ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑ,

Καὶ εἰς αὐτὴν ΣΧΟΛΙΑ, ἢ ἘΞΗΓΗΣΙΣ, τῶν Παλαιῶν.

HOMERI
ODYSSEA,

Et in Eandem SCHOLIA, sive INTERPRETATIO, Veterum.

Unà cum NOTIS *Perpetuis, in* TEXTUM & SCHOLIA, *necnon* VARIIS LECTIONIBUS *longè Plurimis, & Versione* LATINA, *accuratiori limâ perpolita.*

——ἄλις πάντεσσιν Ὁμήρου·
Οὗτος Ἀοιδῶν λῷστος. *Theocrit.* Idyll. 16. v. 20.

Operâ, Studio, & Impensis,

JOSUÆ BARNES, S. T. B.

In Academiâ CANTABRIGIA, Regii GRÆCÆ Linguæ Professoris.

CANTABRIGIÆ,

Apud CORNELIUM CROWNFIELD, Celeberrimæ Academiæ Typographum, apud quem etiam, EDITORIS Nomine, Prostant Venales, MDCCXI.

In hoc *Secundo* Volumine Continentur,

DEDICATIO.
Præfatiuncula.
Argumentum *Græcum* totius *Odysséæ.*
Odyssea HOMERI, cum *Argumentis* & *Epigraphis* Veterum; *Scholiis* Emendatissimis; *Notis* in *Textum* & *Scholia*, Necessariis; *Variis Lectionibus* innumeris; necnon *Latinâ* Versione accuratius Emendatâ, à *p.* 1. ad *p.* 643.
Tractatus, de *Batrachomyomachiâ.*
HOMERI *Batrachomyomachia*, cum Tribus MSS. *Oxon.* collata.
Hymni & *Epigrammata.*
Præloquium, de HOMERI *Fragmentis.*
Fragmenta, per *Iliadem* totam & *Odysseam*, &c.
Tractatus, de *Margite.*
Margites.
Thebais, sive *Amphiarai* Expeditio.
Epigoni.
Ilias Minor.
Oechaliæ Expugnatio.
Cercopes.
Index, in *Odysseam.*
EDITORIS super toto opere *Epilogus.*

Illuſtriſſimo, Ornatiſſimoque Domino,

Domino LAURENTIO HYDE,

Comiti ROFFENSI,

Concilii Regii Præſidi, &c.

JOSUA BARNES, χαίρειν.

Illuſtriſſime COMES,

MULTUM me & olim Tua inſignis Humanitas obſtrinxit, quandò EDVARDI *Tertii* Regis Hiſtoriam, honoris causâ Tibi offerentem, tam benignè, honorificè, liberaliter excepiſti. Beneficia quidem ex meâ Memoriâ minimè ſolent excidere; at ea facilè rependere rarò hactenus mihi datum. Inter multa verò, quæ mihi ſecùs acciderint, hoc Unum certè Felicitatis argumentum reputo; quòd cùm *Homeri* noſtri Editio jam ad Umbilicum duceretur, Optatiſſimus ad aures Nuntius venit, Eximium Virum, Prudentiâ gravem, Pietate inſignem, Fide Nemini ſecundum, Reginæ Avunculum, Comitem *Roffenſem*, & ipſum olim *Hiberniæ* Proregem, non modò in *Regium* tandem *Concilium* cooptatum, verùm ejuſdem *Præſidem* creatum.

Hanc itaque, tot Bonorum Votis omnibus expetitam, Gratulandi occaſionem ſtatim arripui, Quam licet *Optanti Divûm promittere Nemo Auderet, volvenda Dies en! attulit ultrò*; hanc, inquam, occaſionem auream arripui publicè Gratulandi publicum *Eccleſiæ, Reginæ, Monarchiæ*, Bonis *Literis* & præſertim *Græcis*, Emolumentum, Incrementum, Succeſſum. Volui equidem, Comes Ornatiſſime, Veniam præfari; nè fòrs invitum, vel potiùs nimis occupatum, vel minùs ſaltem reverentèr, accederet atque interpellaret hæc *Epiſtola*. At id mihi,

uti ſpero, condonabit tua Prudentia ſingularis, cum ſingulari Comitate conjuncta; quòd nec tantundem Moræ paterentur Temporis anguſtiæ: Nam aut hodiè faciendum erat, quod facio, aut nunquam; jam nunc enim hâc unâ in ſchedâ *Coronis* Operi erat imponenda.

Et Dividendus erat iterum *Homerus*, & Diſpertiendus Utrique Volumini ſuus Honos. Qui enim dudum anxius hærerem, an ullibi terrarûm Patronum fortè poſſem *Unum* aliquem invenire, *Homero* reverà dignum (præter Illam, quam *Unicam Duobus* præficiendam ſtatueram) nunc *Duos* reperi, *Unum* ILIADI jam antè præfixum, *Te Alterum* ODYSSEÆ, divinitùs, ut puto, conceſſum & reſervatum. Quod quidem duplex Beneficium redimere ferè poſſe videatur, multiplex illud & irreparabile Damnum, quòd *Homo Inimicus* Operi meo Mihique intulit, qui ſereniſſimæ Reginæ Animum, jam tum in hujus *Editionis* Defenſionem paratiorem, impio & inhoneſto Mendaciorum artificio avertere non eſt veritus. At iſtiuſmodi hominum inſidioſa *Malignitas* & impoſturæ (Deo gratias) indies incipiunt pateſcere. Larvata *Pietas*, fucata *Moderatio*, humilis *Superbia*, crudelis *Miſericordia*, æqua *Iniquitas*, lucroſa *Religio* ſatis iterùm nunc notæ. Satis & hoc notum, ut multa eaque magna Bona Malis nuper fuerint accumulata, multáque & magna Mala Bonis illata, majora etiam deſignata, ita & mihi, inter Alios, præcluſum hactenùs omnem ad honores aditum, ea propter, quod *Britannicæ Eccleſiæ* & *Monarchiæ* perpetuus eſſem aſſertor, & ex *Græca* olim Cathedrâ ſtrenuè defenderem.

Hoc ut nuper *Fraudi* mihi fuiſſe memini, quando nempè Ἡμεῖς ἐπ' ἄκρην ἤκομεν γεφυρὴν κακῶν, ità nunc *Beneficio* futurum ſpero; cùm ſcilicet Deo ſit viſum & Reginæ Optimæ, Virtutis & Literarum præmia non ampliùs iis relinquere, qui in partium ſtudia duntaxat erogarent, verùm in Eorum manibus deponere, qui ſint & ipſi æquiſſimi Rerum & Perſonarum æſtimatores, & Munerum atque Honorum diſpenſatores fidiſſimi.

Gratulor itaque *Homero*, qui verè nunc ſuis Oculis videtur reſtitutus; quùm Te videat Dignitatis illud Culmen tandem aſcendiſſe, quo ſemper dignus fueris habitus, multóſq; tuî ſimiles unà tecum Gubernaculis admotos: quibus Dei honos & *Eccleſiæ* illius firmamentum & augmentum, præ omnibus, cordi; quibus Reginæ Sereniſſimæ Intemeranda Majeſtas præcipuè Curæ; quibus Virtus, Veritas, Probitas, Sinceritas, Fides, Reipublicæ Tranquillitas & Commodum, Doctrinæ deniq; & Linguarum ſtudium, ſummo ſemper pretio ſolent haberi. Congratulor item omnibus Bonis & Piis Animis, quòd vetus M. *Britanniæ* Gloria & Virtus reflorueri; quòd Novus Sol *Orbi*, Nova *Eccleſiæ* Pulchritudo, Novum Reginæ Decus & Tutamen, Novus *Græcis* Literis ſplendor, Novus Ingeniorum Induſtriæ Favor, atque adeò *Aurea* nobis *Secula* affulſerint.

Nec

Nec ullus hujuſmodi *Seculo* aptior Poeta, quam *Homerus:* qui & Regum auctoritatem divinitùs ortam & ſtabilitam agnoſcit, hoc loco,

Οὐκ ἀγαθὸν Πολυκοιρανίη· εἷς κοίρανος ἔστω,
Εἷς βασιλεύς, ᾧ ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,
Σκῆπτρόν τ', ἠδὲ Θέμιστας· ἵνα σφίσιν ἐμβασιλεύῃ.

Regias idem Virtutes paſſim condocet & Artem Regnandi tradit; quo præcipuè nomine *Alexandro* M. & *Julio Cæſari*, aliiſque Mortalium Maximis placuiſſe dicitur. Idem Reges, non niſi à peſſimo & viliſſimo homuncione *Therſite*, opprobriis laceratos facit, eóſque, uti fit, Optimos, *Achillem* ſcilicet & *Ulyſſem.* Quin, ut ſciant omnes, Qualem Poetam Nomini tuo Dedico Offeroque, idem *Annæ* noſtræ ſanctiſſimæ Reginæ Virtutes, & Regni felicitatem his verbis graphicè depingit,

Ὦ γύναι, Οὐκ ἄντις σὲ βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
Νεικέοι· ἦ γὰρ σεῦ κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἰκάνει,
Ὥστε τεῦ ἢ βασιλῆος ἀμύμονος· ὅστε θεουδὴς,
Ἀνδράσιν ἐν πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισιν ἀνάσσων,
Εὐδικίας ἀνέχῃσι· φέρῃσι δὲ γαῖα μέλαινα
Πυρούς καὶ κριθάς· βεβίθῃσι δὲ δένδρεα καρπῷ·
Τίκτει δ' ἔμπεδα μῆλα· θάλασσα δὲ παρέχει ἰχθῦς
Ἐξ εὐηγεσίης· ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτῷ.

Verùm abundè patebit, Hoc Opus attentè verſantibus, *Homerum* non modò Poetam præſtantiſſimum, ſed & Prophetam θεόπνευστον, & Scriptorem Omni Arte, Scientiâ, Facultate & Virtute Peritiſſimum. Tu itaque, *Mæcenas* Optime, Poetam hunc Sanctiſſimum, Cura noſtra jam multo Terſiorem, quem, ex ſincero Animi affectu, Illuſtri Tuo Nomini Dicatum volui, Præſidio dehinc Tuo Munitum & Ornatum, Optimis & Maximis Principibus, quibus ferè ſolis Digniſſimus eſt ſemper habitus, reddas acceptiorem indies & gratiorem, atque proinde Me, Illius, Tuîque Cultorem Humillimum, Excellentiæ Tuæ Obſtrictiſſimum.

Dabam, ex Ædibus meis, *Hemmingfordiæ-Abbatis*, propè D. *Ivonem*, Comitat. *Huntingdon. Septemb.* 29. Feſto D. *Michaelis*, 1710.

PRÆ-

PRÆFATIUNCULA
IN
ODYSSEAM.

ILIADOS *quidem Materia tam Vasta, quam Universa ipsius Naturæ Facies:* Odysleæ *mediocris Moles, at accurata Mundicies:* Illius immensos miratur *Græcia* campos: Est huic non magnus, sed benè cultus Ager. Γλιχεὰ γὰξ, ϗ ὀλιγόϋλ☞ ἡ τ ᾽Οδυσσείας ὑπόθεσις· *ast hìc tamen tantum* Amplificationis *Artificium adhibet* Homerus, *ad Tenue Opus explendum, ut Ipsum suis Cothurnis innixum gradi, nec minus* Iliade, *Gradum grandire, ut cum* Plauto *loquar, videatur; quam rem* Grammatici πλατυσμῦ μηχανὰς, *venuste satis appellant. Multo quidem demissior, humiliorque Personarum Conditio, in* hoc *Opere, quàm in* Illo, *si modo* Thersiten *forte excipias; licet Virtutis Exempla & Vitæ Documenta, nescio, an* Odyssea *non Plura exhibeat, quàm* Ilias; *unde* Alcidamas Eleates, *Philosophus & Orator haud Ignobilis,* Τὴν ᾽Οδύσσειαν, Καλὸν ἀνθρωπίνϒ βίϒ κάτοπτρον, *vocavit.*

Critici *omnes agnoscunt,* Castitatem & Temperantiam, *præcipuum esse hujus Poematis scopum, &* Amorem *legitimum,* Conjugalem; *in quo* Penelope *illius Exemplum insigne proponitur. Miram etiam* Ulyssis *Prudentiam & Constantiam, in Variis Fortunæ Casibus graphicè depingit* Homerus, *necnon Dei O. M. Providentiam, qui Pios & Probos Homines in Periculis versantes, nunquam penitus deserit, aut obliviscitur, quod vel hæc* Jovis *dicta testantur,* Πῶς ἂν ἔπειτ᾽ ᾽Οδυσῆ☞ ἐγὼ θείοιο λαθοίμην; Ὅς ϖερὶ μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν, ϖερὶ δ᾽ ἱερὰ θεοῖσιν Ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοὶ ϒρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.

Monet præterea Poeta, Ab omni Injustitia, Injuria, Petulantia & Intemperantia prorsus abstinendum; ubi iniquissimos & insolentissimos Procos haud bene Fatis concedere ostendit. Recte itaque Eustathius, *in Proœmio,* Σωφροσύνη, τῆς Ποιήσεως ταύτης ὁ κεφαλαιωδέσ☞ σκοπὸς· ϗ Φιλανδρείαν δὴ παιδεύει ἔννομον τὸ Βιβλίον τοῦτο, ϖροθέμενον ϯ Πηνελόπῑ εἰς ᾽Αμφοτέρων ἀρχέτυπον· ἤδη δὲ ϗ ᾽Αδικίας ἀπέχεσθαι ὑποτίθησιν, οἷς τὲς Μνηστῆας ὐ δίκαια πλημμελοῦντας, ἀπαλλάττεσθαι ὐκ εὖ, ἱστορεῖ. Luciano *itaque* Ὅμηρ☞, ὁ μέγας ᾽Αληθείας ϗ Παῤῥησίας προφήτης *dicitur, &* Dion Chrysostomus, Τὸν μὲν Ὅμηρον ὐνόμιζε δαιμόνιον ϗ θεῖον τῷ ὄντι Κήρυκα ϯ ᾽Αρετῆς.

Plura equidem habui, de his rebus dicenda, præter ea, quæ diximus in Præfatione *ad* Iliada, *quæque* Dionysius Halicarnassensis *& alii in* Prolegomenis; *quæ tamen in aliud Tempus differenda statui; ne Moles hujus Operis enormior æquo exurgat.*

*Εἰ θεός ἐστιν Ὅμηρ☞, ὀν ἀθανάτοισι σεβέσθω· * *Anthолog.* l. 4. c. 27. fol. 366.
Εἰ δ᾽ αὖ μὴ θεός ἐστι, νομιζέσθω θεὸς εἶναι. * Ἡ

*Ἡ Ὑπόθεσις τῆς ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

* Ex Tzetzæ Scholiis ad Lycophron. v. 818. *Potterianæ* Editionis.

ΜΕΤΑ τὴν Ἰλίου πόρθησιν, Ὀδυσεὺς ἐξωθεὶς ἀνέμοις, κατῆρε πρὸς Κίκονας, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν Ἴσμαρον πορθεῖ, τὴν νῦν λεγομένην Μαρώνειαν· καὶ ἔμεινεν ἀπτόητος, οἱ δὲ φίλοι αὐτοῦ σὺν εἴδωλον αὐτοῦ· τῇ ἑπταύριον δὲ οἱ Ἠπειρῶται Κίκονες πανσύδην ἀθροισθέντες, παντοίοις ἐμάχοντο· καὶ δὴ ἐπέρασαν οἱ Ὀδυσέως ἑπτὰ ναῦς, ἀπὸ δὲ ἑκάστης νεὼς ἄνδρας ἓξ, δυδέκα δὲ εἷς ναῦς ὁ Ὀδυσεύς· ὅτε δὲ ἐπληθύνθησαν. * ἐκυσίας ἀπέπλεον· ἀνέμοις δὲ συχνοῖς δεινοῖς, καὶ μόλις ἐξελθόντες εἰς γῆν. δύο ὅλας ἡμέρας ἐκεῖνος πρὸς τὴν γῆν· τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ πλεῖ ἀπαρξάμενοι, μικρᾷ δεῖν ἀβλαβεῖς ἵκοντο πρὸς τὰς πατρίδας· ἀπὸ δὲ Μαλέου, ἀκρωτηρίου Πελοποννήσου, ἐξωθέντες, σὺν ἑπτὰ νυχθημέρῳ, δεινοῖς ἀνέμοις ἐφέροντο· δεκάτῃ δὲ ἡμέρᾳ τῇ γῇ τῶν Λωτοφάγων, ὅτε τὰ Καμαρειναίων, πρόσεσχίλασαν· ὑδρευσάμενοι δὲ, * διεπέμψατο † παρὰ τὰς ναῦς, εἶπε ἐπιμῖξαι τρεῖς ἰδίους τὴν χώραν· οἳ γευσάμενοι τοῦ Λωτοῦ, ὑποτρέφειν σὺν ἤθελον· διὸς δὲ Ὀδυσεὺς αὐτοὺς, ἀπέπλει, καὶ ἦλθον νυκτὶ, σὺν εἰδώλοις, εἰς νῆσον μικρὰν τῶν Κυκλώπων, ἔρημον, αἶγας δὲ ἀγελάς πολλὰς ἔχουσαν, ὧν τῇ ἑπαύριον ἑκατὸν, εἴκοσι, δ' ὁκλῶ θηρεύσαντες, εἰσῆλθε πανημερίαν· ἐφ' ὧν ἑστίαν καὶ πῦρ ἔβλεπον, σὺν τῇ γῇ Κυκλώπων, καὶ φωνῆς ‡ ἀμυδρᾶς ἤκουον· τῇ ἑπαύριον δὲ πρὸς μὲν ἑνδεκα ναῦς Ὀδυσεὺς αὐτοῦ καθαλιπὼν σὺν τῇ ¶ μικρᾷ νήσῳ, τῇ ἑαυτοῦ μόνῃ ἀπέπλει ἐπὸς τὴν γῆν τῶν Κυκλώπων, κωπηλασίᾳ χρησάμενος, καὶ παρὰ πνα πετρώδη καὶ ἀπόκρυφον αἰγιαλὸν, ταύτῃ ἀποκρύπτει τὴν ναῦν σὺν τοῖς λοιποῖς ἑταίροις· αὐτὸς δὲ δυδέκα μόνους λαβὼν τῶν ἑταίρων, δ' οἶνον * Μαρωνείου ἀσκὸν καὶ βρώματα, εἰσῆλθεν εἰς τὸ τῶν Κυκλώπων αὐλαῖον, σπήλαιον, ὑψηλὸν ἐπὸς νομὴν τῶν προβάτων ἠχολημένον· ἐκεῖ πολὺν ὄντων τῶν φίλων, φαγεῖν τυρὸν, καὶ γάλακτος, δ' τῶν προβάτων λαβεῖν, καὶ ὑποχωρῆσαι, σὺν ἄθελον· ἕως ὁ Κύκλωψ ἐπὶ ἑστίαν ἐλθὼν. αὐτὸς σὺν τῷ αὐλαίᾳ κατέχει, καὶ ἠρώτησε, πῶς τι ἡ ναῦς αὐτοῦ ἐστι, καὶ ὅπως αὐτὸς καλοῦτος; ὁ δὲ αὐτὸν ἀπατᾷ, τὴν ναῦν μὲν εἰπὼν ὑπὸ τοῦ κλύδωνος λυθῆναι, αὐτὸν δὲ Οὖτιν καλεῖσθαι· ὁ δὲ δύο λαβὼν τῶν Ὀδυσέως ἑταίρων, κατέφαγεν· εἶτα ὁμοίως καὶ τῇ ἑπαύριον δύο φαγὼν, καὶ τὰς λοιπὰς κλείσας, ἐξήλαυνε τὴν αὐλίαν ἐπὶ νομοῦ· οἱ δὲ περὶ τὸν Ὀδυσέα εὐτρεπίσαντες ξύλον ἀπηκονημένον, ὑπὸ πυρκαϊὰν ἔθεντο, ὡς ἐκραανθῇ στρεωθῆναι· καὶ συνέθεντο τότε τυφλῶσαι αὐτὸν, ὃ δὲ ἐποίησαν· ἐλθόντος γὰρ αὐτοῦ περὶ ἑσπέραν, καὶ εἰσελάσαντος εἰς τὸ αὐλαῖον πάντα τὰ ποίμνια, καὶ πάλιν δύο τέτων φαγόντος, * χιρῶσιν αὐτῷ οἶνον, δ' μεθύσαντες, τυφλοῦσιν αὐτὸν· τῇ δὲ βοῶντος, προσῆλθον πάντες οἱ Κύκλωπες, ἀκούσαντες δὲ βοῶντος αὐτοῦ, Οὖτίς μοι ἐτύφλωσε, μεμηνέναι δοκήσαντες αὐτὸν, ὑπεχώρησαν· ὁ δὲ τῇ θυρέᾳ τὰ ποίμνια ἐκβάλλει, † παρὰ τὴν ῥάχιν δ' αὐλαίᾳ καθεζόμενος, ὅπως ὕστερον κλείσας τὸ αὐλαῖον, καὶ ἔνδον αὐτὸς ὢν, ἀνέλῃ· οἱ δὲ προεξελθόντες ὑπεκπέφευγον τῶν προβάτων, δ' αὐτῶν πολλὰ ἐμβαλόντες τῷ πλοίῳ, ἀπέπλεον· βοησάντων δὲ αὐτῶν ὁ Κύκλωψ ἀκηκοὼς, λίθον βαλὼν εἰς τὴν θάλασσαν, ἔθρεψεν, ὑπὸ δὲ κλύδωνος, αὐτῶν τὴν ναῦν εἰς τὴν γῆν· ὡς δὲ πάλιν ἀπεπλέοντες ἐβόων, ἠρᾶτο τῷ Ποσειδῶνι, μὴ ἀπιθεῖν αὐτὸς εἰς τὰς πατρίδας, καὶ πάλιν ὁμοίως λίθον βαλὼν, ἤνεγκεν αὐτὸς εἰς τὴν γῆν· εἶτα λοιπὸν ἀπεπλεύσαντες ἦλθον εἰς τὴν μικρὰν νῆσον, ὅπου δ' αἱ λοιπαὶ νῆες αὐτῶν· εὗρον δὲ δακρύοντας τοὺς ἑταίρους, καὶ τότε μὲ εὐωχηθέντες κοιμῶν[ται].

Τῇ ἑπαύριον δὲ κώπαις πλέοντες ἦλθον εἰς Αἰολίαν, καὶ ἀστεμόψαντες σὺν μῆνα, λαβόντες Ὀδυσέως παρ' Αἰόλου τὸ τῶν ἀνέμων ἀσκὸν, ἀπέπλεον, Ζεφύρου σύντα νυξὶ καὶ ἡμέραις πέντε· τῇ δεκάτῃ δὲ τὴν Ἰθάκην, καὶ ἀνθρώπους, καὶ πῦρ καὶ καπνὸν ἔβλεπον· κεκμηκότος δὲ Ὀδυσέως, καὶ καθευδήσαντος, λύσει τὸν ἀσκὸν, νομίσαντες χρήματα ἔχειν· καὶ συχνῶν τῶν ἀνέμων, ἀναρπάξας αὐτὸς ὁ κλύδων πάλιν ἔφερε πρὸς Αἰολον· ὁ δὲ Αἰολος αὐτὸς ἐκπέμπειν ἐβούλετο, ὡς θεοῖς ἐχθρός. Οἱ δὲ εἰρεσίᾳ ἔξ * ἡμέρας πλέοντες, χρ. ἥματα mal. ἐδδόμῃ παρὰ Λαιστρυγονίαν ἦλθον· καπνθόντος δὲ οἱ Λαιστρυγόνες κατέφαγον τοὺς ἐνδεκα ναῦς αὐτῶν πέτρας, σὺν τοῖς λαοῖς πᾶσι, μόνος δὲ Ὀδυσεὺς ἀποκόψας τὸ ἑαυτοῦ νεὸς τὸ πρυμνήσιον, ἔφυγε· κώπαις δὲ πλέοντος, ἦλθον εἰς τὴν Αἰαίην, νῆσον τῆς Κίρκης, ἣν ἐθηλοποίει τοὺς ἀνθρώπους, καὶ δύο ἡμέρας ὅλας ἐπὶ γῆς ἐκεῖνος ἐγένοντο· τρίτῃ ἡμέρᾳ διαιρεθέντες εἰς δύο μοίρας ἔσησαν, σὺν μὲν τῷ ἑνὶ Εὐρύλοχος, καὶ εἰκοσίδυο ἑταῖροι, σὺν δὲ τῷ ἑτέρῳ Ὀδυσεὺς, δ' ἑτέροι εἰκοσίδυο ἑταῖροι· καὶ κληρωθέντες, ἔπεσεν, ὁ κλῆρος ἐπὶ Εὐρύλοχον, ὥστε ἀπελθεῖν τοὺς μεθ' αὐτοῦ ἐπὶ τὴν Κίρκην· ἀπελθὼν δὲ σὺν ἐκείνοις, εἶδον ἐξωθεν τὰ αὐλῆς τῆς Κίρκης λύκους, καὶ λέοντας, ἡμέρους, σαίνοντας αὐτοὺς παῖς ὑφῆς· εἰσελθόντων δὲ τῶν φίλων, αὐτὸς ἔξω ὑπελείφθη· καὶ ἐκείνης μὲν ἡ Κίρκη χείρους ποιεῖ, δοῦσα πιεῖν αὐτοῖς οἶνον μεμιγμένον τυρῷ, ἀλφίτοις, καὶ μέλιτι· Εὐρύλοχος δὲ ἦλθε πρὸς Ὀδυσέα, καὶ τοὺς λοιποὺς, ἀφωνίαν μὲν συνεχόμενον, ἐξ ὀφθαλμῶν δὲ ἀσαπῆ καταῤῥέοντα τὰ δάκρυα, μόλις δέ ποτε εἰς ἑαυτὸν γενόμενος, τὰ παῦ ἀφηγεῖται· ὁ Ὀδυσεὺς αἰτεῖ αὐτὸν τὴν ὁδὸν ὑποδείξαι, ὡς δ' οὐκ ἐπείθη, μόνος Ὀδυσεὺς τῆς πορείας ἀπαίρεται. Ἑρμῆς δὲ αὐτῷ συναντήσας, τὰ τῆς Κίρκης πάντα κατέλεξε, δ' δίδωσιν αὐτῷ τὸ Μῶλυ, ὅπως ἐπὶ βοτάνῃ ἀνυπαθῶσι μαγείας· ὁ ὅτι πρὸς Κίρκην ἐλθὼν, ἐ μόνον σὺν ἐθηλοποιήθη, ἀλλὰ καὶ τὸ ξίφος ἐπ' αὐτὸν ἐλκύσας,

ἑλκύσας, ἔπεσε δὲ τὸς φίλους αὖτις πάλιν ἐκ χείρων ἀνθρώπους ποιῆσαι· καπελθὼν δ' Ὀδυσεὺς, ἀνήιζατο καὶ τὸς ἑτέρους φίλους αὐτῦ, τὸς μετ' Εὐρυλόχυ, ὁ χεῖνον πρεσβ τῇ Κίρκῃ θύτερ ἐγένοντο, συγκαθεύδοντ Ὀδυσεῖ τῇ Κίρκῃ.

Μετὰ δὲ τὸ μέλλειν αὐτὸς ἀπόλλῦσθαι, εἶπεν αὐτοῖς, Μὴ ἄλλως εἶναι αὐτοῖς εἱμαρμένον ἀπολέσθαι, εἰ μὴ καπελθοιεν εἰς ᾅδην, καὶ χρήσοντος μαντείας ἐκ τῆς Τειρεσίυ ψυχῆς· καὶ δὴ δι' ὅλης ἡμέρας πλέοντες, κατῆλθον εἰς τὸ Εσπερίυ καὶ Κιμμερίυ ὠκεανῦ, ὁ πυγάσιον βόθρον ὀρύξαντες, καὶ σφάξαντες κριὸν καὶ ὄϊν θήλειαν, ἐξέχεαν εἰς τὸν βόθρον τὸ αἷμα, καὶ ἔθυσαν χοὴν τοῖς νεκροῖς, καὶ ἦλθον αἱ ψυχαὶ πιεῖν αἷμα· Ὀδυσεὺς δ κατέχων ξίφ, ὐκ εἴα πιεῖν, πρὶν, αὐτῷ *καπελέξαι Τειρεσίαν, ἅπερ βέλοιτο. Καὶ πρώτη μὲν ἡ Ἐλπήνορ ἦλθε ψυχὴ, ὃς οὐ τῇ Κίρκης οἰκίᾳ ἔτη ἄθαπτ ἔκειτο· θυτέρα δὲ ἡ Ἀντίκλεια, ἡ μήτηρ Ὀδυσεῖ· εἶτα Τειρεσίας, ὃς πάντα τὰ μέλλοντα αὐτὸν καπελήψεσθαι ἐμαντεύσατο· μετὰ ταῦτα πάντες οἱ Ἥρως ἦλθον, καὶ αἱ τῶν Ἡρώων γυναῖκες, λέγοντες αὐτῶν ὁ καθένα τίς εἴη, ὁ ὅσα ἐπεπόνθει· εἶτα φοβηθέντες, μὴ ἡ Γοργὼ *ἐξέλθοι, ἐμβάντες εἰς τὴν αὐτῶν ναῦν, ὡς πρὸς τὴν Κίρκης νῆσον, πρὸς αὐγὰς κειμένυ, ἀνέπλευσαν· ὁ δὲ ψάντες τὸν Ἐλπήνορα ἀπολέσαι, πρὸ τῆς Κίρκης τὰ χρειώδη λαβόντες, ὁ τῷ Ὀδυσεῖ μαθόντ πρὸ αὐτῆς, ὅτι ὁ πρὸ Τειρεσίυ, τὰς Σειρῆνας, τὰς Πλαγκτὰς, τὸν Σκύλλιν, τὸν Χάρυβδιν, τὰς βόας Ἡλίυ, καὶ πάντα ἁπλῶς· κηρῷ γὰρ Ὀδυσεὺς ἀλείψας τὰ ὦτα τῶν ἑταίρων, παρέπλει αὐτὸς ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ ἐκκρεμὴς ὤν, ὁ ἀκάλυπτα ἔχων τὰ ὦτα· παρελάσαντες γὰρ τὰ λειμῶνα τῶν Σειρήνων, ὁ τὰ μέλη ἐκείνων, ὑφ' ὧν θελγόμενοι ἀπέθνησκον οἱ ἀκούοντες, λύσει τὰ Ὀδυσεὺς τοῦ ἱστοῦ ἔπειτα παρεπλεύσαντες τὰς Πλαγκτὰς πέτρας, αἳ *πρὸς ἀλλήλας συνεκρότουν, ὁ φοβερὸν ἀπέτελουν τὸ κλύσον, †ἦλθον μετὰ Χαρύβδιν ὁ Σκύλλης, πλησίον μᾶλλον τ Σκύλλης· ἀφαρπαγέντων δ πρὸς τ Σκύλλης ὑπ τ νεὼς ἀνδρῶν ἓξ, οἱ λοιποὶ συνεβάπτοντο τῇ ἱερσίᾳ χρεσάμενοι, ἔφυγον.

Παρὰ δ νύκτα, τὴν Ἡλίυ νῆσον Θρινακίᾳ ἐφωπελάζουσι, καὶ Ὀδυσεὺς πρεπαλεῖν αὐτὰς ἐκέλευσεν· οἱ δ μὴ πειθέντες ἐξῆλθον· ὁ πρῶτον μὲ ἠρεύσω καὶ ἀγνιστήρια ἔθυσαν· ὡς δ Νότος ἔπνει ἐπὶ μῆνα ὅλον, ἀνελθόντος Ὀδυσεῖ εἰς τὸ ὑπέρεον τ νήσυ, Εὐξάμ, καὶ καθευδήσοντ, σφάττουσιν οἱ μετ' Εὐρυλόχυ βόας *ὑπέα, καὶ ἐθύοσιν ἐπὶ ἓξ ὅλας ἡμέρας· τῇ ἑβδόμῃ δ πνευσάντων δεινῶ ἀνέμων, ἐμβάντες, ὧπερ πλεῖν, ἔπλεον· ζεφύρυ πρῶτον μιγέλῳ σωθραύον· εἶτα κειμενύντων Ὀδυσεὺς μὲν τῷ τρόπῳ κατέχων, * ἴσῳ συνεζευγμένῳ, †ὁλοσύκλῳ ἐφέρετο· ἀνατέλλοντος δ ἡλίυ, Νότῳ φερόμενος, ἦλθε πρὸς τὸν Χάρυβδιν, ὁ δεκαόρυ τ πρὸς τὰς πέτρας ἐκείνας ἐσάσης συκῆς, ἀπεκρέμετο * ἐξ αὐτῆς, τὰ δ ξύλα κατέδυ πρὸς τ βυθόν· ὀψὲ δ ἀναδυνόντων αὐτῷ, καθεὶς ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς συκῆς, ἐπελάβετο τ ξύλων· καὶ ἐνέα μὲ ὕστις ἡμέρας ἐφέρετο, δεκάτῃ δ πρὸς τὸν Ὠγυγίαν νῆσον ἦλθε τῆς Καλυψῦς, καὶ ἐπὶ χερσὶν ἐκείνῃ συνεδήλη· τῇ δ ὀγδόῃ ἀπελύθη μετὰ χειδίας, Διὸς *πρεσταξάντος τῇ Καλυψοῖ.

Καὶ ὕτις μὲ τ χειδίας Ὀδυσεὺς ἐπλωκαίδεκα ἡμέρας ἔπλευσεν, ὀκτωκαιδεκάτῃ δ τὸν Φαιακίαν, ὕτις τὸν Κέρκυραν, εἶδεν· ἀνέμων δ γνομένων, ὀργῇ Ποσειδῶνος, καπαίχθη ἡ σχεδία· δύο δ ὅλας ἡμέρας ἐνήχετο, τρίτῃ δ ἡ Λευκοθέα ἐλέησεν αὐτὸν, ἔδωκε τὸ κρήδεμνον αὐτῆς· μετ' ὃ ἐξῆλθεν εἰς τὸν γῆν τ Φαιάκων, ὁ καθάπερ ἐν ὕλῃ ἐκάθευδε· τ δ Ἀλκίνυ θυγατὸς Ναυσικάας, μετ τ θεραπαινίδων αὐτῆς, ἐλθόσης πλῦναι, ὁ περθῆναι παιγνίοις, καὶ σφαιρίζουσῶν, ὡς ἐκάλας, βοᾶς γνομένης, ἐγέρεται Ὀδυσεὺς, καὶ ἱκετεύει αὐτήν· ἡ δ τροφὴν καὶ εἵματα δῶσα, καλεύει τὸν ἐληλῦθ πρὸς τ οἶκον· ἐ πύστις πατρὸς, ὁ τὸν αὐτῆς ἱκετῆσαι μητέρα Ἀρήτην, ὡς ἂν τύχοι ὅπερ ὁ βέλοιτο· ἐκείσε *γὰρ ἐρωτᾶται, πρὸ Ἀλκίνυ καὶ τ Ἀρήτης, καὶ τὸν πᾶσιν, ἢν ἔφησιν, διηνεῖται Ὑποθήσιν, καὶ δῶρα παρ' αὐτῶν μυρία λαβὼν, εἰς τὸν Ἰθάκην πέμπῃ· ἑαυτέρα μὲ ἐπιβὰς τ νεὼς ὐκ τ Φαιακίας, περὶ ὃ ἐνσφόρον πφλακὼς ἐκείσε· καὶ εἰσελθὼν, ὡς πίνῃ, * πρὸς τ Εὔμαιον, τὸν συφώτλυ, ἦλθε πρὸς τὸς μνηστῆρας, καὶ πολλὰ πρὸ πολλῶν παρεμηθεῖς, γνωρίζει ἑαυτὸν τοῖς οἰκέταις † σι, καὶ Τηλεμάχῳ, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀνελὼν τὸς μνηστῆρας, ἀναγνωρίζ δ ἐ τῇ ἑαυτοῦ γυναικὶ, καὶ συγκαθυδήσας αὐτῇ, πάντα καλῶ λεχθὲν διηγήσαθ· τῇ ἐπαύριον δ στολὰς ἕξεσι ¶ πρὸ τ ἀγρόν· οἱ δ μνηστῆρων συγγενεῖς μαθόντες τὸ γεγονὸς, στῶτι μὲν εἰς τὸν Ὀδυσέως οἰκίαν ἐλθόντες, θάψουσι τὸς νεκρὸς, ἔπειτα δ ἀπελθόντες, ἐξέρχον δ ἐκ αὐτοῦ πρὸς τ ἀγρόν, Ὀδυσεῖ πολεμήσοντες· Ἀθηνᾶς δ βελῇ φιλιοῦντος, καὶ τὸ νεῖκο καθαπαύσοντος.

* Non hoc ampliùs, postquam *Argo* præterierat.
† Hic omitto nonnihil præterijsse.
* Numerus *Homero* non dicitur.
* Addo ex *Homero*.
† χ. male ὁλοσυκλίᾳ.
* γρ. μετὰ αὐτόν.
* χ. ἀρμαθέντος, malè.
* χ. δ'.
* χ. περί.
† Hæc tria vocabula addo, ex *Homero*.
¶ χ. περί.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Α΄.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Α.

Θεῶν ἀγορὰ γίνεται περὶ τῆ Ὀδυσσέα εἰς Ἰθάκλω πεμφθῆναι ἀπὸ τῆ Καλυψῦς νήσυ· μεθ' ὃ ἡ Ἀθήνα εἰς Ἰθάκλω παραγίνεται πρὸς Τηλέμαχον, ὁμοιωθεῖσα Μέντῃ βασιλεῖ Ταφίων. Γενομένης δὲ ὁμιλίας, παραγίνεται ὁ Ἀθήνα Τηλεμάχῳ, παραγενέσθαι ἀφ' ἑαυτῆ πρὸς τὸν πατρὸς ζήτησιν, εἰς Πύλον μὲν πρὸς Νέστορα, εἰς Σπάρτλω δὲ πρὸς Μενέλαον, ἀπαίρει, ἐμφασιν δόσα, ὡς θεὸς εἴη. Καὶ τῆ μνησήρων γίνεται εὐωχία.

Ἐπιγραφαί.

Θεῶν ἀγορά. Ἀθήνας παρουσία πρὸς Τηλέμαχον· Μνησήρων εὐωχία.

Ἄλλως.

Ἄλφα, θεῶν ἀγορὴ, Ὀδυσσῆος Παλλάδι θέρσος. LIB. I.

Ἄνδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ
Πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσε·
Πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα, καὶ νόον ἔγνω·
Πολλὰ δ' ὅγ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα, ὃν κατὰ θυμὸν

VIrum dic mihi, Musa, sagacem, qui valdè multùm
Erravit, postquam Trojæ sacrum oppidum diripuerat;
Multorum interim hominum vidit urbes, & mores novit:
Plurimos autem ille in mari passus est dolores, suo in animo

ΣΧΟΛΙΑ.

Ἄνδρα.] Νῦν τὴ φύσ. ὁ ἡρ εὑρίσκεται δύο ἐπίθετα ἀνδρὸς κυρίε, ἢ σωσηρικῦ. δηλοῖ ὃ καὶ τὴ ἀνδρεῖον, ὡς, Ἀνδρὸς ἀκηδίοσαιο. καὶ τὴ ἀνδρὸς ἡλικίαν ἔχοντα, ὡς, Νήπιος, ὃς πρὶν γε μετ' ἀνδρῶν ἴζεν ἀγελμῷ. καὶ τὸν γήμαντα, ὡς, Ἄνδρα μοι, ᾧ ἔδοσάν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ. καὶ τὴ φύσ. Ἄνδρες κίκλησκον, καλίζωνοί τε γυναῖκες. Ἔννεπε.] Εἰπέ. Πολύτροπον.] Ἐπὶ πολλὰ τρέποντα τὸν ἄφνοιαν, συνετὸν, ἢ πολλῶν ἔμπειρον τρόπων.

2. Πλάγχθη.] Ἐπλανήθη. Ἐπεὶ Τροίης.] Ἀντὶ δὲ, ἀφ' ἧ τὸν Τροίαν. Ἱερὸν πτολίεθρον.] Διὰ τὸ πεπτηχῖαι ὑπὸ θεῶν, ἢ διὰ τὸν τῶς Δία εὐσέβειαν. Ἔπερσεν.] Ἐπόρθησεν.

3. Ἄστεα.] Πόλεις.

4. Πάθεν ἄλγεα.] Ἐνταῦθα τίκτεον, εἶπε δὲ καὶ θυμόν. Ἀρνύμενος.] Τὸ ἐφ' ἑαυτῆ βουκολιῶν καὶ σώζων ἑαυτὸν, καὶ τὰς ἑταίρας· ἢ ἀντὶ δὲ καταλλαττόμενος τὸν ἑαυτῆ ψυχὸν, καὶ τὸν εἰς τὴ οἶκον πλοῦν, ὑπὲρ τῆ ἑταίρων· οἷον αὐτὸς ἀπολέσθαι θέλων, ἵνα σώσῃ τὰς ἑταίρας· διαλλακτέον ἐπὶ τὸ καὶ νόστον. Πόντῳ.] Θαλάσσῃ. Ὃν κατὰ θυμόν.] Καθ' τὸν ἑαυτῆ ψυχήν.

ΝΟΤÆ.

V. 1. Ἄνδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα.) *Johan. Charax*, vetus *Grammaticus*, in libello περὶ τῆ Ἐγκλινομένων, Μέμφομαι οἱ ἀκριβεῖς, τὴ δίσημ τροχαϊκὸν ἔχοντα δύο ὀξείας ἐφεξῆς, ὡς, ἄλλός τις· κελεύοντες εἰς τὴν ὀρχὸν τῆ Ὀδυσσείας ὁ Ἀρίσταρχος σὺν ἐβουλήθη δοῦναι εἰς τὸν, Ἄνδρα μοι, δύο ὀξείας, ἀλλὰ μίαν ἄν, φάσκων, Ἐν ἀρχῇ τῆς Ποιήσεως παρέλαβεν ὁ ποιητής. Confer *Joh. Rodolphi Wetstenii* Dissert. de Accentibus *Græcorum*, §. XIII. *Livius Andronicus* hunc Versum ità reddit, *Virum mihei, Camœna, vorsutum insice.* A. Gell. Noct. Att. l. 18. c. 9. Vid. ad v. 64. & v. 225.

VARIÆ LECTIONES.

V. 1. Πολύτροπον) γρ. πολύκροπον *Aristoph.* Schol. fol. 74. *Flor.* Ed. *Edmundi-Burg*, Not. MS. *Eust.* f. 1381. l. 47. ubi non hanc tam *Lectionem*, quam scommaticam alicujus *Parodiam* dicit, nec sine ratione.

4. Ἄλγεα ὃν κατὰ θυμὸν, Ἀρνύμενος) γρ. ἄλγεα· ὃν κατὰ θυμὸν Ἀρνύμενος, MS. GCC. & *Brevia* Scholia.

Ἀρνύμην᾽ ἰὼ τε ψυχὴν καὶ νόστον ἑταίρων·
Ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὡς ἑτάρους ἐρρύσατο, ἱέμενός περ·
Αὐτῶν γὰρ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο·
Νήπιοι, οἳ κατὰ βοῦς ὑπερίονος Ἠελίοιο
Ἤσθιον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ.
Τῶν ἀμόθεν γε, θεὰ, θύγατερ Διὸς, εἰπὲ καὶ ἡμῖν.
Ἔνθ᾽ ἄλλοι μὲν πάντες, ὅσοι φύγον αἰπὺν ὄλεθρον,
Οἶκοι ἔσαν, πόλεμόν τε πεφυγότες ἠδὲ θάλασσαν·
Τὸν δ᾽ οἶον, νόστου κεχρημένον ἠδὲ γυναικός,
Νύμφη πότνι᾽ ἔρυκε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι.
Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε, περιπλομένων ἐνιαυτῶν,
Τῷ οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἶκόνδε νέεσθαι
Εἰς Ἰθάκην, οὐδ᾽ ἔνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων,

Magnâ-curâ-ſervans ſuamque animam & reditum ſociorum:
Sed neque ſic eripuit ſocios, tametſi cupidus,
Suis enim ipſorum nequitiis perierunt;
Stulci, qui boves ſupergradientis Solis
Comederunt: aſt ille iis abſtulit reditûs diem.
Horum partem aliquam, dea, filia Jovis, dic & nobis.
Jam alii quidem omnes, quotquot effugerant ſævam mortem,
Domi erant, bellóque elapſi & mari;
Hunc ſolum, reditûs indigentem atque uxoris,
Nympha veneranda detinebat Calypſo, diva dearum,
In ſpecubus cavis, *illum* inprimis cupiens *ſibi* maritum eſſe.
Sed quando tempus venit, circumvolventibus annis,
Quo ei deſtinârunt dii domum redire
In Ithacam; (neque tum expers erat certaminum,

ΣΧΟΛΙΑ.

5. Ἀρνύμην.] Ἀνθυποφορικῶς. Ἤν.] Τῷ ἑαυτῷ· νόστον ἓν φησὶ, τῷ οἰκαδὲ ἐπανόδον.

6. Ἐρρύσατο.] Ἔσωσεν. Ἱέμενός περ.] Καίπερ σπουδάζων.

7. Σφετέρῃσι.] Ταῖς ἑαυτῶν. Ἀτασθαλίῃσιν.] Φρενοβλαβείαις. Ὄλοντο.] Ἀπώλοντο.

8. Νήπιοι.] Ἄφρονες, ἀνόητοι. Οἳ κατὰ βοῦς.] Ἐμνήσθη τούτων, ἐπεὶ οὐ παραίτησις ἀδικήσαντες, ἀπώλοντο. Ὑπερίονος.] Ἐπιθετικῶς, ὃ ἡλίου· ἀπὸ τοῦ ὑπὲρ ἡμᾶς εἶναι. Ἡσίοδος δὲ Ὑπερίονος αὐτὸν ἐχθυαλόγησεν.

9. Νόστιμον ἦμαρ.] Τὸν τῆς ἀνακομιδῆς ἡμέραν.

10. Τῶν ἀμόθεν γε.] Τῶν ἀφ᾽ ὧν Ὀδυσσεία, ὁπόθεν θέλεις, σῳζέσθων, ἀπό τινος μέρους ἀρξαμένη διηγεῖ ἡμῖν. Ἀμόθεν.] Ποθέν· ἔστι λέξις τῶν Ἀττικῶν. ἢ ἀπό τινος μέρους, ὁπόθεν θέλεις. Θύγατερ Διός.] Ἀντὶ τοῦ, ὦ μοῦσα. Εἰπὲ καὶ ἡμῖν.] Ὡς σὺ οἶδας, ἵνα καὶ ἡμεῖς γνῶμεν.

NOTÆ.

9. Αὐτὰρ ὁ) Ὁ pro ὃς, vel ὅτις, ut ſæpè alias.

10. Ἀμόθεν) *Heſych.* ἀπό τινος μέρους, ὁπόθεν θέλεις, Quæ ipſa Verba *Br. Schol.* habent, tum locum hunc profert. Ἀμὸς, αὐτὶ τοῦ, ὁ εἷς· ἢ, ὁ πὶς· ἀδαμὸς, μηδαμὸς, αὐτὶ τοῦ, ἀδεὶς, μηδεὶς, ὅτις, μήτις· ἀδαμόθεν, αὐτὶ τοῦ, ἀδέποθεν, ἐξ ἑδενὸς μέρους, ἢ τόπου. Ἀμῶς, ἀμῇ, ἀμωσγέπως, ἀμηγέπη· ἀδαμῶς, ἀδαμῇ, καὶ ἀδαμά, παρ᾽ Ἀνακρέοντι. Vid. *Euſtath.* fol. 1383. lin. 52. *Anacreontis* locus, v. 1084. Ἀμυδὶς aliò pertinere cenſetur. Ejuſmodi voces ſunt, ἄλλοθεν, vel ἄλλοθι, πάντοθεν, ἔκποθεν & ἔμποθεν, *Theocrit.* Idyl. 9. v. 6.

11. Αἰπὺν ὄλεθρον) Αἰπὺς, ὑψηλὸς, σκληρὸς, χαλεπὸς. *Euſtath.* fol. 16. lin. 44. & *Etymolog.* M. Item ἀφυκλὸς, ut *Iliad.* ν'. v. 773.--νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.

18. Πεφυγμένος) De hac voce diximus, ad *Iliad.* ζ'. v. 488.

NOTÆ IN SCHOLIA.

5. Ἀρνύμην) ἀνθυποφορικῶς· ἐπειδὴ λέγει τὰ ἀρνῶν καὶ τὰ ἄλλων ζώων τὰς ἀμοιβὰς ἐποιοῦντο οἱ ἀρχαῖοι. *Euſtath.* fol. 1383. lin. 7.

13. *Οἶον) μόνον. Οἶον) ὁποῖον. MS. *Gonvillo-Caienſe.* Ibid. Κεχρημένον) ἐπιδεόμενον, χρῄζοντα. MS. GC. *Ibid.* Περιστέψικεν) ἐπεστέψικεν, MS. *id.*

VARIÆ LECTIONES.

7. Αὐτῶν) γρ. αὐτῶν. Item κεῖνοι, *Etymolog.* M. v. Ἀτασθαλία. Aſt ille locus, *Iliad.* δ'. v. 409.

18. Πεφευγμένος) γρ. πεφυγμένος. Vid. Not. in *Textum*, ad *Iliad.* ζ'. v. 488.

Καὶ

Καὶ μετὰ οἷσι φίλοισι· θεοὶ δ' ἐλέαιρον ἅπαντες,
Νόσφι Ποσειδάωνος· ὁ δ' ἀσπερχὲς μενέαινεν
Ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ, πάρος ἢν γαῖαν ἱκέσθαι.
Ἀλλ' ὁ μὲν Αἰθίοπας μελεϊάθε τηλόθ' ἐόντας,
Αἰθίοπας, τοὶ δίχθα δεδαίαται, ἔσχατοι ἀνδρῶν,
Οἱ μὲν δυσομένου ὑπερίονος, οἱ δ' ἀνιόντος,
Ἀντιόων ταύρων τε καὶ ἀρνειῶν ἑκατόμβης.
Ἔνθ' ὅγε τέρπετο δαιτὶ παρήμενος· οἱ δ' ἂρ ἄλλοι
Ζηνὸς ἐνὶ μεγάροισιν Ὀλυμπίου ἀθρόοι ἦσαν.
Τοῖσι δ' μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Αἰγίσθοιο,
Τόν ῥ' Ἀγαμεμνονίδης τηλεκλυτὸς ἔκτανεν Ὀρέστης·
Τοῦ ὅγ' ἐπιμνησθείς, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὤ πόποι, οἷον δή νυ θεοὺς βροτοὶ αἰτιόωνται·
Ἐξ ἡμέων γάρ φασι κάκ' ἔμμεναι· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ

Etiam inter ſuos amicos) dii quidem miſerabantur omnes,
Præter Neptunum : ille enim indeſinenter iraſcebatur
Divino Ulyſſi ; antequam ſuam in terram veniret.
Sed ille quidem Æthiopas acceſſerat longè ſemotos,
(Æthiopas, qui bifariàm diviſi ſunt, ultimi hominum,
Alii quidem ad occidentalem ſolem, alii vero ad orientalem)
Participans taurorumque & agnorum hecatombam.
Ibi ille deleſtabatur convivio aſſidens :
cæterum dii alii
Jovis in regiâ Olympii congregati erant.
His utique ſermones cœpit pater hominúmque deorúmque ;
Recordabatur enim in animo nobilis Ægiſthi,
Quem Agamemnonides inclytus occidit Oreſtes :
Hujus ille memor his verbis immortales affatus eſt,
" Dii Boni, ut ſcilicet deos mortales culpant !
" Ex nobis enim inquiunt mala eſſe ; hi vero & ipſi

ΣΧΟΛΙΑ.

19. Οἷσι.] Τοῖς ἑαυτῶ. Ἐλέαιρον.] Ἠλέων.

20. Νόσφιν.] Χωρὶς. Ὁδ' ἀσπερχές.] Οὕτως δὲ ὅλως. Μενέαινεν.] Ἐχολᾶτο, ὠργίζετο.

21 Ἀντιθέῳ.] Ἰσοθέῳ καὶ ἀριστεῖ. Πάρος.] Πρίν, ἀφ' ὑπέρου.

22. Μετκίαθε.] Μετῆλθεν. Τηλόθ' ἐόντας.] Μακρὰν οἰκοῦντας.

23. Δίχθα.] Διχῶς, εἰς δύο. Δεδαίαται.] Νενέμηνται, μεμερισμένοι εἰσίν. Οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐπ' ἀνατολὰς εἰσιν, οἱ δὲ ἐπὶ δυσμάς. Τινὲς δὲ ἀφ' ὧν Νεῖλος χίζεται αὐτοὺς λέγουσιν.

24. Δυσομένου ὑπερίονος.] Τοῦ μὲν δύσιν ἡλίου βάλλεται δὲ εἰπεῖν τοὺς Αἰθίοπας, τοὺς μὲν δύσιν ὄντας. Οἱ δ' ἀνιόντος.] Ἀνατέλλοντος· τοὺς ἀνατολικοὺς δηλονότι.

25. Ἀντιόων.] Μεταληψόμενος, ἤτοι ὑπάντων, ἢ μετελαμβάνων. Ἑκατόμβης.] Μεγάλης θυσίας.

26. Δαιτὶ.] Εὐωχίᾳ. Παρήμενος.] Παρὼν, ἀμφιθαλὴς ὤν.

27. Ὀλυμπίῳ.] Τῷ τὸ ὄλυμπον οἰκοῦντος. Ἀθρόοι.] Ὁμοῦ.

28. Τοῖσι δ'.] Ἐν τούτοις δὲ τοῖς θείοις. Μύθων.] Λόγων. Ἦρχε.] Προκατήρχε. Πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.] Ὁ Ζεύς.

29. Μνήσατο.] Ὑπεμνήσθη. Ἀμύμονος Αἰγίσθοιο.] Ἤτοι, καλοῦ ὡς δὲ μοιχεύσαντος, ἢ δὲ καὶ γένος ἀγαθοῦ.

30. Τόν ῥα.] Οὗπερ δή. Τηλεκλυτός.] Οὗ πέρα θεν δόξα διῆκε.

31. Μετηύδα.] Ἐν αὐτοῖς εἶπεν.

32. Ὤ πόποι.] Ὤ παπαί. ἔστι δὲ ἐπίρρημα χλευασμοῦ δηλωτικόν. Αἰτιόωνται.] Αἰτιῶνται.

33. Ἐξ ἡμέων.] Ἐξ ἡμῶν. Φασί.] Λέγουσιν. Οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ σφῆσιν ἀπαθαλίησιν.] Τὸ ἑξῆς· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ σφῆσιν ἀπαθαλίαις, ὅ ἐστι ταῖς ἑαυτῶν, οὐ ἴσῳ τῷ, Αὐτοὶ αἴτιοί εἰσιν. Οἱ δὲ περισσὸν τὸ καὶ σύνδεσμον, ἢ στικτέον οἱ δέ.

NOTÆ.

23. Αἰθίοπας, τοὶ δίχθα δεδαίαται) Vid. *Strabon.* Geogr. l. 1. fol. 54. & quæ Nos ad *Iliad.* α'. v. 423.

32. Ὤ πόποι) Πόποι, Δευόπων γλώσσης, ἤτοι. Εὐ-ſtath. *Heſych.* Vid. *Andreæ Dounai*, in *Lycophron:* v. 943. Prælect. VII. MS.

NOTÆ IN SCHOLIA.

25. Μεταληψόμενος) Quæ ſequuntur, ex *Aloyſii Alemanni* MSto. Agnoſcit etiam MS. *GC.*

29. Αἰγίσθοιο) Præmitto ἀμύμονος, quoniam *Scholion* eò pertinet. Ita MSS. *Aloyſii Alem.* & *GC.*

VARIÆ LECTIONES.

24. Οἱ μὲν — οἱ δὲ) γρ. ἡμὲν — ἠδὲ, *Crates* apud *Strabon.* l. 1. fol. 54.

27. Ὀλυμπίῳ) γρ. Ὀλύμπιοι.

31. Ἐπὶ ἀθανάτοισι μετηύδα) γρ. ἔπεια πτερόεντ' ἀγορεύων. MS. in Margine Ed. *Flor.* & MS. *Aloyſ. Alem.*

33. Ἔμμεναι· οἱ δὲ) γρ. ἔμμεναι· οἵδε· καὶ *Br. Schol.*

Σφῆσιν ἀταθαλίῃσιν ὑπὲρ μόρον ἄλγε' ἔχουσιν.
Ὡς καὶ νῦν Αἴγισθος ὑπὲρ μόρον Ἀτρεΐδαο
Γῆμ' ἄλοχον μνηστὴν, τὸν δ' ἔκτανε νοστήσαντα,
Εἰδὼς αἰπὺν ὄλεθρον, ἐπεὶ πρό οἱ εἴπομεν ἡμεῖς,
Ἑρμείαν πέμψαντες ἐύσκοπον Ἀργειφόντην,
Μήτ' αὐτὸν κτείνειν, μήτε μνάασθ' ἄκοιτιν·
Ἐκ γὰρ Ὀρέσταο τίσις ἔσται Ἀτρεΐδαο,
Ὁππότ' ἂν ἡβήσῃ τε καὶ ἧς ἱμείρεται αὐτῆς.
Ὣς ἔφαθ' Ἑρμείας· ἀλλ' οὐ φρένας Αἰγίσθοιο
Πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέων· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀπέτισε.
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
Καὶ λίην κεῖνός γε ἐοικότι κεῖται ὀλέθρῳ·
Ὣς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
Ἀλλά μοι ἀμφ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι δαίεται ἦτορ,

"Suis ſtultitiis præter fatum angores patiuntur.
"Quemadmodum & nunc Ægiſthus præter fatum Atridæ
"Duxit uxorem ſponſam, ipſum etiam occidit reverſum,
"Sciens ſuam certam mortem; quoniam illi prædiximus nos,
"Mercurio miſſo ſpeculatore Argicidâ:
"Neque ipſum occide, nec duc uxorem:
"Ex Oreſte enim erit ultio Atridæ *filio*;
"Poſtquam pubuerit & ſuam deſiderabit ditionem.
"Sic ait Mercurius; ſed non menti Ægiſthi
"Perſuaſit bona conſulens: nunc itaque ſimul omnia luit.
Huic reſpondit tandem dea cæſia Pallas;
"O pater noſter Saturnie, ſumme regum,
"Et valdè ille quidem meritâ periit morte:
"Sic pereat & alius, quicunque talia fecerit!
"Verùm mihi pro Ulyſſe bellicoſo cruciatur cor,

ΣΧΟΛΙΑ.

34. Ἀπαθαλίῃσιν.] Ἀπαθαλίαις, ἁμαρτίαις. Ὑπὲρ μόρον.] Ὑπὲρ τὸ πεπρωμένον.

36. Γῆμε.] Ἔγημεν. Ἄλοχον.] Γαμετὴν. Μνηστὴν.] Τὴν ἐκ μνηστείας γεγαμημένην γυναῖκα. Νοστήσαντα.] Ὑποστρέψαντα, ἐπανελθόντα.

37. Εἰδώς.] Ἐπισάμενος. Πρό οἱ εἴπομεν.] Προείπομεν αὐτῷ.

38. Ἀργειφόντην.] Τὸν ἀργὸν φόνον καὶ εἰρηνικόν. ἢ τὸν φονεύσαντα Ἄργον, τὸ πολυόμματον κύνα, ὃς ἐφύλασσε τὴν Ἰώ.

39. Κτείνειν.] Ἀνελεῖν, φονεῦσαι. Μνάασθ.] Μνηστεύεσθ.

40. Τίσις.] Ἀντὶ δὲ ἔκπυσις, πυθοῖα, κόλασις. Ἔσσεται.] Γενήσεται. Ἀτρεΐδαο.] Μετὰ τοῦτο ὑποστικτέον, ἢ τόνδε Ἀτρεΐδαο Ἀγαμέμνονος δ' Ὀρέστου.

41. Ἡβήσῃ.] Ἀκμάσῃ. Ἱμείρεται.] Ἐπιθυμεῖ.

42. Ἀλλ' οὐ φρένας Αἰγίσθοιο Πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέων.] Καὶκ τούτου δηλονότι δύο περὶ ἑκαστὸν εἰσὶν εἰμαρμένα· αἱρεῖται δ' ἕκαστος, ἣν βούλεται.

43. Ἀθρόα.] Ὁμοῦ πάντα. Ἀπέτισεν.] Ἀπέδωκεν.

45. Ὕπατε.] Ἐνδοξότατε, ὑπερέχων. Κρειόντων.] Βασιλέων, ἀρχόντων.

46. Καὶ λίην.] Πάνυ μὲν οὖν. Ἐοικότι.] Ὁμοίῳ. Ὀλέθρῳ.] Θανάτῳ.

47. Ὣς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος.] Ἐμφαίνει τὰς μνηστῆρας. Ῥέζοι.] Ἐπιτηδεύοι, παρὰ τὸ αἴσιον προφέρων.

48. Δαΐφρονι.] Πολεμόφρονι· δαὶς γὰρ ἡ μάχη. ὅπερ

ΝΟΤÆ.

40. Ἐκ γὰρ Ὀρέσταο τίσις ἔσται Ἀτρεΐδαο) De Productione ς ante τ, in *Cæsurâ*, diximus ad *Iliad.* α'. v. 45. De *Rhythmo* dicturi sumus, ad *Odyss.* ξ'. v. 199.

41. Ὁππότε κεν ἡβήσῃ τε καὶ ἧς ἱμείρεται αὐτῆς) Ἱμείρεται, αὐτὶ ἱμείρῃ, Ὁριστικὴ, αὐτὶ Ὑποτακτικῆς, Ἀττικὸν σχῆμα. Ità infrà, v. 57. Ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται, pro ἐπιλήσῃται; sic v. 85. Ὀτρύνομεν, pro ὀτρύνωμεν. Sic

NOTÆ IN SCHOLIA.

38. Τὸν πολυόμματον κύνα) *Argus Areſtoris* filius, cùm Homo eſſet multioculus, hìc κύων dicitur, ἀφ' τὸ φυλακτικὸν, quòd Vaccam *Io* tam diligentèr cuſtodiret, ut *Ovid.* Metamorph. l. 1. §. XI. Diſtinguendus igitur ab *Argo*, *Ulyſſis* Cane, vid. ad *Euripid.* Phœniſſ. v. 1122.

48. Δαΐφρονι) Hoc *Scholion* emendo, & lego pro Δαΐς, δαὶς, & διδασκυίᾳ καὶ φρέναις, pro διδασκυία,

VARIÆ LECTIONES.

34. Ὑπὲρ μόρον) γρ. ὑπέρμορον, vid. *Text.* âd *Iliad.* β'. v. 155. & *Schol.* ad *Iliad.* ω'. v. 527.

Ibid. Ἄλγε' ἔχουσιν) γρ. ἄλγε' ἐπίσπορον, *Heraclit.* περὶ ἀπίστων, in ipso fine.

41. Ὁππότ' ἂν) γρ. ὁππότε κεν, & ὁππότ' ἄρ', *Steph.* Ibid. Ἱμείρεται) γρ. ἐπιβήσεται, MS. CCC.

44. Τόνδ' ἠμείβετ') γρ. τὸν δέ. At *Euſtathius* & alii Antiqui Codices, τόνδ' &c.

48. Δαΐς)) γρ. καὶς). *Euſtath.* & *Br. Schol.*

Δυσμόρῳ

Δυσμόρῳ, ὃς δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχει,
Νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, ὅθι τ' ὀμφαλός ἐστι θαλάσσης,
Νῆσος δενδρήεσσα· θεὰ δ' ἐν δώμασι ναίει
Ἀτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος, ὅστε θαλάσσης
Πάσης βένθεα οἶδεν, ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς
Μακρὰς, αἵ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσι·
Τοῦ θυγάτηρ δύστηνον ὀδυρόμενον κατερύκει.
Αἰεὶ δὴ μαλακοῖσι καὶ αἱμυλίοισι λόγοισι
Θέλγει, ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται· αὐτὰρ Ὀδυσεὺς,
Ἱέμενος καπνὸν ἀποθρώσκοντα νοῆσαι
Ἧς γαίης, θανέειν ἱμείρει· σὲ δέ γε σοί περ
Ἐντρέπει φίλον ἦτορ, Ὀλύμπιε· ἦ νύ τ' Ὀδυσεὺς
Ἀργείων ἔδρηισι νηυσὶ χαρίζετο ἱερὰ ῥέζων,
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ; τί νύ οἱ τόσον ὠδύσαο, Ζεῦ;
Τήνδ' ἀπαμφιβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,

"Infelice; qui fanè diù, procul ab amicis, calamitates patitur
"Insulâ in circumfluâ, ubi & umbilicus est maris,
"Insula sylvosa: dea verò intra domum habitat
"Atlantis filia multiscii, quique maris
"Omnes profunditates novit, sustinetque columnas ipse
"Longas, quæ terramque & cœlum disterminant:
"Ejus filia infortunatum lugentem detinet;
"Semper enim mollibus & blandis sermonibus
"Demulcet, ut Ithacæ obliviscatur: cæterùm Ulysses,
"Cupiens vel fumum exilientem videre
"Suæ terræ, mori desiderat: necdum tibi saltem
"Convertitur charum cor, Olympie. Nonne tibi Ulysses
"Græcorum apud naves gratificabatur sacrificando,
"Trojâ in latâ? quid illi tantum irascéris, ô Jupiter?
Huic respondens allocutus est nubium-congregator Jupiter,

ΣΧΟΛΙΑ.

δὲ ἐπὶ τῆ Πηνελόπης λέγει, δεδαηκυίη καὶ φρένας, τουτέστι μεμαθηκυίη, ἐξ ὧν τῶν συνετὴν καὶ σώφρονα βούλεται δηλοῦν. Δαίφρ.] Διακόπτει. Τὸ δὲ καίει, ἐρώσης.

49. Δυσμόρῳ.] Κακομόρῳ. Δηθά.] Πολλά. Φίλων ἄπο.] Πόρρω τῶν φίλων.

50. Ἀμφιρύτῃ.] Τῇ κύκλῳ τῇ ὑπὸ θαλάσσης περιῤῥεομένῃ. Ὅθι.] Ἀντὶ τοῦ ὅπου. Ὅθι τ' ὀμφαλός ἐστι θαλάσσης.] Μέση τῆ περὶ αὐτὴν θαλάσσης, ἢ τὸ βάθος. Ὀμφαλός.] Τὸ μεσαίτατον.

51. Ναίει.] Οἰκεῖ.

52. Ἀτλαντος θυγάτηρ.] Ἡσίοδος δὲ, ἐν Θεογονίᾳ, φησὶ, τὴν Καλυψὼ θυγατέρα Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος. Ὀλοόφρων.] Ὀλεθρίαν. ἐπὶ πολέμιον τοῖς θεοῖς· οἱ δὲ τὸ ἐξῆς, θαλάσσης ὀλοόφρονος. Οἱ δὲ ἐδάσυναν, ἵνα ᾖ, περὶ τῶν ὅλων φρονοῦσα· αὐτὸς γὰρ ὁ Ἄτλας τὸν κόσμον βαστάζων παραδέδοται. ἢ ἐγέγραπτο, καὶ τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ὀλοόφρω, (ὃ ἐστιν ὀλοόφρων) εἶτα τὸς μὴ νοήσας ἐποίησε τὸ ος.

53. Βένθεα.] Βάθη. Ἔχει δὲ π.] Νῦν ἐπιμελεῖται.

57. Ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται) *Indicativus* pro Subjunctivo, ut suprà, ad v. 41.

NOTÆ IN SCHOLIA.

quod facit etiam MS. *Aloysian*: Notandum verò hic *Scholiastæ* μνημονικὸν ἁμάρτημα. Nusquam enim *Homero* Penelope δαίφρων, dicitur; & hic tamen error *Etymologum* tenuit, v. Δαΐς. ἐπὶ δὲ Δαίφρονος Πηνελοπείης, δ σημαίνει τὴν πολεμικὴν, ἀλλὰ τὴν σώφρονα καὶ συνετὴν. Quibus & *Eustathius* ipse συναμαρτάνει, fol. 1500. lin. 4. Ἰφθίμην, ὁ Ποιητὴς φησιν, ὡς πε καὶ τὴν Πηνελόπην δαίφρονα.

50. Ἢ τὸ βάθος] Ex MSto *G. C.*

52. Ἄτλαντος θυγάτηρ) Hoc *Scholion* ex MS. *GC.* meliùs ordinatur & suppletur. Voces Ἡσίοδος, ad Τηθύος, Nos addimus. Videntur tamen diversæ.

60. Κεχαρισμένως) Ità MS. *GC.* pro κεχαρισμένον, rectè.

VARIÆ LECTIONES.

51. Ἐν δώμασι ναίει) γρ. ἐν δώμασι ναίει, *Eustath.*

52. Ὀλοόφρονος) γρ. ὀλοόφρων, *Br. Schol.* & *Florentinæ* Edit. Margo, MS. D. *Edmund-burg.*

60. Οὔ νύ τ') γρ. ἦ νύ κ', MS. CCC. Verùm ἦ νύ τ' melius, cum τ' ponatur pro τοι, vel σοί.

Τέχνον,

Τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμιλυ;
Ὃς πέρι μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν, πέρι δ' ἱερὰ θεοῖσιν
Ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
Ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος ἀσχελὲς αἰεὶ
Κύκλωπος κεχόλωται, ὃν ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν,
Ἀντίθεον Πολύφημον, ὅου κράτος ἐστὶ μέγιστον
Πᾶσιν Κυκλώπεσσι· Θόωσα δέ μιν τέκε νύμφη,
Φόρκυνος θυγάτηρ, ἁλὸς ἀτρυγέτοιο μέδοντος,
Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι Ποσειδάωνι μιγεῖσα.
Ἐκ τοῦ δὴ Ὀδυσῆα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Οὔτι καταπρολέει, πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος αἴης.
Ἀλλ' ἄγε δή, ἡμεῖς οἵδε φρεσὶ φραζώμεθα πάντες
Νόστον, ὅπως ἔλθησι· Ποσειδάων δὲ μεθήσει
Ὃν χόλον· οὐ μὲν γάρ τι δυνήσεται ἀντία πάντων
Ἀθανάτων, ἀέκητι θεῶν, ἐριδαινέμεν οἷος.
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
Εἰ μὲν δὴ νῦν τοῦτο φίλον μακάρεσσι θεοῖσι,
Νοστῆσαι Ὀδυσῆα δαΐφρονα οἶκόνδε δόμονδε,
Ἑρμείαν μὲν ἔπειτα διάκτορον Ἀργειφόντην

"Mea filia, qualis tibi sermo excidit septo dentium?
"Quomodo unquam ego Ulyssis divini obliviscerer?
"Qui longè superat prudentiâ homines; plurima vero sacra Diis
"Immortalibus persolvit, qui cœlum latum inhabitant?
"verùm Neptunus terram continens assiduò semper
"Ob Cyclopem irascitur, quem oculo privavit,
"Immanem Polyphemum, cujus robur est maximum
"Inter omnes Cyclopas: Thoosa verò eum peperit nympha,
"Phorcynis filia, maris indomiti principis,
"In specubus cavis Neptuno mixta.
"Ex eo tempore Ulyssem Neptunus terræ-quassator
"Neutiquam occidit, sed errabundum arcet a patriâ terrâ.
"Verùm agitè, nos ipsi dispiciamus omnes
"Super-reditu, quo pacto revertatur; Neptunus autem remittet
"Suam iram: neque enim quicquam poterit contra omnes
"Immortales, invitis scilicet Diis, contendere solus.
Huic respondit deindè dea cæsia Minerva,
"O pater noster Saturnie, supreme regnantium,
"Siquidem nunc hoc gratum beatis diis,
"Redire Ulyssem prudentem ad suam domum,
"Mercurium tum internuncium Argicîdam

ΣΧΟΛΙΑ.

66. Περὶ μὲ νόον ἐστὶ βροτῶν.] Ἀντὶ τοῦ, ὡδέ ἐστιν αὐτάντων καὶ συνέσει, καὶ εὐσεβείᾳ.

68. Γαιήοχος.] Ὁ τὴν γῆν ἔχων, ἢ ὑπὸ τὰ γῆς ἐχόμενος. Ἀσκελές.] Ἀμεταπτώτως, καὶ στερρῶς τὰ σκελῶν, ἢ ἀδιαλείπτως καὶ ἄγαν σφοδρῶς. Αἰεί.] Αἰεὶ καὶ διαπαντός.

69. Κεχόλωται.] Ὠργισται. Ἀλάωσεν.] Ἐτύφλωσεν.

70. Ἀντίθεον.] Νῦν τὸ ἀναυδιάρθρον τοῖς θεοῖς, τὸ ἀστεῖον. Ὅου.] Οὗπερ. Ἔσκεν.] Ὑπῆρχεν.

71. Θόωσα.] Μήτηρ Πολυφήμου κύκλωπος κυρίως ἔτως λεγομένη.

72. Φόρκυνος θυγάτηρ.] Ἐναλίου γὰρ θεὸς ὁ Φόρκυν. Μέδοντος.] Βασιλεύοντος· συνήθως γὰρ τὰς ὑπαρχὰς βασιλείας ἔλεγον. ἢ σωματεῖον μέδοντος τὰ σπέσι, ὥστε τὰ σπηλαίοις τοῦ Ποσειδῶνος γυμνοθωΐας τὰ Κύκλωπα.

73. Μιγεῖσα.] Κοινωνήσασα.

74. Ἐκ τοῦ δή.] Ἐκ τούτης δὲ τὰ αἰτίας. Ἐνοσίχθων.] Ὁ τὴν γῆν κινῶν· ἔνοσις γὰρ ἡ κίνησις.

75. Καταπρολέει.] Ἀναιρεῖ. Πλάζει.] Πλανᾷ ποιεῖ. Ἀπό.] Πόρρω.

76. Περιφραζώμεθα.] Βουλευσώμεθα.

77. Νόστον.] Τὴν ἐπάνοδον. Μεθήσει.] Ἐάσει, παύσει.

78. Ἀντία.] Ἀντικρύ.

79. Αἰκητί.] Ἀκουσίῳ γνώμῃ. Ἐριδαινέμεν.] Φιλονεικεῖν.

82. Φίλον.] Προσφιλὲς, ἀρεστόν.

83. Νοστῆσαι.] Ἐπανελθεῖν. Οἶκόνδε δόμονδε.] Εἰς τὰ ἑαυτοῦ οἶκον.

84. Διάκτορον.] Ἄγγελον σαφῆ.

NOTÆ.

64. Τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος) *Livius Andronicus* ità reddit, *Mea puera*, mea *puera*, *quid verbi ex ore tuo profugit?* Nonius Marcell.

69. Ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν) Vid. *Odyss. ι'.* ubi Historia.

NOTÆ IN SCHOLIA.

70. Ὅου) Pro οὗ, de quâ re diximus ad *Il. β'.* v. 315. *Ibid.* Ἔσκεν) Ità pro ἦεν, ex eodem MS.

VARIÆ LECTIONES.

70. Ἔσκεν.) γρ. ἦεν, vid. Not. in *Br. Schol.*

Νῆσον

Νῆσον ἐς Ὠγυγίην ὀτρύνομεν, ὄφρα τάχιστα
Νύμφῃ βὺ πλοκάμῳ εἴπῃ νημερτέα βουλήν,
Νόστον Ὀδυσσῆϊ ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται·
Αὐτὰρ ἐγὼν Ἰθάκηνδ' ἐσελεύσομαι, ὄφρα οἱ υἱὸν
Μᾶλλον ἐποτρύνω, καί οἱ μένος ἐν φρεσὶ θείω,
Εἰς ἀγορὴν καλέσαντα καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς,
Πᾶσι μνηστῆρεσιν ἀπειπέμεν, οἵπερ οἱ αἰεὶ
Μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς.
Πέμψω δ' ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα,
Νόστον πευσόμενον πατρὸς φίλου, ἢν που ἀκούσῃ,
Ἠδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν.
Ὣς εἰπῶν, ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Ἀμβρόσια, χρύσεια, τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρὴν,
Ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο·
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ,
Βριθὺ, μέγα, στιβαρὸν, τῷ δάμνησι σίχας ἀνδρῶν
Ἡρώων, τοῖσίντε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.
Βῆ ῥ' ἴμεν αἶψα θύραζε κορυφῶν Οὐλύμποιο
Στῆ δ' Ἰθάκης ἐπὶ δήμῳ, ἐπὶ προθύροις Ὀδυσῆος,

"Insulam in Ogygiam destinemus; ut celerrimè
"Nymphæ pulchricomæ edicat firmam nostram sententiam,
"Reditum Ulyssis prudentis; uti redeat.
"Porrò ego in Ithacam proficiscar, ut ei filium
"Magis excitem, & ipsi robur in mente ponam,
"Ut in concionem vocans comatos Achivos,
"Omnibus procis interdicat, qui ejus semper
"Pecora pinguia mactant, & flexipedes sinuosis-cornibus boves.
"Mittam etiam in Spartam & in Pylum arenosam,
"Reditum scisciturum patris dilecti, sicubi audiverit;
"Atque ut eum gloria insignis inter homines habeat.
Sic fata, pedibus subligavit pulchra talaria,
Immortalia, aurea, quæ ipsam ferebant tàm super mare,
Quàm super rotundam terram, simul cum flatu venti:
Accepit item validam hastam, acuminatam acuto ære
Gravem, magnam, solidam; quâ domat acies virorum
Heroum, quibus utique irascitur fortipatre-nata.
Descendit autem ab Olympi verticibus impetu-ruens:
Stabat deindè Ithacæ in Demo ad vestibulum Ulyssis,

ΣΧΟΛΙΑ.

85. Ὠγυγίην.] Ἡ Καλυψὼ νῆσος. Ὀτρύνομεν.] Παρορμήσωμεν, ἐπείξωμεν.

86. Εὐπλοκάμῳ.] Εὐκόμῳ, ἀπὸ μέρους καλῆς.

87. Ταλασίφρονος.] Τῇ ἑαυτῆ φρονήσει πάντα ὑπομένοντος. Νέηται.] Ἐπανέλθῃ.

89. Ἐποτρύνω.] Παρορμήσω.

90. Ἀχαιούς.] Τοὺς Ἰθακησίους.

91. Ἀπειπέμεν.] Ἀπαγορεῦσαι. Οἵπερ οἱ.] Οἵ τινες αὐτῷ.

92. Ἀδινά.] Ἤτοι λεπτὰ, ὡσὲι σύγκεισιν τὰ βοῶν, ἢ ἀντὶ τοῦ ἀδινῶς, ἵνα μὴ πυκνῶς καὶ συνεχῶς. Ἕλικας.] Ἑλιχθειδῆ κέρατα ἔχοντας.

93. Ἠμαθόεντα.] Ἀμμώδη.

NOTÆ.

85. Ὀτρύνομεν) Pro ὀτρύναμεν, ut suprà, v. 57. & 41. Σχῆμα ὃ εὐρετικὸν καὶ βασιλικόν.

92. Εἰλίποδας) De hac voce diximus ad *Il.* ι'. v. 462.

NOTÆ IN SCHOLIA.

97. Ἀμβρόσια) Olim τίμια tantum; præmitto, ἄφθαρτα, χρύσεα, ex MS. *GC.*

99. Ἐν τῇ κ'. τοῦ Ἰλιάδος) Malè olim exciderat κ'. restituo itaque jam, Sensu postulante; nam hic locus extat in κ'. *i.e.* in Decimo *Iliados*. *Scholia* non benè αἰθετοῦσιν hos Versus; nam & hìc, & in *Iliade*, Ἀθηνᾶς σκεῦος describitur.

101. Ὀβριμοπάτρη) Hoc *Scholion*, ex *Iliad.* ε'. v. 747. corrigo & emendo, mutilatum hactenus.

94. Πευσόμενον.] Ἀκουσόμενον. Ἤν που.] Ἐάν που.

97. Ἀμβρόσια.] Ἄφθαρτα, χρύσεα, τίμια. Τά μιν.] Ἅπερ αὐτῷ.

98. Ἀπείρονα.] Τὸν πέρας καὶ τέλος μὴ ἔχουσαν, λέγει ἢ τὸν γῆν. Ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο.] Ἴσα ἀνέμῳ.

99. Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος.] Ἀφαιρεῖται μὴ ἀστείσκων, ὅτι ἐν τῇ κ' τῆς Ἰλιάδος καλῶς. Ἀκαχμένον.] Ἐστομωμένον.

101. Κοτέσσεται.] Ὀργισθήσεται. Ὀβριμοπάτρη.] Γενναία καὶ τὸ πατρὸς ὄβριμον καὶ ἰσχυρὸν πατέρα ἔχουσα.

102. Βῆ.] Ἔβη, ἐπορεύθη.

103. Δήμῳ.] Τόπῳ ἐν Ἰθάκῃ, ὅπου λέγεται τὸ Ὀδυσσέως βασίλειον.

NOTÆ IN SCHOLIA.

99. Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος) Vid. Not. ad *Scholia Brevia*.

103. Δήμῳ) *Scholiastes* δῆμον hìc *proprium* esse nomen ait loci, ubi *Ulyssis* erat Palatium; quod tamen ego somnium otiosorum hominum putarem; ut ad *Euripid.* Phœniss. v. 847. Θαΰγει) τόπος Θήβης, *Scholiast.* quæ Vox tamen simpliciter *sedes* sonat. *Stephanus* tamen ὡσεὶ πόλεων, nî & ipse à *Grammaticis* deceptus, Δῆμος) ὁ τόπος ἐν Ἰθάκῃ, ὃς καὶ Κορακύλειον. Aliàs tamen, *Odyss.* ν'. v. 96. Φόρκυνος λιμὴν ἐν δήμῳ Ἰθάκης dicitur, quod certè aliud.

Οὐδῷ ἔπ' αὐλείῃ· παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
Εἰδομένῃ ξείνῳ Ταφίων ἡγήτορι Μέντῃ.
Εὗρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγήνορας· οἱ μὲν ἔπειτα
Πεσσοῖσι προπάροιθε θυράων θυμὸν ἔτερπον,
Ἥμενοι ἐν ῥινοῖσι βοῶν, οὓς ἔκτανον αὐτοί.
Κήρυκες δ' αὐτοῖσι καὶ ὀτρηροὶ θεράποντες,
Οἱ μὲν ἄρ' οἶνον ἔμισγον ἐν κρητῆρσι καὶ ὕδωρ,
Οἱ δ' αὖτε σπόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας
Νίζον, καὶ προπάθεντο, ἰδὲ κρέα πολλὰ δατεῦντο.
Τῶνδε πολὺ πρῶτος ἴδε Τηλέμαχος θεοειδής·
Ἧστο γὰρ ἐν μνηστῆρσι φίλον τετιημένος ἦτορ,
Ὀσσόμενος πατέρ' ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσίν, εἴποθεν ἐλθὼν
Μνηστήρων τ' ἂν σκέδασιν κατὰ δώματα θείη,
Τιμὴν δ' αὐτὸς ἔχοι, καὶ κτήμασιν οἷσιν ἀνάσσοι.
Τὰ φρονέων, μνηστῆρσι μεθήμενος, εἰσιδ' Ἀθήνην·
Βῆ δ' ἰθὺς προθύροιο· νεμεσσήθη δ' ἐνὶ θυμῷ
Ξεῖνον δηθὰ θύρῃσιν ἐφεστάμεν· ἐγγύθι δὲ σὰς
Χεῖρ' ἕλε δεξιτερήν, καὶ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Χαῖρε, ξεῖνε· παρ' ἄμμι φίλησαι· αὐτὰρ ἔπειτα
Δεῖπνα πασάμενος μυθήσαι, ὅττεό σε χρή.

Limine in aulæ, in manu verò gerebat ferream haſtam,
Similis hoſpiti Taphiorum duci Mentæ.
Invenit porrò procos ſuperbos, qui quidem tum
Talis ante januam animum oblectabant,
Sedentes in pellibus boum, quos occiderant ipſi,
Præcones verò ipſis & ſeduli famuli,
Hi quidem vinum miſcebant in crateribus & aquam,
Illi autem ſpongiis foraminoſis menſas
Abſtergebant & proponebant, & carnes multas dividebant.
Hanc longè primus vidit Telemachus deo ſimilis;
Sedebat enim inter procos charo mœrens corde,
Expectans patrem probum in mente, ſi alicunde veniens
Procorum quidem diſperſionem per ædes facerer,
Honorem autem ipſe recuperaret, & bonis ſuis imperaret.
Hæc cogitans, procis aſſidens, vidit Palladem:
Ibat itaque rectà ad veſtibulum; indignabatur enim animo
Hoſpitem diù ad januam ſtare: propè itaque aſtans,
Manum prehendit dextram, & ſuſcepit æream haſtam,
Et ipſam alloquutus verba alata dicebat,
" Salve, hoſpes; à nobis amicè tractaberis: cæterum deinde
" Cœnâ refectus ediſſeres, quæcunque opus ſit.

ΣΧΟΛΙΑ.

104. Οὐδῷ.] Βαθμῷ, φλιᾷ. Παλάμῃ.] Τῇ χειρί.
105. Ταφίων.] Τάφος, ἡ νῆσος τῶν Ἐχινάδων, ἣν κατῴκησαν Τηλεβοαί.
106. Ἀγλαόφημος.] Ἄγαν αὐθάδεις, ὑβριστάς.
107. Πεσσοῖσι.] Τοῖς κύβοις, ἀπὸ τοῦ πάσσειν ἐσκημάτισται, ἢ παρὰ τὸ πίπτειν, βολίοις τὸ πρότερον· πεσσοὶ γὰρ, οἱ ψῆφοι. Προπάροιθεν.] Ἔμπροσθεν.
108. Ἥμενοι ἐν ῥινοῖσι.] Διὰ τοῦτο τὸ βιαιον ἐμφαίνει τῶν μνηστήρων, τὸ πὰς βύρσας ὑποστρωννύειν τοῖς θρόνοις καθημένων. Ῥινοῖσι.] Βύρσαις. Ἔκτανον.] Ἀνεῖλον.
109. Ὀτρηροί.] Δραστικοί.
110. Οἱ μὲν] Κήρυκες· οἱ δὲ, θεράποντες· οἱ μὲν, οἱ δὲ, χήμα Γοργόπης.
111. Πολυτρήτοισι.] Παντοχόθεν πεπερημένοις.
112. Νίζον.] Ἀπένιπτον. Ἰδὲ.] Ἀντὶ δὲ, καὶ. Προπά-

ΝΟΤΑ.

θεντο.] Προεθήκαντο. Δατεῦντο.] Ἐμερίζοντο.
114. Τετιημένος ἦτορ.] Τετιμωρημένῳ τῷ ψυχῷ.
115. Ὀσσόμενος.] Ἀνειδωλοποιούμενος καὶ φαντα-ζόμενος, ὡσπερεὶ δι' ὀνείρων, ἢ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑποβλέπων.
116. Σκέδασιν.] Σκορπισμὸν, φυγήν. Θείη.] Ποιήσειε.
117. Κἠμμορίην.] Δάσμοσι. Ἀνάσσοι.] Βασιλεύοι.
118. Τὰ φρονέων.] Ταῦτα συνομνύμενος. Μεθήμενος.] Σὺν αὐτοῖς καθήμενος.
119. Βῆ ῥ' ἰθὺς προθύροιο.] Ἐπ' εὐθείας, ὡς ἐπὶ τὸ προθύρου· οὐκ ἔνδον, ἀλλὰ προ τῆ αὐλῇ τῇ πρὸ τοῦ αὐλίου καλυμένῳ δαπέδῳ. Νεμεσσήθη.] Μεμψιμοιρήσας ἠγάπησε.
123. Φιλήσαι.] Φιλοφρονηθήσῃ, ξενισθήσῃ.
124. Δεῖπνα.] Τὰ καλὰ τῶν ἡμέραν ἀελσα. Μυθήσαι. Εἰς λόγους ἥξεις & λέξεις. Ὅττεό σε χρή.] Εἴ τινός σοι χρεία ἐστί.

ΝΟΤÆ.

107. Πεσσοῖσι προπάροιθε θυράων) De hoc Procorum luſu, *Athenæus*, l. 1. fol. 16. & 17. &c. *Euſtath.* in locum.

NOTÆ IN SCHOLIA.

107. Ἢ παρὰ τὸ πίπτειν) Addo, βολίοις τὸ πεσεῖν, ex MS. *Aloyſ. Alemann.* confer *Euſtath.* in locum.
110. Κήρυκες) Hoc *Scholion* ex MS. GC.
123. Χαῖρε, ξεῖνε, παρ' ἄμμι φιλήσαι) Vid. *Thomaſin.* De Teſſeris Hoſpital. p. 34. 38, &c.
115. Καὶ φανταζόμενος) Ex MS. CCC.
124. Σοὶ χρεία) Ità lego, pro corrupto σὲ χρεια, & ità legit MS. GC.

Ὣς εἰπὼν ἡγεῖθ', ἡ δ' ἕσπετο Παλλὰς Ἀθήνη.
Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἔντοσθεν ἔσαν δόμου ὑψηλοῖο,
Ἔγχος μὲν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν,
Δουρὸς ἔντοσθεν εὐξόου, ἔνθα πὲρ ἄλλα
Ἔγχε' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἵστατο πολλά·
Αὐτῷ δ' ἐς θρόνον εἶσεν ἄγων, ὑπὸ λῖτα πέσαντας
Καλὸν, δαιδάλεον· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
Πὰρ δ' αὐτὸς κλισμὸν θέτο ποικίλον, ἔκτοθεν ἄλλων
Μνηστήρων, μὴ ξεῖνος, ἀνιηθεὶς ὀρυμαγδῷ,
Δείπνῳ ἀδήσειεν, ὑπερφιάλοισι μεμιγμένος,
Ἠδ' ἵνα μιν θείο πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχυθε φέρουσα
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθ'· παρὰ δ' ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πολλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
Δαιτὸς δ' κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας
Παντοίων, παρὰ δέ σφι τίθη χρύσεια κύπελλα.

Sic fatus præibat, atque sequebatur Pallas Minerva:
Illi verò quandò intra domum venerunt excelsam,
Hastam quidem *Telemachus* statuit ferens ad columnam longam,
Intra armarium benè politum; ubi utique aliæ
Hastæ Ulyssis prudentis stabant multæ:
Ipsam verò in thronum collocavit, stragulo substrato,
Pulchro, ingeniosè facto; & sub pedibus scabellum erat.
Ipse etiam sellam juxtà posuit variegatam, seorsùm ab aliis
Procis; nè hospes, offensus strepitu,
In convivio turbaretur, cum superbis congressus;
Atque ut ipsum de patre absente interrogaret.
Aquam verò ancilla ex gutto profundebat ferens
Pulchro, aureo, super argenteum pollubrum
Ad lavandum: juxtáque politam stravit mensam.
Panem verò veneranda cellæ-custos apponebat,
Fercula multa apponens, gratificans de præsentibus.
Coquus quoque carnium lances apposuit sumens
Omnigenûm, ipsis etiam apponebat aurea pocula;

ΣΧΟΛΙΑ.

127. Κίονα.] Στύλον.

128. Δουρὸς ἔντοσθεν.] Δοραξθήκης. νοητέον ὃ ἀπεξύσθαι τὰς κίονας, καὶ σύνταξιν ἀποτεθῆσθαι τὸ δόρυ. Εὐξόου.] Καλῶς ἐξεσμένης. Ἔντοσθεν.] Ἔσωθεν.

130. Λῖτα.] Λεπτὸν φαιβόλαιον. Πεπάσας.] Ἀπολώσας.

131. Δαιδάλεον.] Ποικίλον. Θρῆνυς.] Ὑποπόδιον.

132. Κλισμὸν.] Δίφρον, ἀνάκλιντρον ἔχουσα, καθέδραν. Θέτο.] Ἀπέθετο. Ἔκτοθεν.] Χωρὶς, ἰδίᾳ, ἔξωθεν.

133. Ἀνιηθείς.] Λυπηθείς. Ὀρυμαγδῷ.] Κυρίως μὲν τῷ ἐν ὄρει ψόφῳ· ἔστι δὲ καὶ τὸ ἔτυμον ὀρομαγδὸς, νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ θορύβου.

134. Ἀδήσειεν.] Ἀηδῶς διατεθείη. Ὑπερφιάλοισι.] Ὑπερηφάνοις, ὑπεραγόνδοις. Μεμιγμένος.] Σωυελθών.

135. Ἀποιχομένοιο.] Ἀποδημοῦντος. Ἔροιτο.] Ἐρωτήσειε, πυθοίτο.

136. Χέρνιβα.] Τὰ ἐπὶ τῶν χειρῶν ὕδατα. Ἀμφίπολος.] Θεράπαινα, ἀπὸ τοῦ ἀμφοτέρων πολεῖν, ὅπερ ἐστὶν ἀναστρέφεσθαι. Προχόῳ.] Ἀγγείῳ πρόχυσιν. ἀπὸ τοῦ χέειν τὸ ὕδωρ, τῷ καθ' ἡμᾶς ξέειν. Ἐπέχυθε.] Ἐπέβαλλεν.

136. Λέβητος.] Τοῦ καθ' ἡμᾶς χαρνίβου.

138. Ξεστὴν.] Τὴν καλῶς ἐξεσμένην, ἢ καπνοσύσμένην. Ἐτάνυσσε.] Ἐξέτεινε, παρέθηκε.

139. Αἰδοίη.] Αἰδοῦς ἀξία, τιμία. Ταμίη.] Ταμιοῦχος, φύλαξ.

140. Εἴδατα.] Βρώματα, ἐδίσματα. Χαριζομένη παρεόντων.] Ἐκ τῶν παρόντων ἐπιδιδοῦσα.

141. Δαιτὸς.] Μάγειρος, ὁ διανέμων τὰ κρέα.

142. Παρὰ δέ σφι.] Παρ' αὐτοῖς δέ.

NOTÆ.

134. Ἀδήσειεν) Cum ᾱ producto, quòd ab ἀηδέω, ut *Eustath.* in locum, fol. 1400. lin. 33. scribitur & cum duplici δ. ut in voce ἄδδω & ἀδδηκόπος, passim in *Iliade*, quæ correctior esse solet. Vid. infra, ad v. 398.

NOTÆ IN SCHOLIA.

132. Ἀνάκλιντρον) Ità ex eodem MS. pro corrupto ἀνάκλιζον.

138. Ἐξεσμένην καὶ καπνοσυασμένην) MS. *GC.* ἐξεσμένην, ὅπερ ἐστὶ κατεσκευασμένην.

VARIÆ LECTIONES.

131. Ἦεν) *χρ.* εἶεν, MS. CCC.

134. Ἀδήσειεν) *χρ.* ἀηδήσειεν & ἀδδήσειεν, Vid. Not. in *Textum*.

Κήρυξ δ' αὐτοῖσιν θάμ' ἐπώχετο οἰνοχοεύων.
Ἐς δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀγήνορες· οἱ μὲν ἔπειτα
Ἑξείης ἕζοντο κατ' κλισμούς τε θρόνους τε.
Τοῖσι δὲ κήρυκες μὺν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχυαν·
Κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο·
[Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσι.]
Σῖτον δ' δμῳαὶ παρενήνεον ἐν κανέοισιν·
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα, παρκείμενα, χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο
Μνηστῆρες, τοῖσιν μὺν ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μεμήλει,
Μολπή τ' ὀρχηστύς τε· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.
Κήρυξ δ' ἐν χερσὶν κίθαριν περικαλλέα θῆκε
[* Φημίῳ, ὅς τέ νυ πολλὸν ἐκαίνυτο πάντας, ἀείδων,]
Φημίῳ, ὅς ῥ' ἤειδε θεοῖ μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ.

Præcóque eos sedulò obibat vinum fundens.
Ingressi autem sunt proci superbi, qui quidem continuò
Ordine sedebant per sedilia thronósque:
Hisce quidem Præcones aquam in manus fuderunt;
Puerique crateras coronârunt potu;
Distribueruntque omnibus ordientes poculis.
Panem itidem Ancillæ accumulabant in canistris.
Illi deindè ad cibos paratos & appositos manus extendebant.
Sed posquam potûs & escæ desiderium exemerunt
Proci, ipsis quidem alia in mente curæ erant,
Cantus saltatióque: hæc enim sunt ornamenta convivii.
Præco autem in manus citharam perpulchram posuit
Phemio, qui quidem multùm superabat omnes, versus fundens,
Phemio, qui quidem cecinit inter procos vi, *coactus*.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

143. Θάμ' ἐπώχετο.] Τὸ ἀσυνδετὸν τοῦ κήρυκος δηλοῖ. Θάμα.] Πυκνῶς, συνεχῶς. Ἐπώχετο.] Ἐπορεύετο. Οἰνοχοεύων.] Οἰνοχοῶν, χιρῶν.

144. Ἀγήνορες.] Ἄγαν αὐθάδεις.

145. Ἕζοντο.] Ἐκαθέζοντο. Κλισμούς.] Δίφρους, καθέδρας.

146. Ἔχυαν.] Ἐπίβαλλον.

148. Νώμησαν.] Ἐμέρισαν. Δμῳαὶ.] Θεραπαιναι. Παρενήνεον.] Παρεσώρευον. ἐκ τότε δὲ τὸ πλῆθος τῶν ἐδισμάτων ἐμφαίνει. Κανέοισι.] Κανίσκοις.

149. Ὀνείαθ'.] Τὰ ὀνησιν ἐμποιοῦντα ἐδίσματα. Ἴαλλον.] Ἐπίδοσαν, ἐξέτειναν.

N O

146. Τοῖσι δ' κήρυκες) Hìc ex *Florentinâ* Editione Versus forte excidit, atque proindè ex omnibus ferè illius sequacibus, exceptâ *Eustathii Romanâ*, quæ ità ordinat suppletquè, Τοῖσι δ' κήρυκες — Κοῦροι δ' κρητῆρας — Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν — Σῖτον δ' δμῳαὶ — Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα. Et hanc *Lectionem* secutum esse *Brevium Scholiorum* Compilatorem, manifestum est, qui ad v. 148. Νώμησαν) Ἐμέρισαν, legit. Quare is Versus omninò nobis supplendus erat. Confirmatur hæc Ordinatio, ex *Iliad.* ι'. v. 174. &c. Item, *Odyss.* γ'. v. 338. & φ'. v. 270. Quare in *Textum* sumo, nec Numerum tamen muto, ut & in aliis

N O T Æ I N

148. Δμῳαὶ) Θεραπαιναι. MS. GC.

149. Ὀνείαθ') Ad finem hujus *Scholii*; & olim, Νώμησαν) ἐμέρισαν. Unde apparet, *Versum* Νώμησαν

V A R I Æ L E C T I O N E S.

149. Σῖτον δ' δμῳαὶ — οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἕτιμα, — Κοῦροι δ' κρητῆρας —) ꝛc. Σῖτον — Κοῦροι — οἱ δ' ἐπ', &c. *H. Stephan.* At *Eustathii Romana*, ut Nos nunc.

ejusmodi Casibus; nè *Sebevi* Indicem minùs utilem reddam.

147. Κρητῆρας ἐπιστέψαντο ποτοῖο) Quià dicitur, κρητὴρ ἐπιστὴς οἶνος, ut *Iliad.* β'. v. 232. & *Odyss.* β'. v. 430. dicimus etiam κρητῆρα ἐπιστέφειν οἴνου, ut ἐπιστέφω sumatur, pro ἐπιστόφῳ ποιῶ, qualia plura apud *Græcos* Auctores reperias. *Athenæus* l. 15. fol. 674. Στέφειν πλήρωσίν τινα σημαίνει.

* Hunc Versum ex *Herodoti* Vitâ-*Homeri* restituo; nec tamen sequentem tollendum omninò reor; qui & olim in omnibus, & ob œconomiam necessarius; ut *Br. Schol.*

S C H O L I A.

οἱ δ' ἄρα πᾶσιν, hìc adesse debere, ut ab *Eustathio* rectè adhibetur. Vid. Not. in *Textum* & *Var. Lect.*

150. Πόσιος) Ποτοῦ. Ἐδητύος) Βρώσεως. Ità re-

V A R I Æ L E C T I O N E S.

Vid. Not. in *Textum* ad v. 146.

* Ὅς τέ νυ πολλὸν) ꝛc. ὅς τι πολλὸν, *Herodot.*

Ἦτοι

Ἦτοι ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν·
Αὐτὰρ Τηλέμαχος θεοσέφη γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
Ἄγχι μὲν κεφαλῆι, ἵνα μὴ πθυθοίατ' οἱ ἄλλοι,
Ξεῖνε φίλ', εἰ καί μοι νεμεσήσεαι, ὅ, τι κέν εἴπω;
Τῶν μὲν ταῦτα μέλει, κίθαρις καὶ ἀοιδή,
Ῥεῖ', ἐπεὶ ἀλλότριον βίοτον νήποινον ἔδουσιν
Ἀνέρος, οὗ δή πθ λευκὰ ὀστέα πύθεται ὄμβρῳ,
Κείμενα ἐπ' ἠπείρου, ἢ εἰν ἁλὶ κύμα κυλίνδῃ.
Εἰ κεῖνόν γ' Ἰθάκηνδε ἰδοίατο νοστήσαντα,
Πάντες κ' ἀρησαίατ' ἐλαφρότεροι πόδας εἶναι,
Ἢ ἀφνειότεροι χρυσοῖό τε ἐσθῆτός τε.
Νῦν δ' ὁ μὲν ὣς ἀπόλωλε κακὸν μόρον, ὄφρ' ἔτι καὶ μὴν
Θαλπωρὴ, εἴπερ τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
Φησὶν ἐλεύσεσθαι· τοῦ δ' ὤλετο νόστιμον ἦμαρ.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; ποθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
Ὁποίης δ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο; πῶς δέ σε ναῦται
Ἦγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι ὐχετόωντο;
Οὐ μὲν γάρ τι σε πεζὸν ὀίομαι ἠπεδανὸν ἱκέσθαι.
Καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,

Et sanè ille citharâ ludens aggressus est pulchrè canere:
Verùm Telemachus alloquutus est glaucis-oculis Palladem,
Propè habens caput, ut nè audirent alii,
" An, hospes chare, *ob id* mihi irasceris, quod dixero?
" His quidem hæ curæ sunt, citharæ & cantus,
" Facilitèr *sanè*: quoniam alienam substantiam impunè absumunt
" Viri, cujus certè alicubi alba ossa putrescunt imbre,
" Jacentia in continenti, vel *illa* in mari unda versat.
" Atqui si illum in Ithacam viderint reversum,
" Omnes optârint celeriores pedibus esse,
" Quàm instructiores auro vestêque.
" Nunc verò ille sic obiit malam mortem, neque ulla nobis
" Spes est, etiamsi quis terrestrium hominum
" Dicat rediturum esse; hujus enim periit reditûs dies.
" Sed agè, mihi hoc dic & verè enarra,
" Quis? unde es hominum? ubi tibi civitas, atque parentes?
" Quali autem in navi advenisti? quo pacto te nautæ
" Duxerunt in Ithacam? quinam *se* esse prædicant?
" Neque enim ullo pacto te peditem existimo huc veniisse:
" Et mihi hoc dic verè, ut benè cognoscam,

ΣΧΟΛΙΑ.

155. Φορμίζων.] Κιθαρίζων. Ἀνεβάλλετο.] Ἀνεκρέτο, ἐφθογγίζετο.

157. Ἄγχι χρόν.] Ἐγγὺς ἐσθενεσκόν. Πάθοίατο.] Ἀκέσειαν.

158. Νεμεσήσεαι.] Μέμψῃ. Ὅ, τι κέν.] Ὅπερ ἄν.

159. Ἀοιδή.] Ὠιδή.

160. Ῥεῖ' ἐπεὶ ἀλλότριον.] Τὸ ἐξῆς, ἐπεὶ ῥεῖα ἀλλότριον. Βίοτον.] Περιουσίαν. Νήποινον.] Ἀτιμωρήτων, ἀνεκδίκητον. Ἔδουσιν.] Ἐσθίουσιν.

161. Οὗ.] Οὗ τινος.] Πύθεται.] Σήπεται.

162. Ἐπ' ἠπείρου.] Ἐπὶ τῆ γῆς. Εἰν ἁλί.] Ἐν τῇ θαλάσσῃ. Κυλίνδῃ.] Κυλίῃ.

163. Ἰδοίατο.] Θεάσοιντο, ἴδοιεν.

164. Ἀρησαίατο.] Εὔξαιντο.

165. Ἀφνειότεροι.] Πλουσιώτεροι.

NOTÆ.

155. Ἦτοι ὁ) Rursum ὁ pro ὅπως, ut suprà v. 9. *Ibid.* Ἀνεβάλλετο) Ἐφθογγίζετο. Ἀναβολὴ γὰρ περιοίσει, ὡς ὁ Πίνδαρος, Ἀναβολὰς πύχνας ἐλελιζομένα, *Pythionic.* Od. 1. v. 7.

SCHOLIA.

κ. λ. Tria priora Vocabula addo ex MS. *GC.*

171. Ὁποίης) Ὁποίας. Ità MS. *GC.* Deleo itaque ὁποίας, *Poeticum.*

VARIÆ LECTIONES.

157. Πευθοίαθ' οἱ ἄλλοι) γρ. πευθοίαθ ἄλλοι. 158. Εἰ καί μοι) γρ. ἤ καί μοι, MS. CCC.

Ἦ νέον μεθέπεις, ἢ καὶ πατρώϊός ἐσσι
Ξεῖνος; ἐπεὶ πολλοὶ ἴσαν ἀνέρες ἡμέτερον δῶ
Ἄλλοι, ἐπεὶ καὶ κεῖνος ἐπίφρων ἦν ἀνθρώπων.
Ἰόνδ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·
Μέντης Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὔχομαι εἶναι
Υἱός, ἀταρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.
Νῦν δ' ὧδε ξὺν νηῒ κατήλυθον ἠδ' ἑτάροισι,
Πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους,
Ἐς Τεμέσσην μὴ χαλκόν· ἄγω δ' αἴθωνα σίδηρον.
Νηῦς δέ μοι ἥδ' ἔστηκεν ἐπ' ἀγρῷ νόσφι πόληος,
Ἐν λιμένι Ῥείθρῳ, ὑπὸ Νηΐῳ ὑληέντι.
Ξεῖνοι δ' ἀλλήλων πατρώϊοι εὐχόμεθ' εἶναι
Ἐξ ἀρχῆς, εἴπερ τε γέροντ' εἴρηαι ἐπελθών

" An nunc-primùm venisti, aut etiam paternus es
" Hospes? quoniam multi frequentabant viri nostram domum
" Alii; quoniam etiam ille versabatur inter homines gratiosus.
Hunc rursus alloquuta est dea cæsia Minerva,
" Enimvero ego tibi hæc valde verè narrabo:
" Mentes Anchialis prudentis præ me fero esse
" Filius: cæterùm Taphiis navigandi studiosis impero.
" Nunc verò huc cum navi veni atque sociis,
" Navigans super obscurum pontum ad alienæ linguæ homines,
" Ad Temesen propter æs; duco autem splendidum ferrum.
" Navis verò mihi stat ad agrum, seorsim ab urbe,
" In portu Rethro, sub Neio sylvoso.
" Hospites autem invicem paterni gloriamur esse
" Ab initio; siquidem senem interroges accedens

ΣΧΟΛΙΑ.

175. Ἦ νέον μεθέπεις.] Ἢ νεωστὶ ὡδὶς ἡμᾶς ἔρχῃ. Μεθέπεις.] Μετέρχῃ, ἐλήλυθας.

176. Ἴσαν.] Ἐπίστανται. Δῶ.] Δῶμα, οἴκημα.

177. Ἐπίφρων ἦν ἀνθρώπων.] Ἐπίφρων ἢ ἐπιμέλειαν ἐποιεῖτο τῶν ἀνθρώπων, ἢ ἐξ λόγου ἐποιοῦντο πάντες ἄνθρωποι, ἢ ἐπερχόμενος καὶ ἐπιδημῶν. Ἐπίφρων.] Συναναστρεφόμενος.

181. Φιληρέτμοισι.] Ναυλικοῖς.

182. Ὧδε.] Οὐδέ ποτε κεῖται παρὰ τῷ Ποιητῇ τὸ ὧδε τοπικὸν, ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ ὕστις.

183. Οἴνοπα πόντον.] Μέλανα πόντον. Ἀλλοθρόους.] Ἀλλοδαπούς, ξένους, βαρβάρους.

NOTÆ.

183. Πλέων οἴνοπα πόντον ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους) Si hoc modo legas, Versus exit μικροκέφαλος, βραχυκέφαλος, sive ἀκέφαλος, *Jambum* habens pro *Spondæo*, ut *Iliad.* Ψ. v. 2. Ἐπειδὴ τρῶάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκανον. Alii, ut sanetur huic vitio, legunt πλείων, vel πλώων, utraque vox *Homerica*, ut *Odyss.* π'. v. 368. ε'. v. 240. Alii demùm, post πλέων addunt τὸ ἐπὶ, Πλέων ἐπὶ, ut sit Συνίζησις in πλέων, quod facit imprimis Editio *Florentina*, tum *Lovaniana*, item MSS. CCC. necnon *Eustathius* ὁ Παρεκβολαῖς, fol. 1408. lin. 55. Ὅτι ὁ εἰς ἀλλοδαπὴν dicendum de voce πίχα, v. 251. & de voce μίλλω, v. 232.

182. Ὧδε) Hoc *Scholion*, ut multa alia, ex *Eustathio*, vel ab illo ὁπὸ τῶν Παλαιῶν. Idem ait *Etymolog.* M. verùm nescio, an satis rectè. Nam & in hoc ipso loco videtur τοπικῶς sumi, ut in illo, licet ab *Eustathio* aliter explicato, Ἥφαιστε, πρόμολ' ὧδε. Idem

184. Βρεντίσιον) *Stephano* περὶ πόλεων, Βρεντίσιον. *Ptolemæo*, Βρενδέσιον, & ità MS. *GC.*

186. Νηΐῳ) Τῷ κλ. Ità MS. *GC.* pro corrupto τῶ.

VARIÆ LECTIONES.

183. Πλέων οἴνοπα πόντον) χρ. πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον, MS. CCC. *Florentin.* & *Eustath.* &c. Vid. Not. ad *Textum.*

184. Τεμέσσην) χρ. Ταμέσην, *Steph.* περὶ πόλεων, v. Ταμασσός. *Ibid.* Μετὰ χαλκὸν) χρ. μετὰ χαλκόν.

186. Ὑπὸ Νηΐῳ) χρ. ὑπονηΐῳ, *H. Stephan.*

Λαέρ-

Λαέρτιάδην ἥρωα· τὸ δὲ οἰκέι φασὶ πολίσσδε
Ἔρχεσθ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐπ' ἀγρῷ πήματα πάσχῃ
Γρηῒ σὺν ἀμφιπόλῳ, ἥ οἱ βρῶσίν τε, πόσιν τε
Παρλιθεῖ· εὖτ' ἄν μιν κάμαλ@ χ' γυῖα λάβησιν,
Ἑρπύζονθ' ἀνὰ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο.
Νῦν δ' ἦλθον· δὴ γάρ μιν ἔφαν' ἐπιδήμιον εἶναι
Σὸν πατέρ'· ἀλλά νυ τόν γε θεοὶ βλάπτουσι κελεύθω.
Οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἀλλ' ἔτι πού ζωὸς κατερύκε@ πόντῳ,
Νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ· χαλεποὶ δέ μιν ἄνδρες ἔχουσιν,
Ἄγριοι, οἵ πού κεῖνον ἐρυκανόωσ' ἀέκοντα.
Αὐτὰρ νῦν τοι ἐγὼ μαλθάσσομαι, ὡς ὀνὶ θυμῷ
Ἀθάνατοι βάλλουσι, τὰ ὡς τελέεσθαι ὀΐω,
Οὔτε τι μάντις ἐών, οὔτ' οἰωνῶν σάφα εἰδώς·
Οὔτι ἔτι δηρόν γε φίλης ἄπο παλείδος αἴης
Ἔσται, οὐδ' εἴπερ τε σιδήρεα δέσματ' ἔχῃσι·
Φραστέλαι, ὅς κε νέηλαι, ἐπεὶ πολυμήχανός ἐστιν.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ τὰ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Εἰ δὴ ἐξ αὐτοῖο τόσος παῖς εἶς Ὀδυσῆ@.
Αἴνως γ' κεφαλήν τε τὰ ὄμματα καλὰ ἔοικας

" Lærtem heroëm, quem non amplius ajunt in urbem
" Venire, ſed ſeorſum in agro dolores pati
" Vetulâ cum ancillâ, quæ illi cibúmque potúmque
" Apponit, quoties ipſum labor circa membra invaſerit,
" Repentem per fertile ſolum Arex vitibus-conſitæ.
" Nunc autem veni; dudum enim illum aiebant peregrè reverſum adeſſe
" Tuum patrem; verùm adhuc huic dii impediunt iter:
" Nondum enim mortuus eſt ſuper terram divinus Ulyſſes;
" Sed adhuc alicubi vivus detinetur in lato ponto,
" Inſulâ in circumfluâ; ſæviſque ipſum viri tenent,
" Feri, qui alicubi illum invitum detinent.
" Porrò nunc tibi ego vaticinabor, quemadmodum in animo
" Immortales ſuggerunt, & quemadmodum perfectum iri puto,
" Non quaſi vates ſim, neque auſpicium clarè peritus:
" Nequaquam adhuc diu charâ à patriâ terrâ
" Erit, neque ſi etiam ferrea vincula *illam* detineant:
" Cogitabit enim, quî redeat; quoniam callidus eſt.
" Sed agè mihi hoc dic, & verè enarrato,
" Si utique ex ipſo tantus filius es Ulyſſe:
" Vehementèr enim & capite & oculis pulchris ſimilis es

ΣΧΟΛΙΑ.

190. Ἀπάνευθεν] Ἄποθεν, μακρόθ. Πήματα.] Κακά.
191. Γρηΐ.] Γραΐ. Βρῶσιν.] Τροφήν. Πόσιν.] Ποτόν.
192. Παρλιθεῖ.] Παραλιθεῖ. Εὖτ' ἄν μιν.] Ὁπότ' ἂν αὐτόν.
193. Ἑρπύζοντα.] Μετὰ ὀδύνης & ἀνίας ἠρέμα βαδίζοντα, ἅμα τὸ γῆρας. Γουνόν.] Τὸ γονιμώτατον & κάλλιστον. Ἀλωῆς.] Ἀμπελοφύτου γῆς. Οἰνοπέδου.] Οἰνοφόρου.
194. Ἔφαντο.] Εἶπον. Ἐπιδήμιον.] Ἐπιδημοῦντα.
195. Βλάπτουσιν.] Ἐμποδίζουσιν.
197. Ζωός.] Ζῶν. Κατερύκε@.] Κατέχε@, κωλύε@. Εὐρεῖ.] Πλατεῖ, μεγάλῳ.

ΝΟΤΑΕ.

203. Οὔτι ἔτι δηρόν γε) *Ultima* & ἔτι producitur in *Cæſurâ*, & antè δ'. ἐκβολικὸν, Literam etiam Ἀναπλασιασμὸν capacem. Vid. ad *Iliad.* α'. v. 416. & ad *Odyſſ.* ϛ'. v. 296.
205. Φραστέλαι) Pro φράσετε legо, *Metri* causâ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

204. Ἔχῃσι) Κατέχῃ, φυλάσσῃ. MS. *GC.* habet κατέχῃ, φυλάσσῃ.

VARIÆ LECTIONES.

196. Ἐπὶ) χρ. σὺν, MS. CCC.
203. Οὔπω ἔπι) χρ. ἔτοι ἔπι.

Κεῖνο,

198. Ἐν ἀμφιρύτῃ.] Τῇ ὑπὸ θαλάσσης περιεχομένῃ.
199. Ἐρυκανόωσι.] Ἐπίσχουσι, κωλύουσιν. Ἀέκοντα.] Ἀκόντα καὶ μὴ βουλόμενον.
202. Οὔτε τι.] Οὐδαμῶς. Οἰωνῶν σάφα εἰδώς.] Ὀρνεοσκοπίας ἔμπειρος, ἢ οἰωνισὴς ὤν.
204. Δέσμαζα.] Δεσμοί. ἔθος δὲ ἡ Ἀττικῆς τὰ βάσεως ἀδιτίρως λέγειν. ἀπὸ δὲ δέω, δέσμαζα, καὶ ἀπὸ δ ξέω, ξέσμαζα. Ἔχῃσι.] Κατέχῃ, φυλάσσῃ.
205. Φραστέλαι.] Διανοηθήσε@. Νέῃ@.] Ἀνακομίζῃ@. Πολυμήχανος.] Πολύβουλος, συνετός.
207. Αὐτοῖο.] Ἐξ αὐτοῦ.
208. Αἴνως.] Νῦν ἀντὶ δ λίαν. Ἔοικας.] Ὅμοιος εἶ.

Quoties enim *Vocalis* ante σ'. Naturâ ſit *brevis*, ſi res poſtulet, duplicabitur σ'. ut ſic Productio fiat, ut *Heſiod.* lib. 1. v. 263. Φραστάμενος τό κ' ἔπειτα & ἐς τέλος ἧσιν ἀμείνων. Quod paſſim in his Notis probatur.

Κείνῳ, ἐπεὶ θαμὰ τοῖον ἐμισγόμεθ' ἀλλήλοισι,
Πρίν γε τ' ἐς Τροίην ἀναβήμεναι, ἔνθα πὲρ ἄλλοι
Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἔβαν κοίλης ἐνὶ νηυσίν·
Ἐκ τοῦδ', οὔτ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἴδον, οὔτ' ἐμὲ κεῖνος.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω,
Μήτηρ μέν τ' ἐμέ φησι γ' ἔμμεναι· αὐτὰρ ἔγωγε
Οὐκ οἶδ'· οὐ γάρ πω τις ἑὸν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω.
Ὡς δὴ ἔγωγ' ὄφελον μακαρός νύ τευ ἔμμεναι υἱὸς
Ἀνέρος, ὃν κλεάτεσσιν ἑοῖς ἔπι γήραος ἔτελμε·
Νῦν δ', ὃς ἀπολμότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων,
Τῶ μ' ἐκ φασὶ γενέσθαι· ἐπεὶ σύ με τῶτ' ἐρεείνεις.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Οὐ μέν τοι γενεὴν γε θεοὶ νώνυμον ὀπίσσω
Θῆκαν· ἐπεὶ σέ γε τοῖον ἐγείνατο Πηνελόπεια,
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Τίς δαὶς, τίς δὲ ὅμιλος ὅδ' ἔπλετο; πόσσε δέ σε χρεώ;

" Illi: quoniam frequenter ad hunc modum versabamur invicem,
" Antequam in Trojam ille conscenderet; quo utique alii
" Græcorum optimates iêrant cavis in navibus:
" Ex hoc tempore neque Ulyssem ego vidi, neque me ille.
Hanc rursus Telemachus prudens alloquebatur,
" Etenim ego tibi, hospes, valde verè enarrabo;
" Mater quidem me inquit ejus esse, cæterùm ego
" Nescio: non enim ullo pacto aliquis suum genitorem ipse cognovit.
" Adeò utinam ego felicis alicujus forem filius
" Viri, quem in facultatibus suis senium deprehendisset:
" Nunc verò, qui infeliciſſimus est mortalium hominum,
" Ex hoc me inquiunt natum esse; quoniam tu me hoc interrogas.
Hunc rursus alloquuta est dea cæsia Minerva,
" Non sanè tibi genus utique dii ignobile in posterum
" Dederunt: quandoquidem te talem peperit Penelope.
" Sed age mihi hoc dic & verè enarrato,
" Quod epulum, quæ verò hæc turba est? quod verò te opus urget?

ΣΧΟΛΙΑ.

209. Θαμὰ] Συχνῶς. Τοῖον.] Τοιοῦτον· ἔπω, ὡς καὶ ὑμῶν ἡμεῖς. Τοῖον.] Τοιοῦτον. Ἐμισγόμεθα.] Ἐμισγνύμεθα.

212. Ἐκ τοῦ.] Ἔκποτε, ἐξ οὗ ἐκεῖνος ἔχρεώ.

213. Πεπνυμένος.] Σεσοφισμένος, πεπαιδευμένος, συνετός.

216. Γόνον.] Γεννήτορα. Ἀνέγνω.] Ἐπέγνω.

217. Ὄφελον.] Ὤφειλον. Νύ τευ.] Δή που.

318. Κτεάτεσσι.] Κτήμασι. Ἑοῖς ἔπι.] Ἐπὶ τοῖς ἰδίοις. Ἔτελμε.] Κατέλαβεν.

219. Ἀπολμότατος.] Δυσυχέστατος.

220. Ἐρεείνεις.] Ἐρωτᾷς, πυνθάνῃ.

222. Νώνυμον.] Ἀνώνυμον, ἄδοξον.

225. Δαὶς.] Εὐωχία. Ὅμιλος.] Ἄθροισμα, πλῆθος. Ἔπλετο.] Ὑπάρχει. Χρεώ.] Χρεία.

NOTÆ.

225. Τίς δαὶς; τίς δ' ὅμιλος) *Qua hæc Daps est? Quis festus Dies*, ut *Livius Andronicus* olim vertebat. *Ammonius* περὶ ὁμοίων καὶ διαφόρων λέξεων & *Aristarchus* legunt, Τίς δαὶς; τίς δαὶ ὅμιλος; Vid. ad *Iliad.* κ'. v. 408. *Ibid.* Τίπτε δέ σε χρεώ) Non hìc, ut nonnulli putant, χρεὼ est *Neutrum*, uti neque *Odyss.* δ'. v. 312. Τίπτε δέ σε χρεὼ δεῦρ' ἤγαγε, δήμιον, ἢ ἴδιον. Ἔλλειψις videtur, Τί ποτέ σε χρεὼ ποιεῖν, τίς χρεία σὲ εἰς πατρὸς ἐλαύνειν; Et τίπτε δέ σε χρεὼ δεῦρ' ἤγαγεν; Ἐλλειπτικῶς, ἀντὶ τοῦ, Διὰ τί ποτε; vel τίπτε pro τίς ποτε, ut pro τί πολε; Nec obstat, quod δήμιον, ἢ ἴδιον, sequitur; neutra enim Epitheta sunt, τοῦ χρεώ, vel certè absolutè sunt sumpta; ut *Quanam te res huc impulit? Publicumne quid, an privatum?* Ubi enim *res* intelligitur, ibi *Adjectivum* effertur *Neutraliter*. Vel fit per Σχῆμα, κατὰ τὸ σημαινόμενον, quià χρεὼ idem sonat, quod χρειὸς, quomodò φίλε τέκνον. In illis locis, *Odyss.* β'. v. 28. — πόσα χρεὼ τόσσον ἵκηαι; Et *Odyss.* ε'. v. 189. — ὅτε μὲ χρεὼ τόσσον ἵκοι. *Adverbium est* τόσσον, non *Adjectivum* & *Tantoperè* sonat. Apertè enim hanc Vocem *Homerus Femininam* facit, ut *Iliad.* κ'. v. 172. Ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρεὼ βεβίηκεν Ἀχαιούς. Et bis aliàs, *Iliad.* κ'. v. 118. & λ'. v. 609. χρεὼ γὰρ ἱκάνει) οὐκ ἔτ' ἀνεκτός. Hoc tamen in loco, χρεὼν legitur, apud *Athenæum* fol. 362. quod certè *Neutrum* est, & ità scribitur, *Odyss.* ο'. v. 201.

NOTÆ IN SCHOLIA.

209. Θαμὰ) Συχνῶς. Τοῖον) Τοιοῦτον· ἔπω, ὡς καὶ ὑμῶν ἡμεῖς. Ità ordinandas voces censeo.

VARIÆ LECTIONES.

220. Σύ μι) χρ. σύ γε. *H. Steph.*

225. Τίς δαῦς; τίς δ' ὅμιλος;) χρ. τίς δαῦς; τίς δαὶ ὅμιλος; Vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Χρεὼ) χρ. χρεών. Vid. ut prius.

Εἰλα-

Εἰλαπίνη, ἐ γάμῳ; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν.
Ὡς τό μοι ὑβριζοντες ὑπερφιάλως δοκέουσι
Δαίνυσθ' κτ' δῶμα· νεμεσσητὸν δέ κεν ἀνὴρ
Αἴσχεα πόλλ' ὁρόων, ὅστις πινυτός γε μετέλθοι.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ξεῖν', ἐπεὶ ἦ ῥ δὴ ταῦτά μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς,
Μέλλεν μὲν ποτε οἶκος ὅδ' ἀφνειὸς κ' ἀμύμων
Ἔμμεναι, ὄφρ' ἔτι κεῖνος ἀνὴρ ἐπιδήμιος ἦεν·
Νῦν δ' ἑτέρως ἐβάλοντο θεοὶ, κακὰ μητιόωντες,
Οἱ κεῖνον μὲν ἄϊστον ἐποίησαν ὡς περ ἁπάντων
Ἀνθρώπων· ἐπεὶ κε θανόντι περ ὧδ' ἀκαχίμην,
Εἰ μὴ οἳ ἑτάροισι δάμη Τρώων ἐνὶ δήμῳ,
Ἢὲ φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσε·
Τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοὶ,
Ἠδέ κε καὶ ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ἠρατ' ὀπίσσω·
Νῦν δέ μιν ἀκλειῶς ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο·

" An ſplendidum convivium? an nuptiæ? quoniam non ſymbola hæc ſunt.
" Adeò mihi ſupra modum contumeliosè videntur
" Convivari per domum indignè ferat utique vir
" Flagitia multa videns, quicunque cordatus interverit.
Hanc rurſum Telemachus prudens contrà alloquutus eſt:
" Hoſpes, quandoquidem me hæc interrogas atque percontaris,
" Futurum quidem erat, ut aliquando domus hæc locuples & indemnis
" Eſſet, quamdiu adhuc ille vir præſens erat:
" Nunc verò aliter ſtatuerunt dii mala cogitantes,
" Qui illum quidem evanidum fecerunt ſuprà omnes
" Homines, quoniam non ob mortuum utique ſic lugere poſſem,
" Si inter ſuos ſocios occiſus fuiſſet Trojanorum in populo,
" Aut amicorum in manibus; poſtquam bellum egregiè adminiſtraſſet,
" Tunc utique ipſi tumulum feciſſent omnes Græci,
" Atque etiam ſuo filio ingentem gloriam retuliſſet in poſterum;
" Nunc verò ipſum ingloriè Harpyæ diſcerpſerunt:

ΣΧΟΛΙΑ.

226. Εἰλαπίνη.] Ἡ μεγάλη εὐωχία, οὐ ἧ κατὰ εἰλας ἢ συσσωφὰς εὐωχῆντο. Ἐπεὶ οὐκ ἔρανος.] Ὡς ἔ ἐράνῳ κοσμιωτέρᾳ ἢ εὐπλεστέρᾳ ὄντες, ἓ εἰκότως. ὁ μ ἧ γάμος ἢ αἱ λοιπαὶ εὐωχίαι, φιλίᾳ τινὶ γίνονται. ὁ ἔρανος, ὡς ἕκασός τι κομίσειεν. Ἔρανος.] Τὸ ἀπὸ συμβολῆς δεῖπνον.

227. Δοκέουσι.] Δοκοῦσι, φαίνονται.

228. Νεμεσσητὸν.] Μεμπτὸν ἠγήσαιτο.

229. Αἴσχεα.] Αἰσχύνας. Πινυτός.] Σώφρων, συνετός. Μετέλθοι.] Ἐπέλθοι.

231. Ἀνείρεαι.] Ἀνερωτᾷς. Μεταλλᾷς.] Ἐπιζητεῖς.

232. Μέλλεν.] Ὠφελεν. αὕτη ἡ λέξις ἐθίποθε κεῖται παρὰ τῷ Ποιητῇ, ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ χρονικῶς, ἀλλ' ἑκάστοτε, ἀντὶ δ ἐφεξῆ.

NOTÆ IN

226. Ἕκαστός τι κομίσειεν) Pro corrupto κοσμήσειεν, lego & emendo κομίσειεν. Ità MSS. *Aloyſ.* & GC. Senſu item poſtulante.

VARIÆ LECTIONES.

226. Εἰλαπίνη ἐ γάμῳ) γρ. εἰλαπίνη ἢὲ γάμος, εἰλαπίν', ἢὲ γάμος. Vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Ἐπεὶ οὐκ ἔρανος) γρ. ἐπεὶ ἦ γ' ἔρανος, *Euſtath.* fol. 207. lin. 33.

ΣΧΟΛΙΑ.

233. Ἐπιδήμιος.] Ἐπιδημῶν, παρών.

234. Ἑτέρως.] Ἄλλως. Ἐβάλοντο.] Ἠβάλοντο, ἤθελον. Μητιόωντες.] Βουλεύοντες.

235. Ἄϊστον.] Ἀνιχνεύητον, ἀφανῆ.

236. Ἀκαχίμην.] Λυπίμην.

237. Δάμῃ.] Ἐδαμάσθη, ἀνηρέθη.

238. Τολύπευσε.] Κατειργάσατο, μεταφορικῶς. ἢ ἧ τῶν τ ἐλίων τ ἤδη κατειργασμένων εἴλησιν, τολύπην λέγομεν.

239. Τύμβον.] Τάφον.

240. Ὠΐ.] Ἰδίᾳ. Ἠρατο.] Περιεποιήσατο, ἀνεμιήγκατο.

241. Ἀκλειῶς.] Ἀδόξως. Ἅρπυιαι.] Δαίμονες. ἢ ἄνεμοι ἁρπακτικοὶ [ἢ ὄρνεα ἁρπακτικά.] Ἀνηρείψαντο.] Ἀνήρπασαν.

TÆ.

λοντο præferat ob εὐμετρείαν. Vid. ad *Var. Lect.* βάλοντο tamen potuit, ſalvo etiam Metro, ſtare. Vid. plura ad *Odyſſ.* π'. v. 387. Εἰ σὺ ὑμῶν ὧδε μῦθος ἀφαυδάᾳ, ἀλλὰ βάλεσθε.

241. Νῦν δέ μιν ἀκλειῶς Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο) De *Harpyiis*, vid. *Fulgentii* Mytholog. l. 1.

SCHOLIA.

232. Μέλλεν) De hoc *Scholio*, vid. ad v. 182.

241. Ἅρπυιαι) Addo in fine, ἢ ὄρνεα ἁρπακτικὰ, ex *Aloyſii* MSto.

234. Ἐβάλοντο) γρ. ἐβέλοντο, MS. GC. *Florent.* Edit. *Lovaniana Rutgeri Reſcii, Br. Schol.* & *Euſtath.* qui tamen ἐβάλοντο præfert ob εὐμετρείαν. Mallem βέλοντο, ut *Senſui* & *Metro* ſufficiens.

Οἴχε-

Ὤ͂χε͂' ἄϊστος, ἄπυστος, ἐμοὶ δ' ὀδύνας τε γόους τε
Κάλλιπεν· οὐδ' ἔπι κεῖνον ὀδυρόμενος φεναχίζω
Οἷον, ἐπεί νύ μοι ἄλλα θεοὶ κακὰ κήδε' ἔθυξαν.
Ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ὑπερκρατέουσιν ἄριστοι,
Δουλιχίῳ τε, Σάμῃ τε, καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
Ἠδ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην καθαπερφαίνουσι,
Τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δ' οἶκον.
Ἡ δ' οὔτ' ἀρνεῖται γυγερὸν γάμον, οὔτε τελευτὴν
Ποιῆσαι δύναται· τοὶ δ' φθινύθουσιν ἔδοντες
Οἶκον ἐμόν· τάχα δή με καὶ αὐτὸν ἀφαρπάσονται.
Τόνδ' ἐπαλαφήσασα προσηύδα Παλλὰς Ἀθήνη,
Ὤ πόποι, ἦ δὴ πολλὸν ἀποιχομένου Ὀδυσῆος
Δεύῃ, ὅ κε μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφείη.
Εἰ γὰρ νῦν ἐλθὼν, δόμου ἐν πρώτῃσι θύρῃσι
Στείη, ἔχων πήληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δοῦρε,
Τοῖος ἐὼν, οἷόν μιν ἐγὼ τὸ πρῶτ' ὄφησα,
Οἴνῳ ἐν ἡμετέρῳ πίνοντά τε τερπόμενόν τε,
Ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντα παρ' Ἴλου Μερμερίδαο,

" Periit obscurus, inglorius, mihi verò dolores luctúmque
" Reliquit; neque ampliùs illum lugens defleo
" Solum, quoniam mihi alia dii mala incommoda fecerunt.
" Quotquot enim insulis dominantur optimates
" Dulichióque, Samæque, & nemorosæ Zacyntho,
" Atque quotquot asperam Ithacam regunt,
" Tot matrem meam ambiunt, destruúntque domum.
" Illa autem neque abnuit odiosas nuptias, neque finem
" Facere potest: hi verò dilapidant epulantes
" Domum meam; mox etiam me malè perdent & ipsum.
Hunc indignabunda alloquebatur Pallas Minerva,
" Dii Boni! Profectò plurimùm absentis Ulyssis
" Indiges, qui utique procis impudentibus manus injiciat.
" Si enim nunc veniens, domûs in primis foribus
" Staret, habens galeam & scutum & duo hastilia,
" Talis, qualem ipsum ego primùm vidi,
" Domo in nostrâ bibentémque lætantémque,
" Ex Ephyre reversum ab Ilo Mermeridâ,

ΣΧΟΛΙΑ.

242. Ἄϊστος.] Ἀνιστόρητος. ἀφανής. Ἄπυστος.] Ἀνήκουστος. Ὀδύνας.] Λύπας. Γόους.] Θρήνους.

243. Κάλλιπεν.] Κατέλιπεν. Σπεναχίζω.] Σπεύδω.

244. Ἐπεί νύ μοι.] Ἐπειδή μοι. Ἔτευξαν.] Κατεσκεύασαν.

245. Ἐπικρατέουσι.] Κρατοῦσιν, ἄρχουσι.

246. Δουλιχίῳ.] Νήσῳ καθ' ἣν Κεφαλληνίαν. Ζακύνθῳ.] Νήσῳ καὶ αὐτῇ τῇ Κεφαλληνίας. Σάμῃ.] Τὴν Σάμην, Σάμην εἶπε. ἔπι ἦν δὲ αὕτη κατὰ τὴν Κεφαλληνίαν.

247. Κραναὴν.] Τραχεῖαν. Καθαπερφαίνουσι.] Βασιλεύουσι.

248. Μνῶνται.] Μνηστεύονται. Τρύχουσι.] Καταναλίσκουσι.

249. Στυγερὸν.] Μισητὸν, φοβερόν. Τελευτὴν.] Τέλος, τελείωσιν.

250. Φθινύθουσι.] Φθείρουσιν, ἐλαττοῦσι. Ἔδοντες.] Ἐσθίοντες.

251. Τάχα.] Αὕτη ἡ λέξις ὑπέτεται παρὰ τῷ Ποιητῇ διαστικῶς, ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ, ἀλλ' ἐκάστοτε ἀντὶ

NOTÆ IN SCHOLIA.

251. Τάχα) De hoc quoque *Scholio*, vid. ad v. 182.

254. Δεύῃ) Ἐνδεῖ, λείπῃ. Hoc in loco, ἐνδεῖ, pro ἐνδεύῃ, ἐνδεῖν. Vocis *Mediæ*, & λείπῃ, pro λείπει, *Atticè*.

VARIÆ LECTIONES.

247. Καθαπερφαίνουσι) γρ. καὶπὰ κοιρανέουσι.

252. Τὸν δ' ἐπαλαφήσασα) γρ. τὸν ὃ παλαφήσασα. *H. Steph.* & *Br. Schol.*

ἔ ταχίως. Διαῤῥαίσωσι.] Διαφθερῶσιν.

252. Ἐπαλαφήσασα.] Ἐπὶ τοῖς λοιχθείσιν, ὡς ἀλάστοις καὶ δεινοῖς ὖσι, δεινοπαθήσασα. ἐὰν ὃ μὴ χωλὸς ἔ ε, παλαφήσασα, ἴσως τῷ παλαιῷ, ὅ ἐστι τῷ ἀγκῶνι τῆς χειρὸς, νύξασα. Παλλάς.] Ἐπιθετικῶς ἡ Ἀθηνᾶ, ἀπὸ ἔ πάλλειν τὸ δόρυ· ἢ ὅτι Πάλλαντα ἀνεῖλεν, ἵνα πῶν χαίντων.

253. Ἦ δή.] Ἀληθῶς δή. Πολλὸν ἀποιχομένου.] Ἐπιπολὺ ἀποδημοῦντος, ἢ πολλὸν δεύῃ, ἐπιπολὺ λείπῃ τότους πρωφελεῖν ὑποσχεῖν.

254. Δεύῃ.] Ἐνδεῖ, λείπῃ. Ὅ, κε.] Ὅς τις δή, ὅς τις ἄν. Ἐφείη.] Ἐπιβάλλῃ.

255. Εἰ γάρ.] Εἴθε γάρ. Δόμου.] Οἴκου. Ἐν προθύροις θύρῃσιν.] Ἐν αὐτοῖς τοῖς προθύροις θύραις.

256. Στείη.] Στῇ. Πήληκα.] Περικεφαλαίαν. Δοῦρε.] Δόρατα, δυϊκῶς.

257. Ἐνόησε.] Ἐθεασάμην.

258. Οἴνῳ ἐν ἡμετέρῳ πίνοντα.] Τὸν ἀγαθὸν πᾶς δείκνυσι καιρὸς, οἷος ἂν ᾖ ἐν τοῖς ἔργοις.

259. Ἐφύρης.] Πόλεως Θεσπρωτίας. Ἐφύρα ὃ τεῖ

VARIÆ LECTIONES.

254. Δεύῃ) γρ. δεύει, *Lovaniana*, *Rutgeri Rescii*, Edit. Item, δεύεις, ὃς μνηστῆρσιν.

Ὤ͂χετο

Ὤιχετο γὰρ κἀκεῖσε θοὴν ἐπὶ νηὸς Ὀδυσεὺς,
Φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος, ὄφρα οἱ εἴη
Ἰὸς χρίεσθαι χαλκήρεας· ἀλλ' ὁ μὲν ὔ οἱ
Δῶκεν, ἐπεί ῥα θεοὺς νεμεσίζετο αἰὲν ἐόντας·
Ἀλλὰ πατὴρ οἱ δῶκεν ἐμός· φιλέεσκε γὰρ αἰνῶς·
Τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς,
Πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται.
Ἢ κεν νοστήσας ἀποτίσεται, ἠὲ καὶ αὐτοῦ,
Οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι· σὲ δ' οὐ φράζεσθαι ἄνωγα,
Ὅππως κεν μνηστῆρας ἀπώσεται ἐκ μεγάροιο.
Εἰ δ' ἄγε νῦν ξυνίει, καὶ ἐμοῦ ἐμπάζεο μύθων,
Αὔριον εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιοὺς,
Μῦθον πέφραδε πᾶσι, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἔστων·
Μνηστῆρας μὲν ἐπὶ σφέτερα σκίδνασθαι ἄνωχθι.
Μητέρα δ', εἴ οἱ θυμὸς ἐφορμᾶται γαμέεσθαι,
Αψ ἴτω ἐς μέγαρον πατρὸς μέγα δυναμένοιο.

" Profectus enim erat illuc celeri in navi Ulysses,
" Venenum mortiferum inquirens, ut ipsi esset
" Ad sagittas ungendas ære-acuminatas: sed ille quidem non illi
" Dedit; quoniam deos verebatur sempiternos:
" At pater illi dedit meus, amabat enim vehementer.
" Talis existens procis si obversaretur Ulysses,
" Omnes & brevis fati fierent & amaris-nuptiis *mactarentur*.
" Verùm enimverò hæc deorum in genibus posita sunt,
" Sive reversus ulciscatur, necne,
" Suis in ædibus: te autem considerare jubeo,
" Quonam modo procos expellas ex ædibus.
" Sed agè nunc attende & meam adverte orationem;
" Cras in concionem *ubi* vocaveris heroas Græcos,
" Orationem edissere omnibus: dii verò testes adsunto:
" Proços quidem ad propria abire jube:
" Matrem autem *jube*, si ipsi animus incessit nubere,
" Redeat in domum patris multùm potentis.

ΣΧΟΛΙΑ.

εισίν. ἤ, τε Θεσπρωτικὴ, [καὶ] ἡ νῦν Κόρινθος, καὶ ἡ τελάτη Ἦλις Ἀνιόντα.] Ἀνερχόμενον. Μερμιλείδαο.] Μερμίρου παιδός.

260. Ὤιχετο.] Ἀπῆλθε. Θοὴν.] Ταχείας.

261. Ἀνδροφόνον.] Ἄνδρας φονεύον. Διζήμενος.] Ζητῶν. Οἱ.] Αὐτῷ.

262. Ἰὸς χρίεσθαι.] Προπαρασκευάσειν, ἵνα μὴ ζητῶμεν, πᾶς ἀπὸ μιᾶς πληγῆς ἀναιρεῖντες οἱ μνηστῆρες. Ἰὸς.] Βέλη. Χαλκήρεας.] Χαλκᾷ ἡρμοσμένους.

263. Νεμεσίζετο.] Ἐσέβετο, ἐδεδίει.

264. Φιλέεσκε γάρ.] Καὶ οἶδεν, ὅτι καὶ ἐχθρῶν φησὶ. Αἰνῶς.] λίαν.

265. Ὁμιλήσειε.] Συναναστραφῇ.

266. Γενοίατο.] Γένοιντο. Πικρόγαμοι.] Ἐπὶ κακῷ τῷ ἑαυτῶν τὸν γάμον τοῦτον μνηστευσάμενοι.

267. Θεῶν ἐν γούνασι κεῖται.] Ἐν τῇ τῶν θεῶν ἐξουσίᾳ ἐστί.

268. Ἀποτίσεται.] Τιμωρίαν εἰσπράξεται.

NOTÆ.

261. Φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος) Huc refer Ælian. Animal. l. 5. c. 16. De *Vespis* Aculeos suos *Viperino* veneno imbuentibus.

276. Δυναμένοιο) Prior *Syllaba* ex Necessitate *producitur*, quamvis in δύναμαι sit *brevis*; quomodò in aliis *Polysyllabis*, ut ad *Iliad.* α'. v. 265. Idem fit, *Odyss.* λ'. v. 413. *Iresione*, v. 1. Præterea τὸ γ' ἐναλικόν ἐστιν, unde & γαμινὸς, *Mediam* producit,

NOTÆ IN SCHOLIA.

270. Ἀπώσεται) Ἀποθήσεις. Male ἀποθήσεις, *Impressi* & MS. *Aloysii*.

276. Quæ inter συναμφικὸν & πάλιν, ex MS. *Aloysii*.

VARIÆ LECTIONES.

275. Μητέρα) leg. μήτηρ, *Br. Schol.*

Οἱ ἢ γάμον τεύξουσι, καὶ ἀρτυνέουσιν ἕεδνα
Πολλὰ μάλ', ὅσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἕπεσθαι·
Σοὶ δ' αὐτῷ πυκινῶς ὑποθήσομαι, αἴκε πίθηαι·
Νῆ' ἄρσας ἐρέτῃσιν ἐείκοσιν, ἥτις ἀρίστη,
Ἔρχεο πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο·
Ἤν τίς τοι εἴπῃσι βροτῶν, ἢ ὄσσαν ἀκούσῃς
Ἐξ Διός, ἥτε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισι.
Πρῶτα μὲν ἐς Πύλον ἐλθὲ, καὶ εἴρεο Νέστορα δῖον·
Κεῖθεν ἢ Σπάρτηνδε παρὰ ξανθὸν Μενέλαον·
Ὅς γὰρ δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
Εἰ μέν κεν πατρὸς βίοτον καὶ νόστον ἀκούσῃς,
Ἦ τ' ἂν, τηλόθεν ὦρτο, ἔπι τλαίης ἐνιαυτόν·
Εἰ δέ κε τεθνειῶτος ἀκούσῃς, μηδέ τ' ἐόντος,
Νοστήσας δὴ ἔπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Σῆμά τέ οἱ χεύσας, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερείξας
Πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε· καὶ ἀνέρι μητέρα δοῦναι·

" Hi nuptias conficient & apparabunt dotem,
" Sanè eximiam, quantam decet charam filiam comitari.
" Tibi autem ipsi prudenter consulam, siquidem parueris:
" Navi instructâ remigibus viginti, quæ *sit* optima,
" Proficiscere interrogaturus *de* patre diù absente:
" Si quis tibi dicat mortalium, aut famam audiveris
" Ex Jove, quæ potissimum indicationem fert hominibus.
" Primùm quidem ad Pylum abi, & interroga Nestorem divinum:
" Illinc in Spartam ad flavum Menelaum;
" Hic enim novissimus venit Græcorum loricatorum.
" Si fortè patris vitam & reditum audiêris,
" Tum sanè, tristis quantumvis, adhuc perduraveris in annum:
" Sin mortuum audieris, neque ampliùs viventem,
" Reversus posteà charam in patriam terram,
" Monumentum illi erige, & parentalia perfice
" Eximia valdè, qualia decet; & viro matrem dato.

ΣΧΟΛΙΑ.

277. Τεύξωσι.] Ποιήσωσι, καταςκευάσωσι. Ἀρτυνέουσιν.] Ἑτοιμάσουσιν. Ἕεδνα.] Δῶρα τὰ διδόμενα ὑπὸ τῶν γαμούντων τῇ γαμουμένῃ. εἰρῃ] ὃ τὰ ἕεδνα, τὰ τιμὴ ἕδρασι καὶ παραμυθίᾳ ἀφιερούμενα τῇ νύμφῃ.

278. Ἔοικε.] Πρεπόντως, ἁρμόττει. Ἕπεσθαι.] Ἀκολουθεῖν.

279. Πυκινῶς.] Πυκνῶς, συνεχῶς. Ὑποθήσομαι.] Συμβουλεύσω. Πίθηαι.] Πειθῇς.

280. Νῆ' ἄρσας.] Ἁρμόσας, εὐτρεπίσας. Ἐρέτῃσι.] Ἐρέταις, κωπηλάταις. Ἐείκοσιν.] Εἴκοσιν.

281. Ἔρχεο.] Ἀπέρχου. Πευσόμενος.] Ἀκουσόμενος. Οἰχομένοιο.] Ἀποδημοῦντος.

282. Ἤν τις.] Ἐάν τις. Ὄσσαν.] Τὴν ὀπὴν θεῶν κληδόνα.

283. Ἥτε.] Ἥτις. Ἥτε μάλιστα φέρει, κ. λ.] Κληδόνα φήμην περὶ ἀγνοουμένων. Κλέος.] Νῦν κληδόνα, τουτέστι κλέος καὶ δόξαν.

284. Πρῶτα μέν.] Πέμπτῃ αὐτὸν παιδευθησόμενον, ἅμα ἔνδοξον ἐσόμενον, ἐπὶ λῦσαι πατέρα ἀποδήμησαν. Εἴρεο.] Ἐρώτησον.

285. Κεῖθεν.] Ἐκεῖθεν. Ξανθὸν.] Πυῤῥόν.

286. Ὅς γάρ.] Οὗτος γὰρ. Δεύτατος.] Ἔσχατος.

287. Βίοτον.] Βίον, ζωήν.

288. Ἦ τ' ἂν.] Καὶ ὡς. Τρυχόμενος.] Καταπονούμενος. Τλαίης.] Καρτερήσειας, ὑπομείνειας.

289. Τεθνειῶτος.] Τεπλευτηκότος, ἀποθανόντος.

291. Σῆμα.] Τάφον. Χεύσας.] Χώσας, ἀντὶ τοῦ χώσον. Κτερείξας.] Ἐνταφιάσας. Κτέρεα.] Ἐνταφία.

292. Δοῦναι.] Ἀντὶ τοῦ δός.

NOTÆ.

Hymn. *Mercur.* v. 44. Ita δαίπεδον, *priorem*, alias *brevem*, hic producit, Δαίπεδα καὶ δισμοὺς χρυσοῦ ὁ παντοδαμάτωρ, *Anthолog.* l. 7. Vid. *Anacreon.* v. 123.

290. Νοστήσας δὴ ἔπειτα) Ita scribendum statuo, cum pro δὴ & ἔπειτα ponatur, non pro ὃ & ἔπειτα. Potest etiam ὃ & ἔπειτα eodem modo *Coalescere*, diverso *scribi*, viz. δ' ἔπειτα. Potest item legi ὃ ἔπειτα, nec *Contrahi*. Vid. *Radulph. Winterton.* ad *Hesiod.* l. 1. v. 290. & in *Theogon.* v. 405.

NOTÆ IN SCHOLIA.

277. Ἕεδνα) Ab εἰρῃ], *inclusivè*, & deinceps, ex *Aloysii* MSto.

282. Ὄσσαν) Τὴν ὀπὴν θεῶν κληδόνα. Ex MS. *GC.*

289. Ἀποθανόντος) Ità MS. *GC.* pro Corrupto illo ἀποθανῶντος.

VARIÆ LECTIONES.

288. Ἤ π) ἴσως, ἐπί.

289. Τεθνειῶτος) *al.* πεθνηῶτος, MS. *GC.* *Ibid.* Μηδέ τ' ἐόντος) *al.* μηδ' ἔτ' ἐόντος.

290. Δὴ ἔπειτα) *al.* δ' ἔπειτα, Vid. Not. in *Textum.*

291. Χεῦσαι) *al.* χεῦαι, vid. infrà, ad β'. v. 354.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐπὶὼ δὴ ταῦτα τελευτήσῃς τε καὶ ἔρξῃς,
Φραζέσθω δὴ ἔπειτα φρένα καὶ κραδίην θυμόν,
Ὅππως κεν μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τοῖσι
Κτείνῃς, ἠὲ δόλῳ, ἠ ἀμφαδόν· ἐδέ τί σε χρὴ
Νηπιάας ὀχέειν, ἐπεὶ οὐκ ἔτι τηλίκος ἐσσί.
Ἦ οὐκ ἀΐεις, οἷον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὀρέστης
Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἔκτανε πατροφονῆα,
Αἴγισθον δολόμητιν, ὃς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα;
Καὶ σύ, φίλος, μάλα γάρ σ' ὁρόω καλόν τε μέγαν τε,
Ἀλκιμος ἔσσ', ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ εἴπῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα θοὴν καταβήσομαι ἤδη,
Ἠδ' ἑτάρους, οἵ πού με μάλ' ἀχαλόωσι μένοντες·
Σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ξεῖν', ἦτοι μὲν ταῦτα φίλα φρονέων ἀγορεύεις,
Ὡς τε πατὴρ ᾧ παιδί, καὶ ὅππολε λήσομαι αὐτῶν·
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
Ὄφρα λοεσσάμενός τε, τεραπόμενός τε φίλον κῆρ,
Δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κίῃς, χαίρων ἐνὶ θυμῷ,
Τιμῆεν, μάλα καλόν, ὅ τοι κειμήλιον ἔσται
Ἐξ ἐμεῦ· οἷα φίλοι ξεῖνοι ξείνοισι δίδωσι.

"Porrò postquam sanè hæc finieris & perfeceris,
"Considera deinde in mente & in animo,
"Quo pacto procos intra ædes tuas
"Interficias, sive dolo, sive palàm: neque enim ampliùs te convenit
"Puerilia consectari, quoniam non ampliùs tantillus es.
"An non audisti, qualem gloriam consecutus est divus Orestes
"Omnes per homines, postquam interfecit patricidam,
"Ægisthum dolosum, qui illi patrem inclytum interemerat?
"Et tu, amice (te enim video eximiúmque magnúmque)
"Strenuus esto; ut aliquis te etiam posterorum eximiè laudet.
"Cæterùm ego ad navem celerem descendam jam,
"Atque ad socios, qui ibi me plurimùm anguntur expectantes.
"Tibi autem ipsi curæ sint, *quæ dixi*, & meos adverte sermones.
Hanc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est,
"Hospes, profectò hæc amicè sentiens dicis,
"Perinde atque pater suo filio; & nunquam obliviscar illorum.
"Sed agè nunc expecta, accelerans licet iter,
"Ut & lotus & oblectatus amicum pectus,
"Donum habens ad navem eas, gaudens in animo,
"Pretiosum, valdè eximium, quod tibi reconditi muneris loco erit
"Ex me; qualia amici hospites hospitibus dant.

ΣΧΟΛΙΑ.

293. Αὐτὰρ ἐπὶὼ.] Ἐπειδὰν δή. Τελευτήσῃς.] Τελειώσῃς, πληρώσῃς, Ἔρξῃς.] Πράξεις.
295. Τοῖσι.] Τοῖς σοῖς.
296. Ἀμφαδόν.] Φανερόν.
297. Νηπιάας ὀχέειν.] Τὰ νέων φρονεῖν καὶ φέρειν, ἢ ὀχεῖσθαι ὑπὸ νεότητος, τυτθὸν ἄφρονα εἶναι. Τηλίκος.] Τηλικοῦτος, μικρὸς, ἀντὶ δὲ πάνυ νέος. Ἐσσί.] Ὑπάρχεις.
298. Ἀΐεις.] Ἀκούεις, αἰσθάνῃ.
299. Πατροφονῆα.] Τὸν δὲ πατρὸς φονέα.
300. Δολόμητιν.] Δόλια βεβουλόμενον. Ἔκτα.] Ἀπέκτεινεν.
302. Ὀψιγόνων.] Μεταγενεστέρων. Ἔσσο.] Γένοῦ.
303. Κατελεύσομαι.] Κατέρχομαι.
304. Ἀχαλόωσι.] Δυσανασχετοῦσι ἔχουσι, δυσχεραίνουσι.
305. Μελέτω.] Ἐν ἐπιμελείᾳ ἔστω. Ἐμπάζεο.] Ἐπιστρέφου, ἀντιποιοῦ, φρόντιζε, ἐπιστροφὴν ποιεῖ καὶ σέβου.
307. Φίλα φρονέων.] Φιλοφρονούμενος.
308. Λήσομαι.] Ἐπιλήσομαι.
309. Ἐπειγόμενός.] Σπεύδων.
310. Λοεσσάμενός.] Λουσάμενος. Τεραπόμενος.] Τερφθείς.
311. Κίῃς.] Πορεύῃς.
312. Τιμῆεν.] Τίμιον. Κειμήλιον.] Ἀπόθετον χρῆμα.

NOTÆ.

298. Ἦ οὐκ ἀΐεις) De hac Coalitione δυοῖν συλλαβῶν εἰς μίαν, Vid. *Iliad.* ι'. v. 533.

NOTÆ IN SCHOLIA.

305. Ἐπιστροφὴν ἀντιποιοῦ & φρόντιζε &c. quæ in multis desiderabantur, ex *Aldo* & *Aloysio*.

VARIÆ LECTIONES.

294. Δή "πειτα) Vid. suprà, ad v. 290.
296. Οὐδέ π) γρ. οὐδ' ἔπ.
297. Νηπιάας) γρ. νηπιάχοις, *H. Steph.*
298. Ἔλλαβε) γρ. ἔλαβε, MS. CCC.
307. Φίλα φρονέων) γρ. φιλοφρονέων.

Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Μή μ' ἔτι νῦν χαλέρυκε, λιλαιόμενόν περ ὁδοῖο·
Δῶρον δ', ὅ, τι κέ μοι δῶναι φίλον ἦτορ ἀνώγει,
Αὖθις ἀνερχομένῳ δόμεναι, οἴκονδε φέρεσθαι,
Καὶ μάλα καλὸν ἑλών· σοὶ δ' ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς.
Ἦ μὴν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὄρνις δ' ὡς ἀνόπαια διέπτατο· τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ
Θῆκε μένος καὶ θάρσος, ὑπέμνησέν τέ ἑ πατρὸς
Μᾶλλον ἔτ', ἢ τὸ πάροιθεν· ὁ δ', φρεσὶν ἧσι νοήσας,
Θάμβησεν κατὰ θυμόν· ὀΐετο γὰρ θεὸν εἶναι.
Αὐτίκα δ' μνηστῆρας ἐπῴχετο δῖος ἀνήρ·
Τοῖσι δ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός, οἱ δὲ σιωπῇ
Εἵατ' ἀκηχέμενοι· ὁ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἄειδε
Λυγρὸν, ὃν ἐκ Τροίης ἐπετείλατο Παλλὰς Ἀθήνη.
Τῆσδ' ἐνοησάτην ἔνδοθεν φρεσὶ σύνθετο θέσπιν ἀοιδὴν

Huic respondebat deinde dea cæsia Minerva,
" Ne me ampliùs nunc detine cupidum nimirum itineris:
" Donum verò quodcunque mihi dare tuum cor jubet,
" Rursus redeunti da, ut domum feram,
" Etiam eximio accepto; tibi vero dignum erit gratiis.
Illa autem sic loquuta abiit cæsia Minerva;
Avis autem ut Anopæa avolabat: huic verò in animo
Indidit robur & audaciam, recordaríque fecit sui patris
Magis adhuc quàm anteà: hic verò mente suâ considerans,
Obstupuit in animo; putabat enim deum esse.
Statim verò procos adibat deo æquandus vir:
Illis autem cantor canebat insignis; hi verò tacitè
Sedebant audientes: ille itaque Achæorum reditum canebat
Molestum, quem ex Trojâ indixit Pallas Minerva.
Hujus è cœnaculo mente intellexit divinam cantilenam

ΣΧΟΛΙΑ.

315. Καπέρυκε.] Κάπτε, κάλυε.
316. Ἀναγή.] Βέλεϊ. ϖϖϛάσγ.
317. Αὖθις ἀνερχομένῳ.] Ὑποτρέφοντι ὅτι τὸ Ἰπαλίας. Φέρεσθαι.] Ἀποφέρειν.
318. Ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς.] Ἀξίως ἀμείψασθαι. ἢ τοὐναντίον. παρ' ἐμοῦ καλὸν δῶρον λάβοις ἂν, ὥστε ἄξιον ἀμοιβῆς χρύσεον. καὶ γὰρ οἱ ξενιοδόκοι ἐδίδοσαν δῶρα, Βελλεροφόντης δὲ χρυσοῦν κατῆρεον. Ἀμοιβῆς.] Χάριτος.
319. Ἦ μὴν.] Αὖτη μὴν. Ἀπέβη.] Ἀπῆλθεν.
320. Ὄρνις δ' ὡς.] Καταπτὰς δ' ὄρνις. Ἀνόπαια.] Εἶδος ὀρνέου. ἢ ἀφ' ὑπῆς, ἢ ἀόρατον, ἀφ' ὃ ὡς ὄρνις ταχέως ὁρμήσας. καὶ Ἀρίσταρχος δέ φησιν ὄνομα ὀρνέου. ἢ ἀνόπαια, ὡς Φήμη εἰδωλίη. ἔνιοι δὲ ἀνὰ τὰς ὤπας, ὅ ἐστι τὰς ὀφθαλμούς. Διέπτατο.] Διέπτη.
321. Ὑπέμνησεν.] Ἐπιμνησθῆναι ἐποίησεν.
323. Θάμβησεν.] Ἐξεπλάγη, ἐθαύμασεν. Ὀΐετο.] Ὑπενόησεν.
324. Ἐπῴχετο.] Ἐπορεύετο. Ἰσόθεος.] Ὅμοιος θεῷ κατὰ δύναμιν. Φώς.] Ὁ ἀνήρ.
325. Ἀοιδός.] Ὁ Φήμιος δηλονότι. Ἄειδεν.] Ἤιδεν. Περικλυτός.] Περιστῶς ἔνδοξος.
326. Εἵατο.] Ἐκαθίζοντο.
327. Λυγρόν.] Χαλεπόν. Ἐπετείλατο.] Προστέταξε.
328. Ὑπερῴοθεν.] Ἐκ τῶν ἀναγαίων οἴκων, οὐκ ἐκ τῶν ὑπερῴων. Σύνθετο.] Σωπῆσαι, ἢ ἤκουσεν. Θέσπιν.] Θείαν, θαυμαστήν.

NOTÆ.

323. Ὀΐετο) Ita cum duplici σ'. scribendum asserо, & ita legit, MS. *Gonvillo-Caiense*; nec enim alias *Antepenultima* produceretur, *brevis* enim *Naturâ* probatur, per ὠϊσάμην. Idem dicendum de ἐπλισάμεσθα, *Odyss.* μ'. v. 292. unde *Odyss.* β'. v. 20. ὠπλίσασθε scribendum Curo in nostra hâc Editione, quod & facit MS. CCC. ut ι'. v. 291. & alias etiam antehac scriptum erat: Vid. suprà, ad v. 205. & infrà, v. 323. & v. 398.

326. Ὁ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἄειδε) De Reditu *Græcorum* ex *Trojâ*, vel ipsi *Trojano* hosti, miserando, multi retulerunt. *Homerus* Odyss. γ'. v. 130. ad v. 194. *Q. Calaber*, Παραλειπομένων, l. 14. v. 418. ad finem. *Euripides* in *Troum* Prologo. *Lycophron*, in

NOTÆ IN SCHOLIA.

318. Ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς) Locus de *Bellerophonte* explicatur, ad *Iliad.* ζ'. v. 220.

325. Περικλυτός.) Περιστῶς ἔνδοξος, ità MS. *GC.* pro Corrupto illo, ϖϖϛιστὸς, ἔνδοξος.

VARIÆ LECTIONES.

314. Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη) *al.* τόνδ' ἀπαμειβομένη ϖϖϛέφη γλ. Ἀ. MS. CCC. in ipso *Textu*; verùm in Margine, ut nos Legimus.

320. Ἀνόπαια) *al.* ἀνοπαῖα, & ἀν' ὀπαῖα, & παν-οπαῖα, *Etymolog.* M. in v.

323. Ὀΐετο) *al.* οἴετο. Vid. Not. in *Textum*. MS. *GC*, οἰόσατο legit, cum σ'.

Κέρη

Κούρη Ἰκαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια·
Κλίμακα δ' ὑψηλὴν καταβήσατο οἷο δόμοιο,
Οὐκ οἴη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο.
Ἦδ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
Στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
Ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
Ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη,
Δακρύσασα δ' ἔπειτα προσηύδα θεῖον ἀοιδόν,
Φήμιε, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτήρια οἶδας,
Ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τά τε κλείουσιν ἀοιδοί·
Τῶν ἕν γέ σφιν ἄειδε παρήμενος· οἱ δὲ σιωπῇ
Οἶνον πινόντων· ταύτης δ' ἀποπαύε' ἀοιδῆς
Λυγρῆς, ἥτε μοὶ αἰεὶ ἐνὶ φρεσὶ φίλον κῆρ
Τείρει· ἐπεί με μάλιστα καθίκετο πένθος ἄλαστον.
Τοίην γὰρ κεφαλὴν ποθέω, μεμνημένη αἰεὶ
Ἀνδρὸς, οὗ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Μῆτερ ἐμή, τί τ' ἄρ' αὖ φθονέεις, ἐρίηρον ἀοιδὸν

Filia Icarii prudens Penelope:
Per ſcalam verò altam deſcendit ſuæ domûs,
Non ſola; unà cum hâc ancillæ duæ ſequebantur.
Illa verò quando jam ad procos perveniſſet diva mulierum,
Stabat ſanè juxta limen aulæ benè fabricatæ,
Ante genas habens tenues vittas:
Ancilla verò certè ei honeſta utrinque aſtabat,
Lacrymanſque demùm alloquebatur divinum cantorem,
" Phemie, multa ſanè alia mortalium oblectamenta noviſti,
" Geſta hominúmque deorúmque, quæ celebrant cantores:
" Horum unum ipſis cane aſſidens; illique ſilentio
" Vinum bibant: ab hâc verò quieſce cantilenâ
" Moleſtâ, quæque mihi perpetuò in pectoribus charum cor
" Affligit; quando me in primis inceſſit dolor immenſus.
" Tale enim caput deſidero, memor ſemper
" Viri, cujus lata eſt gloria per Græciam & medium Argos.
Hanc rurſus Telemachus prudens contrà alloquutus eſt:
" Mater mea, quare utique invides, jucundum cantorem

ΣΧΟΛΙΑ.

329. Ἰκαρίοιο.] Πηνελόπης πατήρ. Περίφρων.] Σωστή.

330. Καταβήσατο.] Κατῆλθεν. Οἷο.] Τῆ ἑαυτῆς.

331. Οἴη·] Μόνη. Δύ'.] Τὸ πλῆθος, δύο.

332. Ἀφίκετο.] Παρεγένετο.

333. Σταθμόν.] Παραστάδα. Τέγεος.] Καταγείου οἴκου. Πύκα ποιητοῖο.] Τῆ ἐπιμελῶς κατασκευασμένου.

334. Ἄντα.] Ἐμπροσθεν. Ἄντα παρειάων.] Προκαλυψαμένη τῇ καλύμματι. Σχομένη.] Καλυψαμένη, καθαρὰ ἔσα. Λιπαρά.] Ἁπαλὰ, καλά. Κρήδεμνα.] Τὰ ἐπὶ τῆ κεφαλῆς περιθέσμια.

335. Κεδνή.] Προσφιλὴς σώφρων, συνετή. Ἑκάτερθεν.] Ἐξ ἑκατέρου μέρους.

337. Θελκτήρια.] Τὰ θέλγητρα ἢ ἀπατῶντα τὰς ἀνθρώπους.

338. Κλείουσιν.] Ὑμνοῦσι, δοξάζουσι.

339. Σιωπῇ.] Μετὰ σιωπῆς.

340. Πινόντων.] Πινέτωσαν, Ἀττικῶς.

341. Λυγρῆς.] Χαλεπῆς.

342. Τείρει.] Καταπονεῖ. Καθίκετο.] Καθῆψατο. Ἄλαστον.] Ἀνεπίληπτον.

343. Τοίην γὰρ κεφαλήν.] Τοιοῦτον γὰρ ἄνδρα.

344. Καθ' Ἑλλάδα.] Κατὰ τὴν Θετταλίαν, ἀπὸ μιᾶς πόλεως, ὀνόματι Ἑλλάδος.

346. Ἐρίηρον.] Εὐάρμοστον, σωστικῶς.

NOTÆ.

Alexandra, Laurentii Rhodomanni Troica, & Parva *Ilias. Virgilius Æneid.* l. xi. v. 255. *Ovid.* Metamorph. l. xiv. §. 10. *Æſchyl.* Agamemnon. *Seneca,* Agamemnonis, *Act.* 3. *Joſephus Iſcanus*, *Anglus*, in ipſo fine *Daretis Phrygii*, à ſe verſi; *Angelus* denique *Politianus*, in *Ambra.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

334. Κρήδεμνα) Τὰ ἐπὶ &c. pro Ἐπὶ &c. MS. GC. optime.

335. Κεδνὴ) Voces, σώφρων, συνετή ex MS. GC.

346. Ἐρίηρον) Εὐάρμοστον. Ità pro Corrupto εὐάρμοστον, MS. GC.

VARIÆ LECTIONES.

330. Καταβήσετο) *scr.* καταβήσατο, MS. CCC. Vid. infrà, ad β'. v. 388. & Not. in *Textum* ad β'. v. 337.

341. Αἰεὶ) *scr.* αἰὲν, ut mox v. 343. & ſemper, ubi Vocalis ſequitur.

346. Τί τ' ἄρ' αὖ φθονέεις) *scr.* τί τ' ἄρα φθονέεις, MS. CCC. & *H. Steph.*

Τέρ-

Τέρπειν, ὅππη οἱ νόος ὄρνυῃ; ἤ νύ τ' ἀοιδοὶ
Αἴτιοι, ἀλλά ποθι Ζεὺς αἴτιός, ὅστε δίδωσιν
Ἀνδράσιν ἀλφηστῆσιν, ὅπως ἐθέλησιν ἑκάστῳ.
Τούτῳ δ' οὐ νέμεσις, Δαναῶν κακὸν οἶτον ἀείδειν·
Τιὴ γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι,
Ἥτις ἀκουόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέληται.
Σοὶ δ' ὑποτολμάτω κραδίη καὶ θυμὸς ἀκοῦσαι.
Οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς οἶος ἀπώλεσε νόστιμον ἦμαρ,
Ἐν Τροίῃ, πολλοὶ δὴ καὶ ἄλλοι φῶτες ὄλοντο·
Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε,
Ἱστόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
Ἔργον ἐποίχεσθαι· μῦθος δ' ἄνδρεσσι μελήσει
Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γάρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.
Ἡ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἰκόνδε βεβήκει.
Παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.
Ἐς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ,
Κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
Ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα,

" Oblectare, quócunque illi mens impellitur? non sanè cantores
" In causâ sunt, sed interdùm Jupiter in causâ est; qui suggerit
" Viris ingeniosis ità, ut velit unicuique.
" Huic verò non reprehensio *debetur*, quòd Danaûm adversa canit:
" Eam enim cantilenam magis celebrant homines,
" Quæcunque auditoribus recentissima existat.
" Tibi verò sustineat cor & animus audire.
" Non enim Ulysses solus perdidit reditûs-diem,
" In Trojâ: multi verò alii viri perierunt:
" Sed in domum profecta, tua opera administra,
" Telámque & colum, & ancillis impera
" Opus accelerare; sermo verò viris curæ erit
" Omnibus; potissimùm vero mihi: hujus enim imperium est in domo.
Illa quidem attonita, rursus in domum ivit;
Filii enim dictum prudens ponebat in animo.
Ad cœnaculum ubi conscendisset cum ancillis mulieribus,
Flevit subinde Ulyssem charum maritum, donec illi somnum
Dulcem palpebris immisit cæsia-oculis Minerva.
Proci verò tumultuabantur per ædes obscuras,

ΣΧΟΛΙΑ.

347. Ὄρνυται.] Προήγηται.
349. Ἀλφησῆσιν.] Ἐφοδευτικοῖς, ἐπιτηδείοις, συνήθεσι.
350. Οἶτον.] Θάνατον.
351. Ἐπικλείουσι.] Ὑμνοῦσι, δοξάζουσιν.
352. Ἀκουόντεσσιν.] Ἀκούουσι. Νεωτάτη ἀμφιπέληται.] Περί πινων λέγει συνπλεσθήναι.
353. Ὑποτολμάτω.] Ὑπομενέτω.
355. Ἐν Τροίῃ πολλοὶ δὴ καὶ ἄλλοι.] Διασειρᾷ ἀναγνωστέον. Οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς ἐν Τροίᾳ ἀπώλετο. Φῶτες.] Ἄνδρες.
356. Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα.] Ἀθετοῦνται συνταῦθα, ἐπὶ δὲ Ἕκτορος καλῶς. Κόμιζε.] Ἐπιμελείας ἀξιοῖ.
357. Ἠλακάτην.] Ἐργαλεῖον ἐργαλείων.
358. Ἐποίχεσθαι.] Πορεύεσθαι.
359. Κράτος.] Νῦν ἡ διαστολή.
360. Θαμβήσασα.] Ἐκπλαγεῖσα, θαυμάσασα. Βεβήκει.] Ἐπορεύετο.
361. Πεπνυμένον.] Συνετόν. Ἔνθετο θυμῷ.] Ἐνέβαλε τῇ ψυχῇ, συνῆκεν.
362. Ὑπερῷα.] Τὰ ἀνώγαια οἰκήματα.
363. Ὄφρα.] Μέχρις ὅτε, ἕως. Οἱ.] Αὐτῇ.
365. Ὁμάδησαν.] Ἐθορύβησαν. Ἀνὰ μέγαρα.] Κατὰ τοὺς οἴκους. Σκιόεντα.] Σύσκια, διὰ τὸ ὑψος.

NOTÆ.

351. Τιὴ δ' ἀοιδὴν μᾶλλον) Vid. *Athenæ*: fol. 122.
356. Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα) Confer *Iliad.* ζ. v. 490.

NOTÆ IN SCHOLIA.

356. Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα) Male hìc *Critici* Quatuor hos Versus ἀθετοῦσι, quos in *Iliade*, ab *Hectore* benè proferri agnoscunt. *Telemachus* enim Virum jam agere incipit & in Paternæ Domûs jus succedit; quare nihil amplius per Matrem, verùm omnia se deinceps per se ministraturum profitetur. Confer *Sophocl.* Ajac. v. 294. & *Scholiasten*, in locum.

Ibid. Κόμιζε.) Ἐπιμελείας ἀξιοῖ. Ità *Scholiasten* emendo, qui hactenus, Κόμιζειν & ἠξίει, quasi *Imperfectum* esset *Indicativi*, non *Imperativi* Præsens.

VARIÆ LECTIONES.

351. Ἐπικλείουσ') χρ. ἐπιφερούσ', *Plato* de Rep. l. 4. & *Duport.* Gnomolog. *Homeric.* p. 151.
352. Ἀκουόντεσσι) χρ. ἀειδόντεσσι, *Plato*, ibid. &c.
360. Οἰκόνδε βεβήκει) χρ. οἶκόνδ' ἐβεβήκει, MS. CCC.

Πάντες

Πάντες δ' ἠρήσαντο παραὶ λεχέεσσι κλιθῆναι·
Τοῖσι δ' Τηλέμαχος πεπνυμένος ἦρχετο μύθων,
Μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες, ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες,
Νῦν μὲν δαινύμενοι τερπώμεθα, μηδὲ βοητὺς
370 Ἕσσω· ἐπεὶ τόγε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ
Τοιοῦδ', οἷός ὅδ' ἐστί, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν.
Ἠῶθεν δ' ἀγορήνδε καθεζώμεθα πάντες
Πάντες, ἵν' ὑμῖν μῦθον ἀπηλεγέως ἀγορεύω,
Ἐξιέναι μεγάρων· ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαῖτας,
375 Ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατ' οἶκους.
Εἰ δ' ὔμμιν δοκέει τόδε λωΐτερον καὶ ἄμεινον
Ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἑνὸς βίοτον νήποινον ὀλέσσαι,
Κείρετ'· ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἴ κέ ἐόντας,
Αἴκε ποθι Ζεὺς δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι,
380 Νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὄλοισθε.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες,
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευε.
Τόνδ' αὖ Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός,
Τηλέμαχ', ἦ μάλα δή σε διδάσκησιν θεοὶ αὐτοὶ
385 Ὑψαγόρην τ' ἔμεναι, καὶ θαρσαλέως ἀγορεύειν·
Μή σέ γ' ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλῆα Κρονίων

Omnes autem cupiebant cum *illâ* in lectis reclinari.
Illis verò Telemachus prudens incepit sermonem,
" Matris meæ proci, immensâ contumeliâ elati,
" Nunc quidem convivantes delectemur, neque clamor
" Adsit: nam hoc honestum est audire cantorem
" Talem, qualis ille est, diis assimilis voce.
" Manè verò in concionem confidemus venientes
" Omnes, ut vobis sermonem audentèr renunciem,
" Ut exeatis ex ædibus: alias porrò sequimini dapes,
" Vestra bona absumentes, alternis *conviviis* per ædes *singulas*.
" Si verò vobis videtur hoc satius & melius
" Esse, viri unius victum impunè perdere,
" Absumite; ego verò deos invocabo sempiternos,
" Si unquam Jupiter der vicissim retributionem fieri;
" Inulti sanè postea intra ædes pereatis.
Sic ait; illi verò omnes mordicùs labiis compressis
Telemachum admirabantur, ob id, quod audacter loquutus esset.
Hunc rursus Antinous alloquutus est, Eupithei filius,
" O Telemache, certè admodùm te docuerunt dii ipsi
" Sublimiloquum esse, & confidenter proloqui.
" Nè te utique in circumfluâ Ithacâ regem Saturnius

ΣΧΟΛΙΑ.

366. Παραὶ λεχέεσσι.] Παρὰ κοίταις. Κλιθῆναι.] Συγκλινέσθαι.

368. Ὑπέρβιον, κ.λ.] Ὑπερήφανοι, βιαίαν ὕβριν ἔχοντες.

369. Δαινύμενοι.] Εὐωχούμενοι. Βοητύς.] Βοή, κραυγή.

371. Ἐναλίγκιος.] Ὅμοιος.

372. Κιόντες.] Ἐλθόντες.

373. Ἀπηλεγέως.] Ἀποτόμως, τραχέως. Ἀπειπω.] Ἀποφανοῦμαι.

374. Ἐξιέναι.] Ἐξελθεῖν, ἀντὶ τοῦ ἐξέλθητε. Ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαῖτας.] Ἄλλας ἢ ἀφ' ἑαυτῶν ἔχετε εὐωχίας.

375. Ὑμά.] Ὑμέτερα.] Ἀμειβόμενοι.] Ἐκ μεδεσχῆς ἀλλήλους ὑποδεχόμενοι, ἢ ἀμοιβῆς.

376. Δοκέῃ.] Δοκεῖ, νομίζῃ. Λωΐτερον.] Κρεῖττον, βέλτιον.

377. Νήποινον.] Ἀτιμώρητον, ἀνεκδίκητον.

378. Κείρετε.] Συντόμως εἰρῆσθαι. Ἐπιβώσομαι.] Ἐπικαλέσομαι.

379. Παλίντιτα.] Ὑπὲρ ὧν ἐξ ἑτέρου τιμωρία γένοιτο.

380. Νήποινοι.] Ἀτιμώρητοι, ἀνεκδίκητοι. Ὄλοισθε.] Ἀπόλοισθε.

381. Ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες.] Ἐνδακόντες τὰ χείλη.

382. Ὅ.] Διό. Θαρσαλέως.] Τολμηρῶς, καὶ παῤῥησιαστικῶς.

385. Ὑψαγόρην.] Μεγαλορρήμονα.

386. Ἀμφιάλῳ.] Περιῤῥεομένῃ πανταχόθεν ὑπὸ τῆς θαλάσσης.

NOTÆ.

374. Ἐξιέναι μεγάρων) Hi septem dehinc Versus iterum occurrunt, *Odyss.* β'. v. 139. ut plurima alia &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

371. Ἐναλίγκιος) Ὅμοιος. Et hoc ex *Aloysii* MSto.

372. Καζακείετε) Κοιμᾶσθε. Deleo ex hoc loco, cùm nihil in *Textu* simile reperiatur. Ad *Odyss.* η'. v. 188. pertinet.

377. Νήποινον) Ἀτιμώρητον, ἀδίκητον. Ex *Aloysii* MSto. Lego, ἀνεκδίκητον, ut Mox.

380. Νήποινοι) Ἀτιμώρητοι, ἀνεκδίκητοι, MS. *GC.*

Πο κή

Ποιήσειεν· ὅ τοι γενεὴ πατρώϊόν ἐστι.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἀντίνοε, εἴπερ μοὶ ἀγάσσεαι, ὅ, τί κεν εἴπω;
Καί κεν τῦτ' ἐθέλοιμι, Διός γε διδόντος, ἀρέσθαι.
Ἦ φῄς τῦτο κάκιστον ἐν ἀνθρώποισι πεπύχθαι;
Οὐ μὲν γάρ π κακὸν βασιλευέμεν· αἶψά τε οἱ δῶ
Ἀφνειὸν πέλεται, καὶ τιμήτερος αὐτός·
Ἀλλ' ἦτοι βασιλῆες Ἀχαιῶν εἰσὶ καὶ ἄλλοι
Πολλοὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νέοι ἠδὲ παλαιοί·
Τῶν κέν τις τόδ' ἔχῃσιν, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς.
Αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἄναξ ἔσομ' ἠμετέροιο,
Καὶ δμώων, ἕς μοι λῄσατο δῖος Ὀδυσσεύς.
Τόνδ' αὖ Εὐρύμαχος Πολύβου παῖς ἀντίον ηὔδα,
Τηλέμαχ', ἦτοι ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
Ὅστις ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλεύσῃ Ἀχαιῶν·
Κτήματά δ' αὐτὸς ἔχοις, καὶ δώμασιν οἷσιν ἀνάσσοις.
Μὴ γὰρ ὅγ' ἔλθοι ἀνὴρ, ὅστις σ' ἀέκοντα βίηφι

" Conſtituat, quod tibi propter genus ex patre-hæreditarium eſt!
Hunc rurſus Telemachus prudens contra alloquutus eſt,
" Antinoë, an mihi iraſceris, ſi quid dixero?
" Et ſanè hoc vellem, Jove utique concedente, accipere.
" An dicis hoc peſſimum in hominibus eſſe?
" Non enim ullo pacto malum eſt, Regem eſſe; ſtatim ei domus
" Dives fit, & honoratior ipſe:
" Sed certè reges Achæorum ſunt etiam alii
" Multi in circumfluâ Ithacâ, Iuvenes & Senes:
" Horum aliquis hoc habeat; quoniam mortuus eſt divus Ulyſſes.
" Cæterùm ego domûs rex ero noſtræ,
" Et mancipiorum, quæ mihi acquiſivit divus Ulyſſes.
Hunc ſtatim Eurymachus Polybi filius contrà alloquutus eſt,
" Telemache, certè hæc deorum in genubus poſita ſunt,
" Quinam circumfluæ Ithacæ dominabitur Achæorum:
" Bona verò ipſe habeas & ædibus illius imperes.
" Non enim ille veniat vir, qui te invitum vi.

ΣΧΟΛΙΑ.

389. Ἀγάσσεαι.] Θαυμάσειας, ἢ φθονήσειας.

390. Καί κεν τῦτ' ἐθέλοιμι.] Τὸ ἰδιωτεύειν, Διὸς βελομένου. Οὐ γὰρ ἐπὶ πάνυ κακόν. Ἀρέσθαι.] Ὑπενίγκασθαι.

391. Ἦ φῄς.] Ἦ ἆρα λέγεις.

392. Βασιλευέμεν.] Βασιλεύειν.

393. Τιμήτερος.] Τιμιώτερος.

396. Ἔχῃσιν.] Ἐχέτω.

398. Δμώων.] Δούλων, οἰκετῶν. Λῄσατο.] Ἀπὸ λείας πολεμικῆς ἐκτήσατο. Λεία γὰρ κυρίως, ἡ ἐκ πολεμικῶν λαφύρων συναγωγή.

399. Πολύβου παῖς.] Εὐρύμαχος.

403. Βίηφι.] Βιαίως, βίᾳ.

NOTÆ.

397. Αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἄναξ ἔσομ' ἠμετέροιο) De *Rhythmo*, vid. ad v. 40.

398. Λῄσατο) Ità pro λῄσατο ſcribendum, ut in omnibus Exemplaribus ſcriptum, *Iliad.* σ'. v. 28. Vid. ad v. 323.

NOTÆ IN SCHOLIA.

389. Ἀγάσσεαι) Θαυμάσειας, ἢ φθονήσειας. Ità pro φωνήσειας, quod hactenùs obtinuit. *Aloyſii* MS. φονήσειας, Litera θ', per incuriam omiſsâ, vel in Literâ φ'. deſignatâ, Veterum more.

390. Καί κεν τῦτ' ἐθέλοιμι) Τὸ ἰδιωπύειν. Ità lego pro corrupto ἰδιοπύειν. Verùm *Scholiaſtes* hìc fallitur; non enim τὸ ἰδιωτεύειν, ſed τὸ βασιλεύειν hoc in loco ſubindicatur. Dicit enim *Telemachus*, ſe quidem Velle etiam Regnum Paternum accipere, *Jove* annuente; nec enim illud malum, ἐπὶ γὰρ ἐστὶ πάνυ κακὸν, MS. *GC.* ἐ γὰ, &c. Ego κακὸν lego, pro καλὸν, ut & *Aloyſii* MS. eſt enim ἐξηγητικὸν illius, v. 391. Ἦ φῄς τῦτο κάκιστον; Utcunque res ceciderit; Domûs ſaltem Paternæ adminiſtrationē ſibi vindicat.

398. Λῄσατο) Ἀπὸ λείας πολεμικῆς ἐκτήσατο. Hæc ex MS. *GC.* ſumpta, præinſerenda duxi; ad ſequentium dilucidationem. Malè olim in *Impreſſis* aberant, quanquam MS. *Aloyſii* agnoſcat.

VARIÆ LECTIONES.

398. Λῄσατο) γρ. Λῄσατο. Vid. Not. in *Textum*, & ſuprà, ad v. 323.

402. Δώμασιν οἷσιν) γρ. δώμασι σοῖσιν.

403. Ὅστις σ' ἀέκοντα) γρ. ὅστις ἀέκοντα, Vid. Not. in *Textum*.

Κτήμαθ'

Κτήμαΐ' ἀπορραίσῃ, Ἰθάκης ἔπι ναιετάουσης.
Ἀλλ' ἐθέλω σε, φέριστε, καὶ ξείνοιο ἔρεσθαι,
Ὁππόθεν ἔστ' ἀνήρ, ποίης δ' ἐξ αὔχεαι εἶναι
Γαίης· πῇ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα·
Ἦέ τοι ἀγγελίῃσι πατρὸς φέρῃ ἐρχομένοιο,
Ἦ ἑὸν αὐτῷ χρεῖος ἐλεύσεται τόδ' ἰκάνῃ;
Οἷον ἀναΐξας ἆφαρ οἴχετο, οὐδ' ὑπέμεινε
Γνώμεναι· ἦ μὴν γάρ τι κακὸν εἰς ὦπα ἐΐσκε.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος περιμήκετος ἀντίον ηὔδα,
Εὐρύμαχ', ἦτοι νόστος ἀπώλετο πατρὸς ἐμοῖο,
Οὔτ' ἂν ἀγγελίῃ ἔπι πείθομαι, εἴποθεν ἔλθοι,
Οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἥντινα μήτηρ
Ἐς μέγαρον καλέσασα θεοπρόπον ἐξερέηται.
Ξεῖνος δ' ὅτος ἐμὸς πατρώϊος ἐστὶ, Τάφῳ ἔνι,
Μέντης Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὔχεται εἶναι
Υἱὸς, ἀταρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσει.
Ὣς φάτο Τηλέμαχος· φρεσὶ δ' ἀθανάτην θεὸν ἔγνω.
Οἱ δ' εἰς ὀρχηστύν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν

" Bonis deprædaturus sit, Ithacâ adhuc habitatâ.
" Sed volo te, optime, de hospite interrogare,
" Unde ille vir, quali autem gloriatur esse
" E terrâ, ubinam ei genus & patrium solum :
" An tibi nuncium patris adfert venientis;
" An suum ipsius debitum expetens huc venit?
" Ut facto impetu statim abiit, neque sustinuit,
" Ut cognoscceremus : neque enim vulgaris hominis vultum præ se ferebat.
Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est,
" Eurymache, certè reditus periit patris mei,
" Neque sanè nuncio ampliùs credo, sicunde veniat :
" Neque vaticinium curo, si quem mater
" Domum vocatum vatem consulat.
" Hospes verò hic meus paternus è Tapho est,
" Mentes Anchiali bellicosi fatetur esse
" Filius; cæterùm Taphiis navigandi-studiosis imperat.
Sic ait Telemachus : mente vero immortalem deam cognovit.
Hi autem ad saltationem & amatoriam cantilenam

ΣΧΟΛΙΑ.

404. Ἀπορραίσῃ.] Διαφθερεῖ, ἀποπλήσῃ. Ναιετάουσης.] Οἰκουμένης.
405. Ἔρεσθαι.] Ἐρωτῆσαι, πυθέσθαι.
406. Ὁππόθεν.] Πόθεν. Ποίης δ' ἐξ.] Ἐκ ποίας δή.
408. Ἀγγελίῃσι.] Ἀπαγγελίαις.
409. Ἑὸν αὐτοῦ.] Ἑαυτοῦ. Χρεῖος.] Χρέος, ὄφλημα. Ἐλεύσεται.] Ἐπιθυμῶν. Τόδ' ἰκάνῃ.] Ἐνταῦθα παραγίγνεται, ἐλήλυθεν.
410. Οἷον.] Ἀντὶ τοῦ ὅπως. Ἀναΐξας.] Πορευόμενος. Ἆφαρ.] Ταχέως.
411. Εἰς ὦπα.] Τὸ πρόσωπον. Ἐΐσκε.] Ὅμοιος ἦν.
413. Νόστος.] Ἡ οἰκαδὲ ἐπάνοδος.
415. Θεοπροπίης.] Μαντείας. Ἐμπάζομαι.] Ἀνατίθεμαι.
416. Ἐξερέηται.] Ἐρωτήσῃ, πύθηται.
421. Ἱμερόεσσαν.] Ἐπέρασιν, καλήν.

NOTÆ.

ob Literam ejusdem soni, non tamen sine Versûs periculo, Sensûsque ipsius jacturâ. *Eustathius* certe in suâ Paraphrasi agnoscit, fol. 1426. lin. 32. Μὴ γὰρ ἔλθοι ἀνὴρ, ὃς σε αἴσχεα βίῃ κλέπτοι ἀπόρραιστ. Præterea MS. CCC. apertè legit, ὅστις σ' αἴσχεα. Quare τὸ σὲ in suum dehinc locum reponimus.

406. Ποίης ἐξ εὔχεται) Pro Veteri ἐξεύχεται; Malo separatim legere, ἐξ εὔχεται, ut sit ποίης ἐκ γαίης εὔχεται εἶναι; Ità *Odyss.* υ'. v. 192. τίων δ' ἐξ εὔχεται εἶναι Ἀνδρῶν. Id certè *Homerus* ipse aliàs facit, *Iliad.* ξ'. v. 472. Ἄξιος· ὃ φάσ' μοι κακὸς εἶδος, ὃν κακὸν εἶπε. Et *Brevia Scholia* ita videntur legisse. Ità *Odyss.* ν'. v. 130. Pro ἔξεσαι, lego, ἐξ εἶσί.

411. Ἐΐσκε) Ab ἔοικα, Duplicato *Attico* Augmento, fit ἐΐσκειν, ut ab οἶκα. *Ionico*, fit ὤικειν. Unde *Nossis*, Ὡς ἐτύμως θυγάτηρ τᾷ μητέρι πάντα ποτᾴκει. Quod Vir quidam Doctus temerè refert ad *Præsens*, factum ex *Præterito*; cui refragatur *Accentus*. De voce ἐώλπει, vid. ad φ'. v. 96. De ἐώργει, ad ν'. v. 693.

NOTÆ IN SCHOLIA.

410. Ἀναΐξας) Πορευόμενος) MS. *Aloysii*. 416. Ἐξερέῃ) Ἐρωτήσῃ, πύθῃ). Malè olim ἐρώτῃ). *Aloysii* MS. ἐρωτήσῃ, l. ἐρωτήσῃ.

VARIÆ LECTIONES.

406. Ἐξ εὔχεται) χρ. ἐξεύχεται).
414. Ἀγγελίῃς) γρ. Ἀγγελίης, *Eustath.* ut sit τῆς &c. quod tamen omisit *H. Stephan.*
415. Ἥντινα) χρ. ὅντινα, MS. CCC. Tum ad θεοπρόπον refertur; sin ὅντινα, ad θεοπροπίῃ.

Τρεψάμβοι τέρποντο· μένον δ', ἐπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν.
Τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθε·
Δὴ τότε καικείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος·
Τηλέμαχος δ', ὅθι οἱ θάλαμος περικαλλέος αὐλῆς
Ὑψηλὸς δέδμητο, περισκέπῳ ἐνὶ χώρῳ,
Ἔνθ' ἔβη εἰς εὐνήν, πολλὰ φρεσὶ μερμηρίζων.
Τῷδ' ἄρ' ἄμ' αἰθομένας δαΐδας φέρε κέδν' εἰδυῖα
Εὐρύκλει', Ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο·
Τήν ποτε Λαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν,
Πρωθήβην ἔτ' ἐοῦσαν, ἑεικοσάβοια δ' ἔδωκεν.
Ἶσα δέ μιν κεδνῇ ἀλόχῳ τίεν ἐν μεγάροισιν·
Εὐνῇ δ' οὔποτ' ἔμιχλο, χόλον δ' ἀλέεινε γυναικός·
Ἥ οἱ ἅμ' αἰθομένας δαΐδας φέρε, καί ἑ μάλιστα
Δμωάων φίλεσκε, τὴ ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσα.
Ὤιξεν δὲ θύρας θαλάμου πύκα ποιητοῖο·
Ἕζετο δ' ἐν λέκτρῳ, μαλακὸν δ' ἔκδυνε χιτῶνα·
Καὶ τὸν μὲν γραίης πυκιμηδέος ἔμβαλε χερσίν.
Ἣ μὲν τὸν πτύξασα καὶ ἀσκήσασα χιτῶνα,
Παστάλῳ ἀγκρεμάσασα παρὰ πυκινοῖσι λέχεσσι,

Conversi oblectabantur, expectabantque vesperum adventare.
Dum hi igitur oblectabantur, niger vesper supervenit.
Et tunc dormituri ibant domum unusquisque.
Telemachus autem, ubi ipsi thalamus perpulchræ aulæ
Sublimis ædificatus erat, perspicuo, *vel cooperto*, in loco,
Illuc ivit ad lectum, multa mente reputans.
Huic simul ardentes faces ferebat pudica sciens
Euryclea, Opis filia Pisenoridæ:
Quam olim Laërtes emerat facultatibus suis
Impubem adhuc, preciumque viginti boum dedit.
Perinde autem ipsam ac pudicam uxorem honorabat in ædibus:
Coitu verò nunquam commixtus est; iram nempè vitabat uxoris.
Hæc illi simul ardentes faces ferebat, & ipsum maximè
Ancillarum amabat, & enutrierat, parvulus cùm esset.
Aperuit autem januas thalami benefacti;
Sedebátque in lecto, mollèque exuit indusium:
Et id quidem aniculæ sedulæ imposuit in manus.
Illa quidem plicato & aptato indusio,
Ad clavum suspenso juxta vermiculatos lectos,

ΣΧΟΛΙΑ.

422. Τρεψάμβοι.] Τραπέντες. Ἕσπερον.] Ἀντὶ τοῦ ἑσπέρα, ἕσπερος· μετέπλασε τὴν ἑσπέραν εἰς τὸ ἑσπερεινὸν δεῖπνον.

424. Καικείοντες.] Καθακοιμησόμβοι.

425. Θάλαμος.] Ὁ κοιτών.

426. Δέδμητο.] Ὠικοδόμητο. Περισκέπῳ.] Ὑψηλῷ, ὅθεν ἐστὶ περισκέψασθαι· ἢ πάντοθεν ὀρωμένῳ, περιοπτῷ. Χώρῳ.] Τόπῳ.

427. Μερμηρίζων.] Διανοούμενος, μεριμνῶν, εἰς πολλὰ μέρη λογιζόμενος τὴν ψυχήν.

428. Αἰθομένας.] Καιομένας, λαμπούσας. Δαΐδας.] Δᾷδας, λαμπάδας. Κεδνά.] Συνετά, προσφιλῆ. Εἰδυῖα.] Ἐπιστημόνη.

429. Ὦπος.] Περιφερείας, ἀπὸ τῶν ἀντικρυφερόντων ἀεὶ τὸ ὀφθαλμόν. Ὦπος θυγάτηρ.] Εὐρύκλεια.

430. Πρίατο.] Ἠγόρασεν.

431. Πρωθήβην.] Πρώτην ἀκμὴν ἡλικίας ἔχουσαν. Ἑεικοσάβοια.] Εἴκοσι βοῶν ἄξια.

432. Ἶσα.] Ἐπίσης, ὁμοίως. Κεδνῇ.] Τιμίᾳ. Τίεν.] Ἐτίμα.

433. Ἔμιχθ.] Ἐμίγη. Ἀλέεινε.] Ἐφυλάσσετο.

435. Φιλέεσκεν.] Ἐφίλει.

436. Ὤιξεν.] Ἀνέῳξεν. Πύκα ποιητοῖο.] Καλῶς κατεσκευασμένου.

437. Ἔκδυνε.] Ἐξεδύσατο. Λέκτρῳ.] Κοίτῃ.

438. Πυκιμηδέος.] Συνετῆς.

439. Πτύξασα καὶ ἀσκήσασα.] Μετ' ἐπιμελείας διπλώσασα.

440. Τρητοῖσι.] Τορνευτοῖς, ἱμαντοδέτοις.

NOTÆ.

424. Καικείοντες) Pro καϊακείοντες, ut καικῆαι, Odyss. λ'. v. 74. pro καϊακῆαι. Sic καββάλλω, καλλείπω, ἀμβαλίω, ἀγκρεμάω, pro ἀναγκρεμάω, v. 440.

VARIÆ LECTIONES.

440. Ἀγκρεμάσασα) γρ. ἐγκρεμάσασα, *Florentin.* & *Lovaniana* Edit. *Ibid.* Τρητοῖσι λίχεσσι) γρ. τρητοῖς λιχέεσσιν.

Βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο· θύρην δ' ἐπέρυσε κορώνῃ
Ἀργυρέῃ· ἐπὶ δὲ κληῖδ' ἐτάνυσσεν ἱμάντι.
Ἔνθ' ὅγε παννύχιος, κεκαλυμμένος οἰὸς ἀώτῳ,
Βάλλευε φρεσὶν ἧσιν ὁδὸν, τὴν πέφραδ' Ἀθήνη.

Festinabat ire ex thalamo; januámque attraxit annulo
Argenteo: insuper autem pessulum obtendit loro.
Hic ille pernox, tectus ovis floridâ lanâ
Considerabat in animo suo viam, quam significaverat Pallas.

ΣΧΟΛΙΑ.

441. Ἐπίρυσε.] Ἐφειλκύσατο, ἐπισπάσατο. Κορώνῃ.] Τῷ λεγομένῳ κόρακι. Κορώνῃ.] Τῷ ἐπισπάστρῳ τῆ θύρας.

442. Ἐπὶ δὲ κληῖδ' ἐπέτυσεν ἱμάντι.] Τὸ λεγόμενον ἐφ' ἡμῶν κλεῖθρον. δύο δὲ τοῦτο εἶχεν ἱμάντας ἐξηρτημένους ἀφ' τινων πρόσω. ὃν μὲ ὁκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν, εἰς τὸ δύνασθαι ἀνοίξαι καὶ κλεῖσαι. νῦν δὲ τὸ κλεῖθρον παρέτεινε τὸ παρήκαμα τῷ ἱμάντι.

443. Οἰὸς ἀώτῳ.] Τῷ ἄνθει, τῇ τῷ κριθίσῳ τῶν προβάτων. λέγει δὲ τὸ ἐξ ἁπαλῶν ἐρίων γεγιότων προβολαίων.

444. Βάλλευε.] Ἐβουλεύετο. Πίφραδε.] Εἶπεν, ἐσήμανεν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

441. Ἐπίρυσε) Ἐφειλκύσατο. Ità MS. *GC.* pro ἐφελκύσατο. Κορώνῃ) Τῷ ἐπισπάστρῳ. Ità ex MS. CCC. ex *Eustathio*, & aliis, pro Corrupto ἐπισπάσῳ. Huc referrem elegans *Scholion* ex MS. CCC. nisi ad verbum sumeretur ex *Eustathio*, fol. 1429. lin. 1. vel potiùs viceversâ; nam hoc MS. pluribus annis *Eustathio* Antiquius, & ipse etiam Archiepiscopus *Theodorus*, à quo certè *Scholia* ejusdem MSti descripta testatur Dr. *Mattheus Parker* Archiep. *Cantuar.* his Verbis, *Manus Commentarii* Græci *est* Theodori *Archiepiscopi*. Et hæc omnia ab *Eustathio*, sunt desumpta, sive ex hoc ipso Codice, sive ex alio transcripta. Quod de totâ illâ *Scholiorum* farragine dicendum, quæ in Nobilis illius *Homeri* MS, cum *Q. Calabro* adjuncto, margine sunt scripta, in Biblioth. CCC. apud *Cantabrigienses* nostros.

VARIÆ LECTIONES.

441. Ἐπίρυσε) χρ. ἐπίρυσα.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Β΄.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Β.

Συναγαγὼν ἐκκλησίαν Τηλέμαχος, παραιγιάλῳ τοῖς μνηστῆρσιν ἐξιὼν τ' οἰκίας ᾧ Ὀδυσσέως· λαβὼν ᾗ παρὰ μὲ Εὐρυκλείας τὰ ἀρὰς τῷ ἀποδημίαν ἐπιτήδεια, παρὰ ᾗ τ' Ἀθηνᾶς ἐτοίμους τὸ ᾗ ναῦν, εἰς πλοῦν ἀνάγῃ, ἁλίᾳ δύναιτο.

* Ἄλλη Ὑπόθεσις.

* Ἄλλη Ὑπόθεσις. Ἅμα ἕῳ Τηλέμαχος, κ.λ.) Hoc Argumentum ex MSto *Gonvillo-Caiensi.*

Ἅμα ἕῳ Τηλέμαχος, συναγαγὼν εἰς Ἐκκλησίαν τοὺς Ἰθακησίους, κελεύσῃ τ' οἰκίας μνηστῆρας ἀποκλαπῆναι· ᾗ ναῦν· αὐτήσας παρ' αὐτῶν, ὅπως εἰς Πύλον ᾗ Σπάρτην πορευθῇ, ἀκουσυγχάνει. Παρὰ ᾗ Νούμηνος λαβὼν, καὶ ἐφόδια παρὰ Εὐρυκλείας τ' ταμίᾳ, λάθρᾳ τ' μητρὸς ἀποπλεῖ.

Ἐπιγραφή.

Ἰθακησίων ἐκκλησία, ᾗ Τηλεμάχου ἀποδημία.

Ἄλλως.

Βῆ' ἀγορὴν ἴχέ, θεῖα χερὸς, πλῶν μετ' Ἀθήνης.

L I B. II.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς,
Ὦρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς,
Εἵματα ἑσσάμενος, περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ.

QUando verò manè-genita apparuit roseis-digitis aurora,
Surrexit tunc ex lectulo Ulyssis dilectus filius,
Vestes indutus, gladium acutum verò suspendit ab humeris:

Σ χ ο λ ι α.

Ἦμος.] Ἤνθκα, ὅτι. Ἠριγένεια.] Τὸν ὄρθρον γίνεσθαι, τυτέστι τὴν πρωΐαν, ἢ ὡς τὴν ἦρι γινομένην· ὅ ἐστιν ὄρθρος. Ῥοδοδάκτυλος ᾗ, ἀπὸ τ πρωΐης ἀνατολῆς καὶ ᾗ χρώματος, ᾗ ὡς τὸ ἀφίσημι τὸ πρωΐζειν, τὴν ἡμέραν δι' ἐπιθέτου κεκόσμηκεν. Ῥοδοδάκτυλος.] Ῥοδόχρους, ἀπὸ μέρους, καλή. Ἠὼς.] Διάφορα σημαίνει. Τὴν τ γὰρ σωματοειδῆ θεὸν, ἀφ' τὸ φάναι τ Ποιητήν, Ἠὼς δ' ὑπ' ἀγλαὸν παρ' ἀγαυὸν Τιθωνοῖο Ὦρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι, ἠδὲ βροτοῖσι. Ἐ τ ὄρθρον, φερωνύμως κληθέντα, ἀπὸ ᾗ ὀρθῆς ἡμᾶς ἀπὸ τ κοίτης· καὶ ὡς τὰ οἰκεῖα τρέπας ἄρχα. ὅταν φησὶν, Ἠὼς μὲ κροκόπεπλος ἐπίδυτο πᾶσιν ἐπ' αἶαν· καὶ τὸ ἀπὸ πρωΐας, μίχθεις ἄχρις ἔτους, ἀφίσημα, ὡς τὸ, Ὄφρα μὲ ἠὼς ἦν, καὶ οὐ ἔξετο ἱερὸν ἦμαρ. καὶ τὴν ὅλην ἡμέραν, καθ' ὃ σημαινόμενον ἡμέρα νοεῖται, ὁ ἀπὸ ἀνατολῆς ᾗ ἡλίᾳ δρόμος, μίχθεις δύσεως, ὁπότε τὴν ὑπὲρ ἡμᾶς ποιεῖται φορὰν, ὁ δὲ ὅτος, τὸ παρ' ἡμᾶς διεξιὼν ἡμισφαίριον. Οἵ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐερβώλακος ἦλθον ἀμοιβοί, Ἠοῖ τῇ ὑστέρῃ, τότε ᾗ Ζεὺς ὦρσε μαχέσσαι, καὶ, Ἤματι τῷ ὑστέρῳ, ὅτ' ἐμαίνετο φαίδιμος Ἕκτωρ. καὶ τὸ συναμφότερον, ἡμέραν τὲ ἐ νύκτα, καθ' ὃ σημαινόμενον καὶ παρὰ τοῖς μαθηματικοῖς νοεῖται, Ἠὼς δὲ μία ἐστὶν Ἥδε δυωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλυθα. καὶ τὴν ἡλίου πάροδον, καὶ τ τόπον, ὅθεν ἀνατέλλει ὁ ἥλιος, καθὰ Ἀελίσπεχον, Ὦ φίλοι, ἐ γάρ τ' ἴδμεν, ὅπη ζόφος, ἠδ' ὅπη ἠώς, Οὐδ' ὅπη ἠέλιος φαεσίμβροτος εἰσ' ὑπὸ γαῖαν, Οὐδ' ὅπη ἀνεῖται. νῦν γὰρ, καθὰ φησὶν ὁ Κράτης, τ ποσάκις ᾗ κόσμος μιμήσεται μερῶν, Ἄρκτου, μεσημβρίας, ἀνατολῆς, δύσεως, ἄκρις ἀκμήλοις ἐξ ἀνατολῆς ἀντίκειται. ἡ μὲ ἄρκτος, τῇ μεσημβρίᾳ· ἡ ᾗ ἀνατολὴ, τῇ δύσει.

2. Ἐξ εὐνῆφιν.] Ἐκ τ κοίτης.

3. Ἑσσάμενος.] Ἐνδυσάμενος. Θέτο.] Περιέθηκε.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 1. Ἦμος δ' ἠριγένεια.) Huc referatur illud *Merici Casauboni*, De Nuperâ *Homeri* Editione, Dif-

Postea

Ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσαλο καλὰ πέδιλα·
Βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεὰ ὡσεὶ ἄντλιον ἄντλω,
Αἶψα δ' ἠγερέτην λιγυφθόγγοισι κέλευσε
Κηρύσσειν ἀγορήνδε καρηκομόωντας Ἀχαιούς·
Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ἀγορήν, παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
Οὐκ οἶος· ἅμα τῷγε δύω κύνες ἀργοὶ ἕποντο·
Θέσπεσίην δ' ἄρα τῷγε χάριν κατέχυθεν Ἀθήνη.
Τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῦντο.
Ἕζετο δ' ἐν πατρὸς θώκῳ, εἶξαν δ' γέροντες.
Τοῖσι δ' ἔπειθ' ἥρως Αἰγύπτιος ἦρχ' ἀγορεύειν,
Ὃς δὴ γήραϊ κυφὸς ἔην, καὶ μυελὸς ἦδη.
Καὶ γὰρ ὃ φίλος υἱὸς ἅμ' ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ
Ἴλιον εἰς εὐῆρωον ἕβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσίν,
Ἀνδροφόνος αἰχμητής· τὸν δ' ἄγελος ἔκτανε Κύκλωψ
Ἐν σπῆϊ γλαφυρῷ· πύματον δ' ὡπλίσατο δόρπον.

Pedibusque nitidis alligavit pulchra calceamenta;
Festinabatque ire è cubiculo deo simili coram.
Continuò autem præconibus canoris imperavit
Convocare ad concionem comatos Achæos.
Hi quidem convocârunt: illi autem congregabantur valdè celeriter.
Porrò postquam congregati sunt, confertimque adfuerunt,
Ivit utique ad concionem, manu autem tenebat ferream hastam,
Non solus, simul eum duo canes veloces sequebantur.
Divinam certè huic gratiam perfudit Pallas:
Hunc sanè omnes populi advenientem admirabantur.
Sedebat verò in patris sellâ; cesserunt autem senes.
His tandem heros Ægyptius cœpit concionari,.
Qui ob senectutem incurvus erat & plurima sciebat.
Atqui hujus dilectus filius cum divino Ulysse
Ad Ilium pulchros-equos-nutriens, conscenderat cavis in navibus,
Antiphus bellator: illum verò sævus interfecit Cyclops
In spelunca cavâ; ultimamque paravit cœnam.

ΣΧΟΛΙΑ.

10. Παλάμῃ δ' ἔχε χάλκειον ἔγχος.] Ἀντὶ σκήπτρου, τὸ δόρυ κατέχων, ὡς ὑ συγχωρούμενον εἶναι βασιλεύς.

11. Κύνες ἀργοί.] Ὑπὸ συνηθείας, ἢ ἀσφαλείας χάριν. Ἀργοί.] Ἀευκοί, ἢ ταχεῖς.

12. Θεσπεσίην.] Θείαν, θαυμαστήν. Κατέχυθεν.] Κατέχει, κατέβαλεν.

13. Θηεῦντο.] Θεωρῶντες ἐθαύμαζον.

14. Θώκῳ.] Τοῦτον οἱ Ἀττικοὶ θῶκον λέγουσιν. ἔστι δ

NOTÆ.

V. 4. Ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν) *Ultima* ῖ ὑπὸ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, & ante λ'. ὑπολυκόν. Aliàs potuit & ὑπαὶ legi, ut in *Iliade*.

11. Οὐκ οἶος· ἅμα τῷγε δύω κύνες) *Ultima* ῖ οἶος producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis* αὐτοδυνάμου, σ', & ante *Asperum* cum *Acuto*.

20. Ὡπλίσατο) Ità MSS. CCC. Vid. Not. in *Textum*, ad α'. v. 323.

NOTÆ IN SCHOLIA.

sertat. 1. p. 45. & c. Cui tamen condonemus immeritam illam suspicionem, quam ceperat, *In prioribus verbis aliquid Desiderari ad explendam sententiam.* Omnia enim nunc plena, plana & aperta sunt, ut Nos distinximus, & *Aloysianum* MS. mecum concordat. Ubi χθυνομένη, pro γενομένη, lego, & illud, & MS. *Gonvillo-Caiensi* consentiunt. De cæteris, nihil mutavi, nisi quòd semper Versuum Initia Litteris majusculis scribenda curaverim, & post ἀφήγημα, Voculas, ὡς τὸ, ex MS. CCC. addiderim. Ad locum de *Aristarcho*, in hoc *Scholio*, confer quæ *Casaubon.* in *Strabon.* l. x. fol. 698.

VARIÆ LECTIONES.

V. 4. Ὑπὸ) χρ. ὑπαί. Vid. Not. in *Textum*.

χωσθέσα. Εἶξαν.] Ὑπεχώρησαν.

15. Αἰγύπτιος.] Ὄνομα κύριον.

16. Κυφός.] Κεκυφὼς, κεκυρτωμένος. Ἤδη.] Ἡ ἱστορία.

18. Εὐρύοπα.] Καλοῖς ἵπποις χρωμένῳ· ἢ ὅτι ἡ καλῶς ἀναγραφῆναι ἴσχει.

20. Πύματον δ' ὡπλίσατο δόρπον.] Ἤτοι τὸ παρὸν ἔχαιτον· ἢ ἐπιφωνείων τοῦτο εἴρηκεν, ὄντως πύμασον καὶ ἐχα-

Τρεῖς

Τρεῖς δέ οἱ ἄλλοι ἔσαν· ϗ ὁ μὺ μνηςῆρσιν ὁμίλϵ
Εὐρύνομος, δύο δ' αἰὲν ἔχον παζῴϊα ἔργα·
Ἀλλ' ὄϕ' ὧς ϒ λήθϵ' ὀδυρόμϖ ϗ ἀχθύων·
Τοῖς ὄγε δακρυχέων ἀγορήσαλο ϗ μετέειπεν,
Κέκλυτε δὴ νῦν μὺ, Ἰθακήσιοι, ὅ, τι κὲν εἴπω,
Οὐδέ ποθ' ἡμετέρη ἀγορὴ γένετ', ὕδε θόωκος,
Ἐξ ὗ Ὀδυσ ῆος δῖος ἔβη κοίλης ὀὶ νηυσί·
Νῦν ϒ τίς ὧδ' ἤγειρε; τίνα χρειὼ τόσον ἵϵ,
Ἠὲ νέων ἀνδρῶν, ἢ οἱ ϖϱογενέϛϵροί εἰσιν;
Ἠέ τιν' ἀγγελίην ϛρατῦ ἔκλυεν ἐρχομένοιο,
Ἥν χ' ἡμῖν σάφα εἴποι, ὅτε ϖϱοτέρος γε πύθοιτο;
Ἠέ τι δήμιον ἄλλο ϖιφαύσκϵϒ, ἠδ' ἀγορεύϵ;
Ἐσθλός μοι δοκεῖ εἶναι, ὀνήμϖ· εἴϑε οἱ αὐτῷ
Ζεὺς ἀγαθὸν τελέσειεν, ὅ, τι ϕρεσὶν ἦσι μνωομαῖ.
Ὣς Φάτο· χαῖρε ϒ Φήμη Ὀδυσῆος Φίλος υἱός,
Οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν ἧϛο, μνωσίνησεν δ' ἀγορεύειν·
Στῆ ϒ μέσῃ ἀγορῇ· σκῆπϱον δέ οἱ ἔμβαλε χειρὶ
Κήρυξ Πεισήνωρ, ϖεπνυμένα μήδεα εἰδώς.
Πρῶτον ἔπειϑ' ἥρωα καϑαπόμϖ ϖροσέειπεν,

Tres autem illi alii erant: & unus inter procos versabatur
Eurynomus; duo autem perpetuò habebant paterna opera:
Sed neque sic illius oblitus erat lugens & dolens:
Hos lachrymans alloquutus est, & dixit,
" Audite sanè nunc me, Ithacenses, quodcunque dixero;
" Nunquam nostrum concilium factum est, neque consessus,
" Ex quo Ulysses divinus abiit cavis in navibus:
" Nunc autem quis huc congregavit? quem necessitas tantùm urget?
" Sive ex junioribus viris, aut qui seniores sunt?
" An aliquem nuncium exercitûs audivit venientis,
" Quem nobis palàm dicere queat, quùm prior audiverit?
" An quippiam publicum aliud declarat, aut profert?
" Probus mihi videtur esse, juvans, *vel felix*: utinam illi ipsi
" Jupiter benè vertat, quæcunque mente suâ cogitat.
Sic ait: gaudebat autem ob omen Ulyssis charus filius,
Neque amplius diù sedit, cupiebat enim concionari.
Stabat itaque in mediâ concione; sceptrumque ei imposuit manu
Præco Pisenor, prudentia consilia edoctus.
Primùm tandem ad senem conversus loquutus est,

ΣΧΟΛΙΑ.

τον, ἀϕ' ὃ τὸ ϖιμϖληϑῆναι αὐτὸν ὑπὸ Ὀδυσέως ἡ πύμαϑον ϖ ἐξ· ἢ δόϱπον ϖύματον, ϵὐκέτι ϒ Κύκλωψ ἔϕαγε, συναποβαλὼν τῷ ϕωτὶ ϗ τὸ ζῆν, ὡς ϗ λέγϵται. Δόϱπον.] Τὸ καϑ' ἡμᾶς δεῖπνον. τελσὶ ϒ τϱοϕῆς ἐχρῶντο. ϗ τὴν μ̃ πϱώτην σκάλην ἄϱιϛον, ὡ ἐλαμβανον πϱωΐας· χιϑὲν ἐπ σκοπὰς ὕϵσ. Ε ὠνομάϑη ἄϱιϛον. ἢ παϱὸ τὸ λαμβάνονϛας αὐτὺς εἰς τὼ ἀϱιϛείαν ϖϱοέϱχϵϑαι. ἢ ἀπὸ ϒ ϖϱοσφέϱειαν ταύτῳ πϱώτην τῷ τϱοφῷ. παϱὸ τὸ Ἄϵιϱε, ὠνομασμένης ϖ λέξϵως, Μή μοι οἶνον ἄϵιϱε μελίφϱονα, πότνια μῆτϵρ· τῷ δϵυτέραν, δεῖπνον, μϵϑ' ὃ ἴδϵι πονεῖν, ὅπ ἐϛὶ ϲυνεϱγεῖν· λαμβάνονϖς ϒ ταύτῳ τῷ τϱοφῷ, πάλιν ϖϱὸ τὸ πολεμικὰ ἔϱγα ἐπόνϵι. τῷ ϒ τελ̃τῳ δόϱπον, τὸ καϑ' ἡμᾶς λεγόμϵνον δεῖπνον, Ε ἐϛὶ καὶ τὸ ἔτυμον, ἰαύϵϱπον, ὅπϵϱ εἰς τὸ ἰαύϵιν ϖοϱευόμϵϑα· ὃ ϖ ἐϛὶ κοιμᾶσϑ. Αἰχύλ ϒ ϗ ϖ τ̃ πύξϵως ϖ ὀνομάτων μάϱτυς ἐϛὶ λέγων, Ἄϵιϛε, δεῖπνα, δόϱπα ϑ' αἱϱεῖσθαι, τϵλα.

21. Ὁμίλ.] Συναϑϱοίϛϵτο.

22. Ἔχον.] Εἶχον, κϖπεῖχον. Ἔϱγα.] Τὰ γεώϱγια.

26. Θόωκ.] Συνέδϱιον.

28. Ἤγειρε.] Συνήθϱοισεν, παϱώϱμησεν. Ἵκ.] Ἀφίκνεῖται.

29. Προγϵνέϛϵροι.] Πϱισβύτϵϱοι.

30. Στρατῦ ἔκλυεν.] Ἤτοι πολεμίων, ἢ ϖ μετ' Ὀδυσέως.

31. Ὅπ.] Ἡνίκα. Προτέρ.] Πρῶτος.

32. Δήμιον.] Δημόσιον. Πιφαύσκϵται.] Προσημαίν.

33. Ὀνήμιν.] Ὄνησιν ἑαυτῷ λάβοι, λείπ τὸ εἴη· ὀνήμιν εἴη.

34. Μϵνοινᾶ.] Καϑ' ἁμάνοιαν ϲυμπίπτϵι.

35. Φήμη.] Τῇ κληδόνι.

36. Μϵνοίνησϵ.] Προϑυμήϑη.

39. Καϑαπόμϖν.] Ἤτοι τὸν λόγον ϖοιούμϖν, ϖμπϵμόμϖν, ἀποτϵινόμϵνος, ἢ καϑιϖπαύων ϗ ϖοσαγόμϖν.

NOTÆ.

25. Κέκλυτε δὴ νῦν μϵν) Vocula μϵϑ' excidérat *Elzeviriana* Edit. ut multæ aliæ.

28. Τίνα χρειὼ τόσον ἵκ.) Vid. ad α'. v. 225.

NOTÆ IN SCHOLIA.

22. Ἔϱγα) Τὰ γεώϱγια, MS. GC.

VARIÆ LECTIONES.

28. Ἵκ.) ϗ, ἵκϵι, Vid. Not. in *Textum* ad α'. v. 225.

Ὦ γέρον, οὐχ ἑκὰς ὅδε ἀνὴρ, τάχα δ' εἴσεαι αὐτὸς,
Ὃς λαὸν ἤγειρα· μάλιστα δέ μ' ἄλγος ἱκάνει.
Οὔτε πὶν ἀγγελίην γε τεοῦ ἔκλυον ἐρχομένοιο,
Ἤν τ' ὑμῖν σάφα εἴπω, ὅτε πρότερός γε πυθοίμην,
Οὔτε τι δήμιον ἄλλο πιφαύσκομαι, ὑδ' ἀγορεύω·
Ἀλλ' ἐμὸν αὐτοῦ χρεῖος, ὅ μοι κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ,
Δοιά· τὸ μὲν, πατέρ' ἐσθλὸν ἀπώλεσα, ὅς ποτ' ἐν ὑμῖν
Τοῖσδεσσιν βασίλευε, πατὴρ δ' ὡς ἤπιος ἦεν.
Νῦν δ' αὖ τὸ πολὺ μεῖζον, ὃ δὴ τάχα οἶκον ἅπαντα
Πάγχυ διαρραίσει, βίοτον δ' ἀπὸ πάμπαν ὀλέσσει.
Μητέρι μοὶ μνηστῆρες ἐπέχραον οὐκ ἐθελούσῃ,
Τῶν ἀνδρῶν Φίλοι υἱες, οἳ ἔνθάδε γ' εἰσὶν ἄεισοι.
Οἳ πατρὸς μὲν ἐς οἶκον ἀπερρίγασι νέεσθαι
Ἰκαρίου, ὥς κ' αὐτὸς ἑεδνώσαιτο θύγατρα,
Δοίη δ', ᾧ κ' ἐθέλοι, καί οἱ κεχαρισμένος ἔλθοι.
Οἳ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι ἤματα πάντα,
Βοῦς ἱερεύοντες, ὄϊς, αἶγας πίονας αἶγας,
Εἰλαπινάζουσιν, πίνουσί τε αἴθοπα οἶνον
Μαψιδίως· τὰ δὴ πολλὰ κατήνεϊ· οὐ γὰρ ἔπ' ἀνὴρ,

" O ſenex, non procul abeſt ille vir, (ſtatim autem ipſe cognoſces)
" Qui populum congregavit; potiſſimum enim me dolor urget,
" Neque ullum nuncium exercitûs audivi venientis,
" Quem vobis palàm enarrem, quùm prior audiverim:
" Neque quicquam publici aliud profero, neque dico;
" Sed meum ipſius negocium, nam malum in domum incidit
" Duplex: alterum, quòd patrem eximium perdidi, qui quondam inter vos
" Ipſos imperabat; Paterque velut mitis erat.
" Nunc autem longè majus, quòd mox citò domum univerſam
" Funditùs evertet, facultates autem omnino diſperdet.
" Matri meæ proci inſtant nolenti,
" Eorum virorum chari filii, qui hîc utique ſunt optimi:
" Qui patris quidem in domum nolunt proficiſci
" Icarii, ut ipſe utique dotet filiam:
" Det verò cui voluerit, & qui ipſi gratus venerit:
" Illi verò in noſtram *domum* divertentes diebus omnibus
" Boves mactantes, & oves, & pingues capras,
" Splendidè convivantur, bibúntque generoſum vinum
" Temerè: plurima verò abſumuntur; non enim adeſt vir,

ΣΧΟΛΙΑ.

40. Εἴσεαι.] Μαθήσῃ.
42. Ἔκλυον.] Ἤκουσα.
43. Πυθοίμην.] Ἀκούσω.
44. Πιφαύσκομαι.] Προμηνύω, φανερόω.
45. Ὃ μοι κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ.] Μεῖζον τοῦτο ὑποστικτέον.
46. Δοιά.] Δύο, ἢ διχῶς.
47. Τοῖσδεσσιν.] Ἐν τούτοις.
49. Διαρραίσει.] Διαφθερεῖ. Ὀλέσσει.] Ἀπολέσει.
50. Ἐπέχραον.] Μετὰ βλαβῆς ἐπηρείας ἐπῆλθον.
52. Ἀπερρίγασι.] Δεδίασι, φοβοῦνται, δεδοίκασιν.
53. Ἑεδνώσαιτο.] Ἕδνα ἐπιδώσει. Ἐκ κυρίως μὲν ἔδνα ἐστὶ τὰ διδόμενα ὑπὸ τῶν γαμούντων τῇ γαμουμένῃ· νῦν δὲ καταχρηστικῶς κεῖται ἡ λέξις, ἀντὶ τοῦ χρήματα ἐπιδώσει.
54. Ὧ κ'.] Ὧι ἄν. Κεχαρισμένος.] Προσφιλὴς, ἡδύς.
55. Πωλεύμενοι.] Παραγινόμενοι, ἀναστρεφόμενοι. Ἤματα πάντα.] Πάντα τὸν χρόνον.
56. Ἱερεύοντες.] Θύοντες, Ὄϊς.] Πρόβατα. Πίονας.] Λιπαράς.
57. Εἰλαπινάζουσιν.] Ἐν ἀθροίσμασι εὐωχοῦνται, ἑορτάζουσιν.
58. Μαψιδίως.] Ματαίως. Κατήνεται.] Καταναλίσκεται.

NOTÆ.

41. Ὃς λαὸν ἤγειρα) *Jambus* in *ſecundo* loco; famatur tàmen hìc Syllaba brevis, in *Cæſurâ*, vi *Liquidæ* ρ'. etiam cum *Tono*.

47. Τοῖσδεσσιν βασίλευε, πατὴρ δ' ὡς ἤπιος ἦεν) Hunc locum explicat *Tho. Gataker* ad *M. Antonin.* l. 1. p. 15. §. 9. Οἷκος δὲ πατρονομικὸς κλ. *Hemiſtichium* poſterius infrà occurrit, v. 234. & ſ'. v. 12.

58. Τὰ δὴ πολλὰ κατήνεται) Ἀνομαι, *Primâ* productâ, pro ἀναλίσκομαι. Idem Verſus occurrit, *Odyſſ.* ε'. v. 537. ubi *Elzevir.* malè καταίνεϊ. *Heſych.* Καθίνεϊ) Καταναλίσκεται, ἀναλίσκει. *Iliad.* χ'. v. 251. Ἀλλ' ἴομεν· μάλα γὰρ νὺξ ἄνεται, ἐγγύθι δ' ἠὼς. *Heſych. Etymolog. M.* v. Ἄνει. *Apollon.* Argonaut. l. 2. ——— νέον ἤματι ἀνομένοιο. *Odyſſ.* γ'. v. 496. Ἤνον ὀδύν.

VARIÆ LECTIONES.

40. Τάχα) χρ. μάλα Edit. *Florentin.*
54. Δοίη δ' ᾧ κ' ἐθέλοι, καὶ οἱ κεχαρισμένος ἔλθοι) χρ. Δοίη δ' ᾧ κ' ἐθέλῃ, καὶ ὃς οἱ κεχαρισμένος ἔλθῃ, MS. CCC.
57. Εἰλαπινάζουσιν) γρ. εἰλαπινάζωσιν. MS. GC. τὸ ν'. assumit.

Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἀρὴν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι·
Ἡμεῖς δ' οὔ νύπ τοῖοι ἀμυνέμεν· ἦ κε ἔπειτα
Λευγαλέοι τ' ἐσόμεσθα, καὶ οὐ δεδαηκότες ἀλκήν·
Ἤ τ' ἂν ἀμυναίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη.
Οὐ γὰρ ἔτ' ἀνεκτὰ ἔργα τελεύσεται, οὐδ' ἔπι καλῶς
Οἶκος ἐμὸς διόλωλε· νεμεσσήθητε καὶ αὐτοί,
Ἄλλους τ' αἰδέσθητε περικτίονας ἀνθρώπους,
Οἳ περιναιετάουσι· θεῶν δ' ὑποδείσατε μῆνιν,
Μήπι μεταστρέψωσιν ἀγασσάμενοι κακὰ ἔργα.
Λίσσομαι ὑμὰς Διὸς Ὀλυμπίου, ἠδὲ Θέμιστος,
Ἥτ' ἀνδρῶν ἀγορὰς ὑμὰς λύει, ἠδὲ καθίζει,
Σχέσθε, φίλοι, καί μ' οἷον ἐάσατε πένθεϊ λυγρῷ
Τείρεσθ'· εἴ πού τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσσεὺς
Δυσμενέων κάκ' ἔρεξεν ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς·

" Qualis Ulyſſes erat, qui detrimentum à domo arceat:
" Nos vero neutiquam pares ſumus reſiſtendo: quineriam
" Imbelleſque ſumus, & neque peritiroboris:
" Omninò ſanè reſtitiſſem, ſi mihi vis adeſſet.
" Non enim jam tolerabilia facinora patrantur, neque honeſtè
" Domus mea perit: indignemini & ipſi,
" Alioſque revereamini vicinos homines,
" Qui circùm habitant: deorum verò timete iram,
" Ne quid immutent infeſti malis facinoribus.
" Oro ſive per Jovem Olympium, ſive Themidem,
" Quæ hominum concilia tam dimittit, quam cogit,
" Abſtinete, amici, & me ſolum ſinite dolore moleſto
" Affligi: ſiquid uſpiam pater meus probus Ulyſſes
" Hoſtili animo malis affecit fortes Achivos;

ΣΧΟΛΙΑ.

60. Ἦ κε ἔπειτα.] Οὕτως δὲ ἂν μὴ τὸ ἐπιχειρῶμεν.

61. Λευγαλέοι.] Ἀσθενεῖς, ἀδύναμοι. Δεδαηκότες.] Εἰδότες, μεμαθηκότες. Ἀλκήν.] Τὸν τρόπον τὴ βοηθείας, δύναμιν.

62. Ἀμυναίμην.] Ἀντὶ ᾧ, ἀμυναίμεθα.

63. Ἀνεκτά.] Ἀναεκτὰ, ὑπομενητὰ. Τετύχεται.] Κατεσκευασμένα εἰσίν.

64. Διόλωλε.] Διεφθάρη, ἀπώλετο. Νεμεσσήθητε.] Μεμφετὸν ἡγήσασθε.

65. Περικτίονας.] Τὲς περιοικεῦντας.

66. Ναιετάουσιν.] Οἰκοῦσιν. Ὑποδείσατε.] Φοβήθητε.

67. Μεταστρέψωσι.] Μεταβάλωσιν. Ἀγασσάμενοι.] Χολωθέντες.

68. Θέμιστος.] Αἰολικῶς τ' Θέμιδος.

69. Ἥτ' ἀνδρῶν ἀγορὰς.] Τινὲς φέρουσιν εἰς τὰς ἐκκλησίας εἰσφέρεται Θέμιδος ἄγαλμα.

70. Σχέσθε.] Βοηθήσατε. Τὸ δὲ φίλοι ἀναφορικὸν κατὰ τ' μνησήρων, ἵνα ᾖ ἀπόχεσθε.

71. Τείρεσθ'.] Καθαπτοπλήσσεσθε.

72. Δυσμενέων.] Ἐχθραίνων. Κακὰ ἔρεξεν.] Ἐκακοποίει.

NOTÆ.

62. Ἤτ' ἂν ἀμυναίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη) Idem ferè *Iliad.* χ'. v. 20. Ἤ σ' ἂν πεφίλοιμι, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη.

65. Ἄλλους τ' αἰδέσθητε) Vid. *Scholiaſt. Thucydid. Hudſon.* Edit. fol. 207. §. 104.

67. Μήπι μεταστρέψωσιν ἀγασσάμενοι) Ità *Iliad.* γ'. v. 181. Ὡς φάτο· τὸν δ' ὁ γέρων ἀγάσατο Φρύγιος τε. Vid. ad α'. v. 205. & 323. item κ'. v. 249.

71. Τείρεσθ' εἴ πού πατὴρ ἐμὸς) Ità Codex *Cantabr.* & *Caſtellion.* in Margine legit, quam *Veram* eſſe *Lectionem* ſuadet Ratio. Hic enim Senſus loci; *Sinite me ſolum cum meis Miſeriis colluctari. Sicubi fortè Pater meus Vos injuriis affecerit, ea propter Me Vos opprimite, vindictam ſumentes.* Sciebat autem, quod *Ulyſſes* iis ſemper—πατὴρ ὢν, ἅπερ ἦεν. Quare μὴ, ante που, malè irrepſit, Senſum enim turbat & Verſum mirificè lædit. Nam *Florentina, Lovaniana, Caſtelliana, Hervagiana,* Τείρεσθ', εἰ μή που. At *Romana* & *Stephaniana,* Τείρεσθ', εἰ μή που, ut Verſui nempè conſulatur; nè aliâ *Lectione* indicatâ. Verùm ut *Prioris* Lectionis falſitatem evincam, Advertite, Εἰ μή που πατὴρ ἐμὸς σκάκωσεν ὑμᾶς, ἢ ὑμεῖς ὑπὲρ τούτων ἐμὲ κακὰ ῥίζετε, quo nihil ineptius.

NOTÆ IN SCHOLIA.

70. Φίλοι, lego pro φίλον, nec tamen ſine MSStorum auctoritate, *Aloyſiani* & *GC.* nequid de *Textu* dicam.

VARIÆ LECTIONES.

63. Ἀνεκτὰ) γρ. ἀν κεῖα, *Lovan.* Edit.

67. Ἀγασσάμενοι) γρ. ἀγασσίμενοι. Vid. Not. in *Textum.*

70. Ἐάσατε) γρ. ἐάσατε. Verùm ob *Metrum* duplicanda Litera σ'.

71. Τείρεσθ εἴπου ἢ) γρ. Τείρεσθ, εἰ μή που π & τείρεσθ', εἰ μή πού π. Vid. Not. ad *Textum.*

Τῶν

Τῶν μ' ἀποτιννύμβοι κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες,
Τύτυς ὀτρύνοντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη,
Ὑμέας ἐσθέμβαι κειμήλιά τε, πρόβασίν τε·
Εἰ χ' ὑμεῖς γε φάγοιτε, τάχ' ἄν πότε κ' πίσις εἴη.
Τόφρα γὰρ ἀν κτ' ἄστυ πολιπλυνοίμεθα μύθω,
Χρήματ' ἀπαιτίζοντες, ἕως κ' ἀπὸ πάντα δοθείη·
Νῦν δέ μοι ἀπρήκτυς ὀδύνας ἐμβάλλετε θυμῷ.
Ὣς φάτο χωόμβος, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ,
Δάκρυ' ἀναπρήσας· οἶκτος δ' ἔλε λαὸν ἅπαντα.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν, ὄτε τις ἔτλη
Τηλέμαχον μύθοισιν ἀμείψασθαι χαλεποῖσιν·
Ἀντίνοος δέ μιν οἷος ἀμειβόμβος προσέειπεν,
Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μῦθος ἄχετε, ποῖον ἔειπες,
Ἡμέας αἰσχύνων; ἐθέλεις δέ κε μῶμον ἀνάψαι.
Σοὶ δ' ὄπι μνηστῆρες Ἀχαιῶν αἴτιοί εἰσιν,
Ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ τοι πέρι κέρδεα οἶδεν·
Ἤδη γὰρ τρίτον ἐστὶν ἔτος, τάχα δ' εἶσι τέταρτον,
Ἐξ ὅ ἀτέμβι θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν·

" Eorum tum me vindictam capientes malè afficite hostili animo,
" Istos incitantes: mihi verò satius esset,
" Vos absumere, quicquid pretiosi est in ædibus, & proventum:
" Quòd si vos comederitis, forsassis olim etiam retributio fuerit.
" Tam diù enim per urbem prehensaremus colloquio,
" Bona repetentes, donec omnia persoluta sint:
" Nunc verò mihi irremediabiles dolores injicitis animo.
Sic ait iratus, sceptrum autem projecit in terram,
Lachrymas distillans: commiseratio adeò cepit populum omnem.
Tunc alii quidem omnes taciti erant, neque quisquam audebat
Telemacho verbis respondere molestis:
Antinous verò ipsum solus respondens alloquutus est,
" Telemache altiloque, animo indomite, ut loquutus es,
" Nos dedecorans? vis utique nobis maculam inurere.
" Tibi verò neutiquam proci Achæorum in causâ sunt,
" Sed tua mater; quæ sanè imprimis versutias callet:
" Jam enim tertius est annus, statimque aderit quartus,
" Ex quo eludit animum intra præcordia Achæorum:

SCHOLIA.

73. Τῶν.] Ὑπὲρ ὧν. Ἀποτιννύμενοι.] Τιμωρούμενοι. Ῥέζετε.] Ποιεῖτε. Δυσμενέοντες.] Δυσχεραίνοντες, ἐχθρωδῶς διακείμενοι.

74. Ὀτρύνοντες.] Παροξύνοντες, διεγείροντες.

75. Πρόβασιν.] Πρόσοδον, ἀπὸ δὲ τοῦ βαίνειν ἐπὶ τότε τὴν ὄσιαν. Πρόβασιν.] Τὴν τῶν τετραπόδων κῆσιν.

76. Τίσις.] Ἀπόδοσις.

77. Πολυπλυνοίμεθα.] Περιστρίζοιμεθα, παραβαλλόμενοι, ἢ ἀχώρητοι γινοίμεθα.

78. Ἀπαιτίζοντες.] Ἀπαιτοῦντες. Ἕως.] Μέχρις ὅτε.

NOTÆ.

75. Κειμήλιά τε, πρόβασίν τε) *Hesych.* Πρόβασις) ἡ τῶν βοσκημάτων κῆσις. At *Critici* dici hic volunt pro πρόβατα, & *Synecdochicè* omne genus Pecudum notare; ut Pindarus πρόβατον τράπεζαν, *Equorum Præsepe* vocat. *Herodotus* l. 4. c. 61. Θύουσι ὦν κῶν πάλλα πρόβατα, ἵππους ὦν μάλιστα. *Simonides* Taurum nunc μῆλον, nunc πρόβατον vocat. Μῆλον certè *Genus*, in illo, Μῆλα, βόας κεραὸς, καὶ οἶς, καὶ πίονας αἶγας. Et *Odyss.* ι'. v. 184. Μῆλ', οἷς τε καὶ αἶγας, ubi *Brevia Scholia*, Προβάτας τὸ γένος, ἐπήνεγκε τὸ εἶδος.

VARIÆ LECTIONES.

73. Ἀποτιννύμενοι) γρ. ἀποτινύμενοι.

77. Πολυπλυνοίμεθα) γρ. πρόβατα, *Brevia Scholia*, & MS. *GC.*

79. Ἀπρήκτυς.] Ἀπρήκλους.

81. Δάκρυα ἀναπρήσας.] Δακρύων πλῆθος προϊεμένου. Οἶκτος.] Ὀδυρμὸς, λύπη.

82. Ἀκὴν ἔσαν.] Ἡσυχοι ἦσαν, ἐσιώπων.

84. Ἀμειβόμβος.] Ἐξ ἀμοιβῆς ἀντικοτελούμενος.

85. Ὑψαγόρη.] Μεγαλορῆμον. Μέχρις ἄχετε.] Ἀκαιρίαις τῇ δυνάμει· εἰρωνικῶς, ἀδύνατε.

86. Μῶμον.] Ψόγον. Ἀνάψαι.] Περιποιῆσαι, περιθεῖναι.

88. Κέρδεα.] Δόλους, πανουργίας, ἢ συνέσεις.

89. Εἶσι τέταρτον.] Ἐλεύσεται.

90. Ἀτίμβι.] Σπείσαι, ἀφαιρεῖται.

Sic *Ovidius*, Nuces vocat *Poma*. *Homerus* certè μῆλον, de *Capellâ* dixit, *Odyss.* ξ'. v. 105. Τῶν αἰεὶ σφὶν ἔκαστος ἐπ' ἤματι μῆλον ἀγινεῖ Ζατρεφέων αἰγῶν. Ego simplicitèr *Proventum* expono. Confer *Brevia Schol.*

81. Δάκρυ ἀναπρήσας) Excussis lacrymis, ad Miserationem ciendam; ut sequitur, Οἶκτος δ' ἔλε λαὸν ἅπαντα. Vid. *Eustath.* fol. 1433. lin. 30. Quòd verò Viri non citra decorum lacryment, ostendo, ad α'. v. 357.

85. Εἶπες) γρ. ἔειπας, *Eustath.* fol. 1435. lin. 61.

Πάντας μὲν ῥ' ἔλπε, καὶ ὑπίσχετ' ἀνδρὶ ἑκάστῳ,
Ἀγγελίας προϊεῖσα, νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.
Ἡ δ' ὃ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ Φρεσὶ μερμήριξε·
Στησαμένη μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινε,
Λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπεν,
Κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
Μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰστόκε φᾶρος
Ἐκτελέσω, μή μοι μεταμώλια νήματ' ὄληται,
Λαέρτῃ ἥρωϊ ταφήϊον, εἰς ὅτε κέν μιν
Μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο.
Μήπις μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσήσῃ,
Αἴκεν ἄτερ σπείρου κεῖται, πολλὰ κλεαίσας.
Ὣς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
Ἔνθα καὶ ἡματίη μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἱστὸν,
Νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπὴν δαΐδας παραθεῖτο.

" Omnes quidem ſperare-facit, & promittit viris ſingulis,
" Nuncios præmittens, mens autem illi alia cogitat:
" Illa verò dolum hunc alium in mente deliberavit:
" Exorſa magnam telam in ædibus texebat,
" Subtilem & immenſam; ſtatimque nos alloquuta eſt,
" Juvenes, mei próci, poſtquam mortuus eſt divinus Ulyſſes,
" Suſtinete urgentes meas nuptias, donec Veſtem *pretioſam*
" Perfecero, ne mihi vana fila pereant,
" Laërti heroi ſepulchralem, *in tempus*, quando tandem ipſum
" Fatum malum prehenderit aſperæ mortis:
" Nè aliqua me in populo mulierum Achivarum culpet,
" Siquidem abſque tegumento jacuerit, multa poſſidens.
" Sic ait: nobis verò ſtatim perſuaſus eſt animus generoſus.
" Tum etiam interdiu quidem texebat magnam telam,
" Noctu verò diſſolvebat, poſtquam faces adhibuiſſet.

ΣΧΟΛΙΑ.

91. Ἔλπε.] Εἰς ἐλπίδα ἄγε, ἐλπίζειν ποιεῖ.

92. Προϊεῖσα.] Προπέμπουσα.

94. Στησαμένη.] Στήσασα.

95. Περίμετρον.] Μέγαν, πλεῖστον μέτρον ἔχοντα· φασὶ δὲ, μὴ μονηπύοδαν, ἰσῶ ἑαυτῷ.

98. Μεταμώλια.] Μάταια, μὴ ὀνείν, μὴ ὤνια, μωλία, καὶ μαλία, ὡς νίτρον, λίτρον· πνεύμων, πλεύμων.

99. Ταφήϊον.] Ἐνταφιον· τοῦτο δὲ ἦν τὸ κωλῦον τὸν γάμον· καλῶς παρέθησεν δὲ ἡ, ὡς πολεμήϊον.

100. Ὀλοή.] Ὀλεθρία. Καθέλῃσι.] Καταλάβῃ. Τανηλεγέος.] Μακροχρονίτης

101. Ἀχαιϊάδων.] Ἑλληνίδων. Νεμεσήσῃ.] Μέμψηται.

102. Αἴκεν ἄτερ σπείρου.] Ὡς ἀξίαν ἱματίου ἀπαιτίζοντες αὐτὴν· ὁ δὲ παντελῶς ἐπάναγκες· σπεῖρον, ὕφασμα, δυνάμενον σπείρειν, καὶ σπαργανῶν, τὸ αὐτῷ περιλαμβάνον, ἢ ἱμάτιον, ὡς τὸ, Σπεῖρα καὶ' ἀμφ' ὤμοισιν, κ. λ. Σπείρου.] Ἱματίου, ἀπὸ τῆς σπειρείας καὶ ἐγκειᾶς τοῖς μίλεσιν. Κεῖται.] Ἐν τῷ πέπλῳ κλεαίσας.] Κτησάμενος.

104. Ἔνθα.] Τότε, χρονικῶς. Ἡματίη.] Καθ' ἡμέραν, δι' ἡμέρας. Ἡματίη μὲν ὑφαίνεσκε, Νύκτας δ' ἀλλύεσκεν.] Σχῆμα παρεσώσεως.

105. Ἀλλύεσκεν.] Ἀνέλυεν. Ἐπὴν δαΐδας.] Εὐτελείας ἠρωϊκῆς δηλωτικὴ, ἡ τῶν δαΐδων παράθεσις. Πλωτελόπη, φασὶν, ἡ φιλοσοφία· ἰσὸς, ἡ ἐπίθεσις τῶν προπλόκων, ἐξ ὧν αἱ συλλογισικαὶ συμπλοκαὶ· ἀνάλυσις, ἡ ὕπνω καλυπτομένη παρὰ τοῖς φιλοσόφοις· ὃς σὺν ἐπαύσιν οἱ παχεῖς, καὶ ἀπαίδευτοι μυηστῆρες· διὸ δὲ παύουσιν αὐτὴν, κύβοις αὖθις ἐπιῤῥίψαντες ἑαυτούς· θεῖον γὰρ ἔργον τὸ τοιοῦτον. διὸ καὶ ἡ Πλωτελόπη λέγεται ἐξῆς, θεὸν ἐμπεσοῦσα αὐτῇ, τὰ κατὰ τὸ τοιοῦτον ἰσόν. Θεοφάνεια δὲ, ἡ προφητικὴ τῆς φιλοσοφίας συλλογιστικὴ μέθοδος· δαΐδες δὲ αἱ τῶν γνώσεων.

NOTÆ.

103. Ὣς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο) Olim in pluribus erat, αὖτε πεπείθετο. Sola *Euſtathii Romana* rectè habuit, αὖτ' ἐπεπείθητο, ut & olim, *Odyſſ.* μ'. v. 324. ubi rectè in omnibus; ut & τ'. v. 148.

NOTÆ IN SCHOLIA.

91. 92. 94. 95. 99. 100. 101. 102. Hæc *Scholia*, ex *Aloyſii* MS. auxi, aut addidi, fere omnia: Pauca enim ex ſingulari Codice MS. *GC.* ut totum 94. Partem 99. 100. 101. Ad *Scholii* 99. explicationem, Confer *Heſych.* v. Ταφήϊα.

104. Ἔνθα τότε) Totum hoc *Scholion*, ex MSS. & Impreſſis paritèr compoſitum.

105. Ἀλλύεσκεν) Hoc *Scholion*, poſt ἀνέλυεν, ab ἐπεὶ δαΐδας, *incluſive*, in MSto *Aloyſii* deeſt, nec tamen ideò, quod aliquis in *Iliade* ſemper pronuntiat, à *Schrevelio* ſuffarcinatur; extat enim in *Aldinâ* Scholiorum Editione; quod dicendum de Omnibus aliis, quæ in *Odyſſeâ Schreveliana* Editionis habentur, nec in MSS. comparent.

VARIÆ LECTIONES.

99. Εἰς ὅπ) γρ. εἰσόπ, vid. ad *Odyſſ.* τ'. v. 144.

Ὣς τελέτες μὲν ἔληθε δόλῳ, καὶ ἔπειθεν Ἀχαιούς·
Ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
Καὶ τότε δή τις ἔειπε γυναικῶν, ἣ σάφα ᾔδη,
Καὶ τὴν γ' ἀλλύουσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἰστόν·
Ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε, καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης.
Σοὶ δ' ὧδε μνηστῆρες ὑποκείνονται, ἵν' εἰδῇς
Αὐτὸς σοῖς θυμοῖς, εἰδῶσι δὲ πάντες Ἀχαιοί·
Μητέρα σὴν ἀπόπεμψον, ἄνωχθι δέ μιν γαμέεσθαι
Τῷ, ὅτεῴ τε πατὴρ κέλεται, καὶ ἀνδάνῃ αὐτῇ.
Εἰ δ' ἔτ' ἀνήσῃ γε πολὺν χρόνον υἷας Ἀχαιῶν,
Τὰ φρονέουσ' ἀνὰ θυμὸν, ἃ οἱ πέρι δῶκεν Ἀθήνη,
Ἔργα τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα, καὶ φρένας ἐσθλὰς,
Κέρδεά θ', οἷ' ὔπω τιν' ἀκούομεν ὠδὲ παλαιῶν,
Τάων, αἳ πάρος ἦσαν εὐπλοκαμῖδες Ἀχαιαὶ,
Τυρώ τ', Ἀλκμήνην τὲ, εὐπλόκαμός τε Μυκήνη·

" Sic triennio quidem latuit dolo, & persuasit Achæis:
" Sed quum quartus venit annus, & advenerunt horæ,
" Et tunc certè aliqua dixit mulierum, quæ benè sciebat;
" Et ipsam dissolventem invenimus pulchram telam.
" Sic illa quidem perfecit, etiam nolens, præ necessitate.
" Tibi verò sic proci respondent, ut scias
" Ipse tuo animo, sciant & omnes Achivi:
" Matrem tuam dimitte; jube autem ipsam nubere
" Illi, cuicunque pater jusserit, & placuerit ipsi.
" Si verò ampliùs vexabit multo tempore filios Achivorum,
" Hæc agitans in animo, quæ ei abundè dedit Pallas,
" Operáque scire insignia & mentem sanam,
" Versutias, quales nunquam aliquam audivimus neque veterum,
" Earum, quæ olim fuerunt pulchricomæ Achivæ,
" Tyróque, Alcmenéque, pulchricomáque Mycene:

ΣΧΟΛΙΑ.

106. Τελέτες.] Ὁ μὲν χρόνος, βαρέως· ὁ δὲ μετ' ἀκριβείας χρόνου, ὀξυτόνως. Ἔληθεν.] Ἐλάνθανεν, ἢ ἔλαθεν.

107. Καὶ ἐπήλυθον ὧραι.] Ὥραι δὲ τετάρτῳ ἔτει· ὡς σωφρονοῦντες ἔλεγε, Τάχα δὲ εἰσὶ πέρατον, οἷον τελειωθήσε.

108. Καὶ τότε δή τις ἔειπε.] Ποικίλη οἰκονομία εἰς τὰ ἔξης, ἵνα καὶ τὴν τῶν μεγαπρεπῶν ἀναίρεσιν ἑτοίμως παραδεξώμεθα· δηλοῦται δὲ ἡ δολικὴ ἀπιστία.

110. Καὶ οὐκ ἐθέλουσ' ὑπ' ἀνάγκης.] Τὴν βίαν τῶν μνηστήρων ἐδήλωσεν.

111. Σοὶ δ' ὧδε μνηστῆρες ὑποκείνονται.] Ἀντὶ δὲ ὅτι ἀπόκεινται. Ὁρᾷ δὲ, ὅτι ὁ Ἀντίνοος ἑαυτὸν τοὺς ὅλους μνηστῆρας ὑποκείνε, ὡς αὐτὸς ὢν οἱ πάντες· καλῶς ἄρα πάντων αὐτὸς πιστεύεται, ὑπ' Ὀδυσσέως βληθείς.

114. Ὅτεῳ.] Ὅτῳ, ὡς Πιττάκου· ἀφὲ δὲ τὸ γνώμης Ἰκαρίου δεδήλωε· ὁ δὲ ἄλλος, Ἤδη γάρ ῥα πατήρ τε κασίγνητοί τε κέλονται· Εὐρυμάχῳ γήμασθαι.

NOTÆ.

106. Τρίτες) *Ammonius*, Περὶ ὁμοίων καὶ διαφόρων λέξεων, Τρίτες βαρυτόνως, καὶ τελετὲς ὀξυτόνως, διαφέρει, φησὶ Πτολεμαῖος ὁ Ἀσκαλωνίτης· ἐὰν μὲν χρόνῳ βαρυτονήσωμεν, ἔστι ἐπὶ χρόνου, διὸ καὶ Ποιητής φησιν, Ὡς τελέτες μὲν ἔληθε δόλῳ· ἐὰν δὲ ὀξυτονήσωμεν, τελετὲς,

NOTÆ IN SCHOLIA

115. Ἀνήσῃ) Et hoc ex duobus prædictis.

117. Ἐπίστασθαι) Et hoc itidem.

120. Τυρὼ) Hoc *Scholion* ex duobus Prædictis MSS. addo, aliud alio supplendo.

VARIÆ LECTIONES.

120. Εὐπλόκαμος) κ. εὐστέφανος, MS. CCC. & MS. *GC. Br. Schol.* & *Pausanias*, Corinth. fol. 58.

Τάων ὕπις ὁμοῖα νοήματα Πηνελοπείη
Ἤϊδη· ἀταρ μὴν τῦτό γ' ἐναίσιμον οὐκ ἐνόησεν.
Τόφρα γὰρ ἦν βίοτόν τε τεὸν καὶ κτήματ' ἔδοντι,
Ὄφρα κε κείνη τῦτον ἔχῃ νόον, ὅντινά οἱ νῦν
Ἐν φρεσὶ πεφνιμένοι θεοί· μέγα μὴν κλέος αὐτῇ
Ποιεῖτ', αὐταρ σοί γε ποθὴ πολέος βιότοιο.
Ἡμεῖς δ' ὔτ' ἐπὶ ἔργα πάγος γ' ἵμεν, ὔτε πῃ ἄλλῃ,
Πέρ γ' αὐτὴν γήμαιθαι Ἀχαιῶν, ᾧ κ' ἐθέλῃσιν.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἀντίνοε, ὕπως ἐπὶ δόμων ἀέκοισαν ἀπῶσαι,
Ἣ μ' ἔτεκ', ἣ μ' ἔθρεψε· πατὴρ δ' ἐμὸς ἄλλοθι γαίης,
Ζώει ὅγ', ἢ τέθνηκε· κακὸν δέ με, πολλ' ἀποτίνειν
Ἰκαρίῳ, αἴκ' αὐτὸς ἑκὼν ἀπὸ μητέρα πέμψω.
Ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς κακὰ πείσομαι, ἄλλα δ' δαίμων

" Illarum nulla similes artes Penelopæ
" Nôrat: cæterùm quidem hoc laudandum nequaquam cogitavit.
" Tam diu igitur victum tuum & bona consument,
" Donec illa hunc habebit animum, quem quidem nunc illi
" In pectoribus posuerunt Dii: magnam quidem gloriam sibi
" Comparat, cæterùm tibi desiderium multi victûs.
" Nos verò nec ad res nostras antè ibimus, neque aliquò alìd,
" Antequam ipsa nubet Achivorum, cuicunque voluerit.
Hunc rursus Telemachus prudens contrà allocutus est,
" Antinoë, nullo modo licet è domo invitam expellere,
" Quæ me peperit, quæ me enutrivit; pater autem meus alicubi terræ
" Vivit, sive mortuus est: durum sanè esset, me multa reddere
" Icario, siquidem ipse volens matrem dimisero.
" Ex patre enim mala patiar, aliaque Deus

ΣΧΟΛΙΑ.

125. Ἐν φρεσὶ πηῦσι θεοί.] Θεόσφορον λέγει τὴν Πηνελόπην, ἀλλ' οὐχ ὕτως ὁ νέος· ἀλλ' ἐρεθίζει τὸν Τηλέμαχον ἀπώσασθαι τὴν μητέρα· ἢ ἀφ' τὸ ἴδιον συμφέρον παροξύνει τὸν Τηλεμάχου. ἔστι δὲ τῦτο καὶ φήμην ἐχηγορηθισμένην. ἀληθῶς γὰρ ὕτως ἀπέβη τοῖς μνηστῆρσιν.

126. Πολέος.] Πολλῦ.

127. Ἡμεῖς δ' ὔτ' ἐπὶ ἔργα.] Τῦτο ὡσὲ κακοῦ τοῖς μνηστῆρσιν, ἐξὸν σωθῆναι ἄλλως τραπομένους, ὅμως πάνυ ὁμῶς εὑρεθέντες, πανωλεθρίαν ἐπιφέρον. εἰ δὲ ἀν ὁ πλουτοῦσιος ὕτος ὁ Ἀντίνοε λόγος, ὡς εἰά τις καὶ τῶν μνηστήρων ὡσεκθετικὴ ἀναφώνησις. Ἴμεν.] Πορευόμεθα, ἄπιμεν.

128. Γήμαιθ'.] Γαμηθῆναι.

130. Ἀπῶσαι.] Πυκνότητα, καὶ συντομίαν, καὶ ἰσχὺν νοημάτων ἐνδείκνυται ὁ Τηλέμαχος. Δόμων ἀέκοισαν ἀπῶσαι.] Καὶ ὕτος πτωχικῶς ἅμα μεγαλῶς τὴν ἀντίρρησιν ποιεῖται. ὡσὲ μὲ γὰρ τὴν ἀποπέμψεως καὶ τὴν ὑποχέσεως σωπᾷ. παρατηρήσας δ', ὅτι μάλιστα ἀπευθελώσει ὁ Ἀντίνοε, ὡσὲ τῦτο τῶν ἀντίρρησιν ποιεῖται. ἔστι γὰρ ὡσὲ φορον εἰ βλάβη τὴν ὑπὲρ τὴν φύσεως λόγον ἀντικαταλῦσαι ὅρκω δὲ τῶν ὑπαλλαγῶν δὲ ῥήμασιν. ὁ μὲν ψιλῶς εἶπεν, ἀποπεμψον. ὁ δὲ σὺν ἄν φησιν ἀπώσασθαι. καὶ ὁ μὲν μητέρα. ὁ δὲ, Ἣ μ' ἔτεκ', ἣ μ' ἔθρεψε, καὶ ἐπὶ τέτοις, τὸ σύνολον. Ἀπῶσαι.] Ἀπωθῆσαι, ἐκβαλεῖν.

131. Ἣ μ' ἔτεκ', ἣ μ' ἔθρεψεν.] Ἐπίπαισιν δηλοῖ γονεσιότητος τὸ, ἣ μ' ἔθρεψε, πολλαὶ γὰρ μητέρες ἐκτιθέασι παῖδας πάθους τὰ τέκνα. Διὸ καὶ ἀποσίργει ἀφ' τὴν ἄπονον εἰλήφυιαν.

132. Ζώει.] Ἀντὶ δὲ ζῇ. Κακὸν δέ μοι πόλ' ἀποτίνειν.] Ἐντεῦθα σικτέον· λέγει γὰρ, ὅτι Κακὸν ἔσαι, πολλοῖς ὑπόχειν μὴ τιμωρίαν, ἀποτίμωσιν τὸν θυγατέρα τῶ Ἰκαρίῳ. Κακὸν δέ μοι πόλ' ἀποτίνειν.] Κατ' ἔνιας τῶν ὑπομνημάτων, ἡ τέτων ἐξήγησις ἡμάρτη. Φασὶ γὰρ ὡς ἔθος, εἴ τις ἑκὼν ἐξ οἴκε γυναῖκα ἀπέπεμψε, χρήμασιν ἀποτίνειν, τοῖς αὐτῆς συγγενέσι, καὶ τῷ πατρί. Φησὶν οὖν, ὅτι κακόν ἐστι, καὶ οἷον ἀλυσιτελὲς, εἰ ἐκδιδόῃ τὸν οἰκον τὸν μητέρα· πολλὰ γὰρ ἀποτίσει τῷ Ἰκαρίῳ. ἄμεινον ἢ ὕτω ἀφαιρεῖσθαι. Κακὸν δέ μοι πόλ' ἀποτίνειν.] Καὶ ὁ ὡσὲ χρημάτων φησὶν, ἀλλὰ ὡσὲ τῶ ἐπαγομένων. Ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς κακὰ πείσομαι, ἀλλὰ ἢ δαίμων Δώσῃ. εἶπε καθ' ὑπερβατόν, αἴκεν αὐτὸς Ἰκαρίῳ ἀποπέμψω τὴν μητέρα. ἐπεὶ, εἰ ὡσὲ χρημάτων ἔλεγε, συμικρολόγος ἀνεφαίνετο δὲ πατρός· ἢ γὰρ ἀπιγνώσῃ αὐτὸν, ἐπειδὴ, φησὶν, ἐκτόμβωνα πατρὶ ἐδωλον ἐνὶ Φρισίν. ἄλλως τε καὶ Καλλίμαχον, χαλεπὴν μηνῶν ἐπιχθονίων. διὸ Ἀρίσταρχος ἀθετεῖ τὸ, Ἔσεται. ὡς ἐ τῦτον ἐγώ ποτε μῦθον ἐνίψω. ὡσεσὸς γάρ ἐστιν ἐ ὡσὲ τῦτον τὴν ἀπόδοσιν.

134. Ἐκ γὰρ τοῦ πατρός.] Ἀπὸ δὲ πατρός. Πείσομαι.] Ὑποπτῶ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

126. Πολέος) Πολλῦ, ex iisdem MSS.

127. In fine, Ἴμεν) Πορευόμεθα, ἄπιμεν, ex iisdem MSS.

128. Γήμαιθ') Γαμηθῆναι, MS. GC.

130. Ἀπῶσαι) Ἀπωθῆσαι, ἐκβαλεῖν, ex duobus MSS. ut prius.

132. Ζώει) Hoc *Scholion*, usque ad Ἰκαρίῳ, ex duobus MSS. Ad hujus loci explicationem facit illud *Demosthenis* contra *Bœotum*, Καὶ μὴν πίστα, δὲ ἀνδρὸς αὐτῆς τελευτήσαντος, ἀπολιπῶσα τὸν οἶκον, καὶ κομισαμένη τὴν προῖκα, κλ. Scilicet ex stipulatione & lege.

VARIÆ LECTIONES.

123. Βίοτόν τε τεὸν) Rec. βίοτον τ' ὂν, MS. GC.

132. Ζώει) Rec. ζώῃ, MS. GC. & *Br. Schol.*

Δώσῃ.

Δώσῃ· ἐπεὶ μήτηρ γυγερὰς ἀράσετ' Ἐριννῦς,
Οἴκῳ ἀπερχομένῳ· νέμεσις δέ μοι ἐξ ἀνθρώπων
Ἔσται· ὡς ἤ τῶτον ἐγώ ποτε μῦθον ἀκούσω.
Ὑμέτερος δ' εἰ μὴ θυμὸς νεμεσίζεται αὐτῶν,
Ἐξιτέ μοι μεγάρων, ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαῖτας,
Ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατ' οἶκους·
Εἰ δ' ὑμῖν δοκέῃ τόδε λωΐτερον καὶ ἄμεινον
Ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἑνὸς βίοτον νήποινον ὀλέσθαι,
Κείρετ'· ἐγὼ δ' ἤ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἐόντας,
Αἴκε ποτὲ Ζεὺς δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι·
Νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὄλοισθε.
Ὣς φάτο Τηλέμαχος· τῷ δ' αἰετὼ ὑψίπορε Ζεὺς
Ὑψόθεν ἐξ κορυφῆς ὄρεος προέηκε πετέσθην.
Τὼ δ' ἔως μὲν ῥ' ἐπέτοντο μετὰ πνοιῇς ἀνέμοιο,
Πλησίω ἀλλήλοισι πτερυγωμένω πτερύγεσσιν·

" Dabit, poſtquam mater odioſas imprecata fuerit Furias,
" A domo diſcedens; reprehenſio verò mihi ex hominibus
" Erit. Adeò hunc ego ſermonem nunquam dicam.
" Veſter verò ſiquidem animus indignatur illis,
" Exite è domo meâ; aliàs curate dapes,
" Veſtra bona edentes, alternis *conviviis* per *ſingulas* domos.
" Si verò vobis videbitur ſatiùs & meliùs
" Eſſe, viri unius ſubſtantiam impunè perdere,
" Corrodite; ego verò deos invocabo ſempiternos;
" Si unquam Jupiter dabit talionis opera fieri,
" Inulti deinceps intra domum pereatis.

Sic ait Telemachus: huic vero duos aquilas late-videns Jupiter
Ex alto à vertice montis præmiſit volare.
Hi aliquandiù volabant ad flatum venti,
Propinqui invicem, extendentes alas:

ΣΧΟΛΙΑ.

135. Ἀρήσετ' Ἐριννῦς.] Τῶτο ἔλεγον ἐπιθιάζειν τῷ θείνῃ οἱ ὕστερον, ὡς παρὰ Φερεκράτῃ. Ἀρήσει.] Καπύξῃ, ἐπικαλέσῃ.

137. Ἐνίψω.] Τὸ μετὰ σφοδρότητος καὶ ἀπειλῆς λέγειν. Μετ' ἀπειλῆς ἐπιπλήξω, σκαιπαθῶ, λοιδορήσω.

138. Νεμεσίζεται.] Μεμπτὸν ἡγεῖται.

139. Ἔξιτε.] Ἐξέρχεσθε. Ἀλεγύνετε.] Εὐτρεπίζετε.

140. Ἀμειβόμενοι κατ' οἴκους.] Ἐναλλὰξ ὀστοῦν κατὰ λαιμοδοχήν.

143. Κείρετε.] Συντόμως ἐθίστε. Ἐπιβώσομαι.] Ἐπιβοήσομαι, ἐπικαλέσομαι.

146. Τῷ δ' αἰετώ.] Τὸ τῷ θεωτικόν· ἔστι γὰρ τῷ Τηλεμάχῳ. Αἰετώ.] Αἰετὸς, ὀνικῶς. Τῷ δ' αἰετώ.] Ἡ μὲν ἐξ ὄρους ἀφιξις, τῶν ἐξ ἀρχῆς ἐπάνοδον Ὀδυσσέως, καὶ δ παιδὸς, σημαίνει. καὶ ἡ μὲν ἀρχαῖς ἠρμοσμένα πλὴν

NOTÆ IN SCHOLIA.

135. Ἀρήσετ' Ἐριννύς) Τῶτο ἔλεγον ἐπιθιάζειν τῷ θείνῃ οἱ ὕστερον, ὡς παρὰ Φερεκράτῃ. Ità emendo ultimam vocem, ex malè disjunctis ejuſdem Syllabis, ὡς παρέφερε κράτῃ, ut olim. Quæ noſtra Lectio confirmatur ex his *Euſtathii*, fol. 1438. lin. 36. Ἔνθα σημείωσαι, καὶ ὅτι τὸ Ἐριννύς ἀρήσει), ἢ ὅλως θέσιν τινα, ἐπιθιάζειν ἔλεγον οἱ Παλαιοὶ, ἀντὶ δὲ καθεροῦσαι, παραφέροντες καὶ χρῆσιν Φερεκράτους τοιάνδε, Ὕστερον ἀρᾷ τις ἐπιθιάζῃ τῷ πατρί. *Plato* quoque in *Phædro* utitur. Hinc explicatur illud *Heſychii*; Ἐπιθιάσαι) Καταξαμβοῦν. Ἐπιθιάζειν δὲ τὸ καθεροῦσαι, σὺν θεῷ πιθανὸν ἐπικλήσῃ.

137. Ἐνίψω) Voculas, μετ' ἀπειλῆς ἐπιπλήξω, ex utriſque MSS.

VARIÆ LECTIONES.

144. Αἶκε ποτὲ Ζεὺς δῶσι) καὶ αἶκε πόθι Ζεὺς δῶσι, ut Codd. ferè omnes, ad α'. v. 128. Αἶκε Ζεὺς δώῃσι, *Florentin.* in hoc loco; at in illo, ut reliqui, αἶκα πόθι &c.

143. Κείρεσθε) Συντόμως ἐθίστε, MS. *Aloyſii*. Ἐπιβώσομαι) Ἐπιβοήσομαι, ἐπικαλέσομαι, MS. *GC.*

146. Τῷ δ' αἰετώ) *Scholii* pars prior, ad ὀνικῶς, ex utroque MS. Pars altera jam olim ex *Euſtathio*, aut viceverſâ.

147. Ὑψόθεν) Hoc ex MS. utroque.

149. Τιταινόμενοι & deinceps, ex utroque MSto.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ὅτε δὴ μέσσῃσιν ἀγερθὴν πολύφημον ἱκέσθην,
Ἔνθ' ὀρνιθοδινηθὲὶς πταξάσθην πέρι πολλὰ,
Ἐς δ' ἰδέτην πάντων κεφαλὰς, ὄσσοντο δ' ὄλεθρον·
Δρυφαμμύω δ' ὀνύχεσσι παρειὰς, ἀμφί τε δειρὰς,
Δεξιὼ ἤϊξαν ἀμφ' τ' οἰκία καὶ πόλιν αὐτῶν.
Θάμβησαν δ' ὄρνιθας, ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
Ὥρμηναν δ' ἀνὰ θυμὸν, ἄρα τελέεσθαι ἔμελλον.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἥρως Ἀλιθέρσης,
Μαστορίδης, ὃς ὤϊε οἰωνοῖσι ἐκέκαστο,
Ὀρνιθας γνῶναι, καὶ ἐναίσιμα μυθήσασθαι,
Ὅς σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε,
Κέκλυτε δή νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅ, τι κέν εἴπω·
Μνηστῆρσιν δὴ μάλιστα πιφαυσκόμενος τάδε εἴρω,
Τοῖσιν γὰρ μέγα πῆμα κυλίνδεται· οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς
Δὴν ἀπάνευθε φίλων ὤν ἔσεται, ἀλλά πῃ ἤδη

Sed cùm jam ad mediam concionem celebrem perveniſſent,
Hìc converſi quatiebant alas denſas,
Aſpexerunt autem omnium capita, portendebantque mortem:
Laniantes verò unguibus maxillas, circumque collum
Ad dextram volârunt, & per ædes & per urbem ipſorum.
Admirati verò ſunt aves, poſtquam viderunt oculis,
Diſpiciebantque in animo, quæ perfici debebant.
His verò interfatus eſt ſenex heros Halitherſes
Maſtorides; hic enim ſolus æquales vincebat,
In avibus dijudicandis & fatalibus edicendis,
Qui inter eos benè ſapiens concionatus eſt & dixit,
" Audite nunc me, Ithacenſes, quodcunque dixero:
" Procis autem potiſſimum ſignificans iſta dico;
" Illis enim ingens periculum imminet; non enim Ulyſſes
" Diù ſeorſum à ſuis amicis aberit, ſed alicubi jam

ΣΧΟΛΙΑ.

150. Πολύφημον.] Ἐν ᾗ πολλαὶ φῆμαι, ἢ πολλαὶ κληδόνες εἰσίν.

151. Ἔνθα.] Ἐκεῖ. Ἐπισταφέντες.] Ἐπισταφέντες. Τιναξάσθην.] Ἐπέναξαν. Πολλά.] Πυκνά. Πτερὰ πολλά.] Ἢ διότι πολλὰς ἀπέβαλον καὶ τῶν ὑπηκόων, μνηστῆρας δηλαδὴ καὶ κήρυκας, καί τινας τῶν ἐν οἴκῳ· ἢ διότι φανατώσουσι τοὺς μνηστῆρας, οἵτινες ἐπαφέντες πτερόεντας.

152. Πάντων κεφαλάς.] Κοινὴν βλάβην δηλοῖ. Ὄσσοντο.] Προεικαντεύοντο.

153. Δρυφαμύσσω] Καθάπαξ ἁρπάσαντες καὶ λαπαξύσαντες. Δρυφαμύσσω δ' ὀνύχεσσιν.] Ἐπειδὴ οὐ μόνον μνηστῆρσιν, ἀλλὰ καὶ πολλοῖς ἄλλοις Ἰθακησίων ἔσαν κακά· καὶ πολλοὶ τὰς παρειὰς ἐπ' αὐτῷ ἐρύσσουν. καὶ Ἰάμβλιχος οἵδιν ὀρνίθας, οἱ αὐτοὶ ἑαυτοὺς ἀναρρῆσσιν, ἐπὶ δηλώσει μέλλοντος κακοῦ ὑπὲρ φύσιν μού τοι.

154. Δεξιὼ ἤϊξαν.] Ἀναβλητικοὶ, οἱ αὔσιοι. Καὶ πόλιν αὐτῶν.] Ἢ τῶν Ἰθακησίων, ἢ τῶν αὐτῶν· ὡς ἐπαναστρεφόντων ἔνθα ᾤκουν· ὁ δὲ ἐδήλου, ὡς καὶ Ὀδυσσεὺς δὲ Τηλέμαχον ἀνελόντες τοὺς μνηστῆρας, αὖθις εἰς ἀρχὰς ἀπελεύσουσι, ἵνα πάλιν καὶ οἰκίαν τὴν κατέπαυσιν τῶν αὐτῶν λέγῃ, ἀφ' ἡμῶν δὲ βασιλικὴ τότε ζάῃ.

156. Ὥρμηναν δ' ἀνὰ θυμόν.] Οἱ μὲν κακοὶ τὰς στρέβλας κακὰς καὶ τὰς ἐλπίδας ἔχουσι· τὸ δὲ τοιοῦτο τῶν σημείων, τοῖς μὲν ἀγαθοῖς, τὸ θαρρεῖν, τοῖς δὲ πονηροῖς ἀποτροπὴ τῶν ἁμαρτιῶν. Ὥρμηναν.] Διελογίζοντο, διενοήθησαν. Ἄπερ.] Καθάπερ.

157. Γέρων ἥρως.] Τοιοῦτον γὰρ ἀνδρῶν, ἡ πολυπειρία. Ἀλιθέρσης.] Νησιώτης καὶ ἁλιευτικῷ στρέφον ὄνομα, ὁ ἐν τῇ ἁλὶ δηλονότι ῥεόμενον.

158. Ἐκέκαστο.] Ἔστεπτο.

162. Πιφαυσκόμενος.] Προμηνύων, σαφηνίζων. Εἴρω.] Ἐρῶ, λέγω.

NOTÆ.

160. Ὅς σφιν) Olim ὅ σφιν, quòd *Amanuenſium* incuriâ σ' alterum excideret, quod in ſimilium Literarum congreſſu, fieri ſolet. *Homerus* enim σφὶν & σφίσιν & σφὶ ſæpè, nunquam φὶν, φίσιν, aut φὶ dixit; quod Notandum, quoties hæc ſcriptura occurrit, ut ſæpè ſæpiùs olim, in MSS. & *Impreſſis*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

150. Πολύφημον) Et hoc ex MSS. iiſdem.

151. Ἔνθα) Ἐκεῖ, MS. GC. Ἐπεδινηθέντε) Ἐπιστραφέντε, MS. GC. ἐπιστραφέντες, MS. *Aloyſ.* Τιναξάσθην) Ἐπέναξαν, MS. utrumque. Πολλὰ) Πυκνὰ, MS. GC. Reliqua jam olim ex *Euſtathio*, cujus auctoritate, pro ᾗ, lego δηλαδὴ.

153. Δρυφαμύσσω) Καθάπαξ ἁρπάσαντες, καὶ λαπαξύσαντες, ex utroque MSto; quæ ſequuntur, jam olim Impreſſa, ut plurimùm ex *Euſtathio* ſunt ſumpta; certè ab illo lucem mutuantur.

156. Ὥρμηναν) Διελογίζοντο, διενοήθησαν. Ἄπερ) Καθάπερ. Ex utroque MS. *Aloyſii* & GC.

158. Ἐκέκαστο) Ἔστεπτο, MS. *Aloyſii*.

162. Πιφαυσκόμενος) Hoc *Scholion*, ex MS. GC.

VARIÆ LECTIONES.

151. Πτερὰ πολλὰ) χρ. πλέρ' πυκνὰ, MS. *Gonvillo-Caienſ.*

154. Δεξιὼ ἤϊξαν) χρ. δίξιὼ ἤϊξαν, MS. CCC.

160. Ὅς σφιν) χρ. ὃς φιν, vid. in *Textum*.

Ἔσται

Ἐξῆς ἐὼν, τοῖσδεσσι φόνον καὶ κῆρα φυτεύσῃ
Πάντεσσιν· πολέσιν δὲ καὶ ἄλλοισιν κακὸν ἔσται,
Οἳ νεμόμεσθ' Ἰθάκῃν εὐδείελον· ἀλλὰ πολὺ πρὶν
Φραζώμεσθ', ὡς κεν καταπαύσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Παυέσθων· καὶ γάρ σφιν ἄφαρ τόδε λώϊόν ἐστιν.
Οὐ γὰρ ἀπείρητος μαντεύσομαι, ἀλλ' εὖ εἰδώς·
Καὶ γὰρ ἐκείνῳ φημὶ τελευτηθῆναι ἅπαντα·
Ὡς οἱ ἐμυθεόμην, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
Ἀργεῖοι, μετὰ δέ σφιν ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Φῆν κακὰ πολλὰ παθόντ', ὀλέσαντ' ἀπὸ πάντας ἑταίρους,
Ἄγνωστον πάντεσσιν, ἐεικοστῷ ἐνιαυτῷ,
Οἶκαδ' ἐλθόντα· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
Τόνδ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου πάϊς, ἀντίον ηὔδα,
Ὦ γέρον, εἰ δ' ἄγε νῦν μαντεύεο σοῖσι τέκεσσιν,
Οἶκαδ' ἰὼν, μήπῃ τι κακὸν πάσχωσιν ὀπίσσω.

" Propè cùm sit, his ipsis eædem & fatum clanculùm molitur
" Omnibus; pluribus etiam aliis malè erit,
" Qui habitamus Ithacam claram: sed longè antea
" Consideremus, quomodo finem faciamus; quinetiam ipsi
" Quiescant: etenim ipsis statim hoc utilius est.
" Non enim inexpertus vaticinor, sed benè doctus.
" Etenim illi affirmo perfecta esse omnia;
" Quemadmodum illi prædixeram, quando ad Ilium conscenderunt
" Argivi, cum ipsis etiam conscendit versutus Ulysses:
" Dixi, postquam mala multa passus esset, amissisétque omnes socios,
" Incognitum ab omnibus, vicesimo demum anno,
" Domum venturum: hæcutique nunc omnia perficiuntur.
Hunc rursus Eurymachus, Polybi filius, contra alloquutus est,
" O senex, agedum nunc vaticinare tuis liberis
" Domum vadens; nè fortè quid mali patiantur in posterum:

ΣΧΟΛΙΑ.

165. Φυτεύσῃ.] Καταστρεβλώσῃ· ἔνθεν οἱ ὕστερον ὑποφύτευειν, τὸ δολιεύεσθαι.

166. Πολέσιν.] Πολλοῖς. Κακὸν ἔσται.] Ἥγουν ζημία.

167. Οἳ νεμόμεσθα.] Συναγωγὴ ἑαυτὸν τοῖς κακωθῆναι μέλλουσι λέγει τὸ φιλάνθρωπος. Νεμόμεσθα.] Οἰκοῦμεν. Εὐδείελον.] Εὐσεβέστατον, ἢ εὔυδλον καὶ φανερὰν, καθὸ νῆσός ἐστι. Πᾶσαι γὰρ αἱ νῆσοι συσκευάζονται ἠπείροις εὐδιάλοπτα ἔχουσι τὰ ὅρια. ἢ τὴν εὐ σεσὶ δύσιν ἢ δείλην κειμένην. Δείλη γὰρ, ἡ δύσις, τετίσιν ἐσσεῖα.

169. Ἄφαρ.] Συναπλικῶς, εὐθέως· ἀπὸ τοῦ ἄπλω, ἄψω, ἧφα, ἄφαρ· ψιλοῦται ὑ Αἰολικῶς.

170. Ἀπείρητος.] Ἄπειρος, ἀμαθής. Μαντεύομαι.] Μαντικῶς λέγω.

171. Καὶ γὰρ ἐκείνῳ.] Συνισῶν ἑαυτὸν ἐπὶ μαντικῇ, πάντα λέγει. Φημί.] Πιστεύω, μαντεύομαι. Τελευτηθῆναι.] Τελειωθῆναι, πληρωθῆναι.

172. Ὡς οἱ ἐμυθεόμην.] Συναπλέον ἴσως, τὸ πολύμητις Ὀδυσσεὺς, δύναται δέ τις καὶ ἐπὶ τοῦ μυθεύμενα φέρειν, τοῖς ἄνω αὐτοῦ ἀποδιδοὺς, ἐφ' ἑπτὰς ἀρχῆς ἀναγινώσκειν, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον, ἵν' ὑποσίζωμεν μὴ τὸ Ἀργεῖοι, ἐπὶ Ὀδυσσεύς. ἡ ὑ ἀπόδοσις, Φῆν κακά.

174. Φῆν κακὰ πολλὰ παθόντα.] Μέχρι δεῦρο, τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται, συνόψις πάσης τῆς Ὀδυσσείας. Φῆν.] Ἔφην, εἶπον.

175. Ἄγνωστον.] Μὴ γνωριζόμενον.

NOTÆ.

178. Ἐπιβώσομαι) *Ionicè*, pro ἐπιβοήσομαι, ut ἐπίβωτος, pro ἐπιβόητος, *Anacreon* v. 1104. & νεκυομένου, pro νεκυομένου, *id.* v. 1259. Ità ναυτίμενον *Theocrito*, βεβωμένου & ἀνέβωσε, *Herodoto*; ut & βωθήσαντες, pro βοηθήσαντες. Vid. *Eustath.* fol. 288. lin. 13. fol. 1428. lin. 30. & fol. 1856. lin. 11.

NOTÆ IN SCHOLIA.

165. Φυτεύσῃ) Καταστρεβλώσῃ. Ità MS. *Aloysii* rectè, καταστραβλώσῃ, MS. GC. non bene. In alterâ *Scholii* parte, pro ὑποκρύπτειν, & δολιεύεσθαι, substituo, ὑποφύτευειν & δολιεύεσθαι, ex *Eustathio*, fol. 1440. lin. 2. Ὅθεν οἱ ὕστερον, λαβόντες ἀρχὴν, ὑποφύτευειν φασὶ, τὸ δολιεύεσθαι. Et ità Vett. Codd. Impressi apertè legunt.

167. Νεμόμεσθα) Οἰκοῦμεν. Εὐδείελον &c. ad finem. Omnia ex utroque MSSto, excepto, quòd Δείλη γὰρ—ad finem, in *Aloysii* solo.

170, ad 175. 182. ad 186. Omnia, quæ addita sunt in his *Scholiis*, ad ea, quæ antehàc erant *Impressa*, ex alterutro, vel utroque, MSto sunt desumpta; ut 170, ex utroque; 171, ex MSto, *Aloysii*, excepto, quòd ibi μαντεύω, quam Vocem *Lexica* vix agnoscunt. *Ibid.* Τελευτηθῆναι, &c. ex solo MSto, GC. ut & 174. in fine, Φῆν &c. 175, Ἄγνωστον, &c. ex utroque; 180, πολλὸν &c. ex MS. GC. 182, Φοιτῶσι &c. ad μαντῆκοί, *inclusivè*, ex utroque; & ità de aliis.

VARIÆ LECTIONES.

170. Μαντεύσομαι) γρ. μαντεύομαι. *Br. Schol.*

Ταῦτα

Ταῦτα δ' ἐγὼ σέο πολλὸν ἀμείνων μαντεύεσθαι.
Ὄρνιθες δέ τε πολλοὶ ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο
Φοιτῶσ', οὐδέ τε πάντες ἐναίσιμοι· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ὤλετο πῆλ'· ὡς καὶ σὺ κατεφθίσθαι σὺν ἐκείνῳ
Ὤφελες· οὐκ ἂν τόσσα θεοπροπέων ἀγόρευες,
Οὐδέ κε Τηλέμαχον κεχολωμένον ὧδ' ἀνίεις,
Σῷ οἴκῳ δῶρον πολιδέγμενος, αἴκε πόρῃσιν·
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται,
Αἴκε νεώτερον ἄνδρα, παλαιά τε πολλά τε εἰδώς,
Παρφάμενος ἐπέεσσιν ἐποτρύνῃς χαλεπαίνειν,
Αὐτῷ μὲν οἱ πρῶτον ἀνιηρέστερον ἔσται,
Πρῆξαι δ' ἔμπης ὅπ δυνήσεαι εἵνεκα τῶνδε·
Σοὶ δέ, γέρον, θωὴ ὀπιθήσομαι, ἣν κ' ἐνὶ θυμῷ
Τίνων ἀχάλλῃς· χαλεπὸν δέ τοι ἔσσεται ἄλγος.
Τηλεμάχῳ δ' ἐν πᾶσιν ἐγὼν ὑποθήσομαι αὐτὸς,

" In his autem ego te longè melior sum ad vaticinandum:
" Aves sanè multæ sub radiis solis
" Volitant, neque omnes ad auspicia aptæ; porrò Ulysses
" Periit longè: utinam etiam tu periisse cum illo
" Debuisses: non tanta vaticinans blaterares,
" Neque Telemachum iratum sic incitares,
" Tuæ familiæ donum expectans, si quod præbeat:
" Sed tibi edico, quod etiam perfectum erit,
" Si juvenem virum, veteraque & multa doctus,
" Deceptum verbis incitaveris ad irascendum,
" Illi quidem ipsi molestius *utique* erit,
" Efficereque tamen neutiquam poteris illorum gratiâ:
" Tibi verò, ô senex, mulctam infligemus, quam in animo
" Luens, indignè feras; gravisque tibi erit dolor.
" Telemacho autem inprimis ego suadebo ipse,

ΣΧΟΛΙΑ.

180. Πολλόν.] Πολύ.

182. Φοιτῶσι.] Παρακίνονται. Ἐναίσιμοι.] Μαντικοί.

183. Ὡς καὶ σὺ καταφθίσθαι.] Τὸ ὡς, ἀναφορικόν ἐστι, καὶ σωματεῖον ἀντὶ τοῦ ἐπάνω. ἢ αὐτὸ δέ, εἶπε, καὶ ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς αὐτὸ ἀναγνωστέον. Καταφθίσθαι.] Καταφθαρῆναι.

185. Ὧδ' ἀνιείς.] Ἀπὸ τοῦ ἀνίημι, ὡς τιθείς. κυνηγετικὴ ἡ λέξις· ὅτε τὰς κύνας δεσμοῦ ἀνεῖς, ἀφῆσαι καλᾷ θηρός. διασωστέον· ἔστι γὰρ αὐτὶ τοῦ ἀναπίμπλης. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κυνηγῶν, τῶν ἐφιέντων ἱμάντας τοῖς κυσίν. ψιλοῖ δ' Ἑλλάνικος παρὰ τὴν αἰτίαν, ἀνδιχόμενος τὸ λυπεῖς. εἰ γὰρ τοῦτο, ἐχρῆν γράφειν, ἀνιῶσ. τοιαύτη γὰρ ἦν συζυγία. Ἄλλως, Ἀνιείς.] Ἀναπείθοις· ἢ δὲ μεταφορὰ τῆς λέξεως εἴληπται ἀπὸ τῶν κυνηγῶν τὰς ἱμάντας ἀφιέντων.

186. Ποτιδέγμενος.] Προσδεχόμενος. Πόρῃσιν.] Παράσχῃ.

189. Παρφάμενος.] Παραπίσας, παραλογιζόμενος. Ἐποτρύνῃς.] Παροξύνῃς. Χαλεπαίνειν.] Ὀργίζεσθαι.

190. Ἀνιηρέστερον.] Λυπηρότερον. ὡς τὸ αἰδοιέστερον. ὄφελε γὰρ ἀνιηρότερον. ὅτω δὲ ἀμορφέστερον, δικαιέστερον, ἀκρατέστερος, λάθῃ δὲ ἄκρατος, ἀναιδεέστερος, ἀναγκαιέστερος, ἀλοιέστερος, ἐπιπλεέστερος, ἀφνειέστερος. καὶ Ἀριστοφάνης, καλῶ Σέλευκον, ἑλληνοφιλοκπαιέστατε, παρ' Ὁμήρῳ.

192. Θωὴν ἐπιθήσομαι.] Θωὴ, ἡ ἐπιζημία· ὄθεν ἀθῷος, ὁ μὴ ζημίαν πάσχων. Ἄλλως, Ζημίαν. Ἐπιθήσομεν.] Ἐπιβαλοῦμεν.

193. Τίνων.] Ἀποτίνων, ἀποδιδοὺς. Ἀχάλλῃς.] Δυσχεραίνῃς.

194. Ὑποθήσομαι.] Συμβουλεύσομαι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

Eustathii Scriniis compilata, undè & plura emendantur.

189. Ἐποτρύνῃς) Παροξύνῃς. Χαλεπαίνειν) Ὀργίζεσθαι, ex utroque MSto.

190. Ἀνιηρέστερον) Λυπηρότερον &c. Ut sciamus, Hæc *Scholia* nequaquam magno & Veteri illi *Didymo* tribui debere, notandum & hoc ex *Eustathio*, sumi, apud quem apertiùs explicatur, fol. 1441. lin. 10. &c. Post φιλοκπαιέστατε, addo ego, παρ' Ὁμήρῳ, etiam ex *Eustathio*, & ad sensum dilucidandum; quoniam ità legit *Aristophanes* Grammaticus, teste *Seleuco*, pro *Homerico* illo, φιλοκπαιότατε, *Iliad.* α'. v. 122. Plurima hujusce modi mox videbimus, ex

VARIÆ LECTIONES.

185. Ἀνιείς) γρ. ἀνιᾷς. Vid. *Brevia Scholia*.

191. Δυνήσεαι εἵνεκα τῶνδε) γρ. δυνήσεαι οἷσ ἀπ' ἄλλων, MS. CCC. in *Textu*, at in Margine, ut Nos. *Ibid.* Δυνήσεαι) γρ. δυνήσῃ.

Μητέρα

Μητέρα ἰὼ ἐς πατρὸς ἀνωγέτω ἀπονέεσθαι·
Οἱ δὲ γάμον τεύξουσι, καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα
Πολλὰ μάλ', ὅσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἕπεσθαι.
Οὐ γὰρ πρὶν παύσασθαι ὀΐομαι υἷας Ἀχαιῶν
Μνησὶς ἀργαλέης· ἐπεὶ ὄτινα δείδιμεν ἔμπης,
Οὔτ' ἂν Τηλέμαχον, μάλα πὲρ πολύμυθον ἐόντα.
Οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομεθ', ἰὼ σὺ, γεραιὲ,
Μύθεαι ἀκρήαντον, ἀπεχθάνεαι δ' ἔτι μᾶλλον.
Χρήματα δ' αὖτε κακῶς βεβρώσεται, ὐδέποτ' ἶσα
Ἔσσεται, ὄφρα κὲν ἦμεν ἀφαλείῃσιν Ἀχαιοὺς
Ὄν γάμον· ἡμεῖς δ' αὖ, πολιὸξέμβοιοι ἥματα πάντα,
Εἵνεκα τ' ἀρετῆς ἐριδαίνομεν, ὐδέ μεθ' ἄλλας
Ἐρχόμεθ', ἃς ἔπρεπε ὀπυιέμεν ἐστὶν ἑκάστῳ.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπυμένος ἀντίον ηὔδα,
Εὐρύμαχ', ἠδὲ καὶ ἄλλοι, ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοὶ,
Ταῦτα μὲν ὐκ ὑμέας ἔτι λίσσομαι, ὐδ' ἀγορεύω·

" Matrem ſuam ad patris *domum* jubeat redire:
" Illi verò nuptias facient, & component dotem
" Inſignem, quam convenit charam filiam ſequi.
" Non enim antea quieturos puto filios Achæorum
" A conjugii ambitu: quóniam neminem timemus, utut *ſit*,
" Ne quidem *ipſum* Telemachum, tametſi multiloquus ſit,
" Neque vaticinium curamus, quod tu, ſenex,
" Loqueris irritum; odio autem eris adhuc magis:
" Bona verò rurſus malè abſumentur, neque unquam paria
" Erunt, dum hæc ità diſtulerit Achæos
" Suis nuptiis; nos verò rurſus, expectantes diebus omnibus,
" Gratiâ ejus virtutis contendimus, neque ad alias
" Ibimus, quas decens ducere eſt unicuique.
Hunc rurſum Telemachus prudens contra loquutus eſt,
" Eurymache, & alii, quotquot proci generoſi,
" Iſta quidem non vos ampliùs precor, neque dico:

ΣΧΟΛΙΑ.

195. Ἧν.] Τὴν ἑαυτῦ. Ἀναγέτω.] Κελευέτω.

196. Οἱ δ' γάμον τεύξουσιν.] Εἰπὼν ἐς πατρὸς, μετέβη εἰς τὸ πολιτικόν· οἱ δὲ γάμον τεύξουσιν, δηλονότι οἱ μνηστῆρες, καὶ ἑτοιμάζουσιν ἔεδνα, ὅσα δεῖ ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ παιδὶ δίδοσθαι παρὰ τῶν γαμούντων. Οἱ δ' γάμον τεύξουσι.] Τὸ χρῆμα ἀφελοῦ. ἄτομον. Ἀρτυνέουσιν.] Ἑτοιμάσουσιν. Ἔεδνα.] Τὰ παρὰ δὲ νυμφίου· μείλια δὲ, παρὰ δὲ πατρὸς τῇ νύμφῃ διδόμενα.

199. Μνησὶς ἀργαλέης.] Τῆς μίσει νῦν ἀκαπριάσεως. Μνησὶς.] Μνησείας.

200. Οὔτ' ἂν Τηλέμαχον.] Θερσίτην παῦτα τὸν Ἀντίνου. Πολύμυθον.] Ἀκαιρολόγον· σκώπτει εἰς πολυστιχίαν· ὁ γὰρ Ἀντίνοος εἰς πολυστιχίαν λόγου ἔσκωψεν· θεοπροπῶν δὲ, ἐπεὶ ὄτινα δείδιμεν ἔμπης, ὅτι Τηλέμαχον, ὅτε κλῶ μαντείαν, ἀκέπι ἐπήνεγκεν, ὅτε ἄλλον τινά· καὶ τοι

202. Μύθεαι) Regularitèr eſſet μυθῆαι vel μυθῇαι, ut θ'. v. 180. à μυθέεαι, quandò etiam *Media* corripi poſſit, ut in ἐπεὶ; at *Euſtathius* μυθέαι legit, ut ad *Var. Lect.* Poteſt etiam μύθεαι legi, à μύθομαι, pro μυθέομαι, undè μυθέσκετο. *Iliad.* σ'. v. 289. Idem dicendum de Πωλέαι, δ'. v. 811. quæ παρεξυτονεῖται in MSS. & ab *Euſtathio*, fol 1441. lin. 35. & fol. 1518. lin. 57.

NOTÆ IN SCHOLIA.

195. Ἧν) Τλῶ ἑαυτῦ. Ἀναγέτω) Κελευέτω, & hæc ex utroque MSto. Omnia denique alia, quæ in hoc certè Secundo *Odyſſeæ* libro, vel addita, vel inſerta, vides in his *Scholiis*, ex utroque MS. ſunt deſumpta; quod ubique, in omnibus aliis hujus certè *Libri* locis intelligendum; niſi quid contrà expreſſè dixerim.

Idque meâ fide Orbi Literato præſto; nè in infinitum res eadem repetenda nauſeam creet.

202. Μυθέαι) Εἰσηγῇ. *Aloyſii* MS. εἰ ἠγεῖ. MS. GC. εἰση ῖ, ex utriſque εἰσηγῇ, emendo, vel εἰσηγεῖ, *Atticum*.

VARIÆ LECTIONES.

202. Μύθεαι) κ. μυθέαι, *Euſtath.* fol. 1441. lin. 35. Μυθῆαι, & μυθῇαι, Vid. Not. in *Textum*.

222. Χεύσω) κ. Χεῦσω & Χεύω, MS. GC.

Ἤδη γὰρ τά γ' ἴσασι θεοὶ ἠδὲ πάντες Ἀχαιοί.
Ἀλλ' ἄγε μοὶ δότε νῆα θοὴν καὶ εἴκοσ' ἑταίρους,
Οἵ κέ μοι ἔνθα καὶ ἔνθα διαπρήσσωσι κέλευθον.
Εἶμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα,
Νόστον πευσόμενος πατρὸς δηλήμονος, εἴ που ἀκούσω,
Ἦ τις μοι εἴπῃσι βροτῶν, ἢ ὄσσαν ἀκούσω
Ἐκ Διός, ἥτε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισιν.
Εἰ μὲν κεν πατρὸς βίοτον καὶ νόστον ἀκούσω,
Ἦ τ' ἂν, τετληότι περ, ἔτι τλαίην ὀιζυρός·
Εἰ δέ κε τεθνειῶτος ἀκούσω, μηδ' ἔτ' ἐόντος,
Νοσφισσάμενος δὴ πειτα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Σῆμά τέ οἱ χεύσω, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερείξω
Πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε· καὶ ἀνέρι μητέρα δώσω.
Ἦτοι ὅγ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
Μέντωρ, ὅς ῥ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἦεν ἑταῖρος,
Καί οἱ ἰὼν ὑπ' νηυσὶν ἐπέτρεπεν οἶκον ἅπαντα,
Πείθεσθαί τε γέροντι, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσειν.
Ὅς σφιν ἐὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε,
Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅ, τι κέν εἴπω,
Μήτις ἔτι πρόφρων, ἀγανὸς καὶ ἤπιος ἔστω
Σκηπτοῦχος βασιλεύς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδώς,
Ἀλλ' αἰεὶ χαλεπός τ' εἴη, καὶ αἴσυλα ῥέζοι·
Ὡς οὔτις μέμνηται Ὀδυσῆος θείοιο
Λαῶν, οἷσιν ἄνασσε, πατὴρ δ' ὡς ἤπιος ἦεν.
Ἀλλ' ἤτοι μνηστῆρας ἀγήνορας οὔτι μεγαίρω

" Jamdiù enim hæc sciunt dii & omnes Achivi.
" Sed agè mihi date navem celerem, & viginti socios,
" Qui mihi hinc atque hinc secent viam navis.
" Ibo enim in Spartam & Pylum arenosam,
" Reditum interrogaturus patris diù absentis,
" Si quis mihi dicat mortalium, aut famam audiam
" Ex Jove, quæ potissimum fert gloriam hominibus:
" Siquidem patris vitam & reditum audivero,
" Sanè, quantumvis afflictus, adhuc sustineam annum:
" Si verò mortuum audivero, neque ampliùs superstitem,
" Reversus posteà charam ad patriam terram,
" Sepulchrum illi condam, & parentalia celebrabo
" Eximia, qualia convenit; & viro *alicui* matrem dabo.
Certè ille sic loquutus consedit; his autem surrexit
Mentor, qui Ulyssis inculpati erat socius,
Et illi, cùm proficisceretur, commisit totam familiam,
Obediréque seni, & securè omnia custodire:
Qui inter eos benivolus concionatus est & dixit,
" Audite certè me nunc, Ithacenses, quodcunque dixero,
" Nè quisquam ampliùs benignus, mansuetus & mitis sit
" Sceptriger rex, neque in mente pia opera cogitans,
" Sed semper infestus sit, & injusta perpetret.
" Adeò nullus recordatur Ulyssis divini
" Populorum, quibus præfuit; & velut pater mansuetus erat.
" Verum enimverò procos superbos nequaquam invideo

ΣΧΟΛΙΑ.

212. Ἀλλ' ἄγε μοὶ δότε νῆα.] Πρὸς τὸς Ἰθακησίους. ἢ τὸν ὑπόνοιαν ἀποτελεσόμενος, αἰτεῖται παρ' ἕτερον μνηστῆρα τὸ πορεῖαν. πῶς γὰρ ἠδύνατο σκεδασεῖν καλῶς αὐτῶν πολίτας ὀπαδὸς ἔχων; Ἑταίρους.] Νῦν ἐρέτας.

213. Διασῄσωσι.] Διαπεράσει. Κέλευθον.] Τὴν ἁλμυρὰν θαλάσσης ὁδόν.

219. Τρυχόμενον.] Καζομενον. Τλαίην.] Καρτερήσω, ὑπομενῶ.

222. Σῆμα.] Τάφον. Χεύω.] Χώσω. Κτέρεα.] Ἐκφορὰν, ἢ γῆν. Κτερείζω.] Ἐνταφιάσω.

225. Ἀμύμονος.] Ἀμέμπτου.

226. Ἐπίτρεπεν.] Ἐξουσίαν ἐνεχείριζεν, ἐδίδου.

227. Ἔμπεδα.] Βέβαια, ἀσφαλῆ.

229. Κέκλυτε νῦν μευ, Ἰθακήσιοι.] Ὁρῶν τὺς μνηστῆρας ἀπηυθαδιακότας, ἢ ὡς αὐτὺς ἀποτείνεται, ἀλλὰ σφῶν τὸ κοινόν. ὅλον τὸ δικανολογικὸν ἔχει ἡ δημηγορία. καθ' ὑποθετικὴν ἦ, καὶ ἀγαθῷ ἐπιτρόπῳ σχήματι.

230. Πρόφρων.] Πρόθυμος. Ἀγανός.] Πρᾶος, σεμνός.

231. Αἴσιμα.] Πρόσφορα, σεμνά.

232. Αἴσυλα ῥέζοι.] Ἄδικα ποιεῖ, οἷονεὶ, αἰσόσυλα, ἢ καθόλου σύλημα. Ἄλλως, Αἴσυλα.] Ἀσεβῆ, ἄδικα.

233. Ὀδυσῆος θείοιο.] Οἱ μνηστῆρες μέμνηνται ἢ Ὀδυσέως, ἐχ ὡς θεὸς μὴ τι, ἀλλ' ὡς γυναῖκα εὐειδῆ ἔχοντος καὶ ἀφνειῆ.

235. Μεγαίρω.] Μισῶ.

VARIÆ LECTIONES.

228. Ὅς σφιν) γρ. ὅς φιν, ut v. 160.

Ἔρδειν

Ἔρδειν ἔργα βίαια, κακορράφῃσι νόοιο·
Σφὰς γὰρ παρθέμενοι κεφαλὰς, κατέδουσι βιαίως
Οἶκον Ὀδυσσῆος, τὸν δ' οὐκ ἔτι φασὶ νέεσθαι.
Νῦν δ' ἄλλῳ δήμῳ νεμεσίζομαι· οἷον ἅπαντες
Ἧσθ' ἄνεῳ, ἀτὰρ ὅτι καθαπλόμυθοι ἐπέεσσιν,
Παύρους μνηστῆρας κατερύκετε, πολλοὶ ἐόντες.
Τόνδ' Εὐηνορίδης Λειόκριτος ἀντίον ηὔδα,
Μέντορ ἀταρτηρὲ, φρένας ἠλεὲ, ποῖον ἔειπες,
Ἡμέας ὀτρύνων καταπαυέμεν; ἀργαλέον δὲ
Ἀνδράσι καὶ πλεόνεσσι μαχήσασθαι περὶ δαιτί.
Εἴπερ γάρ κ' Ὀδυσεὺς Ἰθακήσιος αὐτὸς ἐπελθὼν
Δαινυμένους κατὰ δῶμα ἑὸν μνηστῆρας ἀγαυοὺς
Ἐξελάσαι μεγάθοιο μενοινήσῃ ἐνὶ θυμῷ,
Οὔ κέν οἱ κεχάροιτο γυνὴ, μάλα περ κατέουσα,
Ἐλθόντ'· ἀλλά κεν αὐτῷ ἀεικέα πότμον ἐπίσποι,
Εἰ πλεόνεσσι μάχοιτο· σὺ δ' οὐ κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Ἀλλ' ἄγε, λαοὶ, μὴ σκίδνασθ' ἐπὶ ἔργα ἕκαστος·
Τύτῳ δ' ὀτρυνέῃ Μέντωρ ὁδὸν ἠδ' Ἀλιθέρσης,
Οἵ τέ οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώιοί εἰσιν ἑταῖροι.
Ἀλλ', οἶμαι, ἧ δηθὰ καθήμενος, ἀγγελιάων

" Committere facinora violenta malis consiliis mentis:
" Sua enim objectantes capita consumunt violenter
" Domum Ulyssis, quem non amplius putant rediturum esse.
" Nunc autem reliquo populo succenseo; ut omnes
" Sedetis muti, neque ullo pacto redarguentes verbis,
" Pauciores procos compescitis, cùm sitis plures.
Hunc Euenorides Liocritus contra alloquebatur,
" Mentor convitiator, ingenio stolide, ut loquutus es,
" Nos adhortans desistere? Difficile autem erit
" Cum viris etiam pluribus pugnare de convivio.
" Etiamsi Ulysses Ithacensis ipse adveniens
" Convivantes per domum suam procos eximios
" Expellere è domo cogitaverit in animo,
" Non sanè illo lætata fuerit uxor, quantumvis valdè cupiens,
" Veniente; sed ibi sævam mortem invenerit,
" Si pluribus pugnârit. Tu verò non ex officio loquutus es.
" Sed agè, populi, quidem dispergamini ad opera unusquisque:
" Hunc autem disponat Mentor viam & Halitherses,
" Qui illi à principio paterni sunt amici.
" Sed, puto, & diù sedens, nuncios

ΣΧΟΛΙΑ.

236. Ἔρδειν.] Πράττειν, ποιεῖν. Κακορράφῃσι.] Κακοσυνθέσιας, κακοβουλίας, κακομηχανίας.

237. Παρθέμενοι κεφαλάς.] Περιτιθέντες ὡς ἐπιξύνοι. ὤγυιε ἐπικόπω. ὥστε κρεπῆναι. Παρθέμενοι.] Ἐπίχυρον θέμενοι. αὐτὶ δὲ, ὡς μὴ ἐπικείμενοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλάς· ἀλλὰ παρακειμένοι αὐτάς, ὅπερ ἐστὶν, ἀντὶ δὲ παραβάλλοντες.

240 Ἧσθ' ἄνεῳ.] Καθῆσθε ἄφωνοι, ἀναυδοι. Οὔτε καθαπλόμυθοι ἐπίστασθε.] Αἰσχύνη τὴν Ἰθακησίους εἰ μηδὲ λόγοις ἀπώσοιντο τὴν βιαίων μνηστήρων· τὸ γὰρ χερσὶ διαχειρίσεσθαι. Καθαπλόμυθοι.] Νῦν αὐτὶ δὲ ἐπιπλήσσοντες.

241. Παύρους.] Ὀλίγους. Κατερύκετε.] Κατίσχετε, κωλύετε. Ἐόντες.] Ὄντες, ὑπάρχοντες.

242. Λειόκριτος.] Οἷον ἁπλοῦς καὶ λαϊκὸς. ὁ Ποιητὴς τὴν μὲν Ἀντίνοου, ἀπλούστερον ἐποίησε δημηγοροῦντα καὶ ἀφελέστερον. ἢ ὁ Εὐρύμαχου, ἐμβριθέστερον καὶ ἀδρότερον. σύταξις δὲ Λειόκριτον τινα μνηστῆρα βραχύλογον μὲ πλάτει, θρασύτερον δὲ, ὃς ἐ μόνον τὴν Ὀδυσσέως ἐξεπιτίλοις, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀγορὰν πᾶσαν λύσῃ. ὥστε ταύτῃ τὴν ἀγορὰν ἡμῖς μὲ οἰκοδόμησεν, ἀμείνω δ' ἀνδρὸς ὕβρις ἔλυσε.

243. Ἀταρτηρέ.] Ἄτηρε, βλαβερὲ, ὑβριστὰ, χαλεπέ. Φρένας ἠλεὲ.] Ἠλίθια καὶ ἀνόητε τὰς φρένας, μάταιε.

245. Περὶ δαιτὶ.] Οἱ μὲν τὸ δαιτὶ οἱανεὶ ἀνυπόστατος εἶναι τῷ ἀλκὶ, δὲ οἷον χρατηγὸν αὐτοῖς. λέγει δὲ, ὅτι χαλεπὸν τοῖς Ἰθακησίοις, καὶ πλείονας ὄντας ἀντικαθεστάναι δυνατοῖς τοῖς μνηστῆρσιν· ὅπερ ἐστὶ κύριον τῶν ἀδυνάτων.

248. Μετοινήσῃ.] Μεθομιλήσῃ.

249. Οὔ κεν οἱ κεχάροιτο γυνή.] Ἅμα μὲν ἰδοῦσα γερόντων. Κεχάροιτο.] Χαροίη, ἡδείη. Χαίρουσα.] Χαίρουσα.

250. Ἐπίσποι.] Κυρίως.

253. Τύτῳ δ' ὀτρυνέῃ.] Ταῦτα οὐ ἤθη εἶπεν. Ὀτρυνέει.] Παρασκευάσῃ.

255. Δηθὰ.] Πολλὰ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

237. Παρθέμενοι) Quæ addo ad hujus *Scholii* finem, ex utroque MSS. sumpta. Vid. *Eustath.* fol. 1443. lin. 15. & *Hesych.* v. Παρθέμενοι. Item v. Ἐπίξενον.

VARIÆ LECTIONES.

249. Οὔ κεν) κ. οὐκ ἂν &c.

Πεύσεσθ' εἰν Ἰθάκῃ, τελέσῃ δ' ὁδὸν ὅππότε ταύτην.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο κατὰ δώματα δ' ἔκαστος·
Μνηστῆρες δ' ἀνὰ δώματ' ἴσαν θείου Ὀδυσῆος.
Τηλέμαχος δ' ἀπάνευθεν ἰὼν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
Χεῖρας νιψάμενος πολιῆς ἁλός, εὐχετ' Ἀθήνῃ,
Κλῦθί μοι, ὅς χθιζὸς θεὸς ἦλυθες ἡμέτερον δῶ,
Καί μ' ἐκέλευσας ἐπ' ἠεροειδέα πόντον
Νόστον πευσόμενον πατρὸς δηρὸν οἰχομένοιο,
Ἔρχεται· τὰ δὲ πάντα κατηλεύεσιν Ἀχαιοί,
Μνηστῆρες δὲ μάλιστα, κακῶς ὑπερηνορέοντες.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας, ἠδὲ καὶ αὐδήν,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τηλέμαχ', ἦδ' ὄπιθεν κακὸς ἔσσεαι, ἦδ' ἀνοήμων·
Εἰ δή τοι σῷ πατρὸς ἐνέφυκεν μένος ἠΰ,

"Audiet in Ithacâ: perficiet verò iter
nunquam hoc.
Sic certè loquutus est & solvit concionem celerem.
Hi quidem dispergebantur ad domum
quisque suam:
At Proci ad ædes ibant divini Ulyssis.
Telemachus autem seorsum profectus
ad littus maris,
Manus lavans è cano mari, supplicavit Palladi,
" Audi me, qui heri deus advenisti ad
domum meam,
" Et me in navi jussisti per obscurum
pontum
" Reditum interrogaturum patris diù
absentis
" Ire: hæc verò omnia dilapidant Achivi,
" Proci autem potissimùm malè superbientes.
Sic ait precatus: propè autem illum
venit Pallas,
Mentori similis facta, tum corpore,
tum etiam voce,
Et ipsum compellans verba alata dixit,
" Telemache, neque in posterum ignavus eris, neque stolidus;
" Siquidem tibi tui patris instillata est
indoles bona,

ΣΧΟΛΙΑ.

257. Λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν.] Ὡς ἀπὸ δεσμῶν τινός. Αἰψηρήν.] Ἀντὶ τοῦ αἰψηρῶς. ὡς τὸ, Τότε μοὶ χάνοι εὐρεῖα χθών· ἀντὶ τοῦ εὐρύ. Αἰψηρήν.] Ταχεῖαν.

258. Ἔασ'.] Τὰ ἴδια.

260. Ἀπάνευθεν.] Πόρρω. Θινί.] Τῷ αἰγιαλῷ.

262. Κλῦθί μοι.] Ὁ μὲν Τηλέμαχος ἁπλῶς φησὶν ἐπικαλεῖται· ἀγνοεῖ γὰρ, τίς ἦν φησὶν ὁ φανεὶς αὐτῷ· ὁ δὲ Ποιητὴς, εὔχετ' Ἀθήνῃ, φησί.

263. Ἠεροειδέα πόντον.] Μέλανα, δηλῶ αἴρῳ. ἢ βαθὺν, ἢ ἀναπεπταμένον, ᾧ μέγαν, ἢ ἀφ' οὗ τὸ μόνον αἴρεσθαι τοῖς πλέουσιν. Ἢ ἐπὶ τοῦ αἴρος καθορᾶν ἔστιν ἐν τῷ ὕδατι· ἢ ὅτι αἴρει ὁμοίως ἡ θάλασσα τὴν χοϊάν.

265. Διατρίβουσιν.] Ἐκλύουσι, δυσπανῶσι, χρονίζουσιν, ἐμποδίζουσι, παρ' Ὁμήρῳ, Οὔτε Ἀλφειῶ μητρὸς γάμον.

266. Ὑπερηνορέοντες.] Ὑπερήφανοι, ἀλαζόνες.

267. Σχεδόθεν.] Πλησίον, ἐγγὺς, ἢ ἐγγύθεν.

270. Τηλέμαχ'.] Πρὸς παῖδα οὐ μεγάλου. τὸ δὲ, ὄπιθεν, πεπερασμένως, ὡς ἀεὶ τὴν ἐκκλησίαν ἐμφρόνως Ἀλκιθοείδην. ὃ δὲ ὕστερον κακὸς ἔσῃ, ἤδη ἄφρων, εἰ Ὀδυσσέως παῖς τυγχάνεις, ᾧ τὰ πατρῷα ἀπορᾷς ἔχεις τὰ σύμβολον. Ὄπιθεν.] Ἐξ ὑστέρου. Κακὸς.] Δειλός. Ἔσσεαι.] Ἔσῃ, γενήσῃ.

271. Ἐνέφυκεν.] Ἔοικεν ἠρτῆσθαι τὰ ἀρχικῆς ἀπορρητικῆς δὲ εἶναι δυνάμεως. Ἐνέφυκεν.] Ἔνεστι, πέφυκεν. Ἠΰ.] Ἀγαθόν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

260. Ἀπάνευθεν) Πόρρω. Θινὶ) Αἰγιαλῷ. Hæc ex MSto *GC.* Cùm verò θῖνι scribatur in *Scholio*, & in ipso *Eustathii* Textu, nolui hic, in θῖνα vertere, licet ità *Textus* noster legat; cùm θῖνι sit *Lectio* nihilo inferior. Θῖνα tamen *Florentina, Lovaniana, Hervagiana*, &c. *Stephanusque* legunt: at *Stephanus* certè debuit, θῖνι saltem reponere inter *Var. Lect.* ob *Eustathii* reverentiam.

263. Ἠεροειδέα πόντον) Quæ post βαθὺν, in hoc *Scholio* sequuntur, ex duobus MSS.

265. Διατρίβουσιν) Hoc *Scholion* ex iisdem MSS. quoniam verò etiam *Homero* Ἀλφειβω sonet καλόω, Addo ego, ἐμποδίζω, ὡς παρ' Ὁμήρῳ, Οὔτε Ἀλφειβω μητρὸς γάμον, *Odyss. υ'.* v. 341. Ità *Hesych.* v. Διατρίβουσι) Παρ' Ὁμήρῳ δὲ, Ἀλφείβειν, ἐμποδίζειν.

266. &c. ad 277. *inclusive* & 279. ad 284. In his omnibus *Scholiis*, quæ addita sunt Nova, vel Veteribus assuta, ea omnia ex duobus MSS. exceptis mox excipiendis; ut v. 273. ubi pro ἄλλα, ἁλὶ, suppleo & emendo ex *Eustathio* & MS. *GC.* item *Aloysii* MS. si excipias inibi κεδνὰ, malè, pro κεῖσε. v. 279. Παλίλοιπεν) Ex *Aloysii* MSto καταλίλοιπεν, ex MSto *GC*, ὑστέρησε supplevi, licet ibi male ὑστερήσῃ. v. 281. Τῷ) Διό. Hoc in *Aloysii* MS. ut v. 280, Ἐλπωρὴ) Ἐλπὶς· in MS. *GC.* non item in *Aloysii*. In genere autem dicendum, quod quæ prius, in hoc libro, obtine-

VARIÆ LECTIONES.

260. Ἀπάνευθεν ἰὼν) γρ. ἀπάνευθε κιὼν *H. Steph. Ibid.* Θῖνα) γρ. θῖνι, MS. *GC.* & *Eustathii* Text.

262. Ὁ) γρ. ὃς, *H. Steph.*

Οἷος

Οἷος ἐκεῖνος ἔλιω τελέσαι ἔργον τὲ ἔπος τε,
Οὔ τοι ἔπειθ' ἁλίη ὁδὸς ἔσσεται, οὐδ' ἀτέλεστος·
Εἰ δ' ὃ κείνου γ' ἐστὶ γόνος καὶ Πηνελοπείης,
Οὔ σέ γ' ἔπειτα ἔολπα τελευτήσειν, ἃ μενοινᾷς.
Παῦροι γάρ τοι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πέλονται·
Οἱ πλέονες χαχίους· παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείους.
Ἀλλ' ἐπεὶ οὐδ' ὄπιθεν κακὸς ἔσεαι, οὐδ' ἀνοήμων,
Οὐδέ σε πάγχυ γε μοῖρα Ὀδυσσῆος θεοειδέος ἔπλετο,
Ἐλπωρή τοι ἔπειτα τελευτῆσαι τάδε ἔργα.
Τῷ νῦν μνηστήρων μοι ἔα βουλήν τε νόον τὲ
Ἀφραδέων, ἐπεὶ οὔτι νοήμονες, οὐδὲ δίκαιοι·
Οὐδέ τι ἴσασιν θάνατον, καὶ κῆρα μέλαιναν,
Ὅς νύ σφιν σχεδόν ἐστιν ἐπ' ἤματι πάντας ὀλέσσαι.
Σοὶ δ' ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσεται, ἣν σὺ μνοιναῖς.
Τοῖος γάρ τοι ἑταῖρος ἐγὼ πατρώϊός εἰμι,
Ὅς τοι νῆα θοὴν τελέω, καὶ ἅμ' ἕψομαι αὐτός.
Ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς δώμαθ' ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλει,

" Qualis ille erat ad perficiendum opusque dictumque,
" Non sanè continuò vanum iter erit, neque imperfectum:
" Si verò non illius esses filius & Penelopes,
" Non sanè præterea sperarem *te* perfecturum esse, quæ moliris.
" Pauci enim filii similes patri sunt;
" Plerique pejores; pauci verò parentibus meliores.
" Sed quoniam neque in posterum ignavus eris: neque stolidus,
" Neque te penitùs intelligentia Ulyssis reliquit,
" Spes tibi deinceps est *te* perfecturum esse hæc opera.
" Ideò nunc procorum mitte consiliumque mentemque
" Insipientium; quoniam neutiquam prudentes, neque justi *sunt*,
" Neque ullo pacto sciunt mortem, & fatum nigrum,
" Quæ *mors* illis jam imminet, *uno* in die omnes perire.
" Tibi verò iter non amplius differetur, quod tu cupis:
" Talis enim tibi socius ego paternus sum,
" Qui tibi navem celerem parabo, & simul sequar ipse.
" Sed tu quidem domum vadens procis conversare,

ΣΧΟΛΙΑ.

273. Οὔτοι ἔπειθ' ἁλίη.] Ἁλίη ἡ ἀτέλεστος οὐκ ἄνευ ἀστιότμου λέγεται· ἔσσεται μὲν ἡ ὁδὸς ἡ τὴν ἄλα, ἁλίη, ὡς ἀφ' ἁλὸς πλαζομένη· ἀλλ' ὅμως οὐχ ἁλίη ἔσται, τουτέστι μάταιος καὶ κενή, οὐδ' ἀτέλεστος. Εἰ γὰρ παιγνίζεις, ἀγαθὸς ἔσῃ, καὶ ὁ μάτην ὁδεύσεις· ἀλλὰ μὴν παιγνίζεις, ὡς ἡ δημηγορία σοῦ ἔδειξεν· ἔστι γὰρ ἐπὶ σοὶ ἀγαθὴ ἐλπίς. ὁ δὲ Ποιητὴς τῷ χωρίῳ ἐπιμελῶς καὶ γνωμικὸν σεμνύεται δοῦναι, ὡς ἐξ ἀφθίτου παιδὸς φιλοσοφεῖν καὶ Ὀδυσσέως ἔπαινον.

274. Γόνος.] Γέννα, υἱός.

275. Τελευτήσειν.] Εἰς τέλος ἄξειν.

276. Παῦροι γάρ τοι παῖδες.] Τὸ αἴτιον ἐξ ὑπεκστάσεως. Παῦροι.] Ὀλίγοι.

277. Κακίους.] Χείρονες, ἐλάττονες. Ἀρείους.] Κρείττονες, βελτίονες. Πατρὸς ἀρείους.] Ὅποιος Ἡρακλῆς πρὸς Ἀμφιτρύωνα, Ἀχιλλεὺς, Ἕκτωρ.

279. Μῆτις.] Βουλὴ, γνώμη. Περιλοιπεν.] Καθολοθρεύσει, ὑστέρησε.

280. Ἐλπωρή.] Ἐλπίς.

281. Τῷ.] Διό.

282. Ἀφραδέων.] Ἀβούλων, ἀσυνέτων, ἀνοήτων. Νοήμονες.] Συνετοὶ, προνοητικοί. Οὔτε νοήμονες, οὔτε δίκαιοι.] Δογματίζει Ὅμηρος, ὅτι ὁ ἄδικος καὶ ἀσύνετός ἐστιν.

283. Οὐδέ τι ἴσασι.] Διασαφεῖ τὸ νοήμονες.

284. Ὅς νύ σφιν σχεδόν.] Ἀναφώνησις πρὸς μνηστῆρας πάνυ ὀργή. Ἐπ' ἤματι.] Ἐπὶ μιᾷ ἡμέρᾳ. Ὀλέσσαι.] Ἀπολέσαι, ἀποθανεῖν.

286. Ἑταῖρος.] Συνεργὸς, βοηθός.

287. Στελέω.] Ἐκπλεύσῃ ἑτοιμάσω.

288. Ὁμίλει.] Συναναστρέφου.

NOTÆ.

283. Οὐδέ τι ἴσασιν θάνατον, καὶ κῆρα μέλαιναν, Ὅς καί σφιν σχεδόν ἐστι) Nota *Trajectionem*, ὅς refertur ad remotius θάνατον, non ad propius, κῆρα μέλαιναν.

NOTÆ IN SCHOLIA

bant in *Impressis*, *Scholia*, ex *Eustathio* sunt, ut plurimùm, sumpta; ut cuivis patebit conferenti, præsertim ad v. 146. 151. 190. 237. 263. 270. 271. 277. 289. 300. 315. 346. 350. &c.

284. Ὅς νύ σφιν σχεδόν) Ἀναφώνησις &c. Περιαναφώνησις legerem; nisi & ita esset apud *Eustathium*. Quod sequitur ad hunc versum ex duobus MSS. ut illa ad v. 286, 287. Idem, ut diximus, dicendum de omnibus omninò *Scholiis*, quæ huc adjecta.

Ὅπλισόν τ' ἴϊα, καὶ ἄγεσθον ἄρσον ἅπαντα,
Οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι, καὶ ἄλφιτα, μυελὸν ἀνδρῶν,
Δέρμασιν ἐν πυκινοῖσιν· ἐγὼ δ' ἀνὰ δῆμον ἑταίρους
Αἶψ' ἐθελοντῆρας συλλέξομαι· εἰσὶ δὲ νῆες
Πολλαὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ νέαι ἠδὲ παλαιαί.
Τάων μέν τοι ἐγὼν ὀπόψομαι, ἥτις ἀρίστη·
Ὧκα δ' ἐφοπλίσαντες ἐνήσομεν εὐρέϊ πόντῳ.
Ὣς φάτ' Ἀθηναίη, κούρη Διός· οὐδ' ἄρ' ἔπι δὴν
Τηλέμαχος παρέμεινεν, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδήν.
Βῆ δ' ἴμεν' εἰς δόμον, φίλον τετιημένος ἦτορ·
Εὗρε δ' ἔπειτα μνηστῆρας ἀγήνορας ἐν μεγάροισιν
Αἶγας ἀνιέμενους, σίαλους θ' εὑόντας ἐν αὐλῇ.

" Apparaque viatica & vasis accommoda singula,
" Vinum in amphoris, & farinam, medullam hominum,
" Utribus in densis: ego verò per populum socios
" Statim voluntarios colligam: sunt etenim naves
" Multæ in circumfluâ Ithacâ novæ & veteres.
" Harum quidem ego dispiciam, quænam optima sit,
" Statimque armatam deducemus in latum mare.
Sic ait Pallas, filia Jovis; neque jam adhuc diù
Telemachus morabatur postquam dex audivit vocem.
Festinabat verò ad domum ire, suo tristatus corde;
Invenit etenim procos superbos in ædibus,
Capras excoriantes, porcosque assantes in aula.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

289. Ὅπλισόν τ' ἴϊα.] Ἐτίμησαν τὰ ἐφόδια. οἱ παλαιοὶ φασιν, ὅτι ἴϊα κυρίως αἱ ἀσκελεῖαι κληλάμαι, καὶ διασκάβας ἐν σωκαρίοις, ἵνα· ὡς Φερεκράτης, Τὴν χαλκῆν ἴϊαν καὶ χόρειον πεπαγμένος. Ὁμήρου δὲ, τὰ ἁπλῶς βαλλόμενα. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ εἰς ναῦν ἐπισπασμόν. Ἄρσον ἅπαντα.] Γέμισον, ἐκ δὲ παραγωγῆς· ἤρμοσται δὲ τὸ πληροῦν τῷ πληρωθῆναι. Ἄλλως, Ὅπλισον.] Παρασκεύασον. Ἴϊα.] Νῦν τε εἰς τὸ ἶσον ἐφόδια· σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὰ ἄχυρα, ἴσως ζημιῶνα τινάξῃ· ἐκ τὰ ἀλευρα, Ἐν δὲ καὶ ἴϊαι Καρύκῳ· ἐκ τὸ Ἐπορευόμην, Ἴϊα, πολλαὶ θεὸς γυναῖκα. Ἄρσον.] Ἄρμοσον· ἀντὶ τοῦ ἔμβαλε.

290. Ἀμφιφορεῦσι.] Κεραμέοις ἦσαν ἀμφοτέρωθεν φερόμενοι, ὃ ἐστιν ἀμφωτοί, δύωτοι· ὡς ἀμφιδέλος, ὁ ἐξ ἀμφοτέρων ζυγῶν δεδεμένος. Ἄλλως, Ἀμφιφορεῦσιν.] Ἀμφορεῦσιν· ὁ δὲ ἀμφορεὺς εἶδος κεραμίου ἀμφώτου. Ἄλφιτα, μυελόν.] Ἄλδουσι μυελόπαιδα, ῥαπτικά.

291. Δέρμασιν ἐν πυκινοῖσιν.] Ἐν τοῖς στερεοῖς ὑλακίοις.

292. Ἐθελοντῆρας.] Ἐθελοντὰς, ἑκουσίους.

293. Ἀμφιάλῳ.] Ἀμφίαλος νῆσος, ἢν περιέχει θάλασσα παντόθεν.

295. Ἐφοπλίσαντες.] Παρασκευάσαντες. Ἐνήσομεν.] Ἐμβαλοῦμεν.

297. Παρέμεινεν.] Παρέμενεν.

298. Τετιημένος.] Λελυπημένος.

300. Αἶγας ἀνιεμένους.] Ἐκφορτικὸν χωρὶς δυσπάλης τὸ μνηστῆρας. Ἀνιεμένους.] Ἐκδέροντας, λύοντας δὲ συμ-

N O

289. Ὅπλισόν τ' ἴϊα, καὶ ἄγεσθον ἄρσον ἅπαντα) In *Tertio* loco *Anapæstus*, ut sæpè in *Primo*, *Iliad.* ι'. v. 5. Βορέης καὶ Ζέφυρος. *Odyss.* ε'. v. 181. Ἴσχεσθον δὲ σίας, & ι'. 283. Νέκυ μὲν μοι κατάπεφνε. Fit etiam in Secundo loco, ut *Odyss.* ο'. v. 83. Αὖτως ἀποτίμπλω. Et *Horatius* in *Primo* loco, *Vehemens & liquidus, puroque similimus Amni*, & in *Quinto* admittit, *Epist.* l. 2. §. 2. v. 67. *Militat in Sylvis Catulus. Nunc adhibe puro Mentem animo.* Ratio est,

N O T Æ I N

289. Ὅπλισόν τ' ἴϊα) Prior pars hujus *Scholii* ex *Eustathio*. Ab ἄλλως & deinceps, ex MSS. excepto, quod illum *Homeri* locum, quem MSS. *Medium* ponebant, ego *Ultimum* pono, quià in aliis duobus locis, ἴϊα *Nomen* erat, in hoc, *Verbum*.

290 Ἄλλως &c. ex utroque MSto, in quibus sequitur, Ἄλφιτα.) Ἄλευρα. Μυελὸν ἀνδρῶν.) Μυελοπαιδῶν τὰς ἄνδρας. Quæ tamen non addo, cùm *Impressa* satis benè se habeant.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

289. Ὅπλισον) χρ. ὅπλισσον, *Lovanian.* Edit.

295. Ἐφοπλίσαντες) χρ. ἐφοπλίσαντες, *Lovan.* ut prius.

298. Βῆ δ' ἴμεναι) χρ. βῆ δ' ἴέναι, *H. Steph.*

300. Αὐλῇ) χρ. αὐγῇ, vid. *Iliad.* ι'. v. 206. *Odyss.* ξ'. v. 305.

Ἀντί-

Ἀντίνοος δ' ἰθὺς γελάσας κίε Τηλεμάχοιο·
Ἕν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μθίος ἀχέλε, μήτι τοὶ ἄλλο
Ἐν φρεσὶ κακὸν μελέτω ἔργον τὲ ἔπος τὲ,
305 Ἀλλὰ μάλ' ἐδριέμεν καὶ πινέμεν, ὡς τὸ πάρος πέρ.
Ταῦτα δέ τοι μάλα πάντα τελευτήσουσιν Ἀχαιοὶ,
Νῆα καὶ ἐξαίτους ἑρέτας, ἵνα θᾶσσον ἵκηαι
Ἐς Πύλον ἠγαθέην, μετ' ἀγαυοῦ πατρὸς ἀκουήν.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
310 Ἀντίνοε, ὔπως ἐστὶν ὑπερφιάλοισι μετ' ὑμῖν
Δαίνυσθαί τ' ἀέκοντα, καὶ εὐφραίνεσθαι ἔκηλον.
Ἦ ἀκ ἄλις, ὡς τοπάροιθεν ἐκείρετε πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
Κτήματ' ἐμὰ, μνηστῆες, ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα;
Νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας εἰμὶ, καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων
315 Πυνθάνομαι, καὶ δή μοι ἀέξεται ἔνδοθι θυμὸς,

Antinous autem ridens obviam veniebat Telemacho,
Illumque manu apprehensum affatus est & nomine compellavit,
" Telemache magniloque, animo indomite, nè tibi aliud
" In præcordiis malum sit curæ vel opus vel verbum,
" Sed egregiè comede, & bibe, ut antè:
" Ista enim omninò omnia perficient tibi Achivi,
" Navem, & electos remiges, ut ociùs venias
" Ad Pylum divinam, ad inclyti parentis famam.
Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est,
" Antinoë, neutiquam licet cum vobis superbis
" Convivari invitum, & lætari quietum.
" An non satis est, quòd antea quidem absumpsistis eximia
" Bona mea, proci: ego autem infans eram?
" Nunc verò quando grandior sum, & aliorum orationem audiens
" Percipio, & sanè mihi intùs augescit animus,

ΣΧΟΛΙΑ.

βαίνοντες· ἐκ τῶ κάτω ἐφ' ὃ τὰ ἄνω ἵεντες οἱ τοιῶτοι. Σιάλους.] Σιτευτοὺς χοίρους. Ἑώντας.] Ἐντεῦθεν τὸ ταθεὶς, ἔνθα καὶ ταθευτός. Ἔστι δὲ τὸ μὴ εὖσαι ἀρχαῖον. ὅπως ἐπινοηθέντος δὲ μαδᾶν ὕδατι ζέοντι· ὅθεν εὖρα, ἐρασθέλεον, ἐὼ ὦ χοῖροι εὖοντες. ἢ καθὸ Παυσανίας, τὸ ἐκ ταχέων καυθέντων ἔδεσμα, τοὺς ἀνθέλκας λέπεσκόλοντων. ἤτοι ὁ ἀφελκεκαυμένος τόχος. Ἄλλως, Ἀνεμφύσας.] Ἀνατείνοντας ἐκ τῶ κάτω μερῶν ἐπὶ τὰ ἄνω ἕλκοντας ἐ ὀκνδρόντας, κάτωθεν ἀρξαμένους, ἢ ἀφ' ὑψηλῶν ἱερωμένους. Σιάλους.] Λιπαρεῖς καὶ εὐτραφεῖς χοίρους. Εὐοντας.] Πελεκαίοντας καὶ φλογίζοντας.

301. Ἀντίνοε δ' ἰθὺς γελάσας.] Ἱλαρώτερον νῦν πεποίηκε τὸν Ἀντίνοον, ἢ καθὸ τῷ ἀγροίκῳ. Ἰθύς.] Ἐπ' εὐθείας, ἀντικρυς.

303. Μήτι τοὶ ἄλλο ἐν φρεσὶ.] Ταῦτα θυμῷ ἀπο-

NOTÆ

Florentinæ Editionis fluxisse & derivatum esse in omnes sequentes Editiones, Errorem, ὡς ἔφατ' Ἀθηναίη; qui tamen per Versum minimè stare potest, sola *Cantabrigiensis* & *Oxoniensis* una, rectè legunt φατ'. *Ibid.* Οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν) Quare *Ultima* δ' ἔτι, produ-

NOTÆ IN

Eustathio, excepto quòd minus accuratè descriptum sit; ut εὖσαι τὸ μαδᾶν ὕδατι ζέοντι, Lego ex *Eustathio*, Ἔστι δὲ τὸ μὲ εὖσαι ἀρχαῖον, ὅπως ἐπινοηθέντος δὲ μαδᾶν &c. Ab Ἄλλως ad φλογίζοντας, ex duobus simul MSStis sumpta, excepto, quòd καὶ ante φλογίζοντας MS. GC. habeat, *Aloysii* MS. non item.

301. Ἰθὺς) Et hoc ex MSS.

305. Ὡς τοπάροιθεν πάρ.) Ἐπικερτομεῖ τῷ μείρακι,

ΣΧΟΛΙΑ.

τρέπουσι, τρυφᾶν δὲ παρακελεύουσιν.

305. Ὡς τὸ πάροιθεν πάρ.] Ἐπικερτομεῖ τῷ μείρακι, ὡς μίκρῳ μὲ ἄρτι ἀποτδυομένῳ, νῦν δὲ ἐξαίφνης ἐν δὲ χολάζειν καιρὶ, πεπειραμένῳ μισοβάλλειν.

306. Ταῦτα δέ τοι.] Λόγον εἰρωνικὸς ἀποτελεῖται τῶν εἰς φήμην· ὅτι δὲ ἀληθῶς ἀπίβη. Τελεῖται.] Τελεσθήσονται, πληρώσουσι.

307. Ἵκηαι.] Καταλάβοις.

311. Ἔκηλον.] Ἡσυχον.

312. Πολλὰ δ' ἐσθλά.] Ποσῶς δὲ πονῶ ἐπιδείκνυται τὸ κακόν.

313. Ἦα.] Ἀντὶ τῦ ἦν.

314. Μίγας εἰμί.] Ἀφελῶς εἴρηται. Καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων.] Διδακτικὴ ἄρα ἡ φρόνησις.

315. Πυνθάνομαι.] Ἀντὶ τῦ πυνθάνομαι δὲ ἀκούων.

T Æ.

catur, antè τὸ δ'. vid. ad α'. v. 203.

312. Ἦ ἀκ ἄλις, ὡς τὸ πάροιθεν) Vid. ad α'. v. 298.

315. Καὶ δή μοι αἴξεται) ἔνδοθι θυμὸς) *D. Luc.* c. 20. v. 52. Καὶ Ἰησῦς σοφίᾳ, καὶ ἡλικίᾳ, καὶ χάριτι παρὰ θεῷ καὶ ἀνθρώποις.

SCHOLIA.

ὡς μίκρον μὲ ἄρτι ἀποτδυομένῳ) Olim ἀφεισδυομένῳ, in *Impressis*. Duo Vett. Codd. ἀποτδυομένῳ &c. At *Eustathius*, fol. 1446. lin. 44. Ἴσως δὲ καὶ ἐπικερτομεῖ τῷ μείρακι, ὡς μίκρον μὲ ἄρτι ὄντι τοιούτῳ, ἐ ἀφελῶς ἀποπυομένῳ· νῦν δὲ αἴφνης ἐν δὲ χολάζειν καιρὸ πεπειρωμένῳ μισοβάλλειν.

306. Τελεῖται &c. ex MSS. utroque.

315. Πυνθάνομαι) Hoc ex *Eustathio* & olim; &

VARIÆ LECTIONES.

305. Ἀλλὰ μάλ' ἐδριέμεν] γρ. ἀλλά μοι ἐδριάμεν, *H. Steph.*

Πεπειρήσεται

Πειρήσω, ὡς κ' ὔμμι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἴλλω,
Ἠὲ Πύλονδ' ἐλθὼν, ἢ αὐτῷ τῷδ' ἐνὶ δήμῳ.
Εἶμι μὴν, οὐδ' ἀλίη ὁδὸς ἔσται, ἣν ἀγορεύω,
Ἔμπορος· οὐ γὰρ νηὸς ἐπήβολος, οὐδ' ἐρετάων
Γίνομαι, ὡς νύ τοι ὔμμιν ἐείσατο κέρδιον εἶναι.
Ἦ ῥα, καὶ ἐκ χειρὸς χεῖρα σπάσεν Ἀντινόοιο
Ῥεῖα· μνηστῆρες δ' δόμον κτεν δαῖτα πένοντο.
Οἱ δ' ἐπελώβευον καὶ ἐκερτόμεον ἐπέεσσιν.
Ὧδέ δέ τις εἴπεσκε νέων ὑβριοφρόντων,
Ἦ μάλα Τηλέμαχος φόνον ἡμῖν μερμηρίζει·

" Tentabo, ut vobis malum fatum inferam,
" Sive in Pylum profectus, aut hîc in hoc populo.
" Ibo sanè, neque vanum iter erit, quod dico,
" Vel nave conductâ; neque enim navis compos, neque remigum
" Sum; sic utique vobis videtur conducibilius esse.
Dixit, & ex manu manum avulsit Antinoi
Facilè: proci autem per domum convivium apparabant.
Hi vero cavillabantur & convitiabantur verbis,
Atque ita aliquis dicebat juvenum superborum,
" Enimverò Telemachus cædem nobis molitur:

ΣΧΟΛΙΑ.

Αἴξεται ἔνδοθι θυμός.] Αὐξανομένῳ γὰρ τῷ σώματι συναυξάνεται καὶ τὰ λογικῆς ψυχῆς αἱ δυνάμεις κατὰ Γαλῆνον. καὶ Ἡσίοδος, Αὐξανομένῳ γὰρ τῷ σώματι, συναυξάνεται καὶ αἱ φρένες. πηνὶς ἐπὶ ὀργῆς. ἤγειρ ἔμπεδον ἦδη θυμὸν ἄγαν, καὶ μὴ μέλε τέλος ἀόρητον εἶναι. αὐξηθέντος δὲ εἰ δυνάμῃ εἰς τὸ κατ' ἐνέργειαν. ὁ δὲ Σαρδανάπαλος, θυμὸν αἴξειν, τὸ ἀεὶ ἐπιθυμίαν ζῆν.

316. Κακὰς ἐπὶ κῆρας ἴλλω.] Ἐπιτίμησω· θυμῷ ἀεὶ βολὴ ὁ λόγος ἐστὶ τῷ Τηλεμάχῳ. πολυσείτου μὲν δὴ εἰς Πύλον, ἢ περαίσει δέ τι τοιοῦτον.

319. Ἔμπορος.] Ἔμπορον ὁ Ποιητὴς τὴν ἀλλοτρίας νεὼς ἐπιβαίνοντα λέγει, τὴν παρὰ τοῖς ὕστερον ἐπιβάτην, ὡς ἐμπόρῳ παρ' αὐτοῖς λεγομένην δὲ μισθολίαν, καὶ πραγματευτήν. καὶ μάλιστα δὲ ἀπὸ θαλάσσης περῶντος, ἐξ ὅτου Ἀττικοὶ τὰς εἰς πᾶσι τελείοις κωπηλάτας, ἐπικώπους λέγουσιν· ἐπιβάτας δὲ, τὰς μαχητάς. Ἐπήβολος.] Ἐπιτυχὴς, ἐγκρατής. ἀπὸ τῆς βολῆς, ἣν δὲ βάλλειν. ὃ ἐστι δὲ σκοπὸν τυγχάνειν, ὅθεν καὶ τὸ, Σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο. ἢ ἀπὸ τῆς βολῆς, ἣν δὲ ἐπιτυχῶς λάμβανε. ἐξ ἡ βυλὴ ἡ, οἷον βολή τις ἐστὶν. ὅθεν ἔφη, Σῇ δ' ἴλλω βυλῇ Πελάμυς πόλις εὐρυάγυια· ὡς εἰ ἔλεγε τοῖς ὅπλοις, ἐξ τοῖς σοῖς τόξοις ἐξ βέλεσι. λύσις ἐντεῦθεν, ἐξ τὸ, Ἢ ἡ Φερὰς ἐπέβαλλεν ἐπειγομένη Διὸς ὄρμῃ· ἔστι γὰρ ἀπὸ τῆς πόρρωθεν ἐπιβολῆς πεπιεσμένην, ὥστε τυχεῖν τῆς Φερῶν. ὅπου ἡ τῇ λέξει καὶ οἱ μισθοφόροι κέχρηται.

320. Ὡς νύ τοι ὔμμιν ἐείσατο.] Τοῦτο ὑμῖν ὠφελιμώτερον εἶναι ἐφάνη, τὸ ἐμὲ μὴ ἔχειν ἰδίαν ναῦν, ἀλλ' ἔμπορον ἀποπλεῖν. οἱονεὶ λέγει· ἀντὶ ναυκλήρου, ἐπιβάτης δὶ ὑμᾶς γένομαι, τὰς τὰ ἐμὰ κωδωνοφορούσας ἄπαντα κτήματα.

321. Καὶ ἐκ χειρός.] Ἡ δεδιὼς, μὴ ἐπιβάλλων ἅψηται τῆς χειρὸς, ἢ ὅτι γιλῶν ἤψατο ὁ Ἀντίνοος.

323. Ἐπιλώβευον.] Ὑβριζον· Λώβη ἡ ἐν τῷ κοινῷ ὕβρις, οἱονεὶ λαόβη, ἡ ἐν τῷ λαῷ ἐπιβαίνουσά τινι.

324. Ὧδέ δέ τις εἴπεσκεν.] Μειζόνως τὰς μνηστῆρας. ὧν οἱ μὲν δεδίασιν, οἱ δὲ θαῤῥαλεώτερον λέγειν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

319. Ἔμπορος) Hæc vox quomodò accipienda, vid. *Salmas.* De Usuris, p. 422. *Ibid.* Ἐπηβόλος) apertius atque latius, uti fit, apud eundem legitur. Quod mihi certè Argumentum est, Hæc ab illo desumi, non illum ex his suffurari, ut nonnulli malè statuunt (siquidem ità de *Scholiis* quoque in *Odysseam* statuant) nam & Auctores ipsos laudat *Eustathius*, quorum Nomina tantùm hæc *Scholia* memorant. Et quis jam *Aloysium Alemannum*, vel horum *Scholiorum* Auctorem sanus statuat, vel ab illo non visum & perlectum *Eustathium*; cùm *Aloysius* vix ampliùs Ducentis abhinc annis hæc *Scholia* descripsit? Videndum, quomodò alias tanta sit inter hæc & illa *Eustathii*, congruentia, quæ apparebit conferenti, innumeris in locis fuisse. Locum de *Sardanapalo* fusius explicat *Eustathius*, ibidem.

319. Ἔμπορος) In medio hujus *Scholii*, pro ἐῇ, lego audacter, Σῇ δ' ἴλλω &c. Est enim Versus *Homeri*, *Odyss.* χ'. v. 230. Ad finem *Scholii*, addas ex *Porphyrio*, ζητήματι εἰς Ὅμηρον, α'. quæque ille ex *Sophocle*, *Platone*, *Xenophonte*, *Hyperidâ*, *Archippo*, &c. Confer *Eustath.* fol. 1448. lin. 5. qui *Porphyrium* vidit, ex quo hoc *Scholion* ad verbum. Idem *Eustath.* Edit. *Basil.* fol. 479. lin. 21. Καὶ νηὸς ἐπιβόλου ἐν Ὀδυσσείᾳ, ὁ ἐπιτυχὴς· ὅπου ἡ ἐν φρεσὶν ἐπιβόλου. Vid. *Longin.* περὶ ὕψους, p. 47.

320. Ἐείσατο) Ἐδίδαξεν, *Aloysii* MS. malè, an ἐδίδαξεν;

323. Ἐπιλώβευον) Ὑβριζον· Λώβη &c. Vocem ὕβριζον ex *Aloysio* addo; pro λώβη, scribo λαόβη, ex *Eustathio*, & pro λαῷ, lego λαῇ, ex eodem. Vid. *Etymolog.* M. v. Λαόβη.

VARIÆ LECTIONES.

320. Ὡς νύ τοι ὔμμιν) κε. ὧς νό πω, *H. Steph.*

321. Χεῖρα σπάσεν) κε. χεὶρ' ἔσπασεν.

323. Κερτόμεον) κε. ἐπερτόμεον, *H. Steph.*

Ἦ τινας ἐκ Πύλου ἄξῃ ἀμύντορας ἠμαθόεντος,
Ἦ ὅγε καὶ Σπάρτηθεν· ἐπεὶ νύ οἱ ἵεται αἰνῶς·
Ἠὲ καὶ εἰς Ἐφύρην ἐθέλῃ πίειραν ἄρουραν
Ἐλθεῖν, ὄφρ' ἔνθεν θυμοφθόρα φάρμακ' ἐνείκῃ,
Ἐν δὲ βάλῃ κρητῆρι, καὶ ἡμέας πάντας ὀλέσσῃ.
Ἄλλος δ' αὖτ' εἶπεσκε νέων ὑπερφιάλων,
Τίς δ' οἶδ', εἴ κε καὶ αὐτὸς ἰὼν κοίλης ἐπὶ νηὸς,
Τῆλε φίλων ἀπόληται, ἀλώμενος, ὥς περ Ὀδυσσεύς;
Οὕτω κέν κε καὶ μᾶλλον ὀφέλλειεν πόνον ἄμμι·
Κτήματα γάρ κεν πάντα δασαίμεθα, οἰκία δ' αὖτε
Τοῦτῳ μητέρι δοῖμεν ἔχειν, ἠδ' ὅστις ὀπυίοι.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' ὑψόροφον θάλαμον κατεβήσατο πατρὸς
Εὐρὺν, ὅθι νητὸς χρυσὸς καὶ χαλκὸς ἔκειτο,
Εἵματά τ' ἐν λάρνακσιν, ἅλις τ' ἐλαίοιο ἄωτος.
Ἔν δὲ πίθοι οἴνοιο παλαιοῦ ἡδυπότοιο
Ἕστασαν, ἄκρητον θεῖον ποτὸν ἔντὸς ἔχοντες,
Ἑξείης ποτὶ τοῖχον ἀρηρότες· εἴποτ' Ὀδυσσεὺς

" Aut quosdam ex Pylo ducet auxiliatores arenosâ,
" Aut ipse etiam ex Spartâ: quandoquidem sanè affectat vehementer:
" Aut & in Ephyram vult pinguem terram
" Proficisci; ut inde mortifera venena afferat,
" Injiciatque crateri, & nos omnes perdat.
Alius rursus dicebat juvenum superborum,
" Quis scit, an etiam ipse profectus cavâ in navi
" Longè ab amicis perierit, errans, ut Ulysses?
" Sic & magis augere poterit nobis laborem:
" Bona enim omnia divideremus, domum verò
" Illius matri daremus habendam, atque ei, qui *illam* duxerit.
Sic ajebat: ille vero *in* altè-cameratum Hypogæum descendit patris
Latum, ubi cumulatum aurum & æs jacebat,
Vestisque in cistis, abundèque odorifera oleum.
Ibi vero dolia vini veteris dulcis
Stabant, purum, divinum potum intus habentia,
Ordine ad murum aptata: si quando Ulysses

ΣΧΟΛΙΑ.

326. Ἠμαθόεντος.] Ὅτι ἄμαθος, ἡ ἐν τῷ πεδίῳ κόνις· ψαμμῶδες δέ, ἡ περὶ θάλασσαν ἄμμος.

328. Εἰς Ἐφύρην.] Τὴν Θεσπρωτίαν, ἣ Κίχυρος μετωνομάσθη. Πίειραν.] Εὐδαίμονα.

329. Θυμοφθόρα.] Φθαρτικὰ λογισμοῦ καὶ ἀναιρετικὰ, κατὰ τὰς Παλαιάς. Ἐνείκῃ.] Ἐμβάλῃ.

333. Ἀλώμενος.] Πλανώμενος.

334. Ὀφέλλειεν πόνον.] Αὐξήσει, αὐξάνει ἀορίστῳ, ὡς τύψειε. πίς δὲ ὁ πόνος, λέγει. Κτήματα γάρ κεν, εἰρωνικῶς· πινὲς, τὴν περὶ τὰ χρήματα σπουδήν.

337. Ὀδ' ὑψόροφον.] Ὑψηλόν· ἀφ' οὗ τὸ ἀνεπιβούλευτον.

Θάλαμον.] Τὸ ταμιεῖον.

338. Εὐρὺν.] Διὰ τὸ βαθὺν πλῆθος ἢ Ὀδυσσέως. Νητὸς.] Σεσωρευμένος. Χρυσὸς καὶ χαλκὸς ἔκειτο.] Οἰκονομικὴ μέθοδος, διδάσκουσα ἢ ποιητὴς τοὺς οἰκοδεσπότας κειμήλια ἔχειν εἰς χρῆσιν τῆς οἰκείας.

339. Ἔν χηλοῖσι.] Χηλὸς, λάρναξ, κιβωτὸς, σορός. Εὐώδες ἔλαιον.] Ἴσως μὲ τὸ τ' ἐλαίας, εἰκὸς ἦν ἐσκευάσθαι τιμιώτερον, οἷον τὸ ἔρινον, σαμψύχινον.

341. Ἄκρητον.] Ἀμιγῆ.

342. Ποτὶ τοῖχον ἀρηρότες.] Ἵνα τὸ μέσον ἢ θαλάμου εἴη ἄλλως χρήσιμον.

NOTÆ.

337. Ὣς φάθ'· ὁ δ' ὑψόροφον) *Florentina* Editio, *Lovaniana*, *Romana*, *Stephaniana*, *Spondani*, *Oxoniensis*, *Cantabrigiensis*, φὰν legunt; φάντ' *Elzevir*: manifesto Errore, ut & φάτ' *Hervag.* *Castellion.* Omninò enim ante *Asperum* φάθ' legendum; *Plurale* autem non benè ad ἄλλος refertur, qui loqui dicitur v. 331. Cùm tamen ἄλλος sit quasi Nomen *Multitudinis*, & φὰν stare possit ob Quantitatem, committenda est *Var. Lectionibus.* *Ibid.* Καπιβήσετο) Ità in omnibus Editionibus in hoc loco legitur; non, ut in aliis καπεβήσετο.

338. Εὐρὺν, ὄφρ νητὸς) *Ultima* ἢ ὄφρ producitur, in *Cæsurâ*, ante *Liquidam.*

339. Ἐσθής τ' ἐν χηλοῖσιν) De voce χηλὸς, vid. ad θ'. v. 424. *Ibid.* Ἅλις τ' ἔλαιον) Τὸ ἅλις absolute hic ponitur, vid. *Eustath.* fol. 554. lin. 34. Aliàs ἅλις ἐλαίου.

NOTÆ IN SCHOLIA.

326. Ἠμαθόεντος) Hoc *Scholion* ex solo *Aloysio.*

328. Pro ἢ Νίχυρον, lego ἢ Κίχυρος, ex *Eustathio*, fol. 1448. lin. 33. quem tamen haud recte capit *Scholiastes* noster.

VARIÆ LECTIONES.

326. Ἦ τινας ἐκ Πύλου ἄξει ἀμύντορας) γρ. Ἦ τινας ἄξῃ ἀμύντορας ἐκ Πύλου, *Plutarch. Homeri* Vitâ.

327. Ἦ ὅγε καὶ Σπάρτηθεν) γρ. Ἦ νυ καὶ ἐκ Σπάρτηθεν. *Plutarch.* ibid.

337. Ὣς φάθ') γρ. ὣς φάν. Vid. Not. in *Textum.*

Οἴκαδε νοστήσειε, καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας.
Κληῖσαὶ δ' ἔπεσαν σανίδες πυκινῶς ἀραρυῖαι,
Δικλίδες· ἐν δ' ἄρα τῇσι γυνὴ ταμίη νύκτας τε καὶ ἦμαρ
Ἔσκεν, ἣ πάντ' ἐφύλασσε νόῳ πολυϊδρείῃσιν,
Εὐρύκλει', Ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο·
Τὴν τότε Τηλέμαχος ἀγορήνδε καλέσασα,
Μαῖ', ἄγε δή μοι οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσον
Ἡδύν, ὅτις μετὰ τὸν λαρώτερος, ὃν σὺ φυλάσσεις,
Κεῖνον ὀϊόμενος τὸ κάμμορον· εἴποθεν ἔλθοι
Διογενὴς Ὀδυσεύς, θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας.
Δώδεκα δ' ἔμπλησον, καὶ πώμασιν ἄρσον ἅπαντας·
Ἐν δέ μοι ἄλφιτα χεῦσον ἐϋῤῥαφέεσσι δοροῖσιν·
Εἴκοσι δ' ἔστω μέτρα μυληφάτου ἀλφίτου ἀκτῆς.

In patriam reverteretur, etiam dolores multos paſſus.
Obſeratæ verò erant fores accuratè aptatæ,
Duplici-clave: intus etenim mulier cuſtos noctesque dieſque
Erat, quæ omnia aſſervabat mentis multâ-ſolertiâ,
Euryclea, Opis filia Piſenoridæ:
Hanc tunc Telemachus alloquutus eſt, in thalamum vocatam,
" Nutrix, agè mihi vinum in amphoris hauri
" Suave, quod quidem pòſt illud dulcius eſt, quod tu ſervas,
" Illum expectans infeliciſſimum; ſi quando venerit
" Generoſus Ulyſſes, mortem & fatum evitans.
" Duodecim verò imple & operculis apta omnia:
" Mihi etiam farinam infunde benè-conſutis utribus:
" Viginti autem ſint menſuræ molitæ farinæ.

ΣΧΟΛΙΑ.

344. Κληῖσαί.] Ἐπικεκλεισμέναι. Ἔπεσαν.] Ἐπῆσαν. Σανίδες.] Αἱ θύραι.

345. Δικλίδες.] Διχόθεν κλειόμεναι, δίθυροι.

346. Νόῳ πολυϊδρείῃσιν.] Πολυπειρίαις. Περίφρασις δὲ κεδνή.

349. Ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσον.] Ἐκ πίθου ἀπάντλησον εἰς ἀμφιφορεῖς.

350. Λαρώτερος.] Ἡδύτερος· ὄμοιον τῷ, Τηλέμαχε, ἔτι σεῖο κακοξεινώτερος ἄλλος· χρηστὸν ἢ φαίνῃ. ὁ γὰρ τὸ κάλλιστον, ἀλλὰ τὸ μετ' ἐκεῖνον δεύτερον αἰτεῖ· τὸ πεφυλαγμένον τῷ πατρὶ φυλάσσῃ.

351. Κεῖνον ὀϊόμενος.] Νομίζουσι, ἐλπίζουσι, προσδοκῶσα.

353. Πώμασιν ἄρσον.] Πώμωσον.

354. Χεῦσον.] Ἔμβαλε. Εὐῤῥαφέεσσιν.] Εὐραφέσιοις. Δοροῖσι.] Κωρύκοις, παρὰ τὸ χωρεῖν· θυλάκοις, φασκωλίοις. ἐχρῶντο γὰρ οἱ παλαιοὶ δέρμασιν, ἀντὶ σάκκων, εἰς ἀλφίτων φυλακὴν, ἵνα μηδὲν ἐκεῖθεν ἀναφορῇ, σηγύσης τὸ πυκνότητος.

355. Εἴκοσι δ' ἔστω μέτρα.] Τὸ μέτρον ἐπί τι ξηρῶν, ἐπί τι ὑγρῶν λέγεται, ὡς ἐν τοῖς περὶ Κύκλωπος. Scholiaſtes, qui & hic Euſtathium in compendium redigit, undè περὶ poſui ante Κύκλωπος. Alludit ad Odyſſ. ι'. v. 209. ubi de Cyclope, Ἕν δέπας ἰμπλήσ-

NOTÆ.

344. Ἔπεσαν) Pro ἐπὶ ἔσαν, non à πίπτω.

346. Ἔσκεν, ἣ πάντ' ἐφύλασσε) In *Scanſione* legendum, Ἔσκ', ἣ πάντ' ἐφύλασσε. Nam ab ἔσκε, *erat*, non ab ἔσχε, *habuit*; quare ut Diſtinctio ſatis notetur, manet ἰδιογραφία, nec tamen, ut diximus, in *Scanſione* notanda: verùm conſideranda, quaſi *Ultima* Syllaba reverà elideretur, & *Tenuis* in *Aſperam* mutaretur. Male itaque *Oxon.* ἔσκ', ἡ, *Tenui* ante *Aſperam*. Dicendum aliàs, quod ſtet *Amphimacer* in *Primo* loco, pro *Dactylo*, aut *Spondæo*, ut δ'. v. 485. Ταῦτα μέν δὴ ἔτυ, &c. item, σ'. v. 246. Πλείονές κεν μνηστῆρες &c.

350. Λαρώτερος) Pro λαρότερος, ut ὀϊζυρώτερος & κακοξεινώτερος. Vid. ad *Iliad.* ρ'. v. 446.

NOTÆ IN SCHOLIA.

344. Ἔπεσαν) Ἐπῆσαν. Hoc addo, nequis ἔπεσαν, pro ἔπεσον, capiat.

346. Νόῳ πολυϊδρείῃσι) Πολυπειρίαις, ex *Aloyſio* ſolo. Τὴ κεδνὴ ſcribo ego, pro ἡ κεδνὴ, quæ vox eſt πυκνικὴ, & ipſe *Euſtathius*, qui horum *Scholiorum* Auctori, ſive Auctoribus, Auctor erat præcipuus, ità fol. 1448. lin. 53. Ὁ δὲ περίφρασις ἑρμηνεία ἐστὶ κεδνὴ, καὶ κεδνὰ εἰδυῖα, καὶ πυκιμηδής· ἦν ἡ ταμία Εὐρύκλεια. Locum reſpicit, *Odyſſ.* α'. v. 438. ubi πυκιμηδὴς, de *Euryclea*.

VARIÆ LECTIONES.

346. Ἔσκεν, ἣ) γρ. ἔσχ', ἡ. Malè *Oxon.* ἔσκ', ἡ. Vid. Not. in *Textum*.

350. Λαρώτερος) γρ. λαρώτατος, *Euſtath.* in Textu & ad *Iliad.* fol. 1154. lin. 12. Vid. *Brevia Scholia*.

354. Χεῦσον) γρ. χεῦον, *Florent. Roman. H. Steph.* MS. *GC.* in *Scholiis*, at χεῦσον, *Seberus*, ex Vet. Exempl. & *Iſaac. Caſaubon.*

Αὐτὴ

Αὐτὴ δ' οἵη ἴσθι· τὰ δ' ἀθρόα πάντα τετύχθω.
Ἑσπέριός γ' ἐγὼν αἰρήσομαι, ὁππότε κεν δὴ
Μήτηρ εἰς ὑφορῷ' ἀναβῇ, κοίτου τε μέδηται.
Εἶμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα,
Νόστον πευσόμενος πατρὸς φίλου, ἤν που ἀκούσω.
Ὣς φάτο· κώκυσεν δ' ἥ φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Τίπτε δέ τοι, φίλε τέκνον, ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
Ἔπλετο; πῆ δ' ἐθέλεις ἰέναι πολλὴν ἐπὶ γαῖαν,
Μοῦνος ἐὼν ἀγαπητός; ὁ δ' ὤλετο τηλόθι πάτρης
Διογενὴς Ὀδυσεύς, ἀλλογνώτῳ ἐνὶ δήμῳ.
Οἱ δέ τοι αὐτίκ' ἰόντι κακὰ φρασσονται ὀπίσω,
Ὡς κε δόλῳ φθίῃς, τάδε δ' αὐτοὶ πάντα δάσωνται.
Ἀλλὰ μὲν αὖθ', ἐπὶ σοῖσι καθήμενος· οὐδέ τί σε χρὴ
Πόντον ἔπ' ἀτρύγετον κακὰ πάσχειν, οὐδ' ἀλάλησθαι.
Τὼ δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Θάρσει, μαῖ'· ἐπεὶ οὔτι ἄνευθεν θεοῦ ἥδε γε βουλή·
Ἀλλ' ὄμοσον, μὴ μητρὶ φίλῃ τάδε μυθήσασθαι
Πρίν γ' ὅτ' ἂν ἑνδεκάτη τε δυωδεκάτη τε γένηται,

" Ipsa quoque sola scias: hæc autem maturata-sint omnia;
" Sub noctem enim accipiam, quando certè jam
" Mater ad cœnaculum conscenderit, & lecti curam-habuerit.
" Vado enim ad Spartam & Pylum arenosam,
" Reditum interrogaturus patris chari, sicubi audiero.
Sic dixit, ejulavit verò chara nutrix Euryclea,
Et quidem lugens, verba alata dixit,
" Cur verò tibi, chare fili, in mente hæc sententia
" Est? Quonam vis ire multam per terram,
" Solus, cùm sis dilectus? Is verò periit longè à patriâ terrâ
" Generosus Ulysses, ignoto in populo:
" Et hi tibi statim profecto mala machinabuntur posthac
" Ut dolo pereas, atque hæc ipsi omnia dividant.
" Sed mane hîc, apud tuos sedens; neutiquam te oportet
" Per pontum indomitum mala pati, neque errare.
Hanc rursus Telemachus prudens contra loquutus est,
" Confide, nutrix: quia non absque deo hoc consilium est:
" Sed jura, non matri charæ te hæc dicturam,
" Priusquam undecimáque duodecimáque *dies* aderit,

ΣΧΟΛΙΑ.

ἐπὶ πυλεῶν λέγεται, ὡς ἐν τοῖς περὶ Κύκλωπος. Μυληφάτης.] Τῆς ὑπὸ μύλης κεκομμένης. Ἀκτῆς.] Δωρεᾶς, ἢ ἐξ κλασμάτων, παρὰ τὸ κλᾶν· ἢ ἀκτῆς, ἤτοι σιταγωγῆς, τροφῆς.

357. Αἰρήσομαι.] Λήψομαι.

361. Κώκυσεν.] Θρηνητικῶς ἐβόησεν.

363. Τίπτε δέ τοι, φίλε τέκνον.] Φίλε υἱέ· πυκνὰ καὶ μετρικὰ προσβάλλει νοήματα ἡ τροφός.

364. Ἔπλετο.] Ἐπῆλθεν. Ἰέναι.] Πορεύεσθαι.

365. Ἀγαπητός.] Περισπάσας.

NOTÆ.

367. Φράσονται)) Ità cum gemino σ'. scribo, *Metri* causâ: *Florentin. Lovanian. Hervagian. Roman. Elzevirian.* φρᾶσονται, malè. *H. Stephan.* φράζονται, ità *Spondan.* ità *Oxon.* & *Castellion.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

σας, ὕδατος ἀνὰ εἴκοσι μέτρα. Hæc *Eustathius* apertius & plenius; *Scholiastes* noster, sive potius *Eustathii* compilator, suo more, contractiùs.

361. Κώκυσεν) Hoc ex *Aloysio*; ut & *Scholion*, v. 364. ubi tamen Ἰέναι &c. ex *GC.* solo.

366. Ἀλλογνώτῳ.] Ἄλλοις, καὶ οὐχ ἡμῖν, γνωσκομένῳ, ἢ ἄλλοις γνωστῷ, ἢ καὶ γένους οἰκείου. Ὧδε γὰρ ἂν ἀλλογνώτῳ, καὶ τὸ ἄγνωστον πάντως.

367. Οἱ δέ τοι αὐτίκ' ἰόντι.] Προαναφώνησις· τοῦτο γὰρ ἐγένετο. Ἰόντι.] Πορευθέντι.

369. Ἀλλὰ μὲν' αὖθ'.] Τὸ αὐτὸ νόημα καὶ πρὸς Ἀντίνοον ἐλέχθη, δυσμενῶς μέν τοι.

370. Πόντον ἔπ' ἀτρύγετον.] Ἀνιζαπόπτωτον, ἢ ἄκαρπον. Ἀλαλήσθαι.] Πλανᾶσθαι.

374. Γένηται.] Ἔλθῃ ἡμέρα.

NOTÆ.

369. Ἀλλὰ μὲν') Pro μέν, omninò scribendum, ut *Florentin. H. Stephan. Castellion.* & *Oxon.* τὸ μὲν *Elzevirianum* nihili est.

NOTÆ IN SCHOLIA.

365. Ἀγαπητὸς) Περισπάσας, ex *Aloysio* solo.

367. Οἱ δέ τοι αὐτίκ' ἰόντι) Προαναφώνησις. Ità pro Ἀναφώνησις, vid. ad v. 284. *Ibid.* Ἰόντι) Πορευθέντι, MS. *Aloysii.*

370. Πόντον &c. ex *Aloysii* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

367. Φράσονται)) πρ. φράζονται, *H. Steph.* 369. Μὲν') Malè, μὲν, in nonnullis. *Ibid.* Σοῖσι) πρ. τοῖσι, *Steph.*

Ἦ αὐτὴν ποθέσαι, ἢ ἀφορμηθέντος ἀκοῦσαι·
Ὡς ἂν μὴ κλαίουσα χρὶ χρόα καλὸν ἰάπτῃ.
Ὣς ἄρ' ἔφη· γρηὺς δὲ θεῶν μέγαν ὅρκον ἀπώμνυ.
Αὐταρ ἐπεί ῥ' ὤμοσέν τε, τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,
Αὐτὰρ ἔπειτα οἱ οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσεν,
Ἐν δέ οἱ ἄλφιτα χεῦεν ἐυῤῥαφέεσσι δοκοῖσιν.
Τηλέμαχος δ' ἐς δῶμα ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλει.
Ἔνθ' αὖ ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Τηλεμάχῳ δ' εἰκυῖα πόλιν ᾤχετο πάντη,
Καί ῥα ἑκάστῳ φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον·
Ἐσπερίους δ' ἐπὶ νῆα θοὴν ἀγερέσθαι ἀνώγει.
Ἦδ' αὖτε Φρονίοιο Νοήμονα Φαίδιμον υἱὸν
Ἡίτεε νῆα θοὴν· ὁ δέ οἱ πρόφρων ὑπέδεκτο.
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
Καὶ τότε νῆα θοὴν ἅλαδ' εἵλκυσε, πάντα δ' ἐν αὐτῇ
Ὅπλ' ἐπίθη, τά τε νῆες ἐὐστελμοι φορέουσιν.

" Aut ipsa desideret, & me solvisse resciverit;
" Videlicet nè flens pulchrum corpus lædat.
Sic loquutus est; anus verò deorum magnum juramentum juravit.
Cæterum postquam juravit, perfecitque jusjurandum,
Statim postea illi vinum in amphoris hausit:
Farinam etiam illi infudit benè-consutis in utribus.
Telemachus verò domum ingressus cum procis versabatur.
Tum rursus alia cogitavit dea cæsia Minerva,
Telemacho enim assimulata urbem obibat,
Et singulis viris astans dicebat sermonem:
Sub noctem verò ad navem celerem congregari jussit.
Ipsa rursus Phronii Noëmona clarum filium
Rogabat navem celerem; ille verò ipsi lubens promisit.
Occiditque sol, obumbrabantúrque omnes viæ.
Et tunc navem celerem in mare protraxit, omniáque in ipsâ
Arma posuit, quæ naves benè tabulatæ ferunt.

ΣΧΟΛΙΑ.

375. Ἦ αὐτὴν ποθέσαι.] Ἔδει, σημεῖον αὐτὴ ποθέσαι· ὁ δὲ ἀσυνήθως ἐχρημάτισε, ἀφ' τοῦ δὲ σημεῖον ἐπιῤῥήματος. δύναμιν. Ποθέσαι.] Ζητῆσαι. Ἀφορμηθέντος.] Ἐξαλθόντος.

376. Ἰάπτῃ.] Διαφθείρῃ, παρὰ τὸ ἰόν· ὄφιν, καὶ τὸ, Αἰδὶ σεσίαφεν.

377. Ἀπώμνυ.] Ἀποφατικῶς, ὡς σεαυτὸν τὸ ἐπώμνυ.

378. Ὤμοσέν τε.] Ὤμοσαι μέν, τὸ εἰπεῖν θεῖόν τι ὄνομα, οἷον νὴ τὸν Ἑρμῆν, καὶ τὰς Ἐλευσινίας θεάς. Τελεύτησέ τε τὸν ὅρκον.] Τὸ ἀποδῦναι τὸν εὔορκον λόγον, οἷον ποιήσω τόδε, ἢ μὴ ποιήσω.

383. Τηλεμάχῳ σὶ εἰκυῖα.] Αἰνίττεται, ὡς ἔκαστος τῶν Ἰθακησίων τὸν δὲ νέον δημιουργίαν εἰς νοῦν φέρων, καὶ τὸν δὲ βασιλέως ἀνειδωλοποιούμενον παῖδα, οἷον παρ' αὐτοῖς ἰσάμβου, ἢ κέλητα δίκαια σκεῖνον εἰπεῖν, ἢ αὐτήσαλθ, ἀμοῦνα μὲ ὑ ἁρρῶσι, ἀφ' τὸ κινδυνῶδες δ' ἔργε, νῆα δ' δῦναι λογίζονται, καὶ αὐτῶν πιστεῖς ἱρέτας σεσεπιδῦναι. Εἰκυῖα.] Ὁμοία.

386. Φρονίοιο Νοήμονα.] Ἀσείως ὠνομαζοπιποίηκεν. πάντως δὲ σκεῖνον νῆα ὑποίχεθ, ὁ μὴ καλὰ τὰς μνηστῆρας ἀφραδὴς ἢ ἀνοήμονων ἐπὶ τοῖς μέτροις.

387. Πρόφρων.] Ἑτοίμως. Ὑπέδεκτο.] Ὑπέσχετο.

388. Σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.] Ἡ δὲ νὺξ, σκιὰ γῆς. Σκιόωντο.] Ἐσκιοποιοῦντο. Ἀγυιαί.] Τὰ ἀμφοδα, αἱ ὁδοί. Σπονόχυς Ἀθηναῖοι, ἀγυιὰς Ἀργεῖοι καλοῦσιν.

389. Εἵρυσε.] Καθείλκυσεν.

390. Ὅπλ' ἐπίθη.] Τὸν σκοῦν τῶν νηός. Ἐὐστελμοι.] Εὐσανίδωτοι. Λέγει δὲ ἐπιτηδείως τὰς ναῦς, σέλμασι δὲ καὶ τοῖς νεῶν σανιδώμασι.

NOTÆ.

377. Ὣς ἄρ' ἔφη· γρηὺς δὲ θεῶν μέγαν ὅρκον ἀπώμνυ) Ità pro Veteri γρηῦς, μησυμβάβω, δισυμβάβως lego γρηῦς, vel γρηὺς, utroq; enim modò scribitur. Διαίλυσις enim.

385. Ἀγερέσθαι) Ità pro ἀγείρεσθαι scribo, *Aoristi* 2.

388. Δύσετο) Aliàs δύσετο, ut suprà, v. 337. Κατεδήσατο.

NOTÆ IN SCHOLIA.

275. Quæ addita ad finem, à ποθέσαι, ad ἐξελθόντος, ex eodem *Aloysio*.

383. Εἰκυῖα) Ὁμοία, *Aloysius*.

386. Φρονίοιο Νοήμονος) Ὠνομαζοπιποίηκεν, *Aloys.* ut *Impressi*. Ὠνομαζοπιποίητε, MS. GC.

388. Quæ post σκιὰ γῆς sequuntur, ex MSS. ut & illud *Vetus* Scholion, Σπονόχυς Ἀθηναῖοι, ἀγυιὰς Ἀργεῖοι καλοῦσιν.

389. Εἵρυσε) Καθείλκυσεν, ex duobus MSS.

390. Ab εὐστελμοι — ad σανιδώμασι, *inclusivè*, ex utroque MSto.

VARIÆ LECTIONES.

377. Γρηῦς) χρ. γρηὺς, & γρηῦς. Vid. Not. in *Textum*.

388. Δύσετο) χρ. δύσετο. Vid. ad α'. v. 330. & ad η'. v. 289. Δύσετό τ') χρ. δύσετο δ'.

Στῆσε δ'

Στῆσε δ' ἐπ' ἐχαλίῃς λιμένος· θοοὶ δ' ἑταῖροι
Ἀθρόοι ἠγερέθοντο· θεὰ δ' ὤτρυνεν ἕκαστον.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ὀνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Βῆ δ' ἴμεν' ἐς δόμον Ὀδυσῆος θείοιο·
Ἔνθα μιν ἠρείοισιν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχυθεν,
Πλάζε δὲ πινοντας· χειρῶν δ' ἔκβαλλε κύπελλα.
Οἱ δ' εὖδεν ὤρνυντο κατ' πόλιν· αὐτὰρ ἔπ' ἄλλω
Εἵατ', ἐπεὶ σφισιν ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπλεν.
Αὐτὰρ Τηλέμαχον προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ἐκπροκαλεσαμένη μεγάρων θυαεσταόντων,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν,
Τηλέμαχ', ἦδη μοί τοι ἐϋκνήμιδες ἑταῖροι
Εἵατ' ἐπήρεσιοι, τιὼ σιὼ προϊδέσθαι ὁρμήν·
Ἀλλ' ἴομεν, μὴ δηθὰ διατρίβωμεν ὁδοῖο.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
Καρπαλίμως· ὃ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
Εὗρον ἔπειθ' ἐπὶ θινὶ καρηκομόωντας ἑταίρους·
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειφ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο,
Δεῦτε, φίλοι, ἤια φερώμεθα· πάντα γὰρ ἤδη

Statuit verò in extremitate portûs; circùm autem eximii socii
Frequentes congregabantur: dea verò concitabat singulos.
Tunc alia cogitavit dea cæsia Minerva,
Festinavit ire ad domum Ulyssis divini.
Hîc procis dulcem somnum infudit:
Disturbavit autem bibentes, è manibus verò excussit pocula.
Hi itaque dormitum festinabant in urbem, neque amplius
Sedebant, postquam ipsis somnus palpebris incidit.
Cæterùm Telemachum alloquuta est cæsia Minerva,
Evocatum ex ædibus benè-habitatis,
Mentori similis facta, tum corpore tum voce,
" Telemache, jam dudum tibi parati socii
" Assident remigio, tuum expectantes nutum:
" Sed eamus, nè diutiùs differamus iter.
Sic certè locuta præcessit Pallas Minerva
Subitò: ille continuò ad vestigia sequutus est deæ.
Cæterùm postquam ad navem pervenerunt atque mare,
Invenerunt postea ad littus comatos socios.
Hos verò interfatus est divus Telemachus,
" Venite, amici, viatica repetamus; omnia enim jam

ΣΧΟΛΙΑ.

391. Ἐπ' ἐχαλίῃς.] Ἐπὶ τὸ ἄκρον ἢ λιμένος, μεθ' ὃ ἡ θάλασσα. Ἐχαλίῃ.] Τῇ πλησταίῃ μέρει. Ἑταῖροι.] Οἱ σύμπλοοι, ἢ συνναῦται.

395. Ὕπνον ἔχυθεν.] Τὸ ὑγρὸν ἢ ὕπνε δηλοῖ.

396. Πλάζε δὲ πινοντας.] Παρεπλάνα ἢ ἐγρηγορέναι. Πλανᾶσθαι καὶ παραφορεῖν ἐποίησεν. Χειρῶν δὲ ἔκβαλλε κύπελλα.] Ἀδυνατοῦν, ἀφ' τὸ ὕπνον.

398. Ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπλεν.] Βαρεῖ ὕπνε δηλοῖ, παχὺ τὸ βλέφαρα κλείοντας.

400. Ἐκπροκαλεσαμένη.] Ἔξω καλέσασα.

NOTÆ.

397. Οὐδ' ἄρ' ἔπ δὴν) De δ'. ectatico, Vid. ad α'. v. 203.

410. Δεῦτε, φίλοι, ἤια φερώμεθα) De *Mediâ* Syllabâ Vocis ἤια productâ, vid. ad v. 289.

NOTÆ IN SCHOLIA.

391. Ἐχαλίῃ. Hæc ad συνναύτῃ, ex utroque MSto, excepto, quòd *Aloys.* ναύτῃσι, *GC.* συνναύτῃσι.

396. Πλανᾶσθαι ἢ παραφορεῖν ἐποίησεν, ex MS. *GC.* solo.

400. Ἐκπροκαλεσαμένη) Ἔξω καλέσασα. Hoc ex utroque; mirè enim in multis concordant.

402. Εὐκνήμιδες) Hoc *Scholion* ex utroque MSto, excepto, quòd vox προϊσκωπτοι desit in *Aloysio.*

403. Ἐπήρεσιοι) Pro ἐπήρεσιον, vel πρίασιον, lego ἐρέσσειν. Περιδεγόμενοι) Προσδεχόμενοι, ex utroque MSto, ut etiam *Scholia*, 404. 407. 411. 415. 419.

409. Ἰς) Βίη, MS. *Aloysii.*

410. Δεῦτε, φίλοι) In fine hujus *Scholii*, addo, ex *Aloysii* MSto. Ἤια) Ἐφόδια.

VARIÆ LECTIONES.

391. Ἐχαλίῃς) γρ. ἐχαλίῃ, τῇ πλησταίῃ μέρει, MS. *GC.* Idem MS. *Scholia Aloysii Alem.*

403. Περιδεγόμενοι) γρ. προϊδεγόμενοι, MSS. *GC.* & *Aloysii.* Vid. Not. in *Scholia.*

Ἀθρό-

Ἀθρόοι· αὐὶ μεγάροιο· μήτηρ δ' ἐμὴ ὕπι πέπυσται,
Οὐδ' ἄλλαι δμωαί, μία δ' οἴη μῦθον ἄκουσεν.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο.
Οἱ δ' ἅμα πάντα φέροντες, ἐϋστέλμῳ ἐπὶ νηΐ
Κάτθεσαν, ὡς ἐκέλευσεν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
Αὐ δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ἦρχε δ' Ἀθήνη,
Νηῒ δ' αὐὶ πρύμνῃ κατ' ἄρ' ἕζετο· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτῆς
Ἕζετο Τηλέμαχος· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν·
Αὐ δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες, ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
Τοῖσιν δ' ἴκμενον ἧκε θυγάτηρ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ἀκραῆ, ζέφυρον, κελάδοντ' ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
Τηλέμαχος δ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν
Ὅπλων ἅπτεσθ'· τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἄκουσαν,
Ἰσὸν δ' εἰλάπινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης
Στῆσαν ἀείραντες· κατὰ δὲ πρυτόνοισιν ἔδησαν,

" Maturata sunt in ædibus: mater verò neutiquam scit,
" Neque aliæ ancillæ; unica sola rem audivit.
Sic certè loquutus præcessit, hi simul sequebantur.
Ipsi vero simul omnia portantes benè tabulatam in navem
Deposuerunt, quomodo præceperat Ulyssis charus filius:
Telemachus vero navem conscendit, prævitque Minerva,
Et in Navis puppe consedit, propéque eam
Sedebat Telemachus: ipsi verò retinacula solvebant,
Etiam ipsi ascendentes per transtra sederunt.
His vero secundum ventum misit cæsia Minerva,
Vividum Zephyrum, resonantem per obscurum pontum.
Telemachus interim socios hortatus jussit
Rudentes tractare; hi verò adhortantem audiverunt,
Malum itaque abiegnum cavam intra basem, *vel* modium,
Constituerunt elevantes, rudentibúsque colligârunt,

ΣΧΟΛΙΑ.

411. Πέπυσται.] Ἤκουσεν.

412. Μία σὶ οἴη.] Λεληθότως, ἀπέρρητον αὐτοῖς ὑποτίθησι τὴν πρᾶξιν ἕπεσθαι, ἵνα μηδὲ αὐτοὶ εἰκάσωσι πρό.

415. Κάτθεσαν.] Καπέθεντο.

416. Νηὸς βαῖνε.] Ἐπὶ νηός.

417. Νηῒ σὶ αὐὶ πρύμνῃ.] Ἀντὶ τοῦ νεὼς πρύμνῃ· ὡς ἐν Ἰλιάδι, Νηῒ σὶ αὐὶ πρύμνῃ ἔναρα βεβρότεντα Δόλωνος.

418. Πρυμνήσια.] Τὰ πείσματα.

419. Κληῖσι.] Ταῖς ναυτικαῖς καθέδραις. Κάθιζον.] Ἐκαθέζοντο.

420. Ἴκμενον.] Ὑγρὸν, παρὰ τὴν ἰκμάδα· ἢ τὸ φορτὸν, ἢ εἰς τὸ ἰκέσθαι ἐπιτήδειον, οἱονεὶ ἱκόμενον· ἰκμενον, διὰ γρ· ἢ ἀλλαχοῦ, Ἀνέμων μάλα ὑγρὸν αἐντων. ἢ τὸ ἱκνεῖσθαι ἢ φέρεσθαι πιθανόν. Ἧκε γλαυκῶπις Ἀθήνη.] Ἡ καὶ τὰς ναυτίλους ἐμπειρία ἢ φρόνησις, ἢ χρησάμενοι ἔπλευσαν.

421. Ἀκραῆ ζέφυρον.] Ἐπιτήδειον, ἄκρως πνέοντα πρὸς τὴν χρείαν, ὅτι πλέον, ὅτ' ἐλαφρὸν· ἢ τὸ μὴ κεκραμμένον, ἀλλ' ἀκεραίως ζέφυρον. τινὲς εὐκραῆ. Ἄκρως, Ἀκραῆ.] Ἄκρως πνέοντα, ἢ αὐτάρκως. Κελάδοντ' ἐπὶ οἴνοπα πόντον.] Ἤτοι ἠχοῦντα καὶ τὴν θάλασσαν τὸν ἄνεμον· ἢ καὶ τὸ κελάδοντα πόντον, πνέοντα. Κελάδοντα.] Ἐπιθέτου δὲ πόντου, ὅθεν καὶ οἱ παλαιοὶ Ἐγκέλαδον ἔφασαν τὸν Ποσειδῶνι παραδιδόασιν.

424. Ἰσὸν τ' εἰλάπινον.] Τὸν ἐξ ἐλάτης γεγονότα. Μεσόδμης.] Τῆς ληνοῦ λέγει, εἰς ἣν ἐμβαίνεται ὁ ἰσός. Εστι δὲ μείση δὲ πλοίου, κοίλου τόπου. Ἔντοσθε μεσόδμης.] Μεσόδμη, ἡ ὀπὴ, δι' ἧς ὁ ἰσὸς ἐνίεται). παρὰ τὸ ἐν μείσῳ τῆς νηὸς δεδομῆσθαι.

425. Ἀείραντες.] Ἐπάραντες. Πρυτόνοισι.] Σχοινίοις, δι' ὧν ὁ ἰσὸς ἀποδισμεῖται, ὡς ἂν ἔχῃ βεβαίως ἵστασθαι· οἱ δὲ παλαιοὶ, κάλωας, ἀπὸ δὲ καρχησίᾳ εἰς πρῴραν καὶ πρύμναν διατείνοντας.

NOTÆ.

417. Νηῒ δ' ἐὐ πρύμνῃ) Appositio, ut *Virgil.* Æn. l. 1. v. 690. *Laticem Lyæum.*

424. Μεσόδμης) Illa Cavitas, in quam Mali basis inseritur; *Modium* vocat *Isidorus. Isaac. Casaubon.* manu suâ notavit ad locum. Aliàs dicitur ἰσοπέδη, μό. v. 51.

NOTÆ IN SCHOLIA.

420. Ἴκμενον) Nihil omnino hujus *Scholii* habet *Aloysii* MS. excepto, Τὴν ἱκνεῖσθαι καὶ φέρεσθαι πιθανόν. MS. *GC.* addit, ἢ διὰγρον καὶ ἀπαλόν. Vocem priorem Codd. *Impressi* agnoscunt.

421. Ἄκρως, Ἀκραῆ) Ἄκρως πνέοντα &c. usque ad πόντον, πνέοντα, ex utrisque simul MSS. excepto, quòd inibi πόντον πλέοντα, malè; quare emendamus.

424. Ἰσὸν τ' εἰλάτινον) Hoc *Scholion*, ad κοίλου τόπου, *inclusivè*, ex duobus paritèr MSS. In fine *Impressorum* δεδεκῆσθαι, emendo in δεδομῆσθαι, ex *Eustath.*

425. Ἀείραντες) Ἐπάραντες, ex MSS. Πρυτόνοισι) Τοῖς δὲ καρχησίᾳ εἰς πρῴραν καὶ πρύμναν διατείνουσι καλοῖς, eadem MSS. Verùm *Impressis* eadem Mens; nihil itaque muto.

VARIÆ LECTIONES.

421. Ἀκραῆ) γρ. εὐκραῆ. *Brevia Scholia.*

Ἕλκον

Ἕλκον δ' ἱστία λθυκὰ εὐτρέπτοισι βοεῦσιν.
Ἔπρησεν δ' ἄνεμος μέσον ἱστίον· ἀμφὶ δὲ κῦμα
Στείρη πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε, νηὸς ἰούσης·
Ἦϊ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον·
Δησάμενοι δ' ἄρα ὅπλα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν,
Στήσαντο κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο·
Λείβον δ' ἀθανάτοισι θεοῖς αἰειγενέτῃσιν,
Ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Διὸς γλαυκώπιδι κούρῃ.
Παννυχίη μὺν ῥ' ἧγε καὶ ἠῶ πεῖρε κέλευθον.

Traxeruntque vela alba benè tortis loris,
Inflavit verò ventus in medium velum: circáque fluctus
Carinam purpureus insonabat, nave eunte.
Illa currebat per fluctus sulcans iter.
Cùm ligarent igitur rudentes celerem per navem nigram,
Constituerunt crateras plenas vini;
Libabantque diis immortalibus sempiternis;
Ex omnibus autem potissimùm Jovis glaucis-oculis filiæ.
Per totam noctem quidem illa & diem trajiciebat iter.

ΣΧΟΛΙΑ.

426. Εὐτρέπτοισι.] Εὐμαλάκτοις, εὐκλώστοις, καλῶς εἰργασμένοις. Βοεῦσι.] Χρήσεως ἀρχαίας ἐστὶ, καθ' ἣν καὶ νῦν οἱ πεζεύοντες τὰς πύρας δρυΐνους, φωκῶν ὀρμοῦσι, ἢ ἄλλοις τισὶ τοιούτοις, τῷ τὸ χοινίων χρείαν ἀποπληροῦσι. Βοείας καὶ βοείς, λέγει τὰς ἐκ βοείων ἱμάντας καλωμένας. Ἄλως, Βοεῦσι.] Τοῖς ἱμᾶσιν· ὕστερον ὃ οἱ καλοὶ ἐπενόησαν.

427. Ἔπρησεν δ' ἄνεμος.] Πνεῦμα ἐπλήρωσεν, ἐκόλπωσεν, ἐφύσησεν· ὅθεν καὶ ὁ πρηστήρ.

428. Στείρη,] Τῇ πρόπροι, ἀφ' οὗ τὸ πρῶραν εἶναι. Πορφύρεον.] Μέλαν. Νηὸς ἰούσης.] Πορευομένης. Ἴαχεν.] Ἤχησεν, ὁμοιοπαθῶς.

429. Διασχήσουσα.] Διαπερῶσα.

430. Δησάμενοι.] Δήσαντες.

431. Ἐπιστεφέας.] Πλήρεις μείχελ στεφάνῃ ἐ ϝχείλει ἄνω παρὰ τὸ, Κρητῆρας ἐπιστέψαντο ποτοῖο.

433. Διὸς γλαυκώπιδι κούρῃ.] Τῇ Ἀθηνᾷ.

434. Παννυχίη.] Διὰ πάσης νυκτός. Ἠῶ.] Τὸν ἀπὸ τῆ ἡμέρας καιρὸν εἶπε, τυτέστι τῷ ἡμέραν. Ἄλως. Ἠῶ.] Τῷ μεταξὺ νυκτός τε καὶ ἀνατολῆς ὥραν· ὥφελε ὃ εἶπεῖν, ἠώ. Πεῖρε.] Διεπέρα, διήρχετο. Ἔνθεν καὶ τὸ Ἀλεγεινά τε κύματα πείρων.

NOTÆ.

430. Στήσαντο κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο) *Ultima* ϝ ἐπιστεφέας producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*; ut nihil dicam, de præcedenti & sequenti *Acuto*. Vid. ad α'. v. 147.

NOTÆ IN SCHOLIA.

426. Εὐτρέπτοισι) Post εὐκλώστοις, addo ex utroque MS. καλῶς εἰργασμένοις.

427. 428. 431. 433. Quicquid his in locis, additum, immutatum, aut innovatum, in *Scholiis*, id omne ex prædictis MSS.

434. Παννυχίη) Διὰ πάσης νυκτός. Ἠῶ) Τὸν ἀπὸ τῆ ἡμέρας καιρὸν εἶπε, τυτέστι, τῷ ἡμέραν, ità utrumque MS. quæ ut dextrè capiantur, ἡμέρα in Priori loco exponitur *Dies*, in Posteriori *Tempus-matutinum*. In sequentibus, post διεπέρα, addo, διήρχετο, ex duobus MSS. nec tot piget Repetitiones facere, ut *Fidem* & *Diligentiam* nostram Orbi Literato comprobemus.

VARIÆ LECTIONES.

428. Πορφύρεον) γρ. πορφῦρεον. Vid. Not. in *Textum*, ad ξ'. v. 16. & *Var. Lect.* ad *Iliad.* α'. v. 482.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Γ.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Γ.

Τηλέμαχον ἐλθόντα σὺν Ἀθηνᾷ ξενίζει Νέστωρ· καὶ διηγεῖται αὐτῷ τὰ συμβεβηκότα τοῖς Ἕλλησι, καὶ τὸ ἀπόπλουν ἐκ Τροίας. πυθόμενος δὲ παρ' αὐτοῦ τὰς μνηστῆρας, καὶ γνωρίσας τῷ Ἀθηνᾶ ἀπιοῦσαν, θυσίαν αὐτῇ ἐπιτελεῖ. Λαβὼν δὲ ὁ Τηλέμαχος ἅρμα σὺν Πεισιστράτῳ Νέστορος υἱεῖ, εἰς Σπάρτην ἀπαίρει· νυκτὸς δὲ ἐπιγενομένης, ξενίζονται παρὰ Διοκλεῖ ἐν Φηραῖς.

Ἄλλη ὑπόθεσις.

Τηλέμαχος εἰς Πύλον καταχθεὶς, ἅμα τῇ Ἀθηνᾷ ἐν Μέντορος μορφῇ, καταλαμβάνει τοὺς Πυλίους θυσίαν ταύρων ἐπιτελοῦντας τῷ Ποσειδῶνι· καί τι καὶ δεῖ δι' αὐτοὺς πυθομένῳ, ἐκπέμπει πρὸς τὸν Ἰλιακῶν διηγημάτων· μεθ' ὃν καὶ μετὰ Ἀθηνᾶς ἐν ὀρνέου μορφῇ ἀπαλλάττεται· ὁ δὲ Νέστωρ θυσίαν αὐτῇ συντελέσας, τὸν Τηλέμαχον ἅμα τῷ υἱῷ Πεισιστράτῳ εἰς Λακεδαίμονα ἀποπέμπει.

Ἐπιγραφαί.

Ἄφιξις Τηλεμάχου εἰς Πύλον.

Ἄλλως.

Τὰ ἐν Πύλῳ.

Ἄλλως.

Γάμῳ τοῦ Νέστωρ δέκτο, σωωῦρτο δ' ὃς υἷι, θεὰ ἔπλη. LIB. III.

Ἠέλιος δ' ἀνόρουσε, λιπὼν περικαλλέα λίμνην,
Οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον, ἵν' ἀθανάτοισι φαείνῃ,
Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν·
Οἱ δὲ Πύλον, Νηλῆος εὐκτίμενον πολίεθρον,
Ἷξον· τοὶ δ' ἐπὶ θινὶ θαλάσσης ἱερὰ ῥέζον,
Ταύρους παμμέλανας Ἐνοσίχθονι κυανοχαίτῃ.

SOL verò surrexit, relicto pulchro lacu, i.e. Oceano,
Cœlum in firmum, ut immortalibus illuceseret,
Et mortalibus hominibus super almam terram:
Illi utique ad Pylum, Nelei benè-ædificatum oppidum,
Pervenerunt: ipsi autem in littore maris sacra faciebant,
Tauros omninò-nigros Neptuno cæruleâ-cæsarie:

ΣΧΟΛΙΑ.

Ἀνόρουσεν.] Ἀνάρμοσεν. Λίμνην.] Νῦν, τὸν ὠκεανόν.

2. Πολύχαλκον.] Ἰσχυρὸν, στερεόν. Φαείνῃ.] Φαίνῃ, λάμπῃ.

3. Ζείδωρον.] Τῷ τὰ ὡραῖα ζωὰ δωρεμένῳ.

5. Ἷξον.] Ἀφίκοντο, ἦλθον. Ῥέζον.] Ἔπραττον, ἔθυον.

6. Ταύρους παμμέλανας.] Ταύρους μὲν, διὰ τὸ βίαιον τῆς θαλάσσης· μέλανας δὲ, διὰ τὸν χρόαν καὶ ὕδατος τὸν ἐν βάθει. Ἐνοσίχθονι.] Τῷ Ποσειδῶνι τῷ κινοῦντι

NOTÆ.

V. 5. Ἷξον) Vid. quæ ad *Iliad.* ε'. v. 773.

6. Ταύρους ἐνοσίχθονι) *Virgil.* Æn. l. 3. v. 119. *Taurum Neptuno.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 2. Φαείνῃ) Φαίνῃ, λάμπῃ, MSS. *Gonvillo-Caiense* & *Aloysii Alemanni.*

6. Μέλανας) Lego ità, pro *corrupto* μέλαινας. Κυανοχαίτῃ) Μελανότειχι. Ità Duo MSS. prædicta, & *Hesych.* Κυανοχαίτης) Μελανόθριξ. Quare, pro μελανοχρῶτι, in *Impressis*, μελανότειχι lego.

VARIÆ LECTIONES.

V. 2. Φαείνῃ) *pr.* Φανείη.

Ἐννέα

Ἐννέα δ' ἕδραι ἔσαν, πεντηκόσιοι δ' ἐν ἑκάστῃ
Εἵατο, ἠ πρὸ πολλὸν ἑκάστοθι ἐννέα ταύρους.
Ἔνθ' οἱ σπλάχν' ἐπάσαντο, θεὸν δ' ἐπὶ μηρία καῖον.
Οἱ δ' ἰθὺς καθόρμησε, ἴδ' ἱστία νηὸς ἔϊσης
Στεῖλαν ἀείραντες, τιὼ δ' ὥρμισαν· ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί,
Ἐκ δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν'· ἦρχε δ' Ἀθήνη·
Τὸν πρώτιστον πρόσειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τηλέμαχ', ἠ μήν σε χρὴ ἔτ' αἰδῶς ἠδ' ἠθαίον,
Τέννεκα γὰρ ἠ πόντον ἐπέπλως, ὄφρα πύθηαι
Πατρὸς, ὅπη κύθε γαῖα, ἠ ὅντινα πότμον ἐπέσπεν.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἰθὺς κίε Νέστορα ἱπποδάμοιο·
Εἴδομεν, ὅντινα μῆτιν ἐνὶ στήθεσι κέκευθε.
Λίσσεσθαι δέ μιν αὐτὸν, ὅπως νημερτέα εἴπῃ·
Ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστί.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Μέντορ, πῶς τ' ἄρ' ἴω, πῶς τ' ἄρ' προσπτύξομαι αὐτόν;
Οὐδέ τί πω μύθοισι πεπείρημαι πυκινοῖσιν·
Αἰδὼς δ' αὖ, νέον ἄνδρα γεραίτερον ἐξερέεσθαι.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Τηλέμαχ', ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῇσι νοήσεις,

Novem quidem sedilia erant, quingentique in singulis
Sedebant, & præbebant singulis novem boves:
Hic illi viscera gustârunt, deoque coxas incendebant.
Hi autem rectà portum subibant, atque vela navis æquatæ
Contrahebant tollentes, illamque firmârunt; ipsi verò egressi sunt.
Ergo Telemachus navi exivit, præibátque Pallas:
Illum prior alloquuta est dea cæsia Minerva,
" Telemache, minimè te decet ampliùs pudor nè tantillum quidem:
" Ideò enim & pontum pernavigâsti, ut perconteris
" De Patre, ubi occultet terra, & quodnam fatum consequutus sit.
" Verùm agè nunc rectà vade ad Nestorem equorum-domitorem:
" Videamus, quodnam consilium in præcordiis celat.
" Precare verò ipsum, ut vera dicat:
" Mendacium tamen non dicet; valde enim prudens est,
Hanc rursus Telemachus prudens contrà alloquutus est,
" Mentor, quo pacto accedam, quo pacto salutabo ipsum?
" Neque unquam sermonum experimentum habeo prudentium:
" Pudor verò, juvenem virum seniorem interrogare.
Hunc rursus alloquuta est dea cæsia Minerva,
" Telemache, alia quidem in mente tuâ perspicies,

ΣΧΟΛΙΑ.

τιὼ γῆν· ἴνοσις ἡδ', ἡ κίνησις. Χθὼν ὁ, ἡ γῆ· δοκοῦσι δὲ οἱ σεισμοὶ ἐξ αὐτῆς εἶναι. Κυανοχαίτης.] Μελανότριχος.

7. Ἐννέα ἕδραι ἔσαν.] Ἐννέα σωρίδια ἦν τῆς πόλεως, διὰ τὸ συνεσπολιν εἶναι τιὼ Πύλον.

8. Εἵατο.] Ἦντο. Πρέχονθο.] Παρεῖχον, παρεῖχεν, ἢ κατεῖχον, ἐπὶ τῷ σφάξαι. Ἑκάστοθι.] Ἑκάστοτε, ἐφ' ἑκάστης.

9. Ἔνθ' οἱ.] Αὐτίκα ἔτοι. Ἐπάσαντο.] Ἐγεύσαντο.

10. Ἔϊσης.] Ἴσης καὶ τὰς τοίχας.

11. Στεῖλαν.] Συνέσειλαν. Ἔκ δ' ἔβαν.] Ἐξέβησαν δέ.

12. Βαῖνε.] Ἐξέβαινεν.

14. Ἔτ' αἰδῶς.] Ἔπ αἰδεῖσθαι.

15. Ἐπίπλως.] Ἔπλευσας.

16. Κύθι.] Κεύθῃ, κρύπτῃ, ἢ ἔκρυψεν. Ἐπέσπεν.] Ἐπλήρωσεν.

18. Εἴδομεν.] Γνῶμεν, μάθωμεν. Μῆτιν.] Βουλὴν, γνώμην.

22. Ἴω.] Πορεύθῶ, προσπτύξομαι, προσταιρίσομαι, προσπαιρεύσω, φιλοφρονήσομαι.

23. Πεπείρημαι.] Ἔμπειρος εἰμὶ· οὐκ ἤσκημαι λόγοις. Πυκινοῖς.] Συνετοῖς, σώφροσιν.

24. Γεραίτερον.] Παλαιότερον. Ἐξερέεσθαι.] Ἐπερωτᾶν.

NOTÆ.

13. Τὸν πρώτιστον) Nonnulli Codd. hunc Versum non habent, inquit Dr. *Scattergood*; de quo mihi nondum liquet.

26. Τηλέμαχ', ἄλλα μὲν αὐτὸς) Hunc locum egregiè ornat explicatque *Meric. Casaubon.* Tractatu, De *Enthusiasmo*, p. 189. *Phalaris* apertè alludit, Epist. 146. *M. Antoninus*, τὰς τῶν θεῶν ὑποφήνσεις ἐμφυτευχὶ διδασκαλίας vocat. Vid. *Max. Tyr.* §. 26.

NOTÆ IN SCHOLIA.

8. Εἵατο) Ἦντο, MS.

22. Προσταιρίσομαι) Lego, ut recte MS. *GC.* Malè προσταιρήσομαι, *Aloys.* & *Impressi.*

VARIÆ LECTIONES.

9. Ἔνθ' οἱ σπλάχν' ἐπάσαντο) γρ. ἔνθ' οἱ σπλάγχνα πάσαντο, *H. Stephan.* 18. Ἦντινα) γρ. ὅντινα.

Ἄλλα ἤ κ᾽ δαίμων ὑποθήσετ᾽· ἐ γὰρ οἶω
Οὔ σε θεῶν ἀέκητι γενέσθαι τὲ τραφέμεν τέ.
Ὣς ἄρα φωνήσασ᾽ ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
Καρπαλίμως· ὁ δ᾽ ἕπειτα μετ᾽ ἴχνια βαῖνε θεοῖο·
Ἶξον δ᾽ ἐς Πυλίων ἀνδρῶν ἀγυιά τε κ᾽ ἕδρας.
Ἔνθ᾽ ἄρα Νέστωρ ἧστο σὺν υἱάσιν· ἀμφὶ δ᾽ ἑταῖροι
Δαῖτ᾽ ἐντυνόμενοι, κρέα ὤπτων, ἄλλα δ᾽ ἔπειρον.
Οἵ δ᾽, ὡς ἓν ξείνους ἴδον, ἀθρόοι ἦλθον ἅπαντες,
Χερσίν τ᾽ ἠσπάζοντο, κ᾽ ἐδειάαθαι ἄνωγον.
Πρῶτος Νεστορίδης Πεισίστρατος ἐγγύθεν ἐλθὼν
Ἀμφοτέρων ἕλε χεῖρα, κ᾽ ἵδρυσεν, παρὰ δαιτὶ,
Κώεσιν ἐν μαλακοῖσιν, ἐπὶ ψαμάθοις ἁλίῃσι,
Πάρ τε κασιγνήτῳ Θρασυμήδεϊ κ᾽ πατέρι ᾧ.
Δῶκε δ᾽ ἄρα σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ᾽ οἶνον ἔχευε
Χρυσέῳ ἐν δέπαϊ· δειδισκόμενος δ᾽ προσηύδα
Παλλάδ᾽ Ἀθηναίην κούρην Διὸς αἰγιόχοιο,
Εὔχεο νῦν, ὦ ξεῖνε, Ποσειδάωνι ἄνακτι·
Τῷ γὰρ κ᾽ δαίτης ἐπιτήσατε δεῦρο μολόντες.
Αὐτὰρ ἐπὴν σπείσῃς τὲ κ᾽ εὔξεαι, ἥ θέμις ἐστὶ,
Δὸς κ᾽ τῷ ἔπειτα δέπας μελιηδέος οἴνου
Σπεῖσαι· ἐπεὶ κ᾽ τῶν οἴομαι ἀθανάτοισιν
Εὔχεσθαι· πάντες δὲ θεῶν χατέουσ᾽ ἀνθρωποι·
Ἀλλὰ νεώτερός ἐστιν, ὁμηλικίη δ᾽ ἐμοὶ αὐτῷ·
Τὔνεκά τοι πρότερῳ δώσω χρύσειον ἄλεισον.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθη δέπας ἡδέος οἴνου,

" Alia vero & deus suggeret; non enim puto,
" Te, diis invitis, natumque esse nutritumque.
Sic quidem loquuta præcessit Pallas Minerva
Celeritèr: ille verò continuò pòst vestigia incedebat deæ:
Venerunt itaque in Pyliorum virorum congregationem & sedilia.
Hìc sanè Nestor sedebat cum filiis circumque socii
Convivium apparantes, carnes assabant, aliasque transfigebant.
Illi igitur, ut hospites viderunt, conferti venerunt omnes,
Manibusque prehensabant, & consedere jusserunt.
Primus Nestorides Pisistratus propè accedens,
Utrorumque prehendit manum, & collocavit ad epulum
Pellibus in mollibus super arenas marinas,
Juxtáque fratrem Thrasymedem, & patrem suum.
Præbuit autem viscerum partes, infundebátque vinum
Aureo in poculo, propinansque allocutus est
Palladem Minervam filiam Jovis,

" Supplica nunc, ô hospes, Neptuno regi;
" Hujus enim dapium participes estis huc venientes.
" Cæterùm postquam libaveris & supplicaveris, ut decens est,
" Da & huic deinde poculum dulcis vini
" Libare: quoniam etiam hunc puto immortalibus
" Supplicare: omnes enim diis indigent homines:
" Sed junior est, ætate similis mihi ipsi;
" Propterea tibi priori dabo aureum poculum.
Sic loquutus in manibus posuit poculum dulcis vini:

ΣΧΟΛΙΑ.

27. Ὑποθήσεται.] Ὑποβαλῇ.
28. Αἰκηλ.] Ἀβελίᾳ, παρὰ γαμήλιον. Γενέσθαι.] Γεννηθῆναι.
31. Ἶξον.] Ἀφίκοντο, ἦλθον. Ἕδρας.] Τὰ συνέδρια.
33. Ἐντυνόμενοι.] Παρασκευαζόμενοι. Ἔπειρον.] Περιέπειρον, σὺν ἧρον, ὅ ἐστι διεπερόνησαν.
37. Ἵδρυσεν,] Ἐκάθισεν.
38. Κώεσι.] Καθόροις, δέρμασι προβάτων. Ἁλίῃσι.] Θαλασσίοις.
40. Μοίρας.] Μηρίδας. Δειδισκόμενος.] Δεξιούμενος, φιλοφρονούμενος.
44. Δαίτης.] Εὐνοίας. Μολόντες.] Ἐλθόντες.
45. Σπείσῃς.] Θύσῃς. Ἠντήσατε.] Ἐπετύχετε, συνηντήσατε.
49. Ὁμηλικίη.] Ὁμηλιξ, συνηλικιώτης.
50. Προτέρῳ.] Πρώτῳ. Ἄλεισον.] Ἔκπωμα σύστροφον, οἷον σύαλιον ὑπάρχον, ἢ πλατὺ, ὅθεν εἰσὶ ἄλις πίειν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

33. Ἐνῆρον) Pro *corrupto* σὺν ἧρον lego, ipsis licet MSS. cum *Impressis* refragantibus. Ità enim *Hesych.* Ἔπειρον) Ἐνῆρον. Ἐνῆρον enim & σὺν ἧρον, ab σὺν εἴρω.

VARIÆ LECTIONES.

28. Τὲ τραφέμεν τὲ) Ms. τετραφέμεν τὲ, *H. Steph.*
33. Κρέα ὤπτων, ἄλλα δ᾽ ἔπειρον) Ms. κρέα τ᾽ ὤπτων, ἄλλα τ᾽ ἔπειρον, *Florentinus.*

Χαῖρε

Χαῖρε δ' Ἀθηναίη πεπνυμένῳ ἀνδρὶ δικαίῳ,
Οὕνεκά οἱ προτέρῃ δῶκε χρύσειον ἄλεισον·
Αὐτίκα δ' εὐχετο πολλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι,
Κλῦθι, Ποσείδαον γαιήοχε, μηδὲ μεγήνῃς
Ἡμῖν εὐχομένοισι τελευτῆσαι τάδε ἔργα.
Νέστορι μὲν πρώτιστα καὶ υἱάσι κῦδος ὄπαζε,
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισι δίδου χαρίεσσαν ἀμοιβήν,
Σύμπασιν Πυλίοισιν, ἀγακλειτῆς ἑκατόμβης.
Δὸς δ' ἔτι Τηλέμαχον καὶ ἐμὲ πρήξαντα νέεσθαι,
Οὕνεκα δεῦρ' ἱκόμεθα θοῇ σὺν νηῒ μελαίνῃ.
Ὣς ἄρ' ἔπειθ' ἠρᾶτο, καὶ αὐτὴ πάντα τελεύτα,
Δῶκε δὲ Τηλεμάχῳ καλὸν δέπας ἀμφικύπελλον.
Ὡς δ' αὔτως ἠρᾶτο Ὀδυσῆος φίλος υἱός.
Οἳ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
Μοῖρας δασσάμενοι, δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Νῦν δὴ κάλλιόν ἐστι μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι
Ξείνους, οἵ τινές εἰσιν, ἐπεὶ τάρπησαν ἐδωδῆς.
Ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα;
Ἦ τί νὺ πρῆξιν, ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε,
Οἷά τε λῃστῆρες ὑπείρ ἅλα; τοί γ' ἀλόωνται;

Gavisa est autem Pallas propter prudentem virum justum,
Eò quòd ipsi priori præbuerit aureum poculum.
Statimque supplicavit multa Neptuno regi,
" Audi, Neptune, terram-continens, neque invideas
" Nobis supplicantibus perficere hæc opera.
" Nestori quidem primò & filiis gloriam præbe:
" Cæterùm posteà aliis da gratam remunerationem,
" Omnibus Pyliis, ob inclytam Hecatombam:
" Da insuper Telemachum & me re confectâ redire,
" Cujus gratiâ huc venimus celeri cum nave nigrâ
Sic utique tandem precabatur, & ipsa omnia perficiebat:
Dedit verò Telemacho pulchrum poculum rotundum.
Eodem etiam modo suppl.cavit Ulyssis charus filius.
Hi postquam assarunt carnes superiores & abstraxerunt,
Partibus distributis, celebrârunt splendidum convivium.
Cæterùm postquam potûs & cibi desiderium exemerunt,
Illis utique sermones cœpit Gerenius eques Nestor,
" Nunc certè satius est inquirere & interrogare
" Hospites, quinam sint; postquam saturati sunt cibo.
" O hospites, quinam estis? unde navigatis humidas vias?
" An ob aliquod negocium, aut temerè erratis,
" Tanquam prædones per mare; qui errant,

ΣΧΟΛΙΑ.

55. Μεγήεις.] Φθονήσῃς.
58. Ἀμοιβήν.] Χάριν, ἴκτισιν.
59. Ἀγακλειτῆς.] Ἄγαν εὐδόξου.
62. Τελεύσαι.] Ἐτελείωσε, ἐπλήρωσε.
64. Ὡς δ' αὔτως.] Οὕτως δή.
65. Ὑπέρτερα.] Τὰ ὑπερηφανῶ καὶ μείζονα ἔχωσιν τῶν ἄνδρῶν· ἔστιν δὲ παροιμία, πιστὰ γὰρ ὑπερέχει τῶν λοιπῶν κρεῶν.
66. Δασσάμενοι.] Μερισάμενοι.
68. Γερήνιος.] Καλῶ μὲ Ἡσίοδον, ὁ ἐν Γερήνοις ἀνατεθραμμένος. Ἔστι δὲ καὶ πόλις Γερηνία.
73. Οἷά τε λῃστῆρες.] Οὐκ ἄδοξον ἦν παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ λῃστεύειν, ἀλλ' ἔνδοξον. Λῃστῆρες.] Λῃσταί. Ὑπὲρ ἅλα.] Κατὰ τὴν θάλασσαν. Ἀλόωνται.] Πλανῶνται.

NOTÆ.

52. Χαῖρε δ' Ἀθηναίη πεπνυμένῳ ἀνδρὶ δικαίῳ) Ità Oraculum Pythii apud *Eusebium* & *Lactantium*, Εὐσεβέσιν ἢ βεβιοῖς χάνυμαι τόσον, ὅσσον Ὀλύμπῳ.
73. Οἷά τε λῃστῆρες) Vid. Not. in *Brevia Schol.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

65. Ὑπέρτερα) Voculam τῶν, ante ἔχωσιν, deleo, MSS. duorum auctoritate.
73. Οἷά τε λῃστῆρες) Huic *Scholio* lucem præfert *Thucydides*, l. 1. §. 5. fol. 3. Οὐκ ἔχοντές πω αἰσχύνην

VARIÆ LECTIONES.

73. Ὑπὲρ ἅλα) γρ. ὑπὲρ ἅλα. *Br. Schol.* *Ibid.* Τοίγ' ἀλόωνται) γρ. τοί τ' ἀλόωνται, *H. Steph.*

Ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέρουσ᾽ ;
Τόνδ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Θαρσήσας· αὐτὴ γὰρ ἐνὶ φρεσὶ θάρσος Ἀθήνη
Θῆκ᾽, ἵνα μὶν περὶ πατρὸς ἀπιχομένοιο ἕροιτο,
Ἠδ᾽ ἵνα μὶν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχησιν·
Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
Εἶρεαι, ὅππόθεν εἰμύ· ἐγὼ δέ κε τοὶ καταλέξω·
Ἡμεῖς ἐξ Ἰθάκης ὑπονηίου εἰλήλουθμυ,
Πρῆξις δ᾽ ἦδ᾽ ἰδίη, ὑ δήμιος, ἣν ἀγορεύσω.
Πατρὸς ἐμῦ κλέος εὐρὺ μετέρχομαι, ἤντιν ἀκούσω,
Δίου Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος· ὅν ποτέ φασιν,
Σὺν σοὶ μαρνάμενον, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξαι.
Ἄλλους μὺ γὰρ πάντας, ὅσοι Τρωσὶν πολέμιζον,
Πευθόμεθ᾽, ἧχι ἕκαστος ἀπώλεσε λυγρῷ ὀλέθρῳ·
Κείνου δ᾽ αὖ ὑ ὄλεθρον ἀπευθέα θῆκε Κρονίων.
Οὐ γάρ πις δύναται σάφα εἰπέμεν, ὅππόθ᾽ ὄλωλεν·
Εἴθ᾽ ὅγ᾽ ἐπ᾽ ἠπείρου δάμη ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
Εἴτε ὑ ἐν πελάγει μετ᾽ κύμασιν Ἀμφιτρίτης.
Τέκεα νῦν τὰ σὰ γούνατ᾽ ἱκάνομαι, αἴκ᾽ ἐθέλησθα
Κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἴπου ὀπωπας
Ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλου μῦθον ἀκούσας.

" Animis *in discrimen* conjectis, malum alienis ferentes?
Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est,
Confidens; ipsa enim intra præcordia confidentiam Pallas
Posuit; ut ipsum de patre absente interrogaret,
Et ut ipsum gloria ingens inter homines consequatur:
" O Nestor Nelelade, ingens gloria Græcorum,
" Interrogas, unde simus; ego quidem tibi enarrabo:
" Nos ex Ithacâ ad Nejum *sita* venimus,
" Negotiumque hoc privatum est, non publicum, quod dicam:
" Patris mei decus ingens inquiro, si-cubi audiero,
" Divi Ulyssis patientis, quem pridem ajunt,
" Unà tecum pugnantem, Trojanorum urbem evertisse.
" Alios quidem omnes, quotquot cum Trojanis pugnârunt,
" Audivimus, quo in loco unusquisque periit sævâ morte:
" Illius verò etiam mortem incognitam fecit Jupiter.
" Neque quisquam potest clarè dicere, ubinam perierit:
" An ille in continenti domitus sit à viris hostibus,
" An in Pelago inter fluctus maris
" Ideò nunc ad tua genua venio, si-quidem velis
" Illius sævam mortem dicere, si-cubi videris
" Oculis tuis, an alterius orationem audiveris

ΣΧΟΛΙΑ.

74. Ψυχὰς παρθέμενοι.] Ἀφειδήσαντες ἑαυτῶν, παραβαλόντες. Ἀλλοδαποῖσιν.] Τοῖς ἀλλοφύλοις ξένοις.
80. Εἶρεαι.] Ἐρωτᾷς.
81. Ὑπονηίου.] Τῆς ὑπὸ τὸ Νήϊον ὄρος κειμένης.
82. Οὐ δήμιος.] Οὐ δημοσία.
83. Μετέρχομαι.] Ἐπιζητῶ.
84. Ταλασίφρονος.] Ὑπομονητικοῦ.
85. Ἐξαλαπάξαι.] Ἐκπορθῆσαι.
87. Πεύθόμεθα.] Ἐμαθόμεν, ἠκούσαμεν. Λυγρῷ.] Χαλεπῷ.
88. Ἀπευθέα.] Ἀνήκεστον.
91. Ἀμφιτρίτης.] Τῆς θαλάσσης· λέγεται δ᾽ οὕτω ἐπὶ Ποσειδῶνος γυνή.
92. Ἱκάνομαι.] Ἱκετεύω.
93. Ἐνισπεῖν.] Εἰπεῖν. Ὄπωπας.] Ἐθεάσω, ἑώρακας.

NOTÆ IN SCHOLIA.

τοῦτο δ᾽ ἔργον, φέροντος δὲ τινὰ δόξης μᾶλλον. Δηλοῦσι δ᾽ τὸ τινὲς τῶν ἐπὶ τοῦ νῦν, οἷς κόσμος καλῶς τοῦτο δρᾶν, καὶ οἱ παλαιοὶ τῶν ποιητῶν τὰς πύστις τοῦ καταπλεόντων, παντάχοῦ ὁμοίως ἐρωτῶντες, Εἰ λῃσταί εἰσιν· ὡς ὅτι ὧν πυνθανόντων ἀπαξιούντων τὸ ἔργον· οἷς τ᾽ ἐπιμελὲς τ᾽ εἴη εἰδέναι, οὐκ ὀνειδιζόντων.

81. Ὑπονηίου) *Scholioli* hujus Auctor videtur, cum *Cratete*, Νήϊον accipere pro Νήριτον, de quâ re *Eustath.* fol. 1613. lin. 29. *Hesychius* exponit, Ὑπονηίου) Τόπος, δένδρον ἔχων· ἢ οἷς ἐδέσμευον τὰς ναῦς.

84. Ὑπομμηλικοῦ) Ità semper lego, pro corrupto ὑπομνηλικοῦ. Ità *Aloysii* MS. *Eustathius* ὑπομνηλικὸς haud semel; verùm à μεμφήκα, μεμφήμαι, fit Regulariter ὑπομνηλικὸς, à *Tertia* nempè *Prateriti* Act. Vid. ad ν'. v. 636.

VARIÆ LECTIONES.

81. Ὑπονηίου) *sc.* ὑπὸ Νηΐῳ, vid. ad α'. v. 186. & *Br. Schol.*
82. Ἀγορεύσω) *sc.* ἀγορεύω, *H. Steph.*
92. Αἴκ᾽ ἐθέλησθα) *sc.* αὖκε θέλησθα, olim in *Impressis*, at malè; cùm θέλω non sit *Homericum*, ut ad *Il.* α'. v. 133. & ità hic versus legitur, *Il.* σ'. v. 457.

Πλαζο-

Πλαζομένῳ· πέρι γάρ μιν ὀϊζυρὸν τέκε μήτηρ.
Μηδέ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο, μηδ' ἐλεαίρων,
Ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον, ὅπως ἴδες ὀφθαλμοῖσιν·
Λίσσομαι, εἴ ποτέ τοί τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσεὺς,
Ἢ ἔπος, ἠέ τι ἔργον, ὑποσχὰς ἐξετέλεσσε
Δήμῳ ἔνι Τρώων· ὅθι πάσχετε πήματ' Ἀχαιοί,
Τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι νημερτὲς ἐνίσπες.
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Ὦ φίλ', ἐπεί μ' ἔμνησας ὀϊζύος, ἣν ἂν ἔνεικεν
Δήμῳ ἀνέτλημεν μυρίος ἄχετοι υἷες Ἀχαιῶν,
Ἥ μὲν ὅσα ξὺν νηυσὶν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον
Πλαζόμενοι κτ' λεῖδ', ὅπη ἄρξειεν Ἀχιλλεύς,
Ἠδ' ὅσα κὴ περὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
Μαρνάμεθ', ἐνθάδ' ἔπειτα κατέκταθεν, ὅσσοι ἄριστοι·
Ἔνθα μὲν Αἴας κεῖται ἀρήϊος, ἔνθα δ' Ἀχιλλεύς,
Ἔνθα δὲ Πάτροκλος, θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος,
Ἔνθα δ' ἐμὸς φίλος υἱὸς, ἅμα κρατερὸς καὶ ἀμύμων,
Ἀντίλοχος, περὶ μὲν θείειν ταχὺς, ἠδὲ μαχητής·
Ἄλλα τε πολλ' ἐπὶ τοῖς πάθομεν κακά· τίς κεν ἐκεῖνα
Πάντα γε μυθήσαιτο καταθνητῶν ἀνθρώπων;
Οὐδ' εἰ πενταετές γε καὶ ἑξαέτεις φραμίμενος
Ἐξερέοις, ὅσα κεῖθι πάθον κακὰ δῖοι Ἀχαιοί·
Πρὶν κεν ἀνιηθεὶς σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκοιο.
Εἰνάετες γάρ σφιν κακὰ ῥάπτομεν ἀμφιέποντες

"Errantis, nimium enim ipsum rerumnosum peperit mater.
"Neque ullo pacto me veritus blandiaris, neque misertus;
"Sed planè mihi narres, uteunque contigit videre:
"Supplico, si unquam tibi pater meus bonus Ulysses,
"Sive dictum, sive factum, promittens perfecit
"Populo in Trojanorum; ubi passi estis clades Græci,
"Horum nunc mihi memor sis, & mihi veritatem dicas.
Huic respondit deinde Gerenius eques Nestor,
"O amice, quoniam memorem me facis calamitatis, quam in illo
"Populo passi sumus robore indomiti filii Achivorum,
"Sive quæcunque cum navibus per obscurum pontum
"Errantes ad prædam, ubicunque duceret Achilles:
"Sive quæcunque circa urbem magnam Priami regis
"Pugnavimus; ibi subinde occisi sunt, quotquot optimi.
"Illic quidem Ajax jacet martius, illic Achilles,
"Illic & Patroclus diis, consilio æquiparandus,
"Illic & meus dilectus filius, simul fortis & inculpabilis,
"Antilochus, supra modum currendo velox atque pugnator:
"Aliaque multa præter hæc passi sumus mala. Quis illa
"Omnia utique enarraret mortalium hominum?
"Neque si quinquennio utique & sexennio hîc permanens
"Interrogaveris, quæ illic passi sunt mala divi Græci:
"Prius utique tædio affectus tuam ad patriam terram perveneris.
"Novennio enim ipsis mala nexuimus hinc inde aggredientes

ΣΧΟΛΙΑ.

95. Ὀϊζυρόν.] Ἐπίπονον, παλαίπωρον.
96. Μειλίσσεο.] Μείλιχα καὶ φθονηρὰ λέγε. Ἐλεαίρων.] Ἐλεῶν.
97. Κατάλεξον.] Ἔκαστα εἰπέ. Ἤντησας.] Ἀπλῶς ἴδες. Ὀπωπῆς.] Θέας, παρὰ τὰς ὄψεις, ἢ φωνῆς, παρὰ τὴν ὄπα,
99. Ὑποσχάς.] Ὑπομείνας, νῦν ὑποσχόμενος. Ἐξετέλεσε.] Ἐτελείωσεν, ἐπλήρωσεν.
101. Μνῆσαι.] Μνημόνευσον. Ἐνίσπες.] Εἰπέ.
104. Ἀνέτλημεν.] Ὑπεμείναμεν. Μύριος ἄχετοι.] Τὴν δύναμιν ἀκατάσχετοι, ἀνδρεῖοι.
106. Ὅπη.] Ὅπου. Ἄρξειεν.] Ἡγήσαιτο.
108. Μαρνάμεθα.] Μαχόμεθα.
110. Θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος.] Θεοῖς ἐν τῇ βουλεύσει ὅμοιος.
114. Μυθήσαιτο.] Εἴποι.
115. Παραμίμνων.] Παραμένων.
116. Ἐξερέοις.] Ἐξερωτήσεις, ἐρωτήσεις.
118. Κακὰ ῥάπτομεν.] Κακὰ ἐβουλεύομεθα, συνηργῶμεν, ἐτεχνώμεθα.

NOTÆ.

114. Καταθνητῶν) Vid. ad *Iliad.* ε'. v. 402.

NOTÆ IN SCHOLIA.

97. Ἀπήντησας) Ità pro, *malo* ἐπήντησας, & pro ὄπας, lego ὦπας, nec sine MSS. Auctoritate.

118. Συνηργῶμεν) Ità pro *corrupto* συνήχθομεν, quod in omnibus hactenùs Exemplaribus, etiam in *Aloysii*

VARIÆ LECTIONES.

106. Ὅπη) χρ. ὅπῃ. MS. *GC.*
114. Καταθνητῶν) χρ. καθ' ὑητῶν, vid. Not. in *Textum.*

Παν-

Παντοίοισι δόλοισι· μόγις δ' ἐτέλεσσε Κρονίων.
Ἔνθ' ἤπις ποτὲ μῆτιν ὁμοιωθήμεναι ἄντιω
Ἤθελ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἐνίκα δῖος Ὀδυσσεὺς
Παντοίοισι δόλοισι, πατὴρ τέος· εἰ ἐτόν γε
Κείνου ἔκγονός ἐστι· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα·
Ἦτοι γὰρ μῦθοί γε ἐοικότες, οὐδέ κε Φαίης
Ἄνδρα νεώτερον ὧδε ἐοικότα μυθήσασθαι.
Ἔνθ' ἦτοι εἶος μὲν ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς,
Οὔτε πότ' εἰν ἀγορῇ δίχ' ἐβάζομεν, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ,
Ἀλλ' ἕνα θυμὸν ἔχοντε, νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
Φρασζόμεθ', Ἀργείοισιν ὅπως ὄχ' ἄμεινα γένηται.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὺν,
Βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιούς·
Καὶ τότε δὴ Ζεὺς λυγρὸν ἐνὶ φρεσὶ μήδετο νόστον
Ἀργείοις· ἐπεὶ οὔτι νοήμονες, οὐδὲ δίκαιοι,
Πάντες ἔσαν· τῷ σφέων πολέες κακὸν οἶτον ἐπέσπον,
Μήνιος ἐξ ὀλοῆς Γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης,

" Omnigenis dolis; vix tandem finem dedit Jupiter.
" Ibi nullus unquam prudentiâ similis esse palàm
" Voluit; nam valdè multùm vincebat divus Ulysses
" Omnimodis dolis, pater tuus; siquidem tu verè
" Illius filius es; admiratio me tenet aspicientem:
" Profectò enim sermones similes; neque utique diceres
" Virum juniorem usque adeò similia loqui.
" Ibi profectò quousque quidem ego & divus Ulysses *aderamus*,
" Nunquam in concione diversum dicebamus, neque in concilio,
" Sed eundem animum habentes, mente & prudenti opinione
" Consulrabamus, Græcis ut quàm eximie optima fierent.
" Cæterùm postquam Priami urbem expugnavimus excelsam,
" Abivimusque in navibus, deusque dispersit Græcos;
" Et tunc certè Jupiter tristem in mente machinabatur reditum
" Græcis; nam neque prudentes neque justi
" Omnes erant: ideóq; ipsorum plures malum fatum consequuti sunt,
" Irâ ex perniciosâ Minervæ terribilem-patrem-habentis,

ΣΧΟΛΙΑ.

121. Ἤθελεν.] Ἠδύνατο.
122. Τέος.] Ὁ σός.
123. Ἔκγονος.] Παῖς. Σέβας.] Ἔκπληξις.
124. Μῦθοι.] Λόγοι. Φαίης.] Εἴποις, ἀντὶ τοῦ εἴποι τις ἄν.
126. Εἶος.] Ἐφ' ὃν χρόνον.
127. Δίχ' ἐβάζομεν.] Ἐδιχογνωμονοῦμεν, ἐλέγομεν.
128. Ἕνα θυμὸν ἔχοντε.] Ὁμονοοῦντε. Ἐπίφρονι.] Σωστῇ. Βουλῇ.] Σκέψει, γνώμῃ.
129. Φρασζόμεθα.] Ἐβουλευόμεθα.
130. Διεπέρσαμεν.] Παντελῶς ἐπορθήσαμεν.
131. Βῆμεν.] Ἐβημεν, εἰσήλθομεν.
134. Σφέων.] Αὐτῶν. Ἐπέσπον.] Ἐπλήρωσαν.
135. Μήνιος.] Ἐπεὶ Αἴαντα τὸν Λοκρὸν οὐκ ἐκόλασαν, βιασάμενον ἐν τῷ ἱερῷ αὐτῆς Κασσάνδραν. Μήνιος.] Ὀργῆς.

NOTÆ.

121. Ἐπὶ μάλα πολλὸν ἐνίκα δῖος Ὀδυσσεὺς Παντοίοισι δόλοισι, πατὴρ τέος) Et aliàs Laudi ducitur esse, παντοίοισι δόλοισι κεκασμένον, & ipse aliàs de se, Εἰμὶ Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισιν Ἀνθρώποισι μέλω, καὶ μου κλέος οὐρανὸν ἵκει. De quâ re, Nos fusius ad *Odyss.* α'. v. 417. *Prælection.* XXIX. Vid. infrà, ad v. 198.

NOTÆ IN SCHOLIA.

MSto, at in MSto GC. συνήργημεν, unde συνηργοῦμεν emendamus; quâ voce *Eustathius* utitur, in locum.

122. Τεὸς) Ὁ σός. Hoc ex Duobus MSS. In *Impressis* puto omissum, præ contemptu; cùm aliàs nè ἴωτα, in totâ hâc *Rhapsodiâ*, in *Impressis* omittatur, quod in MSS. reperiatur, exceptis, quæ excipio.

127. Ἐδιχογνωμονοῦμεν.) Quanquam ἐδιχονοοῦμεν, quod priùs obtinuerat, sit vox proba; cùm tamen MS. *Aloysii* ἐδιχγνωμοῦμεν, & MS. GC. ἐδιχγνωμονεῦμεν aperte præferat, ità scribo. Cætera melius ordinavi; & ad sequens *Scholion*, quo pertinebant removi.

135. Μήνιος) Pro οὐκόλασαν, lego, οὐκ ἐκόλασαν, ex *Historiâ*. Nam quod huic *Ajaci*, in *Minervæ* templo *Cassandram* violasse, Impunè fuit, nec in illum à quovis animadversum, οὐκ ἐκόλασαν, ideò *Minerva* cum omnibus pariter *Græcis* irata est. Vid. Prologum *Euripidis*, Troadum & *Hyginum*, Fab. CXVI. *Nauplius*.

VARIÆ LECTIONES.

123. Ἔκγονος) πρ. ἔκγονος, *Eustath.* fol. 1460. lin. 17. Nec hoc *H. Steph.* vidit, ut nec alias plurimas. De harum vocum inter se differentia, *Tzetzes* in *Lycophron.* v. 580.

127. Δίχ' ἐβάζομεν) πρ. δίχα βάζομεν, *H. Steph.*

Ἦτ'

Ἦτ' ἔμεν Ἀτρείδῃσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν.
Τὼ ἦ καλεσαμένω ἀγορὴν ἐς πάντας Ἀχαιοὺς
Μᾶψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐς ἠέλιον καταδύντα,
Οἱ δ' ἦλθον οἴνῳ βεβαρηότες υἷες Ἀχαιῶν,
Μῦθον μυθείσθην, τοὔνεκα λαὸν ἄγειραν.
Ἔνθ' ἦτοι Μενέλαος ἀνώγει πάντας Ἀχαιοὺς
Νόστου μιμνήσκεσθαι ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης·
Οὐδ' Ἀγαμέμνονι πάμπαν ἐήνδανε· βούλετο γάρ ῥα
Λαὸν ἐρυκακέειν, ῥέζειν θ' ἱερὰς ἑκατόμβας,
Ὡς τὸν Ἀθηναίης δεινὸν χόλον ἐξακέσαιτο,
Νήπιος, οὐδὲ τὸ ἤδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν·
Οὐ γάρ τ' αἶψα θεῶν τρέπεται νόος αἰὲν ἐόντων·
Ὡς τὼ μὲν χαλεποῖσιν ἀμειβομένω ἐπέεσσιν
Ἕζεσαν· οἱ δ' ἀνόρουσαν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Ἠχῇ θεσπεσίῃ· δίχα δὲ σφίσιν ἤδανε βουλή.
Νύκτα μὲν ἀέσαμεν χαλεπὰ φρεσὶν ὁρμαίνοντες
Ἀλλήλοις· ἐπὶ γὰρ Ζεὺς ἤρτυε πῆμα χαλοῖο·
Ἠῶθεν δ' οἱ μὲν νέας εἵλκομεν εἰς ἅλα δῖαν,
Κτήματά τ' ἐνθέμεθα, βαθυζώνους τε γυναῖκας·
Ἡμίσεες δ' ἄρα λαοὶ ἐρητύοντο μένοντες
Αὖθι, παρ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν·
Ἡμίσεες δ' ἀναβάντες ἐλαύνομεν· αἱ ὃ μάλ' ὦκα
Ἔπλεον· ἐξόρεσεν δὲ θεὸς μεγακήτεα πόντον.

"Quæ contentionem Atridas inter injecit utrosque.
" Hi verò convocatis ad concionem omnibus Achivis
" Frustrà, sed neque ex decoro ad solem occidentem,
" Venerunt enim vino gravati filii Achivorum,
" Sermones explicabant, cujus gratiâ populum congregârant.
" Ibi tum Menelaus jubebat omnes Græcos,
" Reditûs memores esse super lata dorsa maris:
" Neque Agamemnoni penitùs placebat: volebat sanè
" Populum detinere, & facere sacras Hecatombas,
" Ut Palladis vehementem iram placaret;
" Stultus; neque istoc noverat, quòd non persuasurus erat:
" Non enim statim deorum vertitur mens sempiternorum.
" Sic hi quidem asperis inter se altercantes dictis
" Stabant: ipsi verò surrexerunt fortes Græci,
" Clamore ingenti: bifariàm autem ipsis placebat consilium.
" Noctem quidem dormivimus pernicioſa mente cogitantes
" Invicem; insuper enim Jupiter parabat damnum maximum:
" Manè autem naves quidem deduximus in mare humidum:
" Resque imposuimus, demissas zonas habentesque mulieres.
" Dimidii autem populi retenti sunt manentes
" Ibidem, apud Atridem Agamemnona, pastorem populorum:
" Dimidii a. conscensâ *nave* provecti sumus; hæ autem valdè velociter
" Navigabant: stravit enim deus monstrosum pontum:

ΣΧΟΛΙΑ.

137. Καλεσαμένω.] Καλέσαντες.
140. Μυθείσθην.] Ἔλεγον. Ἄγειραν.] Συνήθροισαν.
144. Ἐρυκακέειν.] Καθέχειν, κωλύσαι.
145. Ἐξακέσαιτο.] Θεραπεύσειεν, ἰάσαιτο.
146. Πείσεσθαι.] Πείσειν.
147. Τρίπτη.] Μεταβάλλει.
148. Ἀμειβομένω.] Ἐξ ἀμοιβῆς ἀλλήλοις ἀπκειρόμενοι.
149. Ἔσαν.] Ἀντὶ Ξ, διέσησαν. Ἀνόρουσαν.] Ἀνῆρμησαν.
151. Ἄεσαμεν.] Ἀνεπαυσάμεθα; ἀκοιμήθημεν, ἢ διανυκτερεύσαμεν, ἐμείναμεν. Ὁρμαίνοντες.] Ἐνθυμούμενοι, βουλεύομενοι.
152. Ἤρτυε.] Παρεσκεύαζεν.
155. Ἐρητύοντο.] Ἐμένειαν οἰκείᾳ τῇ γνώμῃ.
157. Ἡμίσεες.] Ἥμισυς.
158. Ἐξόρεσεν.] Ἔρρωσεν, χαλεπὸν ἐποίησεν. Μεγακήτεα.] Μεγάλα κήτη ἔχοντα.

NOTÆ.

143. Ἐήνδανε) Pro ἤδανε. Vid. ad *Iliad.* ω'. v. 25.
147. Οὐ γάρ τ' αἶψα θεῶν) Vid. *Iliad.* ι'. v. 493.

NOTÆ IN SCHOLIA.

146. Πείσεσθαι) Πείσειν, ut benè Duo MSS. malè *Impressi* πείσεσθαι, nisi simul sumas ἔμελλε, πείσεσθαι ἔμελλε) Πείσειν.
155. Γνώμῃ) Ità MSS. Duo; quare βουλῇ, quod olim in *Impressis*, minùs placet.

VARIÆ LECTIONES.

144. Ῥίζειν) γρ. ῥίξαι, *H. Steph.*

Ἐς Τένεδον δ' ἐλθόντες, ἐρέξαμεν ἱερὰ θεοῖσιν,
Οἴκαδε ἱέμενοι· Ζεὺς δ' ὄφρα μήδετο νόστον,
Σχέτλιος, ὅς ῥ' ἔριν ὦρσε κακὴν ἐπὶ δεύτερον αὖτις.
Οἱ μὲν ἀπερέψαντες ἔβαν νέας ἀμφιελίσσας,
Ἀμφ' Ὀδυσῆα ἄνακτα δαίφρονα ποικιλομήτην,
Αὖτις ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦρα φέροντες.
Αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηυσὶν ἀολλέσιν, αἵ μοι ἕποντο,
Φεῦγον, ἐπεὶ γίνωσκον, ὃ δὴ κακὰ μήδετο δαίμων.
Φεῦγε δὲ Τυδέος υἱὸς ἀρήϊος, ὦρσε δ' ἑταίρους·
Ὀψὲ δὲ δὴ μετὰ νῶϊ κίε ξανθὸς Μενέλαος,
Ἐν Λέσβῳ δ' ἔμιχεν δολιχὸν πλόον ὁρμαίνοντας,
Ἦ καθύπερθε Χίοιο νεώμεθα παιπαλόεσσης,
Νήσου ἔπι Ψυρίης, αὐτῇ ἐπ' ἀριστερὰ ἔχοντες,
Ἦ ὑπένερθε Χίοιο, παρ' ἠνεμόεντα Μίμαντα.
Ἠιτέομεν δὲ θεὸν φῆναι τέρας· αὐτὰρ ὅγ' ἡμῖν
Δεῖξε, καὶ ἠνώγει πέλαγος μέσον εἰς Εὔβοιαν
Τέμνειν, ὄφρα τάχιστα ὑπὲκ κακότητα φύγοιμεν.
Ὦρτο δ' ἐπὶ λιγὺς ἔργον ἀήμεναι· αἱ δὲ μάλ' ὦκα
Ἰχθυόεντα κέλευθα διέδραμον· ἐς δὲ Γεραιστὸν

" In Tenedum autem quum advenimus, fecimus sacra diis,
" Domum *pervenire* cupientes: Jupiter autem nondum curabat reditum,
" Infestus: qui contentionem concitavit malam secundò iterum.
" Alii quidem reversuri ascenderunt naves remis utrinque impulsas,
" Qui circa Ulyssem erant regem prudentem varii consilii,
" Rursus Atridæ Agamemnoni gratificantes.
" Sed ego cum navibus congregatis, quæ me sequebantur,
" Fugi: quoniam cognoscebam; quòd jam mala meditabatur deus.
" Fugit & Tydei filius bellicosus, impulitque socios:
" Serò autem ad nos venit flavus Menelaus,
" In Lesbo etenim offendit de longâ navigatione deliberantes,
" An supra Chium iremus asperam,
" Ad Insulam Psyriam, ipsam à sinistris habentes,
" An sub Chio, ad ventosum Mimanta.
" Rogavimus itaque deum ostendere signum: sed hic nobis
" Ostendit & jussit pelagus medium in Euboeam
" Sulcare; ut quàm celerrimè infortunium fugeremus.
" Cœpit autem stridulus ventus spirare; hæ verò valdè velocitèr
" Piscosas vias percurrerunt; & ad Geræstum

ΣΧΟΛΙΑ.

159. Ἐρίξαμεν.] Ἐπρᾴξαμεν, ἐθύσαμεν.

164. Ἔρρα.] Ἐπιθυμητά.

168. Μετὰ νῶϊν.] Ὡς περὶ ἡμᾶς, μεθ' ἡμᾶς.

169. Λέσβῳ.] Λέσβον, νῆσον Τροίας, ἔχουσα πόλεις, Πύρραν, Ἔρεσσον, Μιτυλλήνην, Μήθυμναν, Ἄντισσαν. Ἔμιχεν.] Κατέλαβεν. Δολιχὸν πλόον ὁρμαίνοντας.] Διανοουμένους περὶ μακρᾶς πλόας.

170. Καθύπερθε.] Ὑπεράνω θεν. Νεώμεθα.] Πορευόμεθα, ἀντὶ δὲ πλέομεν. Παιπαλόεσσης.] Τραχείας.

171. Νήσου ἔπι Ψυρίης.] Νησίδιόν ἐστι λυπρὸν ἀπέχον σταδίους π', τῆ Χίῳ· ὃ καλεῖται ἔχει, ἐν ᾧ ἐστὶ λιμὴν κινδυνεύομενος ἀπὸ τῶν Αἰγαίων πελάγους παρασυρομένας πρὸς ναῦς· μέμνηται Δημοσθένης· κεῖται ἡ νῆσος Χίου πρὸς τῇ Ψυρῶν ἢ τῇ Μίμαντι. Αὐτῇ ἐπ' ἀριστερὰ ἔχοντες.] Τῇ Χίον λέγει.

172. Παρ' ἠνεμόεντα Μίμαντα.] Ὁ Μίμας, ὄρος ἀπὸ Μίμαντος, ἑνὸς τῶν γιγάντων, ὀνομασθέν. Ἠνεμόεντα.] Ἀνέμοις καταπνεόμενον, κατήνεμον, ὑψηλόν. Ὑπένερθεν.] Ὑποκάτωθεν. Ἐρυθρῶν Ἰωνίας, ἀντικρυς Χίου, τῆ νήσῳ.

173. Ἠιτέομεν.] Ἠτοῦμεν, παρεκαλοῦμεν. Φῆναι.] Δεῖξαι.

174. Ἠνώγει.] Ἐκέλευεν. Πέλαγος μέσον.] Τῇ τούτων μέσῃ ὁδόν. Εὔβοιαν.] Νῆσον, ἐγγὺς Ἀθηνῶν.

175. Τέμνειν.] Διαπερᾶν. Κακότητα.] Τὸν κίνδυνον, τῇ κακίαν.

176. Οὖρος.] Πόμπιμος ἄνεμος. Ἀήμεναι.] Πνεῖν, φυσᾶν.

177. Ἰχθυόεντα κέλευθα.] Τὴν θάλασσαν λέγει. Γεραιστόν.] Γεραιστὸς, λιμὴν Εὐβοίας.

NOTÆ IN SCHOLIA.

169. Ἔρεσσον) *Aloysii* MS. & *Stephanus* περὶ πόλεων, Ἔρεσον legunt, undè *Theophrastus* Ἐρέσιος. *Strabo* tamen Ἐρεσσὸς legit, cum Duplici σ'. & *Acuto* in ultimâ.

172. Παρ' ἠνεμόεντα Μίμαντα) Ὁ Μίμας, ὄρος Ἐρυθρῶν &c. Ità corrigo, Auctoritate MSti *Aloysiani*, quod legit imprimis, Μίμας δ' ὄρος ἐρυθρὸν Ἰωνίας, ἀντικρυς Χίου τῆ νήσῳ. Ἐρυθρὸν corrigo, in Ἐρυθρῶν, & καὶ rejicio, à *Strabone* doctus; qui Montem hunc ad *Erythras* ponit, quam & ille *Jovis* Civitatem docet, fol. 645. & *Stephanus* περὶ πόλεων, v. Ἐρυθραί. Quod olim in fine hujus *Scholii* sequebatur, Μίμαντα) Ὁ Μίμας, ὄρος ἐρυθρὸν ἀντικρὺ Χίου, nunc deleo, cùm omnem ejusdem vim in principio extractam habeas. De Gigante *Mimante*, vid. *Horat.* l. 3. Od. iv. Sed quid *Typhœus*, aut validus *Mimas* &c.

Ἐγγύ-

Ἐννύχιαι καταγοῦσι· Ποσειδάωνι δὲ ταύρων
Πολλὰς ἐπὶ μήρ' ἔθεμεν, πέλαγος μέγα μετρήσαντες.
Τέτρατον ἦμαρ ἔην, ὅτ' ἄρ' Ἀργεῖοι νῆας ἔἰσας
Τυδείδεω ἕταροι Διομήδεος ἱπποδάμοιο
Ἔστησαν· αὐτὰρ ἔγωγε Πύλονδ' ἔχον· οὐδέ ποτ' ἔσβη
Οὖρος, ἐπειδὴ πρῶτα θεὸς προέηκεν ἄησαι.
Ὣς ἦλθον, φίλε τέκνον, ἀπθυθὴς· οὐδέ τι οἶδα
Κείνων, οἵ τ' ἐσάωθεν Ἀχαιῶν, οἵ τ' ἀπόλοντο.
Ὅσσα δ' ἐνὶ μεγάροισι καθήμενος ἠμετέροισι
Πεύθομαι, ἦ θέμις ἐστί, δαήσεαι, οὐδέ σε κεύσω.
Εὖ μὲν Μυρμιδόνας φάσ' ἐλθέμεν ἐγχεσιμώρους,
Οὓς ἄγ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱός·
Εὖ δὲ Φιλοκτήτεω, Ποιάντιον ἀγλαὸν υἱόν·
Πάντας δ' Ἰδομενῆς Κρήτην ἐσάγαγ' ἑταίρους,
Οἳ φύγον ἐκ πολέμου, πόντος δέ οἱ οὔτι ἀπούρας·
Ἀτρεΐδην δ' ἦ καὶ αὐτὸς ἀκούετε, νόσφιν ἐόντες,
Ὡς τ' ἦλθ', ὡς τ' Αἴγισθος ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
Ἀλλ' ἦτοι κεῖνος μὲν ὀπισμυγερῶς ἀπέτισεν·

" Nocturnæ deductæ sunt: Neptuno autem taurorum
" Multas coxas imposuimus, pelagus magnum emensi.
" Quartus dies erat quando in Argis naves æquales
" Tydidæ socii Diomedis bellicosi
" Constituêre: Sed ego Pylum versus cursum tenui; nec unquam defuit
" Ventus, postquam primùm deus præmisit flare.
" Sic veni, dilecte fili, inscius; nec scio quicquam
" De illis, qui servati sint Achivorum, quique perierint.
" Quæcunque autem in domibus sedens nostris
" Audivi, quatenus fas est, doceberis, neque te celabo.
" Benè quidem Myrmidonas dicunt rediisse hastâ exercitatos,
" Quos duxit Achillis magnanimi præclarus filius.
" Benè autem Philoctetæ, Pœantis illustrem filium:
" Omnes autem Idomeneus in Cretam duxit socios,
" Qui fugerunt ex bello: pontus etenim ipsi nullum abstulit.
" Atridem verò & ipsi auditis, quanquam procul sitis,
" Et quomodò venit, & quomodò Ægisthus molitus est tristè mortem:
" Sed ille quidem etiam miserabilitèr persolvit:

ΣΧΟΛΙΑ.

178. Ἐννύχιαι.] Ἑωθιναὶ, ὑπὸ νύκτα.

179. Μετρήσαντες.] Διελθόντες, ἀμφιπεφάνται, ἐκπεφοβημένοι.

182. Ἔσθη.] Ἐσθέσθη, ἐπαύσατο.

183. Ἄῆναι.] Πνεῦσαι.

184. Φίλε τέκνον.] Ἤτοι ἀντὶ τοῦ Σημαινόμενον ἀπήντησε φίλος· τὸ γὰρ τέκνον ἐδέχετο· ἢ ἀντὶ τοῦ συνώνυμον, τὸ παῖς. Ἀπθυθὴς.] Μηδὲν πυνθανόμενος, ἢ ἀκούσας.

185. Ἐσάωθεν.] Ἐσώθησαν.

187. Πεύθομαι.] Πυνθάνομαι, ἀκούω. Ἢ θέμις.] Ὡς δίκαιον, ὡς ὁ νόμος. Δαήσεαι.] Μαθήσῃ. Κεύσω.] Κρύψω.

188. Εὖ μὲ Μυρμιδόνας.] Οἱ νεώτεροι τὸ Νεοπτόλεμον εἰς τὸν Ἤπειρον ἐλθεῖν λέγουσι.

192. Πόντος δέ οἱ οὔτι ἀπούρας.] Οὐκ ἀπήλασεν ὁ πάντας πνέων, ὥς τι ἐκπονήσαντα πικρόν.

194. Ἐμήσατο.] Διεπράξατο, εἰργάσατο.

195. Ἐπισμυγερῶς.] Ἐπιπόνως, τὸ μίσητον μετέλαπτον· Αἰολικῶς ἐστὶν, ἐπιπόνως.

NOTÆ.

179. Πόλλ' ἐπὶ μήρ' ἔθεμεν) Ità *Eustath.* & *H. Steph. Florentina* verò μηρί' ἔθεμεν, quam *Lectionem* sunt qui defendunt, per *συνεκφώνησιν* contrahentes Duas breves in unam longam. Verùm non modò μηρία *Homero*, sed & μηρὰ, ut *Odyss. ν'.* v. 27. Μηρὰ δὲ κείαντες δαίνυσ' ἐλικυδέα δαῖτα, ut ibi *Florentina* etiam. Vid. *Christophori Wasii* Senarium, c. 14. p. 205.

185. Ὅσσα δ' ἐνὶ μεγάροισι) *Ultima* Ω ἐνὶ producitur, vi *Toni sui* & ob μ'. ut β'. v. 338.

NOTÆ IN SCHOLIA.

184. Ἀπήντησε φίλος· τὸ ἦ δ') Olim ἀπήντησε. φίλος ἦ τὸ &c. impeditissimè; quod nisi *Aloysii* MS. diremisset, ità legerem, Φίλος ἦ ἀρσενικὸν, τὸ δ' τέκνον ἐδέχετο.

195. Ἐπισμυγερῶς) Ità pro σμυγερῶς lego, quia simplex nullo modo hic locum potest habere, & *Hesych.* Ἐπισμυγερῶς. Ἐπιπόνως. Agnosco vocem σμυγερῶς, aliàs occurrere; verùm in *Textu* hujus loci, nequaquam; quare neque in *Scholiis*, in quibus Verba *Textûs* repeti debent. Μετέλαπτον lego, pro corrupto illo μετήλαπτον, *Impress.* & μετήλειπτον, *Aloysian.* & *Aldin.*

VARIÆ LECTIONES.

179. Μήρ' ἔθεμεν) γρ. μηρί' ἔθεμεν, *Florentin.* vid. Not. ad *Textum.*

185. Οἵ τ' ἐσάωθεν) γρ. οἵ π σάωθεν, MSS. GC. & *Aloysii*; in *Schol.* enim ibi, & in *Ald.* Σάωθεν) Ἐσώθησαν.

195. Ἐπισμυγερῶς) γρ. ἐπὶ σμυγερῶς, Vid. Not. in *Br. Schol.*

Ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι
Ἀνδρός· ἐπεὶ καὶ κεῖνος ἐπίσαλτο πατροφονῆα,
Αἴγισθον δολόμητιν, ὃς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
Καὶ σύ, φίλος, μάλα γάρ σ' ὁρόω καλόν τε μέγαν τε,
Ἄλκιμος ἔσσο, ἵνα τίς σε καὶ ἀψιγόνων εὖ εἴπῃ.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
Καὶ λίην κεῖνος μὲν ἐπίσαλτο, καί οἱ Ἀχαιοὶ
Οἴσουσι κλέος εὐρύ, καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδήν.
Αἴ γὰρ ἐμοὶ τοσσήνδε θεοὶ δύναμιν περὶ θεῖεν
Τίσασθαι μνηστῆρας ὑπερβασίης ἀλεγεινῆς,
Οἵτε μοὶ ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.
Ἀλλ' ἤ μοι τοίγ' τον ἐπέκλωσαν θεοὶ ὄλβον,
Πατρί τ' ἐμῷ καὶ ἐμοί· νῦν ἦ χρὴ τελάμεν ἔμπης.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Ὦ φίλ', ἐπεὶ δὴ ταῦτά μ' ἀνέμνησας καὶ ἔειπες,
Φασὶ μνηστῆρας σῆς μητέρος εἵνεκα πολλὺς
Ἐν μεγάροις, ἄεκητι σέθεν, κακὰ μηχανάασθαι.
Εἰπέ μοι, ἦε ἑκὼν ὑποδάμνασαι, ἦ σέ γε λαοὶ
Ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ὑποσπόμενοι θεοῦ ὀμφῇ;
Τίς δ' οἶδ', εἴ κέ ποτέ σφι βίας ἀποτίσεται ἐλθών,
Ἢ ὅγε μοῦνος ἐών, ἢ καὶ σύμπαντες Ἀχαιοί;
Εἰ γάρ σ' ὡς ἐθέλοι φιλέειν γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὡς τότ' Ὀδυσῆϊ θρασυκήδεϊ κυδαλίμοισι,

" Adeò bonum, & filium interempti relictum esse
" Viri, quoniam & ille i. e. *Oresten* ultus est patricidam
" Ægisthum dolosum, qui ejus patrem inclytum interfecerat.
" Et tu, amice, valdè enim te video bonúmque magnúmque,
" Fortis esto; ut aliquis tibi, & posterorum benè dicat.
Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est,
" O Nestor Neleiade, magna gloria Græcorum,
" Et jure ille quidem ultus est, & ei Græci
" Deferent gloriam latam, & posteris præconium.
" Utinam enim mihi tantam dii vim dedissent
" Ulciscí procos injuriæ molestæ *causa*,
" Qui me contumeliâ afficientes nefanda moliuntur.
" Sed neutiquam mihi hujusmodi destinârunt dii honorem,
" Patríque meo & mihi; nunc igitur opus est pati nihilo secius.
Hunc excepit verbis Gerenius eques Nestor,
" O amice, quandoquidem de his me admones & loquutus es,
" Ferunt procos, tuam matrem propter, multos
" Domi, te invito, mala machinari.
" Dic mihi, an lubens victus es, an te cives
" Odio habent publicè, sequentes dei impulsum?
" Quis novit, an aliquando ipsórum violentiam puniet, quando venerit,
" Sive ille solus, sive universi Achivi?
" Si enim te sic vellet amare cæsia Minerva,
" Quemadmodum Ulyssis quondam supra-modum-curam-habuit glorioso

ΣΧΟΛΙΑ.

196. Καταφθιμένοιο.] Ἀποθανόντος. Λιπέσθαι.] Καταλειφθῆναι.
205. Αἴ γὰρ ἐμοί.] Εἴθε γὰρ ἐμοί.
206. Ὑπερβασίης.] Ὑπερφανίας.
208. Ἐπίκλωσαν.] Εἱμαρμένον γενέσθαι ἐποίησαν. Ὄλβον.] Εὐδαιμονίαν.
209. Τετλάμεν.] Καρτερεῖν.
213. Μηχανάασθαι.] Ἐπινοεῖν.
214. Ὑποδάμνασαι.] Ὑποτάξαι.
215. Ἐχθαίρουσι.] Μισοῦσιν. Ἐποσσόμενοι.] Ἀκολουθοῦντες καὶ πειθόμενοι. Ὀμφῇ.] Χρησμῷ, κληδόνι, μαντείᾳ.

NOTÆ.

196. Ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι) Hunc locum egregiè ornat *Ælian.* Hist. Animal. l. 4. c. 45. De *Leone*, socii sui *Canis* necem, ab *Urso* vindicante.

198. Αἴγισθον δολόμητιν) Hic *Dolus malus* damnatur. Vid. ad v. 121.

VARIÆ LECTIONES.

204. Ἐσσομένοισιν ἀοιδήν) γρ. ἐσσομένοισι πυθέσθαι. *H. Steph.*
211. Ἔειπας) γρ. ἔειπες, *H. Steph.*
219. Περικήδεϊ) γρ. πέρι κήδει.

Δήμῳ

Δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί·
Οὐ γάρ πω ἴδον ὧδε θεὺς ἀναφανδὰ φιλεῦντας,
Ὡς κείνῳ ἀναφανδὰ παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη·
Εἴ σ' ὕπως ἐθέλοι φιλέειν, κήδοιτό τε θυμῷ,
Τῷ κέν τις κείνων γε καὶ ἐκλελάθοιτο γάμοιο.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ὦ γέρον, ὔπω τοῦτο ἔπος τελέεσθαι ὀΐω·
Λίην γὰρ μέγα εἶπες· ἄγαμαι μ' ἔχει· οὐκ ἂν ἔμοιγε
Ἐλπομένῳ τὰ γένοιτ', οὐδ' εἰ θεοὶ ὣς ἐθέλοιεν.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Τηλέμαχος, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Ῥεῖα θεὸς γ' ἐθέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαώσαι.
Βουλοίμην δ' ἂν ἔγωγε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας,
Οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι,
Ἢ ἐλθὼν ἀπολέσθαι ἐφέστιον, ὡς Ἀγαμέμνων
Ὤλεθ', ὑπ' Αἰγίσθοιο δόλῳ καὶ ἧς ἀλόχοιο.
Ἀλλ' ἦτοι θάνατον μὲν ὁμοίιον οὐδὲ θεοί περ
Καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δύνανται ἀλαλκέμεν· ὁππότε κέν δὴ
Μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Μέντορ, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, κηδόμενοί περ.
Κείνῳ δ' οὐκ ἔτι νόστος ἐτήτυμος, ἀλλά οἱ ἤδη
Φῆσαν ἀθάνατοι θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.
Νῦν δ' ἐθέλω ἔπος ἄλλο μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
Νέστορ'· ἐπεὶ περίοιδε δίκας ἠδὲ φρόνιν ἄλλων·
Τεὶς γὰρ δή μιν φασὶν ἀνάξασθαι γένε' ἀνδρῶν·

" Populo in Trojanorum, ubi passi sumus dolores Græci:
" Non enim unquam vidi usque adeò deos manifestè amantes,
" Quemadmodum illi manifestè astitit Pallas Minerva;
" Si te, *inquam*, adeò vellet amare, curaréque in animo,
" Sanè quispiam illorum utique oblivisceretur nuptiarum.
Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est,
" O senex, nondum hunc sermonem perfectum iri existimo:
" Supra modum enim magna dixisti, stupor me tenet; non utique mihi
" Speranti ea contingerent; neque si dii sic vellent.
Hunc rursus alloquebatur dea cæsia Minerva,
" Telemache, quod tibi dictum effugit septum dentium?
" Facile Deus sanè, si voluerit, etiam ex longinquo virum servaverit.
" Mallem verò ego etiam dolores multos passus
" Domum redire, & reditûs diem videre,
" Potiùs quàm veniens perire in propriâ domo; veluti Agamemnon
" Periit, ab Ægisthi fraude & suæ uxoris.
" Verum enimverò mortem omnibus communem, neque dii ipsi
" Etiam ab amato viro volunt arcere, quandocunque tandem
" Fatum pernitiosum corripuerit asperæ mortis.
Hunc rursus Telemachus prudens contrà alloquutus est,
" Mentor, nè amplius hæc differamus, tristes licet:
" Illi verò non ampliùs reditus certus; sed ei jam
" Destinârunt immortales mortem & fatum nigrum.
" Nunc verò volo aliud inquirere & interrogare
" Nestorem, quoniam præ *aliis* novit jurâ & prudentiam:
" Ter enim ipsum dicunt imperâsse sæculis virorum,

ΣΧΟΛΙΑ.

221. Ἀναφανδά.] Ἐκ τοῦ φανερῶ, φανερῶς. Φιλεῦντας.] Φιλοῦντας.
223. Κήδοιτο.] Φροντίζοι.
224. Ἐκλελάθοιτο.] Ἐπιλάθοιτο.
231. Σαώσαι.] Σῶσαι, ἀντὶ τοῦ σώσῃ.
234. Ἐφέστιος.] Ἐπὶ τῷ ἑαυτοῦ ἑστίᾳ, εἰς τὴν ἰδίαν οἰκίαν.
236. Ὁμοίιον.] Τὸν ὁμοίως ἐπὶ πάντας καιρὸν φύσιν ἐρχόμενον.
238. Μοῖρα.] Θανατικὴ ἀνάγκη.
240. Λιγέ' μυθησώμεθα.] Διαλεγώμεθα. Κηδόμενοί περ.] Καίτοι λυπούμενοι.
241. Ἐτήτυμος.] Ἀληθής.
242. Φράσαντο.] Ἐβουλεύσαντο.
244. Δίκας.] Δίκαια, καθήκοντα. Φρόνιν.] Φρόνησιν.
245. Ἀνάξασθαι.] Βασιλεῦσαι.

VARIÆ LECTIONES.

223. Οὕτως ἐθέλοι) *rec.* ὕπως γ' ἐθέλοι malè; ὕπω γ' ἐθέλοι, melius.
227. Οὐκ) *rec.* οὐδ', *H. Steph.*
230. Τηλέμαχε) *rec.* Τηλέμαχε, malè.
240. Λιγέ' μυθησώμεθα) *rec.* λιγώμεθα, *H. Steph.* & MS. *GC.* & *Aldin.* Schol. & Text. & melior *Lectio.*

Ὥστε μοὶ ἀθανάτοις ἰνδάλλεται εἰσορόωσιν.
Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, σὺ δ' ἀληθὲς ἔνισπε,
Πῶς ἔθαν' Ἀτρεΐδης βὺρυχρείων Ἀγαμέμνων;
Πῇ Μενέλαος ἔλιπ; τίνα δ' αὐτῷ μήσαλ' ὄλεθρον
Αἴγισθος δολόμητις; ἐπεὶ κτάνε πολλὸν ἀρείω.
Ἦ οὐκ Ἄργεος ἦεν Ἀχαιϊκοῦ, ἀλλά πη ἄλλη
Πλάζεθ' ἑπ' ἀνθρώπους, ὁ ἦ, θαρσήσας κατέπεφνε;
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Τοίγαρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ' ἀγορεύω·
Ἦτοι μὲν τόδε κ' αὐτὸς οἴεαι, ὥς κεν ἐτύχθη·
Εἰ ζώοντ' Αἴγισθον ἐνὶ μεγάροισιν ἔτετμε
Ἀτρεΐδης, Τροίηθεν ἰών, ξανθὸς Μενέλαος·
Τῷ κέ οἱ οὐδὲ θανόντι χυτλὼ ἐπὶ γαῖαν ἔχυσαν,
Ἀλλ' ἄρα τόν γε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν
Κείμενον ἐν πεδίῳ ἑκὰς ἄστεος· οὐδέ κε τίς μιν
Κλαῦσεν Ἀχαιϊάδων· μάλα γὰρ μέγα μήσατο ἔργον.
Ἡμεῖς μὲν γὰρ κεῖθι πολέας τελέοντες ἀέθλους
Ἥμεθ'· ὁ δ' εὐκνήμῳ μυχῷ Ἄργεος ἱπποβότοιο
Πόλλ' Ἀγαμεμνονίῃ ἄλοχον θέλγεσκε ἐπέεσσιν,
Ἦ' ἤτοι τοπεὶν μὲν ἀναίνετο ἔργον ἀεικὲς
Δῖα Κλυταιμνήστρη, φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσι·

"As atque mihi immortalibus æquiparatur aſpectu.
"O Neſtor Neleida, tu verò verum dic,
"Quomodo mortuus eſt Atrides latè imperans Agamemnon?
"Ubi Menelaus erat? Quam illi machinatus eſt mortem
"Ægiſthus doloſus? Quoniam occidit ſe multò præſtantiorem.
"Annon in Argo erat Achaïco *Menelaus?* An alicubi alibi
"Errabat apud homines, ille verò ſumpto animo interfecit?
Huic reſpondit deinde Gerenius eques Neſtor,
"Profectò ego tibi, fili, vera omnia dicam;
"Enimverò quidem hoc ipſe ſuſpicaris, quemadmodum reverà accidit:
"Si viventem Ægiſthum in ædibus inveniſſet
"Atrides, à Trojâ profectus, flavus Menelaus;
"Sanè ei néque mortuo fuſilem terram infudiſſet,
"Sed certè canéſque & aves comediſſent
"Jacentem in campo procul ab urbe; neque ulla ipſum
"Deploràſſet Achivarum: valdè enim ingens admiſit facinus.
"Nos quidem illic *in Trojâ* multa obeuntes certamina,
"Aſſidebamus; ille interim deſidioſus in ſeceſſu Argi equos-paſcentis
"Multùm Agamemnoniam uxorem demulſit verbis:
"Ipſa quidem anteà certè abnuebat facinus indignum
"Diva Clytemneſtra; mente enim utebatur bonâ:

ΣΧΟΛΙΑ.

248. Ἰνδάλλεται.] Ὁμοιοῦται, φαίνεται, φαντάζεται. Εἰσορόωσιν.] Ὁρᾶν, ἀντὶ δὲ ὁρῶντι, βλέποντι.

249. Μήσατο.] Εἰργάσατο. ἐπιχήσατο.

250. Δολόμητις.] Δόλια βουλευσάμενος. Κτάνε.] Ἀπέκτεινεν, ἐφόνευσεν. Ἀρείω.] Βελτίονα.

251. Ἦ οὐκ Ἄργεος ἦεν Ἀχαιϊκοῦ.] Ἆρα οὖν ἐν τῷ Ἄργει ἦν τῆς Ἀχαΐας;

252. Καπνίζειν.] Ἀπέκτεινεν.

254. Ἀγορεύω.] Λέγω, εἶπον.

256. Ἔπτυσεν.] Κατέλαβεν.

257. Τροίηθεν.] Ἀπὸ τῆς Τροίας.

ΝΟΤΑΕ.

246. Ὥστε μοὶ ἀθανάτοις ἰνδάλλεται) Κατ' ἐκεῖνο δὲ Θαλῆς, Πρεσβύταται τῶν ὄντων Θεός· ἀγέννητον γάρ. *Diog. Laert.* l. 1. §. 35.

251. Ἦ οὐκ Ἄργεος ἦεν Ἀχαιϊκοῦ) Ἦ οὐκ ἦν ἐν τῇ Λακωνικῇ; Οὐ μόνον γὰρ Ἄργος, ἡ Πελοποννησος, ἀλλ'

NOTÆ IN

249. Μήσατο) Emendo tantùm & lego ἐπιχήσατο, pro ἐπιχήσαστο &c.

VARIÆ LECTIONES.

251. Ἦ) γρ. ἢ. Ἀχαιϊκοῦ) γρ. Ἀχαϊκῆς, *Euſtath.* fol. 1465. lin. 61. omiſit *H. Steph.*

258. Χυτλώ.] Τῷ ἐπιχεομένῳ τοῖς νεκροῖς γῆν.

259. Οἰωνοί.] Σαρκοφάγοι ὄρνιθες. Κατέδαψαν.] Κατέφαγον.

261. Μέγα μήσατο ἔργον.] Νῦν μέγα κὴ χαλεπὸν ἐβουλεύσατο· ὅ ἐστιν, ἔργον χαλεπὸν ἐμηχανήσατο.

262. Τελέοντες.] Ἐκτελοῦντες.

263. Μυχῷ Ἄργεος.] Τῷ ἐσωτάτῳ μέρει τοῦ Ἄργους.

264. Θέλγεσκε.] Ἠπάτα.

265. Ἔργον ἀεικές.] Τὸ μοιχείαν.

266. Δῖα Κλυταιμνήστρη.] Δῖα, εὐγενὴς, ἀφ' οὗ μοιχεύεσθαι. Φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσι.] Φρεσὶν ἀγαθαῖς.

TÆ.

ἰδίως ἡ Λακωνικὴ, Ἄργος καλεῖται. *Euſtath.* fol. 222. lin. 16. Vid. *Nicolaum Cragium*, De *Lacedæm.* Republ. l. 1. c. 1. & *Straben.* Geograph. l. 8. fol. 365. & 369. De voce Ἀχαιϊκὸν, vid. ad *Hiad.* i. v. 141.

SCHOLIA.

251. Ἀχαϊάς) Ità ſcribo & emendo pro corrupto Ἀχαιϊκῆς, ex MSto *Aloyſii.*

VARIÆ LECTIONES.

260. Ἄστεος) γρ. Ἄργεος. *H. Steph.*

266. Κέχρητο) γρ. κέχρητο. *Euſtath.* fol. 1466. l. 36.

Πὰρ

Πὰρ γὰρ ἕλω ϗ ἀοιδὸς ἀνὴρ, ᾧ πολλ' ἐπέτελλεν
Ἀτρείδης, Τροίηνδε ϗιὼν, εἴρυσθαι ἄκοιτιν.
Ἀλλ' ὅτε δή μιν μοῖρα θεῶν ἐπέδησε δαμῆναι,
Δὴ τότε τ' μὲν ἀοιδὸν ἄγων ἐς νῆσον ἐρήμην,
Κάλλιπεν οἰωνοῖσιν ἕλωρ ϗ κῦρμα γενέσθαι·
Τὴν δ' ἐθέλων ἐθέλουσαν ἀνήγαγεν ὅνδε δόμονδε.
Πολλὰ δ' μηρί' ἔκηε θεῶν ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
Πολλὰ δ' ἀγάλματ' ἀνῆψεν, ὑφάσματά τε, ϗρυσόν τε,
Ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ὃ ἔμπορε ἤλπετο θυμῷ.
Ἡμεῖς μὲν γὰρ ἅμα πλέομεν Τροίηθεν ἰόντες,
Ἀτρείδης ϗ ἐγὼ, φίλα εἰδότες ἀλλήλοισιν·
Ἀλλ' ὅτε Σούνιον ἱερὸν ἀφικόμεθ', ἄκρον Ἀθηνῶν,
Ἔνθα κυβερνήτην Μενελάου Φοῖβος Ἀπόλλων
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνε,
Πηδάλιον μὲν χερσὶ θεύσης νηὸς ἔχοντα,
Φρόντιν Ὀνητορίδην, ὃς ϗαίνυτο φῦλ' ἀνθρώπων
Νῆα κυβερνῆσαι, ὁπότε σπέρχοιεν ἄελλαι.

" Etenim aderat cantor vir, cui plurimùm mandârat
" Atrides, ad Trojam profecturus, ſervare uxorem.
" Sed cùm jam ipſam fatum deorum irretivit *ad hoc*, *ut* domaretur,
" Jam tum ipſum cantorem ducens in inſulam deſertam,
" Dereliquit avibus lanienam & prædam fieri;
" Ipſam verò volens volentem duxit ſuam in domum.
" Multa autem fœmora adolebat deorum ſuper ſacra altaria;
" Multáque Donaria ſuſpendit, veſtésque, aurúmque,
" Quòd perfeciſſet magnum negocium, quod nunquam ſperâſſet in animo.
" Nos quidem ſimul navigabamus Troſiâ profecti,
" Atrides *Menelaus* & ego, amica cognoſcentes invicem:
" Sed cùm ad Sunium ſacrum pervenimus, promontorium Athenarum,
" Illic gubernatorem Menelai Phœbus Apollo
" Suis ſuavibus telis ſuperveniens occidit,
" Clavum in manibus currentis navis geſtantem,
" Phrontin Onetoridem; qui vincebat ſecula hominum
" In nave gubernandâ, quoties ingruebat procella.

ΣΧΟΛΙΑ.

267. Πὰρ γὰρ ἕλω ϗ ἀοιδός.] Συμπαρῆν ὁ αὐτῇ καὶ ἀοιδός· τὸ γὰρ ἀρχαῖον, οἱ ἀοιδοὶ φιλοσόφων τάξιν ἐπεῖχον. Τινὲς δὲ, κακῶς νοήσαντες, τὸ εὐνοῦχον ἀπέδοσαν.

268. Εἴρυσθαι.] Φυλάττειν.

271. Κῦρμα.] Ἐγκύρημα, ἐπίτυχμα.

273. Ἔκηε.] Ἔκαυσεν.

274. Ἀγάλματα. Ἀνῆψεν.] Ἀναθήματα. Ἀνῆψεν. Ἀνέθηκεν. Ὑφάσματα.] Ἱματία ὑφαντά.

275. Ἤλπετο.] Ἤλπιζεν.

278. Σούνιον.] Ἀκρωτήριον τῆς Ἀττικῆς. Ἱερὸν, τίμιον. Ἀφικόμεθα.] Παρεγενόμεθα. Ἄκρον Ἀθηνῶν.] Ἀπὸ τῆς πόλεως τῶν Ἀττικῶν εἴρηκεν.

282. Φρόντιν Ὀνητορίδην.] Παρὰ τὸ φροντίζειν ϗ ὄνησιν εἶναι, πίπλακε τὰ ὀνόματα. Ἐκαίνυτο.] Ἐνίκα. κυρίως δὲ τὸ καίνυσθαι, τὸ κτείνασθαι νικήσας· καίνειν γὰρ τὸ φονεύειν ἐστί. τὸ δὲ ἀπέρχοιεν, ἀντὶ τοῦ καπνίζοιεν.

NOTÆ.

267. Πὰρ γὰρ ἕλω ϗ ἀοιδὸς) *Strabo*, l. 1. fol. 16. καὶ Ὅμηρος δὲ τοὺς ἀοιδοὺς παφρονιστὰς εἰρηκεν, καθάπερ τοὺς Κλυταιμνήστρας φύλακα, κλ. *Athenæ.* l. 1. fol. 14. Σάφρον δέ τι ἦν τὸ τῶν ἀοιδῶν γένος ϗ φιλοσόφων ἀφέξεσιν ἐπεῖχον. Vid. *Gisberti Cuperi* Apotheoſin *Homeri*, p. 115. *Euſtath.* fol. 1466. *Walæum* in Act. c. 8, v. 27. De Eunucho *Candaces*. Confer *Br. Schol.*

279. Ἔνθα κυβερνήτην) Qui ſuâ morte *Viri* cadebant, præſertim ſi inexpectatò, aut repentè, ab *Apolline* ſagittis petiti dicebantur; *Mulieres*, à *Dianâ*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

267. Πὰρ γὰρ ἦεν καὶ ἀοιδὸς) MSS. ᾠδὸς, & ᾠδοὶ legunt, in *Scholio*.

274. Quæ inter Ἀγάλματα & Ὑφάσματα, pono, Etiam, qui non morbo, ſed ætate; ut *Odyſſ.* ο'. v. 408. Etiam, de Fœminâ, in Navigatione ſubitò moriente, *ibid.* v. 477. *Euſtath.* fol. 637. lin. 14. Ὅτι ὁ τῇ Ἀρτέμιδι, τουτέστι τῇ σελήνῃ, τοὺς αἰφνιδίους θανάτους τῶν γυναικῶν ἀναπέμπουσι ἡ Ἑλληνικὴ δόξα· ὥσπερ ὁ Ἀπόλλων, ἥλιος, αὐτῷ λέγω) ϗ αὖθις θνήσκειν τοὺς ἄνδρας. Vid. etiam fol. 1467. lin. 152. Vid. *Turnebi* Adverſar. l. xi. c. viii. fol. 346. lin. 159. & *Everhardi Feithii*, Antiqu. *Homeric.* l. 1. c. 2. *Iſaac. Caſaubon.* Lection. *Theocrit.* c. x. in ipſo Fine.

id Duorum MSS. facio auctoritate.

282. Pro τὸν κλείναντα, Lego eadem auctoritate, τὸ κλείναντα νικῆσαι, ut τὸ referatur ad νικῆσαι.

VARIÆ LECTIONES.

275. Ἤλπετο) γρ. ἔλπετο, *Br. Schol.* Verùm ἤλπετο ſonantius, & ſexies in *Iliade* occurrit.

280. Ἀγανοῖς βελέεσσι) γρ. ἀγανοῖσι βέλεσσι. *H. Steph.* & alii Codd. verùm *Iliad.* ω'. v. 759. ut hîc Nos.

283. Σπέρχοιεν) γρ. σπέρχωσιν. *H. Steph.*

Ὡς ὁ μὲν ἔνθα κατέχετ', ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
Ὄφρ' ἕταρον θάπτοι, ἢ ἐπὶ κτέρεα κτερείσειεν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' εἶσιν, εἴων ἐπὶ οἶνοπα πόντον
Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι, Μαλειάων ὄρος αἰπὺ
Ἵξε θεών, τότε δὴ φυγέλιν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεὺς
Ἐφράσατο, λιγέων δ' ἀνέμων ἐπ' ἀϋτμένα χεῦε,
Κύματά τε προφέρεσθαι, πελώρια, ἶσα ὄρεσσιν·
Ἔνθα διατμήξας, τὰς μὲν Κρήτῃ ἐπέλασσεν,
Ἧχι Κύδωνες ἔναιον, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
Ἔστι δέ τις λιστὴ, αἰπεῖά τε εἰς ἅλα πέτρη,
Ἐσχατιῇ Γόρτυνος, ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ·
Ἔνθα Νότος μέγα κῦμα ποτὶ σκαιὸν ῥίον ὠθεῖ
Ἐς Φαιστόν· μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμ' ἀποέργει.
Αἱ μὲν ἄρ' ἔνθ' ἦλθον, σπεύδῃ δ' ἤλυξαν ὄλεθρον
Ἄνδρες, ἀταρ νῆάς γε ποτὶ σπιλάδεσσιν ἔαξαν
Κύματ'· ἀταρ τὰς πέντε νέας κυανοπρῳρείους

" Sic ille quidem illic detentus est, festinabundus licet ad iter,
" Ut socium sepeliret, & parentalia parentaret.
" Sed quando utique & ille vadens in obscurum pontum
" In navibus cavis, Malearum montem excelsum
" Pervenit currendo, tum certè invisum iter lato conspectu Jupiter
" Decrevit: stridulorúmque ventorum flatum effudit,
" Fluctusque intumescebant ingentes, æquales montibus.
" Illic sejungens *Jupiter* classem, has quidem *Naves* Cretæ admovit;
" Ubi Cydones habitabant, Jardani circa fluenta.
" Est autem quædam levis, præruptáque in mare petra,
" Ad fines Gortynis, in obscuro ponto:
" Huc Auster ingentem fluctum ad finistrum promontorium pellit
" Ad Phæstum: parvulus autem lapis ingentem fluctum impedit.
" Illi quidem huc venerunt: vix autem effugerunt mortem
" Viri: cæterùm naves sanè ad saxa fregerunt
" Fluctus: cæterùm quinque naves cæruleis-proris

ΣΧΟΛΙΑ.

284. Κατέχετο.] Ἐν λιμένι κατεχέθη.

285. Κτερείσειεν.] Ἐνταφιάσῃ.

277. Μαλειάων ὄρος.] Τὸν Μαλέαν λέγει, τὸ ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς.

289. Ἐφράσατο.] Ἐβουλεύσατο. Ἀϋτμένα.] Ἀρρενικῶς τὸν ἀϋτμόν, ἀπὸ ὀρθῆς, ὁ ἀϋτμός· ἀϋτμὸν γὰρ, ἡ πνοὴ ἡ σφοδρά. Χεῦε.] Ἔβαλεν.

290. Τροφόεντα.] Ἡὐξάνοντα. Πελώρια.] Μεγάλα.

292. Κύδωνες.] Ἔθνος Κρήτης, καὶ Κυδωνὶς, πόλις Κρήτης, ποταμὸν ἔχουσα Ἰάρδανον.

293. Ἔστι δέ τις Λιστή.] Λεῖα πέτρα· ἢ καλῶς μετατιθασμὸν, εἶπεν τὸν νῦν καλούμενον παρὰ τοῖς Κρησὶ, σὺν τῷ β'. Βλίστη. Ἔστι δὲ ἀκρωτήριον τῆς Γορτυνίας· ὅθεν Κρῆτης, σὺν τῷ ιν. γράφῃ Λιστίν.

294. Ἐσχατιῇ.] Ἐπὶ τοῖς ἐσχάτοις.

295. Σκαιὸν.] Δεινὸν, χαλεπὸν.

296. Φαιστόν.] Ἀκρωτήριον τῆς Γορτύνης, ἀπό τινος ἄλλων μερῶν λίαν ἐπικλυζόμενον, ὡς εἴ τις βραχεῖά τις αὖρα γίνεται· ἀπὸ δὲ μισημβρίας ἐστὶ ὅλως, καὶ τις δὴ νότῳ μίσγεται ἐγειρομένῳ κύματι· ἀφ' ὃ τὸ, κατὰ τοῦτο τὸ μέρος ἀφικνήσας εἰς θάλασσαν πέτρας ἀφειράσεσθαι τὰ κύματα. τινὲς δὲ τὸν Φαιστὸν, πόλιν τῆς Κρήτης λέγουσιν, ὅπου ἐβασίλευσεν Ἐπιμενίδης. Μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμα ἀποίργει.] Τὸ δὲ ὑπὸ τοῦ νότου κῦμα τὸν Φαιστὸν ἂν ἐποίει ἀλίμενον, εἰ μὴ ἀφικείμενος ὁ λίθος σκωλύει αὐτὸς μέγα γινόμενα κῦμα ἀφικνεῖσθαι ἀφ' αὐτόν· τὰ κύματα· γράφεται δὲ, Μαλέης ὁ λίθος. Μάλειον γὰρ ὀνομάζεται ἀφ' οὗ Φαιστίων λιμήν ἀκρωτήριον. Ἀποέργει] Ἀποκωλύει.

297. Ἤλυξαν.] Ἐξέφυγον.

298. Σπιλάδεσσι.] Παραλίοις πέτραις, παρὰ τὸ ἐσπιλῶσθαι· ἢ παρὰ τὸ καλῶς θάλασσαν ἀφειλημμένας ἐν ὀλίγῳ ὕδατι. Ἔαξαν.] Ἔκλασαν.

NOTÆ.

290. Κύματά τε τροφόεντα) Vid. ad *Varias Lectiones.*

Ibid. Ἴσα ὄρεσσιν) Hinc *Virgil.* Æn. l. 1. v. 109.
—præruptus aquæ Mons.

NOTÆ IN SCHOLIA.

290. Τροφόεντα) Ἡὐξάνοντα. Ità Duo MSS. *Aldus*, & Codex *Hervag.* quare procul ablego Codd. *Impressorum* delirium, τροφόεντα) ἡὐξάνοντα, quod evidenter corruptum, pro nostrâ *Lectione*, aliàs enim αὐξάνεται scriberetur. Vid. *Var. Lection.*

296. Ἄλλων μερῶν, pro ποτῶν κυμάτων, lego, ex *Eustathio* fol. 1469. lin. 13.

VARIÆ LECTIONES.

289. Ἐπ' ἀϋτμένα χεῦε) γρ. ἐπ' ἀϋτμένα χεύας, *H. Steph.*

290. Τροφόεντα) γρ. τροφόεντα, *H. Steph.* Τροφόεντα, MSS. *GC. Aloysiusque, Aldus*, & *Hervag. Br. Schol.* quæ *Lectio* videtur hîc proba & sana; at in *Iliad.* ε'. v. 621. Τροφόεντα, vel τροφόεντα omnino legendum.

295. Ποτὶ) γρ. ἐπὶ *H. Steph.*

296. Μικρὸς ὁ λίθος) γρ. Μαλέης ὁ λίθος, *Br. Schol.*

Αἰγύπτῳ

Αἰγύπτῳ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ.
Ὣς ὁ μὲν ἔνθα πολὺν βίοτον καὶ χρυσὸν ἀγείρων,
Ἠλᾶτο ξὺν νηυσὶν ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους.
Τόφρα δὴ ταῦτ' Αἴγισθος ἐμήσατο οἴκοθι λυγρά,
Κτείνας Ἀτρεΐδην· δεδμήατο δὲ λαὸς ὑπ' αὐτῷ.
Ἑπτάετες μὲν ἄνασσε πολυχρύσοιο Μυκήνης·
Τῷ δέ οἱ ὀγδοάτῳ κακὸν ἦλυθε δῖος Ὀρέστης
Ἂψ ἀπ' Ἀθηνάων, κτεῖνε δ' ἔκτανε παλλοφόνηα,
Αἰγισθον δολόμητιν, ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
Ἤτοι ὁ τὸν κλείνας δαίνυ τάφον Ἀργείοισιν
Μητρός τε στυγερῆς καὶ ἀνάλκιδος Αἰγίσθοιο·
Αὐτῆμαρ δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Πολλὰ κτήματ' ἄγων, ὅσα οἱ νέες ἄχθος ἄειραν.
Καὶ σύ, φίλος, μὴ δηθὰ δόμων ἄπο τῆλ' ἀλάλησο,
Κτήματά τε προλιπὼν, ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν
Οὕτω ὑπερφιάλως· μή τοι κατὰ πάντα φάγωσι
Κτήματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηὔσιλον ὁδὸν ἔλθῃς.
Ἀλλ' ἐς μὲν Μενέλαον ἐγὼ κέλομαί τε καὶ ὀτρύνω
Ἐλθεῖν· κεῖνος γὰρ νέον ἄλλοθεν εἰλήλουθεν
Ἐκ τῶν ἀνθρώπων, οὕθεν κε καὶ ἔλπετό γε θυμῷ
Ἐλθέμεν, οὕντινα πρῶτον ἀποφλήσουσιν ἄελλαι
Ἐς πέλαγος μέγα τοῖον· ὅθεν τέ περ οὐδ' οἰωνοὶ
Αὐτόετες οἰχνεῦσιν, ἐπεὶ μέγα τε, δεινόν τε.

" Ægypto admovit ferens ventusque & unda.
" Sic ille quidem illic plurimum victum & aurum congregans,
" Errabat cum navibus ad alterius-linguæ homines.
" Interea verò illa Ægisthus molitus est domi tristia,
" Occidens Atridem: subactus est etiam populus sub illo.
" Septennio itaque imperavit divitibus Mycenis:
" Illi verò octavo in anno malum & *vindex* venit divus Orestes
" Rursus ab Athenis: occîdit autem patris interfectorem,
" Ægisthum dolosum, qui illi patrem inclytum interfecerat.
" Sanè hic cùm hunc occîdit, dedit cœnam-sepulchralem Argivis
" Matrisque invisæ & imbecillis Ægisthi:
" Eopse verò die supervenit bello bonus Menelaus,
" Plurima dona ducens, quanta illius naves ob pondus portare poterant.
" At tu, amice, nè diutius à domo longè aberres,
" Bonisque relictis virisque in tuis ædibus
" Adeò superbis; nè tibi omnia absumant,
" Facultatibus divisis, tu verò inaneiter feceris.
" Sed ad Menelaum quidem ego adhortor & consulo
" Proficisci; ille enim nupèr alicundè venit
" Ex istis hominibus, undè non speraret in animo
" Redire, quemcunque primùm abegerint procellæ
" In pelagus tam vastum: unde utique nec aves
" Intra annum venire possunt, quoniam ingens, horrendumque.

ΣΧΟΛΙΑ.

302. Ἠλᾶτο.] Ἐπλανᾶτο.
304. Δέδμητο.] Ὑπετέτακτο.
307. Ἂψ ἀπ' Ἀθηναίων.] Ὅπως ἐπαιδεύετο.
309. Τόν.] Τεῦτον τὸν Αἴγισθον. Δαίνυ.] Κατεσκεύασε.
310. Μητρός τε στυγερῆς.] Φείδεται δὲ τούτων Ὀρέστης· τὸ μὲν γὰρ εὐφημότερον ἐποίησεν, ὅτι ἔθαψε τὸν μητέρα, τὸ δὲ δεινότερον παρεσιώπησεν. Ἀνάλκιδος.] Ἀσθενοῦς.
312. Ἄειραν.] Ἐβάστασαν.

NOTÆ.

308. Ὅς οἱ) Ità lego, pro ὅ οἱ, ut aliàs in eodem versu, α'. v. 300. & suprà, v. 198. etiam in aliis Editt. *Florent. Steph. Hervag. Castell. Cantab.* priori; quare ὃς restituo, ut *Aldina*, quanquam & aliàs ὁ, pro ὃς stabit.
316. Τηϋσίην ὁδὸν ἔλθῃς) Vid. *Meric. Casaubon.* De nuperâ *Homeri* Editione, §. 1. p. 47, 48. Rectè

VARIÆ LECTIONES.

302. Νηυσὶν ἐπ') γρ. νηυσὶ κατ', *H. Steph.*
307. Ἂψ ἀπ' Ἀθηναίων) γρ. αὖθ' ἀπ' Ἀθηνάων, *H. Steph.* & ἂψ ἀπὸ Φωκήων, *Eustath.* fol. 1469. lin. 38. non vidit *Steph.*

313. Ἀλάλησο.] Πλανῶ.
314. Προλιπών.] Καταλιπών.
316. Τηϋσίλων.] Ματαίαν.
318. Εἰλήλουθεν.] Ἦλθεν.
319. Ἐκ τῶν.] Ἐξ ἐκείνων. Ἔλπετο.] Ἤλπισεν.
320. Ἀποφλήσουσιν.] Ἀποκρεμάσωσιν καὶ ἀποφαλλῶσαι ποιήσουσιν.
322. Αὐτόετες.] Ἐν αὐτῷ τῷ ἔτει. Οἰχνεῦσι.] Παραγίνονται.

322. Αὐτοετὲς οἰχνεῦσιν· ἐπεὶ μέγα τε δεινόντε) *Ultima*, & αὐτοετὲς producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis* & *Toni*; ut τὲ etiam ante δεινὸν, ob δ'. ἐκάλυκον, ut α'. v. 203.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ἴθι νῦν, σὺν νηΐ τε σῇ καὶ σοῖς ἑτάροισιν·
Εἰ δ' ἐθέλεις πεζὸς, πάρα τοι δίφρός τε καὶ ἵπποι,
Πὰρ δέ τοι υἷες ἐμοὶ, οἵ τοι πομπῆες ἔσονται
Ἐς Λακεδαίμονα δῖαν, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος.
Λίσσεαι δέ μιν αὐτὸν, ἵνα νημερτὲς ἐνίσπῃ·
Ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένός ἐστιν.
Ὣς ἔφαθ'· ἠέλιος δ' ἄρ' ἔδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε·
Τοῖσι δὴ καὶ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὦ γέρον, ἦτοι ταῦτα κατὰ μοῖραν κατέλεξας·
Ἀλλ' ἄγε, τάμνετε μὲν γλώσσας, κεράσατε δ' οἶνον,
Ὄφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
Σπείσαντες, καί τοιο μεδώμεθα· τοῖο γὰρ ὥρη.
Ἤδη γὰρ φάος οἴχεθ' ὑπὸ ζόφον· οὐδὲ ἔοικε
Δηθὰ θεῶν ὀν δαιτὶ θαασσέμεν, ἀλλὰ νέεσθαι.
Ἦ ῥα Διὸς θυγάτηρ, τοὶ δ' ἔκλυον αὐδησάσης.
Τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχυαν,
Κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο·
Νῶμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσι·
Γλώσσας δ' ὀν πυρὶ βάλλον, ἀνιστάμενοί δ' ἐπέλειβον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
Δὴ τότ' Ἀθηναίη καὶ Τηλέμαχος θεοειδὴς
Ἄμφω ἰέσθην κοίλην ἐπὶ νῆα νέεσθαι·
Νέστωρ δ' αὖ κατέρυκε καθαπτόμενος ἐπέεσσι,
Ζεὺς τόγ' ἀλεξήσειε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
Ὡς ὑμεῖς παρ' ἐμεῖο θοὴν ἐπὶ νῆα κίοιτε,

"Sed vade nunc cum nave tuâ & tuis sociis:
"Aut si mavelis per terram ire, aderit currusque & equi,
"Aderunt tibi etiam filii mei, qui tibi duces erunt
"Ad Lacedæmonem florentem, ubi flavus Menelaus.
"Precare autem eum ipsum, ut vera dicat:
"Mendacium tamen non dicet: valdè enim prudens est.
Sic ait: sol autem descendit & tenebræ advenerunt.
His verò & dixit dea cæsia Minerva,
"O senex, profectò hæc ex officio dixisti:
"Sed agite, dividite quidem linguas, & miscete vinum,
"Ut Neptuno & aliis immortalibus
"Ubi libaverimus, de lecto cogitemus; ejus enim hora adest.
"Jam enim lumen ivit sub occasum, neque decet
"Diu deorum in epulo sedere, sed redire.
Dixit sanè Jovis filia; hi verò audiverunt loquutam.
His quidem præcones aquam manibus infuderunt,
Juvenes autem crateras coronârunt vino:
Diviserunt autem omnibus, auspicati à poculis;
Linguas etiam in ignem conjecerunt, surgentesque libârunt.
Cæterùm postquam libârunt, biberuntq; quantùm desiderabat animus,
Tum certè Pallas & Telemachus deosimilis
Ambo desiderabant cavam ad navem redire:
Nestor autem statim detinuit incessens verbis,
"Jupiter hoc prohibeat, & immortales dii alii,
"Ut vos à me celerem ad navem eatis,

ΣΧΟΛΙΑ.

324. Πάρα τοί.] Πάρεισι σοί.
325. Πομπῆες.] Περιπομποί.
326. Δῖαν.] Εὐδαίμονα.
327. Ἐνίσπῃ.] Εἴπῃ.
332. Τάμνετε μὲν γλώσσας.] Ἔθος ἦν τοῖς παρὰ τοῖς ἀρχαίοις τὰς γλώσσας ἀποτέμνειν, καὶ καίειν τοῖς θεοῖς, τὰς λόγους ἐπιμελομένους· διὸ καὶ ἐπὶ μωμῶνται τὸν Νέστορα θυσίας εἰρηκὼς τὸ ἔθος. εὔηθες δὲ τὸ λέγειν, σύντεμε τὰς λόγους· λέγει δὲ Ἀττικὸν εἶναι τὸ ἔθος, λαβόντων τὴν ὀρχὴν σύντεμνειν. Κεράσατε δέ.] Ἀντὶ τοῦ κεράτε.
334. Κείνοιο.] Κοίτης, ὃ ἐστιν ὕπνου.
335. Ζόφον.] Τὸ σκότος. Οὐδὲ ἔοικεν.] Οὐ πρέπον ἐστίν.
336. Θαασσέμεν.] Καθίσαι, ἀργεῖν.
337. Αὐδησάσης.] Εἰπούσης.
344. Ἰέσθην.] Ὥρμησαν.
345. Καθαπτόμενος.] Φιλοφρονούμενος.
346. Ζεὺς τόγ' ἀλεξήσειε.] Τὸ ὑμᾶς χωλυθῆναι ἀπ' ἐμοῦ, ὡς πτωχεῦσι, ἢ ἀνελθούσῃ. Ἀλεξήσειε.] Ἀπείρξειε, κωλύσειεν.

NOTÆ.

331. Καπὶ μοῖραν) *Ultima* Ἔ *natâ* producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, & ante ρ'.

NOTÆ IN SCHOLIA.

346. Ὑμᾶς scribo, pro ἡμᾶς, quod malè in *Impressis*; ὑμᾶς enim in *Textu*, *Aldinâ*, & MSS. 2.

VARIÆ LECTIONES.

335. Οἴχεθ') γρ. ὤχεθ'.

Ὡς

Ὥς τε τεῦ ἢ παρὰ πάμπαν ἀνέμονος, ἠὲ πενιχρεῦ,
Ὧι ὕτε χλαῖναι ἠ ῥήγεα πόλλ' ἐνὶ οἴκῳ,
Οὔτ' αὐτῷ μαλακῶς, ὅτε ξείνοισιν, ἐΰδειν.
Αὐτὰρ ἐμοὶ πάρα μὴν χλαῖναι ἠ ῥήγεα καλά.
Οὐ θλιὼ δὴ τῷδ' ἀνδρὸς Ὀδυσσῆος φίλου υἱὸς
Νηὸς ἐπ' ἰκελόφιν καταλέξεται, ὄφρ' ἂν ἔγωγε
Ζώω· ἔπειτα δὲ παῖδες ἐνὶ μεγάροισι λίπωνται,
Ξείνους ξεινίζειν, ὅστις κ' ἐμὰ δώματ' ἵκηται.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Εὖ δὴ ταῦτά γ' ἔφηθα, γέρον φίλε· σοὶ δὲ ἔοικε
Τηλέμαχον πείθεσθαι, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον ἔπω.
Ἀλλ' ἦτος μὲν νῦν σοι ἅμ' ἕψεται, ὄφρα κεν εὕδῃ
Σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆα μέλαιναν
Εἶμι, ἵνα θαρσύνω τ' ἐτάρους, εἴπω τε ἕκαστα·
Οἵους γὰρ μοι τοῖσι γεραίτερος εὔχομαι εἶναι,
Οἱ δ' ἄλλοι φιλότητι νεώτεροι ἄνδρες ἕπονται
Πάντες ὁμηλικίη μεγαθύμου Τηλεμάχοιο.
Ἔνθα κε λεξαίμην κοίλῃ παρὰ νηῒ μελαίνῃ
Νῦν· ἀταρ ἠῶθεν μετὰ Καύκωνας μεγαθύμους
Εἶμι, ἔνθα χρεῖός μοι ὀφέλλεται, οὐδὲ νέον γε,
Οὐδ' ὀλίγον· σὺ δ' τῶνδε, ἐπεὶ τεὸν ἵκετο δῶμα,
Πέμψον σὺν δίφρῳ τε καὶ υἱεῖ· δὸς δέ οἱ ἵππους,
Οἵ τοι ἐλαφρότατοι θέειν, καὶ κάρτος ἄριστοι.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,

"Tanquam ab aliquo vel prorsus veste carenti, aut pauperculo,
" Cui neque vestes & operimenta multa domi;
" Ut neque ipsi mollitèr, neque hospitibus, dormiendi copia sit.
" Cæterùm mihi adsunt vestes & operimenta pulchra:
" *Sin minus*, nequaquam illius Viri Ulyssis charus filius
" Navibus in tabulatis pernoctaverit, dum ego
" Vixero, prætereáque liberi in regiâ linquantur,
" Qui hospites susciplant, quicunque ad domum meam perveniet.
Hunc rursus alloquuta est dea cæsia Minerva,
" Benè sanè hæc dixisti, senex amice; te verò decet
" Telemachum flectere, quoniam longè melius sic,
" Verùm ille quidem nunc te sequatur; ut dormiat
" Domi tuæ: ego autem ad navem nigram
" Vado, ut confirmem socios præcipiámque singula:
" Solus enim inter illos senior glorior esse:
" Alii verò ob amicitiam juniores viri sequuti sunt
" Omnes æquales ætate magnanimi Telemachi.
" Illic utique dormiam cavâ in navi nigrâ
" Nunc: sed manè ad Cauconas magnanimos
" Vado, ubi debitum mihi debetur, neque adeò novum,
" Neque parvum: tu verò hunc, quandoquidem tuam pervenit domum,
" Mitte cum curru & filio: da etiam illi equos,
" Qui tibi celerrimi currendo & robore fortissimi.
Sic certè loquuta abiit cæsis oculis Minerva,

ΣΧΟΛΙΑ.

348. Ἀτείρων.] Μὴ κεκτημένος ἱματία.
349. Ῥήγεα.] Βαπτὰ ἱματία καὶ ποικίλα· ῥῆξαι γὰρ οἱ ἀρχαῖοι ἔλεγον, τὸ βάψαι.
350. Μαλακῶς.] Ἁπαλῶς, ἀντὶ τοῦ, οὐ ἁπαλοῖς.
351. Πάρεσιν.] Πάρεισιν.
352. Τῶδ' ἀνδρός.] Ἥτοι ἀναφορικῶς, τοῦ Ὀδυσσέως· ἢ τῶδε ἀνδρὸς, δεικτικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ.
353. Ἐπ' ἰκελόφιν.] Ἐπὶ τῶ καταστρωμάτων καὶ σανιδωμάτων τοῦ νηός. Καταλέξεται.] Κοιμηθήσεται.
354. Λίπωνται.] Καταλειφθῶσι.
355. Ξεινίζειν.] Ξενοδοχεῖν, φιλικῶς ὑποδέχεσθαι.
357. Ἔφηθα.] Εἶπες.
359. Εὕδῃ.] Κοιμηθῇ.
361. Θαρσύνω.] Παρορμήσω, παρρεῖν ποιήσω.
362. Γεραίτερος.] Παλαιότερος.
365. Λεξαίμην.] Κοιμηθείην.
366. Μετὰ Καύκωνας.] Νῦν τὸ ἐν Ἀρκαδίᾳ μέμνηται· ἐκεῖ γὰρ ἡ Ἀθηνᾶ φησὶ τὸν Μενέλαον, σὺν τῷ Τηλεμάχῳ, ἀφικνεῖσθαι, διότι χάριν ἐπιτιθῶσι υἱῷ τοῦ θυγατρὸς Μενελάου. Ἀλλοτρία γὰρ τούτων ἡ Ἀθηνᾶ.
367. Ὀφέλλεται.] Ὀφείλεται, χρεωστεῖται.

NOTÆ IN SCHOLIA.

349. Ἀρχαῖοι, pro Ἀχαιοί, scribo, nec sine 2 MSS. auctoritate, etiam *Eustathius* in locum, fol. 1471. lin. 55. Καὶ τὸ ῥῆξαι, ὅ ἐστι βάψαι, καθὰ γλῶσσαν, ὥς φασιν οἱ Παλαιοί.

VARIÆ LECTIONES.

367. Ὀφέλλεται) γρ. ὀφείλεται, *Strabo*, l. 8. fol. 526. *Ibid.* Οὔτι νέον γε) γρ. Ἠλιδι δίῳ. *Strabo*, qui *Caucones*, à Fluvio *Elidis*, *Caucone*, dictos vult.

Φήνη εἰδομένη· θάμβος δ' ἕλε πάντας ἰδόντας
Θαύμαζεν δ' ὁ γεραιὸς, ὅπως ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν·
Τηλεμάχῳ δ' ἕλε χεῖρα, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
375 Ὦ φίλος, οὔ σε ἔολπα κακὸν καὶ ἄναλκιν ἔσεσθαι,
Εἰ δή τοι νέῳ ὧδε θεοὶ πομπῆες ἕπονται.
Οὐ μὲν γάρ τις ὅδ' ἄλλος Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
Ἀλλὰ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη Τριτογένεια,
Ἧτοι καὶ πατέρ' ἐσθλὸν ἐν Ἀργείοισιν ἐτίμα.
380 Ἀλλὰ, Ἄναξ, ἵληθι, δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλόν,
Αὐτῷ, καὶ παίδεσσι, καὶ αἰδοίῃ ἀλόχοιπ·
Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἀδμήτην, εὐρυμέτωπον,
Ἀδμήτιν, τὴν οὔπω τις ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ.
Τήν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.
385 Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
Τοῖσιν δ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Υἱάσι, καὶ γαμβροῖσιν, εἰς ἀγλαὰ δώματα καλά.
Ἀλλ' ὅτε δώματ' ἵκανλο ἀγακλυτὰ τοῖο ἄνακτος,
Ἑξείης ἕζοντο κατ' κλισμούς τε θρόνους τε.
390 Τοῖς δ' ὁ γέρων ἐλάσσιν ἀνὰ κρητῆρα κέρασσεν
Οἴνου ἡδυπότοιο, τὸν ἑνδεκάτῳ ἐνιαυτῷ
Ὤϊξεν ταμίη, καὶ ἀπὸ κρήδεμνον ἔλυσε.
Τοῦ ὁ γέρων κρητῆρα κεράσσατο· πολλὰ δ' Ἀθήνῃ
Εὔχετ' ἀποσπένδων, κούρῃ Διὸς Αἰγιόχοιο.
395 Αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος·
Τόνδ' αὐτῷ κοίμησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
Τηλέμαχον, φίλον υἱὸν Ὀδυσσῆος θείοιο,

Aquilæ similis: stupor adeò invasit omnes videntes.
Admiratus etiam est senex, postquam vidit oculis:
Telemachi itaque prehendit manum, verbumque dixit, & loquutus est:
" O amice, non te opinor ignavum & imbellem fore,
" Siquidem te juvenem sic dii ductores sequuntur.
" Non enim quisquam hic alius cœlestes domos habitantium,
" Quam Jovis filia prædatrix Pallas,
" Quæ tibi & patrem pium inter Græcos honorabat.
" Quare, Regina, propitia sis; da item mihi gloriam bonam,
" Mihi ipsi & filiis & venerandæ uxori;
" Tibi autem ego sacrificabo bovem anniculam, lata-fronte,
" Indomitam, quam nullus dum sub jugum duxit vir.
" Hanc tibi ego sacrificabo, aurum cornibus circumfundens.
Sic ait supplicans, hunc autem audivit Pallas Minerva.
Illis itaque præibat Gerenius eques Nestor,
Filiis & generis suis, ad suas ædes pulchras.
Sed postquam ad domum venerunt inclytam regis,
Ordine sedebant per sediliáque thronosque.
His verò senex venientibus craterem miscuit
Vini dulcis, quod undecimo anno
Aperuit ancilla, & operculum removit.
Hujus senex craterem miscuit; plurimùm verò Palladi
Supplicavit, libans filiæ Jovis Ægiochi
Cæterùm postquam libârunt biberuntque, quantum voluit animus,
Alii quidem dormiturientes abiêrunt ad domum singuli:
Hunc vero illic dormire fecit Gerenius eques Nestor
Telemachum, charum filium Ulyssis divini,

Σχολια.

372. Φήνη.] Φήνη. εἶδος ὀρνέου, ὅμοιον ἀετῷ.
373. Θαύμαζεν δ'.] Ὅτι νέῳ ὄντι τῷ Τηλεμάχῳ συνηκολούθει ἡ Ἀθηνᾶ.
375. Κακόν.] Δειλὸν, ἀόρατες.
376. Ἕπονται.] Ἀκολουθοῦσιν.
380. Ἵληθι.] Ἵλεως καὶ εὐμενὴς ἴσο. Δίδωθι.] Δίδου, πάρεσχε.
388. Ἀγακλυτά.] Ἄγαν ἔνδοξα.
392. Κρήδεμνον.] Τὸ πῶμα ἢ πῖδα, μεταφορικῶς.

Notæ.

378. Τριτογένεια.) De *Tritone* fluvio, & Τριτὼ, *Caput*, vid. *Diodor. Sicul.* fol. 12. & quæ Nos ad *Euripid.* Ion. v. 872. & ad *Iliad.* θ'. v. 39.
381. Παρακοιτ.) Παρακοίτιδι, παρακοίτιι, παρακοίτ, *Ultimâ* longâ. Sic, *Odyss.* ν'. v. 299. Μήτι τὸ κλέομαι καὶ κέρδεσιν.

Variæ Lectiones.

372. Εἰδομένη) γρ. εἰδομοίνη.
378. Ἀγελείη) γρ. κυδίστη, *H. Steph.* & *Seberus.*
388. Ἵκανλε) γρ. ἵκανον.
392. Ὤϊξεν) γρ. ὤϊξε.

Τρη-

Τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν, ὑπ' αἰθούσῃ ἠχηέντι·
Πὰρ δ' ἄρ' ἐϋμμελίλιν Πεισίστρατον, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
Ὃς οἱ ἔτ' ἠίθεος παίδων ἦν ἐν μεγάροισιν·
Αὐτὸς δ' αὖτε καθεῦδε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο·
Τῷ δ' ἄλοχος δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Ὦρτο τ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφι Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ἐκ δ' ἐλθὼν, καθ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν,
Οἵ οἱ ἔσαν πρόσθεν θυρέων ὑψηλάων,
Λευκοὶ, ἀποστίλβοντες ἀλείφατος· οἷς ἐπὶ μοῦνοι πρὶν
Νηλεὺς ἵζεσκεν, θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος·
Ἀλλ' ὁ μοῦνος ἤδη κιὼν δαμείς Ἄϊδόσδε βεβήκει.
Νέστωρ αὖ τότ' ἔφιζε Γερήνιος, ὗες Ἀχαιῶν,
Σκῆπτρον ἔχων· περὶ δ' υἷες ἀολλέες ἠγερέθοντο,
Ἐξ θαλάμων ἐλθόντες, Ἐχέφρων τὲ, Στρατίος τὲ,
Περσεύς τ', Ἄρητός τε, καὶ ἀντίθεος Θρασυμήδης·
Τοῖσιδ' ἔπειθ' ἕκτος Πεισίστρατος ἦλυθεν ἥρως·
Πὰρ δ' ἄρα Τηλέμαχον θεοείκελον εἶσαν ἄγοντες.
Τοῖσίδε μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Καρπαλίμως μοι, τέκνα φίλα, κρηήνατ' ἐέλδωρ,
Ὄφρ' ἥτοι πρώτιστα θεῶν ἱλάσσομ' Ἀθήνην·
Ἥ μοι ἐναργὴς ἦλθε θεὸς ἐς δαῖτα θάλειαν.
Ἀλλ' ἄγ', ὁ μὲν πεδίονδ' ἐπὶ βοῦν ἴτω, ὄφρα τάχιστα

Teſſeliatis in lectis ſub porticu ſonanti:
Juxta eum verò bellicoſum Piſiſtratum, principem Juvenum,
Qui ei adhuc cælebs filiorum erat in regiâ;
Ipſe verò reverſus dormivit in ſeceſſu domus excelſæ:
Huic utique uxor Regina lectum præparaverat & cubile.
Quando autem manè-genita apparuit roſeis-digitis aurora,
Surrexit quidem ex lecto Gerenius eques Neſtor:
Egreſſuſque ſedit ſuper politos lapides,
Qui illi erant ante fores excelſas,
Albi, reſplendentes unguenti inſtar: quibus quidem antea
Neleus ſedebat diis conſiliarius æquiparandus:
At ille quidem jam fato domitus ad inferos deſcenderat.
Neſtor autem tùm inſidebat Gerenius, cuſtos Græcorum,
Sceptrum habens: circùm autem filii frequentes congregabantur,
Ex thalamis egreſſi, Echephronque, Stratiuſque,
Perſeuſque, Aretuſque, & divinus Thraſymedes:
His verò deinceps ſextus Piſiſtratus venit heros:
Juxta verò Telemachum deo-ſimilem collocârunt ducentes.
Il is demùm loqui cepit Gerenius eques Neſtor,
" E veſtigio mihi, filii chari, perficite deſiderium;
" Ut certè primam deorum propitiem Palladem,
" Quæ mihi palàm venit dei ad convivium celebre.
" Verùm age, alius quidem rus cauſâ bovis eat, ut celerrime

ΣΧΟΛΙΑ.

399. Αἰθούσῃ.] Τῇ πρὸς ἥλιον τετραμμένῃ, παρὰ τὸ αἴθεσθαι ὑπ' αὐτῆς φῶς, ὅ ἐστι καίεσθαι. Ἐελδέπω.] Μεγάλως ἤχως ἀποτελούσῃ διὰ τὸν ἀνέμους, ἠχούσῃ.

400. Ἐϋμμελίλιν.] Καλῶς τῇ μελίᾳ χρώμενον. Ὄρχαμον.] Ἡγεμόνα.

401. Ἠίθεος.] Ὁ ἀπὸ τεσσαρεσκαιδέκα ἐτῶν, ἕως ὀκτωκαιδέκα, ἠίθεος λέγεται· ἔστι δὲ ἄγαμος.

403. Πόρσυνε.] Ἡτοίμαζεν.

408. Ἀποστίλβοντες.] Ἀπολαμπόντες. Ἀλείφατος.] Λείπει τὸ ὡς· ἔστι γὰρ, ὡς ἐλαίου.

409. Ἵζεσκεν.] Ἐκαθίζετο.

411. Ἔφιζε.] Ἐπεκάθητο.

416. Θεοείκελον.] Θεοῖς ὅμοιον. Εἶσαν.] Ἐκάθισαν.

418. Κρηήνατε.] Ἐπιτελέσατε.

419. Ἱλάσσομαι.] Ἐξιλεώσομαι.

420. Ἐναργὴς.] Φανερά. Θάλειαν.] Θάλλειν γὰρ αὔξειν πιθανόν.

421. Ἴτω.] Βαδιζέτω.

NOTÆ IN SCHOLIA.

399. Αἰθούσῃ) In fine hujus *Scholii*, τὸ ἠχούσῃ addo, priùs in alium ex hoc loco, divagatum.

416. Pro ἐκάθησαν corrupto, lego ἐκάθισαν, ut MSS. prædicta.

VARIÆ LECTIONES.

399. Ἐελδέπω) *rec.* ἐελγδέπω, MSS. GC. & *Aloysii.*

402. Καθῆδε) *rec.* καθῆστο. Vid. ad *Iliad.* α'. v. 611.

416. Παὰ δ' ἄρα Τηλέμαχον θοοείκελον εἶσαν ἄγοντες, Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε) *rec.* Παὰ δ' ἄρα, κλ. Οἱ δ' ἐπὶ ἕδρην ἡγερθεν, ἀμηχερίες τ' ἐέλδωρ, Τοῖσι δὲ μύθων, *H. Steph.*

421. Ἀλλά γ' ὁ μὲν) *rec.* ἀλλ' ἄγ' ὁ μὲν Dioscorides apud *Suidam*, v. Ὁμηρ.

Ἦλθησιν, ἐλάσῃ δὲ βοῶν ὀπιθεκόλος ἀνήρ.
Εἷς δ' ἐπὶ Τηλεμάχῳ μεγαθύμῳ νῆα μέλαιναν
Πάντας ἰὼν ἑτάρους ἀγέτω, λιπέτω δὲ δύ' οἴους.
Εἷς δ' αὖ χρυσοχόον Λαέρκεα δεῦρο κελεύθω
Ἐλθεῖν, ὄφρα βοὸς χρυσὸν κέρασιν περιχεύῃ.
Οἱ δ' ἄλλοι μενέτ' αὐτοῦ ἀολλέες· εἰπαλὲ δ' εἴσω
Δμωῇσιν κατὰ δῶμα, ἀγακλυτὰ δαῖτα πένεσθαι,
Ἕδρας τε, ξύλα τ' ἀμφί, καὶ ἀγλαὸν οἰσέμεν ὕδωρ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἅρα πάντες ἐποίτυνον· ἦλθε μὲν ἀρβῦς
Ἐκ πεδίου, ἦλθον δὲ θοῆς ἀπὸ νηὸς ἑταῖροι
Τηλεμάχου ἑταροι μεγαλήτορος· ἦλθε δὲ χαλκεύς,
Ὅπλ' ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήϊα, πείρατα τέχνης,
Ἄκμονά τε, σφῦραν τ', εὐποίητόν τε πυρώλιν,
Οἵσίν τε χρυσὸν εἰργάζετο· ἦλθε δ' Ἀθηναίη
Ἱερῶν ἀντιόωσα· γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ
Χρυσὸν ἔδωκ'· ὁ δ' ἔπειτα βοὸς κέρασιν περιχεῦεν
Ἀσκήσας, ἵν' ἄγαλμα θεὰ κεχάροιτο ἰδοῦσα.
Βοῦν δ' ἀγέτην κεραῶν Στρατίος καὶ δῖος Ἐχέφρων·
Χέρνιβα δὲ σφ' Ἀρητος ἐν ἀνθεμόεντι λέβητι
Ἦλυθεν ἐκ θαλάμοιο φέρων· ἑτέρῃ δ' ἔχεν ἀλφὰς
Ἐν κανέῳ· πέλεκυν δὲ μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
Ὀξὺν ἔχων ἐν χειρὶ παρίστατο, βοῦν ἐπικόψων.
Περσεὺς δ' ἀμνίον εἶχε· γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ

" Veniat, adducátque bovem bubulcus vir.
" Unus ad Telemachi magnanimi navim nigram
" Omnes profectus ſocios adducat, relinquat tamen duos ſolos:
" Unus iterum aurificem Laërceum huc jubeat
" Venire, ut bovis aurum cornibus circumfundat.
" Vos verò alii manete illic ſedulò; dicite autem intùs
" Ancillis per domum auguſtam convivium apparare,
" Sediliáque, lignaque undique, & limpidam afferre aquam.
Sic ait; illi certè omnes miniſtrabant: venit quidem bos
Ex agro, venerunt etiam celeri à nave æquatâ
Telemachi ſocii magnanimi; venit etiam faber
Arma in manibus tenens fabrilia, adminiſtra artis,
Incudemque malleumque benefactamque forcipem,
Quibus ſcilicet aurum faciebat: venit quoque Minerva,
Sacris potitura: Senex autem eques Neſtor
Aurum dedit: ille verò deinde bovis cornibus circumfudit
Aptans, ut devotam rem dea gauderet videns:
Bovem autem ducebant cornibus Stratius & divus Echephron:
Gutturniumque ipſis Aratus in floribus-celato malluvio
Venit ex thalamo ferens: alteraque geſtabat molas
In caniſtro: ſecurim autem bellicoſus Thraſymedes
Acutam geſtans in manu aſtabat, bovem cæſurus
Perſeus autem vas *ſanguini recipiendo* tenebat: ſenex a. eques Neſtor

ΣΧΟΛΙΑ.

424. Λιπέτω.] Καταλιπέτω, ἐασάτω. Οἴους.] Μόνους.
425. Κελεύθω.] Κελευσάτω.
426. Περιχεύῃ.] Περιβάλλῃ.
430. Ἐποίτυνον.] Ἐνήργουν.
433. Ὅπλα.] Τὰ ἐργαλεῖα. Χαλκήϊα.] Χαλκοῦνικά. Πείρατα τέχνης.] Οἷς ἡ τέχνη συμπεραίνεται.
436. Ἀντιόωσα.] Μεταληψομένη.
440. Ἀνθεμόεντι.] Ποικίλῳ, ἀφ' οὗ τὸ ἐστεφανωμένα αὐτῷ ἐπιτερπῆ.
441. Φιάλας.] Ἐλαιοδρόχους κελεύει.
442. Πέλεκυν.] Δίστομον ἀξίνην.
444. Ἀμνίον.] Ἔστι μὲν τὸ ἄπαξ εἰρημένον ἡ λέξις σημαίνει ὃ ἀγγεῖον, ὅπου τὸ αἷμα ἐδέχοντο. καὶ ἔστι καθὸ τὸ ἔντομον, ἀμνίον, ὃ ἐστι περιληπτὸν ἐν μέσῃ, ὅστις ψυχῆς· οἱ Ἀττικοὶ σφάγιον αὐτὸ καλοῦσι.

NOTÆ.

438. Ἴν' ἄγαλμα) Ἄγαλμα, παῖν, ἀφ' ὃ τις ἀγάλλεται. Vid. ad *Euripid.* Helen. v. 269. & v. 1448. Malè olim per *ſimulacrum* vertebatur & hìc & ſuprà. v. 274.

444. Ἀμνίον) De hâc voce. *Etymolog.* M. *Suidas*, & *Euſtath.* in locum, fol. 138. lin. 4. & 12. ubi & αἱμνίον *Apollodoro*, ἀλμνίον, *Nicandro* & *Theodorida*.

VARIÆ LECTIONES.

434. Εὐποίητον) γρ. εὐπετήτον.
444. Ἀμνίον) γρ. αἱμνίον, & ἀλμνίον. Vid. ad *Textum*.

Χέρνι-

Χέρνιβά τ' ὐλοχύτας τε κατήρχετο· πολλὰ δ' Ἀθήνῃ
Εὔχετ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τείχας ὀν πυρὶ βάλλων.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο, καὶ ὐλοχύτας προβάλοντο,
Αὐτίκα Νέστορος υἱὸς, ὑπέρθυμος Θρασυμήδης,
Ἤλασεν ἄσσον ἰὼν· πέλεκυς δ' ἀπέκοψε τένοντας,
Αὐχενίους, λῦσεν δὲ βοὸς μένος· αἱ δ' ὀλόλυξαν
Θυγατέρες τε, νυοί τε, καὶ αἰδοίη πρόμοιρος
Νέστορος, Εὐρυδίκη, πρέσβα Κλυμένοιο θυγατρῶν.
Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνελόντες ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Εἶχον· ἀταρ σφάξεν Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν.
Τῆσδ' ἐπεὶ ἐκ μέλαν αἷμα ῥύη, λίπε δ' ὀστέα θυμὸς,
Αἶψ' ἄρα μὲν διέχυθαν· ἄφαρ δ' ἐκ μηρία τάμνον
Πάντα κατ' μοῖραν, κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν,
Δίπλυχα ποιήσαντες· ἐπ' αὐτοῖς δ' ὠμοθέτησαν·
Καῖε δ' ἐπὶ σχίζης ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον
Λείβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατ' μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
Μίστυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
Ὤπτησάν δ', ἀκροπόρους ὀβελοὺς ὄν χερσὶν ἔχοντες·
Τοφρά δὲ Τηλέμαχον λοῦσεν καλὴ Πολυκάστη,
Νέστορος ὁπλοτάτη θυγάτηρ Νηληϊάδαο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ λοῦσέν τε, καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,

Aquamque molasque prælibavit: multisque Minervæ
Supplicavit auspicans: ex capite pilos in ignem jacieus.
Cæterùm postquam precati sunt, & molas porrexerunt,
Statim Nestoris filius generosus Thrasymedes,
Impulit propè stans: securis autem abscidit nervos
Cervicales, solvitque bovis robur: ipsæ vero lætæ exclamabant
Filiæque nurusque. & pudica uxor
Nestoris Eurydice, maxima-natu Clymeni filiarum,
Hi quidem deinde corripientes cæsam bovem à terra spaciosâ
Tenebant: cæterùm jugulavit Pisistratus dux virorum.
Ex illâ postquam niger sanguis fluxit, reliquitque ossa animus,
Celeriter ipsam divisérunt statim autem coxas exciderunt
Omnia ritè, insuperque omento cooperuerunt,
Bifariàm facientes; super ea verò cruda imposuerunt:
Torrebat autem super ligna senex, & insuper nigrum vinum
Libavit: juvenes verò juxta eum tenebāt manib. verua-quinq:-cuspidū:
Cæterùm postquam coxæ combustæ sunt, & viscera gustârunt,
Minutatimque dissecuerunt, aliáque verubus-transfixerunt,
Assârunrque, acuta verua in manibus tenentes:
Interea Telemachum lavit pulchra Polycaste,
Nestoris minima-natu filia Nelei filii.
Porro postquam lavit, & unxit pingui oleo,
Circaque ipsum indusium pulchrum jecit atque tunicam,

ΣΧΟΛΙΑ.

445. Χέρνιβά τ' ὐλοχύτάς τε κατήρχετο.] Χερνίβων καὶ ὐλῶν πρῶτος ἦρχεν.

449. Ἤλασεν.] Ἔπαισεν, ἔκρουσεν. Τένοντας.] Παντὸς τοῦ ἀμφιβλήτου νεύρου Ὅμηρος τένοντας καλεῖ.

450. Ὀλόλυξαν.] Μετὰ βοῆς εὔξαντο.

451. Νυοί.] Νύμφαι.

452. Πρέσβα.] Πρεσβυτέρα, ἢ ἔντιμος.

453. Ἀνελόντες.] Κυφίσαντες. Εὐρυοδείης.] Πλατείας ὁδοὺς ἐχούσης.

454. Ἔχον.] Κατέχον.

455. Ῥύη.] Ἔρρυσεν.

456. Διέχυθαν.] Καθὼ μέρη διεῖλον. Τάμνον.] Διέτεμνον, διέκοψαν.

463. Ἀκροπόρους.] Ὀξεῖς. ὧν τὸ ἄκρον ἀφ' οὗ περαιοῦνται σὺν χερσὶν εἰσιν ἀφ' οὗ τὸ ὀξύτης.

465. Ὁπλοτάτη.] Νεωτάτη.

466. Λίπ' ἐλαίῳ.] Τῷ λιπαρῷ ἐλαίῳ.

NOTÆ.

450. Αἱ δ' ὀλόλυξαν) Quòd vox ὀλολύζω lætam in sacris præcipuè acclamationem notet, vid. *Meric. Casaubon.* de nuperâ *Homeri* Editione, §. 1. p. 38. & quæ Nos ad *Euripid.* Iphig. Taur. v. 1337. ad *Troad.* v. 1073. *Electr.* v. 691. & *Anacreon*, v. 634.

VARIÆ LECTIONES.

463. Ὤπλων) γρ. ὅπλων, in *Cantabr.* 2d. verùm ὤπλων suprà, v. 33. & hìc ὤπλων *Florentin. Resciana. Lovania, H. Stephan.* &c. Ὤπλων δ') γρ. ὤπλων τ'.

Ἔκτ

Ἐκ ῥ' ἀσαμίνθῳ βῆ, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος·
Πὰρ δ' ἄρα Νέστορ' ἰὼν καθ' ἕζετο, ποιμένι λαῶν.
Οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα, καὶ ἐρύσαντο,
Δαίνυθ' ἑζόμενοι· ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄρουσαν,
Οἶνον ἀποινοχοεῦντες ἐνὶ χρυσείοις δεπάεσσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖσίδε μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Παῖδες ἐμοί, ἄγε, Τηλεμάχῳ καλλίζυγας ἵππους
Ζεύξαθ' ὑφ' ἅρμαθ', ἵνα πρήσσησιν ὁδοῖο.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο·
Καρπαλίμως δ' ἔζυξαν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους·
Ἐν δὲ γυνὴ ταμίη σῖτον καὶ οἶνον ἔθηκεν,
Ὅσσα τε, οἷα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες.
Αὐτὰρ Τηλέμαχος θεοειδὴς βήσαλο δίφρου·
Πὰρ δ' ἄρα Νεστορίδης Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ἐς δίφρον τ' ἀνέβαινε, καὶ ἡνία λάζετο χερσί·
Μάστιξεν δ' ἐλάαν· τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην
Ἐς πεδίον, λιπέτην δὲ Πύλου αἰπὺ πτολίεθρον.
Οἵδε πανημέριοι σεῖον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες·
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.

E lavacro exiit corpore, immortalibus similis:
Apud Nestorem verò profectus resedit, pastorem populorum:
Hi vero postquam assarunt carnes exteriores & detraxerunt,
Epulabantur sedentes; deinde viri primarii surgebant,
Vinum infundentes in aureis poculis.
Cæterùm postquam potûs & cibi desiderium amoverunt,
Inter illos sermonem cœpit Gerenius eques Nestor,
Filii mei, agite, Telemacho pulchros pilos habentes equos,
Conjungite sub currum ducentes; ut conficiant iter.
Sic ait, hi certè illum statim audierunt atque paruerunt;
Celeriter autem junxerunt sub currum veloces equos:
Custos vero ancilla panem & vinum imposuit,
Obsoniaque, qualia edunt à Jove nutriti reges.
Telemachus certè perpulchrum conscendit currum;
Juxta eum verò Nestorides Pisistratus, princeps Juvenum,
In currumque conscendit, & habenas cepit manu;
Verberavitque ad impellendum; illi verò non inviti volabant
Ad campum, reliquerunt autem Pyli arduam urbem.
Illi verò totâ die quatiebant jugum utrinque tenentes:
Occiditque sol, obumbrabanturque omnes viæ:

ΣΧΟΛΙΑ.

471. Ἑζόμενοι.] Καθεζόμενοι. Ὄρουσ.] Ὥρμων.
472. Ἀποινοχοεῦντες.] Κιρνῶντες.
476. Πρήσσησιν ὁδοῖο.] Πορεύηται εἰς τὴν ὁδόν.

480. Ὅσσα.] Ἐδέσματα. Διοτρεφέες.] Ὑπὸ Διὸς τεθραμμένοι, εὐγλυεῖς.
486. Σεῖον ζυγόν.] Παρεκδοχικῶς, λέγει δὲ παρεπτυμένον τὸ σεσηγμένον, ἀντὶ δὲ ἄδινον.

NOTÆ.

476. Ζεύξαθ' ὑφ' ἅρμαθ' ἅγοντες) Quanquam olim in omnibus ferè, quas vidi, Editionibus, ζεύξασθ' esset scriptum, Versûs tamen periculo territus, ausus sum τὸ σ'. delere: & *Homerus, Odyss. ο'.* v. 47. Ζεῦξον ὑφ' ἅρματ' ἄγων. Et infrà, v. 478. Καρπαλίμως ἔζυξαν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους. *Eustathii* Textus ζεύξασθ', ut Nos, legit, & fol. 1477. lin. 29. Τὸ δὲ ἀναστέρω τούτου, Ζεύξαθ' ὑφ' ἅρματ' ἄγοντες, ὃ πάνυ δῆλον, εἴτε ζεύξατε ὑφ' ἅρμασι, εἴτε ἐνικῶς, ὑφ' ἅρματι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

472. Ἀποινοχοεῦντες) Ità pro οἰνοχοεῦντες, *Textûs* & MSStorum auctoritate.
486. *Eustath* fol. 141. lin. 49. Ὅπ τὸ. Πανημέριοι σεῖον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες, ἀντὶ δὲ ἐρρυμβωσε σαινῶντο· καὶ εἴρηται λόγῳ δὲ παρακολουθοῦντος, ἐπεὶ ἦ τοῖς ὕστερον κινουμένοις ζώοις, σείειν τὸ ζυγὸν, ὑφ' ὃν εἰσὶ καθ φασὶν οἱ Παλαιοὶ, ὅτι παρεκδοχικῶς ἐρρίζη λόγῳ δὲ παρεπτυμένον τὸ σεσηγμένον, ἀντὶ δὲ ἄδινον.

VARIÆ LECTIONES.

469. Πὰρ σθ' ἄρα) γρ. παὶ σθ' ὄγε, *H. Steph.*
472. Ἀποινοχοεῦντες) γρ. ἐν οἰνοχοεῦντες, *Br. Schol.*
476. Ζεύξαθ' ὑφ') γρ. ζεύξασθ' ὑφ', in pluribus, verum Error. Vid. Not. in *Textum.* *Ibid.* Πρήσσησιν) γρ. πρήσσωσιν, *H. Steph.*
479. Ἔθηκεν) γρ. ἔχουεν, *H. Steph.*
484 Ἄκοντε) γρ. ἀέκοντε, *H. Steph.*
487. Δύσετο) γρ. δύσετο, Vid. ad β'. v. 388. & infrà. v. 497.

Ἐς

Ἐς Φηρὰς δ' ἵκοντο, Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,
Υἱέος Ὀρσιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.
Ἐνθάδε νύκτ' ἄεσαν· ὁ δὲ τοῖς περὶ ξείνια θῆκεν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Ἵππους τ' ἐζεύγνυντ', ἀνά θ' ἅρματα παικίλ' ἔβαινον·
Ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο, κὴ αἰθούσης ἐρικτύπου.
Μάστιξεν δ' ἐλάαν· τὼ δ' οὐκ ἀκοντε πετέσθην.
Ἵξον δ' ἐς πεδίον πυρηφόρον· ἐνθάδ' ἔπειτα
Ἦνον ὁδόν· τοῖον γὰρ ὑπέκφερον ὠκέες ἵπποι.
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.

Ad Pheras autem venerunt, Dioclei ad domum,
Filii Orsilochi, quem Alpheus genuit filium.
Ibi per noctem quievêrunt: ille autem illis hospitalia apposuit.
Quando vero mane-genita apparuit roseis-digitis Aurora,
Equosque junxerunt, curruſque pulchros conscenderunt:
Eque vestibulo agitârunt, & è porticu resonanti:
Flagellavit autem *Rissitanus*, ut irent: illi verò non inviti volabant.
Venerunt igitur in campum frugiferum: hic tandem
Perficiebant iter; tam gnavitèr currebant veloces equi,
Occiditque sol, inumbrabanturque omnes viæ.

ΣΧΟΛΙΑ.

488. Φηρ.] Φηραὶ, πόλις τ᾽ Ἠλείων Μεσσηνίας. οἱ δὲ τ᾽ Λακωνικῆς.
489. Ἀλφειός.] Ποταμὸς τ᾽ Ἤλιδος.
490. Ἄεσαν.] Ἀνεπαύσαντο, ἐκοιμήθησαν.
495. Πυρηφόρον.] Σιτοφόρον.
496. Ἦνον.] Ἤνυον, διήρχοντο. Τοῖον γὰρ ὑπέκφερον.] Οὕτω γὰρ μᾶλλον ἔτρεχον.

NOTÆ.

490. Ἐνθάδε νύκτ' ἄεσαν) Ἄεσαν, *Eustathius* per ἀνέπαυσαν semper exponit & per consequentiam, per ἐκοιμήθησαν. ὅτι οἱ κοιμηθέντες ἀναπύουσι κὴ ἀναπαύουσι τὴν ἡμερινὴν καμάτων. Verbi ἄω, πίω, vel ἀΐω, ἀΐσω & ἀήσω, unde ἄημι. *Hesych.* Ἀΐσαι) Ἀῆσαι, καιμηθῆναι.

495. Ἦνον ὁδόν.) Ab ἄνω, pro ἀνύω, priori longâ. Vid. ad β'. v. 58.

NOTÆ IN SCHOLIA.

488. Huc refer *Pausan.* in principio Μεσσηνιακῶν & *Strabon.* l. 8. fol. 367. quorum auctoritate putarem, pro ἐλῶν, scribi Ἠλείων, nisi & Urbs esset *Messenia*, Ἕλος, unde Ἑλῶται, de quâ *Homerus*, *Iliad.* β'. v. 584. Οἵτ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον, Ἕλος τ', Ἰφαλον τε βαλιάθειον. Verùm cum & *Dioclis* Domus sit, in *Elide*, & *Alphaus*, illius Avus, sit Fluvius *Elidis*, Ἠλείων omninò legendum statuo.

VARIÆ LECTIONES.

488. Ἐς Φηρὰς δ᾽ ἵκοντο) γρ. ἐς ἣ Φηρὰς ἵκοντο. Vid. *Var. Lect.* v. 296.

489. Ὀρσιλόχοιο) γρ. Ὀρτιλόχοιο, *Florentin. Roman. Hervagian. Rescian. Lovanie, H. Stephan. Castellion.* etiam *Pausan.* in *Messeniacis* & *Strabo*, fol. 367. MSS. etiam omnia Ὀρτίλοχος semper scribunt. Nihilominùs Ὀρσίλοχος est *Vera Lectio*, quæ in *Iliade* semper, in omnibus Exemplaribus obtinet. *Ilias* autem paulò correctior esse solet *Odysseâ*. Et ità legitur *Odyss.* ο'. v. 187. & φ'. v. 16.

490. Ἐνθάδε) γρ. ἔνθα ἣ, & vice versâ. *Ibid.* Ὃ τοῖς παρ᾽ ξείνια θῆκεν) γρ. ὁ δ᾽ ἄρα ξεινήϊα δῶκεν, *H. Steph.*

492. Ἵππους τ᾽ ἐζεύγνυντ᾽) γρ. ἵππους τε ζεύγνυντ᾽.

494. Ἄκοντε) γρ. αἴκοντε, *H. Steph.*

497. Δύσετο] γρ. δύνετο, vid. suprà, ad v. 487.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Δ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Δ.

Παρὰ Μενελάῳ ξενιοδοκεῖται τὸν Πεισιστράτῳ Τηλέμαχον, ἀπαγγελθὲν τὰ κατὰ τὸν Ἰθάκιλον ὑπὸ τῶν μνηστήρων πραττόμενα. ἔπειτα ἐξηγεῖται αὐτῷ ὁ Μενέλαος τὰ περὶ τὴν νόστον τῶν Ἑλλήνων, καὶ τὴν Πρωτέως μαντείαν, δι' ἧς ἔγνω τὸν Ἀγαμέμνονος θάνατον, καὶ ὡς Ὀδυσσεὺς παρὰ Καλυψοῖ εἴη. Βουλὴν δὲ γίνεται τῶν μνηστήρων, περὶ τοῦ τὸν Τηλέμαχον ἀνελεῖν. Παραμυθοῦνται δὲ ἡ Ἀθηνᾶ δι' ὀνείρου τὴν Πηνελόπην, ἐπὶ τῇ δοκούσῃ παιδὸς ἀποδημίᾳ δυσχεραίνουσαν, ἀφ' εἰδύλλου, ὁμωνύμου Ἰφθίμης τῇ τοῦ Πηνελόπης ἀδελφῇ.

Ἐπιγραφαί.

Ἄφιξις Τηλεμάχου εἰς Σπάρτην.

Ἄλλως.

Τὰ ἐν Λακεδαίμονι.

Ἄλλως.

Δίλτα, μαὶ' ἀμφὶ πατρὸς παρ' Ἀτρεΐδαι, λοχαγέτᾳ, υἱός. LIB. IV.

Οἱ δ' ἵξον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν·
Πρὸς δ' ἄρα δώμαθ' ἕλων Μενελάου κυδαλίμοιο.
Τόνδ' εὗρον δαινύντα γάμον πολλοῖσιν ἑτῆσιν,
Υἱέος ἠδὲ θυγατρὸς ἀμύμονος, ᾧ ἑνὶ οἴκῳ.
Τὴν μὲν Ἀχιλλῆος ῥηξήνορος υἷϊ πέμπεν·

HI itaque venerunt cavam Spartam amplam:
Ad domum autem agebant Menelai glorioſi.
Hunc invenerunt exhibentem nuptiale-epulum multis civibus,
Ob nuptias filii atque filiæ inculpatæ, ſuâ in domo.
Hanc quidem Achillis bellicoſi filio mittebat:

ΣΧΟΛΙΑ.

Κοίλην Λακεδαίμονα.] Ἐπὶ ὑψηλοτάτοις ὄρεσι πεφυκέναι φασί. Ποτὲ μὲν τὴν πόλιν καλεῖ Λακεδαίμονα, ποτὲ δὲ τὴν χώραν Λακεδαίμονα, τὴν Σπάρτην.

2. Ἕλων.] Ἡλαύνων.

3. Δαινύντα.] Ἑστιῶντα. Ἑτῆσιν.] Πολίταις.

5. Ῥηξήνορος.] Ἀνδρείου, διὰ τὸ ἀνορείας ῥήσασθαι τοὺς τάξεις.

ΝΟΤΑΕ.

Ἶξον) Vid. ad γ'. v. 5. & quæ Nos ad *Iliad.* ε'. v. 773. *Ib.* Κοίλην) Vid. ad *Il.* β'. v. 581. *Ib.* Κητώεσσαν) Ælian. Animal. l. 17. c. 6. Κήτη δὲ περὶ Λάκαιναν θαλάττιαν ἀκτὴν γίνεσθαι μεγέθη μίγιστα. καί τινές γε τῶν Κελτικῶν τὸν Ὠκεανὸν ἐντεῦθεν εἰσπλεῖν φασι, Λακεδαίμονα κητώεσσαν. Strabo, l. 8. fol. 564. Γραφόντων δὲ τὸ μὲν, Λακεδαίμονα κητώεσσαν, τὸ δὲ, καιεδάεσσαν, ζητεῖται, τὴν κητώεσσαν πῶς δέχεσθαι χρὴ, εἴτε ἀπὸ τοῦ κητῶν, εἴτε μεγάλην· ὅσῳ δοκεῖ πιθανώτερον εἶναι· τὴν δὲ καιεπάεσσαν, οἱ μὲν, Καλαμινθώδη δέχονται· οἱ δὲ, ὅπ

VARIÆ LECTIONES.

οἱ ἀπὸ τοῦ σεισμῶν ῥωχμοὶ, καίτοι λέγονται, καὶ καιάδας τὸ δεσμωτήριον ἐντεῦθεν, τὸ παρὰ Λακεδαιμονίοις κοτύλαιόν τι· ἔνιοι δὲ κώας μᾶλλον τὰ τοιαῦτα κοιλώματα λέγεσθαι φασὶν, ἀφ' ὧν καὶ τὸ, Φησὶν ὀρεσκώοισιν. Εὔστεισος δὲ ἡ Λακωνικὴ καὶ δὴ καὶ Ταϋγέτου κορυφὴν τινα ἀπορραγῆναί τινες μυθολογοῦσιν. Vid. *Bochart.* Ἱεροζωϊκὸν, 1 Vol. fol. 851. lin. 17. *Athenæum*, hujus libri initium contrahentem merito exagitat *Caſaubon.* l. IV. c. 28. fol. 325.

V. 1. Κητώεσσαν) γρ. καιεπάεσσαν, *Zenodot.* apud *Euſtath.* fol. 1478. lin. 35. *Strabo* &c. Vid. Not. in *Textum.*

Ἐν

Ἐν Τροίῃ γὰρ πρῶτον ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
Δωσέμεναι· τοῖσιν δὲ θεοὶ γάμον ἐξετέλειον.
Τὴν ἄρ' ὄγ' ἔνδ' ἵπποισι καὶ ἅρμασι πέμπε νέεσθαι,
Μυρμιδόνων πρὸς ἄστυ θεϊκλυτόν, οἷσιν ἄνασσεν·
Υἱεῖ δὲ Σπάρτηθεν Ἀλέκτορος ἤγετο κούρην,
Ὃς οἱ τηλύγετος γένετο κρατερὸς Μεγαπένθης
Ἐκ δμῳῆς· Ἑλένῃ γὰρ θεοὶ γόνον οὐκ ἔτ' ἔφαινον,
Ἐπειδὴ τοπρῶτον ἐγείνατο παῖδ' ἐρατεινὴν
Ἑρμιόνην, ἣ εἶδος ἔχε χρυσέης Ἀφροδίτης.
Ὣς οἱ μὲν δαίνυντο καθ' ὑψερεφὲς μέγα δῶμα
Γείτονες, ἠδὲ ἕται Μενελάου κυδαλίμοιο,
Τερπόμενοι· μετὰ δέσφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς,
Φορμίζων· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτὼς
Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνευον κατὰ μέσσον.

In Trojâ enim primùm ſpopondérat, atque annuerat
Dare: illis verò dii nuptias perficiébant.
Eam certè ipſe illuc equis & curribus mittebat ire,
Myrmidonum ad urbem inclytam, quibus imperabat.
Filio autem ex Sparta Alectoris ſuſcepit filiam,
Qui ei in ſenectute-natus erat fortis Megapenthes
E ſervâ: Helenæ autem dii prolem non ampliùs dabant,
Ex quo ſemel genuerat filiam amabilem
Hermionem, quæ ſpeciem habebat aureæ Veneris.
Sic hi quidem epulabantur per ſublimem magnam domum
Vicini, & ſubditi Menelai glorioſi,
Oblectati: inter eos verò cantabat divinus cantor,
Citharam pulſans: duóque ſaltatores inter eos
Cantum auſpicantes ſaltabant in medium.

ΣΧΟΛΙΑ.

7. Δωσέμεναι.] Δοῦναι. παρασχεῖν.

9. Μυρμιδόνων ἀστὶ ἄστυ.] Ἦν Ὅμηρος μὲν Φθίαν λέγει, οἱ δὲ νεώτεροι Φαρσαλίαν.

10. Σπάρτηθεν.] Ἐκ τῆς Σπάρτης. Ἀλέκτορος κύριλλον.] Οἱ μὲν Ἰφιλόχην, οἱ δὲ Ἐχέμηλον λέγουσι· τὸν δὲ Ἀλέκτορα γλυκυλογοῦσιν Ἀργείοι καὶ Πέλοπος. Ἤγετο.] Ἐλάμβανε.

11. Τηλύγετος.] Ἤτοι τηλοῦ τοῦ ἡλικίας, τυτέστι σφόδρα βεβηκόσι τοῖς χρόνοις γεγονὼς χρυσόμαλος παῖς, μεθ' ὃν ἐκέτι ἐλπίζουσι τεκνῶσαι, ἢ μονογενής· καθάπερ Τηλέμαχος τοῦ Ὀδυσσεῖ καὶ Ὀρέστης τοῦ Ἀγαμέμνονι. Μεγαπένθης.] Ἐκ τοῦ ὀνόματος δηλοῖ, ὅτι μετὰ τὸν ἁρπαγὸν τῶν ἔσχεν.

NOTÆ.

8. Νέεσθαι) Ἁπλῶς, ἀντὶ τοῦ πορεύεσθαι. Ità, νόστος, pro ἔλευσις, & νοστέω, pro ἔρχομαι. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Rheſ. v. 427. & Helen. v. 481. & 897.

9. Μυρμιδόνων) De *Myrmidonibus*, vid. ad *Iliad.* β'. v. 684.

NOTÆ IN SCHOLIA.

10. Ἤγετο) Ἐλάμβανε, MSS. *Gonvillo-Caienſe* & *Aloyſii Alemanni.*

12. Ἐκ δμῳῆς) Οἱ μὲν κύριλλον τὸ Δμῳῆς· οἱ δὲ, Τηλεδάης· Τηλεδάη δὲ, τὸ κύριλλον &c. Ità MS. utrumque. *Apollodor.* Biblioth. l. 3. c. XI. §. 1. Μενέλαος μὲν οὖν ἐξ Ἑλένης Ἑρμιόνην ἐγέννησε, καὶ καθά τινας Νικόστρατον· οὐκ Δμῳῆς, Πιερίδες, γίνος Αἰτωλίδος, ἣ καθάπερ Ἀκουσίλαός φησι, Τηλεδάης, Μεγαπένθη· οὐκ Κυναίθης δὲ νύμφης, καθὰ Εὔμηλος, Ξενόδαμον. *Ibid.* Οἱ δὲ νεώτεροι) Mirum, cùm ipſe *Heſiodus* ſit hujus auctor ſententiæ; ità enim *Sophocl.* Schol. ad *Electr.* v. 540. Ὅμως συμφωνεῖ τῷ Ἡσιόδῳ λέγοντι, Ἡ τέκεθ' Ἑρμιόνην δουκλείτῳ Μενελάῳ· Ὀπλόσταθον δ' ἔπεκεν Νικόστρατον, ὄζον Ἄρηος. *Pauſanias* quidem *Nicoſtratum* & *Megapenthea*, fratres ex *Menelao*, at non ex *Helenâ*, fol. 60. lin. 33. & fol. 102. lin. 24. Vid. *Br. Schol.* ad *Iliad.* γ'. v. 175. & *Euſtath.* ad *Iliad.* fol. 303. lin. 27.

19. Ἐδίνευον) Male olim σκύκλωσε &c. Emendamus ex utroque MSto.

VARIÆ LECTIONES.

12. Ἐκ δμῳῆς) γρ. Τηλεδάης. MS. *Gonvillo-Caienſe.* Fortè, per Appoſitionem.

Τὼ δ' αὖτ' ἐν προθύροισι δόμων αὐτώ τε καὶ ἵππω,
Τηλέμαχός θ' ἅμα καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς,
Στῆσαν· ὁ δ' ἐν προμολῶν ἴδετο κρείων Ἐτεωνεύς,
Ὀτρηρὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο·
Βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων ἀφὸ δώματα ποιμένι λαῶν·
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένω ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ξείνω δή τινε τώδε, διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
Ἄνδρε δύω, γενεὴ δὲ Διὸς μεγάλοιο ἔοικεν·
Ἀλλ' εἰπὲ, εἰ σφῶϊν καταλύσομεν ὠκέας ἵππους,
Ἦ ἄλλον πέμπωμεν ἰκανέμεν, ὅς κε φιλήσῃ.
Τόνδε μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
Οὐ μὰν νήπιος ἦθα, Βοηθοίδη Ἐτεωνεῦ,
Τοπρίν, ἀτὰρ μὰν νῦν γε, παῖς ὡς, νήπια βάζεις.
Ἦ μὰν δὴ νῶϊ ξεινήια πολλὰ φαγόντε
Ἄλλων ἀνθρώπων δεῦρ' ἰκόμεθ', αἴκε ποθὶ Ζεὺς
Ἐξοπίσω ὄφρ' παύσῃ ὀϊζύος· ἀλλὰ λύ' ἵππους
Ξείνων, ἐς δ' αὐτὺς πρότερω ἄγε δοινηθέωσι.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' ἐκ μεγάροιο διέσσυτο, κέκλετο δ' ἄλλους
Ὀτρηρὺς θεράποντας ἅμ' ἑσπέσθαι ἑοῖ αὐτῷ.
Οἱ δ' ἵππους μὲν ἔλυσαν ὑπὸ ζυγὸν ἰφθίμους·
Καὶ τὺς μὲν κατέδησαν ἐφ' ἱππείοισι κάπῃσι,
Πὰρ δ' ἔβαλον ζειὰς, ἀνὰ δ' ὄλυρα λευκὸν ἔμιξαν·
Ἅρματα δ' ἔκλιναν πρὸς οἰώπια παμφανόωντα,
Αὐτὺς δ' εἰσῆγον θεῖον δόμον· οἱ δὲ, ἰδόντες

Porrò in vestibulo ædium ipsique & equi,
Et Telemachus heros, & Nestoris inclytus filius,
Steterunt: ipse verò procurrens vidit præstans Eteoneus,
Sedulus famulus Menelai gloriosi:
Ivitque celeriter annuncians per domos pastori populorum:
Propè autem stans verba alata dixit,
" Hospites jam quidem hi, ô à-Jove-nutrite Menelaë,
" Viri duo, prosapiæ verò Jovis magni similes sunt.
" Sed dic, si ipsis solvere debeamus veloces equos,
" Aut ad alium mittamus ire, qui eos amet.
Hunc graviter ingemiscens alloquutus est flavus Menelaus,
" Non quidem stultus eras, Boëthœda Eteoneu,
" Antea, cæterum nunc quidem puer veluti puerilia loqueris.
" Profectò jam nos, *tu & ego*, hospitalia multa ubi edimus
" Aliorum virorum huc venimus; si alicubi Jupiter
" In postremum saltem liberârit ab ærumnâ: sed solve equos
" Hospitum, ipsos verò deinde introduc ad epulandum.
Sic ait: ille verò ex ædibus proruit, vocabat etiam alios
Fidos famulos unà sequi seipsum.
Hi verò equos quidem solverunt sub jugo sudantes:
Et hos quidem alligârunt ad equina præsepia,
Apponebant autem avenas & hordeum album commiscuerunt:
Currus verò posuerunt ad parietes pellucidos;
Ipsos autem duxerunt in magnificam domum: hi utique videntes

ΣΧΟΛΙΑ.

22. Προμολῶν.] Προαλλῶν. Ἴδετο.] Ἐθεάσατο. Κρείων.] Ἐξέχων καὶ ἀφικέλως.
23. Ὀτρηρός.] Σπουδαῖος, δραστικός. Θεράπων.] Ὑπηρέτης φίλος, ὁ περὶ τὴν θεραπείαν ὑπάρχων.
24. Ἀγχιλέων.] Ὀφείλων ἀπαγγεῖλαι.
26. Ξείνω δή τινε.] Εἰσαγγέλλει μόνῳ περὶ ξένων Μενελάῳ ἀφὸ τοῦ προβεβουλεῦσθαι ὑπὸ ξένων.
27. Γενεὴ.] Γενήσῃ, γένῃ. Ἔοικεν.] Ἐοίκασιν.
28. Σφῶϊν.] Αὐτοῖς.
29. Ἄλλον.] Πρὸς ἄλλον. Ἰκανέμεν.] Παραγενέσθαι. Φιλήσῃ.] Φιλικῶς ὑποδέξηται.
35. Ἐξοπίσω.] Ἐς ὕστερον, εἰς τὸ μὴ πάντα.
36. Θοινηθέωσι.] Εὐωχηθῆναι.
40. Κάπῃσι.] Φάτναις· ἔλαις ἢ αὐτὶ ἢ ἀπαλαῖς, κεκερκισμέναις.
41. Ζειὰς.] Ὀλύρας.

NOTÆ IN SCHOLIA.

26. Προβεβουλεῦσθαι) Ità lego, pro ἐπιβεβουλεῦσθαι, ex *Aloysii* MSto, cùm & MS. GC. προβεβουλευσάσθαι, ferat.
27. Γενεὴ) MSS. legunt, Γενεὴν, καὶ Γένεσιν) γένῃ.
28. Σφῶϊν) Αὐτοῖς, MSS. αὐτῶν.
35. Ἐς ὕστερον, MSS. ἐξ ὑστέρου.

VARIÆ LECTIONES.

26. Τώδε) γρ. τώγε, *H. Steph.*
27. Γενεὴ) γρ. γένεϊ, MSS. *Aloysii* & GC. Vid. Not. in *Schol.*
28. Ἔοικεν) γρ. ἔοικτον, *H. Steph.*
38. Ἀμ' ἑπόμενοι) γρ. ἅμα πομπῇ, *H. Steph.* Vid. Not. ad χ'. v. 323.

Θαύ-

Θαύμαζον κατὰ δῶμα διοτρεφέος βασιλῆος.
Ὡς γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν ἠὲ σελήνης,
Δῶμα καθ' ὑψερεφὲς Μενελάου κυδαλίμοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὁρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
Ἐς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες εὐξέστας λόεσθην.
Τὼ δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λόεσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας ἕλκας βάλον ἠδὲ χιτῶνας,
Ἐς ῥα θρόνους ἕζοντο παρ' Ἀτρεΐδην Μενέλαον.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος καλῇ ἐπέχυτο φέρουσα
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πολλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·
Δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας
Παντοίων· παρὰ δέ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα.
Τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
Σίτυε δ' ἄπλεθον, καὶ χαίρετον· αὐτὰρ ἔπειτα
Δείπνου παυσαμένω, εἰρησόμεθ', οἵ τινες ἐστόν·
Ἀνδρῶν· οὐ γὰρ σφῷν γε γενὴ ἀπόλωλε τοκήων,
Ἀλλ' ἀνδρῶν γενὴ ἐστὲ διοτρεφέων βασιλήων,
Σκηπτούχων· ἐπεὶ οὔ κε κακοὶ τοιοίδε τέκοιεν.
Ὡς φάτο· καὶ σφιν νῶτα βοὸς παρὰ πίονα θῆκεν
Ὀπτ' ἐν χερσὶν ἑλών, τά ῥά οἱ γέρα πάρθεσαν αὐτῷ·
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
Δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱόν,
Ἆσχε ἑὸν κεφαλῇ, ἵνα μὴ πυθοίατ' οἱ ἄλλοι,
Φράζεο, Νεστορίδη, τὰ μοι κεχαρισμένε θυμῷ,

Admirabantur per domum à-Jove-nutriti regis :
Instar enim solis splendor erat atque lunæ,
Domum per excelsam Menelai glorioſi.
Cæterùm postquam saturati sunt videndo oculis,
Ad labra descendentes perpolita lavabant.
Hos posquam igitur ancillæ lavârunt & unxerunt oleo,
Circaque chlænas villosas posuerant atque tunicas,
In thronos collocârunt juxtà Arridem Menelaum.
Aquam autem ancilla in gutturnio fudit ferens,
Pulchro, aureo, super argenteo lebete,
Ad lavandum : juxtáque politam extendit mensam.
Cibum verò veneranda promiconda apposuit ferens,
Fercula multa imponens, de *rebus* præsentibus largiens :
Coquus autem carnium lances proposuit sublatas
Diversarum : ipsisque apposuit aurea pocula.
Hos etiam datâ dextrâ alloquutus est flavus Menelaus,
" Cibúmque gustate, & gaudete : cæterùm deinde
" Cibo saturati, interrogabimus, quinam sitis
" Virorum : non enim vestrorum utique genus evanuit parentum,
" Sed virorum genus estis à-Jove-nutritorum regum,
" Sceptriferorum : quoniam neutiquam ignavi hujusmodi parere possunt.
Sic ait, & ipsis terga bovis pinguia apposuit
Assata in manibus capiens, quæ sibi dona apposuerant ipsi.
Hi verò ad cibos paratos appositos manus extendebant.
Cæterùm postquam potûs & cibi desiderium ademerunt,
Jam tum Telemachus alloquutus est Nestoris filium,
Propè admovens caput ; nè audirent alii,
" Considera, Nestoride, meo gratissime animo,

ΣΧΟΛΙΑ.

59. Δεικύμενος.] Δεξιούμενος.
61. Εἰρησόμεθα.] Ἐρωτήσομεν.
62. Οὐ γὰρ σφῷν γε γενὴ.] Σὺν τῷ ι γραπτέον, ἵν' ᾖ, σφῶϊν, δυϊκῶς· ἡ γὰρ ἀφανῶν ἐστὶ γενέων.
64. Κακοί.] Δειλοί, ἀσθενεῖς. Τέκοιεν.] Γεννήσειεν.
66. Τά ῥά οἱ.] Ἅπινα δὴ αὐτῷ. Γέρα.] Καλὰ παμμεγέθη. Πάρθεσαν.] Παρέθηκαν.
71. Φράζεο.] Νῦν ἀντὶ τοῦ, ὄφελε.

NOTÆ.

71. Τὰ μοι κεχαρισμένε θυμῷ) *Virgil.* Æn. l. XII. v. 142. Animo gratissime nostro.

NOTÆ IN SCHOLIA.

64. Γεννήσειεν) Ità, pro γενήσειεν, duo MSS.

VARIÆ LECTIONES.

60. Σίτυε θ' ἅπλεθον) κ. σίτυε ἅμ' ἅπλεθον, *H. Steph.*
61. Παυσαμένω — οἵ τινες) κ. παυσαμένω — ὅ τινες, *H. Steph.*
62. Γὴν) κ. γόν, *H. Steph.*

Χαλκῷ τε στεροπὴν καδδώματα ἠχήεντα,
Χρυσῷ τ', ἠλέκτρῳ τε, καὶ ἀργύρῳ, ἠδ' ἐλέφαντι.
Ζηνός που τοιήδε γ' Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλή.
Ὅσσα τάδ' ἄσπετα πολλά· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
Τῷδ' ἀγορεύοντι ξύνετο ξανθὸς Μενέλαος,
Καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τέκνα φίλ', ἦτοι Ζηνὶ βροτῶν οὐκ ἄν τις ἐρίζοι·
Ἀθάνατοι γὰρ τῷγε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασιν.
Ἀνδρῶν δ' ἤκεν τίς μοι ἐρίσσειε, ἢ καὶ ἀρίζοι,
Κτήμασιν· ἢ γὰρ πολλὰ παθὼν καὶ πόλλ' ἐπαληθεὶς

" Æriſque ſplendorem, per domum ſonantem,
" Aurique, electrique, & argenti, atque eboris:
" Jovis nimirum talis eſt Olympii intùs aula.
" Quanta hæc pretioſa quam multa! Admiratio me capit intuentem.
Hunc ita alloquentem intellexit flavus Menelaus,
Et ipſos compellans, verba alata dixit,
" Filii chari, haud ſanè cum Jove mortalium ullus contenderit:
" Immortalia enim hujus habitacula & res ſunt.
" Hominum vero ſive aliquis mihi contendere poſſit, ſive minus,
" Opibus: certè plurima paſſus & multùm errans

ΣΧΟΛΙΑ.

72. Στεροπήν.] Ἔκλαμψιν. Ἠχήεντα.] Μεγάλα.

76. Ξύνετο.] Σωπῆκεν, ἤκουσεν.

80. Ἐρίσσειε.] Φιλονεικήσῃ.

81. Ἐπαληθεὶς.] Πλανηθεὶς· οἱ δὲ ἐπὶ τὰς ἀληθεῖς Αἰγυπτίους, ὅτι μανθικῆς ἔμπειροι.

NOTÆ.

72. Καδδώματα) Ità pro ἐ δώματα lego. Quicunque enim ſatis attentè perpenderit, τὸ στεροπὴν referri, ad χαλκῷ, χρυσῷ, ἠλέκτρῳ, ἐλέφαντι, mirabitur, quid καὶ δώματα, quæ prior erat *Lectio* ſignificet, & mecum fortè agnoſcet, καδδώματα potiùs legendum, ut ſuprà, ad v. 45. & 46. Ὥστε γὰρ ἠελίου &c. Δῶμα καθ' ὑπερβολήν. Certe mos erat, ante *Typographicam* inventam, Unum aliquem Doctum hominem multis Scribis eodem tempore prælegere; undè plurimæ Voces, ex Vocalium & Literarum conſimilis ſoni malè acceptâ & conceptâ notione, in Exemplaribus temerè mutatæ. At in hujuſmodi Erroribus Antiquitas plurimum Veritati obſtat; nec enim Omnes vident, & Pauci contra flumen audent navigare. Huc refer *Plinii*, l. 33. c. 4. Et *Electro* auctoritas, *Homero* teſte, qui *Menelai* Regiam Auro, Electro, Argento, Ebore, fulgere tradit. *Sam. Bochart.* Ἱεροζωϊκ. 2 Vol. l. 6. c. 16. fol. 872. De *Electro*, ubi ex *Ariſtophanis* Scholiaſt. pro ἤλεκτρον, poni ab *Homero*.

74. Ζηνός που τοιήδε γ' Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλὴ) Hanc Lectionẽ defendit *Ariſtarchus* contra *Seleucum*; ut *Athenæ.* l. 5. fol. 189. & ex eo *Euſtath.* fol. 1483. lin. 39. qui negabat, ullibi apud *Homerum* vocem Αὐλὴ ſignificare *Palatium Regium*, at potiùs, τόπον τινὰ ἀμφιπεράμενον, ὅ ἐστιν ὕπαιθρον, ὡς τὰ μεγάλων οἴκων. Ὅμηρος δέ, φησι, τῷ Αὐλῷ ἀεὶ πάσῃ ἐπὶ τὸ ὑπαίθριον τόπον, ἔνθα ἦν ὁ Ἑρκεῖος Ζηνὸς βωμός· ὁ μὲν που τοι Πηλεὺς καταλαμβάνεται, Αὐλῆς ἐν χόρτῳ· ἔχει δὲ χρύσειον ἄλεισον, Σπένδων αἰθόπι οἴνῳ ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσιν. Ὁ δὲ Πελάμων, Αὐλῆς ἐν Χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον· καὶ ὁ Ὀδυσεὺς ὡσαύτῳ τῆς ὡδὲ τὸ Φήμιον, Ἀλλ' ἐξελθόντες μεγάρων εὖ ναιεταόντων, Ἐκ φόνε εἰς αὐλήν. Et verè quidem in his locis, ut *Seleucus* ait, *Homerus* apertum locum, per αὐλὴν ſignificat; nec minùs tamen manifeſtè, quod *Ariſtarchus* ait, in aliis locis idem per Αὐλὴν, *Palatium* notat, ut in hoc ipſo, Ζηνός που τοιήδε γ' Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλή. Quem locum *Seleucus* longè aliàs profert, nè hanc Αὐλῆς ſignificationem cogatur admittere, *viz.* Ζηνός που τοιοῦτα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται, quâ *Lectione*, in hoc loco nihil abſurdius; licet bene infrà, v. 127. Αἰγυπτίης, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται. Alius etiam locus hanc noſtram aſſertionem confirmat, *viz.* α'. v. 425. ὅθι οἱ θάλαμοι εὐεπήκεες αὐλῆς Ὑψηλοῦ δέδμηνται. In quem locum *Euſtath.* Αὐλὴ μέν, κυρίως τόπος ἐστὶ ἀμφιπερόμενος, ὅ ἐστιν, ὕπαιθρος, ὡς τὰ μεγάλων οἴκων. Ἡ Αὐλαὶ, τὰ βασίλεια, ἀφ' τὸ μεγάλως ἔχειν ὡς τὰ οἴκων ὑπαίθρους τόπους. Συνεκδοχικῶς δὲ, ἡ ὅλη οἰκία, ἐν τῷ, Ζηνός που τοιήδε γ' Ὀλυμπίου ἔνδοθεν Αὐλή. Vid. *Iſaac. Caſaubon.* in locum *Athenæi*, fol. 335. *Gerard. Croiſius*, Ὁμήρου Ἑβραΐζων, p. 423. Poeta alludit ad interius Atrium, ſive *Sanctuarium*, Tabernaculi, quod erat in *Iſraele*, in quo Deus dicebatur verſari, quod quidem ſplendidiſſimum fuit.

NOTÆ IN SCHOLIA.

75. Ἄσπετα) Πολλά. Hoc *Pſeudo Scholion* deleo; quòd utræque voces ſint in *Textu*.

VARIÆ LECTIONES.

72. Καδδώματα) γρ. καὶ δώματα, vid. Not. in *Textum*.

74. Ζηνός που τοιήδε γ' Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλὴ) γρ. Ζηνός που τοιοῦτα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται, *Seleucus*, vid. Not. ad *Textum*.

76. Ξύνετο) γρ. ξύνιεν, malè ut *Euſtath.*

78. Τέκνα φίλ', ἦτοι Ζηνὶ βροτῶν) γρ. τέκνα φίλα, Ζηνὶ μὴ βροτῶν, *H. Steph.* incogitanter ductâ *Interpretatione*, pro *Variâ Lectione*. *Ibid.* Βροτῶν) γρ. βροτῷ, *Gerard. Croeſ.* p. 423.

Ἠγα-

Ἠγαγόμην ἐν νηυσί, κὴ ὀγδοάτῳ ἔτεϊ ἦλθον·
Κύπρον, Φοινίκην τε, κὴ Αἰγυπτίους ἐπαλήθεις,
Αἰθιοπάς θ' ἱκόμην, κὴ Σιδονίους, κὴ Ἐρεμβούς,
Καὶ Λιβύην, ἵνα τ' ἄρνες ἄφαρ κεραοὶ τελέθουσι.
Τρὶς γὰρ πίτνει μῆλα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν·
Ἔνθα μὴν οὔτε ἄναξ ἐπιδεύεται, οὔτε τι ποιμὴν,
Τυρῷ κὴ κρειῶν, οὐδὲ γλυκεροῖο γάλακτος·
Ἀλλ' αἰεὶ παρέχουσιν ἐπιτροχόωντα γάλα θηλαί.
Ἕως ἐγὼ δεῦρ' εἰς κεῖνα πολὺν βίοτον συναγείρων
Ἠλώμην, τείως μοι ἀδελφεὸν ἄλλος ἔπεφνε,
Λάθρη, ἀνωΐστῳ, δόλῳ ὑλομανέος ἀλόχοιο·
Ὡς οὔτοι χαίρων τοῖσδε κτεάτεσσιν ἀνάσσω.
Καὶ πατέρων τάδε μέλλετ' ἀκουέμεν, οἵ τινες ὔμμιν
Εἰσίν· ἐπεὶ μάλα πολλ' ἔπαθον, κὴ ἀπώλεσα οἶκον,
Εὖ μάλα ναιετάοντα, κεχανδότα πολλὰ κὴ ἐσθλά.
Ὧν ὄφελον τριτάτῳ περ ἔχων ἐν δώμασι μοῖραν

" Vectus in navibus, & octavo demum anno veni domum:
" Cyprum, Phœnicémque, & Ægyptios oberrans,
" Æthiopasque adii, & Sidonios, & Erembos,
" Et Libyam, ubi agni protinùs cornuti sunt.
" Ter enim pariunt oves per annum integrum:
" Ibi quidem neque herus indigens est, neque pastor
" Casei & carnium, neque dulcis lactis:
" Sed semper præbent per-totum-annum lac mulgendum.
" Dum ego in his partibus multas facultates colligens
" Errabam, interea mihi fratrem alius interfecit,
" Clàm, insperatò, dolo pernicioſæ uxoris.
" Adeò neutiquam gaudens istis facultatibus impero.
" Et ex patribus ista debebatis audivisse, quicunque vobis
" Sunt: quando quidem valdè multa passus sum, & perdidi domum,
" Perquàm benè habitatam, continentem multa & preciosa.
" Quorum utinam debuissem vel tertiam habens in domo partem

ΣΧΟΛΙΑ.

83. Αἰγυπτίους.] Ἐπὶ τὰς Αἰγυπτίους.

84. Ἰκόμην.] Παρεγχρόμην. Σιδονίους.] Τὰς παρὰ τῇ Ἐρυθρῇ θαλάσσῃ λέγει· ὅθεν μετῴκησαν οἱ Φοίνικες. Ἐρεμβούς.] Τὰς Τρωγλοδύτας, παρὰ τὸ εἰς τὴν ἔρεβον δύνειν· οἱ δὲ τὰς Ἰνδὰς, παρὰ τὸ Ἔρεβος· μέλανες γάρ. ὅθεν καὶ Κρατὴς ἐρεμνὰς γράφει. οἱ δὲ ἴδιον ἔθνος. ἔνιοι δὲ τὰς Ἄραβας, καὶ μεταχαράττουσιν ὅτι· Αἰθίοπας θ' ἱκόμην ἢ Σιδονίους, Ἄραβάς τε.

85. Ἄφαρ κεραοί.] Ταχέως φέρουσι διὰ τὴν εὐθίαν. οἱ δὲ ἐπίθετον τῶν ἀρνῶν τὸ κεραοί. Τινὲς δὲ τὸ ἄφαρ, ὅτι ταχέως καὶ προϊμοι γίνονται.

86. Τελὲς γὰρ πίτνει μῆλα.] Ἄλλοτε ἄλλα, ἢ δι' ὅλου

NOTÆ.

84. Σιδονίους) Vid. ad *Iliad.* ζ'. v. 290. Ἐρεμβούς) Ab ἔρεβος, fit τὸ ἔρεμβος, *Sophocl.* Aj. v. 395. undè ἐρεμνὸς, tenebrosus, & Gentile, Ἐρεμβός. De quâ voce, præter *Br. Schol.* vid. *Eustath.* in locum, item in *Dionys.* Perieg. v. 180. & v. 963. & quæ Nos ad prædict. locum *Sophoclis. Zeno,* Ἄραβάς τε legit, ut *Strabo* l. 1. fol. 70. & l. 7. fol. 458. & l. 16. fol. 1131.

85. Καὶ Λιβύην) *Steph.* δεῦρ πόλεων, v. Ἀσία.

NOTÆ IN SCHOLIA.

86. Τοιαῦταί εἰσιν) MS. *Aloysii* τοιαῦται, pro αὗται &c.

89. Θηλάσσῃ) Ità pro corrupto θυλάσσῃ, ex MSS.

VARIÆ LECTIONES.

84. Καὶ Ἐρεμβούς) γρ. Ἄραβάς τε. *Zeno. Crates,* & *Posidonius,* καὶ ἐρεμνούς. Vid. Not. in *Textum,* & *Brevia Scholia.*

87. Ἐπιδεύεται.] Ἐνδεής.

89. Ἐπιστολὺ, ἄφθονον. Θῆσσ.] Κυρίως μὲ τὸ θηλάσσῃ· νῦν δὲ τὸ ἀμέλγειν εἶπεν, παρὰ τὴν θηλήν.

91. Ἠλώμην.] Ἐπλανώμην. Τείως.] Τηνικαῦτα.

92. Ἀνωΐστῳ.] Ἀνυποπτήτως, οὔτε μηδὲ ὁτιοῦν τινά.

95. Καὶ ἀπώλεσα οἶκον.] Ἀμφίβολον, πότερον τὸν ἑαυτοῦ, ἢ τὸν Πελάμου.

96. Κεχανδότα.] Χωρητικά.

NOTÆ IN SCHOLIA.

95. Πότερον) MS. *Aloysii* ità, pro ὁπότερον, *Sensu* maximè flagitante.

VARIÆ LECTIONES.

90. Ἕως ἐγὼ) γρ. εἴως ἴχω, *Hervag.* Edit. 1551.

94. Υ̓́μμιν) γρ. ὑμῖν, *H. Steph.*

95. Πόλλ' ἔπαθον) γρ. πολλὰ πάθον, *H. Steph.*

Ναίεσκε,

Ναίειν, οἱ δ' ἄνδρες σόοι ἔμμεναι, οἳ τότ' ὄλοντο
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, ἔχαις Ἄργεος ἱπποβότοιο.
Ἀλλ' ἔμπης πάντας μὲν ὀδυρόμην ἠδ' ἀχέουσα,
Πολλάκις ἐν μεγάροισι καθήμενον ἠμετέροισιν,
Ἄλλοτε μέν τε γόῳ φρένα τέρπομαι, ἄλλοτε δ' αὖτε
Παύομαι· αἶψηρὸς δ' κόρος κρυεροῖο γόοιο.
Τῶν πάντων ἕ τόσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
Ὡς ἑνός, ὅτε μοι ὕπνον ἀπέχθηται ἠδ' ἐδωδὴ
Μνωομένῳ· ἐπεὶ οὔτις Ἀχαιῶν τόσσ' ἐμόγησεν,
Οἷα Ὀδυσσεὺς ἐμόγησε καὶ ἤρατο· τῷ δ' ἄρ' ἔμελλεν
Αὐτῷ κήδε' ἔσεσθαι, ἐμοὶ δ' ἄχε' αἰὲν ἄλαστον
Κείνου, ὅπως δὴ δηρὸν ἀποίχεται. οὐδέ πῃ ἴδμεν,
Ζώει ὅγ', ἢ τέθνηκεν. Ὀδύρονται νύ πού αὐτὸν
Λαέρτης θ' ὁ γέρων καὶ ἐχέφρων Πηνελόπεια,
Τηλέμαχός θ', ὃν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ.
Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα παῖδος ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.
Δάκρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων χαμάδις βάλε, παῖδος ἀκούσας,
Χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖιν ἀνασχών
Ἀμφοτέρῃσιν χερσί· νόησε δέ μιν Μενέλαος·
Μερμήριξε δ' ἔπειτα κατ' φρένα καὶ κατ' θυμόν,
Ἦέ μιν αὐτὸν πατρὸς ἐάσειε μνηστῖνα,
Ἦ πρῶτ' ἐξερέοιτο, ἕκαστά τε μυθήσαιτο.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατ' φρένα καὶ κατ' θυμόν,
Ἐκ δ' Ἑλένη θαλάμοιο θυώδεος ὑψορόφοιο
Ἦλυθεν, Ἀρτέμιδι χρυσηλακάτῳ εἰκυῖα·

" Habitare, & viri salvi essent: qui tum periérunt
" Trojâ in latâ, longè ab Argis pulchros equos-pascente.
" Sed tamen omnes quidem lugens & deflens,
" Crebrò domi desidens nostræ,
" Interdum quidem luctu mentem oblector, interdum rursus
" Quiesco: brevis verò satietas molesti luctûs.
" Horum omnium causâ non tantùm lugeo, tametsi tristis,
" Ut unius gratiâ, quique mihi somnum invisum facit & cibum
" Recordanti; quoniam nullus Græcorum tantum laboravit,
" Quantum Ulysses laboravit & pertulit: huic utique infaustus-erat
" Ipsi, dolores ut essent, mihi verò mœror semper gravissimus
" Illius *causâ*, quoniam diù longè abest, neque scimus,
" An vivat ille, an mortuus sit. Deflent utique illum
" Laërtèsque senex, & prudens Penelope,
" Telemachúsque, quem reliquit recèns-natum in domo.
Sic ait; huic certè ob patrem desiderium excitavit luctûs.
Lacrymas verò à palpebris humi fudit, de patre audiens,
Chlanam purpuream oculis obtendens
Utráque manu: observavit autem Menelaus ipsum:
Cogitavit verò deinde in mente & in animo,
An ipsum eum patris sineret memoriam inducere,
An prior interrogaret singuláque diceret.
Interim dum ille ista deliberabat in mente & in animo,
Helena ex thalamo odorifero excelso
Egressa est, Dianæ aureum-arcum habenti similis:

ΣΧΟΛΙΑ.

102. Γόῳ φρένα τέρπομαι.] Πληρεῖμαι.
103. Αἶψηρὸς δ' κόρος.] Ὁ ὑπὲρ τὸ ἄκλαυτον μοι θρῆνος ταχέως θραύεται.
104. Ὀδύρομαι.] Ἀποκλαίομαι.
105. Ἀπέχθηται.] Εἰς μῖσος ἄγει.
106. Μνωομένῳ.] Μνησθυομένῳ. Ἐμόγησεν.] Ἐκοπίασεν.
107. Ἤρατο.] Ὑπέμεινεν.
109. Ἀποίχεται.] Ἄπεισιν, ἀποδημεῖ.
119. Ἐξερέοιτο.] Ἐξεραυνήσειεν, ἀνακρίνοι. Μυθήσαιτο.] Εἴποι.
121. Θυώδεος.] Εὐώδους.

NOTÆ.

102. Ἄλλοτε μέν τε γόῳ φρένα τέρπομαι) *Aristot.* l. 1. ad Πολιτ. fol. 176. Probat, Voluptatem quandam in Luctibus &c.
120. Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε) *Amphibrachys*, *Dactylo* ἰσάχρονος, ut supra, v. 90.

NOTÆ IN SCHOLIA.

123. Ἀνάκλιντρον) Ità pro corrupto ἀνάκλιτον, ex *Eustathio*.

VARIÆ LECTIONES.

118. Ἐάσειε) γρ. ἐάσει, Prior. Codd.
119. Μυθήσαιτο) γρ. περιέσαιτο, *H. Steph.*

Τῇδ' ἄρ' ἄμ' Ἀδρήστη κλισίλω εὐτυκτον ἔθηκεν·
Ἀλκίππη δ' ταπῆτα φέρεν μαλακὴ ἐερσίοιο·
Φυλὼ δ' ἀργύρεον τάλαρον φέρε, τόν οἱ ἔδωκε
Ἀλκάνδρη, Πολύβοιο δάμαρ, ὃς ἔναι' ἐνὶ Θήβῃς
Αἰγυπτίης, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται·
Ὅς Μενελάῳ δῶκε δύ' ἀργυρέας ἀσαμίνθους,
Δοιοὺς δὲ τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα·
Αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
Ἑλένη ἄλοχος πόρε κάλλιμα δῶρα,
Χρυσείω τ' ἠλακάτην, τάλαρόν θ' ὑποκυκλον ὄπασεν,
Ἀργύρεον, χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεκρασται,
Τόν ῥά οἱ ἀμφίπολος Φυλὼ παρέθηκε φέρουσα,
Νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
Ἠλακάτη τέτατο, ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχουσα.
Ἕζετο δ' ἐν κλισμῷ, ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
Αὐτίκα δ' ἣγ' ἐπέεσσι πόσιν ἐρέεινεν ἕκαστα,

"Ιδμεν δὴ, Μενέλαε διοτρεφὲς, οἵ τινες οἵδε
Ἀνδρῶν εὐχετόωνται ἱκανέμεν ἡμέτερον δῶ;
Ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω; κελεύει δέ με θυμός.
Οὐ γάρ πω πρὶν φημι ἐοικότα ὧδε ἰδέσθαι
Οὔτ' ἄνδρ', οὔτε γυναῖκα, σέβας μ' ἔχει εἰσορόωσαν,

Huic ſtatim Adraſta ſellam benè factam appoſuit:
Alcippe verò tapeta ferebat mollis lanæ:
Phylo autem argenteum quaſillum ferebat, quem illi dedit
Alcandra, Polybi uxor, qui habitabat in Thebis
Ægyptiacis, ubi plurima in ædibus bona jacent;
Qui Menelao dedit duo argentea labra,
Geminoſque tripodas, decemque auri talenta:
Seorſim verò rurſus Helenæ uxor dederat pulchra dona,
Aureamque colum, quaſillúmque rotundum præbuit
Argenteum, auro verò labia perfecta erant:
Hunc ſanè ei ancilla Phylo appoſuit ferens,
Filo elaborato repletum: cæterùm ſuper eum
Colus extenſa erat, violaceam lanam habens.
Sedit verò in ſellâ, & ſcabellum ſub pedibus erat:
Continuò autem illa verbis maritum interrogabat ſingula,
" Scimúſne, Menelaë rex, quinam hi
" Virorum gloriantur, veniſſe noſtram domum?
" Mentiar, an verum dicam? Jubet me animus.
" Nullum enim unquam puto ſimilem adeò vidiſſe
" Neque virum neque mulierem: admiratio me tenet aſpicientem,

ΣΧΟΛΙΑ.

123. Κλισίην.] Δίφρον, ἀνάκλιντον ἔχοντα.
125. Τάλαρον.] Κάλαθον.
126. Θήβῃς.] Θῆβαι, πόλις Αἰγύπτου, ἡ νῦν καλουμένη Διὸς πόλις.
130. Κάλλιμα.] Ἄγαν καλά.
131. Τάλαρον ὑποκυκλον.] Κύκλον ἔχοντα, ἢ ὑποτροχον.
132. Κεκρασται.] Ἐτετελείωται.
134. Νήματος ἀσκητοῖο.] Εἰς νῆσιν ἐπιτηδειότερον, καλῶς γεγνότος. Βεβυσμένον.] Πεπληρωμένον.
135. Ἠλακάτη.] Ἐργαλικὸν, ἐργαλεῖον. Τετάνυστο.] Ἐπέκειτο. Ἰοδνεφὲς.] Μέλαν, ἢ πορφυροῦν. Εἶρος.] Ἔριον.
139. Εὐχετόωνται.] Ἔνιοι, Εὐχετόωνται. Ἐκαχχῶνται.
141. Εἰοικότα.] Ὅμοιον ὄντα.

NOTÆ.

126. Ἀλκάνδρη Πολύβοιο δάμαρ) Θύωρις βασιλεὺς Αἰγύπτου, ὁ παρ' Ὁμήρῳ καλούμενος Πόλυβος, Ἀλκάνδρας ἀνὴρ, ἐν Ὀδυσσείᾳ φερόμενος παρ' ᾧ, φησὶ, Μενέλαον σὺν τῇ Ἑλένῃ, μὴ πλῶν ἄλλοσε Τροίας κατηχθαι πλανώμενον. *Euſebii* Chronic. Canon, fol. 115. & *Joſeph. Scaligeri* Animadverſ. fol. 50. *Thuoris*,

NOTÆ IN SCHOLIA.

131. Ἔχουσα) Pro ἔχον, lego.
134. Νήματος ἀσκητοῖο) Nihil hìc addo, nihil demo, nihil muto; excepto verborum ordine, qui rectè ſe non habebat, & caſu ἐπιτηδειότερος, qui malè &c.

VARIÆ LECTIONES.

126. Ὅς ἔναι' ἐνὶ Θήβῃς) χρ. ὃς ἄνασσ' ἐνὶ Θήβῃς, Vid. in *Textum*.
127. Ἐν κτήμασι) χρ. ἐνὶ κτήμασι. Vid. ad v. 74. Not. in *Text.* & *Iliad.* ι'. v. 381.
131. Χρυσείην) γρ. χρυσῆν, at Incontracta *Homero* uſitatiora.
139. Εὐχετόωνται) χρ. εὐχετόωντε, *Br. Schol.* & MSS. *Aloyſii* & *GC.*

Ὡς

Ὡς ὅδ' Ὀδυσῆος μεγαλήτορος υἷϊ ἔοικε
Τηλεμάχῳ, τὸν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ
Κεῖνος ἀνὴρ, ὅτ' ἐμεῖο κυνώπιδος εἵνεκ' Ἀχαιοὶ
Ἦλθεθ' ὑπὸ Τροίλῳ, πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
Οὕτω νῦν καὶ ἐγὼ νοέω, γύναι, ὡς σὺ εἰσκεις.
Κείνου γὰρ τοιοίδε πόδες, τοιαίδε τε χεῖρες,
Ὀφθαλμοί τε βολαί, κεφαλή τ', ἐφύπερθέ τε χαίτη.
Καὶ νῦν ἤτοι ἐγὼ μεμνημένῳ ἀμφ' Ὀδυσῆϊ,
Μυθεόμην, ὅσα κεῖνος ὀϊζύσας ἐμόγησεν
Ἀμφ' ἐμοί· αὐτὰρ ὁ πικρὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβε,
Χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖϊν ἀναχώων.
Τόνδ' αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ηὔδα,
Ἀτρεΐδη Μενέλαε, διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
Κεῖνος μὲν τοῦτόν γε ἰὸς ἐτήτυμον, ὡς ἀγορεύεις·
Ἀλλὰ σαόφρων ἐστὶ, νεμεσσᾶται δ' ἐνὶ θυμῷ,
Ὧδ' ἐλθὼν τοπρῶτον, ἐπεσβολίας ἀναφαίνειν
Ἄντα σέθεν, τὸν νῶϊ, θεὸν ὣς, τερπόμεθ' αὐδῇ.
Αὐτάρ ἐμὲ προέηκε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Τῷ ἅμα πομπὸν ἕπεσθαι· ἐέλδετο γάρ σε ἰδέσθαι,
Ὄφρα οἱ ἤ τι ἔπος ὑποθήσεαι, ἠέ τι ἔργον.
Πολλὰ γὰρ ἄλγε' ἔχει πατρὸς πάϊς οἰχομένοιο,
Ἐν μεγάροις, ᾧ μὴ ἄλλοι ἀοσσητῆρες ἔωσιν·

"Ut iste Ulyssis magnanimi filio similis
"Telemacho, quem reliquit recens natum domi suæ
"Ille vir, quando mei inverecundæ gratiâ Græci
"Venistis ad Trojam, bellum ferox excitantes.
Hanc vicissim respondens alloquutus est flavus Menelaus,
"Sic nunc ego reputo, uxor, ut tu putas.
"Illius enim ejusmodi pedes, ejusmodique manus,
"Oculorumque jactus, caputque & superne comæ.
"Et nunc sanè ego recordatus de Ulysse,
"Loquebar, quantas ille ærumnas patiens toleravit
"Pro me: cæterùm hic amaras à palpebris lacrymas stillabat,
"Chlænam purpuream oculis obtendens.
Hunc rursus Nestorides Pisistratus contrà alloquutus est,
"Atride Menelaë, a-Jove-nutrite, dux populorum,
"Illius quidem hic filius est certo certiùs, quemadmodum dicis,
"Sed modestus est, indignaturque in animo,
"Huc veniens primùm, jactationes verborum ostentare
"Coram te, cujus nos, dei tanquam, delectamur voce.
"Cæterùm me præmisit Gerenius eques Nestor,
"Hunc simul comes ut sequerer; cupiebat enim te videre;
"Ut ei aut verbis consulas, sive reipsâ.
"Plurimos enim dolores patitur ob patrem filius absentem,
"Domi suæ, cui non alii auxiliatores sunt:

ΣΧΟΛΙΑ.

148. Ἔϊσκεις.] Ἀπεικάζεις.
149. Τοῖαι.] Τοιαῦται.
150. Βολαί.] Τὰ βλέμματα. Ἐφύπερθεν.] Ἐπάνωθεν.
152. Μυθεόμην.] Ἔλεγον, διηγούμην. Ὀϊζύσας.] Ταλαιπωρήσας.
158. Σαόφρων.] Σώφρων. Νεμεσσᾶται.] Ἐντρέπεται, αἰδεῖται.
159. Ἐπισβολίας ἀναφαίνειν.] Τὰς γλυκυμύθους καὶ κολακικὰς μνησικάκων εἰς αὐτὸν φλυαρίας, ἢ πὰς περὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ φλυαρίας, καὶ λοιδορίας, διεξιέναι. ἢ ὑπὸ σωφροσύνης καὶ βέλους περικαθέρκεις λόγων. ἐπισβολίας δὲ νῦν τὰς τῶν εἰσβολὰς καὶ ὀχλήσεις. Ἀναφαίνειν.] Φαίνειν, διεξιέναι.
162. Ἐέλδετο.] Ἐπεθύμει.
163. Ὑποθήσεαι.] Ὑποβάλῃς.
165. Ἀοσσητῆρες.] Βοηθοί.

NOTÆ.

149. Κείνου γὰρ τοιοίδε πόδες) *Virgil.* Æn. l. 3. v. 490. *Sic oculos, sic ille manus, sic ora ferebat.*

165. Ἐν μεγάροις· ᾧ μὴ ἄλλοι ἀοσσητῆρες ἔασιν) Olim in plurimis Editt. πολλοὶ, quod Sensus respuit; non enim necesse est, ut Orphanus *multos* habeat Patronos, at saltem ut *alios*, præter se habeat; nè dicam *Versum* cum voce πολλοὶ, laborare. Rectè itaque *Eustathius* in Commentariis legit, ἄλλοι, ut sit συνίζησις, sive συνεκφώνησις, quasi scriberetur, ᾧ μὴ ἄλλοι. Quem *Latinorum* morem nec *Græcis* planè incognitum probo, ad *Eurip.* Oreſt. v. 596. Ità *Theogn.* v. 927. Φείδεσθ' ᾧ ἄμεινον· ἐπεὶ ἐδὲ γανόντ' ἀπέκλαισ'. Vid. *Iliad.* π'. v. 31. *H. Stephan.* ἄλλοι etiam inter *Var. Lect.* habuit ut *Romana* Editio, in *Textu.*

VARIÆ LECTIONES.

165. Ἄλλοι) χρ. πολλοὶ, vid. Not. ad *Textum.*

Ὣς νῦν Τηλεμάχῳ· ὁ μὲν οἴχεται, οὐδέ οἱ ἄλλοι
Εἴσ', οἵ κεν κτῆμον ἀλάλκοιεν κακότητος.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
Ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ φίλου ἀνέρος υἱὸς ἐμὸν δῶ
Ἵκεθ', ὃς εἵνεκ' ἐμεῖο πολεῖς ἐμόγησεν ἀέθλους·
Καί μιν ἔφιλον ἐλθόντα φιλησέμεν ἔξοχον ἄλλων
Ἀργείων, εἰ νῶϊν ὑπείρ ἅλα νόστον ἔδωκε
Νηυσὶ θοῇσι γενέσθαι Ὀλύμπιος εὐρύοπα Ζεύς·
Καί κέν οἱ Ἀργεϊ νάσσα πόλιν, καὶ δώματ' ἔτυξα,
Ἐξ Ἰθάκης ἀγαγὼν σὺν κτήμασι καὶ τέκεϊ ᾧ,
Καὶ πᾶσιν λαοῖσι, μίαν πόλιν ἐξαλαπάξας,
Αἳ περιναιετάουσιν, ἀνάσσοιμι δ' ἐμοὶ αὐτῷ.
Καί κε δαμὰ σύθαδ' ἐόντες ἐμισγόμεθ'· οὐδέ κεν ἡμέας
Ἄλλο διέκρινεν Φιλέοντέ τε τερπομένω τε,
Πέρ γ' ὅτε δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν.
Ἀλλὰ τὰ μὲν πω μέλλεν ἀγαστεαὶ θεὸς αὐτὸς,
Ὃς κεῖνον δύσμορον ἀνόστιμον οἷον ἔθηκεν.
Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.
Κλαῖε μὲν Ἀργείη Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα,
Κλαῖε δὲ Τηλέμαχός τε καὶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος·
Οὐδ' ἄρα Νέστορος υἱὸς ἀδακρύτῳ ἔχεν ὄσσε·
Μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
Τόν ῥ' Ἠὼς ἔκτεινε Φαεσίμβροτος ἀγλαὸς υἱός·
Τῷ ὅγ' ὀπιμνησθεὶς ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν,
Ἀτρεΐδη, πέρι μέν σε βροτῶν πεπνυμένον εἶναι
Νέστωρ φάσκ' ὁ γέρων, ὅτ' ἐπιμνησαίμεθα σεῖο
Οἵσιν ἐνὶ μεγάροισι, καὶ ἀλλήλους ἐρέοιμεν.
Καὶ νῦν, εἴπ πού ἐστι, πίθοιό μοι· ὐ γὰρ ἔγωγε

" Sic nunc Telemacho *est*: hic quidem abest, neque eidem alii
" Sunt, qui per populum avertere possent calamitatem.
Hunc vicissim respondens alloquutus est flavus Menelaus,
" Dii Boni! Certè perquam amici viri filius meam domum
" Pervenit, qui mei gratiâ plurima subiit certamina:
" Atque ipsum statuebã aliquandò reducem amplexurũ me præter cæteros
" Græcos, si nobis super mare reditum dedisset
" Navibus velocibus fieri Olympius latè-tonans Jupiter:
" Et sanè ei in Argo erexissem urbem, & ædes ædificassem,
" Ex Ithacâ reducens cum facultatibus & filio suo,
" Et omni populo, unâ urbe evacuatâ *earum*,
" Quæ circum-habitabantur, imperantur autem à me ipso:
" Et sanè crebrò hîc unà fuissemus versati: neque nos
" Aliud diremisset amantésque oblectantésque,
" Antequam mortis nigra nebula obruisset.
" Sed hæc quidem forte erat, ut invideret deus ipse,
" Qui illum infelicem absque reditu solum reddidit.
Sic ait: his verò omnibus desiderium excitavit luctûs.
Flebat quidem Argiva Helena ex Jove nata,
Flebat etiam Telemachúsque & Atrides Menelaus:
Neque sanè Nestoris filius absque lacrymis habebat oculos;
Recordabatur enim in animo inculpati Antilochi;
Quem sanè Auroræ interfecit splendidæ inclytus filius:
Hujus ille recordatus verba volatilia dixit,
" Atride, supra alios immortales te prudentem esse
" Nestor dicebat ille senex; quando recordaremur tui
" Suis in domibus, & nos mutuò alloqueremur.
" Quare nunc, si forte licet, pareas mihi; non enim ego

ΣΧΟΛΙΑ.

167. Ἀλάλκοιεν.] Κωλύσωσι, βοηθήσωσιν.
171. Ἔφην.] Ἔλεγον. Φιλησέμεν.] Φιλοφρονήσασθαι.
174. Νάσσα.] Κατῴκησα. Ἔτυξα.] Κατεσκεύασα.
175. Τέκεϊ.] Τέκνῳ.
176. Ἐξαλαπάξας.] Μεταστήσας τὰς συνοικούσας εἰς ἕτερον τόπον.
179. Διέκρινεν.] Διεχώρισεν.
180. Ἀμφεκάλυψε.] Περιεκάλυψεν.
181. Ἀλλὰ τὰ μὲν πω μέλλεν.] Ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἐφικτὸν. Ἀγαστεαὶ.] Θαυμάσιος.
182. Ἀνόστιμον.] Ἐπανόδου μὴ τυχόντα.
188. Ἠὼς υἱός.] Ὁ Μέμνων. Τιθωνῷ γὰρ καὶ τῇ Ἡμέρᾳ υἱός.
192. Ἐρέοιμεν.] Ἐρωτήσαιμεν.
193. Εἴπ πού ἐστιν.] Εἰ συνέρχεται.

NOTÆ IN SCHOLIA.

179. Διέκρινεν) Διεχώρισεν. Addo, ex MS. *Aloysii*.

Τέρπομ' ὀδυρόμενος· μεταδόρπιος· ἀλλὰ καὶ Ἠὼς
Ἐσαῦ(θ) ἠριγένεια· νεμεσσῶμαί γε μὴν ὐδὲν
Κλαίειν, ὅς κε θάνῃσι βροτῶν καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
Τοῦτό νυ καὶ γέρας οἷον ὀϊζυροῖσι βροτοῖσι,
Κείρασθαί τε κόμην, βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν.
Καὶ γὰρ ἐμὸς τέθνηκεν ἀδελφεός, ὅττι κάκιστος
Ἀργείων· μέλλεις δὲ σὺ ἴδμεναι· οὐ γὰρ ἔγωγε
Ἥντησ', οὐδὲ ἴδον· πέρι δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι
Ἀντίλοχον, θοὸν μὴν θείειν ταχύν, ἠδὲ μαχητήν.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
Ὦ φίλ', ἐπεὶ τόσα εἶπες, ὅσ' ἂν πεπνυμένος ἀνὴρ
Εἴποι καὶ ῥέξειε, καὶ ὃς πολυγενέστερος εἴη·
Τοίου γὰρ καὶ πατρὸς, ὃ καὶ πεπνυμένα βάζεις·
Ῥεῖα δ' ἀείγνωτος γόνος ἀνέρος, ᾧ τε Κρονίων
Ὄλβον ἐπικλώσῃ γαμέοντί τε γεινομένῳ τε.
Ὡς νῦν Νέστορι δῶκε θεμιστοπόλος πάντα,
Αὐτὸν μὴν λιπαρῶς γηράσκειν ἐν μεγάροισιν,
Υἱέας αὖ πινυτούς τε καὶ ἔγχεσιν εἶναι ἀρίστους.
Ἡμεῖς δὲ κλαυθμὸν μὲν ἐάσομεν, ὃς πάρ ἐτύχθη·
Δόρπου δ' ἐξαῦτις μνησώμεθα, χερσὶ δ' ἐφ' ὕδωρ
Χεύάντων· μῦθοι δὲ καὶ ἠῶθέν περ ἔσονται
Τηλεμάχῳ καὶ ἐμοί, διαειπέμεν ἀλλήλοισιν.

" Delector fleni inter cænandum: Sed & mox Aurora
" Aderit manè genita; moleste quidem neutiquam fero
" Deplorare; quicunq; mortuus fuerit mortaliū, & fatū consequutus fuerit.
" Illud certè munus solum est miserorum mortalium,
" Fonderéque comas, profunderéque lachrymas à genis.
" Etenim meus mortuus est frater, neutiquam pessimus
" Græcorum: scies autem tu, non enim ego
" Obviam fui, neque vidi: supra autem alios ferunt fuisse
" Antilochum, supra quidem currendo velocem, atque bellatorem.
Hunc mœstis verbis excipiens alloquutus est flavus Menelaus,
" Amice, quandoquidem talia dixisti, quæcunque prudens vir
" Diceret & faceret, etiam qui major natu esset:
" Tali enim natus es Patre; quare etiam prudentèr loqueris.
" Facilè conspicuus est Filius Viri; cui Saturnius
" Faustitatem destinavit Nuptiis paritèr & Natalitiis:
" Sicut nunc Nestori dedit assidue diebus omnibus,
" Ipsum quidem molliter senescere domi suæ,
" Filios rursus prudentes, & hastâ esse optimos.
" Nos tamen fletum relinquamus, qui priùs incidit:
" Cœnæ verò rursus memores simus, manibusque aquam
" Profundant: sermones autem etiam manè erunt
" Telemacho & mihi, ad colloquendum invicem.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

194. Μεταδόρπιος.] Μετὰ τὸ δεῖπνον· ἢ ὕστερος, οὐκ ἀρίστου μοι θρηνεῖν μὴ τὸ δεῖπνον. *Ἄλλως, Μεταδόρπιος.] Δείπνου ἄρα, ἤγουν οὐ τοῦ δείπνου· καὶ μεταδήμιος, ἔνδημος, ὁ ἐν δήμῳ ὤν.
195. Νεμεσσῶμαι.] Νεμεσίζομαι, μέμφομαι.
199. Κάκιστος.] Δειλός.
200. Ἴδμεναι.] Εἰδέναι.
205. Ῥέξειε.] Πράξοι.
206. Ὃ.] Διὸ ὅ.
207. Ἀείγνωτος.] Εὔγνως.
208. Ἐπικλώσῃ.] Εἱμαρμένον ποιήσῃ. Γεινομένῳ.] Τεκνοποιοῦντι, γεννῶντι.
210. Λιπαρῶς.] Εὐδαιμόνως, μεγάλως.
211. Πινυτούς.] Σώφρονας, σωστικούς.
213. Μνησώμεθα.] Ἐπιμεληθῶμεν.
214. Χεύάντων.] Ἐπιχεέτωσαν, Ἀττικῶς.
215. Διαειπέμεν.] Διαλεχθῆναι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

195. Νεμεσσῶμαι) Νεμεσίζομαι, μέμφομαι. Pro corrupto νεμέσσομαι, lego νεμεσίζομαι· quæ tamen unica vox deest MSS. illa enim νεμεσσῶμαι, μέμφομαι, tantum legunt.

208. Ἐπικλώσῃ) Εἱμαρμένον ποιήσῃ. Ità MSS. quæ cùm *Variæ Lectionis* vestigia præferant, licet ἐπικλώσῃ sit in *Textu*, minimè mutanda censeo. *Schrevel.* Edit. ἐπικλώσῃ) ποιήσῃ &c.

VARIÆ LECTIONES.

197. Οἷον) γρ. οἷον, θαυμασικῶς, inquit *Eustathius*. Vid. *Duport.* Gnomolog. in locum.
207. Ἀείγνωτος γόνος) γρ. ἀείγνωτον γένος, *H. Steph.*
208. Ἐπικλώσῃ) γρ. ἐπικλώσῃ, MSS. *GC.* & *Aloysii.*
212. Ἡμεῖς δ') γρ. ἡμεῖς δὴ, *Eustath.*

Ὡς

Ὣς ἔφαθ'· Ἀσφαλίων δ' ἄρ' ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχυθεν,
Ὀτρηρὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα παρκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ὀνόησ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·
Αὐτίκ' ἄρ' εἰς οἶνον βάλε φάρμακον, ἔνθεν ἔπινον,
Νηπενθές τ' ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων·
Ὅς τὸ καταβρόξειεν, ἐπὶ κρητῆρι μιγείη,
Οὐκ ἂν ἐφημέριός γε βάλοι κατὰ δάκρυ παρειῶν,
Οὐδ' εἴ οἱ κατατεθναίη μήτηρ τε πατήρ τε,
Οὐδ' εἴ οἱ προπάροιθεν ἀδελφεὸν, ἢ φίλον υἱὸν,
Χαλκῷ δηϊόῳεν, ὁ δ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῷτο.
Τοῖα Διὸς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μητιόεντα,
Ἐσθλὰ, τά οἱ Πολύδαμνα πόρεν Θῶνος παράκοιτις,
Αἰγυπτίη· τῇ πλεῖστα φέρει ζείδωρος ἄρουρα
Φάρμακα, πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρά.
Ἰητρὸς δὲ ἕκαστος ἐπιστάμενος τελέει πάντων
Ἀνθρώπων· ἦ γὰρ Παιήονός εἰσι γενέθλης.

Sic ait: Asphalion verò aquam manibus infudit,
Sedulus famulus Menelai glorioſi.
Hi vero ad cibos paratos appoſitos manus mittebant,
Ibi tum alia excogitavit Helena è Jove nata:
Protenus ſanè in vinum miſit pharmacum, unde bibebant,
Abſque dolore & irâ, malorum oblivionem inducens omnium:
Qui illud deglutierit, poſtquam crateri mixtum erit,
Non utique totâ die profundere poterit lachrymas à palpebris,
Neque, ſi ei mortui fuerint matérque patérque,
Neque ſi ei coràm fratrem, aut charum filium
Ferro trucidarent, ipſe vero oculis videret.
Talia Jovis filia habebat pharmaca utilia,
Bona, quæ illi Polydamna præbuit Thonis uxor,
Ægyptia; ubi plurima producit alma terra
Pharmaca, multa quidem ſalubria mixta, multa quoque lethalia:
Medicus verò unuſquiſque peritus ſuprà omnes
Homines: ſanè enim Pæonis ſunt ex proſapiâ.

ΣΧΟΛΙΑ.

216. Ἀσφαλίων.] Πεποίηκε τὸ ὄνομα παρὰ τὴν ἀσφάλειαν.

221. Νηπενθές.] Ἀπενθές. Ἄχολον.] Τὸ τὴν χολὴν παῦον. Ἐπίληθον.] Περιπαροξυτόνως, ἵν' ᾖ ἐπιληπτικόν. εἰ δὲ περισπάσαιμεν, ἵν' ᾖ ἐπιλανθάνεσθαι ποιῶν.

222. Καταβρόξειεν.] Καταπίοι.

223. Ἐφημέριος.] Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐν ᾗ ἔπιεν.

226. Δηιόωεν.] Ἀναιρεῖεν, φονεύοιεν.

227. Μητιόεντα.] Περιπλεκὰ, ἢ ὑπὸ συνέσεως ἠνεγμένα.

228. Πολύδαμνα.] Ἀμφίβολα, πότερον τὰ φαρμακίδες ἐσὶ τὸ ὄνομα· ἢ τὰ φάρμακα τὰ πολλὰς δαμνάντα.

NOTÆ.

221. Νηπενθές) De *Nepenthe*, *Plutarchus*, *Plinius*, *Macrobius*, & alii apud *Duport.* Gnomolog. in locum; quibus add. *Martinii* Lexicon *Philolog.* v. *Nepenthes*, *P. Petiti* l. cui Nomen, *Homeri Nepenthes*, ſive de *Helena* Medicamento, *Trajecti.* 1689. *Joh.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

221. Περιπαροξυτόνως) Ità duo MSS. pro corrupto, παροξυτόνως.

227. Συνέσεως ἠνεγμένα) Ultimam vocem, utpote neceſſariam, ex MSS. addo.

228. Θῶνι, ut proprium Nomen ſcribo, & pro χρόνῳ, χρονικῶν, pro quo νόμῳ legit *Fabricius.*

232. Παιήονος) In hoc *Scholio*, κιχωελισμένος ex MSS. lego, pro κιχωελισμένως, & ex iiſdem, atque *Euſtathio*, Verſus *Heſiodi* emendo; excepto, quòd Παίων, pro Παιήων, Metri gr. legam.

VARIÆ LECTIONES.

221. Ἐπίληθον) *gr.* ἐπιλῆθον, *Br. Schol.* ἐπιλανθὲς, *Plutarch.* Vit. *Homeri.*

229. Αἰγυπτίη, τῇ) *gr.* Αἰγυπτίη, τῇ, *Theophraſt.* περὶ φυτῶν, l. 9. c. 15. fol. 96. *Ibid.* Φέρει) *gr.* φύει, *Id.* ibid.

230. Μεμιγμένα) *gr.* πεπυγμένα, *Theophraſt.* ibid.

Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' οἰνήκε, κέλθυσέ τε οἰνοχοῆσαι,
Ἐξαῦτις μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν,
Ἀτρεΐδη Μενέλαε, διοτρεφὲς, ἦδέ καὶ οἵδε
Ἀνδρῶν ἐσθλῶν παῖδες, ἀτὰρ θεὸς ἄλλο τ' ἐπ' ἄλλῳ
Ζεὺς ἀγαθόν τε κακόν τε διδοῖ· δύναται γὰρ ἅπαντα.
Ἦ τοι νῦν δαίνυσθε, καθήμενοι ἐν μεγάροισι,
Καὶ μύθοις τέρπεσθε· ἐοικότα γὰρ καταλέξω.
Πάντα μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι ὐδ' ὀνομήνω,
Ὅσσοι Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος εἰσὶν ἄεθλοι·
Ἀλλ' οἷον τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ
Δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχετε πήματ' Ἀχαιοί.
Αὐτὸν μὲν πληγῇσιν ἀεικελίῃσι δαμάσας,
Σπεῖρα κάκ' ἀμφ' ὤμοισι βαλὼν, οἰκῆϊ ἐοικὼς,
Ἀνδρῶν δυσμενέων κατέδυ πόλιν εὐρυάγυιαν.
Ἄλλῳ δ' αὐτὸν φωτὶ καταπρύτων ἤϊσκε
Δέκτῃ, ὃς ἁδὴν τοῖος ἔλυ ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν·
Τῷ ἴκελος κατέδυ Τρώων πόλιν· οἱ δ' ἀβάκησαν
Πάντες· ἐγὼ δέ μιν οἵη ἀνέγνων τοῖον ἐόντα,
Καί μιν ἀνηρώτων· ὁ δ' ἠρεδοσύνῃ ἀλέεινεν.
Ἀλλ' ὅτε δή μιν ἐγὼν ἐλόουν ἠδὲ χρῖον ἐλαίῳ,

Cæterum poſtquam immiſit, juſſitque vinum infundere,
Denuò verbis excipiens alloquuta eſt,
" Atride Menelaë, a-Jove nutrite, atque etiam hi
" Virorum fortium filii, porrò Deus aliud in alium
" Jupiter bonúmque malúmque confert; poteſt enim omnia.
" Sanè nunc convivamini, ſedentes in domibus,
" Et ſermonibus delectamini: decentia enim ordine dicam.
" Omnia quidem non ego enarrare queam, neque nominare,
" Quot Ulyſſis patientis ſunt certamina:
" Sed qualiter iſtud fecit, & ſuſtinuit fortis vir
" Populo in Trojanorum, ubi paſſi eſtis ærumnas Græci:
" Seipſum plagis indecentibus domando,
" Vilibus pannis circumjectis ad humeros, ſervo ſimilis,
" Virorum hoſtium ingreſſus eſt urbem latam:
" Alii verò ſeipſum viro diſſimulans aſſimilavit
" Mendico, qui neutiquam talis erat apud naves Græcorum:
" Huic ſimilis ingreſſus eſt Trojanorum urbem, illi vero ignorabant
" Omnes: ego verò ipſum ſola agnovi talem exiſtentem,
" Et ipſum interrogabam: ille verò præ aſtutiâ tergiverſabatur.
" Sed quando certò ipſum lavi & unxi oleo,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

233. Οἰνοχοῆσαι.] Κεράσαι.

238. Ἦτοι νῦν δαίνυσθε.] Τὸ ἑξῆς, Ἀτρεΐδη καὶ παῖδες, ἦτοι νῦν δαίνυσθε· Ζεὺς γὰρ ἄλλοτε ἄλλα πρήσσει. νῦν μέντοι ἡμῖν τὸ εὐωχεῖσθαι.

239. Καταλέξω.] Ἐρῶ τε εἶπον.

241. Ἄεθλοι.] Ἆθλοι, ἀγῶνες.

244. Αὐτὸν μὲν.] Δύο ἰσοδυναμοῦσαι ἀντωνυμίαι ἀντὶ μιᾶς παραλαμβάνονται. Ἀεικελίῃσι.] Δαμασικαΐς, δεινοῖς, χαλεποῖς.

245. Σπεῖρα κακά.] Ἱμάτια, προσέθηκε δὲ κακὰ, ἵνα δηλώσῃ ῥάκη. Οἰκῆϊ.] Οἰκέτῃ, δούλῳ.

246. Ἀνδρῶν δυσμενέων.] Οἱ μὲ, ἵνα μιτηρήσῃ τὸ πῖχος, οἱ δὲ, ἵνα πείσῃ τὸν Ἑλένην συνεργῆσαι τοῖς Ἕλλησι. Κατέδυ.] Εἰσῆλθεν.

247. Ἤϊσκεν.] Ἀπείκαζεν, ὡμοίου.

248. Δέκτῃ.] Ἐπαίτῃ, ἀπὸ τοῦ δέχομαι. Ὃς ἁδὴν τοῖος ἦεν.] Τὸ δὴν παρέλκει.

249. Ἀβάκησαν.] Ἠγνόησαν· παρὰ τὸ βάζω ἐχνμαίτησις· ἡ δὲ λέξις, ἣν ἅπαξ εἰρημένην ἐστίν.

250. Ἀνέγνων.] Ἐπέγνων.

251. Ἀνηρώτων.] Ἠρώτων. Κερδοσύνῃ.] Δόλῳ, πανουργίᾳ. Ἀλέεινεν.] Ἐφυλάττετο.

252. Ἐλόουν.] Ἔλουον· ἵνα ἀκριβέστερον τὸ καθ' ἑαυτὸν μάθῃ, αὖθις ἔλουεν αὐτόν.

N O T Æ.

244. Αὐτὸν μὲν) Ità Codd. omnes; verùm puto, αὐτόν μιν, ſcribi debere. Nam ut ἑαυτὸν dicimus, ſic ἕ αὐτὸν agnoſcimus, non ἕ αὐτόν. Judicent Docti. Vid. ad *Iliad.* α'. v. 271.

NOTÆ IN SCHOLIA.

244. Δαμασικαΐς) Ità pro δυσήναις, MSS. auctoritate lego; eſt etiam δύσηνος, ὁ κακῶς.

249. Ἀβάκησαν) Lego, ἃ ἅπαξ λέξις &c. ex MSS. Vid. ad *Anacreon.* v. 1202.

VARIÆ LECTIONES.

236. Ἄλλο τε) κ. ἄλλοτε, *Br. Schol.*

244. Αὐτὸν μὲν) κ. αὐτίν μιν, vid. Not. in *Textum.*

Ἀμφὶ

Ἀμφὶ δ' εἵματα ἕσσα, καὶ ὤμοσα καρτερὸν ὅρκον,
Μὴ μὲν πεῦ Ὀδυσῆα μετὰ Τρῶας ἀναφῆναι,
Πείν γε τὸν ἐς νῆάς τε θοὰς κλισίας τ' ἀφικέσθαι·
Καὶ τότε δή μοι πάντα νόον κατέλεξεν Ἀχαιῶν.
Πολλοὺς δὴ Τρώων κτείνας ταναήκεϊ χαλκῷ,
Ἦλθε μετ' Ἀργείους· κατὰ δὲ Φρύνιν ἤγαγε πολλήν.
Ἔνθ' ἄλλαι Τρωαὶ λίγ' ἐκώκυον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
Χαῖρε, ἐπεὶ ἤδη μοι κραδίη τέτραπτο νέεσθαι
Αὖ οἰκόνδ'· ἄτλην δὲ μετέτρεπον, ἰὼ Ἀφροδίτη
Δῶκε, ὅτε μ' ἤγαγε κεῖσε φίλης ἀπὸ παλείδος αἴης,
Παῖδά τ' ἐμὴν νοσφισαμένην, θάλαμόν τε, πόσιν τε,
Οὔ τευ δευόμενον, οὔτ' ἄρ' φρένας, οὔτε τι εἶδος.
Τὼς δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γύναι, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Ἤδη μὲν πολέων ἐδάην βουλήν τε νόον τὲ
Ἀνδρῶν ἡρώων, πολλὴν δ' ἐπελήλυθα γαῖαν·
Ἀλλ' οὔπω τοιοῦτον ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
Οἷον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἔσκε φίλον κῆρ.
Οἷον καὶ τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ,
Ἵππῳ ἔνι ξεστῷ, ἵν' ἐνήμεθα πάντες ἄριστοι
Ἀργείων, Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
Ἦλθες ἔπειτα σὺ κεῖσε· κελευσέμεναι δέ σ' ἔμελλε
Δαίμων, ὃς Τρώεσσιν ἐθύλειο κῦδος ὀρέξαι,

" Vestibus autem indui & juravi firmum juramentum,
" Non ante Ulyssem Trojanis me prodituram,
" Quàm ipse ad naves celeres tentoriáque perveniſſet:
" Et tunc tandem mihi omnem mentem aperuit Græcorum.
" Plurimos autem Trojanorum cùm interfeciſſet longo ferro,
" Venit ad Græcos: aſſutiam verò induxit multam.
" Ibi aliæ Trojanæ ſtridulè ejulabant: ſed meum pectus
" Gaudebat: nam jam mihi cor verſum erat redire
" Rurſus domum: damnum verò deflebam, quod Venus
" Dederat, quando me duxit illuc charâ à patriâ terrâ,
" Filiámque meam ſeparans, thalamumque, maritumque,
" Nullius rei indigentem, neque mentis, neque formæ.
Hanc dictis excipiens alloquutus eſt flavus Menelaus,
" Certò hæc omnia, uxor, ut decet, dixiſti:
" Jam quidem multorum cognovi conſiliumque mentemque
" Virorum heroum, multamque peragravi terram:
" Sed nondum talem ego vidi oculis,
" Quale Ulyſſis patientis erat gratum pectus,
" Quale etiam illud fecit, & ſuſtinuit fortis vir,
" Equo in polito, ubi inſidebamus omnes optimates
" Græcorum, Trojanis cædem & fatum inferentes.
" Veniſti deinde illuc: juſſiſſe autem te videbatur
" Deus, qui Trojanis voluit glóriam præbuiſſe,

Σχολια.

253. Ἕσσα.] Ἐνέδυσα.
254. Ἀναφῆναι.] Μηνύσαι, δεῖξαι.
257. Ταναήκεϊ.] Τεθαμμένην ἔχοντι τὴν ἀκμήν.
258. Καὶ ἡ φρένιν ἤγαγε πολλήν.] Καὶ φρόνησιν αὐτῶν ἤγαγεν· τετέκεν, ἢ αὐτὸς κατεφρόνησε τότε αὐτῶν, ἢ τὰς Ἕλληνας ἐποίησεν αὐτῶν καταφρονῆσαι, δι' ὧν ἔπεισε τὴν Ἑλένην· ἢ φρονήσεως ἀπείρως ἑαυτῷ προσέθηκε τὸ ὄνομα ταῦτα ποιήσας· οἱ δὲ νεώτεροι, φρένιν τὴν λείαν ἀπεδέξαντο.
259. Λίζα.] Ὀξέως. Ἐκώκυον.] Ἐθρήνουν.
260. Νέεσθαι.] Πορεύεσθαι.
261. Μετέτρεπον.] Μετεμελόμην.
263. Νοσφισαμένην.] Χωρίσασα, καταλιποῦσα. Πόσιν.] Ἄνδρα.
264. Τεῦ.] Τινός. Δευόμενον.] Ἐνδεῆ ὄντα, ἐνδεόμενον.
267. Ἐδάην.] Ἔμαθον.
268. Ἐπελήλυθα.] Ἐπῆλθον.
272. Ἵππῳ ἔνι ξεστῷ.] Τῷ ἀρείῳ ἵππῳ, καλῶς ἐξεσμένῳ. Ἐνήμεθα.] Ἐμβεβληκότες ἤμεθα.
274. Κελεύσεμεναι.] Πρεσβεύσαι.

Notæ.

272. Ἵππῳ ἔνι ξεστῷ) Hiſtoriam Equi *Trojani* tangit iterum, θ'. v. 492. Vid. ad *Euripid.* Troad. v. 10.

Notæ in Scholia.

264. Ἐνδεόμενον) Ità MSS. non ἐνδευόμενον, quod *Poeticum* eſſet.

Variæ Lectiones.

270. Ἔσκε) γρ. ἔσχε, *H. Steph.*

Καὶ

Καί τοι Δηΐφοβος θεοείκελ' ἕσπετ' ἰόντι.
Τεὶς δὲ περίστειξας κοῖλον λόχον ἀμφαφόωσα,
Ἐκ δ' ὀνομακλήδην Δαναῶν ὀνόμαζες ἀρίστους,
Πάντων Ἀργείων φωνὴν ἴσκων' ἀλόχοισιν.
Αὐτὰρ ἐγὼ, καὶ Τυδείδης, καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
Ἥμενοι ἐν μέσσοισιν, ἀκούσαμεν, ὡς ἐβόησας.
Νῶϊ μὲν ἀμφοτέρω μενεήναμεν ὁρμηθέντε,
Ἢ ἐξελθέμεναι, ἢ ἔνδοθεν αἶψ' ὑπακοῦσαι·
Ἀλλ' Ὀδυσεὺς κατέρυκε, καὶ ἔσχεθεν ἱεμένω περ.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν ἠδὲ Ἀχαιῶν
Ἀγκλυτος δέ σε γ' οἷος ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν
Ἤθελεν· ἀλλ' Ὀδυσεὺς ἐπὶ μάστακα χερσὶ πίεζε
Νωλεμέως κρατερῇσι, σάωσε δὲ πάντας Ἀχαιούς·
Τόφρα δ' ἔχ', ὄφρα σε νόσφιν ἀπήγαγε Παλλὰς Ἀθήνη.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἀτρεΐδη Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
Ἄλγιον· οὐ γάρ οἵ πι τάγ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
Οὐδ' εἰ οἱ κραδίη γε σιδηρέη ἔνδοθεν ἦεν.
Ἀλλ' ἄγεθ', εἰς εὐνὴν πέπερ ἡμέας, ὄφρα κεν ἤδη
Ὕπνῳ ὕπο γλυκερῷ τερπώμεθα κοιμηθέντες.
Ὣς ἔφαθ'· Ἀργείη δ' Ἑλένη δμωῇσι κέλευσε

"Et te Deiphobus deo-similis sequebatur profectam.
"Ter autem circumlustrâsti cavas insidias attrectans,
"Nominatim verò Græcorum nominabas optimates,
"Omnium Græcorum voce assimulatâ uxoribus.
"Cæterùm ego & Diomedes & divus Ulysses
"Sedentes inter medios, audivimus, ut vocabas.
"Nos quidem ambo prompti eramus facto impetu
"Vel exire, vel intus statim obtemperare & *respondere*;
"Verùm Ulysses prohibuit & continuit quantumvis cupidos.
"Ibi alii quidem omnes tacebant filii Græcorum:
"Anticlus verò te solus convenire verbis
"Voluit; sed Ulysses os manibus compressit
"Indefinenter fortibus, servavitque omnes Græcos:
"Tam diù detinuit, donec te seorsim adduxit Pallas Minerva.
Hunc rursus Telemachus prudens contrà alloquutus est,
"Atride Menelaë, à-Jove-nutrite, dux populorum,
"Durius est: non enim ei ista depulerunt tristem mortem,
"Neque si ei cor ferreum intus esset.
"Sed agite ad cubile mittite nos, ut jam
"Somno à dulci delectemur dormientes.
Sic ait: Argiva autem Helena ancillis præcepit

ΣΧΟΛΙΑ.

276. Καίτοι Δηΐφοβος.] Ἐπεὶ τελευτήσαντος Ἀλεξάνδρου ὑπὸ Φιλοκτήτου, Δηΐφοβον ἐγαμήθη ἡ Ἑλένη. Θεοείκελος.] Θεοῖς ὅμοιος. Ἴσκω.] Παρομοιάζω. Τοί.] Σοί.

277. Περίστειξας.] Περιῆλθες· ἀπὸ τοῦ στείχειν, ὃ ἐστι παραδιοδεύειν. Κοῖλον λόχον.] Τὸν ἐν μέσῳ ἵππον. Ἀμφαφόωσα.] Ψηλαφῶσα.

278. Ἐκ δ' ὀνομακλήδην.] Ἐξ ὀνόματος.

279. Ἴσκουσα.] Ἀπεικάζουσα.

282. Νῶϊ.] Ἡμεῖς. Μενεήναμεν.] Προεθυμήθημεν.

ΝΟΤΑ.

279. Πάντων Ἀργείων φωνὴν ἴσκων' ἀλόχοισιν) *Ptolemæus Hephæstion.* l. 4. Φασὶν, Ἦχω μὲν τὴν Ἑλένην τὸ κύριον κληθῆναι, ἀφ' οὗ τὸ φανέρωμα αὐτὴν γενέσθαι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

Aloysii; Neutrum ἀπεκλήθη, quod olim.

287. Πίεζε) Ἔσφιγξεν. Ità pro ἔσφιγξεν, nec sine MSS.

VARIÆ LECTIONES.

279. Ἴσκουσ') γρ. εἴσκουσ', *Florentin.* & *Rescii Lovaniana.*

294. Τρίπιθ') γρ. τραπιθ', *Eustath. Ibid.* Ὄφρα κεν) γρ. ὄφρα κὴν, *H. Steph.*

295. Τερπώμεθα) γρ. περπώμεθα, MS. *GC.* & *Aloysii*, & *Seberi* Index; *H. Steph.* περπώμεθα, in *Textu*, & τερπώμεθα, in Margine.

Δέμνι'

Δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμψαι, καὶ ῥήγεα καλὰ
Πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
Χλαίνας τ' ἀνθέμψαι ὕλας καθύπερθεν ἔσασθαι.
Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δαὶς μὲν χερσὶν ἔχουσαι.
Δέμνια δὲ στόρεσαν· ἐκ δὲ ξείνους ἄγε κήρυξ.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐν προθόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο
Τηλέμαχός θ' ἥρως καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός·
Ἀτρεΐδης δὲ καθεῦδε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
Πὰρ δ' Ἑλένη ταναύπεπλος ἐλέξατο δῖα γυναικῶν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Ὦρτο δ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφι βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Εἵματα ἑσσάμενος περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ,
Ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
Βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῷ ἐναλίγκιος ἄντην,
Τηλεμάχῳ δὲ παρίζε, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε,
Τίπτε δέ σε χρειὼ δεῦρ' ἤγαγε, Τηλεμάχ' ἥρως,
Ἐς Λακεδαίμονα δῖαν, ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης;
Δήμιον, ἢ ἴδιον; τόδε μοι νημερτὲς ἐνισπε.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἀτρεΐδη Μενέλαε, διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
Ἦλυθον, εἴπινά μοι κληηδόνα πατρὸς ἐίσποις·
Ἐδίεταί μοι οἶκος, ὄλωλε δὲ πίονα ἔργα.
Δυσμενέων δ' ἀνδρῶν πλεῖος δόμος, οἵ τε μοὶ αἰεὶ

Cubilia sub porticu ponere, & stragula pulchra
Purpurea injicere, sterneréque superne tapetas,
Chlænásque imponere villosas ad supra cooperiendum.
Illæ ibant ex ædibus facem in manibus gestantes;
Cubilia verò straverunt, hospites autem eduxit præco.
Hi quidem in vestibulo domûs illic dormiebant
Telemachusque heros, & Nestoris inclytus filius;
Atrides verò dormivit in recessu domûs excelsæ,
Juxtáque Helena lato peplo cubabat præstans mulierum:
Quando verò manè-genita apparuit roseis-digitis aurora,
Surrexit ex lectulo bello præstans Menelaus
Vestes indutus, acutum vero gladium circumposuit humero,
Pedibus verò mollibus subligavit pulchros calceos;
Festinabatque ire ex thalamo deo similis coram;
Telemachoque assidebat, sermonemque habuit, & sic fatus est,
" Ecqua tete necessitas huc egit, Telemache heros,
" Ad Lacedæmona divinam, per lata dorsa maris?
" Ad publicum *quid*, an privatum? hoc mihi verè dic.
Hunc rursus Telemachus prudens contrà alloquutus est:
" Atride Menelaë, à Jove nutrite, rex populorum,
" Veni, siquam mihi famam de patre diceres.
" Dissipantur mihi facultates, pereunt verò pinguia opera:
" Hostium virorum plena est domus, qui mihi perpetuò

ΣΧΟΛΙΑ.

297. Δέμνια,] Στρώματα.
298. Ἐφύπερθε.] Ὑπεράνωθεν.
300. Δαὶς.] Φῶς, λαμπάδα.
301. Στόρεσαν.] Ἔστρωσαν.
302. Προθόμῳ.] Τῷ πρὸ τῆς θαλάμου.
304. Μυχῷ.] Τῷ ἐσωτάτῳ.
305. Ταναύπεπλος.] Τετραμμένον πέπλον ἔχουσα. Ἐλέξατο.] Ἐκοιμήθη.
306. Ἦμος.] Ἡνίκα, ὅτε.
310. Ἴμεν.] Πορεύεσθαι.
312. Δεῦρο.] Ἐνταῦθα.
313. Νῶτα θαλάσσης.] Μεταφορικῶς τὸ πλάτος τῆς θαλάσσης εἶπεν.
314. Δήμιον.] Δημόσιον. Νημερτὲς.] Ἀληθὲς.
317. Κληηδόνα.] Κλεηδόνα, φήμην. Ἐνίσπεις.] Εἴπῃς.
319. Πλεῖος.] Πλήρης.

NOTÆ.

312. Τίπτε δέ σε χρειὼ, — δήμιον, ἢ ἴδιον) Subaudi, στεῦγμα &c. ut ad α'. v. 225.

NOTÆ IN SCHOLIA.

297. Στρώμασι) Quæ hactenùs sequebantur, deleo; viz. ὑπ' αἰθούσῃ) ὑπειληχῇ, quòd τὸ ὑπειληχῇ sit δηλωτικὸν τοῦ ἐκγεγόνατε, quæ vox non hujus est loci; quare in alium removi, ad γ'. v. 399. Vid. ad η'. v. 345.

305. Ταναύπεπλος) Τετραμμένον. Ità pro corrupto πεπραμένον, ex *Aloysii* MS.

317. Κληηδόνα) Κλεηδόνα, φήμην. Media Vox ex duobus MSS.

VARIÆ LECTIONES.

304. Καθεῦδε) γρ. καθεύδει, vid. ad α'. v. 611. *Br. Schol.*

Μὴλ' ἁδινὰ σφάζωσι, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς,
Μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες.
Τὕνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἴ κ' ἐθέλῃσθα
Κείνῳ λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἴπερ ὄπωπας
Ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλου μῦθον ἀκούσας
Πλαζομένῳ· πέρι γάρ μιν ὀϊζυρὸν τέκε μήτηρ.
Μηδέ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο, μηδ' ἐλεαίρων,
Ἀλλ' εὖ μοι καταλέξον, ὅπως ἤντησας ὀπωπῆς.
Λίσσομαι, εἴ ποτέ τοί τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσεὺς
Ἢ ἔπος ἠέ τι ἔργον ὑποσχὰς ἐξετέλεσσε
Δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχετε πήματ' Ἀχαιοί,
Τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι νημερτὲς ἐνίσπε.

Τόνδε μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
Ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
Ἤθελον εὐνηθῆναι, ἀνάλκιδες αὐτοὶ ἐόντες.
Ὡς δ' ὁπότ' ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
Νεβρὼς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνὰς,
Κνημοὺς ἐξερέῃσι καὶ ἄγκεα ποιήεντα
Βοσκομένη, ὁ δ' ἔπειτα εἰὼ εἰσήλυθεν ὑλιὼ,
Ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν·
Ὡς Ὀδυσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφήσῃ.
Αἰ γὼ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Τοῖος ἐὼν, οἷός ποθ', ἐϋκλειμένῃ ἐνὶ Λέσβῳ,
Ἐξ ἔριδος Φιλομηλείδῃ ἐπάλαισεν ἀναστὰς,

" Oves teneras mactant, & flexipedes sinuosos boves,
" Matris meæ proci, mirâ insolentiâ prædicti.
" Propterea nunc ad tua genua venio, siquidem velis
" Illius sævam mortem dicere, si ubi vidisti
" Oculis tuis, aut alterius sermonibus audivisti
" Errantis: supra modum enim ipsum ærumnosum peperit mater.
" Neque quicquam me veritus blandiaris, neque misertus,
" Sed planè mihi enarra, quomodo tibi contigit videre.
" Precor, si unquam tibi aliquod pater meus bonus Ulysses
" Aut dictum, aut etiam factum, sustinens effecit
" Populo in Trojanorum, ubi passi estis ærumnas Græci,
" Horum nunc mihi memor sis, & mihi verum enarres.

Hunc multùm suspirans alloquutus est flavus Menelaus,
" Dii Boni! Certè utique perquam fortis viri in cubili
" Voluerunt cubare, imbecilles ipsi cùm sint.
" Quemadmodum si quando in lustro cerva fortis leonis
" Hinnulos collocans nuper-genitos lactantes,
" Juga investigat, & valles herbosas
" Pascens, hic deinde suum ingressus cubile,
" Et utrisque illis indecentem mortem immittit:
" Ita Ulysses illis turpe fatum immittet.
" Utinam, Jupiterque pater, & Minerva, & Apollo,
" Talis sit, qualis olim, benè conditâ in Lesbo,
" Contentione cum Philomelide luctatus est insurgens:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

321. Ὑπέρβιον.] Μεγάλην.
322. Ἱκάνομαι.] Ἱκετεύω.
323. Ὄπωπας.] Ἑώρακας.
325. Ὀϊζυρόν.] Ταλαίπωρον.
326. Μειλίσσεο.] Προσηνῶς λάλει σε.
329. Ὑποσχὰς.] Ὑποδεξάμενος.
331. Ἐνίσπε.] Εἰπέ.
334. Ἀνάλκιδες.] Ἀσθενεῖς.
335. Ξυλόχῳ.] Σωρὸν ὕλης, κοίτην θηρίων.
336. Νεβρὸς.] Τὰ ἔμβρυα τῶν ἐλάφων. Νεηγενέας.] Νεογνὰς, νεοτόκους, νεοθηλεῖς, γαλαθηνὰς.] Μικρὰς, ἔτι γάλακτι τρεφομένας.
337. Κνημούς.] Τὰς πρόβασεις τῶν ὀρέων. Ἐρέῃσιν.] Ἐξερεύνᾳ. Ἄγκεα.] Τὰς κοίλας τόπους τῶν ὀρέων. Ποιήεντα.] Βοτανώδη.
338. Εἰὼ.] Τῇ ἑαυτῆ. Εἰσήλυθεν.] Εἰσῆλθεν.
340. Ἐφήσῃ.] Ἐπιβαλεῖ.
343. Φιλομηλείδῃ.] Τῷ Πατρόκλῳ. Φιλομήλας γὰρ ἦν υἱός.

Ν Ο Τ Æ.

336. Νεβρὸς — νεηγενέας, γαλαθηνὰς) *Anacreon.* v. 1129. Νεοθηλέα γαλαθηνὸν νεβρόν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

343. Ἐξ ἔριδος Φιλομηλείδῃ) Hoc *Scholion* examinatur ad ε'. v. 134. Not. in *Schol.* Vid. quæ Nos ad *Iliad.* α'. v. 307.

Variæ Lectiones.

329. Ἤ τι) γρ. ἢ ἔπι, *H. Steph.*
336. Γαλαθηνὰς) γρ. γαλαθινὰς, *Hesych.* γαλαπίνας, *Cal. Rhodig.* fol. 150. Error in utroque.

Κὰδ' δ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί.
Τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσεύς,
Πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
Ταῦτα δ', ἅ μ' εἰρωτᾷς καὶ λίσσεαι, οὐκ ἂν ἔγωγε
Ἄλλα παρὲξ εἴποιμι ἰδὼν Πρωτῆα γέροντα,
Ἀλλὰ τὰ μέν μοι εἶπε γέρων ἅλιος νημερτὴς,
Τῶν ὑδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος, οὐδ' ὑποθύσω.
Αἰγύπτῳ μ' ἔτι δεῦρο θεοὶ μεμαῶτα νέεσθαι
Ἔσχον, ἐπεὶ οὔ σφιν ἔρεξα τελείας ἑκατόμβας·
Οἱ δ' αἰεὶ βούλοντο θεοὶ μεμνῆσθαι ἐφετμέων.
Νῆσος ἔπειτά τις ἐστὶ πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
Αἰγύπτιοι δ' ἐπάροιθε, Φάρον δέ ἑ κικλήσκουσι,
Τόσσον ἄνευθ', ὅσσον τε πανημερίη γλαφυρὴ νηῦς
Ἤυσεν, ἢ λιγὺς οὖρος ὑποπνείησιν ὄπισθεν.
Ἐν δ' λιμένι εὐόρμῳ, ὅθεν τ' ἀπὸ νῆας ἐΐσας
Ἐς πόντον βάλλουσιν, ἀφυσάμενοι μέλαν ὕδωρ.
Ἔνθα μ' ἐείκοσιν ἤματ' ἔχον θεοί, οὐδέ ποτ' οὖροι
Πνείοντες φαίνονθ' ἁλιαέες, οἵ ῥά τε νηῶν
Πομπῆες γίνονθ' ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
Καί νύ κεν ἤια πάντα κατέφθιτο, καὶ μενοεικὼν
Εἰ μή τίς με θεῶν ὀλοφύξατο, καί μ' ἐσάωσε,

" Prostravit verò fortiter, gavisi sunt autem omnes Græci:
" Talis existens cum procis versaretur Ulysses,
" Omnes sanè brevis-vitæ fierent amarique-matrimonii.
" Ista verò, quæ me interrogas & precaris, non utique ego
" Alia præter *verum* dixero declinando, neque decipiam:
" Sed ea quidem, quæ mihi dixit senex marinus verus,
" Ex his neutiquam tibi ego celabo dictum, neque occultabo.
" In Ægypto me adhuc dii cupidum redire
" Detinuerunt, quoniam non ipsis exhibueram legitimas Hecatombas:
" Dii enim semper volunt nos memores esse præceptorum.
" Insula deinde quædam est valdè undoso in ponto,
" Ægyptum ante, Pharum verò ipsam vocant,
" Tantùm semota, quantùm toto die cava navis
" Confecerit, cui stridulus ventus aspiret à puppi:
" In eâ autem portus portuosus, unde naves æquales
" In pontum deducunt, postquam hauserunt nigram aquam:
" Illic me viginti diebus detinuerunt dii, neque unquam venti-secundi
" Spirantes apparuerunt marini, qui sanè navium
" Ductores sunt supra lata dorsa maris.
" Et fortassis viatica omnia consumpta essent, & animi virorum,
" Nisi me aliqua dearum respexisset, & me servâsset,

ΣΧΟΛΙΑ.

344. Κὰδ' δ' ἔβαλε.] Κατέβαλε ἢ, ἔφηκεν, ἔπεμψεν. Κεχάροντο.] Ἐχάρησαν.
345. Ὁμιλήσειεν.] Συμβάλοι, μαχέσαιτο.
347. Λίσσεαι.] Ἱκετεύεις, παρακαλέσεις.
348. Παρὲξ.] Ἔξω παρὰ ταῦτα. Παρακλιδὸν.] Παρακλινθείσης, παρεξαπείσης τὴ λέξεως.
349. Γέρων ἅλιος.] Θαλάσσιος γέρων, ὁ Πρωτεύς. Νημερτὴς.] Ἀληθὴς ἀψευδής.
355. Φάρον.] Νῆσον Αἰγύπτου, τὴν νῦν Ἀλεξάνδρειαν.
356. Τόσσον ἄνευθεν.] Εἰκὸς, τοσοῦτον εἶναι καὶ

NOTÆ IN SCHOLIA.

348. Φιλομηλείδη) Quòd *Patronymica* formentur etiam ex Matribus, ostendo, in Notis ad *Schol.* ε'. v. 134.
352. Ἔσχον, ἐπεὶ οὔ σφιν) Hic *Ultima*, & ἐπεὶ, unà cum πρὶ ἢ, coalescit, ut ad v. 165. & infrà, ad v. 682. notamus. Vid. ad *Iliad.* ν'. v. 777.
355. Αἰγύπτῳ) Vid. infrà, ad v. 477.
348. Παρακλιδὸν) In fine, addo τὴ λέξεως, ad Sensum dilucidandum.
356. Τόσσον ἄνευθεν) Pro ἐκτὸς, lego εἰκὸς, pro τὰς ἡρωϊκὰς χρόνους τὸ ἀφέσημα, ἔπειτα ἀπαλαιωθῆναι, & Νεϊλαιτερχιοῦλος τὴν ἰδίαν ἰλὺν· πολεμόχωρος δὲ ἡ Αἰγυπτία, καθὰ Ἡρόδοτον. Ἄνευθε.] Μακρὰν, πόρρω. Πανημερίη.] Διὰ πάσης ἡμέρας. Γλαφυρὴ.] Κοίλη.
357. Ἤυσε.] Διεπέρασεν. Ὑποπνείησιν.] Ἐπιπνέῃ.
358. Εὔορμῳ.] Εὐκαθόρμιστος.
359. Ἀφυσάμενοι.] Ἀντλήσαντες.
361. Ἁλιαέες.] Οἱ ἐν τῇ θαλάσσῃ πνέοντες.
363. Ἤια.] Ἐφόδια. Κατέφθιτο.] Κατηνάλωτο, ἀπέλιπεν.
364. Ὀλοφύξατο.] Ὠκλησεν.

VARIÆ LECTIONES.

353. Βούλοντο) γρ. βούλοιντο, *H. Steph.*
364. Ἐσάωσε) γρ. ἐλίησε, *H. Steph.*

Πρωτέος ἰφθίμη θυγάτηρ, ἁλίοιο γέροντος,
Εἰδοθέη· τῇ γάρ ῥα μάλιστά γε θυμὸν ὄρινα,
Ἥ μ' οἴῳ ἔρροντι συνεύνετο, νόσφιν ἑταίρων.
Αἰεὶ γὰρ τοὶ νῆσον ἀλώμενοι ἰχθυάασκον
Γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν· ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός.
Ἦ δ' ἐμοῦ ἄγχι στᾶσα ἔπος Φάτο, φώνησέν τε,
Νήπιος εἶς, ὦ ξεῖνε, λίην τόσον, ἠὲ χαλίφρων,
Ἠὲ ἑκὼν μεθίης, καὶ τέρπεαι ἄλγεα πάσχων,
Ὡς δὴ δηθὰ σοὶ νήσῳ ἐρύκεω, οὐδέ τι τέκμωρ
Εὑρέμεναι δύνασαι, μινύθῃ δέ τοι ἦτορ ἑταίρων.
Ὣς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
Ἔκ μού τοι ἐρέω, ἥτις σύ γε ἐσσὶ θεάων,
Ὡς ἐγὼ ἄκων ἔχων κατερύκομαι, ἀλλά νυ μέλλω
Ἀθανάτους ἀλιτέσθαι, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν·
Ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἰπέ, θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν,
Ὅστις μ' ἀθανάτων πεδάα καὶ ἔδησε κελεύθου,
Νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.
Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀληθέως καταλέξω,
Πωλεῖταί τις δεῦρο γέρων ἅλιος νημερτὴς,
Ἀθάνατος Πρωτεὺς Αἰγύπτιος, ὅστε θαλάσσης

" Protei glorioſi filia, marini ſenis,
" Idothea: huic ſanè potiſſimùm animum commovi,
" Quæ mihi ſoli deſperabundo obvia fuit, ſeorſum à ſociis.
" Semper enim circa inſulam errantes piſcabantur
" Curvis hamis: domabat etenim ventrem fames.
" Hæc me propè aſtans, verbum dixit, & proloquuta eſt,
" Stultus es, ô hoſpes, maximoperè, aut remiſſo animo,
" Aut ſponte ceſſas, & delectaris dolores ferens,
" Adeò utique diù in inſulâ detineris, neque ullum finem
" Invenire poteris; minuitur autem tibi cor ſociorum.
" Sic ait: cæterum ego ipſam mutuis excipiens alloquutus ſum,
" Sanè tibi dicam, quæcunque tandem ſis dearum,
" Quòd ego neutiquam voluntarius detineor, ſed videor
" Immortales offendiſſe, qui cœlum latum habitant:
" Sed tu mihi dic, dii enim omnia ſciunt,
" Quiſnam me immortalium impedit & moratur iter,
" Reditumque; ut in pontum devenam piſcoſum.
" Sic dicebam: illa verò ſtatim reſpondebat diva dearum,
" Enimvero ego tibi, ô hoſpes, valdè vè enarrabo:
" Verſatur quiſpiam hic ſenex marinus veridicus,
" Immortalis Proteus Ægyptius, quique maris

ΣΧΟΛΙΑ.

365. Πρωτέως θυγάτηρ.] Εἰδοθέα.
366. Ὅρμενα.] Ἐπόρξα.
367. Ἔρροντι.] Μετὰ λύπης περιουσίᾳ καὶ φθορᾶς.
368. Ἀλώμενοι.] Πλανώμενοι. Ἰχθυάασκον.] Ἰχθῦς ἔθηρων.
369. Γναμπτοῖς.] Ἐπικαμπέσιν. Ἔτειρε.] Κατεπόνει.
371. Χαλίφρων.] Κεχαλασμένας ἔχων τὰς φρένας, ἢ ἠλίθιος.
372. Μεθίης.] Ἀμελεῖς.
373. Ἐρύκεω.] Κατέχῃ, κωλύῃ.
374. Μινύθῃ.] Ἐλαττῶται, μειοῦται.
377. Κατερύκομαι.] Κατέχομαι. Μέλλω.] Ἔοικα.
378. Ἀλιτέσθαι.] Ἁμαρτῆσαι.
380. Πεδάα.] Ἐμποδίζει, κατέχει.
384. Πωλεῖται.] Ἀναστρέφεται, παραγίνεται.

NOTÆ.

365 Πρωτέος — θυγάτηρ — Εἰδοθέη) Εἰδοθέα, ἀφ' ὅτου θεῶν εἴδησιν· *Euripides*, Θεονόην vocat, nomine ejuſdem ſignificationis, ut *Simmias Rhodius* Μακροπόλεμον dixit, pro Τηλέμαχον, & eidem *Penelope* dicitur, Οὐδένος εὐάτειρα, quòd *Ulyſſes* ejus Maritus οὔτιν ſe vocatum voluit, in *Cyclopis* antro. Hanc etiam Εὐρυνόμην vocat *Zenodotus*, apud *Euſtath.* fol. 1500. lin. 40. *Conon* hanc narrat, Amore captam *Canobi*, *Menelai* naucleri, *Narrat.* 8.

379. Θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν) Prior ἴσασιν *Communis*; hìc *Brevis*, & *Iliad.* ζ'. v. 151. at producitur, *Iliad.* ι'. v. 36.

380. Ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἰπὲ) Τὸ ἑξῆς, Εἰπέ μοι, ὅστις θεῶν με πεδᾷ, & ἔδησέ με κελεύθου, & νόστον εἰπέ. Ita mox, v. 423. Εἰρέσθαι, ὅστις σὲ θεῶν χαλεπαίνει, & νόστον, εἴρεσθαι δηλονότι.

VARIÆ LECTIONES.

366. Εἰδοθέη) γρ. Εὐρυνόμη, *Zenodot.* vid. Not. in *Textum*, ad v. 365.

369. Ἔτειρε) γρ. ἔθειρε, *H. Steph.* errore preli; quem tamen ſecuti, *Caſtellio*, *Spondan.* *Schrevel.* in *Textu* & *Scholiis*, &c.

Πάσης

Πάσης βένθεα οἶδε, Ποσειδάωνος ὑπόδμως·
Τόνδε τ' ἐμόν φασιν πατέρ' ἔμμεναι, ἠδὲ τεκέσθαι.
Τόνγ' εἴπως σὺ δύναιο λοχησάμενος λελαβέσθαι,
Ὅς κέν τοι εἴπῃσιν ὁδὸν ἠμὲτρα κελεύθου,
Νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα·
Καὶ δέ κέ τοι εἴπῃσι, διοτρεφὲς, αἴ κ' ἐθέλῃσιν,
Ὅ, τι τοὶ ὀν μεγάροισι κακόν τ' ἀγαθόν τε τέτυκται,
Οἰχομένοιο σέθεν δολιχιὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.
Ὣς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
Αὐτὴ νῦν φράζευ σὺ λόχον θείοιο γέροντος,
Μήπως μὲ προϊδὼν, ἠὲ προπεπευσόμενος, ἀλέηται·
Ἀργαλέος γάρ τ' ἐστὶ θεὸς βροτῷ ἀνδρὶ δαμῆναι.
Ὣς ἐφάμην, ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω·
Ἡμόσσ' ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβηκώς,
Τῆμος ἄρ' ἐξ ἁλὸς εἶσι γέρων ἅλιος νημερτὴς,
Πνοιῇ ὑπὸ Ζεφύροιο, μελαίνῃ φρικὶ καλυφθείς,
Ἐξ δ' ἐλθὼν κοιμᾶται ὑπὸ σπέσι γλαφυροῖσιν.
Ἀμφὶ δέ μιν Φῶκαι, νέποδες καλῆς Ἁλοσύδνης,
Ἀθρόαι εὕδουσιν, πολιῆς ἁλὸς ἐξαναδῦσαι,

" Totius profunditates novit, Neptuni minister;
" Hunc meum inquiunt patrem esse, atque genuisse:
" Quem si quo pacto tu poteris ex insidiis prendere,
" Ille tibi dicat viam & mensuras itineris,
" Reditumque, ut per mare proficiscaris piscosum:
" Atque præteres tibi dixerit, ô nobilis, si modo velit,
" Quodcunque tibi in domibus malúmque bonúmque acciderit,
" Absente te per longam viam difficilemque.
" Sic ait: cæterùm ego ipsam vicissim alloquutus sum,
" Ipsa nunc explica insidias divini senis,
" Nè quo pacto me prævidens, aut præsciens, effugiat;
" Difficilis enim est deus mortali homini domari.
" Sic dicebam, ipsa continuò respondit diva dearum,
" Enimvero ego tibi, hospes, valdè verè dicam:
" Quando sol medium cœlum ascenderit,
" Tum certè è mari emergit senex marinus veridicus,
" Flatu sub Zephyri, nigrâ procellâ obtectus,
" Egressus verò dormit sub specubus cavis.
" Circa ipsum vero Phocæ, progenies pulchræ Halosydnæ,
" Frequentes dormiunt, è cano mari egressæ,

ΣΧΟΛΙΑ.

386. Ὑποδμώς.] Θεραπων, ὑπηρέτης.
388. Δύναιο.] Δυνηθείης. Λοχησάμενος.] Ἐνεδρεύσας. Λελαβέσθαι.] Ἐπιλαβέσθαι, κρατῆσαι.
393. Δολιχήν.] Μακρὰν.
395. Φράζευ.] Διανοῦ, βουλεύου.
396. Προϊδὼν.] Προγνωσθείς. Ἀλέηται.] Ἐκκλίνῃ, φυλάξηται.
397. Δαμῆναι.] Δαμασθῆναι.
400. Ἀμφιβεβηκώς.] Περιών.

NOTÆ.

404. Ἀμφὶ δέ μιν Φῶκαι, νέποδες καλῆς Ἁλοσύδνης) Νέποδες, τέκνα, ἀπόγονοι. Hinc *Callimach.* de *Simonide, Hyrrhici* filio. Οὐ γὰρ ἐρῶ τὸν μῦθον, ὡς ὁ Κεῖος Ὑρρίχου νέπως. *Philoxenus* ἰχθύας καλεῖ τέκνα θαλάσσης, ut *Athenæ.* l. 1. fol. 5. *Theocrit.* Idyll. 17. v. 25. Ἀθήναιοι δὲ καλοῦσι, φησὶ νέποδας γαμβρούς. Vid. *Isaac. Casaubon.* Lect. *Theocrit.* c. XVIII. & *Meric. Casaubon.* De nuperâ *Homeri* Editione, Differt. 1. p. 33. Quin *Eustath.* fol. 1502. lin. 36. Νέποδες γὰρ θαλάσσης, αἱ φῶκαι, ὅ ἐστι τέκνα. Νέπους γὰρ, παῖδά τινα γλῶσσαν, ὁ ἀπόγονος. *Apollon.* l. 4. v. 1755. Τοῖς νεπόδεσσιν ἐοίμην. Vid. *Martinii* Lexicon Philolog. v. *Nepos.*

405. Ἀθρόαι εὕδουσιν) *Martial.* Dormitis nimium, Glires, Vitulique marini. *Plin.* l. 9. c. 13. Nullum animal graviore somno premitur. Vid. *Ælian.* Animal. l. IX. c. L. & *Pierii* Hieroglyph.

401. Ἐξ ἁλός.] Ἥτοι ἔξω τῆς θαλάσσης.
402. Φρικὶ.] Τῇ ἐπιζυμούσῃ μελανίᾳ τοῦ ὕδατος ἢ τῇ ἐπιπολαίῳ κινήσει τοῦ ὑδάτων.
404. Ἀμφὶ δέ μιν φῶκαι.] Περὶ αὐτὸν ἡ φώκας συνοικοῦσιν ὁ Πρωτεὺς· ἐπιτηδειόταται γὰρ τῶν ἁλίων ζώων τοῦτο εἰς μαγείαν. Νέποδες.] Αἱ ἀπὸ θηλείας τινὸς πορείαν ποιούμεναι, ἢ ἄπαιδες. Ἁλοσύδνης.] Τῆς θαλάσσης, παρὰ τὸ σὺν ἁλὶ σεύεσθαι.
405. Ἀθρόαι.] Ὁμοῦ πᾶσαι.

VARIÆ LECTIONES.

389. Ὅς κεν) γρ. ὥς κεν, ἀντὶ τοῦ, ἄχελε, *Hesych.* Vid. ad *Iliad.* β'. v. 325. Not. in *Textum.*
391. Ἐθέλῃσιν) γρ. ἐθέλησθα, vid. *Eustath.*
399. Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω) γρ. Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δ' σὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι, *H. Steph.* ex Romanâ *Eustathii* Edit. Nostram tamen, præter Vulgares, & ipsum *Steph.* defendit Lectionem, præfertque *Florentina*, & *Lovaniana.*

Πικρὸν ἀποπνείουσαι ἁλὸς πολυβενθέος ὀδμήν.
Ἔνθα σ' ἐγὼν ἀγαγοῦσα, ἅμ' ἠῒ φαινομένῃφιν,
Εὐνάσω ἐξείης· σὺ δ' εὖ κείνασθαι ἑταίρους
Τρεῖς, οἵ τοι νηυσὶν εὐεστέλμοισιν ἄριστοι·
Πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώϊα τοῖν γέροντος.
Φώκας μὲν τοι πρῶτον ἀριθμήσῃ, καὶ ἔπειτα
Αὐτὰρ ἐπὴν πάσας πεμπάσσεται, ἠδὲ ἴδῃται,
Λέξεται ἐν μέσῃσι, νομεὺς ὡς πώεσι μήλων·
Τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτα καλευνηθέντα ἴδησθε,
Καὶ τότ' ἔπειτ' ὔμμιν μελέτω κάρτος τε βίη τε,
Αὖθι δ' ἔχειν μεμαῶτα καὶ ἐστύμενον ῥα ἀλύξαι.
Πάντα δὲ γιγνόμενος πειρήσεται, ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
Ἕρπετα γίνονται, καὶ ὕδωρ, καὶ θεσπιδαὲς πῦρ·
Ὑμεῖς δ' ἀσφαλέως ἐχέμεν, μᾶλλόν τε πιέζειν.
Ἀλλ' ὅτε κεν δή σ' αὐτὸς ἀνείρηται ἐπέεσσιν,
Τοῖος ἐὼν, οἷόν κε καλευνηθέντα ἴδησθε,
Καὶ τότε δὴ χέσθαι τε βίης, λῦσαί τε γέροντα,
Ἥρως· εἰρέσθαι δέ, θεῶν ὅτις σε χαλέπτει,
Νόστον θ'· ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεται ἰχθυόεντα.
Ὡς εἰπῦσ', ὑπὸ πόντον ἐδύσαλο κυμαίνοντα·
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας, ὅθ' ἕταροι ἐν φαμάθοισιν,
Ἴα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε νόοιο.

" Acerbum ſpirantes maris profundi odorem.
" Illuc te ego ducens, ſimul aurorâ illucescente,
" Collocabo ex ordine: tu verò probè elige ſocios
" Tres, qui tibi apud naves tranſtratas optimi ſunt:
" Omnes autem tibi enarrabo aſtutias ipſius ſenis.
" Phocas quidem primùm numerabit, & inſpiciet;
" Cæterùm poſtquam omnes per quinterniones numerârit atq; inſpexerit,
" Cubabit in medio, paſtor veluti in grege ovium:
" Atqui ubi primùm ſopitum videritis,
" Tum deinde vobis curæ ſit robúrque viſque,
" Illic utique tenere cupientem & geſtientem licet elabi.
" Omnia verò factus molietur, quæcunque in terrâ
" Animalia ſunt, & aqua, & divinitùs ardens ignis:
" Vos tamen firmiter tenete, magiſque premite.
" Sed quando utique te ipſe interrogaverit verbis,
" Talis apparens, qualem conſopitum videritis,
" Et tum certè deſiſte à vi, ſolvéque ſenem,
" Heros: interroga verò deorum quiſnam te affligat,
" Reditumque; ut per pontum proficiſcaris piſcoſum.
" Sic loquuta, in pontum ſubiit fluctiſonum:
" Cæterùm ego ad naves, ubi ſtabant in arenâ,
" Ibam multùm verò mihi cor cogitabat eunti.

ΣΧΟΛΙΑ.

406. Ἀποπνείουσαι.] Ὄζουσαι. Πολυβενθέος.] Πολὺ βάθος ἔχούσης.
408. Εὐνάσω.] Καθαχλινῶ, κοιμίσω. Κεῖνασθαι.] Ἐπιλέξασθαι.
410. Ὀλοφώϊα.] Ὀλίγεια, ἢ ἀπόκρυφα, ἢ ὄθλια.
411. Ἔπεισιν.] Ἐπιλεύσεται.
412. Πεμπάσσεται.] Κατὰ πέντε ἀριθμήσῃ.
413. Λέξεται.] Καθαχλιθήσεται. Νομεὺς ὡς.] Ὡς ποιμὴν. Πώεσι.] Ποιμνίοις.
414. Κατδυνηθέντα.] Κοιμηθέντα.
416. Ἀλύξαι.] Ἐκφυγεῖν.
417. Πειρήσεται.] Πειρασθείη.

NOTÆ.

408. Εὖ κρίναντ) Cùm *olim* εὖ malè adeſſet, ſcribendum vidi, ἐὺ, cum notâ Ἀλαλύσεως, *Verſus* cauſâ; nam σὺ, *brevis* Natura. Sic *Iliad.* γ'. v. 235. Ὅυς κεν ἐὺ γνοίῃ. Ità *Odyſſ.* η'. Argument. Ἥτις δ' ἐὺ φρονέοι. Sic *Heſiod.* Theogon. v. 885. Ἀφνειὸν

VARIÆ LECTIONES.

408. Εὖ) γρ. εῦ, vid. Not. in *Textum*.
414. Ἴδησθε) γρ. ἴδηαθε, *H. Steph.* & illius ſequaces, haud bene.
418. Ἕρπετά.] Κυρίως μὲν, οἱ ὄφεις· καθαχρηστικῶς δὲ νῦν, πάντα τὰ ζῳα.
419. Ἀσπαλῶς.] Ἀσφαλῶς, βεβαίως, ἀμεταπτώτως. Μᾶλλον πιέζειν.] Βιαιότερον κρατεῖν.
420. Ἀνείρηται.] Ἐρωτήσῃ.
422. Σχέσθαι.] Παῦσαι.
423. Εἰρέσθαι.] Ἐρωτᾶν. Χαλέπτει.] Βλάπτει.
424. Ἐλεύσεται.] Ἔλθῃς, πορεύσεις.
425. Ἐδύσατο.] Κατέδυσεν.
427. Ἴα.] Ἐπορεύθην, ἢ ἐπορεύομαι.
427. Πόρφυρε.] Ἐν βάθει τὴν ἀμφοίαν διενοεῖτο καὶ ὑπενοεῖτο, καὶ ἐταράσσετο· ὥσπερ συμβαίνει ἐπὶ τῶν ὑδάτων· ὁ δὲ τοῖτον εὖ διδάσκαλος πρὸς.
418. Θεσπιδαὲς πῦρ) Vid. *Heraclit.* περὶ ἀπίστων, c. 29. *Lucian.* hæc facetè rider, Dialog. 2.
423. Εἰρέσθαι) Vid. ad v. 380.
421. Ἴδησθε) γρ. ἰδῆσθε, vid. ad v. 414.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
Δόρπον δ' ὁπλισάμεσθ', ἐπί τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νὺξ,
Δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Καὶ τότε δὴ ῥ' ἴμεν ἔνα θαλάσσης εὐρυπόροιο
Ἴκια, πολλὰ Διὶ γενέθλιος· αὐτὰρ ἑταίρους
Τρεῖς ἄγον, οἷσι μάλιστα πεποίθεα πᾶσαν ἐπ' ἰθύν.
Τόφρα δ' ἄρ' ἦγ' ὑποδῦσα θαλάσσης εὐρέα κόλπον,
Τέσσαρα Φωκάων ἐκ πόντου δέρματ' ἔνεικε·
Πάντα δ' ἔσαν νεόδαρτα· δόλον δ' ἐπεμήδετο παλεί·
Εὐνὰς δ' ἐν ψαμάθοισι διαγλάψασ' ἁλίησιν,
Ἧστο μένουσ', ἡμεῖς δὲ μάλα σχεδὸν ἤλθομεν αὐτῆς·
Ἐξείης δ' ἔυνησε, βάλεν δ' ἐπὶ δέρμα ἑκάστῳ.
Κεῖθι δὴ αἰνότατος λόχος ἔπλετο· τεῖρε γὰρ αἰνῶς
Φωκάων ἁλιοτρεφέων ὀλοώτατος ὀδμή·
Τίς γὰρ ἂν εἰναλίῳ δαμασθεὶς κοιμηθείη;
Ἀλλ' αὐτὴ ἐσάωσε, καὶ ἐφράσατο μέγ' ὄνειαρ·
Ἀμβροσίην ὑπὸ ῥῖνα ἑκάστῳ θῆκε φέρουσα,
Ἡδὺ μάλα πνείουσαν· ὄλεσε δὲ κῆτος ὀδμήν.
Πᾶσαν δ' ἠοίλυν μένομεν τετληότι θυμῷ.
Φῶκαι δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθον ἀολλέες· αἱ μὲν ἔπειτα

" Cæterùm poſtquam ad navem veni atque mare,
" Cœnam apparavimus, deinde acceſſit divina nox,
" Tum obdormivimus in littore maris.
" Quando vero mane-genita apparuit roſeis-digitis aurora,
" Tunc ad littus maris lata-vada-habentis
" Ibam, plurimùm dîis ſupplicans: porrò ſocios
" Tres ducebam, quibus potiſſimum confidebam ad omne molimen.
" Interea verò hæc ingreſſa maris latum ſinum,
" Quatuor Phocarum ex ponto pelles attulit:
" Omnes verò erant recens-excoriatæ: dolum autem ſtruebat patri:
" Cubilibus enim in arenâ exſculptis marinâ,
" Sedebat expectans, noſque valdè prope venimus eam.
" Ex ordine itaque collocavit, injecitque corium unicuique.
" Illic ſanè moleſtiſſimæ inſidiæ erant: affligebat enim graviter
" Phocarum in mari-nutritarum peſſimus odor:
" Quis etenim marinum propè cetum poſſet cubare?
" Sed ipſa ſervavit & excogitavit magnum remedium:
" Ambroſiam ad nares unicuique poſuit afferens,
" Dulce admodùm ſpirantem: repreſſitque ceti odorem.
" Totum matutinum tempus expectavimus patienti animo.
" Phocæ autem è mari venerunt frequentes: illæ quidem deinde

ΣΧΟΛΙΑ.

πων, τὸ δὲ βάθος κινέμενα μελαίνεσθαι. Κιόντι.] Ἀπίοντι.

429. Ὁπλισάμεσθα.] Παρεσκευάσαμεν. Ἀμβροσίη.] Ἄφθαρτος, θεία.

434. Πεποίθεα.] Ἐπεποίθειν, ἐθάρρουν. Πᾶσαν ἐπ' ἰθύν.] Ἐπὶ πᾶσαν ὁρμὴν καὶ πρᾶξιν.

435. Ὑποδῦσα.] Καταδῦσα. Εὐρέα.] Πλατὺν, ἢ μέγαν.

437. Νεόδαρτα.] Νεωστὶ ἐκδαρθέντα.

438. Διαγλάψασα.] Διακοιλάνασα.

440. Ἔυνησεν.] Κατέκλινεν, ἐκοίμησεν.

441. Αἰνότατος.] Δεινότατος, χαλεπώτατος. Τεῖρε.] Κατεπόνει.

442. Ἁλιοτρεφέων.] Τῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ τρεφομένων. Ὀλοώτατος.] Ὀλεθριώτατος.

443. Εἰναλίῳ.] Θαλασσίῳ.

444. Ὄνειαρ.] Ὠφέλιμον.

445. Ἀμβροσίην.] Νῦν τὸ θεῖον καὶ εὐῶδες ἔλαιον.

446. Ἡδὺ.] Ἡδέως.

447 Ἠοίην.] Τὸν ἀπὸ πρωΐας ἕως ὥρας ἕκτης καιρόν. Τετληότι.] Καρτερικῷ, ὑπομονητικῷ.

NOTÆ.

435. Εὐρέα κόλπον) Notandum, quod Vulgari Grammaticæ deeſt, Nomina Adjectiva in ὺς, duplicem habere *Accuſativum*, in *Maſculo*, ut εὐρέας pro εὐρὺν, ut hîc, ἡδέα pro ἡδὺν, &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

435. Εὐρέα) Πλατὺν, ἢ μέγαν. Ità pro πλατεῖαν, ἢ μεγάλην, ut concordet cum τὸ κόλπον, in *Textu*.

VARIÆ LECTIONES.

438. Διαγλάψασ') γρ. Διαγνάψασ', *H. Steph.*

441. Κεῖθι δὴ αἰνότατος) γρ. ἔνθα κὲν αἰνότατος, *H. Steph.*

443. Τίς γὰρ ἂν εἰναλίῳ) γρ. τίς γάρ κ' εἰναλίῳ, *H. Steph.*

Ἐξῆς

Ἑξῆς ἡϋάζοντο ῥοθίῳ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἔνδιος δ' ὁ γέρων ἦλθ' ἐξ ἁλός, εὗρε δὲ Φώκας
Ζατρεφέας· πάσας δ' ἄρ' ἐπώχετο, λέκτο δ' ἀριθμόν.
Ἐν δ' ἡμέας πρώτους λέγε κήτεσιν, οὐδέ τι θυμῷ
Ὠίετο δόλον εἶναι· ἔπειτα δὲ λέκτο καὶ αὐτός.
Ἡμεῖς δ' αἶψ' ἰάχοντες ἐπεσσύμεθ'· ἀμφὶ δὲ χεῖρας
Βάλλομεν· οὐδ' ὁ γέρων δολίης ἐπελήθετο τέχνης,
Ἀλλ' ἤτοι πρώτιστα λεὼν γένετ' ἠϋγένειος,
Αὐτὰρ ἔπειτα δράκων, καὶ πάρδαλις, ἠδὲ μέγας σῦς·
Γένετο δ' ὑγρὸν ὕδωρ, καὶ δένδρεον ὑψιπέτηλον.
Ἡμεῖς δ' ἀσφαλέως ἔχομεν τετληότι θυμῷ·
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνίαζ' ὁ γέρων, ὀλοφώϊα εἰδώς,
Καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσιν ἀνειρόμενος προσέειπεν,
Τίς νύ τοι, Ἀτρέος υἱὲ, θεῶν συμφράσσατο βουλὰς,
Ὄφρα μ' ἕλοις ἀέκοντα λοχησάμενος; τέο σε χρή;
Ὣς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
Οἶσθα, γέρον· τί με ταῦτα δολοφρονέων ἐρεείνεις;
Ὡς δὴ δηθ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκομαι, οὐδέ τι τέκμωρ
Εὑρέμεναι δύναμαι, μινύθει δέ μοι ἔνδοθεν ἦτορ.
Ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἰπὲ, θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν.
Ὅστις μ' ἀθανάτων πεδάα καὶ ἔδησε κελεύθου,
Νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.

« Ordine ſopiebantur juxta littus maris.
« Meridianus autem ſenex venit è mari, inveniitque Phocas
« Obeſas: omnes verò adibat, recenſuitque numerum.
« Nos autem primos recenſuit inter cetos, nec omninò in animo
« Suſpicabatur dolum eſſe, deinde cubavit & ipſe.
« Nos vero protinùs vociferantes irruimus: circumque manus
« Jecimus, neque ipſe ſenex doloſæ obliviſcebatur artis,
« Sed certè primùm leo factus eſt magnis-jubis,
« Porrò deinde draco, & panthera, atque ingens ſus:
« Factus eſt etiam liquida aqua, & arbor altis foliis:
« Nos vero firmitèr tenebamus forti animo.
« Sed cùm jam anguſtabatur ſenex, verſutias doctus,
« Tunc certè me verbis interrogans alloquutus eſt,
« Quiſnam tibi, Atrei fili, deorum conſuluit conſilia,
« Ut me caperes invitum inſidiatus? cujus rei opus habes?
« Sic ait; cæterùm ego ipſum excipiens alloquutus ſum,
« Scis, ſenex; quid me iſta decipiens interrogas?
« Quòd jam diu in inſulâ detineor, neque ullo pacto finem
« Invenire queo, minuitur autem mihi animus cor.
« Sed tu utique mihi dic, dii etenim omnia ſciunt,
« Quinam me immortalium impedit (& averti à viâ)
« Reditum ægre, ut per pontum vadam piſcoſum.

ΣΧΟΛΙΑ.

449. Ἑξῆς.] Ἐφεξῆς, κατὰ εἶχον. Ἡϋάζοντο.] Ἐκοιμῶντο.

450. Ἔνδιος.] Μεσημβρινός· τότε γὰρ ἀρχὴ λοιπὸν ἐωθινῆς ἡ ἕλη, ὅ ἐστιν, ἡ ἀκτὶς ἡλίου.

451. Ζατρεφέας.] Εὐτραφεῖς. Λέκτο.] Ἠριθμήσατο.

452. Λέγε.] Κατηρίθμει.

453. Ὠίετο.] Ὑπενόησεν. Λέκτο.] Νῦν ἐκαθεύδησεν.

454. Ἰάχοντες.] Βοήσαντες. Ἐπεσσύμεθα.] Μετὰ ὁρμῆς ἐπήλθομεν.

456. Ἀλλ' ἤτοι πρώτιστα.] Οὐχ ὅλως μετέβαλεν, ἀλλὰ φαντασίαν ἐποίησε τέχνην μαγικὴν ἐλέφθη γὰρ ὡς ὁλοκληρωτὸν ὁμοῦ, καὶ πρωτίστως ἐπὶ πᾶς μεταβολὰς μαντείας. Ἠϋγένειος.] Καλὸν ἔχων γένειον.

459. Ἔχομεν.] Κατείχομεν.

460. Ἀνίαζεν.] Ἔστενζεν.

461. Ἀνειρόμενος.] Ἐρωτῶν.

463. Τέο σε χρή;] Τί σοι χρεία ἐστὶ;

465. Παρφρονέων.] Παραλογιζόμενος.

466. Ἐρύκομαι.] Κατέχομαι.

469. Πεδάα.] Ἐμποδίζει, καταχεῖ.

470. Ἐλεύσομαι.] Ἔλθω, διαπεράσω.

NOTÆ.

454. Ἡμεῖς δ' αὖ ἰάχοντες) Ità *Virgil.* Georg. l. 4. v. 439. Cum clamore ruit magno &c. totum denique hunc locum, à v. 411. ad v. 465. imitatur ibid. à v. 429. ad v. 447. &c.

470. Νόστον θ') De *Syntaxi*, vid. ad v. 380.

NOTÆ IN SCHOLIA.

456. Οὐχ ὅλως) Ità lego pro ὁ καλῶς, *Senſu* omninò poſtulante; quanquam in hâc parte nihil favent MSS. Alterutrum tamen eorum, MS. *GC.* προσφθεγκτικῶς, pro προσφθεγκτικῶς, &c.

VARIÆ LECTIONES.

465. Ἐρεείνεις) γρ. ἀγρεινεῖς, *H. Steph.*

Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμειβόμενος προσέειπεν,
Ἀλλὰ μάλ' ὤφελες Διΐ τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιν
Ῥέξας ἱερὰ καλὰ ἀναβαινέμεν, ὄφρα τάχιστα
Σὴν ἐς πατρίδ' ἵκοιο, πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
Οὐ γάρ τοι πρὶν μοῖρα φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
Πρίν γ' ὅτ' ἂν Αἰγύπτοιο διιπετέος ποταμοῖο
Αὖτις ὕδωρ ἔλθῃς, ῥέξῃς θ' ἱερὰ ἑκατόμβας
Ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι·
Καὶ τότε τοὶ δώσουσιν ὁδὸν θεοί, ἣν σὺ μνώεαι.
Ὣς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἐμοὶ γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
Οὕνεκά μ' αὖτις ἄνωγεν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον
Αἰγυπτόνδ' ἰέναι, δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.
Ἀλλὰ καὶ ὣς μιν ἔπειτα ἀμειβόμενος προσέειπον,
Ταῦτα μὲν δὴ οὕτω τελέω, γέρον, ὡς σὺ κελεύεις.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Εἰ πάντες σὺν νηυσὶν ἀπήμονες ἦλθον Ἀχαιοί,
Οὓς Νέστωρ καὶ ἐγὼ λίπομεν Τροίηθεν ἰόντες,
Ἦέ τις ὤλετ' ὀλέθρῳ ἀδευκέϊ ἧς ἐπὶ νηὸς,
Ἦὲ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πολεμον τολύπευσεν;
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμειβόμενος προσέειπεν,
Ἀτρεΐδη, τί με ταῦτα διείρεαι; οὐδέ τί σε χρὴ
Ἰδμεναι, οὐδὲ δαῆναι ἐμὸν νόον· οὐδέ σε φημὶ

" Sic dicebam; ille verò rursus respondens alloquutus est,
" Atqui omninò debebas Jovi, aliisque diis
" Sacris litatis, conscendere, ut velocissimè
" Tuam in patriam venires, navigans per nigrum pontum.
" Non enim tibi antèà fatum est amicosque videre & venire
" Ad domum benè-constructam, & tuam ad patriam terram,
" Quàm Ægypti à-Jove-fluentis fluvii
" Rursus ad aquas redieris, feceriſque sacras Hecatombas
" Immortalibus diis, qui cœlum latum tenent:
" Et tunc tibi dabunt viam dii, quamtu affectas.
" Sic ait; cæterùm mihi infractum est charum cor,
" Eò quod me rursus jubebat per obscurum pontum
" Ægyptum ire, longam viam difficilemque
" Verùm etiam sic ipsum verbis excipiens alloquutus sum,
" Ista quidem sic perficiam, senex, ut tu præcipis:
" Sed agè mihi hoc dic & verè recense;
" Num omnes cum navibus illæsi redierint Graci,
" Quos Nestor & ego reliquimus à Troiâ profecti,
" An quispiam periit morte inopinatâ suâ in navi,
" Aut amicorum in manibus, postquam bellum contecerunt?
" Sic dicebam; ille me rursus excipiens alloquutus est,
" Atride, quid me ista interrogas? neuti uam te convenit
" Scire, neque explora e meum animum; neque te puto

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

472. Ὤφελες.] Ὄφελες.

473. Ἀναβαινέμεν.] Ἀναβαίνειν, ἐπὶ τῶν πλοίων δηλονότι.

474. Ἵκοιο.] Παραγένοιο, ἔλθοις.

477. Αἰγύπτοιο.] Αἰγυπτίου, ὁ Νεῖλος ἀφ' ἑτέρου καλεῖτο Διιπετὴς.] Τῷ ὑπὸ Διὸς πληρουμένῳ.

481. Κατεκλάσθη.] Ἐλυπήθη λίαν.

483. Δολιχήν.] Μακράν.

484. Τελέω.] Τελῶ, πλεύσω, πληρώσω.

489. Ἀδευκέϊ.] Ἀπροσδοκήτῳ, χαλεπῷ.

490. Τολύπευσεν.] Ἐμηχανήσατο, μὴ καθ' ἡδονὴν πράξῃ. πολυπεύειν ἀρχέζοος· πολύπη· ἡ ἐργασία· πολυπούτων, καταπονούντων καὶ φιλοπραγμόνων ἔθνη.

492. Διείρεαι.] Ἐρωτᾷς.

493. Δαήναι.] Μαθεῖν.

N O T Æ.

477. Αἰγύπτοιο διϊπετὸς ποταμοῖο) Ἡ Αἴγυπτος, γῆ· ὁ Αἰγύπτιος, ποταμός· ὃς καὶ ὕστερον Νεῖλος Vid. *Eustath.* & *Br. Schol.* in locum; cui Nomen *Sihor*, & *Plinio*, Siris; item *Melus*, & *Triton*. Vid. *Festum* in *Melo*, & *Scaliger.* in *Festum*; *Diodor Sicul.* tol. 17. *Heliodor. Æthiop.* l. 10. *Servium* in *Virgil Plin.* l. 5. c 9. &c.

485. Ταῦτα μὲν δὴ οὕτω) *Ampnimacer* in *Primo* loco, ut σ'. v. 246. Πλείονές κεν μνησῆρες ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν. Ità *Virgil. Æn.* l. 6. v. 791. *Hic Vir, hic est, tibi quem promitti sæpiùs audis.* Vid. ad β'. v. 346.

492. Ἀτρεΐδη, τί με ταῦτα διείρεαι) Hic damnatur impotuna Curiosit s e Futuro, vid. *A. Gell.* l. 14. c. 1. & quæ Nos ad *Euripid.* Helen. v. 345.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

492. Ἀτρεΐδη, τί με ταῦτα διείρεαι; & γρ. Ἀτρεΐδη, μὴ ταῦτα διείρεο, *H. Steph.* licet ille μὴ tantùm proferat; nec consequentèr aliam vocem, ut debuit.

Διὸς

Δὶὺ ἄκλαυτον ἔσεσθαι, ἐπὶὺ εὖ πάντα πύθηαι·
Πολλοὶ μὲὺ γὰρ τῶνδε δάμεν, πολλοὶ δ᾽ λίποντο.
᾽Αρχοὶ δ᾽ αὖ δύο μοῦνοι ᾽Αχαιῶν χαλκοχιτώνων,
᾽Εν νόστῳ ἀπόλοντο· μάχη δέ τι καὶ σὺ παρῆσθα·
Εἷς δ᾽ ἔτι που ζωὸς κατερύκεται εὐρείῃ πόντῳ.
Αἴας μὲὺ μετὰ νηυσὶ δάμη δολιχηρέτμοισι·
Γυρῆσιν μὲὺ πρῶτα Ποσειδάων ἐπέλασσε
Πέτρῃσιν μεγάλῃσι, καὶ ἐξέσαωσε θαλάσσης·
Καί νύ κεν ἔκφυγε κῆρα, καὶ ἐχθόμενός περ ᾽Αθήνῃ,
Εἰ μὴ ὑπερφίαλον ἔπος ἔκβαλε, καὶ μέγ᾽ ἄασθη·
Φῆ ῥ᾽ ἀέκητι θεῶν φυγέειν μέγα λαῖτμα θαλάσσης·
Τῷ δὲ Ποσειδάων μεγάλ᾽ ἔκλυεν αὐδήσαντος.
Αὐτίκ᾽ ἔπειτα τρίαιναν ἑλὼν χερσὶ στιβαρῇσιν,
῞Ηλασε Γυραίῃ πέτρῃ, διὰ δ᾽ ἔχεεν αὐτήν.
Καὶ τὸ μὲὺ αὐτόθι μεῖνε, τὸ δὲ τρύφος ἔμπεσε πόντῳ·
Τῷ ῥ᾽ Αἴας τὸ πρῶτον ἐφεζόμενος μέγ᾽ ἄασθη,

" Diù absque lacrymis fore, postquam bené omnia audieris:
" Multi etenim istorum domiti sunt, multique relicti.
" Duces verò duo soli Græcorum loricatorum,
" In reditu periêrunt; pugnæ etenim & tu interfuisti:
" Et unus adhuc alicubi vivus detinetur lato in ponto.
" Ajax quidem inter naves domitus est longos-remos habentes:
" Ad Gyras quidem primùm Neptunus advexit
" Petras ingentes, & servavit è mari:
" Et sanè effugisset mortem, quantumvis invisus Palladi,
" Nisi impium dictum protulisset, & graviter offendisset:
" Dixit, invitis diis, se effugiturum ingentes fluctus maris.
" Hunc Neptunus magnifica audivit jactantem:
" Statim deinde, tridente arrepto, manu forti,
" Percussit Gyream petram, absciditque ipsam:
" Et unum quidem illic mansit, alterum fructum incidit mari:
" Huic sane Ajax primùm insidens, valdè læsus est,

ΣΧΟΛΙΑ.

496. ᾽Αρχοὶ δ᾽ αὖ δύο.] Τὸν Αἴαντα τὸ Λοκρὸν λέγει, καὶ τὸ Ἀγαμέμνονα· ἐκ γὰρ αὐτοῦ ἐδίπλου εἰς τὴν αὐτοῦ παρεῖναι οἰκίαν.

497. Παρῆσθα.] Παρῆς.

499. Δολιχηρέτμοισι.] Μεγάλαις, ἐπιμήκεσι, μακροπτέροις.

500. Γυρῆσι.] Πέτραις πλησίον Μυκόνου τῆς νήσου, ὕπτιος καλυμμέναις, ἐπεὶ εἰσὶ ἀφανεῖς. Ἐπέλασσε.] Προσήγγισεν.

502. Ἐχθόμενος.] Λυπούμενος.

503. Ὑπερφίαλον.] Ὑπερφανον. Ἄασθη.] Ἐβλάβη.

504. Ἀέκητι.] Ἀβουλία, παρὰ γνώμην. Λαῖτμα.] Βάθη, ἢ λῆσμα.

507. Ἔλασσεν.] Ἔπληξεν. Γυραίῃ πέτρῃ.] Τὰς Γυρὰς.

508. Αὐτόθι.] Ἐπὶ χαίρας, ἐπὶ τόπου. Τρύφος.] Τὸ ἀπόκλασμα.

509. Ἐφεζόμενος.] Ἐπικαθήμενος.

NOTÆ.

495. Πολλοὶ γὰρ μὲ τῶνδε δάμεν) De *Græcorum* Reditu infelici, vid. ad α'. v. 327.

499. Αἴας μὲ μετὰ νηυσὶ δάμη) *Sil. Italicus*, Qualis Oïliades fulmen jaculante Minervâ, Surgentes domuit fluctus ardentibus ulnis. *Plinius* notat *Ajacis* Picturam fulmine percussi, *Apollodori* opus *Athenienſis*, à se visam *Pergamo*. Solus ferè *Timæus Siculus*, Histor. l. 2. *Ajacem* Iram *Neptuni* evasisse scribit, Μετὰ τὴν Τροίας ἅλωσιν, πολλοὶ τῶν Λοκρῶν περὶ τὰς Γυρὰς ναυαγησάντων ἀνηρέθησαν· οἱ δὲ λοιποὶ σὺν Αἴαντι μόλις εἰς Λοκρίδα διεσώθησαν. Φθορᾶς δὲ καὶ λοιμοῦ τὴν χώραν αὐτῶν, μέχρι τὸ τέλτον ἔτος, ἐχόντων,

Αἰφ᾽ τὴν μίξιν ἀθυμοῦσαν Αἴαντος τῇ Κασσάνδρᾳ, ἔχρησεν ὁ θεὸς, εἰς ἔτη χίλια τὴν Ἀθηνᾶν τὴν ἐν Ἰλίῳ ἱλάσκεσθαι, πέμποντας δύο παρθένους ἐπὶ κλήρου. Vid. *Elia Schedii*, De Diis *Germanis*, l. 2. c. 33. p. 398. *Ajacis* hujus historiam vid. in *Brevibus Scholiis*, ad *Iliad* ν'. v. 66.

502. Καί νυ κεν ἔκφυγε κῆρα — εἰ μὴ ὑπερφίαλον) Offendit Poeta, *Peccatores ultrò sibi suum exitium accelerare, Deo ferè invito; neque per suum pati scelus Iracunda Jovem ponere fulmina.*

503. Ἔπος ἔκβαλε) Ità Vett. omnes, sola *Elzeviriana*, ἔβαλε, per errorem.

VARIÆ LECTIONES.

494. Δὴν ἄκλαυτον ἔσεσθαι, ἐπὶὺ εὖ) γρ. δὶὺ ἄκλαυτον ἔσεσθαι, ἐπεί κ᾽ εὖ, *H. Steph.*

495. Πολλοὶ μὲ γὰρ τῶνδε δάμεν) γρ. πολλοὶ μὲ γὰρ πῶνγε θάνον, & πολλοὶ μὲ τέτων ἔθανον, *H. Steph. Ibid.* Πολλοὶ δ᾽ λίποντο) γρ. πολλοὶ δ᾽ ἐλίποντο.

498. Εὐρείῃ πόντῳ) γρ. εὐρείῃ κόσμῳ, *Tzetzes* Chiliad. VII. §. 110.

503. ῞Εκβαλε) γρ. ἔβαλε, vid. Not. in *Textum*; & ἔκφαβε.

Τόνδ᾽

Τόνδ' ἐφόρῃ χῦ πόντον ἀπείρονα κυμαίνοντα.
Ὣς ὁ μὲν ἔνθ' ἀπόλωλεν, ἐπεὶ πίεν ἁλμυρὸν ὕδωρ·
Σὸς δέ πε ἔκφυγε κῆρας ἀδελφεὸς, ἠδ' ὑπάλυξεν,
Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι· σάωσε δὲ πότνια Ἥρη.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε Μαλειάων ὄρος αἰπὺ
Ἵξεσθαι, τότε δή μιν ἀναρπάξασα θύελλα
Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρεν, μεγάλα στενάχοντα,
Ἀχρῦ ἐπ' ἐσχατιὴν, ὅθι δώματα ναίει Θυέστης
Τοπρίν, ἀτὰρ τότ' ἔναιε Θυεστιάδης Αἴγισθος.
Ἀλλ' ὅτε δὴ κῦ κεῖθεν ἐφαίνετο νόστος ἀπήμων,
Ἄψ ὄ θεοὶ ἔτρεψαν, κῦ οἶκαδ' ἵκοντο,
Ἦ τοι ὁ μὲν χαίρων ἐπεβήσετο πατρίδος αἴης,
Καὶ κύνῃ ἀπόμυος ἦν πατρίδα· πολλὰ δ' ἀπ' αὐτῦ
Δάκρυα θερμὰ χέοντ', ἐπεὶ ἀσπασίως ἴδε γαῖαν.
Τόνδ' ἄρ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδε σκοπὸς, ὅν ῥα καθεῖσεν
Αἴγισθος δολόμητις ἄγων· ἑκατὸν δ' ἔχετο μισθὸν,
Χρυσῦ δοιὰ τάλαντα· φύλασσε δ' ὅγ' εἰς ἐνιαυτὸν,
Μή ἑ λάθοι παριὼν, μνησαίλο ὄ θούριδος ἀλκῆς.
Βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων τοὺς δώματα ποιμένι λαῶν·
Αὐτίκα δ' Αἴγισθος δολίην ἐφράσσατο τέχνην·
Κεινάμενος κῦ δῆμον ἐείκοσι φῶτας ἀείρας,
Εἶσε λόχονδ', ἑτέρωθι δ' ἀνώγῃ δαῖτα πένεσθαι.
Αὐτὰρ ὁ βῆ καλέων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
Ἵππουσιν κῦ ὄχεσφιν, ἀεικέα μερμηρίζων.
Τόνδ' οὐκ εἰδότ' ὄλεθρον ἀνήγαγε κῦ κατέπεφνε
Δειπνίσας, ὥστις τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ.
Οὐδέ τις Ἀτρεΐδεω ἑταίρων λίπεν, οἵ οἱ ἕποντο,

" Hunc enim detrusit in mare ingens, undosum,
" Sic ille quidem ibi periit, postquam bibit salsam aquam:
" Tuus verò utcunque effugit mortem frater, atque elapsus est
" In navibus cavis, i. e. *in Classe*: servavit enim veneranda Juno.
" Sed quando nunc statim videbatur Maleatum montem arduum
" Pervenire, tum certè ipsum abreptum procella
" Pontum per piscosum tulit valdè ingemiscentem,
" Agri ad extremam oram, ubi ædes habitabat Thyestes
" Priùs, cæterùm tunc habitabat Thyestiades Ægisthus:
" Sed cùm jam & illinc apparebat reditus illæsus,
" Retroque dii ventum verterunt; & domum venerunt,
" Certè ille quidem gaudens conscendit in patriam terram,
" Et osculabatur attingens suam patriam; multæque ab ipso
" Lacrymæ uberes effundebantur, quoniam lubenter vidit terram.
" Hunc sanè à speculâ conspexit speculator, quem constituit
" Ægisthus dolosus, ducens: promisit etenim mercedem,
" Auri duo talenta; observabat verò hic toto anno,
" Nè ipsum lateret accedens, memorque foret strenui roboris.
" Festinabat itaque ire annunciaturus ad ædes pastoris populorum:
" Statimque Ægisthus dolosam excogitavit fraudem:
" Delectis ex plebe viginti viris fortissimis,
" Constituit in insidiis, & ab alterâ parte jussit convivium apparari.
" Cæterùm ipse ivit invitans Agamemnonem, pastorem populorum,
" Equis & curribus, indecentia deliberans.
" Hunc imprudentem ad mortem deduxit & trucidavit,
" Convivio excipiens, veluti si quis interfecit bovem ad præsepe:
" Neque quisquam Atridæ sociorum relictus, qui eum sequebantur,

ΣΧΟΛΙΑ.

510. Ἐφόρῃ.] Ἔφερεν. Ἀπείρονα.] Τὸν μέγαν, κῦ πέρας μὴ ἔχοντα.
512. Ὑπάλυξεν.] Ἐξέφυγε.
514. Μαλειάων.] Ἀκρωτήριον τῆ Λακωνικῆς.
515. Ἵξεσθαι.] Ἀφίξεσθαι, παραχίγνεσθαι. Θύελλα.] Ἀνέμων συστροφή.
517. Ναίει.] Ὠίκει.
518. Θυεστιάδης.] Θυέστε παῖς, Αἴγισθος.

NOTÆ.

511. Ὡς ὁ μὲν ἔνθ' ἀπόλωλεν) Animam putabant Veteres extingui per Aquam suffocatis; quare omnes horrebant id genus Mortis.
520. Ἄψ ὄ θεοὶ) Vocula ὄ exciderat Edit. *Elzev.* vir. & v. 562. ἀλλ' σ', pro ἀλλά σ' &c.
531. Λόχονδε) Εἰς λόχον, ut ξ. v. 217. Ὅποτε κείνοιμι λόχονδε Ἄνδρας ἀείσῆας. Olim λόχον, non æquè benè.

ΛΙΑ.

522. Κύνῃ.] Προσκυνῆ.
525. Ὑπὸ δ' ἔχετο.] Ὑπέχετο δέ. Τιμῆσις.
527. Μνησαίλο.] Μνησθείη.
529. Τέχνην.] Μηχανήν.
530. Κεινάμενος.] Ἐπιλεξάμενος.
531. Ἑτέρωθι.] Ἀλλαχῆ. Πένεσθαι.] Ἐνεργεῖν, πρᾶττειν.
535. Δειπνίσας.] Εὐωχήσας. Κατέκτανεν.] Ἀνεῖλεν, ἐφόνευσεν.

O Οὐδέ

Οὐδέ πις Αἰγίσθυ· ἀλλ' ἔκταθεν ὀν μεγάροισιν.
" Neque quisquam Ægisthi; sed contrucidati sunt in regiâ.

Ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ.
" Sic ait, cæterùm mihi confractus est charus animus;

Κλαῖον δ' ὀν φαμάθοισι καθήμενος· οὐδέ νύ μοι κῆρ
" Flebam igitur in arenis desidens; neque mihi cor

Ἤθελ' ἔτι ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.
" Volebat ampliùs vivere, & videre lumen solis.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τ' ἐκορέσθην,
" Porrò postquam flendo *neque ipsum* volutando saturatus sum,

Δὴ τότε μὲ προσέειπε γέρων ἅλιος νημερτὴς,
" Tum me alloquutus est senex marinus veridicus,

Μηκέτι, Ἀτρέος υἱὲ, πολὺν χρόνον ἀσκελὲς ὧπω
" Nè ampliùs, Atrei fili, longo tempore indesinenter sic

Κλαῖ', ἐπεὶ οὐκ ἄνυσίν τινα δήομεν· ἀλλὰ τάχιστα
" Fleas, quoniam non remedium aliquod inveniemus; sed citissimè

Πεῖρα, ὅππως κὲν δὴ σὸν πατρίδα γαῖαν ἵκηαι.
" Tenta, quo pacto jam tuam ad patriam terram pervenias.

Ἦ γάρ μιν ζωόν γε κιχήσεαι, ἦ κεν Ὀρέστης
" Aut enim ipsum vivum deprehendes, aut Orestes

Κτεῖνεν ὑποφθάμενος· σὺ δέ κεν τάφῳ ἀνιβολήσαις.
" Interfecit præveniens: tu verò cœnæ sepulchrali intereris.

Ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἐμοὶ κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
" Sic ait; cæterùm mihi cor & animus generosus

Αὖτις ὀνὶ στήθεσσι, καὶ ἀχνυμένῳ περ, ἴανθη·
" Rursus intra pectus etiam quantumvis tristi, gavisum resoruit:

Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
" Et ipsum alloquutus verba alata dixi,

Τύτθυς μὲν δὴ οἶδα· σὺ δὲ τέκτον ἄνδρ' ὀνόμαζε,
" Istos quidem novi: tu verò tertium virum nomina,

Ὅστις ἔτι ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ,
" Qui adhuc vivus detinetur in lato mari,

Ἦε θανών· ἐθέλω δὲ καὶ ἀχνύμενός περ ἀκοῦσαι.
" Aut mortuus: volo autem quantumvis mœstus audire.

Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμειβόμενος προσέειπεν,
" Sic dicebam: ille me rursus excipiens alloquutus est,

Υἱὸς Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκία ναίων·
" Filius Laërtæ, in Ithacâ domos habitans, *est Tertius*:

Τόνδ' ἴδον ὀν νήσῳ δαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντα,
" Hunc vidi in insula lacrymas uberes fundentem,

Νύμφης ὀν μεγάροισι Καλυψόος, ἥ μιν ἀνάγκῃ
" Nymphæ in ædibus Calypsûs, quæ ipsum necessitate quâdam

Ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἣν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι·
" Detinet; nec ille potest suam patriam terram adire:

Οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι, καὶ ἑταῖροι,
" Non enim ei adsunt naves remigio instructæ, & socii,

Οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
" Qui utique ipsum reducere possent per lata dorsa maris.

Σοὶ δ' οὐ θέσφατόν ἐστι, διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
" Tibi autem non à fato decretum est, nobilis ô Menelaë,

ΣΧΟΛΙΑ.

540. Ζωέειν.] Ζῆν.
541. Κυλινδόμενός.] Κυλιόμενος.
543. Ἀσκελές.] Ἀδιαλείπτως.
544. Ἄνυσιν.] Περᾶσιν. Δήομεν.] Εὑρήσομεν.
545. Πείρα.] Πειρῶ, ἀπόδαζε.
546. Κιχήσεαι.] Καζαλαΐβοις.
547. Κτείνει.] Ἔκτεινεν. ἀνειλεῖν. Ὑποφθάμενος.] Προλαβών. Τάφῳ.] Τῇ σποδοθήκῃ. Ἀνιβολήσαις.] Μεζάχοις.
549. Ἰαίνθη.] Διεχύθη, ἥδη.
558. Ἴσχει.] Κατέχει, κωλύει.
559. Ἐπήρετμοι.] Ἐπίκωποι.
560. Πέμποιεν.] Διακομίζοιεν.
561. Θέσφατον.] Τὸ ὂν θεῖ πεφημισμένον, εἰμαρτόν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

547. Μεζάχοις) Ità MS. pro μεζάχης.

560. Πέμποιεν) Διακομίζοιεν. Ita scribo, *Sensu* postulante, licet omnes Impressi pariter & MSS. vel δεκιμάζοιεν, vel δεκιμάζοιμεν, habeant. Κομίζειν enim & πέμπειν gemina sunt, & facilis mutatio &c.

561. Πεφημισμένον) Ex duob. MSS. Πεφασμένον itaque, ut Poëticum, rejicio.

VARIÆ LECTIONES.

552. Εὐρεῖ πόντῳ) κ. εὐρεῖι κόσμῳ, ut suprà, v. 498.

Ἄργει

Ἄργεϊ σὺν ἱπποβότῳ θανέειν καὶ πότμον ὑπισπεῖν.
Ἀλλά σ' ἐς Ἠλύσιον πεδίον καὶ πείρατα γαίης
Ἀθάνατοι πέμψουσιν, ὅθι ξανθὸς Ῥαδάμανθυς,
Τῇ περ ῥηϊδίη βιοτὴ πέλει ἀνθρώποισιν·
Οὐ νιφετὸς, οὔτ' ἄρ χειμὼν πολὺς, οὔτε ποθ' ὄμβρος,
Ἀλλ' αἰεὶ Ζεφύροιο λιγυπνείοντας ἀήτας
Ὠκεανὸς ἀνίησιν, ἀναψύχειν ἀνθρώπους·
Οὕνεκ' ἔχεις Ἑλένην, καί σφιν γαμβρὸς Διός ἐσσι.
Ὣς εἰπὼν, ὑπὸ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἅμ' ἀντιθέοις ἑτάροισιν
Ἤια· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἠδὲ θάλασσαν,
Δόρπον δ' ὁπλισάμεσθ', ἐπί τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ,
Δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Νῆας μὲν πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν,
Ἐν δ' ἱστοὺς τιθέμεσθα καὶ ἱστία νηυσὶν ἔϊσης·
Ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι κάθιζον,
Ἑξῆς δ' ἐζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἂψ δ' εἰς Αἰγύπτοιο, διϊπετέος ποταμοῖο,
Στῆσα νέας, καὶ ἕρεξα τελήεσσας ἑκατόμβας.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέπαυσα θεῶν χόλον αἰὲν ἐόντων,
Χεῦ' Ἀγαμέμνονι τύμβον, ἵν' ἄσβεστον κλέος εἴη.

" In Argo equos pascente mortem & fatum oppetere:
" Sed te ad Elysium campum, & fines terræ
" Immortales mittent; ubi flavus Rhadamanthus est,
" Ubi utique facillima vivendi ratio est hominibus;
" Non nix, neque hyems longa, neque unquam imber,
" Sed semper Zephyri suavitèr spirantes auras
" Oceanus emittit, ad refrigerandum homines:
" Quòd habes Helenam, & ipsis Jovis gener es.
" Sic loquutus subiit in pontum fluctuosum:
" Cæterùm ego ad naves simul cum divinis sociis
" Ibam; plurima autem mihi cor fluctuabat incedenti.
" Cæterùm postquam ad navem venimus atque mare,
" Cœnamque apparavimus, supervenitque solitaria nox,
" Tum dormivimus in littore maris.
" Quando autem mane genita apparuit roseis digitis aurora,
" Naves quidem ante omnia deduximus in mare divinum;
" Malos autem imposuimus & vela navibus æquatis:
" Ipsi etiam ingressi super transtra sederunt;
" Ordine autem considentes spumosum mare verberabant remis.
" Rursusque ad *aquas* Ægypti, à Jove cadentis fluminis,
" Constitui naves, & perfeci legitimas Hecatombas.
" Cæterùm postquam sedavi deorum iram immortalium,
" Extruxi Agamemnoni tumulum; ut immensa gloria esset.

ΣΧΟΛΙΑ.

563. Ἠλύσιον πεδίον.] Τὸ μὲν ἡρῶον συνιδιώτημα, κεκλημένον ἀπὸ Ἠλυσίου τοῦ Ἐλευθῆρος, εὐσεβεστάτου γενομένου· ἢ παρὰ τὸ ἅλυσιν εἶναι αὐτοῦ μέρους τὸ σύμπαν· ὁ δὲ τόπος, ὑπὸ πάσης καλημέρου μακαρίων νήσους.

565. Ῥηΐδιη.] Ἀρετὴ, ἄφθονος. Βιοτή.] Ζωὴ, βίος.

566. Νιφετός.] Χιών.

567. Λιγυπνείοντας.] Ἡδεῖαν ἔχοντας πνοήν.

568. Ἀνίησιν.] Ἀναδίδωσι, ἀναπέμπει. Ἀναψύχειν.] Ἀνακτᾶσθαι.

570. Κυμαίνοντα.] Κυματίζοντα.

572. Πόρφυρε. Διενοεῖτο. Κιόντι.] Ἀπόντι, περιδυομένῳ.

577. Ἐρύσσαμεν.] Εἰλκύσαμεν, κατηλάσαμεν.

580. Πολιήν.] Λευκὴν διὰ τὴν ἀφρόν.

584. Χεῦα.] Ἔχωσα. Ἄσβεστον.] Ἀκατάπαυστον.

NOTÆ.

563. Ἀλλά σ' ἐς Ἠλύσιον πεδίον) Huc refer *Plutarch. Sertorio* & Consolat. ad *Apollon.* ex *Pindaro*, item *Photium*, Biblioth. ex Vitâ *Sertorii*, fol. 1199.

NOTÆ IN SCHOLIA.

563. Ἐλευθῆρος) MSS. Ἐλευθήρου, sed quum *Pausanias* meminerit Ἐλευθῆρος *Apollinis* filii, nihil muto.

VARIÆ LECTIONES.

567. Λιγυπνείοντας) γρ. λιγὺ πνείοντας, *Eustath.* fol. 1509. lin. 49.

568. Ἀνίησιν ἀναψύχειν ἀνθρώπους) γρ. ἀνίησι παραψυχὴν ἀνθρώποις, *Pindar.* Schol.

577. Ἐρύσσομεν) γρ. ἐρίσσομεν, vid. Not. in *Text.* ad ι'. v. 73. & λ'. v. 2.

Ταῦτα τελευτήσας νεόμην· ἔδοσαν δέ μοι ἔργον
Ἀθάνατοι, τοί μ' ὦκα φίλαν ἐς πατρίδ' ἔπεμψαν.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν,
Ὄφρα κεν ἑνδεκάτη τε δυωδεκάτη τε γένηται·
Καὶ τότε σ' εὖ πέμψω, δώσω δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα,
Τρεῖς ἵππους καὶ δίφρον ἐύξοον· αὐτὰρ ἔπειτα
Δώσω καλὸν ἄλεισον, ἵνα σπένδηθα θεοῖσιν
Ἀθανάτοις, ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἀτρεΐδη, μὴ δή με πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔρυκε.
Καὶ γάρ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἐγὼ παρὰ σοί γ' ἀνεχοίμην
Ἥμενος, οὐδέ κέ μ' οἶκος ἔλοι πόθος, οὐδὲ τοκῆες.
Αἰνῶς γὰρ μύθοισιν ἔπεσί τε σοῖσιν ἀκούων
Τέρπομαι· ἀλλ' ἤδη μοι ἀνιάζουσιν ἑταῖροι
Ἐν Πύλῳ ἠγαθέῃ· σὺ δέ με χρόνον ἐνθάδ' ἐρύκεις.
Δῶρον δ', ὅ, τι κέ μοι δοίης, κειμήλιον ἔσται·
Ἵππους δ' εἰς Ἰθάκην οὐκ ἄξομαι, ἀλλά σοι αὐτῷ
Ἐνθάδε λείψω ἄγαλμα· σὺ γὰρ πεδίοιο ἀνάσσεις
Εὐρέος, ᾧ ἔνι μὰλ' λωτὸς πολύς, ἐν δὲ κύπειρον,
Πυροί τε, ζειαί τε, ἰδ' εὐρυφυὲς κρῖ λευκόν.
Ἐν δ' Ἰθάκῃ οὔτ' ἄρ λφόμοι εὐρέες, οὔτε τι λειμών·
Αἰγίβοτος· καὶ μᾶλλον ἐπήρατος ἱπποβότοιο.
Οὐ γάρ τις νήσων ἱππήλατος, οὐδ' εὐλείμων,

"Hæc ut perfeci, redii: dederunt etenim mihi ventum secundum
"Dii, qui me celeriter charam ad patriam miserunt.
"Verùm age nunc mane in ædibus meis,
"Donec undecimáque duodecimáque oriatur *dies*;
"Et tunc te bene dimittam; daboque tibi splendida dona,
"Tres equos & currum benè-politum: cæterùm præterea
"Dabo pulchrum poculum, ut libes diis
"Immortalibus, mei memor diebus omnibus.
Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est,
"Atride, nè sanè me multo tempore hic detine.
"Etenim ad annum ego apud te utique perdurarem
"Sedens, neque me domûs caperet desiderium, neque parentum:
"Vehementer enim verbis sermonibúsque tuis audiens
"Oblector: sed jam mihi pertæsi-sunt socii
"In Pylo divinâ: tu autem me *longum* tempus hic detines.
"Donum autem quodcunq; mihi dare cupe-res, *tale* sit, ut ferri & recondi possit:
"Equos enim in Ithacam non ducam, sed tibi ipsi
"Hic relinquam in delitiis: nam tu campo imperas
"Lato, in quo quidem lotus frequens, in quo cyperus,
"Triticum, speltæ, atque latè germinans hordeum album.
"In Ithacâ autem neque sanè curricula lata, neque ullum pratum:
"Capris-pascendis apta *est* Ithaca; & *mihi* optabilior equorum-pascuo.
"Nulla enim insularum spacioſa neque pratis accommodata,

ΣΧΟΛΙΑ.

585. Τελευτήσας.] Τελειώσας, πληρώσας. Νέομην.] Ἐπορεύομην.
594. Ἔρυκε.] Κατέχειν.
595. Ἀνεχοίμην.] Ὑποφέροιμι, στέγοιμι.
596. Ἥμενος.] Ἀπραγμόνως καθιζόμενος.
598. Ἀνιάζουσι.] Λυπῶσι. ἀνιῶντες.
599. Ἔρυκεις.] Κατέχεις.
602. Λείψω.] Καταλείψω, ἐάσω.
603. Λωτός.] Εἶδος πόας, καὶ δένδρου. Κύπειρον.] Εἶδος πόας, τὸ κύπειρον.
604. Ζειαί.] Ὀλύρα. Εὐρυφυές.] Τὸ ἐπὶ πλάτος καὶ ἐπιπολὺ φυόμενον. Κρῖ.] Κριθή.
606. Αἰγίβοτος.] Τραχεῖα, ὡς βόσιν καὶ νομὴν αἰγῶν ἐπιτηδεία. Καὶ μᾶλλον ἐπήρατος ἱππόβοτος.] Ἀπὸ ἄλλης δοχῆς τῆσδε· εἴ γε, καί τι αἰγίβοτος ἦσα, ἡ ἱπποτρόφος ἐμοὶ μᾶλλον ἐπήρατος· ἐπήρατος δὲ ἡ ἐπίφατος.
607. Ἱππήλατος.] Εἰς ἔλασιν ἵππων ἐπιτηδεία. Εὐλείμων.] Καλὸς λειμῶνας ἔχουσα.

NOTÆ.

607. Οὐ γάρ τις νήσων ἱππήλατος) Hoc de minoribus Insulis intelligendum, quales Insulæ Maris Ægæi & Jonii; minimè etenim verum de *Siciliâ*, *Cretâ*, *Sardiniâ*, aut *Britanniâ* nostrâ, quæ pascendis, generandis, & exercendis equis optimè inserviunt.

NOTÆ IN SCHOLIA.

606. Αἰγίβοτος) In ipso *Scholii* fine, ἐπίφατος, cum MS. lego, pro ἐπίφατος.

VARIÆ LECTIONES.

603. Ἔτι) χρ. ἐν, *H. Steph.*
604. Ζειαί τε, ἰδ') χρ. ζειαί τ', ἠδ', eodem recidit.
605. Ἐν δ' Ἰθάκῃ ὅτ' ἄρ) χρ. ἐν δ' Ἰθάκῃ ἔ γ'. *Turneb. Volcob.* & *Bongarsius*; nec bene.

Αἳ δ' ἀλὶ κεκλίαται· Ἰθάκῃ δέ τε καὶ πέρι πασέων.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Αἷμα λος εἰς ἀγαθοῖο, φίλον τέκος, οἷ' ἀγορεύεις.
Τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μεταστήσω· δύναμαι γάρ.
Δώρων δ', ὅσ' ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κεῖται,
Δώσω, ὃ κάλλιστον καὶ πολυτελέστατόν ἐστιν.
Δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ
Ἔστιν ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεκράανται·
Ἔργον δ' Ἡφαίστοιο· πόρεν δέ ἑ Φαίδιμος ἥρως
Σιδονίων βασιλεύς, ὅθ' ἑὸς δόμος ἀμφεκάλυψε
Κεῖσέ με νοστήσαντα· τεὴν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσαι.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Δαιτυμόνες δ' ἐς δῶμα θεῖον βασιλῆος·
Οἱ δ' ἦγον μὲν μῆλα, φέρον δ' εὐήνορα οἶνον·
Σῖτον δὲ σφ' ἄλοχοι καλλιχρήδεμνοι ἔνεικαν.
Ὣς οἱ μὲν τότε δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο.
Μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσῆος μεγάροιο

" Quæ mari clauduntur: Ithaca etiam supra omnes.
Sic ait: risit verò bello fortis Menelaus,
Manuque ipsum prehendit, verbúmque dixit atque nominavit,
" Sanguinis es boni, chare fili, qualia loqueris.
" Atqui ego tibi hæc *Dona* commutabo; possum enim.
" Donorum autem, quicunque in meâ domo thesauri jacent,
" Dabo, quod pulcherrimum & pretiosissimum est:
" Dabo tibi craterem elaboratum: argenteus utique
" Est totus, auro autem labra perfecta sunt:
" Opus verò est Vulcani; donavit autem illud Phædimus Heros
" Sidoniorum rex, quando ejus domus suscepit
" Illuc me profectum: tibi autem volo id præbere.
Sic hi quidem hujuscemodi inter se loquebantur:
Convivatores verò in domum ierant regis divini:
Et hi quidem adducebant oves, afferebantque animosum vinum:
Panem verò ipsis uxores pulchrisvittis intulerunt.
Sic illi quidem circa cœnam in domo *Menelai* laborabant.
Proci interèa ante Ulyssis domum

ΣΧΟΛΙΑ.

608. Ἀλὶ κεκλίαται.] Περιέχονται τῇ θαλάσσῃ. Περὶ πασέων.] Ὑπὲρ πάσας.
611. Αἵματος.] Γένους. Οἷα.] Οἵα.
612. Μεταστήσω.] Μεταβαλῶ, μεταλλάξω.
616. Κεκράανται.] Τετελείωνται, πεπλήρωνται.
617. Φαίδιμος.] Ὄνομα κύριον.
618. Ἑός.] Ὁ ἰδιος. Ἀμφεκάλυψε.] Περιεκάλυψεν ἀντὶ τοῦ ὑπεδέξατο.
619. Τεήν.] Σοί. Ὀπάσαι.] Παραχωρῆσαι.
621. Δαιτυμόνες.] Οἱ ἑστιάτορες.
622. Εὐήνορα οἶνον.] Τὸν ἀνδρείαν παρέχοντα καὶ καιρῷ πινόμενον.
623. Καλλιχρήδεμνοι.] Καλαὶ περιβόλαια ἐπὶ τῶν κεφαλῶν ἔχουσαι.

NOTÆ.

612. Μεταστήσω) De hâc voce, vid. ad *Iliad.* ν'. v. 745.

617. Πόρεν δέ ἑ Φαίδιμος ἥρως Σιδονίων βασιλεὺς) Τὸ ἑξῆς, Σιδονίων βασιλεὺς, Φαίδιμος ἥρως, ὃς ἐμὲ ὑπεδέξατο. Τότε ὄνομα Σεβλὼν, ἢ Σοβαλὼν (an Σολομὼν) ἢ Σέρων· ὡς Εὐπόλεμος· ὡς τὰ Ἀρχαιογραφία, Ἱερεμίας, Εἰραμος, ἢ Χειραμος. Et *Clemens Alexandrin.* Stromat. l. 1. Εἰραμος τὸν ἑαυτῆ θυγατέρα Σολομῶνι δίδωσι, καθ' ὃς χρόνους, μὴ τὸν Τροίας ἅλωσιν, Μενελάῳ εἰς Φοινίκην ἄφιξις· ὥς φησι Μένανδρος, ὃ Λαΐτης ὁ τοῖς Φοινικικοῖς. Vid. *Tatian.* Edit. *W. Worthii*, Oxon. pag. 128. §. 58. Τὸ δὲ Φαίδιμος ἥρως, ἄδηλον καθ' ἡμᾶς τοὺς Παλαιούς, εἴπερ κύριόν ἐστιν ὄνομα. Τινὲς δὲ Σοβαλὸν αὐτὸν, οἱ δὲ Σίθλων ἱστόρησαν, inquit *Eustathius*, fol. 189. lin. 44. in hunc locum. De *Syntaxi*, vid. ad ο'. v. 117.

621. Δαιτυμόνες δ' ἐς δῶμα τ') Poeta adhuc de *Menelao* & illius rebus loquitur, non de Procis; ut *Eustathius* deceptus putat, fol. 1512. lin. 3. ubi Δαιτυμόνας exponit, per τοὺς τῷ δαῖτι ἑτοιμάζοντας, per θεῖος βασιλῆος, *Ulyssem* notat, per ἅλοχοι, Famulas *Ulyssis*, quæ potiùs exponuntur *Menelai* filiorum & amicorum Uxores; nondum enim Poeta ad *Procos* venit, nisi ad v. 625. Μνηστῆρες δὲ πάροιθεν &c. Quare *Eustathio*, diligentissimo alioquin Interpreti, condonandus hic lapsus, notandus tamen; ne plures illius auctoritate decipiantur, præter Doctorem *Stephanum*, ad *Ogilbai Homer.*

VARIÆ LECTIONES.

617. Φαίδιμος) γρ. Χείραμος. Vid. ad ο'. v. 117. & quæ hìc, in Notis ad *Textum*.

623. Ἔνεικαν) γρ. ἔπεμπον, *H. Steph.*

Δίσκοι.

Δίσκοισιν τέρπονλο καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες,
Ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι πὲρ πάρος ὕβριν ἔχεσκον.
Ἀντίνοος δὲ καθῆστο καὶ Εὐρύμαχος θεοειδὴς,
Ἀρχοὶ μνηστήρων, ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι.
Τοῖσδ' υἱὸς Φρονίοιο Νοήμων ἐγγύθεν ἐλθὼν,
Ἀντίνοον μύθοισιν ἀνειρόμενος προσέειπεν,
Ἀντίνο', ἦ ῥά τι ἴδμεν ἐνὶ φρεσὶν, ἠὲ καὶ οὐκί,
Ὁππότε Τηλέμαχος νεῖτ' ἐξ Πύλου ἠμαθόεντος;
Νῆά μοι οἴχετ' ἄγων· ἐμὲ δὲ χρεὼ γίνετ' αὐτῆς,
Ἠλιδ' ἐς εὐρύχορον διαβήμεναι, ἔνθα μοὶ ἵπποι
Δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοὶ
Ἀδμῆτες· τῶν κέν τιν' ἐλαυνάμενος δαμασαίμην.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον· ὑπ' φ' ἔφαντο
Ἐς Πύλον οἰχέσθαι Νηλήϊον, ἀλλά που αὐτῆ
Ἀγρῶν, ἢ μήλοισι παρέμμεναι, ἠὲ συβώτῃ.
Τόνδ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη Εὐπείθεος υἱὸς,
Νημερτές μοι ἔνισπε, πότ' ὤχετο, καὶ τίνες αὐτῷ
Κοῦροι ἕποντ' Ἰθάκης ἐξαίρετοι; ἦ ἑοὶ αὐτῆ
Θῆτές τε δμῶές τε; δύναιτό γε καὶ τὸ τελέσσαι;
Καί μοι τῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Ἦ σε βίῃ ἀέκοντος ἀπήυρατο νῆα μέλαιναν,

Discis delectabantur & amentis jaculantes
In ornato pavimento, ubi antèa insolentiam exercebant.
Antinous verò consederat & Eurymachus deo-formâ-similis,
Duces procorum; virtute enim erant longe optimi:
His filius Phronii Noëmon propè accedens,
Antinoum verbis interrogans alloquebatur,
" Antinoe, Nunquid scimus in mente nostrâ, an non,
" Quandò Telemachus redit ex Pylo arenosâ?
" Navem mihi abiit abducens: mihi verò opus est illius,
" Ut Elidem in spaciosam trajiciam, ubi mihi equæ
" Duodecim fœminæ, subtùs autem muli patientes-operis
" Indomiti: ex quibus aliquem adigens subjugarem.
Sic ait: hi vero in animo obstupescebant; non enim putabant
Pylum abiisse Neleiam, sed alicubi illic
In agris, aut ovibus adesse, aut cum subulco.
Hunc statim Antinous alloquutus est Eupithei filius,
" Verè mihi dic, quando abiit, & quinam illum
" Juvenes sequuntur ex Ithacâ electi? an proprii ipsius
" Mercenariique mancipiaque? potuitne hoc etiam perficere?
" Et mihi hoc dic verè, ut benè sciam,
" An te per vim invitum privavit navi nigrâ,

ΣΧΟΛΙΑ.

627. Τυκτῷ δαπέδῳ.] Καπνοδυσαμβώμῳ καὶ λελεωμβώμῳ ἰδάφῳ.

633. Ὁππότε.] Ποτέ. Νεῖται.] Ἐπανήξει, ἐλεύσεται, παρεύσεται.

635. Διαβήμεναι.] Διελθεῖν, διαπλεῦσαι.

636. Ταλαεργοί.] Ὑπομενητικοί.

637. Ἀδμῆτες.] Ἀδάμαστοι.

638. Ἐθαύμβεον.] Ἐξεπλήττοντο.

644. Θῆτες.] Οἱ ἐπὶ μισθῷ δουλεύοντες. Δμῶες.] Οἱ δοῦλοι, παρὰ τὸ δεδμῆσθαι, ὅ ἐστι ὑποτετάχθαι.

NOTÆ.

634. Χρεὼ γίνετ' αὐτῆς) Ità Restituo ex *Florentinâ*, *Lovaniana* &c. *H. Stephanus* malè, χρεὼ γίνετ' αὐτῆς, quandoquidem prior in γίνομαι & γινώσκω *Naturâ* producatur; quare tunc oportebat legere χρεὼ γίνετ' αὐτῆς. Verùm Vetustiores libri prævaleant.

643. Ἦ ἑοὶ αὐτῆ θῆτες) Τὸ ἑοὶ ἀντὶ τοῦ θῆτες φίεσθαι, ἀλλ' ὃ ἀντὶ αὐτῆ λέγειν ἦ δὴ ἂν τότε, ἵν' αὐτῆ.

646. Ἦ σε βίῃ ἀέκοντος ἀπήυρατο) Malignè videtur *Antinous* hic *Noemona* ad Mendacium & falsum testimonium dandum provocare, contra *Telemachum*, modestum & probum Juvenem, quem sibi similem fingit, improborum hominum more. Verum *Noemon* apertè & sincere loquitur, de Regis sui filio, & tacitè ipsos Procos iniquitatis in eum arguit. De *Noemone*, notat *Eustathius*; de *Antinoo*, non item.

NOTÆ IN SCHOLIA.

627. Λελεωμβώμῳ.) MS. *Aloysii* ità legit, pro vetcri λελεομένῳ corrupto.

636. Ταλαεργοί.] Ὑπομενητικοί. Ità *Aldi* Editio, 1528. ita *Aloysii* MS. Rejicio itaque ὑπομενητικοὶ & hîc, & v. 447. fit enim à μισθίνημαι. Vid. ad γ'. v. 84.

VARIÆ LECTIONES.

634. Χρεὼ γίνετ' αὐτῆς) χ. χρεὼ γίνετ' αὐτῆς &c. Vid. Not. in *Textum*.

643. Ἑοὶ αὐτῆ) χ. ἵν' αὐτῆ, vid. Not. in *Textum*.

Ἦ

Ἠὲ ἑκὼν οἱ δῶκας, ἐπεὶ προσπύθετο μύθῳ;
Τόνδ' υἱὸς Φρονίοιο Νοήμων ἀντίον ηὔδα,
Αὐτὸς ἑκὼν οἱ δῶκα· τί κεν ῥέξειε καὶ ἄλλος,
Ὁππότ' ἀνὴρ τοιοῦτος, ἔχων μελεδήματα θυμῷ,
Αἰτίζῃ; χαλεπόν κεν ἀνήναθαι δόσιν εἶη.
Κοῦροι δ', οἵ τις δῆμον ἀριστεύουσι μεθ' ὑμέας,
Οἵ οἱ ἕπονθ'· ἐν δ' ἀρχὸν ἐγὼ βαίνοντ' ἐνόησα
Μέντορα, ἢὲ θεὸν, τῷ δ' αὐτῷ πάντα ἐΐσκε.
Ἀλλὰ τὸ θαυμάζω· ἴδον ἐνθάδε Μέντορα δῖον
Χθιζὸν ὑπ' ἠοῖον· τότε δ' ἔμβη νηὶ Πύλονδε.
Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς δώματα πατρός.
Τοῖσιν δ' ἀμφοτέροισιν ἀγάσσατο θυμὸς ἀγαυὼν·
Μνηστῆρες δ' ἄμυδις κάθισαν, καὶ παῦσαν ἀέθλων.
Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη Εὐπείθεος υἱὸς,
Ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
Πίμπλανθ', ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτην·
Ὤ πόποι, ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως ἐτελέσθη,
Τηλεμάχῳ ὁδὸς ἥδε· φάμην δέ οἱ οὔ τελέεσθαι.
Ἐκ τόσσων δ' ἀέκητι νέος παῖς οἴχεται αὔτως
Νῆα ἐρυσσάμενος, κείνας τ' ἀνὰ δῆμον ἀείρας.

" An ſponte ei dediſti, poſtquam convenerat te ſermone?
Hunc filius Phronii Noëmon contrà alloquutus eſt,
" Ipſe ſponte ei dedi: quid utique faceret etiam alius,
" Quando vir talis, habens curas in animo,
" Peteret? difficile ſanè negare munus foret.
" Juvenes autem, qui in populo excellunt poſt vos,
" Illi eum ſequuntur; ducem verò ego conſcendentem agnovi
" Mentorem, aut deum; illi verò ipſi omnimodo ſimilis erat.
" Sed hoc admiror, vidi hîc Mentorem divinum
" Heri ſub aurorâ; tum tamen conſcenderat navem ad Pylum.
Sic loquutus abiit ad domum patris;
His autem utriſque perculſus eſt animus generoſus:
Proci verò ſimul conſederunt, & quieverunt à certaminibus.
Et illis Antinous interfatus eſt Eupithei filius,
Triſtatus: furore enim multùm præcordia nigra
Implebantur, oculique ei igni ſplendenti ſimiles erant.
" Dii Boni! Certè ingens facinus inſolentèr commiſſum eſt,
" Telemacho profectio iſthæc! Dixerimus ei non perfectum iri.
" Tot nempe invitis juvenculus puer abiit temerè
" Navi deductâ, electiſque per populum optimis.

ΣΧΟΛΙΑ.

647. Προσπύθετο.] Ἐκολάκευσεν, ἐξελιπάρησεν, ἐφιλοφρονήσατο.

649. Τί κεν ῥέξειε καὶ ἄλλος.] Τί ἂν πράξειε καὶ ἄλλος, αἰτοῦντι τοιοῦτος; πάντως σιωπήσειεν.

650. Μελεδήματα.] Μερίμνας, παρὰ τὸ μέλη ἔχειν, ὅ ἐστιν ἐνθυμεῖσθαι.

651. Αἰτίζῃ.] Αἰτῇ, παρακαλῇ. Ἀνήναθαι.] Ἀρνήσασθαι. Δόσιν.] Δωρεάν.

652. Κοῦροι δ' οἵ κατὰ δῆμον.] Ἄνδρες αὐτῷ συμπλέουσι λογάδες Ἰθακήσιοι, οἱ μεθ' ὑμᾶς κράτιστοι.

653. Βαίνοντα.] Εἰσιόντα.

656. Ὑπ' ἠοῖον.] Ὑπὸ τὴν ἕω, ὀρθρινόν. Ἔμβη.] Εἰσῆλθεν.

658. Ἀγάσσατο.] Ἐθαύμασεν, ἐξεπλάγη.

666. Ἐρυσσάμενος.] Ἑλκύσας, καθαγαγών. Κείνας.] Τὰς χρειττόνας ἐκλεξάμενος.

NOTÆ.

652. Ὑμέας) Itâ pro ἡμέας, quod hactenùs malè in omnibus obtinuit; ità enim *Brevia Scholia* etiamnum legunt, & Senſus omninò poſtulat: *Noemon* enim non ſe inter Optimos numerat, ſed *Procos*; dicitque, *Juvenes Ithacenſium nobiliſſimi, quique poſt Vos, ô Proci, ſunt præcipui, unà cum Telemacho abiere*; μεθ' ὑμέας, *poſt Vos*. Quare omninò Veram *Lectionem* aſſerendam duxi. Nôrunt Docti, quàm facile ὑμεῖς & ἡμεῖς, inter ſe invicem mutentur, in antiquis MSS.

658. Τοῖσιν δ' ἀμφοτέροισιν) Εὐφημιάζων ὁ Ἀντίνοος, ὡς μόνους τῶν μνηστήρων προσφθέγξασθαι Νοήμονα, παιζόντων τῶν ἄλλων. Vid. ad v. 628.

NOTÆ IN SCHOLIA.

652. Μεθ' ὑμᾶς) Licet in *Textu* omnes fere Codices ἡμέας malè legant, in *Scholiis* tamen Omnes ὑμᾶς rectè legunt, ut Duo MSS. etiam Editt. *Aldina, Hervag. Pariſian.* An. 1530. *Elzevirian.* &c.

VARIÆ LECTIONES.

651. Αἰτίζῃ) γρ. αἰτίζοι, *H. Steph.*

652. Ὑμέας) γρ. ἡμέας, vid. Not. in *Textum*.

656. Ὑπ' ἠοῖον) γρ. ὑπηοῖον, ex *Conjecturâ*.

Ἀρξά-

Ἀρξῇ γὰ πρότέρω κακὸν ἔμμεναι· ἀλλά οἱ αὐτῷ
Ζεὺς ὀλέσειε βίλν, πρὶν ἡμῖν πῆμα φυτεῦσαι.
Ἀλλ' ἄγε μοὶ δότε νῆα θοὴν καὶ εἴκοσ' ἑταίρους,
Ὄφρα μὲν αὐτὸν ἰόντα λοχήσομαι, ἠδὲ φυλάξω,
Ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης·
Ὡς ἂν ἐπισμυγερῶς ναυτίλλῃ εἵνεκα πατρός.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἠδ' ἐκέλευον·
Αὐτίκ' ἔπειθ' ἁνσάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος.
Οὐδ' ἄρα Πηνελόπεια πολὺν χρόνον ἦεν ἄπυστος
Μύθων, οὓς μνηστῆρες ἐνὶ φρεσὶ βυσσοδόμευον.
Κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μέδων, ὃς ἐπεύθετο βυλὰς,
Αὐλῆς ἐντὸς ἐών· οἱ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον.
Βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων ἀνὰ δώματα Πηνελοπείῃ·
Τόνδε καθ' ὑδὸν βάντα προσηύδα Πηνελόπεια,
Κῆρυξ, πίπε δέ σε πρόφρασαν μνηστῆρες ἀγαυοί;
Ἦ εἰπέμεναι δμωῇσιν Ὀδυσῆος θείοιο
Ἔργων παύσασθαι, σφίσι δ' αὐτοῖς δαῖτα πένεσθαι;
Μὴ μνηστεύσαντες, μηδ' ἄλλοθ' ὁμιλήσαντες,
Ὑστατα καὶ πύματα νῦν αὖθάδε δειπνήσειαν,
Οἳ θάμ' ἀγειρόμενοι, βίοτον κατὰ κεῖρετε πολλὸν,
Κτῆσιν Τηλεμάχοιο δαΐφρονος· ὐδέ τι παῖδων

" Incipiet & ulterius malum esse: sed illi ipsi
" Jupiter perdat vim, antequam nobis malum moliatur!
" Verùm agite, mihi date navem celerem & viginti socios,
" Ut eum ipsum redeuntem insidiis excipiam, atque observem,
" In freto Ithacæque Samique aspera:
" Ut cum suâ pernicie naviget propter patrem.
Sic ait; hi certè omnes laudabant atque jubebant.
Statim deinde, ubi surrexissent, ibant in domum Ulyssis.
Neque sanè Penelope longo tempore fuit insciа
Sermonum, quos proci in mente profundè cogitabant.
Præco enim illi dixit Medon, qui audierat consilia,
Cùm extra aulam esset: illi verò interiùs consilium texebant.
Festinabat igitur ire annunciaturus per domum Penelopæ.
Hunc sub limen venientem alloquebatur Penelope,
" Præco, cur te præmiserunt proci inclyti?
" An ut dicas ancillis Ulyssis divini
" Ut à labore cessent, ipsisque convivium apparent?
" Nè ampliùs procantes, nec usquam aliò decedentes,
" Ultimò & postremò nunc hìc cœnent.
" O Vos, qui simul congregati, victum absumitis multum,
" Facultatem Telemachi prudentis: nec quicquam à patribus

ΣΧΟΛΙΑ.

667. Ἀρξῇ κὴ πρότέρω.] Οἷον πρότερόν σε ἡμᾶς. οἱ δ' ὁμοίως, ἀπὸ εὐθείας τὸ ἀρξῇ· ἵν' ᾖ, ἀπὸ ταύτης τὸ ἀρχῆς χεῖρον ἡμᾶς ἐργάσῃ.

670. Λοχήσομαι.] Ἐνεδρεύσω. Φυλάξω.] Τηρήσω.

671. Πορθμῷ.] Τῷ μεταξὺ πορθμῷ τοῦ στενοῦ τόπου. πορθμὸς γὰρ λέγεται ἡ στενὴ θάλασσα. Παιπαλοέσσης.] Τραχείας.

672. Ἐπισμυγερῶς.] Ἐπὶ κακῷ τοῦ ἑαυτῆς, ἐπιπόνως. Ναυτίλλῃ.] Πλεύσῃ.

675. Ἄπυστος.] Ἀνήκοος, ἀνήκουστος.

676. Βυσσοδόμευον.] Κατὰ βάθους τῆς διανοίας ἐβουλεύοντο.

678. Ὕφαινον.] Κατασκεύαζον.

681. Πρόεσαν.] Προέπεμψαν.

684. Μηδ' ἄλλοθ' ὁμιλήσαντες.] Μηδὲ ἄλλοθί που συγχρώμενοι.

685. Πύματα.] Ἔσχατα, πλειστάκις.

686. Ἀγειρόμενοι.] Σωρηδὸν ἀθροιζόμενοι. Κατακείρετε.] Κατανάλισκετε, κατεδαπανᾶτε.

687. Πατρῴων.] Πατέρων, συγγενῶν.

NOTÆ.

674. Ἀνστάντες) *Suavius* hoc & Ὁμηρικώτερον, ἢ ἀναστάντες, ut π'. v. 358. ρ'. v. 177. &c. quare & hic ità lego, τῷ ἀναστάντες ad *Var. Lect.* rejecto.

682. Ἦ εἰπέμεναι δμωῇσιν) Τὸ ἦ & τὸ εἰ — Coalescunt, ut suprà, ad v. 165. & 352.

685. Πύματα) *Ultima* hujus Vocis producitur, in *Cæsura*, ante Literam ἀναδιπλασιασμῷ capacem, & ad ostendendum παῖδος loquentis. *Ib.* Δειπνήσειαν) *De* Procis jam loquitur, & versu sequenti, versâ velut in eos facie, *ad* ipsos loquitur, καθκείρετε &c. adeò egregiè animi παθος exprimit Poeta; quæ res exemplo non caret etiam apud *Prophetas* Sacrosanctos.

VARIÆ LECTIONES.

668. Φυτεῦσαι) γρ. ῥυσθῇ, *H. Steph.* γένεσθαι, *Seberi Index*, refragante *Metro*, ut Not. in *Textum* v. 634.

674. Ἀνστάντες) γρ. ἀναστάντες, Vett. fere omnes in hoc loco, nec benè; vid. Not. in *Textum*.

686. Οἳ θάμ' ἀγειρόμενοι) γρ. οἵ θ' ἅμ' ἀγειρόμενοι, Editt. *Florentin.* & *H. Steph.*

Ὑμετέ-

Ὑμετέρων τὸ πρόσθεν ἀκήκοατε, παῖδες ἑοῖο,
Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μετ' ὑμετέροισι τοκεῦσιν,
Οὔτε πὰ ῥέξας ἐξαίσιον, οὔτε τι εἰπὼν
Ἐν δήμῳ· ἦτ' ἐστὶ δίκη θείων βασιλήων·
Ἄλλον μὲν ἐχθαίρῃσι βροτοί, ἄλλον κε φιλοίη.
Κεῖνος δ' οὔποτε πάμπαν ἀτάσθαλον ἄνδρα ἔοργε·
Ἀλλ' ὁ μὲν ὑμέτερος θυμὸς καὶ ἀεικέα ἔργα
Φαίνει, οὐδέ πις ἐστὶ χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.
Τὼ δ' αὖτε προσέειπε Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς,
Αἲ γὰρ δὴ, βασίλεια, τόδε πλεῖον κακὸν εἴη,
Ἀλλὰ πολὺ μεῖζόν τε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλλο
Μνησῆρες φεύζουσι, τὸ μὴ τελέσειε Κρονίων·
Τηλέμαχον μεμάασι κατακτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ,
Οἴκαδε νεισόμενον· ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουὴν
Ἐς Πύλον ἠγαθέην, ἠδ' ἐς Λακεδαίμονα δῖαν.
Ὣς φάτο· τῇ δ' αὐτῇ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ·
Δηρὸν δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε· τὼ δέ οἱ ὄσσε
Δακρυόφιν πλήσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχεθε φωνή.
Ὀψὲ δὴ μιν ἔπεσσιν ἀμειβομένη προσέειπε,
Κῆρυξ, πίπτε δέ μοι παῖς οἴχεται; οὐδέ τι μιν λεὼ
Νηῶν ὠκυπόρων ἐπιβαινέμεν, αἵτ' ἄλοσ ἵπποι
Ἀνδράσι γίγνονται, περόωσι δὲ πηλὸν ἐφ' ὑγρόν;

" Vestris antea audistis, pueri cùm esse-
tis,
" Qualis Ulysses erat inter vestros pa-
rentes,
" Neque ullum tractans iniquè, neque
quicquam loquutus
" Publicè; qui tamen mos est magno-
rum Regum:
" Alium subditorum odio *quis eorum*
habeat, alium amplectatur.
" Ille verò nunquam prorsus improbè
aliquem affecit:
" Sed vester quidem animus, & indig-
na facinora
" Apparent, neque ulla est gratia post
beneficia *accepta*.
Hanc rursus alloquutus est Medon,
prudentia doctus,
" Utinam sanè, ô regina, hoc maxi-
mum malum esset;
" Sed multò majúsque & pernicio-
sius aliud
" Proci tentant, quod nequaquam per-
ficiat Saturnius!
" Telemachum cupiunt interficere acu-
to ferro,
" Domum revertentem: ille verò pro-
fectus est ad patris famam
" Ad Pylum sacram, atque ad Lacedæ-
mona divinam.
Sic ait; ast hujus illic soluta sunt
genua & amicum pectus:
Diù ipsam silentium verborum cœ-
pit; ipsius verò oculi
Lacrymis impleti sunt, & tenella
ei detenta est vox:
Tandem verò ipsum verbis excipi-
ens alloquuta est,
" Præco, cur mihi filius abiit? neque
ipsum necessitas erat
" Naves celeres conscendere, quæ in
mari equi
" Hominibus sunt, penetrantque im-
mensum humidum *mare*;

ΣΧΟΛΙΑ.

690. Ἐξαίσιον.] Ἔξω δικαίου, ἄδικον.
691. Δίκη.] Νόμος, ἢ τρόπος.
692. Ἐχθαίρῃσι.] Μισεῖ.
693. Ἀτάσθαλον.] Ἁμαρτωλὸν, ἄδικον. Ἐώργε.] Ἐργάσατο.
694. Ἀεικέα.] Ἀπρεπῆ, χαλεπά.
695. Εὐεργέων.] Εὐεργεσιῶν.
698. Ἀργαλεώτερον.] Δεινότερον, χαλεπώτερον.
699. Τελέσειεν.] Εἰς τέλος ἄξειεν.
701. Νεισόμενον.] Ἐπανερχόμενον, ὑποστρέφοντα.
704. Ἀμφασίη.] Ἀμφασία, ἀφωνία· κεῖται τὸ μ' ἐπιτατικόν.

NOTÆ.

693. Ἐώργε.] Vid. ad φ'. v. 96.

695. Οὐδέ τις ἐστὶ χάρις μετόπισθ' εὐεργιῶν) Εὐεργέων, ἀντὶ τοῦ εὐεργετῶν, *Eustath.* fol. 1514. lin. 31. Ut sit εὐεργὴς, pro εὖ ποιῶν, cùm aliàs ponatur pro εὖ ποιητής, ut *Iliad.* ε'. v. 585. — εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου. An τὸ εὐεργέων, παρὰ τὸ εὐεργέα, ut τὸ εὐεργὲς, pro εὐεργασία; Ità *Br. Schol.*

703. Τῇσδ' αὐτῇ λύτο γούνατα) *Marc. Meibomius*, ad *Diog. Laert.* in *Zenone*, monet legendum, τῇσδ' αὖ λῦτο τὰ γούνατα, nullâ auctoritate, falsâque insuper ductus ratione; quod semel aut bis λῦτο legisset. Verùm non vacat omnium Intemperias perstringere.

708. Αἵ θ' ἅλοσ ἵπποι Ἀνδράσι γίγνονται) *Hesych.* Ἱππεὺς Ποσειδῶν) Φυσικῶς φασι· Διὰ τὸ λέγειν Ποιητὴν, αἵθ' ἅλοσ ἵπποι Ἀνδράσι γίγνονται. Malè ibi λέγειν τὰ τῶν τ' αἰθαλός.

709. Πηλὸν ἐφ' ὑγρὸν) Vid. infrà, ad μ'. v. 369.

VARIÆ LECTIONES.

697. Αἲ γὰρ) γρ. εἰ γὰρ, *H. Steph.*
701. Νεισόμενον) γρ. νεισθμενον, & νισόμενον.
703. Αὐτῇ λύτο γούνατα) γρ. αὖ λῦτο τὰ γούνατα Vid. Not. ad *Textum*.

Ἦ ἵνα μηδ' ὄνομ' αὐτῆς ἐν ἀνθρώποισι λίπηται;
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς,
Οὐκ οἶδ', εἴπ μὲν θεὸς ὦρορεν, ἠὲ καὶ αὐτῆς
Θυμὸς ἐφορμήθη ἴμεν εἰς Πύλον, ὄφρα πύθηται
Πατρὸς ἑοῦ, ἢ νόστον, ἢ ὅντινα πότμον ἐπέσπεν.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κατὰ δῶμα Ὀδυσῆος.
Τὸν δ' ἄχος ἀμφεχύθη θυμοφθόρον, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
Δίφρῳ ἐφέζεσθαι, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων·
Ἀλλ' ἄρ' ἐπ' οὐδοῦ ἷζε πολυκμήτου θαλάμοιο,
Οἰκτρὰ ὀλοφυρομένη· περὶ δ' ἀμφαὶ μινύριζον
Πᾶσαι, ὅσαι κατὰ δώματ' ἔσαν νέαι ἠδὲ παλαιαί·
Τῇς ἀδινὸν γοόωσα μετηύδα Πηνελόπεια,
Κλῦτε, φίλαι, πέρι γάρ μοι Ὀλύμπιοι ἄλγε' ἔδωκαν
Ἐκ πασέων, ὅσαι μοὶ ὁμῶς τράφεν ἠδ' ἐγένοντο·
Ἦ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
Παντοίῃς ἀρετῇσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν,
Ἐσθλόν, ὅου κλέος εὐρὺ κατ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος·
Νῦν δ' αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀνηρείψαντο θύελλαι
Ἀκλέα ἐκ μεγάρων· οὐδ' ὁρμηθέντα ἄκουσα.
Σχέτλιαι, οὐδ' ὑμεῖς γε φρεσὶ θέσθε ἑκάστη
Ἐκ λεχέων μ' ἀνεγεῖραι, ἐπισταμένη σάφα θυμῷ,
Ὅστις δὴ κείνος ἔβη κοίλην ἐπὶ νῆα μέλαιναν.
Εἰ γὰρ ἐγὼ πυθόμην ταύτην ὁδὸν ὁρμαίνουσαν,
Τῷ κε μάλ' ἢ κεν ἔμεινε, καὶ ἐστύμενός περ ὁδοῖο,
Ἢ κέ με τεθνηκυῖαν ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπεν.
Ἀλλά τις ὀτρηρὸς Δολίων καλέσειε γέροντα,

" An ut ne quidem nomen ejus inter homines relinquatur?
Hanc alloquutus est deinde Medon, prudentia doctus,
" Haud scio, an aliquis ipsum Deus impulit, an & ipsius
" Animus impulsus est ire ad Pylum, ut audiat
" Patris sui, aut reditum, aut quonam fato interiit.
Sic utique loquutus abiit per domum Ulyssis.
Hanc autem dolor circumfudit animū. crucians, neque ampliùs sustinuit
In sellâ sedere, licet multæ in domo essent;
Verùm super limen sedebat elaborati thalami,
Miserabilitèr lugens: circùm igitur ancillæ ejulabant
Omnes, quotquot in domo erant juvenes atque vetulæ:
Illas assiduò lugens alloquebatur Penelope,
" Audite, amicæ, supra modum enim mihi cœlites dolores dederunt
" Ex omnibus, quæcunque unà mecum nutritæ, atque natæ sunt:
" Quæ anteà quidem maritum bonum amisi animosum,
" Omnibus virtutibus ornatum inter Græcos,
" Eximium, cujus gloria lata per Græciam & medium Argos.
" Nunc rursus filium dilectum abripuerunt procellæ
" Inglorium ex ædibus, neque de abeunte audivi.
" Infelices, neque vos quidem in mente induxistis unaquæque
" E lectulo me suscitare, scientes manifestè in animo,
" Quando ille conscendit cavam navem nigram.
" Si enim ego scivissem istam profectionem molientem,
" Sanè statim aut mansisset, quantumvis festinans ad iter,
" Aut me mortuam in domo reliquisset.
" Sed aliquis famulus Dolium accersat senem,

ΣΧΟΛΙΑ.

710. Λίπηται.] Καταλειφθείη.
712. Ὦρορεν.] Παρώρμησεν.
713. Πύθηται.] Ἀκούσῃ, μάθῃ.
714. Ἐπέσπεν.] Ἐπλήρωσεν.
716. Θυμοφθόρον.] Βλαπτικὸν λογισμῶν.
717. Ἐφέζεσθαι.] Ἐπικαθίζεσθαι.
718. Πολυκμήτου.] Μετὰ πολλῶν καμάτων κατασκευασθέντος.
719. Οἰκτρά.] Ἐλεινά. Μινύριζον.] Ἠσύχως ἔκλαιον, ἐθρήνουν.
721. Ἀδινόν.] Ἀθρόως, ἀδινῶς.
724. Θυμολέοντα.] Ἀνδρεῖον, λεοντόθυμον.
725. Κεκασμένον.] Κεκοσμημένον.
728. Ἀκλέα.] Ἄδοξον. Ὁρμηθέντος.] Ἐξελθόντος.
729. Σχέτλιαι.] Ἀγνώμονες, χαλεπαί. Θέσθε.] Ἀποθέσθε, ἠσυχάζεσθε.
732. Πυθόμην.] Ἤκουσα, ἔμαθον. Ὁρμαίνουσαν.] Προθυμούμενον.
734. Ἔλειπεν.] Ἀφῆκέ με.
735. Ὀτρηρός.] Ἔνιοι, Ὀτρηρῶς. Δραστικῶς, σπουδαίως. Δολίων.] Ὄνομα κύριον.

VARIÆ LECTIONES.

727. Ἀνηρείψαντο θύελλαι) γρ. ἀπηκτῖναι μεμυάασιν, *H. Steph.* & *Florentin.* ut ε'. v. 18.

735. Ὀτρηρὸς) γρ. ὀτρηρῶς, *Br. Schol.* & MS. *Alexii*, Ὀτρηρῶς) Δραστικῶς.

Δμῶ

Δμῶ' ἐμὸν, ὅν μοι ἔδωκε πατὴρ ἔπι δεῦρο κιόντι,
Καί μοι κῆπον ἔχῃ πολυδένδρεον· ὄφρα τάχιστα
Λαέρτῃ τάδε πάντα παρεζόμενος καταλέξῃ,
Εἴ δή πῃ τινα κεῖνος ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ὑφήνας,
740 Ἐξελθὼν λαοῖσιν ὀδύρεται, οἱ μεμάασιν
Οὐχ ὑ Ὀδυσῆος φθῖσαι γόνον ἀντιθέοιο.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Νύμφα φίλη, σὺ μὲν ἄρ με κατάκτανε νηλεῖ χαλκῷ,
Ἢ ἔα ἐν μεγάρῳ· μῦθον δέ τι οὐκ ἐπιθύπω.
745 Ἥδε ἐγὼ πάντα· πόρον δέ οἱ, ὅσ' ἐκέλευσε,
Σῖτον καὶ μέθυ ἡδύ· ἐμεῦ δ' ἔλετο μέγαν ὅρκον,
Μὴ πρίν σοι ἐρέειν, πρὶν δωδεκάτην τε γενέσθαι,
Ἢ σ' αὐτὴν πυθέσθαι, ἢ ἀφορμηθέντος ἀκοῦσαι·
Ὡς ἂν μὴ κλαίουσα χρὼ ἠρόα καλὸν ἰάπτῃς.
750 Ἀλλ' ὕδρηναμένη, καθαρὰ χροὶ εἵματ' ἑλοῦσα,
Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
Εὔχεο Ἀθηναίῃ, κούρῃ Διὸς Αἰγιόχοιο·
Ἣ γάρ κέν μιν ἔπειτα καὶ ἐκ θανάτοιο σαώσῃ.
Μὴ δὲ γέροντα κάκα κεκακωμένον· ὡ γὰρ οἴῳ
755 Πάσχει θεοῖς μακάρεσι γουνοῦ Ἀρκεισιάδαο
Ἔχθεται· ἀλλ' ἔπι πῆ τις ἐπέσσεται, ὅς κεν ἔχῃσι
Δώματά θ' ὑψερεφέα καὶ ἀπόπροθι πίονας ἀγρούς.
Ὡς φάτο· τῆς δ' θύνησε γόον, κέθε δ' ὄσσε γόοιο.

"Mancipium meum, quem mihi dedipater huc eunti,
"Et mihi hortum ſervat arboriferum; ut celerrimè
"Laërtæ hæc omnia aſſidens indicet;
"Si fortaſſe aliquod ille in mente conſilium commentus,
"Progreſſus apud populum deploret *de iis*, qui cupiunt
"Suam & Ulyſſis perdere prolem divini.
Hanc rurſus alloquuta eſt chara nutrix Euryclea,
"Domina chara, tu quidem me interfice crudeli ferro,
"Sive relinquas in ædibus, ſermonem certè non celabo:
"Novi ego iſta omnia, præbui autem illi, quæcunque poſtulavit,
"Panem & vinum dulce: à me etenim exegit magnum juramentum,
"Non priùs tibi dicere, quàm duodecimáque adeſſet *dies*,
"Aut tu ipſa deſiderares, & abiiſſe reſciſceres:
"Nè flens corpus pulchrum lædere*res*.
"Verùm lota, puras corpori veſtes induens,
"In cœnaculum conſcendens, cum ancillis mulieribus,
"Supplica Palladi, filiæ Jovis Ægiochi:
"Hæc enim ipſum tandem etiam ex morte ſervabit.
"Nè verò ſenem afflige afflictum; non enim exiſtimo
"Penitùs diis beatis ſobolem Arceſiadæ
"Inviſam eſſe; ſed alicubi aliquis ſupererit, qui poſſideat
"Domos excelſas, & porrò jacentes fertiles agros.
Sic ait: hujus autem ſedavit luctum; cohibuit & oculos à luctu.

ΣΧΟΛΙΑ.

736. Κιόντι.] Πορευομένῳ.
737. Κῆπον ἔχῃ.] Νῦν ἀντὶ Ξ, ἐπιμελεῖται.
738. Καταλέξῃ.] Εἴπῃ ἕκαστα.
739. Μῆτιν.] Σύνεσιν, βουλὴν, γνώμην, τέχνην, δόλον, ἀπάτην, ἢ Θ. Ὑφήνας.] Καταστησάμενος.
740. Ὀδύρεται.] Ἀποκλαύσεται.
741. Φθῖσαι.] Διαφθεῖραι.
743. Κατάκτανε.] Ἄνελε, φόνευσον.
746. Εἶπτο.] Ἔλαβεν.
749. Ἰάπτῃς.] Διαφθείρῃς.
750. Ὑδρηναμένη.] Λουσαμένη, ὕδατι προσχρωμένη.

Ἑλοῦσα.] Λαβοῦσα, ἀντὶ Ξ ἐνδυσαμένη.
754. Κάκα.] Λύπη.
755. Γουνοῦ.] Γόνυ. Ἀρκεισιάδαο.] Πατρωνυμικῶς, Ξ Λαέρτου.
756. Ἔχθεται.] Μισεῖται. Ἐπέσσεται.] Καὶ εἰς τὸ μελλοντικὸν ἔσται.
757. Ὑψηρεφέα.] Ὑψηλότερα. Πίονας.] Τοὺς πιαίνοντας, τουτέστι λιπαροὺς, πλουσίους ποιοῦντας τοὺς ἀνθρώπους.
758. Εὕνησεν.] Ἔπαυσεν, κοιμίσεν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

743. Κατάκτανε) Ἄνελε, φόνευσον. Ità MS. *Aloyſii*. Olim, Κατάκτανε νηλεῖ) φόνευσον. Sciolus aliquis, τὸ ἄνελε, vertebat in νηλεῖ; cujus tamen nihil in Scholio δηλωτικόν.
757. Ὑψηλόσεσα, pro ὑψηλότερα, ex MSS. reſtituo.

VARIÆ LECTIONES.

741. Φθῖσαι) *pr.* φθεῖσαι, MS. *Aloyſii*. *Al.* φθίσαι.
744. Δέ τι) *pr.* δ' τοι.
745. Ἐκέλευσε) *pr.* ἐκέλευε, *H. Steph.*
747. Τὴ) *pr.* ᾗ, *H. Steph.*
753. Σαώσῃ) *pr.* σαώσαι, *H. Steph.* in *Textu*, at non *Florentin.*

Ἡ δ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῒ εἵματ' ἑλοῦσα,
Εἰς ὑπερῷ' ἀνέβαινε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
Ἐν δ' ἔθετ' ἠλοχύτας κανέῳ, ἠρᾶτο δ' Ἀθήνην,
Κλῦθί μοι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
Εἴποτέ τοι πολύμητις ἐνὶ μεγάροισιν Ὀδυσσεὺς
Ἢ βοὸς, ἢ οἰὸς πίονα μηρί' ἔκηε,
Τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι Φίλον ὄφρα σάωσον,
Μνηστῆρας δ' ἀπάλαλκε κακῶς ὑπερηνορέοντας.
Ὣς εἰπὼν ὀλόλυξε· θεὰ δέ οἱ ἔκλυεν ἀρῆς·
Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων,
Ἦ μάλα δὴ γάμον ἄμμι πολυμνήστη βασίλεια
Ἀρτύνει· ὐδέ τι οἶδεν, ὅ οἱ φόνος ἐγγὺς ἐτύχθη.
Ὣς ἄρα τις εἴπεσκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὡς ἐτέτυκτο.
Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε,
Δαιμόνιοι, μύθου μὲν ὑπερφιάλου ἀλέασθε
Πάντας ὁμῶς, μήπως τις ἐπαγγείλῃσι καὶ ἔσω.
Ἀλλ' ἄγε σιγῇ τοῖον ἀναστάντες τελέωμεν
Μῦθον, ὃ δὴ καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶν ἤρεσεν ἡμῖν.

Ipsa verò lota, puras corpori vestes induens,
In cœnaculum conscendit cum servis ancillis:
Imposuitque molas canistro, supplicavitque Palladi,
" Audi me, Ægidem-tenentis Jovis filia indomita,
" Si unquam tibi versutus in ædibus Ulysses
" Aut bovis, aut ovis pingues coxas adolevit,
" Horum nunc memor sis & mihi charum filium serva:
" Procos verò averte malè superbientes.
Sic loquuta, ejulavit; dea autem illius audivit preces:
Proci verò tumultuabantur per atria obscura:
Atque ità aliquis dicebat juvenum superbientium,
" Profectò jam nuptias nobis à multis ambita Regina
" Apparat, neque ullo pacto novit, quòd suo cædes filio subornatur.
Sic certè quispiam dicebat: ea autem nesciebant, ut erant decreta.
Illis verò Antinous concionatus est & fatus,
" O improvidi, sermones quidem arrogantes fugite
" Omnes pariter; nè fortè quispiam annunciet etiam intús.
" Sed agè silentio sic exurgentes perficiamus
" Consilium, quod jam etiam omnibus in mente placuit nobis.

ΣΧΟΛΙΑ.

766. Ἀπάλαλκε.] Ἀποκώλυε. Ὑπερηνορέοντας.] Ὑπερέχοντας τῇ δυνάμει· σημαίνει δὲ καὶ ὑπερηφανεῖντας.
767. Ὀλόλυξεν.] Ὀλοφυρτικὸν ἐφθέγξατο. Ἀρῆς.] Εὐχῆς.
768. Ὁμάδησαν.] Ἐθορύβησαν. Ἀνὰ μέγαρα.] Κατὰ τὰς οἰκίας.
770. Πολυμνήστη.] Ὑπὸ πολλῶν μεμνηστευμένη.
771. Ἀρτύνει.] Παρασκευάζει.
772. Οὐκ ἴσαν.] Οὐκ ἐγίνωσκον.
774. Δαιμόνιοι.] Μακάριοι, θαυμάσιοι. Ἀλέασθε.] Ἐκκλίνατε, φυλάξατε.
776. Σιγῇ τοῖον.] Μετὰ σιγῆς ὅτου. Τελέωμεν.] Τελειώσωμεν, πληρώσωμεν.
777. Ἤρεσεν.] Ἤρμοσεν.

NOTÆ.

767. Ὣς εἰπὼν ὀλόλυξε) De Voce ὀλολύζω, vid. ad γ'. v. 450. Fatendum tamen, vel ex hoc loco, Vocem aliquandò ab *Homero* accipi, Modernorum more, pro *ejulavit*, ὀλοφυρτικὸν ἐφθέγξατο, ut *Br. Schol.* quod cùm etiam factum sit in *Batrachom.* v. 100. & *Anacreon*, v. 634. vix satis cautè videtur notâsse *Isaac. Casaubonus* ad locum, viz. *Batrachom.* v. 100. " *Homerus* hâc voce nunquam sic est usus: " Nec *Homeri* est hoc Carmen: nec ullius optimi Poetæ; nedum *Homeri*. Certè in hoc loco, *Homerus* hâc voce sic est usus. Vix enim credibile est, *Penelopen* aliter se, in hâc tantâ animi acerbitate & angustiis gerere potuisse. *Eustathius* tamen alitèr sentit, & credit eam etiam nunc *lætiori* quâdam acclamatione, Pietatis ergò usam; undè Proci putabant illam Nuptiis tandem animum intendere. Et sanè Poeta dixit consolationem aliquam cepisse ex *Euryclea* verbis. ad v. 758. Τῆς δ' εὖ̓νησε γόου.

NOTÆ IN SCHOLIA.

766. Ὑπερηνορέοντας) Ὑπερέχοντας hanc solam vocem addo, ex MSS.
771. Ἀρτύνει) γρ. ἀρτύει, vid. ad *Var. Lect.*

VARIÆ LECTIONES.

762. Κλῦθί μοι) γρ. κλῦθί μευ, *Dionys.* Halicarn. Vid. ad *Iliad.* α'. v. 37.
771. Ἀρτύνει) γρ. ἀρτύει, MSS. *Aloysii* & GC.
775. Μήπως τις) γρ. μήπε τις, *H. Steph.*
776. Τοῖον) γρ. τοῦτον, *H. Steph.*

Ὣς

Ὣς εἰπὼν, ἐκρίνατ' ἐείκοσι φῶτας ἀρίστους
Βὰν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ ἅλα δῖαν ἁλάασθαι.
Νῆα μὲν ἂρ πάμπρωτον ἁλὸς βένθοσδε ἔρυσαν·
Ἐν δ' ἱστόν τ' ἔστηλο καὶ ἱστία νηῒ μελαίνῃ·
Ἠρτύναλο δ' ἐρετμὰ τροπῖς ἐν δερματίνοισι,
Πάντα κατ' μοῖραν· ἀνὰ δ' ἱστία λεύκ' ἐπέτασαν.
Τεύχεα δέ σφιν ἔνεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες,
Ὑψῦ δ' ἐν νοτίῳ τιθέν γ' ὥρμισαν· ἐν δ' ἔβαν αὐτοί,
Ἐνθάδε δόρπον ἕλοντο, μένον δ' ἐπὶ ἔσπερον ἐλθεῖν.
Ἡ δ' ὑπερῴ' ἀναβᾶσα θεὶ φρονέουσα Πηνελόπεια
Κεῖτ' ἄρ' ἄσιτος, ἄπαστος ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
Ὀρμαίνουσ', εἴ οἱ θάνατον φύγοι υἱὸς ἀμύμων,
Ἦ ὅγ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι δαμείη.
Ὅσσα δὲ μερμήριξε λέων ἀνδρῶν ἐν ὁμίλῳ
Δείσας, ὁππότε μιν δόλιον θεὶ κύκλον ἄγωσι·
Τόσσα μιν ὀρμαίνουσαν ἐπέλλαβε νήδυμος ὕπνος·
Εὗδε δ' ἀνακλιθεῖσα· λύθεν δέ οἱ ἅψεα πάντα.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Εἴδωλον ποίησε, δέμας δ' ἴκτο γυναικὶ
Ἰφθίμῃ, κύδῃ μεγαλήτορος Ἰκαρίοιο·

Sic loquutus, elegit viginti viros optimos:
Festinabant verò proficisci ad navem velocem & littus maris.
Navem quidem principio maris in altum traxerunt:
Malum verò imposuerunt, & vela navi in nigra:
Aptabantque remos vertebris coriaceis,
Omnia ritè; sursumque vela alba expanderunt.
Arma verò ipsis tulerunt glorioſi famuli,
Et altè in humidum hanc stiterunt; ingressique sunt ipsi,
Illic cœnam sumpserunt, expectâruntque hesperi adventum.
Cœnaculùm verò cum conscendisset prudens Penelope,
Jacebat sanè jejuna, non gustans cibum, neque potum,
Cogitans, an mortem fugeret ejus filius inculpatus,
An ipse à procis impiis domitus foret.
Quàm multa autem cogitat leo virorum in turbâ,
Timens, cùm circà ipsum dolosum circulum, *i.e.* Rete, ducant:
Tam varia ipsam cogitantem corripuit dulcis somnus:
Dormiebat verò recumbens, solutæque sunt ei compages omnes.
Ibi tum alia excogitavit dea cæsia Minerva,
Idolum effinxit, corpore autem assimulatum erat mulieri
Iphthimæ, filiæ magnanimi Icarii:

ΣΧΟΛΙΑ.

778. Ἐκρίναθ. Ἐπλίξαθ.
781. Ἐν σὶ ἰσὸν ἐπῆνθ.] Πῶς, τῇ εἰρεσίᾳ χρώμενοι; κόσμῳ χάριν.
782. Ἠρτύναν θ.] Παρεσκευάσαν θ. Ἐρετμά.] Κώπας· Τροποῖς δὲ δερματίνοισι.] Πελεκανωμένοις· δηλοῖ δὲ τὰς τροπωτῆρας, θεὶ ἃς αἱ κῶπαι τρέπον) καὶ στρέφον) ἐν ἱμᾶσι τισὶ θεδεδεμένοις παῖς κώπαις.
784. Ὑπέρθυμοι.] Ἀνδρειότατοι.
785. Ὑψῦ.] Ἐν ὑψηλῷ, ἐν τῷ βαθυτέρῳ τόπῳ. Νοτίῳ.] Τῷ διυγρῷ· οἱ δὲ, εὐνοτίῳ, τῷ θεὸς νότον τόπῳ. Ὥρμισαν.] Ἡσύχως ἐστάναι τὴν ναῦν ἐποίησαν. Ἔβαν.] Ἔβησαν, εἰσῆλθον.
786. Ἕλοντο.] Ἔλαβον. Ἔσπερον.] Τὴν ἑσπέραν.
788. Ἅπας θ.] Ἄγαν τος.
789. Ὀρμαίνουσα.] Λογιζομένη.
791. Ὁμιλῳ.] Πλήθ.
792. Δόλιον θεὶ κύκλον.] Τὸ δίκτυον.
794. Ἅψεα.] Ἅψεα δὲ, μέλη φησὶν, ἀπὸ τ συνῆφθαι.
796. Εἴδωλον.] Φάσμα. Ἴκτο θ.] Ὅμοιον ἦν.
797. Ἰφθίμη.] Οὕτως ἐκαλεῖτο κυρίως ἡ ἀδελφὴ τ Πηνελόπης. Ἄσιος δέ φησι, Κεραί τ' Ἰκαρίοιο Μίδη καὶ Πηνελόπεια. Ἀνδρὸς δὲ * Δηϊπύλλου λέγ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

781. Ἐπῆνθ) MS. GC. & *Aloysii*, ἐπίηνθ. Cætera, ut Nos.
782. Στρέφον), ità MSS. pro τρέφον).
785. Βαθυτέρῳ τόπῳ) Pro κατωτέρω τρόπῳ, emendo, ex MSS. & mox εὐνοτίῳ, unicâ voce.
792. Δόλιον θεὶ κύκλον) Δίκτυον. Ità *Oppianus* Hal. l. 1. v. 251. — ὑποχῆς θειηγὲς κύκλῳ.
797. Ἄσιος δὲ) Hæc ex *Aloysii* MS. excepto, quòd pro Δηϊπύλλου, aliquid corruptum sit, * ὁ πτύλην, quod emendare ex *Eustathio* non licet; nec *Apollodorus*,

VARIÆ LECTIONES.

780. Νῆα μὲ ἂρ) γρ. νῆά μ' ἔδν, *H. Steph.*
781. Ἐν σὶ ἰσὸν τ' ἐπῆνθ) γρ. ἐν δ' ἰσὸν τ' ἐπίηνθ, MSS. *Aloysii* & GC. pro ἐπίηνθ.
784. Σφὶν ἔνεικαν) γρ. σφ' ἤνεικαν, *H. Steph.*
785. Ἐν νοτίῳ) γρ. εὐνοτίῳ, MSS. *Aloysii* & GC. item *Br. Schol.*
787. Ἡ σὶ ὑπερῴ' ἀναβᾶσα) γρ. ἡ δ' ὑπερῴᾳ αὖθι, *Florentin.* & *H. Steph.*
793. Ἐπίκλυβε) γρ. ἐπήκλυε, *H. Steph.*

Τὸν

Τὴν Εὔμηλος ὄπυιε, Φερῆς ἔνι οἰκία ναίων.
Πέμπε δέ μιν θεὸς δῶμαΐ' Ὀδυσσῆος θείοιο,
Εἴπως Πηνελόπειαν ὀδυρομένην γοόωσαν
Παύσειε κλαυθμοῖο, γόοιό τε δακρυόεντος.
Ἐς θάλαμον δ' εἰσῆλθε θοὰ κληῖδος ἰμάντα,
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν θεὸς μῦθον ἔειπεν,
Εὕδεις, Πηνελόπεια, φίλον τετιημένη ἦτορ;
Οὐ μέν σ' ἔνδε ἐῶσι θεοὶ ῥεῖα ζώοντες
Κλαίειν, ἠδ' ἀκαχῆσθαι, ἐπεί ῥ' ἔτι νόστιμός ἐστι
Σὸς παῖς· ὃ μὴ γάρ τι θεοῖς ἀλιτήμενός ἐστιν.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια,
Ἡδὺ μάλα κνώσσω' ἐν ὀνειρείῃσι πύλῃσι,
Τίπτε, κασιγνήτη, δεῦρ' ἦλυθες; ἦπι πάρος γε
Πωλεῖ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀπὸ θεσθι δώματα ναίεις·
Καί με κέλῃ παύσασθαι ὀϊζύος, ἠδ' ὀδυνάων
Πολλέων, αἵ μ' ἐρέθουσι κατ' φρένα καὶ κατ' θυμόν·

Quam Eumelus duxerat, in Pheris domo habitans.
Misit igitur hanc *Minerva* ad domum Ulyssis divini,
Si quo pacto Penelopen lamentantem, lugentem,
Compesceret à luctu fletúque lachrymoso.
In thalamum verò ingressa est ad serarum;
Stetitque supra caput, & ipsam sermone alloquuta est,
" Dormis, Penelope, charo afflicta corde?
" Nequaquam te sinunt dii facilè viventes
" Flere, neque tristem esse; quoniam adhuc rediturus est
" Tuus filius: nequaquam enim Diis obnoxius est.
Hanc excepit prudens Penelope,
Valdè suaviter dormiens in somniorum portis,
" Cur, ô soror, huc venisti? non anteà quidem
" Invisebas, quandoquidem valdè procul domum habitas:
" Et me jubes cessare ærumnâ atque doloribus
" Plurimis, qui me irritant in mente & animo:

ΣΧΟΛΙΑ.

798. Φερῆς.] Ἐν ταῖς Φεραῖς. Φεραὶ μὲν πόλις τῆς Μεσσηνίας· Φεραὶ δὲ, τὰ Θεσσαλίας, ὡς σύνταξαι. Εὔμηλος δὲ Ἀδμήτου καὶ Ἀλκήστιδος. Ἄδμητος δὲ ὁ Φέρητος, ἐξ οὗ τὴν πόλιν ὄνομα.

801. Δακρυόεντος.] Δακρύων πεπληκτοῦ.

802. Παρὰ κληῖδος ἰμάντα.] Ἀντὶ τοῦ παρὰ τὴν κλεῖδα, ἣ τις ἰμάντι εἶχε παρὰ τὸ κλεῖθρον.

804. Τετιημένη.] Λελυπημένη.

805. Ῥεῖα ζώοντες.] Ῥᾳθύμως καὶ ἀπόνως ζῶντες.

806. Νόστιμός ἐστι.] Ἐλπίζων ἀνακομισθῆναι καὶ σωθῆναι.

807. Ἀλιτήμενός ἐστιν.] Ἡμαρτηκὼς, ἢ ἡμαρτημένον.

809. Κνώσσασα.] Κοιμωμένη. Ἐν ὀνειρείῃσι πύλῃσιν.] Ἐν τῷ βάθει καὶ ὑπνῷ. Διὰ δὲ τούτου ἔρχεται ὄνειρος.

810. Τίπτε;] Τί δή; Κασιγνήτη.] Ἀδελφή. Ἦλυθες.] Ἦλθες.

811. Πωλέαι.] Παραγίνῃ, ἀναιρέσῃ. Ἀπόσθι.] Πόρρω. Ναίεις.] Οἰκεῖς.

812. Ὀϊζύος.] Ταλαιπωρίας, κακοπαθίας.

813. Ἐρέθουσιν.] Ἐρεθίζουσιν.

NOTÆ.

811. Πωλεῖ') Pro πωλέαι. Vid. Not. in *Textum* ad β'. v. 202. ubi μυθέαι, & hìc MS. παροξύνῃ τὸ πωλέαι, quod cùm video *Eustathium* defendere, item facio, ut loco præd.

NOTÆ IN SCHOLIA.

nec alius, quod sciam, verum nomen hujus *Penelopæ* Sororis profert, præter quod *Asius* dicat & *Andron* imperfectè referat. At hæc *Icarii* Genealogia. *Jupiter*, ex *Taygetâ*, *Atlantis* & *Pleionæ* filiâ *Lacedæmona* genuit. Hic ex *Spartâ*, *Eurotæ* f. *Amyclam*; qui ex *Diomedâ*, *Lapithæ* f. *Cynortam* & *Hyacinthum*. *Cynortæ* filius *Perieres*, qui ex *Gorgophonâ Persei* f. genuit *Oebalum*. Is ex nymphâ *Naiade*, *Batæâ*, *Icarium*, *Aphareum* & *Leucippum*. *Icarius*, ex *Peribœâ*, *Naiade* nymphâ, *Thoantem*, *Damasippum*, *Imeusimum*, *Aletem*, *Perilaum*, filios & *Penelopen*, atque *Iphthimam*, vel ut alii *Meden*, & *Deipylen*, filias.

798. Φερῆς) Hoc *Scholion*, quòd *Messeniam* nihil ad *Thessaliam* pertinere scirem, ex *Strabone*, *Stephano* περὶ πόλεων, *Pausania*, & *Eustathio* concinnavi. Nihil enim hic MSS. nisi quòd *Aloysius* lacunam videatur agnoscere.

811. Πωλέαι) MS. παροξυτονεῖ, Vid. Not. in *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

802. Ἐς θάλαμον) γρ. ἐν θαλάμῳ, *H. Steph.* errore *Preli*, at *Elzevir.* ἐν &c.

811. Πωλεῖ') γρ. πώλει', Vid. Not. in *Textum*, pro πωλέαι, aut πωλέο, pro πωλέεο.

Ἦ περὶ μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
Παντοίῃς ἀρετῇσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν,
Ἐσθλόν· τοῦ κλέος εὐρὺ κατ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.
Νῦν δ' αὖ παῖς ἀγαπητὸς ἔβη κοίλης ἐπὶ νηὸς
Νήπιος, οὔτε πόνων εὖ εἰδὼς, οὔτ' ἀγορέων.
Τοῦ δὴ ἐγὼ καὶ μᾶλλον ὀδύρομαι, ἢ περ ἐκείνου·
Τοῦδ' ἀμφιτρομέω καὶ δείδια, μή τι πάθῃσιν
Ἢ ὅγε, τῆλ' ἐὼν δήμῳ, ἵν' οἶχε, ἢ ἐνὶ πόντῳ·
Δυσμενέες γὰρ πολλοὶ ἐπ' αὐτῷ μηχανόωνται,
Ἰέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἴδωλον ἀμαυρὸν,
Θάρσει, μηδέ τι πάσχε μετὰ φρεσὶ δείδιθι λίην·
Τοίη γάρ τοι πομπὸς ἅμ' ἕρχεται, ἣν τε καὶ ἄλλοι
Ἄνερες ἠήσαιντο παρεστάμεναι, δύναται γάρ,
Παλλὰς Ἀθηναίη· σὲ δ' ὀδυρομένῳ ἐλεαίρει·
Ἦ νῦν με προέηκε, τεὰ τάδε μυθήσασθαι.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια,
Εἰ μὲν δὴ θεὸς ἐσσὶ, θεοῦ τε ἔκλυες αὐδῆς,
Εἶ δ' ἄγε μοι καὶ κεῖνον ὀϊζυρὸν καταλέξον,
Εἴπερ ἔπι ζώει, καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,

" Quæ antè quidem maritum bonum amisi magnanimum,
" Omnibus virtutibus ornatum, inter Græcos,
" Eximium; cujus gloria lata per Græciam & medium Argos.
" Nunc rursus filius dilectissimus abiit cavâ in nave
" Pupillus, neque laborum probè gnarus, neque commerciorum.
" Hujus causâ jam ego etiam magis lugeo, quàm illius:
" Ob hunc undique tremisco & timeo, nè quid patiatur
" Aut ipse *ab aliquo* illorum in populo, quò abiit, aut in ponto.
" Hostes enim multi in ipsum insidias struunt,
" Cupientes occidere; antequam ad patriam terram veniat.
Hanc respondens alloquutum est simulachrum obscurum,
" Confide, neque prorsus in mente timeas tantopere:
" Talis enim comes unà sequitur, quam etiam alii
" Viri optârint adesse, pollet enim,
" Pallas Minerva: te verò lamentantem miseratur;
" Quæ nunc me præmisit, tibi hæc ut dicerem.
Hanc rursus alloquuta est prudens Penelope,
" Si quidem tu dea es, deæque audivisti vocem,
" Agè mihi & illum ærumnosum enarra,
" Num alicubi adhuc vivat, & videat lumen solis,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

814. Πόσιν.] Ἄνδρα.
818. Νήπιος.] Νῦν ὁ πραγμάτων ἄπειρος, ἢ μικρός. Εὖ εἰδώς.] Ἀκεραίως ἐπιστάμενος.
820. Τρομέω.] Τρέμω. Δείδια.] Φοβοῦμαι, εὐλαβοῦμαι.
821. Ἵνα.] Ὅπου.
822. Μηχανόωνται.] Ἐπινοοῦσιν.
823. Ἰέμενοι.] Προθυμούμενοι.
824. Ἀμαυρὸν.] Τὸ μὴ βλεπόμενον· οἱ δὲ, τὸ ἄμορφον αὔραις φερόμενον, ἀόρατες.
825. Δείδιθι.] Φοβοῦ.
826. Πομπὸς.] Παραπέμπουσα, ὁδηγός.
829. Τεὰ.] Σοί.
832. Εἰδ' ἄγε.] Ἄγε δή.

N O T Æ.

820. Τοῦ δὴ ἐγὼ καὶ μᾶλλον ὀδύρομαι, ἢ περ ἐκείνου) *Spondanus* hîc, licet impensum Matris amorem agnoscat, non tantam tamen in uxore Reverentiam putat hîc ostendi, quantam apud Nos Dei jussu convenit; quanquam *Penelopæ* dolorem super *Ulyssis* absentia tempore penè deletum, aut certè imminutum concedat; ut hic recens de *Telemacho* conceptus dolor esset gravior. Verùm multæ aliæ sunt rationes, quas si et Poeta expresserit, ille satis non attendebat; *Ulyssem* nempè Periculis obcundis magis esse idoneum, hunc prorsus inexpertum, v. 818. Νήπιος, οὔτε πόνων εὖ εἰδὼς, οὔτ' ἀγορέων. Illum in dubia belli pericula scientem se misisse, hunc in certam perniciem, inscium & ignarum, v. 822. Δυσμενέες γὰρ πολλοὶ ἐπ' αὐτῷ μηχανόωνται), &c. Verùm nescio, an ipsæ etiam nostræ Literæ majorem inter Conjuges charitatem expetant, quam inter *Ulyssem* & *Penelopen* facit Poeta: Certè rarò nobis similem vidisse contigit. Hæc, nè optimo Poetæ justa desit Defensio; quoniam nihil hîc *Eustathius*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

820. Δείδια) Hæc ex utroque MS.

Variæ Lectiones.

820. Ἀμφιτρομέω) γρ. ἀμφὶ τρομέω, *Br. Schol.* & MS. *Aloysii.*
821. Ἐνὶ δήμῳ) γρ. ἐν δήμῳ.
826. Ἅμ' ἕρχεται) γρ. ἄμ' ἔσπεται, *H. Steph.*

Ἦ

Ἦ ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν ἀΐδαο δόμοισι.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἰδώλον ἀμαυρὸν,
Οὐ μήν τοι κεῖνόν γε διηνεκέως ἀγορεύσω,
Ζώει ὅγ', ἢ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν.
Ὡς εἰπὸν, ταθμοῖο θύρας κληῖδα λιάθη
Εἰς πνοιὰς ἀνέμων· ἡ δ' ἐξ ὕπνῳ ἀνόρουσε
Κύδρη Ἰκαρίοιο· φίλον δέ οἱ ἦτορ ἰάνθη,
Ὡς οἱ ὀναργὲς ὄνειρον ἐπέσσυτο νυκτὸς ἀμολγῷ.
Μνηστῆρες δ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
Τηλεμάχῳ φόνον αἰπὺν ὀνὶ φρεσὶν ὁρμαίνοντες.
Ἔστι δέ τις νῆσος μέσῃ ἁλὶ πετρήεσσα,
Μεσσηγὺς Ἰθάκης τὲ Σάμοιό τε παιπαλόεσσης,
Ἀστερὶς, οὐ μεγάλη· λιμένες δ' ἔνι ναύλοχοι αὐτῇ
Ἀμφίδυμοι· τῇ τόν γε μύον λοχόωντες Ἀχαιοί.

" An jam mortuus est & in Plutonis ædibus.
Hanc respondens alloquutum est idolum obscurum,
" Non quidem tibi illum identidem inculcabo,
" Vivat ille, an mortuus est: turpe verò vana loqui.
Sic dicens, Januæ apud seram evanuit
In flatus ventorum: ipsa verò ex somno excitata est
Filia Icarii; charum autem illi pectus refloruit,
Adeò ipsi evidens somnium ingruerat noctis in conticinio.
Proci verò conscendentes navigabant humidas vias,
Telemacho cædem certam in mente meditantes.
Est verò quædam insula medio mari petricosa,
Inter Ithacámque Samúmque asperam,
Asteris, non magna: portus quidem navibus apti in ipsâ
Ab utroq; latere introitū habentes; ibi hunc expectabant insidiantes Achi.

ΣΧΟΛΙΑ.

834. Τέθνηκεν.] Ἀπέθανεν. Εἰν ἀΐδαο.] Ἐν ᾅδου.
836. Διιωκέως.] Σαφῶς, ἀκεραίως, ἕως τέλους, τὸ πᾶν.
837. Ἀνεμώλια.] Μάταια. Βάζειν.] Λέγειν.
838. Ταθμοῖο.] Τῆς παραστάδος. Κληῖδα.] Τὸν κλεῖθρον. Λιάθη.] Ἐλύθη, ἐχωρίσθη.
840. Ἰάνθη.] Εὐφράνθη.
841. Ὀναργὲς.] Φανερόν. Νυκτὸς ἀμολγῷ.] Ἐν τῇ μεσονυκτίᾳ ὥρᾳ· ἢ ἔστι καθ' ὃ τὸ ἔτυμον, ὅτι ἀμολγῷ, καθ' ἣν ὥραν συμβέβηκεν μὴ ἀμέλγεσθαι ζῶα· ἢ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ γ ἀμολᾷ, καθ' ἣν ὥραν ὑδὶς μολίσκῳ, ὃ ἐστι βαδίζῳ· ἢ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ λ ἀμογῷ, καθ' ἣν ὥραν ὑδὶς μογεῖ, ὅπερ ἐστὶ καταπαγῆ, ἀναπαύῃ· παῦται ὁ πᾶνθ' εἰς τὸν τῆς μεσονυκτίου ὥραν κατατρέχει.
842. Ὑγρὰ κέλευθα.] Τὸν ἁλμυρὸν θαλάσσης ὁδόν.
844. Μέσῃ ἁλί.] Ἐν μέσῃ τῇ θαλάσσῃ. Πετρήεσσα.] Πετρώδης, τραχεῖα.
846. Ἀστερὶς.] Ὄνομα νήσου κειμένης μέσον Ἰθάκης καὶ Σάμου. Ναύλοχοι.] Ἐν οἷς αἱ νῆες λοχᾶσαι καὶ ἐνεδρεύουσαι λαθεῖν δύνανται· ἢ οἱ τὰς ναῦς ὑποδεχόμενοι τόποι.
847. Ἀμφίδυμοι.] Ἀμφοτέρωθεν εἰσβάσεις, τουτέστιν ἐξ ἑκατέρου μέρους, εἴπλους καὶ καθορμιακὰς, ἔχοντες· ἢ διπλοῦς. Τῇ.] Ἐκεῖ. Λοχόωντες.] Ἐνεδρεύοντες. Ἀχαιοί.] Οἱ μνηστῆρες.

NOTÆ.

838. Ὡς εἰπὸν, ταθμοῖο) Ità audacter *Textum* ipsum emendavi, in quo hactenùs εἰπὼν obtinuit: De *Mulieris* enim εἰδώλῳ dictum, de quo bis suprà, ad v. 824. & 835. Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἴδωλον ἀμαυρόν. Quod si per χῆμα, τοῦτο τὸ σημαινόμενον de *Sorore*, vel de *Pallade* intelligatur (de Nemine autem alio sumi potest) tunc esset εἰποῦσα; quod minimè hic stabit; quare εἰπὸν restituendum censeo.

NOTÆ IN SCHOLIA.

838. Ἐλύθη) MS. *Aloysii*, ἐλείθη. MS. *GC.* ἐλίθη. Impressi Codd. ἐλύθη, quod pro ἐξελύθη. Ex omnibus, ἐλύθη, scribo.
846. Ἀστερὶς) *Steph.* περὶ πόλεων, v. Ἀστερία. Μεταξὺ Κεφαλληνίας καὶ Ἰθάκης &c. *Apollodorus* Portum hìc novit, suo tempore, & urbiculam, cui nomen *Alalcomena*, aut, ut *Stephanus*, Alcomenæ; ubi Templum *Minervæ*. Pertinebat autem *Asteris* ad *Ithacam*. Vid. *Strabon.* l. x. fol. 700. &c.

VARIÆ LECTIONES.

837. Εἰπὸν) γρ. εἰπὼν, in Prioribus, malè; ut in Not. ad *Textum*.

ΤΗΣ

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ε΄.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ε.

Ἐκκλησίαν τῶν θεῶν δευτέραν ποιησάμενος ὁ Ζεὺς, Ἑρμῆν πέμπει ἐπὶ Καλυψὼ, κελεύων ἀποπέμπειν τὸν Ὀδυσσέα· ὁ δὲ τὸ κελευσθὲν ποιεῖ τῇ ὀκτωκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ ἰδὼν αὐτὸν ὁ Ποσειδῶν, καὶ χαλεπήνας, λύει τὸν χειμῶνα. Ἵνα δὲ αὐτῷ δίδωσι κρήδεμνον, ὑπεκλαμβάνει ἐπβάντα τῆς γῆς ἀπορρίψαι αὐτό· καὶ πολλὰ παθὼν, εἰς τὴν τῶν Φαιάκων χώραν ἔρχεται Δημοσθενείς.

Ἐπιγραφαί.

Ἀπόπλους, ἢ Ἀνάπλους, Ὀδυσσέως παρὰ Καλυψοῦς.

Ἄλλως.

Καλυψοῦς ἄντρον· Ὀδυσσέως χειμὼν, ἢ, τὸ σχεδὶ τὸν χειμῶνα.

Ἄλλως.

Ε, πλεῖ ἐπὶ χειμῶνος Ὀδυσεὺς πόντῳ κεκαδείσης. LIB. V.

Ἦως δ' ὃν λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο
Ὤρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·
Οἱ δὲ θεοὶ θῶκόνδε καθίζανον, ἐν δ' ἄρα τοῖσι
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
Τοῖσι δ' Ἀθηναίη λέγε κήδεα πόλλ' Ὀδυσῆος,
Μνησαμένη· μέλε γάρ οἱ ἐὼν ἐν δώμασι νύμφης.
Ζεῦ πάτερ, ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
Μήτις ἔπι σκήπτοῦχος ἀγανὸς ἠὲ νεμέσσητος
Σκηπτοῦχος βασιλεύς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδὼς,

AUrora autem ex lecto ab generoso Tithono
Surrexerat, ut immortalibus lumen ferret, atque mortalibus:
Ipsi verò dii ad consessum consederant, inter illos præcipuè
Jupiter altitonans, cujus potentia est maxima:
Illis quidem Pallas recensebat ærumnas multas Ulyssis,
Memor *ejus*: curæ enim illi erat cùm esset in domo Nymphæ.
" Jupiter, *inquit*, pater, atque alii beati dii semper existentes,
" Nullus ampliùs benignus, mitis & mansuetus sit
" Sceptrifer rex, neque mente pia *opera* cogitans,

ΣΧΟΛΙΑ.

Τιθωνοῖο.] Τιθωνὸς, Λαομέδοντος παῖς, Πριάμου ἀδελφὸς, Ἕως ἀνὴρ. ὁ Ἐνδυμίων λέγεται συνοικῆσαι τῇ Σελήνῃ, καὶ ὁ Τιθωνὸς τῇ Ἡμέρᾳ· ἀλλ' ἠρέσθη ὁ μὲν Ἐνδυμίων, εἰς ἄνδρα κωμῆται, καὶ τῇ μὲ νυκτὶ κοιμᾶται, τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἐδὲ ποσῶς, ἀφ' οὗ ἠχολήθη περὶ τὰ κωμῆσαι· ὁ δὲ Τιθωνὸς, εἰς ἀστρονόμην, ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ κοιμᾶται, τῇ δὲ νυκτὶ ἐπαγρυπνεῖ, ἀφ' οὗ ἠχολήθη περὶ τὰ ἄστρα.

3. Θῶκόνδε.] Εἰς συνέδριον.

6. Μνησαμένη.] Ὑπομνησθεῖσα. Μέλε.] Διὰ φροντίδος ἦν.

8. Ἠπιος.] Πρᾶος, ἥσυχος.

NOTÆ.

V. 1. Τιθωνοῖο) *Mythologi* volunt, Hunc Uxorem ex Oriente duxisse, & Urbem *Susa*, ad *Choaspen*, sive *Eulæum*, condidisse; quod alii filio ejusdem *Memnoni* tribuunt, ut *Pausan.* Attic. vid. *Esther.* v. 70.

Ἀλλ' αἰεὶ χαλεπός τ' εἴη, καὶ αἴσυλα ῥέζοι·
Ὡς ὔπις μέμνηται Ὀδυσῆος θείοιο
Λαῶν, οἷσιν ἄνασσε, πατὴρ δ' ὡς ἤπιος ἦεν·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖται κρατερὰ ἄλγεα πάσχων,
Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἣ μιν ἀνάγκη
Ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἣν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
Οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι, καὶ ἑταῖροι,
Οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
Νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀποκτεῖναι μεμάασιν,
Οἰκάδε νεισόμενον· ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουὴν
Ἐς Πύλον ἠγαθέην, ἠδ' ἐς Λακεδαίμονα δῖαν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Οὐ γὰρ δὴ τόδε μᾶλλον ἐβούλευσας νόον αὐτῇ,
Ὡς ἤτοι κείνῳ Ὀδυσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών;
Τηλέμαχον δὲ σὺ πέμψον ἐπιφραδέως, δύνασαι γάρ,
Ὡς κε μάλ' ἀσκηθὴς ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκηται·
Μνηστῆρες δ' οἱ νηῒ παλιμπετὲς ἀπονέωνται.
Ἦ ῥα, καὶ Ἑρμείαν, * υἱὸν Φίλον, ἀντίον ηὔδα,
Ἑρμεία, σὺ γὰρ αὖτε τά τ' ἄλλα πέρ ἄγγελός ἐσσι,
Νύμφῃ ἐϋπλοκάμῳ εἰπεῖν νημερτέα βουλήν,

"Sed ſemper durus eſto, & injuſta perpetret:
"Ita nemo memor eſt Ulyſſis divini,
"Civium, quibus præfuit, ut pater autem lenis erat.
"Sed ille quidem in inſulâ jacet graves dolores patiens,
"Nymphæ in ædibus Calypſûs, quæ ipſum neceſſitate
"Detinet; hic verò non poteſt ſuam in patriam terram venire:
"Non enim ei adſunt naves remis-inſtructæ & ſocii,
"Qui ipſum deducant ſuper lata dorſa maris.
"Nunc rurſum filium dilectiſſimum occidere cupiunt
"Domum revertentem; ille verò abiit poſt patris famam
"Ad Pylum divinam, atque ad Lacedæmona claram.
Hanc excipiens alloquutus eſt nubicoga Jupiter,
"Filia mea, quale tibi dictum excidit ſeptum dentium?
"Annon jam hoc quidem conſultâſti conſilium tu ipſa,
"Ut planè illos Ulyſſes ulciſcatur reverſus?
"Telemachum quidem tu deduc accuratè, potes enim,
"Ut illæſus ſuam in patriam terram veniat;
"Proci verò in nave retrò iter-relegant.
Dixit ſanè, & Mercurium, dilectum filium, alloquebatur,
"Mercuri, tu etenim in aliis nuncius es,
"Nymphæ pulchricomæ dicito firmum *noſtrum* decretum,

ΣΧΟΛΙΑ.

10. Αἴσυλα.] Παράνομα, καὶ ἁμαρτωλά.
15. Ἴσχει.] Κατέχει, κωλύει.
16. Πάρα.] Πάρεισιν.
19. Ἀχαιΐδ.] Φθιώτιδα.
20. Δῖαν.] Μεγάλην.
23. Οὐ γὰρ δή.] Οὐ τοῦτο; οὐ ἐρωτητικῶς ἀντὶ ἐπιτατικοῦ. Ἐβούλευσας.] Ἐβουλεύσω, ἐσκέψω.
24. Ἀποτίσεται.] Τιμωρήσεται.
25. Ἐπιφραδέως.] Ἐπιστημόνως.
26. Ἀσκηθής.] Ὑγιὴς, ἐξ ἐπιμελείας.
27. Παλιμπετές.] Ἐξ ὑποστροφῆς, εἰς τὰ ὀπίσω.
28. Ἠΰδα.] Ἔλεγεν.
30. Εἰπεῖν.] Ἀντὶ δὲ εἰπέ. Ταλασίφρονα.] Καρτερικὸν.

NOTÆ.

24. Ἀποτίσεται) Ità pro ἀποτίσεται, ut malè hactenùs in pluribus ſcript. cùm prior Naturâ ſit longa, nec σ'. duplex eſſe debeat, & ità *Florentin.* & *Roman.* & aliàs hæc Vox plus vicies, cum ſimplici σ'. ſcribitur.

27. Ἀπονέωνται) Vid. ad *Iliad.* β'. v. 113.

28. * Υἱὸν φίλον) Ità pro φίλον υἱὸν, ſcribo, quod malè hactenus obtinuit in omnibus; *Metri* cauſâ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 10. Αἴσυλα) Olim καὶ αἴσυλα ῥέζοι, ex *Textu*; cum verò redderetur nihil ad καὶ & ῥέζοι, iſtas voces rejeci, nec ſine MSto *Aloyſii.* Vid. ad *Var. Lect.*

VARIÆ LECTIONES.

V. 10. Αἴσυλα) χρ. ἀήσυλα, ut *Iliad.* ε'. v. 876. & *Heſych.* Ἀήσυλα) Παράνομα, ἁμαρτωλὰ, ὁ καθήκοντα. Vid. Not. in *Textum.*

18. Ἀποκτεῖναι) χρ. ἀπεκτάμεναι.

24. Ἀποτίσεται) χρ. ἀπτίσεται, *Lovan. H. Steph.*

27. Ἀπονέωνται) χρ. ἀπονέονται, *Seberi* Index, *Florentin. Lovan.*

28. Υἱὸν φίλον ἀντίον) χρ. φίλον υἱὸν ἀντίον. Vid. Not. in *Textum.*

Νάξου

Νόστον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὡς κε νέηται,
Οὔτε θεῶν πομπῇ, ὅτε θνητῷ ἀνθρώπων,
Ἀλλ' ὅγ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου πήματα πάσχων
Ἡματί κ' εἰκοστῷ Σχερίῃ ἐρίβωλον ἵκοιτο,
Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἳ ἀγχίθεοι γεγάασιν·
Οἵ κέν μιν θεὸν ὣς κῆρι, θεὸν ὣς, τιμήσουσιν,
Πέμψουσιν δ' ὄν νηῒ φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν,
Χαλκόν τε χρυσόν τε ἄλις, ἐσθῆτά τε δόντες,
Πόλλ', ὅσ' ἀν ὐδέποτ' Ὀδυσεὺς ἐκ Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς,
Εἴ οἱ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ κλῆρος αἶσαν.
Ὣς γάρ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐς ὑψόροφον, καὶ ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος Ἀργεϊφόντης·
Αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Ἀμβρόσια, χρύσεια· τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρὴν,
Ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο.
Εἵλετο δ' ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,
Ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει.
Τὴν μὲν χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργειφόντης,
Πιερίην δ' ἐπιβὰς, ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντῳ.
Σεύατ' ἔπειτ' ἐπὶ κῦμα, λάρῳ ὄρνιθι ἐοικὼς,

"Reditum Ulyſſis patientis; ut redire-queat,
"Neque deorum ductu, neque mortalium hominum,
"Sed ipſe in rate colligatâ dolores patiens
"Die viceſimâ ad Scheriam fertilem perveniat,
"Phæacum ad terram, qui propinqui diis ſunt:
"Qui ipſum animo, deum veluti, honorabunt,
"Mittentque in navi charam in patriam terram,
"Æſque aurúmque abundè, veſtémque exhibentes,
"Plurima, quanta nunquam ex Trojâ ſuſtuliſſet Ulyſſes,
"Etiamſi indemnis veniſſet, portionem ex prædâ ſortitus.
"Sic enim ei fatum eſt amicoſque videre, & pervenire
"Domum ad excelſam, & ſuam in patriam terram.
Sic ait; neque non-obedivit internuncius Mercurius:
Statim deinde pedibus ſubligavit pulchra talaria,
Immortalia, aurea, quæ ipſum ferebant ſive per mare,
Sive per immenſam terram, pariter cum flamine venti:
Cepit etiam virgam, quâ virorum oculos demulcet,
Quorumcunque vult, alioſque rurſus ſopitos excitat.
Hanc in manibus tenens delabitur fortis Mercurius,
Et Pieriam ſupergreſſus, ex æthere incidit in mare.
Feſtinabat deinde ſuper fluctus, laro avi ſimilis,

ΣΧΟΛΙΑ.

32. Οὔτε θεῶν πομπῇ.] Οὐδενὸς θεῶν παραπέμποντος. Πομπῇ.] Παρακομιδῇ.

33. Σχεδίης.] Λείπει, νεὼς τὴ αὐτοσχεδίως πηχθείσης. Πολυδέσμου.] Πολλοῖς ἐμπεπηρδύης δεσμοῖς.

34. Ἠματί.] Ἡμέρᾳ. Σχερίῃ.] Σχερία ἐκαλεῖτο ἡ νῆσος τῶν Φαιάκων· τὸ δὲ μὴ ταύτα ἐκλήθη Κερκύρα· τὸ δ' ἀρχαιότερον ἐκαλεῖτο Δρεπάνη. Ἐρίβωλον.] Μεγαλόβωλον, εὔγειον.

35. Ἀγχίθεοι.] Ἤτοι καθότι πέριτι εἰσὶν ἀπὸ Ποσειδῶνος, οἱ βασιλεῖς αὐτῶν· ἢ ὅτι εὐδαίμονές εἰσιν· ἢ καθὰ οἱ περὶ στωϊκιατρίβουσιν αὐτοῖς ἐὐαρχεῖν.

36. Περὶ κῆρι.] Περισσῶς, ἐκ λίαν τῇ ψυχῇ, ἐκθύμως.

38. Ἄλις.] Ἱκανῶς, αὐτάρκως.

39. Τροίης ἐξήρατο.] Διαιρετέον. τὸ ἦ ἐξῆς, Τροίης ἀπὸ κλῆρος, ἀπὸ τῆ Τρωϊκῆς λείας. Ἐξήρατο.] Ἐξαίρετα ἔλαβεν.

40. Λαχὼν.] Κληρωσάμενος.

41. Μοῖρα.] Εἱμαρμένη.

43. Διάκτορος.] Ἀγγελος, σαφὴς, ὁ ἀγάγων τὰς ἀγγελίας.

47. Εἵλετο δ' ῥάβδον.] Λόγος ὀρθότητα νοητίου, τὴν δὲ Ἑρμοῦ ῥάβδον· ὥστε ψυχὰς μὲ πεφαγμένας παύειν, ἐκλελυμένας δὲ διεγείρειν. Θέλγει.] Ἀμαυροῖ· νῦν δὲ, κοιμίζει.

48. Ὑπνώοντας ἐγείρει.] Κοιμωμένους, καθυδοντας.

50. Πιερίην.] Πιερία, ὄρος Μακεδονίας, ἱερὸν μουσῶν. Ἔμπεσεν.] Ἀθρόως κατῆλθεν.

51. Λάρῳ ὄρνιθι ἐοικώς.] Τῷ ὁρμῷ, ἢ τὸ σῶμα· λάρος δὲ, ὄρνεον θαλάσσιον.

NOTÆ.

34. Σχερίῃ) Præter *Br. Schol.* vid. *Conon.* §. III.

38. Ἄλις, *Ultimam* producit, in *Cæſurâ*, vi *Finalis* &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

33. Πολυδέσμου) MS. GC. pro δεσμοῖς, legit ῥόμφοις.

39. Ἐξήρατο) γρ. ἐξ ἤρατο. *Br. Schol.*

45. Φέρον) γρ. φέρει.

47. Λόγος * ὀρθότητα) Ità pro λόγος ἀθροότητα reſtituo.

Ὅτε χ᾽ δεινὸς κόλπος ἁλὸς ἀτρυγέτοιο
Ἰχθῦς ἀργεώντων, πυκινὰ πέρᾳ δεύεσ᾽ ἄλμῃ·
Τῷ ἴκελος πολέεσσιν ὀχήσασιν κύμασιν Ἑρμῆς.
Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ τὸν νῆσον ἀφίκετο τηλόθ᾽ ἐοῦσαν,
Ἔνθ᾽ ἐκ πόντου βὰς ἰοειδέος, ἤπειρόνδε
Ἤιεν· ὄφρα μέγα σπέος ἵκετο, τῷ ἔνι νύμφη
Ναῖεν ἐϋπλόκαμος· τὴν δ᾽ ἔνδοθι τέτμεν ἐοῦσαν.
Πῦρ μὲν ἐπ᾽ ἐσχαρόφιν μέγα καίετο, τηλόθι δ᾽ ὀδμὴ
Κέδρου τ᾽ εὐκεάτοιο, θύου τ᾽ ἀνὰ νῆσον ὀδώδει,
Δαιομένων· ἡ δ᾽ ἔνδον ἀοιδιάουσ᾽ ὀπὶ καλῇ,
Ἰσὸν ἐποιχομένη, χρυσείῃ κερκίδ᾽ ὕφαινεν.
Ὕλη δὲ σπέος ἀμφὶ πεφύκει τηλεθόωσα,
Κλήθρη τ᾽, αἴγειρός τε, καὶ εὐώδης κυπάρισσος.
Ἔνθάδε τ᾽ ὄρνιθες τανυσίπτεροι ἐυάζοντο,
Σκῶπές τ᾽, ἴρηκές τε, τανύγλωσσοί τε κορῶναι
Εἰνάλιαι, τῇσίν τε θαλάσσια ἔργα μέμηλεν.

Quæ circum magnos sinus maris indomiti
Pisces venans, densas alas mergit salsugine:
Huic similis plurimos superinvectus est fluctus Mercurius.
Sed quando jam insulam perveniſſet procul jacentem,
Tum ex ponto conscendens cæruleo, ad continentem
Ibat, donec ingentem ſpecum pervenit, in quo Nympha
Habitabat pulchricoma: hanc verò intùs invenit.
Ignis quidem ad focum ingens ardebat, procul item odor
Cedrique fiſſilis, thuriſque per inſulam redolebat,
Ardentium: ipſa verò intùs cantillans voce pulchrâ,
Telam percurrens, aureo radio texebat.
Sylva autem ſpecum circumcreverat vireſcens,
Alnúſque & populúſque, & bene-odorata cypreſſus:
Ibi etiam aves extenſas-alas-habentes nidulabantur,
Aſiones, accipitréſque, latáſque-linguas-habentes cornices
Marinæ, quibus utique marina opera curæ erant.

ΣΧΟΛΙΑ.

52. Κόλπος ἁλός.] Τὰ περιλάμβοντα τὴν θαλάσσης.
53. Ἀργεώντων.] Θηρεύων, ἀγρευόντων. Πυκινά.] Πυκνῶς, συνεχῶς. Δεύεται.] Βρέχεται.
54. Ὀχήσασι.] Ἐπιχήσασι, ἐπίδοσιμον.
56. Βάς.] Ἐκβὰς, ἐξελθών. Ἰοειδέος.] Μέλανος. Ἠπειρόνδε.] Εἰς τὴν γῆν.
57. Τῷ ἔνι.] Ἐν ᾧ.
58. Ναῖεν.] Οἰκεῖ. Εὐπλόκαμος.] Καλὰς πλοκαμους ἔχουσα. Τέτμεν.] Κατέλαβεν.
59. Ἐπ᾽ ἐσχαρόφιν.] Ἐπὶ τὴν ἑστίαν, ἢ ἐπὶ τὸ ἐσχάρας. Τηλόθι.] Ἄλλοι, Τηλόθι. Πόρρω.
60. Κέδρου.] Εἴδος ὑλοτομου. Εὐκεάτοιο.] Εὐκαλλιεσκευάστου, εὐκλαύστου, *εὐχίστου. Θύου.] Εἴδος ὑλοτομου, ἢ φυτοῦ. Ἀνὰ νῆσον.] Καθὰ τὴν νῆσον. Ὀδώδει.] Ἔπνεεν, ἀνεδίδοτο, ὄζεν.
61. Δαιομένων.] Καιομένων. Ἀοιδιάουσα.] Ἀείδουσα.
62. Ἐποιχομένη.] Ἐπιπορευομένη.
63. Σπέος ἀμφί.] Περὶ τὸ σπήλαιον. Πεφύκει.] Ἐπιφύτευτο, ὧν. Τηλεθόωσα.] Ἄγαν θαλλουσα.
64. Κλήθρη τ᾽ αἴγειρός τε.] Εἴδη ὑλοτόμων.
65. Τανυσίπτεροι.] Οἱ ἐν τῇ πτήσει τεινοντες τὰ πτερά.
66. Σκῶπες.] Ὄρνεα νυκτόμορα, *κακόφωνα· σκεπῶπες ἂν τινες. Ἴρηκες.] Ἱέρακες. Τανύγλωσσοι.] Πλατύγλωσσοι.
67. Εἰνάλιαι.] Θαλάσσιαι. Τῇσιν.] Αἷς πουν. Θαλάσσια ἔργα.] Αἱ ἐν τῇ θαλάσσῃ ἁλίσκεσθαι.

NOTÆ.

52. Ὅτε καὶ δεινὸς) *Ultima* Ε *καὶ* producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* &c.
60. Κέδρου τ᾽ εὐκεάτοιο, θύου τ᾽) De *Cedro*, vid. *Calii Auguſtini Curionis* Hieroglyph. fol. 441. Θύον *Macrobius* exponit per *Citreum* malum, *Saturnal.* l. 2. c. 15. unde εἴμαξα, ab *Homero*, θυώδια dici. ut infrà, v. 264. *viz.* à θύον *Citreum*, quod Veſtibus interjectum Tineas necat, ut *Oppius* ibid.

NOTÆ IN SCHOLIA.

60. *Εὐχίσῃ, pro εὐχισίῃ, reſtituo.
63. Σπέος ἀμφὶ) Περὶ τὸ σπήλαιον. Ità pro σπέος) σπεῖ &c. *Ibid.* Ἐπιφύτευτο, ità pro πεφύτευτο.
66. Κακόνομα, quod olim poſt, *νυκτόμορα obtinuit, deleo; ut MS. *GC.* νυκτερινὰ MS. *Aloyſii.*

VARIÆ LECTIONES.

55. Τηλόθ᾽) *χρ.* τηλόσ᾽, vid. infrà, ad v. 59.
59. Τηλόθι) *χρ.* τηλόσε, *Florentin. Louan. H. Steph. Br. Schol.* & MS. *GC.*
60. Θύου) *χρ.* θείου, *Florentin.* Edit. & *Louan.*
63. Ἀμφὶ πεφύκει) *χρ.* ἀμφιπεφύκει, *Florentin. Louan.* &c. *Br. Schol.* melius disjunctim.
66. Σκῶπες) *χρ.* Κῶπες, *Ariſtotel.* apud *Ælian.* Hiſt. Animal. l. 15. c. 8. *Ibid.* Ἴρηκες) *χρ.* ἴρηκες.

Hd

Ἡ δ' αὐτῆ τετάνυστο περὶ σπείους γλαφυροῖο,
Ἡμερὶς ἠβώωσα, τεθηλυῖ δ' ἀναφυλλῆσι·
Κρῆναι δ' ἐξείης πίσυρες ῥέον ὕδατι λευκῷ,
Πλησίαι ἀλλήλων τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλη·
Ἀμφὶ δ' ἰοειδέες μαλακοὶ ἴα, ἠδὲ σέλινα,
Θήλεον· ἔνθα κ' ἔπειτα καὶ ἀθάνατός περ ἐπελθὼν
Θηήσαιτο ἰδὼν, καὶ τερφθείη φρεσὶν ἧσιν·
Ἔνθα γὰρ θηεῖτο ἄναξ ἀργειφόντης.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἐῷ θηήσατο θυμῷ,
Αὐτίκ' ἄρ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλυθεν· οὐδέ μιν ἄντην
Ἠγνοίησεν ἰδυῖα Καλυψὼ, δῖα θεάων·
Οὐ γάρ τ' ἀγνῶτες θεοὶ ἀλλήλοισι πέλονται
Ἀθάνατοι, οὐδ' εἴπερ ἀπόρσω δώματα ναίῃ.
Οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ἔνδον ἔτλμυ,
Ἀλλ' ὅγ' ἐπ' ἀκτῆς κλαῖε καθήμενος· ἔνθα πάρος περ
Δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων,
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο, δάκρυα λείβων.

Ibi extensa erat circùm speluncam cavam
Vitis pubescens, florebátque uvis:
Quatuor verò serie fontes fluebant aquâ lympidâ,
Vicini inter se versi aliò alius.
Circùm verò mollia prata violarum, atque apii
Virescebant: eò utique etiam immortalis accedens
Demiratus fuerit tuens & oblectatus suo in animo.
Ibi igitur *aliquantùm* stans mirabatur internuncius Mercurius.
Cæterùm postquam omnia suo contemplatus est animo,
Statim in latam speluncam perrexit, neque ipsum contrà
Ignoravit conspicata Calypso, diva dearum:
Non enim ignoti utique dii invicem sunt
Immortales; neque siquis longè procul domos habitet.
Neque tamen Ulyssem magnanimum intùs deprehendit,
Sed ipse ad littus flebat sedens; ubi antea etiam
Lachrymis & gemitibus & doloribus animum macerans,
Pontum in irrequietum prospiciebat, lachrymas stillans.

ΣΧΟΛΙΑ.

68. Τετάνυστο.] Ἐξετέταδ. Περὶ σπείους.] Περὶ δ' σπηλαίῳ. Γλαφυροῖο.] Τῷ κοίλῳ.

69. Ἡμερὶς ἠβώωσα.] Ἀμπλῶ, εἰς ἀφθαλμὸν τὰ ὠγρίας, ἀκμάζουσα. Τεθηλυῖ.] Ἐθαλλεν.

70. Πίσυρες.] Τέσσαρες.

71. Τετραμμέναι.] Ἀπεστραμμέναι. Ἄλλυδις ἄλλη.] Ἄλλῃ, ἀλλαχῇ. τὸ ἄλλη εὐθεῖα ἐστιν, ὄθεν ἄνωθ δ' ι γραπτέον.

72. Λειμῶνες μαλακοί.] Κακῶς τινες θηλύσπασαν, ἵν' ᾖ, μαλακοὶ, ἁπαλοί. ἀλλαχῇ γὰρ λέγει ὑόρηλοι μαλακοί. Ἴα.] Ἴον, εἴδος ἄνθους.

ΝΟΤΑΕ.

72. Λειμῶνες μαλακοὶ ἴα ἠδὲ σέλινα) *Athenæ.* l. 2. fol 61. Σία, Σπεύσιππος δὲ δευτέρα ὁμοίων φησὶν, ὃ ὑδατι γίνεται, σελίνῳ ἐλείῳ τὸ φύλλον ἐοικός· διὸ καὶ Πτολεμαῖος, ὁ δεύτερος, Εὐεργέτης, Αἰγύπτιε βασιλεύσας, παρ' Ὁμήρῳ ἀξιοῖ γεγράφειν, Ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ σίᾳ, ἠδὲ σελίνῳ· Σία γὰρ, μὴ σελίνῳ φύεται, ἀλλὰ μὴν ἴα. Idem ferè *Eustath.* in locum.

NOTÆ IN SCHOLIA.

71. Εὐθεῖά ἐστιν) Ità lego, pro ἐπίρρημα, ex MSS. & *Eustathio*. Miror autem ἐπίρρημα hic admissum, cum εὐθεῖα, MS. *GC.* εὐθέως, MS. *Aloysii* habeat.

VARIÆ LECTIONES.

68. Ἡ δ') γρ. ἠδ', *Florent. Lovan.* &c. At *Roman. Hervag. Stephan. Castellion.* ἠδ'. *Ibid.* Σπείους) γρ. σπείους, & σπείλους, pro σπείους, *Plutarch.* fortè σπέους.

72. Ἴα) γρ. σία, *Eustath.* nec tamen *H. Stephan.*

79. Οὐ γάρ τ' ἀγνῶτες θεοὶ) *Florentina, Lovaniana, Stephaniana, Castellionea, Elzeviriana,* &c. ἀγνῶτές γε θεοὶ legunt, non sine Versûs jacturâ, ex redundanti Syllabâ; nec dicendum τὸ θεοὶ pati hic συνίζησιν, *Romana* enim Editio, cum *Eustathio*, τὸ γὲ nesciunt; quare omittendum duco.

NOTÆ IN SCHOLIA.

Infrà certè, v. 369. ἄλλῃ, ἐπίρρημά ἐστι, καὶ μὴ δ' ἰῶτα γραπτέον.

VARIÆ LECTIONES.

Vid. Not. in *Textum.*

79. Ἀγνῶτες θεοὶ) γρ. ἀγνῶτές γε θεοὶ, Vid. Not. in *Textum.*

82. Πάρος περ) γρ. πάρος γε, *H. Steph.*

Ἑρμείαν

Ἑρμείαν δ' ἐρέεινε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Ἐν θρόνῳ ἱδρύσασα φαεινῷ σιγαλόεντι,
Τίπτε μοὶ, Ἑρμεία χρυσόῤῥαπι, ἐλήλυθας,
Αἰδοῖός τε φίλος τέ; πάρος γέ μὴν οὔπω ἔμιζες.
* Αὔδα, ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν·
Ἀλλ' ἕπεο πρόσσω, ἵνα τοι πάρ ξείνια θείω.
Ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ παρέθηκε τράπεζαν,
Ἀμβροσίης πλήσασα· κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν·
Αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦσθε διάκτορος Ἀργειφόντης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε, καὶ ἤρασε θυμὸν ἐδωδῇ,
Καὶ τότε δὴ μιν ἔπεσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν,
Εἰρωτᾷς μ' ἐλθόντα, θεὰ, θεόν; αὐτὰρ ἐγώ τοι
Νημερτέως τὸν μῦθον ἐνισπήσω· κέλεαι γάρ.
* Ζεὺς μὺ ἔμ' ἠνώγει δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα·
Τίς δ' ἂν ἑκὼν τοσόνδε ἁλὸς διὰ ἅλμυρὸν ὕδωρ,
Ἄσπετον; οὐδέ τις ἄγχι βροτῶν πόλις, οἵτε θεοῖσιν
Ἱερά τε ῥέζουσι καὶ ἐξαίτους ἑκατόμβας.
Ἀλλὰ μάλ' οὔπως ἐστὶ Διὸς νόον Αἰγιόχοιο

Mercurium autem interrogabat Calypso, diva dearum,
Cùm eum in throno collocâsset splendido, admirando,
" Cur ad me, Mercuri aureâ-virgâ, venisti,
" Venerandus & charus? ante quidem neutiquam frequentabas:
" Loquere, quodcunque cupis, perficere autem me animus jubet;
" Si possum perficere, & si perficiendum est.
" Verùm sequere ulteriùs, ut tibi hospitalia apponam.
Sic certè loquuta dea apposuit mensam,
Ambrosiâ repletam, miscuitque nectar rubrum:
Cæterùm ipse bibebat & comedebat internuncius Mercurius.
Porrò postquam cœnatus est & refecit animum cibo,
Tum ipsam verbis excipiens alloquutus est,
" Interrogas me venientem dea deum? cæterùm ego tibi
" Verè sermonem enarrabo; jubes enim.
" Jupiter quidem me jussit huc ire invitum:
" Quis enim volens tantum percurreret salsam aquam,
" Immensam? neque ulla propè mortalium urbs, quique diis
" Sacra faciant & legitimas Hecatombas.
" Verùm nullo modo fas est Jovis mentem Ægiochi

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

85. Ἑρέεινεν.] Ἠρώτα.
86. Ἱδρύσασα.] Καθίσασα. Σιγαλόεντι.] Ποικίλῳ.
87. Χρυσόῤῥαπι.] Χρυσῆν ῥάβδον * ἔχων.
88. Αἰδοῖος.] Αἰδοῦς ἄξιος, τίμιος. Θαμίζειν.] * Συνεχῶς ἐπιφοιτᾶν, & ἔρχεσθαι.
89. Ἄνωγε.] Ἐκέλευεν.
90. Εἰ πεπλεσμένον ἐστίν.] Εἰ φύσιν ἔχει τοῦ δύνασθαι πλεωθῆναι, ἢ δυνατόν ἐστι γενέσθαι.
93. Ἀμβροσίης.] Τῇ τῶν θεῶν βρώσει. Πλήσασα.] Πληρώσασα. Κέρασσε δὲ νέκταρ.] Νῦν συνέχειν ἀπὸ τῆς ἀρχαίας συνηθείας· εἰς χέρας γὰρ ἐξέχυνε τὸν οἶνον.
94. Ἧσθεν.] Ἤσθιεν.
95. Ἤρασεν.] Ἀρεσθῶσαν ἐποίησεν, τουτέστιν ἥρμοσεν.
98. Νημερτέως.] Ἀληθῶς. Ἐνισπήσω.] Εἴπω, λέξω.
99. Οὐκ ἐθέλοντα.] Ἐκ τούτου ἐμφαίνεται ἀκουσίως ἀφῖχθαι.
101. Ἄσπετον.] Πολύ.
102. Ἐξαίτους.] Ἐξαιρέτους.

N O T Æ.

89. * Αὔδα.) In omnibus olim Editt. quas vidi, αὖδα, in hoc tantùm loco; de quâ re multùm questi sunt Docti Viri, datis ad me Literis. Verùm cùm hæc vox contrahatur, ab αὔδαε & in aliis locis rectè scribatur, ut scribi debet, αὔδα, in omnibus iisdem Editt. in ipso etiam *Eustathio*, ad hunc locum, fol. 1525. lin. 22. & MS. etiam αὔδα aperte præ se ferat, nemo de verâ scriptione dubitare debet. Aliud prorsùs dicendum, de ἔπα, pro ἔπαε, & ἔπα, pro ἔπασε, per *Apocopen*; undè & errorem in hâc voce ortum puto.

99. * Ζεὺς μὺ ἔμ' ἠνώγει.) Olim in pluribus, Ζεὺς ἔμ' ἠνώγει, *Castellio* solus ἐμὲ totum protulit, at nihil ille de *Hiatu*, & *Emphasi* cogitavit, quorum τὸ μὺ huic satisfacit, illi occurrit.

NOTÆ IN SCHOLIA.

87. * Ἔχων, pro ἔχοντα scribo, ex *Aloysii* MS.

88. * Συνεχῶς, pro συνεχῶς, substituo, ex MS. eodem.

Variæ Lectiones.

88. Θαμίζειν) χρ. θαμίζες, ex Conjecturâ.
89. Αὔδα) χρ. αὖδα, vid. Not. in *Textum*.
98. Νημερτέως) χρ. νημερτὲς, *Adverbialiter*.
99. Ζεὺς μὺ ἔμ' ἠνώγει) χρ. Ζεὺς ἐμὲ ἠνώγει, *Castellio*. Malè olim in aliis omnibus, Ζεὺς ἔμ' ἠνώγει. Vid. Not. ad *Textum*.

Οὔτε

Οὔτε παρεξ ἐλθεῖν ἄλλον θεὸν, ὕβριν ἀλιῶσαι.
Φησί τοι ἄνδρα παρεῖναι ὀϊζυροώτατον ἄλλων
Τῶν ἀνθρώπων, οἳ ἄστυ περὶ Πριάμοιο μάχοντο
Ἐννάετες, δεκάτῳ δὲ πόλιν πέρσαντες ἔβησαν
Οἴκαδ'· ἀταρ σὺν νόστῳ Ἀθηναίῃ ἀλίτοντο,
Ἥ σφιν ἐπῶρσ' ἄνεμόν τε κακὸν καὶ κύματα μακρά.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
Τόνδε δ' ἄρα δεῦρ' ἄνεμός τε φέρων καὶ κῦμα πέλασσεν.
Τὸν νῦν σ' ἠνώγει ἀποπεμπέμεν, ὄφρα τάχιστα·
Οὐ γάρ οἱ τῆνδ' αἶσα φίλων ἄπο νόσφιν ὀλέσθαι,
Ἀλλ' ἔτι οἱ μοῖρ' ἔστι φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ ἐὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς φάτο· ῥίγησεν δὲ Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Σχέτλοι ἐστὲ, θεοὶ, ζηλήμονες ἔξοχον ἄλλων,
Οἵτε θεαῖς ἀγάασθε παρ' ἀνδράσιν εὐνάζεσθαι
Ἀμφαδίην, ἤ τίς τε φίλον ποιήσεται ἀκοίτην.
Ὡς μὲν ὅτ' Ὠρίωνα ἕλετο ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Τόφρα οἱ ἠγάασθε θεοὶ ῥεῖα ζώοντες,
Ἕως μιν σὺν Ὀρτυγίῃ χρυσόθρονος Ἄρτεμις ἁγνὴ
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν·

"Neque prætergredi alium deum, neque irritam facere,
" Ait tibi virum adesse ærumnosissimum aliorum
" Virorum, qui circa urbem Priami pugnârunt
" Novennio; decimo verò urbem depopulati conscenderunt *navem*
" Versus domum: cæterùm in reditu Palladem offenderunt,
" Quæ ipsis excitavit ventumque malum & fluctus ingentes.
" Ibi alii quidem omnes periêrunt boni socii,
" Hunc utique huc ventúsque ferens & fluctus appulit.
" Quem nunc te jubet dimittere quàm celerrimè;
" Non enim ei hîc fatum est ab amicis seorsim perire,
" Sed adhuc illi fatum est amicósque videre & pervenire
" Ad domum excelsam, & suam in patriam terram.
Sic ait: exhorruit verò Calypso, diva dearum,
Et ipsum compellans voce verba alata dixit,
" Improbi estis, dii, invidi præ aliis,
" Quique deabus invidetis, ut cum viris dormiant
" Palàm, si aliqua charum adepta fuerit maritum.
" Sic quidem cùm Orionem cepit roseis-digitis Aurora,
" Tamdiù illi invidistis dii facilitèr viventes,
" Donec ipsum in Ortygiâ aureâ-sellâ Diana casta
" Suis mitibus-sagittis aggrediens occidit:

ΣΧΟΛΙΑ.

104. Οὔτε παρεξ ἐλθεῖν, ὕβριν ἀλιῶσαι.] Οὔτε μάτειον ἡγήσασθαι, ὅτι παρελθεῖν ἢ ἀπειθῆσαι.

105. Ὀϊζυροώτατον.] Καταπεπονημένον, πεπαλαικότα.

106. Τῶν.] Ἐκείνων.

107. Πέρσαντες.] Πορθήσαντες. Ἔβησαν.] Ἐπορεύθησαν, ἐπέπλευσαν.

108. Ἀλίτοντο.] Ἥμαρτον.

109. Ἐπῶρσεν.] Ἐπήγαγε.

110. Ἀπέφθιθον.] Ἐφθάρησαν.

NOTÆ.

108. Οἴκαδ'· ἀταρ σὺν νόστῳ) *Ultima* ῳ ἀταρ producitur, in *Cæsura*, vi *Toni* & *Finalis*, ut mox, v. 113. etiam extrà *Cæsuram*.

113. Οὐ γάρ οἱ) Vid. infra, ad v. 143.

120. Ἥμις τὸ φίλον) In *Elzevir.* τὸ τὸ excideràt, quod ex *Florentinâ*, *Lovaniânâ*, *Stephan.* etiam ex *Hervagianâ* restituo; quæ postrema, ἤν τις τὸ habet.

122. Τόφρα οἱ ἠγάασθε) *Antepenultima* ῳ ἠγάασθε producitur, vi *Toni* & *Hiatûs*. An ἠγάσασθε, ut *Iliad.* γ'. v. 181.

VARIÆ LECTIONES.

104. Παρεξ ἐλθεῖν) γρ. παρεξελθεῖν. *H. Steph.* ex Vett.

106. Περὶ) γρ. πέρι.

118. Ζηλήμονες) γρ. δηλήμονες. *Br. Schol.* & *H. Steph.* Vid. ad *Iliad.* ω'. v. 33.

120. Ἥ τις τὸ) γρ. ἤν τις τε, *Florent. Lovan. Hervag. H. Steph.* τὸ τὸ *Elzevir.* excideràt.

122. Ἠγάασθε) γρ. ἠγάσασθε, vid. Not. in *Textum*.

Ὡς

Ὡς δ' ὁπότ' Ἰασίωνι ἐϋπλόκαμος Δημήτηρ,
Ὧι θυμῶι εἴξασα, μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ,
Νειῷ ἔνι τριπόλῳ· ὐδὲ δηὶν ἦεν ἄπυστος
Ζεύς, ὅς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῷ.
Ὡς δ' αὖ νῦν μοι ἄγαθε, θεοί, βροτὸν ἄνδρα παρεῖναι.
Τὸν μὴν ἐγὼν ἐσάωσα· θοὴ τρόπις βεβαῶτα
Οἷον· ἐπεί οἱ νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
Ζεὺς ἔλασας ἐκέασε μέσῳ σὺν οἴνοπι πόντῳ·
Ἔνθ' ἄλλοι μὴν πάντες ἀπέφθιθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
Τόνδ' ἄρα δεῦρ' ἄνεμός τε φέρων καὶ κῦμα πέλασσε.
Τὸν μὴν ἐγὼ φίλεόν τε καὶ ἔτρεφον, ἠδὲ ἔφασκον
Θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα.
Ἀλλ' ἐπεὶ ὔπως ἐστὶ Διὸς νόον Αἰγιόχοιο
Οὔτε παρεξ ἐλθεῖν ἄλλον θεὸν, ὐδ' ἀλιτέσθαι,
Ἐρρέτω, εἴ μιν κεῖνος ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ,
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον· πέμψω δέ μιν ὔπτιον ἔγωγε.
Οὐ γάρ μοι πάρα νῆες ἐπήρετμοι, καὶ ἑταῖροι,
Οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.

" Sic etiam quandò *Jasio* pulchricoma Ceres
" Suo animo cedens, commixta est in amicitiâ & lectulo,
" Novali in tertiato; neque tum diu fuit ignarus
" Jupiter, qui ipsum occidit feriens candenti fulmine.
" Sic rursus nunc mihi invidetis, dii, mortalem virum adesse.
" Illum quidem ego servavi à carinâ susceptum
" Solum, posteaquam illi navem celerem coruisco fulmine
" Jupiter jaculando diffidit medio in nigro ponto.
" Tùm alii quidem omnes perierunt eximii socii,
" Hunc utique huc ventúsque ferens & fluctus adegit:
" Hunc ego amavi & enutrivi, atque promiseram
" Facere immortalem, & absque senio diebus omnibus.
" Verùm quandoquidem nullo pacto fas est Jovis mentem Ægiochi
" Neque prætergredi alium deum, neque irritam facere,
" Eat-perieturus, si illum ipse excitat & jubet,
" Pontum per irrequietum: dimisero verò ipsum nusquàm ego;
" Non enim mihi præstò sunt naves remis-instructæ & socii,
" Qui ipsum deducant per lata dorsa maris.

ΣΧΟΛΙΑ.

125. Ὡς δ' ὁπότ' Ἰασίωνι.] Τέτυκ καὶ Δήμητερ ὁ Πλάτων· ἦν ὁ Κρὴς ὁ Ἰασίων. Ἑλλάνικος ὁ Ἡλέκτρας, ἐκ Διὸς αὐτὸν γηγενελογεῖ. ἔνιοι δ φασὶ γεωργικώτερον ὄντα δέξαν ἔχειν, ὅτι τῇ Δήμητρι συνῴκησε. τινὲς δ φασὶ μὴ τὸ ἐπικλυσμὸν παρὰ μόνῳ *Ἰασίωνι ἀπόρρητα τυχεῖν ἐυρεθῆναι ἐν Κρήτῃ, ὅθεν Δαρδανὸν φήμωι, ὅτι ἡ Δημήτηρ αὐτῷ συνῴκησε καὶ ἐγέννησε Πλοῦτον.

126. Ὧι θυμῶι εἴξασα.] Ἐπιθυμήσασα.

127. Νειῷ.] Νεοσπαρθέντι γῇ. ἠροτριωμένῃ. Τριπόλῳ.] Τρίτον ἱσταμένῃ. Ἄπυστος.] Ἀνήκοος.

130. Ἐσάωσα.] Ἔσωσα. Περὶ τρόπιος βεβαῶτα.] Περιεστηκότα τῇ τρόπιν.

132. Ἐλάσας.] Ἔνιοι, Ἔλασας, πλήξας, κεραυνώσας. Ἐκέασεν.] Ἔκαυσε, διέχισεν.

136. Ἀγήραον.] Μὴ γηρῶντα.

139. Ἐρρέτω.] Ἀμφίβολον, πότερον εἰς Δία, ἢ εἰς Ὀδυσσῆ. Ἐποτρύνῃ.] Παροτρύνῃ.

140. Οὔπτιον.] Οὐδαμοῦ.

141. Πάρα.] Πάρεισιν.

NOTÆ.

125. Ὡς δ' ὁπότ' Ἰασίωνι) *Jasius*, vel *Jasion*, ex *Jove* & *Electrâ Atlantide* natus, *Cereris Amasius*, ex eâ *Plutum* genuit, ut *Hesiod.* Theogon. v. 969. Vid. *Diodor. Sicul.* l. 6. Sæpe apud Authores hujus nomen per errorem Ἰάσων scribitur, pro Ἰασίων, ut in his *Scholiis* olim semel, *Apollonii* Schol. in *Conon.* §. 21. *Plauto*, in Pseudol. fol. 784. &c. Vid. *Eustath.* fol. 1528. lin. 6. ubi Ἡμίρας etiam pro Ἡλέκτρας, per errorem, & *Apollodor.* Bibliothec. l. 3. c. 12.

127. Οὐδὲ δηὶν ἦεν) *Ultima* Ε ἐδὲ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni*, & Ε δ'. ἐπιζευκτ.

139. Ἐρρέτω) De *Ulysse* omninò dictum censeo, quicquid *Br. Schol.* quæ de *Jove* ipso etiam accipi posse dicunt, quomodo *Cicero*, l. 1. De Naturâ Deorum, *Si Deus talis est, ut nullâ gratiâ, nullâ hominum caritate teneatur, valeat.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

125. *Ἰάσωνι, corrigo & lego Ἰασίωνι, ut Not. in *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

129. Ἄγαθε) γρ. ἀγᾶθε.

132. Ἔλσας) γρ. ἐλάσας, *Florentin. Louan. Br. Schol. H. Steph.* MS. GC. ἔλσας *Romana*, ποιητικώτερον.

138. Παρεξ ἐλθεῖν) γρ. παρεξελθεῖν, vid. suprà, ad v. 104.

Αὐτάρ

Αὐτάρ οἱ πρόφρων ὑποθήσομαι, ὐδ' ὀπίσσω,
Ὡς κε μάλ' ἀσκηθὴς ἰὼν πατρίδα γαῖαν ἵκῃ.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Οὕτω νῦν ἀπόπεμπε, Διὸς δ' ἐποπίζεο μῆνιν,
Μήπως τοι μετόπισθε κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κρατὺς Ἀργειφόντης.
Ἣδ' ἐπ' Ὀγυγίην μεγαλήτορα πότνια νύμφη
Ἤϊε, ἐπειδὴ Ζηνὸς ἐπέκλυεν ἀγγελιάων.
Τόνδ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς εὗρε καθήμενον· οὐδέ ποθ' ὅσται
Δακρυόφιν τέρσοντο· καλεύετο δ' ἦμαρ ἄκηδες
Νόστον ὀδυρομένῳ, ἐπεὶ οὐκέτι οἱ πάρος ἦνδανε νύμφη.
Ἀλλ' ἤτοι νύκτας μὲν ἀνάγκῃ ἠδὲ καὶ ἠοῖ
Ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι παρ' οὐκ ἐθέλων ἐθελούσῃ
Ἤματα δ' ἐν πέτρῃσι καὶ ἠϊόνεσσι καθίζων,
Δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων,
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο, δάκρυα λείβων.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσεφώνεε δῖα θεάων,
Κάμμορε, μή μοι ἔτ' ὧδε ὀδύρεο, μηδέ τοι αἰὼν
Φθινέτω· ἤδη γάρ σε μάλα πρόφρασσ' ἀποπέμψω.
Ἀλλ' ἄγε, δοῦρα μακρὰ ταμὼν, ἁρμόζεο χαλκῷ
Εὐρεῖαν σχεδίην· ἀτὰρ ἴκρια πῆξαι ἐπ' αὐτῇ

Cæterùm ei lubens consulam, neque celabo,
Quomodò omninò incolumis suam in patriam perveniat.
Hanc statim alloquutus est internuncius Mercurius,
Sic nunc dimitte, Jovisque evita iram,
Nè fortassis tibi in posterum iratus succenseat.
Sic certè loquutus avolavit fortis Mercurius:
Ipsa autem ad Ulyssem magnanimum veneranda Nympha
Ibat, postquam Jovis accepisset mandata.
Hunc utique in littore invenit sedentem; neque unquam oculi
A lachrymis siccabantur, consumebatur verò dulcis ætas
Ob reditum lugenti, quoniam nondum *reditus* placuerat Nymphæ.
Sed certè nocte quidem dormiebat etiam coactus
In speluncâ cavâ, nolens apud volentem.
Die verò in petris & littoribus sedens,
Lachrymis & gemitibus & doloribus animum macerans,
Pontum in indomitum prospiciebat, lachrymas stillans.
Prope igitur astans alloquuta est diva dearum,
Infelix, nè amplius mihi hìc lugeas, neque tibi ætas
Consumatur; jam enim te valdè prompta dimittam.
Verùm age lignis longis abscissis apta ferro
Latam ratem: cæterùm tabulata fige super eam

ΣΧΟΛΙΑ.

143. Πρόφρων.] Πρόθυμος, ἢ προθύμως. Ὑποθήσομαι.] Συμβουλεύσω.
146. Ἐποπίζεο.] Ἐπιτρίφω, φροντίζε.
147. Χαλεπήνῃ.] Ὀργισθείη.
152. Τέρσοντο.] Ἐξηραίνοντο. Κατείβετο.] Ἐν δάκρυσιν ἦν αὐτῇ ὁ ἑαυτῆς βίος, καὶ καπετήκετο.
153. Νόστον.] Τὴν οἰκάδε ἐπάνοδον. Ἐπεὶ οὐκέτι ἥνδανε.] Κατ' ἐκεῖνο ἤρεσκεν ἀποπέμπειν ἐπ' αὐτόν· ἢ τὸ μὲν πρῶτον, ὡς σώσασαν ἔστρξεν· τὸ δὲ μετὰ ταῦτα, οὐκέτι.
154. Ἰαύεσκεν.] Διενυκτέρευεν, ἢ συνῆμᾶτο.

NOTÆ.

143. Αὐτάρ οἱ πρόφρων) *Ultima* ἑ αὐτὰρ producitur, vi *Finalis, Tonique* lui, & ante *Aspernm*, ut v. 113.
153. Ἐπεὶ οὐκ ἔτ' ἥνδανε νύμφῃ) Δηλονότι, νόστος Ὀδυσσέως· εἰ δὲ νύμφη ἐπ' αὐθεΐας, οὐκ ἔτ' ἤρεσεν Ὀδυσσεῖ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

153. Σώσασαν ἔστρξε· τὸ δὲ) Ità scribo, pro σώσας ἀνέστρξεν· τὸ δὲ &c. MSS. non distinguunt.

VARIÆ LECTIONES.

153. Νύμφῃ) γρ. νύμφη, *H. Steph.* & *Er. Schol.*

158. Διερκέσκετο.] Ἔβλεπεν.
160. Κάμμορε.] Ἦτοι κακόμοιρε, καὶ παλαιόπορε. Αἰών.] Ὁ βίος τοῦ ἀνθρώπου, τουτέστιν ὁ τῆς ζωῆς χρόνος.
161. Φθινέτω.] Φθειρέσθω.
162. Δούρατα.] Ναῦν, ξύλα. Ταμών.] Κόψας.
163. Σχεδίην.] Τὴν οἰκαίως καθασκευασθεῖσαν ναῦν λέγει. Ἴκρια.] Τὰ ὀρθὰ ξύλα, ἐφ' ὧν τὰ τῆς νεὼς κατασκεύασται πάγιστα, τὰ ἐγκάρσια λεγόμενα παρ' ἡμῖν. Πῆξαι.] Σύμπηξον.

NOTÆ.

163. Εὐρεῖαν) Ità lego, pro Corrupto εὐρείην, quòd εὐρεῖαν semper, in *Iliade* scribatur, quæ utique *Correctior* paulo esse solet; quódque *α brevis* nunquam *Homero*, per *η*, *Ionicè* proferatur. Vid. infrà, ad v. 251.

NOTÆ IN SCHOLIA.

163. Ἐγκάρσια, ex *Eustathio* lego, fol. 1528. lin. 59. pro ἐγκύλα, pro quo Ms. *Aloysii* ἐγκύλια.

VARIÆ LECTIONES.

163. Εὐρεῖαν) γρ. εὐρείην, malè olim, vid. in *Textum*.

Ὑψῦ, ὥς σε φέρησιν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον.
Αὐτὰρ ἐγὼ σῖτον τε καὶ ὕδωρ καὶ οἶνον ἐρυθρὸν
Ἐνθήσω μενοεικέ', ἄ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι,
Εἵματά τ' ἀμφιέσω· πέμψω δέ τοι ὄπιθεν ἔοντα
Οὖρον ἀπήμονα σοὶ πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι,
Αἴ κε θεοὶ γ' ἐθέλωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Οἵ μοι φέρτεροί εἰσι νοῆσαί τε κρῆναί τε.
Ὣς φάτο· ῥίγησεν δῖος Ὀδυσσεύς,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἄλλο τι δὴ σύ, θεὰ, τόδε μήδεαι, οὐδέ τι πομπὴν,
Ἣ με κέλεαι κραδίῃ περάαν μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
Δεινόν τ' ἀργαλέον τε· τὸ δ' οὐδ' ἐπὶ νῆες ἐΐσαι
Ὠκύποροι περόωσιν, ἀγαλλόμεναι Διὸς οὖρῳ.
Οὐδ' ἂν ἐγὼν, ἀέκητι σέθεν, κραδίης ὑπερβαίην,
Εἰ μή μοι πλαίης γε, θεὰ, μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
Μή τί μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Ἦ δὴ ἀλιτρός γ' ἐσσι, καὶ οὐκ ἀπεφώλια εἰδώς·
Οἷον δὴ τὸν μῦθον ἐπέφραδες ἀγρεῦσαι;
Ἴστω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
Καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅττε μέγιστος
Ὅρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι,

" Sublimiùs, ut te ferat per obscurum pontum.
" Porrò ego panem & aquam, & vinum rubrum
" Imponam dulce, quæ tibi famem arceant,
" Vestésque induam; mitrámque tibi ventum à tergo,
" Ut omninò incolumis ruam in patriam terram pervenias,
" Si modo dii utique voluerint, qui cœlum latum habitant,
" Qui me fortiores sunt in cognoscendóque judicandóque.
Sic ait; exhorruit autem patiens divus Ulysses,
Et ipsam alloquutus verba alata dixit,
" Aliud quippiam jam tu, dea, hâc in re moliris neutiquam profectionem;
" Quæ me jubes rate trajicere ingentes undas maris,
" Horrendas, difficiléque; quas neque ipsæ naves æquales
" Veloces trajiciant, lætantes Jovis vento.
" Neque tamen ego, te invitâ, ratem conscenderim,
" Nisi mihi sustineas, ô dea, magnum jusjurandum jurare;
" Nè ullum mihi ipsi damnum malum consulas aliud.
Sic ait; risit verò Calypso, diva dearum,
Manuque ipsum demulsit, verbum que dixit & proloquuta est.
" Certe veterator es, & non incauta sciens,
" Qualem enimverò hunc sermonem excogitâsti proloqui?
" Sciat nunc hoc Terra & Cœlum latum supernè,
" Et ipsa subter labens Stygis aqua, quod maximum
" Juramentum gravissimumque existit beatis diis;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

166. Μενοεικέα.] Τῷ μθέλ ἁρμόζοντα. Ἐρύκοι.] Κωλύοι.
170. Κρῆναι.] Τελειῶσαι.
171. Ῥίγησεν.] Ἔφριξεν, ἐφοβήθη. Πολύτλας.] Πολλὰ ὑπομείνας.
173. Μήδεαι.] Ἔνιοι, Μήδεα, βουλεύμασα. Πομπὴν.] Ἔφοδον, ἐξαποστολήν.
176. Ὠκύποροι.] Ταχέως πλέουσαι. Περόωσιν.] Διαπερῶσιν. Ἀγαλλόμεναι.] Τερπόμεναι.
177. Ἀέκητι.] Ἀβουλίᾳ, παρὰ γνώμην.
179. Βουλευσέμεν.] Βουλεύσασθαι, ἐπινοῆσαι.
181. *Κατέρεξεν.] Κατέψησε, καὶ ἁπαλὰ ἐφθέγξατο, καὶ προσῆνεν· ἀπὸ τοῦ ῥίζω, ῥίξω.
182. Ἀλιτρός.] Ὁ μὴ ἀπηκριβωμένῳ πανουργίας, ὁ ἁμαρτωλός. Ἀποφώλια.] Ἀπαίδευτα· φῶλοι γὰρ τὰ παίδευτήρια· ἢ ἃ οὐκ ὤν τις ἀποφήναιτο, ὡς ἄρρητα, ἢ ἀσύνετα.
183. Ἐπέφραδες.] Ἐβουλεύσω, ἐπινόησας.
184. *Ἴστω.] Ἀντὶ τοῦ, γινωσκέτω.

N O T Æ.

174. Ἦ μοι κέλεαι) Κέλεαι scribendum incontractim, verùm in *Scansione*, quasi κέλῃ scriptum, de quâ re sæpè monemus.

NOTÆ IN SCHOLIA.

181. *Κατέρεξε) Totum hoc ex *Aloysii* MS.
184. *Ἴστω) Et hoc ex eodem.

VARIÆ LECTIONES.

173. Μήδεαι) γρ. μήδεα, *Br. Schol.* etiam MSS. nec tamen hic bene.
177. Ἐγὼν) γρ. ἔγωγ', *H. Steph.*

Μήτι

Μή π τοὶ αὐτῷ πῆμα κακὸν βυλθυσέμεν ἄλλο·
Ἀλλὰ τὰ μὲν νοέω κὴ φράσομαι, ἄσσ' ἂν ἐμοί περ
Αὐτῇ μηδομένῳ, ὅπι μὲ χρειὼ τόσον ἵκοι.
Καὶ γὰρ ἐμοὶ νόος ἐστὶν ἀναίσιμος, οὐδέ μοι αὐτῇ
Θυμὸς ἐνὶ στήθεσι σιδήρεος, ἀλλ' ἐλεήμων.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο δῖα θεάων
Καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο·
Ἶξον δὲ σπέος γλαφυρὸν θεὸς ἠδὲ κὴ ἀνήρ·
Καὶ ῥ' ὁ μὲν ἔνθα κάθιζεν ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη
Ἑρμείας· νύμφη δ' ἐπίθη πάρα πᾶσαν ἐδωδὴν,
Εἶδεν κὴ πίνειν, οἷα βροτοὶ ἄνδρες ἔδουσιν·
Αὐτὴ δ' ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆος θείοιο,
Τῇ δὲ παρ' ἀμβροσίην δμωαὶ κὴ νέκταρ ἔθηκαν.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείατ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον·
Αὐτὰρ ἐπεὶ πάρπησαν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Οὕτω δὴ οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
Αὐτίκα νῦν ἐθέλεις ἰέναι; σὺ δὲ χαῖρε κὴ ἔμπης.
Εἴγε μὲν εἰδείης σῇσι φρεσὶν, ὅσσα τοι αἶσα
Κήδε' ἀναπλῆσαι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι,
Ἐνθάδε καὶ μείνας σὺν ἐμοὶ τόδε δῶμα φυλάσσοις,
Ἀθάνατός τ' εἶης· ἱμειρόμενός περ ἰδέσθαι
Σὴν ἄλοχον, τῆς αἰὲν ἐέλδεαι ἤματα πάντα.

" Non ullum tibi ipſi damnum malum *me* conſulturam aliud.
" Sed ea quidem diſpicio & ſuadeo, quæcunque mihi ipſi
" Utique ſuaderem, ſi quando me neceſſitas tantoperè urgeret.
" Etenim mihi mens eſt ſincera; neque mihi ipſi
" Animus intra præcordia ferreus, ſed miſericors.

Sic loquuta, præceſſit diva dearum
Celeritèr, ille deinde poſt veſtigia ivit deæ:
Pervenerunt itaque ad ſpeluncam cavam dea atque vir.
Et ille quidem illuc reſedit in ſolio, unde ſurrexerat
Mercurius: Nympha verò appoſuit omnimodum cibum
Ad edendum & bibendum; qualia mortales viri edunt:
Ipſa verò è regione ſedit Ulyſſis divini,
Atque ipſi ambroſiam ancillæ & nectar appoſuerunt.
Hi verò ad fercula parata appoſita manus extenderunt.
Cæterùm poſtquam ſaturati ſunt cibo & potu,
His certè ſermonibus cœpit Calypſo, diva dearum,
" O inclyte Laërtiade, verſute Ulyſſes,
" Siccine jam domum charam ad patriam terram
" Protenùs nunc vis proficiſci? tu tamen gaude nihilominus.
" Sin modò ſcires tuâ mente, quantos tibi fatum ſit
" Dolores implere, priuſquam ad patriam terram perveniss,
" Certè hîc manens unà mecum hanc domum cuſtodires,
" Immortaliſque eſſes: quantumvis cupidus ſis videndi
" Tuam uxorem, cujus uſque deſiderio teneris dies omnes.

ΣΧΟΛΙΑ.

188. Ἀλλὰ τὰ μὲν νοέω.] Ἀλλὰ πιθοῦ σοι μᾶλλόν τε, ὅτι φρονῶ, καὶ ὅτι ἂν ἐμαυτῇ συνεβούλευσα, σὺ τούτῳ τὸ χρείας καθαπτόμενος.

189. Μηδόμενον.] Βουλευσόμενον. Ἵκοι.] Ἔλθοι.

190. Ἀναίσιμος.] Ἀληθής.

194. Ἶξον.] Ἀφίκοντο, ἦλθον. Γλαφυρόν.] Κοῖλον, ἀφ' οὗ τὸ γιγλύφθαι.

205. Αὐτίκα νῦν ἐθέλεις ἰέναι.] Ἐν ἐπερωτήσει. *Ἔμπης.] Τὸ ἔμπης, ὃ καὶ ἔμπα λέγεται, τὸ τούτῳ τῷ τόπῳ, ἴσως σημαίνει, ποτὲ δὲ, ὁμοίως καὶ ἐπίσης, ὡς τὸ, Ἔμπης ἐς γαῖάν τε καὶ ὐρανὸν ἶκτο· αὐτμή.

206. Εἰδείης.] Εἴδοις, ἐπίστασο.

207. Κήδεα.] Λύπας, ἀνίας. Ἀναπλῆσαι.] Ἀναπλησῶσαι.

208. Δῶμα.] Καταχρηστικῶς, τὸ σπήλαιον.

209. Ἀθάνατός τ' εἶης.] Ἀθάνατος γένοιο. Ἱμειρόμενον.] Ἐπιθυμοῦντα.

210. Σὴν ἄλοχον.] Ἐπιθυμητὴς. Ἤματα πάντα.] Πάντα τὸν χρόνον.

NOTÆ IN SCHOLIA.

205. *Ἔμπης) Hoc ex *Aloyſii* MS. vid. *Heſych.* v. ἔμπα & ἔμπης, & *Euſtath.* fol. 1854. lin. 41.

VARIÆ LECTIONES.

195. Κάθιζεν) χρ. καθέζετ', *H. Steph.*

205. Ἔμπης) χρ. ἔμπα, vid. *Br. Schol.*

208. Ἐνθάδε καὶ μείνας σὺν ἐμοὶ) χρ. σὺ δὲ κ' αὖθι μίμνων παρ' ἐμοί. *H. Steph.*

Οὐ μὰν ἴλιν κείνης γὲ χερείων εὔχομαι εἶναι,
Οὐ δέμας, οὐδὲ φυλήν· ἐπεὶ οὔπως οὐδὲ ἔοικεν
Θνηταὶς ἀθανάτῃσι δέμας καὶ εἶδος ἐρίζειν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Πότνια θεὰ, μή μοι τόδε χώεο· οἶδα καὶ αὐτὸς
Πάντα μάλ', ὕνεκα σεῖο περίφρων Πηνελόπεια
Εἶδος ἀκιδνοτέρη, μέγεθός τ', εἰς ἄντα ἰδέσθαι·
Ἣ μὲν γὰρ, βροτός ἐστι, σὺ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως·
Ἀλλὰ καὶ ὣς ἐθέλω καὶ ἐέλδομαι ἤματα πάντα
Οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι, καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι.
Εἰ δ' αὖ τις ῥαίῃσι θεῶν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
Τλήσομαι, ἐν στήθεσσιν ἔχων ταλαπενθέα θυμόν·
Ἤδη γὰρ μάλα πολλ' ἔπαθον καὶ πολλ' ἐμόγησα
Κύμασι, καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.
Ὣς ἔφαθ'· ἠέλιος δ' ἄρ' ἔδυ καὶ ἐπὶ νέφας ἦλθεν·
Ἐλθόντες δ' ἄρα τώγε μυχῷ σπείους γλαφυροῖο,
Τερπέσθην φιλότητι παρ' ἀλλήλοισι μιγέντε.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Αὐτίχ' ὁ μὲν χλαῖναν τε χιτῶνά τε ἕννυτ' Ὀδυσσεὺς,
Αὐτὴ δ' ἀργύφεον φᾶρος μέγα ἕννυτο νύμφη,
Λεπτὸν, καὶ χαρίεν, περὶ δ' ζώνην βάλετ' ἰξυΐ

" Nequaquam certè illâ inferior glorior esse,
" Nec corpore, neque indole; quandoquidem minimè decet
" Mortales cum immortalibus corpore & formâ contendere.
Hanc respondens alloquutus est versutus Ulysses,
" Venerenda dea, nè mihi hoc succenseas; scio enim ipse
" Omnia rectè, quòd te prudens Penelope
" Formâ inferior sit, proceritateque, coram aspectu:
" Illa etenim mortalis est, tu vero immortalis & senii expers:
" Sed & sic volo, & desidero diebus omnibus,
" Domúmque redire, & reditûs diem videre.
" Quòd si quispiam me malè-mulctârit deorum in nigro ponto,
" Patiar, in pectore habens patientem animum:
" Jam enim valdè multa passus sum & multa pertuli
" In fluctibus, & bello, post quæ & hoc accedat.
Sic ait; & sol occidit & tenebræ sobortæ sunt:
Venientes igitur hi in secessum speluncæ cavæ,
Oblectabantur amore, juxta se manentes.
Quando autem mane-genita apparuit roseis-digitis aurora,
Continò chlænamque tunicámque induit Ulysses,
Ipsa quoque candidam stolam ingentem induit Nympha,
Tenuem & gratiosam, zonamque circumposuit lumbis

ΣΧΟΛΙΑ.

211. Οὐ μὰν ἴλιν.] Οὐ μὰ δία.
213. Ἐρίζειν.] Φιλονεικεῖν.
215. Πότνια.] *Σεβασμία, τιμία. Χώεο.] Ὀργίζου.
217. Ἀκιδνοτέρη.] Οἱ μὲν γλαυκογεφύροι, ἀσθενεστέρα, οἱ δὲ, εὐπλεστέρα· καὶ γὰρ οὐ ἄλλοις, Οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο, *ἀντὶ δὲ εὐπλεστέρου· οἱ μὲν τοι γλαυκογεφύροι ἀπίδοσαν παλιν, ἀσθενεστέρου.
218. Ἀγήρως.] Μὴ γηράσκουσα.
220. Νόστιμον ἦμαρ.] Τὸν τῆς ἀνακομιδῆς ἡμέραν.
221. Εἰ δ' αὖ τις. Εἴ δέ τις Ῥαίῃσι.] Διαφθείρῃ.
222. Ταλαπενθέα.] Ὑπομνηστικόν.
223. Ἐμόγησα.] Ἐκακοπαθησα.
226. Μυχῷ.] Τελευταίῳ, ἐσχάτῳ. Σπείους.] Σπηλαίου.
229. Ἕννυτο.] Ἐνεδύσατο.
230. Ἀργύφεον.] *Λαμπρὸν, λευκόν.
231. Ἰξυΐ.] Ὀσφύϊ.

NOTÆ.

215. Πότνια θεὰ) Τὸ θεὰ μονοσυλλάβως, ut *Iliad.* α'. v. 18. At MS. *Gonvillo-Caiense* legit, πότνια θεὰ, quæ quidem Vox *Odyss.* ν'. v. 61. in *Florentin. Lo-*

NOTÆ IN SCHOLIA.

215. *Σεβασμία, pro σεβασμίη lego, quæ vox nihili.
217. *Ἀντὶ δὲ εὐπλείστερον, addo ex MS. *GC.* Pro ἀπίδοσαν πάλιν, MS. *Aloysii* παλαιοὶ tantum.
230. *Λαμπρὸν, addo, ex MS. *Aloysii.*

VARIÆ LECTIONES.

215. Πότνια θεὰ) γρ. πότνα θεὰ, MS. *GC.* vid. Not. in *Textum.*
219. Ἐέλδομαι) γρ. ἔλδομαι, *H. Steph.*
211. Εἰ δ' αὖ τις) γρ. αὖτις, malè, in *Elzevir.* Edit.
222. Στήθεσσιν ἔχων) γρ. στήθεσι φέρων.
226. Σπείους) γρ. σπείους, &c. vid. ad v. 68.

Καλὼ,

Καλλιὼ, ἀργυφέῃ· κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτρην·
Καὶ τότ' Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μήδετο πομπήν.
Δῶκε μὲν οἱ πέλεκυν μέγαν, ἄρμενον ἐν παλάμῃσι,
Χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
Στειλειὴν εὐειδὲς, ἐλαΐνεον, εὖ ἐναρηός·
Δῶκε δ' ἔπειτα σκέπαρνον ἐΰξοον· ἦρχε δ' ὁδοῖο
Νήσου ἐπ' ἐσχατιῆς, ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
Κλήθρη τ', αἴγειρός τ', ἐλάτη τ' ἠν οὐρανομήκης,
Αὖα πάλαι, τεθίκνια, τά οἱ πλώοιεν ἐλαφρῶς.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ δεῖξ', ὅσσα δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
Ἡ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Καλυψὼ, δῖα θεάων·
Αὐτὰρ ὁ τάμνετο δοῦρα· θοῶς δέ οἱ ἤνυτο ἔργον.
Εἴκοσι δ' ἐξέταλε πάντα, πελέκκησεν δ' ἄρα χαλκῷ,
Ξέσσε δ' ὀπιζαμένως, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνε.
Τόφρα δ' ἔνεικε τέρετρα Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Τέτρηνεν δ' ἄρα πάντα, καὶ ἥρμοσεν ἀλλήλοισι·
Γόμφοισιν δ' ἄρα τῷ γε καὶ ἁρμονίῃσιν ἄρηρεν.

Fulchram, auream: capitique impoſuit calyptram:
Et tum *reverâ* Ulyſſi magnanimo apparabat profectionem.
Dedit quidem ei ſecurim magnam, habilem in manibus,
Ferream, utrinque acuminatam: cæterum in ipſâ *erat*
Manubrium perpulchrum, oleaginum, bene inſertum.
Deditque inſuper aſciam politam; & dux erat viæ
Inſulæ ad extremam oram, ubi arbores proceræ enatæ erant,
Clethráque, populuſque, abieſque in cœlum pertingens,
Aridæ dudum, vehementer ſiccæ, quæ ei navigarent leviter.
Cæterùm poſtquam oſtendit, ubi arbores longæ creviſſent,
Rediit quidem domum Calypſo, diva dearum:
Cæterùm ipſe ſcindebat ligna, celeriterque ei abſolvebatur opus:
Viginti quidem dejecit *arbores* ipſas, dolavitque ferro,
Polivitque ſcitè, & ad perpendiculum direxit.
Interea attulit terebras Calypſo diva dearum;
Terebravit igitur omnia & commiſit inter ſe.
Clavis autem illam, *i.e. Ratim* &c. compagibus aptavit.

ΣΧΟΛΙΑ.

232. Καλύπτρην.] Τὸ κάλυμμα τῆ κεφαλῆς.
233. Πομπήν.] Παραπεμψιν.
234. Ἄρμενον.] Ἡρμοσμένον.
235. *Ἀκαχμένον.] Ὀξύ.
236. Στειλειὸν.] Στειλεὸν, ἢ λαβὴ ἢ πλίκιος. Περικαλὲς.] Πάνυ καλόν. Ἐναρηός.] Ἐνηρμοσμένον.
237. *Σκέπαρνον.] Τὸ ἔργον. Ἀφ' τὸ σκάπτειν τὴν ἄρνα. Ἀλλὰ οἱ τέτρα τῷ τύπῳ τὸ δόρυ ἄλλοι λέγουσιν, ἢ μᾶλλον ἀμφίστομον πέλεκυν.
238. Ἐπ' ἰχαλῆς.] Ἐπὶ τὰ ἐσχάτων μερῶν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

240. Αὖα πάλαι, τεθίκνια τά οἱ πλώοιεν ἐλαφρῶς) *Lil. Gyraldus*, De Navigiis, c. 6. probat, Illa Navigia, quæ ex Humidâ materiâ conſtruuntur, non eandem celeritatis Uſum habere, atque quæ ex Aridâ fiunt, exemploque confirmat ex *Cæſare* ſumpto; quod facile concedendum. At quod *Homerus* ἐλάτην, *Abietem*, longis Navigiis commodam facit, id quoque *Theophraſtus* probat, Hiſtor. Plant. l. 5. c. 8. Τὰ μακρὰ πλοῖα, ἐλάτινα ποιοῦσι, ἀφ' κυφότητα.

240. *Ἐξυλημένα, pro ἐξαυλισμένα, emendo, *Heſychii* & *Etymologi* M. auctoritate.

VARIÆ LECTIONES.

236. Ἔναρηὸς) γρ. ἐπαρηὸς, *H. Steph.*
237. Ἔθεσσι) γρ. εὖ ξέσσι, *Euſtath.* fol. 1531. lin. 46.
240. Αὖα πάλαι) γρ. αὖ ἀπάλαι, *Br. Schol.*
244. *Ἐκβαλε.] γρ. ἔμβαλε, *Lovan.* Editt.
248. Γόμφοσιν) γρ. γόμφωσι. *Ibid.* *Ἄρηρεν) γρ. ἄραρεν, *Br. Schol.*

*Οσσον,

Ὅσσον τίς τ' ἔδαφος νηὸς τορνώσεται ἀνὴρ
Φορτίδος εὐρείης, εὖ εἰδὼς τεκτοσυνάων,
Τόσσον ἔπ' εὐρείαν σχεδίην ποιήσατ' Ὀδυσσεύς.
Ἴκελα δ' ἥσας, ἀραρὼν θαμέσι ζαμίνεσι,
Ποίῃ, ἀτὰρ μακρῇσιν ἐπισκενίδεσσι τέλευτα.
Ἐν δ' ἰξὸν ποίει, καὶ ἐπίκελον ἄρμενον αὐτῇ·
Πρὸς δ' ἄρα πηδάλιον ποιήσατο, ὅππῃ ἰθύνοι.
Φράξε δέ μιν ῥίπεσσι λιγαμπελέεσσιν ὀισυΐνῃσι,
Κύμαλος εἰλαρ ἔμεν· πολλὴν δ' ἐπεχεύατο ὕλην.
Τόφρα δὲ φάρε' ἔνεικε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Ἱστία ποιήσασθαι· ὁ δ' εὖ τεχνήσατο καὶ τά·
Ἐν δ' ὑπέρας τε, κάλως τε, πόδας τ' ὀνέδησεν ἐν αὐτῇ.
Μοχλοῖσιν δ' ἄρα τιὶ γε κατείρυσεν εἰς ἅλα δῖαν.
Τέτρατον ἦμαρ ἔην, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα·

Quantum quisque fundum navis circumscribat faber
Onerariæ latæ, bene peritus fabrilis *artis*;
In tantum latam ratem confecit Ulysses.
Tabulata verò erigens, compingens frequentibus crabibus
Faciebat, cæterùm longis asseribus perficiebat:
Inque malum fecit, & antennam congruentem ei:
Præterea temonem fabricavit, ut gubernaret.
Communivit quoque ipsam cratibus undique salignis,
Fluctuum obstaculum ut forent; multam autem ingessit materiam:
Interea verò lintea attulit Calypso, diva dearum,
Velis conficiendis, ille autem benè confecit & ista:
Et rudentes antennarum & veli funes pedesque ligavit in eâ.
Vectibus demùm hanc deduxit in mare vastum.
Quartus dies erat, & ei absoluta sunt omnia:

ΣΧΟΛΙΑ.

ληλα· ἢ παντάλοις, ἢ πλατέσιν ἐπιέρεσι, ἢ σφήναις. Ἁρμονίῃσιν.] Ἁρμονίαις. Ἄερσεν.] Ἤρμοσεν· γράφει καὶ ἄειρεν.

249. Ἔδαφος νηός.] Τὸ κατώτατον κῦτος τῆς νηός. Τορνώσεται.] * Περιγράψει.

250. Φορτίδος.] Φορτηγοῦ, ἢ ἐλκυσθοῦς καλωδίοις. Τεκτοσυνάων.] Τῆς περὶ τὸ τεκτονικὸν ἐμπειρίας.

252. Ἀραρὼν.] Ἁρμόσας. Θαμέσι.] Πυκνοῖς, στιφροῖσιν. Ἐπαμήσεται.] Τοῖς ἐπιμήκεσι ξύλοις, ἃ παραπήγνυται τοῖς ἐκτὸς ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν πρὸς τὸ ἐρείδειν· ἢ τοῖς ὀρθοῖς ξύλοις, οἷς τὰ πηδάλια ἐμπήγνυται.

253. Ἐπισκενίδεσσι.] Ταῖς ἀραιοβραχίοις σανίσι, καλῶς μεζόσιν ἢ γ', οἷον ἐπισκενίδεσι, ταῖς ἐπικειμέναις δοκοῖς. Τελεύτα.] Ἐπλείσε, ἐπλήρου.

254. Ἐπίκελον.] Τῷ κεραίαν, τὸ πλάγιον ξύλον ἢ ἱστῷ, ᾧ προσδίδει τὰ ἄρμενα.

255. Πηδάλιον.] Κώπην. Ἰθύνοι.] Ἐπ' εὐθείας ἄγοι, κυβερνᾷ.

256. Ῥίπεσσι.] Πλέγμασι * ψιαθώδεσιν. Διαμπερέες.] Διὰ παντὸς, δι' ὅλου. Οἰσυΐνῃσιν.] Ταῖς τῆς ἰτέας ῥάβδοις, ἤ ἐστι καλάδοις, ἢ ἀπὸ οἰσυῶν, ἤ ἐστιν ἡμαντῶδες φυτόν.

257. Εἶλαρ.] Ἀσφάλειαν· ἢ κώλυμα καὶ φυλακήν. Ἐπιχεύατο ὕλην.] Ἔρεισμα τῆς σχεδίας.

258. Φάρεα,] Ὀθόνας.

259. Τεχνήσατο.] Εἰργάσατο.

260. Ὑπέρας.] Τὰς ἐκ δ' ἄκρου τῆς ὀθόνης ἐξημμένας κάλως· ἢ τὰς τροχιλίας. Κάλως.] Τὰ σχοινία· δι' ὧν ἀνάγεται καὶ καθάγεται ἡ κεραία. Πόδας.] Τὰς πόδας τὰς κάτωθεν συνέχοντας τῷ ὀθόνῃ· ἢ τὰς μεταγωγὰς δ' κέρατος· ἔτεροι δ' * φασὶ σχοινία, οἷς συνέχεται ἀπὸ πρώρας καὶ ἀπὸ πρύμνας, ἢ ἰσὶς· ἢ τὰ ἑκατέρωθεν διδύμια τοῖς ἁρμένοις σχοινία.

261. Κατείρυσεν.] Καθείλκυσεν.

NOTÆ.

262. Τέτρατον ἦμαρ ἔην) Mirum, *Clement. Alexandrin.* Stromat. l. 5. & *Euseb.* Evangel. Præparat. l. 13. c. 13. ἕβδομον, pro τέταρτον, hic legi dicere. Tum certè, nisi pia fraus sit, etiam in sequenti versu, pro. Τῷ δ' ἄρα πέμπτῳ πέμπε', legendum, Ὀγδοάτῳ δ' ἄρα πέμπε'.

NOTÆ IN SCHOLIA.

249. * Περιγράψει), ita *Aloysii* MS. olim Περιγράψειεν.

256. Ῥίπεσσι) * Πλέγμασι ψιαθώδεσιν &c. Ità pro τοῖς τ' ἰτέας ῥάβδοις, ὅ ἐστι καλάδοις, ἢ ἀπὸ οἰσυῶν, ὅ ἐστιν ἡμαντῶδες φυτὸν, supplevi & ordinavi, ex Duobus toties laudatis MSS. excepto, quòd ψιαθοειδέσιν illic, vox minùs Prosæ conveniens & οἰσυϊνῶν, *Adjectivum*, &c. Vid. *Hesych.* v. Ῥίπεσσιν, & v. Οἰσυΐνῃσιν & *Eustath.* fol. 1533. lin. 50.

260. Πόδας) In hoc *Scholio*, MS. * φα. Codd. Impressi per Φορεὰ extulerunt. Lego * φασὶ, idque ex auctoritate *Eustathii*, fol. 1534. lin. 28.

VARIÆ LECTIONES.

251. Εὐρείῃσι) γρ. εὐρείῃς, ex Errore, quòd præcesserit εὐρείης. Vid. ad v. 163.

257. Πολλὴν ἐπιχεύατο ὕλην) γρ. πολλὴ ἐπιχύσθω ὕλη. MS. *GC.* & *Et Schol.*

262. Τέτρατον) γρ. ἕβδομον, vid. Not. in *Textum*.

Τῷ

Τῷ δ' ἄρα πέμπτῳ πέμπ' ἀπὸ νήσου δῖα Καλυψὼ,
Εἵματά τ' ἀμφιέσασα θυώδεα, καὶ λύσασα.
Ἐν δέ οἱ ἀσκὸν ἔθηκε θεὰ μέλανος οἴνοιο
Τὸν ἕτερον, ἕτερον δ' ὕδατος μέγαν· ἐν δὲ καὶ κῖα
Κωρύκῳ, ἐν δέ οἱ ὄψα πίθῃ μυοεικέα πολλά·
Οὖρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρόν τε.
Γηθόσυνος δ' ἔρῳ πέτασ' ἱστία δῖος Ὀδυσσεύς·
Αὐτὰρ ὁ πηδαλίῳ ἰθύνετο τεχνηέντως
Ἥμενος· οὐδέ οἱ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτε,
Πληϊάδας τ' ἐσορῶντι, καὶ ὀψὲ δύοντα Βοώτην,
Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἅμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν,
Ἥ τ' αὐτῆ στρέφεται, καί τ' Ὠρίωνα δοκεύει·
Οἴη δ' ἄμμορος ἐστὶ λοετρῶν Ὠκεανοῖο.

Quinto itaque demisit ab insulâ diva Calypso,
vestésque indutum odoratas, & lavatum.
Imposuit autem utrem dea nigri vini
Unum, alterumque aquæ magnum, & viatica
In perâ; item ei posuit obsonia vires-firmantia plurima:
Ventum insuper præmisit innocuum placidumque.
Lætus igitur vento secundo extendit vela divus Ulysses;
Cæterùm ipse temonem gubernabat artificiosè
Sedens: neque ei somnus palpebris incidebat,
Pleiadásque contemplanti, & tardè occidentem Booten,
Ursamque, quam & Currum cognomento vocant,
Quæ ibidem vertitur, atque Orionem observat:
Sola verò expers est aquarum Oceani.

ΣΧΟΛΙΑ.

264. Ἀμφιέσασα.] Ἐνδύσασα. θυώδεα.] Εὐώδη.

266. Ἥια.] Ἐφόδια, ἄλφιτα.

267. Κωρύκῳ.] Τῷ ὑλακῷ. Μυοεικέα.] Περσικῶν, ἀρέσκοντα τῇ ψυχῇ, ἀγαθά.

269. Πέπτωκεν.] Ἤπλωσεν.

270. Ἰθύνετο.] Ἐπ' εὐθείας ἦγεν, οὐκ ἐβόρνα. Τεχνηέντως.] Ἐπιστημόνως.

271. Ἥμενος.] Καθήμενος.

272. Πληϊάδας.] Ἑπτὰ ἀστέρας σωματικούς, * κατ' ὀφθαλμὸν δὲ Ταύρου κειμένους, ὧν οἱ ἐξ μόνοι φαίνονται. Ὀψὲ δύοντα Βοώτην.] Τότε μάλιστα δύει ἀρχομένου τοῦ βορέου. Ὀψὲ δύοντα.] Μετὰ πολὺν χρόνον τῆς σωματικῆς δύσεως. καὶ γὰρ ὁ Ἄρκτος, Τέτρωται δὲ μοίρας ἀμυδὰς καλιόντι Βοώτῃ Ὠκεανὸς δύεται· συγκαθαφίεται δὲ τέτρασι ζωδίοις, Σκορπίῳ, ἀφ' οὗ ἄρχεται, Τοξότῃ, Αἰγοκέρῳ, Ὑδροχόῳ, ἐφ' οὗ λήγει. Βοώτην.] Ὁ Βοώτης καὶ Ἀρτοφύλαξ καλεῖται. καὶ δοκεῖ εἶναι ὁ Ἰκάριος. Βοώτης δὲ λέγεται, ὅτι κατὰ τὴν ἐπιτολὴν αὐτοῦ βοηλατεῖσθαι ἐδόκουν· ἢ ἐπεὶ ὁ Ἰκάριος ἐπὶ ἁμαξῶν περιέκομιζε τὸν οἶνον.

273. Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἅμαξαν.] Καὶ ἅμαξαν καλεῖται ἡ Ἄρκτος. Ἐπὶ ὁκτὼ ποσὶ ἀστέρων * ἀστέρων τὸ μὲν πλησίον χήμαλι κειμένων, καὶ τὸ ἀφεξῆς τελῶν ὥσπερ ἐκ τροχῶν ἐξ ῥυμοῦ ἁμάξης χῆμα διαπλεῖται. Ἐπίκλησιν.] Ἐπωνυμίαν.

NOTÆ.

264. Εἵματά τ' ἀμφιέσασα θυώδεα) Vid. ad v. 60.

265. Μέλανος οἴνοιο) *Ultima* δ μελανος producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, & ante *Acutum*.

266. Ἕτερον δ' ὕδατος μέγαν) Hoc prudenter dixit, quia multò largior haustus *Aquæ*, quàm *Vini*; ut *Menander*, Τρεῖς ὕδατος· οἶνος δ' εἷς μόνος. *Hesiod.* Τρὶς δ' ὕδατος σχεῖν, τὸ δ τέταρτον ἴμεν οἶνον. *Homerus*, Ἐν δ' ἅπας ἐμπλήσας ὑδατος ἀνὰ εἴκοσι μέτρα. *Ibid.* Ἐν δ ἔθηκε) In *Scansione* considerandum, quasi ϝεν scriberetur, ut ad β'. v. 289. & v. 346.

268. Οὖρον δ πρόεηκεν) Hic locus, Ἀσκληπιὸς παρὰ Καλυψοῖ, vocatur à *Pausaniâ* fol. 238. lin. 23.

271. Κέλης δ' ὡς ἵππον ἐλαύνων) Qui privis equis currerent, κέλητες vocati; undè & priscum *Celeris* nomen; ut *Equites* sub *Romulo* dicti: ut *Scaliger*. Vox ducta à κέλλω, τοχίως βαδίζω· ἢ παρὰ τὸ διεκελισμένον πως προβαίνειν εἰς τὸ ἵππον, ut *Eustath.* fol. 1038. lin. 10.

274. Ἥ τ' αὐτῆ στρέφεται) Vid. ad *Iliad.* σ'. v. 488. ubi & hic locus.

NOTÆ IN SCHOLIA.

272. Πληϊάδας) Pro * κατ' ἀρὰν δ Ταύρου, pro quo legendum ἀρὰν δ Ταύρου, ut *Eustathius*, aut potiùs πλάγιαν, ut *Br. Schol.* ad *Iliad.* τ'. v. 486. confer *Br. Schol.* ad *Odyss.* μ'. v. 63. MS. ὀμοῦ habet, quod ego ὀφθαλμὸν scribo, ut *Ovid.* Fastor. l. IV. Ore micant *Tauri* septem radiantia flammis Sydera.

273. * Ἀστέρων τὸ μὲν πλησίον χήμαλι κειμένων) Hæc verba, malè olim omissa, ex 2 MSS. restituo. Huc refer *Theon* in *Arat*, p. 7.

VARIÆ LECTIONES.

263. Τῷ δ' ἄρα πέμπτῳ πέμπ') γρ. Ὀγδάτῳ δ' ἄρα πέμπτ' & ὀγδ. ὀΐ ἐ πέμπτ', ut ad v. præcedent.

Tum

Τῷ γὰρ δὴ μὲν ἄνωγε Καλυψὼ δῖα θεάων,
Ποντοπορεύεσθαι ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἔχοντα.
Ἑπτακαιδέκατον μὲν πλέεν ἤματα ποντοπορεύων,
Ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα
Γαίης Φαιήκων, ὅθι τ' ἄσχιστον πέλεν αὐτῷ·
Εἴσατο δ', ὡς ὅτε ῥινὸν ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ.
Τόνδ' ἐξ Αἰθιόπων ἀνιὼν κρείων Ἐνοσίχθων,
Τηλόθεν ἐκ Σολύμων ὀρέων ἴδεν· εἴσατο γάρ οἱ
Πόντον ἐπιπλείων· ὁ δ' ἐχώσατο κηρόθι μᾶλλον·
Κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμὸν,
Ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ μετεβήλυσαν θεοὶ ἄλλως
Ἀμφ' Ὀδυσῆϊ, ἐμεῖο μετ' Αἰθιόπεσσιν ἐόντος·
Καὶ δὴ Φαιήκων γαίῃ ἐχεδόν, ἔνθα οἱ αἶσα
Ἐκφυγέειν μέγα πεῖρας ὀιζύος, ἣ μιν ἰκάνῃ·
Ἀλλ' ἔτι μήν μιν φημὶ ἄδην ἐλάαν κακότητος.
Ὣς εἰπὼν, σύναγεν νεφέλας, ἐτάραξε δὲ πόντον,

For him indeed had commanded Calypso divine among goddesses,
To navigate Ponto-ward on the left hand having.
Seventeen indeed days he navigated, making navigable sea,
But on the eighteenth appeared mountains umbrous
Of land Phæacum, where to him nearest was
And he appeared, as when cloud in ethereal ponto.
Hunc ex Æthiopia veniens potens Enosichthon,
Procul ex Solymis montibus conspexit: visus enim erat ei
Pontum navigans: hic ergò efferbuit corde vehementius:
Movensque caput ad suum dixit animum,
O Dii, profectò jam consultârunt dii aliter
De Ulysse, cùm ego apud Æthiopas essem:
Atque adeò Phæacum terræ propè est: ubi ei fatum est
Effugere magnam metam ærumnarum, quæ ipsum occupant.
Verum adhuc ipsum puto satis miseriarum subiturum.
Sic loquutus, collegit nubes, & commovit pontum,

ΣΧΟΛΙΑ.

276. Τῷ γὰρ δὴ μὲν.] Πρὸς τοῦτον γὰρ δὴ αὐτόν.

277. Ποντοπορεύεσθαι.] Πρὸς τὸ θαλάσσαν ἀεὶ περαιοῦσθαι καὶ πλέειν.

280. Ἄσχιστον δέ.] Τὸ ἐγγύτερον.

281. Εἴσατο δ' ὡς ὅτε ῥινόν.] Εἰ μὲ ῥινὸν ἀναγνωσόμεθα, ἐφάνη, ὡς ἀσπὶς, ὃ ἐστι βύρσα· εἰ δὲ ἑλινὸν, ἴσως συκέα· οἱ δὲ λέγουσιν Ἰωνικῶς ἕλινον λέγειν τὸ *ἀχλύν· ἐφάνη ἂν, ὡς ἀχλὺς, ἡ γῆ. Εἴσατο. | Ἐφάνη, ἔδοξεν.

283. Σολύμων.] Σόλυμα ὄρη τῆς Πισιδίας.

285. Κάρη.] Τὸ κεφαλὴ. Προτὶ ὅν.] Πρὸς τὸ ἑαυτῷ. Μυθήσατο.] Εἶπεν.

286. Μετεβήλυσαν.] Μετέγνωσαν.

289. Πεῖρας.] Ἤτοι τὸ πέρας, τὸ τέλος· ἢ τὸ λιπαρὸν καὶ ἀκμάζον.

290. Ἄδην.] Ἀφρόνως. Ἐλάαν κακότητος.] Κόρον ἔχειν τῆς κακίας.

291. Σύναγεν νεφέλας.] Πρὸς ἀνθρώπους πάντες πάντων ἐξαπίνης ἔχεσθαι.

NOTÆ.

283. Σολύμων ὀρέων ἴδεν· εἴσατο γάρ οἱ) *Florentin. Hervagian. Stephan. Castellion. Elzevirian.* Edit. εἶδεν habent, non sine Versûs detrimento: Legendum ἴδεν, ut *Lovaniana, Spondaniana* & *Romana Eustathii*; quare *Henr. Stephan* debuit saltem inter *Var. Lect.* hanc quoque agnoscere. *Solymi* autem Populus *Lyciæ* conterminus, ut *Pindari* Scholiast. ad Olympionic. 13. v. 129. à Monte *Solymo*, aliàs dicti *Pisidæ*, *Plinio* & *Stephano*. Vid. *Strabon.* & *Herodot.* l. 1. c. 173. *Eustath.* fol. 489. lin. 7.

288. Καὶ δὴ Φαιήκων γαίῃ χεδὸν) Ἰπακτικὸν, Ὀδυσεύς ἐστι. *Genitivus* & *Dativus* ad χεδὸν retertur, hic potiùs γαίῃ legendum, quàm γαίης ob σ' sequens in χεδόν. Vid. ad *Var. Lect.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

281. *Ἀχλὺν, pro corrupto ἀρχὴν, vidit hìc olim ponendum *Meric. Casaubon.* De nuperâ *Homeri* Editione, p. 66. quod & sequentia *Scholii* verba confirmant: etiam, ut nunc video, Duo MSS. nostra; quare ἀρχὴν rejicio. Lego, ἑλινὸν, pro ἑλινεὸν, & ἕλινον, pro ῥινὸν ex *Hesychio*, Ἕλινον) Νέφος.

291. *Scholii* hujus verba per se satis obscura, ità explico. Miretur aliquis, quomodo *Neptunus* dicatur συνάγειν νεφέλας, cùm *Jupiter* sit proprie νεφεληγερέτης; *Scholiastes* ait, Πρὸς ἀνθρώπους, οἱ πάντες θεοὶ

VARIÆ LECTIONES.

278. Ἑπτακαιδέκατον) γρ. ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα.

281. Ὡς ὅτε ῥινὸν) γρ. ὡς ὅτ' ἐρινὸν, *Br. Schol.* Vid. Not. in *Textum*.

283. Ἴδεν) γρ. εἶδεν, vid. Not. in *Textum*.

284. Ἐπιπλείων) γρ. ἐπιπλώων, *H. Steph.*

288. Γαίῃ χεδὸν) γρ. γαίης χεδὸν, γαῖα χεδόν. Nam γαίῃ malè in *Nominat.*

289 Πεῖρας) γρ. πεῖρα, *H. Steph.*

290. Φημὶ ἄδην) γρ. φήμ' ἄδδην, vid. ad ε'. v. 203.

Χερσὶ

Χερσὶ τελάσσαν ἐλών· πάσας δ' ὀρόθυνεν ἀέλλας
Παντοίων ἀνέμων· σὺν δὴ νεφέεσσι κάλυψε
Γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' ἐξαπίνης νύξ.
Σὺν δ' Εὖρός τε Νότος τ' ἔπεσε, Ζέφυρός τε δυσαὴς,
Καὶ Βορέης αἰθρηγενέτης, μέγα κῦμα κυλίνδων.
Καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν,
Ὤ μοι ἐγὼ δειλὸς, τί νύ μοι μήκιστα γένηται;
Δείδω, μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα εἶπεν,
Ἣ μ' ἔφαθ' ὃν πόντῳ, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι,
Ἄλγε' ἀναπλήσειν· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
Οἷοισιν νεφέεσσι περιστέφει οὐρανὸν εὐρὺν
Ζεὺς, ἐτάραξε δὲ πόντον, ἐπισπέρχουσι δ' ἄελλαι
Παντοίων ἀνέμων· νῦν μοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.
Τρὶς μάκαρες Δαναοὶ, καὶ τετράκις, οἵ τότ' ὄλοντο
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, χάριν Ἀτρεΐδῃσι φέροντες.
Ὡς δὴ ἔγωγ' ὄφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν
Ἤματι τῷ, ὅτε μοι πλεῖστοι χαλκήρεα δοῦρα

Manibus tridente capto: omnes verò concitavit procellas
Omnium ventorum; nubibus utique operuit
Terram simul & pontum; ingruebat adeò à cœlo nox.
Unà Eurúsque Notúsque ruebat, Zephyruſque vehemens,
Et Boreas frigidus, ingentem fluctum provolvens.
Et tunc Ulyſſis ſolvebantur genua & amicum pectus;
Triſtatuſque dixit ad ſuum magnanimum animum,
" Heu me miſerum, quid mecum tandem fiet?
" Vereor, ne jam omnia dea vera dixerit,
" Quæ me dicebat in mari, priuſquam in patriam terram pervenirem,
" Dolores impleturum eſſe: ea certè nunc omnia perficiuntur.
" Qualibus nubibus coronat cælum latum
" Jupiter! commovitque mare! ingruunt verò procellæ
" Omnium ventorum: nunc mihi repoſitum certum exitium.
" Ter beati Græci & quater, qui quondam perierunt,
" Trojâ in latâ, Atridis gratificantes.
" Utinam ego debuiſſem mori, & fatum aſſequi
" Die illo, quando mihi plurimi ſerratas haſtas

ΣΧΟΛΙΑ.

292. Τελάσσαν ἐλών.] Εὐσχημόνως πρὸς τὸ κινῆσαι. φέρεσθαι γὰρ εἶχεν ἀχώριστον. Ὀρόθυνεν.] Ἐπέσεγξε, συνήγαγε.

294. Ὀρώρει.] Ἐκινεῖτο, παρωρμᾶτο. Νύξ.] Σκότος.

295. Δυσαὴς.] Δύσπνους, ἢ λαὶ δυσμῶν πνέων· ἢ διπλοῦς καθὼ τὸ πνεῖν· καὶ γὰρ ἀναψύχει τοὺς ἀνθρώπους.

296. Αἰθρηγενέτης.] Αἰθρίαν καὶ εὐδίαν ποιῶν· ἢ αἰθρηγενὴς ποιῶν, ὅ ἐστι παίζων.

297. Λύτο.] Ἀντὶ τοῦ, ἐλύθη.

299. Δειλὸς.] Δείλαιος, δυσυχής. Τί νύ μοι μήκιστα γένηται;] Τίνα μοὶ τούτων δύναται χείρονα γενέσθαι;

NOTÆ IN

297. Καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα) *Livius Andronicus* in *Odyſſeâ*. Igitur demùm *Ulyxi* cor fixit præ pavore. Vid. *Servium* in Æn. l. 1. v. 96. Vid. ad Δ. v. 703. ubi *Meibomii* Lectio exploſa.

306. Τρὶς μάκαρες Δαναοὶ καὶ τετράκις) Hos Ver-

πάντων ἐξουσίαν ἔχουσιν. Ità *Minerva* in *Græcos* ex *Trojâ* redeuntes fulmine uſa eſt. *Pallaſne exurere claſſem Argivûm*, &c.

299. Τί νυ βείομαι, lego ex *Homer.* χ'. v. 431.

VARIÆ LECTIONES.

295. Τ' ἔπεσε) χρ. τ' ἔπεσεν, & τὸ πίσειν, *H. Steph. Ib.* Δυσαὴς) χρ. δισαὴς, *Br. Schol.* ut per διπλοῦς, &c. patet.

297. Λύτο) χρ. λῦτο, vid. ad Δ. v. 703.

SCHOLIA.

non obſtante MSto & Codd. *Impreſſ.* qui legunt βίομαι.

305. Νῦν μοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος) Τοῦτό ἐστιν, ἀντὶ θανάσιμος, ità ex MS. *Σῶς, νημερτὴς, & hoc ex *Aloyſ.* MS.

299. Τί νυ) χρ. τίνα, *Br. Schol. Ibid.* Μήκιστα) χρ. μάκιστα, *Br. Schol.* & MS. *GC.*

308. Ὡς δὴ) χρ. ἐς δὴ, *H. Steph.*

Τρῶες ἐπέρριψαν περὶ Πηλείωνι θανόντι.
Τῷ κ' ἔλαχον πτερέων, καί μιν κλέος ἦγον Ἀχαιοί.
Νῦν δέ με λιγαλέῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἁλῶναι.
Ὡς ἄρα μὶν εἰπόντ' ἔλασεν μέγα κῦμα καθ' ἄκρης,
Δεινὸν ἐπεστύμφον, περὶ δ' ἅλιτο ἐλέλιξεν.
Τῆλε δ' ἀπὸ σχεδίης αὐτὸς πέσε, πηδάλιον δὲ
Ἐκ χειρῶν προέηκε· μέσον δέ οἱ ἶφι ἔαξε
Δεινὴ μισγομένων ἀνέμων ἐλθοῦσα θύελλα.
Τηλοῦ δὲ σπεῖρον τε ἐπίκριον ἔμπεσε πόντῳ,
Τόνδ' ἄρ' ὑπόδρυχα ἦκε πολὺν χρόνον· οὐδέ δυνάθη
Αἶψα μάλ' ἀνασχεθέειν, μεγάλῳ ὑπὸ κύματος ὁρμῇς·
Εἵματα γάρ ῥ' ἐβάρυνε, τά οἱ πόρε δῖα Καλυψώ·
Ὀψὲ δὲ δή ῥ' ἀνέδυ, γόμαλος δ' ἐξέπτυσεν ἅλμην
Πικρὴν, ἥ οἱ πολλὴ ἀπὸ κροτὸς κελάρυζεν.
Ἀλλ' οὐδ' ὡς σχεδίης ἐπελήθετο, τειρόμενός περ,
Ἀλλὰ μεθορμηθεὶς ἐν κύμασιν, ἐλλάβεθ' αὐτῆς·
Ἐν μέσῃ δὲ κάθιζε, τέλος θανάτου ἀλεείνων.
Τὴν δ' ἐφορᾷ μέγα κῦμα κατ' ῥόον ἔνθα καὶ ἔνθα.
Ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης φορέῃσιν ἀκάνθας
Ἀμπεδίον, πυκιναὶ δὲ πρὸς ἀλλήλῃσιν ἔχονται·
Ὡς τὴν ἀμπέλαγος ἄνεμοι φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα.

" Troës contorserunt circa Achillem mortuum;
" Tum sortitus essem parentalia, & meam gloriam celebrâssent Græci:
" Nunc me tristi morte decretum est perire.
Sic certè ipsum loquutum pepulit ingens fluctus à vertice,
Horrendùm irruens, invertítque prorsus ratem.
Longè verò à rate excidit, clavúmque
Ex manibus projecit, medium verò malum ei fregit
Horrenda commixtorum ventorum irruens procella.
Longè itaque velum & antenna incidit ponto,
Illum sub aquâ detinuit longo tempore; neque potuit
Valdè statim emergere, magni sub fluctûs impetu:
Vestes enim gravabant, quas illi præbuerat diva Calypso.
Tandem tamen emersit, & ex ore evomuit salsuginem
Amaram, quæ ei copiosa à capite defluebat.
Sed neque sic ratis oblitus est, tametsi afflictus,
Verùm impetu facto in fluctibus apprehendit eam:
In medio autem sedit, finem mortis effugiens.
Hanc ferebat ingens fluctus per undarum impetum huc atque illuc.
Quemadmodum quoties autumnalis Boreas fert spinas
Per campos, densæ autem invicem cohærent:
Sic illam per mare venti ferebant huc atque illuc.

ΣΧΟΛΙΑ.

310. Περὶ Πηλείωνι θανόντι.] Ἴσως ἀφ' τοῦ Θέτιν, ἣ Ἀχιλλέως ἐμνήσθη.
311. Τῷ κεν.] Οὕτω δ' ἄν. Ἔλαχον.] Ἔτυχον, ἐξιώθην. Ἦγον.] Διέφερον, διεδίδοσαν.
312. Λυγαλέῳ.] Ἀδέξῳ, ἢ ἀδιωάτῳ, ἢ τῷ δι' ὕδατος. Εἵμαρτο.] Πέπρωτο. Ἁλῶναι.] Ἀποθανεῖν.
313. Ἔλασεν.] Ἔπεισεν, συνέκρουσεν, ἔπληξεν. Κατ' ἄκρης.] Κατὰ κεφαλῆς· ἢ ἀντὶ τοῦ ὅλον· κατ' ἄκρας πόλιν ἑλεῖν, φασί.
314. Ἐλέλιξεν.] Ἔσεισεν.
316. Προέηκεν.] Ἀφῆκεν, ἐξέβασεν.
318. Σπεῖρον.] Νῦν τὸ ἄρμενον.

ΝΟΤΑ.

323. Κελάρυζεν) Ità *Textum* restituo, ità olim *Florentina*, *Aldina*, & *Lovaniana* &c. *H. Stephanus* κελάρυσε, per errorem prieli, & multa ejusmodi; hinc alii usque ad *Elzevir.* &c.
325. Ἐλλάβεθ' αὐτῆς) Vid. ad *Iliad.* ε'. v. 83. & ad *Odyss.* η'. v. 145. Ἐλάβεθο, *Br. Schol.*

VARIÆ LECTIONES.

323. Πολλὴ) γρ. πολλόν. *H. Steph.* *Ibid.* Κελάρυζεν) γρ. κελάρυσεν, *H. Steph.* Vid. Not. in *Textum.*
319. Ὑπόβρυχα.] Ὑποβρύχιον· βάλλει δὲ λέγειν τὸ καταδεδυκότα εἰς τὸ ὕδωρ.
320. Ἀνασχεθέειν.] Ἧτοι ἀνῆξαι, ἢ ἀνελθεῖν.
323. Κροτός.] Κεφαλῆς. Κελάρυζεν.] Μᾶλλον ἦκε ἔῤῥει.
324. Τειρόμενος περ.] Καὶ καταπονούμενος.
325. Ἐλάβετο.] Ἐπιλάβετο, κατέχει.
326. Τήλοσε θανάτοιο | Τῆ θανάτῳ.
327. Κατὰ ῥόον.] Κατὰ τὸ ῥεῦμα.
328. Ὀπωρινός.] Ὁ ἐν τῇ καιρῷ τῆ ὀπώρας, ὅ ἐστιν ἐν τῇ θέρει πνέων. Φορέῃσι.] Φέρει, κυφίζει.
329. Ἔχονται.] Ἀντέχοντα.

NOTÆ.

329. Ἀμπεδίον) *H. Steph.* ἀν πεδίον, nè notatâ aliâ *Lectione*; cùm tamen *Florentina* omnium vetustissima legat ἀμπεδίον, ut & *Aldina* & *Eustath.* & in sequenti Versu ἀμπέλαγος, quæ vera est *Lectio*, & in *Iliade* ferè perpetua, ut ad *Iliad.* ε'. v. 87.
330. Ἀμπέλαγος) Vid. ad Not. præcedent.

VARIÆ LECTIONES.

329. Ἀμπεδίον) γρ. ἀν πεδίον, vid. Not. in *Textum.*
330. Ἀμπέλαγος) γρ. ἀν πέλαγος, vid. ut supra.

Ἄλλοτε

Ἄλλοτε μὲν τε Νότος Βορέῃ προβάλεσκε φέρεσθαι,
Ἄλλοτε δ' αὖτ' Εὖρος Ζεφύρῳ εἴξασκε διώκειν.
Τόνδε ἴδεν Κάδμου θυγάτηρ, καλλίσφυρος Ἰνὼ,
Λευκοθέη, ἣ πρὶν μὲν ἦεν βροτὸς αὐδήεσσα,
Νῦν δ' ἁλὸς ἐν πελάγεσσι θεῶν ἔξ ἔμμορε τιμῆς.
Ἣ ῥ' Ὀδυσῆι ἐλέησεν ἀλώμενον, ἄλγε' ἔχοντα,
Αἰθυίῃ δ' εἰκυῖα ποτῇ ἀνεδύσατο λίμνης.
Ἵζε δ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου, εἶπέ τε μῦθον,
Κάμμορε, πῶς τοι ὧδε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Ὠδύσατ' ὀκπάγλως, ὅτι τοι κακὰ πολλὰ φυτεύει;
Οὐ μὲν δή σε καθαφθίσει, μάλα περ μεμεναίνων.
Ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρξαι, δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν,
Εἵματα ταῦτ' ἀποδὺς, σχεδίην ἀνέμοισι φέρεσθαι
Κάλλιπ'· ἀτὰρ χείρεσσι νέων, ἐπιμαίεο νόστου
Γαίης Φαιήκων, ὅθι τοι μοῖρ' ἐστὶν ἀλύξαι.
Τῇ δὲ τόδε κρήδεμνον ἐμὸν φέρεο τάνυσσαι

Interdum quidem Notus Boreæ objectabat, ut ferret,
Interdum vero rursus Eurus Zephyro cessit, ut persequeretur.
Hunc vidit Cadmi filia, pulchris-talis Ino,
Leucothea, quæ antè quidem erat mortalis terrestris;
Nunc vero maris in fluctibus deorum sortita erat honorem.
Hæc Ulyssem miserta erat vagabundum, dolores habentem;
Mergo verò assimilis volatu emersit è gurgite,
Seditque in rate, & ipsum sermone alloquuta est,
" Infelix, quid tibi sic Neptunus terram concutiens
" Iratus est ferociter, quòd tibi mala multa ingerit?
" Nequaquam tamen te perdet, licet hoc summoperè studens.
" Sed certè sic fac, videris mihi non desipere,
" Vestibus his exutis, ratem ventis ferre
" Derelinque; cæterùm manibus natans quære reditum
" Ad terram Phæacum, ubi tibi fatum est effugere.
" Accipe etiam hanc vittam & sub pectore extendas

ΣΧΟΛΙΑ.

331. Προβάλεσκε.] Προεβάλετο, ἄθη.
332. Εἴξασκε.] Παρεχώρει.
333. Τὸν δ' ἴδεν Κάδμου θυγάτηρ.] Ἐλεεῖ αὐτὸν, ὡς ἄνθρωπον γνωρίμην, Ἰνὼ, ἣ ὅτε ἦν φιλογύνης ὁ Ὀδυσσεὺς, ἡ δὲ ἀφ' ἧς τ' Ἀθάμαντα ἐδυσύχησεν· σὺν συναλιεῦται δὲ τῷ Ποσειδῶνι. Καλλίσφυρος.] Καλὰ σφύρα ἔχουσα, ὁ ἐστι πόδας.
334. Λευκοθέη.] Λευκοθέα σπλήθη ἡ Ἰνὼ, ἀπὸ δὲ θεῶσαι, ὅ ἐστι δραμεῖν, ἀφ' ὧν λεγομένη Λευκοῦ πεδίου τοῦ Μιλησίου. Αὐδήεσσα.] Ἦτοι ἀφιβόητος ἀφ' οὗ συμβάντος· ἢ ἐπὶ οἱ ἄνθρωποι φωνήεντες πρὸς τὰ ἄλλα ζῶα· Πρὶν ἐδήεσσα.] Ἡ ἐπίγειος πρότ.
335. Ἐξέμμορε τιμῆς.] Μοῖραν ἔχει τιμῆς.
337. Αἰθυίῃ δ' εἰκυῖα ποτῇ.] Σὺν τῷ ν γραπτέον,

ἵν' ᾖ πῆσιν, ὡς τῷ ὁρμῶ ἀπελλαττομένῃ μὴ τι εἰκαιον τῇ αἰθυίᾳ, ὡς καὶ ἡ Ἀθηνᾶ. Ὄρνις δ', ὡς ἀνόπτως διέπτατο, καὶ, Φιλόη εἰδομένη. αἰθυῖα ἢ εἶδος ὀρνέου θαλασσίου. Ποτῇ, ἢ ποτῇ.] Τῷ πῆσιν, τῇ πλησ.
340. Ὠδύσατο.] Ὠργίσθη. Ἐκπάγλως.] Πάνυ ἐξόχως.
341. Καθαφθίσῃ.] Φθαρῆναι ποιήσῃ.
342. Ἔρξαι.] Πεῖσον. ἀπαρέμφατον, ἀντὶ προστακτικοῦ. Δοκεῖς.] Δοκεῖς, νομίζῃ. Οὐκ ἀπινύσσειν.] Οὐκ εἶναι ἀσύνετον.
344. Κάλλιπε.] Καβάλιπε, ἔασον. Νέων.] Νηχόμενον, κολυμβῶν. Ἐπιμαίεο.] Ἐφίεσο, ἐφικνοῦ.
345. Ἀλύξαι.] Ἐκφυγεῖν.
346. Τῇ.] Λαβὲ, δωρικῶς. Κρήδεμνον.] Κεφαλόδεσμον. Τάνυσσαι.] Ἁπλῶσαι, ἀντὶ δὲ ἅπλωσον.

NOTÆ.

334. Ἣ ῥ' ἦεν μὲν ἔπειτα βροτὸς αὐδήεσσα) Quùm neque θεὸς ἦσα, αὐδῆς ἱστορεῖσθω, ut mox videbimus, suspicor hoc certè loco legendum, ἐδήεσσα, quam vocem *Br. Schol.* per τὸ ἐπίγειον exponunt. Hæc sanè *Lectio* semper inter *Var. Lect.* numeratur, quoties in *Textu* αὐδήεσσα legitur; & ubi de Deâ inferiori dicitur, ut de *Circe*, *Calypsone*, & hâc *Leucotheâ*, videtur ideò dici; quòd hæ Deæ non utique *Cœlestes* essent, verùm *Terrestres*, aut certè *sublunares*: quare ἐδήεσσα non est hìc prorsùs nihili habenda. Vox enim αὐδήεσσα æquè ad Cœlestes Deas refertur; quod semel hìc moneo: est αὐδήεις, qui

VARIÆ LECTIONES.

333. Τόνδε ἴδεν) γρ. τόνδ' εἶδεν, *H. Steph.*
334. Αὐδήεσσα) γρ. ἐδήεσσα, *Br. Schol.* vid. Not. in *Textum*.
335. Θεῶν ἐξ ἔμμορε) γρ. θεῶν ἐξέμμορε, *Florentin. Lovan.* & *Br. Schol.*
337. Ποτῇ) γρ. ποτὶ, *Eustath.* MSS. *GC.* & *Aloysii*, *Br. Schol. H. Steph.*
338. Πολυδέσμου, εἶπέ τε μῦθον) γρ. καὶ μιν ὧδε μῦθον ἔειπεν, *Florentin. Lovan. Aldin.* & *H. Steph.*
342. Ἔρξαι) γρ. ἔρξον, *H. Steph.*
346. Στέρνοισι) γρ. στέρνοις, *H. Steph.*

Ἄμβροτον· οὐδέ τοι παθέειν δέος, οὐδ' ὀπολέσθαι.
Αὐτὰρ ἐπὴν χείρεσσιν ἐφάψεαι ἠπείροιο,
Ἄψ ὀπερύσαι μάψος βαλέειν εἰς οἰνοπα πόντον,
Πολλὸν ἀπ' ἠπείρου, αὐτὸς δ' ὑπὸ νόσφι τεραπέσθαι.
Ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ κρήδεμνον ἔδωκεν,
Αὐτὴ δ' αὖ ἐς πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα,
Αἰθυίῃ εἰκυῖα· μέλαν δέ ἑ κῦμα κάλυψεν.
Αὐτὰρ ὁ μερμήριξε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν,
Ὤ μοι ἐγώ, μήπις μοὶ ὑφαίνησιν δόλον ἄλλον
Ἀθανάτων, ὅτε μὲ σχεδίης ὀπερύσσαι ἀνώγῃ.
Ἀλλὰ μάλ' οὔπω πείσομ· ἐπεὶ ἐκὰς ὀφθαλμοῖσι
Γαῖαν ἐγὼν ἰδόμην, ὅθι μοὶ Φάτο φύξιμον εἶναι.
Ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρξω, δοκέει δέ μοι εἶναι ἄμεινον·
Ὄφρ' ἂν μοὶ κὲν δῆρατ' ὀν ἁρμονίῃσιν ἀρήρῃ,
Τόφρ' αὐτῇ μιμνέων τλήσομαι ἄλγεα πάσχων·
Αὐτὰρ ἐπὴν δή μοι σχεδίην διὰ κῦμα πνάξῃ,
Νήξομ'· ἐπεὶ οὐ μοὶ πάρα φραζέσθαι ἄμεινον.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατ' φρένα καὶ κατ' θυμόν,
Ὦρσεν ἐπὶ μέγα κῦμα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Δεινόν τ', ἀργαλέον τε, κατηφέα· ἤλασε δ' αὐτόν.
Ὡς δ' ἄνεμος ζαὴς ἠΐων θημῶνα πνάξῃ

" Immortalem, neque tibi sic pati timor, neque perire.
" Porrò postquam manibus contigeris littus,
" Rursus resolvens projice in nigrum pontum,
" Longè à continente, ipse insuper seorsum aversus fis.
Sic utique loquuta dea vittam dedit;
Ipsa verò rursus in pontum ingressa est fluctuantem,
Mergo adsimilis; nigerque ipsam fluctus obtexit.
Cæterùm ipse hæsitabat perpessitius divus Ulysses,
Ingemiscensque dixit ad suum magnanimum animum,
" Heu mihi, nè quis mihi struat dolum alium
" Immortalium, quando me à rate descendere jubet.
" Veruntamen minimè parebo; quoniam longè ab oculis
" Terram ego vidi, ubi mihi dixit effugium esse:
" Sed sic faciam, videtur verò mihi esse optimum:
" Quamdiù sanè ligna in compagibus compacta perstiterint,
" Tamdiù hic manebo & sustinebo dolores patiens;
" Cæterùm postquam mihi ratem fluctus discusserit,
" Natabo; nam nihil est in promptu excogitare commodius.
Dum ille hæc cogitabat in mente & in animo,
Excitavit ingentem fluctum Neptunus terræ-quassator,
Horrendúmque, gravem, & excelsum: impulit etiam ipsum.
Veluti autem ventus vehementer-spirans palearũ arcervum conquassat

ΣΧΟΛΙΑ.

348. Ἐφάψεαι.] Ἐπιλάβῃ.
350. Πολλὸν ἀπ' ἠπείρου.] Ἵνα μὴ τὸ κῦμα ὀκβρήσσῃ.
356. Ὑφαίνησιν.] Καθασκευάζῃ.
358. Πείσομαι.] Πειθήσομαι.
359. Φύξιμον.] Φευκτόν.
360. Ἔρξω.] Ποιήσω.
361. Ἀρήρῃ.] Ἥρμοσται.
364. Νήξομαι.] Κολυμβήσω. Οὐ μήν τι πάρα φρονῆσαι ἄμεινον.] * Τοῦτο κρεῖττον ἢ μὲ πάρεστι νοῆσαι.
365. Ὥρμαινε.] Διενοεῖτο.
367. Κατηρεφές.] Ὑψηλὸν, ἐπισάσαι μήν καὶ καταλύσαι αὐτόν.
368. Ζαὴς.] Μεγάλως πνέων, πολύπνους. Ἠΐων.] Ἀχύρων, παρὰ τὸ εἶναι ἐ φέρειν τὰ χύσεως τὸ ἄχυρον. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ βράσσειν καὶ ἐφόδια· Θημωνία.] Σωρόν.

NOTÆ.

humanâ voce præditus, articulatè loquitur, ut ζ'. v. 125. Item *Canorus*, ut *Hesiod.* Μουσάων, αἵ τ' ἄνδρα πολυφραδέοντα πρῶτοι, θέσπιον, αὐδήεντα.
365. Ἕως ὁ) *Amphibrachys*, loco *Spondæi*, aut *Dactyli*, ut ad *Iliad.* α'. v. 193. Vid. ad *Var. Lect.*
368. Ἠΐων) Hæc vox δισυλλάβως consideranda, τρισυλλάβως scribenda, ut v. 266.

NOTÆ IN SCHOLIA.

364. Οὐ μήν τι πάρα φρονῆσαι ἄμεινον) * Τοῦτο κρεῖττον ἢ μὲ πάρεστι νοῆσαι. Hæc Verba cùm in *Aloysii* essent MSto, pleniùs exhibui *Textum*, ut utrinque essent Paria.

VARIÆ LECTIONES.

356. Ἄλλον) γρ. αὖτε, *Florent. Aldin.* & *H. Steph.* Editt. & *H. Steph.* Cætera, ut nos.
359. Φύξιμος) γρ. φεύξιμος, MS. GC. & MS. *Aloysii.*
365. Καὶ κατὰ θυμὸν) γρ. δῖος Ὀδυσσεύς. *Roman.*
366. Ὦρσεν ἐπὶ) γρ. ὦρτο δ' ἐπὶ, tum verò τὸ ὃ περίκειται. Omnes ferè Codd.

Καρφα-

Καρφαλέων, τὰ μὲν ἄρ τε διεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλη·
Ὡς δ' δύρατα μακρὰ διεσκέδασ'· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἀμφ' ἑνὶ δύρατι βαίνε, κέλητι δ' ὡς ἵππον ἐλαύνων,
Εἵματα δ' ἐξαπέδυνε, τά οἱ πόρε δῖα Καλυψώ.
Αὐτίκα δ' ὑπὸ στῆθος ἑὸν κρήδεμνον ἔθηκεν·
Αὐτὸς δ' πρηνὴς ἀλὶ κάππεσε, χεῖρε πετάσσας,
Νηχέμεναι μεμαώς· ἴδε δ' ἐνοσίχθων ἐνοσίχθων,
Κινήσας δ' κάρη γε κατὰ ὃν μυθήσατο θυμόν,
Οὕτω νῦν κακὰ πολλὰ παθὼν ἁλόα κατὰ πόντον,
Εἰσόκεν ἀνθρώποισι διοτρεφέεσσι μιγείης·
Ἀλλ' ὦδ' οὔ σε ἔολπα ὀνοσσέμεν κακότητος.

Sic ait, & flagellum impulit pulchrè comos equos;
Perveníque ad Ægas, ubi ei inclytæ ædes sunt.
Cæterùm Pallas, filia Jovis, alia cogitavit;
Atque aliorum ventorum obstruxit vias;
Quiescere verò jussit, & consopiri omnes:
Excitavit tamen velocem Boream, cùm fluctus priùs fregerat,
Donec ipse Phæacibus rei-nauticæ studiosis miscereturInclytus Ulysses, morte & fato evitato.
Hic duas noctes, duósque dies in fluctu nigro
Errabat: sæpéque ei cor ante oculos proponebat mortem.

Ὡς ἄρα φωνήσας, ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους,
Ἵκετο δ' εἰς Αἰγὰς, ὅθι οἱ κλυτὰ δώματ' ἔασιν.
Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς, ἄλλο ἐνόησεν·
Ἤτοι τοὺς ἄλλων ἀνέμων κατέδησε κελεύθους,
Παῦσαι δ' ἐκέλευσε καὶ βένθιλλαν ἅπαντας·
Ὦρσε δ' ἐπὶ κραιπνὸν Βορέην, προὔ-ῆ κύμαθ' ἔαξεν,
Ἕως ὅγε Φαίηκεσσι φιληρέτμοισι μιγείη
Διογενὴς Ὀδυσσεὺς, θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας.
Ἔνθα δύω νύκτας, δύο δ' ἤματα κύματι πηγῷ
Πλάζετο· πολλὰ δέ οἱ κραδίη προθελύετο λέθρον.

Sic certè loquutus impulit pulchrè comos equos;
Perveníque ad Ægas, ubi ei inclytæ ædes sunt.
Cæterùm Pallas, filia Jovis, alia cogitavit;
Atque aliorum ventorum obstruxit vias;
Quiescere verò jussit, & consopiri omnes:
Excitavit tamen velocem Boream, cùm fluctus priùs fregerat,
Donec ipse Phæacibus rei-nauticæ studiosis miscereturInclytus Ulysses, morte & fato evitato.
Hic duas noctes, duósque dies in fluctu nigro
Errabat: sæpéque ei cor ante oculos proponebat mortem.

ΣΧΟΛΙΑ.

369. Καρφαλέων.] Ξηρῶν. Διεσκέδασεν.] Διεσκόρπισεν. Ἄλλυδις ἄλλη.] Ἄλλα ἀλλαχόσε.

371. Κέλητι δ' ὡς ἵππον.] Ὡς κέλης, ὅ ἐστιν ὁ ἄξιόχρεως ἵππος. Βαίνε.] Περιέβαινεν. Κέλητι.] Μόνον ἵππον.

372. Ἐξαπέδυνεν.] Ἀπεδύσατο.

374. Πρλιὴς.] Ἐπὶ πολύπονον.

375 Νηχέμεναι.] Νήχεσθαι, κολυμβᾶν.

377. Ἁλόα.] Πλανῶ.

379. Ὀνόσσεσθαι κακότητος.] Ἐξαπατήσειν τὴν κάκωσιν, ἢ μεμψασθαι.

381. Αἰγαὶς] Πόλιν τῆς Ἀχαΐας· οἱ δὲ νῆσον περὶ τὴν Εὐβοίαν, ἱερὰν Ποσειδῶνος.

383. Κατέδησε.] Κατέσχεν, *ἔπαυσεν. Κελεύθους.] Νῦν τὰς πνοάς.

385. Κραιπνὸν.] Ταχὺν, ἢ ὀξύν. Προὔ-ῆ κύματ' ἔαξεν.] Κατέαξε τὰ τῶν ἄλλων *ἀνέμων κύματα· ἐπιφέρει γάρ, μιχάλιχ ὑπὸ κύματος ἀρθείς.

388. Πηγῷ.] Οἱ μὲν γλωσσογράφοι, μέλανι καὶ ἰχυρῷ· πηγὰς δὲ καληναίας· χρῆσιν δὲ ὑπάγει καὶ ὑσμῖνα. Ἐν ὑμιγέθη.

389. Πλάζετο.] Ἐπλανᾶτο, περιεπάλαζε τῇ γῇ. Προθέοιτ' ὄλεθρον.] Ἐν ὀφθαλμοῖς γὰρ φανερῶς ἐφέρετο τὸν ἑαυτοῦ ἀπόλεσιν.

NOTÆ.

371. Κέλητι ὡς ἵππον ἐλαύνων) De *Celete* Equo, Nos plura, *Pindar.* Prælect. IX. ferè ad finem.

NOTÆ IN SCHOLIA.

383. *Ἔπαυσεν) Pro ἔπαισεν lego, ex MSS.

385. Vocem *ἀνέμων, quæ hactenùs desiderabatur, restituo, ex *Eustath.* fol. 1544. lin. 43. Ἤτοι τῶν ἄλλων ἀνέμων κατέδησε κελεύθους, τουτέστι, κύματα ἔπαυσεν ἔτι πνέειν. Confer ipsum *Poet.* v. 383.

389. Γὰρ, pro κὴ, lego.

VARIÆ LECTIONES.

369. Ἄλλη) γρ. ἄλλη, vid. Not. in *Schol.* ad v. 71.

385. Κύματ' ἔαξεν) γρ. κύματα ἄξεν, *Dionys. Halic.* Vit. *Hom.*

386. Ἕως ὄγε) γρ. ἕως ὅδε, *H. Steph.* &, ὡς ὅγε.

388. Δύο δ') γρ. δύο τ', *H. Steph.*

Ἀλλ'

390 Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' ἠώς,
Καὶ τότ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἦδε γαλήνη
Ἔπλετο νηνεμίη· ὁ δ' ἄρα σχεδὸν εἰσιδε γαῖαν,
Ὀξὺ μάλα προϊδών, μεγάλῳ ὑπὸ κύματος ἀρθείς.
Ὡς δ' ὅταν ἀσπάσιος βίοτος παίδεσσι φανείη
395 Πατρὸς, ὃς ἂν νούσῳ κεῖται κρατερὰ ἄλγεα πάσχων,
Δηρὸν τηκόμενος, στυγερὸς δέ οἱ ἔχραε δαίμων,
Ἀσπάσιον δ' ἄρα τόν γε θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
Ὡς Ὀδυσῆι ἀσπαστὸν ἐείσατο γαῖα καὶ ὕλη·
Νῆχε δ', ἐπειγόμενος ποσὶν ἠπείρου ἐπιβῆναι·
400 Ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας,
Καὶ δὴ δοῦπον ἄκουσε ποτὶ σπιλάδεσσι θαλάσσης·
Ῥόχθεε γὰρ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο
Δεινὸν ἐρευγόμενον· εἴλυτο δὲ πάντ' ἀλὸς ἀχνὴ·
Οὐ γὰρ ἔσαν λιμένες, νηῶν ὄχοι, οὐδ' ἐπίωγαὶ,
405 Ἀλλ' ἀκταὶ προβλῆτες ἔσαν, σπιλάδες τε, πάγοι τε.
Καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν,
Ὤ μοι· ἐπειδὴ γαῖαν ἀελπέα δῶκεν ἰδέσθαι

Sed quando jam tertiam diem pulchricoma adduxit aurora,
Deinde tunc ventus quidem quievit, atque serenitas
Erat tranquilla; ipse verò propè conspexit terram,
Valdè acutè prospiciens, à magno fluctu levatus.
Ut autem desiderata vita filiis appareat
Patris, qui morbo decumbit immensos dolores patiens,
Diù contabescens, infestus autem ei ingruit deus:
Optatò quidem hunc dii à morbo liberârunt:
Sic Ulyssi optatò apparuit terra & sylva.
Natabat verò, nitens pedibus continentem conscendere;
Sed cùm tantum abesset, quantum auditur clamans,
Illicò sonitum audivit ad scopulos maris,
Murmurabat enim ingens fluctus ad aridam continentis
Horrendùm eructans, obducta verò erant omnia maris aspergine:
Non enim erant navium portus capaces, neque secessus,
Sed littora projecta erant, scopulique saxaque.
Tunc Ulyssi soluta sunt genua & charum cor,
Ingemiscènsque dixit ad suum magnanimum animum,
" Heu mihi; postquam terram insperatam dedit videre

ΣΧΟΛΙΑ.

392. Νηνεμίη.] Ἥσυχος, χωρὶς πνοῆς.
393. Ἀρθείς.] Ἐπαρθείς, κυφισθείς.
394. Βίοτος.] Βίος, ζωή.
395. Κραπεά.] Ἰσχυρά. Ἄλγεα.] Νῦν ὀδύνας.
396. Ἔχραε.] Ἐπέσκηψεν, ἢ ἐπιβάρησεν, ἢ μᾶλλον βλάβης ἐπῆλθεν.
397. Κακότητος.] Τῆς κινδύνου τῆς νόσου.
398. Ἀσπαστὸν.] Ἐπιθυμητόν.
399. Νῆχε.] Ἐνήχετο, σπουδάζων.
400. Ἀπῆν.] Ἀφειστήκει. Ὅσσον τε γέγωνε βοήσας.] Ὡσεὶ ἐξάκουστον γενέσθαι βοήσαντα.
401. Σπιλάδεσσι θαλάσσης.] Ὑφάλοις πέτραις.
402. Ῥόχθεε.] Ποῖον ἦχον ἀπετέλει. Ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο.] Πρὸς τὸ ξηρὸν τῆς γῆς· λέγει δὲ τὸ πετρῶδες τῆς ἀκτῆς.
403. Ἐρευγόμενον.] Μετὰ ἤχου ἀποβάλλον, * ἐκβρασσόμενον. Εἴλυτο.] Ἐκεκάλυπτο. Ἁλὸς ἀχνὴ.] Τὴ λεπτομερεστάτῃ δὲ ἀφρῷ, ἢ τῇ ἀκροθαρσίᾳ.
404. Νηῶν ὄχοι.] Οἱ σωτήριοι τῶν νεῶν· ἢ ἐφ' ὧν ὀχοῦνται καὶ ἀναπαύονται αἱ νῆες. Ἐπίωγαί.] Οἱ ἀνέμων σκέπην ἔχοντες τόποι· ἢ αἱ ἐξοχαὶ ἢ οἱ πλατεῖς αἰγιαλοί.
405. Ἀκταί.] Ἐξοχαί. Προβλῆτες.] Αἱ προβεβληκυῖαι τῆς θαλάσσης πέτραι. Σπιλάδες.] Αἱ διεσχισμέναι καὶ κεκοιλωμέναι πέτραι, ὑπὸ τῆς πλήξεως τῶν κυμάτων. Πάγοι.] Οἱ ὀξεῖς τόποι, αἱ πετρώδεις ἐξοχαὶ, ἢ εἰς ὕψος ἀνέχουσαι πέτραι, ἀναπεπταμένοι τόποι.
408. Ἀελπέα.] Ἀνέλπιστον.

NOTÆ.

402. Ξερὸν ἠπείροιο) Pro ξηρὸν, per *Ionicam* συστολὴν, ut *Anacreon*, v. 1267. ῥέγος, pro ῥῆγος, & v. 1272. λοπὸς, pro λῶπος.

403. Εἴλυτο δὲ πάντ' ἁλὸς ἀχνὴ) Cùm ab omnibus *Scholiastis* ἀχνὴ exponatur, ut *Dativus*, & πάντα sit *Nominativus*, mirum, à Nemine hactenùs scriptum, ut *Dativum*; quod nunc fieri curatum à nobis.

406. Καὶ τότ' Ὀδυσσῆος) Vid. ad v. 297.

NOTÆ IN SCHOLIA.

403. * Ἐκβρασσόμενον lego, pro corrupto ἐκβαζόμενον, ex 2 MSS.

404. Σκέπην, pro σκέπῃν, lego, ex *Aloysio*.

VARIÆ LECTIONES.

397 Ἀσπάσιον) γρ. ἀσπασίως. *Florent. Lov. H. Steph.*
398. Ὀδυσῆι) γρ. Ὀδυσεῖ, ut ὁ. v. 157.
403. Ἀχνὴ) γρ. ἄχνη, vid. Not. in *Textum*.
406. Λύτο) γρ. λῦτο, vid. suprà, ad v. 297.

Ζεὺς,

Ζεὺς, ᾧ δὴ τόδε λαῖτμα διαμήξας ἐπέρησα,
Ἔκβασις ὅππῃ φαίνεθ' ἁλὸς πολιοῖο θύραζε·
Ἔκτοσθεν μὲν γὰρ πάγοι ὀξέες, ἀμφὶ δὲ κῦμα
Βέβρυχεν ῥόθιον, λιστὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρη,
Ἀζηχὲς δὲ θάλασσα· ᾧ ἤπιος ἐπὶ πόδεσσι
Στῆμέναι ἀμφοτέροισι, ᾧ ἐκφυγέειν κακότητα,
Μήπως μ' ἐκβαίνοντα βάλῃ λίθακι προπὶ πέτρῃ
Κῦμα μέγ' ἁρπάξαν, μελέη δέ μοι ἔσσεται ὁρμή.
Εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω παρανήξομαι, ἤν πῃ ἐφεύρω
Ἠϊόνας τε παραπλῆγας, λιμένας τε θαλάσσης,
Δείδω, μή μ' ἐξαῦτις ἀναρπάξασα θύελλα
Πόντον ἔπ' ἰχθυόεντα φέρῃ, βαρέα στενάχοντα,
Ἦ ἔτι μοὶ ᾧ κῆτος ἐπισσεύῃ μέγα δαίμων
Ἐξ ἁλός, οἷά τε πολλὰ τρέφῃ κλυτὸς Ἀμφιτρίτη·
Οἶδα γὰρ, ὡς μοι ὀδώδυσται κλυτὸς Ἐννοσίγαιος.
Ὣς ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατ' φρένα ᾧ κατ' θυμὸν,
Τοφρά δὲ μὶν μέγα κῦμα φέρεν τρηχεῖαν ἐπ' ἀκτήν.
Ἐνθ' ἀπὸ ῥινός τε ῥύφθη, σύν τ' ὀστέ' ἀράχθη,
Εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ἀμφοτέρῃσι δ' χερσὶν ἐπεσσύμενος λάβε πέτρης,
Τῆς ἔχετο στενάχων, εἷος μέγα κῦμα παρῆλθε.

"Jupiter, atque adeò has undas sulcans penetravi,
"Egressus nusquam apparet ex mari cano foras:
"Extra enim saxa acuta, undique etiam fluctus
"Fremit impetuosus, planéque eminet petra:
"Propè autem profundum mare; & nullo modo licet pedibus
"Consistere ambobus, & effugere ærumnas,
"Nè fortasse egredientem jactet ad lapidosam rupem
"Fluctus magnus abripiens, vanus verò mihi erit conatus.
"Sin adhuc ultrà natabo, si alicubi inveniam
"Littoráque obliqua, portusque maris,
"Vereor, nè me rursus abripiens procella,
"Pontum in piscosum auferat, gravitèr ingemiscentem;
"Aut etiam mihi & cetus immittat magnum deus
"Ex mari, qualia plurima nutrit clara Amphitrite:
"Novi enim, quàm mihi infensus est inclytus Neptunus.
Dum ille hoc deliberabat in mente & in animo,
Interea ipsum magnus æstus tulit ad asperum littus.
Ibi sanè cutis esset lacerata, simúlque ossa fracta,
Nisi in mentem indidisset dea cæsia Minerva:
Ambabus igitur manibus irruens apprehendit petram,
Quam amplectebatur ingemiscens; donec ingens fluctus præteriisset.

ΣΧΟΛΙΑ.

412. Βέβρυχεν.] Ἠχεῖ, βοᾷ, βρέμει, βρυχᾶται. Ῥόθιον.] Ἀπὸ τῆς γινομένης ἠχῆς τὸ σημαινόμενον, ἢ ῥοιζῶ φερόμενον, ᾧ ὀρμητικόν. Λιστή.] Ἡ λεία ἢ ὁμαλή. Ἀναδέδρομε.] Ἀνατείνει, ἀνῆκεν εἰς ὕψος.

413. Ἀζηχὲς δὲ θάλασσα.] Ἡ ἀγγὺς τῆς γῆς βαθὺς ἔχουσα.

415. Λίθακι.] Διὰ τοῦ πέτρᾳ * ὑποπλωκυίᾳ τῇ θαλάσσῃ, ἢ ἐξεχούσῃ.

416. Μελέη.] Ματαία.

418. Ἠϊόνας.] Αἰγιαλούς. * Παραπλῆγας.] Τὰς ὑπὸ πλαγίᾳ ᾧ ἐχὶ ἀντικρὺ, ἢ ὁμαλὰς τόπους· πίπτει δὲ τὰς ἀπὸ κυμάτων παραπλησιομένους λιμένας, ἐπιθετικῶς.

419. Θύελλα.] Ἀνέμων συστοφή.

420. Σπεράχοντα.] Σπεράζοντα.

422. Ἀμφιτρίτη.] Ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἢ θαλάσσα.

423. Ὀδώδυσται.] Κεχόλωται, ὠργισται.

426. Ῥινός.] Δέρματος. Ῥύφθη.] Ἀπεδάρη, ᾧσεισαραάχθη, ἐξεδάρη. Ἀράχθη.] Σωστερέβη, ἢ ἐρράγη.

428. Ἐπεσσύμενος.] Ἐφερμώσας. Λάβε.] Ἐπελάβετο.

429. Σπεράχων.] Σπεράζων.

NOTÆ.

426. Ἔνθ' ἀπὸ ῥινός τε) *Florentina* Lectio, de quâ ad *Var. Lect.* nequaquam stabit, nisi vel τὲ rejiciatur, vel prior ᾧ ῥύφθη *communis* fiat: aliàs ῥινὸς admitti potest, cum τῷ κρᾷ subintellecto, ut τὸ ὀστέον quoque; & *Lectio* erit minimè contemnenda; & paulò pòst, v. 435. Ῥινοὶ ἀπεδύφθεν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

415. * Ὑποπλωκυίᾳ, lego, pro ὑποπλωμένῃ, ex MSS.

418. * Παραπλῆγας) Hoc *Scholion* emendo & supleo, ex *Aloysii* MS.

VARIÆ LECTIONES.

415. Λίθακι ποτὶ πέτρῃ] γρ. λίθακι ποτὶ πέτρῃ, non æquè benè.

426. Ἔνθ' ἀπὸ ῥινός τε ῥύφθη) γρ. ἔνθα κ' ἀπὸ ῥινὸς τὲ ῥύφθη, *Florent. Aldin. Lovan. Hervag.* Vid. Not. in *Textum.* *Ibid.* Σύν τ' ὀστέ' ἀράχθη) γρ. σὺν δ' ὀστέ' ἀράχθη, Edit. *Eustathii Romana.*

Καὶ

Καὶ τὸ μὲν ὣς ὑπάλυξε· παλιρρόθιον δέ μιν αὖτις
Πλῆξεν ἐπεσσύμενον, τηλοῦ δέ μιν ἔμβαλε πόντῳ.
Ὡς δ' ὅτε πουλύποδος, θαλάμης ἐξελκομένοιο,
Πρὸς κοτυληδονόφιν πυκιναὶ λάϊγγες ἔχονται·
Ὣς τῷ γε πρὸς πέτρῃσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
Ῥινοὶ ἀπέδρυφθεν· τὸ δὲ μέγα κῦμα κάλυψεν.
Ἔνθα κε δὴ δύσμορος ὑπὲρ μόρον ὤλετ' Ὀδυσσεύς,
Εἰ μὴ ἐπιφροσύνῃσι δῶκε γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Κύμαλος ἐξαναδύς, τά τ' ἐρεύγεται ἤπειρόνδε,
Νῆχε παρὲξ ἐς γαῖαν ὁρώμενος, εἴπη ἐφεύροι
Ἠϊόνας τε παραπλῆγας, λιμένας τε θαλάσσης.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ποταμοῖο κατ' ῥόον καλλιρόοιο
Ἷξε νέων, τῇ δή οἱ ἐείσατο κάρτιστος εἶναι,
Λεῖος πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο·
Ἔγνω δὴ προσέρεξε, καὶ εὐξάμενος κατὰ θυμόν,
Κλῦθι, ἄναξ, ὅστις ἐσσί· πολύλλιτον δέ σ' ἱκάνω,
Φεύγων ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνος ἀπειλάς.
Αἰδοῖος μὲν τ' ἐστὶ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
Ἀνδρῶν ὅστις ἵκηται ἀλώμενος, ὡς καὶ ἐγὼ νῦν
Σόν τε ῥόον, σά τε γούναθ' ἱκάνω, πολλὰ μογήσας.

Et hunc sic effugit: revertens autem fluctus ipsum rursus
Percussit irruens, longéque ipsum injecit ponto.
Sicut Polypodis, è suo domicilio extracti,
Acetabulis multi lapilli adhærescunt:
Sic hujus ad scopulum fortibus à manibus
Cutis lacerata erat; hunc verò ingens fluctus obtexit.
Ibi tandem infelix præter fatum obiisset Ulysses,
Nisi prudentiam indidisset cæsia Minerva:
Ex fluctu emergens, quà propellitur ad littus,
Præternatabat in terram circumspiciens, ficubi inveniret
Littoráque fluctibus percussa, portúsque maris:
Sed quando nunc fluvii ad ostia pulchrifluentis
Pervenit natans, ubi ei visus est locus optimus,
Æquabilis & *vacuus* à petris, & receptio erat à ventis;
Agnovit sane profluentem, & supplicavit suo in animo,
" Audi, rex, quisquis es; exoptatissimum enim ad te venio,
" Fugiens ex ponto Neptuni minas.
" Venerabilis quidem est etiam immortalibus diis,
" Ex hominibus quicunque venerit errans, quemadmodum ego nunc
" Ad tuum fluentum, tuáque genua accedo, plurima passus.

ΣΧΟΛΙΑ.

430. Ὑπάλυξεν.] Ἐξέφυγεν. Παλιρρόθιον.] Παλινόρμητον, εἰς τὸ πίσω φερόμενον, ὁπ ἐκπικρὺ ῥέοντος.
431. Ἐπεσσύμενον.] Ἐπιὸν τὸ κῦμα.
432. Πουλύποδος.] Τῆ ὀκταπόδος· εἶδος ἰχθύος· ὁ ὀκταπήχης. Θαλάμης.] Φωλεοῦ, καταδύσεως.
433. Πρὸς κοτυληδονόφιν.] Πρὸς ταῖς κοτυληδόσι. κοτυληδόνες δέ εἰσιν αἱ τῶν πολύποδος πλεκτάναι, σκευτικῶς ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ. Πυκιναί.] Πυκναὶ, συνεχεῖς. Λάϊγγες.] Μικραὶ λιθάρια, ἢ μικραὶ ψῆφοι.
435. Ῥινοί.] Τὰ δέρματα. Ἀπέδρυφθεν.] Ἀπεδέρθησαν, ἀπεσπάσθησαν, ἀπεξέσθησαν.
436. Δύσμορος.] Ἄθλιος.
437. Ἐπιφροσύνῃσι.] Σύνεσιν, ἐπίνοιαν.
438. Ἐξαναδύς.] Ἀναελθών. Ἐρεύγεται.] Μετ' ὄχθου φοβερήν ῥυπτει.
441. Στέρμα.] Τὸν εἴσοδον. Καλλιρόοιο.] Καλὰ ῥεύματα ἔχοντος.
442. Ἷξε.] Ἀφίκετο, παρεγένετο. Χώρος.] Τόπος.
443. Σκέπας.] Σκέπη.
444. Ἔγνω.] Ἐθαύμασε· ἢ ἤσθετο.
445. Πολύλλιτον.] Πολυλιτανδῶς.
446. Ἐνιπάς.] Ἀπειλάς.
448. Ἵκηται.] Ἱκετεύσῃ.
449. Ἱκάνω.] Ἀντὶ δ ἱκετεύω.

NOTÆ.

445. Κλῦθι, ἄναξ, ὅς' ἐσσὶ) *Florent. Aldin. Lovan.* & *Hervagian.* ὅστις ἐσσὶ legunt, & *Christoph. Wase*, de *Senario*, c. 2. p. 13. defendit, nescius. ὅπις dici posse πουηλικώτερον, ut notamus ad *Iliad.* γ'. v. 279. Verùm *H. Stephanus* hîc legit, ὅς' ἐσσί.

NOTÆ IN SCHOLIA.

433, Πρὸς κοτυληδονόφιν) In fine *Scholii*, * ϖϖβίβλην, lego, ex MS. GC. pro ϖϖβίβλη.

VARIÆ LECTIONES.

445. Ὅς' ἐσσὶ) γρ. ὅστις, & ὅπις, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Πολύλλιτον) γρ. πολύλλιτος olim in pluribus; verùm *Eustathius*, & *H. Stephan.* Lectionem πολύλλιτον agnoscunt, & *Seberus*, MS. *Schol. Aloysii*, *Br. Schol.* Edit. *Aldin. Hervag.* & *Hesychius*, Sensu etiam postulante.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ἐλέαιρε, ἄναξ· ἱκέτης δέ τοι εὔχομαι εἶναι.
Ὡς φάτ'· ὁ δ' αὐτίκα παῦσεν ἐὸν ῥόον, ἔσχε δὲ κῦμα·
Πρόσθε δέ οἱ ποίησε γαλήνιον· ἢ δ' ἐσάωσεν
Εἰς ποταμοῦ προχοάς· ὁ δ' ἄρ' ἄμφω γούνατ' ἔκαμψε,
Χεῖράς τε στιβαρὰς· ἀλὶ γὰρ δέδμητο φίλον κῆρ.
Ὤϊδέε δὲ χρόα πάντα· θάλασσα δὲ κήκιε πολλὴ
Ἂν στόμα τε, ῥινάς τε· ὁ δ' ἄπνυστος καὶ ἄναυδος
Κεῖτ' ὀλιγοπελέων, κάματος δέ μιν αἰνὸς ἵκανεν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
Καὶ τότε δὴ κρήδεμνον ἀπὸ ἕο λῦσε θεοῖο·
Καὶ τὸ μὲν ἐς ποταμὸν ἁλιμυρήεντα μέθηκεν,
Ἄψ δ' ἔφερεν μέγα κῦμα κατὰ ῥόον· αἶψα δ' ἄρ' Ἰνὼ
Δέξατο χερσὶ φίλῃσιν· ὁ δ' ἐκ ποταμοῖο λιασθεὶς
Σχοίνῳ ὑπεκλίνθη, κύσε δ' ζείδωρον ἄρουραν·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν,
Ὤ μοι ἐγὼ, τί πάθω; τί νύ μοι μήκιστα γένηται;
Εἰ μὲν κ' ὀ ποταμῷ δυσκηδέα νύκτα φυλάξω,
Μή μ' ἄμυδις ῥίγη τε κακὴ καὶ δῆλυς ἔέρση,
Ἐξ ὀλιγοπελίης, δαμάσῃ κεκαφηότα θυμόν·
Αὔρη δ' ἐκ ποταμοῦ ψυχρὴ πνέῃ ἠῶθι πρό.
Εἰ δέ κεν ἐς κλιτὺν ἀναβὰς καὶ δάσκιον ὕλην,

" Verum miſerere, rex, ſuppliex enim tibi eſſe profiteor.
Sic ait; ille continuò ſedavit ſuum fluentum, continuit & fluctum:
Et ante eum fecit tranquillitatem, & ſervavit eum
Ad fluvii oſtia: ille verò utrunque genu flexit
Manúſque fortes; mari enim afflictus erat charum cor.
Tumebat verò corpore toto, mare autem manabat copioſum,
Per óſque narésque; ille adeò abſque anhelitu & voce
Jacebat animo deficiens; vehemens etenim ipſum defatigatio invaſerat.
Sed poſtquam reſpiravit, & in mente animus collectus eſt,
Tum certè vittam à ſe ſolvit dex,
Et ipſam fluvium in ſalſuginoſum immiſit,
Retro igitur *illam* ferebat ingens fluctus per aquæ decurſū; ſtatimq; Ino
Suſcepit manibus charis: ille verò ex fluvio ſecedens
Junco recubuit, oſculatuſque eſt almam tellurem.
Ingemiſcens mox dixit ad ſuum magnanimum animum,
" Heu mihi, quid patiar? quid mecum tandem fiet?
" Siquidem in fluvio *per* difficilem nocte excubias egero,
" *Timeo*, nè me ſimul frigus malum & vegetans ros,
" Præ imbecillitate, conficiat afflictum animo;
" Aura enim ex fluvio frigida ſpirat matutino tempore.
" Si verò ad clivum conſcendens & umbroſam ſylvam

ΣΧΟΛΙΑ.

450. Ἐλέαιρε.] Ἐλέησον. Εὔχομαι.] Νῦν, λέγω.
451. Ἔσχε.] Ἐπέσχε, ἔπαυσε.
453. Προχοάς.] Τὰ εἰς θάλασσαν τῶν ποταμῶν στόματα, τὰς περιρύσεις.
554. Δέδμητο.] Ἐδεδάμαστο. Ἀλὶ γὰρ δέδμητο.] Τῇ θαλάσσῃ καταπεπονημένος ἦν.
455. Ὤϊδέε.] Ἔνιοι, ᾤδησεν ὄγκῳ. Κήκιε.] Κατέῤῥᾳ, ἀνεφέρετο.
456. Ἄπνυστος.] Μὴ ἀναπνέων. Ἄναυδος.] Ἄφωνος.
457. Ὀλιγοπελίων.] Ὀλιγοψυχῶν. Ἴκανεν.] Νῦν, στωϊκῶς.
460. Ἁλιμυρήεντα.] Ἐπιθετικῶς, ἢ εἰς θάλασσαν ἐξερχόμενον ῥόον. Μεθῆκεν.] Ἀφῆκεν.
462. Δέξατο.] Ἔλαβεν. Λιασθεὶς.] Χωρισθείς.
463. Σχοίνῳ.] Εἴδος πόας, ἢ χοίνικος. Ὑπεκλίνθη.] Ἐπέπεσεν. Κύσε.] Κατεφίλησεν.
466. Δυσκηδέα.] Χαλεπὴν, κακοπαθῆ.
467. Ἄμυδις.] Ὁμοῦ. Σπᾶσα τό.] Ἡ πνοὴ, καὶ ἀντίφρασιν, ἢ τὸ εὐωδιῶν ψῦχος. Θῆλυς.] Θαλερὸν. Ἔέρση.] Δρόσος.
468. Ὀλιγοπελίης.] Ὀλιγοψυχίας. Κεκαφηότα.] Ἐκπεπονηκότα, ἢ κεκακωμένον.
469. Αὔρη.] Πνοή. Ἠῶθι πρό.] Πρὸ ἡμέρας.
470. Κλιτύν.] Τὸ ὑψηλὸν πρόσβασιν ἔχον ὄρους. Δάσκιον.] Δασύσκιον.

NOTÆ.

467. Θῆλυς ἐέρση) Vid. ad *Iliad.* ε'. v. 776.

NOTÆ IN SCHOLIA.

455. Ὤϊδέε χρόα πάντα) Ἔνιοι, ᾤδησεν ὄγκῳ, lego, Ἔνιοι, ᾤδησεν ὄγκῳ. Videtur autem ſub voce Ἔνιοι, *Varia Lectio* latere, ut Ἔνιοι, ὄγκῳ δ' ᾠδήσασκε. Judicent alii.
457. Ὀλιγοψυχῶν) Lego, pro ὀλιγοψύχων.

VARIÆ LECTIONES.

455. Ὤϊδέε δ') γρ. ᾤζεε, *Euſtath.* fol. 1541. lin. 62. & ᾤδησεν, *Br. Schol.* vid. Not. in *Schol.*

Θάμνοις ἐν πυκινοῖσι καταδραθῶ, εἴ με μεθείη
Ῥῖγος καὶ κάμαλος, γλυκερὸς δέ μοι ὕπνος ἐπέλθῃ,
Δείδω, μὴ θήρεσσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένωμαι.
Ὣς ἄρα οἱ Φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι·
Βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ὕλην· τὴν δ' ἀσχέδον ὕδατος εὗρεν
Ἐν περιφαινομένῳ, δοιὼ δ' ἄρ' ὑπήλυθε θάμνω,
Ἐξομόθεν πεφυῶτε· ὁ μὲν, φυλίης, ὁ δ' ἐλαίης.
Τὼ μὲν ἄρ' οὔτ' ἀνέμων ἀφὴ μάλα νύγρὸν ἀέντων,
Οὐδέποτ' ἠέλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν,
Οὔτ' ὄμβρος διάσκε διαμπερές· ὡς ἄρα πυκνοὶ
Ἀλλήλοισιν ἔφυν ἐπαμοιβαδίς· ὧς ὑπ' Ὀδυσῆος
Δύσεθ'· ἅφαρ δ' εὐνὴν ἐπαμήσατο χερσὶ Φίλητι
Εὐρεῖαν· φύλλων γὰρ ἔην χύσις ἤλιθα πολλή,
Ὅσσον τ' ἠὲ δύω, ἠὲ τρεῖς ἄνδρας ἐρύσθαι
Ὥρῃ χειμερίῃ· εἰ καὶ μάλα πὲρ χαλεπαίνοι.
Τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἐν δ' ἄρα μέσῃ λέχετο, χύσιν δ' ἐπεχεύατο φύλλων·
Ὡς δ' ὅτε τις δαλὸν σποδιῇ κατέκρυψε μελαίνῃ,
Ἀγρῷ ἐπ' ἐσχατιῆς, ᾧ μὴ πάρα γείτονες ἄλλοι,

" Arbuſtis in denſis dormiero, etiamſi ceſſet
" Frigus & laſſitudo, jucundus vero mihi ſomnus irrepat,
" Vereor, nè feris laceratio & præda ſiam.
Sic ſanè ei deliberanti viſum eſt ſatiùs eſſe:
Feſtinabat ire ad ſylvam; hanc autem propè aquam invenit
In circumſpicuo loco; duo ſanè ingreſſus eſt arbuſta,
Unà adnata; hoc quidem oleaſtri, alterum autem oleæ.
His neque ventorum perflat vis humida ſpirantium,
Neque unquam ſol lucens radiis percuſſit,
Neque imber penetrabat penitùs; ſic ſanè denſa
Invicem creverunt alternatim intertexta, quæ Ulyſſes
Subiit: ſtatim verò cubile meſſuit manibus ſuis
Latum: foliorum enim erat copia affatim ingens,
Quantum ad duos, vel tres viros tegendos *ſat eſſet*
Tempore hyberno, etiamſi potiſſimum ſæviat.
Illam quidem videns lætatus eſt patiens divus Ulyſſes;
In medio autem cubuit, copiámque ſuperingeſſit foliorum.
Quemadmodum cùm quiſpiam torrem cinere abſcondit nigro
In domo in agro longè-remoto ſitâ; cui non adſunt vicini alii,

ΣΧΟΛΙΑ.

471. Θάμνοις.] Δασέσι φυτοῖς. Καταδραθῶ.] Καθεύδησω, καταχοιμηθῶ. Μεθείη.] Εἰσέρχ.

474. Κέρδιον.] Ὠφέλιμον, κρεῖττον. Φρονέοντι.] Βουλευομένῳ.

476. Περιφαινομένῳ.] Περιεχομένῳ· ἀεὶ ὃν τόπον οὐκ ἔστιν ὕλη, ἀλλὰ μόνον ὑδατῶδες· τὸ δὲ ἀεὶ αὐτὸν, ψιλόν.

477. Ἐξομόθεν.] Ἐκ δὲ αὐτῆ τόπω. Πεφυῶτας.] Πεφυκότας, ἀναδενδρωθέντας. Φυλίης.] Εἴδος ἐλαίας ἢ καλλιθρίας, φυλίας.

478. Διαί.] Διαπνεῖ, διέρχεται. Ἀέντων.] Πνεόντων.

481. Ἔφυν.] Ὑπῆρχον, ἐπεφύκεσαν. Ἐπαμοιβαδίς.] * Ἐπιπλεγμένοι σωκλάξ.

482. Δύσεθ'.] Ἐπέδυ, ὑπεισῆλθεν. Ἐπαμήσατο.] Ἐπεστρώσατο, ἐπεστόρεσεν, ἐπέβαλεν.

483. Χύσις.] Ἄθροισις, πλῆθος. Ἤλιθα.] Ἀθρόως, δαψιλῶς.

484. Ἔρυσθαι.] Ῥύσασθαι, σῶσαι, φυλάξαι.

485. Ὥρῃ χειμερίῃ.] Ἐν τῇ δὲ χειμῶνος ὥρᾳ. Χαλεπαίνοι.] Χαλεπῶς ὑπὸ ῥίγους ἀφορᾶν.

487. Λίκτο.] Ἐκοιμᾶτο.

488. Δαλόν.] Διάπυρον ξύλον. Σποδιῇ.] Κοπρίᾳ σποδεῖ.

489. Ἐπ' ἐσχατιῆς.] Ἐπ' ἐσχάτων μερῶν.

NOTÆ.

474. Δοάσσατο) Ἐδόκησε. Vid. infrà ad ζ. v. 242. in Δόασθ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

481. * Ἐπιπλεγμένοι, pro corrupto ἐπιπλεγμένοι.

VARIÆ LECTIONES.

471. Εἴ με) γρ. εἴ κε, *H. Steph.*

477. Ἐξομόθεν) γρ. ἐξ ὁμόθεν, *Euſtath.* fol. 240. lin. 21.

478. Διαί) γρ. ἀφὴ, *Dionyſ.* Halicarn. Vit. *Homeri*, §. IV. *Æolicumque* dicit, pro ἀφὴ.

479. Οὐδέποτ' ἠέλιος) γρ. οὐδ' αὖ ἠέλιος, *H. Steph.*

482. Εὑὼν) γρ. ὕλλω, *Euſtath.* fol. 240. lin. 8.

489. Ἐπ' ἐσχατιῆς) γρ. ἐπ' ἐσχατιῇ, MS. *GC.*

Σπεί-

Σπέρμα πυρὸς σώζων, ἵνα μή ποθεν ἄλλοθεν αὖοι
Ὡς Ὀδυσεὺς φύλλοισι καλύψατο· τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
Ὕπνον ἐπ' ὄμμασι χεῦε, ἵνα μὶν παύσειε τάχιστα
*Δυσπονέος καμάτοιο, φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας.

Semen ignis ſervans, ut nè aliunde incendat:
Sic Ulyſſes foliis abſconditus erat: huic ſanè Pallas
Somnum in oculis fudit, ut ipſum *ſomnus iſte* recrearet confeſtim
Ab anxio labore, charas palpebras abſcondens,

ΣΧΟΛΙΑ.

490. Σπέρμα πυρός.] Τὸν σπινθῆρα ἢ πυρός. Αὖοι.] Ἐξάπτοι.

492. Χεῦε.] *Ἐπέβαλεν.

493. Δυσπονέος.] Χαλεπὸν πόνον ἐπφέροντος. Ἀμφικαλύψας.] Περιεσκεπάσεως.

NOTÆ IN SCHOLIA.

492. *Ἐπέβαλεν, pro ἐπέλαβεν, ſcribendum.

VARIÆ LECTIONES.

493. Δυσπονέος) γρ. *δυσπεγέος, *Plutarchus*, ſive *Dionyſ. Halicarn.* Vit. *Homer.* §. XXIII. Et hæc vox *Homero* dignior, & *Analogiæ* congruentior. *Euſtathius* quidem δυσπονέος agnoſcit; at timidiùs paulò, fol. 241. lin. 43. ὁ δυσπονής· ὠδούν) ὃ πρὸς τὸ ἄπρηκτος· ὡς ἡδ' ἄπρηξ, ἀπρηκής· ἔστι καὶ δύσπονος, δυσπονής· Τοιοῦτον ὃ ἐπὶ ἁλίσκομαι, ἅλωτος, ἀλωτής. Quæ Vox occurrit ſupra, ad v. 408.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ζ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ζ.

Ἀθηνᾶ ἐπισᾶσα ὄναρ τῇ Ἀλκινόου θυγατρὶ Ναυσικάᾳ, κελεύει αὐτῇ τὸν ἑαυτῆς ἐπὶ τὸ πολυάνδριον ἀναγάγῃ πλύνειν· πλησίον γὰρ αὐτῇ εἶναι τὸ χάραγμα· ἡ δὲ τὸ κελευσθὲν ποιεῖ. Ἐπειδὴ παίζῃ μετὰ τῶν θεραπαινῶν· ἀνεγερθεὶς δὲ αὐτῶν ὁ Ὀδυσσεὺς, ἐξυπνίζεται· καὶ δεηθεὶς Ναυσικάας, ἑαυτὸν καὶ τροφὴν παρ' αὐτῆς λαβών, ἔπειτα αὐτῇ εἰς τὴν πόλιν.

Ἄλλη ὑπόθεσις.

Ναυσικάα, ἡ Ἀλκινόου θυγάτηρ, ὑπὸ ὀνείρου τραπεῖσα, ἐπὶ τὸν πολυάνδριον κάτεισι, πλύνουσα τὴν ἑαυτῆς· μετὰ δὲ τὸ πλῦναι, παιδιά τις, οἵα εἰκὸς, ἀμφὶ σφαίρας ταῖς κόραις γίνεται. Ὀδυσσεὺς δὲ, ἀφυπνίσθη, καὶ ἑαυτὸν τυχὼν, μίσχει δὲ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερᾷ, ὃ καὶ τῆς πόλεως ἦν, συναντᾷ τῇ κόρῃ.

Ἐπιγραφή.

Ὀδυσσέως ἄφιξις εἰς Φαίακας.

Ἄλλως.

Ζήτει ἡ Ναυσικάα κόμισε σὺ σχεδίην Ὀδυσῆα. LIB. VI.

Ὡς ὁ μὲν ἔνθα καθεῦδε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ὕπνῳ καὶ καμάτῳ ἀρημένος· αὐτὰρ Ἀθήνη
Βῆ ῥ' ἐς Φαιήκων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε·
Οἵ πὰρ μὲν πρὸ ἔναιον ἐν εὐρυχόρῳ Ὑπερείῃ,
Ἄσχῃ Κυκλώπων, ἀνδρῶν ὑπερφιάλων,

SIC quidem illic dormiebat patiens divus Ulysses,
Somno & labore oppressus: interea Minerva
Ibat ad Phæacum virorum populúmque urbémque:
Qui antea quidem habitabant in spaciosâ Hyperéâ,
Propè Cyclopas, viros superbientes;

ΣΧΟΛΙΑ.

2. Ἀρημένος.] Βεβλαμμένος· ἤτοι συλληπτικῶς, ὑπὸ μὲν τοῦ καμάτου ἐβέβλαπτο· ὑπὸ δὲ τοῦ ὕπνου οὐκ ἔπ. ἢ κατὰ ἀντίφρασιν, τὸν ἀχυπνίαν, ὕπνον ἔφη· ἢ ἐπὶ τοῦ καμάτου σιγτέον· εἶτα ἀρημένος, ὑπὸ δὲ Ποσειδῶνος βλαβείς, καὶ παρεθείς, ἢ καταχόμενος.

4. Εὐρυχόρῳ.] Πλατυχώρῳ, μεγάλῃ. Ὑπερείῃ.]

Οἱ μὲν τὸν ἐν Σικελίᾳ Καμαρῖναν· οἱ δὲ ἀπὸ δῆμου, ὑπὸ τὸν ἡμῶν γινωσκόμενον· ἄλλοι δὲ, ὅτι ἦν νῆσος οὐδέπω πλησίον τῆς Κυκλώπων χώρας.

5. Ὑπερηνορεόντων.] Ὑπερεχόντων τῇ ἠνορέῃ, ὅ ἐστι τῇ ἀνδρείᾳ, καὶ ἀφ' οὗτο ὑπερηφάνων.

NOTÆ.

V. 1. Καθεῦδε) Ità hìc scribendum, non καθεύδει, testatur *Eustath.* fol. 1548. lin. 49. & fol. 162. lin. 39. & Edit. *Basil.* fol. 243. lin. 6. Vid. ad *Iliad.* α'. v. 611. *Var. Lect.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 2. Παρεθείς) Ità pro corrupto παραθείς, idque Duorum MSS. auctoritate.

VARIÆ LECTIONES.

V. 1. Καθεῦδε) γρ. καθεύδει. Vid. ad *Textum.* 2. Ἀρεμένος) γρ. ἀρημένος, *Eustath.* fol. 242. lin. 51.

Οἵ

Οἳ σφέας σινέσκοπλο, βίηφι ὃ φέρτεροι ἦσαν.
Ἔνθεν ἀναΐσσας ἄγε Ναυσίθοος θεοειδὴς,
Εἶσεν δ' ἐν Σχερίῃ ἑκὰς ἀνδρῶν ἀλφηστάων·
[* Ἀνθρώπων ἀπάνευθε, πολυκλύστῳ ὑπὸ πόντῳ.]
Ἀμφὶ δ' τεῖχος ἔλασσε πόλῃ, καὶ ἐδείμαλο οἴκους,
Καὶ νηοὺς ποιήσε θεῶν, καὶ ἐδάσατ' ἀρούρας.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμεὶς ἄϊδόσδε βεβήκῃ·
Ἀλκίνοος δ' τότ' ἦρχε, θεῶν ἄπο μήδεα εἰδώς.
Τοῦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Νόστον Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μηλόωσα·
Βῆ δ' ἴμεν ἐς θάλαμον πολυδαίδαλον, ᾧ ἔνι κούρη
Κοιμᾶτ', ἀθανάτῃσι φυὴν καὶ εἶδος ὁμοίη,
Ναυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·
Πὰρ δὲ δύ' ἀμφίπολοι, Χαρίτων ἄπο κάλλος ἔχουσαι,
Σταθμοῖϊν ἑκάτερθε, θύραι δ' ἐπέκειντο φαειναί.
Ἦλθ' ἀνέμου ὡς πνοιὴ ἐπέσυλο δέμνια κούρης·
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν προὸς μῦθον ἔειπεν,
Εἰδομένη κούρῃ ναυσικλειτοῖο Δύμαντος,
Ἥ οἱ ὁμηλικίη μὲν ἔην, κεχάρισο δὲ θυμῷ·
Τῇ μιν ἐεισαμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη,

Qui ipsos prædabantur; viribus enim potiores erant:
Hinc migrare cogens illos deduxit Nausithous deo similis,
Collocavitque in Scheriâ procul ab hominibus ingeniosis;
[Procul, *inquam*, ab Hominibus, undoso in mari.]
Circum verò murum duxit civitati, ædificavit & domos,
Etiam templa fecit deorum & divisit agros.
Sed hic jam fato domitus, ad inferos descenderat:
Alcinous verò tunc imperabat, à diis consilia doctus.
Hujus quidem perrexit ad domum dea cæsia Minerva,
Reditum Ulyssis magnanimi consultans:
Celeritèr verò ibat ad thalamum fabre-factum, in quo puella
Dormiebat, immortalibus indole & specie similis,
Nausicaa, filia magnanimi Alcinoi:
Aderant duæ ancillæ, à Gratiis pulchritudinem nactæ,
A postibus utrinque; fores verò imminebant lucidæ.
Illa vero venti veluti flatus accessit ad cubilia puellæ:
Stetitque supra caput, & ipsam sermone alloquuta est,
Assimilata filiæ celebris-a-re-navali Dymantis,
Quæ ei æqualis quidem erat, & grata animo:
Huic seipsam assimilans alloquuta est cæsia Minerva,

ΣΧΟΛΙΑ.

6. Οἳ σφέας] Οἳ πιες αὐτές. Σινέσκοπλο.] Ἐκάκων, ἠδίκων, ἔβλαπλον.
7. Ἀναΐσσας.] Ἀνακρμίσας, ἀπικίαν σκιλάμβ.
8. Εἶσε.] Νῦν, ἀντὶ δ ἴδρυσεν. Σχερίῃ.] Ἡ τῶ Φαιάκων πόλις. Ἀλφηστάων.] Τῶν εὐρετικῶν καὶ ἐπινοητικῶν ἀνθρώπων.
9. Τεῖχος ἔλασσε.] Περιέτεινε, περιέβαλεν· ἢ ὃ μεταφορά· ἀπὸ δ ἐλαυνομένε σιδήρε ἢ ἀπὸ δ ἐλαύνε, ὅ ἐσι πήγνυ καὶ σκάπλω. Ἐδείμαλο.] Κατεσκεύασεν.
10. Ἐδάσαλο.] Διεμοιρήσαλο, ἢ ἐμέρισεν.

NOTÆ.

8. Σχερίῃ) *Scheria*, quæ pòst *Phæacia*, nonnullis *Corcyra*: *Herodoto*, *Oasis*, ut *Phot.* Biblioth. fol. 111.
9. * Ἀνθρώπων ἀπάνευθε, πολυκλύστῳ ὑπὸ πόντῳ) Hunc Versum, diù hìc, ob rotunditatem Periodi, desideratum, ex *Plutarcho*, περὶ φυγῆς, fol. 603. restituo. Vid. infrà, ad v. 204.

NOTÆ IN SCHOLIA.

10. Ἐδάσαλο) Διεμοιρήσαλο, ἢ ἐμέρισεν. Hoc ex MSS. dd. excepto, quòd ibi διενοήσαλο, per incuriam, pro διεμοιρήσαλο. *Hervag.* Edit. *Aldina* & *Parisiana*, Ἐδάσαλο) Διεμέρισεν.

VARIÆ LECTIONES.

8. Ἀνδρῶν) γρ. ἄλλων.
9. Ἀνθρώπων) γρ. Κυκλώπων.
20. Ἐπέσυλο) γρ. ἐπ' ἴσυλο.
24. Τῇ μιν ἐεισαμένη) γρ. τῇ μὲ ἐεισδομένῃ. *H. Steph.* ἐεισδομένη, *Aldina* & *Lovaniana Rescii.*

Ναυσι-

Ναυσικάα, τί νύ σ' ὧδε μεθήμονα γείνατο μήτηρ;
Εἵματα μὲν τοι κεῖται ἀκηδέα, σιγαλόεντα·
Σοὶ δὲ γάμος σχεδόν ἐστιν, ἵνα χρὴ καλὰ μὲν αὐτὴν
Ἑννυέμεν, ταὶ δ' ἄλλοισι παρέχειν, οἵ κέ σ' ἄγωσιν.
Ἐκ γάρ τοι τάδε φάτις ἀνθρώπους ἀναβαίνει
Ἐσθλή· χαίρουσιν δὲ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
Ἀλλ' ἴομεν πλυνέουσαι ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι,
Καί τοι ἐγὼ συνέριθος ἅμ' ἕψομαι, ὄφρα τάχιστα
Ἐντύνηαι· ἐπεὶ ἔτι ἔπι δηρὸν παρθένος ἔσσῃ·
Ἤδη γάρ σε μνῶνται ἀριστῆες κατὰ δῆμον
Πάντων Φαιήκων, ὅθι τοὶ γένος ἐστὶ καὶ αὐτῇ.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπόρουνον πατέρα κλυτὸν ἠῶθι περ
Ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν ἐφοπλίσαι, ἥ κεν ἄγῃσι
Ζώστρά τε, καὶ πέπλους, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.
Καὶ δέ σοι ὧδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον, ἢ πόδεσσιν
Ἔρχεσθ'· πολλὸν γὰρ ἄπο πλυνοί εἰσι πόληος.
Ἦ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
Οὔλυμπόνδ', ὅθι φασὶ θεῶν ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
Ἔμμεναι· ὔτ' ἀνέμοισι πινάσσεται, ὔτε ποτ' ὄμβρῳ
Δεύεται, ὔτε χιὼν ἐπιπίλναται· ἀλλὰ μάλ' αἴθρη
Πέπταται ἀνέφελος, λευκὴ δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη·

"Nausicaa, ecquid tete sic negligentem peperit mater?
"Vestes etenim tibi jacent neglectæ, pulchræ;
"Tibi verò nuptiæ instant, quandò oportet pulchras teipsam
"Induere, aliásque illis præbere, qui te ducent.
"Etenim ex his fama tibi apud homines ascendit
"Bona; gaudentque pater & veneranda mater.
"Quin eamus loturæ simul cum aurorâ apparente,
"Et ego adjutrix simul sequar; ut celerrimè
"Expediaris; quoniam non amplius diù virgo eris.
"Dudùm enim te ambiunt optimi in populo
"Omnium Phæacum; ubi tibi genus est etiam ipsi.
"Verùm age incita patrem inclytum matutino tempore,
"Ut mulos & currum apparet, qui vehere queat
"Tunicásque, & peplos, & pallia pulchra.
"Quippè tibi sic ipsi multò honestius est, quàm pedibus
"Ire; multùm enim absunt lavacra ab urbe.
Ipsa quidem sic loquuta abiit cæsia Minerva
Ad Olympum, ubi inquiunt deorum sedem firmam semper
Esse, quæ neque ventis concutitur, neque unquam imbre
Rigatur, neque nix admovetur; sed potius serenitas
Aperitur innubis, lucidúsque circumfulget splendor:

ΣΧΟΛΙΑ.

25. Μεθήμονα.] Ἀμελῆ, ῥᾳθυμοῦσαν.
26. Ἀκηδέα.] Μηδὲ μιᾶς φροντίδος ἠξιωμένα, ἢ ἀτημέλητα. Ἀφθόνητα. Σιγαλόεντα.] Ἁπαλά, ποικίλα· τὰ μὲν γὰρ σκληρὰ ἀντιπίπτει καὶ ἀντιπατεῖ· τὰ δὲ ἁπαλὰ, ὥσπερ σιγᾷ ἡ ἠσυχάζει.
28. Ἕννυσθαι.] Ἐνδύεσθαι, ἀμφιέννυσθαι. Ταὶ δὲ τοῖσι παρεχεῖν.] Ὡς ἔθος τοιοῦτο ὄντος.
29. Φάτις ἀνθρώπους ἀναβαίνει.] Διαβόητος γίνεται.
32. Σωτῆριος.] Σωτηρίας, παρὰ τὸ ἀσφαλὲς εἶναι.
33. Ἐντύνηαι.] Κοσμήσεως, πλύσεως, εὐτρεπίσεως. Ἔσσῃ.] Ἔσῃ, γένοιο.
35. Ὅθι τοὶ γένος.] Οὐ τυχὸν ἔστι νῦν, ἀλλὰ γίνεται
N O T Æ.
45. Ἀνέφελος) Vid. ad *Iliad.* κ'. v. 258. Et *Eustath.* in hunc locum, fol. 245. lin. 39.

λέγειν, ὃ οἱ καὶ αὐτὴ ὀνομάζει τοῖς ἀείσεις, τυτίσι, ὅπ σὶ εὐχλοὺς. γεγάφει) ε, ἢ τοι γίνεται.
36. Ἐποτρύνω.] Παρόρμησον.
37. Ἐφοπλίσαι.] Παρασκεύασαι. Ἦ κεν.] Ἤ τις ἄν. Ἄγῃσιν.] Ἄγοι, φέροι, βαστάζοι.
38. Ζώστρα.] Τὰ περὶ ζώνην ἐπιτήδεια σκεύη· λέγει δὲ χιτῶνας, ἢ ζώνας.
40. Πλυνοί.] Οἱ τόποι, ἐν οἷς πλύνεται.
42. Ἕδος.] Ἵδρυμα, κάθισμα.
43. Τινάσσεται.] Κινεῖται.
44. Ἐπιπίλναται.] Προσπιλάζει, ἐμπίπτει. Αἴθρη.] Εὐδία.
45. Πέπταται.] Ἀναπέπτωκεν, ἀνέῳγε). Ἀνέφελος.] Ἀνέφελος) Vid. ad *Iliad.* κ'. v. 258. Et *Eustath.* in hunc locum, fol. 245. lin. 39.

NOTÆ IN SCHOLIA.

29. Διαβόητος γένηται) Ità pro λαβόντοι γίνονται, ut *Textui* respondeat, φάτις σοὶ καλὴ ἀνθρώπους.
35. Ὅθι τοὶ γένος) Ubi *Br. Schol.* ὅτι legunt, MSS. ὅπ τοὶ, melius.
45. Πέπταται) Ἀναπέπτωκεν, cum *Aloysii* MSto lego, pro ἀναπέπταται) Poetico, ut & κατηρεισμένη, pro corrupto κατηρεσμένη. Pro ἔπεισιν, MS. ἔπεσιν. Hoc *Scholion* ex τῶν Παλαιῶν laudat *Eustath.* fol. 246. lin. 7.

VARIÆ LECTIONES.

35. Ὅθι τοὶ) γρ. ὅτι, *Br. Schol.* an pro, ἢ τοι. MSS. *Aloysii* & GC. ὅτι τοί.
44. Οὔλυμπόνδ', ὅθι φασὶ) γρ. ὄλυμπόνδ', ὃν φασὶ, *Br. Schol.* ad *Iliad.* κ'. v. 420.
45. Ἀνέφελος) γρ. ἀνήφελος.

Τῷ ἔνι τέρπονθ' μάκαρες θεοὶ ἤματα πάντα·
Ἔνθ' ἀπέβη Γλαυκῶπις, ἐπεὶ μετεφράσθη κούρῃ.
Αὐτίκα δ' ἠὼς ἦλθεν ἐύθρονος, ἣ μιν ἔγειρε
Ναυσικάαν ἐύπεπλον· ἄφαρ δ' ἀπεθαύμασ' ὄνειρον.
Βῆ δ' ἰέναι μετὰ δώματ', ἵν' ἀγγείλειε τοκεῦσι,
Πατρὶ φίλῳ ἠ μητρί, κιχήσατο δ' ἔνδον ἐόντας.
Ἡ μὲν ἐπ' ἐσχάρῃ ἧστο, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
Ἠλάκατα τροφόεσσ' ἁλιπόρφυρα· τῷ ἄρ' ἐπέρησε
Ἐρχομένῳ ξύμβλητο μετ' κλειτὺς βασιλῆας
Ἐς βουλήν, ἵνα μιν κάλεον Φαίηκες ἀγαυοί.
Ἡ ἄρ μάλ' ἄγχι στᾶσα φίλον πατέρα προσέειπε,
Πάππα φίλ', οὐκ ἂν δή μοι ἐφοπλίσειας ἀπήνην
Ὑψηλήν, εὔκυκλον, ἵνα κλυτὰ εἵματ' ἄγωμαι
Ἐς ποταμὸν πλυνέουσα, τά μοι ῥερυπωμένα κεῖται;
Καί δέ σοι αὐτῷ ἔοικε μετ' πρώτοισιν ἐόντι
Βουλὰς βουλεύειν καθαρὰ χροῒ εἵματ' ἔχοντα.
Πέντε δέ τοι φίλοι υἷες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν,
Οἱ δύ' ὀπυίοντες, τρεῖς δ' ἠίθεοι θαλέθοντες·
Οἱ δ' αἰεὶ ἐθέλουσι, νεόπλυτα εἵματ' ἔχοντες,
Ἐς χορὸν ἔρχεσθαι· τὰ δ' ἐμὴ φρενὶ πάντα μέμηλεν.
Ὣς ἔφατ'· αἴδετο γὰρ θαλερὸν γάμον ἐξονομῆναι
Πατρὶ φίλῳ· ὁ δ' ἤπαντα νόῃ, καὶ ἀμείβετο μύθῳ,

In quo delectantur beati dii diebus omnibus.
Huc abiit Pallas, postquam *rem* injunxerat puellæ.
Continuò aurora aderat pulchra, quæ ipsam excitabat
Nausicaam pulchris-peplis; cæterùm admirata est somnium.
Festinabat ire per domos, ut annunciaret parentibus,
Patri charo & matri; nacta autem est intùs existentes.
Illa quidem ad focum sedebat cum ancillis fœminis
Pensum versans marinâ purpurâ-tinctum; in hunc autem foràs
Egredientem incidit ad inclytos reges
Ad concilium, quò ipsum invitârant Phæaces generosi.
Hæc ergò valdè propè astans charum patrem alloquuta est,
" Pater chare, annon utique mihi apparaveris currum
" Excelsum, rotundum; ut pulchras vestes ducam
" Ad flumen lotura, quæ mihi sordidatæ jacent?
" Quin etenim tibi ipsi convenit inter primores versantem
" Consilium consulere, pulchras corpori vestes habentem.
" Quinque etiam tibi chari filii in regiâ sunt,
" Quorum duo in matrimonio, tres autem cælibes florentes;
" Hi semper volunt, recens-lotis vestibus induti,
" Ad saltationem ire; hæc meæ menti omnia curæ sunt.
Sic ait; verebatur enim floridas nuptias nominare
Patri charo; ille tamen omnia intelligebat, & respondebat sermone,

ΣΧΟΛΙΑ.

Νιφιλῶν χορείς. ἡ μὲν χορυφὴ ἡ δὲ ὀλύμπια ἐπιφάνια καλεῖται. ὁ δὲ ἀρχαῖος ὑφ' Ὁμήρου, ἀπὸ τῶν νιφελῶν ἕως δὲ κατηστερισμένα τόπα, σωανύμως αὐτῷ τῷ κατηστερισμένῳ καλεῖται. Ἐπιδίδρομμ.] Ἔπεισιν, ἐπιτείχει. Αἴγλη.] Λαμπηδών.

46. Τῷ ἔνι.] Ἐν τούτῳ.

47. Διαπέφραδε.] Διεσήμανεν.

48. Ἐὐθρονον.] Θρόνον νῦν τὸ ἁρμάτειον λέγει ἢ ἵππους ἐφας· ἢ γὰρ ἔπη ἐδραία ἡ ἕδος αὐτῷ, ἢ νῦν εἰρημένη.

50. Ἀγγείλειε.] Ἐπαγγείλῃ, εἴπει.

52. Ἐπ' ἐσχάρῃ.] Παρὰ τῇ ἐσχάρᾳ· ἐσχάρα δὲ τόπος, ἐφ' ᾧ τὸ πῦρ καίεται.

53. Ἠλάκατα.] Νῦν, τὰ ἔρια. Στεφῶσα.] Στρέφουσα, ἐργαζομένη. Ἁλιπόρφυρα.] Θαλασσοβαφῆ. Θύραζε.] Ἔξω.

54. Ξύμβλητο.] Συνήντησεν. Κλειτύς.] Ἐνδόξους.

55. Βουλήν.] Νῦν, τὸ τόπον, ὅπου βουλεύονται.

57. Πάππα.] Περισφάνησις φιλοφρονηδικὴ νεωτέρως πρὸς πρεσβύτερον. Ἐφοπλίσειας.] Παρασκευάσειας. Ἀπηύρων.] Ἄμαξαν.

63. Ὀπυίοντες.] Γεγαμηκότες. Ἠίθεοι.] Ἄγαμοι. Θαλιθοντες.] Θάλλοντες, ἀκμάζοντες.

65. Χορόν.] Τὸ συνέδριον, * τὸ ἄθρισμα, διδασκαλεῖα.

66. Αἰδέτο.] Ἡσχύνθη, ἐντρέπετο. Θαλερόν.] Θαλλειν καὶ ἀκμάζειν ποιῆται. Ἐξονομῆναι.] Ὀνομάσαι εἰπεῖν.

67. Ἀμείβετο.] Ἀντεπεκρίνετο, ἐξ ἀμοιβῆς προσεφθέγγετο.

NOTÆ IN SCHOLIA.

65. Χορὸν) MSS. legunt * τὸ ἄθρισμα, non ut *Impressi*, τὰ ἀθρίσματα.

VARIÆ LECTIONES.

50. Διὰ) χρ. καὶ, *H. Steph.*

57. Ἐφοπλίσειας) χρ. ἐφοπλίσειεν, *Eustath.* fol. 246. lin. 50.

60. Ἐόντι) χρ. ἐόντα, *H. Steph.* & *Eustath.* fol. 247. lin. 33.

67. Πάντα νόει) γρ. πάντ' ἰνέει.

Οὔτε

Οὔτε τοὶ ἡμιόνων φθονέω, τέκος, οὔτε τοῦ ἄλλου
Ἔρχευ· ἀταρ τοι δμῶες ἐφοπλίσουσιν ἀπήνην
Ὑψηλὴν, εὔκυκλον, ὑπαστρεφῆ ἀραρυῖαν.
Ὡς εἰπὼν, δμῶῆσιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ἐπίθοντο·
Οἱ μὲν ἄρ' ἐκτὸς ἄμαξαν εὐτροχον ἡμιονείλην
Ὤπλεον, ἡμίονους δ' ὕπαγον, ζεύξαν δ' ὑπ' ἀπήνῃ·
Κούρη δ' ἐκ θαλάμοιο φέρεν ἐσθῆτα φαεινὴν,
Καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐϋξέστῳ ἐπ' ἀπήνῃ·
Μήτηρ δ' ἐν κίστῃ ἐπίθει μυρία εἰδυῖα,
Παντοίην, ἐν δ' ὄψα τίθει, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
Ἀσκῷ ἐν αἰγείῳ· κούρη δ' ἐπεβήσετ' ἀπήνης·
Δῶκε δ' ἄρα χρυσείῃ ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον,
Εἴως χυτλώσαιτο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
Ἡ δ' ἔλαβεν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα,
Μάστιξεν δ' ἐλάαν· καναχὴ δ' ἰὰ ἡμιόνοιιν.
Αἱ δ' ἅμοτον τανύοντο· φέρον δ' ἐσθῆτα, καὶ αὐτὴν,
Οὐκ οἴην· ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.
Αἶψ' ὅτε δὴ ποταμοῖο ῥόον ἐκαλλέ' ἵκοντο,
Ἔνθ' ἦτοι πλυνοὶ ἦσαν ἐπηετανοὶ, πολὺ δ' ὕδωρ

" Neque tibi mulos invideo, filia, neque quicquam aliud;
" Abi, cæterùm tibi famuli apparabunt currum
" Altum, rotundum, contabulatione instructum.
Sic loquutus, servis præcepit; hi verò paruerunt.
Illi quidem foràs currum velocem à mulis agitarum
Instruebant, mulosque submiserunt, junxeruntque sub curru;
Virgo autem è thalamo ferebat vestes pulchras,
Et eas quidem composuit benè-polito in curru;
Mater verò in cistâ collocabat sufficientem cibum,
Omne genus, obsoniaque imposuit, vinumque infudit
Utrem in caprinum: puella interèa conscendit currum;
Dedit etiam aureâ in ampullâ humidum oleum,
Ut ungeretur cum famulis mulieribus.
Illa verò accepit flagellum & lora pulchra,
Flagellavitque ad cursum promovendum; & strepitus erat Mulorum;
Nam illi incessantèr extendebantur, ferebantque vestes, & ipsam,
Non solam; simul cum illâ ibant ancillæ aliæ.
Illæ cùm jam fluvii ad alveum limpidum pervenerunt;
Ubi lavacra erant perennia, multaque aqua

ΣΧΟΛΙΑ.

68. Οὔτε πῦ] Οὔτε τινός.
69. Ἐφοπλίσουσι.] Παρασκευάσουσι.
70. Εὔκυκλον.] Εὔτροχον· κύκλοι γὰρ, οἱ τροχοί. Ὑπερτερίην.] Τῷ ἐπιθήματι πλινθίῳ τῇ ἁμάξῃ, ὡσὲ τὸ πλείονα βάρη φέρειν, ὑψηλοτάτῳ, ὃ δὲ πλινθίον καλεῖται· ἢ τῷ ὑπερᾴνω τῆς ἁμάξης τετραγώνῳ ξύλῳ ἐπικομίζω τὸ ἀντιθήμενον φορτίον.
71. Δμῳάσιν.] Θεραπαινίσιν.
72. Εὐτροχον.] Καλὰς τροχὰς ἔχουσαν.
73. Ὤπλεον.] Ἡτοίμαζον, παρεσκεύαζον. Ὑπαζον.] Ἐζῆγον.
74. Ἐσθῆτα φαεινήν.] Οὐ πᾶσαν φαεινὴν ἐῤῥύπωτο γὰρ, ἀλλὰ τὴν τῇ φύσει καθαρὰν.
76. Κίστῃ.] Ἐδισκοθήκῃ· * οὐκ ἄποθεν δὲ ἔοικεν εἶναι καὶ τὸ αὐτῇ.
77. Ἔχευεν.] Ἐνέχεεν, ἔβαλεν.
79. Ληκύθῳ.] Ἐλαιοδόχῳ ἀγγείῳ. Ὑγρὸν ἔλαιον.] Οὐ τὸ τῇ φύσει ὑγρὸν, ἀλλὰ τὸ ὑγρωτικόν.
80. Εἴως.] Νῦν, ἀντὶ τοῦ ὅπως. Χυτλώσαιτο.] Λύσαιμένη ἀλείψαιτο· χύτλον γὰρ, τὸ μετὰ ὕδατος ἔλαιον.
82. Καναχὴ.] Ψόφος, ἦχος.
83. Ἄμοτον.] Ἀπλήρωτον. Τανύοντο.] Συνεχῶς ἐφέροντο.
84. Κίον.] Ἐπορεύοντο.
86. Ἐπηετανοί.] Συνεχεῖς, καὶ ἀεὶ ῥέοντες.

NOTÆ.

79. Χρυσείῃ) Ità hìc lego, pro χρυσέῃ, *Metri* causâ; ut infrà, v. 215. viceversâ. Cur ὑγρὸν ἔλαιον, Vid. *Plutarch.* Sympos. l. 6. c. 9. fol. 695. & *Eustath.* fol. 248. lin. 15.

NOTÆ IN SCHOLIA.

70. Ὑπερτερίην) In hoc *Scholio*, pro πλινθίον, lego πλινθίον, ex *Aloysii* MS. & ὑπερᾴνω, voce unicâ.
74. Τῷ τῇ φύσει καθαρὰν) Ex MS. GC. τὴν addo, & καθαρὰν pro καθαρᾷ lego.
76. *Οὐκ ἄποθεν) Hunc locum laudat & explicat *Eustath.* fol. 248. lin. 7. Κίστῃ ὃ παρ' Ἀττικοῖς κ.λ.
86. Ἐπηετανοὶ) Συνεχεῖς, ἀεὶ ῥέοντες. Ità *Aloysii* MS. nisi quòd ibi σωιεχοντες malè, pro σωιεχεῖς.

VARIÆ LECTIONES.

70. Εὔκυκλον) χρ. ἐὐκυκλον.
73. Ὤπλεον) γρ. ὅπλεον, sine *Augmento*, olim, in nonnullis, & plus semel apud *Eustathium*.
79. Χρυσείῃ) χρ. χρυσέῃ, olim in *Florentin. Lovanian.* &c. malè tamen. Vid. Not. ad *Textum*.
81. Σιγαλόεντα) χρ. φοινικόεντα. Vid. ad *Il.* Δ'. v. 116.

Καλὰ

Καλὸν ὑπεκρροέϊ, μάλα πὲρ ῥυπόωντα καθῆραι·
Ἔνθ' αἴγ' ἡμιόνους μὺ ὑπεκρροέλυσαν ἀπήνης,
Καὶ τὺς μὺ σεῦαν ποταμὸν πάρα δινήεντα,
Τρώγειν ἄγρωσιν μελιηδέα· ταὶ δ' ἀπ' ἀπήνης
Εἵματα χερσὶν ἔλοντο, ϗ ἐσφόρεον μέλαν ὕδωρ·
Στεῖβον δ' ὀν βόθροισι θοῶς ἔριδα προφέρουσαι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πλῦνάν τε, κάθηράν τε ῥύπα πάντα,
Ἑξείης πέτασαν παρὰ θῖν' ἁλὸς, ἦχι μάλιστα
Λάϊγγας ποτὶ χέρσον ἀποπλύνεσκε θάλασσα.
Αἱ ὄ, λοεσσάμεναι, ϗ χρισσάμεναι λίπ' ἐλαίῳ,
Δεῖπνον ἔπειθ' εἵλοντο παρ' ὄχθησιν ποταμοῖο·
Εἵματα δ' ἠελίοιο μύνον περσήμεναι αὐγῇ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτου ταρφθεν δμωαί τε, ϗ αὐτὴ,
Σφαίρῃ ταὶ τ' ἄρ' ἔπαιζον, ἀπὸ κρήδεμνα βαλοῦσαι·
Τῇσι ὄ Ναυσικάα λευκώλενος ἦρχετο μολπῆς·
Οἵη δ' Ἄρτεμις εἶσι κατ' οὔρεος ἰοχέαιρα,
Ἢ κατὰ Τηΰγετον περιμήκετον, ἢ Ἐρύμανθον,
Τερπομένη κάπροισι ϗ ὠκείῃσ ἐλάφοισι,
Τῇδέ θ' ἅμα Νύμφαι, κοῦραι Διὸς Αἰγιόχοιο,

Pulchra profluebat, etiam plurimùm ſordidata ad purgandum *ſufficiens*;
Ibi illæ mulos ſolvebant à curru,
Et eos quidem agebant fluvium ad vorticoſum,
Ut ederent gramen dulce: ipſæ verò à curru
Veſtes manibus ceperunt & injecerunt in nigram aquam:
Preſſabant autem in ſcrobibus celeritèr certamen proferentes.
Cæterùm poſtquam laveruntque, pergâruntque ſordes omnes,
Ordine extenderunt ad littus maris, quà potiſſimùm
Lapillos ad littus abluebat mare:
Illæ verò lotæ, & unctæ ſplendido oleo,
Prandium deinde ſumpſerunt ad ripam fluvii.
Veſtes autem ſolis expectabant dum ſiccarentur ſplendore.
Cæterùm poſtquam cibo ſaturatæ ancillæque, & ipſa,
Pilâ ipſæ ludebant, capitis redimicula deponentes;
His interim Nauſicaa pulchris-ulnis incepit cantilenam:
Qualis autem Diana incedit per montes ſagittis gaudens,
Aut per Taygetum arduum, aut Erymanthum,
Seſe oblectans apris, & velocibus cervis,
Simulque cum illa Nymphæ filiæ Jovis Ægiochi

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

87. Ῥυπόωντα.] Ῥυπαρά.

88. Ὑπεκρροέλυσαν.] Ἡ μὲ ὑπὸ, τῷ ὑποζυξιν δηλοῖ· ϗ ὑπὸ τῷ ἕλκυσιν τῶ ὑποζυγίων· ἡ ὄ ἀπὸ, τὸ ἀπὸ τ λεπτως.

89. Σεῦαν.] Ἐδίωξαν. Δινήεντα.] Δίνας ϗ συστροφὰς ἔχοντα.

90. Ἄγρωσιν.] Εἴδος βοτάνης, ὅπῳ ἐσὶ πόα χερτώδης.

92. Σπεῖσον.] Ἐπάτων. Βόθρεισι.] Τοῖς ὀρύγμασι. Προφέρουσαι.] Προβάλλουσαι.

93. Ῥύπα.] Τὸν ῥύπον.

94. Πέτασαν.] Ἐξέτειναν.

95. Λάϊγγας.] Τὰ μικρὰ λιθάρια, ἢ πὰς μικρὰς ψήφους. Χέρσον.] Τῇ γῇ. Ἀποπλύνεσκε.] Ἔνιοι, Ἀποπλύσκε. Ἀπέῤῥιπτεν.

96. Λοεσσάμεναι.] Λουσάμεναι. Χρισσάμεναι.] Ἀλιψάμεναι. Λίπα.] Λιπαρῶς.

97. Δεῖπνον.] Ἄριστον. Ὄχθησι.] Τοῖς χείλεσι τ ποταμ῀.

98. Περσήμεναι.] Ξηραθῆναι.

99. Ταρφθεν.] Ἐκθρέφθησαν.

102. Εἶσι.] Πορεύεται, ἢ ἔρχεται. Ἰοχέαιρα.] Ἰοῖς περιπομένη.

103. Τηΰγετον.] Ὄρος τ Λακωνικῆς. Περιμήκετον.] Ὑψηλόν. Ἐρύμανθον.] Ὄρος τ Ἀρκαδίας, ϗ ποταμός· ἔνθα ὁ Ἐρυμάνθιος κάπρος· ὃν τότοις ὄ λέων ἐ γίνεται.

104. Ὠκείῃς.] Ὠκείαις, ταχείαις.

NOTÆ IN SCHOLIA.

88. Ὑπεκρροέλυσαν) Hoc *Scholion*, in MSS. & *Impreſſis* corruptum, emendavi, ex *Euſtath.* fol. 1553. lin. 8.

102. Ἰοχέαιρα) Ἰοῖς περιπομένη, MS. *Aloyſii*, excepto quòd malè ibi, Ἰῶν.

103. Τηΰγετον) In fine hujus *Scholii*, ad hæc, Ἐν τότοις ὄ λέων ἐ γίνεται, refer *Ælian.* Animal. l. 3. c. 27. Ὅτι ἐ γίνεται λέων ἐν Πελοποννήσῳ.

VARIÆ LECTIONES.

95. Ἀποπλύνεσκε) γρ. ἀπέπλυσκε, *Br. Schol.* & MS. *GC.*

96. Χρισσάμεναι) γρ. ἀλειψάμεναι, *H. Steph.* & *Br. Schol.*

104. Ὠκείῃς) γρ. ὠκείαις, *Ælian.* Animal. l. 3. c. 27.

105. Τῇδέ θ' ἅμα) γρ. τῇδε ἄμα, & τῇ ὄ ἅμα, *H. Steph.* Τῇδέ θ' ἅμαι, *Callimach.*

Ἀγρονόμοι παίζουσι· γέγηθε δέ τε Φοίβη Λητώ·
Πασάων δ' ὕπερ ἦγε κάρη ἔχει ἠδὲ μέτωπα,
Ῥεῖα δ' ἀριγνώτη πέλεται, καλαὶ δέ τε πᾶσαι·
Ὡς ἦγ' ἀμφιπόλοισι μετέπρεπε παρθένος ἁδμής.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πάλιν οἶκόνδε νέεσθαι,
Ζεύξασ' ἡμιόνους, πλύξασά τε εἵματα καλὰ,
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὡς Ὀδυσεὺς ἔγροιτο, ἴδοι τ' εὐώπιδα κούρην,
Ἥ οἱ Φαίηκων ἀνδρῶν πάλιν ἡγήσαιτο.
Σφαῖραν ἔπειτ' ἔρριψε μετ' ἀμφίπολον βασίλεια·
Ἀμφιπόλῳ μὲν ἄμαρτε, βαθείῃ δ' ἔμπεσε δίνῃ·
Αἱ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσαν· ὁ δ' ἔγρετο δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἑζόμενος δ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
Ὤ μοι ἐγὼ, τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἱκάνω;
Ἦ ῥ' οἵγ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι;
Ἦε φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής;
Ὥς με γυναικῶν ἀμφήλυθε θῆλυς ἀυτὴ
Νυμφάων, αἵ ἔχουσ' ὀρέων αἰπεινὰ κάρηνα,
Καὶ πηγὰς ποταμῶν, καὶ πείσεα ποιήεντα·
Ἦ νύ που ἀνθρώπων εἰμὶ σχεδὸν αὐδηέντων;
Ἀλλ' ἄγ', ἐγὼν αὐτὸς πειρήσομαι, ἠδὲ ἴδωμαι.
Ὡς εἰπὼν θάμνων ὑπεδύσετο δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἐκ πυκινῆς δ' ὕλης πλόκον κλάσε χειρὶ παχείῃ
Φύλλων, ὡς ῥύσαιτο περὶ χροῒ μήδεα φωτός.

Agreſtes ludunt: gaudet interim mente Latona;
Omnes quidem ipſa capite ſuperemínet, atque fronte,
Facilis enim cognitu eſt, pulchræ tamen & omnes:
Sic illa inter ancillas excellebat virgo intacta.
Sed quùm jam rurſum domum itura erat,
Junctis mulis plicatíſque veſtibus pulchris,
Tum ſtatim alia excogitavit dea cæſia Minerva,
Ut Ulyſſes excitaretur, viderétque pulchris-oculis puellam,
Quæ illum ad Phæacum virorum urbem deduceret.
Pilam deindè jecit ad ancillam Princeps:
Ab ancillâ quidem aberravit; in profundum autem incidit gurgitem.
Illæ itaque altè clamârunt; excitabatúrque divus Ulyſſes:
Sedens itaque deliberabat in mente & in animo,
" Hei mihi, quorúmnam hominum ad terram deveni?
" Anne hic injurii & agreſtes, neque juſti?
" Aut hoſpitales, & ipſis eſt mens deorum-reverens?
" Ut me puellarum invaſit fœmineus clamor
" Nympharum, quæ habitant montium ſummos vertices,
" Et fontes fluviorum, & paluſtria loca herboſa!
" An fortaſſis homines ſum propè vocales?
" Quin ego ipſe experiar atque videbo.
Sic loquutus arbuſtis clàm-egreditur divus Ulyſſes:
Ex denſâ autem ſylvâ ramum fregit manu craſſa,
Foliis, ut tegeret circa corpus pudenda viri.

ΣΧΟΛΙΑ.

106. Ἀγρονόμοι.] Αἱ ἐπὶ τῶν ἀγρῶν νεμόμεναι. ἢ ἄγραν νέμουσαι.
108. Ἀριγνώτη.] Μεγάλως γνωστὴ καὶ φοβερά.
109. Ἀδμής.] Ἀδάμαστος, ἄγαμος.
111. Πτύξασα.] Διπλώσασα. ἢ διπλωθῆναι ποιήσασα.
113. Ἔγροιτο.] * Ἐξανιστάμενος. Εὐώπιδα.] Εὐόφθαλμον· ὥσπερ * γδ οἱ ὀφθαλμοί.
116. Δίνῃ.] Τῇ τῶν ὑδάτων συστροφῇ.
117. Ἄυσαν.] Ἐβόησαν.
121. Θεουδής.] Θεοσεβὴς, θεοῖς ὁμοῖος· ἢ θεοσεβὴς, ὁ θεοῖς ἀρέσκων, ἢ θεῦ ἔχων αὐδήν.
122. Αὐτή.] Νῦν, ἡ φωνή.
124. Πείσεα.] Τὰς διὰ χερὸς τόπους· παρὰ τὸ πῖσαι, ὃ ἐστι ποτίσαι.
125. Αὐδηέντων.] * Εὐφώνων, σὺν ἁρμονίᾳ φωνῇ χρωμένων.
127. Ὑπεδύσετο.] Ὑπεξῆλθεν.
128. Πτόρθον.] Κλάδον, βλαστόν.
129. Ῥύσαιτο.] Καλύψει, σκεπάσει. Μήδεα.] Νῦν, τὰ αἰδέσιμα μέρη, τὰ αἰδοῖα.

NOTÆ.

125. Ἀνθρώπων — αὐδηέντων) Præter *Br. Schol.* vid. quæ Nos ad *Odyſſ. ε'.* v. 334.

NOTÆ IN SCHOLIA.

113. *Ἐξανιστάμενος, pro ἐξανέστη, ſcribo & * γδ, pro ϛ, ex Duob. MSS.
125. *Εὐφώνων) MS. *Aloyſii*, ἰμφώνων, meliùs.

VARIÆ LECTIONES.

115. Ἀμφίπολον βασίλεια) γρ. ἀμφιπόλῳ βασιλεύς, *H. Steph. Sylburg.* Vid. *Dionyſ. Halicarn. Hudſon.* Edit. 2 Vol. fol. 11. Not. h.
116. Ἔμπεσε) γρ. ἔμβαλε, *H. Steph.*
127. Ὑπεδύσετο) γρ. ὑπεκδύσετο, *Aldin.*

Βῆ δ' ἴμεν, ὥστε λέων ὀρεσίτροφος, ἀλκὶ πεποιθώς,
Ὅς τ' εἶσ' ὑόμενός τε καὶ ἀήμενος· ὀφθαλμὼ δέ οἱ ὄσσε
Δαίεται· αὐτὰρ ὁ βουσὶν ἐπέρχεται, ἢ ὀΐεσσιν,
Ἠὲ μεθ' ἀγροτέρας ἐλάφους· κέλεται δέ ἑ γαστὴρ,
Μήλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
Ὣς Ὀδυσεὺς κούρῃσιν ἐϋπλοκάμοισιν ἔμελλε
Μίξεσθ', γυμνός περ ἐών· χρειὼ γὰρ ἵκανε.
Σμερδαλέος δ' αὐτῇσι φάνη, κεκακωμένος ἅλμῃ·
Τρέσαν δ' ἄλλυδις ἄλλη ἐπ' ἠιόνας προχύσας·
Οἴη δ' Ἀλκινόου θυγάτηρ μένε· τῇ γὰρ Ἀθήνη
Θάρσος ἐνὶ φρεσὶ θῆκε, καὶ ἐκ δέος εἵλετο γυίων·
Στῆ δ' ἀνταχομένη· ὁ δ' ἠρμήνευεν Ὀδυσεύς,
Ἢ γούνων λίσσοιτο λαβών, εὐώπιδα κούρην,
Ἢ αὔτως ἐπέεσσιν ἀποφθιμένοισι λίσσοιτ', εἰ δείξειε πόλιν, καὶ εἵματα δοίη·
Ὡς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Λίσσεσθαι ἐπέεσσιν ἀποφθιμένοισι μειλιχίοισι,
Μή οἱ γοῦνα λαβόντι χολώσαιτο φρένα κούρη.
Αὐτίκα μειλίχιον καὶ κερδαλέον φάτο μῦθον,
Γουνοῦμαί σε, ἄνασσα· θεός νύ τις, ἢ βροτός ἐσσι;
Εἰ μέν τις θεὸς ἐσσὶ, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,

Festinabat ire, veluti leo montanus, viribus fidens,
Qui incedit madidus & ventos-passus, inque suos oculos
Candescit: cæterùm hic ad boves accedit, aut oves,
Aut ad agrestiores cervos; jubet etenim eum venter
Pecudes tentaturum, etiam intra densam domum ire:
Ita Ulysses puellas pulchricomas erat
Accessurus, nudus quamvis esset; necessitas enim urgebat:
Horribilis autem ipsis apparuit, malè affectus salsugine;
Diffugerunt itaque huc atque illuc per littora prominentia:
Sola autem Alcinoi filia constitit; ipsi enim Pallas
Audaciam in mente indidit, & metum exemerat è membris:
Stetit itaque contra *ipsum* exceptura: cogitabat interèa Ulysses,
An supplicaret genua prendens pulchris-oculis puellæ:
An ut erat, verbis longè stans blandis
Precaretur, si ostenderet civitatem, & vestes donaret.
Sic sanè ei cogitanti videbatur satius esse,
Precari verbis eminùs stando blandis,
Nè ei genua prehendenti irasceretur mente puella:
Protenùs blandum & solertem dixit sermonem,
" Supplicitèr te oro, ô regina, dea sive aliqua, aut mortalis es:
" Siquidem dea es *earum*, quæ latum cœlum incolunt,

ΣΧΟΛΙΑ.

130. Βῆ δ' ἴμεν.] Ὥρμησε δὲ ἀπέναντι. Ὀρεσίτροφος.] Ὄρεσι τρεφόμενος.
131. Ὑόμενος.] Βρεχόμενος. Ἀήμενος.] Ὑπὸ ἀνέμων καταπνεόμενος.
132. Δαίεται.] Καίεται, * πυρὶ ὁμοίως ἔχει. Ἐπέρχεται.] Μετέρχεται.
134. Πειρήσοντα.] Πεῖραν λαμβάνοντα.
135. Ἐϋπλοκάμοισιν.] Εὐκόσμοις, ἀπὸ μέρους, τὸ πᾶν καλοῖς.
137. Κεκακωμένος.] Κακῶς διακείμενος.
138. Τρέσαν.] Φοβηθεῖσαι ἔφυγον. Προχύσας.] Περιβεβλημένας.
140. Δίος.] Φόβου. Εἵλετο.] Ἀφείλετο.
141. Ἀνταχομένη.] Νῦν, ἐξαναστᾶσα ἀναχομένη, καὶ μείνασα.
142. Λίσσοιτο.] Παρακαλοίη.
143. Αὔτως.] Οὕτως, ὡς ἔχει. Ἀποφθιμένοισι.] Ἐκ διαστήματος.
145. Δοάσσατο.] Ἔδοξε.
147. Χολώσαιτο.] Ὀργισθείη.
148. Κερδαλέον.] Σωτηρίου.
149. Γουνοῦμαι.] Ἱκετεύω. Ἄνασσα.] Βασιλὶς, δέσποινα.

NOTÆ.

137. Σμερδαλέος) Vid. ad *Var. Lect.*
145. Δοάσσατο) De hâc voce, vid. ad *Il.* ν'. v. 458.

NOTÆ IN SCHOLIA.

132. *Πυρὶ ὁμοίως ἔχει) Hæc addo, ex duob. MSS. Sensus, λέων ὃν ἑαυτῷ κατ' ὄσσε δαίεται, ut *Eustath.* exponit, fol. 1555. lin. 40.

VARIÆ LECTIONES.

132. Ἐπέρχεται) γρ. μετέρχεται, *H. Steph.* & *Br. Schol.*
137. Σμερδαλέος) γρ. σμερδαλέως, *Lugdun. Oxon.* & *Cantabr.* malè; cùm *Florent. Lovanian. Eustath. Aldin.* & *Steph.* σμερδαλέος, benè.

Ἀρτέμιδί σε ἔγωγε, Διὸς κύδρῃ μεγάλοιο,
Εἰδός τε, μέγεθός τε, φυλώ τ', ἄγχιστα ἐίσκω·
Εἰ δέ τις ἐστὶ βροτῶν, τοὶ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσι,
Τεισμάκαρες μὴν σοί γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
Τεισμάκαρες δ' καπίγνητοι· μάλα πού σφίσι θυμὸς
Αἰὲν ἐϋφροσύνῃσιν ἰαίνεται, εἵνεκα σεῖο,
Λευσσόντων τοιόνδε θάλος χορὸν εἰσιχνεῦσαν.
Κεῖνος δ' αὖ περὶ κῆρι μακάρτατος ἔξοχον ἄλλων,
Ὅς κέ σ' ἑέδνοισι βείσας οἶκόνδ' ἀγάγῃ.
Οὐ γάρ πω τοιοῦτον ἴδον βροτὸν ὀφθαλμοῖσιν,
Οὔτ' ἄνδρ', οὔτε γυναῖκα· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
Δήλῳ δή ποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῷ
Φοίνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενον ἐνόησα·
Ἦλθον γὰρ κἀκεῖσε, πολὺς δέ μοι ἕσπετο λαὸς
Τὴν ὁδόν, ἣ δὴ ἔμελλεν ἐμοὶ κακὺ κήδε' ἔσεσθαι·
Ὣς δ' αὔτως τὸ κεῖνο ἰδὼν, ἐτεθήπεα θυμῷ
Δήν· ἐπεὶ οὔπω τοῖον ἀνήλυθεν ἐκ δόρυ γαίης·
Ὣς σε, γύναι, ἄγαμαί τε, τέθηπά τε, δείδιά τ' αἰνῶς
Γούνων ἅψασθαι· χαλεπὸν δέ με πένθος ἱκάνει.

" Dianæ te ego, Jovis filiæ magni,
" Formáque, staturáque, indoleque,
quàm proximè assimilo.
" Sin aliqua es hominum, qui supra
terram habitant,
" Ter beati tibi pater & venerandæ
mater,
" Ter beati fratres; valdè nimirùm
ipsorum animus
" Usque lætitiâ perfunditur, tuî gratiâ,
" Videntibus tale germen ad choream
prodeuntem.
" Porrò rursum ille animo felicissimus
præter cæteros,
" Quicunque te sponsaliis onerans, domum duxerit.
" Nondum enim talem vidi hominem
oculis,
" Neque virum, neque mulierem; admiratio me tenet aspicientem.
" Nuper in Delo tale, Apollinis juxta
aram,
" Palmæ recens germen succrescens
vidi:
" Profectus enim eram illuc, multúsque
mihi erat populus
" In eâ profectione, quæ mihi malum
infortunium erat allatura:
" Eodem modo & illud conspicatus
obstupui animo
" Diù, quandoquidem nunquam tale
succreverat lignum è terrâ:
" Ita te, ô mulier, admiror, obstupeo,
& vereor vehementèr
" Genua prehendere: difficilis nam
me dolor occupat.

ΣΧΟΛΙΑ.

156. Εὐφροσύνῃσιν.] Θυμηδίαις. Ἰαίνεται.] Χαίρει, πίπτει.

157. Λευσσόντων.] Βλεπόντων. Θάλος.] Βλάστημα. Εἰσιχνεῦσαν.] Εἰσερχομένην, προβαινούσην.

159. Ἑέδνοισι.] Τοῖς παρὰ γάμου δίδοις, μνήστροις. Βείσας.] Βαρύσας. * Βείζω γὰρ, τὸ κοιμῶμαι ἔστι.

163. Φοίνικος νέον ἔρνος.] Τὸν ἀναπηδήσαντα λέγει Φοίνικα τῇ Λητοῖ, ὃ ἐφαψαμένη ἀπεκύησεν. Ἔρνος.]

ΝΟΤΑ.

154. Τεισμάκαρες) Hinc illud *Anthelog.* l. 7. fol. 476. Εὐδαίμων ὁ βλέπων σε, &c.

155. Μάλα πού σφισι θυμὸς — λευσσόντων) *Eustathius* refert ad Σολοικοφανὲς καὶ καινοπρεπὲς, quod tamen rectè solvitur, si λευσσόντων *Absolutè* capias. Vid. quæ Nos ad illud *Odyss.* ι'. v. 256. — ἡμῶν δ' κατακλαύσῃ φίλον ἦτορ, δειπνούντων. Vid. *Dionys.* Halicarnass. de Vitâ & Scriptis *Homeri*.

157. Τοιόνδε θάλος χορὸν εἰσιχνεῦσαν) *Atticismus* elegans, τὸ θάλος, αὐτὶ τῦ θαλερὴν παρθένον, *Abstractum*, pro *Concreto*. Referri etiam potest ad Σχῆμα, πρὸς τὸ σημαινόμενον. Vid. *Eustath.* fol. 1557. lin. 30. &c.

159. * Βείζω γὰρ, τὸ κοιμῶμαι ἐστὶν, ex *Aloysii* MS. ego autem βείσας hoc à βείζω potiùs ducendum reor.

162. Δήλῳ δή ποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῷ Φοίνικος νέον ἔρνος) *Cicero*, de Legibus, sub initio, Quod *Homericus Ulysses Deli* se proceram & teneram *Palmam* vidisse dixit, hodiè monstrant eandem. Et *Plinius*, l. 16. c. 44. Nec non Palma *Deli* ab *Apollinis* ætate consspicitur. *Ælian.* Var. Hist. l. 5. c. 4. Περὶ φυτῶν τινων ἐν Δήλῳ θαλλόντων. *Theogn.* v. 6. *Callim.* Hymn. Dian. v. 210. *Homeri* Hymn. in *Apoll.* v. 117. *Eustath.* in hunc locum, *Euripidis* Scholiast. ad *Hecub.* v. 458. &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

159. * Βείζω γὰρ, τὸ κοιμῶμαι ἐστὶν, ex *Aloysii* MS. ego autem βείσας hoc à βείζω potiùs ducendum reor.

VARIÆ LECTIONES.

154. Τεισμάκαρες) γρ. τρὶς μάκαρες, vid. *Duport.* Gnomolog. *Homeric.* in locum.

155. Τεισμάκαρες) γρ. τρὶς μάκαρες, *Duport.* ut suprà.

Χθιζὸς ἐεικοστῷ φύγον ἤματι οἶνοπα πόντον·
Τόφρα δέ μ' αἰεὶ κῦμα φόρει κραιπναί τε θύελλαι
Νήσου ἀπ' Ὠγυγίης· νῦν δ' ἐνθάδε κάββαλε δαίμων,
Ὄφρ' ἔπι πού καὶ τῆδε πάθω κακόν· οὐ γὰρ οἴω
Παύσεσθ'· ἀλλ' ἔτι πολλὰ θεοὶ τελέουσι πάροιθεν.
Ἀλλὰ, ἄνασσ', ἐλέαιρε, σὲ γὰρ κακὰ πολλὰ μογήσας
Ἐς πρώτην ἱκόμην· τὴν δ' ἄλλων οὔπω οἶδα
Ἀνθρώπων, οἳ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν.
Ἄσσον δέ μοι δεῖξον, δός τ' ῥάκος ἀμφιβαλέσθαι,
Εἴ που εἴλυμα σπείρων ἔχες ἐνθάδ' ἰοῦσα.
Σοὶ δ' θεοὶ τόσα δοῖεν, ὅσα φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς,
Ἄνδρα τε καὶ οἶκον, καὶ ὁμοφροσύνην ὀπάσειαν
Ἐσθλήν· οὐ μὲν γὰρ τῷ γε κρεῖσσον καὶ ἄρειον,
Ἢ ὅθ' ὁμοφρονέοντε νοήμασιν οἶκον ἔχητον
Ἀνὴρ ἠδὲ γυνή· πολλὰ ἄλγεα δυσμενέεσσι,
Χάρματα δ' εὐμενέτῃσι· μάλιστα δέ τ' ἔκλυον αὐτοί.
Τόνδ' αὖ Ναυσικάα λευκώλενος ἀντίον ηὔδα,
Ξεῖν', ἐπεὶ ὔτε κακῷ, ὔτ' ἄφρονι φωτὶ ἔοικας,
Ζεὺς δ' αὐτὸς νέμει ὄλβον Ὀλύμπιος ἀνθρώποισιν,
Ἐσθλοῖς, ἠδὲ κακοῖσιν, ὅπως ἐθέλῃσιν, ἑκάστῳ·
Καί που σοὶ τάδ' ἔδωκε, σὲ δὴ χρὴ τετλάμεν ἔμπης.
Νῦν δ', ἐπεὶ ἠμετέρην τε πόλιν καὶ γαῖαν ἱκάνεις,
Οὔτ' ἂν ἐσθῆτος δηρὸν, ὔτε τευ ἄλλου,
Ὧν ἐπέοικ' ἱκέτῃσι ταλαπείριον ἀνπάσαντα.

" Heri vigesimo effugi demum die nigrum pontum:
" Eousque me semper fluctus ferebat, & celeres procellæ
" Insulâ ab Ogygiâ; nunc verò me huc appulit deus,
" Ut adhuc fortasse & hìc patiar malum; non enim puto
" Cessatum iri; verùm adhuc multa dii efficiunt ante.
" Sed, ô regina, miserere, ad te enim miserias multas perpessus
" Primam veni, aliorum autem neminem novi
" Hominum, qui hanc urbem & terram incolunt.
" Urbem mihi ostende, da vero pannum ad *me* circumcingendum,
" Si quod fortasse integumentum pannorum habes huc profecta.
" Tibi vero dii tanta dent, quanta animo concupiscis;
" Maritum, & familiam, & concordiam præbeant
" Bonam; non enim eo quicquam præstantius & melius,
" Quam cùm concordes consiliis, rem familiarem administrant
" Vir atque conjux; multos dolores hostibus præbentes,
" Gaudia autem benevolis; maximè verò sentiunt & ipsi.
Hunc rursus Nausicaa albis ulnis contra alloquuta est,
" Hospes, quandoquidem non ignavo, nec stulto similis es viro,
" Jupiter ipse distribuit felicitatem Olympius hominibus,
" Bonis atque malis, prout vult, unicuique.
" Et fortasse tibi isthæc dedit, te tamen oportet pati nihilo seciùs.
" Nunc verò, quùm ad nostram & urbem & terram venis,
" Neque vestium indigebis, neque alicujus alterius *rei*
" Earum, quæ decent supplicem miserum occurrentem.

ΣΧΟΛΙΑ.

171. Φόρει.] Ἤνεγκεν. Κραιπναί.] Ταχεῖαι, ἢ ὀξεῖαι. Θύελλαι.] Αἱ συμφοραὶ τῶν ἀνέμων.

176. Ἰκόμην.] Ἱκέτευσα, ἀφικόμην.

179. Εἴλυμα.] *Ἐνείλημα, κάλυμμα, περίβλημα. Σπείρων.] Ἱματίων.

180. Σοὶ δὲ θεοὶ τόσα δοῖεν.] Σιωπητέον ὁ Ὀδυσσεὺς ταῦτα συνεὶς, ἃ μόνα ἀφ' ὑγρότητος οἷς ἦν εἶναι.

181. Ὁμοφροσύνην.] Γνησίαν φιλίαν. Ὀπάσειαν.] Παράσχωσιν.

182. Ἄρειον.] Κρεῖττον, βέλτιον.

183. Ὁμοφρονέοντε.] Τὰ αὐτὰ βουλόμενοι.

185. Χάρματα.] Χαραί. Εὐμενέτῃσι.] Τοῖς φίλοις, τοῖς εὐμενῶς διακειμένοις, καὶ εὐνοοῦσιν. Μάλιστα δέ τ' ἔκλυον αὐτοί.] Τῆς παρὰ πάντας εὐνοίας αἰσθάνονται ἐκ ἀπλαύσεως.

188. Νέμει.] Ἀπονέμει, ἀφορίζει.

189. Ἐσθλοῖς ἠδὲ κακοῖσι.] Δύναται καὶ οἷς ἀναμίγνυσι τοῖς ἀγαθοῖς τὰ κακὰ, παρ' ἀξίαν ἑκάστῳ γίνεσθαι τὰ κακὰ, ἢ τὰ ἀγαθά.

191. Ἱκάνεις.] Παραγίγνεσθαι.

192. Δηρὸν, ὔτε τευ.] Ἐνδεὴς ἔσῃ.

193. Ταλαπείριον.] Τὸν πέρυσιν ἐληλυθότα· ἢ τὸν ταλαίπωρον.

NOTÆ IN SCHOLIA.

179. Εἴλυμα) *Ἐνείλημα, pro εἰείλημα, ex MS. lego, ut magis *Prosaicum*.

VARIÆ LECTIONES.

171. Τόφρα δὲ) γρ. πρόφρα δέ. Aur. Carm. *Pythagoræ*.

183. Οἶκον ἔχητον) γρ. οἶκόν τ' ἔχοιεν, *Hierocles*, in

190. Τάδ') γρ. πάν', *H. Steph.*

Ἄσσον

Ἄγυ δέ τοι δείξω, ἐρέω δέ τοι οὔνομα λαῶν.
Φαίηκες μὲν τῆνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν·
Εἰμὶ δ' ἐγὼ θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
Τοῦδ' ἐκ Φαίηκων ἔχει κάρτος τε, βίη τε.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοισι κέλευσε,
Στῆτέ μοι, ἀμφίπολοι· πόσε φεύγετε, φῶτα ἰδοῦσαι;
Ἦ μήπου τινὰ δυσμενέων φάσθ' ἔμμεναι ἀνδρῶν;
Οὐκ ἔστ' οὗτος ἀνὴρ θνητὸς, οὐδὲ γένηται,
Ὅς κεν Φαίηκων ἀνδρῶν ἐς γαῖαν ἵκηται,
Δηϊοτῆτα φέρων· μάλα γὰρ φίλοι ἀθανάτοισιν.
Οἰκέομεν δ' ἀπάνευθε, πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
Ἔσχατοι, οὐδέ τις ἄμμι βροτῶν ὁπιμίσγεται ἄλλος.
Ἀλλ' ὅδε τις δύστηνος ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνει,
Τὸν νῦν χρὴ κομέειν· πάντες γὰρ Διός εἰσιν ἄπαντες
Ξεῖνοί τε, πτωχοί τε· δόσις δ' ὀλίγη τε, φίλη τε.
Ἀλλὰ δότε, ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρῶσίν τε, πόσιν τε·
Λούσασθε δ' ἐν ποταμῷ, ὅθι ἐπὶ σκέπας ἔσται ἀνέμοιο.
Ὣς ἔφατ'· αἱ δ' ἔσαν τε καὶ ἀλλήλῃσι κέλευσαν·
Κάδδυ ἄρ' Ὀδυσῆι εἶσαν ἐπὶ σκέπας, ὡς ἐκέλευσε
Ναυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·
Παρὰ δ' ἄρα οἱ φᾶρός τε, χιτῶνά τε, εἵματ', ἔθηκαν·

" Urbem itaque tibi oſtendam, & dicam nomen populorum.
" Phæaces hanc urbem, & terram habitant:
" Sum autem ego filia magnanimi Alcinoi;
" Ex hoc Phæacum pendet & imperium, & potentia.
Dixit ſanè, & ancillis pulchricomis imperavit,
" Siſtite gradum mihi, ancillæ, quò fugitis, virum intuitæ?
" An ſcilicet aliquem hoſtium putatis eſſe virorum?
" Non eſt hic vir vivus homo, neque eſſe poſſit,
" Qui Phæacum ad terram veniat,
" Hoſtilia inferens: valdè enim chari ſumus immortalibus.
" Habitamus prætereà ſeorſum undoſo in mari
" Extremi, neque aliquis nobiſcum homo commercium habet alius.
" Verùm hic aliquis infelix errans huc venit,
" Quem nunc oportet curare: à Jove enim ſunt omnes
" Hoſpites & egeni; donum autem utut exiguum, gratum tamen eſt.
" Quare date, ancillæ, hoſpiti cibum & potum,
" Et lavate in fluvio, ubi defenſio eſt à vento.
Sic ait; illæ igitur ſtabant & ſe mutuò hortabantur;
Ulyſſemque collocârunt ſub umbraculo, quemadmodum juſſerat
Nauſicaa, filia magnanimi Alcinoi;
Propè ipſum verò pallium, & tunicam, veſtes, appoſuerunt:

ΣΧΟΛΙΑ.

200. Φάσθε.] Ὑπολαμβάνετε.

201. Διερὸς βροτός.] Ζῶν *ἐῤῥωμένος καὶ ἐκμαδὸς μετέχων· τῷ μὲν γὰρ ζωῇ ὑγρότης καὶ θερμασία συνέχει, τὸ δὲ θανάτῳ ψυχρότης καὶ ξηρασία· ὅθεν καὶ ἀλίβαντες, *οἱ νεκροὶ, λιβάδος μὴ μετέχοντες.

207. Κομέειν.] Τιμᾶν. Πρὸς γὰρ Διός εἰσιν.] Ὑπὸ γὰρ Διὸς ἐποπτεύονται καὶ ξένοι καὶ πτωχοί.

208. Δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε.] Ὀλίγη μὲ τῷ δίδοτο, φίλη δὲ τῷ λαμβάνοντι· ἡ γὰρ ἔνδεια, ἢ τὸ ὀλίγον φίλον ἠργάσατο.

210. Σκέπας.] *Σκέπασον.

NOTÆ.

201. Διερὸς βροτὸς) Porphyrius, De Antro Nympharum, Διὸ καὶ διερὰς τὰς ἐν ὑγρέσι ὄντας καλεῖν τὸ Ποιητὴν, τὰς δὲ ὑγρὰς πᾶς ψυχὰς ἔχοντας· αἷμα μὲν ἔν παύπαις, ἢ ὁ δὲ ὑγρὸς φόνος φίλος. Vid. *Heſych.* v. Διερὸν, & *Br. Schol.* in hunc locum.

NOTÆ IN SCHOLIA.

201. Διερὸς βροτὸς) *Ἐῤῥωμένος, pro corruptis ἐῤῥαμμένος, ἐῤῥαμένος, ἐῤῥαυμένος, ex *Aloyſii* MS. & poſt ἀλίβαντες, ex *Euſtathio* & *Heſychio*, *οἱ νεκροὶ, ad *Scholii* dilucidationem. *Euſtath.* fol. 552. lin. 33. Ἀλίβαντες μὲν, οἱ νεκροί· διερὸς δὲ βροτὸς, ὁ ζῶν. Vid. Not. in *Textum*.

210. *Σκέπασον) Ità pro σκέπηνον corrupto, ex *Aloyſii* MS.

VARIÆ LECTIONES.

205. Βροτῶν) γρ. βροτός. *Florentin. Aldin. Lovanian. H. Steph.*

211. Αἱ δ' ἔσαν τε καὶ ἀλλήλῃσι κέλευσαν) γρ. αἱ δ' ἔσαν καὶ ἀλλήλῃσι κέλευον, *Euſtath.* & *H. Steph.* ἀλλήλοισι, *Florentin. Lovanian. Aldin. H. Steph. Lugdun. Oxon.* &c. Malè omnes.

212. Ὀδυσῆι εἶσαν) γρ. Ὀδυσσέα εἶσαν, *Euſtath. Roman.* Edit. *Textus*, *H. Steph.*

Δῶκαν

Δῶκαν ἢ χρυσέῃ ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον,
Ἤνωγόν δ' ἄρα μιν λοῦσαι ποταμοῖο ῥοῇσι.
Δή ῥα τότ' ἀμφιπόλοισι μετηύδα δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἀμφίπολοι, στῆτ' ἄπο τοσσον, ὄφρ' ἐγὼ αὐτὸς
Ἅλμην ὠμοιϊν ἀπολέσσομαι, ἀμφὶ δ' ἐλαίῳ
Χείσομαι· ἦ γὰρ δηρὸν ἀπὸ χροός ἐστιν ἀλοιφή·
Αὐτὰρ οὐκ ἂν ἔγωγε λοέσσομαι· αἰδέομαι γὰρ
Γυμνὸς ἐοῦσ', κούρῃσιν ἐϋπλοκάμοισι μετελθών.
Ὣς ἔφατ'· αἱ δ' ἀπάνευθεν ἴσαν, εἶπον δ' ἄρα κούρῃ.
Αὐτὰρ ὁ ἐκ ποταμοῖο χρόα νίζετο δῖος Ὀδυσσεύς
Ἅλμην, ἣ οἱ νῶτα καὶ εὐρέας ἄμπεχεν ὤμους·
Ἐκ κεφαλῆς δ' ἔσμηχεν ἁλὸς χνόον ἀτρυγέτοιο.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα λοέσσατο καὶ λίπ' ἄλειψεν,
Ἀμφὶ δὲ εἵματα ἕσσατ', ἃ οἱ πόρε παρθένος ἀδμής·
Τὸν μὲν Ἀθηναίη θῆκεν, Διὸς ἐκγεγαῶτα,
Μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα· κὰδ' δὲ κάρητος
Οὖλας ἧκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας.
Ὡς δ' ὅτε τὶς χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνὴρ
Ἰδρις, ὃν Ἥφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
Τέχνιν παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τελείει·
Ὡς ἄρα τῷ κατέχυτο χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις·
Ἕζετ' ἔπειτ', ἀπάνευθε κιὼν, ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,

Dederuntque ei aureâ in ampullâ liquidum oleum,
Jussérunt deinde; ut se abluéret in fluvii fluento.
At tum ancillas alloquutus est divus Ulysses,
Ancillæ, state ità è longè; donec ego ipse
Salsuginem ab humeris abluam, circumque oleo
Inungam; jam enim diù à corpore est unctio:
Coràm verò non ego lavero; vereor enim
Nudari inter puellas pulchricomas versans.
Sic ait; illæ autem seorsum abibant, referebantque Virgini *Dominæ*.
Cæterùm ipse ex flumine à corpore lavabat divus Ulysses
Salsuginem, quæ ei dorsum & latos circumfudit humeros:
E capite etiam eluebat maris sordes indomiti.
Cæterùm postquam omnia abluisset, & oleo inunxisset,
Vestesque induisset, quas illi præbuerat virgo intacta;
Hunc quidem Minerva reddidit, ex Jove nata,
Majoremque aspectu, & pinguiorem: à capite verò
Crispas demisit comas, hyacinthino flori similes.
Quemadmodum cùm quis aurum circumfundit argento vir
Solers, quem Vulcanus docuit & Pallas Minerva
Artem omnifariam, glorioſa verò opera perficit:
Sic huic infudit gratiam capitique & humeris.
Consedit deinde, quùm seorsum cessisset, ad littus maris,

ΣΧΟΛΙΑ.

216. Ἤνωγον.] Ἐκέλευον. Ῥοῇσι.] Ῥεύμασι, ῥείθροις.
218. Ἀπόπροθεν.] * Πόρρωθεν.
221. Λοέσσομαι.] Λύσομαι. Αἰδέομαι.] Αἰδέσομαι, αἰσχύνομαι.
222. Μετελθών.] Ἀντὶ τοῦ ἐπελθών.
224. Νίζετο.] Ἀπεπλύνετο.
225. Ἄμπεχεν.] Περιεῖχεν.
226. *Ἔσμηχεν.] Ἐκάθαιρεν. Ἁλὸς χνόον.] Τὸ λεπτότατον τῆς θαλάσσης· ἢ τὴν ἀκαθαρσίαν.
227. Λοέσσατο.] Ἀπελύσατο, ἀπέπλυνεν. Λίπ' ἄλειψεν.] Λιπαρῶς, ἢ λιπαντικῷ ἐλαίῳ ἠλείψατο.
228. Ἕσσατο.] Ἐνεδύσατο.
230. Πάσσονα.] Παχύτερον. Κάρητος.] Τῆς κεφαλῆς.
231. Οὖλας.] Σωτεραμμένας. Ἧκεν.] Ἀντὶ τοῦ, ἐποίησεν.
232. Περιχεύεται.] Περιβάλλει.
233. Ἴδρις.] Ἐπιστήμων, τεχνίτης. Δέδαεν.] Ἐδίδαξεν.
234. Χαρίεντα.] Ἐπίρασα, καλά. Τελείει.] Ποιεῖ, καθασκευάζει.

NOTÆ IN SCHOLIA.

218. Ἀπόπροθεν) * Πόρρωθεν. Ità pro ἔμπροσθεν, emendo; nec sensus enim, nec res illud ferat.
226. *Ἔσμηχεν) Ἐκάθαιρεν. Ex *Aloysii* MS. excepto, quod ibi ἐκαθάρσιον. *Eustathius* & *Hesych.* Σμήχω) Καθαίρω.
227. Hoc *Scholion* ex *Aloysii* MS. purgo, deleto uno ἐλαίῳ, quod erat superfluum.

VARIÆ LECTIONES.

215. Χρυσέῃ) χρ. Χρυσείῃ, verùm in Metri Detrimentum; quare *Stephanum*, &c. nihil moror, at *Florentinam* sequor, licet *Eustath.* Codex errorem retineat. Vid. Not. in *Textum*, ad v. 79.

Κάλλει

Κάλλεϊ τ' ἠδὲ χάρεσι φίλεων· θηεῖτο δ' ἄρα κούρη·
Δή ῥα τότ' ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοισι μετηύδα,
Κλῦτέ μοι, ἀμφίπολοι, λευκώλενοι, ὄφρα τι εἴπω·
Οὐ πάντων ἀέκητι θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
Φαιήκεσσ' ὅδ' ἀνὴρ ὁπαμίσγεται ἀντιθέοισι.
Πρόσθεν μὲν γάρ δή μοι ἀεικέλιος δοκεῖ εἶναι,
Νῦν δ' θεοῖσιν ἔοικε, τοὶ εὐρυνὸν οὐρανὸν ἔχουσιν.
Αἴ γὰρ ἐμοὶ τοιόσδε πόσις κεκλημένος εἴη
Ἐνθάδε ναιετάων, καί οἱ ἄδοι αὐτόθι μίμνειν.
Ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρῶσίν τε, πόσιν τέ.
Ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἄρα τ' μάλα μὺν κλύον, ἠδὲ πίθοντο,
Πὰρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆι θέσαν βρῶσίν τε, πόσιν τέ.
Ἦτοι ὁ πῖνε καὶ ἤσθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
Ἀρπαλέως· δηρὸν γὰρ ἐδήτυος ἦεν ἄπαστος.
Αὐτὰρ Ναυσικάα λευκώλενος ἄλλ' ὀτρύνεν·
Εἵματ' ἄρα πτύξασα τίθη καλῆς ἐπ' ἀπήνης,
Ζεῦξεν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας· ἂν δ' ἔβη αὐτή·
Ὤτρυνεν δ' Ὀδυσῆα, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Ὄρσεο δὴ νῦν, ξεῖνε, πόλινδ' ἴμεν, ὄφρα σε πέμψω
Πατρὸς ἐμῷ πρὸς δῶμα δαΐφρονος, ἔνθα σε φημὶ
Πάντων Φαιήκων εἰδήσεμεν, ὅσσοι ἄριστοι.
Ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρδειν, δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύστῃ,
Ὄφρ' ἂν μὺν κ' ἀγρὸς ἴομεν καὶ ἔργ' ἀνθρώπων,

Pulchritudine & gratiâ resplendens, admirabatur utique *ipsa* puella:
Tunc ad ancillas pulchricomas loquebatur,
" Audite me, ancillæ, pulchris-lacertis; ut aliquid dicam;
" Non omnibus invitis diis, qui cœlum tenent,
" Ad Phæacas hic vir pervenit Diis-similes.
" Nam anteà mihi nihili videbatur esse,
" Nunc verò diis similis, qui cœlum latum inhabitant.
" Utinam mihi talis maritus vocatus esset
" Hic habitans, & ipsi placeret hic manere.
" Sed date, ancillæ, hospiti cibumque, potúmque.
Sic ait; illæ sanè hanc diligentèr audiverunt & paruerunt:
Ulyssi verò apposuerunt cibúmque, potúmque.
Profectò ipse bibebat, & edebat prudens divus Ulysses
Rapacitèr; diu enim cibum non gustaverat.
Cæterùm Nausicaa albis lacertis aliud commenta est:
Vestes certè plicatas posuit pulchrum in currum,
Jungens mulos fortibus-ungulis, conscenditque ipsa,
Adhortata Ulyssem, verbúmque dixit & elocuta est,
" Surge nunc, hospes, ad urbem ire, ut te deducam
" Patris mei ad domum prudentis; ubi te puto
" Omnes Phæaces visurum esse, quotquot optimates sunt.
" Sed omninò sic facito, videris enim mihi non prorsus desipere,
" Donec quidem per agros iverimus & opera hominum,

ΣΧΟΛΙΑ.

237. *Θηεῖτο.] Ἐθαύμασεν.
242. Ἀεικέλιος.] Εὐπλὴς καὶ φαῦλος. *Δέατο.] Ἐδόκει, ἐφαίνετο.
245. Ἄδοι.] Ἀρέσκοι.
250. Ἀρπαλέως.] Ἁρπακλικῶς.
257. Εἰδησέμεν.] Γνῶναι, μαθήσεσθαι.
258. Ἀπινύστειν.] Ἀσύνετος εἶναι.

NOTÆ.

242. Δόατ' εἶναι) Vox δέατο, singularis, ἁπλαπλῶς εἰρημένη, videtur ex δ δοάσσατο fieri. Notandum verò, Δίατο legi ab *Eustathio*, in ipso *Textu*, ut & Edit. *Lovanianâ Rescii*, item in *Aldinâ*; etiam in MSS. *Aloysii* Scholiis, & in Scholiis Impressis, Edit. *Parisian. Morrhii*, *Aldi*, & *Hervagii*, quæ etiam in *Textu* δέατ' legit; quare ità & nos *Scholia* edimus. *Hesychio*, Δίατο) φαίνεται. δοκεῖ. Δεάμενος) ἐδοκίμαζον, ἐδόξαζον. *Etymolog.* M. v. Δία), legit, πρόσθεν δή μοι ἀεικέλιος δέατ' εἶναι. Antiqui Lexicographi, Δία), Δίατο, & Δεάμενος, non Δόα), &c.

249. Ἦτοι ὁ πῖνε καὶ ἤσθε Ὀδυσσεύς) Vid. quæ ad η'. v. 215.

250. Ἐδητύος ἦεν ἄπαστος) Pleonasmus *Atticus*, ut νῆσις βορᾶς, *Euripid.* ἄπαις παίδων, *Xenoph.* παρὰ πεζεύω, *Anthолog.* Ità *Odyss.* δ'. v. 788. Κεῖτ' ἄρ' ἄπαστος, ἄπασος, ἐδητύος, ἠδὲ ποτῆτος.

NOTÆ IN SCHOLIA.

237. *Θηεῖτο) Ἐθαύμασεν, Ex *Aloysio*.

242. *Δίατο) Ità pro δέατο, emendo ex Vett. vid. Not. ad *Textum*.

Τόφρα

Τόφρα σὺν ἀμφιπόλοισι, μεθ' ἡμίονους τε ἅμαξαν,
Καρπαλίμως ἔρχεσθ'· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω·
Αὐτὰρ ἐπὴν πόλεως ἐπιβήσομεν, ἣν πέρι πύργος
Ὑψηλὸς, καλὸς δὲ λιμὴν ἑκάτερθε πόληος,
Λεπτὴ δ' εἴσοδος· νῆες δ' ὁδὸν ἀμφιέλισσαι
Εἰρύαται· πᾶσιν γὰρ ἐπίστιόν ἐστιν ἑκάστῳ·
Ἐνθάδε τέ σφ' ἀγορὴ, καλὸν Ποσειδήϊον ἀμφὶς,
Ῥυτοῖσιν λάεσσι κατωρυχέος' ἁρμῆς.
Ἐνθάδε νηῶν ὅπλα μελαινάων ἀλέγουσι,
Πείσματα, καὶ σπείρας, καὶ ἀποξύνουσιν ἐρετμά.
Οὐ γὰρ Φαιήκεσσι μέλει βιὸς, οὐδὲ φαρέτρη,
Ἀλλ' ἱστοὶ καὶ ἐρετμὰ νεῶν, καὶ νῆες ἐΐσαι,
Ἧισιν ἀγαλλόμενοι πολιὴν περόωσι θάλασσαν.
Τῶν ἀλεείνω φῆμιν ἀθυρέα, μήτις ὀπίσσω
Μωμεύῃ· μάλα δ' εἰσὶν ὑπερφίαλοι κατὰ δῆμον.

" Tamdiù cum ancillis, post mulos & currum,
" Celeritèr venito; ego utique viam præibo:
" Cæterùm postquam ad urbem conscenderimus, circa quam turres
" Altæ, pulcherque portus ab utroque latere urbis,
" Arctus item introitus; navesque per viam utrinque agitatæ
" Subducuntur; omnibus enim statio est unicuique:
" Ibi & ipsis forum est, pulchrum Neptuni circa templum,
" Ingentibus lapidibus excisis locatum.
" Ibi navium armamenta nigrarum curant,
" Rudentes, & spiras; & poliunt remos.
" Non enim Phæacibus curæ est arcus, neque pharetra,
" Sed mali, & remi navium, & naves æquatæ,
" Quibus gavisi penetrant spumosum mare.
" Horum evito famam amaram; nè quis à tergo
" Obtrectet: valdè enim sunt superbi apud vulgus.

ΣΧΟΛΙΑ.

261. Ἔρχεσθον.] Ἔνιοι, Ἔρχεσθ.

262. Ἐπιβήσομεν.] Ἐπιβῶμεν, εἰσέλθωμεν. Πύργος.] Νῦν, τὸ τεῖχος.

264. Εἴσοδος.] Εἴσοδος, ἀπὸ δὲ εἰσίναι· καὶ μεταπλασμὸν τοῦ ὀδμὸν λέγει.

265. Εἰρύαται.] Εἰλκυσμέναι εἰσίν. Ἐπίστιον.] Ἐποίκιον, σκήνη, νεώριον, ἢ σκάφος· παρὰ τὸ ἵστιον. λέγει δὲ, ὅτι ἀπὸ δὲ πλήθους τῶν νεῶν νενεωλκημένων πολή ἐστιν ἡ εἴσοδος.

266. Ποσειδήϊον.] Τῷ Ποσειδῶνι καθιερωμένον τέμενος.

267. Ῥυτοῖσι.] Τοῖς εἱλκυσμένοις, οὐκ ἐν τότε μεγάλοις. Κατωρυχέος.] Κατωρυγμένους.

268. Ὅπλα.] Τὰ τῶν νεῶν σκεύη. Ἀλέγουσι.] Διὰ φροντίδος ἔχουσι, καὶ ἐπιμελείας αἰτοῦσι.

269. Πείσματα.] Τὰ ἀπήγεια σχοινία, *παρὰ τὸ πείθειν αὐτοῖς τὴν ναῦν. Σπείρας.] Νῦν, τὰς μεγάλας κάλως, δι' ὧν ἕλκουσαι αἱ νῆες· παρὰ τὸ σπιρῆσαι. Ἀποξύνουσι.] Τὸν φλοιὸν ἀφαιροῦσι.

270. Φαρέτρη.] Βελοθήκη.

272. Ἀγαλλόμενοι.] Χαίροντες.

273. Ἀλεείνω.] Φυλάττομαι. Ἀθυρέα.] Σκληρὰν, χαλεπὴν.

274. Μωμεύῃ.] Λοιδορήσῃ, μέμψηται, ψέξῃ.

NOTÆ.

261. Ἔρχεσθον) Olim ἔρχεσθον, *Roman.* Edit. & *Eustathii* Text. undè error in Cætera pòst Exemplaria dimanavit. Verùm in *Florentinâ*, omnium Antiquissimâ, *Aldinâ*, & *Lovanianâ Rescii*, ἔρχεσθ, qui *Modus* non aliàs modò pro *Imperativo*, verùm hoc in loco multoties ad *Ulyssem* usurpatur ab ipsâ *Nausicaâ*, ut v. 258. 295. 298. 304. 311, &c. Vid. *Var. Lect.*

265. Πᾶσιν γὰρ ἐπίστιον) Præter *Eustath.* & quæ Nos ad *Anacreont.* v. 44. & v. 1091. *Porphyr.* Ὁμηρικῶν ζητημάτων β'. in ipso fine. Πᾶσιν γὰρ ἐπίστιόν ἐστιν) Ἤτοι ἑστίας ξένιον ἐστὶν, ἀλλὰ πάντες πολῖται, καὶ ἐφίσιον τοῦτ' ἔχουσι· ἀφ' ὧν ψιλῶς ἐξενήνεκται, ὡς τὸ δέχεσθαι, δέκεσθαι· καὶ ἐχὶ, ἐκί. Quod Ionum est.

269. Πείσματα καὶ σπείρας) *Hervagius*, in Textu & Scholiis. *Florentina* Editio &c. σπεῖρα hìc habent, verùm *Eustathius*, *Aldina*, & *Lovaniana Rescii* Editio, & *Brevia Scholia*, & *H. Stephanus*, τὸ σπείρας agnoscunt; & *Castellio*, & *Scapula*, in v. σπεῖρον, ut etiam *Hesychius*, v. Σπῖραι. Et ut σπείρας *Versui* convenientior *Lectio*, ità & *Sensui*; nam σπεῖρα, τὰ νεῶν μαλάγματα, nempè laceræ vestes, sive lineæ, sive laneæ, aut cannabinæ, molles, & usu attritæ, quibus utuntur Nautæ, ad naves consarciendas; quomodò *Homerus* utitur, ῥάκεσιν οἰσυΐνοισιν, *Odyss.* ε'. v. 256. At αἱ σπῖραι, *Funes*, ut *Br. Schol.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

269. Πείσματα) Τὰ ἀπήγεια σχοινία· *παρὰ τὸ πείθειν αὐτοῖς τὴν ναῦν. Ex utroque MSto.

VARIÆ LECTIONES.

261. Ἔρχεσθ) γρ. ἔρχεσθον, *Br. Schol.* vid. in *Textum.*

262. Πόλεως) γρ. πόλιος, vid. infrà, v. 294.

269. Σπείρας) γρ. σπῖρα, vid. Not. in *Textum.*

Καί νύ πις ὧδ' εἴπῃσι κακώτερος ἀντιβολήσας,
Τίς δ' ὅδε Ναυσικάᾳ ἕπεται καλός τε, μέγας τε
Ξεῖνος; πῦ δέ μιν εὗρε; πόσις νύ τοι ἔσεται αὐτῇ;
Ἦ πνά που πλαγχθέντα κομίσσατο ἧς ἀπὸ νηὸς,
Ἀνδρῶν τηλεδαπῶν· ἐπεὶ ὔ τινες ἐγγύθεν εἰσίν.
Ἦ πις οἱ εὐξαμένῃ πολυάρητος θεὸς ἦλθεν,
Οὐράνοθεν καταβάς; ἔξει δέ μιν ἤματα πάντα.
Βέλτερον, εἴ κ' αὐτή γε ἐπαγομένη πόσιν εὕρει
Ἄλλοθεν· ἦ γὰρ τούσδε γ' ἀπημάζει κατὰ δῆμον
Φαίηκας, τοί μιν μνῶνται πολέες τε, καὶ ἐσθλοί.
Ὡς ἐρέουσιν, ἐμοὶ δέ κ' ὀνείδεα ταῦτα γένοιτο·
Καὶ δ' ἄλλῃ νεμεσῶ, ἥτις τοιαῦτά γε ῥέζοι,
Ἥ τ' ἀέκητι φίλων πατρὸς καὶ μητρὸς ἐόντων
Ἀνδράσι μίσγηται, πρίν γ' ἀμφάδιον γάμον ἐλθεῖν.
Ξεῖνε, σὺ δ' ὧδ' ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα τάχιστα
Πομπῆς καὶ νόστοιο τύχῃς παρὰ πατρὸς ἐμεῖο·
Δήομεν ἀγλαὸν ἄλσος Ἀθηναίης, ἄγχι κελεύθου,
Αἰγείρων· ἐν δ' ὑδρηλὴ ναίει, ἀμφὶ δὲ λειμών·
Ἔνθάδε πατρὸς ἐμοῦ τέμενος, τεθαλυῖά τ' ἀλωή,
Τόσσον ἀπὸ πτόλεως, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας·
Ἔνθα καθεζόμενος μεῖναι χρόνον, εἰσόκεν ἡμεῖς
Ἄστυδε ἔλθωμεν, καὶ ἱκώμεθα δώματα πατρός.
Αὐτὰρ ἐπὴν ἡμέας ἔλπῃ ποτὶ δώματ' ἀφῖχθαι,
Καὶ τότε Φαίηκων ἴμεν ἐς πόλιν, ἠδ' ἐρέεσθαι
Δώματα πατρὸς ἐμοῦ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.

" Et fortasse quis sic diceret eo deterior obviam factus,
" Quis ille, qui Nauficaam sequitur pulchérque, magnusque
" Hospes? ubi illum nacta est? maritus certe erit ipsi?
" Aut alicubi errantem benignè eduxit e suâ navi
" Ex viris externis; nam nulli propè sunt hujusmodi.
" Aut quispiam supplicanti multùm exoptatus deus adest,
" E cœlo delapsus? habebit verò ipsum dies omnes.
" Rectè fecit, si ipsa obambulans maritum invenit
" Aliundè: certè hos sprevit in populo
" Phæacas, qui ipsam ambiunt multique & nobiles.
" Sic dicent; mihi vero hæc probn essent:
" Atque alii succenserem, quæcunque talia faceret,
" Quæ invitis charis patre & matre viventibus
" Viris misceatur, priusquam palàm nuptiæ adveniissent.
" Hospes, tu quidem ità meum attende sermonem, ut celerrimè
" Deductionem & reditum assequaris à patre meo.
" Inveniemus pulchrum lucum Palladis, propè viam,
" Ex populis; fons autem effluit, circaque *nemus*, *seu* pratum.
" Ibi patris mei & prædium, & florentes horti,
" Tantum ab urbe, quantum auditur clamans:
" Ibi desidens præstolare aliquamdiù, donec nos
" Ad urbem venerimus, & pervenerimus ad ædes patris.
" Cæterùm postquam nos putaveris ad ædes perveniisse,
" Tum Phæacum eas ad urbem, atque require
" Ædes patris mei magnanimi Alcinoi:

ΣΧΟΛΙΑ.

275. Κακώτερος.] Φαυλότερος, χείρων. Ἀντιβολήσας.] Συντυχών.
276. Ἕπεται.] Ἀκολουθεῖ.
278. Κομίσσατο.] Ἐπιμελείας ἠξίωσεν.
279. Τηλεδαπῶν.] Τῶν ἀπὸ τῶ πόῤῥω ἥκειν, ἢ ξένων.
280. Πολυάρητος.] Πολυόχλως.
285. Ἐρέουσιν.] Ἐροῦσι, λέξουσιν.
288. Ἀμφάδιον.] Τὸν σὺν Ϝ φανερῶ.
290. Τύχῃς.] Ἐπιτύχῃς.
291. Δήομεν.] Εὑρήσομεν.
292. Ναίει.] Ῥεῖ
293. Τεθαλυῖα.] Θάλλουσα, καὶ πλήθουσα φυτῶν Ἀλωή.] Ὁ εἰς φυτείαν ἐπιτήδειος τόπος τῶ δενδροφόρου γῆς.
297. Ἔλπῃ.] Ἐλπίζῃ, νομίζεις. Ἀφῖχθαι.] Ἐλθεῖν, παραγίνεσθαι.
298. Ἐρέεσθαι.] Ἐρωτᾶν· ἀντὶ Ϝ ἐρώτησιν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

279. Τηλεδαπῶν) Vocalem ῶ, ex *Aloysio*, addo.
291. Δήομεν) Εὑρήσομεν. Ex *Aloysio* MS. excepto, quòd illud, εὕρωμεν. *Eustathius* autem & omnes, δήομεν, εὑρήσομεν.

VARIÆ LECTIONES.

285. Ἐμοὶ δέ κ' ὀνείδεα) γρ. ἐμοὶ δ' ἂν ὀνείδεα, *H. Steph.*
294. Πτόλεως) γρ. πτόλιος, vid. suprà, v. 262.

Ῥεῖα

Ῥεῖα δ' ἀείγνωτ' ἐστὶ, κ' ἂν παῖς ἡγήσαιτο
Νήπιος· ἀμφὶ γάρ τε ἐοικότα τοῖσι τέτυκται
Δώματα Φαιήκων, οἷος δόμος Ἀλκινόοιο
Ἥρωος· ἀλλ' ὁπότ' ἄν σε δόμοι κεκύθωσι κ' αὐλὴ,
Ὦκα μάλ' ἐς μεγάροιο διελθέμεν, ὄφρ' ἂν ἵκηαι
Μητέρ' ἐμήν· ἡ δ' ἧται ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν πυρὸς αὐγῇ,
Ἠλάκατα τρωφῶσ' ἁλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι,
Κίονι κεκλιμένη, δμωαὶ δέ οἱ εἵαται ὄπιθεν.
Ἔνθάδε πατρὸς ἐμεῖο θρόνος πολυκέκλιται αὐτῇ,
Τῷ ὅγε οἰνοποτάζων ἐφήμενος, ἀθάνατος ὥς·
Τὸν παραμειψάμενος, μητρὸς ποτὶ γούνασι χεῖρας
Βάλλειν ἠμετέρης, ἵνα νόστιμον ἦμαρ ἴδηαι
Χαίρων, καρπαλίμως, εἰ κ' ἄλλα τηλόθεν ἐστί.
Εἴ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέῃσ' ἐνὶ θυμῷ,
Ἐλπωρή τοι ἔπειτα φίλους τ' ἰδέειν, κ' ἰκέσθαι
Οἶκον ἐϋκτίμενον κ' σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἴμασεν μάστιγι φαεινῇ
Ἡμιόνους· αἱ δ' ὦκα λίπον ποταμοῖο ῥέεθρα·
Αἶψα δ' ἐῢ μὰλ' ἔρχον, ἐῢ δ' ἐπλίσσετο πόδεσσιν.

"Faciles enim cognitu sunt, & vel puer duceret
"Infans; neque ullo pacto similes illis sunt
"Ædes Phæacum, qualis domus Alcinoi
"Herois: sed postquam te ædes celaverint & aula,
"Quàm celeriter ex regiâ domo ulteriùs perge, ut pervenias
"Ad matrem meam, hæc autem sedet ad focum in ignis splendore,
"Pensum versans purpureum, mirabile visu,
"Columnæ recumbens: & ancillæ sedent ponè illam.
"Ibi patris mei solium vergit ad eam,
"Quo ille vino indulgens insidet, velut deus.
"Hoc ubi præterieris, matris ad genua manus
"Extende nostræ, ut reditionis diem videas
"Gaudens statim; etiamsi valdè procul hinc sis.
"Siquidem tibi illa utique benè volet in animo,
"Spes tibi deinde amicosque videre & pervenire
"Domum ad pulchrè-ædificatam, & tuam in patriam terram.
Sic loquuta flagellavit flagello lucido
Mulos; hi verò celeritèr-reliquerunt fluvii fluenta:
Illi scitè quidem currebant & pulchrè succussabant pedibus.

ΣΧΟΛΙΑ.

300. Ἀείγνωτα.] Εὔδηλα, πάνυ φανερά.
303. Κεκύθωσι.] Κρύψωσι, *περιέχωσι, χωρήσωσιν.
304. Διελθέμεν.] Διελθεῖν· αὐτὶ τοῦ διέλθῃς.
305. Ἧται.] Καθηται. Ἐν πυρὸς αὐγῇ.] Ἐν τῷ *καταπεφωτισμένῳ ὑπὸ τοῦ πυρὸς τόπῳ.
307. Κεκλιμένη.] Ἐπαναπαυομένη.
308. Πολυκέκλιται αὐτῇ.] Περιέχει τῇ αὐγῇ, ἀντὶ τοῦ πιφώτισται.
309. Οἰνοποτάζων.] Εὐωχεῖται. Ἐφήμενος.] Ἐπικαθήμενος.
310. Παραμειψάμενος.] Παρελθών. Μητρὸς ποτὶ γούνασι.] Ἤτοι ὡς γυνὴ γυναῖκα σεσωκυῖα, ἢ, ἐπὶ φρονιμωτάτη παραδίδοται· κ' ἄλλως ὁ φιλοικτίρμων, τὸ θῆλυ.
313. Φίλα φρονέῃσι.] Φιλοφρονεῖν βούλοιτο.
318. Τρώχων.] Ἔτρεχον. Πλίσσετο.] Διέβαινον· πλίσσεσθαι γὰρ τὸ ὑπὸ τῶν ποδῶν δίπτειν ἀλλεπαλλήλως.

NOTÆ.

139. δινδρῶντος, pro δινδρώεντος. Simile ferè & illud, *Odyss.* θ'. v. 483. Ἥρωϊ Δημοδόκῳ. & *Iliad.* η'. v. 453. Ἥρωϊ Λαομέδοντι. Ubi tamen *Romana* Editio ἥρῳ legit, subscripto ἰῶτα, ut *Odyss.* σ'. v. 99. γέλῳ ἐκάτερον. Potest etiam utrobique ω' contrahi, cùm & *longas* Vocales, ante alias, fieri *breves* ostendam, ad *Euripid.* Hecub. v. 1108.

318. Πλίσσετο) Vid. *Eustath.* de hâc voce, *Brevia Scholia*, & Nos in *Anacreont.* v. 1269.

SCHOLIA.

310. Vocula ἐπὶ, ex *Aloysio*.
318. *Πλίσσεται &c. ad ποδῶν & finem *Scholii*, ex *Aloysio*.

NOTÆ IN VARIAS LECTIONES.

303. *Περιέχωσι) Hæc Vocula ex *Aloysio* addita.
305. *Πεφωτισμένῳ) Ità emendo, ex utroque MSS. pro corrupto illo καταπιφθισμένῳ, & καταπιφλισμένῳ.

VARIÆ LECTIONES.

303. Ἥρωος· ἀλλ' ὁπότ' ἄν σε) γρ. ἥρως· ἀλλ' ὁπότ-αν σὲ, Vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Κεκύθωσι) γρ. κεύθωσι, *Florent.* Edit. *Aldin. Lovanian.* & *H. Steph.*
308. Αὐτῇ) γρ. αὐγῇ. *Br. Schol.*

Ἦ ῥ' μάλ' ἡνιόχευεν, ὅπως ἅμ' ἑπαίατο πεζοὶ,
Ἀμφίπολοί τ', Ὀδυσῆος· νόῳ δ' ἐπέβαλλεν ἰμάσθλην.
Δύσετό τ' ἠέλιος, καὶ τοὶ κλυτὸν ἄλσος ἵκοντο
Ἰρὸν Ἀθηναίης, ἵν' ἄρ' ἕζετο δῖος Ὀδυσσεύς·
Αὐτίκ' ἔπειτ' ἠρᾶτο Διὸς κούρην μεγάλοιο,
Κλῦθί μοι, Αἰγιόχοιο Διὸς τέκος ἀπρυτόνη,
Νῦν δή πέρ μοι ἄκουσον, ἐπεὶ πάρος οὔποτ' ἄκουσας
Ῥαιομβοῦ, ὅτε μ' ἔρραισε κλυτὸς Ἐννοσίγαιος.
Δός μ' ἐς Φαίηκας φίλον ἐλθεῖν, ἠδ' ἐλεεινόν.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τῷ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη·
Αὐτῷ δ' οὔπω φαίνετ' ἰαντίον· αἴδετο γάρ ῥα
Πατροκασίγνητον· ὁ δ' ὀπιζαφελῶς μενέαινεν
Ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ, πάρος ἣν γαῖαν ἱκέσθαι.

Illa quoque bene gubernabat; quo simul sequerentur pedites,
Ancillæque, Ulyssesque; arte vero impegit flagellum.
Vergebat autem sol, & illi inclytum ad nemus pervenerunt,
Sacrum Palladi, ubi consedit divus Ulysses:
Statim deinde supplicavit Jovis filiæ magnanimi,
" Audi me, Ægidem-ferentis Jovis filia indomita,
" Nunc saltem me exaudi, quoniam antea nunquam exaudivisti
" Jactatum, quandò me jactabat inclytus Neptunus:
" Da, me ad Phæacas gratum venire, atque miserabilem.
Sic ait supplicans, hunc autem audivit Pallas Minerva:
Ipsi tamen nondum apparuerat palam; verebatur enim
Patruum *Neptunum*: is etenim vehementer irascebatur
Divino Ulyssi, antequam suam ad terram veniret.

ΣΧΟΛΙΑ.

νόπιον. [* πλόκειος γὰρ, τὸ βάδην ἀλλαβαίνειν· καὶ πλίγμα, τὸ ἀλλάγημα τῶν ποδῶν.]

319. Μῦλα.] Νῦν, ἐπισημόνως. Ἑπείατο.] Ἀκολουθήσειαν.

320. Νόῳ δ' ἐπέβαλλεν ἰμάσθλῃ.] Τεχνικῶς ἤλαυνεν.

321. Δύσετό τ' ἠέλιος.] Νῦν, ὡσὰν δυσμὰς ἀπέκλινεν· ὡραίως γὰρ ἔπι ὥσης εἰσέρχεται Ὀδυσεὺς, περὶ ἑ

ἀχλὺν αὐτῷ περιχεῖ.

326. Ῥαιομβοῦ.] Φθερομβοῦ. Ἔρραισε.] Ἔφθειρεν. Ἐννοσίγαιος.] Ὁ Ποσειδῶν, ὁ τὴν γῆν κινῶν· ἴσως δὲ ἡ, ἡ κίνησις.

327. Ἐλεεινόν.] Ἐλέους τυχεῖν.

329. Ἐναντίον.] Ἀπεναντίας, ἐκ τοῦ φανεροῦ.

330. Πατροκασίγνητον.] Τὸν τοῦ πατρὸς ἀδελφὸν, τὸν θεῖον.

ΝΟΤΑΕ.

321. Δύσετο) Οἷον, παρὰ τὸ δύσεσθαι· ἀναδραμόντος δὲ μέλλοντος εἰς ὑπερῶτα, ut *Eustathius*. Ità sanè, ab οἴσω, *Futuro*, fit οἶσε *Præsens*, in *Imperativo*, *Callimacho*, Hymn. *Cereris*, v. 137. etiam *Homero*, *Odyss.* χ'. v. 106. & 481. & *Iliad.* τ'. v. 173. οἰσέτω, ut & *Odyss.* Φ'. v. 255. Sic ἐβήσετο, *Homerus*, de quo *Eustathius*, Τέλειον σχῆμα παραλυκὸν· ἐβησάμην γάμοις, ὃ ἐκ μέλλοντος ἀνέδραμεν εἰς ὑπερῶτα. At sciendum & has Voces *Variari* & δύσεται, βήσεται, &c. legi.

329. Αὐτῷ δ' οὔπω φαίνετ' ἰαντίον) *Minerva* hìc dicitur, ob patrui *Neptuni* reverentiam, nondum se apertè *Ulyssi* manifestâsse, antequam in suam Patriam revertisset: Dicendum itaque, quùm paulò pòst, nempè η'. v. 15. eadem *Minerva* dicatur, Nebulam eidem *Ulyssi* circumfundere, & mox v. 19. ipsa eidem apparuerit sub Virginis tenellæ specie, nullibi tamen *Ulyssi* se notam fecit, nequid patrui sui inimico favere videretur, aut animos illi, invito *Neptuno*, ante tempus præstitutum dare. *Eustath.* fol. 1565. lin. 7. Διατὶ δὲ τῷ Ποσειδῶνι ζαφελῶς μενεαίνοντι κατὰ Ὀδυσέως, ἡ Ἀθηνᾶ οὐκ ἀντίσχη; Εὐριπίδης ἐξ Ὁμήρου κερδήσας λύει σαφέστερον ἐν τῷ κατ' αὐτὴν Ἱππολύτῳ· ἔνθα ἡ Ἄρτεμις ἔθος εἶναι θεοῖς φησι, μὴ ἀντικαθίστασθαι ἀλλήλοις, ὅτι τινὰ βλάπτουσι, κἂν ὁ φίλτατος ἀνθρώπων εἴη· καθὰ καὶ αὐτὴ οὐκ ἀντέσχεθε τῇ Ἀφροδίτῃ, ἐφ' οἷς ἐβιάσατο τὸν φίλον Ἱππόλυτον. Vid. *Euripid. Hippolyt.* v. 1328.

VARIÆ LECTIONES.

321. Δύσετο) χρ. Δύσεται. Vid. Not. in *Textum*.

329. Ἐναντίον) γρ. ἐναντίη, *Eustath.* fol. 1565. lin. 4. *Ibid.* Αἴδετο) γρ. ἄζετο, Not. MS. ad Edit. *Florent.* Margin.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Η'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Η.

Ναυσικάα * εἰς τὴν πόλιν ἀφικνεῖται, καὶ μετ' ὀλίγον Ὀδυσεὺς ἱκετεύει Ἀρήτην τὴν Ἀλκινόου βασιλέως γυναῖκα· καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον πυθομένης, ὁπόθεν τὴν ἐσθῆτα ἔχει, ἐγνώρισε δὲ αὐτῇ, τὰ συμβάντα αὐτῷ καθ' ὁδὸν ἀπὸ τῆς πλεῦς, ἀπὸ τῆς Ὠγυγίας μέχρι τῆς τῶν Φαιάκων γῆς διηγεῖται.

* Hoc Argumentum & olim obtinuit, verùm hic, pro τὴν Ἀρήτην Ἀλκινόου, lego, Ἀρήτην, τὴν δὲ Ἀλκινόου, quod & Editio *Florentina*, *Aldina*, & *Lovaniana* facit.

Ἄλλη ὑπόθεσις.

Ἀθηνᾶ * τὴν πόλιν παραγνυμφίῳ Ὀδυσεῖ ἀπάντᾳ καὶ ἐξῆς ἀνυποδείκνυσι τὴν Ἀλκίνου οἶκον· εἰς ὃν εἰσελθὼν Ὀδυσεὺς προσπίπτει τοῖς τοῦ Ἀρήτης γόνασι, καὶ δίδωσι αὐτῆς, πίμψας αὐτὸν εἰς τὴν πατρίδα· Ἀναχήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ἀλκίνοος παρακαθίζει αὐτῷ, καὶ δεῖπνον παρέχει. Ἡ δὲ Ἀρήτη διαπυθάνεται, πόθεν ἔχει; Ὁ δὲ διηγεῖται αὐτοῖς τὰ ἀπὸ Καλυψοῦς πλεῦς, ἃ τὸ ῥηθέμενον Ναυάγιον, καὶ τὴν πρὸς αὐτὸν ἄφιξιν, καὶ ὅτι διηθεῖς Ναυσικάας ἔλαβε τὴν ἐσθῆτα.

* Hoc Argumentum, ex MS. *Gonvillo-Caiensi* descripsi; nisi quòd ἀξίως ibi, pro ἐξῆς, & vocem πλεῦς, quam post Καλυψοῦς excidisse viderim, restituerim.

Ἐπιγραφαί.

Ὀδυσέως εἴσοδος πρὸς Ἀλκίνουν.

Ἄλλως.

Ἦτοι μὲν ἐὺ φεγγίνυσ' Ὀδυσῆι Σχερίης βασιλῆες. L. 1 B. VII.

Ὡς ὁ μὲν ἔνθ' ἠρᾶτο πολύτλας δῖος Ὀδυσεύς,
Κούρῃ ἢ ῥα τότε ἄντα φέρεν μύθων ἠμειβομένοιϊν.
Ἦδ' ὅτε δὴ ῥ' πατρὸς ἀγακλυτὰ δώματ' ἵκανεν,
Στῆσεν ἄρ' ἐν προθύροισι, κασίγνητοι δέ μιν ἀμφὶς
Ἰσανὶ, ἀθανάτοις ἐναλίγκιοι, οἵ ῥ' ἀπ' ἀπήνης
Ἡμιόνους ἔλυόν τ', ἐσθῆτά τε ἔσφερον εἴσω.

SIC quidem ibi supplicabat prudens divus Ulysses;
Puellam verò ad urbem ferebat robur mulorum.
Illa itaque quando jam ad sui patris inclytas ædes pervenit,
Constitit in vestibulo: fratres verò ipsam undique
Circumstabant, immortalibus similes; qui sanè à curru
Mulos solvebant, vestemque portârunt intrò.

ΣΧΟΛΙΑ.

V. 5. Ἀπλοΐης.] Ἀμαξῆς.

NOTÆ.

V. 6. Ἡμιόνους ἔλυόν τ', ἐσθῆτά π ἔσφερον) Voculam τὶ, quæ post ἔλυον olim exciderat, restituo; quod Sensus & *Versus* eam ferè requirant.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 5. Ἀπήνης] Ἀμαξῆς. Hæc Notula, nec in MSS. nec in *Aldinâ*, *Hervagianâ*, *Parisianâ*, *Morrhii*, &c. Sola *Lugdunensis* & *Amstelodamensis* agnoscunt; verùm, cùm *Hesychii* sit gemmula, per me maneat.

VARIÆ LECTIONES.

V. 6. Ἔλυόν τ') γρ. ἔλυον, Vid. in *Textum*.

Αὐτὴ

Αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον ἐὸν ἤιε· δαῖε δέ οἱ πῦρ
Γρηῢς Ἀπειραίη θαλαμηπόλος Εὐρυμέδουσα,
Τλῴ ποθ' Ἀπείρηθεν νέες ἤγαγον ἀμφιέλισσαι·
Ἀλκινόῳ δ' αὐτῇ γέρας ἔξελον, ὕνεκα πᾶσι
Φαιήκεσσιν ἄνασσε, θεῷ δ' ὡς δῆμος ἄκουεν·
Ἣ τρέφε Ναυσικάαν λευκώλενον ἐν μεγάροισιν.
Ἥ οἱ πῦρ ἀνέκαιε, καὶ εἴσω δόρπον ἐκόσμει.
Καὶ τότ' Ὀδυσσεὺς ὦρτο πόλινδ' ἴμεν· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
Πολλὴν ἠέρα χεῦε, φίλα φρονέουσ' Ὀδυσῆι,
Μήπις Φαιήκων μεγαθύμων ἀντιβολήσας
Κερτομέοι τ' ἐπέεσσι, καὶ ἐξερέοιθ', ὅτις εἴη.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πόλιν δύσεσθαι ἐρατεινὴν,
Ἔνθα οἱ ἀντεβόλησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Παρθενικῇ εἰκυῖα νεήνιδι, κάλπιν ἐχούσῃ·
Στῆ δ' ἄρα οἱ προπάροιθε· ὁ δ' ἀνείρετο δῖος Ὀδυσσεύς,
Ὦ τέκος, οὐκ ἄν μοι δόμον ἀνδρὸς ἠγήσαιο
Ἀλκινόου, ὃς τοῖσδε μετ' ἀνθρώποισιν ἀνάσσει;
Καὶ γὰρ ἐγὼ ξεῖνος τηλαπείρης ἐνθάδ' ἱκάνω,
Τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· τῷ οὔπινα οἶδα
Ἀνθρώπων, οἳ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσι.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμον, ὃν με κελεύεις,
Δείξω· ἐπεί μοι πατρὸς ἀμύμονος ἐγγύθι ναίει.
Ἀλλ' ἴθι σιγῇ τοῖον· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω.
Μηδέ τιν' ἀνθρώπων προσπύστεο, μηδ' ἐρέεινε·

Ipsa verò ad thalamum suum ibat; accendebat autem illi ignem
Anus Epirotica cubicularia Eurymeduſa,
Quam olim ab Epiro naves duxerunt biremes:
Alcinoo autem eam in donum elegerunt, eò quòd omnibus
Phæacenſibus imperabat, & veluti deum populus audiebat:
Quæ enutrivit Nauſicaam pulchris-ulnis in regiâ.
Hæc ei ignem accendebat, & intùs cœnam adornabat.
Et tunc tandem Ulyſſes ſurrexit ad urbem ire; at Pallas
Multam caliginem circumfudit, benevolens Ulyſſi,
Nequis Phæacum inſolentium obviam-factus,
Convitiaretur verbis, & interrogaret, quiſnam eſſet.
Sed cùm jam civitatem ingreſſurus eſſet amabilem,
Tum ei obviàm facta eſt dea cæſia Minerva,
Virgini ſimilis juvenculæ, urnam geſtanti:
Stabat verò ante eum, interrogabatque divus Ulyſſes,
" O filia, an non mihi domum viri oſtendere poteris
" Alcinoi, qui inter hoſce homines imperat?
" Etenim ego hoſpes multa-paſſus huc venio,
" Procul ex alienâ terrâ; quare nullum novi
" Hominum, qui hanc urbem & terram inhabitant.
Hunc contra alloquuta eſt dea cæſia Minerva,
" Profectò ego tibi, hoſpes pater, domum, quam me jubes,
" Monſtrabo; quoniam mihi patrem inculpatum juxta habitat.
" Sed eas tacitè, ut facis; ego enim viam monſtrabo;
" Neque quenquam hominum alloquere, neque interroga:

ΣΧΟΛΙΑ.

7. Ἑόν.] Τὸν ἑαυτῆς.
8. Ἀπειραίη.] Ἀπόθεν παρῆσται, ἠπειρωτικήν· ἔστι δὲ ἀντικρὺ τῆς Κερκύρας ἡ Ἤπειρος. Θαλαμηπόλος.] Ἤτοι ἡ περὶ τὸν θάλαμον ἀναστρεφομένη· ἢ ἡ δοῦλα περιποιοῦσα.
9. Ἀπείρηθεν.] Πόρρωθεν ἀπὸ τῆς ἠπείρου.
10. Ἔξελον.] Ἐξαίρετον ἔδωκαν.
13. Ἐκόσμει.] Παρεσκεύαζεν.
15. Ἠέρα.] Νῦν, τλῶ ὁμοίχλιν.
17. Κερτομέοι.] Χλευάζοι.
18. Δύσεσθαι.] Εἰσελθεῖν. Ἐρατεινήν.] Ἐπέρασεν, καλλίν.
20. Παρθενικῇ νεήνιδι.] Παρθένῳ νεωτέρᾳ. Εἰκυῖα.] Ὁμοίαν. Κάλπιν.] Ὑδρίαν.
21. Ἀνείρετο.] Ἐπηρώτησεν.
24. Ταλαπείρης.] Ἀείστυχος μᾶλλον, ἀντὶ δὲ πολυπαθὴς· πῶς δὲ, ἀντὶ δὲ ξένος, ἐκ πόρρωθεν πεπλανημένος, ἢ μακρόθεν ἀφισμένος.
25. Τηλόθεν) Πόρρωθεν. Ἐξ ἀπίης γαίης.] Ἐκ τῆς μακρὰν ἀπεχούσης γῆς.
31. Προπύστεο.] Ἐνόρα· ἢ προσαγόρευε· ἢ ἀπόβλεπε.

NOTÆ IN SCHOLIA.

7. Ἑὸν) Τὸν ἑαυτῆς. Ex MS. GC.
8. Ἀπειραίη) Ἠπειρωτικήν. Ex *Heſychio*.
25. Τηλόθεν) Vid. ad *Iliad.* α'. v. 270. Confer *Euſtath.* fol. 102. lin. 40. & *Heſych.*

VARIÆ LECTIONES.

26. Πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσι) γρ. πόλιν ἣ ἔρχα νέμονται, *H. Steph.*

Οὐ γὰρ ξείνους οἵδε μάλ' ἀνθρώπους ἀνέχονται·
Οὐδ' ἀγαπάζόμενοι φιλέυσ', ὅς κ' ἄλλοθεν ἔλθοι·
Νηυσὶ θοῇσιν τοίγε πεποιθότες ὠκείῃσιν,
Λαῖτμα μέγ' ἐκπερόωσιν, ἐπεὶ σφισι δῶκ' Ἐνοσίχθων
Τῶν νέες ὠκεῖαι, ὥστε πτερὸν, ἠὲ νόημα.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
Καρπαλίμως· ὁ δ' ἕπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο·
Τόνδ' ἄρα Φαίηκες ναυσικλυτοὶ οὐκ ἐόησαν
Ἐρχόμενον κατ' ἄστυ· διὰ σφέας· ἡ γὰρ Ἀθήνη
Εἴα ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, ἦ ῥά οἱ ἀχλὺν
Θεσπεσίην κατέχυτο, φίλα φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
Θαύμαζεν δ' Ὀδυσεὺς λιμένας τ' ἦπας ἐΐσας,
Αὐτῆς θ' ἡρώων ἀγορὰς, καὶ τείχεα μακρὰ,
Ὑψηλὰ, σκολόπεσσιν ἐρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι·
Ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆος ἀγακλυτὰ δώματ' ἵκανεν,
Τοῖσίδε μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Οὗτος δή τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμος, ὅν με κελεύεις
Πεφραδέμεν· δῆεις δ' διοτρεφέας βασιλῆας
Δαίτῃσι δαινυμένους· σὺ δ' ἔσω κίε, μηδέ τι θυμῷ
Ταρβεῦ· θαρσαλέος γὰρ ἀνὴρ ὃς πᾶσιν ἀμείνων
Ἔργοισιν τελέθῃσι, καὶ ἢ πόθεν ἄλλοθεν ἔλθοι.

"Nam enim hospites hi clementèr homines suscipiunt,
" Nec curantes amplectuntur, quicunque aliunde venerit;
" Navibus celeribus isti freti velocibus,
" Undas ingentes tranant; nam id ipsis dedit Neptunus
" Quorum naves veloces, veluti penna, atque cogitatio.
Sic sanè loquuta præibat Pallas Minerva
Celeriter: ipse deinde post vestigia ibat deæ.
Hunc certè Phæaces inclyti-navibus haud advertebant
Vadentem per urbem inter ipsos: non enim Pallas
Sinebat pulchricoma, vehemens dea; quæ ei caliginem
Divinitùs immissam affudit, benè-volens in animo.
Mirabatur verò Ulysses portus & naves æquatas,
Ipsorumque Principum curias, & mœnia longa,
Sublimia, vallis munita, mirabile visu.
Sed quando jam ad Regis inclytum Palatium pervenerunt,
Hisce *verbis* sermones cœpit dea cæsia Minerva,
" Hæc sanè tibi, hospes pater, domus, quam me jubes
" Indicare; invenies itaque à-Jove-nutritos reges
" Epulum celebrantes: tu verò intrò eas, neque quid animo
" Timeas: audax enim vir in omnibus potior
" Rebus existit, etiam si quando aliunde veniat.

ΣΧΟΛΙΑ.

32. Οὐ γὰρ ξείνους οἵδε μάλ' ἀνθρώπους ἀνέχονται.] Οὐ ξενίζουσι τοὺς ἀνθρώπους· πῶς ἂν οὖν τοῖς ἐξῆς φιλοξενωτάτους λέγοι; ἢ τὸ μὲ ναυλικὸν ὄχλον τῷ ὄντι εἶναι ἀηδῆ, τοὺς βαπλεῖς φιλοξένους· ἢ ἴσως, ἵνα φυλάξῃ, πρὸς πυθιάδα, ἢ ὡσὰς ἕτερον καζχθῆναι. *Ἀνέχονται.] Ἀναδέχονται ἐ ἀμφιθέοντιν.

33. Ἀγαπαζόμενοι.] Φιλοφρονέμενοι. Φιλέυσι.] Φιλικῶς ὑποδέχονται, ξενίζουσιν.

34. Πεπιθόντες.] Θαῤῥοῦντες.

35. Λαῖτμα.] Οἱ μὲ, ὁρμημα· οἱ δὲ, τὸ κύτος· οἱ δὲ, τὸ ἀφρῆμα δὲ πλοίους· ἐξ οὗ τὸ μίζα καὶ πλατύ· λέγει τὸ κῦμα.

36. Ὠκεῖαι.] Ταχεῖαι.

37. Ἡγήσατο.] Ἡγεμὼν τ' ὁδὸ ἐγένετο.

39. Ναυσικλυτοί.] Οἱ ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἔνδοξοι.

40. Διὰ σφέας.] Δι' αὐτούς· ἀντὶ δ', δι' αὐτῶν.

41. Δεινή.] Φοβερὰ, δεινὸς ἀξία.

42. Φίλα φρονέουσα.] Τὰ κάλλιστα βουλομένη.

45. Ἀρηρότα.] Σεσηρσφαλισμένα.

49. Πεφραδέμεν.] Ἐπιδεῖξαι. Δῆεις.] Εὑρήσεις.

50. Κίε.] Πορεύου.

51. Ταρβεῖ.] Φοβοῦ.

NOTÆ.

Hic Ordo, Ἀλλ' ὅτε βασιλῆος δόμον ἵκανε, τοῦτοις θεὰ ἦρχε &c. Quis locus hic pro ὃς, verò? Poeticè τοῖσίδε, vel τῆσδεσι, pro τοῦτοις, ponitur. Vid. *H. Steph.* ad *Iliad. α'.* v. 58.

38. Μετ' ἴχνια βαῖνε θοῖο) Θεὸς etiam de *Deâ* dicitur, ut *Virgil.* de *Venere*, Ducente Deo, ità mox, v. 41. δεινὴ θεός Vid. ad v. 291.

47. Τοῖσίδε) Ità lego, pro τοῖσι ὃ, *Sensu* omninò flagitante, ut aliàs sæpè, & *Br. Schol.* Iliad. *β'.* v. 160.

NOTÆ IN SCHOLIA.

32. In ipso fine, *Ἀνέχονται) &c. MS. *GC.* & *Aloys.* MS. usque ad ἀναδέχονται), tantùm.

42. Φίλα φρονέουσα) Ex *GC.* MS.

VARIÆ LECTIONES.

35. Δῶκ' Ἐνοσίχθων) γρ. δῶκε Κρονίων, *H. Steph.*

47. Τοῖσίδε) γρ. τῶσι ὃ, & τῆσδεσι, Vid. in *Textum*.

Δέσποι-

Δέσποιναν μὲν πρῶτα κιχήσεαι ἐν μεγάροισιν,
Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐστὶν ἐπώνυμον· ἐκ δὲ τοκήων
Τῶν αὐτῶν, οἵ περ τέκον Ἀλκίνοον βασιλῆα.
Ναυσίθοον μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Γείνατο, καὶ Περίβοια, γυναικῶν εἶδος ἀρίστη,
Ὁπλοτάτη θυγάτηρ μεγαλήτορος Εὐρυμέδοντος,
Ὅς ποτ' ἐπ' ὑπερθύμοισι Γιγάντεσσιν βασίλευεν·
Ἀλλ' ὁ μὲν ὤλεσε λαὸν ἀπάνθαλον, ὤλετο δ' αὐτός.
Τῇδε Ποσειδάων ἐμίγη, καὶ ἐγείνατο παῖδα
Ναυσίθοον μεγάθυμον, ὃς ἐν Φαίηξιν ἄνασσε·
Ναυσίθοος δ' ἔτεκε Ῥηξήνορά τ', Ἀλκίνοόν τε.
Τὸν μὲν, ἄκουρον ἐόντα, βάλ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
Νυμφίον ἐν μεγάρῳ, μίαν οἴην παῖδα λιπόντα
Ἀρήτην· τὴν δ' Ἀλκίνοος ποιήσατ' ἄκοιτιν,
Καί μιν ἔτισ', ὡς οὔτις ἐπὶ χθονὶ πίσυνος ἄλλη,
Ὅσσαι νῦν γε γυναῖκες ὑπ' ἀνδράσιν οἶκον ἔχουσιν,
Ὡς κείνη τῖε καὶ τιμήσασα τέτυκται,
Ἔκ τε φίλων παίδων, ἔκ τ' αὐτοῦ Ἀλκινόοιο,

" Reginam quidem primò invenies in regiâ,
" Arete nomen est inditum ei: ex parentibus autem
" Eisdem est, qui utique genuerunt Alcinoum regem.
" Nausithoum quidem primùm Neptunus terræ-quassator
" Genuit, & Peribœa, mulierum forma pulcherrima,
" Minima natu filia magnanimi Eurymedontis,
" Qui olim superbis Gigantibus imperavit:
" Verùm hic quidem perdidit populum impium, perit & ipse.
" Ast cum illâ Neptunus congressus est, & genuit filium
" Nausithoum magnanimum, qui Phæacas rexit:
" Nausithous verò genuit Rhexenoremque, Alcinoumque.
" Illum quidem virili-prole-carentem percussit decorus-arcu Apollo,
" Sponsum in regiâ, unicâ solâ filiâ relictâ
" Aretâ: hanc Alcinous duxit uxorem,
" Et ipsam honorabat, ut nulla super terrâ honoratur alia,
" Quotquot nunc mulieres sub viris domum habent,
" Quemadmodum illa ex animo honorabatur & etiamnum in honore est,
" Cum à charis liberis, tum ab ipso Alcinoo,

ΣΧΟΛΙΑ.

53. Κιχήσεαι.] Νῦν ἀντὶ τοῦ *ἱκετεύσεις· ἐκ τοῦ καταλήψεσθε σημαίνει.

54. Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐστίν.] Καλὸν ἀρετῆς ἡ εὐκταίως ἐλθυνόμη. Ἐπώνυμον.] Φερώνυμον. Τοκήων.] Τῶν προγόνων.

60. Ὤλεσεν.] Ἀπώλεσεν.

61. Ἐγείνατο.] Ἐγέννησεν.

63. Ῥηξήνορα.] Ὄνομα κύριον.

64. Ἄκουρον.] Ἄμοιρον ἄρρενος παιδὸς, ἢ μὴ γενήσασθαι παῖδα ἄρρενα.

65. Νυμφίον.] Νεωστὶ γαμηκότα. Λιπόντα.] Καταλιπόντα.

67. Τίεται.] Τιμᾶται.

68. Ὅσσαι.] Ὁπόσαι.

NOTÆ.

53. Δέσποιναν μὲν πρῶτα) Hunc locum copiosè tractat *Julianus* Apostata, §. 3. p. 195.

59. Ὅς ποτ' ὑπερθύμοισι Γιγάντεσσιν βασίλευεν) Ex hoc *Homeri* loco, ut ex SS. Scripturis, abundè constat, Vastos & robustos homines olim extitisse, qui communem hominum staturam excederent: de quâ re *Kercherus*, in Mundo Subterraneo, *Fazellus*, De rebus *Siculis*, *Calius Rhodigin.* l. 2. c. 6. *Hugo Grotius*, l. 1. De Veritate *Christianæ* Religionis &c.

66. Τίεται δ' Ἀλκίνοος ποίησεν ἄκοιτιν) Hinc patet, *Alcinoum* Avunculum esse Uxoris suæ; quam Relationem, licet aliàs nullibi à se observatam dicat *Spondanus*, *Gracis* tamen familiarem fuisse agnoscent, qui *Demosthenem*, reliquosque *Græcos* Oratores perlegerit.

NOTÆ IN SCHOLIA.

53. *Ἱκετεύσεις) Ità emendo, pro *ἱκετεύεις*, idque MS. *Aloysiani* auctoritate.

54. Ἀρητῶς) Rectè, ut MS. *GC.* cum *Impressis*, concordat. MS. *Aloys.* ἀῤῥητῶς, errore manifesto *Exscriptoris*. Et cum hoc *Scholio* explicit toties nobis laudatum MS. *Gonvillo-Caiense*, pervetustum quidem & authenticum; in cujus fine scribitur, manu multùm recentiori, Τἆλλ' ἔχεις ἐν τοῖς πεπωμένοις βιβλίοις, φύλλῳ οζ'. *Cætera habes in Libris Impressis, folio* 77. Quæ verba notant *Hervagianam* Editionem *Homeri*, cum *Scholiis*, *Basileæ*, An. MDXXXV. In istius enim Editionis folio, 77. hic locus reperitur, & sequentia auspicantur.

VARIÆ LECTIONES.

68. Νῦν γε) γρ. κῦν τε, *H. Steph.*

Καὶ

Καὶ λαῶν, οἵ μίν ῥα θεὸν ὣς εἰσορόωντες,
Δειδέχαθ' μύθοισιν, ὅτε τείχηθ' ἀνὰ ἄστυ.
Οὐ μὴν γάρ π νόῳ γε χ' αὐτὴ δεύεθ' ἐαθλῆ,
Οἷσίν τ' εὖ Φρονέῃσι, χ' ἀνδρράσι νείκεα λύῃ.
Εἰ κέν τοι κείνη γε Φίλα Φρονέῃθ' ἐνὶ θυμῷ,
Ἐλπωρή τοι ἔπειτα Φίλους τ' ἰδέειν, χ' ἱκέσθαι
Οἶκον ἐς ὑψόροφον χ' σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς ἄρα Φωνήσασ', ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
Πόντον ἔπ' ἀτρύγετον· λίπε δ' Σχερίην ἐρατεινήν·
Ἵκετο δ' ἐς Μαραθῶνα, χ' εὐρυάγυιαν Ἀθήνην,
Δῦνε δ' Ἐρεχθῆος πυκινὸν δόμον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἀλκινόου πρὸς δώμαθ' ἵε κλυτά· πολλὰ δέ οἱ κῆρ
Ὥρμαιν' ἰσταμένῳ, πρὶν χάλκεον οὐδὸν ἱκέσθαι·
Ὥστε γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν, ἠὲ σελήνης,
Δῶμα κάθ' ὑψερεφὲς μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
Χάλκεοι μὲν γὰρ τοῖχοι ἐληλάδαθ' ἔνθα χ' ἔνθα,

"Et civibus, qui ipsam sanè veluti deam suspicientes,
"Excipiunt vocibus *faustis*; cùm incedit per urbem.
"Minimè enim mente etiam ipsa eget bonâ,
"Quibusque benè vult, etiam viris lites solvit.
"Si tibi igitur illa benè velit in animo,
"Spes est tibi posteà amicósque videre & pervenire
"Domum in excelsam & tuam in patriam terram.

Sic loquuta, abiit cæsia Minerva
Pontum per indomitum; deseruit vero Scheriam amabilem:
Venitque ad Marathona, & lativias Athenas,
Et ingressa est Erechthei benè-munitam domum: sed Ulysses
Alcinoi ad domum ibat inclytam: plurima verò illi cor
Cogitabat stanti, prius quàm ad æreum pavimentum venisset:
Instar enim solis splendor erat, aut lunæ,
Domum per excelsam magnanimi Alcinoi.
Ærei etenim parietes ducebantur hinc atque hinc,

ΣΧΟΛΙΑ.

72. Δειδέχαθ'.] Δεξιοῦνθ', ἀσπάζονθ'. Στείχῃσι.] Πορεύῃ.

73. Δεύεθ'.] Ἐνδεὴς γίνεται.

74. Οἷσίν τ' εὖ φρονέῃσι.] Καὶ οἷς ἂν εὐφρονῇ ἡ Ἀρήτη, τὰ νείκη, ἃ πρὸς ἄνδρας ἄλλους ἀμφορᾷς τῶν ἀνδρῶν, καὶ τῶν γυναικῶν ἀμελοῦσι.

79. Σχερίην.] Ἡ τῶν Φαιάκων χώρα, ἡ νῦν καὶ ἡ Κέρκυρα τὸ παλαιὸν ὕστερον ὠνομάσθη.

80. Μαραθῶνα.] Τόπον τῆς Ἀττικῆς. Ἀθήνην.] Νῦν τὴν πόλιν, πρὸς Ἀθηναίους.

81. Δῦνε.] Κατέδυ, εἰσῆλθεν. Ἐρεχθῆος πυκινὸν δόμον.] Τὸ ἑαυτῆς τέμενος· ἐν τούτῳ γὰρ ἱδρύσατο Ἐρεχθεύς.

86. Ἐληλάδαθ'.] Παρατεθειμένοι εἰ ἦ ἐρηρείδατο, ἠρμοσμένοι ἦσαν.

NOTÆ.

74. Καὶ ἀνδρῶν νείκεα λύει) Non omittenda hoc in loco, de hâc *Alcinoi* Conjuge Regiâ historiola, huc pertinens, licet ab *Eustathio* omissâ; quam tamen *Onomacritus*, Argonaut. v. 1321. memorat, & *Apollonius Rhodius*, Quando *Æetæ* Legati, sui Regis nomine, ab *Alcinoo* postulabant, *Medeam* filiam sibi reddendam, quæ cum *Jasone* & *Argonautis* à suo Patre illuc confugerat, & *Alcinoo* justa illa videbatur postulatio, *Areta* statim Regina hanc conditionem interposuit, Modò *Medea* adhuc esset Virgo intacta, nec à *Jasone* compressa; alioquin enim Matrimonium nullo modo solvi debere. Quæ conditio quùm *Argonautis* clàm esset declarata, *Jason* statim, super subtrato Aureo Vellere, Virginitatem illi eripuit, atque ità *Rhæcum* protectionem obtinuit.

86. Ἐληλέδαι') Olim ἐρηρέδαι', ab ἐρείδω. At Vox ἐληλέδαι', ut *Br. Schol.* & *H. Stephanus* legunt,

VARIÆ LECTIONES.

74. Οἷσίν τ' εὖ φρονέῃσι) *γρ.* ἧσίν τ' εὖ φρονίῃσι, καὶ ἧσίν τ' εὐφροσύνῃσι, *Eustath.* & *H. Steph.*

86. Ἐληλάδατ') *γρ.* ἐρηρέδατ'. Vid. in *Textum.*

Ἐς μυχὸν ἐξ ὑδοῦ· πρὸ δ' θείλικος κυάνοιο·
Χρύσειαι δ' θύραι πυκινὸν δόμον ἀμτὸς ἔεργον·
Σταθμοὶ δ' ἀργύρεοι ἐν χαλκέῳ ἕασαν ὑδοῦ,
Ἀργύρεον δ' ἐφ' ὑπερθύριον, χρυσείη δ' κορώνη.
Χρύσειοι δ' ἑκάτερθε κ' ἀργύρεοι κύνες ἦσαν,
Οὓς Ἥφαιστος ἔτυξε εἰδήσι περαπίδεσσι,
Δῶμα φυλασσέμμεναι μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
Ἀθανάτους ὄντας κ' ἀγήρως ἤματα πάντα.
Ἐν δ' θρόνοι πρὸ τοῖχον ἐρηρέδαι' ἔνθα κ' ἔνθα,
Ἐς μυχὸν ἐξ ὑδοῦ διαμπερές· ἔνθ' ἐπὶ πέπλοι
Λεπτοὶ εὔννητοι βεβλήατο, ἔργα γυναικῶν.
Ἔνθάδε Φαιήκων ἡγήτορες ἑδριόωντο,
Πίνοντες κ' ἔδοντες· ἐπιτεταὸν γὰρ ἔχεσκον.
Χρύσειοι δ' ἄρα κοῦροι ἐϋδμήτων ἐπὶ βωμῶν
Ἕστασαν, αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχοντες,
Φαίνοντες νύκτας κατὰ δώματα δαιτυμόνεσσι.
Πεντήκοντα δέ οἱ δμωαὶ κατὰ δῶμα γυναῖκες·

In intimum receſſum à limine: pinnaculum autem ex cyano:
Aureæ verò fores firmam domum intùs claudebant:
Poſtes item argentei in æreo ſtabant limine,
Argenteum quoque ſuperliminare, aurea item cornix:
Aureique utrinque & argentei canes erant,
Quos Vulcanus fecerat peritis præcordiis,
Domum ut cuſtodirent magnanimi Alcinoi,
Immortales exiſtentes & ſenio non obnoxios dies omnes.
Intus ſolia circa murum firmata erant hinc atque hinc,
Ad intimum ſeceſſum à limine: ubi ſuper *iis* pulvilli
Tenues benè neti ſtrati erant, opera mulierum.
Hic Phæacum primates ſedebant,
Bibentes & edentes; affatim enim habebant.
Aurei verò juvenes ſuper politis columellis
Stabant, ardentes faces manibus geſtantes,
Illucentes nocte per domum convivantibus.
Quinquaginta autem ei ancillæ per domum fœminæ:

ΣΧΟΛΙΑ.

87. Ἐς μυχὸν ἐξ ὑδοῦ.] Ἀπὸ τ ὑδοῦ, ἴσως τ ἴσω γωνίας. Μυχόν.] Τὸ ἐνδότατον τ οἰκίας. Θείγκος.] Ὁ περίβολος τ οἰκίας, ἢ τὸ ἐπικόσμημα τ τοίχου.

88. Ἔεργον.] Ἀπέῤῥηγνυ, διαίλυνον, περιέῤῥηγνυ.

89. Σταθμοί.] Αἱ παραστάδες.

90. Κορώνη.] Τὸ ἐπίσπαστρον τῆς θύρας· ἤτοι τὸ *κελικίον,

91. Χρύσειοι δ' ἑκάτερθε κὴ ἀργύρεοι κύνες ἦσαν.] Ἤτοι κυρίως, ἢ ἅλως λέγει, παρ' ὃ κὴ κυναύδας φαμὲν, ἢ τὰς διπλᾶς ἅλως. τινὲς δ φασὶν τὰς δηθείσας ὑπὸ Ἥφαιστος Ποσειδῶνι ὑπὲρ τ συλλαβεῖν αὐτὴν πρὸς τλὼ τ

NOTÆ

89. Ἀργύρεοι δ σταθμοί) Quòd σταθμὸς *Primam* habeat communem, nequis Tyronum miretur, ſuppetunt Exempla, quæ congeſſimus ad *Euripid.* Phœniſſ. v. 19. Legi tamen poteſt, Σταθμοὶ δ' ὑπὸ-

NOTÆ IN SCHOLIA.

90. Ultimam vocem *Κελικίον emendo, ex corrupto κεγκίον, cùm κεγκίον nullibi extet, nihil ſonet; at κελικίον fit ὑποκορισικὸν, à κέλικος, *Annulus*, ut κελικίλλιον. Et *Euſtath.* fol. 1570. lin. 31. Καὶ ἡ Κορώνη, τὸ κελικίον δηλαδὴ, ᾧ ἐπισπᾶταί πις θύρας.

VARIÆ LECTIONES.

87. Θείγκος) κ. τείγκος, *Euſtath.* fol. 271. lin. 41. 44, &c.

89. Σταθμοὶ δ' ἀργύρεοι) κ. ἀργύρεοι δ σταθμοὶ Vett. Editt.

90. Ἐφ' ὑπερθύριον) κ. ἐφυπερθύριον.

92. Ἔστυξεν ἰδυίῃσι) κ. ἔστυξ' εἰδυίῃσι, vid. ad *Iliad.* υ'. v. 12. in *Textum.*

97. Εὔννητοι) κ. ἰύννητοι, *H. Steph.*

101. Μετὰ χερσὶν ἔχοντες) κ. μὴ χερσὶ φέροντες, *Max. Tyr.* §. 3. p. 34.

103. Δέ οἱ) κ. δ' ἔσαν, *H. Steph.*

Αἱ

Διὸς ἐπίθησιν, ὅπως πρόελθῃ εἰς Ἀλκίνοον. Ἐκπήγνυ.] Ἐκατέρωθεν.

92. Ἰδυίῃσιν.] Ἐμπείροις. Περαπίδεσσι.] Φρενῖ.

95. Ἐρηρέδαι.] Ἐνηρμοσμένοι ἦσαν.

97. Εὔννητοι.] Εὖ γεγνσμένοι. Βεβλήατο.] Ἐπέκτη.

99. Ἐπιτεταὸν.] Ἀδιαλείπτως.

100. Χρύσειοι δ' ἄρα κοῦροι.] Ἀνδριάντες πάγ. Ἐϋδμήτων.] Καλῶς ἐκδεδομημένων. Ἐπὶ βωμῶν.] Ἐπὶ τ βάσεων.

101. Ἕστασαν.] Ἵσταν.

102. Δαιτυμόνεσσιν.] Εὐωχεμένοις.

VARIÆ LECTIONES.

γύρεοι, & longè melius.

92. Ἰδυίῃσι) Vid. ad *Iliad.* α'. v. 608.

100. Χρύσειοι δ' ἄρα κοῦροι) Hunc locum reſpicit *Maximus Tyrius* §. 3. p. 34. Edit. *Daviſiana.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

100. Βωμῶν) Ἐπὶ τ βάσεων. Nunc de elevatioribus Columellis loquitur, ex primævâ *Etymologiâ*, BAMAH. *Ezekiel*, c. 20. v. 29. Vid. *Etymolog.* M. v. Βωμός.

Αἱ μὲν ἀλετρεύουσι μύλης ἔπι μήλοπα καρπὸν,
Αἱ δ' ἱστοὺς ὑφόωσι καὶ ἠλάκατα τροφόωσιν
Ἥμεναι, οἷά τε φύλλα μακεδνῆς αἰγείροιο·
Καιροσέων δ' ὀθονέων ἁπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον·
Τόσσον Φαίηκες πέρι πάντων ἴδριες ἀνδρῶν
Νῆα θοὴν εἰνὶ πόντῳ ἐλαυνέμεν, ὥς τε γυναῖκες
Ἰχὼ τεχνῆσαι· πέρι γὰρ σφισι δῶκεν Ἀθήνη
Ἔργα τ' ἐπίφρονα, θεικαλέα, καὶ φρένας ἐσθλάς.
Ἔκτοθεν δ' αὐλῆς μέγας ὄρχατος ἄγχι θυράων
Τετράγυος· περὶ δ' ἕρκος ἐλήλαται ἀμφοτέρωθεν.
Ἔνθάδε δένδρεα μακρὰ πεφύκει τηλεθόωντα,
Ὄγχναι, καὶ ῥοιαὶ, καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι,

Aliæ quidem molunt ſub molâ pomacei coloris frumentum,
Aliæ telas texunt & penſum verſant
Sedentes, qualiter folia excelſæ populi:
Staminatiſque veſtibus diſtillat quaſi humidum oleum.
Quantum Phæaces ſupra omnes periti ſunt homines
In celeri nave, per pontum navigare; tantum etiam mulieres præſtant
In telâ operandâ: ſupra modum enim illis dedit Pallas
Operáque ſcire perpulchra & ingenium bonum.
Extra verò aulam ingens hortus propè januas
Quatuor jugerum: circa autem ſeptum deductum eſt utrinque:
Ibi arbores proceræ creſcebant florentes,
Pirus & malus punica, & *aliæ* mali pulchrum fructum producentes,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

104. Ἀλετρεύουσι.] Ἀλοῶσιν. Μύλης ἔπι.] Ἐν τοῖς μύλοις, ἐπὶ τοῖς μύλοις. οἱ δὲ, ὅτι τὸ ἔλαιον ἐπὶ δὲ μηρεῦ ἔφερον· μύλη γὰρ, τὸ ἄκρον δὲ μηροῦ. Μήλοπα καρπόν.] Τὸν πυρόν· μηλοειδὴς γάρ ἐστι τῷ χρόαν. Ἄλλοι, Μύλης ἔπι.

105. Ὑφόωσιν.] Ὑφαίνουσιν. Τροφόωσιν.] Στρέφουσιν, ἀρχαίζοντες.

106. Ἥμεναι.] Καθήμεναι. Οἷά τε φύλλα μακεδνῆς αἰγείροιο.] Οἱ μὲ, ὅτι ἀλιστρεφὴς πάλαι ἐπῆχον καθήμεναι διαστροφικῶς· οἱ δὲ, ὅτι πιπόνως τὸ δένδρον τοῖς φύλλοις· φύλλα γὰρ, ὅτι ἀφ' τὸ πλῆθος, ἢ ἀφ' τὸ εὐκίνητον τῇ χειρὶ ὑπὸ τοῦ φέρειν τὴν πρόκλωσιν, ὡς καὶ τὰ φύλλα τὰ αἰγείρου ἀντιστραμμένα ἀλλήλοις, καὶ εὐκίνητα ῥᾳδίως, καὶ ὑπὸ τυχούσης αὔρας· ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἀτρεῖ· Ὥσπερ δὲ ἐν φύλλοισιν αἰγείρου μακρᾶς, Καὶ μὴν ἄλλο μηδὲν, ἀλλὰ τὰ κείνης κάρα Κινήσετ', αὔραις κἀπικυφιεῖ πάρος. Μακεδνῆς.] Τῆς μακεδνῆς ἐν ὑψηλῆς, παρὰ τὸ μῆκος.

107. Καιροσέων.] Εὐϋφῶν, εὖ κεκαιρωμένων· καὶ-

N O

107. Ἰχὼ ἔλαιον) Quare ἔλαιον ſit præ cæteris ὀχὼ, vid. ad ζ'. v. 79.

110. Τεχνῆσαι) Pro πεχνήσασθαι, ut Δωρίσω τρίποδα χρυσείοντον, *Homerus*, apud *Plutarch.* in Vitâ *Homeri*, ubi pro δωρήσομαι. *Br. Schol.* videntur τεχνῆσαι legere, & per τεχνίπδες exponere, ut *Euſta-*

N O T Æ I N

106. Corrigo, * ἐν Ἀτρεῖ, pro ἐναργῶς, pro quo MS. *Aloyſ.* ἐν Ἀργεῖ, non æquè benè; Verſus emendo, ut conferenti apparebit. *Meurſius*, alioquin diligentiſſimus δεκαπατολόγος, hos *Iambos* in *Sophoclis Atreo* ponendos non curavit.

110. Τεχνῆσαι) Τεχνίπδες. Non hæc in *Aloyſii* MSto, verùm nec *Schrevelium* habent Auctorem;

V A R I Æ L E C T I O N E S.

104. Μύλης) γρ. μύλης, *Br. Schol.*

110. Τεχνῆσαι) γρ. τεχνῆσαι, vid. Not. in *Textum.*

ρωμα δ' ἐπὶ τὸ ἀφαπλεκόμενον ἐν τῷ σήμονι, παρὰ τὸ μίτον· ὑπὲρ δὲ μὴ συγχεῖσθαι τὰς σήμονας. ὅθεν ἀπὸ μέρους δὲ μιτώματος, τὰς ὅλας εὐϋφεῖς λέγει. Ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον.] Ἥτοι ὕπνος ἦσαν πυκναὶ, ὡς μηδὲ ἔλαιον δι' αὐτῶν διελθεῖν, ἢ ἔξωθεν, ὡς ἔλαιον, ἔπιλβον ἀφ' τὴν λιπαρότητα· ἢ τρυφεραὶ ἦσαν, ὡς δοκεῖν ἀποῤῥεῖν· ἢ ὕπνος ἀποπλύνειν τὸν μίτον, ὡς δοκεῖν ἔλαιον ἀποβάλλειν.

108. Ἴδριες.] Ἐπιστήμονες, ἔμπειροι.

109. Ὡς θ' γυναῖκες.] Νῦν, τὸ ὡς, ἀντὶ δὲ τοσοῦτον.

110. Τεχνῆσαι.] Τεχνίπδες.

112. Ὄρχατος.] Ἡ ἐπὶ τίχει, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀμπέλων φυτεία, ὄρχατος λέγεται, ἢ κῆπος.

113. Τετράγυος.] Τεσσάρων γυῶν· γύη δὲ μίτρων γῆς γραμμικῶν. Ἕρκος.] Περίφραγμα, τεῖχος. Ἐλήλαται.] Τετείχισται. Ἀμφοτέρωθεν.] Νῦν, πανταχόθεν.

114. Τηλεθόωντα.] Πάνυ θαλλοντα.

115. Ὄγχναι.] Ἄπιοι. Ἀγλαόκαρποι.] Λαμπρὸν καρπὸν φέρουσαι.

T Æ.

thius etiam, fol. 1572. lin. 8. per τεχνικαὶ exponit, ut πεχνῆσαι pro πεχνήσεσθαι formetur, quomodò πεπῆντος, pro τετμημένος, de quâ re, Nos ad ζ'. v. 303.

115. Ὄγχναι) Malè olim ὄγχναι in hoc loco; verùm ὄγχναι legendum evincitur, ex ω'. v. 246. ubi *Prior* Syllaba communis, ut in τίχνη, quod fieri

S C H O L I A.

nam & in Veteribus, *Aldinâ*, *Pariſienſi*, *Hervagianâ* inveniuntur. Male tamen ibi Τεχνῆσαι) Τεχνίπδες. Quod *Scholion*, quià *Variam Lectionem* præferre videtur, intactum ſino, aliàs ut falſum & ineptum rejeciſſem. Vid. in *Textum*.

115. Ὄγχναι) Ἄπιοι. Ità ex *Morrhii* Edit. &c. pro corrupto, Ὄγχνη) Ἄπιος.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

114. Ἐνθάδε) χρ. ἔνθα δὲ.

115. Ὄγχναι) γρ. ὄγχνα, vid. in *Textum*.

Συκαῖ τε γλυκεραὶ, καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι·
Τάων οὔποτε καρπὸς ἀπόλλυθ', οὐδ' ἀπολείπει
Χείματος, οὐδὲ θέρευς, ἐπετήσιος· ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
Ζεφυρίη πνείουσα, τὰ μὲν φύει, ἄλλα δὲ πέσσει.
Ὄχνη ἐπ' ὄχνῃ γηράσκει, μῆλον δ' ἐπὶ μήλῳ,
Αὐτὰρ ἐπὶ σταφυλῇ σταφυλὴ, σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ.
Ἐνθάδε οἱ πολύκαρπος ἀλωὴ ἐρρίζωται·
Τῆς ἕτερον μὲν, θειλόπεδον λευρῷ ἐνὶ χώρῳ
Τέρσεται ἠελίῳ· ἑτέρας δ' ἄρα τε τρυγόωσιν,
Ἄλλας δὲ τραπέουσι· πάροιθε δέ τ' ὄμφακές εἰσιν,
Ἄνθει ἀφιεῖσαι, ἕτεραι δ' ὑποπερκάζουσιν.
Ἐνθάδε κοσμηταὶ πρασιαὶ ῥοδέοι νείατον ὄρχον
Παντοίῃ πεφύασιν, ἐπιστεφανὸν γανόωσαι·
Ἐν δὲ δύω κρῆναι, ἡ μὲν τ' ἀνὰ κῆπον ἅπασαν
Σκίδναται, ἡ δ' ἑτέρωθεν ὑπ' αὐλῆς οὐδὸν ἵησι

Ficúsque dulces, & oleæ vireſcentes.
Ex iis fructus nunquam perit, neque deficit
Hyeme, neque æſtate, toto anno durans; ſed ſanè ſemper
Zephyrus ſpirans, hæc creſcere facit, aliáque matureſcere.
Pirus poſt pirum ſeneſcit, pomum poſt pomum,
Porrò poſt uvam uva, ficúſque poſt ficum.
Ibi ei fructuoſa vinea plantabatur:
Hujus alterum quidem apricum-ſolum lato in loco
Areſcit ſole; alias ſanè vindemiant,
Alias item calcant; ulteriùs tamen uvæ immaturæ ſunt
Florem emittentes, nonnullæ iam ſubmatureſcunt.
Ibi exculti horti ad extremam ſeriem
Omnis-generis producuntur toto-anno florentes;
Duo præterea fontes aderant, alter quidem per hortum univerſum
Diſpergitur, alter autem ex alterâ parte ſub aulæ limen vadit

ΣΧΟΛΙΑ.

116. Τηλεθόωσαι.] Θάλλουσαι, ἀκμάζουσαι.

118. Χείματος.] Χειμῶνος. Θέρους.] Θέρους. Ἐπετήσιος.] Ἐκάστου ἰδιαυτοῦ, ἢ ἐφ' ὅλῳ τῷ ἔτει τοῦ ἰδιαυτοῦ.

119. Ζεφυρίη] Ἡ δὲ ζεφύρου πνοή. Πέσσει.] Πεπαίνει, πέπονα ποιεῖ.

120. Ὄχνῃ.] Ἄπιοι.

122. Ἀλωή.] Ἀμπελόφυτος γῆ. Ἐρρίζωται.] Πεφύτευται.

123. Θειλόπεδον.] Ἔνθα θῆλυ γίνεται βοτρύων, καὶ ἁλιᾶν. καὶ ψύχον. ἢ ὁ ψυκτήρ. Λευρῷ.] Λείῳ, ὁμαλῷ, ἢ πλατεῖ.

124. Τέρσεται.] Ἀντὶ δὲ, * πέφυκε.

125. Τραπέουσι.] Πατοῦσιν. Πάροιθε δέ τ' ὄμφακές εἰσιν.] Τὸ πλῆθος ἔμπροσθέν ἐστι τούτων. οὐ ἑτέρου τόπου, διὸ πάλιν ἐπιφέρει, ἕτεραι δέ· ὑποπερκάζουσιν, οὐχὶ ὅλαι.

126. Ἄνθει ἀφιεῖσαι.] Ἀπὸ ἄνθους εἰς ὄμφακας μεταβάλλουσαι. Ὑποπερκάζουσι.] Τῇ πεφεισμένῃ ἀκμάζουσιν· οἷον οὐκ ἔτι ὄμφακες μεταβάλλουσιν εἰς τὸ μᾶλλον τὸ σταφυλῆς χρῶμα πιπαινόμεναι.

127. * Κοσμηταί.] Ἐν τάξει λελιθωμέναι. Πρασιαί.] Αἱ λαχανεῖαι, ἢ αἱ τῶν φυτειῶν περιῤῥωγες χώσεις, ὡς τὰ πολυανθῆ. Νείατον.] Ἔσχατον. Ὄρχον.] Στίχον ἀμπέλου.

128. Πεφύασιν.] Εἰσὶν, ὑπάρχουσιν. Γανόωσαι.] Θάλλουσαι, λάμπουσαι. Ἐπιστεφανὸν γανόωσαι.] Διηνεκῶς λάμπουσαι.

130. Ἵησι.] Ῥεῖ.

NOTÆ.

non potuit, ſi cum tribus conſonantibus ſcriberetur. Et ità *Diodorus Siculus* legit fol. 139. & 211. *Max. Tyrius*, §. 4. p. 40. Edit. *Daviſian.* cum Editt. *Morrhii*, &c.

119. Ζεφυρίη) Subaudi πνοὴ, vel αὔρα. In hâc voce *prior* Syllaba producitur, ante *Aſpiratam*, vel, ut *Polyſyllaba* alia, de quâ re, ad *Iliad. β'.* v. 113. vel *Tribrachys*, in *primâ* ſede, & proinde Verſus ἀκέφαλος, ut *Odyſſ. μ'.* v. 423. Ἐπίτονος βίβλος, βοὸς ῥινοῖο τετυγμένος.

126. Ἄνθει ἀφιεῖσαι) *Prior* Syllaba ει *iſis*, per ſe *Communis*, plus ſemel *Homero* producitur, ut *Iliad. α'.* v. 51. Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βίλος ἐχεπευκὴς ἐφίείς, & *Odyſſ. μ'.* v. 192. Ὡς φάσαν, ἰῦσαι ὅπα κάλλιμον. De quâ re diximus ad *Euripid.* Phœniſſ. v. 490.

NOTÆ IN SCHOLIA.

118. MS. *Aloyſ.* ad * ἔτει legit, nec ampliùs; quare ἔ ἰδιαυτῷ, quod ſequitur, in *Aldin. Hervag. Pariſian.* & *Schrevelian.* delerem prorſus; niſi ſcirem, τὸ ἔτος etiam dici de qualibet Anni parte, ut τέρσεται ἠελίῳ· ἑτέρας δ' ἄρα τε τρυγόωσιν, quod ſequitur, in *Aldin. Hervag. Pariſian.* & *Schrevelian.* delerem prorſus; niſi ſcirem, τὸ ἔτος etiam dici de qualibet Anni parte, ut τέρσεται ἠελίῳ· ἑτέρας δ' ἄρα τε τρυγόωσιν, quod malè hìc, bene ſuprà, ad v. 122.

127. * Κοσμηταὶ, ad ἀμπελόφυτος, ex MS. *Aloyſ.*

VARIÆ LECTIONES.

117. Ἀπολείπει) γρ. ἐπιλείπει, *Hackian.* non æquè benè. *Euſtath.* & Vett. ἀπολ.

120. Ὄχνη) γρ. ὄγχνη, ut ſuprà, v. 115.

Πρὸς

Πρὸς δόμον ὑψηλόν, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται.
Τοῖά ῥ' ἐν Ἀλκινόοιο θεῶν ἔσαν ἀγλαὰ δῶρα,
Ἔνθα στὰς θηεῖτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἐῷ θηήσατο θυμῷ,
Καρπαλίμως ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσατο δώματος εἴσω.
Εὗρε δ' Φαιήκων ἡγήτορας ἠδὲ μέδοντας
Σπένδοντας δεπάεσσιν ἐυσκόπῳ Ἀργεϊφόντῃ,
ὯΙ πυμάτῳ σπένδεσκον, ὅτε μνησαίατο κοίτου.
Αὐτὰρ ὁ βῆ διὰ δῶμα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Πολλὼ ἠέρ' ἔχων, τὸν οἱ περίχευε Ἀθήνη,
Ὄφρ' ἵκετ' Ἀρήτην τε καὶ Ἀλκίνοον βασιλῆα,
Ἀμφὶ δ' ἄρ' Ἀρήτης βάλε γούνασι χεῖρας Ὀδυσσεύς.
Καὶ τότε δὴ ῥ' αὐτοῖο πάλιν χύτο θέσφατος ἀήρ.
Οἱ δ' ἄνεῳ ἐγένοντο δόμον κατὰ φῶτα ἰδόντες·
Θαύμαζον δ' ὁρόωντες· ὁ δ' ἐλλιτάνευεν Ὀδυσσεύς.
Ἀρήτη, θύγατερ Ῥηξήνορος θείοιο,
Σόν τε πόσιν, σά τε γούναθ' ἱκάνω, πολλὰ μογήσας
Τῶνδε τε δαιτυμόνας, τοῖσιν θεοὶ ὄλβια δοῖεν
Ζωέμεναι, καὶ παισὶν ὀπιπρέπειεν ἕκαστος
Κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι, γέρας δ', ὅ τι δῆμος ἔδωκεν·
Αὐτὰρ ἐμοὶ πομπὴν ὀτρύνετε πατρίδ' ἱκέσθαι

Ad domum excelsam, unde aquabantur cives.
Talia certè in Alcinoi domo deorum erant splendida dona:
Ubi stans admirabatur patiens divus Ulysses.
Cæterùm postquam omnia suo admiratus esset animo,
Celeriter super limen ingressus est domum intra.
Invenit autem Phæacum duces atque consiliarios
Libantes poculis speculatori Mercurio,
Cui ultimo libabant, quandò cogitabant de lecto.
Cæterum ipse ivit per domum patiens divus Ulysses,
Multam caliginem habens, quam ei circumfudit Pallas,
Donec pervenit ad Areten & Alcinoum regem;
Aretæ autem circumjecit genibus manus Ulysses;
Et tum certè rursus ab ipso dissipatus est divinitùs affusus aër.
Hi verò taciti facti per domum, ut virum conspexerunt,
Admirabanturque videntes: dùm supplicavit Ulysses,
" Arete, filia Rhexenoris divini,
" Ad tuum maritum, & ad tua genua pervenio plurima passus,
" Et ad hosce convivas; quibus dii feliciter dent
" Vivere, & liberis transmittant singuli
" Bonaq; domi quæ sunt; honoremque, quemcunque populus concesserit.
" Cæterum mihi deductionem parate ad patriam perveniendi

ΣΧΟΛΙΑ.

131. Ὑδρεύοντο.] Ὕδωρ ἐλάμβανον.
132. Τοῖα.] Τοιαῦτα.
137. Ἐυσκόπῳ.] Καλῶς σκοπεύσῃ.
138. ὯΙ πυμάτῳ.] Ἐπὶ ὀνειροπομπῷ, ἢ ὕπνῳ παρεκλικός· διὸ, Εἴλετο δ' ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει. Κοίτου.] Κοίτης.

NOTÆ.

131. Πρὸς δόμον ὑψηλόν· ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται) *Florent. Roman. Basiliensis, Aldin.* & *Lovan.* ὑδρεύονται legentes, errorem aliis prosemināruntur. *Henricus Stephanus* illam vocem ad *Var. Lectiones* rejecit, & in *Textum* ὑδρεύοντο primus recepit, non ob *Metrum* modò, verùm ipso *Sensu* postulante. *Isaac. Casaubonus* Versus aliquot similes corruptos huc ad oram sui Codicis congerit, quos defendere satagit, cùm potiùs emendare debuisset. *Brevia Scholia* in omnibus Editt. Ὑδρεύοντο) Ὕδωρ ἐλάμβανον. Quin similem locum habemus, *Odyss.* ρ'. v. 206. Τυκτὸν, χαλκείοον· ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται, ubi Omnes Codd. consentiunt legendo, ὑδρεύοντο.

138. ὯΙ πυμάτῳ σπένδεσκον) Remotis Epulis, proxima Potio erat, Ἀγαθῷ Δαίμονος. *Hesych.* Ἀγαθῷ Δαίμονος πόμα. *Ælian.* Var. Histor. l. 1. c. 20. Edit. *Jacobi Perizonii. Meursius, Græc.* Feriat. v. Ἀγαθήρια. *Suidas*, & *Homeri* Interpretes in hunc locum.

145. Ἐλλιτάνευεν) Vid. ad α'. v. 325.

VARIÆ LECTIONES.

131. Ὑδρεύοντο) γρ. ὑδρεύονται, vid. in *Textum*.
132. Τοῖα ῥ') γρ. τοῖ' ἄρ', *H. Steph.*
145. Ἐλλιτάνευεν) γρ. ἐλιτάνευεν, Vid. ad α'. v. 298.

Θάασσον

Θᾶσσον· ἐπειδὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχω.
Ὡς εἰπὼν καθ' ἄρ' ἕζετ' ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσι
Πὰρ πυρί· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Ὀψὲ δὴ μετέειπε γέρων ἥρως Ἐχένηος,
Ὃς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν,
Καὶ μύθοισι κέκαστο, παλαιά τε, πολλά τε εἰδώς.
Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Ἀλκίνοε, ἦ μήν τοι τόδε κάλλιον, ἠδὲ ἔοικε,
Ξεῖνον μὴ χαμαὶ ἧσθαι ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσιν·
Οἵδε δὲ σὸν μῦθον πολιήγυθοι ἰαχανόωσι.
Ἀλλ' ἄγε δὴ ξεῖνον μὲν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου
Εἶσον ἀναστήσας· σὺ δὲ κηρύκεσσι κέλευσον
Οἶνον ὀπιπρῆσαι, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνῳ
Σπείσομεν, ὅσθ' ἱκέτῃσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ·
Δόρπον δὲ ξείνῳ ταμίη δότω ἔνδον ἐόντων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
Χειρὸς ἑλὼν Ὀδυσῆα δαΐφρονα, ποικιλομήτεω,
Ὦρσεν ἀπ' ἐσχαρόφιν, καὶ ἐπὶ θρόνου εἷσε φαεινοῦ,
Υἱὸν ἀναστήσας, ἀγαπήνορα Λαοδάμαντα,
Ὃς οἱ πλησίον ἷζε, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθ'· πρὸ δὲ ἓ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν·
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πολλ' ὀπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·
Αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἧστο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
Καὶ τότε κήρυκα προσέφη μῦθος Ἀλκινόοιο,

" Ocyùs; quoniam diù ab amicisærumnas patior.
Sic fatus resedit ad focum in cineribus
Juxtà ignem; illi certè omnes factî taciti silentio.
Serò tandem interfatus est senex heros Echenéus,
Qui certè Phæacum virorum maximus natu erat,
Et eloquentiâ præstabat, priscaque & plurima doctus.
Hic inter eos benignè-sentiens concionatus est & interfatus,
" Alcinoë, non sanè tibi hoc honestius, neque convenit,
" Hospitem quidem humi sedere ad focum in cineribus:
" Ast hi tuum jussum expectantes desistunt.
" Verùm age tandem hospitem in sede argenteis clavis *distinctâ*
" Collocà surgere jubens; tu autem præconibus impera
" Vinum adhuc infundere; ut & Jovi fulminatori
" Libemus, qui supplices venerandos comitatur:
" Cœnam verò hospiti proma det ex *rebus, quæ* sunt intus.
Porrò ut hoc audivit sacrum robur Alcinoi,
Manu prehensum Ulyssem prudentem, varium-consilio,
Levavit à foco, & in sedem locavit splendidam,
Filio cedere jusso, dilecto Laodamante,
Qui ei proximus sedebat; maximeque ipsum amabat.
Aquam tum ancilla gutturnio superinfudit ferens
Pulchro, aureo, super argenteum lebetem,
Ad lavandum, juxtáque politam extendit mensam:
Panem verò veneranda proma apposuit ferens,
Fercula multa inferens, gratificans de præsentibus *rebus*;
Cæterùm ipse bibebat & comedebat prudens divus Ulysses.
Et tum præconem alloquutum est robur Alcinoi,

ΣΧΟΛΙΑ.

154. Ἀκλεώ.] Ἡσύχως.
157. Κίκαση.] Παρὰ τὸ δοκιμή.
160. Ἐπ' ἐσχάρῃ.] Παρὰ τὴν ἐσχάρα.
161. Ἰαχανόωσι.] Κατίσχυσι.
163. Εἶσον.] Κάθισον.
164. Ἐπικρῆναι.] Ἐπὶ τῷ ὅτι ἕτερον ἐπικεφάσωσι.
165. Ἱκέτῃσιν.] Ἱκέτας. Ὀπηδεῖ.] Ἀκολουθεῖ.
166. Ταμίη.] Ταμιεύσας, φύλαξ.
168. Ποικιλομήτεω.] Σωτῆρος βουλευόμενον.
169. Ὦρσεν.] Ἀνέστησεν. Ἀπ' ἐσχαρόφιν.] Ἀπὸ τῆς ἐσχάρας.
170. Ἀγαπήνορα.] Ὑπὸ ἀνδρῶν ἠγαπημένον· ἢ φιλάνδρωπον· ἢ τὸ ἀγαπᾶσθαι ἀνδρείαν.

NOTÆ.

158. Ὅς σφιν) Vid. ad β'. v. 160. & ad θ'. v. 271.

VARIÆ LECTIONES.

158. Ὅς σφιν) χρ. ὅ σφιν, vid. in *Textum*.
169. Ἐσχαρόφιν) γρ. ἐσχαρόθεν.

Ποντόνοε,

Ποντόνοε, κρητῆρα κεραυνάμων μέθυ πεῖμεν
Πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνῳ
Σπείσωμεν, ὅσθ' ἱκέτῃσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
Ὣς φάτο· Ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα·
Νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπάρξαμενος δεπάεσσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμός,
Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε,
Κέκλυτε, Φαίηκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
Νῦν μὲν δαισάμενοι κατακείετε οἴκαδ' ἰόντες·
Ἠῶθεν δὲ γέροντας ἐπὶ πλείονας καλέσαντες,
Ξεῖνον ἐνὶ μεγάροις ξεινίσσομεν, ἠδὲ θεοῖσι
Ῥέξωμεν ἱερὰ καλά· ἔπειτα δὲ καὶ περὶ πομπῆς
Μησόμεθ', ὥσχ' ὁ ξεῖνος ἄνυσσε πόνῳ καὶ ἀνίῃ
Πομπῇ ὕφ' ἡμετέρῃ καὶ πατρίδα γαῖαν ἵκηται,
Χαίρων καρπαλίμως· εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐστί·
Μηδέ τι μεσσηγύς γε κακὸν καὶ πῆμα πάθῃσι,
Πρίν γε τ' ἐς γαίης ἐπιβήμεναι· ἐνθάδ' ἔπειτα
Πείσεται, ἅσσα οἱ αἶσα, καταικλῶδές τε βαρεῖα,
Γεινομένῳ νήσαντο λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
Εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθεν,
Ἄλλο τι δὴ τόδ' ἔπειτα θεοὶ τεκμαίρονται·
Αἰεὶ γὰρ τοπάρος γε θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς
Ἡμῖν, εὖθ' ἕρδωμεν ἀγακλειτὰς ἑκατόμβας·

" Pontonoë, craterem miscens vinum distribue
" Omnibus per domum; ut & Jovi fulminatori
" Libemus, qui supplices honoratos benignè prosequitur.
Sic ait: Pontonous autem dulce vinum miscebat:
Distribuitque omnibus propinans poculis.
Cæterùm postquàm libârunt biberuntque, quantùm cupiebat animus,
His Alcinous concionatus est & interfatus,
" Audite, Phæacum duces atque consiliarii,
" Ut dicam, quæ me animus in præcordiis jubet:
" Nunc quidem epulati dormiatis ad domum profecti:
" Manè vero senibus pluribus advocatis
" Hospitem in ædibus hospitio excipiemus, atque diis
" Faciemus sacra justa; deinde etiam de reditu
" Cogitabimus, ut hic hospes absque labore & tristitiâ
" Deductione sub nostrâ suam in patriam terram adveniat,
" Gaudens actutum; etiam si valdè procul sit:
" Neque quicquam interea mali & damni patiatur,
" Antequam ipse suam terram conscendat: ibi demum
" Patietur, quæcunque ei Fatum, Parcæque graves,
" Jam nato nerunt filo, quando ipsum peperit mater.
" Quòd si quis immortalium utique de cœlo venerit,
" Aliud quippiam hoc deinceps dii meditantur.
" Semper enim etiam antea dii apparent manifesti
" Nobis, quando facimus inclytas Hecatombas:

ΣΧΟΛΙΑ.

179. Νεῖμον.] Μίεισον, Ἀφόδος.
181. Αἰδοίοισιν.] Αἰδοῦς ἀξίοις, τιμίοις.
183. Νώμησε.] Διέδωκεν, ἐμίεισεν. Ἐπαρξάμενος.] Τῷ καταρχὼ τ' πότους ποιησάμενος.
188. Δαισάμενοι.] Εὐωχηθέντες. Κατακείετε.] Κοιμᾶσθε, καθεύδησατε, καταχειμάσητε. Ἰόντες.] Ἀπελθόντες.
192. Ἀνίης.] Λύπης, ἀνίας.
195. Μεσσηγύς.] Μεταξύ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

188. Κατακείετε) Vid. ad α'. v. 372.
197. *Καγκησιοι) οἴκοθεν addo, quoniam τὸ βαρεῖαι hactenus esset ἀναπόδοτον. Quæ sequuntur, ex MSto.

VARIÆ LECTIONES.

188. Δαισάμενοι) γρ. δαινύμενοι, *H. Steph.*
197. Αἶσα, καταικλῶδές τε βαρεῖαι) γρ. αἶσα, καταικλῶδές τε βαρεῖαι, & αἶσα καταικλάδησι βαρεῖα, *Eustath.* fol. 1576. lin. 49. & lin. 39. & *Hesych.* & *H. Steph.* nec tamen ideò melius; ut ex ipsâ voce νήσαντο abundè patet.

197. Αἶσα.] Μοῖρα, εἱμαρμένη. Καταικλῶδές τε βαρεῖαι.] Αἱ καταικλάδεσαι, καὶ καταμοιρῶσαι ἑκάστῳ τὸ εἱμαρμένον. Βαρεῖαι.] *Καγκησιοι. Ἄλλως. Καταικλῶδες.] Ἐπικλώσεις τῶν μοιρῶν.
198. Γεινομένῳ.] Τικτομένῳ. Νήσαντο.] Ἔπηνησαν, *ἐπιμοίρησαν.
201. Ἐναργεῖς.] Φανεροί.
202. Ἕρδωμεν.] Θύωμεν.

198. *Ἐπιμοίρησαν) Quùm olim ἐπιμοίρασαν, voce nullâ, *Aloysii* MS. ἐπιμοίρησαν habebat, at deformiter scriptum; unde error, nunc detersus.

Δαί-

Δαίνυσθαί τε παρ' ἄμμι καθήμενοι, ἔνθα περ ἡμεῖς.
Εἰ δ' ἄρα τις καὶ μᾶλλον ἰὼν ξύμβλητο ὁδίτης,
Οὔτι κατακρύπτουσιν· ἐπεὶ σφισιν ἐγγύθεν εἰμέν,
Ὥσπερ Κύκλωπές τε, καὶ ἄγρια φῦλα Γιγάντων.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἀλκίνοε, ἄλλο τί τοι μελέτω φρεσίν· οὐ γὰρ ἔγωγε
Ἀθανάτοισιν ἔοικα, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Οὐ δέμας, οὐδὲ φυήν, ἀλλὰ θνητοῖσι βροτοῖσιν,
Οὕς τινας ὑμεῖς ἴστε μάλιστ' ὀχέοντας ὀίζὺν
Ἀνθρώπων· τοῖσίν κεν ὀϊζυροῖσιν ἰσωσαίμην.
Καὶ δ' ἔτι κεν καὶ πλείον' ἐγὼ κακὰ μυθησαίμην,
Ὅσσα γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.
Ἀλλ' ἐμὲ μὲν δορπῆσαι ἐάσατε, κηδόμενόν περ·
Οὐ γάρ τι γαστρὸς ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο
Ἔπλετο, ἥτ' ἐπέλθουσ' ἔο μνήσασθαι ἀνάγκῃ,
Καὶ μάλα τειρόμενον, καὶ ὀνὶ φρεσὶ πένθος ἔχοντα.
Ὡς καὶ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσίν· ἣ δὲ μάλ' αἰεὶ
Ἐσθέμεναι κέλεται καὶ πινέμεν· ἐκ δέ με πάντων
Λήθεσκε, ὅσσ' ἔπαθον, καὶ ἐνιπλήσασα ἀνώγει.
Ὑμεῖς δ' ὀρθρίσασθε ἅμ' ἠοῖ φαινομένῃφιν,
Ὡς κέ με τὴν δύσμορον ἐμὴς ἐπιβήσετε πάτρης,

" Convivantúrque apud nos sedentes, ubi & nos.
" Si autem aliquis & solus iens occurrerit viator,
" Nullo modo occultant; quoniam ipsos propè sumus,
" Quemadmodum Cyclopesque, & agreſtes gentes Giganteum.
Hunc respondens alloquutus est prudens Ulysses,
" Alcinoë, aliud quid tibi curæ sit mentibus; non enim ego
" Immortalibus similis sum, qui cœlum lacum habitant,
" Neque corpore, neque indole; sed mortalibus hominibus,
" Quos vos scitis maximè devehentes ærumnam
" Hominum; hisce utique in doloribus æquiparari debeo.
" Et adhuc etiam plura ego mala dicerem,
" Quæ sanè omnia deorum voluntate passus sum.
" Verùm me quidem cœnare permittite, licet afflictum:
" Non enim odioso ventre importunius aliud
" Est: qui jubet sui recordari necessitate:
" Et valdè afflictum aliquem, & in mentibus dolorem habentem.
" Sic & ego luctum quidem habeo mentibus; hic tamen valdè semper
" Comedere jubet, & bibere, & me omnium
" Oblivisci facit, quæcunque passus sum, & repleri jubet:
" Vos autem festinate, simul atque aurora apparuerit,
" Ut me infelicem meam inducatis in patriam,

ΣΧΟΛΙΑ.

203. Δαίνυσθαι.] Εὐαχῶν.
204. Ξύμβλητο.] Σωτύχη. Ὀδίτης.] Ὀδοιπόρος.
205. Εἰμέν.] Ἐσμέν.
206. Ὥσπερ Κύκλωπές τε καὶ ἄγρια φῦλα Γιγάντων.] Ὡς εἰσὶν ἀλλήλων ἐγγὺς Κύκλωπές τε καὶ Γίγαντες· ἤτοι καθ' γένος, ἢ καθὰ τόπον, ἢ καθὰ ἀδικίαν. ἔστιν δ' ἡμεῖς θεοῖς πλησίον, καθὰ δικαιοσύνην.
209. Ἔοικα.] Ὁμοιοῦμαι.
211. Ὀχέοντας.] Ὑποφέροντας, ἢ ἔχοντας καὶ βαστάζοντας.

NOTÆ.

215. Ἀλλ' ἐμὲ μὲν δορπῆσαι ἐάσατε) Ex hoc loco, & alio, ζ'. v. 249. Ἦτοι ὁ πῖνε καὶ ἤδετε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς, Ἁρπαλίωνς, *Criticorum* nonnulli *Ulyssem* faciunt helluonem, & ἀδηφαγίας, ἢ πολυφαγίας reum agunt, ut videre est apud *Athenæum*, l. x. c. 1. fol. 412. Nec boni illi Viri satis perpenderunt,

NOTÆ IN

214. Βελήσῃ, rectè omnes *Impressi*, MS. *Aloys.* βελῇ, malè: quòd obitèr noto, quandoquidem hujus MSti, ut & aliorum, non pauca *Errata*, quæ accuratiùs in *Impressis* reformari video, sicco pede

214. Ὁτῃλι.] Βελήσῃ.
215. Δορπῆσαι.] Δειπνῆσαι.
216. Κύντερον.] Ἀναιδέστερον, χαλεπώτερον.
217. Ἔο.] Ἑαυτῆς. Μνήσασθ.] Μνημονεῦσαι.
221. Ληθάνε.] Ἐπιλαθέσθ ποιεῖ. Ἐνιπλήσασ.] Πληρῶσαι. Ἀνώγ.] Κελεύε.
222. Ὀτρύνεσθε.] Ἐπείγεσθε.
223. Δύσμορον.] Δυσυχῆ. * Ἐπιβήσετε.] Ἐπιβῆναι ποιήσετε.

TÆ.

quòd in his locis *Ulysses* diutino jejunio nimis oppidò maceratus inducitur, quibus tamen perpessitius ille Princeps, sui semper memor, ut & ὁ περίπολος Poeta, illam Rapacitatem suam aliquo modo semper excusare conatur, quod & ipsæ ejusdem circumstantiæ palàm omnibus faciebant.

SCHOLIA.

transire soleo; nè frustrà, illius auctoritatem in aliis labefaciam.

223. * Ἐπιβήσετε) Olim ἐπιβήσε malè in *Impressis*: emendo itaque ex *Aloysii* MS.

Καὶ

Καί ῥ' πολλὰ πάσχοντα· ἰδόντα μὲ καὶ λίποι αἰών
Κτῆσιν ἐμὴν, δμῳάς τε, καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἠδ' ἐκέλευον
Πεμπέμεναι ξεῖνον, ἐπεὶ καλὰ μοῖραν ἔειπεν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμός,
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος·
Αὐτὰρ ὁ κὴ μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,
Πὰρ δέ οἱ Ἀρήτη τε, καὶ Ἀλκίνοος θεοειδὴς,
Ἧατο· ἀμφίπολοι δ' ἀπεκόσμεον ἔντεα δαιτός.
Τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων,
Ἔγνω γὰρ φᾶρός τε, χιτῶνά τε, εἵματ' ἰδοῦσα,
Καλὰ, τά ῥ' αὐτὴ τεῦξε, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί·
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ξεῖνε, τὸ μέν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτὴ,
Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; τίς τοι τάδε εἵματ' ἔδωκεν;
Οὐ δὴ φῂς ἐπὶ πόντον ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκέσθαι;
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἀργαλέον, βασίλεια, διηνεκέως ἀγορεῦσαι
Κήδε', ἐπεί μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ οὐρανίωνες.
Τῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ' ἀνείρεαι, ἠδὲ μεταλλᾷς·
Ὠγυγίη τις νῆσος ὑπόρροθεν εἰν ἁλὶ κεῖται,
Ἔνθα μὲν Ἄτλαντος θυγάτηρ, δολόεντα Καλυψὼ,
Ναίει ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεός· οὐδέ τις αὐτῇ
Μίσγεται, οὔτε θεῶν, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
Ἀλλ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐφέστιον ἤγαγε δαίμων
Οἶον, ἐπεί μοι νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
Ζεὺς ἐλάσας ἔκεασε, μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἑταῖροι·

" Quamvis multa passim: ubi semel videro, etiam relinquat vita
" *Nempe* possessionem meam, famulosque, & altam magnam domum.
Sic dixit: hi autem omnes approbabant & hortabantur
Deducere hospitem, quoniam decenter dixit.
Sed postquam libaverunt; biberuntque, quantum voluit animus;
Hi quidem dormituri iverunt domum unusquisque;
Sed in domo relictus est divus Ulysses,
Et apud ipsum Aretéque, & Alcinous divina-specie-præditus,
Sederunt; famulæ autem auferebant vasa convivii.
His itaque Arete albis-ulnis incepit verba,
Agnovit enim pallium & tunicam, vestimenta videns,
Pulchra, quæ ipsa fecerat, cum ancillis mulieribus;
Et ipsum alloquens verba pennata dixit,
" Hospes, hoc quidem te primùm interrogabo ipsa,
" Quis? unde venis virorum? quis tibi hæc vestimenta dedit?
" An non dicis, in mari errans huc venisse?
Hanc respondens alloquutus est prudens Ulysses,
" Difficile, Regina, perpetuò *sermone* commemorare
" Dolores, quoniam mihi multos dederunt dii cœlestes.
" Hoc autem tibi dicam, quod me interrogas & inquiris,
" Ogygia quædam insula longè in mari jacet,
" Ubi Atlantis filia, dolosa Calypso,
" Habitat pulchricoma, gravis dea:
neque aliquis cum ipsa
" Versatur, neque deorum, neque mortalium hominum.
" Sed me infelicem domesticum duxit Genius *aliquis*
" Solum; quoniam mihi navem velocem candenti fulmine
" Jupiter jaculatus discidit, medio in nigro mari,
" Ubi alii quidem omnes periêre boni socii:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

224. Αἰών.] Ὁ βίος.
229. Κακκείοντες.] Καθεκοιμήθησόμενοι.
232. Ἤθελε.] Ἐκαθίζοντο. Ἀπεκόσμεον.] Ἀφῄρουν. Ἔντεα δαιτός.] Τὰ ὅπλα τὰ εὐωχίας, οἷον τραπέζας, καὶ τὰ τοιαῦτα.
234. Ἔγνω.] Ἐπέγνω.
235. Τά ῥά.] Ἃ δή.
237. Εἰρήσομαι.] Ἐρωτήσω.
241. Δηιηκέως.] Νῦν, παχέως· ἢ, τὸ σύμπαν.
244. Ὠγυγίη.] Ἡ Καλυψοῦς νῆσος.
245. Δολόεντα Καλυψώ.] Δόλιος μηχανᾶται δυναμένη.
248. Ἐφέστιον.] Ἐπὶ τῷ οἰκίαν αὐτῆς ἐπιξενωθησόμενον.
250. Ἐλάσας.] Συνελάσας. Ἔκεασε.] Διέχισε.
251. Ἀπέφθιθον.] Διεφθείροντο.

N O T Æ.

224. Ἰδόντα μὲ καὶ λίποι αἰών) Ita *Jacob.* optat mori, viso jam filio *Josepho*, Gen. c. 47. v. 30. Ità *Simeon*, viso Redemptore, *Nunc Dimittis* cecinit. Et *Æschyl.* Agamemn. Χαίρω· πεθναίην δ' οὐκ ἔτ' ἀντιχρῶ θεῶν.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

250. Ἐλάσας) γρ. ἔλασας, *Eustath.* & *H. Steph.*

Αὐταρ ἐγὼ, τρόπιν ἀσκὰς ἐλὼν νηὸς ἀμφιελίσσης,
Ἐννῆμαρ φερόμην· δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
Νῆσον ἐς Ὠγυγίην πέλασαν θεοὶ, ἔνθα Καλυψὼ
Ναίεν ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεός· ἣ με λαβοῦσα,
Ἐνδυκέως ἐφίλει τε, καὶ ἔτρεφεν, ἠδὲ ἔφασκε,
Θήσειν ἀθάνατον, καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα·
Ἀλλ' ἐμὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν.
Ἔνθα μὲν ἑπτάετες μύρον ἔμπεδον, εἵματα δ' αἰεὶ
Δάκρυσι δεύεσκον, ταί μοι ἄμβροτα δῶκε Καλυψώ·
Ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε,
Καὶ τότε δή μ' ἐκέλευσεν ἐποτρύνουσα νέεσθαι,
Ζηνὸς ὑπ' ἀγγελίης, ἢ καὶ νόος ἐτράπετ' αὐτῆς.
Πέμπε δ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου· πολλὰ δ' ἔδωκε,
Σῖτον καὶ μέθυ ἡδύ· καὶ ἄμβροτα εἵματα ἕσσεν·
Οὖρον δ' προέηκεν ἀπήμονά τε, λιαρόν τε.
* Ἑπτακαίδεκα μὲν πλέον ἤματα πontοπορεύων,
Ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα
Γαίης ὑμετέρης· γήθησε δέ μοι φίλον ἦτορ,
Δυσμόρῳ· ἦ γὰρ ἔμελλον ἔτι ξυνέσεσθαι ὀϊζύϊ
Πολλῇ, τλύ μοι ἐπῶρσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·

"As ego, rei serinam ulnis capiens navis utrinque remis agitatæ,
"Novem diebus ferebar; decimâ autem mê nocte nigrâ
"Insulam ad Ogygiam appulerunt dii; ubi Calypso
"Habitabat pulchricoma, gravis dea; quæ me suscipiens
"Accuratè excepit, & alebat, & dicebat,
"Facturam immortalem, & senii-nescium diebus omnibus:
"Sed meum nunquam animum in pectoribus flexit.
"Illic quidem septem annos permansi firmiter, vestimenta autem semper
"Lachrymis madefaciebam, quæ mihi pulcherrima dedit Calypso:
"Sed quandò jam octavus revolutus annus venit,
"Et tum jam me jussit concitans redire
"Jovis ex jussu, sive etiam animus mutatus ipsius est.
"Misit verò me in rate consutili, multaque dedit,
"Panem & suave vinum, & elegantes vestes induit.
"Ventum insuper immisit innocuum suavemque.
"Septemdecim quidem navigabam dies per mare iter faciens,
"Decimâ octavâ verò apparuerunt montes umbrosi
"Terræ vestræ; lætatum verò mihi charum cor,
"Infelici: certè enim futurum erat adhuc, ut versarer cum ærumnis
"Multis, quas mihi immisit Neptunus terræ-quassator;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

252. Τρόπιν.] Τὸ κυρτότερον μέρος τῆς νεώς, ἐφ' ὃ χίζεται τὸ κῦμα. ἢ τὸ μέσον τῆς νεὼς ξύλον. Ἀγκὰς ἐλών.] Ἐναγκαλισάμενος, ἀφελαβών.

256. Ἐνδυκέως.] Φιλοφρόνως· ἔφασκε δ', ἀντὶ τοῦ, ἔλεγεν.

260. Δεύεσκον.] Ἔβρεχον. Ἄμβροτα.] Θεῖα.

261. Ἐπιπλόμενον.] Συμπληρούμενον, ἐπιφερομένου.

262. Ἐποτρύνουσα.] Ἐπείγουσα.

263. Ἀγγελίης.] Νεῦσεως, κελεύσεως.

265. Ἕσσεν.] Ἐνέδυσεν.

266. Ἀπήμονα.] Ἀβλαβῆ. Λιαρόν.] Ἡδύ.

270. Ξυνίσεσθαι ὀϊζύϊ.] Συνιέναι τῇ πλανωμένῃ.

N O T Æ.

252. Τρόπιν ἀγκὰς ἐλὼν νηὸς ἀμφιελίσσης, Ἐννῆμαρ φερόμην) Quomodò hoc, inquiunt, Ὁμηρομάστιγες; Ἄσιτος γὰρ, καὶ ἄπρατος. καὶ ἀΰπνος. Hoc itaque in loco, si unquam aliàs, *Homerus* excutiisse videtur, & ipse *Longinus*, inter *Homeri* Dormitationes hoc recensèt, vid. *Langbain.* in locum, p. 71. Dico autem Ego, Hæc cum Grano salis esse sumenda, non quasi prorsus ab omni cibo abstineret, verùm ab ordinario, tempestivo, & lautiori. Confer locum Πραξαποστ. c. 27. v. 33. ubi D. *Paulus* Ducentos Septuaginta quinque alloquitur Navigationis socios, dicens, Τεσσαρεσκαιδεκάτην σήμερον ἡμέραν προσδοκῶντες, ἄσιτοι διατελεῖτε, μηδὲν προσλαβόμενοι. Quin ipse Poeta satis sibi consuluit, quod observant *Br. Scholia*, ad μ'. v. 447. Οὐ δὴ ζητῶν, πῶς (σὺν ἧμαρ) Διαχαρτεῖ ὁ ἥρως, ἐπάσης τ' Ἀθηνᾶς Αὐταρ ἐγὼ θεός εἰμι, διαμπερὲς ἣ σε φυλάσσω, Ἐν πάντεσσι πόνοισιν, ν'. v. 47. & ν'. v. 301. — ὅτι τὴν αἰεὶ Ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστημαι, ἠδὲ φυλάσσω.

261. Ὄγδοον) Δισυλλάβως metire, per συνίζησιν.

267. * Ἑπτακαίδεκα) Hoc olim in loco, in omnibus Exemplaribus, erat ἑπτακαίδεκα. At cùm in eodem illo Versu, ε'. v. 278. ἑπτακαίδεκα legant omnia itidem *Exemplaria*, MSS. & Impressa; quidnì hunc locum ex illo laniorem reddamus & emendatiorem?

V A R I Æ L E C T I O N E S.

259. Αἰεὶ) γρ. αἰὲν, *H. Steph.*

262. Δή μ' ἐκέλευσεν) γρ. δέ μ' ἐκέλευεν, *H. Steph.*

267. * Ἑπτακαίδεκα) γρ. ἑπτακαίδεκα, vid. in *Textum.*

Ὃς

Ὅς μοι ἐφορμήσας ἀνέμῳς, κατέδησε κελεύθους,
Ὤρινεν δ᾽ ἁλαοσαν ἀθέσφατον· οὐδέ τι κῦμα
Εἴα ἐπὶ σχεδίης ἀδινὰ στενάχουσα φέρεσθαι.
Τὴν μὲν ἔπειτα θύελλα διεσκέδασ᾽· αὐτὰρ ἔγωγε
Νηχόμενος τόδε λαῖτμα διέτμαγον· ὄφρα με γαίῃ
Ὑμετέρῃ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε ϗ ὕδωρ.
Ἔνθα κέ μ᾽ ἐκβαίνοντα βίη ἁλὸς ἔκβαλε κῦμα
Πέτρῃς ἐς μεγάλῃσι βαλὸν ϗ ἀπορρέι χώρῳ·
Ἀλλ᾽ ἀναχασάμενος νῆχον πάλιν, ἔως ἐπῆλθον
Ἐς ποταμὸν, τῇ δή μοι ἐείσατο χῶρος ἄριστος,
Λεῖος πετράων· ϗ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.
Ἔκ δ᾽ ἔπεσον θυμηγερέων· ἐπὶ δ᾽ ἀμβροσίη νὺξ
Ἦλυθ᾽· ἐγὼ δ᾽ ἀπάνευθε διϊπετέος ποταμοῖο
Ἐκβὰς ἐν θάμνοισι κατέδραθον· ἀμφὶ δ᾽ ἄρα φύλλα
Ἠφυσάμην· ὕπνον δ᾽ ἐπὶ θεὸς καθ᾽ ἁπείρονα χεῦεν.
Ἔνθα μὲν ἐν φύλλοισι, φίλον τετληότι θυμῷ,
Εὗδον παννύχιος, ϗ ἐπ᾽ ἦμαρ, ϗ μέσον ἦμαρ,
Δύσετό τ᾽ ἠέλιος, καί με γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
Ἀμφιπόλους δ᾽ ἐπὶ θινὶ τέης ὁρόησα θυγατρὸς
Παιζούσας, ἐν δ᾽ αὐτὴ ἔην εἰκυῖα θεοῖσιν.
Τὴν ἱκέτευσ᾽· ἡ δ᾽ οὔτι νοήμαλος ἤμβροτεν ἐσθλῆς,

" Qui mihi excitatis ventis impedivit iter:
" Commovit verò mare immensum; neque ullo pacto me fluctus
" Sinebat in rate vehementer ingemiscentem vehi:
" Hanc quidem deinde procella dispersit: cæterùm ego
" Natans profundum illud emensus sum; donec me terræ
" Vestræ adegit ferens ventúsque & aqua.
" Ibi me egredientem allisisset fluctus ad terram,
" Petras ad magnas jaciens, & inamœnum locum:
" Sed regressus natavi rursus, donec veni
" Ad fluvium, qui mihi visus est locus opportunissimus,
" Liber à petris, & insuper defensio erat à vento.
" Excidi itaque animum-colligens: divina verò nox
" Advenit; ego autem seorsim ab Jovecadente fluvio
" Egressus in arbustis dormivi: circumquaque verò folia
" Congessi; somnumque deus immensum infudit.
" Hic quidem in foliis, dilecto afflictus corde,
" Dormivi totâ nocte, usque ad auroram, & meridiem,
" Inclinabatque sol, & me dulcis somnus dereliquit.
" Ancillas verò in littore tuæ agnovi filiæ
" Ludentes; inter eas autem ipsa erat similis diis:
" Illi supplicavi: illa vero neutiquam ab indole aberravit bonâ,

ΣΧΟΛΙΑ.

272. Ἐφορμήσας.] Ἐπιγείρας. Κατέδησεν.] Ἐπεπόδισεν.
273. Ὤρινεν.] Ἐπόρευσεν. Ἀθέσφατον.] Πολύ.
274. Ἀδινά.] Ἀθρόως, οἰκτρά.
276. Νηχόμενος.] Κολυμβῶν. Διέτμαγον.] Διέτεμον.
277. Ἐπέλασσε.] Ἐγγίσαι ἐποίησε.
279. Ἀπορρέι.] Ἀνδρὶ, χαλεπῷ.
280. Νῆχον.] Ἐνηχόμην, ἐκολύμβων.
281. Ἐείσατο.] Ἐφαίνετο.
282. Λεῖος] Ὁμαλός. Σκέπας.] Σκέπη.
283. Θυμηγερέων.] Λειποψυχῶν, ἢ συλλαμβάνων, κὰι συνάγων, ϗ ἀνακτώμενος τὴν ψυχήν.
284. Διϊπετέος.] Τῦ ὑπὸ τοῦ Διὸς ὄμβρου πληρουμένου ποταμοῦ.
285. Κατέδραθον.] Κατεκοιμήθην.
286. Ἠφυσάμην.] Κυρίως ἡ ἀφανβαλόμην, ἀλλ᾽ ἐπλύτησα, ϗ ἐπέβαλον ἑαυτῷ· νῦν δ᾽, ἐπιχεάμην. Ἀπείρονα.] Πολύν.
287. Τετληότι.] Λελυπημένῳ.
289. Ἀνῆκεν.] Ἀφῆκεν.
290. Τέης.] Τῆς σῆς.
292. Ἤμβροτεν.] Ἥμαρτε, ἀπέτυχεν.

NOTÆ.

280. Ἕως ἐπῆλθον) Vid. ad *Iliad. α'.* v. 193. Potest tamen hic & aliàs Versui prospici, si legamus ἐπῆλθον, & ἕως, uti fit, contrahamus μετοσυλλάβως. Verùm antiqui Limites non sunt nobis evellendi.

291. Εἰκυῖα θεοῖσιν) Potest quidem & θεῇσιν legi; licet nec opus, quùm ὁ θεὸς absolutè ponatur, pro Divinâ quâvis Personâ cujusvis Generis; etiam ὁ θεὸς absolutè dicatur, de Deâ quâvis. Reperitur quoque θεὸς *Emphaticè*, pro ἄλως, ubi *Sensus* postulat; de quibus, pluribus Nos, ad *Euripidem*.

VARIÆ LECTIONES.

273. Οὐδέ τι) γρ. οὐδ᾽ ἔπι, & οὐδέ μι.
280. Ἕως ἐπῆλθον) γρ. ἕως ἐπιῆλθον, vid. in *Textum*.
289. Δύσετο) γρ. δύσατο, vid. ad *α'.* v. 330.
Ibid. Ἀνῆκεν) γρ. ἀφῆκεν.
291. Θεοῖσιν) γρ. θεῇσιν, vid. in *Textum*.

Ὡς ἢ *κἀν ἔλπτοιο νεώτερον ἀντιάσαιτο
Ἐρξέμεν· αἰεὶ γάρ τε νεώτεροι ἀφραδέουσιν.
Ἥ μοι σῖτον ἔδωκεν ἄλις, ἠδ' αἴθοπα οἶνον,
Καὶ λοῦσ' ἐν ποταμῷ, καί μοι τάδε εἵματ' ἔδωκεν.
Ταῦτά τοι, ἀχνύμενός περ, ἀληθείην κατέλεξα.
Τόνδ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
Ξεῖν', ἤτοι μὲν τοῦτό γ' ἐναίσιμον οὐκ ἐνόησε
Παῖς ἐμὴ, ὕνεκά σ' ὔπ μετ' ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
Ἦγεν ἐς ἡμέτερον· σὺ δ' ἔπρ πρώτιστα ἰκέτευσας.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἥρως, μή μοι τοῦνεκ' ἀμύμονα νείκεε κῆρι·
Ἣ μὲν γάρ μ' ἐκέλευε σὺν ἀμφιπόλοισιν ἕπεσθαι·
Ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἤθελον, δείσας, αἰχνύμενός τε,
Μήπως κῆ σοὶ θυμὸς ὀπισχόμενος ἰδόντι·
Δύσζηλοι γάρ τ' εἰμὲν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων.
Τόνδ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
Ξεῖν', ἤ μοι τοιοῦτον ἐνὶ φρεσὶ φίλον κῆρ
Μαψιδίως κεχολῶσθαι· ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.
Αἲ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Τοῖος ἐὼν, οἷός ἐσσι, τά τε φρονέων, ἅτ' ἐγώ περ,

" Ita non utique speraveris juniorem obviantem
" Facturam, semper enim *aliàs* juniores desipiunt.
" Quæ mihi cibum dedit affatim, & splendidum vinum,
" Et lavit in flumine, & mihi has vestes dedit.
" Hæc tibi, tametsi afflictus, verè enarravi.
Huic rursus Alcinous respondit, dixitque,
" Hospes, certè quidem hoc decenter non consideravit
" Filia mea, quòd te neutiquam cum ancillis fœminis
" Duxit in nostram *domum*: tu tamen *illam* primam supplicasti.
Hunc excipiens alloquutus est versutus Ulysses,
" Heros, ne mihi ideò innocuam reprehendas puellam:
" Hæc etenim me jussit cum ancillis subsequi:
" Sed ego nolui timens, reverituſque,
" Nè fortassis tibi animus commoveretur videnti:
" Suspicioſi siquidem sumus supra terram genus hominum.
Huic rursus Alcinous respondit, dixitque,
" Hospes, non mihi hujusmodi in præcordiis charum cor
" Temerè irasci solet: potiora autem honesta omnia.
" Utinam, Jupiter pater, & Minerva, & Apollo,
" Talis *nimirum*, qualis es, eaque, quæ ego, sentiens,

ΣΧΟΛΙΑ.

293. Ἔλπτοιο.] Ἐλπίσειας.
294. Ἐρξέμεν.] Πράξαι. Ἀφραδέουσι.] Μωραίνουσι.
295. Ἄλις.] Αὐτάρκως.
297. Κατέλεξα.] Ἔφησε εἶπον.
299. Ἐναίσιμον.] Καθῆκον.
301. Ἐς ἡμέτερον.] Τυπίσιν, εἰς τὴν ἡμέτερον οἶκον. Ἀττικὸς δὲ ὁ χαμαίζηλος.
303. Ἀμύμονα.] Μῶμον καὶ ψόγον οὐκ ἔχοντα, ἀγαθόν. Νείκεε.] Μέμφου.
306. Ἐπισκύσσατο.] Ὀργισθείη.
307. Δύσζηλοι.] Κακόζηλοι, φθονεροί.
308. Ἀπαμείβετο.] Ἀντεπιλέγει, ὅ ἐστιν, ἐξ ἀμοιβῆς προσεφθέγγετο.
310. Ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.] Τὰ καθήκοντα πάντα καλὰ ἐστι.

NOTÆ.

293. Ὡς ἢ *κἀν ἔλπτοιο) Litteras olim malè disjunctas, nunc meliùs conjunxi, pro οὐκ ἂν, legens ἢ κἀν, & eodem tenore, *Metro* & *Sensui* consului. Vid. ad *Var. Lect.*

297. Ἀληθείην) Ità scribendum noto, pro corrupto. ἀληθείην, ad *Iliad.* ψ'. v. 361.

307. Δύσζηλοι γάρ τ' εἰμὲν) Nota Poetæ Prudentiam. *Ulysses* non quidem *Alcinoum* vocat *Suspiciosum*, verùm se involvit, dicens, *Nos homines suspiciosa gens sumus.*

312. Τοῖος ἐὼν, οἷός ἐσσι) In *Secundo* loco, ων, ους, *Dactylicè* metimur; de quâ re diximus ad *Iliad.* ν'. v. 275. & ad σ'. v. 105.

VARIÆ LECTIONES.

293. Ὡς ἢ κἀν ἔλπτοιο) γρ. ὡς οὐκ ἂν ἔλπτοιο, vid. Not. in *Textum.*

304. Ἐκέλευε) γρ. ἐκέλευσε, *H. Steph.*

306. Ἐπισκύσσατο) γρ. ἐπισκύσσατο, & ἐπισκύζοιο, *Eustath.* & *H. Steph.*

Παῖδά τ'

Παῖδά τ' ἐμὴν ἐχέμεν, καὶ ἐμὸς γαμβρὸς καλέεσθαι,
Αὖθι μένων· οἶκον δὲ ἐγὼ καὶ κτήματα δοίην,
Αἴκ' ἐθέλων γε μένοις· ἀέκοντά κε σ' οὔτις ἐρύξει
Φαιήκων· μὴ τοῦτο φίλον Διὶ πατρὶ γένοιτο.
Πομπὴν δ' ἐς τόδ' ἐγὼ τελέσω, ὄφρ' εὖ εἰδῇς,
Αὔριον· ἐς τῆμόσδε σὺ μὲν δεδμημένος ὕπνῳ
Λέξεαι· οἱ δ' ἐλόωσι γαλήνην, ὄφρ' ἂν ἵκῃαι
Πατρίδα σὴν, καὶ δῶμα, καὶ εἴπερ τοι φίλον ἐστίν·
Εἴπερ καὶ μάλα πολλὸν ἐκαστέρω ἔστ' Εὐβοίης·
Τὴν γάρ τηλοτάτω φάσ' ἔμμεναι, οἵ μιν ἴδοντο
Λαῶν ἡμετέρων, ὅτε τε ξανθὸν Ῥαδάμανθυν
Ἦγον, ἐποψόμενον Τιτυὸν, Γαιήϊον υἱόν·

"Ut filiam meam habere velis, & meus gener vocari,
"Hic manens; domum autem ego & bona dabem,
"Si modo volens maneas: invitum verò te nullus detinebit
"Phæacum; neque hoc gratum Jovi patri esset.
"Reductionem verò in hoc ego designo, ut benè intelligas,
"Cras: in id temporis tu quidem domitus somno
"Dormias: illique remigabunt tranquillè; donec perveneris
"In patriam tuam, & domum, & si cubi aliàs tibi gratum fuerit;
"Etiamsi valdè multò longiùs est Eubœâ:
"Eam enim longissimè ajunt abesse, qui eam viderunt
"Ex populo nostro; quandò flavum Rhadamanthum
"Duxerunt, invisurum Tityum, Terræ filium:

ΣΧΟΛΙΑ.

313. Παῖδά τ' ἐμὴν ἐχέμεν.] Ταῦτα λέγει πειρώμενος τὸν Ὀδυσσέως, εἰ ταῖς ἀληθείαις παραπέμπει ἢ διὰ γάμου· εἰ γὰρ ὡσπερεῖ ὑποκρίνεται γαμήσειν, πάντως ἐλεγχθήσεται κἀκεῖνο ψευδόμενος. Ἐχέμεν.] Γαμῆσαι.

314. Δοίην.] Παρέχοιμι.

317. Τεκμαίρομαι.] Τελεῖν.

318. Τῆμος.] Τηνικαῦτα. Δεδμημένος.] Δαμασθείς, ὑποζυχθείς, ἢ δεδαμασμένος.

319. Λέξεαι.] Κοιμηθήσῃ. Ἐλόωσιν.] Ἐλάσουσιν.

320. Εἴ πε τοι φίλον ἐστί.] Ὅπως ἂν σοι φιλίας ἔσῃ.

321. Ἑκαστέρω.] Πορρωτέρω.

322. Τηλοτάτω.] Πορρωτάτω.

324. Ἐποψόμενον.] Θεασόμενον. Τιτυὸν γαιήϊον υἱόν.] Τὸν τῆς γῆς υἱὸν, κτηλικὸς ὁ τύπος. Ἐλάρᾳ ᾗ τῇ Ὀρχομενῷ, πόλει Μίνωος, σταυλῶν Ζεὺς, ἀφ' ὧν τὸν Ἥρας ζηλοτυπίαν ἔκρυψεν αὐτὸν κρύψας γῆς. ἢ ᾗ ἀνῆκε παῖδα ἐξοχώτατον, ὃς ὠνομάσθη Τιτυὸς, ὃς ἠράσθη Λη-

NOTÆ.

316. Φαιήκων· μὴ τοῦτο φίλον) Μηδ' ὕπω scriptum olim erat, ex *Amanuensium* errore, soni similitudine deceptorum. De Solâ *Florentinâ* Editione loquor, & illius sequacibus, ex quocunque MS. sumpta illa fuerit: nam *Eustathii Roman.* & *Basil.* Editt. μὴ τοῦτο apertè legunt. Quare *Isaac. Causabon.* MS. pugnat ad palum & cum larvâ luctatur; cùm hunc & alios similes *Homericorum* Versuum errores defendit. Vid. ad v. 131.

320. Εἴ πε τοὶ φίλον ἐστὶ) In *Florentin. Aldin. Roman.* & *Basileensi*, cum *Lovaniană*, per errorem legitur, εἴ πε τὶ φίλον ἐσὶ, quandoquidem in *Florentina* margine *Schola Etonensis*, explicatur, Ὅπως ἂν σοι φιλίας ἔσῃ, quod *Br. Schol.* habent, & in ipso *Eustathii* Textu, inter παρεκβολὰς laudato, ῥητῶς laudatur, fol. 287. lin. 21. Edit. *Basil.* — ὄφρ' ἂν ἵκῃαι Πατρίδα σὴν, καὶ δῶμα, καὶ εἴπε τοὶ φίλον ἐσί. Quare rectè *Cantabrigienses* τοὶ legit, nempè pro σοί· quod & notandum, ad κ'. v. 66. ubi idem Versus occurrit, eodem errore olim maculatus, nunc purgatus.

NOTÆ IN SCHOLIA.

318. Δεδμημένος) Δαμασθείς, MS. *Aloysii*, nec amplius. *Schrevelius* hæc etiam, ὑποζυχθείς, ἢ δεδαμασμένος, quæ non ex suis tamen addit; sequuntur enim in *Aldin. Hervagian.* & *Parisiensi Morrhii.*

324. In hoc *Scholio* emendo, & lego, *τύπος, pro τύπος, ex MS. *Aloysii*, & pro *Ἐλώρᾳ, lego, Ἐλάρᾳ, pro Μίνως, *Μίνως, ex eodem MS. & *Eustathio*, fol. 1581. lin. 60. & *Basil.* Edit. fol. 287. lin. 44. an Μινυῇ; Ità pro Διὸς, substituo δίκαιος, quanquam & δίκαιος, & Διὸς ἦν. Confer *Apollodor.* l. 1. c. 4. §. 1. *Strabon.* l. 9. *Pausan.* Lacon. & *Apollonii* Scholiast.

VARIÆ LECTIONES.

314. Δὲ ἐγὼ) γρ. δέ τ' ἐγώ. *H. Steph.*

316. Μὴ τοῦτο) γρ. μηδ' ὕπω, vid. in *Textum.*

318. Τῆμόσδε) γρ. τῆμος δ', non æquè benè.

320. Εἴπε τοὶ) γρ. εἴ πε τὶ, vid. in *Textum.*

321. Ἑκαστέρω) γρ. ἑκατέρω, *Florentin. Lovanian.* & *Br. Schol.* Verùm error apertus.

Καὶ

Καὶ μὴν οἱ ἔνθ' ἦλθον, ϗ ἄτερ καμάτοιο τέλεσσαν
Ἤματι τῷ αὐτῷ, ϗ ἀπήγαγον οἶκαδ' ὀπίσσω.
Εἰδήσεις ἦ ϗ αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶν, ὅσσον ἄειρας
Νῆες ἐμαὶ ϗ κοῦροι, ἀναρρίπτειν ἅλα πηδῷ.
Ὣς φάτο· γήθησεν δῖος πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Ζεῦ πάτερ, αἴθ' ὅσα εἶπε, τελευτήσειεν ἅπαντα,
Ἀλκίνοος· τῷ μήν κεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν
Ἄσβεστον κλέος εἴη, ἐγὼ δέ κε πατρίδ' ἱκοίμην.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Κέκλετο δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἀμφιπόλοισιν
Δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, ϗ ῥήγεα καλὰ
Πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
Χλαίνας τ' ἐνθέμεναι ὕλας, καθύπερθεν ἑσασθαι.
Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μὲν χερσὶν ἔχουσαι·
Αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐξονέησαν

" Atque illi hinc venerunt, & absque labore transnârunt
" Die eo ipso; & abduxerunt domum retrò.
" Cognoscès verò & ipse in mente, quàm optimè
" Naves meæ & juvenes, in percutiendo mari remis.
Sic ait; gavisus est autem multiscius divus Ulysses:
Supplicans verò dixit verbum, orationemque habuit,
" Jupiter pater, utinam quæcunque dixit, perficiat omnia,
" Alcinous: hujus quidem per almam terram
" Immortalis gloria esset; ego etiam ad patriam venirem.
Sic illi quidem hujusmodi invicem colloquebantur.
Jusserat autem Arete albis-lacertis ancillis
Ut ponerent sub porticu cubilia, & stragula pulchra
Purpurea ut injicerent, insternerentque desuper tapetas,
Chlænasque imponerent villosas, ad supernè induendum.
Illæ verò ibant ex ædibus, facem in manibus gestantes.
Cæterùm postquam straverunt pulchrum lectulum accelerantes

ΣΧΟΛΙΑ.

τῆς, ἡγεμὼν ἐπεξεύξη τοῦ Ἀπόλλωνος· ἦκε δὲ ὁ Ῥαδάμανθυς ἐπὶ Θίαν ἢ Τιτυΐ, ἢ δίκαιος ὢν, ἐπαφρόνισεν αὐτόν. Φαίνονται οἱ Φαίακες πλησίον τῶν μακάρων νήσων κατοικοῦντες. Γαιήιον.] Τὸν τῆς γῆς γόν.

326. Ἤματι τῷ.] Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

327. Εἰδήσεις.] Γνώσῃ, μαθήσῃ. Ἄειρας.] Κάμιψας.

328. Ἀναρρίπτειν.] Κοπηλατῶν· ἀναρρίπτειν δὲ τὸ ὕδωρ ὑπὸ τῶν κωπηλατούντων. Πηδῷ.] Νῦν, ἢ πηδαλίῳ (ἐπεὶ δὲ ἔχουσι πηδάλια) ἀλλὰ κώπαις παρὰ τὸ πλεῖν τῷ θαλάσσαι· πηδὸν ἡ, εἶδος ξύλου· ἢ, πηδῷ, τῇ πλατεῖ τῆς κώπης.

331. Τελευτήσειεν.] Εἰς τέλος ἄξειεν, πληρώσειεν.

336. Δίμνιαι.] Στρωμναί. Λιθόστρωτ.] Στρωτάς. Ῥήγεα.] Βαπτά, ποικιλόμαλλα.

338. Οὖλας.] Ἁπαλάς. * Καθύπερθεν.] Ἄνωθεν, ὑπερφανῶς.

339. Δαὸς.] Φῶς, λαμπάδα.

340. Ἐξονέησαν.] Σπεύδουσαι, ἐνεργοῦσαι ἐπιμελῶς.

NOTÆ.

328. Ἀναρρίπτειν) *Eustath.* fol. 2582. lin. 22. *Rom. Editt.* τὸ δὲ ἀναρρίπτειν, γραφεῖ καὶ ἀποστροφικῶς. N. B. Nullum Verbum *Barytonum*, in *Præpositionum* Compositione ἀποστροφῆς, quod tamen in *Nominum* Compositione patiuntur; ut à γράφω) Ἀναγράφω, Διαγράφω, ἀποτυγράφω, ἐγγράφω, ἀντιγράφω, & ità semper, cum *Præpositione*. Sin cum *Nomine*, mutatur *Barytonum* in *Circumflexum*, ut Γεωγραφία, εἰκονογραφία, ἀνθρωπογραφία, ὀλογραφία, ἰχνογραφία, καλλιγραφία, λογογραφία, & eodem modo, de Omnibus aliis dicendum. Quare & ἀναρρίπτω scribendum esset, minimè ἀναρρίπτω, nisi quòd simplex quoque ῥίπτω dicatur, undè ἀναρρίπτειν Regulariter formatur; quare & hæc Lectio rectè ab *Eustathio* memoratur. Præterea Notandum, Nomina ab istiusmodi *Verbis*, cum *Præpositione* compositis, desinere in ὴ, cum *Nominibus*, in ία, ut Περιγραφὴ, ἀναγραφὴ, ἐπιγραφὴ &c. Γεωγραφία, λογογραφία, χωρογραφία, &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

328. Πηδὸν ἡ, * εἶδος) * Hoc *Scholion* alludit *Eustath.* fol. 1582. lin. 24. & *Basil.* fol. 288. lin. 28. Ἐν δὲ σχολίοις Παλαιοῖς εὕρηται, ὅτι εἶδος ξύλου τὸ πηδόν.

Hinc corrigo illud πῆδον, & lego, πηδόν.

338. * Καθύπερθεν) Hæc ex *Hesychio*.

VARIÆ LECTIONES.

326. Ἀπήγαγον) γρ. ἀπήνυσαν, *H. Steph.*

328. Ἀναρρίπτειν) γρ. ἀναρρίπτειν, vid. in *Textum*.

332. Μήν κεν) γρ. μὲν ἂν, *H. Steph.*

338. Ἕσασθαι) γρ. ἕσεσθαι.

Ὥτρυνον

Ὄρσεο δ' Ὀδυσῆα πολυμήχανον ἐπέεσσιν,
Ὄρσο κέων, ὦ ξεῖνε· πεποίηται δέ τοι εὐνή·
Ὣς φάν· τῷ δ' ἀσπαστὸν ἐείσατο κοιμηθῆναι.
Ὣς ὃ μὲν ἔνθα καθεῦδε πολύτλας δῖος Ὀδυσεύς,
Τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν, ὑπ' αἰθούσῃ ἐϊδέσῃ.
Ἀλκίνοος δ' ἄρα λέκτο μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο·
Πὰρ δ' ἄρα γυνὴ δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνάς.

Excitârunt Ulyssem astantes verbis,
" Surge dormiture, hospes; paratus est tibi lectus.
Sic dicebant: huic verò gratum visum est dormire.
Sic ille quidem illic profundè dormivit multa-passus divus Ulysses,
Torno-elaboratis in lectis, sub porticu sonante.
Alcinous verò dormiebat in recessu domûs excelsæ;
Juxtaque uxor regina lectum apparavit & stratum.

ΣΧΟΛΙΑ.

342. Κίων.] Κομοηθησόμενος.
343. Ἀσπασίον.] Ἀσπασῶς, ἡδέως.
345. *Ὑπ' αἰθούσῃ ἐϊδέσῃ.] Ὑπὸ τῇ ἐχούσῃ.
346. Λέκτ.] Ἐκοιμᾶτο. Μυχῷ.] Τῷ ἐσωτάτῳ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

345. *Ὑπ' αἰθούσῃ) Hæc, olim in locum non suum divagata, huc removi. Vid. Not. in *Schol.* ad Λ. v. 297.

VARIÆ LECTIONES.

341. Ὄρσεο) γρ. ὄρσευε, *Basil.* Edit. & *H. Steph.*

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ
ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Θ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Θ.

Ἐκκλησία γίνεται τῶν Φαιάκων περὶ τοῦ ξένου, καὶ ναῦς καθίλκεται αὐτῷ ἐπομπικὴ τοῦ Ὀδυσσέως, καὶ ἱστᾶται παρὰ τὴν Ἀλκινόου τῶν Φαιάκων οἱ ἄεθλοι, ἐν μὲν πυγμῇ Εὐρύαλος ἐν Ὀδυσσεύς· καὶ ὁ Δημόδοκος ᾄδει, πρῶτα μὲν τὰ περὶ τὴν μοιχείαν Ἄρεως καὶ Ἀφροδίτης· ἔπειτα δὲ τὰ περὶ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Δουρείου ἵππου· καὶ τοῦ Ὀδυσσέως κλαίοντος, ὁ Ἀλκίνοος πυνθάνεται, τίς τε κλαυθμὸς, καὶ πόθεν εἴη.

Ἐπιγραφαί.

Σύστασις τοῦ Ὀδυσσέως πρὸς τοὺς Φαίακας.

Ἄλλως.

Ἀλκίνου ἀπόλογοι· ἢ, Τὰ τοῦ Ὀδυσσέως παρὰ Ἀλκίνῳ.

Ἄλλως.

Τὰ παρὰ Ἀλκίνῳ πρωθυπηγήσεως· ἢ, Τῶν παρ' Ἀλκίνῳ πρωθυπήσεις.

Ἄλλως.

Θῆπι δ' ἄθλοις Φαίηκες Ὀδυσσῆϊ πείρηθεν. LIB. VIII.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠὼς,
Ὦρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆς ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο·
Ἂν δ' ἄρα διογενὴς ὦρτο πτολίπορθος Ὀδυσεύς·
Τοῖσιν δ' ἡγεμόνευε ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο
Φαιήκων ἀγορηνδ', ἥ σφιν παρὰ νηυσὶ τέτυκτο.
Ἐλθόντες δ' ἕζοντο ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισι
Πλησίον· ἡ δ' ἀνὰ ἄστυ μετώχετο Παλλὰς Ἀθήνη,
Εἰδομένη κήρυκι δαΐφρονος Ἀλκινόοιο,
Νόστον Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μηδιόωσα·
Καί ῥα ἑκάστῳ φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον,
Δεῦτε ἄγε, Φαιήκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,

QUandò mane-genita apparuit roseis-digitis Aurora,
Surrexit ex lecto sacrum robur Alcinoi;
Præterea inclytus surrexit urbium-eversor Ulysses:
Illis præibat sacrum robur Alcinoi
Phæacum ad concionem; quæ ipsis apud naves constituta erat.
Venientes igitur considebant in politis lapidibus
Propè *invicem*; ipsa interea per urbem pertransibat Pallas Minerva,
Assimilata præconi prudentis Alcinoi,
Reditum Ulyssi magnanimo meditans:
Et sanè unicuique viro assistens dixit verbum,
Huc agè, Phæacum principes, atque consiliarii,

ΣΧΟΛΙΑ.

Ἦμος.] Ἠείκα, ὅπ.
3. Ὦρτο.] Ἀνέστη.
5. Ἥ σφιν.] Ἧπις αὐτοῖς.
11. Δεῦτ' ἄγε.] Ὁμήρῳ κεῖται.

Ἀμφότερα παρακελευστικῶς πρὸς

Variæ Lectiones.

V. 1. Ἠμόσδ') γρ. ἦμος δ', *Vett.* malè.
4. Τοῖσίνδ') γρ. τοῖσιν ἧς, *Vett.* malè: vid infrà, ad v. 25.
6. Δὲ κάθιζον) γρ. δ' ἐκάθιζον, ut in similibus, vid. ad v. 94.

Εἰς

Εἰς ἀγορὴν ἴεναι, ὄφρα ξείνοιο πύθησθε,
Ὃς νέον Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἵκετο δῶμα,
Πόντον ἐπιπλαγχθείς, δήμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.
Ὣς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου·
Καρπαλίμως δ' ἐμπλήντο βροτοῦ ἀγοραί τε, καὶ ἕδραι,
Ἀγρομένων· πολλοὶ γὰρ ἐθηήσαντο ἰδόντες
Υἱὸν Λαέρταο δαΐφρονα· τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
Θεσπεσίην κατέχυτο χάριν κεφαλῇ τε, καὶ ὤμοις·
Καί μιν μακρότερον καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι,
Ὡς κεν Φαίηξιν φίλος πάντεσσι γένοιτο,
Δεινός τ', αἰδοῖός τε, καὶ ὁκτελέσειεν ἀέθλους
Πολλούς, οὓς Φαίηκες ἐπειρήσαντ' Ὀδυσῆϊ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε,
Κέκλυτε, Φαίηκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
Ξεῖνος ὅδ', οὐκ οἶδ' ὅστις, ἀλώμενος ἵκετ' ἐμὸν δῶ,
Ἠὲ πρὸς Ἠοίων, ἢ Ἑσπερίων ἀνθρώπων·
Πομπὴν δ' ὀτρύνει, καὶ λίσσεται ἔμπεδον εἶναι.
Ἡμεῖς δ', ὡς τοπάρος γε, ἐποτρυνώμεθα πομπήν.
Οὐδὲ γὰρ ὅστις ἔπειτα δόμους ἐμοὺς ἀφίκηται,
Ἐνθάδ' ὀδυρόμενος δηρὸν μένει, εἵνεκα πομπῆς.
Ἀλλ' ἄγε, νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν
Πρωτόπλοον· κοῦροι δὲ δύω, καὶ πεντήκοντα,

" Ad concionem ite; ut hospitem audiatis,
" Qui recèns Alcinoi prudentis venit ad domum,
" Ponto pererrato, corpore immortalibus similis.
Sic loquuta incitavit alacritatem & animum singulorum;
Mox verò implebantur hominibus forumque, & sedilia,
Congregatis; multi enim admirabantur conspicati,
Filium Laërtæ prudentem: huic certè Minerva
Divinam superinfudit gratiam capitique, & humeris,
Et ipsum proceriorem & succulentiorem reddidit aspectu,
Ut nempè Phæacibus omnibus gratus fieret,
Gravisque & venerabilis, & ut perficeret certamina
Multa, quibus Phæaces periculum facerent de Ulysse.
Cæterùm postquam convenerant congregatique erant,
His Alcinous concionatus est & interloquutus,
" Audite, Phæacum duces, atque principes,
" Ut dicam, quæ me animus in pectoribus jubet:
" Hospes ille, haud scio quisnam, errando venit meam domum,
" Sive ab Eois, sive Hesperiis hominibus,
" Deductionemque flagitat, & precatur ratum esse.
" Nos verò, ut antea quidem, maturemus deductionem:
" Neque enim quisquam alius, quicunque meam domum pervenerit,
" Hic lugens diù manet propter deductionem.
" Sed agè, navem nigram deducamus in mare divinum
" Prætoriam; juvenes autem duo, & quinquaginta,

ΣΧΟΛΙΑ.

12. Ἴεναι.] Πορεύθηναι. Πύθησθε.] Ἀκούσητε.
16. Ἐμπλῆντο.] Ἐπληρώθησαν. Ἀγοραί.] Αἱ συνελεύσεις. Ἕδραι.] Τὰ συνέδρια.
17. Ἀγερομένων.] Ἀθροιζομένων. Ἐθηήσαντο.] Ἐθαύμασαν.
19. Κατέχυτο.] Κατέχεεν.
20. Πάσσονα.] Παχύτερον, ἢ πλατύτερον.
22. Δεινός.] Δέος καὶ φόβον ἄξιος. Ἐκτελέσειεν ἀέθλους.] Πληθυντικῶς εἶπε τὸ δίσκου ἆθλον. Κρᾶτις

N O T Æ.

20. Πάσσονα) Ἀντὶ τοῦ, παχίονα· ὡς μάσσων, ἀντὶ τοῦ, μακροτέρου· βράσσων, ἀντὶ τοῦ, βραχύτερος· ἐλάσσων, ἀντὶ τοῦ, ἐλαχύτερος. Vid. *Eustath.* in locum, pol. 291. lin. 14. *Etymolog.* in v.

VARIÆ LECTIONES.

12. Πύθησθε) γρ. πύθοισθε, *Eustath.* fol. 290. lin. 18.
16. Ἐμπλῆντο) γρ. ἔπλητο, *Br. Schol. Aldin.* Edit.
17. Γὰρ ἐθηήσαντο) γρ. σφ' ὥρα θηήσατο. *H. Steph.*
25. Τοῖσιν δ') γρ. τοῖσιν δ'. Vid. Not. in *Textum.*

ΛΙΑ.

ὃ τὸς καὶ Ἰθάκιος ἤκουσεν πόνους.
29. Ἠοίων.] Τῶν ἀνατολικῶν. Ἑσπερίων.] Τῶν δυτικῶν.
30. Ὀτρύνει.] Ἐπείγει. Λίσσεται.] Παρακαλεῖ. Ἔμπεδον εἶναι.] Τὸν θεὸς πάντας ἐχομένους πομπῆς, ταύτην ἢ ἐπὶ τέτε τηρεῖν βεβαίαν.
31. Ἐποτρυνώμεθα.] Παρασκευάσωμεν.
34. Δῖαν.] Μεγάλην.
35. Πρωτόπλοον.] Καινήν.

A a Κεινά-

Κεκλάθων κτ' δῆμον, ὅσοι πάρος εἰσὶν ἄριστοι.
Δησάμενοι δ' εὖ πάντες ἐπὶ κληῖσιν ἐρετμὰ
Ἐκβῆτ'· αὐτὰρ ἔπειτα θοὴν ἁλεγύνετε δαῖτα,
Ἡμέτερόνδ' ἐλθόντες· ἐγὼ δ' εὖ πᾶσι παρέξω·
Κύρσιν μὲν ταῦτ' ἐπατέλλομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
Σκηπτοῦχοι βασιλῆες ἐμὰ πρὸς δώματα καλὰ
Ἔρχεσθ', ὄφρα ξεῖνον ἐνὶ μεγάροις φιλέωμεν,
Μηδέ τις ἀρνείσθω· καλέσασθε δ' ἠῖον ἀοιδὸν
Δημόδοκον· τῷ γάρ ῥα θεὸς πέρι δῶκεν ἀοιδὴν
Τερπνήν, ὅππῃ θυμὸς ἐποτρύνῃσιν ἀείδειν.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
Σκηπτοῦχοι· κῆρυξ δ' μετέφετο θεῖον ἀοιδόν.
Κέρσε δ' ἑλεσθέντε δύω, καὶ πεντήκοντα,
Βήτην, ὡς ἐκέλευσ', ἐπὶ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον, ἠδὲ θάλασσαν,
Νῆα μὲν οἵ γε μέλαιναν ἁλὸς βένθοσδε ἔρυσσαν,
Ἐν δ' ἱστόν τ' ἐπέθεντο καὶ ἱστία νηὶ μελαίνῃ.
Ἠρτύναντο δ' ἐρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισι,
Πάντα, κτ' μοῖραν· ἀνὰ δ' ἱστία λευκὰ πέτασσαν·
Ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ τιθέν γ' ὥρμισαν· αὐτὰρ ἔπειτα
Βάν ῥ' ἴμεν Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἐς μέγα δῶμα.

" Eligantur è populo, quicunque sunt omnium optimi.
" Ligatis benè omnes ad transtra remis
" Exite: cæterùm continuò subitum apparate convivium,
" Ad nostram *domum* profecti; ego autem rite omnibus præbebo.
" Juvenibus quidem hæc præcipio: cæterùm alii alii
" Sceptrigeri reges ad meam domum pulchram
" Veniatis; ut hospitem in regiâ amplectamur,
" Neque quisquam recusct: advocate etiam divinum cantorem
" Demodocum: huic etenim deus excellentèr dedit cantilenam
" Ad oblectandum, quocunque animus *ipsum* impulerit canere.
Sic certè loquutus præibat, illi simul sequebantur
Sceptrigeri; præco verò accersivit divinum cantorem.
Juvenes interea electi duo, & quinquaginta,
Ibant; ut præcepit, ad littus maris indomiti.
Porrò postquam ad navem venerunt atque mare,
Navem quidem ipsi nigram in maris profundum deduxerunt,
Malúmque imposuerunt, & vela nave nigrâ:
Aptâruntque remos per vincula coriaria,
Omnia, ut decebat: veláque alba extenderunt.
Altè verò in humidum hanc protraxerunt: cæterùm postea
Festinabant ire Alcinoi prudentis in magnam domum.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

36. Κεκλάθων.] Ἐπιλεχθήτωσαν.
37. Δησάμενοι.] Δήσαντες. Κληῖσι.] Καθίδρυσις.
38. Θοήν.] Ἀντὶ τοῦ θοῶς. Ἁλεγύνετε.] Εὐτρεπίζεσθε.
39. Ἡμέτερον δῶ.] Εἰς τὸ ἡμέτερον οἶκον.
40. Κέρσιν.] Νέοις.
42. Φιλέωμεν.] Φιλοφρονησώμεθα.
45. Ὅππῃ θυμός.] Ὅσα βούλεται αὐτὸς, ἢ, ὅπα ἡ ἐπιθυμία τοῦ ἀκούοντος. Ἐποτρύνῃσι.] Παροτρύνῃ.
47. Μετάφετο.] Μετῄει.
53. Τροπτοῖς.] Τοῖς τροπωτῆρσι.
55. Νοτίῳ.] Ὑγρῷ, τῷ διύγρῳ.

N O T Æ.

ἀλλὰ καὶ ἡ πρώτη καλεῖ τὸ πλέειν· ἢ μᾶλλον πρώτης τινὸς πλέοντα, ὅ ἐστι, ναυάρχης. Metiendum, quasi esset πρωτόπλων. *Ibid.* Κέρσε δὲ δύω, ἓξ πεντήκοντα, κελεύσθων) Ità mox, v. 48. Κέρσε δὲ κελεύθετε δύω, καὶ πεντήκοντα, Βήτην, *Eustath.* fol. 292. lin. 23. Ὅτι συνηθὲς παρὰ τοῖς ῥήτορσι, τὸ παραδίδοσθαι δύο ἀεθλητὰς, ἢ μᾶλλον πρωτεύοντας φυσικῇ λόγῳ τὸ ἐλάττονα· ὅπου γε ἴσθικα, ἓξ δυσὶ δίκα, φαμὲν, ἓξ δὶς εἰκοσίπηχυ, ἓξ ἕτερα μυρία· διὸ καὶ σύνηθες ὁ ποιητὴς ἐν μόνοις δύω καὶ πεντήκοντα λέγει, ἀλλὰ καὶ τῷ τοῦ λόγου σύντμησιν πρὸς τὸ δύω ἀποτεῖναι, ἢ πρὸς τὸ πληθυντικὸν, εἰπών,

48. Κέρσε δὲ κελεύθετε) Ità omninò scribendum, non ut hactenùs, κελεύθετε, non modò ob Versum, verùm ex aliorum normâ; nam in omnibus & olim Exemplaribus, *Iliad.* ι'. v. 129. Κελεύθετε, in quem locum vide, quæ Nos.

Variæ Lectiones.

44. Πέρι δῶκεν) κ. πρόδωκεν.
45. Τερπνὴν) κ. πέρσεν, *H. Steph.* ex *Eustathio*, & Editt. *Florentin. Aldin.* & *Lovan. Rescii.*
48. Κελεύθετε) κ. κελεύθετε, Vid. Not. in *Textum.*

Πλῆντο

Πλῆντο δ' ἄρ' αἴθουσαί τε, ϗ ἕρκεα, ϗ δόμοι ἀνδρῶν
Ἀγρομένων· πολλοὶ δ' ἄρ' ἔσαν νέοι, ἠδὲ παλαιοί.
Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος δυοκαίδεκα μῆλ' ἱέρευσεν,
Ὀκτὼ δ' ἀργιόδοντας ὕας, δύο δ' εἰλίποδας βῶς·
Τὼς δέρον ἀμφί θ' ἕπον, τετύκοντό τε δαῖτ' ἐραλεήν.
Κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρίηρον ἀοιδόν,
Τὸν περὶ Μοῦσ' ἐφίλησε, δίδου δ' ἀγαθόν τε, κακόν τε·
Ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδου δ' ἡδεῖαν ἀοιδήν.
Τοῦ δ' ἄρα Ποντόνοος θῆκε θρόνον ἀργυρόηλον
Μέσσῳ δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας·
Καὶ δ' ἐκ παστάλοφιν κρέμασεν φόρμιγγα λιγεῖαν
Αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς, ϗ ἐπέφραδε χερσὶν ἑλέσθαι
Κῆρυξ· παρὰ δ' ἐπίθηκε κάνεον, καλήν τε τράπεζαν,
Πὰρ δ' ἔδπας οἴνοιο, πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι·
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος ϗ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Μοῦσ' ἄρ' ἀοιδὸν ἄνηκεν ἀειδέμεναι κλέα ἀνδρῶν,
Οἵμης, ἥ τότ' ἄρα κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἵκανε·
Νεῖκος Ὀδυσσῆος ϗ Πηλεΐδεω Ἀχιλῆος,

Implebantur itaque porticúsque, & septa, & domus viris
Congregatis: multi autem erant juvenes atque senes.
Illis verò Alcinous duodecim oves mactavit,
Octo autem albis-dentibus sues, duos flexipedes boves:
Hos excoriabant, apparabantque convivium jucundum.
Præco autem propè venit ducens amabilem cantorem:
Quem supra modum Musa dilexit, dedit vero bonumque malumque;
Oculis quidem privavit, dedit autem dulcem cantilenam.
Huic sanè Pontonous *præco* apposuit sedem argenteis-clavis *distinctam*,
In medio convivantium, ad columnam longam applicans:
Ad paxillum autem suspendit citharam sonoram,
Ipsius supra caput, & monstrabat, quo pacto manibus prenderet,
Præco, juxtáq; apponebat canistrum, pulchramque mensam,
Juxta etiam poculum vini, ut biberet, quoties animus juberet:
Illi itaque ad edulia parata apposita manus mittebant.
Cæterùm postquam potûs & cibi cupiditatem expulerunt,
Musa utique cantorem excitavit, ut caneret laudes virorum,
Cantilenæ, cujus tunc gloria ad cœlum latum pervenit,
Contentionem viz. Ulyssis & Pelidæ Achillis,

ΣΧΟΛΙΑ.

57. Πλῆντο.] Ἐπληρώθησαν. Αἴθουσαι δέ, αἱ ὡσεὶ ἡλίου τετραμμέναι χωαί. Δόμοι.] Οἶκοι.

60. Ἀργιόδοντας.] Λευκοὺς ἐξείης ὀδόντας ἔχοντας. Ὕας.] Χοίρους.

62. Ἐρίηρον.] * Μεγαλωφελῆ, ἀγαθὸν, ἰσχυρόν.

63. Δίδου δ' ἀγαθόν τε κακόν τε.] Πῶς ἂν ἐφίλησεν; ἤτοι ἐπὶ οἱ τυφλοὶ μυσικώτεροι, μὴ ὡσὶ πολλὰ ἀσχολούμενοι· ἢ οἰκονομικῶς, ἵνα μὴ ἐπιγνῷ τ' Ὀδυσσέα· ἢ ἐπὶ πάντως ἄνθρωπον ὄντα δεῖ καθ' τι δυσχεῖν. Τινὲς δ φασὶν, εἰς * αὐτὸν πᾶσι αἰνίττεσθ τ Ποιητήν.

64. Ἄμερσεν.] Ἐστέρησεν.

66. Ἐρείσας.] Ὑπορθώσας.

67. Καὶ δ' ἐκ παστάλοφιν.] Κατὰ δ παστάλων. Λιγείαν.] Ἡδεῖαν.

68. Ὑπὲρ κεφαλῆς.] Ὑπεράνω τ κεφαλῆς. Καὶ ἐπίφρασε χερσὶν ἑλέσθαι.] Λαβεῖν. Ἤτοι ἐπήρεισεν, ἵνα

NOTÆ IN

62. Ἐρίηρον) * Μεγαλωφελῆ. Ità scribo, ex *Aloysii* MS. pro *Aldino* μεγαλοφελῆ, nec enim Vox illa satis authentica; & pro *Schreveliano* μεγαλοφιλῆ, quæ Vox nihili. *Hesych.* Ἐρίηρες) Μεγαλωφελεῖς.

63. Δίδου δ' ἀγαθόν τε κακόν τε) In fine hujus *Scholii*, pro αὐτὸν, lego ex *Aloysii* MSto ἑαυτὸν, vel αὐτόν. *Eustath.* fol. 293. lin. 34. ad hoc *Scholion* al-

VARIÆ LECTIONES.

70. Ὅτι) γρ. ὅ, τι.

74. Ἀνδρῶν, οἵμης) γρ. ἀνδρῶν οἵμης, *H. Steph.*

ἀνέλητται ταῖς χερσίν· ἢ πὰς χεῖρας ἐπέβηκεν, ἵνα γνῷ, ἔνθα κεῖται.

73. Ἀνῆκεν.] Ἀνήγειρεν ἐπὶ τὸν ᾠδὸν ἐμπνεύσασα· Ἀειδέμεναι.] Ἄιδειν.

74. Οἵμης.] Ὠιδῆς, ἢ διηγήσεως· ἔνθεν ϗ ὁμοίμιον.

75. Νεῖκος Ὀδυσσῆος.] Φασὶ τὸν Ἀγαμέμνονα * χρειομένην ὡσὶ δ καπὶ τ πόλεμον τέλος, ἀναλεῖν τ ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνα· τότε προθήσειν τὸ Ἴλιον, ὅτ' ἂν οἱ ἄριστοι τ Ἑλλήνων στασιάσωσι· ϗ δὴ παρὰ πότον ἀμφιλεχθέντων Ὀδυσσέως ϗ Ἀχιλλέως, δ μὲν Ἀχιλλέως ἀνδρείαν ἐπαινέντος, δ δ' Ὀδυσσέως σύνεσιν, μὴ τὸν Ἕκτορος ἀναίρεσιν, ὅτι ὁ μὲν βιάζεται παρ' ἡσυχὴ, διὸ δ ἀνηρέθη· ὁ δ' δλῳ μετελθὼν· ϗ Ἀγαμέμνονα, ὡς τελευτήσαντ δ λόγου χαρῆναι. Ἐσήμανε δὲ τὸν αὐτὸν ἀμφοτέρων ὡσὶ Ἀχιλλέα.

SCHOLIA.

ludit, Τινὲς δ ἐκ Ὁμηρικῶς νοοῦντες, εἶπεν πρὸς ἀγαθῦ εἶναι τὴ ἀοιδὴ ϗ τὸν τ ὀφθαλμῶν ἀμερσιν, ὃ ἐστιν ἀμαυρότητα· ἐπεὶ φασι, μυσικώτερον ὁ τοιοῦτον, ὡς μὴ ἀσχολούμενον ὡσὶ πολλά.

75. * Χρειομένην) Ità rectè *Aloysii* MStum; quare χρειομένῳ, in χρειομένῳ emendo.

Ὡς ποτε δηϊόσαντο, θεῶν ἐν δαιτὶ θαλείῃ,
Ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν· ἄναξ δ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Χαῖρε νόῳ, ὅτ' ἄριστοι Ἀχαιῶν δηριόωντο·
Ὡς γάρ οἱ χρείων μυθήσαλο Φοῖβος Ἀπόλλων
Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ, ὅτ' ὑπέρβη λάϊνον οὐδὸν
Χρησόμενος· τότε γάρ ῥα κυλίνδετο πήματος ἀρχὴ
Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς.
Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Πορφύρεον μέγα φᾶρος ἑλὼν χερσὶ στιβαρῇσι,
Κεκκεφαλῆς εἴρυσσε, κάλυψε δὲ καλὰ πρόσωπα·
Αἴδετο γὰρ Φαίηκας, ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβων.
Ἤτοι ὅτε λήξειεν ἀείδων θεῖος ἀοιδὸς,
Δάκρυ' ὀμορξάμενος, κεφαλῆς ἀπὸ φᾶρος ἔλεσκε,
Καὶ δέπας ἀμφικύπελλον ἑλὼν, σπείσασκε θεοῖσιν·
Αὐτὰρ ὅτ' ἂψ ἄρχοιτο, καὶ ὀτρύνειαν ἀείδειν
Φαίηκων οἱ ἄριστοι, ἐπεὶ τέρποντ' ἐπέεσσιν,
Ἂψ Ὀδυσεὺς κεφάτα καλυψάμενος κατάσκεν.
Ἐν δ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε, δάκρυα λείβων,
Ἀλκίνοον δὲ μοῦνον ὀΐσατο, καὶ νόησεν,
Ἥμενος ἄγχ' αὐτοῦ· βαρὺ γὰρ στενάχοντος ἄκουεν·
Αἶψα δὲ Φαίηξιν φιληρέτμοισι μετηύδα,
Κέκλυτε, Φαίηκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,

Ut quondàm contenderunt deorum in convivio celebri,
Vehementibus verbis: rex autem virorum Agamemnon
Gaudebat animo, quòd optimates Græcorum contenderent:
Sic enim illi vaticinans prædixerat Phœbus Apollo,
In Pythâ divinâ, quando supergressus est lapideum limen
Oraculum peciturus: tunc enim versabatur mali principium,
Inter Trojanos & Græcos, Jovis magni per voluntatem.
Ista sanè cantor cantabat inclytus; cæterùm Ulysses
Purpureâ ingenti veste acceptâ manibus fortibus,
In caput traxit, obtexitque pulchram faciem:
Reverebatur enim Phæacas, sub superciliis lachrymas stillans.
Sed quandò desinebat canens divinus cantor,
Lachrymis absterſis, à capite tunicam demebat,
Et poculum rotundum accipiens libabat diis:
Cæterùm quandò rursus inciperet, & concitarent, ut caneret,
Phæacum optimates, quoniam oblectabantur *illius* carminibus,
Rursus Ulysses capite obvoluto, lugebat.
Ibi alios quidem omnes latebat, lachrymas stillans,
Alcinous verò solus ipsum deprehendit, atque animadvertit,
Sedens propè ipsum; graviter enim suspirantem audivit:
Continuò igitur Phæacibus studiosis remorum loquebatur,
" Audite, Phæacum principes, atque consiliarii,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

76. Δηϊόσαντο.] Διὰ λόγων ἐφιλονείκησαν. Θαλείῃ.] Τῇ θαλλούσῃ, ἢ θάλλειν ποιούσῃ.
77. Ἐκπάγλοις.] Ἄγαν ἐλεγκτικῶς.
78. Δηριόωντο.] Ἐφιλονείκουν.
79. Χρείων.] Χρησμῳδῶν, μαντεύόμενος.
80. Πυθοῖ.] Πυθὼ, πόλις τῆς Φωκίδος, ἣ αὐτὴ καὶ Δελφοί.
81. Χρησόμενος.] Μαντευσόμενος. Κυλίνδετο.] Ἐκυλίετο, ἐπῆγε.
85. Κεκκεφαλῆς.] Κατὰ τὴν κεφαλῆς.
86. Αἴδετο.] Ἠδεῖτο.
87. Λήξειε.] Παύσαιτο.
88. Ὀμορξάμενος.] Ἀποψησάμενος. Ἕλεσκε.] Ἀφῄρει.
90. Ὀτρύνειαν.] Ἐπείγειαν.
92. Κεφάτα.] Τὼ κεφαλώ. Καλύψαμενος.] Ἐβρήξ.

N O T Æ.

88. Κεφαλῆς ἀπὸ φᾶρος ἔλεσκε) *Isaac. Casaubonus* MS. in locum, Cod. Episcopi *Elienſis*, κεφαλῆς ἄπο legit: verùm Vir magnus non vidit, Referri posse ad τὸ ἔλεσκεν, ut sit per τμῆσιν, pro ἀφίλεσκε.
92. Καβὼ κρᾶτα) Apparet hinc, quòd κρὰς sit *Masculinum*, quicquid contrà *Eustathius* per incogitantiam, de quâ re Nos ad *Anacreon.* v. 71. Quòd Heroem lacrymare non dedeceat, vid. ad *Iliad.* α'. v. 357.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

76. Δηϊόσαντο) γρ. δηϊόσανθ, & δηϊόωντο, vid. ad v. 78.
78. Δηϊόωντο) γρ. δηϊόσανθ, vid. ad v. 76.
81. Χρησόμενος) γρ. χρειόμενος.
88. Κεφαλῆς ἀπὸ) γρ. κεφαλῆς ἄπο, vid. N. in *Text.*
92. Ἂψ Ὀδυσεὺς) γρ. ἀψ δ' Ὀδυσεὺς, *H. Steph.*
93. Λείβων) γρ. εἴβων, *Eustath.* fol. 295. lin. 19. & *H. Steph.*
94. Ἠδὲ νόησεν) γρ. ἠδ' εὐόησεν, *H. Steph.* vid. ad v. 6.

Ἤδη

Ἤδη μὲν δαιτὸς κεκορήμεθα θυμὸν ἐίσης,
φόρμιγγός θ', ἣ δαιτὶ συνήορός ἐστι θαλείῃ·
Νῦν δ' ἐξέλθωμεν, καὶ ἀέθλων πειρηθῶμεν
Πάντων· ὡς κ' ὁ ξεῖνος ἐνίσπῃ οἷσι φίλοισιν,
Οἴκαδε νοστήσας, ὅσσον περιγινόμεθ' ἄλλων,
Πύξ τε, παλαισμοσύνῃ τὲ, καὶ ἅλμασιν, ἠδὲ πόδεσσιν.
Ὣς ἄρα φωνήσας, ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο·
Κὰδ' δ' ἐκ παστὸφιν κρέμασε φόρμιγγα λιγεῖαν·
Δημοδόκῳ δ' ἕλε χεῖρα, καὶ ἔξαγεν ἐκ μεγάροιο
Κῆρυξ· ἦρχε δὲ τῷ αὐτὴν ὁδὸν, ἣν περ οἱ ἄλλοι
Φαίηκων οἱ ἄριστοι, ἀέθλια θαυμανέοντες.
Βὰν δ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν, ἅμα δ' ἕσπετο πυκνὸς ὅμιλος,
Μυρίοι· ἀν δ' ἵσταντο νέοι πολλοί τε, καὶ ἐσθλοί·
Ὦρτο μὲν Ἀκρόνεώς τε, καὶ Ὠκύαλος, καὶ Ἐλατρεύς,
Ναυτεύς τε, Πρυμνεύς τε, καὶ Ἀγχίαλος, καὶ Ἐρετμεύς,
Ποντεύς τε, Προρεύς τε, Θόων, Ἀναβησινέώς τε,
Ἀμφίαλός θ', υἱὸς Πολυνήου Τεκτονίδαο·
Ἄν δὲ καὶ Εὐρύαλος, βροτολοιγῷ ἶσος Ἄρηϊ,
Ναυβολίδης θ', ὃς ἄριστος ἔην εἶδός τε, δέμας τὲ,
Πάντων Φαιήκων, μετ' ἀμύμονα Λαοδάμαντα·
Ἄν δ' ἔσαν τρεῖς παῖδες ἀμύμονες Ἀλκινόοιο,
Λαοδάμας θ', Ἅλιός τε, καὶ ἀντίθεος Κλυτόνηος.
Οἱ δή τοι πρῶτον μὲν ἐπειρήσαντο πόδεσσιν·
Τοῖσιν δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· οἱ δ' ἅμα πάντες
Καρπαλίμως ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
Τῶν δ' ἦ θέειν ὄχ' ἄριστος ἔην Κλυτόνηος ἀμύμων·

"Jam quidem convivio explevimus animum æquali,
"Citharaque, quæ convivio congruens est lauto:
"Nunc ergò exeamus, & certamina experiamur
"Omnia; ut hospes narret suis amicis,
"Patriam reversus, quantum superemus alios,
"Pugnisque, luctaque, & saltu atque cursu.
Sic certè loquutus præibat, illi verò unà sequebantur:
E palo itaque suspendit citharam stridulam;
Demodocumque prehendit manu, & eduxit ædibus
Præco: præibat verò ei eandem viam, quam & alii
Phæacum optimates certamina spectaturi.
Iverunt autem ad forum, simulque sequebatur ingens turba,
Infiniti; surrexerunt verò juvenes multique, & fortes,
Surrexit quidem Acroneus, & Ocyalus, & Elatreus,
Nauteusque, Prymneusque, & Anchialus, & Eretmeus,
Ponteusque, Proreusque, Thoon, Anabesineusque,
Amphialusque, filius Polynei Tectonidæ;
Surrexit quoque Euryalus, homicidæ similis Marti,
Naubolidesque, qui optimus erat speciéque, corporéque
Omnium Phæacum, post inculpatum Laodamantem.
Surrexerunt item tres filii inculpati Alcinoi,
Laodamasque, & Halius, & divinus Clytoneus.
Hi utique primùm periculum fecerunt pedibus.
Illisque à carceribus extensus est cursus; & hi simul omnes
Celeritèr volitabant pulverem excitantes in campo,
Horum currendo longè optimus erat Clytoneus inculpatus;

ΣΧΟΛΙΑ.

99. Συνήορος.] Συνηρμοσμένη.
103. Ἅλμασι.] Πηδήμασιν.
108. Θαυμανέοντες.] * Θεασόμενοι.
109. *Ὅμιλος.] Λαός.
110. Ἀνίστανται.] Ἀνίστασαν.
115. Βροτολοιγῷ.] Ἀνδροφθόρῳ.
121. Νύσσης.] Καμπῆς.
122. Κονίοντες.] Κόνιν ἐγείροντες.

NOTÆ IN SCHOLIA.

108. Θαυμανέοντες) *Θεασόμενοι. Ità pro θεασόμενοι, corrigo, ex *Eustathio*, quod *Causabonus* monuit faciendum; Dissert. de Nuperâ *Homeri* Edit. p. 57. & futurum tempus designatur; quare & *Hesychius* per ὀψόμενοι explicat.

109. *Hoc *Scholion*, ex *Aloys.* MS.

VARIÆ LECTIONES.

99. Συνήορός ἐστι θαλείῃ) γρ. συνήορος ἐστιν ἑταίρη, *Eustath.* & *H. Steph.*

108. Θαυμανέοντες) γρ. θοῦρα νέοντες. Ἀπόπως. *Eustath.* in locum. γρ. ἂν δὴ ἐπαινοῖτο ἡ τοιαύτη γραφή. Fit enim Luxuriâ quâdam otiosi ingenii, ut *Sophocl.* Ajac. ἐλοιδόρει, ἔλοι δορί.

113. Θόων) γρ. Θόων τ'.

Ὅσσον

Ὅσσον τ' ἐν νειῷ ἄροσιν πέλει ἡμιονοῖϊν,
Τόσσον ὑπεκπροθέων λαὸς ἵκεθ', οἱ δ' ἐλίποντο.
Οἱ δὲ παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς πειρήσαντο,
Τῆδε αὖτ' Εὐρύαλος ἀπεκαίνυτο πάντας ἀρίστους·
Ἄλμαλι δ' Ἀμφίαλος πάντων προφερέστερος ἦεν.
Δίσκῳ δ' αὖ πάντων προφερέστατος ἦεν Ἐλατρεὺς,
Πυξ δ' αὖ Λαοδάμας, ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἐτέρφθησαν φρένα ἄεθλοις,
Τοῖς ἄρα Λαοδάμας μετέφη παῖς Ἀλκινόοιο,
Δεῦτε φίλοι, τὸν ξεῖνον ἐρώμεθα, εἴτιν ἀέθλων
Οἶδέ τε, καὶ δεδάηκε· φυὴ γε μὲν οὐ κακὸς ὄφρα,
Μηρώ τε, κνήμας τε, καὶ ἄμφω χεῖρας ὕπερθεν,
Αὐχένα τε στιβαρὸν, μέγα τε σθένος· οὐδέ τι ἥβης
Δεύεται, ἀλλὰ κακοῖσι συνέρρηκται πολέεσσιν.
Οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημὶ κακώτερον ἄλλο θαλάσσης,
Ἄνδρα τε συγχεῦαι, εἰ καὶ μάλα καρτερὸς εἴη.
Τόνδ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
Λαοδάμα, μάλα τῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
Αὐτὸς νῦν προκάλεσαι ἰὼν, καὶ πέφραδε μύθῳ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσ' ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο,
Στῆ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν, καὶ Ὀδυσῆα προσέειπεν,
Δεῦρ' ἄγε καὶ σὺ, ξεῖνε πάτερ, πείρησαι ἀέθλων,
Εἴ πνά πῃ δεδάηκας· ἔοικε δέ σ' ἴδμεν ἀέθλους·
Οὐ μὲν γὰρ μεῖζον κλέος ἀνέρος, ὄφρα κεν ἦσιν,

Quantumque in novali ſpatium ſolet
eſſe mularum, *ante boves arantium*,
Tantum prætercurrens ad populum
venit: alii vero relinquebantur.
Alii quidem moleſtæ luctæ pericu-
lum fecerunt;
In hâc rurſus Euryalus vicit omnes
optimates:
Saltu verò Amphialus omnium op-
timus erat.
Diſco è contrà omnium præſtantiſ-
ſimus erat Elatreus:
Pugnis rurſus Laodamas, eximius fi-
lius Alcinoi.
Cæterum poſtquam omnes oblecta-
runt animum certaminibus,
His utique Laodamas interloquutus
filius Alcinoi,
" Agite, amici, hoſpitem rogemus,
ſi quod certamen
" Et ſcit & didicit; indolem ſanè
minimè aſpernendus eſt,
" Femoraque, & Crura, & utraque
Brachia deſuper
" Cervicemque firmam, ingenſque ro-
bur; neque prorſus vegetâ ætate
" Eget; verùm malis debilitatus eſt
multis.
" Non enim ego exiſtimo pejus aliud
mari,
" Ad hominem debilitandum; etiam
ſi valdè fortis ſit.
Hunc rurſus Euryalus excepit dixit-
que,
" Laodama, ſanè hunc ſermonem de-
center dixiſti:
" Tu ipſe nunc provoca vadens &
conveni ſermone.
Cæterùm poſtquam hoc audivit exi-
mius filius Alcinoi,
Sterit in medium profectus & Ulyſ-
ſem alloquutus eſt,
" Huc agè & tu, hoſpes pater, pe-
riculum fac certaminum,
" Si quod fortaſſis didiciſti; nam par
eſt, te ſcire certamina;
" Neque enim major gloria hominis,
quo-ad fuerit,

ΣΧΟΛΙΑ.

124. Νειῷ.] Ἠροτριασμβήν γῆ. Οὖρον.] Ὅρμημα, ἄλφημα.
125. Ὑπεκπροθέων.] Προτείχων. Ἐλίποντο.] Κατελείφθησαν.
126. Ἀλεγεινῆς.] Ἐπιπόνε. Πειρήσαντο.] * Διάπειραν ἔλαβον.
127. Ἀπεκαίνυτο.] Διέφερεν, ἐνίκα.
129. Προφερέστατος.] Δυνατώτατος, κρείττων.
133. Ἐρώμεθα.] Ἐρωτήσωμεν.
134. Δεδάηκε.] Μεμαθήκε.
137. Συνέρρηκται.] Συμπέπλωκεν, πλάπῃ, συγκέχυται.
139. Συγχεῦαι.] Κακῶσαι.
141. Κατὰ μοῖραν.] Κατὰ τὸ σχέπον.
142. Πέφραδε.] Διασήμανον, εἰπέ.
145. Δεῦρ' ἄγε.] Ἀμφότερα * κελευστικά.
146. Ἴδμεν.] Εἰδέναι.
147. Ὄφρα κεν.] Ἕως ἄν. Ἧσιν.] Ἀντὶ τῦ ἀφῇ.

NOTÆ.

136. Αὐχένα τε στιβαρὸν) Vocula τὲ excideratEditioni *Hackianæ*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

126. * Ità pro ἀφ' πείρας.
145. * Κελευστικὰ, omninò legendum, pro κελευτικά.
146. Εἰδέναι, pro εἰδαμεν, legendum, ut & mox, v. 213.

VARIÆ LECTIONES.

130. Παῖς) γρ. πᾶις, ut & infrà, v. 132. & v. 143.

Ἦ ὅπ ποσὶν τε ῥέξῃ ϗ χερσὶν ἐῇσιν.
Ἀλλ' ἄγε πείρησαι, σκέδασον δ' ἀπὸ κήδεα θυμῷ·
Σοὶ δ' ὁδὸς οὐκ ἔπι δηρὸν ἀπέσσεῖ), ἀλλά τοι ἤδη
Νηῦς τε κατείρυσαι, ϗ ἑπαρτέες εἰσὶν ἑταῖροι.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς,
Λαοδάμα, τί με ταῦτα κελεύετε κερτομέοντες;
Κήδεά μοι ϗ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶν, ἢ τὸ πάρος περ,
Ὃς πρὶν μὲν μάλα πολλ' ἔπαθον, ϗ πόλλ' ἐμόγησα·
Νῦν δ' μετ' ὑμετέρῃ ἀγορῇ νόστοιο χατίζων
Ἥμαι, λισσόμενος βασιλῆά τε, πάντα τε δῆμον.
Τόνδ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, νείκεσέ τ' ἄντην,
Οὐ γάρ σ' ὐδὲ, ξεῖνε, δαήμονι φωτὶ ἐίσκω
Ἄθλων, οἷά τε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλονται·
Ἀλλὰ τῷ, ὅς τ' ἄμα νηῒ πολυκληῖδι ϑαμίζων,
Ἀρχὸς ναυτάων, οἵτε πρηκτῆρες ἔασιν,
Φόρτυ τε μνήμων, ϗ ἐπίσκοπος ἦσιν ὁδαίων,
Κερδέων τ' ἀρπαλέων· ὐδ' ἀθλητῆρι ἔοικας.
Τόνδ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς,
Ξεῖν', ἢ καλὸν ἔειπες· ἀταθάλῳ ἀνδρὶ ἔοικας·
Οὕτως ὐ πάντεσσι θεὸς χαρίεντα δίδωσιν

" Quàm cùm pedibus strenuè agat & manibus suis.
" Verum age, fac periculum; & pelle mœstitiam ab animo:
" Tibi enim profectio non diutiùs aberit, sed jam utique
" Et navis deducta est, & præparati sunt socii.
Hunc excipiens alloquutus est prudens Ulysses,
" Laodama, quid me ista jubetis improperantes?
" Dolores mihi etiam magis in animo, quàm certamina;
" Qui antea valdè multa passus sim, & multa pertulerim:
" Nunc verò in vestro consessu reditu indigens
" Sedeo, precans regemque, omnemque populum.
Huic rursus Euryalus respondit objurgavitque palàm,
" Minimè te, hospes, gnaro viro assimilo
" Certaminum, qualia multa inter homines sunt:
" Verùm istiusmodi viro potius, qui simul navi transstratâ frequentans,
" Princeps nautarum, qui & negotiatores sunt
" Vecturæque memor, & administer est viaticorum,
" Lucrique rapacis; nequaquam athletæ similis es.
Hunc torvè intuitus alloquutus est prudens Ulysses,
" Hospes, non honestè dixisti; protervo viro similis es.
" Adeò non omnibus Deus gratiosa donat,

ΣΧΟΛΙΑ.

149. Σκέδασον.] Σκόρπισον. Κήδεα.] Κακά.
150. Ἀπέσσεῖ).] Ἀπίσω.
151. Νηῦς.] Ναῦς. Κατείρυσαι.] Καθείλκυσαι. Ἑπαρτέες.] Ἕτοιμοι, ἐξηρτισμένοι.
153. Κερτομέοντες.] Χλευάζοντες.
156. Χατίζων.] Χρῄζων, δεόμενος.
157. Λισσόμενος.] Παρακαλῶν.
159. Δαήμονι.] Ἔμπειρῳ.
161. Θαμίζων.] Πυκνῶς πλέων, ϗ παραγινόμενος.
162. Πρηκτῆρες.] Πραγματῆρες, ἔμπειροι.
163. Φόρτυ τε μνήμων.] Ἐπιμελόμενος τῶν φορτίων, ἢ μνημονεύων ἔκαστα, πόσα ἦν ἄξιον. Ἐπίσκοπος.] Ἔφορος, ἢ φύλαξ. Ὁδαίων.] *Ἤιων.
164. Κερδέων.] Ὠφελειῶν. Ἁρπαλέων.] Ἁ ἄν τις ἁρπάσειε λαϐὼν ἡδονῇ. Ἀθλητῆρι.] Ἀγωνιστῇ.
166. Ἀταθάλῳ.] Ὑπερηφάνῳ, ὑβριστῇ.

NOTÆ.

154. Κήδεά μοι ϗ μᾶλλον) *Is. Casaub.* MS. notat, de voce ϗ, ante τὸ μᾶλλον, quòd vacat, ego *Emphaticam* dico.
163. Ἐπίσκοπος ἦεν ὁδαίων) Ità *Theocrit.* §. 24.

NOTÆ IN SCHOLIA.

161. Πυκνῶς πλέων ϗ παραγινόμενος. Ità *Aloys.* MS. pro corrupto, πυκνῶς· πλέον, &c.
163. Ὁδαίων) *Ἤιων.
164. Κερδέων) Ὠφελειῶν. Cum prius omnia in unum confusa essent hoc modo, Ὁδαίων, κερδέων, ὠφελειῶν, ex *Aloysio* *ἠίων addo, & reliqua distinguo. Ἁ ἄν τις pro ἅτις, ex *Aloysio*.

VARIÆ LECTIONES.

148. Ῥέξῃ) γρ. ῥέξῃ.
161. Ἀλλὰ τῷ, ὅς τ' ἄμα) γρ. ἀλλὰ τῷ, ὃς ϑαμὰ, *H. Steph.*
163. Ἐπίσκοπος) γρ. ἐπίσροφος, *H. Steph.*
167. Θεὸς χαρίεντα δίδωσιν) γρ. Θεοὶ χαρίεντα δίδωσιν, *Florentin. Aldin.* & *H. Steph.*

Ἀνδρὶ-

Ἀνδράσιν, ὅτε φυλὴ, ὅτ' ἄρ' φρένας, ὅτ' ἀγορηΐην·
Ἄλλος μὲν γάρ τ' εἶδος ἀκιδνότερος πέλῃ ἀνὴρ,
Ἀλλὰ θεὸς μορφῇ ἔπεσι στέφῃ· οἱ δέ τ' ἐς αὐτὸν
Τερπόμενοι λεύσσουσιν· ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύῃ
Αἰδοῖ μειλιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπῃ ἀγρομένοισιν·
Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ, θεὸν ὡς, εἰσορόωσιν.
Ἄλλος δ' αὖ εἶδος μὲν ἀλίγκιος ἀθανάτοισιν·
Ἀλλ' οἱ χάρις ἀμφιπερικτέρηται ἐπέεσσιν.
Ὡς καὶ σοὶ εἶδος μὲν ἀριπρεπὲς, οὐδέ κεν ἄλλως
Οὐδὲ θεὸς τεύξειε· νόον δ' ἀποφώλιος ἐσσί·
Ὤρινάς μοι θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
Εἰπὼν οὐ κατὰ κόσμον· ἐγὼ δ' οὐ νηΐς ἀέθλων,
Ὡς σύ γε μυθεῖαι, ἀλλ' ἐν πρώτοισιν οἴω
Ἔμμεναι, ὅππῃ περ πεποίθεα, χερσί τ' ἐμῇσι.
Νῦν δ' ἔχομαι κακότητι καὶ ἄλγεσι· πολλὰ γὰρ ἔτλην,
Ἀνδρῶν τε πολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων.

" Hominibus, neque indolem, neque prudentiam, neque eloquentiam:
" Alius quidem formâ inferior est vir,
" Verùm deus formam verbis supplet: alii verò in ipsum
" Oblectati aspiciunt; hic itaque securè loquitur
" Modestiâ dulci, eminetque inter congregatos;
" Et incedentem eum per urbem, veluti deum, suspiciunt:
" Alius iterum formâ quidem simili immortalibus:
" Verùm haud ei Gratia circum affunditur sermonibus;
" Sic & tibi species quidem decora, neque aliter
" Nè Deus quidem fingeret; Mente tamen rejectaneus es.
" Lacessisti mihi animum in præcordiis charis,
" Loquutus indecenter: ego verò minimè ignarus certaminum,
" Ut tu loqueris, verùm inter primores puto
" Esse, siquidem juventâ fiderem & manibus meis:
" Nunc verò occupor ærumnis & doloribus; multa enim passus sum,
" Virorúmque bella, sævósque fluctus penetrans.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

168. Ἀγορητύν.] Διάλεκτον, δημηγορίαν.

169. Ἀκιδνότερος.] Παρὰ τὸ αἰκίζω, ἀκίζω, ἀκιδὸς γίνεται, ἀφ' ὃ καὶ συγκριτικὸν ἀκιδνότερός ἐστιν, ἀσθενέστερος, ἢ εὐπτότερος, ἢ ἀμφότερον.

170. Ἔπεσι.] Λόγοις. Στέφῃ.] Κοσμεῖ.

171. Λεύσσουσιν.] Λεύσσοντες, ὁ ἐστι βλέποντες. Ἀσφαλέως.] Μὴ σφαλλόμενος, * μὴ ἁμαρτάνων τῷ λέγειν. Ἀγορεύῃ.] Διαλέγεται.

172. Ἀγορμένοισι.] Συνηθροισμένοις.

174. Ἀλίγκιος.] Ὅμοιος.

175. Περικρέφεται.] Παρακεκλυθεῖται, πάρεστιν.

176. Ἀεικέπες.] Ἐπίσημον, φανερόν. * Οὐδέ κεν ἄλλως.] Εἰ θεὸς θελήσαι καλὸν ποιῆσαι τοιοῦτον, οὐκ εἰ σύ.

177. Τεύξειε.] Ποιήσειεν. Ἀποφώλιος.] Ἀπαίδευτος.

178. Ὤρινας.] Ἐτάραξας.

179. Νηΐς.] Ἄπειρος.

180. Μυθεῖαι.] Λέγεις.

181. Πεποίθεα.] Ἐπεποίθην, ἐθαῤῥῶν.

182. Ἔχομαι.] Συνέχομαι. Ἄλγεσι.] Καμοῖς. Ἔτλην.] Ἐκαρτέρησα.

183. Πείρων.] Διαπερῶν.

N O T Æ.

Lectionem ipse *Eustathius* in utráque Editione, *Romanâ* & *Basileensi* retinet, inter παρεκβολὰς, licet utraque Editio, in *Homeri* Textu, malè habeat, φησὶ, & δίδωσι. Nostram Lectionem *Henr. Stephanus* pluribus confirmat. Vid. *Var. Lect.*

169. Ἄλλος μὲν γάρ τ' εἶδος ἀκιδνότερος) Hunc locum ità illustrat *Galenus*, Protreptic. c. 4. Χρὴ τοίνυν τὸ νέον, πειθόμενον τῷ παλαιῷ παραγγέλματι, τῷ ἑαυτὸ μορφῷ ἐν καταπύρῳ φιλοτιμούμενον, εἰ μὲν Καλὸς εἴη τῷ ὄψιν, ἀσκῆσαι τοιαύτῳ εἶναι νῷ τῷ ψυχικῷ, αὐτίκα ἡγησάμενον ἐν καλῷ σώματι ψυχὴν αἰσχρὰν οἰκεῖν· εἰ δὲ Αἰσχρὸς αὐτῷ φαίνοιτο, τῷ δὲ σώματι ἰδίαν εἶναι, τοσῷδε μᾶλλον ἐπιμεληθῆναι τῆς ψυχῆς, κτλ.

175. Ἀμφιπερικτέρηται) Ità *Eustathius*, & confert cum illo, v. 170. Ἀλλὰ θεὸς μορφῷ ἔπεσι στέφῃ. Ità quoque *Henricus Stephanus*, qui tamen agnoscit in Margine *Lectionem*, ἀμφιπεριστέφεται, quam *Florentina*, *Etonensis*, in *Textu* & *Scholiis* MSS. retinet; *Aldus*, *Hervagius*, *Morrhius*, *Castellio*, solam agnoscunt, *Spondanus*, in margine notat. Vid *Var. Lect.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

171. * Μὴ ἁμαρτάνων) Has voces addo, ex MS. *Aloysiano*. 176. Οὐδέ κεν) Et hic &c.

Variæ Lectiones.

175. Ἀμφιπερικτέρηται) Sic. ἀμφιπερικτέρεται, & ἀμφὶ περικτέρηται). Vid. Not. in *Textum*.

Ἀλλὰ

Ἀλλὰ καὶ ὣς κακὰ πολλὰ παθὼν, πειρήσομ' ἀέθλων·
Θυμοδακὴς γὰρ μῦθος ἐπώτρυνάς δέ με εἰπών.
Ἦ ῥα, καὶ αὐτῷ φάρει ἀναΐξας λάβε δίσκον
Μείζονα καὶ πάχετον, στιβαρώτερον οὐκ ὀλίγον πέρ,
Ἢ οἷῳ Φαίηκες ἐδίσκεον ἀλλήλοισι.
Τὸν ῥα περιστρέψας ἧκε στιβαρῆς ἀπὸ χειρός·
Βόμβησεν δ' λίθος· κατὰ δ' ἔπιπτεν ποτὶ γαίῃ
Φαίηκες δολιχήρεμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες,
Λᾶος ὑπαὶ ῥιπῆς· ὁ δ' ὑπέρπαλτο σήματα πάντων,
Ῥίμφα θεῶν ἀπὸ χειρός· ἔθηκε δὲ τέρμαθ' Ἀθηναίη,
Ἀνδρὶ δέμας εἰκυῖα· ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Καί κ' ἀλαός τοι, ξεῖνε, διακρίνειε τὸ σῆμα
Ἀμφαφόων· ἐπεὶ οὔτι μεμιγμένον ἐστὶν ὁμίλῳ,
Ἀλλὰ πολὺ πρῶτον· σὺ δὲ θάρσει τόνδε γ' ἄεθλον·
Οὔτις Φαιήκων τόνγ' ἵξεται, οὐδ' ὑπερήσει.
Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Χαίρων, οὕνεκ' ἐταῖρον ἐνήεα λεῦσ' ἐν ἀγῶνι,
Καὶ τότε κουφότερον μετεφώνεε Φαιήκεσσι,
Τοῦτον νῦν ἀφίκεσθε, νέοι· τάχα δ' ὕστερον ἄλλον
Ἧσειν, ἢ τοσσοῦτον, οἴομαι, ἢ ἔτι μᾶσσον.

" Verum & sic, mala multa licet passus, periculū faciam certaminum;
" Mordax enim tuus est sermo; & proritâsti me locutus.
Dixit utique, & cum ipsâ veste impetum faciens prendit discum
Majorem & crassiorem, firmioremque haud paululùm,
Quàm quali Phæaces ludere solebant invicem.
Hunc circumrotatum misit validâ de manu:
Stridebat verò Lapis & procubuere ad terram
Phæaces longis-remis-utentes, navigandi-periti viri,
Lapidis ab impetu: ille demùm supervolavit signa omnium
Rapidè ruens à manu: fixit verò signum Pallas
Viro corpore assimilata, verbúmque dixit & locuta est,
" Etiam cæcus tibi, ô hospes, posset dijudicare signum
" Palpitando; quandoquidem neutiquam mixtum est multitudini,
" Verùm longè primum; tu itaque confide quoad hoc certamen;
" Nullus Phæacum ad hoc pervenier, nedum transmittet.
Sic ait; & gavisus est patiens divus Ulysses,
Lætus, quòd socium benignum vidisset in certamine,
Et tum leniùs Phæacas alloquutus est,
" Hunc nunc assequimini, Juvenes; brevi denuò alium
" Me missurum esse tantuplum puto, aut adhuc graviorem,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

184. Ἀλλὰ καὶ ὣς.] Ἀλλὰ καὶ ὅμως.
185. Θυμοδακὴς.] Τῆς ψυχῆς ἀψάμενος. Ἐπώτρυνας.] Παρώξυνας.
186. Αὐτῷ φάρει.] Σὺν τῷ ἱματίῳ, ὡς εἶχεν.
187. Πάχετον.] Παχύτερον.
189. Τὸν ῥα περιστρέψας.] Ὁ δίσκος οὐ μόνον χοῖνον εἶχε.
190. Βόμβησεν δὲ λίθος.] Τὸ ἐξῆς, ἤχησεν ὁ λίθος φερόμενος τῇ γῇ, ὡς τὰς Φαίακας καταπλῆξαι· δύναται δὲ, καὶ ἔνδοσιν φέρεσθαι τῷ γλῶ ὅταν οὐ καταπλήττῃ πειθοῖν. Ἐπλῆξαν.] Κατέδυσαν ἐπλαγίαζον.
191. Δολιχήρεμοι.] Μακραῖς κώπαις χρώμενοι, ὅ ἐστι ναυλοχοῖ.
192. Ῥιπῆς.] Ὁρμῆς, βολῆς. Σήματα.] Σημεῖα.
193. Ῥίμφα.] Ῥᾳδίως, εὐχερῶς. Τέρματα.] Σημεῖα.
195. Ἀλαός.] Ὁ τυφλός. Διακρίνειε.] Διαχωρίσειεν.
196. Ἀμφαφόων.] Ψηλαφῶν.
198. Ὑπερήσει.] Ὑπερβιβάσει, ὑπερβαλεῖ.
200. Ἐνήεα.] Πρᾶον, εὐσταθῆ. Λεῦσσε.] Ἐβλεπον.
201. Κουφότερον.] Ἐπιρρεμφέστερον, παῤῥησιαστικώτερον, εὐθυμότερον. Μετεφώνεεν.] Ἐν αὐτοῖς εἶπε.
202. Τοῦτον νῦν ἀφίκεσθε.] Τὸν τόπον, ἢ τὸ λίθον.
203. Ἧσειν.] Πέμψειν, ἀκοντίσειν. Μᾶσσον.] Μακρότερον.

N O T Æ.

185. Θυμοδακὴς δὲ μῦθος) Vid. ad illud *Anacreon.* v. 127. Δακέθυμά μοι λέγοντες.
192. Ὑπέρπαλτο) Ità optimi Codd. *Florentin. Eustath. Aldin. Lovanian. Rescii, Stephan. Oxonienſ.* quare malum *Hackian.* τὸ ὑπέπαλτο rejicio.

NOTÆ IN SCHOLIA.

201. * Εὐθυμότερον) Hæc vox in *Aloyſii* MSto deest, at in *Aldinâ*, & Vett. omnibus adest merito.

VARIÆ LECTIONES.

192. Ὑπέρπαλτο) γρ. ὑπέπαλτο, *Hackian.* Edit. Vid. Not. in *Textum.* *Ibid.* Σήματα) γρ. βήματα, *Br. Schol.*
202. Ἀφίκεσθε) γρ. ἱφίκεσθε, *H. Steph.*

Τῶν δ' ἄλλων, ὅπνα κραδίη, θυμός τε κελεύῃ,
Δεῦρ' ἄγε πειρηθήτω· ἐπεὶ μ' ἐχολώσατε λίην;
Ἢ πύξ, ἠὲ πάλῃ, ἢ ἐν ποσίν, ὑπὲ μεγαίρω,
Πάντων Φαιήκων, πλὴν γ' αὐτῷ Λαοδάμαντι·
Ξεῖνος γάρ μοι ὅδ' ἐστὶ· τίς ἂν φιλέοντι μάχοιτο;
Ἄφρων δὴ κεῖνός γε καὶ ὐπάλιος πέλοι ἀνὴρ,
Ὅστις ξεινοδόκῳ ἔριδα προφέρῃσ' ἀέθλων,
Δήμῳ ἐν ἀλλοδαπῷ· ἔο τ' αὐτῷ πάντα κολούει·
Τῶν δ' ἄλλων ὅπερ πὶν ἀναίνομαι, ὐδ' ἀθερίζω,
Ἀλλ' ἐθέλω ἴδρυθῆναι καὶ πειρηθῆμεναι ἄντην·
Πάντα γὰρ ὐ κακὸς εἰμὶ μεθ' ἀνδράσιν, ὅσσοι ἄεθλοι.
Εὖ μὲν τόξον δ' οἶδα ἐΰξοον ἀμφαφάασθαι·
Πρῶτός κ' ἄνδρα βάλοιμι, ὀϊστεύσας ἐν ὁμίλῳ
Ἀνδρῶν δυσμενέων· εἰ καὶ μάλα πολλοὶ ἑταῖροι
Ἄλκι σὺν ἀλλήλοισι, καὶ τοξάζοιατο φωτῶν.
Οἷος δή με Φιλοκτήτης ἀπεκαίνυτο τόξῳ,
Δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅτε τοξαζοίμεθ' Ἀχαιοί.
Τῶν δ' ἄλλων ἐμέ φημι πολὺ προφερέστερον εἶναι,
Ὅσσοι νῦν βροτοί εἰσιν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες.
Ἀνδράσι δ' ἠρώεσσιν ἐριζέμεν οὐκ ἐθελήσω,
Οὐδ' Ἡρακλῆϊ, οὐδ' Εὐρύτῳ Οἰχαλιῆϊ,
Οἵ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἐρίζεσκον περὶ τόξων·

" Ex aliis igitur, quemcunque cor animusque invitat,
" Hùc age, periculum facias, quoniam me irritastis valde,
" Aut cestu, aut luctâ, aut etiam cursu; nihil detrecto;
" Ex omnibus, unquam, Phæacibus, præter ipsum Laodamantem:
" Hospes enim mihi ille est; quis cum amico pugnaret?
" Insipiens ille & nullius precii est vir,
" Quicunque cum hospite contentionem obtulerit certaminum,
" Populo in alienigeno, siquidem ipsius res omnes perturbat.
" Aliorum utique nullum rejicio, neque despicio;
" Sed volo explorare & periculum facere palam:
" Non enim ut ego; quaq; ignavus sum inter homines, quotquot certamina sunt:
" Bene enim arcum novi perpolitum tractare;
" Primus utique virum contingerem, sagittans in turbâ
" Virorum hostilium; etiam si valdè multi socii
" Juxtà astent, & arcum tendant in viros.
" Solus sanè me Philoctetes vincebat arcu,
" Populo in Trojanorum, quoties sagittabamus Græci;
" Aliorum me asserо longè eximium esse,
" Quales nunc mortales sunt in terrâ pane vescentes:
" Cum viris autem priscis contendere nolo,
" Neque cum Hercule, neque cum Eryto Oechalienſi;
" Qui etiam cum diis contendebant de arte sagittandi:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

205. Ἐχολώσατε.] Εἰς ὀργὴν ὠνίνασιν.
206. Μεγαίρω.] Φθονῶ.
209. Οὐπιδανὸς ἀνήρ.] Ἀνὴρ ἀδύνατος λόγου ἄξιος.
210. Προφέρῃ.] Προβάλλῃ.
211. Ἀλλοδαπῷ.] Ἀλλοφύλῳ. Κολούει.] *Καζωσειεῖ, κωλύει, ἐμποδίζει. Ἔο τ' αὐτῷ πάντα κολούει.] Ἀφαιρεῖται καὶ ἐλαττοῖ τὰ ἑαυτῷ συμφέροντα.
212. Οὔ πνα.] Οὐδένα. Ἀναίνομαι.] Παραιτοῦμαι, ἀρνοῦμαι. Ἀθερίζω.] Ἀποδοκιμάζω, καταβάλλω.
213. Ἴδρυθ.] Εἱδῆναι.
215. Ἀμφαφάασθ.] Μαζικῶς ἐλέσθαι.
220. Τοξαζοίμεθα.] Εὐτόνως τοξεύοιμεν.
224. Οἰχαλιῆϊ.] Ἡ Οἰχαλία, πόλις τῆς Θεσσαλίας.

N O T Æ.

204. Ὅπνα) Pro ὅπνα, *Æolûm* Dialectus. Vid. ad *Iliad.* ο'. v. 492. & infrà, ad ο'. v. 394.

215. Εὖ μὲ τόξον δ' οἶδα) Olim τὸ ϑ exciderat, ex pluribus, &c.

224. Οὐδ' Ἡρακλῆϊ) *Ultima* ῆ Ἡρακλῆϊ producitur, in *Cæsurâ* & in Medio Versûs, ubi Syllabæ quævis potest esse *Communis*, etiam ante *Inciſum*, ob *Hiatum*, & sequentem *Acutum*. Ità nonnulli legunt id *Horat.* Non usitatâ, aut tenui ferar pennâ. De *Rhythmo*, infrà, ad ξ'. v. 199.

NOTÆ IN SCHOLIA.

211. *Καζωσειεῖ) Hanc vocem addo, ex *Aloysio*, licet omnibus aliis desit; quòd *Hesych.* v. Κολεῖ) Καζωσειεῖ, σαπῇ, κωλύει, ἐμποδίζει, κολοβοῖ.

213. Vid. ad v. 146.

Variæ Lectiones.

215. Τόξον δ' οἶδα) γρ. τόξον οἶδα.

216. Πρῶτός κ' ἀνδρὸς) γρ. πρῶτος ἂν ἄνδρα. *Eustath.* fol. 303. lin. 10.

221. Εἶναι) γρ. εἶναι.

Τοῦ

Τῷ ῥα καὶ αὐτὸν ἔδανεν μέγας Εὐρύτος, οὐδ' ἐπὶ γῆρας
Ἵκεθ' ὁμηλικίῃσι· χολωσάμενος γὰρ Ἀπόλλων
Ἔκτανεν, οὕνεκά μιν προκαλίζετο τοξάζεσθαι.
Δύσμορε δ' ἀκοντίζω, ὅσον οὐκ ἄλλος τις ὀίσσῃ
Οἴοισιν δείδιμεν ποσίν, μήτις μὲ παρέλθῃ
Φαίηκων· λίην γὰρ ἀεικελίως ἐδαμάσθην
Κύμασιν ἐν πολλοῖς· ἐπεὶ οὐ κομιδὴ χατ' νῆα
Ἦεν ἑπηετανός· τῷ μοι φίλα γυῖα λέλυνται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
Ἀλκίνοος δέ μιν οἷος ἀμειβόμενος προσέειπε,
Ξεῖνε, ἐπεὶ οὐκ ἀχάεια μετ' ἡμῖν ταῦτ' ἀγορεύῃς,
Ἀλλ' ἐθέλεις ἀρετὴν σὴν φαινέμεν, ἣ τοι ὀπηδεῖ,
Χωόμενος, ὅτι σ' ἧτος ἀνὴρ ἐν ἀγῶνι προμάχεται
Νεικέσειν· ὡς ἂν σὴν ἀρετὴν βροτὸς ὄπις ὀνοτάζοι,
Ὅστις ἐπίφαλλος ἦσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν.
Ἀλλ' ἄγε, νῶν ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα καὶ ἄλλῳ
Εἴπῃς ἡρώων, ὅτε κεν σοῖς ἐν μεγάροισι
Δαινύῃ σὺν δ' σῇ τ' ἀλόχῳ καὶ σοῖσι τέκεσσιν,
Ἡμετέρης ἀρετῆς μεμνημένος, οἷά περ ἡμῖν
Ζεὺς ἐπὶ ἔργα πίθησι πατρογενῆ ἐξέτι παιδῶν.
Οὐ γὰρ πυγμάχοι εἰμὲν ἀμύμονες, οὐδὲ παλαισταί,

" Itaque etiam statim mortuus est ingens Eurytus, neq; ad senectutem
" Pervenit in ædibus; iratus enim Apollo
" Occidit, eò quod ipsum provocârat ad certamen arcuum.
" Hastâ itidem jaculor, quantum nullus alius quisquam sagittâ:
" Solis timeo pedibus, ne aliquis me superet
" Phæacum; nimiùm enim duriter domitus sum
" Fluctibus in multis; quoniam minimè accurata tractatio in navi
" Erat perennis; ideòque mihi chara genua soluta sunt.
Sic ait; illi verò omnes obmutuerunt:
Alcinous tamen ipsum solus respondens alloquutus est,
" Hospes, quandoquidem non ingrata inter nos hæc concionaris,
" Sed vis virtutem tuam ostendere, quæ tibi famulatur,
" Iratus; quòd te ille vir in certamine astans
" Objurgavit; Adeò tuam virtutem mortalis nullus vituperet,
" Quicunque scit suo judicio commoda dicere:
" Sed age, nunc meum intellige sermonem; ut etiam alii
" Dicas Heroum, quandò tuis in ædibus
" Epulaberis apud tuam uxorem & tuos liberos,
" Nostræ virtutis memor; quale etiam nobis
" Jupiter opera imposuerit perpetuò jam inde à majoribus.
" Non enim pugiles sumus exquisiti, neque luctatores,

ΣΧΟΛΙΑ.

226. Τῷ ῥα.] Διὸ δή.
230. Οἴοισιν.] Μόνοις.
231. Ἀεικελίως.] Ἀπρεπῶς, χαλεπῶς.
232. Κομιδή.] Ἐπιμέλεια.
233. Ἑπηετανός.] Ἀσφαλὴς, αὐτάρκης.
236. Ἀχάεια.] Ἀδῆ.

NOTÆ.

227. *Ἐνὶ) Ità pro *ἐπὶ restituo, ex *Eustathii* authoritate, fol. 304. lin. 10. & ipsius *Homeri*, in aliis locis.

232. Ἐπὶ ἠ κομιδὴ κατὰ τὴν ἦεν ἑπηετανός) De *Eustathii* interpretatione, vid. fol. 304. lin. 4. Ego puto hic simpliciter *Ulyssem* damnare Vitam marinam, ut minùs elegantem, salubrem, aut rebus convenientibus & necessariis instructam. Alias certè, fa-

NOTÆ IN SCHOLIA.

241. Ξυνίει) *Νόει, ἄκουε. Ità pro, νοεῖ, ἀκούει.

VARIÆ LECTIONES.

227. Ἐνὶ μεγάροισι) γρ. ἐπὶ μεγάροιοι, *Florentin. Aldin. Lovan. H. Steph.* sed malè. Vid. *Textum.*

237. Φαινέμεν.] Δεικνύειν.
239. Ὀπηδεῖ.] Μίμνσκεται.
240. Ἔπιφαλλος.] Εἰδεὴς. Ἄρτια.] Ἀπταιστα ῥήματα.
241. Ξυνίει.] *Νόει, ἄκουε.
246. Οὐ γὰρ πυγμάχοι.] Ἐλλείπεις *ἀριστῆς), ὅπως εἰς τὸ μὴ παροξύνῃ τὴν Ὀδύσσεα. Ἀμύμονες.] Ἀμώμητοι.

tis *Calypso* Navem rebus commodis instruxerat, ut apparet, *Odyss.* ε'. v. 264. &c. nihil adeò mali passus est, ante Naufragium.

240. Ἔπιφαλλος) Ità *Aloysii* MS. & *Br. Schol.* etiam *Aldina* Scholiorum Editio, apertè legunt, ut in *Textu.* Vid. ad *Iliad.* ξ'. v. 92.

243. Δαινύῃ) *Media* Syllaba hic longa, at τ'. v. 328. Δαινύῃ, ἀνθρωπε γ', &c. brevis. Ratio obvia.

240. Ἐπίφαλλος) γρ. ἐπίφαλλον, Vid. Not. in *Textum.*

Ἀλλὰ ποσὶ κραιπνῶς θέομεν, καὶ νηυσὶν ἄριστοι·
Αἰεὶ δ' ἡμῖν δαὶς τε φίλη, κίθαρίς τέ, χοροί τε,
Εἵματά τ' ἐξημοιβά, λοετρά τε θερμὰ, καὶ εὐναί.
Ἀλλ' ἄγε, Φαίηκων βητάρμονες, ὅσσοι ἄριστοι,
Παίσατε· ὡς χ' ὁ ξεῖνος ὁΐσπῃ οἷσι φίλοισιν,
Οἴκαδε νοστήσας, ὅσσον περιγινόμεθ' ἄλλων
Ναυτιλίῃ, καὶ ποσσὶ, καὶ ὀρχηθμοῖ, καὶ ἀοιδῇ.
Δημοδόκῳ δέ τις αἶψα κιὼν φόρμιγγα λιγείαν
Οἴσετω, ἥ πού κεῖται ὑπ' ἡμετέροισι δόμοισιν.
Ὣς ἔφαθ' Ἀλκίνοος θεοείκελος· ὦρτο δ' ἀοιδὸς
Οἴσων φόρμιγγα λιγυρὴν δόμον εἰς βασιλῆος.
Αἰσυμνῆται δ' ἕατο σὺν ἔντεα πάντες ἀνέσται
Δήμιοι, οἱ κατ' ἀγῶνας ἐϋπρήσσεσκον ἔκαστοι·
Λείηναν δ' χορὸν, καλὸν δ' εὐθύναν ἀγῶνα.

"Sed pedibus celeritèr currimus, & navibus optimi sumus:
"Semperque nobis conviviumque gratum, citharáque, chorique,
"Vestesque mutatoriæ, lavacraque calida, & cubilia.
"Verùm agè, Phæacum saltatores, quotquot optimi,
"Ludite; ut hic hospes dicere queat suis amicis,
"Domum reversus, quantum superemus alios
"Arte navigandi, & pedibus, & saltatione, & cantu.
"Demodoco verò aliquis statim profectus citharam sonoram
"Afferat, quæ alicubi jacet in nostris ædibus.
Sic ait Alcinous augustus; surrexit autem præco
Laturus citharam suavem domo ex regis.
Præsides-Ludorum intereà electi novem omnes surrexerunt
Publici, qui in certaminibus rectè administrabant singula:
Planum faciebant chorum, & pulchram ampliârunt aream.

ΣΧΟΛΙΑ.

247. Θέομεν.] Τρέχομεν.

249. Ἐξημοιβά.] Ἄλλαι ἄλλα ἀμοιβάδα καὶ ἀλλαστόρθρια.

250. Βητάρμονες.] Ὀρχησταὶ, ἀπὸ τοῦ βαίνειν ἁρμοδίως.

251. Παίσατε.] *Παίξατε, Ἀττικῶς, χρεὼν ἦν σε. Εἴσῃ.] Εἴπῃ.

252. Περιγινόμεθα.] Ὑπερίσχομεν.

253. Ναυτιλίῃ.] Τῇ περὶ τὴν ναυτικὴν τέχνῃ. Ὀρχηθμοῖ.] Ὀρχήσει.

256. Ὦρτο.] Ὥρμησεν.

NOTÆ.

249. Λοετρά τε θερμὰ) De Balneis, *Plin.* Nat. Hist. l. xxxi. c. 11. *Joh. Petr. Lotichii* Comment. in *Petronii* Satyricon. l. 1. c. xi. p. 74. ad 76.

251. Παίσατε) Ἀττικαὶ παίσατε λέγουσιν, ἀλλ' ὁ παίξατε. Vid. *Mattaire*, Dialect. Attic. p. 46. & *Br. Schol.*

254. Φόρμιγγα λίγειαν) Ità hoc in loco, & aliàs, λίγειαν περιπεφυτότως scribendum dicit *Eustathius*; quoniam, inquit, ità Voluit *Homerus* dici, ab Unâ *Sirenum*, cujus nempè Nomen λίγεια· aliàs fatetur λιγέα scribi debere, à λιγύς. Ego, ut dicam, quod puto, Criticorum deliriis rejectis, credo in illis locis, ubi λίγειαν primitùs scriptum, debere semper λιγέαν scribi, nisi ubi *Proprium* sit Nomen. Verùm nolo Ego Libros temerare.

255. Οἰσέτω) Vel dicendum, Hanc Vocem esse

NOTÆ IN SCHOLIA.

250. Βητάρμονες) *Strabo*, l. x. fol. 725. Καὶ Κορύβαντες ἢ ἀπὸ τῆς Κορύβαντος βαίνειν, ὀρχηστικῆς· ἢ καὶ βητάρμονας λέγει Ποιητὴς, Ἀλλ' ἄγε, Φαίηκων βητάρμονες ὅσσοι ἄριστοι.

VARIÆ LECTIONES.

257. Λιγυρὴν) γρ. γλαφυρὴν, *Br. Schol.* & *H. Steph.*

257. Οἴσων.] Κομίσων. Γλαφυρὴν.] Κοίλην, ἀπὸ τοῦ γεγλύφθαι.

258. Αἰσυμνῆται.] Οἱ αὐτὸς ἡμῶν λεγόμενοι βραβεῖοι, καὶ ἀγωνοθέται· ἤτοι ἐπίσκοποι τῶν ἀγώνων· καὶ εἴη ἂν, κατὰ τὸ ἔτυμον, αἰσιονόμοι τινὲς, οἱ τὸ αἴσιον, ὅ ἐστι τὸ καλὸν μοῖραν καὶ καθῆκον, ἀπονέμοντες τοῖς ἀγωνιζομένοις. Κεῖται.] Ἐπίκειται.

259. Δήμιοι.] Δημόσιοι. Πρήσσεσκον.] Ἔπρασσον, ἐπηρέτουν.

260. Λείηναν.] Ὁμαλὸν ἐποίησαν. Χορὸν.] Τὸν τόπον, ἔνθα ἔμελλον χορεύειν. Εὐρεῖαν.] Ἐπλάτυναν. Ἀγῶνα.] Τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἠγωνίζοντο.

TÆ.

Futuri α'. *Imperativi*, quale Tempus à *Grammaticis* nondum assignatur, vel οἴσω fieri *Præsens*, ex *Futuro*; de quo diximus ad ζ'. v. 321. & in Prælect. *Odyss.* x.

256. Ὣς ἔφαθ' Ἀλκίνοος) Malè *H. Steph.* ἔφαθ', Hinc omnes, facto Agmine, *Castellio*, *Spondanus*, *Hackius*, ἔφαθ', at rectè *Florentina* ἔφατ', ut *Aldina*, *Lovaniana*, *Romana* & *Basilienses Eustathii*, male tamen infra & harum aliquot, v. 433. ὣς ἔφαθ' Ἀρήτη, pro ἔφατ'. Ità mox, v. 343. legendum, ὣς ἔφατ' οὐ γὰρ ἔγελως. quicquid Editt. malè feriatæ.

258. Αἰσυμνῆται) De hâc voce consulendi *Eustath.* fol. 306. lin. 22. *Br. Schol. Hesych. Etymolog.* M. *Euripid.* Schol. ad *Medeæ*, v. 19. Item quæ Nos ad *Iliad.* α'. v. 347.

259. Ἐϋπρήσσεσκον) γρ. ἐὺ πρήσσεσκον, *Br. Schol.* verùm *Hesych.* ἐϋπρήσσεσκον, ὑπηρέτουν.

Κῆρυξ

Κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων φόρμιγγα λίγειαν
Δημοδόκῳ· ὁ δ' ἔπειτα κἰ ἐς μέσον· ἀμφὶ δ' ἄρα κοῦροι
Πρωθῆβαι ἵσταντο, δαήμονες ὀρχηθμοῖο·
Πέπληγον δ' ὑπὸ ποσσὶ θεῖον χορὸν· αὐτὰρ Ὀδυσεὺς
Μαρμαρυγὰς θηεῖτο ποδῶν, θαύμαζε δ' ὑμῷ.
Αὐτὰρ ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν,
Ἀμφ' Ἄρεος φιλότητι, εὐστεφάνῳ τ' Ἀφροδίτης,
Ὡς τὰ πρῶτα μίγησαν ἐν Ἡφαίστοιο δόμοισι
Λάθρῃ· πολλὰ δ' ἔδωκε, λέχος δ' ἤχρυνε γε εὐνὴν
Ἡφαίστοιο ἄνακτος· ἄφαρ δέ οἱ ἄγγελος ἦλθεν
Ἥλιος, ὃς σφ' ἐνόησε μιγαζομένους φιλότητι.
Ἡφαιστος δ', ὡς ἐν θυμαλγέα μῦθον ἄκουσε,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς χαλκεῶνα, κακὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων·
Ἐν δ' ἔθετ' ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα, κόπτε δὲ δεσμοὺς
Ἀρρήκτους, ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον αὖθι μένοιεν.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε δόλον, κεχολωμένος Ἄρῃ,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς θάλαμον, ὅθι οἱ φίλα δέμνι' ἔκειτο.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἕρμῖσιν χέε δέσματα κύκλῳ ἁπάντη·
Πολλὰ δ' ὑπὲρ καθύπερθε μελαθρόφιν ἐξεκέχυντο
Ἠΰτ' ἀράχνια λεπτά, τά κ' οὐ νέ τις ὐδὲ ἴδοιτο

Præco verò propè advenit ferens citharam sonoram
Demodoco; & is deinde ibat in medium; circúmque juvenes
Jam-pubescentes stabant, periti saltationis:
Quatiebant igitur divinum chorum pedibus; cæterum Ulysses
Micationes admirabatur pedum, stupescebatque animo.
Cæterùm ipse citharam-tangens cœpit pulchrè canere,
De Martis amore, pulchrèque-coronatæ Veneris,
Ut primùm coierint in Vulcani domibus
Clàm: plurima enim dedit, lectúmque deturpavit & cubile
Vulcani regis: statim verò illi nuncius venit
Sol, qui ipsos observârat commixtos amore.
Vulcanus autem, ubi acerbum sermonem audivit,
Festinabat ire ad officinam, mala animo profundè-cogitans:
Imposuit incudis-repositorio magnam incudem, cuditque vincula
Infrangibilia, insolubilia; ut firmiter illic manerent.
Cæterùm postquam struxit dolum; iratus Marti,
Festinabat ire in thalamum; ubi chara cubilia stabant.
Circumfudit lecti fulcris vincula circulo undique;
Multaque etiam desuper è trabe effusa erant,
Perinde atque tela aranea subtilia, quam nemo ne videre queat

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

263. Πρωθῆβαι.] Τὸ ἄκρον τῆ ἀκμῆς ἔχοντες, ὅ ἐστιν, ἀκμάζοντες. Δαήμονες.] Ἔμπειροι. Ὀρχηθμοῖο.] Ὀρχήσεως.

264. Πέπληγον.] Ἔπληξαν, ἔκρουσαν.

265. Μαρμαρυγάς.] Τὰς στοχάσεις τῶν ποδῶν κινήσεις· ἐν γὰρ ταῖς ὀξείαις κινήσεσι λάμπει τὰ ποδῶν χάλλη. Θηεῖτο.] Ἐθαύμαζεν.

266. Ἀνεβάλλετο.] Ἀνεκρούετο, ᾠδοποιάζετο.

267. Ἀμφ' Ἄρεϊ φιλότητος.] Περὶ κοινωνίας Ἄρεως & Ἀφροδίτης· μοιχεύθεν παιδιᾷ αὐτὺς μὴ ἀπελαύνειν, ὡς ἂν θεῶν ἀφ' ὑπὸ ἀρχηγονέντων. Εὐστεφάνου.] Καλῶ στεφάνῳ ἐχόσης· στεφάνη γὰρ, κόσμος γυναικείος.

271. Ἥλιος, ὃς σφ' ἐνόησεν.] Ἐντεῦθεν τρισυλλάβως λέγε τὸ θεόν. Σφέ.] Αὐτύς. Μιγαζομένους.] Μιγνυμένους. Φιλότητι.] Συνουσίᾳ.

272. Θυμαλγέα.] Τῷ ψυχῷ λυπηρόν.

273. Χαλκεῶνα.] Τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἐχάλκευεν, τὸ χαλκεῖον. Βυσσοδομεύων.] Καθ' βαθὺς τῆ Ἡφαίστου βουλεύματος.

274. Ἀκμοθέτῳ.] Τῷ ἐρύσματι, ἐν ᾧ ὁ ἄκμων ἐνήρτηται. Κόπτε.] Κατασκεύαζεν.

276. Δόλον.] Πανουργίαν.

277. Δέμνια.] Στρώματα.

278. Ἕρμῖσιν.] Τοῖς πυσὶ τῆ κλίνης· ἕρμα γὰρ ὥσπερ εἰσὶ τῆ κλίνης, παρὰ τὸ ἐρείδεσθαι. Χέε.] Περιέβαλλεν. Δέσματα.] Δεσμούς.

279. Μελαθρόφιν.] Ἐκ τῆ ὀροφῆς. Ἐξεκέχυντο.] Ἐξήρτηντο.

280. Ἀράχνια.] Τὰ τῆ ἀραχνῶν *ὑφάσματα.

N O T Æ.

267. Ἀμφ' Ἄρεος φιλότητος) *Ovid.* Art. Amandi, l. 2. Fabula narratur, toto notissima Cœlo, &c. Vid. de hujus Fabulæ Interpretatione, Sensu & Defensione, *Eustath.* fol. 310. lin. 19. & *Br. Schol.*

271. Ὅς σφ') Vid. ad β'. v. 160.

NOTÆ IN SCHOLIA.

280. *Ὑφάσματα) Hanc vocem addo, ex *Etymolog.* M.

VARIÆ LECTIONES.

271. Ὅς σφ' ἐνόησε) *scr.* ὅς φ' ἐνόησε, vid. Not. in *Textum.*

Οὐδὲ

Οὐδὲ θεῶν μακάρων· πέρι γὰρ δολόεντα τέτυκτο.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα δόλον περὶ δέμνια χεῦεν,
Εἴσατ' ἴμεν ἐς Λῆμνον, ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Ἥ οἱ γαιάων πολὺ φίλτατα ἔστιν ἁπασέων.
Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε χρυσήνιος Ἄρης,
Ὡς ἴδεν Ἡφαίστου κλυτοτέχνεω νόσφι κιόντα·
Βῆ δ' ἴμεν εἰς δῶμα περικλυτῆ Ἡφαίστοιο,
Ἰαχανόων φιλότητος ἐϋστεφάνου Κυθερείης.
Ἣ ἧ νέον ἐκ πατρὸς ἐριβρεμέτεω Κρονίωνος
Ἐρχομένη κατ' ἄρ' ἕζετ'· ὁ δ' εἴσω δώματος ἦλθε,
Ἔνθ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Δεῦρο, φίλη, λέκτρονδε τραπείομεν εὐνηθέντε·
Οὐ γὰρ ἔθ' Ἡφαιστος μεταδήμιος, ἀλλά που ἤδη
Οἴχεθ' ἐς Λῆμνον, μετὰ Σίντιας ἀγριοφώνους.
Ὣς φάτο· τῇ δ' ἀσπαστὸν ἐείσατο κοιμηθῆναι.
Τὼ δ' ἐς δέμνια βάντε κατέδραθον· ἀμφὶ δὲ δεσμοὶ
Τεχνήεντες ἔχυντο πολύφρονος Ἡφαίστοιο·
Οὐδέ τι κινῆσαι μελέων ἦν, οὐδ' ἀναεῖραι·
Καὶ τότε δὴ γίνωσκον, ὅτ' οὐκ ἔτι φυκτὰ πέλονται.
Ἀλχίμολον δέ σφ' ἦλθε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,

Neque ex diis beatis; adeò enim dolosa fecerat.
Cæterùm postquam omnem dolum circa lectulum fudit,
Simulabat se iturum in Lemnum, pulchrè structum oppidum,
Quæ illi terrarum multò charissima est omnium.
Neque cæcum speculationem habuit aurato-freno-utens Mars;
Ut vidit Vulcanum inclytum arte sursum euntem;
Festinabat itaque ire ad domum inclyti Vulcani,
Cupidus amoris pulchrè-coronatæ Veneris.
Illa verò jam recens à patre præpotente Jove
Veniens desedit; quandò ille intra domum vadebat,
Manúque illam apprehendit, verbumque dixit atque compellavit,
" Age, chara, ad lectulum divertamus concubituri;
" Non enim amplius Vulcanus domi est, sed alicubi
" Profectus est jam in Lemnum, ad Sintias barbaros.
Sic ait; illique gratum videbatur cubitum-ire.
Illi in lectulum ut conscenderunt, concumbebant; vincula autem
Fabrefacta circumfundebantur prudentis Vulcani;
Neque ullo pacto movere membra poterant, neque assurgere.
Et tum certè agnoverunt, non ampliùs effugia patere.
E propinquo interea venit inclytus Vulcanus,

ΣΧΟΛΙΑ.

281. Θεῶν μακάρων.] Μακαρίων θεαιρούντων. Δολόεντα.] Παντέργως κατεσκευασμένα.
283. Εἴσατο.] Προσεποιήσατο.
285. Ἀλαοσκοπιήν.] Τυφλὼ τὴν καζοσκοπὴν. Χρυσήνιος.] Χρυσᾶς ἡνίας ἔχων.
286. Κλυτοτέχνεω.] Ἐνδοξον ἀπὸ τῶν τέχνων.
287. Περικλυτῆ.] Περικαλῆ εὐδόξου.
288. Ἰαχανόων.] Ἐπιθυμῶν. Κυθερείης.] Ἐπὶ Κυθήρων ἐσεμνήχθη. Κύθηρα γὰρ, νῆσος τῆς Λακωνικῆς.
289. Ἐριβρεμέτεω.] Καλῶν δύναμιν ἔχοντος.
290. Ἧ ἧ.] Ἐπερεύετο.
291. Φῦ χειρὶ.] Ἀντὶ τοῦ ἀπεστράπτετο, αὐτῇ, ἢ ἀπεστράπτετο τῇ χειρὶ· ἀπὸ τοῦ φύω.

NOTÆ.

281. Περὶ γὰρ δολόεντα) *Lugdunensis* Editio sola legebat γὰ, quod rejecimus, & γὰρ loco suo pristino restituimus, ut *Florent. Alain. Lovan.* & omnes alix.

NOTÆ IN SCHOLIA.

291. * Φῦ χειρὶ) Hoc *Scholion* ex *Aloysii* MS.

VARIÆ LECTIONES.

281. Γὰρ) γρ. γὰ, vid. in *Textum*.
287. Ἴμεναι) γρ. ἴέναι, *H. Steph.*
292. Εὐνηθέντε) γρ. εὐνηθέντες, *Br. Schol.*
292. Εὐνηθέντες.] Κοιμηθέντες.
293. Μεταδήμιος.] Ἐπιδημιῶν.
294. Σίντιας.] Τοὺς τὴν Λῆμνον κατοικοῦντας ἄνδρας.
295. Ἀσπαστὸν.] Ἀσπαστῶς, ἡδέως.
296. Κατέδραθον.] Νῦν, ἀντὶ παύσασθε, κατακοιμήθησαν.
297. Τεχνήεντες.] Τεχνικῶς κατεσκευασμένοι. Ἔχυντο.] Περιεχύθησαν.
298. Ἀναεῖραι.] Κυφίσαι.
299. Φυκτὰ.] Φευκτὰ.
300. Ἀλχίμολον.] * Ἐκ δὲ συντόνου, μετ' ὀλίγου. Ἀμφιγυήεις.] Ὁ Ἥφαιστος.

NOTÆ IN SCHOLIA.

300. * Hoc *Scholion*, ex *Aloysiano* MS.

VARIÆ LECTIONES.

298. Οὐδὲ π) γρ. οὐδ' ἔπ, ut in similibus, plus semel.
299. Φυκτὰ) γρ. φευκτὰ, vid. in *Textum*.

Αὖτις

Αὖτις ὑποτρέψας, πεὶν Λήμνιαν γαῖαν ἱκέσθαι·
Ἠέλιος γάρ οἱ σκοπιὴν ἔχεν, εἶπέ τε μῦθον·
Βῆ δ' ἴμεν' πρὸς δῶμα, φίλον τετιημένον ἦτορ·
Ἔστη δ' ἐν προθύροισι· χόλος δέ μιν ἄγριος ᾕρει,
Σμερδαλέον δ' ἐβόησε, γέγωνέ τε πᾶσι θεοῖσι.
Ζεῦ πάτερ, ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
Δεῦτ', ἵνα ἔργα γελαστὰ ἰδὼν ἀνεμείξεται ἴδητε·
Ὡς ἐμὲ χωλὸν ἐόντα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
Αἰὲν ἀτιμάζει, φιλέει δ' ἀΐδηλον Ἄρηα·
Οὕνεκ' ὁ μὲν καλός τε καὶ ἀρτίπος, αὐτὰρ ἔγωγε
Ἠπεδανὸς γενόμην· ἀτὰρ ὔτι μοὶ αἴτιος ἄλλος,
Ἀλλὰ πρυμνὲ δύω· τὼ μὴ γένασ' ὄφελλον.
Ἀλλ' ὄψεσθ', ἵνα τώ γε κατὰ δηθύνετον ἐν φιλότητι,
Εἰς ἐμὰ δέμνια βάντε· ἐγὼ δ' ὀρόων ἀκάχημαι.
Οὐ μὰν σφέας ἔτ' ἔολπα μίνυνθά γε κειέμεν ὥρην,
Καὶ μάλα περ φιλέοντε· τάχ' οὐκ ἐθελησέμεν ἄμφω
Εὕδειν· ἀλλὰ σφῶε δόλος καὶ δεσμὸς ἐρύξει,
Εἰσόκε μοὶ μάλα πάντα πατὴρ ἀποδώσει ἕεδνα,
Ὅσσα οἱ ἐγγυάλιξα, κυνώπιδος εἵνεκα κούρης.

Retrò reversus, antequam ad Lemni terram veniſſet:
Sol enim illi ſpeculationem habuit, dixitque rem:
Feſtinabat itaque ire ad domum, charo afflictus pectore,
Stabatque in veſtibulo: ira enim ipſum vehemens cepit,
Horrendumque clamavit, audireque fecit omnes deos,
" Jupiter pater, atque dii beati alii ſemper viventes,
" Venite, ut opera ridicula & non tolerabilia videatis:
" Ut me, claudus quòd ſim, Jovis filia Venus
" Semper dehoneſtat, amarque pernicioſum Martem:
" Eò quòd ille quidem pulcher & ſanus pedibus; ſed ego
" Imbecillis factus; cæterùm neutiquam mihi cauſa alia eſt,
" Quàm parentes duo, qui non genuiſſe debebant.
" Verùm videte, ubi illi dormiunt in amore,
" Meo conſcenſo lecto; ego autem aſpiciens triſtor.
" Non illos quidem ampliùs puto vel paululùm dormire hoc modo,
" Quantumvis ſe amantes; non fortè volent ſimul
" Dormire; ſed ipſos dolus & vinculum detinebit;
" Donec mihi omnem pater retribuat dotem,
" Quantam illi præbui, impudentem ob puellam:

ΣΧΟΛΙΑ.

302. Σκοπιὴν ἔχε.] Καθῆκεν ὅρ.
303. Τετιημένον.] Ἀντὶ δὲ πεπωρημένον ἢ λελυπημένον.
304. Ἤϊεν.] Ἐλάμβανε.
305. Γέγωνε.] Ἐξάκουστον ἐβόησε.
307. Γελαστά.] Γέλωτος ἄξια. Οὐκ ἀπεικότως.] Οἷς οὐκ ἄν τις εἴξειεν.
309. Ἄϊδηλον.] Ἄδηλον, ἀφανιστικόν.
310. Ἀρτίπους.] Ἀρτίπους, ὁ ἀρτίους καὶ ὁλοκλήρους τοὺς πόδας ἔχων.
311. Ἠπεδανός.] Ἀσθενής.
312. Τοκῆες.] Γονεῖς. Γείνασθ.] Ἐγέννησαν.
313. Ὄψεσθε.] Θεάσεσθε. Τώγε.] Οὕτω.
314. Ἀκάχημαι.] Λυποῦμαι.
315. Μίνυνθά γε.] Ὀλίγον. Κειέμεν.] Καθεύδειν.
316. Καὶ μάλα περ φιλέοντε.] Τὸ ὅλον, Καίτοι ὑπερβολῇ φιλοῦντες, ὅ δυνάμενοι ὁμιλῆσαι ἀλλήλοις διὰ τοὺς δεσμούς· ἢ ἐκεῖνο βούλεται, ὅτι ἅπαξ ἠθέλησαν, ὕβρει τῇ δεσμῶν, πάλιν συνελθεῖν.
317. Δόλος.] Μηχάνημα.
319. Ἐγγυάλιξα.] Ἔδωκα, παρέσχον.

NOTÆ.

307. Δεῦτ', ἵνα ἔργα γελαστὰ) Semper ſuſpicabar legendum ἔργα γ' ἄλαστα, nam nec putandum, ipſi *Vulcano* hæc Opera γελαστὰ videri, nec τὸ γελαστὰ ſatis commodè cum τῷ ὅλῳ ἐπεικτὰ conveniat, ἄλαστα ſanè plurimum. Verùm quicquid ſentio, nullum *Exemplar* Conjecturæ noſtræ favere video. Judicent alii. Sin ἄλαστα legas, *irremiſſibila* vertere liceat; quia nec vere condonantur Injuriæ, quæ memoriæ traduntur; unde illud Noſtrum, FORGET AND FORGIVE.

315. Σφέας) Ità ſcribo, pro σφῶε, nec enim *Enclitica* vox; quare & Duæ *breves* contractæ unam efficiunt *longam*; & hæc vox plus tricies occurrit *Homero*. Altera vox σφὼε, eſt *Adjectivum*, à σφὸς, σφὴ, σφὸν, ut *Odyſſ.* β'. v. 237. Σφὰς δ' παρὰ δίμνοις κεφαλάς.

NOTÆ IN SCHOLIA.

303. Τετιημένον) Vid. infrà, ad v. 472.

VARIÆ LECTIONES.

307. Γελαστὰ) γρ. γ' ἄλαστα, vid. N. in *Textum*.
315. Σφέας) γρ. σφῶε & σφὼε, vid. in *Textum*.

Οὕνεκα.

Οὕνεκά οἱ καλὴ θυγάτηρ, ἀτὰρ οὐκ ἐχέθυμος.
Ὣς ἔφαθ· οἱ δ' ἀγέροντο θεοὶ ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ·
Ἦλθε Ποσειδάων γαιήοχος, ἦλθ' ἐνοσίχθων,
Ἑρμείας, ἦλθεν δ' ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Θηλύτεραι δ' ἔσαν αὖθι μέμον αἰδοῖ οἴκοι ἑκάστη.
Ἔσταν δ' ὀρθωθεῖσι θεοί, δωτῆρες ἐάων·
Ἄσβεστος δ' ἄρ' ὀρώρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσι,
Τέχνας εἰσορόωσι πολύφρονος Ἡφαίστοιο.
Ὧδε δέ πις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
Οὐκ ἀρεταὶ κακαὶ ἔργα· κιχάνει τοι βραδὺς ὠκύν·
Ὡς καὶ νῦν Ἥφαιστος ἐὼν βραδὺς εἷλεν Ἄρηα,
Ὠκύτατον θ' ἕόντα θεῶν, οἱ Ὄλυμπον ἔχουσι,
Χωλὸς ἐών, τέχνῃσι· τὸ καὶ μοιχάγρι' ὀφέλλει.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Ἑρμῆι δὲ προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱός, Ἀπόλλων,
Ἑρμεία, Διὸς υἱὲ, διάκτορε, δῶτορ ἑάων,
Ἦ ῥά κεν ἐν δεσμοῖς ἐθέλοις κρατερῆσι πεδεῖς
Εὕδειν ἐν λέκτροισι πὰρ' χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ;
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα διάκτορος Ἀργειφόντης,
Αἲ γὰρ τοῦτο γένοιτο, ἄναξ ἑκατηβόλ' Ἄπολλον·
Δεσμοὶ μὲν πρὶς τόσοι ἀπείρονες ἀμφὶς ἔχοιεν,

"Quòd illi pulchra filia, cæterùm neutiquam pudica.
Sic ait, ipsique congregati sunt dii æream in domum:
Venit Neptunus terræ-quassator, venit & valde-utilis
Mercurius, venit etiam rex jaculator Apollo:
Fœminæ autem deæ manebant pudore domi singulæ,
Stabant itaque in vestibulo dii, datores bonorum;
Immensus vero risus excitatus est Diis beatis,
Artes inspicientibus ingeniosi Vulcani.
Tum verò aliud quis ità dicebat intuens proximum alium,
" Non recte-succedunt mala opera; assequitur tardus celerem:
" Ut nunc Vulcanus, cùm sit tardus, cepit Martem,
" Qui est velocissimus deorum, qui Olympum tenent,
" Claudus, *ingnam*, technis: propter quod & mulctam debet.
Sic illi quidem talia invicem dicebant:
Mercurium verò alloquutus est rex, Jovis filius, Apollo,
" Mercuri, Jovis fili, internuncie, dator bonorum,
" Numquid in vinculis velles duris compressus
" Dormire in lectulo, juxta auream Venerem?
Huic respondit continuò internuncius Mercurius,
" Utinam hoc fieret, ò rex jaculator Apollo:
" Vincula quidem ter talia inextricabilia circumfusa essent,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

320. Οὐκ ἐχέθυμος.] Οὐ λογισμὸν ἔχουσα, ἢ ὃ κρατοῦσι τῆς ἐπιθυμιῶν, ὁ σώφρων.
321. Χαλκοβατές.] Χαλκῷ βεβηκὸς, στερρόν.
322. Ἐνοσίχθων.] Μεγαλωφελής.
323. Ἑκάεργος.] Μακροβόλος, τοξότης, ὁ ἔνθεν ἐνεργῶν.
324. Αἰδοῖ.] Αἰσχύνῃ.
325. Δωτῆρες ἐάων.] Ἀγαθῶν δοτῆρες.
326. Ἄσβεστος.] Ἀκατάπαυστος. Μεταφορικῶς, ἀπὸ ἀψύχων εἰς ἔμψυχα. Ἀπὸ γὰρ τῶν πυρὸς ἐπὶ τὸ γέλωτα μετήνεγκε. Ὀρώρτο.] Διεγήγερτο.
327. Τέχνας.] Δόλους.
329. Οὐκ ἀρεταὶ κακαὶ ἔργα.] Οὐκ ἀρετῶσι ῥᾴμα ἐστὶ συζυγίας δευτέρας τῆς προεισπεμφάν. δηλοῖ δὲ, οὐκ ἀρετῶ καὶ εὐθήνειαν ἄγει τὰ κακὰ ἔργα. Ἐν ἀκμῇ Ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτῷ, εὐθηνοῦσι. Κιχάνει.] Καταλαμβάνει.
330. Εἷλε.] Νῦν, κατέλαβε.
331. Ὠκύπουν.] Ταχύπουν.
332. Τέχνῃσι.] Δόλοις, μηχαναῖς. Μοιχάγρια.] Μοιχόληπτε, τὰ ὑπὲρ τῆς ἀγερούσεως καὶ συλλήψεως τῆς μοιχῶν ἐπινύμφια. Ὀφέλλει.] Ὀφείλει, χρεωστεῖ.
335. Δῶτορ ἐάων.] Δοτὴρ ἀγαθῶν.
337. Λέκτροισι.] Κοίταις. Χρυσῇ.] Καλῇ, χρυσοφόρῳ.
338. Διάκτορος.] Διάγων τὰς ἀγγελίας.
340. Ἀπείρονες.] Μεγάλοι. Ἀμφὶς ἔχοιεν.] Περιέχοιεν.

Ν Ο Τ Æ.

329. Οὐκ ἀρεταῖ κακαὶ ἔργα) Hic satis sensum suum Divinus aperit Poeta. *Theogn.* v. 329. Καὶ βραδὺς εὐβέλως εἷλεν ταχὺν ἄνδρα διώκων.

336. Ἦ ῥά κεν ἐν δεσμοῖς ἐθέλοις) Ità rectè *Eustathius* in Textu, & παρεκβολαῖς, Malè *Florentina* & *Aldina*, δεσμοῖσι θέλοις, vid. ad *Iliad. α'.* v. 133.

Variæ Lectiones.

336. Δεσμοῖς ἐθέλοις) γρ. δεσμοῖσι θέλοις, vid. Not. ad *Textum*.

337. Χρυσῇ) γρ. χρυσῷ.

Ὑμεῖς

Ὑμεῖς δ' εἰσορόωντες, θεοὶ, πᾶσαί τε θέαιναι,
Αὐτὰρ ἐγὼν εὔδοιμι παρὰ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα γέλως ὦρτ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Οὐδὲ Ποσειδάωνα γέλως ἔχε, λιστὸ δ' αἰεὶ
Ἥφαιστον κλυτοεργὸν, ὅπως λύσειεν Ἄρηα·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Λῦσον· ἐγὼ δέ τοι αὐτὸν ὑπίσχομαι, ὡς σὺ κελεύεις,
Τίσειν αἴσιμα πάντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε πολύμητις Ἀμφιγυήεις,
Μή με, Ποσείδαον γαιήοχε, ταῦτα κέλευε·
Δειλαὶ τοι δειλῶν γε κὴ ἐγγύαι ἐγγυάασθαι.
Πῶς ἂν ἐγώ σε δέοιμι μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
Εἴκεν Ἄρης οἴχοιτο, χρεὸς κὴ δεσμὸν ἀλύξας;
Τόνδ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Ἥφαιστ', εἴ περ γάρ κεν Ἄρης χρεῖος ὑπαλύξας
Οἴχηται φεύγων, αὐτός τοι ἐγὼ τάδε τίσω.
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύμητις Ἀμφιγυήεις,
Οὐκ ἔστ', οὐδὲ ἔοικε, τὸν ἔπος ἀρνήσασθαι.
Ὣς εἰπὼν, δεσμῶν ἀνίει μύθος Ἡφαίστοιο.

Vos autem videritis, dii, omnesque deæ,
Nihilominùs vellem dormire apud auream Venerem.
Sic ait, risusque excitatus est ab immortalibus diis:
Neque tamen Neptunum risus tenebat, precabatur autem instanter
Vulcanum inclytum-artificem, ut solveret Martem;
Et ipsum alloquutus verba alata dicebat,
Solve; ego autem illum sponde, ut tu jubes,
Soluturum esse decentia omnia inter immortales deos.
Hunc rursus alloquutus est inclytus artifex Vulcanus,
„ Ne me, Neptune terræ-quassator, hæc jubeas:
„ Miseræ pro miseris etiam sponsiones ad spondendum.
„ Quo enim pacto ego te obligârim inter immortales deos,
„ Siquidem Mars abierit, debito & vinculis evitatis?
Hunc rursus alloquutus est Neptunus terræ-quassator,
„ Vulcane, etiamsi Mars debitum renuens
„ Abierit fugiens, ipse tibi ego hæc persolvam.
Huic respondit continuò inclytus Vulcanus,
„ Non fas est, neque decet, tuam orationem abnuere.
Sic locutus, è vinculis solvit robur Vulcani.

ΣΧΟΛΙΑ.

341. Ὀρόωντες.] Ὁρῶντες, βλέποντες.
345. Κλυτοεργόν.] Ἔνδοξον καθὸ τὸ ἔργον.
347. Ὑπίσχομαι.] Ὑπισχνοῦμαι.
348. Τίσειν.] Ἐκτίσειν, ἀποδώναι.
349 Ἀμφιγυήεις.] Ἀμφοτέρους τοὺς πόδας ἔχων χωλούς.
351. Δειλαὶ τοι δειλῶν γε.] Δειλαὶ κὴ δυσχερεῖς αἱ ἐγγύαι, κὴ δειλὸν, τὸ ἐγγυᾶσθαι· ἢ, αἱ σφᾶς τοὺς δειλαίους ἀδυνάτους ἐγγυᾶσθαι ἐδὲν δύνανται τῶν ἀδικημάτων ἐπιξελθεῖν, δι' ἀδύνειαν μὴ δυναμένων· ἢ ὅτως, αἱ ὑπὲρ τῶν κακῶν κὴ δειλῶν ἐγγύαι, κὴ αὗται κακαί εἰσι, τὸν πίστιν ὑπὲρ τοῦ πιστοῦ μηδενὸς τηρεῖν δυναμένου· παρὸ τοῦτο ὁ κὴ τὸ σοφὸν, Ἐγγύη, πάρα δ' ἄτα.
352. Πῶς ἂν ἐγώ σε δέοιμι.] Εὐλόγως ἀμφιβάλλομαι, ὡς, Δήεις τόν γε σύεσσιν· ὁ δὲ Ἀρίσταρχος, πῶς ἂν σ' εὐθύνοιμι; οἱ δὲ, ἐπὶ τὸ δῆσαι κὴ δεσμεῦσαι. ὁρᾷς, φησὶν ὁ λόγος, ἀρτεῖται δὲ, ὡ δύναμαί σε δῆσαι, ὁ δὲ ἐκνικώμενος ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς γίνεται. εἰ δὲ ὁ Ἄρης ἀποδράσας, φησὶν, οἴχῃ φυγὼν, πῶς ἂν σε αὖτ' ἐκεῖνος δήσαιμι, ὅπου μοῦ πολλῷ χρονιώτερον; ἤτοι ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀδύνειαν, ἢ ἀπὸ τοῦ πρὸς ἐκεῖνον αἰδοῦς. Δέοιμι.] Δεσμεύοιμι, κρατοῖμι, ζητοῖμι.
353. Οἴχοιτο.] Ἀπέλθοι.
355. Χρεῖος.] Ἀττικῶς τὸ χρέος, τὸ ὄφλημα.
356. Τίσω.] Ἐκτίσω, ἀποδώσω.
359. Ἀνίει.] Ἔλυεν.

ΝΟΤΑ.

359. Ὡς εἰπὼν, δεσμῶν ἀνίει) *Aldina, Florentina, Romana Eustathii & Basileensis, & Lovaniana,* δισμῶν omnes legunt, δισμὸν, *H. Steph.* qui nè alteram *Lectionem* visus videsse; nec enim inter *Varias* habet. *Eustath.* fol. 313. lin. 17. ὃν δισμῷ λῦσε, τὸ δ' αὐτὸ κὴ ἀνιέναι λέγεται, ὡς δηλοῖ τὸ, Δεσμῶν ἀνίει. Δεσμὸν itaque Error Præli, &c. Εἰπὼν, refertur ad Ἀμφιγυήεις, quod præcesserat, non ad μέν &c. nisi per χῆμα πρὸς τὸ σημαινόμενον.

NOTÆ IN SCHOLIA.

352. Πῶς) Totum hoc *Scholion,* usque ad δισμοῦσαι, apud *Etymolog.* M. unde &, pro * κὴ σὺ θρασὺς, quod nihil huc attinebat, melius lego * κὴ δισμοῦσαι.

VARIÆ LECTIONES.

352. Πῶς ἂν ἐγώ σε δέοιμι) γρ. πῶς ἂν σ' εὐθύνοιμι, *Aristarch.* Vid. *Br. Schol.* & *Etymolog.* M. v. Δέομαι.
355. Χρεῖος) χρ. χρέως, *Eustath.* fol. 313. lin. 37.
359. Δεσμῶν) χρ. δισμὸν, vid. Not. in *Textum.*

Τῶδ' ἐπεὶ ὅν. δεσμοῖο λύθεν, κρατερῷ περ ἐόντος,
Αὐτίκ' ἀναΐξαντες, ὁ μὲν Θρήϊκηνδε βεβήκει,
Ἡ δ' ἄρα Κύπρον ἵκανε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
Ἐς Πάφον· ἐνθάδε οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις·
Ἐνθάδε μιν Χάριτες λοῦσαν, καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ
Ἀμβρότῳ, οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἐόντας·
Ἀμφὶ δὲ εἵματα ἕσσαν ἐπήρατα, θαῦμα ἰδέσθαι.
Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄφαρ περικλυτὸς· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Τέρπετ' ἐνὶ φρεσὶν ἦσιν ἀκούων, ἠδὲ καὶ ἄλλοι
Φαίηκες δολιχήρεμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες.
Ἀλκίνοος δ' Ἄλιον καὶ Λαοδάμαντα κέλευσεν
Μοῦνὰξ ὀρχήσασθαι, ἐπεὶ σφισιν οὔτις ἔριζεν.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σφαῖραν καλὴν μετὰ χερσὶν ἔλοντο
Πορφυρέην, τὴν σφιν Πόλυβος ποίησε δαίφρων,
Τὴν ἕτερος μὲν ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα,
Ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀερθεὶς,
Ῥηϊδίως μετέλεσκε, πάρος ποσὶν ὧδας ἱκέσθαι.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ σφαίρῃ ἀν' ἰθὺν πειρήσαντο,
Ὠρχείσθην δὴ ἔπειτα ποτὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ,
Ταρφέ' ἀμειβόμενω· κῆρες δ' ἐπελήκεον ἄλλοι,
Ἑσταότες καλ' ἀγῶνα· πολὺς δ' ὑπὸ κόμπος ὀρώρει.
Δὴ τότ' ἄρ' Ἀλκίνοον προσεφώνεε δῖος Ὀδυσσεὺς,

Illi postquam nexu soluti sunt, quantumvis duro,
Statim impetu facto, ille quidem in Thraciam descendit,
Illa verò ad Cyprum pervenit risum-amans Venus,
In Paphum; ubi illi lucus araque odorata.
Hìc ergo ipsam Gratiæ lavârunt, & unxerunt oleo
Immortali, ut diis in usu est immortalibus:
Vestes autem induebant desiderabiles, visu suspiciendas.
Hæc utique cantor cantabat inclytus: cæterùm Ulysses
Oblectabatur mente suâ audiens, atque etiam alii
Phæaces longorum-remorum, navibus-inclyti viri.
Alcinous autem Halium & Laodamanta jussit
Solos tripudiare, quoniam cum ipsis nemo contendebat.
Hi igitur postquam pilam pulchram in manibus acceperunt
Purpuream, quam ipsis Polybus fecerat prudens,
Hanc alter jaciebat ad nebulas umbrosas
Flexus retrò, alter autè à terrâ in altù elevatus, viz. in aëre suspensus,
Facilè accipiebat, antequâ pedibus in solum veniret:
At postquam pilâ in rectum periculum-fecerunt,
Saltaverunt postea in terrâ almâ,
Frequentèr alternantes; juvenes autem applaudebant alii,
Stantes in certamine: multúsque strepitus ortus est.
Jam tunc Alcinoum alloquutus est nobilis Ulysses,

ΣΧΟΛΙΑ.

361. Ἀναΐξαντ.] Ἀνορμήσαντες.
362. Φιλομμειδὴς.] Φιλόγελως, ἱλαρά.
363. Πάφοι.] Πόλις Κύπρου. Θυήεις.] Θυμιαμάτων πλήρης.
365. Ἐπενήνοθεν.] Ἐπλῶ, ἐπέκειτο.
366. Ἐπήρατα.] Ἐπέρασται, καλά.
369. Δολιχήρεμοι.] Μακροβόαποι.
371. Μοῦνὰξ] Καθ' ἕνα, * ἢ μόνους. Ἐπὶ σφισιν.] Ἐπ' αὐτούς. Ἔριζεν.] Ἐξισοῦτο.
374. Ῥίπτασκε.] Περίττο.
375. Ἰδνωθεὶς.] Καμφθείς. Ἀερθεὶς.] Ἐπαρθείς.
376. Μετέλεσκε.] Μετελάμβανε.
377. Ἀν' ἰθύν.] * Ἔγκειται τὸ ἄνω, * ἢ ἀνὰ, καὶ τὸ ἰθύνειν, οἷον ἀνορμῶντες· * ἤλατο γάρ.
379. Ταρφὲ' ἀμειβομένω.] Πυκνῶς ἀμπλίκοντες, εἰς ἀλλήλους σκαμματόμενοι. Ἐπελήκεον.] Ἐπιβοῶντο, ἐπικροτοῦν τοῖς ποσίν.
380. Ἑσταότες.] Ἱσάμενοι.

NOTÆ.

361. Ἀναΐξαντες) Ità, pro ἀναΐξαντι, quomodò *Eustath.* fol. 314. lin. 11. *Ib.* Ὁ μὲν Θρήϊκηνδε ἐβεβήκει.

Ovid. Art. Am. l. 2. *Mars Creten* occupat, illa *Paphon.* Pro *Creten*, tu *Threcen* lege, hujus loci auctoritate.

NOTÆ IN SCHOLIA.

365. Ἐπενήνοθεν) Præter *Scholia*, consule *Hesych. Suidam, Etymolog.* M. in v. *Eustath.* fol. 314. lin. 23.
371. Μοῦνὰξ) Καθ' ἕνα, ἢ μόνους. Ità *Aloys.* MS.

pro corrupto καθένα, * ἢ μόνους.
377. * Ἔγκειται) & * ἤλατο, pro παρὰ & ἵλαντο, emendo. Voces * ἢ ἀνὰ, addo ὅτε.

VARIÆ LECTIONES.

361. Ἀναΐξαντες) χρ. ἀναΐξαντε, *Br. Schol.* & multæ Editt.
371. Ἐπεὶ σφισι) χρ. ἐπὶ σφισι, *Br. Schol.*

Aldin. Edit.
377. Ἀν' ἰθύν) χρ. ἀνιθύν, *H. Steph.*
380. Κόμπος) χρ. δοῦπος, *H. Steph.*

Ἀλκι-

Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀειδείκελε λαῶν,
Ἦ μὺ ἀπείλησας βητάρμονας εἶναι ἀείσυς,
Ἦ δ' ἄρ' ἐτοῖμα τέτυκλο· σέβας μ' ἔχῃ εἰσοράωντα.
Ὡς Φάτο· γήθησεν δ' ἱερὸν μὺς Ἀλκινόοιο·
Αἶψα ᾧ Φαίηκεσι Φιληρέτμοισι μετηύδα,
Κέκλυτε, Φαίηκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ὁ ξεῖνος μάλα μοὶ δοκέῃ πεπνυμὺς εἶναι·
Ἀλλ' ἄγε, οἱ δῶμεν ξεινήϊον, ὡς ἐπιεικές·
Δώδεκα γὰ χτ' δῆμον ἀειπρεπέες βασιλῆες
Ἀρχοὶ κραίνυσι, τρισκαιδέκαλ ὃ ἐγὼ αὐτός·
Τῶν οἱ ἕκαστος φᾶρος ἐϋπλυνὲς, ἠδὲ χιτῶνα,
Καὶ χρυσοῖο τάλαντον ἀνείκατε πιμπλεῖ.
Αἶψα ᾧ πάντα φέρωμὲν ἀολλέες, ὄφρ' ἀνὶ χερσὶ
Ξεῖνος ἔχων, ἐπὶ δόρπον ἴῃ χαίρων ἀνὶ θυμῷ·
Εὐρύαλος δέ ἑ αὐτὸν διαπρὸ ἔπεσσι
Καὶ δώρῳ· ἐπεὶ ὄπι ἔπ' καλὰ μοῖραν ἔειπεν.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἠδ' ἐκέλευον·
Δῶρα δ' ἄρ' οἰσέμεναι τρφέσαν κήρυκα ἕκαστος.
Τόνδ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε.
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀειδείκετε λαῶν,
Τοιγὰρ ἐγὼ τ' ξεῖνον διαπρέσσομαι, ὡς σὺ κελεύεις·
Δώσω οἱ τόδ' ἄορ παγχάλκεον, ᾧ ἔπι κώπη

" Alcinoë rex, omnium clarissime populorum,
" Certè pollicitus es tripudiatores esse optimos,
" Profectò manifestè factum est: stupor me habet inspicientem.
Sic dixit, lætata autem est sacra vis Alcinoi;
Statimque Phæacenses amantes-remos alloquutus est,
" Audite, Phæacensium ductores ac principes;
" Hospes mihi valdè videtur prudens esse.
" Verùm agite, ei demus hospitale munus, uti decet:
" Duodecim enim in populo præclari reges
" Principes imperant, tertius decimus autem ego ipse.
" Ex his ei vestem singuli benè-lotam & tunicam,
" Et auri talentum ferte precioſi.
" Statim verò omnia portemus congregati; ut in manibus
" Hospes tenens ad cænam veniat lætus in animo.
" Euryalus autem illum ipsum conciliet verbis,
" Et dono; quoniam nequaquam, ut decuit, loquutus est.
Sic dixit; omnesque laudaverunt, & jusserunt;
Donáque ut ferret, præmiserunt præconem singuli;
Huic rursus Euryalus respondit, loquutusque est,
" Alcinoë rex, omnium clarissime populorum;
" Tibi equidem hunc hospitem conciliabo, sicut tu jubes;
" Dabo ei hunc ensem totum æreum, cui est manubrium

ΣΧΟΛΙΑ.

382. Κρεῖον.] Ἄρχον, βασιλεῦον. Ἀειδείκετε.] Ἄγαν ἔκδηλε, ἐπιφημιζόμενε, ἐκπρεπίζοντε.
383. Ἀπείλησας.] Περιτείνω, ὑπίσχω, ἐκαυχήσω, παρὰ τὸ δίνω. Βητάρμονες.] Ὀρχησταὶ, οἱ ἀφ' ἕ ποδῶν ὀρχούμενοι, ἀπὸ δ' ἁρμονιῶν βαίνῃ.
384. Ἑτοῖμα τέτυκλο.] Φανερὰ ἦν, ὅτις εἶχεν.
386. Φιληρέτμοισι.] Φιλοκώπους, ναυλικοῖς.
389. Ὡς ἐπιεικές.] Ὡς σεμνὸ.
391. Κραίνυσι.] Διαπλέουσι, ὑπάρχουσιν.
393. Ἀνείκατε.] Ἀγάγατε, κομίσατε, ἐνέγκατε.
394. Ἀολλέα.] Ὁμοῦ συναχθέντα, ἀθρόα.
395. Δόρπον.] Δεῖπνον. Ἴῃ.] Πορεύοιτο.
396. Ἀρεσπόλω.] Φιλοφρονησάτω.
399. Πρόσσω.] Περίπεμψαν.
402. Ἀρέσσομαι.] Φιλοφρονήσομαι.
403. Κώπη.] Ἡ λαβή.

NOTÆ.

396. Εὐρύαλ ᾧ δέ ἑ αὐτὸν) *Henricus Stephanus* & *Eustathius*, ᾧ αὐτὸν videntur tantùm legisse, *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana*, *Romana* & *Basileensis*, ᾧ ἑαυτὸν, quæ ultima Vox si junctim legatur, minimè hìc ferenda; sin disjunctim, veram habes Lectionem, Εὐρύαλ ᾧ δέ ἑ αὐτὸν, geminâ nempe voce pro μὲν αὐτὸν, ut δ'. v. 643. Non benè *Isaac. Casaubon.* ἑαυτὸν ex *Eustathio* & aliis Editt. legendum monet, non enim reciprocatur cum *Euryalo*, verùm ad *Ulyssem* refertur, quem ille irritaverat, unde nunc urgetur ab ipso Rege, sibi conciliare & placare.

VARIÆ LECTIONES.

384. Ἦ δ' ἄρ' ἔτοιμα) γρ. παῦτα δ' ἑτοῖμα.
391. Τρισκαιδέκαλος) γρ. τρισκαιδέκαλος, *Eustath.* fol. 318. lin. 29.
393. Ἀνείκατε) γρ. ἀνέγκατε.
394. Ἀολλέες) γρ. ἀολλέα, *H. Steph.*
396. Εὐρύαλ ᾧ δέ ἑ αὐτὸν) γρ. Εὐρύαλ ᾧ ἑαυτὸν, vid. Not. in *Textum*.
403. Παγχάλκεον) γρ. παγχρύσεον.

Ἀργυρέη, κολεὸν δ᾽ ἐλέφαντος ἀοπρίστῳ
Ἀμφιδεδίνῃ· πολέος δέ οἱ ἄξιον ἔσται.
Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ πάλ᾽ ξίφος ἀργυρόηλον,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Χαῖρε, πάτερ ὦ ξεῖνε· ἔπος δ᾽ εἴπερ τι βέβακε
Δεινὸν, ἄφαρ τό φέροιεν ἀναρπάξασαι ἄελλαι·
Σοὶ δὲ θεοὶ ἄλοχόν τ᾽ ἰδέειν, καὶ πατρίδ᾽ ἱκέσθαι,
Δοῖεν· ἐπειδὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχεις.
Τόνδ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Καὶ σὺ, φίλος, μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν·
Μηδέ τι τοι ξίφεός γε ποθὴ μετόπισθε γένοιτο
Τύτθ, ὃ δή μοι δῶκας ἀρεσσάμενος ἐπέεσσιν.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφ᾽ ὤμοισι θέτο ξίφος ἀργυρόηλον·
Δύσετό τ᾽ ἠέλιος, καὶ τῷ κλυτὰ δῶρα παρῆεν.
Καὶ τάγ᾽ ἐς Ἀλκινόοιο φέρον κήρυκες ἀγαυοί·
Δεξάμενοι δ᾽ ἄρα παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο,
Μητρὶ παρ᾽ αἰδοίῃ ἔθεσαν θείκαλλέα δῶρα.
Τοῖσιν δ᾽ ἡγεμόνευε ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο·
Ἐλθόντες δὲ κάθιζον ἐν ὑψηλοῖσι θρόνοισι·
Δή ῥα τότ᾽ Ἀρήτη προσέφη λευκώλενος Ἀλκινόοιο,
Δεῦρο, γύναι, φέρε κηλὸν ἀειπρεπέ, ὅττις ἄρίστη·
Ἐν δ᾽ αὐτῇ θὲς φᾶρος εὐπλυνὲς, ἠδὲ χιτῶνα·
Ἀμφὶ δέ οἱ πυρὶ χαλκὸν ἰήνατε, θέρμελε δ᾽ ὕδωρ,
Ὄφρα λοεσσάμενός τε, ἰδὼν τ᾽ εὖ κείμενα πάντα
Δῶρα, τά οἱ Φαίηκες ἀμύμονες ἐνθάδ᾽ ἐνεῖκαν,
Δαιτί τε τέρπηται, καὶ ἀοιδῆς ὕμνον ἀκούων·
Καί οἱ ἐγὼ τόδ᾽ ἄλεισον ἐμὸν θείκαλλὲς ὀπάσσω,

" Argenteum, vaginâque nuper-fecti eboris
" Circumvoluta est, multò autem ei dignus erit.
Sic dicens, in manibus posuit ensem argenteis-clavis,
Et ipsum alloquens verba pennata dixit,
" Gaude, pater ô hospes; verbum verò si quod dictum est
" Grave, statim illud auferant rapientes turbines.
" Tibi autem dii uxorem videre, & in patriam redire,
" Concedant, quandoquidem diu ab amicis incommoda pateris.
Hunc respondens alloquutus est prudens Ulysses,
" Et tu, amice, valdè gaude; dii verò tibi felicia dent,
" Neque ampliùs tibi ensis desiderium posthac fiat
" Hujusce, quem jam mihi dedisti concilians verbis.
Dixit & circa humeros posuit ensem argenteis-clavis;
Occiditque sol, & huic inclyta dona adfuerunt.
Et hæc in domum Alcinoi tulerunt præcones conspicui.
Suscipientes autem filii eximii Alcinoi,
Matrem juxta venerandam posuerunt perpulchra dona.
His itaque præibat sacra vis Alcinoi;
Venientes verò sederunt in altis soliis:
Tunc utique Areten alloquuta est vis Alcinoi,
" Agè, mulier, fer arcam pulchram, quæ optima;
" Inque eâ impone vestem benè loram & tunicam.
" Et pro eo super ignem lebetem calfacite, ferveraciteque aquam;
" Ut lotusque, & videns benè posita omnia
" Dona, quæ ei Phæaces eximii hùc tulerunt,
" Et convivio oblectetur, & cantilenæ carmen audiens.
" Atque ei ego hoc poculum meum pulchrum præbebo,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

404. Κολεόν.] Ἡ ξιφοθήκη.
405. Ἀμφιδεδίνῃ.] Κύκλῳ θείκει.
408. Βέβακται.] Πεφλυάρηκε. Ἔνθεν καὶ βάξ, ὁ ῥαψῳδὸς, παρὰ τὸ βάζειν.
413. Ὄλβια.] Ὄλβον, εὐδαιμονίαν, πλοῦτον.
414. Ποθή.] Ἐπιζήτησις.

N O T Æ.

424. Κηλὸν ἀειπρεπέ, ὅ τις ἄρίστη) Hinc patet Vulgarium *Lexicorum* Error, quibus ὁ κηλὸς, cùm tamen & hìc, & ν'. v. 68. & φ'. v. 51. & 52. & *Iliad.* π'. v. 221. & 222. Fœmininum esse appareat.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

408. Πατὴρ) γρ. πάτερ, ut sæpè aliàs. Mallem, χαῖρε, πατὴρ ὁ ξεῖνος, &c. *Ibid.* Βέβακται) γρ. λέλεκται, *Plutarch.* Vid. *Duport.* Gnomolog. *Homeric.* in hunc locum.
417. Δύσεθ') γρ. δύσεθ', vid. ad η'. v. 289.
417. Δύσετ'.] Ἔδυ.
424. Δεῦρο.] Ἀντὶ τοῦ, ἄγε. Κηλόν.] Κιβώτιον. Ἀειπρεπέα.] Ἄγαν εὐπρεπῆ.
426. Ἰήνατε.] Θερμάνετε, χλιαίνετε.
430. Ὀπάσσω.] Δώσω, παρέξω.

Χρύσεον,

Χρύσεον, ὄφρ' ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα
Σπένδῃ οἰνὶ μεγάρῳ Διί τ', ἄλλοισίν τε θεοῖσιν.
Ὣς ἔφαθ'· Ἀρήτη δὲ μετὰ δμωῇσιν ἔειπεν,
Ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν ὄτλι τάχιστα.
Αἱ δ' ἄρα λοετροχόον τρίποδ' ἔστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ·
Ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δ' ξύλα δαῖον ἔλυσαν.
Γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ.
Τόφρα δ' ἄρ' Ἀρήτη ξεινῳ θείαλλέα κηλὶν
Ἐξέφερεν θαλάμοιο, τίθει δ' ἐνὶ κάλλιμα δῶρα,
Ἑσθῆτα, χρυσόν τε, τά οἱ Φαίηκες ἔδωκαν·
Ἐν δ' αὐτῇ Φᾶρος θῆκεν, καλόν τε χιτῶνα,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Αὐτὸς νῦν ἴδε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴηλον,
Μήπις τοι καθ' ὁδὸν δηλήσεται, ὁππόταν αὖτε
Εὕδηθα γλυκὺν ὕπνον, ἰὼν ἐν νηῒ μελαίνῃ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Αὐτίκ' ἐπήρτυε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴηλε
Ποικίλον, ὅν ποτέ μιν δέδαε φρεσὶ πότνια Κίρκη.
Αὐτόδιον δ' ἄρα μίν ταμίη λόεσθαι ἄνωγεν,
Ἐς ῥ' ἀσαμίνθον βάντ'· ὁ δ' ἄρ' ἀσπασίως ἴδε θυμῷ
Θερμὰ λοέτρ'· ἐπεὶ οὔπω κομιζόμενός γ' ἐτάμιζεν,
Ἐπειδὴ λίπε δῶμα Καλυψοῦς ἠϋκόμοιο·

"Aureum; ut mei memor diebus omnibus
"Libet domi *suæ* Jovique, aliisque Diis.
Sic, ait; Arete autem ancillis loquuta est,
Ut circa ignem locent lebetem magnum quam celerrime.
Hæ itaque lavacralem lebetem locârunt ad ignem ardentem:
Aquam vero infuderunt, subtusque ligna accendebant congesta:
Alvum quidem tripodis ignis circumdedit, calefiebat autem aqua.
Interea Arete hospiti pulchram cistam
Extulit è thalamo, imposuit verò pulchra dona,
Vestem, aurumque, quæ ei Phæaces dederant.
Inque ea indusium imposuit, pulchramque tunicam,
Et ipsum alloquuta verba volatilia dixit,
"Ipse nunc vide de operculo, statim verò vinculum circumliga,
"Nè quis tibi in itinere damnum afferat, cùm forte
"Dormieris dulcem somnum, profectus in navi nigrâ.
Cæterum postquam hoc audivit prudens divus Ulysses,
Statim aptavit operculum, celeriterque vinculum ligavit
Varium, quod olim illum docuerat ingenio veneranda Circe.
E vestigio autem ipsum ancillarum moderatrix lavari jussit,
In lavacrum ubi conscendisset; ille verò libenter vidit animo
Calida lavacra; quoniam neutiquam curatus frequentaret *talia*,
Ex quo reliquit domum Calypsûs pulchricomæ:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

435. Λοετροχόον.] Εἰς ὃν τὰ λουτρὰ χεῖτο. Κηλέῳ.] Καυσιμῳ.
436. Δαῖον.] Διάκαυστον.
437. Γάστρην.] Τὸ χώνευμα, ἢ τὸ πυθμένα.
443. Ἴηλον.] Ἐπίβαλε.
444. Καθ' ὁδόν.] Κατὰ πλοῦν.
445. Εὕδηθα.] Καθεύδεις.
447. Ἐπήρτυεν.] Ἐφήρμοζεν. Ἴηλε.] Ἐπέβαλεν.
448. Δέδαεν.] Ἐδίδαξεν, ἀφ' οὗ τὸ, τοὺς ἑταίρους αὐτοῦ λῦσαι τὸν ἐπικεῖ δεσμόν.
449. Αὐτόδιον.] Παραχρῆμα, ἐξ αὐτοῦ ὁδοῦ, οὐκ ἀλλαχοῦ πού χωρισθέντα. ἢ Αὐτοδίως, σχὶν ἀλλαχοῦ πορευθῆναι, μὴ τὸ δῆσαι τὸν κιβωτὸν ὁ Ὀδυσσεύς.
450. Ἀσαμίνθον.] Πύελον, ἀπὸ τοῦ μινύθειν τὸν ὕσιν ἢ σώματος. Ἀσπασίως.] Ἐπιθυμητῶς.
451. Κομιζόμενός γ' ἐτάμιζεν.] Οὐδὲ ἄλως ἐκοσμεῖτο, οὐδὲ ἐπιμελείας ἠξιοῦτο.
452. Ἐπειδή.] Ἀφ' οὗ δή.

N O T Æ.

436. Ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν) Olim in omnibus Exemplaribus, hoc in loco, ἔχυαν· verùm in ἔχεαν emendandum censui, quod ità in omnibus legatur, *Iliad.* σ'. v. 347. *Isaac. Casaubon.* χύαν, ex *Eustathio* legendum monet, fol. 320. lin. 36.

452. Ἐπειδὴ λίπε δῶμα Καλυψοῦς) Versus ἀκέφαλος, μικροκέφαλος, βραχυκέφαλος. *Iambus* enim pro *Spondæo*, in principio, Vid. *Athenæ.* l. 14. c. 8. fol. 632. & quæ Nos ad *Iliad.* ψ'. v. 2.

Variæ Lectiones.

435. Ἔστασαν) γρ. ἵστασαν, *H. Steph.*
436. Ἔχεαν) γρ. ἔχευαν, χύαν, vid. N. in *Textum.*
449. Αὐτόδιον) γρ. αὐτοδίως, *Br. Schol.*
451. Κομιζόμενός γ' ἐτάμιζεν) γρ. κομιζόμενός γε τάμιζεν, ut infrà, v. 481.

Τόφρα

Τόφρα δέ οἱ κομιδή γε, θεῷ ὡς, ἔμπεδος ἦεν.
Τόνδ' ἐπεὶ δὴ δμωαὶ λοῦσαν, καὶ χεῖσαν ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δέ μιν χλαῖναν καλὴν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
Ἐκ ῥ' ἀσαμίνθου βὰς ἄνδρας μὴ οἰνοποτῆρας
Ἤιε. Ναυσικάα δ', θεῶν ἄπο κάλλος ἔχουσα,
Στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο·
Θαύμαζεν δ' Ὀδυσῆα κὶ ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶσα,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Χαῖρε, ξεῖν', ἵνα καί ποτ' ἐὼν κὶ πατρίδι γαίῃ
Μνήσῃ ἐμεῖ, ὅτι μοι πρώτῃ ζωάγρι' ὀφέλλεις.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ναυσικάα, θύγατερ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
Οὕτω νῦν Ζεὺς θείη ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
Οἶκάδε τ' ἐλθέμμαι, καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι.
Τῷ κέν τοι κἀκεῖθι, θεῷ ὡς, εὐχετοώμην
Αἰεὶ ἤματα πάντα· σὺ γάρ μ' ἐβιώσαο, κούρη.
Ἦ ῥα, καὶ ἐς θρόνον ἷζε παρ' Ἀλκίνοον βασιλῆα.
Οἱ δ' ἤδη μοίρας τ' ἔνεμον, κεράωντό τε οἶνον.
Κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν, ἄγων ἐρίηρον ἀοιδόν,
Δημόδοκον, λαοῖσι τετιμένον· εἷσε δ' ἄρ' αὐτὸν
Μέσσῳ δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας.
Δὴ τότε κήρυκα προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Νώτου ἀποταμών· ἐπὶ ἦ πλεῖον ἐλέλειπτο
Ἀργιόδοντος ὑὸς, θαλερὴ δ' ἦν ἀμφὶς ἀλοιφή,
Κῆρυξ, τῇ δὴ τῦτο πόρε κρέας, ὄφρα φάγῃσι,
Δημοδόκῳ, καί μιν προσπτύξομαι, ἀχνύμενός περ.
Πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισιν ἀοιδοὶ

Tunc enim ei curatio, tanquam deo, perpetua erat.
Hunc postquam ancillæ lavârunt & unxerunt oleo,
Circaque ipsum chlænam pulchram jecerunt atque tunicam,
Ex labro egressus viros ad vini-potatores
Ibat. Nausicaa verò, à diis pulchritudinem habens,
Stetit juxta portam tecti pulchrè fabricati;
Admiratataque est Ulyssem oculis aspiciens,
Et ipsum alloquuta verba alata dicebat,
" Salve, hospes, ut etiam olim, cùm eris in patriâ terrâ,
" Memineris meî, quòd mihi vitæ *conservatæ* mercedem debes.
Hanc respondens alloquutus est solers Ulysses,
" Nausicaa, filia magnanimi Alcinoi,
" Sic nunc Jupiter ratum-faciat valdesonans maritus Junonis,
" Domum ut veniam, & reditûs diem videam:
" Idcirco tibi etiam illic, velut deo, vota faciam
" Semper diebus omnibus: tu enim me servâsti, puella.
Dixit, & in thronum sedit juxta Alcinoum regem.
Hi verò jam partes dividebant, miscebantque vinum.
Præcoque prope venit ducens amabilem cantorem,
Demodocum, populo venerandum; collocavitque ipsum
In medio convivantium, ad columnam longam firmando *eum*.
Jam tum præconem alloquutus est sagax Ulysses,
A tergo proscindens; multum enim supererat
Albidentis suis, multaque erat circum pinguedo,
" Præco, en! hanc præbe carnem, ut comedat,
" Demodoco, & *dic*, *ut* ipsum complectar, tametsi tristis:
" Omnibus enim hominibus terrestribus Poetæ

ΣΧΟΛΙΑ.

453. Κομιδή.] Ἐπιμέλεια.
456. Οἰνοποτῆρας.] Τοὺς σώφρονας.
458. Σταθμόν.] Παραστάδα. Τέγεος.] Ἤτοι τῆς μεγάρου, οἴκου.
462. Ζωάγρια.] Τὰ ἐκ τῆς ζωῆς ὀφειλόμενα. Ὀφέλλεις.] Ὀφείλεις, χρεωστεῖς.
467. Τῷ κέν τοι.] Διὸ ἂν σοι. Εὐχετοώμην.] Εὐχοίμην.
468. Ἐβιώσαο.] Τὸ ζῆν παρεσκεύησας, ἔσωσας.
470. Μοίρας.] Μερίδας. Ἔνεμον.] Ἐμέριζον.
472. *Τετιμένον.] Ἔντιμον, μεγαρόν.
475. Ποταμών.] Ἀφελών.
476. Θαλερή.] Θάλλουσα. Ἀλοιφή.] Πιμελὴ, λίπος.
477. Τῇ.] Δίξας, λάβε.
478. Προσπτύξομαι.] Φιλοφρονήσομαι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

472. *Τετιμένον) Hoc *Scholion* ità ad *Textum* conformo: quod hactenùs malè huc intruserat, in suum locum repono, nempe ad v. 303.

VARIÆ LECTIONES.

462. Μνήσῃ) γρ. μνήσκῃ, *H. Steph.* *Ibid.* Ἐμεῖ) γρ. ἐμεῦ. 464. Θύγατερ) γρ. θυγάτηρ, *H. Steph.*

Τιμῆς

Τιμῆς ἔμμοροί εἰσι ϗ αἰδῶς, ὕνεκ' ἄρα σφέας
Οἶμας Μοῦσ' ἐδίδαξε· φίλησε δ' φῦλον ἀοιδῶν.
Ὡς ἄρ' ἔφη· κῆρυξ δ' φέρων ὰν χερσὶν ἔθηκεν
Ἥρωϊ Δημοδόκῳ· ὁ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος ϗ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Δὴ τότε Δημόδοκον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Δημόδοκ', ἔξοχα δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἁπάντων,
Ἦ σέ γε Μοῦσ' ἐδίδαξε, Διὸς παῖς, ἢ σέγ' Ἀπόλλων·
Λίην γὰρ κατὰ κόσμον Ἀχαιῶν οἶτον ἀείδεις,
Ὅσ' ἔρξαν τ', ἔπαθόν τε, ϗ ὅσ' ἐμόγησαν Ἀχαιοί·
Ὡς τέ που ἢ αὐτὸς παρεών, ἢ ἄλλου ἀκούσας.
Ἀλλ' ἄγε δὴ μετάβηθι, ϗ ἵππου κόσμον ἄεισον
Δουρατέου, τὸν Ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν Ἀθήνῃ,
Ὃν ποθ' ἑς ἀκρόπολιν, δόλον, ἤγαγε δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἀνδρῶν ἐμπλήσας, οἳ Ἴλιον ἐξαλάπαξαν.
Αἴκεν δή μοι ταῦτα κατὰ μοῖραν καταλέξῃς,
Αὐτίκ' ἐγὼ πᾶσιν μυθήσομαι ἀνθρώποισιν,
Ὡς ἄρα τοι πρόφρων θεὸς ὤπασε θέσπιν ἀοιδήν.
Ὡς φάθ'· ὁ δ' ὁρμηθεὶς θεοῦ ἤρχετο, φαῖνε δ' ἀοιδήν,
Ἔνθεν ἑλών, ὡς οἱ μὲν ἐϋσσέλμοιν ἐπὶ νηῶν

" Honore digni sunt, & reverentiâ
eò quòd ipsos
" Cantum Musa docuit, amatque genus
cantorum.
Sic ait; præcoque ferens in manibus posuit
Heroi Demodoco: ille autem susceperit, gaudebatque animo.
Hi itaque ad fercula apparata proposita manus extenderunt.
Cæterum postquam potûs & cibi
appetitum posuerunt;
Jam tum Demodocum alloquutus est
consilio-valens Ulysses,
" Demodoce, longè te supra mortales
laudo omnes,
" Sive te Musa docuerit, Jovis filia,
sive Apollo:
" Valde enim ornatè Græcorum fatum
canis,
" Quanta fecerint, passique sint, &
quanta laborârint Græci:
" Tanquam alicubi vel ipse præsens
fueris, vel ab alio audieris.
" Verùm progredere, & Equi apparatum canta
" Lignei, quem Epeus fecit auxilio
Palladis;
" Quem quondam in arcem, Strategema, duxit divus Ulysses,
" Viris ubi implevisset, qui Ilium everterunt:
„ Siquidem enim mihi hæc elegantèr
enarraveris,
„ Tum ego omnibus pronunciabo hominibus,
„ Quòd certè tibi benignus deus præbuit divinam cantilenam:
Sic ait, at ille concitatus à deo cœpit,
apparabatque cantilenam,
Inde exorsus, quo pacto illi quidem
bene-tabulatis navibus

ΣΧΟΛΙΑ.

480. Ἔμμοροι.] Μέτοχοι.
481. Οἶμας.] Ὠιδάς.
486. Πολύμητις.] Πολύβουλος, συνετός.
487. Αἰνίζομαι.] Θαυμάζω ϗ ἐπαινῶ.
489. Καθὰ κόσμον.] Καθὶ τάξιν. Οἶτον.] Μόρον, θάνατον.
490. Ἔρξαν.] Ἔπραξαν. Ἐμόγησαν.] Ἐκακοπαθησαν.
492. Κόσμον.] Καθασκευήν.
493. Δουρατέου.] Ξυλίνου ἵππου. Ἐπειός.] Ὁ τῶν Ἑλλήνων τέκτων. Ὄνομα ἴδιον κύριον. Ἐποίησεν.] Ἐδίδαξεν.
495. Ἐμπλήσας.] Πληρώσας. Ἐξαλάπαξαν.] Ἐπόρθησαν παντελῶς.
496. Καταλέξῃς.] Ἔκαστα εἴπῃς.
498. Ὤπασεν.] Παρέσχεν, ἔδωκεν.
499. Φαῖνε.] Ἐδείκνυεν.
500. Ἔνθεν ἑλών.] Ἐντεῦθεν ὁρμώμενος.

NOTÆ.

483. Ἥρωϊ Δημοδόκῳ) Vid. ad ζ'. v. 303. N. in *Text.*

488. Ἦ σέ γε Μοῦσ' ἐδίδαξε, Διὸς παῖς) Sive te *Jovis* & *Monetas* filiâ docuit, *Livius Andronicus.*

492. Ἵππου κόσμον ἄεισε) Brevitèr hìc attingit Poeta *Equi Lignei* historiam, ut & δ'. v. 272. Ἵππῳ ἔνι ξεστῷ, & λ'. v. 522. Αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον καταβαίνομεν, ὃν κάμε Ἐπειός. Verùm post *Quintum Calabrum*, *Virgilius* hanc Fabulam graphicè depingit, *Æn.* l. 2. à v. 16. *Instar* Montis, Equum, *&c.* Confer *Simmiæ Rhodii* Securim; *Pausaniæ* Corinthiaca; *Tryphiodori* Ἅλωσιν, ubi de *Epéo*, & Equo, illius fabricâ.

493. Τὸν Ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν Ἀθήνῃ) En! insigne Παρεγχύσεως exemplum, quale suprà, v. 481. φίλησε δ' φῦλον ἀοιδῶν. De quâ re *Eustathius* plus semel, & in hunc locum, fol. 322. lin. 42.

VARIÆ LECTIONES.

481. Ἐδίδαξε· φίλησε) κ. ἐδίδαξ'· ἐφίλησε, ut suprà, v. 451.

483. Ἥρωϊ) γρ. ἥρῳ, *Romana Eustathii*, Edit. Vid. Not. in *Textum.*

Βάντες.

Βάντες ἀπέπλειον, πῦρ ὀρὶ κλισίῃσι βαλόντες,
Ἀργεῖοι· τοὶ δ' ἤδη ἀγακλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
Εἵατ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ, κεκαλυμμένοι ἵππῳ·
Αὐτοὶ γάρ μιν Τρῶες ἐς ἀκρόπολιν ἐρύσαντο.
Ὣς ὁ μὲν εἰστήκει· τοὶ δ' ἄκριτα πόλλ' ἀγόρευον,
Ἥμενοι ἀμφ' αὐτόν· πρίχα δὲ σφισιν ἤνδανε βουλή,
Ἠὲ ἀλαλητύσαι ξύλον ἄγνυμεν ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἦ κεν πετράων βαλέειν ἐρύσαντας ἐπ' ἄκρας,
Ἦ ἐάαν μέγ' ἄγαλμα θεῶν θελκτήριον εἶναι,
Τῇ ῥ' ἦ καὶ μετόπισθε τελευτήσεσθαι ἔμελλεν.
Αἶσα γὰρ ἦν ἁλόντι, ἐπὴν πόλις ἀμφικαλύψῃ
Δουράτεον μέγαν ἵππον, ὅθ' εἵατο πάντες ἄριστοι
Ἀργείων, Τρωεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
Ἤειδεν δ', ὡς ἄστυ διέπραθον υἷες Ἀχαιῶν,
Ἱππόθεν ἐκχύμενοι, κοῖλον λόχον ἐκτοθελιπόντες.
Ἄλλον δ' ἄλλῃ ἄειδε πόλιν κερδαϊζόμεν αἰπήν·
Αὐτὰρ Ὀδυσσῆα προτὶ δώματα Δηϊφόβοιο
Βήμεναι, ἠύτ' Ἄρηα, σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ.
Κεῖθι δὴ αἰνότατον πόλεμον φάτο τολμήσαντα
Νικῆσαι καὶ ἔπειτα, μετὰ μεγάθυμον Ἀθήνην.
Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσεὺς
Τήκετο· δάκρυ δ' ἔδευεν ὑπὸ βλεφάροισι παρειάς.
Ὡς δὲ γυνὴ κλαίῃσι φίλον πόσιν ἀμφιπεσοῦσα,
Ὅς τε ἓῆς πρόθεν πόλιός λαῶν τε πέσῃσιν,
Ἀρεῖ κὲ τεκέεσσιν ἀμύνων νηλεὲς ἦμαρ·
Ἣ μὲν τ' θνήσκοντα καὶ ἀσπαίροντ' ἐσιδοῦσα,

Conscensis enavigârunt, igne interitoria injecto,
Græci; alii verò jam inclytum apud Ulyssem
Sedebant in Trojanorum concilio, obtecti Equo:
Ipsi enim eum Trojani in arcem protraxerant.
Sic ille quidem *in arce* constitit: illi autem incerta multa proferebant,
Sedentes circa ipsum: trifariam enim ipsis placuit consilium,
Aut perscindere cavum lignum sævo ferro,
Aut de rupe dejicere protractum in summitatem,
Aut sinere ingens Donarium deorum placamentum esse:
Quâ utique sententiâ etiam postea, ut fieret, futurum erat.
Fatale enim erat, ut perirent, postquam urbs intra se receperat
Ligneum ingentem Equum, ubi sedebant omnes optimates
Græcorum, Trojanis cædem & mortem afferentes.
Cecinit etiam, ut urbem depopulati sunt filii Græcorum,
Ex Equo effusi, cavis insidiis relictis:
Aliumque aliàs cecinit urbem depopulatum esse excelsam;
Cæterùm Ulyssem ad domum Deiphobi
Conscendisse, tanquam Martem, cum eximio Menelao.
Illic jam gravissimum bellum dicebat ausum
Vicisse etiam continuò, per magnanimam Palladem.
Hæc certè cantor cecinit eximius: cæterùm Ulysses
Tabescebat; lacrymaque irrigabat sub palpebris genas.
Ut fœmina flet dilectum virum circumvoluta,
Qui suam ante urbem populumque ceciderit,
Urbi & liberis vindicans sævum fatum:
Hæc quidem illum morientem & adhuc palpitantem conspicata,

ΣΧΟΛΙΑ.

503. Κεκαλυμμένοι.] Περικεκλεισμένοι.
504. Ἐρύσαντο.] Εἵλκυσαν.
506. Τρίχα.] Τειχῶς. Σφίσιν.] Αὐτοῖς. Αὐτοῖς.
507. Διατμῆξαι.] Διατεμεῖν. Κοῖλον δόρυ.] Τὸν δόρειον ἵππον.
508. Ἐρύσαντες.] Ἑλκύσαντες.
509. Ἄγαλμα.] Πᾶν, ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται. Θελκτήριον.] Ἱλαστήριον.
512. Εἵατο.] Ἐκαθέζοντο.
514. Διέπραθον.] Διεπόρθησαν.
515. Ἱππόθεν.] Ἐκ τοῦ ἵππου. Ἐκχύμενοι.] Ἀθρόως ἐξελθόντες.
516. Κερδαϊζόμεν.] Διαφθείρειν.
517. Προτὶ δώματα Δηϊφόβοιο.] Ἐκ τούτου οἱ μεγαλυίτεροι τῶν Ἑλλήνων καὶ Δηϊφόβῳ γήμασθαι λέγουσιν.
522. Ἔδδυεν.] Ἔβρεχεν.
524. Ἓῆς.] Τῆς ἑαυτοῦ.

NOTÆ.

507. Κοῖλον δόρυ) *Virgil.* Æn. l. 2. v. 39. — cavo se robore promunt.

VARIÆ LECTIONES.

524. Πρόθεν πόλιος) γρ. προπάροιθε πόλιος, *H. Steph.* ut συνίζῃ) πόλιος, διασυλλάβως.

Ἀμφ'

Ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγα κωκύῃ· οἱ δέ τ' ὄπιθεν
Κόπτοντες δύρεσι μεταφρένου, ἠδὲ καὶ ὤμους,
Εἴρεσον εἰσανάγουσι, πόνον τ' ἐχέμεν καὶ ὀϊζύν.
Τῆσδ' ἐλεεινοτάτῳ ἄχεϊ φθινύθουσι παρειαί·
Ὡς Ὀδυσεὺς ἐλεηὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβεν.
Ἔνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων,
Ἀλκίνοος δέ μιν οἷος ἐπεφράσατ', ἠδ' ὄφρονεν,
Ἥμενος ἄγχ' αὐτοῦ, βαρὺ ἤχοντα γενάχοντα ἄκουεν·
Αἶψα δὴ Φαίηκεσι φιληρέτμοισι μετηύδα,
Κέκλυτε, Φαίηκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Δημόδοκος δ' ἤδη κεχαράτω φόρμιγγα λίγειαν·
Οὐ γάρ πως πάντεσσι χαριζόμενος τάδ' ἀείδει.
Ἐξ οὗ δορπέομέν τε, καὶ ὤρορε δῖος ἀοιδός,
Ἐκ τοῦδ' ὅπου παύσατ' ὀϊζυροῖο γόοιο
Ὁ ξεῖνος· μάλα πού μιν ἄχος φρένας ἀμφιβέβηκεν·
Ἀλλ' ἄγ', ὁ μὲν κεχαράτω, ἵν' ὁμῶς τερπώμεθα πάντες,
Ξεινοδόκοι καὶ ξεῖνος· ἐπεὶ πολὺ κάλλιον ὅπως.
Εἵνεκα γ' ξείνοιο τάδ' αἰδοίοιο τέτυκται,
Πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τά οἱ δίδομεν φιλέοντες.
Ἀντὶ κασιγνήτου ξεινός θ' ἱκέτης τε τέτυκται
Ἀνέρι, ὅστ' ὀλίγον περ ὑπαὶ φρεσὶ πεπτάδεσσι.
Τῷ νῦν μηδὲ σὺ κεῦθε νοήμασι κερδαλέοισιν,
Ὅ, τι κέ σ' εἴρωμαι· φάσθαι δέ σε κάλλιόν ἐστιν.
Εἰπὲ ὄνομ', ὅ, τι σε κεῖθι κάλεον μήτηρ τε, πατήρ τε,
Ἄλλοι θ', οἵ κ' ἄστυ, καὶ οἳ περιναιετάουσιν·
Οὐ μὲν γάρ τις πάμπαν ἀνώνυμος ἔπλετ' ἀνθρώπων,

Super illum fusa stridulè ululat; illi vero è retrò
Cædentes hastis tergum, atque etiam humeros,
Servitutem inducunt, laboremque sustinendum & calamitatem;
Hujus miserabilissimo dolore tabescunt genæ:
Sic Ulysses miserabiles sub palpebris lacrymas stillabat.
Tunc alios quidem omnes latuit lacrymas fundens:
Alcinous autem ipsum solus considerabit atque observavit,
Sedens propè ipsum, vehementerque ingemiscentem audivit,
Statim igitur Phæacibus navigandi peritis dicebat:
" Audite, Phæacum principes, atque consiliarii,
" Demodocus jam cohibeat citharam sonoram;
" Non enim fortassis omnibus gratificans hæc cantat.
" Ex quo cœnavimúsque, & cœpit divinus cantor,
" Ex hoc nunquam cessavit ab ærumnoso luctu
" Hic hospes; valdè alicundè ipsum dolor mente circumdedit.
" Sed agè, ille quidem cesset, ut simul oblectemur omnes,
" Hospitio-suscipientes hospesque: quoniam multò honestius est *ita fieri*.
" Nam ob hospitem hæc venerandum parata sunt,
" Celebritas & amica dona, quæ illi dedimus amantes.
" Instar fratris & hospes & supplex est factus
" Viro, qui etiam vel paululum attingit mente.
" Ideoque nunc ne tu cela ingenio vafro,
" Quodcunque interrogavero: dicere etenim te melius est:
" Dic nomen, quo te illic vocabant materque, paterque,
" Aliique, qui in urbe tuâ, & qui circum vos habitabant vicini:
" Non enim quisquam omninò absque nomine est hominum,

ΣΧΟΛΙΑ.

527. Χυμένη.] Περιχυθεῖσα, ἐπιπλακεῖσα. Λίγα.] Ὀξέως, ἠλίως. Κωκύῃ.] Θρηνεῖ.
529. Εἴρεσον.] Αἰχμαλωσίαν, δουλείαν τὴν ἐξ πολέμου καὶ ἀναπέπλασται κατ' ἀρχὰς παρὰ τὸ ἐρᾶν μὴ ἐλαθεῖας εἴρειν καὶ λέγειν τὰς δούλας.
531. Ἐλεεινόν.] Ἐλεεινῶς, οἰκτρῶς.
537. Σχεθέτω.] Ἐπίσχη, παυσάσθω.
539. Δορπέομεν.] Δειπνοῦμεν.
546. Ἀντὶ κασιγνήτου.] Ἴσως ἀδελφοῦ.
547. Ἐπὶ ψαύῃ πεπτάδεσσιν.] Ἅπτεται τῆς φρενὸς, ὅ ἐστι, φρόνιμός ἐστι.
548. Νοήμασιν.] Ἐννοίαις. Κερδαλέοισι.] Πανούργοις.
549. Εἴρωμαι.] Ἐρωτήσω. Φάσθαι.] Εἰπεῖν.

NOTÆ.

550. Κάλεον) Τελευταίως *scribendum*, at δισυλλάβως legendum, quasi κάλδυν, ut mox de voce πόλιας, notandum, v. 560.

VARIÆ LECTIONES.

539. Δῖος) γρ. θεῖος, *H. Steph.*
550. Κάλεον) γρ. κάλδυν, ut suprà, v. 524.

Οὐ κακὸς, οὐδὲ μὴν ἐσθλὸς, ἐπὶν τὰ πρῶτα γένηται,
Ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι τίθενται, ἐπεί κε τέκωσι τοκῆες.
Εἰπὲ δέ μοι γαῖάν τε τεὴν, δῆμόν τε, πόλιν τε·
Ὄφρα σὲ τῇ πέμπωσι πλυσκόμωμαι Φρεσὶ νῆες.
Οὐ γὰρ Φαίηκεσσι κυβερνητῆρες ἔασιν,
Οὐδέ τι πηδάλι' ἐστὶ, τά τ' ἄλλαι νῆες ἔχουσιν·
Ἀλλ' αὐταὶ ἴσασι νοήματα καὶ Φρένας ἀνδρῶν.
Καὶ πάντων ἴσασι πόλιας καὶ πίονας ἀγροὺς
Ἀνθρώπων· καὶ λαῖτμα τάχιστ' ἁλὸς ἐκπερόωσιν,
Ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμέναι· οὐδέ ποτέ σφιν
Οὔτε τι πημανθῆναι ἔπι δέος, οὐδ' ὀλέσθαι.
Ἀλλὰ τάδ' ὡς ποτε πατρὸς ἐγὼν εἰπόντος ἄκουσα
Ναυσιθόου, ὃς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγάσασθαι
Ἡμῖν, οὕνεκα πομποὶ ἀπήμονες εἰμὲν ἁπάντων·
Φῆ ποτε Φαίηκων ἀνδρῶν θοὴν ἐργέα νῆα
Ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ὀνοσσέμεν ἠεροειδέϊ πόντῳ
Ῥαισέμεναι, μέγα δ' ἧμιν ὄρος πόλῃ ἀμφικαλύψειν.
Ὣς ἀγόρευ' ὁ γέρων· τὰ δέ κεν θεὸς ἢ τελέσειεν,
Ἢ κ' ἀτέλεστ' εἴη, ὥς οἱ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Ὅππη ἀπεπλάγχθης τε, καὶ ἅς τινας ἵκεο χώρας
Ἀνθρώπων· αὐτούς τε, πόλεις τ' ἐῦ ναιετάουσας.
Ἦ μὲν ὅσοι χαλεποί τε, καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι·

" Neque ignavus, neque eximius, poſtquam primùm natus ſit;
" Sed omnibus imponuntur, ſimulaque genuerint parentes.
" Dic etiam mihi terramque tuam, populumque, urbemque,
" Ut te illuc mittant conjectantes quaſi animo naves.
" Non enim Phæacibus gubernatores ſunt,
" Neque ullo pacto gubernacula ſunt, quæ aliæ naves habent;
" Sed ipſæ ſciunt propoſitum & mentem virorum:
" Et omnium ſciunt urbes & pingues agros
" Hominum: & undas celerrimè maris tranant,
" Caligine & nebulis obtectæ: neque unquam ipſis
" Neque damnum-patiendi ſubeſt metus, multò minùs pereundi.
" Verùm hæc ità quondam patrem ego dicentem audivi
" Nauſithoum, qui narrabat Neptunum ſuccenſere
" Nobis, quod ductores illæſi ſumus omnium.
" Dicebat aliquando Phæacum virorum bene-compactam navem
" Ex deductione redeuntem in obſcuro ponto
" Perditurum eſſe *Neptun.* ingentemque nobis montẽ urbi circumducturũ.
" Sic dicebat ſenex: ea verò deus vel perfecerit
" Vel imperfecta fiverit, ut illi placitum eſt in animo,
" Verùm agè mihi dic hoc, & verè enarra,
" Ubinam aberraveris, & ad quamnam perveneris regionem
" Hominum, *enarra* ipſoſque, urbeſque benè-habitatas:
" Sive quot moleſtique & agreſtes, neque juſti,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

556. Τιτυσκόμεναι.] Καθιστχαζόμεναι.
559. Ἴσασιν.] Γινώσκουσιν, ἐπίστανται. Νοήματα.] Ἐννοίας, βουλάς.
563. Πημανθῆναι.] Βλαβῆναι. Ἔπ.] Ἔπεστιν. Δέος.] Φόβος.
565. Ἀγάσασθαι.] Ἄγαν ὀργισθῆναι.
566. Πομποί.] Οἱ περιπέμποντες. Ἀπήμονες.] Ἀβλαβεῖς.

Ν Ο Τ Æ.

560. Πόλιας) Ut πόλεις *legendum*, vid. ad v. 550.
569. Ημιν) *Circumflexus* ob *Metrum*, ab *Ultimâ* Syllabâ, ad *Primam* retrahendus, ut oſtendo ad *Anacreon.* v. 903. 915, &c. Vid. *Euſtathium.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

571. Ἦ κ' ἀτέλεστ' εἴῃ) Vid. in Not. ad *Textum.*

VARIÆ LECTIONES.

571. Εἰὴ) γρ. εἰῇ, vid. Not. in *Textum.*

569. Ῥαισέμεναι.] Διαφθεῖραι. Ἀμφικαλύψειν.] Περιστρέψειν.
571. Ἦ κ' ἀτέλεστ' εἴῃ.] Νῦν, τὸ εἰῇ, ἀντὶ τοῦ ἐάσειε· ὑπὸ δὲ τῶν καθ' ὑπόνοιαν ἡδονῆς, τὸ ἀποβήσεως ἐπιλάβηται. Ἀλλὰ πῶς ὁ Ὀδυσσεὺς πρὸς αὐτὸν ἀκούσας, τὸν Ποσειδῶνα μηνύει ὀργήν; ἢ οὐθέλησε τὰ ἀληθῆ εἰπεῖν.
573. Ἀπεπλάγχθης.] Ἀπεπλανήθης.
574. Εὖ ναιετάουσας.] Καλῶς οἰκουμένας.

O'ῖτε

Οἵτε φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής.
Εἰπὲ δ', ὅ, τι κλαίεις καὶ ὀδύρεαι ἔνδοθι θυμῷ,
Ἀργείων, Δαναῶν, ἠδ' Ἰλίου οἶτον ἀκούων.
Τὸν δὴ θεοὶ μὲν τεῦξαν, ἐπεκλώσαντο δ' ὄλεθρον
Ἀνθρώποις, ἵνα ἦσι καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδή.
Ἦ τίς τοι καὶ πηὸς ἀπώλετο Ἰλιόθι πρό,
Ἐσθλὸς ἐὼν γαμβρὸς, ἢ πενθερὸς, οἵ τε μάλιστα
Κήδιοι τελέθουσι, μετ' αἶμά τε, καὶ γένος αὐτῶν;
Ἦ τίς πε καὶ ἑταῖρος ἀνὴρ κεχαρισμένα εἰδὼς
Ἐσθλός· ἐπεὶ ἤ μέν τι κασιγνήτοιο χερείων
Γίνεται, ὅς κεν, ἑταῖρος ἐὼν, πεπνυμένα εἰδῇ.

" Quique hospitales, & quibus mens est deo placens:
' Dic item, quidnam fleveris & luxeris intra animum,
Argivorum, Græcorum, atque fatum audiens,
" Hoc autem dii quidem fecerunt, destinârunt que excidium
" Hominibus, ut sit & posteris cantilena & *exemplum*.
" Nunquis tibi cognatus periit ante Ilium,
" Qui eximius erat gener, aut socer, quales potissimùm
" Curæ sunt, post sanguinem & genus nostrum?
" An aliquis fortasse socius vir grata sciens
" Eximius? Quoniam non sanè fratre inferior
" Est, qui, cùm sit socius, prudentia scierit.

Σχολια.

576. Θεουδής.] Θεοειδὴς, ἢ θεοῖς ἀρέσκων.
577. Ὀδύρεαι.] Θρηνεῖς, κλαίεις.
579. Τεῦξαν.] Ἐπενήσαν.
580. Ἐσσομένοισιν.] Μεταγλωττίζουσι.
581. Πηός.] Συγγενὴς, κατ' ἐπιγαμίαν, ἢ πόῤῥωθεν συγγενής.
583. Κήδιοι.] Λόγου, καὶ φροντίδος ἄξιοι, συγγενικῶτατοι. Τελέθουσι.] Γίνονται.
586. Εἰδῇ.] Γινώσκῃ.

Variæ Lectiones.

579. Ἐπικλώσαντο δ') γρ. ἐπικλώσαντο τ'.
580. Ἀνθρώποις, ἵνα ἦσι) γρ. ἀνθρώποισι, ἅπασι, *H. Steph.*
583. Αὐτῶν) γρ. ἀνδρῶν, *H. Steph.*
584. Ἦ τίς πε) γρ. ἤ πού τις, *H. Steph.*

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ι'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ι.

Ἀρχὴ τῆ Ὀδυσσέως διηγήσεως, ἐν οἷς φησὶ πεπλεμηκέναι τοῖς Κίκωσι, καὶ ἐλθεῖν τὴν Λωτοφάγους παραγενέσθαι, καὶ ἐλθεῖν τὸ Κύκλωπα Πολύφημον πεφευδῆσθαι· καὶ τοῦτον φαγόντα ἐξ ἧδη ἑταίρους ὀπτυφλῶσαι.

Ἐπιγραφή.

Τὰ περὶ Κίκωνας, καὶ Λωτοφάγους, καὶ Κύκλωπας.

Ἄλλως.

Κυκλωπεία.

Ἄλλως.

Λωτοφάγων, Κικόνων, σὺν Κυκλώπεσσιν, Ἰῶπα. LIB. IX.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς,
Ἀλκινόε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
Ἦτοι μὲν τόδε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ
Τοιοῦδ', οἷος ὅδ' ἐστί, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν·
Οὐ γάρ ἔγωγέ τι φημὶ τέλος χαριέστερον εἶναι,
Ἢ ὅταν δὴ φροσύνη μὲν ἔχῃ κάτα δῆμον ἅπαντα,
Δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται ἀοιδοῦ,

HUnc excipiens alloquutus est versutus Ulysses,
" Alcinoë imperator, omnium eminentissime populorum,
" Certè hoc jucundum est, audire cantorem
" Talem, qualis hic est diis assimilis voce:
" Non enim ego quippiam puto tandem elegantius esse,
" Quàm quoties lætitia quidem detineat populum universum,
" Convivantesque per domum audiant cantorem,

ΣΧΟΛΙΑ.

5. Οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημί.] Ταῦτα ἁρμοζόμενος τῷ καιρῷ λέγει, ὃ δὲ παντὸς ἦν βίου τέλος εἰρηκὼς τῷ ἡδονῇ, ἀλλὰ συμποσίου τινός.

6. Εὐφροσύνη.] Θυμηδία.

7. Ἀκουάζωνται.] Ἀκροῶνται. Ἔνιοι, ἀκουάζονται.

NOTÆ.

V. 3. Ἦτοι μὲν τόδε καλὸν) Felicitatem Populi sub benigno & pacifico Rege degentis depingit. Cui similis locus, 1 *Reg.* c. 4. v. 20. *Juda* & *Israel* plurimi erant, &c. Comedentes & Bibentes & Lætantes, *viz.* sub *Solomone* Rege. Qui & *Ecclesiaste* c. 5. v. 18. Est hoc Bonum & Pulcrum, ut quis Comedat & Bibat & fruatur lætitiâ. Huc refer *Br. Schol.* item *Seneca* Epist. 88. ubi de *Homero*; *Angel. Politian.* fol. 485. Edit. *Basil.* & *Plutarch.* Vitâ *Homeri*, §. 18.

5. Οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημὶ) D. *Basil.* ὡσὲ τὰς νίκας, Οὐ τοίνυν ἐπαινεώμεθα τὰς ποιητάς, — ὡς ὅτι τερπούσῃ τὶ πληθύσῃ καὶ ἀδαῖς ἀνειμέναις τῷ εὐδαιμονίαν ὀρίζονται.

6. Ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ) *Eratosthenes* apud *Athenæum*, pro καθὲ δῆμον ἅπαντα, legendum voluit, κακότητος ἀπούσης, quam Emendationem rectè rejicit *Athenæus*, & *Casaubonus* ad *Athen.* l. 1. c. xiv. Vid. *Duport.* Gnomolog. in locum.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 7. Ἔνιοι, ἀκουάζονται)) In *Aldinâ* desunt.

VARIÆ LECTIONES.

V. 5. Αὐδὴν) γρ. αὐδῇ, *Strabo*, fol. 959.

6. Ἔχῃ) γρ. ἴσχῃ, *H. Steph.* *Ibid.* Κατὰ δῆμον ἅπαντα) γρ. κακότητος ἀπούσης, vid. N. in *Textum.*

7. Ἀκουάζωνται)) γρ. ἀκουάζονται, *H. Steph.*

Ἡμεῖς

Ἥμθυοι ἑξείης· ὧδε δ' ἢ πλήθωσι τράπεζαι
Σίτου τε κρειῶν· μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων
Οἰνοχόος φορέησι καὶ ἐγχείη δεπάεσσιν·
Τῶτο τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἴδεται εἶναι.
Σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπέτρεπε γοάασθαι
Εἴρεσθ', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος γοάχιζω.
Τί πρῶτον, τί δ' ἔπειτα, τί δ' ὑστάτιον καταλέξω;
Κήδε' ἐπεί μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ οὐρανίωνες.
Νῦν δ' ὄνομα πρῶτον μυθήσομαι, ὄφρα καὶ ὑμεῖς
Εἴδῆτ'· ἐγὼ δ' ἂν ἔπειτα, φυγὼν αἶσιμον ἦμαρ,
Ὑμῖν ξεῖνος ἔω, καὶ ἀπόπροθι δώματα ναίων·
Εἰμὶ δ' Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισιν
Ἀνθρώποισι μέλω, καί μευ κλέος οὐρανὸν ἵκει.
Ναιετάω δ' Ἰθάκην εὐδείελον· ἐν δ' ὄρος αὐτῇ
Νήριτον, εἰνοσίφυλλον, ἀειπρεπές· ἀμφὶ δὲ νῆσοι
Πολλαὶ ναιετάουσι μάλα σχεδὸν ἀλλήλῃσι,
Δουλίχιόν τε, Σάμη τε, καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος·
Αὐτὴ δὴ χθαμαλὴ παντυπερτάτη εἰν ἁλὶ κεῖται
Πρὸς ζόφον· αἱ δέ τ' ἄνυθεν πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε,
Τρηχεῖ', ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὔπη ἔγωγε

" Sedentes ordine; juxta itidem impleantur menſæ
" Pane & carnibus; vinumque ex cratere hauriens
" Pincerna adferat & infundat poculis:
" Hoc quiddam mihi pulcherrimum in mente videtur eſſe.
" Tibi verò animus meos dolores cupit lacrymoſos
" Inquirere; ut adhuc magis lugens ingemiſcam.
" Quid primùm, quid deinde, quid ultimùm narrabo?
" Dolores quandoquidem mihi plures dederunt Dii cœleſtes.
" Nunc verò nomen primùm dicam; ut & vos
" Sciatis; egoque, poſtquam effugi ſævum fatum,
" Vobis hoſpes ſim, etiam longè domum habitans:
" Sum Ulyſſes Laërtiades, qui omnibus dolis
" Hominibus curæ ſum, & mea gloria cœlum attigit:
" Habito autem Ithacam clariſſimam: in ipſa verò mons eſt
" Neritus, multis arboribus clarus: circumque inſulæ
" Plures inhabitantur valde prope invicem,
" Dulichiumque, Sameque, & nemoroſa Zacynthus:
" Ipſa autem terræ-continenti-finitima ſupereminens in mari jacet
" Ad Occaſum, illæ verò ſeorſum ad auroram ſolemque
" Aſpera, ſed bona juvenum altrix. Nihil ego

ΣΧΟΛΙΑ.

8. Πλήθωσι.] Πεπλήρωνται.
9. Ἀφύσσων.] *Ἀρυόμενος, ἀντλῶν.
10. Ἐγχείη.] Ἐγχέῃ.
11. Εἴδεται.] Φαίνεται, δοκεῖ.
12. Ἐπετρέπετο.] Προσῆμείπη.
14. Ὑστάτιον.] Ἔσχατον.
20. Μέλω.] Ἐν ἐπιμελείᾳ εἰμί.
21. Ναιετάω.] Οἰκῶ. Εὐδείελον.] Πρὸς δύσιν τῶν ἄλλων κειμένων. *Εὐδείελον.] Ἤτοι ἐπιφανῆ, εὖ πρὸς τὸν δείλην κειμένην· εἰ δὲ σημαίνῃ τὸν ἄκρατον, δαστύει· ἀνάγκη· ἔλη γάρ ἐστιν ἡ δὲ ἠλὶς αὐγὴ, ὅθεν καὶ

NOTÆ.

25. Αὐτὴ δὴ χθαμαλὴ παντυπερτάτη) *Strabo*, fol. 454. Καὶ τοῦτο δὴ δοκεῖ ὑπεναντιότητά τινα δηλοῦν· χθαμαλὴ μὲν ἦν, ἡ ταπεινὴ καὶ χαμαλή· παντυπερτάτη δὲ, ἡ ὑψηλὴ, κλ. Ἐξηγοῦνται δὲ οἱ κακῶς, ὅτι ἡ χθαμαλὴ δέχον-

NOTÆ IN SCHOLIA.

9. *Ἀρυόμενος) Ità pro ἀρύμενος.
21. *Εὐδείελον &c. ad finem, ex *Aleyſii* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

9. Δ' ἐκ κρητῆρος) γρ. ἢ κρητῆρος, *Max. Tyr.* §. 37.
10. Φορέησιν) γρ. προχέωσιν, *Max. Tyr.* ibid. at ſequens vox ἐγχείη refutat hanc *Lectionem*.
19. Εἶμι') γρ. εἰμί, pro εἰμί.
21. Εὐδείελον) γρ. ἰπαπήλαθεν, *Xylander* in *Strabon.*

τὸ εἰληθρεῦν, τὸ ἡλίῳ χρῆσθαι.
22. Νήριθεν.] Ὄρος Ἰθάκης. Εἰνοσίφυλλον.] Κινησίφυλλον. Ἔνοσις γὰρ, ἡ κίνησις.
24. Δουλίχιον.] Μία τῶν Ἐχινάδων. Ὑλήεσσα.] Ὑλώδης, σύμφυτος.
25. Χθαμαλή.] Ταπεινὴ, κοίλη τὴν θέσιν· πῶς δὲ παντυπερτάτη; ἢ τῇ δόξῃ, ἢ αὐτὴ τῶν ἄλλων, ὡς πρὸς δύσιν. Παντυπερτάτη.] Ὑπεραίρω κειμένη.
26. Ζόφον.] Νῦν, δύσιν. Ἠῶ.] Νῦν, τὴν ἀνατολήν.
27. Κουροτρόφος.] Νεωτέρων τροφός.

ΤΑ. ταπεινὴν οὐ παῦλαν, ἀλλὰ πρόχωρον τῇ ἠπείρῳ, ἐχυρώτατα ὅσων αὐτῆς· ὅτε παντυπερτάτην, ὑψηλοτάτην, ἀλλὰ παντυπερτάτην πρὸς ζόφον· οἷον ὑπὲρ πάσας ἐχάτην, πέραμμένην πρὸς ἀρκτον, κλ.

25. Χθαμαλὴ) Ad hujus *Scholii* explicationem facit locus *Strabonis*, quem vid. Not. in *Textum*.

C T I O N E S.

fol. 696 malè, ut ex *Homero*, *Odyſſ.* δ'. v. 605.
22. Νήριθεν) γρ. Νήρικον, ut ω'. v. 376. Vid. *Euſtath.* in illud *Dionyſ.* Περιηγ. v. 495. Τῷδ' ἔπι Νηρικίης Ἰθάκης ὄδος ἐσήρικε.

Ἧς γαίης δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι.
Ἦ μήν μ' αὐτόθ' ἔρυκε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι·
Ὡς δ' αὔτως Κίρκη κατερήτυεν ἐν μεγάροισιν
Αἰαίη, δολόεσσα, λιλαιομένη πόσιν εἶναι·
Ἀλλ' ἐμὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον.
Ὡς γὰρ γλύκιον ἧς πατρίδος γαῖάν τε τοκήων
Γίνεσθ', εἴ περ καί τις ἀπόπροθι πίονα οἶκον
Γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ ναίῃ ἀπάνευθε τοκήων.
Εἰ δ' ἄγε τοι καὶ νόστον ἐμὸν πολυκηδέ' ὀίσπω,
Ὄν μοι Ζεὺς ἐφέηκεν ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντι.
Ἰλιόθεν μὲ φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασσεν,
Ἰσμάρῳ· ἐνθάδ' ἐγὼ πόλιν ἔπραθον, ὤλεσα δ' αὐτούς.
Ἐκ πόλιος δ' ἀλόχους τε καὶ κτήματα πολλὰ λαβόντες
Δασσάμεθ', ὡς μήτις μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης·
Ἔνθ' ἦτοι μὴν ἐγὼ διερὸν πόδα φευγέμεν ἡμέας
Ἠνώγεα· τοὶ δ' ἦ μέγα νήπιοι οὐκ ἐπίθοντο.
Ἐνθάδε πολλὸν μὲν μέθυ πίνετο, πολλὰ δὲ μῆλα
Ἔσφαζον πωλέας τε, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς.

" Suâ *cujusque* terrâ possum dulcius aliud videre.
" Certe quidem me illic detinuit Calypso, diva dearum,
" In specubus cavis, cupida maritum esse:
" Consimiliter Circe detinuit domi suæ
" Ææa, dolosa, cupiens maritum esse:
" Sed meum nunquam animum intra præcordia persuaserunt.
" Adeò nihil dulcius suâ patriâ neque parentibus
" Est, etiamsi & quis longè procul divitem domum
" Terrâ in alienâ habitet seorsum à parentibus.
" Agè verò tibi & reditum meum lacrymosum dicam,
" Quem mihi Jupiter immisit à Trojâ profecto.
" Ab Ilio me ferens ventus Ciconibus appulit
" Ad Ismarum; ibi ego urbem depopulatus sum, occidique ipsos *incolas*.
" Ex urbe verò uxoribus & bonis multis acceptis
" *Ea* divisimus, ut non aliquis mihi privatus abierit suâ parte:
" Tum verò quidem ego celeri pede fugere nos
" Jussi: hi verò valdè stulti non parebant.
" Hic multum quidem vini bibitum est, multas item oves
" Mactabant ad littus, & flexipedes nigros boves.

ΣΧΟΛΙΑ.

31. Καπερήτυεν.] Κατεῖχεν.

32. Αἰαίῃ.] Ἐξ Αἰαίας νήσου τῆς Τυῤῥηνίας, ἣ Κολχικῆς. Αἶα γάρ, ἡ πόλις τῆς Κολχίδος. * Νῦν δὲ Αἰαίη ἐστὶν ἡ τῆς Κίρκης νῆσος, ἡ πλησίον ἔδη οὖσα, ἀπὸ τῶν στεναγμάτων τῶν ἐν αὐτῇ, παρὰ τὸ αἰ, αἰ ῥηματικὸν ἐπιφώνημα. Λιλαιομένη.] Ἐπιθυμοῦσα.

34. Γλύκιον] Γλυκύτερον, ἡδύτερον.

36. Ἀλλοδαπῇ.] Ἀλλοφύλῳ, ξένῃ. Ναίῃ.] Οἰκεῖ.

37. Πολυκηδέα.] Πολλῶν κακῶν πλήρη. Ἐνίσπω.] Ἐρῶ, λέξω.

38. Ἐφέηκε.] Ἐπέπεμψε. Ἰόντι.] Ἐπανιόντι.

40. Ἰσμάρῳ.] Ἴσμαρος πόλις τῆς Κικονίας, ἥτις νῦν * Μαρώνεια λέγεται. Πόλιν ἔπραθον.] Ἐπεὶ οἱ Κίκονες τῷ Πελάσγῳ συνεμάχησαν, Κικόνων ἡγήτορα Μίντην.

42. Δασσάμεθα.] Ἐμερισάμεθα. Ἀπεμβόμενος.] Σπερισκόμενος. Κίοι.] Ἀπέλθοι. Ἴσης.] Ἰσότης.

43. Διερὸν ποδί.] Μεταφορικῶς, τῇ ταχεῖ· οἱ δὲ διερὸν, τῷ ὀξεῖ, ἢ ταχεῖ· οἱ δὲ, τῷ ζῶντι, ἀπὸ ξηροῦ οἱ λοιμώδεις. ἢ ἀπὸ ἱερέως, * διερὸς βεβρῶς, φησίν· οἱ δὲ, τῇ κούφῃ· οἱ δὲ, τῷ διερῷ ὡς τῷ θαλάσσης, παρὰ ξηραινομένην τὴν ὡς τῷ βαίτης ὑγρασίαν· λέγει δὲ τὰ ἰδρῶτα.

44. Ἠνώγεα.] Ἐκέλευον.

* Odyss. ζ. v. 201.

NOTÆ IN SCHOLIA.

32. Αἰαίῃ) In hoc *Scholio*, pro * Αἰαίας, lego, * Αἶα γὰρ ἡ πόλις τῆς Κολχίδος, ex *Stephano*, περὶ πόλεων & *Eustath.* fol. 333. lin. 36. ut ostendo in Not. ad *Scholia*, *Iliad.* β'. v. 856. * Νῦν δὲ Αἰαίη κλ. ex *Aloysii* MS.

40. Ἰσμάρῳ) * Μαρώνεια scribo, pro * Μαραθών. Ità *Eustath.* fol. 335. lin. 19. Ἡ δὲ ῥηθεῖσα Ἴσμαρος, ἡ, καὶ Ἰσμάρα ὕστερον, Κικόνων φασὶ πόλις, ἐγγὺς Μαρωνείας. *Steph.* περὶ πόλεων, v. Ἴσμαρος, & Μαρώνεια. Nomen post habuit à *Marone*, *Evanthis* filio, qui erat *Bacchi*, vid. infrà, *Br. Schol.* ad v. 197. Vid. *Suidam*, v. Ἰσμαρικὸς οἶνος.

VARIÆ LECTIONES.

34. Γλυκίον ἧς πατρίδος) γρ. γλυκίον γ' ἧς πατρίδος, & γλυκίον γῆς πατρίδος, *Anthol.* fol. 88.

36. Ναίῃ) γρ. ναίῃ. *Eustath.* fol. 333. lin. 44. nec vidit *H. Steph.*

40. Ἐγὼ) γρ. ἰγὼν, at non benè, ante *Consonam.*

Τόφρα

Τόφρα δ' ἄρ' οἰχόμενοι Κίκονες Κικόνεσι γεγώνευν,
Οἵ σφισι γείτονες ἦσαν ἅμα πλέονες ἠδ' ἀρείους,
Ἠπειρον ναίοντες, ὀπιζόμενοι μὲν ἀφ' ἵππων
Ἀνδράσι μάρνασθαι, ἠδ' ὅθι χρὴ πεζὸν ἐόντα.
Ἦλθον ἔπειθ', ὅσα φύλλα, καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρῃ,
Ἠέριοι· τότε δή ῥα κακὴ Διὸς αἶσα παρέστη
Ἡμῖν αἰνομόροισιν, ἵν' ἄλγεα πολλὰ πάθωμεν.
Στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ὥδε νηυσὶ θοῇσι·
Βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν.
Ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
Τόφρα δ' ἀλεξόμενοι μένομεν πλέονάς περ ἐόντας·
Ἦμος δ' ἠέλιος μετενείσετο βουλυτόνδε,
Καὶ τότε δὴ Κίκονες κλῖναν δαμάσαντες Ἀχαιῶν.
Ἓξ δ' ἀφ' ἑκάστης νηὸς εὐκνήμιδες ἑταῖροι
Ὤλοντ'· οἱ δ' ἄλλοι φύγομεν θάνατόν τε, μόρον τε.
Ἔνθεν ἓ πρυτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,
Ἄσμενοι ὐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.
Οὐδ' ἄρα μοὶ πρυτέρω νῆες κίον ἀμφιέλισσαι,

"Interea verò digressi Ciconibus acclamabant,
"Qui ipsis vicini erant simul plures & meliores,
"Continentem habitantes, docti quidem ab equis
"Hominibus pugnare, & cum opus esset peditem pugnare.
"Venerunt continuò, quot folia & flores sunt vere,
"Matutini: tunc sanè malum Jovis fatum affuit
"Nobis infelicibus; ut dolores multos pateremur.
"Sistentes etenim gradum pugnabant pugnâ ad naves veloces;
"Feriebantque invicem æreis hastis.
"Quamdiù quidem mane erat & augebatur sacra dies,
"Tam diù defendentes sustinebamus, plures licet essent:
"Quandò verò sol ibat ad vesperam,
"Et tum jam Cicones invaluerunt domando Græcos.
"Sex igitur à singulis navibus benè ocreati socii
"Perierunt: alii effugerunt mortemque, fatumque:
"Illinc verò ulteriùs navigavimus tristes corde,
"Læti ex morte *evitatâ*, charis amissis sociis.
"Neque certè mihi ulteriùs naves procedebant utrinque agitatæ,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

47. Ὀιχόμενοι.] Ἀπελθόντες. Γειτώνεων.] Ἐκάλουν, ἐβόων.

49. Ναίοντες.] Οἰκοῦντες.

51. Ὤρῃ.] Τῇ δὲ ἔαρος καιρῷ.

52. Ἠέριοι.] Ὀρθινοί.

53. Αἰνομόροισι.] Κακομόροις.

57. Ἀλεξόμενοι.] Ἀμυνόμενοι, ἢ σακλίνοντες.

58. Βάλλον.] Τὸν καιρὸν, ἐν ᾧ βόες ἀπολύονται τοῦ ἔργου.

59. Κλῖναν.] Ἐξέκλιναν, ἔτρεψαν. Δαμάσαντες.] Ἀνελόντες.

61. Ὤλοντο.] Ἀπώλοντο.

62. Πρυτέρω.] Εἰς τὸ μπροσθεν. Ἀκαχήμενοι.] Λυπούμενοι.

63. Ἄσμενοι.] Εὐχαῖοι. Ὀλέσαντες.] Ἀπολέσαντες.

N O T Æ.

58. Μετενίσετο) *Eustath.* fol. 335. lin. 47. Τὸ δὲ μετενείσετο, ἀντὶ τοῦ ἐπορεύθη, μετῆλθε, διὰ διφθόγγου γράφουσιν οἱ Παλαιοί· ὡς ἀπὸ τοῦ νέω, νείω, νείσω· ὥστε νείω, νείσω· καὶ χείω, χείσω, τὸ χωρῶ· ἐξ οὗ καὶ χειά· ὡς τὸ, Οὐδὲς δ' ἀμφοτέρῃς ὅδι χείσεται, ὅ ἐστι, χωρήσει· οἱ δὲ ὕστερον, ἐν τῷ ι' γράφουσιν, ὡς ἀπὸ τοῦ νᾶω, νίσω, μὴ τὸ δύο σ'. ὡς γὰρ ἤθελον αὐτοὶ, οὐχ ἑπόμενοι τοῖς Παλαιοῖς.

60. Ἓξ δ' ἀφ' ἑκάστης νηὸς) Paulò infrà apparebit, *Ulyssis* Naves Duodecim fuisse, v. 159. Νῆες μέν μοι ἔσαν δυώδεκα. Periêre itaque omninò 72 Socii in hâc ad *Ismarum* pugnâ. Neque se cruciet Lector, neque Poetam incuset, quod Navium numerum hìc non ponat; ut sociorum occisorum Numerus apertiùs innotescat. Sciendum enim, illum in *Navium Catalogo* poni; ut *Il.* β'. v. 636. Τῶν αὖ Ὀδυσσεὺς ἦρχε— τῷδ' ἅμα νῆες ἕποντο δυώδεκα. Ille autem locus omnino debet hunc præcedere. Huc refer illud *Senecæ*, De Vitæ brevitate, c. XII. *Gracorum* iste morbus fuit, Quærere, quem numerum Remigum *Ulysses* habuisset; priorne scripta esset *Ilias*, an *Odyssea*? Præterea, an ejusdem esset Auctoris. *Eustath.* fol. 334. lin. 50. Ἐνταῦθα δ' ἐπφύεται Ζωίλου ὁ Ὁμηρομάστιξ, λέγων, Ἀπιθάνως ἴσως ἀφ' ἑκάστης ἀπλοΐας νηὸς, καθάπερ ἐξ ἐπιτάγματος· οἱ δὲ λύοντες, Ἀνεπλήγυσιν αὐτοῦ πιθανῶς οὐ δὲ ἀπεπλίσμασιν, ὡς ἐλλογηθέντων τῶν ἀπολωλότων ταῖς ὅλαις ναυσὶ καὶ ἀπὸ δὲ πεζῇ ἀριθμῷ ἐπιλειπόντων μιᾷ ἑκάστῃ ἀνὰ ἓξ ἀνδρῶν.

Variæ Lectiones.

51. Ὤρῃ) γρ. ἔαρος, *Eustath.* fol. 334. lin. 42. & *H. Steph.*

57. Ἀλεξάμενοι) γρ. ἀλεξόμενοι, *Br. Schol.*

58. Μετενίσετο) γρ. μετενίσατο, vid. Not. in *Textum.*

Πεύ

Πρὶν πινα τῶν δειλῶν ἑτάρων τρὶς ἕκαστον αὖσαι,
Οἳ θάνον ἐν πεδίῳ Κικόνων ὕπο δηϊωθέντες.
Νηυσὶ δ' ἐπῶρσ' ἄνεμον βορέην νεφεληγερέτα Ζεὺς
Λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δ' νεφέεσι κάλυψε
Γαῖαν ὁμοῦ τε πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
Αἱ μὲν ἔπειτ' ἐφέροντ' ὀπακάρσιαι, ἱστία δὲ σφιν
Τειχθά τε καὶ τετραχθὰ διέχισεν ἀνέμοιο.
Καὶ τὰ μὲν ἐς νῆας κάθεμεν δείσαντες ὄλεθρον,
Αὐτὰς δ' εὐκελέως προερύσαμεν ἠπειρόνδε.
Ἔνθα δύω νύκτας, δύο τ' ἤματα συνεχὲς αἰεὶ
Κείμεθ', ὁμοῦ καμάτῳ τε, καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες·
Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' ἠώς,
Ἱστοὺς στησάμενοι, ἀνά θ' ἱστία λευκὰ ἐρύσαντες
Ἥμεθα· τὰς δ' ἄνεμός τε, κυβερνῆταί τ' ἴθυνον.
Καί νύ κεν ἀσκηθὴς ἰκόμην ἐς πατρίδα γαῖαν,

" Priusquam horum miserorum sociorum ter unumquemque vocâssem,
" Qui perierunt in campo à Ciconibus trucidati.
" Navibus autem immisit ventum Boream nubicogus Jupiter
" Cum procellâ ingenti, nubibus verò cooperuit
" Terram simul & pontum, ruitque è cœlo nox.
" Hæ quidem deinde ferebantur obliquæ; at vela ipsis
" In tres quatuorque partes discidit vis venti.
" Et hæc quidem ad naves recondimus timentes interitum:
" Ipsas verò magnâ festinatione subduximus ad continentem.
" Hic duas noctes & duos dies continenter semper
" Jacebamus, simulque labore & doloribus animum macerantes:
" Sed quando jam tertium diem pulchricoma perfecit aurora,
" Malis erectis, velisque albis explicatis
" Sedimus: illas ventusque gubernatoresque dirigebant.
" Et illæsus fortassis pervenissem in patriam terram,

ΣΧΟΛΙΑ.

65. Τρὶς ἕκαστον αὖσαι.] Ἀρχαῖον ἔθος τῶν ἐπὶ ξένης ἀπολυμένων τὰς ψυχὰς ἀναγκαλεῖν τρίτον τοὺς φιλτάτους, * ἐπὰν ἀπίωσιν οἴκαδε· ἢ ἵνα ᾖ * εἴ τις ἐπ ἀπολίποιτο ἐν τῷ πεδίῳ, προσέλθοι.

66. Δηϊωθέντες.] Ἀναιρεθέντες.

68. Λαίλαπι.] Τῷ μετ' ἀνέμων ὄμβρῳ.

70. Ἐπικάρσιαι.] Πλάγιαι.

71. Ἰς ἀνέμοιο.] Ἀνεμου.

72. Κάθημεν.] Κατεθήκαμεν.

73. Ἐστυμένως.] Προθύμως. Προερύσαμεν.] Προκαθειλκύσαμεν.

74. Ἤματα.] Ἡμέρας. Συνεχές.] Συνεχῶς.

75. Θυμὸν ἔδοντες.] Τῷ ψυχῷ ἐσθίοντες, ἀντὶ τοῦ καταθλιβόμενοι.

76. Τέλεσε.] Ἐπλείωσεν, ἐπλήρωσεν.

77. Ἐρύσαντες.] Ἀνελκύσαντες.

78. Ἥμεθα.] Ἐκαθήμεθα. Ἴθυνον.] Ἐπ' εὐθείας ἔφερον.

79. Ἀσκηθής.] Ὑγιὴς ἐξ ἐπιμελείας.

NOTÆ.

65. Τρὶς ἕκαστον αὖσαι) Vid. *Joh. Meursii* Spicilegium ad *Theocrit.* Idyll. 13. v. 58. Τρὶς μὲ Ὕλαν αὔσειν. *Joh. Tzetzes*, Chiliad. v. §. 14. Περὶ ἔθους παλαιοῦ, Τῷ καλεῖν ἐξονομακλήδην τρισσῶς τὸν ἐπὶ ξένης θνήσκοντα τοὺς ἔτι φιλίους, κλ. Vid. *Eustath.* fol. 335. lin. 4. Ἦν δ' ἄρα, ὅτε τὸν ἐπὶ ξένης ἀπολλυμένων ψυχὰς, κλ. Huc refer Notas in locum ad *Ogilbei Homer.* fol. 115.

66. Δηϊωθέντες) Ità quidem scribendum incontractim, verùm legendum, quasi δηωθέντες scriberetur.

72. Κάθημεν) Pro κατέθημεν, ut κατθημένη *Hesiodo*, & κάτθετο & κάτθεσαν *Homero*. In *Scansione* tamen hic ἀπολύτως legendum, quasi κάθημεν scriberetur; certè τὸ α', ante τ' & θ', omnino corripiendum. In Hymno *Apollinis*, v. 487. κάθητον, & v. 503. κάθησαν, pro κάτθετο & κάτθεσαν, scribuntur; quidni & hic?

73. Προερύσαμεν) *Aristarchus* hoc in loco προερέσσομεν legit, probabiliter, ut *Eustath.* fol. 336. lin. 20. quare inter *Varias Lectiones* saltem pono; quanquam *Henr. Stephan.* nec hoc vidit. Quin eadem Vox occurrit, *Odyss. ν'.* v. 279. Σπεύδῃ δ' εἰς λιμένα προερέσσομεν. Et sanè προερέω propriè dicitur, quando Navem ex Portu in altum protrahunt, προερέσσω, quandò ex Alto in Portum remigando reducunt.

74. Συνεχὲς) *Eustath.* fol. 336. lin. 22. Καὶ ὅρα ἐν τούτοις τὸ σωιεχὲς ὑπτεῖνον τῷ καπάρχουσαν προθήσιν ἀσυνήθως· διὸ καὶ ἐτόλμησάν τινες, ὥσπερ ἐπὶ δυσέπαφον, ἔτσι ἐν ὑπτιῷδε ἁπλῶσαι τὸ ἀμφίβολον, ἀφ' δακτύλου. Vid. quæ Nos ad *Iliad. μ'.* v. 26.

NOTÆ IN SCHOLIA.

65. Τρὶς ἕκαστον) In hoc *Scholio*, pro ἐπ' ἂν ἐπίωσιν, lego * ἐπὰν ἀπίωσιν & voces * εἴ τις addo.

VARIÆ LECTIONES.

72. Κάθημεν) γρ. κάτθημεν, vid. Not. in *Textum*.

73. Προερύσαμεν) γρ. προερέσσομεν, vid. Not. in *Textum*.

74. Συνεχὲς) γρ. σωιεχὲς, vid. Not. in *Textum*.

Ἀλλὰ

Ἀλλά με κῦμα, ῥόος τε, περιγάμπτουσα Μάλεαν,
Καὶ βορέης ἀπέωσε, παρέπλαγξεν δ' Κυθήρων.
Ἔνθεν δ' ἐννῆμαρ φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισι
Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντ'· αὐτὰρ δεκάτῃ ἐπέβημεν
Γαίης Λωτοφάγων, οἵτ' ἄνθινον εἶδαρ ἔδουσιν.
Ἐνθάδ' ἐπ' ἠπείρου βῆμεν, καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ,
Αἶψα δ' ἄρ' δεῖπνον ἕλοντο θοῇς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τ' ἐπασσάμεθ', ἠδὲ ποτῆτος,
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάρους προΐην πεύθεσθαι ἰόντας,
Ἄνδρε δύω κείνας, τρίτατον κήρυχ' ἅμ' ὀπάσσας,
Οἵτινες ἀνέρες εἶεν ὀπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες.
Οἵδ' αἶψ' οἰχόμενοι μίγεν ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν.
Οὐδ' ἄρα Λωτοφάγοι μήδοντ' ἑτάροισιν ὄλεθρον
Ἡμετέροις, ἀλλά σφι δόσαν λωτοῖο πάσασθαι.
Τῶν δ' ὅστις λωτοῖο φάγοι μελιηδέα καρπόν,
Οὐκ ἔτ' ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἤθελεν, οὐδὲ νέεσθαι.
Ἀλλ' αὐτοῦ βούλοντο μετ' ἀνδράσι Λωτοφάγοισι
Λωτὸν ἐρεπτόμενοι μενέμεν, νόστου τε λαθέσθαι.
Τοὺς μὲν ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄγον κλαίοντας ἀνάγκῃ,
Νηυσὶ δ' ἔνι γλαφυρῇσιν ὑπὸ ζυγὰ δῆσα ἑρύσσας.
Αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους

" Sed me unda, æstusque, circumflectentem Maleam,
" Et boreas abjecit, & excidere fecit Cytheris.
" Hinc novem diebus ferebar adversis ventis
" Pontum per piscosum: cæterum decimo die conscendimus
" Terram Lotophagorum, qui floridum cibum edunt.
" Hic littus conscendimus, & hausimus aquam;
" Statimque prandium ceperunt celeres apud naves socii.
" Porro postquam cibum comedimus, & potum,
" Certè tum ego socios præmittebam, ut eundo percontarentur,
" Viris duobus selectis, tertium præconem simul adjungens,
" Quinam viri essent in terrâ cibum sumentes.
" Hi statim digressi venerunt ad viros Lotophagos.
" Neque sane Lotophagi parabant sociis mali quippiam
" Nostris, sed ipsis præbuerunt lotum gustare.
" Horum quicunque loti comedisset dulcissimum fructum,
" Non jam renunciare rursum voluit, neque redire:
" Sed illic volebant cum viris Lotophagis
" Lotum edendo manere, reditûsque obliviscì.
" Hos quidem ego ad naves ducens flentes necessitatè,
" Navibus in cavis sub transtra ligavi attractos.
" Cæterùm alios jussi percharos socios

ΣΧΟΛΙΑ.

80. Ῥόος.] Ῥῶς, ῥεῖθρον. Περιγάμπτουσα.] Περικάμπτουσα. Μάλεαν.] Ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς· λίαν ἐπικίνδυνον· ὅθεν ἡ παροιμία, Μαλέαν ἢ κάμψας, ἐπιλάθου τῶν οἴκαδε.

81. Ἀπέωσεν.] Ἀπωθήσατο. Παρέπλαγξεν.] Ἀπεπλάνησεν. Κυθήρων.] Κύθηρα, νῆσος τῆς Λακωνικῆς.

82. Ὀλοοῖς.] Ὀλεθρίοις.

84. Ἄνθινον εἶδαρ.] Τὸν λωτὸν, ἢ τροφὴν ἐξ ἀνθέων.

85. Βῆμεν.] Ἔβημεν, ἐξήλθομεν. Ἀφυσσάμεθα.] Ἠντλήσαμεν.

87. Ἐπασσάμεθα.] Ἐγευσάμεθα, * ἠθίομεν. Ποτῆτος.] Ποτοῦ.

88. Περίπεμπον. Πεύθεσθαι.] Πυθέσθαι, μαθεῖν.

89. Τρίτατον κήρυκα.] Ἵνα μὴ ἐπιχειρήσωσι ὅσοι, ἀφ' ἑνὸς κήρυκος. Ὀπάσσας.] Παραχώσας.

90. Εἶεν.] Ὑπάρχοιεν.

91. Οἰχόμενοι.] Πορευόμενοι. Μίγεν.] Ἐμίχθησαν.

92. Μήδοντο.] Ἐβουλεύοντο.

97. Ἐρεπτόμενοι.] Ἐσθίοντες.

99. Ὑπὸ ζυγά.] Ὑπὸ τὰς καθέδρας. Ἑρύσσας.] Ἑλκύσας.

NOTÆ.

88. Περίπεμπον) De hâc voce, vid. suprà, ad ε'. v. 478. & infrà, ad κ'. v. 100.

93. Λωτοῖο πάσασθαι) De *Loto* multa *Eustath.* fol. 337. lin. 17. Vid. & *Br. Schol.* ad δ'. v. 603. & *Athenæ.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

80. * Λίαν ἐπικίνδυνον) Hæc addo, ex Vett. Notis.

87. *Ἠθίομεν) Hanc vocem addo; quòd sola illa hoc in loco sit exegetica. *Hesych.* Πάσασθαι) ἐσθίειν. Infrà, v. 93. λωτοῖο πάσασθαι, mox, v. 94. καρπὸν λωτοῖο φάγοι, & v. 102. λωτοῖο φαγών.

VARIÆ LECTIONES.

88. Περίπεμπον) γρ. περιέπειν, vid. Not. ad *Textum.*

Σπερχομένους νηῶν ἐπιβαινέμεν ὠκειάων,
Μή πώ τις λωτοῖο φαγὼν, νόστοιο λάθηται.
Οἳ δ' αἶψ' εἰσέβαινον, ἁλὸς δ' ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
Ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς·
Ἔνθεν ἦ περτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ.
Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ὑπερφιάλων, ἀθεμίστων,
Ἱκόμεθ', οἵ ῥα θεοῖσι πεποιθότες ἀθανάτοισιν,
Οὔτε φυτεύουσιν χερσὶν φυτὸν, οὔτ' ἀρόωσιν·
Ἀλλὰ τά γ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται,
Πυροὶ καὶ κριθαὶ, ἠδ' ἄμπελοι, αἵτε φέρουσιν
Οἶνον ἐριστάφυλον, καί σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει.
Τοῖσιν δ' οὔτ' ἀγοραὶ βουληφόροι, οὔτε θέμιστες·
Ἀλλ' οἵγ' ὑψηλῶν ὀρέων ναίουσι κάρηνα
Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι· θεμιστεύει δ' ἕκαστος
Παίδων ἠδ' ἀλόχων· οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσι.
Νῆσος ἔπειτα λάχεια παρὲξ λιμένος τεθήπται

" Festinantes naves conscendere cæ-
" res,
" Nè fortassis quis lotum comederis
" reditûs obliviscereturs.
" Illi igitur statim ingressi sunt & per
" transtra sederunt:
" Ordine verò sedentes canum mare
" verberabant remis.
" Atque istinc ulteriùs navigavimus
" tristes corde.
" Cyclopum autem ad terram imma-
" nium, solitariorum,
" Venimus, qui sanè diis freti immor-
" talibus,
" Neque plantant manibus plantam,
" neque arant:
" Sed hæc inseminata & inarata omnia
" proveniunt,
" Triticum & hordeum, atque vites,
" quæ quidem ferunt
" Vinum, ex magnis uvis, & ipsis Jo-
" vis imber incrementum dat:
" Illis verò neque conciones consiliariæ
" sunt, neque jura;
" Sed ipsi cesserum montium inhabi-
" tant cacumina,
" In speluncis cavis; jus autem dat
" unusquisque
" Liberis atque uxoribus: neque se
" invicem curant.
" Insula deinde brevis è portu obten-
" ditur

ΣΧΟΛΙΑ.

106. Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν.] Δίκαιοι ἔτοι, πλὴν Πολυφήμου· ὅθεν τὸ βῆ ὑπερφιάλων, νῦν μειζόνων· τὸ δὲ ἀθεμίστων, μὴ ἐχόντων χρείαν νόμων, ἀφ' τὸ θεμιστεύειν ἕκαστον Παίδων ἠδ' ἀλόχων. πῶς δὲ ἠδίκουν τὰς Φαίακας καὶ ἐλύπων; ἀφ' τὸ ἀνόμοιον τῆ πολιτείας. * Ἀθεμίστων.] Ἀκοινωνήτων.

108. Ἀρόωσιν.] Ἀροτριῶσιν.

109. Ἀνήροτα.] Ἀναροτρίαστα.

111. Ἐριστάφυλον.] Ἐκ πλείω καρπῆ τῆ σταφυλῆς γινόμενον.

112. Βουληφόροι.] Εἰς ἃς αἱ βουλαὶ ἀναφέρονται, ἵνα ἐπιτελῶσιν. Θέμιστες.] Κοιναὶ νόμιμα.

113. Κάρηνα.] Ἀκρωρείας.

114. Θεμιστεύει.] Ἄρχει, δικάζει.

116. Λάχεια.] Εὔγεως, ἢ εὔσκαφος, λαχαίαις καὶ σκάπαις δωναμένη· οἰκονομικῶς δὲ εἰς πιότην γῆν κατηνέχθησαν, ἵνα μὴ ἀπίλωνται πάντες. Παρὲξ λιμένος.] Ἔξω δὲ λιμένος. Τεθήπται.] Ἐκπέπληκται, δίκαι.

NOTÆ.

108. Ἀρόωσιν) Hic *Grammatici* cæspitant, & *Eustath.* fol. 340. lin. 27. Τὸ δὲ ἀρόωσιν, ἔοικε δόκησις εἶναι συζυγίας τῆ ἀφειωμένων· ἦν δ' ἂν καθαρῶς τελίης, εἴπερ ἐγεγράφει ἀρόουσι, vix satis attentè; quandoquidem Poetæ *Tertiam* Conjugationem *Contractorum* nonnunquam, ut *Secundam* formant, & *Secundam* haud rarò, ut *Tertiam*. Quævis item Verba Contracta, cujuscumque Conjugationis, si ο' præferant τῆ—ῶσι, per όωσι Poetæ efferunt, Κομόω, pro κομάω, & proinde κομόωσι; nam à quolibet Verbo, in όω, faciunt όωσιν, ut hoc in loco ἀρόωσιν. Quam Lectionem, præter *Eustathium*, confirmat *Hesychius*, Ἀρόωσις) Ἀροτρίωσις. Corrige

NOTÆ IN SCHOLIA.

106. *Ἀθεμίστων) Hæc addo, ex *Aloysii* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

114. Παίδων ἠδ' ἀλόχων) χρ. παίδων ἠδ' ἀλόχῳ, *Aristot.* Moral. l. x. & alii, non malè; ut θεμιστεύῃ, &c. alias tamen, id. *Aristot.* ἀλόχων.

116. Νῆσος ἔπειτ' ἐλάχεια) χρ. νῆσος ἔπειτα λάχεια, vid. Not. in *Textum*.

Γαίης

Γαίης Κυκλώπων, ὕτε χερδὸν, ὑτ' ἀποτηλῦ,
Ὑλήεσσ'· σὺ δ' αἶγες ἀπειρέσιαι γεγάασιν
Ἄγριαι· ὑ μὺ γὺ πάτ☉ ἀνθρώπων ἀπερύκῃ·
Οὐδέ μιν εἰσοιχνῦσι κυνηγέῃ, οἵτε καθ' ὕλιν
Ἄλγεα πάσχυσιν, κορυφὰς ὀρέων ἐφέποντες.
Οὔτ' ἄρα ποίμνησιν καταΐσχεῃ, ὔτ' ἀρότοισιν,
Ἀλλ' ἦγ' ἄσπαρτ☉ καὶ ἀνήροτ☉ ἤματα πάντα,
Ἀνδρῶν χηρεύῃ, βόσκῃ δέ τε μηκάδας αἶγας.
Οὐ γὺ Κυκλώπεσσι νέες πάρα μιλτοπάρῃοι,
Οὐδ' ἄνδρες νηῶν ἔνι τέκτονες, οἵ κεκάμοιεν
Νῆας εὐσταλμυς, αἵ κεν τελέοιεν ἕκαστα,
Ἅτε ἔπ' ἀνθρώπων ἱκνεύμεναι· οἷά τε πολλὰ
Ἄνδρες ἐπ' ἀλλήλυς νηυσὶν περόωσι θάλασσαν,
Οἵ κέ σφιν καὶ νῆσον ἐϋκτιμένην ἐκάμοντο.
Οὐ μὺ γάρ τι κακὴ γε, φέροι δέ κεν ὥρια πάντα·
Ἔν μὺ γὺ λειμῶνες ἁλὸς πολιοῖο παρ' ὄχθας
Ὑδρηλοί, μαλακοί· μάλα κ' ἄφθιτοι ἄμπελοι εἶεν.

" Terræ Cyclopum, non propè, neque remota,
" Sylvosa: in eâ verò capræ infinitæ naſcuntur
" Sylveſtres; neque enim frequentatio hominum prohibet:
" Neque ipſam inveſtigant venatores, qui per ſylvam
" Dolores patiuntur, juga montium luſtrantes.
" Neque certè gregibus occupatur, neque arationibus,
" Sed ipſa inſeminata & inarata diebus omnibus
" Viris caret; paſcit verò balantes capras.
" Non enim Cyclopibus naves adſunt milto-pictæ,
" Neque viri præſtò navium fabri, qui conficiant
" Naves tranſtratas, quæ utique perficerent ſingula,
" Ad urbes hominum euntes; veluti crebrò
" Viri ad ſe invicem mare tranſmittunt navibus,
" Qui utique ipſis & inſulam bene-habitatam colerent.
" Nequaquam enim contemnenda; tulerit utique tempeſtiva omnia,
" Inſunt enim prata maris cani ad littus
" Irrigua, mollia; inprimis enim perennes vites eſſent.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

118. Ἀπειρέσιαι.] Ποικίλαι.

119. Πάτ☉.] Ἀναστροφή. Ἀπερύκῃ.] Ἀπείργῃ, κωλύῃ.

120. Εἰσοιχνεῦσιν.] Εἰσπορεύονται, εἰσέρχονται.

121. Ἐφέποντες.] Ἐπιζητοῦντες.

122. Καταΐσχεῃ.] Κατέχῃ. * Ἀρότοισιν.] Ἀροτριάσεσιν.

123. Ἀνήροτ☉.] Μὴ ἀροτριωμένη.

124. Χηρεύῃ.] * Σπανίζῃ, ἔρημός ἐστι. Μηκάδας.] Μηκωμένας, ἀπὸ τῆς φωνῆς. Μηκὴ γὺ λέγεται ἡ τῶν αἰγῶν φωνή· ἢ ἀπὸ τῦ ἐπὶ τὸ μῆκος κεῖσθαι, * ὅ ἐστι παρείσθαι.

125. Μιλτοπάρῃοι.] Μίλτῳ τὰς παρειὰς κεχρισμένοι, τυτέστι τὰς πρῴρας. Μίλτος ᾖ, πηλὸς ῥυσιώδης.

126. Ἔνι.] Ἔνεισιν. Κάμοιεν.] Κατασκευάσειεν.

127. Τελέοιεν.] Περάτοιεν, ὑπουργῆσαι.

128. Ἱκνεύμεναι.] Παραγινόμεναι.

130. Ἐκάμοντο.] Κατεργάσωνται, κατασκευάσωνται.

131. Ὥρια.] Τὰ ἀφ' ὡρῶν ἥκοντα καιρὸν ἐπιτήδεια· * τὰ καλὰ καιρὸν ὥρια.

133. Ὑδρηλοί.] Καλύγχροοι. Μαλακοί.] Ἁπαλοί. Ἄφθιτοι.] Ἄφθαρτοι.

N O T Æ.

ἰλάχεια, ἰλαχίσῃ. Auctor *Etymolog.* M. v. λαχαίνειν, adeundus, qui λάχεια vult legi, & πάρος, pro παρὲκ, ſcribit, per errorem. *Heſychius*, Ἐλάχεια, (ita lego pro ἰλαχία) μικρά· ἢ βαθύγειον, καὶ εὔγειον. Ubi ut ex priori interpretatione μικρὰ, *Lectionem* τῆ ἰλάχεια agnoſcit, ità ex poſteriori, λάχεια quoque. Quare Vetus error reputandus; licet rurſus occurrat, *viz.* κ'. v. 509. Ἔνθ' ἀκτή τε λάχεια, & *Apollin.* Hymn. v. 197. Τῆσι μὲ ὕτ' αἰχρὴ μεταμέλπῃ, ὕτε λάχεια. Ad priorem locum, *Scholia*, Λάχεια) ἰλαχίσῃ. Ex altero loco ſole clarius patet, ἰλάχεια legi oportere, αἰχρὴ enim & ἰλάχεια, τὰ μεγάλη καὶ εἴδος ἀγητὴ, opponitur, ubi λάχεια, à λαχαίνω, locum nullum habet. Vid. *Kuſteri Suidam*, v. Λάχεια.

126. Οἵ κε κάμοιεν) Vid. ad *Var. Lect.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

122. * Ἀρότοισιν) Ità pro ἀρότρωσιν, cum ἄροτος, ſit ἄρωσις, vel ἀροτρίασις. Hæc in *Schol.* v. 123. olim poſita, ad ſuum locum nunc reſtituo.

124. * Σπανίζῃ) *Aloyſ.* MS. legit σπανίζει) * quod additur in fine, ex eodem MSto.

131. * Τὰ καλὰ καιρὸν ὥρια, ex MS. *Aloyſ.*

VARIÆ LECTIONES.

126. Οἵ κε κάμοιεν) γρ. οἳ κεκάμοιεν, vid. in *Textum*, ad *Iliad.* η'. v. 5.

133. Μάλα κ') γρ. μαλ' ἂν, *Euſtath.* fol. 341. lin. 17.

Ἐν δ' ἄροσις λείη· μάλα κὲν βαθὺ λήϊον αἰὲν
Εἰς ὥρας ἀμόρειν· ἐπεὶ μάλα πῖαρ ὕπ' ὄδας.
Ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος, ἵν' ὐ χρεὼ πείσματός ἐστιν,
Οὔτ' εὐνὰς βαλέειν, οὔτε πρυμνήσι' ἀνάψαι,
Ἀλλ' ὀπικέλσαντας μεῖναι χρόνον, εἰσόκε ναυτέων
Θυμὸς ἐποτρύνῃ, ἢ ὄπιπνεύσωσιν ἀῆται.
Αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ,
Κρήνη ὑπὸ σπείους· περὶ δ' αἴγειροι πεφύασιν.
Ἔνθα κατεπλέομεν, καί τις θεὸς ἡγεμόνευε
Νύκτα δι' ὀρφναίην· οὐδὲ προϋφαίνετ' ἰδέσθαι.
Ἀὴρ γὰρ περὶ νηυσὶ βαθεῖ' ἦν, οὐδὲ σελήνη
Οὐρανόθεν προϋφαινε· κατείχετο γὰρ νεφέεσσιν.
Ἔνθ' οὔτις τιν' νῆσον ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν·
Οὔτ' ἂρ κύματα μακρὰ κυλινδόμενα προτὶ χέρσον
Εἰσίδομεν, πρὶν νῆας ἐϋσταμύους ὀπικέλσαι.
Κελσάσῃσι δ' νηυσὶ, καθείλομεν ἱστία πάντα·
Ἐκ δ' αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
Ἔνθα δ' ἀποβείξαντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Νῆσον θαυμάζοντες ἐδινεύμεθα κατ' αὐτήν.
Ὧρσαν δ' νύμφαι, κοῦραι Διὸς Αἰγιόχοιο,

"In eâ quidem aratio facilis; valdè altam messem semper
"Suo tempore metereut: quandoquidem valdè pingue solum subest.
"In eâ portus opportunus, ut non opus funibus sit,
"Neque anchoras ejicere, neque rudentes alligare,
"Sed qui appulerint manere aliquamdiu, usquedum nautarum
"Animus voluerit & aspirârint venti.
"Cæterùm ad initium portûs fluit limpida aqua,
"Fons sub specu: circumque alni nascuntur.
"Huc appulimus, atque aliquis deus dux viæ fuit
"Noctem per obscuram; non enim antea apparebat, ut videretur,
"Caligo enim circa naves densa erat, neque luna
"E cœlo lucebat; obscurata enim erat nubibus.
"Hinc nullus insulam vidit oculis;
"Neque sanè fluctus immensos provolutos ad littus
"Vidimus, antequam naves bene-tabulatas applicâssemus.
"Appulsis autem navibus collegimus vela omnia;
"Ipsi etiam egressi sumus in littus maris,
"Inibique dormientes expectavimus auroram divinam.
"Quando igitur manè-genita apparuit roseis-digitis aurora,
"Insulam admirantes, ambulavimus per eam,
"Excitârunt verò Nymphæ, filiæ Jovis Ægidam-habentis,

ΣΧΟΛΙΑ.

134. Ἄροσις.] Ἀρστείασις. Λείη.] Ὁμαλή. Λῖον.] Σιδήρεον πεδίον.
135. Ἀμόρειν.] Θερίζειν. Πῖαρ.] Λιπαρὸν, εὔγειον. Οὖδας.] Τὸ ἔδαφος.
136. Εὔορμος.] Εὐσταλὴς. Πείσματος.] Ἀπογείου χοινίδος, ᾗ πείθεται ἡ ναῦς.
137. Εὐνὰς.] Ἀγκύρας. Ἀνάψαι.] Περιδῆσαι.
138. Ἐπικέλσαντας.] Ἐποκείλαντας τῇ γῇ, ἐπιψαύσαντας.
139. Ἐποτρύνῃ.] Παροξύνῃ, παρορμᾷ. Ἀῆται.] Οἱ ἄνεμοι.
140. Κρατὸς λιμένος.] Τῆς ἀρχῆς τοῦ λιμένος.
141. Σπείους.] Ἄντρου.
142. Ἔνθα κατεπλέομεν.] Ἐνταῦθα κατήραμεν.
143. Προϋφαίνετο.] Προεφαίνετο.
144. Ἀὴρ.] Ἀχλὺς, ἀορασία. Βαθεῖα.] Σκοτεινή.
145. Προϋφαινε.] Ἔφαινε, ἔλαμπεν.
146. Ἔσιδέμεν.] Εἶδον, ἐθεάσαντο.
147. Ποτὶ χέρσον.] Πρὸς τὴν γῆν.
149. Κελσάσῃσιν.] Ἐποκειλάσαις τῇ γῇ.
151. Ἀποβείξαντες.] Ἐπὶ βορᾶ καὶ τεύχῃ λαμπρὰ κοιμηθέντες.
153. Θαυμάζοντες.] Θεώμενοι. Ἐδινεύμεθα.] Περιηρχόμεθα, ἀνεστρεφόμεθα.
154. Ὧρσαν.] Διήγειραν.

NOTÆ.

136. Οὐ χρεὼ πεισματός ἐστιν) Hinc *Virgil.* Æn. l. 1. v. 172. —*hic fessas non vincula Naves Ulla tenent, unco non alligat Anchora morsu.* Vid. *Macrob.* de *Virgilii* Imitatione *Homeri.*

144. Ἀὴρ δὲ περὶ νηυσὶ) Cùm olim περὶ in Omnibus Exemplaribus legeretur, *Henricus Stephanus,* ad *Erotionis* Lexicon *Hippocrat.* p. 14. παρὰ legendum probat; quod tamen in suâ Editione non vidit. Quare & in *Textum* παρὰ sumo. περὶ ad *Var. Lect.* rejicio; quùm & illa Vox cum *Dativo* ferri possit, at non satis commodè in hoc loco.

VARIÆ LECTIONES.

134. Μάλα κὲν) χρ. πάλα κὲν, *Eustath.* ib. lin. 18.
144. Παρὰ) χρ. περὶ, vid. Not. in *Textum.*
145. Γὰρ) γρ. δὲ, *H. Steph.*
147. Ποτὶ) γρ. προτὶ, non æquè benè.

Αἵγας

Αἶγας ὀρεσκῴους, ἵνα δειπνήσειαν ἑταῖροι.
Αὐτίκα καμπύλα τόξα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους
Εἱλόμεθ' ἐκ νηῶν· ἀφὰ δ' ἦν τρίχα κοσμηθέντες
Βάλλομεν· αἶψα δ' ἔδωκε θεὸς μυοφόνα θήρην.
Νῆες μέν μοι ἕποντο δυώδεκα, ἐς δ' ἑκάστην
Ἐννέα λάγχανον αἶγες· ἐμοὶ δ' ἄρ' ἔξελον οἶον.
Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ, ἐς ἠέλιον καταδύντα,
Ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα, καὶ μέθυ ἡδύ.
Οὐ γάρ πω νηῶν ἐξέφθιτο οἶνος ἐρυθρός,
Ἀλλ' ἔνεον· πολλὸν γὰρ ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἕκαστοι
Ἤφύσαμεν, Κικόνων ἱερὸν πτολίεθρον ἐλόντες.
Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ἐλεύσσομεν, ἐγγὺς ἐόντων,
Καπνόν τ', αὐτῶν τε φθογγὴν, οἰῶν τε, καὶ αἰγῶν.
Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
Δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος, μετὰ πᾶσιν ἔειπον,
Ἄλλοι μὲν νῦν μίμνετ', ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι·
Αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηΐ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισιν
Ἐλθὼν, τῶνδ' ἀνδρῶν πειρήσομαι, οἵ τινές εἰσιν,
Ἦ ῥ' οἵγ' ὑβρισταί τε, καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι·
Ἠὲ φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής.
Ὣς εἰπὼν, ἀνὰ νηὸς ἔβην· ἐκέλευσα δ' ἑταίρους,
Αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.

" Capras montanas, ut prandium sumerent socii.
" Continuò incurvos arcus, & hastas longo-ferro
" Cepimus ex navibus; & in tres partes instructi
" Jaculabamur: statimque dedit deus decentem venationem:
" Naves quidem me sequebantur duodecim, in unamquamque autem
" Novem sortito tulerunt capras, & mihi decem elegerunt soli.
" Sic tùm toto die ad solem occidentem
" Sedebamus, convivantes carnes multas, & vinum dulce.
" Non enim ex navibus absumptum erat vinum rubrum,
" Sed suppetebat; multum enim in amphoris singuli
" Hausimus, Ciconum sacrum oppidum depopulati.
" Cyclopum autem versus terram prospiciebamus, propè degentium,
" Fumumque, ipsorumque murmur, oviumque, & caprarum.
" Quando autem sol occidit, & crepusculum advenit,
" Tum dormivimus in littore maris:
" At quando manè-genita apparuit roseis-digitis aurora,
" Et tum ego concione habitâ ad omnes loquutus sum,
" Alii quidem nunc manete mihi, dilecti socii;
" Cæterùm ego cum navi meâ & cum sociis meis
" Transmittens, hos homines explorabo, quinam sint,
" An illi contumelioси & agrestes, neque justi,
" An hospitales, & ipsis mens sit pia.
" Sic fatus navem conscendi; jussi verò socios
" Ipsosque conscendere, & rudentes solvere:

ΣΧΟΛΙΑ.

155. Ὀρεσκῴους.] Τὰς ἐν ὄρεσι ἀλσηλεβούσας.
156. Καμπύλα.] Ἐπικαμπῆ. Αἰγανέας δολιχαύλους.] Ἀκόντια ἐπιμήκεις τὰς αὐλὰς ἔχοντας, ὅ ἐστι, τὸ σίδηρον.
157. Εἱλόμεθα.] Ἐλάβομεν.
158. Μυοφόνα.] Τῷ μυῒ ἁρμόζουσαν.
160. Ἔξελον.] Ἐξαίρετον ἔδωκαν.
161. Πρόπαν ἦμαρ.] Δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. Ἠελίου καταδύντα.] Περὶ δύσεως ἡλίου.
162. Ἄσπετα.] Πολλά. Μέθυ.] Οἶνος.
163. Ἐξέφθιτο.] *Ἐδιδαπάνητο, ἀνήλωτο.
164. Ἀλλ' ἔνεον.] Ἀλλ' ἐνῆν. Ἀμφιφορεῦσιν.] Ἀγγείοις διώτοις.
165. Ἤφύσαμεν.] Ἤντλήσαμεν.
166. Ἐλεύσσομεν.] Ἐθεώμεθα, ἐωρῶμεν, ἐθλέπομεν.
169. Ῥηγμῖνι.] Τῷ αἰγιαλῷ.
171. Θέμενος.] Ποιησάμενος.
176. Φιλόξεινοι.] Φιλόξενοι.

NOTÆ.

160. Ἐννέα λάγχανον αἶγες) Si vera *Lectio*, quod valdè dubito, licet Omnia omninò Exemplaria αἶγες legant, tum λάγχανον, hic *Passivè*, pro ἐκληροῦντο, ut *Eustath.* fol. 342. lin. 42. Credo tamen legendum αἶγας, ut sit, ἐς ἑκάστην οἱ ἑταῖροι ἐλάγχανον ἐννέα αἶγας, οἱ καὶ ἐμοὶ μόνῳ οἶκα ἔξελον. At quùm infrà, v. 334. ἔλαχον, occurrat, pro *sorte-electi erant*, nihil muto; nisi in *Versione* tantùm.

VARIÆ LECTIONES.

160. Αἶγες) χρ. αἶγας, vid. Not. in *Textum*.
172. Μίμνετ' ἐμοὶ) χρ. μίμνετέ μοι, *H. Steph.*

Οἶνος

Οἵδ' αἶψ' εἰσβαινον, ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
Ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τ' ἔγγὺς ἐόντες ἀφικόμεθ', ἐγγὺς ἐόντα,
Ἔνθάδ' ἐπ' ἐσχατιῇ σπέος εἴδομεν, ἄγχι θαλάσσης,
Ὑψηλὸν, δάφνῃσι κατηρεφές· ἔνθάδε πολλὰ
Μῆλ', ὅσσά τε, καὶ αἶγες ἰαύεσκον· θὴὶ δ' αὐλὴ
Ὑψηλὴ δέδμητο κατηρυχέεσσι λίθοισι,
Μακρῇσίν τε πίτυσσιν, ἰδὲ δρυσὶν ὑψικόμοισιν.
Ἔνθάδ' ἀνὴρ ἔνέμεσκε πελώριος, ὅς ῥά τε μῆλα
Οἷος ποιμαίνεσκεν ἀπόπροθεν· οὐδὲ μετ' ἄλλους
Πωλεῖτ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐὼν ἀθεμίστια ἤδη.
Καὶ γὰρ θαῦμ' ἐτέτυκτο πελώριον· οὐδὲ ἐοικὼς
Ἀνδρὶ γε σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ῥίῳ ὑλήεντι
Ὑψηλῶν ὀρέων, ὅτε φαίνετ' οἷον ἀπ' ἄλλων.
Δὴ τότε τοὺς ἄλλους κελόμην ἑταίρους
Αὐτοῦ πὰρ νηῒ τε μένειν, καὶ νῆα ἔρυσθαι·
Αὐτὰρ ἐγὼ κείνας ἑτάρων δυοκαίδεκ' ἀρίστους
Βῆν· ἀτὰρ αἶγεον ἀσκὸν ἔχον μέλανος οἴνοιο,
Ἡδέος, ὅν μοι ἔδωκε Μάρων, Εὐάνθεος υἱὸς,

" Illi continuò conſcenderunt, & per tranſtra ſederunt;
" Ordine autem ſedentes, canum mare verberabant remis.
" Sed cùm jam in locum ſervenimus propinquum,
" Hic in extremâ parte ſpeluncam vidimus propè mare
" Excelſam, lauris denſam; ubi multa
" Pecora, oveſque & capræ quieſcebant: juxtaque aula
" Excelſa ædificata erat exciſis lapidibus,
" Longiſque pinis, & quercubus alticomis.
" Hic vir habitabat ingens, qui certè pecora
" Solus paſcebat longè, neque cum aliis
" Verſabatur; ſed ſeorſum exiſtens infanda ſciebat.
" Etenim monſtrum erat horrendum, neque ſimilis
" Homini frumentivoro, ſed cacumini ſylvoſo
" Excelſorum montium, quando apparet ſolum ab aliis.
" Tum alios juſſi dilectos ſocios
" Illic apud navemque manere, & navem cuſtodire:
" Ipſe verò eligens ſociorum duodecim optimos
" Ibam; cæterum caprinum utrem habebam nigri vini
" Suavis, quod mihi dedit Maron, Euanthei filius,

ΣΧΟΛΙΑ.

180. Πολιλύ.] Λαβυκήν.

182. Ἐπ' ἐσχατιῇ.] Ἐπὶ τῷ ἐσχάτῳ καὶ πλουταίῳ μέρει.

183. Κατηρεφές.] * Καπνισιασμένον.

184. Μῆλ', ὅσσά τε, καὶ αἶγες.] Προπάξας τὸ γένος, ἐπήνεγκε τὸ εἶδος. Ἰαύεσκον.] Διενυκτέρευον, ἐκάθευδον.

185. Δέδμητο.] Ἐδεδόμητο, ᾠκοδόμητο. Κατηρυχέεσσι λίθοισι.] Τοῖς ἐν τῇ γῇ ἐνωρυγμένοις, ἃ ἐστι πεφιελιγμένοις.

186. Ὑψικόμοισιν.] Ἐν ὕψει κομώσαις.

187. Ἐνίαυε.] Διέτριβεν· ἢ, ἐκάθευδεν.

189. Πωλεῖτ'.] Ἀνετρίφετο. Ἀθεμίστια.] Ἄδικα.

191. Ῥίῳ.] Ἀκρωτηρίῳ, ὄρους ἐξοχῇ.

194. Ἔρυσθαι.] Φυλάττειν.

197. Μάρων.] Εὐάνθης υἱός. Εὐάνθης ὁ, Διονύσου.

NOTÆ.

184. Μῆλ', ὅσσά τε, καὶ αἶγες) Vid. ad β'. v. 75. & infrà ad v. 237.

187. Ἔνθάδ' ἀνὴρ ἐνίαυε πελώριος) Rectè in *Siciliâ* ponit *Gigantes*; nam & *Thomas Fazellus* Hiſtor. *Sicil.* Decad. 1. l. 2. c. 1. ſe vidiſſe, ait, inibi in Domo ſuâ Humana Corpora, quorum *Dentes* quatuor, vel quinque Uncias penderent; *Statura* autem ad 18. 20. 22. & 25. aliquando Cubitus aſſurgeret. Vid. *Camerarii* Hiſtor. Meditat. l. 5. c. 3.

191. Ἀνδρὶ γε σιτοφάγῳ) Σιτοφάγον ἀνὴρ, ἀντὶ τοῦ, ἥμερον, ὡς Ἡσίοδος,—Οὐδὲ ἔπι σῖτον Ἥθιον, ἀλλ'

NOTÆ IN SCHOLIA.

183. *Καπνισιασμένον) Ità pro κατεσκιασμένον, ex *Euſtathio*, repono. Hoc vidit *Meric. Caſaubon.* De nuperâ *Homeri* Edit. p. 58. Eundem cum Impreſſis errorem errat MS. ut ſæpe aliás.

VARIÆ LECTIONES.

181. Ἐόντες) γρ. ἐόντες, *H. Steph.*

182. Ἔνθα δ') γρ. ἐνθάδ', *H. Steph.*

Ἰσεὺς

Ἱρεὺς Ἀπόλλωνος, ὃς Ἴσμαρον ἀμφιβεβήκει,
Οὔνεκά μιν σὺν παισὶ φερεσχόμεθ', ἠδὲ γυναικί,
Αἰζόμενοι· ᾤκει γὰρ ἐν ἄλσεϊ δενδρήεντι
Φοίβου Ἀπόλλωνος· ὁ δέ μοι πόρεν ἀγλαὰ δῶρα·
Χρυσοῦ μέν μοι δῶκε εὐεργέα πέντε τάλαντα·
Δῶκε δέ μοι κρητῆρα πανάργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
Οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι δυώδεκα πᾶσιν ἀφύσας,
Ἡδύν, ἀκηράσιον, θεῖον ποτόν· ὃν δέ τις αὐτὸν
Ἤειδε δμώων, οὐδ' ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ,
Αὐτὸς καὶ σὺ γυνή τε φίλη, ταμίη τε μί' οἴη.
Τόνδ' ὅτε πίνοιεν μελιηδέα οἶνον ἐρυθρὸν,
Ἓν δέπας ἐμπλήσας, ὕδατος ἐννέα μέτρα
Χεῦ· ὀδμὴ δ' ἡδεῖα ἀπὸ κρητῆρος ὀδώδει,
Θεσπεσίη· τόθ' ἂν οὔτοι ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν.
Τοῦ φέρον ἐμπλήσας ἀσκὸν μέγαν, ἐν δὲ καὶ ἤϊα
Κωρύκῳ· αὐτίκα γάρ μοι ὀΐσατο θυμὸς ἀγαυὸς,
Ἀνδρ' ἐπελθόντ' ἀγαθὸν μεγάλῳ ἐπιειμένον ἀλκῇ,
Ἄγριον, οὔτε δίκας εὖ εἰδότα, οὔτε θέμιστας.
Καρπαλίμως δ' εἰς ἄντρον ἀφικόμεθ', οὐδέ μιν ἔνδον
Εὕρομεν, ἀλλ' ἐνέμοντο νομοὺς κατὰ πίονα μῆλα.

"Sacerdos Apollinis, qui Ismarum incolebat;
"Quòd ipsum cum liberis defendimus atque uxore,
"Reverentiâ moti: habitabat enim in luco arborifero
"Phœbi Apollinis; ille mihi dederat pulchra dona;
"Auri quidem mihi dedit elaborati septem talenta;
"Deditque mihi craterem totum argenteum: cæterum postea
"Vinum in amphoris duodecim ipsis hausturn,
"Suave, impermixtum, divinum potum; neque quisquam illud
"Noverat famulorum, neque famularum in domo,
"Sed ipse, uxorque chara, promaque una sola.
"Hoc quoties biberent dulce vinum rubrum,
"Uno poculo impleto, aquæ viginti mensuras
"Immisceit: dulcis tamen odor ab cratere spirabat
"Divinus; tum non tibi abstinere gratum fuisset.
"Hujus ferebam implerum utrem magnum; viatica quoque
"In perâ: statim enim mihi expectabat animus generosus,
"Virum adfuturum ingenti præditum fortitudine,
"Agrestem, neque jura benè doctum, neque leges.
"Celeriter autem in antrum venimus, neque ipsum intus
"Invenimus; sed pascebat per pascua pinguia pecora.

ΣΧΟΛΙΑ.

198. Ἀμφιβεβήκει.] Κατεῖχεν, ἐφύλασσεν.
199. Περιχόμεθα.] Περιεσώσαμεν, ἐφυλάξαμεν.
200. Αἰζόμενοι.] Σεβόμενοι, σπεύδοντες. Ἄλσει.] Ὑδρηλῷ καὶ πόαν ἔχοντι τόπῳ.
204. Ἀφύσας.] Ἀντλήσας.
205. Ἀκηράσιον.] Καλὸν, καὶ ἀδιάφθαρτον, ἢ ἀκίρατον.
206. Δμώων.] Οἰκετῶν, θήλεων.
208. Ἐρυθρόν.] Πυῤῥόν.
209. Ὕδατος ἐννέα μέτρα.] Περιχεόμενον, ἵνα μὴ ζητῶμεν, πῶς ὁ τοσοῦτος ἐχορέσθη.
211. Ἀποσχέσθαι.] Ἀπεσχῆναι.
212. Ἤϊα.] Ἄλφιτα.
213. Κωρύκῳ.] Θυλάκῳ.
214. Ἐπιειμένον.] Περιβεβλημένον.
216. Ἄντρον.] Τὸ σπήλαιον.
217. Ἐνέμοντο.] Ἔνεμεν. Νομοὺς κατὰ.] Εἰς τὴν * καζανομήν.

NOTÆ.

199. Παισὶ) *Eustath.* fol. 347. lin. 48. Τὸ ᾗ, σὺν παισὶ φερεσχόμεθα, Ἀρίσταρχος, σὺν παιδί.

208. Τόνδ' ὅτε πίνοιεν) *Plinius.* Nat. Hist. l. 14. c. 4. *Maroneum* Vinum vicies tanto addito Aquæ miscendum *Homerus* prodidit. Durat etiamnum vis in terrâ huic Generi, vigorque indomitus: Quippe cum *Mutianus* ter Consul, ex his qui nuperrime prodidere, Sextarios singulos octonis Aquæ misceri compererit, præses in eo tractu. De Vino hoc, videsis *Marsilii Cognati* l. 3. c. 13. Quis ille *Maron*, unde Nomen hoc manavit, diximus ad *Euripid.* Cyclop. v. 141.

212. Ἓν δὲ καὶ ἤϊα) In *Scansione* legendum, quasi ἧα scriberetur; de quâ re, ad β'. v. 346. & ε'. v. 368.

NOTÆ IN SCHOLIA.

217. * Καζανομὴν) Pro corrupto, καζανομήν.

VARIÆ LECTIONES.

198. Ἱρεὺς) χ. Ἰρεὺς, Æolicè, *Eustath.* & ἰερεὺς, Anapæst. pro *Spondæo.*

199. Παισὶ) χ. παιδὶ, vid. Not. in *Textum.*

Ἐλθόν-

Ἐλθόντες δ' εἰς ἄντρον ἐθηβύμεθα ἕκαστα·
Ταρσοὶ μὲν τυρῶν βεῖθον, πεινοντο δ' σηκοὶ
Ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων· διακεκριμέναι δ' ἔκαστα
Ἔρκεσι· χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μέσσαι,
Χωρὶς δ' αὖθ' ἕρσαι· νᾶες δ' ὀρῷ ἄγχι πάσαι,
Γαυλοί τε, σκαφίδες τε, τετυγμένα, τοῖς ἐνάμελγεν.
Ἔνθ' ἐμὲ μὲν πρώτιστα ἑταῖροι λιάζονθ' ἐπέεσσι,
Τυρῶν αἰνυμένους ἴεναι πάλιν· αὐτὰρ ἔπειτα
Καρπαλίμως ἐπὶ νῆα θοὴν ἐρίφους τε καὶ ἄρνας
Σηκῶν ἐξελάσαντας ὀπιπλεῖν ἁλμυρὸν ὕδωρ·
Ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην, ἦτ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν,
Ὄφρ' αὐτόν τε ἴδοιμι, καὶ εἴ μοι ξείνια δοίη·
Οὐδ' ἄρ' ἔμελλ' ἑτάροισι φανεὶς ἐρατεινὸς ἔσεσθαι.
Ἔνθάδε πῦρ κείαντες ἐμείναμεν· ἠδὲ καὶ αὐτοὶ

" Venientes igitur in antrum perlustrabamus singula:
" Vasa quidem caseis onerabantur, repleta erant stabula
" Agnorum atque hœdorum; separatæ vero singulæ *pecudes*
" Incluſæ erant; ſeparatim quidem maturiores, ſeorſim juniores,
" Separatim recenter-natæ: natabantque ſero vaſa omnia,
" Mulctraliaque, ſcaphæque, accommodata; quibus immulgebat.
" Tum me præcipuè ſocii precabantur verbis,
" Ut ſumptis caſeorum *nonnullis* rediremus; cæterum deinde
" Celeriter ad navem celerem hœdoſque & agnos
" Ex ſtabulis agentes navigaremus ſalſam aquam.
" Verùm ego non parui, certè multo ſatius fuiſſet,
" Donec ipſum viderem, & fors mihi hoſpitalia daret:
" Neque ſanè futurus erat ſociis viſus amabilis.
" Ibi ignem accendentes manſimus, & ipſi

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

218. Ἐθηεύμεθα.] Ἐθεωρεῦμεν, ἐθαυμάζομεν.

219. Ταρσοί.] Οἱ καλαθίσκοι, ἐν οἷς τυρὸν κομοῦσι. καὶ σκιντᾶν.] οἱ τυροί. Λέγει δὲ καὶ πέλαρον ἐπὶ ψυχῇ, ἢ ψυκτῆρες· δι' ὅπ ἐν αὐτοῖς τὸ γάλα ψύχῃ. Ἔστι δὲ ἀγγεῖα πλεκτά. Ταρσεῖ δὲ παρὰ τὸ τίρσαι, ὅ ἐστι ξηρᾶναι. Βρῖθον.] Ἐπιπλέρωντο. Στείνοντο.] Ἐστενοχωροῦντο. Σηκοί.] Αἱ μάνδραι καὶ φύβολοι, ἐν οἷς συνεκλείοντο τὰ θρέμματα, ἢ καταδύσεις τῶν θρεμμάτων.

220. Διακεκριμέναι.] Διακεχωρισμέναι, ἢ ἐπίλεκτοι.

221. Ἔρχατο.] Συνείχοντο, συνεκλείσμενοι ἦσαν. Πρόγονοι.] Προγενέστεραι, παλαιότεραι, ἢ μειζογενέστεραι τῇ ἡλικίᾳ. Μέσσαι.] Μέσαι, μεσήλικες.

222. Ἕρσαι.] Αἱ νεογναὶ καὶ ἁπαλαὶ ἐρίφων καὶ ἀρνῶν.

N O T Æ.

221. Ἔρχατο, χωρὶς μὲν πρόγονοι) Huc refer *Heſych.* in v. Πρόγονοι, ubi hic locus expenditur, ut in Not. ad *Br. Scholia.*

225. Τυρῶν αἰνυμένους) Ità mox τυρῶν αἰνύμενοι. Ἀτλικῶς· ὁ γὰρ πάντας οὐκ εἶ τὰς τυρὸς ἦν αἴνυσθ, ἀλλὰ μέρος αὐτῶν. *Euſtath.* ad *Iliad.* fol. 1292. lin. 31. & ad *Odyſſ.* fol. 351. lin. 9. Τὸ δὲ τυρῶν αἰνυμένους,

N O T Æ I N

221. Πρόγονοι) *Heſych.* Πρόγονοι· οἱ πρωτογόνοι ἄρνες· οἱ δὲ μετ' αὐτὰς, Μέσσαι. Ἕρσαι δέ, ἁπαλοὶ ἐπὶ τῷ ἔαρι γιγόμενοι· Ἔρχατο χωρὶς μὲν πρόγονοι· χωρὶς δὲ, μέσσαι· χωρὶς δ' αὖθ' ἕρσαι. *Ariſtoph.* Grammat. apud *Euſtath.* fol. 349. lin. 51. Τῶν αἰγῶν, οἱ μὲν τέλειοι, τράγοι καὶ ἴξαλοι· ἡ δὲ ἐχομένη ἡλικία, χίμαροι· τὰ δὲ νεώτερα, ἔριφοι. Ὁ δὲ Ποιητὴς ἐν Ὀδυσσείᾳ,

V A R I Æ L E C T I O N E S.

223. Τοῖς ἐνάμελγεν) *Sch.* τοῖσιν ἄμελγεν, *Br. Schol.*

225. Αἰνυμένους) *Sch.* ἀχθομένους, *Euſtath.* fol. 351. lin. 25.

231. Ἐμείναμεν) *Sch.* ἐθύσαμεν, vid. Not. in *Textum.*

ἀπὸ τοῦ ἔρσης· ἢ ἐνδείᾳ τῇ ἡλικίᾳ. Νᾶες.] Νῆες, ἀντὶ τοῦ * πλοιαρίοις καὶ καπρίοις· ἢ ἐπιπλέρωντο, ἢ ἄχθ. Ὀρῷ.] Τῷ διεφθορότι γαλακτι, ἢ τῇ ὑποταθείσῃ τοῦ γαλακτος· ὀρὸς γὰρ λέγεται, ἢ τοῦ γαλακτος ὑδατώδης ὑπόστασις.

223. Γαυλοί τε.] Ἀγγεῖα ποιμενικὰ σκαφοειδῆ, εἰς ἃ οἱ ποιμένες ἀμέλγοντες δέχονται τὸ γάλα. Εὐθυτὸν δὲ ἐς τυρᾶ ἀπόθεσιν. Σκαφίδες.] Ὑποκοριστικῶς, αἱ σκάφαι. Τετυγμένα.] Καπασκευασμένα. Τοῖσιν.] Ἐν οἷς.

225. Αἰνυμένους.] Αἴροντας, βασταζοντας.

230. Ἐρατεινός.] Ἀγαπητὸς καὶ ἱκέρας. Ἡ ἡδὺς καὶ φορτικός.

231. Κείαντες.] Καύσαντες, ἀναψαντες.

T Æ.

Ἀτλικῶς ἐρρέθη, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐπὶ τῶν τυρῶν ἄραντας· ὁ γὰρ πάντας ἤθελον ἄραντας τὰς τυρούς. Οὕτω καὶ λέων βοὸς βεβρωκέναι φησὶ λέγεται, καὶ μάντις ἀποφοιβάζει, φύλλων δάφνης φαγών. Vid. ad *Anacreon.* v. 323.

231. Ἐμείναμεν) Hanc vocem è *Textu* rejiciunt Editt. *Henr. Stephani*, *Romana Euſtathii* & *Baſil. Cantabr. Oxon.* &c. interque *Var. Lect.* ponunt, le-

S C H O L I A.

τὰ τίλλα μὲν, πρόγονα καλεῖ· τὰ δὲ μετὰ ταῦτα, μέσσας· τὰ δὲ ἔτι νεώτερα, ἕρσας· καὶ ἐσχατιὰς δὲ καλεῖ ἡλικίας τὰς καὶ πρεσβύτας, καὶ ἐπισχετικὰς· ὅθεν καὶ παροιμία, Αἰγὸς ἐπισχετικὰς ἐφυλάττει πόρις αἰόλος. Æſchylus in *Agamemn.* teneros Ovium pullos δρόσους vocat, ut hic ἕρσας, agnellos *Homerus.*

Τυρῶν

Τυρῶν αἰνύμενοι Φάγομεν· μένομέν τέ μιν ἔνδον
Ἥμενοι, ἔως ἐπῆλθε νέμων· φέρε δ' ὄβριμον ἄχθος
Ὕλης ἀζαλέης, ἵνα οἱ πολυδόρπιον εἴη·
Ἔκτοσθεν δ' ἄντροιο βαλὼν ὀχμαλὸν ἔθηκεν·
Ἡμεῖς δ' ἀΐσσοντες ἀπεστύμεθ' εἰς μυχὸν ἄντρου.
Αὐτὰρ ὅγ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα
Πάντα μάλ', ὅσσ' ἤμελγε, τὰ δ' ἄρσενα λεῖπε θύρηφιν,
Ἀρνειούς τε, τράγους τε, βαθείης ἔκτοσθεν αὐλῆς.
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας,
Ὄβριμον· οὐκ ἂν τόν γε δύω καὶ εἴκοσ' ἅμαξαι
Εὐδαλαί, τετραβάκυκλοι, ἀπ' οὐδεος ὀχλίσειαν·
Τόσσην ἠλίβατον πέτρην ἐπέθηκε θύρηφιν.
Ἑζόμενος δ' ἤμελγεν ὄϊς καὶ μηκάδας αἶγας,
Πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἦκεν ἑκάστῃ.
Αὐτίκα δ' ἥμισυ μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος,
Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισιν ἀμησάμενος κατέθηκε·

"Caseos sumentes comedimus, expectavimusque ipsum intus
"Sedentes, donec venit Pastoris more: ferebat autem ingens pondus
"Ligni aridi, ut illi ad cœnam esset:
"Extrà itaque antrum dejiciens strepitum fecit;
"Nos autem perterriti discessimus in recessum antri.
"Cæterùm ille in latam speluncam egit pinguia pecora,
"Omnia prorsum, quæ mulgebat: at mares reliquit foris,
"Arietesque, hircosque, altam extrà aulam.
"Cæterùm deinde admovit repagulum ingens altè levans,
"Grave: non illud duo & viginti currus
"Fortes quaternis rotis à solo dimovere potuissent:
"Tantam excelsam petram admovit januæ.
"Sedens itaque mulsit oves & balantes capras,
"Omnia, ut decebat, & fœtum subjecit singulis.
"Statim autem dimidium coagulans albi lactis
"Textilibus in calathis constructum reposuit:

ΣΧΟΛΙΑ.

232. Αἰνύμενοι.] Λαμβάνοντες.

233. Νέμων.] Βόσκων. Ἄχθος.] Φόρτον, * βάρος τῆς ὕλης.

234. Ἀζαλέης.] Ξηρᾶς. Ἵνα οἱ πολυδόρπιον εἴη.] Ἀντὶ τοῦ, ἵνα αὐτῷ δειπνῆσαι φῶς παρείη.

235. Ἔκτοσθεν δ' ἄντροιο βαλών.] Δηλονότι, τὴν συμφερτὸν ὕλην.

236. Ἀπεστύμεθα.] Ἀνεχωρήσαμεν.

238. Θύρηφιν.] Ἔξω.

240. Θυρεὸν.] Τὸν μοχλόλιθον.

242. Τετραβάκυκλοι.] Τετράτροχοι. Ὀχλίσειαν.] Κινήσειαν.

243. Ἠλίβατον.] Ὑψηλόν. Τόσσην.] Τοσαύτην.

245. Ὑπ' ἔμβρυον ἦκεν.] Ὑπέθηκεν ἔμβρυον. Ὅμηρος ἡμᾶς, ὑπεναντίον τῇ συνηθείᾳ, βρέφος καλεῖ τὸ ἀπὸ γαστρὸς, Ἔμβρυον δὲ, νεογνὸν, ἢ τὸ τέκνον.

246. Θρέψας.] Πήξας.

247. Ἀμησάμενος.] Περισκαλεύσας, συναγαγών.

NOTÆ.

gentes ἐθύσαμεν, in *Textu*. Verùm hanc Lectionem hoc in loco *Sensus* vix admittit, & *Florentina*, omnium Vetustissima habet, ἐμείναμεν, ut & *Aldina*, *Lovan.* & *Castell.* quod melius. Quomodo enim imparati in Antro alieno sacrificarent, de rebus non suis? Fateor tamen infrà etiam sequi, μένομέν τέ μιν ἔνδον. Nisi forte quis ad illorum referat metum; ut sacrificarent, periculi metu. Videsis *Meric. Casaubon.* De nuperâ *Homeri* Edit. §. 1. p. 27.

233. Ἥμενοι, ἕως ἐπῆλθε) De *Amphibrachy* in Secundo loco, diximus ad η'. v. 280. & ad δ'. v. 90. & 120.

237. Πίονα μῆλα) Mox dividit inter ἀρνειούς τε τράγους τε, de quâ re, vid. suprà, ad v. 184.

242. Εὐδαλαί, τετραβάκυκλοι) Olim πετρόκυκλοι, quòd Vox illa occurat in *Iliad.* ω'. v. 324. at πετραβάκυκλος est Vox huic loco, & *Homero*, aptior, quomodò τετραβόειον, *Iliad.* ψ'. v. 705. Τετράκυκλοι certè nequaquam hujus loci, quare ad *Var. Lect.* rejicio; relinquo tamen in *Br. Schol.*

245. Πάντα κατὰ μοῖραν) *Ultima* Υ καὶ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni*, & ante *Liquidam*, ut mox, v. 299. Τὸν μὲν ἐγὼ βέλεσσι καὶ ἰοχαίρῃσι θυμῷ· & *Odyss.* μ'. v. 35. Αὐτὰρ ἐγὼ τῇ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα. Ità etiam sine *Toni* adjumento, *Iliad.* χ'. v. 133. Σείων πηλίκην καὶ ἀριστερὸν ὦμον. *Ibid.* Ὑπ' ἔμβρυον ἦκεν) Ex hoc loco & alio *Iliad.* ψ'. v. 266. constat, *Homerum* voces βρέφος & ἔμβρυον contra nostrum usum vicissim usurpare; de quâ re *Eustath.* fol. 352. lin. 30. & *Br. Schol.* Hinc *Theocr.* §. 9 v. 3. Μέχως βαστὶν ὑφίντες.

NOTÆ IN SCHOLIA.

233. * Βάρος τῆς ὕλης) Ex *Aloysii* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

241. Ἅμαξαι) *Sic.* ἅμαξαν, vid. ad *Il.* σ'. v. 487. 242. Τετραβάκυκλοι) *Sic.* πετρόκυκλοι, vid. N. in *Textum*.

Ἥμισυ δ' αὖτ' ἔστησεν ἐν ἀγλαΐῃσιν, ὅφρα οἱ εἴη
Πίνειν δαινυμένῳ, καί οἱ πολεδόρπιον εἴη.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
Καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε, καὶ εἰσίδεν, εἴρετο δ' ἡμέας,
Ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα;
Ἦ τι κατ' ἐμπορίην, ἦ μαψιδίως ἀλάλησθε;
Οἷά τε λῃστῆρες ὑπεὶρ ἅλα, τοί τ' ἀλόωνται
Ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες.
Ὣς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
Δεισάντων φθόγγον τε βαρὺν, αὐτόν τε πέλωρον.
Ἀλλὰ καὶ ὣς μιν ἔπεσιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
Ἡμεῖς τοι Τροίηθεν ἀποπλαγχθέντες Ἀχαιοὶ
Παντοίοις ἀνέμοισιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
Οἴκαδε ἱέμενοι, ἄλλην ὁδὸν, ἄλλα κέλευθα
Ἤλθομεν· ὣς πού Ζεὺς ἤθελε μητιάασθαι.
Λαοὶ δ' Ἀτρείδαο Ἀγαμέμνονος εὐχόμεθ' εἶναι,
Τοῦ δὴ νῦν γε μέγιστον ὑπερφίαλον κλέος ἐστί·
Τόσσην γὰρ διέπερσε πόλιν, καὶ ἀπώλεσε λαοὺς
Πολλούς· ἡμεῖς δ' αὖτε κιχανόμενοι τὰ σὰ γοῦνα
Ἱκόμεθ', εἴ πού τοι ξεινήϊον, ἠὲ καὶ ἄλλως
Δώῃς δωτίνην, ἥτε ξείνων θέμις ἐστίν.

" Dimidium verò rursùs constituit in vasibus, ut ei esset
" In potum comedenti, & ei ad cœnam sufficeret.
" Cæterùm quandoquidem festinavit expeditis illis suis operibus,
" Et tum ignem accendit & aspexit, & interrogavit nos,
" O hospites, quinam estis? unde navigatis humidum mare?
" Num ad negotiationem, aut temerè erratis?
" Perinde atque piratæ supra mare, qui errant,
" Animas periculo objicientes, malum alienigenis ferentes.
" Sic ait; nobis autem statim exanimatum est charum cor,
" Timentibus sonitumque gravem, ipsumque monstrum.
" Verùm etiam sic ipsum verbis excipiens alloquutus sum,
" Nos quidem à Trojâ aberrantes Græci,
" Diversis ventis super ingentes fluctus maris,
" Domum petentes, aliâ viâ, aliis itineribus
" Venimus, sic fortassis Jupiter voluit moliri.
" Milites autem Atridæ Agamemnonis gloriamur esse,
" Cujus certè nunc maxima sub cœlum gloria est:
" Tantam enim evertit urbem, & perdidit populos
" Multos: nosque demum procumbentes ad tua genua
" Supplicamus, si quod præbeas hospitale *munus*, sive etiam aliter
" Donum dares, qualis inter Hospites mos est.

ΣΧΟΛΙΑ.

248. Ἔστησεν ἐν ἀγλαΐῃσιν.] Εἶπεν ἐν τοῖς ἀγγείοις.
249. Δαινυμένῳ.] Ἐπηνυμένῃ, λαμβάνοντι.
250. Σπεῦσεν.] Ἐκακοπάθησεν. Πονησάμενος.] Ἐνεργήσας, ἀφέλας.
252. Ὑγρὰ κέλευθα.] Τὴν ἀφ' ἁλὸς θαλάσσης ὁδόν.
255. Παρθέμενοι.] Παραβαλόντες.
259. Ἀποπλαγχθέντες.] Πλανηθέντες.

ΝΟΤΑ.

252. Ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ;) Locus extat suprà, γ'. v. 71. & Hymn. *Apoll.* v. 452.

256. Ἡμῖν δ' αὖτε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ Δεισάντων) Ἡμῖν δεισάντων, videtur *Solœcismus*, at non est; rectè enim ἡμῖν ἦτορ κατεκλάσθη, tum sequitur δεισάντων, δηλονότι ἡμῶν. Sic de illo, *Iliad.* κ'. v. 187. Ὡς τ' ὀξὺ νήδυμος ὕπνος ἀνὰ βλεφάροιϊν ὄλωλε, Νύκτα φυλακομένοισι, quasi diceret, ὕπνῳ αὐτῶν, ὄλωλεν αὐτοῖς. Ità *Iliad.* ξ'. v. 139. Ἀχιλλῆϊ ὀλοὸν κῆρ Γηθῆ— Δερκομένῳ, hoc est, Ἀχιλλῆϊ κῆρ γηθεῖ αὐτῷ.

VARIÆ LECTIONES.

249. Εἶη) γρ. αὐτῷ.
250. Ἔπειδὴ) γρ. ἐπὶ δή.
262. Μητιάασθαι) χρ. μητίσασθαι, *Br. Schol. H. Steph.*

261. Ἱέμενοι.] Ἐπηυμένῃσι.
262. Μητιάασθαι.] Ἔνιοι, Μητίσασθαι, ἐρχαϊσμός.
265. Διέπερσεν.] Διεπόρθησεν.
266. Κιχανόμενοι.] Παραγινόμενοι.
267. Ἱκόμεθα.] Ἱκετεύομεν. Πέρσις.] Παρέχοις.
268. Δωτίνην.] Δωρεάν.

licet in aliis locis, προδερκομένῳ, legat δερκομένῳ *Eustathius*, & *Henricus Stephanus*. Ità *Odyss.* ψ'. v. 205. Τῆς δ' αὐτῆς λύτο γόνατα καὶ φίλον ἦτορ, Δερκομένης ἀναγνούσης, licet nonnulli & hic legant ἀναγνούσης, elegantiæ nempè imperiti. Vid. *Eustath.* fol. 353. lin. 39. Ὅρα δὲ τὸ, Ἡμῖν δὲ καὶ ἐκλάσθη ἦτορ δεισάντων, ὅπερ εἰ καὶ Σολοικοφανὲς δοκεῖ, ἀλλ' ὅμως πέφρασται καὶ αὐτὸ καλλιλόγως τῷ καιρῷ καὶ τῇ διαίρῃ, κλ. Vid. similem locum, ad ζ'. v. 155.

VARIÆ LECTIONES.

Seberus. Rectiùs, μητίσασθαι.
268. Ἥτε) χρ. ἤτοι, *H. Steph.*

Ἀλλ'

Ἀλλ' αἰδοῖο, Φέριστε, θεούς· ἱκέται δέ τοι εἰμέν.
Ζεὺς δ' ὀπιδεμήτωρ ἱκετάων τε, ξείνων τε,
Ξείνιος, ὃς ξείνοισιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμείλικτον νηλεῖ θυμῷ,
Νήπιος εἶς, ὦ ξεῖν', ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας,
Ὅς με θεοὺς κέλεαι ἢ δείδιμεν, ἢ ἀλέασθαι.
Οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς αἰγιόχου ἀλέγουσιν,
Οὐδὲ θεῶν μακάρων· ἐπεὶ πολὺ φέρτεροι εἰμέν.
Οὐδ' ἂν ἐγὼ Διὸς ἔχθος ἀλυσκάζων πεφιδοίμην,
Οὔτε σεῦ, οὔθ' ἑτάρων, εἰ μὴ θυμός με κελεύοι.
Ἀλλά μοι εἰπέ, ποῖ ἔχες ἰὼν εὐεργέα νῆα·
Ἦ που ἐπ' ἐσχατιῆς, ἢ ἐγγύθι, ὄφρα δαείω.
Ὣς φάτο πειράζων· ἐμὲ δ' οὐ λάθεν εἰδότα πολλά·
Ἀλλά μιν ἄψορρον προσέφην δολίοις ἐπέεσσι,
Νέα μέν μοι κατέαξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Πρὸς πέτρῃσι βαλὼν, ὑμῆς ἐπὶ πείρασι γαίης,
Ἄκρῃ προσπελάσας· ἄνεμος δ' ἐκ πόντου ἔνεικεν·
Αὐτὰρ ἐγὼ σὺν τοῖσδε ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο νηλεῖ θυμῷ·
Ἀλλ' οὗ ἀναΐξας ἑτάροις ἐπὶ χεῖρας ἴαλλε·
Σὺν δ' δύω μάρψας, ὥστε σκύλακας προτὶ γαίῃ

" sed verere, optime, deos; supplices enim tibi sumus:
" Jupiter etenim ultor est supplicumque, hospitumque,
" Hospitalis, qui hospitibus simul venerandis opitulatur.
" Sic loquutus sum; ille vero mihi rursus respondit sævo animo,
" Stultus es, ô hospes, vel longè advenisti,
" Qui me deos jubes sive timere, sive observare.
" Non enim Cyclopes Jovem à capranutritum curant,
" Neque deos beatos, quoniam multo præstantiores sumus.
" Neque ego Jovis inimicitias evitans pepercerim,
" Neque tibi, neque sociis, nisi me animus jubeat.
" Sed mihi dic, ubi appuleris huc profectus bene factam navem;
" An alicubi in extremis locis, aut propè, ut sciam.
" Sic ait tentans: me tamen non latuit scientem plurima;
" Sed ipsum vicissim alloquutus sum dolosis verbis,
" Navem quidem fregit Neptunus terræ-quassator,
" Ad scopulos conjectam, vestræ ad fines terræ,
" Promontorio adactam: Ventus autem ex ponto intulit:
" Cæterùm ego cum hisce effugi arduam perniciem.
" Sic loquutus sum; ille autem mihi nihil respondit sævo animo.
" Sed ipse irruens sociis manus intulit;
" Duosque corripiens, quemadmodum catulos ad terram

ΣΧΟΛΙΑ.

270. Ἐπιμήτωρ.] Ἐπόπτης, βοηθός.

271. Ὀπηδεῖ.] Ἀκολουθεῖ.

274. Δειδίμεν.] Φοβηθῆναι. Ἀλέασθαι.] Ἐκκλῖναι, φυλάξασθαι.

275. Διὸς αἰγιόχου ἀλέγουσιν.] Ἀσεβῶν ἦν ὁ Πολύφημος ἀμφιβάλλων ἐς τοὺς λοιπούς· ὅτι γὰρ οὐκείνοις σὺν ἦσαν ἄγριοι, παρίστησιν ὁ Ποιητὴς λέγων, Νῶϊν γ' ὄπασε δεῖ Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι.

277. Πεφιδοίμην.] Φεισαίμην.

269. Ἀλλ' αἰδοῖο, Φέριστε, θεούς) *Florentina* αἰδῆο legit, ut sit αἰδέος, *Ionicè*, αἰδῆο, quæ *Lectio* certè extat aliàs, *Iliad.* α'. v. 503. Ἀλλ' αἰδῆο θεούς, Ἀχιλεῦ. Verùm *Eustathiana* παρεμβολαὶ præferunt αἰδοῖο, ut sit *Optativum*, αἰδέοιο. αἰδῆο, ità legunt

NOTÆ IN

275. * Νῶϊν γ' ὄπασε) * Ità pro νῶϊν ἄγ' emendo: Versus enim sequitur mox, v. 411. Sensum hujus *Scholii* plenè exhibet *Eustath.* in locum.

VARIÆ LECTIONES.

269. Αἰδοῖο) γρ. αἰδῆο, vid. Not. in *Textum*.

279. Ἔχες.] Κατέχεις. Εὐεργέα.] Τὴν καλῶς κατασκευασμένην.

281. Πειράζων.) Ἐνεδρεύων.

282. Ἄψορρον.] Πάλιν, ὀχ ἁπλῶς.

284. Ὑμῆς.] Ὑμετέρας.

285. Προσπελάσας.] Προσαγάγοις, ἀντὶ τοῦ * προσβήξας.

288. Ἴαλλε.] Ἐπέβαλλεν.

289 Μάρψας.] Ἁρπάσας, συλλαβών. Σκύλακας.] Τοὺς νεογνοὺς κύνας.

NOTÆ IN SCHOLIA.

285. * Προσπελάσας) Ità ex *Aloysii* MS. pro corrupto, προσβήξας.

Κόπτ' ἐπὶ δ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
Τοὺς δὲ κατὰ μελεΐσι ταμὼν ὠπλίσατο δόρπον.
Ἤσθιε δ', ὥστε λέων ὀρεσίτροφος, οὐδ' ἀπέλειπεν
Ἔντερά τε, σάρκας τε, καὶ ὀστέα μυελόεντα.
Ἡμεῖς δὲ κλαίοντες ἀνεχέσθομεν Διὶ χεῖρας,
Σχέτλια ἔργ' ὁρόωντες· ἀμηχανίη δ' ἔχε θυμόν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωψ μεγάλην ἐμπλήσατο νηδὺν,
Ἀνθρόμεα κρέ' ἔδων, καὶ ἐπ' ἄκρητον γάλα πίνων,
Κεῖτ' ἔντοσθ' ἄντροιο τανυσσάμενος μετὰ μῆλα·
Τὸν μὲν ἐγὼ βέλτυσα κατὰ μεγαλήτορα θυμὸν,
Ἆσσον ἰὼν, ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Οὐτάμεναι πρὸς στῆθος, ὅθι Φρένες ἧπαρ ἔχουσιν,
Χειρὶ ψαύσας· ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρυκεν.
Αὐτῇ γάρ κε καὶ ἄμμες ἀπώλομεθ' αἰπὺν ὄλεθρον·
Οὐ γάρ κεν δυνάμεσθα θυράων ὑψηλάων
Χερσὶν ἀπωσάμενοι λίθον ὄβριμον, ὃν ἐπέθηκεν.
Ὡς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς,
Καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε, καὶ ἤμελγε κλυτὰ μῆλα

" Illisit: cerebrumque humi effundebat, irrigabatque terram.
" Hos membratim resecans apparabat cœnam,
" Devorabatque, quemadmodum leo montanus, neque reliquit
" Intestinaque, carnesque, & ossa medullis plena.
" Nos interea flentes sustulimus Jovi manus,
" Miseram rem videntes; desperatio etenim invasit animum.
" Cæterùm postquam Cyclops magnum impleverat ventrem,
" Humanas carnes comedens & ad hæc inerum lac bibens,
" Jacuit intra antrum extensus inter pecora.
" Hunc quidem ego volui, ex magnanimo animo,
" Propiùs accedens, gladium acutum stringens ab fœmore,
" Vulnerare ad pectus, ubi præcordia hepar circumdant,
" Manus admovens *capulo*: aliud autem consilium me impedivit.
" Illic enim etiam nos periissemus certâ morte:
" Non enim poteramus ab januâ excelsâ
" Manibus movere saxum grave, quod admoverat.
" Itaque tum ingemiscentes expectavimus auroram divinam.
" Quando igitur manè-genita apparuit roseis-digitis aurora,
" Tunc ignem accendit, & mulsit pulchra pecora

ΣΧΟΛΙΑ.

290. Κόπτε.] Σωϊτεμνε.
291. Μελεΐσι.] Καθ' μέλη. Ὡπλίσατο.] Παρεσκεύασεν.
292. Οὐδ' ἀπέλειπεν.] Διὰ τοῦτο, οὐδὲ ὃν λειψάνου τινὸς μένοντος ἐπίγνω τῷ ὠμότητι αὐτοῦ ὁ Ὀδυσσεύς.
293. Μυελόεντα.] Μυελοῦ πλήρη.
294. Ἀνεχέσθομεν.] Ἀντεῖναμεν.
295. Ἀμηχανίη.] Ἀπορία.
296. Ἐμπλήσατο.] Ἐπλήρωσεν, ἐκόρεσεν. Νηδύν.] Τὴν γαστέρα.
297. Ἀνθρόμεα.] Ἀνθρώπεια. Ἔδων.] Ἐσθίων.
298. Ταυνσσάμενος.] Ἐκτεθείς. Ἐμφανιζῶς ἢ ἐδήλωσε τὸ μέγεθος.
299. Βέλτυσα.] Ἐβουλευσάμην.
301. Οὐτάμεναι.] Τρῶσαι. Ὅθι φρένες ἧπαρ ἔχουσιν.] Ὅπου αἱ φρένες τὸ ἧπαρ συνέχουσιν.
302. Ἐπιψαύσας.] Ἐφαψάμενος. Ἕτερος.] Ἄλλος. Θυμὸς.] Νοῦν, λογισμός.
303. Ἄμμες.] Ἡμεῖς.

NOTÆ.

299. Τὸν μὲν ἐγὼ βέλτυσα κατὰ μεγαλήτορα θυμὸν) *Ultima* τοῦ κατὰ producitur, ut suprà, v. 245. Verùm frigidè disputat *Spondanus* de causis, quare *Ulysses Polyphemum* nollet occidere, quasi nimirum Cæcitas esset ipsâ Morte gravior pœna; nec vidit, quod hìc Poeta dicit, *Ulyssem* illum omninò occisurum; sed cohibuit unica illa consideratio; quòd tum ipse cum sociis omninò periret, utpote quibus nullus ex antro pateret aditus, nempe quod occluderetur ingenti Rupis fragmine; quod erat soli *Polyphemo* tollendum. Quam rationem qui non vidit satis firmam, ipso Cyclope cæcior mihi videtur. Et *Eustath.* fol. 357. lin. 16. Καὶ ἦν μὲ εὐχερέστερον ἀνελεῖν αὐτὸν ἢ σὺν φλῶσιν· ὅτι ἢ οὐκ ἦν ἐλπὶς ἐπ σωθῆναι, ἀφ' ἧς τὸν παμάζοντα ἐλίβαζεν λίθον ἢ θυρεῶν· δεδιότες γένεσθαι συφοντόρας φονητίδες τοῖς καπὶ τῶν τόφλωσιν, καὶ ὕπω εἰσιόντες.

VARIÆ LECTIONES.

291. Διαμελεΐσι) γρ. ἀφ' μελεΐσι, ἀφημελεΐσι. *Strabo*, fol. 137.
296. Ἐμπλήσατο) γρ. ἐπλήσατο, *H. Steph.*

Πάντα

Πάντα κατὰ μοῖραν, ἡ ὑπ' ἔμβρυον ἦκεν ἑκάστη.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε ποιησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
Σὺν δ' ὅδε γ' αὖτε δύω μάρψας ὁπλίσατο δεῖπνον.
Δειπνήσας δ' ἄντρου ἐξήλασε πίονα μῆλα,
Ῥηϊδίως ἀφελὼν θυρεὸν μέγαν· αὐτὰρ ἔπειτα
Ἂψ ἐπέθηκ', ὡς εἴτε φαρέτρην πῶμ' ὀπιθείη.
Πολλῇ ἣ ῥοίζῳ ὀρεὸς ὄρος τρέπε πίονα μῆλα
Κύκλωψ· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην κακὰ βυσσοδομεύων,
Εἴπως τισαίμην, δώῃ δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
Ἥδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
Κύκλωπος γὰρ ἔκειτο μέγα ῥόπαλον παρὰ σηκῷ,
Χλωρὸν, ἐλαίνεον· τὸ μὲν ἔκταμεν, ὄφρα φορείη
Αὐανθέν· τὸ μὲν ἄμμες ἐΐσκομεν εἰσορόωντες,
Ὅσσον τ' ἰστὸν νηὸς εἰκοσόρου μελαίνης,
Φορτίδος, εὐρείης, ἥτ' ἐκπερόα μέγα λαῖτμα·
Τόσσον εἶλυ μῆκος, τόσσον πάχος εἰσορόασθαι.
Τῷ μὲν ὅσσον τ' ὄργυιαν ἐγὼν ἀπέκοψα παρασταὰς,
Καὶ παρέθηκ' ἑτάροισιν, ἀποξῦναι δ' ἐκέλευσα.
Οἱ δ' ὁμαλὸν ποίησαν· ἐγὼ δ' ἐθόωσα παρασταὰς
Ἄκρον, ἄφαρ δ' ἂν λαβὼν ἐπυράκτεον ἐν πυρὶ κηλέῳ·
Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκα καταικρύψας ὑπὸ κόπρῳ,
Ἣ ῥα κατὰ σπείους κέχυτο μεγάλ' ἤλιθα πολλή·

" Omnia; ut decuit, & *suum* fœtum submisit singulis.
" Porrò postquam festinavit perficiens sua opera,
" Simul ille rursus duobus correptis apparavit jentaculum.
" Ut jentavit autem, ex antro egit pingnia pecora,
" Facile dimovens obicem ingentem: cæterum postea
" Rursus admovit, veluti si pharetræ operculum imponeret.
" Plurimo autem sibilo ad montem egit pinguia pecora
" Cyclops: sed ego relinquebam mala profunde cogitans,
" Si quo pacto ulciscerer, daretque gloriam Pallas.
" Hoc autem mihi in animo optimum apparebat consilium;
" Cyclopis enim jacebat ingens clava ad stabulum,
" Viridis, oleagina; hanc quidem exciderat, ut ferret
" Arefactam, quam & nos assimilabamus inspicientes,
" Quantus est malus navis viginti-remis-agitatæ nigræ,
" Onerariæ, latæ, quæ penetrat ingentes fluctus;
" Tanta erat longitudo, tanta spissitudo aspectu:
" Ab hâc, quantum ulna est, ego abscidi astans,
" Et appositi sociis, poliréque jussi.
" Hi verò planum levigârunt, egoque acui astans
" Summitatem: statimque apprehendens adussi in igne ardente.
" Et hanc quidem benè deposui abscondens sub stercore,
" Quod per speluncam fusum erat multum densè abundé.

ΣΧΟΛΙΑ.

313. Θυρεόν.] Λίθον.
315. Ῥοίζῳ.] Ἀσήμῳ φωνῇ, συριγμῷ.
317. Τισαίμην.] Τιμωρησαίμην.
319. Ῥόπαλον.] Ξύλον. Σηκῷ.] Τῇ μάνδρᾳ.
320. Χλωρόν.] Νεαρὸν ἐκκοπέν. Ἔκταμεν.] Ἐξέκοψεν. Φορείη.] Φέροι, βαστάζοι.
321. Αὐανθέν.] Ξηρανθέν. Εἴσκομεν.] Ἀπεικάζομεν.
323. Φορτίδος.] Φορτηγοῦ.
325. Ὄργυιαν.] Ἐκτεταμένων τῶν χειρῶν τὸ μῆκος, ὄργυιά ἐστι.
327. Ἐθόωσα.] Ἀπάξυνα· ἐκ τοῦ σωστικοῦ τὸ ὁμώνυμον. Ὁ τρόπος μεταληψις.
328. Ἐπυράκτεον.] Ἐπύρωσα εἰς τὸ δαλὸν πυῆσαι. Κηλέῳ.] Καυστικῷ.
330. Ἤλιθα.] Χύδην, παρὰ τὸ ἄλις· ἢ ἀθρόως, δαψιλῶς.

NOTÆ.

309. Πάντα κατὰ μοῖραν) De *Ultimâ* ᾱ κατὰ productâ, vid. ad v. 299.

311. Σὺν δ' ὅδε γ' αὖτε δύω) Olim σὺν δ' ὅγε δ' αὖτε, evidenti errore, cùm τὸ ὅ bis occurreret frustrà; nunc ὅ semel adest, & ὅδε, rectè pro ὅτις, ut mox, v. 318. ἥδε δέ· at σὺν ὃ ὅγε ὅ. minimè ferendum. Aliàs σὺν δ' ὅγε αὖτε, idem locus occurrit mox, v. 344.

VARIÆ LECTIONES.

311. Σὺν δ' ὅγε δ' αὖτε) γρ. σὺν δ' ὅδε γ' αὖτε, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Δεῖπνον) γρ. δόρπον, *H. Steph.*

320. Ἔκταμεν) γρ. ἔκοπασεν, *Eustath.* fol. 358. lin. 12.

329. Ὑπὸ κόπρῳ) γρ. κατὰ κόπρου, *Eustath.* fol. 358. lin. 24.

Αὐταρ

Αὐτὰρ τὺς ἄλλυς κλήρῳ πεπαλάχθαι ἄνωγεν,
Ὅστις τολμήσειεν ἐμοὶ σὺν μοχλὸν ἀείρας,
Τείψαι τ' ὀφθαλμῷ, ὅτε τ' γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι.
Οἱ δ' ἔλαχον, τὺς ἄν κε κ' ἠθελον αὐτὸς ἐλέσθαι,
Τέσσαρες, αὐτὰρ ἐγὼ τέμπτος μετ' τοῖσιν ἐλέγμην.
Ἐσπέριος δ' ἦλθεν καλλίτριχα μῆλα νομεύων·
Αὐτίκα δ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα
Πάντα μάλ'· οὐδέ τι λεῖπε βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς,
Ἤ τι ὀϊσάμενος, ἢ κ' θεὸς ὡς ἐκέλευεν.
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας,
Ἐξόμενος δ' ἤμελγεν ὄις κ' μηκάδας αἶγας,
Πάντα κατὰ μοῖραν, κ' ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν ἑκάστη.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
Σὺν δ' ὅδε γ' αὖτε δύω μάρψας ὁπλίσατο δόρπον.
Καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων ἄγχι παραστὰς,
Κισσύβιον μετ' χερσὶν ἔχων μέλαν οἴνοιο,
Κύκλωψ, τῆ, πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα·
Ὄφρ' εἰδῇς, οἷόν τι ποτὸν τόδε νηῦς ἐκεκεύθει
Ἡμετέρη· σοὶ δ' αὖ λοιβὴν φέρον, εἴ μ' ἐλέησας
Οἶκαδε πέμψας· σὺ δ' μαίνεαι οὐκ ἔτ' ἀνεκτῶς.
Σχέτλιε, πῶς κέν τίς σε κ' ὕστερον ἄλλος ἱκοίτο

" Cæterum alios sorte sortiri jussi,
" Quinam auderet mecum vectem sublatum
" Inserere in oculum, quando illum dulcis somnus occuparet.
" Et illi sorte sunt electi, quos utique voluissem ipse capere,
" Quatuor, cæterùm ego quintus cum his numerabar.
" Vespertinus igitur rediit villosa pecora curans:
" Continuò verò in latam speluncam egit pinguia pecora
" Omnia omninò; neque ullum reliquit profundam extra caulam,
" Aut suspicatus, sive etiam deus sic jussit.
" Porrò deinde admovit repagulum ingens altè sublevans,
" Sedensque mulsit oves & balantes capras,
" Omnia, ut decebat, & fœtum suum submisit singulis.
" Cæterùm postquam festinavit, perfectis suis operibus,
" Simul ille rursùs duobus correptis apparavit cœnam:
" Et tum ego Cyclopem alloquebar propè astans,
" Poculum in manibus tenens nigri vini,
" Cyclops, accipe, bibe vinum, postquam comedisti humanas carnes;
" Ut scias, qualem utique potum navis occultaverat
" Nostra; & tibi quidem libamen tuli, ut mei misertus
" Domum mittas: tu autem furis non ampliùs tolerabiliter.
" Infelix, quomodo quisquam ad te in posterum alius accedat

ΣΧΟΛΙΑ.

331. Πεπαλάχθαι.] Κληρωθῆναι.
335. Ἐλέγμην.] Ἠριθμούμην.
336. Ἐσπέριος.] Δειλινός. Νομεύων.] Βόσκων.
339. Ὀϊσάμενος.] Ὑπολαβών.
346. Κισσύβιον.] Ἤτοι ποιμενικὸν ποτήριον, ὃ κισσίνῃ ξύλῃ κατασκευασμένον· ἢ ὄνομα κύριον ποτηρίου, ἢ ἔχων κισσὸν ἔξωθεν.

ΝΟΤÆ.

334. Οἱ δ' ἔλαχον) Παθητικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐκληρώθησαν, vid. suprà, ad v. 160.

342. Πάντα κατὰ μοῖραν) Vid. ad v. 309.

344. Σὺν δ' ὅδε γ' αὖτε δύω) De hoc loco, diximus ad v. 311. Notandum verò, In Editione *Elzeviriana*, solo tamen hoc loco, & in *Oxoniensi*, solo in alio loco, legi, σὺν δ' ὄγε αὖτε, verùm cum hoc temerè videatur utrobique factum, nihil refert.

VARIÆ LECTIONES.

331. Πεπαλάχθαι] γρ. πεπαλάσθαι, *Aristarch.* apud *Eustath.* fol. 357. lin. 52.

333. Τείψαι τ' ὀφθαλμῷ) γρ. τείψαι ἐπ' ὀφθαλμῷ, *H. Steph.*

335. Ἐλέγμην) γρ. ἐλέχθην, *H. Steph.*

347. Τῇ.] Λαβὲ, δέξαι.
348. Ἐκεκεύθει.] Ἐκρυπτεν.
349. Λοιβήν.] Σπονδήν.
350. Οὐκ ἔτ' ἀνεκτῶς.] Οὐκ ἀναχετῶς, ἐχ ὑπομενητῶς.
351. Σχέτλιε.] Ἄδικε. Ἵκοιτο.] Ἱκετεύοι.

ΤÆ.

346. Κισσύβιον μετ' χερσὶν ἔχων μέλαν οἴνοιο) De Voce κισσύβιον, quod sit ποιμενικὸν ποτήριον ἐκ κισσίνης ξύλης. *Eustath.* fol. 358. lin. 52. *Athenæus*, & Nos ad *Euripid.* Ultima τοῦ μέλαν producitur, in *Casurâ*, vi Literæ αὐτοδυνάμου, & ante *Acutum*.

347. Κύκλωψ, τῇ, πίε οἶνον) *Hierocles* seviralibus plagis flagellatus, sanguine suo respersit Judicem, hoc versu utens; ut *Suidas*. vid. ad *Var. Lect.*

347. Κύκλωψ, τῇ πίε οἶνον) γρ. Κύκλωψ, τῇ πῖ οἶνον. *Suidas*, v. Ἱεροκλῆς; quod corrigendum hinc. Vid. ad *Iliad.* α'. v. 299. *Br. Schol.*

351. Πῶς κέν τις) γρ. πῶς ἄν τις, *H. Steph.*

Ἀνθρώ-

Ἀνθρώπων πολέων, ἐπεὶ ἢ καὶ μοῖραν ἔρεξας;
Ὡς ἐφάμην· ὁ δ' ἔδεκτο καὶ ἔκπιεν· ἤσατο δ' αἰνῶς
Ἡδὺ ποτὸν πίνων· καί μ' ἤντεε δεύτερον αὖτις,
Δός μοι ἔτι φέρων, καί μοι τεὸν ὄνομα εἰπὲ
Αὐτίκα νῦν, ἵνα τοι δῶ ξείνιον, ᾧ κε σὺ χαίροις.
Καὶ γὰρ Κυκλώπεσι φέρει ζείδωρος ἄρουρα
Οἶνον ἐριθαύφυλον, καὶ σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει.
Ἀλλὰ τόδ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρός ἐστιν ἀπορρώξ.
Ὡς ἔφαθ'· αὐτάρ οἱ αὖτις ἐγὼ πόρον αἴθοπα οἴνου·
Τρὶς μὲν ἔδωκα φέρων, τρὶς δ' ἔκπιεν ἀφραδίῃσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωπα περὶ φρένας ἦλυθεν οἶνος,
Καὶ τότε δή μιν ἔπειτα προσηύδων μειλιχίοισι,
Κύκλωψ, εἰρωτᾷς μ' ὄνομα κλυτόν; αὐτὰρ ἐγώ τοι
Ἐξερέω· σὺ δέ μοι δὸς ξείνιον, ὥς περ ὑπέσχες.
Οὖτις ἐμοί γ' ὄνομ' ἐστί· Οὖτιν δέ με κικλήσκουσι
Μήτηρ, ἠδὲ πατήρ, ἠδ' ἄλλοι πάντες ἑταῖροι.
Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμείβετο νηλέϊ θυμῷ,
Οὖτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι μετ' οἷς ἑτάροισι,
Τοὺς δ' ἄλλους πρόσθεν· τόδε τοι ξεινήϊον ἔσται.
Ἦ, καὶ ἀνακλιθεὶς πέσεν ὕπτιος· αὐτὰρ ἔπειτα
Κεῖτ' ἀποδεχμώσας παχὺν αὐχένα· κὰδ δέ μιν ὕπνος

" Ex hominibus plurimis, quoniam non ex officio egisti?
" Sic dixi; ille accepit & ebibit, gavisusque est vehementer
" Dulcem potum bibens; & me rogavit secundò rursus,
" Da mihi adhuc benignus, & mihi tuum nomen dic
" Statim nunc; ut tibi dem hospitale *munus*, quo tu gaudeas.
" Etenim Cyclopibus fert alma terra
" Vinum generosum, & illis Jovis imber auget:
" Verùm hoc ambrosiæ & nectaris est latex.
" Sic ait: cæterum ei rursus ego dedi ardens vinum:
" Ter quidem præbui, ter autem ebibit insipientiâ.
" Cæterùm postquam Cyclopem circamentem occupavit vinum:
" Tum certè ipsum verbis alloquebar blandis,
" Cyclops, interrogas me nomen inclytum? cæterùm ego tibi
" Dicam, tu autem mihi da hospitale *munus*, ut pollicitus es.
" Nemo mihi nomen est, Neminemque me vocant
" Mater atque pater, atque omnes alii socii.
" Sic dicebam; ille verò me rursus excepit sævo animo,
" Neminem ego extremum edam post suos socios,
" Alios quidem priùs; hoc tibi hospitale munus erit.
" Dixit, & recumbens cecidit supinus; cæterùm deinde
" Jacebat inflexus crassam cervicem, & illum somnus

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

352. Ἔρεξας.] Ἔπραξας.
353. Ἤσατο.] Ἥδη, ἐτέρφθη, ἐχάρη, εὐφράνθη.
358. Ἐριθαύφυλον.] Μεγαλοσάφυλον.
359. Ἀπορρώξ.] Ἀπόρροια, ἀπόσπασμα.
361. Ἀφραδίῃσιν.] Ἀνοίαις.
369. Ἔδομαι.] Βρώσιμον.
372. Ἀποδεχμώσας.] Πλαγιώσας· δεχμὸς γάρ, τὸ πλάγιον.

N O T Æ.

353. Ὁ δ' ἔδεκτο καὶ ἔκπιεν) Quandò olim in pluribus ἔπιεν scriberetur, ob Versus periculum indolui; qui tamen aliquo modo sanari poterat. Verum scicbam, Sensum ipsum requirere, ut ἔκπιεν hìc scriberetur; quia bibacitatem & aviditatem *Cyclopis* Poeta voluit innuere, ut aliàs, rapacitatem ejusdem in edendo, v. 292. Ἥδιε δ', ὥστε λέων ὀρεσίτροφος· οὐδ' ἀπέλειπεν Ἔγκατά τε, σάρκας τε, καὶ ὀστέα. Sed nec simpliciter πιεῖν erat *Cyclopi* periculosum, verum ἐκπιεῖν. Et res ipsa ostendit, totum Illum ebibisse poculum, quod illicò poscat aliud & subindè aliud. Quare licet *Florent. Aldin. Lovanian. Hervag. Stephaniana, Castelliana, Elzeviriana, Oxonienses*, & quæ nascuntur ab illis, ἔπιεν legant omnes, in hâc certè parte *Romanam* & *Basileensem Eustathii*, omnibus præfero, quæ ἔκπιεν apertè legunt, ut & *Cantabrigienses*, 1664. *Eustathius* plus sexies ἔκπιεν repetit, & ipse Poeta, v. 361. Τρὶς μὲν ἔδωκα φέρων, τρὶς δ' ἔκπιεν ἀφραδίῃσιν, ut in illo loco legunt Omnes Editt. Ità quoque κ'. v. 237. Αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέ τε καὶ ἔκπιον. Video jam & hoc vidisse *Isaacum Casaubonum*, in hunc locum, *Lego*, inquit, ἔκπιεν, *ut mox*, respiciens ad locum prædictum, v. 361.

366. Οὖτις ἐμοί γ' ὄνομ' ἐστὶν) De hoc *Utide Homeri*, ut & de *Asteropæo*, scripsit *Ptolemæus Alexandrinus*, *Aristarchi* discipulus, ut Nos docet *Suidas*. Certè *Ptolemæus Hephæstion*, & ipse *Alexandrinus*, licet longè infrà *Aristarchi* ætatem, dicit, in l. 1. Ὅτι Ὀδυσσεὺς, διότι ὅτι μεγάλα εἶχεν, Οὖτις προσηγορεύθη.

VARIÆ LECTIONES.

353. Ἔκπιεν) γρ. ἔπιεν, vid. Not. in *Textum*. 354. Αὖτις) κ. αὖθις. 356. Χαίροις) γρ. χαίρῃς.

Ἡΐξε παναμάτωρ· φάρυγος δ' ἐξέαγλο οἶνος,
Ψωμοί τ' ἀνδρόμεοι· ὁ δ' ἐρεύγετο οἰνοβαρείων.
Καὶ τότ' ἐγὼ ἢ μοχλὸν ὑπὸ σποδοῦ ἤλασα πολλῆς,
Εἵως θερμαίνοιτο· ἔπεσί τε πάντας ἑταίρους
Θάρσυνον, μήτις μοι ὑποδδείσας ἀναδύῃ.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ὁ μοχλὸς ἐλάϊνος ὀψὲ πυρὶ μέλλεν
Ἀψαλέος, χλωρός περ ἐών, διεφαίνετο δ' αἰνῶς,
Καὶ τότ' ἐγὼν ἆσσον φέρον ἐκ πυρός, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Ἵσταντ'· αὐτὰρ θάρσος ἐνέπνευσεν μέγα δαίμων.
Οἱ μὲν μοχλὸν ἑλόντες ἐλάϊνον ὀξὺν ἐπ' ἄκρῳ,
Ὀφθαλμῷ ἐνέρεισαν· ἐγὼ δ' ἐφύπερθεν ἀείρθεὶς
Δίνεον, ὡς δ' ὅτε τις τρυπᾷ δόρυ νήϊον ἀνὴρ
Τρυπάνῳ, οἱ δέ τ' ἔνερθεν ὑποστρέφουσιν ἱμάντι
Ἀψάμενοι ἑκάτερθε, τὸ δ' ἔμπεδον αἰὲν ὀδεύει·
Ὣς τῷ ὀφθαλμῷ πυρήκεα μοχλὸν ἑλόντες
Δινέομεν, τοῦ δ' αἷμα περιῤῥέε θερμὸν ἐόντα.
Πάντα δέ οἱ βλέφαρ' ἀμφὶ καὶ ὀφρύας εὖσεν ἀϋτμὴ,
Γλήνης καιομένης· σφαραγεῦντο δέ οἱ πυρὶ ῥίζαι.

" Cepit, omnia-domans; è gutture verò erumpebat Vinum,
" Fruſtaque humanæ carnis; & ipſe ejectabat vino-gravatus:
" Et tum ego veſtem ſub cinere demiſi multo,
" Ut calefieret; verbiſque omnes ſocios
" Confirmavi, ne aliquis mihi ſubveritus declinaret.
" Sed cùm mox veſtis oleaginus in igne erat
" Arſurus, viridis exiſtens, candebatque vehementer;
" Et tum ego propiùs attuli ex igne, circum autem ſocii
" Stabant, cæterùm animum inſpiravit ingentem Genius *aliquis*,
" Hi quidem veſte apprehenſo oleagino acuto in ſummitate,
" Oculo infixerunt; ego autem infernè innixus
" Verſabam; veluti quis terebrat lignum vir navale
" Terebro, aliique infra torquent loro
" Prenſantes utrinque, illud autem circumvolvitur aſſiduè ſemper:
" Sic ejus in oculo ignitum veſtem prenſantes
" Verſabamus; hunc autem ſanguis circumfluebat calefactum.
" Ipſas verò ei palpebras circum & ſupercilia cremavit vapor
" Pupillâ ardenti: ſtridebantque ei ſub igne radices.

ΣΧΟΛΙΑ.

373. Ἡΐξε.] Καπλάμβανεν. Παναμάτωρ.] Ἐπιθετικῶς, ὁ ὑπὸ ὁ πάντας δαμάζων καὶ θεὸς καὶ ἀνθρώπους. Φάρυγος.] Συνεκδοχικῶς ἀπὸ τοῦ μέρους. Ἐξέαγλο.] * Ἐξήει.

374. Ψωμοί.] Σάρκες, μέλη. Οἰνοβαρείων.] Βεβαρημένου τῷ οἴνῳ.

375. Ἤλασα.] Ὑπέβαλον.

376. * Εἵως.] Ὅπως, ἵνα.

377. Θάρσυνον.] * Διήγειρα. Ἀναδύῃ.] Παραιτήσηται.

379. Ἀψαλέος.] Ἀφθὴς. Διεφαίνετο.] Διαφανὴς ἦν, ὅτι ἐπιπύρωτο.

381. Ἐνέπνευσεν.] Ἐνέβαλεν.

383. Ἐνέρεισαν.] Ἐπεβάρησαν, ἐνέπηξαν.

384. Δίνεον.] Ἔτρεφον. Δόρυ.] Ναυπηγήσιμον ξύλον.

385. Ὑποστρέφουσιν.] Τὸ πλῆρες, τρύπανον.

386. Ἀψάμενοι.] Ἅψαντες, δήσαντες.

387. Πυρήκεα.] Πεπυρωμένον.

388. Δινέομεν.] Ἐτρέφομεν.

389. Εὖσεν.] Ἐφλόγισεν.

390. Γλήνης.] Κόρης. Σφαραγεῦντο.] Διατείνοντο, ἐξετείνοντο, ἢ κατεπυροῦντο, ἢ * ἐσπερώτωντο.

NOTÆ IN SCHOLIA.

373. * Ἐξήει) Ità, pro corrupto ἐξείη, emendo.

376. * Εἵως) Ὅπως, ἵνα, ex *Aloyſii* MSto.

377. * Διήγειρα) Emendo pro διήγιερον.

390. * Pro ἐσπερώτωντο, ſcribo & emendo, ex *Euſtath.* fol. 364. lin. 49. * ἐσπερώτωντο, *Aldin.* ἐσπερώτωντο.

VARIÆ LECTIONES.

373. Φάρυγος) γρ. φάρυγος, vid. Not. in *Textum*.

384. Ὡς δ' ὅτε) γρ. ὡς ὅτε, *H. Steph.*

385. Ὑποστρέφουσιν) χρ. ὑποστρέφουσιν, *Br. Schol.*

387. Πυρήκεα) γρ. πυριηχία, vid. in *Textum*.

Ibid. Ἑλόντες) γρ. ἔχοντες, ex *Ariſtarcho*, *Euſtath.* fol. 364. lin. 19.

390. Πυρὶ ῥίζαι) γρ. περὶ ῥίζαι, *Euſtath.* fol. 364. lin. 21.

Ὡς

Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν, ἢὲ σκέπαρνον,
Εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπτῃ μεγάλα ἰάχοντα,
Φαρμάσσων· τὸ γὰρ αὖτε σιδήρου τε κράτος ἐστίν·
Ὡς τῷ σίζ' ὀφθαλμὸς ἐλαϊνέῳ ἐπὶ μοχλῷ.
Σμερδαλέον δ' ὃ μέγ' ὤμωξεν· περὶ δ' ἴαχε πέτρη.
Ἡμεῖς δ' δείσαντες ἀπεστύμεθ'· αὐτὰρ ὁ μοχλὸν
Ἐξέρυσ' ὀφθαλμοῖο πεφυρμένον αἵματι πολλῷ·
Τὸν μὲν ἔπειτ' ἔρριψεν ἀπὸ ἕο χερσὶν ἀλύων.
Αὐτὰρ ὁ Κύκλωπας μεγάλ' ἤπυεν, οἵ ῥα μὶν ἀμφὶς
Ὤϊκεον ἐν σπήεσι δι' ἄκελας ἠνεμόεσσας·
Οἱ δ', βοῆς ἀΐοντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος·
Ἱστάμενοι δ' εἴροντο περὶ σπέος, ὅττι νύ οἱ κήδει,
Τίπτε τόσον, Πολύφημε, ἀρημένος ὧδ' ἐβόησας,
Νύκτα δι' ἀμβροσίην, καὶ ἀΰπνους ἄμμε τίθησθα;

" Veluti cùm vir faber ſecurim magnam, aut aſciam,
" In aquâ frigidâ mergit valdè ſtridentem,
" Corroborans; hoc enim ferri utique robur eſt:
" Sic hujus ſtridebat oculus oleaginum circa veſtem.
" Horrendè itaque ejulavit, inſonuitque petra;
" Et nos perterriti diffugimus: cæterum ille veſtem
" Exemit oculo aſperſum ſanguine multo;
" Illum quidem deinde abjecit à ſe manibus anxius.
" Cæterùm ipſe Cyclopas altè vocavit, qui circa ipſum
" Habitabant in ſpeluncis per promontoria ventoſa:
" Illi igitur vocem audientes accurrebant aliunde alius;
" Stantesque interrogabant circa ſpeluncam, quidnam ipſum affligeret,
" Cur tantum, Polypheme, læſus ſic clamâſti,
" Noctem per divinam & inſomnes nos feciſti?

ΣΧΟΛΙΑ.

392. Ἰάχοντα.] Ἠχοῦντα.

393. Φαρμάσσων.] * Στιῤῥοπιῶν, ῥομῶν, ῥομβιτῶν. Σιδήρου τὸ κράτος ἐστί.] Τὸ βάψαι ψυχρῷ τὸ πεπυρωμένον σίδηρον. Ἰσχυρὸν γὰρ αὐτὸν ποιεῖ.

394. Σίζε.] Καὶ τοῦτο ὠνομαζοπιποίηται, ἀπὸ δὲ μὴ τὸ λίπος γινομένῃ * σισμῷ, ὅ ἐστι, συνηχείας.

397. Ἐξέρυσεν.] Ἐξεῖλκυσεν. Πεφυρμένον.] Ἡμαγμένον.

398. Ἀλύων.] Ἀδημονῶν, δυσφορῶν.

NOTÆ.

392. Μεγάλα ἰάχοντα.) Refer ad πέλεκυν, quod præceſſerat, non ad σκέπαρνον, κατ' ἐπικράτησιν δὲ ἀρσενικῶς. Vid. *Br. Schol.* ad *Iliad.* σ'. v. 594.

398. Ἀπὸ ἕο.) *Ultima* δὲ λάβὴ, vi *Toni* ſui, & *Aſperi* ſequentis cum *Acuto*, producitur in Cæſurâ, quanquam aliàs ἀπαὶ legi poſſet, ut in aliis locis non paucis. Ità infrà, v. 461. Ὡς εἰπὼν τὸν κριὸν λὰξ ἔο. Vid. ad φ'. v. 136. & 163. *Ibid.* Χερσὶν ἀλύων.) *Media* δὲ ἀλύω, aliàs *brevis*, nunc producitur, ad

NOTÆ IN

393. * Στιῤῥοπιῶν.) Ità, pro monſtro φαρμακοφῤῥοπιῶν, ex *Aloyſii* MS. ſuffragante *Euſtathio*.

394. * Σισμῷ, ὅ ἐστι, συνηχείας.) Pro σισμῷ, olim σισιλιγμῷ, pro quo *Aloyſ.* MS. σισιλισμῷ. Et hæc *Euſtath.* fol. 365. lin. 6. Οἱ δὲ Παλαιοί φασι, καὶ ὅτι ἀνομαζοπιποίηται τὸ σίζειν λὰξ δὲ καὶ τὸ λίπος γινομένῃ σισιλισμῷ, quod tamen nec ille explicat, nec ſcio quî poſſit. Mallem equidem legere σισμῷ, ὅ ἐστι συνηχείας, παρὰ τὸ σίζω.

VARIÆ LECTIONES.

392. Βάπτῃ) γρ. βάπτῃ, *H. Steph.*

398. Ἀπὸ ἕο) γρ. ἀπαὶ ἕο, vid. Not. in *Textum*.

Ibid. Ἀλύων) γρ. ἀλυίων. Vid. Not. in *Textum*.

399. Ἤπυεν.] Ἐβόα, ἐκάλει. Ἀμφὶς ᾤκεον.] Περιῴκουν.

400. Δι' ἄκελας.] Τὰς μεταξὺ τῶν ἀκρωτηρίων τόπους, ἢ πᾶς τις τῶν ὀρῶν ἀκρωρείας. Ἠνεμόεσσας.] Ὑψηλὰς, ὑπὸ ἀνέμων κατασκοπουμένας.

401. Ἐφοίτων.] Περιῄεσαν.

402. Εἴροντο.] Ἠρώτων. Ὅττι νύ οἱ.] Ὅτῳ αὐτόν. Κήδει.] Λυπεῖ, βλάπτει.

403. Ἀρημένος.] Βεβλαμμένος.

404. Τίθησθα.] Διατίθεις ποιεῖς.

TÆ.

Monſtri deplorabilem animi defectum innuendum. Et aliàs δὲ δακρύων penultima, producitur, *Batrachom.* v. 68. Vid. ad α'. v. 276. λ'. v. 413. & ad *Anacreon.* v. 123. Περισγεγράφασι δέ τινες τῶν Παλαιῶν τὸ ἰῶπα ἐν τῷ ἀλύειν, καθὰ καὶ ἐν τῷ ὀπυίειν. *Euſtath.* fol. 365. lin. 14. & mox, Ἔνιοι δέ φασι ἐκ ὕπνου, Ἀλύειν, τὸ μὴ ἐπαίρεσθαι, δυσθυμεῖν· τὸ δὲ λυπεῖσθαι, ψιλῶπτον.

404. Ἀΰπνους ἄμμε τίθησθα.) *Euſtath.* fol. 365. lin. 52. Τὸ δὲ, ἀΰπνους ἄμμε τίθησθα, φανερῶς τὸ ἄμμε ἀνίκον,

SCHOLIA.

398. Ἀλύων) *Euſtath.* fol. 365. lin. 12. Ἀλύειν δὲ, νῦν μὲν, τὸ ἀδημονεῖν· ἐν δέ τισι μὴ παῦται, τὸ χαίρειν, ὡς τὸ, Ἡ ἀλύεις, ὅτι Ἴρον ἐνίκησας· μᾶλλον δὲ ἡ λέξις, ὡς καὶ ἡ συμφορὰ καὶ ἡ τύχη καὶ ὁ θαύμων, ἐκ τοῦ ὁμοίως παρεγράφασι δέ τινες τῶν Παλαιῶν τὸ ἰῶπα ἐν τῷ ἀλυίσῃ, καθὰ καὶ ἐν τῷ ὀπυίειν· ὃ μᾶλλον ἀναντίῤῥητόν ἐστιν. Ἰσέον δὲ, ὡς παρὰ τοῖς Παλαιοῖς γεγράφεται καὶ παῦται, Ἀλυίῃ) Ἀντὶ δὲ, μαίνῃ· ὑπερεῖ καὶ λέληθεν· φαύλως λεγόμενον· ἀμηχανεῖ, κλ.

[* Τίς δέ σ' ἐτύφλωσεν, ᾗ ἀφείλετο λαμπάδος αὐγάς;]
Ἦ μή τις σεῦ μῆλα βροτῶν ἀέκοντος ἐλαύνῃ;
Ἦ μή τις σ' αὐτὸν κλείνῃ δόλῳ, ἠὲ βίηφι;
Τόσσ' αὖτ' ἐξ ἄντρου προσέφη κεκαπνισμένος Πολύφημος,
Ὦ φίλοι, Οὖτίς με κλείνῃ δόλῳ, ἠδὲ βίηφιν·
Οἱ δ' ἀπαμειβόμενοι ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον,
Εἰ μὲν δὴ μήτις σε βιάζεται, οἷον ἐόντα,
Νοῦσόν γ' οὔπως ἐστὶ Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι·
Ἀλλὰ σύ γ' εὔχεο πατρὶ Ποσειδάωνι ἄνακτι.
Ὣς ἄρ' ἔφαν ἀπιόντες· ἐμὸν δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ,
Ὡς ὄνομ' ἐξαπάτησεν ἐμὸν καὶ μῆτις ἀμύμων.
Κύκλωψ δὲ στενάχων τε, καὶ ὠδίνων ὀδύνῃσι,
Χερσὶ ψηλαφόων, ἀπὸ μὲν λίθον εἶλε θυράων·
Αὐτὸς δ' εἰνὶ θύρῃσι καθέζετο, χεῖρε πετάσσας,
Εἴπνά πῃ μεῖ' ὄεσσι λάβοι στείχοντα θύραζε·
Οὕτω γάρ πῃ μ' ἤλπεῖ' ἐνὶ φρεσὶ νήπιον εἶναι.
Αὐτὰρ ἐγὼ βάλλῃσιν, ὅπως ὄχ' ἄριστα γένοιτο,
Εἴπιν' ἑταίροισιν θανάτῳ λύσιν, ἠδ' ἐμοὶ αὐτῷ
Εὐροίμιλιν· πάντας ἢ δόλῳ καὶ μῆτιν ὕφαινον,
Ὡς τε περὶ ψυχῆς, μέγα γὰρ κακὸν ἐγγύθεν ἦεν.

" [Nunquis te cæcavit & abstulit oculi tui lumen?]
" Num quis à te oves mortalium invito abegit?
" Annè aliquis teipsum pessundat dolo, aut vi?
" Hoc rursus ex antro alloquutus est fortis Polyphemus,
" Amici, Nemo me interfecit dolo, neque viribus.
" Illi verò respondentes verba volatilia dixerunt,
" Siquidem itaque nemo te affligit, solitarium existentem,
" Morbum nequaquam fas est à Jove magno *missum* evitare:
" Verùm tu precare Patrem Neptunum regem.
" Sic dixerunt abeuntes; meum autem risit charum cor,
" Quòd nomen decepisset meum & inculpatum consilium.
" Cyclops igitur ingemiscensque, & contristatus doloribus,
" Manibus palpitans, lapidem quidem amovit a januâ;
" Ipse verò intra januam sedebat, manus extendens,
" Si aliquem fortassis inter oves caperet exeuntem foràs;
" Sic enim me putabat in mente stultum esse.
" Cæterum ego deliberaveram, quid factu optimum esset,
" Si quam sociis mortis solutionem, atque mihi ipsi
" Invenirem; omnes igitur dolos & consilium texui,
" Videlicet ob vitam, ingens enim malum præsens erat.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

405. Ἐλαύνῃ.] Ἀπελαύνῃ.
418. Στείχοντα.] Πορεύομεν. Θύραζε.] Ἔξω.
420. Βάλλοιν.] Ἐβουλεύομεν.

N O T Æ.

ἀντὶ πολλῶν πλήθους λαμβάνῃ, καθὰ διφορίαν Ἰωνικήν. Eleganter autem hoc Poeta facit, quod *Duos* jam *Polyphemus* turbet, nempè *seipsum* & *alios*.

405. *Τίς δέ σ' ἐτύφλωσεν, ᾗ ἀφείλετο λαμπάδος αὐγάς) Hic Versus, diu ex *Homero* exulans, nunc suo loco restituitur, ex *Diogenis Laertii Zenone*, l. 7. §. 163. *Hesychius*, Λαμπάδες) Ὀφθαλμοί. Et *Virgil.* Æn. l. 3. v. 37. *Cyclopis* oculum, puto, ex hoc loco adjutus, dicit, *Argolici Clypei, aut Phœbeæ Lampadis instar*. Unde eleganter *Lycophroni* dicitur *Ulysses* λαμπτηροκλόπης.

406. Κτεινῇ) Ità pro κτείνῃ scribo, ut cum ἐλαύνῃ congruat, quanquam κτείνῃ in plurimis Exemplaribus. *Castellio* quidem & Pauca alia mecum legunt κτεινῇ. Verùm hi *Modi* mutuò sibi fraudem facere solent, ut ex *Variis Lectionibus* hinc inde patet. Qui Poetam putant respicere ad nomen οὔπις, v. 414. in μῆτις ἀμύμων, frustrà sunt. Est quidem fortuita allusio, μήτις & μῆτις, verùm ea nimis frigida, quàm quæ *Homeri* consilio tribuatur. *Ibid.* Δόλῳ ἠὲ βίηφι) *Polyænus* Strategemat. Procem. Δοκεῖ ὁ μοιχὸς παῦται συμβουλεύειν Ὅμηρος· ὅταν γὰρ πολλάκις ἄδῃ, ἢ δόλῳ, ἢ βίηφιν, ἄλλως τε παραγγέλλῃ, ἢ τίχνας, καὶ φρατηγήμασι χρήσασθαι καὶ τῷ πολεμίῳ, κλ.

411. Νοῦσον δ' οὔπως ἐστὶ Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι) De *Jove* dicuntur Morbi omnes provenire, unde *Sophocles*, Ajac. 137. Νόσος, πλαγὴ Διὸς vocatur; de quâ re Nos in *Prælectionibus*.

421. Εἰ πιν' ἑταίροισιν θανάτου λύσιν) Cum *Marco Meibomio* fixum esset, *priorem* Syllabam in λύω & *Derivatorum*, semper ante *Consonam* producere, scribendum hic ῥύσιν statuebat, & alios omnes *Homeri* locos contra militantes, mutavit; in quibus ἄλυτον, aut ἀλύτους scriberetur, corruptos pronuntiavit, mutare non potuit. Verùm is turpiter errat. Vid. quæ diximus ad δ'. v. 703.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

406. Κτεινῇ) γρ. κλείνῃ, vid. Not. in *Textum*.
421. Λύσιν) γρ. ῥύσιν, vid. Not. ad *Textum*.

Ἦδη

Ἦδε δέ μοι κὴ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή.
Ἄρσενες οἰῶες ἦσαν εὐτρεφέες, δασύμαλλοι,
Καλοί τε, μεγάλοι τε, ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχοντες·
Τοὺς ἀκέων συνέειρον εὐστρεφέεσι λύγοισι,
Τῇς ἔπι Κύκλωψ εὗδε, πέλωρ, ἀθεμίστια εἰδὼς,
Σύντρφς αἰνύμενος· ὁ μὲν ἐν μέσῳ ἄνδρα φέρεσκεν,
Τὼ δ' ἑτέρω ἑκάτερθεν ἴτην, σώοντες ἑταίρους.
Τρεῖς ἦ ἕκαστον φῶτ' οἶες φέρον· αὐτὰρ ἔγωγε,
Ἀρνειὸς γὰρ ἔην, μήλων ὄχ' ἄριστος ἁπάντων,
Τὸν καθὰ νῶτα λαβὼν, λασίην ὑπὸ γαστέρ' ἐλυσθεὶς
Κείμην· αὐτὰρ χερσὶν ἀώτῳ θεσπεσίοιο
Νωλεμέως στρφθεὶς ἐχόμην τετληότι θυμῷ·
Ὣς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.
Ἧμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Καὶ τότ' ἔπειτα νομόνδ' ἐξέσσυτο ἄρσενα μῆλα·
Θήλειαι δ' ἐμέμηκον ἀνήμελκτοι περὶ σηκούς·
Οὔθατα γὰρ σφαραγεῦντο· ἄναξ δ' ὀδύνῃσι κακῇσι
Τειρόμενος, πάντων οἰῶν ἐπεμαίετο νῶτα
Ὀρθῶν ἑσταότων· τὸ ἦ νήπιος οὐκ ἐνόησεν,
Ὡς οἱ ὑπ' εἰροπόκων οἰῶν στέρνοισι δέδεντο.
Ὕστατος ἀρνειὸς μήλων ἔστιχε θύραζε,
Λαχμῷ στεινόμενος, καὶ ἐμοὶ πυκινὰ φρονέοντι.

"Illud verò mihi in animo optimum apparebat consilium.
"Mares oves, *i. e. arietes*, erant benenutriti, lanosi,
"Pulchrique, magnique, violaceam lanam habentes:
"Hos tacitè colligavi benè-tortis funibus,
"In quibus Cyclops dormiebat, monstrosus, impia doctus;
"Tribus-unà constrictis: ille in medio, virum ferebat,
"Duo autem alii utrinque ibant, servantes socios.
"Tres igitur singulos viros oves ferebant: cæterùm ego,
"Aries enim erat, pecudum longè optimus omnium,
"Hujus tergum arripiens, villosum sub ventrem delapsus
"Pendebam: cæterùm manibus lanæ densæ
"Firmiter implicitus hærebam audaci animo:
"Sic tum quidem ingemiscentes expectavimus auroram divinam.
"Quando autem manè genita apparuit roseis-digitis aurora,
"Et tum continuò ad pascua prorumpebant mascula pecora;
"Fœminæ verò balabant immulctæ per stabula,
"Ubera enim gravabantur; Dominus verò doloribus gravibus
"Afflictus, omnium ovium palpitabat terga
"Rectè stantium: illud autem stultus non animadvertit;
"Ut illi sub villosorum arietum pectoribus ligati essent.
"Ultimus aries *omnium* pecorum exibat foràs,
"Densitate pilorum gravatus, & mea varia cogitante.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

426. Ἰοδνεφὲς.] Μέλαν. Εἶρος.] Ἔριον.
427. Συνέειρον.] Συνέδουν. Λύγοισιν.] Ἱμασπάρτοις φυτοῖς.
428. Τῇς ἔπι.] Ἐφ' αἷς.
429. Αἰνύμενος.] Λαμβάνων. Φέρεσκε.] Ἔφερεν, ἐβάστασεν.
430. Ἴτην.] Ἐπορεύοντο.
431. Φέρον.] Ἐβάσταζον.
432. Ἀρνειός.] Κριός.
433. Λασίην.] Δασεῖαν. Ἐλυσθείς.] Συστραφείς, εἱλυσθείς.
434. Ἀώτῳ.] Τῷ ἄνθει. Λείπει ὃ ἐστὶν εἰρίῳ. Θεσπεσίοιο.
435. Στρφθεὶς.] Περιστραφθείς, ἀθρόως πως χεῖρας. Ἐχόμην.] Ἀντεχόμην, κατεῖχον.
439. Ἐρεμέμηκον.] Ἀντὶ τοῦ, ἐβληχῶντο.
440. Οὔθατα.] Οἱ μαστοί. Σφαραγεῦντο.] Ἐπιπλήρωντο.
441. Τειρόμενος.] Καθαπτόμενος. Ἐπεμαίετο.] Ἐφήπτετο, ἐπιπλαμβάνετο.
443. Εἰροπόκων.] Ἐριοις νομιζόντων.
444. Ὕστατος.] Ἔσχατος, πλουσιώτατος. Ἔστιχε.] Ἐπορεύετο.
445. Λαχμῷ.] Τῇ δασύτητι τῶν μαλλῶν. Γοῦν

N O T Æ.

425. Ἄρσενες οἰῖες ἦσαν, εὐτρεφέες, δασύμαλλοι) Facilè Ego legerem, οἰῖες, ut apud *Theocritum* Idyll. 1. v. 9. Αἶκα τοὶ Μῶσαι τὸν οἰῖδα δῶρον ἄγωνται). Et ità scribendum putârim, quoties Prior Syllaba producenda, qualis ἔκτασις fieri solet; ut liquet ex ᾰα, & οἰῖν, μηλωτὴ, de quâ re vid. *Eustath.* fol. 1828. lin. 49. Alias οἷς, *Communiter*, & οἰῖς, οἰῖδος, vel οἰῖες, *Ionicè*.

445. Λαχμῷ) *Eustath.* fol. 368. lin. 29. *Etymolog.* M. λάχνη, ex *Herodiano* & *Seleuco* legunt, &

V A R I Æ L E C T I O N E S.

425. Οἰῖες) γρ. οἷες, vid. Not. in *Textum*.

445. Λαχμῷ) γρ. λάχνῃ, vid. in *Textum*.

Τόνδ' ὀπιμαστάμβους προσέφη κρατερὸς Πολύφημος,
Κριὲ πέπον, τί μοι ὧδε μετὰ σπέος ἔσσυο μήλων
Ὕστατος; ἦ πάρος γε λελειμμένος ἔρχεαι οἰῶν,
Ἀλλὰ πολὺ πρῶτος νέμεαι τέρεν' ἄνθεα ποίης,
Μακρὰ βιβὰς· πρῶτος ἦ ῥοὰς ποταμῶν ἀφικάνεις·
Πρῶτος ἦ σαθμόνδε λιλαίεαι ἀπονέεσθαι
Ἑσπέριος· νῦν αὖτε πανύστατος· ἢ σύγ' ἄνακτος
Ὀφθαλμὸν ποθέεις; τὸν ἀνὴρ κακὸς ἐξαλάωσε,
Σὺν λυγροῖς ἑτάροισι, δαμασταμένου φρένας οἴνῳ,
Οὖτις, ὃν ἔπφ φημὶ πεφυζμένον εἶναι ὄλεθρον.
Εἰ δὴ ὁμοφρονέοις, πολυφωνήεις τε γένοιο,
Εἰπεῖν, ὅππη κεῖνος ἐμὸν μένος ἠλασκάζῃ·
Τῷ κέ οἱ ἐσκεφαλός γε μετὰ σπέος ἄλλυδις ἄλλῃ
Θεινομένῳ ῥαίοιτο πρὸς οὐδεΐ· καδδὲ ἐμὸν κῆρ
Λωφήσειε κακῶν· τά μοι ὑπδανὸς πόρεν Οὖτις.
Ὣς εἰπὼν, τὸν κριὸν ἀπὸ ἕο πέμπε θύραζε.
Ἐλθόντες δ' ἠβαιὸν ἀπὸ σπείους τε, καὶ αὐλῆς,
Πρῶτος ὑπ' ἀρνειῷ λυόμην, ὑπέλυσα δ' ἑταίρους.
Καρπαλίμως δ' ἂ τὰ μῆλα ταναύποδα, πίονα δημῷ,

"Hunc palpans in tergo alloquutus est fortis Polyphemus,
"Ignavè aries, quid mihi ità per speluncam exis ovium
"Ultimus? neutiquam antea relictus ibas ab ovibus,
"Sed multò primus pascebaris teneros flores herbæ,
"Magnificè incedens; primus ad fluenta fluviorum perveniebas;
"Primus autem ad caulam desiderabas redire
"Vespertinus; nunc rursus ultimus; an tu domini
"Oculum desideras? quem vir malus eruit,
"Cum molestis sociis; postquam domuisset mentem vino,
"Nemo; quem nondum existimo elapsum esse mortem.
"Sin idem-mecum-sentires, vocalisque fieres,
"Ut diceres, ubinam ille meum robur effugit;
"Profectò ei cerebrum per speluncam huc & illuc
"Verberato flueret ad solum, meumque cor
"Quiesceret à malis, quæ mihi nullius precii vir intulit Nemo.
"Sic loquutus, arietem ab se dimisit forás.
"Venientes igitur paululum à speluncaque & aula,
"Primus ab ariete solvebar, solvique socios.
"Celeriter exin pecora rectipeda, pinguia adipe,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

κὴ λάχνῃ παρωνύμως τῇ λάχνῃ. Στεινόμενος.] Βαρυνόμενος. Καὶ ἐμοί.] Ἀντὶ ὅ, κὴ ὑπ' ἐμοί. Πυκινά.] Σωτῆρι, φρονίμῳ.

446. Ἐπιμαστάμενος.] Ἐφαψάμενος.

447. Ἔσσυο.] Ὥρμησας, ἐξῆλθες.

449. Νίμεαι.] Βόσκεις, ἐσθίεις. Ποίης.] Πόας.

453. Ἐξαλάωσεν.] Ἐτύφλωσεν.

454. Λυγροῖς.] Χαλεποῖς. Δαμασταμένου.] Δαμάσας, ἀντὶ δ' ἀμοιώσεως.

456. Ὁμοφρονέοις.] Τὰ αὐτὰ μοι βέλοιο. Πολυφωνήεις.] Ὁμόφωνος, λαλῆσαι δυνάμενος.

457. Ἠλασκάζῃ.] Ἐκκλίνῃ, ἀφεύγῃ.

458. Τῷ κε.] Διὸ ἂν.

459. Θεινομένῳ.] Τυπτομένῳ. Ῥαίοιτο.] Διαφθείροιτο.

460. Λωφήσειε.] Παύσῃ, ἢ λήξῃ.

462. Ἠβαιόν.] Ὀλίγον.

464. Ταναύποδα.] Τεθραμμένους τοῖς ποσὶ βαδίζοντας, ἢ ἰσχνόποδα, ἢ πλανόποδα. * Ταναὸν γὰρ, τὸ ἐπίμηκες. ἢ τανυστὸν νεύοντα τὰς πόδας ἀφ' ὧν ἐλιγμοὶ τῆς πορείας, οὐκ εἰλοῦντα, ὡς οἱ βάτες.

NOTÆ.

Br. Scholia agnoscunt. Λαχμὸν *Etymolog.* pro λαχνισμὸν, poni ab *Antimacho*, ut —λαχμὸν δ' ἐ δίδιεν ἴκτιν. *Hesych.* Λαχμῷ· στενόμενος.) Τῇ δασύτητι καὶ τοῖς μαλλοῖς πεπυκνωμένος.

461. Ὣς εἰπὼν τὸν κριὸν ἀπὸ ἕο) Vid. suprà, ad v. 398.

464. Καρπαλίμως δ' τὰ μῆλα ταναύποδα) Quùm in voce πανύποδα Omnes Syllabæ Naturâ essent *brevis*, & posita esset pro ταναύποδα, quomodò plurimi Veteres Codices etiamnum habent, licet, sine Notâ Διαλύσεως, nempè πανύποδα, hoc quidem *Textui* restituendum duxi. Ταναύποδα enim apertè præfert *Florentina*, ut & *Aldina*, *Eustathii* item *Textus*, qui & expressè ταναύποδα dixit *Æolicum*. pro ταναύποδα, ὁ pro ὁ, positâ, ut in ὄνυμα, & Σίσυφος; vid. *Eustath.* fol. 357. lin. 13. & fol. 368.

NOTÆ IN SCHOLIA.

464. Ταναύποδα) Vid. Not. in *Textum.* * Ταναὸν, pro πανὸν, lego.

VARIÆ LECTIONES.

461. Ἀπὸ ἕο) γρ. ἀπαὶ ἕο, vid. Not. in *Textum.*

464. Ταναύποδα) γρ. πανύποδα, vid. Not. in *Textum.*

Πολλὰ

Πολλὰ περιτροπέοντες ἐλαύνομεν, ὄφρ' ἐπὶ νῆα
Ἱκόμεθ'· ἀσπάσιοι δὲ φίλοις ἑτάροισι φάνημεν,
Οἱ φύγομεν θάνατον· τοὺς δὲ γενάχοντο γοῶντες.
Ἀλλ' ἐγὼ οὐκ εἴων, ἀνὰ δ' ὀφρύσι νεῦον ἑκάστῳ,
Κλαίειν· ἀλλ' ἐκέλευσα θοῶς ἁλλίτεικα μῆλα
Πόλλ' ἐν νηῒ βαλόντας ὑπερπλεῖν ἁλμυρὸν ὕδωρ.
Οἳδ' αἶψ' εἰσέβαινον, ἑῆς ἐπὶ κληῖσι κάθιζον.
Ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας,
Καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων κερτομίοισι,
Κύκλωψ, οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἑταίρους
Ἔδμεναι ἐν σπῆϊ γλαφυρῷ κρατερῇφι βίηφι.
Καὶ λίην σέ γε μέλλε κιχήσεσθαι κακὰ ἔργα,
Σχέτλι· ἐπεὶ ξείνους οὐχ ἅζεο σῷ ἐνὶ οἴκῳ
Ἐδμέμεναι· τῷ σε Ζεὺς πῖσαλο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπλα χολώσαλο κηρόθι μᾶλλον·
Ἦκε δ' ἀποῤῥήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλοιο·
Κὰδ δ' ἔβαλε προπάροιθε νεὸς κυανοπρῴροιο,
Τυτθὸν ἐδεύησεν δ' οἰήϊον ἄκρον ἱκέσθαι·
Ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
Τὴν δ' αἶψ' ἤπειρόνδε παλιῤῥόθιον φέρε κῦμα,
Πλημμυρὶς ἐκ πόντοιο, θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι.
Αὐτὰρ ἐγὼ χείρεσσι λαβὼν προμήκεα κοντὸν

" Multa circumducentes egimus; donec ad navem
" Pervenimus; desiderati verò charis sociis visi sumus,
" Qui effugimus mortem: alios autem ingemiscebant flentes.
" Sed ego non sinebam, superciliis enim innuebam singulis,
" Lugere; sed jussi celeriter villosa pecora
" Multa in navem recipientes renavigare salsam aquam.
" Illi statim conscenderunt & per transtra sederunt,
" Ordineque sedentes cavum mare verberabant remis.
" Sed quando tantum aberam, quantum utiq; audiri potest exclamans,
" Et tunc ego Cyclopem alloquebar convitiis,
" Cyclops, non parabas imbellis viri socios
" Mandere in speluncâ cavâ, fortivi;
" Et sanè te deprehensura erant tua mala facta;
" Immitis! quoniam hospites non verebaris tuâ in domo
" Absumere, ideoque te Jupiter ultus est & alii dii.
" Sic dicebam; ille autem continuò irascebatur ex corde magis:
" Misit autem abrumpens verticem montis magni;
" Dejecitque ante navem nigram-proram-habentem.
" Paululum verò abfuit gubernaculum extremum nanciscì;
" Inundavit enim mare subsidente à petrâ.
" Et hanc (*i.e. navim*) statim ad littus refluus ferebat fluctus,
" Inundatio ex mari, appropinquavitque ut littus attingeret.
" Cæterùm ego manibus apprehendens ingentem contum

ΣΧΟΛΙΑ.

465. Περιτροπέοντες.] Περιτρέποντες, συγκλείουσης.
466. Ἀσπάσιοι.] Ἐπιθυμηθέντες.
467. Σπιάχοντο.] Ἐστέναζον. Γοῶντες.] Θρηνοῦντες.
476. Κρατερῇφι βίηφι.] Τῇ ἰσχυρᾷ δυνάμει· τὸ παθητικόν.
478. Ἅζεο.] Ἐντρέπου.
479. Τίσαντο.] Ἐπιμωρήσαντο.
480. Χολώσαλο.] Ὠργίσθη. Κηρόθι.] Ἐκ ψυχῆς.

NOTÆ.

lin 6. & fol. 427. lin. 38. Ità legit *Aloysii* MS. quam *Lectionem Hesychius* agnoscit, *Etymolog.* M. & Lexica non pauca; & Hymn. *Mercurii*, v. 232. *Seberus* παναίπυδα legit, etiam *Dinnerus* & alii. Aliàs diceremus, *Antepenultimam* necessariò produci ob πολυβραχίαν, & vi *Toni*, etiam *Acuto* adjuvante. Vid. ad *Iliad.* Ϛ'. v. 113.

482. Κυανοπρῴροιο.] Μελανοπρῴρου.
483. Ἐδεύησεν.] Ἐδέησεν, ἐνέλιπεν. Οἰήϊον.] Πηδάλιον, παρὰ τὸ οἰακίζειν, ὅ ἐστι καθυθύνειν.
485. Ἤπειρόνδε.] Εἰς τὴν γῆν. Παλιῤῥόθιον.] Τὸ εἰς τοὔπίσω φερόμενον κῦμα. Ἐκλύσθη.] Ἐκλυδωνίσθη.
486. Πλημμυρὶς.] Πλημμύρα, ἡ τῶν ἁλῶν ἐπανάστασις· ἢ κλύδωνος φορά, ἢ ἀνάχυσις. Θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι.] Ἐξέγεσαν ἐποίησε τῇ γῇ. Χέρσον.] Γῆν.

481. Ἦκε δ' ἀποῤῥήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλοιο.) *Virgil. Æn.* l. 10. v. 127. *Fert ingens toto connixus corpore saxum, Haud partem exiguam Montis.* Vid. *Senecæ* Controvers. Suasor. l. 1. p. 8.

482. Προπάροιθε) Puto hìc μυτύπιθε legi debere, mox, v. 539. προπάροιθε, nempè *viceversâ*. Rationes viderint Docti in rebus *Nauticis*.

VARIÆ LECTIONES.

477. Σέ γε μέλλε) γρ. σέ γ' ἔμελλε.
480. Ἔπειτα χολώσαλο) γρ. ἔπειτ' ἐχολώσαλο.

Ὥσαν.

Ὦσα παρέξ· ἑτάροισι δ' ἐποτρύνας, ἐκέλευσα
Ἐμβαλέειν κώπῃς, ἵν' ὑπ' ὀκ κακότητα φύγοιμεν,
Κρατὶ καβανεύων· οἱ δ', ἐπιπεσόντες ἔρεσσον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ δὶς τόσσον ἅλα πρήσσοντες ἀπῆμεν,
Καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος,
Σχέτλιε, τίπτ' ἐθέλεις ἐρεθιζέμεν ἄγριον ἄνδρα;
Ὅς νῦν πόντονδε βαλὼν βέλος, ἤγαγε νῆα
Αὖτις ἐς ἤπειρον, καὶ δὴ φάμεν αὐτόθ' ὀλέσθαι.
Εἴ δ' ὅ φθεγξαμένου τεῦ, ἢ αὐδήσαντος ἄκουσε,
Σύν κεν ἄραξ' ἡμέων κεφαλὰς, καὶ νήϊα δοῦρα,
Μαρμάρῳ ὀχριόεντι βαλών· τόσσον γὰρ ἵησιν.
Ὣς φάσαν· ἀλλ' οὐ πεῖθον ἐμὸν μεγαλήτορα θυμὸν,
Ἀλλά μιν ἄψορρον προσέφην κεκοτηότι θυμῷ,
Κύκλωψ, αἴκεν τίς σε κατὰ θνητῶν ἀνθρώπων
Ὀφθαλμῶν εἴρηται ἀεικελίην ἀλαωσὶν,
Φάσθαι, Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον ἐξαλαῶσαι,

" Detrusi ab littore, sociosque excitans, imperavi
" Incumbere remis; ut malum fugeremus,
" Capite annuens: hi igitur incumbentes remigabant.
" Sed quando jam bis tantum mare sulcantes recessimus,
" Et tum ego Cyclopem alloquebar, circum verò socii
" Blandis verbis inhibebant aliàs aliùs,
" Infelix, cur vis irritare agrestem virum?
" Qui etiam nunc in pontum jacto telo deduxit navem
" Rursus ad continentem, & certè existimabamus illic perituros.
" Siquidem loquentem aliquem, aut vociferantem audierit,
" Collidere poterit nostra capita, & navalia ligna,
" Saxo aspero jaciens; tantum enim jaculatur.
" Sic dicebant; sed non flexerunt meum generosum animum,
" Sed ipsum rursus alloquutus sum elato animo,
" Cyclops, si quis te inter mortales homines
" Oculi interrogaverit indecentem cæcitatem,
" Dic, Ulyssem urbium eversorem evulsisse,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

488. Ὦσα παρέξ.] Ἀπίωσα εἰς τὸ ὀπτός.

490. Προσπισόντες.] Σφοδρῶς ἐπιπεσόντες καὶ ἐγκελόμενοι. Ἔρεσσον.] Ἐκωπηλάτουν.

491. Ἀλλ' ὅτε δή.] Πῶς ἓν ἀκόλ, προσέρηκε γῆ, Ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσον τὲ γέγωνε βοήσας. ἤτοι μεγαλόφωνος· ὁ Ὀδυσσεὺς, ἢ δὶς ἐπὶ τὸ αὐτὸ μέρος ἀπέχομεν πάλιν· ὅπως γὰρ ἡ ναῦς ἠνέχθη. Πρήσσοντες.] Διακοπτῶντες. Ἄπημεν.] Ἀφειστήκειμεν.

495. Βέλος.] Βλῆμα· νῦν γὰρ τὸ βληθέντα λίθον λέγει.

498. Σύν κεν ἄραξ'.] Σωρεύσειεν. Νήϊα δοῦρα.] Τὰς ναῦς.

499. Ἴησιν.] Ἀκοντίζει. Ὀχριόεντι.] Τραχεῖ.

501. *Ἀψορρον.] Πάλιν. Κεκοτηότι.] Ὠργισμένῳ.

503. Εἰρῆται.] Ἐρωτήσῃ. Ἀεικελίην.] Δεινὴν. Ἀλαωτὺν.] Τύφλωσιν, στέρησιν ὀφθαλμῶν.

504. Φάσθαι.] Λέγειν, ἀντὶ δὲ λέγα. Ἐξαλαῶσαι.] Ἀντὶ δὲ, ὀκτυφλῶσαι. * Κεῖται ἀπερίμφατον, ἀντὶ δὲ προσκλικτοῦ.

N O T Æ.

490. Κρατὶ καβανεύων) Nonnulli duplicandum ν', censent; hi καβανεύων, illi καβὶ νεύων, quin & κάπτω νεύων legi potest; quovis modo, *Versui* satis consultum. Τὸ α'. enim bene produci potest, ante *Liquidam*, ut suprà, v. 245. Idem dicendum infrà, ad κ'. v. 169. Βῆ δ' καβαλοφάλεια φέρων, &c.

497. Ἄκουσε) De *Casu* loquitur, quem dudum evaserant, quùm ex violentâ Resilitione fluctuum sub ora *Polyphemi* reducta esset Navicula; potest etiam ἀκούσῃ legi, ut intelligatur de *Statu* præsenti.

498. Σύν κεν ἄραξ') Ità *Delphicum* Oraculum apud *Herodot.* Ἰσθμὸν δ' μὴ πυργῶτε, μηδ' ὀρύσσετε Ζεὺς γάρ κ' ἔθηκε νῆσον, εἰ κ' ἐβούλετο.

502. Καβαθνητῶν ἀνθρώπων) Ita unicâ voce pro καβὶ θνητῶν, lego; ita legit *Isaac. Casaubon.*

504 Φάσθαι) *Eustath.* fol. 371. lin. 34. Disputat, utrum φάσθαι, περιεζυτόνως, an περισπωμένως scribendum; illud κοινὸν, hoc ab Insigni Critico factum ait, lin. 38. Ὁ δὲ βαθὺς Ἡρακλείδης φασὶ δῆλον, φύσει τὸ μακρὸν εἶναι τῷ παραλήγεσθαι δὲ φᾶσθαι, ἐ

NOTÆ IN SCHOLIA.

501. }
504. } * Quæ *Asteriscis* notantur, ex *Aloysii* MSto omnia.
511. }

Variæ Lectiones.

490. Καβανεύων) γρ. καβὶ νεύων, & καβαννεύων.

497. Ἄκουσε) γρ. ἀκούσῃ, vid. Not. in *Textum.*

502. Καβαθνητῶν) γρ. καβὶ θνητῶν, *Eustath.* fol. 372. lin. 33. Τὸ δὲ καβαθνητῶν, ἀντὶν τοῦ καβ' ἕνα τινὰ τῶν θνητῶν. Quare ille ut unicam vocem legebat, quomodo nunc scribo. Vid. Not. in *Textum.*

504. Φάσθαι) γρ. φᾶσθαι. *Ibid.* Πολιπόρθιον) κ. πολίπορθον, vid. N. in *Textum*, de utraque *Lectione.*

Τὸν

Υἱὸν Λαέρτιω, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκί' ἔχοντα.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οἰμώξας ἠμείβετο μύθῳ,
Ὦ πόποι, ἦ μάλα δή με παλαίφατα θέσφαθ' ἱκάνει.
Ἦσκε τὶς ἐνθάδε μάντις ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τε,
Τήλεμος Εὐρυμίδης, ὃς μαντοσύνῃ ἐνέκαρσε,
Καὶ μαντεύόμενος κατεγήρα Κυκλώπεσσιν.
Ὅς μοι ἔφη τάδε πάντα τελευτήσεσθαι ὀπίσσω,
Χειρῶν ἐξ Ὀδυσῆος ἀμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς.
Ἀλλ' αἰεί τινα φῶτα μέγαν τ' ἀγαθὸν ἐδέγμην
Ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι, μεγάλῳ ἐπιειμένον ἀλκῇ·
Νῦν δέ μ', ἐὼν ὀλίγος τε, τ' ἀπτοδανὸς, τ' ἄκικυς,
Ὀφθαλμῷ ἀλάωσεν, ἐπεί μ' ἐδαμάσσατο οἴνῳ.
Ἀλλ' ἄγε δεῦρ' Ὀδυσεῦ, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω,
Πομπήν τ' ὀτρύνω δόμεναι κλυτὸν Ἐννοσίγαιον·
Τῷ γὰρ ἐγὼ πάϊς εἰμί, πατὴρ δ' ἐμὸς εὔχεται εἶναι·
Αὐτὸς δ', αἴκ' ἐθέλησ', ἰήσεται, οὐδέ τις ἄλλος,
Οὔτε θεῶν μακάρων, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
Αἲ γὰρ δὴ ψυχῆς τε τ' αἰῶνός σε δυναίμην
Εὖνιν ποιήσας πέμψαι δόμον Ἄϊδος εἴσω·
Ὣς οὐκ ὀφθαλμόν γ' ἰήσεται οὐδ' Ἐνοσίχθων.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα Ποσειδάωνι ἄνακτι

" Filium Laërtis in Ithacâ domum habentem.
" Sic dicebam; ille mihi ejulans respondebat sermone,
" Papæ! Nunc certè me valdè antiqua Oracula attingunt.
" Erat quidam hic vates vir bonusque, magnusque,
" Telemus Eurymedes, qui vaticiniis excellebat,
" Et vaticinando consenuit inter Cyclopas;
" Hic mihi dicebat hæc omnia perfectum iri in posterum,
" Manibus ex Ulyssis privatum iri visu.
" Sed semper quendam virum ingentem & pulchrum existimabam
" Huc venturum esse, magno indutum robore:
" Nunc autem me parvus, & nihili, & imbellis,
" Oculo privavit, postquam domuit me vino.
" Sed age huc veni, Ulysses; ut tibi hospitalia præbeam,
" Deductionemque sollicitem dare inclytum Neptunum:
" Hujus enim ego filius sum, paterque meus gloriatur esse:
" Ipse autem, siquidem voluerit, sanabit, neque quisquam alius,
" Neque deorum immortalium, neque mortalium hominum.
" Sic ait; porrò ego ipsum excipiens alloquebar,
" Utinam sanè animâ & vitâ te potuissem
" Spoliatum mittere intra Plutonis domum:
" Adeò haud oculum utique sanabit neque Neptunus.
" Sic dicebam, ille continuo regi Neptuno

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

507. Παλαίφατα.] Πάλαι πεφασμένα, ἤτοι εἰρημένα. Θέσφατα.] Μαντεύματα.
509. Εὐρυμίδης.] Εὐρύμου παῖς, Τήλεμος.
511. *Ὅς.] Οὗτος.
512. Ἀμαρτήσεσθαι.] Ἀποτυχεῖν, στερηθῆναι. Ὀπωπῆς.] Ὄψεως.
513. Ἐδέγμην.] Ἐξεδεχόμην.
514. Ἐπιμένον.] Περιβεβλημένον.
515. Ἄκικυς.] Ἀσθενής.
516. Ἀλάωσεν.] Ἐτύφλωσεν.
518. Ὀτρύνω.] Παρασκευάσω, σπουδάσω. Αἰῶνος.] Βίου, ζωῆς.
524. Εὖνιν.] Ἐστερημένον.
525. Ὡς οὐκ ὀφθαλμόν γε.] Διὰ τὸ τύφλωσιν, ἀλλ' ὑ λέγει τὰς φωνὰς ταύτας, ὡρμήθη ὁ Ποσειδῶν· τότων γὰρ ὁ νῦς· ἐ ἦ ὁ Ποσειδῶν ἰάσεται κακὸν ὄντα.

Ν Ο Τ Æ.

509. Τήλεμος Εὐρυμίδης) De hoc Vate, *Theocritus*, §. 6. v. 23. Αὐτὰρ ὁ μάντις ὁ Τήλεμος. Item *Ovid.* Metamorph. l. 13. §. 8. *Telemus* interea *Siculum* delatus in æquor, *Telemus Eurymides*, quem nulla fefellerat ales, Terribilem *Polyphemon* adit, Lumenque, quod unum Fronte geris mediâ, rapiet tibi, dixit, *Ulysses*.

Variæ Lectiones.

509. Τήλεμος Εὐρυμίδης) γρ. Τήλεμος Εὐρύμαχος, *Theocriti* Scholiast. *Idyll.* 6. v 23. malè.
515. Ἄκικυς) γρ. ἀεικὴς, *H. Steph. Seberi* Index, & *Eustath.* fol. 374. lin. 53.
516. Ἀλάωσεν, ἐπεί μ' ἐδαμάσσατο) γρ. ἀλάωσας, ἐπί μ' ἐδαμάσσαο, Edit. *Basil. H. Steph.*
520. Ἐθέλησ', *ἰήσεται) γρ. ἰθέλῃσιν *ἰήσεται, malè olim; cùm prior ε ἰήσεται sit *longa*. Vid. v. 525.

Εὔχεται,

Εὔχετο, χεῖρε ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
Κλῦθι, Ποσείδαον, γαιήοχε, κυανοχαῖτα·
Εἰ ἐτεόν γε σὸς εἰμὶ, πατὴρ δ' ἐμὸς εὔχεαι εἶναι,
Δὸς μὴ Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον οἶκαδ' ἱκέσθαι,
Υἱὸν Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκία ἔχοντα.
Ἀλλ' εἰ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ ἐὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
Ὀψὲ κακῶς ἔλθοι, ὀλέσας ἅπο πάντας ἑταίρους,
Νηὸς ἔπ' ἀλλοτρίης, εὕροι δ' ἐν πήματα οἴκῳ.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τῷ δ' ἔκλυε Κυανοχαίτης.
Αὐτὰρ ὅγ' ἐξαῦτις πολὺ μείζονα λᾶαν ἀείρας,
Ἧκ' ἐπιδινήσας· ἐπέρεισε δὲ μίν' ἀπέλεθρον.
Κὰδδ' ἔβαλεν μετόπισθε νεὸς κυανοπρῴροιο,
Τυτθὸν ἐδεύησεν δ' οἰήϊον ἄκρον ἱκέσθαι.
Ἐκλύσθη δὲ θάλασσα καλερχομένης ὑπὸ πέτρης·
Τὴν δὲ πρόσσω φέρε κῦμα, θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι,
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφικόμεθ', ἔνθα περ ἄλλαι
Νῆες ἐϋσσελμοι μένον ἀθρόαι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Εἵατ' ὀδυρόμενοι, ἡμέας πολιὸν δέγμενοι αἰεί,
Νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν ὀν ψαμάθοισιν,
Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Μῆλα δὲ Κύκλωπος, γλαφυρῆς ὑπ νηὸς ἑλόντες,
Δασσάμεθ', ὡς μήτις μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
Ἀρνειὸν δ' ἐμοὶ οἴῳ ἐϋκνήμιδες ἑταῖροι,
Μήλων δαιομένων, δόσαν ἔξοχα· τὸ δ' ἐπὶ θῖνὶ
Ζηνὶ κελαινεφέϊ Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσῃ,

" Supplicabat, manus extendens in
" cœlum stelliferum:
" Audi, Neptune, terram continens
" nigrâ cæsarie,
" Si utique tuus sum, paterque meus
" profiteris esse,
" Da, nè Ulysses urbium-eversor in
" patriam veniat,
" Filius Laërtis, in Ithacâ domum
" habens.
" At si illi fatale est amicosque videre
" & pervenire
" Domum ad bene-ædificatam, & suam
" in patriam terram,
" Serò malè veniat, postquam perdi-
" derit omnes socios,
" Nave in alienâ; inveniatque vexa-
" tiones in Domo.
" Sic ait precans, illumque audivit
" Neptunus.
" Cæterùm ille rursus multò majore
" lapide sublato,
" Misit circum rotatum, intendit au-
" tem magnam vim.
" Dejecit itaque post navem nigro ro-
" stro:
" Paululum defuit autem, quin guber-
" naculum summum attingeret:
" Exundavit verò mare proruente ab
" saxo.
" Hanc igitur ulterius ferebat fluctus,
" appropinquabatque terram adire.
" Sed quando jam ad insulam perve-
" nimus; ubi aliæ
" Naves benè tabulatæ stabant densæ,
" & in ipsis socii
" Sedebant lugentes, nos expectantes
" semper;
" Navem quidem illuc, ubi veniremus,
" subduximus in arenas,
" Et ipsi quoque exivimus in littus
" maris.
" Pecora autem Cyclopis, cavâ ex navi
" deducta,
" Divisimus; ut nullus mihi privatus
" abierit suâ portione.
" Arietem autem mihi soli bene-ocre-
" ati socii,
" Divisis ovibus, dederunt extra-sor-
" tem: eum vero in littore
" Jovi atras-nubes-*cogenti* Saturnio,
" qui omnibus imperat,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

528. Κυανοχαῖτα.] Μελανόθριξ.
538. Ἐπιδινήσας.] Περιστρέψας. Ἶν' ἀπέλεθρον.] Δύναμιν πολλήν.
540. Ἐδεύησε δ'] οἰήϊον.] Ἐπὶ τῷ πρότερον ἀθετῶ· πῶς γὰρ ἂν ἔμπαλιν ἡ ναῦς ὑπέχθη;
542. Πρόσσω.] Εἰς τὸ ἔμπαλιν, πόρρω.
544. Ἀθρόαι.] Ὁμοῦ πᾶσαι.
545. Εἵατο.] Ἐκαθίζοντο. Ὀδυρόμενοι.] Ἀπολλαίομενοι.
546. Ἐκέλσαμεν.] Ὥρμησαμεν, ἐσωλκήσαμεν.
551. Δαιομένων.] Μεριζομένων, διαιρεμένων. Ἔξοχα.] Ἔξοχον, ἐξαίρετον.

N O T Æ.

530. Πτολιπόρθιον) Quòd casu *Florentina* hìc legeret πτολίπορθον, & hinc *Aldina*, licet in hoc tantùm loco, multi decepti. Vid. ad v. 504.

532. Ἀλλ' εἰ οἱ μοῖρ' ἐστὶ) *Virgil.* Æn. l. 4. v. 611. *si tangere portus, &c. At bello audacis populi vexatus, &c.* Vid. *Macrob.* l. 5. c. 12.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

530. Πτολιπόρθιον) ꝛc. πτολίπορθον, ut supra, v. 504.
539. Μιλόπιδε) γε προπίροιθε. Vid. suprà, v. 481.

Ῥέξας

Ῥέξας, μηρί' ἔκηον· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο ἱρῶν,
Ἀλλ' ἄρα μερμήριζεν, ὅπως ἀπολοίατο πᾶσαι
Νῆες ἐϋσσέλμοι, ἠ ἐμοὶ ἑρίηρες ἑταῖροι.
Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ, ἐς ἠέλιον καταδύντα,
Ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα ἠ μέθυ ἡδύ·
Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, ἠ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
Καὶ τότ' ἐκοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροισιν ἐποτρύνων ἐκέλευσα,
Αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι·
Οἱ δ' αἶψ' εἰσέβαινον ἠ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
Ἑξῆς δ' ἐζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἔνθεν ἦ πρόπρο πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ,
Ἀσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.

" Sacrificio facto, femora incendi: ille verò non curabat ſacra;
" Sed jam tum deliberabat, quo pacto perderentur omnes
" Naves bene-tabulatæ, & mei dilecti ſocii.
" Sic tunc quidem totâ die, donec ſol occidit,
" Sedebamus, epulantes carnes immenſas & dulce vinum:
" Quando verò ſol occidit, & tenebræ ſupervenerunt,
" Et tum dormivimus in littore maris.
" Quando autem manè-genita apparuit roſeis-digitis Aurora,
" Tum ego ſoeiis *illos* excitans imperavi,
" Et ipſos conſcendere & rudentes ſolvere:
" Illi verò ſtatim ingreſſi ſunt, & per tranſtra ſedebant,
" Ordineque ſedentes canum mare verberabant remis.
" Hinc igitur ulterius navigavimus, triſtati corde,
" Læti *tamen* ex morte *evitatâ*, poſtquam charos amiſimus ſocios.

ΣΧΟΛΙΑ.

553. Οὐκ ἐμπάζετο.] Οὐ φροντιστικῶς, οὐκ ἐπιμέλετο.
554. Ἀπολοίαθ.] Ἀπόλοιντο.
557. Ἄσπετα.] Πολλά.
565. Πρόπρο.] Εἰς τὸμπροσθεν.
566. Ἄσμενοι.] Χαίροντες.

NOTÆ.

553. Ἔκηον) *Ionicè*, pro ἔκαιον.

VARIÆ LECTIONES.

554. Μερμήριζεν) ex. μορμύριζεν.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Κ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Κ'.

ΤΑ περὶ τὸ Αἰόλου ἀπαγγέλλει, τὴν τῶν ἀνέμων φύλακα, ὡς ἔδωκεν Ὀδυσσεῖ ἄρτον Ζέφυρον, τοὺς ἄλλους ἀνέμους ἐγκαθείρξας εἰς ἀσκόν· ὃν οἱ ἑταῖροι λύσαντες, κερδωθῆναι Ὀδυσσέα, αὖτις εἰς αὐτὸ χρυσὸν εἶναι νομίζοντες ὑπονοοῦσι περὶ αὐτοῦ πρὸς Αἰόλον· ὁ δὲ ἀποπεμψάντων ἢ δὶς Αἰόλου τὸν Ὀδυσσέα, ἀπειθῆσαι λέγεται, εἰς Λαιστρυγόνας ἀφικνεῖται· παρ' οἷς ἔνδεκα τῶν νεῶν ἀπολέσας, μιᾷ εἰς Αἰαίαν τὴν νῆσον παραγίνεται· κἀκεῖ τὸν Εὐρυλόχῳ τοὺς ἡμίσεας τῶν ἑταίρων κλήρῳ λαχόντας ἀποπέμπει, πρωτοβόλους, τινὰς οἱ καθικνοῦνται· μεταμορφωθέντων δὲ ἐκείνων εἰς σύες ὑπὸ τῆς Κίρκης, πλὴν Εὐρυλόχου, αὐτὸς ἐπὶ ζήτησιν ἐλθών, λαβὼν παρὰ τοῦ Ἑρμοῦ φάρμακον, τὸ μῶλυ, δύεται βλέπειν· ἀλλὰ καὶ τῶν ἑταίρων τὴν ἀρχαίαν φύσιν λαβόντων, ἑαυτὸν παραμένας παρὰ τῇ Κίρκῃ, εἰς ᾅδου κατέρχεται.

Ἐπιγραφή.

Τὰ περὶ Αἰόλου καὶ Λαιστρυγόνων, καὶ Κίρκης.

Ἄλλως.

* Vid. Not. in *Textum* infra, ad v. 36.

Τὰ τῆς Κίρκης νίπλεως· ἢ, Κίρκης νίπλεγος.

Ἄλλως.

Κάπτ' ἔχει * Αἰόλου, Λαιστρυγόνας, ἔργα τὰ Κίρκης. LIB. X.

Αἰολίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ', ἔνθα δ' ἔναιεν
Αἴολος Ἱπποτάδης, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσι,

IN Æoliam insulam pervenimus; ubi habitabat Æolus Hippotades, charus immortalibus diis,

ΣΧΟΛΙΑ.

1. Αἰολίην δ' ἐς νῆσον.] Οὐ τὰς Αἰόλου νήσους νῦν λεγομένας, ἀλλά τινα ἄλλην ὀπτίβαπισμένην νῆσον λέγει. οἱ δὲ λέγουσι περὶ Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν πεπλανῆσθαι τὸν Ὀδυσσέα, Λαιστρύγας μέν, λέγουσι τοὺς νῦν Ἀκραγαντίνους· οἱ δὲ, τοὺς Καμικηλαίους· Κύκλωπας δὲ, τοὺς Λεοντίνους. τὰς δὲ Αἰόλου νήσους, τὴν τε κατὰ τὸ πορθμὸν Στρογγύλην, καὶ τὰς λοιπὰς ἑξῆς, Διδύμην, Ἱέραν, Ἰκετίαν, Λιπάραν, Ἐρικοῦσαν, Φοινικοῦσαν· τινὲς δὲ ἀναγράφοντες, Αἰολοτρόπιον μέν, λέγουσι τὸ συναπτόν· δώδεκα δὲ παῖδας, τοὺς μῆνας· τινὲς δέ, ὅτι περιετήρησεν ἀστρολογίαν ἔμπειρος ὤν, ἡλίου ὄντος ἐν Ταύρῳ, Ζέφυρον πνεῦσαι· οἱ δὲ ἄνεμοι πνέουσιν εἰσοπτ. ἐκ καθ' ἑαυτοὺς, οἷς ἐκ πλοῖ· καὶ γὰρ ἡμεῖς, δίχα βασιλικοῦ ἀφορμοδόμοι φυσάγμασιν· τινὲς δὲ πυθέσθαι τὰς νήσους ἐν τῷ Τυρρηνικῷ πελάγει κεῖσθαι λέγουσιν.

2. Αἰολος Ἱπποτάδης.] Αἰολοι δὲ δύο· ὅτος μὲν Ἱπποτου, ἐξ Μίμαντος ἔπος δὲ *Ἕλληνος, ἐξ Διὸς, ὡς ἐκ Ἡσιόδου μάθοιτο.

NOTÆ.

V. 1. Αἰολίην δ' ἐς νῆσον) De *Allegoriâ* hujus loci, præter *Br. Schol.* Vid. *Eustath.* fol. 376. lin. 42. &c. *Palaphatum*, c. 18. *Heraclid. Ponticum*,

NOTÆ IN SCHOLIA.

mas Duas. Confer *Diodor. Sicul.* l. 5. *Plin.* l. 3. *Eustath.* ad *Dionys.* Perieg. v. 461. & ad hunc locum, fol. 377. lin. 32.

2. *Ἕλληνος, ἐξ Διὸς) Ità pro *Corrupto*, Ἕλλου, ὃς ἦν Διὸς, *Eustathio* præunte, fol. 1644. lin. 6.

VARIÆ LECTIONES.

V. 1. Ἐνθάδ') γρ. ἔνθα δ'. Priores Codd.

Πλωτὴ

Πλωτῇ σὺν νήσῳ· πᾶσαν δέ τέ μιν πέρι τεῖχος
Χάλκεον, ἀῤῥηκτον· λιστὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρη·
Τῇ ᾗ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν·
Ἓξ μὲν θυγατέρες, ἓξ δ' ἡέες ἠβώοντες.
Τοῖσι γε θυγατέρας πόρεν ἡγήσιν εἶναι ἀκοίτας.
Οἵδ' αἰεὶ θοῇσι πατρὶ φίλῳ ᾗ μητέρι κεδνῇ
Δαίνυνθ'· θοαὶ δέ σφιν ὀνείατα μυρία κεῖται.
Κιονῆεν δέ τε δῶμα θοῇσιν ἀχίζεται αὐλῇ
Ἥματα, νύκτας δ' αὖτε παρ' αἰδοίῃς ἀλόχοισιν
Εὕδουσ', ἔν τε τάπησι ᾗ ἐν τρητοῖς λεχέεσσι·
Καὶ μὲν τὴν ἱκόμεθα πόλιν ᾗ δώματα καλά.
Μοῦνα δὲ πάντα φίλῃ μὲ, ᾗ ἐξερέεινεν ἕκαστα,

Natatili in insulâ; totam tamen ipsam circumdat murus
Ferreus, infrangibilis; lævisque *præ-tered* surrigitur petra.
Hujus duodecim liberi in regiâ nati sunt;
Sex quidem filiæ, sex autem filii pubescentes:
Ibi ille filias conjunxit filiis, ut essent uxores.
Hi semper juxta patrem charum & matrem venerandam
Convivantur; juxtaque iis cibaria varia apponuntur:
Qdorata autem domus circum personat Aulæ
Die; nocte verò rursus apud pudicas uxores
Dormiunt, intraque tapetas & in tessellatis lectis.
Et ad horum quidem pervenimus urbem & domos eximias.
Mensem vero totum amicè excipiebat me, & interrogabat singula,

ΣΧΟΛΙΑ.

3. Πλωτῇ.] Ἐνίοτε μὲ τὸν πλεομβόλον, οἷον τὸν τὸ πλεομβόλους τόπους κεκμβόλον τοῦτον· ὁ δὲ Ἀελίσταρχος Πλωτῇ, φορητῇ, οἷον πυρφορομβόλῳ, ὥστε ποτὲ μὲ τὸ τοῖς λιξιοῖς μίσεσι, ποτὲ δὲ τὸ τοῖς ἀελίστροις ὁρᾶσθ· οἷον δή τι ᾗ ἐπὶ τὸν Δῆλον ἴσμεν Πίνδαρ, λέγων ὅτως, * ἦν ᾗ τὸ πάροιθε φορηθὲ κυμάτεσι Δῆλ πανδαικῶν ἀνέμων ῥιπαῖσιν. τὸ δὲ ἄλλως, ὡσσπλεομβόλῳ ὑπ' αὐγμάτων, ἢ ὡσφορομόνῳ ὑπὸ τ θαλάσσης· ἀμείνον δὲ τὸ ὡσπερ· εἰ γὰρ ἐπιπλεῖ τῇ θαλάσσῃ, τάχ ἂν ὑδὲ ὰ δυτίρε εὗρεν αὐτὴν Ὀδυσεύς· ἢ ὡσεμομόνῳ. Τεῖχος χάλκεον.] Ἰσχυρόν· ἀσφαλὲς γὰρ ἐκ θαλάσσης τὸ αὐτὸ λειόπλοια.

4. Λειστή.] Λεία, ὁμαλὴ, ἢ ἀσφαλής. Ἀναδέδρομε.] Εἰς ὕψος ἀνέδραμε.

6. Ἡβώοντες.] Ἀκμάζοντες.

8. Κεδνῇ.] Σώφρονι, σωστῇ.

10. Κιονῆεν.] Ἤτοι εὔσκιον, ἢ κίονας μετέχον. Ἀφ' τὸ πλῆθος τ ὑποκειμένων. Περιστοιχίζεται.] Περιχεῖται.

12. Εὕδουσι.] Καθεύδουσι.

14. Φίλῃ.] Φιλικῶς ὑπεδέχετο. Ἐξερέεινεν.] Ἀκριβῶς ἠρώτα.

NOTÆ.

3. Πλωτῇ σὺν νήσῳ· πᾶσιν δ' τί μιν πέρι τεῖχος χάλκειον) Hinc Monachorum commentum illud de fratre *Bacone*, nobili Mathematico, *Britanniam* nostram aheneo Muro cinxturo: Nec enim illorum Ignorantia *Homeri* detrahit Ingenio; nec his Ille authoritatem conciliat. Stulti, cùm sapientes imitantur, semper id ridiculè faciunt, at sapientiæ suus interim honos debetur. Vid. *Eustath.* in locum & *Br. Schol.*

3. * Πλωτῇ) In hoc *Scholio* laudatur elegans *Pindari* Fragmentum, ut & *Eustath.* fol. 378. lin. 1. quod plenius profert *Strabo*, l. x. fol. 743. Sed nec *Isaac. Casaubonus*, nec *Andreas Schottus*, nec *Oxonienses* Editores satis corrigere valuerunt; quare Nos nunc emendatissimum exhibemus, Ἦν ᾗ τοπάροιθε φορηθὲ Κυμάτεσι Δᾶλ, παγδαικῶν ἀνέμων ῥιπαῖσιν· Ἀλλὰ * Κοίῳ γένος, ὀπὶ' Ὀδύνασι θνήτας ἐπίβαινεν, &c.

SCHOLIA.

Δὴ τότε τέσσαρες ὀρθαὶ Πρίμνων ἀπύρσιον χθονίων, Ἂν δ' ἐπὶ κεφαλῇ ῥέθει πέτρα Ἀδαμαντοπέδιλος κίονες. Ἔνθα τεκοῖσ' εὐδαίμων Ἐπίψαλτε γένεαι. Olim ἐ ὁ γίν, quod *Andreas Schottus* sicco pede præteriit, *Casaubonus*, ὁ γίν removendum duxit. Tu mecum, ex ᾗ ὁ γίν, fac Κοίῳ γίν. Omnia erunt in tuto: *Latona* enim Φοίβης ᾗ Κοίῳ γίν. Vid. *Etymolog.* M. v. Δῆλ ἡ ἱέρεια, &c.

VARIÆ LECTIONES.

7. Ἀκοίτας) χρ. ἀκοίτης, pro ἀκοίτας, optimè, *Eustath.* fol. 378. lin. 22. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀκοίτης.

12. Τρητοῖς λεχέεσσι) χρ. τρητοῖσι λέχεσσι, *H. Steph.*

14. Πάντα φίλῃ) χρ. παῖ' ἐφίλῃ.

Ἴλιον, Ἀργείων τε νέας, καὶ νόστον Ἀχαιῶν·
Αὐτὰρ ἐγὼ τὰ πάντα κατ' μοῖραν κατέλεξα.
Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼν ὁδὸν ἤτεον, ἠδ' ἐκέλευον
Πεμπέμεν, οὐδέ τι κεῖνος ἀνήνατο, τεῦχε δὲ πομπήν·
Δῶκε δέ μοι δείρας ἀσκὸν βοὸς ἐννεώροιο,
Ἔνθα δὲ βυκτάων ἀνέμων κατέδησε κέλευθα·
Κεῖνον γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε Κρονίων,
Ἠμὲν παυέμεναι, ἠδ' ὀρνύμεν, ὅν κ' ἐθέλῃσι.
Νηῒ δ' ἔνι γλαφυρῇ κατέδησ' μέρμιθι φαεινῇ
Ἀργυρέῃ, ἵνα μήτι τόδε πνεύσῃ ὀλίγον πέρ.
Αὐτὰρ ἐμοὶ πομπὴν Ζεφύρου τέτληκεν ἀῆναι,
Ὄφρα φέροι νῆάς τε καὶ αὐτούς· ἦ δ' ἄρ' ἔμελλεν
Ἐκτελέειν· αὐτὼ γὰρ ἀπωλόμεθ' ἀφραδίῃσιν.
Ἐννῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἦμαρ·
Τῇ δεκάτῃ δ' ἤδη ἀνεφαίνετο πατρὶς ἄρουρα·
Καὶ δὴ πυρπολέοντας ἐλεύσσομεν, ἐγγὺς ἐόντας.
Ἔνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα·
Αἰεὶ γὰρ πόδα νηὸς ἐνώμων· οὐδέ τῳ ἄλλῳ
Δῶκ' ἑτάρων, ἵνα θᾶσσον ἱκοίμεθα πατρίδα γαῖαν.
Οἱ δ' ἑταῖροι ἐπέεσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Καί μ' ἔφασαν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον οἴκαδ' ἄγεσθαι,
Δῶρα παρ' Αἰόλου μεγαλήτορος Ἱπποτάδαο.

Ilium, Argivorumque naves & reditum Græcorum;
Cæterùm ego huic omnia, ut decebat, enarravi.
Sed quando jam ego iter postulabam, atque admonebam
Dimittere, nihil quicquam ille abnuit, paravit autem deductionem.
Deditque mihi excoriatum utrem bovis novennis;
In quo procellosorum ventorum ligavit flatus:
Illum enim promum ventorum fecit Saturnius,
Tam mulcere, quàm tollere, quemcunque velit.
Nave itaque in cavâ alligavit funiculo splendido,
Argenteo, ut nequid præter-flaret nè paululum quidem:
Cæterùm mihi flatum Zephyri immisit ad flandum,
Ut ferret navesque & nos: non quidem *id* erat
Perfecturus: propriâ nostrâ enim periimus insipientiâ.
Per novem tamen dies continuò navigabamus noctesque & dies:
Decimâ verò jam apparebat patria tellus;
Et jam qui faces-præferrent vidimus, propè existentes.
Ibi me quidem somnus occupavit defessum;
Semper enim pedem, *i.e. clavum*, navis movebam; neque cuiquam alii
Dedi sociorum, ut celeriùs perveniremus in patriam terram.
Socii intereà verbis ad se invicem loquebantur,
Et me dixerunt aurumque & argentum domum reducere,
Dona ab Æolo magnanimo Hippotadâ.

ΣΧΟΛΙΑ.

17. Ἤιτεον.] Ἤιτουν, παρεκάλουν.
18. Ἀνήνατο.] Ἠρνεῖτο.
19. Ἐννεώροιο.] Ἐνναετοῦς.
20. Βυκτάων.] Ἀφρῶν πνεόντων, εὐφυσήτων, πλεγρώντων τὰ ἱστία. Κέλευθα.] Πνεύματα.
21. Ταμίην.] Διοικητὴν, φύλακα, ἢ ταμιεύτην.
23. Κατέδησ'.] Καταδησμοῦσιν. Μέρμιθι φαεινῇ.] Περιχρύσῳ, ἵνα τῷ δεσμῷ ἀπατηθῶσιν οἱ ἑταῖροι· ἢ δὲ ὑδὶ ὡς τὸ κυφόπλοος ἦν γναφείοιο· παρεπλέκετο γάρ. Μέρμιθι.] Σχοινίῳ.
27. Ἐκτελέσειν.] Πληρώσειν.
30. Πορπαλέοντας.] Πυρσεύοντας, πῦρ καίοντας, ἢ ἀφ' τὸ πῦρ ἀναφερομένους. Ἐλεύσσομεν.] Βλέπομεν.
32. Πόδα νηός.] Τὸν μεταχωνὸν ἢ κέρας καλεῖ, ἢ τὸ πηδάλιον. Ἐνώμων.] Ἐκίνει, μετέφερον. Οὐδέ τῳ.] Οὐδενί.
35. Ἄγεσθ.] Κομίζειν.

NOTÆ.

19. Ἀσκὸν βοὸς ἐννεώροιο) *Aristot.* Histor. l. 6. c. 21. Ἀκμάζει δὲ μάλιστα ὁ βοῦς πενταέτης ὤν· διὸ καὶ Ὅμηρός φησι πεποιηκέναι τινὲς ὀρθῶς, ποιήσαντα Ἀρσενα πηλαίτηρον, ἐκ τοῦ, βοὸς ἐννεώροιο· δύναται δὲ ταὐτόν.
36. Δῶρα παρ' Αἰόλου) *Media* ἐν Αἰόλου producitur, ante *Liquidam*, vique *Toni*, quâdam denique *Metri* necessitate, quæ & multa alia Poetas cogit facere, ut *Athenæus* ostendit, fol. 632. ubi de *Versibus*, qui *Grammaticis* dicuntur ἀκέφαλοι, λαγαροὶ, μείουροι. Nonnulli in hujusmodi casibus λ'. geminant.

VARIÆ LECTIONES.

18. Οὐδέ τι) *Ms.* οὐδ' ἔτι.
20. Ἐνθάδε) *Ms.* ἔνθα δέ. Priores Codd.
25. Πεφέικειν) *Ms.* προσέικειν, *H. Steph.*
27. Ἐκτελέειν) *Ms.* ἐκτελέσειν, *Br. Schol.*
31. Ἐπήλυθε) *Ms.* ἐπήλυθε, *H. Steph.*
36. Αἰόλου) *Ms.* Αἰόλῳ, vid. Not. in *Textum.*

Ὧδε

Ὣδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
Ὦ πόποι, ὡς ὅδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιός ἐστιν
Ἀνθρώποις, ὅτεών τε πόλιν καὶ γαῖαν ἵκηται.
Πολλὰ μὲν ἐκ Τροίης ἄγε κειμήλια καλὰ
Λητίδος· ἡμεῖς δ' αὖτε ὁμίλῳ ὁδὸν ἐκτελέσαντες,
Οἴκαδε νεόμεθα κενεὰς σὺν χεῖρας ἔχοντες.
Καὶ νῦν οἱ τάγ' ἔδωκε χαριζόμενος φιλότητι
Αἴολος· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον ἰδώμεθα, ὅ, τι τάδ' ἐστίν,
Ὅσσος τις χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἀσκῷ ἔνεστιν.
Ὣς ἔφασαν· βουλὴ δὲ κακὴ νίκησεν ἑταίρων·
Ἀσκὸν μὲν λῦσαν, ἄνεμοι δ' ἐκ πάντες ὄρουσαν.
Τοὺς δ' αἶψ' ἁρπάξασα φέρεν πόντονδε θύελλα
Κλαίοντας, γαίης ἄπο πατρίδος· αὐτὰρ ἐγώγε
Ἐγρόμενος, κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμήριξα,
Ἠὲ πεσὼν ἐκ νηὸς ἀποφθίμην οἰὸς πόντῳ,
Ἦ ἀχέων τλαίην, καὶ ἔπι ζωοῖσι μετείην.
Ἀλλ' ἔτλην καὶ ἔμεινα· καλυψάμενος δ' ἐνὶ νηΐ
Κείμην· αἱ δ' ἐφέροντο κακῇ ἀνέμοιο θυέλλῃ
Αὖτις ἐπ' Αἰολίην νῆσον· στενάχοντο δ' ἑταῖροι.
Ἔνθάδ' ἐπ' ἠπείρου βῆμεν, καὶ ἀφυσάμεθ' ὕδωρ·
Αἶψα δ' ἕλοντο ἔλοντο θοῆς ὠκὺ νηυσὶν ἑταῖροι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τ' ἐπασσάμεθ' ἠδὲ ποτῆτος,
Δὴ τότ' ἐγὼ κήρυκά τ' ὀπάσσάμενος καὶ ἑταῖρον,
Βῶν εἰς Αἰόλου κλυτὰ δώματα· τὸν δ' ἐνίχανον

Atque ità aliquis dicebat conspicatus in proximum alium,
" O dii, quàm hic omnibus gratus est & magni precii
" Hominibus, ad quorumcunque urbem & terram veniat:
" Multa quidem ex Trojâ ducit cimelia pulchra,
" Ex præda: nos rursus eâdem professione confecta,
" In patriam redimus vacuas manus habentes.
" Et nunc ipsi hæc præbuit gratificans ob amicitiam
" Æolus; verùm age statim videamus, quid hæc sint,
" Quantum quid aurique & argenti utri insit.
Sic dicebant, consilium autem malum vicit sociorum:
Utrem quidem solverunt, ventique omnes eruperunt.
Hos statim furens ferebat in pontum procella
Flentes, terrâ à patriâ; cæterùm ego
Experrectus, in animo simplici deliberabam,
Utrum lapsus ex navi perirem in ponto,
An tacitus sustinerem & adhuc vivis interessem;
Sed sustinui & mansi: velatus autem in navi
Jacebam: illæ interim ferebantur malo venti turbine
Rursus ad Æoliam insulam; lugebantque socii.
Ibi in littus conscendimus, & hausimus aquam:
Statim etiam prandium ceperunt celeres apud naves socii.
Cæterùm postquam cibumque cepimus atque potum,
Tum sane ego præconem comitem eligens & socium,
Ivi ad Æoli inclytas ædes; hunc vero inveni

ΣΧΟΛΙΑ.

39. Ὅτεων.] Ὧν πεῶν.
41. Λητίδος.] Λείας. Ὁμίλῳ.] Ὁμοίαν.
42. Νεσόμεθα.] Ἀπολυσόμεθα. Κενεὰς.] Κενὰς, μεταίας.
47. Ὅσσος.] Αὐτὶ Ϝ, ἐξῆλθον.
50. Ἐγερόμενος.] Ἀναστὰς. Μερμήριξα.] Ἐβουλεύσατο.
51. Ἀποφθίμην.] Ἀποφθαρείην, ἀναιρεθείην.
52. Ζωοῖσι.] Ζῶσιν. Μετείην.] Συμπάρχοιμι.
59. Πασσάμεθα.] Ἐγευσάμεθα.
60. Βῶν.] Ἔβην, ἐπορεύθην. Ἐνίχανον.] Κατέλαβον.

NOTÆ.

Idem dicendum de hujus *Rhapsodiæ* Argumento Metrico, Κάπτ' ἔχει Αἰόλου, Λαιστρυγόνας, ἔργα τε Κίρκης, ut Ego quidem lego. Idem notandum infrà, ad v. 60. Βῶν εἰς Αἰόλου κλυτὰ δώματα.

42. Οἴκαδε νεσόμεθα κενεὰς) *Ultima* Ϝ νεσόμεθα producitur, in *Cæsurâ*, & vi Ϝ κ'. ἐκκλιτικῆ. De voce νέσομαι, vid. ad δ'. v. 701. *Var. Lect.*

47. Ἀσκὸν μὲ λῦσαν· ἄνεμοι) *Ultima* Ϝ λῦσαν producitur, in *Cæsurâ*, vi *Liquidæ*, & antè σιγμὴν, necnon ob *Acutum* sequentem. Vid. ad *Var. Lect.*

51. Ἀποφθίμην) Vid. de hac Voce, ad λ'. v. 329.

60. Αἰόλου) Vid. ad v. 36.

VARIÆ LECTIONES.

42. Νεσόμεθα) γρ. νεσόμεσθα κενὰς, νεσόμεθα, & νησόμεθα. Vid. Not. in *Textum*.
47. Λῦσαν) γρ. λύσασ'.
58. Σίτοιό τ' ἐπασσάμεθα) γρ. σίτοιό τε πασσάμεθα.
60. Αἰόλου) γρ. Αἰόλου, vid. suprà, v. 36.

Δαιτυ-

Δαινύμενον, παρά τ' ἀλόχῳ καὶ οἷσι τέκεσσιν.
Ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα, παρὰ σταθμοῖσιν ἐπ' αὐδῇ
Ἐζόμεθ'· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον, ἔκ τ' ἐρέοντο,
Πῶς ἦλθες, Ὀδυσεῦ; τίς τοι κακὸς ἔκραε δαίμων;
Ἦ μέν σ' εὐδικέως ἀπεπέμπομεν, ὄφρ' ἀφίκοιο
Πατρίδα σὴν, καὶ δῶμα, καὶ εἴ πῃ τοι φίλον ἐστίν.
Ὣς φάσαν· αὐτὰρ ἐγὼ μετεφώνεον, ἀχνύμενος κῆρ,
Ἄασάν μ' ἕταροί τε κακοὶ, πάρος τοῖσί τε ὕπνος
Σχέτλιος· ἀλλ' ἀκέσασθε, φίλοι· δύναμις γὰρ ἐν ὑμῖν.
Ὣς ἐφάμην, μαλακοῖσι καταπλήθοντες ἐπέεσσιν·
Οἱ δ' ἄνεῳ ἐγένοντο· πατὴρ δ' ἠμείβετο μύθῳ,
Ἔρρ' ἐν νήσῳ θᾶσσον, ἐλέσχιστε ζωόντων·
Οὐ γάρ μοι θέμις ἐστὶ κομιζέμεν οὐδ' ἀποπέμπειν
Ἄνδρα τ', ὃς κε θεοῖσιν ἀπέχθηται μακάρεσσιν.
Ἔρρ', ἐπεὶ ῥα θεοῖσιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἱκάνεις.
Ὣς εἰπὼν, ἀπέπεμπε δόμων βαρέα στενάχοντα.
Ἔνθεν ὃ γ' αὖτε πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ.
Τείρετο δ' ἀνδρῶν θυμὸς ὑπ' εἰρεσίης ἀλεγεινῆς,
Ἡμετέρῃ μαπίῃ· ἐπεὶ οὐκέτι φαίνετο πομπή.
Ἑξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἦμαρ·

Convivantem juxta ſuam uxorem & ſuos liberos.
Ut venimus autem in domum ad fores in limine
Sedebamus: illi verò in animo obſtupeſcebant interrogabantque,
" Quomodo veniſti, Ulyſſes? quis tibi malus ingruit dæmon?
" Certè quidem te accuratè dimiſimus, ut pervenires
" In patriam terram & ædes, & ubicunque tibi gratum eſſet.
Sic dicebant; cæterùm ego alloquebar, triſtatus corde,
" Læſerunt me ſocii mali, & ad hæc ſomnus
" Infelix; ſed medemini, amici; poteſtas enim penes vos.
Sic loquutus ſum blandis demulcens verbis:
Illi verò muti facti ſunt; at Pater excipiebat ſermone,
" Abi ocyùs ex inſulâ, peſſime viventium;
" Neque enim mihi fas eſt excipere neque dimittere
" Virum illum, qui diis inviſus eſt beatis.
" Abi; quoniam certè diis inviſus huc veniſti.
Sic loquutus; dimiſit ex ædibus graviter ſuſpirantem.
Hinc itaque ulteriùs navigavimus, afflicti corde.
Fatigabatur autem virorum animus à moleſtâ remigatione,
Noſtrâ ſtoliditate; quoniam non ampliùs apparuit Reductio.
Per ſex tamen continuò navigavimus noctesque & dies:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

63. Ἐξόμεθα.] Ἐκαθεζόμεθα.
64. Ἔκραε.] Μανικῶς * ἐπίθητο.
65. Εὐδικέως.] Φιλοφρόνως.
67. Μετεφώνεον.] Ἐν αὐτῇ ἔλεγον.
68. Ἄασαν.] Ἔβλαψαν.
69. Ἀκέσασθε.] Ἰάσασθε.
72. *Ἔρρ'.] Μετὰ φθορᾶς ἄπιθι. Ἐλέσχιστε.] Ἐπονειδίστε.
74. Ἀπέχθηται.] Μισεῖται.
78. Εἰρεσίης.] Κωπηλασίας.
79. Μαπίῃ.] Μαλακίᾳ, φρενοβλαβείᾳ. Πομπή.] Παραπομπή.

N O T Æ.

64. Πῶς ἦλθες, Ὀδυσεῦ;) *Ultima* Σ ἦλθες producitur, ante Literam αὐτοδύναμον, in *Cæſurâ* &c.

66. Εἴ πῃ τοι φίλον ἐστὶν) Ità legendum, pro εἴπῃ τοι, probo ad η'. v. 320.

72. Ἔρρ', ἐν νήσῳ θᾶσσον) Huc refer *Joh. Tzetzæ* Chiliad. l. 9. v. 283.

75. Ἔρρ', ἐπειή ῥα θεοῖσιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἱκάνεις) *Florentina, Aldina, Lovaniana Reſcii, Romana & Baſileenſis Euſtathii, Hervagiana, Caſtelliana, Can-*

N O T Æ I N

64. *Ἐπίθη) Ità, pro corrupto ἐπίτη, ex *Aloyſii* MS.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

65. Ἀφίκοιο) γρ. ἀφίκηαι.

66. Εἴπῃ τοι φίλον ἐστὶ) γρ. εἴπῃ τοι φίλον &c. Vid. Not. in *Textum*.

73. Οὐδ' ἀποπέμπειν) γρ. ἢ ἐλεαίρειν. *Julian.* Epiſt. 49. fol. 433. Edit. *Spanheim.*

74. Ἄνδρα τ', ὃς κε θεοῖσιν, ἀπέχθη) μακάρεσσι] γρ. Ἀνέρας, οἵ κε θεοῖσιν ἀπέχθωνται ἀθανάτοισιν, *Julian.*

75. Ἔρρ', ἐπειή ῥα) γρ. ἔρρ', ἐπεὶ ἄρα, ἔρρ' ἐπεὶ ἦρα & ἔρρε, ἐπεί ῥα, vid. ad *Textum*.

Ἐξδο-

Ἑβδομάτῃ δ' ἱκόμεθα Λάμου αἰπὺ πολίεθρον,
Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην, ὅθι ποιμένα ποιμὴ
Ἠπύει εἰσελάων, ὅδε τ' ἐξελάων ὑπακούει.
Ἔνθα κ' ἄϋπνος ἀνὴρ διπλῆς ἐξήρατο μισθῆς,
Τὸν μὲν, βουκολέων, τὸ δ', ἄργυφα μῆλα νομεύων·
Ἐγγὺς γὰρ νυκτός τε καὶ ἤματός εἰσι κέλευθοι.
Ἔνθ' ἐπεὶ ἐς λιμένα κλυτὸν ἤλθομεν, ὃν πέρι πέτρη
Ἠλίβατος τετύχηκε διαμπερὲς ἀμφοτέρωθεν·
Ἀκταὶ δ' ὑπερβλῆτες ἐναντίαι ἀλλήλῃσιν
Εἰς ὅμαλὸν προὔχουσιν· ὑπαὶ δ' εἴσοδος ὀξύς.

Septimâ verò venimus Lami ad excelsam urbem
Telepylum Læstrygoniam, ubi pastorem pastor
Evocat impellens, alter verò exigens audit.
Ibi utique insomnis vir pastor duplicem capit mercedem,
Unam pascendis bobus, alteram pascendis nitidis pecoribus;
Propè enim noctisque & diei sunt viæ.
Ibi postquam ad portum inclytum venimus, quem circum petra
Excelsa erat, perpetuo utrinque;
Littoraque prominentia contraria sibi invicem
In ostia procurrunt; angustus autem introitus est.

ΣΧΟΛΙΑ.

81. Λάμου αἰπὺ πολίεθρον.] Ἀπὸ Λάμου βασιλεύσαντος Λαιστρυγόνων, Λάμου, Ποσειδῶνος παιδὸς, ἢ ὀνόματος Λαιστρυγόνος.

82. Τηλέπυλον.] Μεγάλην· τὰ γὰρ τοιαῦτα πολὺ διεχόντων αἱ πύλαι· τινὲς δὲ τὸ κύριον Τηλέπυλον ἐξενέγκασθαι· οἱ δὲ τηλέπυλον φασὶ, μακρόπυλον· ἢ τῷ Ἀφθήμῃ, ἀλλὰ τῷ πλάτει τῆς πύλης, ἢ τῷ μήκει. Λαιστρυγονίην.] Τῶν Λαιστρυγόνων. Λαιστρυγόνες δὲ οἱ τῶν Λάμου οἰκοῦντες. Ὅθι ποιμένα ποιμήν.] Ὅπου οἱ νομεῖς ἀλλήλους συμφθέγγονται· ἀφ' οὗ σύνεγγυς εἶναι τὰς νομάς· ἢ μᾶλλον ὁ Ἀφθήμων τὸ ἀκριβέστερον τῆς πυλῶν μίσγειν ἀκούει, καὶ ὅπου τῶν φωνῶν ἐξακούεται δέ τι εἰσελαύνοντος, καὶ ὃ ἐξελαύνοντος. Ποιμένα.] Καθαρευούσης ἔφησε ποιμένα καὶ τὸν βουκόλον.

83. Ἠπύει.] Φωνεῖ. Εἰσελάων.] Εἰσελαύνων. Ἐξελάων.] Ἐξελαύνων.

84. Ἐξήρατο.] Ἀπενέγκασθαι.

85. Ἄργυφα.] Λευκὰ, ἢ λαμπρά.

86. Ἐγγὺς δὲ νυκτός τε καὶ ἤματός εἰσι κέλευθοι.]

NOTÆ.

82. Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην) Quanquam ego Τηλέπυλον hîc, ut proprium accipio, quoniam nonnulli scrupulos hinc sibi faciunt, dicendum, Etiamsi Portæ urbis quam maximè à se invicem distarent, posse tamen *Pastores*, aut potius *Bubulcos*, sibi satis attendere: dum Unus enim redit in urbem, alius per eandem Portam exit, & nihil hîc aliud juxta literam velle *Homerum* puto, quam Urbem totam rei *Pastoritiæ* deditam. De cæteris adeas *Eustath.* fol. 383. lin. 2. &c. *Br. Schol.* etiam *Spondan.* in hunc locum fol. 135. *Cæl. Rhodigin.* l. 7. c. 10. fol. 339. *Lycophron.* v. 956. & *Scholia* in locum; *Hyginum* l. iv. Titulo *Æquinoctialis*, Quicunque ad ipsius caput *Draconis* habitant, ità longo die utuntur, ut eis nè tertia quidem horæ pars in unaquâque nocte obtingat. Itaque *Aratus* ait, Κείνη τὲ κεφαλὴ τῇ νήχεται, ἠχί τε ἄκραι Μίσγουσ' δύσιές τε, καὶ ἀντολαὶ ἀλλήλῃσιν. *Cicero* vertit, Quod Caput *Draconis* natat, ubi extremæ occidentes, & exortæ inter se misentur. Ἐγγὺς δὲ νυκτός τε καὶ ἤματός εἰσι κέλευθοι. Ἀεὶ νυκτιφοιτιαὶ καὶ ἡμεριναὶ νομαὶ ἐγγὺς εἰσὶ τῶν πόλεως. φασὶ δὲ τὸς Λαιστρυγόνας κατοικεῖσαι τὴν τῶν Λεοντίνων ἐπὶ Σικελίαν χώραν, ὃ δὴ χθονᾶς πολλὸν μόνοπτε, καὶ τὴν οἶσιν. ὥστε τὰ μὲν λύκοις τῇ ἡμέρᾳ νέμεσθαι, τὰ δὲ ψιλὰ τῇ νυκτὶ, καὶ ὅπως τὸν δυνάμενον ἀκριτεῖν δύο μισθὸς ἀποφέρεσθαι. Κρούτης δέ φησι καὶ τὸν δεύτερον αὐτὸν κατοικεῖσθαι κεφαλῇ πρὸς τὴν Ἄρκτον λέγει, Κείνη πὲ κεφαλὴ τῇ νήσει, ἠχὶ μὲν ἄκραι Μίσγουσ' δύσιές τε καὶ ἀντολαὶ ἀλλήλῃσιν· ὥστε πλοίῳ μὲ εἶναι τὸν ἡμέρας, ἀλίγῳ δὲ τὸν νύκτας· ὡς ἀνάπλων ποιεῖ τοῖς Κιμμερίοις· εἴπερ ἂν δύνατον διαγρυπνεῖν, διπλοῦς κομίζεσθαι μισθούς.

88. Ἠλίβατος.] Ὑψηλή. Τετύχηκεν.] Ἐστὶν, ὑπάρχει. Διαμπερές.] Ἀντὶ τοῦ, ἀπήνικες.

89. Ἀκταὶ δ' ὑπερβλῆτες.] Αἱ προβεβλημέναι τὸ τῇ θαλάσσῃ πέτραι, καὶ προέχουσαι ἀπὸ τῶν αἰγιαλῶν, καὶ στένον ποιοῦσι τὸ εἴσπλουν.

90. Προὔχουσι.] Προέχουσιν, ἢ ἐπροβίβλωται. Ἀεσιὴ.] Λεπτὴ καὶ στενή.

TÆ.

put hic paulum sese subitoque recondit, Ortus ubi atque Obitus parte admiscentur in una. De hoc *Homerus* quoque in *Odyssea*, qui ità brevem Noctem esse dicit, ut Pastores cum alii exigant, alii reducant pecus, possint alius alium audire, cum unus propter Noctem pecus reducat, alter propter Lucem exigat.

84. Διπλῆς ἐξήρατο μισθῆς) *Ælian.* Animal. l. 14. c. 29. Διὸ καὶ ὁ Ὅμηρος εἰπεῖν μοι, ὅτι ἐδίπλου αἰροῦνται μισθὸν οἱδὲ οἱ ἄνδρες, τὸ μὲν ὅτε βοσκοῦσι, τὸ δὲ ὅτε τὰ γῆς· ὡς τὰς αὐτὰς εἶναι καὶ ναύτας καὶ γεωργούς.

86. Ἐγγὺς δὲ νυκτός τε καὶ ἤματος) *Crates* dicit *Lestrygonas* sub *Draconis* Capite positos, ut ad v. 82. ex *Hygino* & *Arato*. Huc refer *Hesiod.* Theogon. à v. 748. —ἔνθ' Νὺξ τε καὶ Ἡμέρα ἄσσον ἰοῦσαι &c. ad v. 758. *Crepusculum* fit, Nocte deficiente, Die oriente, vel contrà.

VARIÆ LECTIONES.

90. Προὔχουσι) καὶ προὔχουσαι, *H. Steph.*

Ἔνθ',

Ενθ' οἵγ' εἴσω πάντες ἔχον νέας ἀμφιελίσσας.
Αἱ μὲν ἄρ' ἔντοσθεν λιμένος κοίλοιο δέδεντο
Πλησίαι· ὑ μὲν γάρ πολ' ἀέξετο κῦμά γ' ὀρωρὸν,
Οὔτε μέγ', οὔτ' ὀλίγον· λευκὴ δ' ἦν ἀμφὶ γαλήνη.
Αὐτὰρ ἐγὼν οἷος πρόσθεν ἔξω νῆα μέλαιναν,
Αὐτῷ ἐπ' ἐσχατιῇ, πέτρης ἐκ πείσματα δήσας.
Ἔσην ἐς, σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθών·
Ἔνθα μὲν οὔτε βοῶν, οὔτ' ἀνδρῶν φαίνετο ἔργα,
Καπνὸν δ' οἷον ὁρῶμεν ἀπὸ χθονὸς ἀΐσσοντα.
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάρους προΐειν πεύθεσθαι ἰόντας,
Οἵτινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες,
Ἄνδρε δύω κρίνας, τρίτατον κήρυχ' ἅμ' ὀπάσσας.
Οἳ δ' ἴσαν ἐκβάντες λείην ὁδὸν, ἧπερ ἅμαξαι
Ἄσυδ' ἀφ' ὑψηλῶν ὀρέων καταγίνεον ὕλην.
Κούρῃ δ' ξύμβλητο πρὸ ἄστεος ὑδροχόῃσι,
Θυγατρὶ ἰφθίμῃ Λαμίδεω Λαιστρυγόνος Ἀντιφάταο.
Ἣ μὲν ἄρ' ἐς κρήνην καταβήσετο καλλιρέεθρον
Ἀρτακίην, ἔνθεν γὰρ ὕδωρ προφέρεσκον.
Οἱ δ' παριστάμενοι προσεφώνεον, ἔκ τ' ἐρέοντο,
Ὅστις τῆσδ' εἴη βασιλεὺς, καὶ οἷσιν ἀνάσσοι.

Ibi illi intus omnes tenebant naves utrinque agitabiles;
Quæ quidem intra portum concavum ligabantur
Propinquæ: nunquam enim attollitur fluctus in ipso,
Neq; magnus, neque parvus; candida enim erat circum tranquillitas.
Cæterùm ego solus tenui extra navem nigram,
Illic in extremâ parte, petræ funes alligans.
Stabamque, speculâ excelsâ conscensâ;
Ibi quidem neque boum neque virorum apparebant opera,
Fumum tantum videbamus à terrâ erumpentem.
Cæterùm tunc ego socios præmisi sciscitatum profectos,
Quinam viri essent supra terram panem vescentes;
Viris duobus electis, tertium præconem unà comitem tradens.
Illi iverunt egressi *in* planam viam, qua plaustra utique
Ad urbem ab excelsis montibus deducunt lignum.
Puellæ verò obvii facti sunt ante urbem aquam petenti,
Filiæ proceræ Læstrygonis Antiphatæ.
Hæc quidem ad fontem descendit limpidum
Artaciam, hinc enim aquam ad urbem ferebant.
Illi verò astantes alloquebantur interrogabantque,
Quisnam eorum esset rex, & quibus imperaret.

ΣΧΟΛΙΑ.

97. Σκοπιήν.] Ὑψηλὸν τόπον. Παιπαλόεσσαν.] Τραχεῖαν. Ἔνθεν καὶ τῇ συνηθείᾳ παιπάλιμον λέγομεν ἄνδρα τραχὺν, καὶ μὴ ἁπλῆ.
99. Ἀΐσσοντα.] Ἀνιόντα.
100. Προΐειν.] Προείπομεν.
103. Λείην.] Λείαν, ὁμαλήν.
104. Καταγίνεον.] Κατέφερον.
105. Ξύμβλητο.] * Συνήρχετο.
107. Καλλιρέεθρον.] Καλὰ ῥεύματα ἔχουσαν.
108. Ἀρτακίην,] Ὄνομα κρήνης. * εἶπεν δὲ τὸ ὄνομα * παρὰ τῆς Κίρκης μεμαθηκώς· λέγει γάρ, Οἶδα καὶ αὐτὴ Ἣ μέν σ' ἐν πάντῃ παθεῖν ἄλγεα· ἢ κατὰ τὸ σιωπώμενον, παρὰ τῶν φυγόντων, μαθόντων παρὰ τῆς κόρης, * ἐπύθετο.

NOTÆ.

100. Προΐειν) Olim hoc in loco προΐειεν, verùm quùm aliàs in omnibus Exemplaribus προΐειν legeretur, *viz.* ι'. v. 88. & μ'. v. 9. & *Eustathius* ità legat, hoc etiam in loco, ità scribo; nam à προΐημι venit, & προΐειεν, ad *Var. Lect.* relego.

NOTÆ IN SCHOLIA.

105. * Συνήρχετο) Ità pro corrupto, ἤρχετο, legendum.
108. * Εἶπεν δὲ τὸ ὄνομα παρὰ τῆς Κίρκης μεμαθηκὼς) Ità pro Corrupto εἶπον, &c. παρ' αὐτῆς μεμαθηκότες, & mox, * ἐπύθετο, pro ἐπύθοντο, nam *Ulysses* solus hic loquitur, & de eo solo hoc *Scholion*, quod alludit ad *Circæ* dictum, infrà, v. 457. Οἶδα καὶ αὐτὴ, &c. Per κόρης autem intellige θυγατρὸς Ἀντιφάτου.

VARIÆ LECTIONES.

100. Προΐειν) γρ. προΐειεν, *Br. Schol.* vid. N. in *Text.*
103. Ἅμαξαι) γρ. ἅμαξαι, ut *Iliad.* η'. v. 426.
107. Καταβήσετο) γρ. κατεβήσατο, *H. Steph.* vid. ad θ'. v. 417.

Ἣ δὲ

Ἡ ᾗ μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑψιεφὲς δῶ.
Οἳδ' ἐπεὶ εἰσῆλθον κλυτὰ δώματα, τὴν δὲ γυναῖκα
Εὗρον, ὅσσον τ' ὄρεος κορυφὴν, περὶ δ' ἔσχεν αὐτήν.
Ἡ δ' αἶψ' ἐξ ἀγορῆς ἐκάλεε κλυτὸν Ἀντιφατῆα,
Ὃν πόσιν, ὃς δὴ τοῖσιν ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον·
Αὐτίκ' ἕνα μάρψας ἑτάρων, ὤπλίσατο δόρπον·
Τὼ ᾗ δὺ' ἀίξαντε φυγῇ ἵκεσθον νῆας ἰκέσθην.
Αὐτὰρ ὁ τεῦχε βοὴν ἀγορὴ ἄτερθε· οἱ δ' ἀΐοντες
Φοίτων ἴφθιμοι Λαιστρυγόνες ἄλλοθεν ἄλλοι,
Μυρίοι, οὐκ ἀνδράσιν ἐοικότες, ἀλλὰ Γίγασιν.
Οἵ ῥ' ἀπὸ πέτρεάων ἀνδραχθέσι χερμαδίοισι
Βάλλον· ἄφαρ δ' ἦν κακὸς κόναβος νηῶν ὀλομένων,
Ἀνδρῶν ὀλλυμένων, νηῶν θ' ἅμα ἀγνυμενάων·
Ἰχθῦς δ' ὡς, περόνησι, ἀτερπέα δαῖτα φέρουσι.
Ὄφρ' οἱ τὸν ὄλεκον λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς,
Τοφρὸν ἐγὼ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηρῷ,
Τῇ ἀπὸ πείσματ' ἔκοψα νεὸς κυανοπρῴροιο.
Αἶψα δ' ἐμοῖς ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
Ἐμβαλέειν κώπῃσι, ἵν' ὑπεκφύγοιμεν ἅπαντες.
Οἱ δ' ἅμα πάντες ἀνέρριψαν, δείσαντες ὄλεθρον.
Ἀσπασίως δ' ἐς πόντον ἐπηρεφέας φύγε πέτρας
Νηῦς ἐμή· αὐτὰρ αἱ ἄλλαι ἀολλέες αὐτόθ' ὄλοντο.
Ἔνθεν ᾗ ὥρτέω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ,
Ἀσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.

Illa valdè statim patris ostendit excelsam domum.
Hi postquam ingressi sunt inclytam domum, ipsam quidem mulierem
Invenerunt, velut montis verticem, & abominati sunt illam.
Illa verò continuò è foro evocabat inclytum Antiphatem
Suum maritum, qui jam illis intendebat sævam mortem:
Statim uno correpto sociorum, apparavit cœnam:
Duo verò ruentes fugâ ad naves pervenerunt.
Caterum is clamorem excitavit per urbem, atque illi audientes
Ibant fortes Læstrygones aliundè alius,
Innumeri, non hominibus similes, sed Gigantibus;
Qui à petris ponderosis saxis
Jaciebant; statim autem malus strepitus per naves excitatus est,
Virorum pereuntium, naviumquè fractarum;
Tanquam pisces verò, transfigentes tristes epulas ferebant.
Dum illi hos perdebant profundum portum intrà,
Interea ego gladium acutum extrahens à fœmore,
Eo funes abscidi navis nigrâ-prorâ.
Statimque meos socios excitatos jussi
Incumbere remis; ut calamitatem subterfugeremus.
Hi simul omnes incumbunt timentes mortem.
Libenter autem in pontum altas effugit petras
Navis mea: cæterùm reliquæ densæ illic perierunt.
Hinc igitur ulteriùs navigavimus tristes corde,
Læti ex morte *evitatâ*, postquam dilectos amisimus socios.

ΣΧΟΛΙΑ.

111. Ἐπέφραδεν.] Ἐσήμανεν, ἔδειξεν.
113. Κατὰ οἶ' ἔσυγεν.] Κατεπλάγησαν.
119. Φοίτων.] Παρεχίνοντο.
121. Ἀνδραχθέσι.] Τοῖς δυναμένοις ἄνδρα καθαιρεῖν· ἢ μέγα βάρος παρέχουσι τοῖς βαστάζουσι.
122. Κόναβος.] Ἦχος.
123. Ἀγνυμενάων.] Συντριβομένων.
124. Ἰχθῦς δ' ὡς περόνησι.] Ἀντὶ τοῦ, νηχόμενοι κῆτη πηρῶντες, ἄσπερ ἰχθύες, ἢ ἀμφιπείρουσες, ὡς ἰχθύας· χρώμενοι καὶ σπαίρουσι. πείροντες δὲ, ἢ ἀντὶ τοῦ διείροντες. Φέρουσι.] Προσφέρουσι.
130. Ἀνέρριψαν.] Ἐκωπηλάτησαν.
131. Ἐπηρεφέας.] Ἤτοι ἄνωθεν ἐπηρεφεῖς, ἢ ἐπικεκλιμένας πέτρας.
132. Ἀολλέες.] Ὁμοῦ πᾶσαι.

NOTÆ.

120. Οὐκ ἀνδράσιν ἐοικότες, ἀλλὰ Γίγασιν) Hinc vox ἀνδραχθέας facta *Callimacho*, Hymn. *Cereris*, v. 35. Et Nos, *Esther*. v. 1087. Ὠμά τε καὶ Σηθία κατώλεσεν ἀνδραχθέας. De Gigantibus diximus ad ν. v. 59.

VARIÆ LECTIONES.

116. Ἕνα μάρψας) γρ. ἓν' ἀμμάρψας, rectissimè, pro ἀναμαρψας. *Ibid.* Δόρπον) γρ. δεῖπνον, *H. Steph.*
124. Περόνησι) γρ. σπαίρουσι, *Br. Schol.*

Αἰαίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθά δ' ἔναιε
Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεός, αὐδήεσσα,
Αὐτοκασιγνήτη ὀλοόφρονος Αἰήταο.
Ἄμφω δ' ἐκγεγάτην φαεσιμβρότου Ἠελίοιο,
Μητρός τ' ἐκ Πέρσης, τὴν Ὠκεανὸς τέκε παῖδα.
Ἔνθά δ' ἐπ' ἀκτῆς νηῒ κατηγάγομεθα σιωπῇ
Ναύλοχον ἐς λιμένα, καί πις θεὸς ἡγεμόνευεν.
Ἔνθα τότ' ἐκβάντες, δύο τ' ἤματα καὶ δύο νύκτας
Κείμεθ', ὁμῶ καμάτῳ τε, καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' ἠώς,
Καὶ τότ' ἐγὼν ἐμὸν ἔγχος ἑλὼν καὶ φάσγανον ὀξὺ,
Καρπαλίμως ἀπὸ νηὸς ἀνήϊον ἐς περιωπήν,
Εἴπως ἔργα ἴδοιμι βροτῶν, ἠδ' αὐδὴν τε πυθοίμην.
Ἔστην δ', σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθών,

Ææam autem ad insulam perveni-mus: ubi habitabat
Circe pulchricoma, veneranda dea, eloquens,
Germana soror prudentis Æætæ:
Ambo enim natæ sunt ex illustrante-homines Sole,
Et matre ex Perse, quam Oceanus genuit filiam.
Hic in littore nave devenimus clàm
Navium-capacem in portum, & Deus aliquis dux erat.
Ibi tum exeuntes, duos dies & duas noctes
Jacebamus, pariter & labore, & dolore animum macerantes.
Sed quando jam tertiam diem pulchricoma perfecit aurora,
Et tum ego meam hastam capiens & gladium acutum,
Celeriter ab nave recessi in speculam,
Sicubi opera viderem mortalium, vocemque audirem.
Stabam igitur, speculam in præruptam ubi conscendissem,

ΣΧΟΛΙΑ.

135. Αἰαίην.] *Ταύτην ἴσιοί φασι, τὸ νῦν Κίρκαιον ὠνομ. τῇ Ἰταλίᾳ.

136. Αὐδήεσσα.] Ἤτοι θεοδόητος, ἢ εἰς ἀφθογγίαν καὶ προσαγορεύσιν ἀνθρώπους ἐρχομένη· ἢ καθὸ ἐπίγειός ἐστιν.

137. Ὀλοόφρονος.] Τῇ σωτείρᾳ καὶ ὀλέκλησε φρενῶν. Αἰήτεω.] Κόλχων βασιλέως, πατρὸς Μηδείας, Κίρκης ἀδελφῆς.

138. Ἐκγεγάτην.] Ὑπάρχουσιν. Φαεσιμβρότου.] Τὸ φῶς τοῖς ἀνθρώποις φαίνον.

139. Πέρσης.] Πέρση, Ὠκεανῆς μὲν ἐστὶ θυγάτηρ, Ἠλίου δὲ γυνή. *Ἠλίου δὲ καὶ Πέρσης, τῆς Ὠκεανῆς, Αἰήτης καὶ Κίρκη. Ἡσίοδος δὲ καὶ τὴν Ἐκάτην Περσηΐδα λέγει.

140. Ἀκτῆς.] Παραθαλασσίου τόπου.

141. Ναύλοχον.] Τὸν εἰς φυλακὴν τῶν νεῶν ἐπιτήδειον τόπον· ἢ τὰς ναῦς κρύπτοντα, ἢ ὑποδεχόμενον.

146. Ἀνήϊον.] Ἀνῆλθον. Περιωπήν.] Τόπον ὑψηλὸν· ἀφ' οὗ ἐστι περισκέψασθαι ἐπιόντα καὶ ἀποκαπύοντα.

NOTÆ.

136. Θεὸς αὐδήεσσα) Cùm nulla subsit ratio, quare *Circe* θεὸς αὐδήεσσα potius dicatur, quàm quævis alia Cœlestium Dearum, quibus vocem certè *Homerus* minimè negat; quidnî alia Antiqua *Lectio* hic præferenda videatur, ἐδήεσσα, de quâ re fusius ad ε'. v. 334. Certè *Br. Schol.* & hìc eam *Lectionem* alludunt in ipso fine, Καθὸ ἐπίγειός ἐστιν.

137. Αὐτοκασιγνήτη Αἰήταο) *Æetes*, Rex *Colchorum*, filius *Solis* & *Perseidos*, vel *Persæ*, *Oceanina*; sororem habuit *Circen*, filiam *Medeam*, filium *Absyrtum*.

138. Ἐκγεγάτην) Non hoc *Contractum*, pro ἐκγεγαίτην, tum enim *Penultima* produceretur; verùm a *Simplici* ἔκγεγα, pro ἐκγέγαα. Fit enim γέγαα, ut γεγαὼς, γεγὼς, *Hesychio*. Sic μεμαὼς, μεμὼς, minimè per *Contractionem*. Γεγάτην autem legitur in *Tertiâ* Duali; quià γέγαον æquè dicitur, atque γεγάασι. Nam ut *Tertia* Dualis definit in ω, ubi *Tertia* Pluralis exeat in ασι, ωσι, ασι, vel αι· Sic è contrà semper definit in ην, ubi *Tertia* Pluralis exeat in ον, αν, εν, vel τ· quod *Observanti* patebit. Quòd autem γέγαον, æquè atque γεγάασι dicatur, id sine Exemplo non fit; nam ità Bœoticè πίφευκα, pro πεφεύγασι, *Lycophron*. v. 252. Ἔοργαν, *Homer. Batrachom.* v. 178. Ἐγνωκαν, *D. Johan.* c. 17. v. 8. Εἰρηκαν, *Apocalyps.* c. 19. v. 3.

NOTÆ IN SCHOLIA.

135. * Ταύτην, pro αὐτὴν, lego ex *Aloysii* MS. Hunc locum explicat *Theophrastus* περὶ φυτῶν, l. 5. c. 9. Τὸ δὲ Κιρκαῖον καλούμενον, εἶναι μὲν ἄκανθαν ὑψηλὴν, δασεῖαν δὲ σφόδρα, καὶ ἔχειν δρῦν ἐπὶ δάφνῃ πολλὴν, καὶ μυρρίνῃ· λέγειν δὲ τοὺς ἐγχωρίους, ὡς σπασθὲν ὑπὸ Κίρκης κατοικῆσαι, ἐπικτῆναι τε ὑπ' Ἐλπήνορος πίθον. — Καὶ στῆσαι μὲν ἓν, νῆσον εἶναι τὸ Κιρκαῖον· νῦν δὲ ὑπὸ πολεμίων τινῶν περισχεθῆναι, καὶ εἶναι νῆσόν τ' ἐν νήσῳ τὸ μέγιθος περὶ ὀγδήκοντα σταδίους. Vid. *Munck.* in *Hyginum*, p. 194.

139. * Ἠλίου δὲ) Has voculas, Sensui planè necessarias, ex *Aloysii* MSto addendas curavi. Huc refer *Spondan.* in locum, fol. 135. ubi ex *Hesiodo* & *Diodoro Siculo*, multa in hanc rem.

VARIÆ LECTIONES.

135. Ἔνθά δ'] κ. ἔνθα δ'.

136. Αὐδήεσσα) κ. ἐδήεσσα, *H. Steph.* Vid. Not. in *Textum*.

Καὶ

Καί μοι ἐείσατο καπνὸς ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
Κίρκης ἐν μεγάροισι, διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.
Μερμήριξα δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
Ἐλθεῖν, ἠδὲ πυθέσθαι, ἐπεὶ ἴδον αἴθοπα καπνόν.
Ὡδε δέ μοι φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Πρῶτ' ἐλθόντ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης,
Δεῖπνον ἑταίροισιν δόμεναι, πρόμυθόν τε πυθέσθαι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ κεδνὸν ἦα νεὸς ἀμφιελίσσης,
Καὶ τότε τίς με θεῶν ὀλοφύσατο μοῦνον ἐόντα,
Ὅς ῥά μοι ὑψίκερων ἔλαφον μέγαν εἰς ὁδὸν αὐτὴν
Ἦκεν· ὁ μὲν ποταμόνδε κατήϊεν ἐκ νομοῦ ὕλης,
Πίσεται· δὴ γάρ μιν ἔχεν μένος ἠελίοιο·
Τόνδ' ἐγὼ ἐκβαίνοντα κατ' ἄκνηστιν μέσα νῶτα
Πλῆξα· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε·
Καδδ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακών, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός·
Τῷδ' ἐγὼ ἐμβαίνων, δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
Εἰρυσάμην· τὸ μὲν αὖθι κατακλίνας ἐπὶ γαίῃ
Εἴασα· αὐτὰρ ἐγὼ σπασάμην ῥωπάς τε λύγους τε.
Πεῖσμα δ', ὅσον τ' ὄργυιαν, ἐϋστρεφὲς ἀμφοτέρωθεν
Πλεξάμενος, συνέδησα πόδας δεινοῖο πελώρου.

Et mihi apparebat fumus à terrâ latâ,
Circes in ædibus, per arbores denſas & ſylvam.
Deliberabam itaque deinde in mente & in animo
Proficiſci, atque ſciſcitari; poſtquam vidi fuliginoſum fumum.
Sic verò mihi reputanti viſum eſt ſatiùs eſſe,
Primùm profectum ad navem celerem & littus maris
Prandium ſociis dare, præmittereque ad inquirendum.
Sed quando jam propè eram vadens ad navem utrinque agitatam,
Certe tum aliquis me deorum miſertus eſt ſolum exiſtentem
Qui mihi excelſis cornibus-cervum magnum in viam ipſam
Miſit; is quidem ad flumen deſcendebat ad paſcua ſylvæ
Potaturus, jamdudum enim ipſum ceperat vis Solis.
Hunc ego egredientem per ſpinam medio tergo
Percuſſi, ipſum verò penitùs haſtile ferreum tranſiit:
Decidit itaque in pulveres vociferans, & evolavit animus.
In hunc ego irruens, haſtam ferream ex vulnere
Extraxi, illam quidem illic reclinans in terrâ
Reliqui; cæterùm ego avulſi virgultaque viminaque;
Funeque ad ulnæ longitudinem benetorto undique
Complicato, colligavi pedes ingentis monſtri.

ΣΧΟΛΙΑ.

149. Ἐείσατο.] * Ἐφάνη.

150. Διὰ δρυμά.] Διὰ τῶν δρυμωδῶν, καὶ σωδένδρων τόπων.

152. Αἴθοπα καπνόν.] Τὸν ἐκ τῆς αἴθης, * ὅ ἐστι καύσεως, γινόμενον.

155. Πρόμυθον.] * Προπέμψαι.

156. Ἀμφιελίσσης.] Ἐκπίπτουσιν ἑλαυνομένης.

157. Ὀλοφύσατο.] Ἠλέησεν.

158. Ὑψίκερων.] Ὑψηλὰ κέρατα ἔχοντα.

159. Κατήϊεν.] Κατήρχετο.

160. Δὴ γάρ μιν ἔχεν μένος ἠελίοιο.] Τὸν *ἔλαφον φησὶν ὑπὸ τῆς Ἡλίου ἐκκεκαῦσθαι, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ ποταμὸν καλύπτεσθαι, ἵνα πιεῖν ἔνεστι.

* Vid. *Pſalm.* 42. v. 1.

NOTÆ.

160. Πίσεται) Ut πῶ, pro πίνω, *Priorem* haud rarò producit, ità πίω, pro πίνω, non ſemel; de quâ re Nos plura, ad π'. v. 143.

NOTÆ IN SCHOLIA.

149. * Ἐφάνη) Ità, pro Corrupto ἐφώνῃ, nihil hîc à MSto adjutus.

152. *Ὅ ἐστι καύσεως γινόμενον, ex *Aloyſii* MSto.

155. * Προπέμψαι) Ità pro προπέμψασθαι, quod πρόμυθον fit Modi *Infinit.* MS. προπέμψαι, malè τῷ ε'. admiſſo.

VARIÆ LECTIONES.

158. Ὑψίκερων) γρ. ὑψίκερον.

160. Πίσεται) γρ. πιόμενον.

Βλῶ ἐγὼ καταλοφάδια φέρων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
Ἐγχεῖ ἐρειδόμενος, ἐπεὶ οὔπως ἦεν ἐπ' ὤμῳ
Χειρὶ φέρειν ἑτέρῃ· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
Κὰδ δ' ἔβαλον πρυμνῇφι νεὸς· ἀνέγειρα δ' ἑταίρους
Μειλιχίοις ἐπέεσσι, παραστὰς ἄνδρα ἕκαστον,
Ὦ φίλοι, ἦ γάρ πως καταδυσόμεθ', ἀχνύμενοί περ,
Εἰς Ἀΐδαο δόμους, πρὶν μόρσιμον ἦμαρ ἐπέλθῃ.
Ἀλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἐν νηῒ θοῇ βρῶσίς τε, πόσις τὲ,
Μνησόμεθα βρώμης, μηδὲ πτυχόμεθα λιμῷ.
Ὣς ἐφάμην· οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο·
Ἐκ δὲ καλυψάμενοι πρῶθι θῖν' ἁλὸς ἀπρυγέτοιο
Θηήσαντ' ἔλαφον· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὁρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
Χεῖρας νιψάμενοι τεύχοντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἤμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
Ἠμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
Δὴ τότ' ἐκοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἠμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,

Descendi itaque in cervice gerens ad navem nigram,
Hastâ innixus, quoniam nullo pacto poteram in humero
Manu ferre alterâ; valdè enim magnum animal erat.
Dejeci autem ante navem, excitavique socios
Blandis verbis, astando viros singulos,
O Amici, nequaquam certè descendemus, quantumvis afflicti,
In Plutonis ædes, antequam fatalis dies advenerit.
Sed agitè, quamdiu est in navi celeri cibusque potusque,
Memores simus escæ; neque vexemur fame.
Sic dicebam; hi celeriter meis verbis parebant:
Egressi autem è latebris ad littus maris irrequieti
Admirabantur cervum; valdè enim magna fera erat.
Cæterùm postquam oblectati sunt videntes oculis,
Manibus lotis apparabant eximium convivium.
Sic tum quidem totum diem ad Solis occasum
Sedebamus, convivantes carnes multas & vinum dulce:
Quando autem Sol descendit & tenebræ advenerunt,
Certè tum dormivimus in littore maris.
Quando autem manè-genita apparuit roseis-digitis aurora,

ΣΧΟΛΙΑ.

169. Καταλοφάδια.] Κατὰ λόφυ ἑ αὐχένος, καὶ ἀραχήλυ.

170. Ἐρειδόμενος.] Ἐπερειδόμενος. Οὔπω εἶχεν.] Οὐκ ἐπεδέχετο ἴσχύν.

173. Παραστὰς.] Παρισὰς πλησίον.

174. Καταδυσόμεθα.] Καπιλδυσόμεθα, καπίλθωμεν. Ἀχνύμενοί πρ.] Καί πρ λυπούμενοι.

175. Εἰς Ἀΐδαο.] Εἰς ᾅδυ. Μόρσιμον ἦμαρ.] Τὴν εἱμαρμένην ἡμέραν.

177. Βρώμης.] Βρώσεως. Πτυχόμεθα.] Καταπονώμεθα.

179. Ἐκ δὲ καλυψάμενοι.] Ἐκκαλύψαντες, ἀπασκεπάσαντες.

182. Τεύχοντο.] Καπασκεύαζον. Ἐρικυδέα.] Τῶν ποιθῶν χαυριᾶν, ἢ μεγάλως * ἐνδόξον.

184. Ἄσπετα.] Πολλά.

NOTÆ.

169. Βῶν ἐγὼ καταλοφάδια φέρων) Olim καταλοφάδια, at *H. Steph.* καταλοφάδια legit rectius. Ita & *Seberus*, MS. *Aloysii*, Br. *Schol.* vid. supra ad ι'. v. 490. *Eustath.* fol. 389. lin. 31. Καταλοφάδια ᾗ, ἀντὶ ᾗ, κατὰ λόφυ, καὶ αὐχένα, καὶ τραχήλυ· λόφος ᾗ κυρίως, ἐπὶ ἀλόγων ζώων, τὸ μεταξὺ τῶν κεφαλῆς· ἔνθα πῶς ζυγνυμένοις ἐπιβάλλεται ὁ ζυγός. Et alias, Ὁ λόφος, ὁ ἄνω τένων, ἤτοι ὁ πρὸς τραχήλου· ὅθεν καὶ τὸ καταλοφάδια· καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ, τὸ, — ὑπὸ ζυγὸν κῶπην εὐλόφως φέρειν· ὡς λόφυ ὄντος ᾗ καὶ τὸ τραχήλου.

182. *Ἔνδεξον) Ità pro ἔνδεξα scribo, nam ad δαῖτα refertur.

VARIÆ LECTIONES.

169. Καταλοφάδια) γρ. καταλοφάδια, vid. Not. in *Textum*.

170. Οὔπως ἦεν ἐπ' ὤμῳ) γρ. ὔπως ἦν ἐπὶ ὤμῳ, *H. Steph.* & ἔπως εἶχεν (an εἶχον) ἐπ' ὤμῳ, *Br. Schol.*

174. Οὐ γάρ πως) γρ. ὃ γάρ πω & πω, *H. Steph.* & σὺν ἄρ πω, vid. Not. in *Textum*.

175. Ἐπίλθῃ) γρ. ἐπιλθεῖν, *H. Steph.*

Καὶ

Καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμην μετὰ πᾶσιν ἔειπον,
Κέκλυτέ μευ μύθων, κακὰ πὲρ πάσχοντες ἑταῖροι,
Ὦ φίλοι, οὐ γάρ τ' ἴδμεν, ὅπη ζόφος, οὐδ' ὅπη ἠώς,
Οὐδ' ὅπη ἠέλιος φαεσίμβροτος εἶσ' ὑπὸ γαῖαν,
Οὐδ' ὅπη ἀνστείτην· ἀλλὰ φραζώμεθα θᾶσσον,
Εἴπης ἔτ' ἔστιν μῆτις· ἐγὼ δ' οὐκ οἴομαι εἶναι.
Εἶδον γάρ, σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθών,
Νῆσον, τὴν πέρι πόντος ἀπείριτος ἐστεφάνωται·
Αὐτὴ δ' χθαμαλὴ κεῖται, καπνὸν δ' ἐνὶ μέσσῃ
Ἔδρακον ὀφθαλμοῖσι, διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.
Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
Μνησαμένοις ἔργων Λαιστρυγόνος Ἀντιφάταο,
Κύκλωπός τε βίης μεγαλήτορος ἀνδροφάγοιο.
Κλαῖον δὲ λιγέως, θαλερὸν χύτ' δάκρυ χέοντες·
Ἀλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγίνετο μυρομένοισιν.
Αὐτὰρ ἐγὼ δίχα πάντας ἐυκνήμιδας ἑταίρους

Et tum ego concione coactâ omnes alloquutus sum,
" Audite meos sermones, mala etsi passi, socii,
" O amici, non enim scimus, ubi Septentrio, neque ubi Meridies,
" Neque ubi sol hominibus lucem præstans vadit sub terram,
" Neque ubi resurgit; quare consilium ineamus celeriter,
" Si quid adhuc fuerit consilii; ego quidem non existimo esse.
" Vidi enim, speculam ubi ad excelsam ascendi,
" Insulam, quam pontus infinitus circumdat;
" Ipsa verò humilis jacet, fumumque in medio
" Vidi oculis, per arbores densas & sylvam.
Sic dicebam, his verò perculsum est amicum cor,
Recordatis facinorum Læstrygonis Antiphatæ.
Cyclopisque violentiæ, magnanimi, viros-devorantis.
Flebant itaque valdè uberes lacrymas profundentes:
Sed nullum erat emolumentum, *quod occurreret*, lugentibus.
Cæterùm ego bifariam omnes beneocreatos socios

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

188. Μεῖα πᾶσιν.] Ἔνιοι, μοῦθον.

190. Οὐ γάρ τ' ἴδμεν ὅπη.] Οὐ φησὶν εἰδέναι, ὅπου δύσις, ἢ ὅπου ἀνατολή· ταῦτα δὲ λέγει οὐκ ἀπειρῶν, ἀλλὰ διὰ πεπαιδευμένων τοῖς παροῦσιν.

192. Ἀνστεῖτην.] Ἀναπτήν, ἀνίσχειν, ἀναφέρεσθαι.

195. Ἀπείριτος.] Πολύς. Ἐστεφάνωται.] Κύκλῳ ἐστεφάνωται.

196. Χθαμαλή.] Ταπεινή.

197. Ἔδρακον.] Ἐθεασάμην.

199. Μνησαμένοις.] Ὑπομνησθεῖσιν.

N O T Æ.

190. Ὦ φίλοι, οὐ γάρ τ' ἴδμεν.) Et hic, οὐκ ἄρ τ' ἴδμεν, ob eandem rationem legerem, & infrà, v. 202. De hoc autem loco videsis *Meric. Casaubon.* De Nuperâ *Homeri* Editione, §. 1. p. 44, &c. quod tamen paulò ante observârat *Spondanus*, in locum, fol. 137. qui & *Strabonem* laudat, quod *Casaubono* dissimulâsse vix erat ingenuum: licet ante utrumque *Eustathius* fol. 1654. lin. 11. *Basil.* Edit. fol. 391. lin. 8. digitum tenderet ad *Strabonem*, l. x.

192. Ἀνστεῖτην.) Pro ἀνατεῖτην, ab ἀνὰ & ἵσμαι, rectè itaque duplicatur τὸ ν'. Ità *Eustath.* fol. 391. lin. 2. Ἀνίσχειν, τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἀνστεῖτην, ἀντὶ τοῦ, ἀνατεῖχειν, ἀναπτῆναι, ἄρχειν, ἀνατέλλειν. Male itaque *Br. Schol. Florentin. Aldin. Lovanian. Suidas*, &c. quicunque ἀνστεῖτην hic legunt.

202. Ἀλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις.) Et hic videtur legendum, Ἀλλ' οὐκ ἄρ τις. Vid. supra, ad v. 174. & v. 190. Πρῆξις) Ἄνυσις, *Hesych.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

190. Οὐ γάρ τ' ἴδμεν.) Ad explicandum hoc *Scholion* & *Versionem*, paritèr nostram, De Quatuor Mundi plagis, eadem faciunt *Br. Schol.* ad ζ'. v. 1. & Not. in *Schol.* & locum ibi notatum *Strabonis*, Ἐπὶ μὲν δὴ δίχα τὰ τέσσαρα κλίματα τῆς οἰκουμένης τὸ Νότιον μέρος· & *Casaubon.* in dictum *Strabonis* locum. *Eustath.* fol. 391. lin. 10. Τῶν παλαιῶν δὲ, οὐκ ἀπειρίᾳ, διπεπαιδευμένα δὲ, τὰ Ὀδυσσέα ταῦτα λέγειν φασί. Vid. Not. in *Textum* & *Spondan.* in locum.

VARIÆ LECTIONES.

188. Μεῖα πᾶσιν) γρ. μετὰ μοῦθον, *Florent. Lovan. Aldin. Br. Schol. H. Steph.*

191. Εἶσ' ὑπὸ γαῖαν) γρ. εἶσιν ὑπὸ γῆν, *H. Steph.* non benè.

192. Ἀνστεῖτην) γρ. ἀνστῆτον, *Suidas*; vid. Not. in *Textum.*

193. Ἔστιν) γρ. ἔστι.

200. Ἀνδροφάγοιο) γρ. ἀνδροβόρου, & ἀνδροφόνοιο, *H. Steph.*

201. Καὶ δάκρυ χέοντες) γρ. καὶ δακρυχέοντες, *H. Steph.* Vid. infrà, ad v. 409.

202. Οὐ γάρ τις) γρ. οὐκ ἄρ τις, vid. suprà ad v. 174.

Hel-

Ἡείθμεον· ἀρχὸν δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ὄπασα·
Τῶν μὲν ἐγὼν ἦρχον, τῷ δ' Εὐρύλοχος θεοειδὴς.
Κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλομεν ὦκα,
Ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος μεγαλήτορος Εὐρυλόχοιο.
Βῆ δ' ἰέναι, ἅμα τῷ γε δύω καὶ εἴκοσ' ἑταῖροι
Κλαίοντες· κατὰ δ' ἄμμε λίπον γοόωντας ὄπιθεν.
Εὗρον δ' ἐν βήσῃσι τετυγμένα δώματα Κίρκης
Ξεστοῖσι λάεσσι, θεὸς περικαλλέϊ χώρῳ.
Ἀμφὶ δέ μιν λύκοι ἦσαν ὀρέστεροι, ἠδὲ λέοντες,
Τοὺς αὐτὴ κατέθελξεν, ἐπεὶ κακὰ φάρμακ' ἔδωκεν.
Οὐδ' οἵγ' ὡρμήθησαν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀλλ' ἄρα τοίγε
Οὐρῇσιν μακρῇσι περισσαίνοντες ἀνέσταν.
Ὡς δ' ὅταν ἀμφὶ ἄνακτα κύνες δαίτηθεν ἰόντα
Σαίνωσ'· αἰεὶ γάρ τε φέρει μειλίσματα θυμῷ·

Numerabam; principemque utrisque præbui:
Alterorum ego dux eram, alterorum Eurylochus deo similis.
Sortes vero in galeâ ferreâ concussimus celeriter;
Et exiliit sors magnanimi Eurylochi.
Festinabat igitur ire; unaque cum eo duo & viginti socii
Flentes; & nos reliquerunt lugentes post eos.
Inveniebant itaque in convalle ædificatas ædes Circes
Politis lapidibus conspicuo in loco.
Circa ipsam verò lupi erant montani atque leones,
Quos illa cicuraverat, postquam mala pharmaca dedisset.
Neque illi irruerunt in viros, sed utique ipsi
Caudis longis adblandientes assurgebant:
Quemadmodum quoties dominum canes è convivio proficiscentem
Circumblandiuntur, semper enim adfert lenimenta furoris;

ΣΧΟΛΙΑ.

204. Ὄπασα.] Ἔδωκα.
206. Κυνέῃ.] Περικεφαλαίᾳ. Πάλλομεν.] Ἐσείομεν.
207. Ἔθορεν.] Ἐξεπήδησεν.
210. Ἐν βήσῃσιν.] Ἐν ταῖς περβάσεσι καὶ ὀρεσταῖς κοιλάσιν.
212. Ὀρέστεροι.] Ἄγριοι.
213. Καθέλξεν.] Πράους καὶ ἡμέρους ἐποίησεν.
215. Περισαίνοντες.] Κολακεύοντες.
216. Δαίτηθεν.] Ἀπὸ εὐωχίας.
217. Σαίνωσι.] Κολακεύουσι. Μειλίσματα.] Περὶ ἡδονὴν δωρήματα, ἢ κρέα τινὰ, ἢ τῷ ὀπτᾷ σκυλακίῳ, ὃν φυσδιχόμενοι οἱ κύνες ἐκτηγόρασι.

NOTÆ.

204. Ἡείθμεον· ἀρχὸν δ') Duæ posteriores ε ἠείθμεον Syllabæ, in *Scansione* sunt contrahendæ in unam, quasi ἠείθμειν scriberetur. De quâ re moneo, ad *Iliad.* σ'. v. 493.

205. Κλήρους δ' ἐν κυνέῃ) Hunc morem sortes in galeâ movendi tangit *Homerus*, *Iliad.* γ'. v. 316. ubi de *Paride* & *Menelao* congressuris; item *Iliad.* η'. v. 175. ubi de *Hectore* & *Ajace*, de quâ re etiam *Sophocles*, Ajac. v. 1301. Vid. *Spondan.* in locum fol. 122.

211. Ξεστοῖσι λάεσσι) In multis hactenus, ξεστοῖσι λάεσσιν, ut & mox, v. 215. Οὐρῇσι μακρῇσιν, ubi τὸ λ'. & τὸ μ'. possunt ob vim ectaticam sufficere, infrà tamen, v. 253. ξεστοῖσιν λάεσσιν & olim rectè scriptum, quod & haud rarò in Vetustissimis Codicibus; quare nunc in omnibus, ad vitandam *Tyronum* offensionem & Scriptoris incertitudinem, ità scribendum curavi. Vid. infrà, v. 450.

212. Ἀμφὶ δέ μιν λύκοι ἦσαν) Huc refer *Spondanum*, multis probantem tales fieri mutationes, à fol. 137. ad fol. 139. *inclusivè*. De λυκανθρωπίᾳ, *Camerarius*, Ds. de *Montaigne*, & alii. Vid. *Eustath.* fol. 392. lin. 39. & mox, lin. 43. Εἰπὲ δὴ ἐγκώμια λέοντες οἱ ῥηθέντες καὶ λύκοι, εἰπὲ δὲ ἄλλοθι πόθι μεταπεπλασμένοι, σωφρονοῦντες ὁ Ποιητὴς, ὡς μὴ ἀναγκαῖον ὂν παρεκπεσεῖν ἡμᾶς.

215. Οὐρῇσιν μακρῇσι) Vid. suprà, ad v. 211. Περισαίνοντες) Licet à σαίνω, in *Compositione* tamen, σ'. duplicatur, *Metri* causâ; ut in vocibus ἐύσσελμος, ὑποσσείω, ἐπισσείησιν, *Iliad.* δ'. v. 167. *&c.* ità in ἱππόβοτος, πιλοπόλιννος, παῤῥάλιος, & *Eustathius*, *Henricusque Stephanus* in hoc loco Duplicant σίγμα. Vid. ad π'. v. 4.

NOTÆ IN SCHOLIA.

217. Ad hujus *Scholii* explicationem, & quid sit ὀπτᾷ σκυλακίῳ, facit illud *Pollucis* Onomastic. l. 6. c. 14. Οἱ πάλαι ταῖς καλυμέναις ὀπτᾷ σκυλακίοις ἐχρῶντο, αἳ ἦσαν σὺ τῷ ἄρτῳ μαλακὸν καὶ στεατῶδες, εἰς ὃ ἐμπεψησάμενοι τοῖς κυσὶν αὐτὸ παρέβαλον· ὅθεν καὶ Λακεδαιμόνιοι κυνάδα τὸν ὀπτᾷ σκυλακίῳ καλοῦσιν· ὑπο-

VARIÆ LECTIONES.

204. Ἡείθμεον) γρ. ἠείθμειν, vid. Not. in *Textum*.

211. Ξεστοῖσι λάεσσι) γρ. ξεστοῖσι λάεσσι, vid. Not. in *Textum*.

215. Οὐρῇσιν μακρῇσι) γρ. οὐρῇσι μακρῇσι. *Ibid.* Περισαίνοντες) γρ. περισαίνοντες, vid. Not. in *Textum*.

Ὡς

Ὣς τὼς ἀμφὶ λύκοι κρατερώνυχες, ἠδὲ λέοντες
Σαίνον· τοὶ δ' ἔδδεισαν, ἐπεὶ ἴδον αἰνὰ πέλωρα.
Ἔσαν δ' εἰνὶ θύρῃσι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο·
Κίρκης δ' ἔνδον ἄκουον ἀειδούσης ὀπὶ καλῇ,
Ἰφὸν ἐποιχομένης μέγαν, ἄμβροτον· οἷα θεάων
Λεπτά τε, καὶ χαρίεντα, καὶ ἀγλαὰ ἔργα πέλονται·
Τοῖσι δ' μύθων ἦρχε Πολίτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ὅς μοι κήδιστος ἑτάρων ἦν, κεδνότατός τε,
Ὦ φίλοι, ἔνδον γάρ τις ἐποιχομένη μέγαν ἱστὸν,
Καλὸν ἀοιδιάῃ, δάπεδον δ' ἅπαν ἀμφιμέμυκεν,
Ἦ θεὸς, ἠὲ γυνή· ἀλλὰ φθεγγώμεθα θᾶσσον.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες·
Ἡ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ἀΐξε φαεινὰς,
Καὶ κάλει· οἵδ' ἅμα πάντες ἀϊδρείῃσιν ἕποντο·
Εὐρύλοχος δ' ὑπέμεινεν, ὀϊσάμενος δόλον εἶναι.
Εἷσεν δ' εἰσαγαγοῦσα κτλ. κλισμούς τε, θρόνους τέ.
Ἐν δέ σφιν τυρόν τε, καὶ ἄλφιτα, καὶ μέλι χλωρὸν,
Οἴνῳ Πραμνείῳ ἐκύκα· ἀνέμισγε δ' ὀϊτῳ
Φάρμακα λύγρ', ἵνα πάγχυ λαθοίατο πατρίδος αἴης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, αὐτίκ' ἔπειτα
Ῥάβδῳ πεπληγυῖα, κτλ. συφεοῖσιν ἐέργνυ.
Οἱ δ' συῶν μὲν ἔχον κεφαλὰς, φωνήν τε, δέμας τὲ,

Sic circa hos lupi fortibus unguibus atque leones
Gestu-blandiebantur: hi verò timuerunt, ut viderunt gravia monstra.
Stabant nihilominùs in januis deæ pulchricomæ:
Circen autem intùs audiebant cantillantem voce pulchrâ,
Telam percurrentem ingentem, divinam, qualia dearum
Subtilia & gratiosa & splendida opera sunt,
Inter hos verba cœpit Polites princeps virorum,
Qui mihi chariſſimus sociorum erat, maximeque venerandus,
" O socii, intus sanè aliqua percurrens ingentem telam
" Pulchrè canit, pavimentum autem totum resonat,
" Aut dea, aut fœmina; quare clamemus ocyus.
Sic sanè dixit; illi verò clamabant vocantes.
Illa continuò egressa januas aperuit pulchras,
Et invitabat: illi unà omnes imprudenter sequebantur:
Eurylochus verò remansit, suspicatus fraudem esse.
Sedere itaque fecit introductos persediliaque, thronosque,
Ipsis interea caseumque & farinam & mel flavum,
Vino Pramnio immiscuit; commiscuitque pani
Venena nocentia, ut prorsus oblivisceerentur patriæ terræ.
Cæterùm postquam porrexitque & ebiberunt, statim deinde
virgulâ percutiens intra haras conclusit.
Illi suum habebant capita, vocesque, corporaque,

ΣΧΟΛΙΑ.

218. Κρατερώνυχες.] Ἰσχυρόποδες.
219. Αἰνά.] Δεινὰ, χαλεπά. Πέλωρα.] Τέρατα, θηρία.
225. Κήδιστος.] Συγγενικώτατος, φερτάτους ἄξιος. Κεδνότατος.] Τιμιώτατος, κηδεμονικώτατος.
227. Ἀοιδιάῃ.] Αἰδῇ. Δάπεδον.] Τὸ ἔδαφος. Ἀμφιμέμυκεν.] Ἠχεῖ, ἀντηχεῖ.
230. Ὤϊξεν.] Ἀνέῳξεν.
231. Αἰδρείῃσι.] Ἀπειρίαις, ἀνοίαις.
232. Ὀϊσάμενος δόλον.] Ἀπὸ τοῦ, μόνῳ ἔοικεν φιλοφρόνως αὐτὰς καλεῖν, καὶ ἀπὸ τῆς ἡμερότητος τῶν θηρίων.

NOTÆ.

234. Ἐν δέ σφιν τυρόν τε, καὶ ἄλφιτα) Habes hujusmodi κυκεῶνα, in *Nestoris* tentorio factum, *Iliad.* λ'. v. 629, &c. quod etiam τυρὸς pro *Placentâ* ponatur, diximus ad ω'. v. 69.

NOTÆ IN SCHOLIA.

ἀλλοῖ δὲ καὶ Ὁμηρος, Ὡς δ' ὅταν ἀμφὶ σάκεσφι, κλ. Vid. *Eustath. Hesych.* & *Suidam*, v. Ἀπομασδαλιᾶ, *Spondanum*, &c.

234. Μίλι χλωρόν.] Νέον.
235. Πραμνείῳ.] Ἔνιοι μὲν τὸν ἐκ Πραμνείας ἀμπέλου γινόμενον οἶνον λέγεται δὲ καὶ Πραμνεία ἄμπελος, ὡς καὶ Θασία· ἔνιοι δὲ πραμνείου τοῦ παντὸς τὸ μέγα, οἷον τοῦ ψυχροῦ εἰς σφαῖραν ἄγριον· οἱ δὲ, ὅτι τὸν οἶνον ἔνιοι καυστικὸν, ἔνιοι δὲ ἡδύν· πινὸς δὲ πραμνείσιοι καὶ παραμύσιμοι εἰς παλαίωσιν, καὶ μὴ μεταβάλλοντες. Ἐκύκα.] Ἔπλει, ἐπίφασιν, ἔμιγνυ, ἀνέδυεν.
236. Λαθοίατο.] Ἐπιλάθωνται.
238. Πεπληγυῖα.] Κρούσασα, πλήξασα. Συφεοῖσι.] Ταῖς τῶν χοίρων μάνδραις. Ἐέργνυ.] Συνέκλεισεν.

VARIÆ LECTIONES.

225. Ὅς μοι κήδιστος ἑτάρων ἦν) γρ. Ὅς μοι ἑταίρων ἦν κήδιστος.

Καὶ τείχας· αὐτὰρ νῆς ἦν ἔμπεδος, ὡς τὸ πάρος πέρ.
Ὣς οἱ μὲν κλαίοντες ἔερχαλο· τοῖσι δὲ Κίρκη
Πάρ ῥ' ἄκυλον, βάλανόν τ' ἔβαλεν, καρπόν τε κραneίης,
Ἔδμεναι, οἷα σύες χαμαιευνάδες αἰὲν ἔδουσιν.
Εὐρύλοχος δ' ἂψ ἦλθε θοὴν ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
Ἀγγελίην ἑτάρων ἐρέων καὶ ἀδευκέα πότμον.
Οὐδέ π ἐκφάσθαι δύνατο ἔπος, ἱέμενός περ,
Κῆρ ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος· ἐν δέ οἱ ὄσσε
Δακρυόφιν πίμπλαντο, γόον δ' ὠΐετο θυμός.
Ἀλλ' ὅτε δή μιν πάντες ἀγασσάμεθ' ἐξερέοντες,
Καὶ τότε τῷ ἄλλων ἑτάρων κατέλεξεν ὄλεθρον,
Ἤϊομεν, ὡς ἐκέλευες, ἀνὰ δρυμά, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
Εὕρομεν ἐν βήσῃσι τετυγμένα δώματα καλὰ
Ξεστοῖσι λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ.
Ἔνθά δέ τις μέγαν ἰστὸν ἐποιχομένην λίγ' ἄειδεν,
Ἢ θεὸς, ἠὲ γυνή· τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες.
Ἡ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤϊξε φαεινὰς,

Et ſetas; cæterùm mens erat firma, ut antea.
Sic hi quidem fientes concluſi ſunt: his autem Circe
Glandem juglandemque appoſuit, fructumque corni arboris,
Edere, perinde ac ſues humi cubantes ſemper edunt.
Eurylochus autem continuo venit celerem ad navem nigram,
Nuncium de ſociis relaturus, & amarum fatum.
Sed neque proloqui quibat verbum, cupidus licet,
Cor dolore ingenti perculſus; ipſius verò oculi
Lacrymis implebantur; luctumque arguebat animus.
Sed cum tandem omnes inſtabamus interroguntes,
Tum aliorum ſociorum commemoravit exitium,
Ivimus, ut juſſeras, per ſylvas, inclyte Ulyſſes,
" Invenimus in vallibus fabricatas ædes pulchras
" Politis lapidibus, conſpicuo in loco.
" Illic quidem magnam telam percurrens eleganter canebat,
" Seu dea, ſeu mulier: hi verò clamabant vocantes.
" Illa continuò egreſſa januam aperuit pulchram,

ΣΧΟΛΙΑ.

240. Αὐτὰρ νῆς ἦν.] Οὐχ ὁ σύμπας, ἀλλὰ ἡ καθ' τὸ φιλάνθρωπον μόνον· διὸ καὶ σαίνουσιν, ὥσπερ αἱ ἀλφῖνες, φιλάνορα ἦ ἐκ ἔλιπον βιοτὰν, καθὰ τ' Πίνδαρον. Ἔμπεδος.] Βέβαιος.

241. Εἴρχατο.] Συγκεκλεισμένοι ἦσαν.

242. Ἄκυλον.] Τὸν τ' πείτε καρπόν. Βάλανον.] Δρυὸς καρπόν. Καρπόν τε κραneίης.] Ὁ τ' κραneίας καρπὸς, πίτυλαξυς λέγει.

243. Χαμαιευνάδες.] Ἐπὶ βόθρε ὀρύσσουσι ἡ κοιμώμενοι.

245. Ἀδευκέα.] Ἀνιαρόν.

247. Κῆρ.] Τῷ ψυχῷ. Βεβολημένος.] Τετρωμένος.

248. Ὠΐετο.] Προσεδόκατο, διενοεῖτο.

249. Ἀγασσάμεθα.] * Ἐμιμψάμεθα. Ἀγαζόμεθα.] Ὀρκιζόμεθα.

251. Ἤϊομεν.] Ἐπορεύθημεν.

NOTÆ.

244. Εὐρύλοχος δ' ἂψ ἦλθε) Omninò hìc, pro αἶψ', legendum ἂψ, nam de *Eurylochi* Reditu loquitur; qui & ipſe poſteà fatetur, non ſe ſtatim rediiſſe, verùm diu ibidem præſtolatum eſſe, ut v. 260. δηρὸν ἧ καθήμενος ἐσκόπιαζον. Quare ἂψ in *Textu* lego, αἶψ', inter *Var. Lect.* aſſervandum pono.

246. Οὐδέ π ἐκφάσθαι δύνατο ἔπος) *Ultima* Ε *δύνατο* producitur, in *Cæſurâ*, τεχνικῶς, ad *Eurylochi* horrorem exprimendum, per *Hiatum* Carminis. Vid. *Chriſtophori Waſii* Senarium, in *Hiatu*.

252. Δώματα καλὰ) Malè in nonnullis, δώμαθ' Κίρκης. Non quod reverà non eſſet *Circæ* domus; at quod illius Nomen nondum potuerit *Eurylocho* innoteſcere, & paulò poſt, 254. Ἔνθά δέ τις, ἢ θεὸς ἠὲ γυνή. Vid. Not. *Fabri* & *Tollii*, ad *Longinum* περὶ ὕψους, §. 19. l. 4. p. 133.

NOTÆ IN SCHOLIA.

Spec. Euſtath. fol. 395. lin. 21. Φασὶ δὲ οἱ Παλαιοὶ, ἐ ὡς ἐκ ὁ σύμπας νῆς τοῖς τοιούτοις θεωρίζει, ἀλλ' ὁ καθ' μόνον τὸ φιλάνθρωπον· διὸ ἐ σαίνουσιν, ὥσπερ αἱ ἀλφῖνες, ἐξ ἀνθρώπων γεύόμενοι, Φιλάνορα ἐκ ἔλιπον βιοτὰν, καθὰ Πίνδαρον.

VARIÆ LECTIONES.

244. Ἂψ) γρ. αἶψ', vid. Not. in *Textum*.

246. Οὐδέ π) γρ. ἐδ' ἔπ, ἐδέπω. *Ibid.* Ἐκφάσθαι) γρ. ἐκφᾶσθαι, & ἔκφασθαι.

249. Ἀγασσάμεθα) γρ. ἀγαζόμεθα, *Br. Schol.*

251. Ἐκέλευες) γρ. ἐκέλευσας, *Suidas*, v. Ἤϊομεν.

252. Δώματα καλὰ) γρ δώμαθ' Κίρκης, vid. Not. in *Textum*.

Καὶ

Καὶ κάλεϕ· οἱ δ' ἅμα πάντες ἀϊδρείησιν ἕποντο·
Αὐτὰρ ἐγὼν ὑπέμϕην, ὄϊσάμην δόλον εἶναι.
Οἱ δ' ἅμ' ἀϊχθήσαν ἀολλέες, ἐδέ τις αὐτῶν
Ἐξεϕάνη· δηρὸν δὲ καθήμην ἐσκοπίαζον.
Ὡς ἔϕαν· αὐτὰρ ἐγὼ ϖερὶ μὲν ξίϕος ἀργυρόηλον
Ὤμοιϊν βαλόμην, μέγα, χάλκεον· ἀμϕὶ δὲ τόξα.
Τὸν δ' αἶψ' ἠνώγεα αὐτὸν ὁδὸν ἡγήσασθαι.
Αὐτὰρ ὅγ' ἀμϕοτέρῃσι λαβὼν ἐλλίσσετο γούνων,
Καί μ' ὀλοϕυρόμενον ἔπεα ϖτερόεντα ϖροσηύδα,
Μή μ' ἄγε κεῖσ' ἀέκοντα, διοτρεφές, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ·
Οἶδα γάρ, ὡς οὔτ' αὐτὸς ἐλεύσεαι, οὔτε τιν' ἄλλον
Ἄξεις σῶν ἑτάρων· ἀλλὰ ξὺν τοῖσδεσι θᾶσσον
Φεύγωμεν· ἔτι γάρ κεν ἀλύξαιμεν κακὸν ἦμαρ.
Ὡς ἔϕαν· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμϕίϕρονα ϖροσέειπον,
Εὐρύλοχ', ἦτοι μὲν σὺ μεῖν' αὐτῦ τάδ' ὀΐω,
Ἔδων καὶ πίνων, κοίλῃ ϖαρὰ νηῒ μελαίνῃ·
Αὐτὰρ ἐγὼν εἶμι· κραιπνὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη.
Ὡς εἰπὼν ϖαρὰ νηὸς ἀνήϊον, ἠδὲ θαλάσσης.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλον, ἰὼν ἱερὰς ἀνὰ βήσας,
Κίρκης ἴξεσθαι ϖολυϕαρμάκου ἐς μέγα δῶμα,
Ἔνθα μοὶ Ἑρμείας χρυσόῤῥαπις ἀντεβόλησεν
Ἐρχομένῳ ϖρὸς δῶμα, νεηνίῃ ἀνδρὶ ἐοικώς,
Πρῶτον ὑπηνήτῃ· τῦϖερ χαριεστάτη ἥβη.
Ἕν τ' ἄρα μοὶ ϕῦ χειρί, ἕπος τ' ἔϕατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,

" Et invitabat; Hi simul omnes illam imperitiâ sequebantur:
" Cæterùm ego subsiliti, existimans dolum esse.
" Illi igitur simul evanuerunt confertim, neque quisquam eorum
" Apparuit: diù autem desidens animadvertebam.
Sic ait, cæterùm ego quidem gladium argenteis clavis confixum
Humeris circumjeci ingentem, ferreum, arcumque similitér.
Illumque continuò jussi eandem viam monstrare.
Cæterùm ille utrâque prehensis procabatur genibus,
Et me lugens verbis alatis alloquebatur:
" Ne me duc illuc invitum, ò genarose, sed relinquas hîc:
" Novi enim, quòd neque ipse redibis, neque quenquam aliorum
" Abduces tuorum sociorum: sed cum hisce ocyus
" Fugiamus: adhuc enim forsan effugere poterimus malùm fatum.
Sic ait, cæterùm ego ipsum excipiens alloquebar,
" Euryloche, ideò quidem tu mane hic, hoc in loco,
" Edens & bibens, cavam apud navem nigram;
" Cæterùm ego vadam: ingens enim mihi adest necessitas.
Sic fatus ab nave ego ascendebam, atque mari:
Sed cùm jamjam, pergens sacras per valles,
Circes accedebam veneficæ ad magnam domum,
Ibi mihi Mercurius aureâ virgulâ obviam-venit
Incedenti ad domum, adolescenti viro simillis,
Primùm pubescenti; cujus gratiosissima est pubertas.
Manuique mihi inhæsit, verbumque dixit & proloquutus est,

ΣΧΟΛΙΑ.

259. Ἀϊσθήσαν.] Ἠφανίσθησαν.
260. Ἐσκοπίαζον.] Κατεσκόπευν.
266. Ἄγε.] Ἄπαγε. Λίπ.] Κατέλιπεν.
267. Ἐλεύσεαι.] Ἐλεύσῃ.
268. Ἄξεις.] Κομίσεις.
269. Ἀλύξαιμεν.] Ἐκφύγοιμεν.
272. Ἔδων.] Ἐδώδιμον.
273. Εἶμι.] Πορεύομαι. Κραπνή.] Ἰσχυρά.
275. Ἱερὰς ἀνὰ βήσας.] Τὰς ἁγιβήτους.
277. Χρυσόῤῥαπις.] Χρυσῆν ῥάβδον ἔχων. Ἀντεβόλησεν.] Συνέτυχεν.
278. Νεηνίῃ.] Νεωτέρῳ.
279. Πρῶτον ὑπηνήτῃ.] Ἄρτι * γενειῶντι. Ὑπηνήτης δέ ἐστι, τὸ ἐπάνω χείλους, ἀφ' ἧς πρῶτον γενειᾶται γνῆς, ὅ ἐστιν, ἡ πρώτη τοῦ γενείου ἔκφυσις. Ἥβη.] Ἀκμὴ, ἡλικία.

NOTÆ.

263. Τόνδ' αἶψ' ἠνώγεα) Et hìc suspicor legendum ἆψ, pro αἶψ', ob easdem rationes, quas suprà, ad v. 244. ut sit, Ἐγὼ ἤτοιν ἠνώγειν ἆψ ἡγήσασθαι αὐτῷ ὁδόν· Οὐ γὰρ αἶψ' ἠνώγει τοῦτο ποιεῖν· ἄπαλιστρος γὰρ πρότερον, ϵ ὡς εἰκὸς, ἐνεθυμεῖτο. Judicent *Docti*.

264. Ἐλλίσσετο) In hujusmodi vocibus Duplicabant *Liquidam* Veteres Codices, ut infrà, v. 481. ἐλλιλίσσουσα, & suprà, v. 215.

269. Φεύγωμεν) *Ultima* producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, ante *Punctum*, & ob *Acutum* sequentem.

VARIÆ LECTIONES.

263. Τόνδ' ἆψ') γρ. τόνδ' αἶψ', vid. suprà, ad v. 244. *Ibid.* Ἠνώγεα) γρ. ἠνώγειν & ἠνώγαν.

264. Ἐλλίσσετο) γρ. ἐλίσσετο, vid. Not. in *Textum*.

Πῆ δ' αὖτως, δύστηνε, δι' ἄκεας ἔρχεαι οἶος,
Χώρου ἄϊδρις ἐών; ἕταροι δέ τοι οἶδ' ἐνὶ Κίρκης
Ἐρχαῖ', ὥστε σύες πυκινὺς κευθμῶνας ἔχοντες.
Ἦ τοὺς λυσόμενος δεῦρ' ἔρχεαι; οὐδέ σε φημὶ
Αὐτὸν νοστήσειν, μενέεις δ' σὺ, ἔνθα πὲρ ἄλλοι.
Ἀλλ' ἄγε δή σε κακῶν ἐκλύσομαι, ἠδὲ σαώσω·
Τῆ τόδε Φάρμακον ἐσθλὸν, ἔχων δ' ἐς δώματα Κίρκης
Ἔρχευ, ὅ κέν τοι κεφαλὸς ἀλαλκήσῃ κακὸν ἦμαρ.
Πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώϊα δήνεα Κίρκης·
Τεύξῃ τοὶ κυκεῶ, βαλέῃ δ' ἐνὶ Φάρμακα σίτῳ·
Ἀλλ' οὐδ' ὡς θέλξαι σὲ δυνήσετ'· ὐ γὰρ ἐάσει
Φάρμακον ἐσθλὸν, ὅ τοι δώσω· ἐρέω δ' ἕκαστα·
Ὁππότε κέν Κίρκη σ' ἐλάσῃ τανυσιμήκεϊ ῥάβδῳ,
Δὴ τότε σὺ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Κίρκῃ ἐπαΐξαι, ὥστε κταμένην μνησαίνων.
Ἡ δέ σ' ὑποδδείσασα κελήσετ' εὐνηθῆναι·
Ἔνθα σὺ μηκέτ' ἔπειτ' ἀπανήνασθαι θεῦ εὐνὴν,
Ὄφρα κέ τοι λύσῃ θ' ἑτάρους, αὐτόν τε κομίσῃ·
Ἀλλὰ κέλεσθαί μιν μακάρων μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,

" Quorsum, ô infelix, per tesqua incedis solus,
" Locorum ignarus? socii autem tibi illi in Circes *ædibus*
" Clauduntur, ut sues densa latibula inhabitantes.
" An hos liberaturus huc venis? neque te puto
" Ipsum redituram esse: manebis verò tu, ubi utique alii.
" Sed agè jam te ex malis solvam, atque servabo;
" Accipe hoc remedium bonum, habensque ad ædes Circes;
" Vade, quod sane à capite avertet malum diem.
" Omnia etiam tibi dicam pernicioſa consilia Circes.
" Apparabit tibi cinnum, mittet verò venena in panem:
" Sed neque sic incantare te poterit; non enim permittet
" Remedium eximium, quod tibi dabo: dicam verò singula.
" Quando Circe te percutiet prælongâ virgâ,
" Tum sanè tu gladio acuto extracto à fœmore,
" In Circen irrue, perinde atque interficere cupiens.
" Illa te subtimescens invitabit ad concubitum;
" Ibi tu neutiquam deinde abnega dez cubile,
" Ut tibi solvatque socios, *te* que ipsum benignè excipiat:
" Sed jube ipsam beatorum magnum juramentum jurare,

ΣΧΟΛΙΑ.

281. Αὖτως.] Ἔνιοι, αὖτ' ὦ. Δι' ἄκεας.] Ἀκέας ἔχοντας τόπους, τυτθὶ πεφυκότας καὶ ὑλώδεις.
282. Ἄϊδρις.] Ἄπειρος.
283. Ἐρχαῖ'.] Συγκεκλεικέναι. Σύες.] Χοῖροι. Πυκινὺς.] Πυκνὰς, σωρευτικὰς. Κευθμῶνας.] Νῦν τὰς τόπους, ὅπου κρύπτουσι, καὶ συγκεκλεισμένοι εἰσίν.
286. Ἐκλύσομαι.] Ἐλευθερώσομαι, λυτρώσομαι. Σαώσω.] Σώσω.
288. Ἀλαλκήσῃ.] Βοηθήσῃ.
289. Ὀλοφώϊα.] Ὀλέθρια. Δήνεα.] Βουλεύματα.
290. Τεύξῃ.] Καθασκευάσῃ.] Κυκεῶ.] Κυκεῶνα καὶ δεῖπνον. Κυκεὼν ἡ λέγει τὸ ἐξ οἴνου καὶ μέλιτος καὶ ἀλφίτων καὶ ὕδατος καὶ τυροῦ ἀναμεμιγμένον πόμα.
291. Θέλξαι.] Κακῶσαι, * τὸν νοῦν ἀλλοιῶσαι.
293. Ἐλάσῃ.] Τύψῃ, κρούσῃ.
296. Ὑποδδείσασα.] Φοβηθεῖσα.
297. Ἀπανήνασθαι.] Ἀπαρνήσασθαι, αὐτὶ τοῦ ἀπαρνήσῃ.
298. Κομίσῃ.] Κομιδῆς καὶ ἐπιμελείας ἀξιώσῃ.
299. Κέλεσθ.] Κελεῦσαι, αὐτὶ τοῦ κέλσῃ.

NOTÆ.

290. Τεύξῃ τοὶ κυκεῶ) Non *Dandi*, sed *Accusandi* casu, pro κυκεῶνα, per *Apocopen*; ut Ἀπόλλω, pro Ἀπόλλωνα· ἱδρῶ, *Iliad.* χ'. v. 2. pro ἱδρῶτα· ἰχῶ, pro ἰχῶρα. De Cinno, sive Κυκεῶνι, *Eustath. Etymolog. M. Br. Schol. Turneb.* Adversar. l. 12. c. 8. fol. 386.

291. Ἐάσῃ) Ità, pro ἐάσῃ, ob *Metrum*, ut aliàs.

296. Κελήσετ') A κέλω, κέλομαι, κελήσομαι· ut ἀ θέλω, μέλω, θελήσω, μελήσω. Alii legunt κεκλήσετ', ut *Seberus* in *Indice*, & καλήσετ' vel καλέσετ' aut καλέσετ'.

NOTÆ IN SCHOLIA.

291. * Τὸν νῦν ἀλλοιῶσαι) Ità, pro τὸ νῦν ἀλλοιῶσαι, ex *Aloysii* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

281. Πῆ δ' αὖτως, δύστηνε) γρ. πῆ δ' αὖτ', ὦ δύστηνε, *Br. Schol. H. Steph.*

287. Τῆ — ἔχων δ' ἐς) γρ. τῆ — ἔχων ἐς, *Eustath.* fol. 396. lin. 43.

288. Ἀλαλκήσῃ) γρ. ἀλάλκησιν, *Aldin.* & ἀπαλάλκησιν, *H. Steph.* expositio potius, quam *Var. Lect.*

291. Ἐάσῃ) γρ. ἐάσῃ, vid. Not. in *Textum*.

296. Κελήσεται) γρ. κεκλήσεται, &c. vid. in *Textum*.

298. Κομίσῃ) γρ. κομισῃ, vid. supra, ad v. 291.

Μὴ

Μή τί τοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βεβλυσέμεν ἄλλο,
Μή σ' ἀπογυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θείη.
Ὡς ἄρα φωνήσας πόρε φάρμακον Ἀργεϊφόντης,
Ἐκ γαίης ἐρύσας, καί μοι φύσιν αὐτῆς ἔδειξεν.
Ῥίζῃ μὲν μέλαν ἔσκε, γάλακτι δὲ εἴκελον ἄνθος·
Μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοί· χαλεπὸν δέ τ' ὀρύσσειν
Ἀνδράσι γε θνητοῖσι· θεοὶ δέ τε πάντα δύνανται.
Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον,
Νῆσον ἀν' ὑλήεσσαν· ἐγὼ δ' ἐς δώματα Κίρκης
Ἤια· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
Ἔστην δ' εἰνὶ θύρῃσι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο·
Ἔνθα στὰς ἐβόησα, θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς.
Ἣ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤϊξε φαεινὰς,
Καὶ κάλει· αὐτὰρ ἐγὼν ἑπόμην, ἀκαχήμενος ἦτορ.
Εἶσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
Καλοῦ, δαιδαλέου· ὑπὸ δ' ἰκρία ποσὶν ἦεν.

" Nè ullum tibiipſi detrimentum malum paret aliud,
" Nè te nudatum imbellem & invirilem fac.at,
Sic utique loquutus præbuit remedium Mercurius,
Ex terrâ evulſum, & mihi naturam ejus commonſtravit.
Radice quidem nigrum erat, lacti autem ſimile flore;
Et Moly ipſum vocant Dii; difficile vero effoſſu
Viris utique mortalibus; dii autem omnia poſſunt.
Mercurius quidem tum diſceſſit ad magnum Olympum,
Inſulam per ſylvoſam; ego autem ad domum Circes
Ibam; multaque mihi cor cogitabat eunti.
Conſtiti itaque in portis dex pulchricomæ;
Ibi ſtans vocavi; dea autem meam exaudivit vocem.
Illa ſtatim egreſſa januas aperuit ſplendidas,
Et invitabat; cæterùm ego ſequutus fum, triſtatus corde.
Collocavit igitur me introductum in throno argenteis-clavis,
Pulchro, fabrefacto; ſcabellum verò ſub pedibus erat.

ΣΧΟΛΙΑ.

301. Ἀπογυμνωθέντα.] Τὸ ξίφος ἀποθέμενον. Ἀνήνορα.] Ἄνανδρον. Θείη.] Ποιήσῃ.
303. Ἐρύσας.] Ἑλκύσας. Φύσιν.] Νῦν τὸ εἶδος.
305. Μῶλυ.] Βοτάνης εἶδος, παρὰ τὸ μωλύειν, ὅ ἐστιν ἀφανίζειν τὰ φάρμακα· φασὶ δὲ, τοῦτο ἑλκόμενον τῆς ῥίζης, τῇ τέχνῃ βάπτειν ἐπιφέρειν τὴν ἀπατῶσαν. Χαλεπὸν.] Μοχθηρὸν, δυσχερές.
309. Πόρφυρε.] Διενοεῖτο.

NOTÆ.

305. Μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοί) De herba *Moly*, quòd *Eruditionem* & *Doctrinam* ſignificet, vide *Euſtath.* fol. 397. lin. 8. Ἡ δὲ Ἀλληγορία οὐ τύτοις, Ἑρμῆν μὲ οἶδε συνήθως, τὸν λόγον· Μῶλυ δὲ, τὴν παιδείαν, ὡς οὐ μώλυ, τυτέστι κακοπαθείας, ἀφειμενομένων· ἔστι Μώλυ ἡ μὲ ῥίζα μέλαινα, διὰ τὸ οἷον σκοτεινὸν καὶ δυσεύρετον τῆς τέχνης τὸν εὐαρχομένων τὰ παιδεία, καὶ διὰ τῦτο δυσεξάλυκτον, καὶ οἱονεὶ ἡδύ κλ. Ità *Theocritus*, Idyll. 9. v. 35. ——— ἐμοὶ Μῶσαι φίλαι· ἧς καὶ ὀρῶσαι Γαλῆται, τὰς οὔτε ποτὶ δαλήσασθε Κίρκη, quod nec *Euſtathium* fugit, Ὅτι δὲ εἰς ἀλογίαν πνὰ ἡ Κίρκη ἀλληγορεῖται, δηλοῖ φανερῶς καὶ ὁ γεφύρας, ὅτι δὲς ἐ σωσόντων αἱ Μῶσαι, τύτες ποτὶ δηλήσασθε Κίρκη. Quin *Eloquentiam*, per *Moly* denotatam credas, παρὰ λόγιε Ἑρμῆ nempè traditam. Tum ſanè facile referas ad *Hebraicum* MALAL, *Verba-fecit, locutus eſt.* Hæc Deorum Lingua: Et *Homerum* Vocis *Hebræa*, Rituumque, expertiſſimum agnoſcunt Plurimi. Et huic ſententiæ favet *Philoſtratus* in *Heroicis*, fol. 637. Ὀδυσεῖ μὲ γὰρ, ὁπότε πόρρω τῆς τε νεὼς ἤλυθεν, εὑτυχὼν ὁ Ἑρμῆς, ἤ πις τῶν παρὰ τῦ Ἑρμῆ σοφῶν εἰς κοινωνίαν λόγυ τὸν ἀπορρήτων ἀφίκετο· τυτὶ γὰρ ἡμῖν αἰσθητὴν τὸ Μῶλυ. Vid. *Photii* Biblioth. fol. 482. *Duport.* Gnomolog. *Homeric. Natal. Comit.* Mythолog. l. 6. c. 6. p. 572. *Anthолog.* fol. 103. Τὴν Κίρκην φησὶ, καθὼς εἴρηκεν Ὅμηρος, &c. *Caius*, De Antiqu. *Cantabr.* Academ. l. 1. p. 198. *Mel* recuſat, propter *Apes*, & *Moly* florem lacteum, propter Radicem nigram; hoc eſt, Animi tranquillitatem, Virtutis abſolutæ præmium, propter *Laboris* levem moleſtiam; ut *Homerus* innuit. *Plinius Cynocephaleam* putat, vel Oſiritin, l. 30. quem vid. etiam, l. 25. c. 4. Item *Ptolem. Hephaſtion*, l. 4. collat. cum *Scholiis* Lycophron. v. 679. —ἀκμὰ νιν βλάβης Μῶλυ κραιάσῃ ῥίζα. Vid. in Not. ad *Scholia*. *Maximus Tyrius*, §. 19. quid ſit Μῶλυ, explicat.

SCHOLIA.

305. Μῶλυ) Hoc *Scholion* etiam alludit & laudat *Euſtath.* fol. 397. lin. 30. Φασὶ δὲ οἱ Παλαιοὶ καὶ Μῶλυ λέγεσθαι, παρὰ τὸ μωλύειν, ὅ ἐστιν ἀφανίζειν τὰ φάρμακα. *Ptolemæus Hephaſtion*, l. 4. Περὶ δὲ παρ' Ὁμήρῳ Μώλυος, τῦ βοτάνης, ἣν ὁ δὲ αἱμαίου, δὲ ἀναιρεθέντος, ἐν τῇ Κίρκης νήσῳ, γίγαντος, λέγυσι φῦναι ἢ καὶ ἄνθος ἔχειν λευκόν· ὅτι ὁ συμμαχῶν τῇ Κίρκῃ καὶ ἀνελῶν τὸν γίγαντα, ὁ Ἥλιος ἦν, μῶλος δὲ, ἡ μάχη· ἐξ ἧς καὶ ἡ βοτάνη. Vid. Not. in *Textum*.

Τεῦξε δέ μοι κυκεῶ χρυσέῳ δέπα, ὄφρα πίοιμι·
Ἐν δέ τε Φάρμακον ἧκε, κακὰ φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, οὐδέ μ' ἔθελξεν,
Ῥάβδῳ πεπληγυῖα, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Ἔρχεο νῦν συφεόνδε, μετ' ἄλλων λέξαι ἑταίρων.
Ὡς φάτ'· ἐγὼ δ' ἄορ ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Κίρκη ἐπήϊξα, ὥστε κεχάμψαι μενεαίνων.
Ἡ δ' ὑπέδραμε, καὶ λάβε γούνων,
Καί μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;
Θαυμά μ' ἔχει, ὡς οὔπω τάδε Φάρμακ' ἐπέλαθες.
Οὐδέ γὰρ ὅδε τις ἄλλος ἀνὴρ τάδε Φάρμακ' ἀνέτλη,
Ὅς κε πίῃ, καὶ πρῶτον ἀμείψῃ ἕρκος ὀδόντων.
Σοὶ δέ τις ἐν στήθεσσιν ἀκήλητος νόος ἐστίν.
Ἦ σύ γ' Ὀδυσσεύς ἐσσι πολύτροπος, ὅν τέ μοι αἰεὶ
Φάσκεν ἐλεύσεσθαι χρυσόῤῥαπις Ἀργειφόντης,
Ἐκ Τροίης ἀνιόντα θοῇ σὺν νηὶ μελαίνῃ;
Ἀλλ' ἄγε δὴ κολεῷ μὲν ἄορ θέο, νῶϊ δ' ἔπειτα

Adornavitque mihi cinnum aureo poculo, ut biberem,
Intuſque pharmacum miſit, mala meditans in animo.
Cæterùm poſtquam dedit & ebibi, neque me domuit,
Virgulâ feriens, verbumque dixit & proloquuta eſt,
" Abi nunc in haram, cum aliis cuba ſociis.
Sic ait, ego verò gladio acuto ſtricto à fœmore
In Circen irrui, tanquam occidere moliens:
Illa verò magnum exclamans ſubtercurrit & prendit genua,
Et mihi plorabunda verba volatilia dixit,
" Quis? cujas es hominum? ubi tibi urbs atque parentes?
" Stupor me tenet, quod nè bibens hæc venena mutatus es.
" Minimè enim quiſque alius vir hæc venena ſuſtinuit,
" Quicunque hauſerit, & primùm tranſmiſerit ſeptum dentium.
" Tibi verò quædam in pectoribus impermulcibilis mens eſt.
" Nimirum tu Ulyſſes es verſutus, quem mihi ſemper
" Prædixit venturum aureâ-virgâ utens Mercurius,
" Ex Trojâ reverſum celeri cum nave nigrâ?
" Sed agè nunc in vaginam gladium pone: & nos deinde

ΣΧΟΛΙΑ.

318. Ἔθελξεν.] Ἠλλοίωσεν.

320. Συφεόνδε.] Εἰς τὸν τῶν χοίρων μάνδραν. Λέξαι.] Κοιμηθῆναι, ἢ ἀρεσθῆναι.

322. Ἐπήϊξα.] Ἐφώρμησα.

323. Μέζα ἰάχουσα.] Διὰ τὸ φοβεῖσθαι τὸν θάνατον, ἢ διὰ πόθον.

326. Ἐθέλχθης.] Ἠλλοιώθης.

327. Ἀνέτλη.] Ὑπέμεινεν.

328. Ἀμείψῃ.] Παρέλθῃ.

329. Ἀκήλητος.] * Ἀθελκτος, ἀκατάσχετος, ἀπαραπότητος.

331. Φάσκεν.] Ἔλεγεν.

333. Θέο.] Ἀπόθες, ἔμβαλε.

NOTÆ.

316. Τεῦξε δέ μοι κυκεῶ) Qui κυκεῖ ſcribunt, malè ad χρυσέῳ referunt, quod cum δέπαϊ congruit, pro quo δέπα', vel δέπᾳ, ut hìc ſcribi poſſit, quomodò, Odyſſ. λ'. v. 135. γήρᾳ, & ψ'. v. 283. poteſt & δέπαϊ, ſine *Diæreſi*, aut *Subjunctione*, ἀρχαϊκῶς legi. Vid ſuprà, ad v. 290. De voce κυκεῶ.

320. Λέξαι) Olim in *Euſtath.* fol. 399. lin. 1. παρεκβολαῖς, & in *Textu*, λέξαι, ut & in *Florentinâ*; à quibus malè deſciverunt *Lovaniana Reſcii*, *Aldina*, & *H. Stephanus*, λέξον legentes. *Schol. Aldina*, λέξω) κοιμηθῶ, ἢ ἀρεσθῆναι, quæ verto, in λέξον) κοιμηθῆναι, ἢ ἀρεσθῆναι, quod iſtius ſint Modi. Λέξαι

NOTÆ IN SCHOLIA.

320. Λέξο) Vid. Not. in *Textum*.

329. * Ἀθελκτος) Ita, pro *Corrupto* ἀθελκτος, ex *Aloyſii* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

316. Δέπα') χρ. δέπαϊ, δέπᾳ, δέπαι, vid Not. in *Textum*.

320. Λέξαι) χρ. λέξον, λέξο, *Br. Schol.* &c. vid. ad *Textum*.

Εὐνῆς ἡμετέρης ὑπιδήσομεν, ὄφρα μιγέντε
Εὐνῇ καὶ φιλότητι, πεποίθομεν ἀλλήλοισιν.
Ὣς ἔφαθ', αὐτὰρ ἐγὼ μὲν ἀμειβόμενος προσέειπον,
Ὦ Κίρκη, πῶς γάρ με κέλῃ σοὶ ἤπιον εἶναι;
Ἦ μοι σῦς μὲν ἔθηκας ἐνὶ μεγάροισιν ἑταίρους·
Αὐτὸν δ' ἐνθάδ' ἔχουσα, δολοφρονέουσα κελεύεις
Ἐς θάλαμόν τ' ἰέναι, καὶ σῆς ὑπιδύμεναι εὐνῆς,
Ὄφρα με γυμνωθέντα, κακὸν καὶ ἀνήνορα θείης;
Οὐδ' ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι τεῆς ὑπιδύμεναι εὐνῆς,
Εἰ μή μοι τλαίης γε, θεὰ, μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
Μήτι μοὶ αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυεν, ὡς ἐκέλευον.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσέν τε τελεύτησέν τε τ' ὅρκον,
Καὶ τότ' ἐγὼ Κίρκης ἐπέβαν εὐπλοκάμοιο.
Ἀμφίπολοι δ' ἄρα κεδνὰι ἐνὶ μεγάροισι πένοντο
Τέσσαρες, αἵ οἱ δῶμα κάτα δρήστειραι ἔασι.
Γίνονται δ' ἄρα ταί γ' ἔκ τε κρηνέων, ἀπό τ' ἀλσέων,
Ἔκ θ' ἱερῶν ποταμῶν, οἵτ' εἰς ἅλαδε προρέουσι.
Τάων ἡ μὲν ἔβαλλε θρόνοις ἔνι ῥήγεα καλὰ,

" Lectulum noſtrum conſcendamus, ut commixti
" In lecto & amicitiâ confidamus invicem.
Sic ait, cæterùm ego ipſam excipiens alloquebar,
" O Circe, quo pacto me jubes tibi manſuetum eſſe,
" Quæ mihi ſues quidem feciſti in domibus ſocios;
" Ipſum autem hîc detinens dolos agitans jubes
" In thalamumque ire, & tuum conſcendere cubile,
" Ut me nudatum, inutilem & effæminatum facias?
" Non ſanè ego volo tuum conſcendere lectum,
" Niſi mihi ſuſtineas, dea, magnum juramentum jurare,
" Ne ullum mihi detrimentum malum machineris aliud.
Sic dicebam; illa continuò juravit, ut juſſi.
Cæterùm poſtquam juravit & perfecit jusjurandum,
Tum ego Circes conſcendi pulchrum lectum.
Ancillæ autem interea quidem intra domum ſategebant
Quatuor, quæ ei domi adminiſtræ erant.
Natæ verò hæ erant ex fontibus & à ſylvis,
Et ex ſacris fluminibus, quæ ad mare profluunt:
Harum una quidem injecit thronis ſtragula pulchra,

ΣΧΟΛΙΑ.

335. Πεποίθομεν.] Πιστεύσαμεν, θαῤῥήσαμεν.
337. Κέλῃ.] Κελεύεις.
340. Ἰέναι.] Εἰσιέναι.
341. Γυμνωθέντα.] Τὸ ξίφος ἀποθέμενον. Ἀνήνορα.] Ἄνανδρον. Θείης.] Ποιήσῃς.
348. Πένοντο.] Ἐνήργουν.
349. Δρήστειραι.] Ὑπηρέτιδες, διάκονοι.
350. Γίνονται δ' ἄρα ταί γ'.] Ὑφίστανται νύμφαι πηγὰς ἐξ ὕδατος· τινὲς δὲ, ὑπερβατόν, Ἡ δὲ πρώτη ὕδωρ ἐφόρει ἔκ τε κρηνῶν. οἱ δὲ ἀλληγορῦσι, Κίρκην μὲ λέγοντες, τὴν σειρὴν, τέσσαρας δὲ θεραπαινίδας, τὰς ὥρας· Ἔκ τε κρηνέων, ἀπό τ' ἀλσέων.] Ἐνθα αἱ Ναΐδες νύμφαι, καὶ αἱ Δρυάδες.
352. Ἔβαλλεν.] Ἐπιτίθει.

NOTÆ.

335. Εὐνῇ καὶ φιλότητι πεποίθομεν) Vid. ſuprà, ad v. 328.
337. Ὦ Κίρκη, πῶς γάρ με) Vid. ſuprà, ad v. 202.
347. Καὶ τότ' ἐγὼ Κίρκης ἐπέβαν εὐπλοκάμοιο) Nequis *Ulyſſem* temerè à Poetâ factum putet, nunc Continentem, nunc Incontinentem, Notandum, *Circen* filiam *Solis*, cæleſtem Influxum innuere, qui *Græcos* reliquos ad Voluptates incitaret, quibus & illi ultrò ſuccumbebant. At huic *Ulyſſes* ſe oppoſuit ſtrenuè, nec eodem ſe poculo faſcinari paſſus eſt. Hunc igitur ſuis amoribus excipit; quòd Sapiens Cæleſti Influxui Dominetur & recta innuenti etiam lubens obſequatur, juxtà illud, Sapiens dominabitur Aſtris.
349. Ἀμφίπολοι δ' ἄρα κεδναὶ ἐνὶ μεγάροισι πένοντο τέσσαρες) *Apertè* hìc ſe *Mythologum* prodit eſſe *Homerus*. *Circe*, Annum ſonat, quo nempe ſpatio apud eam *Ulyſſes* eſt detentus: Famularum *Prima*, Ver; *Secunda*, Æſtatem; *Tertia*, Autumnum; *Quarta*, Hyemem ſignificat; de quâ re *Euſtathius* adeundus, fol. 400. lin. 43. Τινὲς δὲ γε τῶν Παλαιῶν, ἀσυμβιβάστως μὲ τοῦ πλάτους ἀλληγορίας, ὅμως ὑπενόησαν, Ἐνιαυτὸν μὲν, Κίρκην· τὰς δὲ ἐντεῦθεν τέσσαρας αὐτῆς ἀμφιπόλους, τὰς Τέσσαρας Ὥρας, κλ. Vid. *Brevia Scholia*, ad v. 350. item ſuprà, ad v. 1. & v. 5.

VARIÆ LECTIONES.

337. Πῶς γάρ με) γρ. πῶς κ' ἄρ με, vid. ad *Textum*.
352. Θρόνοις ἔνι) γρ. θρόνοις ἐνί.

Πορφύ-

Πορφύρεα καθύπερθε, ὑπένερθε δὲ λῖθ' ὑπέβαλλεν·
Ἡ δ' ἑτέρη παρέθηκε θρόνων ἐπὶ παντὶ τραπέζας
Ἀργυρέας, ἐπὶ δὲ σφι πίθη χρύσεα κάνεα·
Ἡ δὲ τρίτη κρητῆρι μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα
Ἡδὺν ἐν ἀργυρέῳ, νέμε δὲ χρύσεα κύπελλα·
Ἡ δὲ τετάρτη ὕδωρ ἐφόρει, καὶ πῦρ ἀνέκαιε
Πολλὸν ὑπὸ τρίποδι μεγάλῳ· ἰαίνετο δ' ὕδωρ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ζέσεν ὕδωρ ἐνὶ ἤνοπι χαλκῷ,
Ἐς ῥ' ἀσάμινθον ἔσασα, λό' ἐκ τρίποδος μεγάλοιο,
Θυμῆρες κεράσασα κατ' κρατός τε καὶ ὤμων,
Ὄφρα μοὶ ἐκ καμάτου θυμοφθόρον εἵλετο γυῖων,
Αὐτὰρ ἐπεὶ λοῦσέν τε, καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δέ με χλαῖναν καλὴν βάλεν, ἠδὲ χιτῶνα·
Εἶσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
Καλοῦ, δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρηνυς ποσὶν ἦεν.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθ'· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πολλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
Ἐσθέμεναι δ' ἐκέλευεν· ἐμοὶ δ' οὐκ ἤνδανε θυμῷ·
Ἀλλ' ἦμαι ἀλλοφρονέων, κακὰ δ' ὄσσετο θυμός·
Κίρκη δ' ὡς ἐνόησεν ἐμ' ἥμενον, οὐδ' ἐπὶ σίτῳ
Χεῖρας ἰάλλοντα, φυγερὸν δέ με πένθος ἔχοντα,
Αὐχι παριστάμενη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τίφθ' οὕτως, Ὀδυσεῦ, καθ' ἄρ' ἕζεαι ἶσος ἀναύδῳ,
Θυμὸν ἔδων; βρώμης δ' οὐκ ἅπτεαι, οὐδὲ ποτῆτος;
Ἦ πού πού δόλον ἄλλον ὀΐεαι; οὐδ' ἔπι σε χρὴ

Purpurea supernè, infernè lintea tenuia subjecit;
Altera verò ante thoros extendit mensas
Argenteas, & iis imposuit aureas lances.
Tertia quoque in cratere mellifluum vinum miscebat
Dulce argenteo, distribuitque aurata pocula.
Quarta verò aquam ferebat, & succendit ignem
Magnum sub tripode magno, calefiebatque aqua.
Cæterùm postquam efferbuit aqua in splendido aheno,
In labrum me collocatum lavit ex tripode magno,
Suaviter fusa *agnâ* per caputque & humeros,
Donec mihi laborem animum rodentem demeret membris.
Porro postquam lavit & unxit pingui oleo,
Chlænam mihi pulchram circum induit, atque tunicam;
Collocavitque me introductum ad thronum argenteum
Pulchrum, fabrefactum; scabellum verò sub pedibus erat.
Aquam præterea ancilla gutturnio perfundebat ferens,
Pulchro, aurato super argenteo lebete,
Ad lavandum, juxtaque politam extendit mensam;
Panem verò veneranda proma apposuit ferens,
Eduliis multis appositis, gratificata ex præsentibus,
Edereque jussit; meo autem non placuit animo;
Sed sedebam alia cogitans, malaque præsagiebat animus:
Circe verò ut vidit me sedentem, neque ad cibum
Manum extendentem, gravemque me dolorem habentem,
Propè astans verba volatilia dixit,
" Quid sic, Ulysses, sedes similis muto
" Animum macerans? cibumque non attingis, neque potum?
" An aliquem dolum alium times?
Non amplius te oportet

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

353. Λῖθ'.] Ἀπλᾶ περιβόλαια.
354. Ἐπίταινε.] Ἔτεινεν, εἶλκεν.
355. Κάνεα.] Κανίσκια.
357. Νέμε.] Διεδίδου.
359. Ἰαίνετο.] Ἐθερμαίνετο.
360. Ἤνοπι.] Διαυγεῖ, ἐν ᾧ ἐστιν ἰδεῖν αὐτόν.
361. Ἀσάμινθον.] Τὸν πύελον, ἤτοι λουτῆρα, παρὰ τὸν ἄσιν μινύθειν. Ἔσασα.] Καθίσασα, ἐμβιβάσασα.
Λόε.] Ἔλουε.
362. Θυμῆρες.] Καθάρμιον, ἡδύ.
363. Θυμοφθόρον.] Τὸν ψυχὴν ἀφθείροντα.
374. Ἀλλοφρονέων.] Ἄλλα σὺν οἰῶν, ἄλλα διανοούμενος. Ὄσσετο.] Προσεώρα.
376. Ἰάλλοντα.] Ἐπιβάλλοντα.
378. Κατ' ἄρ' ἕζεαι.] Καθήζῃ. Ἀναύδῳ.] Ἀφώνῳ.
379. Ποτῆτος.] Ποτοῦ.

N O T Æ.

362. Θυμῆρες) Vid. ad *Euripid.* Ion. v. 1154. & ad *Iliad.* ι'. v. 336.

Δεῦτ'

Δειδίμεν· ἤδη γάρ τοι ἀπώμοσα καρὶ ἐρὸν ὅρκον.
Ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμοιβόμενος προσέειπον,
Ὦ Κίρκη, τίς γάρ κεν ἀνὴρ, ὃς ἐναίσιμος εἴη,
Πρὶν τλαίη πάσασθαι ἐδητύος, ἠδὲ ποτῆτος,
Πρὶν λύσαθ' ἑτάρους καὶ ἐνὶ ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι;
Ἀλλ' εἰ δὴ πρόφρασσα πιεῖν, φαγέμεν τε κελεύεις,
Λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω ἑτέρους ἑταίρους.
Ὣς ἐφάμην· Κίρκη δ' ἰοῦσ' ἀπὸ μεγάροιο βεβήκει,
Ῥάβδον ἔχουσ' ἐν χερί, θύρας δ' ἀνέῳξε συφειοῦ·
Ἐκ δ' ἔλασεν σιάλοισιν ἐοικότας ἐννεώροισιν.
Οἱ μὲν ἔπειτ' ἔσταν ἀντίοι· ἡ δὲ διὰ αὐτῶν
Ἐρχομένη προσάλφεν ἑκάστῳ φάρμακον ἄλλο.
Τῶν δ' ἐκ μὲν μελέων τρίχες ἔρρεον, ἃς πρὶν ἔφυσε
Φάρμακον ὀλόμενον, τό σφιν πόρε πότνια Κίρκη·
Ἄνδρες δ' αἶψ' ἐγένοντο νεώτεροι, ἢ πάρος ἦσαν,
Καὶ πολὺ καλλίονες καὶ μείζονες εἰσοράασθαι·
Ἔγνωσαν δέ με κεῖνοι, ἔφυν τ' ἐν χερσὶν ἕκαστος.
Πᾶσιν δ' ἱμερόεις ὑπέδυ γόος, ἀμφὶ δὲ δῶμα
Σμερδαλέον κονάβιζε· θεὰ δ' ἐλέαιρε καὶ αὐτή.
Ἡ δέ μοι ἄγχι στᾶσα προσηύδα δῖα θεάων,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἔρχεο νῦν ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ δῖαν θάλασσαν·
Νῆα μὲν ἀρ πάμπρωτον ἐρύσσατε ἤπειρόνδε,
Κτήματα δ' ἐν σπήεσι πελάσσατε, ὅπλα τε πάντα·

" Timere: jam enim juravi forte juramentum.
Sic ait, cæterùm ego ipsam excipiens dixi,
" O Circe, quis etenim vir, qui æquus & justus sit,
" Prius audeat gustare cibum, atque potum,
" Antequam redemerit socios & in oculis viderit?
" Sed si jam benigna bibere, edereque jubes,
" Solve; ut palàm videam dilectos socios.
Sic dicebam. Circe itaque ex ædibus ibat,
Virgam tenens in manu, januasque aperuit haræ, &
Exegit porcis similes novennibus.
Illi quidem tum stabant contrarii: hæc verò per eos
Incedens adunxit unicuique pharmacum aliud.
Horum igitur è membris pili defluebant, quos antè produxerat
Pharmacum pernicioſum, quod ipsis dederat honoranda Circe.
Virique iterum reddebantur florentiores, quam antea fuerunt,
Et multò pulchriores & majores aspectu:
Agnoverunt verò me illi, inque hæserunt in manibus singuli.
Omnibus itaque jucundus ortus est luctus, perque domum
Horrendum resonabat, dea vero misserta est & ipsa.
Illa igitur prope me stans loquuta est diva dearum,
" Generose Laertiade, multiscie Ulysses,
" Vade nunc ad navem celerem & ad littus maris,
" Navem quidem omnium primùm subducite ad continentem:
" Facultates verò in speluncis abscondite, armaque omnia:

ΣΧΟΛΙΑ.

381. Δειδίμεν.] Φοβεῖσθαι.
383. Ἐναίσιμος.] Δίκαιος.
384. Πάσασθαι.] Γεύσασθαι.
386. Πρόφρασσα.] Πρόθυμος.
389. Συφειῶ.] Τῶ συφεῶν.
390. Σιάλοισιν.] Εὐτραφέσιν. Ἐννεώροισιν.] * Ἐνιοι ἐτῶν ἕξιν.
393. Ἔφυσε.] Ἐποίησε φυὴν καλήν.

NOTÆ.

389. Συφειῶ) *Eustath.* fol. 403. lin. 34. Πλεονασμὸν ἔπαθεν, ὁποῖον καὶ τὸ, ἀδελφεὸς, ἀδελφειός.
390. Ἐννεώροισιν) *Eustath.* fol. 403. lin. 35. Ἐννεώροι δὲ σύες, ἤτοι σύναιτοι· ἢ ἐξ ἄλλως ἴσως, οἱ σύνεδρον ἔχοντες, ἤγουν ἐτῶν δύο καὶ ἑνὸς μηνός· χρεῖττον δὲ, τὸ πρῶτον, σύνεδρον, συνίζησιν ἔπαθε, καὶ ἐ. καὶ ώ. εἰς ἓν πόδα μακρόν.

VARIÆ LECTIONES.

393. Ἔφυσε) γρ. ἔφυτε.
395. Αἶψ) γρ. ἆψ. ut supra, v. 263.
397. Μὲ κεῖνοι) γρ. μ' ὀκεῖνοι, *H. Steph.*
399. Κονάβιζε) γρ. κανάχιζε, *Eustath.* fol. 404. lin. 1.

Αὐτὸς

Αὐτὸς δ' ἀψ ἰέναι, ἠ ἄγειν ἑτάρους ἑτάρους.
Ὡς ἔφαν· αὐτὰρ ἔμοιγ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ·
Βὴν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν ἠ δῖαν ἁλάασθαι.
Εὗρον ἔπειθ' ἐπὶ νηὶ θοῇ ἑτάρους ἑτάρους
Οἰκτρὰ ὀλοφυρομένους, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντας.
Ὡς δ' ὅταν ἀγραυλοι πόριες περὶ βοῦς ἀγελαίας
Ἐλθοῦσαι ἐς κόπρον, ἐπλὴ βοτάνης κορέσσῃ,
Πᾶσαι ἅμα σκαίρουσιν ὀχαντίαι· οὐδέπι σηκοὶ
Ἴσχουσ', ἀλλ' ἀδινὸν μυκώμεναι ἀμφὶ θέουσι
Μητέρας· ὡς ἐμὲ κεῖνοι, ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσι,
Δακρυόεντες ἔχυντο· δόκησε δ' ἄρα σφίσι θυμὸς
Ὡς ἔμπη, ὡς εἰ πατρίδ' ἱκοίατο ἠ πόλιν αὐτήν
Τρηχείης Ἰθάκης, ἵνα τ' ἐτράφεν, ἠδ' ἐγένοντο.
Καί μ' ὀλοφυρόμενοι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων,

Ipseque tandem revertere & adducat dilectos socios.
Sic ait, cæterùm mihi persuasus est animus generosus;
Festinabam igitur ire ad navem celerem & littus maris.
Inveni deinde juxta navem celerem dilectos socios,
Miserabiliter lugentes, tenellas lacrymas profundentes.
Ut cum in agro-degentes buculæ circa vaccas armentarias
Venientes ad mandram, postquam herbâ saturæ sunt,
Omnes simul ludunt oppositæ, neque ipsa stabula
Detinent, sed indefinenter mugientes circum currunt
Matres; sic *circum* me illi, postquam viderunt oculis,
Lacrymantes fundebantur; videbaturque ipsorum animus
Sic esse, veluti in patriam veniissent & urbem suam
Asperæ Ithacæ, ubi & nutriti sunt, atque nati.
Et me lugentes verbis volatilibus alloquebantur,

ΣΧΟΛΙΑ.

405. Ἰέναι.] Νῦν, ἀντὶ τοῦ ὑποτρέφειν.
409. Οἰκτρὰ ὀλοφυρομένους.] Οἰκτρῶς ὀδυρομένους.
410. Ἀγραυλοι.] Ἐν ἀγροῖς αὐλιζόμενοι. Πόριες.] Νέαι βόες, μόχοι. * Ἀγελαίας.] Νομαίας, ἀζεύκτους.
411. Κόπρον.] Τῷ φαίσει τῶν βοῶν. Βοτάνης.] Τῆς νομῆς. Κορέσσωνται.] Κορεσθῶσι.
412. Σκαίρουσι.] Σκιρτῶσι, σκιρτῶσι. Ὀχαντίαι.] Ἀπιναυλίαι. Σηκοί.] Ἐπαύλεις.
413. Ἴσχουσι.] Κατέχουσι. Ἀδινόν.] Οἰκτρῶς. Μυκώμεναι.] Βοῶσαι. Μυκηθμὸς δὲ ἡ φωνὴ τῶν βοῶν. Ἀμφιθέουσι.] Περιτρέχουσιν.
415. Ἔχυντο.] Ἐπίδακρυον. Δόκησεν.] Ὑπέλαβεν.
416. Ὡς ἔμπη.] Οὕτως εἶναι. Ἔμπη.] Εἶναι.
417. Ἵνα.] Ὅπου. Ἔτραφεν.] Ἐτροφήσαν. Ἐγένοντο.] Ἐχρυσώθησαν.

NOTÆ.

405. Αὐτὸς δ' ἀψ ἰέναι) Hic iterum ἀψ legendum moneo, & αὖψ' ad *Var. Lect.* relegandum, ut suprà, v. 244. & v. 263.

410. Πόριες) *Florentina* Editio, ità legit, pro πόρπις, & ità MSS. *Scholia* ad illius oram adscripta, Codicem *Etonensem* volo; ità *Aldina* Editio *Scholiorum*, & *Parisiensis*; ita *Hervagiana* in *Textu* & in *Scholiis*; ità *Aldina* & *Roscii Lovaniana*, in *Textu*; ita *Seberus*, *Scapula*, & *Eustathius*, hoc certè in loco, videtur hanc Lectionem agnoscere: probat enim πόριες pro πόρπις vel πόρδακις, dici; &, hoc in loco ut dicatur, *Versûs* ratio postulat. *Euripid.* Bacch. v. 736. Καὶ τλῶ μ' ἂν προσεῖδες εὔθηλον πόριν, in quem locum, vid. quæ nos. *H. Steph.* primus πόρδακις hìc legit, nè *Lectione* τῶν πόριες notatâ; hunc secuti Moderni omnes; non sine Ignaviæ notâ: at Nos meliori auctoritate moti, πόριες hìc scribimus, & πόρδακις ad *Var. Lect.* remittimus.

413. Ἀμφὶ θέουσι) Disjunctim potius lego, quoniam Vox ἀμφὶ referenda est non tantum ad μητέρας, verùm etiam ad ἀμὸς proximè sequens.

417. Ἵνα τ' ἐτράφεν) De ἵνα, pro ὅπου, dicimus aliàs, *Pindar.* Prælect. fol. 180. Vox ἐτράφεν, pro ἐτράφησαν, παροξυτόνως scribenda; ut Scholiastes *Theocriti*, ad Idyll. 7. v. 60. ex *Callimacho* Grammatico, quomodò κόσμηθεν, pro ἐκοσμήθησαν, Æolicè, aut Bœoticè. Vid. *Etymolog.* M. v. Κοσμῆσαι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

410. * Ἀγελαίας) Hoc *Scholion* laudat *Eustathius*, ὡς τῶν Παλαιῶν, fol. 404. lin. 8.

VARIÆ LECTIONES.

405. Ἀψ) γρ. αὖψ', vid. in *Textum*.
409. Καθ' δάκρυ χέοντας) γρ. καθαδακρυχέοντας, vid. ad v. 201, & λ'. v. 5.
410. Πόριες) γρ. πόρπις, vid. Not. ad *Textum*.
412. Σκαίρουσιν) γρ. σπαίρουσιν, *Eustath.* fol. 404. lin. 9.
413. Ἀμφὶ θέουσι) γρ. ἀμφιθέουσι, vid. Not. in *Textum*.
416. Αὐτῶν) γρ. αὐτῆν, in *Prioribus*, non æquè bene.
417. Ἐτράφεν) γρ. ἔτραφεν, & τέτραφεν. Vid. in *Textum*.

Σοὶ

Σοὶ μὲν νοστήσαντι, διοτρεφὲς, ὧς ἐχάρημεν,
Ὡς εἴτ' εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα πατρίδα γαῖαν·
Ἀλλ' ἄγε, τὴν ἄλλων ἑτάρων καταλέξον ὄλεθρον.
Ὡς ἔφαν· αὐτὰρ ἐγὼ τοισὶν μαλακοῖς ἐπέεσσιν,
Νῆα μὲν ἀρ πάμπρωτον ἐρύσσομεν ἠπειρόνδε,
Κτήματά τ' ἐν σπήεσι πελάσσομεν, ὅπλα τὲ πάντα·
Αὐτοὶ δ' ὀτρύνεσθε ἐμοὶ ἅμα πάντες ἕπεσθαι,
Ὄφρα ἴδηθ' ἑτάρους, ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης
Πίνοντας κ' ἔδοντας· ἐπὴν ἀφενὸς γὰρ ἔχουσιν.
Ὡς ἐφάμην· οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο·
Εὐρύλοχος δέ μοι οἷος ἐρύκανε πάντας ἑταίρους,
Καί σφεας φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἆ δειλοὶ, πόσ' ἴμεν; τί κακῶν ἱμείρετε τοῦτον,
Κίρκης ἐς μέγαρον καταβήμεναι; ἤ κεν ἅπαντας
Ἢ σῦς, ἠὲ λύκους ποιήσει, ἠὲ λέοντας·
Οἵ κέν οἱ μέγα δῶμα φυλάσσοιμεν κ' ἀνάγκῃ.
Ὥσπερ Κύκλωψ ἔρξε, ὅτε οἱ μέσαυλον ἵκοντο
Ἡμέτεροι ἕταροι, σὺν δ' ὁ θρασὺς εἵπετ' Ὀδυσσεύς·
Τοῦτο γὰρ κ' οὗτοι ἀταθαλίῃσιν ὄλοντο.
Ὡς ἔφαν· αὐτὰρ ἔγωγε μὺ Φρεσὶ μερμήριξα,
Σπασσάμενος ταναΰηκες ἄορ παχέος περὶ μηροῦ,
Τῷ οἱ ἀποτμήξας κεφαλὴν θεμέθλοις πελάσσαι,

"Tibi quidem redeunti, generose, sic gratulamur.
"Perinde atque si in Ithacam veniſſemus patriam terram:
"Sed agè, aliorum ſociorum narra interitum.
Sic dicebant; cæterùm ego alloquebar blandis verbis,
"Navem quidem omnium primùm ſubducamus in littus,
"Bonaque in ſpeluncis recondamus, armamentaque omnia;
"Voſque accelerate me unà univerſi ſequi;
"Ut videatis ſocios ſacris in ædibus Circes,
"Bibentes & comedentes; copioſum enim victum habent.
Sic dicebam; illi celeritèr meis verbis credebant:
Eurylochus verò ſolus mihi detinebat omnes ſocios,
Et ipſos alloquutus verba levia proloquutus eſt,
"Ah miſeri, quò ibimus? quid mala deſideratis iſta,
"Circes ad ædes deſcendere? quæ omnes
"Aut ſues, aut lupos reddet, aut leones;
"Qui ei magnam domum cuſtodiamus etiam neceſſitate.
"Sic ſane Cyclops fecit, quando ejus ad ſtabulum venerunt
"Noſtri ſocii, cumque his audax ſequutus eſt Ulyſſes:
"Hujus enim etiam illi pervicaciâ perierunt.
Sic ait; cæterùm ego in mente deliberabam,
Extracto gladio oblongo à fœmore,
Cum illo abſciſſum illius caput ad ſolum dejicere,

ΣΧΟΛΙΑ.

420. Ἀφικοίμεθα.] Παραγγυοίμεθα.
424. Πελάσσομεν.] Ἀποθώμεθα.
427. Ἐπιζαφελῶς.] Δασυλέως.
429. Ἐρύκανε.] Κατέχων, σκώλυεν.
431. Ἆ δειλοί.] Ἄθλιοι. * Πόσε.] Ἐς τίνα τόπον; Ἱμείρετε.] Ἐπιθυμεῖτε.
432. Καταβῆναι.] Καταβῆναι * ὑπερωϊόθεν.
434. Φυλάσσοιμεν.] Τηροῖμεν.
435. Μέσαυλον.] Τὴν ἔπαυλιν.
436. Θρασύς.] Τολμηρός.
439. Σπασσάμενος.] Ἐπισπασάμενος.
440. Οὐδάσδε πελάσσαι.] Εἰς τὸ ἔδαφος ῥίψαι.

NOTÆ.

423. Νῆα μὲν ἀρ πάμπρωτον ἐρύσσομεν) Pro ἐρύσσωμεν, ut v. 424. Πελάσσομεν, pro πελάσσωμεν. De quâ re, vid. ſupra ad v. 328. 335, &c.
429. Ἐρύκανε) Suſpicor & hìc legendum ἐρύκακε, rectiſſimâ voce *Homericâ*; cùm hæc vox ἐρυκάνω nuſquam aliàs occurrat, ἐρυκανάω, ſemel quidem; quod moneo tantúm. Omnia enim *Exemplaria* ἐρύκανε præferunt.

NOTÆ IN SCHOLIA.

431. * Πόσε) Addo, ex *Lexicis*.
432. Καταβῆναι, * ὑπερωϊόθεν, monſtrum vocabuli, ὑπερωϊόθεν lego, at ad v. 558. ubi locum habet, pono; hinc, ubi locum non habet, moveo.

VARIÆ LECTIONES.

429. Ἐρύκανε) γρ. ἐρύκακε, vid. Not. in *Textum*.
433. Ἢ λύκους) γρ. ἢ ἐλάφους, *Euſtath.* fol. 405. lin. 19. & lin. 34.
439. Σπασσάμενος) γρ. ἀπασάμενος.
440. Ἀποτμήξας) γρ. ἀποπλήξας, *Euſtath.* fol. 405. lin. 42. &c.

Καὶ πηΐ περ ἐόντε μάλα φχεδόν· ἀλλά μ' ἑταῖροι
Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος,
Διογενὲς, τῦτον μὲν ἐάσομεν, εἰ σὺ κελεύεις,
Αὐτῦ παρ νηΐ τε μένειν καὶ νῆα ἐρυσθαι.
Ἡμῖν δ' ἡγεμόνευε ἱερὰ πρὸς δώματα Κίρκης.
Ὣς φάμενοι, βῶμοὶ νηὸς ἀνήϊον ἠδὲ θαλάσσης.
Οὐδὲ μὲν Εὐρύλοχος κοίλῃ παρὰ νηῒ λέλειπτο,
Ἀλλ' ἕπετ'· ἔδδεισεν γὰρ ἐμοὶ ἔκπαγλον ὀνείδει.
Τόφρα δὴ τοὶ ἄλλοι ἑταῖροι ἐν δώμασι Κίρκη
Ἐνδυκέως λοῦσέν τε, καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ·
Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας ἕλας βάλεν, ἠδὲ χιτῶνας·
Δαινυμένοις δ' ἄρα πάντας ἐφεύρομεν ἐν μεγάροισιν.
Οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους εἶδον, φράσσαντό τε πάντα,
Κλαῖον ὀδυρόμενοι, πρὶν δὴ περιχίζετο δῶμα.
Ἡ δέ μεν ἄγχι στᾶσα προσηύδα δῖα θεάων,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Μηκέτι νῦν θαλερὸν γόον ὄρνυτε· οἶδα καὶ αὐτὴ
Ἡμὲν ὅσ' ἐν πόντῳ πάθετ' ἄλγεα ἰχθυόεντα,
Ἠδ' ὅσ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσῳ.
Ἀλλ' ἄγετ', ἐδίετε βρῶμον, καὶ πίνετε οἶνον,
Εἰσόκεν αὖτις θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι λάβητε,
Οἷον ὅτε πρῶτιστον ἐλείπετε πατρίδα γαῖαν

Etiamsi valdè consanguinitate me attingeret: sed me socii
Mollibus verbis continuerunt aliunde alius,
" O generose, hunc quidem linquamus, siquidem tu jubes,
" Hic juxta navem manere & navem custodire:
" Nobis autem dux tu esto sacram ad domum Circes.
Sic loquuti, ab nave discedebant atque mari:
Neque quidem Eurylochus cavam apud navem relinquebatur,
Sed sequebatur; timuit enim meas asperas minas.
Interea verò alios socios in ædibus Circe
Studiosè laveratque, unxeratque pingui oleo:
Circumque pulchras chlænas induerat atque tunicas:
Epulantes igitur pulchrè omnes invenimus in ædibus.
Hi verò postquam invicem conspexerunt, reputabantque omnia,
Flebant lugentes, undiquaque autem resonabat domus.
Illa verò propè me stans alloquebatur diva dearum,
" Generose Laertiade, versute Ulysses,
" Nè amplius nunc uberem luctum excitetis: scio etiam ipsa
" Et quos in ponto passi estis dolores piscoso,
" Et quæcunque hostiles viri nocuerunt in terrâ.
" Sed agite, comedite cibum & bibite vinum,
" Donec denuò animum intra præcordia receperitis,
" Qualem quando primùm relinquebatis patriam terram

ΣΧΟΛΙΑ.

441. Πηΐ.] Συγγενεῖ. * Κιμώνιλω γὰρ ἐγεγαμήκει τῶν Ὀδυσσέως ἀδελφῶν.
444. Ἔρυσθ.] Φυλάσσειν.
445. Ἡγεμόνευ'.] Ἡγοῦ.
446. Ἀνήϊον.] Ἀνήρχοντο.
448. Ἔκπαγλον.] Ἔξοχον, μεγαλῶν. Ἐνιπλύ.] Ὕβριν, κακολογίαν, ἐπίπληξιν, ἀπειλήν.
450. Ἐνδυκέως.] Ἐπιμελῶς.
451. Οὔλας.] Ἐνιοι, καλάς.
453. Φράσσαντό.] Ἐπέγνωσαν.
454. Περὶ δὲ περιχίζετο.] Περιήχει.
457. Θαλερὸν.] Ἀκμαῖον, νέον. Ὄρνυτε.] Διεγείρετε.
458. Ἰχθυόεντα.] Ἰχθῦς ἔχοντα.
459. Ἀνάρσιοι.] Πολέμιοι. Ἐδηλήσαντο.] Ἔβλαψαν.

NOTÆ.

444. Αὐτῦ παρ νηΐ τε μένειν) *Ultima* Ε νηΐ producitur, ut i. v. 194.
450. Ἔχεισεν λίπ' ἐλαίῳ) Ità scribo, pro ἔχειτ, nec sine Veterum exemplo, ut suprà, v. 211.

NOTÆ IN SCHOLIA.

441. *Κπμφλω) Ità ex *Aloysii* MS. & *Eustathio* restituo, pro κλυμφλω, quod in *Aldin. Hervagian. Lugdun.* &c. malè obtinuerat.

VARIÆ LECTIONES.

443. Ἐάσομεν) γρ. ἐάσομεν, vid. suprà, ad v. 291.
449. Τόφρα δὴ) γρ. τοφρόδη.
450. Ἔχεισεν λίπ') γρ. ἔχεισε λίπ', vid. Not. in *Textum*.
451. Οὔλας) γρ. καλὰς, *H. Steph.* & *Br. Schol.*
452. Δ' ἄρα) γρ. δ' ἦν, *Florentin. Hen. Stephanus*
Ibid. Πάντας) γρ. τόσσα, & τόσσα, *Eustath.*
457. Θαλερὸν γόον) γρ. συγερὸν γόον, *Aristoph.* apud *Eustath.* fol. 405. lin. 53. Nec *H. Steph.* vidit.
459. Χέρσῳ) γρ. χέρσῳ.
460. Πίνετε) γρ. πίεσθε, *Eustath.* fol. 406. lin. 3.

Τρηχείης

Τρηχείης Ἰθάκης· νῦν δ' ἀσκελέες γ' ἄθυμοι,
Αἰὲν ἄλης χαλεπῆς μεμνημένοι· ἠδὲ ποθ' ὑμῖν
Θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ, ἐπεὶ μάλα πολλὰ πέποσθε.
Ὡς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγλαΐωρ.
Ἔνθα μὲν ἤματα πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
Ἥμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτὸς ἔλυε, φέρε δ' ἔτραπον ὧραι,
Μηνῶν φθινόντων, φέρε δ' ἤματα μακρὰ τελέσθη,
Καὶ τότε μ' ἐκκαλέσαντες ἔφαν ἐρίηρες ἑταῖροι,
Δαιμόνι', ἤδη νῦν μιμνήσκεο πατρίδος αἴης,
Εἴ τοι θέσφατόν ἐστι σαωθῆναι, καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὡς ἔφαν· αὐτὰρ ἐμοιγ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγλαΐωρ.
Ὡς τότε μὲν δὴ πᾶσαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἥμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
Οἱ μὲν κοιμήσαντο κατ' μέγαρα σκιόεντα.
Αὐτὰρ ἐγὼ Κίρκης ἐπιβὰς θείκαλλέος εὐνῆς,
Γούνων ἐλιλαίσθουσα· θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων,
Ὦ Κίρκη, τέλεσόν μοι ὑποσχεσίην, ἣν περ ὑπέσχες,
Οἴκαδε πεμψέμεναι· θυμὸς δέ μοι ἔμπης ἤδη,

" Asperæ Ithacæ: nunc verò defatigati & tristes estis,
" Semper erroris duri memores: neque unquam vobis
" Animus est in lætitiâ, quandoquidem valde multa passi estis.
Sic ait; nobis autem continuò paruit animus generosus.
Hîc quidem diebus omnibus plenum in annum
Sedebamus, convivantes carnes immensas, & suave vinum:
Sed quando jam annus erat, & circumvertebantur horæ,
Mensibus desinentibus, circumque dies longi exacti sunt;
Et tum me evocatum alloquuti sunt dilecti socii,
" Infelix, nunc tandem memor esto patriæ terræ,
" Si tibi fatale est servari, atque pervenire
" Domum ad excelsam, & tuam in patriam terram.
Sic dicebant; cæterum mihi persuasus est animus generosus.
Sic tum quidem toto die ad solis occasum
Sedebamus, convivantes carnes immensas & suave vinum:
Quando verò sol occidit, & crepusculum advenit,
Illi quidem dormierunt per ædes obscuras.
Cæterùm ego Circes conscensò splendido lecto
Ad genua supplex rogavi; dea verò meam audivit vocem,
Et ipsam compellando verba volatilia dixi,
" O Circe, perfice mihi promissionem, quam promisisti,
" Domum ut mitteres; at animus mihi impellitur jam,

ΣΧΟΛΙΑ.

463. Ἀσκελέες.] Ἄγαν κεκοπακληκότες, σκληροί, σκληδυόμενοι, καὶ νενεκρωμένοι· ἢ ἄγαν κεκμηκότες. Ἄθυμοι.] Κεκμακωμένοι τῷ ψυχῷ, οἷον ἄψυχοι.

464. Ἄλης.] Πλάνης.

465. Πέποσθε.] Κέκμηκθε, πεπόνθατε.

468. Δαινύμενοι.] Εὐωχούμενοι.

469. Περὶ δ' ἔτραπον ὧραι.] Περιῆλθον ἢ πάλιν οἱ καιροὶ ἐπὶ τῷ ὥραν.

471. Ἐκκαλέσαντες.] Ἔξω καλέσαντες.

472. Μιμνήσκεο.] Ὑπομνήσθητι.

473. Σαωθῆναι.] Σωθῆναι.

481. Γούνων ἐλιλαίσθουσα.] Τῶν γονάτων ἁψάμενος παρεκάλεσα.

483. Ἣν ὡς ὑπέσχες.] Ἣν περ ὑπεσχέθης.

484. Ἔεσυ).] Ἐφορμᾷ.

NOTÆ.

465. Πέποσθε) *Eustath.* fol. 403. lin. 48. Οἱ μὲν ἐκ τοῦ πήθω, τὸ πανθαίνω, παρέγυσιν, ἀκολουθοῦντες Ἡρωδιανῷ· λέγοντες, ὅτι καθ' ὁμοιότητα τοῦ λαγχάνω· ἔστι παρακείμενον τρίτης τοῦ ἠ. εἰς ὁ. λέλοχα, καὶ πεσλήφθη τοῦ γ. λέλοσα, ὥστε καὶ ἐν τούτοις μὴ ταῦτα ῥηθήσεται· ἔστω δὲ πήθω, πέποθα· ἔστι παθητικὸν, σημαῖνον πεσληφθῆναι. Vid. *Etymolog.* M. v. Eadem Vox, *Iliad.* γ'. v. 99.

VARIÆ LECTIONES.

464. Αἰὲν ἄλης) γρ. αἰεὶ ἄλης, non æquè benè, ante *Vocalem.*

465. Πέποσθε) γρ. πέπασθε, vid. Not. in *Textum.*

467. Ἔνθα μὲν) γρ. ἔνθα καὶ, *H. Steph.*

470. Μηνῶν φθινόντων) Deest hic Versus, in nonnullis, teste *H. Steph.* Agnoscit *Florent. Aldin. Lovan.*

481. Ἐλιλαίσθουσα) γρ. ἐλιλίσθουσα. Vid. suprà, v. 264.

Ἠδ' ἄλλων ἑτάρων, οἵ μοι φθινύθουσι φίλον κῆρ,
Ἀμφ' ἐμὶ ὀδυρόμενοι, ὅτε κε σύγε νόσφι γένηαι.
Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Μηκέτι νῦν ἀέκοντες ἐμῷ ἔνι μίμνετε οἴκῳ.
Ἀλλ' ἄλλην χρὴ πρῶτον ὁδὸν τελέσαι, καὶ ἱκέσθαι
Εἰς Ἀΐδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
Ψυχῆς χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο,
Μάντηος ἀλαοῦ, τοῦ τε φρένες ἔμπεδοί εἰσι·
Τῷ καὶ τεθνειῶτι νόον πόρε Περσεφόνεια,
Οἴῳ πεπνύσθαι· τοὶ δ', σκιαὶ ἀΐσσουσιν.
Ὣς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἔμοιγε καλεκλάσθη φίλον ἦτορ·
Κλαῖον δ' ἐν λεχέεσσι καθήμενος, οὐδέ τι θυμὸς
Ἤθελ' ἔτι ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τε κορέσθην,
Καὶ τότε δή μιν ἔπειτα ἀμειβόμενον προσέειπον,
Ὦ Κίρκη, τίς γὰρ ταύτῃ ὁδὸν ἡγεμονεύσει;
Εἰς Ἄϊδος δ' οὔπω τις ἀφίκετο νηὶ μελαίνῃ.
Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων,
Διογενὲς Λαερτιάδη, Πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Μή τί τοι ἡγεμόνος γε ποθὴ τῇδε νηὶ μελέσθω·
Ἱστὸν δὲ στήσας, ἀνὰ δ' ἱστία λευκὰ πετάσας,

" Atque aliorum sociorum, qui mihi afflignnt charum cor,
" Circa me lugentes; quando tu seorsum abes.
Sic dicebam; illa continuo respondebat diva dearum,
" O generose Laertiade, versute Ulysses,
" Nè amplius nunc inviti meâ manete in domo.
" Sed aliam oportet primùm viam perficere, & pervenire
" Ad Plutonis domum, & severæ Proserpinæ,
" Animam consulturos Thebani Tiresiæ,
" Vatis cæci, cujus Prudentia stabilis & confirmata erat.
" Huic etiam mortuo mentem tribuit Proserpina,
" Solus ut saperet; reliqui vero umbræ circumvolitant.
Sic ait; cæterùm mihi fractum est amicum cor:
Flebam autem in lectulo desidens, neque omninò animus
Voluit ampliùs vivere, & videre lumen solis.
Cæterùm postquam flénsque provolutusque satur eram,
Et tum jam ipsam verbis excipiens alloquebar,
" O Circe, quisnam hanc viam demonstrabit?
" Ad Plutonem sanè nemo unquam pervenit nave nigrâ.
Sic dixi; illa continuò respondit diva dearum,
" Generose Laërtiade, prudens Ulysses,
" Minimè tibi ducis desiderium pro nave curæ sit:
" Malum verò erigens, velisque albis extensis,

ΣΧΟΛΙΑ.

492. Ψυχῆ χρησομένους.] Διατί ἓν οὖν αὐτὸν μαντεύεται; ὅτι οὐκ ἂν ἐπίστευσεν Ὀδυσεὺς, ἐρώσης αὐτῆς· ἢ καὶ ἵνα μὴ σεμνῆναι, καὶ τὸ πορθμεῖον, ὡς γήτνιῶσαι, μηνύσῃ· ὥστε ἓν ἐστὶ, ὁ Τειρεσίας εἶπεν, εἰδὼς ἐρῶσαν τὴν Κίρκην· ὥστε ὃ τῶ λοιπῶν ἐπιτρέψῃ τῷ μάντει. Χρησομένους.] Μαντευσομένους.

494. Τῷ καὶ τεθνειῶτι.] Διότι ἐμαίνετο δύο δεφίνους ἐν τῷ Κιθαιρῶνι μιγνυμένους, ὃ παρατηρήσας τὴν δεφίναιναν ἀνεῖλεν· καὶ ὕστις ἐγένετο γυνὴ, καὶ πάλιν τὸ ἄρσενα, καὶ ἀπέλαβε τὴν ἰδίαν φύσιν. Ζεὺς δὲ καὶ Ἥρα,

ἐπὶ ἑκατέρων μετέχειν, κελεύει αὐτὸν εἰπεῖν, τίς μᾶλλον ἥδεται ἐν συνουσίᾳ, ὁ ἀνὴρ, ἢ ἡ γυνή; ὁ δὲ εἶπεν, ὅτι μοίρων δέκα μοιρῶν τέρπεται ἀνήρ· τὰς δὲκα δ' ἐμπίπλησι γυνὴ τέρπουσα νόημα. διὸ ἡ μὲν Ἥρα ὀργισθεῖσα, ἐπήρωσεν αὐτόν· ὁ δὲ Ζεὺς τὴν μαντικὴν ἔδωκεν.

495. Πεπνύσθαι.] Συνετῷ καὶ ἔμφρονι εἶναι. Ἀΐσσουσι.] Κινοῦνται.

505. Ποθή.] Ἐπιζήτησις. Μελέσθω.] Ἐν φροντίδι ἔστω.

NOTÆ.

493. Μάντηος ἀλαοῦ) Vox ἀλαὸς, hoc in loco, *Duas* Priores habet *longas*, Primam, ob λ'. *ecthaticum*, *Secundam*, ob *Hiatum*, per quem πυκνικῶς στρεπτὸς τις innuitur; aliàs utrasque breves. *Historiam* Tiresiæ *vid.* ad *Schol.* v. 494. *Ovid.* Metam. l. 3. §. 4. *Tzetzem* ad *Lycoph.* v. 683. *Eust.* in hunc locum & *Apollodor.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

494. Τῷ καὶ τεθνειῶτι) Hoc *Scholion* lucem fert ex *Eustath.* fol. 407. lin. 22. ex *Apollodoro*, l. 3. §. 7.

VARIÆ LECTIONES.

486. Ἀμφ' ἔμ') γρ. ἀμφί μ'.

499. Κυλινδόμενός τε κορέσθην) γρ. κυλινδόμενός τ' ἐκορέσθην.

502. Ἄϊδος δ') γρ. ἄϊδόσδ'.

Ha 3

Ἦξ· τῷ δέ κέ τοι πνοιὴ Βορέαο φέρησιν.
Ἀλλ' ὁπότ' ἂν δὴ νηῒ δι' ὠκεανοῖο περήσῃς,
Ἔνθ' ἀκτή τε λάχεα καὶ ἄλσεα Περσεφονείης,
Μακραί τ' αἰγείροι, καὶ ἰτέαι ὠλεσίκαρποι,
Νῆα μὲν αὐτοῦ κέλσαι ἐπ' ὠκεανῷ βαθυδίνῃ,
Αὐτὰς δ' εἰς Ἀΐδεω ἰέναι δόμον ὑφόεντα.
Ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσι,
Κώκυτός θ', ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ,
Πέτρη τε, ξυνέσις τε δύω ποταμῶν ἐριδούπων.
Ἔνθα δ' ἔπειθ', ἥρως, χαλκοβαρὲς πέλας, ὥς σε κελεύω,

" Sede; illam verò tibi flatus Boreæ ferat.
" Sed cum jam navi per Oceanum transmiseris,
" Ubi littus breve & nemora Proserpinæ,
" Longæque alni, & salices frugiperdæ:
" Navem quidem illic siste in Oceano profundis vorticibus,
" Ipse autem in Plutonis eas domum obscuram.
" Hic quidem in Acherontem Pyriphlegethonque confluunt,
" Cocytusque, qui utique Stygis aquæ est fluxus,
" Petraque est & concursus duorum fluviorum valdè sonantium.
" Hic deinde, heros, accedens propè, ut te jubeo,

ΣΧΟΛΙΑ.

507. Φέρῃσιν.] Ἀποφέροι.

509. Ἀκτή.] Ἡ ἀφηρημένη καὶ ἐξέχουσα εἰς θάλασσαν ἄκρα. Λάχεια.] Ἐλαχίσῃ. Ἄλσεα.] Ἱερὰ καὶ σύνδενδρα χωρία.

510. Ὠλεσίκαρποι.] Ἐπειδὴ τὸ ἄνθος ἀποβάλλουσιν· ἢ ἐπὶ οἱ πίονες ἄνθος ἰτέας, ἄγονοι ἀφαμάρτουσιν. Ὠλεσίκαρποι.] Ἀποβάλλει γὰρ τὸ ἄνθος· οἰκείως δὲ ἀγόνοις φυτοῖς ἔχρησαν. * ἱκανὰ γὰρ νεκροῖς τὰ ἄκαρπα. φησὶ δὲ Θεόφραστος ἐν φυλικοῖς, τὰ * χυλὸν τὰ ἰτέας πόμφολυγα ἀφανίζειν τῷ γλισχρῷ τὰ ἀνθρώπων.

511. Κέλσῃ.] Νεωλκήσῃ, ὁρμήσῃ. Βαθυδίνῃ.] Βαθείας ἔχουσι συροφάς.

512. Δόμον εὐρώεντα.] Ἤτοι παλαιὸν καὶ τὸ εὐρὺ· ἢ σκοτεινόν.

513. Ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα.] Τοῦτο τὸ χῆμα καλεῖται ἀποθλιζόμενον, καὶ καθ' ὑπερβολὴν· ὑπὲρ ἐκεῖνο δὲ Ἀλκμανικόν. τὸ δὲ ἑξῆς, Ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε, καὶ Κώκυτος ῥέουσιν. Πυριφλεγέθων.] Ποταμὸς ἐν ᾅδου.

514. Κώκυτος.] Ποταμὸς ἐν ᾅδου. Ἀπορρώξ.] Ἀπόῤῥοια.

515. Ξύνεσις.] * Συνάφεια, καὶ εἰς ταυτὸ συμβολὴ τῶν ποταμῶν. Ἐριδούπων.] Μεγαλοήχων.

516. Χαλκοβαρὲς.] Προσπελασθείς. Πέλας.] Ἐγγὺς, πλησίον.

NOTÆ.

513. Ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσι Κώκυτός θ') Ἀλκμανικὸν χῆμα, quòd *Alcman* hâc Figurâ frequentiùs gauderet, ut Καίσαρ ὠκέων ἵππων ἐλατῆρε καὶ Πολυδεύκης. Vid. *Eustath.* fol. 410. lin. 6. *Porphyr.* Ζήτημ. Ὁμηρικ. ϛ'. *Isaac. Casaubon.* ad *Theocrit.* p. 74. Vid. suprà, *Iliad.* ε'. v. 774. & infrà, *Odyss.* μ'. v. 78.

514. Κώκυτός θ', ὃς δὴ) Κώκυτος hoc in loco ἀποπαροξύνεται, ut *Proprium* Nomen, licet ob sequens *Enclíticum* habeat etiam *Acutum* in *Ultimâ*; unde Prior *Acutus* olim exciderit, non benè attendentibus *Amanuensibus*.

515. Δύω ποταμῶν) *Seberus*, in *Indice*, notat esse *Genitivum* Pluralem antiquum, δύων, pro δυοῖν. Ego puto potiùs aliquando ἀπλῶτως dici, sive δύω, per omnes *Casus*, & *Genera*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

510. * Ἱκανὰ) Ità emendo, pro ἐκεῖνα, & mox * χυλὸν, pro χιλὸν.

515. Συνάφεια.) A συναφίημι, non à συνάπτω, tum enim συναφὴ, συναφεια, vel σύναψις. Et *Eustath.* fol. 409. lin. 53. συναφεσις apertè, ut & omnes Codd. Etiam *Hesych.* συνίφεσις legit.

VARIÆ LECTIONES.

508. Ὁπότ' ἂν) γρ. ὁπόταν.

509. Λάχεια) γρ. ἐλάχεια, vid. Not. in *Textum*.

Ibid. Περσεφονείης) γρ. Φερσεφονείης, *Eustath.* fol. 408. lin. 39.

510. Μακραί τ' αἰγειροι) γρ. κληθραί τ' αἰγειροί π. Vid. Not. in *Textum*.

Βόθρον ὀρύξαι, ὅσσον τε πυγὼσιον, ἔνθα καὶ ἔνθα.
Ἀμφ' αὐτῷ δὴ χοὴν χεῖσθαι πᾶσιν νεκύεσσι,
Πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἡδεῖ οἴνῳ,
Τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ὄπι δ' ἄλφιτα λευκὰ παλύνειν.
Πολλὰ δὲ γενεῇσι νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
Ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην, στεῖραν βοῦν, ἥτις ἀρίστη,
Ῥέξειν ἐν μεγάροισι, πυρὴν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν·
Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν ὄϊν ἱερευσέμεν οἴῳ,
Παμμέλαν', ὃς μήλοισι μεταπρέπει ὑμετέροισιν.
Αὐτὰρ ἐπὴν εὐχῇσι λίσῃ κλυτὰ ἔθνεα νεκρῶν,
Ἔνθ' ὄϊν ἀρνειὸν ῥέζειν, θῆλύν τε μέλαιναν,
Εἰς Ἔρεβος τρέψας, αὐτὸς δ' ἀπονόσφι παρέλθε,
Ἰέμενος ποταμοῖο ῥοάων· ἔνθάδε πολλαὶ
Ψυχαὶ ἐλεύσονται νεκύων κατατεθνειώτων.
Δὴ τότ' ἔπειθ' ἑτάροισιν ἐποτρῦναι καὶ ἀνῶξαι
Μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλεῖ χαλκῷ,
Δείραντας κατακῆαι· ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
Ἰφθίμῳ τ' Ἀΐδῃ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ.

" Fossam fode, quasi cubitalem quoque versum.
" Super illam libamen funde omnibus mortuis,
" Primùm mulso, deinde & suavi vino,
" Tertium rursus aquâ; insuperque farinam albam sparge.
" Multa verò precare mortuorum imbecilla capita, *vovens*,
" Ubi veneris in Ithacam, sterilem vaccam, quæ optima sit,
" Sacrificaturum domi tuæ, pyramque impleturum rebus optimis;
" Tiresiæ verò separatim arietem sacrificaturum soli,
" Prorsus-nigrum, qui inter oves excellit vestras.
" Cæterùm postquam precibus oraveris inclyta examina mortuorum,
" Ibidem ovem marem sacrifica, fœmellamque nigram,
" Ad Erebum versus, ipse verò seorsum aversus sis,
" Attentus ad fluvii fluenta: ibi verò multæ
" Animæ accedent mortuorum defunctorum.
" Tum continuò sociis impera & jube
" Oves, quæ quidem jacent mactatæ sævo ferro,
" Excoriatas comburere; & vota facere diis,
" Animoso Plutoni, & severæ Proserpinæ.

ΣΧΟΛΙΑ.

517. Βόθρον.] Ὄρυγμα. Ὀρύξαι.] Ἀντὶ τοῦ ὄρυξον. Πυγώσιον.] Πυγωνιαῖον. Πυγὼν δέ ἐστι, τὸ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος, μέχρι τῶν δακτύλων * κεκαμμένον, ἀφέσημα· αἰνίττεται δὲ ἀφ' ὑπερβολῆς τὸ μὴ ἀνιέναι, μηδ' ἐπ' ἐξουσίας εἶναι τὰς σπαλαθηκότας. ἀλλ' ὥσπερ ἔχεσθαι καὶ ἐγκεκλεῖσθαι. καθάπερ καὶ οἱ δάκτυλοι. Ἔνθα καὶ ἔνθα.] Εἰς πλάτος καὶ εἰς μῆκος.

518. Χοὴν.] Τὴν τοῖς νεκροῖς ἐπιχεομένην χύσιν. Χεῖσθαι.] Ἐπιχέαι.

519. Μελικρήτῳ.] Τῷ μὴ γάλακτος μέλιτι.

520. Παλύνειν.] Φυρᾶν, ἀφρίζειν.

521. Γενεῇσι.] Παρακαλεῖν. Ἀμενηνά.] Ἀσθενῆ, μόνον σῶμα ἔχοντα. * ἢ σώματος δύναμιν· ἀπὸ δὲ μονὰν

ΝΟΤΑ.

520. Τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ λ') *Ultima* τοῦ ὕδατι producitur, in *Cæsurâ*, ante *Punctum*, & ob *Hiatum*, ex pausâ; ut mox, λ'. v. 28.

525. Ὑμετέροισι) Mallem legere ἡμετέροισι, nam

NOTÆ IN

517. * Κεκαμμένον) Ità, pro κεκαμμένον, emendo, ex *Eustathio*, Ἔστι δὲ πυγὼν, τὸ ἀπὸ ἀγκῶνος, μέχρι δακτύλων κεκαμμένων, ὅ ἐστι συνεσπιγμένων, ἀφέσημα.

521. * Ἢ σώματος) Ità, pro *corrupto*, ἢ σώμα-

VARIÆ LECTIONES.

517. Βόθρον ὄρυξαι, ὅσσον.) γρ. βόθρον ὄρυξον, ὅσσον, & βόθρον ὄρυξ', ὅσσον, *H. Steph.*

523. Ῥέξειν ἐν μεγάροισι) γρ. ῥέξῃν σ' ἐν μεγάροισι.

ΣΧΟΛΙΑ.

ἔχειν οἰκεῖ τῷ ψυχήν.

522. Στεῖραν βοῦν.] Εἰς τὸ ὄμοιον· ἄγονα γὰρ ἐκ στείρας τὰ νεκρῶν.

523. Ἐμπλησέμεν.] Πληρώσειν.

524. Οἴν.] Πρόβατον.

526. Λίσῃ.] Λιτανεύσῃς.

527. Ῥιζήν.] Θύειν. Μέλαιναν.] Καὶ τοῦτο εἰς τὸ ὄμοιον.

528. Ἔρεβος.] Σκότος. Νόσφι παρπέλθῃς.] Ὡς ἀφ' ὧν τὰς πολεμούς.

529. Ἰέμενος.] Προθυμούμενος.

531. Ἐποτρῦναι.] * Ἐπεῖξαι. Ἀνῶξαι.] Κελεῦσαι.

533. Καῆσαι.] Καθαπτῦσαι.

TÆ.

Ulysses nullius gregis erat Possessor; omnia illi *Circe* ex suis administrabat. At de futuro sacrificio, in patriâ *Ithacâ* pòst faciendo, si loquitur, rectè res habet.

SCHOLIA.

τος, quod in *Impressis*, ex MS. restituo, σὺν tantum in ἢ verso, &c.

531. * Ἐπεῖξαι) Ità, pro ἐπεῖξαι.

Αὐτὸς

Αὐτὸς ἧ ξίφος ὀξὺ ἐρυσάμην ἆόος μηρῷ
Ἤσθαι, μηδὲ ἐᾷν νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
Αἵματος ἆσσον ἴμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
Ἔνθα τοὶ αὐτίκα μάντις ἐλεύσεται, ὄρχαμε λαῶν,
Ὅς κέν τοι εἴπῃσιν ὁδὸν ἠ μέτρα κελεύθου,
Νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.
Ὣς ἔφαν· αὐτίκα ἧ χρυσόθρονος ἦλυθεν ἠώς.
Ἀμφὶ δέ με χλαῖναν τε, χιτῶνά τε, εἵματα ἕσσεν·
Αὐτὴ δ' ἀργύφεον φᾶρος μέγα ἔννυτο Νύμφη
Λεπτὸν ἠ χαρίεν, περὶ ἧ ζώνην βάλετ' ἰξυΐ,
Καλὴν, χρυσείην· κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτρην.
Αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ δώματ' ἰὼν ὤτρυνον ἑταίρους,
Μειλιχίοις ἐπέεσσι παραστὰς ἄνδρα ἕκαστον,
Μηκέτι νῦν εὐδοντες ἀωτεῖτε γλυκὺν ὕπνον·
Ἀλλ' ἴομεν· δὴ γάρ μοι ἐπέφραδε πάντια Κίρκη.
Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
Οὐδὲ μὲν ἔνθεν ἄπημονας ἦγον ἑταίρους·
Ἐλπήνωρ δέ τις ἦεν νεώτατος, οὐδέ τι λίην
Ἄλκιμος ἐν πολέμῳ, οὔτε φρεσὶν ἆσιν ἀρηρώς,
Ὅς μοι ἄνευθ' ἑτάρων, ἱερῶις ἐν δώμασι Κίρκης,
Ψύχεος ἱμείρων καλεκάλετο οἰνοβαρείων·
Κινυμένων δ' ἑτάρων ὅμαδον ἠ δοῦπον ἀκούσας,
Ἐξαπίνης ἀνόρουσε, ἠ ἐκλάθετο φρεσὶν ἆσιν
Ἄψορρον καταβῆναι, ἰὼν ἐς κλίμακα μακρήν·
Ἀλλὰ καλαυλικρὺ τέγεος πέσεν· ἐκ δέ οἱ αὐχὴν
Ἀστραγάλων ἐάγη, ψυχὴ δ' ἄϊδόσδε κατῆλθεν.

" Ipse interea gladio acuto exerto à fœmore
" Sedeas, neque permitte mortuorum imbecillia capita
" Ad sanguinem propè accedere, antequam Tiresiam audieris.
" Hic tibi statim vates adveniet, ô dux populorum,
" Qui utique tibi dicet viam & modum viæ,
" Reditumque, ut per pontum proficiscaris piscosum.
Sic dixit, statimque aureâ sede advenit aurora:
Me verò chlænamque, tunicamque, vestes induit:
Ipsa autem candidam togam ingentem induit Nympha
Tenuem & venustam, zonâque cinxit lumbos
Pulchrâ, aureâ; capitique imposuit flammeolum.
Cæterùm ego per domum vadens excitavi socios,
Mollibus verbis astando, virum unumquemque:
" Nè amplius nunc dormientes indulgete dulci somno;
" At eamus: jam enim mihi indicavit *omnia* veneranda Circe.
Sic dicebam, illis verò persuasus est animus generosus.
Neque sanè illinc illæsos abduxi socios:
Elpenor enim quispiam erat junior natu, neque valde
Fortis in bello, neque mente suâ aptus,
Qui separatim à sociis, sacris in ædibus Circes,
Refrigerium cupiens dormivit benepotus:
Sese autem moventium sociorum strepitum & tumultum cùm audiisset
Repente surrexit: & oblitus est mente suâ
Retroversùm descendere, veniens ad scalam longam.
Sed pronè de tecto decidit; ejus autem cervix
Ex junctûris fracta est; animaque ad inferos descendit.

ΣΧΟΛΙΑ.

537. Ἆσσον.] Πλησίον.
543. Ἀργύφεον.] Λευκόν.
544. Ἰξυΐ.] Ὀσφύϊ.
545. Καλὴν χρυσείην.] Κεφαλήδεσμον.
546. Ὤτρυνον.] Προέτρεπον, διήγειρον.
548. Ἀωτεῖτε.] Ἀπανθίζετε τὸ ὕπνον.
553. Ἀρηρώς.] Ἡρμοσμένος.
555. Ψύχεος ἱμείρων.] Ἀναψύξαι θέλων τὸ πνίγος.
καὶ τῷ μέθῳ ἐπιθυμῶν τὸ αὔρας. Ψύχος.] Ψύχους, τὸ αὔρας. Ἱμείρων.] Ἐπιθυμῶν. Καπλίξας.] Ἐκατηύδησεν, κατηγόρησε.
556. Κινυμένων.] Κινουμένων.
558. Ἄψορρον.] Ὀπισθόρμητον. * Καταβῆναι.] Ὑπερωϊόθεν.
559. Ἀντικρύ.] Καπυθύ. Τέγεος.] Οἴκου. Αὐχήν.] Ὁ τράχηλος.
560. Ἀστραγάλων.] Σφονδύλων.

NOTÆ IN SCHOLIA.

558. Καταβῆναι) Ὑπερωϊόθεν. Hoc *Scholion*, quod malè olim aderat ad v. 432. rectiùs huc movendum.

VARIÆ LECTIONES.

559. Καταυλικρὺ) γρ. κατ' ἀντικρὺ, *Br. Schol.*

Ἔρχο-

Ἐρχομένοισι δὲ τοῖσιν ἐγὼ μετὰ μῦθον ἔειπον,
Φάσθε νύ πω οἰκόνδε φίλιον ἐς πατρίδα γαῖαν
Ἔρχεσθ'· ἄλλιον δ' ἡμῖν ὁδὸν τεκμήρατο Κίρκη
Εἰς Ἀΐδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
Ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο.
Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
Ἕζόμενοι δὲ κατ' αὖθι γόων, πίλλοντό τε χαίτας.
Ἀλλ' οὐ γάρ πως πρῆξις ἐγίνετο μυρομένοισιν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ ἐπὶ θῖνα θαλάσσης
Ἤϊομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες,
Τόφρα δ' ἄρ' οἰχομένην Κίρκη παρὰ νηῒ μελαίνῃ
Ἀρνειὸν κατέδησεν ὄϊν, θῆλύν τε μέλαιναν,
Ῥεῖα παρεξελθοῦσα· τίς ἂν θεὸν οὐκ ἐθέλοντα
Ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτ', ἢ ἔνθ', ἢ ἔνθα ἰόντα;

Venientes autem hos ego sermones alloquutus sum,
" Existimatis fortassis domum charam ad patriam terram
" Venturos: aliam verò nobis viam prædixit Circe
" Ad Plutonis domum, & severæ Proserpinæ,
" Animam consulturos Thebani Tiresiæ.
Sic loquutus sum; illisque confractum est charum cor.
Desidentes autem illic flebant, evellebantque crines:
Sed neque sic ullum remedium succurrebat lugentibus.
Verùm quando jam ad navem celerem & littus maris
Ivimus tristes, calidas lachrymas profundentes;
Interea adveniens Circe ad navem nigram,
Mascalam alligârat ovem, fœmellamque nigram,
Facile oculos nostros eludens; quisnam deum nolentem
Oculis videret, aut huc, aut illuc euntem?

ΣΧΟΛΙΑ.

563. Τεκμήραθο.] Διεσημήναθο.
567. Γόων.] Ἐθρήνων.
568. Πρῆξις.] Ἡ πρᾶξις. Μυρομένοισιν.] Ὀδυρομένοις.
571. Οἰχομένην.] Ἀπελθοῦσαν.
573. Παρεξελθοῦσα.] Λάθρα ποιήσασα.

NOTÆ.

563. Ἧμιν) Ità omninò, pro ἡμῖν, scribendum, *Carminis* causâ; ut ad *Anacreon.* v. 903.

568. Ἀλλ' οὐ γάρ πως πρῆξις) Vid. suprà, ad v. 202.

VARIÆ LECTIONES.

563. Φάσθε) γρ. φᾶσθε. *Ibid.* Ἧμιν) γρ. ἡμῖν, non æquè benè.
565. Χρησομένους) γρ. χρησομένοις.
567. Καθαῦθι) γρ. καθ' αὖθι.
568. Ἀλλ' οὐ γάρ πως) γρ. ἀλλ' οὐκ ἄρ πως, vid. ad *Textum*.
571. Τόφρα δ') γρ. τόφρα δή.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ
ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Λ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Λ'.

Ἀπαγγέλλει, πῶς κατῆλθε Κίρκης σὺν τοῖς εἰς ᾅδου κατῆλθεν· καὶ ὡς ἤκουσε Τειρεσίου, ἃ μάντεως, περὶ τῆς ἰδίας καὶ τῶν ἄλλων σωτηρίας· καὶ ὡς τὰς ψυχὰς τῶν ἡρωΐδων εἶδεν ἐν ᾅδου, καὶ τὴν μητέρα, καὶ εἰς Ἴλιον συμπολεμήσαντων εἶδεν, καὶ τῶν ἐν ᾅδου κολαζομένων τινας.

Ἐπιγραφή.

* Νεκυΐα) γρ. Νεκυΐα, ἢ Νεκύα, ut *Eustath.* fol. 1950. lin. 64.

Νεκυομαντεία· ἢ, * Νεκυΐα.

Ἄλλως.

Λαμβδα δ' ἐν Ἅιδαο ψυχαῖς ἐπιτύχαν' Ὀδυσεύς. Lib. XI.

Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν, ἠδὲ θάλασσαν,
Νῆα μὲν ἀρ πάμπρωτον ἐρύσαμεν εἰς ἅλα δῖαν·
Ἐν δ' ἱστὸν πτήμεθα καὶ ἱστία νηῒ μελαίνῃ·
Ἐν δὲ τὰ μῆλα λαβόντες ἐβήσαμεν· ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ
Βαίνομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
Ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὼς κυανοπρῴροιο
Ἴκμενον οὖρον ἵει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον,

Cæterum postquam ad naves venimus & mare,
Navem quidem omnium primùm deduximus in mare divinum:
Malumque imposuimus & vela navi nigræ;
Intra verò pecora accepta induximus; intro & ipsi
Conscendimus tristes, uberes lachrymas profundentes.
Nobis deinde à posteriori parte navis nigræ proræ
Secundum ventum immittit, implentem velum, bonum socium,

Σχόλια.

3. Ἐν δ' ἱστὸν πτήμεθα.] Οὐχ ἁπλῶς ἐνεθήκαμεν τῇ νηΐ, ἀλλὰ μὴ τὸ ἧσσαν τὸ ἱστὸν, καὶ ἁπλῶσαν τὰ ἱστία, οἷον εὐτρεπίσαμεν.

4. Ἐβήσαμεν.] Εἰσεβιβάσαμεν.

5. Βαίνομεν.] *Εἴαμεν, ἐβαίνομεν.

7. Ἴκμενον.] Ἰκματίδη, ὑγρόν. Πλησίστιον.] Πλῆρες ὄντα τὸ ἄρμενον. Ἑταῖρον.] Νῦν, τὸ συνεργόν.

Notæ.

V. 2. Ἐρύσαμεν εἰς ἅλα δῖαν) Idem Versus, δ'. v. 577. Verùm utrobique suspicor legendum, ἐρέσσομεν εἰς ἅλα δῖαν· ut è contrà, ubi ἤπειρόνδε sequitur hoc verbum, tunc ἐρύσομεν legendum. Contrà quidem statuit *Aristarchus*, ut notamus ad ι'. v. 73. undè certè id constat; quòd hæ voces invicem soleant confundi. Quare omninò hoc in loco debet ἐρέσσομεν inter *Var. Lection.* reponi.

7. Πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον) Ἄνεμον καλὸν, τοῖς πλέουσιν ἐσθλὸν ἑταῖρον καλεῖ· ὡς καὶ Φόρμιγγος, Ἐν δὲ τῇ φόρμιγγι Ἠπύῃ· ἣν ἄρα δαιτὶ θοῇ σύνεσαν ἑταῖραι. *Odyss.* ρ'. v. 270. καὶ, Θεσπεσίῃ ἔχε Φῦζα, Φόβος κρυόεις δὲ ἑταῖρος, *Iliad.* ι'. v. 2.

Notæ in Scholia.

V. 5. Βαίνομεν) Pro εἴημεν, *εἴαμεν scribo, & ἐβαίνομεν addo, ad *Tempus* notandum.

Variæ Lectiones.

V. 2. Ἐρύσομεν) γρ. ἐρέσσομεν, vid. N. in *Textum*.

5. Καθ' δάκρυ χέοντες) γρ. καθαδακρυχέοντες, vid. ad κ'. v. 409.

6. Κατόπισθ') γρ. μετόπισθ', *H. Steph.*

Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, αὐδήεσσα.
Ἡμεῖς δ' ὅπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα,
Ἥμεθα· τὸν δ' ἄνεμός τε, κυβερνήτης τ' ἴθυνεν.
Τῆσδε παντημερίης τέτατ' ἱστία πολιοπρῳσίν,
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
Ἦλθ' ἐς πείραθ' ἵκανε βαθυῤῥόου Ὠκεανοῖο.
Ἐνθάδε Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμός τε, πόλις τε,
Ἠέρι τε νεφέλῃ κεκαλυμμένοι· οὐδέ ποτ' αὐτοὺς
Ἠέλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν,
Οὔτ' ὁπότ' ἂν εἰχῃσι πρὸς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
Οὔτ' ὅταν αὖ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν πεδίοιο.
Ἀλλ' ἐπὶ νὺξ ὀλοὴ τέταται δειλοῖσι βροτοῖσι.
Νῆα μὲν ἔνθ' ἐλάσαντες ἐκέλσαμεν· ἐκ δὲ τὰ μῆλα
Εἱλόμεθ'· αὐτοὶ δ' αὖτε παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο
Ἤϊομεν, ὄφρ' ἐς χῶρον ἀφικόμεθ', ὃν φράσε Κίρκη.

Circe pulchricoma, venerandi dea, vocalis.
Nos itaque armis singulis ordinatis per navem
Sedimus; hanc ventusque gubernatorque dirigebat.
Hujus totâ die extendebantur vela per pontum iter facientis:
Occiditque sol, obscurabanturque omnes vici.
Illa ad fines pervenit profundi Oceani;
Ubi Cimmeriorum erat virorum populusque civitasque,
Qui caligine & nubibus tecti sunt: neque unquam eos
Sol lucidus aspicit radiis,
Neque cùm convertitur ad cœlum stelliferum,
Neque cùm in terram de cœlo defertur:
Sed nox perniciosa supervolat miseris mortalibus.
Navem quidem illuc profecti subduximus, pecoraque
Extraximus, ipsi vero deinde ad fluxum Oceani
Ibamus, donec in regionem pervenimus, quam demonstravit Circe.

ΣΧΟΛΙΑ.

9. Πονησάμενοι.] Ἐνεργήσαντες, * εὐτρεπίσαντες.
10. Ἄνεμος.] Ὡς ἂν εἰκάσαις τὸ Κίρκης, τὸ ἄνεμον πῆσαι. Ἴθυνεν.] Ἐπ' εὐθείας ἦγεν.
11. Παντημερίης.] Διὰ ὅλης ἡμέρας. Πολυπρῳσίν.] Τοῖς πολλοῖς ἱστίοις διηρκωμένης, πλεούσης.
12. Ἀγυιαί.] Ἀμφοδα.
14. Κιμμερίων.] Ἐνθ' ἐφοικεῖν τὸ ὠκεανὸν, οἱ Κιμμέριοι ἔνιοι δὲ γράφουσι Χειμερίων· οἱ δὲ Κερβερίων, ὡς Κράτης. Ἡρόδοτος δὲ ὑπὸ Κιμμερίων φησὶ Σκύθας ἐξελαθῆναι ὑπ' αὐτῶν· ἄλλοι δὲ, Κιμμερίους φασὶν ὑποτίθεσθαι τὴν καλὴν τῶν δύσιν οἰκοῦντας, καὶ παρακειμένους τοῖς καλοῖ τῶν ἀΐδου τόποις, ἢ νεκροῖς· διὸ δὲ καὶ τοῖς * ἠρίοις κεῖσθαι.
16. Ἠέλιος φαέθων ἐπιδέρκεται.] Πῶς δὲ ζῶσι ἢ ἐπιδέρκεται μὴ, φαέθων ὢν ὅ. Ἐπιδέρκεται.] Ἐφορᾷ, βλέπει.
17. Στείχῃσι.] Πορεύηται.
18. Οὐρανόθεν πεδίοιο.] Διὰ τοῦτο δὲ πεδίον] δοκεῖ εἰδέναι ὁ ποιητὴς, ὅτι ὁ ἥλιος τὴν ἐκείνου πορείαν ποιούμενος ἀπὸ δύσεως εἰς ἀνατολὰς, ὅμως ὑπὸ δὲ παντὸς * ἀνθέλκεται εἰς τὸ ἀνατολικὸν χωρίον αὐτῆς. Πεδίοιο.] Μεταβάλλει, ἀπόκλισιν.
19. Νὺξ.] Σοφώδης ἀήρ. Τέτατται.] Ἥπλωται. Δειλοῖσι.] Δειλαίοις, ἀθλίοις.

NOTÆ.

8. Θεὸς αὐδήεσσα) Vid. quæ diximus, ad κ'. v. 136.
14. Ἐνθάδε Κιμμερίων) *Strabo*, ex *Ephoro*, l. 5. fol. 375. de *Cimmeriis*, quod interdiù sub terrâ latitent, noctu erumpant. *Crates*, Κερβερίων legit, & Χειμερίων alii, ut *Proteas Zengmatites* & *Br. Schol.* Vid. *Etymolog.* M. v. Κιμμερίνς.

NOTÆ IN SCHOLIA.

9. * Εὐτρεπίσαντες) Ità emendo, pro ἐντρεπίσαντες.
14. * Ἠρίοις) Ità pro Corrupto ἠρωϊκοῖς lego; ità *Sensus* postulat. *Cimmeriorum* nomen de Mortuis usurpari dicit, & ideo vocari, παρὰ τὸ ἄδε ἠρία, ἢ ἔρεα κεῖσθαι, à jacendo in Monumentis. Hoc ait *Eustath.* fol. 415. lin. 50. Δοκεῖ δὲ παραδηλῶν καὶ τὴν ἦχον τῆς φορᾶς ὁ λίξις, τὸν ἄδε ἠρία κειμένους, ἢ ἄδε ἔρεα, ὡς οἷον νεκρίους.
18. * Ἀνθέλκεται) Ità, pro ἀνέλκεται, quod olim obtinebat, scribo, *Sensu* postulante, *Aloysii* Manuscripto suffragante.

VARIÆ LECTIONES.

8. Αὐδήεσσα) κε. ἀδήεσσα, vid. Not. in *Textum*.
12. Δύσετο) κε. δύσατο, *H. Steph.* vid. ad κ'. v. 107.
14. Κιμμερίων) κε. Κερβερίων, Χειμερίων, & Κειμμερίων, ut *Etymolog.* M. vid. Not. in *Textum*.
15. Ἐπὶ νὺξ) κε. ἐπινὺξ, *Strabo*, l. 1. fol. in Margine, ἐπνὺξ, Vett. libb.
16. Ἐπιδέρκεται) κε. καθοδέρκεται, *Eustath.* fol. 415. lin. 26.
17. Ὁπότ' ἂν) κε. ὁπόταν.
19. Ἐπὶ νὺξ) κε. ἔπι νὺξ, & ἐπινὺξ, ut supra, v. 15.
21. Παρὰ) κε. παρὰ, ut aliàs.

Ἐνθ'

Ἔνθ' ἱερῆα μὲν Περιμήδης, Εὐρύλοχός τε,
Εἶχον· ἐγὼ δ' ἄορ ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Βόθρον ὄρυξα, ὅσον τε πυγούσιον, ἔνθα καὶ ἔνθα·
Ἀμφ' αὐτῷ δὴ χοὰς χέομεν πᾶσιν νεκύεσσιν,
Πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἡδεῖ οἴνῳ,
Τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνον.
Πολλὰ δὲ γενέμεν νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
Ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην, στεῖραν βοῦν, ἥτις ἀρίστη,
Ῥέξειν ἐν μεγάροισι, πυρήν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν·
Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν ὄϊν ἱερεύσεμεν οἴῳ
Παμμέλαιναν, ἣ μήλοισι μεταπρέπει ἡμετέροισι.
Τὼς δ' ἐπεὶ εὐχωλῇσι λιτῇσί τε, ἔθνεα νεκρῶν,
Ἑλλισάμην, τὰς δὲ μῆλα λαβὼν ἀπεδειροτόμησα
Ἐς βόθρον, ῥέε δ' αἷμα κελαινεφές· αἶψα δ' ἀγερθεν
Ψυχαὶ ὑπ' ἐξ Ἐρέβεσφι νεκύων κατατεθνηώτων,

Hic sacra quidem Perimedes Eurylochusque
Gestabant; ego verò gladio acuto extracto à femore
Scrobem fodi, quasi cubitalem quoquo versus;
Circaque libamina fundebamus omnibus manibus,
Primùm mulso, postea vero dulci vino,
Tertiùm demum aquâ; insuperque farinam albam commiscui.
Multùm autem precatus sum mortuorum infirma capita, *postheatus*,
Ubi venerim ad Ithacam, sterilem bovem, quæ optima *esset*,
Sacrificaturum in ædibus, pyramque implecturum bonis;
Tiresiæ verò seorsim vervecem sacrificaturum soli
Pernigrum, qui inter pecudes excellit nostras.
Hos postquam votis precibusque, gentes mortuorum,
Precatus sum, & pecudes ubi cepissem jugulavi,
Super fossam, fluebat vero sanguis niger; & tum congregabantur
Animæ ex Erebo manium defunctorum,

ΣΧΟΛΙΑ.

23. Ἱερῆα.] Οὐκ ὀρθῶς. ἐπὶ δὲ νεκρῶν, τόμια καὶ ἔτμημα· ἐπὶ δὲ ζώων, ἱερεῖα· ἢ, ὅτι τὰ θρέμματα, ἱερεῖα καλεῖν.

24. Ἔχον.] Ἀντὶ δὲ, κατέχον.

26. Χέομεν.] Ἐπιχέομεν.

28. Πάλυνον.] Ἐφύρων, διέβρεχον, ἢ ἐπέπαττον.

29. Γενέμεν νεκύων.] Πῶς, εἰ μὴ αἰσθάνονται οἱ δὲ πεῖ; εἰς τὸν τρόπον τῶν διανοουμένων· ἢ ἀσυζυγίτως, ἢ γενητικῶν; ἀπηγγελκόμενον.

34. Εὐχωλῇσιν.] Εὐχαῖς. Λιτῇσι.] Λιβανώτοις, ἱκεσίαις. Ἀπεδειροτόμησα.] Ἀπεκεφάλισα.

37. Ὑπ' ἐξ Ἐρέβους.] Ἀπὸ δὲ σκότους.

NOTÆ.

25. Βόθρον ὄρυξα) *Magorum* filiis solenne erat, in Scrobibus sacra facere, quod & testatur locus, 1 *Samuel* c. 28. v. 13. ubi saga loquitur de Diis ex terrâ ascendentibus. *Ovid.* Metam. l. 7. §. 2. Haud procul egestâ scrobibus tellure duabus Sacra facit. Et *Horat. de Canidiâ*, & Satyr. l. 1. §. 8. — *Scalpere terram Unguibus.* De his Ritubus, *Max. Tyrius*, §. 26. Ἦν δέ που τῆς Ἰταλίας κατὰ τὸν μεγάλου Ἑλλάδα, ἐπὶ λίμνῃ Ἄορνον ὕδωρ καλουμένην, μαντεῖον ἄντρον, καὶ θεσπῳδοῦσαι ἄνεσαν, ἄνδρες ψυχαγωγοί. οὕτως ὀνομαζόμενοι οἱ δὲ ἔργα· σκοτοῦται ὁ δόμενος ἀφικόμενος, εὐξάμενος, σκιμπόδων σφάγια, χιλάδιος χοὰς, ἀνεκαλεῖτο ψυχὰς ὀτρυνῶν τὸ πατρῷον, ἢ φίλων· καὶ αὐτῷ ἀπήντα εἴδωλον, ἀμυδρὸν μὲν καὶ ἰδίᾳ ἀμφισβητήσιμον, φθεγγόμενον δὲ ἐμφανέστερον· ὑπὲρ ὧν ἐδεῖτο, ἀπεκρίνετο. Τοῦτό μοι δοκεῖ τὸ μαντεῖον ὁ Ὁμηρος γνούς, πορεύεις τὸν Ὀδυσσεῖ τὸν ἐπ' αὐτῷ ὀδόν. *Strabo*, l. 1. fol. 46. Νεκυομαντείᾳ δὲ ἐν τῇ Ἄορνῳ meminit, & l. 5. fol. 374. Ἐμνήσθην δ' οἱ ἐν ἡμῖν, ἐν τῇ Ἄορνῳ τὰ ἐπὶ τῶν Νεκυῶν τὴν Ὁμηρικὴν· καὶ δὴ ὁ νεκυομαντεῖον ἱερεῖον ἐντεῦθεν γενέσθαι, ὁ Ὀδυσσεὺς εἰς τοῦτο ἀφικέσθαι.

26. Πᾶσιν νεκύεσσι) Quamvis πᾶσιν νεκύεσσι stare possit, ob *Casuram* & *v. ecstaticum*; cum tamen in aliis similibus optimi vetustissimique Codd. τὸ ν'. assumant non rarò, ego etiam in omnibus faciendum statuo, & *Tyronibus* indulgendum.

28. Τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι) Vid. ad κ'. v. 520.

37. Ἐρέβους) Ἔρεβος ab *Hebraâ*, vel *Syriacâ* voce, *Ereb*, Vesper, ut *Jos. Scaliger* melius, quam *Eustath.* Ἀπὸ τοῦ ὑπὸ τὸν ἥλιον βαίνειν, inquit *Conrad. Ritterhus.* in *Oppian.* Rectius autem pro ἐρέβους, nunc ἐρέβευς scribimus, cum Exemplaribus tam noribus & vetustioribus. Ità *Horti* Adonidis, Θεοῦ) Κρείσσ' Δωρεινῇ δ' ὃ εἰς τὴν ἐν Δίφθογγον, ἠὼ, ἠοῦς· ὡς ἐρέβευς, ἐρέβους. Locum autem *Virgilius* bis imitatur, *Georgic.* l. 4. v. 471. & *Æneid.* l. 6. v. 305. *Matres, atque Viri*, &c.

VARIÆ LECTIONES.

24. Εἶχον) γρ. ἔσχον, *H. Steph.*

26. Χοὰς) γρ. χοὴν, *H. Steph.*

35. Ἐλλισάμην) γρ. ἐλισάμην.

37. Ἐρέβευς) γρ. ἐρέβους· at ἐρέβευς, *Homerica* vox, & antiquior, & *H. Stephano* probata; quare & in *Textum* sumo, rejecto τῷ ἐρέβους, ad *Var. Lect.*

Νύμφας τ', ἠΐθεοί τε, πολύτλητοί τε γέροντες,
Παρθενικάς τ' ἀταλάς, νεοπενθέα θυμὸν ἔχουσας·
Πολλοὶ δ' ὠτάμενοι χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν,
Ἄνδρες ἀρηίφιλοι, βεβροτωμένα τεύχε' ἔχοντες,
Οἱ πολλοὶ περὶ βόθρον ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος,
Θεσπεσίῃ ἰαχῇ· ἐμὲ δ' ἠχλὺν δέος εἷλε.
Δὴ τότ' ἔπειθ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα,
Μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλέϊ χαλκῷ,
Δείραντας κατακῆαι, ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
Ἰφθίμῳ τ' Ἀΐδῃ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
Ἧμην, οὐδ' εἴων νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
Αἵματος ἆσσον ἴμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι·
Πρώτη δὲ ψυχὴ Ἐλπήνορος ἦλθεν ἑταίρου·
Οὐ γάρ πω ἐτέθαπτο ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης·
Σῶμα γὰρ ἐν μεγάρῳ Κίρκης καλελείπομεν ἡμεῖς
Ἄκλαυτον καὶ ἄθαπτον· ἐπεὶ πόνος ἄλλος ἔπειγε.
Τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων,
Ἐλπῆνορ, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα;

Sponsæque juvenesque, & multa passi senes,
Virgunculæque tenellæ, novo luctu affectum animum habentes:
Multi quoque vulnerati hastis fureis,
Viri bellicosi cruenta arma habentes;
Qui plures circa fossam obambulabant aliunde alius,
Immenso clamore: me verò pallidus timor cepit.
Certè tum tandem socios adhortatus jussi,
Pecora, quæ utique jacebant mactata sævo ferro
Excoriata adolere, & vota facere diis,
Fortique Plutoni, & gravi Proserpinæ.
Cæterum ego gladio acuto stricto à fœmore
Sedebam, neque sinebam mortuorum inania capita
Ad sanguinem propè accedere; antequam Tiresiam convenissem.
Prima quidem anima Elpenoris venit socii:
Nondum enim sepultus erat sub terrâ latas vias habente:
Cadaver enim in ædibus Circes reliqueramus nos
Indefletum & indefossum, quoniam labor alius urgebat.
Illum ego deflevi, ut vidi, & misertus sum animo,
Et ipsum alloquutus verba alata dixi,
" Elpenor, quo pacto venisti sub tenebras obscuras?

ΣΧΟΛΙΑ.

38. Νύμφας τ' ἠΐθεοί τε.] Ἀθετοῦνται ἔνιοι οἱ ἐξ * σίχοι· ὅτι ἔπρεπε συνέρχεσθαι, ἢ ὅτι ἀδύνατον φέρειν τὰς ψυχὰς τῶν σωμάτων πλησίας· ἀλλὰ ὡς ἀναπεφαλαίωσιν ἐπιτίθεται τῶν μὴ ταῦτα ῥηθέντων. Ἠΐθεοι.] Ἄγαμοι. Πολύτλητοί.] Πολλὰ ὑπομείναντες.

39. Ἀταλάς.] Νέας, ἀπαλὰς, αἱ μηδὲν πλέον δυνάμεναι. Νεοπενθέα.] Ἐν τῇ νεότητι πενθῆσαι.

41. Βεβροτωμένα.] Δοκοῦσι βεβροτῶσθαι, ὃ ἐστι ἠμύχθαι.

44. Δὴ τότ' ἔπειθ' ἑτάροισι.] Αὐτὸς φησὶν, ὡς ὁ Κίρκη

NOTÆ.

51. Πρώτη δὲ ψυχὴ Ἐλπήνορος.) *Br. Schol.* ostendunt, quare ille & *Ulysses* agnoscat, & loquatur, licet expers sanguinis; quòd nempe nondum sepultus sit, ut ipse Poeta statim, Οὐ γάρ πω ἐτέθαπτο.

57. Πῶς ἦλθες) *Ulysses* nescibat illum mortuum; aut minimè advertebat, mente aliàs occupatâ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

38. * Σίχοι) Hanc Vocem, quæ olim exciderat, restituo. At *Scholiastes* redarguendus, qui Sex hos Versus rejiciendos monet; quum Sensus omnino postulet, ut Innumeri Mortuorum Populi circa *Ulyssem* congregarentur: quomodò enim aliàs *Ulysses*, aut his potuit sanguinem bibendum permittere, aut illos repellere, quosque vellet, convenire; nisi ex omnibus delectum faceret? Præterea *Virgilius* locum agnoscit, quem bis imitatur, *viz.* Georgic. l. 4. v. 475. & *Æneid.* l. 6. v. 304 ut Notamus ad v. 37.

44. * Μαστιῶν) Ita scribo, pro corrupto * μαστευόντων, quod prius obtinebat.

51. * Πιεῖν) Olim malè πομεῖν, in multis; πὼ *Alnysii* MS. *Hervag. Aldus, Morrhii.*

VARIÆ LECTIONES.

54. Ἄκλαυτον) γρ. ἄκλαυστον, *H. Steph.*

57. Ἐλπῆνορ) γρ. Ἐλπήνωρ, *H. Steph.*

Ἔφθης

Ἦφθης πεζὸς ἐὼν, ἠὲ ἐγὼ σὺν νηῒ μελαίνῃ.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οἰμώξας ἠμείβετο μύθῳ;
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἀσέ με δαίμονος αἶσα κακὴ, καὶ ἀθέσφατος οἶνος.
Κίρκης δ' ὀμεγάρῳ καταλέξομαι· οὐκ ἐόησα
Ἀψορρόον καταβῆναι, ἰὼν ἐς κλίμακα μακρὴν,
Ἀλλὰ κατανίκρυ τέγεος πέσον· ἐκ δέ μοι αὐχὴν
Ἀσφαγάλων ἐάγη, ψυχὴ δ' ἄϊδόσδε κατῆλθε.
Νῦν δέ σε τῶν ὄπιθεν γενάζομαι, ἠδὲ παρεόντων,
Πρός τ' ἀλόχου καὶ πατρὸς, ὅ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα,
Τηλεμάχου θ', ὃν μοῦνον ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπες·
Οἶδα γὰρ, ὡς ἐνθένδε κιὼν δόμου ἐξ Ἀΐδαο,
Νῆσον ἐς Αἰαίην ἀφίξεις εὐεργέα νῆα·
Ἔνθα σ' ἔπειτα, ἄναξ, κέλομαι μνήσασθαι ἐμεῖο,
Μή μ' ἄκλαυτον, ἄθαπτον, ἰὼν ὄπιθεν καταλείπῃς,
Νοσφισθείς, μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι·
Ἀλλά με κακκῆαι σὺν τεύχεσιν, ἅσσα μοί ἐστιν,
Σῆμά τέ μοι χεῦαι, πολιῆς ἐπὶ ἰνὶ θαλάσσης,
Ἀνέρος δυσμόρου, καὶ ἐσομβρίοισι πυθέσθαι·
Ταῦτά τέ μοι τελέσαι, πῆξαί τ' ἐπὶ τύμβῳ ἐρετμὸν,

" Prævenisti *scilicet*, pedes cum sis, quàm ego cum navi nigrâ.
Sic dixi; ille me ejulans excepit sermone,
" Inclyte Laertiade, ingeniose Ulysses,
" Læsit me dæmonis fatum malum, & copiosum vinum:
" Circes in domo cubans non attendi,
" Retro conversus descendere, iens ad scalam longam,
" Sed pronus è tecto decidi, cervixque mihi
" Ex vertebris fracta est: anima verò ad inferos descendit,
" Nunc te per eos, qui procul te sunt, oro, non præsentes,
" Per uxoremque & patrem, qui te enutrivit, parvulus cùm esses,
" Telemachumque, quem unicum in ædibus reliquisti:
" Scio enim, quòd hinc profectus ex domo Plutonis,
" Insulam in Ææam sistes fabrefactam navem:
" Ibi te continuò, domine, hortor recordari mei,
" Nè me indefletum, insepultum discedens pòst relinquas,
" Sejunctus; nequa tibi deorum indignatio fiam:
" sed me combure cum armis, quæcunque mihi restant,
" Sepulchrumque mihi erige spumosi in littore maris,
" Viri infelicis, etiam posteris audiendum:
" Hæc mihi perfice, figeque super sepulchrum remum,

ΣΧΟΛΙΑ.

58. Ἔφθης,] * Ἔφθασας, ὑπέλαβες.
59. Οἰμώξας.] Σπεύξας.
61. Ἀσέ] Ἔβλαψεν. Ἀθέσφατος.] Πολύς.
62. Καταλέξομαι.] Καθευδήσας.
66. Τῶν ὄπιθεν.] Τῶν καταλελειμμένων οἴκοι, τ' ἐ παρεόντων. Γενάζομαι ἐ παρεόντων.] Λείπ' ἢ ὑπὲς τ' ἐ παρόντων γενάζομαι, ἱκετεύω· ὡς ὑπὲς τ' ἡμῶν ἓ ὑπὲς Διός.
67. Πρός τ' ἀλόχου.] Οὐ προσέθηκε τῷ μητέρα.

NOTÆ.

61. Ἀσέ μοι δαίμονος αἶσα) Suavis παρήχησις, & περίφρασις τ' Ἄτης, ἢ πάντως ἄατος, &c.
67. Πρός τ' ἀλόχου, ἓ πατρὸς, ὅ σ' ἔτρεφε) Cùm olim ὃς ἔτρεφε scriberetur, & σὲ tamen necessarium esset, & ὃ pro ὃς familiare sit *Homero*, legendum statim duxi, ὅ σ' ἔτρεφε. Vid. ad *Iliad.* θ'. v. 283. Quòd Poeta *Uxorem Patri* præponat, id ex Legum auctoritate, & SS. Scripturæ etiam fit, quæ monet, *Patrem, matremque* relinqui debere, & *Uxoribus*

NOTÆ IN SCHOLIA.

58. * Ἔφθασας) Ita pro ἔφθασθε, *Schrevelii*; ἔφθασες *Morrhii*; & ἔφθασες *Bedroti.*

VARIÆ LECTIONES.

67. Ὅ σ') γρ. ὃς, vid. Not. in *Textum.*

Ἀσπασίως δ' ἐμὲ μῦθον ἀμείβετο νεκρὸς ἀμύμων·
Ἦ τοι μὲν ταῦτ' ἔσται, ἐγὼ δέ τοι ὧδε μενοινῶ·
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῆα προτόνων ἔχε, νῆες δ' ἑταῖροι
Ἑζόμενοι ἐρύουσι θαλάσσης ἐν πολιῆς ἅλι·
Ἀμφὶ δὲ σῆμα χέουσι, καὶ ἐν πόντῳ ἐρετμὸν
Πῆξον, ἐμοὶ δ' ἐτάροισιν ἔπι ἐρετμοῖσιν ἔρεσσε.
Ὣς ἔφατ'· ἐγὼ δ' ἐμὲ μῦθον ἀμείβετο δακρυόεις·
Ταῦτά τοι, ὦ ἄθλιε νεκρὲ, τελεῖν καὶ ἐπέεσσι κελεύω.
Τὼ μὲν ἄρ' ἀμφὶ μάλ' ἀγχοῦ ἐμὸν κέαρ ἱέμενοι περ
Ἀμφεπόμην· ὁ δὲ μήτηρ ἐμὴ ἦλθε, τὴν ἐ δάκρυα λείβεν,
Ἣ δ' ἐμὲ μῦθον ἀμείβετο καὶ ἔπεα πτερόεντα·
Τέκνον ἐμὸν, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα
Ζωὸς ἐών; χαλεπὸν δὲ τὸ γε θνητοῖσι βροτοῖσιν
Ἐσσύμενον κατιδεῖν· μεσσηγὺς γὰρ ποταμοῖο
Ἠδ' ἀλὸς ἐστὶν ἄπειρα καὶ ἀργαλέα πελάσασθαι,
Οὐδέ τι νῆα ἔπι πρὸ ἔβης, ἐπὶ δ' ἔπλευσας ἐνὶ πόντῳ;
Ἦ ἐπὶ νηὸς

Τῷ κ' ζωὸς ἔρεσσον, ἐὼν μετ' ἐμοῖς ἑτάροισιν.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμφιβόμενος προσέφατον,
Ταῦτά τοι, ὦ δύστηνε, τελεσσήσω τε καὶ ἔρξω.
Νῶϊ μὲν ὣς ἐπέεσσιν ἀμειβόμεθα κυγεροῖσιν
Ἥμεθ'· ἐγὼ μὲν ἄνωθεν ἐφ' αἵματι φάσγανον ἴσχων,
Εἴδωλον δ' ἑτέρωθεν ἑταίρου πολλὰ ἀγορεῦον·
Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ μητρὸς καταφθιμένης,
Αὐτολύκη θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀντίκλεια,
Τὴν ζωὸν κατέλιπον, ἰὼν εἰς Ἴλιον ἱερήν.
Τὴν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ·
Ἀλλ' οὐδ' ὣς ἴεσαν προτέρω, πυκινόν περ ἀχεύων,
Αἷμα μέλαν ἆσσον ἴμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Θηβαίου Τειρεσίαο,
Χρύσεον σκῆπτρον ἔχων, ἐμὲ δ' ἔγνω καὶ προσέειπεν,
[* Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,]
Τίπτ' αὖτ', ὦ δύστηνε, λιπὼν φάος ἠελίοιο,

" Quo etiam vivus remigabam, cùm eſſem cum meis ſociis.
Sic ait; cæterùm ego ipſum excipiens alloquutus ſum,
" Hæc tibi, ô miſer, perficiam & explebo.
Nos quidem ſic verbis *alternatim* excipientes triſtibus
Sedebamus: ego quidem ſuper ſanguine gladium tenens,
Idolum verò ex alterâ parte ſocii multa loquens:
Supervenit tandem anima matris demortuæ,
Autolyci filia magnanimi Anticlea,
Quam vivam reliqui, profectus ad Ilium ſacrum,
Hanc quidem ego deflevi conſpicatus, & miſeratus ſum animo:
Sed neque ſic permittebam priorem, tametſi valdè triſtatus,
Ad ſanguinem prope accedere, antequam Tireſiam audirem.
Supervenit tandem anima Thebani Tireſiæ,
Aureum ſceptrum tenens, meque agnovit & alloquuta eſt,
" Nobilis Laertiade, ingenioſe Ulyſſes,
" Quid huc, ô infelix, relicto lumine ſolis,

ΣΧΟΛΙΑ.

78. Ἔρεσσον.] Ἐκωπηλάτουν.
81. Στυγεροῖσι.] Μισητοῖς, φευκτοῖς.
82. Ἴσχων.] Κατέχων.
83. Εἴδωλον.] Εἰ μὲ λάβῃ ἢ εἰδήναι, ἀφ' μόνε ἢ, γραπτέον· εἰ ἢ λάβῃ ἢ εἴδῃς, προσλήψῃ) τὸ ι'. * Ἀγορεῦον.] Διαλεγόμενον.
84. Καταπεφθιμένης.] Τελευτήσης.
85. Αὐτολύκη θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀντίκλεια.] Ὁ λόγος ἦν, Ἀντίκλειαν, * ἀφ' τὸν πόθον ἢ παιδὸς, βεβηχὼ ἑαυτῷ ἐξαγαγεῖν ἢ βίᾳ.
86. Ζωὴν.] Ζῶσαν.
88. Προτέρω.] Πρώτω. Πυκινόν περ.] Καίπερ πολὺ λυπέμενος.
91. Ἐμὲ δ' ἔγνω.] Οὐκ ἀπὸ εἰμί, ἀλλ' ὅτι σφόδρα κομίζω μὴ τὸ πιεῖν ἐκ τῆς μαντείας γνωρίζῃ αὐτὸν ὅσῳ δ' ἄν τις ἐκδέχῃ) τυφλώττῃ τὴν Τειρεσίαν, τοσούτῳ κρεῖττον τὸ ἔγνω, ἵνα κὴ τὸ ἐπεῖπον τῆς ὄψεως τῇ τοῦ συνέσεως γνώσῃ πληρώσῃ.

NOTÆ.

ſepulcrum Imponit, ſuaque arma Viro, Remumque Tubamque. Huc refer *Macrob.* Saturnal. l. 5. c. 13. *Turneb.* Adverſar. l. 28. c. 44. & *Spondan.* in hunc locum. *Archimedis* ſepulcro *Sphæra* & *Cylindrus* inſcribebantur. *P. Ramus* Dialecticen ſibi poſcebat.

83. Ἀγορεῦον) Ità pro ἀγόρευεν ſcribo, ut ſit hìc Ordo, Νῶϊ μὲ ἤμεθα· ἐγὼ μέ, ἄνωθεν, φάσγανον ἴσχων· εἴδωλον δ' ἑτέρωθεν, ἑτέρωθεν, ἀγορεῦον. Ità *Br. Schol.* Edit. *Aldin.* & Editt. *Romana* & *Baſileenſis*, *Euſtathii*, *Hervag. Pariſin. Argentorat.* & *H. Steph.*

90. Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ ——— σκῆπτρον ἔχων) Σχῆμα ἀπὸ τὸ σημαινόμενον, ψυχὴ Τειρεσίου, ἀντὶ Ἦλυ-

92. * Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ) Mirum eſt, Hunc verſum in tot *Editionibus* loco ſuo excidiſſe, nec ab *Henrico Stephano* notatum quidem, cùm tamen in ipſo *Textu Romano* paritèr & *Baſileenſi*, & proinde in *Euſtathii* Commentario, extet; & quicquid *Brevia Scholia* contendant, ab ipſo *Homero* dictum innuatur, per præcedens illud, ἐμὲ δ' ἔγνω, καὶ προσέειπεν. Nam & antea προοικονομήσας εἶπεν ὁ Ποιητὴς περὶ αὐτῆς, Οἷος πίσυνος, &c. quod non ſatis advertentes *Grammatici*, hunc Verſum

NOTÆ IN SCHOLIA.

83. * Ἀγορεῦον) Licet τὸ ἀγόρευεν probam *Lectionem* agnoſcam, in hoc tamen *Scholio* ἀγορεῦον legendum ſcio, quòd explicetur per τὸ, Διαλεγόμενον. Et ſane inter *Varias Lectiones* dudum repoſitum, benè in hoc loco laudatur, ut in Vett. *Aldin. Hervag. Pariſin. Argentorat.* &c.

85. * Διατὸν πόθον) Deleo ἀφ' τὸ, quòd præceſſerat olim πρὸ, ἀφ' τὸν πόθον.

VARIÆ LECTIONES.

78. Μετ' ἐμοῖς) γρ. μὲ σοῖς.
83. Ἀγορεῦον) γρ. ἀγόρευεν, Vid. Not. in *Textum*.

Ἦλυθες, ὄφρα ἴδῃς νέκυας καὶ ἀτερπέα χῶρον;
Ἀλλ' ἀποχάζεο βόθρου, ἄπιχε δ' ξίφος ὀξύ,
Αἵματος ὄφρα πίω, καί τοι νημερτέα εἴπω.
Ὣς φάτ'· ἐγὼ δ' ἀναχασσάμβνος, ξίφος ἀργυρόηλον
Κωλεῷ ἐσκατέπηξ'· ὁ δ' ἐπεὶ πίεν αἷμα κελαινὸν,
Καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσι προσηύδα μάντις ἀμύμων,
Νόστον δίζηαι μελιηδέα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
Τόνδε τοι ἀργαλέον θήσει θεός· οὐ γὰρ οἴω
Λήσειν Ἐννοσίγαιον, ὅ τοι κότον ἔνθετο θυμῷ,
Χωόμενον, ὅτι οἱ υἱὸν ἑὸν φίλον ἐξαλάωσας.
Ἀλλ' ἔτι μήν γε καὶ ὣς, κακά περ πάσχοντες, ἵκοισθε,
Αἴ κ' ἐθέλῃς σὸν θυμὸν ἐρυκακέειν καὶ ἑταίρων
Ὁππότε δὴ πρῶτον πελάσῃς εὐεργέα νῆα
Θρινακίῃ νήσῳ, προφυγὼν ἰοειδέα πόντον·

" Venisti, ut videas manes & triſtem regionem?
" Verùm retrocede à foſſâ; removeque gladium acutum,
" Ut de ſanguine bibam, & tibi vera dicam.
Sic ait; egoque retrocedens gladium argenteis clavis diſtinctum
Vaginâ recondidi; at ille quùm bibiſſet ſanguinem nigrum,
Tum certe me verbis alloquebatur vates inculpabilis,
" Reditum quæris gratiſſimum, eximie Ulyſſes,
" Quem tibi difficilem faciet deus: non enim puto
" Latiturum *te* Neptunum, qui tibi iram repoſuit animo,
" Iratus, quòd ei filium charum excæciſti.
" Verum adhuc quidem & ſic, mala quantumvis paſſi, pervenietis,
" Modò velis tuum appetitum coercere & ſociorum,
" *Eo tempore*, quando primùm appuleris firmam navem
" Trinacriæ inſulæ, ubi effugeris obſcurum pontum:

ΣΧΟΛΙΑ.

93. Ἀπρπία.] Ἀπρπῆ.
94. Ἀποχάζεο.] Ἀναχώρει. Ἄπιχε.] Ἀπόησον, λάπαωσον.
97. Κελαινόν.] Μέλαν.
99. Δίζηαι.] Ἐπιζητεῖς.
100. Θήσει.] Ποιήσει.
101. Λήσειν.] Λαθεῖν.
102. Ὅτι οἱ.] Ὅτι αὐτῷ. Ἐξαλάωσας.] Ἐξετύφλωσας.
103. Ἵκοισθε.] Παραγένοισθε.
104. Αἴ κ' ἐθέλῃς.] Ἐὰν δύνῃ.
105. Πελάσῃς.] Προσορμήσῃς.
106. Θρινακίῃ.] Τῇ Σικελίᾳ· ἐπεὶ τρία ἔχει ἀκρωτήρια, Πέλωρον, Παχυνον, Λιλύβαιον. Ἰοειδέα.] Μελανοειδῆ.

NOTÆ.

hinc temere moverunt. *Florentina* quidem Editio, *Aldina*, & *Lovaniana Reſcii*, mulctantur hoc Verſu; at prior & potior, una *Euſtathii* auctoritas.

101. Λήσειν Ἐννοσίγαιον, ὅ τοι) *Iſaac. Caſaubon.* in margine Codicis quondam ſui, nunc Epiſcopi *Elienſis*, *Johannis Mori*, calamo hæc notaverat, *An ὁ, pro ὃν, ut ὅ τινα, pro ὅντινα, & ſimilia.* Nequaquam, inquam ego, ὁ pro ὃν, vel hoc in loco, vel unquam alias. Ὅ igitur hic, pro ὅς, quod ſæpè factum *Homero* & aliis probo, ad *Euripid.* Hippolyt. v. 525. Ponitur etiam conſequenter pro ὅστις, ut α'. v. 9. Poteſt etiam & hìc, ut aliàs, pro ὅτι poni.

102. Χωόμενος, ὅτι οἱ) *Ultima* Ω χωόμενος producitur, in *Cæſurâ*, vi *Toni* ſequentis, Literæ *Finalis*, ante *Inciſum* & *Aſperum*.

103. Ἀλλ' ἔτι μήν γε καὶ ὣς, κακὰ περ πάσχοντες, ἵκοισθε) Suſpicor ferè, legendum, Ἀλλὰ δύμεναι, vel δύμεναι, quæ *Lectio* proximè ad harum literarum veſtigia & ſonum accedit. Certè ἰκέσθαι δύμεναι eſt *Homericum*, ἰκέσθαι, *Abſolutè*, pro *Redire*, nequaquam. Et infrà, v. 110. εἰς Ἰθάκην ἵκοισθε. Cum tamen vox δύμεναι poſſit etiam intelligi, & hic locus referatur, ad v. 99. νόστον δίζηαι & v. 100. Τόνδε τοι ἀργαλέον θήσει θεός· tum, ἀλλ' ἔτι μήν γε καὶ ὣς ἵκοισθε, nihil muto, verùm omnia Doctis trutinanda relinquo.

106. Θρινακίῃ νήσῳ) *Lycophroni*, νῆσος τριδάκτυλος, dicitur, *Inſula* tribus cervicibus, ut pote *Tribus* inſignis *Promontoriis*, unde & τρίγωνος, *Triquetra*, & *Trinacria*, ἀπὸ τῶν τριῶν ἄκρων, quorum Nomina, *Pelorus*, *Pachynus*, *Lilybæum*; Primus, *Italiam* verſus, *Medius*, verſus *Peloponneſum*, Tertius, verſus *Africam*. Sic & noſtra *Magna Britannia* Inſula τριδάκτυλος, ut *Diodorus Siculus*, Tria habet Promontoria; Unum, inquit, eſt *Cantium*, nec tamen totam illam Regionem intelligit, verùm *Doroberniam* duntaxat, & hoc paulum diſtat à Continente; ſecundum Promontorium, eſt *Bellerium*, Mons nempe D. *Michaelis*, in ultimis Finibus *Cornubiæ*; & hoc diſtat à Continente, ut *Diodorus Siculus*, πλῶν-

VARIÆ LECTIONES.

93. Ἴδῃς) γρ. ἴδῃ.
103. Ἀλλ' ἔτι μήν γε) γρ. ἀλλὰ δύμεναι, vel δύμεναι. vid. Not. in *Textum*.
105. Δὴ) γρ. κὲν) *H. Steph.* *Ibid.* Πελάσῃς) γρ. πλάσῃς, *Br. Schol.*

Βάτιμα-

Βοσκομένας δ' εὕρητε βόας καὶ ἴφια μῆλα
Ἠελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει·
Τὰς εἰ μὲν κ' ἀσινέας ἐάας, νόστου τε μέδηαι,
Καί κεν ἔτ' εἰς Ἰθάκην, κακά περ πάσχοντες, ἵκοισθε·
Εἰ δέ κε σίνηαι, τότε τοι τεκμαίρομ', ὄλεθρον
Νηί τε, καὶ ἑτάροις· αὐτὸς δ' εἴπερ κεν ἀλύξῃς,
Ὀψὲ κακῶς νείαι, ὀλέσας ἀπὸ πάντας ἑταίρους,
Νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης· δήεις δ' ἐν πήμαθ' οἴκῳ,
Ἄνδρας ὑβριφάλους, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν,
Μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον καὶ ἕδνα διδόντες.
Ἀλλ' ἦτοι κείνων γε βίας ἀποτίσεαι ἐλθών·
Αὐτὰρ ἐπεὶ μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσι
Κτείνῃς, ἠὲ δόλῳ, ἢ ἀμφαδὸν ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἔρχεσθαι δὴ πεῖτα, λαβὼν εὐῆρες ἐρετμόν,
Εἰσόκε τοὺς ἀφίκηαι, οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν
Ἀνέρες, οὐδέ θ' ἅλεσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν,
Οὐδ' ἄρα τοί γ' ἴσασι νέας φοινικοπαρῄους,
Οὐδ' εὐήρε' ἐρετμά, τά τε πτερὰ νηυσὶ πέλονται.

" Pascentesque inveniatis boves & pinguia pecora
" Solis, qui omnia videt & omnia audit.
" Hos greges siquidem illæsos permiseris reditûsque memor sis,
" Sanè adhuc in Ithacam, mala licet passi, pervenietis:
" Quod si læseris, tum tibi prædico, exitium
" Navique & sodalibus; ipse verò etiamsi effugies,
" Serò calamitosè redibis, quum perdideris omnes socios,
" Nave in alienâ, invenieſque clades domi,
" Viros superbos, qui tibi substantiam consumunt,
" Procantes divinam uxorem & munera dantes:
" Sed certè illorum injurias ulciscēris adveniens.
" Cæterum postquam procos domi tuæ
" Interfeceris, sive dolo, sive palàm acuto ferro,
" Proficiscere deindè accepto agili remo,
" Donec ad illos perveneris, qui haud sciunt mare
" Viri, neque sale conditum cibum comedunt;
" Neque sanè hi sciunt naves prorarubricatas habentes:
" Neque agiles remos, qui & alæ navium sunt.

ΣΧΟΛΙΑ.

107. Ἴφια.] Ἰσχυρὰ, μίζαν πλεῖστον ποιοῦντα.

109. Ἀσινέας.] Ἀσινεῖς, ἀβλαβεῖς. Ἐάας.] Καταλείψῃς. Μέδηαι.] Φροντίζεις.

111. Σίνηαι.] Βλάψῃς. Τεκμαίρομαι.] Τελειοῦσθαι λέγω, σφσημαίνω.

112. Ἀλύξῃς.] Ἐκφύγῃς.

113. Ὀψὲ κακῶς νείαι.] Ἐπὶ τῇ τῶν βοῶν τολμήσει ἐπὶ ἔτη ὅλα παρὰ Καλυψοῖ ἀφτείβῃ· καὶ πάλιν ναυαγήσας σὺν τοῖς Φαίαξι σωσβραβεύεται. Νεῖαι.] Ἀπλεύσῃ.

114. Δήεις.] Εὑρήσεις.

115. Καπέδουσι.] Καταναλίσκουσι.

116. Μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον καὶ ἕδνα διδόντες.] Τῇ δὲ ἀληθείᾳ ἦδη ὄντα τὸν Ἰθάκης καὶ Ὀδυσσέως, καὶ ἔκδον ἐπ' αὐτῷ σφσφέρουσιν αὐτῇ οἱ μνηστῆρες τὰ ἕδνα· ὡς τε ἄξιον μνημονεύειν δὲ δήεις, ἃ ἐστιν εὑρήσεις.

117. Ἀποτίσεαι.] Τιμωρίαν καὶ κόλασιν εἰσπράξῃ.

119. Κτείνῃς.] Ἀνέλῃς, φονεύσεις. Ἠὲ δόλῳ, ἢ ἀμφαδόν.] Ἀντὶ δὲ, καὶ ὅπως ἂν, καὶ δόλῳ, καὶ φανερῶς, ὅμοιον τῷ, Ἀρτέμιδι ἰκέλη, ἠὲ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ· καὶ δὲ σύνταξαι τὸ ἠὲ, καὶ· ἀπίθανον γὰρ τὸ συνδιαζεῦξαι τὰ μάτην καὶ φαίνεσθαι ὄν, τὸ μὲ σχῶσι δόλῳ, ἐξὸν ὄν, φανερῶς ἐπιθέμενον.

120. Εὐῆρες.] Καλῶς ἠρεσόμενον.

121. Τοί.] Περὶ τούτου. Ἀφίκηαι.] Παρακίνῃ. Οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν.] Ἵνα καὶ κεῖνοι γνῶσι τὸν Ποσειδῶνα δύναμιν.

123. Φοινικοπαρῄους.] Ἐρυθρὰ βάμμασι κεχρισμένας τὰ πλάγια.

NOTÆ.

ἡμερῶν πεντάρων, Quatuor dierum navigationem; Tertium est ad Mare *Septentrionale*, & dicitur *Orca*; unde *Orcades* Insulæ.

109. Τὰς εἰ μὲν κ' ἀσινέας ἐάας) *Scholia Victoriana* ad *Iliad.* ι'. legunt, Ταὰς, pro τὰς, ut videtur, rectè; nam suprà, v. 107. βοσκομένας. Ità infrà, v. 137. Ταὰς apertè legitur; quare ταὰς in *Textum* recipio, τὰς ad *Var. Lect.* rejicio.

113. Ὀψὲ κακῶς νείαι) A νέομαι, in *Secundâ*, νῇ, pro quo νείαι, *Ionicâ* Dialysi, νῆαι & νεῖαι, per *Contractionem*.

120. Δὴ ἔπειτα) De hac Scriptione, vid. ad α'. v. 290.

VARIÆ LECTIONES.

109. Τὰς) γρ. ταὰς, vid. Not. in *Textum*.

113. Νεῖαι) γρ. νῆαι. Vid. Not. in *Textum*.

120. Δὴ ἔπειτα) γρ. ἦ ἔπειτα, & οἱ ἔπειτα.

122. Ἀνέρες) γρ. ἀνέρας. *Ibid.* Οὐδέ θ' ἅλεσι) γρ. οὐδ' ἔθ' ἅλεσι, *Strabo*, l. 14.

Σῆμα

Σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδές, οὐδέ σε λήσει·
Ὁππότε κεν δὴ τοι ξυμβλήμενον ἄλλον ὁδίτην
Φήμη ἀθηρηλοιγὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ,
Καὶ τότε δὴ γαίῃ πήξας εὐῆρες ἐρετμὸν,
Ῥέξας ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι,
Ἀρνειὸν, ταῦρόν τε, συῶν τ' ὀπιβήτορα κάπρον,
Οἴκαδ' ἀποστείχειν, ἔρδειν θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
Ἀθανάτοισι θεῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν
Πᾶσι μάλ' ἐξείης· θάνατος δέ τοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
Ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ σε πέφνῃ

"Signum vero tibi dicam valdè manifestum, neque te latebit:
"Quando utique jam ubi obviam factus alius viator
"Dixerit te ventilabrum habere super splendido humero,
"Tum certe quando terræ infixeris agilem remum,
"Feceriſque opima sacra Neptuno regi,
"Arietem, taurumque, suumque maritum verrem,
"Domum revertere, faciasque sacras Hecatombas
"Immortalibus diis, qui cœlum latum inhabitant,
"Omnibus sanè ordine: mors verò tibi ex mari, *& tamen absq; mari*, ipsi
"Debilis utique talis adveniet, quæ te occidet

ΣΧΟΛΙΑ.

125. Σῆμα.] Σύμβολον, σημεῖον. Ἀριφραδές.] Ἄγαν φανερόν.

126. Ξυμβλήμενον.] Συντυχόν. Ὁδίτην.] Ὁδοιπόρον.

127. Φήμη.] Εἶπον, ὑπολάβοι. Ἀθηρηλοιγόν.] Τῶν ἀθήρων ἀλοητρικὸν ὄργανον· ἀθῆρες γὰρ λέγεται κυρίως τὰ ἀσταχύων τὰ ἄκρα· λέγει δὲ τὸ πτύον, Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατεῖ πτύοφιν, μεγάλῳ καὶ ἀλωῇ, Θρῴσκωσι κύαμοι μελανόχροες, ἢ ἐρέβινθοι. ὁ μὲν τοι Σοφοκλῆς ἀποδίδωσι τὸ Ἀθήρης κίνητρον λέγων ὕπως, Ὤμοις ἀθηρόβρωτον ὄργανον φέρων.

129. Ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι.] Ἢ τοῖς οἰκείοις κλήροις οἱ τιμώμενοι, εἴτ' ἂν ἄνθρωποι, εἴτε καὶ θεοί, οὐκ ἂν ἐπί τινα γένοιτο φιλοτιμίαις μείζοσιν, εἰ μήν τις αὐτὸν τόποις τισὶ τοῖς πέριξ, καθ' οὓς ἐπολίτευσεν, λάβοιεν γέρα· ἐντεῦθεν γὰρ πλείων ἡ χάρις, ἧκε δὴ λέγων τὸν παρὰ τοῦ Ὀδυσσέως εὐσέβειαν καὶ θεραπείαν, ἐπὶ

ρώτης ἂν τιμηθείη Ποσειδών.

131. Ἀποστείχειν.] Ἀπιέναι. Ἔρδειν.] Πράττειν, θύειν· ἀντὶ τοῦ, θύσειν.

133. Θάνατος δέ τοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ.] Οἱ ναύκληροι τὸ ὦδε τηλέγονον ἀνέπλασαν, τὸν Κίρκης καὶ Ὀδυσσέως· ὃς δικεῖ καθ' ζήτησιν τοῦ πατρὸς εἰς Ἰθάκην ἐλθὼν ὑπ' ἀγνοίας τὸν πατέρα ἀφχέπαλον τυγόνι κέντρῳ. Αἰσχύλος δὲ ὁ *Ψυχαγωγοῖς ἰδίως λέγει,

Ἐρωδιὸς γὰρ ὑγρόθι ποτάμιος·
Ὃν ὡς ἔπληξε νηδὺς κοιλώμασιν,
Ἐκ τοῦδ' ἄκαιρα πόντιε βοσκήματος
Σήψει παλαιὸν δέρμα καὶ πεζοφρύες.

Ἐξ ἁλός.] Διπλῆ ἀνάγνωσις. καὶ ἔξαλος τρυπηροξυτόνως, ἀντὶ τοῦ, ἔξω καὶ πόρρω τῆς θαλάσσης. καὶ ἐξ ἁλὸς διηρημένως, ἀφ' οὗ τὸν τυγόνι κέντρον, ᾧ ὁ Τηλέγονος, ἀντὶ αἰχμῆς, ἐχρῆτο.

134. Ἀβληχρὸς.] Ὁ ἀσθενής.

ΤΑΕ.

— Θάνατος δέ τοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ. Aliud *Parthenius Nicaensis*, Ἐρωτικῶν, c. 3. in ipso quoque fine, ut & *Dictys Cretensis*, in ipso fine, Quòd *Ulysses* spinâ *Turturis* marinæ, sive *Pastinacæ*, saucius occubuerit. Vid. *Oppian.* Halieutic. l. 2. à v. 497. ad v. 505. & *Conrad. Ritterhus.* Not. in locum; *Andreæ Schotti* Not. in *Procli* Chrestomath. p. 22. & Observat. l. 3. c. 17. *Joh. Meurs.* Not. ad *Lycophron*, v. 796.

134. Ἀβληχρὸς μάλα τοῖος.) Huc spectant illa *Æliani*, Animal. l. 4. c. 41. Ἔοικε δὲ ὁ θάνατος ὕπνῳ, ἐς μάλα γε ἡδεῖ, ἐς ἀνωδύνῳ· καὶ οἷον οἱ Ποιηταὶ τὸ λυσιμελὲς φιλοῦσιν ὀνομάζειν, ἢ τὸ ἀβληχρόν.

NOTÆ IN

127. Φήμη ἀθηρηλοιγὸν) Ex hoc loco *Oppianus* didicit vocare *Ventilabrum*, χερσαῖον ἐρετμὸν, *Halieutic.* l. 4. v. 497. Οἷον δ' ἐρχαλίνας. Δηρὸς πόνον ὁπλίσαντες, Πνοιῆς, χερσαίοις τε λαγκείνοισι ἐρετμοῖς, κλ.

133. Θάνατος δέ τοι ἐξ ἁλὸς ἔσται) De hujus loci ambiguitate, quæ fit, ex diversâ *Lectione*, vid. *Meric. Casaubon.* de Nuperâ *Homeri* Editione, §. 1. p. 23, &c. item *Eustath.* in locum, fol. 422. lin. 11. & fol. 423. lin. 32. *Ptolemæus Hephæstion*, l. 4. in ipso fine, Ἄλα, Τυρρηνικὸν φαρμακίδα, Κίρκης θεράπαιναν, εἰς ἵππον μεταβεβληκέναι τὸν Ὀδυσσέα τοῖς φαρμάκοις, καὶ πτεροφόνῳ παρ' αὐτῆς, ἕως γηραίας ἐπλεύσησεν· ὃν παύσης τὸ Ἰσρίας λύει) καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ ἀπορούμενον,

SCHOLIA.

sui verè Aurei Fragmentis. Quòd si *Sophoclis* etiamnum supereſſet Tragœdia, Ὀδυσσεὺς ἀκανθοπλὴξ dicta, clarior inde Lux fieret huic *Homeri* loco. Huc refer *Andreæ Schotti* Observat. l. 3. c. 17. p. 146.

VARIÆ LECTIONES.

127. Ἔχειν ἀνὰ) γρ. ἔχειν σ' ἀνά. *Ibid.* Φαιδίμῳ ὤμῳ) γρ. Φαιδίμου ὤμου, *Eustath.*

129. Ῥέξας) γρ. ἔρξας, *H. Steph.*

133. Ἐξ ἁλὸς) γρ. ἔξαλος, *Br. Schol. Eustath. H. Steph.* Vid. ad *Textum.*

Γήρᾳ ὑπαὶ λιπαρῷ ἀρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Ὀλβιοι ἔασιν· τάδε τοι νημερτέα εἴρω.
Ὡς ἔφαν· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέφην,
Τειρεσίη, τὰ μὲν ἄρ πω ἐπέκλωσαν θεοὶ αὐτοί.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Μητρὸς τλήμονος ὁρόω ψυχὴν καταθνητήσης·
Ἧσται ἀκέουσ' ἧς αἵματος, οὐδὲ ὃν υἱὸν
Ἔτλη ἐσάντα ἰδεῖν, οὐδὲ προσπτύξασθαι.
Εἰπὲ, ἄναξ, πῶς κέν μ' ἀναγνοίη τοῖον ἐόντα.
Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέφη,
Ῥηϊδίην τοι ἔπος ἐρέω, καὶ ἐπὶ φρεσὶ θείω·
Ὅντινα μὲν κεν ἐᾷς νεκύων καταθνητῶν
Αἵματος ἆσσον ἴμεν, ὅδε τοι νημερτὲς ἐνίψει·
ὯΙδέ κ' ὀπιφθονέεις, ὅδε τοι πάλιν εἶσιν ὀπίσσω.
Ὡς φαμένη, ψυχὴ μὲν ἔβη δόμον Ἄϊδος εἴσω
Τειρεσίαο ἄνακτος, ἐπεὶ κατὰ θέσφατ' ἔλεξεν·
Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, ὄφρ' ἐπὶ μήτηρ
Ἦλυθε, καὶ πίεν αἷμα κελαινεφές· αὐτίκα δ' ἔγνω,
Καί μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τέκνον ἐμὸν, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα,
Ζωὸς ἐών; χαλεπὸν δὲ τάδε ζωοῖσιν ὁρᾶσθαι·
Μέσσῳ γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα,
Ὠκεανὸς μὲν πρῶτα, τὸ οὔπως ἐστὶ περῆσαι,

" Senectute sub molli confectum, circumque populi
" Felices erunt: hæc tibi vera dico.
Sic dixit, cæterùm ego ipsum excipiens allocutus sum,
" Tiresia, hæc nimirum decreverunt dii ipsi:
" Sed agè mihi hoc dic & verè enarra,
" Matris hanc video animam demortuæ:
" Illa tacita sedet propè sanguinem, neque suum filium
" Dignatur palam aspicere, neque alloqui.
" Dic, rex, quo pacto me agnoscere queat talem esse.
Sic dicebam; ille me rursus excipiens alloquutus est,
" Facile tibi verbum explicabo & in mente ponam;
" Quemcunque quidem fines mortuorum defunctorum
" Sanguinem propè accedere, ille tibi verum dicet:
" Cui verò invides, ille tibi abibit retrò.
Sic loquuta, anima quidem abiit in domum Plutonis intus
Tiresiæ regis, postquam oracula explanavit.
Cæterum ego illic manebam firmiter, donec mater
Advenit & bibit sanguinem nigrum: statim verò agnovit,
Et mihi lugens verba alata dixit,
" Fili mi, quo pacto venisti sub caliginem obscuram,
" Vivus cùm sis? difficile verò hæc viventibus visu:
" Interfunt enim ingentes fluvii & gravia fluenta;
" Oceanus quidem primùm, quem non licet transmittere,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

135. Λιπαρῷ.] Εὐδαίμονι. Ἀρημένον.] Βεβλημένον.
136. Ὀλβιοι.] Εὐδαίμονες. Εἴρω.] Λέγω.
138. Ἐπέκλωσαν.] Ἐπεμοίρασαν.
143. Ἀναγνοίη.] Γνωρίσειεν.
145. Ῥηΐδιον.] Ῥᾴδιον, εὐχερές. Θήσω.] Ἐμβάλω
147. Ἐνίψει.] Ἐνείπῃ.
156. Μέσσῳ.] Λείπῃ σὺν. Μέσσῳ γὰρ μεγάλοι, ἀντὶ τοῦ· τὸ γὰρ ἐξῆς, μέσον ὠκεανός· γάλοιον δὲ, νῦν Πιζὸν ἐόντα.
157. Ὠκεανὸς μὲν πρῶτα.] Καὶ σὺν ἐπήγαγε, διότι πρα δὲ τελπε· ἄνωθι δεῖ καθὰ τὸ σιωπώμενον ἐπιδέξασθαι ἔπος, οἷον ἵνα μὴ ἄλλον ποταμὸν ἢ ῥεῦμα λίγμβρ, αὐτὸν σημαίνον ὠκεανόν.

N O T Æ.

135. Ἀμφὶ δὲ λαοὶ Ὀλβιοι ἔασιν) *Eustath.* fol. 423. lin. 32. Μέσῳ δὲ πάντως εὐτυχίας βασιλεῖ τὸ μάκιστον, Ὀλβίους ὑπ' αὐτῷ εἶναι τοὺς λαούς· διὸ καὶ ἀλλαχοῦ φησιν. Ἀρεστῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτῷ.
156. Μέσσῳ γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα) Confer *D. Luca*, c. 16. v. 26. Μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήρικται, κλ. Quæ licet in *Novo Testamento*, ex *Veteri* tamen *Hebræorum* sapientiâ; ut *Homeri* ferè omnia. *Brevia Scholia*, minimè id assecuta, Obelo locum insignem notant, imperitè satis.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

135. Γήρᾳ ὑπαὶ λιπαρῷ) γρ. γήρᾳ ὑπο, ὑπὸ &c. *Ibid.* Ἀμφὶ δὲ λαοὶ) γρ. ἀμφὶ σὲ ἐπαῖροι, *Eustath.* fol. 422. lin. 13. *H. Steph.*
136. Εἴρω) γρ. βάζω.
141. Οὐδὲ ὃν) γρ. ὠδ' ἐόν.
143. Τοῖον) γρ. μέγ', *Hervag.* Edit. in *Margine.*
144. Ἀμειβόμενος προσέειπον) γρ. ἀμείβετο μάντις ἀμύμων.

Πεζὸν

Πεζὸν ἐόντ', ἢν μή τις ἔχῃ εὐεργέα νῆα.
Ἦ νῦν δὴ Τροίηθεν ἀλώμενος ὧδ' ἰκάνεις
Νηΐ τε, σὺν ἑτάροισι, πολὺν χρόνον; ὐδέ πω ἦλθες
Εἰς Ἰθάκην; ὐδ' εἶδες ὁμοῦ μεγάροισι γυναῖκα;
Ὣς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
Μήτερ ἐμή, χρειώ με καθήγαγεν εἰς Ἀΐδαο,
Ψυχῇ χρησόμενον Θηβαίου Τειρεσίαο.
Οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιΐδος, ὐδέ πω ἀμῆς
Γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχων ἀλάλημαι ὀϊζύν,
Ἐξ οὗ τὰ πρῶτα θ' ἑπόμην Ἀγαμέμνονι δίῳ
Ἴλιον εἰς εὐπῶλον, ἵνα Τρώεσσι μαχοίμην.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Τίς νύ σε κὴρ ἐδάμασσε ταναηλεγέος θανάτοιο;
Ἦ δολιχὴ νοῦσός γ'; ἦ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν;
Εἰπὲ δέ μοι πατρός τε, καὶ υἱέος, οὓς κατέλειπον,
Ἦ ἔτι πὰρ κείνοισιν ἐμὸν γέρας, ἦέ τις ἤδη
Ἀνδρῶν ἄλλος ἔχει, ἐμὲ δ' οὐκ ἔτι φασὶ νέεσθαι;
Εἰπὲ δέ μοι μνηστῆς ἀλόχου βουλήν τε, νόον τὲ,
Ἠὲ μένει παρὰ παιδί, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσει;
Ἦ ἤδη μιν ἔγημε Ἀχαιῶν, ὅστις ἄριστος;
Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ,
Καὶ λίην κείνη γε μενεπτολέμου θυμὸν
Σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ὀϊζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
Φθίνουσιν νύκτες τὲ, καὶ ἤματα δακρυχεούσῃ.

"Peditem, nisi quis habuerit bene-compactam navem.
"An verò nunc tu jam à Trojâ errans huc venisti
"Navique, & sociis, sero tempore? necdum accessisti
"Ad Ithacam? neque vidisti domi uxorem?
Sic ait; cæterùm ego ipsam excipiens allocutus sum,
"Mater mea, necessitas adegit me ad Plutonis ædes,
"Ab animâ oraculum suscepturum Thebani Tiresiæ.
"Nondum enim propè veni Achaiam, neque nostram
"Terram ascendi; sed semper habens erro ærumnam;
"Ex quo primùm sequebar Agamemnonem divinum
"Ad Ilium eximios-equos-nutriens, ut cum Trojanis bellarem.
"Sed agè mihi hoc dic & verè narra,
"Quod te fatum edomuit sævæ mortis?
"An diuturnus morbus? Aut Diana sagittis gaudens
"Suis levibus jaculis superveniens occidit?
"Dic item mihi & de patre & filio, quem reliqui,
"An adhuc in illorum manibus mea bona, an quisquam jam
"Virorum alius habet, neque non ampliùs putant rediturum?
"Dic etiam mihi desponsatæ uxoris consiliumque mentemque,
"An manet cum puero, & salva omnia custodit?
"An jam illam duxit Græcorum, qui sit optimus?
Sic dicebam, ipsa statim respondit veneranda mater,
"Et sanè illa quidem manet afflicto animo
"Suis in ædibus; ærumnosæ vero illi semper
"Absumuntur noctesque diesque lacrymanti:

ΣΧΟΛΙΑ.

159. Ἀλώμενος.] Πλανώμενος.
168. Εὔπωλον.] Ἱππικήν.
170. Ταναηλεγέος.] Μακροχρονίτου.
171. Δολιχή.] Μακρά.
172. Ἀχαιοῖσιν.] Ἀχαιοῖς.
181. Ὀϊζυραὶ δέ οἱ αἰεί.] * Οὐχ ὑπὸ μνηστήρων ὀχλουμένη (οὐδέ ποτε γὰρ οἱ μνηστῆρες, οὔτε μὴν πόσαρχα ἔτι ἐπίασιν) ἀλλά σε ζητοῦσα. Ὀϊζυραί.] Ταλαίπωροι.
182. Φθίνουσιν.] Φθείρουσι, φθινύθουσι.

NOTÆ.

165. Ἀμῆς) *Eustath.* fol. 425. lin. 3. Τὸ δὲ ἀμῆς γῆς, καθ' ὁμοιότητα τοῦ ὑμῆς, ὅπερ ἐστὶν, ὑμετέρας, κεῖται δεύτερον ἀντωνυμικὸν πρόσωπον.

NOTÆ IN SCHOLIA.

181. * Οὐχ ὑπὸ μνηστήρων) Hoc *Scholion* emendatius exhibeo, delendo, φθίνουσι, &c. quæ nil huc attinebant, Parenthesεως notam adhibendo, legendoque, pro ζητοῦσα, ζητοῦσι, &c.

VARIÆ LECTIONES.

168. Εὔπωλον) κε. εὔπωλον.
171. Ἦ δολιχὴ νοῦσος, ἦ) κε. ἢ δολιχὴ νοῦσός γ', ἢ &c.
172. Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν) κε. οἷς ἀγανοῖσι βέλεσσιν, *Seberus*, vid. ad γ'. v. 280.

Σὸν δ' οὔπω τις ἔχῃ καλὸν γέρας· ἀλλὰ ἕκηλος
Τηλέμαχος τιμὴν νέμῃ, ἠδὲ δαῖτας ἴσας
Δαίνυῃ, ἃς ἐπέοικε δικασπόλον ἄνδρ' ἀλεγύνειν·
Πάντες γὰρ καλέουσι· πατὴρ δὲ σὸς αὐτόθι μίμνῃ
Ἀγρῷ, οὐδὲ πόλινδε κατέρχεται· οὐδέ οἱ εὐναὶ,
Δέμνια, ἠὲ χλαῖναι, ἠὲ ῥήγεα σιγαλόεντα·
Ἀλλ' ὅγε χεῖμα μὲν εὕδει, ὅθι δμῶες, ἐνὶ οἴκῳ,
Ἐν κόνι, ἄσχι πυρὸς, καχὰ δ' ἕσσατο εἵματα εἶται·
Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσι θέρος, τεθαλυῖά τ' ὀπώρη,
Πάντῃ οἱ κατὰ γυνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο
Φύλλων κεκλιμένων χθαμαλαὶ βεβλήαται εὐναί·
Ἔνθ' ὅγε κεῖτ' ἀχέων· μέγα δ' ἔρρεσι πένθος ἀέξει,
Σὸν πότμον γοόων· χαλεπὸν δ' ὅπη γῆρας ἱκάνῃ·
Οὕτω γὰρ κἠγὼν ὀλόμην, κἠ πότμον ἐπέσπον.
Οὔτ' ἔμ' ἐνὶ μεγάροισιν ἐύσκοπος Ἰοχέαιρα
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν·
Οὔτε τις ἔν μοι νῆσος ἐπήλυθεν, ἥτε μάλιστα
Τηλεδόνι φυγεῇ μελέων ἐξείλετο θυμόν·
Ἀλλά με σός τε πόθος, σά τε μήδεα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ,

" Tuum vero nondum quisquam possidet pulchrũ præmium; sed quietus
" Telemachus possessionibus utitur, & convivia æqualia
" Epulatur, quæ decet principem virum curare;
" Omnes enim invitant: pater autem tuus illic manet
" In agro, neque in urbem concedit, neque illi lectuli,
" Strata & chlænæ, & stragula pretiosa.
" Sed ille hyeme quidem dormit, ubi mancipia, in domo,
" In pulveribus, propè focum, laceras verò corpori vestes induit.
" Cæterùm postquam venit æstasque virescensque autumnus,
" Undique illi per fertilem partem vineæ vitiferæ
" Ex foliis delapsis humi sternitur lectulus.
" Hic ille jacet tristis, ingentemque in mente dolorem auget,
" Tuum fatum deflens, molestaque senectus supervenit:
" Sic enim & ego perii, & fatum contraxi.
" Neque me domi sagittandi-perita Diana
" Suis mitibus telis superveniens interemit;
" Neque aliquis me morbus invasit, qui maximè
" Tabe horrendâ ex membris tollit animum:
" Sed me tuique desiderium, tuæque curæ, inclyte Ulysses,

ΣΧΟΛΙΑ.

184. Τιμήν.] Χωρίαν.
185. Δαίνυται.] Εὐωχεῖται. Ἀλεγύνειν.] Καπηδίειν.
188. Ῥήγεα.] Βαπτὰ τάπητα. Σιγαλόεντα.] Ποικίλα.
189. Χεῖμα.] Ἐν τῷ χειμῶνι. Εὕδει.] Καθεύδει.
190. Ἐν κόνι.] Ἐν τῇ γῇ. Καχά.] Λυπηρά. Ἕσσατο.] Ἐνδέδυται.
192. Γυνόν.] Γόνιμον τόπον.
193. Φύλλων κεκλιμένων.] Κεκλαδευμένων, πεπωκότων. Χθαμαλαί.] Οὐχ αἱ ἐπὶ τῆς γῆς· ἀλλ' ἐν τῇ γῇ· ἢ πεπλατυσμέναι. Βεβλήαται.] Βέβληνται, κεῖνται.
194. Ἀέξει.] Αὔξει.
195. Γοόων.] Θρηνῶν.
196. Οὕτω γὰρ κἠγὼν ὀλόμην.] Οὐχ ὡς οἱ νεώτεροι, ὅτι ἑαυτὸν ἀνήρτησεν. Ναυτιλίᾳ ψευδεῖς μηνύσασι θάνατον Ὀδυσσέως. Οὕτω γὰρ κἠγὼν ὀλόμην.] Ἀπωλόμην, ἀπέθανον.

NOTÆ.

186. Πάντες) Non videtur verum, *Telemachum* ab omnibus Invitari; quare satius forsan esset, πάντῃς legere; quoniam ille, præter Procos, & alios quosvis hospitio exceperit, καλέουσι verò ad *Telemachi* servos refertur. Πάντες certè *Eustathius* legit in παρεκβολαῖς, fol. 425. lin. 38. Vid. eundem fol. 426. lin. 49.

190. Εἶσσα) Ab ἕω, *Induo*, Præterit. Perfect. Ἔασσα. εἵμαι, unde εἷμα, *Vestis*, quod facit etiam εἵσσα, ut in *Plusquam-Perfecto*, εἵσο, *Poeticè*, & *Ionicè*, ἔσο *Homero*, & ἕεσο, *Iliad.* μ'. v. 464. Certè in *Florentinâ*, *Aldinâ*, *Lovaniana*, & *Br. Schol.* ἕσσα, apertè legitur; pro quo ἔσσα & εἵσσα, ut *Eustath.* fol. 425. lin. 48.

195. Σὸν πότμον γοόων) *Eustathius*, fol. 425. lin. 51. legi etiam ait, Σὸν νόσον πενθέων, minùs accuratè; nam licet *Ulysses* reverà non esset defunctus, pro deplorato tamen à Patre habitus est.

VARIÆ LECTIONES.

186. Πάντες) γρ. πάντῃς, Vid. Not. in *Textum*.
189. Ἐνὶ οἴκῳ) γρ. καὶ οἴκου.
190. Ἐν κόνι) γρ. ἐπὶ κόνῃ. *Br. Schol.* Ibid. Εἶσσα) γρ. ἕσσα, vid. Not. in *Textum*.
195. Σὸν πότμον γοόων) γρ. σὸν νόσον πενθέων, vid. Not. in *Textum*.

Σή τ' ἀγανοφροσύνη μελιηδέα θυμὸν ἀπούρα.
Ὣς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἔγωγ' ἔθελον φρεσὶ μερμηρίξας
Μητρὸς ἐμῆς ψυχὴν ἐλέειν καταθνητῆς.
Τρὶς μὲν ἐφορμήθην, ἐλέειν τέ με θυμὸς ἄνωγε,
Τρὶς δέ μοι ἐκ χειρῶν σκιὴ ἔικελον, ἢ καὶ ὀνείρῳ,
Ἔπτατ'· ἐμοὶ δ' ἄχος ὀξὺ γενέσκετο κηρόθι μᾶλλον.
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων,
Μῆτερ ἐμή, τί νύ μ' οὐ μίμνεις ἐλέειν μεμαῶτα,
Ὄφρα καὶ εἰν Ἀΐδαο, φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε,
Ἀμφοτέρω κρυεροῖο τεταρπώμεσθα γόοιο;
Ἦ τί μοι εἴδωλον τόδ' ἀγαυὴ Περσεφόνεια
Ὤτρυν', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στενάχίζω;
Ὣς ἐφάμην· ἣ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ,
Ὤ μοι τέκνον ἐμόν, περὶ πάντων κάμμορε φωτῶν,
Οὔτι σὲ Περσεφόνεια, Διὸς θυγάτηρ, ἀπαφίσκει,
Ἀλλ' αὕτη δίκη ἐστὶ βροτῶν, ὅτε κέν τε θάνωσιν.
Οὐ γὰρ ἔτι σάρκας τε καὶ ὀστέα ἶνες ἔχουσιν,
Ἀλλὰ τὰ μὲν τε πυρὸς κρατερὸν μένος αἰθομένοιο
Δαμνᾷ, ἐπεί κε πρῶτα λίπῃ λευκὰ ὀστέα θυμός,
Ψυχὴ δ', ἠΰτ' ὄνειρος, ἀποπταμένη πεπότηται.
Ἀλλὰ φόωσδε τάχιστα λιλαίεο· ταῦτα δὲ πάντα
Ἴσθι, ἵνα καὶ μετόπισθε τεῇ εἰπῇσθα γυναικί.

" Tuaque benignitas dulci animo privârunt.
Sic ait; cæterùm ego volui mente deliberans
Matris meæ animam prehendere defunctæ:
Ter quidem irrui, amplectique me animus invitabat;
Ter autem mihi ex manibus, instar umbræ, vel etiam somni,
Avolabat: mihi verò dolor acutus exoriebatur ex animo magis,
Et ipsam alloquutus verba velocia dixi,
" Mater mea, cur me non expectas amplecti cupidum;
" Ut etiam apud inferos, charis circa manibus amplectentes,
" *Nos* ambo sævo saturemur luctu?
" Nunquid mihi idolum hoc illustris Proserpina
" Excitavit, ut adhuc magis lugens ingemiscam?
Sic dicebam; ipsa rursus respondit veneranda mater,
" Eheu, fili mi, super omnes infelix viros,
" Minimè te Proserpina, Jovis filia, eludit,
" Sed ipsa lex est mortalium, cum mortui fuerint:
" Non enim ampliùs carnesque & ossa nervi sustentant,
" Sed ea quidem ignis forte robur ardentis
" Absumit statim, ut primùm reliquit alba ossa animus:
" Anima verò, tanquam somnium, avolitans evolitat.
" Sed in lucem *viventium* celerrimè contende; hæc autem omnia
" Scias, ut etiam in posterum tuæ dicas uxori.

ΣΧΟΛΙΑ.

202. Σή τ' ἀγανοφροσύνη.] Εὐχήμως τὴν αἰσχύνην ἐπάπησεν, ὡς αἰτίαν ἐχόντων τῶν ἑαυτοὺς ἐξαγόντων βίᾳ. Ἀγανοφροσύνη.] * Παρόησία, φρενῶν προθυμία.
204. Ἔλεῖν.] Περιπτυξασθαι.
205. Ἐφορμήθην.] Προσῆλθον.
207. Γενέσκετο.] Προσγίνετο. Κηρόθι.] Ἐν καρδίᾳ, ἢ τῇ ψυχῇ.
210. Εἰν Ἀΐδαο.] Ἐν ᾅδου.
211. Κρυεροῖο.] Ψύχους καὶ ῥίγους ποιητικῶς. Τεταρπώμεσθα.] Κορεσθῶμεν.
212. Εἴδωλον.] Τὴν εἰς τὸ ἰδεῖν μόνον εἰκόνα, ἢ μή τι καὶ εἰς ἄλλην αἴσθησιν. Ἀγαυή.] Λαμπρά.
215. Κάμμορε.] Δυστυχέστατε.
216. Ἀπαφίσκει.] Ἀπατᾷ.
217. Δίκη.] Νόμος.
218. Ἶνες.] Τὰ νεῦρα. Ἔχουσι.] Σωίχουσι.
220. Δαμνᾷ. Φθείρει. Λίπῃ.] Καταλιμπάνῃ.
221. Πεπότηται.] Ἵπταται.
222. Λιλαίεο.] Προθυμοῦ, ἐπείγου.
223. Ἴσθι.] Ἐπίστασο, ἴσασθι. Τεῇ.] Τῇ σῇ.

NOTÆ.

205. Τρὶς μὲν ἐφορμήθην) Hinc *Virgil.* Ter conatus ibi Collo dare brachia circum. Vid. *Macrob.* l. 5. c. 5. & 7.
206. Εἴκελον) Ità semper scribo, ubi *Prior* longa; aliàs ἴκελον.
210. Φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε) *Pluralis* hîc *Numerus* bis jungitur *Duali*, φίλας χεῖρε & βαλόντε ἀμφοτέρω τεταρπώμεσθα, ut *Iliad.* γ'. v. 435.

NOTÆ IN SCHOLIA.

202. * Παρόησία &c.) Ex *Aldo* restituo, pro παρόησις & παρήνεια.

VARIÆ LECTIONES.

206. Εἴκελον) γρ. ἴκελον.
210. Βαλόντε) γρ. βαλόντες.

Νῶϊ

Νῶϊ μὲν ὣς ἐπέεσσιν ἀμεῖβόμεθ'· αἱ δ' ἄρα γυναῖκες
Ἦλυθον, ὦρσεν γὰρ ἀγαυὴ Περσεφόνεια,
Ὅσσαι ἀριστήων ἄλοχοι ἔσαν, ἠδὲ θύγατρες·
Αἱδ' ἀμφ' αἷμα κελαινὸν ἀολλέες ἠγερέθοντο·
Αὐτὰρ ἐγὼ βάλλόμην, ὅπως ἐρέοιμι ἑκάστην·
Ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
Σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος περὶ μηροῦ,
Οὐκ εἴων πιέειν ἅμα πάσας αἷμα κελαινόν.
Αἱ δ', ἀμνηστῖναι ἐπήεσαν· ἡ δ' ἑκάστη
Ὃν γόνον ἐξαγόρευεν· ἐγὼ δ' ἐρέεινον ἁπάσας.
Ἔνθ' ἤτοι πρώτιστα Τυρὼ ἴδον εὐπατέρειαν,
Ἣ φάτο Σαλμωνῆος ἀμύμονος ἔκγονος εἶναι,
Φῆ δ' Κρηθῆος γυνὴ ἔμμεναι Αἰολίδαο.
Ἣ ποταμοῦ ἠράσσατ' Ἐνιπῆος θείοιο,
Ὃς πολὺ κάλλιστος ποταμῶν ἐπὶ γαῖαν ἵησι·
Καί ῥ' ἐπ' Ἐνιπῆος πωλέσκετο καλὰ ῥέεθρα.
Τῷδ' ἄρα εἰσάμενος Γαιήοχος ἐννοσίγαιος,

Nos quidem sic verbis respondebamus: ipsæ autem fœminæ
Accesserunt, egit enim inclyta Proserpina
Quotquot optimatum uxores erant atque filiæ:
Illæ circa sanguinem nigrum frequentes congregabantur.
Cæterum ego consultabam, quo pacto interrogarem singulas.
Illud autem mihi in animo optimum videbatur consilium,
Stricto acuto gladio crasso à fœmore,
Non sinebam bibere simul omnes sanguinem nigrum.
Illæ verò deinceps accedebant, unaquæque autem
Suum genus narrabat: ego enim interrogabam singulas.
Hîc videlicet primam Tyro vidi nobili patre natam,
Quæ dicebat Salmonei inculpati se filiam esse;
Dicebatque Crethei se uxorem esse Æolidæ.
Hæc fluvium amavit Enipeum divinum,
Qui multò pulcherrimus fluviorum per terram labitur;
Et *præ desiderio* juxta Enipei versabatur pulchra fluenta.
Huic ergò assimilatus Neptunus terram quatiens,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

228. Ἐρεοιμι.] Ἐρωτήσω.

232. Περμνησῖναι.] Ἦτοι ἐπὶ μίαν ἑξῆς, ἢ ἐπάλληλοι· ἢ ἐπὶ σίχον· ἔστι καὶ τὸ ἔτυμον * ωερμνεσῖναι, ἀπὸ τοῦ περσμύειν τὴν ἐτέραν.

233. Ἐξαγόρευεν.] Φανερῶς ἔλεγεν. Ἐρέεινον.] Ἠρώτων.

234. Τυρώ.] Σαλμωνίως θυγατέρα. Εὐπατέρειαν.] Ἐν ᾗ δὴ εἶπεν· δυσεύρετος δὲ ἦν ὁ Σαλμωνεὺς, ἀνταβεργῶν τῷ Διΐ, καὶ ἀνταστράπτων· διὸ καὶ κεραυνοῖς ωδειπτεσεν· εἰρωνείᾳ δὲ κέχρηται. Εὐπατέρειαν.] Καλὸν πατέρα ἔχουσαν, * εὐγενῆ.

235. Σαλμωνῆος.] Σαλμωνέος. Ἔκγονος.] Θυγάτηρ.

237. Ἐνιπῆος.] Ἐνιπεὺς, Ἥλιός ποταμὸς κὴ Θεσσαλίας· πῶς δὲ ἂν ὁ Ἰλιακὸς ὁ Ἄξιος; ἢ δὲ μὴ Ἀξίη τὸ ὕδωρ, ἢ ὁ Ἐνιπέως τὸ σῶμα· ὅθεν καὶ ἐρασθείς.

239. Πωλέσκετο.] Ἀνεστρέφετο.

N O T Æ.

231. Πιέειν) Ità scribo, pro corrupto illo πινέειν, quæ vox est nihili; & ità mecum *Seberus* legit. *Florentina* quidem, *Aldina*, *Rescii Lovaniana*, *Hervagiana*, & *Castellionæa*, cum *Eustathio*, πίνειν legunt; quare inter *Var. Lection.* repono, at πινέειν rejectaneum & *Elzevirianum* delirium.

234. Τυρὼ) De hâc, *Br. Schol.* ad β'. v. 120. *Lucian.* Ver. Histor. l. 2. *Candida Tyro*, Propert. l. 2. §. 28. Laudatissima formâ, *Ovidio.*

237. Ἐνιπῆος) Ità *Scholiastes*, *Propertius*, *Ovidius*, *Lucanus*, *Claudianus*, hunc *Thessaliæ* fluvium, *Enipea* vocant omnes; nè *Herodotum* & alios memorem. *Strabo* tamen, l. 8. fol. 546. Ἐνιστὰ nonnullis dictum ait, unde *Eustath.* fol. 431. lin. 16. Τὸν δὲ ῥηθέντα Ἐνιπέα ὁ Γεωγράφος Πελοποννήσιον οἴδε ποταμὸν, ἐμβάλλοντα εἰς τὴν Ἀλφειόν· ὁ γὰρ σὺν Θετταλίᾳ, Ἐνισεύς, φησι, λέγει, καὶ ὁ Ἀλκμὰν καὶ π, Ἐνιπεύς. Vid. *Lud. Carrionis* Scholia, ad *C. Valerii Flacci* Argonaut. p. 195.

N O T Æ I N S C H O L I A.

232. * Περμνεσῖναι) Ità, pro ωερμνεσίπνας, scribo; vid. quæ Nos ad φ'. v. 230. & *Etymolog.* M. in v.

234. * Εὐγενῆ) Addo.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

231. Πιέειν) γρ. πίνειν, vid. Not. in *Textum.*

232. Ἦδε ἑκάστη) γρ. ἠδὲ ἑκάστη, *H. Steph.*

234. Πρώτιστα) γρ. πρῶτον, *H. Steph.*

237. Ἐνιπῆος) γρ. Ἐνισῆος, vid. Not. in *Textum*, *Br. Schol.*

238. Ἴησι) γρ. ἵησι, *Eustath.* fol. 430. lin. 20.

239. Ἐνιπῆος) γρ. Ἐνισῆος, ut suprà, v. 237.

240. Τῷδ' ἄρα εἰσάμενος) γρ. τῷδ' ἄρ' ἐεισάμενος.

Ἐν

Ἐν προχοῇς ποταμοῦ παρελέξατο δινήεντος·
Πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα περιςάθη, οὔρεϊ ἶσον,
Κυρτωθὲν, κρύψεν τε θεὸν, θνητήν τε γυναῖκα·
Λῦσε δ' παρθενίην ζώνην, κατὰ δ' ὕπνον ἔχυθεν.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐτέλεσσε θεὸς φιλοτήσια ἔργα,
Ἕν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε,
Χαῖρε, γύναι, φιλότητι· περιπλομένου δ' ἐνιαυτοῦ,
Τέξῃς ἀγλαὰ τέκν'· ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιοι εὐναὶ
Ἀθανάτων· σὺ δὲ τοὺς κομέειν, ἀπαλάλκεσθαί τε.
Νῦν δ' ἔρχευ πρὸς δῶμα, κέαρ δ' ἴσχεο, μηδ' ὀνομήνῃς·
Αὐτὰρ ἐγώ τοι εἰμὶ Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
Ὣς εἰπὼν, ἔβη πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα.
Ἡ δ' ἐκυοφορήθη, Πελίῃ τέκε καὶ Νηλῆϊ·
Τὼ κρατερὼ θεράποντε Διὸς μεγάλοιο γενέσθην
Ἀμφοτέρω· Πελίης μὲν ἐν εὐρυχόρῳ Ἰαολκῷ
Ναῖε πολύρρηνος· ὁ δ' ἄρ' ἐν Πύλῳ ἠμαθόεντι.
Τοὺς δ' ἑτέρους Κρηθῆϊ τέκεν βασίλεια γυναικῶν,
Αἴσονά τ', ἠδὲ Φέρητ', Ἀμυθάονά θ' ἱπποχάρμην.
Τίνδε μέτ', Ἀντιόπην ἴδον, Ἀσωποῖο θύγατρα,
Ἣ δὴ καὶ Διὸς εὐχετ' ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαῦσαι,

In oſtiis fluvii accubuit vorticoſi.
Cæruleus quidem fluctus circumſtitit, monti æqualis,
Curvatus, abſcondiditque deum, mortalemque fœminam;
Solvit itaque virginalem zonam, ſomnumque ſuperinfudit.
Cæterùm poſtquam perfecit deus amatoria opera,
Inhæſit ſanè manui, verbumque dixit, & prolocutus eſt,
" Gaude, mulier, ob connubium hoc, circumvoluto enim anno,
" Paries pulchros liberos; quoniam non inanes concubitus
" Immortalium; tu verò hos nutri & educa:
" Nunc autem eas ad domum, & tibi cave, nè nominaveris:
" Cæterùm ego tibi ſum Neptunus terræ quaſſator.
Sic loquutus, pontum ſubiit fluctuantem.
Illa igitur imprægnata Peliam peperit & Neleum;
Qui inclyti miniſtri Jovis magni erant
Utrique: Pelias quidem in ſpacioſâ Iolco
Habitabat pecoroſus, hic verò in Pylo arenoſâ.
Alios quoque marito Cretheo peperit regina fœminarum,
Æſonemque, atque Pheretem, Amithaonâque gaudentem equis.
Poſt hanc, Antiopem vidi, Aſopi filiam;
Quæ utique & Jovis gloriabatur in ulnis dormiiſſe;

ΣΧΟΛΙΑ.

241. Ἐν προχοῇς ποταμοῦ παρελέξατο δινήεντος.] Ἐπαφροδίτως ὁμοῦ καὶ φιλοτείχως, ὅτ' αὐτὰ μέσα τὰ ποτάμια, ἃ δὴ ἡ Τυρὼ ἤρα, * τῷ Ποσειδῶνι νομανῆσαι * φιλῆσαι, ὥσπερ * ἐπιγελᾶν φασι. Προχοῇσι δὲ, τοῖς εἰς θάλασσαν τὰ ποτάμια τέμνουσιν.

242. Πορφύρεον.] Μέλαν. Οὔρεϊ.] Τῷ ὄρει.

244. Λῦσε δὲ παρθενίην ζώνην.] Ἀντὶ δὲ, διεπαρθένευσεν.

245. Φιλοτήσια ἔργα.] Ἐρωτικά· τετίμηται τὸ μίξιν.

247. Περιπλομένου.] Περιερχομένου.

248. Ἀποφώλιοι.] Ἀδόκιμοι, ἄγονοι, ἄπαιδες, ἄκαρποι.

249. Κομέειν.] Ἐπιμελείας ἀξιῶν. Ἀπαλάλκεσθαι.

NO

248. Τέξεις ἀγλαὰ τέκν'· ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιοι εὐναὶ) Scribo τέκν', ob *Vocalem* ſequentem, & *Metri* cauſâ.

NOTÆ IN

241. * Ἐπιγελᾶν φασι) Pro ἐπαγγελᾶν φασι, emendando ſcribo, & * τῷ Ποσειδῶνι, pro τῷ Ποσειδᾶν, & * φιλῆσαι, pro φιλῆσαι, MS. *Aleyſii* præeunte. Vid. *Philoſtrati* Imag. l. 2. § *Meles*, & lib. 1. § *Neptunus*,

VARIÆ LECTIONES.

248. Τέκν') γρ. τέκνα, vid. Not. in *Textum*.

νατ.] Ἐκ νηπίων ἀναπείθω.

250. Ἴσχεο.] Ἡσύχαζε. Ὀνομήνῃς.] Ἐξείπῃς.

253. Ὑποκυσαμένη.] Ἔγκυος γενομένη.

254. Θεράποντε Διός.] Βασιλεῖς· καὶ γὰρ οἱ πολεμικοὶ, θεράποντες Ἄρεως.

255. Εὐρυχόρῳ.] Πλατυχώρῳ, μεγάλῃ. Ἰαολκῷ.] Ἰωλκὸς, πόλις Θεσσαλίας.

257. Πολύρρηνος.] Πολλὰ ποίμνια ἔχων.

258. Ἱπποχάρμην.] Ἤτοι χαίρουσα ἵπποις· ἢ ἐφ' ἵπποις μαχόμενον.

260. Εὔχετο.] Ἔλεγεν, ἐκαυχᾶτο. Ἰαῦσαι.] Καθευδῆσαι.

TÆ.

Cùm olim in Omnibus τέκνα pleniùs ſcriberetur; ut *Ultima* Τ ἐπὶ & οὐκ coaleſcerent.

SCHOLIA.

vel *Amymone*; nam ab illo confuſam utramque Hiſtoriam agnoſcet, qui hunc *Homeri* locum, cum ultimo illo *Philoſtrati* conferet.

258. * Ἐφ' ἵπποις) Ità pro ἐφ' ἵπποιν, ex *Alda*.

Καὶ

Καί ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδ', Ἀμφίονά τε, Ζῆθόν τε,
Οἵ πρῶτοι Θήβης ἕδος ἔκλισαν ἑπταπύλοιο,
Πύργωσάν τ'· ἐπεὶ ὤ μὴν ἀπύργωτόν γ' ἐδύναντο
Ναιέμεν εὐρύχορον Θήβην, κρατερώ περ ἐόντε.
Τὴν δὲ μέτ', Ἀλκμήνην ἴδον, Ἀμφιτρύωνος ἄκοιτιν,
Ἣ ῥ' Ἡρακλῆα θρασυμέμνονα, θυμολέοντα,
Γείνατ', ἐν ἀσκοίνῃσι Διὸς μεγάλοιο μιγεῖσα.
Καὶ Μεγάρην, Κρείοντος ὑπερθύμοιο θύγατρα,
Τὴν ἔχεν Ἀμφιτρύωνος υἱὸς μένος αἰὲν ἀτειρής.
Μητέρα τ' Οἰδιπόδαο ἴδον, καλὴν Ἐπικάστην,

Et peperit duos filios, Amphionemque Zethumque,
Qui primi Thebarum fundamenta locarent septem-portarum,
Turribusque circumdederunt, quoniam non absq; turribus poterant
Habitare latas Thebas, quamvis fortes essent.
Post hanc autem, Alcmenam vidi, Amphitryonis uxorem,
Quæ Herculem audacem, animum-leonis-habentem,
Peperit, in complexu Jovis magnanimi congressa:
Et Megaram, Creontis magnanimi filiam;
Quam habuit *idem* Amphitryonis filius, robore semper indomitus.
Matremque Oedipodis vidi, pulchram Epicastem,

ΣΧΟΛΙΑ.

262. Οἱ πρῶτοι Θήβης.] Μετὰ ἦ * τότε, Κάδμος.

263. Πύργωσάν τ'.] Καὶ * ἐπίχησαν. Ἐπεὶ ὤ μὴν ἀπύργωτον.] Διὰ τὰς Φλέγυας· μὴ ἦ τῷ πλούτῳ αὐτῶν, Εὐρύοχος * ἠρήμωσε τὰς Θήβας, ὡς φησὶ Φερεκύδης ἐν τῇ * ἐντεκαιδεκάτῃ.

264. Ναιέμεν.] Οἰκεῖν.

265. Τὴν δὲ μέτ' Ἀλκμήνην ἴδον Ἀμφιτρύωνος ἄκοιτιν.] Τηλεβόαι γραπτύσαντες, κλέψαντα τὰ Ἠλεκτρύωνος παῖδα σὺν θρεμμάτων ἀγωνιζόμενον· καὶ Ἀμφιτρύων ἀποκτείνας ἀκουσίως Ἠλεκτρύωνα, φεύγει εἰς Θήβας. Ἀλκμήνη ἦ ἡ Ἠλεκτρύωνος, ὃν ἐβούλετο γαμηθῆναι, πρὶν τίσασθαι τοὺς Τηλεβόας, ὑπὲρ τοῦ αὐτῆς ἀδελφῶν· ὑπισχνεῖται ἦ τοῦτο Ἀμφιτρύων, καὶ αὐτῷ εἰς Θήβας μεταπαγών, πορεύεται ἐπὶ Τηλεβόας. ἐν ταύτῃ Ζεὺς τῇ νυκτὶ ἀφικνεῖται ἐπὶ τῷ Ἀμφιτρύωνι οἰκίαν, ἔχων καρχήσιον ἐοικὸς Ἀμφιτρύωνι. ἡ ἦ Ἀλκμήνη δοκοῦσα τὸν ἑαυτῆς παῖδα εἶναι, πωλάτης ἐστὶ τοῦ Τηλεβόου, εἰ κατέκλεινεν αὐτούς. ὁ ἦ Ζεὺς, λέγων αὐτῇ πάντα, ὅσα ἐγένετο, δίδωσι καὶ τὸ καρχήσιον, φάμενος ἀρίστους εἰληφέναι παρὰ τῶν στρατιωτῶν· ἡ ἦ ἀσμένως ἀποτίθησιν. ἐπὶ πολὺν συνευναθεὶς Ζεὺς ἀπέρχεται. ἐν τῇ αὐτῇ παραγίνεται νυκτὶ Ἀμφιτρύων μίσγεται καὶ τῇ γυναῖκι Ἀλκμήνῃ, ἐκ μὲν Διὸς, Ἡρακλέα· ἐκ ἦ Ἀμφιτρύωνος, Ἰφικλέα· ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ.

266. Θυμολέοντα.] Λεοντόψυχον.

268. Κρείοντος.] Κρέοντος ὄνομα ἦ κύριον, ὁ Κρέων. Καὶ Μεγάρην Κρείοντος ὑπερθύμοιο θύγατρα. Τὴν ἔχεν Ἀμφιτρύωνος υἱός.] Θυγάτηρ Κρέοντος, ἧ Θηβῶν βασιλεύοντος γυναῖκα Ἡρακλεῖ, παῖδας ἴσχε Θηρίμαχον καὶ Κρεοντιάδην· βασιλεύοντος ἦ αὐτῷ εἰς ἄδυ. ἐπὶ τῷ ἦ κακῷ ἄλλο, λύκος ὁ Θηβῶν βασιλεὺς πέμπει Ἥρᾳ, * καθαίρῃ τοὺς Ἡρακλέους παῖδας, ἵνα θύσῃ, ὁ γὰρ αὐτὸν ἐπανήξειν ἔφατο· παραγίνεται ἦ Ἡρακλῆς, ἀναιρεῖ αὐτὸν, καὶ τοὺς ἐκείνου παῖδας· μανεὶς ἦ λέγει τῷ Ἥρᾳ κλείνῃ τοὺς ἰδίους ἔμπλησε ἦ καὶ τὰ ἀδελφοῦ Ἰφικλέα, εἰ μὴ ἔφθασεν Ἀθηνᾶ κωλύσασα· ἡ ἦ ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ. Μένος αἰὲν ἀτειρὲς.] Ὀργὴς ἀρρήκτου μέρος.

270. Μητέρα τ' Οἰδιπόδαο ἴδον καλὴν Ἐπικάστην.] Λάϊος, ὁ Οἰδίποδος πατὴρ, παρὰ Φοίβου μαντείαν λαβὼν, ὅτι πεσούμενος παῖς ἀπ' αὐτοῦ ἀνελεῖ αὐτὸν, Ἐπικάστην γήμας, γυναῖ Οἰδίποδα καὶ τέκνα· * Σικυώνιοι ἦ ἱπποφορβοὶ ἀναλαβόντες ἔτρεφον αὐτὸν, ἡλικίας ἦ γενομένου ὁ Οἰδίπους, ἦλθεν εἰς Θήβας, ἐπιζητῶν τοὺς γονέας ἀποκτείνας ἦ ἀκουσίως τὸ πατέρα λαμβάνει ἐκ Δελφῶν χάρμην, ἐκ εἰδὼς, τὴν μητέρα, ἐπιλυσάμενος τὸ τῆς Σφιγγὸς αἴνιγμα, τὸ λέγον, τί ὄπυς, τί τρίπυς, τί τετράπυς; ἓ λέγομεν, ὅτι τὸ δίπυς ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος, τὸ τρίπυς γέρων βακτηρίαν, καὶ τὸ τετράπυς, τὸ νήπιον τὸ συρόμενον. γίνεται ἦ ἐκ τούτων

NOTÆ IN SCHOLIA.

262. * Τότε) Pro τότις, ex *Aldo*.

263. * Ἐτείχισαν) Ex *Aldo* restituo, pro ἐτείχησαν— * ἠρήμωσε, pro ἤρμωσε, vel ἤρμοσε, MS. legit, quod confirmat *Eustath.* fol. 432. lin. 28. Pro δικάτῃ in *Impressis*, MS. habuit *l* δικάτῃ, hoc est * ἐντεκαιδεκάτῃ, ut nunc scribo.

268. 269. Ex Duobus, malè olim discretis, *Scholiis*, Unum jam compegi, ex MSti auctoritate, *Sensu* item postulante, * καθαίρῃ autem lego, pro καθιερεύῃ, ex Historiâ: Coronati enim ad Aram sistebantur mactandi. Huc refer *Euripidis* Hercul. Fur. quem miror, *Scholiasten* omisisse, *Asclepiadâ* longe priorem. Vid. *Eustath.* tol. 433. lin. 46.

270. * Σικυώνιοι ἦ ἱπποφορβοὶ) Ità distinguo & scribo, pro Corrupto, ἐκτίθησι Σικυῶνι· οἱ ἦ ἱπποφορβοὶ, &c. Non enim *Sicyone*, verùm in monte *Cithærone*, erat expositus. Pro Πολυύχῳ, lego * πολύχῳ· ἔπειτα ἦ addo, & * βοηθοῦσι, pro ἀπιστοῦσι, ex Historiâ; quæ *Sophocli*, in *Oedipo*, ἐπὶ Κολωνῷ, qui & ipse *Androtione* prior, nec à *Scholiastâ* nominatus.

VARIÆ LECTIONES.

261. Ἔτεκεν) γρ. ἔσχεν, *H. Steph.* *Ibid.* Παῖδ') γρ. παῖδας, & παῖδι, non benè.

263. Οὐ μὲν) γρ. ὅ μιν, *H. Steph.* Olim, ὅ μὴ, malè.

Ἡ μέγα

Ἦ μέγα ἔργον ἔρεξεν ἀϊδρείῃσι νόοιο,
Γημαμένη ᾧ υἷϊ· ὁ δ' ὃν πατέρ' ἐξεναρίξας
Γῆμεν· ἄφαρ δ' ἀνάπυστα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν.
Αλλ' ὁ μὲν ὀδύνῃσι πολυηράτῳ ἄλγεα πάσχων,
Καδμείων ἤνασσε, θεῶν ὀλοὰς διὰ βουλάς·
Ἡ δ' ἔβη εἰς Ἀΐδαο πυλάρταο κρατερόφρων,
Ἀψαμένη βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου,
Ὧι ἄχεϊ σχομένη· τὰ δ' ἄλγεα κάλλιπ' ὀπίσω
Πολλὰ μάλ', ὅσσα τε μητρὸς Ἐριννύες ἐκτελέσωσι.
Καὶ Χλῶριν εἶδον περικαλλέα· τὴν ποτε Νηλεὺς
Γήμαο, ἑὸν διὰ κάλλος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα,
Ὁπλοτάτην κούρην Ἀμφίονος Ἰασίδαο·
Ὃς ποτ' ἐν Ὀρχομενῷ Μινυηΐῳ ἶφι ἄνασσεν,
Ἠδὲ Πύλῳ βασίλευε· τέκεν δέ οἱ ἀγλαὰ τέκνα,

Quæ ingens facinus commisit insipientiâ mentis,
Nupta suo filio; ille item suum patrem ubi interfecit,
Uxorem duxit: statim verò vulgata dii fecerunt hominibus.
Sed ille quidem in Thebe execrabili dolores patiens,
Thebanis imperabat, deorum dira per fata:
Illa autem abiit in Plutonis *domum* valvas-portas-habentis,
Alligato fune longo ab altâ trabe,
Suo dolore correpta: huic autem dolores reliquit post se
Valdè multos, quotquot matris Furiæ efficiunt.
Et Chlorin vidi perpulchram: quam olim Neleus
Uxorem duxit, suam propter pulchritudinem, postquâ præbuit sponsalia.
Minimam natu puellam Amphionis Jasidæ:
Qui quondam in Orchomeno Minyéo fortitèr imperavit;
Atque in Pylo regnavit: peperitque illi pulchros liberos,

ΣΧΟΛΙΑ.

Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης, οἱ θυγατέρες, Ἀντιγόνη καὶ Ἰσμήνη· ὕστερον δὲ ἡ Ἰοκάστη ἐπιγνῶσα, ὅτι τῷ παιδὶ παρεμίγη, ἑαυτὴν ἀνήρτησεν· ὁ δὲ Οἰδίπους ἐκπεσὼν ὑπὸ Κρέοντος, ἦλθεν εἰς τὴν Ἀττικήν, καὶ ᾤκησεν Ἱππία Κολωνὸν καλούμενον, οἱ ἱκέτευσεν ἐν τῷ ἱερῷ τῶν θεῶν Δήμητρος, οἱ * πολιοῦχοι Ἀθηνᾶς καὶ Διός· * ἔπειτα δὲ ἀγόμενον ὑπὸ Κρέοντος ἔσχε * βοηθοῦντα Θησέα. Τελευτῶν δὲ ὁ Οἰδίπους ἀφ' ἡρέας, παρεκάλεσε τὸν Θησέα μηδενὶ τῶν Θηβαίων λεῖψαι τὸν τάφον· ἐμελλήσαν γὰρ αὐτὸν οἱ νεκρὸν αἰκίσασθαι· ἡ ἱστορία παρὰ Ἀνδροτίωνι. Ἐπικάσῃ.] Παρὰ τῆς τραγικῆς, Ἰοκάστην.

271. Νόοιο.] Τῆ νῷ.

272. Ἐξεναρίξας.] Ἀνελὼν, φονεύσας.

273. Ἀνάπυστα.] Ἀνὰ στόμα πᾶσι λέγειν, καὶ πωλούμενα· ἢ φανερά.

274. Πολυηράτῳ.] Πολλὰς ἀρὰς καὶ βλαβὰς θεῶν * ὑπομενούσῃ, ἃ γὰρ ἐρασμίᾳ· ὅπως ἂν ᾖ. τῷ ὑποκειμένῳ ἀκόλουθον.

275. Θεῶν ὀλοὰς διὰ βουλάς.] Τὸ ἐξῆς, ἄλγεα πάσχων θεῶν ὀλοὰς διὰ βουλὰς, Καδμείων ἤνασσεν· ἤγουν, θεῶν ὀλοὰς διὰ βουλὰς ἤνασσεν.

NOTÆ.

281. Γῆμεν ἑὸν διὰ κάλλος.) Omninò διὰ legendum, non μετὰ, & ità *Dionys. Halicarn.* Edit. *Hudson.* apertè legit διά. Ita *Br. Schol. Aldin.* Sic *Il.* α'. v. 72. Ἦν διὰ μοιρηγενέα. Et Hymn. *Vener.* v. 204. Ἥρπασε δῖον διὰ κάλλος. Alii ſic legunt ad γῆμεν, & legunt ἑὸν μετὰ κάλλος ἐπὶ πόρε μυρία ἕδνα, ut *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana*, *Hervagiana*, quod minùs ferendum. At *Eustath.* fol. 436. lin. 31. Περικαλλέα δὲ τὴν Χλῶριν λέγει, ἐπεὶ καὶ διὰ κάλλος αὐτὴν ὁ Νηλεὺς ἔγημεν. Idem tamen fol. 435. lin. 19. Καὶ ἔγημε Χλῶριν μετὰ κάλλους, τουτέστι διὰ κάλλος, quare omninò μετὰ inter *Varias Lectiones* reponenda.

NOTÆ IN SCHOLIA.

274. * Ὑπομενούσῃ) Ità, pro *Corrupto* ὑπομείνας; quem errorem errat & *Aloysii* MS.

280. * Θυγατέρα) Ità, pro θυγατέρα.

VARIÆ LECTIONES.

278. Ἄχεϊ σχομένη) γρ. ἀχὲ ἰσχομένη.

279. Ἐκτελέσωσι) γρ. ἐκτελέσωσι.

281. Διὰ) γρ. μετὰ, vid. Not. in *Textum*.

285 Νέσορά τε, Χρόμιόν τε, Περικλύμηόν τ' ἀγέρωχον.
Τοῖσι δ' ἔπ' ἰφθίμῳ Πηρὼ τέκε, θαῦμα βροτοῖσι,
Τὴν πάντες μνώοντο περικλυτοί· οὐδέ τι Νηλεὺς
Τῷ ἐδίδου, ὃς μὴ ἕλικας βόας εὐρυμετώπους
Ἐκ Φυλάκης ἐλάσῃε βίης Ἰφικληείης

Nestoremque Chromiumque, Periclymenumque superbum,
Et super his eximiam Pero peperit miraculum hominibus;
Quam omnes ambiebant accolæ: neque dum Neleus
Ulli dabat, qui non boves latis-frontibus
Ex Phylace abegerit violentiæ Iphicleæ

ΣΧΟΛΙΑ.

285. Νέσορά τε, Χρόμιόν τε.] Πῶς ἔν τε Ἰλιάδι, Δώδεκα γὰρ Νηλῆος ἀμύμονος ἦμεν ἄριστοι; ἐξ ἄλλων δὲ ἄλλων· ἐκ Χλωρίδος μὲν τρεῖς· ἣ νῦν καὶ ἐνοχλεῖ τὰ περὶ ἐμοῦ θρυλλοῦσα· Χρομίῳ μέν, ὡς περισσεύεται· Περικλυμένῳ δέ, ὡς ἀνδρειοτάτῳ· Νέσορι δέ, ὡς σωφρονεστάτῳ· Περικλύμηόν τ' ἀγέρωχον.] Ἡσίοδος * τὸ Περικλύμηον διηγεῖται δῶρον εἰληφέναι παρὰ Ποσειδῶνος, ὥστε ἀμείβειν ἑαυτὸν εἰς οἷα ζῴα, ἢ ἄνδρα, ἐθέλοι εἰκόνα. Ἀγέρωχον.] Νῦν, τὰ ἄγαν ῥᾳδίως μεταφερόμενον πρὸς μεταχόμενον εἰς ὃν ἂν βάλοις.

286. Τοῖσι δ' ἔπ' ἰφθίμῳ Πηρὼ τέκε θαῦμα βροτοῖσι,
Τὴν πάντες μνώοντο περικτ[ι]), οὐδέ τι Νηλεὺς
Τῷ ἐδίδου, ὃς μὴ ἕλικας βοῦς εὐρυμετώπους
Ἐκ Φυλάκης ἐλάσῃε βίης Ἰφικληείης.]

Νηλεὺς, ὁ Ποσειδῶνος, ἔχων θυγατέρα, Πηρὼ τὄνομα, καλὴν εὐπρεπεστάτην, οὐδενὶ τούτων ἐξεδίδου πρὸς γάμον, εἰ μὴ ἄρα τὸν ἐκ Φυλάκης τὰς τοῦ μητρὸς Τυροῦς ἐλάσαντα τὰς βοῦς παρ' Ἰφίκλου· πάντων δὲ ἀπορουμένων, Βίας, ὁ Ταλαοῦ, μόνος ὑπέσχετο δράσειν τοῦτο, καὶ πείθει τὸν ἀδελφὸν Μελάμποδα ῥῖξαι τὸ ἔργον· ὁ δὲ καὶ ὡς εἰδώς, ἄπορ δὴ μάντις, ὅπ ἀλάσει) σύνοιδεν, εἰς τὴν * Ὄθρυν ἀφικνεῖται ἐπὶ τὰς βοῦς· οἱ δὲ φύλακες σύναυλοι καὶ οἱ βουκόλοι κλέπτοντα αὐτὸν λαμβάνουσι καὶ παραδιδόασιν Ἰφίκλῳ· καὶ δηθεὶς, ἐφυλάσσετο, παρεζευγμένων αὐτῷ θεραπόντων δύο, ἀνδρὸς καὶ γυναικός· καὶ ὁ μὲν ἀνὴρ αὐτὸν ἐπιμελῶς ἐθεράπευεν, ἡ δὲ γυνὴ φαυλόπρον. ἐπεὶ δὲ σύνοιδεν ὀλίγον πρὸς τὸ πλεισθῆναι * σημεῖα, Μελάμπους ἀκούσῃ ὑπερθεν πνῶν σκωλήκων ἀφελεσθέντων, ὅπ κρανεσθρώσειεν τὸ δοκόν· καὶ τοῦτο ἀκούσας καλεῖ τοὺς ἀμφοτέρους, καὶ κελεύῃ, αὐτὸν συφέρειν τὸ κλίνης, λαμβανόμενον τὴν μὲν γυναῖκα πρὸς ποδῶν, τὸ δὲ ἄνδρα πρὸς κεφαλῆς· οἱ δὲ αὐτὸν ἀναλαβόντες συφέρουσι· σὺν πόνῳ δὲ καὶ ἡ δοκὸς κρανκλᾶται καὶ ἐπιπίπτῃ τῇ γυναικὶ καὶ κλείνῃ αὐτῶν· ὁ δὲ ἀνὴρ ἐξαγγέλλῃ τῷ Φυλάκῃ, ὁ δὲ Φύλακος Ἰφίκλῳ, τὰ γιγόμενα. οἱ δὲ ἐλθόντες παρὰ τὸ Μελάμποδα, ἐρωτῶσιν αὐτὸν, τίς ἐσι; ὁ δὲ ἔφη μάντις εἶναι. οἱ δὲ αὐτῷ πᾶς βοῦς ὑπισχνοῦνται δώσειν, ἐὰν μηχανήσηται εὕρῃ παῖδων γένεσιν Ἰφίκλῳ, καὶ πίσῃ) παῦσαι. ὁ δὲ Μελάμπους βοῦν ἱερεύσας τοῦ Διὸς Ἀγοραίου μοίρας πᾶσι τοῖς ὄρνισιν· οἱ δὲ ἔρχονται πάντες, πλὴν ἑνὸς αἰγυπιοῦ. ὁ δὲ Μελάμπους ἐρωτᾷ πάντας τοὺς ὄρνιθας, εἴπ οἶδέ μηχανὴν, πῶς ἂν Ἰφίκλῳ γένοιτο παῖδες· ἀπερῶντος δὲ ἐκείνου, κομίζεσι τὸν αἰγυπιόν. ὅπερ δὲ τὴν αἰτίαν τοῦ ἀπαιδίας ἀπορᾶς εὐθέως εὗρεν. διὸ ζητεῖ τὸν Φύλακον μὴ μαχαίρας τὸν Ἰφίκλου ἔπι νεογνὸν ὄντα, ἀφ' τὸ ἰδεῖν αὐτὸν ἄτοπόν τι πεισόντα, ἔπειτα τὸν Φύλακον μὴ καταλαμβάνοντα, πῆξαι τὴν μάχαιραν εἰς τινα ἀκρόδρυα, κἀκεῖθεν αὐτὴν τὸν φλοιόν· τὸν δὲ Ἰφίκλου ἀφ' τὸ δένδρον μηκέτι παῖδας ποιῆσαι. συνέλαβεν οὖν ὁ αἰγυπιὸς τὴν μάχαιραν τὴν τοῦ ἀκρόδρυ κομίζειν, καὶ ἀπομηκαῶσα τὸν ἴον διδόναι ἀπ' αὐτῆς πιεῖν. ἐν οἷσπερ δὲ καὶ ἡμέρας Ἰφίκλῳ, γίνῃσι δὲ αὐτῷ παῖδες ἐκτότε. πεισθεὶς δὲ ὁ Ἰφίκλος τοῦτο, τὴν γοητείαν ἀναῤῥάνυσι, καὶ ἔχει Ποδάρκην παῖδα· καὶ δίδωσι τοὺς βοῦς τοῦ Μελάμποδι· * ἃς λαβὼν εἰς Πύλον, δίδωσι Νηλεῖ τὰ ἔδνα τῆς Πηρῦς, καὶ λαμβάνει αὐτὴν τὸν ἀδελφὸν Βίαντι πρὸς γάμον, ἐξ αὐτοῦ γίνονται παῖδες, Περάλκης, καὶ Ἄρηος, καὶ Ἀλφεσίβοια. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ ἐν τῇ ἑβδόμῃ.

287. Μνώοντο.] Ἐμνηστεύοντο. Περικλύτου.] Οἱ περίοικοῦντες.

288. Εὐρυμετώπους.] Πλατυμετώπους.

289. Ἐκ Φυλάκης ἐλάσῃε.] Τυρὼ ἦλθε παρὰ Δηϊονέα τὸν Θησσαλίας ἄρχοντα· ὁ δὲ καλέσας αὐτὸν, εἰς Θεσσαλίαν ἐδίδου Κρηθεῖ τῷ ἀδελφῷ, ἤδη ἐκ Ποσειδῶνος ἐγκυμονοῦσαν Νηλέα καὶ Πελίαν. ὁ τοίνυν Νηλεὺς Ἰφίκλου τὸν Φυλάκου * Δηϊονέως, ἀπήτησε τὸν τῆς μητρός· καὶ ὃς οὐκ ἀπέδιδε. Μελάμπους δέ, ὁ Ἀμυθάονος, ὢν δεκάτου ἀπὸ Ἕλληνος καὶ Θυγατρὸς, ὡς καὶ τὸν ἀλόγων ὑπακούειν ζώων, πρὸς Ἰφίκλου βοῦς * ἀπιλαύειν ἐπειρᾶτο, ὑπὲρ δὲ γήμας Πηρὼ, τὴν

ΝΟΤΑ.

286. Πηρὼ) *Propertius* hujus Fabulam narrat.

NOTÆ IN SCHOLIA.

285. Ἡσίοδος * τὸ Περικλύμενον) *Hesiodi* locum profert Scholiastes *Apollonii*, ad Argonautic. l. 1. v. 156.

——Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον, Ὄλβιον· ᾧ πάρε δῶρα Ποσειδάων ἐνοσίχθων Παντὶ· ἄλλοτε μὲν γὰρ ἐν ὀρνίθεσσι φάνεσκεν Αἰετός· ἄλλοτε δ' αὖτε πελείκεσσι, θαῦμα ἰδέσθαι, Μύρμηξ· ἄλλοτε δ' αὖτε μελισσάων ἀγλαὰ φῦλα· Ἄλλοτε δεινὸς ὄφις κε ἀμειλίχος· εἶχε δὲ δῶρα Παντὶ, τὰ ὀνομαστὰ πάμπαν κε ἔπειτα Δόλωσε, Βυλῇ Ἀθηναίης. Vid. ad *Iliad.* λ'. v. 691.

286. Τοῖσι δ' ἔπ' ἰφθίμῳ) Hoc *Scholion*, olim malè positum, in hunc suum locum reduxi; pro τὴν ὄφρυν, vel ὀφρὺν, lego τὴν * Ὄθρυν, nam Mons *Othrys* Latinis *Masculus*; *Gracis*, ἡ Ὄθρυς, ut *Hesiodo* & *Nicandro*. * Περιήει, pro περήει, lego. Vid. ad v. 289.

289. Ἐκ Φυλάκης ἐλάσειεν) Hoc *Scholion* illustratur ab *Apollodoro*, Biblioth. l. 1. c. 9. §. 12. & ab *Eustathio*, fol. 435. lin. 31. Partem posteriorem hujus *Scholii*, disjungo & ad v. 286. pono; pro * ἀπ

VARIÆ LECTIONES.

285. Χρόμιόν τε) γρ. Χρομίον τέ.

287. Οὐδέ πω) γρ. οὐδ' ἔπ.

Ἀργα-

290 Ἀργαλέας· τάσθ' οἷος ὑπέρχεο μάντις ἀμύμων
Ἐξελάαν· χαλεπὴ δ' θεῶν κτέρ' μοῖρα πέδησε,
Δεσμοί τ' ἀργαλέοι, καὶ βουκόλοι ἀγροιῶται.
Ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο,
Ἂψ περιτελλομένου ἔτεος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
295 Καὶ τότε δή μιν ἔλυσε βίη Ἰφικληείη,
Θέσφατα πάντ' εἰποῦσα· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.
Καὶ Λήδην εἶδον, τὴν Τυνδαρέου περίκοιτιν,
Ἥ ῥ' ὑπὸ Τυνδαρέῳ καλλερόφρον' ἐγείνατο παῖδε,
Κάστορά θ' ἱππόδαμον, καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα·
300 Τὼς ἄμφω ζωὼς κατέχει φυσίζοος αἶα·
Οἵ καὶ νέρθεν γῆς τιμὴν περὶ Ζηνὸς ἔχοντες,
Ἄλλοτε μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖτε

Indomitas; has solus prömisit vates inculparus
Abacturum: sævum verò dei fatum impedivit,
Vinculaque difficilia, & bubulci rustici.
Sed quando jam menses & dies perficiebantur,
Rursus circumvoluto anno, & advenerunt horæ,
Tum certè ipsum solvit vis Iphiclea,
Vaticinia omnia loquutum: Jovisque perficiebatur consilium.
Et Ledam vidi, Tyndarei uxorem,
Quæ ex Tyndareo magnanimos peperit filios,
Castoremque equorum-domitorem, & pugnis valentem Pollucem.
Hos ambos viventes detinet fertilis terra;
Qui etiam infra terram, honorem ab Jove habentes,
Interdum quidem vivunt alternis diebus, interdum rursus

ΣΧΟΛΙΑ.

Νηλέως, Βίωνα, τ' ἀδελφὸν αὐτῦ συλληφθεὶς ὑ ϑ εἰς εἱρκτὴν ἐμβληθεὶς, καὶ κακώσας τὸ Ἀμφιτρυώνων σκωλήκων, ὀλίγον ἔπ ἀπέχεσθαι τ δεκου, ἐπέλασεν ὀκνημιδῆναι. ϑ ὑ οἰκήσαντ ϑ κατενεχθέν ϑ, μαθὼν ὁ Ἰφικλ ϑ, ὑπισχνεῖται τῷ Μελάμποδι τὰς βοῦς, εἰ τ ἀπεκτάς αὐτὸν Ἀμ τ τέχνης παύσειεν· ὁ ὑ Μελάμπους παρ' αἰγυπιοῦ μαθὼν τὴν αἰτίαν, ϑ ἀναζητήσας ἐκείνην τὴν μάχαιραν ἀχέρδε φλοιῷ κεκαλυμμένην, ἣν ἐπήνεγκε Φύλακ ϑ τῷ Ἰφίκλῳ ἐπὶ τ ἀρχῶν ϑατέμνουσι τὰ τετράποδα, θύσας τε θεοῖς, μηνύσαι ὑπὲρ τ τ τετραπόδων εὐτυχίας, τ Ἰφίκλου ἀπιφήνασθ πατέρα Πρωτεσιλάε καὶ Ποδάρκε. Φυλάκης.] Πόλεως Θετταλίας. Ἐλάσειεν.] Ἀπελάσειεν. Βίης Ἰφικληείης.] Περιφραστικῶς, τ Ἰφίκλε.

290. Ἀργαλέας.] Χαλεπὰς, δυσκόλως· ἀπὸ τ ϖϖεῖσχοίσ ὑ καὶ ἔξωθεν προσίσχ ϑ, αὐτὸ τὸ ϖϖεισχόμενον ἐπινόμασεν. Ἀργαλέαι γὰρ, οὐκ αὐταὶ αἱ βόες, ἀλλ' αἱ ϖϖὶ αὐτὰς προσμαπεῖαι καὶ ϖϖεδαί.

291. Ἐξελάαν.] Ἀπελαύνειν· Χαλεπή.] Δύσκολ ϑ, κακή.

292. Ἀχοιῶται.] Ἀγροικοι.

293. Ἐξεπλεῦντο.] Ἐπλειοῦντο.

NOTÆ.

297. Τυνδαρέῳ) Ità *Plutarchus*, in Vitâ *Homeri*, *Br. Schol.* &c. verùm ob Τυνδαρέῳ sequens, mutabatur à Sciolis; Τυνδαρέϊ tamen ad *Var. Lect.* inveniès. Est autem κοινῶς, Τύνδαρ ϑ· Ἀττικῶς, Τυνδάρεως· ἑλληνικῶς, Τυνδάρε ϑ. Ità Πάνδαρ ϑ, Παν-

NOTÆ IN

λαμβάνῃ αὐτὴν, lego & suppleo ex *Aloysii* MS. * ἂς λαβὼν εἰς Πύλον, &c.

300. * Μελεάγρου) Quod narrant hìc *Brevia Scholia*, de *Castore* à *Meleagro*, aut *Polynice*, occiso, no-

VARIÆ LECTIONES.

291. Μοῖρα πέδησε) γρ. μοῖρ' ἐπέδησε.

294. Ἂψ περιτελλομένου ἔτ ϑ.] Εἰς τὸ πίσω ϑ ἴτυς περιϊόντ ϑ.

296. Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.] Τὸ πρεσβύτερον ἐλάμβανε τέλ ϑ.

297. Καὶ Λήδην εἶδον, τὴν Τυνδαρέου περίκοιτιν.] Ζεὺς Λήδας ἐρασθεὶς, τ Θεσπίου παιδὸς, εἰς κύκνον ἑαυτὸν μετέσχημεν, καὶ Ἀφροδίτης ἐμίγη αὐτῇ. μὴ χρόνου ὑ ὄντος πολὺν τοκῦσαν ὠὸν, ἀπορῆσ ϑ εἰς λάρνακα, ὅθεν σωθέντες τές τε Διοσκόρους καὶ τὴν Ἑλένην φασὶ· γόνῳ μὲ Διός, ἐπίκλησιν ὑ Τυνδαρέου. ἡ ὑ ἱστορία παρὰ τοῖς νεωτέροις.

299. Κάστορά θ' ἱππόδαμον, καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα.] Τέτων, ὁ μὲ Πολυδεύκης ἀπὸ ϑ ϑεὸς ἀπέφηνε ϑ ἱστορεῖται φύσας, ὁ ὑ Κάστωρ, ἀπὸ Τυνδάρεω.

300. Φυσίζοος.] Παρὸ τὸ ζῆν φύσαι. Τὼς ἄμφω ζωώς.] Ἀναιρεῖται Κάστορ ϑ ὑπὸ * Μελεάγρου, ἢ Πολυνείκους, Πολυδεύκης ἀφθαρ ϑ ὢν, διὰ τὸ ἐκ Διὸς γεγονέναι, παρεκάλεσε τ πατέρα, ὅπως ἐπιτρέψῃ αὐτῷ νείμασθ πρὸς τ ἀδελφὸν τὴν ἀφθαρσίαν, ὥστε παρ' ἡμέραν ἀμφοτέρους, ὅτι μὲ ἐκ Ὀλύμπου ἀφτελθεῖν, ὅτε ὑ ἐξ Ἀϊδωνέως.

302. Ἑτερήμεροι.] Παρ' ἡμέραν ἀμφότεροι, ἢ μίαν παρὰ μίαν ἡμέραν ζῶντες.

NOTÆ.

θάρεως, τ' v. 518. & υ'. v. 66.

300. Τὼς ἄμφω ζωὼς κατέχει φυσίζοος) Ità *Iliad.* γ'. v. 243. Ὣς φάτο· τὼς δ' ἤδη κατέχει φυσίζοος αἶα, in quem locum, vid. *Br. Scholia*, & *Eustathium*, ut etiam in hunc locum, fol. 438. lin. 12, &c.

SCHOLIA.

vum omninò mihi videtur, nec omninò, quod scio, ab ullo alio dictum. Vid. *Br. Schol.* ad *Iliad.* γ'. v. 243. *Pindarum*, ad Olympionicon, §. x. v. 112. *Theocriti* Διοσκόρους, *Apollodori* l. 3. c. xi. *Hygin.* §. lxxx.

VARIÆ LECTIONES.

297. Τυνδαρέῳ) γρ. Τυνδαρέϊ, vid. Not. in *Textum*.

Τεθνᾶσιν, πρὶν ἢ λελόγχασ', ἴσα θεοῖσι.
Τλύδε μέτ', Ἰφιμέδειαν, Ἀλωῆος παράκοιτιν,
Εἴσιδον, ἣ δὴ φάσκε Ποσειδάωνι μιγῆναι·
Καί ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδε, μινυνθαδίω ἢ γενέσθην,
Ὦτόν τ' ἀντίθεον, τηλεκλυτόν τ' Ἐφιάλτεα.
Οὓς δὴ μηκίστους θρέψε ζείδωρος Ἄρουρα,
Καὶ πολὺ καλλίστους, μετά γε κλυτὸν Ὠρίωνα·
Ἐννέωροι γὰρ τοί γε, καὶ ἐννεαπήχεες ἦσαν
Εὖρος, ἀτὰρ μῆκός γε γενέσθην ἐννέοργυοι.
Οἵ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἀπειλήτην, ἐν Ὀλύμπῳ
Φυλόπιδα στῆσαι πολυάικος πολέμοιο·
Ὄσσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ μέμασαν θεμεν, αὐτὰρ ἐπ' Ὄσσῃ
Πήλιον εἰνοσίφυλλον, ἵν' οὐρανὸς ἀμβατὸς εἴη.
Καί νύ κεν ἐξετέλεσσαν, εἰ ἥβης μέτρον ἵκοντο·

Moriuntur, honorémque sortiti sunt, æqualiter diis.
Post hanc, Iphimedéam, Aloëi uxorem,
Aspexi, quæ sanè dicebat Neptuno commixtam fuisse:
Et peperit duos filios, brevis autem vitæ fuerunt,
Otumque Deo-parem, inclytumque Ephialtem.
Quos utique longissimos enutrivit alma Terra,
Et longè pulcherrimos, post inclytum Oriona:
Novennes enim cùm essent, novem etiam cubitorum erant
Latitudine, cæterùm longitudo erat novem ulnarum.
Qui sanè immortalibus minabantur, in Olympo
Moturos certamen tumultuosi belli:
Ossam super Olympum conati sunt imponere, cæterum Ossæ
Pelium frondosum; ut cœlum pervium esset.
Et fortassis perfecissent, si ad pubertatis mensuram veniissent:

ΣΧΟΛΙΑ.

303. Τεθνᾶσι.] Τελευτῶσι. Λελόγχασιν.] Ἔχουσι, κεκλήρωνται.

304. * Ἰφιμέδειαν.] Τὴν δὲ Τελεστώ.

306. Μινυνθαδίοι.] Ὀλιγοχρόνιοι.

308. Οὓς δὴ μηκίστους.] Τί ἐν ὁ Τιτυὸς ἐπ' εὐθείας κεῖτο πέλεθρα; γηθυὸς σκεῖνος· τέτυς ἢ ἀντεξισάζει ἀνθρώποις.

310. Ἐννέωροι.] Ἐνναετεῖς.

311. Εὖρος.] Πλάτος. Ἀτὰρ μῆκός τε γενέσθην ἐννέοργυοι.] Δαιμόνιος ἡ ἀκεράβεια· ἀναλογεῖ γὰρ σῶμα, ἢ τὸ πλάτος, * τρίτον ἐστὶ τὸ μῆκος. Ἐννέοργυοι.] Ἐννέα ὀργυιῶν. Ὀργυιὰ δέ ἐστιν, ἡ τῶν χειρῶν ἔκτασις.

NOTÆ.

303. Τεθνᾶσιν· πρὶν ἢ λελόγχασ' ἴσα θεοῖσιν.) *Eustath.* fol. 483. lin. 25. Σημειώσαι ἢ, ὅτι τὸ λελόγχασι συτέθη τῷ παραλήγουσαν, παρὰ τὴν κοινὴν μὲ παρατήρησιν, ἡ μακρόπαραλήξα οἵδε τὰ τοιάδε πτερακειμένων τρίτα πρόσωπα· πλὴν ἄλλως, ἀναλόγως τῇ πρὸ αὐτοῦ ὅλῃ κλίσει τὸ λέλογχα· εἰ δὲ ἴσως εὐθεῖαν πὲ καὶ ἐκθλῖψιν τὸ ληγόσης γεγράφθαι, πρὶν ἢ λελόγχασ' ἴσα θεοῖσι, τότε ἢ κεῖ αὐτὸ ἀντεγράφθαι ἔσω, κρᾶσιν τὸ πτύφασι, καὶ πεποιήκασι, ἐκ τοῦ ὅμοια.

304. * Ἰφιμέδειαν) Τὴν δὲ Τελεστώ, ex *Apollodori* Bibliothec. l. 1. c. 7. §. 4.

311. Δαιμόνιος ἀκεράβεια) *Eustath.* fol. 439. lin. 32. Ἐπαινοῦσιν οἱ Παλαιοὶ τὸ δαιμόνιον τὸ ἐν συμμετρίᾳ σωματικῇ ἀκεραβείας· ἀναλογεῖ γάρ, φασι, σῶμα·

VARIÆ LECTIONES.

303. Λελόγχασ') γρ. λελόγχασιν, vid. Not. in *Textum*.

309. Μετὰ γε κλυτὸν) γρ. μετ' ἀχαλκυτὸν, *H. Steph.*

311. Μῆκός γε) γρ. μῆκος τε, *Ex. Schol.* at γὲ, *Ald.*

312. Ἀπειλήτην) γρ. ἀπειλείτην, *Eustath.* fol. 439. lin. 35.

312. Ἀπειλήτην.] Διεβεβαιοῦντο.

313. Φυλόπιδα.] Μάχην. Πολυάικος.] Πολλὰς ὁρμὰς καὶ κινήσεις ἔχοντος.

314. Ὄσσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ.] Ἴν' ἐξ ἴσου μεγίθους πολεμῶσιν· ἀθετοῦνται δή, ὡς ἀδύνατα· ἀλλὰ μάταιοι, φησίν, ὧν ἔπραττον δέ. Ὄσσαν.] Ὄσσα, ὄρος Θετταλίας, Ὀλύμπῳ.] Ὄλυμπος, ὄρος Μακεδονίας, Θέρμη.] Ἐπιθεῖναι.

315. Πήλιον.] Ὄρος Θετταλίας. Ἀμβατός.] Εὐεπίβατος.

316. Ἐξετέλεσσαν.] Ἐτελείωσαν, ἐπλήρωσαν. Ἥβης μέτρον ἵκοντο.] Ἀντὶ δὲ, νεανίαι ἐγένοντο.

NOTÆ IN SCHOLIA.

312. Ἀπειλήτην) Ἀπειλῶ, ἀπειλήσω, ἠπείλησα, ἠπειλησάμην, Δυϊκῶς, ἐκ συγκοπῆς τοῦ σα συλλαβῆς, ἀπειλήτην· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀπειλῶ, ἠπείλην· τὸ δυϊκὸν, ἠπειλείτην, ἠπειλείτην· συναλοιφῇ τοῦ ἀρχῆς, ἐκ τροπῆς τοῦ ει εἰς θ φθόγγε, εἰς τὸ η, ἀπειλήτην. Ἡρωδιανός. Ita *Etymolog.* M.

316. Καί νύ κεν ἐξετέλεσσαν) *Eustath.* fol. 439. lin. 47. Ἔστι δὲ ὁ σύνδεσμος Ποιητικὸς νεῦς, καθὸ τοῦ Πορφύριον, λόγος ὑποθετικός· ὃς ἀδυνάτου ἀδυνάτῳ συμπλακέντων τῇ δὲ ἑνὸς ἀναιρέσει συναναιρεῖ καὶ τὸ ἕτερον· τοῦτο δὲ τὸ πλάτος, τρίτον δὲ μῆκος· ὡς ἐκ σύνδυο, ἑκάστης ὀργυιᾶς ἀνὰ τριῶν πηχέων ὄσης, τὸ σύνεσπηχυ εὖρος, τρίτον ἐστὶ δὲ σύνοργυιε μῆκος. Hinc Corrigo *Ex. Schol.* & lego * τρίτον, pro τέταρτον.

Ἀλλ' ὄλεσεν Διὸς υἱός, ὃν ἠΰκομος τέκε Λητὼ,
Ἀμφοτέρω· πρὶν σφῶϊν ὑπὸ κροτάφοισιν ἰούλους
Ἀνθῆσαι, πυκάσαι τε γένυν θαλερῇσι λάχνῃ.
Φαίδρην τε, Πρόκριν τε ἴδον, καλήν τ' Ἀριάδνην,

Sed perdidit Jovis filius, quem pulchricoma peperit Latona,
Ambos; antequam ipsis sub temporibus lanugo
Floreret, ornaretque genam florenti barbâ.
Phædramque, Procrimque vidi, pulchramque Ariadnam,

ΣΧΟΛΙΑ.

317. Ἀλλ' ὄλεσεν Διὸς υἱός.] Οἱ νεώτεροι φασὶ, τὴν Ἄρτεμιν ἔλαφον ἐάσαι δι' αὐτῶν, τὰς δὲ * εἰς τὴν ἔλαφον ἀφέζας, ἀλλήλας διαχρήσασθαι.

318. Ἰούλους.] Τὰς καθ' ἥβην γινομένας τριχας, ἰούλους λέγει· διὰ τὸ τὰς ἤδη πώπας ἔχοντας ἀρχεσθαι ἰοῦλα ἐπὶ τὸ ὅλον, ὅθεν τὸ πλεῖον λέγει.

319. Πυκάσαι.] Καλύψαι. Εὐανθεῖ.] Εὐφυεῖ. Λάχνῃ.] Τριχώσει.

320. Φαίδρην τε.] Φαίδρα, Μίνω θυγάτηρ, γυνὴ Θησέως. Θησεὺς, ὁ Αἰγέως, ἔχων παῖδα Ἱππόλυτον ἐξ Ἀμαζόνος Ἀντόπης, ἔγημε Φαίδρην, τὴν Μίνω θυγατέρα, ἐκ τῶν Κρητῶν βασιλέως· εὐλαβούμενος δὲ μητρυιᾶς ἐπιβουλὴν, πέμπει ἐξ Ἀθηνῶν τὸν υἱὸν Ἱππόλυτον, Τροιζηνίων ἄρχειν· ἦν γὰρ αὐτοῖς διὰ τὴν Πιτθέως * Αἴθραν μητέρα τῆς ὁρκὴ δεῦρο. Φαίδρα δὲ, ἐρωτικῶς διατεθεῖσα ἐκ Ἱππολύτου, σφοδρῶς ἐπ' αὐτὸν τηκομένη, τὸ μὲν πρῶτον ἱερὸν Ἀφροδίτης ἐν Ἀθήναις ἱδρύσατο, τὸ νῦν Ἱππολύτου καλούμενον· εἰς Τροιζῆνα δὲ ὕστερον παραγενομένη, διενοεῖτο πείθειν τὸν νεανίσκον, ὅπως αὐτῇ μιγείη· χαλεπῶς δὲ ἐκείνου προσδεξαμένου τὸν λόγον, λέγεται * φοβηθεῖσαν αὐτὸν ἀντιρρέψαι τὴν αἰτίαν, καὶ πρὸς Θησέα διαβάλλειν, ὡς Ἱππολύτου πειρῶντος αὐτήν. Ὁ δὲ τειῶν, ὡς φασὶν, αὐτὸν παρὰ Ποσειδῶνος εὐχῶν εἶναι ὡμολόγησεν, ὅ, τι ἂν εὔξηται συντελέσειν, πιστεύσας τῇ Φαίδρᾳ, μίαν τῶν γητήσασθαι, τὸ δὲ παιδὸς ὄλεθρον. ἐκείνου μὲν ἓν ὁμολογοῦσι τὸ ἅρμα χαμαὶ ῥιπτάζοντα, παραφανέντος ἐξαίφνης ἀπὸ τῆς θαλάσσης ταύρου, καὶ παραχθέντων τῶν ἵππων, ἑλκόμενον ἀποθανεῖν· τὸν Φαίδραν δὲ, φανερᾶς γενομένης τῆς ἀμφοβολῆς, ἀπάγξασθαι. Ἡ ἱστορία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ. Πρόκριν τε ἴδον.] Πρόκρις, Ἐρεχθέως θυγάτηρ, Κέφαλον τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα συνεχῶς ἐπὶ

θήρων ἐξιόντα ἑτήρει λαθραίως, ἀφ' ζηλοτυπίαν· ὁ δὲ Κέφαλος νομίσας εἶναι θηρίον ἀπὸ δ' τῆς ὕλης κλύσας, ἔλαθεν αὐτὸν Πρόκριν καθαντήσας. Πρόκριν τε.] Κέφαλος, ὁ Δηϊονέως, γήμας Πρόκριν, τὴν Ἐρεχθέως, ἐν τῇ Θορικίων κατῴκει. θέλων δὲ τὸ γυναικὸς ἀπαπειρᾶσαι, λέγεται εἰς ἀπδημίαν * ἀπίναι ἐπὶ ἔτη ὀκτὼ, καθελιπὼν αὐτὴν * ἐπ νύμφην ὕσαν· ἔπειτα καθακοσμήσας, καὶ ἀλλοῖος ἑαυτὸν ποιήσας, ἦρχε εἰς τὴν οἰκίαν, ἔχων κόσμον· καὶ πείθει τὴν Πρόκριν δέξασθαι τοῦτο, καὶ συμμιγῆναι αὐτῷ. ἡ δὲ Πρόκρις ἐποφθαλμίσασα τῷ κόσμῳ, καὶ τὸν Κέφαλον ὁρῶσα κάρτα καλὸν, συγκοιμᾶται αὐτῷ. σημήνας δ' ἑαυτὸν ὁ Κέφαλος, αἰτᾶται τὴν Πρόκριν· ἡ μὲν ἀλλὰ καθαλλαγὴν ἐξέρχεται ἐπὶ θήραν. πυκνῶς δὲ αὐτὸν τοῦτο δρῶντος, ὑποπτεύσασα ἡ Πρόκρις, ὅτι μίσγεται γυναικί ἑτέρᾳ· παρασκαλεσαμένη ἓν τῶν οἰκέτην ἔλεγχε, εἰ συνοῖδεν· ὁ δὲ θηράτων ἔφη, τὸν Κέφαλον ἰδεῖν ἐπί τινος ὕλης κοιμώμενον, καὶ λέγειν συχνῶς, ὦ Νεφέλη, παραχθεῖ καὶ τοῦτο μόνον συνειδέναι. ἡ δὲ Πρόκρις ἀκούσασα, ἔρχεται εἰς τὴν ὕλην τὴν κοιμώμενον, καὶ καθακρύπτεται. καὶ τὸ αὐτὸ λέγοντος αὐτοῦ πυθομένη, παρέρχεται πρὸς αὐτόν. ὁ δὲ Κέφαλος ἰδὼν αὐτὴν αἰφνιδίως, ἔξω ἑαυτοῦ γίνεται· καὶ ὥσπερ εἶχε, βαλὼν μὴ χεῖρα ἀκοντίῳ τὴν Πρόκριν, καὶ κτείνει. μεταπεμψάμενος δὲ τὸ Ἐρεχθέα, διήλθε πολυπλοκῶς αὐτήν. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ ἐν τῇ * ἑβδόμῃ. Καλήν τ' Ἀριάδνην.] Ἀριάδνη, Μίνωος θυγάτηρ, γυνὴ Θησέως· ἐξ ἧς Δημοφῶν, καὶ Ἀκάμας. Θησεὺς δὲ, ὁ Αἰγέως, λαχὼν μὴ τὴν ἡϊθέων, εἰς Κρήτην ὡλεῖ, τῷ Μινοταύρῳ παραπεθεισόμενος εἰς αἵρεσιν· ἀφικόμενος δὲ αὐτοῦ, ἐρωτικῶς * εἰς αὐτὸν διατεθεῖσα ἡ δὲ Μίνω θυγάτηρ, Ἀριάδνη, δίδωσιν ἀγαθίδα μίλτου, λαβοῦσα παρὰ Δαιδάλου

NOTÆ.

πόσδε λόγου, τὸ, Εἰ ἐπειθάσθη ὁ θεῖνα, πλέουσας ἔχειν· ἀλλὰ μὴν οὐκ ἔχε πλέουσας, ἐσθ' ἅρα ἐπειθάσθη. Ὁμοίως γὰρ κἀντεῦθα τὸ, Ἐξετέλεσαν ἄν, εἰκὸς ἦσαν μέτριον ἴσως· ἀλλὰ μὴν ἐ δυνατὸν, τὰς γεωμαχοῦσας ἠθροῖσθαι· ἐδ' ἅρα δυνατὸν ἐκπλέουσαν αὐτὰς, ὁ ἤθελον. Et mox, fol. 439. lin. 13. Αἰνίττονται δὲ, ἢ ὅτι ἐρανολέ-

* ἔπ νύμφην, *Aldin.* ἐπὶ νυμφῶν: χαν ἦσαν· ἢ ὅτι ὑπερήφανοι, ἐ ὑψίκομοι, ὡς εἶπερ μὴ ἦσαν ἐκ γῆς, ἀλλ' ἐρανιοι· διὸ κ οἱ, παρ' αὐτοῖς Δειπνοσοφισῇ, τὰ Ἀθηναίων κόλακες, εἰπόντες, ὡς τὸν ἐπ' ἐρανὸν ἀναφέρεσθαι ὁδὸν Ἀθηναῖοι οἴδασι μόνοι, τοιοῦτον ἴσως ᾐνίξαντο ἐ αὐτοί.

NOTÆ IN SCHOLIA.

317. Τὰς δὲ * εἰς τὴν ἔλαφον) Τὸ * εἰς addo, ex Historiâ; de quâ vid. *Apollodor.* Ibid.

320. * Αἴθραν) Ità pro ἔχθραν, ex historiâ & MSto *Aleyſiano*. *Euripides Hippolytus* huic loco lucem dabit; *Aſclepiaden* ſolum notat *Scholiaſtes*. *Ibid.* pro monſtro illo βοηθεῖσαν, lego φοβηθεῖσαν. Mox in *Procridis* hiſtoriâ, addo * ἀπίναι. Παρὰ Φερεκύδῃ ἐν τῇ * ἑβδόμῃ, lego pro ἐν τῇ ζῇ, ex MSto. Paulo poſt, ſuperfluam *Textûs* Repetitionem rejicio, quod MS. facit, denique * πρὸς addo, & pro ἐπιφανὴς, lego * ἐπιφανεὶς, eâdem Auctoritate. Huc refer *Antonini Liberalis* Metamorphoſeων, c. 41. *Ovid.* Metamorph. l. 7. §. 26. ubi tamen, pro *Græco* Νεφέλη, *Aura*.

VARIÆ LECTIONES.

319. Γένυν) χ. γένυς, pro τὰς γένυας. *Euſtath.* & *H. Steph.* haud inepté.

Κρήτην.

Κύρλω Μίνως ὀλοόφρονος, ἣν πόλε Θησεὺς,
Ἐκ Κρήτης ἐς γυνὸν Ἀθηναίων ἱεράων,
Ἦγε μὲν, οὐδ' ἀπόνητο· πάρος δέ μιν Ἄρτεμις ἔχε
Δίῃ ἐν ἀμφιρύτῃ, Διονύσου μαρτυρίῃσι.
Μαῖράν τε, Κλυμένην τε ἴδον, σὺγερήν τ' Ἐριφύλην,
Ἣ χρυσὸν φίλυ ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήεντα.

Filiam Minois prudentis, quam olim Theseus,
Ex Cretâ in solum Athenarum sacrarum,
Duxit quidem, sed non potitus est: antea enim ipsam Diana detinuit
Diâ in circumfluâ, Bacchi testimonio.
Mæramque, Clymenemque vidi, mœstamque Eriphylem,
Quæ aurum ob dilectum virum accepit pretiosum.

ΣΧΟΛΙΑ.

Ὃ τέκνον, καὶ διδάσκει αὐτὸν, ἐπειδὰν εἰσέλθῃ, τὴν ἀρχὴν τῆς ᾠδῆς ὑπὸ τῷ ζυγῷ τῆς ἄνω θύρας, ἐξ ἀνελίσσοντα ἴσην, μίσχους ἀν' ἀφίκῃ εἰς τὸν μυχόν. καὶ ἐὰν αὐτὸν καθεύδοντα μάρψῃ, κρατήσαντα τῆς τριχῶν τῆς κεφαλῆς, τῷ Ποσειδῶνι θύσει, ἐξ ἀπίσω ἀνελίσσοντα τὴν ἀοιδήν. ὁ δὲ Θησεὺς λαβὼν τὴν Ἀριάδνην εἰς τὴν ναῦν ἐμβάλλει, καὶ τοὺς ἡϊθέους, καὶ παρθένους, ὃ δῆπα φθείσαντες τῷ Μινοταύρῳ παρατεθῆναι. καὶ ταῦτα ποιήσας, νυκτὸς μέσης ἀπέπλει· ὡς τορωπήσας ὑπὸ τῇ Δίᾳ νήσῳ, ἐκβὰς ἐπὶ τὸ ἠϊόνος μεσαγειμᾶ· καὶ αὐτῷ ἡ Ἀθηνᾶ παραστᾶσα, κελεύῃ τὴν Ἀριάδνην ἐᾶν, καὶ ἀφικνεῖσθαι εἰς Ἀθήνας· συντόμως ὑπὸ Διονύσου ποιεῖ τοῦτο. κωλοφορουμένης δὲ τῆς Ἀριάδνης ἡ Ἀφροδίτη ἐπιφανεῖσα χαρίζεται αὐτῇ παραινεῖ, Διονύσῳ ἧ ἔσεσθαι γυναῖκα, ἐξ εὐκλεῆ γενέσθαι· ὅτιν ὁ θεὸς *ἐπιφανεὶς μίσγει αὐτῇ· ἐξ δωρεῖται στέφανον αὐτῇ χρυσοῦν, ὃν αὐθις οἱ θεοὶ κατησέρισαν τῇ ἐς Διονύσου χάριν. ἀναιρεθῆναι ὑπὸ αὐτὴν ὑπὸ Ἀρτέμιδος, στρεμμένην τὴν παρθενίαν. ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ.

321. Κύρλν.] Θυγατέρα.

323. Ἦγεν.] Ἔφερεν. Ἀπόνητο.] Ὄνησιν ἔσχεν. Ἔσχε.] Νῦν, ἀντὶ δὲ ἀντέλεγε· γενόμενος καὶ ἔκλα.

324. Δίῃ ἐν ἀμφιρύτῃ.] Δίᾳ, νήσῳ οὕτως τῇ Κρήτῃ, ἥτις *νῦν Νάξος καλεῖται· ἱερὰ δὲ αὐτῇ ἐς Διονύσου. Διονύσου μαρτυρίῃσιν.] Ἐπὶ κατεμαρτύρησεν αὐτῆς ἀσέβειαν, μιχθείσης ἐν τῷ τεμένῃ αὐτὸ τῷ Θησεῖ· οἱ δὲ νεώτεροι φασὶ καταλειφθεῖσαν αὐτὴν ὑπὸ Θησέως, ἁρπαγῆναι ὑπὸ ἐς Διονύσου.

325. Μαῖράν τε.] Μαῖραν, Περίτης ἐξ Ἀντείας θυγάτηρ, ἐτελεύτησε δὲ παρθένος. Ἄλλως, Μαῖράν τε.] Μαῖραν, ἡ Περίτου, ἐξ Θερσάνδρου, θυγάτηρ, καὶ Ἀντείας, τῆς *Ἀμφιάρεω, ἐγένετο καλλὴ λαμπρεπεστάτη· ἠγαπήθη δὲ ὑπὸ πλείονος τὴν παρθενίαν, εἶπεδ τῇ Ἀρτέμιδι ἐπὶ τῷ κυνηγέσια. ταύτης ἐραστὴς Ζεὺς, ἀφικνεῖται ὡς αὐτὴν, καὶ λανθάνων λαμβάνει. ἡ δὲ ἔγκυος γενομένη τίκτει Λοκρὸν τὸ ὄνομα παῖδα, ὃς Θήβας μετ' Ἀμφίονος καὶ Ζήθου οἰκίζει. τὴν δὲ Μαῖραν λέγει τοξεύθηναι ὑπὸ Ἀρτέμιδος, διὰ τὸ μηκέτι παραγένεσθαι εἰς τὰ κυνήγεσια. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ. Κλυμένην τ' εἶδον.] *Κλυμένη Μινύου, ὃ Ποσειδῶνος, ἢ ὡς ἔνιοι, ὃ Ἰφικλος, ἐξ Εὐρυναμάσης, τῆς Ὑπέρφαντος, γαμηθεῖσα Φυλάκῳ, τῷ *Δηϊονέως, Ἰφίκλου τίκτει τοὺς ποδώκη παῖδα· †τοῦτον λέγει διὰ τὴν τῶν ποδῶν ὀρθὴν συναμιλλᾶσθαι τοῖς ἀνέμοις, ἐπί τε τῶν αἰσχύων διέρχεσθαι, ἐξ διὰ ὃ τύχης τὴν κυφότητα μὴ φαίνεσθαι τὰς ἀῤῥένας. ἔνιοι δὲ αὐτὴν τὴν Κλυμένην φασὶν Ἡλίῳ· ἐξ ἧς Φαέθων ἐγένετο παῖς. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἡσιόδῳ. Στυγερήν τ' *Ἐριφύλλων.] Ἴφιος θυγατέρα, μισητὴν δὲ, ἀφ' τὸ λαβεῖν παρὰ Πολυνείκους, ἢ Ἀδράστου, χρυσῆν ὅρμον, ἐφ' ᾧ προδιδώκειν Ἀμφιάραον, τὸν ἀνδρα αὐτῆς, μὴ βουλόμενον στρατεύεσθαι ἐπὶ Θήβας, εἰδότα, ὡς μάντις, τὸ ἀποβησόμενον.

326. Φίλυ.] Πρὸς Φιλοῦς. Ἀνδρός.] Ἀντὶ δὲ, καὶ ἀνδρός. Ἐδέξατο.] Ἠγήσατο, ὑπομισεῖ. Τιμήεντα.] Ἐντιμότερον. *Στυγερὴν τ' Ἐριφύλλων, Ἣ χρυσὸν φίλυ ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήεντα.] Ἀμφιάρεω, ὁ *Οἰκλέος, γήμας Ἐριφύλλων, τὴν Ταλαοῦ, καὶ ὁμοιοχεῖ ὑπέρ πιων πρὸς Ἄδραστον, καὶ πάλιν ἀφαλυθείς, ὁρκώμοτος ὠμολόγησεν, ὑπὲρ ὧν ἂν ἀμφίρων πρὸς ἀλ-

NOTÆ.

323. Ἀπόνητο) De hâc voce, vid. *Etymolog.* M. in Ἀπόναξ, & Ἀσπάλαξ, & ad *Iliad.* ε'. v. 25.

325. Στυγερὴν τ' Ἐριφύλλων) *Virgil.* Æn. l. 6. v. 445. — mœstamque *Eriphylen*. *Br. Schol.* in hunc locum *Iphis* filiam; eadem versu proximo, *Talai* Patris *Adrasti*, quod & *Eustathius* ait fol. 441. lin. 1. qui tamen corrigendus; pro Ταλαοῦ, ἀδελφὸς Ἀδρήστου, legendum Ταλαοῦ, παιδὸς Ἀδρήστου.

NOTÆ IN SCHOLIA.

324. *Νῦν, ante Νάξος, ex *Aloysii* MS. addo.

325. * Κλυμένη, Μινύου θυγάτηρ, Κλυμένην τὲ ἴδον) His verbis deletis, * Κλυμένη Μινύου, ὃ Ποσειδῶνος, ἢ ὡς ἔνιοι, ὃ Ἰφικλος, ex *Eustath.* fol. 440. lin. 50. *Brevia* tamen *Scholia* mox ad *Ἐριφύλλων) Ἴφιος θυγατέρα addunt, cùm notissimum sit, Illam *Talai* filiam, *Adrasti* sororem, ut mox, v. 326. ipsa agnoscunt *Brevia Scholia*; quare Caveat Lector. * Ἀμφιάρεω, ὁ Οἰκλέος, γήμας Ἐριφύλλων, τὴν Ταλαοῦ, καὶ διοιχεῖ ὑπέρ πιων πρὸς Ἄδραστον, καὶ πάλιν ἀφαλυθείς, ὁρκώμοτος ὠμολόγησεν, ὑπὲρ ὧν ἂν ἀμφίρων πρὸς ἀλ- locum *Iphis* filiam; eadem versu proximo, *Talai* Patris *Adrasti*, quod & *Eustathius* ait fol. 441. lin. 1. qui tamen corrigendus; pro Ταλαοῦ, ἀδελφὸς Ἀδρήστου, legendum Ταλαοῦ, παιδὸς Ἀδρήστου.

VARIÆ LECTIONES.

323. Ἔσχε) γρ. ἔκτα, *Eustath.* fol. 440. lin. 30. & *Br. Schol.* nec tamen notat *H. Steph.* sed *Isaac. Casaubon.* vidit.

325. Τὲ ἴδον) γρ. εἶδον, *Br. Schol.*

Πάσαι

Πάσας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι ὐδ' ὀνομήνω,
Ὅσσας ἡρώων ἀλόχους ἴδον, ἠδὲ θυγατρας·
Πολὺ γάρ κεν κ' νὺξ φθεῖτ' ἄμβροσ(ν)· ἀλλὰ κ' ὥρη
Εὕδειν, ἢ ἐπὶ νῆα θοὴν ἐλθόντ' ἐς ἑταίρους,
Ἢ αὐτῦ· πομπὴ δ' ὑμῖν τε θεοῖς, ὑμῖν τε μελήσει.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
Κηληθμῷ δ' ἔχοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
Τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἦρχετο μύθων,
Φαίηκες, πῶς ὔμμιν ἀνὴρ ὅγε φαίνετ' εἶναι,
Εἶδός τε, μέγεθός τε, ἰδὲ φρένας ἔνδον ἐΐσας;
Ξεῖνος δ' αὖτ' ἐμός ἐστιν· ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
Τῷ μὴ ἐπειγόμενοι ἀποπέμπετε, μηδὲ τὰ δῶρα
Οὕτω χρηίζοντι κολύετε· πολλὰ γὰρ ὔμμιν
Κτήματ' εἰν μεγάροισι, θεῶν ἰότητι, κέονται.
Τοῖσιδὲ κ' μετέειπε γέρων, ἥρως Ἐχένηος,
Ὃς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν,

Omnes verò non ego eloqui possum, neque nominare,
Quotquot Heroum uxores vidi, & filias;
Antea enim etiam nox periret divina: sed & hora
Me dormire, sive ad navem celerem digressum ad socios,
Sive hic; reductio autem diis, vobisque curæ erit.
Sic ait; hi utique omnes quieti facti sunt silentio;
Voluptate enim tenebantur per domum obscuram.
His verò Arete albis-lacertis cœpit sermonibus,
" Phæaces, quomodò vobis vir ille apparet esse,
" Formaque, magnitudineque, atque mente intùs pari?
" Hospes sanè meus est; unusquisque autem particeps est honorum:
" Ideò minimè festinantes dimittite, neque dona
" Sic egenti decurtate: multa enim vobis
" Bona in ædibus, deorum benignitate, jacent.
Hisce & interfatus senex Heros Echeneus,
Qui certè Phæacum virorum maximus natu erat,

ΣΧΟΛΙΑ.

λήλους αὐτός τε κ' Ἀδρηστος, ἐπιτρέψαι Ἐλεφήνορι κεῖνον, κ' πείθεσθαι αὐτῷ. μῦ δ' παῦται γινομένης τ' ἐπὶ Θήβας στρατείας, ὁ μ' Ἀμφιάραος ἀπέστειλε τὸν Ἀρχίλοχον, κ' τ' ἐσόμενον ἄλεθρον προεμαντεύετο· λαβοῦσα δ' ἡ Ἐριφύλη τ' ὅρμον παρὰ Πολυνείκους, τ' τ' Ἁρμονίας, προεῖπετο τοῖς περὶ Ἄδραστον βιαζομένοις. τ' Ἀμφιάραον ἐν ἰδόντα τὸν τ' δώρων ὑπεδέχετο· κ' πολλὰ τὴν Ἐριφύλην αἰτιασάμενον, αὐτὸν μ' ἐξορμῆσαι πρὸς τὸν στρατίαν, Ἀλκμαίωνι δ' προστάξαι, μὴ πρότερον μ' τ' Ἐπιγόνων ἐπὶ Θήβας στρατεύσαι, πρὶν Ἀλκμαίωνα τὴν μητέρα· τοῦτο δ' πάντα δράσαι λέγεται τ' Ἀλκμαίωνα, κ' Ἀλφ' τὴν μητροκτονίαν μανῆναι· τὰς δ' θεὰς ὑπολῦσαι τ' νόσον αὐτὸν Ἀλφ' τε, ὅσιος ἐπαμύνοντα τῷ πατρὶ, τὸν μητέρα καθελεῖν· ἡ ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ.

329. Φθεῖτ'.] Ἐπιλίποι. Ἄμβροσ(ν).] Θεία.
333. Κηληθμῷ.] Τῇ μ' ἡδονῇ κ' τέρψει ἡσυχίᾳ. Ἔχοντο.] Κατειχέσθησαν.
334. Ἤρχετο.] Προκατήρχετο.
335. Φαίνετ'.] Δοκεῖ.
336. Εἰσας.] Τὰς ἀναλογούσας τῷ σώματι, κ ὀρθὰς κ δικαίας.
337. Ξεῖν(ν) δ' αὖτ' ἐμός ἐστι.] Διὰ δύο φησὶν ἡ Ἀρήτη ἄξιον εἶναι μὴ μικρολογεῖσθαι, ὅτι δὴ κ αὐτὸς ἐστι ξέν(ν), αὐτῇ τ πρώτῃ προσῆλθε· κ ὅτι ἕκαστος αὐτῶν εὐπορεῖ. Μμορε τιμῆς.] Οἷον μοῖραν ἔχει κ ὑσίαν, ὥστε κ τιμῆς δύνασθαι.
339. Χρηίζοντι.] Δεομένῳ. * Κολύετε.] Ἐλαττοῦτε, ἐμποδίζετε.
340. Ἰότητι.] Βουλήσει. Κέονται.] Ἀπόκεινται.

NOTÆ.

329. Φθεῖτ' ἄμβροσ(ν)) *Eustath.* fol. 441. lin. 22. Τὸ δ φθεῖται, οὐκ εὔδηλον, εἴτε Ἀφ' διφθόγξ, ὡς ἀπὸ τ φθέω, φθῶ εἴτε Ἀφ' τ ι, ὡς ὐκ τ φθίω· πλεοναζούσ δ κ Ἀφ' διφθόγξ γεφφή. Rectè itaque Nos φθεῖται scribimus; φθῖτ' enim, pro φθίται, corripitur, ut *Theogn.* v. 1137. Εὐσεβέων ἀνδρῶν γένο(ν) ἴφθιται. Et *Odyss.* ο'. v. 356. & v. 357. ἀπεφθιμένη & ἀπέφθω, & φθίας, & φθεῖας alias. *Penultima* tamen τ ἀπεφθίμενος producitur, *Odyss.* κ'. v. 51. quare φθῖτ', retineo in *Variis Lectionibus*. An φθίη; *Florentina, Aldina, Lovaniana,* φθῖτ' legunt; at in Margine *Florentin.* MS. Scholiis, φθεῖτ', legitur, & in *Br. Scholiis, Aldin.* &c. φθεῖτ', ἐπλίποι.

333 Κηληθμῷ δ' ἔχοντο) *Andronicus Rhodius,* περὶ παθῶν. Κήλησις ἡ, ἡδονὴ δι' ἀκοῆς καταπλήττουσα· ἡ ἡδονὴ ὐκ λόγου τὲ, κ μυσικῆς, ἣ δι' ἀκοῆς γλυομένη, ἢ ἀπάτης. Vid. *Etymolog.* M. & *Suidam,* v. Κηληθμός. Et *Ægid. Menag.* ad *Diog. Laert.* l. 7. §. 115.

NOTÆ IN SCHOLIA.

326. * Ἐπιγόνων & * ἀποκλείειν) Olim ἐπιγόνων, & ἀποκλείσ. 339. * Κολύετε) Ità, pro κολύεσθε, &c.

VARIÆ LECTIONES.

329. Φθεῖτ') κ. φθῖτ', *H. Steph.* vid. ad *Textum.* 333. Ἔχοντο) κ. ἴχοντο.

Ὦ φίλοι, ἡ μὰν ὔμμιν ἀπὸ σκοπῆ ἠδ' ἀπὸ δόξης
Μυθεῖται βασίλεια φερέφρων· ἀλλὰ πίθεσθε·
Ἀλκινόῳ δ' ἐκ τοῦδ' ἔχεται ἔργον τε, ἔπος τέ.
Τόνδ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
Τοῦτο μὴν οὕτω δὴ ἔσται ἔπος, αἴκεν ἔγωγε
Ζωὸς Φαιήκεσσι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.
Ξεῖνος δὲ τλήτω, μάλα περ νόστοιο χατίζων,
Ἔμπης εἰν ὀπιμείην ἐς αὔριον, εἰσόκε πᾶσαν
Δωτίνην τελέσω· πομπὴ δ' ἀνδράσι μελήσει
Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τῷ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ δήμῳ.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
Εἴ με καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἀνώγοις αὐτόθι μίμνειν,
Πομπήν τ' ὀτρύνοις, καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῖτε,
Καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον εἴη,
Πλειοτέρῃ σὺν χειρὶ φίλῳ ἐς πατρίδ' ἱκέσθαι·
Καί κ' αἰδοιότερός τε φίλτερός τε ἀνδράσιν εἴην
Πᾶσιν, ὅσοι μ' Ἰθάκηνδε ἰδοίατο νοστήσαντα.
Τόνδ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
Ὦ Ὀδυσεῦ, τὸ μὲν οὔτι σ' ἐΐσκομεν εἰσορόωντες,

" O amici, non scilicet vobis præter opinionem & à scopo
" Loquitur regina prudens: sed obedite:
" Alcinoo autem ex ipso sequetur opusque, dictumque.
Hunc rursus Alcinous excepit dixitque,
" Hæc utique ità erit res, si modo ego,
" Vivus Phæacibus navigandi peritis imperem.
" Hospes autem sustineat, tametsi reditûs indigus est,
" Nihilominùs expectare in crastinum, donec totum
" Munus perficiam: deductio enim viris curæ erit
" Omnibus, potissimũ autem mihi; hujus enim imperium est in populo.
Huic respondens alloquutus est prudens Ulysses,
" Alcinoë rex, omnium gloriosissime populorum,
" Si me etiam in annum jusseritis hîc manere,
" Deductionemque apparaveritis, & splendida dona dederitis,
" Profectò illud mallem, & sanè utilius esset,
" Pleniori cum manu charam ad patriam pervenire;
" Et magis utique honorandus & charior viris essem
" Omnibus, quotquot me in Ithacam viderint reversum.
Hunc rursus Alcinous alloquutus est dixitque,
O Ulysses, id neutiquam suspicamur te aspicientes,

ΣΧΟΛΙΑ.

343. Ἀπὸ σκοποῦ.] Ἄποθεν ἢ σκοποῦ, ἀπὸ εἰκασμοῦ· εἰρηκὼς ἢ ἀπὸ τυχόντων. Ἀπὸ δόξης.] Ἄποθεν ἧς ἔχομεν περὶ τῆς ξένης ἀφηγήσεως.

344. Μυθεῖται.] Λέγει.

345. Ἀλκινόῳ δ' ἐκ τοῦδ'.] Οἷον, ἐν Ἀλκινόῳ ἐστὶ τὸ τελείως ἀπαλλαχθῆναι. Ἔχεται.] Ἤρτηται.

347. Ἔσαι.] Γενήσεται.

349. Τλήτω.] Καρτερησάτω.

355. Εἴ με καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἀνώγοις αὐτόθι μίμνειν.] Χαριέντως τὸ λέγειν, ἑτοίμως ἔχειν καὶ πάντα ἐνιαυτὸν ἐπιμένειν αὐτόθι, τὰ διδόμενα αἰεὶ πλειονάζοντα. Ἀνώγοιτε.] Κελεύοιτε.

356. Ὀτρύνοιτε.] Ἐπίσχοιτε, παρασκευάζοιτε.

358. Πλειοτέρῃ σὺν χειρί.] Σὺν πλείοσι κτήμασιν ἢ μᾶλλον, τὰ διδόμενα πληθυνόντων.

359. Αἰδοιότερος.] Αἰδοῦς ἄξιος· ἐντεῦθεν Ἡσίοδος, πλούτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ· ἀλλαχοῦ δὲ Ὅμηρος, * βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοίοιο.

362. Τὸ μὲν ἔπ σ' ἐΐσκομεν.] Τὸ μὲν, ὑπερφυᾶ τ' ἔμμεναι καὶ ἐπίκλοπον, ἔπ σ' ἐΐσκομεν.

NOTÆ.

351. Πομπὴ δ' ἀνδράσι μελήσει) Ut appareat *Homeri* Dexteritas, in rebus Diversis eodem modo, aut in rebus iisdem diversimodè efferendis, conferat curiosus Lector, quomodo, paucis mutatis, hæc eadem *Hector* proferat, *Iliad.* ζ'. v. 492. & *Telemachus*, *Odyss.* α'. v. 358. & ipse nunc *Alcinous*. Adeo sui *Homerus* παρῳδὸς primus; undè orta *Parodia*. Vid. *Eustath.* fol. 442. lin. 27.

NOTÆ IN SCHOLIA.

359. * Βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοίοιο) Extat *Iliad.* δ'. v. 402. Addo autem ad *Sensum* implendum.

VARIÆ LECTIONES.

345. Ἀλκινόῳ) γρ. Ἀλκίνῳ, *H. Steph.* oscitantèr, quùm *Prosaica* vox minimè in Versu stabit.

350. Ἐς αὔριον) γρ. ἐπαύριον, *H. Steph.*

Ἠπερο-

Ἠπεροπῆά τ' ἔμμεν καὶ ἐπίκλοπον, οἷά τε πολλοὺς
Βόσκῃ γαῖα μέλαινα πολυσπερέας ἀνθρώπους,
Ψεύδεά τ' ἀρτύνοντας, ὅθεν κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο·
Σοὶ δ' ἔνι μὲν μορφὴ ἐπέων, ἔνι δ' ἦθος ἐπαθλαί·
Μῦθον δ', ὡς ὅ, τ' ἀοιδὸς, ἀπιζαμένοις κατέλεξας,
Πάντων τ' Ἀργείων, σέο τ' αὐτοῦ, κήδεα λυγρά.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Εἴ τινας ἀντιθέων ἑτάρων ἴδες, οἵ τοι ἅμ' αὐτῷ
Ἴλιον εἰς ἅμ' ἕποντο, καὶ αὐτοῦ πότμον ἐπέσπον.
Νὺξ δ' ἤδε μάλα μακρὴ, ἀθέσφατος· οὐδέ πω ὥρη
Εὕδειν ἐν μεγάρῳ· σὺ δέ μοι λέγε θέσκελα ἔργα·
Καί κεν ἐς ἠῶ δῖαν ἀνασχοίμην, ὅτε μοι σὺ
Τλαίης ἐν μεγάρῳ τὰ σὰ κήδεα μυθήσασθαι.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἐξοχώτατε λαῶν,
Ὥρη μὲν πολέων μύθων, ὥρη καὶ ὕπνου.
Εἰ δ' ἔτ' ἀκουέμμαί γε λιλαίεαι, οὐκ ἂν ἔγωγε
Γνῶν σοὶ φθονέοιμι καὶ οἰκτρότερ' ἄλλα ἀγορεύσαι
Κήδε' ἐμοῦ ἑτάρων, οἳ δὴ μετόπισθεν ὄλοντο·
Οἳ Τρώων μὲν ὑπεξέφυγον στονόεσσαν ἀϋτὴν,
Ἐν νόστῳ δ' ἀπόλοντο, κακῆς ἰότητι γυναικός.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ψυχὰς μὲν ἀπεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλη
Ἁγνὴ Περσεφόνεια γυναικῶν θηλυτεράων,
Ἦλθέ δ' ὀπὶ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
Ἀχνυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέραθ', ὅσαι ἅμ' αὐτῷ

" Impostoremque te esse & furem, perinde ut multos
" Pascit terra nigra errones homines,
" Mendacia concinnantes; unde quis nequaquam viderit:
" Tibi verò inest elegantia verborum, mentesque bonæ;
" Historiam verò, ut & Poeta, ex ordine recensuisti
" Omnium Græcorum, tuique ipsius dolores tristes.
" Sed agè mihi hoc dic, & verè enarra;
" Si quosdam eximiorum sociorum vidisti, qui teipsum
" Ad Ilium simul consequuti sunt, & illic fatum nacti sunt.
" Nox hæc valdè longa, immensa; neque tempus est
" Dormiendi in ædibus; tu autem mihi dic mira opera:
" Equidem vel ad auroram divinam sustinerem, quando tu
" Sustineas hic in domo *meâ* tuos dolores dicere.
Hunc excipiens alloquutus est prudens Ulysses,
" Alcinoe rex, omnium gloriosissime populorum,
" Tempus quidem multa loquendi, tempus & dormiendi.
" Sin adhuc audire utique cupis, non sanè ego
" His tibi abnegâro & miserabiliores alios dicere
" Dolores nempe meorum sociorum, qui jam postea perierunt;
" Qui Trojanorum quidem effugerunt luctuosum bellum,
" In reditu verò perierunt, consilio malæ fœminæ.
Cæterùm postquam animas quidem dispersit huc atque illuc
Casta Proserpina mulierum fœminarum,
Supervenit anima Agamemnonis Atridæ
Tristis; circumque aliæ congregabantur, quæcunque simul cum eo

ΣΧΟΛΙΑ.

363. Ἠπεροπῆα] Ἀπατεῶνα, γόητα. Ἐπίκλοπον.] * Παραλογιστικόν. καὶ γὰρ ὁ κλέπτης παραλογιζόμενος κλέπτει σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἐπιθυμητήν· καὶ γὰρ ὁ κλέπτης ἐπιθυμεῖ τῶν ἀλλοτρίων τοῦτο ποιεῖ.

364. Βόσκῃ.] Τρέφῃ. Πολυανθρώπους.] * Πολυεθνεῖς.

365. Ἀρτύνοντας.] Πλάττοντας, παρασκευάζοντας. Ὅθεν κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο.] Ὅθεν οὐδὲ ἀφίδοιτο τις, ὅτι ψεύδεται.

366. Μορφὴ.] Εὐπρέπεια.

372. Ἀθέσφατος.] Ἀμέτρητος, πολλή.

379. Ἀκουέμμαι.] Ἀπρεπῶς.

380. Οἰκτρότερα.] Ἐλεεινότερα.

382. Στονόεσσαν.] Σπαραγμῶν αἰτίαν.

383. Κακῆς ἰότητι γυναικός.] Ἑλένης, ἢ Κλυταιμνήστρας, ἢ κακοφρόνως Κασσάνδρας, ἣν λαφθεῖσα ὁ Λοκρὸς Αἴας ἐν τῷ πεδίῳ τῆς Ἀθηνᾶς, δυσμενῆ κατέσησε τοῖς Ἕλλησι τὴν Ἀθηνᾶν.

384. Ἀπεσκέδασεν.] Πόρρω ἐσκόρπισεν.

387. Ἀχνυμένη.] Λελυπημένη. Ἀγηγέραθ'.] Συνηθροισμέναι ἦσαν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

363. * Παραλογιστικὸν) Ità pro παραλογικὸν scribo, ex *Aloysii* MSto & *Eustathio*, fol. 443. lin. 36.

364. * Πολυσπερέας) Πολυεθνεῖς, lego, pro πολυέθνους, Veteri.

VARIÆ LECTIONES.

366. Ἔνι) γρ. ἔπι, *H. Steph.*

385. Ἁγνὴ) γρ. αἰνὴ, *H. Steph.*

Οἴκῳ ἐν Αἰγίσθοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον·
Ἔγνω δ' αἶψ' ἐμὲ κεῖνος, ἐπεὶ πίεν αἷμα κελαινόν.
Κλαῖε δ' ὄγε λιγέως, θαλερὸν χυτὸν δάκρυον εἴβων,
Πιτνὰς εἰς ἐμὲ χεῖρας, ὀρέξασθαι μενεαίνων.
Ἀλλ' οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἦν ἶς ἔμπεδος, οὐδέ τι κίκυς,
Οἵη πὲρ πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι.
Τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσά τ' ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ,
Καί μιν φωνήσας ἔπτερα πτερόεντα προσηύδων,
Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
Τίς νύ σε κὴρ ἐδάμασσε ταναηλεγέος θανάτοιο;
Ἦέ σέ γ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
Ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀϋτμήν;
Ἦέ σ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσῳ,
Βῶς πρειμαργάμενον, ἢ οἰῶν πώεα καλὰ,
Ἦὲ περὶ πτόλιος μαχεσάμενον, ἠὲ γυναικῶν;
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Οὔτ' ἐμέ γ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
Ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀϋτμήν,
Οὔτε μ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσῳ·
Ἀλλά μοι Αἴγισθος τεύξας θάνατόν τε, μόρον τε,
Ἔκτα, σὺν οὐλομένῃ ἀλόχῳ, οἱ κάνδε καλέσσας,
Δειπνίσας, ὡς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ.
Ὣς θάνον οἰκτίστῳ θανάτῳ· περὶ δ' ἄλλοι ἑταῖροι
Νωλεμέως κτείνοντο, σύες ὡς ἀργιόδοντες,

Domo in Ægisthi perierunt & fatum obierunt:
Agnovit statim me ille, postquam bibit sanguinem nigrum,
Flevit autem ille vehementèr, uberes lacrymas distillans,
Extendens ad me manus, porrigere cupidus.
Sed non ampliùs ei aderat vis firma, neque illa potentia,
Qualis utique antea erat in mobilibus membris.
Illum quidem ego flevi, ut vidi, miserutusque sum in animo,
Et ipsum compellans verba alata dixi,
" Atride inclyte, rex virorum, Agamemnon,
" Quodnam te fatum domuit asperæ mortis?
" An te in navibus Neptunus domuit,
" Ciens sævorum ventorum immensos flatus?
" An te iniqui viri læserunt in terrâ
" Boves super pugnantem, atque ovium pulchros greges,
" An pro urbe pugnantem, atque fœminis?
Sic locutus, ille autem me statim excipiens alloquutus est,
" Inclyte Laertiade, multiscie Ulysses,
" Neque me in navibus Neptunus domuit,
" Excitato infestorum ventorum magno flatu;
" Neque me hostiles viri læserunt in continente:
" Sed mihi Ægisthus, structâ morteque fatoque,
" Occidit, cum perniciosâ uxore, domum vocatum,
" Convivio exceptum, quemadmodum quis occidit bovem ad præsepe.
" Sic perii miserabilissimâ morte; circumque alii socii
" Sævè occidebantur, quemadmodum sues albis-dentibus,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

390. Εἴβων.] Χέων, στάζων.
391. Πιτνάς.] Ἐκτείνων. Ὀρέξασθαι.] Ἐπιλαβέσθαι.
392. Κίκυς.] Ἡ μὴ δυναμένης κίνησις.
393. Γναμπτοῖσι.] Καμπτικαῖς δυναμένοις.
399. Ὄρσας.] Ἐγείρας, κινήσας. Ἀμέγαρτον.] Παλιὸν. Ἀϋτμὴν.] Πνοήν.
401. Βοῦς πρειμαργάμενον.] Ἐπειδὴ αὐτὸς ἐλθὼν εἰς Κίκονας, καὶ ἁρπαγῆς ἐκεῖ ἐπιχειρήσας, οὐκ εὐ ἀπήλλαξεν, εἰκότως τὰ ὅμοια ὑποπτεύει πεπονθέναι τὸν Ἀγαμέμνονα. Περιμαχόμενον.] Περιελαύνοντα.
408. Τεύξας.] Καταστρεψάμενος.
411. Οἰκλίσῃ.] Ἀνηλεῖ, κακῇ.
412. Κτείνοντο.] Ἐφονεύοντο.

N O T Æ.

401. Βῶς * πρειμαργάμενον) Ità legendum pronuntio, pro πρειμαχόμενον, quòd qui Prædam ejusmodi peterent, Viva Animalia, & totos greges, abigere solerent, profligatis priùs Pastoribus; idque ut facerent, pertinacitèr pugnarent, & ipsi aliquandò sint capti, ut modò de *Melampode* vidimus. ad *Br. Schol.* v. 289. aliquandò cæsi. De *Ultimâ* productâ sæpè monuimus.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

400. Ἐπὶ χέρσῳ) γρ. ἐπὶ χέρσῃ, ut & mox, v. 407.
401. Περιμαργάμενον) γρ. πρειμαχόμενον, vid. Not. in Textum.
402. Ἠὲ γυναικῶν) γρ. ἠδὲ γυναικῶν.
407. Ἐπὶ χέρσῳ) γρ. ἐπὶ χέρσῃ, ut suprà, v. 400.
412. Ἀργιόδοντες) γρ. ἀγελιόδοντες, *Seberi* Index.

Οἵ ῥά τ' ἐν ἀφνειῷ ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο
Ἢ γάμῳ, ἢ ἐρανῷ, ἢ εἰλαπίνῃ τεθαλυίῃ.
Ἤδη μὲν πολέων ἀνδρῶν φόνῳ ἀντιβόλησας
Μηνὰξ κτεφομμένων, ἠὲ σὺν κρατερῇ ὑσμίνῃ·
Ἀλλά κε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν ὀλοφύρατο θυμῷ,
Ὡς ἀμφὶ κρητῆρα, τραπέζας τε πλησθύσας,
Κείμεθ' ἐνὶ μεγάρῳ· δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
Οἰκτροτάτην δ' ἤκουσα ὄπα Πριάμοιο θυγατρὸς,
Κασσάνδρης, τὴν κτεῖνε Κλυταιμνήστρη δολόμητις
Ἀμφ' ἐμοί· αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ γαίῃ χεῖρας ἀείρων,
Βάλλον ἀποθνήσκων περὶ φασγάνῳ· ἡ δ' ἀπέρυκε
Νοσφίσατ', οὐδέ μοι ἔτλη, ἰόντι περ εἰς Ἀΐδαο,
Χερσὶ καθ' ὀφθαλμοὺς ἑλέειν, σύν τε στόμ' ἐρεῖσαι.
Ὡς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικὸς,
Ἥ τις δὴ τοιαῦτα μετὰ φρεσὶν ἔργα βάληται·
Οἷον δὴ καὶ κείνη ἐμήσατο ἔργον ἀεικὲς,
Κουριδίῳ τεύξασα πόσῃ φόνον· ἦτοι ἔφην γε
Ἀσπασίῃ παίδεσσιν, ἰδὲ δμῳῇσιν ἐμοῖσιν,
Οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· ἡ δ' ἔξοχα λύγρ' εἰδυῖα,
Ἠῖτε καὶ αἶσχος ἔχθε, καὶ ἐσσομένῃσιν ὀπίσσω
Θηλυτέρῃσι γυναιξὶ, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔῃσιν.

" Qui quidem in locupletis viri multùm potentis,
" Aut nuptiis, aut collatitio *convivio*, aut dapibus festis *mactantur*.
" Sanè quidem multorum virorum cædibus interfuisti,
" Separatim interfectorum, & in forti pugnâ,
" Sed protectò illa potissimum conspicatus ingemuisses animo,
" Ut circa crateras, mensasque plenas,
" Jacebamus in ædibus; pavimentum autem totum sanguine maduit.
" Mœstissimam autem audivi vocem Priami filiæ,
" Cassandræ, quam occidit Clytæmnestra dolosa
" Propè me: cæterùm ego à terrâ manus sublatas
" Jactabam moribundus in gladium: illa autem impudentissima
" Secessit; neque mihi voluit, eunti licet ad Plutonis *domum*,
" Manibus oculos comprimere, atque os componere.
" Adeò non gravius & improbius aliud muliere,
" Quæcunque quidem hujusmodi in mentem facinora induxerit;
" Quale certè & illa patravit facinus indignissimum,
" Legitimo struens marito cædem: utique putabam
" Gratum me liberis, atque mancipiis, atque ancillis meis,
" Domum venturum: illa vero *rei* apprimè perniciosas edocta,
" Sibique turpitudinem asperserit, & etiam venturis in posterum
" Mollibus fœminis, etiam illi, quæ benefica erit.

ΣΧΟΛΙΑ.

414. Ἐρανῷ.] Ἔρανος λέγεται, τὸ ἐκ συμβολῆς γινόμενον δεῖπνον.
416. Μηνάξ.] Καθεξῆς.
417. Ὀλοφύρατο.] Ἠλέησας.
418. Πλησθύσας.] Πεπληρωμένας.
419. Θῦεν.] Ἐπλήγνυτο.
420. Οἰκτροτάτην.] Ἐλεεινοτάτην. Ὄπα.] Φήμην, κλῆσιν.
421. Κτεῖνε.] Ἀπέκτεινε.
422. Ἀείρων.] Κυφίζων, ἐπαίρων.
423. Κυνῶπις.] Ἀναιδεστάτη.
424. Νοσφίσατ'.] Ἐχωρίσθη. Ἔτλη.] Ἐπαρτέρησεν.
425. Ἑλέειν.] Καθελεῖν, συσκελεῖσαι. Ἐρεῖσαι.] Ἁρμόσαι, ἢ ἐπικλεῖσαι.
426. Αἰνότερον.] Δεινότερον, χαλεπώτερον.
428. Ἀεικὲς.] Ἀπρεπὲς, ἢ σχέτλιον.
429. Τεύξασα.] Καθεσπιδιάσασα.
432. Καὶ αἶσχος ἔχθε.] Αἰσχύνῃ ἢ ὄνειδος κατέχθε. Ἐσσομένῃσι.] Ταῖς μετέπειτα γενεαῖς.
433. Εὐεργὸς.] Σώφρων, καλὰ ἔργα πεφύκυια.

NOTÆ.

424. Νοσφίσατ') Potest quidem ad *Gladium* referri, quem subduxerat cadenti egregia uxor.

426. Ὡς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικὸς) Nil gravius, nil improbius, quam Fœmina vivit. *Duportus* in locum multa congerit ex variis Auctoribus in Mulieres convitia: verùm is auctor Cælebs erat perpetuus. Ego nihil in Muliere reperiendum puto, quod non in Viro facilè reperias. *Plutarchus* scripsit, De Claris Mulieribus. Vid. *Clement. Alexandrin.* Stromat. l. 4. fol. 380. *Angel. Politian.* Epist. l. 3. fol. 38. *Gerard. Johan. Voss.* De Philologiâ, c. 2. & quæ Nos ad *Euripid.* Medeæ v. 1084. Quibus *omnibus addatur* ANNA, *M. Brittanniæ* Regina, *Belli* Fulmen, *Pacis* Ornamentum, *Ecclesiæ* Tutamen, *Regni* stabilimen, *Subditorum* gloria, *Literatorum* Patrona.

VARIÆ LECTIONES.

417. Ἀλλά κε κεῖνα) γρ. ἀλλά κ' ὀπίεινα.
419. Κείμεθ' ἐνὶ μεγάρῳ) γρ. κείμεθα ἐν μεγάρῳ.

Ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμφιβόμβους προσέφην,
Ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ γόνον Ἀτρέος εὐρύοπα Ζεὺς
Ἐκπάγλως ἤχθηρε, γυναικείας ἀφὶ βουλάς,
Ἐξ ἀρχῆς· Ἑλένης μὲν ἀπολόμεθ' εἵνεκα πολλοί·
Σοὶ δὴ Κλυταιμνήστρη δόλον ἤρτυε τηλόθ' ἐόντι.
[* Ὣς δὴ Κλυταιμνήστρη, λείπουσ' Ἀγαμέμνονα δῖον,
Αἰγίσθῳ παρέλεκτο, τῷ εἴλετο χείρονα ἀκοίτην,
Ὣς Ἑλένη ἤχυνε λέχος ξανθῷ Μενελάῳ.]
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμφιβόμβους προσέφην,
Τῷ νῦν μή ποτε σὺ γυναικί γε ἤπιος εἶναι,
Μηδ' οἷ μῦθον ἅπαντα πιφαυσκέμεν, ὅν κ' εὖ εἰδῇς,
Ἀλλὰ τὸ μὲν φάσθαι, τὸ δὲ κεκρυμμένον εἶναι.
Ἀλλ' οὐ σοί γ', Ὀδυσεῦ, φόνος ἔσται ἔκ τε γυναικός·
Λίην γὰρ πινυτή τε, καὶ εὖ φρεσὶ μήδεα οἶδε,
Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια.
Ἦ μὲν μιν νύμφην γε νέην καταλείπομεν ἡμεῖς,
Ἐρχόμενοι πόλεμόνδε· παῖς δέ οἱ ἦν ἐπὶ μαζῷ,
Νήπιος, ὃς πού νῦν γε μετ' ἀνδρῶν ἴζεν ἀριθμῷ,
Ὄλβιος· ἦ γὰρ τόν γε πατὴρ φίλος ὄψεται ἐλθών,
Καὶ κεῖνος παλίγκοτον περισπλύζεται, ἦ θέμις ἐστίν·
Ἡ δ' ἐμὴ οὐδὲ πάρος γε σαόφρονας ἄκουας
Ὀφθαλμοῖσιν ἔασε, πάρος δέ με πέφνε καὶ αὐτόν.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι,
Κρύβδην, μηδ' ἀναφανδά, φίλῃ ἐς πατρίδα γαῖαν
Νῆα κατισχέμεναι· ἐπεὶ οὐκ ἔτι πιστὰ γυναιξίν.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Εἴπου ἔτι ζώοντος ἀκούετε παιδὸς ἐμοῖο,

Sic dixit; exterùm ego ipsum excipiens allocutus sum,
" Dii Boni! quam valdè genus Atrei altitonans Jupiter
" Vehementer odit, fœminea propter consilia.
" Ab initio: Helenæ quidem gratiâ perierunt plures;
" Tibi verò Clytæmneſtra dolum ſtruxit procul abſenti.
" [Sicut etiam Clytæmneſtra, linquens Agamemnona magnum,
" Ægiſtho concubuit, elegitque pejorem Virum;
" Ità Helena dedecoravit Cubile fiavi Menelai.]
Sic dicebam; ille autem me prominùs excipiens alloquutus eſt,
" Ideoque nunquam etiam tu nè uxori benignior ſis,
" Neque illi ſermones omnes revela, quos benè noveris;
" Sed hoc quidem dic, illud verò celatum ſit.
" Sed non tibi, Ulyſſes, exitium erit ex uxore;
" Valdè enim prudens & benè in mente conſilia ſcit,
Filia Icarii, prudens Penelope.
" Profectò ipſam nuptam juvenem reliquimus nos,
" Abeuntes in bellum; filius autem illi erat ad mamillam,
" Infans, qui alicubi nunc in virorum ſedet numero,
" Beatus: certè enim eum pater charus vidèbit, ubi venerit,
" Et ille patrem excipiet; ita ut fas eſt.
" Illa autem mea haud filio *me* ſaturari uxor
" Oculis permiſit; priùs enim me occidit & ipſum.
" Aliud verò tibi dicam, tu autem in mente reconde;
" Clàm, nequaquam palàm, charam in patriam terram
" Navem dirige, quoniam non amplius fidendum eſt fœminis.
" Sed agè mihi dic, & vera narra,
" An fortaſſis adhuc viventem audiviſti filium meum,

ΣΧΟΛΙΑ.

436. Γυναικείας ἀφὶ βουλάς.] Αἰνίττεται τὴν Αἰρόπην.
440. Εἶναι.] Ἀντὶ τοῦ, ἴσον.
441. Πιφαυσκέμεν.] Λίαν. Εὖ εἰδῇς.] Καλῶς μαθὼν.
444. Πινυτή.] Ὄλβιος, εὐδαίμων, πλουσία, συνετὴ, σώφρων.
450. Περισπλύζεται.] Φιλοφρονήσεται.
451. Υἱός.] Τοῦ γοῦν. Ἐνιπλησθῆναι.] Πληρωθῆναι.
454. Κρύβδην.] Κρύφα, λαθραίως.
455. Καταχέμεναι.] Καθορμίζειν.
457. Ἐμοῖο.] Τοῦ ἐμοῦ.

NOTÆ.

438. Σοὶ δὴ Κλυταιμνήστρη) Huc addendi ſunt *tres Verſus, qui neſcio quomodò hoc ſuo loco excideriunt, quos reſtituo ex Veteri *Scholiaſtâ Euripidis* ad *Oreſt.* v. 249. fol. 57. Ὣς τε Κλυταιμνήστρη, λείπουσ' Ἀγαμέμνονα δῖον, Αἰγίσθῳ παρέλεκτο, τῷ εἵλετο χείρονα ἀκοίτην. Ὣς οἳ Ἑλένη ἤχυνε λέχος ξανθοῦ Μενελάου.

VARIÆ LECTIONES.

442. Τὸ δὴ θ') χρ. τὸ δέ τοι, *H. Steph.*
450. Καὶ κεῖνος) γρ. καὶ κεῖνος, *H. Steph.*

Ἦ που ἐν Ὀρχομενῷ, ἢ ἐν Πύλῳ ἠμαθόεντι,
Ἦ που παρ Μενελάῳ, ἐνὶ Σπάρτῃ εὐρείῃ;
Οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀρέστης.
Ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμοιβόμενος προσέφην,
Ἀτρεΐδη, τί με ταῦτα διείρεαι; οὐδέ τι οἶδα,
Ζώει ὅγ', ἢ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν.
Νῶϊ μὲν ὣς ἑπέεσσιν ἀμειβόμεθ' οὐδ' ἐπὶ πολὺ
Ἕσταμεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν χυτὸν δάκρυ χέοντες.
Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
Καὶ Πατροκλῆος, καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
Αἴαντός θ', ὃς ἄριστος ἔην εἶδός τε, δέμας τε,
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.
Ἔγνω δ' ἐμὲ ψυχὴ ποδώκεος Αἰακίδαο,
Καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Σχέτλιε, πῇ δ' ἔτι μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μήσεαι ἔργον;
Πῶς ἔτλης Ἄϊδόσδε κατελθέμεν, ἔνθα τε νεκροὶ
Ἀφραδέες ναίουσι, βροτῶν εἴδωλα καμόντων;
Ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμοιβόμενος προσέφην,
Ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλῆος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
Ἦλθον Τειρεσίαο χρέος, εἴ πνα βυλὴν
Εἴποι, ὅπως Ἰθάκην εἰς παιπαλόεσσαν ἱκοίμην.

"Or Orchomenus, or in Pylus arenosâ,
"An alicubi apud Menelaum, in Spartâ latâ?
"Nondum enim mortuus est in terrâ divus Orestes.
Sic ait, cæterùm ego ipsum excipiens alloquutus sum,
"Atride, quid me hæc interrogas? neque enim scio,
"Vivatne ille, an mortuus sit: malum autem incerta loqui.
Nos quidem sic verbis alternantes tristibus
Stabamus tristati, tenellas lacrymas profundentes.
Supervenit autem anima Pelidæ Achillis,
Et Patrocli, & eximii Antilochi,
Ajacisque, qui optimus erat formaque corporeque
Aliorum Græcorum, post irreprehensibilem Achillem.
Agnovit autem me anima velocis Æacidæ,
Et lugens verba alata dixit,
"Generose Laertiade, multiscie Ulysses,
"Infelix, quid adhuc majus in mente cogitâsti facinus?
"Quo pacto audes ad inferos venire, ubi mortui
"Temerarii habitant, hominum simulachra mortuorum?
Sic ait, cæterùm ego ipsum excipiens alloquutus sum,
"Achilles, Pelei fili, excellentissime Græcorum,
"Veni Tiresiæ propter Oraculum; si quod consilium
"Diceret, quo pacto Ithacam ad asperam pervenero;

ΣΧΟΛΙΑ.

458. Ἦπου ἐν Ὀρχομενῷ, ἢ ἐν Πύλῳ.] Ἐν Πύλῳ μέν, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν φιλίαν καὶ δύναμιν Νέστορος, ὥστε ἐν Σπάρτῃ. διὰ τὴν συγγένειαν. ἐν *Ὀρχομενῷ δὲ διὰ τὴν ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν· ἐκεῖ γὰρ πόπε καὶ οἱ κτίσται τῶν πόλεων ἐτάφησαν ἡσαυρεοί. αὐτὸς δὲ τύπον φησὶν ὁ Ποιητὴς ἐν Ἰλιάδι, Οὐδ' ὅσ' ἐς Ὀρχομενόν.

465. Ἕσταμεν.] Ἱστάμεθα.

467. Πατροκλῆος.] Αὕτη ἡ γλυκεῖα ἀπὸ εὐθείας ἐστὶ Πατροκλῆς, ὡς Φιλοκλῆς καὶ Σοφοκλῆς.

473. Μήσεαι.] Βυλεύσῃ, ἐργάσῃ.

474. Ἔτλης.] Ἐκαρτέρησας.

475. Ἀφραδέες.] Ἀδιανόητοι, ἢ ἀσύμβολοι. Εἴδωλα.] Αἱ εἰς τὸ ἰδεῖν μόνον εἰκόνες. Καμόντων.] Ἀποθανόντων.

478. Χρέος.] Μάντευμα.

NOTÆ.

477. Ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλῆος υἱὲ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν) Vid. de Mensurâ, ad *Iliad.* α'. v. 489. Μέγα autem pro μεγάλως, *Adjectivum*, pro *Adverbio*, Atticè.

NOTÆ IN SCHOLIA.

458. *Ὀρχομενῷ, pro Ὀεχομενῷ, lego. Verùm ad *Scholii* dilucidationem, de *Orchomeni* Opulentiâ, notandum, Quòd *Minyas, Orchomeni* Rex, collecto amplissimo Thesauro, Ærarium primus construxit, ut *Pausanias*, in *Bœot.* fol. 310. lin. 22. Περὶ τοῦτον δὲ τὸν Μινύαν πυνθάνομαι μάλιστα, ὡς ὑπερβαλόμενος τοὺς ἐν αὐτοῦ πλούτῳ· θησαυρόν τε, ἀνθρώπων, ὧν ἴσμεν, Μινύας πρῶτος εἰς ὑποδοχὴν χρημάτων ᾠκοδομήσατο. Locus à Poetâ citatus, extat *Iliad.* ι'. v. 381.

VARIÆ LECTIONES.

477. Πηλῆος υἱὲ) γρ. Πηλέος υἱὲ, Πηλεΐδη υἱέ. Vid. Not. in *Textum*.

Οὐ

Οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιΐδος, οὐδέ πω ἀμῆς
Γῆς ἐπέβλω, ἀλλ' αἰὲν ἔχω κακά· σεῖο δ', Ἀχιλλεῦ,
Οὔτις ἀνὴρ προπάροιθε μακάρτατος, οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω.
Πρίν μὲν γάρ σε ζωὸν ἐτίομεν, ἶσα θεοῖσιν,
Ἀργεῖοι, νῦν αὖτε μέγα κρατέεις νεκύεσσιν,
Ἔνθάδ' ἐὼν· τῷ μήτι θανὼν ἀκαχίζεο, Ἀχιλλεῦ.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέφην,
Μὴ δή μοι θάνατόν γε παραύδα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
Βουλοίμην κ' ἐπάρουρος ἐὼν θητευέμεν ἄλλῳ
Ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρῳ, ᾧ μὴ βίοτος πολὺς εἴη,
Ἢ πᾶσιν νεκύεσσι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν.
Ἀλλ' ἄγε μοὶ τοῦ παιδὸς ἀγαυοῦ μῦθον ἐνίσπες,
Ἢ ἑπεὶ ἐς πόλεμον πρόμος ἔμμεναι, ἠὲ καὶ οὐχί;
Εἰπὲ δέ μοι, Πηλῆος ἀμύμονος εἴ πέπυσαι,
Ἢ ἔτ' ἔχει τιμὴν πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
Ἦ μιν ἀπιμάζουσιν ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε,
Οὕνεκά μιν χεὶρ γῆρας ἔχει κρειάς τε, πόδας τε·
Οὐ γὰρ ἐγὼν ἐπαρωγὸς ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο,
Τοῖος ἐών, οἷός ποθ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
Πέφνον λαὸν ἄειρον, ἀμύνων Ἀργείοισιν.
Εἰ τοῖος δ' ἔλθοιμι μίνυνθά περ ἐς πατέρος δῶ,
Τῷ κε τέῳ σὺν καὶ μέγ' ἐμὸν σθένος ἠδὲ καὶ χεῖρας ἀάπτους,
Οἵ κεῖνον βιόωνθ', ἐέργοιμί τ' ἀπὸ τιμῆς.
Ὣς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέφην,
Ἦ τοι μὲν Πηλῆος ἀμύμονος οὔτι πέπυσμαι·
Αὐτάρ τοι παιδός γε Νεοπτολέμοιο φίλοιο

" Nec dum propè veni in Achajam
" necdum noſtram
" Terram conſcendi, ſed ſemper ma-
" lum habeo: te vero Achilles
" Nullus vir majorum beatior, neque
" poſterorum.
" Antea enim te vivum honorabamus
" æqualitèr diis, nos
" Græci, nunc rurſus latè imperas
" mortuis,
" Hic cum ſis; ideò neutiquam mor-
" tuus triſteris, Achilles.
Sic dicebam, ille autem me protinus excipiens alloquutus eſt,
" Ne ſane mihi mortem conſolare, in-
" clyte Ulyſſes:
" Vellem utique ruſticus eſſe, & mer-
" cede ſervire alii
" Viro inopi, cui nec victus ſufficiens
" eſſet,
" Quàm omnibus mortuis vitâ defun-
" ctis imperare.
" Sed age mihi de filio meo generoſo
" rem enarra;
" An pergebat ad bellum propugnator
" eſſe, an non?
" Dic etiam mihi, de Peleo eximio ſi
" quid audieris,
" An adhuc teneat honorem multos a-
" pud Myrmidonas,
" An ipſum deſpiciunt per Theſſaliam
" Phthiamque,
" Eò quod ipſum ſenium occupat ma-
" nibuſque pedibuſque:
" Non enim ego adjutor ſub ſplendore
" Solis
" Talis exiſtens, qualis olim in Trojâ
" latâ
" Trucidabam populum bellicoſum,
" pugnans pro Græcis.
" Si talis venirem vel ad breve tem-
" pus in patris domum,
" Sane alicui terribilitèr oſtenderē meū
" robur & manus inacceſſas, eorum,
" Qui illum injuriâ afficiunt detru-
" duntque ab honore.
Sic ait, cæterùm ego ipſum excipiens allocutus ſum,
" Profectò quidem de Peleo inculpato
" nihil audivi:
" Sed tibi de filio utique Neoptolemo
" charo

ΣΧΟΛΙΑ.

480. Ἀμῆς.] Τῆς ἡμῆς.
482. Μακάρτατος.] Μακαριώτερος, εὐδαιμονέστερος.
485. Ἀκαχίζεο.] Λυπῦ.
487. Παραύδα.] Παραμυθοῦ, παρηγόρει.
488. Θητεύσειεν.] Ἐπὶ μισθῷ δουλεύειν.
489. Ἀκλήρῳ.] Κλῆρον καὶ οὐσίαν μὴ ἔχοντι.
493. Πέπυσμαι.] Ἀκήκοα.
494. Τιμὴν.] Τὴν βασιλείαν.
499. Πέφνον.] Ἀνεῖλον, ἐφόνευσα.
501. Τῷ κε τέῳ.] Οὕτως ἂν πνι. Στύξαιμι.] Ἐκ τοῦ στάλλειν ἀνάγομαι.

NOTÆ.

480. Ἀμῆς) Pro ἡμετέρας, vid. ſuprà, ad v. 165.
482. Μακάρτατος) Ἀντὶ τοῦ, μακάρτερος, ὡς ἐν ᾗ. Οὔτις σὺ μακάρτερος. Ὑπερβολικὸν, ἀντὶ συγκριτικοῦ. Vid. ad *Euripid.* Andromach. v. 6. Νῦν δ' οὔτις ἄλλη δυσχετεστέρα γυνὴ Ἐμοῦ πέφυκε. Συγκριτικὸν, ἀντὶ θετικοῦ, ut *Iliad.* δ'. v. 277. μειλάνιπερον, ἠΰτε πίσυρα.
488. Βουλοίμην κ' ἐπάρουρος) Hunc locum reſpicit ludens *Lucianus*, Dialogo, *Achillis & Antilochi.* Damnant nonnulli, ut indignum Heroe; cùm alia ſit rerum in hac Vitâ, atque in alterâ æſtimatio. Laudat ſanè *Virgilius*, & hic, ut ſemper, *Homerum* ſequitur, Æn. l. 6. v. 436. *Quam vellent æthere in alto* Nunc & pauperiem & duros perferre labores!

Πᾶσιν

Πᾶσαν ἀλήθειαν μυθήσομαι, ὥς με κελεύεις·
Αὐτὸς γάρ μιν ἐγὼ κοίλης ἐπὶ νηὸς ἔεργον
Ἤγαγον ἐκ Σκύρου μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιούς.
Ἦτοι ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίην φραζοίμεθα βουλάς,
Αἰεὶ πρῶτος ἔβαζε, καὶ οὐκ ἁμάρτανε μύθων·
Νέστωρ τ' ἀντίθεος καὶ ἐγὼ * νικάσκομεν οἶω.
Αὐτὰρ ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίην μαρναίμεθ' Ἀχαιοί,
* Οὔτε πότ' ἐς πληθὺν μένεν ἀνδρῶν, οὐδ' ἐν ὁμίλῳ,
Ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὃν μένος οὐδενὶ εἴκων·
Πολλοὺς δ' ἄνδρας ἔπεφνεν ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι·
Πάντας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω,
Ὅσσον λαὸν ἔπεφνεν ἀμύνων Ἀργείοισιν.
Ἀλλ' οἷον τ' Τηλεφίδην κατενήριθμο χαλκῷ
Ἥρω' Εὐρύπυλον, πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
Κήτειοι κλεινοῦ γυναίων εἵνεκα δώρων.

" Omnem veritatem dicam perinde, ut jubes:
" Ipse enim illum ego cavâ in navi æquali,
" Duxi ex *insulâ* Scyro ad armatos Græcos.
" Profectò, quandò circa urbem Trojam iniremus consilia,
" Semper primus dicebat, & non aberrabat oratione:
" Nestorque eximius & ego vincebamus soli.
" Cæterum quoties circa urbem Trojanorum decerneremus Græci,
" Nunquam in multitudine manebat virorum, neque in turbâ,
" Sed longe præcurrebat, suo robore nulli cedens;
" Multos autem viros trucidavit in gravi pugnâ:
" Omnes verò non ego eloqui possem, neque nominare;
" Quantum exercitum occidit defendens Græcos.
" Sed ut Telephidem interfecerit ferro,
" Heroa Eurypylum, multi autem circa eum sodales
" Cetei trucidabantur, muliebria propter dona.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

508. Ἐκ Σκύρ.] Ἀπὸ τ Σκύρ. Σκῦρος ἡ, πόλις Δολοπίας.

510. Ἔβαζεν.] Ἔλεγε. Ἡμάρτανε.] Ἀπετύγχανε. Μύθων.] Τῶν συμβαλλομένων εἰς τὸ κρατεῖν λόγων.

511. Νικάσκομεν.] Ἐνικῶμεν. Οἷω.] Μόνοι.

518. Τηλεφίδην.] Υἱὸν δ Τηλέφου. Κατενήριθμο.] Ἀνεῖλεν ἐκτύλωσεν. Ἀλλ' οἷον τ Τηλεφίδην κατενήριθμο χαλκῷ Ἥρω' Εὐρύπυλον, πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι, Κήτειοι κλεινοῦ γυναίων εἵνεκα δώρων.] Εὐρύπυλος, ὁ Ἀσυόχης καὶ Τηλέφου, δ Ἡρακλέους, παῖς, λαχὼν τὴν παιδείαν τὴν ἀρχὴν, τ Μυσίας ἀρχῆς ἐπέστη· πυθόμενος δὲ Πειάμου τ περὶ τότε δυνάμεως, ἔπεμψεν ὡς αὐτὸν, ἵνα παραγένηται σύμμαχος· εἰπόντος δὲ αὐτῷ, ὡς οὐκ ἔξει αὐτῷ λῷστ τὴν μητέρα, ἔπεμψεν ὁ Πείαμος τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀσυόχῃ δῶρον χρυσοῦν ἄμπελον. ἣ δὲ λαβοῦσα τὴν ἄμπελον, ἔπεμψεν τ υἱὸν ἐπὶ τὰ πράγματα. Νεοπτόλεμος δὲ, ὁ Ἀχιλλέως παῖς, τοῦτον ἀναιρεῖ. ἦν δὲ ἱστορία παρὰ Ἀκουσιλάῳ.

520. Κήτειοι.] Τινὲς ἀπέδοσαν μεγάλοι, παρὰ τὸ κῆτος. Κρεῖσσον δὲ ἀποδιδόναι, Μυσῶν ἔθνος τοὺς Κητικούς.

N O T Æ.

511. * Νικάσκομεν) Ità *Textum* emendo. Olim in *Florentinâ*, & *Lovaniensi* νεικάσκομεν, in *Aldinâ*, νεικάσκομεν; hanc in *Textum* recepit *H. Stephanus*, illam in *Varias Lect.* Cùm tamen *Br. Schol.* per ἐνικῶμεν explicent, apparet omninò, legendum νικάσκομεν. Sin à νεικέω, contendo, νεικάσκομεν. At vix credibile, *Ulyssem* tantum *Neoptolemo* tribuere, ut & se, & *Nestorem*, ab eo æquiparatos dicat eloquentiâ. Satis erat *Juveni* bellatori, si ab his solis vinceretur *Linguâ*.

513. Οὔτε πότ' ἐς πληθὺν) Quamvis plura quidem *Exemplaria* legant οὔποτε, ut *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana*, *Hervagiana*, *Stephaniana*, *Castellionea*, *Lugdunensis*, *Cantabrigiensis*, *Oxoniensis*, &c. quum tamen *Sensus* & *Metrum* præferat τὸ, Οὔτε πότ', quod & melius refertur ad sequens οὐδ', & *Romana* & *Basileensis*, *Eustathii* Edit. in *Textu* legant, Οὔτε πότ', hanc *Lectionem* admitto, aliâ ad *Var. Lect.* rejectâ.

519. Ἥρω' Εὐρύπυλον.) Hujus Effigiem exhibet *Gronovius*, Græc. Antiquit. Vol. I. §. 111. cum Inscriptione, ΕΥΡΥΠΥΛΟΣ ΗΡΩΣ.

520. Κήτειοι κλεινοῦ) De hoc loco, præter *Br. Schol.* adeundus *Eustath.* fol. 425. lin. 53. Ἔνιοι δὲ

S C H O L I A.

520. Κήτειοι) Quum videris *Scholiasta* dubitationem hoc loco, memineris hujus loci *Strabonis*, l. 13.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

506. Ἀλήθειαν) γρ. ἀληθείην, olim, male.

511. Νέστωρ τ' ἀντίθεος) γρ. Νέστωρ ἀντίθεος, *H. Steph. Ibid.* Νικάσκομεν) γρ. νεικάσκομεν, & νεικέσκομεν, & νικέσκομεν, de quâ re, vid. Not. in *Textum*.

513. Οὔτε πότ') γρ. οὔποτε, vid. ad *Var. Lect.*

519. Ἥρω' Εὐρύπυλον) γρ. ἥρωα, & ἥρωα, *Eustath.* fol. 452. lin. 41.

520. Κήτειοι) γρ. κήδειοι, & χήτειοι. Vid. N. in *Textu*.

Κεῖνον

Κεῖνον δὴ κάλλιστον ἴδον, μετὰ Μέμνονα δῖον.
Αὐταὶρ ὅτ' εἰς ἵππον καλεβαίνομεν, ὃν κάμ' Ἐπειὸς,
Ἀργείων οἱ ἄεισοι, ἐμοὶ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο,
Ἠμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν λόχον, ἠδ' ὀπιθεῖναι·
Ἐνθ' ἄλλοι Δαναῶν ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Δάκρυά τ' ὠμόργνυντο, τρέμε δ' ὑπὸ γυῖα ἑκάστου·
Κεῖνον δ' οὔποτε πάμπαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
Οὔτ' ὠχρήσαντα χρόα κάλλιμον, οὔτε παρειῶν
Δάκρυ' ὁμορξάμενον· ὁ δέ με μάλα πολλ' ἰκέτευεν
Ἱππόθεν ἐξιμεναι· ξίφεος δ' ἐπεμαίετο κώπης,
Καὶ δόρυ χαλκοβαρὲς, κακὰ δ' ἤρτυεν Τρώεσσι μενοινᾶ.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὺν,
Μοῖραν δὴ γέρας ἐσθλὸν ἔχων ἐπὶ νηὸς ἔβαινεν
Ἀσκηθὴς, οὔτ' ἀρ βεβλημένος ὀξέϊ χαλκῷ,
Οὔτ' αὐτοσχεδίῃ ὑτασμένος· οἷά τε πολλὰ
Γίνεται ἐν πολέμῳ· ὀπιμὶξ δέ τε μαίνεται Ἄρης.
Ὡς ἐφάμην· ψυχὴ δὲ ποδώκεος Αἰακίδαο

" Illum sane pulcherrimum vidi, post Memnona divinum.
" Cæterùm cùm in equum conscendimus, quem fabricavit Epeus,
" Græcorum optimates, commissa mihi erant omnia,
" Sive aperire densas insidias, sive concludere;
" Hinc alii Græcorum duces, atque consiliarii,
" Lacrymas abstergebant; subtremebantque membra uniuscujusque:
" Illum autem nunquam prorsus ego vidi oculis,
" Neque pallescentem corpore pulchro, neque à maxillis
" Lacrymas abstergentem: verùm etiam is mihi multum supplicabat
" Ab equo exire, gladii autem affectabat capulum,
" Et hastam gravatam-ære; mala verò Trojanis cogitabat.
" Sed quando jam Priami urbem depopulavimus celsam,
" Portionem & munus eximium habens, navem conscendit
" Incolumis, neque læsus acuto jaculo,
" Neque cominùs vulneratus, uti sæpiùs
" Fit in bello; permixtim namque sævit Mars.
Sic dicebam; anima autem pedibus celeris Æacidæ

ΣΧΟΛΙΑ.

τείως. ἦν γὰρ ὁ Τήλεφος Μυσίας βασιλεύς· καὶ Ἀλκαῖος ἡ φησὶ τὴν Κήτειον, ἀντὶ τῆς, Μυσόν. Γυναίων εἵνεκα δώρων.] Ἔνιοι μὲ γύναια δῶρα ἀπέδοσαν τῷ χρυσῷ ἄμπελον, ἣν ἐχαρίζετο Ζεὺς Τρωΐ, ἀντὶ τοῦ Γανυμήδους ἁρπαγῆς, ἣν καθ' Ἡσίοδον μετέπεμψεν εἰς Πέλοπα. ἢ δῆλον ἡ τούτων εἶδεν Ὅμηρος. κρεῖττον ἡ ἀποδιδόναι, ὡς ὑπέσχετο Πελοπι τῷ Εὐρυπύλῳ μίαν τῶν θυγατέρων δώσειν γυναῖκα, ὡς καὶ Ὀδρυσεῖ ὑπέσχετο. σὺν ᾗ ἄλλα, τὰ δηθέντα δῶρα τῇ Εὐρυπύλῳ γυναικὶ ὑπὸ Πελόπος, ἵνα πείσῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς ἄνδρα ἐπισπάσασθαι, συμμαχήσοντα τοῖς Τρωσίν.

NOTÆ IN

γεγράφθαι Κήδειοι, τυπτῆσι κηδεσταὶ, συγγενῆς, ἢ καὶ ἄλλως εἰπεῖν, κήδεσι· εἰσὶ δὲ οἱ γεγράφθαι ἐν Κήτοι γυναίων, εἵνεκα δώρων, τυπτῆσιν ἱστορημένοι γυναικῶν· ἕνεκα δώρων,

NOTÆ IN

fol. 915. Αἴνιγμά τι θῆτις ἡμῖν μᾶλλον, ἢ λέγων τι σαφὲς· Οὔτε γὰρ τὴν Κητείας ἴσμεν, ἥτινας δίξασθαι δεῖ· οὔτε τὸ, —γυναίων ἕνεκα δώρων· ἀλλὰ καὶ οἱ Γραμματικοὶ μυθάρια παραβάλλουσιν, εὐρησιλογῆσαι μᾶλλον, ἢ λύσαι τὰ ζητούμενα. *Eustath.* fol. 452. lin. 51. Ἔπεστιν, καθ' ὅπ Κητείας, τὰς μισθωτὰς εἶπεν τὰς, ἀφ' τὸ ἀκόρεστον, ἀπὸ μεταφορᾶς κήτους· ἕτεροι δὲ, ἔθνος Μυσίας φασὶ τὰς ὕστερον Ἐλεαίτας, ἀπὸ Κητείου, πολίσματος Χειμαῤῥώδους, ἀπὸ τῆς Ἐλεαΐτιδος, ὃν ἀπὸ Κητείου φασὶν· ἄλλοι δὲ Κητείας, τὰς Περγαμηνὰς εἰρῆσθαι. Quod

VARIÆ LECTIONES.

528. Παρειῶν) ἀπ. παρείων.
530. Ἐξίμεναι) ἀπ. ἐξίμεναι, ἀντὶ τοῦ ἐκπίμψαι, παρὰ τὸ ἔω, *Eustath.* fol. 454. lin. 5.

SCHOLIA.

522. Κατεβαίνομεν.] Εἰσήειμεν. Καὶμι.] Ἐξιπόνησεν.
523. Ἐτέταλτο.] Ἐπετέτραπτο.
526. Ὠμόργνυντο.] Ἀπεψῶντο, ἀπεμάσσοντο.
528. Ὠχρήσαντα.] Ὠχριάσαντα. Κάλλιμον.] Καλόν.
529. Ὁμορξάμενον.] Ἀποψησάμενον.
530. Ἐξίμεναι.] Ἐξιέναι. Ἐπεμαίετο.] Ἐφάπτετο.
531. Μενοίνα.] Ἐλογίζετο.
534. Ἀσκηθὴς.] Ὑγιὴς. Βεβλημένος.] Πόρρωθεν βληθείς.
536. Ἐπιμὶξ.] Ἐπιμεμιγμένως.

TÆ.

ὄντων μισθῷ· ἐπὶ δώροις ὁ Ἕκτωρ καὶ ἐδωδῇ κατέπτυκε τοὺς λαοὺς, ἀφ' τοὺς συμμαχους, ὧν εἷς καὶ ὁ Εὐρύπυλος. *Strabo*, l. 13. fol. 915. Vid. in Not. ad *Br. Schol.*

SCHOLIA.

ultimum benè confirmatur, à Nummo *Pergamenorum*, in quo ΗΡΩΣ ΕΥΡΥΠΥΛΟΣ. Vid. Clarissimi *Ezek. Spanhemii*, Magni Regis *Prussiæ*, nunc in *M. Britanniâ* Legati, De Præstantia Numismatum, 1 Tom. fol. 505. ubi probat ex *Plinio*, l. 5. c. 30. *Cetium* fluvium præterfluere urbem *Pergamum*. Verum cavendum, Nè confundatur hic *Eurypylus, Telephi* filius, *Herculis* Nepos, cum alio *Eurypylo, Herculis* ipsius, & *Chalciopæ* filio, Regis Insulæ *Co, Græcarum* partium fautore, de quo *Il. β'.* v. 677.

Φοίτα, μακρὰ βιβῶσα, καλ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
Γηθοσύνη, ὅ οἱ ὑὸν ἔφιν ἀειδέϊκελον εἶναι.
Αἱ δ' ἄλλαι ψυχαὶ νεκύων κατατεθνειώτων
Ἕστασαν ἀχνύμεναι, εἴροντο δὲ κήδε' ἑκάστη.
Οἴη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο
Νόσφιν ἀφεστήκει, κεχολωμένη εἵνεκα νίκης,
Τὴν μὲν ἐγὼ νίκησα, διακρίνας ἐπὶ νηυσὶ,
Τεύχεσιν ἀμφ' Ἀχιλῆος· ἔθηκε δὲ πότνια μήτηρ·
Παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.
Ὡς δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν τοιῶδ' ἐπ' ἀέθλῳ·
Τοίῃ γὰρ κεφαλῇ ἕνεκ' αὖτ' γαῖα κατέσχεν,
Αἴαντ', ὃς πέρι μὲν εἶδος, πέρι δ' ἔργα τέτυκτο

Abibat magnificè incedens per herbosum pratum,
Læta, quòd ejus dixissem filium inclytum esse.
Aliæ verò animæ mortuorum defunctorum
Stabant tristes, narrabantque tristes fortunas unaquæque.
Sola autem Ajacis anima Telamonidæ,
Longè absistebat, irata propter victoriam,
Quâ ipsum ego vici, judicio contendens ad naves
Pro armis Achillis; proposuit enim veneranda mater:
Filii autem Trojanorum judicârunt, & Pallas Minerva.
Utinam sanè non debuissem vincere hujusmodi in certamine:
Tale enim caput ob ista *arma* terra occulit,
Ajacem, qui eximius quidem formâ, etiam rebus gestis fuit

ΣΧΟΛΙΑ.

538. Βιβῶσα.] Διαβαίνουσα. Κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα.] Ἀσφοδιλώδη. Ἀσφόδιλος δέ ἐστι βοτάνη, ἐμοία σκίλλῃ.

539. Γηθοσύνη.] Χαίρουσα. *Ὅ.] Ἀντὶ τοῦ, ὅτι.

540. Κατατεθνειώτων.] Τελευτησάντων.

541. Εἴροντο.] Ἤλεγον, διηγοῦντο.

543. Ἀφεστήκει.] Διίστατο, ἀνεχώρει. Κεχολωμένη] Ὠργισμένη.

538. Ἀσφοδελὸν λειμῶνα) *Daniel Heinsius*, Rectè ἀσφοδελὸν λειμῶνα Mortuis tribuit, quòd sint extra necessitates Vitæ hujus positi, nec rei Familiaris cura iis impendeat; sed victu simplicissimo utantur, qualis ἡ μαλάχη καὶ ἀσφόδελος. *Homerus* enim Duos εἴδη ζώντων constituit, τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς τεθνηκότας. Hinc Mortuis in tumulo *Malvam Asphodelumque* serebant, nè deesset illis cibus. Et hoc voluit sibi *Porphyrius*, in illo Epigrammate, Νάτῳ μὲ μαλάχην τε καὶ ἀσφόδελον πολύριζον, Κόλπῳ δ' Ἀβλάβιον τὸν καλὸν ἔνδεν ἔχω. *Eustath.* fol. 454. lin. 19. Ὀξύνει δὲ ὁ Ὁμηρικὸς ὕστις ἀσφοδιλὸς, ὡσεὶ λέγοιλεν, ὡς περικλὸς ὢν τὸ ἀσφοδέλων· ἀσφόδελος μὲν γὰρ παροξυτόνως, τὸ φυτὸν καθά Ἐρέννιον Φίλωνα· ἀσφοδιλὸς δὲ ὀξυτόνως, ὁ αὐτῷ τόπος. Idem *Etymolog.* M. in v. Vid. ad *Iliad.* ζ. v. 433.

NOTÆ IN SCHOLIA.

538. Ἀσφοδιλὸν) Vid. Not. in *Textum*.

539. *Ὅ) Ἀντὶ τοῦ, ὅτι. Hoc *addo*, ex aliis sumptum.

542. Αἴαντος ψυχὴ) Olim, vice *Scholii*, attexebantur tres Versus, cum Hemistichio, sine ullâ

543. Νόσφιν ἀφεστήκει) Potest quidem, misso *Augmento*, legi ἀφεστήκει, pro ἀφειστήκει. At cùm simplex ἑστήκει multò pluries apud *Homerum* occurrat, quàm ἐστήκει, visum est certè ἀφειστήκει, inter *Var. Lectiones* reponere.

549. Αἴαντ', ὃς περὶ μὲν εἶδος) *Iambus* licet haud ineptè stare possit, in *Tertio* loco, ut in *Primo*, hic tamen τὸ, μὲ εἰ *Spondaicè* sumendum; ut μὲ producatur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui. Literæ etiam *Finalis*, & ob *Circumflexum* sequentem, quod dicendum etiam ad illud, v. 575. Καὶ Τιτυὸν εἶδον. Hoc Judicium *Græcorum*, & Certamen *Ajacis* atque *Ulyssis*, pro Armis *Achilleis*, *Ovid.* Metamorph. l. 13. §. 1. Vid. *Eustath.* fol. 455. lin. 4. De *Parrhasii* lepido, super *Ajacis* infortunio, dicto.

VARIÆ LECTIONES.

538. Κατ' ἀσφοδελὸν) γρ. καθ' σφοδελὸν, & σποδιλὸν, *Eustath.* fol. 454. lin. 13.

539. Γηθοσύνη) γρ. γηθοσύνῃ, *H. Steph.* tum expone, *præ lætitiâ*.

543. Ἀφεστήκει) γρ. ἀφειστήκει, vid. Not. in *Textum*.

Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα·
Τὸν μὲν ἐγὼν ἐπέεσι παρηπύδων μαλιχίοισιν,
Αἶαν, παῖ Τελαμῶνος ἀμύμονος, ὄρχ ἄρ' ἔμελλες
Οὐδὲ θανὼν λήσεσθαι ἐμοὶ χόλῳ, εἵνεκα τευχέων
Οὐλομένων; τὰ ἦ πῆμα θεοὶ θέσαν Ἀργείοισιν.
Τοῖος γάρ σφιν πύργος ἀπώλεο· σεῖο δ' Ἀχαιοὶ
Ἶσον Ἀχιλλῆϊ κεφαλῇ Πηλιάδαο,
Ἀχνύμεθα φθιμένοιο· Διαμπερὲς· οὐδέ τις ἄλλος
Αἴτιος, ἀλλὰ Ζεὺς Δαναῶν κρατὸν αἰχμητάων
Ἐκπάγλως ἤχθηρε· τεῖν δ' ἐπὶ μοῖραν ἔθηκεν.
Ἀλλ' ἄγε δεῦρο, ἄναξ, ἵν' ἔπος καὶ μῦθον ἀκούσῃς
Ἡμέτερον· δάμασον δὲ μένος καὶ ἀγλαὸν θυμόν.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο, βῆ δὲ μετ' ἄλλας
Ψυχὰς εἰς Ἔρεβος νεκύων κατατεθνειώτων.
Ἔνθα μ' ὁμῶς προσέφη κεχολωμένος, ἤ κεν ἐγὼ τὸν,
Ἀλλά μοι ἤθελε θυμὸς ἐνὶ στήθεσι φίλοισι
Τῶν ἄλλων ψυχὰς ἰδέειν κατατεθνειώτων.
Ἔνθ' ἤτοι Μίνωα ἴδον, Διὸς ἀγλαὸν υἱόν,
Χρύσεον σκῆπτρον ἔχοντα, θεμιστεύοντα νέκυσσιν,
Ἥμενον· οἱ δέ μιν ἀμφὶ δίκας εἴρεσθαι ἄνακτα,
Ἥμενοι, ἑστάοτες τε, κατ' εὐρυπυλὲς Ἄϊδος δῶ.
Τάνδε μετ', Ὠρίωνα πελώριον εἰσενόησα
Θῆρας ὁμοῦ εἰλεῦντα, κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα·

Aliorum Græcorum; post irreprehensibilem Achillem,
Illum quidem ego verbis alloquebar mollibus,
" Ajax, fili Telamonis irreprehensibilis, nonne debuisti
" Saltem mortuus remittere mihi iram, ob arma
" Pernicioſa? illa etenim perniciem dii fecerunt Græcis.
" Talis enim ipsis turris periisti; propter te autem Græci
" Æquè ac propter Achillis caput Pelidæ,
" Dolebamus occisum penitùs; neque quispiam alius
" In culpâ est; sed Jupiter Græcorum exercitum fortium
" Horrendùm odit; tibi verò fatum imposuit.
" Sed age, huc veni, rex, ut verbum & orationem audias
" Nostram: doma autem robur & generosum animum.
Sic dixi; ille verò mihi nihil respondit, ibat enim ad alias
Animas in Erebum mortuorum defunctorum.
Tùm nihilominus me allocutus fuisset, *licet* iratus, aut certe ego hunc,
Sed mihi maluit animus in præcordiis meis
Aliorum animas videre defunctorum.
Ibi tum Minoa vidi, Jovis glorioſum filium,
Aureum sceptrum gestantem, leges ferentem mortuis,
Sedentem: alii verò circa ipsum causas dicebant regem,
Sedentes, stantesque, per latam Plutonis domum.
Post hunc, Orionem ingentem animadverti
Feras simul venantem per floridum pratum;

ΣΧΟΛΙΑ.

553. Λήσεσθ.] Ἐπιλαθέσθ.
554. Οὐλομένων.] Ὀλοθρίων.
555. Πύργος.] Τεῖχος.
557. Ἀχνύμεθα.] Λυπούμεθα.
561. Δάμασον δὲ μένος.] Τὸ θυμοῦ καὶ τὸ ὀργῆς κράτησον.
568. Θεμιστεύοντα.] Δικάζοντα.
570. Εὐρυπυλὲς.] Πλατείας πύλας ἔχοντ.
571. Εἰσενόησα.] Εἶδον, θεασάμην.
572. Εἰλεῦντα.] Συνειλοῦντα.

ΝΟΤΑΕ.

564. Ἔνθα μ' ὁμῶς προσέφη) *Eustath.* fol. 455. lin. 1. Ἤγουν, τότε δὴ αὖ ἐπέμεινα, ἵνα ὁ Αἴας καί τοι κεχολωμένος, προσέφη ἂν ἐμοὶ, καθὰ ἐγὼ αὐτόν· ἀλλά μοι, κλ. Post ἔνθα itaque, pro otioso χ', μ' pono, pro μοὶ, quòd hoc postulet Necessitas, illud etiam mox in τὸ κὲν includatur; Is enim Sensus loci, ἔνθα ἐ Αἴας ἐμοὶ προσέφη, ὁμῶς χολόμενος, ἢ ἐγὼ αὐτὸν, vel ἢ ἐγὼ, ante ἔ, καθὰ, ut *Eustathius* modò.

568. Θεμιστεύοντα νέκυσσιν) Ità lego, pro νεκύεσσιν, cùm nulla sit συνιζήσεως necessitas. Et hæc Lectio *Servio* placuit, l. 2. fol. 224. Hinc *Pindari*, ἡμιστὲς σκᾶπτον, Olymp. §. 1.

VARIÆ LECTIONES.

557. Φθιμένοιο) γρ. φθινόμενοι, *H. Steph.* oscitantér.
561. Ἀγήνορα) χρ. ἀτειρέα, *Plutarch.* Sympos. 9. 3. Vid. *Duport.* l. §. 16.
564. Μ') γρ. χ'. Ib. Ὁμῶς) χρ. ὅμως, *H. Steph.*
Ib. Ἤ κεν) χρ. ἤ κεν, & ἦ κεν, vid. Not. in *Textum.*
568. Θεμιστεύοντα νέκυσσιν) χρ. θεμιστεύοντα νεκύεσσιν, vid. Not. in *Textum.*
572. Κατ' ἀσφοδελὸν) Vid. ad v. 538.

Tῶς

Τὺς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οἰοπόλοισιν ὄρεσσι,
Χερσὶν ἔχων ῥόπαλον παλχάλκεον, ἀιὲν ἀαγές.
Καὶ Τιτυὸν εἶδον, γαίης ἐρικυδέος υἱόν,
Κείμενον ἐν δαπέδῳ· ὁ δ' ἐπ' ὀγδοάτῃσι πέλεθρα·
Γῦπε δέ μιν ἑκάτερθε παρημένω ἦπαρ ἔκειρον,
Δέρτρον ἔσω δύνοντες· ὁ δ' οὐκ ἀπαμύνετο χερσί·
Λητὼ γὰρ ἤλκησε, Διὸς κυδρὴν παράκοιτιν,
Πυθὼ δ' ἐρχομένην, διὰ καλλιχόρου Πανοπῆος.
Καὶ μὴν Τάνταλον εἰσεῖδον, χαλεπ' ἄλγε' ἔχοντα,

Quas ipse occiderat in desertis montibus,
Manibus habens clavam totam æream, semper infractam.
Et Tityum vidi, terræ gloriosæ filium,
Prostratum in solo; hic etenim per novem jacebat jugera:
Vulturesque ipsum utrinque assidentes jecur fodiebant,
Rostrum intromittentes; ille autem non abigebat manibus:
Latonam enim traxit per vim, Jovis inclytam uxorem,
Ad Pytho euntem, per amœnum Panopeum.
Et sanè Tantalum vidi, graves dolores patientem,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

573. Οἰοπόλοισιν.] Ἡ ἐρήμοις, ἐν οἷς ἐστι μόνον πολεῖσθαι, ὅ ἐστιν ἀναστρέφεσθαι· ἢ ἠμίεργοις, ἐν οἷς μόνον ἂν τις πορεύοιτο διὰ τὸ ἄμοιρον, ἐν οἷς οὐκ ἀναστρέφουσι, οἷον ὅπου νέμουσι τὰ θηρία.

574. Παλχάλκεον.] Παλαιχόθυ στερεωμένον. Ἀαγὲς.] Τὸ μηδέποτε καταγνύμενον, ὅ ἐστι κλώμενον.

576. Πέλεθρα.] Πλέθρα, ἀπὸ πλέθρου, ὅ ἐστιν ἔκτον μέρος σταδίου· λέγει δέ, ὅτι ὁ Τιτυοῦ τὸ σῶμα ἐπὶ ἐννέα ἔκειτο πλέθρα, ὥστε κατέχειν τόπον ἐνὸς * ἡμίσους σταδίου· ἦν δὲ ὁ Τιτυὸς, Διὸς καὶ Ἐλάρας υἱός· ἐν δὲ ἄλλῳ, μίσγει τὴ γῆς.

577. Παρημένω.] Παρακαθήμενοι, δυϊκῶς. Κεῖρον.] Ἔκειρον, κατήσθιον.

578. Δέρτρον.] Ἦτοι τὸν ὑπὸ τὸν σάρκα πιμελὸν, ἢ τὸ ὑπορρέμενον τοῦ ἥπατος ὑμένα· ἔνιοι δὲ ἀπίδοσιν τὸ λεγόμενον ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ἧπαρ· ἐν δὲ ἄλλῳ, τὸν δορέα· * Ἀπαμύνετο.] Ἀπικάλυεν.

579. Ἤλκησεν.] * Εἷλκεν, ὠδύνησεν. Κυδρὴν.] Ἐνδοξον.

580. Πυθώ.] Πόλις τῆς Φωκίδος. Καλλιχόρου.] Καλὴν τόπους ἐχούσης. Πανοπῆος.] Παιάπη, πόλις Φωκίδος.

581. Τάνταλον εἰσεῖδον χαλεπ' ἄλγε' ἔχοντα.] Τάνταλον, ὁ Διὸς καὶ Πλουτοῦς, συνδιαιτᾶσθαι τοῖς θεοῖς καὶ * συνεστιᾶσθαι αὐτοῖς ἁπλῶς διετέθη· κλέψας γὰρ τὸ νέκταρ καὶ τὴν ἀμβροσίαν, οὐκ ἔξεν αὐτὰ, ἔδωκε τοῖς * ὁμηλίκοις· ἐφ' οἷς ἀγανακτήσασι τὸν Δία συβαλεῖν αὐτὸν τῇ ἐν ἁρπαγῇ δαίτῃ, καὶ ἐξαρτῆσαι ἐπ' ἄκρας ὑψηλοῦ, ἐνδεδεμένον τὰς χεῖρας, καὶ τὴν Σίπυλον, ἔνθα * οἰκεῖν ἔδοντο, ἀναστρέψας· ἡ ἱστορία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ.

N O T Æ.

Θυμῷ τῆς εἰσίας· καὶ λογικῷ, κεφαλῇ· ἔτι καὶ ἥπατι, ἐπιθυμίας.

578. Δέρτρον.) *Etymolog.* M. Ἐν τῇ Ῥητορικῇ Λεξικῇ εὗρον σημαίνειν τὸ ἐπίπλουν, τὴν ὑπὸ τὴν σάρκα πιμελήν· ἄλλοι δὲ, ἢ τὸ ὑποκείμενον τῇ ἥπατι ὑμένα, ἢ τὸν δορέα. Ἄλλοι δὲ, τὸ ὑπὸ τῶν ἰατρῶν λεγόμενον ἧπαρ. Ἀελίαρχος, τὸ δέρμα, ἐκ παλαιοῦ τοῦ χρῶτα, τοῦ ἀπὸ τοῦ ἥπατος· ἄμεινον δὲ τὸ ῥάμφος, δέρτρον. Confer *Brevia Scholia*, ἡ. v. 116.

579. Λητὼ γὰρ ἄλκησε.) Vid. ad v. 577. de *Secundo* Pede.

SCHOLIA.

Ἀπικάλυεν.

579. * Εἷλκεν.) Hanc vocem ex *Aloysii* MSto addo.

581. * Συνεστιᾶσθαι.) Ità, pro συνεστιάσθαι, vel συνεστιάσθαι, etiam * ὁμηλίκοις, pro ὁμιλήκοις· item * οἰκεῖν ἔδοντο, pro οἰκεῖν ἤθελε, pro quo frustrà legebant nonnulli ἐξεδήσατο, ex *Aloysii* MSto restituo & emendo. Hoc autem *Scholion* de *Tantali* offensâ confirmat *Tzetzes*, & ipse quoque *Pindarus*, Olympionicon, §. 1. v. 95. Ἔχθ' ἀπάλαμον βίον τῦτον ἐμπεδήμοχθον, Μετὰ τελῶν τε πρῶτον Πόνον· Ἀθανάτων ὅτι κλέψας Ἀλίκεσσι συμπότοις Νέκταρ, Ἀμβροσίαν τ' ἔδωκεν.

VARIÆ LECTIONES.

579. Ἤλκησε) χ. εἵλκυσε, *Heraclid. Pontic.* vid. *Daniel. Heinsii* Not. ad *Clem. Alexandr.* fol. 323.

Ἑσταότ' ἐν λίμνῃ· ἡ δ' ἐς πρόσπλαζε γενείῳ.
Σπεῦτο δ' ἐρωήσων, πίειν δ' οὐκ εἶχεν ἐλέσθαι·
Ὁσσάκι γὰρ κύψειε γέρων, πίειν μενεαίνων,
Τοσσάχ' ὕδωρ ἀπολέσκε' ἀναβροχέων· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ
Γαῖα μέλαινα φάνεσκε, καταζώεσκε δὲ δαίμων.
Δένδρεα δ' ὑψιπέτηλα κατακρήθεν χέε καρπόν,
Ὄγχνας, ἠδ' ῥοιάς, ἠδὲ μηλέας ἀγλαόκαρπους,
Συκᾶς τε γλυκερὰς, ἠδ' ἐλαίας τηλεθοώσας·
Τῶν ὁπότ' ἰθύσειε γέρων ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι,

Stantem in lacu; hic autem affluebat ad mentum.
Videbatur verò sitiens, nec potuit obtinere, ut biberet:
Quoties enim inclinabat se senex, bibere cupiens,
Toties aqua peribat absorpta; circumque pedes
Terra nigra apparebat, arescereque faciebat numen.
Arbores quidem procerae à capite fundebant fructum,
Pyri, mali punicæ, & aliæ mali dulcem-fructum ferentes,
Ficusque dulces, & oleæ virescentes:
De quibus quum rectà pergeret senex manibus decerpere,

ΣΧΟΛΙΑ.

582. Ἑσταότ' ἐν λίμνῃ.] Ἱστάμενον ἐν μέσῃ τῇ λίμνῃ. Προσπλάζε.] Προσήγγιζεν.

583. Σπεῦτο.] Ἴσατο νῦν ἐπὶ τῶν ποδῶν· κέχρηται δὲ τῇ λέξει ὁ Διασκευαστὴς παρὰ τὴν τοῦ Ποιητοῦ συνήθειαν.

585. Ἀπολέσκε.] Ἀπώλυτο. Ἀναβροχέων.]

NOTÆ.

582. Ἑσταότ' ἐν λίμνῃ) *Distichon*, quod hinc incipit, *Aristarchus* rejecit, si *Pindarico* Scholiastæ fides; qui *Oxon.* Edit. fol. 8. §. 1. locum eundem ex *Homero* laudans, addit, Πλὴν εἰ μὴ καθὼς Ἀρίσταρχός φησι εἶναι τὰ ἔπη παῦτα. Hoc *Lonicerus* etiam vidit: Nos hìc notandum duximus, quià nec *Eustathius*, nec *Br. Schol.* de hoc *Aristarchi* Obelo cogitârunt.

584. Ὁσσάκι γὰρ κύψειε γέρων) Vid. infrà, ad v. 590.

585. Ἀναβροχέων) Ità *Eustathius*, ubique; ità *Hesychius*, Ἀναβροχὴν· Ἀναποθὲν, ῥαφῆν. Ità *Isaac. Casaubonus*; ita *Scapula*, ita *Cantabrigienses* Editio; è contra, ἀναβροχθὲν legunt *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Rescii*, *Hervagiana*, *Stephan. Castell. Lugdunens.* & *Oxonienses*; quod nec ipsum Versui nocebit, licet τραχύτερον paulò agnoscat, *Eustath.* fol. 458. lin. 44. Idem *Eustathius* Lectionem ἀναβρυχὲν agnoscit, quamquam minimè præferat. Et ἀναβρόξεις, infrà, μ'. v. 240. priori *Lectioni* favet;

NOTÆ IN

583. Σπεῦτο) *Eustath.* fol. 458. lin. 3. Τὸ δὲ σπεῦτο, ἀντὶ τοῦ, ἴσατο· χρησιμώτερον, φασὶ, τοῦ Διασκευαστοῦ τῇ λέξει, παρὰ τὴν συνήθειαν τοῦ Ποιητοῦ· ἐν Ἰλιάδι γὰρ, Σπόρται π ἔπον ἐρέειν Ἕκτορ, ἀντὶ τοῦ, ὑποχωρῆται, ἀναβαίνῃται, ἢ φαίνεται· ἔστι δὲ ὅμως ἐν τούτῳ θεραπεία ἐν τοῦ ποιητοῦ· παρ' ᾧ ἐν Ἰλιάδι κεῖται τὸ σίωμφα, ἀντὶ τοῦ, σιωπῶμεν· οἷον, ὡς εἰκὸς, σίεο, ἐκ τοῦ σιεσιασμοῦ σεύετο, καὶ συγκοπῇ, σεῦτο. Vid. *Etymolog.* M. v. Σπεῦτο.

VARIÆ LECTIONES.

582. Ἑσταότ') γρ. ἑστεότ', *Eustath.* fol. 457. lin. 18. nec vidit *H. Steph.* *Ibid.* Προσπλάζε) γρ. προσπελάζε, *Br. Schol.*

584. Κύψειε') γρ. κύψει, vid. Not. in *Textum*.

585. Ἀναβροχὴν) γρ. ἀναβροχθὲν, & ἀναβρυχὲν, quare hanc & illam inter *Var. Lect.* repono, *H. Stephani* παροξυμόνως.

588. Ὄγχναι, καὶ ῥοιαὶ) Vid. ad *Var. Lect.* & ad η'. v. 115.

589. Συκαί τε γλυκεραὶ) *Julianus* Imperator, Epistol. xxiv. fol. 390. Ὅμηρος ὁ σοφὸς, τὰ μὲν ἄλλα τῶν καρπῶν, εἰς μέγεθος, ἢ χρόαν, ἢ κάλλος ἐπαινεῖ· μόνην δὲ τὴν σύκην τὴν τῶν γλυκυτάτων ἐπαινεῖν συγχωρεῖ· ἐπὶ τὸ μέλι χλωρὸν καλεῖ, δηλονότι, μὴ λαθὴν γλυκὺ προσειπών, ὃ νῦν πικρὸν εἶναι πολλαχοῦ συμβαίνει· τῇ σύκῃ δὲ μόνῃ ἀποδίδωσι τὴν οἰκείαν εὐφημίαν, ὥσπερ τῷ πίθῳ, διότι μόνον γλυκὺ τῶν ἄλλων ἐστίν. Huc refer *Judicum*, c. 9. v. 11. "At Ficus dixit iis, Egone ut relinquam *Dulcedinem* "*mihi propriam*, & fructum meum utilem; & "præficiar Arboribus?

590. Τῶν ὁπότ' ἰθύσειε γέρων) Et hic τὸ ἰθύσῃ & suprà, v. 584. τὸ κύψῃ, in Omnibus omninò Editionibus: & tamen, quod minimè rere, nec om-

SCHOLIA.

De voce Διασκευαστὴς, quæ frequens *Eustathio*, *Mericum Casaubonum* non recte existimâsse palam facit hic ipse locus, *Brevium Scholiorum*; *viz.* non Poetam ipsum notare, quem locum *Eustathius* modò laudat. Vid. *Casaubon.* Dissertat. 1. De Nuperâ *Homeri* Editione, p. 37. Περὶ Διασκευῆς, vid. *Eustathium*.

VARIÆ LECTIONES.

Eustath. fol. 458. lin. 45. Vid. ad *Textum*.

588. Ὄγχναι) γρ. ὄγχνεαι, *Florent. Aldin. Lovan. Seberi* Index, Edit. *Lugdun.* & *Oxon.*

590. Ἰθύσῃ') γρ. ἰθύσῃ, vid. Not. ad *Textum*.

Τάσσ'

Τάσσ' ἄνεμος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα.
Καὶ μιν Σίσυφον εἰσεῖδον, κεφαλὴν ἄλγε' ἔχοντα,
Λᾶαν βαστάζοντα πελώριον ἀμφοτέρῃσιν·
Ἦτοι ὁ μὲν, σκηριπτόμενος, χερσίν τε, ποσίν τε,
Λᾶαν ἄνω ὤθεσκε ποτὶ λόφον· ἀλλ' ὅτε μέλλοι
Ἄκρον ὑπερβαλέειν, τότ' ἀποστρέψασκε κραταιὶς
Αὖτις, ἔπειτα πέδονδε κυλίνδετο λᾶας ἀναιδὴς·
Αὐτὰρ ὅγ' αὖ ὤασκε πεφυσιόμενος, κὴν δ' ἱδρὼς
Ἔρρεεν ἐκ μελέων, κονίη δ' ἐκ κρατὸς ὀρώρει.
Τόνδε μέτ', εἰσενόησα βίλν Ἡρακληείην,
Εἴδωλον· αὐτὸς δὲ μεῖ' ἀθανάτοισι θεοῖσι

Has ventus propellebat in nubes obscuras.
Et profecto Sisyphum aspexi, immensos dolores patientem,
Lapidem gestantem ingentem utrâque manu:
Videlicet ille innixus manibusque pedibusque
Lapidem sursum pellebat ad cacumen; sed quando propè erat
Summitatem superaturus; tunc repellebat Impetuositas *quadam*
Retrò, deinde ad solum volvebatur lapis immanis:
Cæterùm ille rursus impellebat intensus: sudor autem
Demanabat ex membris, & Lixivium quodammodò ex capite defluebat
Post hunc vidi vim Herculanam, *vel Herculis*
Effigiem; ipse enim apud immortales deos

ΣΧΟΛΙΑ.

592. Καὶ μιν Σίσυφον εἰσεῖδον.] Ἀλλὰ καὶ ὁ Σίσυφος, κίβδηλος ὢν, ἅμα κολάζεται· τὸ κακότροπον ὁ Γλαῦκος, ἢ ἀσεβήσας εἰς σύνεσιν μετήνεγκεν.
593. Ἀμφοτέρῃσιν.] Ἀμφοτέραις ταῖς χερσίν.
594. Σκηριπτόμενος.] Ἐπερειδόμενος.
595. Ὤθεσκε.] Ὤθει.
596. Κραταιὶς.] Ἡ ἰσχυρὰ δύναμις.
597. Ἀναιδὴς.] Σκληρός.

NOTÆ.

ninò benè, nec usquequaque malè. Ἰθύσει enim & κύψῃ legendum, sed cum notâ *Apostrophæ*, ut sit κύψει' ὁ γέρων, & ἰθύσει' ὁ γέρων, pro κύψειεν, & ἰθύσειεν, quod video quidem *Henricum Stephanum* obtervâsse & mecum sentiisse. Vid. ad *Iliad.* π'. v. 264.

592. Καὶ μὴν Σίσυφον εἰσεῖδον) De summo hujus loci Artificio, in *Vocibus* & *Metro*, *rebus* convenientibus, egregiè disputat *Dionys.* Halicarn. περὶ συνθέσεως λόγων. Et *Eustath.* fol. 459. lin. 46. Τὸ δὲ λᾶαν ἄνω ὤθισε ποτὶ λόφον, ἐπαινεῖται χάριν τῆ σωφρόνης· ἐμφαίνει γὰρ τὴν δυσχέρειαν ἢ τῆ ὠθήσεως ἔργε, τῆ τὸ φωνήντων ἐπαλληλίας· δι' ὧν ἐγκύπτων τὸ στόμα, σὺν ἰάτῳ τείχειν ὁ λόγος, ἀλλ' ὀκνηρὰ βαίᾳ συνεξομοιώμενος τῆ ἐργασίᾳ ἢ ἄνω ὤθιν· ἀμέλει τὸ, — ἔπειτα πέδονδε κυλίνδετο λᾶας ἀναιδὴς ἀχάσμητον ὄν, καὶ ἁπλῶτον, οἷον τεχνασικὸν τῆ φράσει, τὸ εὐπιτὲς δηλοῖ τῆ λίθε καταφορᾶς. Hæc Ars maximè apparet, v. 593, 94, 95, 96, 97, ad finem usque 99. Vid. ad *Iliad.* γ'. v. 357.

596. Κραταιὶς) Ἡ ἰσχυρὰ δύναμις, ut rectè hic, *Br. Schol.* quasi κραταὶ' ἰς legeretur, *Eustath.* fol. 460. lin. 5. Τὸ δὲ κραταιὶς, ἐπίῤῥημά ἐστιν, ἀντὶ δὲ κραταιῶς ἀπολογεῖ δὲ τῶ λικνιφῖς, καὶ τοῖς τοιούτοις γράφουσι καὶ ἐν δυσὶ λέξεσι, κραταὶ' ἰς, ἤγουν ἡ κραταιὰ ἰσχὺς δὲ λίθε·

NOTÆ IN SCHOLIA.

592. Σίσυφον) *Br. Schol.* hìc subobscura videntur; nec tamen in *Aldinâ*, *Morrhii*, aut *Bedroti*, &c. Editt. apparent. *Eustath.* fol. 459. lin. 8. adeundus, & *Apollodor.* Bibliothec. l. 1. c. 9. §. 3.

VARIÆ LECTIONES.

596. Κραταιὶς) γρ. κραπαὶς, & κραταὶ' ἰς, vid. Not. in *Textum*, & *Br. Schol.*
597. Αἶψις) γρ. αὖθις, *Dionys. Halicarn.* Edit. *Hudson.* 2. Vol. fol. 98. *Ibid.* Ἔπειτα πέδονδε) γρ. ἐπὶ δυσπέδον τε, *Aristotel.* Rhetoric. l. 3. c. 11.

εἰ δὲ ἓν ἵνα λέγῃ ἐπὶ λίθε, ποιηλικώτερον, καινὸν ὀδὲ· εἶγε καὶ ἀναιδῆ τὸ πιῶτον λέγῃ, ὡς τὸ ἐμψύχων καὶ τῶτο μεταγαγών· εἰ δὲ τὸ μακρὸν α δὲ κραταιὰ ἐξιθλίβη, καινὸν ὀδὲ αὐτὸ πάλιν εἰς ποίησιν· εὐφωνότερον γὰρ ἐνταῦθα, δίχα μυρίων ἄλλων, καὶ τὸ, ἐὰν χρεὼ ᾖ, ἤγουν εἰ χρεία ὑπάρχῃ· Ἴσιον δὲ, ὅτι ὁ τὴν Ὀδύσσειαν παραφράσας καλὸς ῥήτωρ, τὸ κραταὶ' ἰς, ἐ φιλεῖ, κλ. Idem etiam agnoscit à *Demosthene*, Odysseæ Paraphrastâ, nomen haberi *Dæmonis* cujusdam proprium; qualis ipsi Poetæ alicubi occurrit, *Scylla* Mater, *Crataïs* dicta, ut μ'. v. 124. Κραταιὶν, μητέρα τ' Σκύλλης. Huic tamen loco primam interpretationem assigno, quod & in *Versione* testor.

601. Εἴδωλον· αὐτὸς δὲ μεῖ' ἀθανάτοισι) *Eustath.* fol. 460. lin. 23. Διαβάλλεσι δὲ τῦτον τὸν τόπον οἱ Ὁμηρομαστιγες, ἅμα τὸ εἰπεῖν τ Ποιητὴν, ὅτι τὴν Ἥβλν ἔχῃ, τὴν Διὸς καὶ Ἥρας θυγατέρα, καθὰ τ μῦθον· καὶ ὅτι εἴδωλον μὲ αὐτὸς εἰ ἅδε, αὐτὸς δὲ σὺν θεοῖς ἄνω τέρπεται, καὶ ὅτι ἁπλοφορεῖ ὡς ἐῤῥέθη, καὶ ὅτι αὐτίκα ἰδὼν τ Ὀδυσσέα λαλεῖ, πρὶν ἢ πιεῖν αἵματος· ἀλλὰ τῦτο μὲν λυθείη ἄν, ἅμα δὲ νοηθήναι, ὡς καθὰ τὸ σωματόμορφον ἔπος, κλ. *Irenæus*, l. 5. c. 9. *Perfectus Homo constat* Carne, Animâ & Spiritu. Hunc locum egregiè ornat, explicat, & defendit Clarissimus, idemque mihi Amicissimus, *Gisbertus Cuperus*, Apotheos.

Τέρπεϑ' ὀρχηϑμῷ, ϗ ἔχῃ καλλίσφυρον Ἥβην,
Παῖδα Διὸς μεγάλοιο ϗ Ἥρης χρυσοπεδίλου.
Ἀμφὶ δέ μιν κλαγγὴ νεκύων ἦν, οἰωνῶν ὡς,
Πάντοσ' ἀτυζομένων· ὁ δ', ἐρεμνῇ νυκτὶ ἐοικώς,
Γυμνὸν τόξον ἔχων, ϗ ἐπὶ νευρῇφιν ὀϊστὸν,
Δεινὸν παπταίνων, αἰεὶ βαλέοντι ἐοικώς.
Σμερδαλέος δέ οἱ ἀμφὶ ϖεῖ στήθεσσιν ἀορτὴρ,
Χρύσεος ἦν τελαμών· ἵνα ϑέσκελα ἔργα τέτυκτο,
Ἄρκτοι τ', ἀγρότεροί τε σύες, ϗ χαροποὶ τε λέοντες,
Ὑσμῖναί τε, μάχαι τὲ, φόνοι τ', ἀνδροκτασίαι τέ.
Μὴ τεχνησάμενος, μηδ' ἄλλο τι τεχνήσαιτο,
Ὃς κεῖνον τελαμῶνα ἐῇ ἐσκάτϑετο τέχνῃ.
Ἔγνω δ' αὐτίκα κεῖνϑ, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι,
Καί μ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα ϖροσηύδα,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

Oblectatur in conviviis, & habet pulchris-talis Heben,
Filiam Jovis magnanimi, & Junonis aureis sandaliis.
Circa ipsum clamor mortuorum, erat instar alitum,
Undique fugientium: ille vero obscuræ nocti similis erat,
Nudum arcum habens, & ad nervum sagittam,
Grave circumspiciens, semper jaculanti similis erat.
Horrendus autem illi circum pectora baltheus,
Aureum erat lorum; in quo miranda opera elaborata erant,
Ursique, agrestesque apri, timendique leones,
Prælique pugnæque, cædesque, homicidiaque,
Nec tale antè fecerat, nec simile quid pòst fecerit,
Qui Cingulum illud suo informaverit artificio.
Agnovit statim ille, postquam vidit oculis,
Et me commiserans verbis alatis alloquebatur,
Genetose Laertiade, multiscie Ulysses,

SCHOLIA.

602. Θαλίῃς.] Ταῖς ἐν ϑεῶν εὐωχίαις. Καλλίσφυρον.] Καλλιϖάρῃον, ἀϖὸ μέρους· εὐρύθμων.

605. Ἀτυζομένων.] Ταραττομένων.

608. Ἀορτὴρ.] Ὁ δὲ τελαμὼν κρεμαστὴρ, ἐξ οὗ τὸ ξίφος ἤρτηται.

610. Χαροποί.] Καταπληκτικοὶ, φοβεροί.

611. Ἀνδροκτασίαι.] Ἀνδροφονίαι.

612. Μὴ τεχνησάμενος, μηδ' ἄλλο τι τεχνήσαιτο, Ὃς κεῖνον τελαμῶνα ἐῇ ἐγκάτϑετο τέχνῃ.] Ἐνταῦϑα τικτέον· ὁ γὰρ νῦς, ὁ τεχνησάμενος ϖρότερόν τι ϖοιῆσαι ἐπὶ τοῦτο τὸ ἦλϑε ἔργον· οὔτ' ἂν ἐξῆς τοιοῦτον τεχνήσαιτο· ὁ καϑασκευάσας ἐκεῖνον τὸν τελαμῶνα, ἄλλο τι τοιοῦτον οὐκ ἐπιχειρήσει, ἀλλ' ὑϖὸ τέχνης· ὡς εἴ τις λέγοι, οἷον Φειδίας ἐποίησε τὸν Δία, τοιοῦτο ὑϖὸν ἄλλο, εἰς ὅμοιον γὰρ τὸ ϖᾶν τῶν ἰδίων τέχνης κατέλαβεν.

613. Ἐῇ ἐγκάτϑετο τέχνῃ.] Ἐνέϑηκεν οὐ τῇ ἑαυτοῦ τέχνῃ, ὅ ἐστιν, ἐπενόησεν. Ἐῇ.] Τῇ ἑαυτοῦ. Ἐσκάτϑε.] Ἐνέϑηκεν.

NOTÆ

Homeri, p. 20. Veteres tria in Homine distinguebant, *Corpus*, quod Terræ mandatur, vel comburitur; *Animam*, quæ Cœlum petit; *Umbram*, quæ apud Inferos sedem suam habet, &c. Huc refer *Boissard.* de Divinat. c. 3 & *Johan. Beaumont.* de *Geniis*, c. 4. p. 90. Vid. *Br. Schol.* ad v. 622. & quæ Nos *ibid.* in *Textum*.

606. Γυμνὸν τόξον ἔχων) Quia Verbum aliquod præcipuum hactenus sit desideratum, mallem ego ἔχειν hic legere, pro ἔχων. Quod qui animum diligenter advertat, necessarium videbit; nisi in sequenti versu, pro παπταίνων, legerit παπταίνειν, vel in tertio, pro ἐοικὼς, ἔοικεν, tum enim æquè *Sensui*, consul um. Vel certe ad ἔχων, sive ad παπταίνων, subaudiri debet ἦν, quomodo in *Versione*, erat, pono, *Attice*. Minime enim ad ea, quæ præcesserint, referri potest τὸ ἔχων.

612. Μὴ τεχνησάμενος) Vid. Not. in *Br. Schol.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

612. * Πᾶν) Ità scribo, pro ϖαρὰ, his rationibus, Locum hunc imitatur & explicat *Heliodorus Æthiop.* Histor. l. 3. ubi de *Chariclea* zonâ, Ὅτι ὁ τεχνησάμενος, εἰς ἐκεῖνο τὸ ϖᾶν τὴν ἑαυτοῦ τέχνης κατέκλεισεν. Pro τὸ ϖαρὰ itaque, quod prius obtinuit, ex *Heliodoro* lego, & corrigo, τὸ ϖᾶν. Tale illud *Theocriti*, Epigr. VII. —ὁ δ' εἰς ἔργον ϖᾶσαν ἀφῆκε τέχνην. Ità sapientia *Solomonis*, c. 14. v. 19. Ὃ μὲν γὰρ ἐξεβιάσατο τῇ τέχνῃ τῶν ὁμοίωμα ἐπὶ τὸ κάλλιον.

613. * Ἐπενόησεν) An ἐνεποίησεν; quod certè meliùs respondet τῇ ἐγκάτϑετο. At *Eustathius* laudat vocem, fol. 461. lin. 32. Πάνυ δὲ καλῶς ἐντεῦϑεν ἔχει τὸ ἐγκάτϑετο. Δηλοῖ τὸ μὴ ῥᾴδιον ἢ ἀπόνως ϖεϖοιημένῃ τὴν ἀορτῆρα· ἀλλὰ ϖεριϖαλιωϑῆναι, οἷον εἰς χρόνον ἠλοκοτήν.

VARIÆ LECTIONES.

606. Ἔχων) ꝛc. ἔχειν, vid. Not. in *Textum*.

613. Ἐγκάτϑετο) ꝛc. ἐνεκάτϑετο.

Ἆ δείλ', ἦ πνα καὶ σὺ κακὸν μόρον ἡνλάζεις,
Ὃν φῶ ἐγὼν ὀχέεσκον ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο.
Ζηνὸς μὲν παῖς ἦα Κρονίονος, αὐτὰρ ὀϊζὺν
Εἶχον ἀπειρεσίην· μάλα γ' πολὺ χείρονι φωτὶ
Δεδμήμην, ὃ δέ μοι χαλεπὰς ἐπετέλλετ' ἀέθλους.
Καί ποτέ μ' ἐνθάδ' ἔπεμψε κύν' ἄξονθ'· ὡγὼ ἔτ' ἄλλο
Φράζετο τῶδέ τί μοι χαλεπώτερον εἶναι ἄεθλον.
Τὸν μὲν ἐγὼν ἀνένεικα καὶ ἤγαγον ἐξ Ἀΐδαο·
Ἑρμείας δέ μ' ἔπεμψεν, ἰδὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἔβη δόμον Ἄϊδος εἴσω.
Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, εἴ τις ἔτ' ἔλθοι
Ἀνδρῶν ἡρώων, οἱ δὴ τοπρὸ φάδεν ὄλοντο.
Καί νύ κ' ἔτι πρότερους ἴδον ἀνέρας, οὓς ἐθέλον φῶ,
Θησέα, Πειρίθοόν τε, θεῶν ἐρικυδέα τέκνα.

** Heu miser, certè aliquod & tu malum fatum sustines,
" Quale utique ego tuli sub radiis solis.
" Jovis quidem filius eram Saturnii, cæterùm ærumnam
" Habui infinitam, valdè enim deteriori viro
" Subdebar, qui mihi graves imperabat dolores;
" Et olim me huc misit, ut canem ducerem; non enim aliud
" Existimabat hoc mihi gravius esse certamen.
" Hunc quidem ego subduxi & traxi ex inferis;
" Mercurius autem me deducebat, atque cæsia Minerva.
Sic fatus, ipse quidem rursùs descendit infra Plutonis domum.
Cæterùm ego illic mansi firmiter; si quis ampliùs veniret
Virorum Heroum, qui utique prioribus seculis perierunt.
Et fortassis adhuc priscos vidissem viros, quos volui,
Theseum, Pirithoumque, deorum glorioso filios:

ΣΧΟΛΙΑ.

617. Μόρον.] Ἀπώλειαν. Ἠηλάζεις.] Διώκεις, καὶ ὑπομένεις.

618. Ὀχέεσκον.] Εἶχον, ὑπέφερον.

620. Ἀπειρεσίην.] Πολλήν.

621. Δεδμήμην.] Ὑποζύγιον. Ἐπετέλλετο.] Ἐντέλλεται, ἐπιτάττει.

622. Κύνα.] Τὸν κέρβερον. Ἄξοντα.] Ἀγαγεῖν ὀφείλοντα· πῶς δὲ καὶ Ἡρακλῆς σὺν αὐτῷ ἦλθε, μάχαν ἦμος; καὶ

ΝΟΤÆ.

622. Καί ποτε μ' ἐνθάδ' ἔπεμψε) Multi multa multis contendunt de hoc loco, disputantes & quærentes, quomodò *Hercules* in *Cælo* simul esset, etiam apud *Inferos*, & id postquam Corpus in *Oetâ* esset combustum. Præter quæ diximus suprà, ad v. 601. semel dicendum, in Poetæ defensionem, Non illum dicere, verum *Herculem* in duobus simul locis esse; at *Figuram* tantùm, *Imaginem*, *Effigiemve*, in *Orco*, Ipsum enim in *Cælo*, Εἴδωλον· αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι. Quâ εὐπεραστικῇ cùm nihil posset esse securius, Miror futiles *Grammaticos* otio suo in tantum abusos. *Ibid.* Οὐ γάρ ἔτ' ἄλλον Φράζετο τῶδέ τι μοὶ χαλεπώτερον εἶναι ἄεθλον) Ἄλλον hic, pro ἄλλο, ut πιεῖτον, πλικῶτον, τοσοῦτον, sæpè etiam in *Neutro* Genere; nam per τὸ, τί certò constat, ἄεθλον hic *Neutrum* esse. *Eustathius* quidem fol. 462. lin. 30. Διὸ δὲ καὶ τὸ ἔτι συζυγὲν εἶπεν· ἐπεὶ γὰρ ἔτι ἄλλον φράζεσθαι τῶδ' ἔτι κρατερώτερον ἄεθλον, ὥστε τῶν τοῦτ' γε ποιήσας, &c. Verùm huic sententiæ omnes omninò alii Codices retragantur; & nobis ipse quoque *Eustathius* alio in loco favet, qui τὸ ἄεθλον, pro ὁ ἄεθλος, ab *Homero* poni fatetur, ut in illo, φ'. v. 73. — ἐπὶ τῷδε φαίνεθ' ἄεθλον. & in illo τ'. v. 576. Νῦν δὲ μνηστῆρσιν ἄεθλον τοῦτο ἐφήσω, fol. 1879. lin. 12. Quin τὸ ἄεθλον, etiam pro *Certamen*, novit *Anthologia*, Χαῖρε, Ἰθάκη, μεθ' ἅδρα. μεθ' ἁλμα πικρὸ θαλάσσης, & ipse *Pindarus*, tot *Certaminum* ἐγκωμιαστὴς, Εἰ δ' ἄεθλα χαρύει Ἑλλάνι, φίλον ἦτορ.

630. Θησέα, Πειρίθοόν τε, θεῶν ἐρικυδέα τέκνα) *Plutarchus*, in *Pisistrato*, hunc ait Versum à *Pisistrato* hìc insertum, quasi in honorem *Atheniensium*; cùm aliàs in ipso extet Versus de *Theseo* nequaquam pejor, *Iliad.* α'. v. 265. Θησέα τ' Αἰγεΐδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν. Hunc Versum in *Necyâ*, sive Ultimâ *Rhapsodiâ* Odysseæ, hodiè non reperias, inquit Doctissimus & γνήσιμος Dr. *Ludolphus Kusterus*, Hist.

VARIÆ LECTIONES.

622. Ἄλλο.) γρ. ἄλλον, vid. Not. in *Textum*.

623. Τῶδέ τί μοι) γρ. τῶδ' ἔπ μοι, vid. Not. in *Textum*.

625. Ἔπεμψεν, ἰδὲ) γρ. ἔπεμψ', ἠδὲ, *H Steph.*

630. Ἐρικυδέα) γρ. ἀειδίκελα, *Plutarch.* in *Theseo*, vid. Not. in *Textum*.

Ἀλλὰ

Ἀλλὰ πολὺ ἔπι ἔθνε᾽ ἀγείρετο μυρία νεκρῶν,
Ἠχῇ θεσπεσίῃ· ἐμὲ δ᾽ ὠχρὸν δέος ᾕρει,
Μή μοι Γοργείην κεφαλὴν δεινοῖο πελώρου
Ἐξ Ἄϊδος πέμψειε ἀγαυὴ Περσεφόνεια.
Αὐτίκ᾽ ἔπειτ᾽ ἐπὶ νῆα κιὼν, ἐκέλευον ἑταίρους
Αὐτούς τ᾽ ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι·
Οἱ δ᾽ αἶψ᾽ εἰσέβαινον, ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
Τὴν δ᾽ ἂρ᾽ Ὠκεανὸν ποταμὸν φέρε κῦμα ῥόοιο·
Πρῶτα μὲν εἰρεσίη, μετέπειτα δ᾽ ἐπούριος ἦεν.

Sed antea multitudo congregabatur infinita mortuorum,
Sonitu immenso; me verò pallidus timor invasit;
Nè mihi Gorgonium caput horrendi monstri
A Plutone mitteret inclyta Proserpina.
Statim deinde ad navem profectus, jussi socios
Et ipsos ascendere & rudentes solvere;
Illi itaque *sunt* statim ingressi, & per transtra sederunt.
Illam verò per Oceanum flumen ferebat fluctus fluenti:
Primùm quidem remigatio, postea autem secundus ventus.

ΣΧΟΛΙΑ.

633. Γοργείην κεφαλήν.] Μεδέους, τὸ Γοργόνος, κεφαλήν.

636. Ἀμβαίνειν.] Ἀναβαίνειν, εἰσιέναι.

638. Φέρεν.] Ἐκόμιζεν. Ῥόοιο.] Τοῦ ῥεύματος.

639. Εἰρεσίη.] Κωπηλασία, παρὰ τὸ ἐρέσσω, τὸ κωπηλατῶ, ἐξ οὗ καὶ ἐρέτης. Καλλίμορος ἔρος.] Καλὸς ἄνεμος.

NOTÆ.

Critic. *Homeri*, §. VI. Nunquam sanè inibi reperiebatur, in *Ultimâ* scilicet; verùm in *Necyâ*, hoc est, in hoc loco, hodienum extare videmus; si excipias vocem ἀειδλίκεσι, quam inter *Var. Lectiones* ideò repono: Cùm utraque Vox sit *Homerica*.

632. Ἠχῇ θεσπεσίῃ) Allusum ad Mortalium Congregationes, quæ multo strepitu fieri solent; præterea τελετήν τινα *Animabus* tribuit Poeta, ut ὡ. v. 5. --τὼ δὲ τελέσσασι ἕπονθε, & v. 9. Ὡς αἱ τελεσχόλαι ἄμ᾽ ἕπονθεν. Quod in ipso Mortis articulo verissimum esse, à nonnullis exploratum accepi.

633. Γοργείην κεφαλὴν) *Eustath.* fol. 462. lin. 53. Ἀλέξανδρος ὁ Μύνδιος ἱστορεῖ, ὡς ἐν τοῖς Ἀθηναίοις φέρεται, ὅτι τὴν Γοργόνα, τὸ ζῶον καλοῦσιν οἱ ἐν Λιβύῃ Νομάδες, ὅπερ καὶ γίνεται, Κατόβλεπα, ἢ Κατόβλεπον· ἔστι δὲ ποταμῶν ἀγελαῖον ὅμοιον· καὶ δὴ καὶ πᾶς, μόχθῳ τῇ δ᾽ ἀναπνοῇ πάντα τὰ ἐντυγχάνοντα ἀμαθεῖς· καὶ ἐμβλέψαν δὴ, κλίνει, ἐ πνεύματι, ἀλλὰ τῇ χειρὶ ἀπὸ τῶν ὀμμάτων φορᾷ.

639. Πρῶτα μὲν εἰρεσίη) Carmen hoc, ut multa alia *Homeri*, cessit in *Proverbium*. *Primo Labor, dein Pramium. Magna Cura Magna Merces.* Τὸ δὲ πονεῖν καὶ θεὸς συλλαμβάνει.

VARIÆ LECTIONES.

634. Ἀγαυὴ) γρ. ἐπαινή.

639. Εἰρεσίη) γρ. εἰρεσίῃ, *Eustath.* fol. 463. lin. 34.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ
ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Μ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Μ'.

Διηγεῖται τῷ ἐξ ᾅδου ψυομένῳ αὐτῷ ἐπάνοδον ποιεῖ Κίρκης· καὶ ὡς παῖς Σειρῆνας παρέπλευσε, καὶ τὰς Πλαγκτὰς πέτρας, Σκύλλαν τε & Χάρυβδιν· καὶ τῶν τοῦ αὐτοῦ νεῶν καὶ τῶν ἑταίρων ἀπώλειαν, αὐτὸν τῶν ἡλίου βοῶν· καὶ ὡς μόνος ἐπὶ ξύλου ποιεῖ Καλυψὼ διασῴζῃ.

Ἐπιγραφαί.

Τὰ περὶ Σειρῆνας, καὶ Σκύλλαν, καὶ Χάρυβδιν, καὶ βόας Ἡλίου.

Ἄλλως.

Μῦ Σειρῆνας ἔχει, πλαγκτὰς, βοῦς τ' Ἠελίοιο.

LIB. XII.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ποταμοῖο λίπεν ῥόον Ὠκεανοῖο
Νηῦς, ἀπὸ δ' ἵκετο κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο,
Νῆσον ἐς Αἰαίην, ὅθι τ' Ἠοῦς ἠριγενείης
Οἰκία καὶ χοροὶ εἰσι, καὶ ἀντολαὶ Ἠελίοιο·
Νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν ἐν ψαμάθοισιν,
Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἔνθάδ' ἀποβείξαντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.

Cæterum postquam fluvii reliquit fluentum Oceani
Navis, pervenitque ad fluctus maris latiflui,
Insulam ad Ææam, ubi Auroræ mane-genitæ
Domicilium & chori sunt, & Solis ortus;
Navem quidem huc digressi subduximus in arenam,
Nos ipsi autem egressi sumus ad littus maris.
Hìc dormientes expectavimus auroram divinam:

Σχολια.

1. Ἀπὸ δ' ἵκετο.] Ἀφίκετο, παρεγένετο. Εὐρυπόροιο.] Πλατὺν πόρον ἔχοσης· οἱονεὶ τὸ ῥεῦμα, ἢ καλὸς πόρος, ἔχόσης.

3. Ὅθι τ' ἠοῦς ἠριγενείης Οἰκία καὶ χοροὶ εἰσι, καὶ ἀντολαὶ ἠελίοιο.] Οὐχ ὡς * ἀναπλλέσης τ' ἡμέρας ἐν τῇ Αἰαίᾳ, τοῦτο εἰρηκεν· ἀλλ' ἤτοι ἁπλέστερον, ἐπὶ παρεληλύθμεσι, ὅπερ ἡμέρα καὶ ἥλιος· ἢ κατὰ σύγκρισιν τῶν

Κιμμερίων· ἢ ὡς πρώτῳ φῶς παρέχουσαν, ἀνατολὴ κέκληκεν, ἐπεὶ ὑψηλοῦ ὄντος τοῦ Κιρκαίου, ἥλιος ἐκ νυκτὸς ἐπιλάμπει τῇ τ' Κίρκης ξοάνῳ.

4. Χοροί.] Χῶραι, τόποι· ὡς καὶ εὐρύχορον λέγει * γῆν, τὴν εὔχωρον καὶ μεγάλην. Ἀντολαί.] Ἀνατολαί.

7. Ἀποβείξαντες.] Ἀποσυράξαντες, κοιμηθέντες.

Notæ.

V. 1. Αὐτὰρ ἐπεὶ ποταμοῖο) De Fluvio *Oceano*, in magnum *Oceanum* se exonerante, vid. *Eustath.* fol. 1704. lin. 42. Edit. *Roman.* item *Strabo.* Geogr. l. 1. fol. 6. 7. & 8. ubi *Cratetis* sententia.

Notæ in Scholia.

V. 3. Οὐχ' ὡς * ἀναπλλέσης τ' ἡμέρας) Ità lego, pro, * ἐπιλελέσης, ex *Eustathio*, qui fol. 464. lin. 37. hoc *Scholion* laudans ἐκ τῶν Παλαιῶν, ità legit.

4. Χοροί) Et hoc *Scholion* laudat *Eustath.* ibid. fol. 465. lin. 12. ὡς ἐκ Παλαιῶν, Ἠοῦς ὁ χοροὶ, καὶ τὰς Παλαιὰς, ἢ οἱ ἁπλῶς τόποι, ἢ χῶραι· ὡς ἢ εὐρύχορόν, φασι, λέγει ἀλλαχοῦ γῆν, τὴν εὔχωρον, ἢ μεγάλην. Unde patet * γῆν, supplendum post λέγει, ut Nos nunc facimus.

Variæ Lectiones.

V. 3. Νῆσον ἐς Αἰαίην) γρ. νῆσόν τ' Αἰαίλιν, *H. Steph.* malè. 7. Ἐνθάδ') γρ. ἔνθα δ'.

Ἠμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάρους πρὸς ἴλαον εἰς δόμους Κίρκης
Οἰσέμεναι νεκρὸν Ἐλπήνορα τεθνειῶτα.
Φιτροὺς δ' αἶψα πάμπρωτα, ὅθ' ἀκροτάτη προέχε' ἀκτή,
Θάπτομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
Αὐτὰρ ἐπεὶ νεκρός τ' ἐκάη, καὶ τεύχεα νεκρῶν,
Τύμβον χεύαντες, καὶ ἐπὶ στήλην ἐρύσαντες,
Πήξαμεν ἀκροτάτῳ τύμβῳ εὐήρες ἐρετμόν.
Ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν· οὐδ' ἄρα Κίρκην
Ἐξ ἀίδεω ἐλθόντες ἐλήθομεν, ἀλλὰ μάλ' ὦκα
Ἦλθ' ἀλυναμένη· ἅμα δ' ἀμφίπολοι φέρον αὐτῇ
Σῖτον καὶ κρέα πολλὰ, καὶ αἴθοπα οἶνον ἐρυθρόν.
Ἡ δ' ἐν μέσῳ στᾶσα μετηύδα δῖα θεάων,
Σχέτλιοι, οἳ ζώοντες ὑπήλθετε δῶμ' Ἀΐδαο,
Δισθανέες, ὅτε τ' ἄλλοι ἅπαξ θνήσκουσ' ἄνθρωποι.
Ἀλλ' ἄγετ', ἐδίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον
Αὖθι πανημέριοι· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένῃφι
Πλεύσεσθ'· αὐτὰρ ἐγὼ δείξω ὁδὸν, ἠδὲ ἕκαστα
Σημανέω· ἵνα μή τι κακορραφίῃ ἀλεγεινῇ,
Ἢ ἁλὸς, ἢ ἐπὶ γῆς, ἀλγήσετε πῆμα παθόντες.
Ὡς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.

Quando itaque manè-genita apparuit roseis-digitis aurora,
Tunc ego socios præmisi ad domum Circæ:
Efferre mortuum Elpenorem defunctum.
Arboribus verò statim excisis, ubi summum prominebat littus,
Sepelivimus tristes, uberes lacrymas fundentes.
Cæterùm postquam cadaver combustum est & arma mortui,
Busto aggesto, & desuper cippo erecto,
Fiximus in summo sepulchro benè fabrefactum remum.
Nos quidem singula administravimus: at non Circen
Ab inferis regressi latuimus, sed valdè celeriter
Venit festinabunda: simulque ancillæ ferebant cum ipsâ
Panem & carnes multas, & fragrans vinum rubrum:
At ipsa in medio stans alloquebatur diva dearum,
" Miseri, qui viventes subiistis domum Plutonis,
" Bis mortui; cùm alii semel dumtaxat moriantur homines.
" Verùm agite, edite cibum, & bibite vinum.
" Hìc toto die; simulque aurorâ illucescente
" Navigabitis: cæterum ego monstrabo viam atque singula
" Significabo; nèquam siniſtro consilio damnoso,
" Aut in mari, aut in terrâ, dolentia cladem passi.
Sic aut; nobisque statim persuadebatur animus generosus.

ΣΧΟΛΙΑ.

11. Φιτρούς.] Κορμούς. Προέχε.] Ἐξείχε.
12. Θάπτομεν.] Ἐκαίομεν.
14. Χεύαντες.] Χώσαντες. Ἐρύσαντες] Νῦν σήσαντες.
16. Διείπομεν.] * Ἐπηρτύομεν, ἐπεξεπίπτομεν.
17. Ἐλήθομεν.] Ἐλαυθάνομεν.
18. Ἐντυναμένη.] Παρασκευασαμένη.
22. Δισθανέες.] Δὶς ἀποθνήσκοντες.
27. Ἀλγήσετε.] Ὀδυνήσεσθε.

ΝΟΤΑΕ.

9. Προέλω) Vid. ad κ'. v. 100.
14. Τύμβον χεύαντες καὶ ἐπὶ στήλην ἐρύσαντες) Vid. quæ Nos ad *Iliad.* π'. v. 457.
15. Πήξαμεν ἀκροτάτῳ τύμβῳ) Vid. quæ Nos modò, ad λ'. v. 77.
22. Δισθανέες) *Eustath.* fol. 264. lin. 40. Τὸ δὶς δισθανέες, οὐ δυοῖ μέρεσι λόγου ἀναμιναίσκει Ἀπολλόδωρος, λέγων, ὅτι τὸ δὶς καὶ τελὸς ἀποβάλλει τὸ σῆμα οὐ πᾶσι συμβήσεται, οἷον δίπυρος, τέλπυρος· ἄφελεν ἓν καὶ σεσήσεται, οἷον δίπυρος, τέλπυρος· ἄφελεν ἓν καὶ

Ὡς τότε μὲν ᾧσθημεν ἦμαρ, ἐς ἠέλιον καταδύντα,
Ἥμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα, καὶ μέθυ ἡδύ.
Ἠμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
Οἱ μὲν κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός.
Ἡ δέ με χειρὸς ἑλοῦσα, φίλων ἀπονόσφιν ἑταίρων,
Εἷσέ τε, καὶ ἀνέλεκτο, καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα.
Αὐτὰρ ἐγὼ τῇ πάντα κατ' μοῖραν κατέλεξα.
Καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσι προσηύδα πότνια Κίρκη,
Ταῦτα μὲν ὕτω πάντα πεπείραν· σὺ δ' ἄκουσον,
Ὡς τοι ἐγὼν ἐρέω, μνήσει δέ σε καὶ θεὸς αὐτός.
Σειρῆνας μὲν πρῶτον ἀφίξεαι, αἵ ῥά τε πάντας
Ἀνθρώπους θέλγουσιν, ὅ, τις σφέας εἰσαφίκῃ.
Ὅστις ἀϊδρείῃ πελάσῃ καὶ φθόγγον ἀκούσῃ
Σειρήνων, τῷ δ' οὔτι γυνὴ καὶ νήπια τέκνα,
Οἴκαδε νοστήσαντι, παρίστανται, ἐδὲ γάνυνται.

Adeò tum quidem toto die, ad ſolem occidentem,
Sedebamus, epulantes carnes immenſas, & dulce vinum:
Quando verò ſol occidit, & crepuſculum advenit,
Illi quidem dormierunt apud rudentes navis:
At illa me manu prehendens, ſeorſim dilectis à ſociis,
Locavitque & allocuta eſt, & interrogavit ſingula:
Cæterum ego illi omnia ordine recenſui.
Et tum jam me verbis alloquebatur veneranda Circe,
" Hæc quidem ſic omnia *ſunt* perfecta: tu autem audi,
" Ut tibi ego dicam; in memoriam verò reducat etiam Deus ipſe.
" Ad Sirenas quidem primùm pervenies; quæ ſanè omnes
" Homines demulcent, quicunque ad eas pervenerit.
" Quicunque imprudentiâ appulerit, & vocem audierit
" Sirenum, huic neutiquam uxor & infantes liberi
" Domum reverſo aſtant, neque lætantur.

ΣΧΟΛΙΑ.

34. Προσέλεκτο.] * Προσεῖπεν.
37. Πεπείραν.] Τετέλεσμαι.
38. Μνήσει.] Μνημονεῦσαι ποιήσει.
39. Σειρῆνας μὲν πρῶτον.] Καλῶς μὲν τὰς ποιητὰς, Ἀχελῴου καὶ Στερόπης τῆς Παρθενοπαίου αἱ Σειρῆνες· καθ' εἷς ὁ Ἀχελῷος καὶ Τερψιχόρης, μιᾶς τῶν Μουσῶν· ἐλόμεναι ὁ παρθενίαν, ἐμισήθησαν ὑπὸ Ἀφροδίτης, καὶ ἔχουσαι πτε-

ρὰ ἀπέπτησαν εἰς τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος, καὶ νῆσον κατέσχον, * Ἀνθεμοῦσαν ὀνομαζομένην· ὀνόματα δ αὐτῶν, * Ἀγλαοφήμη, Θελξιέπεια, Πεισινόη, ἡ Λίγεια· καθὼς ὁ Ὅμηρος, δύο· Σειρήνοιιν δὲ λέγει. Ἀφίξεαι.] Παραγενήσῃ.
40. Θέλγουσιν.] Ἀπατῶσιν.
43. Γάνυνται.] Χαίρουσιν.

NOTÆ.

35. Αὐτὰρ ἐγὼ τῇ πάντα κατὰ μοῖραν) De *Ultimâ* & *κατὰ* productâ, videſis ad ι'. v. 245.
39. Σειρῆνας μὲν πρῶτον ἀφίξεαι) De *Sirenibus*, Heraclid. Pontic. in Allegor. *Homeri*, & *Heraclitus*, περὶ ἀπίστων, §. 14. *Plutarch.* Sympoſiac. IX. Quæſt. 14. *Xenophon*, Ἀπομνημονευμάτων, l. 2. fol. 592. *Euſtath.* fol. 469. lin. 17. *Demophilus*, Δεῖ, ὥσπερ Σειρῆνας, τὰς ἡδονὰς παρελθεῖν, τὸ καθαπτόμενον τῶν Ἀρετῶν ἰδεῖν, ὡς πατρίδα. *Seneca*, Epiſt. 31. Ad ſummam ſapiens eris, ſi clauſeris Aures. Quibus ceram parum eſt obdere: firmiori ſpiſſamento opus eſt, quàm uſum in Sociis *Ulyſſem* ferunt. Vid. *Duporti* Gnomolog.
42. Τῷδ' οὔτι γυνὴ καὶ νήπια τέκνα, παρίστανται, ἐδὲ γάνυνται) *Iſaac. Caſaubon.* ad hunc locum ità, in Codice *Elienſis* Epiſcopi, *Mori, No. ut* ἀνδρὶ λέγουσι, *his utraque Conſtructio eſt confuſa.* Dico ego, γυνὴ, ad παρίστανται, τέκνα ad γάνυνται; referendum; etiam τέκνα, ut *Neutrum* ad παρίστανται, ut *Plurale*, ad γάνυνται. *Trajectio* dicitur. Vid. infrà, ad v. 68.

NOTÆ IN SCHOLIA.

34. * Προσεῖπεν) Emendo, pro προσεῖπον.
39. * Ἀνθεμοῦσαν) Pro ἀνθεμοῦσαν lego, quod facit *Aloyſii* MS. & *Apollon.* Argonaut. l. 4. v. 901. Ἀνθεμόεσσαν vocat. Vid. mox, ad v. 159. Nomina earum aliàs, * Ἀγλαόφωνος, Θελξιόπη, ἡ Θελξινόη, & Μόλπη. Pro *Veteri*, καὶ Λίγεια, ex *Aloyſiano* MS. lego, ἡ Λίγεια, & poſt Σειρήνοιιν addo τὸ, χαίρ. Sunt & Λευκωσία & Παρθενόπη Nomina *Sirenum*, vel harum ipſarum alia, vel certè, Aliarum. Vid. de *Sirenibus*, Scholiaſten *Apollonii* in locum prædictum, & quæ Nos ad *Euripid.* Helen. v. 166.

VARIÆ LECTIONES.

40. Ὅ, τις σφέας εἰσαφίκῃ)) γρ. ὅτι σφέας εἰσαφίκοιτο, *H. Steph.*
41. Ἀϊδρείῃ) γρ. ἀϊδρίῃ, non æquè benè, vid. ad *Iliad.* ν'. v. 198. *Ibid.* Πελάσσῃ, ἀκούσῃ) γρ. πλάσσῃ, ἀκούσῃ, *H. Steph.*

Ἀλλά τε Σειρῆνες λιγυρῇ θέλγουσιν ἀοιδῇ,
Ἥμεναι ἐν λειμῶνι· πολὺς δ' ἀμφ' ὀστέοφιν θὶς
Ἀνδρῶν πυθομένων, περὶ δ' ῥινοὶ μινύθουσιν.
Ἀλλὰ παρὲξ ἐλάαν· ἐπὶ δ' οὔατ' ἀλεῖψαι ἑταίρων,
Κηρὸν δεψήσας μελιηδέα, μήτις ἀκούσῃ
Τῶν ἄλλων· ἀτὰρ αὐτὸς ἀκουέμεν, αἴ κ' ἐθέλῃσθα.
Δησάντων σ' ἐν νηῒ θοῇ χεῖράς τε, πόδας τε,
Ὀρθὸν ἐν ἰστοπέδῃ· ἐκ δ' αὐτῆς πείραι' ἀνήφθω·
Ὄφρα κε τερπόμενος ὄπα ἀκούσῃς Σειρήνοιϊν.
Αἰ δέ κε λίσσηαι ἑτάρους, λῦσαί τε κελεύῃς,
Οἵδε σ' ἐνὶ πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι δεύντων.
Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τάγε παρὲξ ἐλάσσωσιν ἑταῖροι,
Ἔνθα τοι οὐκέτ' ἔπειτα διηνεκέως ἀγορεύσω,
Ὁππῇ κεν δή τοι ὁδὸς ἔσσεται, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
Θυμῷ βουλεύειν· ἐρέω δέ τοι ἀμφοτέρωθεν.
Ἔνθεν μὲν γὰρ πέτραι ἐπηρεφέες· περὶ δ' αὐτὰς
Κῦμα μέγα ῥοχθεῖ κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης·

" Sed Sirenes stridulâ demulcent cantilenâ,
" Desidentes in prato: ingens verò circùm ex ossibus acervus
" Virorum putrefactorum, & undique cutes putrescunt.
" Sed præternavigato: atque aures obtura sociorum,
" Ceram malassans suavem, ne quisquam audiat
" Aliorum: cæterùm ipse audias, siquidem voles.
" Ligent te in navi veloci manusque pedesque
" Erectum ad modium; & ex ipso malo funes alligentur,
" Ut magnâ voluptate vocem audias Sirenum.
" Quòd si rogaveris socios, solveréque jusseris,
" Illi te in pluribus vinculis illigent.
" Cæterùm postquam has præternavigârint socii,
" Hìc tibi haud ego deinceps peremptoriè dicam,
" Utra tibi jam via erit: verùm tu ipse
" Animo considera: dicam enim tibi ex utraque parte.
" Hàc enim petræ quidem opertæ; juxtaque illas
" Fluctus ingens resonat cæruleï maris;

ΣΧΟΛΙΑ.

44. Λιγυρῇ.] Ἡδείᾳ.
45. Ὀστεόφιν.] Τῶν ὀστέων. Θίς.] Σωρός.*
46. Πυθομένων.] Σηπομένων. Ῥινοί.] Τὰ δέρματα. Μινύθουσιν.] Ἐλαττοῦνται.
47. Παρὲξ ἐλάαν.] Παρελαύνειν αὐτοὺς αὐτῶν.
48. Δεψήσας.] Μαλάξας· ἔνθεν καὶ βυρσοδέψης.
50. Δησάντων.] Δησάτωσαν, Ἀττικῶς.
51. Ἰστοπέδῃ.] Τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ ὁ ἱστὸς ἐντίθεται. Ἐκ δὲ αὐτοῦ.] Ἐκ τῆς ἱστ. Πείρασθε.] Τὰ σχοινία. Ἀνήφθω.] Δεδέσθω.

* *Hesych.* v. Ὁσίων σωρός.

ΝΟΤΑ.

46. Περὶ ἢ ῥινοὶ μινύθουσιν) Vid. ad v. 35.
48. Κηρὸν δεψήσας) Adeundus *Nonius Marcellus*, in Vocibus *Condepsere* & *Depsere*. Sed tibi fortassis aliquis molit & depsit, *Varro* in *Mysteriis*. Ἐπὶ δὲ ἅπαντ' ἀλεῖψαι ἑταίρων, Κηρὸν δεψήσας. Hinc *Proverbium*, Κηρὸν τοῖς ὠσὶν ἐπαλείφεις, *Apostolius*, Centur. VIII. Vid. ad v. 39.
51. Ὀρθὸν ἐν ἰστοπέδῃ) Cur ἰστοπέδη, per *Modium*, expono, vid. ad β'. v. 424.
54. Οἵδε σ' ἐνὶ πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι δεύντων)

VARIÆ LECTIONES.

47. Παρὲξ ἐλάαν) γρ. παρεξελάαν, *H. Steph.* ut infrà, v. 55. & v. 109.
52. Ἀκούσῃς) γρ. ἀκούσῃς, *H. Steph.*
54. Οἵδε σ' ἐνὶ πλεόνεσσι) γρ. οἱ δέ σε ἐν πλεόνεσσι, & αἱ δέ σ' ἔπι, vid. Not. in *Textum*.

54. Δεύντων.] Δεέτωσαν.
55. Παρὲξ ἐλάσσωσιν.] Ἐκτὸς ἐλάσωσιν.
56. Διηνεκέως.] Οἷον καθ' μίαν παραγγελίαν, ἢ δι' ὅλης.
57. Ὁππῇσιν.] Ἀντὶ τοῦ, ἀφ' ποίας.
58. Ἀμφοτέρωθεν.] Ἑκατέρωθεν.
59. Ἐπηρεφέες.] Πυκναί, ἢ ἐπικρεμάμεναι, ὑψηλαὶ καὶ ἐπίσημοι. Περὶ δ' αὐτάς.] Πλησίον ἢ αὐτῶν.
60. Ῥοχθεῖ.] Ἦχον ἀποπλεῖ· Κυανώπιδος.] Μιλανοφθάλμου.

NOTÆ.

Nè frustra τὸ ἐν *bis* occurrat, vel legendum, οἱ δέ σε ἔμπ, &c. quod mallem, quia nec infra *bis* legitur, v. 164. Ὑμεῖς ἢ πλεόνεσσι &c. non ὑμεῖς δ' ἐν πλεόνεσσι· vel τὸ ἐν posterius per *Tmesin* referendum ad τὸ δεύντων, ut sit, ἐνδεύντων, ut mox, v. 196. Πλείοσι μ' ἐν δεσμοῖσι δέον, vel simul legendum, ἐνδεσμοῖσι, vel posterius ἐν rejiciendum penitus, ut legatur πλείοσι δεσμοῖσι, & sic τὸ τ'. ante δ'. producatur, ut ad α'. v. 203. *Hervagian.* Codex in Margine, pro ἐνὶ legit ἔπι, elegantèr.

55. Παρὲξ ἐλάσσωσιν) γρ. παρεξελάσσωσιν, ut suprà, v. 47.
59. Ἐπηρεφέες) γρ. ἐπιῤῥιφέες, vel ἐπιῤῥιπές, vid. ad *Iliad.* μ'. v. 54.

Πλαγκτὰς

Πλαγκτὰς δή τοι τάσγε θεοὶ μάκαρες καλέουσι·
Τῇ μήτ' οἰδὲ ποτηταὶ παρέρχεται, οὐδὲ πέλειαι
Τρήρωνες, ταί τ' ἀμβροσίῃ Διὶ πατρὶ φέρουσιν,
Ἀλλά τε καὶ τάων αἰεὶ ἀφαιρεῖται λὶς πέτρη·
Ἀλλ' ἄλλην ἐπέπασι πατὴρ ἐναρίθμιον εἶναι.
Τῇδ' οὔπω τις νῆυς φύγεν ἀνδρῶν, ἥτις ἵκηται,
Ἀλλά θ' ὁμοῦ πίνακάς τε νεῶν καὶ σώματα φωτῶν
Κῦμά θ' ἁλὸς φορέουσι πυρός τ' ὀλοοῖο θύελλαι.

" Erraticas profectò eas dii beati vocant:
" Hàc neque volucres prætervolant, neque columbæ
" Timidæ, quæ ambrosiam Jovi patri ferunt:
" Verùm ex iis *aliquam* semper adimit lævis petra,
" Sed aliam summittit pater, ut in numerum sufficiatur.
" Hàc nondum ulla navis effugit virorum, quæcunque accesserit,
" Sed paritèr tabulas navium, & corpora virorum,
" Fluctusque maris auferunt ignisque pernicioſi procellæ.

ΣΧΟΛΙΑ.

61. Πλαγκτάς.] Ὁ μὲν Κράτης, ὅτι πλανᾶζε καὶ αὐτὰς τὸ κῦμα· οἱ δὲ, ὡς τῷ Δήλου κινεῖσθαι καὶ φέρεσθαι. Θεοὶ μάκαρες καλέουσι.] Ἀνθρωποι δὲ οὐδὲν, καὶ τότε ἐλεύσεται πλανᾶται.

62. Ποτηταί.] Πτηναί.

63. Τρήρωνες.] Δηλαδὴ Ἀμβροσίῃ Διὶ πατρὶ φέρουσιν.] Ἤτοι μυθικῶς φησὶ, τὰς φυσιτερὰς ἀπὸ τῶν Πλαγκτῶν πελαγίας ἀποκομίζειν Διὶ ἀμβροσίαν· ἢ φυσικῶς τοῦτο εἴρηκεν· ὅτι γὰρ ἔκαθεν τῶν Πλαγκτῶν γένηται τὸ ἄστρον, ὁ λεγόμενος Ταῦρος, τότε συμβαίνει τὰς ἐπὶ τὰ *ἐρᾶς αὐτοῦ κειμένων ἐπὶ ἄστρων, οἱ Πλειάδες λέγονται, ἵνα ἀμαυροῦσθαι ἐν τῇ ἀναφορᾷ τοῦ καιροῦ φέρουσι τὸ τροφὴν, ὕδωρ γαλάκτων, ἡλίῳ, ὃν καὶ Πλάτων ἐν Φαίδρῳ Δία καθηγεμόνα φησίν, Ὁ μὲν δὴ μέγας ἐν οὐρανῷ Ζεὺς πτηνὸν ἅρμα ἐλαύνων.

64. Λὶς πέτρη.] Λεία ἡ ὁμαλὴ πέτρα.

65. Ἐνίησιν.] Ἐντίθησι, καὶ ἐπιπίμπλησι.

67. Πίνακας.] Τὰς σανίδας.

68. Φορέουσι.] Νῦν, φθείρουσι. Θύελλαι.] Καταιγίδες.

NOTÆ.

63. Τρήρωνες· ταί τ' ἀμβροσίῃ Διὶ πατρὶ φέρουσιν) Huc refer illa *Byzantina Mœris*, apud *Athenæ.* l. xi. fol. 491. & *Eustath.* fol. 1712. lin. 40. Ζεὺς δ' ἄρ' ἐν Κρήτῃ τρέφεθ' μιγὰς· ὑδ' ἄρα τῆς νιν Ἠείδει μακάρων· ὁ δὲ αἰεὶ πᾶσι μέλεσιν. Τὸν μὲν ἄρα τρήρωνες ὑπὸ ζαθέῳ τρέφον ἄντρῳ, Ἀμβροσίῃ φορέουσαι ἀπ' ἀκαμάτοιο βρότων· Νεκτάρ δ' ἐκ πέτρης μιγὰς Αἰετὸς, αἰὲν ἀφύσσων, Γαμφηλῇ φορέεσκε, πιτὸν Διὶ μηλόσυλα. Τὸν καὶ νικήσας πατέρα Κρόνον εὐρυοπα Ζεὺς Ἀθανάτων πάντας, ἓξ ἑαυτῷ ἐγκατέπασεν. Ὡς δ' αὖτως τρήρωσι Πελειάσιν ἄπασε τιμὴν, Αἱ δή τοι Θρῃξὶ ἓξ Χείματος ἄγγελοι εἶσιν. Audiendus præterea *Eustath.* Edit. *Basil.* fol. 476. lin. 7. Ἀλέξανδρος ὁ Πάφιος ἱστορεῖ τὸν Ὅμηρον ἐκ τῶν Αἰγυπτίων, Δημαγόρου καὶ Αἴθρας τροφὸν ὁ αὐτὸς, ἀσφῆτίν τινα, θυγατέρα Ὥρου, ἱερέως Ἰσιδος· ἧς ἐκ τῶν μαστῶν μιᾶι ῥεῦσαί ποτε εἰς τὸ στόμα τοῦ παιδὸς καὶ τὸ βρέφος ἐν νυκὶ φωνὰς ἐννέα ἀσιάδας, Χιλιάρχου, Ταῶνος, Πελιστρᾶς, Κερώνης, Πέρδικος, Περφυρίωνος, Ψαρὸς, Ἀνδρὸς, καὶ Κοσσύφου· ἐορεθῆναί τε παιδίον μὴ Πελιστρᾶν ἐννέα παῖζον ἐπὶ τῶν κλίνης· εὐαχρωμῶν δὲ παρὰ τοῖς τοῦ παιδὸς Σίβυλλαν, ἐμμανῆ μαντεύειν, ἔπη χαλκᾶσαι, ὧν ἀρχὴ, Δμωσιγόρου πλοῦτος, Ἐν οἷς καὶ μεγαλεῖα τὰ σφανίτλα αὐτὸν ἀσσ-

ειπεῖν, ἃ ναὸν κτίσαι κελεῦσαι (τὸ πατέρα αὐτὸ) Ἐννία Πειγειδῶν· ἐδήλου δὲ τὰς Μούσας τὸ δὲ καὶ τοῦτο ποιῆσαι, καὶ τῷ παιδὶ ἀνδρωθέντι ἐξειπεῖν τὸ σεσῳσμένον. Καὶ τὸ Ποιητὴν ἔτι σιμιοῦσαι τὰ ζῶα, οἷς βρίφος ἂν συνέπαιζε, καὶ πεῖσαι αὐτὸ, τῷ Διὶ τῶν Ἀμβροσίαν κομίζοντα. Hinc Lux *Sophocli*, Antigon. v. 1156. Οὐδ' εἰ θέλοιμι Ζηνὸς αἰετὸς βορὰν Φέρειν, νιν ἁρπάζοντος εἰς Διὸς θρόνους. Quem locum nemo intellexisse videtur, nè ipsi *Scholiastæ*, qui sicco pede prætereunt. Hunc locum plenius *Athenæus* loco prædicto discussit, à fol. 490. ad fol. 493. Et *Eustath.* fol. 475. lin. 24. &c. *Ptolemæus Hephæstion*, l. 1. Διατί ὁ ποιητὴς Πελειάδας ἐποίησε τροφὰς τῶν Ἀχαιῶν; Confer *Br. Schol.* in hunc locum, & ad *Iliad.* σ'. v. 486. *Bochart.* in *Phaleg. Longinum*, περὶ ὕψους, c. 30. §. 96. pag. 70. Notasque *Langbanii*, *Tollii*, &c. *Fabri* in locum.

64. Ἀλλά τε καὶ τάων αἰεὶ ἀφαιρεῖται λὶς πέτρη) *Subaudi* πνέ. Nisi *Lectio* ἓ, ἀλλά π admitteretur; quæ tamen in nullis Codd. apparet. Τὸ λὶς autem, per Ἀποκοπὴν, pro λιστή.

68. * Κῦμά θ' ἁλὸς φορέουσι, πυρός τ' ὀλοοῖο θύελλαι) Legendum hìc omninò κῦμα θ', pro κύμαθ',

NOTÆ IN SCHOLIA.

63. * Οὐρᾷ Ταύρου) Quod observamus ad *Schol.* ε'. v. 272. *Pleiadas* malè poni ἐπὶ τὰ οὐρᾶς Ταύρου, nunc iterum videmus in hoc *Scholio*, quod & MS. habet hìc apertè, licet illic non item. Puto sanè legendum utrobique Κέλου, pro Ταύρου; nam ità *Hyginus* in *Tauro*, fol. 84. Inter hujus finitorem corporis, i. e. *Tauri*, & *Arietis* caudam, stellæ sunt, quas *Vergilias*, nostri, *Graci* autem, *Pleiadas*, appellaverunt. Et saniores Astrologi *Pleiadas* ante genua *Tauri*, ad *Arietis* caudam, ponunt. Ità Versiculus

VARIÆ LECTIONES.

65. Ἐνίησι) *pr.* ἀνίησις *Athenæ.* l. xi. fol. 492.

68. Κῦμά θ') *pr.* κύμαθ', vid. Not. in *Textum*.

Οἵη

Οἴη δὴ κείνη γὲ παρέπλω πολυπόρος νῆυς,
Ἀργὼ πασιμέλουσα, παρ' Αἰήταο πλέουσα·
Καί νύ κε τὴ ἔνθ' ὦκα βάλεν μεγάλας ποτὶ πέτρας,
Ἀλλ' Ἥρη παρέπεμψεν, ἐπεὶ φίλος ἦεν Ἰήσων.
Οἱ δ' ἄρα δύω σκόπελοι, ὁ μὲν ὑρανὸν εὐρὺν ἱκάνει
Ὀξείῃ κορυφῇ, νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε

" Sola ipſa utique prætervigans mare ſulcans navis,
" Argo omnibus curæ, ab Æetâ navigans:
" Et fortaſſe hanc ibi celeriter *ſtatim*, colliſiſſet magnas ad petras;
" Sed Juno prætervire fecit, quoniam charus erat Jaſon.
" Quod ad duo ſcopulos attinet, hic quidem altum cœlum attingit
" Acuto vertice, nubeſque ipſum circumdat

ΣΧΟΛΙΑ.

69. Παρέπλω.] Παρέπλευσε, παρῆλθε.

70. Πασιμέλουσα.] Ἐπίθετον τ' Ἀργῦς. ἀπὸ δ', πᾶσιν εὐ ἐπιμελείᾳ εἶναι ἀφ' τὸ κλέος· ἢ πᾶσι *μέλουσα θεοῖς. Οἴη δὴ κείνη γὲ παρέπλω πολυπόρος νῆυς, Ἀργὼ πασιμέλουσα.] Τυρὼ, ἡ Σαλμωνέως, ἔχουσα δύο παῖδας ἐκ Ποσειδῶνος, Νηλέα τε καὶ Πελίαν, ἔγημε Κρηθέα· ἐ ἐχέ παῖδας ἐξ αὐτοῦ τρεῖς, Αἴσονα, καὶ Φέρητα, καὶ Ἀμυθάονα. Αἴσονος δ καὶ *Πολυμήλας, καθ' Ἡσίοδον, γένε Ἰάσων, καθ' ὃ Φερεκύδην, ἐξ Ἀλκιμέδης· πλούτων δ ὢν καταλείπε δ παιδὸς ἐπίτροπον τ ἀδελφὸν Πελίαν, ἐγχειρίσας αὐτῷ καὶ τὴν βασιλείαν, ἕνα αὐξηθῇ τῷ ἡλ παραχῇ· ὁ δ Ἰάσων μήτηρ Ἀλκιμέδη δείσασα, δίδωσιν αὐτὸν τρέφειν Χείρωνι τῷ κενταύρῳ. τραφεὶς δ καὶ ἀβίας ἔρχε εἰς Ἰωλκὸν, ἀπαιτῶν τὴν πατρῴαν ἀρχὴν τ Πελίαν. ὁ δ ἔφασκεν χρῆναι αὐτὸν πρότερον ἀφικέσθαι τὸ χρυσοῦν δέρας ἀπὸ Κόλχων, καὶ τὰς πυρπνόους ἀνελεῖν ταύρους· ἀκούσας δ ταῦτα ὁ Ἰάσων, λέγε τῷ Χείρωνι, καὶ αὐτὸς ὁ Χείρων συνεκπέμπει τοὺς *ἡμιθέους· καθασκευάζε δ ἡ Ἀθηνᾶ τὴν Ἀργώ. πλέοντες δ ἀφικνοῦν ἐπὶ τ Βιθυνῶν χώραν, καὶ ὁρῶσι τ *Φινέα πηρὸν ἀφ' ταύτην τὴν αἰτίαν. ἔχων γὰ παῖδας ἐκ Κλεοπάτρας τ *Βορέου, ἐ ἐπιγάμους Εὐρυτίαν, δίδωσιν αὐτὰς τῇ μητρυιᾷ ἀφαιρεθήναι τοὺς, ὡς ἀναίρεσιν· Ζεὺς δ χαλεπήνας λέγε αὐτῷ, Πότερον βάλεσθαι ἀποθανεῖν, ἢ τυφλὸς γενέσθαι; ὁ δ αἱρεῖται μὴ ὁρᾶν τ ἥλιον· ἀγανακτήσας δ ὁ Ἥλιος, Ἁρπυίας ἐπιπέμπει αὐτῷ, αἵ τινες, εἴποτε μέλλε ἐσθίειν, τὰ αὐτὰ διέφθειρον *πάντα, ἐμβάλλουσαι φθορά τινα· καὶ ὅτε φύγοιεν ἐπιμωρεῖτο. τοῦτον δὲ τ *Φινέα ξενήσαντες οἱ ἀφ' τ Ἰάσονα, περικάλυπτοντες πῶς *διαπλεῦσαι Πλαγκτὰς λεγομένας πέτρας· ὁ δ εἶπεν, ἐὰν τὰς Ἁρπυίας ἀπολάβωσι τ ἐκ αὐτὸν ὁρμῆς. ἥντες δ σωθέντας, ἐπαγγέλλον αὐτῷ τοῦτο δράσειν. ὁ δ λέγε αὐτοῖς, Πότερ δύνατα ἔχειν τάχος ἢ Ἀργώ; φάντων δ Πελιάδης, ἐπαλλάξειν τ ἐκ αὐτὸν ὁρμῆς. ἥντες δ σωθέντας, ἐπαγγέλλον αὐτῷ τοῦτο δράσειν. ὁ δ λέγε αὐτοῖς. Πότερ δύνατα ἔχειν τάχος ἢ Ἀργώ; φάντων δ Πελιάδης, ἐπαλλάξειν ἀφεῖναι ἐκ τὴν συμβολὴν τ πετρῶν, καὶ μὴ μισοπλαθηθῆναι, μὴ πλεῖν· ἐὰν δ σωθῇ, τότε περαίνειν τ πλοῦν. οἱ δ ταῦτα ἀκούσαντες ποιοῦσι. καθεζομένου δ τ ἐκ ἐρᾶς, ἐκ *τῆ Ἀργοῦς ἀφ' τ ἐρᾶς, ἐκ βάλλει *τῆ Ἀργοῦς ἀφ' Συμπληγάδων, καὶ αἱ πέτραι συνελθοῦσαι, * αὐτὴ δ ἔζον. οἱ δ Βορεάδαι Ζήτης καὶ Καλαΐς ἀποδιώκει τὰς Ἁρπυίας ἀπὸ τ *Φινέως δείπνων, ἐ οὔτω παρεγένοντο εἰς Κόλχους. ἡ δ ἱστορία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ.

72. Παρέπεμψε.] Παρήγαγε.

73. Σκόπελοι.] Ὑψηλαὶ πέτραι.

74. Νεφέλη.] Νέφος.

ΤΑ.

70. Ἀργὼ πασιμέλουσα, παρ' Αἰήταο πλέουσα) De *Rhythmo*, diximus ad ξ'. v. 199.

73. Οἱ δ δύω σκόπελοι) Pro τῶνδε δύω σκοπέλων, ut *Scholiaſtes* Thucydidis, l. 1. fol. 50. §. 7. Edit. *Hudſon.* Ὅ μὲ hic, ὁ δ. v. 101. Τὸν δ' ἔτιγον εἰς πέλον. Ità *Iliad.* κ'. v. 224.

NOTÆ IN SCHOLIA.

σασα. Locus in *Aloyſii Alemanni* MSto æquè corruptus, atque in *Impreſſis*, in hunc certè *Senſum* efferendus, ut *Euſtathius* fol. 474. lin. 44. Ἁπλοθήσεσθαι ἐν φερεσπρᾶς ἐ συχνθείσης ὑ πάσης, ἀλλὰ καθ' τὸ ἐρᾶον, εἰσβάλλουσι δ λειποῦ ἀφ' τ Συμπληγάδων αἱ δ συμβύσασαι (lego συμμύσασαι τῷ ἄκρῳ πέρᾳ) (πρόμναν lego) τ Ἀργοῦς, ἔκλασαν καθ' τὸ ἐν τῇ φερεσπρᾷ σύμβολον. Huc refer *Apollodori* Bibliothec. l. 1. c. 9. §. 22. *Apollonii* Argonaut. l. 2. à v. 328. & *Scholiaſt.* in locum; *Hygin.* Fab. XII. *Phineus*, & *Muncher.* In locum, qui τὸ πλεῖν, pro πρόμναν, legit.

VARIÆ LECTIONES.

70. Πασιμέλουσα) γρ. πᾶσι μέλουσα.

73. Δύω σκόπελοι) γρ. δύο σκόπελοι, *Scholiaſt.* Thucydid. fol. 50. Edit. *Hudſon.* Vid. infrà, ad v. 75. Not. in *Textum.*

Κυανέη

Κυανέη· τὸ μὲν οὔποτ' ἐρωεῖ, εὐδέποτ' αἴθρη
Κείνῳ ἔχῃ κορυφήν, οὔτ' ὀν θέρει, οὔτ' ὀν ὀπώρῃ·
Οὐδέ κεν ἀμβαίη βροτὸς ἀνὴρ, ὑ καταβαίη,
Οὐδ' εἰ οἱ χεῖρές γε εείκοσι καὶ πόδες * εἶεν·
Πέτρη γὰρ λίς ὄθι, θρῴξειε δὲ εἰκυῖα.
Μέσῳ δ' ὀν σκοπέλῳ ἐτὶ σπέος ἠερόειδὲς
Πρὸς ζόφον, εἰς Ἔρεβος τεταμυῖον· ἦ θρ ἂν ὑμεῖς
Νῆα θοὴν γλαφυρὴν ἰθύνετε, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ.
Οὐδέ κεν ἐκ νηὸς γλαφυρῆς αἰζήϊος ἀνὴρ
Τόξῳ ὀϊστεύσας κοῖλον σπέος εἰσαφίκοιτο.
Ἐνθάδ' ὀνὶ Σκύλλη ναίει, δεινὸν λελακυῖα·
Τῆς ἦτοι φωνὴ μὲν, ὅση σκύλακος νεογιλῆς,

" Obscura: quæ quidem nunquam recedit, neque unquam serenita:
" Illius occupat verticem, neque in æstate, neque in autumno:
" Neque ascendere poterit mortalis vir, neque descendere,
" Neque si illi manus utique viginti & pedes essent:
" Petra enim lævis est, circumpolitæ assimilis.
" Medio autem in scopulo est spelunca obscura,
" Versus occasum, ad Erebum conversa; quà vos quidem
" Navem cavam dirigetis, eximie Ulysses.
" Neque ex navi cavâ juvenis vir
" Arcu jaculatus, ad profundam spelunca perveniat.
" Hìc Scylla inhabitat, gravitèr vociferans;
" Hujus profectò vox quidem, quanta catuli leonis à lacte-depulsi,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

75. Τὸ μὲν.] Τὸ νέφος. Τὸ μὲν ὔ ποτ' ἐρωεῖ. * Σχήματος πρὸς τὸ σημαινόμενον ἀκόλουθον· πρὸς γὰρ τὸ συνώνυμον ἀπήντησε, τὸ ὔ ποτ' ἐρωεῖ. Ἐρωεῖ.] Ἀποχωρεῖ. Αἴθρη.] Αἴθρια, αὐγή.

77. Οὐδ' κεν ἀμβαίη.] Οὐ δυνηθῇ ἀνελθεῖν. Οὐδ' ἀναβαίη.] Οὐδὲ κατέλθῃ.

80. Σκοπέλῳ.] Ὑψηλῷ τόπῳ. Ἠεροειδὲς.] Σκοτεινόν.

81. Ζόφον.] Δύσιν. Εἰς Ἔρεβος πεταμμένον.] Εἰς τὴν πρὸς δύσιν μέρη νεῦον. πλαγίως γὰρ ἵνα μὴ πρόδηλοι τοῖς ἐπαίροις, πυθόμενοι τὰ κωπηλασίας.

82. Ἰθύνετε.] Ἐπ' εὐθείας ἄγητε.

83. Αἰζήϊος.] Νεανίας ῥωμαίος.

84. Ἀφίκοιτο.] Ἀντὶ τοῦ, καταβαίη.

85. Σκύλλη.] Σκύλλα, Φόρκυος θυγάτηρ ἡ Ἑκάτης, ἔχουσα πρὸς ταῖς πλευραῖς σκύλακας, κατίχυτα ὄντα τὰ πρὸ Σικελίαν πορθμὸν, Ἔνθεν μὲν ἡ Σκύλλα, ἑσπερωτέρα ὄντα δία Χάρυβδις· ἄλλως, Σκύλλα θυγάτηρ μὲν ἦν Φόρκυος καὶ Ἑκάτης, τὸ μὲν μίγμα γαυμαχὴ· εἶχε δὲ πόδας μὲν δώδεκα, κεφαλὰς δὲ ἓξ· ὧν ἑκάστῃ ὄντα τρεῖς εἶχεν ὀδόντων, ὀφθαλμοὺς δὲ πυρόειδεῖς. καὶ τὸ μὲν ἄλλο σῶμα ἀφανὲς ἦν αὐτῆς ἔν τινι σπηλαίῳ, καθὸ βυθοῦ βεβλημένον, συμφυὲς ὂν τῇ πέτρᾳ· πρὸς δὲ κεφαλὰς αὐτῆς εἶχεν ἓξ θρεμμάκεις, ὥστε δύνασθαι ἀπὸ τῆς πέτρας εἰς τὰς ναῦν φθάνειν. ταύτῃ λέγεται ἡ Ἡρακλέα, ὁπότε τὰς Γηρυόνου βοῦς ἤλαυνε, ὡς εἶδεν αὐτὴν ἀπλησιονομίᾳ ἁνελεῖν· ἡ δὲ πατέρα μὲν πυρὸς ἀναζέσαι πάλιν αὐτὴν ἀναζῆσαι. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Διονύσῳ. Λελακυῖα.] Ἦτοι, ὑλακτοῦσα· ἢ, οἰκτρὸν ἦχον ἀποπλέουσα.

86. Νεογιλῆς.] Νεογνῆς, γάλακτι τρεφομένης.

N O T Æ.

75. Κυανέη· τὸ μὲν) Vid. de hâc *Syntaxi* Scholia, ut à nobis emendata: & ad eadem Notas. *Thucydides*, l. 2. c. 47. Καὶ ἡ νόσος πρῶτον ἤρξατο γενέσθαι πρὸς τοὺς Αἰγυπτίους, λεγόμενον τὸ μὲν πρότερον πολλαχόσε ἐγκατασκῆψαι, ἔπειτα δὲ καὶ Λήμνῳ) *Scholiast.* Θηλυκῶς, ἡ νόσος· τὸ ὄν, λεγόμενον, ὡς πρὸς τὸ νόσημα ὑπήντησεν. Ὅμηρος. Νεφέλη δέ μιν ἀμφιβεβήκει Κυανέη· τὸ μὲν οὔποτ'· Τὸ μὲν ὔποτε, ὡς πρὸς τὸ νέφος ὑπήντησεν. *Scholiastes Homericus* videtur ad πρᾶγμα referre, ut & *Suidas*, v. Νόσος.

77. Καταβαίη) Ità legitur rectè in Vetustioribus, & melius respondet τῷ ἀναβαίη, quod præcesserat; fertur tamen *Lectio* etiam non mala, ἀναβαίη. At *Lectionem* Ẽ ἐπιβαίη, quæ malè olim aderat in *Scholiis*,

NOTÆ IN SCHOLIA.

75. Τὸ μὲν οὔποτ' ἐρωεῖ) Pro corrupto *Scholio*, quod hactenus, ad v. 73. post πέτρας, sequebatur, Ità lego & hìc pono, * Σχήματος, &c.

77. * Ἀναβαίη) Ità pro corrupto ἐπιβαίη, vid. Not. in *Textum*.

Variæ Lectiones.

77. Οὐ καταβαίη) γρ. οὐκ ἀναβαίη, vid. N. in *Text.*

78. Εἶεν) γρ. ἦεν, vid. Not. in *Textum*.

84. Εἰσαφίκοιτο) γρ. εἰσαφίκηται, *H. Steph.*

86. Ὅση) γρ. ὅσση, *Etymolog.* M. v. Σκύλα.

Γίνεϑ', αὐτὴ δ' αὖτε πέλωρ κακὸς· οὐδέ κε τίς μιν
Γηϑήσειεν ἰδὼν, οὐδ' εἰ ϑεὸς ἀντιάσειεν.
Τῆς ἦτοι πόδες εἰσὶ δυώδεκα πάντες ἄωροι·
Ἓξ δέ τέ οἱ δειραὶ ϖελεμήκεες· ἐν δὲ ἑκάστῃ
Σμερδαλέη κεφαλὴ, ἐν δὲ τείστιχοι ὀδόντες,
Πυκνοὶ καὶ ϑαμέες, πλεῖοι μέλανος ϑανάτοιο.
Μέσσῃ μὲν τε κατ' σπείους κοίλοιο δέδυκεν·
Ἔξω δ' ἐξίσχει κεφαλὰς δεινοῖο βερέϑρου,
Αὐτοῦ δ' ἰχθυάα σκόπελον ϖεριμαιμώωσα
Δελφῖνάς τε, κύνας τε, καὶ εἴ ποϑι μεῖζον ἕλῃσι
Κῆτος, ἃ μυρία βόσκει ἀγάστονος Ἀμφιτρίτη.
Τῆϑ' οὔπω ποτὲ ναῦϑ' ἁκήριοι ὀϊχετόωνϑ'
Παρφυγέειν σὺν νηΐ· φέρει δέ τε κεφαλὴ ἑκάστῳ
Φῶτ' ἐξαρπάξασα νεὼς κυανοπρώροιο.
Τὸν δ' ἕτερον σκόπελον χϑαμαλώτερον ὄψει, Ὀδυσσεῦ,

" Fit, ipsa verò monstrum ingens: neque quisquam ipsam
" Lætabitur conspicatus, neque si deus obviam-veniret.
" Hujus utique pedes sunt duodecim omnes anteriores;
" Sex autem illi colla prælonga, in singulisque
" Horrendum caput inerat, tres ordines autem dentium,
" Densi & frequentes, pleni nigræ mortis.
" Media quidem per speluncam cavam immergitur;
" Extra vero sex porrigit Capita de gravi barathro;
" Et illic piscatur scopulum circumlustrans
" Delphinasque, canesque marinos, & si cubi majus capere posset
" Cetum, quæ infinita alit gemebunda Amphitrite.
" Hàc nondum unquam nautæ illiæ gloriari possunt
" Præternavigâsse cum nave; auferet enim singulis capitibus
" Virum abripiens ex nave rubricatâ.
" Alterum verò scopulum humiliorem videbis, Ulysses,

ΣΧΟΛΙΑ.

87. Πέλωρ.] Μέγα.

88. Ἀντιάσειεν.] Συναντήσειε, συντύχοι.

89. Ἄωροι.] Λεπτοί. ἔνιοι δὲ ἀπίδοσαν, παραωρεύμμοι, καὶ ἀϑέντεις· πνὲς δὲ, δυσφύλακτοι, ὃς ὑδεὶς ἂν τις δυνηϑείη φυλάξαϑαι, διὰ τὴν ϖρὸς αὐτὰς δεινότητα· ὠρεῖν γὰρ, τὸ φυλάσσειν, ἔνϑα καὶ ὁ πυλωρός. ἔνιοι δὲ, διὰ στέως ἀνέγνωσαν ἀώρους, ὠμοὺς, ἀγρίους, ὡς μὴ διαφορᾶς τῶν ἀώρων, καὶ μὴ ϖεπείρων καρπῶν· πνὲς, ὧν μιᾶς φορυτὸς ἄξιοι· ὥρα γὰρ, ἡ φορυτός. ἔνιοι δὲ, ἀώρους τὰς ἀμαϑεῖς, ὡς καὶ ϖαρὰ τῷ * Κωμικῷ, Οὐ τὰς ἀώρους εἶϖά σοι, * μαιζία, Πόδας κομίζειν; σὺ δὲ φέρεις ὀπιδίας; ἄμεινον δὲ ἀποδόσϑαι, τὰς χαλεπὰς καὶ δυσφυλάκτους, ϖαρὰ τὸ ὠρεῖν, ὃ ἐϖὶ φυλάσσειν ἢ τὰς δυσερμήνευτους, ϖαρὰ τὸ ὀρύειν· ἐκ γὰρ χρῆται αὐτοῖς ἡ Σκύλλα εἰς ϖορείαν.

90. Δειραί.] Τράχηλοι. Πελεμήκεες.] Πελεσσῶς

NOTÆ IN SCHOLIA.

89. Ἄωροι) *Eustath.* fol. 478. lin. 45. Πόδες δὲ ἄωροι, κατὰ τὸν Παλαιὸν, ἢ λεπτοὶ, ἢ ϖαραωρεύμμοι καὶ ἀϑενεῖς· ἢ δυσφύλακτοι, ὃς ὐδεὶς ἂν ὠρήσειε, ὅ ἐϖι φυλάξαι. Διὰ τὴν καὶ αὐτοῖς δεινότητα· ὠρεῖν γάρ φασι, τὸ φυλάσσειν. Ἔνιοι δέ, φασι, διὰ στέως ἀναγινώσκουσιν, ὦμα εἶεν, ἀώρους, οἱ ὠμοὶ, καὶ σκληροὶ, καὶ ἄγριοι· ὡς

NOTÆ IN SCHOLIA.

μοι καὶ ἀμαϑεῖς· ἢ δυσφύλακτοι, ὃς ὐδεὶς ἂν ὠρήσειε, ὅ ἐϖι φυλάξαι. Διὰ τὴν καὶ αὐτοῖς δεινότητα· ὠρεῖν γάρ φασι, τὸ φυλάσσειν. Ἔνιοι δέ, φασι, διὰ στέως ἀναγινώσκουσιν, ὦμα εἶεν, ἀώρους, οἱ ὠμοὶ, καὶ σκληροὶ, καὶ ἄγριοι· ὡς μὴ διαφορᾶς τῶν ἀώρων καὶ μὴ ϖεπόνων, ἤτοι ϖεπείρων καρπῶν, &c. Vid. & *Hesych. Suid.* & *Etymolog.* M. in v. qui ἄμωροι legit; & *Brevia* hæc *Scholia.*

89. * Pro corrupto μαιζία, lego μαιζιάα, & sic restituo *Iambos*, legendo etiam, pro corrupto σοὶ, τὸ, * σύ· nec alterutrum sine MSti auctoritate. *Eustath.* fol. 478. lin. 53. εἶπας πόδας &c. legit malè, at mox. σὺ δὲ· &c. benè. De voce Ἄωροι, vid. Not. in *Textum.*

94. Ἐξίσχει) Edit. *Basil.* ἐξ ἴσχει, & ipse *Eustath.* fol. 473, lin. 43. & *Hen. Stephanus* agnoscit; πῆνεως, ὅπ ϖεφυγάφη, Ἐξ δὲ τέ οἱ δειραὶ, κλ. v. 90.

95. * Ἀγελαίους) Pro corrupto ἀργεύει, lego; & ità *Aldin.*

VARIÆ LECTIONES.

89. Ἄωροι) γρ. ἀΰροι, *Eustath.* & ἄμωροι, *Etymolog.* M. Vid. Not. in *Textum.*

93. Σπείους) γρ. σπείους.

94. Ἐξίσχει) γρ. ἐξ ἴσχει, vid. Not. in *Textum.*

95. Περιμαιμώωσα) γρ. ϖέρι μαιμώωσα, *H. Steph.*

Πλησίον

Πλησίον ἀλλήλων· καί κεν διοϊστεύσαις.
Τῷδ' ἐν ἐρινεός ἐστι μέγας, φύλλοισι τεθηλώς·
Τῷδ' ὕπο δῖα Χάρυβδις ἀναρροιβδεῖ μέλαν ὕδωρ.
Τεὶς μὲν γάρ τ' ἀνίησιν ἐπ' ἤματι, τεὶς δ' ἀναροιβδεῖ
Δεινόν· μὴ σύ γε κεῖθι τύχοις, ὅτε ῥοιβδήσαι·
Οὐ γάρ κεν ῥύσαιτό σ' ὑπ' ὄκρι κακῦ ἐνοσίχθων.
Ἀλλὰ μάλα Σκύλλης σκοπέλῳ πεπλημμένος, ὦκα
Νῆα πάρεξ ἐλάαν· ἐπεὶ πολὺ φέρτερόν ἐστιν,
Ἓξ ἑτάρους ὀλέσαι νηΐ ποθημένους, ἢ ἅμα πάντας.
Ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμφιβόμβιος προσέφην,
Εἰ δ' ἄγε δή μοι τῦτο, θεά, νημερτὲς ἐνίσπες,
Εἴπως τιὺ ὀλοιὴν μὲ ὑπεκπροφύγοιμι Χάρυβδιν,
Τιώδε κ' ἀμυναίμην, ὅτε μοὶ σίνοιτό γ' ἑταίρους;
Ὣς ἐφάμην· ἦδ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων,
Σχέτλιε, κὴ δ' αὖ τοι πολεμήϊα ἔργα μέμηλε
Καὶ πόνος; οὐδὲ θεοῖσιν ὑπείξεαι ἀθανάτοισιν;
Ἦδε τοὶ οὐ θνητὴ, ἀλλ' ἀθάναλον κακόν ἐστι,
Δεινόν τ', ἀργαλέον τε, κὴ ἄγριον, οὐδὲ μαχητόν.
Οὐδέ τις ἔστ' ἀλκή· φυγέειν κάρτιον ἀπ' αὐτῆς.

" Propè ad invicem, & fanè jaculo attingeres.
" In hoc caprificus est ingens, foliis florens:
" Sub hoc horrenda Charybdis absorbet nigram aquam.
" Ter enim eructat quotidiè, ter verò resorbet
" Horrendè, ne tu utique illuc venias, quando absorbet,
" Non enim te liberârit ex illo malo neque Neptunus.
" Sed valdè Scyllæ scopulo adnavigans celeritèr
" Navem præter adige: quoniam longè satius est,
" Sex socios in navi desiderare, quàm simul omnes.
Sic ait, cæterùm ego ipsam excipiens alloquutus sum,
" Agè verò mihi dic, dea, & verè enarra:
" Si quo pacto pernicioſam quidem effugerim Charybdim,
" An illam ulciscar, cùm mihi læserit socios?
Sic dicebam; illa statim respondit diva dearum,
" Infelix, & adhuc tibi bellica opera curæ sunt
" Et labor? necdum diis cedere vis immortalibus?
" Illa sanè non mortalis, sed immortale malum est,
" Graveque, difficileque, & immane, neque expugnabile.
" Neque ulla est virtus; optimum est fugere ab illâ,

ΣΧΟΛΙΑ.

102. Διοϊστεύσαις.] Τοξεύσαις, ἀφικέσθαις.

103. Τῷδ' ἐν ἐρινεός ἐστι.] Προφητεύομενον, ἵνα ὁ Ὀδυσσεὺς χρῇ σκηπτομένοις σωθῆναι. Τῷδ' ἐν.] Ἐν τούτῳ δή. Ἐρινεός.] Ἀγελαία συκῆ. Τεθηλώς.] Θάλλων.

104. Δῖα.] Φοβερὰ, παρὰ τὸ δίος. Χάρυβδις.] Θαλάσσης βάθος ἀναπολικόν· ἔστι δὲ μεταξὺ Σικελίας καὶ Τυρρηνικοῦ πελάγους.

105. Ἀνίησιν.] Ἀναβάλλει. Ἀναρροιβδεῖ.] Ἀναρρίφει, ἀναπίνει.

106. Τύχοις.] Καλῶ τύχῃ εὐρεθείης. Ῥοιβδήσαι.] Ἀναρροφήσῃ, ἀναπίοι.

108. Πεπλημμένος.] Πλησιάζων, προσαπελάζων.

111. Ἀπτόμενος.] Ἐκπληττόμενος.

114. Ἀμυναίμην.] Τιμωρησαίμην.

117. Ὑπείξεαι.] * Ὑποχωρήσεις, ἐνδώσεις.

119. Μαχητόν.] Πολεμιστὰς δυναμένους.

120. Οὐδέ τις ἔστ' ἀλκή.] Ἐντεῦθεν σκεπτέον· * ὁ ἓξ λόγος, οὐδέ ἐστι κατὰ τὴν Σκύλλης ἁλίσκησις· φεύγειν δὲ ἀπ' αὐτῆς χρεῖττον· ἀλκὴ γάρ, ἡ βοήθεια, καὶ ἁλίσκησις.

NOTÆ.

Quis non hæc videt dicta, De *Carnis Libidine*; cujus vim nemo tutus experiatur; ad primum Aspectum fugere, est Vincere, v. 121. Ἦ γάρ δὴ θνητόν θε, &c. Huc refer illud *Distichon* παροιμιακὸν, *Quid facies, facies Veneris quùm veneris ante? Ne sedeas, sed eas; nè pereas per eas.* Vid. *Palaphat.* & *Heraclid.* περὶ ἀπίστων, c. 2.

NOTÆ IN SCHOLIA.

117. * Ὑποχωρήσεις, ἐνδώσεις, pro ὑποχωρήσῃ & ἐνδώσεις, ex MS. *Aloysiano*, lego.

120. * Ὁ ἓξ λόγος, οὐδέ ἐστι καλῶ τῇ Σκύλλης ἁλίσκησις) Ità lego, pro corrupto, Οὐδέ ἐστι λόγος, &c. οὐδ' ἁλίσκησις.

VARIÆ LECTIONES.

105. Τεὶς) γρ. δὶς, *Strabo*, fol. 4. *Ibid.* Ἐπ' ἤματι) γρ. ἐπ' ἤμασι, *Strabo*, ibid. *Ibid.* Ἀναροιβδεῖ) γρ. ἀναρροιβδεῖ. Vid. in *Textum*.

106. Τύχοις) γρ. τύχῃς, *H. Steph.*

109. Πάρεξ ἐλάαν) γρ. παρὲξ ἐλάαν, & παρεξελάαν, ut suprà, v. 47.

111. Ἀμυσβόμβιος) γρ. ἀπιζόμβιος, *Br. Schol.* & *Aloysii* MS.

Ἢν γὰρ δηθύνηθα, κορυσσόμενος περὶ πέτρῃ,
Δείδω, μή σ' ἐξαῦτις ἐφορμηθεῖσα κίχῃσι
Τόσσησιν κεφαλῇσι, τόσους δ' ἕλῃ ἔνδον ἑταίρους.
Ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἐλάαν, βωτρεῖν τε Κραταιΐν,
Μητέρα θ' Σκύλλης, ἣ μιν τέκε πῆμα βροτοῖσιν·
Ἣ μὲν ἔπειτ' ἀποπαύσῃ ἐς ὕστερον ὁρμηθεῖσαν.
Θρινακίην δ' ἐς νῆσον ἀφίξεαι· ἔνθάδε πολλαὶ
Βόσκονθ' Ἠελίοιο βόες καὶ ἴφια μῆλα,
Ἑπτὰ βοῶν ἀγέλαι, τόσα δ' οἰῶν πώεα καλά,
Πεντήκοντα δ' ἕκαστα· γόνος δ' οὐ γίνετ' ἔπειτα,
Οὐδέ ποτε φθινύθουσι· θεαὶ δ' ὀπιποιμένες εἰσίν,
Νύμφαι ἐϋπλόκαμοι, Φαέθουσά τε, Λαμπετίη τε,
Ἃς τέκεν Ἠελίῳ Ὑπερίονι δῖα Νέαιρα.
Τὰς μὲν ἄρα θρέψασα, τεκοῦσά τε, πότνια μήτηρ,
Θρινακίην ἐς νῆσον ἀπῴκισε τηλόθι ναίειν,
Μῆλα φυλασσέμεναι πατρώϊα καὶ ἑλίκας βοῦς.
Τὰς εἰ μὲν κ' ἀσινέας ἐάας, νόστου τε μέδηαι,
Ἦ τ' ἂν ἔτ' εἰς Ἰθάκην, κακά περ πάσχοντες, ἵκοισθε·
Εἰ δέ κε σίνηαι, τότε τοι τεκμαίρομ', ὄλεθρον
Νηΐ τε, καὶ ἑτάροις· αὐτὸς δ' εἴπερ κεν ἀλύξῃς,
Ὀψὲ κακῶς νέεαι, ὀλέσας ἅπο πάντας ἑταίρους.

" Si enim tardaveris, arma sumens ad
" petram,
" Vereor, nè te denuò impetu facto
" consequatur
" Tot capitibus, tot verò viros abri-
" piat.
" Sed valdè celeritèr præternaviga;
" vocaque Crataïn
" Matrem ipsius Scyllæ, quæ ipsam pe-
" perit cladem hominibus:
" Quæ ipsam deinde compescet, dein-
" ceps ne irruat.
" Trinacriam autem ad insulam per-
" venies: hic multæ
" Pascuntur solis boves; & pinguia
" pecora
" Septem boum armenta, tot ovium
" pulchri greges,
" Quinquaginta verò singula: propa-
" gatio autem non est ipsarum,
" Neque unquam moriuntur, deæ verò
" pastores sunt,
" Nymphæ pulchricomæ, Phaethusi-
" que, Lampetieque,
" Quas peperit Soli Hyperioni diva
" Neæra.
" Has quidem ut educavit peperitque
" veneranda mater,
" Trinacriam ad insulam relegavit, ut
" procul habitarent,
" Ad oves custodiendas paternas, & in-
" curvas boves.
" Eas siquidem illæsas permittas, redi-
" tûsque curam geras,
" Sanè adhuc in Ithacam, mala licet
" passi, venietis:
" Sin autem læseris, tum tibi prædico,
" exitium
" Navique & sociis; ipse verò licet
" effugies,
" Serò vix redibis, amissis omnibus
" sociis.

ΣΧΟΛΙΑ.

121. Δηθύνηθα.] Χρονίσῃς. Κορυσσόμενος.] Ὁπλιζόμενος.

122. Ἐφορμηθεῖσα.] Ἐπελθοῦσα. Κίχῃσι.] Καταλάβοι.

123. Τόσσησιν.] Τοσαύτοις. Ἕλῃτον.] Λάβοι.

124. Βωτρεῖν.] Μέγα βοᾶν, ἐπικαλεῖσθαι. Κραταιΐν.] Κραταιὶς καλεῖται ἡ μήτηρ τῆς Σκύλλης· μυθεύουσι δὲ Ἕκαστον αὐτῶν καλεῖσθαι.

127. Θρινακίην.] * Νῆσον δὲ ὠκεανοῦ ἱερὰν Ἡλίου.

129. Ἑπτὰ βοῶν ἀγέλαι.] Ἀριστοτέλης φυσικὰς φησὶ· λέγει γὰρ πᾶς καθ' ἡμέραν πεντήκοντα ἕως πᾶς τεσσαράκοντα. * Λουκιανὸς, καὶ δὲ Ἠλίου πᾶς βόας, καὶ δὴ ἐγὼ ἤμαξα, εἴπας συμβάλλομαι.

131. Θεαὶ δ' ἐπὶ ποιμένες εἰσίν.] Οὐ κωλύουσιν αὐτοὺς, εἰδυῖαι κολασθησομένους αὐτούς.

133. Νέαιρα.] Νεαίρα σύνεσιν ὁ Ἡλιος· ἐπεὶ νέος ὁ θεός.

135. Ἀπῴκισε.] Μετῴκισεν.

NOTÆ.

131. Ἐπιποιμένες) Ità aliàs, γ'. v. 422. & ν'. v. 235. ἐπιβουκόλους.

NOTÆ IN SCHOLIA.

127. * Olim νῆσος ἐν Ὠκεανοῦ ἱερὰ Νείλου, quod hactenùs malè obtinebat, lego & emendo, Νῆσον ἐν ὠκεανῷ ἱερὰν Ἡλίου.

129. * Λουκιανὸς &c. addo ex *Luciani* Opere, De *Astrologia*, fol. 543. ubi tamen pro βολὰς, corrigo & lego βόας, ex historiâ. *Aristoteles*, ut in *Br. Schol.* & *Eustath.* fol. 481. lin. 47. Ἰσέον ἦ, ὅτι πᾶς ἀγέλας παύεται, ἢ μάλιστα πᾶς τῶν βοῶν, φασὶ, τὸ Ἀριστοτέλους ἀλληγορεῖν εἰς πᾶς καθ' ἡμέραν ἑκάστην τῶν σελήνης μοιρῶν ἡμέρας, ἡμισείας πεντήκοντα ἕως τοῦς τεσσαράκοντα.

VARIÆ LECTIONES.

126. Ἐς ὕστερον) γρ. ἐσύστερον, *H. Steph.*

131. Ἐπιποιμένες) γρ. ἐπὶ ποιμένες, *Br. Schol.*

137. Ἀσινέας) γρ. ἀσινεῖς.

Ὡς

Ὡς ἔφαθ'· αὐτίκα δ' ἦλθε χρυσόθρονος ἠὼς.
Ἡ μὲν ἔπειτ' ἀνὰ νῆσον ἀπέσσυτο δῖα θεάων·
Αὐτὰρ ἐγὼν ὅτε νῆα κιὼν, ὤτρυνον ἑταίρους,
Αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
Οἱ δ' αἶψ' εἰσέβαινον, ἁ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
Ἑξῆς δ' ἐζόμενοι, πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὼς κυανοπρῴροιο
Ἴκμενον ἤγαγεν οἶκον πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον,
Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, αὐδήεσσα.
Αὐτίκα δ' ὅπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα
Ἥμεθα· τὴν δ' ἄνεμός τε, κυβερνήτης τ' ἴθυνεν.
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροισι μετηύδων, ἀχνύμενος κῆρ,
Ὦ φίλοι, οὐ γὰρ χρὴ ἕνα ἴδμεναι, οὐδὲ δύ' οἴους,
Θέσφατ', ἃ μοι Κίρκη μυθήσαιτο, δῖα θεάων·
Ἀλλ' ἐρέω μὲν ἐγὼν, ἵνα εἰδότες ἤ κε θάνωμεν,
Ἢ κεν ἀλυσάμενοι θάνατον καὶ κῆρα * φύγωμεν.
Σειρήνων μὲν πρῶτον ἀνώγει θεσπεσιάων
Φθόγγον ἀλύσασθαι, καὶ λειμῶνα Ἀνθεμόεντα·
Οἶον ἐμὶ ἠνώγει ὄπα κλυέμεν· ἀλλά με δεσμὸν
Δῆσαι ἐν ἀργαλέῳ, ὄφρ' ἔμπεδον αὐτόθι μίμνω,
Ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ· ἐκ δ' αὐτῆς πείρατ' ἀνῆφθω.
Αἴ δέ κε λίσσωμαι ὑμέας, λῦσαί τε κελεύω,
Ὑμεῖς δὴ πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι πιέζειν.
Ἦτοι ἐγὼ τὰ ἕκαστα λέγων ἑτάροισι πίφαυσκον·
Τόφρα δὴ καρπαλίμως ἐξίκετο νηῦς εὐεργὴς

Sic ait, statim aureâ sellâ advenit Aurora.
Illa quidem continuò per insulam est digressa diva dearum:
Cæterùm ego ad navem digressus excitabam socios,
Et ipsi ut ascenderent, atque rudentes solverent.
Illi statim ingressi sunt, & per transtra sederunt;
Ordine verò sedentes canum mare verberabant remis.
Nobis deindè pone navem nigræproræ
Secundum ventum immisit implentem vela, fidum comitem,
Circe pulchricoma, gravis dea, vocehumanâ loquens.
Continuò omnibus armis diligentèr expeditis per navem
Consedimus, hanc enim ventusque gubernatorque dirigebat.
Tùm ego socios alloquebar, mœsto corde,
" O amici, non enim oportet unum scire, neque duos solos,
" Vaticinia, quæ mihi Circe prædixit diva dearum;
" Sed dicam ego, ut scientes, sive moriantur,
" Sive evitato *periculo* mortem & fatum effugiamus.
" Sirenum quidem primùm jubet divinarum
" Vocem cavere & pratum floridum:
" Solum me jubet vocem audire; sed me vinculo
" Ligate in molesto, ut firmitèr illic maneam,
" Erectum in basi mali: ex ipso autem malo funes alligentur.
" Quòd si orem vos, solveréque jubeam,
" Vos tamen pluribus tum vinculis constringite.
Equidem hæc singula dicens, sociis declarabam:
Interea autem celeritèr venit navis fabrefacta

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

143. Ἀπέσσυτο.] Ἀπῆλθε.
157. Ἀλυσάμενοι.] Ἐκκλίναντες.
158. Θεσπεσιάων.] Θεῖα φθεγγομένων.
160. Οἷον ἐμὶ ἠνώγει.] Ἵνα πείρᾳ μάθῃ, ὅτι ἀληθεύει, καὶ ἄλλως ἔδει πινὰ εἶναι τὸ μηνύσοντα, ὅτι δεῖ ἕτερον ἑκάστου) αἱ Σειρῆνες.
164. Πιέζειν.] Συνδεῖσθαι.
165. Πίφαυσκον.] Προεμήνυον, προεσήμαινον, προέλεγον.
166. Ἐξίκετο.] Παρεγένετο, ἔφθασεν. Εὐεργὴς.] Καλῶς εἰρασμένη.

N O T Æ.

150. Δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα) Vid. ad κ'. v. 136. & ad λ'. v. 8.

157. * Φύγωμεν) Ità pro *φύγωμεν* scribo; ut meliùs concordet cum *Præcedenti* θάνωμεν, nec aliter *Romana* & *Basileensis Eustathii*, licet ferè solæ. Vid. infrà, v. 349. Nisi quòd & αὐχλικὸν τι hìc lateat; ut *Iliad.* ι'. v. 414.

159. Λειμῶν' Ἀνθεμόεντα) Potest etiam *Propriè* sumi Ἀνθεμόεντα, nam *Sirenum* Insulæ nomen Ἀνθεμοῦσαν ostendimus, in Notis ad *Schol.* v. 39.

VARIÆ LECTIONES.

150. Αὐδήεσσα) γρ. ἐδήεσσα, vid. Not. in *Textum*.
157. Φύγωμεν) γρ. φύγειμεν, vid. Not. in *Textum*.
163. Αἴ δέ κε) γρ. εἰ δέ κε.
164. Δὴ) γρ. δ', in Prioribus; non benè.

Νῆσον Σειρήνοιιν· ἐπειγε γὰρ οὖρος ἀπήμων.
Αὐτίκ' ἔπφτ' ἄνεμος μὺ ἐπαύσατο, ἦδὲ γαλήνη
Ἔπλετο νηνεμίη, κοίμησε δὲ κύματα δαίμων.
Ἀνστάντες δ' ἕταροι νεὸς ἱστία μηρύσαντο,
Καὶ τὰ μὺ ἐν νηῒ γλαφυρῇ βάλον· οἱ δ' ἐπ' ἐρετμὰ
Ἑζόμενοι, λευκαινον ὕδωρ ξεστῆς ἐλάτῃσιν.
Αὐτὰρ ἐγὼ κηροῖο μέγαν τροχὸν ὀξέϊ χαλκῷ
Τυτθὰ διαλμήξας, χερσὶ σιβαρῇσι πιέζων·
Αἶψα δ' ἰαίνετο κηρὸς, ἐπεὶ κέλετο μεγάλη ἴς,
Ἠελίου τ' αὐγὴ, Ὑπεριονίδαο ἄνακτος·
Ἐξείης δ' ἑτάροισιν ἐπ' οὔατα πᾶσιν ἄλειψα.
Οἱ δ' ἐν νηῒ μ' ἔδησαν ὁμῇ χειρός τε, πόδας τὲ,
Ὀρθὸν ἐν ἰστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνῆψαν·
Αὐτοὶ δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆμεν, ὅσον τὲ γέγωνε βοήσας,
Ῥίμφα διώκοντες, τάσδ' ὐ λάθεν ὠκέα νηῦς
Ἐγγύθεν ὀρνυμένη· λιγυφωνὸν δ' ἔντυνον ἀοιδὴν,
Δεῦρ' ἄγ' ἰὼν, πολύαιν' Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,

Ad insulam Sirenum, urgebat enim ventus innoxius.
Statim deinceps ventus quievit, atque tranquillitas
Erat enim venti-silentio, sopivitque fluctus dæmon.
Assurgentes igitur socii navis vela complicârunt,
Et ea quidem in navi cavâ collocârunt; ipsi autem ad remos
Sedentes dealbabant aquam politis remis.
Cæterùm ego ceræ ingentem massam rotundam acuto ferro
Fractum abscissum manibus validis premebam:
Statim vero liquefiebat cera, nam urgebat magna vis,
Solisque splendor, Hyperionis regis:
Ordine verò sociis ad aures omnibus inunxi.
Illi quoque in navi me ligârunt, pariter manusque pedesque,
Erectum ad basin mali & ex ipso *malo* funes alligârunt:
Ipsi demum sedentes spumosum mare verberabant remis.
Sed cùm tantùm aberamus, quantum audiatur clamans,
Celeriter penetrantes, illas non latuit velox navis
Propè impulsa; canoram verò modulabantur cantilenam.
Huc age accedens, multâ-laude-digne Ulysses, ingens gloria Græcorum,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

168. Αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος μὺ ἐπαύσατο.] Ἐντεῦθεν Ἡσίοδος καὶ τὰς ἀνέμους αὐτὰς Θέλγειν ἔφη.

169. Κοίμησε δὲ κύματα.] Ἴσως ἡ Κίρκη, ἵνα μὴ ἀσφυλάκτοι ἀφορμὰς ἐκφεύγωσιν· ἢ Ποσειδῶν, ἵνα ἀκύσῃ.

170. Μηρύσαντο.] Συνέσειλαν ἀφ' ὧν κάλων.

171. Ἐν νηῒ γλαφυρῇ βάλον.] Καθάπτης δηλονότι τὸ κέρας.

172. Λεύκαινον ὕδωρ.] * Κατὰ συνεκδοχὴν, ἀντὶ δὲ, Συντόνως ἤρεσεν, ἀπὸ δὲ παρακολουθούντος· λευκαίνεται γὰρ ὑπὸ τῶν κωπῶν τὸ ὕδωρ ἀπὸ δὲ σφοδρᾶς κωπηλατῶν. Ξεστῆς ἐλάτῃσιν.] Ταῖς ἀπὸ ἐλάτης ὑλοτομηθείσαις καὶ κατασκευασμέναις κώπαις.

174. Τυτθὰ.] Ἀντὶ δὲ, εἰς μικρά. Σιβαρῇσι.] Ἰσχυραῖς, σιβαραῖς. Πιέζων.] Ἔνιοι, Πίεζον, ἁμάρτηστον.

175. Ἰαίνετο.] Ἐθερμαίνετο. Κέλετο.] Ἐκέλευεν, ἠναγκάζεν.

177. Ἄλειψα.] Ἐνέφραξα.

179. Ἄνῆψαν.] Ἐδέσμων.

182. Διώκοντες.] Ἐλαύνοντες. Ὠκέα νηῦς.] Ταχέως τὴν θάλασσαν διαπερωμένη.

183. Ἐγγύθεν.] Ἐκ δὲ πλησίον. Ὀρνυμένη.] Κινουμένη, πλέουσα. Ἔντυνον.] Ἐτοίμαζον.

184. Δεῦρ' ἄγ' ἰὼν, πολύαιν' Ὀδυσεῦ.] Μανθάνουσι ὡ Σειρῆνες, ὅτι γνωρίζουσι τὸ νόημα. πῶς δὲ, ἐπεὶ οὐκ ἀκούουσιν, ἢ γνωρίζουσιν; ὅτι θεοὶ, οἷς ἂν μὴ ἐπίστευσαν, οὐκ ἴσασιν.

N O T Æ.

168. Αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος) Hinc *Hesiodus* dixit, *Sirenum* Cantu Ventos etiam molliri, ut *Eustath.* fol. 472. lin. 26. Ἐντεῦθεν δέ φασιν οἱ Παλαιοὶ, ὡς σύντεθεν λαβὼν Ἡσίοδος, ἐμυθεύσατο ὑπὸ Σειρήνων καὶ τοὺς ἀνέμους θέλγεσθαι. *Sensum* nempè, non ipsa verba proferens, quæ nunc videmus in *Brevi-*

NOTÆ IN SCHOLIA.

168. Αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος) Vid. in Not. ad *Textum.*

172. * Κατὰ συνεκδοχὴν) Addo & suppleo, ex *Hesychio.*

VARIÆ LECTIONES.

171. Βάλον) γρ. θέσαν, *H. Steph.*

174. Πιέζειν) γρ. πίεζον, *H. Steph.* & *Br. Schol.* ut infrà, v. 196.

179. Ἀνῆψαν) γρ. ἀνῆπτον, *H. Steph.*

Νῆα καθίσησον, ἵνα νωϊτέρην ὄπ' ἀκούσῃς.
Οὐ γάρ πώ τις τῇδε παρήλασε νηΐ μελαίνῃ,
Πρίν γ' ἡμέων μελίγηρυν ἀπὸ στομάτων ὄπ' ἀκοῦσαι·
Ἀλλ' ὅγε τερψάμενος νεῖται, καὶ πλείονα εἰδώς.
Ἴδμεν γάρ τοι πάνθ', ὅσ' ὀνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
Ἀργεῖοι, Τρῶές τε, θεῶν ἰότητι μόγησαν·
Ἴδμεν δ', ὅσα γένηται ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ.
Ὣς φάσαν, ἱεῖσαι ὄπα κάλλιμον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
Ἤθελ' ἀκουέμεναι, λῦσαί τ' ἐκέλευον ἑταίρους,
Ὀφρύσι νεύσαζον· οἱ δ', ὑπερπεσόντες ἔρεσσον.
Αὐτίκα δ' ἀνστάντες Περιμήδης, Εὐρύλοχός τε,
Πλείοσί μ' ἐν δεσμοῖσι δέον, μᾶλλόν τε πίεζον.
Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τάσγε παρήλασεν, οὐδ' ἔτ' ἔπειτα
Φθόγγης Σειρήνων ἠκούομεν, οὐδέ τ' ἀοιδῆς,
Αἶψ' ἀπὸ κηρὸν ἔλοντο ἐμοὶ ἐίρητες ἑταῖροι,
Οὓς σφιν ἐπ' ὠσὶν ἄλειψ', ἐμέ τ' ἐκ δεσμῶν ἀνέλυσαν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, αὐτίκ' ἔπειτα
Καπνὸν καὶ μέγα κῦμα ἴδον, καὶ δοῦπον ἄκουσα.
Τῶν δ' ἄρα δείσαντων ἐκ χειρῶν ἔπλατ' ἐρετμά·
Βόμβησεν δ' ἄρα πάντα κατ' ῥόον· εἴχετο δ' αὐτῇ
Νηῦς, ἐπεὶ οὐκ ἔτ' ἐρετμὰ παρήκεα χερσὶν ἔπειρον.
Αὐτὰρ ἐγὼ, κατὰ νηὸς ἰὼν, ὤτρυνον ἑταίρους
Μειλιχίοις ἐπέεσι παραιφάσθαι ἄνδρα ἕκαστον,

"Navem siste; ut nostram vocem audias.
"Non enim unquam aliquis hâc præternavigavit nave nigrâ,
"Priusquam nostram suavem ab ore vocem audiret:
"Verùm ille delectatus abiit, & plura doctus.
"Scimus enim utique omnia, quæcunque in Troja lata
"Græci, Trojanique, deorum voluntate sunt passi;
"Scimus etiam, quæcunque fiunt in terrâ multipascua.
Sic dicebant, edentes vocem dulcem; cæterùm meum cor
Voluit audire; solvereque jussi socios,
Ciliis innuens, illi autem annitentes remigabant *intensius*;
Statimque surgentes Perimedes Eurylochusque
Plurimis me vinculis ligârunt, magisque premebant.
Cæterùm postquam illas præternavigavit *Navis*, neq; amplius deinde
Vocem Sirenum audiebamus, neque cantilenam;
Continuò ceram dempserunt mei delecti socii,
Quam illis auribus illeveram; meque ex vinculis solverunt.
Sed quando jam insulam reliquimus, statim deinde
Fumum & ingentem fluctum vidi, & fragorem audivi.
His sane perculsis, ex manibus excidêrunt remi;
Insonueruntque omnes per fluctum; sistebatur autem illic
Navis; quoniam non ampliùs remos præacuminatos manibus urgebant.
Cæterum ego per navem gradiens excitabam socios
Blandis verbis propè assando viros singulos,

ΣΧΟΛΙΑ.

185. Καταίσησον.] Καθόρμησον. Νωϊτέρην.] Τὴν ἡμετέραν.
186. Παρήλασε.] Παρῆλθε.
187. Μελίγηρυν ὄπα.] Ἡδεῖαν φωνήν.
188. Τερψάμενος.] Τερφθεὶς, ἡσθείς. Νεῖται.] Ἀπέρχεται.
190. Μόγησαν.] Ἔκαμον, ἐκακοπάθησαν.
192. Ἱεῖσαι.] Περφορημέναι.
193. Λῦσαι δ' ἐκέλευον.] Μαρτυρία τῆ ἡδονῆς, ὅτι καὶ ὁ ἐγκρατέστερος ἥττηται.
201. Ἐλείπομεν.] Καταλείπομεν, ἐάσαμεν.
202. Καπνὸν δὲ μέγα κῦμα.] Εἰκότως καπνὸν, τὸ ἡμέρας δὲ ἀφαίνει πῦρ.
203. Ἔπλατο.] Ταχέως ἐξέπεσεν.
205. Παρήκεα.] Περίχορδα, ἢ πεπιλημένα τὰ ναός.

NOTÆ.

192. Ἱεῖσαι ὄπα) Aliàs, Hymn. *Dian.* v. 18. ἔπ' ἰείσῃ, & *Hesiod* Theogon. v. 83. Παυσίλυπον ὄπ' ἰείσῃ, mutato Spiritu; ut in vocibus Ἀείσατο, Ἐπέπαπτ'. Nam ab ἵημι, *Mitto*, venit. *Eustath.* ad *Iliad.* μ'. fol. 858. lin. 42. ob differentiam dicit, Ἓν ὄφ', Ἐπιφωνήματος· ὃ καὶ πνεύματος ἀθρόου εἰσπνοὴν ἐγκλίνει τοῖς ἢ ἀλγεδόσιν, ἢ φόβον παιδοῦσιν. & ità *Spiritum* retinet *Asperum*. *H. Steph.* Lenem habet.

VARIÆ LECTIONES.

192. Ἱεῖσαι) γρ. ἰείσῃ, vid. Not. in *Textum*.
195. Αὐτίκα δ' ἀνστάντες) γρ. αὐτὰρ ἀναστάντες, *H. Steph.*
196. Πιέζειν) γρ. πιέζον, ut suprà, v. 174.
198. Φθόγγης — ἀοιδῆς) γρ. φθογγὴν — ἀοιδὴν, *H. Steph.*
199. Αἶψ') γρ. ἀψ, ut sæpè aliàs.
204. Εἶχεθ') γρ. ἔχεθ', *H. Steph.*

Ὦ φίλοι, ἦ γάρ πώ τι κακῶν ἀδαήμονες εἰμέν.
Οὐ μὲν δὴ τόδε μεῖζον ἔπι κακὸν, ἢ ὅτε Κύκλωψ
Εἴλῃ ἐνὶ σπῆϊ γλαφυρῷ κρατερῇφι βίηφιν·
Ἀλλὰ καὶ ἔνθεν ἐμῇ ἀρετῇ, βουλῇ τε, νόῳ τε,
Ἐκφύγομεν· καί που τῶνδε μνήσεσθαι ὀΐω.
Νῦν δ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
Ὑμεῖς μὲν κώπῃσιν ἁλὸς ῥηγμῖνα βαθεῖαν
Τύπτετε, κληῖδεσσιν ἐφήμενοι, αἴκε πόθι Ζεὺς
Δώῃ τόνδε γ' ὄλεθρον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι.
Σοὶ δ', κυβερνῆθ', ὧδ' ὀπιτέλλομαι, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
Βάλλεο, ἐπεὶ νηὸς γλαφυρῆς οἰήϊα νωμᾷς·
Τοῦτον μὲν καπνὸν καὶ κύμαθ' ὑπὲκ τόδε ἔργε
Νῆα· σὺ δ' σκοπέλου ὀπιμαίεο, μή σε λάθῃσι
Κεῖσ' ἐξορμήσασα, καὶ ἐς κακὸν ἄμμε βάλῃσθα.
Ὣς ἐφάμην· οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο.
Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἐμυθεόμην, ἄπρηκτον ἀνίην,
Μήπως μοὶ δείσαντες ἀπολλήξειαν ἑταῖροι
Εἰρεσίης, ἔντοσθε δὲ πυκάζοιεν σφέας αὐτούς.
Καὶ τότε δὴ Κίρκης μὲν ἐφημοσύνης ἀλεγύνην
Λανθανόμην, ἐπεὶ οὔτι μ' ἀνώγει θωρήσσεσθαι·
Αὐτὰρ ἐγὼ καθαδὺς κλυτὰ τεύχεα, καὶ δύο δοῦρε
Μάκρ' ἐν χερσὶν ἑλὼν, εἰς ἴκρια νηὸς ἔβαινον
Πρώρης· ἔνθεν γάρ μιν ἐδέγμην πρῶτα φανεῖσθαι
Σκύλλην πετραίην, ἣ μοι φέρε πῆμ' ἑτάροισιν.

" O amici, non enim ullo pacto malorum ignari sumus;
" Non equidem hoc majus ingruit malum, quàm cum Cyclops
" Claudebat nos in spelunca cava fortivi.
" Sed & illinc meâ virtute consilioque prudentiaque
" Effugimus: & alicubi horum recordaturos vos puto.
" Nunc ergo agite; quemadmodum ego dixero, obediamus omnes;
" Vos quidem remis maris fluctus profundos
" Verberate, transtra insidentes; siquidem Jupiter
" Det & hanc mortem effugere & evitare.
" Tibi verò, gubernator, hoc præcipio; sed in animo
" Reconde, quoniam navis cavæ gubernacula tenes;
" Hunc quidem fumum & fluctum extra dirige
" Navem; tu autem scopulum observa; nè te lateat
" Illic erumpens, & in periculum nos conjicias.
Sic dicebam; illi celeriter meis verbis parebant.
Scyllam autem non dicebam immedicabile damnum;
Ne quo pacto timentes cessarent socii
A remigando, intraque communirent seipsos.
Et tum jam Circes quidem tristium mandatorum
Oblitus sum, quoniam neutiquam me jussit armari:
Cæterùm ego indutus splendida arma, & duabus hastis
Longis in manus acceptis, ad superiora navis conscendebam
Proræ, inde enim ipsam putabam primùm apparituram
Scyllam petrosam, quæ mihi ferebat damnum sociis.

ΣΧΟΛΙΑ.

209. Ἔπι.] Ἐπίρχεται.
211. Ἀρετῇ.] Δυνάμει.
214. Ἀλὸς ῥηγμῖνα.] Νῦν, τὸ ἐπιπολάζον, παρὰ τὸ ῥήγνυσθαι παῖς καὶ παις.
215. Κληίδεσσιν.] Ταῖς τῶν ἐρετῶν καθέδραις. Ἐφήμενοι.] Ἐπικαθήμενοι.
218. Βάλλεο.] Ἐγκαταθοῦ. Οἰήϊα.] Πηδάλια. Νωμᾷς.] Κατέχεις, φέρεις.
219. Ἔργε.] Ἄπιχε.
220. Ἐπιμαίεο.] Ἐφάπτου.
221. Βάλῃθα.] Ἐμβάλῃς.
223. Ἐμυθεόμην.] Ἔλιττον. Ἄπρηκτον ἀνίην.] Οὐδὲν γὰρ οἷόν τε λυπεῖσθαι ἀδύνατόν τι πρᾶξαι.
225. Πυκάζοιεν.] Κρύπτοιεν.
226. Ἐφημοσύνης.] Ἐντολῆς.
227. Λανθανόμην.] Νῦν, ἐκὼν ἠμέλουν.
228. Αὐτὰρ ἐγὼ καθαδύς.] Καὶ γὰρ οἱ θεοὶ πεμύσκουσι, καὶ εἴκουσι. Καθαδύς.] Ἐνδυσάμενος.
229. Ἔβαινον.] Ἐπέβαινον, ἱστάμην. Ἴκρια.] Τὰ καθεστῶτα τῆς νεώς.

NOTÆ.

208. Ὦ φίλοι, ἦ γάρ πω) Vid. ad κ'. v. 174. *Virgil.* Æn. l. 1. v. 202. O socii, neque enim ignari sumus ante-malorum, ut *Macrob.* l. 5. c. 11.

209. Οὐ μὲν δὴ τόδε μεῖζον ἔπι κακὸν) Ἔπι, pro ἔπεσι, verùm *Ultimam* producit, in *Cæsurâ*, &c. Potest & ἐπὶ legi, pro ἔπεσι, ut etiam in *Scholiis* per ἐπίρχεται exponitur. Verùm hoc *Scyllæ* monstrum rectè cum *Cyclopico* illo malo comparatur: Utrobique enim sex Socii pereunt; at hoc etiam magis inopinatò obvenit, citiusque transit, licet aliàs longè formidabilius: potuerunt enim *Cyclopem* occidere; si modò ipsi vellent simul perire.

212. Καί που τῶνδε μνήσεσθαι ὀΐω) Hinc *Virgil.* Æn. l. 1. v. 207. Forsan & hæc olim meminisse juvabit.

Οὐδὲ

Οὐδέ πη ἀθρῆσαι δυνάμην· ἔκαμον δέ μοι ὄσσε
Πάντη παπταίνοντι πρὸς ἠερόειδέα πέτρην.
Ἡμεῖς δ' ταναωπὸν ἀνεπλέομεν γοόωντες·
Ἔνθεν μὲν γὰρ Σκύλλ', ἑτέρωθι δῖα Χάρυβδις
Δεινὸν ἀνερρόιβδησε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.
Ἦτοι ὅτ' ἐξεμέσσε, λέβης ὡς ἐν πυρὶ πολλῷ,
Πᾶσ' ἀναμορμύρεσκε κυκωμένη, ὑψόσε δ' ἀχνὴ
Ἀκροισι σκοπέλοισιν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἔπιπλεν.
Ἀλλ' ὅτ' ἀναβρόξειε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ,
Πᾶσ' ἔντοσθε φάνεσκε μυκωμένη· ἀμφὶ δὲ πέτρη
Δεινὸν ἐβεβρύχει, ὑπένερθε δὲ γαῖα φάνεσκε
Ψάμμῳ κυανέῃ· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ᾕρει.
Ἡμεῖς μὲν πρὸς τοὺδ' ἴδομεν, δείσαντες ὄλεθρον.
Τόφρα δέ μοι Σκύλλη γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑταίρους
Ἓξ ἕλεθ', οἳ χερσίν τε, βίηφί τε, φέρτεροι ἦσαν.
Σκεψάμενος δ' ἐς νῆα θοὴν ἅμα καὶ μετ' ἑταίρους,
Ἤδη τῶν ὀρόωσα πόδας, καὶ χεῖρας ὕπερθεν,
Ὑψόσ' ἀειρομένων· ἐμὲ δὲ φθέγγοντο καλεόντες
Ἐξονομακλήδην, τότε γ' ὕστατον, ἀχνύμενοι κῆρ.
Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προβόλῳ ἁλιεὺς περιμήκεϊ ῥάβδῳ
Ἰχθύσι τοῖς ὀλίγοισι δόλον καὶ εἴδατα βάλλων,
Εἰς πόντον προΐησι βοὸς κέρας ἀγραύλοιο,

Nec usquam videre potui, laborabant autem mihi oculi
Undique circumspicienti ad obscuram petram,
Nos itaque angustum locum transibamus lugentes,
Ab alterâ parte Scylla, ex alterâ diva Charybdis
Horrendùm absorbuit maris salsam aquam.
Quando sanè evomeret, sicut lebes in igne multo,
Tota immurmurabat conturbata, in altum autem aspergo
Summis scopulis utrinque irruebat:
Sed quando absorbebat maris salsam aquam,
Tota intùs apparebat percita: circumque petram
Horrendùm intonabat, infra autem terra apparebat
Arenâ cæruleâ; hos igitur pallidus timor invasit.
Nos quidem ad hanc oculos intendebamus timentes interitum.
Interea autem mihi Scylla cavâ ex navi socios
Sex abstulit, qui manibusque, virtuteque, optimi erant.
Conspicatus igitur in navem velocem simulque ad socios,
Jam horum discrevi pedes & manus supernè
In altum levatorum, me verò compellabant vocantes
Nominatim, tunc postremò, afflicti corde.
Quemadmodum quoties in scopulo piscator prælongâ virgâ
Piscibus minutis dolum per escam immittens,
In pontum dimittit bovis cornu agrestis,

ΣΧΟΛΙΑ.

232. Ἀθρῆσαι.] Ἰδεῖν. διαστολῆς. Ἔκαμον.] Ἐκπίπτειν.

234. Στεινωπόν.] Στενὸν διάπλουν. Γοόωντες.] Θρηνοῦντες.

236. Ἀνερρόιβδησεν.] Ἀνακόπτουσιν.

237. Ἐξεμέσσειεν.] Ἐξεράσειεν. Λέβης ὡς.] Τὰ ὑπὸ τῆς καθόλου χυνόμενα καὶ Χάρυβδιν λέγει.

238. Ἀναμορμύρεσκε.] Ἀναδίδου, ἀνίζει.

240. Ἀναβρόξειεν.] Ἀναπίοι, ἀναρροφήσειεν.

242. Ἐβεβρύχει.] Ἦχον ἐποίει.

234. Ἡμεῖς δ') γρ. ἡμεῖς μὲν, *H. Steph.*

235. Ἔνθεν μὲν γὰρ Σκύλλ',) γρ. ἔνθεν δὲ Σκύλλη, melius paulò, Admissâ & præcedenti *Lectione*.

244. Ἴδομεν.] Νῦν, ἀπιβλέπομεν.

246. Οἳ χερσί τε βίηφί τε φέρτεροι ἦσαν.] Παίπτης ἐπαινεῖται τοὺς πλουτήσαντας.

247. Σκεψάμενος.] Ἐπιδὼν, διασείων.

251. Προβόλῳ.] Προβεβλημένῃ πίτρᾳ· ἢ τόπῳ ἐξέχοντι.

252. Τοῖς ὀλίγοις.] Τοῖς μικροῖς τοὺς μεγάλους κωμῳδεῖ.

253. Προΐησι.] Προτείνει. Βοὸς κέρας.] Ἤτοι τοῦδ τεῖχα λέγει, ἢ τὸ ἐπικείμενον τῇ ὁρμιᾷ κέρας· ἐπὶ

NOTÆ.

235. Ἑτέρωθι δῖα Χάρυβδις) Historiam *Nicolai Fisciculi, Siculi* Urinatoris, qui Regis *Frederici* jussu ex *Charybdis* ipsis faucibus aureum retulit Poculum, huc refer ex *Athanasio Kirchero*, Mund. Subterran. l. 2. c. 15. & ex *Anglico* Tractatu, De Terræ Motibus, occasione sumptâ ex Terræ-Motu, in *Angliâ*, *Septemb.* 8. 1692. §. 2. p. 8, 9, 10. ex ipsis *Siciliæ* Archivis.

VARIÆ LECTIONES.

238. Ἀναμορμύρεσκε) γρ. ἀνερμορμύρεσκε, *H. Steph.*

245. Σκύλλη) γρ. Σκύλλαι, ut suprà, v. 235.

246. Φέρτεροι) γρ. φέρτεροί, *H. Steph.*

Ἀσπαί-

Ἀσπαίροντα δ' ἔπειτα λαβὼν ἔρριψε θύραζε·
Ὡς οἱγ' ἀσπαίροντες ἀείροντο ποσὶ πέτρας·
Αὐτοῦ δ' εἰνὶ θύρῃσι κατήδιε κεκληγόντας,
Χεῖρας ἐμοὶ ὀρέγοντας ὀιζυρῇ ἀνίῃ.
Οἴκτιστον δὴ κεῖνο ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
Πάντων, ὅσσ' ἐμόγησα, πόρους ἁλὸς ἐξερεείνων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πέτρας φύγομεν, δεινήν τε Χάρυβδιν,
Σκύλλην τ', αὐτίκ' ἔπειτα θεοῦ ἐς ἀμύμονα νῆσον
Ἱκόμεθ'· ἔνθάδ' ἔασιν καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι,
Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλ' Ὑπερίονος Ἠελίοιο.
Δὴ τότ' ἐγὼν, ἔτι πόντῳ ἐὼν ὀνὶ μελαίνῃ,
Μυκηθμῷ τ' ἤκουσα βοῶν αὐλιζομένάων,
Οἰῶν τε βληχώ· καί μοι ἔπος ἔμπεσε θυμῷ
Μάντηος ἀλαοῦ, Θηβαίου Τειρεσίαο,
Κίρκης τ' Αἰαίης, ἥ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε,
Νῆσον ἀλευάσθαι τερψιμβρότου Ἠελίοιο.
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροισι μετηύδων, ἀχνύμενος κῆρ,
Κέκλυτέ μευ μύθων, κακά περ πάσχοντες, ἑταῖροι,
Ὄφρ' ὑμῖν εἴπω μαντήια Τειρεσίαο,
Κίρκης τ' Αἰαίης, ἥ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν,
Νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου Ἠελίοιο.

Palpitantemque deinde correptum foràs projicit:
Sic illi palpitantes tollebantur ad petras;
Illic autem pro foribus depascebar vociferantes,
Manus mihi porrigentes in gravi calamitate.
Miserabilissimum sanè illud meis vidi oculis
Omnium, quæcunque passus sum, vada maris perlustrans.
Cæterùm postquam petras effugimus, horrendamque Charybdim,
Scyllamque; statim deinde dei ad eximiam insulam
Pervenimus: ibi erant pulchræ boves latis-frontibus;
Multaque pinguia pecora Hyperionis Solis.
Certè cùm ego adhuc in mari existens in navi nigrâ,
Mugitum audivi boum stabulantium,
Ovíumque balatum; & mihi sermo incidit animo
Vatis cæci Thebani Tiresiæ,
Circesque Æææ, quæ mihi sæpe sæpiùs præcepit,
Insulam evitare homines-oblectantis Solis.
Tunc itaque ego socios alloquebar, mœsto corde,
" Audite meos sermones, mala quantumvis passi, socii,
" Ut vobis dicam vaticinia Tiresiæ,
" Circesque Æææ, quæ mihi valdè diligenter præcepit,
" Insulam effugere homines-oblectantis Solis:

ΣΧΟΛΙΑ.

κέρας γὰρ ἡ ὁρμιὰ πέφυκε καμπτομένη, καὶ ἀνελκομένη· εἰώθασι δὲ οἱ ἁλιεῖς μιζαξὺ δι' ἀγκίστρου, καὶ τὸ ἄπαρτον, κέρας βόειον περισπᾶσαι, ἵνα καταπίοντες τὸ ἄγκιστρον οἱ ἰχθύες, μὴ τρώγωσι τὸν ἄπαρτον.

254. Ἀσπαίροντα.] Σκαρίζοντα.

257. Ὀρέγοντας.] Ἐκτείνοντες. Ἐν αἰνῇ ὀϊζυρῇ.] Νῦν, ἐν τῇ δεινῇ ἀπορίᾳ.

259. Πόρους.] Ῥεῦμα. Ἐξερεείνων.] Ἐξερευνῶν, διερχόμενος.

NOTÆ.

255. Ἀείροντο ποσὶ πέτρας) Olim in multis ποτὶ, & Versus quidem etiam sic stare potuit; verùm ποσὶ elegantius hìc, & tutius, & bene statuminabit brevem Syllabam; & suprà, v. 59. gratis erat ità scriptum, quare & hic scribendum ποσὶ, reje-

VARIÆ LECTIONES.

255. Ἀείροντο ποσὶ) γρ. ἀείροντο ποτὶ, vid. Not. ad *Textum*.

268. Ἦ μοι μάλα πόλλ' ἐπέπιλλε) γρ. οἵ μοι μάλα πόλλ' ἐπέπιλλον, *H. Steph.* ut infrà, v. 273.

269. Τερψιμβρότου) γρ. φαεσιμβρότου, *H. Steph.* ut & mox, v. 274.

273. Ἦ μοι μάλα πόλλ' ἐπέπιλλε) γρ. οἵ μοι μάλα πόλλ' ἐπέπιλλον, ut suprà, ad v. 268.

274. Τερψιμβρότου) γρ. φαεσιμβρότου, ut suprà, v. 269.

Ἔνθα

Ἔνθα γὰρ αἰνότατον κακὸν ἔμμεναι ἄμμιν ἔφασκεν.
Ἀλλὰ παρὲξ τοῦ νῆσον ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν.
Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ.
Αὐτίκα δ' Εὐρύλοχος γυγερῷ μ' ἠμείβετο μύθῳ,
Σχέτλιος εἶς, Ὀδυσεῦ· πέλει τοι μῦθος, ἀδέ τι γυῖα
Κάμνῃς· ἦ ῥά νυ σοί γε σιδήρεα πάντα τέτυκται,
Ὅς ῥ' ἑτάρους, καμάτῳ ἀδηκότας, ἠδὲ καὶ ὕπνῳ,
Οὐκ ἐάας γαίης ὑπιβήμεναι· ἔνθα κεν αὖτε
Νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον·
Ἀλλ' αὔτως ἀλαπαδνὰ νύκτα θοὴν ἀλάλησθαι ἄνωγας,
Νήσου ἀποπλαγχθέντας ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ.
Ἐκ νυκτῶν δ' ἄνεμοι χαλεποὶ, δηλήματα νηῶν,
Γίνονται· πῆ κέν τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον,
Ἤν πως ἐξαπίνης ἔλθῃ ἀνέμοιο θύελλα,
Ἢ Νότου, ἢ Ζεφύροιο δυσαέος, οἵ τε μάλιστα
Νῆα διαρραίουσι, θεῶν ἀέκητι ἀνάκτων;
Ἀλλ' ἦτοι νῦν μοὶ πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
Δόρπον θ' ὁπλισόμεσθα, θοὴ δ' ἐπὶ νηὶ μίμνοντες·
Ἠῶθεν δ' ἀναβάντες ἐνήσομεν εὐρέϊ πόντῳ.
Ὣς ἔφατ' Εὐρύλοχος· ὀπὶ δ' ἤνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
Καὶ τότε δὴ γίνωσκον, ὃ δὴ κακὰ μήδετο δαίμων·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων,
Εὐρύλοχ', ἦ μάλα δή με βιάζετε μοῦνον ἐόντα·
Ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὁμόσσατε καρτερὸν ὅρκον,
Εἴ κέ πὲ ἢ βοῶν ἀγέλην, ἢ πώϋ μέγ' οἰῶν

" Hinc enim præsentissimum malum
fore nobis dicebat.
" Verùm præter insulam impellite na-
vem nigram.
Sic dicebam; illis autem confractum
est amicum pectus.
Statim ergò Eurylochus molesto mi-
hi respondit sermone,
" Inclemens es, ô Ulysses; abundat
tibi robur, neq; unquam membra
" Defatigaris: planè omnia tibi ferrea
sunt;
" Qui socios, labore defatigato, atque
etiam somni *carentiâ*,
" Non permittis terram conscendere;
ubi rursus
" Insulâ in circumfluâ lautam paremus
cœnam:
" Sed temerè per noctem celerem er-
rare jubes
" Ab insulâ errabundos in obscuro
ponto.
" Ex noctibus autem venti difficiles,
pernicies navium,
" Nascuntur: quomodò quis effugerit
certam perniciem;
" Si fortassis repentè ingruat venti
procella,
" Aut Noti, aut Zephyri vehementer-
spirantis, qui vel potissimùm
" Navem dispersant, *ferè* diis regibus
invitis?
" Verùm sanè nunc quidem pareamus
nocti nigræ,
" Cœnamque apparemus, celerem juxtà
navem manentes:
" Mane autem conscensâ *navi*, intre-
mus latum pontum.
Sic ait Eurylochus, comprobàrunt-
que alii socii.
Et tunc certè agnoscebam, quòd jam
mala machinaretur dæmon;
Et ipsum alloquutus, verba volatilia
dixi.
" Eurylochè, profectò jam me cogitis,
solus cùm sim:
" Verùm age, nunc mihi omnes jurate
sanctum juramentum;
" Siquidem aliquod sive boum armen-
tum, aut magnum gregem ovium

ΣΧΟΛΙΑ.

276. Παρέξ.] Παρεκλός.
278. Πεφί τοι μύθ⊙.] Περιστή σοι δύναμις.
281. Ἀδηκότας.] Κεκμηκότας, κάμνοντας.
282. Οὐκ ἐάας.] Οὐ συγχωρεῖς. Ἐπιβήμεναι.] Ἐπιβῆναι, ϛῆναι.
283. Τετυκοίμεθα.] Παρασκευάσαιμεν.
284. Ἀλάλησθαι.] Πλανᾶσθαι. Ἄνωγας.] Κελεύεις.
286. Δηλήματα.] Βλάβαι.
289. Δυσαέ⊙.] Σφοδρῶς πνέοντ⊙.
290. Διαρραίουσι.] Διαφθείρουσι.
292. Ὁπλισόμεσθα.] Παρασκευάσωμεθα.
293. Ἐνήσομεν.] Καθελκύσωμεν.
295. Ὃ δή.] Ὅτι δή.
297. Βιάζεπ.] Βιάζεσθε.

NOTÆ.

281. Ἀδηκότας) Ità, pro ἀδηκότας, scribo, ut α'. v. 134. & *Iliad.* κ'. v. 98.
293. Ἠῶθεν δ' ἀναβάντες ἐνήσομεν) Ὑπακουέον, τῷ ναῦν, ut infrà, v. 401. Legitur & ἀμβάντες, ποιητικώτερον.

VARIÆ LECTIONES.

281. Ἀδηκότας) γρ. ἀδηκότας, *Br. Schol.*
287. Ὑπεκφύγοι) γρ. ὑπεκφύγῃ, *H. Steph.*
293. Ἀναβάντες) γρ. ἀμβάντες, vid. Not. in *Textum.*

Εὕρωμεν, μήπω τὶς, ἀταθαλίῃσι κακῇσιν,
Ἢ βοῦν, ἢ ἔπι μῆλον, ἁποκτάνῃ· ἀλλὰ ἔχηλοι
Ἐδίετε βρώμην, τὴν ἀθανάτη πόρε Κίρκη.
Ὣς ἐφάμην· οἱ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυον, ὡς ἐκέλευον·
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσάν τε, τελεύτησάν τε τ' ὅρκον,
Στήσαμεν ἐν λιμένι γλαφυρῷ θυέργεα νῆα,
Ἄγχι ὕδατος γλυκεροῖο· κὴ ἐξαπέβησαν ἑταῖροι
Νηὸς, ἔπειτα δὲ δόρπον ὀπιζομένως τετύκοντο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος κὴ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
Μνησάμενοι δὴ ἔπειτα φίλους ἔκλαιον ἑταίρους,
Οὓς ἔφαγε Σκύλλη, γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλοῦσα·
Κλαιόντεσσι δὲ τοῖσιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος.
Ἧμος δὲ τέτρατα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,
Ὦρσεν ἐπὶ ζάλην ἄνεμον νεφεληγερέτα Ζεὺς
Λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
Γαῖαν ὁμοῦ κὴ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
Ἧμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς,
Νῆα μὲν ὡρμίσαμεν, κοίλον σπέος εἰσερύσαντες·
Ἔνθαδ' ἔσαν Νυμφέων καλοὶ χοροὶ, ἠδὲ θόωκοι·
Καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος, μετὰ μῦθον ἔειπον,
Ὦ φίλοι, ἐν γὰρ νηῒ θοῇ βρῶσίς τε, πόσις τὲ,
Ἔστιν, τῶν δὲ βοῶν ἀπεχώμεθα, μή τι πάθωμεν·

" Inveniamus, nè quis fortassis insolentiâ malâ
" Aut bovem aut etiam pecudem occidat: verum quieti
" Comedite cibum, quem immortalis præbuit Circe.
Sic dicebam; illi itaque protinùs jurârunt, ut jussi:
Porrò postquam jurârunt, perfecerunt que jusjurandum,
Appulimus in portu cavo benefactam navem,
Prope aquam dulcem, & exiverunt socii
E navi, deinceps verò cœnam scite apparârunt.
Cæterùm postquam potûs & cibi desiderium ademerunt,
Recordati deinde charos fleverunt socios,
Quos devoraverat Scylla, cavâ ex navi arreptos:
Flentibus autem iis supervenit dulcis somnus.
Quando verò tertia pars noctis erat, & astra inclinârunt,
Immisit vehementer fortem ventum nubium congregator Jupiter
Turbine ingenti; nubibusque cooperuit
Terram simul & pontum: ingruit autem de cœlo nox.
Quando verò mane genita apparuit roseis digitis aurora,
Navem quidem subduximus in cavam speluncam intrò-tractam;
Ubi erant Nympharum pulchri chori, atque sedilia:
Et tum ego concione coactâ sermonem dixi,
" O amici, in navi etenim celeri cibusque, potusque,
" Est, à bubus igitur abstineamus, nè quid patiamur:

ΣΧΟΛΙΑ.

306. Ἐξαπίβησαν.] Ἐξῆλθον.
309. Μνησάμενοι.] Ὑπομνήσαντες.
312. Τέτρατα νυκτός.] Ἤτοι τρία μέρη, ἢ τέταρτον μέρος τῆς νυκτός.
313. Ζαὴν.] Σφοδρῶς πνέουσα.
314. Λαίλαπι.] Ὑετῷ, μετὰ ἀνέμου.
317. Ὡρμίσαμεν.] Ἔνιοι, * ὡρμήσαμεν. Ἐπελαύνομεν.
318. Θόωκοι.] Καθέδραι.
321. Ἀπεχώμεθα.] * Ἀποχώμεθα.

NOTÆ.

309. Μνησάμενοι δὴ ἔπειτα) Cùm omninò in hoc loco *Sensus* postulet, ut legamus δὴ ἔπειτα, non ἢ ἔπειτα, si contrahas, scribendum erit δὴ ἔπειτα. Alias, ubi pro ἢ ἔπειτα occurrit, in *Contractione* erit δ' ἔπειτα. Potuit tamen hoc in loco, salvo etiam Versu, *incontractim* scribi, δὴ ἔπειτα. Vid. ad α'. v. 290.

313. Ζαὴν) A *Nominativo* ζαὴς, *Accusativus* ζαέα, *Ionicus*, ζαῆν, *Atticus*, ut πνοιὰ-πνοιᾶτις, πνοιᾶπα & πνοιάπιθι, & alia *Appellativa*; necnon *Propria*, ut Ἀελιοφάνεια, Ἀελιοφάνιος· Δημοθοίνεια, Δημοθένης· Ἀσυάχεια, Ἀσυάγιος.

321. Τῶν δὲ) *Eustath.* fol. 490. lin. 52. Τὸ δὲ γράψαι, τῶνδε βοῶν ἀπιχώμεθα, ἤγουν τούτων, ἐδοκεῖ τοῖς Παλαιοῖς.

NOTÆ IN SCHOLIA.

317. * Ὡρμήσαμεν) Hanc *Lectionem Versus* & *Sensus* respuunt.

321. * Ἀποχώμεθα) Olim ἀπιχώμεθα, malè notat *Hen. Stephanus.*

VARIÆ LECTIONES.

309. Δὴ ἔπειτα) γρ. δ' ἔπειτα, ἢ ἔπειτα, vid. Not. in *Textum.*

313. Ἐπὶ ζαὴν) γρ ἐπιζαὴν. *Eustathii* παρεκβολαὶ, *Seberi* Index, *Florentin. Aldin. Lovan.* nec tamen

314. Σὺν δὲ) γρ. σὺν δή.
317. Ὡρμίσαμεν) γρ. ὡρμήσαμεν. Vid. Not. in *Schol.*
321. Τῶν δὲ) γρ. τῶνδε, vid. Not. in *Textum.*

Δεικε

Δεινοὶ γὰρ θεοὶ αἴδε βόες καὶ ἴφια μῆλα,
Ἠελίῳ, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει.
Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
Μῆνα δὴ πανσυδίην ἄλληκτος ἄη Νότος, οὐδέ τις ἄλλος
Γίνετ' ἔπειτ' ἀνέμων, εἰ μὴ Εὖρός τε, Νότος τέ.
Οἱ δ', ἕως μὲν σῖτον ἔχον καὶ οἶνον ἐρυθρὸν,
Τόφρα βοῶν ἀπέχοντο, λιλαιόμενοι βιότοιο·
Ἀλλ' ὅτε δὴ νηὸς ἐξέφθιτο πάντα φάγοντο,
Καὶ δὴ ἄγρην ἐφέποσκον ἀληιεύοντες ἀνάγκῃ,
Ἰχθῦς, ὀρνιθάς τε, φίλας ὅ, τι χεῖρας ἵκοιτο,
Γαμψοῖς ἀγκίστροισιν· ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός.
Δὴ τότ' ἐγὼν ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχον, ὄφρα θεοῖσιν
Εὐξαίμην, εἴπῃς μοὶ ὁδὸν φήμας δέεσθαι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ἀφ' νήσου ἰὼν ἦλυξα ἑταίρους,
Χεῖρας νιψάμενος, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο,
Ἠρώμην πάντεσσι θεοῖς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν·
Οἳ δ' ἄρα μοὶ γλυκὺν ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχυσαν.
Εὐρύλοχος δ' ἑτάροισι κακῆς ἐξήρχετο βουλῆς,
Κέκλυτέ μευ μύθων, κακὰ πολλὰ πάσχοντες, ἑταῖροι·
Πάντες μὲν στυγεροὶ θάνατοι δειλοῖσι βροτοῖσι,
Λιμῷ δ' οἰκτίστη θανέειν καὶ πότμον ὀπίσσω.
Ἀλλ' ἄγετ', Ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας,

" Metuendi enim Dei hæ boves & eximia pecora,
" Solis, qui omnia inſpicit, & omnia audit.
Sic dicebam, illis verò perſuadebatur animus generoſus.
Menſem autem integrum perpetuus flabat Notus, neque quis alius
Spirabat deinde ventorum, niſi Euruſque, Notuſque.
Illi igitur quamdiu quidem panem habebant, & vinum nigrum,
Tamdiu à bobus abſtinebant, ſtudioſi *nimirum* vitæ *tuendæ*.
Sed cùm jam è navi abſumerentur viatica omnia,
Et tum prædam ſequebantur palantes neceſſitate,
Piſces, aveſque, charas quodcunque in manus veniſſet,
Curvis hamis; affligebat verò ventrem fames.
Sanè tum ego per inſulam feceſſi; ut diis
Supplicarem, ſi quis mihi viam monſtraret ad reditum.
Sed cùm jam per inſulam iens declinaveram à ſociis,
Manibus lotis, ubi defenſaculum erat à vento,
Supplicabam omnibus diis, qui cœlum inhabitant;
Hi utique mihi dulcem ſomnum ciliis infuderunt.
Eurylochus verò ſociis mali dux erat conſilii,
" Audite meos ſermones, mala quamvis paſſi, ſocii;
" Omnes quidem inviſæ mortes miſeris mortalibus;
" Fame verò miſerrimum mori, & fatum aſſequi.
" Sed agite, Solis ex bobus abreptis optimis,

ΣΧΟΛΙΑ.

322. Δεινοὶ.] Δέος καὶ τιμῆς ἄξιοι.
325. Ἀλλήκτως.] Ἀκαταπαύστως. Ἄη] Ἔπνεεν.
329. Ἤια.] Βραῖμαλα, δηλονότι.
330. Ἐφέποσκον.] Ἐνήργουν. Ἀληιεύοντες.] Πλανώμενοι.
334. Φήμας.] Δείξειν.
335. Ἦλυξα.] Ἐξέκλινα, ἐκτὸς ὄψεως αὐτῶν ἐχυρώμουν.
337. Ἠρώμην.] Ἠυχόμην.
339. Ἐξήρχετο.] Ἐξηιτεῖτο.
341. Στυγεροί.] Μισητοί.
343. Ἐλάσαντες] Ἀπελάσαντες.

NOTÆ.

322. Δεινοὶ γὰρ θεοὶ αἴδε βόες, Ἠελίῳ) *Euſtath.* fol. 491. lin. 2. Λέγει δ' ὅτι ἀφοβῶν τὰς ἑταίρους, καὶ τὸ, Ἥιε νυκτὶ ἐοικώς· ἄλλως γὰρ ἡμέρος ἐστὶν· εἶτα ἐπὶ τὸ καθόλου, ὃ ἐστὶν γῆς πιεῖν, ἡμέρα λέγεται. De *Solis* Bobus, *Heraclitus* περὶ ἀπίστων, c. 39. & hæc *Br. Schol.* ad v. 129.

329. Νηὸς ἐξέφθιτο) *Ultima* ὃ νηὸς producitur, in *Caſurâ*, ut ad β'. v. 41. Hunc locum *Latino* carmine donat, explicatque *Pierius*, Hierograph. fol. 213. C.

331. Ἰχθῦς, ὀρνιθάς τε, φίλας ὅ, τι χεῖρας) Ità diſtinguo, ut φίλας referatur ad χεῖρας, non, ut *Henricus Stephanus*, magno & contagioſo errore, ad ὀρνιθας. Ità *Julian.* Orat. 6. fol. 192.

334. Εὐξαίμην) En! Unicum Precum privatarum Exemplum; quod *Ethnicorum* nemo alius notat.

342. Λιμῷ δ' οἰκτίστη θανέειν) *Dionyſ. Halicarnaſſ.* fol. 393. lin. 7. Et aliàs, Τὸν κακοδαιμονέστατον τῶν μόρων vocat. Τῷ κακίστῳ τῶν μόρων λιμῷ. *Thucydides*, Αἰσχίστῳ ὀλέθρῳ λιμῷ πολυτήσιον. *Vegetius*, l. 3. Et ferro ſævior Fames eſt. Vid. *Jeremiæ* Lament. c. 4. v. 9.

VARIÆ LECTIONES.

326. Γίνετ') κε. γίγνετ'.
331. Ἰχθῦς) κε. ἰχθύας.

Ῥέξομεν ἀθανάτοισι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
Εἰ δέ κεν εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα, πατρίδα γαῖαν,
Αἶψά κεν Ἠελίῳ Ὑπερίονι πίονα νηὸν
Τεύξομεν, ἔνθα κὲ θεῖμεν ἀγάλματα πολλὰ καὶ ἐσθλά·
Εἴ τ' ὂν χολωσάμενός τι βοῶν ὀρθοκραιράων,
Νῆα ἐθέλῃ ὀλέσαι, ἐπὶ δ' *ἕσπον θεοὶ ἄλλοι,
Βούλομ' ἅπαξ αὐτὸς κῦμα χανὼν ἀπὸ θυμὸν ὀλέσαι,
Ἢ δηθὰ τρύχεσθ', ἐὸν οἶκον ἐρήμην.
Ὣς ἔφαθ' Εὐρύλοχος· ἐπὶ δ' ἤνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
Αὐτίκα δ' Ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀείσας
Ἐγγύθεν, οὐ γὰρ τῆλε νεὸς κυανοπρῴροιο
Βοσκέσκοντ' ἕλικες καλαὶ βόες, εὐρυμέτωποι,
Τάσδε περισταδὸν ἦλθον, καὶ εὐχετόωντο θεοῖσι,
Φύλλα δρεψάμενοι τέρενα δρυὸς ὑψικόμοιο·
Οὐ γὰρ ἔχον κρῖ λευκὸν ἐϋστέλμου ἐπὶ νηός.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο, καὶ ἔσφαξαν, καὶ ἔδειραν,
Μηρούς τ' ἐξέταμον, κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν,
Δίπλυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτοῖς δ' ὠμοθέτησαν·
Οὐδ' εἶχον μέθυ λεῖψαι ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσιν,
Ἀλλ' ὕδατι σπένδοντες ἐπώπιον ἔγχαρα πάντα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
Μίσυλλόν τ' ἄρατ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν·
Καὶ τότε μοι βλεφάρων ἐξέσσυτο νήδυμος ὕπνος.
Βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.

" Sacra faciemus immortalibus, qui cœlum latum inhabitant.
" Quòd si in Ithacam pervenerimus, patriam terram,
" Statim Soli Hyperioni dives templum
" Faciemus; ubi utique ponemus ornamenta multa & precioſa.
" Sin iratus aliquo pacto ob boves erecta-cornua-habentes,
" Navem velit perdere, ſuffragenturque alii dii;
" Malo ſemel ad fluctus hians vitam perdere,
" Quàm diutiùs tabeſcere, verſans in inſulâ deſertâ.
Sic ait Eurylochus: collaudabant autem alii ſocii.
Statim autem Solis ex bobus quum abegerunt optimas
E propinquo, non enim longè à nave nigro-roſtro
Paſcebantur nigræ pulchræ boves, latis-frontibus,
Has circumſtabant, & vota fecerunt diis;
Folia quum decerpſiſſent tenerrima quercûs alticomæ:
Non enim habebant hordeum album in bene-tabulata navi.
Cæterùm poſteà precati ſunt & macâârunt & excoriârunt,
Femoraque conciderunt, atque adipe cooperuerunt,
Duplicantes, & ſuper iis cruda poſuerunt,
Ne quidem habebant vinum ad libandum ſuper incenſa ſacra,
Sed aquâ libantes aſſabant inteſtina omnia.
Cæterùm poſtquam femora incenſa ſunt, & viſcera comederunt,
Et in partes ſecuerunt cætera, & circa verubus infixerunt;
Et tunc mihi palpebris excidit ſuavis ſomnus:
Feſtinabamque ire ad navem velocem & littus maris.

ΣΧΟΛΙΑ.

344. Ῥίξομεν.] Θύσομεν.
347. Θεῖμεν.] Ἀναθῶμεν.
349. Ἕσπον.] Ἀκολουθήσουσιν.
351. Στεύμαδ.] Καθὼ φάγαι, ὃ ἐστι κατ' ὀλίγον, ἐπορρεῖν.
355. Βοσκέσκοντ'.] Ἐβάσκοντ'.
356. Τὰς δέ.] Ταύτας δέ.
357. Δρεψάμενοι.] Λαβόμενοι. Ἐρεψάμενοι.] Στεφανωσάμενοι.
362. Λείψαι.] Σπεῖσαι.

NOTÆ.

349. *Ἕσπον) Mallem ἕσπεν), in *Textu* legere, ἕσπεν), ad *Var. Lect.* reponere; ut meliùs cum τὸ ἐθέλῃ concordet, ſicut in re ſimili ſuprà fecerim, v. 157. Et ità *Florentin.* Edit. *Aldin.* & *Lovaniana Reſcii*, & *Sebervs*, in ſuo *Indice*. Quare rata ſit *Lectio*.

350. Βούλομ' ἅπαξ αὐτὸς κῦμα χανὼν) Huc facit illud *Antholog.* l. 2. c. 40. fol. 165. Εὖδε καθαλλόζεις Ἐπιγεμόμησιν· εἰ δὲ ἀστεβήσας Βεβράκεις πὰ βᾶν τὸ ἀπὸ Τεινακείης, Βούλομ' ἅπαξ αὐτὸς κῦμα χανεῖν. *Æſchyl.* Prometh. — χρεῖσσον γὰρ εἰσάπαξ θανεῖν, Ἢ τὰς ἀπαύστους ἡμέρας πάσχειν κακῶς. Vid. *Euſtath.* fol. 1725. lin. 27. Βέλομαι autem hic pro *Malo*, ut ad π'. v. 106.

VARIÆ LECTIONES.

348. Βοῶν ὀρθοκραιράων) γρ. βοῶν ἴνεκ' ὀρθοκραιράων, *H. Steph.*
349. Ἕσπον) γρ. ἕσπεν), vid. Not. in *Textum*.
357. Δρεψάμενοι) γρ. ἐρεψάμενοι, *Br. Schol.*

Ἀλλ'

Ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδόν ἦα νεὸς ἀμφιελίσσης,
Καὶ τότε μὲ κνίσσης ἀμφ' ἤλυθεν ἡδὺς ἀϋτμή·
Οἰμώξας ὤ θεοῖσι μεῖ' ἀθανάτοισι γεγώθειν,
Ζεῦ πάτερ, ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ, αἰὲν ἐόντες,
Ἦ μεμάλ' εἰς ἄτλω κοιμήσαιλε νηλεῖ ὕπνῳ·
Οἱ δ' ἕταροι μέγα ἔργον ἐμηλίσαντο μνοονλες.
Ὠκέα δ' Ἠελίῳ Ὑπερίονι ἄγγελος ἦλθε
Λαμπετίη ταναύπεπλος, ὅ οἱ βόας ἔκταν ἑταῖροι.
Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μετηύδα, χώομενος κῆρ,
Ζεῦ πάτερ, ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ, αἰὲν ἐόντες,
Τῖσαι δὴ ἑτάρους Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Οἵ μοι βῶς ἔκλειναν ὑπέρβιον· ἦσιν ἐγωγε
Χαίρεσκον μοὶ ἰὼν εἰς ὐρανὸν ἀστερόεντα,
Ἠδ' ὁπότ' ἂψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' ὐρανόθεν προβαποίμην.
Εἰ δέ μοι ὐ τίσουσι βοῶν ἐπιεικέ' ἀμοιβήν,
Δύσομαι εἰς Ἀΐδαο, καὶ οἶ νεκύεσσι φαείνω.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Ἠέλι', ἦτοι μοὶ σὺ μεῖ' ἀθανάτοισι φάεινε,
Καὶ ἐπιχθονίοισι βροτοῖσιν, ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν·
Τῶν δέ κ' ἐγὼ τάχα νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ

Sed quando jam propè eram profectus navem utrinque-agitatam,
Et tum mihi nidoris obvenit dulcis flatus:
Lugens verò deos ad immortales clamavi,
" Jupiter pater, atque alii beati dii immortales:
" Profectò me magnum in detrimentum sopiviſtis sævo somno;
" Ipsi verò socii magnum facinus perpetrârunt manentes.
Statim autem Soli Hyperioni nuncia venit
Lampetia lato-peplo, quòd ei boves interfecerunt socii.
Statim igitur deos alloquutus est iratus corde,
" Jupiter pater, atque alii beati dii immortales,
" Luant jam socii Laërtiadæ Ulyſſis,
" Qui meos boves occiderunt præfidenter; quibus ego
" Gaudebam quidem digreſſus in cœlum ſtelliferum,
" Et quando retrò ad terram è cœlo divertebam.
" Quòd ſi mihi non luent boum condignam talionem,
" Deſcendam ad Plutonis domum, & inter mortuos lucebo.
Hunc excipiens alloquutus est nubicogus Jupiter,
" Sol, omninò quidem tu inter immortales luceto,
" Et mortales homines, ſuper fertilem terram:
" Horum autem ego brevi navem celerem candenti fulmine

ΣΧΟΛΙΑ.

369. Ἀμφ' ἤλυθεν.] Περιῆλθεν.
374. Ὠκέα δὲ Ἠελίῳ.] Πῶς ὁ πάντα ἐφορῶν, οὐκ οἶδε πάντα; ἐρῶ, ἀλλ' ὐχ ὑπὸ τὸ αὐτό.
378. Τῖσαι.] Τιμωρῆσαι.
380. Χαίρεσκον.] Ἔχαιρον.
381. Προτεραποίμην.] Μεταβαίνοιμι, ἀπακλίνω.
382. Τίσουσιν.] Ἀποδώσουσιν. Ἀμοιβήν.] Τιμωρίαν. Ἐπιεικέα.] Προσήκουσαν.
383. Δύσομαι.] Ἀπελεύσομαι. Φαείνω.] Φανῶ, λάμψω.
387. Ἀργῆτι.] Λευκῷ, ἢ πυρράδι.

NOTÆ:

369. Ἠδὺς ἀϋτμὴ) Sic ε'. v. 467. Ἡδὺς ἐέρση. Sic δ'. v. 709. πηλὸν ἰφ' ὑγρήν. Sic Hymn. *Mercur.* v. 110. ἀνὰ δ' ἄμπνυθ' ἡρμὸς ἀϋτμή. Quod imitatur *Heſiod.* Theogon. v. 696. τόσσ' ἄμφιπε ἡρμὸς ἀϋτμή. Ità κλυτὸς Ἱπποδάμεια, ὄπα κάλλιστον, ἁλὸς πολιοῖο, ὀλοώτατος ὀδμὴ, & ſimilia, quæ referuntur ad *Atticiſmum.* Quanquam nec diſſimulandum, quod hoc ſaltem loco legi poſſit, ἠδὺς ἀϋτμῇ. Quam vocem reperies, *Iliad.* ψ'. v. 765. Κάδδ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χέ' ἀϋτμένα δῖος Ὀδυσεύς. Item *Odyſſ.* γ'. v. 289. Ἔφραζεθ' λιγέων δ' ἀνέμων ἐπ' ἀϋτμὰ χέσθε.

372. Κοιμήσαιλε) Ità legit *Florentina*, Editio, *Aldina*, *Lovaniana*, *Euſtathius* fol. 494. lin. 32. Ὅπ ὁ ἐπὶ βλαβῇ κοιμηθείς, ἐρεῖ ἂν τὸ, Ἦ μεμάλ' εἰς ἄτην κοιμήσαιλε νηλεῖ ὕπνῳ. Ità denique *Seberus*, in *Indice*, & omnes *Vett. Henricus Stephanus* ex *Baſileenſi*, κοιμίσαιλε, cum ſimplici σ'. peſſimè; quod queror ad *Iliad.* π'. v. 524. Aliàs, omninò κοιμίσαιλε ſcriberetur, ut mox, v. 373. ἐμηλίσαντο.
373. Ἐμηλίσαντο) Ità ſcribo, rejecto ad *Var. Lect.* τῷ ἐμηλίσαντο, quomodò μηλίσομαι rectè ſcribitur *Iliad.* γ'. v. 416. & σ'. v. 349. Vid. ad Verſum 372.

VARIÆ LECTIONES.

369. Ἠδὺς ἀϋτμὴ) γρ. ἡδὺς ἀϋτμὴν, vid. Not. in *Textum*.
372. Κοιμήσαιλε) γρ. κοιμίσαιλε, vid. N. in *Textum*.
378. Τῖσαι) γρ. τίσαι, & τίσαιο, *Sebero*, in *Indice*, malè. Ita mox, ρ'. v. 193. ἀπτῖσαι.

Τυτθὰ

Τυτθὰ βαλὼν κεάσαιμι, μέσῳ δὲ οἴνοπι πόντῳ.
Ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκουσα Καλυψοῦς ἠϋκόμοιο·
Ἣδ' ἔφη Ἑρμείαο Διακτόρου αὐτὴ ἀκοῦσαι.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
Νείκεον ἄλλοθεν ἄλλον ἐπιφραδόν, ὐδέ τι μῆχος
Εὑρέμεναι δυνάμεσθα· βόες δ' ἀποτέθνασαν ἤδη.
Τοῖσιν δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοὶ τέρατα προέφαινον·
Εἶρπον μὲν ῥινοί, κρέα δ' ἀμφ' ὀβελοῖς ἐμεμύκει,
Ὀπταλέα τε κὴ ὠμά· βοῶν δ' ὡς γίνετο φωνή.
Ἓξ ἦμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἑίκηες ἑταῖροι
Δαίνυντ', Ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας·
Ἀλλ' ὅτ' ἄρ' ἕβδομον ἦμαρ ἐπὶ Ζεὺς ἦκε Κρονίων,
Καὶ τότ' ἔπαυτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσαλο λαίλαπι θύων·
Ἡμεῖς δ' αἶψ' ἀναβάντες ἐνήκαμεν εὐρέϊ πόντῳ,
Ἱστὸν στησάμενοι, ἀνὰ δ' ἱστία λευκὰ ἐρύσαντες.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
Φαίνετο γαιάων, ἀλλ' οὐρανὸς, ἠδὲ θάλασσα,
Δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων
Νηὸς ὕπερ γλαφυρῆς· ἤχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.

" Paululum pulsatam diffindam medio in nigro ponto.
Hæc ego audivi à Calypso pulchricomâ,
Illaque dicebat à Mercurio internuncio se audiviſſe.
Cæterum poſtquam ad navem perveni atque mare,
Objurgabant alicunde alium ordine; neque remedium
Invenire potuimus: boves enim occiſi erant jam.
His continuò deinde dii prodigia oſtendebant:
Serpebant quidem pelles, carneſque ab verubus immugiebant,
Aſſatæque & crudæ, boumque velut fiebat vox.
Sex diebus quidem deinde mihi chari ſocii
Convivabantur, Solis boves mactantes optimos:
Sed quando utique ſeptimum diem Jupiter induxit Saturnius,
Tum ventus quidem ceſſavit turbine ſæviens:
Nos autem ſtatim conſcendentes commiſimus *noſmet* lato mari,
Malo erecto, atque ad malum albis velis collocatis.
Sed quando jam inſulam deſeruimus, neque uſpiam aliqua
Apparebat terrarum, ſed cœlum atque mare,
Jam tum cæruleam nebulam ſtatuit Saturnius
Navim ſupra cavam; obſcuratuſque pontus *eſt* ſub ipſâ.

ΣΧΟΛΙΑ.

388. Κεάσαιμι.] Σχίσαιμι, ἢ καύσαιμι.
391. Κατήλυθον.] Κατῆλθον, παρεγχρώμενον.
392. Νείκεον.] Ἐγκαλόγων. Ἐπισταδόν.] Ἔφεξῆς.
393. Δυνάμεσθα.] Ἠδυνάμεθα. Ἀποτέθνασαν.] Ἀποθανόντες ἦσαν.
394. Τέρατα.] Σημεῖα. Προέφαινον.] Προεσήμαινον, ἐδήλουν.
395. Εἶρπον.] Ἐκινοῦντο, ἐβαδίζον. Ἐμεμύκει.] Μυκηθμῷ ὅμοιον ἦχον ἀπέτελεν.
397. Ἓξ ἦμαρ.] Ἐπὶ ἓξ ἡμέρας.
398. Ἐλάσαντες.] Ἀπελάσαντες.
401. Ἐνήκαμεν.] Ἐνεβάλομεν.
406. Ἤχλυσε.] Ἀχλὺϊ καὶ σκότῳ * προεκαλύφθη, ἐπληρώθη.

NOTÆ.

389. Ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκουσα καλυψοῦς) Τῷ πιθανῷ consulit Poeta; quomodò enim aliàs *Ulyſſes* Deorum confabulationes noverit? *Euſtath.* fol. 496. lin. 41. Ἰσέον ὅ, καὶ ὅτι καιρὸν μὲ τοῖς μύθοις ὁ Ποιητὴς, ὑπεισδύεται ὁ ἀπειρίαν σιτοῦντα, ὡς ἐρωτός τινος, πόθεν Ὀδυσσεὺς εἰδώς, λέγει τὰ κατὰ τὸν Ἥλιον καὶ τὴν Δίαν, οἷς αὐτὸς οὐ παρέτυχε; τὸ μὲν μῦθον ὅτι ἀναπείθει, τὸ δὲ ἀπρεμνὸν ἀπίθανον θεραπεύων, λύει, εἰπὼν Ὀδυσσέως ἔπος, Ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκουσα Καλυψοῦς.

392. Μῆχος) *Pindari* Scholiaſtes, Edit. Oxon. fol. 24. μῆχαρ legit, quæ Vox *Æſchylo* & *Lycophroni*, in uſu; ut altera, *Anacreonti*, v. 542. Τὶ μῆχος ἔν γένηται; & *Heſch.* Μῆχος, Μηχανή. Qui tamen idem, Μῆχαρ) Μηχάνημα, ὄφελος. *Iliad.* β'. v. 342. Οὐδέ τι μῆχος Εὑρέσθαι δυνάμεσθα. Vid. *Suidam* & *Etymolog.* M. in v.

396. Ὀπταλέα τε κὴ ὠμά) *Ultima* Ē ὀπταλία, in *Cæsurâ* producitur; quomodo Πόλλ' ἔτεά τε, καὶ ἐνὶ *Iliad.* υ'. v. 255. ut ad β'. v. 41, &c.

401. Ἀναβάντες ἐνήκαμεν εὐρέϊ πόντῳ) Ὑπακουέτω τῷ ναῦν. Sic ſuprà, v. 293.

403. Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη) *Virgil. Æn.* l. 3. v. 193. *Poſtquam altum tenuêre Rates; nec jam amplius ulla Apparent terra, &c.* Item, l. 5. v. 8. Vid. *Macrob.* l. 5. c. 6, 7.

VARIÆ LECTIONES.

392. Μῆχος) γρ. μήχαρ, vid. Not. in *Textum.*
395. Ἐμεμύκει) χρ. ἐμέμυκεν. *H. Steph.* malè.
398. Ἐλάσαντες) γρ. ἐλόωντες. *H. Steph.*
401. Ἀναβάντες) γρ. ἀμβάντες, ut ſuprà, v. 293.

Ἡ δ' ἔθεν ἐμάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον· αἶψα γὰρ ἦλθε
Κεκληγὼς Ζέφυρος, μεγάλῃ σὺν λαίλαπι θύων·
Ἴστὸν δὲ πρότονος ἔρρηξε· ἀνέμοιο θύελλα
Ἀμφοτέρους· ἰστὸς δ' ὀπίσω πέσεν, ὅπλα τε πάντα
Εἰς ἄντλον κατέχυνθ'· ὁ δ' ἄρα πρύμνῃ σὺν νηῒ
Πλῆξε κυβερνήτεω κεφαλῆς· ὁ δ' ἄρ' ἐρνθμῆσι ἐοικὼς
Κάππεσ' ἀπ' ἰκριόφιν, λίπε δ' ὀστέα θυμὸς ἀγήνωρ·
Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε, καὶ ἔμβαλε νηῒ κεραυνόν·
Ἡ δ' ἐλελίχθη πᾶσα, Διὸς πληγεῖσα κεραυνῷ,
Ἐν δὲ θείῳ πλῆτο· πέσον δ' ἐκ νηὸς ἑταῖροι.
Οἱ δὲ κορώνῃσιν ἴκελοι περὶ νῆα μέλαιναν
Κύμασιν ἐμφορέοντο· θεὸς δ' ἀπoαίνυτο νόστον.
Αὐτὰρ ἐγὼ ἆφ' νηὸς ἐφοίτων, ὄφρ' ἀπὸ τοίχων
Λῦσε κλύδων τρόπις· τὴν δ' ψιλὴν φέρε κῦμα.
Ἐκ δέ οἱ ἱστὸν ἔαξε ποτὶ τρόπιν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
Ἐπίτονον βέβληο, βοὸς ῥινοῖο τετυχώς.

Et illâ currebat haud sanè multum per tempus; statim enim irruit
Stridens Zephyrus ingenti cum turbine sævions:
Mali quidem rudentes rupit venti procella
Utrosque; malus autem retrò cecidit, armamentaque omnia
In sentinam deciderunt: ipseque retrorsum in navi
Percussit gubernatoris caput, ossaque confregit
Omnia uno impetu capitis; ipse itaque urinatori similis
Decidit à tabulatis, deseruitque ossa animus generosus:
Jupiter autem simul intonuit, & injecit fulmen navi;
Ipsa itaque contorquebatur tota, Jovis percussa fulmine:
Sulphureque implebatur; ceciderunt verò ex navi socii.
Illi adeò marinis cornicibus similes circa navem nigram
In fluctibus ferebantur: deus etenim abstulit reditum.
Cæterùm ego per navim incedebam; donec latera
Solvebat vis tempestatis à carinâ, quam ferebat fluctus.
Evulsum enim malum fregit usque ad carinam; cæterum super ipso
Lorum revinctum erat, bovis corio factum:

ΣΧΟΛΙΑ.

407. Ἔθεν.] Ἔτειχεν.
408. Κεκληγώς.] Μεγάλως ἀντιπνέων.
409. Πρότονος.] Τὰ χοινίκια, τὰ κατέχοντα τὸν ἱστόν.
411. Ἄντλον.] Τὸν ἀντλίαν, εἰς ἣν ἐγχέεται τὸ καταζόμενον εἰς τὸν ναῦν ὕδωρ. Κατέχυντο.] Ἀθρόως ἔπεσον.
412. Ἄαξε.] Συνέτριψεν.
413. Ἀμυδτῆσι.] Κυβιστητῆσι, ὀρχηστῇ.
414. Ἀπ' ἰκριόφιν.] Τῶν σανιδωμάτων.
416. Ἐλελίχθη.] Συνεσείσθη.

411. Πρύμνῃ, σὺν νηΐ) Cùm *Gubernatoris* locus sit in *Prorâ*, non in *Puppi*, Navis, necessùm putabam hoc in loco πρύμνῃ *Adverbialiter* capere, & à voce νηΐ distinguere: quare expono *retrorsum*; de quâ significatione, vid. quæ Nos ad *Euripid. Andromach.* v. 1120. Vid. *Eustath.* fol. 498. lin. 15. Καὶ κατὰ τὴν πρύμνην μέν, φησίν, ὁ κυβερνήτης, πρῷραν δὲ δεικνυμένης τοῦ πρωρεύς.

412. Ἄμυδις) De hâc voce, vid. *Etymolog.* M. v. *Ibid.* Ὁ δὲ ἀρνδῆσι ἐοικὼς Κάππεσ' ἀπ' ἰκριόφιν) *Virgil.* Æn. l. 1. v. 119. ——*excutitur, pronusque*

NOTÆ IN

423. Ἐπίτονον) *Eustath.* fol. 498. lin. 44. Ἰσέον δὲ ὅτι ἐπίτονον λέγεται, ἱμὰς ἀνέλκων τὸ ἱστίον ὑψοῦ

NOTÆ IN SCHOLIA.

ποθὲν ἰσόν· οἱ δὲ Παλαιοὶ μαλίστα ὕστιν, Ἐπίτονον, δέρμα, ᾧ πλοῖα ἰσὸς καθίστανται). Si verba, quæ hæc

VARIÆ LECTIONES.

423. Ἐπίτονον βέβληο, βοὸς ῥινοῖο τετυχώς) *Ex.* ἐπίτονον πεπάνυσο βοὸς ἴφι κλαμύοιο, *Athenæ.* vid. Not. in *Textum.*

Τῶν

Τῷ ῥ' ἄμφω σύνεργον ὁμῶς πρόπιν, ἠδὲ καὶ ἰφθόν·
Ἑζόμενος δ' ἐπὶ τοῖς, φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν.
Ἔνθ' ἤτοι Ζέφυρος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων·
Ἦλθε δ' ἐπὶ Νότος ὦκα, φέρων ἐμῷ ἄλγεα θυμῷ,
Ὄφρ' ἔτι τὴν ὀλοὴν ἀναμετρήσαιμι Χάρυβδιν.
Παννύχιος φερόμην· ἅμα δ' ἠελίῳ ἀνιόντι
Ἦλθον ἐπὶ Σκύλλης σκόπελον, δεινήν τε Χάρυβδιν.
Ἡ μὲν ἀνερροίβδησε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ·
Αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ μακρὸν ἐρινεὸν ὑψόσ' ἀερθείς,
Τῷ ῥα σφοῦς ἐχόμην, ὡς νυκτερὶς, ἀδρὸν ἔχουσα·
Οὔτε στηρίξαι ποσὶν ἔμπεδον, οὔτ' ἐπιβῆναι.
Ῥίζαι γὰρ ἑκὰς ἦσαν, ἀπήωροι δ' ἔσαν ὄζοι,
Μακροί τε, μεγάλοι τε, καλεσκίαον δὲ Χάρυβδιν.
Νωλεμέως δ' ἐχόμην, ὄφρ' ἐξεμέσσεν ὀπίσσω
Ἱστὸν καὶ τρόπιν αὖτις· ἐελδομένῳ δέ μοι ἦλθεν
Ὄψ'· ἡμόσσατ' ἐπὶ δόρπον ἀνὴρ ἀγορῆθεν ἀνέστη,
Κρίνων νείκεα πολλὰ δικαζομένων αἰζηῶν,
Τῆμος δὴ τάγε δοῦρα Χαρύβδιος ἐξεφαάνθη.
Ἦκα δ' ἐγὼ καθύπερθε πόδας καὶ χεῖρε φέρεσθαι,

Hoc utrunque collegavi pariter carinam atque etiam malum;
Sedensque super hæc ferebar perniciosis ventis.
Tum certe Zephyrus quidem cessavit turbine sæviens:
Supervenit autem Notus celeriter, ferens meo dolores animo;
Ut amplius pernicioſam remetirer Charybdim.
Totâ nocte ferebar: simul autem sole oriente
Veni ad Scyllæ scopulum, horrendamque Charybdim.
Hæc quidem absorpsit maris salsam aquam;
Cæterum ego ad altam caprificum alte levatus,
Huic implicitus tenebar, veluti vespertilio; neque uspiam potui
Neque stabilire pedem firmiter, neque ascendere.
Radices enim longe erant, distantesque erant rami,
Longique ingentesque, obumbrabantque Charybdim.
Indesinenter verò tenebam, donec evomeret retrorsum
Malum, & carinam denuò: cupienti autem mihi advenit
Tandem; quam sero ad prandium judex è foro surgit,
Judicans lites multas litigantium juvenum,
Tam sero utique hæc ligna ex Charybdi apparebant.
Demissi ego desuper pedes & manus, ut possem ferri;

ΣΧΟΛΙΑ.

424. Συνέεργον.] Συνεδησαμην.
426. * Θόων.] Ὁρμῶν.
428. Ἀναμετρήσαιμι.] Διέλθοιμι, παρέλθω.
429. Ἀνιόντι.] Ἀνίσχοντι, ἀνατέλλοντι.
433. Περσφοῦς.] Περσαλακεῖς. Νυκτερίς.] Εἶδος ὀρνέου.
434. Στηρίξαι.] Στῆναι ἀσφαλῶς.
435. Εἶχον.] Ἀντὶ τοῦ, ὑπῆρχον. Ἀπήωροι.] Ἤτοι ἀπηρτισμένοι· ἢ πολὺ ἀπὸ μέλων διεστηκότες, οἷον περιωρίμενοι· ἢ ἄπωθεν.
436. Καπησκίαον.] Καπησκίαζον.
437. Ἐξεμέσσειν.] Ἐκεῖψεν, ἀναβάλοι.
439. Ἐπὶ δόρπον.] * Ἐπὶ τῷ δειλινῷ ὥρᾳ.
440. Κρίνων.] Δικάζων.
442. Ἦκα.] Ἀφῆκα.

NOTÆ.

ἀήσσυλον ἰχθύν. Vid. *Athenæ.* l. 4. c. 8. fol. 632. ubi hic Versus videtur laudari, longè tamen Diversâ *Lectione*, quod Notandum, Ἐπίτονος πετάνυσε βοὸς ἴφι κεχαρμένοιο. Vid. infrà, v. 427. & ad φ'. v. 25.

427. Ἦλθε δ' ἐπὶ Νότος) Præter *Tmesin*, notandum, *Ultimam* Ε ἐπὶ produci, in *Cæsurâ*, vi *Toni*, & *Liquidæ* sequentis; quanquam & *Tribrachys* in *Secundo* etiam loco stare possit, ut modò in *Primo*, v. 423. æquè atque *Iambus*, de quâ re diximus, ad β'. v. 41.

433. Νυκτερὶς) Vid. ad ω'. v. 6.

435. Ἦσαν) *Eustath.* fol. 498. lin. 37. legit εἶχεν, ἢ ἦσαν. *Br. Schol.* εἶχον, agnoscunt, Editio *Florentina*, *Aldin. Lovan. Rescii*, εἶχεν, omnes, & *H. Steph.* Puto tamen, uti fit, hanc *Lectionem*, ex tertio superiùs Versu ortam.

NOTÆ IN SCHOLIA.

præcedunt, † Παλαιῶν putes, tum hoc ipsum *Scholion* tangit; sin hæc, quæ profero, nihil ejusmodi inibi reperitur.

426. * Θόων &c.) Ita, pro Θῦς, quod obtinebat olim.

439. * Ἐπὶ τῷ &c.) Τὸ ἐπὶ, ex *Aloysio Alemanno*, addo.

VARIÆ LECTIONES.

435. Ῥίζαι) γρ. ῥίζαι. *Ibid.* Ἦσαν) γρ. εἶχεν, vid. Not. in *Textum*.

Μέσαι

Μέσῳ δ' ὀνδύπησα παρὲξ ᾠσειήκεα δοῦρα,
Ἑζόμην δ' ἐπὶ τοῖσι διήρεσα χερσὶν ἐμῇσι.
Σκύλλην δ' οὐκ ἔτ' ἔασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Εἰσιδέειν· ὃ γάρ κεν ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.
Ἔνθεν δ' ἐννῆμαρ φερόμην· δεκάτῃ δέ με νυκτὶ
Νῆσον ἐς Ὠγυγίην πέλασαν θεοί· ἔνθα Καλυψὼ
Ναίει ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα,
Ἥ μ' ἐφίλησ' τ', ἐκόμησέ τέ. Τί τοι τάδε μυθολογεύω;
Ἤδη γάρ τοι χθιζὸς ἐμυθεόμην οἰκί οἴκῳ
Σοί τε καὶ ἰφθίμῃ ἀλόχῳ· ἐχθρὸν δέ μοι ἐστὶν,
Αὖτις ἀείζηλος εἰρημένα μυθολογεῖν.

Medio autem cum-ſonitu-cecidi circa oblonga ligna,
Sedenſque ſuper hæc remigavi manibus meis.
Scyllam autem non amplius permiſit pater hominumque deorumque
Aſpicere me; non enim effugere potuiſſem ſævam mortem.
Hinc itaque novem diebus ferebar: decima autem me nocte
Inſulam in Ogygiam appulerunt dii, ubi Calypſo
Habitabat pulchricoma, veneranda dea vocalis;
Quæ me amavitque fovitque? Quid tibi hæc dicam?
Jam enim heri enarravi in domo
Tibique & caſtæ uxori: moleſtum autem mihi eſt
Rurſus planè enarrata recenſere.

ΣΧΟΛΙΑ.

443. Δύπησα.] Πεσὼν ψόφον ἀπετέλεσα. Παρὲξ ᾠσειήκεα δοῦρα.] Τὸ ὅλον, ᾠδὴ τὰ * μακρὰ ξύλα.

444. Διήρεσα.] Ἀπεσπασάμην ταῖς χερσὶ τὸ ὕδωρ· ὕστερ κώπαις, ταῖς χερσί μου διενηξάμην.

445. Εἰσιδέειν.] Ἰδεῖν, συνλυχεῖν.

447. Δεκάτῃ δέ με,] Οὐ δεῖ ζητεῖν, πῶς ἀφηκαρπερεῖ ὁ ἥρως, εἰπόσης τῆς Ἀθηνᾶς, Αὐτὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, ἀφαμπερὲς ἤ σε φυλάσσω Ἐν πάντεσι πόνοισιν.

450. Ἐφίλησ'.] Φιλικῶς ὑπεδέχετο. Ἐκόμησ'.] Ἐπεμελείας ἠξίου. Μυθολογεύω.] Διηγοῦμαι.

453. Ἀείζηλος.] Ἐκδηλος. Εἰρημένα.] Τὰ ἤδη ῥηθέντα.

NOTÆ.

444. Διήρεσα) Vid. *Etymolog.* M. v.

445. Ἔασε) Pro ἔασε ſcribendum, ob *Metrum*, ut pluries paſſim oſtendo.

447. Ἐννῆμαρ φερόμην) Quomodò *Ulyſſes* per novem dies durare inſomnis, impaſtus, potuit? Huic Quæſtioni reſpondetur, ad η'. v. 252. Vid. *Br. Schol.*

449. Αὐδήεσσα) De *Lectione* Ϝ αὐδήεσσα, *Euſtath.* fol. 496. lin. 45. Δῆλον ὅτι ἀπὸ τούτου, ὅπ τὸ ἡ Καλυψὼ, καὶ ὅσαι καθ' αὑτὴν ἠδήεσσαι, οὐκ εἶδασι τὸ Ϝ θεῶν, εἰ μήπις ἀπεῖθεν ἐλθὼν αὐτὰ εἴπῃ. & Nos, ad ε'. v. 334.

NOTÆ IN SCHOLIA.

443. * Μακρὰ) Ita, pro μικρὰ, ſcribo, quòd ſit ἐξηγητικὸν Ϝ, ᾠσειήκεα illud, non hoc; & in hoc nobis conſentit MS. *Aloyſii.*

VARIÆ LECTIONES.

443. Ἐνδύπησα) γρ. ὦ δύπησα, *Br. Schol.*
Ibid. Παρὲξ) γρ. πάρεξ, & παρ' ἔξ.
446. Εἰσιδέειν· ὃ γάρ κεν) γρ. εἰσιδέειν μ'· ὃ γάρ κεν.
448. Πέλασαν) γρ. ἔθεσαν, *H. Steph.*
449. Αὐδήεσσα) γρ. ἠδήεσσα, vid. Not. in *Textum.*
453. Αὖτις) γρ. αὖθις, ut ſæpè aliàs.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ν'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ν'.

Κοιμώμενον Ὀδυσσέα, μετὰ τῶν δώρων, ἀποβιβάσιν οἱ Φαίακες εἰς τὸν γιαλὸν τῆς Ἰθακησίων· καὶ τὸν μὲν ναῦν αὐτῶν καταφθεῖραι, λίθον ποιεῖ Ποσειδῶν· Ἀθηνᾶ δὲ ἐπὶ τῶν αἰγιαλῶν Ὀδυσσεῖ συμβουλεύει περὶ τῶν μνηστηροφονίας· καὶ τὰ χρήματα ἐν τινι σπηλαίῳ ἀποκρύπτει, καὶ εἰς γέροντα μεταμορφοῖ τὸν Ὀδυσσέα.

Ἐπιγραφαί.

Ὀδυσσέως ἀπόπλους παρὰ Φαιάκων, καὶ ἄφιξις εἰς Ἰθάκην.

Ἄλλως.

Νῦν, Ἰθάκης ἐπέβη, Φαιήκων πομπῇ Ὀδυσσεύς. LIB. XIII.

Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
Κηληθμῷ δ' ἔχοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
Τόνδ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
Ὦ Ὀδυσεῦ, ἐπεὶ ἵκου ἐμὸν πότι χαλκοβατὲς δῶ
Ὑψερεφὲς, τῶ σ' οὔτι παλιμπλαγχθέντα γ' οἴω
Ἄψ ἀπονοστήσειν, εἰ καὶ μάλα πολλὰ πέποσθας.
Ὑμέων δ' ἀνδρὶ ἑκάστῳ ἐφιέμενος τάδε εἴρω,
Ὅσσοι δὴ μεγάροισι γερούσιον αἰθοπα οἶνον

SIC dixit, illique omnes taciti facti sunt silentio,
Oblectationeque tenebantur per domos umbrosas.
Huic vicissim Alcinous respondit dixitque,
" O Ulysses, quandoquidem venisti meam ad æratam domum
" Altam, ideò te non cum republica puto
" Retrò rediturum, & si valdè multa tulisti.
" Vestrûm præterea viro unicuique prompto animo hæc dico,
" Quicunque in atriis senatorium, antidum, vinum

ΣΧΟΛΙΑ.

2. Κηληθμῷ.] *Τῇ δ' ἀκοῆς ἡδονῇ, θέλξει, πέρψει· κήλησις γάρ ἐστιν, ἡ δι' ᾠδῆς τέρψις, καὶ ἡδονή. Οἷον καλάσιός τις ἦσα.

4. Ἵκου.] Παρειλήφασι. Χαλκοβατές.] Ἤτοι χαλκῆν ἔδαφος ἔχον· ἢ χαλκῆς ἔχον τὰς βαθμοὺς τοῦ ὑψηλοῦ.

5. Παλιμπλαγχθέντα.] Ὀπισθόρμητον γενόμενον.

6. Ἀπονοστήσειν.] Ἐπανελεύσεσθαι.

7. Ἐφιέμενος.] Ἐπαλλαττόμενος, ἐπικόμπος. Ἐφιέμενος τάδε εἴρω.] Μετὰ εὐθυμίας τάδε λέγω.

8. Γερούσιον.] Τὸν τοῖς ἐπήμοις διδόμενον.

NOTÆ.

V. 1. Ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ) Ἀκὴν hic *Adverbium*, ut aliàs, *Iliad.* δ'. v. 429. ἀκὴν ἴσαν, silentèr ibant; est & ἀκὴν εἰμὶ, ut *Odyss.* β'. v. 82. ἀκὴν ἦσαν. Est ἀκέων quoque nunc *Adverbialitèr* positum, ut *Odyss.* φ'. v. 89. Ἀλλ' ἀκέων δαίνυσθε καθήμενοι, & *Iliad.* δ'. v. 22. Ἧστο Ἀθηναίη ἀκέων ἦν. Nonnunquam *Adjectivè* sumitur, ut *Iliad.* α'. v. 565. Ἀλλ' ἀκέοντα κάθησο.

5. Ὑψερεφὲς) Malè in nonnullis ὑψιρεφὲς, ut aliàs queror, ad *Iliad.* ε'. v. 213.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 2. *Κηληθμῷ) Hoc *Scholion* ex *Aloysiano* MSto emendavi, ordinavi, & supplevi. Vid. *Hesych.* & *Etymolog.* M. in v. *Suidam*, v. Κήλησις, &c.

VARIÆ LECTIONES.

V. 4. Ἵκου) γρ. ἵκεις.

5. Ὑψερεφὲς) γρ. ὑψιρεφὲς, vid. N. in *Textum*.

Aste

Αἰεὶ πίνετ' ἐμοῖσιν, ἀκουάζεσθε δ' ἀοιδοῦ·
Εἵματα μὲν δὴ ξείνῳ εὐξέστῃ ἐνὶ χηλῷ
Κεῖται, καὶ χρυσὸς πολυδαίδαλος, ἄλλα τε πάντα
Δῶρ', ὅσα Φαιήκων βουληφόροι ἐνθάδ' ἔνεικαν·
Ἀλλ' ἄγε οἱ δῶμεν τρίποδα μέγαν, ἠδὲ λέβητα,
Ἀνδρακάς· ἡμεῖς δ' αὖτις ἀγειρόμενοι κατὰ δῆμον
Τισόμεθ'· ἀργαλέον γὰρ ἕνα φρονέοντα χαρίσαι.
Ὣς ἔφαθ' Ἀλκίνοος· τοῖσιν δ' ὀπίνδανε μῦθος.
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Νῆ' ἄρ' ἐπεσσεύοντο, φέρον δ' εὐήνορα χαλκόν·
Καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηκ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
Αὐτὸς ἰὼν ἀνὰ νῆα κατὰ ζυγά, μή πιν ἑταίρων
Βλάπτοι ἐλαυνόντων, ὁπότε σπερχοίατ' ἐρέτμοις.
Οἱ δ' εἰς Ἀλκινόοιο κίον, καὶ δαῖτ' ἀλέγυνον.
Τοῖσι δὲ βοῦν ἱέρευσ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο
Ζηνὶ κελαινεφέϊ Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει.
Μηρὰ δὲ κήαντες δαίνυν' ἐρικυδέα δαῖτα
Τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς

" Semper bibitis meis, auditisque cantorem:
" Vestes quidem jam hospiti politâ in arcâ
" Jacent, & aurum arte laboratum, aliaque omnia
" Dona, quæcunque Phæacum senatores huc attulerunt:
" Verùm agè ei demus tripodem magnum, & lebetem,
" Viritim; nos autem rursus colligentes per populum
" Remunerabimur: grave enim uni fuerit tantâ largitionem præbere.
Sic dixit Alcinous; his verò placuit sermo.
Illi quidem dormiturientes iverunt domum unusquisque.
Quando autem matutina apparuit roseis-digitis aurora,
Ad navem properabant, ferebantque viros-honestans æs:
Et hæc quidem benè deposuit sacra vis Alcinoi,
Ipse iens per navem sub transtris, nè aliquem sociorum
Læderet impellentium, quando incumberent remis.
Hi autem ad Alcinoi *domum* iverunt, & convivium curaverunt.
Horumque gratiâ bovem mactavit sacra potestas Alcinoi
Jovi nimboso Saturnio, qui omnibus imperat.
Crura igitur assantes, epulabantur glorioſum convivium
Oblectantes *se*se; inter ipsos verò canebat divinus cantor

ΣΧΟΛΙΑ.

9. Ἀκουάζεσθε.] Ἀκροᾶσθε.
10. Εὐξέστῃ.] Καλῶς ἐξεσμυσμένῃ, καλῶς εἰργασμένῃ.
11. Πολυδαίδαλα.] Ὁ ποικίλος, καὶ μετὰ τέχνης κατασκευασμένος· ἢ εἰς τὸ δαιδάλλεσθαι καὶ ποικίλλεσθαι σύνθετος.
12. Βυληφόροι.] Σωφρονικοί, φρονιμοποιοί. Ἔνεικαν.] Ἤνεγκαν.
14. Ἀνδρακάς.] Καθ' ἄνδρα. Καθ' ἡμῶν.] Ἐκ τῶν δήμων.
15. Τισόμεθα.] Εἰσπραξόμεθα, ἢ ἀπολήψομεθα.

NOTÆ.

10. Εὐξέστῃ ἐπὶ χηλῷ) En! Iterum vides χηλὸν *Fœminino*, contrà quod *Lexicographorum* turba; vid. ad Σ. v. 424. & infrà, v. 68. Potest tamen & sic scribi, εὐξέστῳ, cùm sit ὁ καὶ ἡ.
13. Ἠδὲ λέβητα) *Eustath.* fol. 501. lin. 43. fatetur ἠὲ legi, at fol. 502. lin. 10. dicit, Ab Accuratioribus legi ἠδὲ, quod & probo.

NOTÆ IN SCHOLIA.

26. *Ἔνδεξον) Ità pro ἔνδεκα legendum.

VARIÆ LECTIONES.

10. Εὐξέστῃ) γρ. εὐξέστῳ. Vid. Not. in *Textum*.
12. Ἔνεικαν) γρ. ἔνεγκαν.
13. Ἠδὲ λέβητα) γρ. ἠὲ λέβητα, vid. Not. in *Textum*.
14. Ἀνδρακάς) γρ. ἄνδρα κατὰ, *Eustath.* fol. 502. lin. 22. & *Duport.* in locum; nec vidit *Hen. Stephanus*: Quis enim, Omnia? Αὖπις, pro αὖτις.
19. Νῆ' ἄρ') γρ. νῆά ῥ', & νῆάδ'. Ἐπέσσευοντο) γρ. ἴπτ' ἴσαν.
26. Κείαντες) γρ. κήαντες, *Aloysii* MS.

Δημόδοκ᾽, λαοῖσι τελειόμενος· αὐτὰρ Ὀδυσεὺς
Πολλὰ προὸς ἠέλιον κεφαλὴν τρέπε παμφανόωντα,
Δῦναι ἐπειγόμενος· δὴ γὰρ μνήσαιτο νέεσθαι.
Ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀνὴρ δόρποιο λιλαίεται, ᾧτε παντῆμαρ
Νειὸν ἀν᾽ ἕλκησιν βόε οἴνοπε πηκτὸν ἄροτρον,
Ἀσπασίως δ᾽ ἄρα τῷ κατέδυ φάος ἠελίοιο,
Δόρπου ἐποίχεσθαι, βλάβεται δέ τε γούνατ᾽ ἰόντι·
Ὡς Ὀδυσῆι ἀσπασὸν ἔδυ φάος ἠελίοιο.
Αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα,
Ἀλκινόῳ δὲ μάλιστα πιφαυσκόμενος φάτο μῦθον,
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἐξοχ᾽ ἀκούετε λαῶν,
Πέμπετέ με σπείσαντες ἀπήμονα· χαίρετε δ᾽ αὐτοί·
Ἤδη γὰρ τετέλεσται, ἅ μοι φίλος ἤθελε θυμός,
Πομπή τ᾽ φίλα δῶρα, τά μοι θεοὶ οὐρανίωνες
Ὄλβια ποιήσαν· ἀμύμονα δ᾽ οἶκοι ἄκοιτιν
Νοστήσας εὕροιμι, σὺν ἀρτεμέεσσι φίλοισιν.
Ὑμεῖς δ᾽ αὖθι μένοντες εὐφραίνοιτε γυναῖκας
Κεκριδίας, τ᾽ τέκνα· θεοὶ δ᾽ ἀρετὴν ὀπάσσαν
Παντοίην· τ᾽ μήτι κακὸν μεταδήμιον εἴη.
Ὡς ἔφαθ᾽· οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἠδ᾽ ἐκέλευον
Πεμπέμεναι τ᾽ ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
Καὶ τότε κήρυκα προσέφη μύθος Ἀλκινόοιο,
Πουλύβοε, κρητῆρα κεραυνάμενος, μέθυ νεῖμον
Πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον· ὄφρ᾽ εὐξάμενοι Διὶ πατρὶ,

Demodocus, populis honoratus; at Ulysses
Multùm ad Solem caput vertebat omnia illustrantem,
Ut descenderet expetens; jamdudum enim cupiebat reverti.
Sicut autem cùm vir cœnam concupiscit, cui perdiù
Per Novale traxerunt boves atri compactum aratrum;
Expectatò quidem huic occidit lumen Solis,
Cœnam ut ineat, affliguntur nempè genua eunti:
Sic Ulyssi gratum occidit lumen Solis.
Statim igitur Phæacibus studiosis remorum locutus est,
Alcinoo autem maximè denuntians dixit sermonem,
" Alcinoe rex, omnium princeps populorum,
" Mittite me, ubi sacrificaveritis, illæsum; Valeteque ipsi:
" Jam enim perfecta sunt, quæ mihi charus volebat animus,
" Comitatus & chara dona, quæ mihi dei cœlestes
" Fortunata faciant; integram autem domi uxorem
" Redux inveniam, cum incolumibus amicis.
" Vos autem hìc manentes oblectetis uxores
" Dilectas, & liberos; Dii verò virtutem dent
" Omnimodam; & nè quod malum publicum sit.
Sic dixit; illi verò omnes collaudabant, & jubebant
Mitti hospitem, quòd ritè & ut parerat, locutus esset.
Et tunc præconem alloquuta est virtus Alcinoi,
" Pontonoe, cratere impleto, merum distribue
" Omnibus in domo; ut apprecati Jovem patrem,

ΣΧΟΛΙΑ.

28. Τελειόμενος.] Τελεσιουργούμενος, τίμιος.
29. Παμφανόωντα.] Πᾶσι φαίνοντα.
30. Μνήσαιτο.] Ἐφεφίτζεται.
31. Λιλαίεται.] Ἐπιθυμεῖ.
32. Νειὸν.] Γλῶ νεοτεμνόμενον. Ἕλκησιν.] Ἕλκουσι. Πηκτὸν.] Τὸ μὴ ἐξ αὐτῆς ἔχον τ * γύαλον.
37. Πιφαυσκόμενος.] Φανεροποιῶν.
40. Τετέλεσται.] Πεπλήρωται.
42. Ὄλβια.] Εὐτυχῆ.
43. Ἀρτεμέεσσιν.] Ὑγιέσι & πιστοῖς.
45. Κεκριδίας.] Τὰς ἐκ παρθενίας μεμνημένας. Ἀρετὴν.] Εὐδαιμονίαν.
46. Μεταδήμιον.] Ἔνδημον τῇ πόλει.

NOTÆ.

30. Δῦναι ἐπειγόμενον, τ ἦλιον δηλονότι) Tale illud Περξαπατηλ. c. 27. v. 29. Ἤυχοντο ἡμέραν γλυκέαν. *Meric. Casaubon.* De nuperâ *Homeri* Edit. §. 1. p. 37.

51. Πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ὄφρ᾽ εὐξάμενοι Διὶ πατρὶ) Hic Versus διπαθὴς, quandò *Ultima* & ἀνὰ producatur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, & ante *Liquidam*;

NOTÆ IN SCHOLIA.

32. * Γόλυ) Ità pro γύον restituo, ex *Aloysii* MSto. Est autem ὁ γύης, pars Aratri, *Dentale* dicta.

VARIÆ LECTIONES.

29. Τρέπε) γρ. τρέπετ.
32. Ἀνέλκησιν) γρ. ἀν᾽ ἕλκησιν, *H. Steph.* & *Br. Schol.*

Τοῖ

Τὸν ξεῖνον πέμπωμεν ἐὺ ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς Φάτο· Ποντόνοος δ' μελίφρονα οἶνον ἔκιρνα·
Νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ὀπιζαδόν· οἱ δ' θεοῖσιν
Ἐσθσαν μακάρεσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Αὐτόθεν ἐξ ἑδρέων· ἀνὰ δ' ἴζατο δῖος Ὀδυσεύς,
Ἀρήτη δ' ἐν χερσὶ τίθη δέπας ἀμφικύπελλον,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Χαῖρέ μοι, ὦ βασίλεια, μάμ' ὄφρ', εἰσόκε γῆρας
Ἔλθῃ, ἠδ' θάνατος, τά τ' ἐπ' ἀνθρώποισι πέλονται.
Αὐτὰρ ἐγὼ νέομαι· σὺ δ' τέρπεο τῷδ' ἐνὶ οἴκῳ,
Παισί τε, ἠ λαοῖσι, ἠ Ἀλκινόῳ βασιλῆϊ.
Ὣς εἰπὼν, ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσετο δῖος Ὀδυσεύς.
Τῷδ' ἅμα κήρυκα προΐει μολῶν Ἀλκινόοιο,
Ἡγεῖσθ' ὅπι νῆα θοὴν, ἠ θῖνα θαλάσσης·
Ἀρήτη δ' ἄρα οἱ δμῳὰς ἅμ' ἔπεμπε γυναῖκας·
Τὴν μὲν, φᾶρος ἔχουσαν ἐϋπλυνὲς, ἠδὲ χιτῶνα,
Τὴν δ' ἑτέρην, κηλὸν πυκινὴν ἅμ' ἔπεμπε κομίζειν·
Ἡ δ' ἄλλη σῖτόν τ' ἔφερεν, ἠ οἶνον ἐρυθρόν.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον, ἠδὲ θάλασσαν,
Αἶψα τά γ' ἐν νηὶ γλαφυρῇ πομπῆες ἀγαυοὶ
Δεξάμενοι κατέθεντο, πόσιν ἠ βρῶσιν ἅπασαν.
Κὰδ' δ' ἄρ' Ὀδυσῆϊ τόρεσαν ῥῆγός τε, λίνον τὲ,
Νηὸς ἐπ' ἰκελόφιν γλαφυρῆς, ἵνα νήγρετον εὕδοι,

"Hunc hospitem mittamus suam in patriam terram.
Sic dixit; Pontonous verò mellitum vinum miscuit,
Distribuitque omnibus astando; hi autem Diis
Libârunt beatis, qui cœlum latum inhabitant,
Illinc ex sedibus; surrexit verò divinus Ulysses,
Aretæque in manibus posuit poculum rotundum,
Et ipsam compellando verba velocia dicebat,
" Vale mihi, ô regina, in perpetuum; donec senectus
" Veniat, & mors, quæ utique hominibus accidunt.
" At ego proficiscor; tu autem delectare hâc in domo,
" Liberisque, & populis, & Alcinoo rege.
Sic locutus super limen ivit divinus Ulysses.
Huic simul præconem præmisit virtus Alcinoi,
Præcedere ad navem velocem, & littus maris;
Arete quoque illi famulas simul misit mulieres;
Hanc quidem chlamydem habentem puram & tunicam,
Alteram autem arcam pictam simul dedit portare:
Tertia verò panemque ferebat, & vinum rubrum.
At postquam ad navem pervenerunt & mare,
Statim hæc in navi concavâ comites læti
Accepta deposuerunt, potum, & cibum omnem:
Sed Ulyssi constraverunt culcitramque, linteumque
Navis in subsehiis concavæ, ut mollitèr cubaret,

ΣΧΟΛΙΑ.

54. Ἐπισαδόν.] Ἐπισαμένως, * ἐπισημόνως, ἐμπείρως· * ἤ, ἐφισάμενος· ἐκάστῳ.
56. Ἐξ ἑδρέων.] Τῶν καθεδρῶν.
59. Διαμπερές.] Διὰ ὅλου δ βίου.
61. Νέομαι.] Ἀπέρχομαι.
63. Ἐβήσετο.] Ἔβη, ἐπορεύθη.
67. Ἐϋπλυνές.] Καλῶς πλυνθὲν, καθαρόν.
68. Πυκινὴν.] * Σπυρὶν. Κομίζειν.] Ἄγειν, φέρειν.
70. Κατήλυθον.] Κατῆλθον.
72. Πόσιν.] Ποτὸν.
73. Λίνον.] Λεπτὸν ἱμάτιον.
74. Ἐπ' ἰκελόφιν.] Ἐπὶ τῶ καλαστρωμάτων. Νήγρετον.] Ἀνέγερτον, βαθὺν, ἢ δι' ἡδονὴν βαθύν.

NOTÆ.

& *Ultima* ℨ μέτρον producatur etiam, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, ante *Incisum*, & ob *Acutum*, in sequenti Voce. Vel denique potest *Iambus* ferri, in *Tertio* loco, ut mox in *Quarto*, v. 136. Χαλκὸν π,

Χρυσόν τε ἄλις, ἐδῆτα ℨ ὑφαντὸν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

54. * Ἐπισημόνως, ἐμπείρως, ex MSto. * Cætera *Etymolog.* M. v.
68. * Σπυρὶν) Ità, pro συνετὸν, in hoc loco omninò scribendum; ubi de Cistâ res est.
54. Ἐπισαδόν) Vid. *Etymolog.* M. v.
68. Κηλὸν πυκινὴν) Ἡ κηλὸς, iterum; ut modò, v. 10.

VARIÆ LECTIONES.

56. Ἑδρέων) γρ. ἑδρῶν, vid. ad *Iliad.* α'. v. 534.
63. Ἐβήσετο) γρ. ἐβήσατο, ut infrà, v. 75.
68. Ἔπεμπε) γρ. ὄπασε, *H. Steph.*
74. Εὕδοι) γρ. εὕδῃ, *H. Steph.*

Πρύμ-

Πρύμνης· ἀν ᾗ χ᾽ αὐτὸς ἐβήσετο, χ᾽ κατέλεκτο
Σιγῇ· τοὶ ᾗ κάθιζον ἐπὶ κληῖσιν ἕκαστος
Κόσμῳ· πεῖσμα δ᾽ ἔλυσαν ἀπὸ τρητοῖο λίθοιο·
Ἔνθ᾽ οἱ ἀνακλιθέντες ἀνερρίπτεσαν ἅλα πηδῷ·
Καὶ τῷ νήδυμος ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτε,
Νήγρετος, ἥδιστος, θανάτῳ ἄγχιστα ἐοικώς·
Ἡ δ᾽, ὥς τ᾽ ἐν πεδίῳ τετράοροι ἄρσενες ἵπποι,
Πάντες ἅμ᾽ ὁρμηθέντες ὑπὸ πληγῇσιν ἰμάσθλης,
Ὑψόσ᾽ ἀειρόμενοι, ῥίμφα πρήνεσσι κέλευθον·
Ὣς ἄρα ἡ πρύμνη μὲν ἀείρετο, κῦμα δ᾽ ὄπισθε
Πορφύρεον μέγα θὲν πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
Ἡ ᾗ μάλ᾽ ἀσφαλέως θέεν ἔμπεδον· οὐδέ κεν ἴρηξ
Κίρκος ὁμαρτήσειεν, ἐλαφρόταλος πετεηνῶν.
Ὣς ἡ ῥίμφα θέουσα θαλάσσης κύμαλ᾽ ἔταμνεν,
Ἄνδρα φέρουσα, θεοῖς ἐναλίγκια μήδε᾽ ἔχοντα·
Ὅς πρὶν μὲν μάλα πολλὰ πάθ᾽ ἄλγεα ὃν κατὰ θυμὸν,
Ἀνδρῶν τε πολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
Δὴ τότε γ᾽ ἀτρέμας εὗδε, λελασμένος, ὅσσ᾽ ἐπεπόνθει.

In puppi: Ipſe autem ingreſſus eſt, & recubuit
Silentio, illique ſederunt in tranſtris ſinguli
Ordine, funemque ſolverunt à pertuſo lapide.
Ibique hi incumbentes jactabant mare remo:
Et huic ſuavis ſomnus in palpebris incidit,
Inexcitabilis, jucundiſſimus, morti proximè ſimilis.
Illa autem, ſicut in campo quadrijuges maſculi equi,
Omnes ſimul incitati à verberibus ſcuticæ,
Altè elevati, celeriter emetiuntur viam:
Sic quidem hujus puppis tollebatur; unda autem ponè
Nigra magna ruebat perſonantis maris.
Et hæc valde tutè currebat firmiter; neque accipiter
Circus aſſecutus fuiſſet, citiſſimus volucrum.
Sic illa celeriter currens maris undas ſecabat,
Virum ferens, diis æquas curas habentem:
Qui antea quidem multos paſſus eſt dolores ſuo in animo,
Virorumque bella, moleſtaſque undas penetrans;
Jam tunc ſecurè dormiebat, oblitus eorum, quæ paſſus fuerat.

ΣΧΟΛΙΑ.

77. Κόσμῳ.] Ἐν κόσμῳ, ἐν πάξῃ. Πεῖσμα.] Τὸ ἀπήγχον χοινίον. Τρητοῖο λίθοιο.] Εἰώθασιν ἐπὶ τῶν λιμένων τρυπᾶν τοὺς λίθους.

78. Ἀνερρίπτεσαν.] Ἀπὸ δὲ παρακολουθοῦντες, ἀναῤῥίπτεται δὲ ὑπὸ τῶν κωπῶν τὸ ὕδωρ.

80. Ἥδιστος.] Ἡδύπαθος.

81. Ἡδ᾽ ὥς τ᾽ ἐν πεδίῳ.] Εὖ κέχρηται τῇ παραβολῇ. ὥσπερ γὰρ ἵπποι τέχνης ἐν τῷ ὀπισθίων μερῶν διαγείρονται, ὅπως ἡ ναῦς ἐλαυνομένη ἐν τῷ πρύμνης κατὰ τὸ ὀρθὸν ἐπαίρηται καὶ ὑπερέχῃ τῶν ἄλλων μερῶν. Τετράορος.] Τέσσαρες ἵπποι * ἐζευγμένοι τετράορος τὸ ο μικρόν.

82. Ἰμάσθλης.] Μάστιγος.

83. Ἀειρόμενοι.] Ἐπαιρόμενοι, κυφιζόμενοι.

84. Ἀείρετο.] Ἐπήρετο. ὑψοῦτο.

87. Κίρκος.] Ἱέραξ. Ὁμαρτήσειεν.] Ἀκολουθήσειεν.

88. Ἔπαμνεν.] Ἔκοπτεν.

92. Ἐπεπόνθει.] Ἔπαθεν, ὑπέμεινε.

NOTÆ.

80. Νήγρετος, ἥδιστος, θανάτῳ ἄγχιστα ἐοικώς) *Virgil.* Æn. l. 6. v. 522. *Dulcis & alta Quies, placidaque ſimillima morti.* Totius *Odyſſeæ* Allegoria, *Ulyſſes*, dum Felicitatem veram quærit, quæ per *Ithacam* & *Penelopen* ſignificatur, pluribus excipitur ærumnis. Hujus Socii, per *Libidinem*, *Intemperantiam*, *Temeritatem*, reditu, votis & vitâ mulctati, Patriâ excidunt. Ipſe ſolus evadit, & tandem *Phæacum* ope, longâ in Navi, per mare, in Patriam Dormiens devehitur. *Phæaces*, à φαιὸς, *Ater*, *Lugubris*, ſunt illius Exequiarum miniſtri. *Navis*, tumulus, poſtea in *Petram* converſa, hoc eſt *Lapidem* Sepulcralem. *Somnus* illi Mors, cujus ope tandem ad *Felicitatem* migrat.

81. Τετράορος ὠκείες ἵπποι) Τετράορος, τέτρωρος· παρὸ τὸ ὀχοῦσθαι καὶ ὁρμᾶσθαι τοὺς ἵππους. *Etymolog. M.* v. Τετράορος) Τέσσαρες ἐπὶ ᾧ πεζεύσασι ὑποζυγόμενοι. *Heſych.* Τέθριππος, ἀντὶ ᾧ, πεζεύσασι. Vid. ad *Var. Lect.*

88. Κύματ᾽ ἔπαμνεν) *Virgil.* Æn. l. 5. v. 18.—*Secat æquora.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

81. * Ἐζευγμένοι) Pro corrupto ἐξηγμένοι, nec ſine MSti auctoritate.

VARIÆ LECTIONES.

75. Ἐβήσετο) γρ. ἐβάσετο, *H. Steph.* vid. ad λ'. v. 12. & ſuprà, v. 63.

76. Ἕκαστος) γρ. ἕκασοι, *H. Steph.*

81. Τετράορος) γρ. πτεράορες, *Euſt.* fol. 505. lin. 35.

85. Θῦε) γρ. θῦνε.

86. Ἴρηξ) γρ. ἶρηξ.

Εὖτ᾽

Εὖτ' ἀστὴρ ὑπέρεχε φαάνθαλος, ὅς τε μάλιστα
Ἔρχεται ἀγγέλλων φάος Ἠοῦς ἠριγενείης·
Τῆμος δὴ νήσῳ προσεπίλνατο πολυπόρου νηῦς.
Φόρκυνος δέ τις ἐστὶ λιμὴν, ἁλίοιο γέροντος,
Ἐν δήμῳ Ἰθάκης· δύο δ' ἄκραι πρόβλητες ἐν αὐτῷ
Ἀκταὶ ὑπορρῶγες, λιμένος πολυπεπλῆγα·
Αἵτ' ἀνέμων σκεπόωσι δυσαήων μέγα κῦμα
Ἔκτοθεν· ἔντοσθεν δ' ἄνευθε δεσμοῖο μένουσι
Νῆες εὐσταμοι, ὅταν ὅρμου μέτρον ἵκωνται.
Αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη·
Ἄγχόθι δ' αὐτῆς, ἄντρον ἐπήρατον, ἠερόεν δὲ,
Ἱερὸν νυμφάων, αἳ Νηϊάδες καλέονται.
Ἐν δ' κρητῆρές τε καὶ ἀμφιφορῆες ἔασι

Quando ſtella exorta eſt lucidiſſima, quæ maximè
Venit nuncians lumen Auroræ manè-genitæ:
Tum jam inſulæ appropinquabat mare permeans navis.
Phorcynis ſanè quidam eſt portus, marini ſenis,
In agro Ithacæ; duo item projecta in ipſo
Latera abrupta, in portum vergentia:
Quæ à ventis defendunt ſtridentibus magnum fluctum
Ab extra; ab intùs verò ſine vinculo manent
Naves benè-tabulatæ, cùm portûs ſpatium intraverint.
At in vertice portûs paſſis-ramis oliva;
Propeque ipſam antrum amœnum, obſcurum,
Sacrum Nympharum, quæ Naiades vocantur.
Intùs itaque crateresque & amphoræ erant

ΣΧΟΛΙΑ.

93. Ὑπερέχει.] Ἀνέτελλεν. Φαάνθαλος.] Λαμπρότατος. * Φωσφόρος· ὃς κάλλιστος ἐν ἑαυτῷ ἐστὶν ἀστήρ.

94. Ἀγγέλλων.] Προμηνύων.

95. Προσεπίλνατο.] Προσεπέλαζεν.

96. Φόρκυνος.] Λιμὴν Ἰθάκης, ἀφ' ᾧ λιμένι Φόρκυνός ἐστιν ἱερὸν, ἢ θαλασσίου δαίμονος. Ἁλίοιο γέροντος.] Τοῦ Φόρκυνος. Φόρκυνος δή τις ἐστὶ λιμὴν ἁλίοιο γέροντος.] Φόρκυν, δαίμονα θαλάσσιον, τὸ πρότερον Ἀμφιτρίτῃ καὶ τῇ * Ἀγυμνίῃ λεγομένῃ ὄρει τῆς Ἀχαΐας, οἰκῶν τινὰ τῶν Φόρκυνος, ἀπ' αὐτοῦ καλουμένην, Βῆσαν· * καθ' ὃν φασὶν αὐτὴν, καθαλιπὼν τὰς τρίβους πύλας, ἀφίκεσθαι εἰς τὴν Κεφαλλωνίαν· καὶ τόπον ἐκλεξάμενον ἐπιτήδειον αὐτῇ, ἐνταῦθα ᾤκησεν· λέγει δὲ καὶ Ἄμμων, ὁ τόπος. προσορμήσας εἰς τὸ τῆς Ἰθάκης λιμένα, ἠξίωσεν αὐτὸν * ἀφ' ἑαυτοῦ προσαγορεύεσθαι Φόρκυνα· ἢ ὃ ἱστορία παρὰ Ἡροδότῳ.

98. Ἀπορρῶγες.] Διεῤῥωγυῖαι, ἐκ τοῦ τὰ ῥιζῶν ἀπεσπασμένας. Πολυπεπλῆγας.] Πολυπεπλεγμένας.

99. Σκεπόωσι.] Σκέπουσι, κωλύουσι, σκέπας παρέχουσι. Δυσαήων.] Κακοπνεόντων.

101. Ὅρμου μέτρον.] Ὅταν πρὸς τὸ ὁρμισθῆναι ἀφίκωνται· τὸ μέτρον, ἢ τὸ ἀναπλῆσαι τὸ καταγωγῆς. Ἵκωνται.] Παραγίνωνται.

102. Ἐπὶ κρατός.] Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς. Τανύφυλλος.] Τεθαμένα φύλλα ἔχουσα, μακρόφυλλος.

103. Ἐπήρατον.] Ἐπέρασον, καλόν. Ἠερόεν δέ.] Μέγα καὶ ἀναπεπταμένον, εὔσκιον.

104. Νυμφάων.] Νυμφῶν. Νηϊάδες.] Ἀπὸ τοῦ Νάειν ὄρος, ἢ Ναΐδες· νύμφαι εἰσὶ τῶν ὑδάτων.

105. Ἀμφιφορῆες.] Εἴδος κεράμων ἀμφώτων.

NOTÆ.

93. Εὖτ' ἀστὴρ) *Phosphori* Ortus.

96. Φόρκυνος δή τις ἐστὶ λιμὴν) *Virgil.* Æn. l. 1. v. 163. *Inſula Portum Efficit, objectu laterum.* Vid. *Macrob.* l. 5. c. 3. *Turneb.* Adverſar. l. 18. c. 32.

98. Ἀπορρῶγες) Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀπορρώξ, & Ἀπόρρωγες.

101. Νῆες εὐσταμοι) Hanc *veram* in hujuſmodi Vocibus & antiquam *Lectionem* paſſim probo. Sic *Iliad.* ε'. v. 725. Χάλκεαι ἱπποσόλοι, προσαερόπται, ἅμα-

μα ἰδνῶν. Sic *Heſiod. Herc.* ſcut. v. 273. — ἐϋσσώτρου ἀπ' ἀπήνης. Sic in ἱπποσία, ἱποσύα, ut ad π'. v. 4.

103. Ἀγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον — ἱερὸν Νυμφάων) Imprimis adeundus *Porphyrius*, περὶ ἄντρου Νυμφῶν, & *Euſtath.* fol. 507. lin. 14. Doctor *Stephanus*, ad *Homeri Ogilbaan.* fol. 187. *Spencerus* noſtras Poeta, in Poemate ſuo, *Faiery Queen* dicto, quem accuratè explicat Vir Cl. Ds. *Kenelmus Digby*, in Epiſtolarum Politicarum Cabalâ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

93. * Φωσφόρος) Ex *Homero*, χ'. v. 318.

96. * Ἀγυμνίῃ) Ità, pro corrupto Ἀγυνίῃ, lego, ex MSto. in quo tamen malè locatur hoc *Scholion*, ad hujus *Rhapſodiæ* principium, fol. 343. cum lo-cum rectiùs poſtularet hunc, ad fol. 346. Pejus tamen in pluribus *Editionibus* deeſt. Pro κάτω, lego * καθ' ὃν, Senſu ſuffragante. Pro * ἀμφ', lego ἀφ'.

VARIÆ LECTIONES.

101. Εὐσταμοι) γρ. ἐϋσταμοι, vid. Not. in *Textum*.

104. Ἱερὸν) γρ. ἱερὸν, *Porphyr.* περὶ νυμφῶν ἄντρου verùm & hic, & infrà, v. 348. ἱερὰ, in Omnibus.

Λάϊνοι· ἐνθάδ' ἔπειτα πιθαυβώσουσι μέλισσαι.
Ἐν δ' ἰοὶ λίθεοι θεσμήκεες, ἔνθα τε Νύμφαι
Φάρε' ὑφαίνουσιν ἁλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι.
Ἐν δ' ὕδατ' ἐναόνια· δύω δέ τέ οἱ θύραι εἰσίν·
Αἱ μὲν πρὸς Βορέαο, καταιβαταὶ ἀνθρώποισιν,
Αἱ δ' αὖ πρὸς Νότου, εἰσὶ θεώτεραι· οὐδέ τι κείνῃ
Ἄνδρες ἐσέρχονται, ἀλλ' ἀθανάτων ὁδός ἐστιν.
Ἔνθ' οἵγ' εἰσέλασαν, πολὺν εἰδότες· ἦ μὲν ἔπειτα
Ἠπείρῳ ἐπέλεσεν, ὅσον τ' ἐπὶ ἥμισυ πάσης,
Σπερχομένη· τοίων γὰρ ἐπείγετο χέρσ' ἐρεταόων.
Οἱ δ' ἐκ νηὸς βάντες ἐϋζύγου ἤπειρόνδε,
Πρῶτον Ὀδυσσῆα γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἄειραν,
Αὐτῷ σύν τε λίνῳ, ᾧ ῥήγεϊ σιγαλόεντι,
Κὰδ' δ' ἄρ' ἐπὶ ψαμάθῳ ἔθεσαν, δεδμημένον ὕπνῳ.
Ἐκ δ' ὄχεα κάλλιστα ἄειραν, ἃ οἱ Φαίηκες ἀγαυοὶ
Ὤπασαν οἴκαδ' ἰόντι, μετὰ μεγάθυμον Ἀθήνην.
Καὶ τὰ μὲν ἂν θεῷ πυθμὴν ἐλαίης ἀθρόα θῆκαν

Lapideæ; ibi verò præterea mellificant apes.
Intùs etiam telæ lapideæ prælongæ, illícque Nymphæ,
Velamina texunt cærulea, mirabile visu.
Intùs quoque aquæ perpetuæ, duæque ei januæ sunt;
Hæ quidem ad Boream permeabiles hominibus:
Illæ autem rursus ad Notum, sunt sanctiores; neque illâc
Viri intrant; sed immortalium via est.
Hùc illi invecti-sunt, priùs quàm scirent: hæc quidem postea
Terræ appulit, quantum ad dimidium totius i. e. *dimidiâ suî parte*,
Concitata: talium enim impellebatur manibus remigum.
Hi igitur ex navi egressi benè-transtratâ in terram,
Primùm Ulyssem concavâ ex nave sustulerunt,
Ipso cumque lineo, & culcitrâ splendidâ:
Atque in arenâ deposuerunt, captum somno.
Res autem extulerunt, quas Phæaces illustres
Dederant domum eunti, propter magnanimam Minervam.
Et has quidem porrò apud radicem olivæ cumulatas posuerunt

ΣΧΟΛΙΑ.

106. Τιθαιβώσουσιν.] Ἀποπῆγαι, πλὴν βόσει, ὅ ἐστι τὸ μέλι· οἷον θησαυρίζουσι τὰ κηρία, ἢ * νεοπλοκοφθεῖσι.

107. Λίθεοι.] Λίθινοι.

109. Ἀναόνια.] Ἀεὶ ῥέοντα.

110. Καταιβαταὶ ἀνθρώποισι.] Βάσιμοι, δι' ὧν καταβάσεις ἐστὶν ἀνθρώποις.

111. Θεώτεραι.] Θειότεραι, δι' ὧν μόνοι θεοὶ εἰσέρχονται.

116. Βάντες.] Ἐκβάντες, ἐξελθόντες. Ἐϋζύγου.] Εὖ συνεζευγνυμένης.

117. Ἄειραν.] Ἐκόμισαν.

119. Κὰδ' ἄρ' ἐπὶ ψαμάθῳ ἔθεσαν.] Οὐ λέγουσιν αὐτὸν, παρὰ δὲ μὴ δοκεῖν χαίρειν τῇ παραπομπῇ ἀπαιτεῖν· ἢ ἵνα μὴ καθυφεθῶσιν ὑπ' αὐτοῦ ἢ ὅπως φησὶ νόμησεν ἀφ' ὧν ἐξῆς ἀνήγετο γὰρ ὑπὸ τῆ μνηστῆρων, φανερῶς καλῶν.

122. Πυθμένα.] Ῥίζαν.

NOTÆ.

108. Φάρε' ὑφαίνουσιν — θαῦμα ἰδέσθαι) Ità *Psalm.* 139. v. 13. 14. &c. Φοβερὰς & θαυμαστῶς ἐγνώσθην.

110. Ἃ μὲν πρὸς Βορέαο καταιβαταὶ ἀνθρώποισιν) Huc refer illud *Orphei*, Ἀντλίη τε, Δύσις τε, θεῶν ὁδοὶ ἐρατειῶναι, *Euseb.* Præparat. Evangel. l. 3. c. 9. Per *Capricornum* fingunt *Platonici*, *Animas Corpore solutas*, *in Cœlum* ascendere. De quâ re vid. *Cœl. Augustin. Curionem*, in Hieroglyph. apud *Pierium*, fol. 436. F. & Epistol. Dr. *Fryar*, VIII. fol. 421. Verùm ex ipsis *Platonicis* contrarium profert *Cœl. Rhodigin.* Antiqu. Lect. l. 15. c. 23. Scribunt, inquit, *Platonici*, & in Naturalibus non prætermisit *Macrobius*, *Capricornum*, *Cancrumque* dici à *Physicis*, Solis Portas. Quià in utroque obviante Solstitio, ulteriùs Solis inhibeatur accessus. Per has item Portas, Animas de Cœlo in Terras meare, rursumque de Terris Cælestia repetere; proindeque *Hominum* Unam dici, alteram *Deorum*. *Hominibus* dicari *Cancrum*, quia per hunc fiat ad ima defluxus; *Diis* verò *Capricornum*, quià illac postliminiò Cælestibus Animæ restituantur sedibus, &c. *Mox*, Adde, quòd *Boream* tradunt Generationi percommodum; quo fit, ut Morientes Spiritu credatur excitare, &c. quibus ultimis verbis alludit ad locum *Iliad.* ϛ'. v. 697. ubi *Sarpedon* ex deliquio recreatur, à *Boreâ*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

106. * Νεοπλοκοφθεῖσι) Ità emendo, pro *Schrevelii* corrupto νεοπλοεφθεῖσι, ex MSto *Aloysii*, *Aldini*, *Morrhii* & *Bedroti* Editt.

VARIÆ LECTIONES.

109. Ἀναόνια) γρ. αἰναόντα, *H. Steph.*

115. Τοίων) γρ. τοῖον, *H. Steph.*

Ἐκτὸς ὁδῦ, μή πού τις ὁδιζάων ἀνθρώπων,
Πρίν γ' Ὀδυσῆ ἔγρεσθαι, ἐπελθὼν δηλήσαιτο.
Αὐτοὶ δ' αὖτ' οἶκόνδε πάλιν κίον· αὐδ' Ἐνοσίχθων
Λήθεθ' ἀπειλάων, τὰς ἀντίθεον Ὀδυσῆι
Πρῶτον ἐπιπείλησε· Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν,
Ζεῦ πάτερ, οὐκέτ' ἔγωγε μεθ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
Τιμήεις ἔσομαι, ὅτε μὲ βροτοὶ οὔτι τίουσι
Φαίηκες, τοί πέρ τοι ἐμῆς ἐξ εἰσὶ γενέθλης.
Καὶ νῦν Ὀδυσῆα φάμην κακὰ πολλὰ παθόντα
Οἶκαδ' ἐλεύσεσθαι· Νόστον δέ οἱ οὔποθ' ἁπούρων
Πάσχυ, ἐπεὶ σὺ πρῶτον ὑπέσχεο, καὶ κατένευσας.
Οἱ δ' εὐδοντ' ἐν νηὶ θοῇ ἐπὶ πόντον ἄγουσες
Κάτθεσαν εἰν Ἰθάκῃ, ἔδοσαν δέ οἱ ἄσπετα δῶρα,
Χαλκόν τε, χρυσόν τε ἅλις, ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν,
Πολλ', ὅσ' ἂν οὐδέ ποτε Τροίης ἐξ ἤρατ' Ὀδυσεύς,
Εἴπερ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ λημίδος αἶσαν.
Τόνδ' ἀπαμφόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Ὤ πόποι, Ἐννοσίγαι' εὐρυσθενές, οἷον ἔειπες;
Οὔπω σ' ἀπιμάζουσι θεοί· χαλεπὸν δέ κεν εἴη
Πρεσβύτατον καὶ ἄριστον ἀπιμήσειν ἀλλέων.
Ἀνθρώπου δ' εἴπερ τις τε βίῃ καὶ κάρτεϊ εἴκων
Οὔπω πέσει, σοὶ δ' ἔπι καὶ ἐξοπίσω πόσις αἰέν.
Ἔρξον, ὅπως ἐθέλεις, καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ.

Extrà viam; ne aliquis viatorum hominum,
Antequam Ulysses expergisceretur, offendens violaret.
Ipsique adeò retrò domum *versus* redierunt: neque Neptunus
Oblitus est minarum, quas divino Ulyssi
Priùs minatus erat: Jovis tamen *prius* rogavit sententiam,
" Jupiter pater, non ampliùs ego in immortalibus Deis
" Honoratus ero, quandò me mortales minimè honorant
" Phæaces, qui tamen meo orti sunt ex genere.
" Etenim nunc Ulyssem dicebam mala multa passum
" Domum iturum; reditum verò illi nunquam eripui
" Omninò, quoniam tu primùm promisisti, & annuisti.
" Hi autem dormientem in navi veloci in pontum ducentes
" Deposuerunt in Ithacâ, dederuntque ei ingentia dona,
" Æsque, aurúmque multum, vestémque textam,
" Multa, quot nunquam Trojâ extulisset Ulysses;
" Si incolumis venisset sortitus de prædâ portionem.
Huic respondens affatus est nubicogus Jupiter:
" Vah! Neptune late-potens, quale dixisti?
" Non te despiciunt Dii; difficile etenim esset
" Maximè-seniorem, *post Jovem*, & optimum ignominiâ prosequi.
" Virorum autem si quis te vi & robore cedens
" Non colit, tibi est & posthac ultio semper:
" Fac, ut vis, & tibi jucundum est animo.

ΣΧΟΛΙΑ.

123. Ὁδιτάων.] Ὁδοιπόρων.
124. Ἔγρεσθαι.] Ἀναστῆναι. Δηλήσαιτο.] Βλάψειε, ἀντὶ τοῦ ἀφέλῃ.
129. Τιμήεις.] Τίμιος. Τίουσι.] Τιμῶσιν.
130. Ἐμῆς ἔξεισι γενέθλης.] Ἐν ἄλλῃ παντὶ· ὁ μὲν Φαίαξ, Ποσειδῶνος καὶ Κορκύρας, τοῦ Ἀσωποῦ.
132. Ἀπούρων.] Ἀντὶ τοῦ, ἀφειλόμην.
133. Ἐπὶ σὺ πρῶτον.] Χρονικῶς.
136. Ἄλις.] Ἱκανῶς.
137. Ἐξήρατο.] Ἐξαίρετα ἔλαβεν.
142. Πρεσβύτατον.] Ἐνταῦθα· * ἢ μᾶλλον τὸν Δία· ἀλλαχοῦ μὲν λέγει, Ἄλλα Ζεὺς πατὴρ * γενέτωρ· Ἄριστον.] Δυνατώτατον. Ἰάπτειν.] Πεπλανῆσθαι, διδύναι, σκοπίσαι.
143. Βίῃ καὶ κάρτεϊ εἴκων.] Νικώμενος καὶ ὑπὸ τοῦ ἑαυτοῦ βίας, ἢ τοῦ ἰσχύος· ὥστε ἀφ' οὗ τοῦτο ἐξυβρίζει.
144. Τίει.] Τιμᾷ.

NOTÆ.

130. Ἐμῆς ἔξ εἰσι γενέθλης) Hæc potior *Scriptio*, quàm ἐμῆς ἔξεισι, quod sæpe notamus. Vid. ad ν'. v. 406.
136. Ἄλις, ἐθέλῃσθ' ὑφαντήν) Vid. supra, ad v. 51.

NOTÆ IN SCHOLIA.

132. Ἀπούρων) Hoc *Scholion* malè ad præcedens jungebatur, in Prioribus. Ἀπύρων, *Aldin.*
142. Voces, * ἢ μᾶλλον τὸν Δία, Addo. * Γενέτωρ) Ità pro ἰηγενέτης, ex ipso *Homero*, *Iliad. ν'.* v. 355.

VARIÆ LECTIONES.

130. Ἐξ εἰσὶ) γρ. ἔξεισι, vid. Not. in *Textum*.
132. Ἀπούρων) γρ. ἀπῦρον, *Br. Schol. & H. Steph.*
137. Τροίης ἐξ ἤρατ') γρ. Τροίης ἐξήρατ', vid. suprà, ad v. 130.

Τόνδ' ἠμείβε' ἔπειτα Ποσιδάων ἐνοσίχθων,
Αἶψά κ' ἐγὼν ἔρξαιμι, Κελαινεφὲς, ὡς ἀγορεύεις·
Ἀλλὰ σὸν αἰεὶ θυμὸν ὀπίζομαι, ἠδ' ἀλεείνω.
Νῦν αὖ Φαίηκων ἐθέλω θοὴν ἁλαλκέα νῆα
Ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ
Ῥαῖσαι· ἵν' ἤδη χῶν), ἀπολήξωσι δὲ πομπῆς
Ἀνθρώπων· μέγα δέ σφιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Ὦ πέπον, ὡς μοὶ ἐμοὶ θυμοὶ δοκεῖ εἶναι ἄριστα,
Ὁππότε κεν δὴ πάντες, ἐλαυνομένην προσιδόντες
Λαοὶ ἀπὸ πτόλιος, θοὴν λίθον ἐγγύθι γαίης
Νηῒ θοῇ ἴκελον, ἵνα θαυμάσσωσιν ἅπαντες
Ἄνθρωποι· μέγα δέ σφιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε Ποσιδάων ἐνοσίχθων,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς Σχερίην, ὅθι Φαίηκες γεγάασιν.
Ἔνθ' ἔμενε· ἡ δὲ μάλα σχεδὸν ἦλυθε πομπήιος νηῦς
Ῥίμφα διακομέουσα· τὴν δὲ σχεδὸν ἦλθ' Ἐνοσίχθων,
Ὃς μιν λᾶαν ἔθηκε, καὶ ἐρρίζωσεν ἐνερθε,
Χειρὶ καταπρηνεῖ ἐλάσας· ὁ δὲ νόσφι βεβήκει.
Οἱ δὲ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον
Φαίηκες δολιχήρετμοι ναυσίκλυτοι ἄνδρες·
Ὥδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
Ὤμοι, τίς δὴ νῆα θοὴν ἐπέδησ' ἐνὶ πόντῳ,

Huic respondit postea Neptunus quassator-terræ,
" Statim utique ego fecero, Nubium-coactor, sicut dicis;
" Sed tuum semper animum observo, & vereor.
" Nunc itaque Phæacum volo perpulchram navem
" Ex Deductione redeuntem in nigro ponto
" Perdere (ut jam abstineant, desistantque à deductione
" Hominum) magnúmque ipsis montem urbi imponere.
Huic respondens affatus est nubicogus Jupiter,
" O Chare, sic quidem meo animo videtur esse optimum,
" Cùm jam omnis incitatam intuebitur
" Populus ab urbe, *tum* facere lapidem propè terram
" Navi veloci simílem, (ut admirentur omnes
" Homines) magnum autem ipsis montem urbi circumdare.
At postquam hoc audivit Neptunus quassator-terræ
Ingressus est iter in Scheriam, ubi Phæaces erant,
Illic ut esset, *vel*, ibi manebat; at valdè propè venit navigatrix navis
Celeritèr remigando-acta; hanc igitur pè venit Neptunus,
Qui ipsam lapidem fecit & radicavit infernè,
Manu pronâ feriens: hic verò recessit.
Ast inter se verba velocia loquebantur
Phæaces longorum-remorum navibus-inclyti viri;
Sic itaque aliquis dixit intuens in propinquum alium,
" Heu, quisnam navem velocem ligavit in ponto,

ΣΧΟΛΙΑ.

148. Ὀπίζομαι.] Φυλάττομαι, αἰδοῦμαι, ὑπτιάτερα.
150. Ἀνιοῦσαν.] Ἀνερχομένην.
151. Ῥαῖσαι.] Διαφθεῖραι. Σχεδὸν.] Ἀπέχων. καλύσωσιν. Ἀπολήξωσι.] Παύσωνται.
157. Θαυμάσσωσιν.] Ὁρῶντες ἐκπλήττωνται.
163. Ἐρρίζωσεν.] Ἀκίνητον ἐποίησεν.
164. Καταπρηνεῖ.] Καταφερομένην. Ἐλάσας.] Τύψας, κρούσας.
168. Ἐπέδησεν.] Κατέσχεν, ὑπεπόδισεν.

NOTÆ.

157. Θαυμάσσωσιν) Ità, pro θαυμάσωσιν, scribo; de quâ re mox, ad v. 184. *Aldina* tamen *Scholia* legunt θαυμάζωσιν, ut & Editio *Morrhii* & *Bedroti*.
163. Ὃς μιν λᾶαν ἔθηκε) Præter Interpretes, vid. *Johannis Seldeni* Illustrationes, in *Michaelis Draytoni* Polyolbion, Cant. 3. fol. 49. & 50. ubi & de *Stanehenge*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

168. * Ἐνεπόδισεν) Pro corrupto, ὑπεπόδησεν.

VARIÆ LECTIONES.

147. Κελαινεφὲς) γρ. διστρεφὲς, ut *Br. Schol.* ad *Iliad. i'.* v. 534.
151. Ἀπολλήξωσι) γρ. ἀπολήξωσι.
157. Θαυμάσσωσιν) γρ. θαυμάσωσιν, malè; θαυμάζωσιν, melius; vid. Not. in *Textum*.
161. Ἔμεν) γρ. ἴμεν', pro ἴμεναι, ut sit Sensus, *Ibi expectabat*, &c.

Οἴκαδ'

Οἶκαδ' ἐλαυνομένην; ἡ δὴ πρὸφαίνετο πᾶσα.
Ὣς ἄρα τις εἶπεσκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὡς ἐτέτυκτο.
Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ με παλαίφατα θέσφαθ' ἱκάνει
Πατρὸς ἐμοῦ, ὃς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγάσασθαι
Ἡμῖν, οὕνεκα πομποὶ ἀπήμονες εἰμὲν ἁπάντων.
Φῆ ποτε Φαιήκων ἀνδρῶν θοὴν ἀκάμαντα νῆα
Ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ
Ῥαισέμεναι, μέγα δ' ἧμιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.
Ὣς ἀγόρευ' ὁ γέρων· τάδε δὴ νῦ πάντα τελεῖται.
Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
Πομπῆς μὲν παύσασθε βροτῶν, ὅτε κέν τις ἵκηται
Ἡμέτερον πρὸς ἄστυ· Ποσειδάωνι δὲ ταύρους
Δώδεκα κεκριμένους ἱερεύσομεν, αἴ κ' ἐλεήσῃ,
Μή ποτ' ἐπὶ ἡμῖν θείμεν ὄρος μέγα πόλει ἀμφικαλύψαν.
Ὣς ἔφατ'· οἱ δ' ἔδδεισαν, ἐτοιμάσαντο δὲ ταύρους·
Ὣς οἱ μὲν ῥ' εὐχοντο Ποσειδάωνι ἄνακτι
Δῆμοι Φαιήκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ἑστῶτες περὶ βωμόν· ὁ δ' ἔγρετο δῖος Ὀδυσσεύς,
Εὗδεν δ' ἐν γαίῃ πατρωΐῃ, οὐδέ μιν ἔγνω,
Ἤδη δὴν ἀπεών· περὶ γὰρ θεὸς ἠέρα χεύεν,

" Domum versùs incitatam? & jam apparebat tota.
Sic utique quis dixit; hæc autem non intelligebat, quomodo facta essent.
His Alcinous concionatus est, & affatus,
" Dii Boni! Certè me valdè nunc antiqua Vaticinia attingunt
" Patris mei, qui dixit Neptunum iratum fore
" Nobis, quoniam Deductores innocui sumus omnium:
" Dixit aliquando Phæacum virorum perpulchram navem
" Ex Deductione redeuntem in nigro ponto
" Perditurum, magnúmque nobis montem urbi impositurum.
" Sic dixit senex, hæc autem jam nunc omnia perficiuntur:
" Sed agè, sicut ego dicam, parete omnes.
" Deductionem quidem omittite hominum, cùm fortè quis veniat
" Nostram ad civitatem: Neptunoque tauros
" Duodecim electos sacrificemus, si misereatur,
" Neque nobis ingentem montem urbi imposuerit.
Sic dixit; hi autem metuerunt, paraverunt tamen tauros.
Sic hi quidem supplicabant Neptuno regi
Populi Phæacum duces & curatores,
Stantes circùm altare. Excitatus est autem divinus Ulysses,
Recubans in terrâ patriâ, neque ipsam cognovit,
Jam diù remotus: circùm enim Dea nubem fudit,

ΣΧΟΛΙΑ.

169. Πρὸφαίνετο.] Πεφανὴς ἦν.
170. Οὐκ ἴσαν.] Οὐκ ᾔδεισαν.
173. Ἀγάσασθαι.] Ἄγαν ὀργισθῆναι.
182. Κεκριμένους.] Ἐπιλέκτους.
183. Περὶ μὲν ἡμῖν ὄρος.] Μέγα. Ἀμφικαλύψῃ.] Περικαλύψῃ.
185. Ὣς οἱ μὲν ῥ' εὐχοντο.] Καθὰ τὸ σιωπήσωσιν ἀφανισθήσεται· τὸ γὰρ κυρωθήσεται ὑπὸ θεῶν, ἐξ ἀνάγκης πληρῶται.
189. Ἀπεών.] Ἀπὼν, ἀποδημῶν. Χεῦεν.] Κατέχειν.

NOTÆ.

170. Ὡς ἄρα τις εἶπεσκεν) Vid. ad *Iliad.* β'. v. 271.

177. Μέγα δ' ἧμιν ὄρος) De retracto Circumflexo, vid. ad *Anacreon*, v. 903. & ad *Sophocl.* Ajac. v. 748.

184. Ἐτοιμάσαντο δὲ ταύρους) Ubi *Vocalis*, ante *simplex* σ', corripitur *Naturâ*, σ', *duplicandum* censeo, ut in hâc voce, *Iliad.* τ'. v. 197. Κάπρου ἐτοιμασσάτω τεμέσσαι Διΐ τ', Ἠελίῳ τε. Et *Iliad.* α'. v. 118. Αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτὸς ἐτοιμάσαι', ὄφρα μὴ οἶος. Quare ubi eadem *Syllaba* producenda, ex necessitate geminatur Litera; ut *Iliad.* κ'. v. 571. Θὴν' Ὀδυσῆος, ὄφρ' ἐρὼν ἐτοιμασσάμεθ' Ἀθήνῃ. Et hoc in Optimis & Vetustissimis *Iliados Exemplaribus*; quare & hìc fiat idem, ob eandem causam; ut & suprà. v. 157. & aliàs.

188. Πατρωΐῃ) In Pluribus olim πατρώῃ. at cùm *Homerus* Incontractis libentius utatur, & rotundius ità sonet Metrum, πατρωΐῃ scribendum duximus, alterâ *Lectione*, in *Variis* reservatâ, ut & mox, v. 251.

VARIÆ LECTIONES.

173. Ἀγάσασθαι) χ. ἀγάσεσθαι, & *Futurum* designatur.

184. Ἐτοιμάσαντο) χ. ἐτοιμάσατο, vid. Not. in *Textum*.

188. Πατρωΐῃ) χ. πατρώῃ, vid. Not. in *Textum*.

190 Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διός· ὄφρα μὲν αὐτὸν
Ἄγνωστον θύξειεν, ἕκαστά τε μυθήσαιτο·
Μή μιν πρὶν ἄλοχός γε νοήσειεν, ἀστοί τε, φίλοι τὲ,
Πρὶν πᾶσαν μνηστῆρσιν ὑπερβασίην ἀποτῖσαι.
Τοὔνεκ' ἄρ' ἀλλοιοίδεα φαινέσκετο πάντα ἄνακτι,
195 Ἀτρεπτοί τε δηναιέες, λιμένες τὲ πάνορμοι,
Πέτραι τ' ἠλίβατοι, καὶ δένδρεα τηλεθόωντα.
Στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας, καί ῥ' εἰσίδε πατρίδα γαῖαν·
Ὤϊμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ὡ πεπλήγετο μηρὼ
Χερσὶ καταπρηνέσσι· ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ηὔδα,
200 Ὤ μοι ἐγὼ, τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἱκάνω;
Ἦ ῥ' οἵγ' ὑβρισταί τε, καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι,
Ἠὲ φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής;
Πῆ δὴ χρήματα πολλὰ φέρω τάδε; πῆ δὲ καὶ αὐτὸς
Πλάζομαι; αἴθ' ὄφελον μεῖναι αὐτοῦ Φαιήκεσσιν
205 Αὐτῷ· ἐγὼ δέ κεν ἄλλον ὑπερμενέων βασιλήων
Ἐξικόμην, ὅς κέν μ' ἐφίλησι καὶ ἔπεμπε νέεσθαι.
Νῦν δ' οὔτ' ἄρ πη θέσθαι ἐπίσταμαι, οὐδὲ μὰ αὐτῷ
Καλλείψω, μήπως μοὶ ἔλωρ ἄλλοισι γένηται.
Ὤ πόποι, ὄρα ἄρα πάντα νοήμονες, οὐδὲ δίκαιοι
210 Ἦσαν Φαίηκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Οἵ μ' εἰς ἄλλην γαῖαν ἀπήγαγον· ἦτέ μ' ἔφαντο
Ἄξειν εἰς Ἰθάκην εὐδείελον· οὐδ' ἐτέλεσσαν.
Ζεὺς σφέας πήσαιτο ἱκετήσιος, ὅς τε καὶ ἄλλους

Pallas Minerva, filia Jovis, ut illum ipsum
Ignotum faceret, singulâque profaretur:
Ut non ipsum ante uxor cognosceret, civésque, amicíque,
Quàm omnem procis intemperiem rependeret.
Propterea variata videbantur omnia regi,
Viæque perpetuæ, portúsque contecti.
Petræque altæ & arbores virescentes.
Stetit igitur surgens, & inspexit, patriam terram,
Flevitque postea, & sua percussit femora,
Manibus dejectis, lugensque locutus est,
" O ego, quorumnam rursus hominum in terram venio?
" Nunquid injuriosique & crudeles, neque justi?
" An hospitales, & ipsis mens est sancta?
" Quò jam res multas porto has? quò autem & ipse
" Erro? utinam mansissem apud Phæaces
" Illic; ego utique ad alium magnanimorum regum
" Pervenissem, qui me dilexisset, & comites dedisset ad revertendum.
" Nunc autem neque usquam ponere scio, neque itidem illic
" Relinquam, ne quandò mihi prædæ aliis fiat.
" O Dii; Papæ! non enim omnia intelligentes, neque justi
" Erant Phæacum duces & curatores,
" Qui me in aliam terram abduxerunt; namque me dicebant
" Ductum iri in Ithacam claram; neque perfecerunt.
" Jupiter ipsos ulciscatur supplicum vindex, qui & alios

ΣΧΟΛΙΑ.

191 Ἄγνωστον.] Ἀφανῆ.
192. Γνοίη.] Ἴδοι, ἢ ἐπιγνοῖ. Ἀστοί.] Οἱ πολῖται.
193. Ὑπερβασίην.] Ὕβριν. Ἀποτῖσαι.] Ἀποδῶναι.
194. Ἀλλοιόδεα.] Ἀλλοῖα. Φαινέσκετο.] Ἐφαίνετο.
195. Ἀτρεπτοί.] Αἱ μὴ ἔχουσαι τροπὴν ὁδοῦ. Δηναιέες.] Μακραί. Πάνορμοι.] Σκέπην ἔχοντες πάντες ἀνέμων.
196. Τηλεθόωντα.] Ἄγαν θάλλοντα.

ΝΟΤΑ.

193. Ἀποτῖσαι) *Penultima* hujus Vocis, in *Infinitivo*, Naturâ longâ, quare *Circumflecto*, ut μ'. v. 378.
194. Τοὔνεκ' ἄρ' ἀλλοιόδεα φαινέσκετο) *Incontractim* ἀλλοιόδεα *Scribendum*, verùm in *Scansione*, quasi ἀλλοίδεα scriberetur, considerandum. Vid. ad β'. v. 346. & infrà, ad v. 200.

NOTÆ IN SCHOLIA.

204. Πλάζομαι) γρ. πλάγχθομαι, Editio *Aldina*.

204. Πλάζομαι.] Πλανηθῶ. Αἴθ' ὄφελον μεῖναι.] Τὰ χρήματα δηλονότι.
206. Ἐξικόμην.] Ἱκέτευσα.
207. Θέσθαι.] Θεῖναι, ἀποθέσθαι.
208. Καλλείψω.] Καταλείψω. Ἔλωρ.] * Ἐγκύρημα.
212. Οὐδ' ἐτέλεσσαν.] Οὐκ ἐπλήρωσαν.
213. Ἱκετήσιος.] Ἱκετῶν ἐπόπτης.

ΤΑ.

200. Ὤ μοι ἐγὼ· τέων αὖτε βροτῶν) Τὸ πῆσι Scribendum διουλαβῶς, verum Legendum μήτοσυλαβοῦς quasi ᾗ, & ponitur pro πῶν, *Interrogativè*. Vid. suprà, ad v. 194.
213. Ζεὺς σφέας πήσαιτο ἱκετήσιος) An, Ζεὺς σφῶς πήσαιθ';

SCHOLIA.

208. * Ἐγκύρημα) Ità, pro ἔγκυρμα, ex *Aldina* MS. κύρημα enim & ἔγκυρμα, *Poetica* sunt.

Ἀνάγρα-

Ἀνθρώπους ἐφορᾷ, κἠ πίνυθ', ὅς τις ἁμάρτῃ,
Ἀλλ' ἄγε δὴ τὰ χρήματ' ἀριθμήσω, κἠ ἴδωμαι,
Μή τί μοι οἴχωνθ' κοίλης ἐπὶ νηὸς ἄγοντες.
Ὡς εἰπὼν, τρίποδας περικαλλέας, ἠδὲ λέβητας,
Ἠείθμη, κἠ χρυσὸν, ὑφαντά τε εἵματα κεῖνα·
Τῶν μὲν ἄρ' ὔπη πόθῳ· ὁ δ' ὀδύρετο πατρίδα γαῖαν,
Ἑρπύζων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
Πόλλ' ὀλοφυρόμενος· προσέθηκε δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
Ἀνδρὶ δέμας εἰκυῖα νέῳ, ποιμνῶτορι μήλων,
Παναπάλῳ, οἷοί τε ἀνάκτων παῖδες ἔασιν,
Δίπλυχον ἀμφὶ ὤμοισιν ἔχοντ' εὐεργέα λώπην·
Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσι πέδιλ' ἔχε, χερσὶ δ' ἄκοντα.

"Homines inspicit, & plectat, quicunque peccat.
"Verùm agè jam res numerem, & videam,
"Ecquid mihi *surreptum* discesserint concavâ in navi ferentes.
Sic dicens tripodas perpulchros & lebetes
Numerabat, & aurum, textásque vestes pulchras:
Horum quidem nihil desiderabat: hic tamen lugebat patriam terram,
Perreptans juxtà littus personantis maris,
Mustùm plorans; at propè eum venit Minerva,
Viro corpore similis juveni, pastori ovium,
Permolli, qualesque regum filii sunt,
Duplicem circa humerum habens pulchram vestem:
Pedibus verò sub teneris calceos habebat, manúque jaculum.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

214. Τίνυθ'.] Τιμωρεῖται.

215. Ἀλλ' ἄγε δὴ τὰ χρήματα.] Ἵνα τὸν γνώμιον * αὐτῶν Φαιάκων καθαιρεθῇ· εἰ γὰρ μηδὲν ἔλειπε τὰ χρήματα, ψευδὴς ἦν τὸ εἰς ἀποτέλειαν γῆς αὐτὸν ἀφῖχθαι· ἢ πιστεύσῃ τῷ δίσμῳ τὸ Κίρκης, ὅτι ἀλλ' τῶν ἴκελον, ἢ οἰκήσῃς μεμαθηκέναι αὐτὸς τὸ δίσμον.

216. Οἴχωνται.] Ἀπολωλύθασι. Ἄγοντες.] Ἀπάγοντες.

217. Περικαλλέας.] Ἄγαν εὐπρεπεῖς.

219. Πόθῳ.] * Ἐζήτει. Ὀδύρετο.] Ἀπεκλαίετο.

220. Ἑρπύζων.] Καθὰ τὸν αὐτὸν τόπον ἀναστρεφόμενος· ἢ ἕρπων, ἢ βαδίζων.

222. Νέῳ.] Νεωτέρῳ. Ἐπιβώτορι μήλων.] Ποιμενί, ἐπὶ τῶν βοσκημάτων πεφυλαγμένῳ.

223. Παναπάλῳ.] Τοιούτῳ ὁμοιότητι ὡς τὸ ἁρμοῦσαν τῇ Ὀδυσσέως· ὄφελε κἠ ἐπιφέρει, Ὀδυσσεῦς γήθησεν· παναπάλῳ ᾖ, ἁπαλῷ. Οἷοί τε ἀνάκτων παῖδες ἔασι.] Τὸ παλαιὸν κἠ οἱ τῶν βασιλέων παῖδες * παναπάλοι ἐκαλοῦντο, κἠ ἐποίμαινον.

224. Δίπλυχον.] Ἀντὶ τοῦ, διπλοῦν. Λώπην.] Ἱμάτιον, ὅτι περιβόλαιον· ἔνιοι κἠ λεπτοδύτης, ὁ τοῦτον ἀφαιρούμενος, λῃστής.

225. Ἔχε.] Ὑπεδέχετο.

N O T Æ.

222. Ἐπιβώτορι) Videtur *Hesychius* ἐπιβήτορι legisse, qui ità exponit, Ἐφιππασῆσι· οἱ γὰρ τὰ βασιλέων ἡμιόνους ἐπὶ τὰ κελῶν ἱππεύειν ἐμιώθασιν. Vid. *Petri Victorii* Var. Lect. l. 8. c. 9. *Johan. Meursius* ad *Lycophron.* v. 91. Rectè docet, Regium esse Antiquitus pecora pascere, ubi tamen *Scholia* non rectè movet, ut probamus in Notis ad *Scholia*, v. 223.

223. Οἷοί τε) Haud rarò *Phrasis*, οἷός τε, & οἷός τε εἰμὶ, dicitur elegantèr, pro δύναμαι, nunc simplicitèr, pro καὶ οἷοι, vel οἷοι δὴ, quod Observandum.

224. Εὐεργέα λώπην) Præter *Br. Schol.* vid. quæ Nos ad *Anacreon.* v. 1267. & v. 1272.

N O T Æ I N S C H O L I A.

215. * Αὐτῶν Φαιάκων) Pro αὐτῶ scribo αὐτῶν, ex MSto. & Φαιάκων addo, Lectoris causâ. Hunc locum alludit & explicat *Eustath.* fol. 513. lin. 7. Ἐξήλῳ Ὀδυσσεὺς ποιήσειν τοῦτο, ὁ σμικρολογούμενος, ἀλλὰ τερμαιρόμενος, τυτίσι σημείοις ἐντεθῆναι, περιζώμου· εἰ γὰρ μηδὲν τῶν χρημάτων ἐλέλειπεν, ἐδ' ἄρα εἰς ἀποτέλειαν γῆς αὐτὸν κατήγαγον· ἢ ἄλλως δὴ εἰπεῖν, εἰ καὶ τὰ χρήματα ἔπλασσον, ἐδ' ἄρα εἰς Ἰθάκην αὐτὸν ἤγαγον. Οὐ πιστεύῃ, φησὶν, ἐδὲ τῷ τῆς Κίρκης δίσμῳ ἀνεπιβουλεύτως ὄντι, ὡς ἢ ἀλλ' τῶν ἄγαν ἴκελον εἰκασθεὶς ἢ σκέψασθ' αὐτὸν, ἢ καὶ ὡς εἰκὸς, οἰκήσεις τὰς Φαιάκας μεμαθηκέναι καὶ αὐτὰς τὸ τοιοῦτον δίσμόν.

219. * Πόθῳ) Ἐζήτει· Ὀδύρετο) Ἀπεκλαίετο. Olim malè, Πόθῳ) Ἀπεκλαίετο. MS. Ἀπεζήτει. Cætera ex *Textu*.

222. Ἐπιβώτορι) Vid. Not. in *Textum*.

223. Παναπάλῳ) *Meursius* legit παναπάλῳ, satis subtilitèr; quam *Lectionem*, propter sequens ἐποίμαινον, *Veram* aliquis putârit; nisi Poeta ipse * παναπάλοι legendum ostendisset, illaque Vox sola per *Versum* stare posset. Vid. Not. in *Textum*.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

214. Τίνυθ') κε. τίννυθ'.

222. Ἐπιβώτορι) κε. ἐπιβήτορι, vid. Not. in *Textum*.

223. Παναπάλῳ) κε. παναπάλῳ, vid. Not. in *Scholia*.

225. Χερσὶ) γε. χερσὶ, *H. Steph.*

Πλευ-

Τλώδ' Ὀδυσεὺς γήθησεν ἰδὼν, ᾗ ἀντίος ἦλθε,
Καί μιν Φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὦ φίλ', ἐπεί σε πρῶτα κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ,
Χαῖρέ τε, ᾗ μή μοί τι κακῷ νόῳ ἀντιβολήσαις·
Ἀλλὰ σάω μὲ ταῦτα, σάω δ' ἐμέ· σοὶ γὰρ ἔγωγε
Εὔχομαι, ὥς τε θεῷ, καί σῇ φίλα γούνατ' ἰκάνω.
Καί μοι ταῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Τίς γῆ; τίς δῆμος; τίνες ἀνέρες ἐγγεγάασιν;
Ἦ πού τις νήσων θυδείελος, ἠέ τις ἀκτὴ
Κεῖθ' ἁλὶ κεκλιμένη ἐριβώλακος ἠπείροιο;
Τόνδ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Νήπιος εἶς, ὦ ξεῖνε, ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας,
Εἰ δὴ τλώδε τε γαῖαν ἀνείρεαι· οὐδέ τι λίην
Οὕτω νώνυμός ἐστιν· ἴσασι δέ μιν μάλα πολλοί,
Ἠμὲν ὅσοι ναίουσι πρὸς ἠῶ τ', ἠέλιόν τε,
Ἠδ' ὅσοι μετόπισθε πότι ζόφον ἠερόεντα.
Ἦτοι μὲν τραχεῖα, καὶ οὐκ ἰππήλατός ἐστιν,
Οὐδὲ λίην λυπρὴ, ἀταρ οὐδ' εὐρεῖα τέτυκται.
Ἐν μὲν γάρ οἱ σῖτος ἀθέσφατος, οὐδέ τε οἶνος
Γίγνεται· αἰεὶ δ' ὄμβρος ἔχει, τεθαλυῖά τ' ἔέρση.

Hanc Ulysses lætabatur conspicatu & obvius venit,
Et ipsam compellans verba velocia locutus est;
" O amice, postquam te primùm invenio hoc in loco,
" Salve, & neutiquam mihi malo animo occurreris.
" Sed serva hæc, serva etiam me, tibi enim ego
" Supplico, tanquam Deo, & ad tua chara genua accedo.
" Et mihi hæc dic verè, ut certò sciam,
" Quæ terra? quis populus? qui viri insunt?
" Num qua insularum amœna? an aliquod littus
" Jacet ad mare vergens fertilis continentis?
Hunc contrà affata dea cæsia-oculis Minerva:
" Stultus es, ô hospes, aut longè venisti;
" Siquidem hanc terram interrogas? neque enim usque
" Adeò ignobilis est, norunt eam valdè multi,
" Tam quicunque habitant ad Auroram, Solemque,
" Quàm quicunque ponè ad nocem obscuram.
" Certè quidem aspera, & non equitabilis est;
" Neque valdè sterilis, at neque læta est.
" Ibi etenim Triticum multum, ibi quoque Vinum
" Adest, sempérque pluvia habet illam virescensque ros:

ΣΧΟΛΙΑ.

228. Κιχάνω.] Καταλαμβάνω.
229. Ἀντιβολήσῃς.] Συναντήσῃς.
230. Σάω.] Σῶσον.
235. Κεκλιμένη.] * Περιεχομένη.
239. Νώνυμος.] Ἀνώνυμος.
241. Μετόπισθεν.] Εἰς τὰ ἑσπερία μέρη.
243. Οὐδὲ λίην λυπρή.] Οὐδὲ ὅλως ἀτερπής.
245. Τεθαλυῖα.] Θαλλοῦσα καὶ αὔξουσα τὰ φυτὰ, καὶ βύσσος· πῶς ἂν ἔνδροσος, εἰ οὐ ἠπείρου νήσῳ; ἢ δὲν κοινὸν καὶ οὐ Ἰθάκῃ. ἢ βύσσος, βοτανώδης πλάσις. * Ἔρση.] Δρόσος.

NOTÆ.

* Ita *Aldina* Editio.

244. Ἐν μὲν γάρ οἱ σῖτος) In pluribus *Exemplaribus*, pro οὐ, semper εὖ legitur, ut bis in hoc Versu, & semel, v. 247. nempe, in *Florentin. Aldinâ, Lovanian.* &c. Verùm *Eustath.* in *Textu* & παρεκβολαῖς, τὸ οὐ ubique retinet, ut & *H. Steph.* qui tamen εὖ inter *Var. Lect.* habent. In aliquibus semel tantùm εὖ occurrit, aut bis, toties quoque οὐ. Verùm ter, in omnibus, vel οὐ, vel εὖ, retinendum; οὐ tamen magis arridet.

NOTÆ IN SCHOLIA.

235. * Περιεχομένη) Ità pro corrupto περιρρεομένη, ex MS. *Aloysiano.*

245. Τεθαλυῖά τ' ἔέρση) Hoc *Scholion* benè explicat *Eustathius* fol. 514. lin. 44. Φασὶ δὲ οἱ Παλαιοὶ, ψευδεῖς τὸν ῥηθῆναι ἔπαινον· ἢ μὲν λέγειν τὴν Πανσ-

τὸν, οἷα ἐστὶν ἡ περιοικὰ αὐτῇ νῆσος, ἀλλ' οἵαν εἶναι χρὴ νῆσον εὐδαιμόνως οἰκουμένην· δῆλα δὲ τὰ ἄκαν ὑδρ βύσσος· ἡ νῆσος, εἶτα τὰ ἑξῆς Ὀδυσσέως βυσσίνια, φασὶν οὐ Ἠπείρου ὄν· εἰ μὴ ἄρα συλληπτικῶς ἴσως τῇ Ἰθάκῃ συνεπινοηθείσῃ ἢ τῷ αὐτικρὺ αὐτῆς κειμένῳ Ἠπείρῳ.

VARIÆ LECTIONES.

226. Ἐναντίος) γρ. ἐναντίον. *H. Steph.*
233. Ἐγγεγάασιν) γρ. ὀπιγεγάασιν, *Seberi* Index, haud benè.
244. Ἐν μὲν — οὐ δὲ) γρ. εὖ μὲν — εὖ δὲ, vid. Not. in *Textum.*
245. Τεθαλυῖά τ' ἔέρση) γρ. πεθαλυῖά τε ἔρση.

Αἰγίσθου

Αἰγίβοτος δ' ἀγαθὴ, καὶ βύβοτος· ἔπι μὲν ὕλη
Παντοίη, ὀλίγοι δ' ἐπιβαῖνοι παρέασιν.
Τῷ τοι, ξεῖν', Ἰθάκης γὲ καὶ ἐς Τροίην ὄνομ' ἵκοι,
Τὴν περ τηλοῦ φασὶν Ἀχαιΐδος ἔμμεναι αἴης.
"Ως φάτο· γήθησεν δῖος πολύτλας Ὀδυσεύς,
Χαίρων ᾗ γαίῃ πατρωΐῃ, ὡς οἱ ἔειπε
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς Αἰγιόχοιο.
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Οὐδ' ὅγ' ἀληθέα εἶπε, πάλιν δ' ὅγε λάζετο μῦθον,
Αἰεὶ σὺ φρεσὶ νόον πολυκερδέα νωμῶν,
Πυνθανόμην Ἰθάκης γὲ καὶ ἐν Κρήτῃ βυθείῃ,
Τηλοῦ ὑπὲρ πόντου· νῦν δ' εἰλήλουθα καὶ αὐτὸς
Χρήμασι σὺν τοῖσδεσι· λιπὼν δ' ἔπι παισὶ τοσαῦτα
Φεύγω, ἐπεὶ φίλον υἱὸν κατέκτανον Ἰδομενῆος,
Ὀρσίλοχον πόδας ὠκύν, ὃς ἐν Κρήτῃ βυθείῃ
Ἀνέρας ἀλφηστὰς νίκα ταχέεσσι πόδεσσιν·
Οὕνεκά με στερέσαι τ' λητίδος ἤθελε πάσης
Τρωϊάδος, τ εἵνεκ' ἐγὼ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
Ἀνδρῶν τε πολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
Οὕνεκ' ἄρ' οὐκ ᾧ παλεὶ χαριζόμενος θεράπευον
Δήμῳ ἔνι Τρώων, ἀλλ' ἄλλων ἦρχον ἑταίρων·
Τὸν μὲν ἐγὼ καλιόντα βάλον χαλκήρει δουρὶ

" Pascendis capris commoda & bubus: est quidem sylva
" Omnigena, ibi quoque aquationes perpetuæ adsunt.
" Itaque, hospes, Ithacæ & in Trojam nomen pervenerit,
" Quam longè dicunt Achaicâ esse à terrâ.
Sic dixit; lætatus est autem patiens divinus Ulysses,
Gaudens suâ terrâ patriâ, sicut ei dixit
Pallas Minerva, filia Jovis Ægiochi:
Et ipsam appellans velocia verba dixit,
Neque vera dixit, iterúmque cœpit sermonem,
Semper in præcordiis mentem perastutam movens,
" Audiebam de Ithacâ & in Cretâ latâ,
" Longè supra pontum, nunc autem veni, & ipse
" Rebus cum his: Relinquens verò adhuc filiis totidem,
" Fugio, quoniam dilectum filium interfeci Idomenei,
" Orûlochum pedibus velocem, qui in Cretâ latâ
" Viros artifices vincebat velocibus pedibus:
" Quoniam me privare prædâ volebat omni
" Trojanâ; cujus gratiâ ego passus sum dolores animo,
" Virorúmque bella, tristésque undas penetrans:
" Quoniam non suo patri gratificatus serviebam
" Agro in Trojanorum; sed aliis imperabam sociis.
" Hunc quidem ego discedentem percussi æreâ lanceâ

ΣΧΟΛΙΑ.

246. Αἰγίβοτος.] Αἶξας βόσκει δυναμένη.
247. Ἀρδμοί.] Πολισμοί. Ἐπιβαῖνοι.] Συνεχεῖς, διηκουῖες. Παρέασι.] Πάρεισιν, ὑπάρχουσι.
251. Πατρωΐῃ.] Πατρικῇ.
254. Πάλιν δ' ὅγε λάζετο.] Εἰς τοὐναντίον δ' ἀλλάσσει· ὃ ἐστιν οὐκ ἀληθεύει ἢ τ λόγον ἀντιλαμβάνεται.
255. Πολυκερδέα.] Συνετόν, ἢ πανοῦργον. Νωμῶν.] Διανέμων.
256. Πυνθανόμην.] Ἤκουον. * Hæc in *Aldinâ* desunt.
258. Τοῖσδεσι.] Τούτοις.
259. * Φεύγω, ἐπεὶ φίλον υἱὸν κατέκτανον Ἰδομενῆος.] Ἰδομενεύς, παῖς μὲν ὢν Δευκαλίωνος, δ Μίνωος· Κρὴς δὲ τὸ γένος, ἄριστος τὸ πολέμια· παρ' ἑκάστοις γὰρ ἀριστείας τὸ στερνὸς φανόμενος, μίσχει τ νόσων ἄριστος διεφυλάχθη· ὅτε δὲ, ὡς λέγει, ἠθροίσθη δ καὶ Εὔβοιαν κατέσχον· ὑπὸ τ Ἀθηνᾶς, ὤκειλε μὲν δ Καλχαντος καὶ Σθενέλου, εἰς Κολοφῶνα, κἀκεῖ σκηπτῷ τ βίον κατέστρεψεν. ἢ δὲ ἱστορία παρὰ Λυκόφρονι. Κατέκτανον.] Ἀντὶ τοῦ, ἐφόνευσα.
260. Ὀρσίλοχον.] Τὸν παῖδα Ἰδομενέως.
261. Ἀλφηστάς.] Εὐρετικούς.
262. Σπείσαι.] Ἀποστερῆσαι.
263. Τρωϊάδος.] Τρωϊκῆς.
264. Πείρων.] Διαπερῶν, διερχόμενος.
267. Τὸν μὲν ἐγὼ καλιόντα.] Σκήπτεται τ Ἰδομενέως υἱὸν ἀνηρηκέναι, ἵνα αὐτὸν * προσήσωνται οἱ μνηστῆρες, ὡς ἐχθρὸν δ Ὀδυσσέως φίλου· ἑαυτῷ δὲ ἡ Κρήτη ὑπὸ τ ῥηθῆναι χωρὶς γεγράφθαι οἱ Παλαιοὶ, ὅτι πλανῶς ὁ σοφὸς Ὀδυσσεὺς, προσ τ φανόμενον Ἰθακήσιον παῖδα παλαίτοι ἀνηρηκέναι υἱὸν Ἰδομενέως, δ φιλημένην τῷ Ὀ-

NOTÆ IN SCHOLIA.

267. * Προσήσωνται) Olim παρήσονται, in *Elzevir.* παρώσωνται, in Aliis, & in MS. *Aloysii.* Verùm *Eustath.* hæc *Scholia* illustrat, fol. 516. lin. 34. Ἐν

VARIÆ LECTIONES.

247. Ἐν) γρ. ἐῷ, ut suprà, v. 244.
251. Πατρωΐῃ) γρ. πατρῴᾳ, vid. suprà, v. 188.

Ἀγρό-

Ἀγρόθεν, ἐγγὺς ὁδοῖο λοχησάμενος σὺν ἑταίρῳ.
Νὺξ δ' ἤδη μάλα δνοφερὴ κάτεχ' οὐρανόν, οὐδέ πῃ ἡμέας
Ἀνθρώπων ἐνόησε· λάθον δέ ἑ θυμὸν ἀπούρας.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τόν γε κατέκτανον ὀξέϊ χαλκῷ,
Αὐτίκ' ἐγὼν ἐπὶ νῆα κιὼν Φοίνικας ἀγαυοὺς
Ἐλλισάμην, καί σφιν μυηστύν λητίδα δῶκα·
Τοὺς μ' ἐκέλευσα Πύλονδε καταῖξαι ἠ ἑφέσασθαι,
Ἢ εἰς Ἦλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί.
Ἀλλ' ἦτοι σφέας κεῖθεν ἀπώσατο εἰς ἀνέμοιο,
Πολλ' ἀεκαζομένους· οὐδ' ἤθελον ἐξαπατῆσαι.
Κεῖθεν δὴ πλαγχθέντες ἰκάνομεν ἐνθάδε νυκτός·
Σπευδῇ δ' ἐς λιμένα προερέσσαμεν, οὐδέ πῃ ἡμῖν
Δόρπου μνῆστις ἔην, μάλα περ χατέουσιν ἐέλδευ.
Ἀλλ' αὖτως ἀποβάντες ἐκείμεθα νηὸς ἄπαντες.
Ἔνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα.
Οἱ δὲ χρήματ' ἐμὰ γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλόντες,
Κάτθεσαν, ἔνθα περ αὐτὸς ἐπὶ ψαμάθοισιν ἐκείμην.
Οἱ δ' ἐς Σιδονίην εὖ ναιομένην ἀναβάντες
ὨΙίχοντ'· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην ἀκαχήμενος ἦτορ.

" Rure, propè viam insidiatus cum socio.
" Nox autem valdè obscura occuparat cœlum, neque aliquis nos
" Hominum animadvertit; latui itaque, cùm *illum* animâ spoliabam,
" At postquam hunc interfeci acuto ære,
" Statim ego in navem iens Phœnicas illustres
" Oravi, & ipsis, quæ satis esset, prædam dedi.
" Hos me jussi Pylum deferre & collocare,
" Vel in Elida Divinam, ubi dominantur Epéi:
" Sed certè ipsos illinc repulit ventus
" Multùm nolentes; neque enim volebant fallere.
" Illinc autem errantes venimus hùc nocte;
" Ægréque in portum appulimus, neque aliqua nobis
" Cœnæ mentio erat, valdè licet indigentibus sumere;
" Sed temerè egressi jacebamus ex navi omnes.
" Hìc me quidem dulcis somnus invasit defessum:
" Hi verò fortunas meas concavâ ex navi sublatas
" Deposuerunt, ubi ipse in arenis jacebam.
" Atque illi in Sidoniam pulchrâm navi conscensâ
" Iverunt; at ego relictus sum tristi animo.

ΣΧΟΛΙΑ.

Φησὶν εἶναι, ὅτι τὰς πυωρήσαντας ἔξω· καὶ τὸ Ὀρσιλόχου δὲ θαύμαζον λέγει. Διὰ τοῦ λείαν· δεικνὺς, ὅτι οὐδὲ ἐκείνῳ παρεχωρήσαμεν ἀναιμωτί. Φοίνιξι δὲ πιστεύσαι λέγει, ἵνα μὴ ἀδικήσῃ, λογισάμενος, ὅτι οἱ φιλοκερδέστατοι αὐτὸ ἐφείσαντο.

268. Ἀγερθεν.] Ἐκ τοῦ ἀγερῶ. Λοχησάμενος.] Λοχίσας, ἐνεδρεύσας.

269. Διοφερής.] Μέλαινα, σκοτεινή.

273. Μενοεικέα.] Περσηνὴ δὲ *ἀρέσκουσαν τῇ ψυχῇ.

274. Καταξῆσαι.] Ἀποκαταξῆσαι. Ἑφέσασθαι.] Ἱδρύσασθαι εἰς τὴν ναῦν.

276. Ἀπώσατο.] *Ἀπωθήσατο.

277. Ἀεκαζομένους.] Ἀκόντας, μὴ βουλομένους. Οὐδ' ἤθελον ἐξαπατῆσαι.] Ἐπαινεῖ τὰς Φοίνικας, ἵνα ὁ ἀκόλουθος μιμήσηται.

278. Πλαγχθέντες.] Πλανηθέντες. Ἰκάνομεν.] Περιχυόμεθα.

279. Περερέσσαμεν.] Καθιλκύσαμεν, ἀντὶ τοῦ ἠλθομεν.

280. Μνῆστις.] Μνήμη. Χατέουσι.] Χρήζουσι, ἐπιθυμοῦσι.

281. Ἀποβάντες.] Ἐξελθόντες.

282. *Ἐπίλλαβε.] Κατέσχεν.

285. Σιδονίην.] Τὴν τῶν Σιδῶνος χώραν, τὴν Φοινίκην.

NOTÆ IN SCHOLIA.

δυσεῖ· ὡς ἂν αὐτὸν ποιήσωσιν), φασὶ, δι' αὐτῶν οἱ μνησῆρες, ἤτοι ποιησάντων), ὡς ἐχθρὸν δὲ Ἰδομενέως, ὃν Ὀδυσεὺς ἐφίλει· φιλοῦσι γὰρ ἀεὶ πάντες κατὰ τῶν μνησήρων, ὁ τῷ φίλῳ δὲ Ὀδυσέως ἐχθρός. Ἴσως δὲ, φασὶν, ἐν Κρήτῃ ἔσχεν λέγει, ἀναφοβῶν, ὡς εἰκὸς καὶ παῖδα ἐν Ἰθάκῃ κακὸν, ἐξῆ τοὺς πυωρήσαντας. Καὶ τὸ Ὀρσίλοχον δὲ ἀναιρεῖν λέγει, διὰ τῶν εἰρῆσθαι τὸ λείας, δεικνὺς, ὡς ἀμυνόμενος ὢν οὐδὲ κἂν παρεχωρήσαμεν τοῖς ἐν Ἰθάκῃ, ἀναιμωτὶ εἰρῆσθαι αὐτὸν, ὃν ἔσχε χρημάτων· τοὺς Φοίνικας

277. Ἀεκαζομένους.] Ἀκόντας, μὴ βουλομένους. Οὐδ' ἤθελον ἐξαπατῆσαι.] Ἐπαινεῖ τοὺς Φοίνικας, ἵνα ὁ ἀκόλουθος μιμήσηται.

278. Πλαγχθέντες.] Πλανηθέντες. Ἰκάνομεν.] Περιχυόμεθα.

279. Περερέσσαμεν.] Καθιλκύσαμεν, ἀντὶ τοῦ ἠλθομεν.

280. Μνῆστις.] Μνήμη. Χατέουσι.] Χρήζουσι, ἐπιθυμοῦσι.

281. Ἀποβάντες.] Ἐξελθόντες.

282. *Ἐπίλλαβε.] Κατέσχεν.

285. Σιδονίην.] Τὴν τῶν Σιδῶνος χώραν, τὴν Φοινίκην.

VARIÆ LECTIONES.

282. Ἐπήλυθε) γρ. ἐπέλαβε, vid. Not. in *Schol.*

277. Ἀεκαζομένους.] Ἀκόντας, μὴ βουλομένους. Οὐδ' ἤθελον ἐξαπατῆσαι.] Ἐπαινεῖ τοὺς Φοίνικας, ἵνα ὁ ἀκόλουθος μιμήσηται.

278. Πλαγχθέντες.] Πλανηθέντες. Ἰκάνομεν.] Περιχυόμεθα.

279. Περερέσσαμεν.] Καθιλκύσαμεν, ἀντὶ τοῦ ἠλθομεν.

280. Μνῆστις.] Μνήμη. Χατέουσι.] Χρήζουσι, ἐπιθυμοῦσι.

281. Ἀποβάντες.] Ἐξελθόντες.

282. *Ἐπίλλαβε.] Κατέσχεν.

285. Σιδονίην.] Τὴν τῶν Σιδῶνος χώραν, τὴν Φοινίκην.

282. *Ἐπίλλαβε) Pro ἀρέσκουσαν scribo, οὐ λητίδα, &c.

276. *Ἀπωθήσατο) Et hoc pro corrupto λαθήσατο.

282. *Ἐπίλλαβε) γρ. ἐπήλυθε, MS. *Aloys.* & Omnes Editt. Vett. ἐπέλαβε. Vid. infrà, ad v. 391.

Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Χειρί τέ μιν κατέρεξε· δέμας δ' ἴκτο γυναικὶ
Καλῇ τε, μεγάλῃ τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυίῃ·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Κερδαλέος κ' εἴη καὶ ἐπίκλοπος, ὅς σε παρέλθοι
Ἐν πάντεσσι δόλοισι, καὶ εἰ θεὸς ἀντιάσειε.
Σχέτλιε, ποικιλομῆτα, δολῶν ἄτ', οὐκ ἄρ' ἔμελλες,
Οὐδ' ἐν σῇ περ ἐὼν γαίῃ, λήξειν ἀπατάων,
Μύθων τε κλοπίων, οἵ τοι πεδόθεν φίλοι εἰσίν;
Ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, εἰδότες ἄμφω
Κέρδε'· ἐπεὶ σὺ μὲν ἐσσὶ βροτῶν ὄχ' ἄριστος ἁπάντων
Βουλῇ καὶ μύθοισιν· ἐγὼ δ' ἐν πᾶσι θεοῖσι
Μήτε τε κλέομαι καὶ κέρδεσιν· ἠδὲ σύ γ' ἔγνως
Παλλάδ' Ἀθηναίην, κούρην Διός, ἥτε τοι αἰεὶ
Ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίσταμαι, ἠδὲ φυλάσσω,
Καὶ δέ σε Φαίηκεσσι φίλον πάντεσσιν ἔθηκα;
Νῦν δ' αὖ δεῦρ' ἰκόμην, ἵνα τοι σὺν μῆτιν ὑφήνω,
Χρήματά τε κρύψω, ὅσα τοι Φαίηκες ἀγαυοὶ
Ὤπασαν, οἴκαδ' ἰόντι, ἐμῇ βουλῇ τε, νόῳ τε·
Εἶπω θ', ὅσσα τοι αἶσα δόμοις ἔνι ποιητοῖσι
Κήδε' ἀναρρέξαι· σὺ δὲ τετλάμεναι καὶ ἀνάγκῃ,
Μηδέ τῳ ἐκφάσθαι, μήτ' ἀνδρῶν, μήτε γυναικῶν,
Πάντων, οὕνεκ' ἄρ' ἦλθες ἀλώμενος· ἀλλὰ σιωπῇ
Πάσχειν ἄλγεα πολλὰ, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.

Sic dixit; risit autem dea glaucia-oculis Minerva,
Manúque ipsum demulsit; corpus verò assimilata est mulieri
Pulchræque, magnæque, & illustria opera scienti,
Et ipsum appellans verba velocia alloquuta est,
" Dolosus esset, & fallax, qui te superaret
" In omnibus dolis, & si Deus occurreret.
" Male, versute, dolis insatiabilis, non utique eras,
" Neque in tuâ cùm sis terrâ, desiturus à fallaciis,
" Verbisque fallacibus, quæ tibi ab ortu amica sunt?
" Sed agè nè ampliùs hæc dicamus, cùm sciamus ambo
" Dolos; quoniam tu quidem es hominum quàm optimus omnium
" Consilio & verbis; ego autem inter omnes Divos
" Consilióque inclyta sum & dolis: neque tu cognoscebas
" Pallada Minervam filiam Jovis, quæ tibi semper
" In omnibus laboribus asto, & servo;
" Atque te Phæacibus gratum omnibus reddidi?
" Nunc rursus huc veni, ut tibi consilium contexam,
" Fortunásque abscondam, quascunque tibi Phæaces illustres
" Dederunt, domum eunti meo consilióque, mentéque.
" Dicámque, quos tibi fatale est ædibus in fabrefactis
" Dolores tolerare: tu autem tolera etiam necessitate,
" Neque alicui eloquere, neque virorum, neque mulierum
" *Nè hilum quidem* omnium, quòd venisti errans: sed tacendo
" Patere dolores multos, injurias sustinens virorum.

ΣΧΟΛΙΑ.

288. Δέμας δ' ἴκτο γυναικί.] Ἐντεῦθεν Ξενοφῶν τῷ * Ἀρετῇ ἐ τῷ * Κακίαν ἀνέπλασεν. Ἵκτο.] Ὡμοίωτο.

291. Κερδαλέος.] Παντέργου. Ἐπίκλοπος.] Παραλογιστής. Παρέλθοι.] Νικήσῃ, μεταφορικῶς.

294. Λήξειν.] Παύσεσθαι. Ἀπατάων.] Παραλογισμῶν.

295. Κλοπίων.] Τῶν κεκλεμμένων, καὶ μὴ ἀληθῶν. Πεδόθεν.] Ἐκ νέας ἡλικίας· ἤ, ἀπὸ τῶν πέδε.

299. Μήτ.] Βουλῇ, γνώμῃ. Κλέομαι.] Δοξάζομαι.

303. Ὑφήνω.] Καταστοχάσωμαι.

308. Μὴ δέ τῳ.] Μηδέ τινι. Ἐκφάσθαι.] Εἰπεῖν.

310. Ὑποδέγμενος.] Ὑποδεχόμενος.

NOTÆ.

299. Μήτ) Pro *μήτῃσι*, vel *μήτῃ*, *Contractim*, quare & *Ultima* producitur.

NOTÆ IN SCHOLIA.

288. * Τῷ Ἀρετῇ καὶ τῷ Κακίᾳ) Ad hujus *Scholii* explicationem adeundus *Xenophon*, Ἀπομνημονευμάτων, l. 2. ubi *Prodicum* imitatur, qui in Ὥραις *Herculem* introducit, à *Virtute* & *Voluptate*, diversim interpellatum; de quo *Philostratus*, Vitâ *Sophistarum*, l. 1. *Silius Italicus*, l. 5. *Maximus Tyrius* §. IV. *Aristoph.* Schol. fol. 81. *Lucian.* In Somnio, M. *Cicero*, & Nos in Vitâ *Euripidis*, §. XII. fol. x.

VARIÆ LECTIONES.

295. Κλοπίων) γρ. κλοπίμων & πλοκίων, *H. Steph.*

Τὸν δ' ἀπαμείβομενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἀργαλέον σε, θεά, γνώναι βροτῷ ἀντιάσαντι,
Καὶ μάλ' ὀπιζομένῳ· σὲ γὰρ αὐτίκα πάντ' ἐίσκῃς.
Τῶτο δ' ἐγὼν εὖ οἶδ', ὅτι μοι πάρος ἦπια ἤδα,
Ἕως οὐ Τροίῃ πολεμίζομεν υἷες Ἀχαιῶν·
Αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπήν,
Βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιούς,
Οὔ σέ γ' ἔπειτα ἴδον, κούρη Διός, οὐδ' ἐνόησα
Νηὸς ἐμῆς ὀπιβᾶσαν, ὅπως τί μοι ἄλγος ἀλάλκοις.
Ἀλλ' αἰεὶ φρεσὶν ἧσιν ἔχων δεδαϊγμένον ἦτορ
Ἠλώμην, εἵως μὲ θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
Πρίν γ' ὅτε Φαιήκων ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ
Θάρσυνάς τ' ἐπέεσσι, καὶ ἐς πόλιν ἤγαγες αὐτήν.
Νῦν δέ σε πρὸς πατρὸς γουνάζομαι, οὐ γὰρ οἴω
Ἥκειν εἰς Ἰθάκην εὐδείελον, ἀλλά πιν' ἄλλην
Γαῖαν ἀναστρέφομαι· σὲ δ' ἦ κερτομέουσαν οἴω
Ταῦτ' ἀγορεύεμεναι, ἵν' ἐμὰς φρένας ἠπεροπεύσῃς.
Εἰπέ μοι, εἰ ἐτεόν γε φίλην ἐς πατρίδ' ἱκάνω;
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Αἰεί τι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα·
Τῷ σε κατὰ μοῖραν προλιπεῖν δύσφρονα ἐόντα,
Οὔνεκ' ἐπιστήμων τ' ἐσσὶ, καὶ ἀγχίνοος, καὶ ἐχέφρων.
Ἀσπασίως γάρ κ' ἄλλος ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν

Huic respondens, locutus est prudens Ulysses:
" Difficile est te, Dea, cognoscere homini occurrenti,
" Licet valdè scienti; te enim ipsam cuilibet assimilas.
" Hoc autem ego certò scio, quod mihi antèà benigna eras,
" Quamdiù in Trojâ pugnabamus filii Achivorum:
" At postquam Priami civitatem diripuimus altam,
" Conscendimúsque naves, Deúsque dissipavit Achivos,
" Non te postea vidi, filia Jovis, neque animadverti
" Navem meam ascendentem, ut mihi dolorem averteres.
" Sed semper mentibus propriis habens confectum cor
" Erravi, quousque me dei malo solverunt:
" Priusquam quandò in Phæacum virorum in ubere populo
" Confirmâsti verbis, & in civitatem duxisti ipsa.
" Nunc igitur te per patrem supplex oro; non enim puto
" Venisse in Ithacam conspicuam, sed aliquam aliam
" Terram obversor; téque illudentem puto
" Hæc dicere, ut meam mentem deciperes;
" Dic mihi, an verè dilectam in patriam veni?
Huic respondit demùm dea cæsiocculis Minerva,
" Semper tibi talis in præcordiis cogitatio:
" Propterea & te non possum derelinquere afflictum existentem,
" Quoniam facundus es, & ingeniosus & prudens.
" Libenter enim alius vir errans reversus,

ΣΧΟΛΙΑ.

313. Σὲ γὰρ αὐτίκα πάντ' ἐίσκεις.] Ὑποτυπόνκεν, ὅτι ἐν τοῖς Φαίαξι καὶ παρθένῳ, καὶ ἀνδρὶ ὁμοιωθεῖσα παρῳρμηκεν αὐτόν.

314. Ἦπια.] Πρᾶα.

315. Πολεμιζόμεν.] Ἐπολεμοῦμεν.

321. Ἔλυσαν.] Ἐλυτρώσαντο.

330. Τοιοῦτο νόημα.] Εὐξεπαίτητον· ἀντὶ τοῦ, οὐκ εὐξεπαίτητον, ὃ ἦν * ἀσύστατον.

331. Περλιπεῖν.] Ἐᾶσαι.

332. Ἐπιστήμων.] Φρόνιμος, καὶ λόγιος, παρὰ τὸ ἵστωρ. Ἀγχίνοος.] Περὶ τὸ νοῆσαι ταχύς. Ἐχέφρων.] Σώφρων.

333. Ἀλαλήμενος ἐλθών.] Ἀπὸ πλάνης περιχυρόμενος.

NOTÆ.

315. Ἕως ἐνὶ Τροίῃ) *Amphibrachys*, pro *Dactylo*, de quâ re diximus, ad δ'. v. 90. aliàs poterat legi, εἵως ἐν Τροίῃ. Minimè autem εἵως ἐνὶ, ut *Aldina*, & aliæ *Vett.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

330. Τοιοῦτο νόημα) Εὐξεπαίτητον. Ità *Aloysii* MS. præterea nihil. Quæ sequuntur, in *Elzevirianâ* Editione, minimè à *Schrevelio* nobis obtruduntur, ut passim *Iliados* Editores queruntur: Extant enim in *Aldinâ*, *Bedrotianâ*, *Hervagianâ*, *Morrhii*, *Parisiis*, &c. τὸ σωσίον, tantum in * ἀσύστατον, emendo.

333. Ἀλαλήμενος) Vid. *Etymolog.* M. v. & in v. Ἀλάλημαι.

VARIÆ LECTIONES.

315. Ἕως ἐνὶ) γρ. εἵως ἐνὶ, & εἵως ἐν, vid. Not. in Textum.

324. Πατρὸς) γρ. Διὸς, idem: cùm *Jupiter* sit *Minervæ* pater. Vid. Hymn. *Ven.* v. 131.

Ἵετ'

Ἴετ' ἐνὶ μεγάροις ἰδέειν παῖδάς τ', ἄλοχόν τε·
Σοὶ δ' οὔπω Φίλον ἐστὶ δαήμεναι, οὐδὲ πυθέσθαι,
Πρίν γέ τι σῆς ἀλόχου πειρήσεαι, ἥτε τοι αὖτως
Ἧσται ἐνὶ μεγάροισιν· ὀϊζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
Φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἤματα δακρυχεούσῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼ τὸ μὲν οὔποτ' ἀπίστεον, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
Ἤιδη, ὃ νοστήσας ὀλέσας ἅπο πάντας ἑταίρους.
Ἀλλά τοι οὐκ ἐθέλησα Ποσειδάωνι μάχεσθαι
Πατροκασιγνήτῳ, ὅς τοι χόλον ἔνθετο θυμῷ,
Χωόμενος, ὅτι οἱ μὲν Φίλον ἐξαλάωσας.
Ἀλλ' ἄγε τοι δείξω Ἰθάκης ἕδος, ὄφρα πεποίθῃς.
Φόρκυνος μὲν ὅδ' ἐστὶ λιμὴν, ἁλίοιο γέροντος·
Ἦδε δ' ὑπὲκ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη·
Ἀγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον ἐπήρατον, ἠεροφοῖτες,
Ἱερὸν Νυμφάων, αἳ Νηϊάδες καλέονται·
Τῆτο δέ τοι σπέος εὐρὺ κατηρεφὲς, ἔνθα σὺ πολλὰς
Ἕρδεσκες Νύμφῃσι τελήεσσας ἑκατόμβας·
Τῆτο δὲ Νήριτόν ἐστιν ὄρος, καταείμενον ὕλῃ.
Ὣς εἰπὼν θοὰ σκέδασ' ἠέρα· εἴσατο δὲ χθών.
Γήθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Χαίρων ᾗ γαίῃ· κύσε δὲ ζείδωρον ἄρουραν·
Αὐτίκα δὴ Νύμφῃς ἠρήσατο χεῖρας ἀνασχών,
Νύμφαι Νηϊάδες, κοῦραι Διὸς, οὔποτ' ἔγωγε

" Cuperet in ædibus videre filiósque uxoremque:
" Tibi verò nondum gratum est scire, neque quærere,
" Antequam tuæ uxoris periculum feceris, quæ tibi neglectim
" Sedet in ædibus, luctuosæ verò ei semper
" Pereunt noctes & dies lacrymanti.
" At ego hoc quidem nunquam noncredidi, sed in animo
" Sciebam, quòd rediturus esses, perditis omnibus sociis:
" Sed tuî causâ nolui Neptuno obsistere
" Patruo, qui iram contrà te induxerat in animum,
" Iratus, quòd ei filium dilectum excæcâsti.
" Verùm agè tibi ostendam Ithacæ solum, ut credas.
" Phorcynis quidem hic est Portus marini senis;
" Hæc itidem in vertice portûs paulò Oliva:
" Propè verò ipsam Antrum altum obscurum,
" Sacrum Nympharum, quæ Naiades vocantur:
" Hæc item spelunca lata, contecta, ubi tu multas
" Sacrificabas Nymphis perfectas hecatombas:
" Hic autem Neritus est mons indutus sylvâ.
Sic fata, Dea dissipavit nebulam; apparuit autem terra:
Lætatúsque est tandem patiens divinus Ulysses,
Gaudens suâ terrâ, osculatúsque est almam tellurem.
Statim utique Nymphis supplicavit manibus sublatis,
" Nymphæ Naiades, filiæ Jovis, nunquam ego

ΣΧΟΛΙΑ.

335. Φίλον.] Νῦν, ἀντὶ τοῦ, ἀφίλιμον.
340. Ὅτι νοστήσας.] Ὅτι ἐπανέλθοις.
344. Πεποίθῃς.] Πιστεύσῃς.

348. Κατηρεφὲς.] Σκιερὸν, κεκαλυμμένον, καὶ καλιάζον.
351. Νήριτον.] Ὄρος Ἰθάκης, ἀντικρὺ τῆς Ἠπείρου. Καταείμενον.] Κατασκεπασμένον.

NOTÆ.

340. Ὀλέσας ἅπο) Retraho *Accentum*, quòd τὸ ἀπὸ suo Verbo postponatur, cui præponendum esset; nam pro ἀπολέσας ponitur.

345. Φόρκυνος μὲν ὅδ' ἐστὶ λιμὴν) Prolixior suprà, v. 96. Descriptio, hìc paulò brevior, ut *Ulyssi* scienti facta; *Eustath.* tol. 519. lin. 31. Ὅτι ἐπίτηχον εἶδος ἀθηρήσεως, ὡς ἐκεῖς εἰδότα, τὸ, Φόρκυνος μὲν ὅδ' ἐστὶ λιμὴν ἁλίοιο γέροντος Ἦδε δ' ὑπὲκ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη· Ἀγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον ἐπήρατον, ἠεροειδὲς, Ἱερὸν νυμφάων, αἳ Νηϊάδες καλέονται. Οὗτοι δὲ οἱ δύω εἰσὶν ἐν τοῖς τῶν Ἀντιγονέων ἐκκεῖνται· τὸ μέντοι ἐφεξῆς, ἐν ἄντροισι κείται, Τῆτο δέ τοι σπέος ἐστὶ, &c.

347. Ἀγχόθι δὲ αὐτῆς ἄντρον) Distichon hoc in nonnullis Exemplaribus desiderari testatur *Eustathius*, ut in Notis præcedentibus.

355. Αὐτίκα δὴ Νύμφης) Τὸ δὴ, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, & ante *Liquidam* producitur, ut sæpe aliàs. At δὴ multò meliùs hìc legitur.

VARIÆ LECTIONES.

336. Πρίν γέ τι) γρ. πρίν γ' ἔτι.
340. Ὀλέσας ἅπο) γρ. ὀλέσας ἀπό.
342. Χόλον) γρ. κότον, *Eustath.* fol. 519. lin. 28.
351. Νήριτον) γρ. Νήρικον, ut ad ε'. v. 22.
355. Δὴ) γρ. δ', ut Not. in *Textum*.

Ὄψεσθ' ὑμμ' ἐφάμην· νῦν δ' εὐχωλῆς ἀγανῆσι
Χαίρετ'· ἀτὰρ καὶ δῶρα διδώσομεν, ὡς τοπάρος περ,
Αἴκεν ἐᾷ τοι φρονέουσα Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη
Αὐτόν τε ζώειν, καί μοι φίλον υἱὸν ἀέξῃ.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Θάρσει, μή σοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
Ἀλλ' ἄγε, χρήματα μὲν μυχῷ ἄντρου θεσπεσίοιο
Θείομεν αὐτίκα νῦν, ἵνα πὲρ τάδε τοὶ σόα μίμνῃ·
Αὐτοὶ δὴ φραζώμεθ', ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηται.
Ὣς εἰποῦσα, θεὰ δῦνε σπέος ἠερόειδές,
Μαιομένη κνθμωνας ἀνὰ σπέος· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἄσσον πάντ' ἐφόρει χρυσὸν καὶ ἀτειρέα χαλκὸν,
Εἵματά τ' εὐποίητα, τά οἱ Φαίηκες ἔδωκαν.
Καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηκε· λίθον δ' ἐπέθηκε θύρῃσι
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς Αἰγιόχοιο.
Τώδε καθεζομένω, ἱερῆς ἐνὶ πυθμένι ἐλαίης,
Φραζέσθην μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὄλεθρον.
Τοῖσίδε μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Φράζευ, ὅπως μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσεις,
Οἵ δή τοι τρίετες μέγαρον κατακοιρανέουσιν,
Μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον, καὶ ἕδνα διδόντες.
Ἡ δὲ σὸν αἰεὶ νόστον ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν,

"Visurum *me* vos dicebam: nunc votis humilibus
"Salvete: at & dona dabimus, ſicuti anteà,
"Si ſinet prompta Jovis filia prædatrix
"Ipſumque vivere, & mihi charum filium augebit.
Hunc rurſus affata eſt Dea cæſiis oculis Minerva,
"Confide, nè te hæc in præcordiis tuis ſolicitent.
"Verùm age, fortunas quidem in intimo antri divini *receſſu*
"Ponamus ſtatim nunc, ubi utique hæc tibi ſalva maneant:
"Ipſi demùm conſultemus, quo pacto optimè fiat.
Sic loquuta Dea intravit ſpeluncam ſubobſcuram,
Quærens latibulum per ſpeluncam; at Ulyſſes
Propiùs omnia portavit, aurum & ſolidum æs,
Veſtéſque benè-elaboratas, quas ei Phæaces dederant.
Et hæc quidem probè diſpoſuit; lapidemque impoſuit foribus
Pallas Minerva, filia Jovis Ægiochi.
Hi adeò ſedentes ſacræ apud radicem olivæ,
Moliebantur procis inſolentibus mortem.
Hiſce verò verba incepit Dea cæſiis oculis Minerva,
"Generoſe Laërtiade, prudens Ulyſſes,
"Conſidera, quomodo procis impudentibus manus inferas,
"Qui jam tibi triennium per domum dominantur,
"Ambientes divinam uxorem & dona dantes.
"Illa verò tuum ſemper reditum lugens in animo,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

357. Ὑμμες.] Ὑμᾶς. Ἀγανῆσι.] Περισπαστέον ἐπεὶ πίστεως διαφόρους.
359. Ἐᾷ.] Συνιζωρήσεως.
360. Ἀέξῃ.] Αὐξηθῆναι ποιήσῃ.
364. Σόα.] Σῶα, ὑγιῆ. Μίμνῃ.] Μίμνῃ.
366. Ἠερόειδές.] Νῦν, καθαρὸν ἀέρα ἔχον.
367. Μαιομένη.] Ἐρευνῶσα, ζητοῦσα. Κνθμωνας.] Τὰς κοιλότητας· ἢ, τὰς κοίλας τόπους.
368. Ἐφόρει.] Ἔφερε, παρεκόμιζεν.
373. Φραζέσθην.] Ἐβουλεύοντο.
376. Ἐφήσεις.] Ἐπιβάλῃς.
378. Μνώμενοι.] Μνηστεύόμενοι. Ἀντιθέην.] Ἴσην καὶ ὁμοίαν θεοῖς κατὰ δόξαν οὖσαν.

N O T Æ.

372. Τώγε καθεζομένω ἱερῆς παρὰ πυθμένι ἐλαίης) Rectè Poeta, ut Omnia, *Minervam* facit, ſub *Olivâ* ſedentem; quam *ἐλαίην* quoque vocat: quòd nempè illa Arbor *Minervæ* ſit Sacra & ſemper Virens, quæ licet in *Athenarum* Acropoli, à *Medis* quondam exuſta, refloruit poſteà, teſte *Herodoto*,——De quibus omnibus & Nos olim ad *Euripidis* Ion. v. 1433. & v. 1435. Rectè quoque *Olivam*, *Providentiæ* Symbolum, ad Antrum Nympharum ponit, hujus *Mundi* Symbolum; quià *Mundus* eſt Germen, & Tutela Divinæ Providentiæ, ἀλλοίᾳ τῶν αὐτοματισμῷ τινὶ ἐ τύχης ἀλόγῳ ἐκπλέοντα, ἀλλὰ φύσεως νοερᾶς καὶ σοφίας θείας. De quâ re *Porphyrius*, ut ſuprà, v. 103. & *Cal. Rhodig.* l. 12. c. 19.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

372. Τώδε) γρ. τώγε, quod paulò melius.
377. Μέγαρον κατακοιρανέουσι) γρ. μέγαρον κατὰ κοιρανέουσι.

Πάντας

Πάντας μὲν ῥ' ἔλπῃ, ὃ ὑπίσχεῃ ἀνδρὶ ἑκάστῳ,
Ἀγγελίας προϊεῖσα· νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο
φθίσεσθ' κακὸν οἶτον ὑπὸ μεγάροισιν ἔμελλον,
Εἰ μή μοι σὺ ἕκαστα, θεά, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Ἀλλ' ἄγε μῆτιν ὕφηνον, ὅπως ἀποτίσομαι αὐτούς·
Πάρ δέ μοι αὐτὴ στῆθι, μύθου πολυφραδὲς ἐνεῖσα,
Οἷον, ὅτε Τροίης λύομεν λιπαρὸν κρήδεμνα.
Αἴ κε μοὶ ὣς μεμαυῖα παραΐσσῃς, Γλαυκῶπι,
Καί κε τριηκοσίοισιν ἐγὼν ἀνδρεσσι μαχοίμην,
Σὺν σοί, πότνια θεά, ὅτε μοὶ φίλα σ' ἐπαρήγοις.
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Καὶ λίην τοι ἔγωγε παρέσομαι, ὅδέ με λήσεις,
Ὁππότε κεν δὴ ταῦτα πενώμεθα· καί τιν' οἴω
Αἵματί τ', ἐγκεφάλῳ τε, παλαξέμεν ἄσπετον ὕδας,
Ἀνδρῶν μνηστήρων, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν.
Ἀλλ' ἄγε σ' ἄγνωστον τεύξω πάντεσσι βροτοῖσι·
Κάρψω μὲν χρόα καλὸν ὑπὸ γναμπτοῖσι μέλεσσι,
Ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὀλέσω τείχας, ἀμφὶ δὲ λαῖφος
Ἕσω, ὅ κεν γυγέησιν ἰδὼν ἄνθρωπος ἔχοντα.

" Omnibus quidem ſpem dat, & pollicetur unicuique
" Nunciis præmiſſis; mens autem ei alia verſat.
Huic reſpondens, locutus eſt prudens Ulyſſes,
" Dii Boni! Certè jam omninò Agamemnonis Atridæ
" Periturus malâ morte in ædibus eram,
" Niſi mihi tu quæque, Dea, opportunè dixiſſes.
" Verùm age conſilium texe, quomodo puniam ipſos:
" Apud me quoque ipſa aſta, animum peraudacem immittens,
" Qualem, quando Trojæ ſolvimus magna mœnia:
" Si mihi ſic animoſa aſtiteris, Minerva,
" Et cum trecentis ego viris pugnarem,
" *Una* Tecum, venerabilis dea, quandò me prompta adjuvares.
Huic tandem reſpondit Dea cæſia Minerva,
" Et valdè tibi ego adero, neque me latebis,
" Cùm hæc jam ſtruxerimus, & aliquem ſpero
" Sanguinéque, cerebróque, perfuſurum magnum pavimentum,
" Virorum procorum, qui tibi fortunas edunt.
" Verùm agè te incognitum faciam omnibus hominibus:
" Arefaciam quidem cutem pulchram in flexibilibus membris;
" Flavoſque ex capite delebo crines, circúmque pallium
" Induam, quod averſetur conſpicatur quilibet habentem:

ΣΧΟΛΙΑ.

381. Προϊεῖσα.] Προπέμπουσα.

386. Ἀποτίσομαι.] Τιμωρίαν κρὶ κόλασιν εἰσπράξομαι.

387. Πολυφραδές.] Τολμηρόν.

388. Λύομεν.] Καπλύομεν. Λιπαρὸν.] Ἐκδηλα, λαμπρά. Κρήδεμνα.] Μεταφορικῶς, τὸ πῖχυ.

391. Πότνα.] Σεβασμία, τιμία. Ἐπαρήγοις.] Βοηθοίης.

395. Παλαξέμεν.] Μολύναι, φύραι.

397. Ἄγνωστον.] Ἀγνώριστον. Πάντεσσι βροτοῖσι.] Πῶς δὲ ἡ Εὐρύκλεια γινώσκει; ἐπειδὴ χρεία αὐτῆς.

398. Κάρψω.] Μειώσω, ξηράνω.

399. Λαῖφος.] Ἱμάτιον.

400. Ἕσω.] Ἐνδύσω. Στυγέησι.] Μισήσῃ, ἀποστροφῇ. Ἔχοντα.] Ἀντὶ ου, ἐνδεδυμένον.

NOTÆ.

391. Σύν σοι, πότνια θεὰ) Ità quidem *Florentin.* *Aldin. Lovanian.* &c. ut θεὰ, μετασυλλάβως effera-tur; legitur & πότνα θεὰ, ut in Vett. *Scholiis, Aldina* Edit. &c. ut in Not. ad *Schol.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

391. Σύν σοι, πότνα θεὰ) Πότνα, MS. *Aloyſii*, & *Hervag.* & *Aldina*, & *Morrhii* Editio, quare in *Scholiis* certè vocem retinendam cenſeo; quoniam *Varia Lectio* ità ſervatur: Quam rem *Hackiani* Editores minimè advertebant, quod dicendum ad v. 282. &c. ubi pro ἐπίλαβε, quæ *Varia Lectio* in MS. *Aloyſ.* & Omnibus aliis *Scholiorum* Editionibus, illi ex *Textu* ſubſtituerant τὸ ἐπήλυθε.

397. Πῶς δὲ ἡ Εὐρύκλεια γινώσκει) Præter quæ reſpondent *Scholia*, dicendum, Illam minimè ex facie agnoviſſe, verùm ex Plagæ ulcere. ut *Euſtath.* fol. 523. lin. 1. Ἄγνωστος δ' ἦν πᾶσι, δίχα γε τῆς μαίας, Εὐρυκλείας· πλὴν αὐτὴ οὐκ ἔτι εἶδος ἁπλῶς ἀναγνωρίζει τὸ Ὀδυσσέως· οὐ τὸ καθ' ὅλου μὲν ὃ ἦλθε, ὡς φασίν.

VARIÆ LECTIONES.

391. Πότνια θεὰ) γρ. πότνα θεὰ, vid. Not. in *Textum.*

Κνυζῶσα

Κνυζώσω δέ τοι ὄσσε, πάρος περικαλλέ' ἐόντε,
Ὡς ἂν ἀεικέλιος πᾶσι μνηστῆρσι φανείης,
Σῇ τ' ἀλόχῳ, ᾗ παιδί, τ' ὀπί μεγάροισιν ἔλιπες.
Αὐτὸς δ' πρώτιστα συβώτιον εἰσαφικέσθαι,
Ὅς τοι ὑῶν ἐπίουρος· ὅμως δέ τοι ἤπια οἶδε,
Παῖδά τε σὸν φιλέει, ᾗ ἐχέφρονα Πηνελόπειαν.
Δήεις τόν γε σύεσσι παρήμενον· αἱ δ' νέμονται
Πὰρ Κόρακος πέτρῃ, ἐπί τε κρηνίδι Ἀρεθούσῃ,
Ἔδουσαι βάλανον μενοεικέα, ᾗ μέλαν ὕδωρ
Πίνουσαι, τά θ' ὕεσσι τρέφει τεθαλυῖαν ἀλοιφήν.
Ἔνθα μιν εἰρέσθαι, ᾗ πάντα παρήμενος ἐξερέεσθαι,
Ὁππῃ ἂν ἐγὼν ἔλθω Σπάρτιν ἐς καλλιγύναικα,
Τηλέμαχον καλέουσα, τὸν φίλον υἱόν, Ὀδυσῆος·
Ὅς τοι ἐς εὐρύχορον Λακεδαίμονα πὰρ Μενέλαον
ὬΙχετο, πευσόμενος μὴ σὸν κλέος, εἴπου ἔτ' εἴης.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Τίπτε τ' ἄρ' ἔ οἱ ἔειπες, ὀϊὶ φρεσὶ πάντ' εἰδυίᾳ;
Ἦ ἵνα πὼ ᾗ κεῖνος ἀλώμενος ἄλγεα πάσχῃ
Πόντον ἔπ' ἀπρύγετον; βίοτον δέ οἱ ἄλλοι ἔδουσι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

" Deformabo etiam tibi oculos antè perpulchros;
" Ut turpis omnibus procis appareas,
" Tuæ uxori & filio, quem in ædibus reliquisti.
" Ipse verò primùm subulcum pete,
" Qui tibi suûm custos est; nihilominùs autem tibi benè vult,
" Filiúmque tuum diligit, & prudentem Penelopem.
" Invenies hunc suibus assidentem: hæ verò pascuntur
" Apud Coracis petram; & ad fontem Arethusam,
" Comedentes glandem gratam, & nigram aquam
" Bibentes, quæ suibus innutriunt florentem pinguedinem.
" Illic mane, & omnia assidens interroga;
" Quousque ego eam ad Spartam ornatam-mulieribus,
" Telemachum vocatura tuum dilectum filium, ô Ulysses;
" Qui in latam Lacedæmonem ad Menelaum
" Ivit, percunctaturus tuam famam, sicubi adhuc esses.
Huic respondens, loquutus est prudens Ulysses,
" Cur non ei dixisti, in præcordiis omnia sciens?
" An ut & ille errans dolores patiatur
" Pontum super impacatum? fortunas interim ei alii edunt.
Huic respondit demùm Dea glaucos-oculos-habens Minerva,

ΣΧΟΛΙΑ.

401. Κνυζώσω.] Ῥυσώσω, ἀσχεπῆ καὶ ῥυσὺν ποιήσω· ὑπαὶ οἱ εἰσὶν οἱ τὸ κοψευδόντων, καὶ συμπλάσω, καὶ κακώσω.

404. Συβώτιον.] Συοτρόφον, χοιροβοσκόν.

405. Ὑῶν.] Χοίρων. Ἐπίουρος.] Ἐπίσκοπος, φύλαξ.

406. Ἐχέφρονα.] Ἔμφρονα, σωφρονοῦσαν.

407. Δήεις.] Εὑρήσεις.

408. Παρὰ Κόρακος πέτρῃ.] Οὗτος ὁ Κόραξ κυνηγῶν, ἀπὸ τῆς πέτρας πεσὼν, ἐπλεύτησε· καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ Ἀρέθουσα ἑαυτὴν ἀπήγξατο. Ἀρέθουσαι δὲ τέσσαρες, ἡ Συρακόσση, καὶ Σμύρνη, καὶ Χαλκίδι, καὶ ἡ Ἰθάκη. Ἀρεθόσση.] Ἀρέθουσα, κρήνη Ἰθάκης, καὶ Ἄργους.

410. Ἀλοιφήν.] Λίπος, πιμελήν.

411. Μένειν.] Ἀντὶ τοῦ, μένε.

413. Καλέσσω,] Καλέσαι ὀφείλουσα.

NOTÆ.

409. Ἔδουσι βάλανον) Huc refer *Ælian.* Animal. l. 5. c. 45.

NOTÆ IN SCHOLIA.

408. Ἀρέθουσαι δὲ τέσσαρες) Nullum hæc habent vestigium in *Aloysii* MSto. nec tamen ideò *Schrevelii* dicendum. Nam Tres prædictæ Editt. habent, & ex *Eustathio* sumpta sunt, vel *Eustathius* potiùs hinc hausit. Ità enim ille, fol. 524. lin. 34. Κόραξ δὲ ὅτος ὃν ἰχθύος ἅπαξ, ὡς Ἀρεθόσης γυναικὸς τοῦ ἀνδρὸς· ὃς διαίταν λαχὼν ἐν Ἰθάκῃ, καὶ χρημάτων ἐπέχθη, καὶ τέθνηκεν· ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ λύπῃ ἑαυτὴν ἐπί πνα κρήνην ἀπήγξατο. ἐντεῦθεν δὲ τὸ μητρὸς, Ἀρέθουσα κρήνη ἐκαλεῖτο, ἀπὸ δὲ τοῦ υἱοῦ, Κόρακος πέτρα· ἢ ὁ αὐτόπτης, Κορακοπετρίτης ἔστι δέ, φασὶν, Ἀρέθουσα καὶ ἐν Σμύρνῃ, καὶ ἐν Χαλκίδι τῇ καθ' Εὔβοιαν, καὶ ἐν Συρακούσαις. Stephan. ἐκ πόλεων, Κόρακος πέτρα, πόλις ἐν Ἰθάκῃ, Ὁμήρου· ὁ πυθμὴν οἰκῶν, Κορακοπετρίτης. Contrà quod *Eustathius*, suprà, Κορακοπετρίτης quod Notandum.

VARIÆ LECTIONES.

419. Ἔδουσι) γρ. ἔδωσι.

Μὴ δή τοι κεῖνός γε λίην ὀιζύμιος ἔστω
Αὐτὴ μὲν πόμπευον, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο,
Κεῖσ' ἐλθών· ἀτὰρ ὔπνῳ ἔχει πόνον· ἀλλὰ ἔκηλος·
Ἧται ὀν Ἀτρείδαο δόμοις, θαρσεῖ δ' ἄσπετα κεῖνος.
Ἦ μὴν λοχόωσι νέοι σὺν νηὶ μελαίνῃ,
Ἰέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
Ἀλλὰ τά γ' ὐκ οἶω, πρὶν καί τινα γαῖα καθέξει
Ἀνδρῶν μνηστήρων, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν.
Ὣς ἄρα μὶν Φαμβὴ ῥάβδῳ ἐπεμάσσατ' Ἀθήνη·
Κάρψε μὴν οἱ χρόα καλὸν ὀνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι,
Ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὄλεσε τρίχας, ἀμφὶ δὲ δέρμα
Πάντεσσιν μελέεσσι παλαιῷ θῆκε γέροντος.
Κνύζωσεν δέ οἱ ὄσσε, πάρος θεὶ καλλέ' ἐόντε.
Ἀμφὶ δέ μιν ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλεν, ἠδὲ χιτῶνα,
Ῥωγαλέα, ῥυπόωντα, κακῷ μεμορυγμένα καπνῷ.
Ἀμφὶ δέ μιν μέγα δέρμα ταχείης ἔσατ' ἐλάφοιο
Ψιλόν· δῶκε δέ οἱ σκῆπτρον καὶ ἀεικέα πήρην,
Πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δ' τρόφος ἦεν ἀορτήρ.
Τὼ γ' ὡς βουλεύσαντε διέτμαγεν· ἡ μὲν ἔπειτα
Εἰς Λακεδαίμονα δῖαν ἔβη μετὰ παῖδ' Ὀδυσῆος.

" Nè jam tibi ille valdè curæ sit:
" Ipsa illum mitti, ut famam bonam adipiscatur
" Illuc iens; at nullum habet dolorem: sed quietus
" Sedet in Atridæ ædibus, multa enim ei adsunt.
" Certè quidem illi insidiantur juvenes cum nave nigrâ;
" Cupientes interficere, antequam in patriam terram veniat.
" Sed hæc non puto, potiùs & aliquem terra detinebit
" Virorum procorum, qui tibi fortunas devorant.
Sic igitur ipsum alloquens virgâ tetigit Minerva:
Siccavit quidem ei cutem pulchram in flexibilibus membris:
Flavosque ex capite delevit crines, circumque pellem
Omnibus membris antiqui posuit senis.
Deformavit quoque ei oculos antèa perpulchros.
Circùm ipsum lacernam aliam malam injecit, & interulam,
Fractas, sordidas, malo conspurcatas, fumo.
Circumque ipsum magnam pellem velocis induit cervi
Depilem: deditque ei baculum & indecentem sacculum
Crebris locis rimosum; inerátque tortum lorum.
Quùm hi ità consultâssent, separati sunt: hæc quidem postèa
In Lacedæmonem divinam ivit ad filium Ulyssis.

ΣΧΟΛΙΑ.

421. Ἐνθύμιος.] Διὰ φρονήσεως.
422. Πόμπευον.] Παρέπεμπον.
423. Πόνον.] Νῦν, ἀλυπίαν.
429. Ἐπεμάσσατο.] Καθήψατο.
430. Κάρψεν.] Ἐξήρανεν.
435. Ῥωγαλέα.] Διεῤῥωγότα. Μεμορυγμένα.] Μεμολυσμένα, πεφυρμένα.
438. Πυκνὰ ῥωγαλέων.] Ἤτοι στιγμαῖς ἔχουσι ῥωγάδας, ἢ πολλῶν ῥαπισμάτων πεπληγμένων, ἢ στιγματισμένων. Στέφ.] Ἐκ χοινίκων ἐρραμμένων, ἢ ἰμὰς ἐπειρραμμένων. Ἀορτήρ.] Ἐξ οὗ αἴρεται· ὁ ἐστι, πεῖρα ἐκρέμαστο.

NOTÆ.

429. Ἐπεμάσσατο) Ità, pro ἐπεμάσατο, emendo; vid. ad *Iliad.* ε'. v. 564.

435. Μεμορυγμένα) *Suidas*, v. Μορύσσω· Μορύξαι, τὸ μολῦναι· Ὅμηρος γῦν, τὸ μεμολυσμένον, μεμορυγμένον φησίν.

439. Τὼ γ' ὡς βουλεύσαντε διέτμαγεν) Idem *Iliad.* α'. v. 531. *Ibid.* Ἡ μὲν ἔπειτα Εἰς Λακεδαίμονα δῖαν ἔβη μετὰ παῖδ' Ὀδυσῆος) Ex hoc Versu, sequens *Rhapsodia*, licet Initium non capiat, quoniam tum vix finem hæc rectè faceret, per ἀνάμνησιν tamen rectè Initium capere judicanda; ut sit Ordo, Τὼ γε διέτμαγεν, ἡ μὲν ἔπειτα· Αὐτὰρ ὁ ἐν λιμένι, κ.λ. Si tamen ità visum esset *Criticis*, hæc *Rhapsodia* congruè finem posset habere, cùm ἀορτὴρ, & Sequens, initium, cùm τὸν, Τὼ γ' ὡς, &c.

VARIÆ LECTIONES.

429. Ἐπμάσσατο) γρ. ἐπιμάσσατο, vid. N. in *Text.*
435. Ῥυπόωντα) γρ. ῥυπόωντα. *H. Steph.*
Ibid. Μεμορυγμένα) γρ. μεμορυχμένα.
439. Διέτμαγεν) γρ. διέτμαγον, vid. ad *Il.* α'. v. 531.

ΤΗΣ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ξ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ξ'.

Ξενισμὸς Ὀδυσσέως γίνεται παρ' Εὐμαίῳ, τῷ ὑφορβῷ· καὶ ποικίλη τις ὁμιλία.

Ἄλλη ὑπόθεσις.

Ὀδυσσέως παρουσία πρὸς τὸν Εὔμαιον, καὶ λόγοι γίνονται, ἀναπλάττοντος ἑαυτὸν, καὶ πραγμάτων πλάσις ἐπηγμένη.

Ἐπιγραφή.

Ὀδυσσέως πρὸς Εὔμαιον ὁμιλία.

Ἄλλη.

* Vid. infrà, ad v. 31. Not. in *Textum*.

* Ἡ πρὸς τὸ συβώτην Ὀδυσσέως ἀνάβασις.

Ἄλλως.

Ξεῖ δ' Ὀδυσῆα ξείνισεν Εὔμαιος ἀγρῷ ὑφορβός. LIB. XIV.

Αὐταρ ὁ ἐκ λιμένος πρόσθεν πεχείην ἀταρπὸν,
Χῶρον ἄν' ὑλήεντα δι' ἄκριας· ἦ οἱ Ἀθήνη
Πέφραδε δῖον ὑφορβὸν, ὃς οἱ βιότοιο μάλιστα
Κήδετο οἰκήων, οὓς κτήσατο δῖος Ὀδυσεύς.
Τόνδ' ἄρ' ἐνὶ προδόμῳ εὗρ' ἥμενον· ἔνθα οἱ αὐλὴ
Ὑψηλὴ δέδμητο, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,

AT hic ex portu ingressus est asperam semitam,
Locum per sylvosum, per juga, quâ ei Minerva
Dixerat, nobilem *esse* subulcum, qui ei fortunas maximè
Curabat famulorum, quos acquisierat divinus Ulysses:
Hunc in vestibulo invenit sedentem, ubi ei villa
Alta ædificata erat, circumspicuo in loco,

ΣΧΟΛΙΑ.

1. Προσίβη.] Προσῆλθεν.

2. Δι' ἄκριας.] Καθ' ὑπερβολάς.

3. * Δῖον.] Νῦν, * τὸν εὐγενέσθαι. Ὑφορβόν.] Χοιροβοσκόν.

5. Προδόμῳ.] Τῇ πρὸ τῆς οἰκίας στοᾷ.

ΝΟΤΑ.

V. 3. Δῖον ὑφορβόν) Ὅτι ὁ Ποιητὴς, σεμνύνων τὸν ὑφορβὸν Εὔμαιον, νῦν δῖον καλεῖ, ποτὲ καὶ ὄρχαμον ἀνδρῶν. *Eustathius* ferè ad Eminentiam inter Servos refert, fol. 526. & σπουδὴν πρὸς τὰ δισπόλικα πράγματα, ἢ φιλοδεσποτίαν, καὶ ἀγαθὸν ἦθος. Verùm addo Ego & Generis nobilitatem; Regis enim erat filius, ut patet, *Odyss.* o'. v. 412. quod miror latuisse *Eustathium*; Hoc tantùm moneo, nè φιλομήρῳ Lectori desit Argumentum, ad obturandum os *Homeri* obtrectatoribus: Regis enim filius, licet Captivus & Servus, est nobilis. Addo itaque & hoc *Scholion*, * Δῖον) Νῦν, τὸν εὐγενέσθαι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 3. * Τὸν εὐγενέσθαι. ex *Aloysii* MS.

VARIÆ LECTIONES.

V. 1. Ὃ) γρ. ὅγ', *Dionys. Halicarnass.* Edit. *Hudson.* fol. 58.

6. Περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ) γρ. καπνευχέσιν λίθοισι, *Eustath.* fol. 527. lin. 2. & lin. 34. nec tamen *H. Steph.* advertebat.

Καλὴ

Καλή τε, μεγάλη τε, περίδρομος· ἣν ῥα συβώτης
Αὐτὸς δείματ' ἔεργεν, ἀποιχομένοιο ἄνακτος,
Νόσφιν δεσποίνης, καὶ Λαέρταο γέροντος,
Ῥυτοῖσιν λάεσσι, καὶ ἐθείκνωσεν ἀχέρδῳ·
Σταυροὺς δ' ἐκτὸς ἔλασσε διαμπερὲς ἔνθα καὶ ἔνθα,
Πυκνοὺς καὶ θαμέας, τὸ μέλαν δρυὸς ἀμφικεάσσας.
Ἔντοσθεν δ' αὐλῆς συφεοὺς δυοκαίδεκα ποιεῖ
Πλησίον ἀλλήλων, θυνὰς συσίν· ἐν δὲ ἑκάστῳ
Πεντήκοντα σύες χαμαιευνάδες ἐρχατόωντο,
Θήλεαι τοκάδες· τοὶ δ' ἄρσενες ἐκτὸς ἴαυον,
Πολλὸν παυρότεροι· τοὺς γὰρ μινύθεσκον ἔδοντες
Ἀντίθεοι μνηστῆρες· ἐπεὶ περίαλλε συβώτης
Αἰεὶ ζατρεφέων σιάλων τ' ἄριστον ἀπάντων·
Οἱ δ' ἦσαν τριηκόσιοί τε καὶ ἑξήκοντα πέλωνται.
Παρὰ δὲ κύνες, θῆρεσσιν ἐοικότες, αἰὲν ἴαυον
Τέσσαρες, οὓς ἔθρεψε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν.
Αὐτὸς δ' ἀμφὶ πόδεσσιν ἑοῖς ἐράεισκε πέδιλα,
Γάμνων δέρμα βόειον, εὐχροές· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι

Pulchráque, magnáque, quæ circumiri poterat; quam ſubulcus
Ipſe ædificaverat ſuibus, abſente rege,
Sine dominâ, & Laërte ſene,
Advectis lapidibus, & cinxerat ſepe ſpinosâ:
Paloſque extrà adegit prorſus hinc & hinc,
Denſos & crebros, nigro robore ſciſſo;
Intra verò hanc villam ſuilia duodecim fecerat
Propè inter ſe, quaſi cubilia ſuibus; in ſingulis autem
Quinquaginta ſues humi-jacentes continebantur
Fœminæ fœtæ; mares etenim foris dormiebant,
Multò pauciores; hos enim minuebant comedentes
Impii proci; quoniam mittebat ſubulcus
Semper ſaginatorum altilium optimum omnium:
Hi tamen trecentique & ſexaginta erant.
Juxtáque Canes, Leonibus ſimiles, ſemper cubabant
Quatuor, quos nutriverat ſubulcus princeps virorum.
Ipſe autem circa pedes ſuos aptabat calceamenta
Incidens pellem bovinam pulchricolorem; aliíque jam

ΣΧΟΛΙΑ.

7. Περίδρομος.] Πεπεισθὼς, γείτονας μὴ ἔχοντας ἐμποδίζοντας τῷ βουλομένῳ περιδρομεῖν καὶ περιελθεῖν αὐτούς.

10. Ῥυτοῖσι λάεσσι.] Ἐλκυστοῖς, μεγάλοις, καὶ μὴ δυναμένοις ἀφ' χειρῶν βασταχθῆναι, λίθοις. Ἐθείκνωσεν.] Ἐχαράκωσεν· θελικὸς γὰρ λέγεται ἡ ἐπὶ τοῖς οἰκοις στοά. Ἀχέρδῳ.] Ἀχερδὸς ἐστιν ἀκανθώδες φυτὸν, ἐξ οὗ τοὺς αἰγιαλοὺς ποιοῦσιν. Ἔνιοι δὲ ἀπέδοσαν τὴν ἀχερίδα ἄπιον· ἀκανθώδης γὰρ ἡ αὐτὴ εἴωθεν εἶναι.

11. Σταυρούς.] Τὰ ὀρθὰ καὶ ἀπεξυσμένα ξύλα. Ἔκτὸς ἔλασσε.] Ἔξω ἀφ' τοίχων ξύλα διήλασεν ὀρθά.

12. Τὸ μέλαν δρυός.] Ἤτοι δαίσας, ἢ τὴν * ἐντερώνην, τὸ ἐγκάρδιον τῆς δρυὸς· μελάνδρυον γὰρ λέγεται

NOTÆ.

7. Καλή τε, μεγάλη τε) Prius τὸ, τὲ producitur, in Cæſurâ, ante *Liquidam* & *σιγμὴν*. Vid. ſuprà, ad ξ'. v. 355.

15. Χαμαιευνάδες) Οἱ σύες, ἀπὸ τοῦ ἀκολουθοῦντος αὐτοῖς· πολλὰ γὰρ τῶν ἄλλων πετραπόδων ὀρθὰ κοιμᾶται καὶ ἑστῶτα. Ἀπίων δὲ, ὅτι βόθρους ὀρύσσει, ἀφ' τοῦ

NOTÆ IN SCHOLIA.

12. * Ἐντερώνην) Ità, pro corrupto *ἐντεριώρῳ*, ego, ex *Aloyſii* MS. *Heſychio*, & *Euſtathio*, fol. 528. lin. 6.

VARIÆ LECTIONES.

12. Θαμέας) γρ. μεγάλας, *Euſtath.* fol. 527. lin. 14. *H. Steph.* *Ibid.* Μέλαν δρυός) γρ. μελάνδρυον, *Br. Schol.*

24. Εὐχροές) γρ. εὔχροον, *H. Steph.*

Ὣς ἔχονθ' ἄλλυδις ἄλλος, ἅμ' ἀγρομένοισι σύεσσιν
Οἱ τρεῖς· τῶν δ' ἄρα τέταρτον ἀποπροέηκε πόλινδε,
Σῦν ἀγέμεν μνηστῆρσιν ὑφορβιάλοισιν ἀνάγκῃ,
Ὄφρ' ἱερεύσαντες κρειῶν χορεσαίατο θυμόν.
Ἐξαπίνης δ' Ὀδυσῆα ἴδον κύνες ὑλακόμωροι·
Οἱ μέν, κεκλήγοντες ἐπέδραμον· αὐτὰρ Ὀδυσεὺς
Ἔζετο κερδοσύνῃ· σκῆπτρον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Ἔνθα κέν ᾧ ᾧδε γε θυμῷ ἀεικέλιον πάθεν ἄλγος,
Ἀλλὰ συβώτης ὦκα ποσὶ κραιπνοῖσι μεταπρὸ
Ἔσσυτ' ἀνὰ πρόθυρον· σκῦτος δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Τὸν μὲν ὁμοκλήσας σεῦεν κύνας ἄλλυδις ἄλλῃ
Πυκνῇσιν λιθάδεσσιν· ὁ δ' ἆψορρον ἔβησε, ἄναξ δ',
Ὦ γέρον, ἦ ὀλίγου σε κύνες διεδηλήσαντο
Ἐξαπίνης· καί κέν μοι ἐλεγχείην κατέχυσας.
Καί δέ μοι ἄλλα θεοὶ δόσαν ἄλγεά τε, στοναχάς τε.
Ἀντίθεον γὰρ ἄνακτα ὀδυρόμενος κῆ ἀχεύων
Ἥμαι, ἄλλοισιν δὲ σύας σίαλος ἀπιτάλλω
Ἔδμεναι· αὐτὰρ κεῖνος ἐελδόμενός πε ἐδωδῆς
Πλάζεται ἐπ' ἀλλοθρόων ἀνδρῶν δῆμόν τε, πόλιν τε,
Εἴπερ ἔπι ζώει, καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο.
Ἀλλ' ἕπεο, κλισίηνδ' ἴομεν, γέρον, ὄφρα κὴ αὐτὸς

Iverant aliò alius; cum ſtabulantibus ſuibus
Tres; quartum autem miſerat ad urbem,
Suem ducere procis ſuperbis neceſſitate;
Ut mactantes, carnibus ſatiarent animum.
Repente verò Ulyſſem viderunt canes latratores:
Hi quidem clamantes accurrerunt; at Ulyſſes
Sedit aſſutiâ, virgâque ei excidit manu.
Tunc proprium apud ſtabulum indignum tulerat dolorem,
Sed ſubulcus celeriter pedibus velocibus ſubſequens,
Cucurrit per veſtibulum, coriúmque ei excidit manibus:
Et objurgans canes pepulit, aliò alium
Crebris lapidationibus; ipſe verò aſſatus eſt dominum,
" O ſenex, certè propemodùm te canes diſperdidiſſent
" Improviſo; & mihi crimen inhumanitatis affudiſſes.
" Atqui mihi alios Dei dederunt dolores gemitúſque:
" *Propter* divinum enim herum lugens & dolens
" Sedeo; aliiſque ſues pingues nutrio
" Ad comedendum: at ille egens fortè cibi
" Errat apud peregrinorum virorum populúmque, civitatemque,
" Sicubi adhuc vivit & videt lumen ſolis.
" Verùm ſequere, ad ſtabulum eamus, ſenex, ut & ipſe

ΣΧΟΛΙΑ.

28. Κορεσσάιατο.] Κορέσωσιν Θυμόν.] Νῦν, τὴν ἐπιθυμίαν.

29. Ὑλακόμωροι.] Ὁ μὲν Ἀρίσταρχος, ὀξύφωνοι. χρεῖττον δὲ ἀποδιδόναι, οἱ ἀεὶ δ' ὑλακτεῖν μεμωρημένοι, ὃ ἐστι πεπονημένοι, ἴδιον δὲ κυνῶν τὸ ὑλακτεῖν· * ἐν ἄλλῳ, οἱ ἀεὶ τὸ ὑλακτεῖν ἐσπουδακότες, ἢ ὑλακτικοί.

ΝΟΤΑ.

29. Ὑλακόμωροι) *Eustath.* fol. 528. lin. 53. Καίτοι μὲ Ἀρίσταρχον, οἱ ὀξύφωνοι· ἐπὶ δὲ μόρον οὐ ἄλλοις ἐδηλώθη λέξις τὸ ὀξύ· ὁ ἐξαίφνης οὖν τῷ ὑλακόμωροι· κρεῖττον δέ, φασὶν οἱ Παλαιοί, ἀποδιδόναι, Οἱ ἀεὶ τὴν ὑλακὴν μεμορημένοι, ὅ ἐστι πεπονημένοι, ἐκβάντες δὲ πάλιν δ' ὁ τῆς παραλογήσεως· ἢ ἐκ οἱ ἀεὶ τὴν ὑλακὴν δὲ φυλακὴν ὄντες, παρὰ τὴν ὥραν, τὴν φυλακὴν· ἵνα εἶεν, ὑλακοῶροι, πλεονασμῷ δέ μ'. ὑλακόμωροι. Confer *Br. Schol.* & *Etymolog.* M. in v.

31. Ἔζετο κερδοσύνῃ) *Eustath.* in locum, fol. 529. lin. 10. Φασὶ δὲ φυσικὸν βούλημα εἶναι ἀνθρώποις ἀεὶς ἐπιμέλειαν κυνῶν, τὸ κηδεμονεῖσθαί πνα, δὲ ἀρεσθαι

NOTÆ IN SCHOLIA.

29. * Ἐν ἄλλῳ, οἱ ἀεὶ τὸ ὑλακτεῖν, ex MS. *Aloysii.*

31. Ἔζετο κερδοσύνῃ) Præter *Br. Schol.* vid. Not. in *Textum.* Suſpicor autem ἐπιτεθησάμενον, vel ἐπηθησάμενον.

Σίτα

Σίτῳ ϗ οἴνοιο κορεσσάμενον ϗ θυμόν,
Εἰπὲ, ὁππόθεν ἐσσί, ϗ ὁππόσα κήδε' ἀνέτλης.
Ὣς εἰπὼν κλισίηνδ' ἡγήσατο δῖος ὑφορβός.
Εἶσεν δ' εἰσαγαγὼν, ῥῶπας δ' ὑπέχυτε δασείας.
Ἐρρέσεν δ' ἔπι δέρμα ἰονθάδος ἀγελάου αἰγὸς,
Αὐτῷ ἐνθύμιον, μέγα ϗ δασύ· χαῖρε δ' Ὀδυσσεύς,
Οὕνεκά μιν ὡς ὑπέδεκτο· ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Ζεύς τοι δοίη, ξεῖνε, ϗ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι
Ὅ, τι μάλιστ' ἐθέλῃς, ὅτι μὲ φρεσὶν ὑπέδεξο.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Ξεῖν', οὔ μοι θέμις ἐστὶ, κακὸν κατὰ δῶμα δέχεσθαι
Ξείνου ἀπιμήσαι· πολὺ γὰρ Διός εἰσιν ἅπαντες
Ξεῖνοί τε, πτωχοί τε· δόσις δ' ὀλίγη τε, φίλη τε
Γίγνεται ἡμετέρη· ἡ γὰρ δμώων δίκη ἐστὶν,
Αἰεὶ δειδιότων, ὅτ' ὀπιπραλέωσιν ἄνακτες
Οἱ νέοι· ἦ γὰρ τοῦγε θεοὶ κατὰ νόστον ἔδησαν,
Ὅς κεν ἐμὸ κεδνοῖο φίλῃ, ϗ κτῆσιν ὄπαζεν,
Οἷά τε φ οἰκῆϊ ἄνακτι εὐθυμος ἔδωκεν,
Οἶκόν τε, κλῆρόν τε, πολυμνήστην τε γυναῖκα,
Ὅς οἱ πολλὰ κάμησι, θεὸς δ' ἐπὶ ἔργον ἀέξῃ·

"Cibo & vino saturatus ex animo,
"Dicas, unde sis, & quot dolores toleraveris.
Sic loquutus fabulum versùs præcessit nobilis subulcus;
Collocavitque *illum* introductum; virgultaque subtravit densa:
Instravitque pellem villosæ sylvestris capræ,
Ibidem stratum magnum & densum: gavisus est autem Ulysses,
Quòd ipsum sic susceperat, verbúmque dixit & appellavit,
"Jupiter tibi det, hospes, & immortales dei alii
"Quodcunque maximè vis, quia me benignus suscepisti.
Hunc respondens alloquutus est Eumæus subulcus,
"Hospes, non mihi fas est, neque si pejor te veniat,
"Hospitem contemnere; ab enim Jove sunt omnes
"Hospitésque, pauperésque; munus verò exiguumque, charumque
"Est nostrum: Hic enim servorum mos est,
"Semper timentium, cùm dominantur heri
"Novi; certè enim illius reditum Dii impedierunt,
"Qui me valdè diligebat & possessionem *procul-dubio* dedisset,
"Qualia suo Domestico Dominus benignus dederit,
"Domúmque & Facultates, & desiderabilem uxorem;
"Qui nempè fidelitèr ei inservîerit, Deúsq; illius laborem incremento auxerit:

ΣΧΟΛΙΑ.

50. Ἰονθάδος.] Ἤτοι νέας, ἢ παχείας, παρὰ τὸ ἴσημι ἄδην· ἢ δασείας, ἰονθοι γὰρ, αἱ ῥίζαι ϗ ἀνφύσεις τῶν τειχῶν· ἢ ἰόνθους ἐχέσης· ἰονθοι γὰρ, ἐξανθήματα ἀκμάζοντα σώμασι.

51. Ἐγκύμονος.] * Ἐγκοίμητον, ἐγκοίπιον.

56. Κακὸν σέθεν.] Μᾶλλόν σε κεκακωμένον τὴν ψυχὴν· * ἢ, πενίστερον, ϗ ἀδικχθίστερον.

59. Ἦ.] Αὐτὴ. Δίκη.] Δικαιοσύνη.

61. Ἔδησαν.] Ἐνεπόδισαν.

63. Ὧν.] Τῶν ἰδίων τῶν. Ἄναξ εὔθυμος.] Δεσπότης εὐμενής.

NOTÆ.

50. Ἰονθάδος) *Aristophanes* Grammaticus, apud *Eustath.* fol. 350. lin. 2. Περὶ Ἰονθάδος Ὁμηρικῶν, ὅτι ἀφ' ἡλικίας τινὸς ϗ μεγάθους αὐτὸ φησιν ὁ Ποιητής. *Idem*, fol. 529. lin. 49. Ἰονθάδος δὲ, ἢ τὰ νέας, καθὰ τὰς Παλαιὰς, ἢ τὰ παχείας, παρὰ τὸ ἴσημι ἄδην· ὥσπερ ϗ ἴξαλον, παρὰ τὸ ἴξασθαι ἅλις· ἵνα ᾖ πιστὸν, Ἰονθάδος, ϗ ἴξαλος· ἢ τὰ δασείας· ἴονθοι γὰρ, φασὶν, αἱ ῥίζαι, ϗ αἱ ἀνφυὴ τῶν τειχῶν ἀνφύσεις, κλ. Ἰονθάδος αἰγὸς) Ἀπίων, τὰ ἰσῆς ἡλικίας· ἢ ἰόνθους ἐχέσης, οἷον ἀνφύσεσι σκληρά.

51. Ἐγκύμονος) De hâc voce, ut & de ἴξαλον, vid. in Not. ad *Textum*.

51. * Ἐγκοίμητον, pro corrupto ἐγκοίτερον, lego. MS. *Aloysii* malè hìc ἔγκοιτον, *Morrhius* ἐγγύπερον, *Aldus*, *Hervagius*, & *Elzevirius* ἐγκοίτερον, *Eustath.* fol. 530. lin. 12. Ἐνεύνιον δ' φασιν, ἐγκοίμητον, ἐγκοίπιον, ubi hunc ipsum locum τῶν Παλαιῶν laudat. Hinc obitèr emendo *Hesychium*, Ἐνεύνιον) Μέγα ϗ πολὺ * ἐγκύπιον, lego. * ἐγκοίπιον.

56. * Ἢ πενίστερον ἢ ἀδικχθίστερον) Ex *Eustathio*, fol. 530. lin. 22.

VARIÆ LECTIONES.

46. Σίτῳ ἢ οἴνοιο) γρ. οἴνῳ ἢ σίτοιο.

65. Ἀέξει) γρ. αἴξῃ, *H. Steph.*

Ὡς καὶ ἐμοὶ τόδε ἔργον ἀέξεται, ᾧ ἔπι μίμνω.
Τῷ κέ με πόλλ' ὤνησεν ἄναξ, εἰ αὐτόθ' ἐγήρα.
Ἀλλ' ὄλεθ'· ὡς ὄφελλ' Ἑλένης ἀπὸ φῶλον ὀλέσθαι
Πρόχνυ, ἐπεὶ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γυῖα λέλυσεν.
Καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔβη Ἀγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς
Ἴλιον εἰς εὐῴπωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.
Ὡς εἰπὼν, ζωστῆρι θοῶς συνέεργε χιτῶνα.
Βῆ δ' ἴμεν ἐς συφεούς, ὅθι ἔθνεα ἔρχαλο χοίρων.
Ἔνθεν ἑλὼν δύ' ἔνεικε, καὶ ἀμφοτέρους ἱέρευσεν.
Εὖσέ τε, μίσυλλέν τε, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρεν.
Ὀπλίσσας δ' ἄρα πάντα φέρων παρέθηκ' Ὀδυσῆι,
Θέρμ' αὐτοῖς ὀβελοῖσιν· ὁ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνεν.
Ἐν δ' ἄρα κισσυβίῳ κίρνη μελιηδέα οἶνον.
Αὐτὸς δ' ἀντίον ἷζεν, ἐποτρύνων ἔ περσπύδα,
Ἔσθιε νῦν, ὦ ξεῖνε, τά τε δμῳῆσι πάρεστι
Χοίρεα· ἀτὰρ σάλυς γε σύας μνηστῆρες ἔδουσιν,
Οὐκ ὄπιδα Φρονέοντες ἐνὶ φρεσὶν, οὐδ' ἐλεητύν.
Οὐ μὰν κέτλια ἔργα θεοὶ μάκαρες φιλέουσιν,
Ἀλλὰ δίκῃ τίουσι καὶ αἴσιμα ἔργ' ἀνθρώπων.
Καὶ μὰν δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι, οἵτ' ἐπὶ γαίης

" Ut & mihi hic meus Labor succedat augetur, in quo occupor.
" Ideò me plurimùm juvisset Dominus meus, si hìc senuisset;
" Verùm periit. Quàm debuit Helenæ genus periisse
" Funditùs, quoniam multorum virorum genua solvit.
" Etenim ille ivit Agamemnonis propter honorem
" In Ilium equestre, ut Trojanos oppugnaret.
Sic loquutus, cingulo celeriter coërcuit tunicam:
Perrexitque ire ad suilia, ubi greges includebantur porcorum:
Illinc captos duos attulit, & ambos mactavit,
Usulabatque, conciditque, & verubus infixit.
Quùm itaque assavit omnia, ferens apposuit Ulyssi,
Calida ipsis in verubus; hic verò farinam albam perspersit;
In poculoque miscebat dulce vinum:
Ipse autem è regione sedit; adhortansque alloquutus est,
" Comede nunc, ô hospes, quæ utique servis adsunt
" Porcina; at pingues porcos proci comedunt,
" Non ultionis metum habentes in mentibus, neque misericordiam.
" Nequaquam sanè impia opera Dei beati amant:
" Sed jus colunt, & pia opera hominum.
" Etiam Hostes quidem & infesti, qui terram

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

67. Ὤνησεν.] Ὠφέλησεν.
68. *Ὄλεθ'.] Ὤλετο, ἀπώλετο. Ὤφελλον.] Ὤφελεν.
69. Προχνυ.] Νῦν, παντελῶς.
72. Ζωστῆρι.] Ζώνῃ. Συνέεργε.] Συνέδησεν.
75. Εὖσεν.] Ἔφλόγισεν.
77. Πάλυνεν.] Διέβρεχεν.
78. Κισσυβίῳ.] Ἀγγειακῷ σκεύει.
79. Ἀντίον.] Ἐξ ἐναντίας.
82. Ὄπιδα.] Τὴν εἰς τὸ μέλλον τῶν θεῶν ἐπιστροφήν. Φρονέοντες.] Λογιζόμενοι. Τετμήοντες.] Φαβέμενοι. Ἐλεητύν.] Ἔλεον· Αἰολικὴ ἡ ἀφαίρεσις.

N O T Æ.

69. Ὑπὸ γύναι' ἔλυσε) *Eustath.* fol. 531. lin. 10. Τὸ δ, ὑπὸ γύναι' ἔλυσε, δοκεῖ ἀνεπιθέτως εἰρῆσθαι ὡσὲ τὸ ὠδύχνυ· ἵνα πᾶς λέγῃ, Ὡς ἐπὶ γόνυ πέσε τὸ τῆς Ἑλένης φῦλον, ἐπὶ πολλῶν ὑπὸ γύναι' ἔλυσε. Qui & aliàs. Τὸ δ γύναι' ἔλυσε, ὡσεὶ φερωνύμως ἐπὶ δ, ἰθαναπτωσεν. Ità *Iliad.* β'. 117. — πολίων κατέλυσε κάρηνα, Ἠδ' ἔτι καὶ λύσει· τυτύσει, πόλεις ἐπόρθησε, καὶ πορθήσει.

83. Οὐ μὰν κέτλια ἔργα θεοὶ μάκαρες φιλέουσιν) *Catullus* Epigr. 31. *Nec Facta impia fallacûm hominum Cœlicolis placent. M. Anton. Muretus*, hunc *Homeri* locum adnotavit. Vid. *Duport.* Gnomolog. *Homeric.*

85. Καὶ μὰν δυσμενέες) Hunc quoque locum, per *Sex totos Versus*, accuratiùs paulò vertimus; de Versione enim priori non immeritò querebatur *Meric. Casaubon.* ibid. p. 19. Confer similem locum *Obadiæ*, c. 1. v. 5. *Quomodò excisa es? Si Fures advenirent tibi, si Grassatores nocturni, nonne furarentur?*

V A R I Æ L E C T I O N E S.

66. Ἔπι μίμνω) γρ. ἐπιμίμνω, *H. Steph.*
75. Εὖσέ τε) γρ. εὖσεν, *H. Steph.*
78. Κίρνη) γρ. κρίνα, *H. Steph.*
82. Φρονέοντες) γρ. τετμήοντες, *Br. Schol.*
84. Τίουσι) γρ. τίνυσι, *Grotius*, in *Stobæi* Excerpt. *Ibid.* Αἴσιμα ἔργ') γρ. ἴσασιν ἔργ', *Idem*, ibid. at *Media* Syllaba Σ ἴσασιν perpetuò *Longa*; lege ergò ἴσασ' ἔργα. Vid. *Duport.* Gnomolog. p. 222. ubi *Varias Lectiones* dictæ.

Ἀλλὰ

Ἀλλοτρίης βασσιν, καὶ σφιν Ζεὺς λητδα δώῃ,
Πλησάμενοι δέ τε νῆας ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος.
Καὶ μὴ τοῖς ὄπιδος κρατερὸν δέος ὀρσὶ φρεσὶ πίπτῃ·
Οἵδε ϝ᾽ * καί τι ἴσασι, θεῶν δέ τιν᾽ ἔκλυον αὐδήν,
Κείνω λυγρὸν ὄλεθρον, ὅτ᾽ οὐκ ἐθέλωσι δικαίως
Μνᾶσθαι, οὐδὲ νέεσθαι ἐπὶ σφέτερ᾽· ἀλλὰ ἔκηλοι
Κτήματα δαρδάπτουσιν ὑπέρβιον, οὐδ᾽ ἔτι φειδώ.
Ὅσσαι γὰρ νύκτες τε, καὶ ἡμέραι ἐκ Διός εἰσιν,
Οὔποθ᾽ ἓν ἱερεύουσ᾽ ἱερήϊον, οὐδὲ δύ᾽ οἴω·
Οἶνον ϝ᾽ φθινύθουσιν ὑπέρβιον ἐξαφύοντες.
Ἦ γάρ οἱ ζωὴ γ᾽ ἦν ἄσπερ· οὔπω τόσα
Ἀνδρῶν ἡρώων, οὔτ᾽ Ἠπείροιο μελαίνης,
Οὔτ᾽ αὐτῆς Ἰθάκης· οὔτε ξυνεείκοσι φωτῶν
Ἐς᾽ ἄφενος τοσοῦτον· ἐγὼ δέ κε τοι καταλέξω·
Δώδεκ᾽ ὀϊ Ἠπείρῳ ἀγέλαι· τόσα πώεα οἰῶν,
Τόσα συῶν συβόσια, τόσ᾽ αἰπόλια πλατέ᾽ αἰγῶν
Βόσκουσι ξεῖνοί τε, καὶ αὐτοὶ βώτορες ἄνδρες.
Ἐνθάδε τ᾽ αἰπόλια πλατέ᾽ αἰγῶν ἕνδεκα πάντα

" Alienam invaſerint & iis Jupiter prædam dederit,
" Quandò tamen ſemel impleverint Naves, redierunt domũ unuſquiſque:
" Equidem his ultionis divinæ ingens metus in animos cadit.
" Hi vero etiã aliquatenùs ſciunt (Dei nempè aliqualem audiêrunt vocẽ)
" Illius triſtem obitum; quandoquidem nolunt honeſtè
" Ambire, neque ire ad ſua: ſed ſecuri
" Bona dilapidant immoderatè, neque eſt parſimonia.
" Quotquot enim noctéſque & dies abs Jove oriuntur,
" Nunquam unam ſacrificant victimam, neque duas ſolas,
" Vinum verò conſumunt immoderatè exhaurientes.
" Certè enim ei facultates erant magnæ: nulli tantæ
" Virorum heroum, neque Epiri feracis,
" Neque ipſius Ithacæ, neque viginti virorum
" Sunt diviriæ tantæ: ego verò tibi connumerabo:
" Duodecim in Epiro armenta ſunt; tot greges ovium,
" Tot ſuum paſcua, tot ſtabula lata capratum,
" Paſcunt amicique, & ipſius paſtores viri.
" Et hoc in loco ſtabula lata caprarum undecim ipſa.

ΣΧΟΛΙΑ.

86. Βῶσιν.] Ἐπίλθωσιν ἐπὶ βόσιν.
88. Πίπτῃ.] Ὑφίσταται.
92. Φειδώ.] Ἐπιστροφή.
94. Ἱερήϊον.] Ἱερεῖον. Οἴω.] Μόνω.
95. Ἐξαφύοντες.] Ἀπαντλοῦντες.
96. Ζωή.] Ἡ ὡσὰς τὴν ζωὴν παρασκευή. * τὰ ἤια.

Οὔ πω.] Οὐδενί.
97. Ἠπείροιο.] Τῆς ἀντιπέρα Ἰθάκης. Ἠπείροιο μελαίνης.] Τῆς κατ᾽ ἀντιπέρα Κεφαλληνίας νῦν λεγ. μέρος ϝ ἐστὶ δὲ μελαίνης Ἠπείρου αὕτη, ἐπεὶ μετ᾽ ὀλίγον ἐπιφέρει ϝ, Δώδεκ᾽ ὀϊ Ἠπείρῳ ἀγέλαι.
98. Ξυνεείκοσι.] Ὁμοῦ εἴκοσι.

NOTÆ.

rentur, quod ſatis eſſet? Si *Vindemiatores* advenirent tibi, nonne relinquerent aliquot *racemos*? Item, *Jeremiæ*, c. 49. v. 9.

89. Οἵδε ϝ καί τι ἴσασι) In pluribus τὸ * ϵ exciderat, quod omninò reſtituendum.

92. Δαρδάπτουσιν) Ἐσθίουσι, ἀναλίσκουσι, μὴ ἀναγκαῖα κατεδίουσι· κυρίως μὲν ἐπὶ θηρίων· λέγει ϝ Ὅμηρος ϵ ἐπ᾽ ἀνθρώπων, χρήσεται δαρδάπτουσι, Ἁρπαγῶντες ἀναλίσκουσιν, *Heſych.*

94. Οὔποθ᾽ ἓν ἱερεύουσ᾽ ἱερήϊον) Non Unum, nec Duo duntaxat, quod Moderati Nebulones faciunt, ſed Plurima indiſcriminatim, mactabant; quod Prodigi & Effrontes facere ſolent. Pro *ἱερεύουσ᾽*, *Cantabrigienſis ἱερεύουσ᾽*, legit, ſed ferè ſola; quanquam & illa Vox ſit *Homerica*. Nulla alia ſubeſt cauſa, quod *ἱερεύουσ᾽*, mutemus. Cùm enim ante *Vocalem*, etiam *Diphthongus* corripi poſſit, *ἱερεῦ Dactylus* eſſe poteſt. Vid. plura, ad β′. v. 289.

101. Συβόσια) Ità *Veteres* hanc vocem legebant; ut & *καλλιφαλδία*, κ′. v. 169. Sin legatur *συβόσια*, *Penultima* dicatur produci ex Neceſſitate *πολυβραχίας*, de quâ re, ad *Iliad.* β′. v. 113.

NOTÆ IN SCHOLIA.

96. * Τὰ ἤια, addo ex *Aloyſii Alemanni* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

89. Οἵδε ϝ καί τι ἴσασι) χρ. οἵδε δέ τι ἴσασι, vid. Not. in *Textum*.
92. Οὐδ᾽ ἔτι) χρ. οὐκ ἔτι, *Euſtath.* fol. 533. lin. 34. οὐκ ἔτι, *H. Steph.* οὐδέ τι, ut aliàs in ſimilibus.
94. Ἱερεύουσ᾽) χρ. ἱερεῦσ᾽, vid. Not. in *Textum*.

Ἐσχατιῇ βόσκοντ'· ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄρουσαν.
Τῶν αἰεί σφιν ἕκαστος ἐπ' ἤματι μῆλον ἀγινεῖ,
Ζατρεφέων αἰγῶν, ὅς τις φαίνηται ἄριστος.
Αὐτὰρ ἐγὼ σῦς τάσδε φυλάσσω τε, ῥύομαί τε,
Καί σφι συὸν τ' ἄριστον ἐὺ κρίνας ἀποπέμπω.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' ἀδυκέως κρέατ' ἤσθιε, πῖνέ τε οἶνον
Ἀρπαλέως, ἀχέων· κακὰ δ' ἤνιπτε φύτδυεν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε, καὶ ἤγαγε θυμὸν ἐδωδῇ,
Καί οἱ πλησάμενον δῶκε σκύφος, ᾧ περ ἔπινεν,
Οἴνου ἐναίπλοον· ὃ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὦ φίλε, τίς γάρ σε πείσατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν,
Ὧδε μάλ' ἀφνειὸς καὶ ἀριδείκετος; ὡς ἀγορεύεις;
Φῆς δ' αὐτὸν φθίσθαι Ἀγαμέμνονος εἵνεκα πάμπαν.
Εἰπέ μοι, αἴκε πόθι γνώω τοιοῦτον ἐόντα.
Ζεὺς γάρ πού τόγε οἶδε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
Εἴ κέ μιν ἀγγείλαιμι ἰδών· ἐπὶ πολλὰ δ' ἀλήθω.

"In extremitate agri pascuntur; insuperque viri boni observant,
"Quorum semper ipsis unusquisque in die pecudem ferat,
"Saginatarum caprarum, quæcunque appareat optima.
"At ego sues has servóque, tueórque,
"Et ipsis suûm optimum curiosè electum mitto.
Sic dixit: at ille intentè carnes comedebat, bibebátque vinum
Raptim, tacitè; mala autem procis serebat.
At postquam cœnaverat, & explerat animum cibo,
Etiam ei impietum dedit *Eumæus* poculum, quo ipse bibisset,
Vino plenum: hic verò suscepit, gavisusque est animo,
Et ipsum appellans verba velocia alloquutus est,
"O amice, quisnam te emit rebus suis,
"Sic valdè dives, & fortis, sicut dicis?
"Dicis enim ipsum perisse Agamemnonis propter honorem.
"Dic mihi, sicubi fors cognòrim, talis quum fuerit:
"Jupiter enim hoc scit, & immortales dei alii,
"Si fortè ipsum nunciem vidisse: multùm etenim erravi.

ΣΧΟΛΙΑ.

104. Ὄρουσαν.] Ὀρῶσι, φυλάττουσιν. Ὄρουτο.] Ἐπικαλοῦσιν.
105. Ἀγινεῖ.] Ἄγει, κομίζει.
108. Εὐκρίνας.] * Καθαλεξάμενος.
110. Ἀρπαλέως.] Ἀρπαλικῶς. Φύτδυεν.] Κατεσκεύασεν.
113. Ἐνίπλοον.] Πεπληρωμένον.
117. * Φθίσθαι.] Φθαρῆναι, ἀπολωλεκέναι.
118. Γνώω.] Γνωρίσω, ἐπιγνῶ. Τοιοῦτον ἐόντα.] Θαυμαστὸν, οἷον σὺ λέγεις.
120. Ἀγγείλαιμι.] Μηνύσω. Ἀλήθω.] Ἐπλανήθην.

NOTÆ.

105. Μῆλον ἀγινεῖ Ζατρεφέων αἰγῶν) Hìc apertè μῆλον, non pro *Ove*, sed pro *Capellâ*. Ità *Exod.* c. 12. v. 5. Paschalis *Agnus*, potuit esse vel *Agnus*, vel *Hœdus*.

107. Φυλάσσω τε, ῥύομαί τε) Vid. ad *Iliad.* ὁ'. v. 257.

108. Εὐ κρίνας) Tutius est *disjunctim* scribere, ἐὺ κρίνας, non ut olim ἐϋκρίνας, quomodò infrà, v. 247, ἐὺ πλανᾶσθαι, pro ἐϋπλανᾶσθαι. Idem dicendum de voce, ἐύτρεφον, quam *disjunctim* in nostrâ *Editione* lego, ἐὺ τρέφει, ad τ'. v. 354. Vid. quæ Nos

NOTÆ IN SCHOLIA.

108. * Καθαλεξάμενος, pro ἐπιλεξάμενος, ex *Aloysii* MSto.

117. * Φθίσθαι) Ità MS. *Scholia Aloysii*, ità *Aldina*, ità *Bedrotiana*, *Hervagiana*, & *Parisiana Morrhii*; quin *Henr. Steph.* inter *Var. Lect.* agnoscit; quare nè hujus quoque *Lectionis* antiqua Vestigia prorsus deleantur; licet φθίσθαι in *Textu* maneat, φθίσθαι tamen, ut priùs, *Scholiis* restituo.

VARIÆ LECTIONES.

108. Εὐ κρίνας) γρ. ἐϋκρίνας, vid. Not. in *Textum*.
110. Ἀχέων) γρ. ἀχέων, vid. Not. in *Textum*.
112. Σκύφος) γρ. σκύφον, *Eustath.* fol. 535. lin. 9. vid. Not. in *Scholia*.
115. Τίς γάρ σε) γρ. τίς κ' ἄρ σε. Vid. ad κ'. v. 174. & v. 190.
117. Φθίσθαι) γρ. φθίσθαι, *H. Steph.* & *Br. Schol.*
120. Ἐπὶ πολλὰ) γρ. ἐπίπολλα, *H. Steph.*

Τόν δ'

Τόνδ' ἠμείβεθ' ἔπειτα συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ὦ γέρον, οὔτις ἐκεῖνον ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
Ἀγγέλλων πείσαι γυναῖκά τε ἠ Φίλον υἱόν.
Ἀλλ' ἄλλως κομιδῆς κεχρημένοι ἄνδρες ἀλῆται
Ψεύδονται, οὐδ' ἐθέλουσιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
Ὃς δ' ἂν ἀλητεύων Ἰθάκης ἐς δῆμον ἵκηται,
Ἐλθὼν ἐς δέσποιναν ἐμὴν, ἀπατήλια βάζει.
Ἡ δ' εὖ δεξαμένη, φιλέει ἠ ἕκαστα μεταλλᾷ,
Καί οἱ ὀδυρομένῃ βλεφάρων ἄπο δάκρυα πίπτει,
Ἣ θέμις ἐστὶ γυναικὸς, ἐπὴν πόσις ἄλλοθ' ὄληται.
Αἶψά κε ἠ σὺ, γέρον, ἔπος ἀμφιτελήσαιο,
Εἵματα τοί χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα δοίη.
Τῷ δ' ἤδη μέλλουσι κύνες, ταχέες τ' οἰωνοὶ,
Ῥινὸν ἀπ' ὀστεόφιν ἑρύσαι· ψυχὴ δ' ἐκ λέλοιπεν.
Ἦ τοι γ' ἢ πόντῳ φάγοι ἰχθύες, ὀστέα δ' αὐτῆ
Κεῖται ἐπ' ἠπείρῳ, ψαμάθῳ εἰλυμένα πολλῇ.
Ὣς ὁ μὲν ἔνθ' ἀπόλωλε· φίλοισι δὲ κήδε' ὀπίσσω
Πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τετεύχαται· οὐ γάρ ἔτ' ἄλλον
Ἥπιον ὧδε ἄνακτα κιχήσομαι, ὁππόσ' ἐπέλθω,
Οὐδ' εἴ κεν πατρὸς ἠ μητρὸς αὖτις ἵκωμαι
Οἶκον, ὅθι πρῶτον γενόμην, καί μ' ἔτρεφον αὐτοί.
Οὐδέ π τῶν ἔτι τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
Ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι, ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ·
Ἀλλά μ' Ὀδυσσῆος πόθος αἴνυται οἰχομένοιο.
Τὸν μὲν ἐγὼν, ὦ ξεῖνε, ἠ οὐ παρεόντ' ὀνομάζω

Huic respondit postea subulcus, princeps virorum,
" O senex, nullus illum vir peregrinus veniens
" Nuncians persuaserit uxorique & dilecto filio.
" Sed temerè receptionis indigi viri peregrini
" Mentiuntur, neque volunt vera loqui:
" Quicunque enim peregrinus Ithacæ in populum venit,
" Profectus ad dominam meam fallacia loquitur.
" Hæc verò benignè exceptum, diligit & singula inquirit,
" Et ei lugenti palpebris lacrymæ decidunt;
" Ut mos est mulieris, cùm maritus alibi periit.
" Statim fors & tu, senex, verbum fabricaveris,
" Si quis tibi penulámque, tunicámque, vestimenta det.
" Illius autem jam destinant canes velocesque vultures
" Cutem ab ossibus trahere; anima enim destituit.
" Vel illum in ponto comederunt pisces, ossaque ipsius
" Jacent in terrâ, arenâ mersa multâ.
" Sic ille quidem illic periit; amicis verò dolores post
" Omnibus, mihi autem maximè, superunt! non enim ampliùs alium
" Humanum adeò dominum inveniam, quocunque ibo.
" Neque si ad patris & matris iterum irem
" Domum, ubi primùm ortus sum, & me educaverunt ipsi;
" Neque ob hos ampliùs tantùm lugeo mœstus,
" Oculis ut videam, existens in patriâ terrâ;
" Sed me Ulyssis desiderium capit absentis;
" Hunc quidem ego, ô hospes, & non præsentem nominare

ΣΧΟΛΙΑ.

123. Ἀγγέλων.] Μιλούων.
124. Ἄλλως.] Μάτην. Κομιδῆς.] Ἐπιμελείας.
Κεχρημένοι.] Χρῄζοντες. Ἀλῆται.] Οἱ πλανώμενοι.
126. Ἀλητεύων.] Πλανώμενος.
127. Ἀπατήλια.] Ἀπατηλά. Βάζει.] Λέγει, φράζει.
128. Φιλέει.] Φιλικῶς ὑποδέχεται. Μεταλλᾷ.] Ἐπιζητεῖ.
131. Παραλελεκτήναιο.] Παραπεχθήσεται, παρὰ τὴν
ἀλήθειαν * καθαπτυόσεως.
134. Ἑρύσαι.] Ἑλκύσαι, διασπάσαι.
136. Ψαμαθῷ.] * Ψάμμῳ, ἢ κόνει. Εἰλυμένα.] Κεκαλυμμένα.
137. Ἀπόλωλε.] Ἀπόλοιτο.
144 Πάθος.] Ἐπιζήτησις. Αἴνυται.] Λαμβάνει.
145. Τὸν μὲν ἐγὼν, ὦ ξεῖνε.] Φησὶν, ὅτι Ὀδυσσέα φιλοφρονημάτων ἕνεκα σωτηρίας ὀνομάζειν αἰδοῦμαι πρεσβύτερον ὄντα ἀδελφὸν καλῶ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

131. * Καθαπτυόσεως) Hanc vocem in fine addo, ex *Aloysii* MSto.
136. * Ψάμμῳ) Ità ex eadem MSto. *Aloysii*, pro ψαμάθῳ, nè vox ulla per se exponi videretur.

VARIÆ LECTIONES.

126. Ὃς δ' ἂν) γρ. ὅς δέ κ', *H. Steph.*
142. Οὐδέ τι τῶν) γρ. οὐδέ τι τῶν, *H. Steph.*

Αἰδέο-

Αἰδέομαι· περὶ γάρ μ' ἐφίλει καὶ κήδετο θυμῷ·
Ἀλλά μιν ἠθεῖον καλέω, καὶ νόσφιν ἐόντα.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσεύς,
Ὦ φίλ', ἐπειδὴ πάμπαν ἀναίνεαι, οὐδέ τι φῂσθα,
Κεῖνον ἐλεύσεσθαι, θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος·
Ἀλλ' ἐγὼ οὐκ αὔτως μυθήσομαι, ἀλλὰ σὺν ὅρκῳ,
Ὡς νεῖται Ὀδυσεύς· θᾶσσον δέ μοι ἔστω,
Αὐτίκα, ἐπεὶ κεν κεῖνος ἰὼν τὰ ἃ δώματ' ἵκηται,
Ἕσσαι μὲ χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα καλά·
Πρὶν δέ κε, καὶ μάλα περ κεχρημένος, οὔτι δεχοίμην.
Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος, ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσι
Γίνεται, ὃς πενίῃ εἴξων ἀπατήλια βάζῃ.
Ἴσθι νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίη τε τράπεζα,
Ἰσίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
Ἦ μὴν τοι τάδε πάντα τελεῖται, ὡς ἀγορεύω·
Τῷδ' αὐτῷ λυκάβαντος ἐλεύσεται Ὀδυσεύς,
Τῷ μὲν φθίνοντος μηνὸς, τῷ δ' ἰσταμένοιο,

"Reverear; valdè enim me diligebat & curabat in animo;
"Sed tamen ipsum fratrem majorem voco, vel longè absentem.
Hunc rursus alloquutus est patiens divinus Ulysses,
"O amice, quandoquidem omninò negas, neque dicis
"Illum venturum esse, animus utique tibi semper incredulus:
"Verùm ego non temerè loquar, sed cum juramento,
"Quòd redibit Ulysses; præmium-boni-nuntii verò mihi sit,
"Tum statim, postquam ille redux suas ædes pervenerit,
"Indue me penulam, & tunicam, vestes pulchras:
"Antè autem, licet magnopere indigens, nequaquam accipiam.
"Inimicus enim mihi ille non minùs Ditis januis
"Est, qui egestate coactus fallacia loquitur.
"Sciat nunc Jupiter primùm deorum, hospitalisque mensa,
"Penatesque Ulyssis irreprehensi, quos advenio;
"Certè quidem hæc omnia perficientur, sicut dico:
"Hoc autem ipso anno veniet huc Ulysses,
"Vel fine hujus Mensis, vel Principio sequentis,

ΣΧΟΛΙΑ.

147. Ἠθεῖον.] Πρεσβύτερον ἀδελφὸν. * Θαυμαστὸν ἄγαν.

149. Ἀναίνεαι.] Ἀπιστεῖς, παραιτῇ.

152. * Νεῖται.] Ἐλεύσεται, ἔρχεται. Εὐαγγέλιον.] Ἀγαθῆς ἀγγελίας δῶρον.

159. Ἰσίη τ' Ὀδυσῆος.] Ὁ βωμὸς τῆς ἑστίας.

NOTÆ.

147. Ἠθεῖον) Vid. ad *Iliad.* χ'. v. 229.

152. Εὐαγγέλιον οὔ μοι ἔστω) Apertè in hoc loco Εὐαγγέλιον sonat, δῶρον ὑπὲρ ἀγαθῆς ἀγγελίας, *Hispanicè*, Los Albricios. Ita mox, v. 165. Οὐδ' ἄρ' ἐγὼν εὐαγγέλιον τόδε τίσω. Neque ego bonum hoc nuncium retribuam, εὖδέν σε λήσω ἐπὶ τούτῳ ἀγαθῷ ἀγγέλματι, ubi idem significat, quod apud Nos *Christianos*, quibus Nuntium omnium exoptatissimum, *viz.* Deum in *Christo* Peccatoribus conciliatum, Εὐαγγέλιον dicitur.

156. Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος) Huic *Distichо* ferè geminum habemus, *Il.* ι'. v. 312. Ità *Homerus*, seipsum παρῳδῶν, originem *Parodiis* dedit. *Psal.* 28. v. 3.

159. Ἰσίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος. Et mox. Καὶ οἱ μὲν Ἀρκτικοὶ, ἀφ' ἧς ἑ. ἑστιῶν, καὶ ἑστία· οἱ δὲ Ἴωνες καὶ Δωριεῖς, ἀφ' ἧς ι, ἑστιῶν, ἐξ ἑστίας· ἀμφότερα δὲ εἶσι παρὰ τῷ Ποιητῇ, Ἰσίη τ' Ὀδυσῆος· ἐξ ἀφ' ἧς ε. ἐν τῷ Ἀνέσιος. Vid. ad *Var. Lect.* & Not. in *Textum*, τ'. v. 304. & ad υ'. v. 231.

161. Τῷδ' αὐτῷ λυκάβαντος) *Julian.* Apostata, Orat. 4. fol. 154. Καί τοι λυκάβαντος φασὶν ἀπ' ἔτους Ἡλίου, τ' ἐνιαύσιον χρόνον. Ὀνομάζει δ' αὐτὸν οὐκ Ὅμηρος μόνον, ἀλλ' οἱ γνώριμοι τῆς Ἑλλάνων, τῷ τὸ ὄνομα· ὡσὲ δ' καὶ ὁ Διός· Λιωνύσου γάρ φησιν, Ὀρχομενὸς λυκάβαντα, δυωδεκάμηνα κέλευθα.

NOTÆ IN SCHOLIA.

147. *Θαυμαστὸν ἄγαν) Hæ voces in tribus Vett. *Impressis* adsunt, in MSto. frustrà quæras.

VARIÆ LECTIONES.

151. Οὐκ αὔτως) γρ. οὐκ αὔτως. *Eustath.* fol. 537. lin. 8. Ἰσέον, ὅτι τὸ οὐκ αὔτως ὁ τοῖς Ἀλικαρνασσεῦσι, ἀφ' ἧς κ'. ἀναφερόμενον, δηλοῖ ψιλοῦσθαι τὸ αὔτως, Ἰωνικῶς· ἢ ἐξ ὡς ἀπὸ ἧς, αὐτός.

159. Ἑστίη) γρ. ἰστίη. MSS. *Aloysii* Schol. *Romana* Editio, & *Basileensis Eustathii*, Textus, & περιεχόμενοι, *Aldina*, *Bedroti* & *Morrhii* Editt. *Scholiorum*; etiam *Etymolog.* M. ut in Not. ad *Textum*; omnes denique Codd. in τ'. v. 304. quare & hic in *Textum* admitto.

Οἴκαδ'

Οἴκαδε νοστήσῃ, καὶ τίσεται, ὅς κεν ἐκείνου
Ἐνθάδ' ἀπημάξῃ ἄλοχον, καὶ φαίδιμον υἱόν.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Ὦ γέρον, ἦ τ' ἄρ' ἐγὼν εὐαγγέλιον τόδε τίσω,
Οὔτ' Ὀδυσεὺς ἔτι οἶκον ἐλεύσεται· ἀλλὰ ἔκηλος
Πῖνε, καὶ ἄλλα παρὲξ μεμνώμεθα, μηδέ με τούτων
Μίμνησκ'· ἢ γὰρ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν
Ἄχνυμαι, ὁππότε τις μνήσῃ κεδνοῖο ἄνακτος.
Ἀλλ' ἤτοι ὅρκον μὲν ἐάσομεν· αὐτὰρ Ὀδυσεὺς
Ἐλθοι, ὅπως μὶν ἔγωγ' ἐθέλω, καὶ Πηνελόπεια,
Λαέρτης θ' ὁ γέρων, καὶ Τηλέμαχος θεοειδής.
Νῦν αὖ παιδὸς ἄλαστον ὀδύρομαι, ὃν τέκ' Ὀδυσεύς,
Τηλεμάχῳ· τὸ μὲν ἐπεὶ θρέψαν θεοί, ἔρνεϊ ἶσον,
Καί μιν ἔφην ἔσεσθαι ὀπηδεόντων γε ἀνδρῶν οὔτι χερείω
Πατρὸς ἑοῖο φίλοιο, φρένας καὶ εἶδος ἀγητόν·
Τῷδέ τις ἀθανάτων βλάψε φρένας ἔνδον ἐΐσας,
Ἠέ τις ἀνθρώπων· ὁ δ' ἔβη, μετὰ πατρὸς ἀκουήν,
Ἐς Πύλον ἠγαθέην· τὼ δ' οἰωνίζονται ἀγαυοὶ
Οἴκαδ' ἰόντα λοχῶσιν, ὅπως ἀπὸ φῦλον ὀλέσσῃ
Νώνυμον ἐξ Ἰθάκης Ἀρκεισιάδαο θείοιο.
Ἀλλ' ἤτοι κεῖνον μὲν ἐάσομεν, ἤ κεν ἁλώῃ,
Ἦ κε φύγοι, καί κέν οἱ ὑπέρσχοι χεῖρα Κρονίων.

"Domum revertetur, & puniet, quicunque illius
"Hic vituperat uxorem, & illustrem filium.
Hunc respondens alloquutus es, Eumæe subulce,
"O senex, neque profectò ego boni-nuncii-munus hoc rependam,
"Neque Ulysses adhuc domum veniet: verùm quietus
"Bibe, & alia præterea memoremus, neque mihi hæc
"Memora: certè enim animo in pectore meo
"Tristor, quando aliquis meminit honorandi Domini.
"Sed nunc juramentum quidem sinamus: at Ulysses
"Veniat, ut ipsum ego volo, & Penelope,
"Laërtésque senex, & Telemachus divinus.
"Nunc rursus nati casum lugeo, quem genuit Ulysses,
"Telemachi, quem postquam nutriverunt dii, plantæ similem,
"Et ipsum dicebam fore in viris non pejorem
"Patre suo charo, consiliis & specie admirabilem;
"Hujus aliquis immortalium læsit mentem intùs æquabilem,
"Vel aliquis hominum; hic enim ivit, post patris auditionem,
"In Pylum divinam; hunc verò proci superbi
"Domum venientem insidiis petunt; ut genus prorsùs pereat
"Sine nomine ex Ithacâ Arsecii divini.
"At verò illum quidem sinamus, sive oppressus sit,
"Sive fugerit, & eum protegat manu Saturnius:

ΣΧΟΛΙΑ.

168. Μεμνώμεθα.] Μνηθῶμεν.
169. Μίμνησκε.] Ὑπομνήσῃ. *Ποίῃ.
170. Μνήσῃ.] Ὑπομνήσῃ. Κεδνοῖο.] Ἐπιμελοῦς.
174. Ἄλαστον,] Ἀλαίτως, ἀνεπιλήπτως.
176. Χερείω.] Χείρονα, ἐλάττονα.
181. Λοχῶσιν.] Ἐπιτηροῦσιν.
182. Νώνυμον.] *Ἀνώνυμον, ἀκλεᾶ, ἄπικνον· ᾧ οὐκ εἰσὶ κληρονόμοι ὁμόφυλοι.

NOTÆ.

166. Οὔτ' ἄρ' ἐγὼν εὐαγγέλιον) Vid. suprà, ad v. 152.
171. Ἐάσομεν) Ità scribendum, pro ἐάσομεν, sæpè probo; & olim, *Iliad. ω'.* v. 71.

NOTÆ IN SCHOLIA.

169. *Ποίει) Ità pro ἐποίει, lego; cùm sit *Imperativum*.
182. Νώνυμον) Ἀνώνυμον, ἀκλεᾶ, ἄπικνον· ᾧ οὐκ εἰσὶ κληρονόμοι ὁμόφυλοι, Tale quid ad hunc locum hactenùs desideratum constat; nam quæ priùs hìc legebantur Νωνύμους) Ἀνωνύμους, νῷ δυσφήμους· οἷς οὐκ ἄν τις εὔφημον εἴποι, ea quidem nullum hic jus aut locum habent, at ad *Iliad μ'.* v. 70. summo jure pertinent. Adeò dispersa & malè ordinata hæc *Scholia* sæpenumerò invenias, & aliquando etiam ex Veteribus Lexicographis compilata, sine ullo delectu, aut judicio, ut hoc ipsum ex illo *Hesychii*, Νώνυμον) Ἀνώνυμον, δύσφημον· ὃν οὐκ ἄν τις εὔφημον εἴποι. Vid. infrà, ad v. 327.

VARIÆ LECTIONES.

163. Νοστήσῃ) γρ. νοστήσας, *H. Steph.*
168. Πῖνε καὶ ἄλλα) γρ. πῖνέ τι, καὶ ἄλλα, *H. Steph.*
171. Ἐάσομεν) γρ. ἐάσομεν, vid. Not. in *Textum*.
183. Ἐάσομεν) γρ. ἐάσομεν, vid. suprà, ad v. 171.

Ἀλλ' ἄγε μοὶ σὺ, γεραιὲ, τὰ σ' αὐτῷ κήδε' ἐνίσπε,
Καί μοι τῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
Ὁπποίης δ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο; πῶς δέ σε ναῦται
Ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
Οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὀίομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω,
Εἴη μὲν νῦν νῶϊν ἐπὶ χρόνον ἡμὲν ἐδωδὴ,
Ἡδὲ μέθυ γλυκερὸν, κλισίης ἔντοσθεν ἐοῦσι,
Δαίνυσθαί τ' ἀκέοντ', ἄλλοι δ' ἐπὶ ἔργον ἕποιεν,
Ῥηϊδίως κεν ἔπειτα καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἅπαντα
Οὔτι μεταπρήξαιμι, λέγων ἐμὰ κήδεα θυμῷ,
Ὅσσα γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.
Ἐκ μὲν Κρητάων γένος εὔχομαι εὐρειάων,
Ἀνέρος ἀφνειοῖο παῖς· πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι
Υἱέες ἐν μεγάροις ἡμῷ τράφεν, ἠδ' ἐγένοντο,
Γνήσιοι ἐξ ἀλόχου· ἐμὲ δ' ὠνητὴ τέκε μήτηρ

"Sed age mihi tu, senex, tua ipsius incommoda enarra,
"Et mihi hoc dic verum; ut benè intelligam,
"Quis? unde es virorum? ubi tibi civitas & parentes?
"Quâ autem in nave venisti? quomodo te nautæ
"Duxerunt in Ithacam? qui esse profitebantur?
"Nequaquam enim te peditem puto huc venisse.
Hunc respondens, alloquutus est prudens Ulysses,
"Etenim tibi ego hæc valdè verè dicam.
"*Suppono*, quòd sit quidem nunc nobis in *longum* tempus & cibus,
"Et vinum dulce, tecta intra manentibus,
"Epularique quietè, alii autem opus exequantur,
"Facilè postea & in annum omnes
"Ne sic percurrerem dicens meos dolores animi,
"Quotquot jam omnes deorum voluntate pertuli.
"Ex Cretâ quidem genus profitor amplâ
"Viri divitis esse filius, multi verò & alii
"Filii in ædibus & educati sunt, & orti
"Legitimi ex uxore; me autem empta peperit mater

ΣΧΟΛΙΑ.

193. Ἐδωδή.] Τροφή.
194. Ἔασιν.] Οὖσιν, ὑπάρχουσιν.
195. Ἀκέοντες.] Ἡσυχάζοντες. Ἕποιεν.] Ἐνεργεῖν.
197. Διαπρήξαιμι.] Διέλθοιμι.
198. Ξύμπαντα.] Ὁμοῦ πάντα.
199. Κρητάων.] Τῆς Κρήτης. Εὐρειάων.] Ἀντὶ εὐρείας· νῦν δὲ, μακρᾶς· ἔστιν γὰρ ἡ Κρήτη. ἐκπεσόντι δέ φασιν εἶναι φεύγοντα τὸν Ἕλλησπον, ἐπὶ πόρρω τὴν Ἑλλάδος.
201. Ἐγένοντο.] Ἐγενήθησαν.
202. Ὠνητή.] Ἐξ ἀγορασίας δηλη.

NOTÆ.

199. Ἐκ μὲ Κρητάων γένος εὔχομαι εὐρειάων) Κρητῶν. ἀντὶ δὲ, Κρήτης. Ità *Catullus*, Mavult quàm *Syrias Britanniasque*. Et *Propertius*, Dic alias iterum naviget *Illyrias*. *Jos. Scaliger* dicit, Solenne fuisse, *Romanorum* Provincias Numero *Plurali* enuntiare. In hoc Versu *Rhythmus* insignis, ut *Odyss. α'.* v. 40. Ἐκ δὲ Ὀρέστεω πίσις ἔστε Ἀτρείδαο. & v. 397. Αὐτὰρ ἐγὼν οἶκόνδε ἄνακτ' ἔσσυμαι ἐμμεμαῶτα. Item, *δ'.* v. 224. Οὔθ' Ἡρακλῆϊ, οὔτ' Εὐρύτῳ Οἰχαλιῆϊ. Et *μ'.* v. 70. Ἀρχὼ πεισομένοισι παρ' Αἰήταο πλέουσι. Talis ille *Simmia* in *Gorgo*, apud *Athenæ.* l. XI. fol. 491. Αἰθίοπι ὠκείᾳ ταχύπολοι πίλναντο πίλεια. Item *Anthologi.* l. I. c. 13. §. 16. fol. 19. Πειράζεις τὸ Νείλου ὁ δὲ, τὸ δίναις κροκόδειλον. Item, Τῷ πολυκαλλιθρῖτῳ τῦτ' ἠρίον Ἀρκαδίωνος. Hâc Rhythmi dulcedine capti Neoterici, præsertim *Orientalibus* & *Septentrionalibus* Linguis ὁμοιοπλώτοις cadentibus, sonum semper sibi similem, in Versibus condendis, captabant, quod in *Anglicâ* nostrâ Linguâ, *Gallicâ*, & *Germanicâ*, aptiùs, quàm in *Græcâ*, aut *Latinâ*, conveniet. Verùm nec *Ovidius*, nec *Virgilius* hanc rem intactam reliquerunt, præsertim in ὁμοιοπλώτοις. Sed *Monachorum* indocta supinitas, Schola *Salerni*, Carmina *Proverbialia*, *Cambdenique* nostri Reliquiæ plus satis hujus generis suppeditabunt, & Nos, in Prælectionibus *Græcis*, ad *Odyss. α'.* §. XXVII.

VARIÆ LECTIONES.

185. Σ' αὐτῷ) γρ. σαυτῷ, vid. ad *Iliad. κ'.* v. 389.
193. Νῶϊν) γρ. ἡμῖν, *Eustath.* fol. 539. lin. 27.
195. Ἐπὶ ἔργον ἕποιεν) γρ. ἐπ' ἔργα ἕποιεν, & ἐπὶ ἔργα τράποιντο, *Eustath.* fol. 539. lin. 30. & 47.
201. Υἱέες ἐν μεγάροις) γρ. υἷες ἐνὶ μεγάροις, & μεγάρῳ, *H. Steph.*

Παλλα-

Παλλακὶς, ἀλλά με ἶσον ἰθαγενέεσσιν ἐτίμα
Κάστωρ Ὑλακίδης, ὃ ἐγὼ γένος εὔχομαι εἶναι·
Ὅς ποτ' ἐνὶ Κρήτεσσι, θεὸς ὣς, πέπτο δήμῳ,
Ὄλβῳ τε, πλούτῳ τε, καὶ υἱάσι κυδαλίμοισιν.
Ἀλλ' ἦτοι τὸ κῆρες ἔβαν θανάτοιο, φέρουσαι
Εἰς Ἀΐδαο δόμους· τοὶ δ' ζωοὶ ἐδάσαντο
Παῖδες ὑπερθύμοι, καὶ ἐπὶ κλῆρους ἐβάλοντο·
Αὐτὰρ ἐμοὶ μάλα παῦρα δόσαν, καὶ οἴκεῖ' ἔνεμαν.
Ἠγαγόμην δὲ γυναῖκα πολυκλήρων ἀνθρώπων,
Εἵνεκ' ἐμῆς ἀρετῆς· ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιος ἦα,
Οὐδὲ φυγοπόλεμος· νῦν δ' ἤδη πάντα λέλοιπεν·
Ἀλλ' ἔμπης καλάμῳ γέ σ' οἴομαι εἰσορόωντα
Γινώσκειν· ἦ γάρ με δύη ἔχει ἤλιθα πολλή.
Ἦ μὲν δὴ θάρσος μοὶ Ἄρης τ' ἔδοσαν καὶ Ἀθήνη,
Καὶ ῥηξηνορίην· ὁπότε κείνοιμι λόχονδε
Ἀνδρας ἀριστῆας, κακὰ δυσμενέεσσι φυτεύων·
Οὔ ποτέ μοι θάνατον προθυμέετο θυμὸς ἀγλαὸς,

"Pellex; ſed me pariter cum legitimis æſtimabat
"Caſtor Hylacides, hujus ego genus profiteor eſſe:
"Qui quondam in Cretenſibus, ut Deus, colebatur populo,
"Fortuniſque, divitiiſque, & filiis glorioſis.
"Sed certè illum fata iverunt mortis, ferentia
"Ad Ditis domos: facultates verò diviſerunt
"Filii inſolentes, & ſortes jecerunt:
"At mihi valdè pauca dederunt, & ædes tribuerunt.
"Duxi tamen uxorem locupletiſſimorum hominum
"Gratiâ meæ virtutis, quoniam non rejectaneus eram,
"Neque pugnæ deſertor: nunc autem jam omnia defecerunt,
"Sed tamen ſtipulam te arbitror intuentem
"Cognoſcere; certè enim me calamitas tenet valdè multa.
"Sanè quidem tunc audaciam Marſque dederunt & Minerva,
"Et fortitudinem; cùm legerem ad inſidias
"Viros optimos, mala inimicis moliens;
"Nunquam mihi mortem ante oculos poſuit animus virilis,

ΣΧΟΛΙΑ.

203. Ἰθαγενέεσσι.] Τέκνοις γνησίοις.
204. Ὑλακίδης.] Ὑλάκου παῖς.
206. Κυδαλίμοισιν.] Ἐνδόξοις.
208. Ζωοὶ.] Περιουσίαν.
209. Ἐδάσαντο.] Ἐπωλήσαντο.
210. Οἰκεῖα.] Οἰκήσιν, οἴκων.
211. Πολυκλήρων.] Πλουσίων.
214. Καλάμῳ.] Τὸ γῆρας, τὸ λεῖψανον ὥσπερ ξύμῳ, καὶ μεταφορά· ἢ γὰρ τὸ εὐζωὴ πυρὸν, ὁ τὸ ὑπολειφθείσης καλάμης δυνάμενα νοῆσαι· ἢ ὃ καλάμη, ἡ ὑποταθεῖσα ξύλον ὑπολειπομένη σίτου. Καλάμῳ.] Πι-

N O

203. Ἰθαγενέεσσιν) Miror, hoc in loco *Henrici Stephani* diligentiam fugiſſe, quod alia ſit *Lectio* ſ. Ἰθαιγενέεσσιν, etiam apud *Euſtathium*, quem videri ſibi vult totum excuſiſſe; & eo nomine pluribus magnis Viris impoſuit; cùm tamen in *Variis Lectionibus*, haud rarò illum omiſiſſe, quæ *Euſtathius* notavit, probemus. De hâc certe voce, *Euſtath.* fol. 542. lin. 27. Ἐπὶ δὲ ὅτι καὶ πλεονασμῷ ξ ἴσως λέγει Ἰθαιγενὴς, ὡς καὶ εὐπατρίδαι τινες γεγράφασιν· ὁμοίως τῷ Ἰθαμενίης, Ἰθαιμενίης, κύριον. Alludit nempe, & reſpicit illud *Homeri*, Iliad. π'. v. 586. Καί ῥ' ἔβαλε Σθενέλαον Ἰθαιμενέος φίλον υἱόν. *Aloyſii Alemanni*

VARIÆ LECTIONES.

203. Ἰθαγενέεσσιν) γρ. ἰθαιγενέεσσιν, *Euſtath.* fol. 542. lin. 26. nec tamen *H. Steph.* vidit, vid. Not. in *Textum*.

ἰθαγενὴς τῷ παρεδείγματι, ὡς δὲ ποὺς ἄγροικον ὄντος ξ λόγου· ἔστι δ' ὅλον ὅπερ εὐαργές. ὡς δὲ λύπη τὸ καλάμης ἔνεστι νοῆσαι τὸ καλὸν τῶν πεθερισμένων καρπῶν, ὅτις καὶ ἐν πεσουλικῷ σώματος τὴν ἀρχαίαν ἕξιν καταινοῆσαι.

215. Δύη.] Κακοπάθεια, καὶ ἡ ἐξ εὐδίας δυσχέρεια.

217. Ῥηξηνορίην.] Τουτέστιν ῥήσεων τὴν ἀνδρείαν, ὅ ἐστι τὴν ἀνδρείαν καὶ γενναιότητα τῶν πολεμίων. Κείνοιμι.] Διαχωρίζοιμι. Λόχονδε.] Εἰς ἔνεδρον.

219. Προθυμέετο.] Προέβλεπεν, προσεδόκα.

T Æ.

MS. apertè legit Ἰθαιγενέεσσιν, excepto quòd in fine perperam ſcribatur ἐσσι, pro ἐεσσι, & ità Vett. Codd. quare Nos in *Scholiis*, Ἰθαιγενέεσσι ponimus.

210. Αὐτὰρ ἐμοὶ μάλα παῦρ' ἔδοσαν) *Solonis* Lex, Νόθῳ μὲν εἶναι ἀγχιστείαν, γνησίων ὄντων παίδων. Quin *Abrahamus* Patriarcha natos ex Concubinis donis affectos in alias Regiones emiſit, *Iſaco* autem, legitimo Filio, totam hæreditatem reliquit, *Geneſ.* c. 25. v. 5, 6.

216. Ἄρης τ' ἔδοσαν καὶ Ἀθήνη) Σχῆμα Ἀλκμανικὸν, de quo Nos ad κ'. v. 513.

205. Ὅς ποτ') γρ. ὃς τότ', *H. Steph.* *Ibid.* Κρήτεσσι) γρ. Κρήτῃσι. Vid. ad v. 199. ubi Κρῆτες, pro Κρῆτα.

Ἀλλὰ πολὺ πρώτιστος ἐπάλμενος ἔγχει ἔλεσκον
Ἀνδρῶν δυσμενέων, ὅ, τε μοὶ εἴξειε πόδεσσι
Τοῖός γ' ἐν πολέμῳ· ἔργον δέ μοι ἐσθλὸν ἔσκεν,
Οὐδ' οἰκωφελίη, ἥτε τρέφει ἀγλαὰ τέκνα·
Ἀλλά μοι αἰεὶ νῆες ἐπήρετμοι φίλαι ἦσαν,
Καὶ πόλεμοι, ἠδ' ἄκοντες ἐΰξεστοι, ἠδ' ὀϊστοί,
Λυγρά, τά τ' ἄλλοισίν γε καταθνητοῖσι πέλονται.
Αὐτὰρ ἐμοὶ τὰ φίλ' ἔσκε, τά πέρ θεὸς ἐν φρεσὶ θῆκεν·
Ἄλλος γάρ τ' ἄλλοισιν ἀνὴρ ὀπιτέρπεται ἔργοις.
Πρὶν μὲν γὰρ Τροίης ὀπιβήμεναι υἷας Ἀχαιῶν,
Εἰνάκις ἀνδράσιν ἦρξα, καὶ ὠκυπόροισι νέεσσιν,
Ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς· καί μοι μάλα τύχανε πάντα·
Τῶν ἐξαιρούμην μνῆστιν, πολλὰ δ' ὀπίσσω
Λάγχανον· αἶψα δ' οἶκος ὀφέλλετο, καί ῥα ἔπειτα
Δεινός τ', αἰδοῖός τε, μετὰ Κρήτεσσι τετύγμην.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τόνδε συγχεῖν ὁδὸν ὠρσε Κρονίων
Ἐφεσσάμενος, ἣ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γυῖα λέλυσται,
Δὴ τότε μ' ἤνωγον καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα
Νῆας ἀγήσασθαι ἐς Ἴλιον· οὐδέ τι μῆχος
Ἦεν ἀνήνασθαι, χαλεπὴ δ' ἔχε δῆμον φήμις.

" Sed multò primus adoriens lanceâ occidebam
" Virorum inimicorum, quicunque mihi concederet pedibus.
" Talis eram in bello; agricultura verò mihi non grata erat,
" Neque res familiaris, quæ nutrit claros filios.
" Sed mihi semper naves remigabiles gratæ erant,
" Et bella, & tela levia, & sagittæ,
" Triſtia, quæque aliis perhorrenda sunt.
" At mihi ea grata erant, quæ utique Deus in animo posuit:
" Alius enim aliis vir delectatur operibus.
" Antè enim quàm in Trojâ pedem ponerent filii Achivorum,
" Novies viris imperator fui, & velocibus navibus,
" Viros adversos externos, & mihi valdè aderant omnia,
" Quorum seligebam quæ volui; multa autem pòst
" Sortitò obtinebam, statimque domus augebatur, & postea
" Gravisque, reverendúsque inter Cretenses evasi.
" Sed cùm jam odiosum hoc iter magnus Jupiter
" Decrevit; quod multorum virorum subtus genua solvit,
" Tunc me jusserunt & inclytum Idomenea
" Naves ducere in Ilium, neque ulla ratio
" Erat denegandi, adversa enim prohibuit vulgi fama.

ΣΧΟΛΙΑ.

220. Ὄλεσκον.] Ἔνιοι, ἔλεσκον, ἀντὶ τοῦ, ἐφόνευον.
221. Εἴξειε.] Ὑποχωρήσειεν.
222. Ἔργον.] Τὸ καλῶς γεωργίαν.
223. Οἰκωφελίη.] Οἰκουρία, οἰκονομία, ἐπιμέλεια.
225. Ἄνδρας.] Δόρυσσα.
226. Ῥιγηλά.] Φοβερά, φοβερά.
230. Τύχανεν.] Ἐπετύγχανεν.
232. Ἐξαιρούμην.] Ἐξαίρετα ἐλάμβανον.
233. Λάγχανον.] Κληρούμενος ἐλάμβανον.
234. Τετύγμην.] Ἤμην, ὑπῆρχον.
237. Ἤνωγον.] Ἠνάγκαζον.
239. Χαλεπὴ δ' ἔχε.] Ἐβίαζεν γὰρ * ἡμᾶς. Φῆμις.] Φήμη, λόγος.

NOTÆ.

220. Ἔλεσκον) In *Florentinâ*, ad Marginem, ὄλεσκον, quod in *Br. Scholiis*, ut *Textuale*, præponitur. *Henr. Steph.*

221. Ὅ, τι μοὶ εἴξειε πόδεσσι) Ὅστις μοῦ ἦσσον πεχώς, ἢ ὑπείκων ὑπεδέχετο ἐμοῦ κιχήσασθαι. Pro ὅστ, ut ὅπς pro ἅπς, *Iliad.* γ'. v. 279.

222. Τοῖος γ' ἐν πολέμῳ) Ἔ hoc in loco *Critici* volunt pro ἅ, quod pro ἥ, ut pluribus *Eustath.* fol. 543. lin. 26. &c. Extat sanè ἅ, paulò infrà v. 352. Potest tamen æquè benè legi, Τοῖος ἦν πολέμοιο. *Ibid.* Ἔργον δέ μοι ἐσθλὸν ἔσκε) Vid. *Lamberti Bos* Observat. Critic. c. 6. p. 32. &c.

227. Αὐτὰρ ἐμοὶ τὰ φίλ' ἔσκε, τά πέρ θεὸς ἐν φρεσὶ θῆκεν) *Duportus* omninò adeundus, qui multa in hanc rem congerit, *Gnomolog.*

239. Χαλεπὴ δ' ἔχε δῆμον φῆμις) *Spondanus*, in

NOTÆ IN SCHOLIA.

239. * Ἡμᾶς, lego pro ὑμᾶς, corrupto, licet MS. *Aloysii* ὑμᾶς habeat: etiam *Sensus* ἡμᾶς flagitat.

VARIÆ LECTIONES.

220. Ἔλεσκον) γρ. ὄλεσκον, *Br. Schol.* & *Florentin.* MS. Not. in Margine, & *H. Steph.*

222. Τοῖος γ' ἐν πολέμῳ) γρ. τοῖος ἦν πολέμοιο.

226. Καταῥιγηλά) γρ. καῖῳ ῥιγηλά, *Br. Schol.* καταῥιγηλά, Vett. Codd.

Ἔνθα μὲν εἰνάετες πολεμίζομεν υἷες Ἀχαιῶν,
Τῷ δεκάτῳ δ᾽ πόλιν Πριάμου πέρσαντες ἔβημεν
Οἴκαδε σὺν νήεσσι· θεὸς δ᾽ ἐκέδασσεν Ἀχαιούς.
Αὐτὰρ ἐμοὶ δειλῷ κακὰ μήδετο μητίετα Ζεύς·
Μῖνυνθα γὰρ οἷον ἔμεινα τερπόμενος τεκέεσσι,
Κυδιδίνῃ τ᾽ ἀλόχῳ, ᾗ κτήμασιν· αὐτὰρ ἔπειτα
Αἴγυπτόνδε μὲ θυμὸς ἀνώγει ναυπλεκέας,
Νῆας εὖ ῥείανθα σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισιν.
Ἐννέα νῆας ῥεῖα, θοῶς δ᾽ ἐσαγείραλο λαός.
Ἓξημαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἑρίηρες ἑταῖροι
Δαίνυν᾽· αὐτὰρ ἐγὼν ἱερήια πολλὰ παρέσχον,
Θεοῖσίν τε ῥέζειν, αὐτοῖσί τε δαῖτα πένεσθαι.
Ἑβδομάτῃ δ᾽ ἀναβάντες ἀπὸ Κρήτης εὐρείης,
Ἐπλέομεν Βορέῃ ἀνέμῳ ἀκραέϊ, καλῷ,
Ῥηϊδίως, ὡσεί τε κατὰ ῥόον· οὐδέ τις ἦν μοι
Νηῶν πημάνθη, ἀλλ᾽ ἀσκεθέες καὶ ἄνουσοι
Ἥμεθα· τὰς δ᾽ ἄνεμός τε, κυβερνῆταί τ᾽ ἴθυνον.
Πεμπλαῖοι δ᾽ Αἴγυπτον ἐϋρρείτην ἱκόμεσθα·
Στῆσα δ᾽ ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας·

" Ibi quidem novem annis belligerabamus filii Achivorum,
" Decimo autem civitatem Priami populati, ivimus
" Domum cum navibus; Deus verò disjecit Achivos.
" At mihi misero mala staruit consiliarius Jupiter;
" Mensem enim solum mansi memet delectans filiis,
" Dilectâque conjuge, & bonis: at postea
" In Ægyptum me animus impulit navigare,
" Naves benè parantem cum divinis sociis.
" Novem naves paravi; citóque coactæ sunt copiæ.
" Sex diebus quidem posteà mihi dilecti socii
" Convivati-sunt; at ego sacra multa præbui,
" Diisque sacrificando, ipsisque epulas præbendo.
" Septimo conscendentes à Cretâ longâ,
" Navigavimus Boreâ vento vividulo, bono,
" Facilè, utpote secundo flumine: neque aliqua mihi
" Navium læsa est, sed sospites & incolumes
" Sedebamus: has autem ventúsque naucleríque gubernabant.
" Quinto die igitur Ægyptum pulchrè-fluentem venimus:
" Statuique in Ægypto fluvio naves curvas.

ΣΧΟΛΙΑ.

240. Πολεμίζομεν.] Ἐπολεμοῦμεν.
241. Ἔβημεν.] *Ἐπορεύθημεν.
244. Τεθαρπόμην.] Τερπόμην.
246. Ἀνώγει.] Προσέτεπεν. Ναυπλεκέας.] Πλέειν.
247. Στείλαντα.] Παρασκευάσαντα.
248. Στῖλα.] Παρεσκεύασα. Ἐσαγείραλο.] Συνηθροίσθη. *Ità, pro ἐπορεύθησαμεν.
250. Ἱερήια.] Θρίαμβα.
253. Ἀκραέϊ.] Ἄκρως πνέοντι, καθαρῷ.
255. Ἀσκηθέες.] Ἀσκηθίες, ἀβλαβεῖς, ὑγιεῖς. Ἄνουσι.] Ἐκτὸς νόσου.
257. Πεμπλαῖοι.] Διὰ πέμπτης ἡμέρας. Ἐϋῤῥείτην.] Καλὰ ῥεύματα ἔχοντα.

NOTÆ.

Quinto loco, τεχνικῶς, quasi subito horreret Vir generosus, ad Infamiæ mentionem; aliàs enim facilè legi potuit, χαλεπὴ δήμῳ δ᾽ ἴχε φήμις. *Iliad.* ι'. v. 460. Δήμῳ θῆκε φάτιν.

247. Νῆας εὖ στείλαντα) Ità melius puto, disjunctim scribere, pro εὐστείλαντα, cùm & simplex εὖ benè possit dissolvi, quicquid *Scapula* somniet, ut *Iliad.* γ'. v. 235. Οὓς κεν εὖ γνοίμεν. Vid. suprà, ad v. 108.

251. Θεοῖσίν τε ῥέζειν) Nequis hìc Tyronum miretur, notandum τὸ θεοῖσιν legi debere διασυλλάβως, per συνίζησιν, ut ad *Iliad.* α'. v. 18.

253. Ἀκραέϊ) Vid. infrà, ad v. 299. & præter *Brevia Scholia* in hunc locum, *Etymolog.* M. v. Ἀκραίη Ζεφύρου.

257. Αἴγυπτον εὐρείτην) Patet hìc, ex *Masculino* Epitheto, *Ægyptum* hìc non dici de *Terrâ*, sed de *Fluvio*; contrà quod *Gifanius* & *Spondanus*. Præterea hoc *Epitheton* semper de *Fluvio* apud *Homerum* dicitur. Vid. plura in Notâ proximè sequenti.

258. Στῆσα δ᾽ ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ) Vetus *Nili* nomen *Ægyptus* fuit, testantibus unà cum *Homero* Scripturis nostris, 4 *Regum*, c. 24. v. 7. Ceperat enim Rex *Babyloniæ* à fluvio *Ægypti*, usque ad fluvium *Euphratis*, quicquid fuerat Regis *Ægypti*. Imò tempore *Salomonis*, 2 *Chronic.* c. 7. v. 8. Ab *Hamath* usque ad fluvium *Ægypti*. Quin & *Mosis* tempore, ut Interpretes reddunt, *Genes.* c. 15 v. 18. Eopse die pepigit *Jehova* fœdus cum *Abrahamo*,

VARIÆ LECTIONES.

246. Αἴγυπτόνδε μὲ) γρ. Αἴγυπτόνδ᾽ ἐμέ.
247. Εὖ στείλαντα) γρ. εὐστόλαντα, vid. Not. in *Textum*.

Ἔνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους
Αὐτῇ παρ νήεσι μένειν, καὶ νῆας ἐρύσθαι·
Ὀπλῆας δ' ἦα καθ' σκοπιὰς ὤκυια νέεσθαι.
Οἱ δ', ὕβρι εἴξαντες, ὑπισπόμενοι μενέι σφῷ,
Αἶψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν ἐριαλλέας ἀγρὺς
Πόρθεον, ἐκ δ' γυναῖκας ἄγον, καὶ νήπια τέκνα,
Αὐτούς τ' ἔκτεινον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' ἀϋτή·
Οἱ δ', βοῆς ἀΐοντες, ἅμ' ἠοῖ φαινομένῃφιν
Ἦλθον· πλῆτο δ' πᾶν πεδίον πεζῶν τε καὶ ἵππων,
Χαλκοῦ τε στεροπῆς· ἐν δ' Ζεὺς τερπικέραυνος
Φύζαν ἐμοῖς ἑτάροισι κακὴν βάλεν, οὐδέ τις ἔτλη
Μεῖναι ἐναντίβιον· πολλὴ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστη.
Ἔνθ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξέϊ χαλκῷ,
Τοὺς δ' ἄγαγον ζωούς, σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκῃ.
Αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
Ποίησ', ὡς ὄφελον θανέειν, καὶ πότμον ὑπισπεῖν
Αὐτοῦ ἐν Αἰγύπτῳ· ἔτι γάρ νύ με πῆμ' ὑπέδεκτο·
Αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κυνέην εὐτυκτον ἔθηκα,
Καὶ σάκος ὤμοιϊν· δόρυ δ' ἔκβαλον ἔκτοσε χειρός·
Αὐταρ ἐγὼ βασιλῆος ἐναντίον ἤλυθον ἵππων,
Καὶ κύσα γούνατ' ἐλών· ὁ δ' ἐρύσατο, καί μ' ἐλέησεν·
Ἐς δίφρον δέ μ' ἔσας ἄγεν οἰκαδε δακρυχέοντα.
Ἦ μὴν μοι μάλα πολλοὶ ἐπήϊσαν μελίῃσιν,

" Ibi quidem ego juſſi charos ſocios,
" Illic apud naves manere, & naves ſubducere, *vel* tueri;
" Speculatores autem per ſpeculas miſi ut irent.
" Hi autem injuriæ cedentes, obſequentes robori ſuo,
" Statim valdè Ægyptiorum virorum perpulchros agros
" Populabantur; mulieresque abducebant, & infantes natos,
" Ipſoſque interficiebant; ſtatim itque in urbem venit rumor.
" Illi autem vocem audientes, ſimul cum aurorâ apparente,
" Venerunt: impletus eſt verò totus campus peditúmque & equitum,
" Æriſque fulgore: Jupiterque fulminator
" Fugam meis ſociis malam ingeſſit, neque aliquis ſuſtinuit
" Manere contrà: circùm enim mala undique ſteterant.
" Ibi noſtrorum multos quidem interfecerunt acuto ære;
" Alios autem duxerunt vivos ſibi ſervire neceſſitate.
" At mihi Jupiter ipſe in mente in conſilium
" Fecit, utinam debuiſſem mori, & mortem aſſequi
" Illic in Ægypto: adhuc enim me moleſtia excepit.
" Statim enim de capite galeam fabrefactam depoſui,
" Et ſcutum humeris, lanceámque projeci ex manu.
" At ego regis obviàm ivi equis;
" Et oſculatus ſum genua complexus, hic autē ſervavit & mei miſertus eſt;
" In currúmque me locatum duxit domum lachrymantem.
" Certè me valdè multi adoriebantur fraxineis haſtis,

ΣΧΟΛΙΑ.

261. Ὀπτῆρας.] Καθασκόπους. Σκοπιάς.] Ὑψηλὰς τόπους.

262. Ὑβρι εἴξαντες.] Νικηθέντες ὑπὸ τῆ ὕβρεως. Ἐπισπόμενοι.] Ἐπακολουθήσαντες. Ὤκυια.] Ἥκιστα, ὠκύτερα. Σφῷ.] Τῷ ἑαυτῶν.

264. Πόρθεον.] Ἐπόρθουν. Ἄγον.] Ἀντὶ δ', εἰς εἰκμαλωσίαν ἀπέφερον.

272. Ἄγαγον.] Ἀπέφερον. Ζωούς.] Ζῶντας, ἐμπνους. Ἐργάζεσθαι.] Γεωργεῖν.

277. Ἔκβαλον.] Ἔῤῥιψα.

278. Βασιλῆος ἐναντίον.] Ἐναντίον δ βασιλέως.

280. Ἔσας.] Καθίσας.

281. Μελίῃσι.] Μελίνοις δόρασιν.

NOTÆ.

dicens, Semini tuo dedi Terram hanc, à Flumine Ægypti, ad flumen uſque magnum, flumen Euphratis. Notandum, ὁ Αἴγυπτος, *Fluvius*, ἡ Αἴγυπτος, *Regio*; ut notat *Bodinus* ex *Pharvorino*. Vid. *Plin.* l. 5. c. 9. ubi *Siris*, ab *Hebræo*, Sihor, ut puto, dictus; etiam *Triton*.

278. Αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆος ἐναντίον) *Euſtath.* fol. 548. lin. 17. Φασὶ δέ οἱ Παλαιοὶ ὅτι τῷ Βασιλῆος ἐναντίον ἦλυθον, Ὅτι ὁ Σεθὼς ἐβασίλευσεν Αἰγύπτου τότε.

VARIÆ LECTIONES.

273. Ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα) γρ. ἐνὶ φρεσὶν ὧδε νόημα, *H. Steph.*

279. Ἐρύσατο) γρ. ἐρύσθη, vid. ſuprà, ad v. 171.

Ἴεμαι

Ἰέμενοι κτεῖναι· δὴ γὰρ κεχολώατο λίην·
Ἀλλ' ἀπὸ κεῖνος ἔρυκε· Διὸς δ' ὠπίζετο μῆνιν
Ξείνιον, ὅς τε μάλιστα νεμεσσᾶται κακὰ ἔργα.
Ἔνθα μὲν ἐπτάετες μίμνον αὐτόθι, πολλὰ δ' ἄγεσκε
Χρήματ' ἀν' Αἰγυπτίους ἄνδρας, δίδοσαν γὰρ ἅπαντες.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε,
Δὴ τότε Φοίνιξ ἦλθεν ἀνὴρ, ἀπατήλια εἰδὼς,
Τρώκτης, ὃς δὴ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισιν ἐώργει.
Ὃς μ' ἄγε παρπεπιθὼν ἧσιν φρεσὶν, ὄφρ' ἱκόμεσθα
Φοινίκιλν, ὅθι τῷγε δόμοι καὶ κτήματ' ἔκειτο.
Ἔνθα παρ' αὐτῷ μεῖνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε, καὶ ἡμέραι ἐξετελέσθην,
Ἀψ περιτελλομένου ἔτεος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
Ἐς Λιβύην μ' ἐπὶ νηὸς ἐέσσατο πολυπόρου,
Ψεύδεα βουλεύσας· ἵνα οἱ σὺν φόρτον ἄγοιμι,
Κεῖθι δέ μ' ὡς περάσῃσι, καὶ ἄσπετον ὦνον ἕλοιτο.
Τῷ ἑπόμην ἐπὶ νηός, ὀϊόμενός περ, ἀνάγκῃ.
Ἡ δ' ἔθεεν Βορέῃ ἀνέμῳ ἀκραέϊ, καλῷ,
Μέσσον ὑπὲρ Κρήτης· Ζεὺς δέ σφιν μήδετ' ὄλεθρον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Κρήτην μὲν ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
Φαίνετο γαιάων, ἀλλ' οὐρανὸς, ἠδὲ θάλασσα,
Δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων
Νηὸς ὕπερ γλαφυρῆς· ἠχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.

"Cupientes interficere, namque irati erant valdè;
"Verùm ille eripuit; Jovisque veritus est iram
"Hospitalis, qui maximè ægrè fert mala opera.
"Ibi septem annos mansi ibidem, multásque coëgi
"Pecunias inter Ægyptios viros, dederant enim omnes.
"Sed cùm jam octavus mihi rediens annus venit,
"Jam tunc Phœnix venit vir fallacia sciens,
"Veterator, qui jam multa mala hominibus fecerat:
"Qui me induxit deceptum animo meo, ut iremus
"In Phœniciam, ubi hujus domus, & bona erant.
"Ibi apud ipsum mansi perfectum in annum:
"Sed quando jam mensesque & dies perfecti sunt
"Iterum se circumvolventis anni, & supervenerunt tempora,
"In Libyam me in navi misit mare sulcanti,
"Mendaciis excogitatis, ut unà cũ illo merces, *ad navis* onus, ducerem;
"Illic autem me ut venderet, & magnum pretium acciperet.
"Hunc sequebar in nave, suspicans licet, necessitate.
"Illa verò currebat Boreâ vento vivido bono
"Permedium ad Cretam: Jupiter autem eis deliberabat mortem.
"Sed quando jam Cretam quidem liquimus, neque aliqua alia
"Apparebat terrarum, sed cœlum & mare,
"Jam tum atram nubem statuit Saturnius
"Nave super concavâ, obscuratúsque est pontus sub ipsâ:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

282. Κεχολώατο.] Ὠργίζοντο.
283. Ἔρυκε.] Ἐκώλυεν. ἐμποδίζειν. Ὠπίζετο.] Ἐπιτίμα, ἐπιστρέφετο. * Γρ. φείδεται, ἐποπίζεται.
288. Δὴ τότε Φοῖνιξ.] Ἐπεὶ γὰρ καὶ ὁ Εὔμαιος ὑπὸ Φοινίκων ἐπεραιώθη.
289. Τρώκτης.] Παντοῖος, ἀπατεών. Ἐώργει.] εἴργασε, ἐπεποίηκε.
290. Παρπεπιθών.] Πείσας.
295. Ἐέσσατο.] Ἐκέλευσεν, ἐνεβίβασεν.
296. Ψεύδεα.] Δόλους, ἀπάτας.
297. Περάσῃσι.] Πωλήσῃ. Ὦνον.] Ὠνίαν, πρᾶσιν.
298. Ὀϊόμενός περ.] Καίπερ ὑπονοῶν.

N O T Æ.

286. Αἰγυπτίους) Duæ ultimæ Syllabæ coalescunt in unam, ut mox, in ὄγδοον.

287. Ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε) Τὸ ὄγδοον, vox trisyllaba, legitur in Scansione, διτροχαίως, per συνίζησιν, ut modo Αἰγυπτίους, τετραχαίως, ut suprà, v. 251. *Ultima* δ' ἐπιπλόμενον producitur, in *Cæsura*, vi *Finalis*, & *Acuti* sequentis.

297. Κεῖθι δέ μ' ὡς περάσῃσι) Malè olim in *Lugdunensi* & *Cantabrigiensi*, περάσῃσι, reliqui omnes Libri περάσῃσι, *Florentina* tantùm legit in *Textus* περάσεις, proque ἕλοιτο, ἄροιτο· at MS. in Margine ejusdem *Etonensis* Codicis, περάσῃσι, & ἕλοιτο. *H. Steph.* γρ. ἄροιτο.

VARIÆ LECTIONES.

289. Ἀνθρώποισιν ἐώργει) γρ. ἀνθρώπους ἐεώργει. Textus *Basil.* & *H. Steph.* nec tamen benè.

297. Περάσῃσι) γρ. περάσεις, *Florentin.* περάσῃσι, malè *Elzevir.* *Ibid.* Ἕλοιτο) γρ. ἄροιτο, *Florentina*. *H. Steph.*

300. Δέ σφιν) γρ. γάρ σφισι, *H. Steph.*

Ζεὺς

Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε, καὶ ἔμβαλε νηῒ κεραυνόν.
Ἡ δ' ἐλελίχθη πᾶσα, Διὸς πληγεῖσα κεραυνῷ,
Ἐν δὲ θείῳ πλῆτο, πέσον δ' ἐκ νηὸς ἅπαντες.
Οἱ δὲ κορώνῃσιν ἴκελοι, περὶ νῆα μέλαιναν
Κύμασιν ἐμφορέοντο· θεὸς δ' ἀπαίνυτο νόστον.
Αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς, ἔχοντί περ ἄλγεα θυμῷ,
Ἰφὺν ἀμαιμάκετον νηὸς κυανοπρῴροιο
Ἐν χείρεσιν ἔθηκεν, ὅπως ἔτι πῆμα φύγοιμι.
Τῷ ῥα περιπλεχθεὶς, φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν·
Ἐννῆμαρ φερόμην, δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
Γαίῃ Θεσπρωτῶν πέλασεν μέγα κῦμα κυλίνδον.
Ἔνθα μὲ Θεσπρωτῶν βασιλεὺς ἐκομίσσατο Φείδων
Ἥρως ἀπειρέσιος· ᾧ γὰρ φίλος υἱὸς ἐπελθὼν
Αἴθρῃ καὶ καμάτῳ δεδμημένον ἦγεν ἐς οἶκον,
Χειρὸς ἀναστήσας, ὄφρ' ἵκετο δώματα πατρός.
Ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα ἕσσεν.
Ἔνθ' Ὀδυσῆος ἐγὼ πυθόμην· κεῖνος γὰρ ἔφασκεν,
Ξεινίσαι, ἠδὲ φιλῆσαι, ἰόντ' ἐς πατρίδα γαῖαν.
Καί μοι κτήματ' ἔδειξεν, ὅσα ξυναγείραθ' Ὀδυσεὺς,
Χαλκόν τε, χρυσόν τε, πολύκμητόν τε σίδηρον.
Καί νύ κεν ἐς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ' ἔτι βόσκοι·
Τόσσα οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κεῖτο ἄνακτος.
Τόνδ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὄφρα Διὸς

" Jupiter verò crebro tonuit, & injecit navi fulmen
" Hæc autem conversa est tota Jovis percussa fulmine,
" Vaporeque impleta est, ceciderunteque ex nave omnes.
" Hi igitur cornicibus similes circum navem nigram
" Fluctibus inferebantur: Deus verò abstulit reditum.
" At mihi Jupiter ipse, habenti licet dolores animo,
" Malum longum navis nigræ-prorræ
" In manibus posuit, ut adhuc malum fugerem.
" Hunc amplexus, ferebar perniciosis ventis;
" Novem diebus ferebar, decimâ autem me nocte nigrâ
" Terræ Thesprotorum applicuit magna unda versans.
" Tunc me Thesprotorum rex accepit Pheidon
" Heros gratis; hujus enim dilectus filius superveniens
" Frigore & labore afflictum duxit in domum;
" Manu sublevatum, quoad perveniret ad ædes patris:
" Circúmque me penulam, tunicámque, velamina induit.
" Ibi de Ulysse ego audivi; ille enim dixit,
" Hospitio se illum suscepisse, & direxisse euntem in patriam terram,
" Et mihi ostendit, quas coëgerat Ulysses,
" Æsque, aurúmque, elaboratissimúmque ferrum.
" Etiam in decimam generationem alium *quemvis* aleret:
" Tot ei in domibus thesauri jacebant regis.
" Hunc in Dodonem dicebat iviſſe, ut Dei

ΣΧΟΛΙΑ.

309. Ἀπαίνυτο νόστον.] Ἀφῃρεῖτο.

311. Ἀμαιμάκετον.] Ἀκαταγώνιστον, μέγαν.

315. Θεσπρωτῶν.] Θεσπρωτία, πόλις περὶ τὴν Θετταλίαν.

316. Ἐκομίσσατο.] Ἐπιμελείας ἠξίωσεν. Φείδων.] Ὄνομα κύριον.

318. Αἴθρῃ.] Ψυχῇ, πάγῃ.

322. Ξεινίσαι.] Ξενοδοχῆσαι. Φιλῆσαι.] Φιλικῶς ὑποδέξασθαι.

325. Βόσκοι.] Τρέφοι.

327. Τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι ὄφρα θεοῖο
Ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσῃ.] Παρὰ

NOTÆ.

316. Ἔνθα μὲ Θεσπρωτῶν βασιλεὺς) Hunc locum minimè videtur attendisse *Thucydides*, cui Θεσπρωτοὶ οὐ βασίλευσι dicuntur, fol. 131.

318. Αἴθρῃ καὶ καμάτῳ) *Etymolog.* M. Αἴθρῃ) Τῇ ψυχῇ, ἀπὸ τῆς αἰθρίας. Αἴθρῃ δὲ καμάτῳ, εἰς τὴν Ὀδύσσειαν· ἢ τὸ ἐξ αἰθρίας πνεῦμα· ὅτε ἐπιμελῶς ἐν παῖς αἰθρίας τὸ ψῦχος γίνεται· ἄλλοι δὲ ἀγνοοῦντες χάρυσι, Λύθρῃ καὶ καμάτῳ· τῷ γὰρ ναυαγῷ οὔτε ἱδρὼς ἀρμόζει, οὔτε αἷμα· ἐκεχαίρισε γὰρ ἀμφοῖν· ὑπὸ δὲ αἰθρίας ἐδιδάσκησε, ὡς ναυαγὸς ἀσκεπὴς, κλ.

327. Τόνδ' ἐς Δωδώνην) De *Dodona* Oraculo, *Eustath.* fol. 544. lin. 49. *Strabo*, fol. 505. *Pausa-*

NOTÆ IN SCHOLIA.

327. Τὸν δ' ἐς Δωδώνην) Hoc *Scholion*, in MSto *Aloysii* & Veteribus *Impressis*, ex suo loco ferè ad

VARIÆ LECTIONES.

318. Αἴθρῃ καὶ καμάτῳ) Vid. Not. in *Textum*.

322. Ξεινίσαι, ἠδὲ φιλῆσαι) γρ. ξεινίσσ', ἠδὲ φιλῆσαι, Edit. *Basil.*

Ex

Ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βυλὴν ἐπακούσῃ,
Ὅππως νοστήσῃ Ἰθάκης ἐς πίονα δῆμον,
Ἤδη δηὖ ἀπεὼν, ἢ ἀμφαδόν, ἠὲ κρυφηδόν.
Ὤμοσε δὴ τῶς ἔμ' αὐτὸν, ἀπαμένδων οἶκόν δε,
Νῆα κατερύσσας, ἠδ' ἑταίρους ἔμμεν' ἑταίρους,
Οἵ δή μιν πέμψουσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἀλλ' ἐμὲ μὲν ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηῦς
Ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δουλίχιον πολύπυρον.
Ἔνθ' ὅγε μ' ἠνώγει πέμψαι βασιλῆϊ Ἀκάστῳ
Ἐνδυκέως· τοῖσιν δὲ κακὴ φρεσὶν ἤνδανε βουλὴ
Ἀμφ' ἐμοὶ, ὄφρ' ἔτι πάγχυ δύης ἔπι πῆμα γενοίμην.
Ἀλλ' ὅτε γαίης πολλὸν ἀπέπλω πολυποίρος νηῦς,
Αὐτίκα δούλιον ἦμαρ ἐμοὶ ἐφημαναόωλο.
Ἐκ μὲν μοι χλαῖναν τε, χιτῶνά τε, εἵματ' ἔδυσαν,
Ἀμφὶ δέ μοι ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλον, ἠδὲ χιτῶνα,
Ῥωγαλέα, τὰ δὴ αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρηαι.

Ex quercu procerâ Jovis ſenſum audiret,
Quomodo rediret Ithacæ in fertilem agrum,
Jam diu abſens, an manifeſtè, an occultè.
Juravit autem coram me ipſo, libans in domo,
Navem deductam fuiſſe & paratos eſſe ſocios,
Qui jam ipſum comitentur dilectam in patriam terram.
Sed me prius miſit: contigit enim ut iret navis
Virorum Theſprotorum in Dulichium frumentariam.
Tunc hic me juſſit mittere ad regem Acaſtum
Commendatè; illis autem malum in animo placuit conſilium
De me, ut adhuc omnino ſuper calamitate ipſa Miſeria fierem.
Sed quando profecta eſt à terrâ procul mare permeans navis,
Statim ſervitutis diem mihi excogitabant,
Me quidem penulâ tunicâque veſtaminibus exuerunt,
Circúmque me ſcrutum aliud malum injecerunt & tunicam
Pertuſam, quæ & ipſe in oculis videas.

ΣΧΟΛΙΑ.

κεκλεμμένων πεῖσθαι ἐν τοῖς τῶν Δωδώνης ἔλεσι, ἢ πέλας ὀφείλεσθ * πσίμνιω καλλίστην· καὶ εἴρεσις ἐκ τοῦ σφετέρου αὐλοῦ ἐφύλασσεν, ὅθεν φασὶ τὸ δισσότοκον ζητεῖν παρὰ τοῖς ποιμέσι τὰ κεκλεμμένα πεῖσθαι, μὴ εὑρόντα δ', ἐρωτᾶν τὸ θεῖον, τίς ἐστι; * τότε πρῶτον φασὶ τὸν δρῦν φωνὴν ἀφεῖναι, ὅτι τῶν ἀκολουθούντων ὁ νεώτατος· ἐξεπίστευσε δὲ τὸ λόγιον εὑρεῖν παρὰ τοῖς ποιμέσι νεωστὶ * βοσκήσαντι τὴν χωρίον· ἀκόλουθοι δὲ λέγονται οἱ ποιμένες· ὧν δὲ τὸ ὄνομα Μαρδύλας ὁ κλέψας. τοῦτον δέ λέγουσι, πεσσομαδοῦντα τῇ δρυΐ, θελῆσαι αὐτοῦ ἀκόλουθα γένεσθαι. * πλειάδα δὲ οἱ πελίχνες ἀνακύψασαι, ἐπιβᾶσαι μὲν τοῦ δρᾶν, λέγουσαι, μὴ * θίγειν δὲ ἱερᾶ τούτου δένδρα.

NOTÆ.

nias, *Sophoclis Scholiaſtes*, ad *Trachin.* v. 176. & v. 1174. *Lycophronis* Scholiaſtes, ad v. 1319. *Maximus Tyrius*, §. 26. *Cæl. Rhodigin.* l. 19. c. 15. Et *Spondanus* in hunc locum.

330. Ἢ ἀμφαδὸν, ἠὲ κρυφηδὸν) Δηλονότι, βιαίως,

NOTÆ IN

hujus *Rhapſodiæ* finem divagatum erat, nempè circa, v. 530. *Elzeviriana* Editio in ſuum locum reduxerat, at mendis aliquot ſcatens; quas nunc ità diluo. Imprimis * πσίμνιω pro νομιῶ lego, etiam contra Codicum & MSti fidem, ut ſit ὀφείλεσθ πσίμνιω, quis enim νομιῶ, *Paſcuum* ipſum, potuit furripere? Et paulò infra hoc Furtum dicitur, κε-

VARIÆ LECTIONES.

328. Ἐπακούσῃ) γρ. ἐπακούσῃ.
333. Πέμψουσι) κρ. πίμψωσι.
338. Δύης ἔπι) γρ. δύης ἐπὶ, olim; non bene.

τὸ δὲ δημαπτόντα μηκέτι τοῦτο τολμῆσαι· ὃ μὲν ἀκολουθήσας τὸ τόλμημα μιμήσαι αὐτῷ τὰς ἐπειρήτας· ὅθεν καὶ λαβόντας δίκην παύσαι εἰσπεσόντας τ * ἀπ' αὐτοῦ * ἐπιμονῆς τ μείνη ἀφανῆ· ἡ ἱστορία παρὰ τῷ Περιηγήτῃ.

332. Ἐπαρτίας.] Ἑτοίμους.

334. Τύχησε.] Ἔτυχε.

338. Δύης ἐπὶ πῆμα.] Ἐπὶ τοῖς συμβεβηκυίαις πημονείαις ἄλλην βλάβην ὑπομείναιμι.

341. Ἔδυσαν.] Ἀπέδυσαν.

343. Ὄρηαι.] Ὁρᾷς, βλέπεις.

NOTÆ.

ἢ δολερῶς. Carmen *Proverbiale*, Ἢ δόλῳ, ἠὲ βίῃ· ἢ ἀμφαδὸν, ἠὲ κρυφηδὸν. *Apoſtolius*, Centur. IX. Huc refer illud *Virgilii*, *Dolus, an Virtus* &c.

343. Ῥωγαλέα, τά κεν αὐτὸς) *Ultima* Ἔ ῥωγαλέα producitur, in *Cæſura*, ante *Inciſum*, &c.

SCHOLIA.

κλεμμένα πεῖσθαι. Cætera omnia emendat MStum, ut pro ὀφείλεσθ, legit ὀφείλειθ· τόπ, pro τὸ δ', βοσκήσαντα, pro βοσκήσαντι, θίγειν, pro θήγειν, τ ἀπ' αὐτοῦ ἐπιμονῆς, pro τ αὐτοῦ ἀπιμονῆς Excipio πλειάδα, quod in MSto. & in *Impreſſis* legebatur, pro quo tamen lego πλειάδα.

340. Ἐμοὶ ἀφημαναόωλο) κρ. ἐμοὶ πέρι, & ἐμοῦ πέρι, Neutra æquè bona.

343. Ὄρηαι) γρ. ὀρᾷαι, *Euſtath.* fol. 548. lin. 40.

Ἑσπέριοι δ' Ἰθάκης οὐδὲ ἐέλδετο ἔργα ἀφίκοντο.
Ἔνθ' ἐμὲ μὲν κατέδησαν ἐϋστέλμῳ ἐνὶ νηΐ,
Ὅπλῳ ἐϋφρεφέϊ τερεῶς· αὐτοὶ δ' ἀποβάντες
Ἐσταμένως ᾗδη ἧϊνα θαλάσσης δόρπον ἔλοντο.
Αὐτὰρ ἐμοὶ δεσμὸν μὲν ἀνέγναμψαν Θεοὶ αὐτοὶ
Ῥηϊδίως· κεφαλῇ ὑπὸ κτλ. ῥάκος ἀμφικαλύψας,
Ξεστὸν ἐφόλκαιον καταβὰς ἐπέλασσα θαλάσσῃ
Στῆθος· ἔπτα δὲ χερσὶ δίηρεσα ἀμφοτέρῃσι
Νηχόμενος, μάλα δ' ὦκα θύρῃφ' ἔα ἀμφὶς ἐκείνων.
Ἔνθ' ἀναβὰς, ὅθι τε δεῖος ἦν πολυανθέος ὕλης,
Κείμην πεπτηώς· οἱ δὲ μεγάλα στενάχοντες
Φοίτων· ἀλλ' ὃ γάρ σφιν ἐφαίνετο κέρδιον εἶναι
Μαίεσθαι προτέρω· τοὶ μὲν πάλιν αὖτις ἔβαινον
Νηὸς ἔπι γλαφυρῆς· ἐμὲ δ' ἔκρυψαν Θεοὶ αὐταὶ
Ῥηϊδίως, καί με σαθμῷ ἐπέλασσαν ἄγοντες
Ἀνδρὸς ἐπισταμένου· ἔτι γάρ νύ μοι αἶσα βιῶναι.
Τόνδ' ἀμαμφόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,

"Sub occasum verò Ithacæ amœnæ
"ad opera pervenerunt;
"Ibi me quidem ligaverunt benè tu-
"bulatâ in navi,
"Funè benè-torto arctè; ipsique
"egressi
"Certatim ad littus maris cœnam
"sumpsere.
"At mihi vinculum quidem dissolve-
"runt Dii ipsi
"Facilè, capiti itaque scruto obvolu-
"to
"Levi temone descendens applicui
"mari
"Pectus, posteáque manibus navigari
"ambabus
"Natans: valdéque citò excessi lon-
"gè ab illis.
"Tunc ascendens, ubi querceum
"erat lætissimæ sylvæ,
"Jacebam subsidens: illi itaque valdè
"suspirantes
"Ibant; sed (non enim ipsis visum
"est melius esse
"Inquirere ulteriùs) hi quidem iterum
"redierunt
"Navi in concavâ; me autem ab-
"sconderunt Dei ipsi
"Facilè, & me stabulo applicuerunt
"ducentes
"Viri prudentis; adhuc enim mihi
"fatum vivere.
Hunc respondens alloquutus es, Eumæe subulce,

ΣΧΟΛΙΑ.

344. Ἑσπέριοι.] Δείλινοι.
346. Ὅπλῳ.] Σχοινίῳ.
348. Ἀνέγναμψαν.] Ἀνέλυσαν.
350. Ξεστόν.] Καλῶς ἐξεσμένον. Ἐφόλκαιον.] Πηδάλιον· ὑπὸ δὲ * ἐφέλκεται τῶν ναῦν. ἢ ἐφέλκεται ὑπὸ τῶν ναῦν· ἢ ἐφέλκεται ὑπὸ τ νεώς. Ἐπέλασσα.] Ἐγγίσας ἐποίησα.
352. Θυρῇφι.] Ἔξω * ἀγχίμου., * Ἔα.] Ἦν.
353 Δρυός.] Δρυώδης ἢ σύσκιος τόπος.
354. Πεπτηώς.] Πεπλωκώς. Στενάχοντες.] Στένοντες, λυπούμενοι.
356. Μαίεσθαι.] Ἐπιζητεῖν.
358. Ἐπέλασσαν.] Πλησιάσαι ἐποίησαν.
359. * Ἐπισταμένου.] Ἐπιστήμονος, σώφρονος, ἢ νοεροῦ.

NOTÆ.

353. Δεῖος) Ità *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Rescii*, *Eustathii* Textus, *H. Steph. Lugdunensis*, & *Oxoniensis*; at *Castellionæa*, *Cantabrigiensis* &c. δρύος, item Not. MS. ad *Florentin.* Etonensis. *Brevia* quoque *Scholia*. *Isaac. Casaubon.* ad oram Cod. sui, manu notavit, *Alii* δρύος, *malè*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

350. * Ἐφέλκεται scribo, pro ἐφέλκυσις, &c.
352. * Ἀγχίμου, apertè præfert MS. *Aloysii*, quare ità scribo, pro corrupto ἐσμοῦ, an pro εἰσηγμένου; *Ibid.* * Ἔα) Ἦν. Addo ex *Eustathio*, qui pro ἦα & ἦν, positum agnoscit, fol. 543. lin. 51. &c.
359. * Ἐπισταμένου) *Elzevir.* solus, ἐπισταμένη, ἐπιστήμονος, σώφρονος, νοεροῦ, Aliæ Editt. ut nunc Nos. Nullo modo mihi persuadere possum, *Cornelium Schrevelium* hæc *Scholia* accurâsse. Ordinâsse fortè, & in suum singula locum collocâsse potuit, quod erat Diligentiæ non perfunctoriæ; at certè qui Prælo incubuit, siquis omninò erat, millies *Schrevelio* minor habendus; aut certe Cerevisiæ, Opii, aut Somni amantissimus. Nec est, quòd metuamus hujusmodi hominem *Scholia* ulla de suis nobis obtrusisse. Quod ad *Odysseam* attinet, hoc in me possum recipere, nihil uspiam tale deprehendi posse; nempè quod præter MS. additur, quod non antea in Vett. Libris Impressis aderat; licet in MS. deessent, aut certè malè locarentur. Nam plurima, quæ penitùs abesse, primâ fronte putabam, adesse tandem reperi, licet ordine miserè turbato.

VARIÆ LECTIONES.

352. Θύρῃφ') γρ. θύρηθ', *Herv.ag.* Text. non benè.
353. Δρίος) γρ. δρύος, vid. Not. in *Textum*.

Ἆ δειλὲ ξείνων, ἦ μοι μάλα θυμὸν ὄρωρας,
Ταῦτα ἔπεα λέγων, ὅσα δὴ πάθες, ἠδ' ὅσ' ἀλήθης.
Ἀλλὰ πάρ' ἠΰ κτὶ κόσμον ὀΐομαι, οὐδέ με πείσεις,
Εἰπὼν ἀμφ' Ὀδυσῆϊ· τί σε χρὴ τοῖον ἐόντα
Μαψιδίως ψεύδεσθαι; ἐγὼ δ' εὖ οἶδα κἀγὼ αὐτὸς
Νόστον ἐμοῖο ἄνακτος, ὅτ' ἤχετο πᾶσι θεοῖσι
Πάσχω μάλ', ὅττι μιν οὔτι μετὰ Τρώεσσι δάμασσαν,
Ἠὲ φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσε.
Τῷ κἄν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοὶ,
Ἠδέ κε καὶ ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ἤρατ' ὀπίσσω.
Νῦν δέ μιν ἀκλειῶς Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο.
Αὐτὰρ ἐγὼ παρ' ὕεσσιν ἀπόπροπος οὐδὲ πόλινδε
Ἔρχομαι, εἰ μή πού τι φρονέουσα Πηνελόπεια
Ἐλθέμεν ὀτρύνῃσιν, ὅτ' ἀγγελίη ποθὲν ἔλθῃ.
Ἀλλ' οἱ μὲν τὰ ἕκαστα παρήμενοι ἐξερέουσιν,
Ἠμὲν οἱ ἄχνυνθ' δἰὼ οἰχομένοιο ἄνακτος,
Ἠδ' οἱ χαίρουσιν βίοτον νήποινον ἔδοντες.
Ἀλλ' ἐμοὶ οὐ φίλον ἐστὶ μεταλλῆσαι, καὶ ἔρεθνς,
Ἐξ οὗ δή μ' Αἰτωλὸς ἀνὴρ ἐξήπαφε μύθῳ,
Ὅς τ' ἄνδρα κτείνας, πολλὰ δὲ ἐπὶ γαῖαν ἀλήτης,
Ἦλυθ' ἐμὸν πρὸς δαθμόν· ἐγὼ δέ μιν ἀμφαγάπαζον.
Φῆ δέ μιν ἐν Κρήτεσσι πὰρ Ἰδομενῆϊ ἰδέσθαι
Νῆας ἀκειόμενον, τάς οἱ ξυνέαξαν ἄελλαι·
Καὶ φάτ' ἐλεύσεσθαι, ἢ ἐς θέρος, ἢ ἐς ὀπώρην,

" O miser hospitum, certè valdè animum commovisti
" Hæc singula dicens, quæ utique tulisti, & quæ vagatus es.
" Sed hæc non aptè *dicta* puto, neque mihi persuadebis,
" Dicens de Ulysse; quid te oportet, cùm talis sis,
" Temerè mentiri? ego enim certè scio & ipse
" Reditum mei domini, quod ingratus sit omnibus Deis
" Omninò valdè, quando ipsum non inter Trojanos domuerunt,
" Vel amicorum in manibus, postquam bellum exantlârat.
" Tunc ei sepulchrum quidem fecissent omnes Achivi,
" Ac etiam suo filio magna gloria crevisset in posterum;
" Nunc autem ipsum sine gloriâ Harpyiæ dilaniârunt.
" At ego apud sues separatus: neque ad civitatem
" Eo, nisi fortè prudens Penelope
" Venire jubeat, quando nuncium alicundè veniat.
" Sed hi quidem singula assidentes interrogant,
" Tum qui tristantur diù absente rege.
" Tum qui lætantur victum impunè edentes.
" Sed mihi non gratum est inquirere & interrogare;
" Ex quo me Ætolus vir decepit verbo;
" Qui viro interfecto, multas per regiones vagatus,
" Venit meas ad ædes: ego autem ipsum amicè habui.
" Dixit itaque inter Cretenses apud Idomeneum vidisse
" Naves resarcientem, quas ei fregerant procellæ:
" Et dixit venturum, vel in æstatem, vel in autumnum,

ΣΧΟΛΙΑ.

361. Ὀρίνας.] Ἐκίνησας, ἐτάραξας.
362. Ἀλήθης.] Ἐπλανήθης.
366. Ἤχθετο.] Ἐμισεῖτο.
367. Δάμασσαν.] Ἀνεῖλον.
372. Ἀπόπροπος.] Κεχωρισμένος.
374. Ἀγγελίη.] Ἀντὶ τοῦ, ἀπαγγέλλων τίς.
375. Παρήμενοι.] Παρακαθήμενοι.
381. Ἀμφαγάπαζον.] Ἐφιλοφρονούμην.
383. Ἀκειόμενον.] Θεραπεύοντα, ἰώμενον.
384. Ὀπώρην.] Νῦν, τὸ μετόπωρον.

NOTÆ.

369. Τῷ κἄν οἱ τύμβον) Cùm malè olim κὲν hic adesset, ad *Versûs* & *Sensûs* complementum, κἄν apponendum duxi, ut & olim, *Iliad.* ε'. v. 273. Ubi licet aliquot Codd. legant κὲν, & Veteres, & non pauci, κἄν legebant, & *Seberi* etiam Index.

NOTÆ IN SCHOLIA.

384. *Μετόπωρον) MS. μεθοπώρην, alii Codices μεθόπωρον, *Morrhii* solus μετόπωρον, rectè.

VARIÆ LECTIONES.

366. Ὅτ' ἤχθετο) γρ. ὃς ἤχθετο, *Eustath.* fol. 549. lin. 49.
369. Τῷ κἄν οἱ) γρ. τῷ κέν οἱ, vid. N. in *Textum.*
380. Ὅς τ' ἄνδρα) γρ. ὃς ῥ' ἄνδρα, *H. Steph.*
381. Ἦλυθ' ἐμὸν πρὸς δαθμὸν) γρ. ἦλυθ' ἐμοὶ πρὸς δώματ'. *H. Steph.*

Πολλὰ χρήματ' ἄγοντα, σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισι.
Καὶ σὺ, γέρον πολυπενθὲς, ἐπεί σέ μοι ἤγαγε δαίμων,
Μήτε τί μοι ψεύδεσι χαρίζεο, μήτε τι θέλγε.
Οὐ γὰρ τοὔνεκ' ἐγώ σ' αἰδέσομαι, οὐδὲ φιλήσω,
Ἀλλὰ Δία ξένιον δείσας, αὐτόν τ' ἐλεήσας.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἦ μάλα τίς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἄπιστος,
Οἷόν σ' οὐδ' ὁμόσας περ ἐπήγαγον, οὐδέ σε πείθω.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ῥήξωμεν ποιησόμεθ'· αὐτὰρ ὕπερθε
Μάρτυροι ἀμφοτέροισι θεοὶ, τοὶ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
Εἰ μή κεν νοσφίσῃ ἄναξ τεὸς ἐς τόδε δῶμα,
Ἕσσας μὲν χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα, πέμψαι
Δυλίχιόνδ' ἰέναι, ὅθι μοὶ φίλον ἔπλετο θυμῷ·
Εἰ δέ κε μὴ ἔλθῃσιν ἄναξ τεὸς, ὡς ἀγορεύω,
Δμῶας ὀπιπεύσας, βαλέειν μεγάλης χθὶ πέτρης,
Ὄφρα καὶ ἄλλος πλωχὸς ἀλεύεται ἠπεροπεύειν.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε δῖος ὑφορβὸς,
Ξεῖν', ὕπω γάρ κέν μοι ἐϋκλείη τ', ἀρετή τε,
Εἴη ἐπ' ἀνθρώπους ἅμα τ' αὐτίκα, καὶ μετέπιθα,
Ὅς σ' ἐπεὶ ἐς κλισίην ἄγαγον, καὶ ξείνια δῶκα,
Αὖθις ἑὸν κλέπτοντα, φίλον δ' ἀπὸ θυμὸν ἐλόμην,

"Multas opes ducentem cum divinis sociis.
"Et tu, senex multa passus, postquam te ad me duxit fortuna,
"Nè mihi mendaciis gratificare, neque mulceas.
"Non enim ob id ego te honorabo, neque diligam,
"Sed Jovem hospitalem veritus, téque ipsum miseratus.
Hunc respondens alloquutus est prudens Ulysses,
"Certè valdè quidam tibi animus in pectoribus incredulus,
"Qualem neque juransve induxi; neque tibi persuadeo.
"Sed age nunc pactum faciamus, & insuper *sint*
"Testes ambobus Dii, qui Olympum habitant.
"Siquidem redibit rex tuus in hanc domum,
"Indutum me chlænámque, tunicámque, vestes mitte
"Ad Dulichium ire; quò mihi gratum est animo.
"Si autem non venerit rex tuus, ut dico,
"Famulis jube dejicere magnâ de petrâ;
"Ut & alius pauper caveat decipere.
Hunc respondens alloquutus est divinus subulcus,
"Hospes, sic mihi bona fama virtúsque
"Foret inter homines, simul nunc & in futurum,
"Qui te in stabulum duxi, & hospitalia *munera* dedi,
"Rursus tandem interficiam, dilectúmque animum auferam;

ΣΧΟΛΙΑ.

386. Πολυπενθὲς.] Πολλὰς λύπας σὺ ἰσωπὴ ἔχον.
387. Θέλγε.] Ἀπάτα.
388. Αἰδέσομαι.] Περσδέξομαι, καὶ τιμήσω, ὡς ἱκέτην.
389. Ξένιον.] Ξένων ἔφορον.
392. Ἐπήγαγον.] Περσηγαγόμην, ἔπεισα.
393. Ῥήξωμεν.] Τὰ ἐπὶ ῥητοῖς καὶ ὁμολογημένοις συνθήκην.
395. Τεὸς.] Ὁ σός.
396. Ἕσσας.] Ἐνδύσας.
397. Δυλίχιον.] Πόλις τῆς Κεφαλληνίας.
399. Ἐπιστεύσας.] Κελεύσας, ἐφορμήσας.
405. Ἑλοίμην.] Ἀφέλωμαι.

NOTÆ.

388. Αἰδέσομαι) Αἰδήσομαι olim in Omnibus; & tamen quùm sæpe aliàs αἴδεσαι, pro αἴδησαι, scriptum videamus, minimè αἰδόσαι, ut *Iliad.* ι'. v. 636. Item αἰδόσεαι, non αἰδήσεαι, *Iliad.* χ'. v. 419. Præterea cum *Aloysii* MS. apertè legat αἰδέσομαι, ut & Vett. Editt. *Brevium Scholiorum*, & αἰδόσεαι, ter in *Iliade* reperiatur, hanc vocem in *Textum* revoco, vix aliâ ad *Var. Lect.* rejectâ.

389. Αὐτόν τ' ἐλεήσας) Malè exciderat τὸ τι Editioni *Elzeviriana*.

400. Ἀλεύεται) Ἀπλικῶς, ἀντὶ ἕ, ἀλεύῃ). Ὀρθικὸν, ἀντὶ Ὑποθακτικοῦ. Vid. ad α'. v. 41. Scribitur & ἀλεύαται, ut ω'. v. 29. Vid. ad *Var. Lect.*

VARIÆ LECTIONES.

388. Αἰδέσομαι) γρ. αἰδήσομαι, vid. Not. in *Textum*.
389. Αὐτόν τ' ἐλεήσας) γρ. αὐτόν τ' ἐλεαίρων, *Eustath.* fol. 555. & lin. 11. nec omisit *H. Steph.*
393. Ὑπερθε) γρ. ὄπιθε, *H. Steph.*
399. Ἐπιστεύσας) γρ. ἐπιστεύσας, *Br. Schol.*
400. Ἀλεύεται) γρ. ἀλεύαται. ut ω'. v. 29. Vid. Not. in *Textum*.
403. Μετέπιθα) γρ. μετόπισθεν, *H. Steph.*

Πρόφρων

Πρόφρων δή κεν ἔπειτα Διὰ Κρονίωνα λιτοίμην;
Νῦν δ' ὥρη δόρποιο· τάχιστά μοι ἔνδον ἑταῖροι
Εἶεν, ἵν' ὀψὲ κλισίῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Ἀγχίμολον δὴ σύες τε, καὶ ἀνέρες ἦλθον ὑφορβοί,
Τὰς μὲν ἄρα ἕρξαν κατ' ἤθεα κοιμηθῆναι·
Κλαγγὴ δ' ἀσπέτου ὦρτο συῶν αὐλιζομένάων.
Αὐτὰρ ὁ οἷς ἑτάροισιν ἐκέκλετο δῖος ὑφορβός,
Ἄξεθ' ὑῶν τὴν ἄρειον, ἵνα ξείνῳ ἱερεύσω
Τηλεδαπῷ· πρὸς δ' αὐτοὶ ὀνησόμεθ', οἵ περ ὄϊζυν
Δηὶ ἔχομεν, πάχοντες ὑῶν ἕνεκ' ἀργιοδόντων·
Ἄλλοι δ' ἡμέτερον κάματον νήποινον ἔδουσιν.
Ὣς ἄρα φωνήσας κέασε ξύλα νηλέϊ χαλκῷ·
Οἱ δ' ὗν εἰσῆγον μάλα πίονα πενταέτηρον·
Τὸν μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐπ' ἐσχάρῃ· οὐδὲ συβώτης
Λήθετ' ἄρ' ἀθανάτων, φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσιν.
Ἀλλ' ὅγ' ἀπαρχόμενος κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλεν
Ἀργιόδοντος ὑὸς, καὶ ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσι,
Νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε.
Κόψε δ' ἀναχόμενος σχίζῃ δρυὸς, ἣν λίπε κείων·
Τόνδ' ἔλιπε ψυχὴ· τοὶ δ' ἔσφαξάν τε καὶ ὗσαν.

" Promptus utiq; sic posteà Jovi Saturn. supplicarer; *si inhospitalis adeò essē?*
" Verùm nunc hora cœnæ; ocyùs mihi intùs socii
" Erunt, ut in tugurio dulcem præparemus cœnam.
Sic hi quidem talia inter se dicebant;
De propinquo autem suésque & viri venerunt subulci;
Has quidem igitur incluserunt in sua claustra ad dormiendum;
Clamor verò multus ortus est suûm in-haram-euntium.
At suis sociis jussit divinus subulcus,
" Ducite suûm optimum, ut hospitis *in gratiam* mactem
" Peregrini; unà & ipsi recreabimur, qui ærumnam
" Diù habemus, patientes suûm gratiâ habentium dentes albos:
" Alii autem nostrum laborem impunè edunt.
Sic loquutus, scidit ligna acuto ferro:
Hi verò suem abduxerunt valdè pinguem quinquennem:
Quem quidem postea statuebant ad focum; neque subulcus
Oblitus est immortalium: mentibus enim utebatur bonis.
Sed hic incipiens capitis crines in ignem jecit
Albos habentis dentes suis, & precatus est omnes Deos,
Ut rediret Ulysses prudens suam domum.
Percussitque in altum tollens stipitē querno, quem liquit findens;
Hunc reliquit anima: hi verò jugulârunt & ustulârunt;

ΣΧΟΛΙΑ.

406. Λιτοίμην.] Ἱκετεύσαιμι.

411. Ἔρξαν.] Συνέκλεισαν. Ἤθεα.] * Τὰς συνήθεις τόπους ϗ διατριβάς.

415. Τηλεδαπῷ.] Πόρρωθεν ἀφιγμένῳ. Ὀνησόμεθα.] Ὀνήσεως ϗ ὠφελείας μεταλήψομεθα.

418. Κίασεν.] Ἔσχισεν.

425. Κόψε.] Ἔπαισεν, ἔκρουσεν. Κείων.] Σχίζων, ἢ καίων.

426. Εὗσαν.] Περιέκαυσαν, ἐφλόγισαν.

NOTÆ.

411. Τὰς μὲν ἄρα ἕρξαν) *Ultima* Ε ἄρα producitur, in *Cæsurâ*, ante *Asperam* cum *Acuto*. *Isaac. Casaubon.* in sui Codicis margine, nunc *Elienſis* Episcopi, *Mori*, cum *Leni* scribit ἔρξαν non bene: nam in hoc loco fit ab ἕργω, pro εἴργω, *Includo*, non ab ἴργω, *Arceo*, nec ab ἔρδω, *facio*.

422. Ἀλλ' ὅγ' ἀπαρχόμενος κεφαλῆς τρίχας) *Eustath.* Ἀναμνησις τῆς παλαιφάτου ἐνδύσεως ἐκ τριχῶν ϗ δορέων. Notanda hinc Poetæ hactenùs ignoti Pietas; qui nec *Bubulcum Deorum oblitum* ait; *quòd & sana erat mentis*, v. 420. Οὐδὲ συβώτης Λήθετ' ἄρ' ἀθανάτων· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσιν. Vid. infrà, ad v. 446.

NOTÆ IN SCHOLIA.

411. * Ἤθεα) Τὰς συνήθεις τόπους ϗ διατριβάς. Hoc *Scholion* ex *Hesychio* huc migrat, eò certè omninò pertinens; quod lubentius feci; quum viderem, Magnos Viros de hâc voce errare, & exponere, *de more*, ut *Versio* nupera hìc fecit.

VARIÆ LECTIONES.

406. Δή κεν ἔπειτα) γρ. κὲν δ' ἔπειτα, *H. Steph.*

411. Ἔρξαν) γρ. ἔρξαν, *Isaac. Casaubon.* vid. Not. in *Textum*.

419. Εἰσῆγον) γρ. εἰσάγαγον, *H. Steph.*

425. Κόψε δ' ἀναχόμενος) γρ. πλῆξε δ' ἀπαρχόμενος, *Dionys.* Halicarn. Editt. *Hudson.* 2 Vol. fol. 11. & *Fred. Sylburg. Ibid.* Κείων) γρ. καίων, *Br. Schol.*

Αἴσα-

Αἶψα δέ μιν διέχθυαν· ὁ δ' ὠμοθετεῖτο συβώτης,
Πάντοθεν ἀρχόμενος μελέων, ἐς πίονα δημόν.
Καὶ τὰ μὲν ἐν πυρὶ βάλλε, παλύνας ἀλφίτῳ ἁκτῇ,
Μίσυλλόν τ' ἄορα τάλλα, ᾗ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπηγαν,
Ὤπλησάν τε θοίως, ἐρύσαντό τε πάντα·
Βάλλον δ' εἰν ἐλεοῖσιν ἀολλέα· ἂν δ' ἄρα συβώτης
Ἴστατο δαιτυμόνων· θεὶ γὰρ φρεσὶν αἴσιμα ᾔδη·
Καὶ τὰ μὲν ἕπτα πάντα διεμοιρᾶτο δαΐζων·
Τιὼ μὲν ἴαν Νύμφῃσι καὶ Ἑρμῇ Μαιάδος υἱῖ
Θῆκεν ἐπευξάμενος, τὰς δ' ἄλλας νεῖμεν ἑκάστῳ·
Νώτοισιν δ' Ὀδυσῆα διηνεκέεσσι γέραιρεν
Ἀρχιδόκῳ υἱός· κύδαινε δὲ θυμὸν Ἀναξῖ·
Καί μιν φωνήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Αἴθ' ὕτως, Εὔμαιε, φίλος Διὶ πατρὶ γένοιο,
Ὡς ἐμοί, ὅττι μὲ τοῖον ἐόντ' ἀγαθοῖσι γεραίρεις.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Ἔδαιε, δαιμόνιε ξείνων, καὶ τέρπεο τοῖσδε,
Οἷα πάρεστι· θεὸς δὲ τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' ἐάσει,
Ὅ, τι κεν ᾧ θυμῷ ἐθέλῃ· δύναται γὰρ ἅπαντα.
Ἦ ῥα, καὶ ἀρσμενα θῦσε θεοῖς αἰειγενέτῃσι·
Σπείσας δ' αἴθοπα οἶνον, Ὀδυσσῆϊ πτολιπόρθῳ

Statimque ipsum diviserunt, crudaque posuit subulcus,
Undique initio facto à membris, in pinguem adipem:
Et partim quidem in ignem jecit; ubi commiscuisset farinæ flore,
Minutatim verò secuerunt alia, & circum verua fixerunt,
Assaveruntque ritè, extraxerúntque omnia.
Posuerant autem in discis simul omnia: subulcus verò
Surrexit, in quadram-divisurus, valdè enim mentibus æqua sciebat;
Atque illa quidem septifariam omnia partitus est dividens,
Partem quidem unam Nymphis, & Mercurio Majæ filio
Posuit apprecatus, alias distribuit singulis:
" Dorsis autem Ulyssem integris honoravit
" Albi dentis suis; recreabat verò animum Heri;
Et ipsum appellatum alloquutus est prudens Ulysses,
" Utinam sic, Eumæe, dilectus Jovi patri sis,
" Sicut mihi, siquidem me, talis cum sim, bonis honoras.
Hunc respondens allocutus es, Eumæe subulce,
" Comede, miserrime hospitum, & delectare his,
" Qualia adsunt, Deus autem hoc quidem dabit, hoc verò sinet,
" Quodcunque suo animo vult; potest enim omnia.
Dixit, & primitias sacrificavit Deis sempiternis:
Libatóque nigro vino, Ulyssi urbium-destructori

Σχολια.

427. Ὠμοθετεῖτο.] Ὠμῶν ὄντων τῶν κρεῶν ἀπήρχετο τοῖς θεοῖς.
428. Ἀρχόμενος.] Ἀπαρχόμενος.
429. Παλύνας,] Ἀναπείψας καὶ μαζοποιήσας.
432. Ἀολλέα.] Ὁμοῦ πάντα.
433. Διατεμνόμενος.] Μερίσων.
434. Ἔπτυχα.] Εἰς ἑπτὰ μέρη. Διεμοιρᾶτο.] Διενεμε, διεμέριζεν.
435. Ἴαν.] Μίαν. Νύμφῃσι καὶ Ἑρμῇ.] Καὶ Σιμωνίδης φησὶν αὐτὰς φησὶ Νύμφας καὶ Μαιάδος τέκνα, ὅτι καὶ ἀνδρῶν αἷμα ἔχουσι ποιμένων.
446. Ἄρσμενα.] Τὰς ἀπαρχάς.

Notæ.

433. Περὶ δὲ φρεσὶν αἴσιμα ᾔδει) Malè exciderat vox φρεσὶν Elzeviriana Editioni.

434. Πάντα διεμοιρᾶτο δαΐζων) In voce διεμοιρᾶτο, τὸ ᾶ producitur, ante Literam ἀναδιπλώσεως capacem, ut ρ'. v. 226. Ἀλλ' ἐπὶ ὃν δὴ ἔργα κακὰ ἔπαθεν, ὃδ' ἐθελήσῃ. Item σ'. v. 361. ubi *Varia Lectiones* agnoscunt Literam ω'. singularem; licet *Tyronum* gratiâ, quod fieri solet, duplicetur in *Textu*. Sic *Iliad.* β'. v. 527. Ἀλλὰ πολὺ μείων, ubi tamen *Accentus* opitulatur. Vid. ad *Odyss.* χ'. v. 2. & infrà, ad v. 485.

444. Ἐάσῃ) Vid. suprà, ad v. 171.

446. Ἄρσμενα) Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀπάρχεσθαι. Vid. suprà, ad v. 422.

Notæ in Scholia.

435. Νύμφῃσι καὶ Ἑρμῇ) Huic *Scholio* per omnia assentit *Eustath.* tol. 552. lin. 28. Verùm hìc *Simonidæ* locus, ex ejusdem *Iambis*, ità legendus, Θύσει Νύμφαις, τοῦ τε Μαιάδος τόκῳ· Οὗτοι γὰρ ἀνδρῶν αἷμα ἔχουσι ποιμένων.

Variæ Lectiones.

435. Τιὼ) κ. Τιεῖ, *H. Steph.*
436. Ἐκάσῳ) κ. ἐκάσεις, *H. Steph.*
444. Τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' ἐάσει) κ. τὰ μὲν δώσει, τὰ δ' ἐάσει, *H. Steph.*

Ἐ

Ἐν χείρεσσιν ἔθηκεν, ὁ δ' ἕζετο ἧ παρὰ μοίρῃ.
Σῖτον δέ σφιν ἔνεμε Μεσαύλιος, ὃν ῥα συβώτης
Αὐτὸς κτήσατο οἷος, ἀποιχομένοιο ἄνακτος,
Νόσφιν δεσποίνης, καὶ Λαέρταο γέροντος·
Πὰρ δ' ἄρα μιν Ταφίων πρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν·
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Σῖτον μὲν σφιν ἀφεῖλε Μεσαύλιος· οἱ δ' ἐπὶ κοῖτον,
Σίτῳ καὶ κρειῶν κεκορημένοι, ἐστεύοντο.
Νὺξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ σκοτομήνιος, ὗε δ' ἄρα Ζεὺς
Πάννυχος· αὐτὰρ ἄη Ζέφυρος μέγας αἰὲν ἐφυδρος.
Τοῖσιν δ' Ὀδυσεὺς μετέειπε, συβώτεω πειρητίζων,
Εἴπως οἱ ἐκὰς χλαῖναν πόροι, ἤ τιν' ἑταίρων
Ἄλλον ἐποτρύνειεν· ἐπεὶ ἔο κήδετο λίην.
Κέκλυθι νῦν, Εὔμαιε, καὶ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι,
Εὐξάμενός τι ἔπος ἐρέω· οἶνος γὰρ ἀνώγει
Ἠλεὸν, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ μάλ' ἀείσαι,
Καί θ' ἁπαλὸν γελάσαι, καί τ' ὀρχήσασθαι ἀνῆκεν,
Καί τι ἔπος προέηκεν, ὅ περ τ' ἄρρητον ἄμεινον.
Ἀλλ' ἐπεὶ ἦν τὸ πρῶτον ἀνέκραγον, οὐκ ἐπικεύσω,
Εἴθ' ὡς ἡβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
Ὡς ὅθ' ὑπὸ Τροίῃ λόχον ἤγομεν ἀρτύναντες.
Ἡγείσθην δ' Ὀδυσεύς τε, καὶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος,
Τοῖσιδ' ἅμα τρίτος ἦρχον ἐγώ· αὐτοὶ γὰρ ἄνωγον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἱκόμεθα ποτὶ πόλιν, αἰπύ τε τεῖχος,
Ἡμεῖς μὲν περὶ ἄστυ κατὰ ῥωπήια πυκνὰ,
Ἀνδάνας καὶ ἕλε ὑπὸ τεύχεσι πεπτηῶτες
Κείμεθα· νὺξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ, Βορέαο πεσόντος,

In manibus posuit, hic verò sedebat
suam juxtà partem
Cibum autem ipsis distribuit Mesaulius, quem subulcus
Ipse emerat solus, absente domino,
Seorsum à dominâ & Laërte sene:
Ipsum nempe à Taphiis emerat suis facultatibus.
Hi itaque in cibos paratos, propositos, manus extendebant.
At postquam potûs & cibi desiderium amoverunt,
Cibum quidem ab ipsis abstulit Mesaulius; hi autem ad cubitum
Cibo & carnibus saturati iverunt.
Nox verò venit mala obscura, pluitque Jupiter
Totâ nocte, at spirabat Zephyrus magnus semper aquosus.
Hos itaque Ulysses alloquutus est, bubulcum tentans;
Si quò ab eo exutam sibi chlænam præberet, vel aliquem sociorum
Alium urgeret: si quidem suî tædebat valdé.
" Audi nunc me, Eumæe, & alii omnes socii,
" Gloriabundus aliquod verbum dicam; vinum enim jubet
" Stultum, quod impellit sapientem etiam valdè cantare,
" Et leniter ridere, & saltare impellit,
" Et aliquod verbum emisit, quod non dictum melius;
" Sed postquam primùm garrulus esse cœpi, non dissimulabo.
" Utinam sic pubescerem, visque mihi firma esset,
" Sicut quando sub Troja insidias duximus parantes.
" Duces autem erant Ulysses & Atrides Menelaus,
" Cum his una tertius dux fui ego, ipsi enim jusserant:
" Sed quando venimus ad urbem, altumque murum,
" Nos quidem circa urbem in virgultis densis,
" Inter calamos & paludem sub armis prostrati,
" Jacuimus: nox autem advenit mala, Boreâ ingruente,

ΣΧΟΛΙΑ.

449. Μεσαύλιος.] Ὄνομα κύριον.
456. Κεκορημένοι.] Κορεσθέντες.
457. Σκοτομήνιος.] Ἀστέλλωτος, σκοτεινὴ· ἢ καθ' ὃν ἡ σελήνη ἀφανίζεται τῇ πρὸς τὸν ἥλιον συνόδῳ· μονὴν γὰρ, ἡ σελήνη.
458. Πάννυχος.] Διὰ παντὸς νυκτός. Ἔφυδρος.] Ὑδωρ ἐπάγων.
463. Εὐξάμενος.] Καυχησάμενος.
464. Ἠλεός.] Ἠλιθιώδης, μαθητικός.
466. Ἄρρητον.] Μὴ ῥηθέν.
474. Ἀνδάνας.] Ἀνὰ καλάμους. Πεπτηῶτες.] Πεπτωκότες.

VARIÆ LECTIONES.

455. Κοῖτον) γρ. κοίτῳ. H. Steph.
474. Ἀνδάνας) γρ. ἀν δάνακας, ut in similibus.

Πηχυ-

Πηγυλὶς, αὐτὰρ ὕπερθε χιὼν γένεθ', ἠΰτε πάχνη,
Ψυχρὴ, ἣ σακέεσσι περιβέφετο κρύσταλλος.
Ἔνθ' ἄλλοι πάντες χλαίνας ἔχον, ἠδὲ χιτῶνας,
Εὗδον δ' ἐύκνημοι, σάκεσιν εἰλυμένοι ὤμους·
Αὐτὰρ ἐγὼ χλαῖναν μὲν ἰὼν ἑτάροισιν ἔλειπον
Ἀφραδίαις, ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ῥιγωσέμεν ἔμπης.
Ἀλλ' ἐπόμην σάκος οἷον ἔχων καὶ ζῶμα φαεινόν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,
Καὶ τότ' ἐγὼν Ὀδυσῆα προσηύδων ἐγγὺς ἐόντα,
Ἀγκῶνι νύξας· ὁ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ὑπάκουσε,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Οὔτι ἔτι ζωοῖσι μετέσσομαι, ἀλλὰ μὲ χεῖμα
Δάμναται· οὐ γὰρ ἔχω χλαῖναν· παρά μ' ἦπαφε δαίμων,
Οἰοχίτων' ἔμεναι· νῦν δ' οὐκ ἔτι φυκτὰ πέλονται.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα νόον κέκλετο τόνδ' ἐνὶ θυμῷ,
Οἷος ἔπειεν ἔην βουλεύεμεν, ἠδὲ μάχεσθαι.
Φθεγξάμενος δ' ὀλίγῃ ὀπὶ μοι πρὸς μῦθον ἔειπε,
Σίγα νῦν, μήτις σεῦ Ἀχαιῶν ἄλλος ἀκούσῃ.
Ἦ, καὶ ἐπ' ἀγκῶνος κεφαλὴν κλίνας, εἶπέ τε μῦθον,

" Glacialis, at super nix facta eſt, veluti pruina,
" Frigida, & ſcutis circum accreſcebat cryſtallus.
" Tunc alii omnes veſtes habebant & tunicas,
" Dormiebantque quieti ſcutis cooperti humeros;
" At ego veſtem quidem diſcedens ſociis reliqui
" Inconſideratè; quoniam non putabam tantum frigus futurum.
" Sed ſequebar, ſcutum ſolum habens, & veſtem nitidam;
" Sed quando jam extrema pars noctis erat, & aſtra recederent,
" Et tunc ego Ulyſſem allocutus ſum, qui propè erat,
" Cubito pungens; hic verò promptè audivit,
" Nobilis Laërtiade prudens Ulyſſes,
" Non ampliùs inter vivos ero; ſed me hyems
" Interficiet; non enim habeo chlænam: me decepit fortuna,
" Una cum tunica ut ſim; nunc verò non amplius remedia adſunt.
Sic dixi; hic igitur tandem mentem tenuit hanc in animo,
Qualis ille erat ad conſultandum & pugnandum.
Loquens autem ſummiſſa voce me in hæc verba allocutus eſt,
" Sile nunc, nè quis te Achivorum alius audiat.
Dixit, & in cubito caput tenuit, dixitque verbum,

ΣΧΟΛΙΑ.

476. Πηγυλίς.] Παγετὸς, * ἢ ψυχρά. Πάχνη.] Πυκνότης ἀέρος ψυχροῦ.
477. Κρύσταλλος.] Τὸ πεπηγὸς ὕδωρ.
481. Ῥιγωσέμεν.] Ῥιγώσειν.
482. Ζῶμα.] Νῦν, τὸν χιτῶνα.
485. Ἐμμαπέως.] Ταχέως, εὐθέως.
487. Μετέσσομαι.] Ἔσομαι.
489. Οἰοχίτωνα.] Ἐν ἱματίῳ ἔχοντα, μονοχίτωνα.
491. Βουλεύεμεν.] Βουλεύειν.

NOTÆ.

476. Πηγυλὶς) Ità rectè ſcribitur, à πήγω, vel πήγνυμι, quanquam Auctor *Etymologici* M. πηλυγὶς apertè legat, quem tamen *Suidæ*, *Apollonii*, *Heſychii*, auctoritate refutat *Fredericus Sylburgius*.

485. Ἀγκῶνι νύξας) *Ultima* in ἀγκῶνι producitur, in *Cæſurâ*, ante Liquidam ἀναδιπλώσεως capacem; ut ſuprà, v. 434. Alia tamen *Lectio*, Ἀγκῶ' ἀννύξας, pro ἀγκῶνι ἀνανύξας, optimè omnium convenit, & *Verſui* & *Senſui*.

489. Φυκτὰ) Ità pro φυκτᾷ legendum probo ad α'. v. 18. & ad *Iliad.* ζ'. v. 488.

NOTÆ IN SCHOLIA.

476. Πηγυλὶς) Παγετὸς· ἢ ψυχρά. Ità diſtinguo, & τὸ ἢ addo, ut *Subſtantivum* ſegregetur ab *Adjectivo*. *Euſtath.* fol. 555. lin. 43. Πηγυλὶς, ἤγουν παγετὸς, καθὸ τὸν Παλαιὸν, ἢ παγετώδης.

485. Ἐμμαπέως) Ἤγουν, ταχὺ, καὶ ἅμα ἔπος. *Euſtath.* fol. 556. lin. 2.

VARIÆ LECTIONES.

476. Πηγυλὶς) γρ. πηλυγὶς, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Ὑπερθε) γρ. ἔπειτα, *H. Steph.*
479. Σάκεσσιν) γρ. σακέεσσ', ut ſuprà, v. 477.
481. Ἀφραδίαις) γρ. ἀφραδέως, *H. Steph.*
485. Ἀγκῶνι νύξας) γρ. ἀγκῶν' ἀννύξας, vid. Not. in *Textum*.
487. Οὔτι ἔτι) γρ. οὔτις ἔτι.
489. Ἔμβραε) γρ. ἔμμεν, *H. Steph.* & ἴμεναι & ἰέναι. *Ibid.* Φυκτὰ) γρ. φυκτᾷ, vid. ad Σ'. v. 299.
491. Βουλεύεμεν, ἠδὲ μαχέσθαι) γρ. πλείοσι ἔργοις τὸν ἔπος τὸ, *Euſtath.* fol. 558. lin. 50. Γραφὴ δὲ, οἷος ἐνὶ πλείοσι ἔργοις τὸ, ἔπος τί. Nec hoc tamen vidit *H. Steph.*

Κλῦτε

Κλῦτε, φίλαι, θεῖός μοι ὑπότριον ἦλθεν ὄνειρος·
Λίην γὰρ νηῶν ἐκὰς ἤλθομεν· ἀλλά τις εἴη
Εἰπεῖν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
Εἰ πλέονας θοὰς αὖθι νεὰς ἐποτρύνει ἐέλδῳ.
Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα Θόας, Ἀνδραίμονος υἱός,
Καρπαλίμως, ἀπὸ δ' ἧς χλαῖναν θέτο φοινικόεσσαν,
Βῆ δ' ἰθὺς νηῶν· ἐγὼ δ' ἐνὶ εἵματι κείνου
Κείμην ἀσπασίως· φάε δ' ἠριγένεια ἄνασσα.
Ὡς νῦν ἠβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
Δοίη κέν τις χλαῖναν ἐνὶ σταθμοῖσι συφορβῶν,
Ἀμφότερον, φιλότητι καὶ αἰδοῖ φωτὸς ἑῆος·
Νῦν δέ μ' ἀτιμάζουσι, κακὰ χροῒ εἵματ' ἔχοντα.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Ὦ γέρον, αἶνος μύθῳ τοι ἀμύμονι, ὃν κατέλεξας,
Οὐδέ πῃ ἀκοσμίην ἔπος ἠκέρδες ἔειπες.
Τῷ οὔτ' ἐσθῆτος δεύησεαι, οὔτε τεῦ ἄλλου,
Ὧν ἐπέοικε ἱκέτῃ ταλαπείριον ἀντιάσαντα,
Νῦν· ἀτὰρ ἠῶθέν γε τὰ σὰ ῥάκεα δυσπαλίξεις.

"Audite, amici, divinum mihi in somnis astitit insomnium;
"Quum à navibus longè venimus; verùm aliquis eat
"Nunciatum Atridæ Agamemnoni pastori populorum,
"An plures à navibus jubeat *hùc* venire.
"Sic dixit; surrexitque indè Thoas, Andræmonis filius,
"Subitò, & à se chlænam jecit purpuream.
"Perrexitque ire ad naves; ego verò in veste illius
"Jacui libenter; illuxit autem aureo-throno aurora.
"Utinam nunc ità pubescerem, visque mihi firma esset,
"Daret aliquis chlænam in stabulis subulcorum
"Æque amicitiâ *motus*, ac reverentiâ viri boni;
"Nunc autem me negligunt, malas circa corpus vestes habentem.
Hunc respondens, allocutus est Eumæus subulcus,
"O senex, fabula quidem bona, quam dixisti;
"Nec omnino citrà decorum verbum inutile locutus es:
"Ideò neque veste indigebis, neque aliâ re,
"Quam conveniat supplici misero obviam venienti accipere,
"Nunc; at manè tuis te vestibus amicies:

ΣΧΟΛΙΑ.

496. Εἴη.] Πορεύοιτο.
499. Ἀνδραίμων ὁ υἱός.] Ὁ Θόας.
502. Φάε.] Ἔφαινεν.
508. Αἶνος.] Ἔπαινος, * ἢ λόγος συμβολικὸς ἐκ μύθου, ἢ ἱστορίας, φιλοπίτειαν ἔχων παραινετικήν· ἢ Ἀρχίλοχος δὲ λέγει, Αἶνός τις ἀνθρώπων ὅδε, Ὡς ἆρ'

NOTÆ.

499. Ὦρτο δ' ἔπειτα Θόας) Cum Celeritas in Legationibus & Nuntiis sit maximè requisita, rectissimè hìc Poeta tale Nomen Nuntio dat, ut *Lycophron*, v. 1471. hujusmodi virum ταχὺν vocat, παρὰ τὸ τρέχειν, ut hìc Θόας, παρὰ τὸ θεῖν. Vid. quæ Nos ad *Euripidis Danaen*, v. 47.

NOTÆ IN SCHOLIA.

508. Αἶνος) Ἔπαινος, * ἢ λόγος συμβολικὸς ἐκ μύθου, ἢ ἱστορίας, φιλοπίτειαν ἔχων παραινετικήν. Ità lego, & emendo, pro absurdo illo, ἔπαινος, ὁ εἰς φιλοξενίας φιλοπίτειαν, &c. Ità certè *Eustath.* fol. 556. lin. 32. Δῆλον δὲ, ὅτι αἶνος παρὰ τοῖς Παλαιοῖς, ὃ μόνον ἔπαινος· ἐξ ὧν πολύαινος Ὀδυσσεὺς, ὡς αἱ Σειρῆνες εἶπον· ἀλλὰ καὶ λόγος συμβολικὸς ἐκ μύθου, ἢ ἱστορίας φιλοπίτειαν ἔχων παραινετικήν· ῥητῶς δὲ καὶ τὸ Παλαιὸν εἰπεῖν, Λόγος μυθικὸς ἀφερόμενος ἀπὸ ἀλόγων ζώων, ἢ φυτῶν, πρὸς ἀνθρώπων παραίνεσιν, ὡς εἰρή-

Αἰνὸς δ' ἐστὶ, καὶ ὁ ὑποβεβλημένος λόγος.
509. Παρὰ μοῖραν.] Παρὰ τὸ καθῆκον, ἔξω τοῦ πρέποντος. Νηκερδὲς.] Ἀσύμφορον, ἀκερδές.
512. Ῥάκεα.] Παλαιὰ καὶ διερρωγότα ἱμάτια. Δυσπαλίξεις.] Ἀμφίσεις, * συρράψεις.

VARIÆ LECTIONES.

500. Θέτο) γρ. βάλε, *H. Steph.*
501. Βῆ δ' ἰθὺς θέειν) γρ. βῆ δ' ἰέναι, *H. Steph.*
509. Ἔειπες) γρ. ἔειπας, MSS. ut sæpè in *Iliade*, & aliàs notatum; ἔνιασις, *H. Steph.*

Οὐ γὰρ πολλαὶ χλαῖναι, ἐπημοιβοί τε χιτῶνες
Ἐνθάδ' ἔπυθαι, μία δ' οἴη φωτὶ ἑκάστῳ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ἔλθησιν Ὀδυσῆος φίλος υἱὸς,
Αὐτός τοι χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα δώσει.
Πέμψει δ', ὅππη σὲ κραδίη θυμός τε κελεύῃ.
Ὡς εἰπὼν ἀνόρουσε· πίθεν δ' ἄρα οἱ πυρὸς ἐγγὺς
Εὐνὴν, ἐν δ' οἰῶν τε καὶ αἰγῶν δέρματ' ἔβαλλεν.
Ἔνθ' Ὀδυσεὺς κατέλεκτ'· ἐπὶ δὲ χλαῖναν βάλεν αὐτῷ
Πυκνὴν καὶ μεγάλην, ἣ οἱ * παρεκέκειτ' ἀμοιβὰς,
Ἔννυχος, ὅτε τις χειμὼν ἔκπαγλος ὄρωρε.
Ὡς ὅ γ' ἔνθ' Ὀδυσεὺς κοιμήσατο, τοὶ δὲ παρ' αὐτὸν
Ἄνδρες κοιμήσαντο νεηνίαι, οὐδὲ συβώτῃ
Ἤνδανεν αὐτάνδρι κοῖτος, υἷι ἄπο κοιμηθῆναι·
Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἔξω ἰὼν ὡπλίζετο· χαῖρε δ' Ὀδυσεὺς
Ὅττι ῥά οἱ βιότῳ ἐνικήδεα, νόσφιν ἑαυτοῦ.
Πρῶτον μὲν ξίφος ὀξὺ θεὶ περὶ νώροισι βάλετο· ὤμοις
Ἀμφὶ δὲ χλαῖναν ἔεσσαι ἀλεξάνεμον μάλα πυκνὴν,

" Non enim multæ chlænæ mutatoriseque unicæ
" Hic ad induendum, unica autem fola viro fingulo.
" At poſtquam venerit Ulyſſis dilectus filius,
" Ipſe tibi chlænamque, tunicámque, veſtes dabit,
" Mittéreque, quò te cor animúſque jubet.
Sic loquutus ſurrexit, poſuitque ei prope ignem
Lectum, inque caprarum & ovium pelles injecit.
Ibi Ulyſſes dormiebat, inſuper chlænam injecit ipſi
Denſam & mollem, quæ ei præſto erat mutatoria,
Cum ſe indueret, quando aliqua hyems terribilis orta eſſet.
Sic quidem tunc Ulyſſes diſcubuit; at apud ipſum
Viri cubitum-ibant juvenes, neque fubulco
Placuit illic in lectò à ſuibus longè cubare.
Sed hic extra iens armabatur, lætabatur verò Ulyſſes
Quòd opũ ſuarũ curã-gereret, licet ipſe longè abeſſet, *ut putabatur*.
Primùm quidem enſem acutum circum fortes poſuit humeros,
Circúmque chlænam induit expellentem-ventum, valdè denſam,

ΣΧΟΛΙΑ.

513. Χλαῖναι.] Χλαμύδες. τὰ ἔξωθεν σκεπαστήρια. Ἐπημοιβοί τε.] Ἤτοι ἃς ἀμοιψάσθαί τις δύναιτο· ἢ μεταλαμβάνειν, εἴποτε χειμὼν εἴη· ἢ ἀλλάσσειν ἄλλῳ, ἀντὶ ἄλλης. Χιτῶνες.] Τὰ ἔσωθεν ἀνδρεῖα ἱματία.

521. Παρεκέκειτ' ἀμοιβάς.] Παρεῖχε τὰς ἀμοιβὰς καὶ ἀλλαγάς· ἢ * παρεκέκειτο, παρέκειτο· ἀμοιβάς, εἴδους σκαμμασταμβύου.

522. Ὄρουσε.] Διεγερθῇ, ἀνασχῇ.

523. Κοιμήσατο.] Ἐκαθεύδησεν.

524. Νεηνίαι.] Νεώτεροι.

529. Ἀλεξάνεμον.] Βοηθὸν ψύχους, δυναμένην ἀποπάλειν ἀνέμους· ἢ ἀπείργουσαν τοὺς ἀνέμους.

NOTÆ.

522. *Παρεκέκειτ' ἀμοιβάς) Ità omninò legendum ſtatuo, pro corrupto, quod prius obtinuit, παρεχέκειτο, nam ἐκέκειτο Regularitèr pro ἔκειτο, occurrit, pro quo *Ionicè* legitur κέκειτο, *Odyſſ.* φ'. v. 41. Κέκειτ' ἐπὶ μεγάροισι. *Heſychius*, Κέκειτο) Ἔκειτο. Ità hìc παρεκέκειτ' ἀμοιβάς) Παρέκειτο ἀμοιβαίη. Jam verò ἐχέσκομεν nuſquam gentium reperitur, quod ſciam; licet ἴχσκον, pro εἶχον, vel ἶχον, agnoſcamus. Quare παρεχέκειτο ad *Varias Lectiones* abhinc relegandum cenſeo, & in *Textum* reſtituendum τὸ παρεκέκειτο, quod & ipſe *Euſtathius* videtur primitus legiſſe; *Textum* enim exponens ait, fol. 559. lin. 40. Πυκνὴν καὶ μεγάλην· ἣ οἱ παρεκέκειτο, ἤτοι παρέκειτο, ἢ παρεχέκειτο, ἤγουν παρεῖχτο. Et *Brevia* quidem *Scholia*, MS. *Aloyſii Alemanni*, apertè legunt Παρεκέκειτο) παρέκειτο. Quæ præterea in *Impreſſis* legimus, non *Schrevelius* adjecit, alioquin facilè rejiceremus, verùm Vetr. aliquot Codd. Hanc tamen *Lectionem* Henr. Stephanus aut non vidit, aut neglexit.

SCHOLIA.

Etymolog. M. v. Ἀνοπαλίζω.

521. *Παρεκέκειτο, ità omninò in *Scholiis* legendum, pro παρέκειτο, de quâ re vid. Not. in *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

Textum.

527. Νόσφιν ἑοῖο) γρ. νόσφιν ἐόντος.

529. Ἀμφὶ δὲ χλαῖναν ἔεσσαι) γρ. ἐέσσατο.

Ἢ, παῖς χερσὶν ἔχεις· παῖς παλάμαις δονήσεις, ἢ σὺ σῇσις· οἷα συῤῥάπτων, ἢ κἀλλως μεταχειριζόμενος, ἢ καλύπτων πόδι, ἢ σκεῦος μέρη σώματος, κλ. Vid.

517. Θυμός τε κελεύῃ) γρ. ἢ θυμὸς ἀνώγῃ.

521. Μεγάλην) γρ. μαλακὴν, *Hen. Stephan.*

Ibid. Παρεκέκειτο) γρ. παρεχέκειτο, vid. Not. in

530 Ἂν δ' ἄκαχην ἕλετ' αἰγὸς ἐϋτρεφέος μεγάλοιο·
Εἵλετο δ' ὀξὺν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν.
Βῆ δ' ἴμεν ἂν κεῖαν, ὅθι πὲρ σύες ἀργιόδοντες
Πέτρῃ ὑπὸ γλαφυρῇ εὗδον, Βορέω ὑπ' ἰωγῇ.

Ac pellem accepit capræ altilis magnæ:
Accepitque acutam lanceam contrà canes adjutricem & viros.
Perrexit autem ire cubiturus, ubi sues albis dentibus
Petrâ sub concavâ stabulabant Boreæ sub tegmine.

ΣΧΟΛΙΑ.

530. Ἀκάκην.] Δίρμα αἰγὸς δασύμαλλον.

532. Κεῖον.] Κοιμησόμενον.

533. Πέτρῃ ὑπὸ γλαφυρῇ εὗδον Βορέω ὑπ' ἰωγῇ.] Ἐρεχθεὺς, ὁ τῶν Ἀθηναίων βασιλεὺς, ἰχθὺ θυγατέρα τέτροφε Ὠρείθυιαν, καλὴ Δροσεπιτάτιν· ποσμήσας παῖδα πατὴρ, πέμπει καννφόρον θύσσαν εἰς τὸν ἀκρόπολιν τῇ Πολιάδι Ἀθηνᾷ· παῖδας δὲ ὁ Βορέας ἔσεμε ἁρπάσας, λαθὼν τὰς βλέπουσας καὶ φυλάττουσας τὸν κόρην, ἥρπασεν, καὶ * Δροσομίσας εἰς Θρᾴκην, ποιεῖ γυναῖκα. γίνονται δὲ αὐτῷ παῖδες ἐξ αὐτῆς Ζῆτης καὶ Κάλαϊς· οἳ καὶ δι' ὀρνέων μετὰ τῶν ἡμιθέων εἰς Κόλχους ἐπὶ τὸ * πόκον ἔπλευσαν σὺν τῇ * Ἀργοῖ. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀκουσιλάῳ. Ἰωγῇ.] Τῇ σκέπῃ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

533. Βορέω ὑπ' ἰωγῇ) Hoc *Scholion*, in *Elzevirianâ* Editione longe corruptius, ex MSto. *Aloyſii* emendavi, & ex *Aldinâ*, *Bedrotianâ*, *Morrhianâ*, &c. * Δροσομίσας nempe lego, pro Δροσεπιτάτιν, * πόκον, pro ἄκον, & * Ἀργοῖ, pro Ἀργῷ. Nollem hujuſmodi minutiis immorari; verùm *Criticorum* gens incredula & inficeta poſtulat, ut omnium vel leviſſimarum mutationum rationes exhibeam. Verùm, ut dicam, quod ſentio, Malè huc advecta eſt à ſciolo quodam hæc Hiſtoria; nec enim aliud putandum; quùm nihil omninò præter *Boreæ* nomen *Textus* habeat, quæ tam operoſam poſtulet Hiſtoriam. *Ibid.* Ἰωγῇ) Τῇ σκέπῃ. Huc refer *Heſych.* Ἰωγὴ) Σκέπη, ἡσυχία, φωνὴ, πνοὴ, βοὴ, αἰγιαλὸς, καλιαγωγή. Εὗδον Βορέω ὑπ' ἰωγῇ· Ἀεὶ σπείρας, σκέπῃ. Item *Etymolog.* M. v. Ἰωγή.

VARIÆ LECTIONES.

533. Ὑπὸ) κ. ὕπο. *Ibid.* Ἰωγῇ) γρ. ἰωγῆς.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ο΄.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ο΄.

Τηλέμαχον Ἀθηνᾶ ἔναρ ἐπισῶσα εἰς Ἰθάκην ἐπανελθεῖν φοτρέπει· ὃς δῦρα παρὰ Μενελάῳ λαβὼν πέμπτον. καὶ ἐμβαίνειν μέλλων εἰς τὴν ναῦν, Θεοκλύμενόν τινα Ἀργεῖον μάντιν ἀναλαμβάνει ἐπὶ φόνῳ φεύγοντα. καὶ Εὔμαιον Ὀδυσσεῖ διηγεῖται, ὡς Φοίνικες αὐτὸν λῃσάμενοι ἀπ᾽ Συρίας νήσου, ἀπέδοντο Λαέρτῃ· καὶ ἡ Τηλεμάχου ναῦς κατέπλει εἰς Ἰθάκην, καὶ ταύτην εἰς ἄγυν ἀπήμψας, αὐτὸς πρὸς Εὔμαιον ἤρχετο.

Ἐπιγραφή.

Τηλεμάχου ἐπάνοδος· Μνησήρων λόχος· Τηλεμάχου πρὸς Εὔμαιον ἄφιξις.

Ἄλλως.

Οὐ, ἐπιβὰς Ἰθάκης, Λακεδαίμονος ἐξ Ὀδυσείδης.

LIB. XV.

Ἦ δ᾽ εἰς εὐρύχορον Λακεδαίμονα Παλλὰς Ἀθήνη
Ὤϊχεθ᾽, Ὀδυσῆος μεγαθύμου φαίδιμον υἱὸν
Νόστου τ᾽ ὀτρύνουσα, καὶ ὀρνύουσα νέεσθαι·
Εὗρε δὲ Τηλέμαχον, καὶ Νέστορος ἀγλαὸν υἱὸν
Εὕδοντ᾽ ἐν προδόμῳ Μενελάου κυδαλίμοιο·
Ἦτοι Νεστορίδην μαλακῷ δεδμημένον ὕπνῳ·
Τηλέμαχον δ᾽ οὐχ ὕπνος ἔχε γλυκύς, ἀλλ᾽ ἐνὶ θυμῷ
Νύκτα δι᾽ ἀμβροσίην μελεδήματα πατρὸς ἔγιγνεν.
Ἆσσον δ᾽ ἱσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη,

IN latam verò Lacedæmona Pallas Minerva
Abiit, Ulyssis magnanimi illustrem filium,
De reditu admonitura, & suasura, ut redeat.
Invenit verò Telemachum, & Nestoris inclytum filium
Dormientem in vestibulo domûs Menelai illustris,
Nimirùm Nestoridem molli domitum somno;
Telemachum autem non somnus tenebat dulcis; sed in animo
Noctem per solitariam curas de patre excitabat.
Propè igitur stans alloquuta est glaucis-oculis Minerva;

ΣΧΟΛΙΑ.

3. Ὁ Τρυνέσσα.] Ἐπείξασα.
5. Εὕδοντ.] Καθεύδοντ, δυϊκῶς.
8. Μελεδήματα.] Μερίμνας.

ΝΟΤΑΕ.

V. 1. Εὐρύχορον Λακεδαίμονα) De *Spartanorum* Choreis, *Plutarch.* Apophthegm. & Λακεδαιμόνια ἐπιτηδεύματα. 2 Vol. fol. 238. Τελῶν δ᾽ ἐν χορῶν ὄντων, καὶ τὰ τρεῖς ἡλικίας, καὶ συνιστάμενον τὰ παῖς ἑορταῖς, ὁ μὲν τῶν γερόντων, ᾠχόμην ἤδειν, Ἡμεῖς ποτ᾽ ἦμεν ἄλκιμοι νεανίαι· εἶτα ὁ τῶν ἀκμαζόντων ἀνδρῶν, ἀμείβομεν, Ἄμεις δ᾽ γ᾽ ἐσμέν· αἱ δ᾽ λῆς, αὐχάσδε· ὁ δ᾽ τελίτης, ὁ τῶν παίδων, Ἄμεις δ᾽ γ᾽ ἐσόμεσθα πολλῷ κάρρονες. Vid. *Isaac. Casaubon.* Not. ad *Athenæ.* l. 4. c. 3. fol. 249. *Apollo*, apud *Herodot.* Ἡμεῖς δ᾽ αὖ Σπάρτης οἰκήτορες εὐρυχόρειοι. Unde *Virgil.* Æn. l. 1. v. 502. Qualis in Eurotæ ripis, aut per juga Cynthi Exercet Diana choros. Quanquam alii εὐρύχορον, per εὐρύχωρον explicent, ut *Eustath.* fol. 465. lin. 15. Ὡς καὶ εὐρύχορον, φασὶ, λέγει ἀλλαχοῦ γῆν, τὴν εὐρύχωρον, καὶ μεγάλην.

5. Εὕδοντ᾽ ἐν προδόμῳ) *Br. Schol.* pro εὕδοντ᾽ poni asserunt δυϊκῶς· quùm tamen ipse Poeta de *Telemacho* affirmatè dicat, Minimè illum dormire, v. 7. Τηλέμαχον δ᾽ οὐχ ὕπνος ἔχεν. Quare pro εὕδοντα poni ego dico, atque ità exponendum censeo.

Τηλέ-

Τηλέμαχ', ὐκ ἔτι καλὰ δόμων ἄπο δὴν ἀλάλησαι,
Κτήματά τε προλιπὼν, ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν
Οὕτω ὑφροφιάλως· μή τοι κατὰ πάντα φάγωσι
Κτήματα διαδάμνοι, σὺ δὲ τηύσιλον ὁδὸν ἔλθῃς.
Ἀλλ' ὄτρυνε τάχιστα βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον,
Πεμπέμεν, ὄφρ' ἔτι οἴκοι ἀμύμονα μητέρα τέτμῃς·
Ἤδη γάρ ῥα πατήρ τε, κασίγνητοί τε κέλονται
Εὐρυμάχῳ γήμασθ'· ὁ γὰρ ἅμπαντας ὑπερβάλλει ἄπασιν
Μνηστῆρας δώροισι, καὶ ἐξόφελλεν ἔεδνα·
Μή νύ τι, σεῦ ἀέκητι, δόμων ἐκ κτῆμα φέρῃσι·
Οἶδα γάρ, οἷος θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ γυναικός·
Κείνη βούλεται οἶκον ὀφέλλειν, ὅς κεν ὀπυίῃ,
Παίδων δὲ προτέρων καὶ κεδνοῖο φίλοιο

" Telemache, non jam benè à tuâ domo diutius aberras,
" Facultatibúsque relictis, *iisque* viris in tuis domibus,
" Qui sic superbi sunt; ne omnia comedant,
" Possessionibus divisis, tu autem inanem viam veneris.
" Verùm impelle citissimè voce bonum Menelaum
" Ad *te* dimittendum; ut adhuc domi bonam matrem invenias:
" Jam enim patérque fratréque jubent
" Eurymacho nubere, hic enim superat omnes
" Procos donis, & adauget dotes:
" Nequa, te invito, ex domibus res efferatur.
" Scis enim, qualis animus in pectoribus mulieris;
" Illius vult domum augere, quicunque duxerit:
" Filiorum autem priorum, & mariti prioris dilecti,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

10. Καλά.] Ἀντὶ τοῦ, καλῶς. Ἀλάλησαι.] *Πεπλάνησαι.

13. Τηύσιλον.] Ματαίαν. Τινὲς *ἀργιλὸν, ἄλλοι βλαβερὰν, ἢ ἀφλοίσβοτον.

15. Ἀμύμονα.] Ἀμωμήτην. Τέτμῃς.] Καταλάβῃς.

16. *Ἤδη γάρ ῥα πατήρ τε κασίγνητοί τε κέλονται Εὐρυμάχῳ γήμασθαι.] Ἰκαρίου, ὁ Οἰβάλου, γαμεῖ Δωρεδόκην, τὴν Ὀρσιλόχου, ἢ κατὰ Φερεκύδην, Ἀστεροδίαν, τὴν Εὐρυπύλου, ἧς Τηλέστορες· *ἐξ ὧν Πηνελόπη. *κασίγνητοι ἢ Πηνελόπης, Σῆμος ἱερεὺς καὶ Αὐλητής· *ἔτι ἢ ἀδελφὴ, Ἰφθίμη. πυθόμενος ἢ Λαέρτης τὸν τοῦ Πηνελόπης, ὅτι ἐκ παρθενίας γαμηκότος.

N O T Æ.

13. Τηύσιλον) De voce τηύσιος, quòd omninò sit Originis *Hebraicæ*, diximus, ad γ'. v. 316.

16. *Κασίγνητοι) *Eustath.* fol. 563. lin. 12. Κασίγνητοι Πηνελόπης, Σῆμος ἱερεὺς καὶ Αὐλήτης.

18. Ἔεδνα) Hic tutior scribendi modus, ἔδνα, ἔεδνα· ut ἥλιος, ἠέλιος· ἕρση, ἔερση.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 10. *Πεπλάνησαι) Ità, pro corrupto, πλανᾶσαι, ex *Etymolog.* M. v. Ἀλάλημαι.

13. *Ἀργιλὸν) Ità pro corrupto ἀρχαίαν, ex *Hesychio*, qui ità, Τηύσιον) Ματαίαν, Σὺ δὲ τηύσιον ὁδὸν ἔλθῃς. Τινὲς ἀργίαν, lego ἀργὴν· ἄλλοι βλαβερὰν, ἢ ἀφλοίσβοτον. In hoc *Scholio*, Τηύσιον ὁδὸν ἔλθῃς, ut superfluum, rejicio; *Hesychio* quidem congruebat. De voce τηύσιος, ad γ'. v. 316.

16. Ἤδη γάρ ῥα πατήρ τε, κασίγνητοί τε κέλονται Εὐρυμάχῳ γήμασθαι) Plenius *Textum* præbibo, ex *Aloysii* MSto. Infero autem *ἐξ ὧν Πηνελόπη, ad Sensum supplendum. Et ex *Eustathio* fol. 563. lin. 12. *Κασίγνητοι ἢ Πηνελόπης, Σῆμος ἱερεὺς καὶ Αὐλήτης. Ex ipso demùm Poetâ, *Odyss.* δ'. v. 797.

VARIÆ LECTIONES.

V. 10. Δὴν) γρ. τὴλ'. *Eustath.* fol. 561. lin. 50. & *H. Steph.*

12. Οὕτω) γρ. ὄτως, *Eustath.* in *Textu* repetendo; at non hæc Lectio *Metro* convenit.

18. Ἔεδνα) γρ. ἔεδνα. Vid. Not. in *Textum*.

Οὐκέτι

Οὐκέτι μέμνηϑ' τεθνηότος, οὐδὲ μεταλλᾷ.
Ἀλλὰ σύγ' ἐλϑὼν αὐτὸς ὀπιπτεύσας ἔκαρσα
Δμωάων, ἥτις τοὶ ἀείσῃ φαίνεϑ' ἐναγ,
Εἰσόκε τοὶ φήνωσι Θεοὶ κυδρὴν ὐμνοκοίλην.
Ἄλλο δέ τοί γε ἔπος ἐρέω· σὺ δ' σύνϑεο ϑυμῷ.
Μνηστήρων σ' ἐπιτηδὲς ἀείσῃς λοχόωσιν
Ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε, Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
Ἱέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
Ἀλλὰ τά γ' ὐκ οἶω· πρὶν καί τινα γαῖα καθέξῃ
Ἀνδρῶν μνηστήρων, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν·
Ἀλλὰ ἐκὰς νήσων ἀπέχῃν εὐεργέα νῆα·
Νυκτὶ δ' ὁμῶς πλείειν· πέμψῃ δέ τοι ὄρνυϑεν ὄπιϑεν
Ἀϑανάτων, ὅς τις σὲ φυλάσσῃ τε, ῥύεταί τε.
Αὐτὰρ ἐπὴν πρῶτον ἀκτὴν Ἰθάκης ἀφίκηαι,
Νῆα μὲν εἰς πόλιν ὀτρῦναι ϗ πάντας ἑταίρους·
Αὐτὸς δ' πρῶτα συβώτῃν εἰσαφικέσθαι,
Ὅς τοι ὑῶν ἐπίουρος· ὁμῶς δέ τοι ἤπια οἶδεν.
Ἔνϑα δ' νύκτ' ἀέσαι· τὴ δ' ὀτρῦναι πόλιν εἴσω
Ἀγγελίην ἐρέουσα πεφραδέειν Πηνελοπείῃ,
Οὕνεκά οἱ σῶς ἐστὶ, ϗ ὐκ Πύλϑ εἰλήλυθας.
Ἦ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον.
Αὐτὰρ ὁ Νεστορίδην ἐξ ὕπνου ἔγειρεν,
Λὰξ ποδὶ κινήσας, καί μιν πρὸς μῦϑον ἔειπεν,
Ἔγρεο, Νεστορίδη Πεισίστρατε, μώνυχας ἵππους
Ζεῦξον ὑφ' ἅρμαϑ' ἅγων, ὄφρα πρήσωμϑ ὁδοῖο.

" Non ampliùs recordatur mortui, neque inquirit.
" Sed tu ubi veneris ipse committes singula
" Ei famulatum, quæ optima videbitur esse,
" Quousque quidem tibi ostendant Dei honorabilem uxorem.
" Aliud autem tibi verbum dico, tu verò repone animo,
" Procorum tibi diligentèr selectiores insidiantur
" In freto Ithacæque, Samíque pulverulentæ,
" Cupientes occidere, antequàm in patriam venias.
" Sed hæc non puto fore: antè & aliquem terra detinebit
" Virorum procorum, qui tibi victum comedunt:
" Sed longè ab insulis impelle benè fabricatam navem;
" Noctéque simul naviga, mitter verò tibi ventum à tergo
" Immortalium, quicunque te custodirque, liberátque.
" At ut primùm littus Ithacæ perveneris,
" Navem quidem in civitatem mitte & omnes socios:
" Ipse vero primum subulcum adi;
" Qui tibi suûm custos est, verumtamen tibi mitis sentit.
" Illic quidem noctem illam dormi; hunc autem mitte urbem intra
" Renunciaturum castæ Penelopæ;
" Quòd ei salvus es, & ex Pylo venisti.
Hæc quidem sic fata abivit ad altum Olympum,
At hic Nestoridem ex dulci somno excitavit
Calcitratim pede motum, & ei verbum dixit,
" Surge, Nestoride Pisistrate, uniusunguis equos
" Junge currui subigens; ut eamus viam.

ΣΧΟΛΙΑ.

24. Ἐπιτρέψειας.] Πιστεύσας.
26. Φήνωσι.] Δείξωσιν.
28. Ἐπιτηδὲς.] Ἐπιτηδείως.
29. Πορθμῷ.] Πορθμὸς ἐστι, ϗτὴ ϑάλασσα ὑπὸ γῆς ἐκδεχομένη· ἰσθμὸς δ, ϗτὴ γῆ ὑπὸ ϑαλάσσης περιεχομένη. Σάμοιο.] Τῷ Σαμίῳ εἰρηκε Σάμον ἀπὸ τοῦ μέρους ϗτὸ ὅλον ϗ τὴν ὅλην * δεῖλον ἐν ἄλλοις.
36. Ἀκτὴν.] Τὸν αἰγιαλόν.
40. Ἀέσαι.] Καϑεύδησον, ἀνάπαυσαι.
42. Σῶς.] Σῶος, ὑγιής.
47. Πρήσωμεν.] * Παρέωμεν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

29. * Δείλον, pro δῆλον, lego ex *Aloysii* MSto nam ità scribendum, quod ibi δηλον scribitur.
47. * Παρέωμεν) Ità ex MSto *Aloysii*, pro πρήσωμεν, quod malè in *Elzevir.* Περαίωμεν, etiam *Bedrot.* & *Aldus*; Quin *Morrhius*, πρήσομεν, πρήσωμεν.

VARIÆ LECTIONES.

23. Τεθνηότος) γρ. πεθνειότος, *H. Steph.*
26. Φήνωσι ϑεοὶ) χρ. δείξωσι Θεὸς, *Eustath.* fol. 562. lin. 24.
34. Ὁμῶς) γρ. ὄμως.
39. Ὅς τοι ὑῶν ἐπίουρος) γρ. ὅς δ' ὑὸν ἐπίουρον, *H. Steph.* ex corrupto loco Edit. *Basil.* ὑὸν enim priorem corripit.

Τὸν δ'

Τόνδ' αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ηὔδα,
Τηλέμαχ', οὔπως ἐστὶν, ἐπιφραδέες περ ὀδοῖο,
Νύκτα διὰ δνοφερὴν ἐλάαν· τάχα δ' ἔσεται ἠώς.
Ἀλλὰ μάν, εἰσόκε δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θείη
Ἥρως Ἀτρεΐδης, δουρικλυτὸς Μενέλαος,
Καὶ μύθοις ἀγανοῖσι παραυδήσας ἀποπέμψῃ.
Τῷ γάρ τε ξεῖνος μνήσεται ἤματα πάντα
Ἀνδρὸς ξεινοδόκοιο, ὅς κεν φιλότητα παράσχῃ.
Ὣς ἔφατ'· αὐτίκα δ' χρυσόθρονος ἦλυθεν ἠώς·
Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Ἀνστὰς ἐξ εὐνῆς, Ἑλένης πάρα καλλικόμοιο.
Τόνδ' ὡς δὴ σύνιδεν Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς,
Σπερχόμενός ῥα χιτῶνα περὶ χροῒ σιγαλόεντα
Δῦνεν, ἀμφὶ δὲ μέγα φᾶρος ἐπὶ στιβαροῖς βάλετ' ὤμοις
Ἥρως· βῆ δ' ἰθύσας, παριστάμενος δὲ προσηύδα
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο,
Ἀτρεΐδη, Μενέλαε διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
Ἦδη νῦν μ' ἀπόπεμπε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
Ἦδη γάρ μοι θυμὸς ἐέλδεται οἴκαδ' ἰκέσθαι.
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Τηλέμαχ', ὥς σ' ἔγωγε πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐρύξω
Ἱέμενον νόστοιο· νεμεσσῶμαι δὲ καὶ ἄλλῳ
Ἀνδρὶ ξεινοδόκῳ, ὅς κ' ἔξοχα μὲν φιλέῃσιν,
Ἔξοχα δ' ἐχθαίρῃσιν· ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.
Ἶσόν τοι κακὸν ἔδμεν, ὅς τ' οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι
Ξεῖνον ἐποτρύνῃ, καὶ ὃς ἐστύμενον κατερύκῃ·

Hunc Nestorides Pisistratus contrà alloquutus est,
" Telemache, nondum licet, quantumvis cupidos viæ,
" Nostrûm pet tenebrosam aurigari; citò autem aderit Aurora.
" Sed mane, quousque dona ferens in currus ponat
" Heros Atrides lanceâ-inclytus Menelaus,
" Et verbis mitibus allocutus remittat.
" Hujus enim *rei* hospes recordatur dies omnes
" Viri *nempè* hospitalis, qui amicitiam præbeat.
Sic fatus est; statimque aurea venit Aurora:
Propè autem ad eos venit bello clarus Menelaus,
Ubi surrexit è lectô Helenâ ab pulchricomâ.
Hunc postquam igitur cognovit Ulyssis dilectus filius,
Festinans vestem circum corpus splendidam
Induit, & magnum pallium in fortes jecit humeros
Heros, ivitque foràs, astansque allocutus est
Telemachus dilectus filius Ulyssis divini,
" Atride, Menelaë divine, princeps populorum,
" Jam nunc me remitte dilectam in patriam terram;
" Jam enim mihi animus cupit domum ire.
Huic respondit postea bello-clarus Menelaus,
" Telemache, non te ego multum tempus hîc detinebo
" Cupientem reditûs: indignor enim & alii
" Viro hospitali, qui eximiè quidem diligit,
" Eximiè autem odit; meliora enim moderata omnia:
" Æquale utique malum est, qui & nolentem redire
" Hospitem impellit, & qui abire cupientem detinet:

ΣΧΟΛΙΑ.

51. Ἐπιδίφρια.] Ἐπὶ τὰ δίφρου τιθέμενα, ἢ τὸ ἅρμα. Θείη.] Ἀποδῷτον.
53. Παραυδήσας.] Παραμυθησάμενος.
54. Μιμνήσεται.] Μνημονεύσει.
55. Ξεινοδόκου.] Τοῦ ξενοδοχοῦντος. Φιλότητα παράσχῃ.] Φιλικῶς ξενοδοκήσῃ.
61. Δῦνεν.] Ἐνεδύσατο.
68. Ἐρύξω.] Κατέξω, κωλύσω.
70. Φιλέῃσιν.] Φιλικῶς ξενοδοκῇ.
71. Ἐχθαίρῃσιν.] Μισήσῃ.

NOTÆ.

69. Νεμεσσῶμαι δὲ καὶ ἄλλῳ — ὅς κ' ἔξοχα μὲν φιλέῃσιν.) Huc refer illud *Pittaci*, Μηδὲν ἄγαν. *Plutarch.* Vitâ *Homeri*, § 19. Καὶ ὁ ἄλλῳ νεμεσῶ, ὅς κ' ἔξοχα μὲν φιλέῃσιν. Et hinc Auctores-laudantium libertas notanda; qui tantas faciunt mutationes, ut *Sensum* suum Authorum verbis quoquomodò exprimant. Unde tantus *Variarum Lectionum* numerus.

VARIÆ LECTIONES.

63. Τηλέμαχος.) Hic Versus in nonnullis omittitur, *H. Steph.* & Edit. *Basil.*

Χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν.
Ἀλλὰ μύ᾽, εἰσόκε δῶρα φέρων ὀπάσσεται ἥρως
Καλὰ, σὺ δ᾽ ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς· εἴπω δὲ γυναιξίν,
Δεῖπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν, ἅλις ἔνδον ἐόντων.
Ἀμφότερον, κόσμός τε, καὶ ἀγλαΐη, καὶ ὄνειαρ,
Δειπνήσαντ᾽ ἰέμεν πολλὴν ἐπ᾽ ἀπείρονα γαῖαν.
Εἰ δ᾽ ἐθέλῃς περθῆναι ἀν᾽ Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος,
Ὄφρα τοι αὐτὸς ἕπωμαι, ὑποζεύξω δέ τοι ἵππους,
Ἀγρὰς δ᾽ ἀνθρώπων ἡγήσομαι· οὐδέ τις ἡμέας
Αὔτως ἀποπέμψει, δώσει δέ τι ἔν γε φέρεσθαι,
Ἤ τινα τρίποδων εὐχάλκων, ἠὲ λεβήτων,
Ἠὲ δύ᾽ ἡμιόνους, ἠὲ χρύσεον ἄλεσον.
Τόνδ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἀτρεΐδη, Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
Βούλομαι ἤδη νῆας ἐφ᾽ ἡμέτερ᾽· οὐ γὰρ ὄπιθεν
Οὖρον ἰὼν κατέλειπον ἐπὶ κτεάτεσσιν ἐμοῖσι.
Μὴ πατέρ᾽ ἀντίθεον διζήμενος, αὐτὸς ὄλωμαι,
Ἤ τί μοι ἐκ μεγάρων κειμήλιον ἐσθλὸν ὄληται.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ᾽ ἄκουσε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Αὐτίκ᾽ ἄρ᾽ ἢ ἀλόχῳ, ἠδὲ δμωῇσι κέλευσε,
Δεῖπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν, ἅλις ἔνδον ἐόντων.
Ἀγχίμολον δέ οἱ ἦλθε Βοηθοίδης Ἐτεωνεύς,
Ἀνσὰς ἐξ εὐνῆς, ἐπεὶ ῥα πολὺ ναίεν ἀπ᾽ αὐτοῦ·

" Oportet hospitem præsentem amicè tractare, volentemque dimittere.
" Sed mane, donec dona ferens in currum ponam
" Pulchra; tuque oculis videbis; & jubebo etiam mulieribus
" Jentaculum in domibus ut parent sufficienter ex iis quæ intùs sunt:
" Utrunque, gloriáque, & splendor, & utilitas,
" Jentatos ire multam in longam terram.
" Sin vis divertere in Græciam & medium Argos,
" Ut ipse sequar, subjungam utique equos;
" Et ad urbes hominum ducam; neque aliquis nos
" Fruſtra remittet, dabit verò aliquid ferendum,
" Vel aliquem tripodem benè æratum, vel lebetem,
" Vel duos mulos, vel aureum poculum.
Hunc rursus Telemachus prudens contrà allocutus est,
" Atride, Menelaë divine, princeps populorum,
" Volo jam redire ad nostra; non enim à tergo
" Custodem discedens reliqui in rebus meis;
" Nè patrem divinum quærens, ipse peream,
" Aut mihi ex domibus aliquod depositum bonum pereat.
At postquam hoc audivit bello fortis Menelaus,
Statim suæ uxori & famulis jussit,
Jentaculum in domibus præparare, sufficienter intùs existentium;
Prope autem ipsum venit Boëthoedes Eteoneus,
Excitus e lecto; quoniam non adeò procul habitabat ab ipso:

ΣΧΟΛΙΑ.

74. Χρὴ ξεῖνον παρεόντα.] Τοῦτο τὸ χρῆμα καλεῖται γνωμικόν. Φιλεῖν.] Φιλοφρονεῖσθαι.
77. Τετυκεῖν.] Παρασκευάσαι.
78. Κοῦδες.] Παράσημα ψυχῆς. Ἀγλαΐη.] Ἀγλάϊσμα, καλλονή.
80. Τερφθῆναι.] Ὁρμηθῆναι· γεφύρωσαι καὶ πορθῆναι. * lege περθῆναι.
88. Ὄπιθεν.] Παρὰ τὸ ὄψις * ἢ ἐξ ἐπιστροφῆς φυλάττοντος.
89. Οὖρον.] Φύλακα.

NOTÆ.

74. Χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν) Ælian. Hist. Animal. l. 1. c. 52. Καὶ οἶδα ἄνθρωποι ὑποδέχον᾽ αὐτῷ (χελιδόνα) καὶ τὸ τοῦ Ὁμηρικῆς ξενίας θεσμὸν, ὃς κελεύει καὶ φιλεῖν τὸν παρόντα, καὶ ἱέναι βουλόμενον, ἀποπέμπειν. Hunc locum *Theocritus*, §. 16. v. 27. Μηδὲ ξεινοδόκον κακὸν ἔμμεναι· ἀλλὰ τραπέζᾳ Μειλίξαι᾽ ἀποπέμψαι, ἐπὰν ἐθέλωσι νέεσθαι. Vid. *Duport.* Gnomolog. in locum.
83. Αὔτως ἀποπέμψει) De *Anapæsto*, in quovis loco, pro *Dactylo*, posito, diximus, ad β'. v. 289.

NOTÆ IN SCHOLIA.

88. * Τῷ — φυλάττοντος, pro τὸ φυλάττοντος, corrigo & emendo, licet MS. in hâc parte nil juvet.

VARIÆ LECTIONES.

74. Ἐθέλοντα δὲ πέμπειν) γρ. ἐθέλοντ᾽ ἀποπέμπειν, Ælian. & *Theocrit.* vid. Not. in *Textum*.
80. Περθῆναι) γρ. περθῆναι, Br. Schol.

Τὸν

Τὸν πῦρ κῆαι ἄνωγε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Ὀπτῆσαί τε κρεῶν· ὁ δ' ἄρ' ὀρθὴ ἀπίθησεν ἀκούσας.
Αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσατο κηώεντα,
Οὐκ οἶος, ἅμα τῷγ' Ἑλένη κίε δῖ' Μεγαπένθης.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον, ὅθ' οἱ κειμήλια κεῖτο,
Ἀτρεΐδης μὲν ἔπειτα δέπας λάβεν ἀμφικύπελλον,
Υἱὸν δ' κρητῆρα φέρειν Μεγαπένθε' ἄνωγεν
Ἀργύρεον· Ἑλένη δ' παρίσατο φωριαμοῖσιν,
Ἔνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, ἔργα γυναικῶν,
Τῶν ἓν ἀειραμένη Ἑλένη φέρε, δῖα γυναικῶν,
Ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν, ἠδὲ μέγιστος.
Ἀστὴρ δ' ὡς ἀπέλαμπεν, ἔκειτο δὲ νείατος ἁπάντων.
Βὰν δ' ἰέναι παρὰ δώματ', ἔως ἵκοντο
Τηλέμαχον· τὸν δὲ προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
Τηλέμαχ', ἦτοι νόστον, ὅπως φρεσὶ σῇσι μνώεαι,
Ὡς τοι Ζεὺς τελέσῃ, ἐριγδούπου πόσις Ἥρης.
Δώρων δ', ὅσσ' ἂν ἐμοῦ οἴκῳ κειμήλια κεῖται,
Δώσω, ὃ κάλλιστον καὶ τιμιώτατόν ἐστι.
Δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ
Ἔσται ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεκράανται·
Ἔργον δ' Ἡφαίστοιο· πόρεν δέ ἑ Φαίδιμος ἥρως,

Hunc gnem accendere jussit bello fortis Menelaus,
Assaréque carnes; hic verò non neglexit, ubi audivit.
Ipse autem in thalamum descendit odoratum
Non solus, simul cum ipso Helena ibat, & Megapenthes.
Sed quando jam pervenerunt, ubi ei res pretiosæ jacebant,
Atrides quidem tum poculum accepit rotundum,
Filiumque craterem portare Megapenthem jussit
Argenteum; Helena verò astitit arcis,
Ubi erant vestes illi variegatæ, quas elaboraverat ipsa.
Harum unam sublatam Helena portabat, divina inter mulieres,
Quæ pulcherrima erat versicoloribus texturis, & maxima:
Stella verò tanquam resplendebat, ac jacebat infima omnium.
Perrexerunt igitur ire ulteriùs per domum, quousque pervenerunt
Ad Telemachum; hunc autem alloquutus est flavus Menelaus,
" Telemache, certè reditum, quemadmodum animo tuo desideras,
" Sic tibi Jupiter perficiat, valdè-tonans maritus Junonis.
" Donorum autem, quæcunque in meâ domo deposita jacent,
" Dabo, quod optimum & honoratissimum est.
" Dabo tibi craterem fabricatum, argenteus verò
" Est totus, auróque labra ornata sunt:
" Opus utiq; Vulcani; donavit autē illud Phædimus, *vel* celebris, heros,

ΣΧΟΛΙΑ.

98. Ὀπτῆσαί τε κρεῶν.] Τῶν ἀπολελειμμένων, ἢ ἀπαρασκευάστων.

104. Φωριαμοῖσιν.] Τοῖς κιβωτοῖς, ἀφ' τὸ αὐτόθι τὰ φάρη ἀμπάσχειν, ἤ ἐστι σωκάζειν, ἢ ἀφ' τὸ τὰς φώρας ἀπείργειν.

108. Νείατος.] Ὕστερος.

NOTÆ.

98. Ὀπτῆσαί τε κρεῶν) Mallem hìc legere, ὀπτῆσαι κρεῶν, ut sensus sit, *Ignem jussit accendere, Ad Assandum carnes. Genitivus* autem pro *Accusativo*, ut *Anacreon*, v. 323. Δόπα δ' ἀνθέων ἐκείνων, & *Xenophon*, Διέπεμπε τοῖς φίλοις τῶν τεθυμένων, ubi, ut hìc, μοῖρας subintelligitur.

101. Ὅθ' οἱ) Ità pro ὅθι οἱ, scribendum, ex *Metri* necessitate, nec plenè τὸ ὅθι scribendum, ut malè hactenus in omnibus. Verùm ob tot *Editionum* reverentiam, quæ pertinaciter omnes τὸ ὅθι retinent, nequis fortè suspicetur, ὅθ', pro ὅπ poni, inter *Var. Lectiones* ὅθι repono.

109. Ἕως ἵκοντο) En! *Amphibrachyn* in *Sexto* loco, ut aliquando in *Primo, Secundo*, &c. de quâ re diximus, ad *Iliad.* α'. v. 193.

113. Δώρων δ', ὅσσ' ἂν ἐμοῦ) Hic locus, per totos septem Versus, aliàs legitur, δ'. v. 613. &c.

117. Πόρεν δέ ἑ Φαίδιμος ἥρως) De hoc *Sidoniorum* Rege, diximus, ad δ'. v. 617. de Verborum Ordine nunc dicendum, ὁ Φαίδιμος ἔπορεν αὐτὸν, δηλονότι κρητῆρα, ἐμέ· ut sit Duplex *Accusativus* post *Dandi* Verbum. De voce νοσφίσσαντα, quam per *Profectum*, reddo, audisis *Phavorinum*, Νοσφίσσω, ἀπὶ τοῦ οἰκαδε ἐπανελθεῖν εἴρηται· κεῖται δὲ παρ' Ὁμήρῳ, καὶ ἀντὶ τοῦ, ἁπλῶς ἐλθεῖν, Κεῖσέ με νοσφίσσαντα. Aliàs κεῖθεν erat dicendum, quod *à loco* sonat, ut κεῖσε, *in lo-*

VARIÆ LECTIONES.

98. Ὀπτῆσαί τε κρεῶν) γρ. ὀπτῆσαι κρεῶν.

101. Ὅθ' οἱ) γρ. ἔνθ οἱ, vid. Not. in *Textum*.

109. Ἕως) γρ. εἷως, *H. Steph.*

117. Φαίδιμος) γρ. Χείραμος, vid. ad δ'. v. 617.

Σιδονίων βασιλεὺς, ὅθ' ἑὸς δόμος ἀμφεκάλυψεν
Κεῖσέ με νοσήσαντα· τεῖν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσαι.
Ὣς εἰπὼν, ὀν χερσὶ τίθη δέπας ἀμφικύπελλον
Ἥρως Ἀτρείδης· ὁ δ' ἄρα κρητῆρα φαεινὸν
Θῆκ' αὐτῇ προπάροιθε Φέρων κρατερὸς Μεγαπένθης
Ἀργύρεον· Ἑλένη δ' παρίζαλο καλλιπάρῃ,
Πέπλον ἔχυσ' ὀν χερσὶν, ἔπος τ' ἔφαλ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Δῶρόν τοι γ' ἐγὼ, τέκνον φίλε, τῦτο δίδωμι,
Μνῆμ' Ἑλένης χερῶν, πολυηράτυ ἐς γάμυ ὥρην,
Σῇ ἀλόχῳ φορέειν· τείως δ' φίλη πρὸς μητρὶ
Κείσθω ὀν μεγάρῳ· σὺ δέ μοι χαίρων ἀφίκοιο
Οἶκον ἐυκτίμενον, γ' σλῦ ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς εἰπῦσ' ὀν χερσὶ τίθη· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.
Καὶ τὰ μὲν ἐς πείσιστα τίθη Πεισίστρατ' ἄνως
Δεξάμενος, γ' πάντα ἑᾷ θηήσαλο θυμᾷ.
Τὼς δ' ἦγε πρὸς δῶμα κάρη ξανθὸς Μενέλα.
Ἑζέσθην δ' ἄρ' ἔπειτα χτ' κλισμύς τε, θρόνυς τέ.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχυτε φέρυσα
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητ,
Νίψασθ· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσε τραπέζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρυσα,
Εἴδατα πολλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
Πὰρ δὲ Βοηθοίδης κρέα δαίετο, γ' νέμε μοίρας,
Οἰνοχόη δ' ἦν υἱὸς Μενελάυ κυδαλίμοιο·
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.

" Sidoniorum rex, quando sua domus cooperuit
" Illic me profectum: tibi autem volo hoc præbere.
Sic locutus, in manibus posuit poculum rotundum
Heros Atrides; craterem verò lucidum
Posuit illo coràm portans fortis Megapenthes
Argenteum: Helenáque astitit pulchrigena,
Vestem habens in manibus, verbumque dixit, & *illum* compellavit,
" Donum tibi & ego, fili dilecte, hoc do,
" Monumentum Helenæ manuum, optatissimarū in nuptiarum tempus,
" Ut tuæ uxori portes; interim verò dilectam apud matrem
" Jaceat in domo: tu autem mihi gaudens abi
" Domum benè-ædificatam, & tuam in patriam terram.
Sic loquuta in manibus posuit, & hic suscepit gaudens:
Et hæc quidem in pyxidem posuit Pisistratus heros
Suscepta & omnia suo admiratus est animo.
Hos autem duxit in domum capite flavus Menelaus:
Sederunt verò postea in sedibúsque, thronísque.
Lavacra autem famula gutturnio infudit ferens
Pulchro, aureo, super argenteo lebete,
Ad lavandum: juxtaque politam extendit mensam.
Panem verò modesta famula apposuit ferens,
Cibis multis impositis, gratificans è præsentibus.
Præstoque Boethœdes carnes incidebat, & distribuebat partes,
At à poculis erat filius Menelai inclyti:
Hi igitur in cibos paratos præjacentes manus mittebant.

ΣΧΟΛΙΑ.

126. Μνῆμ' Ἑλένης.] Οὐ μόνον * διδωκύίας, ἀλλὰ καὶ ἐρχασαμένης.

131. Πείσιστρατ.] Κεκόσμηται τὸ ἀμφίξυς· ἐφ' ᾧ * κατίθηκέ π ὁ ὀχέμυς.

140. Δαίετο.] Ἐμέριζεν.

NOTÆ.

eum, vel, *in loco*, pro κεῖθι. Vid. quæ Nos de v. νόσος & νοσέω, ad *Euripid.* Rhes. v. 427. *Helen.* v. 481. & v. 897. Item *Homeric.* Prælect. 11. ad *Odyss.* v. 5.

125. Τέκνον φίλε) Σχῆμα, πρὸς τὸ σημαινόμενον ut β'. v. 363.

NOTÆ IN SCHOLIA.

126. * Διδωκύίας) Ità, pro corrupto, διδωκύίης scribo.

131. * Κατίθηκέ π) Ità, pro κατίθηκε, scribo. Verùm hoc *Scholion*, undeundè sumptum à *Schrevelio*, nec in *Aloysii* MSto. nec in ullo Trium Vett. Codd. apparet, certè non suo in loco; nec apertum satis erat, antequam τὸ, τί addiderim. Est tamen tunc utile, si conferatur cum illo *Scholio* ad *Iliad.* ω'. v. 190. Πείσιστρατ.) Τὸ ἐπικείμενον τῇ ἀμαξῃ πλινθίον, ἐφ' ᾧ φέρυσι τὰ φορτία· Ὁ δὲ Δίδυμός, τὸ ὑπὸ ῥιπῶν πεπλεγμένον πλινθίον, κ. λ.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
Καὶ τότε Τηλέμαχος καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
Ἵππους τε ζεύγνυσι, ἀνὰ δ' ἅρματα ποικίλ' ἔβαινον·
Ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἠχήεντος.
Τοῖς δὲ μετ', Ἀτρεΐδης ἔκιε ξανθὸς Μενέλαος,
Οἶνον ἔχων ἐν χερσὶ μελίφρονα δεξιτερῇφι,
Χρυσέῳ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην·
Στῆ δ' ἵππων προπάροιθε· δεδισκόμενος δὲ προσηύδα,
Χαίρετον, ὦ κοῦροι, καὶ Νέστορι ποιμένι λαῶν
Εἰπεῖν· ἦ γὰρ ἔμοιγε, πατὴρ ὥς, ἤπιος ἦεν,
Εἴως ἐν Τροίῃ πολεμίζομεν υἷες Ἀχαιῶν.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Καὶ λίην κείνῳ γε, διοτρεφές, ὡς ἀγορεύεις,
Πάντα τάδ' ἐλθόντες καταλέξομεν· αἴ γὰρ ἐγὼν ὧς
Νοστήσας, Ἰθάκηνδε κιὼν, Ὀδυσῆϊ ἐνὶ οἴκῳ
Εἴποιμ', ὡς νῦν δὴ σεῖο τυχὼν φιλότητι ἄπασης
Ἔρχομαι, αὐτὰρ ἄγω κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά.
Ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπλατο δεξιὸς ὄρνις,
Αἰετὸς, ἀργιλιὴ χῆνα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον,
Ἥμερον ἐξ αὐλῆς· οἱ δ' ἰύζοντες ἕποντο
Ἄνέρες ἠδὲ γυναῖκες· ὁ δέ σφισιν ἐγγύθεν ἐλθὼν
Δεξιὸς ἦϊξε πρόσθ' ἵππων, οἱ δὲ ἰδόντες
Γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.

At posquam potûs & cibi desiderium amoverunt,
Et tunc Telemachus & Nestoris illustris filius
Equos junxerunt, suprâque currus variegatos ascenderunt:
Extraque impulerunt vestibulum & porticum valdè-sonantem.
Cum his verò Atrides ibat flavus Menelaus,
Vinum habens in manu dulce dextrâ,
Aureâ in paterâ, ut libantes proficiscerentur.
Stetit igitur equos ante; salutansque locutus est,
" Valete, ô juvenes, & Nestori pastori populorum
" Dicite *salutem*; certe enim mihi, pater tanquam, mitis erat,
" Quousque in Trojâ pugnavimus filii Achivorum.
Hunc Telemachus prudens contrà allocutus est,
" Et valde illi, generose, sicut dicis,
" Omnia hæc euntes narrabimus: utinam enim ego sic
" Redux in Ithacam veniens, Ulyssi in domo
" Dicerem, ut à te consecutus amicitiam omnem
" Venio; at duco pretiosa-dona multa & bona.
Sic ei loquuto advolavit dextera avis
Aquila, album anserem ferens unguibus magnam,
Domesticam è stabulo; sed & clamantes sequebantur
Viri & mulieres; hæc autem ipsos propè veniens
Dextera irruit ante equos: hi verò conspicati
Gavisi sunt, & omnibus in mentibus animus lætatus est.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

149. Λείψαντε.] Σπείσαντες. Κιοίτην.] Ἀπέλθοιεν.

161. Ἀργιλιὴ.] Λευκιλιὴ.
162. Ἰύζοντες.] Βοῶντες.

N O T Æ.

146. Ἐειδέπτω) Ità pro *Stephani* ἐριγδέπτω rescribo; quòd ità *Florentina* legat, *Aldina*, *Lovaniana*, *Romana*, & *Basileensis Eustathii*, & ità γ'. v. 493. & *Iliad.* ω'. v. 323. ubi hic Versus. Quo utroque in loco ipse *Henr. Steph.* ἐριδέπτω rectè habet, utut hoc in loco, per incuriam, ἐριγδέπτω legat, & infrà etiam, v. 191. Malè utrobique, & in offensionem minùs-cautorum hominum.

149. Χρυσέῳ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην) *Tertius* Pes sanatur, ob *Incisum*, *Cæsuram*, & *Hiatum*, de quâ re sæpè monemus, & infrà, v. 405. *Quartus*, ob λ'. *ectaticum*.

163. Ὁ δ' ὄρνις) Ità ex *Florentinâ*, *Aldinâ*, *Lovianâ*, utrâque *Eustathii*, τὸ σφίσιν, restituo, pro *Henrici Stephani* σφὶν, quem *Errorem*, post illum, errârunt quotquot minus cauti *Editores*. Ipse tamen ex prosaicâ *Textûs* repetitione *Eustathii*, uti fit, tulit incautus.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

144. Καὶ τότε) γρ. δὴ τότε, *H. Steph.*
146. Ἐειδέπτω) γρ. ἐριγδέπτω, *H. Steph.* vid. Not. in *Textum*.
153. Ἕως ἐν Τροίῃ) γρ. ἕως ἐνὶ Τροίῃ.
157. Κιὼν, Ὀδυσῆϊ ἐνὶ οἴκῳ) γρ. κιχὼν Ὀδυσῆα ἐνὶ οἴκῳ, *Hen. Stephan.* ex *Eustath.* & Ὀδυσῆϊ pro Ὀδυσῆος legitur, ι. v. 398.
163. Σφίσιν) γρ. σφὶν, *Eustath.* fol. 559. lin. 39. Vid. Not. in *Textum*.

Τοῖσι δὲ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἦρχετο μύθων,
Φράζεο δή, Μενέλαε διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
Εἰ νῶϊν τόδ' ἔφηνε Θεὸς τέρας, ἦέ σοι αὐτῷ.
Ὣς φάτο· μερμήριξε δ' ἀρηΐφιλος Μενέλαος,
Ὅππως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποκρήναιτο νοήσας·
Τὸν δ' Ἑλένη τανύπεπλος ὑποφθαμένη φάτο μῦθον,
Κλῦτέ μευ, αὐτὰρ ἐγὼ μαντεύσομαι, ὡς ὀΐ θυμῷ
Ἀθάνατοι βάλλουσι, καὶ ὡς τελέεσθαι ὀΐω.
Ὡς ὅδε χεῖρ' ἥρπαξε, ἀπαλλομένῳ ὀΐκῳ,
Ἐλθὼν ἐξ ὄρεος, ὅθι οἱ γενεή τε, τόκος τε·
Ὡς Ὀδυσεὺς κακὰ πολλὰ παθὼν, καὶ πόλλ' ἐπαληθεὶς,
Οἴκαδε νοστήσῃ, καὶ τίσεται· ἦέ καὶ ἤδη
Οἴκοι, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύῃ.
Τῷδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Οὕτω νῦν Ζεὺς εἶπε, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
Τῷ κέν τοι καὶ κεῖθι, θεῷ ὡς, εὐχετοῴμεν.
Ἦ, καὶ ἐφ' ἵπποιϊν μάστιν βάλεν· οἱ δὲ μάλ' ὦκα
Ἤϊξαν πεδίονδε ἅμ' ἄστεος ἐμμεμαῶτες.
Οἱ δὲ πανημέριοι σεῖον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες·
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
Ἐς Φηρὰς δ' ἵκανον, Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,
Υἱέος Ὀρσιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.

His autem Neſtorides Piſiſtratus incepit ſermonem,
" Conſidera jam, Menelaë generoſe, princeps populorum,
" Si nobis hoc oſtendit deus portentum, an tibi ipſi,
Sic dixit, cogitabat autem bellicoſus Menelaus,
Quomodo ei ritè reſponderet meditatus.
Huic Helena extenſis-veſtibus ſermonem excipiens dixit;
" Audite me, at ego vaticinabor, ſicut in animo
" Immortales ſuggerunt, ſicut & perfici puto.
" Sicut hæc anſerem rapuit, nutritam in domo,
" Profecta ex monte; ubi ei generatióque, partúſque;
" Sic Ulyſſes mala multa paſſus, & multa vagatus,
" Domum redibit & puniet; vel & jam eſt
" Domi, at procis malum omnibus ſerit.
Hanc rurſus Telemachus prudens è contrà dixit,
" Sic nunc Jupiter faciat, valdè-ſonans maritus Junonis,
" Ideò tibi & illic, tanquam Deo, Vota fecerim.
Dixit, & equis flagellum jecit; hi autem valdè celeritèr
Ruerunt versùs campum per urbem prompti.
Hi *equi* itaque toto die quatiebant jugum utrinque habentes:
Occiditque ſol, obſcuratæque ſunt omnes viæ.
In Pheram verò pervenerunt, Dioclei ad domum,
Filii Orſilochi, quem Alphéus genuit filium.

ΣΧΟΛΙΑ.

170. * Ὑποκρίναιτο.] Ἀπαχεθείη. *Vid. *Iliad.* μ'. v. 228.
171. Ὑποφθαμένη.] Ὑπολαβοῦσα.
174. Ἀπαλλομένῳ.] Ἐπιμελῶς ἀναπεφομένην.
177. Ἦ καὶ ἤδη οἴκοι.] Ὑπακουστέον τὸ, ἐστι.
180. Ἐρίγδουπος.] * Μεγαλόψοφος, ἀφ' οὗ βρυχᾶται.
181. Εὐχετῴμην.] Εὐχοίμην.
182. Μάστιν.] Μάστιγα.

NOTÆ.

178. Κακὸν πάντεσσι φυτεύῃ) Quùm olim in plurimis κακὰ legeretur, ſuſpicabar illam vocem malè ex v. 176. vocatam, & κακὸν ſcribendum; ut in Omnibus, aliàs, *Odyſſ.* ρ'. v. 159. Ἔστι· αἴ κέν μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύῃ. Ità certè *Euſtathius*, in hoc ipſo loco legit, ἐν παρεκβολαῖς, fol. 569. lin. 53. Ἦ καὶ ἤδη οἴκοι ἐσί, μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύων. Corruptio utraſque *Euſtathii* Editiones, in *Textu*, invaſit, *Florent. Aldin. Lovanian. Stephan. Caſtellion. Elzevirian.* nec minùs tamen Error.

NOTÆ IN SCHOLIA.

180. * Μεγαλόψοφος, ἀφ' οὗ βρυχᾶται) Hoc *Scholion* ex *Heſychio* emendo; quùm olim eſſet, ἡ μεγαλόψοφος ἀκτή. De *Jove* autem res eſt, non de Litore. In MS. deeſt, & in Vett. aliquot.

VARIÆ LECTIONES.

171. Τόιδ') γρ. πόγ'. *H. Steph.*
178. Κακὸν) γρ. κακὰ, vid. Not. in *Textum*.
185. Δύσετο) γρ. δύσατο, & δύσατο, vid. ad ν'. v. 75.
186. Ἐς Φηρὰς δ' ἵκανο) γρ. ἐς ἣ Φερὰς ἵκανε, ut mox, v. 296. Ἐς ἣ Φερὰς ἐπέβαλλεν.

Ἐνθάδε

Ἐνθάδε νύκτ' ἄεσαν· ὁ δ' οἷς παρὰ ξείνια θῆκεν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Ἵππους τε ζεύγνυσ', ἀνά θ' ἅρματα ποικίλ' ἔβαινον·
Ἐκ δ' ἔλασαν θεσπεσίου ὑπὸ αἰθούσης ἠδὲ θύρης.
Μάστιξεν δ' ἐλάαν· τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.
Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο Πύλου αἰπὺ πολίεθρον·
Καὶ τότε Τηλέμαχος θεσπεσίοισιν ἔειπε·
Νεστορίδη, πῶς κέν μοι ὑποσχόμενος τελέσειας
Μῦθον ἐμόν; ξεῖνοι δὲ διαμπερὲς εὐχόμεθ' εἶναι
Ἐκ πατέρων φιλότητος· ἀτὰρ καὶ ὁμήλικες ἐσμέν·
Ἤδη δ' ὁδὸς καὶ μᾶλλον ὁμοφροσύνησιν ὄρσει.
Μή με παρεξ ἄγε νῆα, διοτρεφές, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ,
Μή με γέρων ἀέκοντα κατάσχῃ ᾧ ἐνὶ οἴκῳ,
Ἱέμενον φιλέειν· ἐμὲ δὲ χρεὼν θᾶσσον ἰκέσθαι.
Ὣς φάτο· Νεστορίδης δ' ἄρ' ἐφ' συμφράσσαλο θυμῷ,
Ὅπως οἱ κῦ μοῖραν ὑποσχόμενον τελέσειεν.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι·
Στρέψ' ἵππους ἐπὶ νῆα θοὴν, καὶ θῖνα θαλάσσης·
Νηῒ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἐξαίνυτο κάλλιμα δῶρα,
Ἑσθῆτα, χρυσόν τε, τά οἱ Μενέλαος ἔδωκε·
Καί μιν ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Σπεύδῃ νῦν ἀνάβαινε, κέλευέ τε πάντας ἑταίρους,
Πρὶν ἐμὲ οἶκαδ' ἰκέσθαι, ἀταρτηλάς τε γέροντι.
Εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
Οἷος ἐκείνῳ θυμὸς ὑπέρβιος· οὐ σε μεθήσει·

Illicnocte ibi dormierunt: hic verò his hospitalia posuit.
Quando igitur matutina apparuit rosea Aurora,
Equósque junxerunt, superque curtus varios ascenderunt.
Extráque impulerunt vestibulum & porticum resonantem:
Verberavitque ad impellendum; hi autem non inviti volabant.
Statim verò postea venerunt Pyli altam civitatem:
Et tunc Telemachus alloquutus est Nestoris filium,
" Nestoride, quomodo mihi pollicitus perficies
" Verbum meum? hospites etenim in perpetuum dicimur esse
" Ex patrum amicitiâ; at & æquales-ætate sumus:
" Hoc autem iter & magis concordiâ *nos* ibi conjunget.
" Nè me extra duc à navi, ô Generose, sed relinque illic;
" Nè me senex invitum detineat suâ in domo,
" Cupiens excipere; mihi autem opus *est* citò abire.
Sic dixit; Nestorides igitur suo consultavit animo,
Quomodo ei, ut par est, pollicitus perficeret:
Sic verò ei cogitanti visum est melius esse;
Vertit equos in navem velocem, & littus maris:
Navi autem in puppi deprompsit pulcherrima dona,
Vestem, aurúmque, quæ ei Menelaus dedit:
Et ipsum hortans verba veloeia alloquutus est,
" Festinantèr nunc ascende, jubéque omnes socios;
" Priusquam ego domum eam, renumtiemque seni.
" Benè enim ego hoc scio in mente & animo,
" Qualis illius animus generosus, neque te dimittet,

SCHOLIA.

195. Τελίσεις.] Ποιήσεις, πληρώσεις.
198. Ὁμοφροσύνησι.] Φιλίαις γνησιωτέραις. Ἐνήσει.] Ἐμβαλεῖ.
199. Μή με παρεξ ἄγε νῆα.] Μή με παρὰ τὴν φιλοξενίαν ὁδὸν ἐπὶ τὸν ναὸν, ἐπ' ἄκλιτον ὁδὸν ἐπάγῃς.
209. Σπεύδῃ.] Ἐσπευδασμένως, καὶ πάχος.
212. Ὑπέρβιος.] Ὑπὲρ δύναμιν.

NOTÆ.

188. Ἐνθάδε νύκτ' ἄεσαν· ὁ δ' οἷς παρὰ ξείνια θῆκεν) Ἐνθάδε, pro ἔνθα δέ, ut sæpè aliàs, hic scribendum: ita *H. Steph.* & Sensus postulat. Tertius autem Pes hic sanatur, ob *Punctum, Cæsuram,* & *Asperum* sequentem.
189. Τελχὰ δ' πάντα δάσσαν) Vid. *Callimach.*
191. Αἰθούσης ἠδὲ θύρης) Idem hìc dicendum, atque suprà, ad v. 146.
201. Χρεὼν) *Neutrum* hoc, & nunc pro χρεὼ ponitur, aliquandò pro χάρις. Vid. ad α'. v. 225. & *Suidam*, v. χρεών.

VARIÆ LECTIONES.

188. Ἐνθάδε) γρ. ἔνθα δέ, olim in *Textu*: ἐνθάδε, in *Var. Lect.*
191. Ἠριγενείης) γρ. ἠριγενέος, *H. Steph.* non benè, ut suprà, v. 146.
199. Παρεξ) γρ. παρεξ, *Br. Schol.*

Ἀλλ'

Ἀλλ' αὐτὸς χαλέων δεῦρ' εἶσι· οὐδέ σε φημὶ
Ἂψ ἰέναι κενεόν· μάλα γὰρ κεχολώσεται ἔμπης.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἔλασεν καλλίτριχας ἵππους
Ἂψ Πυλίων εἰς ἄστυ, θοῶς δ' ἄρα δώματ' ἵκανε.
Τηλέμαχος δ' ἑτάροισιν ἐποτρύνων ἐκέλευσεν,
Ἑσκομεῖτε τὰ τεύχε', ἑταῖροι, νηὶ μελαίνῃ·
Αὐτοί τ' ἀμβαίνωμεν, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο.
Ὣς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
Αἶψα δ' ἄρ' εἰσβαίνον, ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
Ἧτοι ὁ μὲν τὰ πονεῖτο, καὶ εὔχετο· θῦε δ' Ἀθήνῃ
Νηὶ παρὰ πρύμνῃ· καὶ ἑδδόθεν δέ οἱ ἦλυθεν ἀνὴρ
Τηλεδαπός, φεύγων ἐξ Ἄργεος, ἄνδρα κατακτάς,
Μάντις· ἀταρ γενεὴν γε Μελάμποδος ἔκγονος ἦεν,
Ὅς ποτε μὴν ποτ' ἔναιε Πύλῳ ἔνι, μητέρι μήλων,
Ἀφνειὸς Πυλίοισι μέγ' ἔξοχα δώματα ναίων·

"Sed ipse invitaturus huc veniet, neque te dico
"Retrò ire vacuum: valde enim irascetur nihilominus.
Sic loquutus impulit pulchrorum-pilorum equos
Retrò Pyliorum in civitatem, velociterque ad ædes pervenit.
Telemachus verò sociis *illos* concitando juſſit,
"Parate arma, ſocii, in nave nigrâ;
"Ipſique aſcendamus, ut perficiamus iter.
Sic dixit; hi igitur hunc valdè quidem audiverunt, & obediverunt:
Statimque ingreſſi ſunt, & in ſedibus ſederunt.
Certe hic quidem hæc moliebatur ſupplicabatque Minervæ
Navis in puppi; cominùs autem ei venit vir
Peregrinus, fugiens ex Argo, ob virum interfectum
Vates, at genere Melampodis proles erat,
Qui *Melampus* antea quidem habitabat in Pylo genitrice ovium,
Dives inter Pylios valdè-egregias domos habitans:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

214. Κενεόν.] Μηδὲν λαβόντα.

218. Ἑσκομεῖτε.] Ἐν πέξῃ ποιεῖτε. Τεύχεα.] Τὰ τῆς νεὼς ἐρμάλεια.

219. Ἀμβαίνωμεν.] Ἀναβῶμεν, εἰσέλθωμεν.

223. *Σχεδὸν δὲ οἱ ἦλυθεν ἀνὴρ Τηλεδαπὸς φεύγων ἐξ Ἄργεος ἄνδρα κατακτάς.] Πολυφείδης, ὁ Μαντίου, Σαρῶσσαν γήμας, ἔσχεν αὐτοῦ παῖδας Ἀμφιάνδρους καὶ Θεοκλύμενον· ὃς κλαίνας ἐμφύλιον ἄνδρα, φεύγει εἰς τὴν Πύλον· συντυχὼν δὲ θύοντι Τηλεμάχῳ, δέεται αὐτὸν σῶσαι αὐτὸν εἰς τὴν Ἰθάκην· ὁ δὲ αἰδεσθεὶς τὴν τοῦ ἀνδρὸς φυγὴν, καὶ καταλέσας τὸ ὁμήλικα, σὺν ἑαυτῷ τοῦτον ἄγει εἰς τὴν Ἰθάκην· εἰκότως δὲ αὐτὸν τὸν τοῦ μάντεως ἀληθῆ μαντείᾳ, πολὺ μᾶλλον ἐτίμησεν· ὅθεν καὶ Θεοκλύμενος φιλοφρονούμενος ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσέως, δέδεκται τὸν βίον καθαιρόμενος. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ.

225. Ἀπὸρ γενεήν γε Μελάμποδος ἔκγονος ἦεν.] Μελάμπους, ὁ Ἀμυθάονος παῖς, ποιμὴν μὲν καὶ ἄλλα ἀφ' ἱστορίων αἰνίγματα Μελαμποδιδῶν. Vid. *Brevia Scholia*, ad λ'. v. 286. & v. 289.

τῆς μαντικῆς περίεια ἐποίησε, ὑφ' ἧκιστα ἂν αὐτοῦ καὶ ἔτι ἐκδεξάσθαι ἄθλον· ἐμίσησε. τοῦ δὲ Περίτου θυγατέρων τῶν βασιλέως τοῦ Ἀργείων, Λυσίππης, καὶ Ἰφιανάσσης, ἀφῆ τῷ ἀκμαιοτάτῃ· ἀνεπιλογίσων ἁμαρτεῖν εἰς Ἥραν, παροξυνόμενος δὲ εἰς τὸ τοῦ θεοῦ νεὼ, ἔσκηψε * αὐτῷ, λύσσης πλησιέστερον μᾶλλον εἶναι * τῶν ἔτι τρέχειν. Καὶ ἀφῆ τοῦτο, μάντις ὢν, παροξυνόμενος ὁ Μελάμπους, ὑπόχαλκα πείσας θεραπεύειν, εἰ λάβοι καλὸν τὰ θεραπεία μισθόν· ἦλθε δὲ ἡ νόσος δίκαιος, ἐ ὀδύνην φέρουσα ἀ μόνον αὐταῖς ταῖς κόραις, ἀλλὰ καὶ ταῖς γεγωνηκόσιν· ἐπαγγειλαμένου δὲ Περίτου τῷ Μελάμποδι ἐ μέρος τὰ βασιλείας, ἐ μέαν τῶν θυγατέρων, ἢν ἂν θέλοι, εἰς γάμον δώσειν, ἰάσατο τὴν νόσον ὁ Μελάμπους, ἀφῆ τε ἱκετείαν καὶ θυσιῶν τῷ Ἥρᾳ μειλιξάμενος, ἐ λαμβάνει τὰς γάμον Ἰφιάνασσαν, ἣν αὐτῷ τοῦ ἱατρείων καρπωσάμενος. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ. Ἔκγονος.] Ἀπόγονος.

226. Ὅς ποτε μὴν ποτ' ἔναιε.] Ὁ Μελάμπους.

N O T Æ.

225. Μάντις· ἀπὸρ γενεήν γε Μελάμποδος) *Pauſanias*, Ἠλιακῶν β'. cap. XVII. de *Eperaſto* Vate, Τῶν δὲ ἱερογλαίοων Κλυτιδᾶς γίνεται· εὔχομαι εἶναι Μάντις·

N O T Æ I N S C H O L I A.

223. *Σχεδὸν δὲ οἱ ἦλυθεν, κλ.) Hoc *Scholion*, in MS. *Aloyſii*, non niſi in ipſo fine reperies, è regione Verſûs ultimi totius *Rhapſodiæ*; benè autem ſe habet. Quod quidem inibi ſequitur *Scholion*, pertinet etiam ad v. 225. de quo mox.

225. Ἀπὸρ γενεήν γε Μελάμποδος) Et hoc *Scholion*, poſt illud, in MSto. inventum; non uſquequaque emendatum. Nos * αὐτῷ, pro αὐτὸν legimus, & * τὶ, pro τῶν &c.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

213. Οὐδέ σε φημὶ) γρ. οὐδέ ἑ φημὶ, *H. Steph.*

221. Εἰσβαινον) γρ. ἐμβαινον, *H. Steph.* haud benè. Nam hic Verſus plus *Sexies* apud *Homerum* legitur, εἰσβαινον autem ſemper.

Δὶ

Δὴ τότε γ' ἄλλον δῆμον ἀφίκετο, πατρίδα φεύγων,
Νηλέα τε μεγάθυμον, ἀγαυόταλον ζωόντων,
Ὅς οἱ χρήματα πολλὰ τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
Εἶχε βίη· ὁ δὲ τέως μὲν ἐνὶ μεγάροις Φυλάκοιο
Δεσμῷ ἐν δεινῷ δέδετο, κρατερὰ ἄλγεα πάσχων,
Εἵνεκα Νηλῆος κύδεος, ἄτης τε βαρείης,
Τὴν οἱ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ δασπλῆτις Ἐρινύς·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἔκφυγε κῆρα, ἐὺ ἤλασε βοῦς ἐριμύκους
Ἐς Πύλον ἐκ Φυλάκης, ἐὺ ἐτίσατο ἔργον ἀεικές,
Ἀντίθεον Νηλῆα, κασιγνήτῳ τε γυναῖκα
Ἠγάγετο ἐς δώματ'· ὁ δ' ἄλλων ἵκετο δῆμον,
Ἄργος ἐς ἱππόβοτον· τόθι γάρ νυ οἱ αἶσιμον ἦεν
Ναιέμεναι πολλοῖσιν ἀνάσσονθ' Ἀργείοισιν.
Ἐνθάδ' ἔγημε γυναῖκα, ἐὺ ὑψερεφὲς θέτο δῶμα,
Γείναντο δ' Ἀντιφάτην ἐὺ Μάντιον, ἄμ φ' ἀρίστω.
Ἀντιφάτης μὲν ἔπεφνεν Οἰκλῆα μεγάθυμον·
Αὐτὰρ Οἰκλείης λαοσσόον Ἀμφιάρηον,
Ὃν φίλει κῆρι φίλη Ζεύς τ' Αἰγίοχος, ἠὺ Ἀπόλλων
Πανλοίῃ φιλότητι· οὐδ' ἵκετο γήραος οὐδόν,
Ἀλλ' ὄλεθ' ὑπὸ Θήβῃσι, γυναίων εἵνεκα δώρων.
Τοὺς δ' ἡμῖν ἐγένοντ' Ἀλκμαίων, Ἀμφίλοχός τε.
Μάντιος αὖ τέκετο Πολυφείδην τε, Κλείτόν τε·
Ἀλλ' ἦτοι Κλείτον χρυσόθρονος ἥρπασεν Ἠώς,

Jam tunc alium ad populum venit, patriam fugiens,
Neleumque magnanimum, clarissimum viventium,
Qui sibi opes multas perfectum in annum
Habuit vi: hic verò interim quidem in domibus Phylaci
Vinculo in difficili ligatus est, duros dolores patiens,
Gratiâ Nelei filiæ, nocumentique gravis,
Quod ei in mentibus posuit Deus gravis Erinnys.
Sed hic quidem effugit mortem, & abegit boves valdè-mugientes
In Pylum ex Phylace, & ultus est facinus indignum,
Divinum Neleum, fratrique uxorem
Duxit ad domos: ipse verò aliorum pervenit populum
Ad Argos, equorum altrix: ibi enim ei fatum erat
Habitare multis imperantem Argivis.
Ibi duxit uxorem, & altàm posuit domum,
Genuitque Antiphatem & Mantium filios fortes.
Antiphates quidem genuit Oïcleum magnanimum;
At Oicleus populo-salutarem Amphiaraum,
Quem animo diligebat Jupitérque Ægiochus, & Apollo
Omni amicitiâ: neque tamen pervenit ad senectutis limen;
Sed periit Thebis muliebrium gratiâ donorum.
Huic filii generati sunt Alcmæon, Amphilochusque.
Mantius iterum genuit Polyphideúmque, Clitúmque:
Sed certè Clitum aureæ sedis rapuit Aurora.

ΣΧΟΛΙΑ.

230. *Ὅς οἱ χρήματα.] Βιαιοθάνατον τὸν Ἰφίκλου βυκόλων, ἀπήγαγε τὰ χρήματα, καθαφθνήσας, ὡς ὑ ἡγναίων αὐτῶν.

231. Τέως μὲν.] Ἕως ἔ πλαωθῆναι τ ἐνιαυτόν.

233. Ἄτης τε βαρείης.] * Φρενοβλαβείας.

234. Δασπλῆτις.] Διαπεραστίλας, ὑ μεγάλως ἐμπλάζουσα, δυσχερῆς. * ᾧ ἂν περσπλαθῇ.

235. Ἐριμύκους.] Μεγαλοφώνους.

236. Ἐτίσατο ἔργον ἀεικές.] Καὶ ἐπωμωρήσατο τὸν Νηλέα, ὑπομείνας ἔργον χαλεπόν.

246. Οὐδ' ἵκετο γήραος οὐδόν.] Θεὸς γὰ πατρωμένης ὧν ἀπλόης, ζῶντ ὑ αἰχαῖῶν αἶπος γίνεσθαι· ἢ καθὰ τὸ Μενάνδρειον, Ὃν οἱ θεοὶ φιλῶσιν, ἀποθνήσκ νέος.

247. Γυναίων εἵνεκα δώρων.] Τὸν ὅρμον ἐπὶ τῷ Ἀμφιαράῳ ἀκυσίου.

249. Μάντιος.] Ὁμωμ κύριον.

NOTÆ.

245. Ὃν φίλει κῆρι φίλη Ζεύς, — οὐδ' ἵκετο γήραος οὐδόν) Juxta illud, in *Scholiis* Ὃν φιλεῖ θεὸς, θνήσκ νέος. Hunc locum ornat *Plato*, in *Axiocho*, fol. 368.

NOTÆ IN SCHOLIA.

230. *Ὅς οἱ χρήματα) Malè olim hoc *Scholion* adfuebatur, ad *Scholion*, v. 226.

233. * Φρενοβλαβείας) Emendo, pro φρενοβλαψίας.

VARIÆ LECTIONES.

244. Ἀμφιάρηον) χ. Ἀμφιάραον, *Sebervs*, & mox *H. Steph.* ad v. 253.

246. Παντοίῃ φιλότητ') γρ. παντοίῃ φιλότητι, *Plato*, in *Axiocho*.

Κάλλιε-

Κάλλεϊ εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μελέῃ.
Αὐτὰρ ὑπέρθυμον Πολυφείδεα μάντιν Ἀπόλλων
Θῆκε βροτῶν ὄχ' ἄριστον, ἐπεὶ θάνεν Ἀμφιάραος,
Ὃς ῥ' Ὑπερησίηνδ' ἀπενάσσατο, παλεὶ χολωθείς·
Ἔνθ' ὅγε ναιετάων μαντεύετο πᾶσι βροτοῖσι.
Τῷ μὲν ἄρ' υἱὸς ἐπῆλθε, Θεοκλύμενος δ' ὄνομ' ἦεν,
Ὃς τότε Τηλεμάχῳ πέλας ἵζανε· τὸ δ' ἐπίχανε
Σπένδοντ', εὐχόμενόν τε, θοῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὦ φίλ', ἐπεί σε θύοντα κιχάνω τῇδ' ἐνὶ χώρῳ,
Λίσσομ' ὑπὲρ θυέων τε δαίμονος, αὐτὰρ ἔπειτα
Σῆς τ' αὐτῆς κεφαλῆς, καὶ ἑταίρων, οἵ τοι ἕπονται,
Εἰπέ μοι εἰρομένῳ νημερτέα, μηδ' ὑποκρύψῃς.
Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; ποῦ τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·
Ἐξ Ἰθάκης γένος εἰμί, πατὴρ δέ μοί ἐστιν Ὀδυσσεύς,
Εἴ ποθ' ἔην· νῦν δ' ἤδη ἀπέφθιτο λυγρῷ ὀλέθρῳ.
Τοὔνεκα νῦν ἑτάρους τε λαβὼν καὶ νῆα μέλαιναν,
Ἦλθον πυθόμενος πατρὸς δηρὸν οἰχομένοιο.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής,
Οὕτω τοὶ κἀγὼν ἔκ πατρίδος, ἄνδρα κατακτάς
Ἐμφύλων· πολλοὶ δὲ κασίγνητοί τε, ἔτ' τε,
Ἄργεος ἀν' ἱππόβοτον, μέγα δὲ κρατέουσιν Ἀχαιοί·
Τῶν ὑπαλυσκάζων θάνατον, καὶ κῆρα μέλαιναν
Φεύγω· ἐπεί νύ μοι αἶσα καθ' ἀνθρώπους ἀλάλησθαι.

Pulchritudinis sui gratiâ; ut immortalibus interesset.
At magnanimum Polyphidem vatem Apollo
Fecit hominum valdè optimum, postquâ mortuus est Amphiaraus;
Qui Hypereſiam habitabat, patri irtus:
Ille ibi habitans vaticinabatur omnibus hominibus.
Hujus quidem filius advenit, Theoclymenúsque nomen ei erat,
Qui propè Telemachum ſtetit; hunc verò invenit
Libantem, ſupplicantémque, velocem apud navem nigram,
Et ipſi appellato verba velocia dixit,
" O amice, quoniam te ſacrificantem invenio hoc in loco,
" Supplico per ſacrificia & numen, & inſuper
" Tuum ipſius caput, & per ſocios, qui te ſequuntur,
" Dic mihi interroganti vera, neque occultes.
" Quis? unde es virorum? ubi tibi civitas, & parentes?
Hunc rurſus Telemachus prudens contra allocutus eſt,
" Tibi equidem, hoſpes, valdè verè dicam:
" Ex Ithacâ genere ſum, patérque mihi eſt Ulyſſes,
" Si quando erat; nunc enim jamdudum interiit gravi morte.
" Propterea nunc ſociiſque acceptis & nave nigrâ,
" Veni interrogaturus de patre diù abſente.
Hunc rurſus allocutus eſt Theoclymenus divinus,
" Sic & ego ex patriâ, viro interfecto
" Contribule; multi enim fratréſque ſociique *adſunt*
" In Argo equos paſcenti, valde autem dominantur Achivi:
" Ab his fugiens necem, & parcam nigram
" Exulo; quoniam mihi fatum *eſt* inter homines errare.

ΣΧΟΛΙΑ.

251. Μετείη.] Σωῇ.
254. Ὑπερησίην.] Οἰκομένην πόλεως. Ἀπενάσσατο.] Μετῴκησεν.
255. Ναιετάων.] Οἰκῶν.
260. Κιχάνω.] Καταλαμβάνω.
261. Ὑπὲρ θυέων τε δαίμονος.] Ὑπὲρ ταύτης τῆς θυσίας καὶ δαίμονος.
263. Ἐποκεύσῃς.] Κρύψῃς.
272. Οὕτω τοὶ κἀγών.] Ὡς ὁρᾷς, μόνος φεύγω.
273. Ἔμφυλον.] Ὁμόφυλον.

NOTÆ.

254. Ὑπερησίην) Πόλιν Ἀχαΐας, ἐξ Ὑπερησίης Λυκάονος.

VARIÆ LECTIONES.

251. Οἷο) γρ. εἷο.
253. Ἀμφιάρηος) γρ. Ἀμφιάραος, *H. Steph.*
262. Αὐτὰρ ἔπειτα) γρ. ἠδὲ τοκῆων, *Euſtath.* fol. 574. lin. 42. & *H. Steph.*

Ἀλλὰ

Ἀλλά με νηὸς ἔφεσσαι, ἐπεί σε φυγὼν ἱκέτευσα,
Μή με καταπτείνωσι· διακέμεσσαι γὰρ ὀΐω.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένως ἀντίον ηὔδα,
Οὐ μὲν δή σ' ἐθέλοντά γ' ἀπώσω νηὸς ἐίσης·
Ἀλλ' ἕπευ, αὐτὰρ κεῖθι Φιλήσεαι, οἷά κ' ἔχωμεν.
Ὡς ἄρα φωνήσας οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
Καὶ τόδ' ἐπ' ἰκριόφιν τάνυσεν νεὸς ἀμφιελίσσης·
Ἂν δ' ἴμεν αὐτὸς νηὸς ἐβήσατο πολιοπόροιο.
Ἐν πρύμνῃ δ' ἄρ' ἔπειτα καθέζετο· πὰρ δέ οἱ αὐτῷ
Εἵσε Θεοκλύμενον· τοὶ δ' πρυμνήσι' ἔλυσαν.
Τηλέμαχος δ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν
Ὁπλων ἅπτεσθαι· τοὶ δ' ἐκτυμβώσω ἐπίθοντο.
Ἱστὸν δ' εἰλάπινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης
Στῆσαν ἀείραντες· κατὰ δ' ἱστοτόνοισιν ἔδησαν·
Ἕλκον δ' ἱστία λευκὰ βυρσοτενῆ ἱμᾶσιν.
Τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵει γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Λάβρον ἐπαιγίζοντα δι' αἰθέρος, ὄφρα τάχιστα
Νηῦς ἀνύσσε θέουσα θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.
[* Βὰν δ' ὄμμα Κρουνὺς, καὶ Χαλκίδα καλλιρέεθρον·]
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.

" Sed mè navi insidere fac, postquàm te fugiens supplicavi,
" Nè me interficiant: persequi enim *illos me* puto.
Hunc rursus Telemachus prudens contra allocutus est,
" Non quidem jam volentem expellam navi æquali:
" Sed sequere, at illic amicè excipieris *de tis*, quæ habemus.
Sic loquutus, illius suscepit æream lanceam,
Et hanc in tabulis extendit navis utrinque agitatæ:
Ipse quoque navem ascendit permare meantem:
In puppi verò postea sedit; apudque seipsum
Sedere fecit Theoclymenum: hi verò rudentes solverunt.
Telemachus verò sociis *illos* exhortando jussit,
Arma capesserent: hi itaque festinanter obediverunt.
Malum enim abiegnum concavum intra tabulatum
Statuerunt erectum, & funibus ligaverunt:
Traxeruntque vela alba benè-versis loris.
His autem secundum ventum misit oculis-cæsia Minerva
Vehementem, ingruentem per aërem; ut velocissimè
Navis conficeret currens maris salsam aquam.
[Radebant vero Crunos, & Chalcida pulchrifluam:]
Occidítque Sol, obscuratæque sunt omnes viæ.

ΣΧΟΛΙΑ.

277. Ἔφεσσαι.] * Ἐπιβίβασον.
293. Ἐπαιγίζοντα.] Ἐπικαταπίπτοντα.
294. Ἀνύσσει.] Διαπεράσῃ.

NOTÆ.

295. Βὰν δ' ὄμμα Κρουνὺς & Χαλκίδα καλλιρέεθρον) Hic Versus hactenùs desideratus, in omnibus *Impressis*, etiam *Florentinâ*, &c. ante Δύσετό τ' ἠέλιος, κλ. quod etiam *Isaac. Casaubonus* Manu notavit, in Episcopi *Elienses*, *Mori*, codice, & nos mittit ad *Strabonis* testimonium. " Deest, inquit, hic " Versus. Vid. *Strabo*, l. VIII. ubi hunc ipsum locum, & identidem hunc Versum laudat, fol. 350. & l. X. fol. 447. In priorem locum hæc *Casaubon.* " Hoc Carmen, ut *Xylander* observavit, in toto " illo Libro (hoc est *Odyss.* ο'.) non reperitur hodiè, " nec ab *Eustathio* videtur agnosci; nullam enim " ejus mentionem facit, quod tamen factum oportuit. Et *Sensus* ipse ostendit, Hunc *Versum* hactenùs desideratum. Quare *Strabonis* in hâc parte auctoritas est admittenda, & forsitan ipsius *Homeri*, sive magni certè & antiqui illius *Homeristæ*, qui in Hymno *Apollinis*, v. 425. Βὰν δ' ὄμμα παρὰ Κρουνὺς, καὶ Χαλκίδα, & παρὰ Δύμην, Ἠδὲ παρ' Ἤλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί· Εὖτε Φερὰς ἐπέβαλλεν, ἀγαλλομένη Διὸς ὄρνις. Hic ἀγαλλομένη, ut mox, v. 196. ἐπιγιγνομένη, quare *Varia Lectio* esto.

NOTÆ IN SCHOLIA.

277. * Ἐπιβίβασον) Ità MS. *Aloysii* apertè, & tres *Codd.* Vett. Solus *Elzevir.* ἐπιβίσατε, monstro Vocabuli.

VARIÆ LECTIONES.

280. Ἐθέλοντα) γρ. ἀέκοντα. Id certè *Sensus* postulare videtur.
284. Ἐβήσατο) γρ. ἐβήσετο.
294. Νηῦς ἀνύσσει) γρ. βὰν δ' παρὰ Κρουνὺς, κλ. Vid. Not. in *Textum*.
295. Καλλιρέεθρον) γρ. πιτυέσσαν, *Strabo*, fol.

Ἦ ῥ᾽ ἥ γε Φερὰς ἐπέβαλλεν, ἐπιῤῥομβήσασα Διὸς ὄρνυθι· Hæc Pherás pertranſiit, feſtinans Jovis vento ſecundo,
Ἦλθε παρ᾽ Ἦλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί. Et præter Elida divinam; ubi dominantur Epéi.
Ἔνθεν δ᾽ αὖ νήσοισιν ὑπερθορέηκε θοῇσιν, Hinc rurſus inſulis *Telem.* immiſit *navem* acutis,
Ὁρμαίνων, ἢ κεν θάνατον φύγοι, ἢ κεν ἁλώῃ. Cogitans, ecquid mortem fugiat, an caperetur.
Τὼ δ᾽ αὖτ᾽ ἐν κλισίῃ Ὀδυσεὺς καὶ δῖος ὑφορβὸς Hi autem intùs in ſtabulo Ulyſſes & divinus ſubulcus
Δορπείτην· παρὰ δέ σφιν ἐδόρπεον ἀνέρες ἄλλοι. Cœnabant; apúdque ipſos cœnabant viri alii.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιός τε καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο, At poſtquam potûs & cibi deſiderium amoverunt,
Τοῖς Ὀδυσεὺς μετέειπε, συβώτεω πειρητίζων, His Ulyſſes dixit, ſubulcum tentans;
Εἴ μιν ἔτ᾽ ἐνδυκέως φιλέοι, μεῖναί τε κελεύοι Si ipſum accuratè diligat, manerèque jubeat
Αὐτῇ ἐνὶ ςαθμῷ, ἢ ὀτρύνδε πόλινδε· Illic in ſtabulo, an hortetur ad civitatem *ire*.
Κέκλυθι νῦν, Εὔμαιε, καὶ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι, " Audi nunc, Eumæe, & alii omnes ſocii,
Ἠῶθεν μετὰ ἄστυ λιλαίομαι ἐλθέμεναι " Manè ad civitatem cupio ire
Πτωχεύσων, ἵνα μή σε κατατρύχω καὶ ἑταίρους. " Mendicaturus, ut non te vexem & ſocios.
Ἀλλά μοι εὖ δ᾽ ὑπόθου, καὶ ἅμ᾽ ἡγεμόν᾽ ἐσθλὸν ὄπαζον, " Sed me benè mone, & ſimul ductorem bonum præbe,
Ὅς κέ με κεῖσ᾽ ἀγάγῃ· κατὰ δ᾽ ἥ πόλιν αὐτὸς ἀνάσσῃ " Qui me illuc ducat: per civitatem autem ipſe neceſſitate
Πλάγξομαι, αἴ κεν τίς κοτύλιον καὶ πύρνον ὀρέξῃ. " Oberrabo, ſiquis forte poculum & panem porrigat;
Καί κ᾽ ἐλθὼν πρὸς δώμαθ᾽ Ὀδυσῆος θείοιο, " Equidem profectus ad domos Ulyſſis divini,
Ἀγγελίην εἴποιμι περίφρονι Πηνελοπείῃ· " Nuncium dicam prudenti Penelopæ,
Καί κεν μνηςήρεσσιν ὑφορφιάλοισι μιγείην, " Et procis ſuperbis miſcebor;
Εἴ μοι δεῖπνον δοῖεν, ὀνείατα μυρί᾽ ἔχοντες. " Si mihi cœnam dent, ut qui cibos ſufficientes habeant.
Αἶψά κεν εὖ ῥῴοιμι μετὰ σφίσιν, ὅ, τι θέλοιεν· " Statim gnaviter agam inter ipſos, quicquid volent:

ΣΧΟΛΙΑ.

296. Ἐπίβαλλεν.] * Ἐπέτυχεν, ὡς, † Οὐ γὰρ νηὸς ἐπήβολος. Ἡ ναῦς δὲ ἐπιβολὴν ἐποιεῖτο, ὥστε τυχεῖν τῶν Φερῶν. * Ἄλλως, Ἐπίβαλλε.] * Περᾷ, ἀντὶ τοῦ, πάρεσται. † Odyſſ. β'. v. 319.

298. Ἐπιῤῥόηκεν.] Ἐπαφῆκεν. Θοῇσιν.] Ταῖς λεγομέναις ὀξείαις, μιξολυδιςὶ, ὅτι δὲ καὶ κίνησιν ὀξεῖαν· ἐπὶ τὸ καθ᾽ ἡμᾶς.

301. Δορπείτην.] Ἐδειπνοποιοῦντο.

308. Πτωχεύσων.] Ἐπαυτήσων, τὰ πτωχοῖς ἁρμόδια αὐτήσων.

309. Ὑποθοῦ.] Συμβούλευσον.

311. Κοτύλιον.] Ἐκπώματος, ὅτι ποτηρίου, εἶδος ποτοῦ τινος, καὶ μίσγον. Πύρνον.] Πύρινον ἄρτον.

316. Ῥῴοιμι.] * Διακονοῖμι.

NOTÆ.

298. Νήσοισιν ἐπιῤῥόηκε θοῇσιν) *Strabo*, l. 10. fol. 702. Καὶ πρότης ἡ κατ᾽ Κεφαλληνίας ἐστὶν, ἣν τὰς Ἐχινάδας ἱδρύσθαι νήσους συμβέβηκεν· ὧν τὰ, τε Δουλίχιόν ἐστι, καλοῦσι νῦν Δολίχιον, καὶ αἱ Ὀξεῖαι καλούμεναι, ἃς ὁ Ποιητὴς Θοὰς εἶπε. Vid. *Plin.* Nat. Hiſt. l. 4. c. 12.

NOTÆ IN SCHOLIA.

296. * Ἐπίβαλλεν) Totum hoc *Scholion*, intra *Aſteriſcos* aſſervatum, ex *Porphyrii* Ὁμηρικῶν Ζητημάτων πρώτου, huic loco aſſuendum duxi. Quæ in ejus fine, ex Vett. * niſi quòd πρᾷσται, pro πρᾷ, emendem.

316. Ὅπῃ θέλοιεν) Hinc quidem apparet, Veterum Obſervationem de *Homero*, quòd nuſpiam utatur voce θέλω, falſam eſſe, nec ſatis firmo niti fundamento; de quâ re diximus, ad *Iliad.* α'. v. 133.

316. * Διακονοῖμι, Ità MS. *Aloyſii*, cùm *Impreſſi* omnes Δοκιμοίην, quis verò hìc *Dialecti* uſus? *Heſych.* tamen, Δρώοιμι) Ὑπηρετοῖμι, quod *Atticum* eſt, pro ὑπηρετοῖμι.

VARIÆ LECTIONES.

296. Ἦ δὲ Φερὰς ἐπίβαλλεν) γρ. Ἦ Φερὰς δ᾽ ἐπέβαλλεν. Vid. ad δ'. v. 488. *Ibid.* Ἐπιῤῥομβήσασα) γρ. ἀγαλλομένη. Vid. Not. in *Textum*, ad v. 295. *

Ex

Ἐκ γάρ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἄκουε, καί μοι ἄκουσον,
Ἑρμείαο ἑκηλ' Ἀγαθόργου, ὅς ῥά τε πάντων
Ἀνθρώπων ἔργοισι χάριν καὶ κῦδος ὀπάζει,
Δρηστοσύνη δ' οὐκ ἄλλος ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλος,
Πῦρ τ' εὖ νήσας, ἀφή τε ξύλα δαπὰ κεάσσας,
Δαιτρεύσαί τε, καὶ ὀπτῆσαι, καὶ οἰνοχοῆσαι·
Οἷά τε τοῖς ἀγαθοῖσι θεραπόντεσσι γένηται.
Τόνδε μέγ' ὀχθήσας προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Ὤ μοι ξεῖνε, τίη τοι ἐνὶ φρεσὶ τῆτο νόημα
Ἔπλεο; ἦ σύ γε πάγχυ λιλαίεαι αὐτόθ' ὀλέσθαι,
Εἰ δὴ μνηστήρων ἐθέλεις κατὰ δῶμα ὄμιλον,
Τῶν ὕβρις τε, βίη τε, σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει.
Οὔτοι τοιοίδ' εἰσὶν ὑποδρηστῆρες ἐκείνων,
Ἀλλὰ νέοι, χλαίνας εὖ εἱμένοι, ἠδὲ χιτῶνας,
Αἰεὶ δ' λιπαροὶ κεφαλὰς καὶ καλὰ πρόσωπα,
Οἵ σφιν ὑποδρώωσιν· ἐύξεστοι δὲ τράπεζαι
Σίτου, καὶ κρειῶν, ἠδ' οἴνου βεβίθασιν.
Ἀλλὰ μάλ'· ἐν γάρ τίς τοι ἀνιᾶται παρεόντι,
Οὔτ' ἐγὼ, οὔτε τις ἄλλος ἑταίρων, οἵ μοι ἔασιν.
Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθησιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς,

"Etenim tibi dico, tu autem attende, & me audi;
" Mercurii voluntate internuncii, (qui quidem omnium
" Hominum operibus gratiam & gloriam præbet)
" Servili obsequio non mihi contenderit homo alius,
" Ad ignémque benè cumulandum, adque ligna sicca findenda,
" Adque carnes dividendas, & ad assandum, & ad pincernam agendū;
" Qualia Fortunatis administrant inferiores.
Hunc valdè ingemiscens allocutus est Eumæus subulcus,
" Hei mihi, hospes, cur in mentibus hoc consilium
" Fuit? certè omninò cupis illic perire,
" Si jam procorum vis ingredi multitudinem,
" Quorum injuriáque, víque, ferreum cœlum invadit.
" Non tales sunt ministri illorum;
" Sed juvenes, chlænas benè induti, & vestes,
" Semper utique perunctí capite & pulchro vultu,
" Qui ipsis administrant; benè politæ autem mensæ
" Pane, & carnibus, & vino, oneratæ sunt.
" Sed mane; non enim aliquis te molestatur præsente,
" Neque ego, neque alius sociorum, qui mihi sunt:
" At postquam venerit Ulyssis dilectus filius,

ΣΧΟΛΙΑ.

318. Ἑρμείαο ἑκηλ'] Ἐπειδὴ κῆρυξ· καὶ παρὰ τοῖς ἥρωσι ὁ κήρυκες, οἱ παῖδες ὑπουργοῦντες. Ἑκηλ.] Βελτίω.

320. Δρηστοσύνη.] Τῇ εὐ τῇ ἀφελείᾳ συνεργείᾳ.

321. Πῦρ τ' εὖ νήσας.] Ξύλα συρεῖσαι, ἵνεκεν τοῦ πῦρ ποιῆσαι. Κεάσσας.] Κόψας, ἢ σχίσας.

322. Δαιτρεύσαι.] Μαγειρεῦσαι.

323. Δρώωσι.] Διακονῶσιν.

NOTÆ.

nisi ὅπη, pro ὅπι, legatur, quod tamen nunquam aliàs apud *Homerum* occurrit. Et in Hymno *Apollinis*, v. 46. Εἴ τίς οἱ γαίων ἐπιβήσεται οἰκία θάλπῃ, ubi nullo modo ἐπιβήσεται potest legi.

320. Δρηστοσύνη) Vid. ad *Var. Lect.* *Ibid.* Ἐρίσσειεν) Cur ità scribo, vid. infrà, ad v. 386.

321. Δαπὰ) *Etymolog.* M. v. Δαπὰ, τὰ ξηρὰ ξύλα· ἕτω εἰς τὸ Ῥητορικόν· οἷον, Διά τε ξύλα δαπὰ κεάσσας· παρὰ τὸ δήω, τὸ ἐπὶ πολὺν χρόνον, γίνεται δαπὰ, τὰ ἀφ' ἑτέρου ξηρά· ἢ παρὰ τὸ δαίω, τὸ καίω, τὰ εἰς καῦσιν ἐπιτήδεια, εὔκαυστα, ὑγρά.

331. Αἰεὶ δ' λιπαροὶ) De voce λιπαρὸς, Nos ad *Anacreon*, v. 427. Pro δ', potiùs δὴ legendum videtur.

VARIÆ LECTIONES.

320. Δρηστοσύνη) γρ. δρησμοσύνη. MS. *Sluisk.* in *Perizonii* Not. ad *Ælian.* Var. Hist. l. 7. c. 5. §. 2.

321. Πῦρ τ' εὖ νήσας) γρ. πῦρ τε καὶ' εὖ νῆσαι, MS. *Lugdun.* vid. *Perizon.* ibid. *Eustath.* fol. 577. lin. 19. Τινὲς δὲ, πῦρ εὐνῆσαι γράφουσιν, ἤτοι φυλάξαι, κατευνῶσαι· ζωπυρῆσαι δὲ ἀποδιᾷ. Hæc *Lectio* non erat *H. Steph.* prætermittenda, quod apud *Eustathium* sit, & ferè ad Cod. *Sluisk.* MS accedit, ubi καὶ δυνῆσαι, licet ibi divisim. *Ibid.* Ξύλα δαπὰ) γρ. ξύλα πολλὰ. *Eustath.* ibid. & *H. Steph.*

323. Παρωδρώωσι) γρ. παρὰ δρώωσι, *Eustath.* ibid. lin. 23. *H. Steph.* & *Br. Schol.*

327. Καταδῦναι,] Ὑπεισελθεῖν.
328. Σιδήρεον.] Ἰσχυρόν.
329. Ὑποδρηστῆρες.] Ὑπηρέται, θεράποντες.
331. Λιπαροὶ κεφαλάς.] Ἠλειμμένοι.
332. Ὑποδρώωσι.] Ὑπηρετοῦσιν.
333. Βεβίθασιν.] Βαρύνουσι, πλήρεις εἰσίν.
334. Ἀνιᾶται.] Λυπεῖται.
336. Ἔπλω.] * Ἐπειδάν.

* Olim ἐπειδ' ἂν, malè.

Κεῖνός σε χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα ἕσσῃ,
Πέμψῃ δ', ὅππη σὲ κραδίη, θυμός τε κελεύῃ.
Τόνδ' ἠμείβεθ' ἕπφτα πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς,
Αἴθ' ὕτως, Εὔμαιε, φίλος Διῒ πατρὶ γένοιο,
Ὡς ἐμοί, ὅττι μ' ἔπαυσας ἄλης ϗ ὀϊζύος αἰνῆς·
Πλαγχθοσύνης δ' οὐκ ἔστι κακώτερον ἄλλο βροτοῖσιν.
Ἀλλ' ἕνεκ' ἀλομβίης γαστρὸς κακὰ κήδε' ἔχουσιν
Ἀνέρες, ὅν κεν ἵκηϖ ἄλη, ϗ πῆμα, ϗ ἄλγος.
Νῦν δ' ἐπεὶ ἰοχανάας, μεῖναί τε μὲ κεῖνον ἄνωγας,
Εἶπ' ἄγε μοι περὶ μητρὸς Ὀδυσσῆος θείοιο,
Πατρός θ', ὃν κατέλιπεν ἰὼν ἐπὶ γήρα ὐδῷ,
Εἴπερ ἔτι ζώουσιν ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο,
Ἦ ἤδη τεθνᾶσι, ϗ εἰν ἀΐδαο δόμοισι.
Τόνδ' αὖτε προσέφη συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·
Λαέρτης μὲν ἔτι ζώει, Διῒ δ' εὐχετ' αἰεὶ,
Θυμὸν ἀπὸ μελέων φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν·
Ἐκπάγλως γὰρ παιδὸς ὀδύρεται οἰχομένοιο,
Κουριδίης τ' ἀλόχοιο δαΐφρονος, ἥ ἑ μάλιστα
Ἦκαχ' ἀποφθιμένην, ϗ ἐν ὠμῷ γήραϊ θῆκεν.
Ἣ δ' ἄχεϊ ξὺν παιδὸς ἀπέφθιτο κυδαλίμοιο,
Λυγαλέῳ θανάτῳ· ὡς μὴ θάνοι, ὅς τις ἔμοιγε
Ἐνθάδε ναιετάων φίλος εἴη ϗ φίλα ἕρδοι.

" Ille te chlænâmque, tunicámque, veſtes induet:
" Et mittet, quo te cor, animúſque jubet.
Huic reſpondit poſtea laborioſus divinus Ulyſſes,
" Utinam ſic, Eumæe, dilectus Jovi patri fieres,
" Sicut mihi; quòd me ceſſare-feciſti ab errore & ærumnâ gravi:
" Errore enim non eſt pejus aliquid hominibus.
" Sed gratiâ pernicioſi ventris malos dolores ferunt
" Viri, quemcunque acceſſit vagatio, penuriáque, & mœror.
" Nunc verò quoniam detines, meque manere, talem *quem vides*, jubes,
" Dic agè, mihi de matre Ulyſſis divini,
" Patréque, quem reliquit proficiſcens in ſenectutis limine,
" Sicubi adhuc vivunt ſub ſplendore Solis,
" An jam mortui ſunt & in inferni domibus.
Hunc rurſus allocutus eſt ſubulcus, princeps virorum,
" Tibi equidem hoſpes, valdè verè dicam;
" Laërtes quidem adhuc vivit, Jovi autem ſupplicat ſemper
" Animum à membris perire ſuis in domibus:
" Mirum in modum enim de filio dolet qui periit,
" Deque uxore, quam quidem juvenem duxerat: quæ ipſum maximè
" Triſtitiâ affecit demortua, & in crudâ ſenectute poſuit.
" Illa enim dolore ſui filii mortua eſt glorioſi,
" Triſti morte; ſic non moriatur, quicunque
" Hìc habitans amicus ſit & amica faciat.

ΣΧΟΛΙΑ.

342. Πλαγχθοσύνης.] Πλάνης.
345. * Ἰχαναάας.] Ἐπίχεις.
346. Μητρὸς Ὀδυσσῆος θείοιο πατρός τε.] Περὶ δὲ πατρὸς βυλόμεθα μαθεῖν, ὑποκείνεται τὸ μὴ εἰδότα τὰ περὶ Ἀντικλείας.
347. Γήρα ὐδῷ.] Περιφραστικῶς τῷ γήρᾳ.
356. Ὤμῳ γήρᾳϊ θῆκεν.] Περὶ ὥρας γηράσας ἐποίησεν, ἀλλὰ τὸν ἐπ' αὐτῇ λύπην.

ΝΟΤΑΕ.

353. Θυμὸν ἀπὸ μελέων φθίσθαι) Τὸ ἀπὸ *Ultimam* producit, ob *Tonum*, *Ceſuram* & *Ecſtaticam* ſequentem; quanquam & ἄπαι legi poſſit, ut ſæpè aliàs. Quod præter φθίσθαι ſcribatur & φθεῖσθαι, oſtendo, ad λ'. v. 329.
358. Λυγαλέῳ θανάτῳ· ὡς μὴ θάνοι) *Euſtath.* fol. 578. lin. 38. Λύπη δὲ πικεῖται διαφθορᾷ, καθά τινας ἕτεροι δέ, ὡς καὶ προείρηται, ἀγχόνῃ φασὶν αὐτὸν μεταλλάξαι τὸν βίον· διὸ καὶ τὸ Εὔμαιον ἀπευξάσθαι τὸν τοιοῦτον θάνατον, ἀλλὰ τὸ μὴ καθαρὸν εἶναι, ὡς ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα δηλοῖ ὁ Ποιητής. Alludit ad χ'. v. 462. Τὸ ὡς verò quùm non ſit *Optantis*, verùm ad τὸ θάνοι pertineat, omninò *Accentu* notandum, quod & olim in *Var. Lect.* nunc factum viceversâ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

345. * Ἰχαναάας) Ἐπίχεις, ex *Aloyſii Alemanni* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

Vid. ad *Textum*.

344. Ἀνέρες, ὅν κεν) γρ. ἀνέρες, ὧν τιν', *Florent. Aldin. Lovan. Hervag.* nec id notavit *H. Steph.*
353. Ἀπὸ) γρ. ἀπαί. *Ibid.* Φθίσθαι) γρ. φθεῖσθαι.
358. Ὡς μὴ θάνοι) γρ. ὡς μὴ θάνοι, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Ἔμοιγε) γρ. ἐμοί γε.

Ὄφρα μὲν δὴ κείνη ἔλω, ἀχέουσά περ ἔμπης,
Τόφρα τί μοι φίλον ἔσκε μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι,
Οὕνεκά μ' αὐτὴ θρέψεν ἅμα Κτιμένῃ τανυπέπλῳ,
Θυγατέρ' ἰφθίμῃ, τὴν ὁπλοτάτην τέκε παίδων·
Τῇ ὁμῶς ἐτρεφόμην, ὀλίζων δέ τι μ' ἧσσον ἐτίμα.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἥβην πολυήρατον ἱκόμεθ' ἄμφω,
Τὴν μὲν ἔπειτα Σάμηνδ' ἔδοσαν, καὶ μυρί' ἔλοντο.
Αὐτὰρ ἐμὲ χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματ' ἐκείνη
Καλὰ μάλ' ἀμφιέσασα, ποσὶν δ' ὑποδήματα δῦσα,
Ἀγρόνδε προέηλε· φίλῃ δέ με κηδόμενον μᾶλλον.
Νῦν δ' ἤδη τούτων ὀπιδεύομαι· ἀλλά μοι αὐτῷ
Ἔργον ἀέξουσιν μάκαρες Θεοί, ᾧ ἐπιμίμνω·
Τῶν ἔφαγόν τ', ἔπιόν τε, καὶ αἰδοίοισιν ἔδωκα.
Ἐκ δ' ἄρα δεσποίνης ἠμείλιχόν ἐστιν ἀκοῦσαι
Οὔτ' ἔπος, οὔτε τι ἔργον· ἐπεὶ κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ,
Ἄνδρες ὑπερφίαλοι· μέγα ἤ δμῳῆς κατέουσιν
Ἀντία δεσποίνης φάσθαι, καὶ ἕκαστα πυθέσθαι·
Καὶ φαγέμεν, πέμεν τέ· ἔπλητο γὰρ καί τι φέρεσθαι
Ἀγρόνδ', οἷά τε θυμὸν ἀεὶ δμώεσσιν ἰαίνῃ.

Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ πόποι, ὡς ἄρα τυτθὸς ἐὼν, Εὔμαιε, συβῶτα,
Πολλὸν ἀπεπλάγχθης σῆς παλείδος ἠδὲ τοκήων.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,

" Quamdiu quidem igitur illa erat, dolens quantumvis,
" Tamdiu aliquid mihi dilectum ſcrutari & interrogare,
" Quoniam me ipſa nutrivit, unà cum Ctimene extensâ veſte;
" Filiâ procerâ, quam juniorem peperit liberorum:
" Hâc ſimul nutritus ſum; paulóque me minus honorabat.
" At poſtquam pubertatem multùm amatam venimus ambo,
" Hanc quidem poſtea in Samum nuptũ dederunt, & infinita acceperunt:
" At me chlænámque, tunicámque, veſtes, illa
" Pulchras valdè circumindutum, pedibúſque calceamentis datis,
" Ad agrum præmiſit: diligebat enim me corde magis.
" Nunc verò jam horum indigeo; ſed mihi ipſi
" Opus augent beati Dii, cui immaneo:
" Ex his comedique, bibique, & venerandis, i. e. *egentibus*, dedi.
" Ex autem dominâ non dulce eſt audire,
" Neque verbum, neque opus; quoniam malum incidit domui,
" Viri ſuperbi; valdè verò famuli indigent
" Palàm dominam alloqui, & ſingula interrogare,
" Et comedere, biberéque, deinde etiam aliquid portare
" Ad agrum, qualia animum ſemper famulis lætificant.
Hunc reſpondens alloquutus eſt prudens Ulyſſes,
" Dii boni! Ut parvulus exiſtens, Eumæe ſubulce,
" Multùm aberrâſti à tuâ patriâ & parentibus.
" Sed agè mihi hoc dic, & verè enarra;

ΣΧΟΛΙΑ.

362. Κτιμένῃ.] Κυρίως, ἡ Ὀδυσσέως ἀδελφή.
364. Ὁμῶς.] Ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ.
370. Τούτων ὀπιδεύομαι.] Ὧν ἡ Ἀντίκλεια ἐπιμέλεται, τούτων ἐνδεὴς εἰμι.
376. Πυθέσθαι.] Ἐρωτῆσαι.
378. Ἰαίνει.] Θεραπεύει.
380. Τυτθός.] Μικρός.

NOTÆ.

362. Οὕνεκά μ' αὐτὴ θρέψεν) Ut videas, quantum ad Errorem conferat propagandum Magni alicujus Viri auctoritas, ſcias, quùm in *Henrici Stephani* Exemplari τρέψεν, loco vocis θρέψεν, fortuitò ſcriptum eſſet, hinc in *Caſtellionis* Editionem, & in *Spondani*, *Elzevirii*, & quod doleo, Amici *Oxonienſis*, (quis enim cum *H. Stephano* Errare dubitaret?) fluxiſſe; licet Omnes *Latinè* vertant per *Nutrivit*. Θρέψεν autem habet *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana*, *Hervagiana*, *Romana* & *Baſileenſis Euſtathii*, MSS.

372. Καὶ αἰδοίοισιν ἔδωκα) Ὑπάκουσον, ξένοις, ἢ ἱκέταις. Ità *Odyſſ.* ί. v. 271. — ξείνοισιν ἄρ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ. Et §. XXXIII. v. 1. Αἰδοῖός ξείνων κεχρημένος. Malè itaque luſit, qui exponebat, *Rei Venereæ impendi*. De quâ re *Conrad. Ritterhuſ.* ad *Oppian.* p. 341. Nec ſanè illa *vox*, cum illâ *mente*, tam ingenuum decebat Famulum, qualem *Homerus* exhibet *Eumæum*. Nebulo aliquis hæc honeſta illius verba per παρῳδίαν & luſum aliò detorſit.

VARIÆ LECTIONES.

372. Τῶν ἔφαγον) 25. τῶνδ' ἔφαγον, *H. Steph.*

Ἠὲ διεπραθέτο πτόλις ἀνδρῶν βυαγμα,
Ἧι ἔνι ναιετάασκε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ·
Ἦ σέ γε μυνωθέντα παρ' οἴεσιν, ἢ τραπὰ βουσίν,
Ἄνδρες δυσμενέες νηυσὶν λάβον, ἠδ' ἐπέρασαν
Τῇδ' ἀνδρὸς πρὸς δώματ', ὁ δ' ἄξιον ὧνον ἔδωκεν.
Τόνδ' αὖτε προσέφη συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ξεῖν', ἐπεὶ ἂρ δὴ ταῦτά μ' ἀνείρεαι, ἠδὲ μεταλλᾷς,
Σιγῇ νῦν ξυνίει καὶ τέρπεο, πῖνέ τε οἶνον
Ἥμενος· αἵδε γὰ νύκτες ἀθέσφατοι· ἔστι μὲν εὕδειν,
Ἔστι δὲ τερπομένοισιν ἀκουέμεν· μηδέ τί σε χρὴ
Πρὶν ὥρη, κατακεῖσθαι· ἀνίη καὶ πολὺς ὕπνος.
Τῶν δ' ἄλλων ὅπινα κραδίη καὶ θυμὸς ἀνώγοι,
Εὐδέτω ἐξελθών· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφι
Δειπνήσας, ἅμ' ὕεσσιν ἀνακτορίῃσιν ἑπέσθω.
Νῶϊ δ' ὁμὴ κλισίῃ πίνοντέ τε, δαινυμένω τὲ,
Κήδεσιν ἀλλήλων τερπώμεθα λευγαλέοισι,
Μνωομένω· μετὰ γάρ τε καὶ ἄλγεσι τέρπεται ἀνὴρ,
Ὅστις δὴ μάλα πολλὰ πάθῃ καὶ πολλ' ἐπαληθῇ.

" Utrum vastabatur Civitas virorum lativia,
" Quâ inhabitabat pater & venerandi mater;
" An te solum-positum apud oves, vel apud boves,
" Viri inimici navibus acceperunt & vendiderunt
" Hujus viri ad domos; hic autem dignum pretium dedit.
Hunc rursus alloquutus est subulcus princeps virorum,
" Hospes, quoniam jam hæc me interrogas, & inquiris,
" Silentio nunc audi, & delectare, bibéque vinum
" Sedens, hæ etenim noctes magnæ, licet quidem dormire;
" Fas est etiam lubentibus audire; neque te oportet
" Ante horam, decumbere; noçumentum est & multus somnus.
" Horum itaque aliorum quemcunque cor & animus jubet,
" Dormiat egressus: simúlque aurori apparente
" Jentatus, simul sues heriles sequatur.
" Nos autem in stabulo bibentésque, comedentésque,
" Doloribus mutuis delectemur tristibus,
" Recordantes; inter etenim vel dolores delectatur vir,
" Quicunque jam valdè multa passus est, & multa erravit.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

383. Διεπραθέτο.] Διεπορθήθη.
391. Ἀθέσφατοι.] Θεῖαι, μεγάλαι, μακραί.
393. Πελν ὥρη.] Ἐκείνη, γένηται. Κατακεῖσθαι.] Καθεύδησαι.

Ν Ο Τ Æ.

386. Ἐπέρασαν) Ità scribo, pro ἐπέρασαν, quod priùs obtinuit, *Versûs* gratiâ. Quandò enim cum *simplici* σ'. scribitur, corripitur Naturâ, ut infrà, v. 427. — πέρασαν δέ μιν δῖοι ἀχαιοὶ. Et in *Iliade* sanè (qui Codex correctior ut plurimum habetur, quia plures utique in eo emendando sudârunt) plus semel cum duplici σ'. legitur, ut φ'. 78. Καί μ' ἐπέρασας ἄνδρῶν ἄλλων πολεμίζειν τε, φίλων τέ. Et v. 102. Τρώων· ἓ πολλὰς ζωὰς ἕλον, ἠδ' ἐπέρασα. Ità suprà, v. 320. ἐρίσσειεν, cum duplici σ'. scribo, & aliis similibus in locis, ipsius *Homeri* exemplo. Vid. infrà, ad π'. v. 15. & v. 82. *Philippus Labbæus* geminum hìc σ'. postulat, Prosod. *Græc.* Regul. 14.

393. Ἀνίη καὶ πολὺς ὕπνος) Confer *Duport.* Gnomolog. in locum. Alias, ν'. v. 52. — ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν Πάννυχον ἐγρήσσοντα.

394. Ὅπινα) N. B. ὄπινα, pro ὄπτινα legi & scribi: Ὅστις, &, pro eo, ὅπις, facit ὁ per omnes *Casus*, & *Numeros*, in *Compositione*, non autem per omnia *Genera*; neque enim in *Fœmininis* fit; quod probo, ad *Iliad.* σ'. v. 491. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Supplic. v. 847.

396. Δειπνήσας ἅμ' ὕεσσιν ἀνακτορίῃσιν ἑπέσθω) Ταῖς διατροφικαῖς, ἢ βασιλικαῖς ὑπηρεσίαις· ὁ δὲ Ἡλιόδωρος, παῖς ἀπὸ ἀνακτορίας. Δειπνήσας ἅμ' ὕεσσιν ἀνακτορίῃσιν ἑπέσθω. *Hesych.* v. Ἀνακτορίῃσι, ubi malè * ἀμύσσειν, *Salmasius* pejus Δειπνήσασα * μύσσειν. Emendo, ex hoc loco.

400. Ὅστις δὴ μάλα πολλὰ πάθῃ, ἓ πολλ' ἐπαληθῇ) Ità *Florent. Aldin. Lovan. H. Steph. Eustath.* &c. *Elzevirius* solus, Ὃς δὴ &c. *Aristoteles* Rhetoric. l. 1. c. xi. Μνημόνευε, ὅστις πολλὰ, *Sensum* spectans, non verba; μνημόνευε, autem ibi pro μεμνημένος, ut δεδιγμένος, pro δέδιγμένος.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

386. Ἐπέρασαν) γρ. ἐπέρασσαν, olim malè, ut in Not. ad *Textum*.
400. Ὅστις δὴ μάλα πολλὰ πάθῃ καὶ πολλ' ἐπαληθῇ) γρ. Μνησαμένου, ὃς δὴ πολλὰ πάθῃ, καὶ πολλὰ ἔοργεν, *Aristotel.* Rhetoric. l. 1. c. xi. in Margine Μνησαμένου, ὅτε, &c. vid. Not. in *Textum*.

Τῆ

Τῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ' ἀνείρεαι, ἠδὲ μεταλλᾷς·
Νῆσός τις Συρίη κικλήσκεται, εἴπερ ἀκούεις,
Ὀρτυγίης καθύπερθεν, ὅθι τροπαὶ ἠελίοιο,
Οὔπω τοσσατίη λίην τόσον· ἀλλ' ἀγαθὴ μέν,
Εὔβοτος, εὔμηλος, οἰνοπληθὴς, πολύπυρος·
Πεῖνα δ' οὔποτε δῆμον ἐσέρχεται, οὐδέ τις ἄλλη
Νοῦσος ἐπὶ τυγερὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν·
Ἀλλ' ὅτε γηράσκωσι πόλιν κατὰ φῦλ' ἀνθρώπων,
Ἔλθων ἀργυρότοξος Ἀπόλλων, Ἀρτέμιδι ξύν,
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν.
Ἔνθα δύω πόλιες, δίχα δέ σφισι πάντα δέδασται·
Τῇσίν γ' ἀμφοτέρῃσι πατὴρ ἐμὸς ἐμβασίλευε
Κτήσιος Ὀρμενίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν.
Ἐνθάδε Φοίνικες νηυσίκλυτοι ἤλυθον ἄνδρες
Τρῶκται, μυρί' ἄγοντες ἀθύρματα νηὶ μελαίνῃ.
Ἦσκε δὲ πατρὸς ἐμοῖο γυνὴ Φοίνισσα δόμοισι,

" Hoc igitur tibi dico, quod me interrogas, & inquiris:
" Insula quædam Syria vocatur, sicubi audis,
" Trans Ortygiam; ubi mutationes Solis,
" Non ita valdè magna; sed bona quidem,
" Fertilis-boum, fertilis-ovium, viniferax, & multi-frumenti:
" Fames verò nunquam populum invadit, neque aliquis alius
" Morbus odiosus ingruit miseris hominibus:
" Sed quando senescunt in civitate familiæ hominum,
" Veniens argentei-arcûs Apollo cum Dianâ
" Suis mitibus sagittis aggrediens interficit.
" Illic duæ civitates, bifariámque ipsis omnia divisa sunt:
" His ambabus pater meus imperavit
" Ctesius Hormenides, similis immortalibus.
" Illuc Phœnices navibus-inclyti venerunt viri
" Veteratores, infinitas ducentes resludicras nave nigrâ.
" Fuit autem patris mei mulier Phœnissa in domo

ΣΧΟΛΙΑ.

402. Συρίη.] Μία τῶν Κυκλάδων νήσων καλεῖται.

403. Ὅθι τροπαί.] Ἔνθα φησὶν εἶναι τὸ ἡλίου στάλαιον, δι' ὃ σημαίνεται τὰς ἡλίου τροπάς.

404. Πεπλησθής.] Μεγάλη.

405. Εὔβοτος.] Εἰς βόσιν καὶ τροφὴν ἐπιτηδεία. Εὔμηλος.] Καλὰ θρέμματα ἔχουσα.

414. Ναυσίκλυτοι.] Καὶ πολὺς ναῦς ἔνδοξοι.

415. Τρῶκται.] Φιλάργυροι, πανοῦργοι. Ἀθύρματα.] Παίγνια, κόσμια.

416. Πατρὸς ἐμοῖο γυνή.] Ταῦτα ἴσως οἱ Φοίνικες λαίτρῃ διηγήσαντο πολλοῦ ἄξιον αὐτὸν ἀποφαίνοντες.

NOTÆ.

402. Νῆσός τις Συρίη) Eadem Insula Σῦρος, cum *Penultimâ* longâ, ut *Strabo*, *Stephanus* περὶ πόλεων, & *Eustathius*; & Συρίη, cum *Primâ* brevi; sicut aliis Ψῦρος & Ψυρία. Malè intellexit *Philip. Labbæus*, quasi Σύρη hoc in loco legendum esset, cum *priori* longâ; id enim fit tantum in voce Σῦρος, pro quâ rectè Συρίη.

403. Ὅθι τροπαὶ ἠελίοιο) Qui hæc de *Heliotropio* sumunt, parùm vident, aut plùs satis; quòd & illud à *Pherecyde* inventum, atque proindè *Homero* parem, aut priorem allucinantur, *Cl. Dodvelli* rationes nihil faciunt: cùm *Lycurgus*, qui ipsas *Olympiadas* præcessit, *Homeri* Opera à *Creophyli Samii* posteris excepta, in *Græciam* primus intulerit, ut *Heraclides*, & *Plutarchus* in *Lycurgo*. Ità *Posidonius Homerum*, si Diis placet, *Anacharside* juniorem fecerit, quòd *Rotam* audiret ab *Anacharside* inventam; ut notamus ad *Iliad.* σ'. v. 601.

405. Εὔβοτος, εὔμηλος, οἰνοπληθὴς) *Tertius* hìc Pes sanatur ob *Cæsuram*, *Incisum*, & *Hiatum*; ut suprà, ad v. 149.

406. Πεῖνα) Undè πεινάω, *Anglicè*, To Pine.

409. Ἀργυρότοξος Ἀπόλλων, Ἀρτέμιδι ξύν) Hìc *Apollo* & *Diana* Homines senio confectos occidere dicuntur, hic nempè Viros, illa Fœminas; de quâ re diximus ad γ'. v. 279. & aliàs.

416. Ἦσκε δὲ πατρὸς ἐμοῖο γυνὴ Φοίνισσα δόμοισι) *Sensus* loci, *Erat Mulier* Phœnissa *Patris mei in ædibus*, quæ inter Servas principem locum nacta est, & curam habuit Regis ipsius filii *Eumæi*. Verùm *Eustathius* toto cœlo errat, cùm exponit, quasi γυνὴ πατρὸς ἐμοῖο esset, & sic facit *Eumæi* matrem, non semel; nam & ξ'. fol. 540. lin. 50. & fol. 582. lin. 8. & fol 583. lin. 3. semper facit *Phœnissam* hanc *Eumæi* matrem; quo errore nihil miserabilius. Quis enim hanc Mulierem, si Regii esset tori particeps, illum velle jam relinquere, Prædonum gratiâ, & filium proprium vendere, nec tale quid uspiam dicit *Homerus*, at contrà. Ità enim hæc ipsa Mulier, v. 448. Καί δέ κεν ἀλλ' ἐπίβαθρον ἐγὼν ἐθέλουσά γε

VARIÆ LECTIONES.

407. Ἐπὶ τυγερὴ) γρ. ἐπισυγερὴ, *Eustath.* fol. 581. lin. 32. ut *Hesiodo*, Ἀχλὺς ἐπισυγερή. Ità mox v. 413. ἐπικλο.

Καλὴ

Καλή τε, μεγάλη τὲ, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυῖα·
Τὴν δ' ἄρα Φοίνικες πολυπαίπαλοι ἠπεροπῆες
Πλυνέσκη τὶς πρῶτα μίγη, κοίλη περὶ νηΐ,
Εὐνῇ καὶ φιλότητι· τά τε φρένας ἠπεροπεύει
Θηλυτέρῃσι γυναιξὶ, καὶ εἴ κ' εὐεργὸς ἔησιν.
Εἰρώτα δὴ ἔπειτα, τίς εἴη, καὶ πόθεν ἔλθοι·
Ἡ ῥ' μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑψερεφὲς δῶ·
Ἐκ μὲν Σιδῶνος πολυχάλκου εὔχομαι εἶναι·
Κύρη δ' εἰμὶ Ἀρύβαντος ἐγὼ ῥυδὸν ἀφνειοῖο·
Ἀλλά μ' ἀνήρπαξαν Τάφιοι, λῃΐστορες ἄνδρες,
Ἀγρόθεν ἐρχομένην· πέρασαν δέ με δεῦρ' ἀγαγόντες
Τῇδ' ἀνδρὸς πρὸς δώματ'· ὁ δ' ἄξιον ὦνον ἔδωκεν.
Τὴν δ' αὖτε πρόσειπεν ἀνὴρ, ὃς ἐμίσγετο λάθρῃ,
Ἦ ῥά κε νῦν πάλιν αὖτις ἅμ' ἡμῖν οἶκαδ' ἔποιο,
Ὄφρα ἴδῃς πατρὸς καὶ μητέρος ὑψερεφὲς δῶ,
Αὐτούς τ'; ἦ γὰρ ἔτ' εἰσὶ, καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.
Τὸν δ' αὖτε πρόσφη γυνὴ, καὶ ἀμείβετο μύθῳ,
Εἴη κεν καὶ τοῦτ', εἴ μοι ἐθέλοιτέ γε, ναῦται,
Ὅρκῳ πιστωθῆναι, ἀπήμονά μ' οἴκαδ' ἀπάξειν.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀπώμνυον, ὡς ἐκέλευεν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὄμοσάν τε, τελούτησάν τε τ' ὅρκον,
Τοῖσιν αὖτις μετέφη γυνὴ, καὶ ἀμείβετο μύθῳ,
Σιγᾶτε νῦν, μή τις μὲ προσαυδάτω ἐπέεσσιν

"Pulchráque, magnáque, & splendidorum operum perita:
"Hanc utique Phœnices callidi decepérunt:
"Dum lavaret, quidâ primùm mixta cum eâ, concavam propter navim,
"Lecto & amicitiâ; quæ mentes decipiunt
"Libidinosis mulieribus; & si bona artifex sit.
"Interrogabatque postea, quæ esset & undè veniret.
"Hæc confestim patris dixit altam domum,
"Ex Sidone quidem multi-æris glorior esse,
"Filia verò sum Arybantis ego abundè divitis:
"Sed me rapuerunt Taphii latrones viri
"Ex agro venientem, vendiderúntque me huc deductam,
"Hujus viri ad domos; hic etenim dignum pretium dedit.
Hanc rursus alloquutus est vir, qui mixtus erat clam,
"Numquid & jam nos rursus in patriam simul sequare,
"Ut videas patris & matris altam domum,
"Ipsósque? certè enim adhuc sunt, & divites vocantur.
Hunc rursus alloquuta est mulier, & respondit verbo:
"Sit & hoc, si mihi velitis, nautæ,
"Juramento fidem dare; indemnem me abducere.
Sic dixit; & hi omnes juraverunt, sicut jussit.
At postquam juraveruntque, perfecerúntque juramentum,
Hos rursus interlocuta est mulier, & respondit verbo,
"Silentio nunc; nè quis me alloquatur verbis

ΣΧΟΛΙΑ.

418. Πολυπαίπαλοι.] Παντέχνοι.
419. Ἠπερόπεύον.] Ἠπάτων.
422. Εἰρώτα.] Ἐπωθάνετο.
424. Σιδῶνος πολυχάλκου.] Σπάρτας δὲ αὐτὴν διὰ χαλκοῦ ἢ γένεσιν, ἢ πλουσίαν, ὡς πορφύρεαν δὲ αὐτὴν γενομένην.

425. Ῥυδὸν ἀφνειοῖο.] Ῥύδην πλοῦτον ἔχοντος, τετιμημένου, τῷ πλούτῳ χύδην πλουτοῦντος, ἢ ἐπ' ἄφθονον ἔχοντος πλοῦτον, πλουσίου.
426. Λῃστῆρες.] Λῃσταί.
427. Πέρασαν.] Πεπράκασιν.
439. Προσαυδάτω.] Προσαγορευέτω, προσφωνείτω.

NOTÆ.

δείην· Παῖδα γὰρ ἀνδρὸς ἑνὸς οὐ μιχθέρους ἀπεφάλλω, κλ. Τὸν καὶ ἀγαθὸν ἐπὶ νῆας· ὁ δὲ ὑμῶν μυρίον ὦνον Ἄλφοι. Quare contrà *Eustathium* & *Spondanum*, aliosque astruendum, quòd hæc Nutricula, alumnum suum, Regis & Domini sui filium, &, cùm ex *Homero* nihil repugnet, etiam ex legitimâ Uxore, velle secum abreptum dono dare conterraneis suis, eâ conditione, ut in Patriam illam reportent. *Eustathii* errorem errant οἱ Πλαιοὶ, ut *Br. Schol.* ostendunt. Quinimo ipse *Eumæus* Matrem suam, exclusivè ad hanc, memorat, v. 460. Juxta tamen hunc errorem Veteres nomen *Eumæi* matris excuderunt Πλινίαν, ut refert *Democritus*, in libro περὶ Ὁμήρου, teste *Eustathio*, de quâ re *Ægid. Menag.* in Diog. Laert. l. IX. §. 48. *Euphorion Pantheam* vocat, alii *Danaen*. Vid. suprà, ad ξ'. v. 3.

VARIÆ LECTIONES.

433. Προσέειπε) γρ. μετέειπε, *H. Steph.* malè; cum *Duo* tantùm loquuntur; mox, v. 438. benè.
439. Σιγᾶτε) γρ. σιγὴ, *H. Steph.*

Ὑμετέ-

Ὑμετέρων ἑτάρων, συμβλήμενος, ἢ ὁ ἀγυιῇ,
Ἦ πυ ἐπὶ κρήνῃ· μή τις ποτὶ δῶμα γέροντι
Ἐλθὼν ἐξείπῃ· ὁ δ' ὀϊσάμενος καταδήσῃ
Δεσμῷ ὀν ἀχαλέῳ, ὑμῖν δ' ὀπιφράσεται ὄλεθρον.
Ἀλλ' ἔχεό ὀν φρεσὶ μῦθον, ἐπείγεται δ' ὦνον ὀδαίων.
Ἀλλ' ὅτε κὲν δὴ νηῦς πλείη βιότοιο γένηται,
Ἀγγελίη μοι ἔπειτα θοῶς ἐς δῶμα φάνηθι.
Οἴσω γὰρ καὶ χρυσὸν, ὅπις κ' ἐπιχείρι φέλῃσι·
Καὶ δέ κεν ἄλλο ἐπίδαορον ἐγὼν ἐθέλουσά γε δοίην.
Παῖδα γὰρ ἀνδρὸς ἐῆος ὀνὶ μεγάροις ἀποθάλλω,
Κερδαλέον δὴ τοῖον, ἀμαξοχόωντα θύραζε,
Τόν κεν ἄγοιμ' ἐπὶ νηός· ὁ δ' ὑμῖν μυρίον ὦνον
Ἄλφοι, ὅπη περάσητε θοὺς ἀλλοθρόους ἀνθρώπους.
Ἦ μὴν ἄρ' ὣς εἰποῦσ', ἀπέβη θοὺς δώματα καλά·
Οἱ δ' ὀνιαυσὸν ἅπαντα παρ' ἡμῖν αὖθι μένοντες
Ἐν νηῒ γλαφυρῇ βίοτον πολὺν ἐμπολόωντο·
Ἀλλ' ὅτε δὴ κοίλη νηῦς ἤχθετο τοῖσι νέεσθαι,
Καὶ τότ' ἄρ' ἄγγελον ἦκαν, ὃς ἀγγείλαι γυναικί·
Ἦλυθ' ἀνὴρ πολύϊδρις ἐμῷ θοὺς δώματα πατρὸς,
Χρύσεον ὅρμον ἔχων, μετὰ δ' ἠλέκτροισιν ἔερτο.
Τὸν μὲν ἄρ' ὀν μεγάρῳ δμωαὶ κατὰ πότνια μήτηρ
Χείρεσιν ἀμφαφόωντο, καὶ ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶντο·

" Vestrorum sociorum, obvians, vel in viâ,
" Vel ad fontem; ne quis ad domum seni
" Veniens dicat; hic autem intelligens liget *me*
" Vinculo in difficili, vobisque consultabit mortem.
" Verùm retinete in mente rem; & festinate emptionem Mercium.
" Sed quando jam navis plena victu fuerit,
" Nuncius mihi deindè velocitèr ad domos veniat:
" Portabo enim & aurum, quodcunque sub manus venerit:
" Et aliud quidem naulum ego volens dabo;
" Filium enim viri boni in domibus nutrio,
" Astutum jam talem, simul currentem foras,
" Hunc ducam in navim, hic vobis infinitum precium
" Inveniet, ubicunque vendideritis ad diversilingues homines.
" Hæc quidem sic fata, abivit ad domos pulchras,
" Hi verò per annum totum apud nos manentes
" In navi concavâ, facultates multas lucrabantur:
" Sed quando jam concava navis gravata erat, ut illi redirent,
" Et tunc nuncium miserunt, qui nunciaret mulieri:
" Venit vir multa sciens mei ad domos patris,
" Aureum monile habens, & prætereà electris impeditum erat.
" Hoc quidem in domo famulæ & verenda mater
" Manibus tractabant, & oculis videbant

ΣΧΟΛΙΑ.

440. Συμβλήμενος.] Συναντήσας.

441. Ἦπυ] Ἴσως, χεδόν.

444. Ἐπείγετε δ' ὦνον ὀδαίων.] Σπουδάζετε ὑπὲρ τὸν ἀγορασμὸν τῶν φορτίων.

447. Ὑποχείριος ἔλθῃ.] Τῇ χειρί μου ὑποπέσῃ.

448. Ἐπίβαθρον.] Μισθὸν, ὃ ἐστι ναῦλον, τὸ ἐπιβαίνοντες τῆς νεώς.

450. Ἀμαξοχόωντα θύραζε.] Ἥτοι ἤδη δυνάμενον ἐπιχειρεῖν ἔξω· ἢ δυνατὸν ὄντα ἐπικαλεῖσθαι. γράφεται καὶ ἅμα τροχόωντα.

455. Ἐμπολόωντο.] Ὠνοῦντο.

456. Ἤχθετο.] Ἐβαρύνετο τῷ πλήθει.

459. Ὅρμον.] Περιδέσμιον κόσμον. Μετὰ δ' ἠλέκτροισιν ἔερτο.] Ἠλέκτροις δὲ * συνειλημμένος. Ἔερτο.] Συνεκέκλητο εἱρμασμένος ἦν.

461. Ἀμφαφόωντο.] Ἐψηλάφων. Ὁρῶντο.] Ἐθεῶντο.

NOTÆ.

449. Ἀνδρὸς ἐῆος) *Eustath.* fol. 559. lin. 11. Τὸ ἐῆος, τετέσιν ἀγαθοῦ, γίνεται μὲν, ἀπὸ τοῦ ἐὸς, ἑῆος, καθὰ μισθίσιν. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἑῆος.

450. Ἀμαξοχόωντα) *Porphyrius*, Ὁμηρικ. Ζητημ. δὲ satis minute disputat de Differentiâ τῶν ἀμαξοχόας & ἀμαξοχόας.

NOTÆ IN SCHOLIA.

459. * Συνείληπται, Pro συνήλειπται, lego ex MS. *Aloysii Alemanni.*

VARIÆ LECTIONES.

450. Ἀμαξοχόωντα) γρ. ἅμα τροχόωντα, *Br. Schol. Florentin. Aldin.* &c. ὁμοτροχόωντα, *Eustath.* fol. 585. lin. 14.

459. Ἔερτο) γρ. ἔρκτο, *Eustath.* fol. 585. lin. 17.

Ὦνον ὑπιχόμενος· ὁ δ' ἐν τῇ κατένθυσε σιωπῇ·
Ἦ τοι ὁ καννύσας κοίλῃ ἐπὶ νῆα βεβήκει·
Ἡ δ' ἐμὲ χειρὸς ἑλοῦσα δόμων ἐξῆγε θύραζε·
Εὗρε δ' ἐνὶ προδόμῳ ἠμὲν δέπας, ἠδὲ τραπέζας
Ἀνδρῶν δαιτυμόνων, οἳ μοι πατέρ' ἀμφεπένοντο·
Οἱ μὲν ἄρ' ἐς θῶκον τεθμόλον, δήμοιό τε φῆμιν.
Ἡ δ' αἶψα τρεῖ ἄλεισα καταχρύψασ' ὑπὸ κόλπῳ
Ἐκφερεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἑπόμην ἀσιφροσύνῃσι·
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
Ἡμεῖς δ' ἐς λιμένα κλυτὸν ἤλθομεν ὦκα κιόντες,
Ἔνθ' ἄρα Φοινίκων ἦν ἀνδρῶν ὠκυάλου νηῦς.
Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
Νὼ ἀναβησάμενοι· ἐπὶ δ' ἧκε Διὸς θέρον ἴαλλεν.
Ἑξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἦμαρ·
Ἀλλ' ὅτ' ἄρ' ἕβδομον ἦμαρ ἐπὶ Ζεὺς ἧκε Κρονίων,
Τὸν μὲν ἔπειτα γυναῖκα βάλ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα·
Ἄντλῳ δ' ἐνδύπησε πεσοῦσ', ὡς εἰναλίη κήξ·
Καὶ τὸν μὲν φώκῃσι καὶ ἰχθύσι κύρμα γενέσθαι
Ἔκβαλον· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην, ἀκαχήμενος ἦτορ.
Τὼς δ' Ἰθάκῃ ἐπέλασσε Φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ·
Ἔνθα μὲ Λαέρτης πέρι κτεάτεσσιν ἑοῖσιν,
Οὕτω τοῦδε τε γαῖαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν.

"Precium pollicitæ: hic interea hunc innuit tacitè.
"Certè hic quandò innuerat, concavam ad navem ivit:
"Hæc autem me in manu capiens domibus eduxit foràs,
"Invenit verò in vestibulo partim pocula, partim mensas,
"Virorum convivarum, qui circa meum patrem versabantur:
"Hi quidem in concionem proceserant, populique cœtum.
"Hæc verò statim tria pocula abscondens in sinu
"Exportavit, at ego sequebar stultitiis:
"Occidit autem sol, obscuratæque sunt omnes viæ.
"Nos verò in portum inclytum venimus celeritèr euntes.
"Ubi Phœnicum erat virorum velox in-mari navis.
"Hi quidem ubi tandem ascendissent, navigabant humidas vias,
"Nos navi imponentes; Jupitérque ventum immisit.
"Sex diebus quidem simul navigavimus noctéque & die;
"Sed quando septimum diem Jupiter induxit Saturnius,
"Hanc quidem tum mulierem interfecit Diana sagittis-gaudens.
"In sentinam verò intonuit cadens, ficut marina fulica:
"Et hanc quidem phocis & piscibus escam fieri
"Ejecerunt: at ego relictus sum, dolens animo.
"Hos igitur Ithacæ admovit portas ventúsque & aqua:
"Ubi me Laërtes emit rebus suis,
"Sic hanc terram ego vidi oculis.

ΣΧΟΛΙΑ.

462. Ὑπιχόμενος.] Ὑπιχνούμενος. Κατένθυσεν.] Διέθυσεν.
463. Καννύσας.] Καζανύσας.
465. Δέπα.] Ποτήρια.
467. Πράμνειον.] Περῶλθον. Ἐς θῶκον.] Εἰς βουλήν. Φῆμιν.] Ἐκκλησίαν, συνέδριον.
468. Ἄλεισα.] Ἐκπώματα.
469. Ἀσιφροσύνῃσι.] Μαζιότητι, ἀφροσύνῃ. ἢ μωρίᾳ.
472. Ὠκυάλου.] Ὠκείᾳ, ταχείᾳ, ταχύπλῳ, πραγώγῳ.
474. Νώ.] Ἡμᾶς, τοὺς δύο. Ἀναβησάμενοι.] Ἀναβιβάσαντες εἰς τὴν ναῦν.
478. Ἄντλῳ.] Τῇ αἰντλίᾳ δ' πλοίου. Κήξ.] Ὄρνεον θαλάσσιον, παραπλήσιον χελιδόνι· ἔνιοι δέ, λάρον αὐτὸν λέγουσιν· οἱ δέ, αἰθυίαν.
483. Οὕτω τοῦδε τε γαῖαν ἐγὼν ἴδον.] Εἰκὸς αὐτὸν ἀκηκοέναι παρὰ τοῦ Λαέρτου, ᾧ διηγήσασθαι οἱ Φαίηκες.

NOTÆ.

465. Δέπα) Ità, pro δέπας, vid. ad v. 467. ubi τρία ἄλεισα, sive δέπα.
474. Νὼ ἀναβησάμενοι) *Eustath.* ἀναβιβασάμενοι, *Florentina* ἀναβιβασάμενοι, & *Aldina, Lovaniana* denique, pro quò malè *H. Steph.* ἀναβασάμενοι, ex utrisque debuit vocem unam genuinam elicere, qualis est ἀναβησάμενοι, quæ *Lectio* confirmatur ab *Hesychio*, Ἀναβησάμενοι) Ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὴν ναῦν, hunc ipsum locum respiciens iisdem ferè verbis, quibus *Brevia Scholia*.
478. Εἰναλίη Κήξ) Ὁ λάρος, καὶ Ἀττικῶς· λέγεται δὲ καὶ Καύηξ· τινὲς Αἴθυιαν ἀποδιδόασιν· οἱ δὲ, Κίττον· οἱ δὲ, Ἀμφίεσμα ἀλλήλων. *Hesych.* v. Κήξ.

VARIÆ LECTIONES.

462. Ὑπιχόμενος) γρ. ὑποχόμενος, *H. Steph.*
465. Δέπας) γρ. δέπα τ' & δέπα, pro δέπαια. Ità certè *Scholia*, ut nunc emendo, ex *Aldinâ* Editione.
474. Νὼ ἀναβησάμενοι) γρ. νὼ ἀναβιβασάμενοι, vid. Not. in *Textum*.

Τοῖσ'

Τόνδ' αὖ διογενὴς Ὀδυσεὺς ἠμείβετο μύθῳ,
Εὔμαι', ἦ μάλα δή μοι ἐνὶ Φρεσὶ θυμὸν ὄρναις,
Ταῦτα ἕκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάθες ἄλγεα θυμῷ.
Ἀλλ' ἦτοι σοὶ μὲν τόδε καὶ κακῷ ἐσθλὸν ἔθηκε
Ζεύς, ἐπεὶ ἀνδρὸς δῶμαθ' ἀφίκεο πολλὰ μογήσας
Ἠπίῳ, ὃς δή τοι παρέχει βρῶσίν τε, πόσιν τε,
Ἐνδυκέως· ζᾷς δ' ἀγαθὸν βίον· αὐτὰρ ἔγωγε
Πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἀλώμενος οἰηθάδ' ἱκάνω.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Καδδεχαθέτην δ' ὀλίγον ἐπὶ χρόνον, ἀλλὰ μίνυνθα·
Αἶψα γὰρ ἠὼς ἦλθεν ἐύθρονος· οἱ δ' ἐπὶ χέρσῳ
Τηλεμάχῳ ἕταροι λύον ἱστία· καὶ δ' ἕλον ἱστὸν
Καρπαλίμως, τὼ δ' εἰς ὅρμον προέρυσαν ἐρετμοῖς.
Ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, χεῖ' ἤ πρυμνήσι' ἔδησαν.
Ἐκ δὴ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
Δεῖπνόν τ' ὠτύνοντο, κεραῶντό τε αἴθοπα οἶνον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἔξ ἔρον ἔντο,
Τοῖσίδε Τηλέμαχος πεπνυμένος ἦρχετο μύθων,
Ὑμεῖς μὲν νῦν ἄγχι' ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν·
Αὐτὰρ ἐγὼν ἀγρόνδ' ἐπελεύσομαι, ἠδὲ βοτῆας·
Ἑσπέριος δ' εἰς ἄστυ ἰδὼν ἐμὰ ἔργα κάτειμι·
Ἠῶθεν δέ κεν ὔμμιν ὁδοιπόριον πολυθρέμμω,
Δαῖτ' ἀγαθὴν κρειῶν τε καὶ οἴνου ἡδυπότοιο.

Huic rursus nobilis Ulysses respondit verbo,
" Eumæe, certè valdè jam mihi in mentibus animum movisti,
" Hæc singula dicens, quæcunque jam passus es mala animo.
" Sed utique tibi quidem etiam ad malum bonum posuit
" Jupiter, quoniam in viri domos pervenisti multa passus
" Humani, qui jam tibi præbet cibumque, potumque,
" Decenter; degisque bonam vitam: at ego
" Multas hominum per civitates errans huc perveni.
Sic hi quidem talia inter seipsos dicebant;
Dormierunt verò non multum in tempus, sed paululum;
Statim enim aurora venit pulchræsedis. Hi interim ad terram
Telemachi socii solvebant vela, deposueruntque malum
Statim; illamque in portum impulerunt remis.
Extra verò anchoras jecerunt, funesque ligaverunt.
Sed & ipsi descenderunt in littore maris,
Cœnamque parabant, miscebantque rubrum vinum.
At postquam potûs & cibi desiderium amoverunt,
Hisce Telemachus prudens infit sermonibus,
" Vos quidem nunc ad civitatem impellite navem nigram,
" At ego ad agrum ibo, & ad pastores:
" Vespertinus verò in urbem, conspicatus mea opera, descendam:
" Manè autem vobis viaticum apponam,
" Convivium bonum carniúmque, & vini dulcis potûs.

ΣΧΟΛΙΑ.

493. Καδδεχαθέτην.] Κατεκοιμήθησαν.
494. Ἐπὶ χέρσῳ.] Ἄνω ἐπὶ τῆς γῆς.
495. Καὶ δ' ἕλον.] Καθεῖλον, κατέλαβον.
503. Βοτῆας.] Βοσκοὺς, νομεῖς.
505. Ὁδοιπόριον.] Τὸν ἀφ' ὁδοῦ πλῶν δίκτυον, ἢ ἀμοιβιαῖον.

NOTÆ.

493. Καδδεχαθέτην) Cum olim καὶ δεχαθέτην disjunctim legeretur, ungendas voces nunc curavi, quomodò καὐβαλε, καπάυσαν, & similia, & καδδῦσαι, *Iliad.* τ'. v. 25. & παρσῦσα, *Odyss.* ψ'. v. 87. *Isaac. Casaubon.* manu notavit, *Cur non jungitur voci δε.* Longè alia ratio ἔ, κάδδ' ἔβαλεν, & ἔ κάδδ' ἕλον, τὸ ἤ enim intervenit. *Ibidem*, Editioni *Elzeviriana* exciderat, ante χρόνον, τὸ ἐπί.

496. Προέρυσαν) Ità scribo & hìc, pro ἐπέρυσαν, *Versûs* Causâ, & quòd sæpè aliàs ità scribatur; de quâ re sæpiùs moneo. An & hìc legendum ἐπέρυσαν, viz. ob sequens ἐρετμοῖς; Vid. Not. in *Textum*, ad ι'. v. 73.

505. Ὁδοιπόριον) Anglicè, A VOY; ponitur per Appositionem, ad δαῖτ' ἀγαθὴν, &c. Ut verò in ὁδοπόρος Syllaba *brevis* producitur per *Diphthongum*, quomodò μεσοπόλιος fit μεσαιπόλιος, itaque aliquando per η̄. fit productio, ut ἠητόκος, ῥαβδηφόρος, δρυηκόπος, & *Eustathius* notat τὸ σφαιηφόρος, γραμματηφόρος, ἀνηφόρος, ζυγηφόρος, θαλαμηπόλος dici, ob vitandam πολυβραχείαν συλλαβῶν. Ità & ὁδειδόκος.

VARIÆ LECTIONES.

494. Ἐπὶ χέρσῳ) γρ. ἐπὶ χέρσῃ.
496. Προέρυσαν) γρ. ἐπέρυσαν, vid. Not. in *Textum*.
503. Ἐπλεύσαμεν) γρ. ἐπλεύσαμεν.

Τόνδ' αὖτε προσέφη Θεοκλύμενος θεοειδὴς,
Πῆ νῦ ἐγὼ, φίλε τέκνον, ἴω; τεῦ δώματ' ἵκωμι
Ἀνδρῶν, οἱ κραναὴν Ἰθάκην κατὰ κοιρανέουσιν;
Ἦ ἰθὺς σὴν μητρὸς ἴω καὶ σοῖο δόμοιο;
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἄλλως μὲν σ' ἂν ἔγωγε καὶ ἡμέτερόνδε κελοίμην
Ἐρχεσθ'· ὐ γάρ τοι ξενίων ποθή· ἀλλά σοι αὐτῷ
Χεῖρον· ἐπεί τοι ἐγὼν μὲν ἀπέσομαι, οὐδέ σε μήτηρ
Ὄψεται· ὐ μὲν γάρ πω θαμὰ μνηστῆρσ' ἐνὶ οἴκῳ
Φαίνεται, ἀλλ' ἄπο τῆσδε ὑπερῴῃ ἰσὸν ὑφαίνει.
Ἀλλά τοι ἄλλον φῶτα πιφαύσκομαι, ὅν κεν ἴκηαι,
Εὐρύμαχον, Πολύβοιο δαΐφρονος ἀγλαὸν υἱὸν,
Τὸν νῦν ἶσα θεῷ Ἰθακήσιοι εἰσορόωσι.
Καὶ γὰρ πολλὸν ἄριστος ἀνὴρ, μέμονέν τε μάλιστα
Μητέρ' ἐμὴν γαμέειν, καὶ Ὀδυσῆος γέρας ἔξειν.
Ἀλλὰ τά γε Ζεὺς οἶδεν Ὀλύμπιος αἰθέρι ναίων,
Εἰ καί σφιν πρὶν γάμοιο τελευτήσει κακὸν ἦμαρ.
Ὣς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπταλο δεξιὸς ὄρνις,
Κίρκος, Ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος· ὀνὴ δ' πόδεσσι
Τίλλε πέλειαν ἔχων, κὰτ' ἄρ' πλεκὰ χεῦεν ἔραζε,
Μεσσηγὺς νηός τε καὶ αὐτῆς Τηλεμάχοιο.
Τὸν δ' Θεοκλύμενος ἑτάρων ἀπονόσφι καλέσας,
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῶ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Τηλέμαχ', ἦ τοι ἄνδι θεῷ ἕπετο δεξιὸς ὄρνις·
Ἔγνων γάρ μιν ἐσάντα ἰδὼν, οἰωνὸν ἐόντα.
Ὑμετέρῳ δ' οὐκ ἔστι γένους βασιλήϊτερον ἄλλο
Ἐν δήμῳ Ἰθάκης, ἀλλ' ὑμεῖς κρατεροὶ αἰεί.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,

Hunc rursus alloquutus est Theoclymenus divinus,
" Quonam ego, dilecte fili, ibo? cujus domos perveniam
" Virorum, qui asperam Ithacam dominantur?
" An rectà tuam matrem adibo & tuam domum?
Hunc Telemachus prudens contra alloquutus est,
" Alitèr quidem te ego, & nostram *domum* juberem
" Ire, non enim tibi hospitiorum penuria; sed tibi ipsi
" Pejus, *id esset*: quoniam tibi ego quidem abero, neque te mater
" Videbit; non quidem enim frequentèr procis in domo
" Apparet, sed *seorsim* ab his in cœnaculo telam texit.
" Verùm tibi alium virum indicabo, ad quem ibis,
" Eurymachum, Polybi prudentis inclytum filium,
" Quem nunc æqualitèr Deo Ithacenses respiciunt.
" Etenim longè optimus vir est, affectatque maximè
" Matrem meam ducere uxorem, & Ulyssis honorem habere.
" Verùm hæc Jupiter scit Olympius in æthere habitans,
" Si & ipsis ante nuptias perficiet malum diem.
Sic igitur ei loquuto advolavit dextra avis,
Accipiter, Apollinis velox nuncius; in pedibus autem
Vellebat columbam tenens, deorsum autem pennas fundebat ad terram,
In medio naviscque & ipsius Telemachi.
Hunc itaque Theoclymenus à sociis seorsim compellans,
Inhæsit illi manu, verbúmque dixit, ac denominavit,
" Telemache, non sine Deo venit dexter ales;
" Cognovi enim ipsum è regione conspicatus, augurium quòd sit.
" Vestro verò non est genere regalius aliud
" In populo Ithacæ, sed vos potentes eritis semper,
Hunc statim Telemachus prudens contra alloquutus est;

ΣΧΟΛΙΑ.

513. Ξενίων.] Τῶν παρὰ ξένων ὑποδοχῶν ἐπιτηδείων.
516. Ὑπερῴῃ.] Ἀναγλύφῳ οἴκῳ.
531. Οἰωνόν.] Σημεῖον, μάντευμα.
533. Κατηρεφὲς.] Διεσπόζουσιν, ἐγκρατεῖς. ἐκπίπτει δὲ τὸ, ἔσεσθε.

NOTÆ.

525. Κίρκος Ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος) Κίρκος, ἱέραξ. Aristophan. —ὁ Ζεὺς γὰρ, ὁ νῦν βασιλεύων, Αἰετὸν ἔσχε ὄρνιν ἔχων ἐπὶ τῇ κεφαλῇ βασιλεὺς ὤν· Ἡ δὲ αὖ θυγάτηρ Γλαῦξ· ὁ δὲ Ἀπόλλων, ὥσπερ ἡμῶν, ἱέρακα.

VARIÆ LECTIONES.

517. Ἵκηαι) γρ. ἵκοιο, H. Steph.

Αἲ γὰρ τῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἴη·
Τῶ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλά τε δῶρα
Ἐξ ἐμεῦ, ὡς ἄν τις σὲ συναντόμενος μακαρίζοι.
Ἦ, καὶ Πείραιον προσεφώνεε πιφαῦσκον ἑταῖρον,
Πείραιε Κλυτίδη, σὺ δέ μοι τά περ ἄλλα μάλιστα
Πείθῃ ἑμοῖς ἑτάροισι, οἵ μοι Πύλον εἰς ἅμ' ἕποντο·
Καὶ νῦν μοι τὸν ξεῖνον ἄγων ἐν δώμασι σοῖσιν,
Ἐνδυκέως φίλεειν καὶ πέμπε, εἰσόκεν ἔλθω.
Τόνδ' αὖ Πείραιος δουρικλυτὸς ἀντίον ηὔδα,
Τηλέμαχ', εἰ γάρ κεν σὺ πολὺν χρόνον ἐνθάδε μίμνοις,
Τόνδε δ' ἐγὼ κομιῶ, ξενίων δέ οἱ ἔμπεδον ἔσται.
Ὡς εἰπὼν, ἐπὶ νηὸς ἔβη, κέλετο δ' ἑταίρους
Αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
Οἱ δ' αἶψ' ἔσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον.
Τηλέμαχος δ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξείῃ χαλκῷ,
Νηὸς ἀπ' ἰκριόφιν· τοὶ δ' πρυμνήσι' ἔλυσαν.
Οἱ μὲν, ἀνώσαντες πλέον ἐς πόλιν, ὡς ἐκέλευσεν
Τηλέμαχος φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο.
Τὸν δ' ὦκα προβιβῶντα πόδες φέρον, ὄφρ' ἵκεθ' αὐλὴν,
Ἔνθα οἱ ἦσαν ὕες μάλα μυρίαι· ἦσι συβώτης
Ἐσθλὸς ἐὼν σφαίνεν, ἀνάκτεσιν ἥπια εἰδώς.

"Utinam enim hoc, hospes, verbum perfectum sit:
"Ideò citò agnosceres amicitiámque multáque dona
"A me, adeo ut aliquis tibi obvius beatum dicat.
Dixit, & Peiræum alloquutus est fidum socium,
"Peiræe Clytide, tu etenim mihi quod ad alia, maximè
"Pares meorum sociorum, qui me Pylum insecuti sunt;
"Et nunc mihi hunc hospitem ducens in domibus tuis
"Solicitè complectere & honora, donec veniam.
Hunc rursus Peiræus lanceâ inclytus contra alloquutus est,
"Telemache, etiamsi tu multò tempore hìc maneas,
"Hujus tamen quidem curam geram, nec xeniorum ei penuria erit.
Sic loquutus in navem ivit, jussitque socios
Ipsos ascendere, atque funes solvere.
Hi igitur statim ascenderunt, & in sedibus sederunt.
Telemachus verò sub pedibus ligavit pulchra calceamenta,
Accepitque fortem lanceam cuspidatam acuto ære,
Navis à tabulatis: hi autem rudentes solverunt.
Hi quidem impulsâ *nave* navigabant in civitatem, ficut jusserat
Telemachus dilectus filius Ulyssis divini.
Hunc autem celeriter præeuntem pedes ferebant, ut iret in stabulum;
Ubi ei erant sues valdè multæ; quibus subulcus
Bonus *nimirum vir* interdormiebat, de dominis benignè sentiens.

ΣΧΟΛΙΑ.

537. *Μακαρίζοι.] Μάκαρα λέγει.
542. Τιμῶν.] Τιμᾶν.
544. Ἐνδαίδι.] Ἀντὶ Ε, ἐπὶ τ' ἀχεῶν. Μίμνοις.] Μίνοις.
545. Κομιῶ.] Ἐπιμελείας ἀξιώσω.
550. *Ἀκαχμένον.] Σεσιδηρωμένον.
552. Ἀνώσαντες.] Εἰς τὸ ἄνω τ' πλῆν πεισάντες.
554. Προβιβῶντα.] Προβαίνοντα.
556. Ἔνθα οἱ ἦσαν.] Καθ' ἣν διέτριβεν. Ἀνάκτεσιν.] Δεσπόταις.

NOTÆ IN SCHOLIA.

537. *Hoc *Scholion*, ex MS. *Aloysii Alemanni*; ut sit Εἰ μάκαρα λέγει ἄν τις· ὡς ἄν τις σὲ μακαρίζοι.
550. *Ἀκαχμένον) Ita lego ex *Textu*, pro ἀκαχμένον, quod hujus loci non est.
556. Καθ' ἣν διέτριβεν.) Hic ordo, ὄφρ' ἵκεθ' αὐλὴν, ἔνθα, ὅ ἐστι, καθ' ἣν ἐσίαυεν, ἣ διέτριβεν.

VARIÆ LECTIONES.

548. Εἴσβαινον) γρ. ἴσβαινον, Edit. *Elzevir.*
556. Ἔνιαυεν) γρ. ἐπίαυεν, *H. Steph.*

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Π΄.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Π΄.

Ἐλθόντα εἰς τὰς ἀγρὰς Τηλεμάχῳ, πέμπεται Εὔμαιος εἰς τὴν πόλιν, ὀφείλων ἐπαγγεῖλαι ᾧ διατέτακται τὴν παρουσίαν· γίνεται δὲ ὑπὸ τοῖς ἑξῆς Ὀδυσσέως πρός τε τὸν ἀναγνωρισμὸν, καὶ βάλλεται Ἀθηνᾶς· καὶ τὴν ἐπὶ τὴν οἰκίαν Τηλεμάχου πάροδον μνηστήρων *μνηστήρων ἐπὶ τὴν πόλιν ὑποστροφή.

*μνηστήρων, Vox loco neceſſaria.

Ἐπιγραφαί.

Ἀναγνωρισμὸς Ὀδυσσέως ὑπὸ Τηλεμάχου.

Ἄλλως.

Πῶς δ' ἄρα Τηλέμαχος ἀναγνωρίζει πατέρα ὅν. LIB. XVI.

Τὼ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃς Ὀδυσεὺς καὶ δῖος ὑφορβὸς
Ἐντύνοντο ἄριστον ἅμ' ἠοῖ, κειαμβύω πῦρ,
Ἐκπεμψάν τε νομῆας ἅμ' ἀγρομβύοισι σύεσσι.
Τηλέμαχον δ' ἠϊόσαινον κύνες ὑλακόμωροι,
Οὐδ' ὕλαον ποσίν γε· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσεὺς
Σαίνοντάς τε κύνας, ποσὶ τε κλύπε ἦλθε ποδοῖιν·

HI autem rurſus in ſtabulis Ulyſſes & divinus ſubulcus
Parabant jentaculum ſimul cum aurorâ, incendentes ignem,
Emiſeruntque paſtores cum congregatis ſuibus.
Telemachum verò circumblandiebantur canes latrantes,
Neque latrabant advenientem; intellexit autem divus Ulyſſes
Adulantes canes, & circùm ſonus venit pedum;

ΣΧΟΛΙΑ.

2. *Ἄριστον.] Τὸν ἐωθινὸν τροφὴν, ὃν πρὸς ἀκριβισμὸν λέγουσιν.

4. Περίσαινον.] Ἔσαινον, ἐκολάκευον, ἠσπάζοντο.

5. Ὕλαον.] Ὑλάκησαν, ἐβόων.

6. Ποδοῖιν.] Ποδῶν.

NOTÆ.

V. 2. Ἐντύνοντο ἄριστον ἅμ' ἠοῖ) Videat Curioſus Lector, quæ *Euſtath.* fol 584. lin. 35. inter quæ, Ἔστι δὲ, φησὶν Ἀθήναιος, ἡ πᾶσις τῶν ὀνομάτων καὶ παρ' Αἰσχύλῳ. ἐν οἷς παρέχει τὸ Παλαμήδην λέγοντα ὅτι, Σίτου δ' ἐδέησεν ἀλφίτου, Ἄριστα, δεῖπνα, δόρπα θ', αἱρεῖσθε, τρία. Aliàs, φανερῶς τὸ πρωϊνὸν ἔμβρωμα, δεῖπνον καλεῖ.

4. Περίσαινον) Ità infrà ſcribo, v. 10. ἐφεσταλ. νεσι. Τὸ Σ hic etiam duplicandum; ut in *Medii* Vocibus, quomodò in ἐῦστελμος, πελοπόννησος, ὑπασπείω, ἐνέπω, παῤῥάλιος, συννεχὴς, &c. vid. ad ſ. v. 215. Ità infra, v. 425. ὑποδδείσας.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 2. *Ἄριστον) Hoc *Scholion*, ex *Aloyſii* MS.

VARIÆ LECTIONES.

V. 1. Θεῖος) γρ. δῖος, *Dionyſ. Halicarn.* Edit. *Hudſon.* §. 2. fol. 5. *Spondan.* &c. vid. infrà, ad v. 20.

2. Ἐντύνοντο) γρ. ἐντύναντες, vid. *Dionyſ. Halicarnaſ.* ibid. *Ibid.* Κειαμβύω) γρ. καμβύω, *Euſtath.* fol. 589. lin. 29.

3. Ἐκπεμψάν τε) γρ. ἐκπέμψαντε.

4. Περίσαινον) γρ. ἐφέσταινον, vid. Not. in *Textum.* & infrà, ad v. 10.

6. Περὶ π κτύπῳ) γρ. ὑπό τε κτύπῳ, *Dionyſ. Halicarn.* ibid.

Αὐτὰρ

Αἶψα δ' ἄρ' Εὔμαιον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Εὔμαι', ἦ μάλα τίς τοι ἐλεύσεται ὠκὺς ἑταῖρος,
Ἢ ᾗ γνώριμος ἄλλος· ἐπεὶ κύνες οὐχ ὑλάουσιν,
Ἀλλὰ φιλοσαίνουσι· ποδῶν δ' ὑπὸ δοῦπον ἀκούω.
Οὔπω πᾶν εἴρητο ἔπος, ὅτε οἱ φίλος υἱὸς
Ἔστη ἐν προθύροισι· ταφὼν δ' ἀνόρουσε συβώτης·
Ἐκ δ' ἄρα οἱ χειρῶν πέσον ἄγγεα, τοῖς ἐπονεῖτο,
Κιρνὰς αἴθοπα οἶνον· ὁ δ' ἀντίος ἦλυθ' ἄνακτος·
Κύσε δέ μιν κεφαλήν τε, καὶ ἄμφω φάεα καλά,
Χεῖράς τ' ἀμφοτέρας· θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ·
Ὡς δ' ὅτε πατὴρ ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἀγαπάζῃ,
Ἐλθόντ' ἐξ ἀπίης γαίης δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
Μοῦνον τηλύγετον, τῷ ἔπι ἄλγεα πολλὰ μογήσῃ·
Ὡς τότε Τηλέμαχον θεοειδέα δῖος ὑφορβὸς

Statim itaque Eumæum verba velocia alloquutus est,
" Eumæe, certè aliquis veniet huc socius,
" Vel & cognitus alius; quoniam canes non latrant,
" Sed circumblandiuntur; pedum etiam strepitum subaudio.
Nondum omne dictum erat verbum, quando ejus dilectus filius
Stetit in vestibulis, stupefactus verò surrexit subulcus:
At ex ejus manibus ceciderunt vasa, quibus laborabat,
Miscens nigrum vinum; hic igitur contra venit regem,
Osculatusque est ipsum capiteque & ambobus luminibus pulchris,
Manibusque ambabus; diffusa autem ei excidit lachryma:
Sicut verò pater suum filium benevolus amplectitur,
Venientem ex longinquâ terrâ decimo anno,
Solum unicum in senectute genitum, ob quem dolores multos passus est:
Sic tunc Telemachum divinum divus subulcus

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

9. Ὑλάουσι.] Βοῶσιν, ὑλακτοῦσιν.

12. * Ταφών.] Θαμβηθείς, ἐκπλαγείς, ἢ θαυμάσας· ἴσι δὲ ὑπερβατὸν ἀόριστον· ἐκ τοῦ θήπω, ἔθαπον, καὶ ἔταφον, καὶ ταφών, Ἰωνικῶς· ἡ μεταφορὰ ἐκ τῶν πάφων· καὶ γὰρ ἡμεῖς ὀρῶντες τὰς πάφας ἐκπληττόμεθα, καὶ λέγομεν τὸ ἐπισπερχόμενον ἡμῖν δεινόν.

15. Φάεα.] Τὰς ὀφθαλμούς.

17. Ἀγαπάζῃ.] Περιπλύσατο.

N O T Æ.

15. Κύσε δέ μιν κεφαλήν τε καὶ ἄμφω φάεα καλά) *Græcum* hunc morem suaviandi Os, Oculosque, expressit hinc *Catullus*, Epigr. IX. *Jucundum Os Oculosque suaviabor.* De Voce κύσε, ità *Eustath.* fol. 591. lin. 25. Σημειώσαι δὲ ὅτι ἐν μὲ τῷ, Κῦσε δὲ μιν κεφαλῷ, ἐκτείνῃ τὸ κῦσε παραλήγουσαν· ἐν δὲ τῷ, πάντα κύσεν ἔφυς, συστέλλῃ αὐτήν. Minùs quidem placet hæc *Eustathii* ratio, & in hoc loco duplicatur σ'. in Editt. *Florentinâ*, *Aldinâ*, *Lovanianâ Rescii*; *Hervagianâ*, *Hen. Stephani*, *Castellionis*, *Spondani*, *Seberi* Indice, *Elzevir. Oxon.* Editt. & aliàs ἔκυσε, *Iliad.* Θ'. v. 371. & *Odyss.* Φ'. v. 225. Sic *Hesiodo* Κυσαμένη, plus semel. Ità & olim, υ'. v. 68. κόμισε. Vid. mox, v. 82.

17. Ὡς δ πατὴρ ὃν παῖδα φίλα φρονέων) Ità potissimum *Homerus* disjunctim legit φίλα φρονέων, ut in hoc loco *Romana* & *Basileensis*, *Eustathii*, *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Rescii*, *Hervagiana*, cum MSS. *Scholiis*; contra quorum omnium auctoritatem & fidem, *Henricus Stephanus* φιλοφρονέων scripsit, nec aliam *Lectionem* inter *Var.* reposuit. Illum, uti solent, sequuntur *Castellio*, *Spondanus*, *Elzevir.* &c.

18. Ἀπίης γαίης) Præter quæ Nos ad *Iliad.* α'. v. 270. γ'. v. 49. Vid. etiam *Etymolog.* M. v.

N O T Æ I N S C H O L I A.

12. * Ταφών) Hoc *Scholion*, in *Impressis* simul & MS. *Aloysii*, licet non suo in loco; nam post v. 28. sequitur inibi. *Punctum* autem facio, ad Ἰωνικῶς· ut μεταχὴ subaudiatur; non enim ad μεταφορὰ pertinere potest. Vid. *Eustath.* fol. 746. lin. 11.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

7. Ἔπια πτερόεντα προσηύδα) γρ. προσεφώνεεν ἐΐσγυς ἑόντα, *Dionys. Halicarn.* ibid.

10. Προσαίνυσι) γρ. φιλοσαίνυσι, vid. suprà, ad v. 4.

11. Εἴρητο) γρ εἶρεν, *Dionys. Halicarn.* ibid. ex MS. *Colbertino.*

14 Ἀντ' ὄνακτος ἦλυθ' ἄνακτος) γρ. ἀντίος ἦλθεν ἀνακτι, *Sylburg.* ἀντίος ἔδραμ' ἄνακτος, *Reg.* 2. apud *Dionys.* ibid. & hæc *Lectio* servi fidissimi alacritatem melius notat. γρ. ἀντίον, *H. Steph.*

15. Κύσε) γρ. κύσε, & κῦσε, *Eustath.* fol. 591. lin. 25.

17. Φιλοφρονέων) γρ. φίλα φρονέων, Vid. Not. in *Textum.*

19. Μογήσῃ) γρ. μογήσει, *Eustath.* fol. 591. lin. 15.

20. Δῖος) γρ. θεῖος, ut v. 1.

Πάντα

Πάντα κύσεν ἀμφὶς, ὡς ἐκ θανάτοιο φυγόντα·
Καί ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἦλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος, οὐ σ' ἔτ' ἔγωγε
Ὄψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ὤχεο νηὶ Πύλονδε·
Ἀλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε, Φίλον τέκος, ὄφρα σὲ θυμῷ
Τέρψομαι εἰσορόων νέον ἄλλοθεν ἔνδον ἐόντα.
Οὐ μὰν γάρ τι θάμ' ἀγρὸν ἐπέρχεαι, οὐδὲ νομῆας,
Ἀλλ' ἐπιδημεύεις· ὣς γάρ νύ τοι εὐάδε θυμῷ,
Ἀνδρῶν μνηστήρων προσορᾶν αἰδήλον ὅμιλον.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἔστω ταῦτ' ἄπα· σέθεν δ' ἕνεκ' ἐνθάδ' ἰκάνω,
Ὄφρα σέ τ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω, καὶ μῦθον ἀκούσω,
Εἴ μοι ἔτ' ἐν μεγάροις μήτηρ μένει, ἦέ τις ἤδη
Ἀνδρῶν ἄλλος ἔγημε· Ὀδυσσῆος δὲ πυ εὐνὴ
Χήτει ἀθυρμαίων κάκ' ἀράχνια κεῖται ἔχουσα.

Totum osculatus est, circumplexus, ut mortem elapsum;
Et lugens verba velocia alloquutus est,
" Venisti, Telemache, dulce lumen, neque te ampliùs ego
" Visurum putabam, postquam inviti navi ad Pylum:
" Sed agè nunc ingredere, dilecte fili, ut te animo
" Delectem, inspiciens nuper aliundè intra existentem.
" Non quidem enim frequenter in agrum venis, neque ad pastores;
" Sed in urbe moraris: sic enim placuit animo
" Virorum procorum providere perniciosam multitudinem.
Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est,
" Erit sic, ô tu: tuî enim causâ huc veni,
" Ut te videam oculis, & verbum audiam,
" Si mihi adhuc in domibus mater manet, an aliquis jam
" Virorum alius duxit uxorem: Ulyssi utique cubile
" Penuriâ incubantium malis aranea jacet obsitum.

ΣΧΟΛΙΑ.

24. Ὤιχεο.] Ἀπῆλθες.

26. Τέρψομαι.] Τερφθῶ.

28. Ἐπιδημιούς.] Ἐν τῇ πόλῃ διατρίβεις, ἢ διατρίβοις. * Εὔαδεν.] Παρὰ τὸ ἥδω, ὁ δίπτωτος ἀόριστος, ἄδον, ἄδες, ἄδε, καὶ μετὰ τοῦ υ, εὔαδυ· ἤ ἐστι, ἥδον, ἥδες, ἥδε, καθὸ διάλυσιν, ἔαδε, καὶ πλεονασμοῦ τοῦ υ, εὔαδυ, τετύπται, ἀρίστη.

29. Ἀίδηλον ὅμιλον.] Τὸν ἀδηλοποιὸν καὶ πάντα φθείροντα· ἢ τὸν τοῦ φθαρῆναι καὶ ἀπολέσθαι αἴτιον.

31. Ἄπα.] * Ἐπίφθεγμα προηλθὸν ταπεινὸς σφόδρα, παλαιότερον, εἰρῆ) παρὰ τὸ ἄππα, καθὸ Μακεδόνας, τροπῇ χειρμύῃ τοῦ π εἰς τ, ἄπα.

35. Χήτει.] Σπάνει. διαρείᾳ. Ἐνθυμαίων.] Τῶν ἐννοσμύων, ὅ ἐστι κοιμωσυμένων· ἢ τῶν ἀβουλήτων.

NOTÆ.

31. Ἄπα) De hâc voce nonnihil *Br. Schol.* plura *Eustathius*, at nihil ad *Rhombum*. Illa enim ad ἄππα *Macedonicum* referunt, quod ab ἄππας, ὁ τροφεύς· undè forte *Abbas*, ut *Martinius*; certè *Abba*, *Hebraicum*, fons erit. Hic verò, fol. 592. lin 20. Καὶ ἔστιν ἡ λέξις ἀπαραίτητος, ἀκίνητος, καὶ τὸ ὅλον εἰπεῖν, πρωτόθετος· ὁ γάρ ἐστιν, ἀρχήν τινα δηλοῖ ἄπα ἰδρεῖν, καὶ ἁδὴ ἑρμηνείαν ἔχει· διὸ καὶ αἰσχύλος, ἤγουν ἀνερμήνευτος, ὑπὸ τῶν Παλαιῶν λέγεται). Hæc ille, quòd *Græca* Originis esse putaret, at *Hebræa* Vox *Attah*, sonat *Tu*. Quâ compellatione utimur erga *Inferiores*, aut Ignotos, ut *Anglicè*, You, you, Sir. Malè itaque *Callimachus*, Hymnn. *Dian.* v. 6. Δός μοι παρθενίλλω αἰώνιον, ἄπα, φυλάσσειν, ubi de *Jove*, Patre & Principe Deorum; nisi fors ibi Vera Lectio sit, ἄππα. Vid. *Dan. Heinsii* Prolegom. ad *Nonni* Paraphras. *D. Johan.* p. 46. Ἄπα, pro ὁ δῖνα, nomine omisso. Vid. ad *Iliad. ι'.* v. 603.

35. Ὀδυσσῆος δέ πυ εὐνὴ Χήτει ἀθυρμαίων κάκ' ἀράχνια κεῖται ἔχουσα) *Gerard. Falkenberg.* in illud *Nonni*, Dionys. l. 38. v. 13. —ἔκειτο δὲ πλάδι χάρμης -- ἀραχνιόωσα βοείη) Est Clypeus telis aranearum tectus; quod diuturnæ Pacis tempore fieri solet. *Bacchylides*, Σιδαρεοδέτοισι πόρπαξιν αἰθὴρ ἀραχνᾶν ἰσοὶ πέπλον) ἔγχεά τε λογχωτὰ, ξίφεά τ' ἀμφήκεα, σὺν ὅπλοις δαίμονα). *Theocrit.* Idyll. 16. v. 96. —ἀράχνια δὲ εἰς ὅπλ' ἀράχνας Λακεδαιμόνιος βοᾶς δ' ἐν μοναῖ' ὄνομ' εἶη. Dein hunc *Homeri* locum superinfine, post τὸ εὔαδε, addat etiam, τετύπται ἀρίστη.

31. Ἄπα) Hoc *Scholion* explicatur, hæc certè *Vox*, quam *Scholiastes* non satis assequi videtur, in Notis ad *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

21. Οὔ σ' ἴτ') χ. οὔ σέ τ', Vulg. Editt.

Τόνδ'

Τόνδ' αὖτε προσέφη συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Καὶ λίην κείνη γε μάψ τετληότι θυμῷ
Σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ὀϊζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
Φθίνυσιν νύκτες τε καὶ ἤματα δακρυχεούσῃ.
40 Ὣς ἄρα φωνήσας, οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος·
Αὐτὰρ ὅγ' εἴσω ἴεν, καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν.
Τῷδ' ἕδρης ἐπιόντι πατὴρ ὑπέρειδεν Ὀδυσεύς·
Τηλέμαχος δ' ἑτέρωθεν ἐρύτυε, φώνησέν τε,
Ἦσ', ὦ ξεῖν'· ἡμεῖς δὴ καὶ ἄλλοθι δόμῳ ἕδρην
45 Σταθμῷ ἐν ἡμετέρῳ· πάρα δ' ἀνὴρ, ὃς καταθήσει.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' αὖθις ἰὼν κεφαλὴν ἄρ' ἕζετο· τῷ δὲ συβώτης
Χεῦεν ὕπο χλωρὰς ῥῶπας, καὶ κῶας ὕπερθεν,
Ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
Τοῖσιν δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκε συβώτης
50 Ὀπταλέων, ἃ ῥα τῇ προτέρῃ ὑπέλειπον ἔδοντες·
Σῖτον δ' ἐσταμόως παρενίσσεεν ἐν κανέοισιν,
Ἐν δ' ἄρα κισσυβίῳ κίρνη μελιηδέα οἶνον·
Αὐτὸς δ' ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆος θείοιο·
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
55 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
Δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε δῖον ὑφορβὸν,
Ἄττα, πόθεν τοὶ ξεῖνος ὅδ' ἵκελο; πῶς δέ ἑ ναῦται
Ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
Οὐ μὰν γάρ τι ἕ πεζὸν ὀΐομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι.
60 Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω.

Hunc rursus alloquutus est subulcus princeps virorum,
" Et valde illa manet patienti animo
" Tuis in domibus; ærumnosæ verò ei semper
" Occidunt noctésque & dies lachrymanti.
Sic utique loquutus ejus suscepit æream lanceam:
At hic introivit, & transivit lapideum limen,
Huic sedem petenti pater cessit locum Ulysses:
Telemachus verò ex alterâ parte retinuit, dixitque,
" Sede, hospes; nos autem & alibi inveniemus sedem
" Stabulo in nostro; adest nempè vir, qui deponet.
Sic dixit; hic igitur rursus iens sedit: huic autem subulcus
Suffudit viridia virgulta, & pellem insuper;
Ubi sedit postea Ulyssis dilectus filius.
His itaque rursus carnium lances apposuit subulcus
Assatarum, quas priori die reliquerant comedentes;
Panem quoque festinantèr cumulavit in caniſtris;
In poculoque miscebat dulce vinum:
Ipse verò è regione sedit Ulyssis divini.
Hi itaque in cibos paratos præjacentes manus mittebant.
At postquam potûs & cibi desiderium amoverunt,
Jam tunc Telemachus alloquutus est divinum subulcum,
" Heus, tu, unde hospes hic venit? quomodo autem ipsum nautæ
" Duxerunt in Ithacam? quinam se esse gloriabantur?
" Non quidem enim ipsum pedestrem puto huc venisse.
Hunc respondens alloquutus est Eumæus subulcus,
" Certè ego tibi, fili, vera omnia dicam:

ΣΧΟΛΙΑ.

41. Ἶεν.] Ἐπορεύετο.
42. Ἕδρης.] Τῆς καθέδρας. Ἐπιόντι.] Ἐπερχομένῳ. Ὑπέρειδεν.] Ὑπεχώρησεν.
43. Ἐρύτυε.] Ἐκώλυσεν.
47. Χεῦεν.] Ἐπέβαλλεν. Κῶας.] Δέρμα.
51. Ἐσταμόως.] Ἐπεισμένως. Παρενίσσεεν.] Παρεσώρευεν, παρετίθη.

NOTÆ.

ducit. Cui alludit *Catullus* suo & omnium Poetarum nomine, —*nam tui* Catulli *Plenus sacculus est aranearum.* Et *Plautus* in *Aulularia*, Anne quis ædes auferat? Nam hìc apud Nos nihil est aliud quæsti furibus. Ità inaniis sunt oppletæ atque araneis.

VARIÆ LECTIONES.

38. Φθίνυσιν) γρ. Φθινύθυσιν. *Florent. Aldin.* &c.
44. Ἦσ', ὦ ξεῖν') γρ. ἦσο, ξεῖν'.
46. Αὖθις) γρ. αὖτις.
49. Τοῖσιν δὲ κρειῶν) γρ. τοῖσιν δ' αὖ κρειῶν, *H. Steph.*
58. Εὐχετόωντο) γρ. εὐχετάοντο, *H. Steph.* vid. infrà, v. 223.

Ἐκ μὲν Κρητάων γένος εὔχεται εὐρειάων·
Φησὶ δὲ πολλὰ βροτοῖσι ἐπὶ ἄστεα δινηθῆναι
Πλαζόμενος· ὡς γάρ οἱ ἐπέκλωσεν τάγε Δαίμων.
Νῦν δ' αὖ Θεσπρωτοῖσι ἀνδρῶν ἔκ νηὸς ἀπόδρας
Ἦλυθ' ἐμὸν πρὸς θαθμόν· ἐγὼ δέ σοι ἐγγυαλίξω·
Ἔρξον, ὅπως ἐθέλεις· ἱκέτης δέ τοι εὔχεται εἶναι.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Εὔμαι', ἦ μάλα τῦτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες·
Πῶς γὰρ δὴ τὸν ξεῖνον ἐγὼν ὑποδέξομαι οἴκῳ;
Αὐτὸς μὲν νέος εἰμί, καὶ οὔπω χερσὶ πέποιθα
Ἀνδρὶ ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ·
Μητρὶ δ' ἐμῇ δίχα θυμὸς ἐνὶ Φρεσὶ μερμηρίζῃ,
Ἦ αὐτῦ παρ' ἐμοί τε μένῃ, καὶ δῶμα κομίζῃ,
Εὐνήν τ' αἰδομένη πόσιος, δήμοιό τε Φῆμιν,
Ἦ ἤδη ἅμ' ἕπηται Ἀχαιῶν, ὅς τις ἄριστος
Μνᾶται ἐνὶ μεγάροισιν ἀνὴρ, καὶ πλεῖστα πόρῃσιν.
Ἀλλ' ἦτοι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ τεὸν ἵκετο δῶμα,
Ἕσσω μὲν χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα καλά·
Δώσω δὲ ξίφος ἄμφηκες καὶ ποσὶ πέδιλα,
Πέμψω δ', ὅππη μὲν κραδίη θυμός τε κελεύῃ.
Εἰ δ' ἐθέλῃς σὺ, κάμισσον ἐνὶ μεγάροισιν ἐρύξας·
Εἵματα δ' ἐνθάδ' ἐγὼ πέμψω, καὶ σῖτον ἅπαντα,
Ἔδμεναι, ὡς ἂν μή σε καταδύσῃ καὶ ἑταίρους.

" Ex Cretâ quidem genere gloriatur latâ:
" Dicit autem multas per hominum civitates divertisse
" Errans; sic enim ei destinavit hæc Deus.
" Nunc tandem rursus Thesprotorum virorum ex nave elapsus
" Venit meum ad stabulum: ego verò tibi in manus eum tradam;
" Fac, quomodo vis; supplex enim tibi dicit esse.
Hunc rursus Telemachus prudens alloquutus est,
" Eumæe, certè hoc verbum triste dixisti:
" Quomodo enim jam hunc advenam ego suscipiam domi?
" Ipse quidem juvenis sum, & nondum manibus ausus sum
" Virum propulsare, quando prior lacessat.
" Matri autem meæ bifariàm animus in mentibus cogitat,
" An illic apud me maneat & domum curet,
" Lectum venerans mariti, populique famam,
" An jam simul sequatur Achivorum, quicunque optimus
" *Nuptias ejus* ambit in domibus vir, & plurima det.
" Sed certè hunc hospitem, quoniam tuam venit domum,
" Induam ipsum chlænamque, vestemque, indumenta pulchra:
" Dabo etiam ensem utrinque acutum, & pedibus calceamenta;
" Mittamque, quo ipsum cor animusque jubet.
" Sin vis tu, excipe in stabulis eum detinendo:
" Vestes autem huc ego mittam, & opsonium omne genus;
" Ut comedat, ne tibi sit tædio & sociis.

ΣΧΟΛΙΑ.

62. Εὔχεται.] Νῦν, λέγει.
63. Δινηθῆναι.] Ἀναστραφῆναι.
64. Ἐπέκλωσεν.] Εἱμαρμένον χρεὼν ἐποίησεν.
69. Θυμαλγές.] Λυπηρόν.
72. Χαλεπήνῃ.] Εἰς χαλεπότητα τραπείη.
74. Κομίζῃ.] Ἐπιμελοῖτο.
77. Μνᾶται.] Μνηστεύει.
79. Ἕσσω.] Ἀμφιέσω, ἐνδύσω.
80. Ἄμφηκες.] Ἡκονημένον ἀμφοτέρωθεν.
82. Κάμισσον.] Ἐπιμελήθητι.
84. Καταδύσῃ.] Καταπονεῖ, βλάπτῃ.

NOTÆ.

82. Κάμισσον) In Editione *H. Stephani* κόμιζον, qui error dormientibus Operariis irrepsit, nam κόμιζε, in *Imperativo*, non κόμιζον· hinc tamen *Castellio*, *Spondanus*, *Elzevir.* eundem errorem hausêrunt; qui omnes Unicam illam Editionem sibi imitandam proposuerunt, nè suo sibi judicio reservato. *Hervagiana* tamen Editio, ut verum fatear, κόμιζον, habet, pro κόμισσον. Duplicandum autem σ', ut diximus suprà, ad v. 15. MS. *Aloysii* Κομίζοι) Ἐπιμελοῖτο, unde fortè Error primò ortus. Manifestum autem, aliud Tempus huic loco deberi.

VARIÆ LECTIONES.

67. Ἐθέλῃς) γρ. ἐθέλῃς, *H. Steph.*
69. Ἔειπες) γρ. εἶπας, MS. CCC. *Cantabr.* MS. *Laud.* *Oxon.* vid. ad *Iliad.* α'. v. 286.
82. Κάμισσον) γρ. κόμισον, & κόμιζον malè, vid. Not. in *Textum.*
84. Καταδύσῃ) γρ. καταδύσει, *Aloysii* MS. in *Schol.* Καταδύσει) Καταπονεῖ, βλάπτει.

Κεῖσε

Κεῖσε δ' ἂν οὔ μιν ἔγωγε μνηστῆρας ἐφῆμι
Ἐρχέσθ'· λίην γὰρ ἀπάσαλον ὕβριν ἔχουσι,
Μή μιν κερτομέωσιν, ἐμοὶ δ' ἄχος ἔσσεται αἰνόν.
Πρῆξαι δ' ἀργαλέον τὶ καὶ πλεόνεσσιν ἐόντα
Ἀνδρα καὶ ἴφθιμον· ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰσι.
Τόνδ' αὖτε προσέφη πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Ὦ φίλ', ἐπεὶ θεός μοι ἀμείψασθαι θέμις ἐστίν,
Ἦ μάλα μεθ καταδάπλετ' ἀκουόντων φίλον ἦτορ,
Οἷα φατὲ μνηστῆρας ἀπάσαλα μηχανάασθαι
Ἐν μεγάροις, ἀέκητι σέθεν τοιοῦτον ἐόντος.
Εἰπέ μοι, ἦε ἑκὼν ὑποδάμνασαι, ἢ σέ γε λαοὶ
Ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ὀπιπεύθμενοι θεοῦ ὀμφήν;
Ἦ τι καὶ συγγνήτοις ὀπιμέμφεαι· οἵσί περ ἀνὴρ
Μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται.
Αἲ γὰρ ἐγὼν ὧδε νέος εἴην τῷδ' ἐνὶ θυμῷ,
Ἢ παῖς ἐξ Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἦε καὶ αὐτὸς
Ἔλθοι ἀληθύων· ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα,
Αὐτίκ' ἔπειθ' ἁπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φώς,
Εἰ μὴ ἐγὼ κείνοισι κακὸν πάντεσσι γενοίμην,
Ἐλθὼν ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
Εἰ δ' αὖ με πληθύι δαμασσάιτο μοῦνον ἐόντα,
Βουλοίμην κ' ὀλέσθαι ἐμοῖσι καταπρὸ δόμοισι
Τεθνάμεν, ἢ τάδε γ' αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὁράασθαι,
Ξείνους τε φθείρεσθαι, δμῳὰς τε γυναῖκας

"Illuc verò non ipsum ego ad procos
" Ire, valdè enim petulantem injuriam retinent;
" Ne ipsum convitientur, mihique dolor esset gravis.
" Facere autem difficile quid *esse*, qui inter plures existit,
" Etiamsi vir *sit* robustus; quoniam multò potentiores sunt.
Hunc rursus alloquutus est multùm-tolerans divus Ulysses,
" O amice, quoniam mihi & respondere fas est,
" Certè valdè mei laceratum est audientis dilectum cor,
" Qualia dicitis procos injusta perpetrare
" In domibus, invito te, talis qui sis.
" Dic mihi, an voluntarius submittis; an te populus
" Odit in civitate, obsequentes Dei Providentiæ?
" An consanguineos accusas; quibus vir
" Pugnantibus confidit, & si magna contentio moveretur.
" Utinam enim ego sic juvenis essem hoc in animo,
" Vel filius ex Ulysse strenuus, vel & ipse
" Veniret errans: adhuc enim & spei portio;
" Protinùs omninò mihi caput decollârit alienus vir,
" Si non ego illis detrimento omnibus essem,
" Profectus in domum Laërtiadæ Ulyssis:
" Sin verò me multitudine superarent solum existentem,
" Mallem *ego* in meis interfectus domibus
" Mori, quàm hæc semper indecentia opera videre,
" Hospites indignis modis tractatos, famulásque mulieres

ΣΧΟΛΙΑ.

87. Κερθμώσι.] Χλευάσωσι.
92. Δάπ'ε.] Ἐσθίετε.
97. Καστιγνήτοις ἐπιμέμφεαι.] Ἀντὶ τοῦ, οὐκ εἰσί τι ἀδελφοί;
98. Ὄρηται.] Κινηθῇ, ὀρμήσῃ.
99. Εἴλω.] Ὑπάρχοιμι.
108. Σπφελιζομένους.] Ὑβριζομένους, ἢ σφοπλακιζομένους.

NOTÆ.

92. Καταδάπλετ') Pro *καταδάπλετον*, ut referatur ad ἦτορ, aliàs *καπεδάπλετ'*, pro *καπεδάπλετο*, ut ἦτορ sit *Accusativus*, non amplius *Nominativus*, & ad φατὲ respiciat.

95. Ἦ σέ γε λαοὶ Ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ἐπιπεύθμενοι θεῦ ὀμφὴν) Prudenter Poeta, Pios homines, ab improborum malitiâ, non sine Dei Providentiâ, exerceri novit. Ità enim expurgatiores fiunt Boni, & inexcusatiores, Mali. Hinc, *Vox Populi, vox Dei.* Idem Distichon, suprà, γ'. v. 214.

106. Βουλοίμην) Βούλομαι, ἀντὶ τοῦ, αἱρεῖμαι, ἢ προβούλομαι. Ità *Iliad.* α'. v. 117. Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι. Item *Odyss.* ρ'. v. 81. Αὐτὸν ἔχοντα σὲ βούλομ' ἐπαυρέμεν, ἢ πατα πῶντι. Vid. ad *Odyss.* μ'. v. 350.

VARIÆ LECTIONES.

92. Καταδάπλετ') γρ. καπεδάπλετ', vid. ad Not. in *Textum*. *Brevia Scholia* κατὰ δάπλετ), disjunctim.
98. Ὄρηται) γρ. ὀρώρῃ, ut infrà, v. 116.
106. Κ' εἰ) γρ. κεν.

Ῥυσάζοντας ἀειπελίοις ἐν δώμασι καλοῖς·
Καὶ οἶνον ἀφυσσόμενον, καὶ σῖτον ἔδοντας
Μᾶλλ', αὔτως ἀτέλεστον, ἀνιηρύσασθαι ἐπὶ ἔργῳ.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω,
Οὔτε τί μοι πᾶς δῆμος ἀπεχθόμενος χαλεπαίνει,
Οὔτε κασιγνήτοις ἐπιμέμφομαι, οἷσί περ ἀνὴρ
Μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται·
Ὧδε γὰρ ἡμετέρῃ γενεὴ μήνασε Κρονίων·
Μοῦνον Λαέρτεω Ἀρκεισιάδην ἐνὶ οἴκῳ ἔπαλλε,
Μοῦνον δ' αὖ Ὀδυσῆα πατὴρ τέκεν· αὐτὰρ Ὀδυσεὺς
Μοῦνον ἔμ' οὐ μεγάροισι τεκὼν λίπεν, ὀδ' ἀπόνητο·
Τῷ νῦν δυσμενέες μάλα μυρίοι εἰσὶ καὶ οἴκῳ.
Ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
Δουλιχίῳ τε, Σάμῃ τε, καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
Ἠδ' ὅσσοι κραναῇ Ἰθάκῃ καθαροιβανέουσιν,
Τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνάῳνται, πύχωσι δ' οἶκον.
Ἡ δ' οὔτ' ἀρνεῖται στυγερὸν γάμον, οὔτε τελευτὴν
Ποιῆσαι δύναται· τοὶ δ' Φθινύθουσιν ἔδοντες
Οἶκον ἐμόν· τάχα δή με ἀπολοῦσι καὶ αὐτόν.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται.
Ἄτλα, σὺ δ' ἔρχεο θᾶσσον, ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ
Εἰφ', ὅτι οἱ σῶς εἰμι, καὶ ἐκ Πύλου εἰλήλουθα.

" Violantes fœdè in domibus pulchris;
" Et vinum exhaustum, & cibum comedentes
" Temerè, ita indefinenter, interminando in opere.
Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est,
" Tibi enim ego, hospes, valdè verè dicam,
" Neque mihi omnis populus odio-habens molestus est;
" Neque consanguineos accuso; quibus vir
" Pugnantibus confidit, & si magna lis moveatur.
" Sic enim nostram progeniem solam & *quasi singularem* fecit Jupiter,
" Solum Laërtem Arcesius filium genuit;
" Solumque rursus Ulyssem pater genuit: at Ulysses
" Solum me in ædibus procreatum liquit, neque fruitus est;
" Ideò nunc inimici valdè infiniti sunt in domo.
" Quot enim in insulis dominantur optimi,
" Dulichióque, Samóque, & nemorosa Zacyntho;
" Et quot per asperam Ithacam dominantur,
" Tot matrem meam petunt, consumuntque domum.
" Hæc verò neque negat odiosas nuptias, neque finem
" Facere potest: hi interà corrumpunt comedentes
" Domum meam; citò utique me destruent & ipsum:
" Sed certè quidem hæc deorum in genibus jacent.
" Sodes, *Eumæe*, tu verò vade citò, prudenti Penelopæ
" Dic, quòd ei salvus sum, & ex Pylo veni.

ΣΧΟΛΙΑ.

109. Ῥυσάζοντας.] Ἐλκοντας, βιαζομένους, μετ' ὕβρεως παρεάσοντας.
110. Διαφυσόμενον.] Ἀντλούμενον.
111. Ἀνιηρύσασθαι.] Μὴ ἀντομβῶ.
114. Χαλεπαίνει.] Ὀργίζεται.
120. Ἀπόνητο.] Οὐσίαν ἐκ ἀφίλειαν ἔχει.

NOTÆ.

117. Μοῦνον Λαέρτεω) *Ulyssis* Genealogia hæc, *Jovis*, vel, ut alii, *Mercurii*, & *Euryodeæ*, *Arcesius*; *Arcesii* & *Chalcomeduſæ*, *Laertes*; *Laertæ* & *Antiteæ*, *Ulysses*; *Ulyssis* & *Penelopæ*, *Telemachus* Solus; at ex aliis alios filios *Ulysses* habuit; ut *Arcesilaum*, ab Authore τὸν Τηλεγονείας vocatum; *Euryalum*, quem *Sophocles* à *Telemacho* occisum ait; *Agrium* & *Latinum*, ex *Circe*, ut *Hesiodus*; *Telegonum*, ut alii; *Nausithoum* denique, & *Nausinoum*.

121. Τῷ νῦν δυσμενέες) Cùm in Omnibus ferè aliis *Editionibus* τῷ scriberetur, quod factum est per Exscriptorum incuriam, ob similem sonum deceptorum, ego reposui τῷ, ob *Sensûs* necessitatem; quam *Lectionem* Versio *Latina* & olim agnoscere visa. Verùm *Eustath.* fol. 596. lin. 32. Διὸ, τυπτόν, ἀφ' τῶν τοιούτων μόνωσιν, δυσμενέες μάλα μυρίοι εἰσὶν ἐν οἴκῳ. Et *Basil.* Editio τῷ legit; quare τὸ rejicio, ad *Var. Lect.*

130. Ἄτλα) Ità semper hæc Vox *Homero*, de Inferioribus usurpatur; ut suprà, v. 31.

VARIÆ LECTIONES.

Textum.

116. Ὄρηται) γρ. ὀρώρῃ, ut suprà, v. 98.
121. Τῷ νῦν) γρ. τὸ νῦν, vid. Not. in *Textum*.
Ibid. Εἰσ' ἐν οἴκῳ) γρ. εἰσὶν ἐν οἴκῳ, vid. Not. in *Textum*.
124. Καθαροιβανέουσι) γρ. κάπι κοιρανέουσιν.
131. Εἰμὶ) γρ. εἶμι, non bené.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτῦ μιμνέω· σὺ δ' ἐς δόμον ἔεο νέεσθαι,
Οἴη ἀπαγγείλας· τῆσι δ' ἄλλων μή τις Ἀχαιῶν
Πυθέσθω· πολλοὶ γὰρ ἐμοὶ κακὰ μηχανόωνται.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Γιγνώσκω, φρονέω· τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Εἰ καὶ Λαέρτῃ αὐτοῖ ὁδὸν ἄγγελος ἔλθω
Δυσμόρῳ· ὃς τέως μὺν Ὀδυσῆος μέγ' ἀχεύων,
Ἔργα τ' ἐποπτεύεσκε, μετ' ἀμφίπολον δ' ἰὼν οἶκῳ
Πῖνε καὶ ἤσθ', ὅτε θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἀνώγοι·
Αὐτὰρ νῦν, ἐξ οὗ σύ γε ὤχεο νηῒ Πύλονδε·
Οὔπω μὶν φασὶν φαγέμεν καὶ πίνεμεν αὔτως,
Οὐδ' ἐπὶ ἔργα ἰδεῖν, ἀλλὰ γοναχῇ τε γόῳ τὲ
Ἧσται ὀδυρόμενος, φθινύθει δ' ἀμφ' ὀστέοφιν χρώς.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἄλγιον, ἀλλ' ἔμπης μὶν ἐάσομεν, ἀχνύμενόν περ.
Εἰ γάρ πως εἴη αὐτάγρετα πάντα βροτοῖσι,
Πρῶτόν κεν τὸν πατρὸς ἑλοίμεθα νόστιμον ἦμαρ·

" At ego hîc manebo; tu verò huc redi,
" Soli ubi nunciâris; aliorum verò nullus Achivorum
" Audiat, multi enim mihi mala cogitant.
Huic respondens, alloquutus es, Eumæe subulce,
" Cognosco, intelligo; hæc jam advertenti jubes.
" Sed agè mihi hoc dic & verè enarra;
" Si & Laërti eâ ipsâ viâ nuncius veniam
" Infelici, qui eoúsque quidem ob Ulyssem valdè dolens,
" Operáque spectabat, & cum famulis in domo
" Bibebat & comedebat, quando animus in pectoribus jubebat:
" At nunc, ex quo tu ivisti navi ad Pylum,
" Nondum ipsum dicunt comedere & bibere solito modo;
" Neque in opera inspicere, sed suspirióque luctúque
" Sedet lamentans, tabescit autem circum ossa corpus.
Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est,
" Mœstius & illud, sed tamen ipsum sinamus, dolentem licet.
" Si enim utique suo arbitrio, percipi possent omnia ab hominibus,
" Priùs patris optaremus reditûs diem:

Σ. ΧΟΛΙΑ.

134. Πιθήθω.] Ἀκουέτω.
139. Ὅς πέως.] Τέως, πρότερον.
148. Αὐτάρχεται.] Αὐθαίρετα, αὐτόληπτα, χωρὶς καμάτου.

NOTÆ.

136. Γιγνώσκω, φρονέω) *Julianus* videtur hinc illud suum fecisse, Ἀνέγνων, ἔγνων, κατέγνων.

143. Φαγέμεν καὶ πιέμεναι) Πινέμεν, hic omninò legendum, ut suprà, v. 141. Πῖνε καὶ ἤσθε. *Priorem* enim ῑ πίεμεν corripitur, ut ο'. v. 377. Καὶ φαγέμεναι, πιέμεν τέ· ἔπειτά π καί π φέρεσθαι. Πίνω verò *Priorem* semper producit, ut *Phocylides*, v. 64. Μίτρην μὲ φαγέειν, πίνειν, ἠ μυθολογεύειν. Et *Iliad.* δ'. v. 262. Δαιτρὸν πίνωσιν. *Odyssea* quidem σ'. v. 3. Ἀξηχὲς φαγέμεν καὶ πιέμεναι, hactenus legebatur, pro quo tamen *Etymolog.* M. v. Ἀναλτῶ, legebat πινέμεναι, antequam *Sylburgius* ex *Eustathio* corrigeret in πιέμεναι, quùm nescio, an hunc potiùs ex illo deberet corrigere. Scio tamen huic *Lectioni* illud *Athenæi*, fol. 446. favere; ubi docet, *Priorem* ῑ πίεμαι, non paucis *Veterum* produci æquè, atque corripi solitam. Ille tamen Versus *Anacreontis*, quem in exemplum hujus loci *H. Stephanus* adducit, bis certè *priorem* corripit, v. 481. Πιεῖν, πιεῖν ἀμυσί. Quare alium, nempè, v. 935. muto & lego Λαβὼν δ' ἔπινον αὐτόν. Dicendum tamen, Πιόμεν & *Homero* priorem producere, ut *Odyss.* κ'. v. 160. Πιόμεν δὴ χάρ μιν ἔχεν μέθυ ἠελίοιο. Et *Iliad.* γ'. v. 493. Πιόμεν' οὐ βοέλομαι. Quas voces, dicit *Eustathius*, ἐκτείνειν τὸ πῖ· οὐχ ὡς ἀορίςου δύτος, ἀλλ' ὡς ἐνεστῶτος, fol. 1652. lin. 58. Hinc *Oppian.* Cyneget. l. 4. v. 326. Πιόμεν· τὸ δ' αἶψα καὶ κνίφας ὀρμηθέντες. Verùm dicendum, ut πῖ, in πίω, undè πίσω, producitur eodem more, quo τῖ, in τίω, sic πί, in πιεῖν, *Aor.* 2. semper corripi debere, ut *Odyss.* κ'. v. 386. Ἀλλ' εἰ δὴ σεσάφησαι πιεῖν φαγέμεν τε καὶ εὐνάς. Est & πῖμι, & πίμι· ut, Ἤ πίθι, ἠ ἄπιθι· & Πῖθι, λέγε τὸ πρόβλημα, καὶ ὅρκια μάνθανε Βάκχου, & illud *Ameipsiæ* apud *Athen.* fol. 446. Λαμὼν περαίας πῖθι τὸ γαλάκτιον.

147. Ἐάσομεν) Ità scribo, cum duplici σ'. ut & olim *Iliad.* ω'. v. 71. Ἀλλ' ἦτοι κλίνῃσι μὲ ἐάσομεν, cum simplici enim σ'. corripi debet, ut *Odyss.* φ'. v. 233. Οὐκ ἐάσουσιν ἐμοὶ δόμεναι βίον ὃν φορέεσκον.

VARIÆ LECTIONES.

140. Ἐποπτεύεσκε) γρ. ἐποπτεύσκε.
141. Ὅτι) γρ. ὅ, τι.
142. Σύ γε ὤχεο) γρ. σύ γ' ἀπῴχεο.
143. Πινέμεν) γρ. πίεμεν, vid. Not. in *Textum*.
147. Ἐάσομεν) γρ. ἐάσομεν, vid. Not. in *Textum*.

Ἀλλὰ

Ἀλλὰ σύ γ' ἀγχίθεος ὀπίσω κίε, μηδὲ καθ' ἁγνιὰς
Πλάζεσθ' μεθ' ὅμιλον· ἀτὰρ τάδε μητέρα εἰπεῖν,
Ἀμφίπολον ταμίην ὀτρυνέμεν, ὅττι τάχιστα,
Κρύβδην· κείνη γάρ κεν ἀπαγγείλειε γέροντι.
Ἦ ῥα, καὶ ὦρσε συφορβόν· ὁ δ' εἴλετο χερσὶ πέδιλα·
Δησάμενος δ' ὑπὸ ποσσὶ πόλινδ' ἴεν· οὐδ' ἄρ' Ἀθήνην
Λῆθεν ἀπὸ σταθμοῖο κιὼν Εὔμαιος ὑφορβός·
Ἀλλ' ἦγε σχεδὸν ἦλθε, δέμας δ' ἤικτο γυναικὶ
Καλῇ τε, μεγάλῃ τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυίῃ.
Στῆ δ' καθ' ἀπήθυρον κλισίης Ὀδυσῆϊ φανεῖσα·
Οὐδ' ἄρα Τηλέμαχος ἴδεν ἀντίον, οὐδ' ἐνόησεν·
Οὐ γάρ πω πάντεσσι θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς·
Ἀλλ' Ὀδυσεύς τε, κύνες τὲ ἴδον· καὶ ῥ' οὐχ ὑλάοντο,
Κυζηθμῷ δ' ἑτέρωσε διὰ σταθμοῖο φόβηθεν.
Ἡ δ' ἄρ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε· νόησε δ' ἧος Ὀδυσεύς·
Ἐκ δ' ἦλθεν μεγάροιο παρὲξ μέγα τειχίον αὐλῆς,
Στῆ δ' πάροιθ' αὐτῆς· τὴν δ' προσέφη Ἀθήνη,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσεῦ,
Ἤδη νῦν σῷ παιδὶ ἔπος φάο, μηδ' ἐπίκευθε,
Ὡς ἂν μνηστῆρσιν θάνατον καὶ κῆρ' ὀφέλητε
Ἔρχεσθον πρὸς ἄστυ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Δηρὸν ἀπὸ σφῶϊν ἔσομαι, μεμαυῖα μάχεσθαι.
Ἦ, καὶ χρυσείῃ ῥάβδῳ ἐπεμάσσατ' Ἀθήνη·
Φᾶρος μὲν οἱ πρῶτον ἐϋπλυνὲς, ἠδὲ χιτῶνα,

" Sed tu, quandò nunciâris, rectà veni; neque ad agros
" Vagare post illum: verùm Matri dic,
" Ut famulam œconomam urgeat, quàm citissimè,
" Clanculùm; illa etenim nunciaverit seni.
Dixit, & movit subulcum; hic accepit manibus calceamenta,
Ligatisque sub pedibus ad civitatem ivit; neque Minervam
Latuit à stabulo iens Eumæus subulcus:
Sed hæc propè venit, corporéque assimilata est mulieri
Pulchræque, magnæque, & splendidè opera scienti.
Stetit verò è regione ostii stabuli Ulyssi apparens;
Neque Telemachus vidit obvius, neque advertebat:
Non enim omnibus Dii apparent manifesti.
Sed Ulyssesque, canesque viderunt & non latrârunt,
Gannitu autem ex alterâ parte per stabulum restitabant:
Hæc itaque superciliis annuit, intellexit autem divinus Ulysses;
Exivitque domo extra magnum murum stabuli;
Stetitque ante ipsam; hunc igitur alloquuta est Minerva,
" Generose Laërtiade, astute Ulysses,
" Jam nunc tuo filio rem dicito, neque occulta;
" Ut procis morte & nece compositâ
" Eatis ad civitatem inclytam; neque ego ipsa
" Diù procul à vobis ero prompta pugnare.
Dixit, & aureâ virgâ contigit eum Minerva:
Vestem quidem ei priùs benè lavatam & interulam

ΣΧΟΛΙΑ.

156. Λῆθην.] Ἔλαθεν.
159. Ἀπήθυρον.] Ἀντικρὺ τῆς θύρας.
163. Κυζηθμῷ.] Ἤτοι παπαπυσμῷ, ἢ μᾶλλον κλαυθμῷ ποιᾷ ἦχῳ τῶν κυνῶν. [*Ἰδίωμα φωνῆς κυνῶν.]
165. Ἐκ δ' ἦλθεν.] Ἐξῆλθεν δηλ. Τειχίον.] Ἔνιοι θεμελιῶν· τὸ περίφραγμα.
168. Φάο.] Λέγε.
169. Ἀκρέντε.] Καθαπτόμενοι.

NOTÆ.

162. Ἀλλ' Ὀδυσεύς τε, κύνες τὲ ἴδον) Ità nostræ Literæ testantur, *Asinum* Balaami Angelum Dei primò vidisse, dein ipsius Herum, ut *Numer.* c. 22. v. 22. Confer 2 *Reg.* c. 6. v. 17. De *Duplicitèr-Oculatis*, qui & *Angelorum* & *Dæmonum* præsentiam agnoscunt, vid. Not. in *Textum* ad ε'. v. 845. & v. 127. & *Beaumontium*, de *Geniis*.

168. Ἔπος φάο) Expono, *Rem dicito*. Λόγος enim & ἔπος, pro πρᾶγμα, vel χρῆμα, & est *Hebraismus* insignis, τοῖς Ἑβδομηκοντάδυο perquam familiaris, quod & alii obsêrvârunt, & Nos quoque in *Esthera* Præfatione, p. VII.

NOTÆ IN SCHOLIA.

163. * Ἰδίωμα φωνῆς κυνῶν) Addo, ex *Aloysii* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

165. Τειχίον) γρ. θεμελίων, *Br. Schol.* & *H. Steph.*
172. Ἐπεμάσσατ') γρ. ἐπεμάξατ', vid. suprà, ad ε'. v. 429. & ad *Iliad.* ε'. v. 564. & ν'. v. 415. γρ. ἐπεμάξαθ'.

Θῆκ' ἀμφὶ στήθεσι· δέμας δ' ὄφελλε καὶ ἥβλυ.
Ἂψ ὃ μελαγχροιὴς γένετο, γναθμοὶ δὲ τάνυσθεν.
Κυάνεαι δ' ἐγένοντο * γενειάδες ἀμφὶ γένειον.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς ἔρξασα, πάλιν κίεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἤιεν ἐς κλισίην· θάμβησε δέ μιν φίλος υἱός.
Ταρβήσας δ' ἑτέρωσε βάλ' ὄμματα, μὴ θεὸς εἴη,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἀλλοῖός μοι, ξεῖνε, φάνης νέον, ἠὲ πάρος περ·
Ἄλλα δ' εἵματ' ἔχῃς, καί τοι χρὼς οὐκ ἔτ' ὁμοῖος.
Ἦ μάλα τις θεός ἐσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν·
Ἀλλ' ἴληθ', ἵνα τοι κεχαρισμένα δώσομεν ἱερὰ,
Ἠδὲ χρύσεα δῶρα τετυγμένα· φείδεο δ' ἡμέων.
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Οὔ πις τοι θεός εἰμι, τί μ' ἀθανάτοισιν ἐΐσκεις;
Ἀλλὰ πατὴρ τέος εἰμί, τοῦ εἵνεκα σὺ γενεχίζων
Πάσχῃς ἄλγεα πολλὰ, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.
Ὣς ἄρα φωνήσας υἱὸν κύσε, καὶ δὲ παρειῶν
Δάκρυον ἧκε χαμᾶζε· πάρος δ' ἔχε νωλεμὲς αἰεί.
Τηλέμαχος δ', οὐ γάρ πω ἐπείθετο ὃν πατέρ' εἶναι,
Ἐξαῦτίς μιν ἔπεσσιν ἀμφιβόμβους προσέφην,

Posuit circum pectora, corpúsque auxit & pubertatem.
Rursusque nigro-colore evasit, genæ autem extensæ sunt:
Nigrique facti sunt pili circà mentum.
Hæc quidem, quùm ità feciſſet, abiit:
at Ulysses
Ivit in stabulum, stupuit verò ipsum dilectus filius;
Timensque ex alterâ parte jecit oculos, ne Deus esset,
Et ipso compellato verba velocia alloquutus est,
" Alius & diversus mihi, hospes, appares modò quàm antè,
" Alia quoque vestimenta habes, & corpore haud item similis:
" Certè aliquis deorum es, qui cœlum latum habitant:
" Verùm propitius esto; ut tibi grata demus sacra,
" Et aurea dona arte elaborata; parce verò nobis.
Huic respondit posteà pertolerans divinus Ulysses,
" Non aliquis Deus sum; cur me diis assimilas?
" Sed pater tuus sum, cujus gratiâ tu suspirans
" Pateris dolores multos, contumelias tolerans virorum.
Sic loquutus, filium osculatus est, perque genas
Lacrymam mittebat in humum; antè autem tenebat indesinenter semper.
Telemachus verò, nondum enim persuasus fuerat suum patrem esse,
Rursus ipsum verbis respondens alloquutus est,

ΣΧΟΛΙΑ.

174. Ὤφελλε.] Ηὔξησεν.
175. Γναθμοὶ.] Γνάθοι. Τάνυσθεν.] Ἐπίθησαν.
185. Δῶρα τετυγμένα.] Ἀναθήματα, ἀγάλματα.
188. Στεναχίζων.] Στενάζων, λυπέμενος.

NOTÆ.

176. Κυάνεαι δ' ἐγένοντο * γενειάδες ἀμφὶ γένειον) Suavissima περίφρασις. In plurimis olim codicibus ἰθειάδες erat scriptum, pro quo γουνιάδες substituo. *Isaac. Casaubon.* in Margine Codicis tunc sui, nunc *Episcopi Eliensis*, *Johannis Mori*, manu notaverat, scr. γουνιάδες. Idem, in *Lection. Theocrit.* ad *Idyll.* 1. v. 24. Lect. c. 2. p. 22. " *Quæ notant Veteres ad* " *illa verba*, καλὸν ἰθυφάζοντες, *ea sic scribi debent*: " Ἰθυφάζοντες) Κομῶντες τὰς τρίχας· ὃ γουνιῶντες, " ὥς τινες. Ἴθειρα γὰρ, ἡ τῆς κεφαλῆς θρίξ· ὅθεν Ἀρι- " στάρχης τὸ Ὁμήρου ἔγραψεν, Κυάνεαι δ' ἐγένοντο γε- " νειάδες ἀμφὶ γένειον, οὐκ ἰθειάδες. Locus est in Odyss. π'. v. 176. Sed in nostris Libris Vulgata Lectio, quam *Aristoteles* exibilaverat, adhuc locum occupat. *Eustathius* verò, fol. 600. lin. 35. γενειάδες pro genuinâ scripturâ amplectitur potiùs, quam ἰθειάδες. Sed mirum tacuisse illum " de hâc *Aristotelis* emendatione. Quòd igitur id " sciamus, debemus eam gratiam illi Grammatico, " qui primus ad istum locum annotavit, sive is est " *Amarantus*, sive quis alius, &c. Et paulò post, " p. 24. Porrò, ad hunc *Homeri* Versum refero, " quod in *Etymologico* M. scriptum est, Γενειάδες, " αἱ καλῶς τὰ γουνία γουνούμεναι τρίχες· παὶς κακῶς, " ἰθειάδες. Ità lego illum locum, inquit ille, nempè " κακῶς, pro χαρ. Addo ego, *Eustathii* verba sunt hæc, fol. 600. lin. 35. Κυάνεαι δ' ἐγένοντο γουνιάδες, ἢ ἰθειάδες, & mox, fol. 601. lin. 10. Ἐτυμολογικὸν δὲ τὸ, γουνιάδες ἀμφὶ γένειον, ἤγουν τρίχες ἀμφὶ τὸ γνάθος· εἰ ὃ γράφοι, ἰθειάδες, δῆλον, ὡς ἀπὸ τοῦ ἰθύω, ἢ ἴθειρα, — ἀπ' αὐτῆς ὃ, παράγωγον, ἢ ἰθειάς. *Hesychius*, Γενειάδες) Αἱ ἐπὶ τὸ γένειον τρίχες· γουνιάς, ἰνλ. Vid. *Suidam*, & *Scapulam*, v. Γενειάς.

VARIÆ LECTIONES.

176. Γενειάδες) γρ. ἰθειάδες, vid. Not. in *Textum*.

Οὐ σύγ' Ὀδυσσεύς ἐστι, πατὴρ ἐμός· ἀλλά με Δαίμων
Θέλγῃ, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος τεναχίζω·
Οὐ γάρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ τάδε μηχανόῳτο
Ὧι αὐτῷ γε νόῳ, ὅτε μὴ Θεὸς αὐτὸς ἐπελθών,
Ῥηϊδίως ἐθέλων θείη νέον, ἠδὲ γέροντα.
Ἦ γάρ τοι νέον ἧσθα γέρων, καὶ ἀεικέα ἕσσο,
Νῦν δὴ Θεοῖσιν ἔοικας, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
Τόνδ' ἀπαμφθόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Τηλέμαχ', οὔ σε ἔοικε φίλον πατέρ' ἔνδον ἐόντα
Οὔτε τι θαυμάζειν περιώσιον, οὔτ' ἀγάασθαι.
Οὐ μὲν γάρ τοι ἔτ' ἄλλος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς.
Ἀλλ' ὅδ' ἐγὼ τοιόσδε, πάθων κακὰ, πολλά τ' ἀνατλὰς,
Ἦλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
Αὐτάρ τοι τόδε ἔργον Ἀθηναίης ἀγελείης,
Ἥ τέ με τοῖον ἔθηκεν, ὅπως ἐθέλῃ· δύναται γάρ·
Ἄλλοτε μὲν πτωχῷ ἐναλίγκιον, ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἀνδρὶ νέῳ, καὶ καλὰ περὶ χροῒ εἵματ' ἔχοντι.
Ῥηϊδίως δὲ θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Ἠμὲν κυδῆναι θνητὸν βροτὸν, ἠδὲ κακῶσαι.
Ὡς ἄρα φωνήσας, καθ' ἄρ' ἕζετο· Τηλέμαχος δὲ
Ἀμφιχυθεὶς πατέρ' ἐσθλὸν ὀδύρετο, δάκρυα λείβων.
Ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ὑφ' ἱμερόεν ὦρτο γόοιο·
Κλαῖον δὲ λιγέως, ἀδινώτερον, ἢ τ' οἰωνοὶ
Φῆναι, ἢ αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, οἷσί τε τέκνα
Ἀγρόται ἐξείλοντο, πάρος πετεηνὰ γενέσθαι·
Ὡς ἄρα τοί γ' ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβον·
Καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,

" Non tu Ulysses es pater meus, sed me Deus
" Demulcet; ut adhuc magis lugeam suspirem:
" Non enim aliquo modo mortalis vir hæc excogitaverit
" Suo ipsius animo; quando non Deus ipse adveniens
" Facilè volens faciat juvenem & senem.
" Certè enim nuper eras senex, & indecenter indutus eras,
" Nunc vero Diis similis es, qui cœlum latum habitant.
Hunc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" Telemache, non te decet dilectum patrem, intus cùm sit,
" Neque demirari valdè, neque stupere:
" Non quidem enim ampliùs alius veniet huc Ulysses.
" Sed hic ego *sum* talis, passus mala, multis verò toleratis,
" Veni vigesimo anno in patriam terram.
" At hoc opus Minervæ prædatricis,
" Quæ me talem reddit, quomodocunque voluit, potest enim;
" Aliquando quidem pauperi similem, aliquando item
" Viro juveni, pulchras circum corpus vestes habenti.
" Facile verò Diis, qui cœlum latum habitant,
" Et gloriâ illustrare mortalem hominem, & malo afficere.
Sic loquutus sedit; Telemachus igitur
Circumfusus patrem bonum lugebat lacrymas fundens:
Ambobus verò his desiderium obortum est luctûs.
Flebant itaque stridulè miserabiliùs, quàm aves
Offifragæ aquilæ, vel vultures curvæ unguibus, quibus pullos
Rustici excipiunt, antequam volaticæ sint:
Sic hi miserabiliter sub supercilis lacrymam fundebant.
Et lugentibus occidisset lumen Solis,

ΣΧΟΛΙΑ.

196. Μηχανόῳτο.] Ἐπινοήσει, πράξει.
203. Περιώσιον.] Περισσὸν καὶ τὸ ὑπερῆκον· παρὰ τὸ ὅσιον, γίνεται περιώσιον, συγκοπῇ δὲ ο, εἰς ω. Ἀγάασθαι.] Ἐκπλήττεσθαι.
205. Ἀνατλὰς.] Ὑπομείνας.
214. Ἀμφιχυθεὶς.] Περιπλακείς.
216. Ἀδινώτερον.] Οἰκτρότερον.
217. Αἰγυπιοί.] Γύπες.
218. Ἀγρόται.] Θηρευταὶ, κυνηγοί. Ἐξείλοντο.] Ἀφείλοντο. Πετεηνά.] Πτηνῶν δυνάμενα.
219. Εἶβον.] Ἔχεον, ἔσταζον.

NOTÆ.

211. Ῥηΐδιον ἢ θεοῖσι) Vid. *Duport.* Gnomolog. in locum, & quæ Nos ad *Euripid.* Troad. v. 608.

VARIÆ LECTIONES.

195. Σπαραχίζω) γρ. τεναχίζω.
204. Γάρ τοι) γρ. χαίρ τοι, *H. Steph.*

Εἰ μὴ Τηλέμαχος προσεφώνεεν ὃν πατέρ' αἶψα,
Ποίη γὰρ νῦν δεῦρο, πάτερ φίλε, νηΐ σε νασται
Ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
Οὐ μὰν γάρ τί σε πεζὸν ὀίομαι ὀφθαλμοῖσιν ἰκέσθαι.
Τόνδ' αὖτε προσέφη πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθείην καταλέξω,
Φαίηκές μ' ἄγαγον ναυσίκλυτοι, οἵ τε καὶ ἄλλους
Ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅπις σφέας εἰσαφίκηται.
Καί μ' εὕδοντ' ἐν νηῒ θοῇ ὄρσαντες ἄγοντες
Κάτθεσαν εἰς Ἰθάκην· ἔπορον δέ μοι ἀγλαὰ δῶρα,
Χαλκόν τε, χρυσόν τε πολύς, ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν·
Καὶ τὰ μὲν ἐν σπῆεσι θεῶν ἰότητι κέονται.
Νῦν δ' αὖ δεῦρ' ἰκόμην, ὑποθημοσύνῃσιν Ἀθήνης,
Ὄφρα κε δυσμενέεσσι φόνον πέρι βουλεύσωμεν.
Ἀλλ' ἄγε μοι μνήσῃς ἀριθμήσας καταλέξον,
Ὅσσοι τε, καὶ οἵπινες ἀνέρες εἰσί·
Καί κεν ἐμὸν κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμηρίξας,
Φράσσομαι, εἴ κεν νῶϊ δυνησόμεθ' ἀντιφέρεσθαι,
Μοῦνω ἄνευθ' ἄλλων, ἢ καὶ διζησόμεθ' ἄλλους.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ὦ πάτερ, ἦτοι σεῖο μέγα κλέος αἰὲν ἄκουον,
Χεῖράς τ' αἰχμητὰ ἔμμεν, καὶ ἐπίφρονα βουλήν.
Ἀλλὰ λίην μέγα εἶπες, ἄγη μ' ἔχει· οὐδέ κεν εἴη,
Ἀνδρε δύω πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισι μάχεσθαι.
Μυρίοι δ' οὔτ' ἂρ δεκὰς ἀρκέες, οὐδὲ δύ' οἷαι,
Ἀλλὰ πολὺ πλέονες· τάχα δ' εἴσεαι ὀφθαλμοῖσιν ἀριθμόν.

Nisi Telemachus alloquutus fuisset suum patrem statim,
" Quali enim huc, pater, navi te nautæ
" Duxerunt in Ithacam? qui esse profitebantur?
" Non etenim te pedestrem puto hùc venisse.
Hunc rursus allocutus est laboriosus, divinus Ulysses,
" Ergò ego tibi, fili, veritatem apertè dicam;
" Phæaces me duxerunt navibus inclyti, qui & alios
" Homines mittunt, quicunque eos adeat.
" Et me dormientem nave veloci in pontum ducentes
" Deposuerunt in Ithacam, dederuntque mihi splendida dona,
" Æsque, aurúmque copiosè, vestémque textam:
" Et hæc quidem in speluncis Deorum consilio jacent.
" Nunc autem hûc veni admonitionibus Minervæ,
" Ut inimicorum de cæde consulte-mus.
" Sed agè mihi procos enumerans recense,
" Ut sciam, quótque, & qui viri sint:
" Et meo in animo strenuo agitato consilio
" Considerem; si nos poterimus adversari,
" Soli sine aliis, an & quæremus alios.
Hunc rursus Telemachus prudens contrà alloquutus est,
" O pater, certè tuam magnam gloriam semper audivi,
" Manibúsque bellicosum esse, & prudentem consilio:
" Sed valdè magnum dixisti, stupor me habet, neque esset possibile,
" Viros duos multis & fortibus pugnare.
" Procorum autem neque decas una, neque duæ solæ,
" Sed multò plures, citò etenim scies hîc numerum.

ΣΧΟΛΙΑ.

230. Ἔπορον.] Ἔδωκαν.
236. Εἰδέω.] Μάθω.
238. Ἀντιφέρεσθαι.] Ἐξισοῦσθαι.
239. Διζησόμεθα.] Ζητήσομεν.
242. Ἐπίφρονα.] Συνετόν.
245. Οἷαι.] Μόναι.
246. Εἴσεαι.] Γνώσῃ, μαθήσῃ.

NOTÆ.

226. Ἀληθείην) Ità pro ἀληθέω scribo, vid. ad *Iliad.* ψ'. v. 361. & suprà, ad ἡ. v. 297.

245. Μυρίοι δ' οὔτ' ἂρ δεκὰς ἀρκέες) Totus omnium Procorum Numerus, unà cum Famulis, erat Centum atque Octodecim; ut per partes enumerans hinc probat Poeta.

VARIÆ LECTIONES.

223. Εὐχετόωντο) γρ. εὐχετόωντ', *H. Steph.* vid. suprà, ad v. 58.

226. Ἀληθείην) γρ. ἀληθέω, malè, ut Not. in *Textum*.

Ἐκ μὲν Δουλιχίοιο, δύω καὶ πεντήκοντα
Κοῦροι κεκλιμένοι, ἓξ δ' ὑπηρέται ἕπονται·
Ἐκ δὲ Σάμης, πίσυρές τε καὶ εἴκοσι κοῦροι ἔασιν,
Ἐκ δὲ Ζακύνθου, ἔασιν εἴκοσι Φῶτες Ἀχαιῶν,
Ἐκ δ' αὐτῆς Ἰθάκης, δυοκαίδεκα πάντες ἄριστοι·
Καί σφιν ἅμ' ἕπετ' Μέδων κῆρυξ, καὶ θεῖος ἀοιδός,
Καὶ δύο θεράποντε, δαήμονε δαισυσυνάων.
Τῶν εἴ κεν πάντων ἀντήσομεν ἔνδον ἐόντων,
Μὴ πολύπικρα καὶ αἰνὰ βίας ὑποπίσεται ἐλθών.
Ἀλλὰ σύ γ', εἰ δύνασαι τίν' ἀμύντορα μερμηρίξαι,
Φεύζου· ὅ κεν τις νῶϊν ἀμύνοι θυμῷ φρονέοντι.
Τόνδ' αὖτε προσέφη πολύτλας, δῖος Ὀδυσεύς,
Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, σὺ δ' σύνθεο, καί μοι ἄκουσον,
Καὶ φράσαι, εἰ καὶ νῶϊν Ἀθηναίη, σὺν Διὶ πατρὶ,
Ἀρκέσῃ, ἦέ τιν' ἄλλον ἀμύντορα μερμηρίξω.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἐθλὼ τοι τύτω γ' ἐπαμύντορε, τὼς ἀγορεύεις,
Ὑψι πέρ ὀν νεφέεσι καθημένω· ὥτε καὶ ἄλλοις
Ἀνδράσι τε κρατέουσι, καὶ ἀθανάτοισι Θεοῖσι.
Τόνδ' αὖτε προσέφη πολύτλας, δῖος Ὀδυσεύς,
Οὐ μήν τοι κείνω γε πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἔσεσθον
Φυλόπιδος κραιπνῆς, ὁπότε μνησῆρσι καὶ ἡμῖν
Ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι μένος κείνῃ Ἄρηος.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἔρχευ, ἅμ' ἠοῖ φαινομένῃφιν,
Οἴκαδε, καὶ μνησῆρσιν ὑφορβιάλοισιν ὁμίλει·
Αὐτὰρ ἐμὲ πρὸς ἄστυ συβώτης ὕστερον ἄξει,

" Ex quidem Dulichio, duo & quinquaginta
" Juvenes electi; sex insuper famuli sequuntur:
" Ex Samo quoque, quatuórque & viginti juvenes sunt;
" Item ex Zacyntho, viginti sunt viri Achivorum:
" At ex ipsâ Ithacâ, duodecim omnes optimi;
" Et cum ipsis simul est Medon præco, & divinus cantor,
" Et duo servi, scientes epulas facere.
" Hos si omnes aggrederemur, dum intùs sunt,
" *Vide*, nè perquam amarè & graviter *horâ* insolentias ulciscaris reversus,
" Sed tu, si potes aliquem adjutorem excogitare,
" Animadverte; qui nobis auxiletur prompto animo.
Hunc rursus, alloquutus est laboriosus, divinus Ulysses,
" Tibi ergò ego dico, tu autem confidera & me audi,
" Et cogita; si & nobis Minerva cum Jove patre
" Sufficiat, an adhuc alium adjutorem cogitabo?
Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est,
" Boni sanè hi sunt adjutores, quos dicis,
" Altè licet in nebulis sedentes; quique & aliis
" Viris dominantur, & immortalibus Diis.
Hunc rursus allocutus est per tolerans, divinus Ulysses,
" Non quidem illi multo tempore separatim erunt
" Pugnâ forti, quando procis & nobis
" In domibus meis robur decernatur Martis.
" Sed tu quidem nunc vade, simul aurorâ apparente,
" Domum, & procis superbis versare;
" At me ad civitatem subulcus postea ducet,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

248. Κεκλιμένοι.] Ἐπίλεκτοι. Δρηστῆρες.] Ὑπηρέται. ἢ, δίδω, ἢ πιστόν π.
249. Πίσυρες.] Τέσσαρες.
252. Μέδων.] Ὄνομα κύριον.
253. Δαιτροσυνάων.] Μαγειρικῶν ἔργων.
254. Ἀντήσομεν.] Μαχόμεθα.
255. Πολύπικρα.] Πολὺ πικρῶς, καὶ δεινῶς· λείπει
256. Ἀμύντορα.] Βοηθόν.
261. Ἀρκέσῃ.] Βοηθήσῃ.
270. Ἔρχευ.] Ἔρχου.
272. Ἄξει.] Κομίσει.

N O T Æ.

255. Μὴ πολύπικρα) *Br. Schol.* Λείπει ἢ δίδω, ἢ πιστόν π. Infinita sunt hujus Ἔλλειψεως, apud omnes Auctores, & Sacrosanctos quoque Scriptores, exempla. Vid. infrà, ad v. 381.

Variæ Lectiones.

263. Ἐπαμύντορε) γρ. ἔπ' ἀμύντορα.
270. Μὲν νῦν) γρ. μάν νυ, *H. Steph.* malè.
Ibid. Ἔρχευ) Ἔρχου, ut sæpè aliàs, & præsertim *Iliad.* ω'. v. 290.

Πτωχὸς

Πτωχῷ λθυγαλέῳ ἐναλίγκιον, ἠδὲ γέροντι.
Εἰ δέ μ' ἀπμήσεσι δόμοι κάτα, σὸν δ' ἦ φίλον κῆρ
Τετλάτω ἐν στήθεσι, κακῶς πάσχοντος ἐμεῖο,
Ἤν περ ὑπ' ἀγροὺ δῶμα ποδῶν ἕλκωσι θύραζε,
Ἢ βέλεσιν βάλλωσι· σὺ δ' εἰσορόων ἀνέχεσθαι,
Ἀλλ' ἤτοι παύεσθαι ἀνωγέμεν ἀφροσυνάων,
Μειλιχίοις ἐπέεσι παραυδῶν· οἱ δέ τοι οὐκὶ
Πείσονται· δὴ γάρ σφι παρίσταται αἴσιμον ἦμαρ.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Ὀππότε κὲν πολύβουλος ἐνὶ φρεσὶ θήσῃ Ἀθήνη,
Νθύσω μθύ τοι ἐγὼ κεφαλῇ· σὺ δ' ἔπειτα νοήσας,
Ὅσσα τοὶ ἐν μεγάροισιν ἀρήϊα τεύχεα κεῖται,
Ἐς μυχὸν ὑψηλῆς θαλάμης καθεῖναι ἀείρας
Πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσι
Παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες,
Ἐκ καπνοῦ κατέθηκ'· ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιν ἐώικε,
Οἷά ποτε Τροίηνδε κιὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
Ἀλλὰ κατήκισται, ὅσσον πυρὸς ἵκετ' αὐτμή.
Πρὸς δ' ἔτι μοὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ θῆκε Κρονίων,
Μήπως οἰνωθέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν,
Ἀλλήλους τρώσητε, καταισχύνητέ τε δαῖτα,

" Pauperi miserando similem & seni.
" Si autem me dehonorabunt in ædibus, tuus tamen dilectus animus
" Toleret in pectoribus, malè patiente me:
" Etiamsi per domum pedibus trahant foras,
" Vel plagis percutiant; tu tamen inspiciens, tolera;
" Veruntamen cessare jube ab insipientiis,
" Suavibus verbis compellans: hi verò tibi non
" Parebunt; jam enim ipsis adest fatalis dies.
" Aliud autem tibi dico, tuque in mentibus pone tuis;
" Quando multi-consilii in animo ponet Minerva,
" Annuam quidem tibi ego capite, tuque tandem intelligens,
" Quæcunque tibi in domibus Martia arma jacent,
" In secessum alti thalami depone elevando
" Omnia valdè: at procos mollibus verbis
" Palpare; quando te inquirent arme desiderantes;
" *Dicens ad illos*, Ex fumo deposui; quoniam non his similia sunt,
" Qualia quondam ad Trojam proficiscens dereliquit Ulysses;
" Sed deturpata sunt; quantum ignis ivit vapor, *i.e.* fumus:
" Adhuc autem mihi hoc majus in animo posuit Saturnius,
" Nè quando vino-domiti, concitatâ contentione inter vos,
" Alios invicem vulneretis, fœdetisque convivium,

ΣΧΟΛΙΑ.

275. Τετλάτω.] Καρτερησάτω.
277. Βέλεσι.] Βλήμασι.
278. Ἀφορσιωάων.] Ἀνοιῶν, μωριῶν.
279. Παραυδῶν.] Παραινῶν, συμβουλεύων.
282. Θήσῃ.] Ἐμβάλῃ.
285. Ἐς μυχόν.] Εἰς τὸ ἐσώτατον.
287. Παρφάσθαι.] Παρεσπεῖσαι, παρελογίσασθαι.
288. Ἐκ καπνοῦ.] Ἔξω τῆς χορῆς ἐκ καπνοῦ. Ἐώικε.] Ὁμοῖα ἦν.
290. Κατήκισται.] Βέβλαπται, ἠφάνισται. Πυρὸς αὐτμή.] Ὁ καπνός.
292. Οἰνωθέντες.] Μεθυσθέντες.

NOTÆ.

279. Οἱ δέ τι ἐκὶ Πείσονται) Huc refer illud 1 *Samuel.* c. 2. v. 25. ubi locus Parallelus de *Hophni* & *Phineas*, filiis *Eli*; & illud 2 *Chron.* c. 25. v. 16. Ubi Propheta ait, scire se, Deum *Amazia* Regis interitum determinâsse, quòd illius Consilio minus esset morigerus. Hunc locum uberius tractamus, Prælect. *Odyss.* XXI. fol. 137. Vid. *Duport. Gnomolog.* in hunc locum.

284. Ὅσσα τοὶ ἐν μεγάροισιν Ἀρήϊα τεύχεα κεῖται) Quòd hi Versus hoc in loco malè à Veteribus obelo notarentur, dicimus infrà, ad τ'. v. 4. Not. ad *Scholia*, & *Textum*.

286. Πάντα μάλ'] Hic locus, per Novem integros Versus iterum occurrit, τ'. v. 5. ad v. 13.

NOTÆ IN SCHOLIA.

287. *Συμβουλεῦσαι) Ità Nos, pro corrupto, *συμβολεῦσαι*.

VARIÆ LECTIONES.

273. Γέροντι) γρ. γέροντα, Cod. *Colbertin.* apud *Dionys. Halicarn.* Edit. *Hudson.* §. 2. fol. 9.

282. Ὀππότε κὲν) γρ. ὁππότε ἂν, *H. Steph.* malè.

291. Πρὸς δ' ἔτι μοὶ τόδε μεῖζον, γρ. πρὸς δέ π ἐκὶ τόδε μεῖζον, *H. Steph.*

Καὶ μνησύν· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.
Νῶϊν δ' οἷοισιν δύο φάσγανα ἠὲ δύο δοῦρε
Καλλιπέειν, ἠὲ δοιὰ βοάγρια χερσὶν ἑλέσθαι·
Ὡς δὴ ὀπιθύσανθες ἑλοίμεθα· τοῦσδε κ' ἔπειτα
Παλλὰς Ἀθηναίη θέλξαι καὶ μητίετα Ζεύς.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν,
Εἰ ἐτεόν γ' ἐμός ἐσσι, καὶ αἵματος ἡμετέροιο,
Μή τις ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀκουσάτω ἔνδον ἐόντος,
Μήτ' αὐτὴν Λαέρτην ἴσκω τόγε, μήτε συβώτην,
Μήτε τις οἰκήων, μήτ' αὐτὴ Πηνελόπεια·
Ἀλλ' οἶοι σύ τ', ἐγώ τε, γυναικῶν γνώομεν ἰθύν.
Καί κε τέον δμώων ἀνδρῶν ἔπι πειρηθεῖμεν,
Ἠμὲν ὅπως τις νὼ πέι καὶ δείδιε θυμῷ,
Ἠδ' ὅπις οὐκ ἀλέγει, σὲ δ' ἀπιμᾷ τοῖον ἐόντα.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε φαίδιμος υἱὸς,
Ὦ πάτερ, ἦτοι ἐμὸν θυμὸν καὶ ἔπειτά γ' ὀΐω
Γνώσεαι· οὐ μὲν γάρ τι χαλιφροσύνας γέ μ' ἔχουσιν·
Ἀλλ' οὔτοι τόδε κέρδος ἐγὼν ἔσεσθαι ὀΐω
Ἡμῖν ἀμφοτέροισι· σὲ γὴ φεφίζεσθαι ἄνωγα.
Δηθὰ γὰρ αὔτως εἴσῃ ἑκάστῳ πειρητίζων,
Ἔργα μετερχόμενος· τοὶ δ' ὀκνηροὶ μεγάροισιν ἔκηλοι

" Et ſponſalia; ipſum enim trahit virum ferrum.
" Nobis verò ſolis duos enſes, & duas lanceas
" Relinque, & duo ſcuta manibus capienda;
" Ut impetu facto accipiamus: hoc utique poſtea
" Pallas Minerva decipiet & conſiliarius Jupiter.
" Aliud autem tibi dico, tu verò in mentibus pone tuis,
" Si verè meus es, & ſanguinis noſtri,
" Nè quis poſtea Ulyſſem audiat intùs eſſe,
" Neque igitur Laërtes ſciat hoc, neque ſubulcus,
" Neque aliquis domeſticorum, neque ipſa Penelope.
" Sed ſoli túque, egóque, mulierum cognoſcamus ingenium:
" Et aliquem ex famulis maribus etiam exploremus,
" Tam ubi aliquis nos honorat, & timet animo,
" Quàm qui *non* curat, at te dehonorat, talem exiſtentem.
Hunc reſpondens alloquutus eſt illuſtris filius,
" O pater, certè meum animum & poſtea puto
" Cognoſces, non quidem enim ſocors-mollicies me tenet:
" Sed non hoc lucrum ego fore puto
" Nobis ambobus; te itaque conſiderare ſuadeo.
" Diu enim ſic cognoſces unumquemque tentans,
" Opera obiens; hi verò in domibus quieti

ΣΧΟΛΙΑ.

294. Αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.] Πρόχειρος γὰρ ἀνὴρ ἐπὶ φόνον, παρακειμένου σιδήρου. Ἐφέλκεται.] Ἕλκει.

295. Νῶϊν.] Ἡμῖν. Οἷοισι.] Μόνοις.

296. Καλλιπέειν.] Καλλιπεῖν, ἀντὶ τοῦ, καλλιπεῖν.

302. Ἴσω.] Ἐπιστήσω.

304. Ἰθύν.] Τὴν διανοίας διάθεσιν.

305. Πειρηθεῖμεν.] Διαπειραν ληψώμεθα.

306. Δείδιε.] Φοβεῖται.

307. Ἀλέγει.] Διὰ φρενιτίδος ἔχει. Ἀπιμᾷ.] Ἀτιμάζει.

310. Χαλιφροσύνας.] Ἦτοι ἀφροσύνας, ἢ κεχαλασμένας καὶ ἐκλυτοὺς φρένας, ἢ σκαιὰς καὶ *ἀβίλητον τὴν διανοίαν.

311. Κέρδος.] Ὄφελος.

314. Μετερχόμενος.] Διὰ σπουδῆς ἔχων.

NOTÆ.

294. Αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.) Et hic locus iterum occurrit, τ'. v. 13. Huc refer illud *Taciti*, Hiſtor. l. 1. p. 381. *Tempus* in ſuſpicionem, *Cauſa* in crimen, *Affectatio* quietis in tumultum valuit. & *viſa inter temulentos Arma cupidinem ſui movêre*. Vid. *Duport.* Gnomolog. in locum, & Not. in *Br. Schol.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

294. Πρόχειρος γὰρ ἀνὴρ ἐπὶ φόνον) *Euſtath.* fol. 606. lin. 10. Πρόχειρος εἰς μάχλιον ἀνὴρ, καθὰ τοὺς Παλαιοὺς, παρακειμένου σιδήρου· ἵνα ὥσπερ σίδηρον ἡ μαγαίρα, οὕτως αὐτὸς ἐπάγῃ τὸ θυμούμενον καὶ ἀλλήλους.

300. Καὶ αἵματος ἡμετέροιο) γρ. ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ, *Plutarch.* Vitâ *Homeri*, §. XVIII.

302. Μήτ' ἔν Λαέρτης ἴσκω τόγε) γρ. Μήτε τὶ Λαέρτης ἴσκω τόδε, *Plutarch.* ibid.

305. Πειρηθεῖμεν) γρ. πειρηθῶμεν.

VARIÆ LECTIONES.

310. * Ἀβίλητον) Ità, pro malo ἀβέλτερον, nam ὁ καὶ ἡ ἀβίλητος.

Χρήματα

Χρήματα δαρδάπτουσιν ὑπέρβιον, οὐδ' ἔτι φειδώ.
Ἀλλ' ἦτοί σε γυναῖκας ἐγὼ δεδάασθαι ἄνωγα,
Αἵ τέ σ' ἀπημάζουσι, καὶ αἱ νηλητεῖς εἰσιν·
Ἀνδρῶν δ' οὐκ ἂν ἔγωγε κατὰ φαθμοὺς ἐθέλοιμι
Ἡμέας πειράζειν, ἀλλ' ὕστερα ταῦτα πένεσθαι,
Εἰ ἐτεὸν γέ π οἶσθα Διὸς τέρας Αἰγιόχοιο.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Ἡ δ' ἄρ' ἔπτ' Ἰθάκηνδε κατήγαγε νηῦς εὐεργὴς,
Ἣ φέρε Τηλέμαχον Πυλόθεν καὶ πάντας ἑταίρους·
Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἔντὸς ἵκοντο,
Νῆα μὲν οἵγε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσαν,
Τεύχεα δέ σφ' ἀπένηκαν ὑπέρθυμοι θεράποντες·
Αὐτίκα δ' ἐς Κλυτίοιο φέρον περικαλλέα δῶρα.
Αὐτὰρ κήρυκα πρόεσαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος,
Ἀγγελίην ἐρέοντα πεφρονι Πηνελοπείῃ,
Οὕνεκα Τηλέμαχος μὲν ἐπ' ἀγρῷ, νῆα δ' ἀνώγει
Ἄσυδ' ἀποπλείειν· ἵνα μὴ δείσασ' ἀνὶ θυμῷ
Ἰφθίμη βασίλεια τέρεν χύσῃ δάκρυον εἴλοι.
Τῷ ῥ' συναντήτην κήρυξ, καὶ δῖος ὑφορβός,
Τῆς αὐτῆς ἕνεκ' ἀγγελίης, ἐρέοντε γυναικί.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκανον δόμον θείου βασιλῆος,
Κῆρυξ μὲν ῥα μέσῃσι μετ' ἀμφιπόλοισιν ἔειπεν,

" Res devorant præter modum, neque adhibetur parsimonia.
" Sed certe te mulieres ego explorare hortor,
" Quæque te dehonorant, & quæ inculpatæ sunt:
" Virorum autem nondum ego per ædes vellem
" Nos tentare, sed postea hæc laborare,
" Si verè saltem scis Jovis portentum Ægiochi:
Sic hi quidem talia inter se loquebantur.
Ast interea Ithacam deducta est navis benè-fabricata,
Quæ tulerat Telemachum a Pylo, & omnes socios:
Hi verò quando jam portum valdè profundum intraverunt,
Navem quidem hi nigram in terram traxerunt,
Armaque illis exportârunt magnanimi servi:
Statim autem *ad* Clytii *domum* portaverunt perpulchra dona.
At præconem præmiserunt domum ad Ulyssis,
Nuncium dicentem perprudenti Penelopæ,
Quòd Telemachus quidem in agro, navem autem jusserat
Civitatem adnavigare; ut non timens in animo
Potens regina teneras lacrymas fundat.
Obvii igitur facti fuerunt præco, & divinus subulcus,
Ejusdem gratiâ nuncii, dicturi mulieri.
Sed quando jam pervenerunt domum divini regis,
Præco quidem mediis in ancillis dixit,

ΣΧΟΛΙΑ.

316. Διδάασθαι.] Μαθήσεσθαι.

317. Νηλητεῖς.] Σημαίνει τὰς ἁμαρτωλούς· ὡς λέγει ἐὐσεβὴς, γίνεται εὐσεβέος, εὐσεβεῖς· ὅπως καὶ λέγει ἀνήλητος, νηλητέες, νηλητῖς· γίνεται δὲ παρὰ τὸ νὴ στερητικὸν μόριον, καὶ τὸ ἁλιπεῖν, ὃ σημαίνει τὸ ἁμαρτεῖν. καὶ λέγει τοῦτο, τὸ ἁλιτεῖν λέγει δέ τι * γεαφομένου, τὸ νηλητὲς γράφει δὲ καὶ ὅτι οἱ Αἰολεῖς ἔτρεπον τὸ ι εἰς υ.

318. Σταθμούς.] Νῦν, τοὺς οἴκους.

331. Δείσασα.] Φοβηθεῖσα.

333. Συναντήτην.] Συνέδραμον, συνελθόντες.

334. Ἐρέοντε.] Εἰπεῖν ὀφείλουσες.

NOTÆ.

317. Νηλητεῖς) Ità scribi debere testantur οἱ Παλαιοὶ, ut videre est in *Bn. Schol.* exponitur autem per ἀναμαρτήβοι, παρὰ τὸ νὴ & ἁλιπεῖν. Vocem ergò νηλιπὴς ad *Var. Lect.* moveo. Potest tamen νηλητὲς legi paulò rotundius & νηλήπδες, vel νηλίπδες, *Eustath.* fol. 725. lin. 41. Nec has *Lectiones* tamen notat *H. Steph.* Vid. infrà, ad ω'. v. 65. ad *Var. Lect.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

317. * Γεαφομένου) In tribus Vett. Codd. γεαφόμενον, non æquè benè. Νηλητεῖς in *Scholio* semper scribo, ex mente ipsius *Scholiastæ*. Prior *Scholii* pars ex *Etymologico* M. vel hoc certè ex illo. Confer cum hoc & illud *Scholion*, ad *Iliad.* τ'. v. 498. Ex Literarum ordine, ità apud *Hesychium* legendum constat, Νηλητεῖς) Ἀναμαρτήβοι· παρὰ τὸ μὴ ἁλιτεῖν· ἔ, Νηλητίδες.

VARIÆ LECTIONES.

315. Ἔπι) γρ. ἔπ.

317. Νηλητεῖς) γρ. νηλητέες, νηλιτεῖς, νηλίπδες, & νηλήδες. Vid. Not. in *Textum*.

Ἤδη

Ἦδη τοὶ, βασίλεια, φίλος παῖς εἰλήλυθε. — " Jam tibi, ô Regina, dilectus filius venit.
Πηνελοπείη δ' εἶπε συβώτης ἄγχι παραστὰς — Penelopæ autem dixit subulcus propè astans
Πάνθ', ὅσα οἱ φίλος υἱὸς ἀνώγει μυθήσασθαι. — Omnia, quæcunque ei dilectus filius jussit loqui.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶσαν ἐφημοσύνην ἀπέειπε, — At postquam omne præceptum denunciavit,
Βῆ ῥ' ἴμεν' ἐς σῦας, λίπε δ' ἕρκεά τε, μέγαρόν τε. — Perrexit ad sues, liquitque sepes, domumque:
Μνηστῆρες δ' ἀκάχοντο, κατήφησάν τ' ἐνὶ θυμῷ· — Proci autem tristati sunt, mœstique sunt in animo,
Ἐκ δ' ἦλθον μεγάροιο παρὲκ μέγα τεῖχος αὐλῆς, — Atque exiverunt domo apud magnum murum atrii;
Αὐτῇ ὑπ' ἠπείροιθε θυράων ἑδραάασθαι. — Et illic ante januas sederunt:
Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου πάϊς, ἦρχ' ἀγορεύειν, — His igitur Eurymachus, Polybi filius, incepit dicere,
Ὦ φίλοι, ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως τετέλεσται — " O amici, certè magnum opus superbè perfectum est
Τηλεμάχῳ, ὁδὸς ἥδε· φάμην δέ οἱ οὐ τελέεσθαι. — " Telemacho, via hæc: putabamus enim ei non perfectum iri.
Ἀλλ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν, ἥτις ἀρίστη· — " Sed agite navem nigram trahamus, quæ optima:
Ἐς δ' ἐρέτας ἁλιῆας ἀγείρομεν, οἵ κε τάχιστα — " Intusque remiges marinos congregemus, qui velocissimè
Κείνοις ἀγγείλωσι θοῶς οἰκόνδε νέεσθαι. — " Illis nuncient velocitèr domum redire.
Οὔπω πᾶν εἴρητ', ὅτ' ἄρ' Ἀμφίνομος ἴδε νῆα, — Nondum omne dictum est, quando Amphinomus vidit navem,
Στρεφθεὶς ἐκ χώρης, λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς, — Versus ex loco, portum per profundum intrà,
Ἰσία τε στέλλοντας, ἐρέτμά τε χερσὶν ἔχοντας. — Veláque contrahentes, remósque minibus tenentes.
Ἡδὺ δ' ἄρ' ἐκγελάσας μειλιχίως ἔπεα φώνει — Suaviter itaque ridens loquutus est procis,
Μή πιν' ἔτ' ἀγγελίην ὀπρήσσωμεν· οἵδε γ' ἔνδον. — " Nè aliquem nuncium moveamus; hi enim intús:
Ἦ τίς σφιν τόδ' ἔειπε θεῶν, ἢ εἶσιδον αὐτοὶ — " Vel aliquis eis hoc dixit deorum, vel viderunt ipsi
Νῆα παρερχομένην, τὴν δ' οὐκ ἐδύναντο κιχεῖν. — " Navem prætervenientem, hanc autem non poterant consequi.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀναβάντες ἔβαν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης. — Sic dixit; ast illi surgentes iverunt in littus maris.
Αἶψα δὴ νῆα μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσαν, — Statim verò navem nigram in terram traxerunt,
Τεύχεα δέ σφ' ἀπένηχαν ὑπέρθυμοι θεράποντες· — Armáque ipsis absportárunt magnanimi servi.
Αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν ἴσαν ἀθρόοι, οὐδέ τιν' ἄλλων — Ipsi autem ad concilium iverunt densi, neque aliquem aliorum
Εἴων, οὔτε νέων μεταΐζειν, οὔτε γερόντων. — Siverunt, neque juvenum considere, neque senum:

ΣΧΟΛΙΑ.

341. Μετ' ἴας.] Ἐπὶ τὰς σῦς.
342. Κατήφησαν.] Ἐλυπήθησαν, ἐσύγνασαν.
343. Ἐκ δ' ἦλθον.] Ἐξῆλθον δέ.
350. Ἀγγείλωσιν.] Ἀπαγγείλωσιν, εἴπωσιν.
353. Σπείλοντες.] Συσείλοντες.
357. Κιχεῖν.] Καταλαβεῖν.
362. Μεταΐζειν.] Συνεκθέεσθαι.

NOTÆ.

347. Φάμην δέ οἱ ὐ τελέεσθαι) Ità rectè. Verùm in corruptioribus quibusdam priorum *Editionum* Exemplaribus, viz. *Roman.* & *Basil. Eustathii, Aldin. Lovan.* φάμην δέ μιν μὴ τελέεσθαι, de quâ *Lectione Renatus Guillenius*, in *Gnomone*, p. 45. Vid. ad λ'. v. 261. ubi & παῖδας, similitèr malè, pro παῖδ' legebatur, & pejus defendebatur, ut plura alia ejusmodi à Grammaticastris, qui operosiùs nugabantur in Corruptis defendendis. *Florentina* tamen, ut Nos legit, φάμην δέ οἱ ὐ τελέεσθαι, quam solam *Lectionem* agnoscit *H. Stephanus* in suâ *Editione*, & eadem in omnibus occurrit, δ'. v. 664. φάμην δέ οἱ ὐ τελέσθαι.

VARIÆ LECTIONES.

337. Εἰλήλυθε) γρ. εἰληλύθει, ut aliàs.
347. Φάμην δέ οἱ ὐ τελέεσθαι) γρ. φάμην δέ μιν μὴ τελέεσθαι, vid. Not. in *Textum*.
354. Μετεφώνεεν οἷς ἐπίροισιν) γρ. μετεφώνεε τοῖσι πρόσθεν, *H. Steph.*

Τοῖσι

Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός,
Ὦ πόποι, ὡς τόνδ' ἄνδρα θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
Ἥμαται μὲν σκοποὶ ἷζον ἐπ' ἄκρηας ἠνεμοέσσας
Αἰὲν ἐπασσύτεροι· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι,
Οὔποτ' ἐπ' ἠπείρου νύκτ' ἄσαμεν, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
Νηῒ θοῇ πλείονες ἐμίμνομεν ἠῶ δῖαν,
Τηλέμαχον λοχόωντες, ἵνα φθίσωμεν ἑλόντες
Αὐτόν· τὸ δ' ἄρα τέως μὲν ἀπήγαγεν οἶκαδε Δαίμων·
Ἡμεῖς δ' ἐνθάδε οἵ περ ζώομέν γε λυγρὸν ὄλεθρον
Τηλεμάχῳ· μηδ' ἧμας ὑπεκφύγοι· ἐν γὰρ ὀΐω,
Τάττα γε ζώοντος, ἀνύσσεσθ' τάδε ἔργα·
Αὐτὸς μὲν γὰρ ὀπιζήμων βουλῇ τε νόῳ τε·
Λαοὶ δ' οὐκ ἔτι πάμπαν ἐφ' ἡμῖν ἦρα φέρουσιν.
Ἀλλ' ἄγετε, πρὶν κεῖνον ὁμηγερίσασθαι Ἀχαιοὺς
Εἰς ἀγορήν· ὃ γάρ τι μεθησέμεναί μιν ὀΐω,
Ἀλλ' ἀπομηνίσαι, ἐρέει δ' ἐν πᾶσιν ἀναστάς,
Οὕνεκά οἱ φόνον αἰπὺν ἐράπτομεν, οὐδ' ἐπίχημεν.
Οἱ δ' οὐκ αἰνήσουσιν ἀκούοντες κακὰ ἔργα,
Μή τι κακὸν ῥέξωσι, καὶ ἡμέας ἐξελάσωσι
Γαίης ἡμετέρης, ἄλλον δ' ἀφικώμεθα δῆμον.
Ἀλλὰ φθέωμεν ἑλόντες ἐπ' ἀγρῷ νόσφι πόληος,
Ἢ ἐν ὁδῷ· βίοτον δ' αὐτοὶ καὶ κτήματ' ἔχωμεν,

His itaque Antinous dixit Eupithei filius,
" O amici, ut hunc virum dii malo liberârunt!
" Die quidem ſpeculatores ſedebant in ſummitatibus ventoſis
" Semper ſuccedanei; ſimul autem ſole occidente,
" Nunquam in terrâ nocte dormiebamus, ſed in ponto
" Navi veloci navigantes expectabamus auroram divinam,
" Telemacho inſidiantes, ut interficeremus interceptum
" Ipſum: hunc interim quidem abduxit domum Deus.
" Nos tamen hìc ei conſultemus gravem mortem
" Telemacho, neque nos ſubterfugiat: non enim puto,
" Hoc vivente, perfectum iri hæc opera:
" Ipſe quidem enim peritus conſilióque mentéque,
" Populique non jam uſquequaque nobis favent.
" Sed agite, antequam ille cogat Achivos
" Ad concionem; (non enim remiſſurum ipſum puto,
" Sed ad iracundiam excitabit; dicetque inter omnes, quum ſurrexerit,
" Quòd ei cædem gravem ſtruximus, neque aſſecuti ſumus,
" Hi autem non laudabunt audientes mala opera)
" Nè quid malum faciant, & nos expellant
" Terrâ noſtrâ, aliúmque adeamus populum.
" Verùm præveniamus interficientes in agro procul à civitate,
" Vel in viâ, ſubſtantiamque ipſi, & res habeamus,

ΣΧΟΛΙΑ.

364. Κακότητος.] Τῆς ἐπιβουλῆς.
365. Σκοποί.] Καθίσκοποι. Ἐπ' ἄκρηας.] Ἐπὶ τὰ ὑψηλότατα μέρη τῶν ὀρῶν.
366. Καταδύντι.] Δύνοντι.
367. Ἄσαμεν.] Ἐκοιμηθήσαμεν.
368. Ἐμίμνομεν.] Ἐμενόμεν.
369. Φθίσωμεν.] Ἀνέλωμεν.
373. Ἀνύσσεσθ'.] Ἀνυσθῆναι.
376. Ὁμηγερίσασθ'.] Ἀθροῖσαι, συναγαγεῖν.
377. Μεθησέμεναι.] Παρεάσειν.
378. Ἀπομηνίσαι.] Ὀργισθῆσαι.
379. Ἐράπτομεν.] Κατεσκευάζομεν.
381. Ἐξελάσωσι.] Διώξωσι.
383. Φθέωμεν.] Φθάσωμεν, προλάβωμεν. Ἑλόντες.] Ἀνελόντες.

NOTÆ.

372. Ἥμαται) Ità omninò ſcribendum, pro ἧμαι, ob *Metrum*, ut *Euſtathius* ait, Ἰωνικῶς, ἢ Ἀττικῶς, ἀναπεμφθέντος τοῦ τόνου, συνεσταλη ἡ λήγουσα. Sic, ν'. v. 177. Ῥαισέμεναι· μείζα δέ ἧμιν ὄρος πολὺ ἀμφικαλύψαι, & ν'. v. 272. Τηλεμάχῳ· μείζα δέ ἧμιν ἀπηλήσας ἀγορεύῃ. Vid. *H. Steph.* quæque Nos ſuprà, ad ϑ'. v. 569.

376. Ἀλλ' ἄγετε, πρὶν κεῖνον) De inſigni hâc *Elleipſi*, dicemus infrà, ad v. 381. Vid. ſuprà, ad v. 255.

381. Μή τι κακὸν ῥέξωσι) *Elleipſis*, ut ſuprà, v. 255. *Euſtath.* fol. 610. lin. 13. Ἐλλειπτικῶς ἔχει· λείπει γὰρ τὸ, διὸ δίδοικα· ἢ ἄλλο τι ὅμοιον· θυμοῦ ὂν χῆμα καὶ ποικίλου, μὴ ἐῶντος λαλεῖν ἀνελλιπῶς· οἷόν τι καὶ τὸ, Ἀλλ' ἄγετε, πρὶν κεῖνον ὁμηγερίσασθαι Ἀχαιοὺς, ἐν ᾧ τῷ ἄγετε, λείπει ῥῆμα πληγυντικὸν, οἷον τὸ, ὁλοφυρώμεθα.

VARIÆ LECTIONES.

372. Ἥμαται) γρ. ἠμῶες, malè. Vid. Not. in *Textum*.

Δααγά-

Δασσάμενοι κτῆσιν μοῖραν ἐφ' ἡμέας, οἰκία δ' αὖτε
Κείνου μητέρι δοῖμεν ἔχειν, ἠδ' ὅς τις ὀπυίοι.
Εἰ δ' ὑμῖν ὅδε μῦθος ἀφαυδάνει, ἀλλὰ βέλεσθε
Αὐτόν τε ζώειν καὶ ἔχειν πατρώϊα πάντα,
Μή οἱ χρήματ' ἔπειτα ἄλις θυμηδὲ ἔδωμεν
Ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, ἀλλ' ὄφρα μεγάροιο ἕκαστος
Μνάαθ' ἑέδνοισιν διζήμενος· ἡ δ' ἂν ἔπειτα
Γήμαιτ', ὅς κεν πλεῖστα πόροι, καὶ μόρσιμος ἔλθοι.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Νίσου Φαίδιμος υἱὸς, Ἀρητιάδαο ἄνακτος·
Ὅς ῥ' ὄφρα Δουλιχίου πολυπύρου, ποιήεντος,
Ἡγεῖτο μνηστῆρσι· μάλιστα δὲ Πηνελοπείῃ
Ἥνδανε μύθοισι· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσιν.
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν ἔγωγε κατακτείνῃν ἐθέλοιμι
Τηλέμαχον· δεινὸν δὲ γένος βασιλῆϊόν ἐστι
Κτείνῃν, ἀλλὰ πρῶτα θεῶν εἰρώμεθα βουλάς·
Εἰ μύ κ' αἰνήσωσι Διὸς μεγάλοιο θέμιστες,

" Diviſis, ut par eſt, inter nos; ædes autem rurſus
" Illius matri dabimus habere, & quicunque acceperit uxorem.
" Sin vobis hæc res non placet, ſed mavultis
" Ipſum vivere & habere paterna omnia,
" Nec tum ei facultates ſatis animo congruas devoremus
" Hìc congregati, ſed ex domo unuſquiſque
" Petat uxorem dotibus inquirens; & illa demùm
" Nubat ei, qui plurima dabit, & cui ſorte obtigerit.
Sic dixit: aſt hi omnes quieti facti ſunt ſilentio.
His verò Amphinomus concionatus eſt & dixit,
Niſi illuſtris filius, Araciadæ regis,
Qui ex Dulichio feraci-frumenti, herbosâ,
Dux fuit procis; maximè autem Penelopæ
Placuit verbis, mentibus enim utebatur bonis:
Hic illis prudens concionatus eſt, & dixit,
" O amici, non ego interficere velim
" Telemachum, arduum enim genus regium eſt
" Interficere: ſed primùm deorum interrogemus conſilia:
" Siquidem probabunt Jovis magni jura,

ΣΧΟΛΙΑ.

385. Καθ' μοῖραν ἐφ' ἡμέας.] Τετέσι καθ' ἑαυτές. μὴ τοῖς ἀπῶσι μερίσωμεν. Ἐφ' ἡμέας.] Καθ' ἑαυτές.
386. * Ὀπυίοι.] Γαμοῖ.
387. Ἀφαυδάνῃ.] Ἀπαρέσκῃ.
389 Θυμηδέα.] Τὰ τῇ ψυχῇ ἡδυνῶ παρέχοντα. Ἔδωμεν.] Ἐφίωμεν.

NOTÆ.

387. Εἰ δ' ὑμῖν ὅδε μῦθος ἀφαυδάνῃ, ἀλλὰ βέλεσθε) Quomodò hic Verſus ſtabit, meritò dubitatum; niſi βέλεσθε, pro βέλεσθε, legamus, per ἔλλειψιν *Subjunctivæ* Vocalis, quæ certè erat vetus ſcribendi conſuetudo; & indè, ab obſoleto βέλω, pro βέλομαι, fiebat, βόλω, unde *Latinum* Volo. Etiam βολὴ, οἱονεὶ βουλή τις λέγεται, ut *Euſtath.* fol. 42. lin. 24. Sic à *Graco* Συρακόσιος, fit Συρακόσιος, ut *Virgil. Eclog.* 6. v. 1. *Prima Syracoſio dignata eſt ludere Verſu. Bailius* dicit, τὸ λ', in Dimenſione liqueſcere, ut illius nulla prorſus ratio habeatur. Tale illud, α'.

391. Μνάαθω.] Μνηστεύεσθω.
392. Γήμαιτο.] Γαμηθείη. Πόροι.] Παρέχοι. Μόρσιμος.] Εἱμαρμένος.
402. Εἰρώμεθα.] Ζητήσωμεν.
403. Αἰνήσωσιν.] Ἐπινεύσωσι, συγκαθίσωσι.

v. 234. Νῦν δ' ἑτέρως ἐβέλοντο θεοὶ κακὰ μηδόωντες, ut legunt *Br. Schol.* Editio *Florentina*, *Aldina*, *Lovanian. Schol.* MS. *Gonvillo-Caienſ. Cantabr.* & ipſe *Euſtath.* quanquam τὸ ἐβάλοντο ibi præferat. Aliàs legi potuit, ἤ βέλεσθε, vel ἀλλὰ βόλεσθε, vel ἀλλ' ἐθέλητε; & ſi quod Exemplar faveret audaciæ, facilè legendum ſuaderem, Εἰ δ' ὑμῖν ὅδε μῦθος ἀφήνδανε, καὶ βέλεσθε.

403. Θέμιστες) Quod Vett. legerint τεμεῦραι, aut τεμεῦροι, *Strabo* teſtatur. l. 7. fol. 328. ad finem; in quem locum videſis *Iſaac. Caſaubon.* idem *Euſtath.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

386. * Ὀπυίοι) Γαμοῖ, MS. *Aloyſ.* excepto, quòd ibi γάμοι, fortè pro γαμίζοι, cujuſmodi ſatis ibi occurrit.

VARIÆ LECTIONES.

387. Ἀλλὰ βέλεσθε) γρ. ἀλλὰ βόλεσθε, ἀλλ' ἐθέλητε, vid. Not. in *Textum*.
391. Ἑέδνοισιν) γρ. ἰέδνοισιν. Vid. ad *Il.* ν'. v. 382. Nec rectè *Etymolog.* M. v. ἔειπεν, contrà militat.
392. Γήμαιθ') γρ. γήμαιτ', vid. ad ν'. v. 335.
403. Θέμιστες) γρ. τεμεῦροι, τεμεῦραι, & τέμενος vid. Not. in *Textum*.

Αὐτὸς

Αὐτός τε κτενέω, τύς τ' ἄλλυς πάντας ἀνώγω.
Εἰ δέ κ' ἀποσπῶσι Θεοὶ, παύσαιό ἄνωγα.
Ὣς ἔφαθ' Ἀμφίνομος· τοῖσιν δ' ὁπλώδανε μῦθος·
Αὐτίκ' ἔπειτ' ἀναβάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος,
Ἐλθόντες δ' ἐκάθιζον ἐπὶ ξεστοῖσι θρόνοισιν.
Ἡ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ φρένα πιφαύσκουσα,
Μνηστῆρσι φαεινὴν ὑπέρβιον ὕβριν ἔχουσι·
Πεύθετο γὰρ ῥ' ἑοῦ παιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ὄλεθρον·
Κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μέδων, ὃς ἐπεύθετο βουλὰς,
[* Αὐλῆς ἐκτὸς ἐών· οἱ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον.]
Βῆ δ' ἰέναι μεγάροιδε, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
Στῆ ῥα θοὰ ταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
Ἀντία παρφάων κομιδὴν λιπαρὰ κρήδεμνα·
Ἀντίνοον δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Ἀντίνο', ὕβριν ἔχων, κακομήχανε, ἠδὲ σε φασὶν
Ἐν δήμῳ Ἰθάκης μετ' ὁμήλικας ἔμμεν' ἄριστον
Βουλῇ ἠμὲ μύθοισι· σὺ δ' οὐκ ἄρα τοῖος ἔοικας.
Μάργε, τίη δὴ σὺ Τηλεμάχῳ θάνατόν τε, μόρον τε

"Ipseque interficiam, aliosque omnes jubebo:
"Sin avertant Dei, quiescere suadeo.
Sic dixit Amphinomus; atque his placuit verbum.
Statim postea quum surrexissent iverunt in domum Ulyssis,
Venientes autem sederunt in politis sedibus.
At verò aliud excogitavit prudens Penelope,
Procis apparere immensam injuriam habentibus;
Audivit enim sui filii in domibus mortem fuisse *determinatam*;
Nam Præco ei dixit Medon, qui sciebat consilia,
[Quùm extra Aulam esset, illi enim intùs consilium texebant.]
Perrexit igitur ire in domum cum famulis mulieribus:
Sed quando jam procos pervenit divina mulierum,
Stetit ad limen domûs ornatè-factæ,
Contra maxillas tenens ornata vela:
Antinoum verò reprehendit, verbumque, dixit ac nominavit,
"Antinoe, injuriam habens, malè-cogitans, & jam te dicunt
"In populo Ithacæ inter æquales esse optimum
"Consilio & verbis, tu verò neutiquam talis es.
"Insane, quid enim tu Telemacho cædemque, mortemque,

ΣΧΟΛΙΑ.

405. * Ἀποτρωπῶσιν.] Ἀποτρέπωσι, κωλύωσιν.
419. Ἐν δήμῳ.] Ἐν τῇ πόλει. Μετ' ὁμήλικας.] Ἐν τοῖς ὁμηλίξι.
420. Ἔνθα.] * Ὑπάρχεις.
421. Μάργε.] Μανόμενε.
* Ità, pro ὑπάρξεις, lego.

NOTÆ.

fol. 545. lin. 4. & fol. 611. lin. 32. Nec tamen *H. Steph.* notavit. Quæ Vox *Lycophroni* nota, v. 223. Τόμυρε, σοὶ τὰ λοίσια νημερτίσαιμι. *Scholia*, Τόμυρος) Ὁ μάντις, ὁ τὸ μὴ ὂν ὁρῶν, ἤτοι ὁ τὸ μήπω γεγονὸς βλέπων. *Hesychius*, Τόμυροι) Προφῆται, ἱερεῖς, οἰωνοσκόποι, μάντεις. *Strabo*, ibid. Τομύρος) Ὄνομα ὄρους ἐν Ἠπείρῳ, ὅπου Διὸς ἱερὸν Δωδωναίου. Quare huic *Lectioni* suus debeatur honos. Vid. ad *Var. Lect.* De voce θέμιστες, diximus ad ι'. v. 112. & dicemus ad Hymn. *Apoll.* v. 394.

412. Κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε) Post hunc Versum apud *Eustathium*, in utràque Editione, sequitur alter Versus, quem, cum *Sensui* sit necessarius, & repetatur in omnibus, ad δ'. v. 678. suo loco interserendum duxi. Quomodò enim *Medon* Præco illorum Arcana audiverit, quùm Proci ex hoc suo Concilio, præter se, excluserint omnes; nisi esset alicubi extrà Concilii locum, * Αὐλῆς ἐκτὸς ἐών· οἱ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον. Vid. ad *Var. Lect.* Lego autem ἔνδοθι, non ἔνδοθι, ut malè in Codd. *Eustath.* quùm ἔνδοθι, pro ἔνδοθεν, *extrà* sonet, ἔνδοθι, *intrà*.

413. * Αὐλῆς ἐκτὸς ἐών) Vid. Not. ad v. 412.

NOTÆ IN SCHOLIA.

405. * Ἀποτρωπῶσιν) Ἀποτρέπωσι, κωλύωσιν, & hoc ex MS. *Aloysii*, nisi quod bis --ωσι, pro ωσι.

VARIÆ LECTIONES.

404. Αὐτός τε) γρ. Αὐτός θ' ἕ. *Ibid.* Κτενέω) γρ. κτανέω, *Strabo*, l. 7. fol. 526. Edit. ult.

405. Ἀποτρωπῶσι θεοί) γρ. ἀποτροπέωσι θεὸς, *Strabo*, ibid. *Ibidem*, Παύσασθαι) γρ. παύεσθαι, *Strabo*, ibid. & παύσεσθαι.

412. Βουλὰς, * Αὐλῆς ἐκτὸς ἐών· οἱ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον, Βῆ δ' ἰέναι) γρ. Βουλὰς, Βῆ δ' ἴεναι, *H. Steph.* in *Textu*, & v. Αὐλῆς ἐκτὸς, in *Var. Lect.* addit; quùm hic Versus apud *Eustath.* vid. Not. in *Textum*.

Ῥάπτεις, οὐδ' ἱκέτας ἐμπάζεαι, οἷσιν ἄρα Ζεὺς
Μάρτυρος· οὐδ' ὅσιη κακὰ ῥάπτειν ἀλλήλοισιν.
Ἦ οὐκ οἶσθ', ὅτε δεῦρο πατὴρ τεὸς ἵκετο φεύγων,
Δῆμον ὑποδδείσας; δὴ γὰρ κεχολώατο λίην,
Οὕνεκα λῃστῆρσιν ὀπαπόμενος Ταφίοισιν
Ἤκαχε Θεσπρωτούς· οἱ δ' ἡμῖν ἄρθμιοι ἦσαν·
Τόν ῥ' ἔθελον φθῖσαι, καὶ ἀπορρῆξαι φίλον ἦτορ,
Ἠδὲ κατὰ ζωλὺ φαγέειν μνοφερὰ πολλά·
Ἀλλ' Ὀδυσεὺς κατέρυκε, καὶ ἔσχεθεν, ἱεμένους περ.
Τῷ νῦν οἶκον ἄπημον ἔδεις, μνάᾳ δ' ἄλοχον,
Παῖδά τ' ἀποκτείνῃς, ἐμὲ δ' μεγάλως ἀκαχίζοις.
Ἀλλά σε παύσαλλ κέλομαι, καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους.
Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον ηὔδα·
Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
Θάρσει, μή τι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
Οὐκ ἔστ' οὐδ' ἔσται ἀνὴρ, οὐδ' ἔσεται, οὐδὲ γένηται,
Ὅς κεν Τηλεμάχῳ σῷ υἱεῖ χεῖρας ἐποίσῃ,
Ζώοντός γ' ἐμέθεν καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο.
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μιν τετελεσμένον ἔσται,
Αἶψά οἱ αἷμα κελαινὸν ἐρωήσῃ περὶ δουρὶ
Ἡμετέρῳ· ἐπεὶ καὶ ἐμὲ πολύπορθος Ὀδυσεὺς
Πολλάκι γούνασιν οἷσιν ἐφεσσάμενος, κρέας ὀπτὸν
Ἐν χείρεσσιν ἔθηκεν, ἐπέσχε τε οἶνον ἐρυθρόν.
Τῷ μοι Τηλέμαχος πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν

"Struis, neque supplices curas, quibus Jupiter
"Testis? minimè justum est malà struere mutuò.
"An non scis, quando huc pater tuus venit fugiens,
"Populum reveritus? jam enim irati erant valdè,
"Quoniam latrones insequens Taphiis
"Affecerat dolore Thesprotos: hi verò nobis amici erant.
"Hunc volebant occidere, & perdere dilectum cor,
"Et facultates consumere sufficientes multas;
"Verùm Ulysses prohibuit, & detinuit licet cupientes.
"Hujus nunc domum ignominiosè comedis, procarisque uxorem,
"Filiumque interficis, me verò valdè tristitiâ afficis.
"Sed te cessare jubeo, & jubere alios, ut cessent.
Hanc rursus Eurymachus Polybi filius contra alloquutus est,
"Filia Icarii, prudens Penelope
"Confide; nec tibi hæc in mentibus tuis curæ sint:
"Non est hic vir, neque erit, neque fuerit,
"Qui Telemacho tuo filio manus inferet,
"Vivo me & super terram vidente.
"Sic enim dicam, & sanè perfectum erit,
"Statim ejus sanguis niger fluet circum lanceam
"Nostram; quoniam & me urbium populator Ulysses
"Sæpè genibus suis insidere faciens carnem assatam
"In manibus posuit, præbebatque vinum rubrum.
"Ideò mihi Telemachus omnium multo charissimus est

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

422. Ῥάπτεις.] Καταπονεῖς. Ἱκέτας ἐμπάζεαι.] Τὰς ἀστυδιχοβλήτους ἱκέτας οὐνόμασεν, ὁμωνύμους αὐτοῖς τοῖς ἱκετεύουσι, ὡς ἄν τις εἴποι τὰς ἱκετοδόχους. οἵτινες χρῆσαι λέγει; οἱ ὀφειλοντες. καὶ οἱ δανείζοντες.
423. Μάρτυρος.] Μάρτυς καὶ Ἴωνας. * Οὐδ' ὅσιη.] Οὐ θέμις ἐστίν.
425. Ὑποδδείσας.] Φοβηθείς, εὐλαβηθείς.
426. Ἐπιπορθῶν.] Ἐπακολουθῶν.
427. Ἄρθμιοι.] Φίλοι.
428. Ἀπορρῆξαι.] Διαφθεῖραι.
429. Ζωὸν.] Τὸν βίον, τὰ δ' ὄντα περιπλικόν.
431. Ἄπημον.] Ἀπήμονα.
443. Ἐφεσσάμενος.] Ἐπικαθίσας.
443. Ἔπεσχεν.] Ἐπέδωκεν.

N O T Æ.

425. Δῆμον ὑποδδείσας) Vid. suprà, ad v. 4.
441. Αἶψά οἱ αἷμα) Idem Versus, *Iliad. α'.* v. 303.

NOTÆ IN SCHOLIA.

423. * Οὐδ' ὅσιη) Hoc *Scholion* ex *Aloysii* MS.

VARIÆ LECTIONES.

423. Οὐδ' ὅσιη) γρ. οὐκ ὅσιη. *Eustath.* fol. 612. lin. 28. *Ibid.* Ῥάπτειν) γρ. ῥαπτέμεν.
425. Ὑποδδείσας) χρ. ὑπαιδείσας & ὑποδείσας.
428. Φθῖσαι) γρ. φθῆσαι, *Eustath.* fol. 612. lin. 35. *Error Preli*, ut puto.
434. Παῖς) γρ. παῖς.

Ἀνδρῶν

Ἀνδρῶν· οὐδέ τι μὶν θάνατον τρομέεσθαι ἄνωγε
Ἐκ γε μητέρων· θεὸθεν δ' ὲὴ ἔς γ' ἀλέασθαι.
Ὣς φάτο θαρσύνων, τῷ δ' ἤρτυεν αὐτὸς ὄλεθρον.
Ἡ μὲν ἄρ' εἰσαναβᾶσ' ὑπερώϊα σιγαλόεντα,
Κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν· ὄφρα οἱ ὕπνον
Ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Ἑσπέριος δ' Ὀδυσῆϊ κὴ ὑὲῖ δῖος ὑφορβὸς
Ἦλυθεν· οἱ δ' ἄρα δόρπον ἐπισταδὸν ὡπλίζοντο,
Σῦν ἱερεύσαντες ἐναύσιον· αὐτὰρ Ἀθήνη
Ἄγχι παρισταμένη Λαερτιάδην Ὀδυσῆα,
Ῥάβδῳ πεπληγυῖα, πάλιν ποίησε γέροντα·
Λυγρὰ δ' εἵματα ἕστο περὶ χροΐ· μή ἑ συβώτης
Γνοίη ἐσάντα ἰδὼν, κὴ ἐχέφρονι Πηνελοπείη
Ἦλθοι ἀπαγγέλλων, μηδὲ φρεσὶν εἰρύσαιτο.
Τὸν κὴ Τηλέμαχος πρότερος προὸς μῦθον ἔειπεν,
Ἦλθες, δῖ' Εὔμαιε· τί δὴ κλέος ἔς γ' ἀνὰ ἄστυ;
Ἦ ῥ' ἤδη μνηστῆες ἀγήνορες ἔνδον ἔασιν
Ἐκ λόχου; ἦ ἔτι μ' αὖτ' εἰρύαται οἴκαδ' ἰόντα;
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Οὐκ ἐμελέν μοι ταῦτα μεταλλῆσαι κὴ ἔρεσθαι,
Ἄσσυ κάτα βλώσκοντα· τάχιστά με θυμὸς ἄνωγεν
Ἀγγελίην εἰπόντα, πάλιν δεῦρ' ἀπονέεσθαι.
Ὡμήρησε δέ μοι παρ' ἑταίρων ἄγγελος ὠκὺς

"Virorum; neque ipsum mortem timere jussi
"A procis; à Deo autem non est fugere.
Sic dixit animum-addens; huic tamen ordinârat ipse mortem.
Hæc autem ascendens in cœnacula splendida,
Plebat demùm Ulyssem dilectum maritum; donec ei somnum
Dulcem in palpebris fudit oculis-cæsa Minerva.
Vesperinus autem Ulyssi & filio divinus subulcus
Venit; hi verò cœnam stando parabant,
Quùm suem sacrificâssent anniculum: at Minerva
Propè stans Laërtiadem Ulyssem,
Virgâ percutiens, iterum fecit senem:
Turpiáque vestimenta induit circùm corpus; nè ipsum subulcus
Cognosceret coràm conspicatus, & prudenti Penelopæ
Iret nuncians; neque mentibus custodiret.
Hunc & Telemachus prior verbum alloquutus est,
"Venisti, divine Eumæe; & quis in urbe rumor est?
"Nunquid jam proci superbi intrà venerunt
"Ex insidiis? an adhuc me rursus observant domum euntem?
Hunc respondens alloquutus es, ô Eumæe subulce,
"Non curæ erat mihi hæc inquirere & interrogare,
"Civitatem ingresso: citissimè me animus jussit,
"Nuncio perlato, rursus hunc redire.
"Obviavit tamen mihi à sociis *tuis missus* nuncius velox

ΣΧΟΛΙΑ.

446. Τρομέεσθαι.] Φοβεῖσθαι.
449. Σιγαλόεντα.] Ποικίλως κατεσκευασμένα.
453. Ἐπισταδὸν.] Ἐπισημόνως.
457. Λυγρά.] Εὐτελῆ, ἢ λαμπρά. Χροΐ.] Τῷ σώματι.
459. Εἰρύσαιτο.] Φυλάξαιτο.
466. Βλώσκοντα.] Ἀνόντα, ἢ κιοντα, ἢ περιόντα.
468. Ὡμήρησε.] Ὁμοῦ συνέβαλε, συνέτυχεν.

NOTÆ.

453. Ἐπισταδὸν) Hæc *Lectio* simplicitati Rusticæ convenit, at aliam Ξ, ἐπὶ σταθμὸν, *Seberus* agnoscit: & *H. Steph. Florentina, Hervagiana, Aldina, Lovaniana Rescii*, habent; *Eustathii* tamen utraque Editio ἐπισταδὸν, in *Textu*, & in παρεκβολαῖς.

463. Εἰρύαται) Τετήρηνται, εἰρυμένοι εἰσὶν, ἀντὶ Ξ, εἰρυνται. Εἰρύομαι γὰρ, φυλάσσομαι, ἢ λοχῶμαι.

466. Ἄσσυ κάτα βλώσκοντα) *Eustath.* fol. 615. lin. 14. Τὸ δὲ βλώσκοντα, δύναται γενέσθαι καὶ βλώσκοντα, καὶ πλῶσιν δηλονότι, ὃ ἔστιν ἀμφοτέρως ἀσφαλτον. Idem fol. 614. lin. 41. Ἄσσυ καταβλώσκοντα legit in παρεκβολαῖς. Neutram harum *Lectionum* vidit *H. Steph.*

468. Ὡμήρησε δέ μοι παρ' ἑταίρων ἄγγελος ὠκὺς) *Eustath.* fol. 615. lin. 21. Ὡμήρησε δὲ, ἀντὶ Ξ, συνελώ-

VARIÆ LECTIONES.

447. Ἔκ γε) γρ. ἔκ τε, *H. Steph. Aldina* Edit. *Ibid.* Ἔς' ἀλέασθαι) γρ. ἔστιν ἀλύξαι.

453. Ἐπισταδὸν) γρ. ἐπὶ σταθμὸν, *H. Steph.* Vid. Not. in *Textum.*

459. Εἰρύσαιτο) γρ. εἰρύσσαιτο, Vett. Codd. *Impressi.*

466. Ἄσσυ καταβλώσκοντα) γρ. ἄσσυ κάτα βλώσκοντα, *Br. Schol.* & καταβλώσσαντα, vid. Not. in *Textum.*

468. Ὡκὺς) γρ. ἐλθὼν, vid. Not. in *Textum.*

Κῆρυξ, ὃς δὴ πρῶτος ἔπος σῇ μητρὶ ἔειπεν.
Ἄλλο δέ τοι τόδε οἶδα, τὸ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
Ἠδη ὑπὲρ πόλεως, ὅθι Ἑρμαῖος λόφος ἐστὶν,
Ἦα κιὼν, ὅτε νῆα θοὴν ἰδόμην καλιῆσαν
Ἐς λιμένα ἡμέτερον· πολλοὶ δ' ἔσαν ἄνδρες ἐν αὐτῇ·
Βεβείθει δὲ σάκεσι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι·
Καὶ σφέας ὠίεθην τοὺς ἔμμεναι· οὐδέ τι οἶδα.
Ὣς φάτο· μείδησεν δ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο,
Ἐς πατέρ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδών· ἀλέεινε δ' ὑφορβόν.
Οἱ δ' ἐπεὶ ὧν παύσαντο πόνου, τελύκοπόν τε δαῖτα,
Δαίνυν'· οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης·
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
Δὴ τότε καμμήσαντο, καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.

"Præco, qui jam primus rem tuæ matri dixit.
"Aliud verò utique hoc scio, hoc enim vidi oculis,
"Modò super civitate, ubi Hermæus tumulus est,
"Eram progressus, quando navem velocem vidi devenientem
"In portum nostrum, multique erant viri in ipsâ;
"Gravabatur insuper scutis & lanceis utrinque-acutis;
"Et ipsos putavi hos esse, neque aliquid scio.
Sic dixit; risitque sacra vis Telemachi,
Patrem oculis conspicatus; cavit autem subulcum.
Quùm jam igitur cessarent à labore, paraverantque Convivium,
Convivati sunt, neque animus indiguit convivio æquali:
At postquam potûs & cibi desiderium amoverunt,
Jam tunc dormiverunt, & somni donum acceperunt.

ΣΧΟΛΙΑ.

471. Ὑπὲρ πόλεως.] Ἀντὶ δ', ἴξω τῆ πόλεως. Ἑρμαῖος λόφος.] Ὁ σωρὸς τῶν λίθων ἐν ταῖς ὁδοῖς, Ἑρμαῖον ὀνομάζεται· ἢ πᾶσα ἰσόμορος βωμὸς· ἢ λόφος Ἑρμαίου· ἢ ὡς ἐπί τινος λόφου Ἑρμοῦ ἱδρυμένου. *Ἑρμῆς, καθὰ Διὸς κέλευσιν ἀνιεὶς Ἄργον, τὸν τοῦ Ἰοῦς φύλακα, ἤχθη ὑπὸ Δίκης, Ἥρας αὐτὸν καὶ τῶν ἄλλων ἀγαγόντων θεῶν εἰς κρίσιν, ὅπ πρῶτος ἐπιβεβλήκοι δαιμόνων θνητῶν μιάσμασιν τῷ Ἄργει, καὶ ἀνηρέκοι· κρίνοντες δὲ τὰς θεὰς εὐλαβεῖσθαι μὴ τῷ Διὶ, τὸ ὑπόδικον χαρίζωνται τῷ Ἑρμῆν τοῖς ἑαυτῶν παραγγελίαις· ἅμα δὲ *ἀφοσιωμένους τὸ ἄγος, καὶ τοῦ ἀνδροφονίας ἀπολύοντας, οἷς εἶχον ὀργὴν ἀφοσιώσασθαι αὐτῷ τὰς ψήφους, καὶ ὕπως ἐπισπάσθωσι * πρὸς τοῖς ποσὶ δὲ Ἑρμοῦ ψήφων πλῆθος. ὅθεν καὶ τοὺς ἀνδράποδας ἄγει δὲ νῦν, εἰς τιμὴν δὲ Ἑρμοῦ καθὰ τοὺς ὁδοὺς, ἀφ' τοῦ τὸ τοῦ θεὸν εἶναι τύπων καθημόνα, καὶ *ἐπίτροπον τῶν ἐκδημούντων, σωρὸς πετρῶν λίθων. ἢ ἀφ' ἡγεμόνος ἐφ' ἑβδόμῃ λίθος, *καὶ τούτους καλοῦ Ἑρμαίους λόφους· ἔστι δὲ λόφος, πᾶν τὸ εἰς ὕψος μετέωρον. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀντικλείδῃ.

474. Βεβείθει.] Ἐβεβαρήθη, ἐπεπλήρωτο.
475. Ὠίεθην.] Ὑπενόησα.
478. Πόνου.] Τοῦ ὕπνου τὸ λῦσιν.

NOTÆ.

471. Ἦλθ ὑπὲρ πόλεως· ὅθι Ἑρμαῖος λόφος ἐστὶν) Cùm olim πόλις legeretur in hoc loco, licet illius vocis *Ultima* produci posset, in *Cæsurâ*, ante *Punctum*, & *Asperum* cum *Acuto*, ego πόλεως potiùs hìc scribo, ut & olim *Iliad.* λ'. v. 168. Ἰάμβοι πόλεως· ὁ δὲ κεκλημένως ἔπι' αἰών. Et certum est, multas *Lectiones* in *Odysseâ* & emendari posse, & debere, ex *Iliade*. *Ibid.* Ἑρμαῖος λόφος) Præter *Brev. Schol.* vid. *Eustath.* fol. 615. lin. 24. *Hesych. Suid. Etymolog.* M. & *Eliæ Schedii* Syntagma §. 2. c. 23. p. 344.

NOTÆ IN SCHOLIA.

pro τεσσάρων τῶν ἐκδικούντων, lego *ἐπίτροπον τῶν ἐκδημούντων (malè enim MS. ἐκδημούντων) & ante τούτους καλεῖν, addo *καὶ, ex MS. eodem.

VARIÆ LECTIONES.

471. Πόλεως) γρ. πόλις, Vett. *Impress.* vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Ἑρμαῖος) γρ. ἑρμαῖος. *Philoponus* Grammaticus, apud *Eustath.* fol. 615. lin. 25.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ
ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, ρ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας ρ'.

Εἰς τὴν πόλιν ἐλθὼν Τηλέμαχος διηγεῖται τῇ μητρὶ Πηνελόπῃ τὴν ἀποδημίας τὰ κεφάλαια· ὕστερον δὲ Ὀδυσεὺς ἀχθεὶς ὑπὸ Εὐμαίου εἰς Ἰθάκην ἀπὶ τὴν ἀγρὸν, εἰς τὸ συμπόσιον τῶν μνηστήρων εἰσέρχεται· ὁ δὲ Ποιητὴς ἀπαγγέλλει, πῶς ὁ κύων ἀναγνωρίζει τὸν δεσπότην· καὶ ὡς Εὔμαιος μὲν εἰς τὴν ἀγρὸν ὑποστρέφει, Ὀδυσεὺς δὲ αὐτοῖς μένει.

Ἐπιγραφαί.

Ἐπάνοδος Τηλεμάχου εἰς Ἰθάκην.

Ἄλλως.

Ῥῶ βάλες, αἰπόλε τέ, μνηστῆρ τε, κύων τε ἀνίγνω. Lat. XVII.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Δὴ τότ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο·
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὅ οἱ παλάμῃφιν ἀρήγῃ,
Ἆψυδε ἰέμενος, καὶ ἐὸν φρονέοντι συβώτῃ·
Ἄγρ', ἦτοι μὲν ἐγὼν εἶμ' ἐς πόλιν, ὄφρα μὲ μήτηρ
Ὄψεται· οὐ γάρ μιν πρόσθεν παύσεται οἴω
Κλαυθμῷ τε γυγερῷ, γόοιό τε δακρυόεντος,
Πρίν γ' αὐτόν μ' ἐσιδεῖν· ἀτὰρ σοί γ' ὧδ' ὀπιτέλλω,
Τὸν ξεῖνον δύσμορον ἄγ' ἐς πόλιν, ὄφρ' ἂν ἐκεῖθι
Δαῖτα πτωχεύῃ· δώσει δέ οἱ, ὅς κ' ἐθέλῃσι,
Πύρνον καὶ κοτύλην· ἐμὲ δ' οὔπως ἔστιν ἅπαντας
Ἀνθρώπους ἀνέχεσθαι, ἔχοντά περ ἄλγεα θυμῷ.
Ὁ ξεῖνος δ' εἴ περ μάλα μιαίνῃ, ἄλγιον αὐτῷ

Quando jam matutina apparuit roseis digitis Aurora,
Jam tunc postea sub pedibus ligavit pulchra calceamenta
Telemachus dilectus filius Ulyssis divini:
Accepit etiam validam lanceam, quæ ejus manibus congrueret,
Ad civitatem iturus, & suum alloquutus est subulcum,
" Tu, certè quidem ego vado in civitatem, ut me mater
" Videat, non enim ipsam antè cessare puto
" Flentúque odioso, luctúque lacrymoso,
" Quàm ipsum me inspiciat; sed tibi hoc præcipio,
" Hunc hospitem infelicem duc in civitatem, ut illic
" Victum mendicet; dabit autem ei, quicunque voluerit;
" Panem & poculum: me enim nequaquam licet omnes
" Homines sustinere, habentem utique dolores animo.
" Sin ipse hospes valdè irascetur, gravius ipsi

Σχόλια.

4. Παλαμῇφιν.] Ταῖς χερσί.
11. Δαῖτα πτωχεύειν.] Τὰ παρὰ τοῖς ἐπαίλοις.
13. Ἀνέχεσθαι.] Ὑποδέχεσθαι.
14. Μνᾶσει.] Ὀργισθῇ.

Variæ Lectiones.

V. 9. Πρίν γ' αὐτόν μ' ἐσιδεῖν) γρ. πρίν γ' αὐτόν μ' ἐσιδέσθαι, *Eustath.* fol. 616. lin. 44.

Ἕασε

Ἔσται· ἦ γὰρ ἐμοὶ φίλ' ἀληθέα μυθήσασθαι.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ φίλος, ὐδέ τοι αὐτὸς ἐρύκεσθαι μενεαίνω
Πτωχεύειν· βέλτιόν ἐστι κατὰ πόλιν, ἠὲ καὶ ἀγρούς,
Δαῖτα πτωχεύειν· δώσει δέ μοι, ὅς κ' ἐθέλησιν.
Οὐ γὰρ ἔπι καθμοῖσι μένειν ἔτι τηλίκος εἰμὶ,
Ὡς τ' ἐπιειλαμένῳ σημάντορι πάντα πιθέσθαι.
Ἀλλ' ἔρχευ· ἐμὲ δ' ἄξει ἀνὴρ ὅδε, ὃν σὺ κελεύεις,
Αὐτίκ', ἐπεί με πυρὸς θερέω, ἀλέη τὲ γένηται·
Αἰνῶς γὰρ τάδε εἵματ' ἔχω κακά· μή με δαμάσσῃ
Στίβη ὑπηοίη· ἔχαθεν δέ τοι ἄστυ φάτ' εἶναι.
Ὡς φάτο· Τηλέμαχος δ' ἄρα καθμοῖο βεβήκει,
Κραιπνὰ ποσὶ προβιβάς· κακὰ δ' μνηστῆρσι φύτευεν.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας,
Ἔγχος μὲν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν,
Αὐτὸς δ' εἴσω ἴεν, κὴ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν.
Τόνδε πολὺ πρώτη εἶδε τροφὸς Εὐρύκλεια,
Κώεα καθορνύσα θρόνοις ἔνι δαιδαλέοισι·
Δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς κίεν· ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄλλαι

" Erit; certè enim mihi amicum vera loqui.
Hunc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" O amice, neque ipse detineri cupio:
" Pauperi melius est in civitate, quàm in agris,
" Cibum mendicare; dabit etenim mihi quicunque voluerit.
" Non enim stabulis manere amplius aptus sum,
" Ut præcipienti Hero in omnibus paream.
" Sed vade; me autem ducet vir hic, quem tu jubes,
" Statim, postquam incaluero, terque que factus fuerit;
" Valdè enim hæc vestimenta habeo mala, nè me violet
" Frigus submatutinum; procul etiam civitatem dicitis esse.
Sic dixit, Telemachus verò ex stabulo egressus est,
Velocitèr pedibus procedens; mala etenim procis meditabatur.
Sed postquam pervenit domos benè habitatas,
Lanceam quidem posuit portans ad columnam longam,
Ipseque intrò ivit, & transivit lapideum limen.
Hunc longè prima vidit nutrix Eurycleia,
Pelles sternens sedibus in variegatis:
Lacrymansque statim rectà ivit, circumque aliæ

ΣΧΟΛΙΑ.

17. Ἐρύκεσθαι.] Κατέχεσθαι.

20. Τηλίκος.] * Τῆς δυσὶς ἡλικίας.

21. Σημάντορι.] Τῷ ἐπιτάσοντι, ἢ ἐπιστάτῃ.

23. Πυρὸς θερέω.] Πυρὶ θερμαινθῶ. Ἀλέη.] Ἡ θερμασία ἢ ἥλιος· σημαίνει καὶ τὸν ἀπφυγόν.

25. Στίβη ὑπηοίη.] Ὁ πυγετὸς ὁ ὀρθρινός.

26. Βεβήκει.] Ἐπορεύετο.

30. Αὐτὸς δ' εἴσω ἴεν.] Ἐνήλατο· ἢ πάλιν· τὸ δ' ἑξῆς, Αὐτὸς δ' ὑπέρβη λάϊνον οὐδὸν, καὶ εἴσω ἴεν.

32. Κώεα.] Περβάτων δορὰς. Καθορνύσα.] Καταστρωννύουσα.

NOTÆ.

V. 15. Ἐμοὶ φίλ' ἀληθέα μυθήσασθαι) *Eustath.* fol. 617. lin. 22. Τὸ δὲ, Φίλ' ἀληθέα μυθήσασθαι, ἢ Ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ, Φίλον ἐστὶ, πάλιν θὲ εἰπεῖν· ἢ, φίλα τ' ἀληθῆ, ὥστε εἰπεῖν αὐτά.

19. Ὅς κ' ἐθέλησιν) Ità pro, ὅς κε θέλησιν, & hìc scribo, ut & olim suprà, v. 11. & infrà, v. 559. Vid. ad *Iliad.* α'. v. 277. & ad *Odyss.* ο'. v. 316.

33. Ἔπειτ' ἰθὺς) Ità audactèr, pro ἔπειθ' ἰθὺς, lego; cùm prior θ ἰθὺς, & *Derivatorum* semper producatur, ut in ἰθύνω, ut *Iliad.* ζ'. v. 3. Ἀλλὰ

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 20. * Pro τῆς δυσὶς ἡλικίας, *Meric. Casaubon.* §. 1. De nuperâ *Homeri* Editione, p. 58. legendum statuit, τῆσδε δυσὶς ἡλικίας, quod vix admitto; quoniam τῆσδε non est Vox *Prosaica*, & quòd MS. nostrum, *Casaubono* ignotum, veterem lectionem confirmet, & *Eustathii* τοιαύτης ἡλικίης contrà potius militet; rectè etiam dicitur, Τηλίκος εἰμὶ, τυτέσι, τῆς δυσὶς ἡλικίας εἰμὶ, hoc certè in loco.

23. * Πυρὶ θερμανθῶ) Ità, pro corrupto καθθερμανθῶ, licet in hâc parte MS. *Aloysii* laboret, ut sæpè aliàs. Et *Eustathius* fol. 617. lin. 46. Ἐπεὶ κε πυρὸς θερέω) ἤγουν θερμανθῶ πυρὸς θερμανθῶ.

32. * Καθορνύσα, pro corrupto, καθστρωννύσα, lego.

VARIÆ LECTIONES.

19. Ὅς κ' ἐθέλησιν) γρ. ὅς κε θέλησιν, vid. Not. in *Textum*.

25. Στίβη ὑπηοίη) γρ. στίβη ὑπ' ἠοίῃ, *Florentin.* & *Lovan.* at ὑπ' ἠοίῃ, MS. CCC. *Cantabr.*

33. Ἔπειτ' ἰθὺς) γρ. ἔπειθ' ἰθὺς, vid. Not. in *Textum*.

Δμωαὶ

Δμωαὶ Ὀδυσῆος ταλασίφρονος ἠγερέθοντο,
Καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλήν τε καὶ ὤμους·
Ἡ δ' ἴεν ἐκ θαλάμοιο θεὴ πολύφρων Πηνελόπεια,
Ἀρτέμιδι ἰκέλη, ἠδὲ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ·
Ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε δακρύσασα.
Κύσε δέ μιν κεφαλήν τε καὶ ἄμφω φάεα καλὰ,
Καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ἦλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος· οὔ σ' ἔτ' ἔγωγε
Ὄψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ᾤχεο νηὶ Πύλονδε
Λάθρη, ἐμεῦ ἀέκητι, φίλου μετὰ πατρὸς ἀκουήν·
Ἀλλ' ἄγε μοι κατάλεξον, ὅπως ἤντησας ὀπωπῆς.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Μῆτερ ἐμή, μή μοι γόον ὄρνυθι, μηδέ μοι ἦτορ
Ἐν στήθεσσιν ὄρινε, φυγόντι περ αἰπὺν ὄλεθρον·

Ancillæ Ulyſſis patientis congregatæ ſunt,
Et oſculatæ ſunt amplectentes caputque & humeros:
Perrexit autem è thalamo prudens Penelope,
Dianæ ſimilis, & aureæ Veneri:
Circumque filium dilectum jecit brachia lacrymans,
Et oſculata eſt ipſiuſque caput & ambo lumina pulchra,
Et lugens verba velocia alloquuta eſt,
" Veniſti, Telemache, dulce lumen: non te amplius ego
" Videre putabam, poſtquam iviſti nave Pylum
" Clàm, me invitâ, dilecti ad patris auditionem:
" Sed agè mihi narra, quomodo obvius veniſti aſpectui?
Hanc rurſus Telemachus prudens contrà alloquutus eſt,
" Mater mea, nè mihi luctum excita, neque mihi cor
" In pectoribus commove, fugienti licet gravem mortem:

ΣΧΟΛΙΑ.

35. Κύνεον.] Ἐφίλουν. Ἀγαπαζόμεναι.] Περιπτύσσόμεναι.
37. Χρυσῇ.] Καλῇ, χρυσοφόρῳ.
46. Ὄρνυθι.] Ἔγειρε.
47. Ὄεινε.] Ταράττει.

NOTÆ.

λων ἰχνευμένων χαλκήρεα δῶρα. Quare *Iliad.* ε'. v. 632. πάντ' ἰθύνει, legendum, pro πάντα ἰθύνει, quod in Nonnullis malè hactenùs obtinuit. Ità *Odyſſ.* φ'. v. 44. —ἐπὶ σταθμοῖο ἰθύνῃ, & χ'. v. 8. Ἦ, ἐ ἐπ' Ἀλκίνοον ἰθύνετο πικρὸν ὀϊστόν. Ità ψ'. v. 207. ut nos ex Editione *Florentinâ* legimus, Δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰοὺς κίεν. Scribitur enim in omnibus, ad ω'. v. 101. Τοὺς δ' ἄρα διαμβάσκεν ἰοὺς κίον, item v. 240. Τὰ φρονέων ἰθὺς κίεν αὐτῆ, & v. 396. Ὡς ἄρ' ἔφη· Δολίου δ' ἰθὺς κίε. Ità *Iliad.* δ'. v. 507. Ἴθυσαν δ' πολὺ πρότερα. Ità *Heſiod.* l. 1. v. 7. Ῥεῖα δέ τ' ἰθύνῃ, & *Herc. Scut.* v. 97. Malè itaque *Duportus*, Proverb. *Salomon.* c. 23. v. 19. Καὶ πανυμνίου ἴσον, καὶ εἰς ἀδὴ ἦτορ ἰθύνει. Contrà enim, *Homerus* certè, *Iliad.* & *Odyſſ.* plus Quinquagies. Hæc noſtra confirmantur, à *Philippo Labbæo*, in Theſauro-Profodico, *Græco-Latino*, v. Ἰθαγενής.

37. Ἀρτέμιδι ἰκέλη, ἠδὲ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ) *Ultima* Ἀρτέμιδι producitur, ob *Cæſuram* & *Hiatum*, pro ἠδὲ, autem puto legendum, ἢ, alterutrà nempè Dearum, non ſimul Ambabus. Quanquam pu-

tuit etiam Duabus hiſce Deabus ſimul *Penelopam* comparare Poeta, ob diverſas prorſus rationes, ob *Caſtitatem* nempè, *Dianæ*, *Veneri*, ob *Formam*. Certè ad τ'. v. 54. ubi idem Verſus iterum occurrit, *Latina Verſio* & olim habuit, *vel*, quaſi ἠὲ legeretur. Χρυσέῃ, ἢ χρυσῇ, Ὁμηρικώτερον.

39. Κύσε δέ μιν κεφαλήν τε, καὶ ἄμφω φάεα καλὰ) Ità hunc *Verſum* lego, emendo & ſuppleo, ad exemplar *Homericum*, quod extat ſuprà, π'. v. 15. ubi & τὲ, quod hìc omittebatur, rectè aderat. Ità apud *Orpheum*, ſive *Onomacritum*, in *Argonaut.* oſculatur *Peleus Achillem*, κεφαλὴν ἔ ἄμφω καλά. *Euſtath.* fol. 618. lin. 19. Καὶ ἴσως ὁρμηθείς τις σύμπαθῆναι ἐποιήσατο τῷ ἐμφῦναι ἴλλοις, εἶγε καὶ ἄμφω φάεα καλὰ ἐφιλοῦντο. Hinc *Catullus* ad *Veranniam*, Jucundum os oculoſque ſuaviabor. Vid. *André. Schott.* Obſervat. l. 2. c. 36.

41. Οὔ σ' ἔτ' ἔγωγε) Ità lego, pro, ὔ σέ τ' ἔγωγε, quod priùs malè diſtinguebatur; cum vox ἔτι ſit neceſſaria; ut ex Verſione apparet.

VARIÆ LECTIONES.

36. Ἦ ὁ' ἴεν ἐκ θαλάμοιο) γρ. βῆ δ' ἴσαν θαλάμοιο, *H. Steph.*
37. Ἠδὲ) γρ. ἢὲ, vid. Not. in *Textum.*
Ibid. Χρυσέῃ) γρ. χρυσῇ, vid. in *Textum.*
38. Φίλῳ) γρ. φίλω, *Euſtath.* fol. 618. lin. 29. Ἴσον δὲ καὶ ἐπὶ τῷ, Ἀμφὶ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε, δύναται τὸ φίλω. Ἐ τῷ παιδὶ προσκεῖσθαι, καὶ δυϊκῶς λέγεσθαι ἐπὶ τὸ πήχεε· καθότι καὶ φίλαι πὸ χεῖρες, καὶ φίλη χεὶρ λέγεται.
39. Κύσε) γρ. κῦσε, *Euſtath.* & κύσε, vid. Not. in *Textum*, ad π'. v. 15.
41. Οὔ σ' ἔτ' ἔγωγε) γρ. ὔ σέ τ', vid. Not. in *Textum.*

Αλλ'

Ἀλλ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροΐ εἵματ' ἑλοῦσα,
Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
Εὔχετο πᾶσι θεοῖσι, τελήεσσας ἑκατόμβας
Ῥέξειν, αἴκε πόθι Ζεὺς ἄντια ἔργα τελέσσῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἀγορήνδε ἐλεύσομαι, ὄφρα καλέσσω
Ξεῖνον, ὅς μοι κεῖθεν ἅμ' ἕσπετο δεῦρο κιόντι.
Τὸν μὲν ἐγὼ πρόπεμψα σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισι·
Πείραιον δέ μιν ἠνώγεα προτὶ οἶκον ἄγοντα
Ἐνδυκέως φιλέειν τ' ἠμὲν, εἰσόκεν ἔλθω.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπλετος ἔπλετο μῦθος,
Ἡ δ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροΐ εἵματ' ἑλοῦσα,
[*Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,]
Εὔχετο πᾶσι θεοῖσι, τελήεσσας ἑκατόμβας
Ῥέξειν, αἴκε πόθι Ζεὺς ἄντια ἔργα τελέσσῃ.
Τηλέμαχος δ' ἄρ' ἔπειτα δι' ὤκα μεγάροιο βεβήκει,
Ἔγχος ἔχων· ἅμα τῷ γε κύνες πόδας ἀργοὶ ἕποντο.
Θεσπεσίην δ' ἄρα τῷγε χάριν κατέχυθεν Ἀθήνη·
Τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῦντο.
Ἀμφὶ δέ μιν μνηστῆρες ἀγήνορες ἠγερέθοντο,
Ἕδλ' ἀγορεύοντες, κακὰ δὴ φρεσὶ βυσσοδόμευον.
Αὐτὰρ ὁ τῶν μὲν ἔπειτα ἀλεύατο πυκνὰ ὅμιλον,
Ἀλλ', ἵνα Μέντωρ ἦεν, ἠδ' Ἄντιφος, ἠδ' Ἁλιθέρσης,
Οἵ τε οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώιοι ἦσαν ἑταῖροι,
Ἔνθα καθέζετ' ἰών· τοὶ δ' ἐξερέφνον ἕκαστα.
Τοῖσδ' ἐπὶ Πείραιος δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἦλθεν,

"Sed lota puris corpori veſtimentis captis
"In chalcidicum aſcendens cum ſimulis mulieribus,
"Vove omnibus Diis perfectas hecatombas
"Sacrificare, ſicubi Jupiter perfecerit, ut vices rependantur.
"At ego ad concionem ibo; ut vocem
"Hoſpitem, qui me illinc ſimul ſecutus eſt huc venientem.
"Hunc quidem ego præmiſi cum divinis ſociis;
"Piræumque ipſum juſſi ad domum ducentem
"Accuratè tractare & honorare; donec veniſſem.
Sic loquutus eſt; huic verò firmum fuit verbum.
Hæc igitur lota, pura corpori veſtimenta capiens,
[In chalcidicum aſcendens, cum ſimulis fœminis,]
Vovit omnibus Diis perfectas hecatombas
Sacrificare, ſicubi Jupiter perfecerit, ut vices rependantur.
Telemachus autem ſtatim ex domo ivit,
Lanceam habens: ſimul hunc canes pedibus veloces ſequebantur.
Divinam huic graciam perfudit Minerva:
Hunc ergo omnes populi advenientem admirabantur.
Circum verò ipſum proci ſuperbi congregati ſunt,
Felicia illi optantes, malè autem mentibus meditabantur.
At hic horum quidem ſtatim declinabat frequentem turbam;
Sed, ubi Mentor ſedebat, & Antiphus, & Halitherſes,
Qui ei à principio paterni erant amici,
Illic ſedit iens; aſt illi interrogabant ſingula.
Ad hos Peiræus lanceâ inclytus juxta venit,

ΣΧΟΛΙΑ.

51. Ἄντια.] Ἀντιμοίρητα.

57. Ἄπλετος μῦθος.] Ἤτοι ἰσόπλευρος, τουτέστι τὴν αὐτὴν ἀπέχουσα ὁ λόγος, ἀλλ' ὑπέμεινεν, μὴ ἔχων πλεῖον.

NOTÆ.

57. Ἄπλετος ἔπλετο μῦθος) Vid. *Etymolog.* M. v. Ἄπλετος.

59. *Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν) Hic Verſus omninò repeti debet, & poni ante ſequentem, ut ſuprà, v. 49. Eadem eſt ratio enim, ut omnes ſimul iterum hic occurrant non ut hic unus excidat, quare reponimus in *Textum*. Vid. ſuprà, ad π'. v. 413.

NOTÆ IN SCHOLIA.

57. * Περσήκαθε, ad finem *Scholii*, ex *Aloyſii Alemanni* MS. addo. *Euſtath.* fol. 618. lin. 45.

VARIÆ LECTIONES.

57. Ἔπειθε ἀλεύαθε) γρ. ἔπειθ' ὑπαλεύαθε.

58. Ἡ δ' ὑδρηναμένη — * Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα — Εὔχετο) γρ. ἡ δ' ὑδρηναμένη — Εὔχεθ.

λέγει δὲ, ὅτι * περσήκαθε τὸν λόγον, πυκνὸς ἦκουεν· Ἡρωδιανὸς δὲ, ἔτι μᾶλλον λέγει.

Ξεῖνον

Ξεῖνον ἄγων ἀγορηνδε διὰ πτόλιν· οὐδ' ἄρ' ἔπι δηὶ
Τηλέμαχος ξείνοιο ἐκὰς τεράπεῖ', ἀλλὰ παρέστη.
Τὸν ῥ' Πείραιος πρότερος προὔφη μῦθον ἔειπεν,
Τηλέμαχ', αἶψ' ὄτρυνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα γυναῖκας,
Ὡς τοι δῶρ' ἀποπέμψω, ἃ τοι Μενέλαος ἔδωκε.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Πείραι', ὐ γάρ τ' οἴδμεν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
Εἴ κεν ἐμὲ μνηστῆρες ἀγήνορες ἐν μεγάροισι
Λάθρη κτείναντες, πατρῷϊα πάντα δάσωνται,
Αὐτὸν ἔχοντά σε βούλομ' ἐπαυρέμεν, ἤ τινα τῶνδε.
Εἰ δέ κ' ἐγὼ τούτοισι φόνον καὶ κῆρα φυτεύσω,
Δὴ τότε μοι χαίροντι φέρειν πρὸς δώματα χαίρων.
Ὡς εἰπὼν, ξεῖνον ταλαπείριον ἦγεν ἐς οἶκον.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκοντο δόμους εὖ ναιετάοντας,
Χλαῖναν μὲν κατέθεντο καὶ κλισμούς τε, θρόνους τε·
Ἐς δ' ἀσαμίνθους βάντες εὐξέστας λούσαντο.
Τούσδ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λοῦσαν, καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὐλας βάλον, ἠδὲ χιτῶνας,
Ἐκ ῥ' ἀσαμίνθων βάντες ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα,
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθ'· πὰρ δ' ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πολλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
Μήτηρ δ' ἀντίον ἷζε θύρῃς ἔνι μεγάροιο,

Hospitem ducens ad concionem per civitatem; neque adhuc diù
Telemachus ab hospite longè versus est, sed astitit.
Hunc & Peiræus prior verbum allocutus est,
" Telemache, statim concita meam ad domum mulieres,
" Ut tibi dona mittam, quæ tibi Menelaus dedit.
Hunc rursus Telemachus prudens contrà alloquutus est,
" Peiræe, non utique scimus, quomodo erunt hæc opera.
" Si me proci superbi in domibus
" Clàm interfecto, paterna omnia dividant,
" Ipsum habentem te malo frui, quàm aliquem horum.
" Sin ego his cædem & mortem struxero,
" Jam tunc mihi gaudenti porta ad domos gaudens.
Sic loquutus, hospitem miserum duxit in domum.
At postquam venerunt domos benè-habitatas,
Vestem quidem deposuerunt in lecticisque, sedibusque,
Inque balnea euntes benè-polita lavârunt se.
Hos postquam famulæ laverant & unxerant oleo,
Et circum vestes pretiosas jecerunt & interulas,
E balneo quidem euntes in sedibus sederunt.
Aquam igitur lavandis manibus servâ gutturnio infudit portans,
Pulchro, aureo, super argenteo lebete,
Ad lavandum: juxtaque politam explicabat mensam.
Panem igitur verecunda dispensatrix apposuit portans,
Cibis multis impositis, largiens de præsentibus.
Mater verò contrà sedit ad valvas domûs,

ΣΧΟΛΙΑ.

73. Τεράπεῖ.] Ἐτεράπη.
75. Ὄτρυνον.] Ἔπειξον.
81. Ἐπαυρέμεν.] Ἐπιτρυφῆσαι.
95. Παρεόντων.] Τῶν παραβρόντων, καὶ παχέως μὴ σπουδόντων.

NOTÆ.

81. Αὐτὸν ἔχοντά σε βούλομ' ἐπαυρέμεν, ἤ τινα τῶνδε) Nota Ἀντωνυμίαν, αὐτὸν σὲ, pro σεαυτόν. De βούλομαι, pro *Malo*, diximus, ad π'. v. 106.

88. Τούσδ' ἐπὶ οὖν δμῳαὶ) Mirum, hucusque vocem ἐπὶ, quæ per Errorem in *Lovanianam* irrepsit, in *H. Stephani* Editione inemendatam hæsisse; etiam in alios hunc errorem profluxisse, viz. *Castellionem*, *Spondanum*, *Elzevirium*, *Oxoniensem*, &c. Verùm ex *Florentinâ*, *Aldinâ*, Utrâque *Eustathii*, *Romanâ* & *Basileensi*, *Frobenianâ*, veram *Lectionem*, ἐπὶ, restituo, *Sensu* omninò flagitante, & *Locis* parilelis; ut mox, v. 226. Ἀλλ' ἐπὶ οὖν δὴ ἔργα, κλ.

VARIÆ LECTIONES.

80. Δάσονται) κ. δάσανται, non malè.

88. Τούσδ' ἐπὶ) κ. τοὺς δ' ἐπὶ, vid. Not. in *Textum*.

Κλισμῷ κεκλιμένη, λέπτ' ἠλάκατα τροφόωσα.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείατ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖσιδε μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια,
Τηλέμαχ', ἦτοι ἐγὼν ὑπερῴϊον εἰσαναβᾶσα
Λέξομαι εἰς εὐνήν, ἥ μοι γοόεσσα τέτυκται,
Αἰεὶ δάκρυσ' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ Ὀδυσεὺς
Ὤϊχετ' ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἐς Ἴλιον· οὐδέ μοι ἔτλης,
Πρὶν ἐλθεῖν μνηστῆρας ἀγαυοὺς εἰς τόδε δῶμα,
Νόστον σοῦ πατρὸς σάφα εἰπέμεν, εἴπερ ἄκουσας.
Τοῖσδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Τοί γ' ἐγώ τοι, μῆτερ, ἀληθείην καταλέξω.
Ὤϊχόμεθ' ἔς τε Πύλον καὶ Νέστορα, ποιμένα λαῶν·
Δεξάμενος δέ μ' ἐκεῖνος ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν,
Ἐνδυκέως ἐφίλᾳ, ὡσεί τε πατὴρ ἑὸν υἱὰ
Ἐλθόντα χρόνιον νέον ἄλλοθεν, ὣς ἐμὲ κεῖνον
Ἐνδυκέως ἐκόμιζε, σὺν υἱάσι κυδαλίμοισιν.
Αὐτὰρ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος οὔποτ' ἔφασκε
Ζωοῦ, οὐδὲ θανόντος, ἐπιχθονίων τευ ἀκοῦσαι,
Ἀλλά μ' ἐς Ἀτρεΐδην δουρικλειτὸν Μενέλαον
Ἵπποισι προΐπεμψε καὶ ἅρμασι κολλητοῖσιν.
Ἔνθ' ἴδον Ἀργείην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλὰ
Ἀργεῖοι, Τρῶές τε, θεῶν ἰότητι μόγησαν.
Εἴρετο δ' αὐτίκ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
Ὅππῃ χρηίζων ἱκόμην Λακεδαίμονα δῖαν.

In sede reclinata, tenues lanas versans.
Hi autem in cibos paratos adjacentes manus jecerunt:
At postquam potûs & cibi desiderium amiserant,
Illis verba incepit prudens Penelope,
" Telemache, certè ego in cœnaculum ubi conscendero,
" Dormiam in lecto, qui mihi suspiriosus factus est,
" Semper lacrymis meis irrigatus; ex quo Ulysses
" Ivit cum Atridis ad Ilium: neque dum mihi sustinuisti,
" Antequam venerint proci superbi in hanc domum,
" Reditum tui patris apertè dicere, si cubi audivisti.
Hanc rursus Telemachus prudens contrà alloquutus est,
" Tibi ergo ego, mater, veritatem narrabo:
" Ivimus inque Pylum & ad Nestorem pastorem populorum.
" Susceptum autem me ille in altis domibus
" Accuratè dilexit, tanquam pater suum filium,
" Venientem longo-post tempore nuper aliunde; sic me ille
" Studiosè curavit, unà cum filiis gloriosis.
" At de Ulysse misero nunquam dixit,
" Quòd vivus esset, vel mortuus, se ab aliquo mortalium audivisse:
" Sed me ad Atridem lanceâ-inclytum Menelaum
" Equis præmisit, & curribus conglutinatis.
" Illic vidi Argivam Helenam, cujus gratiâ multa
" Argivi, Trojanique, deorum voluntate laborârunt.
" Interrogavit verò statim tum bello-præstans Menelaus,
" Quo indigens venissem Lacedæmona divinam:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

101. Ὑπερῴϊον.] * Ἀναίγειον οἴκημα.
102. Λέξομαι.] Καταχοιμηθήσομαι. Στονόεσσα.] Σπαραγμῶν αἰτία. * Ità, pro ἀναίγειον, lego.
113. Κόμιζε.] Ἐπεμελεῖτο.
121. Ὅππῃ.] Τινός.

N O T Æ.

100. Τοῖσιδε) Ità omninò scribendum, vel τοῖσδεσι, pro τοῖσι δ, quod hìc quidem stare nequit; τὸ δ enim περιλκτ. & est *Encliticum*; nec verò significat, ut attentus *Lector* & peritus facilè agnoscet. Vid. ad η'. v. 47.
108. Ἀληθείην) Ità pro ἀληθέα scribo, ut ad π'.
v. 226. Ità mox, v. 122.
116. Ἀλλά μ' ἐς Ἀτρεΐδην * δουρικλειτὸν Μενέλαον) Quamvis hic in omnibus fere Exemplaribus δουρικλυτὸν legeretur, legendum tamen & hìc & alìs semper in similibus δουρικλητὸν, contendo; ut ad *Iliad.* ε'. v. 55. Vid. ad *Odyss.* ο'. v. 52.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

108. Ἀλήθειαν) γρ. ἀληθέα, vid. Not. in *Textum*.
110. Δέ μ' ἐκεῖνος) γρ. δέ μοι κεῖνος, ut mox, v. 112. ὡς ἐμὲ κεῖνος.
116. Δουρικλειτὸν) γρ. δουρικλυτὸν, vid. N. in *Textum*.
118. Πολλὰ) γρ. πολλοὶ, *H. Steph.*
121. Ὅππῃ) γρ. ὅπῃσι. *Herv.ag.* Edit. in Margine.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πᾶσαν ἀλήθειαν κατέλεξα.
Καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέφατο,
Ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ὀὶν εὐνὴ
Ἤθελον εὐνηθῆναι ἀνάλκιδες αὐτοὶ ἐόντες.
Ὡς δ' ὁπότ' ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
Νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνούς,
Κνημοὺς ἐξερέηται ἠδ' ἄγκεα ποιήεντα
Βοσκομένη, ὁ δέ τ' ὦκα ἑλὼν εἰσήλυθεν εὐνῇ,
Ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν·
Ὣς Ὀδυσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφήσει.
Αἲ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Τοῖος ἐὼν, οἷός ποτ' ἐὐκλειμένῃ ἐνὶ Λέσβῳ
Ἐξ ἔριδος Φιλομηλείδῃ ἐπάλαισεν ἀναγκαίῃ,
Κὰδδ' ἔβαλε κραιπνῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί·
Τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσεύς·
Πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
Ταῦτα δ', ἃ μ' εἰρωτᾷς καὶ λίσσεαι, οὐκ ἂν ἔγωγε
Ἄλλα παρεξ εἴποιμι παρακλιδὸν, οὐδ' ἀπαλήσω·
Ἀλλὰ σὺ μοὶ ἔειπε γέρων ἁλιος νημερτὴς,
Τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος, οὐδ' ἐπικεύσω.

" At ego huic omnem veritatem dixi.
" Et tunc utique me verbis respondens alloquutus est,
" O Dii certè jam fortis viri in lecto
" Voluerunt dormire, impotentes ipsi cum sint.
" Sicut quando in arboreto cerva validi leonis
" Hinnulos dormire faciens nuper-natos lacte-nutritos,
" Colles inquirit, & valles herbosas
" Pascens, hic verò statim suum ingressus est cubile,
" Ambobusque illis indignam mortem præbuit.
" Sic Ulysses illis turpem mortem afferet.
" Utinam enim, ô Jupiter pater, & Minerva, & Apollo
" Talis, qualis olim benè ædificatâ in Lesbo
" Ex provocatione cum Philomelide luctatus est, ubi surrexisset,
" Dejecitque fortiter, gavisique sunt omnes Achivi:
" Talis existens cum procis versaretur Ulysses,
" Omnes utique subitæ mortis fierent & amararum nuptiarum.
" Hæc autem, quæ me interrogas & precaris, non ego
" Alia præter *verum* dixerim obliquè, neque decipiam:
" Sed quæ quidem mihi dixit senex marinus verax,
" Horum nullum tibi ego occultabo verbum, neque abscondam.

ΣΧΟΛΙΑ.

134. Φιλομηλείδῃ.] Ὁ Φιλομηλείδης, ὡς Φιλομήλης υἱός· ὁ γὰρ Πάτροκλος ἐδύνατο δηλαδὴ, ὡς Φιλομήλας υἱός. * Ὅτι τὸ παῖδα μητέρων ἐχθρωτίζει ὁ Ποιητής· καὶ ὅτι τὸ ἐπιφερόμενον οὐκ οἰκεῖον ἦν ἐπὶ Πατροκλῆος δειλοῦ Μηριόνην.

* *Iliad.* ε'. v. 670.

NOTÆ.

122. Ἀλήθειαν) Vid. suprà, v. 108.

134. Φιλομηλείδῃ) Vid. Not. in *Br. Schol.*

138. Ἄ μ') Malè olim in pluribus junctæ erant voces, ἄμ' enim pro ἄ μοι scribebatur.

NOTÆ IN SCHOLIA.

134. * Ὅτι τὸ παῖδα τῶν μητέρων ἐχθρωτίζει ὁ Ποιητής.) Cui simile illud *Heraclidæ Pontici*, Σύνηθες γὰρ Ὁμήρῳ τοῖς πατράσιν ἐπιθέτους χρῆσθαι· παῖδα δὲ οὐ μητέρα· εὑρεῖν τις ὅλως παρ' αὐτῷ. In quem locum hæc Nota, *Canon diligenter notandus, qui apud* Homerum *ubique, ni longè fallar, Verus reperietur.* Fallitur tamen, unà cum *Grammaticis suis. Homero* enim *Apollo* Λητοΐδης, audit; ut *Hesiodo*, Scut. *Herc.* v. 229. Δαναΐδης Περσεὺς dicitur & Χείρων Φιλυρίδης. Sic *Æsculapius* Κορωνίδης, *Niobæ* filii Νιοβίδαι, *Euripid.* Phœniss. v. 162. *Bacchus, Horatio, Semeleïus, Catullo Telemachus, Penelopæus*, Epigr. 62. *Virgilio, Inous Melicertes*, Georg. l. 1. v. 437. *Ovidio* Perseus, *Danaëius* heros, Metamorph. l. 5. Denique *Joabus, Abishai*, & *Asahel*, dicuntur filii *Zeruiæ*, Matris nempe, Sororis *Davidis* Regis, 2 *Samuel.* c. 17. v. 25. Confer *Br. Schol.* ad *Odyss. δ'.* v. 343. & ad *Iliad.* λ'. v. 749.

VARIÆ LECTIONES.

122. Ἀλήθειαν) γρ. ἀληθείην, vid. Not. in *Textum.*

127. Γαλαθηνὲς) γρ. γαλαθηνὺς, & γαλαθίνυς, vid. ad δ'. v. 336.

129. Ὅ δέ τ' ὦκα) γρ. ὁ δ' ἐπειτα, *H. Steph.*

141. Τῶν) γρ. ὧν, vid. Not. in *Textum.*

141. Τῶν) Ità pro ὧν scribo, ex *Eustathio*; quanquam, ut verum fatear, τὸ ὦν, in ipsa *Florentina, Aldina, Lovaniana Rescii*, nè alias Editiones hìc memorem. Quùm tamen suprà, ubi hic totus lo-

Φῆ μιν ὅδ' ἐν νήσῳ ἰδέειν κρατερ' ἄλγε' ἔχοντα,
Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκη
Ἴσχει· ὁ δ' οὐ δυνατὸς ἦν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι·
Οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι, ἠὲ ἑταῖροι,
Οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
Ὣς ἔφαθ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος.
Ταῦτα τελευτήσας νεόμην· ἔδοσαν δέ μοι ὦκα
Ἀθάνατοι, τοί μ' ὦκα φίλην ἐς πατρίδ' ἔπεμψαν.
Ὣς φάτο· τῇ δ' ἄρα θυμὸν ὀρὶ φήθεσιν ὄρσε.
Τοῖσίδε καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής,
Ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Ἦτοι ὅδ' ἀσάφα οἶδεν· ἐμεῖο δ' σὺ τόδε μῦθον·
Ἀτρεκέως γάρ σοι μαντεύσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω·
Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίη τε τράπεζα,
Ἑστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
Ὡς ἦτοι Ὀδυσεὺς ἤδη ἐν πατρίδι γαίῃ
Ἥμενος, ἢ ἕρπων, τάδε πευθόμενος κακὰ ἔργα,
Ἐστίν, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύει.
Τοῖον ἐγὼν οἰωνὸν ἐϋστέλμῳ ἐπὶ νηὸς
Ἥμενος ἐφρασάμην, καὶ Τηλεμάχῳ ἐγεγώνευν.
Τόνδ' αὖτε πρὸς ἔειπε πολύφρων Πηνελόπεια,
Αἴ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἴη·
Τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε, πολλά τε δῶρα,

" Dixit ipsum in insulâ vidisse duros dolores habentem,
" Nymphæ in domibus Calypsûs, quæ ipsum necessitate
" Detinet: ille verò non poterat suam in patriam terram venire:
" Non enim adsunt naves remigabiles & socii,
" Qui & ipsum subvehant in lata dorsa maris.
" Sic dixit Atrides lanceâ-inclytus Menelaus.
" His peractis discessi; dederunt enim mihi ventum
" Immortales, qui me velocitèr dilectam in patriam miserunt.
Sic dixit; huic autem animum in pectoribus movit.
His & loquutus est Theoclymenus divinus,
" O conjux veneranda Laërtiadæ Ulyssis,
" Certè hic non apertè scit; meum verò attende verbum.
" Verè enim tibi vaticinabor, neque occultabo.
" Sciat nunc Jupiter primùm deorum, hospitalisque mensa,
" Domusque Ulyssis strenui, ad quam vent,
" Quòd certè Ulysses jam in patriâ terrâ
" Sedens, vel repens, hæc auditurus mala opera,
" Est, at procis malum omnibus serit:
" Talem ego Avem benè-tabulatâ in navi
" Sedens observavi, & Telemacho indicavi.
Hunc rursus alloquuta est prudens Penelope,
" Utinam hoc, hospes, verbum perfectum esset;
" Tum citò sentires amicitiamque, multaque dona,

ΣΧΟΛΙΑ.

158. Ἕρπων.] Κατ' ἀλήθειαν προσερχόμενος.
161. Ἐφρασάμην.] Ἐφυλαξάμην, ἔγνων. Ἐγώνευν.] Ἐσήμαινον, ἔλεγον.

NOTÆ.

eus occurrebat, nempè ν. v. 350. Τῶν apertè legatur, in his ipsis *Editionibus*, & aliis omnibus; hic autem locus sit ex isto desumptus: & in hoc ipso loco scribatur ⁋ in utrâque *Eustathii* Editione, & *Sensus* quoque hanc *Lectionem* postulet, & Poetæ Usus etiam præferat, nequaquam debuit *H. Steph.* τὸ ὦν in suo *Textu* ponere, & τὸ ⁋ in *Marginem* rejicere, verùm potiùs, contrà facere, si satis advertisset, & contulisset, ut Nos nunc facimus.

142. Κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα) *Eustath.* fol. 621. lin. 28. Ἔφη αὐτὸν ὁ Πρωτεὺς, ἐν νήσῳ ἰδέειν κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα, ἤγουν πάσχοντα· ἢ θαλερὸν καὶ δάκρυ χέοντα, quasi hæc esset altera *Lectio* & *H. Steph.* θαλερὸν καὶ δάκρυ χέοντα ponit inter *Var. Lect.* quod tamen Obelo notandum, nam nec Versus admittet, nisi θαλερὸν rejicias; τὸ ἰδέειν enim omninò necessarium.

147. Ὣς ἔφατ' Ἀτρεΐδης δουρικλυτὸς Μενέλαος) Ità & hìc δουρικλυτὸς, pro δουρικλυτὸς, lego, ut suprà, v. 116.

VARIÆ LECTIONES.

142. Κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα) γρ. καὶ δάκρυ χέοντα, vid. Not. in *Textum*.
147. Δουρικλειτὸς) γρ. δουρικλυτὸς, vid. suprà, ad v. 116.
156. Ἑστίη) γρ. Ἰστίη. Vid. ad ξ'. v. 156.
158. Πολυτόμευς) γρ. πολυτόμευς.
160. Τοῖον) γρ. οἷον, *H. Steph.*

Ἐξ ἐμοῦ, ὡς ἄν τίς σε σωωνλόμην μακαρίζοι.
Ὡς οἱ μὴ τοιαῦτα φρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Μνηστῆρες· ἦ πάροιθεν Ὀδυσῆι μεγάροιο
Δίσκοισιν τέρποντο, καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες
Ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι πὲρ πάρος ὕβριν ἔχεσκον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ δειπνητὸς ἔην, καὶ ἐπήλυθε μῆλα
Πάντοθεν ἐξ ἀγρῶν, οἱ δ' ἤγαγον, οἵ τοπάρος πὲρ,
Καὶ τότε δή σφιν ἔειπε Μέδων, ὃς γάρ ῥα μάλιστα
Ἥνδανε κηρύκων, καί σφιν παρεγίνετο δαιτὶ,
Κῆροι, ἐπεὶ δὴ πάντες ἐτέρφθητε φρένα ἀέθλοις,
Ἔρχεσθε φρὸς δόμον, ἵν' ὁτρωώμεθα δαῖτα·
Οὐ μὴν γάρ τι χέρηιον ὲν ὥρῃ δεῖπνον ἑλέσθαι.
Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ἀνστάντες ἔβαν, πείθοντό τε μύθῳ.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκανον δόμους εὖ ναιετάοντας,
Χλαίνας μὴν κατέθεντο καὶ κλισμούς τε, θρόνους τὲ,
Οἱ δ' ἱέρευον ὄις μεγάλους καὶ πίονας αἶγας.
Ἱέρευον δὲ σύας σίαλους καὶ βοῦν ἀγελαίην,
Δαῖτ' ὁτρωύνοντες· τοὶ δ' ἐξ ἀγροῖο πόλινδε
Ὠτρεωνῆ', Ὀδυσεύς τ' ἶσαν καὶ δῖος ὑφορβός.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ξεῖν', ἐπεὶ ἀρ δὴ ἧφτα πόλινδ' ἶσαι μνεαίνῃς
Σήμερον, ὡς ἐπέτελλεν ἄναξ ἐμός, ἦ σ' ἂν ἔγωγε
Αὐτοῦ βυκολίμοιο φαθμοῦ ῥυτῆρα γενέσθαι·
Ἀλλὰ τ' αἰδόμαι, καὶ δείδια, μή μοι ὀπίσσω

" Ex me; ut aliquis te obvius beatum prædicaret.
Sic hi quidem talia inter se loquebantur.
Proci autem ante Ulyssis domum
Discis delectabantur, & tragulis *eas* jaciendo
In elaborato pavimento; ubi antea injuriam habebant.
Sed quando jam cœnandi-tempus erat, & supervenerunt oves
Undique ex agris, hi verò duxerunt, qui antea;
Et tunc sanè ipsis dixit Medon, hic enim maximè
Placebat præconum, & ipsis affuit in convivio,
" Juvenes, postquam jam omnes delectati estis mente certaminibus,
" Ite in ædes, ut paremus convivium:
" Non enim incommodum *est* in tempore cœnam capere.
Sic dixit, hi autem surgentes ibant, & paruerunt dicto.
At postquam venerunt *in* ædes benè habitatas,
Vestes quidem deposuerunt in sedibus, thronisque:
Hi igitur mactaverunt oves magnas & pingues capras;
Mactaverunt quoque sues pingues, & bovem armentariam,
Convivium parantes: hi interim ex agro ad civitatem
Properè se accingebant, ut irent Ulyssesque & divus subulcus.
Ex iis autem verba incepit subulcus, princeps virorum,
" Hospes, quoniam jam nunc ad civitatem ire valde cupis
" Hodiè, sicut jussit dominus meus, certè te ego
" Hìc mallem stabulorum custodem relinqui:
" Sed vereor & timeo, nè mihi in posterum

ΣΧΟΛΙΑ.

170. Δειπνητὸς.] Βαρυτόνως μὲν ἡ ἐξ ἀπίτης ὥρας· ἐξυπόνως δὲ, τὸ δεῖπνον.
175. Ἐντωώμεθα.] Εὐτρεπίσωμεν.
183. Ὠτρύνοντε.] Παρεσκευάζοντο.
187. Ῥυτῆρα.] Φύλακα· σταθμῶν δὲ, τῶν ἱππείων.

NOTÆ.

170. Ἀλλ' ὅτε δὴ δειπνητὸς ἔην) Etymolog. M. v. Δειπνητὸς) Ἔστι δειπνῶ, δειπνιτός. Ἀλλ' ὅτε δὴ δειπνητὸς ἔην. σημειωτέον, τὸ σῖγμα. Διὰ δὲ τοῦ ἰῶτα γράφεται· ἀπὸ δὲ δειπνίζω, δειπνιστός. Ὧρος. Idem tamen rectius alias, Δορπητὸς legit, in v. quo etiam modo δειπνητός.
181. Ἱέρευον δὲ σύας σίαλους) De *Anapæsto* in Versu Heroico, diximus ad ξ'. v. 94. ubi & de hoc loco. Potest & ἱέρευον hic saltem legi, licet rectè, suprà, ad v. 180. Οἱ δ' ἱέρευον ὄις μεγάλους.
185. Δὴ ἧπτα) Ità lego, pro δ' ἧπτα.

VARIÆ LECTIONES.

170. Δειπνητὸς) γρ. δίπνητος, H. Steph. & Δειπνιστὸς, vid. *Brevia Scholia* & Not. in *Textum*.
174. Ἀίθλοις) γρ. αἰθλων.
177. Ἔβαν, πείθοντό τε μύθῳ) γρ. ἔβαν οἰκόνδε ἴκανον, H. Steph. cujus *Sensum Latina* Versio habenùs præ se ferebat; nunc à nobis mutatur.
181. Ἱέρευον) γρ. ἴερευον, vid. Not. in *Textum*.
187. Γυιάς) γρ. λιπάς, quæ huic loco aptior, ut mox, v. 223. γυιάσι aptior, licet & ibi γρ. λιπάσι.

Νεικεί-

Νεικείη· χαλεπαὶ δέ τ' ἀνάκτων εἰσὶν ὁμοκλαί.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἴομεν· δὴ γὰρ μέμβλωκε μάλιστα
Ἦμαρ, ἀτὰρ τάχα τοι ποτὶ ἕσπερα ῥίγιον ἔσται.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Γιγνώσκω, Φρονέω· τά γε δὴ νοεόντι κελεύεις,
Ἀλλ' ἴομεν· σὺ δ' ἔπειτα διαμπερὲς ἡγεμόνευε.
Δὸς δέ μοι, εἴ ποθί τοι ῥόπαλον τελαμῶνος ἐτύμου
Σκηρίπτεσθ', ἐπεὶ φάτ' ἀεισφαλέ' ἔμμεναι ὁδόν.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἀεικέα βάλλετο πήρην
Πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ τρόφος ἦεν ἀορτήρ·
Εὔμαιος δ' ἄρα οἱ σκῆπτρον θυμαρὲς ἔδωκεν.
Τὼ βήτην· ταθμὸν δὲ κύνες καὶ βῶτορες ἄνδρες
Ῥύατ' ὄπιθε μνώοντες· ὁ δ' ἐς πόλιν ἦγεν ἄνακτα,
Πτωχῷ λυγαλέῳ ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι,
Σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῒ εἵματα ἕστο.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τείχονδε ὁδὸν κάτα παιπαλόεσσαν
Ἀφικέσθην ἐγγὺς ἔσαν, καὶ ἐπὶ κρηὼνη ἀφίκοντο
Τυκτὴν, καλλίροον, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται,

"Excandescat: difficiles etiam dominorum sunt minæ.
"Sed agè nunc eamus, jam enim præteriit maximâ ex parte
"Dies, at citò sub vesperam frigidius erit.
Hunc respondens alloquutus est prudens Ulysses,
"Cognosco, mente teneo; hæc jam intelligenti injungis:
"Verùm eamus; tu autem exin perpetuo præi.
"Da verò mihi, ficubi baculum incisum est,
"Ut innitar; quoniam dicitis valdè lubricam esse viam.
Dixit, & circum humeros turpem imposuit peram
Densis *scrutis* rimosam, tortilis verò inerat funis:
Eumæus autem ei baculum gratum dedit.
Hi iverunt: stabulum verò canes & pastores viri
Custodiebant à tergo manentes: hic autem versus civitatem duxit regē,
Pauperi miserando simílem & seni,
Baculo innitentem: mala enim circū corpus vestimenta induta erat.
Sed quando jam euntes viam per asperam
Civitatem prope erant, & ad fontem pervenerant,
Elaboratum, pulchrè-fluentem, unde aquam petebant cives,

ΣΧΟΛΙΑ.

189. Χαλεπαί.] Δύσκολοι· κακαὶ τῶν δεσποτῶν αἱ ἀπειλαί. Ἀνάκτων.] Δεσποτῶν. Ὁμοκλαί.] Ἀπειλαί.

190. Μέμβλωκε μάλιστα ἦμαρ.] Τὸ πλεῖον τῆς ἡμέρας παρελήλυθεν.

191. Ποτὶ ἕσπερα ῥίγιον.] Πρὸς ἑσπέραν μᾶλλον χειμὼν ἐστι. Ῥίγιον.] Χειμὼν, ψύχος.

195. Τετμημένον.] Κεκομμένον.

196. Σκηρίπτεσθαι.] Ἐπερείδεσθαι. Ἀεισφαλέα.] Τραχεῖαν, σκληρὰν, σφῆλαι πάνυ δυναμένην, δύσβατον, ὀλισθηρὰν, ὥστε κινδυνεύειν καταπεσεῖν· ὁδὸν ἢ νῦν, ἀντὶ τῆς, τὴν ὁδόν.

199. Θυμαρές.] Εὐάρεστον.

202. Λυγαλίῳ.] Εὐπλεῖ.

203. Σκηπτόμενον.] Ἐπερειδόμενον. Ἕστο.] Ἐνεδύετο.

NOTÆ.

196. Ἀεισφαλὲς ἔμμεναι ὁδὸν) *Eustath.* fol. 623. lin. 44. Καὶ ὅρα, τὸ ὁδὸν, ἀντὶ τοῦ ὁδὸν, ἐπιθέσει Αἰολικῇ τοῦ ν. ἅπαξ δέ, φασιν, εὑρίσθαι εἶπε τὴν λέξιν· καὶ δείκνυσιν ἀφορμὴν ἐτυμολογίας τοῦ ὁδὸς, καὶ ὁδεῖν· ἡ δὲ ὁδὸς εἰς οἶκόν ἐστιν. Ἡρακλείδης δὲ, ὁ ἐν οἷς φησὶ δυσκλίτων ῥημάτων, γράφει, Ἀεισφαλὲς ἔμμεναι ὕδατος φησὶ γράφειν, οὐκ ἄλλως, ὑπό τινων. Verùm quùm ὕδατος sit *Ionicum*, pro ὁδὸς, & ὕδως, *Pavimentum*, non tam *Lectionem* illam puto, quàm παρασύνθησιν. Παρασυνθήσαι γὰρ δοκεῖ οὐκ ἂν ποιητὴς, *viz.* ex hoc loco.

201. Ῥύατ') Pro ἐῤῥύατο, hoc est, ἐῤῥυμένοι ἦσαν, ut *Iliad.* σ'. v. 515.

203. Σκηπτόμενον) *Eustath.* fol. 625. lin. 1. Ὁ ἐστι, σκηριπτόμενον· ἢ ἀσφαζιζόμενον, ἢ φαινόμενον· ἢ γὰρ ἀληθῶς τυφλὸς ἦν.

206. Ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται) Confer, quæ Nos ad η'. v. 131.

NOTÆ IN SCHOLIA.

196. Ἀεισφαλέα) In hoc *Scholio Mascula* Epitheta in *Fœminina* verto omnia, quòd ὁδὸς ἡ, pro ὁδός.

VARIÆ LECTIONES.

189. Ὁμοκλαί) γρ. ἀπειλαί, *Scholiastes* Æschyli, vid. *Dupert.* Gnomolog.

196. Ἀεισφαλὲς ἔμμεναι ὁδὸν) γρ. ἀεισφαλὲς ἔμμεναι ὕδατος. *Eustath.* & *H. Steph.* vid. Not. in *Textum.*

199. Θυμαρὲς) γρ. θυμᾶρες.

206. Καλλίροον) γρ. καλλίῤῥοον, at in *Scansione*, ut καλλίῤῥοον, considerandum.

Τὼ

Τὸν ποίησ' Ἰθακος, καὶ Νήριτος, ἠδὲ Πολύκτωρ·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰγείρων ὑδατοτρεφέων ἦν ἄλσος
Πάντοσε κυκλοτερὲς, καθ' δὲ ψυχρὸν ῥέεν ὕδωρ
Ὑψόθεν ἐκ πέτρης· βωμὸς δ' ἐφύπερθε τέτυκτο
Νυμφάων, ὅθι πάντες ἐπιῤῥέζεσκον ὁδῖται·
Ἔνθα σφέας ἐπίχαν' υἱὸς Δολίοιο Μελανθεὺς,
Αἶγας ἄγων, αἳ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισι,
Δεῖπνον μνηστῆρσι· δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆες.
Τόνδε ἰδὼν νείκεσσεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν
Ἔκπαγλον καὶ ἀεικές· ὄρινε δὲ κῆρ Ὀδυσῆος·
Νῦν μὴ δὴ μάλα πάσχω κακὸς κακὸν ἡγεμονεύων·

Quem fecit Ithacus, & Neritus, & Polyctor;
Circùm verò alnorum aquis-nutritarum erat nemus
Undique circulare, frigidáque defluebat aqua
Ex alto, ex petrâ: ara item suprà factà erat
Nympharum, ubi omnes sacrificabant viatores;
Illic ipsos invenit filius Dolii Melantheus,
Capras ducens, quæ omnibus antecellebant gregibus,
Cœnam procis; duo autem simul sequebantur pastores.
Hos conspicatus increpavit, verbumque dixit & compellavit
Terribiliter & indecenter; movitque animum Ulyssis;
" Nunc sanè verò verius malus malum ducit:

ΣΧΟΛΙΑ.

207. Ἰθακος καὶ Νήριτος, ἠδὲ Πολύκτωρ.] * Πτερελάου παῖδες, Ἰθακος καὶ Νήριτος, ἀπὸ Διὸς ἔχοντες τὸ γένος, ᾤκουν τὴν Κεφαλληνίαν· ὧρίσαν δὲ αὐτοῖς τόπον, καθ' ὃν κατοικοῦντες τὰ σφέτερα ἤλων, παραγίνονται εἰς τὴν Ἰθάκην· καὶ τόπον ἰδόντες εὖ πεπυημένον, εἰς συνοικισμὸν, ἀφ' τὸ τῶν περαθρεμμένων ὑψηλότερον εἶναι, & καθικόμενοι δίδοσαν τὴν Ἰθάκην ἑκάτερος· καὶ οὐ μὴν Ἰθάκης, ἣ νῆσος ἐπωνομάσθη Ἰθάκη, τὸ δὲ παραπεμφθὲν ὄρος οὐκ ἔσχε Νηρίτου, Νήριτον. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀκεσταίῳ.

208. Ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰγείρων ὑδατοτρεφέων ἦν ἄλσος.] Ἥλιος Ῥόδῃ μιχθεὶς τῇ Ἀσωποῦ, παῖδας ἴσχει, Φαέθοντα, & * Λαμπετίαν, καὶ Αἴγλην, καὶ Φαέθουσαν· ἀνθρωπὶς δὲ ὁ Φαέθων, ἤρετο τὴν μητέρα, τίνος εἴη παιδὸς· πυθόμενος δὲ, ὡς Ἡλίου, παρεγένετο ἐπὶ τὰς τοῦ πατρὸς ἀναβολάς· γνωρισθεὶς δὲ, ἔτυχε δείπνου τοῦ πατρὸς, ἐπ' ὀλίγον αὐτῷ συγχωρῆσαι τὸ ἅρμα καὶ τοὺς ῥυτῆρας, ἵνα καθαπτόμενος τοῦ κόσμου· ὁ δὲ Ἡλίου ἀκούσας, παραυτὰ μὲν ἀντέλεγεν, εἰδὼς δὲ πεῖσαι· σφόδρα δὲ αὐτῷ ἐγκειμένῳ, συχωρεῖ, διδάξας, ὅ, τι τὸ μεθύσκουσιν· ἐπιβὰς δὲ ἐκεῖνος τοῦ ἅρματος, ἀπέκτεινε ἅλλους, ὡς τε * παφλαζόντα, πάντα τὰ ἐπὶ τῆς γῆς φρύγει, καὶ δὴ τῆς ἀφροσύνης ἐπιχειρεῖν αὐτὸν κεραυνοῦν τὸν Δία· καθαπτόμενος δὲ αὐτοῦ μὴ τὸ θείας φλογὸς ἐπὶ τὸν Ἠριδανὸν πεσοῦσιν, καὶ φλεγέντες, αἱ ἀδελφαὶ παρακλυόμεναι καθ' τὸν τόπον ἔθαψαν Κελτικῇ πλάγιες, ἐβλάστησαν ἠλέκτρας * ἀδιαλείπτως καὶ νυκτὸς· ὅθεν * καπνίσας ὁ Ζεὺς, τούτους ἀναμνησιν ἐποιήσατο τῶν κακῶν, μεταμορφώσας αὐτὰς εἰς * αἰγείρους, ἅπερ εἰσὶ δένδρα· λέγεται δὲ καὶ σπανίως ἀποκλυσθῆναι τὸ ἤλεκτρον τῶν ἀρχαίας οἰμωγῆς· ἀποδακρύουσι δὲ τοῦτο καρπὸν ἀπὸ τῶν δένδρων· ἡ δὲ ἱστορία παρὰ τοῖς τραγικοῖς. Ὑδατοτρεφῶν.] Τῶν ὑδάτων τρεφομένων.

* Ἰτὰ, pro κατελεήσουσα τὸν Δία, &c.

211. Ὁδῖται.] Ὁδοιπόροι.

213. Μετέπρεπον.] Ἐπίσημοι ἦσαν.

214. Νομῆες.] Ποιμένες.

216. Ἔκπαγλον καὶ ἀεικές.] Δεινῶς ὑβριστικόν.

217. Ἠγηλάζει.] Ἄγει.

NOTÆ IN SCHOLIA.

208. * Πτερελάου, pro Πτερελάου, & * Λαμπετίαν lego, pro corrupto λαμπετίνα, mox * τὰ πάντα τὰ πάντα τὰ ἐπὶ. pro priori τὰ πάντα τὰ πάντα ἐπὶ· enam * ἀδιαλείπτως, pro ἀδιαλείπτως, & * αἰγείρους, pro monstro illo αἰγείρους, (in solâ *Elzevir.*) ex MS. *Aloysii*, & partim ex Vett. *Impressis*. Notandum in fine, per vocem * Τραγικοῖς, *Euripidem* præcipuè designari; cujus Drama, *Phaethon*, hoc Argumentum tractat, ut & *Nonni Dionys.* l. 38. & *Ovid.* Metamorph. l. 1. ad finem, item l. 2. §. 1, 2, 3. Verùm *Euripides* & *Ovidius Phaethontis* matrem *Clymenen* vocant, quam *Scholiastes* noster *Rhoden*, & quam hic *Asopi* filiam, *Neptuni* & *Amphitritæ* vocat *Apollodor.* Biblioth. l. 1. c. 4. §. 5. Dicendum amplius, quòd cùm *Homerus*, *Ulyssis* tempore, *Solis* boves ab harum sororum duabus pasci fingat, *Odyss.* μ'. v. 132. Νύμφαι ἠϋπλόκαμοι. Φαίθουσά τε, Λαμπετίη τε, visus est *Ovidius* illud minimè probâsse; quòd sorores *Phaethontis* in Arbores sint versæ: Et ille *Nearam* his Matrem assignat, ut μ'. v. 133. Ἃς τέκεν Ἠελίῳ Ὑπερίονι δῖα Νέαιρα. Vid. *Joh. Alberti Fabricii Bibliothecam Græcam*, 1 Vol. p. 623. v. Φαέθων, ἢ Κλυμένη. Hæc *Scholia* in MS. *Aloysii* extant quidem, at non suo loco, sed longè infrà, è regione, v. 590.

VARIÆ LECTIONES.

208. Ἦν) γρ. ἦεν, πίλαν.

211. Ἐπιῤῥέζεσκον) γρ. ἐπιῤῥίζεσκον, *H. Stephan.* Quidam, ἐπιῤῥέζεσκον, & ἐπιῤῥίζεσκον, & ἐπὶ ῥέζεσκον.

212. Σφέας) γρ. σφᾶς.

Ὡς

Ὡς αἰεὶ τ ὁμοῖον ἄγῃ Θεὸς ὡς τ ὁμοῖον.
Πῆ δὴ τόνδε μολοβρὸν ἄγῃς, ἀμέγαρτε συβῶτα,
Πτωχὸν ἀνιηρὸν, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρα;
Ὅς πολλῇσι φλιῇσι παρίστασαι φλίψε᾽ ὤμους,
Αἰτίζων ἀκόλους, οὐκ ἄορας, οὐδὲ λέβητας.
Τόν κ᾽ εἴ μοι δοίης σταθμῶν ῥυτῆρα γενέσθαι,
Σηκοκόρον τ᾽ ἔμεναι, θαλλόν τ᾽ ἐλάφοισι φορεῦναι,
Καί κεν ὀρὸν πίνων, μεγάλιν ἐπιγυίδα θεῖτο.

" Adeò semper similem ducit Deus ad similem.
" Quonam utique hunc voracem ducis, immanis subulce,
" Mendicum importunum, convivorum destructorem?
" Qui multis liminibus astans deterat humeros,
" Petens frusta, non enses, neque lebetes.
" Hunc si mihi dares stabulorum custodem fieri
" Ut esset stabuli-curator & pabulum hœdis portaret,
" Etiam vel serũ bibens, magnum genu poneret *i.e.in corpulentiâ excresceret.*

ΣΧΟΛΙΑ.

219. Μολοβρόν.] Τὸν ἐπαίτην, τ γαστέμαργον. * τ μολίσκοντα ἐπὶ τῶν βορᾶν, τ ἀκόρεστον τροφῆς. Ἀμέγαρτε συβῶτα.] Ἡ ὦ τῷ βωτῆρ ἀφθόνητε, ὃ δηλοῖ τὸ καλῶς πραίτειν· ἢ ᾧ οὐκ ἄν τις φθονήσῃ ζ συβωτεῖν, οἷον, ἄξιε ζ συφορβεῖν.

220. Πτωχόν.] Ἐπαίτην. Δαιτῶν ἀπολυμαντῆρα.] Λυμεῶνα τ εὐωχιῶν· ἢ, * τ τὰ καθάρματα * ἀποφερόμενον τ εὐωχιῶν.

221. Πολλῇσι.] Πολλαῖς. Φλιῇσι.] Ταῖς παραστάσεσι τ θύρας. Φλίψε᾽) Αἰολικῶς. Ἔνιοι, θλίψε᾽), θλιβήσῃ· ὡς οὐκ ἐκβήσῃ) τ φλιῶν. * Οὐδὲ εἶξε· εἰώθασι ὃ οἱ πλωχοὶ παρασκλίνειν παῖς θύραις, ἢ παρεμβεβαλ.

222. Αἰτίζων.] Αἰτῶν. Ἀκόλους.] Ψωμοὺς, ἃς οὐκ ἂν τις κωλύσῃ λαβ τῶν βορχύτητα. Ἄορας.] Οἱ μὲν, χωλεὺς ζ σ, τὸ ξίφη, παρὰ τὸ ἄορ· οἱ δὲ, μὴ ζ σ, τελίποδας ἄορας· οἱ μὲν τὰς, ἀπὸ τ ἀγώνων λαμβανομένας, ἄθλα, γυναῖκας· λέγ γάρ που, * Ἡ τελίπους, ἡ γυνή· ἢ ἄορας, οἱ ὃ τὰς τελίποδας, τὰς ὥστε ἔχοντας ἐξ ὧν αἴρεσθ δύνασθ). * Iliad. χ'. v. 164.

223. Δοίης.] Παρέχοις.

224. Σηκοκόρον.] Ἐπιμελητὴν ἐπαύλεως, ἢ τ σώφρονα τὰς σηκὰς· σηκοὶ δ λέγον), αὐλαὶ μανδραι, ἐ οἱ πόροι, ἔνθα συκλείον) αἱ αἶγες κ τὰ τοιάδε. Θαλλόν.] * Πᾶν τὸ ἀπ γῆς φυόμ· ἢ τὸν φυλλάδα. Πᾶς δ κλάδος δένδρ. Θαλλὸς ταυτηγορεύ) ὑπὸ τ Ἀττικῶν δ, μόνων ὁ τ ἐλαίας. Φορῆναι.] Φέρειν, κομίζειν.

225. Ὀρόν.] Ἀντὶ ζ, ὀρρὸν, τὸν ὑδατώδη κ ὀφθαλμῶν ὑποστάθμην ζ χάλικ· ἢ τὸ ἄπηκτον γάλα, τὸ ὑπολιπόμενον ὑδατώδες. Ἐπιγυίδα.] Τὸν ζ σώμ· εὐεξίαν· ἀπὸ μέρους ζ καθ τὸ γόνυ δηλοῖ, τὸ πᾶν ἐσήμανεν, ἢ τὸ ὑπερῷον ζ γόνα·.

ΝΟΤΑΕ.

218. Ὡς αἰεὶ τ ὁμοῖον ἄγῃ θεὸς ὡς τ ὁμοῖον) Prior ὡς, pro ὥπως, at posterior, pro εἰς, *Atticè*; de quâ re diximus satis ad *Euripid.* Phœniss. v. 1409. Huc refer Fabulam *Æsopicam*, Περὶ Ἀνθρακέως κ Γναφέως, ὅτι πᾶν τὸ ὁμόφυλον, ἀκοινώνητον. Quod Veteres ὁμοῖον, non ὅμοιον, dixerint, ut ἐπῖμον, non ἔντιμον, τρυπαῖον, non τρύπιον, ἐρῆμον, non ἔρημον, quodque *Atticum* sit & *Homericum*, Veteres Grammatici. *Eustath.* fol. 432. lin. 45. Τὸ ὃ ἐρῆμα παραδειγματίσειν οἱ Παλαιοί· ὥσπερ γὰρ ἐπῖμον λέγ Ὅμηρ παραδειγματικῶς, καθ Ἀρχαϊσμὸν, ὅτι καὶ ἐρῆμον, τὸ παρ᾽ ἡμῖν ἔρημον· κ καινὸν ὀδὸν, εἶτα καὶ ἐρῆμον, τὸ ἀπρόοδον. Et fol. 432. lin. 22. Τὸ ὃ ὁμοῖον, ὅτι ἀναλόγως παραδειγματῶ, κ ὑ παρὰ τύπον, καθ τὸ παραρρυζυγούμενον ὅμοιον, παλαιᾷ δηλῶ). ὥστε ἐ τὸ ὁμοῖος ἔν τι ἄλλοις κ ἐν Ὀδυσσείᾳ, ὃ πάντως ἀναλογώτερον, ζ ὅμοιος. Et fol. 627. lin. 2. Τὸ μὲ ὁμοῖ·, ὕστερον οἱ Ἀττικοὶ παραρρυζυνον. Vid. *Etymolog.* M. v. Γελοῖος.

222. Αἰτίζων ἀκόλους) De voce ἄκολ·, *Etymolog.* M.

NOTÆ IN SCHOLIA.

219. * Clausulam illam, * τ μολίσκοντα. &c. ex MS. *Aloysii* addo.

220. * Τὸν & * ἀποφερόμενον, pro οἱ & ἀποφερόμενοι, lego, *Sensu* postulante, si taceret MS.

221. * Οὐδὲ εἶξε· εἰώθασι ὃ οἱ πλωχοὶ παρασκλίνειν παῖς θύραις, ἢ παρεμβεβαλ, addo ex MS. *Aloysii*; licet etiam in *Vett. Impressis* extent, in *Aldinâ* nempè, *Bedrotianâ*, *Morrhianâ*, &c. excepto quòd ibi, vo-

VARIÆ LECTIONES.

221. Φλίψε᾽) γρ. θλίψε᾽), *Br. Schol. H. Stephan. Eustath.* fol. 627. lin. 38.

222. Ἄορας) γρ. ἄορα. *Br. Schol. H. Steph.*

ces, οὐδὲ εἶξεν, ut *Textûs* pars laudentur, & ἢ in fine, pro κὴ, legatur.

224. * Πᾶν τὸ ἀπ γῆς φυόμ· ἢ τὸν φυλλάδα, hæc ex MS. *Aloysii*; quæ sequuntur, Πᾶς γὰρ κλάδος, &c. ut olim: verùm notandum, Vett. *Impressos* per omnia cum MS. convenire, solam *Elzevirianam* priori parte mulctatam; quòd ex Literarum formâ fraus facta esset *Editori*.

223. Γυίδαι) γρ. λιπίδαι, *Eustath.* fol. 616. lin. 21. vid. ad v. 187.

Ἀλλ' ἐπεὶ δὴ ἔργα κάκ' ἔμμαθεν, οὐκ ἐθελήσῃ
Ἔργον ἐποίχεσθαι, ἀλλὰ πτώσσων κατὰ δῆμον
Βούλεται αἰτίζων βόσκειν λώβην γαστέρ' ἄναλτον.
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τόδε κέ τι τετελεσμένον ἔσται,
Αἴ κ' ἔλθῃ θεὸς δῶμαΐ' Ὀδυσσῆος θείοιο,
Πολλά οἱ ἀμφὶ κάρῃ σφέλα ἀνδρῶν ἐκ παλαμάων
Πλῆγαι ἀποτρίψουσι, δόμον κάτα βαλλομένοιο.
Ὣς φάτο· κὴ παιῶν λὰξ ἔνθορεν ἀφραδίῃσιν
Ἰχίῳ· οὐδὲ μιν ἔκτοθεν ἀτρεμίζων ἐρύκλιξεν,
Ἀλλ' ἔμπης ἀσφαλέως· ὁ δὲ μερμήριξεν Ὀδυσσεὺς,
Ἠὲ μεταΐξας ῥοπάλῳ ἐκ θυμὸν ἕλοιτο,
Ἦ θεὸς γῆν ἐλάσσῃ κάρη, ἀμφ' ὀδὰς ἀείρας.
Ἀλλ' ἐπετόλμησε, φρεσὶ δ' ἔρκετο· τὴ δὲ συβώτης
Νείκεσεν ἄντα ἰδών· μέγα δ' εὔξατο, χεῖρας ἀνασχών,
Νύμφαι κρηναῖαι, κοῦραι Διός, εἴποτ' Ὀδυσσεὺς
Ὑμμι ἐπὶ μηλ' ἔκηε, καλύψας πίονι δημῷ,
Ἀρνῶν, ἠδ' ἐρίφων, τόδε μοὶ κρηήνατ' ἐέλδωρ,
Ὡς ἔλθοι μιν κεῖνος ἀνὴρ, ἀγάγοι δέ ἑ δαίμων·
Τῶ κέ τοι ἀγλαΐας γε διασκεδάσειεν ἁπάσας,

" Sed quandoquidem jam opera mala didicit, non volet
" Opus adire, sed mendicans in populo
" Mavult orando pascere suum ventrem insatiabilem.
" Verùm edico hoc, quod & perfectum erit;
" Si iverit in ædes Ulyssis divini,
" Multa ei circum caput scabella virorum ex manibus
" Latera atterent per domum percussi.
Sic dixit: & *eum* aggrediens calce irruit insipientiis
In coxam, neque ipsum extra viam dimovit,
Sed firmus permansit: verùm cogitavit Ulysses,
Utrum irruens baculo animum auferret,
An ad terram dejiciat caput circa pavimentum sublatum:
Sed pertulit, animoque cohibitus est; illum verò subucus
Increpavit contra conspicatus; altéque precatus est, manibus sublatis,
" Nymphæ fontanæ, filiæ Jovis, si unquam Ulysses,
" Vobis fœmora combussit cooperta pingui adipe
" Agnorum & hœdorum, hoc mihi perficite desiderium,
" Ut veniat *tandem aliquando* ille vir, ducátque ipsum numen:
" Sic tibi insolentias utique dissiparet omnes,

ΣΧΟΛΙΑ.

227. Πτώσσων.] Πτωχεύων.

228. Βόσκειν.] Τρέφειν. Ἄναλτον.] Ἀπλήρωτον.

231. Πολλά οἱ ἀμφὶ κάρῃ.] Τινὲς μέν, ἀμφοτέρωθεν οἱονεὶ κεφαλὰς ἔχοντα· ἄμφινον δὲ καὶ παραθέσιν ἀναγινώσκειν ἀμφὶ κάρῃ, ἀντὶ τῶν κεφαλῶν. Σφέλα.] Τὰ ὑποπόδια· ἢ τὰ ἀνδραδέλφεα, τὰ δυναμένα σφῆλαι, ὅ ἐστι κινῆσαι. Σφέλα.] Τὰ ἀμφοτέρωθεν ἐξοχὰς καὶ ἐπαναστάσεις ἔχοντα· ἢ ἴσως παρὰ τὸ ἀπὸ σφίλων συμπεχθῆναι. σφῆνες δὲ, τὰ μικρὰ ξύλα. σφέλα δὲ, τὰ μικρὰ ὑποπόδια. Παλαμάων.] Τῶν χειρῶν.

232. Πλῶραὶ ἀποτρίψουσι.] Ἐμφατικῶς, ὅτι αἱ τότε πλῶραὶ ἀποτρίψουσι τὰ ὑποπόδια.

237. Ἀμφ' ὀδὰς.] Περὶ τὸ ἔδαφος. Ἐρείσας.] Πλησιάσας ποιήσας.

238. Ἐπετόλμησεν.] Ὑπέμεινεν.

240. Νύμφαι κρηναῖαι.] Ταύτας θεοσεύχεις, ἤτοι, καθ' ὃ ἀγρέσκους ἐσιν· ἢ, ὅτι τότε τὴν κρήνην θεραπεύει.

244. Ἀγλαΐας.] Τὰς καλλωπισμούς. Διασκεδάσειεν.] Διασκορπίσῃ.

NOTÆ.

226. Ἔμμαθεν) *Eustath.* fol. 628. lin. 33. Τὸ δὲ ἔρκα κάκ' ἔμμαθε, διπλάζει τὸ μὲν εν τῷ ἔμμαθε, κατὰ τοὺς Παλαιούς.

232. Πλῶραὶ) *Florentina, Aldina, Lovaniana, H. Steph.* πλῶρας habent, & MS. *Aloysian.* semel; mox tamen idem explicans ait, αἱ τότε πλῶραι, ut *Impressi*: & figuratior quidem hæc *Lectio*. Scio

VARIÆ LECTIONES.

Not. in *Textum*.

226. Ἔμμαθεν) γρ. ἔμαθεν. Vid. infrà, ad σ'. v. 361.

231. Ἀμφὶ κάρῃ) γρ. ἀμφικάρῃ, *Eustath.* fol. 629. lin. 3. *Br. Schol.* & *H. Steph.*

232. Πλῶραὶ) γρ. πλῶρας, *Florentin.* &c. vid.

237. Ἀμφ' ὀδὰς ἀείρας) γρ. ἀμφοδὸς ἐρείσας, *Eustath.* fol. 626. lin. 29. & fol. 629. lin. 17. & *H. Steph.* Ἐρείσας. *Br. Schol.*

Τὰς νῦν ὑβρίζων φορέεις, ἀλαλήμων αἰεν
Ἄσσυ κάτ᾽· αὐτὰρ μῆλα κακοὶ φθείρουσι νομῆες.
Τόνδ᾽ αὖτε προσέφη Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
Ὦ πόποι, οἷον ἔειπε κύων, ὀλοφώια εἰδώς;
Τόν ποθ᾽ ἐγὼν ἐπὶ νηὸς εὐστέλμοιο μελαίνης
Ἄξω τῆλ᾽ Ἰθάκης, ἵνα μοι βίοτον πολὺν ἄλφοι.
Αἲ γὰρ Τηλέμαχον βάλοι ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
Σήμερον ἐν μεγάροις, ἢ ὑπὸ μνηστῆρσι δαμείη,
Ὡς Ὀδυσῆί γε τηλοῦ ἀπώλεθο νόστιμον ἦμαρ.
Ὣς εἰπὼν, τοὺς μὲν λίπεν αὐτόθι, ἦκα κιόντας,
Αὐτὰρ ὁ βῆ· μάλα δ᾽ ὦκα δόμους ἵκανεν ἄνακτος.
Αὐτίκα δ᾽ εἶσω ἴεν, μνηστῆρσι κάθιζεν,
Ἀντίον Εὐρυμάχου· τὸ γὰρ φιλέεσκε μάλιστα.
Τῷ ῥ᾽ ἄρα μιν κρειῶν μοῖραν θέσαν, οἱ πονέοντο.
Σῖτον δ᾽ αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Ἕδμητ᾽· ἀγχίμολον δ᾽ Ὀδυσεὺς ἠ δῖος ὑφορβὸς
Στήτην ἐρχομένω· περὶ δὲ σφέας ἤλυθ᾽ ἰωὴ
Φόρμιγγος γλαφυρῆς· ἀνὰ γὰρ σφισι βάλλετ᾽ ἀείδειν
Φήμιος· αὐτὰρ ὁ χειρὸς ἑλὼν προσέφη συβώτην,
Εὔμαι᾽, ἦ μάλα δὴ τάδε δώματα κάλ᾽ Ὀδυσῆος,
Ῥεῖα δ᾽ ἀείγνωτ᾽ ἐστὶ καὶ ἐν πολλοῖσιν ἰδέσθαι.
Ἕξ ἑτέρων ἕτερ᾽ ἐστίν· ἐπήσκηται δέ οἱ αὐλὴ
Τοίχῳ ἠδὲ θυρῃσοῖσι, θύραι δ᾽ εὐεργέες εἰσὶ
Δικλίδες· οὐκ ἄν τίς μιν ἀνὴρ ὑπερπλίσαιτο.
Γιγνώσκω δ᾽, ὅτι πολλοὶ ἐν αὐτῷ δαῖτα πίθενται
Ἄνδρες· ἐπεὶ κνίση μοι ἀνήνοθεν, ἐν δέ τε φόρμιγξ

"Quas nunc injurius profers, errabundus semper
"Per civitatem: at pecora mali corrumpunt pastores.
Hunc rursus alloquutus est Melanthius, custos caprarum,
"Evax! quale dixit canis, astutias sciens?
"Quem aliquando ego in navi benè tabulatâ nigrâ
"Agam longè ab Ithacâ, ut mihi victum multum inveniat.
"Utinam enim Telemachum interficiat argentei-arcûs Apollo
"Hodiè in ædibus, vel à procis interficiatur,
"Sicut Ulyssi longè periit reditûs dies.
Sic loquutus, hos quidem liquit illic, lentè euntes:
At hic ivit, valdè autem celeriter ad ædes pervenit Domini.
Statimque introivit, & inter procos sedebat,
E regione Eurymachi; hunc enim colebat maximè.
Huic quidem carnium partem apposuerunt ii, qui *cibos* instruebant:
Panemque veneranda proma condà apposuit ferens,
Ad comedendum: propè autem Ulysses & divinus subulcus
Steterunt venientes: circum enim venit sonitus
Citharæ concavæ, interque ipsos cœpit canere
Phemius: at hic manu captum alloquutus est subulcum,
"Eumæe, certè omninò hæ ædes pulchræ Ulyssis,
"Facilè etiam sunt dignoscendæ & inter multas visendæ.
"Ex aliis aliæ sunt: ornata est autem ei aula
"Muro & valvis, januæ verò benè laboratæ sunt
"Bifores, non aliquis ipsam vir vituperaverit.
"Cognosco autem, quòd multi in ipsâ convivia faciunt
"Viri; quoniam nidor quidem ascendit, cithara verò

ΣΧΟΛΙΑ.

247. Αἰπόλ.] Αἰγοπόμ.
248. Κύων.] Ἀναιδής.
254. Κιόντ.] Πορευομένους.
256. Κάθιζεν.] Ἐκαθίζετο.
266. Ἐξ ἑτέρων ἕτερ᾽ ἐστίν.] Διὰ τούτων βάλλει δηλῶν, ὡς ὑ μονοσίτων τῶν βασιλέων ὄντων, ἀλλὰ πολυσίτων.
Ἐπήσκηται.] Μετ᾽ ἐπιμελείας διακεκόσμηται.
267. Θυρηκοῖσι.] Σπιφάνιος, ἀσφαλόλοις. Εὐεργέες.] Ἀσφαλεῖς· εἰ δὲ εὐεργέες, καλῶς εἰρασμένας.
268. Ὑπερπλίσαιτο.] Ἦτοι ὑπερφανήσεται, *ὑπερλήσεται, ἢ εὐχερῶς ἐπιβουλεύσει.
270. Ἀνήνοθεν.] Ἀνέρχεται. Φόρμιγξ.] Κιθάρα.

NOTÆ.

* Vid. *Etymolog.* M. v. Ὑπερπλίσαιτο.

251. Αἲ γὰρ Τηλέμαχον βάλοι ἀργυρότοξος Ἀπόλλων) Optat *Telemacho* mortem subitaneam; vel ut à *Procis* propediem occidatur. De *Phrasi* diximus, ad γ'. v. 279.

VARIÆ LECTIONES.

262. Γὰρ σφισι) γρ. δὲ σφισι, *H. Steph.*
267. Εὐεργέες) γρ. εὐερκέες, *Eustath.* fol. 630. lin. 4. *Br. Schol. H. Steph.*
270. Κνίσῃ) γρ. κνίσῃ, *Herodian.* apud *Eustath.* fol. 630. lin. 13. *Ibid.* Ἀνήνοθεν) γρ. εὐήνοθεν, *Eustath.* fol. 630. lin. 9. *H. Steph.*

Ἠμὶς

Ἠπύῃ, ἣν ἄρα δαιτὶ θεοὶ ποίησαν ἑταίρῃ.
Τόνδ' ἀπαμφβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Ῥεῖ' ἔγνως· ἐπεὶ οὐδὲ τά τ' ἄλλα πὲρ ἔσκ' ἀνοήμων.
Ἀλλ' ἄγε δὴ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
Ἠὲ σὺ πρῶτος ἔσελθε δόμους εὖ ναιετάοντας,
Δύσεο δ' ἧμενήσας, ἐγὼ δ' ὑποδείδιμαι αὐτῷ.
Εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμενον, ἐγὼ δ' εἶμι προπάροιθε·
Μηδὲ σὺ δηθύνῃν, μή τις σ' ἔκτοσθε νοήσας
Ἢ βάλῃ, ἢ ἐλάσῃ· τάδε σὲ φράζεσθαι ἄνωγα.
Τόνδ' ἠμείβεθ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Γιγνώσκω, φρονέω· τά γε δὴ *νοέοντι κελεύεις·
Ἀλλ' ἔρχευ προπάροιθεν, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτῷ.
Οὐ γάρ τι πληγέων ἀδαήμων, οὐδὲ βολάων,
Τολμήεις μοι θυμός, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπονθα
Κύμασι καὶ πολέμῳ· μὴ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.
Γαστέρα δ' οὔπως ἔστιν ἀποκρύψαι μεμαυῖαν,
Οὐλομένην, ἣ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισι δίδωσι.
Τῆς ἕνεκεν καὶ νῆες ἐΰζυγοι ὁπλίσσονται
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον, κακὰ δυσμενέεσσι φέρουσαι.
Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Ἂν δὲ κύων κεφαλήν τε καὶ οὔατα κείμενος ἔσχεν

" Sonat, quam convivio Dii fecerunt amicam.
Hunc respondens alloquutus es, Eumæe subulce,
" Facilè nôsti; quoniam neque alioquin es imprudens;
" Sed agè jam consultemus, quomodo erunt hæc opera.
" Vel tu primùm ingredere ædes benè-habitatas,
" Et accede procos; ego autem remanebo hic.
" Sin vis, remane; ego verò vadam antè;
" Neque tu morare, nè quis te extra animadvertens
" Vel percutiat, vel impellat; hæc te considerare jubeo.
Huic respondit statim prudens divinus Ulysses,
" Scio, cognosco, hæc jam intelligenti injungis:
" Sed vade antè, ego autem remanebo hic.
" Non enim prorsus plagarum inscius, neque ictuum,
" Patiens mihi animus, quoniam mala multa passus sum
" Undis & in bello; ad illa accedat & hoc.
" Ventrem etenim nullatenùs licet occultare avidum,
" Pernicioſum, qui multa mala hominibus dat:
" Cujus gratiâ & naves benè-transtratæ armantur,
" Pontum in indomitum, mala inimicis portantes.
Sic hi quidem talia inter se dicebant,
Canis autem caputque & aures jacens elevavit

ΣΧΟΛΙΑ.

271. Ἠπύει.] Ἐπηχεῖ.
273. Ἀνοήμων.] Ἀνόητος.
276. Δύσεο.] Εἴσελθε. Ὑπολείψομαι.] Ἀπολειφθήσομαι.
279. Βάλῃ.] Τύψῃ, πλήξῃ.
283. Βολάων.] Βλημάτων.
284. Τολμήεις.] Ὑπομενητικός.
288. Εὔζυγοι.] Εὖ συνεζευγμέναι, καὶ ἁρμοσμέναι. Ὁπλίζονται.] Παρασκευάζονται.
291. Ἂν δὲ κύων.] Πῶς τὸ μιξαμφοτέρωθεν ἐπιγινώσκει; ὅτι παρὰ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ τὰ ἄλογα ζῶα μᾶλλον ἀντιλαμβάνεται, καὶ σὺν τῷ ὀδμῆς αὐτὸν ἐπίγνω. ἀλλὰ μὴ τοσαῦτα ἔτη πῶς ἔζη; Ἀριστοτέλης φησὶν, τέσσαρα καὶ εἴκοσι ζῆν ἔτη κύνα. Ἔχεν.] Ἀνέτεινεν.

NOTÆ.

281. Γιγνώσκω, φρονέω· τάχα δὴ *νοέοντι κελεύεις) Ità quidem hic Versus legitur suprà, v. 193. & π'. v. 136. & ità *Eustath.* fol. 630. lin. 42. in ipsis περικοπαῖς, licet in *Textu*, utriusque Editionis, ut etiam in *Florentin. Aldin. Lovanian.* & omnibus aliis, hoc certè in loco, pro νοέοντι, legatur φρονέοντι, At quùm φρονέω præcedat in eodem Versu, Nos omnium Exemplarium fidem in Prioribus potiùs amplectimur.
285. Κύμασι καὶ πολέμῳ) Hic Versus legitur & aliàs, ε'. v. 224.
291. Ἂν δὲ κύων Ἄργος Ὀδυσσῆος) Huc alludit *Ælian.* Histor. Animal. l. 7. c. 29. ubi bella de Canis fide Historiola. Vid. *Sext. Empiric.* l. 1. p. 14. *Br. Schol.* & Not. in *Scholia*, item *Eustath.* fol. 632. lin. 20. Καὶ ὅρα τὴν ἱστορίαν, ἐπὶ πόσον ὁ Ἄργος ἐξήρκεσε ζῆν· ὑπὲρ εἴκοσι γὰρ ἔτη, ὡς ὁ Ποιητὴς ἐπιτηδὲς παρεσημήνατο· ὅπου δὲ καὶ εἰκοσιπέντε ζῶσιν ἔτη κύνες,

VARIÆ LECTIONES.

271. Ἠπύει) γρ. ἀνὰ, *Plutarch.* Vit. *Homeri.*
281. Τάχα δὴ) γρ. τάδε δὴ, *Eustath.* fol. 630. lin. 42. *Ibid.* Νοέοντι) γρ. φρονέοντι, vid. Not. in *Textum.*

Ἄργος Ὀδυσῆος ταλασίφρονος, ὃν ῥά ποθ' αὐτὸς
Θρέψε μιν, οὐδ' ἀπόνητο· πάρος δ' εἰς Ἴλιον ἱερὴν
Ὤιχετο· τὸν δὲ πάροιθεν ἀγίνεσκον νέοι ἄνδρες
Αἶγας ἐπ' ἀγροτέρας, ἠδὲ τραγούς, ἠδὲ λαγωούς.
Δὴ τότε κεῖτ' ἀπόπροθεν, ἀποιχομένοιο ἄνακτος,
Ἐν πολλῇ κόπρῳ, ἣ οἱ προπάροιθε θυράων,
Ἡμιόνων τε, βοῶν τε, ἄλις κέχυτ'· ὄφρ' ἂν ἄγοιεν
Δμῶες Ὀδυσῆος τέμενος μέγα κοπρήσοντες·
Ἔνθα κύων κεῖτ' Ἄργος, ὀλίπλειος κυνοραιστέων.
Δὴ τότε γ', ὡς ἐνόησεν Ὀδυσσέα ἐγγὺς ἐόντα,
Οὐρῇ μὲν ῥ' ὅγ' ἔσηνε, καὶ οὔατα κάββαλεν ἄμφω·
Ἆσσον δ' οὐκ ἔτ' ἔπφατο δυμήσασθαι ἄνακτος.
Ἐλθέμεν· αὐτὰρ ὁ νόσφιν ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ,
Ῥεῖα λαθὼν Εὔμαιον· ἄφαρ δ' ἐρεείνετο μύθῳ,
Εὔμαι', ἦ μάλα θαῦμα, κύων ὅδε κεῖτ' ἐνὶ κόπρῳ,

Argus Ulyſſis laborioſi, quem quondam ipſe
Nutrivit, neque fruitus eſt: ante enim in Ilium ſacrum
Ivit; hunc verò antehàc duxerunt juvenes viri
Contra capras ſylveſtres, & cervos, & lepores.
Jam tunc jacebat abjectus, abeunte hero,
In multo ſtercore, quod ei ante januas
Mulorumque, boumque, ſatis fuſum erat; donec auferrent
Servi Ulyſſis campum magnum ſtercoraturi:
Illic canis jacebat Argus, plenus ricinorum.
Tunc utique, ut agnovit Ulyſſem propè exiſtentem,
Caudâ quidem hic adulatus eſt, & aures dejecit ambas:
Propè autem non amplius tum potuit ſuum dominum
Venire: at ille longè ipſum conſpicatus abſterſit lachrymam,
Facilè latens Eumæum; ſtatimque interrogavit verbo,
Eumæe, certè valdè miraculum, canis hic jacet in ſimo,

ΣΧΟΛΙΑ.

292. Ἄργος.] Ὄνομα κύριον τοῦ Ὀδυσσέως κυνός.
294. Ἀγίνεσκον.] Ἀπῆγον.
295. Τραγούς.] Δορκάδων εἴδους, ἢ ἐλάφων, ἢ τὰ ἄκρα τῶν ἐλάφων.
296. Ἀπόπροθεν.] Ἀντιπαρέλληλον, ἀπεμπαλλήλως, ἀπόντος.
298. Κέχυτο.] Χύδην ἔκειτο. Ἄγοιεν.] Ἀπάγοιεν.
299. Τέμενος.] Χωρίον. Κοπρήσοντες.] Κοπρίσαι ἀφειλοντες.
300. Ἐνίπλεος.] Πλήρης. Κυνοραιστέων.] Τῶν ἰσόρμων οἱ μισθωτοὶ Ὅμηρον. *Ælian.* quidem hæc Canum longævitas pro Fabulâ habetur; *Ariſtotelis* Auctoritas huic opponatur, Hiſtor. *Animal.* l. 4. c. 40. *Laconici* Canes vivunt Denis, fœminæ Duodenis annis; cætera Genera, quindecim Annos, aut Viginti. Vid. & *Plinium.*
296. Ἀπόπροθεν) *Etymolog.* M. Ἀπόπροθεν, ἀπόντος, οὐκ ἐπιζητούμενον· ἤ ἐστι, ἠμελημένον, μὴ

NOTÆ IN

300. *Κρητῶν bis, pro corrupto κρηλόων, lego, & *λίγεται, pro λίγιαξ, *τζιβίκια demùm, pro τελβίξια, voce *Barbarâ*, ex *Euſtathio*, & ultima Vox recta etiam in Vet. *Impreſſis*, Verùm *Euſtath.* fol. 633. lin. 12. ludit, qui ab his Animalculis *Pro-*

VARIÆ LECTIONES.

296. Ἀπειχομένοιο ἄνακτος) γρ. ἀπιχομένοιο Ὀδυσῆος, *H. Steph.*
299. Κοπρήσοντες) γρ. κοπρίσαντες, *Etymolog.* M. v. Κοπρέα.
300. Κυνοραιστέων) γρ. κυνοραιστέων, verùm ea Scriptio minùs neceſſaria; nam & Ἰλιοραιστής.
301. Ἔσθα) γρ. ἰόντα, nam & Verſio *Latina* hactenus habuit, *eamdem.*
305. Μύθῳ) γρ. μῶθον, *H. Steph.* minùs benè.

*κρητῶν· τινὲς δὲ λέγουσιν ἄλλα ζῶα εἶναι, ἃ *λίγιαξ καὶ κυνοραϊσαὶ, *κρητῶν. φαίνεται δὲ τοὺς κύνας τίνοντες τὸ αἷμα αὐτῶν· εἰσὶ δὲ παῦται τὰ καλούμενα *τζιβίκια.

302. Ἔσηνε.] Ἐκολάκευσεν. Κάββαλεν.] Κατέβαλεν, ἐπέκλινεν.
303. Δυμήσασθαι.] Ἡδυνήθη.
305. Ἐρεείνετο.] Ἐπηρώτησεν.
306. Θαῦμα.] Ἔκπληξις.

NOTÆ.

ποθούμενον· ὡς δὲ ποθεῖν, ποθῶ· ποθέσω, πεπόθηκα, πεπόθημαι, πεπόθησμαι· πόθησις, καὶ ἀπόθησις, ὁ ἀζήτητος, ὁ μὴ ποθούμενος. Idem *Euſtath.* fol. 102. lin. 37. in *Odyſſ.* Vid. ad *Callimach.* Hymn. *Cerer.* v. 48. Πολύθητε. Item *Apollon.* Argon. l. 1. v. 824. *Schol.*
299. Κοπρήσοντες) Vid. *Petri Victorii*, Var. Lect. l. 28. c. 4. An ſtercoratio ſit *Homero* nota.
304. Ἀπομόρξατο) Vid. *Etymolog.* M. v.

SCHOLIA.

verbium putat ortum, Ὑπείρεται Κρητικῶς· περὶ ἧς ἀκριβέστερον, inquit, ἐν τοῖς περὶ Πελοποννήσου κεῖται. Et ipſe longè rectius ad Urbem *Crotonem* refert, ἐν παρεκβολαῖς ad *Dionyſ.* Περιηγ. v. 369. ubi illam originem explodit.

Καλὸς

Καλὸς μὲν δέμας ἐστὶν, ἀτὰρ τόδε γ' ὐ σάφα οἶδα,
Εἰ δὴ ὑ ταχὺς ἔσκε θέειν ἐπὶ εἴδεϊ τῷδε,
Ἦ αὔτως, οἷοί τε τραπεζῆες κύνες ἀνδρῶν
Γίγνονθ', ἀγλαΐης δ' ἕνεκεν κομέουσιν ἄνακτες.
Τόνδ' ἀπαμφοτέρωθεν προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Καὶ λίην ἀνδρός γε κύων ὅδε τῆλε θανόντος.
Εἰ τοῖος δ' εἴη ἠμὲν δέμας, ἠδὲ ὑ ἔργα,
Οἷόν μιν Τροίηνδε νεὼν κατέλιπεν Ὀδυσεύς,
Αἶψά κε θηήσαιο, ἰδὼν ταχυτῆτα ὑ ἀλκήν.
Οὐ μὲν γάρ τι φύγεσκε βαθείης βένθεσιν ὕλης
Κνώδαλον, ὅ, τι ἴδοιτο· ὑ ἴχνεσι γὰρ πεπίθητο.
Νῦν δ' ἔχεθ' κακότητι· ἄναξ δέ οἱ ἄλλοθι πάσης
Ὤλετο· τὼ δ' οὐ γυναῖκες ἀκηδέες ὑ κομέουσι·
Δμῶες δ', εὖτ' ἂν μηκέτ' ὑπερφιάλοισιν ἄνακτες,
Οὐκ ἔτ' ἔπειτ' ἐθέλουσιν ὑγιὲς ἐργάζεσθαι·
Ἥμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀπαμείρεται εὐρύοπα Ζεὺς
Ἀνέρα, εὖτ' ἂν μιν κατὰ δοῦλιον ἦμαρ ἕλῃσιν.
Ὣς εἰπὼν, εἰσῆλθε δόμους εὖ ναιετάοντας·
Βῆ δ' ἰθὺς μεγάροιο μετὰ μνηστῆρας ἀγαυούς.
Ἄργον δ' αὖ κῆρ μοῖρ' ἔλαβεν μέλανος θανάτοιο,
Αὐτίχ' ἰδόντ' Ὀδυσῆα ἐεικοστῷ ἐνιαυτῷ.
Τόνδε πολὺ πρῶτον ἴδε Τηλέμαχος θεοειδὴς
Ἐρχόμενον κατὰ δῶμα συβώτιον· ὦκα δ' ἔπειτα

" Pulcher quidem corpore est, at hoc non liquidò scio,
" An & velox fuerit ad currendum, præter formam hanc,
" An fruſtrà, qualesque mensales canes virorum
" Sunt; deliciarum enim gratiâ nutriunt Domini.
Hunc respondens alloquutus es, Eumæe subulce,
" Et valdè viri canis hic procul mortui:
" Sin talis esset *nunc* & corpore, atque operibus,
" Qualem ipsum ad Trojam iens reliquit Ulysses,
" Statim admiraveris, conspicatus velocitatem & robur:
" Non quidem enim aliqua fugiebat densæ in profunditatibus sylvæ
" Fera, quamcunque viderit; etiam vestigia enim sciebat.
" Nunc autem tenetur malo, dominusque ejus procul à patriâ
" Periit: hunc interim mulieres negligentes non curant.
" Servi etenim, quando non ampliùs imperant domini,
" Non amplius pollea volunt decentia operari:
" Dimidium enim virtutis aufert latè-sonans Jupiter
" Viri, quando ipsum servilis dies occupat.
Sic loquutus ingressus est domos bene-habitatas:
Ivit autem rectà per domum ad procos superbos.
Argum verò denuò parca occupavit nigræ mortis,
Cùm primùm vidisset Ulyssem vigesimo in anno.
Hunc primus vidit Telemachus divinus
Euntem *viz.* in domum subuleum: celeriter autem statim

ΣΧΟΛΙΑ.

308. Εἴδει.] Τῇ μορφῇ.
309. Τραπεζῆες.] Οἱ ἐπὶ τὰς τραπέζας ὄντες.
310. Ἀγλαΐης.] Καλλονῆς.
317. Κνώδαλον.] Κυρίως μὲν τὸ θαλάσσιον θηρίον, τὸ κῆτος· νῦν δὲ θηρίον, κατὰ κυνῶν ἀλισκόμενον.
318. Ἔχεθ'.] Σιωπᾷ δὲ. Κακότητι.] Βλάβῃ, νόσῳ.
Ἄλλοθι πάσης.] Ἀντὶ δὲ, ἐπὶ ξένης.
319. Ἀκηδίες.] Ἀμελεῖς. Οὐ κομέουσιν.] Ἐπιμελείας οὐκ ἀξιοῦσιν.
322. Ἀρετῆς.] Τῆς ἐκουσίου πρὸς τὰ ἔργα ἐρωμῆς. Ἀπαμείρεται.] Ἀφαιρεῖται.
323. Δοῦλιον ἦμαρ.] Ἡ δουλεία.

NOTÆ.

315. Ταχυτῆτα) De ratione hujus Vocis Accentûs, vid. ad *Iliad.* χ'. v. 363.

322. Ἥμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀπαμείρεται εὐρύοπα Ζεὺς) *Plato*, l. 6. De Legibus, & *Athenæ.* l. 6. fol. 264. legunt, Ἥμισυ γάρ τι νόου ἀπαμείρει). *Scholiastes Aristophanis*, Plut. ut Nos, legit. Ità in proximo Versu, pro ἀνέρα, εὖτ' ἂν μιν, *Athenæus*, ἀνέρα· ὃς ἂν δὴ, & *Plato*, ἀνδρῶν, ὃς ἂν δή. *Etymolog.* M. agnoscit, τὸ Ἀπαμείρεται, in v. at ἀπαμείρει) in v. Δεῖλος.

326. Ἄργον δ' αὖ κῆρ μοῖρ' ἔλαβεν) De Canum longævitate supra, ad v. 291.

VARIÆ LECTIONES.

322. Ἥμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀπαμείρεται) γρ. ἥμισυ γάρ τι νόου ἀπαμείρει), vid. Not. in *Textum*.

323. Ἀνέρα, εὖτ' ἂν μιν) Ἀνέρα· ὃς ἂν δὴ, *Athenæ.* Ἀνδρῶν, ὃς ἂν δή. Vid. in *Textum*.

Νεῦσ' ἐπὶ οἱ καλέσας· ὁ δ', παπλήνας ἔλε δίφρον,
Κείμενον, ἔνθάδε δαιτὸς ἐφίζεσκεν, κρέα πολλὰ
Δαιόμενος μνηστῆρσι, δόμον κάτα δαινυμένοισι.
Τὸν κατέθηκε Φέρων πρὸς Τηλεμάχοιο τράπεζαν
Ἀντίον· ἔνθάδ' ἄρ' αὐτὸς ἐφέζετο· τῷ δ' ἄρα κῆρυξ
Μοῖραν ἑλὼν ἐτίθει, κανέῳ τ' ἐκ σῖτον ἀείρας.
Ἀγχίμολον δ' ἣ μετ' αὐτὸν ἐδύσετο δώματ' Ὀδυσσῆς,
Πτωχῷ λυγαλέῳ ἐναλίγκιος, ἠδὲ γέροντι,
Σκηπτόμενος· τὰ δ' ἧμος λυγρὰ ἕσσατο εἵματα ἕστο.
Ἷζε δ' ἐπὶ μελίνῃ ἐΰδμητον ἔντοθε θυράων,
Κλινάμενος καθμῷ Κυπαρισσίνῳ, ἔν ποτε τέκτων
Ξέσσεν ἐπισταμένως, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνε.
Τηλέμαχος δ' ἐπὶ οἱ καλέσας προσέφη συβώτην,
Ἄρτον τ' ἦλον ἑλὼν εὐκαλλέα ἐκ κανέοιο,
Καὶ κρέα, ὡς οἱ χεῖρες ἐχάνδανον ἀμφιβαλόντι,
Δὸς τῷ ξείνῳ ταῦτα φέρων· αὐτόν τε κέλευε,
Αἰτίζειν, μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας·
Αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ ἀνδρὶ πρόκτῃ.
Ὣς φάτο· βῆ δ' ὑφορβὸς, ἐπεὶ τ' μῦθον ἄκουσεν,
Ἀγχοῦ δ' ἰσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,

Annuit ad se vocans; hîc igitur ubi conspicatus esset, accepit sedem
Jacentem, ubi coquus fecerat, carnes multas
Incidens procis, in domo convivantibus.
Hanc deposuit portans ad Telemachi mensam
E regione, ubi & ipse sedit: illi autem præco
Partem captam proposuit, ex canistroque panem elevatum.
At paulò post ipsum intravit domum Ulysses,
Pauperi tristi simili & seni,
Baculo innixus: laceraque circum corpus vestimenta indutus erat:
Sedit autem in fraxineo limine intra januas,
Acclinatus postì Cypariſſino, quem olim faber
Poliverat scienter, & in perpendiculum direxerat.
Telemachus verò ad se vocatum alloquutus est subulcum,
Panemque totum capiens perpulchro ex canistro,
Et carnes, quantum ei manus erant capaces circumjacienti,
" Da huic hospiti hæc ferens, ipsumque jube
" Petere victum, valdè omnes adeuntem procos:
" Pudor enim non est bonus indigenti viro supplici.
Sic dixit; ivitque subulcus, postquam verbum audivit;
Et propè stans verba velocia alloquutus est,

ΣΧΟΛΙΑ.

335. Περιίθη.] Παριίθη. Κανίῳ.] Κανισκίῳ.
336. Ἐδύσετο.] Εἰσῆλθεν.
339. Μελίνῃ.] Ἀπὸ μελίας ξύλου γλυμμένης.
340. Κλινάμενος.] Πεφυσιακλιθείς. Κυπαρισσίνῳ.] Ἀπὸ Κυπαρίσσου γλυμμένῳ.
341. Ἔξεσσεν.] Εἰργάσατο.
342. Ἐπὶ οἱ.] Πρὸς ἑαυτόν.
343. Οὖλον.] Ὅλον, καθὸ ἔκλειψιν ἔχ ν. Περικαλλέα.] Πάνυ καλόν.
344. Ἐχάνδανον.] Ἐχώρησαν.

NOTÆ.

331. Ἐνθάδε) Ità junctim scribo, pro ἔνθα ᾗ, quod malè olim divisim, ab *Imperitis* primò scriptum, tum nè à *Peritis* notatum satis; quod & sæpè aliàs contigit, & mox, v. 334. ubi ideò quoque junctim lego.

334. Ἐνθάδε') Ità, pro ἔνθα δ', omninò scribendum probo, ut ad v. 331.

342. Ἄρτον τ' ἦλον) Ità quidem *Florentina*, omnium Vetustissima, ità *Aldina*, & *Lovaniana*; etiam utraque *Eustathii*, *Romana* & *Basileensis*; quare malè *Henr. Stephanus*, pro τ', scripsit δ'. ut qui Distichon, quod hinc inchoat, *Telemachi* Orationis partem putabat; cùm nihil minùs: Oratio enim non nisi his verbis incipit, Δὸς τῷ ξείνῳ. *Castellio* quidem τὲ videtur in *Latinâ* Versione agnoscere; non tamen ausus est *Stephani* auctoritati contrà ire. Judicet Peritus Lector, qui viderit, ἄρτον τε, ad τὸ, κρέας referri, & hanc esse Actionem *Telemachi* jam locuturi, nondum loquentis.

347. Αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ) *Michael Apostolius*. Proverb. Centur. 1. Αἰδὼς γὰρ οὐ κωλύει ἀδὴν ὠφελεῖ. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Hippolyt. v. 385. *Hesiod.* l. 2. v. 118. Ἐλπὶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ ἄνδρα κομίζει. De Περίκλῃ, vid. infra, ad v. 352.

VARIÆ LECTIONES.

331. Ἐνθάδε) γρ. ἔνθα ᾗ, olim, malè. Vid. Not. in *Textum*.
334. Ἐνθάδε) γρ. ἔνθα ᾗ, vid. suprà, v. 331.
335. Ἐπιθή) γρ. περιθή, *Brevia Scholia*.
343. Ἄρτον τ') γρ. ἄρτον δ', vid. N. in *Textum*.
347. Περίκλῃ) γρ. παρείναι, *Plato* in *Charmide*. Vid. *Duport.* Gnomolog.

Τηλέ-

Τηλέμαχός τοι, ξεῖνε, διδοῖ τάδε, καί σε κελεύει
Αἰτίζειν μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας·
Αἰδῶ δ' οὐκ ἀγαθὴ φησ' ἔμμεναι ἀνδρὶ προίκλῃ.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ζεῦ ἄνα, Τηλέμαχόν μοι ἐν ἀνδράσιν ὄλβιον εἶναι,
Καί οἱ πάντα γένοιθ', ὅσσα φρεσὶν ἦσι μενοινᾷ.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρῃσιν ἐδέξατο, καὶ κατέθηκεν
Αὖθι, ποδῶν προπάροιθεν, ἀεικελίης ἐπὶ πήρης.
Ἤδιε δ', ὡς ὅτ' ἀοιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄειδεν,
Εὖθ' ὅδ' ἐδειπνήκῃ, ὅδ' ἐπαύσατο θεῖος ἀοιδός.
Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρ'· αὐτὰρ Ἀθήνη,
Ἄλχι παρισταμένη, Λαερτιάδην Ὀδυσῆα
Ὤτρυν', ὡς ἂν πύρνα κατὰ μνηστῆρας ἀγείροι,
Γνοίη θ', οἵ τινές εἰσιν ἐναίσιμοι, οἵ τ' ἀθέμιστοι·
Ἀλλ' οὐδ' ὣς τιν' ἔμελλ' ἀπαλεξήσειν κακότητος.
Βῆ δ' ἴμεν αἰτήσων ἐνδέξια φῶτα ἕκαστον,
Πάντοσε χεῖρ' ὀρέγων, ὡς εἰ πλωχὸς πάλαι εἴη.
Οἱ δ', ἐλεαίροντες δίδοσαν, καὶ ἐθάμβεον αὐτόν·
Ἀλλήλους τ' εἴροντο, τίς εἴη, καὶ πόθεν ἔλθοι·
Τοῖσι δὴ καὶ μετέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλεῆς βασιλείης,
Τῆδε πέρι ξείνου· ἦ γάρ μιν πρόσθεν ὄπωπα.
Ἦ τοι μὲν οἱ δεῦρο συβώτης ἡγεμόνευεν·
Αὐτὸν δ' οὐ σάφα οἶδα, πόθεν γένος εὔχεται εἶναι.
Ὣς ἔφαθ'· Ἀντίνοος δ' ἔπεσιν νείκεσσε συβώτην,

" Telemachus tibi, ô hospes, dat hæc,
& te jubet
" Petere victum valdè omnes adeuntem procos:
" Pudorem enim non bonum dicit
esse viro mendico.
Hunc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" Jupiter rex, Telemachus mihi inter
Viros beatus sit,
" Et ei omnia fiant, quæcunque mentibus suis cogitat.
Dixit, & ambabus suscepit, & deposuit
Illic pedes ante, indecenti super perâ.
Comedit autem, quamdiu cantor in domibus canebat;
Et quandò ille cœnaverat, tum cessavit divinus cantor.
Proci verò tumultuabantur in domibus: at Minerva,
Propè accedens ad Laërtiadem Ulyssem,
Commovit, ut stipem à procis congreget,
Cognoscatque; qui sint justi, quique injusti:
Sed neque sic aliquem servaturus erat ab infortunio.
Perrexit igitur ire rogaturus dextrorsum virum quemque,
Undique manum porrigens, tanquam pauper diù esset.
Hi verò miserantes dederunt, & admirati sunt ipsum;
Mutuóque interrogabant, quis esset, & unde venisset.
Inter hos itaque dixit Melanthius, custos caprarum,
" Audite me, proci inclytæ reginæ,
" De hoc hospite; utique enim antè ipsum vidi.
" Certè quidem huic hùc subulcus præivit:
" Ipsum autem non apertè scio, unde genus dicat esse.
Sic dixit: Antinous verò igitur verbis arguebat subulcum,

ΣΧΟΛΙΑ.

350. Διδοῖ.] Δίδωσιν.
352. Προίκτην.] Μεζάίτην, παρὰ τὸ ἱκετεύειν καὶ σεσαῖσθαι. * Ἀρχίλοχος, Προῖσσειν χεῖρα, Προϊστορίαν.
354. Ὄλβιον εἶναι.] Ἀπὸ κοινῆς, ποίησον.
357. Ἀεικελίης.] Εὐτελοῦς. Ἐπὶ πήρης.] Ἐπάνω τῆς πήρης ἀπλώσας τὴν τῶν πήρων, ἀντὶ τραπέζης, ἐπάνω ἔχων. Αὖθι πρὸ τῶν ποδῶν προπάροιθεν.
358. Ὡς ὅπ.] Μέχρις ὦδε.
362. Πύρνα.] Πύρνα στίχα. Ἀγείροι.] Σιτοδοσίαν.
363. Ἀθέμιστοι.] Ἄδικοι.
364. Ἀπαλεξήσειν.] Ἀποκαλύσειν. Κακότητος.] Τῆς γναθικῆς κινδύνου.
365. Αἰτήσων.] Ἐπαιτῆσαι ὀφείλων. Ἐνδέξια.] Ἀπὸ τῶν δεξιῶν μερῶν.
367. Ἐλεαίροντες.] Ἐλεοῦντες.

NOTÆ IN SCHOLIA.

352. * Ἀρχίλοχος, &c. ex *Etymolog.* M. v. Προίκτης. Vid. & *Suidam*, in v.

VARIÆ LECTIONES.

352. Προϊκτὴν) γρ. παρεῖναι, ut suprà, v. 347.
358. Ὡς) γρ. ἕως, *Eustath.* fol. 636. lin. 21. certè pro ἕως positum rectè astruit; & id *Brevia Scholia* videntur innuere, in ἐξηγήσει.

Ὦ ῥίγιστε συβῶτα, πῆ ἦ σὺ τόνδε πόλινδε
Ἦγαγες; ἦ ἐχ ἄλις ἡμῖν ἀλήμονές εἰσι καὶ ἄλλοι
Πτωχοὶ ἀνιηροί, δαιτὸς ἀπολυμαντῆρες;
Ἦ ὄνοσαι, ὅπι τοι βίοτον κατέδουσιν ἄνακτος
Ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι; σὺ δ' ἦκα ποθι τόνδ' ἐκάλεσσας;
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Ἀντίνοε, ἦ μὴν καλὰ κ' ἐθλὸς ἐὼν ἀγορεύεις·
Τίς γὰρ δὴ ξεῖνον καλεῖ ἄλλοθεν αὐτὸς ἐπελθὼν
Ἄλλον γ', εἰ μὴ τοὺς, οἳ δημιοεργοί ἔασιν;
Μάντιν, ἢ ἰητῆρα κακῶν, ἢ τέκτονα δούρων,
Ἦ καὶ θέσπιν ἀοιδὸν, ὅ κεν τέρπῃσιν ἀείδων;
Οὗτοι γὰρ κλητοί γε βροτοὺς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν·
Πτωχὸν δ' οὐκ ἄν τις καλέοι τεύξοντά γ' ἑαυτόν.
Ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς πέλει πάντων εἰς μνηστήρων
Δμωσὶν Ὀδυσῆος, πέρι δ' αὖτ' ἐμοί· αὐτὰρ ἔγωγε

"O valde-cognite Subulce, quare vero tu hunc ad civitatem
"Duxisti? an non satis nobis errantes & alii
"Pauperes importuni, conviviorum destructores?
"An pro nihilo-ducis, quod faculta-tes edunt heri tui
"Hîc congregati? tu autem & alicunde hunc vocâsti?
Hunc respondens alloquutus es, Eumæe subulce,
"Antinoë, non quidem bona, etiamsi bonus sis, dicis:
"Quis enim hospitem vocat aliunde ipse perveniens
"Alium, nisi horum *aliquem*, qui opifices sunt?
"Vatem, vel medicum malorum, vel fabrum lignorum,
"Vel & venerandum cantorem, qui delectet canendo?
"Hi enim invitandi utique hominum in infinitâ terrâ:
"Pauperem autem non aliquis vocaret vexaturum seipsum.
"Sed semper difficilis super omnes es procos
"Servis Ulyssis, præcipue verò mihi; at ego

ΣΧΟΛΙΑ.

375. Ὦ ῥίγιστε.] Ἐπίσημε, ἄγαν ἠκδηλε, ὅτι συβώτης ὑπάρχεις.
376. Ἀλήμονες.] Πλανῆται.
378. Ὄνοσαι.] Νῦν, ἀντὶ ᾧ, ὠφελῇ.
379. Πόθι.] Πόθεν.
383. Δημιοεργοί.] Δημιουργοὶ, πρνίται.
384. Κακῶν.] Τῶν νόσων.
385. Θέσπιν.] Θεῖον, θαυμαστόν.
386. Κλητοί.] Κεκλημένοι.
387. Τεύξοντα.] Καζαπανήσοντα.

NOTÆ.

376. Ἦγαγες· ἦ ἐχ ἄλις ἡμῖν ἀλήμονές εἰσι) In *Scansione*, τὸ ἦ & τὸ ἐχ, in Unam Syllabam coalescunt, ut *Iliad.* ι'. v. 533. Ἦ λάθετ', ἦ οὐκ ἐνόησεν. *Ibid.* Ἡμιν) *Eustath.* fol. 637. lin. 25. Ἐν ᾧ τὸ, ἡμιν ἀλήμονές εἰσιν, ἀλήμονας μὲν τοὺς ἀλήτας λέγει· ᾧ δὲ ἡμιν, συσκιᾷ μὲν τὸ λέγουσιν, ὠφελιμῶς δὲ τῷ ἀρχαίαν λόγῳ ἐγκλίσεως, καθά που καὶ ἀλλαχοῦ ἐποίησε. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἄμμι.

378. Ἦ ὄνοσαι) *Eustath.* fol. 637. lin. 26. Τὸ δὲ, ἦ ὄνοσαι, αἰτίως ἔφη, ἀντὶ ᾧ, ἢ μίμφῃ, ἡμῖν δηλαδὴ, ἢ τοῖς ἀλήταις, ὡς μὴ βορεῖς ὄντι, μηδὲ δαπανᾶν εὖ δυναμένοις τὰ ᾧ οἰκεῖα τῶν δεσποτῶν; καὶ ἀφ' ἑτέρου ἄγεις, τοὺς ἀξιολογώτερον καταφαγομένους ἐκεῖνα; Καὶ ἔστιν ἔννοια ὁμοία ταύτῃ, Ἀλλ' εἴθ' ὡς σε ἔολπα ὀνόσεσθαι κακότητι· ὅπερ ἐν τῇ ε'. ῥαψῳδίᾳ ὁ Ποσειδὼν φησὶ τὸν Ὀδυσσέα· καὶ ἕτερα μὲν καλῶς

NOTÆ IN SCHOLIA.

378. Ἦ ὄνοσαι) Νῦν, ἀντὶ ᾧ ὠφελῇ, ità pro *Elzeviriano* ὠφελεῖ, ex *Aldinâ*, *Bedrotianâ*, *Morrhianâ*, *Hervagianâ*, & ipso MS. *Aloysiano*. Videtur autem in hâc parte errare *Scholiastes*, qui ὄνημι hîc pro *Juvo*, capit, quùm potius pro, *Parvi-pendeo*, sumatur. Vid. Not. in *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

375. Ὦ ῥίγιστε) γρ. ὦ ἀειγίγωτε.
378. Κατέδουσιν) γρ. κατέδομεν.
382. Τίς γὰρ δὴ) γρ. ἀλλ' οἷον, &c. vid. Not. in *Textum*.
384. Ἰητῆρα κακῶν) γρ. ἰητῆρα νόσων.
385. Ἦ καὶ θέσπιν ἀοιδὸν) γρ. οὐ καλέσσει ἀοιδὸν, *Aristot.* Polit. 8. 3. *Ibid.* Ὅ κεν) γρ. ὃς ἂν, H. Steph. *Ibid.* Ἀείδων) γρ. ἄπαντας, *Aristot.* ibid.
387. Τεύξοντά γ' ἑαυτόν) γρ. τεύξοντα ἑαυτόν. Et τεύξοντα ὃν οἶκον. Vid. Not. in *Textum*.

Οὐκ

Οὐκ ἀλέγω, εἴως μοὶ ἐχέφρων Πηνελόπεια
Ζώῃ ἐνὶ μεγάροις ἠ Τηλέμαχος θεοειδής.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Σίγα, μή μοι τοῦτον ἀμείβεο πόλλ' ἐπέεσσιν·
Ἀντίνοος δ' εἴωθε κακῶς ἐρεθιζέμεν αἰεὶ
Μύθοισιν χαλεποῖσιν, ἐποτρύνῃ δὲ καὶ ἄλλους.
Ἦ ῥα, καὶ Ἀντίνοον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἀντίνοε, σὺ μὲν καλὰ, πατὴρ ὡς κήδεαι ἡμέων,
Ὅς τ' ξεῖνον ἄνωγας ἀπὸ μεγάροιο δίεσθαι
Μύθῳ ἀναγκαίῳ· μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειε.
Δός οἱ ἑλών· οὔ τοι φθονέω· κέλομαι γὰρ ἔγωγε.
Μήτ' ἂρ μητέρ' ἐμεῖο ἄζευ τόγε, μήτε τιν' ἄλλον
Δμώων, οἳ κατὰ δώμαθ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
Ἀλλ' οὔ τοι τοιοῦτον ἐνὶ φρεσὶ νόημα·
Αὐτὸς γὰρ φαγέμεν πολὺ βέλεα, ἢ δόμεν ἄλλῳ.
Τόνδ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμείβετο προσέφη τε,
Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μύθος ἄχεο, ποῖον ἔειπες;
Εἴ οἱ τόσσον ἅπαντες ὀρέξειαν μνηστῆρες,
Καί κέν μιν τρεῖς μῆνας ἀπὸ πρόθεν οἶκον ἐρύκοι.
Ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ θρῆνυν ἑλὼν ὑπέφηνε τραπέζῃ
Κείμενον, ᾧ ῥ' ἔπεχεν λιπαρὼς πόδας εἰλαπινάζων.
Οἱ δ' ἄλλοι πάντες δίδοσαν, πλῆσαν δ' ἄρα πήρην
Σίτου καὶ κρειῶν· τάχα δὴ καὶ ἔμελλεν Ὀδυσσεὺς,
Αὖτις ἐπ' ἠδὴν ἰὼν, προικὸς γεύσεσθαι Ἀχαιῶν·
Στῆ δ' παρ' Ἀντίνοον, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
Δός, φίλος· οὐ μοὶ δοκέεις ὁ κάκιστος Ἀχαιῶν
Ἔμμεναι, ἀλλ' ὄρνιθος, ἐπεὶ βασιλῆϊ ἔοικας.

" Non curo, usquedum mihi prudens Penelope
" Vivit in domibus, & Telemachus divinus.
Hunc rursus Telemachus prudens contrà loquutus est,
" Tace, ne mihi huic respondeas multùm verbis.
" Antinous autem consuevit malè contendere semper
" Verbis pravis, quin ad *hoc* incitat & alios.
Dixit, & Antinoum verbis velocibus alloquutus est,
" Antinoë, tu quidem præclarè me curas, ut pater filium,
" Qui hospitem jussisti à domo exire
" Verbo necessario: non hoc Deus perficiat.
" Da ei *aliquid* captum: non equidem invideo, jubeo enim ego:
" Neque quid matrem meam verere hâc *in* re, neque aliquem
" Servorum, qui in ædibus *sunt* Ulyssis divini.
" Sed non tibi talis in pectoribus dispositio animi:
" Ipse enim comedere multò mavis, quàm dare alii.
Huic rursus Antinous respondens loquutus est,
" Telemache altiloque, robur indomite, quale dixisti?
" Si ei tantum omnes dederint proci,
" Et ipsum tres menses procul hinc domus *sua* detineret.
Sic dixit, & scabellum capiens ostendit mensæ
Jacens, quo fulciebat unctos pedes convivans.
Ei tamen alii omnes dederunt, impleveruntque peram
Pane & carnibus: citò & futurus erat Ulysses,
Rursus ad limen iens, munus gustare Achivorum:
Stetit tamen apud Antinoum, & ipsum verbo alloquutus est,
" Da, amice; non mihi videris pessimus Achivorum
" Esse, sed optimus; quoniam regi similis es.

ΣΧΟΛΙΑ.

393. Ἀμείβεο.] Ἐξ ἀμοιβῆς ἀπόκεινται.
394. Εἴωθε.] Ἔθος ἐστὶ. Ἐρεθιζέμεν.] Παροξύνειν.
399. Μύθῳ ἀναγκαίῳ.] Ἀναγκαστικῶς.
407. Ὀρέξειαν.] Δοῖεν.
408. Τρεῖς μῆνας ἀπόπροθεν οἶκον ἐρύκοι.] Οὐκ ἂν ἐπὶ τρεῖς μῆνας προέλθοι αὐτήσων.
409. Ὑπέφηνε.] Ἔξω εἵλκυσε, φανερὸν ἐποίησεν.
410. Ἔπεχεν.] Ἐπίθη.
413. Προικός.] Τῆς δωρεᾶν δόσεως.

VARIÆ LECTIONES.

394. Σίγα, μή μοι) γρ. ἄπα, μή μοι, *Eustath.* fol. 638. lin. 22. & *H. Steph.* malè tamen; quandoquidem *Ultima* & ἄπα brevis est.
398. Ἀπὸ) γρ. ἀπαί.
401. Μήτ' ἂρ μητέρ' ἐμεῖο) γρ. μήπ τι μητέρ' ἐμοῖο, *H. Steph.*
406. Ἔειπας) γρ. ἔειπας, *H. Steph.* & MSS.
409. Ὑπέφηνε) γρ. ὑπ' ἔφηνε.
415. Μέν μοι) γρ. μέν τοι, *H. Steph.*
416. Ὄρνιθος) γρ ὄριστος, vid. ad *Iliad.* λ'. v. 488.

Τῷ σε χρὴ δόμεναι καὶ λώϊον, ἠέ τῳ ἄλλοι,
Σίτῳ· ἐγὼ δ' ἄν σε κλείω καὶ ἀπείρονα γαῖαν.
Καὶ γὰρ ἐγώ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον
Ὄλβιος ἀφνειὸν, καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτῃ
Τοίῳ, ὁποῖος ἔοι, καὶ ὅτῳ κεχρημένος ἔλθοι.
Ἦσαν δὴ δμῶες μάλα μυρίοι, ἄλλα τε πολλὰ,
Οἷσίν τ' εὖ ζώουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται·
Ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων, ἤθελε γάρ πω,
Ὅς μ' ἅμα λῃϊστῆρσι πολυπλάγκτοισιν ἀνῆκεν
Αἰγυπτόνδ' ἰέναι, δολιχὴν ὁδὸν, ὄφρ' ἀπολοίμην·
Στῆσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας.
Ἔνθ' ἤτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἑρίηρας ἑταίρους
Αὐτῇ πὰρ νήεσσι μένειν, καὶ νῆας ἔρυσθαι,
Ὁπλήτας τ' ἐπὶ σκοπιὰς ὤτρυνα νέεσθαι·
Οἱ δ' ὕβρι εἰξάντες, ὑπεσπόμενοι μένεϊ σφῷ,
Αἶψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν θείκαλλέας ἀγροὺς
Πόρθεον, ἐκ δ' γυναῖκας ἄγον, καὶ νήπια τέκνα,
Αὐτούς τ' ἔκτανον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' ἀϋτή.
Οἱ δ', βοῆς αἰσθόμενοι, ἅμ' ἠῒ φαινομένῃφιν,
Ἦλθον· πλῆτο δ' πᾶν πεδίον πεζῶν τε, καὶ ἵππων,
Χαλκοῦ τε στεροπῆς· ἐν δ' Ζεὺς τερπικέραυνος
Φυζαν ἐμοῖς ἑτάροισι κακὴν βάλεν· οὐδέ τις ἔτλη
Στῆναι ἐναντίβιον· πολλὴ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστη.
Ἔνθ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξέϊ χαλκῷ,
Τοὺς δ' ἄναγον ζωοὺς σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκῃ.
Αὐτὰρ ἔμ' ἐς Κύπρον ξείνῳ δόσαν ἀντιάσαντι
Δημήτορι Ἰασίδῃ, ὃς Κύπρῳ ἶφι ἄνασσεν·
Ἔνθεν δὴ νεῦ δεῦρο τόδ' ἵκω, πήματα πάσχων.
Τόνδ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,

" Ideò te oportet dare & melius, quàm alii,
" E pane; ego autem te laudabo in latâ terrâ.
" Etenim ego aliquando domum inter homines habitavi
" Beatus divitem, & sæpè dedi multi
" Tali, qualis esset, & cujuscunque tandem rei indigus veniret.
" Erant etiam servi valdè multi, alíque multa,
" Quibus benè vivunt, & divites vocantur.
" Sed Jupiter destruxit Saturnius, voluit enim nimirum,
" Qui me cum latronibus multùm errantibus misit
" In Ægyptum ire longam viam, ut perirem.
" Statui verò in Ægypto fluvio naves utrinque agitatas:
" Tunc sanè ego jussi amabiles socios
" Illic apud naves manere, & naves in portum ducere,
" Speculatoresque ad speculas jussi ire.
" Hi verò intemperantiæ cedentes, & obsecuti animo suo,
" Statim valdè Ægyptiorum virorum perpulchros agros
" Populati sunt; mulieres verò captivas duxerunt & infantes filios,
" Ipsosque interfecerunt: citò verò in civitatem ivit clamor.
" Hi itaque clamore audito, simul Aurorâ apparente
" Venerunt; impletusque est omnis campus peditibus & equis,
" Ærisque splendore: sed Jupiter gaudens fulmine
" Fugam meis sociis malam injecit, neque aliquis sustinuit
" Stare contrà; circum enim mala undique stabant.
" Tunc nostrûm multos quidem interfecerunt acuto ære;
" Alioſque abduxerunt vivos ipsis operaturos necessitate:
" At me in Cyprum *deferendum* hospiti dederunt occurrenti,
" Dmetori Jasidæ, qui Cypro fortiter imperabat:
" Hinc jam nunc huc venio, nocumenta patiens.
Huic rursus Antinous respondit & compellavit,

ΣΧΟΛΙΑ.

418. Κλείω] Δοξάσω, ὑμνήσω.
420. Ἀλήτῃ.] Πλανωμένῳ, πτωχῷ.
423. Οἷσί τ' εὖ ζώουσι.] Δι' ὧν καλῶς ζῶσιν.
424. Ἀλάπαξε] Κατέφθειρε, πένητα ἐποίησεν.
425. Πολυπλάγκτοισι.] Πολλὰ πλανωμένοις.
443. Δημήτορι Ἰασίδῃ.] Καὶ ὁ Ἰλιάδη πόλεις ὑπὸ βασιλέας ἦσαν.
444. Τόνδ' ἵκω.] Ἐνταῦθα παραγέγονα.

VARIÆ LECTIONES.

423. Οἷσίν τ' εὖ ζώουσι) γρ. οἷσί τ' ἰὼ ζώουσι, Br. Schol. & MS. Aloysii.
431. Μένειν σφῷ) γρ. μένειν ᾧ. melius.

Τίς δαίμων τόδε πῆμα προσήγαγε, δαιτὸς ἀνίην;
Στῆθ' ὕπως ἐς μέσσον, ἐμῆς ἀπάνευθε τραπέζης,
Μὴ τάχα πικρὸν Αἴγυπτον καὶ Κύπρον ἴδηαι·
Ὡς πις θαρσαλέος καὶ ἀναιδὴς ἔασι προΐκτης.
Ἐξείης πάντεσσι παρίσασαι· οἱ δ' ὄφρα δίδῶσι
Μαψιδίως· ἐπεὶ οὔπις ἐπίσχεσις, οὐδ' ἐλεητὺς
Ἀλλοτρίων χαρίσασθαι, ἐπεὶ πάρα πολλὰ ἑκάστῳ.
Τόνδ' ἀναχωρήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὤ πόποι· ἦ ἄρα σοί γ' ἐπὶ εἴδεϊ καὶ φρένες ἦσαν·
Οὐ σύ γ' ἂν ἐξ οἴκου σῷ ἐπιζήτῃ ὀδ' ἄλλα δοίης,
Ὅς νῦν ἀλλοτρίοισι παρήμενος, οὔτι οἱ ἔτλης
Σίτου ἀποπροελὼν δόμεναι· τὰ δὲ πολλὰ πάρεστιν.
Ὣς ἔφαθ'· Ἀντίνοος δ' ἐχολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
Καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Νῦν δή σ' οὐκ ἔτι καλὰ δ' ὄκ μεγάθοιό γ' ὀΐω
Ἄψ ἀναχωρήσειν, ὅτε δὴ καὶ ὀνείδεα βάλλεις.
Ὣς ἄρ' ἔφη· καὶ θρῐῶν ἑλὼν βάλε δεξιὸν ὦμον,
Πρυμνότατον καθὰ νῶτον· ὁ δ' ἐρρίζη, ἠΰτε πέτρη,
Ἔμπεδον· οὐδ' ἄρα μὶν σφῆλεν βέλος Ἀντινόοιο,
Ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
Ἄψ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν καθ' ἄρ' ἕζετο, κὰδ δ' ἄρα πήρην
Θῆκεν εὐπλείῃ· μῦθον δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν,
Κέκλυτέ μοι, μνηστῆρες ἀγακλυτῆς βασιλείης,
Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ κελεύει.
Οὐ μὰν οὐδ' ἄχος ἐστὶ μετὰ φρεσίν, οὐδέ τι πένθος,

"Ecquis malus Genius hanc cladem adduxit, convivii moleſtiam?
"Sta ſic in medio, meâ procul à mensâ,
"Ne citò amaram Ægyptum, & Cyprum videas.
"Adeò quidam petulans & impudens es mendicus.
"Singulatim omnibus aſtas: hi autem dant
"Temerè; quoniam nulla *eſt* parſimonia, neque frugalitas
"Ex alienis donare; quoniam adſunt multa unicuique.
Hunc recedens alloquutus eſt prudens Ulyſſes,
"Dii Boni! Non tibi cum hâc formâ mentes ſunt:
"Non tu utique ex tuâ domo *ei*, qui à te petierit, neque ſalem dares,
"Qui nunc alienis aſſidens, non aliquid mihi toleras
"De pane præcerptum dare; quamvis multa adſunt.
Sic dixit; Antinous verò iratus eſt animo magis,
Et ipſum torvè tuens verba velocia alloquutus eſt,
"Nunc jam te non amplius benè ex domo puto
"Retrò ceſſurum, quando utique & opprobria dicis.
Sic dixit, & ſcabello capto percuſſit dextrum humerum,
Ultimum in dorſum: hic tamen ſtetit tanquam petra
Firmiter, neque ipſum commovit ictus Antinoi:
Sed tacitè movit caput, mala profundè cogitans.
Rurſus itaque ſuper limen iens deſedit, peramque
Depoſuit benè-plenam: & inter Procos locutus eſt,
"Audite me, proci perinclytæ reginæ,
"Ut dicam, quæ me animus in pectoribus jubet:
"Non quidem, neque dolor eſt in mentibus, neque luctus,

ΣΧΟΛΙΑ.

451. Ἐπίχεσις.] Κώλυσις, ἀποφασις. Ἐλεητύς.] Ἐλεῶν, οἰκτῶν.

455. Οὐδ' ἄλα δοίης.] Ὁ μὲν Ἀριστάρχου δασέως ἀπίγραφε, καὶ ἀπίδωκε τὰς ἄλας· Καλλίστρατος δὲ ψιλῶς, ἔδαλα, ὑποδιχόμενον ἀντὶ, τὰ κόπεια, ἃ παρὰ τῷ

ΝΟΤΑ.

455. Οὐδ' ἄλα δοίης) Imitatur *Theocrit.* Idyll. 27. v. 60. — πίχα δ' ὕστερον ἐδ' ἄλα δοίης. De Lectionibus οὐδ' ἄλα & ἔδαλα, vid. *Meric. Caſaubon.* de Nuperâ *Homeri* Editione, p. 58. & *Ludolphi Küſteri* Suidam, v. Ἄλα, in Notis, etiam *Euſtath.* fol. 642. lin. 12. & *Br. Schol.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

455. * Οὐδ' ἄλα, corrigo, & emendo, in ἔδαλα, vid. Not. in *Textum.*

VARIÆ LECTIONES.

448. Ἴδηαι) γρ. ἴκηαι, *H. Stephanus*, non benè.
451. Ἐπίχεσις) γρ. ἐπὶ χέσις.
455. Οὐδ' ἄλα) γρ. ἔδαλα, vid. N. in *Textum.*
457. Ἀπαγειλὼν) χ. ἄπο σθελὼν, *H. Steph.*

Ὁππότ' ἀνὴρ περὶ οἷσι μαχήσεται ἠὲ σὺν ἄλλῳ
Βλήεται, ἢ περὶ βουσὶν, ἢ ἀργεννῇς ὀΐεσσιν·
Αὐτὰρ ἔμ' Ἀντίνοος βάλε γαστέρος εἵνεκα λυγρῆς,
Οὐλομένης, ἣ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισι δίδωσιν.
Ἀλλ' εἴπερ πωχῶν γε θεοὶ κῆρες ἐρινύες εἰσὶν,
Ἀντίνοον πρὶν γάμοιο τέλος θανάτοιο κιχεῖεν.
Τόνδ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱὸς,
Ἔνδοθι ἔχεο, ξεῖνε, καθήμενος, ἢ ἄπιθ' ἄλλη·
Μή σε νέοι ἅλκοι δώμαθ' ἑρύσσωσ', οἵ' ἀγορεύεις,
Ἢ ποδὸς, ἢ καὶ χειρὸς, ἀποδρύψωσι δὲ πάντα.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσησαν·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερθυμοφορεόντων,
Ἀντίνο', ἦ μὴν κάλ' ἔβαλες δύστηνον ἀλήτην,
Οὐλόμεν', εἰ δή που τὶς ἐπιχθονίων θεός ἐστι·
Καί τε θεοὶ ξείνοισιν ἐοικότες ἀλλοδαποῖσι,
Παντοῖοι τελέθοντες, ἐπιστρωφῶσι πόληας,
Ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ἐφορῶντες.
Ὣς ἄρ' ἔφαν μνηστῆρες· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων,
Τηλέμαχος δ' ἀν μὴν κραδίῃ μέγα πένθος ἄεξε
Βλημένου· ἐξ ἄρα δάκρυ χαμαὶ βάλεν ἐκ βλεφάροιϊν,

" Quando vir, pro suis pugnans pos-
" sessionibus,
" Percutitur, vel de bobus, vel can-
didis ovibus:
" At me Antinous percussit ventris
gratiâ mali,
" Pernicioſi, qui multa mala homini-
bus dat.
" Sed ſicubi pauperum Dii & *Ultrices*
furiæ ſunt,
" Antinoum antè nuptias finis mortis
inveniat.
Hunc Antinous alloquutus eſt, Eu-
pithei filius,
" Comede tacitus, hoſpes, ſedens, vel
abi alió;
" Nè te juvenes per domos trahant,
qui ſic loquaris,
" Vel pede, vel & manu; lacerentque
omnia.
Sic dixit; hi verò omnes vehemen-
tèr indignati ſunt;
Sic autem aliquis dixit *etiam* juve-
num ſuperborum,
" Antinoë, non quidem bene percuſ-
ſiſti infelicem erronem;
" Perdite, *quid* ſicubi forte quis cœ-
leſtis Deus ſit?
" Etenim Dii, hoſpitibus ſimiles pere-
grinis,
" Omnimodi exiſtentes, verſantur per
civitates,
" Hominum faſque nefaſque inſpicien-
tes.
Sic dixerunt proci: hic autem non
curavit verba.
Telemachus verò in corde quidem
magnum luctum augebat
Illius percuſſi *gratiâ*, neq; tamen la-
chrymâ humũ emiſit ex palpebris.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

472. Βλήεται.] Βληθείη.
479. Ἐρύσσωσιν.] Ἑλκύσωσιν.
480. Ἀποδρύψωσιν.] Ἀποδίρωσιν.
486. Τελέθοντες.] Γινόμενοι, φαινόμενοι. Ἐπιστρωφῶσιν.] Ἐπέρχονται.
487. Εὐνομίην.] *Εὐνομησίαν· καθ' ἣν οὐ νεμόμενα καὶ ἀφιελῶμεν.

N O T Æ.

475. Ἀλλ' εἴ πε πωχῶν γε θεοὶ κῆρ ἐρινύες εἰσὶν) *Dio Chryſoſtomus*, Orat. 7. Ὡς ἐστὶ Πυθία χρῆμα τῷ ὄντι ἱερὸν καὶ ἄσυλον· καὶ οὐδεὶς ἀδικεῖ πίνοντα, οὐδὲ γε ἵππον, ἢ τοὺς τοῦ κηρύκεια ἔχοντας.

485. Καί τε θεοὶ ξείνοισιν ἐοικότες) Hoc omninò ex Hiſtoriâ ſumptum, *Geneſeos*, c. 18. & 19. ubi oſtenditur, Deum ipſum cum Duobus Angelis deſcendiſſe ad *Sodomitarum* ſcelera flagitioſa reprimendum, aut vindicandum, *Abrahamique* & *Loti*, Juſtorum hominum, Defenſionem. Confer *Hebræ*. c. 13. v. 2. *Gerardus Croeſius* libro, cui titulus, Ὅμηρος Ἑβραΐζων, p. 115. " Eſt hæc mea Opinio,
" *Homerum* non modò multas habere γνώμας, ſeu
" ſententias, conſimiles SS. Scripturæ, verùm eas
" quòque mutuatum eſſe è Scripturâ Sacrâ; neque
" tamen alias, quàm quas invenit in Libris *Moſis*,
" nonnullas, quas in reliquis Libris Hiſtoricis,
" itemque in *Jobo*, & *Pſalmis*, & Libris *Solomonis*. Vid. *Max. Tyr.* §. 26. in ipſo fine, & Doctiſſimi Viri, *Reginenſis*, *Joh. Daviſii* Not. ibidem.

NOTÆ IN SCHOLIA.

487. *Εὐνομησίαν, pro corrupto, εὐνομεσίαν, lego, propter illud *Heſychii*, ſi emendatè legas, Νόμος) Ὁ ποιητὴς τὸ καθ' ἡμᾶς νόμον οὐκ οἶδε· θέμιστας δὲ καὶ εὐνομίαν λέγει, ἀπὸ τῆς νεμήσεως, Ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ἐφορῶντες.

VARIÆ LECTIONES.

478. Ἄλλη) γρ. ἄλλῃ.
487. Ὕβριν τὲ καὶ εὐνομίην) γρ. ὕβρις τὲ καὶ εὐνομίας, *Sextus Empiricus*, adverſ. Mathemat. *Ibid.* Ἐφορῶντες) γρ. ἐφίπτοντας, *Syneſius*, De Regno.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ἀχέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
Τῷ δ' ὡς οὖν ἤκουσε θεὸς φρένας Πηνελόπεια,
Βλημένη ἐν μεγάρῳ, μετ' ἄρα δμωῇσιν ἔειπεν,
Αἴθ' ἔτως αὐτόν σε βάλοι κλυτότοξος Ἀπόλλων.
Τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμίη θεὸς μῦθον ἔειπεν,
Εἰ γὰρ ἐπ' ἀρῇσιν τέλος ἡμετέρῃσι γένοιτο,
Οὐκ ἄν τις τούτων γε εὐθρονον ἠῶ ἵκοιτο.
Τὴν δ' αὖτε προσέφη θεὸς φρένας Πηνελόπεια,
Μαῖ', ἐχθροὶ μὲν πάντες, ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται·
Ἀντίνοος δ' ἤ μάλιστα μελαίνῃ κηρὶ ἔοικεν.
Ξεῖνός τις δύστηνος ἀληθείῃ κατὰ δῶμα,
Ἀνέρας αἰτίζων· ἀχρημοσύνη γὰρ ἀνώγει·
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐνέπλησάν τ', ἔδοσάν τε·
Οὗτος δ' ἠλιθίοιϊ πρυμνὸν βάλε δεξιὸν ὦμον.
Ἦ μὲν ἄρ' ὣς ἀγόρευε πρὸς δμωῇσι γυναιξίν,
Ἡμένη ἐν θαλάμῳ· ὁ δ' ἐδείπνεε δῖος Ὀδυσσεύς.
Ἣ δ' ἐπὶ οἱ καλέσασα θεοπρόπον δῖον ὑφορβὸν,
Ἔρχεο, δῖ' Εὔμαιε, κιὼν τ' ξεῖνον ἄνωχθι
Ἐλθέμεν, ὄφρα τί μιν προσπτύξομαι, ἠδ' ἐρέωμαι,
Εἴ που Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἠὲ πέπυσται,
Ἢ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι· πολυπλάγκτῳ γὰρ ἔοικεν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Εἰ γάρ τοι, βασίλεια, σιωπήσειαν Ἀχαιοί,
Οἷ' ὅδε μυθεῖται, θέλγοιτό κέ τοι φίλον ἦτορ.
Τρεῖς γὰρ δή μιν νύκτας ἔχον, τρία δ' ἤματ' ἔρυξα
Ἐν κλισίῃ, πρῶτον γὰρ ἐμ' ἵκετο νηὸς ἀποδρὰς·
Ἀλλ' οὔπω κακότητα διήνυσεν τὴν ἀγορεύων.

sed tacitus movit caput, mala profundè cogitans.
Hunc postquam igitur audivit prudens Penelope
Percussum in domò, statim inter ancillas dixit,
" Utinam sic ipsum te percutiat inclytus-arcu Apollo.
Hanc rursus Eurynome promaconda alloquuta est,
" Si enim votis exitus nostris fieret,
" Haud quis horum ad pulchram Aurorâ perveniret, *i. e. cras supereſſet.*
Hanc rursus alloquuta est prudens Penelope,
" Nutrix, inimici quidem omnes, quoniam mala excogitant;
" Antinous verò maximè nigræ morti similis est.
" Hospes quidam infelix mendicat in domo,
" Viros rogans: egestas enim cogit:
" Ibi alii quidem omnes impleverunt-que, dederuntque;
" Hic autem scabello extremum percussit dextrum humerum.
Hæc quidem sic dixit inter famulas mulieres,
Sedens in thalamo; verùm cœnavit divinus Ulysses;
Hæc autem ad se vocatum alloquuta est divinum subulcum,
" Vade, divine Eumæe, profectus hospitem jube
" Venire, ut ipsum salutem & interrogem,
" Sicubi de Ulysse misero vel audivit,
" Vel vidit oculis; errabundo enim similis est.
Hanc respondens allocutus es, Eumæe subulce,
" Utinam en m tibi, regina, tacerent Achivi, *Proci*,
" Qualia hic loquitur, mulceret tibi dilectum cor.
" Tres enim jam ipsum noctes habui, tres autem dies detinui
" In stabulo, primum enim *ad* me venit, ubi à nave aufugisset:
" Sed nondum calamitatem suam explicuit dicendo.

ΣΧΟΛΙΑ.

496. Ἐπ' ἀρῇσιν.] Ἐπὶ πατῆς εὐχαῖς.
501. Ἀλητεύει.] Νῦν, ἀντὶ τοῦ ἐπαίτει.
502. Ἀχρημοσύνη.] Ἀπορία, ἔνδεια.
503. Ἐνέπλησαν.] Ἐκόρεσαν.
507. Ἔπι οἱ.] Πρὸς ἑαυτόν.
509. Προσπτύξομαι.] Νῦν, προσδέξομαι· γεγραφὼς, φθέγξομαι.
514. Θέλγοιτο.] Εὐφραίνοιτο.

NOTÆ.

513. Ἀχαιοὶ) Μνηστῆρες οὐταῦθα, Ἀχαιοὶ λέγων. Ità suprà, v. 415. infrà v. 596. & mox, σ'. v. 93.

VARIÆ LECTIONES.

496. Τέλος) γρ. τέκος, *Eustath.* fol. 645. lin. 6. Τὸ δὲ τέλος, γεγράφθαι καὶ τέκος· ἵνα λέγῃ ἡ χαῦς ὅπως, Ὦ τέκνον, εἰ γὰρ ἐπ' ἀραῖς ἡμετέραις, ἦγεν ἂν ὑπὸ ἡμῶν ὁ Ἀπόλλων γένετο, πάντες ἂν ἀπόλοιντο.
506. Ὁ δ' ἐδείπνει) γρ. ἐδείπνῃ, *H. Steph.*
509. Προσπτύξομαι) γρ. προσφθέγξομαι, *Br. Schol.* & MS. ad *Florentin. Etonens.*

Ὡς

Ὡς δ' ὅτ' ἀοιδὸν ἀνὴρ πολυδέρκης, ὅς τε Θεῶν ἐξ
Ἀείδῃ δεδαὼς ἔπε' ἰμερόεντα βροτοῖσι,
Τῷ δ' ἅμολον μεμάασιν ἀκουέμεν, ὁππότ' ἀείδῃ·
Ὡς ἐμὲ κεῖνος ἔθελγε παρήμενος κὶ μεγάροισι.
Φησὶ δ' Ὀδυσσῆος ξεῖνος πατρώιος εἶναι,
Κρήτῃ ναιετάων, ὅθι Μίνως γένος ἐστίν.
Ἔνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἵκετο πήματα πάσχειν,
Προπροκυλινδόμενος· τεῦ δ' Ὀδυσῆος ἀκοῦσαι,
Ἀγχοῦ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν κὶ πίονι δήμῳ,
Ζωὸς· πολλὰ δ' ἄγει κειμήλια ὅνδε δόμονδε.
Τόνδ' αὖτε πρόσφατε θεῖφρων Πηνελόπεια,
Ἔρχεο, δεῦρο κάλεσσον, ἵν' ἀντίον αὐτὸς ἐνίσπῃ.
Οὗτοι δ' ἢὲ θύρῃσι καθήμενοι ἐψιάασθον,
Ἢ αὐτῇ κτῇ δώμαθ'· ἐπεὶ σφίσι θυμὸς ἐΰφρων.
Αὐτῶν μὲν γὰρ κτήματ' ἀκήρατα κεῖτ' ἐνὶ οἴκῳ,
Σῖτος κὴ μέθυ ἡδύ· τὰ μὲν οἰκῆες ἔδουσιν·
Οἱ δ' εἰς ἡμέτερον πολυβούλους, ἤματα πάντα,
Βοῦς ἱερεύοντες, κὴ ὄϊς, κὴ πίονας αἶγας,
Εἰλαπινάζουσιν, πίνουσί τε αἴθοπα οἶνον
Μαψιδίως· τὰ δὲ πολλὰ κατήνεται· ἦ γὰρ ἔπ' ἀνὴρ,
Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἀρὴν ἀπὸ οἶκον ἀμῦναι.
Εἰ δ' Ὀδυσσεὺς ἔλθοι, κὴ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
Αἶψά κεν ᾧ σὺν παιδὶ βίας ἀποτίσεται ἀνδρῶν.

" Sicut verò quando cantorem quis aspicit, qui à Diis
" Canit doctus verba suavia hominibus,
" Hunc indefinenter prompti sunt audire, quando canit:
" Sic me ille mulsit assidens in domibus.
" Dicit insuper *se* Ulyssis amicum paternum esse
" In Cretâ habitantem, ubi Minois genus est.
" Hinc jam nunc huc venit clades patiens,
" Hinc & hinc versatus: prædicat autem de Ulysse se audiviſſe, quòd
" Propè Thesprotorum virorum in pingui populo
" Vivus *sit*, multos autem ducit thesauros suam domum.
Hunc rursus alloquuta est prudens Penelope,
" Vade, huc voca; ut coràm ipse dicat.
" Hi autem vel in januis sedentes delectentur,
" Vel illic in domibus, quando ipsis animus lætus *est*.
" Ipsorum quidem enim possessiones, inconsumptæ jacent in domo;
" Panis & vinum dulce; hæc quidem domestici comedunt:
" Hi vero in nostrâ *domo* versantes, dies omnes,
" Boves sacrificantes, & oves, & pingues capras
" Convivantur, bibuntque nigrum vinum
" Incassum; plurima autem absumuntur: non enim adest vir,
" Qualis Ulysses fuit, qui cladem domo expellat.
" Sin Ulysses venerit, & accesserit in patriam terram,
" Statim suo cum filio injurias rependet *istorum* virorum.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

524. Τόθι ἵκεθ'.] Ἐνταῦθα παρεγένετο.
525. Προπροκυλινδόμενος.] Πλανώμενος.
530. Ἐψιάασθον.] Ἀντὶ τοῦ παίζετωσαν, ἀλλαγήσωσαν.

N O T Æ.

533. Τὰ μὲν οἰκῆες ἔδουσιν) Τὸ μὲν producitur, in *Cæsurâ*, vi Literæ, *Tonique* sui, & ob *Hiatum*; quanquam hìc puto meliùs μὰν legi debere.

537. Κατήνεται) Ità lego, rejecto penitùs corrupto illo κατείνεται, quod, licet *Henricus Stephanus* & illius sequaces admittant, nullibi extat, nihil significat. Κατήνεται verò ab *Hesychio* exponitur, καταπύεται, ἀναλίσκει). Ità *Odyss.* β'. v. 58. ubi hic idem Versus occurrit, κατήνεται legitur in Omnibus Exemplaribus, & ab *Eustathio* inibi exponitur, καταδαπανᾶται, à *Brevibus Scholiis*, καταναλίσκει). Sic *Iliad.* κ'. v. 251. ἄνεται, & *Odyss.* γ'. v. 496. ἦνεν ὀδύν. Sic *Apollon.* Argon. l. 2. Ἤματος ἀρομένου. Quin hoc ipso in loco, *Florentina* Editio, Omnium Vetustissima, κατήνεται) legit apertè, ut *Aldina*, & *Lovaniana Rescii*.

538. Ἀρὴν ἀπὸ οἶκον ἀμῦναι) De Voce ἀρὴν, videsis infrà, ad χ'. v. 208.

540. Αἶψά κεν ᾧ σὺν παιδὶ) Si, ut olim, Αἶψά κε σὺν ᾧ παιδὶ, Τὸ σὺν producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis* & *Toni*, etiam ob *Asperum* sequentem, cum *Circumflexo*. At nostra *Lectio* tutior, meliorque.

Variæ Lectiones.

533. Μὲν) γρ. μὰν, vid. Not. in *Textum*.
534. Ἡμέτερον πολυβούλους) γρ. ἡμέτερόν γε πολεύβολον, *Eustath.* & *H. Steph.*
538. Ἀρὴν) γρ. ἄρην, vid. ad χ'. v. 208.
540. Αἶψά κεν ᾧ σὺν παιδὶ) γρ. Αἶψά κε σὺν ᾧ παιδὶ, olim; non benè.

Ὡς

Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δ᾽ ἦ μέγ᾽ ἔπταρεν· ἀμφὶ δὲ δῶμα
Σμερδαλέον κονάβησε· γέλασσε δὲ Πηνελόπεια·
Αἶψα δ᾽ ἄρ᾽ Εὔμαιον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἔρχεό μοι, τ᾽ ξεῖνον ἐναντίον ὧδε κάλεσσον.
Οὐχ ὁράᾳς, ὅ μοι υἱὸς ἐπέπταρε πᾶσιν ἔπεσσιν;
Τῷ κε τὸ δὴ ἀτελὴς θάνατος μνηστῆρσι γένοιτο
Πᾶσι μάλ᾽, οὐδέ κέ τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξοι.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ᾽ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν,
Αἴκ᾽ αὐτὸν γνώω νημερτέα πάντ᾽ ἐνέποντα,
Ἕσσω μὲν χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα καλά.
Ὣς φάτο· βῆ δὲ συφορβὸς, ἐπεὶ τ᾽ μῦθον ἄκουσεν·
Ἀσχὺ δ᾽ ἰάμβος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ξεῖνε πάτερ, καλέῃ σε περίφρων Πηνελόπεια,
Μήτηρ Τηλεμάχοιο· μεταλλῆσαί τί ἑ θυμὸς
Ἀμφὶ πόσῃ κέλεται, καὶ κήδεά περ πεπαθυίῃ.
Εἰ δέ κέ σε γνοίη νημερτέα πάντ᾽ ἐνέποντα,
Ἕσσῃ δὲ χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, τῷ σὺ μάλιστα
Χρῄζεις· σῖτον δὲ καὶ αἰτίζων κατὰ δῆμον,
Γαστέρα βοσκήσῃ· δώσῃ δέ τοι, ὅς κ᾽ ἐθέλῃσιν.
Τόνδ᾽ αὖτε προσέφη πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Εὔμαι᾽, αἶψά κ᾽ ἐγὼ νημερτέα πάντ᾽ ἐνέποιμι
Κούρῃ Ἰκαρίοιο περίφρονι Πηνελοπείῃ.

Sic dixit; Telemachusque altè sternuit, circumque domus
Horrendum resonuit: risit verò Penelope.
Statimque Eumæum verbis velocibus alloquuta est,
" Vade mihi, hospitem coràm huc voca:
" Nonne vides, quòd mihi filius sternutavit ad omnia verba?
" Ideò & non imperfecta mors procis fiet
" Omnibus valdè; neque quisquam mortem & fatum vitabit.
" Aliud autem dico, tu verò in mentibus pone tuis;
" Si ipsum cognoscam, vera omnia dicentem,
" Induam ipsum chlænamque, interulamque, vestimenta pulchra.
Sic dixit, ivit verò subulcus postquam verbum audivit.
Propeque stans verbis velocibus alloquutus est,
" Hospes pater, vocat te prudens Penelope,
" Mater Telemachi; inquirere aliquid ipsam animus
" Circa maritum jubet, quamvis dolores passa *sit*.
" Sin te cognoscet vera omnia dicentem,
" Induet te chlænamque, interulamque, quorum tu maximè
" Indiges; panem autem & petens in populo
" Ventrem pasces; dabit verò tibi, quicunque voluerit.
Hunc rursus alloquutus est multa passus divinus Ulysses,
" Eumæe, statim ego vera omnia dicam
" Filiæ Icarii perprudenti Penelopæ.

ΣΧΟΛΙΑ.

559. * Βοσκήσῃς.] Θρέψεις.

NOTÆ.

541. Τηλέμαχος ἦ μέγ᾽ ἔπταρεν) *Eustath.* fol. 647. lin. 6. Ὄρνις γάρ ποτε ἦν τῶν Παλαιῶν, καὶ ὁ πταρμὸς ἐπὶ ἐκ ἡ κεφαλὴ τιμία, ἐξ ἧς τὸ τιεῖσθαι σύμβολον· διὸ καὶ προσεκυνεῖτο ὁ πλάτων· καὶ τῶν αἰτίαν λέγουσιν οἱ σοφοὶ, ὧν εἷς ἐστὶν Ἀριστέλης. Huc refer *Catullianum* illud, De *Septimio* & *Acme*.

555. Πεπαθυίῃ) Pro πεπαθηκυίῃ. *Eustath.* fol. 647. lin. 49. Ἐπαθεῖα καὶ ἡ χῆτα κατὸν, ἤτοι Σολοικίζουσι οἱ τὸ, μεταλλῆσαί τί ἑ θυμὸς κέλεται καὶ κήδεά ἐξ πεπαθυίῃ. τὸ μὲν γὰρ ὀρθὸν, Ὅτι κέλεται αὐτὸν ὁ θυμὸς μεταλλῆσαί τι καὶ κήδεα ὡς παθόντα. Ὁ δὲ συ- βώτης, ἢ ὡς δῆλον βαρβαρίζων, ἢ καὶ τὸν ἐν Ἀντωνυμίαν, ἀντὶ τοῦ οἱ λαβὼν, ὡς εἴωθε λέγειν, ὅτι ὁ θυμὸς αὐτῇ βέλεται μεταλλῆσαι, ἐπάγει τὸ πεπαθυίῃ ἀνθιστορικῶς· ὡς ἐὰν εἴπῃ, αὐτῇ παθούσῃ. Τὸ δὲ πεπαθυίῃ, ἀσύνηθες εἰς χρῆσιν· διὸ ὕστερον ἐπιλαλήθησε, εἰ μὴ μόνον, ὅτι ὁμοῦ τῶν ἐκ τοῦ πάσχω. ἀχρείως ἐκτεθῶσι, γίνεται, ὡς τὸ παθεῖν δηλοῖ· ὅθεν τὸ πάθω· ἐξ οὗ τὸ παθήσω, ὡς τὸ χήσω· ὃ παρακείμενον, πεπαθηκώς· ἐκ καὶ παθών, πεπαθώς, ὅθεν ἡ πεπαθυῖα, ὡς Ἡρακλείδης ἐμπλατύνεται.

NOTÆ IN SCHOLIA.

559. * Βοσκήσεις) Θρέψεις, MS. *Aloysian.*

VARIÆ LECTIONES.

542. Κονάβησε) γρ. καπάχησε, *Eustath.* fol. 647. lin. 46. *H. Steph.*

545. Ἐπέπταρε πᾶσιν) γρ. ἐπέπταρεν εἶπεν, *Origen.* contra *Celsum* l. 1. p. 226. verùm error.

555. Πεπαθυίῃ) γρ. πεπαθυΐαν, vid. Not. in *Textum*.

559. Ὅς κ᾽ ἐθέλῃσιν) γρ. ὅς κε θέλῃσιν, vid. Not. in *Textum*, ad v. 19.

Οἶδα

Οἶδα γὰρ εὖ περὶ κείνῳ, ὁμῶς δ' ἀνεδεξάμεθ' οἰζύν.
Ἀλλὰ μνηστήρων χαλεπῶν ὑποδείδι' ὅμιλον,
Τῶν ὕβρις τε, βίη τε, σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει.
Καὶ γάρ νύ, ὅτε μ' ὧδε ἀνὴρ κατὰ δῶμα ἰόντα
Οὔπω κακὸν ῥέξαντα βαλὼν ὀδύνῃσιν ἔδωκεν,
Οὔτε τι Τηλέμαχος τόγ' ἐπήρκεσεν, οὔτε τις ἄλλος.
Τῷ νῦν Πηνελόπειαν ἐνὶ μεγάροισιν ἄνωχθι
Μεῖναι, ἐπειγομένῳ περ, ἐς ἠέλιον καταδύντα.
Καὶ τότε μ' εἰρέσθω πόσιος πέρι νόστιμον ἦμαρ,
Ἀσσοτέρω καθίσασα παραὶ πυρί· εἵματα γάρ τοι
Λύγρ' ἔχω· οἶδα καὶ αὐτὸς, ἐπεί σε πρῶτ' ἱκέτευσα.
Ὣς φάτο· βῆ δὲ συφορβὸς, ἐπεὶ τ' μῦθον ἄκουσεν·
Τόνδ' ὑπὲρ αὐλὴν βάντα προσηύδα Πηνελόπεια,
Οὐ σύ γ' ἄγεις, Εὔμαιε; τί τῆτ' ἐνόησεν ἀλήτης;
Ἦ πού τι δείσας ἐξαίσιον; ἠὲ καὶ ἄλλως
Αἰδεῖται κατὰ δῶμα; κακὸς δ' αἰδοῖος ἀλήτης.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Μυθεῖται κατὰ μοῖραν, ἅτ' εἴ τις καὶ ἄλλος,
Ὕβριν ἀλυσκάζων ἀνδρῶν ὑπερηνορεόντων.
Ἀλλά σε μεῖναι ἄνωγεν ἐς ἠέλιον καταδύτα.
Καὶ δέ σοι αὖτ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον, ὦ βασίλεια,
Οἴῃ περὶ ξείνου φάσθαι ἔπος, ἠδ' ἐπακοῦσαι.
Τόνδ' αὖτε προσέφη πεφιδωμένη Πηνελόπεια,
Οὐκ ἄφρων ὁ ξεῖνος· οἷά τε, ὅς κεν ἀνὴρ εἴη·
Οὐ γάρ πού τινες ὧδε καταθνητῶν ἀνθρώπων

" Scio enim benè de illo; patrem enim
" sustinemus ærumnam.
" Sed procorum difficilium timeo
multitudinem;
" Quorum superbiáque, visque, ad
ferreum cœlum surgit.
" Etenim modò, quando me hic vir
per domum euntem
" Nihil mali patrantem percutiens
doloribus dedit,
" Neque aliquid Telemachus hâc in re
adjuvit, neque aliquis alius.
" Ideò nunc Penelopen in domibus ex-
ora
" Manere, festinantem licet, in Solem
occidentem.
" Et tunc me interroget mariti de re-
ditûs die,
" Propiùs componens apud ignem,
vestimenta enim
" Mala habeo, scis & ipse, quoniam
te priùs oravi.
Sic dixit; ivit igitur subulcus post-
quam verbum audivit:
Hunc super limen euntem allocuta
est Penelope,
" Non tu ducis, Eumæe? quid hoc
excogitavit *ille* erro?
" An aliquem reveritus nimium? an
& aliter
" Verecundatur in domo? malè veto
sibi consulit verecundus peregrinus.
Hanc respondens alloquutus es, Eu-
mæe subulce,
" Loquitur, ut par est, quæ putaret
alius,
" Petulantiam fugiens virorum super-
borum:
" Sed te manere orat in solem occi-
dentem.
" Tibi verò sic ipsi multò melius, ô
regina,
" Solam ad hospitem loqui verbum &
audire.
Hunc rursus alloquuta est prudens
Penelope,
" Non insipiens hospes videtur, qui-
cunque demùm sit;
" Non enim aliqui sic mortalium ho-
minum

ΣΧΟΛΙΑ.

563. Ὀμῶς.] Τὴν αὐτήν. Ἀνεδέγμεθα.] Ἀνεδεξάμεθα.
571. Εἰρέσθω.] Ἐρωτησάτω.
572. Ἀσσοτέρω.] Ἐγγυτέρω.
575. Βάντα.] Ἐπιβάντα, εἰστελθόντα.
577. Ἐξαίσιον.] Μεγάλως.
578. Αἰδοῖος.] Νῦν, ὁ αἰδήμων.
580. Οἷοιτο.] Νομίσοι, ὑποπλάβοι.
581. * Ἀλυσκάζειν.] Ἐκφυγεῖν.

NOTÆ.

579. Τὼ δ' ἀπαμειβόμενος) Olim in pluribus *Editionibus*, τὸν δὲ erat, errore gravissimo ab *H. Stephano* orto; at τὼ δὲ *Florentina* exhibet, *Aldina*, *Lovaniana Rescii*, utraque *Eustathii*, & *Sensus* eò accedit. *Penelopen* enim alloquitur, ut mox v. 583. — ὦ βασίλεια. Quin etiam in corruptis *Latina* Versio habuit, *Hanc*, &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

581. * Ἀλυσκάζειν) Ἐκφυγεῖν, MS. *Aloysianum*.

VARIÆ LECTIONES.

579. Τὼ) γρ. τ', malè olim. Vid. N. in *Textum*. *Br. Schol.* MSS. *Aloysiana*.
581. Ἀλυσκάζων) γρ. ἀλυσκάζειν, *H. Steph.* & 587. Πὴ) γρ. πῶ, *H. Steph.*

Ἀνέρ-

Ἀνέρες ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.
Ἦ μὲν ἄρ' ὣς ἀγόρθευε· ὁ δ' ὤρνυτο δῖος ὑφορβὸς
Μνηστήρων ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα.
Αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἄγχι κὼν κεφαλῆι, ἵνα μὴ πθυσίαθ' οἱ ἄλλοι·
Ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ἄπειμι, σύας τε κεῖνα φυλάξων,
Σόν τε ἐμόν τε βίοτον· σοὶ δ' αὐτάδε πάντα μελόντων.
Αὐτὸν μέν σε πρῶτα σάω, τε φράζεο θυμῶι,
Μή τι πάθῃς· πολλοὶ δὲ κακὰ φρονέουσιν Ἀχαιῶν·
Τοὺς Ζεὺς ἐξολέσειε, πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἔστω οὕτως, ἄτταθ· σὺ δ' ἔρχεο δειελίησας·
Ἠῶθεν δ' ἴεναι τε ἄγειν ἱερήια καλά·
Αὐτὰρ ἐμοὶ τάδε πάντα τε ἀθανάτοισι μελήσει.
Ὣς φάτ'· ὁ δ' αὖτις ἆρ' ἕζετ' ἐϋξέστου ἐπὶ δίφρου,
Πλησάμενος δ' ἄρα θυμὸν ἐδητύος, ἠδὲ ποτῆτος,
Βῆ ῥ' ἴμεναι μετ' ὕας· λίπε δ' ἕρκεά τε, μέγαρόν τε
Πλεῖον δαιτυμόνων· τοὶ δ' ὀρχηστύι τε ἀοιδῇ
Τέρποντ'· ἤδη γὰρ τε ἐπήλυθε δείελον ἦμαρ.

" Viri petulantes injusta cogitant.
Hæc quidem sic dixit; ivit autem divinus subulcus
Procorum in cœtum, postquam dixerat omnia.
Statim autem Telemachum verbis velocibus allocutus est,
Collato capite, ut non audirent alii,
" O dilecte, ego quidem abeo, sues & illa custoditurus,
" Tuum *nimirùm* & meum victum: tibi verò hìc omnia curæ sint.
" Ipsum quidem te primùm serva, & considera in animo,
" Nè quid patiaris; multi enim mala cogitant Achivorum:
" Quos Jupiter disperdat, antequam nobis nocumento sint.
Hunc rursus Telemachus prudens contrà alloquutus est,
" Erit sic, ò pater: tu igitur vade merendâ sumptâ:
" Manè autem veni, & duc sacrificia pulchra:
" At mihi hæc omnia & immortalibus curæ erunt.
Sic dixit; hic igitur rursus sedit benè politâ in sede;
Ubi replevit verò animum cibo & potu,
Perrexit ire ad sues, liquitque claustraque, domumque
Plenam convivarum: hi verò saltu & cantu
Delectabantur; jam enim & egressus erat meridianus dies.

ΣΧΟΛΙΑ.

592. Ἄγχι κὼν.] * Ἐγγὺς πεφυτευκώς.

599. Δειελίησας.] Πρὸς τὴν δειλινὴν ὥραν παρακελεύεται· τουτέστι, τὴν μεσημβρίαν, ἢ τὴν ἐπιτερπινὴν λιβερίψας. ἔνιοι δέ, τὴν δειλινὴν τροφὴν αἰτῶν, καθὰ Καλλίμαχος φησὶ, Δείελον αἰτίζουσιν, ἄγουσι δὲ χοῖρας ἀπ' ἴργων, τὴν πρὸς τῇ δειλινῇ τροφὴν αἰτοῦντες, ἃ διόντως πρωϊεριπνήμην φ, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι τέλος μόνον τροφαῖς ἐχρῶντο.

606. Δείελον ἦμαρ.] Τὸ τῆ δειλινῆς ὥρας.

NOTÆ.

589. Δῖος ὑφορβὸς) Vid. suprà, ad ξ'. v. 3.

592. Ἄγχι κὼν κεφαλῆι) Hic Versus aliàs occurrit plus simplici vice. Vid. ad α'. v. 157. undè & hoc *Scholion* ad hunc locum *Dupontus* notavit.

599. Ἄτα) De hâc Voce diximus, ad *Iliad.* ι'. v. 603.

604. Βῆ ῥ' ἴμεναι) Idem Versus, suprà, π'. v. 341. *Ibid.* Ἕρκεα) γρ. ἐρκία, ut ad *Iliad.* ι'. v. 472.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Σ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Σ'.

Ὁ Δυσεὺς καὶ Ἶρος πυγμὴν γίνεται· φαίνεται δὲ καὶ Πηνελόπη τοῖς Μνηστῆρσι, καὶ παρ' αὐτῶν δῶρα λαμβάνει. γίνεται δὲ καὶ πᾶς ἡ κατὰ τὴν ἐξῆς Ὀδυσσέως πρὸς Εὐρύμαχον.

Ἐπιγραφαί.

Ὀδυσσέως πρὸς Ἶρον πυγμή.

Ἄλλως.

Σῖγμ' ἔλεγν Ἶρον, εὖχος Ὀδυσσῆος, δῶρά τ' ἀνάκτων. LIB. XVIII.

Ἦλθε δ' ἐπὶ πτωχὸς πανδήμιος, ὃς κατὰ ἄστυ
Πτωχεύεσκ' Ἰθάκης, μετὰ δ' ἔπρεπε γαστέρι μάργῃ,
Ἀζηχὲς φαγέμεν καὶ πίνεμεν· οὐδέ οἱ ἦν ἴς,
Οὐδὲ βίη· εἶδος δὲ μάλα μέγας ἦν ὁράασθαι.
Ἀρναῖος δ' ὄνομ' ἔσκε· τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ

VEnit autem *ad illos* pauper publicus, qui in civitate
Mendicabat Ithacæ, excellebat verò ventre edaci,
Incessantèr comedere & bibere; neque ei erat vis,
Neque robur; staturâ autem valdè magnus erat conspectu.
Et Arnæus nomine erat: hoc enim imposuit veneranda mater

ΣΧΟΛΙΑ.

1. Πτωχός.] Ἐπαίτης. Πανδήμιος.] Ὁ κατὰ τὸν δῆμον ἐπαιτῶν, καὶ δι' ὅλης τῆς πόλεως ἐπιών.

2. Γαστέρι μάργῃ.] Γαστριμαργίᾳ μανιώδει.

3. Ἀζηχές.] * Δεινὸν, μέγα, συνεχὲς, διηνεκὲς, ἀδιάλειπτον, μεγαλόφωνον· ἀφ' οὗ τὸ, Ἀζηχὲς μεμακυῖα. * Πολλά.

NOTÆ.

V. 2. Γαστέρι μάργῃ) Ἀντὶ τοῦ, γαστριμαργίᾳ, διαλελυμένως εἴρηται· ὁμοίως τῆς, πόλις ἄκρη, ἀντὶ τοῦ, ἀκροπόλις. Vid. *Eustath.* fol. 651. lin. 11.

3. Ἀζηχὲς φαγέμεν, καὶ πιέμεν) *Etymolog.* M. v. Ἀναλτον, legit πινέμεν, de quâ re Nos satis ad π'. v. 143.

4. Μάλα μέγας ἦν) *Ultima* in μάλα producitur, in *Cæsurâ*, ante *Liquidam*, &c.

5. Ἀρναῖος δ' ὄνομ' ἔσκε) *Ptolemæus Hephæstion*, l. 5. Ὡς ὁ παρ' Ὁμήρῳ Ἶρος, Βοιωτὸς ἦν, quod & *Photius* ex illo laudat, fol. 250. Credo, quod ut *Stephanus* φησὶ πόλεων, Ἄρνη, πόλις Βοιωτίας· Ὁμηρικῶς

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 2. Ex hoc Scholio corrige *Hesych.* v. Γαστέρι μάργῃ, & lege γαστριμαργίᾳ, pro γαστριμάργῃ.

3. *Δεινὸν) Hoc *Scholion*, præter διηνεκὲς & ἀδιάλειπτον, ex τῶν Παλαιῶν, ut *Eustath.* fol. 651. lin. 19. Οἱ δὲ Παλαιοὶ λέγουσι, καὶ ὅπερ ἀζηχὲς, δεινόν· μέγα· συνεχές· ἀδιάλειπτον· μεγαλόφωνον· εἴρηται δὲ παρ' αὐτῆς τὸ μεγαλόφωνον, ἀφ' οὗ τὸ ὑπὸ τούτων ῥηθὲν, Ἀζηχὲς μεμακυῖα, *Iliad.* δ'. v. 435. Vocem *πολλά, ex MS. *Aloysii* addo, in quo tamen reliquæ duæ Voces minimè apparent.

VARIÆ LECTIONES.

V. 3. Πιέμεν) *scr.* πινέμεν, *Etymolog.* M. vid. Not. in *Textum*.

5. Πότνια μήτηρ) *scr.* εἴ ποτε μήτηρ, *Etymolog.* M. v. Ἀρναῖος.

Ex

Ἐκ γενετῆς· Ἶρον δ᾽ νέοι κίκλησκον ἅπαντες,
Οὕνεκ᾽ ἀπαγγέλλεσκε κιὼν, ὅτε πῦ τις ἀνώγοι.
Ὡς ῥ᾽ ἐλθὼν Ὀδυσῆα διώκελο οἷο δόμοιο,
Καί μιν νεικείων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Εἶκε, γέρον, προθύρου, μὴ δὴ τάχα καὶ ποδὸς ἕλκῃ·
Οὐκ ἀΐεις, ὅτι δή μοι ὀπιπλίζουσιν ἅπαντες,
Ἑλκέμεναι δ᾽ κέλονται; ἐγὼ δ᾽ αἰδέομαι ἔμπης.
Ἀλλ᾽ ἄνα, μὴ τάχα νῶϊν ἔρις καὶ χερσὶ γένηται.
Τόνδ᾽ ἄρ᾽ ὑπόφρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Δαιμόνι᾽, οὔτε τί σε ῥέζω κακὸν, οὔτ᾽ ἀγορεύω,
Οὔτε τινὰ φθονέω δόμεναι, καὶ πόλλ᾽ ἀνελόντα.
Οὐδὸς δ᾽ ἀμφοτέρους ὅδε χείσεται· οὐδέ τι σὲ χρὴ
Ἀλλοτρίων φθονέειν· δοκέεις δέ μοι εἶναι ἀλήτης,
Ὡς ἔρ ἐγών· ὄλβον δ᾽ Θεοὶ μέλλουσιν ὀπάζειν.
Χερσὶ δ᾽ μήτι λίην προκαλίζεο, μή με χολώσῃς,
Μή σε, γέρων περ ἐών, κῆθι καὶ χείλεα φύρσω
Αἵματι· ἡσυχίη δ᾽ ἂν ἐμοὶ καὶ μᾶλλον ἔτ᾽ εἴη
Αὔριον· οὐ μὲν γάρ τί σ᾽ ἐτωσιφρέψεσθαι οἴω

Ex nativitate: Irum tamen juvenes vocabant omnes;
Quoniam nuncios deferebat profectus; quando aliquis jubebat.
Qui superveniens Ulyssem expellere *volvit* suâ domo,
Et ipsum objurgando verba velocia dixit,
" Recede, senex, è vestibulo, ne jam citò & pede traharis;
" Non sentis, quòd jam mihi innuunt omnes;
" Trahereque hortantur? Ego tamen verecundor omninò.
" Verùm surge, nè citò nobis contentio etiam manibus fiat.
Hunc torvè conspicatus, alloquutus est astutus Ulysses,
" Miser, neque aliquid tibi facio mali, neque dico,
" Neque aliquem invideo dare, quantumvis multa acceperit.
" Limen tamen ambos hoc capiet: neque aliquid te oportet
" Ex alienis invidere alteri; videris etenim mihi esse erro,
" Sicut ego; opulentiam verò Dei differunt præbere,
" Manibus autem nè valdè provoca, nè me in iram conjicias,
" Nè te, licet sim senex, pectus & labra commaculem
" Sanguine; quiesque mihi & magis adhuc erit
" Cras: non quidem enim te reversurum puto

ΣΧΟΛΙΑ.

6. Ἶρον.] Παρὰ τὸ εἴρειν.
8. Διώκελο.] Ἐδίωκεν.
10. Εἶκε.] * Ὑποχώρει.
11. Ἐπιπλίζουσι.] Τοῖς ὄμμασι ἀμφυέουσιν.
16. Ἀνελόντα.] Ἀντὶ ἕξ, ἀνελόμενον, λαβόντα.
17. Χείσεται.] Χωρήσει· ὀφθήσεται καὶ χειὰς, τὰς καθαύσεις τῶν ὀφρύων.
19. Ὄλβον δ᾽ θεοὶ μέλλουσιν ὀπάζειν.] Ἐοίκασι δὲ οἱ θεοὶ * Διαμεμηλικοῖ εἶναι εὐδαιμονίας, ὅτι ἃ φαίνονται ἡμῖν ἴλεω. Ὀπάζειν.] Παρέχειν, δωρεῖσθαι.
20. Προκαλίζεο.] Προκαλοῦ. Χολώσῃς.] Ὀργισθῆναι ποιήσῃς.
21. Φύρσω.] Μολυνῶ.

NOTÆ.

ῥέζω, Οἱ π πολυταφύλου τ᾽ Ἄρηϊ ἴχον. Vid. *Etymol.* M. v. Ἀρηΐφατος, & *Eustath.* fol. 651. lin. 38. *Ibid.* Τὸ δ᾽ θέτο πότνια μήτηρ) Vid. ad *Var. Lect.* & quæ Nos ad *Euripid.* Electr. v. 1126.

11. Οὐκ ἀΐεις, ὅτι δή μοι ἐπιπλίζουσιν ἅπαντες) Similiter locutus Poeta, ε΄. v. 545. Οὐχ ὁράας, ὅ μοι ὧδε ἐπέπαρεν ἐν μεγάροισιν; ubi τὸ ὁράας, de re *audibili*, ut hic τὸ ἀΐεις, de re *visibili*; rectè omninò & ex mente Philosophiæ filiorum: Nam quùm *Animus* omnia in Sensibus agat, & Organa sint Sensus *Animi*, quævis Perceptio per quemvis Sensum potest exprimi; undè *Epicharmus*, Νῦς ὁρᾷ, & ἀκούει· πάλλα κωφὰ καὶ τυφλά. Et *Ovid.* de *Pythagorâ*, ——*quæ Natura negavit Visibus humanis, Oculis ea Pectoris hausit.* Quod siquis mavelit esse litigiosior, referri potest ad sequentia verba, Ἑλκέμεναι δ᾽ κέλονται. Vid. *Eustath.* fol. 1831. lin. 50. Edit. *Roman.* & fol. 652. lin. 19. Edit. *Basil.* de voce ἐπιλλίζω, & *Porphyr.* Ζητημ. Ὁμηρικ. ια΄. *Etymolog.* M. v. Ἐπιπλίζουσιν. *Suidas*, v. Ἐπιπλίζω.

22. Αἵματι) Τὸ ἐξῆς, φύρσω τῷ αἵματος φύρματι. Ut *Act.* c. 27. v. 1. Ἀπεκδέχεσθαι δ᾽ ἀσπάζεσθαι, δηλονότι τὸ κείμενον.

NOTÆ IN SCHOLIA.

10. * Ὑποχώρει) Ità pro ὑποχωρεῖ, scribo, quòd ita sit *Imperandi* Modo in hoc loco, ἔρρε.

19. * Διαμεμηλικοὶ, MS. *Aloysii* διαμηλικοὶ, voce ejusdem significationis.

VARIÆ LECTIONES.

7. Πῦ τις) Πρ. κίν τις, *H. Steph.*
11. Ἄπαντες) Πρ. Ἀχαιοὶ, *Etymol.* M. v. Ἐπιπλίζουσιν.
18. Ἀλλοτρίων φθονέειν) Πρ. ἀλλοτριοφθονέειν, *H. Steph.*

Δεύτερον ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
Τόνδε χολωσάμενος προσεφώνεεν Ἶρος ἀλήτης,
Ὢ πόποι, ὡς ὁ μολοβρὸς ὑπεξοχάδην ἀγορεύει,
Γρηῒ καμινοῖ ἴσος· τὴν ἂν κακὰ μηκασαίμην,
Κόπτων ἀμφοτέρῃσι, καμὰ δ' ἐκ πάντας ὀδόντας
Γναθμοῦ ἐξελάσαιμι, συὸς ὡς λητοτείρης.
Ζῶσαι νῦν, ἵνα πάντες ὑπεγνώωσι καὶ οἵδε
Μαρναμένω· πῶς δ' ἂν σὺ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχοιο;
Ὡς οἱ μὲν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων
Οὐδῷ ἔπι ξεστῷ παντυμαδὸν ὀχριόωντο.
Τοῖιν δ' ξωυέηκ' ἱερὸν μένος Ἀντινόοιο,
Ἡδὺ δ' ἄρ' ἐκγελάσας μετεφώνεε μνηστῆρσιν,
Ὢ φίλοι, ἢ μὲν πω τὶ πάρος τοιοῦτον ἐτύχθη·
Οἵῃ τερπωλῇ Θεὸς ἤγαγεν ἐς τόδε δῶμα;
Ὁ ξεῖνός τε καὶ Ἶρος ἐείζετον ἀλλήλοιϊν
Χερσὶ μαχέσασθαι· ἀλλὰ ξυνελάσομεν ὦκα.

" Iterum intra domum Laërtiadæ Ulyssis.
Hunc iratus alloquutus est Irus mendicus,
" Vah! ut iste gulosus volubiliter loquitur
" Vetulæ fuliginosæ similis; quem malè mulctabo,
" Percutiens ambabus *manibus*; in terram etenim omnes dentes
" Maxillis expellam, porci sicut segetem depascentis.
" Cinge nunc; ut omnes agnoscant & hi
" Nos pugnantes: quomodo enim tu juniori viro pugnabis?
Sic hi quidem ante januas altas
Limine in polito toto animo litigabant.
Hos autem animadvertit sacrum robur Antinoi;
Suaviterque ridens allocutus est procos,
" O amici, non quidem unquam aliquid antea tale factum est;
" Qualem delectationem Deus duxit in hanc domum!
" Hospesque & Irus contendunt mutuò
" Manibus pugnare; verum committamus citò.

ΣΧΟΛΙΑ.

26. Ἐπιξοχάδην.] Ἐπισυρμάδην. Ἀγορεύει.] Διαλέγεται.

27. Καμινοῖ.] Καμινοσύλεια, φρυγέσῃ κειρὰς· ἔστι δὲ ἡ εὐθεῖα, καμινώ.

28. Κόπτων.] Πλήσσων, τύπτων.

29. Λητοτείρης.] Τῆς καταθύσης τὸ λήϊον, ὅ ἐστι τὸ σιτοφόρον χωρίον· ἐὰν γὰρ εὑρεθῇ σὺς ἀλλότριον σπόριμον πιόν βοσκομένη, ἐξοδοντίζεται.

30. Ἐπιγνώωσιν.] Ἀντὶ τοῦ, γνῶσιν.

31. Μαρναμένω.] Μαχομένω.

33. Παντυμαδόν.] Ἐκθύμως, πάσῃ τῇ ψυχῇ, ἄγαν ὀργίλως. Ὀχριόωντο.] Ἐτεταχώοντο, διαφερόμενοι, διεπληκτίζοντο.

37. Οἵῃ.] Ὁποίαν. Τερπωλῇ.] Τέρψιν.

38. Ἐείζετον.] Φιλονεικεῖτον. Ἀλλήλοιϊν.] Πρὸς ἀλλήλους.

39. Ξυνελάσομεν.] Συμβάλλομεν.

NOTÆ.

27. Μηκασαίμην) Ità scribendum, Duplici σ', ob *Metrum*; ut ad μ'. v. 373.

29. Συὸς ὡς λητοτείρης) Huc refer Ælian. Animal. l. 5. c. 45. in ipso fine, Ἐν Σαλαμῖνι ἦν, χλωρᾶς σίτου καὶ ληΐου κομώντος, ἐὰν σὺς ἐμπεσοῦσα λυμήνεται, νόμος ἐστὶ Σαλαμινίων τὰς ὀδόντας ἐκτρίβειν αὐτῆς· καὶ τοῦτο εἶναι τὸ παρ' Ὁμήρῳ, συὸς λητοτείρης φασίν· οἱ δὲ ἑτέρως νοοῦσιν, καὶ λέγουσι, χλωρᾶς σίτου τοῦ ὄντος μεσοκόμου, ἀσθενεῖς ἔχειν τὰς ὀδόντας. Eustath. fol. 653. lin. 36. Σὺς δὲ λητοτείρης, ἡ ἀλλοτριοκόμη ἀλλότριον λήϊον· ἢν ἐξωδοντίζον οἱ δισπό) δὲ χωρίς· ὁ νόμος δέ φασι παρὰ Κυπρίοις. Confer Br. Schol. quòd *Edentatio* Suum, alienam segetem depascentium, ex Lege *Cypriotum*, vel *Salaminiorum Cypriorum* fiat, vid. Conrad. *Gesneri* Histor. Quadruped. fol. 884. & Hieroglyph. *Pierii*, l. 8. fol. 63. E.

34. Ἱερὸν μένος) Qui ἱλαρὸν legebant, nesciebant *Homerum* ad *Antinoi* μένος referre, quod à Deo provenit, non ad ipsum; & ἱλαρὸν, minimè Vox *Homerica*. Ità olim, II. sive Hymn. *Apollin.* v. 371. ἵμερον, pro ἱερόν.

36. Οὐ μέν πού τι πάρος τοιοῦτον ἐτύχθη) Miror, Nemini observatum, quod τηλικοῦτος, τοσοῦτος, τοιοῦτος, non modò in *Neutro* genere desinant in ο, verùm etiam in ον· quod multis probo, in Prælect. *Pindaric.* §. XII. ex *Eusebio*, D. *Basilio*, D. *Chrysostomo*, *Luciano*, *Euripide*, *Xenophonte*, *Homero*.

VARIÆ LECTIONES.

24. Δεύτερον ἐς μέγαρον) γρ. αὖτις ἔσω μεγάρου, *H. Steph.*

27. Μηκασαίμην) γρ. μηκασαίμην, Priores Codd.

34. Τοῖιν) γρ. τοῖσιν, *H. Steph.* *Ibid.* Ἱερὸν) γρ. ἱλαρόν. Vid. Not. in *Textum*.

35. Μετεφώνεε) γρ. μετιφώνει, *H. Steph.*

Ὡς

Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀνήϊξαν γελόωντες,
Ἀμφὶ δ' ἄρα πλωχὺς κακοείμονας ἠγερέθοντο.
Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός,
Κέκλυτέ μοι, μνηστῆρες ἀγλαΐορες, ὄφρα τί εἴπω·
Γαστέρες αἶδ' αἰγῶν κέατ' ἐν πυρί· τάσδ' ἐπὶ δόρπῳ
Κατθέμεθα, κνίσης τε καὶ αἵματος ἐμπλήσαντες·
Ὁππότερος δέ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,
Τάων ἣν κ' ἐθέλῃσιν ἀναΐξας αὐτὸς ἑλέσθω·
Αἰεὶ δ' αὖθ' ἡμῖν μεταδαίσεται, οὐδέ τιν' ἄλλον
Πτωχὸν ἔσω μίσγεσθαι ἐάσομεν αἰτήσοντα.
Ὣς ἔφαθ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
Τοῖς δὲ δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ φίλοι, οὔπως ἐστὶ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχεσθαι
Ἀνδρα γέροντα, δύῃ ἀρημένον· ἀλλά με γαστὴρ
Ὀτρυνῖ κακοεργός, ἵνα πληγῇσι δαμείω.
Ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὀμόσσατε καρτερὸν ὅρκον,
Μή τις ἐπ' Ἴρῳ ἧρα φέρων ἐμὲ χερσὶ παχείῃ
Πλήξῃ ἀταθάλλων, τύτῳ δέ με ἶφι δαμάσσῃ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀπώμνυον, ὡς ἐκέλευεν·
*Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσάν τε, τελεύτησάν τε τὸν ὅρκον,
Τοῖσδ' αὖτις μετέειπ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο,
Ξεῖν', εἴ σ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγαύρ,
Τοῦτον ἀλέξασθαι, τῶνδ' ἄλλων μή τιν' Ἀχαιῶν
Δείδιθ'· ἐπεὶ πλεόνεσσι μαχήσεται, ὅς κέ σε θείνῃ.
Ξεινοδόκος μὲν ἐγών, ἐπὶ δ' αἰνεῖτον βασιλῆες

Sic dixit; hi igitur omnes surrexerunt ridentes,
Circumque pauperes pannosos congregati sunt.
Hisce Antinous locutus est, Eupithei filius,
" Audite me, proci strenui; ut aliquid dicam:
" Ventres hi caprarum jacent in igne; quos in cœnam
" Deposuimus, pinguedine & sanguine impletos.
" Uter igitur vincet potentiórque fuerit,
" Horum quam voluerit, ubi surrexerit, ipse eligat.
" Semper etiam deindè nobiscum convivabitur, neque aliquem alium
" Pauperem intùs misceri sinemus mendicaturum.
Sic dixit Antinous: atque his placuit sermo.
Hos autem astutus alloquutus est prudens Ulysses,
" O amici, nullo modo *æquum* est cum juniori viro pugnare
" Virum senem, calamitate *insuper* debilitatum; sed me venter
" Movet malus-artifex, ut plagis domer.
" Verùm eià nunc mihi omnes jurate forte juramentum,
" Nè quis Iro auxilium ferens, me manu forti
" Percutiat prævaricans, illâque re me fortitèr domet.
Sic dixit; hi autem omnes juraverunt, sicut postulabat:
At postquam juraverant, & finierant juramentum,
Inter hos rursus locuta est vis sacra Telemachi,
" Hospes, si te movet cor & animus fortis,
" Hunc expellere; aliorum nè aliquem Achivorum
" Time, quoniam pluribus pugnabit, qui te verberabit.
" Hospitii-dominus equidem ego; assentiuntur verò præterea principes

ΣΧΟΛΙΑ.

41. Καγχείμονας.] Κακὰ ἱμάτια περιβεβλημένους.
43. Ἀγλαΐορες.] Νῦν, οἱ ἄγαν ἀνδρεῖοι.
44. Γαστέρες αἶδ' αἰγῶν.] Τὰς φυσικὰς λέγει· οἰκεῖον τὸ ἄθλον, τοῖς περὶ γαστέρα δυσχεραίνουσιν.
45. Κατθέμεθα.] Καταθήμεθα.
48. Μεταδαίσεται.] Συνδιαχηθήσεται.
50. Ἤνδανε.] Ἤρεσκε.
51. Δολοφρονέων.] Ἀπατῶν.
57. Δαμάσσῃ.] Τύψῃ, δείρῃ.
63. Ξεινοδόκος.] Ὁ τὰς ξένους ὑποδεχόμενος. Ἐπὶ δ' αἰνεῖτον.] Συναινοῦσιν.

NOTÆ.

53. Ἀρημένον) Vid. *Etymolog.* M. v. *Eustath.* fol. 365. lin. 34. βεβλαμμένον, exponit.
59. Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσάν τε, τελεύτησάν τε τὸν ὅρκον) Hic Versus, qui è pluribus Editionibus exciderat,

VARIÆ LECTIONES.

44. Τάσδ') γρ. τὰς δ', *H. Steph.*
50. Ἐπιήνδανε) γρ. ἐπὶ ἤνδανε, *Br. Schol.*
58. Ὡς ἐκέλευεν, Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσαν—Τοῖσδ' αὖτις) γρ. ὡς ἐκέλευε, Τοῖς δ', vid. Not. in Textum, v. 59.
59. Μετέειφ') γρ. μετέφη, *Eustath.* & *H. Steph.* Vid. infrà, v. 404.

*Αὐτὰρ

* Ἀντίνοός τε, καὶ Εὐρύμαχος, πεπνυμένω ἄμφω.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ζώσατο μὲν ῥάκεσιν περὶ μήδεα, φαῖνε δὲ μηρὼ
Καλώ τε, μεγάλως τε, φάνεν δέ οἱ εὐρέες ὦμοι,
Στήθεά τε, σιβαροί τε βραχίονες· αὐτὰρ Ἀθήνη
Ἆσχι παρισταμένη μέλεα πλήσασε ποιμένι λαῶν.
Μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως ἀγάσαντο·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
Ἦ τάχα Ἴρῳ ἄϊρῳ ἐπίσπασον κακὸν ἕξει·
Οἵην ὑπ' ῥακέων ὁ γέρων ἐπιγουνίδα φαίνει.
Ὣς ἄρ' ἔφαν· Ἴρῳ δὲ κακῶς ὠρέξατο θυμός.
Ἀλλὰ καὶ ὣς δρηστῆρες ἄγον ζώσαντες ἀνάγκῃ,
Δειδίσσοντες σάρκες ἐλελίζοντο μέλεσσιν.
Ἀντίνοος δ' ὠνείπεσε, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Νῦν μὲν μήτ' εἴης, βεβαΐς, μήτε γένοιο,
Εἰ δὴ τῶτόν γε τρομέεις καὶ δείδιας αἰνῶς,
Ἄνδρα γέροντα, δύῃ ἀχνυμένον, ἣ μιν ἱκάνει.
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται,
Αἴ κέν σ' ὧτος νικήσῃ, χρείοσσων τε γένηαι,
Πέμψω σ' Ἠπειρόνδε, βαλὼν ὀλοὴν ἐνὶ νηῒ μελαίνῃ,

" Antinousque, & Eurymachus, prudentes ambo.
Sic dixit; hi igitur omnes assensi sunt; at Ulysses
Circumcinxit quidem pannis genitalia, ostenditque crura
Pulchraque, magnaque; apparuerunt autem ei lati humeri,
Pectoraque, fortiaque brachia; at Minerva
Prope astans membra auxit pastori populorum.
Proci igitur omnes vehementèr admirati sunt:
Sic autem aliquis dixit conspicatus ad propinquum alium,
" Certè citò Irus miser-Irus asciscet malum habebit:
" Qualem ex vestimentis senex coxam ostendit.
Sic dixerunt, Iro autem miserè motus est animus.
Verùm & sic famuli duxerunt percinctum necessitate,
Timentem; carnes verò circum tremebant membra.
Antinous igitur increpuit, verbumque loquutus est, atque nominavit,
" Nunc quidem neque esses, jactator, neque natus fores;
" Siquidem hunc tremis & times gravitèr,
" Virum senem, calamitate debilitatum, quæ ipsum cœpit.
Sed tibi edico, quod & perfectum erit,
" Si te hic vincet, potentiorque erit,
" Mittam te in Epirum, conjectum in navi nigrâ,

ΣΧΟΛΙΑ.

69. Ἤλδανεν.] Ἤϋξανεν.
70. Ἀγάσαντο.] Ἐθαύμασαν.
72. Ἄϊρῳ.] Ἴρῳ, * ἐπὶ κακῷ ὀνομασθείς. Ἐπισπασέν.] Ἑλκύσειν, ἀπὸ τῶν ὀρνίθων τῶν διλιαζομένων κακῇ ἐπισπασμῶν ἑαυτοῖς τὸ ὄλεθρον.
78. Βεβαΐς.] Μεγάλως ἐπαιρόμενε, βοῶν ἅμα ποιῶν.

NOTÆ.

in utrâque *Eustathii* Editione, *Romanâ* atque *Basileensi*, rectè adest; quare restituendum Poetæ curavi. Inter *Var. Lect.* agnoscit *H. Steph.* at in aliis locis extat in omnibus Codd.

64. * Ἀντίνοός π, καὶ Εὐρύμαχ.) Ità Codd. *Eustathiani*, in *Textu* simúl & *Notis*; & ità decebat Regium Juvenem, qui palpum omnibus Procis obtrudit, Principem Procorum omnium *Antinoum*, primò Nominare; in pluribus hactenùs erat Εὐρύμαχός τε, καὶ Ἀντίνοος. At *Antinous*, ut præstantior, potest etiam ultimò nominari, ut mox, φ'. v. 177.

72. Ἦ τάχα Ἴρῳ ἄϊρῳ) Ità Παῖς δύπαιος, *Iliad.* γ'. v. 39. & καπρίλιον, *Odyss.* τ'. v. 260.

73. Οἵην ὑπ' ῥακέων ὁ γέρων) *Strabo*, l. 1. fol. 28. Οἵην ὑπ' ῥακέων ὁ βίος, παροιμιωδῶς.

78. Βεβαΐς) Τὸ βεβαῖς καὶ ἐπίτασιν· ὡς ὑπὸ τῆς βεπίνα, ἡ μεγάλη πεῖνα· καὶ βάγλωσσον, βύπαις, βλιμμία, βέβρωσις, *Homero*. Vid. *Eustath.* fol. 806. lin. 16. 944. 12. & 1205. 11. Etiam *Odyss.* fol. 657. lin. 48. Γαίω ὦ, τὸ γαυριῶ, ὅθεν τὸ, κύδει γαίων.

NOTÆ IN SCHOLIA.

Hesych. v. Αἰναρίτη, item *Meric. Casaubon.* de Naperâ *Homeri* Edit. §. 1. p. 62. & *Duportum.*

VARIÆ LECTIONES.

64. Ἀντίνοός τε καὶ Εὐρύμαχ.) γρ. Εὐρύμαχός τε ὑπ' Ἀντίνοος, vid. Not. in *Textum*.
66. Μὲν) γρ. καὶ, *H. Steph* non satis congruè.
81. Τόδε) γρ. τὸ ὦ, olim in pluribus, non benè.

Εἰς

Εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δυσμήνεα πάντων,
Ὃς κ' ἀπὸ ῥῖνα τάμῃσι, καὶ οὔατα νηλεῖ χαλκῷ,
Μηδεά τ' ἐξερύσας, δώῃ κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἔτι μᾶλλον ὑπὸ πρόμος ἔλλαβε γυῖα·
Ἐς μέσσον δ' ἄναγον· τὼ δ' ἄμφω χεῖρας ἀνέσχον.
Δὴ τότε μερμήριξε πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἢ ἐλάσῃ, ὥς μιν ψυχὴ λίποι αὐτόθι πεσόντα,
Ἦέ μιν ἦκ' ἐλάσσαι, ταναύσσειέν τ' ὀπὶ γαίῃ.
Ὧδε δέ οἱ Φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Ἦκ' ἐλάσαι, ἵνα μή μιν ἐπιφρασσαίατ' Ἀχαιοί.

" Ad Echetum regem hominum nequissimum omnium.
" Qui nasum abscinderet, & aures ferro æreo;
" Genitaliaque extrahens dabit canibus cruda discerpenda.
Sic dixit; huic vero adhuc magis tremor subivit membra:
Nihilominùs in medium duxerunt; hi igitur ambas manus elevaverunt.
Sane tunc cogitavit laboriosus divinus Ulysses,
An percuteret; ut ipsum anima linquat illic cadentem,
An ipsum sensim percuteret, extenderetque in terram.
Sic autem ei cogitanti visum est melius esse
Sensim percutere, ut non ipsum subolerent Achivi.

ΣΧΟΛΙΑ.

84. Εἰς Ἔχετον βασιλῆα βροτῶν δυσμήνεα πάντων] Ἔχετος ἦν μὲν ὁ Βυκέτης, ἀφ' οὗ καὶ ἡ Σικελία Βυκέτης καλεῖται. Σικελῶν δὲ τύραννος λέγεται. τοῦτον τὸν μὲν ἐγχωρίως καὶ πάντα τρόπον σίνεσθαι, τοὺς δὲ ξένους ἀναιρεῖν * λαβώμβολον· τοσαύτῳ δὲ κακίαν ἔχειν, ὡς καὶ τοὺς μακρὰν οἰκοῦντας, ὅτι θέλοιεν σφόδρα πρὸς πειρῆσαι, καὶ ξένῳ προβαλεῖν δυνατῷ συμπίπτειν * αὐτῷ· πολλὰς γὰρ μηχανὰς ἐξευρεῖν τοῦτον αἰκίας· ὅθεν τὸν λαὸν ἐκ τούτου φύγειν τὸν πικρὸν τυραννίδα, πλὴν ὃ αὐτὸν ἀνελεῖν· ἢ δὲ ἱστορία παρὰ Μνασέᾳ καὶ Μαρσύᾳ. Ἔχετον.] Ἔχετος βασιλεὺς ἦν τῆς Ἠπείρου, Εὐχιλίου παῖς, ὠμὸς καὶ ἀπότομος, ὃς καὶ τῷ δυνατέστερος Μετώπῳ, ἢ Ἀμφίσσαν, τοῦ Αἰχμωδίκου φθαρεῖσαν, πρεσβύτας, ἀναγκάσας σιδηρᾶς ἀλεῖν κριθὰς, λέγων τότε ἀποδώσειν τὰς ὄψεις, ὅτε ἀλέσῃ τὰς κριθάς· τὸν δὲ Αἰχμωδίκου ἐπὶ ἑσπέρᾳ καλέσας, ἠκρωτηρίασεν, καὶ τὰ αἰδοῖα αὐτῷ ἀπέκοψεν· ὕστερον μέντοι μανεὶς, ἐς τὰ ἰδίων ἐμφορηθεὶς σαρκῶν ἀπέθανε.

85. Τάμῃσι.] Κόψῃ.

86. Ἐξερύσας.] Ἐξελκύσας.

90. * Ἐλάσσειε.] Πλήξειε βαλών.

NOTÆ.

84. Εἰς Ἔχετον βασιλῆα) Huc refer Proverbium ex *Michaelis Apostolii* Centur. xx. Φαλάριδος ἀρχὴ καὶ Ἐχέτου. *Eustath.* fol. 658. lin. 21. Ἔχετος, βασιλεὺς ἦν τῆς Ἠπείρου, ὑὸς Εὐχήνορος καὶ Φλογίας, ὠμὸς καὶ ἀπάνθρωπος, ὃς ἐς τὸν θυγατέρα Μετώπιδα, ἢ καὶ Ἀμφίσσαν, ὑπό τινος Αἰχμωδίκου φθαρεῖσαν, πρεσβύτας, ἀναγκάσας ἀλῆσαι κριθὰς σιδηρᾶς, ποινὴν δίκας κελεύσας αὐτὸν εἰπὼν τηνικαῦτα τὰς ὄψεις ἀποληψεσθαι, ὅτε τὰς σιδηρᾶς κριθὰς εἰς ἄλφιτον λεπτυνεῖ· καὶ τὸν μὲν θυγατέρα οὕτω μετῆλθε· τὸν δὲ Αἰχμωδίκου, ὡς ἐπὶ ἑσπέρᾳ καλέσας, ἠκρωτηρίασεν, ἀποκόψας ἐκ τῶν αἰδοίων τέλος μέντοι ὑπερμανεὶς καὶ τῶν ἰδίων ἐμφορηθεὶς σαρκῶν ἀπέθανε. Hunc locum explicat, & confirmat *Apollon.* Argonautic. l. 4. v. 1102. ——νέον γὰρ μιν, ἀέθλῳ Ἀσπλὸς Ὑβρίσης Ἔχετο γλήναις ἔνι χαλκέα κέντρα Πέξε δυσηχὲς ἰὸς· γενέτην δ' ὅγε κάρφεν ὀπωπὴν Ὀρφναίην χαλκὸν ἀλιτρεύσαντα καλιῇ. Quòd autem *Scholiastes* non ejusdem esse manûs videtur, verùm ex *Eustathio* ferè ad verbum sumpta, aut viceversâ; vid. in Notis ad *Textum.*

90. * Ἐλάσσειε) Πλήξειε βαλών. Ità, pro *Futuro Indicativi*; vid. Not. in *Textum.*

VARIÆ LECTIONES.

88. Ἔλλαβε) γρ. ἤλυθε. *H. Steph.*

90. Ἐλάσσειε) γρ. ἐλάσῃ, olim, pro ἐλάσῃ, ut probo in Not. ad *Textum.*

91. Ταναύσσειέν τ') γρ. ταναύσσειεν, olim, malè.

Δὴ

Δὴ τότ' ἀναχωμῶμαι, ὁ μὲν ἤλασε δεξιὸν ὦμον
Ἶρος, ὁ δ' αὐχέν' ἔλασεν ὑπ' οὔατος, ὀξέα δ' εἴσω
Ἔθλασεν· αὐτίκα δ' ἦλθεν ἀνὰ στόμα Φοίνιον αἷμα,
Καὶ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακὼν, σὺν δ' ἤλασ' ὀδόντας,
Λακτίζων ποσὶ γαῖαν· ἀτὰρ μνηστῆρες ἀγαυοὶ
Χεῖρας ἀναχόμενοι γέλῳ ἔκθανον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Εἷλκε δι' ὀμφιθύροιο, λαβὼν ποδὸς· ὄφρ' ἵκεθ' αὐλὴν,
Αἰθούσης τε θύρας, καί μιν ποτὶ ἕρκιον αὐλῆς
Εἶσεν ἀνακλίνας· σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρὶ,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἔνταυθοῖ νῦν ἧσο, κύνας τε σύας τ' ἀπερύκων,
Μηδὲ σύ γε ξείνων καὶ πτωχῶν κοίρανος εἶναι,
Λυγρὸς ἐών· μή πω τι κακὸν καὶ μεῖζον ἐπαύρῃ.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἀεικέα βάλλετο πήρην,
Πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ τρόφις ἦεν ἀορτήρ.
Ἂψ δ' ὅγ' ἐπ' ὐδὸν ἰὼν καθ' ἄρ' ἕζετο· τοὶ δ' ἴσαν εἴσω
Ἡδὺ γελώοντες, καί ἑ δεικανόωντ' ἐπέεσσιν,
Ζεύς τοι δοίη, ξεῖνε, καὶ ἀθάνατοι Θεοὶ ἄλλοι,
Ὅ, τι μάλιστ' ἐθέλεις, καί σοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,

Tunc itaque elevati, hic quidem percussit dextrum humerum
Irus, ille autem cervicem percussit sub aure, ossaque intus
Fregit, statimque venit in os ruber sanguis:
Decidit autem in pulveribus clamans, simulque ejecit dentes;
Calcitrans pedibus terram: at proci superbi,
Manibus elevatis risu emoriebantur, sed Ulysses
Pertraxit per vestibulum, capto pede; quousque ivit ad atrium,
Porticûsque januas, & ipsum ad septum atrii
Statuit reclinatum, baculumque ei imposuit manui,
Et ipsum compellatum verbis velocibus alloquutus est,
" Hic nunc sede, canésque, suesque expellens;
" Neque tu quidem hospitum, & pauperum dominus esto,
" Cum sis nequam; necubi aliquid malum & majus accipias.
Dixit, & circum humeros indecentem jecit peram,
Densis *scrutis* rimosam, tortumque inerat lorum.
Retrò verò hic ad limen iens desedit; ast illi ibant intrò
Suavitèr ridentes, & eum blandè exceperunt verbis,
" Jupiter tibi det, hospes, & immortales Dii alii,
" Quodcunque maximè vis & tibi gratum est animo;

ΣΧΟΛΙΑ.

94. Ἀναχωμῶμαι.] Ἀναπίναιμαι.
96. Φοίνιον.] Ἐρυθρὸν, πυῤῥόν.
97. Σὺν δ' ἤλασε.] Συνέκρουσε.
99. Γέλῳ ἔκθανον.] Ἀπέθανον ὑπὸ γέλωτος.
104. Ἔνταυθοῖ.] Ἔνταυθα, ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ.
Ἀπερύκων.] Ἀποκωλύων.
110. Γελώοντες.] Γελῶντες. * Δεικανόωντ' ἐπέεσσιν.] Ἤγουν ἐδείκνυσαν, παρὰ τὸ δείκνυμι.

NOTÆ.

99. Γέλῳ ἔκθανον) *Suidas*, Ἐν χερσὶ τῷ χερσὶ ὁ χερὼς, ὃ χερῶ, Ἀττικῶς· ὡς γέλως, γέλω· οἱ δὲ, ἀπὸ δοῦ χερὼς, χερσὶ, ἀπογραφῇ τοῦ π συλλαβῆς. *Eustath.* fol. 659. lin. 15. Ἐν δὲ τῷ γέλω, ἄδηλον, εἴτε καθ' ὁσοιοκαβάληκτον κλίσιν ἡ δισυλλαβία τοῦ γέλως, εἴτε καθ' ἀπογραφὴν, ὡς ὃ γέλωτος· ὅπερ δῆλον ἂν ἔχει τὸ ἰῶτα σεσημειωμένον· ἢ οἱ αὐτὸ ἀδηλία χ' ἐπὶ ὃ ἤρω, ἀντὶ ὃ ἤρωϊ. Vid. ad Θ'. v. 483. & ζ'. v. 303.

101. Ἕρκίον) De Tono, vid. ad *Iliad.* ι'. v. 472.

104. Κύνας τε, σύας τ' ἀπερύκων) *Voculam* priorem τε *Henricus Stephanus* fortè omisit, *Schrevelius* etiam hunc errorem cæcè secutus; restituo tamen, ex *Florentinâ*, *Aldinâ*, *Lovanianâ*, *Romanâ*, & *Basileensi Eustathii*, *Hervagianâ*, *Castellion.* & *Oxon.*

111. Ζεύς τοι δοίη, ξεῖνε) Observa insigne Omen, quo ipsi ejusdem inimici omnia illi felicia apprecantur; quo major ei Audacia & Fides accresceret: qualia multa passim notanda, nec pauca illis, quæ *Gideoni* obtigerunt, *Judic.* c. 6. & 7. similia; ut mox, v. 116. 121. 152. &c. Item τ'. v. 358. 535. Denique υ'. v. 100. 120. 199. 350. φ'. v. 153. 413. χ'. v. 205. &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

110. * Δεικανόωντ') Hæc ex *Aloysii* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

99. Γέλῳ) γρ. γέλῳ, vid. Not. ad *Textum*.

104. Κύνας τε, σύας τ') γρ. κύνας, σύας τε, *Elzevir.* contra fidem Veterum, Prosodiam, &c.

106. Ἐπαύρῃ) γρ. ἐπαύρῃς, *H. Steph.*

109. Ἂψ δ' ὅγ' ἐπ' ὐδὸν) γρ. ἂψ δ' ἄρ' ὅγ' ἐβὰς, *H. Steph.*

110. Καί ἑ δεικανόωντ') γρ. χ' δεικανόωντ', *H. Steph.*

Ὃς τῦτον τ' ἄναλτον ἀλητεύειν ἀπέπαυσας
Ἐν δήμῳ· τάχα γάρ μιν ἀνάξομεν Ἠπειρόνδε
Εἰς Ἐχέτου βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων.
Ὣς ἄρ' ἔφαν· χαῖρεν δὲ κλεηδόνι θεῖος Ὀδυσεύς·
Ἀντίνοος δ' ἄρα οἱ μεγάλῳ ὠδὴ γαστέρα θῆκεν
Ἐμπλείην πίοσης τε καὶ αἵματος· Ἀμφίνομος δὲ
Ἄρτους ἐκ κανέοιο δύω παρέθηκεν ἀείρας,
Καὶ δέπαϊ χρυσείῳ δειδίσκετο, φώνησέν τε,
Χαῖρε, πάτερ, ὦ ξεῖνε· γένοιτό τοι ἔσω ὀπίσω
Ὄλβος, ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχεαι πολέεσι.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἀμφίνομ', ἦ μάλα μοι δοκέεις πεπνυμένος εἶναι·
Τοιῦτος γὰρ πατρός, ἐπεὶ κλέος ἐσθλὸν ἄκουον,
Νίσου Δουλιχιῆα ἐΰν τ' ἔμμεν, ἀφνειόν τε·
Τῷ σ' ἐκ φασὶ γενέσθαι· ἐπιτῆ δ' ἀνδρὶ ἔοικας.
Τὼνεκά τοι ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μεῦ ἄκουσον·
Οὐδὲν ἀκιδνότερον Γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο

" Qui hunc insatiabilem à mendicando cohibuisti
" In populo; citò enim ipsum reducemus in Epirum, *vel* continentem,
" Ad Echetum regem, hominum pessimum omnium.
Sic dixerunt; gavisus est autem Omine divinus Ulysses.
Antinous verò ei magnum ventrem apposuit
Plenum pinguedineque & sanguine: Amphinomusque
Panes ex canistro duos apposuit elevans,
Et poculo aureo honoravit, compellavitque,
" Salve, pater, ô hospes, adsit tibi saltem in futurum
" Felicitas; at quidem nunc malis teneris multis.
Hunc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" Amphinome, certè valdè mihi videris prudens esse;
" Tali enim patre *es*; quoniam famam bonam audivi,
" Nisum Dulichium probúmque esse, divitemque;
" Ex hoc te dicunt natum esse; experto autem viro similis es.
" Propter hoc tibi dico, tu verò attende & me audi:
" Nihil imbecillius Terra nutrit homine

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

113. Ἄναλτον.] Ἀκόρεστον. Ἀλητεύειν.] Πλανᾶσθαι, ἢ μοιχεύειν.

114. Ἀνάξομεν.] Ἀναχθήναι ποιήσομεν. Ἀνάξομεν.] Ἀπαγάγωμεν.

116. Κλεηδόνι.] Κληδόνι, φήμῃ.

117. Θῆκεν.] Παρέθηκεν.

118. Ἐμπλείην.] Πεπληρωμένην.

121. Ἔσω ὀπίσω.] Εἰς τὸ μὴ πεσεῖν.

122. Ἔχεαι.] Ἔχῃ, κατέχῃ.

126. Δουλιχιῆα.] Τὸν ἀπὸ Δουλιχίου.

127. Ἐπιτῆ.] Δεινῷ εἰπεῖν, ἢ λογίῳ παρὰ τὸ ἔπη.

Ν Ο Τ Æ.

121. Χαῖρε, πατὴρ ὦ ξεῖνε· γένοιό τοι ἔς ὦ ὀπίσω) Tutius æstimo πατὴρ legere, quàm πάτερ, ut suprà, ρ'. v. 415. Δὸς, φίλε, &c. At ἔσω ὦ omninò, pro ὥσω, legendum moneo, ex *Romanâ* & *Basileensi*, *Henrico Stephano*, & *Spondano*, qui tamen ὥσω inter *Var. Lect.* ponunt. At *Spondanus* vertit, ὥσω ὀπίσω, *sicut antea*, quod & *Schrevelius* facit; cùm tamen ὀπίσω *tempus futurum* signet. *Eustathius* fol. 660. lin. 6. Χαῖρε, φησι, πάτερ ὦ ξεῖνε, γένοιτό τοι ἔσω ὀπίσω, ἤγουν ἐσύστερον, ἐς τὸ μέλλον, ἔλβε. Qui ὥσω legebant, ὀπίσω exponebant per *antea*, satis ridiculè. Nè tamen *Sensus* vacillet, cui hæc *Lectio* consulit, & *Brevia Scholia* exponunt verè, εἰς τὸ μὴ πεσεῖν· quare & ibi ἔσω ὀπίσω restituendum curavi, ex *Aldinâ*, *Bedrotianâ*, *Morrhianâ*, &c. Quin idem Versus iterum occurrit, ν'. v. 199. ubi in ipso *Schreveliano* Codice ἔσω ὀπίσω, ut & in *Castellionæo* quoque, & *Oxoniensi*; quare ὥσω, licet *Error inveteratus*, in *Florentinâ*, *Aldinâ* & *Lovaniânâ*, &c. omninò tollendus.

122. Κακοῖς ἔχεαι πολέεσι) *Odyss.* ν'. v. 200. ubi hic Versus iterum occurrit, legitur in Omnibus κακοῖς ἔχεαι πολλοῖσι. Quare alterutra Vox certè inter *Var. Lect.* reponenda.

129. Οὐδὲν ἀκιδνότερον Γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο) *Simonides*, Ἀνθρώπων ὀλίγον μὲ κάρτος· ἄπρακτοι ἢ μελλήσεις· αἰῶνι ἢ παύρῳ πόνῳ ἀμφὶ πόνῳ· ὁ δ' ἄφυκτος ὅμως ἐπικρέμαται θανάτου· κεῖνος γὰρ ἴσον λάχον μοίρᾳ οἵ τ' ἀγαθοὶ, ὅσις τε κακός. Simile illud *Iliad.*

Variæ Lectiones.

116. Θεῖος) γρ. δῖος, ut *Odyss.* θ'. v. 539. &c.

117. Παρὲξ) γρ. ὠδὲς, *H. Steph.* *Ibid.* Γαστέρα θῆκεν) γρ. γαστέρ' ἔθηκεν.

121. Πατὴρ ὦ ξεῖνε) γρ. πάτερ ὦ ξεῖνε, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Ἔσω ὀπίσω) γρ. ὥσω ὀπίσω, vid. ut modò.

122. Πολέεσι) γρ. πολλοῖσι, vid. Not. in *Textum*.

129. Οὐδὲν) γρ. οὐδὲν, *Zenodot.* apud *Eustath.* fol. 661. lin. 36.

Πάντων, ὅσα τε γαῖαν ἐπὶ πνείῃ τε καὶ ἕρπῃ.
Οὐ μὲν γάρ ποτε φησὶ κακὸν πείσεσθαι ὀπίσσω,
Ὄφρ' ἂν ἔτι σφιν παρέχωσι θεοὶ καὶ γούνατ' ὀρώρῃ·
Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ λυγρὰ θεοὶ μάκαρες τελέσωσι,
Καὶ τὰ φέρῃ ἀεκαζόμενον τετληότι θυμῷ.
Τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
Οἷον ἐπ' ἦμαρ ἄγησι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Καὶ γὰρ ἐγώ ποθ' ἔμελλον ἐν ἀνδράσιν ὄλβιος εἶναι,
Πολλὰ δ' ἀτάσθαλ' ἔρεξα, βίῃ καὶ κάρτεϊ εἴκων,
Πατρί τ' ἐμῷ πίσυνος, καὶ ἑμοῖσι κασιγνήτοισι.
Τῷ μή τίς τοι πάμπαν ἀνὴρ ἀθεμίστιος εἴη,
Ἀλλ' ὅγε σιγῇ δῶρα θεῶν ἔχοι, ὅ, τι διδοῖεν.
Οἷ' ὁρόω, μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανόωντας,
Κτήματα κείροντας, καὶ ἀπημάζοντας ἄκοιτιν
Ἀνδρός, ὃν οὐκ ἔτι φημὶ φίλων καὶ πατρίδος αἴης
Δηρὸν ἀπέσσεσθ'· μάλα δὴ σχεδόν· ἀλλά σε δαίμων

" Omnium, quæcunque super terram spirant & serpunt.
" Non quidem enim unquam putat malum passurum esse se in futurum,
" Quousque copiam præbeant Dei, & genua moveantur:
" Sed quandò jam & adversa Dei beati perficiant,
" Et hæc suffert nolens reluctanti animo.
" Talis enim mens est mortalium hominum,
" Qualem diem, *i.e.* Vitæ conditionem, inducit pater virûmque deûmque.
" Etenim ego quondam videbar inter viros beatus esse;
" Multa autem injusta feci, vi & robore impotens,
" Patri meo fretus, & meis fratribus.
" Quare nequis omninò vir injustus esto;
" Sed hic silentio dona Deorum habeat, quodcunque dent.
" Qualia video procos injusta perpetrantes,
" Facultates accîdentes, & dedecorantes uxorem
" Viri, quem non ampliùs dico ab amicis & patriâ terrâ
" Diù abfore: valdè nimirùm propè est. Verùm te Deus

ΣΧΟΛΙΑ.

131. Πείσεσθαι.] Ὑπομενῆναι.

132. Ὄφρ' ἀρετὴν παρέχωσι.] Νῦν, τοῖς ἀγαθοῖς παρέχουσιν εὐδαιμονίαν· ὁμοίως τὸ, ἀρετῶσι ὁ λαός.

133. Τελέσωσι.] Ποιῶσιν, ἐπιφέρουσιν.

134. Φέρῃ.] Ὑποφέρῃ. Ἀεκαζόμενος.] Μὴ θέλων.

135. Τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν.] Οἱ μὲν φιλόσοφοι ἐκδέχονται, ὅτι οἷον ἂν ᾖ τὸ καθέκαστα ἕκαστον, τοιαύτην τὴν ἡμέραν ἄγουσιν οἱ ἄνθρωποι· ὁ δὲ Ποιητὴς λέγει, ὁποίας ἂν ᾖ τὰ σωματίδια, τοίας ἐχόμεθα.

137. Ἔμελλον.] Ἐφκεσαν, ὑπενοούμην.

142. Μηχανόωντας.] Ἐπινοοῦντας.

145. Ἀπέσσεσθαι.] Ἀπεῖναι.

NOTÆ.

ρ'. v. 446. Οὐ μὲν γάρ τί πω ἔστιν οἰζυροώτερον ἀνδρὸς. *Meric. Casaubon.* de Nuperâ *Homeri* Editione, §. 2. p. 71. super hoc loco *Homerico* disputans, confert cum illo, & opponit ex parte Dei, locum *Euripidis*, Supplic. à v. 196. ad v. 218. Vid. *Plutarch.* in Consolatorio, ad *Apollonium*; *Duport.* Gnomolog. in hunc locum; & quæ Nos ad Prælect. *Pindaric.* XXV.

130. Γαῖαν ἐπὶ πνείῃ τε καὶ ἕρπῃ) Ità pro ἐπιπνείῃ lego; ut τὸ ἐπὶ sic æquè referri possit ad πνείῃ, & ἕρπῃ, vel etiam ad τὸ γαῖαν.

132. Ὄφρ' ἀρετὼ παρέχωσι θεοὶ, καὶ γούνατ' ὀρώρῃ) Posteriora sunt Priorum ἐξηγητικά. Ἀρετὴ enim hic εὐδαιμονίαν, εὐτυχίαν, & *successum* denotat, ut Ψ'. v. 329. Οὐκ ἀρετᾶ κακὼ ἔρρα. Confer *Br. Schol. Ibid.* Γούνατ' ὀρώρῃ) Hinc illud *Theocriti*, —οἷς γόνυ χλωρέον.

135. Τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν) Hunc locum egregiè quoque tractat idem *Meric. Casaubon.* ibid. p. 84. *Archilochi* verò locum, ex hoc *Homeri* delineatum, licèat nobis correctiùs proferre, Τοῖος ἀνθρώπων νόος, ὡ Γλαῦκε, παῖ Λεπτίνεω, Γίγνεται, ἥντιν' ἄκλιν Ζεὺς ἐπ' ἠμάτεσσιν ἄγῃ. Quòd ἐπ' ante *Asperum* lego, id prudens ac sciens facio, quòd *Ionum* hoc sit: simile & illud *Simonidæ*, apud *Stobæum*, τὸ τὴν, Περὶ δὲ βίου, ὅτι βραχὺς ὁ εὐπλοῦς, &c. Νόος δ' ἐπ' ἀνθρώποισιν οὐκ ἐφήμερος· Ἐς', ἀλλ' ἐφήμεροι βροτοὶ δὴ ζώομεν, Ὅπως ἑκάστῃ εὐπλοΐην Θεὸς· Πρὸς τὴν τύχην γὰρ τὰς φρένας κεκλήμεθα. Vid. *Duport.* in locum & *Plutarch.* Vitâ *Homeri*, §. XIX.

136. Πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε) Sic *Aratus*, sub initio, —Δὲ γὰρ καὶ ἴσμεν ἐοῦσαι· *Virgilius*, — Divûm Pater atque Hominum Rex. *Homero* propius, *Hominum Pater atque Deorum*. Vid. *Duport.* in locum.

145. Μάλα δὴ σχεδὸν) Vel hinc elucet *Ulyssis* insignis Clementia; quâ vult *Amphimomum*, de quo aliàs Poeta, π'. v. 398. — φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσι, cavere sibi temporius; adeò ut tantùm se non prodit illi. At Mali homines oculos suos monitori-

VARIÆ LECTIONES.

130. Ἐπὶ πνείῃ) γρ. ἐπιπνείῃ, vid. N. ad *Textum*.

145. Δὴ) γρ. γὰρ, at τὸ δὴ præstat: vid. N. in *Textum*.

Οἴκαδ'

Οἶκαδ' ὑπεξαγάγοι, μηδ' ἀντάσειας ἐκείνῳ,
Ὁππότε νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
Οὐ γὰρ ἀναιμωλεί γε μαχεινέεσθαι ὀΐω
Μνηστῆρας, κἀκεῖνον, ἐπεί κε μέλαθρον ὑπέλθοι.
"Ως φάτο· τὸ σπείσας ἔπιεν μελιηδέα οἶνον·
Αὖ δ' ἐν χερσὶν ἔθηκε δέπας κοσμήτορι λαῶν.
Αὐτὰρ ὁ βῆ κατὰ δῶμα, φίλον τελεμήμυος ἦτορ,
Νόῳ ταζων κεφαλήν· δὴ γὰρ κακὸν ὄσσετο θυμῷ.
Ἀλλ' οὐδ' ὡς φύγε κῆρα· πέδησε γὰρ ἀγχίμολον τὸν
Τηλεμάχῳ ὑπὸ χερσὶ καὶ ἔγχεϊ ἴφι δαμῆναι·
Αὖ δ' αὖτις καθ' ἕδρην ἕζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη.
Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Κούρῃ Ἰκαρίοιο, περίφρονι Πηνελοπείῃ,
Μνηστῆρσι φανῆναι, ὅπως πεπάσειε μάλιστα
Θυμὸν μνηστήρων, ἰδὲ μᾶλλον τιμήεσσα γένοιτο
Μᾶλλον πρὸς πόσιός τε, καὶ υἱέος, ἢ πάρος ἦεν.
Ἀχρεῖον δ' ἐγέλασσεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,

" Domum ſubducat, nè obvies illi,
" Quandò redibit dilectam in patriam terram:
" Non enim ſine cruore dijudicatum iri puto
" Procos *inter*, & illum; poſtquam in ædes venerit.
Sic dixit, & libans bibit dulce vinum;
Iterum verò in manibus poſuit poculum duci populorum.
At hic ivit per domum, dilectum cruciatus cor,
Conquaſſans caput; jam enim malum augurabatur animus.
Sed neque ſic fugit mortem: impedivit enim & hunc Minerva,
Telemachi ut manibus & haſtâ fortitèr interficeretur:
Rurſus verò iterum ſedit in ſede, unde ſurrexerat.
Huic verò in mentibus poſuit dea cæſia Minerva
Filiæ *nempè* Icarii, prudenti Penelopæ,
Procis apparere, ut diffunderet maximè
Animum procorum, & honorata fieret
Magis à viroque & filio, quàm antea erat.
Leviter igitur riſit, verbúmque dixit denominavitque,

ΣΧΟΛΙΑ.

146. Ἀντάσῃς.] Συναντήσῃς.
148. * Ἀναμωλεί.] Ἄνευ αἵματος.
159. Πεφίσῃσι.] Ἐκπλήξειεν· ὁτὲ μὲν ἀλαζονικῶς ὑ φησὶν ἡ Πηνελόπη, ἀλλ' ὅπως μὴ βιασθῇ, φησὶν ὁ μνηστευόμενος.
160. Τιμήεσσα.] Τιμιωτέρα.
162. Ἀχρεῖον.] Οἷον, ὅτι οὐ σπουδῆς.

NOTÆ.

bus claudunt; quare in caſſes tandem incidunt, & hoc Dei judicium agnoſcitur mox, v. 154.—πέδησε γὰρ ἀγχίμολον τὸν Ἀθήνη. Τὸ γὰρ autem, quod priùs obtinuit, ad *Var. Lect.* relego, & δὴ in *Textum* admitto, ut magis huic loco congruum.

149. Ὑπίλθοι) Ità Editt. *Romana* & *Baſileenſis*, & ipſe *Euſtathius* in παρεκβολαῖς, quæ vox aptè clandeſtinum *Ulyſſis* adventum ſignificat; quare alteram *Lectionem*, ἐπίλθῃ, poſthabendam duco, licet *Florentina* præferat, *Aldina*, *Lovaniana Reſcii*, *Stephan. Caſtell.* Rectè *Oxon.* ὑπέλθοι.

152. Καὶ δῶμα) Rectè; quoniam *Amphinomus* nunc reliquerat *Ulyſſem* ad limen, ipſe in Domum deſcendens; quod qui non viderunt, κατὰ legendum putabant, minùs congruè.

162. Ἀχρεῖον δ' ἐγέλασσεν) *Euſtath.* fol. 663. lin. 46. Τὸ δὲ ἀχρεῖον ἐγέλασεν, ἀντὶ τοῦ, ἄκαιρον, καὶ ὡσεὶ ἀδημίαν χρείαν. Ἀπῖκοί δέ, φασι, τὴν λέξιν παύτῃ ἐοικυίαν ἀχρειοξύνοισιν, ἄχρειοι λίγηλες, &c. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀχρεῖος, & v. Ἀχρεῖον. Hinc ἀχρεόγελως ἄνθρωπος, *Michael Apoſtolius* Proverb. Centur. V. vid. *Suidam*, v. Ἀχρειόγελως ἄνθρωπος. Proverbium, Γέλως ἄκαιρος, δεινὸν ὃν βροτοῖς κακόν. Nam Riſu inepto res ineptior nulla, ut *Catullus*. *Theocrit.* Idyll. 25. v. 72. Ἀχρεῖον κλαίζοντι, de Canibus blandientibus. De *Therſite*, *Iliad.* β'. v. 269. Ἀχρεῖος ἰδών. Hoc verò in loco, ἀχρεῖον γελᾷν, eſt *Levitèr ſubridere*, non quaſi ex animo.

NOTÆ IN SCHOLIA.

148. *Ἀναμωλεί) Hæc ex *Aloyſii Alemanni* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

148. Ἀναμωλεί) γρ. ἀναμωλί.
149. Ὑπίλθοι) γρ. ἐπίλθῃ, *Florentin. Aldin.* &c. ut in Not. ad *Textum*.
152. Καὶ) γρ. κατὰ, *H. Steph.* vid. N. in *Textum*.
153. Θυμῷ) γρ. θυμὸς, *H. Steph.*
160. Ἰδὲ) γρ. ἢ, paulò meliùs.
162. Ἀχρεῖον) γρ. ἄχρειον, *Atticè*, vid. Not. in *Textum*.

Εὐρυνόμη, θυμός μοι ἐέλδεται, οὔπι πάρος γε,
Μνηστῆρσι φανῆναι, ἀπεχθομένοισί περ ἔμπης·
Παιδί γ' ἢν εἴποιμι ἔπος, τό κε κέρδιον εἴη,
Μὴ πάντα μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὁμιλεῖν,
Οἵτ' εὖ μὲν βάζουσι, κακὰς δ' ὄπιθεν φρονέουσιν.
Τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμίη προὔφη μῦθον ἔειπεν,
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Ἀλλ' ἴθι, καὶ σὺ παιδὶ ἔπος φάο, μήδ' ἐπίκλυθε,
Χρῶτ' ἀπονιψαμένη, καὶ ἐπιχρίσασα παρειάς.
Μήδ' ἅτε δακρύοισι πεφυρμένη ἀμφὶ πρόσωπα
Ἔρχευ· ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰέν·
Ἤδη μὲν γάρ τοι παῖς τηλίκος, ὃν σὺ μάλιστα
Ἠρῶ Ἀθανάτοισι γενείσασθαι ἰδέσθαι.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια,
Εὐρυνόμη, μὴ τοῦτα παραύδα, κηδομένη περ,
Χρῶτ' ἀπονίπτεσθαι, καὶ ἐπιχρίεσθαι ἀλοιφῇ·
Ἀγλαΐην γὰρ ἔμοιγε θεοὶ τοὶ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
Ὤλεσαν, ἐξ οὗ κεῖνος ἔβη κοίλης ὑπὶ νηυσίν.
Ἀλλά μοι Αὐτονόην τε, καὶ Ἱπποδάμειαν, ἄνωχθι
Ἐλθέμεν, ὄφρα κέ μοι παρὰ πείσεται ἐν μεγάροισιν·
Οἴη δ' οὐκ εἶσειμι μετ' ἄνδρας· αἰδέομαι γάρ.
Ὣς ἄρ' ἔφη· γρηὺς δὲ δι' ὤκα μεγάροιο βεβήκει,
Ἀγγελέουσα γυναιξὶ, καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ὑπόνησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Κούρη Ἰκαρίοιο κατὰ γλυκὺν ὕπνον ἔχευεν.

" Eurynome, animus mihi cupit, non antea quidem, *at nunc omnino*
" Procis apparere, invisis quantumvis;
" Filio etiam fors dicam verbum, quod perutile erit,
" Non usqueadeo procis cum superbis conversari,
" Qui benè quidem dicunt, malè autem pòst cogitant.
Huic rursus Eurynome promaconda verbum dixit,
" Næ jam hæc omnia, filia, ut par-est, dixisti.
" Sed vade, & tuo filio verbum dic, neque occulta,
" Corpore priùs lavato & unctis genis.
" Neque sic lacrymis irrigata circum faciem
" Vade; quoniam malum *est* lugere continuè semper.
" Jam quidem enim tibi filius talis, qualem tu maximè
" Supplicabas Diis barbescentem videre.
Hanc rursus alloquuta est prudens Penelope,
" Eurynome, nè hæc suadeas, *me*-curans licet,
" Corpusque lavare, & ungere unguento:
" Pulchritudinem enim mihi Dii, qui Olympum habitant,
" Perdiderunt, ex quo ille ivit concavis in navibus:
" Sed mihi Autonoemque, & Hippodamiam, jube
" Venire, ut mihi astent in domibus;
" Nam sola non accedam ad viros; verecundiâ enim ducor.
Sic dixit; vetula igitur è domo exivit
Nunciatura mulieribus, & impulsura ad eundum.
Tunc demùm aliud cogitavit Dea cæsia Minerva:
Filiæ Icarii dulcem somnum affudit.

ΣΧΟΛΙΑ.

167. Φρονέουσι.] Βελτίον᾽ σύνοισι.
173. Πενθήμεναι.] Πενθεῖν, θρηνεῖν. Ἄκριτον.] Ἀδιακρίτως· ἢ πολὺ, διηνεκῶς.
175. Ἠρῶ.] Ἤυχε.
178. Ἀλοιφῇ.] Ἐλαίῳ.
179. Ἀγλαΐην.] Τὸ κάλλος.
185. Ἀγγελέουσα.] Λέξουσα.

NOTÆ.

165. Παιδὶ ἢ κἂν εἴποιμι) Olim κὲν erat, & potuit quidem per *Metrum* stare, nempè producebatur, in *Cæsurâ*, & ob *Finalem* ἀναδιπλώσεως capacem. At κἂν omninò hìc præstat legere; nam proposuit sibi Regina, Filium suum, si fors obtigerit, à Procorum consortio deterrere; at hoc non fecit, quare κἂν magis huic loco congrua *Lectio*; aliàs etiam bis eadem Vox in eodem versu occurreret; ut olim etiam *Iliad.* σ'. v. 273.
182. Παρασπίσειεν) *Etymolog.* M. v. Ἠλιος. Ὥστε ἐστὶ τὸ σῆτον, μετὰ τὸ παρὰ, παράσηκον, ἐκ συγκοπῆς, ἐκ πλεονασμοῦ δὲ τοῦ ε', παρσήτιον.

VARIÆ LECTIONES.

165. Κἂν) γρ. κὲν, vid. Not. in *Textum*.
169. Ἔσπες) γρ. ἔεσπες.
182. Ὄφρα κέ μοι) γρ. ὄφρ' ἂν ἐμοὶ, *H. Steph.*
183. Οὐκ εἶσειμι) γρ. ἐκεῖσ' εἶμι, *H. Steph.*

Εὕδει

Εὗδε δ' ἀνακλιθεῖσα· λύθεν δέ οἱ ἅψεα πάντα
Αὐτῷ ἐνὶ κλιντῆρι· τέως δ' ἄρα δῖα θεάων
Ἄμβροτα δῶρα δίδω, ἵνα μιν θηήσιαθ' Ἀχαιοί·
Κάλλεϊ μὲν οἱ πρῶτα πρόσωπά τε καλὰ κάθηρεν
Ἀμβροσίῳ, οἵῳ περ ἐϋστέφανος Κυθέρεια
Χείθ', εὖτ' ἂν ἴῃ Χαρίτων χορὸν ἱμερόεντα.
Καί μιν μακροτέρην τε πάσσονά θ' ἧκεν ἰδέσθαι.
Λευκοτέρην δ' ἄρα μιν θῆκεν πριστῷ ἐλέφαντι·
Ἣ μὲν ἄρ' ὡς ἔρξασ' ἀπεβήσατο δῖα θεάων.
Ἦλθον δ' ἀμφίπολοι λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο,
φθόγγῳ ἐπερχόμεναι· τῷ δ' γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκε,
Καί ῥ' ἀπομόρξατο χερσὶ παρειὰς, φώνησέν τε,
Ἦ με μάλ' αἰνοπαθῆ μαλακὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυψεν·
Αἴθε μοὶ ὡς μαλακὸν θάνατον πόροι Ἄρτεμις ἁγνὴ
Αὐτίκα νῦν, ἵνα μηκέτ' ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν
Αἰῶνα φθινύθω, πόσιν πολυθέσσα φίλοιο
Παντοίων ἀρετῶν· ἐπεὶ ἔξοχον ἦεν Ἀχαιῶν.
Ὡς φαμένη, κατέβαιν' ὑπερῴϊα σιγαλόεντα,
Οὐκ οἴη· ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο.
Ἣ δ' ὅτε δὴ μνηστῆας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
Στῆ ῥα θυρῇ ταθμὸν τέγεος πύκα ποικίλον,
Ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
Ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη.

Dormivit ergò reclinata; & soluta sunt ei membra omnia
Illic in lecto; tunc igitur præstans dearum
Immortalia dona dedit; ut ipsam admirarentur Achivi, *Procl.*
Unguento quidem ei vultusque pulchros purgavit
Immortali, quali benè-coronata Venus
Ungitur, quando adit Gratiarum chorum amabilem.
Et ipsam proceriorem & succulentiorem fecit videri;
Candidioremque ipsam fecit secto elephante:
Hoc quidem sic facto abivit præstans dearum.
Venerunt igitur famulæ albis-ulnis ex domo,
Cum strepitu advenientes; hanc autem dulcis somnus dimisit;
Et abstersit manibus genas, & locuta est,
" Certè me ærumnosam mollis somnus cooperuit:
" Utinam mihi sic mollem decessum daret Diana casta
" Quamprimùm; ut nè amplius lugens animo
" In longum tempus macerarer; mariti desiderans dilecti
" Perfectam virtutem; quoniam eximius erat inter Achivos.
Sic loquuta, descendit ex cœnaculis splendidis,
Non sola, simul hanc & famulæ duæ sequebantur.
At quando jam ad procos pervenit diva mulierum,
Stetit utique in limine domûs ornatè factæ,
Ante genas habens nitida vela;
Famulaque ei prudens utrinque astitit.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

189. Κλιντῆρι.] Τῇ κλίνῃ.
191. Κάλλει.] Νῦν, τὸ μύρῳ * αἰνίσσεσθαι. Καλλῶπος, τὸ τῆς Ἀφροδίτης μύρον. Κάθηρεν.] Ἔχρισεν, ἤλειψεν.
192. Κυθέρεια.] Ἡ Ἀφροδίτη.
194. Πάσσονα.] Παχυτέραν.
198. Φθόγγῳ ἐπερχόμεναι.] Μετὰ φωνῆς ἐπιοῦσαι.
200. Αἰνοπαθῆ.] Δεινοπαθῆ. Κῶμα.] Ὕπνον.
203. Φθινύθω.] Φθίσω.

N O T Æ.

190. Ἀχαιοί) Νῦν, ἀντὶ Ε, μνηστῆρες, ut suprà, v. 93.
191. Κάλλει) *Hesych.* Καλλῶπος) Τὸ τῆς Ἀφροδίτης μύρον.
195. Πριστῷ ἐλέφαντι) Vid. *Plinii* Nat. Histor. l. 8. c. 10. & l. 16. c. 43. *Virgil.* Æn. l. 3. v. 464. *Sectoque Elephanto.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

191. * Αἰνίσσεσθαι· κάλλωπος ἦν, τὸ τῆς Ἀφροδίτης μύρον. Vocem αἰνίσσεσθαι addo, ad *Syntaxeos* supplementum; aliàs enim τοῖς μύροις esset. Cætera ex *Hesychio*, qui habet, Κάλλει) Τῷ μύρῳ τῆς Ἀφροδίτης, ipsum hunc locum respiciens. *Etymolog.* M. v. Κάλλος. Τίθεται καὶ ἐπὶ τοῦ μύρου τῆς Ἀφροδίτης.

VARIÆ LECTIONES.

191. Μὲν) γρ. μοὶ.
193. Εὖτ' ἂν ἴῃ) γρ. εὖτ' ἀνίῃ. *Ibid.* Ἱμερόεντα) γρ. εἰς ἐρόεντα.

Τῶν

Τῶν δ' αὐτῷ λύτο γυῖα, ἔρῳ δ' ἄρα θυμὸν ἔθελχθεν·
Πάντες δ' ἠήσαντο παραὶ λεχέεσσι κλιθῆναι·
Ἦδ' αὖ Τηλέμαχον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν,
Τηλέμαχ', οὐκέτι τοὶ φρένες ἔμπεδοι, οὐδὲ νόημα·
Παῖς ἔτ' ἐών, ἢ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶ κέρδε' ὀνώμας·
Νῦν δ', ὅτε δὴ μέγας ἐσσι, καὶ ἥβης μέτρον ἱκάνεις,
Καί κέν τις φαίη, γόνον ἔμμεναι ὀλβίου ἀνδρὸς,
Ἐς μέγεθος καὶ κάλλος ὁρώμενος, ἀλλότριος φώς,
Οὐκέτι τοὶ φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι, οὐδὲ νόημα.
Οἷον δὴ τόδε ἔργον ἐνὶ μεγάροισιν ἐτύχθη,
Ὅς τ' ξεῖνον ἔασας ἀεικιοθήμεναι ἧτω·
Πῶς νύ; εἴπις ξεῖνος, ὃν ἡμετέροισι δόμοισιν
Ἥμενος, ὧδε πάθοι ῥυσακλύσ ἐξ ἀλεγεινῆς,
Σοί κ' αἶσχος, λώβη τε, μετ' ἀνθρώποισι πέλοιτο.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Μῆτερ ἐμή, τὸ μὲν οὔ σε νεμεσσῶμαι κεχολωσθαι·
Αὐτὰρ ἐγὼ θυμῷ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα,
Ἐσθλά τε, καὶ τὰ χέρηα· πάρος δ' ἔτι νήπιος ἦα.
Ἀλλά τοι οὐ δύναμαι πεπνυμένα πάντα νοῆσαι·
Ἐκ γάρ με πλήσσουσι, παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος,
Οἵδε κακὰ φρονέοντες· ἐμοὶ δ' οὐκ εἰσὶν ἀρωγοί.
Οὐ μέν τοι ξείνῳ γε καὶ Ἴρῳ μῶλος ἐτύχθη
Μνηστήρων ἰότητι· βίη δ' ὅγε φέρτερος ἦεν.
Αἲ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Οὕτω νῦν μνηστῆρες ὑπ' ἡμετέροισι δόμοισι

Horũ verò illic solvebantur genua, & præ amore animos deliniebantur; Omnesque optârunt *apud eam* in lectis dormire.
Hæc demùm Telemachum alloquuta est suum charum filium,
" Telemache, non ampliùs tibi mentes firmæ, neque cogitatio:
" Puer adhuc cum esses, & magis in mente solertiam versabas:
" Nunc autem, quando jam magnus es, & pubertatis *ad* limitẽ perveniſti,
" Et aliquis diceret filium te esse beati viri,
" Magnitudinem & pulchritudinem videns, alienus vir,
" Non ampliùs tibi mens est competens, neque cogitatio.
" Quale utique jam hoc facinus in ædibus factum est,
" Qui hospitem fivisti indecentèr tractari eo modo.
" Quomodo ergò? Si quis hospes in nostris ædibus
" Sedens, sic pateretur ex vexatione molestâ,
" Tibi dedecus, & contumelia, inter homines fuerit.
Hanc ergò Telemachus prudens contrà alloquutus est,
" Mater mea, hâc quidem *in re* non te accuso, *quòd* iraſceris:
" At ego animo intelligo & scio singula,
" Bonaque, & pejora; antea tamen adhuc infans eram,
" Sed non possum prudentia omnia intelligere:
" Nam me perterrent assidentes aliundè alius,
" Hi quidem mala cogitantes; mihi autem non adsunt auxiliatores.
" Non tamen hospitis & Iri pugna facta est
" Procorum consilio; fortitudine nihilominùs hic potentior fuit.
" Utinam enim, Jupiterque pater, & Minerva, & Apollo,
" Sic nunc proci in nostris domibus,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

211. Ἔρᾳ.] Ἔρωῖ. Ἐθελχθεν.] Ἠλοιώθησαν.
215. Κέρδεα.] Σωτήσεις. Ἐνώμας.] Ἐκίνεις, ἀντὶ τοῦ, σοφὰς.
216. Ἥβης μέτρον.] Τὸ ἀκμαῖον τῆς ἡλικίας.
221. Ἀεικιοθήμεναι.] Αἰκιοδῆναι, ὑβριοδῆναι.
223. Ῥυσακλύσ.] Ἑλκυστοῦ, αἰκίας.
224. Πέλοιτο.] Ἔσαι.
231. Ἀρωγοί.] Βοηθοί.

N O T Æ.

211. Ἔρᾳ) Ὁ ἔρως, ἀντὶ τοῦ ἔρως, ἔρατος· ὡς, Αὐτὰρ ἐπὶ πόσις ἦεν ἰδυτὸς ἐξ ἔρον ἔντο. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Hippolyt. v. 449. & ad *Anacreon.* v. 809. & 1182.
228. Ἐσθλά τε καὶ τὰ χέρηα) Idem Versus infrà, ad υ'. v. 310. ubi tamen χέρεια. At alia etiam Lectio *Eustathio* defenditur.
235. Ἡμετέροισι δόμοισι) γρ. ὑμετέροισι. Suo ita-

V A R I Æ L E C T I O N E S.

211. Τῶνδ' αὐτῷ λύτο γυῖα) γρ. τῶν δ' αὖ λῦτο τὰ γύνατ', Mar. Meibomius, ut ad δ'. v. 703. & infrà, v. 237. *Ibid.* Ἔρᾳ δ' ἄρα θυμὸν ἔθελχθεν) γρ. ἔρως δ' ἄρα θυμὸν ἔθελχεν, *Plutarch.* Vitâ *Homeri.*
221. Ἔασας) γρ. ἔασας.
228. Χέρηα) γρ. χέρεια. Δ' ἔτι) γρ. δὲ τι, *H. Steph.*
235. Ἡμετέροισι) γρ. ὑμετέροισι, malè; ut Not. in *Textum.*

Νῦν εἰσι

Νθύοιεν κεφαλὰς δεδμημένοι, οἱ μὲν ὐν αὐλῇ,
Οἱ δ' ἔντοσθε δόμοιο, λέλυτο δὲ γυῖα ἑκάστου·
Ὡς νῦν Ἰρος ἔκειτο ἐπ' αὐλείοισι θύρῃσιν
Ἧστο νθυσάζων κεφαλῇ, μεθύοντι ἐοικώς,
Οὐδ' ὀρθὸς δύναται σθένος ποσὶν, οὐδὲ νέεσθαι
Οἶκαδ', ὅπη οἱ θυμὸς· ἐπεὶ φίλα γυῖα λέλυνται.
Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Εὐρύμαχος δ' ἐπέεσσι προσηύδα Πηνελόπειαν,
Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
Εἰ πάντες σὲ ἴδοιεν ἀν' Ἰασον Ἄργος Ἀχαιοὶ,
Πλείονές κεν μνηστῆρες ὐν ὑμετέροισι δόμοισιν
Ἠῶθεν δαινύατ'· ἐπεὶ πρέπεσι γυναιξὶν,

" Inclinarent capita domiti, hi quidem in vestibulo,
" Hi autem intra domum, solutaque essent membra uniuscujusque;
" Sicut nunc Irus ille ad vestibulares januas
" Sedet nutans capite, ebrio similis,
" Neque rectus potest stare pedibus, neque reverti
" Domum, quò ei reditus erat; quoniam dilecta membra soluta sunt.
Sic hi quidem talia inter se loquebantur:
Eurymachus autem verbis alloquutus est Penelopen,
" Filia Icarii, prudens Penelope,
" Si omnes te viderent per Jasium Argos Achivi,
" Plures proci in vestris domibus
" Manè convivarentur; quoniam præstas mulieribus,

ΣΧΟΛΙΑ.

245. Ἰασον Ἄργος.] Ἰασ, βασιλεὺς Πελοποννήσου. Ἄργος δὲ νῦν, τὸν Πελοπόννησον νῆσον· ἢ ἐ ὅλον τὸν Ἑλλάδα ἀπὸ μέρους λέγει.

247. Δαινύατο.] Εὐωχοῦντο. Περίσσει.] Ὑπερβάλλεις.

NOTÆ.

que in Codice *Isaac. Casaubon.* scribit, *Lege* ὑμετέροισι, *ut in aliis.* Id verò ego prohibeo; in omnibus enim omninò *Exemplaribus*, hoc certè in loco, ἡμετέροισι scribitur, & rectè; quùm *Telemachus* de suâ Domo nunc loquatur: vid. ad v. 246. ubi alia quidem res est: rectè enim ibi ὑμετέροισι.

237. Λέλυτο) γρ. λέλυντο, inquit idem *Isaac. Casaubonus*, ut mox, v. 241. λέλυνθ, & aliàs, ταράσσω λέλυνθ, & *Seberus* Lectionem illam agnoscit. Verùm *Penultimam* & λέλυθ *Meibomius* satis longam putat, & id satis in λῦτο apparere, *Iliad.* ω'. v. 1. licet Nos aliud in eum locum ostendamus, λῦτο, nempè, pro λύετο, poni, non pro λέλυντο, cujus *Penultima* novies apud *Homerum* corripitur, ut ad *Odyss.* δ'. v. 703. & ι'. v. 421. Rectius itaque, licet dubitantèr, *Eustath.* fol. 667. lin. 4. Τὸ δὲ, Λέλυντο, πυτόν ἐστι τὸ λυθῆσαν· ὁριστικὸν μὲν ὂν, τεθὲν δὲ ἀντὶ εὐκλιοῦς ἴσως ἢ κατὰ ἀπὸ τοῦ λελύοιτο, συγκόπτεται, & sic congruit cum τῷ νεύοιεν κεφαλὰς, quòd præcesserat. *Etymolog. M.* Λελῦτο) Προπαροξυτόνως, τὸ εὐκλιές. Vid. infrà, ad v. 247.

246. Πλείονές κεν μνηστῆρες ὐν ὑμετέροισι δόμοισι) Vel πλείονες hic habendum pro *Amphimacro*, ut δ'. v. 485. Τοῦτο μὲν δὴ ἔπι πλέον, γέρον, ὡς σὺ κελεύεις. Vel certè, quamvis scribatur τεισυλλάβως, in *Scansione* legendum πλείες, δισυλλάβως, de quâ re moneo, ad ε'. v. 266. & 368. Vel denique πλέονες legendum; ut sit *Anapæstus* in *Primâ* sede, quod fieri sæpè solere probo, ad β'. v. 289. *Isaac. Casaubon.* πλέονες legit. *Ibid.* Ὑμετέροισι) *Henricus Stephanus*, cui ex præcedenti, v. 235. inopinatò obortus error, & hìc ἡμετέροισι scripsit, quem sequuntur *Spondanus*, *Elzevir. Oxon.* &c. At minimè credendum, *Eurymachum* eò audaciæ perveniſſe, ut *Telemachi* & *Penelopæ* ædes coràm ipsis vocaret suas. Et sanè ὑμετέροισι legit hìc *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Rescii*, *Hervagiana*, *Romana* & *Basileensis Eustathii*, *Castellionæa*, &c. neque ullus dubito, quin *Isaac. Casaubon.* hunc Versum præ oculis haberet, quùm ὑμετέροισι legendum suaderet, ad v. 235. ut facile in similibus locis vicinis decipimur. Præterea omnes Versiones, *vestris* hìc habent, & *nostris* illic, satis rectè.

247. Ἠῶθεν δαινύατο) Ut *Iliad.* ω'. v. 665. ubi *Media* Syllaba ἔ δαιῦτο producitur, quià ponitur, pro δαινύοιτο, teste *Eustathio*, fol. 1511. lin. 37. Εἰη δ' ἂν καὶ τοῦτο τὸ δαίυντο, συγκοπὲν ἴσως εἰς ἔ δαινύοιτο· ἵνα ὁμοσυγκλίτως εἴπῃ, δαινύοιτο πλαδός. Ità hìc δαινύατ', *Ionicè*, pro δαίνυθ, quod per συγκοπὴν, pro δαινύοιθ, quæ causa *Penultimam* producendi, ad ἴδοιεν enim respicit, v. 245.

NOTÆ IN SCHOLIA.

245. Ἰασον Ἄργος) Confer cum *Scholiis*, *Eustath.* fol. 667. lin. 10. & 17. *Hesych.* Ἰασον Ἄργος) Ἡ Πελοπόννησος· ἀπὸ Ἰάσου βασιλέως· ἢ ἡ Ἀχαΐα.

VARIÆ LECTIONES.

237. Λέλυθ) γρ. λέλυνθ, λύοιτο, λελῦτο, vid. Not. in *Textum*.

246. Ὑμετέροισι) γρ. ἡμετέροισι, malè olim, in Recentioribus; ut Not. in *Textum*.

Εἶδός τε, μέγεθός τε, ἰδὲ φρένας ἔνδον ἐΐσας.
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύφρων Πηνελόπεια,
Εὐρύμαχ', ἦτοι ἐμὴν ἀρετὴν, εἶδός τε, δέμας τε,
Ὤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
Ἀργεῖοι· μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.
Εἰ κεῖνός γ' ἐλθὼν τὰ ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι,
Μεῖζόν κεν κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον οὕτω.
Νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέσπερχεν κακὰ δαίμων.
Ἦ μὰν δὴ ὅτε τ' ἦιε λιπὼν κατὰ πατρίδα γαῖαν,
Δεξιτερὴν ἐπὶ καρπῷ ἑλὼν ἐμὲ χεῖρα προσηύδα,
Ὦ γύναι, ἤ γὰρ οἴω εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
Ἐκ Τροίης εὖ πάντας ἀπήμονας ἀπονέεσθαι·
Καὶ γὰρ Τρῶας φασὶ μαχητὰς ἔμμεναι ἄνδρας,
Ἠμὲν ἀκοντιστὰς, ἠδὲ ῥυτῆρας ὀϊστῶν,
Ἵππων τ' ὠκυπόδων ἐπιβήτορας, οἵ κε τάχιστα
Ἐκριναν μέγα νεῖκος ὁμοιΐου πολέμοιο.
Τῷ ἐκ οἶδ', εἰ κεν μ' ἀνέσῃ Θεὸς, ἦ κεν ἁλώω
Αὐτῇ ἐνὶ Τροίῃ· σοὶ δ' εὐθάδε πάντα μελόντων.
Μεμνῆαι πατρὸς καὶ μητέρος ἐν μεγάροισιν,
Ὡς νῦν, ἢ ἔτι μᾶλλον, ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἐόντος.

" Specieque, staturâque, & membris intùs æqualibus.
Huic respondit tandem prudens Penelope,
" Eurymache, certè meam virtutem, speciemque, corpusque,
" Perdiderunt immortales, quandò in Ilium nave-profecti-sunt
" Argivi, cum his item meus marinus ibat Ulysses.
" Si ille redux hanc meam vitam gubernaret,
" Major gloria esset mea & melior ita.
" Nunc verò tristor: tot enim mihi immisit mala finistrum-numen.
" Certè quidem, quando ivit relictâ patriâ terrâ,
" Manu dextrâ in carpo captam me allocutus est,
" O mulier, non puto bellicosos Achivos
" Ex Trojâ benè omnes illæsos redituros:
" Etenim Trojanos dicunt pugnaces esse viros,
" Et jaculatores, & extensores sagittarum,
" Equorumque pedibus-velocium agitatores; qui velocissimè
" Dijudicare *possint* magnam contentionem dubii belli.
" Ideò nescio, si me remittet Deus, an capiar
" Illic in Trojâ: tibi autem hic omnia curæ sint.
" Recordare patris & matris in domibus,
" Sicut nunc, vel etiam magis, procul cùm ego fuero.

ΣΧΟΛΙΑ.

252. Ἦεν.] Ἀπῆλθε, ἐπορεύετο.
253. Ἀμφιπολεύοι.] Διέποι, θεραπεύοι.
255. Ἄχομαι.] Λυπέομαι. Ἐπίστασθαι.] Ἐπήγαγεν.
257. * Ἐπὶ καρπῷ.] Ἐπὶ τῷ χειρὸς μέρει.
260. Καὶ γὰρ Τρῶας φασί.] Πιθανῶς ἐλπιδοποιεῖ τὰς μνηστῆρας, ὅτι οὐ πᾶσι ἄλλοις εἰκὸς ἀνυχθῆναι αὐτὸν.
261. Ῥυτῆρας ὀϊστῶν.] Τοξότας.
262. Ἵππων ἐπιβήτορας.] Ἱππικούς.
263. Ἕκεινεν.] Διέκεινεν, διεχώρισεν.
264. Ἀνέσῃ.] Ἐάσῃ, ἀναπέμψῃ.
266. Μεμνῆαι.] Νῦν, ἐπιμελεῖαι.

NOTÆ.

256. Ἦ μὰν δὴ, ὅτι τ' ἦιε λιπὼν κατὰ πατρίδα γαῖαν) Licet ἦιε scribatur τεισυλλάβως, at δισυλλάβως tamen legendum, quasi scriptum esset ᾖε, sicut suprà, ad v. 252. cujusmodi oppidò plura passim observamus, ut suprà, ad v. 246. item ad *Euripid.* Phœniss. v. 1388. & 1469. & ad *Medeam*, v. 635. in vocibus nempè, αἴσω, οἴσω, πίθι, &c.
263. Ἕκεινεν) Subaudi ἂν, ut sit pro κείνειεν, quanquam ἔκεινεν omnia *Exemplaria* præferant: nam *Conrado Rittershusio*, ad *Oppian.* p. 341. non jam assentior, qui hæc dicta de Priori Bello *Trojano*, sub *Hercule* & *Laomedonte*; non enim tunc illorum Equites prævalebant: verùm etiamsi victi tum essent, aliquandò prævaliturí sunt visi, edito tum Virtutis specimine, licet non usquequaque felicitér.

NOTÆ IN SCHOLIA.

257. * Ex *Eustathio.*

VARIÆ LECTIONES.

252. Ἦεν) γρ. ᾖεν, *Br. Schol.*
254. Κὲν κλέος) γρ. κὲ κλέος, & γὲ κλέος, quod melius sonat, quàm κε.
256. Ἦιε) γρ. ᾖε, vid. Not. in *Textum.*
263. Ἕκεινεν) γρ. κείνειεν, vid. Not. in *Textum.*

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ παῖδα γενείσαντα ἴδηαι,
Γήμασθ', ᾧ κ' ἐθέλῃσθα, τεὸν κτέ δῶμα λιπῆσα.
Κεῖνός γ' ὣς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
Νὺξ δ' ἔσται, ὅτε δὴ γυναικὸς γάμον ἀντιβολήσῃ
Οὐλομένης ἐμέθεν, τῇ τε Ζεὺς ὄλβον ἀπούρας.
Ἀλλὰ τόδ' ἄινον ἄχος κραδίῃ καὶ θυμὸν ἱκάνει·
Μνηστήρων οὔκ ἦσθε δίκην τοπάροιθε τέτυκτο,
Οἵτ' ἀγαθήν τε γυναῖκα καὶ ἀφνειοῖο θύγατρα
Μνηστεύειν ἐθέλωσι, καὶ ἀλλήλοις ἐείσωσιν·
Αὐτοὶ τοί γ' ἀπάγουσι βόας, καὶ ἴφια μῆλα,
Κούρης δαῖτα φίλοισι, καὶ ἀγλαὰ δῶρα δίδοῦσιν·
Ἀλλ' οὔκ ἀλλότριον βίοτον νήποινον ἔδουσιν.
Ὣς φάτο· γήθησεν δ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Οὕνεκα τῇ μὲν δῶρα παρέλκετο, θέλγε δὲ θυμὸν
Μειλιχίοις ἐπέεσι· νόος δέ οἱ ἄλλα μυρία.
Τὴν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός,
Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια,
Δῶρα μὲν ὅς κ' ἐθέλῃσιν Ἀχαιῶν οἶκαδ' ἀνεῖκαι,
Δέξασθαι· οὐ γὰρ καλὸν ἀνήνασθαι δόσιν ἐστίν·
Ἡμεῖς δ' οὔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν, οὔτε πῃ ἄλλῃ,
Πείν γέ σε τῷ γήμασθαι Ἀχαιῶν, ὅς τις ἄριστος.
Ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.

" At poſtquam jam filium pubeſcentem videbis,
" Nube, cui volueris, tuâ domo relictâ.
" Ille ſic dixit: hæc jam nunc omnia perficiuntur.
" Nox autem erit, quando jam odioſæ nuptiæ obvenient
" Perditæ meî, cujus Jupiter beatitudinem abſtulit.
" Sed hic gravis dolor cor & animum cepit;
" Procorum non hic utique mos antea fuit,
" Qui bonamque mulierem & divitis filiam
" Deſpondere vellent, & inter ſe conrenderent;
" Iidem ipſi abducunt boves & pingues oves,
" Amicis puellæ, *i.e. ſponſæ*, convivium, & ſplendida dona dant:
" Verùm non alienum victum impunè edunt.
Sic dixit: lætatus eſt interea laborioſus divinus Ulyſſes,
Quoniam horum quidem dona attraheret, mulceretque animum
Suavibus verbis; mens verò ejus alia cogitabat.
Hanc Antinous allocutus eſt, Eupithei filius,
" Filia Icarii, prudens Penelope,
" Dona quidem quicunque voluerit Achivorum huc ferre,
" Suſcipere *te velim*, non enim bonum renuere dationem eſt:
" Nos verò neque ad opera antè imus, neque ullibi aliò,
" Quàm tu alicui nupſeris Achivorum, quicunque optimus.
Sic dixit Antinous; his autem placuit ſermo.

ΣΧΟΛΙΑ.

268. Γενείσασθαι ἴδηαι.] Ἐν ᾧ σωτείρᾳ, οὐ τότῳ λυπεῖται· χαλεπὸν γὰρ τόπῳ ἐγίνετο.

269. Γήμασθαι.] Γαμηθῆναι. Λιπῆσα.] Καταλιπῆσα.

271. Νὺξ δ' ἔσται.] Σκότος γενήσεται. Ἀντιβολήσῃ.] Συμπλεσθήσεται, ἤδη γὰρ σοὶ αὐτῷ τῷ τέλει εἰμί.

272. Οὐλομένης ἐμέθεν.] Ἀπολωμένης μοιχάλου, ἢ σοὶ δόσης τὴν κοίτην ἕτερῳ ἀνδρός.

274. Οὔκ ἦσθε δίκη.] Οὐκ ἔτος ὁ τρόπος. Παροιθε τέτυκτο.] Ἐν τῷ σοὶ τότε χρόνῳ.

276. Ἐείσωσι.] Φιλονεικήσωσιν.

281. Τῶν μὲν δῶρα παρέλκετο.] Εἰ μὲν γὰρ ὑπὸ ἦν παρέλκετο, * παρολκὼ ἐλάμβανεν· εἰ δὲ διηγεμένως, παρὸ * τότων ἐλάμβανεν, καὶ ἀναπλήρου τὸ ἀναλώμασι. Παρέλκετο.] Παρίσπα.

285. Ἐνεῖκαι.] Ἐνεγκεῖν.

286. Δέξασθαι.] Ἀντὶ τοῦ, δέξαι.

NOTÆ.

280. Γήθησεν ὁ Ὀδυσσεύς, Οὕνεκα τῇ μὲν δῶρα παρέλκετο) Huc refer *Plutarch.* de Audiendis Poetis, Πάλιν τὸ Πηνελόπης, κ. λ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

281. * Παρολκὼ, pro corrupto παρελκὼν, & * τότων, pro τοῦτον, lego, ex MSS. Tres Vett. *Impreſſi* παρολκὼν, unde Miſeri Correctores pejus lapſi.

VARIÆ LECTIONES.

270. Κεῖνός γ' ὣς ἀγόρευε) γρ. κεῖνος τόσ' ἀγόρευε, *Ariſtarch.*

274. Πάροιθε τέτυκτο) γρ. πάροιθ' ἐτέτυκτο, *H. Steph.*

281. Παρέλκετο) γρ. παρ' ἔλκετο, *Br. Schol.*

284. Πενέλοφον) γρ. περίφρων, *H. Steph.*

288. Πείν γέ σε τῷ) γρ. πείν γέ σε τῳ, & πείν σε γε τῷ, *H. Steph.*

Δῶρα δ' ἄρ' οἰσόμεναι περέσαν κήρυκα ἕκαστος·
Ἀντινόῳ μὲν ἔνεικε μέγαν περικαλλέα πέπλον
Ποικίλον· ἐν δ' ἄρ' ἔσαν περόναι δυοκαίδεκα πᾶσαι
Χρύσειαι, κλῃσιν εὐγναμπτοισι δαιδῦαι.
Ὅρμον δ' Εὐρυμάχῳ πολυδαίδαλον αὐτὴ ἔνεικε,
Χρύσεον, ἠλέκτροισιν ἐερμένον, ἠέλιον ὥς.
Ἕρματα δ' Εὐρυδάμαντι δύω θεράποντες ἔνεικαν,
Τείγλλωμα, μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή·
Ἐκ δ' ἄρα Πεισάνδροιο, Πολυκτορίδαο ἄνακτος,
Ἆθμιον ἤνεικεν θεράπων, περικαλλὲς ἄγαλμα·
Ἄλλο δ' ἄρ' ἄλλος δῶρον Ἀχαιῶν καλὸν ἔνεικεν.
Ἡ μὲν ἔπειτ' ἀνέβαιν' ὑπερῷια δῖα γυναικῶν·
Τῇ δ' ἄρ' ἅμ' ἀμφίπολοι φέρον περικαλλέα δῶρα.
Οἱ δ' εἰς ὀρχηστύν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν
Τρεψάμενοι τέρποντο· μένον δ' ὀπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν.
Τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθεν.
Αὐτίκα λαμπτῆρας τρεῖς ἔστασαν ἐν μεγάροισιν
Ὄφρα φαείνοιεν περὶ δὲ ξύλα κάλλαινα θῆκαν
Αὖα πάλαι, περίκηλα, νέον κεκεασμένα χαλκῷ·

Ad dona itaque præmiserunt portanda præconem unusquisque:
Ab Antinoo quidem portavit *Præco* magnum perpulchrum pepium
Varium; intus autem erant fibulæ duodecim omnes
Aureæ, junctura bene-flexibilibus congruentes.
Monile verò ab Eurymacho perrarium statim portavit *idem præco*,
Aureum, electris fulgens, sicuti Sol:
Inaures autem *ab* Eurydamante duo servi portaverunt,
Perstupendas, elaboratas; gratiaque perfplendebat multa:
A Pisandro verò, Polyctoride rege,
Monile portavit servus, perpulchrum ornamentum:
Aliud itidem alius donum Achivorum pulchrum dedit.
Hæc quidem interim ascendit ad cœnacula princeps mulierum:
Illique simul famulæ portabant perpulchra dona.
Hi verò in saltationem & suavem cantum
Conversi delectabantur; manseruntque, donec Hesperus veniret:
His itaque se delectantibus niger Hesperus supervenit.
Statim faces tres *magnas* statuerunt in domibus
Ut lucerent; circumque ligna arida posuerunt,
Sicca diù, valde dura, nuper scissa ære;

ΣΧΟΛΙΑ.

291. Περόναι.] Πόρπαι.

293. Κλῃσιν.] Καθακλεῖσιν, εἰς ἃς καθίσαν τὰς περόνας. Εὐγναμπτοις.] Καλῶς ἐπικεκαμμένας.

294. Ὅρμον.] Τὸν καλὸν τὸ τραχήλε περικείμενον χρυσοῦν κόσμον.

296. Ἕρματα.] Δῶρα, * τῶν ὤτων κόσμον· ὅ ἐστι τὰ ἐνώτια.

297. Τείγλλωμα.] Τείκορα κόσμια, ἐν ᾧ τὰ τελόφθαλμα τρίγκηνα. Μορόεντα.] Τὰ μὲν πολλὰ μόρα καὶ κομπαθείας καποκόσμια.

298. Πολυκτορίδαο.] Πολύκτορος παιδός.

299. Ἆθμιον.] Περίσσαχλον· ἔνθεν ἡ παράθμια διάφορον ἢ τῇ ὅρμῳ· τὸ μὲν γὰρ περιστρέπτιον τῷ τραχήλῳ, ὁ δὲ ὅρμος κεχάλασται· ἰάθμιος δὲ, ὁ τραχήλου, καὶ εἰσίνην τῷ τροφῷ δὲ αὐτοῦ.

306. Λαμπτῆρας.] Ἐχάρας μετειώρους· ἢ τὰς κατὰ τροπόδας, ἐφ' ὧν ἔκαιον.

307. Φαείνοιεν.] Λάμποιεν. Θῆκαν.] Ἐπίθηκαν.

308. Κεκεασμένα.] Ἐχισμένα.

NOTÆ.

297. Τείγλλωμα, μορόεντα) *Ultima* τείγλλωμα producitur, in *Cæsurâ*, ante *Incisum*, & vi *Liquidæ* sequentis, vid. infrà, ad τ'. v. 92. Voces τείγλλωμα & μορόεντα satis explicant *Eustath.* ad *Iliad.* ξ'. v. 183. fol. 964. lin. 31. *Hesych.* v. Τρίγλλωμα, & v. Μορόεντα. Item *Etymolog. M. Suidas, Phavorinus*, in iisdem vocibus. Vocem autem μορόεντα, hoc certè in loco, existimo non solùm spectare ad Operis elegantiam exquisitam, aut Opificis industrium & elaboratum ingenium, verùm etiam ad fatalem tandem earundem gemmarum Retributionem; quam nacti sunt ab *Ulyssis* manibus hi Proci: Quasi ejusdem essent generis, cum *Eriphylæ* Armillâ, seu Aureo Monili; aut Equo *Sejani*, & *Auro Tholosano*; quorum Prius ante *Trojana* tempora. Hoc enim maximè decet Poetæ nostri Ingenium.

NOTÆ IN SCHOLIA.

296. * Τῶν ὤτων &c. ex *Aleyssi* MS. addo, perquam accommoda.

299. Ἆθμιον) Cum his *Scholiis* confer *Etymolog. M.* v.

VARIÆ LECTIONES.

300. Ἔνεικεν) χ. ἔδωκεν, *H. Steph.*

Καὶ

Καὶ δαΐδας μετέμισγον· ἀμοιβηδὶς δ' ἀνέφαινον
Δμωαὶ Ὀδυσῆος ταλασίφρονος· αὐτὰρ ὁ τῆσιν
Αὐτὸς διογενὴς μετέφη πολύμηλις Ὀδυσεύς,
Δμωαὶ Ὀδυσῆος, δὶὼ οἰχομένοιο ἄνακτος,
Ἔρχεσθε πρὸς δώματ', ἵν' αἰδοίη βασίλεια·
Τῇ δ' πάρ' ἠλάκατα τροφαλίζετε, τέρπετε δ' αὐτὴν
Ἥμεναι ἐν μεγάρῳ, ἢ εἴρια πείκετε χερσίν.
Αὐτὰρ ἐγὼ τοῦτοισι φάος πάντεσσι παρέξω.
Ἠνπερ γάρ κ' ἐθέλωσιν ἐύθρονον ἠῶ μίμνειν,
Οὔπι μὲ νικήσουσι πολυτλήμων περ ἐμεῖο.
Ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἐγέλασσαν, ἐς ἀλλήλας δ' ἴδον ὀφρα.
Τόνδ' αἰσχρῶς ἐνένιπε Μελανθὼ καλλιπάρηος,
Τὴν Δολίος μὲν ἔπεφνε, κόμισσε δὲ Πηνελόπεια,
Παῖδα δὲ ὡς ἀπίτασλε· δίδου δ' ἄρ' ἀθύρματα θυμῷ,
Ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀπέλειπε πένθος κατὰ φρεσὶ Πηνελοπείης·
Ἀλλ' ἦγ' Εὐρυμάχῳ μισγέσκετο, τὸν φιλέεσκεν·
Ἣ ῥ' Ὀδυσῆ ἐνένιπεν ὀνειδείοις ἐπέεσσι,
Ξεῖνε τάλαν, σύ γέ πης φρένας ἐκπεπαγμένος ἐσσὶ,
Οὐδ' ἐθέλεις εὕδειν χαλκήϊον ἐς δόμον ἐλθὼν,
Ἠέ που ἐς λέσχην· ἀλλ' ὧδάδε πόλλ' ἀγορεύεις

Et lampadas miscuerunt; alternatim verò prælucebant
Famulæ Ulyssis laborioſi; at hic illis
Ipſe generoſus loquutus eſt prudens Ulyſſes,
" Famulæ Ulyſſis, diù abſentis regis,
" Ite ad domos, ubi eſt veneranda regina:
" Huic verò juxta colos vertite; & delectate ipſam
" Sedentes in domo, vel lanas aptate manibus.
" At ego his lumen omnibus præbebo,
" Siquidem voluerint pulchræ-ſedis Auroram expectare,
" Non me vincent; perpatiens enim valdè ſum.
Sic dixit; hæ autem riſerunt, & ſe invicem reſpiciebant:
Hunc turpiter corripuit Melantho pulchra-genis,
Quam Dolius quidem genuerat, nutriverat autem Penelope,
Filiamque velut educârat, dabatque delitias animo:
Sed neque ſic tenuit dolorem in mentibus ob Penelopen;
Sed hæc Eurymacho mixta eſt, & amabat.
Hæc Ulyſſem improperabat contumelioſis verbis,
" Hoſpes miſer, tu aliquis es mente attonitus, *i.e. amens*;
" Neque vis dormire æream in domum profectus;
" Vel alicubi in tabernam; ſed hic multa dicis

ΣΧΟΛΙΑ.

309. Μετίμισγον.] Συνανεμίγνυον. Ἀμοιβηδὶς.] Ἀνὰ μέρος.
314. Στρεφαλίζετε.] Στρέφεσθε.
315. Πείκετε.] Ξαίνετε.
321. Κέμισσε.] Μετ' ἐπιμελείας ἔθρεψε.
323. Σχέθε.] Εἶχεν.
324. Μισγέσκετο.] Συνεμίγνυτο.
326. Τάλαν.] Ἄφλις. Ἐκπεπαγμένος.] * Ἐκπεπληγμένος· παρὰ τὰς φρένας, ἄφρων.
327. Χαλκήϊον.] * Χαλκεῖον οἶκον.
328. Λέσχην.] Δημόσιον οἴκημα, οἷον * λέσχη, παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ τοὺς μὴ ἔχοντας οἰκήματα λέσχη ποιεῖσθαι· ἢ παρὰ τὸ λεσχαίνειν ἐν αὐτῷ, ὅ ἐστι ὁμιλεῖν.

NOTÆ.

315. Εἴρια) *Euſtath.* fol. 325. lin. 2. Ὅμηρος μὲν τὸ εἴριον παροξύνει· ὁμοίως τῷ λείριον· οἱ δὲ ὕστερον, παροξύνουσι πρὸς ἀναλογίαν ἑτέρων παροξυνόντων

NOTÆ IN SCHOLIA.

327. * Χαλκέον δέμων) MS. apertè, *χαλκέως δόμων*, & *Euſtath.* fol. 672. lin. 32. *χαλκεῖον* vocat.

328. * Λέσχῃ) Ità lego pro *λέσχῃσι*, nè ſit idem explicatum per idem. Vid. *Heſych. Etymolog.* M. *Suidam* & *Phavorinum*, in v. *Euſtathius*, fol. 672. lin. 34. Ἦν δὲ λέσχη, δημόσιον ἀθύρματος οἴκημα· ἔνθα οἱ ἁπλῶς συναγόμενοι, ὡς λέσχης τὸ αὐτὸ εἶχον. Ὃ ἐλεγχόμενον δὴ, ὅ ἐστι, ὁμιλοῦν, τὸ δηλοῦσι δηλαδὴ αὐτοῖς. Μένων δὲ τούτων ὁ Ἡσίοδος, Παρ' οὗ ἴδη χαλκεόν τε θῶκον, ἢ ἐπαλξιν λέσχης. At hanc explicationem vox *εὕδειν* evertit; nec enim licuit cuivis, in Fabri ferrarii officinâ dormire & pernoctare; quare *χαλκεῖον δόμον* exponendum, ut *χαλκοβατὲς δῶ*, &c. *Suidas*, Λέσχαι ἔλεγον δημοσίους τινὰς τόπους, ἐν οἷς σχολὴν ἄγοντες συνεζήτουν πολλοί· Ὅμηρος, Οὐδ' ἐθέλεις εὕδειν χαλκήϊον ἐς δόμον ἐλθὼν, Ἠέ που εἰς λέσχην.

VARIÆ LECTIONES.

321. Δόλιος) *κ.* Δολίος, vid. ad *Iliad. β'.* v. 856.

Θαρσαλέως πολλοῖσι μεθ' ἀνδράσιν· ὐδέ τι θυμῷ
Ταρβεῖς· ἦ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἦ νύ τοι αἰεὶ
Τοιοῦτος νόος ἐστὶν, ὃ καὶ μεταμώλια βάζεις·
Ἦ ἀλύεις, ὅτι Ἶρον ἐνίκησας τ' ἀλήτην;
Μή τίς τοι τάχα Ἰρου ἀμείνων ἄλλος ἀναστῇ,
Ὅς τίς σ' ἀμφὶ κάρη κεκοπὼς χερσὶ σιβαρῇσι,
Δώμαθος ἐκπέμψῃσι, φορύξας αἵματι πολλῷ.
Τὸν δ' ἄρ' ὑποδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσεύς,
Ἦ τάχα Τηλεμάχῳ ἐρέω, κύον, οἳ ἀγορεύεις,
Κεῖσ' ἐλθὼν, ἵνα σ' αὖθι διαμελεΐσι τάμῃσιν.
Ὣς εἰπὼν, ἐπέεσσι διεπτοίησε γυναῖκας.
Βὰν δ' ἴμμεναι διὰ δῶμα· λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἑκάστης
Ταρβοσύνῃ· φὰν γάρ μιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
Αὐτὰρ ὁ πὰρ λαμπῖῆρσι φαεινὸν * αἰθομένοισιν
Εἰσάμενος ἐς πάντας ὁρώμενος· ἄλλα δὲ οἱ κῆρ
Ὥρμαινε φρεσὶν ἦσιν, ἃ ῥ' οὐκ ἀτέλεστα γένοντο.
Μνηστῆρας δ' ὃ πάμπαν ἀγαιὸρας εἴα Ἀθήνη
Λώβης ἴσχειν θυμαλγέος, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
Δύνῃ ἄχος κραδίῃ Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἦρχ' ἀγορεύειν,
Κερτομέων Ὀδυσῆα· γέλων δ' ἑτάροισιν ἔτυξε.
Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·

" Confidenter multos inter viros, neque quid animo
" Times; certè tibi vinum habet mentes, vel tibi semper
" Talis mens est, quare & vana dicis.
" An gaudio efferris; quòd Irum vicisti erronem?
" *Cave*, nè quis tibi citò Iro melior alius assurgat,
" Qui te circum caput percussum manibus fortibus
" Domo emittat, fœdatum sanguine multo.
Hanc torvè conspicatus alloquutus est prudens Ulysses,
" Certè citò Telemacho dicam, canis, qualia loqueris,
" Illuc profectus, ut te denuò membratim incidat.
Sic loquutus, verbis perterruit mulieres;
Perrexerunt autem ire per domum, solutaque sunt membra singulis
Timore, putabant enim ipsum vera dicere.
At hic propè lampadibus præluceus accensis
Stabat omnes aspiciens; alia verò ejus animus
Cogitabat mentibus, quæ non imperfecta fuerunt.
Proces igitur non omninò superbos sinebat Minerva
Contumeliâ abstinere molestâ; ut adhuc magis
Ingrederetur dolor cor Laërtiadæ Ulyssis.
His itaque Eurymachus, Polybi filius, incepit dicere,
Incessens Ulyssem; risumque sociis fecit,
" Audite me, proci inclytæ reginæ,
" Ut dicam, quæ me animus in pectoribus jubet:

ΣΧΟΛΙΑ.

332. Ἀλύεις.] Χαίρεις, γανυσῇς.
333. Ἀναστῇ.] Ἀγωνίσῃ.
335. Φορύξας.] Μολύνας.
338. * Διαμελεΐσι.] Διὰ μέλη.
349. Γέλων.] Γέλωτα, Ἀπίκως.

NOTÆ.

329. Θαρσαλέως πολλοῖσι) Iidem Versus hi Quatuor aliàs leguntur, *viz.* infrà, v. 389. &c.

342. Λαμπῖῆρσι φαεινὸν * αἰθομένοισιν) Malè in pluribus αἰθομένησιν. Solæ, *Romana* & *Basileensis Eustathii*, αἰθομένοισι rectè legunt; nam ὁ λαμπτὴρ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

338. * *Aloysii* MS. hoc dabat.

VARIÆ LECTIONES.

331. Μεταμώλια) χ. μεταμάνια. vid. infrà, ad v. 391.

332. Ἀλύεις) χ. ἀλύεις, ut ad ι'. v. 398. in Not. ad *Textum*.

338. Διαμελεΐσι) χ. Δαμμελεΐσι, & Δαὸ μελεΐσι, vid. ad ι'. v. 291.

342. Αἰθομένοισιν) χ. αἰθομένησιν, vid. Not. ad *Textum*.

347. Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος) χ. Λαερτιάδην Ὀδυσῆα, *H. Steph.*

349. Ἔτυξε) χ. Ἔτυχε, *H. Steph.*

Οὐκ

Οὐκ ἀθεεὶ ὅδ' ἀνὴρ Ὀδυσῆϊον ἐς δόμον ἵκῃ·
Ἔμπης μοὶ δοκέῃ δαιδῶν σέλας ἔμμεναι αὐτῷ,
Καὶ κεφαλῆς· ἐπεὶ οὔ οἱ ἔνι τείχεες ὐδ' ἠβαιά.
Ἦ ῥ', ἅμα τὲ προσέπεν Ὀδυσῆα πολίπορθον,
Ξεῖν', ἦ ἄρ κ' ἐθέλεις θητεύεμεν, εἴ σ' ἀνελοίμην,
Ἀγρῷ ἐπ' ἐσχαλιῆς, μισθὸς δέ τοι ἄρτιος ἔσται,
Αἰμασιάς τε λέγων, ἠὲ δένδρεα μακρὰ φυτεύων;
Ἐνθάδ' ἐγὼ σῖτον μὲν ἐπηετανὸν παρέχοιμι,
Εἵματά τ' ἀμφιέσαιμι, ποσὶν θ' ὑποδήματα δοίην·
Ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα κακὰ ἔμμαθες, οὐκ ἐθελήσεις
Ἔργον ἐποίχεσθαι· ἀλλὰ πλάζεσθαι κατὰ δῆμον
Βούλεαι, ὄφρ' ἂν ἔχῃς βόσκειν σὸν γαστέρ' ἀνάλιον.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Εὐρύμαχ', εἰ γὰρ νῶϊν ἔρις ἔργοιο γένοιτο
Ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται,
Ἐν ποίῃ, δρέπανον μὲν ἐγὼν εὐκαμπὲς ἔχοιμι,
Καὶ σὺ τοῖον ἔχοις, ἵνα πειρησαίμεθα ἔργῳ
Νήστιες ἄχρι μάλα κνέφας, ποίη δ' παρείη.
Εἰ δ' αὖ καὶ βόες εἶεν ἐλαυνέμεν, οἵ περ ἄριστοι,
Αἴθωνες, μεγάλοι, ἄμφω κεκορηότε ποίης,
Ἥλικες, ἰσοφόροι, τώ τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν,
Τέλεθόντον δ' εἴη, εἶχοι δ' ὑπὸ βῶλον ἀρότρῳ,

" Non ſine Deo hic vir Ulyſſem in domum venit.
" Prorſus mihi videtur facularum ſplendor eſſe ex ipſo,
" Et capite *ipſius*; quoniam non ei ſunt capilli nè tantilli quidem.
Dixit, ſimulque alloquutus eſt Ulyſſem urbium deſtructorem,
" Hoſpes, nunquid vis mercede ſervire, ſi te ſuſcipiam,
" Agri in extremitate, merces etenim tibi ſufficiens erit,
" Sepeſque colligens, & arbores longas plantans?
" Illic ego victum quidem affatim dabo,
" Veſtimentaque circuminduam, pedibuſque calceamenta dabo.
" Sed quandoquidem opera mala didiciſti, non voles
" Opus inire; ſed mendicare per populum
" Vis; ut poſſis paſcere tuum ventrem inſatiabilem.
Hunc reſpondens alloquutus eſt prudens Ulyſſes,
" Eurymache, utinam nobis contentio operis eſſet
" Tempore in verno, quando dies longi ſunt,
" In herbâ, falcem quidem ego benè flexam haberem,
" Et tu quoque talem haberes, ut experiremur opus
" Jejuni uſque valdè ad tenebras, herba interim adeſſet.
" Utinam rurſus & boves eſſent ad impellendum, qui optimi,
" Pingues, magni, ambo ſaturati herbâ,
" Æquales, pari-oneri-apti, quorum robur non imbecillum;
" Sed arvum magnum eſſet, cedatque gleba aratro;

ΣΧΟΛΙΑ.

352. Οὐκ ἀθεεί.] Οὐκ ἄνευ θεοῦ.
353. Ἔμπης.] Νῦν, ἀντὶ τοῦ, * ὁμοίως.
356. Ἀνελοίμην.] Ἀναλάβοιμι.
357. Ἄρκι.] Ἱκανός.
358. Αἰμασιάς.] Τὰς φραγμούς τῶν πίχων, τὰς χάλικας. Λέγων.] Οἰκοδομῶν ἐκ συλλίκτων λίθων.
362. Πτώσσειν.] Πτωχεύειν.

NOTÆ.

352. Οὐκ ἀθεεί) Σαρκαστικῶς μὲν ἔστι· ἀληθῶς δὲ, ὡς ὕστερον ἐφάνετο.
353. * Ὁμοίως, pro ὅμως, ſcribo; nam MS. ὅμοιον habet, & *Euſtath.* fol. 674. lin. 34. per ἐπίσης explicat.
367. * Ἐνταῦθα ποίη, ὁ Δημητριακὸς χόρτος, vo-
ces ἐνταῦθα ποίη, addo; ut rectè ſe habeat *Syntaxis*.
372. * Hoc *Scholion* ex *Aloyſii* MS. ubi tamen ἀθενῆ, malè.

VARIÆ LECTIONES.

354. Καὶ κεφαλῆς) γρ. καικεφαλῆς.
356. Ἐθέλεις) γρ. ἐθέλοις, *H. Steph.*
361. Ἔμμαθες) γρ. ἔμαθες, vid. Not. in *Textum*.
361. Ἔμμαθες) Vid. ſuprà, ad ρ'. v. 226. ubi iidem tres Verſus, Mutatis tantùm mutandis.

Τῶ

Τῷ κέ μ' ἴδοις, εἰ ὦλκα διηνεκέα τροχαμοίμην.
Εἰ δ' αὖ ϗ πόλεμόν ποθεν ὀρμήσειε Κρονίων·
Σήμερον, αὐτὰρ ἐμοὶ σάκος εἴη, ϗ δύο δοῦρε,
Καὶ κύνεη παλαχθὲν ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖα·
Τῷ κέ μ' ἴδοις πρώτοισιν ὀϊστοτόκοισι μιγέντα.
Οὐδ' ἄν μοι τλῶ γαστέρ' ὀνειδίζων ἀγορεύοις.
Ἀλλὰ μάλ' ὑβρίζεις, καί τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής·
Καί πω τὶς δοκέεις μέγας ἔμμεναι, ἠδὲ κραταιός,
Οὕνεκα παρ παύροισι ϗ οὐκ ἀγαθοῖσιν ὁμιλεῖς·
Εἰ δ' Ὀδυσεὺς ἔλθοι, ϗ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
Αἶψα κέ τοι τὰ θύρετρα, ϗ εὐρέα περ μάλ' ἐόντα,
Φεύγοντι στεινωτὸ δι' ἔκ τροθύροιο θύραζε.
Ὣς ἔφαθ'· Εὐρύμαχος δ' ἐχολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
Καί μιν ὑποδρα ἰδὼν, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἆ δείλ', ἦ τάχα τοί τελέω κακὸν, οἷ' ἀγορεύεις
Θαρσαλέως, πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν· οὐδέ τι θυμῷ
Ταρβεῖς· ἦ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἦ νύ τοι αἰεὶ
Τοιοῦτος νόος ἐστὶν, ὃ ϗ μεταμώλια βάζεις;
Ἦ ἀλύεις, ὅτι Ἶρον ἐνίκησας τ' ἀλήτην;
Ὣς ἄρα φωνήσας, σφέλας εἵλετο· αὐτὰρ Ὀδυσεὺς
Ἀμφινόμου ποτὶ γοῦνα καθέζετο Δουλιχιῆος,
Εὐρύμαχον δείσας· ὁ δ' ἄρ' οἰνοχόον βάλε χεῖρα
Δεξιτερὴν· ποτὸς δὲ χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα·
Αὐτὰρ ὅγ' οἰμώξας πέσεν ὕπτιος ἐν κονίῃσι.

" Tunc me videres, si sulcum longum proscinderem.
" Sin rursus & bellum alicundè moverit Saturnius
" Hodiè, verùm mihi scutum esse, & duæ lanceæ.
" Et galea tota-ærea in temporibus congruens;
" Tunc me videres primis in pugnatoribus mixtum,
" Neque mihi ventrem exprobrans loquereris.
" Sed valdè insolescis, & animus tibi durus;
" Et quodammodò quidam videris magnus esse & fortis,
" Quoniam cum paucis, & non bonis versaris.
" Sin Ulysses veniret, & accederet in patriam terram,
" Statim tibi portæ, & latæ quamvis sint,
" Fugienti arctarentur è vestibulo foràs.
Sic dixit; Eurymachus verò iratus est animo magis,
Et ipsum torvè conspicatus, verba velocia loquutus est,
" Ah miser, certè citò tibi perficiam malum, qualia dicis
" Confidenter multos inter viros, neque quid animo
" Times: nunquid vinum tuas mentes occupat; an tibi semper
" Talis mens est, quoniam & vana dicis?
" An insolescis-præ-gaudio; quòd Irum vicisti scurram?
Sic locutus scabellum accepit: at Ulysses
Amphinomi ad genua desedit Dulichii,
Eurymachum veritus: hic itaque puerum a poculis percussit manum
Dextram; gutturnium verò humi sonuit cadens;
At hic plorans cecidit resupinus in pulveribus.

ΣΧΟΛΙΑ.

374. Διηνεκέα.] Τῷ ὑπὸ μιᾶς ὁρμῆς χειρομβόλου. Τροχαμοίμην.] Διακόψαιμι.
375. Ὀρμήσειεν.] Ἐλαύνειν, κινῆσαι.
378. Μιγέντα.] Μιχθέντα, ἀντὶ τοῦ, συμπελάσθητι.
384. Τὰ θύρετρα φεύγοντι στεινωτὸ.] Οὕτως παρασώματος ἀφὴ τὴν θυρῶν φύσιν, ὡς δοκεῖν στενοχωρεῖσθαι.
393. Σφέλας.] Τὸ ὑποπόδιον· ἢ τὸ βλῆμα, τὸ σφῆλαν δυνάμενον.
396. Ποτὸς.] Ὁ ξέσης.

NOTÆ.

379. Οὐδ' ἄν μοι τλῶ γαστέρ' ὀνειδίζων ἀγορεύοις) Huc pertinet illud *Michaelis Apostolii*, Proverb. Centur. V. Γαστέρα μοὶ προφέρεις· καλλιον ὀνειδος ἀπάντων· Ἡ πλήρης μὲ, ἐλαφρυπέρη· κενὴ ἦ, βαρεῖα.

389. Θαρσαλέως πολλοῖσι) Versus iidem *quatuor* suprà ab illius Concubinâ *Melantho* usurpati, quos nunc *Eurymachus* ipse profert; adeò sui semper memor Poeta.

VARIÆ LECTIONES.

382. Οὐκ ἀγαθοῖσι) γρ. ὑπερφιάλοισι, confer *Iliad.* α'. v. 231.
391. Μεταμώλια) γρ. μιταμώνια, *Hesych. Eustath.* *H. Steph.* & *Duport.* Vid. suprà, ad v. 331.
394. Εἵλετο) γρ. ἔλαβε, *H. Steph.*

Μνησῖ-

Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
Αἴθ' ὄφελ' ὁ ξεῖνος ἀλώμενος ἄλλοθ' ὀλέσθαι,
Πρίν ἐλθεῖν· τῷ κ' οὔ πω τόσσον κέλαδον μεθέηκεν.
Νῦν ἦ τοι πάσχω ἐελδαίνομεν· οὐδέ τι δαιτὸς
Ἐσθλῆς ἔστ' ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ.
Τοῖσι δ' ἀμετέρφ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο,
Δαιμόνιοι, μαίνεσθε, καὶ οὐκέτι κεύθετε θυμῷ
Βρωλιὴν, οὐδὲ ποτῆτα· θεῶν νύ τις ὔμμ' ὀρούθυε·
Ἀλλ' εὖ δαισάμενοι κατακείετε οἴκαδ' ἰόντες,
Ὁππότε θυμὸς ἄνωγε· διώκω δ' οὔτιν' ἔγωγε.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φῦντες,
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Νίσου Φαίδιμος υἱὸς, Ἀρητιάδαο ἄνακτος,
Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ
Ἀντιβίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος χαλεπαίνοι.
Μήτε τι τ' ξεῖνον φυσιζοῦν μήτε τιν' ἄλλον
Δμώων, οἳ κατὰ δώμαθ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
Ἀλλ' ἄγε δ', οἰνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν,
Ὄφρα σπείσαντες κατακείομεν οἴκαδ' ἰόντες·
Τὸν ξεῖνον δ' ἐῶμεν ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος
Τηλεμάχῳ μελέμεν· ὅ γ' φίλον ἵκετο δῶμα.

Proci ergò tumultuati sunt in domibus umbrosis:
Atque ita aliquis dixit, ubi aspexisset propinquum alium,
" Utinam hic hospes errans alibi periisset,
" Antequam veniisset; sic non tantum strepitum intulisset.
" Nunc autem de paupere contendimus: neque aliqua convivii
" Boni est voluptas, quoniam pejora vincunt.
Hos quoque inter locuta est sacra vis Telemachi,
" Miseri, insanitis, & non jam retinetis animo
" Cibum, neque potum; Deorum aliquis vos concitat.
" Sed benè convivati dormite domum profecti,
" Quando animus jubet; cogo verò neminem ego.
Sic dixit; hi autem omnes, mordicùs labris compressis,
Telemachum admirabantur, quòd audaciùs locutus esset.
His Amphinomus concionatus est, & dixit,
Nisi illustris filius, Aretiadæ regis,
" O amici, nequaquam aliquis ob dictum justum
" Contrariis verbis mordens aliquem indignetur:
" Neque ampliùs hospitem verberate; neque aliquem alium
" Famulorum, qui sunt in domibus Ulyssis divini.
" Verùm agite, pocillator incipiat ministrare poculis,
" Ut postquam libaverimus, dormiamus domum profecti:
" Hospitem verò sinamus in ædibus Ulyssis
" Telemacho curæ-esse: hujus enim dilectam pervenit domum.

ΣΧΟΛΙΑ.

398. * Ὁμάδησαν.] Θόρυβον ἐποίησαν.
401. Μεθέηκεν.] Ἐποίησεν.
405. Δαιμόνιοι.] Θαυμαστοὶ, ἐπὶ κακῷ.
408. Διώκω δ' οὔτιν' ἔγωγε.] Ἵνα * παραμείνωσι καὶ ἀπαιρεθῶσιν.
409. Φύντες.] Ἐνδακόντες.
414. Χαλεπαίνοι.] Εἰς ὀργὴν κινήσοι.
415. Σπουδαίζετε.] Διώκετε, ὑβρίζετε.
417. Ἐπαρξάσθω.] Ἀπὸ τῶν πρώτων ἀρξάσθω.
418. Κατακείομεν.] Καθευδήσομεν.
420. Τηλεμάχῳ μελέμεν.] Ἐπιμελεῖας ἀξιοῦσθαι ὑπὸ Τηλεμάχου.

NOTÆ.

403. Ἐπὶ τὰ χερείονα νικᾷ) Idem *Iliad.* α'. v. 576. Imitatur *Sophocl.* Philoctet. v. 456. Ὅπου τὸ χεῖρον πάντα δεῖ μᾶλλον σθένειν.

411. Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος) De hujus æquitate, diximus suprà, ad v. 145. & ad hunc, velut Patronum, modò fugisse *Ulyssem* constat, v. 394.

NOTÆ IN SCHOLIA.

398. * Et hoc *Aloysii* MS. præbuit, ubi tamen, per Exscriptoris incuriam, θόρυβον.

408. * Παραμείνωσι, pro πιραμείνωσι, lego, MSti, & Trium *Impressorum* Vett. auctoritate.

VARIÆ LECTIONES.

404. Μετέειφ') κ. μετέφη, ut suprà, v. 59.

415. Μήτε τι) γρ. μήτ' ἐπ.

Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐαδότα μῦθον ἔειπε·
Τοῖσιν δὲ κρητῆρα κεράσσατο Μέλιος ἥρως,
Κῆρυξ Δυλιχιεύς· θεράπων δ' ἦν Ἀμφινόμοιο·
Νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ὀπιζομένως· οἱ δὲ θεοῖσι
Σπείσαντες μακάρεσσι, πίον μελιηδέα οἶνον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμός,
Βάν ῥ' ἴμεν κείοντες ἐὰ πρὸς δώματ' ἕκαστος.

Sic dixit; & illis omnibus gratum verbum locutus est:
Illis itaque craterem miscuit Melius heros
Præco Dulichius, famulus verò erat Amphinomi,
Distribuit igitur omnibus ritè: hi autem Diis
Ubi libâssent beatis, biberunt dulce vinum.
At postquam libârunt, biberuntque, quantum voluit animus,
Perrexerunt ire dormitum suu ad cubicula unusquisque.

ΣΧΟΛΙΑ.

421. Ἐαδότα.] *Ἄδοντα, ἀρέσκοντα. 424. Ἐπισπένδοντες.] *Ἐφισταμένως.

* Ità lego, pro corrupto, ἐπιστάμενος. Vid. ad ρ'. v. 54

NOTÆ IN SCHOLIA.

421. *Ἄδοντα, MS. suppeditat, & Tres Codd. *Impressi*; quibus tamen τὰ ἀρέσκοντα exciderit; quare utramque vocem restituo. Est autem ἄδω, & ἀδέω.

VARIÆ LECTIONES.

425. Σπείσαντες) γρ. λείψαντες, *H. Steph.*

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ
ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Τ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Τ'.

ΣΥΝ Τηλεμάχῳ ἔκθεσιν ποιεῖται τῶν ὅπλων Ὀδυσεὺς, καὶ ὑπὸ Πηνελόπῃ ἐν Κρήτης εἶναι ὑποκρίνεται· γίγνεται δ' αὐτοῦ δι' ἐλῆς ἀναγνωρισμὸς ὑπὸ Εὐρύκλειαν, τὰς πόδας αὐτῆ νίπτουσαν· ἐφ' ᾧ καὶ παρέκβασιν ὁ ποιητὴς διηγεῖται, ὡς ὑπὸ Παρνασσῷ ὑπὸ συὸς ἐπλήγη κυνηγῶν.

Ἐπιγραφή.

Ὀδυσσέως καὶ Πηνελόπης ὁμιλία· καὶ τὰ Νίπτρα· ἢ, ὁ ὑπὸ Εὐρυκλείας ἀναγνωρισμός.

Ἄλλως.

Ταῦ δ' ἀναγνωρίζει ἐξ ἐλῆς χηνὸς Ὀδυσσεύς. LIB. XIX.

Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεὺς,
Μνηστῆρσι Φόνον σὺν Ἀθηναίῃ μερμηρίζων·
Αἶψα δ' Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τηλέμαχε, χρὴ τεύχε' ἀρήϊα κατθέμεν εἴσω
Πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσι
Παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες·
Ἐκ καπνοῦ κατέθηκ'· ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιν ἐοικὼς,

AST in domo remansit divinus Ulysses,
Procis cædem cum Minervâ construens:
Statim igitur Telemachum verbis velocibus alloquutus est,
" Telemache, oportet arma bellicosa deponere intùs
" Omnia prorsus; at procos mollibus verbis
" Decipere; quandò à te inquirent curiosè desiderantes:
" Ex fumo deposui, *inquias*; quoniam non his similia sunt,

ΣΧΟΛΙΑ.

1. Ὑπελείπετο.] Ὑπελείφθη, ἔμεινεν.
4. Χρὴ τεύχεα.] Οἱ ἀστερίσκοι· ὅτι σὺν δίκῃ κωλῶς, ὅτι ἐφύλαξε τὰ ὅπλα. Κατθέμεν.] Καταθεῖναι.

NOTÆ.

V. 1. Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ) Hoc *Distichon* mox recurrit, v. 51.

4. Τηλέμαχε, χρὴ τεύχε' ἀρήϊα) *Eustath.* fol. 606. lin. 27. Ἰστέον δὲ, καὶ ὅτι ἡ περὶ τῶν ὅπλων σύνταξις παραγγελία, τῆς τοῦ τ'. μάλιστα ῥαψῳδίας οἰκείων καθὸ τοὺς Παλαιούς· ὧδε γὰρ, Ὀβελίζουσι, φασὶ, τὰ τοιαῦτα ἔπη, οἱ Ἀστερίσκων· οἷς δὲ καιριώτατα κεῖνται, ὅτε καὶ εἶδεν Ὀδυσσεὺς τὰ ὅπλα· νῦν γὰρ, φασὶν, ὡς ἀχρεῖος ὤν, πῶς οἶδεν, ὅτι περίκειρα κεῖνται ὅπλα ἐν τῷ οἴκῳ; Denique idem, ad hunc ipsum locum, fol. 678. lin. 47. Ἔνθα δὲ κεῖται περὶ ἑνὸς ἑκάστου στίχου, Ἀστερίσκος, ὀβελὸς Ὀβελὸς, ἃς σύνταξιν τῶν τοιούτων στίχων ἄριστα κειμένων, καλῶς, ὅτι ἐφύλαξε τὰ ὅπλα. Καταθεῖναι.] Καταθεῖναι.

NOTÆ.

κῷ οἷον ἀστερίσκῳ· οἰκίῳ λαμπόντων, ἃ μὴ ἐν αὐτῇ, ὡς ἐπικείμενα οἱ Παλαιοί. At quicquid Veteres illi *Critici* in hâc parte statuerint, æquè necessario ad π'. v. 284. adhibentur, atque hic. Non enim *Ulysses* ex præsentibus tantum prudens erat, sed longè antè prospexit futura; & absens etiam sciebat, quæ Arma in suâ essent domo, & ubinam. Quare utrinque *Asteriſci* debent appingi, sine Obelo; utrobique enim non sine singulari Artificio, à Poetâ consummatissimo ponuntur.

5. Πάντα μάλ') Vid. suprà, ad π'. v. 286. ubi hic locus.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 4. Οἱ Ἀστερίσκοι) Ad explicationem hujus *Scholii* faciunt, quæ in *Textum* notamus.

Οἷά ποτε Τροίηνδε ἰὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
Ἀλλὰ κατήκισται, ὅσσον πυρὸς ἶκτο ἀϋτμή.
Πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶν ἔμβαλε Δαίμων,
Μήπως οἰνοβαρέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν,
Ἀλλήλους τρώσητε, καταισχύνητε δὲ δαῖτα,
Καὶ μνηστύν· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκει ἄνδρα σίδηρος.
Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπιπείθετο πατρί·
Ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν,
Μαῖ', ἄγε δή μοι ἔρυξον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,
Ὄφρα κεν ἐς θάλαμον καταθείομαι ἔντεα πατρὸς
Καλά, τά μοι κτὶ οἶκον ἀκηδέα καπνὸς ἀμέρδει,
Πατρὸς ἀπιχομένοιο· ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα.
Νῦν δ' ἐθέλω καταθέσθαι, ἵν' ἡ πυρὸς ἶξεται ἀϋτμή.
Τόνδε αὖτε προσέειπε Φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Αἲ γὰρ δή, τέκνον, ὀπφροσύας ἀνέλοιο,
Οἴκῳ κήδεσθαι, καὶ κτήματα πάντα φυλάσσειν.
Ἀλλ' ἄγε, τίς τοι ἔπειτα μεθοιχομένῃ φάος ὀΐσει;
Δμῳὰς δ' οὐκ εἴας προβλωσκέμεν, αἵ κεν ἔφαινον.
Τοὺς δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ξεῖνος ὅδ'· οὐ γὰρ ἀεργὸν ἀνέξομαι, ὅς κεν ἐμῆς γε
Χοίνικος ἅπληται, καὶ τηλόθεν εἰληλουθώς.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇδ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος·
Κλῆισεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων.

" Qualia quondam ad Trojam proficiscens reliquit Ulysses,
" Sed deformata sunt, quantum ignis pervasit flatus, i.e. *fumus*.
" Adhuc autem mihi & hoc majus in mentibus posuit Saturnius;
" Nè inebriati, contentione inter vos excitatâ,
" Vos vicissim vulneretis, deturpetisque convivium,
" Et sponsalia; ipsum enim attrahit virum ferrum.
Sic dixit; Telemachus verò dilecto obedivit patri:
Extraque vocatam allocutus est nutricem Eurycleam,
" Nutrix, age utique mihi contineas in atriis fœminas,
" Usque dum in thalamum attulero arma patris
" Pulcra, quæ mihi in domo negletta fumus denigrat,
" Patre absente; ego verò adhuc parvulus eram:
" Nunc autem volo deponere, quò non ignis ibit flatus.
Hunc rursus allocuta est dilecta nutrix Euryclea,
" Utinam enim jam tandem, fili, prudentiam suscipias
" Domum curare, & res omnes servare.
" Sed agè, quæ tibi deindè adsistens lumen portabit?
" Famulas enim non finis exire, quæ præluceant.
Hanc rursus Telemachus prudens contra loquutus est,
" Hospes hic; non enim ociosum tolerabo, qui meum
" Modium, *i.e. cibum*, attingat, etiam si longè venerit.
Sic utique dixit: huic firmum fuit verbum.
Clausit itaque januas domorum benè habitatarum.

ΣΧΟΛΙΑ.

15. Ἐκ δὲ καλεσσάμενος.] Ἔξω δὲ καλέσας.
22. Ἐπιφροσύνας ἀνέλοιο.] Φρόνιμος γένῃ.
23. Κήδεσθαι.] Ἐπιμελεῖσθαι.
25. Οὐκ εἴας.] Οὐ συνεχώρεις. Προβλωσκέμεν.] Προϊέναι, προέρχεσθαι.
27. Ἀεργόν.] Ῥᾳθυμον.
28. Χοίνικος ἅπληται.] Τροφὰς λαμβάνῃ· τὸ μετρεῖν καὶ τὸ μετρούμενον, χοῖνιξ. Εἰληλουθώς.] Ἐλθών.
30. Κλῆισεν.] Ἔκλεισεν.

ΝΟΤΑ.

ἅπληται) Hinc illud *Pythagoræ*, Ἐπὶ χοίνικος μὴ καθῆσθαι· ἤγουν, μὴ τρέφεσθαι ἀργόν. *Eustath.* fol. 680. lin. 14. Χοῖνιξ δὲ νῦν, ἡ τροφή· δίσημος γὰρ ἡ λίξις· ἐπί τι σκεύους δὲ μετρητοῦ καὶ δὲ μετρουμένου πρώτως· ἔστω δὲ καὶ ὁ μόδιος, ἢ τὸ παλαιὸν, καὶ ὁ ξέστης. *Budæus* de Asse, l. 5. & *Otho Gualtperius* in Sylloge, ad Novum Testamentum, p. 444. de *Chœnice*.

30. Κλῆισεν) Ità cum duplici σ'. scribendum, ut & olim, ω'. v. 165. —ἐκλήισεν ὀχῆας, vid. ad π'. v. 15.

VARIÆ LECTIONES.

V. 12. Δὲ) γρ. τέ.
25. Εἴας) γρ. εἰᾷς.
30. Κλῆισεν) γρ. κλῆισεν, vid. Not. in *Textum*.

Τὼ

Τὼ δ' ἄρ' ἀναΐξαντ' Ὀδυσεὺς καὶ Φαίδιμος υἱὸς
Εἰσφόρεον κόρυθάς τε, καὶ ἀσπίδας ὀμφαλόεσσας,
Ἔγχεά τ' ὀξυόεντα· πάροιθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
Χρύσεον λύχνον ἔχουσα, φάος θείοιο καλλὲς ἐποίει.
Δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεεν ὃν πατέρ' αἶψα,
Ὦ πάτερ, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
Ἔμπης μοὶ τοῖχοι μεγάρων, καλαί τε μεσόδμαι,
Εἰλάπιναί τε δοκοί, καὶ κίονες ὑψόσ' ἔχοντες
Φαίνονθ' ὀφθαλμοῖς, ὡσεὶ πυρὸς αἰθομένοιο·
Ἦ μάλα τις Θεὸς ἔνδον, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Σίγα, καὶ κατὰ σὸν νόον ἴσχανε, μήδ' ἐρέεινε·
Αὕτη τοι δίκη ἐστὶ Θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
Ἀλλὰ σὺ μὲν κατάλεξαι· ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ,
Ὄφρα κ' ἔπι δμῳὰς καὶ μητέρα σὴν ἐρεθίζω·
Ἡ δέ μ' ὀδυρομένη εἰρήσεται ἀμφὶς ἕκαστα.
Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ δι' ὤκ μεγάροιο βεβήκει
Κείων ἐς θάλαμον, δαΐδων ὑπολαμπομένάων,
Ἔνθα πάρος κοιμᾶθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι·
Ἔνθ' ἄρα καὶ τότ' ἐλέκτο, καὶ ἠῶ δῖαν ἔμιμνεν.
Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,
Μνηστῆρσι φόνον σὺν Ἀθήνῃ μερμηρίζων.
Ἡ δ' ἴεν ἐκ θαλάμοιο θείφρων Πηνελόπεια,

Hi ergò festinantes Ulysses & illustris filius,
Intrò portaverunt galeasque & scuta umbilicosa,
Lanceásque acutas; antè autem Pallas Minerva,
Auream lucernam tenens lumen perpulchrum faciebat.
Jam tunc Telemachus alloquutus est suum patrem statim,
" O pater, certò magnum miraculum hoc oculis video,
" Prorsus mihi parietes domorum pulchraque intercolumnia,
" Abiegnæque trabes, & columnæ sursum arrectæ
" Lucent oculis, tanquam igne ardente:
" Certè omninò aliquis Deus intus *eorum*, qui cœlum latum habitant.
Hunc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" Tace, & in tuo animo retine, neque interroga:
" Hic mos est Deorum, qui Olympum habitant.
" Sed tu quidem cubitum eas; ego verò remanebo hic,
" Ut vel magis famulas & matrem tuam incitem;
" Hæc verò dolens interrogabit circa singula.
Sic dixit: Telemachus itaque ex domo discessit
Dormiturus in cubiculum, lampadibus-lucentibus,
Ubi antea dormiebat, quandò ipsum dulcis somnus capiebat:
Illic igitur & tunc dormivit, & Auroram expectabat.
Ast in domo relictus est divinus Ulysses,
Procis cædem cum Minervâ construens.
Ibat interea ex thalamo prudens Penelope,

ΣΧΟΛΙΑ.

31. Ἀναΐξαντ.] Ἀνορμήσαντε.
32. Εἰσφόρεον.] Εἰσέφερον.
34. Χρύσεον λύχνον.] Τῷ δᾳδὶ κυρίως * τῷ ὑ, παρ' ἡμῖν καλουμένῳ λύχνῳ τὰς ἡρῴας χρωμένους ὁ Ποιητὴς οὐκ εἰσάγει, καὶ οὔτε Ἡσίοδος μέμνηται· ὀρθῶς ὑ πιποίηκε τὸν Ἀθηνᾶν, φρόνησιν ὄσαν, καθαρὸν αὐτῷ παρέχειν τὸ φῶς· καὶ οἰκειως, ἀφ' ὑ τὸ ἄσβεστον Ἀθηναῖοι λύχνον. * Ità, pro ὑ, & ῦ, &c.

32. Εἰσφόρεον) Ità pro ἐισφόρεον, paulò enim sonantius, & *Br. Schol.* apertè ità legunt & MS.

40. Ἦ μάλα τις θεὸς ἔνδον) Rectè concluditur, nam *Splendores* magni, *Odores* suavissimi, Musicique

NOTÆ.

Concentus, sine causâ aliquâ evidenti, notæ habentur Divinæ Præsentiæ. Vid. ad *Euripid.* Hippolyt. v. 1391.

42. Σίγα, καὶ κατὰ σὸν νόον ἴσχανε) Simile quid de B. Virgine Matre, D. *Lucas*, c. 2. v. 19. & v. 51.

VARIÆ LECTIONES.

32. Εἰσφόρεον) γρ. ἐισφόρεον.
38. Ὑψόσ' ἔχουσιν) γρ. ὑψοῦ ἔχουσιν.
40. Τις θεὸς ἔνδον) γρ. τις θεῶν ἔνδον, *Stobæus*, *Grotii*, ut sit σωίζησις.

36. Θαῦμα.] Ἔκπληξιν.
37. Μεσόδμαι.] Τὰ μεταξὺ τῶν κιόνων ἀμφιγράμματα· οἷ πινες ἦσαν θεὶ τὰς τοίχους, τὰ ἄκρα βαστάζοντες τῶν δοκῶν.
42. Ἴσχανε.] Κάτεχε.
43. Αὕτη τοι δίκη ἐστὶ θεῶν.] Οὕτως ὁ τρόπος, τὸ, ὡς βέλος θεῶν, φαίνεται.
44. Ὑπολείψομαι.] Μενῶ.

48. Δαΐδων ὑπολαμπομένάων) γρ. δαΐδων ὑπολαμπομένάων, *Schol. Pindari*, ad Olymp. ζ'. & *Henr. Stephan.* fol. 78. lin. ult. *Oxon.* Edit. Vid. ad ψ'. v. 291.

Ἀρτέμιδι ἰκέλη, ἠδὲ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ·
Τῇ ῥ' ἐνὶ μὲν κλισίῃσι πυρὶ κάτθεσαν, ἔνθ' ἄρ' ἔφιζε,
Δινωτὴν ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ· ἣν ποτε τέκτων
Ποίησ' Ἰκμάλιος, καὶ ὑπὸ θρῆϊν ποσὶν ἧκε,
Προσφυέ' ἐξ αὐτῆς, ὅθ' ἐπὶ μέγα βάλλεο κῶας.
Ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα θεὶφρων Πηνελόπεια.
Ἦλθον δὲ δμῳαὶ λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο·
Αἱ δ' ἀπὸ μὲν σῖτον πολιὴν ἤγειρον, ἠδὲ τραπέζας,
Καὶ δέπα, ἔνθεν ἄρ' ἄνδρες ὑπερμενέοντες ἔπινον.
Πῦρ δ' ἀπὸ λαμπήνων χαμάδις βάλον· ἄλλα δ' ἐπ' αὐτῶν
Νήησαν ξύλα πολλὰ, φόως ἔμμεν, ἠδὲ θέρεθρον.
Ἡ δ' Ὀδυσῆ ὀνείπῃσι Μελανθὼ δεύτερον αὖτις,
Ξεῖν', ἔτι καὶ νῦν σεῦθι ἀνήσεις νύκτα
Δινεύων κατὰ οἶκον; ὀπιπεύσεις δὲ γυναῖκας;
Ἀλλ' ἔξελθε θύραζε, τάλαν, καὶ δαιτὸς ὄνησο·
Ἢ τάχα καὶ δαλῷ βεβλημένος εἴσθα θύραζε.

Dianæ similis, vel aureæ Veneri;
Huic apud ignem quidem ſedem depoſuerunt, ubi utique aſſidebat,
Circumcirca-ornatam ebore & argento, quam quondam faber
Fecit Icmalius, & ſub ſcabellum pedibus miſit,
Aptum ex ipsâ; ubi magna injiciebatur pellis.
Illic ſedit tum-temporis prudens Penelope.
Venerunt autem famulæ albæ-ulnis ex domo,
Hæ quidem panem multum aſportaverunt & menſas,
Et pocula, unde proci ſuperbi bibebant.
Ignem verò à faculis ad terram jecerunt; aliaque ſupra ipſas
Cumulârunt ligna multa, ad præbendum lumen & calefaciendum.
Aſt Ulyſſem increpuit Melantho ſecundo rurſus,
" Hoſpes, adhuc & nunc hìc moleſtus eris per noctem.
" Frequentans in domo; obſervaſque mulieres?
" Sed exi foràs, miſer, & convivio juvare;
" Vel citò & torre percuſſus ibis forás.

Τὴν δ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Δαιμονίη, τί μοι ὧδ' ἐπέχεις κεχολημένη θυμῷ;
Ἢ ὅτι ἢ λιπόω; καὶ δὲ χροῒ εἵματα εἵμαι;

Hanc torvè conſpicatus allocutus eſt prudens Ulyſſes,
" Mala, cur in me ſic invehis irato animo?
" Nunquid quòd ſordeo? maláque corpori veſtimenta ſum indutus?

ΣΧΟΛΙΑ.

58. Περσφυέα.] Περσαπεφυκυῖαν, ἠνωμένην.
61. Ἱέρεον.] Ἀφύερον.
64. Νήησαν.] Ἐσώρευσαν. Θέρεθρ.] Θέρμην ποιεῖν.
69. Δαλῷ.] Τῇ λαμπάδι.
71. Δαιμονίη.] Θαυμασία * ἐπὶ κακῷ. Ἐπέχεις.] Ἐπίκεισαι.
72. Οὐ λιπόω.] Τῇ πυελῇ ἢ λελίπασμαι.

NOTÆ.

54. Ἀρτέμιδι ἰκέλη, ἠδὲ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ) Vid. quæ Nos ad ε'. v. 37.

56. Δινωτὴν) *Heſych.* v. Δεινωτὴν, πεποικιλμένην ἢ κύκλῳ· ἢ, πεπερονωμένην· ἢ, τὴν ἐμπάσει διειλημμένην.

58. Ὅθ' ἐπὶ μέγα βάλλεο κῶας) *Ultima* Θ ἐπὶ producitur, in *Caſurâ*, vi *Toni*, & *Liquidæ*; de quâ re, ad σ'. v. 297. & aliàs.

62. Δέπα') Pro δέπαα, δέπα, *contractum*, ut in aliquibus olim ſcriptum.

63. Ἀλλὰ δ' ἐπ' αὐτῶν) Cum in *Schrevelianâ* malè adeſſet αὐτῆς, emendavi in αὐτῶν auctoritate Editionum *Florentinæ*, *Aldinæ*, *Lovanianæ Reſcii*, *Romanæ*, *Baſileenſis*, *Hervagianæ*, *Stephanianæ*, *Caſtell. Spondan. Cantabrig. Oxonienſ.* &c. refertur autem ad λαμπτήρων.

72. Ἢ ὅτι ἢ λιπόω) Ità ſanè *Romana*, & *Baſileenſis*, *Euſtathii*, item παρεκβολαὶ, *Hen. Stephanus*, *Caſtellio*, *Spondanus*, *Schrevelius*, *Cantabrigienſis*, & *Oxonienſis*, *Brevia Scholia* & *Aloyſii* MS. at aliæ legunt, Ἢ ὅτι τοὶ ῥυπόω, ut *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Reſcii*, & *Hervagiana*. Eodem recidunt.

NOTÆ IN SCHOLIA.

71. * Ἐπὶ κακῷ) Adduntur, ἐκ τῶν Παλαιῶν, & ex *Aloyſii* MS. Vid. *Euſtath.* in Perieg. v. 680.

VARIÆ LECTIONES.

54. Ἠδὲ) γρ. ἠὲ, vid. N. in *Textum*. *Ibid.* Χρυσέῃ) γρ. χρυσῇ.
55. Ἔνθ' ἄρ' ἔφιζε) γρ. ἐνθάδ' ἔφιζε. *H. Steph.*
56. Δινωτὴν) γρ. δεινωτὴν, *Heſych.* Vid. N. in *Text.*
62. Δέπα') γρ. δέπα, olim, ut in N. ad *Textum*.
67. Ὀπιπεύσεις) γρ. ὀπιπεύσεις.
72. Ἢ ὅτι ἢ λιπόω) γρ. ἢ ὅτι τοὶ ῥυπόω, vid. Not. in *Textum*.

Πτωχὸς

Πτωχεύω δ' ἀνὰ δῆμον; ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγῃ.
Τοιοῦτοι πτωχοὶ καὶ ἀλήμονες ἄνδρες ἔασι.
Καὶ γὰρ ἐγώ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον
Ὄλβιος ἀφνειὸν, καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτῃ
Τοίῳ, ὁποῖος ἔοι, καὶ ὅτῳ κεχρημένος ἔλθοι.
Ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρίοι, ἄλλα τε πολλὰ,
Οἷσίν τ' εὖ ζώουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται·
Ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων· ἤθελε γάρ πω.
Τῷ νῦν μή ποτε καὶ σὺ, γύναι, ἀπὸ πᾶσαν ὀλέσσῃς
Ἀγλαΐην, τῇ νῦν γε μετ' δμωῇσι κέκασσαι,
Μή πως τοὶ δέσποινα κολεσσαμένη χαλεπήνῃ,
Ἢ Ὀδυσεὺς ἔλθῃ· ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα.
Εἰ δ' ὁ μὲν ὥς ἀπόλωλε, καὶ ὀψέ πού ἐστιν,
Ἀλλ' ἤδη παῖς τοῖος Ἀπόλλωνός γε ἔκηλε
Τηλέμαχος· τὸ δ' οὔτις ἀνὴρ μεγάροισι γυναικῶν
Λήθῃ ἀταθάλλουσ'· ἐπεὶ ὀψέπι τηλίκος ἐστίν.
Ὣς φάτο· ξῦ δ' ἤκουσε θεὶφρων Πηνελόπεια·
Ἀμφίπολον δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφαθ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Πάντως, θαρσαλέη, κύον ἀδδεὲς, οὔπι με λήθεις
Ἔρδουσα μέγα ἔργον, ὃ σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις.
Πάντα γὰρ εὖ ἤδηθ', ἐπεὶ ἐξ ἐμεῦ ἔκλυες αὐτῆς,

" Mendico etiam in populo? Neceſſitas enim urget.
" Tales pauperes & erratores viri ſunt.
" Etenim ego quondam domum inter homines habitavi
" Beatus divitem, & ſæpè dedi erroni
" Tali, qualis eſſet, & quacunque re indigens veniret.
" Erant *mihi* verò ſervi valdè multi, aliaque multa,
" Quibus benè vivunt, & divites vocantur.
" Sed Jupiter diſſipavit Saturnius; voluit enim utique.
" Ideo nunc nè aliquando & tu, mulier, omnem perdas
" Pulchritudinem, quâ nunc inter ancillas ornata es;
" Nè tibi aliquo modo domina irata ſæviat,
" Vel Ulyſſes veniat; adhuc enim & ſpei fatum.
" Sin hic quidem omnino periit, & non ampliùs rediturus eſt,
" Nihilominus jam filius talis Apollinis ope
" Telemachus; quem nulla in domibus mulierum
" Latet, quæ perperam agat; quoniam non ampliùs infra ætatem eſt.
Sic dixit; hunc verò audivit prudens Penelope,
Ancillamque allocuta eſt, verbumque dixit, denominavitque,
" Omninò, audax, canis intrepida, non me latet
" Perpetrans magnum facinus, quod tuo capite perluet.
" Cuncta enim benè ſcis, quoniam à me audiviſti ipſâ,

ΣΧΟΛΙΑ.

76. * Δόσκον.] Ἐδίδουν.
85. Νόσιμος.] Ἀνακομισθῆναι δυνάμενος.
86. Ἀπόλλωνός γε ἔκηλε.] * Κεφαλοῦσθαι γάρ φησι. * Vid. ad XLV. v. 1.
88. Ἀπωλόμεσθα.] Ὑβρίζεσθαι.
91. * Ἀδδὲς.] Ἀπαρβές.
92. Ἔρδουσα.] Πράττουσα. Σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις.] Πάντως ἑαυτῇ ἐπεξελεύσεις· ἢ ἀναλήψεις.
93. Ἤδηθα.] Οἶδας, ἐπίστασο.

NOTÆ.

73. Ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγῃ) Hinc illud *Pythagoræ*, Aur. Carm. Δύναμις γὰρ ἀνάγκης ἐγγύθι ναίει. In quem locum videſis *Hieroclem*, & *Duportum*, Gnomologum, in hunc locum.

76. Πολλάκι δόσκον ἀλήτῃ) Vid. *Ariſtotel.* Nicomach. l. 4. c. 4. Ità notat *Iſaac. Caſaubon.* in Codice olim ſuo, nunc Epiſcopi *Elienſis*, *Mori*.

86. Παῖς τοῖος Ἀπόλλωνός γε ἔκηλε) Quoniam *Juvenes* Viros immaturè morientes *Apollo* diceretur tollere, *Puellas Diana*; è contrà cùm *Juvenes* florerent & auctiores fierent, Ἀπόλλωνος ἔκηλε, dicitur id factum: Hinc Ἀπόλλων καὶ Ἄρτεμις κυροτρόφοι. Vid. *Br. Schol.* huc annexa, & ad υ'. v. 71.

92. Ἔρδουσα μέγα ἔργον) *Ultima* Ϝ ἔρδουσα producitur, in *Cæſurâ*, & ante *Liquidam*; ut ad σ'. v. 297. *Ibid.* Ὃ σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις) Ità infrà, χ'. v. 217. ——σοὶ δ' αὐτῇ κραδίῃ τάδε πήσεις.

93. Πάντα γὰρ εὖ ἤδηθ', ἐπεὶ ἐξ ἐμεῦ ἔκλυες αὐτῆς) Quoniam in hoc Verſu Editio *Florentina* malè ſe habuit, viz. ità, Πάντα γὰρ εὖ ἤδηθα, ἐπεὶ πυκινῶς

SCHOLIA.

91. * Ἀδδὲς) Ἀπαρβές. Ἐκ τῶν Παλαιῶν, & ex *Aloyſii* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

93. Ἤδηθ') γρ. ἤδηθα, vid. Not. in *Textum*.

Ὡς τ' ξεῖνον ἔμελλον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν
Ἀμφὶ πόσει εἴρεσθαι· ἐπεὶ πυκινῶς ἀκάχημαι.
Ἦ ῥα, τὴν Εὐρυνόμη ταμίη ἔπος μῦθον ἔειπεν,
Εὐρυνόμη, φέρε δὴ δίφρον καὶ κῶας ἐπ' αὐτῷ,
Ὄφρα καθεζόμενος εἴπῃ ἔπος, ἠδ' ἐπακούσῃ
Ὁ ξεῖνος· ἐμέθεν· ἐθέλω δέ μιν ἐξερέεσθαι.
Ὣς ἔφαθ'· ἡ δ' ἦ μάλ' ὀπαλέως κατέθηκε φέρουσα
Δίφρον εὐξέστην, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῶας ἔβαλλεν·
Ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια,
Ξεῖνε, τὸ μέν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή,
Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ γύναι, ὐκ ἄν τις σὲ βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
Νεικέοι· ἦ γάρ σευ κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἰκάνει·
Ὡς τε δὴ ἢ βασιλῆος ἀμύμονος, ὅς τε θεουδὴς
Ἀνδράσιν ἐν πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισιν ἀνάσσων,
Εὐδικίας ἀνέχησι· φέρῃσι δὲ γαῖα μέλαινα
Πυρούς, καὶ κριθάς, βρίθῃσι δὲ δένδρεα καρπῷ·
Τίκτῃ δ' ἔμπεδα μῆλα, θάλασσα δὲ παρέχῃ ἰχθῦς
Ἐξ εὐηγεσίης· ἐρατῷσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτῷ.
Τῷ ἐμὲ νῦν τὰ μὲν ἄλλα μεταλλᾶ σῷ ἐνὶ οἴκῳ·
Μήδ' ἐμὸν ἐξερέεινε γένος καὶ πατρίδα γαῖαν,

"Quòd hospitem eram in domibus meis
"De marito interrogatura; quoniam frequenter tristor.
Dixit. & Eurynomen promam-cùm. dam verbo allocuta est,
"Eurynome, porta jam sedem, & pellem in ipsâ,
"Ut sedens dicat verbum, & audiat
"Hospes ex me; volo enim ipsum interrogare.
Sic dixit; hæc valdè festinantèr deposuit portans
Sedem benè-politam, & in ipsâm pellem jecit:
Illic sedit postèa laboriosus divinus Ulysses.
Illis autem verba cœpit prudens Penelope,
"Hospes, hoc quidem te primùm ego interrogabo ipsa,
"Quis? unde es virorum? ubi tibi civitas & parentes?
Hanc respondens allocutus est prudens Ulysses,
"O mulier, non aliquis tecum hominum in infinitâ terrâ
"Contendat; certè enim tua gloria ad cœlum latum pervenit:
"Sicut alicujus etiam regis inculpati; qui Deum-colens
"Viris in multis & fortibus regnans,
"Jura distribuat; feratque terra nigra
"Triticum & hordea, graventurque arbores fructu;
"Pariuntque firma pecora, mare quoque præbet pisces,
"Ex rectâ-administratione, fœliciterque degunt populi sub ipso.
"Ideò me nunc quidem alia inquire tuâ in domo;
"Nè verò meum interroga genus & patriam terram,

ΣΧΟΛΙΑ.

95. Πυκινῶς.] Ἀντὶ τοῦ, πάνυ.
108. Νεικέοι.] Κακολογήσῃ.
111. Εὐδικίας.] Δικαιοσύνας. Ἀνέχῃσι.] Ἄνω ἔχῃ, αὔξει.
112. Βρίθῃσι.] Πεπλήρωται.
114. Εὐηγεσίης.] Τῆς εὐδαιμονίας· ἢ τὴν εὐαρχίαν παρὰ τὸ εὖ ἡγεῖσθαι· κακῶς δὲ οἱ σπεύδοντες εὐεργεσίης. Ἀρεπῶσιν.] Ἐν ἀρετῇ καὶ εὐδαιμονίᾳ ἀφῶσιν.

NOTÆ.

ἀκάχημαι, quod ultimum *Hemistichium*, ex v. 95. ortum, Ἀμφὶ πόσει εἴρεσθαι· ἐπεὶ πυκινῶς ἀκάχημαι. Error illius Editionis, quo ἤδηθα scriberetur suis omnibus literis, per omnes libros, exceptis mox excipiendis, propagatus. At omninò ἤδηθ' hìc legendum Versûs causâ; quod monet *Isaac. Casaubon.* in Codice Episcopi *Elienſis*, *Mori.* Et *Romana* quidem Editio, & *Basileensis Eustathii*, apertè legunt ἤδηθ', ut & *Oxonienſis*.

113. Παρέχῃ) Prior Syllaba Ε παρέχῃ producitur, quòd ϱ'. fit Litera ἀναδιπλώσεως capax, & *Asperum* in se habeat, sic *Iliad.* ζ'. v. 62. Αἴσιμα παρείπων. Sic η'. v. 121. idem χ'. v. 792. ο'. v. 404. &c. Idem fit in voce παράλιος, Ἀραβίη, & similibus, quàs cum gemino ϱ'. Poetæ solent efferre, *Plato* legit πολιτείαν, l. 2. fol. 363. Τίκτῃ & παρέχῃ, ut βρίθῃσι, &c.

VARIÆ LECTIONES.

113. Τίκτει — παρέχῃ) γρ. τίκτῃ — παρέχῃ, *Plato*, ut Not. in *Textum*.
114. Εὐηγεσίης) γρ. εὐεργεσίης, *Br. Schol.*

Μή μοι μᾶλλον θυμὸν ἐνιπλήσῃς ὀδυνάων
Μνησαμένῳ· μάλα δ' εἰμὶ πολύστονος· οὐδέ π μὲ χρὴ
Οἴκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ γοάων τε, μυρόμενόν τε,
Ἧσθαι· ἐπεὶ κάκιον πενθήμονα ἄκριτον αἰεί.
Μή πις μοι δμωῶν νεμεσήσεται, ἠὲ σύ γ' αὐτή·
Φῇ δὲ δακρυπλώειν βεβαρηότα μὲ φρένας οἴνῳ.
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια,
Ξεῖν', ἦτοι μὲν ἐμοὶ ἀρετὴν, εἶδός τε, δέμας τε,
Ὦλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
Ἀργεῖοι· μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.
Εἰ κεῖνός γ' ἐλθὼν τὴν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι,
Μείζων κέ μοι εἴη ἐμὸν κλέος ἠδὲ καλλίον ὄπτω.
Νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέσσυται κακὰ δαίμων.
Ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ὑπερκρατέουσιν ἄριστοι,
Δουλιχίῳ τε, Σάμῃ τε, καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
Οἵ τ' αὐτὴν Ἰθάκην δυδείελον ἀμφινέμονται,
Τοί μ' ἀεκαζομένην μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.
Τῶ οὔτε ξείνων ἐμπάζομαι, οὔτ' ἰκετάων,
Οὔτε τι κηρύκων, οἳ δημιοεργοὶ ἔασιν·
Ἀλλ' Ὀδυσῆα ποθέουσα, φίλον κατατήκομαι ἦτορ.
Οἱ δὲ γάμον σπεύδουσιν· ἐγὼ δὲ δόλους τολυπεύω.
Πρῶτον μέν μοι θεὸς ἐνέπνευσε φρεσὶ δαίμων
Στησαμένῃ μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὑφαίνειν,

"Nè mihi magis animum impleas doloribus
"Recordanti: valdè enim sum suspiriosus; neque aliquid me decet
"Domo in alienâ lugentemque flentemque
"Sedere; quoniam pejus lugere valdè semper.
"Nè aliqua mihi ancillarum irascatur, vel tu ipsa;
"Dicarque lacrymas-spargere gravatum me mentibus vino.
Huic respondit statim prudens Penelope;
"Hospes, certè quidem meam virtutem, speciemque, corpusque,
"Perdiderunt immortales, quandò ad Ilium conscenderunt
"Argivi; cum his quoque meus maritus Ulysses.
"Si ille redux hanc meam vitam gubernaret,
"Major gloria esset mea, & melius sic *esset mihi*:
"Nunc autem doleo: tot enim mihi destinavit mala siniſtrum numen.
"Quicunque enim insulis dominantur optimi,
"Dulichioque, Samæque, & sylvosæ Zacyntho,
"Quique ipsam Ithacam temperatam incolunt,
"Hi me nolentem petunt uxorem, conteruntque domum.
"Ideò neque hospites curo, neque supplices,
"Neque præcones, qui publicè operam suam navant:
"Sed Ulyssem desiderans dilecto contabesco animo,
"Hi tamen nuptias festinant: ego verò dolos adorno;
"Vestem quidem mihi primùm inspiravit mentibus Deus
"Statuenti magnam telam in domibus texere,

ΣΧΟΛΙΑ.

121. Νεμεσήσεται.] Μέμψεται.
122. Δακρυπλώειν.] Δακρύων πληθύνειν.
127. Τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι.] Τὸ ἐμὸν βίον οἰκονομοῖτο.
133. Ἀεκαζομένην.] Ἀκουσαν, μὴ βουλομένην.
137. Τολυπεύω.] Κατυφαίζομαι, μηχανῶμαι.

NOTÆ.

122. Φῇ δὲ δακρυπλώειν) Inter *Var. Lect.* habes aliam hujus Versûs longè diversam Lectionem, ex *Aristotele*, Problem. §. 30. fol. 816. undè colligas, illum Sensum tantùm respexisse, vel aliam Editionem secutum.

124. Ξεῖν', ἦτοι μὲν ἐμοὶ ἀρετὴν) Toti sex abhinc Versus ab eâdem *Penelopâ* suprà dicti, σ'. v. 250. Εὐρύμαχ', ἦτοι ἐμοὶ ἀρετὴν, κλ.

128. Μείζων κε κλέος) Vid. ad σ'. v. 254.

VARIÆ LECTIONES.

122. Φῇ δὲ δακρυπλώειν βεβαρηότα μὲ φρένας οἴνῳ) γρ. Καί τύ μ' ἔφησθα δακρυπλόνειν βεβαρημένον οἴνῳ, *Aristot.* vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Δακρυπλώειν) γρ. δακρυπλώειν. *H. Steph.*
126. Τοῖσι δ' ἐμὸς) γρ. τοῖς δ' ἐμὸς, *H. Steph.*
128. Μείζων κε κλέος) γρ. μείζων κεν κλέος.
129. Ἐπέσσυται) γρ. ἐπέκλωσεν, *H. Steph.*
133. Τοί) γρ. οἱ, vid. in *Textum*.

Λεπτὸν

Λεπτὸν καὶ πρόμηκες· ἄφαρ δ' αὐτοῖς μετέφατον,
Κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
Μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον· εἰσόκε φᾶρος
Ἐκτελέσω, μή μοι μεταμώλια νήματ' ὄληται,
Λαέρτῃ ἥρωϊ ταφήϊον, εἰσότε κέν μιν
Μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι ταναηλεγέος θανάτοιο·
Μή πς μοὶ κατὰ δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσήσῃ,
Αἴ κεν ἄτερ σπείρου κεῖται, πολλὰ κλεαπάσας.
Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγαυός.
Ἔνθα κὲν ἡματίη μὲν ὑφαίνεσκον μέγαν ἱστὸν,
Νύκτας δ' ἀλλύεσκον, ἐπὶν δαΐδας παραθείμην.
Ὣς τρίετες μὲν ἔληθον ἐγὼ, καὶ ἔπειθον Ἀχαιούς·
Ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
Μηνῶν φθινόντων, καὶ δ' ἤματα πόλλ' ἐτελέσθη,
Καὶ τότε δή μεν, ἀφὼ δμωαὶ, κύνες ὀκ ἀλεγύσας,
Εἶλον ἐπελθόντες, καὶ ὁμοκλήσαντ' ἐπέεσσιν.
Ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσσα καὶ οὐκ ἐθέλουσ' ὑπ' ἀνάγκης·
Νῦν δ' οὔτ' ἔκφυγέειν δύναμαι γάμον, οὔτε πὼ ἄλλην
Μῆτιν ἐφευρίσκω· μάλα δ' ὀτρύνουσι τοκῆες
Γήμασθ'· ἀχαλάᾳ δὲ παῖς βίοτον κατεδόντων,
Γιγνώσκων· ἤδη γὰρ ἀνὴρ οἷός τε μάλιστα
Οἶκον κήδεσθαι, τῷ τε Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
Ἀλλὰ καὶ ὥς μοι εἰπὲ τεὸν γένος, ὁππόθεν ἐσσί·
Οὐ γὰρ ἀπὸ δρυὸς ἐσσι παλαιφάτου, οὐδ' ἀπὸ πέτρης.

" Tenuem & immensam: statim igitur inter illos dixi,
" Juvenes, mei proci, quoniam mortuus est divinus Ulysses,
" Expectate festinantes has meas nuptias, donec vestem
" Perficiam, nè mihi vana fila pereant,
" Laertæ heroi funebrem, *in tempus* quando ipsum
" Parca perniciosa capiet in longum extendentis *homines* mortis:
" Nè aliqua mihi in populo Graecorum indignetur,
" Si sine veste jaceat, multa qui possederit.
" Sic dixi; his autem persuasus est animus superbus.
" Tunc interdiu quidem texebam magnam telam,
" Noctes verò resolvebam, postquam lampades apponebam.
" Sic triennium quidem latui ego, & persuasi Achivis, i. e. *Procis*:
" Sed quando quartus venit annus, & venerunt horæ
" Mensibus desinentibus, & in orbem dies multi perfecti,
" Et tunc me, propter famulas canes non curantes,
" Ceperunt ingredientes, & minati sunt verbis.
" Sic hanc telam perfeci, & non volens necessitate.
" Nunc igitur neque effugere possum nuptias; neque aliquod aliud
" Consilium invenio; valdè enim hortantur parentes
" Nubere, & ægrè fert filius facultates *illos* dilapidare,
" Cognoscens: jamdudum enim Vir *est* maximè habilis
" Ad domum curandam, cuique Jupiter gloriam præbet.
" Sed & sic mihi dic tuum genus, unde sis?
" Non enim à quercu es antiquâ, neque à petrâ.

ΣΧΟΛΙΑ.

150. Ἀλλύεσκον.] Ἀνέλυον.
153. Ἐτελέθη.] Ἐτελειώθη, ἐπεφύκθη.
154. Οὐκ ἀλεγύσας.] Φροντίδα μὴ ποιεμένας.
155. Ὁμοκλήσαντ'.] Ὁμοῦ πάντες ἐπέπληξαν.
161. Ὀπάζει.] Παρέχει.
163. Παλαιφάτου.] Παλαιὰ φατιζομένης, ἀφ' ἧς παλαιὰ μυθεύεται· οἱ γὰρ παλαιοὶ ὑπελάμβανον τὰς ἀφ' ἑαυτῶν ἐκ δρυῶν καὶ πετρῶν γεγενῆσθαι. Ἀφ' τὸ

NOTÆ.

141. Κοῦροι ἐμοὶ μνηστῆρες) Idem locus suprà, β'. v. 96.
151. Ἀχαιὺς) Ἀντὶ τοῦ, μνηστῆρας, ut, σ'. v. 190. &c.
160. Οἷός τε μάλιστα) Hæc Vera *Lectio*, οἷός τε μάλιστα· Ὃς καὶ πάντα δυνατός ἐστιν οἶκον κήδεσθαι.
163. Οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός ἐσσι παλαιφάτου, οὐδ' ἀπὸ πέτρης) Huc omninò refer *Duporti* Gnomolog. in Quare cavendum, nequis *Lectionem Henrici Stephani* admittat, οἷός π, μίζας τε, errore ex alio loco orto, οἷός τε, μίζας τέ.

VARIÆ LECTIONES.

143. Μεταμώλια) γρ. μεταμώνια, *H. Steph.* Vid. σ'. v. 331. & v. 391.
144. Εἰσότε) γρ. εἰς ὅτε, vid. ad β'. v. 99.
160. Οἷός τε μάλιστα) γρ. οἷός τε, μίζας τε, *H. Steph.* Vid. Not. in *Textum*.
161. Κοῦδος) γρ. ὄλβον, *H. Steph.*
163. Παλαιφάτου) γρ. παλαιφάγου, παλαιφύτου, vid. Not. in *Textum*.

Τιὸ

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
" Ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
" Οὐκ ἔτ' ἀπολλήξεις τ' ἐμὸν γόνον ἐξερέουσα;
" Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω· ἢ μάν μ' ἀχέουσί γε δώσεις
" Πλείοσιν, ἢ ἔχομαι· ἦ γὰρ δίκη, ὅππότε πάτρης
" Ἧς ἀπέῃσιν ἀνὴρ τόσσον χρόνον, ὅσσον ἐγὼ νῦν,
" Πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων·
" Ἀλλὰ καὶ ὣς ἐρέω, ἣ μ' ἀνείρεαι, ἠδὲ μεταλλᾷς.
" Κρήτη τις γαῖ' ἐστὶ, μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
" Καλὴ, καὶ πίειρα, περίρρυτος· ἐν δ' ἄνθρωποι
" Πολλοὶ, ἀπειρέσιοι καὶ ἐννήκοντα πόληες.
" Ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα μεμιγμένη· ἐν μὲν Ἀχαιοὶ,
" Ἐν δ' Ἐτεόκρητες μεγαλήτορες, ἐν δὲ Κύδωνες,
" Δωριέες τε τριχάϊκες, δῖοί τε Πελασγοί.

Hanc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" O uxor venerabilis Laërtiadæ Ulyssis,
" Non ampliùs cessabis meum genus interrogare?
" Verùm agè tibi dicam; certè quidem me doloribus dabis
" Pluribus, quàm teneor: nempe hic mos, quandò â patriâ
" Suâ abest vir tanto tempore, quanto ego nunc,
" Multas hominum ad civitates errans, dolores patiens:
" Sed & sic dicam, quodcunque me interrogas, & inquiris.
" Creta quædam terra est, medio in nigro ponto,
" Pulchra, & pinguis, circumfluа; in hâc autem homines
" Multi infiniti, & nonaginta civitates.
" Alia autem aliorum lingua mixta: in ipsâ quidem Achivi,
" In eâ Indigenæ-Cretenses magnanimi, in eâ Cydones,
" Dorienseſque triplicitèr-diviſi, divinique Pelasgi.

ΣΧΟΛΙΑ.

τὰς πετρύσας εἰς τὸ σπλίχη ἢ σπλαια σὺν θῆναι τὸ παιδία· ἔστι ὁ λόγος, ἐφ' ᾧ δὴ ἐκείνων εἶ σύ· * εἰς πλανὸν ὃ τὰς πάλαι ἀνθρώπους ἐν ταῖς ἐρημίαις τὰς μίξεις ποιεῖσθαι πλησίον δρυῶν καὶ πετρῶν· πηγὴ ὃ παλαιφάγη, ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ ἐβαλανοφάγουν· παρὰ τοῦτο καὶ φηγὸς, ὡς φαγὸς τις ὤσπερ.

166. Ἀπολλήξεις.] Ἀποπαύσῃ.

167. Ἀχέουσι.] Λύπας. Δώσεις.] Ἐμβαλεῖς.

169. Ἀπίῃσιν.] Ἄπεισιν.

173. Πίειρα.] Λιπαρά. Περίρρυτος.] Ὑδρηλή.

174. Πολλοὶ ἀπειρέσιοι.] Ἐπιῴγηκε τῷ πολλοὶ, τὸ ἀπειρέσιοι, αὐξήσεως ἕνεκεν. Ἐννήκοντα πόληες.] Ἐν Ἰλιάδι ἑκατόμπολιν φῶ Κρήτῃ λέγει, ἐκ ἀριθμένας ἑκατὸν πόλεις ἔχουσιν, ἀλλὰ ἀντὶ ϐ, πολλάς. ἔνιοι ὃ φασὶν, Ἰδομενέα, καθὰ τ' ἐξ Ἰλίου ἀναπλεῖν, ἀπολωνόμενον τ' Κρήτης * ὑπὸ Λεύκου, ὃν φασὶν ὄντα παῖδα, καταλελοιπέναι φύλακα τ' βασιλείας, δέκα πόλεις παραδῶσαι· μὴ ὃ τὰ * Τρωϊκὰ αἱ δέκα πόλεις * ἀφανισθῆναι.

175. Ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα.] Παρηνορόμησεν, ἵνα μή τις αὐτὸν ἐλέγξῃ. Διὰ τὸ μὴ χρῆσθαι τῇ Ἀθηναίων αὐτῶν. Ἐν μὲν Ἀχαιοί.] Μετὰ τὰ Ἰλιακὰ Ταλθύβιος ἐν Μυκηνῶν ἤγαγεν ἀποικίαν.

176. Ἐτεόκρητες.] Οἱ αὐτόχθονες Κρῆτες· ἢ οἱ Ἰθαγενεῖς.

177. Τριχάϊκες.] Τριχῆ διῃρημένοι· οἱ μὲν γὰρ Εὔβοιαν κατῴκησαν· οἱ ὃ Πελοπόννησον· οἱ ὃ Κρήτην.

NOTÆ.

locum; qui dicit παροιμιωδῶς dictum pro, ὁ δυσχερὴς καὶ ἀνώνυμος. Confer *Etymolog.* M. v. Παλαιφάτῃ, *Hesych.* v. Οὐδ' ἀπὸ παλαιφάτης δρυὸς, & *Br. Schol.* Legitur & παλαιφύτῃ eidem *Hesychio*, & παλαιφάγῃ, *H. Stephanus*, ex *Eustathio*, *Hesych. Br. Schol. Seber.* &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

163. * Εἰς πλανὸν) Τὸ εἰς tollendum puto, quòd ex vocibus præcedentibus εἶ σὺ, malè fictum fuerit.

174. * Ὑπὸ λεύκῳ * ὄντα παῖδα) *Hiatum* hunc, quem ex *Aloysii* MSto omnes pòst Editiones sumpserunt, supplevimus. ὑπὸ Λεύκου, ὃν φασὶν ὄντα παῖδα, ex *Eustathio*, fol. 689. lin. 50. Ἐννηκονθάπολις ὃ νῦν Κρήτη, ἢ ἐν Ἰλιάδι ἑκατόμπολις, καθὰ φησὶ πάντες· ἀναπεπλευκέναι γάρ φασι δέκα πόλεις ὑπὸ Ἰδομενέως ἀπιοντος ἐξ Ἰλίου· ὅτι Λεύκου αὐτὸν ἀπόλαυσιν.

VARIÆ LECTIONES.

166. Ἀπολλήξεις) γρ. ἀπολήξεις, *H. Steph.* Vid. ad σ'. v. 361.

174. Ἐννήκοντα) γρ. ἐνενήκοντα, *H. Steph* Prosaico Vocabulo, pro *Var. Lect.* per errorem sumpto.

Τοῖσιδ' ἔνι Κνωσὸς μεγάλη πόλις· ἔνθα τὲ Μίνως
Ἐννέωρ βασίλευε Διὸς μεγάλου ὀαριστής,
Πατρὸς ἐμοῖο πατὴρ, μεγαθύμου Δευκαλίωνος.
Δευκαλίων δέ μ' ἔτικτε, καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω
Ὤιχετ' ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν· ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Αἴθων
Ὁπλότερος γενεῇ· ὁ δ' ἄρα, πρότερος καὶ ἀρείων.
Ἔνθ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἰδόμην, καὶ ξείνια δῶκα.
Καὶ γὰρ τὸν Κρήτηνδε κατήγαγεν ἐς ἀνέμοιο,
Ἰέμενον Τροίηνδε, παρ' ἀπλάγξασα Μαλειῶν·
Στῆσε δ' ἐν Ἀμνισῷ, ὅθι τε σπέος Εἰλειθυίης,

" Inter hos est Cnossus magna civitas ubi Minos
" Per-novem-annos regnavit, Jovis magni confabulator,
" Patris mei pater magnanimi Deucalionis.
" Deucalion igitur me genuit, & Idomeneum regem:
" Sed hic quidem in navibus rostratis Ilium versùs
" Ivit simul cum Atridis; mihi verò nomen inclytum Æthon,
" Junior natu; ille etenim prior & melior.
" Illic Ulyssem ego vidi, & hospitalia *dona* dedi:
" Etenim hunc ad Cretam deduxit vis venti
" Euntem ad Trojam, ubi abduxisset à Malèis;
" Statuitque in Amniso, ubi spelunca Lucinæ,

ΣΧΟΛΙΑ.

Ἀποδιώκει δὲ τοὺς πολεμικοὺς λόγους, ἀπὸ δὲ αἰσθητῶς καὶ ἐπισείοντας τὰς κόμας ἐν τῇ περικεφαλαίᾳ * ἐν τῷ πολεμεῖν, ἴσον τῷ κορυθαίκι· εἰσὶ δὲ, οἱ τοὺς *τελόφους, οἱ δὲ, τοὺς *ὀρχηστὰς ἀποδιδόασιν. Διοι.] Οἱ εὐφυέστεροι.

178. Τοῖσι δ' ἐνὶ Κνωσὸς μεγάλη πόλις, ἔνθα τὲ Μίνως Ἐννέωρ βασίλευε Διὸς μεγάλου ὀαριστής.] Μυθολογοῦσι τὴν Εὐρώπης * τοῦ Διὸς Μίνωα ἐν Κρήτῃ οἰκῆσαι διὰ συνουσίας ἀφικνεῖσθαι παρὰ τὸν πατέρα παιδευθησόμενον· ἐν ᾧ καιρῷ σοφιεῖν μεμαθήκει τε δίκαια, καὶ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐν ἔργῳ τὰς ἀποδείξεις διδόναι· ὧν μεμαθήκοι ἂν τῇ παρὰ τὸν πατέρα συνουσιαζόμενος παρὰ τοῦ Διὸς, ὅθεν καὶ τὸ πάντων αὐτῶν βασιλέα κεκλῆσθαι· τῇ τε γνώμῃ καὶ τῇ κρίσει διενεγκεῖν, ὡς τὰ ἐν ᾅδου δικαστὴν γεγενῆσθαι τῶν ἀδίκων ψυχῶν. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Πλάτωνι.

179. Ἐννέωρ.] Οἱ μὲν, ὅτι παρὰ τοῦ συνόντος ἐπῶν τῶν αὐτὸς οἰκῆσαι, οἷον,— πάντες δὲ Τευχαΐκες καλέονται. Οὕνεκα τευκτοῖσι χαῖρον ἐκὰς πάντης ἐδόσαντο. Τρία γὰρ Ἑλληνικὰ ἔθνη τὴν Κρήτην ἐφώκησαν, Πελασγοὶ, Ἀχαιοὶ, Δωριεῖς. *Eustath.* fol. 690. lin. 23. Τευχαΐκες Δωριεῖς, ἐπίσης, οἱ μὲν Εὔβοιαν, οἱ δὲ Πελοπόννησον, οἱ δὲ Κρήτην ᾤκησαν· ἔστι δὲ τὰς πολεμικὰς φασι καὶ ὁμοιότητα. [*Iliad.* χ'. v. 132.] Κορυθαίκι πολεμιστῇ· δηλονότι αἱ τῶν περικεφαλαίων τείχεις αἰσθηταὶ, τυτθὸν σεῖον) καὶ πόλεμον· ἄλλοι δὲ τὰς τελόφους φασὶν, αἷς λόφους τρίχες ἔνεισιν· εἰσὶ δὲ, οἱ δὲ κύφους ὀρχηστὰς εἶπον τοὺς τευχαΐκας· ἐπὶ καὶ ἀρετὴ Κρητῶν, ἡ καὶ πόλεμον Ὀρχησικήν. Tum *Geographum* laudat, l. 10. fol. 475. Confer *Thucydid.* & *Diodor. Sicul.* Vocem τευχαΐκες, ad *Scholiorum* mentem interpretor, de quâ re *Gulielm. Burton*, Histor. *Græc.* Ling. p. 31.

179. Ἐννέωρ βασίλευε Διὸς μεγάλου ὀαριστής.)

NOTÆ IN

ante πολεμεῖν· pro corrupto κορυθαίκι, lego ex MSS. κορυθαΐκι· pro τελόφους, etiam τελόφως· & ὀρχηστὰς, pro ὀρχυστὰς, ex *Analogiâ*.

178. * Καὶ) Ità lego, pro δὲ, & * μεμαθήκοι, pro πατρὸς * σωὼν Διὶ, παρ' αὐτῷ ἐμάθησεν, ἅπερ ἦν δίκαια· οἱ δὲ, ὅτι συνεστὴς ὢν, βασιλεύειν ἤρξατο· οἱ δὲ, ὅτι ἐπ' εὐνοίᾳ ἔτη ἐβασίλευσεν, ὁμιλητὴς γενόμενος Διός· οἱ δὲ, ὅτι ἐπ' εὐνοίᾳ ἔτη παρὰ τοῦ πατρὶ ἐπαιδεύθη· φασὶ δὲ ἕτεροι, ὡς πᾶσι τοῖς βασιλεῦσι γνώμας ῥᾳδίως πιθομένοις· οἱ ὑποτεταγμένοι· αἰνίττεται δὲ αὐτὸν εἰς τὴν Ἰδαίαν Διὰ συναυλίας σεμνῆσαν νόμους, καὶ φέρεται Διὰ βασιλεῦσι, ὡς ὑπὸ Διὸς εἶεν δεδομένοι. Ὀμιλητής.

183. Κλυτόν.] Ὠκαλυόμενον καὶ καλύμενον ὀνόμην Αἴθων.] Ὄνομα κύριον.

187. Παραπλάγξασα.] Ἀποπλανήσασα.

188. Ἀμνισῷ.] Ἀμνισὸς πόλις καὶ πεδίον Κρήτης. Εἰλειθυίης.] Τῆς ἀφορμητικῆς τῶν παιδίων θεᾶς.

TÆ.

Vid. *Platonis Minoa*, fol. 319. ubi hunc locum explicat, & τὸ συνέορος, ad ὀαριστὴς, non ad βασίλευε referri vult; etiam videsis *Strabonem*, fol. 762. *Johan. Davisii* Not. in *Ciceronis Tusculan.* l. 2. p. 127. *Maxim. Tyr.* §. 22. & ejusdem Not. in locum, & *Friderici Adolphi Lampe*, de Cymbalis Vett. l. 2. c. 9. p. 191. *Petrus Daniel Huetius*, Demonstrat. Evangel. fol. 94. *Mosen* à *Minoe* expressum pluribus docere nititur.

183. Ὠίχετ' ἅμ' Ἀτρεΐδῃσι) Ità ex *Florentinâ*, *Aldinâ*, *Hervag.* refingo, pro ᾤχεθ' ἅμ', quòd malè erat in Editt. *Eustathii*, *Lovanianâ Rescii*, *H. Steph. Castellion. Spondan. Cantabrig.* & *Oxon.*

188. Ἀμνισῷ) Vid. Illustriss. *Ezekiel. Spanheim.* ad illud *Callimach.* Hymn. *Dian.* v. 15. Δὸς δέ μοι ἀμφιπόλους Ἀμνισίδας εἴκοσι νύμφας.

SCHOLIA.

μεμαθήκοιεν, ex MS. *Aloysii*, ubi tamen non suo loco.

179. * Σωὼν lego, pro corrupto, συναὼν, Sensu postulante.

Et

Ἐν λιμέσιν χαλεποῖσι· μόλις δ' ὑπάλυξεν ἀέλλας.
Αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα μεταλλᾶν, ἄγυδ' ἀνελθών·
Ξεῖνον γάρ μιν ἔφασκε φίλον τ' ἔμμεν, αἰδοῖόν τε.
Τρῶας ἤδη δεκάτη, ἢ ἐνδεκάτη πέλεν ἠώς
Οἰχομένῳ σὺν νηυσὶ κυρωνίσιν Ἴλιον εἴσω.
Τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δώματ' ἄγων εὖ ἐξείνισα,
Ἐνδυκέως φιλέων, πολλῶν κτῆν' οἶκον ἐόντων·
Καί οἱ, τοῖς τ' ἄλλοις ἑτάροις, οἳ ἅμ' αὐτῷ ἕποντο,
Δημόθεν ἄλφιτα δῶκα, καὶ αἴθοπα οἶνον ἀγείρας,
Καὶ βοῦς ἱερεύσασθ'· ἵνα πλησαίατο θυμόν.
Ἔνθα δυώδεκα μὲν μετὰ μῆνα ἅμα δῖοι Ἀχαιοί·
Εἶλε γὰρ Βορέης ἄνεμος μέγας, οὐδ' ἐπὶ γαίῃ
Εἶα ἵστασθ'· χαλεπὸς δέ τις ὦρορε δαίμων·
Τῇ τεισκαιδεκάτῃ δ' ἄνεμος πέσε· τοὶ δ' ἀνάγοντο.
Ἴσκεν, ψεύδεα πολλὰ λέγων, ἐτύμοισιν ὁμοῖα·
Τῆσδ' ἄρ' ἀκὺ χύσις ῥέε δάκρυα, τήκετο δ' χρώς.
Ὡς δ' ἔαρος νιφάδες κατακείρεται ὀρεσσιν,
Ἦντ' Εὖρος κατέτηξεν, ἐπιὼν Ζέφυρος καταχεύει·
Τηκομένης δ' ἄρα τε ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες·
Ὡς τῆκετο καλὰ παρήϊα δακρυχεούσης,

" In portibus difficilibus: vix enim evasit procellas.
" Statim igitur Idomeneum quærebat, ad civitatem profectus;
" Hospitem enim ipsum dicebat, dilectumque esse, reverendumque.
" Huic verò jam decima vel undecima fuit Aurora
" Eunti cum navibus rostratis Ilium versùs.
" Hunc quidem ego ad domos ducens comitèr hospitio excepi,
" Accuratè tractans, cum satis multa in domo suppeterent:
" Et ei, atque aliis sociis, qui simul ipsum sequebantur,
" Publicè farinas dedi, & nigrum vinum collectum,
" Et boves mactandos, ut satiarent animum.
" Illic duodecim quidem manserunt dies clari Achivi;
" Detinebat enim Boreæ ventus magnus, neque in terrâ
" Sinebat stare, sævus verò aliquis movebat Deus.
" Tertiodecimo autem die ventus cecidit: Et hi solverunt.
Ita dixit, mendacia multa dicens, veris similia;
Huic utique audienti fluebant lacrymæ, liquefiebatque corpus:
Sicut autem nix liquefit in altis montibus,
Quam Eurus liquefecit, postquam Zephyrus diffuderit,
Liquefactâ igitur hâc fluvii implentur fluentes:
Sic hujus liquefiebant pulchræ genæ lacrymantis,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

190. Μεταλλᾶν.] Ἐπιζήτ.
192. Δεκάτη ἢ ἐνδεκάτη.] Ψευδόμενοι ἐπὶ πολὺ λέγουσι τὰ μὴ εἰδέναι ἀληθῶς, πιθανώτεροι δοκεῖν εἶναι.
194. Ἐξείνισα.] Φιλικῶς ὑπεδέξαμην.
195. Φιλέων.] Φιλοφρονούμενος.
197. Δημόθεν.] Ἐκ τῆς πόλεως.
198. Ἱερεύσασθ.] Ἱερεῦσαι. Πλησαίαθ.] Πλησθῶσιν, κορεσθῶσιν.
202. Πίσεν.] Ἀντὶ τοῦ, ἐπαύσατο.
203. Ἴσκεν ψεύδεα πολλὰ λέγων) Cum *Brevibus Scholiis* confer *Etymolog.* M. v. Ἴσκε, necnon *Eustath.* fol. 691. lin. 12. Τὸ δὲ, ἴσκεν, οἱ μὲν γλωσσογράφοι, ἀντὶ τοῦ, ἔλεγεν ὑποδέχονται· οἱ δὲ ἀκριβέστεροι, ἀντὶ τοῦ, ἴσκεν, ὃ ἐστιν εἴκαζεν, ἀπεικονίζων τοὺς ἀληθεῖς.
203. Ἴσκεν ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα.] Τινὲς βέλον, τὸ *ἔλεγε σημαίνειν· ἄλλοι δὲ, τὸ ἴσκε, τὸ εἴκασεν, *ὁμοίᾳ· τὸ δὲ ὅλον, πολλὰ ψευδῆ λέγων εἴκαζεν, ὡς τι ὅμοια εἶναι ἀληθέσιν· ἀπὸ δὲ εἴδω, ὃ μέλλων, εἴσω. Ἐτύμοισι.] Τοῖς ἀληθέσιν.
206. Καταχεύῃ.] Ἄγαν σκήπτῃ.
207. Πλήθουσι.] Πλημμυρεῦσιν.
208. Παρήϊα.] Αἱ παρειαί.

N O T Æ.

203. Ἴσκεν ψεύδεα πολλὰ λέγων) Cum *Brevibus Scholiis* confer *Etymolog.* M. v. Ἴσκε, necnon *Eustath.* fol. 691. lin. 12. Τὸ δὲ, ἴσκεν, οἱ μὲν γλωσσογράφοι, ἀντὶ τοῦ, ἔλεγεν ὑποδέχονται· οἱ δὲ ἀκριβέστεροι, ἀντὶ τοῦ, ἴσκεν, ὃ ἐστιν εἴκαζεν, ἀπεικονίζων τοὺς ἀληθεῖς.

NOTÆ IN SCHOLIA.

203. *Ἔλεγε, lego, pro ἔλεγεν, & *ὁμοίᾳ, pro ὁμοίοις, priùs ex *Contextu*, alterum ex tribus Vett.

Hesiod. imitatur, *Theogon.* v. 27. Ἴσμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν, ἐτύμοισιν ὁμοῖα.
205. Ὡς δὲ χιὼν καταχεύῃ) Mirantur elegantiores Suavitatem horum Versuum, dulcemque παρήχησιν agnoscit ipse *Scaliger*.

Codd. hoc enim *Scholion* in MS. *Aloysii*, ut puto, nusquam apparet, certè non suo in loco.

VARIÆ LECTIONES.

190. Μεταλλᾶν) γρ. μεταλλαεν.
198. Ἱερεύσασθ) γρ. ἱερεύσαθ, *Br. Schol.*
201. Εἶα) γρ. ἴαεν.
206. Καταχεύοι) γρ. καταχεύῃ, *H. Steph.*

Κλαιούσης ἑὸν ἄνδρα παρήμενον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Θυμῷ μὲν γόωσαν ἐὴν ἐλέαιρε γυναῖκα,
Ὀφθαλμοὶ δ' ὡσεὶ κέρα ἕστασαν, ἠὲ σίδηρος,
Ἀσφάραγος δὲ βλεφάροισι δόλῳ δ' ὅγε δάκρυα κεῦθεν.
Ἦδ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
Ἐξαῦτίς μιν ἔπεσσιν ἀμειβομένη προσέειπεν,
Νῦν μὲν δή σευ, ξεῖνέ γ', οἴω πειρήσεσθαι,
Εἰ ἐτεὸν δὴ κεῖθι σοὶ ἀμφιθέοις ἑτάροισιν
Εἴνισας ἐν μεγάροισιν ἐμὸν πόσιν, ὡς ἀγορεύεις.
Εἰπέ μοι, ὁπποῖ', ἄσσα περὶ χροῒ εἵματα ἕσσο,
Αὐτός θ' οἷος ἦεν, ἠ ἑταίρους, οἵ οἱ ἕποντο.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ γύναι, δεινὸν τόσσον χρόνον ἀμφὶς ἐόντα
Εἰπέμεν· ἤδη γάρ οἱ ἐείκοσιν ἔτεα ἐστὶν,
Ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβη, ἠ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης.
Ἀλλὰ ἰὼν ὡς ἐρέω, ὡς μοι ὑποδάλλεται ἦτορ.
Χλαῖναν πορφυρέην δίπλακα ἕσσε δῖος Ὀδυσσεύς,
Διπλῆν· αὐτὰρ οἱ περόνη χρυσοῖο τέτυκτο
Αὐλοῖσιν δεδυμένοισι· πάρος δὲ δαίδαλον ἦεν·
Ἐν προτέροισι πόδεσσι κύων ἔχε ποικίλον ἔλλὸν

Flentis ſuum virum aſſidentem: at Ulyſſes
Animo quidem lugentem ſuam miſerabatur uxorem,
Oculi tamen tanquam cornua ſtabant, vel ferrum,
Immoti in palpebris; dolo enim hic lacrymas occultabat.
Hæc igitur poſtquam ſatiabatur multarum-lacrymarum luctu,
Iterum ipſum, verbis reſpondens allocuta eſt,
" Nunc jam te, hoſpes, puto me tentaturam,
" An verè jam illic cum divinis ſociis
" Hoſpitio-excepiſti domibus meum maritum, ſicut dicis.
" Dic mihi, qualia, quæ circa corpus veſtimenta indutus erat,
" Ipſeque qualis erat; & ſocios, qui ipſum ſequebantur.
Hanc reſpondens allocutus eſt prudens Ulyſſes,
" O mulier, difficilè tanto tempore ſeorsùm exiſtentem, *i.e. ſeparatam*,
" Dicere; jam enim ei vigeſimus annus eſt,
" Ex quo illinc ivit, & meâ abiit patriâ.
" Verùm & ſic dicam, ſicut mihi ſimilitudinem-aſſequitur animus.
" Veſtem purpuream ſubtilem habebat divinus Uiyſſes,
" Duplicem; at ei fibula auro facta erat
" Calamis duplicibus; antrorsùm verò opus-muſivum erat:
" In prioribus pedibus canis habebat varium cervum

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

211. Κέρα.] Τόξα· ἴνα ᾖ, πεπωμένως εἶχε τὰς ὀφθαλμοὺς, ὥσπερ τόξα· ἢ ἄλλως, πρὸ φύσιν δὲ κέρατα· * ἐλάμβανε· σκληρὸν γάρ.

213. Τάρφθη.] Ἐκορέσθη, ἐτέρφθη· ἢ ἐξετερέπη δὲ γόος. Πολυδακρύτοιο.] Πολλῶν δακρύων αἰτίου.

214. Ἀμειβομένη.] Ἐξ ἀμοιβῆς ὑποκειναμένη.

215. Πειρήσεσθαι.] Διαπειρᾶν λήψεσθαι.

217. Ξείνισας.] Ὑποδέξαι.

218. Ὁπποῖ', ἄσσα.] Ὁποῖα, ἅπινα.

221. Ἀμφὶς ἐόντα.] Χωρὶς ὄντα, ἀπόντα.

224. Ὡς μοι ὑποδάλλεται ἦτορ.] Ὡς μοι ἀναφέρει ἡ ψυχὴ, ὡς ἀναμίμνησιν.

225. Πορφυρέην δίπλακα.] Ἤτοι ὁλοπόρφυρον· ἢ πτυχαῖον. * Ἔχε.] Ἀντὶ δὲ, ἐφοιβάζετο.

226. Περόνη.] Πόρπη.

227. Αὐλοῖσι.] Ῥάβδοις εὐθείαις, εἰς ἃς καθελίσσοντο αἱ περόναι. Διδύμοισι.] Διπλαῖς, ἢ συμφυέσι περόναις. Δαίδαλον.] Καλλιτέχνημα ποικίλον.

228. Προτέροισι.] Τοῖς ἐμπροσθίοις. Ἔλλὸν.] Νεβρὸν, νεογνὸν ἔλαφον.

N O T Æ

226. Διπλῆν· αὐτὰρ οἱ περόνη) *Ultima* δὲ αὐτὰρ producitur, etiam extra *Cæſuram*, vi *Toni*, & *Finalis*, necnon *Aſperi* ſequentis.

228. Ἐν προτέροισι πόδεσσι κύων ἔχε ποικίλον ἔλλὸν)

NOTÆ IN SCHOLIA.

211. * Ἐλάμβανε) Pro ἐφείλκυε, reſtituo, ex MS. *Aloyſii*.

225. * Hæc ex MS. *Aloyſiano* & trib. Vett. *Impreſſis*. Malè olim ad v. 228. ubi ἔχε quidem, at alio *Senſu*.

VARIÆ LECTIONES.

213. Τάρφθη) γρ. πάρπη, *Hervagian.* Edit. in margine, & *Br. Schol.* *H. Steph.*

224. Ἀλλὰ ἰὼν ὡς ἐρέω) γρ. αὐτὰρ ἰὼν ἐρέω, *Hervagian.* Edit. in margine.

226. Αὐτὰρ οἱ) γρ. αὐτὰρ ἑοῖ, *Hervagian.* Edit. in margine.

Ἀσπά-

Ἀσπαίρονθα λάων· τὸ ᾗ θαυμάζεσκον ἅπαντες,
Ὡς οἱ χρύσεοι ὄντες, ὁ μὴ λάε νεβρὸν ἀπάσχων,
Αὐτὰρ ὁ, ἐκφυγέειν μεμαὼς, ἤσπαιρε πόδεσσι.
Τὸν ᾗ χιτὼν ὑπόησα περὶ χροΐ σιγαλόεντα,
Οἷόν τε κρομύοιο λοπὸν καθ' ἁλέοιο.
Τὼς μὲν ἦεν μαλακὸς, λαμπρὸς δ' ἦν, ἠέλιος ὥς·
Ἦ μὴν πολλαί γ' αὐτὸν ἐθηήσαντο γυναῖκες.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Οὐκ οἶδ', εἰ τάδε ἕσο περὶ χροΐ εἵκοθ' Ὀδυσεύς,
Ἦ τις ἑταίρων δῶκε θοῆς ἐπὶ νηὸς ἰόντι,
Ἦ τις πὴ ᾗ ξεῖνος· ἐπεὶ πολλοῖσιν Ὀδυσεὺς
Ἦεν φίλος· παῦροι γὰρ Ἀχαιῶν ἦσαν ὁμοῖοι.
Καί οἱ ἐγὼ χάλκειον ἄορ, ᾗ δίπλακα δῶκα
Καλήν, πορφυρέην, ᾗ τερμιόεντα χιτῶνα.
Αἰδοίως δ' ἀπέπεμπον ἐϋστέλμῳ ἐπὶ νηός.
Καὶ μήν οἱ κῆρυξ ὀλίγον πρεσβυγενέστερος αὐτῷ
Εἵπετο· ᾗ τόν τοι μυθήσομαι, οἷος ἦεν πέρι·
Γυρὸς ἐν ὤμοισιν, μελανόχροος, ὑλοχάρηνος·

" Trementem videns; & hoc admirabantur omnes;
" Quòd hi aurei existentes, hic quidem respexit hinnulum suffocans,
" At hic, effugere nitens, palpitabat pedibus.
" Interulam verò observavi circa corpus splendidam,
" Tanquam cæpæ juxta tunicam aridæ.
" Sic quidem erat mollis; splendida enim erat, Sol sicut:
" Certè quidem multæ ipsum admirabantur mulieres.
" Aliud autem tibi dico, tu verò in mentibus pone tuis:
" Nescio, an hæc indutus fuerit circa corpus domi Ulysses,
" An aliquis sociorum dederit velocem in navem euntí,
" An aliquis alicubi & hospes, quoniam multis Ulysses
" Fuit amicus; pauci enim Achivorum erant similes,
" Et ei ego æreum ensem, & duplicem dedi *vestem*
" Pulchram, purpuream, & talarem tunicam:
" Honoratè autem dimisi benè-tabulatâ in-navi.
" Et quidem eum præco paululùm ætate-major ipso.
" Sequebatur, & hunc tibi dicam, qualis erat:
" Gibbosus in humeris, nigro corpore, crispo capite;

ΣΧΟΛΙΑ.

229. Λάων.] Ὁ μὲν Ἀρίσταρχος, ἁπλαύων, ἁπλωστικῶς ἔχων· ὁ δὲ Κράτης λάων φησὶν, ἀντὶ τοῦ βλέπων· ὅθεν καὶ σίρησιν ἀλαὸς, ὁ τυφλός. οἱ δὲ φασὶν ἀφῃρῆσθαι τὸ υ. ἴσα τῷ ὑλάων· ἢ ἁπλαύνων. Θαυμάζεσκον.] Ἐξεπλήττοντο.

230. Λάε.] Οἱ μὲν ἐπιβλέποντος· οἱ δὲ ἁπλαωστικῶς ἠσθιεν.

232. Σιγαλόεντα.] Ἁπαλόν.

233. Λοπόν.] * Λέπυρον· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐχῖνος.

NOTÆ.

ἄπη σὺ, Ἐν τοῖσι παραπεφάσμασι τοῖς Μηδικοῖς γεγράφθαι. *Sidonius*, Peregrina det supellex, *Ctesiphontis*, ac *Niphatis* Juga texta, Belluasque Rapidas, vacante panno; Acuit quibus furorem Benè ficta plaga cocco, &c. Quid sit ἑλλὸς, vid. *Photii* Bibliothec. fol. 2583. & *Etymolog.* M. v. Ἑλλόποδες; & v. Ἑλλοί. Hinc ἑλλοφόνος Ἄρτεμις.

229. Ἀσπαίροντα λάων) *Eustath.* fol. 693. lin. 46. Τὸ δὲ λάων Ἀρίσταρχος μὲν, ἀντὶ τοῦ ἁπλαύων· ἀφ' οὗ

NOTÆ IN SCHOLIA.

233. * Λέπυρον) Ità, pro corrupto *λέπιστον, ex *Eustath.* fol. 693. lin. 53. Κρομύου δὲ λοπὸς, λέπυρον, παρὰ τὸ λέπω. Error omnes *Impressos* & MS. *Aloysii* pervaserat. Καθ' ad λοπὸν refertur.

241. * Δίπλακα.) Hoc *Scholion*, ex *Hesychio*, restituo τῆς Παλαιᾶς.

VARIÆ LECTIONES.

229. Ἀσπαίροντα λάων) γρ. ἀσπαίροντ' ὑλάων, & ἀσπαίρον' ἐλάων, *Br. Schol.*

244. Καὶ μὴν οἱ) γρ. ἓ μέν οἱ, non æquè benè.

246. Γυρὸς ἐν ὤμοισιν) γρ. γυρὸς ἦν ὤμοισιν, & γυρὸς ἦν ὦμος, vid. Not. in *Textum*.

Εὔγυ-

Εὐρυβάτης δ' ὄνομ' ἔσκε· τίεν δέ μιν ἔξοχον ἄλλων
Ὧν ἑτάρων Ὀδυσεύς, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ἤδη.
Ὡς φάτο· τῇ δ' ἔπι μᾶλλον ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο,
Σήματ' ἀναγνύσῃ, τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.
Ἣδ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
Καὶ τότε μὲν μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπε,
Νῦν μὲν δή μοι, ξεῖνε, πάρος περ ἐὼν ἐλεεινὸς
Ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι, φίλος τ' ἔσῃ, αἰδοῖός τε·
Αὐτὴ γὰρ τάδε εἵματ' ἐγὼ πόρον, οἷ' ἀγορεύεις,
Πτύξασ' ἐκ θαλάμου· περόνην τ' ἐπέθηκα φαεινὴν,
Κείνῳ ἄγαλμ' εἶναι· τὸ δ' οὐκ ὑποδέξομαι αὖτις
Οἶκαδε νοστήσαντα, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ κοίλης ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεὺς
Ὤιχεθ' ἑπόψόμενος κακοίλιον οὐκ ὀνομαστήν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Μηκέτι νῦν χρόα καλὸν ἐναίρεο, μηδέ τι θυμὸν

" Eurybates verò nomen fuit, honorabat autem ipsum præ cæteris
" Suorum sociorum Ulysses; quòd ei animo congrua sciret.
Sic dixit; huic adhuc magis desiderium movit luctûs
Signa agnoscenti, quæ ei firma dixit Ulysses.
Hæc autem quùm satiata est multùm-lacrymabili luctu,
Et tunc ipsum verbis respondens alloquuta est,
" Nunc quidem mihi, hospes, antea licet esses miserabilis
" In domibus meis, amicusque eris, honorabilisque:
" Ipsa enim hæc vestimenta ego præbui, qualia dicis,
" Plicata ex cubiculo, fibulamque imposui lucidam,
" Ut illi ornamento esset: hunc autem non suscipiam rursus
" Domum redeuntem, dilectam in patriam terram,
" Ideò malo fato concavâ in navi Ulysses
" Ivit inspecturus malam-Trojam non nominabilem.
Hanc respondens alloquutus est prudens Ulysses,
" O uxor veneranda Laërtiadæ Ulyssis,
" Nè ampliùs nunc corpus pulchrum macera; neque animum

ΣΧΟΛΙΑ.

248. Ἅρπα.] Ἀσφαλῆ, βέβαια.
250. Ἀναγνύσῃ.] Γνωρισμόν.
263. * Ἀναίρεο.] Καθίφθειραι, * ἀφάνιζε.

NOTÆ.

Editt. *Florentinâ*, *Aldinâ*, *Lovanianâ Rescii*, *Hervagianâ*, utràque *Eustathii*; quùm ex unicâ *Hen. Stephani* Editione, Error in plurimas proseminaretur; ille enim Γυρὸς ἶλω ὤμοισι, μελανόχρως, ἐλαχάεις, quem secuti *Castellio*, *Spondanus*, *Schrevelius*, &c. *Oxoniensis* in hâc parte feliciùs, Γυρὸς ἶλω ὤμοις, cui *Lectioni* & ipse libens accederem; nisi Vett. Exempl. satis commodè legissent. Etiam in *Scholiis* MSS. legitur γυρὸς ἐν ὤμοισι, quin ità legit *Etymolog.* M. v. Γυρὸς, & *Maximus Tyrius*, §. 1. Quin Vett. *Brevium Scholiorum* Editores ita legunt, ad quarum Exemplar nostra *Scholia* emendamus. Denique *Johan. Tzetzes*, Γυρὸς ἐν ὤμοισιν legit, MSS. *Schol.* ad *Iliad.* α'. v. 2. in v. ἐλαχ. Τὸ ἶλω non erat hic repetendum; cùm præcesserit, Versu in ultimo præcedenti. *Suidas*, etiam Edition. *Küsteriana*, corruptè legit, &, quod mireris, ὡδὶ Ὀδυσσέως, quasi dictum esset de *Ulysse*; cùm de *Ulysse* præconе, *Eurybate* dicatur; ut ex hoc ipso *Homeri* loco constat. *Neocoro* itaque erat certè notandum, aut supplendum, legendo, ὡδὶ Ὀδυσσέως κήρυκος, Εὐρυβάτου. Vid. *Suidam*, v. Γυρός.

250. Σήματ' ἀναγνύσῃ) Vid. ad ψ. v. 205.

261. Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος) Cùm fortè fortunâ in *Henrici Stephani* Editione, Τόν δ' ederetur, cæteræ Editiones subsecutæ, Errori auctoritatem dare videbantur. Ego manifestum Errorem sistendum duxi; quùm & *Sensus* probat, Orationem ad *Penelopem* dirigi, & olim etiam Versio habuerit *Hanc*, & *Oxoniensis* Editio τὴν restituit; quod & *Florentina* fecerat, *Aldina*, *Lovaniana*, *Hervagiana*, utraque *Eustathii*, omnes *Henrico Stephano* priores. Vid. infrà, ad ψ. v. 25.

263. Μηκέτι νῦν χρόα καλὸν ἐναίρεο) Vid. Not. in *Scholia*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

263. * Ἀναίρεο) Ità quidem in MS. & *Impressis*, ab ἀναίρω, tollo, voce *Euripideâ*; at ἐναίρεο, Vox

VARIÆ LECTIONES.

250. Ἀναγνύσῃ) γρ. ἀναγνύσης, *Eustath.* ut in Not. ad *Odyss.* ι'. v. 256.
257. Εἶναι) γρ. ἶμεναι, *H. Steph.*
263. Ἐναίρεο) γρ. ἀναίρεο, *Br. Schol.* Edit. *Hervagian.* in margine, & *Schrevelian.*

Τῆτι,

Τῆκε, πόσιν γοόωσα· νεμεσσῶμαί γε μὲν ἔδην·
Καὶ γάρ τίς τ' ἄλλοιον ὀδύρεται ἄνδρ' ὀλέσασα
Κυρίδιον, τῷ τέκνα τέκη Φιλότητι μιγεῖσα,
Ἢ Ὀδυσῆ, ὃν Φασι Θεοῖς ἀτάλιγκιον εἶναι.
Ἀλλὰ γόε μὲν παῦσαι, ἐμεῖο δ' σύνθεο μῦθον·
Νημερτέως γάρ τοι μυθήσομαι, οὐδ' ὑποκεύσω,
Ὡς ἤδη Ὀδυσῆος ἐγὼ θεὸν ἄγχι νέεσθαι
Ἀσχῷ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ,
Ζωὸν· αὐτὰρ ἄγη κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ,
Αἰτίζων ἀνὰ δῆμον· ἀτὰρ ἑτάροιο ἑταίρους
Ὤλεσε, καὶ νῆα γλαφυρὴν, ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
Θρινακίης ἀπὸ νήσου ἰών· ὀδύσαντο γὰρ αὐτῷ
Ζεύς τε, καὶ Ἠέλιος· τοῦ γὰρ βόας ἔκτανε ἑταίρους,
Οἳ μὲν πάντες ὄλοντο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ·
Τὸν δ' ἄρ' ἐπὶ τρόπις νηὸς ἔκβαλε κύμα ἐπὶ χέρσου
Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἳ ἀγχίθεοι γεγάασιν.
Οἳ δή μιν θεὸν κῆρι, θεὸν ὡς, τιμήσαντο,
Καί οἱ πολλὰ δόσαν, πέμπειν τέ μιν ἤθελον αὐτοὶ
Οἴκαδ' ἀπήμαντον· καί κεν πάλαι ἐνθάδ' Ὀδυσεὺς
Ἦεν· ἀλλ' ἄρα οἱ τό γε κέρδιον εἴσατο θυμῷ,
Χρήματ' ἀγυρτάζειν πολλὸν ἐπὶ γαῖαν ἰόντι·
Ὡς περὶ κέρδεα πολλὰ καταθνητῶν ἀνθρώπων
Οἶδ' Ὀδυσεύς· οὐδ' ἄν τις ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος,
Ὡς μοι Θεσπρωτῶν βασιλεὺς μυθήσατο Φείδων.
Ὤμνυε δ' ᾧ θεῷ ἔμμεν' αὐτὸν, ἀποσπένδων ἐνὶ οἴκῳ,

"Tabefac, virum lugens; reprehendo quidem nihil;
"Etenim aliqua & aliusmodi lugent virum perdens,
"Quem juvenem *habuerit*, cui filios peperit amore mixta,
"Quàm Ulyssem, quem dicunt Deis similem esse.
"Sed à luctu quidem cessa, meîque intellige sermonem;
"Verè enim tibi loquar, neque occultabo,
"Nam jam de Ulyssis ego reditu audivi,
"Propè Thesprotos viros in pingui populo,
"Vivi: at ducit thesauros multos & delectos,
"Efflagitans per populum: verùm amabiles socios
"Perdidit, & navem concavam in nigro ponto,
"Trinacriâ ab insulâ veniens: irascebantur enim ipsi
"Jupiterque & Sol: hujus enim boves interfecerunt socii;
"Qui quidem omnes perierunt undoso in ponto:
"Hunc autem super carinâ navis ejecit unda in continentem,
"Phæacum in terram, qui Diis-similes sunt,
"Hi utique ipsum ex animo, tanquam deum, honorabant,
"Et ei multa dederunt; mitteréque ipsum voluissent ipsi
"Domum illæsum: & jam pridem huc Ulysses
"Venisset; sed ei hoc utilius visum est animo,
"Res congregare multam in terram euntem:
"Adeò astutias multas præ mortalibus hominibus
"Cognovit Ulysses; neque aliquis contendat homo alius;
"Sicut mihi Thesprotorum rex locutus est Phedon.
"Juravit autem me ipsum, sacrificans in domo

ΣΧΟΛΙΑ.

284. Ἀγυρτάζειν.] Ἀθροίζειν.

NOTÆ.

284. Χρήματ' ἀγυρτάζειν) Τὰ δῶρα συναθροίζειν, συλλέγειν. Ἀγυρτὰς, συναθροιστὰς, μάντεις, ὡς Ἀττικῶν. *Hesych.* v. Ἀγυρτάζει· & Ἀγυρτὴς. *Etymolog.* v. Ἀγύρ). dam Literam sequentem censeo; de quâ re sæpè passim monemus, & ad π'. v. 15.

286. Οὐδ' ἄν τις ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος) Ità semper, cùm Vocalis *brevis* sit producenda, geminan-

288. Ὤμνυε δ' ᾧ θεῷ ἔμμ' αὐτὸν) Ità pro ἐμαυτὸν semper apud *Homerum* scribendum probo, ad *Iliad.* α'. v 271. Καὶ μαχέσμεν καὶ ἔμ' αὐτὸν ἐγώ. *Eustath.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

Homerica, est Vera *Lectio*. Addo in *Scholiis* Vocem dudum deperditam *ἀφάνιζε, quam in *Scholiis* ad locum reperit *Isaac. Casaubon.* ad D. *Matthæ.* c. 6. v. 16. nisi *Eustathium* fortè notaverit, qui per ἀφανίζειν, αἰχόνειν, reddit, fol. 695. lin. 34.

VARIÆ LECTIONES.

268. Μῦθον) γρ. μύθων, *H. Steph.*
283. Ἦλω) γρ. ἦεν, *Seberus*, Indice *Homerico*.
285. Πέρι) γρ. περὶ, non æquè benè.
286. Ἐρίσσειε) γρ. ἐρίσσειεν, olim.

Νῆα κατειρύσσῃ, καὶ ἑταίρους ἔμμεν ἑταίρους,
Οἵ κέ μιν πέμψωσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἀλλ' ἐμὲ μὲν ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηὸς
Ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δουλίχιον πολύπυρον.
Καί μοι κλήματ' ἔδειξεν, ὅσα ξυναγείρατ' Ὀδυσῆος·
Καί νύ κεν ἐς δεκάτιν γενεὴν ἕτερόν γ' ἔτι βόσκοι,
Ὅσσα οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κεῖτο ἄνακτος.
Τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὄφρα Θεοῖο
Ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσῃ,
Ὅππως νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Ἤδη δηὖ ἀπεών, ἢ ἀμφαδόν, ἠὲ κρυφηδόν.
Ὣς ὁ μὲν ὕττως ἐστὶ σόος, καὶ ἐλεύσεται ἤδη
Ἀσχι μάλ'· αὐτὰρ ἔπειτα φίλων καὶ πατρίδος αἴης
Δηρὸν ἀπεσσεῖται· ἔμπης δέ τοι ὅρκια δώσω·
Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, Θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
Ἰσίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
Ἦ μήν τοι τάδε πάντα τελείεται, ὡς ἀγορεύω·
Τῷδ' αὐτῷ λυκάβαντι ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσεύς,
Τῷ μὲν φθίνοντος μηνός, τῷ δ' ἰσαμένοιο.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε πολύφρων Πηνελόπεια,
Αἲ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἴη·
Τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε, πολλά τε δῶρα,

"Navem detractam esse, & præparatos esse socios;
" Qui nempè ipsum deducent dilectam in patriam terram.
" Sed me priùs dimisit; contigit enim veniens navis
" Virorum Thesprotorum in Dulichium ferax frumenti,
" Et mihi res ostendit, quascunque congregaverat Ulysses:
" Quin vel in decimam ætatem alterum adhuc pascerent,
" Quantæ ei in ædibus opes jacebant regis.
" Ipsum autem in Dodonem dicebat iisse, ut Dei
" Ex quercu altâ Jovis consilium audiret,
" Quomodo rediret dilectam in Patriam terram
" Jam diù absens, vel manifestè, vel clàm.
" Ità quidem ille adeò est salvus, & veniet jam
" Propè valdè, neque nunc longè ab amicis & patriâ terrâ
" Diù aberit: veruntamen tibi juramenta dabo;
" Sciat nunc Jupiter primùm, Deorum maximus & optimus,
" Domúsque Ulyssis strenui, ad quam perveni,
" Hoc modo hæc omnia perficientur, sicut dico:
" Hoc ipso anno veniet huc Ulysses,
" Hoc quidem finiente mense, illo autem incipiente.
Hunc rursus alloquuta est prudens Penelope,
" Utinam enim hoc, hospes, verbum perficiendum esset:
" Ideò citò cognosceres amicitiamque, multaque dona,

ΣΧΟΛΙΑ.

294. Ἕτερον γ' ἔτι βόσκοι.] Ἐλλείπει, γένος.
299. Κρυφηδόν.] Κρύφα, λαθραίως.
305. Ἦ μήτι.] Τοῦτο τῷ τρόπῳ.

NOTÆ.

fol. 696. lin. 29. Μίμνει] Ὁ ἀνακεφαλαιωλικῶς καὶ νῦν, καθὰ ἐν τοῖς πρὸς Εὔμαιον ὅ τε Θεσπρωτῶν βασιλέως Φείδωνος λέγει ὃ ἐν τῇς πρώτης σίχυς, δι' ὧν ἐκεῖνος ἄμυνε πρὸς ὅ Ὀδυσέως, λάσπίνδην σὺν οἴκῳ· καὶ τὰς ἑτέρας ὃ τρεῖς σίχυς τὰς περὶ τὸ δίξεως τὸ ὅ Ὀδυσέως κλημάτων, ἐν τῷ αὐτῶν προσέτι· καὶ τὰς τέσσαρας σίχυς τὰς περὶ τὸ ἐς Δωδώνην ἀπολείπεσθαι ὅ Ὀδυσέως, φράσας μὴ ἀπαραλλάκτως αὐτὰ ἑκεῖνα τὰ ἔπη, μεταξάξας ὃ πὰς οἰκείας· καὶ τὸ μὴ ὕστερον, ἐν τοῖς ἑκεῖ, τὸ, Ὡμοσε ὃ πρὸς ἐμὸ αὐτὸν, πρῶτον ἐντεῦθα φησίν· δεύτερον ὃ, τὸ ἑκεῖ πρῶτον, τῷ τῶ κλημάτων δηλαδὴ ὑποδείξιν· τρίτον ὃ, τὸ ἑκεῖσε δεύτερον, τὸ περὶ τὸ Δωδώνης λόγου· οἶδε γὰρ ὁ πολὺς ῥήτωρ Ὅμηρος, ὡς ἀφορᾷν γραφῆς ποιεῖ καὶ ἡ τῶ νοημάτων μεταξάξις.

296. Τόνδ' ἐς Δωδώνην) Vid. ad ξ'. v. 327.

304. Ἰσίη τ' Ὀδυσῆος) Suavis iterum παρήχησις ἴσω, & ἰσίη. Notandum autem hoc in loco Omnes Codices habere Ἰσίη, quare ad eandem normam τὸ ἰσίη, quod olim erat, ξ'. v. 159. in ἰσίη refingo, ut *ibidem*, in *Var. Lect.* Communis autem ἰσίη *Asperatur*, *Ionica* ἰσίη *Lenitur*; ut ostendo, ad *Anacreon*, v. 44. Παρὰ δ' ἰσίλω καθίσας, & ad v. 1091. Πίνοσα τὸν ἐπίσιον. Vid. infrà, ad υ'. v. 231.

309. Αἲ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε) Tres hi Versus omnes iterum occurrunt suprà, ad ο'. v. 535. & ρ'. v. 163.

VARIÆ LECTIONES.

295. Ὅσσα) γρ. τόσσα, ut ξ'. v. 326.
297. Ἐπακούσῃ) γρ. ἐσακούσῃ.
304. Ἰσίη) γρ. Ἐσίη, vid. Not. in *Textum*.

Ἐξ ἐμεῦ· ὡς ἄν τις σὲ σαωσάμενος μακαρίζοι.
Ἀλλά μοι ὧδ' ἀνὰ θυμὸν ὀίεται, ὡς ἔσεται περ·
Οὔτ' Ὀδυσεὺς ἔτι οἶκον ἐλεύσεται, οὔτε σὺ πομπῆς
Τεύξῃ· ἐπεὶ ἤτοι σημάντορές εἰσιν ἐν οἴκῳ,
Οἷος Ὀδυσεὺς ἔσκε μεθ' ἀνθρώποισιν, εἴποτ' ἔλωγε,
Ξείνους αἰδοίους ἀποπεμπέμεν, ἠδὲ δέχεσθαι.
Ἀλλά μιν, ἀμφίπολοι, ἀπονίψατε, κάτθετε δ' εὐνήν,
Δέμνια, καὶ χλαίνας, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα,
Ὡς κ' εὖ θαλπιόων χρυσόθρονον ἠῶ ἵκηται.
Ἠῶθεν δ' μάλ' ἔπειτα λοέσας τε, χρίσας τε,
Ὡς κ' ἔνδον πὰρ Τηλεμάχῳ δείπνοιο μέδηται
Ἥμενος ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ἄλγιον, ὅς κεν ἐκείνων
Τῆνον ἀνιάζῃ θυμοφθόρος, οὐδέ τι ἔργον
Ἐνθάδ' ἔτι πρήξει, μάλα περ κεχολωμένος αἰνῶς.
Πῶς γὰρ ἐμεῖο σὺ, ξεῖνε, δαήσεαι, εἴ τι γυναικῶν
Ἄλλάων περίειμι νόον καὶ ἐπίφρονα μῆτιν,
Εἴ κεν ἀϋσταλέος, κακὰ εἰμένος, ἐν μεγάροισι
Δαινύῃ; ἄνθρωποι δὲ μινυνθάδιοι τελέθουσιν.
Ὅς μὴ ἀπῃνής τ' αὐτὸς ἔῃ, καὶ ἀπῃνέα εἰδῇ,
Τῷδε κακῳῶν πάντες βροτοὶ ἄλγε' ὀπίσσω

" Ex me; ut aliquis tibi obvius te beatum dicat.
" Sed mihi sic in animo putatur, sicut erit:
" Neque Ulysses ampliùs domum veniet, neque tu reductionem
" Assequeris; quoniam non tibi Directores sunt in domo,
" Qualis Ulysses fuit inter viros (sicubi fuerit)
" Hospites honoratos dimittere & suscipere.
" Verùm ipsum, famulæ, lavate, & sternite lectum,
" Stramenta, & chlænas, & cooperimenta splendida;
" Ut bene calefactus ad aureæ-sedis Auroram perveniat.
" Manè autem valdè maturè lavate ungiteque,
" Ut intùs apud Telemachum cœnam curet
" Sedens in domo: huic autem pejus erit, qui illorum
" Hunc tristitiâ-afficiet pernicioſus, neque aliquod opus
" Hìc ampliùs faciet, valdè quamvis iratus-graviter.
" Quomodo enim me tu, hospes, cognosces, si quid mulieribus
" Aliis præsto mente, & prudenti consilio,
" Si squalidus, malè indutus, in domibus
" Convivaris? homines autem brevis- & fugacis-vitæ sunt.
" Qui quidem sævus ipse erit, & crudelia patravit,
" Huic imprecantur omnes homines dolores in futurum

ΣΧΟΛΙΑ.

314. Σημάντορες.] Οἱ καλοὶ ὁρμοί, διασῴζοντες.
317. Κάτθετε.] Ἀντὶ δ, θρῴσκεται.
319. Θαλπιόων.] Θαλπόμενος, θερμαινόμενος.
320. Λοέσας.] Λοῦσαι.
326. Περίειμι.] Ὑπερβάλλω.
327. Ἀϋσταλέος.] Ἀσχημῶν.
328. Δαινύῃ.] Εὐωχῆται μέλλεις. Ἄνθρωποι δὲ μινυνθάδιοι τελέθουσι.] Τοῦτο ἀντὶ τοῦ εὐθημοίαν εἰρηκεν· καὶ ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ κλέος· ὀλιγοχρόνιοι δὲ ὑπάρχοντες οἱ ἄνθρωποι, ὀφείλουσιν εὖ πράττειν ἐν τῷ βίῳ, καὶ φήμην ἀγαθὴν ἀπολείπειν.

NOTÆ.

325. Πῶς γὰρ ἐμεῖο σὺ, ξεῖνε, δαήσεαι) Insignis locus, & *Asteriscо*, siquis alius, notandus. *Quomodò tu, Hospes, de me cognoveris, utrum Virtute reliquis antecellо*, aut *Prudentiâ; nisi tu aliquod insigne Bonitatis meæ reportaveris monimentum.* Tales ego Viros fortunâ magnos, opibus dites, & præcelso loco positos accessi non paucos, de quibus ut malè loqui nolim, certè benè loqui non possum. O si Mundi hujus Magnatibus hæc *Penelopæ* verba ante Oculos obversarentur! Verùm nec illis ipsius *Christi* Oracula, necdum *Homeri* eloquia salivam solent movere. Valeant itaque isti per me cum suis falsis honoribus & opibus perituris; verùm vel inviti audient, quæ *Homerus* de iis mox pronuntiet, v. 328. —Ἄνθρωποι δὲ μινυνθάδιοι τελέθουσιν· Ὅς μὴ ἀπῃνὴς τ' αὐτὸς ἔῃ, ἠπῃνέα εἰδῇ, Τῷδὶ κακῳῶν πάντες βροτοὶ ἄλγε' ὀπίσσω Ζωὸς· ἀτὰρ πεπύσῃσί γ' ἀφαυρότεραι ἄπαντες, κλ. Ἐμεῖο δαήσεαι) Ἡ περὶ ἐμοῦ ἢ, ὡς τύχῃ οὐκ οἶδας.

VARIÆ LECTIONES.

314. Εἰσὶν ἐν οἴκῳ) γρ. εἶσ' ἐνὶ οἴκῳ.
319. Εὖ θαλπιόων) γρ. εὐθαλπιόων, *H. Steph.* & *Eustath.* fol. 697. lin. 40. ὦφ' ἓν legi fatetur.
323. Οὐδέ τι ἔργον) γρ. ἠδέ τι & ἠδέ κεν, *H. Steph.*
324. Ἐνθάδ' ἔτι) γρ. ἐνθάδε τι, *Eustath.* fol. 697. lin. 43. & *H. Steph.*
325. Περίειμι) γρ. πέρι εἰμί.
330. Τῷδε) γρ. τῷ δὲ, *H. Steph.* malè.

Ζωὸς ἀτὰρ τεθνεῶτί γ' ἐφεψιόωνται ἅπαντες·
Ὅς δ' ἂν ἀμύμων αὐτὸς ἔῃ, καὶ ἀμύμονα εἰδῇ,
Τῷ μέν τε κλέος εὐρὺ μετ' ἀνθρώποισι φορέεσθαι
Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους· πολλοὶ δέ μιν ἐσθλὸν ἔειπον.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Ἦτοι ἐμοὶ χλαῖναι, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα
Ἦχθεθ', ὅτε πρῶτον Κρήτης ὄρεα νιφόεντα
Νοσφισάμην ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο.
Κεῖσε δ', ὡς τὸ πάρος περ ἀύπνοις νύξας ἴαυον.
Πολλὰς γὰρ δὴ νύκτας ἀεικελίῃ σὺν κοίτῃ
Αἶσα, καί τ' ἀνέμενα ἐύθρονον ἠῶ δῖαν.
Οὐδέ τι μοὶ ποδανίπτερα ποδῶν ὀπήδανα θυμῷ
Γίγνετ'· οὐδὲ γυνὴ ποδὸς ἅψεται ἡμετέροιο
Τάων, αἵ τοι δῶμα κάτα δρήστειραι ἔασιν,
Εἰ μή τις χηρὸς ἔτι παλαιὴ, κέδν' εἰδυῖα,

" Vivo; at mortuo maledicent omnes.
" Qui autem bonus ipse erit, & bona sciet,
" Hujus quidem gloriam latam hospites ferent
" Omnes per homines, multique huic benè dixerunt.
Hanc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" O uxor veneranda Laërtiadæ Ulyssis,
" Certè mihi indumenta, & cooperimenta splendida
" Odio fuerunt, quando primùm Cretæ montes nivales
" Reliqui in navi proficiscens, longuremos-habente.
" Dormio itaque, sicut antea insomnes noctes dormiebam;
" Multas enim noctes indecenti in culcitrâ
" Dormivi, & expectavi pulchro-throno Auroram divinam.
" Neque mihi pelvis pedum amabilis in animo
" Est; neque mulier pedem tanget nostrum
" Harum, quæ tibi in domo ministræ sunt.
" Nisi aliqua vetula est antiqua, prudentia sciens,

ΣΧΟΛΙΑ.

331. Ἐφιψιόωνται.] Καθάπτονται, καὶ λοιδοροῦνται· ἢ ἐπιχαίρουσι, καὶ ἐφηδονται.
333. Φορέεσθαι.] Διαδιδόασι, διαφημίζονται.
338. * Ἦχθεθ'.] Τὸ ἄχος ἐμβαλών.
339. Νοσφισάμην.] Ἐχωρίσθην. Δολιχηρέτμοιο.] Μεγάλης, ἐπιμήκους.
340. Κεῖσε.] Κοιμηθήσομαι. Ἴαυον.] Ἀναπαυόμην.
341. Ἀεικελίῃ.] Εὐπλοΐᾳ.

342. Αἶσα.] Ἐκδιμήθην, * ἀνίπτουσα.
344. Οὐδὲ γυνὴ ποδὸς ἅψεται.] Διὰ τὸ ὑβριστὰς τὰς γυναικᾶς.
346. Εἰ μή τις χηρὸς ἐστίν.] Ἀθετοῦνται οἱ πρὸ τούτων δύο ὅτι * αἱρεῖται τῷ δυναμένῳ ἐπιγνῶναι· ἐπὶ δὲ καὶ * μελλοῦσι τὸ, Ἦπι δὲ τίτλησκε. Τίς γὰρ φησὶ τὴν ἀπουσίαν;

NOTÆ.

338. Ἦχθετο) Mira *Syntaxis*. Ἐμοὶ χλαῖναι, καὶ ῥήγεα ἤχθετο, ut *Verbum* referatur ad Nomen ῥήγεα, nihil autem attineat, ad *Nomen* χλαῖναι, tum enim ἤχθοντο dicendum. *Eustath.* fol. 699. lin. 6. Τὸ δὲ, χλαῖναι καὶ ῥήγεα ἤχθετο. Αἰολικὸν σχῆμα καὶ Δωρικόν· καὶ εἰσὶ παρὰ Πινδάρῳ τοιαῦτα πολλά. Ἀττικὸς δὲ ἀνὴρ εἶπεν ἂν ὅπερ φασίν· ἀλλὰ, μοὶ τὰς χλαίνας, ἱερεῖ ἂν, ἤχθοντο, πληθυντικῶς.

NOTÆ IN SCHOLIA.

338. * Ἦχθετο) Hoc *Scholion*, ex *Aloysii* MSto.
342. * Ἀνίπτουσα) Hanc vocem ex *Eustathio* addo, fol. 698. lin. 19.
346. * Αἱρεῖται) Ità, pro ἀρεῖται, MS. *Aloysii*; * μελοῦσι τὸ, pro μελοῦσα corrupto &c. De Sensu *Scholii*, vid. Not. in *Textum*. Nec enim, si verè

VARIÆ LECTIONES.

341. Κοίτῃ) γρ. οἴκῳ. *H. Steph.*
343. Ἐπήρατα θυμῷ) γρ. ἐπὶρ' ἀνὰ θυμὸν, *Eustath.* fol. 699. lin. 14. nec probat. *H. Steph.* addit, ἐπὶρ' ἀνὰ θυμόν. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἐπήρατα. Legi potest &, ἐπὶ ἤρατα χύσῃ, pro, ἐπιχύσῃ.

Ἦπι

Ἥπις τέτληκεν τόσα φρεσὶν, ὅσα τ' ἐγὼ αὖ·
Τὼδὲ δ' ἂν ὀ φθονέοιμι ποδῶν ἄψασθαι ἐμεῖο.
Τὴν δ' αὖτε περιφρὼν ἠείφρων Πηνελόπεια,
Ξεῖνε φίλ', ἦ γάρ πω τὶς ἀνὴρ πεπνυμένος ὧδε
Ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα,
Ὡς σὺ μάλ' εὐφραδέως πεπνυμένα πάντ' ἀγορεύεις.
Ἔστι δέ μοι γρηῢς, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχουσα,
Ἣ κεῖνον δύστηνον ἐὺ τρέφεν, ἠδ' ἀπίταλλεν,
Δεξαμένη χείρεσσ', ὅτε μὶν πρῶτον τέκε μήτηρ,
Ἣ σε πόδας νίψει, ὀλιγηπελέουσά περ ἔμπης.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἀνάστα, περίφρων Εὐρύκλεια,

" Quæ toleravit tot mente, quot ego;
" Huic non invidero pedes tangere meos.
Hunc rursus allocuta est prudens Penelope,
" Hospes dilecte, non enim unquam aliquis vir prudens adeò
" Hospitum peregrinorum magis-dilectus meam pervenit domum,
" Sicut tu valdè circumspectè prudentia omnia dicis.
" Est itaque mihi anus prudentia mente consilia habens,
" Quæ illum infœlicem benè-nutrivit, & educavit,
" Susceptum manibus; quandò ipsum primùm peperit mater;
" Quæ tibi pedes lavabit, debilis quamvis sit.
" Sed agè nunc surgens, prudens Eurycleæ,

ΣΧΟΛΙΑ.

351. Τηλεδαπῶν.] Πόρρωθεν ἀφιγμένων.
353. Πυκινά.] Σωφρονοῦσα.
356. Ὀλιγηπελέουσα.] Ὀλίγον ἰσχύουσα, ἀσθενοῦσα.
357. Ἀνάστα.] Ἀναστᾶσα.

NOTÆ.

ὁ εὐτυχῶς ἀπαλλαξας αὐτόν· ἦν δὲ τῷ ὄντι ἀναγκαῖον, ἔχειν ἐν γυναῖκα οἰκ ἔτι ἔνδον, ὡς ἐρρέθη, συναειρομένην αὐτῷ. Εἰ δ' ἴσως ὁ ἐξ ἱστορίας τοῦτο ἔχει ὁ Ποιητὴς, οὐκ ἂν ἑτέρα εὑρεθῇ χρείττων εἰς τοιοῦτον ἔργον, ἢ Εὐρύκλεια· Σημείωσαι δὲ ἐν τῷ τόπῳ τοῦτῳ εἰς παράδειγμα βελτιόμενον, οὐκ ἐν μὲ ἐσκεμμένῃ, εἰς ἀγαθὸν δὲ εἰβάντος. ἰδὲ δὲ Ὀδυσσεὺς εἰ καὶ χαλεῶς ἐπλήξατο, τὸν δυναμένῳ ἀναγνῶναι αὐτὸν, ἀλλ' ὅμως εὐτυχῶς ἔχει ἀναγναρισθεὶς ὑπ' αὐτῆς· πολλὰ δὲ τῇ * μνησικακούσῃ ἐ ἡ τοιαύτη συνήνεγκε χαλεῦς Εὐρύκλεια· καὶ ταῦτα μὲ οὐκ ἔξω λόγου. Et hæc Agnitio ulteriùs aliquando inserviet ad confirmandum *Penelopæ* diffidentem animum, ut mox ψ'. v. 73. Ἀλλ' ἄγε τοὶ κ' σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τι εἴπω, Οὐλιε, τὸ ποτὶ μὶν σοῖς ἥλασε λευκῷ ὀδόντι, τὸν ἀπονίζουσα φρασσόμην. Vid. plura apud *Eustath.* fol. 707. lin. 19. & fol. 708. lin 5. * Ἐπιγραφὴ τοῦ χ'.

348. Τὼδὲ δ' ἂν ὀ φθονέοιμι) *Eustath.* fol. 699. lin. 17. Τὸ ὄ, ὀ φθονέοιμι, ποδῶν ἄψασθαι, αὐτὶ οὗ, ὀ μιμοφοίμην· πολλαχοῦ γὰρ ὁ φθόνος κεῖται μίμησεως ἁπλῶς τίθησι. *Idem* fol. 62. lin. 47. &c. Elegans ἀττισμὸς

Platoni, Luciano, & aliis probis auctoribus familiaris, φθονέω, pro ἀρνοῦμαι, *Invidere* non *Honori*, sed *Labori*; hoc est, *non permittere*, vel *concedere*. Ità illis, οὐδεὶς φθονεῖ, vel ὀ φθονήσω, i. e. οὐκ ἀρνήσομαι. Vid. Not. in *Schol.* ad v. 346.

350. Φιλίων) *Eustath.* fol. 699. lin. 24. Ἔστι ὃ φιλίων, ὁ φιλῶν· ἐ γίνεται οὐκ ἐξ οὗ φίλος, ὁμοίως τῷ, καλλος, καλλίων· κεῖται δέ που κ' ἀλλαχοῦ παρὰ τῷ Ποιητῇ· τοῦτο τὸ ὑπερθετικὸν παρὰ Σοφοκλεῖ, ἐκ τοῦ, φιλίστων ἀκούων. Ordo itaque, ξεῖνε φίλε, ὀ γὰρ φίλτερός τις ξείνων, &c.

353. Ἔστι δέ μοι γρηῢς) Τὸ γρηῢς omninò nunc διασυλλάβως scribendum, ob *Metrum*, potest & scribi γρηῦς, teste *Eustathio*.

354. Ἐὺ τρέφεν) In hujusmodi *Dictionibus* semper mallem *distinctim*-legere; εὐτρέφω enim non dicitur, sed εὐτροφέω· nec εὐγράφω, sed εὐγραφέω, καλλιγραφέω & similia: Verùm εὖ γράφω *distinctim* dicimus, & *Poeticè*, εὐγράφω. Quare attendendum de hâc voce. Vid. ad ξ'. v. 108. & ad *Iliad.* ξ'. v. 202.

NOTÆ IN SCHOLIA.

simis Viris oboriatur oblivio) antequam deventum esset ad v. 390. quando serius paulo esset: tum tamen, quod unicum erat reliquum, avertit se à Luce ad tenebras; quanquam & hic plus satis erat cautus *Ulysses*; fidissimam enim Nutricem & ante, & pòst fuisse apparebit. Decori igitur semper memor Poeta Probabilitati studet, nec tamen elegans Episodium & παίθους plenum rejicit. Suspicor in fine legendum, * τῇ μὴ κακοδαίμονι. Vox φθονέοιμι minimè intellecta, scrupulos hos *Scholiographo* injecit. Vid. Not. in *Textum* ad v. 348. de φθονέω, pro μιμοφοίμην.

VARIÆ LECTIONES.

347. Ἥπις τέτληκεν τόσα φρεσὶν) γρ. ἥπις δὴ τέτληκε τόσα φρεσὶν, *Br. Schol.* MS.

348. Τὼδὲ δ' ἂν ὀ φθονέοιμι) γρ. τὼδ' οὐκ ἂν φθονέοιμι, *H. Steph.* nequaquam ineptè.

354. Ἐὺ τρέφεν) γρ. εὔτρεφον, olim, malè; ut notamus ad *Textum*.

Νίψον σεῖο ἄνακτος ὁμήλικα· καί πω Ὀδυσεὺς
Ἤδη τοιόσδ' ἐστὶ πόδας, τοῖος δέ τε χεῖρας·
Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσιν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· γρηῢς δ' κατέχεν χερσὶ θεόπροπα,
Δάκρυα δ' ἔκβαλε θερμὰ, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν,
Ὤ μοι ἐγὼ πέπον, τέκνον, ἀμήχανος· ἦ σε θεὸς Ζεὺς
Ἀνθρώπων ἤχθηρε θεοδμήτην θυμὸν ἔχοντα.
Οὐ γάρ πώ τις τόσσα βροτῶν Διὶ τερπικεραύνῳ
Πίονα μηρί' ἔκηε, ὐδ' ἐξαίτους ἑκατόμβας,
Ὅσσα σὺ τῷ ἐδίδους, ἀρώμενος ἔως ἵκοιο
Γῆράς τε λιπαρὸν, θρέψαιό τε φαίδιμον υἱόν·
Νῦν δέ τοι ὧδέ σε πάμπαν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ.
Οὕτω πὴ κἀκείνῳ ἐφεψιόωντο γυναῖκες
Ξείνων τηλεδαπῶν, ὅτε τεῦ κλυτὰ δώματ' ἵκοιτο,

" Lava tui domini æqualem; & formæ Ulyssis
" Jam talis est pedibus, talisque manibus;
" Statim enim in malo homines consenescunt.
Sic dixit; Vetulaque operuit manibus vultum,
Lacrymasque emisit calidas, verbumque miserandum dixit,
" Hei mihi! Ego tui causâ, ô Fili, impos-animi. Certè te Jupiter supra
" Homines odit pium-animum habentem.
" Nec enim unquam Mortalium aliquis tot Jovi fulmine-gaudenti
" Pinguia crura combussit, neque eximias hecatombas,
" Quot tu huic dedisti, precans ut pervenires
" Ad senectutem maturam, nutriesque illustrem filium:
" Nunc autem sic tibi omninò abstulit reditûs diem.
" Sic alicubi illi illuserunt mulieres
" Hospitum peregrinorum, quando alicujus ad inclytas domos pervenit,

ΣΧΟΛΙΑ.

358. Σεῖο.] Τῦ σῦ.
361. Κατίχε.] Κατίχε.
363. *Ἀμήχανος.] Περὶ ὃν, δηλονότι τὸν Δία, οὐκ ἔστι τινὰ μηχανὴν εὑρεῖν· ἐξ ὧν δεινὸς, καὶ χαλεπός ἐστιν.
370. Ἐφεψιόωντο.] Καθήπτοντο, ἐλοιδόρουν.

NOTÆ.

358. Νίψον σεῖο ἄνακτος ὁμήλικα) Miro Artificio hìc & deinceps Allusiones suas Poeta spargit, ut aliàs, faustas *Ominationes*, ad σ'. v. 111. &c. Confer v. 363. 378. 380.

360. Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι) Vid. *Duporti* Gnomolog. in locum. Quòd verò *Hesiodus* & hoc *Homerico* Versu, & aliis haud paucis fruatur, præter quæ ille afferat, dicendum, Nos hoc Argumento probare *Homerum* esse originem, & *Hesiodum*, præsertim in *Scuto* (si modo illud verè sit illius opus) ejusdem servilem Imitatorem, aut potiùs plagiarium Compilatorem (non hoc de vero *Hesiodo* loquor) apparere. Omnes enim hi Versus, in *Homero*, non facti, sed nati, & suo loco positi, videntur; in *Hesiodo*, vel adesse, vel abesse, sine *Sensûs* jacturâ posse; vel saltem non sine vi quâdam, & præter Naturam, eò torqueri. Adeò verum est, Idem esse, Carmen *Homero*, Clavam

NOTÆ IN

363. *Ἀμήχανος) MS. *Aloysii*, Ἀμήχανος) Περὶ ὃν, δηλονότι τὸν Δία, οὐκ ἔστι τινὰ μηχανὴν εὑρεῖν· ἐξ ὧν δεινὸς, καὶ χαλεπός ἐστι. Puto hoc *Scholion* ad *Iliad.* τ'.

SCHOLIA.

v. 273. pertinere; nisi & hic forte ἀμήχανος ad Ζεὺς referatur. Vid. infrà, ad v. 560.

VARIÆ LECTIONES.

358. Σεῖο) γρ. σοῖο, MS. *Aloysii*.
363. Ἀμήχανος· ἦ σὲ θεὸς Ζεὺς) γρ. ἀμήχανος ἢ σὲ θεὸς Ζεὺς, vid. Not. in *Scholia*.
370. Ἐφεψιόωντο γυναῖκες) γρ. ἐφεψιόωντ) γυναῖκες, *Eustath.* fol. 701. lin. 25. Εἰ ὃ γράφει) ἐφεψιόωντ), δυσμιξίαν ἔχει. At Error ortus, quòd mox infrà, v. 472. καθεψιόωντ) legatur.

Ὡς

Ὡς σέθεν αἱ κύνες αἵδε καθεψιόωνθ' ἅπασαι·
Τάων νῦν λώβην τε, καὶ αἴσχεα πόλλ', ἀλεείνων,
Οὐκ ἐάας νίζειν· ἐμὲ δ' οὐκ ἀέκουσαν ἀνώγεις
Κέρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια.
Τῷ σε πόδας νίψω, ἅμα τ' αὐτῆς Πηνελοπείης,
Καὶ σέθεν εἵνεκ'· ἐπεί μοι ὀρώρεθ' ἔνδοθι θυμὸς
Κήδεσιν· ἀλλ' ἄγε νῦν ξυνίει ἔπος, ὅ, τι κέν εἴπω·
Πολλοὶ δὴ ξεῖνοι ταλαπείριοι ἀνθάδ' ἵκοντο,
Ἀλλ' οὔπω τινά φημι ἐοικότα ὧδε ἰδέσθαι,
Ὡς σὺ, δέμας, φωνήν τε, πόδας τ', Ὀδυσῆϊ ἔοικας.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ γρηΰ, οὕτω φασὶν, ὅσοι ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
Ἡμέας ἀμφοτέρους, μάλα εἰκέλω ἀλλήλοιϊν
Ἔμμεναι· ὡς σύ γε αὐτὴ ὑπεφρονέεσ' ἀγορεύεις.
Ὡς ἄρ' ἔφη· γρηῢς δὲ λέβητ' ἔλε παμφανόωντα,
Τῷ πόδας ἐξαπένιζεν, ὕδωρ δ' ἐπεχεύατο πολλὺ
Ψυχρόν· ἔπειτα δὲ θερμὸν ἐπήφυσεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἷζεν ἐπ' ἐσχαρόφιν, ποτὶ δὲ σκότον ἐτράπετ' αἶψα·
Αὐτίκα γὰρ θυμὸν ὀΐσατο, μή ἑ λαβοῦσα
Οὐλίξῃ ἀμφιμάσσαιτο, καὶ ἀμφαδὰ ἔργα γένοιτο.
Νίζε δ' ἄρ' ἆσσον ἰοῦσα ἄνακτ' ἑόν· αὐτίκα δ' ἔγνω
Οὐλίξην· τὴν ποτέ μιν σὺς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι
Παρνησόνδ' ἐλθόντα, μετ' Αὐτόλυκόν τε, καὶ υἷας,

" Sicut tibi, *ô senex*, canes hæ illudunt omnes:
" Harum nunc contumeliam & opprobria multa fugiens,
" Non finebas lavare; me verò non invitam jubet
" Filia Icarii prudens Penelope.
" Ideò tibi pedes lavabo, simulque ipsius Penelopes,
" Et tui gratiâ; quoniam mihi movetur intùs animus
" Doloribus; sed agè nunc intellige verbum, quod dicam.
" Multi sanè hospites miseri huc pervenerunt,
" Sed nondum aliquem dico similem sic vidisse,
" Sicut tu, corpore, voceque, pedibusque, Ulyssi similis es.
Hanc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" O vetula, sic dicunt, quicunque viderunt oculis
" Nos ambos, valdè similes inter nos
" Esse; sicut tu advertens ipsa dicis.
Sic dixit; vetula verò lebetem accepit splendidum,
Quo pedes lavabat; aquamque infudit multam
Frigidam, tum demum calidam superfudit; at Ulysses
Sedit in foco, & ad tenebras versus est statim;
Subitò enim in animo cogitavit, nè ipsum tractans
Cicatricem animadverteret, & manifesta res fieret.
Lavabat itaque propè iens regem suum; statimque cognovit
Cicatricem: Aper quam illum aliquando percussit albo dente,
Parnassum euntem, ad Autolycumque, & filios,

ΣΧΟΛΙΑ.

372. Κύνες.] Ἀναιδῆς.
374. Νίζειν.] Πλύνειν.
376. Τῷ σὺ πόδας νίψω.] Διό σε νίψω τὺς πόδας.
377. Ὀρώρεται.] Τετάραχται.
379. Ταλαπείριοι.] Ταλαίπωροι.
384. Ἰκέλω.] Ὁμοίους. Ἀλλήλοιϊν.] Ἀλλήλοις.
386. Λέβητα.] Νῦν, τὸν λεκάνην.
387. Ἐξαπένιζεν.] Ἀπένιπτεν.
388. Ἐπήφυσεν.] Ἐπλύνησεν.
390. Λαβοῦσα.] Καταχθοῦσα.
391. Οὐλίξῃ.] Τὸ ὑγιαθὲν τραῦμα. Ἀμφαδίσαιτο.] Ἐπιγνῷ. Ἀμφαδὰ.] Ἔκδηλα, σαφῆ.
394. Παρνησόνδε.] Εἰς τὸ Παρνασὸν, * τὸ ὄρος Δελφῶν.

NOTÆ.

Spondanus hìc se in libertatem asserùit, & δάμασθ' ἵκοντο legit, ut & *Oxonienſis* amicus; quomodò & olim *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Reſcii*. Verùm fatendum, *Hervagianam* hìc cæſpitare; nam nec optima ſemper mendis vacat.

390. Ὀΐσατο) Ità cum gemino σ'. ſcribo, cùm aliàs *Antepenultima* foret brevis, ut in ὠΐσατο μιν. Sic ὀδυσσάμενος, & ὀδύσσατο· ἀχεσσάμενος, & ἀχέσσατο· ἀασάμην, & ἄασσαι· δαμάσσῃ, & δαμάσσῃ· ἀρεσσάσθω, & ἀρέσσασθαι· νείκεσσεν, & νείκεσσε· ναοσφισσάμην & νοσφισσάμενος· ut passim probamus, & ſuprà, v. 286.

NOTÆ IN SCHOLIA.

394. Παρνασὸν, * τὸ ὄρος) Ità, pro Παρνασόν. * Παρνασὸς ἢ τὸ ὄρος.

VARIÆ LECTIONES.

384. Εἰκέλω) γρ. ἰκέλω, *Br. Schol.* malè.
389. Ἷζεν ἐπ') γρ. ἷζεν ἀπ', *H. Steph.*
390. Ὀΐσατο) γρ. ὄΐσατο, malè olim.
391. Ἀμφράσαιτο) γρ. ἀμφράσσαιτο, ut modò.

Μητρὸς

Μητρὸς ἑῆς πατέρ' ἐσθλὸν, ὃς ἀνθρώπους ἐνέκασσο
Κλεπτοσύνῃ θ', ὅρκῳ τέ· θεὸς δέ οἱ αὐτὸς ἔδωκεν
Ἑρμείας· τῷ γὰρ κεχαρισμένα μηρία καῖεν
Ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων· ὁ δέ οἱ πρόφρων ἅμ' ὀπήδει.
Αὐτόλυκος δ' Ἰθάκηνδ' ἐλθὼν ἐς πίονα δῆμον,
Παῖδα νέον γεγαῶτα κιχήσατο θυγατέρος ἧς·
Τὸν ῥά οἱ Εὐρύκλεια φίλοις ἐπὶ γούνασι θῆκε
Παυομένῳ δόρποιο· ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Αὐτόλυκ', αὐτὸς νῦν ὄνομ' εὕρεο, ὅ, τι κέ θείης
Παιδὸς παιδὶ φίλῳ· πολυάρητος δέ τοι ἐσσί.
Τὼ δ' αὖτ' Αὐτόλυκος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
Γαμβρὸς ἐμὸς, θυγάτηρ τε, πίθεσθ' ὄνομ', ὅ, τι κεν εἴπω·
Πολλοῖσιν γὰρ ἔγωγε ὀδυσσάμενος τόδ' ἱκάνω
Ἀνδράσιν, ἠδὲ γυναιξὶν, ἀνὰ χθόνα πουλυβότειραν·
Τῷδ' Ὀδυσσεὺς ὄνομ' ἔστω ἐπώνυμον· αὐτὰρ ἔγωγε,
Ὁππότ' ἂν ἡβήσας μητρῴϊον ἐς μέγα δῶμα
Ἔλθῃ Παρνησσόνδ', ὅθι πῦ μοι κτήματ' ἔασιν,
Τῶν οἱ ἐγὼ δώσω, καί μιν χαίροντ' ἀποπέμψω.
Τῶν ἕνεκ' ἦλθ' Ὀδυσσεὺς, ἵνα οἱ πόροι ἀγλαὰ δῶρα·
Τὸν μὲν ἄρ' Αὐτολύκου τε, καὶ υἱέες Αὐτολύκοιο
Χερσίν τ' ἠσπάζοντο, ἔπεσσί τε μειλιχίοισι·

Matris suæ patrem bonum, qui homines superabat
Furtoque, juramentoque. Deus verò ei ipse dederat
Mercurius; huic enim grata crura comburebat
Agnorum & hœdorum: hic igitur promptus simul adfuit.
Autolycus autem Ithacæ veniens in pinguem populum,
Filium nuper natum invenit filiæ suæ:
Hunc illi Eurycléa charo in gremio posuit
Finienti cœnam, verbumque dixit & compellavit,
" Autolyce, ipse nunc nomen inveni, quod ponas
" Filiæ filio dilecto; multis-votis exoptatus utique est.
Huic rursus Autolycus respondit, dixitque,
" Gener meus, filiaque, ponite nomen, quodcunque dicam:
" Multis enim ego sub iratus huc veni
" Viris & mulieribus supra terram multa pascentem:
" Quare Ulysses nomen sit cognomen: at ego,
" Quando adolescens-factus maternam in magnam domum
" Venerit ad Parnassum, ubi alibi mihi Possessiones sunt;
" Ex his illi ego impertiam, & ipsum gaudentem dimittam.
Horum gratiâ venit Ulysses, ut ei præberet splendida dona:
Hunc quidem Autolycusque, & filii Autolyci
Manibusque salutaverunt, verbisque suavibus:

ΣΧΟΛΙΑ.

395. Ἐκέκασσο.] Ἐνίκα.
404. Πολυάρητος.] Μετὰ πολλῶν εὐχῶν γενόμενος.
407. Ὀδυσσάμενος.] Μισηθεὶς, ἢ ὀργὴν ἀγαγὼν, ἢ βλάψας.
409. Ἐπώνυμον.] Φερώνυμον.
410. Ἡβήσας.] Ἐν ἀκμῇ ἡλικίας γενόμενος.

NOTÆ.

400. Θυγατέρος ἧς) Vid. ad *Iliad. φ'.* v. 504.

404. Πολυάρητος δέ τοι ἐσσί) Voces ἄρητις & πολυάρητος, & earum *Thema* ἀράομαι, *Homero* semper *Primam* producunt, ut & ἀρά, *Odyss. δ'.* v. 767. —Θεοὶ δέ οἱ ἔκλυον ἀρῆς. Nam in illo loco, *Iliad. σ'.* v. 100. —ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι, multi legunt ἀρὰς, pro ἄρεος· ut in illo *Hesiodi*, Ἀλκτὴρ ἀθανάτοισιν ἀρῆς γένετο κρυεροῖο. Certo tamen certius constat, apud *Scenicos* hanc Syllabam corripi, ut *Sophocl.* Trachin. v. 1247. Φθίνουσι μοῖραν· ἀλλά τοι θεῶν ἀρά. *Euripid.* Phœniss. v. 772. Ἡμᾶς δ' ἀρᾶσιν, ἣν τύχῃ, καθαίνυσι, & v. 883. Ἐξηγέωσαν· ὦν δ' ἔπνευσ' αὐτοῖς ἀρὰς, & v. 1313. & 1435. Quare non erat, cur *Philippus Labbæus* diffideret *Criticis* & *Lexicographis*, qui hunc *Euripidi* versum tribuunt, Εἰ δ' ἦν ἀραῖον δαίμοσι βροτῶν γένος.

407. Πολλοῖσιν γὰρ ἔγωγε ὀδυσσάμενος—Τῷδ' Ὀδυσσεὺς ὄνομ' ἔστω) Hinc *Sophocles*, perpetuus *Homeri* imitator, Ὀρθῶς ἐμοὶ ἐπώνυμος κακοῖς· Πολλοὶ γὰρ ὠδύσαντο δυσεβείᾳς ἐμοί. Vid. *Sophoclis* Vitam, & *Ludolphi Kusteri* Histor. Critic. *Homeri*, p. 27. Alii Nomen datum volunt, Ὅτι ἐν ὁδοῖς ἐπεκάλεσε, τὸν Σισύφου, τῷ μητέρα αὐτῆς Δαοκρεώντι, vid. *Ptolemæi Hephestion.* p. 307. Alii Ὀδυσσεύς, quasi ὁ δυσσάς, ut *Gerardi Croesii*, Ὅμηρος Ἑβραῖος, p. 229.

VARIÆ LECTIONES.

397. Μηρία καῖεν) γρ. μηρί' ἔκηεν.
410. Ὁππότ' ἂν) γρ. ὁππόταν.

Μήτηρ

Μήτηρ δ' Ἀμφιθέη μητρὸς, περιφῦσ' Ὀδυσῆϊ,
Κύσ' ἄρα μὶν κεφαλήν τε, καὶ ἄμφω φάεα καλά.
Αὐτόλυκος δ' ἱροῖσιν ἐκέκλετο κυδαλίμοισι,
Δεῖπνον ἐφοπλίσαι· τοὶ δ' ὀτρυνθέντος ἄκουσαν·
Αὐτίκα δ' εἰσάγαγον βοῦν ἄρσενα πενταέτηρον·
Τὸν δέρον, ἀμφὶ δ' ἔπον, καὶ μιν διέχθυαν ἅπαντα.
Μίστυλλόν τ' ἄρ' ὀπιζαμένως, πείρᾶν τ' ὀβελοῖσιν,
Ὠπτησάν τε περιφραδέως, δάσαντό τε μοίρας.
Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Δαίνυντ'· οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης·
Ἠμόσθη δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
Δὴ τότε κοιμήσαντο, καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Βάν ῥ' ἴμεν ἐς θήρην ἠμὲ κύνες, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Υἱέες Αὐτολύκου· μετὰ τοῖσι δῖος Ὀδυσσεὺς
Ἤϊεν· αἰπὺ δ' ὄρος πρόσβαν κατὰ εἰλίπον ὕλην
Πάρνηθ'· τάχα δ' ἵκανον πτύχας ἀνεμόεσσας.
Ἠέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας,
Ἐξ ἀκαλαρρείταο βαθυρρόου Ὠκεανοῖο·

Mater quoque Amphithea matris, amplexa Ulyſſem,
Oſculata eſt ipſum caputque, & ambo lumina pulchra.
Autolycus verò filiis juſſit glorioſis
Cœnam parare; illi quoque impellenti obtemperârunt.
Statim verò induxerunt bovem maſculum quinquennem:
Quem excoriârunt, circumque verſabant, & ipſum diviſerunt omnem,
Minutim incideruntque ſcientèr, fixeruntque verubus,
Aſſaveruntque peritè, diviſeruntque partes.
Sic tunc quidem toto die in Solem deſcendentem
Convivabantur, neque animus indigebat convivio æquali;
Quando Sol deſcendit, & advenerunt tenebræ,
Jam tunc dormiverunt, & ſomni donum acceperunt:
Quando verò manè-genita apparuit roſeis-digitis Aurora,
Perrexerunt ire in venationem, tam canes, quam & ipſi
Filii Autolyci: cum his quoque clarus Ulyſſes
Ivit, altum verò montem aſcenderunt indutum ſylvâ
Parnaſſi; ſtatimque pervenerunt ad concavitates ventoſas.
Sol quidem tum nuper percuſſerat arva
Ex tacitè-fluenti profundifluo Oceano;

ΣΧΟΛΙΑ.

416. Ἀμφιθέη.] Ἀνικλείας μήτηρ. Περιφῦσα.] Περιπλακεῖσα.

431. Προσέβαν.] Ἀντὶ τοῦ, ἀνῆλθον.

432. Πάρνηθ' τάχα δὲ] ἵκανον πτύχας ἀνεμοέσσας.] * Φιλωνὶς, ἡ Δαιδαλίωνος θυγάτηρ, οἰκοῦσα τὴν Παρνασσὸν, οὐ αὐτῷ παρελίχθη * τῇ Ἑρμῇ καὶ Ἀπόλλωνι. εἶχε δὲ τὸ κάλλος ἐφάμιλλον ἐπὶ πᾶσιν, ὥστε καὶ τὰς θεὰς ζηλοτυπεῖσθαι καθὰ τὸ * αὐτὸ φιλεῖσθαι μίσγεσθαι. εἶτα ὑπὸ μὲν τοῦ Ἀπόλλωνος γίνεται Φιλάμμων ἀνὴρ σοφιστὴς, ὃς δὲ πρῶτος ἐδίκῃ χορὸν συστήσατο παρθένων· ὑπὸ δὲ Ἑρμοῦ Αὐτόλυκος, ὃς οἰκῶν τὴν Παρνασσὸν πλεῖστα κλέπτων ἐθησαύριζεν. εἶχε δὲ ταύτῃ τῇ τέχνῃ παρὰ δὲ παιδὸς, ὥστε τοὺς ἀνθρώπους, ὅπη κλέπτοι τι, λανθάνειν, καὶ τὰ θρέμματα τὰ λείας ἀλλοιοῦν εἰς ὃ θέλοι μορφῆς, ὥστε πλείστης αὐτὸν διαπρέπειν χρυσᾶς λείας· ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ. Πτύχας.] Τὰς ἀπόκλισεις.

434. Ἐξ ἀκαλαρρείταο.] Ἐξ ἠσύχως ῥέοντος.

NOTÆ.

417. Κύσ' ἄρα μὶν) Κύστε, lego, pro κύσε, vel κῦσε, quod priùs hoc in loco, nec enim in aliis, obtinebat; de quâ re videſis ad π'. v. 15.

NOTÆ IN SCHOLIA.

432. * Φιλωνὶς ἡ Δαιδαλίωνος) Olim Φιλωνὶς, ἡ Δηΐονος. *Ceycis* frater *Dædalion*, filius *Luciferi*, cujus filia *Philonis*, quæ & *Chione*, ab *Apolline* & *Mercurio* eodem die compreſſa, huic *Autolycum*, illi *Philammona* peperit, ut *Ovid.* Metamorph. l. XI. §. 8. Hinc *Conon* Narrat. VII. Φιλάμμωνα, παῖς Φιλωνίδος, ἣ γέγονεν ἐξ Ἑωσφόρου, ut *Photius* Bibliothec. Vid. Not. ad *Iliad.* β'. v. 595. *Hyginus* §. cc. Nomen *Chione* agnoſcit, quam & ab aliis *Philonidem* dictam ait, & Patris nomen *Dædalionem* verè pronuntiat. In hoc *Scholio* τῷ Ἑρμῇ καὶ Ἀπόλλωνι lego ex hiſtoriâ; & pro καθὰ τὸ αὐτῷ, lego, καθὰ τὸ αὐτὸ, ex MS. *Aloyſiano* & *Morrhianâ* Editione. *Schreveliana* quidem καθὰ τὸ αὐτῷ *peſſimè*. Hoc *Scholion* in MS. malè locatum è regione v. 581.

434. * Hoc *Scholion*, ex *Aloyſii* MSto, verùm idem extat ad *Iliad.* π'. v. 422.

VARIÆ LECTIONES.

417. Κύσ') γρ. κῦσ' & κύσ', vid. Not. in *Textum*.

Οἵδ' ἐς βῆσαν ἵκανον ἐπακτῆρες· τοὶ δ' ἄρ' αὐτῶν
Ἴχνη ἐρευνῶντες κυνες ἤισαν· αὐτὰρ ὄπισθεν
Υἱέες Αὐτολύκου· μετὰ τοῖσι δ῾ ἧος Ὀδυσσεὺς
Ἤιεν ἄγχι κυνῶν, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
Ἐνθάδ' ἄρ' ἐν λόχμῃ πυκινῇ κατέκειτο μέγας σῦς·
Τὴν μὲν ἄρ' οὔτ' ἀνέμων διάβη μένος ὑγρὸν ἀέντων,
Οὔτε μὶν ἠέλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν,
Οὔτ' ὄμβρος περάασκε διαμπερές· ὡς ἄρα πυκνὴ
Ἦεν, ἀτὰρ φύλλων ἐνέην χύσις ἤλιθα πολλή.
Τόνδ' ἀνδρῶν τε κυνῶν τε θοὴ κλύπος ἦλθε ποδοῖιν,
Ὡς ἐπάγοντες ἐπῆσαν· ὁ δ' ἀντίος ἐκ ξυλόχοιο
Φεύξας εὖ λοφιῇ, πῦρ δ' ὀφθαλμοῖσι δεδορκὼς,
Στῆρ' αὐτῶν σχεδόθεν· ὁ δ' ἄρα πρώτιστος Ὀδυσσεὺς
Ἔσυτ', ἀναχόμενος δολιχὸν δόρυ χειρὶ παχείῃ,
Οὐτάμεναι μεμαώς· ὁ δέ μιν φθάμενος ἔλασεν σῦς
Γουνὸς ὕπερ· πολλὸν δὶ ἰθὺ σαρκὸς ὀδόντι
Λικριφὶς αἴξας, οὐδ' ὀστέον ἵκελο φωτός.
Τόνδ' Ὀδυσσεὺς οὔτησε, τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον,
Ἀνίκρυ δὲ διῆλθε φαεινῇ δουρὸς ἀκωκή·
Κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακών· ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
Τὸν μὲν ἄρ' Αὐτολύκου παῖδες φίλοι ἀμφιπένοντο,

Hi ad saltum pervenerunt venatores, antè verò ipsos
Vestigia scrutantes canes ibant; at retrò
Filii Autolyci, cum his quoque chorus Ulysses
Ibat propè canes, vibrans longam hastam.
Tunc utique in sylvâ densâ jacebat magnus aper,
Quam quidem neque ventorum penetrabat vis humida spirantium,
Neque ipsam sol lucens radiis percutiebat,
Neque imber transibat penitus, adeò densa
Erat; at foliorum inerat fusio valdè multa.
Ad hunc virorumque canumque sonus pervenit pedum;
Quandò venantes ingruerunt: hic igitur obvius ex fruticeto,
Valdè exhorrens ferosâ cervice, ignemque oculis aspiciens,
Stetit ipsos propè: ipse itaque primus Ulysses
Irruit, elevatâ longâ lanceâ manu forti,
Vulnerare cupiens: hîc tamen ipsum præveniens percussit aper
Genu super; multumque exhausit carnis dente
Obliquè ruens, neque *ad* os pervenit viri.
Hunc Ulysses vulneravit in dextro humero;
Ex-alia-parte verò transivit lucida lanceæ cuspis:
Decidit igitur in pulveribus gruniens, longeque volavit animus.
Hunc quidem Autolyci filii dilecti circum laborabant;

ΣΧΟΛΙΑ.

435. Βῆσαν.] Τὸ πεζεῦσαι Ξ ὄρεις.

436. Ἴησαν.] Ἐπορεύοντο.

439. Λόχμῃ.] Συνδένδρῳ τόπῳ.

440. Διαΐσσ.] Διίπτ.

443. Ἤλιθα.] Γίνεται ἀπὸ Ξ ἁλίζω, τὸ συναθροίζω· ἀθρόως ἐπίρρημα, σημαίνει τὸ ἀθρόως πίπτει ἢ ἕ

445. Ἐπάγοντες) *Venantes* expono; ἐπάγω enim Vox *Venatoribus* propria, unde *Hesych.* Ἐπακτὰρ) Κυνηγός. Ἐπακτῆρες, *Venatores*, suprà, v. 435. Ἀκτῆρες, idem, infrà, §. xxxi. v. 6.

446. Φεύξας εὖ λοφιῇ, πῦρ δ' ὀφθαλμοῖσι δεδορκὼς) De hâc Phrasi, vid. *Eustath.* in *Iliad.* fol. 917. lin. 26, *Sopingius*, ad *Hesych.* v. Λοφιὼ, hunc Versum malè *Empedocli* tribuit, legitque ἐν λοφιῇ. Postremum Hemistichium *Virgil.* l. 6. v. 300. exprimit, *—stant lumina flammâ.* Et alius, *Igne micant oculi.*

ἀντὶ Ξ ματαίως· οἷον, * Ἐπίχρεον ἤλιθα χερσὶν, ἀντὶ Ξ, ματαίως. * *Apollon.* Argonaut. l. 2. v. 283.

445. Ἐπῆσαν.] Ἐπόρχοντο.

446. Λοφιὼ.] Τένοντα.

450. Γουνὸς ὕπερ.] Ὑπεράνω Ξ γόνατος. Διίπτ.] Διίκνυται, διέχισεν.

451. * Λικριφὶς.] Πλαγίως.

NOTÆ.

445. Ἐπάγοντες) *Venantes* expono; ἐπάγω enim Vox *Venatoribus* propria, unde *Hesych.* Ἐπακτὰρ) Κυνηγός. Ἐπακτῆρες, *Venatores*, suprà, v. 435. Ἀκτῆρες, idem, infrà, §. xxxi. v. 6.

446. Φεύξας εὖ λοφιῇ, πῦρ δ' ὀφθαλμοῖσι δεδορκὼς) De hâc Phrasi, vid. *Eustath.* in *Iliad.* fol. 917. lin. 26, *Sopingius*, ad *Hesych.* v. Λοφιὼ, hunc Versum malè *Empedocli* tribuit, legitque ἐν λοφιῇ. Postremum Hemistichium *Virgil.* l. 6. v. 300. exprimit, *—stant lumina flammâ.* Et alius, *Igne micant oculi.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

443. * Hoc *Scholion* ferè ad verbum ex *Etymolog.* M. vel viceversa. At illud, Ἐπίχρεον ἤλιθα χερσὶν, apud *Homerum* non apparet. Est nempè *Apollonii*; ut notamus, ad *Schol.* Confer *Hesych.* v. Ἤλιθα.

451. * Λικριφὶς) Πλαγίως. MS. *Aloysii*, excepto, quòd malè ibi, πλάγιος.

VARIÆ LECTIONES.

136. Ἴχνη) γρ. ἴχνεα, & ἴχνεϊ.

439. Ἐνθάδ') γρ. ἔνθα δ', olim, non bene.

440. Διάεν) γρ. Ἀλέη, vid. ad ε'. v. 478. *Var. Lect.*

445. Ὡς) γρ. ὥς, *Eust.* fol. 703. lin. 39. & *H. Steph.* Ὥστε.

Ὠτειλὴν δ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἀντιθέοιο
Δῆσαν ἐπιφραδέως· ἐπαοιδῇ δ' αἷμα κελαινὸν
Ἔσχεθον· αἶψα δ' ἵκοντο φίλην ἐς δώματα πατρός.
Τὸν μὲν ἄρ' Αὐτόλυκός τε, καὶ υἱέες Αὐτολύκοιο
Εὖ ἰήσαντο, ἠδ' ἀγλαὰ δῶρα πορόντες,
Καρπαλίμως χαίροντα φίλην χαίροντες ἔπεμπον
Εἰς Ἰθάκην· τὼ μὲν ῥα πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
Χαῖρον νοστήσαντι, καὶ ἐξερέεινον ἕκαστα,
Οὐλὴν, ὅ, τι πάθοι· ὁ δ' ἄρα σφίσιν εὖ κατέλεξεν,
Ὡς μιν θηρεύοντ' ἔλασεν σὺς λευκῷ ὀδόντι
Παρνησόνδ' ἐλθόντα σὺν υἱάσιν Αὐτολύκοιο.
Τὴν χερσὶν χείρεσσι καταπρηνέσσι λαβοῦσα,
Γνῶ ῥ' ἐπιμασσαμένη· πόδα δ' ἧκε φέρεσθαι·
Ἐν δὲ λέβητι πέσε κνήμη· κανάχησε δὲ χαλκὸς,
Ἄψ δ' ἑτέρωσ' ἐκλίθη· τὸ δ' ἐπὶ χθονὸς ἐξέχυθ' ὕδωρ.
Τοῦ δ' ἅμα χάρμα καὶ ἄλγος ἕλε φρένα· τὼ δέ οἱ ὄσσε

Vulnusque Ulyssis optimi heroici
Ligaverunt scientèr, & incantatione sanguinem nigrum
Cohibuerunt, statim verò iverunt dilecti ad ædes patris.
Hunc quidem Autolycusque, & filii Autolyci
Benè medicati, & splendidis donis datis,
Statim gaudentem dilectam gaudentes miserunt
In Ithacam: eo quidem pater & veneranda mater,
Gavisi sunt reverso, & interrogaverunt singula,
De cicatrice, quid passus sit: hic autem ipsis bene narravit,
Ut *nempè* ipsum venantem percussit aper albo dente
Parnassum euntem cum filiis Autolyci.
Hanc *Cicatricem* anus manibus pronis tenens,
Agnovit attrectans, pedemque dimisit ferri;
In leberem verò cecidit sura; resonuitque ahenum,
Et in alteram partem inclinavit; inque terram effusa est aqua.
Hujus simul gaudium & dolor invasit mentem; ejusque oculi

ΣΧΟΛΙΑ.

457. Ἐπαοιδῇ δ' αἷμα.] Διοκλῆς ἐπαοιδὼ παρέδωκε τὴν παρηγορίαν· ἴσχαιμον δὲ εἶναι ταύτην, ὅταν τὸ πνεῦμα ἐν πεπωρωμένοις ᾖ συνεχὲς ᾖ, καθάπερ συμπτώματι τῷ παρηγορεῖν, ὡς ἕτερον, †Ἀλλὰ σὲ μὲ θραύσαν πολυτρήτου. * Ἐπαοιδῇ.] Ἰστέον, ὅτι ἀρχαία ἐστὶν ἡ λέξις τὸ ἐπαοιδὴς θεραπεία, ὅθεν καὶ Πίνδαρος ἐπὶ

† *Iliad.* δ'. v. 401.

NOTÆ.

457. Ἐπαοιδῇ δ' αἷμα κελαινὸν Ἔσχεθον) Περίαπτα novit *Homerus*, ut ex *Cesti* narratione colligit *Eustath.* fol. 706. lin. 35. Ἐπῳδὴ, sive *Incantationem*, apertè vel ex hoc loco cognitam videmus: ut rectè in hâc parte *Etymolog.* M. v. Ἐπαοιδή. Ἰστέον, ὅτι ἀρχαία ἐστὶν ἡ λέξις τὸ ἐπαοιδὴς θεραπεία. Ὅμηρος, ἐπαοιδῇ δ' αἷμα κελαινὸν Ἔσχεθον· ὁ Πίνδαρος ἐπὶ δ' Ἀσκληπιοῦ. Τὸς μὲ μαλακαῖς ἐπαοιδαῖς. Vid. *Pindar.* Pythionic. §. 3. v. 91. *De la Cerdam*, aliosque *Virgilii* Interpretes, ad *Æn.* l. 7. v. 757. ——*neque enim juvere in vulnera Cantus Somniferi, & Marsis quæsita in montibus herba.* Huc refer *Plinii* Nat. Hist. l. 28. c. 1. Dixit *Homerus* profluvium sanguinis, vulnerato fœmine, *Ulyssem* in-

NOTÆ IN SCHOLIA.

457. * Ἐπαοιδῇ) Hæc Verba ad hoc *Scholion* addo, ex *Aloysii* MSto. licet modico intervallo ibi distent. Locus *Pindari* extat *Pythionicôn*, 3. v. 91. in quem locum *Scholiastes* hunc *Homeri* laudat. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Alcest. v. 968.

458. * Ἔσχεθον) Hoc *Scholion* in suum tantùm

Σ Ἀσκληπιῦ, μαλακαῖς ἐπαοιδαῖς, λέγ.

458. * Ἔσχεθον.] Ἀντὶ ἔ, ἔπαυσαν.

460. Πορόντες.] Δόντες, παρασχόντες.

468. Ἐπιμασσαμένη.] Ἀντὶ ἔ, ἐφαψαμένη.

471. Χάρμα καὶ ἄλγος.] Σοφοκλῆς, * Ὡς χάρμ' ὑφέρπει δάκρυον ἀκαλύμμον.

NOTÆ.

hibuisse Carmine; *Theophrastus* Ischiadicos sanari: *Cato* prodidit, Luxatis membris Carmen auxiliari. *M. Varro*, *Podagris*. Vid. *Abrahami Coulæi* Not. ad *Davideidos* l. 1. §. 32. ubi plura de *Musicæ* Virtutibus. De Incantationibus, vid. *Fralect.* nostr. *Sophocl.* xxxiii. fol. 210. *Bodin.* Dæmonoman. l. 2. c. 2. *Meric. Casaubon.* de *Enthusiasmo*. *Petri Lotichii* Commentarios in *Petron.* l. 1. c. 15. p. 104. ex *Rodolpho Goclenio* juniore, in Tractatu, De Unguento Armario; item *Froissardi* Hist. & *Camerarii* Historic. Meditationes, *&c.*

467. Χερῶν) Ità δισυλλάβως & hic scribo, ob Metrum, vid. suprà, ad v. 353.

SCHOLIA.

locum removi, malè olim ad finem v. 257. adhærens.

471. * Ὡς χάρμ' ὑφέρπει) Locum restituo ex *Eustath.* fol. 707. lin. 7. MS. ἀκαλυμμόν legit, ut *Impressi*, non benè. Confer Αὐλικοκατάπλεγν, sive *Estheram* nostram, in *Schol.* ad v. 1160. Ubi de *Lacrymis pra gaudio obortis*.

Δακρυόφιν πλῆσθεν· θαλερὴ δέ οἱ ἔχελο φωνή.
Ἀψαμένη δ' γενείου Ὀδυσῆα προσέειπεν,
Ἦ μάλ' Ὀδυσθύς ἐσσι, φίλον τέκος· οὐδέ σ' ἔγωγε
Πρὶν ἔγνων, πρὶν πάντα ἄνακτ' ἐμὸν ἀμφαφάασθαι.
Ἦ, καὶ Πηνελόπειαν ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσι,
Πευθέσθαι ἐθέλουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἐόντα.
Ἣ δ' οὔτ' ἀθρῆσαι δύνατ' ἀντίη, οὔτε νοῆσαι·
Τῇ γὰρ Ἀθηναίη νόον ἔτραπεν· αὐτὰρ Ὀδυσθὺς
Χεῖρ' ἐπιμασσάμενος, φάρυγος λάβε δεξιτερῇφι·
Τῇ δ' ἑτέρῃ ἕθεν ἄλλον ἐρύσσατο, φώνησέν τε,
Μαῖα, τίη μ' ἐθέλεις ὀλέσαι; σὺ δέ μ' ἔτρεφες αὐτὴ
Τῷ σῷ ἐπὶ μαζῷ· νῦν δ' ἄλγεα πολλὰ μογήσας,
Ἦλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράσθης, καί τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ,
Σίγα, μήτις τ' ἄλλος ἐνὶ μεγάροισι πύθηται.
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται,
Εἴ κ' ὑπ' ἐμοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυούς,
Οὐδὲ τροφῶ οὖσης σεῦ ἀφέξομαι, ὁππότ' ἂν ἄλλας
Δμωὰς ἐν μεγάροισιν ἐμοῖς κτείνωμι γυναῖκας.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε πολύφρων Εὐρύκλεια,
Τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Οἶδα μὲν, οἷον ἐμὸν μῦθος ἔμπεδον, οὐκ ἐπιεικτόν.
Ἔξω δ', ὡς ὅτε τις πετρὴ λίθος, ἢὲ σίδηρος.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Εἴ κ' ἐσθὸ σοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυούς,
Δὴ τότε τοι καλέξω ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,

Lacrymis impleti sunt; tenuisque ipsi hæsit vox:
Attrectansque ejus mentum, Ulyssem allocuta est,
" Certè Ulysses es, chare fili; neque equidem te
" Prius agnovi, quàm totum regem meum contrectârim,
Dixit & Penelopem inspexit oculis,
Indicare volens dilectum maritum intus existere.
Hæc interim neque videre potuit, etsi erat è regione, neque cognoscere;
Illi enim Minerva mentem *alibi* vertit;
at Ulysses
Manu prehendens guttur cepit dextrâ.
Alterâ verò *manu* ipsam propè traxit, dixitque,
" Nutrix, cur me vis perdere? tu etenim me nutrivisti ipsa,
" Ipsa tuâ in mammâ; nunc dolores multos passus
" Veni vigesimo anno in patriam terram.
" Sed postquam intellexisti, & tibi Deus injecit animo,
" Tace; neque quis alius in domibus audiat.
" Sic enim dico, quod & perfectum erit;
" Si mihi Deus interficiet Procos superbos,
" Neque à te, licet nutrix sis, abstinebo, quandò alias
" Famulas in domibus meis interficiam mulieres.
Hunc rursus allocuta est prudens Euryclea,
" Fili mi, quale verbum fugit septum dentium?
" Scis quidem, qualis meus animus constans, nec impotens.
" Tenebo autem, sicut quando aliquis solidus lapis, vel ferrum.
" Aliud verò tibi dico, tu autem in mentibus pone tuis;
" Si tibi Deus domabit procos superbos,
" Jam tunc tibi narrabo in ædibus mulieres,

ΣΧΟΛΙΑ.

477. Πεφρασθέμεν.] Ἐπιδεῖξαι, εἰπεῖν.
479. Ἔτραπεν.] Ἔστρεψεν.
480. Φάρυγ(ος).] * Φάρυγγος, ἢ γναθμοῦ. Λάβε.] * Ἐκράτησεν.
485. Ἐφράσθης.] Ἐπέγνως.
489. Ἀφέξομαι.] Ἀπόχωμαι, φείσομαι.
494. Ἔξω.] Ἐν ἐμαυτῷ κατέχω.
497. Καλέξω.] Ἐκάστην εἶπω.

NOTÆ IN SCHOLIA.

480. * Φάρυγ(ος)) Hanc voculam addo, ad Loci complementum. Vid. ad nostri *Euripid.* Cyclop. v. 409. *Ibid.* Λάβε) * Ἐκράτησεν, ità pro λάπτειν, lego. Hoc *Scholion* in MS. ad v. 61. locatur, miro subsultu.

VARIÆ LECTIONES.

490. Κτείναιμι) *al.* κτείνωμι. *Eustath.* fol. 701. lin. 18. & *H. Steph.* verùm haud nimis probo.

Αἵ τέ σ' ἀπημάξωσι, καὶ αἱ νηλητεῖς εἰσιν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Μαῖα, τίη δὴ σὺ τὰς μυθήσεαι; οὐδέ τι σὲ χρή.
Εὖ νυ καὶ αὐτὸς ἐγὼ φρονέω καὶ εἴσομαι ἑκάστην·
Ἀλλ' ἔχε σιγῇ μῦθον, ἐπίτρεψον δὲ θεοῖσιν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· λοετρὴν δὲ δι' ἔμ μεγάροιο βεβήκει,
Οἰσομένη πολύνιπτα· τὰ μὲν πρότερ' ἔκχυτο πάντα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ νίψέν τε, καὶ ἤλειψεν λίπ' ἐλαίῳ,
Αὖτις ἄρ' ἀσσοτέρω πυρὸς ἕλκετο δίφρον Ὀδυσσεὺς
Θερσόμενον, ἑλίκην δὲ κατὰ ῥακέεσσι κάλυψε.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πρόφρων Πηνελόπεια,
Ξεῖνε, τὸ μέν σ' ἔτι τυτθὸν ἐγὼ εἰρήσομαι αὐτή·
Καὶ γὰρ δὴ κοίτοιο τάχ' ἡδέος ἔσται ὥρη,
Ὁππόθι γ' ὕπνος ἕλοι γλυκερὸς, καὶ κηδόμενόν περ.
Αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ πένθος ἀμέτρητον πόρε δαίμων·
Ἦμαρ μὲν γὰρ τέρπομ' ὀδυρομένη, γοόωσα,
Ἔς τ' ἐμὰ ἔργ' ὁρόωσα καὶ ἀμφιπόλων, αἳ οἴκῳ·
Αὐτὰρ ἐπὴν νὺξ ἔλθῃ, ἕλῃσί τε κοῖτος ἅπαντας,
Κεῖμαι ἐνὶ λέκτρῳ, πυκιναὶ δέ μοι ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ
Ὀξεῖαι μελεδῶναι ὀδυρομένην ἐρέθουσιν.
Ὡς δ' ὅτε Πανδάρεω κούρη, χλωρηῒς ἀηδών,

" Quæ te dedecorant, & quæ inculpatæ ſunt.
Hanc reſpondens, allocutus eſt prudens Ulyſſes,
" Nutrix, cur verò tu eas indicabis? neque aliquid te oportet.
" Benè & ipſe ego intelligam, & cognoſcam unamquamque:
" Sed tene ſilentio rem, & committe diis.
Sic dixit; anus autem per domum exivit,
Portatura lavacra; priora enim effuſa ſunt omnia.
Sed poſtquam lavitque & unxit pingui oleo,
Iterum propè ignem traxit ſedem Ulyſſes
Calefaciendus, cicatricem autem pannis cooperuit.
Hiſce verò ſermones cæpit prudens Penelope,
" Hoſpes, hoc quidem te adhuc parumper ego interrogabo ipſa;
" Etenim jam ſomni citò dulcis erit hora,
" Quemcunque ſomnus capit dulcis, & dolentem licet.
" Sed mihi & dolorem magnum præbuit Deus:
" Dies quidem enim delector lamentans, lugens,
" In mea opera inſpiciens, & ancillarum, in domo:
" At poſtquam nox venit, cepitque ſomnus omnes,
" Jaceo in lecto, denſæque mihi circa tenerum cor
" Acutæ cogitationes lugentem impellunt.
" Sicut verò quando Pandarei filia floridula luſcinia

ΣΧΟΛΙΑ.

498. Νηλητῆς.] Λίαν ἀμαρτωλαὶ, ἄλλοι ἀπίδοσαν, ᾗ ἐπιβλακῆ ὄντ· ὡς ἐν τῷ, νήχυτ· ἔρπῃ· ἄμφιον ἢ πὰς ἀναμαρτήτως· συγκειμένης τ' λέξεως οὐκ ἔ νηπιακῆ μορίᾳ καὶ ἔ ἀλιταίνειν· ἵν' ᾖ, ὅσην ἀμαρτάνουσι, καὶ ὅσην ἔ.

507. Θερσόμενον.] Θερμαινησόμενον.

511. Ὁππόθι γ' ὕπνος ἕλοι.] Οἷον, ἐμὲ μὲ ἤδ ἐχ αἱρεῖ.

510. Κοῖτος.] Ἀντὶ ἔ, ὕπνος.

516. Πυκιναί.] Συνεχεῖς.

517. Μελεδῶναι.] Μερίμναι.

518. Ὡς δ' ὅτε Πανδάρεω κούρη.] Διαφόρως τοῖς νεωτέροις, καὶ ἐχὶ Πανδίονος, εἰ μὴ ἄρα διάνυμος ἦν. Πανδάρεω ἔ Μέροπος, Μιλησίᾳ τὸ γένος, γόνος ἰξ Ἁρμοθόης * γ' θυγατέρες, Ἀηδὼν, Κλεοθέρα, Μερόπη· ἔτος κύνα κλέψας χρυσῆν Ἡφαιστότυκτον ἄμψυχον

* Duæ tantùm *Pauſaniæ*, Phocic. c. 30. quarum Nomina, Καμειρώ τε καὶ κλυτίη.

518. Ὡς δ' ὅτε Πανδάρεω) Vid. Not. in *Textum*, ad λ'. v. 297. & ad υ'. v. 66.

NOTÆ.

498. Νηλητῆς) Vid. Not. in *Textum*, ad π'. v. 317.

NOTÆ IN SCHOLIA.

498. Νηλητῆς) Rationem hujus ὀρθογραφίας dedi ſupra, ad π'. v. 317. Confer *Scholia* ad hunc & illum locum, inter ſe.

518. Ὡς δ' ὅτε Πανδάρεω) Hoc *Scholion* ex MS. *Aloyſii* emendavi, ex *Euſtathio* ampliùs explicandum, fol. 709. lin. 47. Τὸν δὲ περὶ τ' Ἀηδόνος μῦθον, ἀμφόρως, ὅτι ἀνομοίως τοῖς νεωτέροις μεταχειρίζει ὁ Ποιητὴς· ὅτι γὰρ Πανδίονος ὁμοίως αὐτοῖς μέμνηται,

VARIÆ LECTIONES.

498. Νηλητῆς) γρ. νηλητέες, νηλιτίες, νηλιτεῖς, & νηλιτίδες, *Euſtath.* fol. 708. lin. 46.

510. Τάχ' ἡδὺ ἔστ' ὥρη) γρ. τάχ' ἔστ' ἡδὺς ὥρη, *H. Steph.*

518. Πανδάρεω) γρ. Πανδαρίου, vid. Not. in *Textum*, & in *Scholia*.

Καλὸν ἀείδησιν, ἔαρ᾽ νέον ἰσαμένοιο,
Δενδρέων ἐν πετάλοισι καθεζομένη πυκινοῖσιν,
Ἥτε θαμὰ τρωπᾶσα χέει πολυηχέα φωνὴν,
Παῖδ᾽ ὀλοφυρομένη Ἴτυλον φίλον, ὃν ποτε χαλκῷ
Κτεῖνε δι᾽ ἀφραδίας, κοῦρον Ζήθοιο ἄνακτος·
Ὣς ἐμοὶ δίχα θυμὸς ὀρώρεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
Ἠὲ μίμνω πρὸς παῖδ᾽, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσω,
Κτῆσιν ἐμὴν, δμωάς τε, καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα,
Εὐνήν τ᾽ αἰδομένη πόσιος, δήμοιό τε φῆμιν·
Ἦ ἤδη ἅμ᾽ ἕπωμαι Ἀχαιῶν, ὅστις ἄριστος
Μνᾶται ἐνὶ μεγάροισι, πορὼν ἀπερείσια ἕδνα.

" Suavitèr canit, vere recens orto,
" Arborum in foliis sedens densis,
" Quæ frequentèr versans fundit personantem vocem,
" Filium lugens Itylum dilectum, quem quondam ferro
" Interfecit per errorem, filium Zethi regis:
" Sic & mihi bifariam animus movetur huc & illuc,
" Utrum maneam apud filium, & firma omnia servem,
" Possessionem meam, famulasque & altam magnam domum,
" Lectúmque reverita mariti, populique famam:
" An jam simul sequar Achivorum illum, qui optimus
" Procatur *me* in domibus, præbens infinitas dotes.

ΣΧΟΛΙΑ.

ὃν Κρήτης ὁ Διὸς τεμένους, παρικοτέθητο Ταντάλῳ. Διὸς δὲ καὶ Ἑρμοῦ ἀπαιτοῦντος αὐτὸν, ὤμοσεν ὁ Τάνταλος μὴ ἔχειν· ὀφθεὶς δὲ ὁ Ζεὺς κατέτρεψεν αὐτῷ Σίπυλον τὸ ὄρος· τὴν μὲν οὖν κύνα Ζεὺς δὶ᾽ Ἑρμοῦ ἀπέλαβεν· ὁ δὲ Πανδάρεως ἔφυγεν εἰς Ἀθήνας, κἀκεῖθεν εἰς Σικελίαν, ἔνθα διεφθάρη μετὰ γυναικὸς σωθεὶς δὲ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ Κλεοθήρας μὲν ὑπὸ Μερόπων, ὡραίας γλυκυθύμους, ἁρπαθῆναι ὑπὸ ἀνέμων, καὶ παραδοθῆναι Ἐριννύσιν ὑπηρετεῖν· Ἀηδὼν δὲ, ἡ περισωζόμενη, Ζήθῳ γαμηθεῖσα, τῷ Διὸς μὲν παιδὶ, Ἀμφίονος δὲ ἀδελφῷ, Ἴτυλον ἔσχε παῖδα· φθονοῦσα δὲ τῇ ὁμογύμνῳ τῇ Ἀμφίονος γυναικὶ Νιόβῃ τῇ Ταντάλου, πρὸς καὶ Ἀπτομεδούσῃ, πλείονας ἴσχούσῃ παῖδας, ὧν ὁ ἄρρην ἦν Ἀμαλεύς, ἐπιβάλλουσι τούτῳ ἐπ᾽ αὐτοφώρῳ συντιθεμένων, ὅτε καὶ συγκοιμᾶσθαι συνέβη, κρύφα παρῆσαν τῷ εὐδοτέρῳ κοίτου ἐλέσθαι, ὅπως εὐεπιβούλευτος αὐτῇ νύκτωρ ὁ Ἀμαλεὺς γένηται. * Ἴτυλον δὲ, τὸ ἑαυτοῦ, ἀντὶ δὲ Ἀμαλέως, ἀπαιτεῖν, καὶ δὲ παῖδες αὐτῷ σφόδρα καθαλαβόντο,

NOTÆ.

522. Ἴτυλον) Non hìc pro Ἴτυν, ὑποκοριστικῶς, ut nonnulli autumant. Res alia, nomina alia, Eventus dispar. *Itylus*, hic *Zethi*, *Thebarum* Regis filius, ut

NOTÆ IN SCHOLIA.

εἰ μὴ ἄρα διάνυμον ἐκεῖνον ἦν Πανδάρεός τε καὶ Πανδίων καλούμενον. ὅτε Πρόκνης, ὅτε Τηρέως καὶ τὰ παρὰ τοῖς νεωτέροις δὴ Ἴτυν, Ἴτυλον αὐτὸς λέγε· καὶ ἡ μὲν καθὸ τὴ Ποιητῶν ἱστορία τε καὶ μυθολογία, μὴ μικρὸν αἱρήσει· καὶ μὲν δὲ τὰ νεωτέρων. Εὕρηται δὲ γεγραφὴ Παλαιᾷ, ἐν τῷ παρὰ τῷ Ποιητῇ Ζήθου, Ζήτου γράψασα, εἶον — κοῦρον Ζήπου ἄνακτος· καὶ τὸ Ἴτυλον, βαλομένη Ἀήτυλον εἶναι, καθὸ ἀφαίρεσιν δὲ τοῦ ἄλφα, Ἤτυλον ἀφ᾽ οὗ ἦπαρ, ὡς οἱονεὶ ἐξ Ἀήτου γέγονε ἕλκουσα· ὅθεν καὶ ὁ πατὴρ Ζήτης· Βορέου δὲ ἐκεῖνος υἱός. Tum aliam refert historiam, & pro Ἀμαλεὺς ille Ἀμαλεὺς bis

VARIÆ LECTIONES.

521. Πολυηχέα) γρ. πολυδύκεα, *Ælian.* Animal. l. 5. c. 38. aliàs, πολυκηδέα.

523. Ζήθοιο) γρ. Ζήπου. *Eustath.* fol. 709. lin. 51.

ἠύξατο πᾶσι θεοῖς μιχθεῖναι ἐξ ἀνθρώπων· καὶ ἐκλύσαι εἰς τὸ ὁμώνυμον ὄρεσιν. Χλωρεΐς.] Ἤτοι ὁ χλωρὸς ἀλγεῖσθαι· ἢ ἅμα τοῖς χλωροῖς φαινομένη, ἐμφανὴς φαίνεται· ἢ ἀφ᾽ τὸ χρῶμα· καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ ἡ χλωραύχενες λέγει αἱ Ἀηδόνες.

521. Πολυηχέα.] Πολλὰς μετάβολας ποιεμένη.

523. Κοῦρον. Παῖδα. Κοῦρον Ζήθοιο ἄνακτος.] * Ἀνυόπτῃ τῇ Νυκτίᾳ Ζεὺς μίγνυται, ἐξ ἧς Ζήθος γίγνεται καὶ Ἀμφίων· ὅτι τὰς Θήβας οἰκοῦσι πρῶτοι, καὶ καλοῦνται * Διὸς κοῦροι Λυκόπωλοι· γαμεῖ δὲ Ζήθος μὲν Ἀηδόνα, τὸν δὲ Παυδαρέως· ἐξ ἧς γίνεται Ἴτυλος καὶ Νηΐς. Ἴτυλον δὲ ἡ μήτηρ Ἀηδὼν ἀποκλείσι ἀφ᾽ νυκτὸς, δοκοῦσα εἶναι τὸ Ἀμφίονος παῖδα, ζηλοῦσα * τὸν δὲ σφετεριζομένην γυναῖκα, ὅτ᾽ αὐτῇ μὲν ἦσαν ἓξ παῖδες, αὐτῇ δὲ δύο· ἐφορμᾷ δὲ πύτῃ ὁ Ζεὺς ποινὴν· ἡ δὲ εὔχεται ὄρνις γενέσθαι, καὶ ποιεῖ αὐτὸν ὁ Ζεὺς Ἀηδόνα· γενεῖ δὲ ἀεί ποτε τὸν Ἴτυλον, ὥς φησι Φερεκύδης.

TÆ.

Versu proximo: confer *Br. Schol.* ad v. 523. quibus adde *Antonin. Liberal.* Metamorphoseon, c. xi. *Itys*, *Tereus*, *Progne* & *Philomele*, alia Fabula.

SCHOLIA.

legit, ut & *Aloysii* MS. unde Nos emendamus; at Clausulam, * Ἴτυλον δὲ, τὸ ἑαυτοῦ, ἀντὶ δὲ Ἀμαλέως, ἀποκλείσει ἐκ δὲ παῖδες, addo, quòd *Sensus* aliàs periclitaretur; Huc refer *Antonini Liberalis* Metamorph. c. xi. &c. xxxvi. Item *Schol.* ad v. 523. & ad v. v. 66. & v. 67. *Pindari* demùm *Scholiasten*, Olymp. §. 1. fol. 8. *Oxon.* Edit.

523. * Ἀνυόπτῃ) Addo hanc vocem, ex historiâ. Illud * Διὸς κοῦροι λυκόπωλοι lucem accipiet ex Notis nostris ad *Euripid.* Herc. Fur. v. 29. * ζηλοῦσα τὸν, pro ζηλοῦσαν, corrupto, ex *Aldinâ* emendo.

LECTIONES.

Vid. Not. in *Schol.* ad v. 518.

529. Μνᾶται) γρ. μνᾶται ἔμ᾽ ἐν. *Ibid.* Ἀπερείσια ἕδνα) γρ. ἀπειρεσίοις ἕεδνα.

530 Παῖς δ' ἐμὸς, ἕως μὲν ἔτι νήπιος, ἠδὲ χαλίφρων,
Γήμασθ' ἕ μ' εἴα, πόσιος κτῆ' δῶμα λιπῶσαν·
Νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας ἐστὶ, καὶ ἥβης μέτρον ἱκάνῃ,
Καὶ δή μ' ἀρᾶται πάλιν ἐλθέμεν ἐκ μεγάροιο,
Κτήσιος ἀχαλόων, τιμὴν οἱ κατέδουσιν Ἀχαιοί.
535 Ἀλλ' ἄγε μοι τ' ὄνειρον ὑποκλινᾶσα, καὶ ἄκουσον·
Χῆνές μοι κτῆ' οἶκον ἐείκοσι πυρὸν ἔδουσιν
Ἐξ ὕδατος, καί τέ σφιν ἰαίνομαι εἰσορόωσα·
Ἐλθὼν δ' ἐξ ὄρεος μέγας αἰετὸς ἀγκυλοχείλης
Πᾶσι κατ' αὐχένας ἦξε, καὶ ἔκτανεν· οἱ δ' ἐκέχυντο
540 Ἀθρόοι ἐν μεγάροις· ὁ δ' ἐς αἰθέρα δῖαν ἀέρθη.
Αὐτὰρ ἐγὼ κλαῖον καὶ ἐκώκυον, ἔν περ ὀνείρῳ,
Ἀμφὶ δέ μ' ἠγερέθοντο ἐϋπλοκαμῖδες Ἀχαιαὶ,
Οἴκτῳ ὀλοφυρομένην, ὅ μοι αἰετὸς ἔκτανε χῆνας.
Ἦλθ' δ' ἐλθὼν καθ' ἕζετ' ἐπὶ προθύροιο μελάθρῳ·
545 Φωνῇ δ' βροτέῃ κατερήτυε, φώνησέν τε,
Θάρσει, Ἰκαρίου κούρη τηλεκλειτοῖο·

" Filius autem meus, quousque quidem fuit adhuc infans & inexpertus,
" Nubere non me sinebat, mariti domum derelinquentem:
" Nunc verò quando jam magnus est, & ad pubertatis mensurâ pervenit,
" Etiam me precatur iterum excedere è domo,
" Ob possessionem dolens, quam ei consumunt Achivi.
" Verùm agè mihi somnium dijudica, & audi:
" Anseres mihi in domo viginti triticum edunt
" Ex aquâ, & ipsis lætor inspiciens:
" Veniens verò ex monte magnâ Aquila curvo-rostro,
" Omnibus cervices confregit & interfecit; hi igitur fusi sunt
" Conferti in domibus: ille verò in æthera divinum elevatus est.
" Ast ego flebam & lugebam, in somnio licèt,
" Circumque me congregatæ sunt pulchræ-crinibus Achivæ
" Miserabilitèr lugentem, quod mihi aquila interfecit anseres.
" Retrò igitur veniens desedit in prominenti atrio;
" Voceque mortali compescuit, locutusque est,
" Confide, Icarii filia valdè inclyti;

ΣΧΟΛΙΑ.

530. Χαλίφρων.] * Κεχαλασμένας ἔχων τὰς φρένας, ἀσύνετον καὶ ἄφρονα. εἰκαίῳ τῇ πυκινὰ φρονεῖ μηδ' ἔχοντι. ἔνιοι δὲ χαλίφρονα, τὸ ἀκεφαλόφρονα, * χάλις γὰρ, ὁ οἶνος, ὁ ἀναχαλῶν τὰς φρένας. * καὶ ποιῶν ἀκεφαλόφρονα· εἰναντίον δὲ τὸ, † Φρεσὶ γὰρ κέχρηται ἀγαθῇσι· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἐπὶ δὲ, * Χαλιφροσύνας γέ μοι ἔχουσι, δηλονότι, οἷον ἀφροσύνας πάλιν.

533. Ἐλθέμεν.] Ἀντὶ δὲ, ἐξελθεῖν.

† Odyss. γ'. v. 266 * π'. v. 310.

535. Τὸν ὄνειρον) Editio *Schreveliana* sola, quod sciam, τὸ ὄνειρον, reliquæ omnes, ut *Florentina, Aldina, Lovaniana*, utraque *Eustathii, Hervagiana, H. Steph. Castell. Spondan. Cantabrig. Oxon.* &c. τὸν ὄνειρον legunt rectè; nam τὸ ὄναρ, ὁ ὄνειρος. Hoc dictum, nequis auctoritate Erroneâ seducatur. Vid. infrà, ad v. 560.

NOTÆ IN SCHOLIA.

530. * Κεχαλασμένας, pro corrupto κεχασμένας, ex tribus Vett. Codd. & MS. ut & μηδ' ἔχοντι, pro μηδ' ἔχοντι, ex *Homero*, cujus *Hemistichium*, ut & φρεσὶ γὰρ κέχρηται ἀγαθῇσι, ut & χαλιφροσύνας γ' ἔμοι ἔχουσι. * Καὶ ποιῶν addo, ad *Sensum* explendum; * χάλις lego, pro corrupto χάλιξ &c.

Vocula πάλιν, nec in MS. nec in tribus Vett. Codd. apparet.

539. Ἔαξεν, addo ex *Eustathio*, fol. 712. lin. 30. * Reliqua ex *Aloysii* MS. παρὰ τὸ ἄγω, ὅ ἐστι, τὸ ῥήγνυμι.

VARIÆ LECTIONES.

540. Αἰθέρα) γρ. ἠέρα, *Eustath.* fol. 711. lin. 47. fol. 712. lin. 33. & *H. Steph.*

546. Θάρσει, Ἰκαρίου κούρη) Miror, *Hen. Stephanum* hoc in loco legere, Ἰκαρίοιο κόρη, contra omnium *Codicum* fidem paritèr & *Rationem*, & Ἰκαρίου κούρη, ad *Var. Lect.* relegare; cum Ἰκαρίου κούρη esset in ipso Textu sui ipsius Exemplaris, *Romana Eustathii* Editionis, ut & *Basileensis*, item *Florentina, Aldina, Lovaniana Rescii, Hervagiana*: & vox Ὁμηρι-

Οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὕπαρ ἐσθλόν, ὅ τοι τετελεσμένον ἔσται.
Χλῆες μνηστῆρες· ἐγὼ δέ τοι αἰετὸς ὄρνις
Ἦα πάρος, νῦν αὖτε τεὸς πόσις εἰλήλουθα,
Ὃς πᾶσι μνηστῆρσιν ἀεικέα πότμον ἐφήσω·
Ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἐμὲ μελιηδὴς ὕπνος ἀμπαύσε.
Παπταίνασα δ' ἔπειτα κατὰ μέγαρα νόησα
Πυρὸν ἐρεπτομένους ἀμφὶ πύελον, ἧχι πάρος περ.
Τῷδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ γύναι, οὔπως ἐστὶν ὀνείρατα λυγρὰ νοῆσαι
Ἄλλη ἀποκλίναντα· ἐπεὶ ῥά τοι αὐτὸς Ὀδυσσεὺς
Πέφραδ', ὅπως τελέει· μνηστῆρσι δὲ φαίνεται ὄλεθρος
Πᾶσι μάλ'· οὐδέ κέ τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξει.
Τὸν δ' αὖτε περιφρὼν πεφιδέσθαι Πηνελόπεια,
Ξεῖν', ἦτοι μὲν ὀνείροι ἀμήχανοι, ἀκριτόμυθοι
Γίνονται, οὐδέ πᾰ πάντα τελείεται ἀνθρώποισι.
Δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσιν ὀνείρων

" Non somnium, sed Visio fausta, quæ utique suum finem sortietur.
" Anseres quidem sunt proci, ego autem Aquila avis
" Fui anteà, nunc rursus tuus maritus veni,
" Qui omnibus procis indecentem mortem immittam.
Sic dixit; at me dulcis somnus dimisit.
Circumspiciens verò anseres in domibus vidi
Triticum comedentes apud pelvim, ubi anteà.
Hanc respondens alloquutus est prudens Ulysses,
" O mulier, nullo modo fas est declarare somnium
" Aliò deflectenti; quandoquidem ipse tibi Ulysses
" Dixit, quomodo fit: procis igitur apparet cædes
" Omnibus valdè, neque aliquis mortem & parcas fugiet.
Hunc rursus alloquuta est prudens Penelope,
" Hospes, certè quidem somnia difficilia, indiscriminata-loquentia
" Sunt, neque omninò omnia perficiuntur hominibus.
" Duæ etenim portæ debilium sunt somniorum:

ΣΧΟΛΙΑ.

547. Ὕπαρ.] Τὸ μεθ' ἡμέραν φαινόμενον ἐνύπνιον.
555. Ὑποκείναται.] Ἀποκείνεται.
556. Ἀποκλίναντα.] Ἔξω τῆς ἀληθείας ἐκπίπτοντα.
560. Ἀμήχανοι.] Περὶς ἃς μηχανὴν εὑρεῖν οὐκ ἔστιν. Ἀκριτόμυθοι.] Ἀκριβῶς δὲ ἀδιάστολα καὶ ἀδιάστολα λέγοντες.
561. Τελεῖται.] Τελεῖται καὶ πληροῦται.
562. Δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμφιβολιῶν εἰσὶν ὀνείρων.] Οἱ μὲν φασὶ κεραΐνιαι πύλαι, συνεκδοχικῶς τὰς ὀφθαλμούς. Κεραΐζειν γὰρ ὁ σκοτεινὸς χιτὼν τὸ ὀφθαλμοῦ. Ἐλεφαντίνη δὲ, σώματι καὶ ὕπνῳ ἐλεφαντόχρωτος τὴν ὀδόντας. Ἐκ δὲ τούτου, πιστότερα εἶναι τὰ ὁραθέντα τῶν λεχθέντων. Καὶ ὅτι μὲν κέρατος οἷον τι καὶ ἰδίου, λαβὼν ἐλέφαντος· ἢ ὅτι ἂν τις τὸ πλησμονῆς προφὴς ἴδοι, ταῦτα εἶναι ψεύδη. Κεραΐνην μὲν γὰρ, εἶναι τὴν ἀληθῆ, παρὸ τὸ ἔτυμα κραίνειν καὶ πλειστὰ ἐλαφρὰ-

NOTÆ.

χωτέρα sit κέρη, & frequens, κόρη nusquam aliàs appareat. Non benè itaque recepit in *Textum Stephanus* contrà tantam auctoritatem, nam sic *Modernorum* constantiam labefecit & fidem fefellit.

548. Χῆνες μέν, μνηστῆρες) Quare *Anseres* significent Procos, Improbos & Procaces viros, videsis *Pierii* Hieroglyph. l. XXIV. fol. 174. De *Ansere*, Titulo, Improbitas, F. At hoc faustum *Omen Ulyssi*.

560. Ξεῖν', ἦτοι μὲν ὀνείροι, ἀμήχανοι, ἀκριτόμυθοι) Vid. ad *Euripid.* Iphigen. *Tauric.* v. 569. *Salomon*, Ecclesiastæ, c. 5. v. 7. *Ubi multa somnia, & multiloquium, multæ Vanitates.*

562. Δοιαὶ γάρ τε πύλαι) Hinc *Virgil.* Æn. l. 6. v. 894. *Sunt geminæ Somni Portæ, quarum altera fertur Cornea, quâ veris facilis datur Exitus umbris: Altera candenti perfecta nitens elephanto, Sed falsa ad cœlum mittunt Insomnia manes.* Vid. *Macrob.* de Somnio *Scipionis*, & *Porphyrium*, *Brev. Scholia*, *Eustath.* fol. 713. lin. 18. &c. *D. Edvardi Sherburn.* Not. ad *Coluthi* de Raptu *Helenæ*, v. 311. §. 53. Doctor. *Steph.* Not. in hunc locum. *Ibid.* Ἀμφιβολιῶν) Vid. N. in *Schol.* & ad *Il.* ν'. v. 562. voce, Ἀμφίνωσεν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

560. *Ἀδιάστολα) Ità, pro corrupto illo ἀδιαστόλα, ex *Aloysii* MSto. *Hesych.* Ἀκριτόμυθοι) Ἀδιάστολα λέγων. Corrige & lege, ἀδιάστολα.

562. Δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμφιβολιῶν εἰσιν Ὀνείρων) Τῷ ἔκβασιν τῶν Ὀνείρων Ὁμηρος μεταφορικῶς εἶπεν Ἡλιόδωρος ἀπέδωκε, τὰ ἀδιανόητα, τὰ ἀμφίβολα. *Hesych.* v. Ἀμφίνωσεν.

VARIÆ LECTIONES.

556. Ἔπειτά ῥα) γρ. ἐπὶ ἦ ῥα, *H. Steph.*

562. Ἀμενηνῶν) γρ. ψευδέων, *Etymolog.* M. v. Τυφλῶν ὀνείρων.

Ai

Αἱ μὲν γὰρ κεράεσσι τέθυχαν, αἱ δ' ἐλέφαντι·
Τῶν οἱ μὲν κ' ἔλθωσι διὰ πρυμνῆ ἐλέφαντος,
Τοῖσ' ἐλεφαίρειν, ἔπε' ἀκρέαντα φέρουσιν·
Οἱ δὲ διὰ ξεστῶν κεράων ἔλθωσι θύραζε,
Τοί ῥ' ἔτυμα κραίνουσι, βροτῶν ὅτε κέν τις ἴδηται.
Ἀλλ' ἐμοὶ οὐκ ἐντεῦθεν ὀΐομαι αἶνον ὄνειρον
Ἐλθέμεν· ἦ κ' ἀσπαστὸν ἐμοὶ καὶ παντὶ γένοιτο.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Ἦδη δὴ ἠὼς εἶσι δυσώνυμος, ἥ μ' Ὀδυσῆος
Οἴκου ἀποιχήσ· νῦν γὰρ καταθήσω ἄεθλον,
Τοὺς πελέκεας, τοὺς κεῖνος ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσιν
Ἶσος ἐξείης, ἁρμόχθυος ὡς, δώδεκα πάντας,
Στὰς δ' ὄγε πολλὸν ἄνευθε, διαρρήψασκεν ὀϊστόν·
Νῦν δὴ μνηστῆρσιν ἄεθλον τοῦτον ἐφήσω.

"Unæ quidem enim cornibus factæ sunt; alteræ autem ebore:
" Horum quæ quidem egressa fuerint per sectum ebur,
" Hæc spe-frustrantur nos, verba irrita portantia:
" Quæ verò per polita cornua eunt foràs,
" Hæc vera perficiunt; hominum quando aliquis videt.
" At mihi non hinc puto grave somnium
" Venisse: certe utique gratum mihi & filio fiat.
" Aliud autem tibi dico, tu verò in mentibus pone tuis:
" Hæc jam aurora venit infamis, quæ me Ulyssis
" A domo abducet: nunc enim deponam certamen,
" Secures, quas ille in domibus suis
" Disposuit ordine, sicut annulos, duodecim omnes;
" Stans tamen ille valdè procul, trajiciebat sagittam:
" Nunc itaque procis certamen hoc permittam.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ιῶν ὃ, τῷ ψευδῆ· ἐλεφαίρεσθαι δὲ τὸ παραλογίσασθαι & ἀπατῆσαι· ὡς, * Οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην ἐλεφήνεμεν λαὸν Ἀπίλλων. τινὲς δὲ ὕπνους ἀπίδοσαν. Κεραΐνην μὲν τῷ ἀληθῆ καὶ ἀμφιτὴ καὶ λαμπυσσαν. Ἐλεφαντίνην δέ, τῷ ψευδῆ καὶ ἀσαφῆ καὶ συσκεχυμένην. οἱ δὲ φασὶν κέρατι ἀπεικάζειν τὰς ἐραινὰς ὀνείρους, οἷ πῖνες καὶ ἀληθεύσει τῶν τὰ κέρατα εἰς ὕψος ἀνατείνειν· ἐλέφαντι δὲ, τὰς χθονίας. τὰ γὰρ τῶν ἐλεφάντων κέρατα κάτω νεύει. διὸ καὶ οἰδὲν ὀνείρους. ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν οὐρανίων φησὶν, † Ἦ & ὀνειροπόλον, καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν. Ἐπὶ δὲ τῶν χθονίων, ‡ Παρ δ' ἴσαν Ὠκεανοῦ π ροὰς καὶ λευκάδα πέτρην, Ἠδὲ παρ' ἠελίοιο πύλας & δῆμον ὀνείρων.

563. Τετύχαται.] Καπεσκόατρώται εἰσί.
565. Ἐλεφαίρουσι.] Ἐξαπατῶσιν.
567. Ἔτυμα.] Ἀληθῆ.
572. Ἀποιχήσ.] Πόρρω καθίζει.
573. Πελέκεας.] Τὰ σιδήρια τετυπημένα.
574. Ἴσας.] Ἴσα. Δρυόχους.] Κυρίως μὲν, τὰς πασσάλους, ἐφ' ὧν τῷ τρόπιν * ἑστῶσι τὰ καινουργημένων πλοίων· ἐξῆς δὲ μάλιστα ὅπου τίθηται, ἵνεκα τοῦ ἴσην γλυφὰς τῷ ναῦν. Νῦν δὲ, ἐφ' ὧν ἐπίθη τὰς πελέκεας.
575. Διαρρίψασκεν.] Ἔρριπτεν, ἐτόξευεν.

* *Iliad.* α'. v. 63. † ψ'. v. 388. ‡ *Odyss.* ω'. v. 11.

N O T Æ.

574. Δρυόχους) *Etymolog.* M. v. Δρυόχους, τὰς πελέκους· οἱ μὲν κίρκους ἀκύπτους τινὰς μεγάλους ἐπ' ὀβελίσκων κειμένους· ὃς καβαπήγνυσθαι εἰς τὴν γῆν, ὥστε δι' αὐτῶν πλέειν, κλ. Ἄμεινον δὲ, ἀκύπτερα, Δρυόχους ξύλα ὀρθὰ· ἐφ' ἃ ἡ τρόπις ἐρείδει τὸ πηγνυμένης νεὼς, ἤγουν σημείωμα· καλεῖ δὲ αὐτὰ & ἐπηγκενίδας. Confer *Brevia Scholia.*

576. Ἄεθλον τοῦτον ἐφήσω) *H. Steph.* τοῦτον hic legit, nec τοῦτο inter *Var. Lect.* reponere dignatur; licet in utraque *Eustathii* & in παρεκβολαῖς occurrat, & eam etiam Lectionem *Eustathius* defendere videatur, in hoc quidem loco; licet infrà, v. 584. τοῦτον omninò legendum concedat. Τοῦτον quidem & hic *Florentina* præfert, *Aldina*, *Lovaniana Rescii*, *Hervagiana*, &c. nec *Eustathius* Lectionem hanc aversatur, fol. 715. lin. 39. Τὸ δὲ, ἄεθλον τοῦτο ἐφήσω, δυνατὸν μὲν γραφῆναι, & ἄεθλον τοῦτον ἐφήσω, ὡς δηλοῖ ἑξῆς, τὸ, * Μηκέτ' ἀναβαίνειν τοῦτον ἄεθλον· ἔλιξε δὲ ὅμως τῷ Ποιητῇ, τὸ ἄεθλον, σύνταξιν ἀθετέρως εἰπεῖν τὸ, ἄεθλον, ὁμοίως τῷ, ὁ λύχνος, & τὸ λύχνον, καὶ τοῖς τοιούτοις. Fatendum, Ὁ ἄεθλος, *Certamen*, τὸ ἄεθλον, *Certaminis præmium* sonare, licet *Pindarus* τὸ ἄεθλον, pro ὁ ἄεθλος, ponat; ut Nos in Prælection. *Pindaricis*, §. XII. quod & *Homerum* hoc certè in loco fecisse testatur, ut vidimus, *Eustathius*. Potest tamen τὸ τοῦτο, ut & τὸ τοιοῦτον, dici,

N O T Æ I N S C H O L I A.

574. * Ἴσας, quod in omnibus hucusque derat, ex *Aloysii* MSto addendum curavi. Aliàs ἐρείδεσι posuissem, ex *Etymolog.* M. Vid. Not. in *Textum.*

* Infrà, v. 584.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

565. Τοίσι') γρ. οἷσι', vid. ad v. 133.
567. Τοί ῥ') γρ. οἵ ῥ', vid. ad v. 133.
575. Διαρρίψασκεν) γρ. διερρίψασκεν, ut aliàs, διακόσμους, διελίξαι, non διακόμους, &c.
576. Ἄεθλον τοῦτον) γρ. ἄεθλον τοῦτο, vid. Not. in *Textum.*

Ὅς δέ κε ῥηΐτατ' ἐντανύσῃ βιὸν ἐν παλάμῃσι,
Καὶ διοϊστεύσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
Τῷ κεν ἅμ' ἑσπόμενος, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα
Κυρίδιον, μάλα καλὸν, ἐνίπλειον βιότοιο·
Τῦ ποτὲ μεμνήσεσθ' οἴομαι, ἔν περ ὀνείρῳ.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Μηκέτι νῦν ἀνάβαλλε δόμοις ἔνι τῦτον ἄεθλον·
Λεὼν γάρ τοι πολύμητις ἐλεύσεται ὀνδάδ' Ὀδυσσεύς,
Πρὶν τόξα, τόδε τόξον ἐΰξοον ἀμφαφόωντας,
Νευρήν τ' ἐντανύσαι, διοϊστεῦσαί τε σιδήρῳ.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια,
Εἴ κ' ἐθέλοις μοι, ξεῖνε, παρήμενος ἐν μεγάροισι
Τέρπειν, οὔ μοι ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισι χυθείη.
Ἀλλ' ἐ γὰρ πὼς ἐστὶν ἀΰπνους ἔμμεναι ἀιὲν
Ἀνθρώπους· ἐπὶ γάρ τοι ἑκάστῳ μοῖραν ἔθηκαν
Ἀθάναλοι θνητοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
Ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼν, ὑπερῷϊον εἰσαναβᾶσα,
Λέξομαι εἰς εὐνήν, ἥ μοι γοόεσσα τέτυκται,
Αἰεὶ δάκρυσ' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ ὅ Ὀδυσσεὺς

" Qui verò facillimè intendat arcum in manibus,
" Et jaculetur per secures duodecim omnes,
" Hunc sequar, ubi *me* abduxero ab hâc domo,
" *Quæ*-juventutem *meam*-vidit, pulchrâ, plenâ victu,
" Cujus aliquando *me* recordatum-iri puto, vel in somnio.
Hanc respondens alloquutus est prudens Ulysses,
" O uxor veneranda Laërtiadæ Ulyssis,
" Nè ampliùs nunc differ in domibus hoc certamen:
" Antè enim prudens veniet huc Ulysses,
" Quàm isti, arcum benè-politum tractantes,
" Nervumque intenderint, jaculenturque per ferrum.
Hunc rursùs alloquuta est prudens Penelope,
" Si velis mihi, hospes, assidens in domibus
" Delicias-facere, non mihi somnus in palpebris fundetur.
" Sed nequaquam fas est insomnes esse semper
" Homines; singulis enim rebus momentum suum dederunt
" Immortales apud mortales super fertilem terram.
" Verùm ego, cœnaculum ubi ascendero,
" Dormiam in lecto, qui mihi suspirioſus factus est,
" Semper lacrymis meis irrigatus, ex quo Ulysses

ΣΧΟΛΙΑ.

577. Ῥηΐτατα.] Ῥαδίως, εὐκόλως.
578. Διοϊστεύσῃ.] Τοξεύσῃ, ἀφικνεῖσθαι.
579. Ἑσπόμενος.] Ἀκολουθήσαιμι. * Νοσφισαμένη.] Καταλιπῶσα.
584. Ἀνάβαλλε.] Ὑπερτίθου.
590. Χυθείη.] Ἐπιχυθῇ, ἐπέλθῃ.

NOTÆ.

vid. *Euripid.* Troad. v. 972. Oeconomiam autem hujus loci miratur, ornat, explicatque egregiè per partes. *Eustath.* fol. 714. lin. 17. Ὅτι τὸ ἐν Ποιήσει εὔπλαστον καὶ ῥᾳθυμῶν παντάχοθι μάλιστα ὁ Ποιητὴς, εὐμεταθέτως λέγει τὰ ἀρὰ τῶν μαλακῶν, καὶ τῶν ἁρμοδιαζόντων τῷ καιρῷ τὰ μνησήρων μάχιμα, ποιεῖ γὰρ τὸν Πηνελόπην, κλ.

579. Νοσφισαμένη) Ità *Seberus* legit, quod necessarium probo passim; ubi aliàs syllaba esset *brevis*, ut *Odyss.* λ'. v. 424. Νοσφίσαι, ὡδέ μοι ἔειπε, lin. 20. Ἐνταῦθα δὴ κεῖται καὶ ὁ τῆς σύνδεσμος, ὃν αἰτιολογῶν, ἀλλὰ πάντη ἀργὸς, ὃν τρόπον, Αἰ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε. Et in hunc ipsum locum, fol. 716. lin. 5. Ὅρα δὲ καὶ νῦν, ὅτι ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς συνδέσμου, ἀτάκτως εἶπεν εἰς τὸ, Ἀλλά.

595. Λέξομαι εἰς εὐνήν, ἥ μοι γοόεσσα) Eadem omninò *Phrasis* apud Regium Psalten, *Davidem*, Psalm. 6. v. 6. quam licet *Duportus* in Gnomologiâ suâ inobservatam reliquerit, in suâ certè *Psalmorum* Versione satis accuratè notavit, Πονῶ μαλακὰ στενάχων ἔκαμον· κατέδυσε δὲ λέκτρον κλαίων παννύχιος· στορέσσω δὲ μοι πάλιν εὐνὴν, Αἰεὶ δάκρυσι ἐμοῖσι πεφυρμένην, ἐδὴ ῥέουσα. Conser *Buchan.* Psalm.

VARIÆ LECTIONES.

579. Νοσφισαμένη) γρ. νοσφισαμένη, vid. Not. in *Textum*.
589. Ἐθέλοις) γρ. ἐθέλεις, *H. Steph.*
596. Αἰεὶ δάκρυσ' ἐμοῖσι) γρ. Δάκρυσιν αἰεὶ ἐμοῖσι.

Ὤϊχετ' ἐποψόμενος κακοΐλιον οὐκ ὀνομαστήν.
" Ivit visurus malum-Ilium, neque nominandum.

Ἔνθα κε λεξαίμην· σὺ δ' ἐνὶ οἴκῳ,
" Illic utique dormiam: tu verò dormi hâc in domo,

Ἢ χαμάδις τορέσας, ἢ τοι χθὶ δέμνια θέντων.
" Vel humi sternens, vel tibi lectos ponant.

Ὣς εἰποῦσ' ἀνέβαιν' ὑψῴϊα σιγαλόεντα,
Sic loquuta, ascendit cœnacula splendida,

Οὐκ οἴη· ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.
Non sola; cum eâ & famulæ ibant aliæ.

Ἐς δ' ὑψόθ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ,
Inque superiora ubi ascendisset cum ancillis mulieribus,

Κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν· ὄφρα οἱ ὕπνον
Flebat tum Ulyssem, dilectum maritum; usquedum ei somnum

Ἡδὺν ὀπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Dulcem in palpebris jecit cæsia Minerva.

ΣΧΟΛΙΑ.

599. Θέντων.] Ἀποθημένων, δηλονότι τῶν ἱματίων. *Ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ δέμνια θέντων· αἱ στρωμναί, δηλαδή.

NOTÆ IN SCHOLIA.

599. *Ἀττικῶς &c. ex *Eustathio*, fol. 716. lin. ult. * δέμνια θέντων, αἱ στρωμναί δηλαδή.

VARIÆ LECTIONES.

598. λίξω) γρ. λίξαιο, *Eustath.* fol. 716. lin. 33. Τὸ δὲ λίξω, ὑποτακτικὸν, πάλιν καινῶς ἔχει· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ λέγω, λέξω· ἢ ἀναδραμούσῃ εἰς ἐιῤῥῶται, ἔστιν αὐτοῦ παθητικὸν, τὸ λίξομαι· ἢ παρατατικὸς, ἐλεξόμην, τὸ τρίτον, λίξετο, ἢ ἐξ αὐτοῦ, ὑποτακτικὸν, τὸ λίξω. Εἰ δέ γε καὶ Εὐκλικόν τις εὑρεθείη ἐν Ἀλκιγενέσιοις, οὐδὲν κωλύει τὸ μέτρον ἴσχειν, λίξῃ σωιζόντως.

599. Χαμάδις τορέσας) γρ. χαμαὶ στορέσας, *Eust.* fol. 716. lin. 20. 36. &c. & *H. Steph.* nec tamen benè. *Ibid.* Καὶ δέμνια) γρ. καθέμνια, *Eustath.* fol. 716. lin. 37. Non tamen benè; quùm sit *Tmesis*, καὶ δέμνια θέντων, pro δέμνια καθέντων.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ
ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, γ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας γ'.

Βουλῇσι ἀνελεῖν Ὀδυσεὺς τὰς μνηστευομένας τοῖς μνηστῆρσι διεκπαιδίας, καὶ μισογυνὰς, ἀφ' ἧς ἐξῆς ὁδὶ Εὔμαιον καὶ Φιλοίτιον ἀφικέσθαι. ἐν ᾧ δὲ τῇ μνηστείαι χρῆται ὁμιλίᾳ.

Ἐπιγραφαί.

Τὰ αὐτὰ τῇ μνηστηροφονίας.

Ἄλλως.

Γ. Βορυβῶν Διὸς ἥρωσιν Ὀδυσσέα καὶ κλέος Ἀχαιῶν. LIB. XX.

Αὐτὰρ ὁ ἐν προθόμῳ θύραζετο δῖος Ὀδυσσεύς
Καμμὺξ ἀδέψητον βοέην φορέσας, αὐτὰρ ὕπερθε
Κώεα πόλλ' οἰῶν, τὰς ἱερεύεσκον Ἀχαιοί·
Εὐρυνόμῃ δ' ἄρ' ἔπειτα χλαῖναν βάλε κοιμηθέντι.
Ἔνθ' Ὀδυσεὺς μνηστῆρσι κακὰ φρονέων ἐνὶ θυμῷ,
Κεῖτ' ἐγρηγορόων· ταὶ δ' ἐκ μεγάροιο γυναῖκες
Ἦισαν, αἳ μνηστῆρσιν ἐμισγέσκοντο πάρος περ,
Ἀλλήλῃσι γέλωτα καὶ εὐφροσύνην παρέχουσαι.
Τῷ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι.

AT ipse in vestibulo cubabat divinus Ulysses:
Subter quidem crudam bovinam pellem straverat; sed desuper
Pelles multas ovium, quas sacrificaverant Achivi:
Eurynome verò chlænam super injecit decumbenti.
Illic Ulysses procis mala cogitans in animo,
Jacebat vigilans: ex domo verò mulieres
Iverunt, quæ procis miscebantur antea,
Mutuò risum sibi & lætitiam præbentes.
Hujus itaque movebatur animus in pectoribus suis:

ΣΧΟΛΙΑ.

1. Ἐγηγέρετο.] Ἀνεπαύετο, ἑαυτὸν εὐτόνως παρεσκεύαζεν.

2. Καμμὺξ.] Καὶ μὴ. Ἀδέψητον.] * Ἀνέρυσσον.

NOTÆ IN

V. 2. Καμμὺξ) Pro καὶ μὴν, cui respondet κηδὲ, pro καὶ δὲ. Ità *Iliad.* λ'. v. 172. καμμύσσας, & *Iliad.* ω'. v. 529. καμμύξας, & *Iliad.* ζ'. v. 201. καππεδίον.

V. 2. * Ἀβύρσδον) Ex *Aloysii* MSto. * ἀνέρυσσον, pro *Schreveliano* ἀνέρυσεν, ex Vett. Codd. Tribus.

4. Κοιμηθέντι) Hoc *Scholion*, ex *Hesychio*, revoco in hunc locum suum; & illius mentem in *Versione* sequor, *Decumbenti*, non *Dormienti*; ut malè ha-

SCHOLIA.

ctenús. *Eustath.* fol. 717. lin. 28. Κοιμηθέντι, τετέτευχε εὐναδέντι· ἄλλως δὲ ἐχρήσατο, ὡς δηλοῖ τὸ, Ἐν' Ὀδυσεὺς μνηστῆρσι κακὰ φρονέων ἐνὶ θυμῷ Κεῖτ' ἐγρηγορόων.

VARIÆ LECTIONES.

V. 3. Ἱερεύεσκον) γρ. ἱερεύσκον, *Seberus.* Vid. infrà, ad v. 250.

6. Κεῖτ' ἐγρηγορόων) γρ. κεῖτο ἐγρηγορόων, *Eustath.* fol. 717. lin. 29. Vid. Not. in *Textum.*

8. Γέλωτα καὶ εὐφροσύνην) γρ. γέλωτα τὲ καὶ εὐφροσύνην. *Eustath.* fol. 718. lin. 42. Nec *Steph.* vidit.

Πολλὰ

Πολλὰ ὃ μερμήριζε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Ἠὲ μεταΐξας θάνατον τεύξειεν ἑκάστῳ,
Ἦ ἔτ' ἐᾷ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μιγῆναι
Ὕστατα καὶ πύματα· κραδίη δέ οἱ ἔνδον ὑλάκτει.
Ὡς δὲ κύων ἀμαλῇσι περὶ σκυλάκεσσι βεβῶσα,
Ἄνδρ' ἀγνοιήσασ' ὑλάει, μέμονέν τε μάχεσθαι·
Ὣς ῥα ὅ ἔνδον ὑλάκτει ἀγασσάμενος κακὰ ἔργα.
Στῆθος δὲ πλήξας, κραδίην ἠνίπαπε μύθῳ,
Τέτλαθι δὴ, κραδίη· καὶ κύντερον ἄλλο ποτ' ἔτλης,
Ἤματι τῷ, ὅτε τοι μένος ἄσχετος ἤσθιε Κύκλωψ
Ἰφθίμους ἑτάρους· σὺ δ' ἐτόλμας, ὄφρα σε μῆτις
Ἐξάγαγ' ἐξ ἄντροιο, ὀϊόμενον θανέεσθαι.
Ὣς ἔφαθ', ὃ στήθεσσι καταπλόμενος φίλον ἦτορ·
Τῷ ῥ' ἔμπης ἐν πείσῃ κραδίη μένε τετληυῖα
Νωλεμέως· ἀτὰρ αὐτὸς ἑλίσσετο ἔνθα καὶ ἔνθα.

Multa verò cogitabat in mente & in animo,
An irruens mortem pararet unicuique,
An fineret cum procis superbis misceri
Extremò & ultimò: cor autem ei intùs latrabat.
Sicut verò canis teneros circùm catulos iens,
Virum ignorans latrat, & est prompta ad pugnandum:
Sic hujus intùs latrabat cor ægrè ferentis mala opera:
Pectore igitur percusso, animum increpuit verbo,
" Tolera utique, anime; & pejus aliud aliquando tolerâsti
" Die illo, quo tibi robore intolerandus comedit Cyclops
" Fortes socios, tu verò audax persististi, usquedum te prudentia
" Eduxit ex antro putantem mori.
Sic dixit, in pectoribus incessens suum cor:
Ibi igitur in hâc deliberatione cor manebat tolerans
Indesinenter; at ipse vertebatur huc & illuc.

ΣΧΟΛΙΑ.

13. Ὑλάκτει.] Σωιηχῶς σαινεῖτο.
14. Ἀμηλῆσιν.] Ἀπαλαῖς. Βεβῶσα.] Ἑστῶσα.
15. Ἀγνοιήσασ'.] Ἀγνοήσαν ἐῶσα.
16. Ἀγασσάμενος.] Ἄγαν θαυμάζοντος· ἢ καλὰ παίνοντος.
17. Ἠνίπαπε.] Ἐνουθέτησεν.
22. Καταπλόμενος φίλον ἦτορ.] Καζασείλων, τῷ λόγῳ ἐπέπαυεν παιδεύων εἰς τὸ ψυχρὸν, ὥστε αὐτῆς ἅψασθαι τὰ λεγόμενα.
23. Ἐν πείσῃ.] Ἀντὶ τοῦ, καλῷ χώρᾳ· * οὐκ ἔστι ἦν ὁ κινούμενος, ἀλλ' ὁ διεσμοῖς ἁρμένος, ἢ ὁ οἷς ἐπίκειται ὁ ἐγκάρδιος οἷον, οὐκ ἔμελλεν αὐτῷ. Τετληυῖα.] Καρτεροῦσα.
24. Νωλεμέως.] Σωιεχῶς. Ἑλίσσετο.] Ἐκυλίετο, ἐστρέφετο.

NOTÆ.

16. Ἀγασσάμενος) *Etymolog.* M. v. Ἀπεῖν, τὸ θαυμάζω ἢ ὀκπλήττομαι, Ἀπασσάμενος καὶ ἔργα. Vid. infrà ad *Var. Lect.*

18. Τέτλαθι δὴ, κραδίη,) Huc omninò referenda bella historiola, de *Pardale* ergo petulantes *Simias* patientiâ, *Ælian.* Animal. l. 5. c. 54. & illud ad finem *Petronii* Satyric. *Quid?* Non *Ulysses cum corde litigat suo?* N. B. παρῳδίαι, Τέτλαθι δὴ, Πεῖνα, καὶ ἀνάλογα μωρολογήματα.

21. Οἰόμενον) Licet *Ulysses* dicatur κραδίην alloqui, agnoscitur tamen *Seipsum* alloqui; quare & *Masculino* genere utitur hìc Poeta, ut *Eustath.* fol. 1881. lin. 22. & refertur ad χῆμα, ὡς τὸ σημαινόμενον.

23. Τῷ ῥ' ἔμπης ἐν πείσῃ κραδίη μένε) *Hesych.* Πείσῃ, πειστικῇ χώρᾳ, vel ut legi volunt alii, πείσμᾳ ἢ ἀγκύρᾳ. Et mox, Πείσμασι) Σχοινία δόγμα, συμφύσεις. Πεῖσμα enim σχοινίον ἀγκυρικὸν, ut *Paul. Leopard.* monet, *Emendat.* l. 15. c. 19. Huc refer *Thomæ Gatakeri* Annot. ad *M. Antonin.* l. 3. §. 6. fol. 103. ex cujus mente *Brevia Scholia* leviter emendo. Hunc locum *Plutarchus* alludit, Περὶ ἀοργησίας, Ἐν τῇ Ὁμηρικῇ πείσῃ μένοντα τὸν θυμόν. Et *Synesius*, in *Calvitiei* encomio, Τρεῖν τῷ καρδίαν ἐν πίσῃ. Lexicon Vetus, Ἐν πίσῃ μένειν) Ἐν ἡσυχίᾳ καὶ ὑποστολῇ εἶναι ἐπιόντι· Ἡ λέξις ἅπαξ Ὁμήρῳ εἴρηται.

NOTÆ IN SCHOLIA.

23. * Οὐκ ἔστι ἦν ὁ κινούμενος) Ità, pro corrupto, οὐκ ἔστιν ἢ ὁ νόος, ex *Aloysii* MSto. quod video jam *Gatakerum*, ex conjecturâ felicitèr emendâsse, in Annot. ad *M. Antonin.* p. 103. col. 1. lin. 31.

VARIÆ LECTIONES.

16. Ἀγασσάμενος) γρ. ἀπασσάμενος. *Eustath.* fol. 719. lin. 4. *Etymolog.* M. v. Ἀπεῖν, & *H. Steph.*

19. Ὅτι τοι) γρ. ὅτε μοι, *H. Steph.* vel, ὅτ' ἐμοί.

Ὡς δ' ὅτε γαστέρ' ἀνὴρ, πολέϊ πυρὸς αἰθομένοιο,
Ἐμπλείην κνίσης τε καὶ αἵματος, ἔνθα καὶ ἔνθα
Ἀϊόλλῃ, μάλα δ' ὦκα λιλαίεται ὀπλήσσαι·
Ὡς ἄρ' ὅγ' ἔνθα καὶ ἔνθα ἑλίσσετο, μερμηρίζων,
Ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσῃ,
Μοῦνος ἐὼν πολέσιν· ταχέως δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
Οὐρανόθεν καταβᾶσα· δέμας δ' ἴκελο γυναικί·
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε,
Τίπτ' αὖτ' ἐχρήσῃς, πάντων πέρι κάμμορε φωτῶν;
Οἶκος μὲν τοι ὅδ' ἐστὶ, γυνὴ δέ τοι ἠδ' ἐνὶ οἴκῳ,
Καὶ παῖς, οἷόν πε τὶς ἐέλδεται ἔμμεναι υἱα.
Τιὼδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, Θεὰ, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
Ἀλλά τι μοὶ τόδε θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,
Ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσω
Μοῦνος ἐών· οἱ δ' αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔασι.
Πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζω,
Εἴπερ γὰρ κείνωμι, Διός τε, σέθεν τε ἕκητι,
Πῇ κεν ὑπεκπροφύγοιμι; τὰ * σὲ φράζεσθαι ἄνωγα.
Τόνδ' αὖτε προσέφη θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Σχέτλιε, καὶ μή τίς τε χερείονι πείθεται ἑταίρῳ,

Sicut quandò ventrem vir, multo igne ardenti,
Plenum pinguedinèque & sanguine huc & illuc
Variè-versat, citissimè verò cupit assatum esse:
Sic hic huc & illuc vertebatur cogitans,
Quomodo nempè procis impudentibus manus injiceret,
Solus cùm esset multis: prope verò ipsum venit Minerva
Cœlitùs descendens, corporeque assimilata erat mulieri;
Stetit igitur super capite, & illum sermone alloquuta est,
" Quid tandem vigilas, omnes supra infortunate viros?
" Domus quidem tibi hæc est, uxor autem tibi hæc in domo,
" Et filius, qualem aliquis cuperet esse filium.
Hanc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" Certè jam hæc omnia, Dea, ut par est dixisti:
" Verùm quiddam mihi hoc animus in mentibus cogitat,
" Quomodo nempe procis impudentibus manus injiciam,
" Solus cum sim; hi autem semper frequentes intùs sunt.
" Adhuc item aliquid & hoc majus in mentibus cogito,
" Siquidem enim interficiam, Joveque, teque volente,
" Quò subterfugiam? hoc te animadvertere oro.
Hunc rursus alloquuta est dea cæsia Minerva,
" Miser, & quidem aliquis pejori credit socio,

ΣΧΟΛΙΑ.

27. Ἀϊόλλῃ.] Ποικίλως τρέφει, ἢ κινεῖ.
33. Ἐχήσεις.] Γενήσεις.
40. Ἀολλέες.] Ἀντὶ τοῦ, πολλοί.
45. * Σχέτλιε.] Ὀλιγώρησι.

NOTÆ.

25. Ὡς δ' ὅτε γαστέρ' ἀνὴρ) *Eustath.* Iliad. fol. 696. lin. 33. ad κ'. v. 5. Ὡς δ' ὅταν ἀστὰρ πλήσῃ, quùm satis illius Comparationis magnificentiam prædicâssèt, statim de hujus μικρεπιτεχνείᾳ ità, Ἐν ᾧ Ὀδυσσέα θαυμάζει ἄλλως, ὅτι τὸ πλωχὸν Ὀδυσσέως καταμικρύνῃ τῇ εἰκόνι, ἀνδρὶ ἀπεικάσας ὀπλῶντι γαστέρα κνίσης γέμουσαν· ὅλως γὰρ ὁ Ποιητὴς ἄφεισος εἰκονίζειν, καὶ σφοδρῶς τοῖς καιροῖς τὰ τῆ μεγαλεῖα ἀκριβένας, πάς τι σμικρότητας. Vid. *Gallicum* Scriptorem, D. *Bossu*, de *Epopœiâ*, l. 6. c. 3. & c. 8.

43. Τὸ * σὲ φράζεσθαι ἄνωγα) Qui nesciebant τὸ ἄνωγα, non solùm κελεύω, verùm & ἱκετεύω significare, loco τοῦ σὲ, scripserunt hìc τὸ δή. Nos ; in marginem quidem rejicimus, quod in *Florentinâ*, *Aldinâ*, &c. reperiatur, σὲ autem in *Textum* admittimus, quòd *Eustathio* probetur, & *H. Stephano* agnoscatur. Etiam πὲ σὲ legitur in *Basil.* Edit.

NOTÆ IN SCHOLIA.

45. * Σχέτλιε) Ὀλιγώρησι. Hoc *Scholiolum* audacter assuendum duxi; quòd hìc Poeta suam *Minervam* inducat, *Christi* ferè modo, τῷ ἀπιστοῦντι Ὀδυσσεῖ ὀνειδίζουσαν.

VARIÆ LECTIONES.

34. Τοὶ) γρ. σοὶ. *Ibid.* Γυνὴ δέ τοι) γρ. γυνὴ ; σὲ, ex *Conjecturâ*.
37. Ἔειπες) γρ. ἔειπας, MSS. ut sæpè aliàs.
41. Πρὸς δ' ἔτι) γρ. πρὸς δέ τι, *Florentin. Aldin. Lovan. Rescii.*
43. Τὸ σὲ φράζεσθαι ἄνωγα) γρ. πὲ σὲ φράζεσθαι ἄνωγα, *Eustath.* Edit. *Basil.* τὸ ; &c. vid. in *Textum*.

Ὅσσα

Ὅσσῳ θνητός τ' ἐστὶ, καὶ οὐ τόσα μήδεα οἶδεν·
Αὐτὰρ ἐγὼ Θεός εἰμι, ἄλαμπετὲς ἥ σε φυλάσσω
Ἐν πάντεσσι πόνοις· ἐρέω δέ τοι ἐξαναφανδόν·
Εἴπερ πεντήκοντα λόχοι μερόπων ἀνθρώπων
Νῶϊ περισταῖεν, κλεϊναι μεμαῶτες ἀρηϊ,
Καί κεν τῶν ἐλάσαιο βόας καὶ ἴφια μῆλα.
Ἀλλ' ἐλέπω σὲ καὶ ὕπνῳ· ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν
Πάννυχον ἐγρήσσοντα· κακῶν δ' ὕπο δύσεαι ἤδη.
Ὣς φάτο· καὶ ῥά οἱ ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχυεν·
Αὐτὴ δ' ἀψ' ἐς Ὄλυμπον ἀφίκετο δῖα Θεάων,
Εὖτε τ' ὕπνῳ ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμῷ,
Λυσιμελής· ἄλοχος δ' ἄρ' ἐπέγρετο κέδν' εἰδυῖα·
Κλαῖε δ' ἄρ' ὀλλεχέεσσι καθεζομένη μαλακοῖσιν·
Αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίουσα κορέσσατο ὃν κατὰ θυμόν,
Ἀρτέμιδι πρώτιστον ἐπεύξατο δῖα γυναικῶν·
Ἄρτεμι, πότνα θεὰ, θύγατερ Διός, αἴθε μοὶ ἤδη
Ἰὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλοῦσ' ἐκ θυμὸν ἕλοιο
Αὐτίκα νῦν· ἢ ἔπειτά μ' ἀναρπάξασα θύελλα
Οἴχοιτο φερέουσα κατ' ἠερόεντα κέλευθα,
Ἐν προχοῇς δὲ βάλοι ἀψορρόου Ὠκεανοῖο·

" Qui etiam mortalis est, & non tanta consilia novit;
" At ego Dea sum, continuò quæ te custodio
" In omnibus laboribus; dico etenim tibi expressè,
" Siquidem quinquaginta manipuli diversi linguium hominum
" Nos circumstarent, interficere prompti Marte, *sengladio*,
" Etiam horum abigeres boves & pingues oves.
" Verùm capiat te etiam somnus: molestum *est* & excubare
" Totâ nocte vigilantem; è malis verò emerges jam nunc.
Sic dixit; & ei somnum palpebris affudit:
Ipsa autem retrò in Olympum abivit præstans Dearum,
Quando hunc somnus ceperat solvens curas animi,
Solvens-membra; uxor vero tandem evigilavit castè edocta;
Flebatque in lectis sedens mollibus.
At postquam flens satiata est suo in animo,
Dianæ primùm supplicavit præstans mulierum,
" Diana, veneranda Dea, Jovis filia, utinam mihi jam
" Sagittâ in pectoribus jactâ animum adimas.
" Statim nunc, vel demùm me raptam procella
" Eat portans per aëreas vias,
" In fluentaque jaciat retrogradi Oceani:

ΣΧΟΛΙΑ.

49. Λόχοι.] Τῶν πολεμίων συνήμασι.
50. Ἀρηϊ.] Ἄρης νῦν, ὁ σίδηρος.
52. Ἐλέπω σὲ ϗ ὕπνῳ.] Ἀντὶ ϗ, κοιμώμενον. Ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν.] Ἀνία ἐστὶ καὶ * τὸ δι' ὅλης νυκτὸς ἀγρυπνεῖν.
53. Κακῶν δ' ὕπο δύσεαι.] * Κακώσεως ὑπεξέλθῃς. Ἤδη.] Παραυλίκα.
61. Ἄρτεμι, πότνια θεὰ.] Κατίλαβε.
63. Ἢ ἔπειτά.] Νῦν, ἀντὶ ϗ, παραυλίκα.
64. Ἠερόεντα κέλευθα.] Τὸν α�έρα, ἢ τὴν ἄβην.
65. Προχοῇς.] Τοῖς ῥεύμασιν. Ἀψορρόου Ὠκεανοῖο.] Τῷ κύκλῳ φερομένου τῆς γῆς καὶ ἀψ πάλιν ἐπὶ τὰ αὐτὰ ἀφικνουμένου.

NOTÆ.

52. Ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν Πάννυχον ἐγρήσσοντα) Suprà dixerat, ὁ'. v. 393. Ἀνίη καὶ πολὺς ὕπνος.
61. Ἄρτεμι, πότνια θεὰ) Vid. ad *Var. Lect.* Precatur autem subitaneâ morte mori, ex Doctrinâ illâ, quam passim retulimus, *Apollini* nempè *Virorum*, *Dianæ* tribui *Mulierum* mortes naturales; ut τ'. v. 86. ρ'. v. 251.

NOTÆ IN SCHOLIA.

52. * Καὶ τὸ δι' ὅλης) Ità emendo, pro καὶ τόδ' ὅλης, ex MS. *Aloysii*, & Vett. Codd. *Morrhii* & *Bedroti*; nec enim *Aldinus* Codex in hâc parte sanus.
53. * Κακώσεως ὑπεξέλθῃς) Ità omninò legendum, pro κάκωσιν ὑπεισελθῃς. *Sensu* omninò postulante; jam nunc enim *finem malorum illi adesse spondet Minerva.*

VARIÆ LECTIONES.

48. Ἐν πάντεσσι πόνοις· ἐρέω) γρ. ἐν πάντεσσι πόνοισ' ἐρέω, & πόνοισιν· ἐρέω, *H. Steph.*
53. Κακῶν δ' ὕπο δύσεαι ἤδη) γρ. κακῶν δ' ὑπο-δύσεαι ἤδη, *H. Steph.*
61. Πέτια θεὰ) γρ. πότνια θεὰ, vid. ad ε'. v. 215.

Ὣς;

Ὡς δ' ὅτε Πανδάρεω κύρας ἀτέλεσσε θύελλα·
Τῇσι τοκῆας μὲν φθῖσαν θεοί· αἱ δὲ λίποντο
Ὀρφαναὶ ἐν μεγάροισι, κόμισσε δὲ δῖ' Ἀφροδίτη
Τυρῷ, καὶ μέλιτι γλυκερῷ, καὶ ἡδέϊ οἴνῳ·
Ἥρη δ' αὐτῇσιν περὶ πασέων δῶκε γυναικῶν
Εἶδος καὶ πινυτήν, μῆκος δ' ἔπορ' Ἄρτεμις ἁγνὴ,

" Sicut quando Pandari filias abripuerunt procellæ:
" His parentes quidem perdiderunt Dei; hæ autem relictæ sunt
" Orphanæ in domibus; nutriebat verò divina Venus
" Placentis, & melle dulci, & suavi vino;
" Juno quoque ipsis præ omnibus dedit mulieribus
" Speciem & prudentiam; staturamque præbuit Diana casta,

ΣΧΟΛΙΑ.

66. Ὡς δ' ὅτε Πανδάρεω.] Πανδάρεως, ὁ Μέροπος καὶ νύμφης * ὀρείας παῖς. Μιλήσιος τὸ γένος, γήμας Ἁρμοθόην, τὴν Ἀμφιδάμαντος, ἔσχε παῖδας τρεῖς, Ἀηδόνα καὶ Κλεοθήραν καὶ Μερόπην· ἃς τρέφουσιν Ἀφροδίτη καὶ Ἀθηνᾶ. Ἐν Ἥρᾳ. Πανδάρεως ὁ παραβλώψας εἰς Κρήτην, κλέψας τὸν Διὸς κύνα, καὶ αὐτὸν ὁμοῦ ἄγοντα εἰς Μίλητον, λίσσας τὴν Δίαν· παρὰ * Ταντάλῳ ὢν εἰς Φρυγίαν καταίρει, φάσμα ἄγειν εἰς Φοινίκης τοῦτον· ὁ δὲ Τάνταλος ἀπεκάλυψε· ἔπειτα * Ἑρμῆς, κελεύσαντος Διὸς ἀφανίσαι τὸν κύνα, παραγόμενος πρὸς Τάνταλον· ὁ δὲ ἀρνεῖται, καὶ ὄμνυσι τὸν Δία, καὶ τὰς ἄλλας θεάς, μὴ συνειδέναι τι περὶ τοῦ κυνός. ὁ δ' Ἑρμῆς εὑρίσκει αὐτὸν παρ' αὐτῷ· ὡς δὲ ὁ Πανδάρεως ἐπύθετο, φεύγει σὺν τῇ παιδίδι σὺν τῇ γυναικὶ Ἁρμοθόῃ, καὶ ταῖς θυγατράσιν, ἀγάμοις οὔσαις, Κλεοθήρᾳ τε καὶ Ἀηδόνι καὶ Μερόπῃ, εἰς Ἀθήνας· ὧν ὁ Ἀθηνῶν ὡς Σικελίαν. ὁ δὲ Ζεὺς αὐτὸν ἰδὼν, κλείνει σὺν τῇ γυναικί· παῖς δὲ θυγατράσιν αὐτοῦ πᾶς Ἀρπυίαι ἐφάμαξαι αἱ δὲ ἀνελάμβαναι, Ἐριννύσιν αὐτὰς ἀλύσιν δώσειν, ἃ μόνα ἀκάματα καὶ νόσων αὐτοῖς ἐμβάλλει Ζεὺς, καλεῖ δὲ αὐτὰ, κύνα.

67. Αἱ δὲ λίποντο ὀρφαναί.] Περσέθηκε τὸ κεφάλαιον· ὕστερον γὰρ σωίσει· καὶ γὰρ σὺν ὀρφαναὶ αὐτὰς * ἀνεῖρψαθ' ἡ Ἀφροδίτη, ἀλλὰ σὺν τῇ ὀρφανίᾳ. τὴν δὲ ἐξῆς δὲ λόγου, Τῇσι τοκῆας μὲ φθῖσαν θεοί· Ἀφροδίτη δὲ πρὸς Δία, * αἰτήσασα αὐτοῖς γάμον, παρεγένθ· ὁ δὲ τότε Ἄρπυιαι αὐτὰς ἀνῃρέψαντο. Δι' ἅλων δὲ αὐτὰς αἱ θεαὶ ἀνῃρέψαντο, ἀγνοοῦσαι τὸ πεπρωμένον· ἐκ γὰρ Διὸς οἴδε † μοῖραί τ' ἀθανάτων τε ἐρύουσι.

71. Μῆκος δ' ἔπορ' Ἄρτεμις.] Κυριτόφως δὲ θεός, * ὁμοίως τῷ ἀδελφῷ Ἀπόλλωνι.

† Infrà, v. 76.

ΝΟΤΑ.

66. Ὡς δ' ὅτε Πανδάρεω κύρας) Hinc corrigo *Juliani* Apostatæ Orat. 2. fol. 108. Ἀλλ' εἶτε αὐτὸν δαίμων πρωρὸς ξυναρπάσας, καθάπερ Ὅμηρός φησι, τὰς δὲ Τυνδάρεω θυγατέρας, &c. Lego Πανδάρεω, hunc enim locum omninò respicit: licet de illâ re nihil *Dionysius Petavius*, nec ipse *Spanhemius*, fol. 59. Πανδάρεω autem, pro Πανδαρέου, Scribo, Vett. Codd. *Scholiorum*, & ejusdem *Juliani* auctoritate. *Pausan.* Phocicis, c. 30. Ἐφεξῆς δὲ τοῖς Πανδάρεω θυγατέρας ἔγραψεν ὁ Πολύγνωτος· Ὁμήρῳ δὲ, ἐν ταῖς Πηνελόπης λόγοις ἐστὶν, ὡς ὀφθαλμοῖσιν μὲ παῖς παρθένος οἱ γειναίμην καλὸ μήτημα ἐκ θεῶν· αὐτὰς δὲ ὀρφανὰς πεφῆναι μὲ ὑπὸ Ἀφροδίτης λαβεῖν δὲ καὶ παρ' ἄλλων θεῶν, Ἥρᾳ μὲ φρενῶν τε ἱκανὰς εἶναι, καὶ εἴδος καλάς· μῆκος δὲ σώματος, Ἄρτεμίν φησιν αὐτοῖς δωρήσασθ· ἔργα δὲ γυναικῶν ἀρμόζοντα ὑπὸ Ἀθηνᾶς διδαχθῆναι. Ἀφροδίτην μὲ ἐν ἐρασὸν ἀνέρχεσθ, παρὰ Διὸς γάμον εὐδαίμονα ἐθέλουσιν παισὶν εὑρέσθ· πρὸς δὲ, ἀπέσης ἐκείνης, ἁρπασθῆναί τε ὑπὸ Ἁρπυιῶν, καὶ Ἐριννύσιν ὑπὸ αὐτῶν δοθῆναι· τάδε μὲν ἐστὶν ἃ αὐτὰς πεποιημένα Ὁμήρῳ.

69. Τυρῷ, καὶ μέλιτι γλυκερῷ, καὶ ἡδεῖ οἴνῳ) *Isaac. Casaubon.* in illud *Theocriti* §. 1. v. 58. — τυρὸν μίσγειν ἀδυσθὲν γάλακτι, Id est, *Placentam.* Sic enim appellabant, cui erat immixtus Caseus; ψωμὸν, cui non erat. Vulgò *caseum* interpretantur non rectè. Τυρὸς igitur hoc in loco, pro τυρόεις. Vid. *Athenæ.* fol. 110. & fol. 147. *Hesych.* Τυρόεις) Πλακοῦντα. *Mel, Vinum,* & *Lac* in deliciis, apud *Hagiographos.* Et *Euripides,* Bacch. v. 142. Ῥεῖ γάλακτι πέδον, ῥεῖ δ' οἴνῳ, ῥεῖ δὲ μελισσῶν νέκταρι. Τευφὼς ἔν ἐνδιξις, ut ait *Eustath.* fol. 722. lin. 19. Hinc *Callimach.* Hymn. *Jovis,* v. 49. — γλυκὺ κηρίον ἔβρως. Vid. *Isaia,* c. 7. 22. *Philostratus,* Heroic. de *Achille,* à *Chirone* nutrito, fol. 705. Ὁ δὲ ἐπιφέρων αὐτὸν κηρίοις τε καὶ μυελοῖς νεβρῶν. *Batrachomyomach.* v. 39. Οὐ χρεὼ μελίτωμα, τὸ καὶ μάκαρες τρώγουσιν. Hinc autem apparet τυρὸς *priorem* producere; uti probo, ad *Batrachom.* v. 38.

NOTÆ IN SCHOLIA.

hactenùs desiderabatur; & * ἀνελόμβαι, pro corrupto ἀναλόμβαι, ex *Aloysii* MSto.

67. * Ἀνῃρέψαθ, pro ἀνειρέψαθ, & * αἰτήσασα, pro αἰτήσατο, MS. auctoritate, *Sensu* suffragante.

71. * Ἄρτεμις & * ὁμοίως addo, hoc ex MS. *Aloysii*, illud ex ipso Poetâ.

VARIÆ LECTIONES.

66. Πανδάρεω) γρ. Πανδαρέου, vid. N. in *Textum.*

67. Αἱ δὲ λίποντο) γρ. αἱ δ' ἐλίποντο, ut Θ'. v. 125.

Ἔργα

Ἔργα δ' Ἀθηναίη δέδαε κλυτὰ ἐργάζεσθαι.
Εὖτ' Ἀφροδίτη δῖα ποσὶ στίχε μακρὸν Ὄλυμπον,
Κήδεσ' αἰτήσουσα τέλος θαλεροῖο γάμοιο,
Ἐς Δία τερπικέραυνον· ὁ γάρ τ' εὖ οἶδεν ἅπαντα,
Μοῖράν τ', ἀμμορίην τε, καταθνητῶν ἀνθρώπων·
Τοφελάδε τὰς κούρας Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο,
Καί ῥ' ἔδοσαν στυγερῇσιν Ἐρινύσιν ἀμφιπολεύειν·
Ὡς ἔμ' αἰτώσειαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Ἠέ μ' εὐπλόκαμος βάλοι Ἄρτεμις, ὄφρ' Ὀδυσῆα
Ὀσσομένη, κ' γαῖαν ὑπὸ στυγερὴν ἀφικοίμην,
Μηδέ τι χείρονι ἀνδρὸς ἐϋφρονέοιμι νόημα.
Ἀλλὰ τὸ μὲν κ' ἀνεκτὸν ἔχοι κακόν, ὁππότε κέν τις
Ἤματα μὲν κλαίῃ πυκινῶς ἀκαχήμενος ἦτορ,
Νύκτας δ' ὕπνος ἔχησιν· ὁ γάρ τ' ἐπέλησεν * ἅπαντας
Ἐσθλῶν, ἠδὲ κακῶν, ἐπεὶ ἂρ βλέφαρ' ἀμφικαλύψῃ·
Αὐτάρ ἐμοὶ κ' ὀνείρατ' ἐπέσθιεν κακὰ δαίμων.
Τῇδε γὰρ αὖ μοι νυκτὶ παρέδραθεν εἰκελος αὐτῷ,
Τοῖος ἐὼν, οἷος ἦεν ἅμα στρατῷ· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ

" Operique Minerva docuit inclyta operari:
" Quando Venus divina adivit altum Olympum,
" Puellis petitura perfectionem dulcium nuptiarum,
" Ad Jovem gaudentem fulmine: hic enim benè novit omnia,
" Fortunamque, infortuniumque, mortalium hominum:
" Interim puellas Harpyæ abripuerunt,
" Et dederunt odiosis Erynnibus, ad serviendum:
" Sic me dustruant Olympias domos habentes,
" Vel me pulchra-crinibus percutiat Diana; ut Ulyssem
" Visura, etiam terram sub odiosam abeam,
" Neque adhuc pejori viro lætificem mentem.
" Sed hoc quidem & tolerabile se habet malum, quandò aliqua
" Dies quidem fiet frequenter dolens corde;
" Noctes verò somnus habet: hic enim oblivisci facit omnes homines
" Bonorum & malorum, postquam palpebras obtegat:
" At mihi & insomnia immisit mala numen.
" Hâc enim nocte apud me dormivit similis ipsi,
" Talis nimirum, qualis ivit cum exercitu; at meum cor

ΣΧΟΛΙΑ.

76. Μοῖραν.] Εἱμαρμένην, εὐδαιμονίαν. Ἀμμορίην.] * Κακομοιρίαν.

78. Στυγερῇσιν.] Στυγνότητι αἰτίαις. Ἀμφιπολεύειν.] Ἐνεργεῖν.

83. Ἀνεκτόν.] Ἀναχητόν.

85. Ἐπέλησεν.] Λήθην ἐπήγαγε.

NOTÆ.

85. Ἅπαντας) Ità, pro ἀπαύστων, lego. *Sensu* postulante. *Sensus*, Somnus omnes *alios Oblivisci facit bonorum atque malorum; me non item. Quare* ἀπαύστων ad *Var. Lectiones* relego, & ἅπαντας, in *Textum* sumo, suffragante *Florentinâ*, *Aldinâ*, *Lovaniensi Rostii*, *Hervagianâ*; quam *Lectionem* agnoscunt *H. Steph. Castellio*, *Spondanus*, & alii; *Latina* quoque *Versio* huic *Lectioni* & olim favebat. Nec ἀπαύστων nisi in *Roman.* & *Basil. Eustath.* primitùs apparebat.

87. Αὐτὰρ ἐμοὶ κ' ὀνείρατ' ἐπέσθιεν κακὰ δαίμων.) Πᾶς τις Πηνελόπην ὀνείρατα κακὰ λέγει, ἐν οἷς συνηκμάκασι καὶ τῇ Ὀδυσσέως ἐφόδῳ, κ' ἔχουσιν, ὡς, Αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ χαῖρε; Τὸ μὲν ἀπέρυθρον αὐτὸς ὁ Ποιητὴς ἀφῃρέθη, λέγων ἐν τῷ Πηνελόπης στοχασμῷ, Ἐπὶ σὺν ἰφθίμῳ ὄναρ ἔμμορε, κοὐκ ὄνειρος ἔπειτα· Ὅταν ἔτι, ὡς βλαπτικὸν, ἀφῃ ψευδῆ, εἶπε κακὸν· ἀλλ' εἰ μὴ ὑπὲρ ἡμῶν ἦν ἀπηγεῖτο, inquit *Eustathius*.

87. Αὐτὰρ ἐμοὶ κ' ὀνείρατ' ἐπέσθιεν κακὰ δαίμων.) Nocte priori visus est *Ulysses* sub Aquilæ specie *Anseres* occidisse, *Odyss.* τ'. v. 535. &c. nunc sibi omninò similis, *Uxoris* suæ concubitu gaudere, ad quem locum referre licet & illa supra memorata *Eustathii* verba, ad v. 87.

88. Τῇδε γὰρ αὖ μοι νυκτὶ) Nocte priori visus est *Ulysses* sub Aquilæ specie *Anseres* occidisse, *Odyss.* τ'. v. 535. &c. nunc sibi omninò similis, *Uxoris* suæ concubitu gaudere, ad quem locum referre licet & illa supra memorata *Eustathii* verba, ad v. 87.

89. Τοῖος ἐὼν, οἷος ἦε) *Prior* & οἷος, *brevis*, quoad *Metrum*, licet minimè, quoad *Tonum*; ut ostendimus ad *Iliad.* σ'. v. 105. Ità, mox v. 379. Ἔμπαιον, ὡδὶ βίης. Hoc verò in loco τὸ ἦεν, pro ἦεν, ἤπι ἀπῆσε, inquit *Eustathius*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

76. Ἀμμορίην) * Κακομοιρίαν. Ità MS. *Aloysii* castigatè; reliqua, ut insulsa, deleo; κακομοιρίην &c.

VARIÆ LECTIONES.

74. Θαλεροῖο) γρ. γλυκεροῖο, *H. Steph.* & *Seberi* Index, v. γλυκεροῖο.

76. Μοῖράν τ', ἀμμορίην τε) γρ. Μοῖραν, καμμορίην τε.

82. Μηδέ τι) γρ. μηδ' ἔτι, ut sæpè aliàs.

85. Ἅπαντας) γρ. ἀπαύστων, vid. Not. in *Textum*.

89. Αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ) γρ. ἀλλ' ἐμὸν ἦτορ.

Χαῖρε,

Χαῖρ', ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ὄναρ ἔμμεναι, ἀλλ' ὕπαρ ἤδη.
Ὣς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἦλυθεν Ἠώς.
Τῆσδ' ἄρα κλαιούσης ὄπα σιὼθετο δῖος Ὀδυσσεύς·
Μερμήριζε δ' ἔπειτα, δόκησε δέ οἱ κατὰ θυμὸν
Ἤδη γινώσκουσα παρεστάμεναι κεφαλῆφι.
Χλαῖναν μὲν σιωπηλὸν ἑὴν καὶ κῶεα, τοῖσιν ἔνθορεν,
Ἐς μέγαρον κατέθηκεν ἐπὶ θρόνου· ἐκ δὲ βοείην
Θῆκε θύραζε φέρων· Διΐ δ' εὔχετο, χεῖρας ἀνασχών,
Ζεῦ πάτερ, εἴ μ' ἐθέλοντες ἐπὶ τραφερὴν καὶ ὑγρὴν
Ἤγετ' ἐμὴν ἐς γαῖαν, ἐπεί μ' ἐκάκωσαθε λίην,
Φήμην τίς μοι φάτω ἐγειρομένων ἀνθρώπων
Ἔνδοθεν· ἔκτοθεν δὲ Διὸς τέρας ἄλλο φανήτω.
Ὣς ἔφαθ' ὑψόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεύς·
Αὐτίκα δ' ἐβρόντησεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου
Ὑψόθεν ἐκ νεφέων· γήθησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς·
Φήμην δ' ἐξ οἴκοιο γυνὴ προέηκεν ἀλετρὶς
Πλησίον, ἔνθ' ἄρα οἱ μύλαι εἵατο ποιμένι λαῶν·
Τῇσι δὲ δώδεκα πᾶσαι ἐπηρώοντο γυναῖκες,

" Lætatum est, quoniam non dicebam somnium esse, sed verum ominor.
Sic dixit; statim verò aureâ sede venit Aurora.
Hujus igitur fientis vocem attendebat divinus Ulysses;
Cogitavit demùm, & visa est ei in animo
Jam *illam* cognoscens astare capiti.
Vestem quidem contrahens & pelles, quibus indormierat,
In domum deposuit in sede: extrà verò bovinam
Posuit foràs portans; Jovique precesfudit, manibus sublatis,
" Jupiter pater, si me volentes superficcamque & humidam
" Duxistis *Dii* meam in terram, postquam me malè-mulctâstis,
" Ominosum-dictum mihi aliquis dicat excitatorum hominum
" Intùs; at ab-extrà Jovis portentum aliud appareat.
Sic dixit precatus; hunc verò audivit consiliarius Jupiter:
Statimque tonuit à splendido Olympo
Ab alto ex nubibus: lætatus-est igitur divinus Ulysses.
Vocem autem ominosam è domo mulier præmisit molendinaria
E propinquo, ubi ei molæ erant in usum Pastoris populorum.
Ad eas utique duodecim omnes nitebantur mulieres,

ΣΧΟΛΙΑ.

95. Σιωπηλόν.] Σιωπαζόν.
97. Θύραζε φέρων.] Ἐκπαῦται οἱ μνηστῆρες.
100. Φήμην.] Κληδόνα, οἰωνόν. Φάθω.] Εἰπάτω.
104. Ὑψόθεν ἐκ νεφέων.] Πῶς ἂν φησὶν ἡ ἀλετρὶς; Οὐδέπω νέφη ἐσί; νῦν δὲ τόπον ἔφη, Ἀπὸ τοῦ οἴκου, ἐκ τοῦ ὑπαίθρου. ἢ, ἐκ χρυσῶν νεφῶν, ἃ ἦν ἐν ὑπαίθρῳ, ὡς, * Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἄκρῳ Ὀλύμπῳ ἐπὶ χρυσείοισι νέφεσσιν. * *Iliad.* ν'. v. 523.
106. Εἵατο.] Ψιλῶς, ἵν' ᾖ, ἦσαν.
107. Ἐπηρώοντο.] Ἐρρωμένως ἐπήργων.

NOTÆ.

100. Φήμην τίς μοι φάθω) Quod observamus, ad σ'. v. 111. iterum hic notandum, Ominum nempè & Signorum frequentia, quæ *Ulyssis* fidem, ut ità dicam, labascentem erigunt & confirmant. Vid. quæ suprà, ad v. 87. ex *Eustathio*, qui fol. 724. lin. 22. Ἰσέον ὅ, ὅτι ἐ συπαδῶν τῷ φήμην πολλαχοῦ τῶν Ἀνωγεάτων, ἀλλ' ὅ ἰῶπα ἔχουσι, φῆμιν. Et ità *Florentina* & *Lovaniana Rescii*, φῆμιν apertè præferunt, & *Aldina* hoc certè in loco; nec enim mox, ubi iterum eadem Vox occurrit, nempè, v. 105.

106. Ἔνθ' ἄρα οἱ μύλαι εἵατο ποιμένι λαῶν) De voce εἵατο, *Eustath.* fol. 725. lin. 13. &c. Apud simplices illos priscos Reges Molæ erant constructæ, ut in *Alcinoi* palatio, *Odyss.* η'. v. 104. & hoc in loco. Quin & ipsi Reges aliquandò Molam versabant, ut *Pittacus*, *Mitylenæ* Tyrannus, unde ἐπὶ μύλιος ᾠδὴ illa, quam Mulieres ad Molam se exercentes canebant, Ἄλει, Μύλα, ἄλει· καὶ γὰρ Πιτθακὸς ἤλει μεγαίλας Μιτυλάνης βασιλεύων. *Eustath.* fol. 724. lin. 26. *Plutarch.* 2 Tom. fol. 157. *Perizon.* ad *Ælian. Isidor.* Pelusiot. l. 1. Epist. 470. *Tho. Gataker*, Annot. ad *M. Antonini* l. 1. §. 6. p. 5. col. 1. lin. 2. *Antipatri* Epigr. ex *Salmasii* Biblioth. placet addere, Ἴσχεο χεῖρα μυλαῖον, Ἀλετρίδες· εὕδετε μακρὰ, Κἂν ὄρθρου φωνῆσι γύης ἀλεκτρυόνων· Δηοῖ γὰρ νύμφαισι χορὸν ἐπιτείλατο μοῖρα· Αἱ δὲ καὶ ἀχρὶς ἐπ' ἄκρῳ πείλῳ ἀλλόμεναι τροχιὰν Ἄξονα δινεύσιν· ὁ δ' ἀκτίνεσσιν ἐλικτοῖς Στεφθεὶς πισσύρων κοῖλα βάθρα μυλάων.

VARIÆ LECTIONES.

95. Ἔνδοθεν) γρ. ἐκτοῦθεν, vid. ad *Iliad.* α'. v. 611. *Var. Lect.* & *Odyss.* γ'. v. 402.
100. Φήμην) γρ. φῆμιν, vid. Not. in *Textum*; idem mox, ad v. 105.
105. Φήμην) γρ. φῆμιν, vid. ad v. 100.
106. Εἵατο) γρ. εἴατο, *Eustath.* fol. 725. lin. 13.
107. Τῇσι δ' δώδεκα) γρ. τῇσιν δώδεκα, *H. Steph.*

Ἀλφίσι

Ἄλφιτα τύχεσθαι καὶ ἀλείατα, μυελὸν ἀνδρῶν.
Αἱ μὲν ἄρ' ἄλλαι δῦσαν, ἐπεὶ κατὰ πυρὸν ἄλεσσαν·
Ἡ δὲ μί' οὔπω παύετ', ἀφαυροτάτη δ' ἐτέτυκτο·
Ἥ ῥα μύλην στήσασα, ἔπος Φάτο, σῆμα ἄνακτι,
Ζεῦ πάτερ, ὅστε Θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσεις,
Ἦ μεγάλ' ἐβρόντησας ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Οὐδέ ποθι νέφος ἐστί· τέρας νύ τεῳ τόδε φαίνεις·
Κρῆνον νῦν καὶ ἐμοὶ δειλῇ ἔπος, ὄφρ' ἅδε εἴπω·
Μνηστῆρες πύματόν τε καὶ ὔστατον ἤματι τῷδε
Ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος ἑλοίατο δαῖτ' ἐρατεινήν.
Οἵ δή μοι καμάτῳ θυμαλγέϊ γυῖα λύσαν,
Ἄλφιτα τυχέειν· νῦν ὕστατα δειπνήσειαν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· χαῖρεν δὲ κλεηδόνι δῖος Ὀδυσσεύς,
Ζηνός τε βροντῇ· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτας.
Αἱ δ' ἄλλαι δμῳαὶ κατὰ δώματα κάλ' Ὀδυσῆος
Ἀγερόμεναι ἀνέκαιον ἐπ' ἐσχάρῃ ἀκάματον πῦρ.
Τηλέμαχος δ' ὀρθώθη ἀνίσταλο ἰσόθεος φώς,
Εἵματα ἑσσάμενος· περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ·
Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσαλο καλὰ πέδιλα,
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ.
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, πρὸς δ' Εὐρύκλειαν ἔειπεν,
Μαῖα φίλη, πῶς ξεῖνον ἐπιμήσασθ' οἰκί οἴκῳ

Farinas hordeaceas conficientes & triticeas, medullam virorum.
Aliæ quidem dormiebant, postquam triticum moluerant;
Hæc verò una nondum cessârat; debilissima enim facta est:
Hæc igitur molam sistens verbum dixit, signum regi,
" Jupiter pater, qui Deis & hominibus imperas,
" Certè valdè tonuisti à cœlo stellato,
" Neq; alicubi nubes est *extraordinaria*; ostentum certè alicui hoc ostendis:
" Perfice nunc & mihi miseræ verbum, quod dicam:
" Proci postremoque & extremo die hoc
" In domibus Ulyssis capiant convivium desiderabile;
" Qui jam mihi labore tristi genua solverunt,
" Farinas facienti; nunc ultimo *inquam* cœnent!
Sic dixit; lætatus-est autem omine divus Ulysses,
Jovisque tonitru: sperabat enim se puniturum sceleratos.
Aliæ verò famulæ in domibus pulchris Ulyssis
Congregatæ accendebant in foco magnum ignem.
Telemachus interim è lecto surrexit divinus vir,
Vestes indutus: circumque ensem posuit humerum:
Pedibusque sub unctis ligavit pulchra calceamenta,
Accepitque validam lanceam, præmunitam acuto ferro.
Stetit autem in limen iens, & ad Eurycleam dixit,
" Nutrix dilecta, quomodo *hunc* hospitem honorâstis in domo

ΣΧΟΛΙΑ.

108. Τεύχεσθαι.] Ποιεῖσθαι. Ἀλείατα.] Τὰ ἐκ τῶν πυρῶν ἄλευρα.
109. Ἄλεσσαν.] Ἤλεσαν.
113. Ἐβρόντησας ἀπ' ἀστερόεντος.] Οὕτως ἡ ἀλετρὶς φησιν, καθὰ τῷ κοινῷ συνήθειαν· ἢ, ὅτι τὰ ὑψηλὰ τοῦ Ὀλύμπου ἐπιφανῆ ἐστι.

NOTÆ.

108. Ἀλείατα.] Ità utraque *Eustathii* Editio, & ipse fol. 724. lin. 33. Καὶ ἄλειαρ, τὸ ἀπὸ πυρῶν ἄλευρον, κλ. Idem ferè, quod *Brevia Scholia*. Etymolog. M. Ἀλείατα, τὰ ἐκ πυρῶν ἀλληλισμένα ἄλευρα· συγκοπῇ ἄλειατα· ἢ ἐφθὸν ἄλευρον· λέγεται δὲ ἄλητον. Vid. ad *Var. Lect.*
114. Οὐδέ ποθι νέφος ἐστὶ) Confer cum *Scholiastâ*, in v. 104. *Eustath.* fol. 724. lin. 12. Ἡ δὲ βροντὴ τέρας μὲν ἐστιν, ὡς δῆλα νέφους χειμερίου· παρὰ φύσιν γάρ. — Ὅτι δὲ νέφος ἡ στερεμνὴ τῶν βροντῶν, δῆλον ἐκ τοῦ, Οὐδέ ποθι νέφος ἐστί· διὸ καὶ ἡ γενικὴ, τέρας τινὶ τόδε φαίνεσθαι, νοεῖ. εἰ δὲ δοκεῖ τοῦτο ἐναντιοῦσθαι τῷ, Ἐβρόντησε Ζεὺς ὑψόθεν ἐκ νεφέων, ἔστιν εἰπεῖν ἀληθῶς, ὡς νέφη νῦν Ἀπλικῶς, ὁ ἐκ νεφῶν τόπος, καὶ οὐρανόν. Vid. *Gerard. Joh. Voss.* de Origine & Progressu Idololatriæ, l. 3. c. 6. p. 756.

VARIÆ LECTIONES.

108. Ἀλείατα) γρ. ἀλείφατα, *Aldinus* Codex *Odyss. Hervagian. H. Steph.*
125. Ὤμῳ) γρ. ὦμω, & ὦμους. Vid. ad φ'. v. 119.
129. Πῶς ξεῖνον) γρ. τὸν ξεῖνον, *H. Steph.*

Εὐνῇ χ᾽ σίτῳ; ἢ αὕτως κεῖται ἀκηδής;
Τοιαύτη γὰρ ἐμοὶ μήτηρ, πινυτὴ περ ἐοῦσα,
Ἐμπλήγδην ἕτερόν γε τίει μερόπων ἀνθρώπων
Χείρονα, τὸ δέ τ᾽ ἀρείον᾽ ἀτιμήσασ᾽ ἀποπέμπει.
Τόνδ᾽ αὖτε προσέειπε πεφραδὲ Εὐρύκλεια,
Οὐκ ἄν μιν νῦν, τέκνον, ἀναίτιον αἰτιόῳο.
Οἶνον μὲν γὰρ πῖνε καθήμενον, ὄφρ᾽ ἔθελ᾽ αὐτός·
Σίτου δ᾽ ὑπέτ᾽ ἔφη πεινήμεναι· εἴρετο γάρ μιν.
Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ κοίτοιο καὶ ὕπνου μιμνήσκοιτο,
Ἣ μὲν δέμνι᾽ ἄνωγεν ὑποστορέσαι, δμωῇσιν·
Αὐτὰρ ὅγ᾽, ὡς τις πάμπαν ὀϊζυρὸς καὶ ἄπλητος,
Οὐκ ἤθελ᾽ ἐν λέκτροισι καὶ ἐν ῥήγεσσι καθεύδειν,
Ἀλλ᾽ ἐν ἀδεψήτῳ βοέῃ καὶ κώεσιν οἰῶν
Ἐδράθεν ἐν προδόμῳ· χλαῖναν δ᾽ ὑπέστορέσαμεν ἡμεῖς.
Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δ᾽ διὰ δῶ μεγάροιο βεβήκει,
Ἕσπετο δ᾽ ἔχων· ἅμα τῷ γε κύνες πόδας ἀργοὶ ἕποντο.
Βῆ δ᾽ ἴμεν εἰς ἀγορήν μετ᾽ εὐκνήμιδας Ἀχαιούς·
Ἣ δ᾽ αὖτε δμωῇσιν ἐκέκλετο δῖα γυναικῶν
Εὐρύκλει᾽, Ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο,
Ἄγρειθ᾽, αἱ μὲν δῶμα κορήσατε ποιπνύσασαι,
Ῥάσσατέ τ᾽· ἐν δ᾽ θρόνοις ὑπολήτοισι τάπητας

"Lecto & cibo? an temere jacet neglectus?
"Talis enim mihi mater, licet aliquin prudens sit,
"Temere alterum honorat diversi nguium h minum
"Minus-dignum, meliorem verò minùs-honorans repudiat.
Hunc rursus alloquuta est prudens Euryclea,
"Nè ipsam nunc, fili, insontem accusa.
"Vinum quidem enim bibit sedens, quamdiù voluit ipse;
"Cibo autem non amplius dixit egrire; interrogavit enim ipsum.
"Sed quando jam lecti & somni meminit,
"Hæc quidem lectos jussit substernere, ancilis:
"At hic tanquam aliquis omninò ærumnosus & infortunatus,
"Noluit in lectis & in cooperimentis dormire,
"Sed in crudâ bovinâ, & pellibus ovium
"Dormivit in vestibulo; chlænam verò injecimus nos.
Sic dixit; Telemachus autem ex domo transivit,
Lanceam habens: simul hunc canes pedibus veloces sequebantur.
Perrexit verò ire in concionem ad fortes Achivos:
Ast illa interea ancilibus jussit diva mulierum
Euryclea, Opis filia Pisenoridæ,
"Agite, hæ quidem domum verrite festinantes,
"Aspergiteque; inque sedibus benefactis tapetes

ΣΧΟΛΙΑ.

130. Ἀκηδὴς.] Ἀτημελὴς.

132. Ἐμπλήγδην] Ἐκπληκτικῶς· ἢ ἀκαίρως, καὶ ὡς ἂν τύχῃ, ἐμπιλαζόντα τοῖς πραγμασι.

137. Σίτου δ᾽ ὑπέτ᾽ ἔφη.] Καλῶς τὸ σωφρόνως ὑπεδεκτέον τοῦτο.

143. Ἐπέσταμεν.] Ἐπεσκεπάσαμεν.

149. Ἄγρειθ᾽.] Σπουδαίως διεγείρεσθε. Κορήσατε] Σαρώσατε· εἴρηται δὲ καλῶς ἀντιφράσει, ὡς καὶ τὸ σίτου ὄφελμα καλεῖται οὐκ αὔξον τι, ἀλλὰ τὴν αὔξουσαν περιῤῥέμβουσαν καὶ μειοῦν. Ποιπνύσασαι.] Σπουδαίως ἐναργήσασαι.

150. Ῥάσσατε.] Ῥάπτε.

ΝΟΤΑΕ.

131. Τοιαύτη γὰρ ἐμοὶ μήτηρ) Infulati Principes, qui temerè indignos frigidè excipiunt, indoctos & ingratos beneficiis onustos cumulant, hæc in se levi inflexione dicta sciant, Τοιοῦτος, οἷος ἐμοὶ μήτηρ, πινυτὸς ὢν ὑπάρχων, κλ. *Malè collocata Benefacta, Malefacta existimo.*

132. Ἐμπλήγδην) *Eustath.* fol. 726. lin. 48. Ἐμπλήγδην ἢ, καθὰ τὸς Παλαιοὺς, τὸ, ἀκαίρως· παρὰ τὸ ἐμπιλάζειν, ἤτοι ἐμπλήσσειν, ἤτοι ἐμπίπλειν, ὅπως ἂν καὶ τύχοι τοῖς προφάσεσι· καὶ ἄλλως ἢ, ἐμπλήγδην, τὸ δίκην ἐμπλήκτου τινός· ἔμπληκτος ἢ, ὁ ἄστοχος, καὶ οἱονεὶ ἕτοιμος πιπλησκόμενος, ἢ ἐκ καλῶν φύσει φρενῶν. *Sophocl.* Ajac. v. 1376. Τοιοῖδε φῶτες εἰσὶν ἔμπληκτοι βροτῶν. *Ibid.* Μερόπων) Παρὰ τὸ φύσει μεμερισμένον ἔχειν τινὰ ὅπα εἰς τὰ λέξεις, ἢ εἰς συλλαβὰς, καὶ εἰς στοιχεῖα· ὁ μηδεμιᾶς τῆς ἄλλης ἔχει φωνῆς παρὰ τὸν τῶν ἀνθρώπων αὐδήν, ut *Eustathius*, fol. 23. lin. 22.

150. Ῥάσσατε) *Eustath.* fol. 728. lin. 9. Μύρῳ ῥαίνεσθαι, ut de *Demetrio Phalerensi*, *Athenæus*, Ῥαντὸν δὲ καὶ μύρῳ τὸν Δημήτριον τὸν Φαληρέα, καὶ ἐν ἱματίοις ἁπαλοῖς καὶ ποικίλοις ἀναστρεφόμενον.

VARIÆ LECTIONES.

130. Ἀκηδὴς) κε. ἀμηδὴς, *Aloysii* MS. verùm errorem literæ puto.

150. Θρόνοις) γρ. θρόνοιτ᾽, ut v. 48. *H. Steph.* in *Textu*, θρόνοισιν, *Florentin. Roman. Basil.* malè, at ipse *Eustath.* fol. 727. lin. 33. θρόνοις rectè.

Βάλ-

Βάλλεῖε πορφυρέους· αἱ δ' σπόγγοισι τραπέζας
Πάσας ἀμφιμάσασθε, καθήρατε δ' κρητῆρας,
Καὶ δέπα ἀμφικύπελλα τετυγμένα· ταὶ δ' μεθ' ὕδωρ
Ἔρχεσθε κρήνηνδε, κ' οἴσεῖε θᾶσσον ἰοῦσαι·
Οὐ γὰρ *δὴν μνηστῆρες ἀπέσσονται μεγάροιο,
Ἀλλὰ μάλ' ἦρι νέονται, ἐπεὶ κ' πᾶσιν ἑορτή.
Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἄρα τ' μάλα μὶν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
Αἱ μὲν ἔεικοσι βῆσαν ἐπὶ κρηὸν μελάνυδρον·
Αἱ δ' αὐτῷ καθὰ *δώματ' ὀπιταμέως πονέοντο.
Ἐς δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀγακλυτοὶ· οἱ μὲν ἔπειτα
Εὖ κ' ὀπιταμέως κέασαν ξύλα· αἱ δ' γυναῖκες
Ἦλθον ἀπὸ κρηνῆς· ἐπὶ δὲ σφισιν ἦλθε συβώτης,
Τρεῖς σάλυς καθάγων, οἱ ἔσαν *μετὰ πᾶσιν ἄριστοι.

" Jacite purpureos: hæ verò ſpongiis menſas
" Omnes abſtergite, purgate etiam crateras,
" Et pocula rotunda facta; aliæ quoque laturæ aquam
" Ite ad fontem, & portate citò euntes:
" Non enim diù proci aberunt à domo;
" Sed valdè mane venient; quoniam & omnibus Feſtus-dies.
Sic dixit; hæ autem illi valdè quidem auſcultârunt & obediverunt.
Viginti quidem iverunt ad fontem nigrum-aquis;
Aliæ verò illic in domibus ſcientèr laborabant.
Intrò demùm venerunt proci ſuperbi; hi quidem poſtea
Benè & ſcientèr ſcindebant ligna; mulieres verò
Venerunt à fonte: ſuperque illis venit ſubulcus,
Tres porcos adducens, qui erant inter omnes optimi.

ΣΧΟΛΙΑ.

152. Ἀμφιμάσασθε.] *Ἀπομάξατε.

155. Οὐ γὰρ δὴν μνηστῆρες ἀπέσσονται μεγάροιο, Ἀλλὰ μάλ' ἦρι νέονται, ἐπεὶ κ' πᾶσιν ἑορτή.] Τὴν ἑορτὴν πάντων τῶν θεῶν νομίζουσιν εἶναι· ταύτῃ γὰρ οἱ ἀρχαῖοι πᾶς θεοῖς ἀνέθεσαν, ἀφ' ὃ τὸ πρώτῃ αὐτῇ εἶναι ἔδοξε πάσας τε τὰς δοχὰς ἐποιήσαν αὐτοῖς, ὀρθῶς πιθανῶς· τὰς γὰρ ἀπάντων ἀρχοντίδας *τοῖς ὁμοίοις χρὴ γεραίρειν· κ' τὸ σίτου τὰς ἀπαρχὰς πᾶσι τοῖς θεοῖς ΝΟ

μᾶλλα μύρων πίπλειν ἐποίῃ ἐπὶ τὴν γῆν. Dein laudat illud Comici, Ἀλλὰ ξενῶνας οἶγε, κ' ῥᾶνον δέμας, Στρῶσόν τι κρόκινον, κ' πυρὸς φλέξον μέτρον, Κρατῆρά τ' αἶρε, κ' τ' ἡδίστου κέρα· A ῥαίνω, ῥάζω ut à βαίνω, βάζω, inquiunt Critici, inepté. Verùm quidem à ῥαίνω Fut. ῥανῶ, Æolicè ῥάσω, duplicatione Ionicâ ῥάσσω. Hinc Heſych. Ῥάσσαι) ῥάναι, ipſa hujus Scholii verba, verùm ibi ῥάσσαι tantùm.

154. Οἴσετε) Imperativum, ab οἴσω, Præſenti nempe ex Futuro facto. Ità ἄξετε bis Homero, viz. ſemel poſt οἴσετε, Iliad. γ'. v. 105. iterum, Iliad. ω'. v. 778. & Theocrit. §. 24. v. 48. Οἴσετε πῦρ ὅπως ζᾶσον. Verùm Homeri auctoritas toti mundo opponi poteſt, licet nonnulli οἴσατε ubique legendum ſtatuant: nec minùs tamen Callimachus eâdem Voce utitur in Singulari, ubi Error Literæ eſſe non poteſt, Hymn. Cerer. v. 137. Φέρβε βόας· φέρε μῶλυ· φέρε ζάχυν· οἶσε θελυμνόν. Quâ tamen ante illum

NOTÆ IN

152. *Ἀπομάξατε) Ità, ex MS. Aloyſii, reſtituo pro corrupto, ἀπομάζετε.

155. *Τοῖς ὁμοίοις, pro τὴν ὁμοίην· *εἰκὸς ὡς,

VARIÆ LECTIONES.

155. Δὴν) γρ. δὲ, vid. Not. in Textum.

159. Δῶμα) γρ. δώμαθ', Euſtath. fol. 728. lin. 35. Vid. Not. in Textum.

δοκιμάζουσι. Ὃ δ' Ἀπόλλωνος ταύτῃ εἶναι νομίζειν τὴν ἡμέραν εἰκὸς, ὡς τὸ πρῶτον φῶς, τῇ αἰτιωτάτῃ ὃ πυρὸς· ὁπάλλει * δὲ αὐτὸν κ' Νεομήνιον. ἡ ἱστορία παρὰ Φιλοχόρῳ.

156. Ἐπὶ κ' πᾶσιν ἑορτή.] Ταύτῃ τὴν ἡμέραν ἑορτὴν κ' νεμηνίαν παραδίδωσι † Ἀπόλλωνος ἱερόν· ἵνα τ' ἀνδρῶν τῶν ἐπὶ τὴν ἑορτὴν καθαγινομένων, εὔκαιρον ἔχῃ τὸ ἐπιθυμεῖν μνηστῆρσι.

† Vid. ad φ'. v. 258.

ipſe Homerus eſt uſus, Odyſſ. χ'. v. 106. & v. 480. Vid. ad ζ'. v. 321. & θ'. v. 255.

255. Οὐ γὰρ δὴν μνηστῆρες) Quùm priùs in pluribus Codicibus δὴ ſcriberetur, Senſu monente, Euſtathii auctoritatem ſequor, legendo *δὲν, ut ille facit, ἐν παρεκβολαῖς, Romana & Baſileenſis Editt. Δὲν, nempè pro δηρὸν, quod & mox occurrit, v. 216. H. Steph. hìc nihil vidit.

159. Καθὰ δώματ') Ità, pro καθὰ δῶμα, ſcribendum, & ità Euſtathius ἐν παρεκβολαῖς, fol. 728. lin. 35. Αἱ δ' αὐτοῦ καθὰ δώματα ἐπισαμένως πονίοντο, ἤγουν ἐπόνουν. Ità mox, v. 248. Ἐλθόντες δ' ἐς δώματ' Ὀδυσῆος, in Omnibus, ut v. 295. 298. &c.

163. Οἳ ἔσαν μετὰ πᾶσιν ἄριστοι) Οἳ μετὰ πᾶσιν ἔπρεπον τῇ πιμελῇ, ut mox, v. 174. Αἶγας ἄγων, αἳ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισιν. Quare altera Lectio, οἳ ἔσαν ἐν πᾶσιν ἄριστοι, ad Var. Lect. remittitur.

SCHOLIA.

pro εἰκότως, lego, & *ὃ, pro τί. Hoc autem Scholion, in MS. Aloyſii & tribus Codd. Vett. Impreſſis, non ſuo in loco reperitur; ſed ad v. 377.

Καὶ τὰς μὲν ῥ' εἴασε καθ' ἕρκεα καλὰ νέμεσθαι,
Αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα θεοῖσύδα μηλιχίοισι,
Ξεῖν', ἦ ἄρα σὲ μᾶλλον Ἀχαιοὶ εἰσορόωσιν,
Ἦέ σ' ἀπημάζουσι κατὰ μέγαρ', ὡς τοπάρος περ;
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Αἴθ' ὄφελ', Εὔμαιε, θεοὶ πεσίατο λώβιον,
Ὃν οἵδ' ὑβρίζοντες, ἀεικέα μηχανόωνται
Οἴκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ, οὐδ' αἰδοῦς μοῖραν ἔχουσιν.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα θεοὶς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
Αἶγας ἄγων, αἳ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισι,
Δεῖπνον μνηστῆρεσι· δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆες,
Καὶ τὰς μὲν κατέδησαν ὑπ' αἰθούσῃ ἐϊδάπῳ·
Αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα θεοσύδα κερτομίοισι,
Ξεῖν', ἔτι ἦ νῦν αὖθάδ' ἀνήσεις κατὰ δῶμα,
Ἀνέρας αἰτίζων; ἀτὰρ οὐκ ἔξειδα θύρασε
Πάντως; οὐκέτι νῶϊ μαχεινέας οἴω,
Πὺξ χειρῶν γεύσασθαι· ἐπεὶ σύ γε οὐ κατὰ κόσμον
Αἰτίζεις· εἰσὶν δὴ καὶ ἄλλοι δαῖτες Ἀχαιῶν.
Ὣς φάτο· τὸ δ' ὄπα προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
Τοῖσι δ' ἐπὶ τέλος ἦλθε Φιλοίτιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Βῆν τειῆναν μνηστῆρσιν ἄγων καὶ πίονας αἶγας.

Et hos quidem sivit in sepis aprìs pascere:
Ipse verò Ulyssem alloquutus est suavibus *verbis*,
" Hospes, nunquid tandem te magis Achivi respiciunt,
" An te inhonorant in ædibus, sicut antea?
Hunc respondens alloquutus est prudens Ulysses,
" Utinam enim jam, Eumæe, Dii ponant hanc contumeliam,
" Quam hi contumeliâ-utentes indecentèr operantur
" Domo in alienâ, neque pudoris partem, *i. e. tantillum* habent.
Sic hi quidem talia mutuò loquebantur.
Propè autem ipsos venit Melanthius, custos caprarum,
Capras ducens, quæ omnes interexcellebant greges,
Cœnam procis; duoque simul sequebantur pastores,
Et has quidem religârunt sub porticu valdè-sonanti:
Ipse verò Ulyssem alloquutus est convitiis,
" Hospes, adhuc & nunc hic molestus eris in domo
" Viros petens? at non exibis foràs
" Omninó? non antè nos diremptum iri puto,
" Quàm manus *nostras* gustaveris; quoniam tu non decenter
" Petis: sunt enim & alia convivia Achivorum.
Sic dixit; hunc autem minimè allocutus est prudens Ulysses,
Sed tacitus movit caput, mala profundè cogitans.
His autem super tertius venit Philœtius, princeps virorum,
Bovem sterilem procis ducens, & pingues capras,

ΣΧΟΛΙΑ.

164. Νέμεσθαι.] Διατρίβειν.
166. Μᾶλλον εἰσορόωσιν.] Προσηνῶς ὁρῶσιν.
171. Οὐδ' αἰδοῦς μοῖραν ἔχουσιν.] Οὐδὲ ὀλίγον αἰδοῦνται.
180. Πάντως.] Παντὶ τρόπῳ.
181. Γεύσασθαι.] * Πειρηθῆναι.
182. Εἰσὶ δὴ καὶ ἄλλαι.] Οὐ μαχητὰς, ἀλλ' ἱερὰ τῷ ἑορτῷ ἕξ Ἀπόλλωνος.

NOTÆ.

176. Κατίδησαν) Referendum ad δύω νομῆες· ἔπι δ' ἅμ' ἕποντο· αὐτὸς δ' Μελάνθιος αὖτ' Ὀδυσῆα &c. *Eustathius*, κατίδησαν, fol. 729. lin. 3. Οὐκ εὔδηλον δ', εἴτε ἀρσενικῶς νῦν αἶγάς φησιν, εἴτε θηλυκῶς, ἀφ' οὗ τὸν ἐπαγόμενον γραφὴν διαφορεῖσθαι, τὸ, Τὰς μὲ κατίδησαν· πολὺ γὰρ τὸ Ἀντιγράφων τὸ θηλυκὸν γένος φασὶ, Τὰς μὲ κατίδησαν, οἱ δὲ Μελανθίου δηλαδὴ δύο νομῆες. Mirum hoc, cùm v. 174. Αἶγας ἄγων, αἳ πᾶσι &c. ubi *genus* esse *Femininum*, clarum. Mox tamen. 187. Τὰς legitur eodem modo.

NOTÆ IN SCHOLIA.

181. * Πειρηθῆναι) Ita, pro πειραθῆναι.

VARIÆ LECTIONES.

166. Ἦ ἄρα σὲ) γρ. ἦ ἄρ τ σέ.
170. Ἀεικέα) γρ. ἀπάθαλα, *Eustath.* fol. 728. lin. 48. Vid. infrà. v. 370.
176. Καὶ τὰς μὲ κατίδησαν) γρ. καὶ τὰς μὲ κατίδησαν, vid. Not. in *Textum*.

Παρθμῆς

Πορθμῆες δ' ἄρα τέ γε δίηγαον, οἵτε κ' ἄλλους
'Ανθρώπους πέμπουσιν, ὅπις σφέας εἰσαφίκηται·
Καὶ τὰ μὲν εὖ κατέδησεν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ·
Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐρέεινε συβώτιον, ἄλκι ἐοικώς,
Τίς δὴ ὅδε ξεῖνος νέον εἰλήλουθε, συβῶτα,
Ἡμέτερον πρὸς δῶμα; τέων δ' ἐξ εὐχεται εἶναι
Ἀνδρῶν; ποῦ δέ νυ οἱ γενεὴ καὶ πάλεις ἄρουρα;
Δύσμορος· ἦτε ἔοικε δέμας βασιλῆϊ ἄνακτι.
Ἀλλὰ θεοὶ δυόωσι πολυπλάγκτους ἀνθρώπους,
Ὁππότε κ' βασιλεῦσιν ὀπάζωσιν ὀϊζύν.
Ἦ, καὶ δεξιτερῇ δειδίσκετο χειρὶ παραστάς·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Χαῖρε, πάτερ, ὦ ξεῖνε, γένοιτό τοι ἔσπερ ὀπίσσω
Ὄλβος· ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχεαι πολέεσσιν.
Ζεῦ πάτερ, οὔτις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
Οὐκ ἐλεαίρεις ἄνδρας, ἐπὶν δὴ γείνεαι αὐτὸς,
Μισγέμεναι κακότητι καὶ ἄλγεσι λυγαλέοισιν.
Ἴδιον, ὡς ἐνόησα, δεδάκρυμαι δέ μοι ὄσσε
Μνησαμένῳ Ὀδυσῆος· ἐπεὶ καὶ κεῖνον ὀΐω
Τοιάδε λαῖφε' ἔχοντα κατ' ἀνθρώπους ἀλάλησθαι,

Portitores utique hos duxerunt, qui & alios
Homines deducunt, qui ipsos accedit.
Et hæc quidem probè religavit sub porticu resonanti:
Ipse verò interrogavit subulcum, propè astans,
" Quis jam hic hospes nuper venit, subulce,
" Nostram ad domum? ex quibus dicit esse
" Viris? ubi ei genus & patria terra?
" Infelix, certè similis est corpore regi imperanti.
" Verùm Dii submergunt multum-errantes homines,
" Quandò etiam regibus destinant ærumnam.
Dixit, & dextrâ excepit manu astans,
Et ipsum compellans verba velocia alloquutus est,
" Salve, pater, ô hospes, fiat tibi saltem in futurum
" Opulentia; at quidem nunc malis teneris multis.
" Jupiter pater, nullus te Deorum asperior *est* alius:
" Non misereris viros, postquam jam generâsti ipse,
" Misceri malo & doloribus tristibus.
" Sudavi, ut intellexi, lachrymisque oppleti mihi oculi sunt
" Recordanti Ulyssis; quoniam & illum puto
" Tales vestes habentem inter homines errare;

ΣΧΟΛΙΑ.

187. Πορθμῆες.] * Οἱ παραφέροντες * τὸ πορθμεῖον ἐξ Ἠπείρου· ἢ ἐπείρους, ὡς τὸ ῥαψῳδίᾳ ξ'.
195. Δυόωσιν.] Εἰς κάκωσιν μεταβάλλωσιν.
202. Ἐπὶν δὴ γείνεαι.] Καθ' ὃν Πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε. Γείνεαι.] * Γεννήσῃς.
204. Ἴδιον.] Ἴδρωσα, ἠγωνίασα.
206. Δαίφε'.] Ῥάκη· ἢ λεπτὰ ἱμάτια.

NOTÆ.

192. Ἐξ εὐχεται) Ità potius scribendum duco, quàm ἐξεύχεται). Vid. ad α'. v. 406.

195. Δυόωσι) *Eustath.* fol. 730. lin. 40. Δυόωσιν) Ἤγουν εἰς δόλον καὶ κακοπάθειαν ἄγουσι.

199. Χαῖρε, πατὴρ ὦ ξεῖνε) De hoc Versu, vid. ad σ'. v. 121. Hoc autem in loco & olim ἔσσω, non ὄπισσω, scriptum erat, Editt. *Roman.* & *Basil.* *Eustathii*, *Stephan.* *Castellion.* *Spondan.* *Schrevelian.* *Oxon.* At *Florentina* quidem, *Aldina*, *Lovaniana*, & *Hervagiana*, legunt ὄπισσω, Veteri errore.

200. Κακοῖς ἔχεαι πολέεσσιν) Ità suprà in eodem versu, σ'. v. 122. κακοῖς ἔχεαι πολέσσιν legitur rotundius & melius; quare πολλοῖσιν, quod in hoc tantùm loco prius obtinuerat, ad *Var. Lect.* rejicio.

201. Ζεῦ πάτερ) Idem *Versus*, *Iliad.* γ'. v. 365.

204. Ἴδιον) Vid. *Etymolog.* M. v. Ἰδὼς.

NOTÆ IN SCHOLIA.

187. * Οἱ παραφέροντες) Ità, pro οἱ παραφορεύοντες) & παραφέροντες, ex *Aloysii* MSto. * τὸ πορθμεῖον &c. addo, ad *Sensum* explicandum.

202. * Γεννήσῃς) Ità, pro γένησεις, ex *Eustathio* restituo, MS. γενήσεις, tres Impressi Codd. γένησις, malè.

VARIÆ LECTIONES.

192. Ἐξ εὐχεται) γρ. ἐξεύχεται). vid. ad α'. v. 406.
196. Καὶ) γρ. κὰν, *H. Steph.*
199. Πατὴρ ὦ ξεῖνε) γρ. πάτερ ὦ ξεῖνε, Vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Ἔσσω) γρ. ὄπισσω, vid. *ibid.*
200. Κακοῖς ἔχεαι πολέεσσιν) γρ. κακοῖς ἔχεαι πολλοῖσιν, vid. Not. in *Textum*.

Εἶπε

Εἴπῃ ἔπ ζώει, καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο.
Εἰ δ' ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν ἀίδαο δόμοισιν,
Ὤ μοι ἔπειθ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὅς μ' ἐπὶ βουσὶν
Εἶσ' ἔπ τυτθὸν ἐόντα, Κεφαλλήνων ἐνὶ δήμῳ·
Νῦν δ' αἰ μὴ γίνοιτ' ἀθέσφατοι, ὥδέ κεν ἄλλως
Ἀνδρί γ' ὑποφαχύῃλο βοῶν γένος εὐρυμετώπων·
Τὰς δ' ἄλλοι μὲ κέλονται ἀγινέμμεναι σφίσιν αὐτοῖς
Ἔδμεναι· ὐδέ π παιδὸς ἐνὶ μεγάροις ἀλέγουσιν,
Οὐδ' ὄπιδα τρομέουσι θεῶν· μεμάασι γὰρ ἤδη
Κτήματα δάσασθαι δηρὸν οἰχομένοιο ἄνακτος.
Αὐτὰρ ἐμοὶ τόδε θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ φίλοισι
Πόλλ' ὀπδυνᾷ· μάλα μὴν κακὸν, ὅμος ἐόντος,
Ἄλλων δῆμον ἰκέσθαι, ἰόνθ' αὐτῇσι βόεσσιν,
Ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς· τὸ ἧ ῥίγιον, αὖθι μένοντα
Βουσὶν ἐπ' ἀλλοτρίῃσι καθήμενον ἄλγεα πάσχειν.
Καί κεν δὴ πάλαι ἄλλον ὑποφθιμένων βασιλήων
Ἐξικόμην Φεύγων· ἐπεὶ ἤδη πάντ' ἀνέχ' ἄλγε'· ἀνὴρ
Ἀλλ' ἔπ τ' δύσφρων οἰόμην, εἰ ποθεν ἐλθὼν
Ἀνδρῶν μνηστήρων σκέδασιν κατὰ δώματα θείη.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Βουκόλ', ἐπεὶ οὔτε κακὸν, οὔτ' ἄφρονι, φωτὶ ἔοικας,
Γινώσκω δ' αὐτὸς, ὅ τοι πινυτὴ φρένας ἔνδον,
Τοὔνεκά τοι ἐρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι·
Ἴσθι νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίη τε τράπεζα,
Ἰσίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,

" sicubi adhuc vivit, & videt lumen Solis.
" Sin jam mortuus est, & in inferni domibus,
" O *miserum* me tum ob Ulyssem strenuum; qui me bubus
" Præfecit adhuc parvulus cum essem, Cephallenorum in populo!
" Nunc autem hæ quidem fiunt innumeræ, neque aliter
" Cuiquam accresceret boum generatio latarum-frontium:
" Ast illas alii me jubent ducere sibi-ipsis
" Edere; neque filium in ædibus curant,
" Neque reverentiam timent Deorum, prompti sunt enim jamdudum
" Facultates dividere diù ablentis regis.
" At mihi hoc animus in pectoribus dilectis
" Multùm volvit; valdè quidem malum, filio superstite,
" Ad alium populum ire, euntem cum ipsis bobus,
" Viros ad alienos hoc tamen durius, hìc manentem
" Bubus alienis assidentem dolores pati.
" Et jam olim ad alium è magnificis regibus
" Venissem fugiens, quoniam non ampliùs tolerabilia sunt:
" Sed adhuc hunc infelicem exspecto; si cunde veniens
" Virorum procorum dispersionem per ædes faciat.
Hunc respondens alloquutus est prudens Ulysses,
" Bubulce quoniam neque malo, neque insipienti, viro similis es.
" Cognosco autem ipse, quòd tibi prudentia mentem occupat,
" Ideò tibi dico, & magnum juramentum juro:
" Sciat nunc primùm Jupiter Deorum, Hospitalisque mensa,
" Domusque Ulyssis strenui, ad quam veni,

ΣΧΟΛΙΑ.

ὁ λοιμὸς. πολλὰς τροφὰς λαμβάνῃ.
219. * Αὐτῇσι βόεσσιν.] Σὺν αὐτοῖς ταῖς βουσί.
228. Πινυτὴ.] Σύνεσις.

NOTÆ.

ἢ σὺν συνόησεν. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Oreſt. v. 596.
231. Ἰσίη) Ità quidem ſuprà ſcribitur in Omni- SCHOLIA.
219. * Αὐτῇσι βόεσσι) Σὺν αὐτοῖς ταῖς βουσὶ, MS. *Aloyſii.*

VARIÆ LECTIONES.

229. Πινυτὴ) γρ. πινυτῆς.
231. Ἰσίη) γρ. ἐσίη, vid. Not. in *Textum.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

210. * Εἶσεν) Ἔπαξεν, ex *Euſtathio*, fol. 730. lin. 51.
212. Ὑποφαχύῃλο) γρ. ὑπαιφαχυῆτο, ὑπεφαχύοιο.
219. Ἄλλων δῆμον) γρ. ἄλλον δῆμον, *Euſtath.* fol. 731. lin. 30. *H. Steph.*

Ἦ σέθεν ὀνθάδ' ἐόντ' ἐλεύσετ' οἶκαδ' Ὀδυσσεύς·
Σοῖσιν δ' ὀφθαλμοῖσιν ἐπόψεαι, αἴ κ' ἐθέλῃθα,
Κτεινομένους μνηστῆρας, οἳ ὀνθάδε κοιρανέουσι.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ,
Αἲ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τελέσειε Κρονίων·
Γνοίης, οἵη ἐμὴ δυνάμις καὶ χεῖρες ἕπονται.
Ὡς δ' αὔτως Εὔμαιος ἐπεύξατο πᾶσι θεοῖσι,
Νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε.
Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Μνηστῆρες δ' ἄρα Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε
Ἥρτυον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀριστερὸς ἦλυθεν ὄρνις,
Αἰετὸς ὑψιπέτης, ἔχε δὲ τρήρωνα πέλειαν.
Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν,
Ὦ φίλοι, οὐκ ἡμῖν συνθύσεται ἥδε γε βουλὴ,
Τηλεμάχοιο φόνος· ἀλλὰ μνησώμεθα δαιτός.
Ὡς ἔφαθ' Ἀμφίνομος· τοῖσιν δ' ἐπιπλώδανε μῦθος.
Ἐλθόντες δ' ἐς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο,
Χλαίνας μὲν κατέθεντο κατ' ἰμσμούς τε, θρόνους τε·
Οἱ δ' ἱέρευον ὄϊς μεγάλους καὶ πίονας αἶγας,
Ἱέρευον δὲ σῦας σιάλους καὶ βοῦν ἀγελαίην·
Σπλάγχνα δ' ἄρ' ὀπτήσαντες ἐνώμων· ἐν δ' ἄρα οἶνον
Κρητῆρσιν κεράσαντο· κύπελλα δὲ νεῖμε συβώτης.
Σῖτον δέ σφ' ἐπένειμε Φιλοίτιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἐῳνοχόει δὲ Μελανθεύς.

" Certè, te hic præsente, veniet domum Ulysses;
" Tuisque oculis videbis, si volueris,
" Interfectos procos, qui hìc dominantur.
Hunc rursus allocutus est boum bubulcus vir,
" Utinam hoc, hospes, verbum perficiat Saturnius!
" Cognoscerès, qualis mea potentia & manus sequerentur.
Sic similiter Eumæus supplicabat omnibus Diis,
Redire Ulyssem multùm sapientem suam ad domum.
Sic hi quidem talia inter se confabulabantur.
Proci interea Telemacho interitumque mortemque
Parabant: at his sinistra venit avis
Aquila altevolans, tenebatque timidam columbam.
His igitur Amphinomus loquutus est, & dixit,
" O amici, non nobis perficietur hoc consilium,
" Telemachi cædes; verùm recordemur convivii.
Sic dixit Amphinomus; his verò placuit verbum.
Ubi itaque venissent in domos Ulyssis divini,
Chlænas quidem deposuerunt in lectisque, sedibusque:
Hi autem sacrificabant oves magnas, & pingues capras,
Mactârunt etiam porcos, & bovem indomitam,
Viscera verò assantes distribuebant; sed & vinum
Pateris immiscebant: poculaque distribuebat subulcus:
Panem verò ipsis distribuebat Philœtius, eximius virorum,
Pulchris in canistris: potumque ministrabat Melanthius,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

250. Οἱ δ' ἱέρευον ὄϊς.] Παρατηρητέον, ὅτι μόνους τοὺς μνηστῆρας ἱεροῖς θύοντας οἶδεν· * εἰ μὴ ἐνταῦθα μόνον.

* Εἰ μὴ &c. Addo, ex *Eustath.* fol. 733. lin. 14.

N O T Æ.

bus, τ'. v. 304. quare & hìc ità scribendum censeo; quùm *Homerus* libentèr *Ionum* Dialecto utatur. Ità *Eustath.* fol. 731. lin. 9. & *Etymolog.* M. ut ξ'. v. 159.

235. Ἐπιβουκόλος) Τὸ ἐπὶ elegantèr redundat, nec sine ratione; denotat enim *Superiorem* in illo Officio, ut aliàs, γ'. v. 422. Ità μ'. v. 131. ἐπιμήνιες, *Pastores præcipui*, & ἐπίουρος. Vid. *Eustath.* fol. 731. lin. 20.

244. Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο) *Ultima* Σ Ἀμφίνομος producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, ut mox, v. 246. in φόνος, &c.

246. Τηλεμάχοιο φόνος) Vid. suprà, ad v. 244. & infrà, ad v. 267.

251. Ἱέρευον) De *Anapæsto* in *Primâ* sede, vide ad ρ'. v. 181. ubi hic Versus. Potest tamen & ἴερευον legi, ut ἰεῦς, pro ἰερεὺς & ἰρὸς, pro ἱερὸς, plus semel *Homero*, & suprà, v. 3. olim.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

237. Ἕπονται) γρ. ἵπανται. & ἄαπται.

250. Ἱέρευον) γρ. ἴερευον, vid. suprà, ad v. 3. & Not. in *Textum*, v. 251. *Ibid.* Μεγάλους) γρ. μεγάλας, *H. Steph.*

251. Ἱέρευον) γρ. ἴερευον, vid. Not. in *Textum*.

Οἱ

Οἱ δ' ἐπ' ὀνείατ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Τηλέμαχος δ' Ὀδυσῆα καθίδρυε, κέρδεα νωμῶν,
Ἐντὸς ἐϋξάθου μεγάρου, πρὸ λάϊνον οὐδόν,
Δίφρον ἀεικέλιον πρόθετο, ὀλίγῳ τε τραπέζαν·
Παρ δ' ἐπίθη σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχυθεν
Ἐν δέπαϊ χρυσέῳ, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
Ἐνταυθοῖ νῦν ἧσο μετ' ἀνδράσιν οἰνοποτάζων·
Κερτομίας δέ τοι αὐτὸς ἐγὼ καὶ χεῖρας ἀφέξω
Πάντων μνηστήρων· ἐπεὶ οὔτοι δήμιός ἐστιν
Οἶκος ὅδ', ἀλλ' Ὀδυσῆος· ἐμοὶ δ' ἐκτήσατο κεῖνος.
Ὑμεῖς δέ, μνηστῆρες, ἐπίσχετε θυμὸν ὀνίπτης
Καὶ χεῖρας· ἵνα μή τις ἔρις καὶ νεῖκος ὄρηται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὀδάξ ἐν χείλεσι φύντες
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός,
Καὶ χαλεπόν περ ἐόντα δεχώμεθα μῦθον, Ἀχαιοί,
Τηλεμάχου· μάλα δ' ἡμῖν ἀπειλήσας ἀγορεύει.
Οὐ γὰρ Ζεὺς εἴασε Κρονίων τῷ κέ μιν ἤδη
Παύσαμεν ὀμφὴν μεγάροισι, λιγύν περ ἐόντ' ἀγορητήν.
Ὣς ἔφαθ' Ἀντίνοος· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων.
Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ θεῶν ἱερὴν ἑκατόμβην
Ἦγον· τοὶ δ' ἀγέροντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
Ἄλσος ὑπὸ σκιερὸν ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
Οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο

Hi igitur in cibos paratos præjacentes manus mittebant.
Telemachus autem Ulyssem sedere fecit, astutias versans,
Intra bene-ordinatam domum, apud lapideum limen,
Sede indecenti appositâ, parvâque mensâ.
Apposuit verò ei viscerum partes, infuditque vinum
In poculo aureo, & ipsum est alloquutus,
" Hic nunc sede cum viris vinum-bibens;
" Convitia verò tibi ipse ego & manus arcebo
" Omnium procorum; quoniam non publica est
" Domus hæc, verùm Ulyssis; mihi etenim acquisivit ille.
" Vos itaque, proci, continere animum à convitio,
" Et manus; ut non aliqua lis & contentio oriatur.
Sic dixit: hi verò omnes mordicus labra tenentes
Telemachum admirabantur; quòd audaciùs locutus esset.
His autem Antinous interlocutus est, Eupithis filius,
" Et molestum quamvis sit, suscipiamus verbum, Achivi,
" Telemachi; valdè licet nobis minatus loquitur:
" Non enim Jupiter fivit Saturnius: alioquin ipsum jam
" Compressissemus in ædibus, licet suavis sit concionator.
Sic dixit Antinous; hic verò non curavit verba.
Præcones autem per civitatem sacram Hecatomben
Duxerunt; & *ad illam* confluxêre capite-comantes Achivi
Nemore sub umbroso longè-jaculantis Apollinis.
Hi autem postquam assaverunt carnes superiores, & traxerunt

ΣΧΟΛΙΑ.

259. Ἀεικέλιον.] Εὐτελῆ.
264. Δήμιος.] Δημόσιος.
266. Ἐπίσχεσθε.] Καθίσχεσθε. Ἐνίπης.] Ἐπιπλήξεως· σύντομη, ἡ ἀφ' λόγων ἐπίπληξις, καὶ ἀπειλή· ἀπὸ δ συνίπω.

NOTÆ.

253. Κρητῆρσιν κεράσσας) Juxta Vetera Exemplaria Κρητῆρσιν, cum ρ. scribo, nè cæspitent *Tyrones*.

259. Δίφρον ἀεικέλιον παρέθετο, ὀλίγῳ τε τραπέζαν) *Aristoteles* hoc Versu inter alios utitur, ad ostendendum, quomodò nobilis Poeta τὸ ὕψος conservaret, abjectis humilioribus voculis μικρῷ & μικρὰν, pro grandioribus, ἀεικέλιον & ὀλίγῳ. Ut suprà, ι'. v. 515. Νῦν δέ μ' ἐὼν ὀλίγος τε, καὶ ἀσθενὲς, καὶ ἀκικυς, pro humiliori, Νῦν δέ μ' ἐὼν μικρός τις, καὶ ἀσθενικὸς, & ἀειδής. Et *Iliad.* ε'. v. 265. Ἠϊόνες βοόωσιν, pro κράζουσιν, in quem locum, vide plura.

267. Χεῖρας· ἵνα) *Ultima* Σ χεῖρας producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, & ante συμὼν, nec non *Asperum*.

272. Μάλα δ' ἡμῖν) De ἡμῖν, pro ἡμῶν, *Metri* causâ, vid. ad v. 177.

273. Οὐ γὰρ Ζεὺς εἴασε) Ità scribendum & hìc, ut & olim suprà, ad v. 164. eadem utrobique ratio. Subintelligit verò, Consilium, quod inierant de Tollendo *Telemacho*.

276. Θεῶν ἱερὴν ἑκατόμβην) De hoc *Festo*, vid. *Brevia Scholia*, ad v. 155.

VARIÆ LECTIONES.

253. Κερώντες) γρ. κεράσσαντες, *H. Steph.*
279. Καὶ ἐρύσαντο) γρ. κἀὐτ' ἐρύσαντο.

Μοῖρας

Μοίρας δασσάμενοι δαίνυνθ' ἑρικυδέα δαῖτα.
Παρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μοῖραν θέσαν, οἱ πονέοντο,
Ἴσην, ὡς αὐτοί περ ἐλάγχανον· ὣς γὰρ ἀνώγει
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο.
Μνηστῆρας δ' ὐ πάμπαν ἀγαυόρας εἴα Ἀθήνη
Λώβης ἴσχεσθ' θυμαλγέος· ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
Δύη ἄχος κραδίῃ Λαερτιάδαο Ὀδυσσῆα.
Ἦν δέ τις ἐν μνηστῆρσιν ἀνὴρ, ἀθεμίστια εἰδὼς,
Κτήσιππος δ' ὄνομ' ἔσκε, Σάμῃ δ' ἔνι οἰκία ναίων·
Ὃς δή τοι κλεάτεσσι πεποιθὼς πατρὸς ἑοῖο,
Μνάσκεθ' Ὀδυσσῆος δηρὸν οἰχομένοιο δάμαρτα.
Ὅς ῥα τότε μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μετηύδα,
Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγήνορες, ὄφρα τι εἴπω.
Μοῖραν μὲν δὴ ξεῖνος ἔχει πάλαι, ὡς ἐπέοικεν,
Ἴσην· ὐ γὰρ καλὸν ἀτέμβειν, οὐδὲ δίκαιον,
Ξείνους Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δώματ' ἵκηται.
Ἀλλ' ἄγε οἵ κε ἐγὼ δῶ ξείνιον· ὄφρα κὲ αὐτὸς
Ἠὲ λοετροχόῳ δώῃ γέρας, ἠέ τῳ ἄλλῳ
Δμώων, οἵ κ' τ' δώμασ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
Ὣς εἰπὼν, ἔρριψε βοὸς πόδα χειρὶ παχείῃ,
Κείμενον, ἐκ κανέοιο λαβών· ὁ δ' ἀλθύνθη Ὀδυσεύς,
Ἦκα δὲ κλινὰς κεφαλήν· μείδησε δὲ θυμῷ

Partibus divisis, convivabantur glorioſum convivium.
Apud Ulyſſem verò partem poſuerunt, qui miniſtrabant,
Æqualem, ſicut ipſi ſortiti ſunt: ſic enim juſſerat
Telemachus, dilectus filius Ulyſſis divini.
Procos autem non omnino ſuperbos ſivit Minerva
Convicio abſtinere triſti; ut adhuc magis
Intraret dolor in cor Laërtiadæ Ulyſſis.
Erat verò quidam inter procos vir, injuſta ſciens,
Cteſippus autem nomen erat, & in Same domum habitabat;
Qui quidem poſſeſſionibus fretus patris ſui,
Petebat Ulyſſis diu abſentis uxorem:
Hic tunc procos ſuperbos alloquutus eſt,
" Audite me, proci ſtrenui; ut quid dicam;
" Partem quidem jam hoſpes habet diù, ſicut decet,
" Æqualem; non enim bonum eſt fraudare, neque juſtum,
" Hoſpites Telemachi quicunque ad has domos pervenerit.
" Verùm age, ei & ego dem hoſpitale donum; ut & ipſe
" Vel balneatori det munus, vel alicui alii
" Famulorum, qui ſunt in ædibus Ulyſſis divini.
Sic loquutus, projecit bovis pedem manu forti
Jacentem, ex caniſtro captum: ipſe tamen evitavit Ulyſſes
Lenitèr declinato capite; ſubriſit autem animo

ΣΧΟΛΙΑ.

289. Ὃς δή τοι κλεάτεσσι πεποιθώς.] Ἠθικῶς δείκνυσιν ὁ Ποιητὴς, ὅτι ὐδὲν συλλαμβάνει πλοῦτος πρὸς σωφροσύνην.

294. Ἀτίμβειν.] Σπείσειν.

296. Δῴη.] Παρέχῃ.

NOTÆ

281. Παρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μοῖραν) *Ultima* Ϝ Ὀδυσσῆϊ producitur, in *Cæſurâ*, ob *Hiatum*, & propter *Liquidam* ſequentem.

286. Δύη ἄχος κραδίην Λαερτιάδην Ὀδυσσῆα) *Euſtath.* fol. 734. lin. 27. Ἦγον, ἵνα ἐπεισέλθῃ λύπη

297. Λοετροχόῳ.] Νῦν, τῷ τὰ λουτρὰ * παρέχοντι· ἢ παρασκευάζοντι.

301. Μείδησε δ θυμῷ Σαρδάνιον μᾶλλα τοῖον.] Οἱ τὸν * Σαρδόνα καθικέσθαι, ἀπὸ Καρχηδονίων ὄντες, χρῶνται νόμῳ τινὶ βαρβαρικῷ, καὶ πολὺ τὸ Ἑλλήνων

NOTÆ IN

297. * Παρέχοντι, pro hâc unâ voculâ, MS. habet ἐπιχέοντι τῷ λέοντι.

301. Hoc *Scholion* extat quidem in MSto, at non

SCHOLIA.

τὸ Ὀδυσσέως καὶ καρδίαν· ἢ ἀνθρωπικῶς τὴν καρδίαν τοῦ Ὀδυσσέως.

294. Ἀτίμβειν) Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀτίμβειν.

299. Βοὸς πόδα) Vid. *Etymolog.* M. v. Βοὸς πόδα.

ſuo in loco, ponitur enim in ipſo *Rhapſodiæ* fine, ut & in tribus Vett. *Impreſſis*. * Σαρδόνα verò, pro Σάρδιν, ex *Euſtathii*, *Heſychii*, *Stephani* περὶ πό-

VARIÆ LECTIONES.

281. Οἱ πονέοντο) γρ. οἵ ῥα πόνεντο, & οἵ ῥ' ἐπόνεντο, *H. Steph.*

286. Λαερτιάδην Ὀδυσσῆα) γρ. Λαερτιάδεω Ὀδυσσῆος.

288. Ναίων) γρ. ναίων, *H. Steph.* malè.

294. Ἀτίμβειν) γρ. ἀτιμβεῖν, *Etymolog.* M.

Σαρδάνιον μάλα τοῖον· ὁ δ' εὔδμητον βάλε τοῖχον.
Κτήσιππον δ' ἄρα Τηλέμαχος ἠνίπαπε μύθῳ,
Κτήσιππε, ἦ μάλα τοι τόδε κέρδιον ἔπλετο θυμῷ·
Οὐκ ἔβαλες τ' ξεῖνον· ἀλεύατο γὰρ βέλος αὐτός·
Ἦ γάρ κέν σε μέσον βάλον ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
Καί κέ τοι ἀντὶ γάμοιο πατὴρ τάφον ἀμφεπονεῖτο
Ἐνθάδε· τῷ μή τις μοι ἀεικείας ἐνὶ οἴκῳ
Φαινέτω· ἤδη γὰρ νοέω ἠδ οἶδα ἕκαστα,
Ἐσθλά τε, ἠδὲ τὰ χέρεια· πάρος * δ' ἔτι νήπιος ἦα.
Ἀλλ' ἔμπης τάδε μὴν ἠδὲ τέτλαμεν εἰσορόωντες,
Μήλων σφαζομένων, οἴνοιό τε πινομένοιο,
Καὶ σίτου· χαλεπὸν γὰρ ἐρυκακέειν ἕνα πολλούς.
Ἀλλ' ἄγε μηκέτι μοι κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες·
Εἰ δ' ἤδη μ' αὐτὸν κλεῖναι μνηστεύετε χαλκῷ,
Καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον εἴη

Sardonium prorsus *risum* talem; hîc benè-ædificatum percussit murum.
Ctesippum verò Telemachus increpuit verbo,
" Ctesippe, certè longè tibi hoc utilius fuit animo;
" Non percussisti hospitem, evitavit enim telum ipse,
" Certè enim aliàs te medium percussissem lanceâ acutâ,
" Et tibi pro nuptiis pater exequias celebrâsset
" Hîc: ideò nè quis mihi insolentiam in domo
" Ostendat; jam enim intelligo, & scio singula,
" Bonaque & pejora; anteà autem infans eram.
" Sed tamen hæc quidem & tolerâvimus inspicientes,
" Dum oves jugularentur, & vinum epotaretur,
" Et panis *profunderetur*: difficile enim impedire unum multos.
" Verùm agite, nè ampliùs mihi mala facitote infenso animo:
" Sin jam me ipsum interficere prompti estis ære,
" Equidem hoc vellem, & multò utilius esset

ΣΧΟΛΙΑ.

ἀπηλαλδῶν· τῷ δὲ Κρόνῳ θύουσιν ἡμέρας * τεσσὶ πεπεμπάσας, ἃ μόνον τῶν αἰχμαλώτων τὰς καλλίστας, ἀλλὰ καὶ τῶν σεσωσυτέρων τὰς ὑπὲρ εὐδαιμονίαν ἔτη γεγυμνασμένας. * Τούτοις δὲ θυομένοις, τὸ μὲ δακρύειν αἰσχρὸν εἶναι δοκεῖ καὶ * δῆλον, τὸ δὲ ἀπαλγεῖν καὶ γελᾶν ἔθεσιν, καὶ σωφρόνων ἀνδρῶν τὸ καλόν. ὅθεν φασὶ καὶ τὸν ἐπὶ κακῷ σωφρονιστὴν γέλωτα κληθῆναι σαρδάνιον. ἢ δὲ ἱστορία παρὰ Δήμωνι.

302. Σαρδάνιον μάλα τοῖον.] Σεσηρὸς ἐπ' ὀλέθρῳ· * φασὶ δὲ Ἡφαιστόδυκτον ὑπὸ Διὸς Εὐρώπην δεθέντα φύλακα τῆς ἐπιβαίνουσης τῇ Κρήτῃ ἰδίως πωμερεῖσθαι· πηδῶντα γὰρ εἰς τὸ πῦρ. καὶ γερμαίνουσα τὸ σῶμα πε-

ριπίσασα αὐτὸν, ὧν καιομένων, σκαίνον σεσηρέναι· ἔνιοι δὲ γίνεσθαι λέγουσιν ὃν Σαρδοῦ τῇ νήσῳ σίλινον ποιοῦσιν, ὃ τοὺς φάγοντας ξένους μὴ ἀπασμοῦ σεσηρότας ἀπολλύναι ποιεῖ. * Τίμαιος δέ φησι τοὺς γεγηρακότας τῶν γονέων ἄγειν αὐτοὺς ἐπὶ βόθρον καὶ καταβάλλειν εἰς αὐτόν· τοὺς δὲ ὡς μακαρίως ἀποθνήσκοντας γελᾶν. ἄλλοι δὲ ἄλλως· ἄμεινον δὲ τὸν ἐπὶ καταμωκήσει σωφρονιστὴν γέλωτα· παρὰ τὸ σεσηρέναι, ὅ ἐστιν ἀνοίγειν τὸ χείλη.

304. Τόδε κέρδιον ἔπλετο.] * Τὸ μὴ βάλλειν, ἐπεὶ αὐτὸς ἀνήρητο· ἢ τὸ βάλλειν τὸν ξένον, αἱρεῖται τὸ κέρδιον.

308. Ἀεικείας.] Αἰκίας, * ἀπρεπείας.

NOTÆ.

302. Σαρδάνιον μάλα τοῖον) Præter *Brevia Scholia*, in v. 301. & v. 302. & ad *Iliad.* σ'. v. 101. vid. *Eustath.* fol. 735. lin. 47. &c. *Cicero* alludit, *Epistol.* l. 7. §. 25. Vid. infrà, ad v. 347. Γράφει δέ τις τῶν Παλαιῶν, καὶ ἔτι. Σαρδάνιος γέλως, κεχηνότος καὶ σεσηρότος ἐπὶ τιμωρίᾳ, ἐπ' ἐκ τοῦ ἀλγηδόνος γινόμενος. Σαρδόνιον, *Eustath. Hesych. Suidas*, in v. Σαρδάνιος γέλως. *Etymolog.* M. v. Διασαρδάνασε. Vid. *Zenobii* Adag. p. 146. *Turneb. Vulcob. Bongarsi* & *Dupor.* Σαρδιανὸν, *Plutarch.*

303. Τηλέμαχος ἠνίπαπε) Vid. infrà, ad v. 374.

NOTÆ IN SCHOLIA.

λεων, auctoritate; qui Σαρδὼ & Σαρδόνα plus semel vocant, Σάρδιν nunquam. Pro ἡμέρας τεσσὶ, lego ἡμέρας τεσσὶ. pro * τούτοις, τούτοις, pro δῆλον, * δεῖλον, Omnia ex *Aloysii* MSto.

302. In hoc *Scholio*, * φασὶ lego, pro φησὶ,

* Τίμαιος, pro τί μοι, ex *Aloysii* MSto.

304. Hoc *Scholion*, malè olim ad v. 331. ubi similis *Textus*, at Mens diversa.

308. * Ἀπρεπείας, ità pro ἀπρεποῦς scribendum, quis non videt? MS. nihil apertè determinat.

VARIÆ LECTIONES.

302. Σαρδάνιον) γρ. Σαρδιανὸν, *Plutarch.* Σαρδόνιον, vid. Not. in *Text.* *Ibid.* Μάλα) γρ. μέγα. *H. Steph.*

310. Χέρεια) γρ. χείρονα, suprà, σ'. v. 228. *Ibid.* Πάρος δ' ἔτι) Ità olim, σ'. v. 228. & ità in hunc locum scribendum notat manu, *Isaac. Casaubon.* malè olim πάρος δὲ π.

Τεθνά-

Τεθνάμεν, ἢ τάδε αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὁράασθαι,
Ξείνους τε φυσελιζομένους, δμωάς τε γυναῖκας
Ῥυσάζοντας ἀεικελίως κτ' δώματα καλά.
320 Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Ὄψὲ δὴ μετέειπε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος,
Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ὀπὶ ῥηθέντι δικαίῳ
Ἀντιβίοις ἐπέεσσι καταπλόμενος χαλεπαίνοι.
Μήτ' ἔπι τ' ξεῖνον φυσελίζετε, μήτε τιν' ἄλλον
325 Δμώων, οἳ κτ' δώματ' Ὀδυσῆος θείοιο.
Τηλεμάχῳ δέ κε μῦθον ἐγὼ καὶ μητέρι φαίην
Ἧπιον, εἰ σφῶϊν κραδίῃ ἄδοι ἀμφοτέροισιν·
Ὄφρα μὲν ἡμῖν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει
Νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε,
330 Τόφρ' ὔπις νέμεσις μεμέμβλετο τ' ἦεν, ἰαχέμεναί τε,
Μνηστῆρας κτ' δώματ'· ἐπεὶ τόδε κέρδιον ἦεν,
Εἰ νόστησ' Ὀδυσεύς, καὶ ὑποτροπόων ἵκετο δῶμα·
Νῦν δ' ἤδη τόδε δῆλον, ὅτ' οὐκέτι νόστιμός ἐστιν.
Ἀλλ' ἄγε σῇ τάδε μητρὶ παρεζόμενος καταλέξον,
335 Γήμαιθ', ὅστις ἄριστος ἀνὴρ καὶ πλεῖστα πόρῃσιν·
Ὄφρα σὺ μὲν χαίρων πατρώϊα πάντα νέμηαι,
Ἔδμεναι καὶ πίνειν· ἡ δ' ἄλλου δῶμα ἴσχῃ).

" Mori, quàm hæc ſemper indecentia opera videre,
" Hoſpites pulſatos, famulaſque mulieres
" Violari indecenter in ædibus pulchris.
Sic dixit: hi autem omnes quieti facti ſunt ſilentio.
Tarde itaque tandem loquutus eſt Damaſtorides Agelaus,
" O amici, non jam quis ob juſtum dictum
" Contrariis verbis inceſſens indignetur:
" Neque ampliùs hoſpitem verberato, neque aliquem alium
" Servorum, qui in domibus *ſunt* Ulyſſis divini.
" Telemacho tamen verbum ego & matri dicam
" Mite, ſi ipſis corde placeat ambobus:
" Quamdiu quidem nobis animus in pectoribus ſperabat
" Rediturum Ulyſſem perprudentem ſuam ad domum,
" Tamdiu nulla invidia, exſpectareque, & detinere,
" Procos in domibus *ſuis*; quoniam hoc utilius erat,
" Si rediſſet Ulyſſes, & poſtliminiò veniſſet domum:
" At nunc jamdudum hoc manifeſtũ, quòd non ampliùs reverſurus eſt.
" Verùm agè, tuæ hæc matri aſſidens narra,
" Nubat *ei*, quicunque optimus vir, & plurima præbeat;
" Ut tu quidem gaudens paterna omnia depaſcaris,
" Edens & bibens, hæc verò ad alterius domum veniat.

ΣΧΟΛΙΑ.

319. Ῥυσάζοντας.] Ῥυσάζειν δὲ τὸ μὴ βίας ἕλκειν. παρὰ τὸ ἐρύω, ἢ ῥύω.
326. Φαίην.] Εἴποιμι.
327. Σφῶϊν.] Αὐτοῖς.
332. Νόστησ'.] Ἐπανῆλθεν. Ὑποτροπόων.] Ὑποστρέψας.
336. Νέμηαι.] Καρπῖζῃ.

NOTÆ.

318. Ἡμῖν) Ità omninò legendum; nam ut *Euſtath.* fol. 736. lin. 38. Ἀγέλαος δὲ, εἷς τῶν μνηστήρων, τοῦτό φησιν, quare ſeipſum includens, ἡμῖν ait. *Aldina* & *Lovaniana Reſcii*, ἡμῖν, licet *Florent.* ὑμῖν. Vid. *Var. Lect.*
335. Γημαίθ') Ità in *Florentinâ*, *Romanâ* & *Baſileenſi Euſtathii*, *Aldinâ*, *Lovanianâ Reſcii*. *Hervag. Stephan. Caſtellion. Spondan. Oxon.* Aliàs tamen, γήμαιθ', pro γήμαιθ, ut π'. v. 392. & φ'. v. 162. At *Schrevelii* Lectio ℥, γήμαθ', ad Corvos abjicienda.

NOTÆ IN SCHOLIA.

319. *Etymologicum* M. Ῥυσάζειν, τὸ μὴ βίας ἕλκειν, παρὰ τὸ ἐρύω, ἢ ῥύω· καὶ πλεονασμῷ, ῥυσάζειν· ἔστι δὲ, τὸ μὴ βίας ἀναγκὴς ἕλκειν καὶ μιγνυδὲ γυναικί. καὶ Λυκόφρων ῥυσαγμάτων λέγει. Nempè v. 1089. Ἐμῶν ἕκαλε δυσγάμων ῥυσαγμάτων. Hinc pro MS. ἠρύω, & Impreſſis ἤῦω, lego disjunctim, *ἢ ῥύω.
331. *Scholion*, quod olim hìc malè ponebatur, nunc reperies ad v. 304.

VARIÆ LECTIONES.

317. Ἦ τάδε αἰὲν) γρ. τάδε γ' αἰέν.
328. Ἡμῖν) γρ. ὑμῖν, *Florent.* & *Euſtath. Roman.* fol. 1893. lin. 44. & *Baſil.* fol. 736. lin. 47. ἡμῖν tamen in *Textu* utriuſque Edit. Vid. N. ad *Textum*.
335. Γήμαιθ') γρ. γήμαιθ', vid. Not. in *Textum*.
337. Δῶμα) γρ. δώματ'.

Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλαε, καὶ ἄλγεα πατρὸς ἐμοῖο,
Ὃς πού τηλ' Ἰθάκης ἢ ἔφθιθ', ἢ ἀλάληθ',
Οὔπω δηθύνω μητρὸς γάμον· ἀλλὰ κελεύω
Γήμασθ', ᾧ κ' ἐθέλῃ, πολλὰ δ' ἄσπετα δῶρα δίδωμι.
Αἰδέομαι δ' ἀέκουσαν ἀπὸ μεγάροιο διέσσαι
Μύθῳ ἀναγκαίῳ· μὴ τῦτο θεὸς τελέσειεν.
Ὣς φάτο Τηλέμαχος· μνηστῆρσι δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
Ἀσβεστον γέλον ὦρσε, παρέπλαγξεν δὲ νόημα.
Οἱ δ' ἤδη γναθμοῖσι γελώων ἀλλοδαποῖσιν·
Αἱμοφόρυκτα δὲ δὴ κρέα ἤσθιον· ὄσσε δ' ἄρα σφέων
Δακρυόφιν πίμπλαντο· γόον δ' ὠΐετο θυμός.

Hunc Telemachus prudens contrà locutus est:
" Non per Jovem, Agelaë, & dolores patris mei,
" Qui alicubi longè ab Ithacâ, vel mortuus est, vel errat,
" Nequaquam differo matris nuptias; sed jubeo
" Nubere, cuicunque velit, insuper & multa dona largior.
" Vereor autem nolentem à domo amovere
" Verbo necessario; non hoc Deus perficiat.
Sic dixit Telemachus; procis verò Pallas Minerva
Inextinguibilem risum movit; errareque fecit mentem;
Hi itaque jam maxillis ridebant alienis:
Cruentatas verò carnes comedebant, oculique ipsorum
Lacrymis impleti erant; luctumque præsagiebat animus.

ΣΧΟΛΙΑ.

339. Οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλαε, καὶ ἄλγεα.] *Ἔθος ἦν ἀρχαῖον, πρῶτον ὄμνυναι, εἶτα ἐπάγειν ἃ πρὸς ἰδίας συμφορὰς, ἢ τὰ πατέρων.

341. Διατελῶ.] Κωλύω.

339. Οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλαε, καὶ ἄλγεα πατρὸς ἐμοῖο.] Ἐπὶ ξένοις γελῶντας, †Αὐτὰρ ἐγὼ γελόω καὶ τέρπομαι· καὶ θεῖον ‡Ὅσσον ἄχεις ἀπηλοίησε, καὶ τοῖς τιτύσκε.

342. Δίδωμι.] Κελεύω.

347. Οἱ δ' ἤδη γναθμοῖσι γελώων ἀλλοδαποῖσιν.] Αἱμοφόρυκτα μεμολυσμένα.

NOTÆ.

339. Οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλαε, καὶ ἄλγεα πατρὸς ἐμοῖο.] *Eustath.* fol. 739. lin. 6. Ξένοις παρεναῖς γελᾶν, &c. Vid. *Tho. Gataker.* ad *M. Antonin.* l. 1. p. 28. col. 1. lin. 5. *Euripides* Herc. Fur. v. 935. Γέλωτα παραπεπληγμένον vocat. Et Nos de *Hamane*, brevi perituro, *Esther.* v. 1161. Γναθμοῖς ἀλλοτρίοισιν ἐπὶ Φαίδωνα γέλασσεν. Vid. *Duport.* in hunc *Homeri* locum. *Eustathius* quidem contendit γελοίων scribi debere, fol. 739. lin. 17. Τὸ δὲ γελοίων, πλεοναστικῶς ἔχει δὲ ἰδίᾳ, ὡς ἀπὸ δὲ γελόων, ἤγουν, ἐγέλων, γενόμενον· ἔστι γὰρ γελόω ῥῆμα, ὡς ἀρόω, βοάω, καὶ τὰ ποιητικὰ διὸ καὶ γελόωντες ἀρεῖ ἐν τοῖς ἑξῆς. *Ἐπὶ ξείνοις γελόωντες καὶ, †Αὐτὰρ ἐγὼ γελόω καὶ τέρπομαι· καὶ θεῖον ‡Ὅσσον ἄχεις ἀπηλοίησε, καὶ τοῖς τιτύσκε. * v. 374. † φ'. v. 105. ‡ *Iliad.* δ'. v. 521.

342. Δίδωμι.) *Henricus Stephanus*, ex *Romanâ* Editione, cui consentit *Basileensis*, δίδωσι legit, at in *Margine* δίδωμι ponit. Sanè τὸ δίδωσι, si modò *Subjunctivè* sumi posset, melius videtur illud exprimere, quòd modò præcesserat, v. 335. καὶ πλεῖστα πόρησιν. Verùm quùm *Florentina*, omnium Vetustissima, δίδωμι hìc legat, ut & *Aldina*, *Lovaniana Rescii*, *Hervagiana*, quod *Castellio* quoque facit, & *Seberus* agnoscit, & inter *Varias Lectiones* nemo non fateretur, & eorum qui δίδωσι legunt, nemo δίδωσιν scribit, addito ν΄. quod certè fieri debuit, ob sequentis Versûs Initium cum Vocali; præterea quoniam τὸ δίδωμι majorem *Telemachi* alacritatem ostendit, hoc in *Textum* admitto, illud ad *Var. Lect.* rejicio. *Spondanus* quidem, licet aliud faciat, in *Versione* tamen *Sensum* δ δίδωμι retinet, &c.

347. Οἱ δ' ἤδη γναθμοῖσι γελώων ἀλλοτρίοισιν.) Τοῖσι

NOTÆ IN SCHOLIA.

339. Ἔθος ἦν ἀρχαῖον.) Hoc *Scholion* ex *Scholiastâ Apollonii* huc referendum duxi, nempè ad Argonaut. l. 2. v. 257. Ἴστω Λητοῦς γόος, ὅ μοι σάφρων ἐδίδαξε Μαντοσύνας· ἴστω δ' δυσώνυμος ἣ μ' ἔλαχεν κῆρ. *Voces, ἢ τ' πατέρων addo, huic loco convenientes. Talis ille locus, 2 *Samuel.* c. 4. v. 9. ubi *Davides* Rex jurat, *Deus vivit, qui me redemit ex Omnibus Adversis meis.*

VARIÆ LECTIONES.

342. Δίδωμι.) γρ. δίδωσι, vid. Not. in *Textum*.

347. Γελώων) γρ. γελοίων, vid. Not. in *Textum*.

Τοῖσι δ' ἐτὶ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής,
Ἆ δειλοί, τί κακὸν τόδε πάσχετε; νυκτὶ μὲν ὑμέων
Εἰλύαται κεφαλαί τε, πρόσωπά τε, νέρθε τε γοῦνα.
Οἰμωγὴ δὲ δέδηε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί·
Αἵματι δ' ἐρράδαται τοῖχοι, καλαί τε μεσόδμαι.
Εἰδώλων δὲ πλέον πρόθυρον, πλείη δὲ καὶ αὐλὴ,
Ἰεμένων Ἐρεβόσδε κατὰ ζόφον· Ἠέλιος δὲ
Οὐρανῷ ἐξαπόλωλε, κακὴ δ' ἐπιδέδρομε ἀχλύς.
Ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν.
Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἦρχ' ἀγορεύειν,
Ἀφραίνῃ ξεῖνος νέον ἄλλοθεν εἰληλουθώς.
Ἀλλά μιν αἶψα, νέοι, δόμου ἐκπέμψασθε θύραζε
Εἰς ἀγορὴν ἔρχεσθαι· ἐπεὶ τάδε νυκτὶ ἐοίκῃ.
Τόνδ' αὖτε προσέφη Θεοκλύμενος θεοειδής,
Εὐρύμαχ', οὔτι σ' ἄνωγα ἐμοὶ πομπῆας ὀπάζειν·
Εἰσί μοι ὀφθαλμοί τε, καὶ ἴχνια, καὶ πόδες ἄμφω,

His autem & interlocutus eſt Theoclymenus divinus,
" Ah miſeri, quid malum hoc patimini? caligine quidem veſtra
" Cooperiuntur capitaque, faciesque, infraque genua.
" Ululatus autem increbuit, lacrymiſque-oppletæ-ſunt genæ:
" Sanguine verò madent parietes pulchraque lacunaria,
" Umbris item plenum veſtibulum, plenaque & aula,
" Ruentibus ad Orcum ſub tenebras; Sol quoque
" Ex cœlo periit; ominoſaque ingruit caligo.
Sic dixit: illi utique omnes ſuper eo ſuaviter riſerunt;
His autem Eurymachus, Polybi filius, incepit dicere,
" Deſipit hoſpes nuper alicundè veniens.
" Sed ipſum ſtatim, ô Juvenes, domo emittite foràs
" In forum ire; quoniam hæc nocti aſſimilat.
Hunc rurſus alloquutus eſt Theoclymenus divinus,
" Eurymache, non te poſco mihi comites dare:
" Sunt mihi oculique & aures & pedes ambo,

ΣΧΟΛΙΑ.

352. Εἰλύαται.] Κεκαλυμμένα ἐστίν.
353. Δίδηε.] Διεγήγερται. Δεδάκρυνται.] Δακρύων πεπλήρωνται.
354. Ἐρράδαται.] Περιέρραται.
357. Οὐρανῷ ἐξαπόλωλεν.] Οὐχ ὡς ἐκλείψεως

ΝΟΤÆ.

350. Τοῖσίδε δὲ μετέειπε Θεοκλύμενος) Aliud hoc Omen conſpicuum, & Prædictio minimè ſanis contemnenda; ſed *Quos vult Deus perdere, Dementat prius.* Ὅταν δὲ δαίμων ἀνδρὶ πορσύνῃ κακὰ, Τὸν νῷ βλάπτει πρῶτον, ἢ βουλεύει. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Electr. v. 522. & *Martinii* Lexicon Philolog. v. *Scotomania. Lycurgi* Orat. contra *Leocratem*, & Scholiaſt. ad *Sophocl.* Antigon. v. 635.

351. Νυκτὶ μὲν ὑμέων Εἰλύαται κεφαλαί τε) Hinc explicatur illud *Virgilii*, de *Marcello* brevi-morituro, *Sed Nox atra caput nigrâ circumvolat umbrâ.*

354. Αἵματι δ' ἐρράδαται τοῖχοι) Talia memorat Prodigia *Cæſaris* morti præceſſiſſe *Lucanus*, & *Virgil.* Georgic. l. 4. Ἐρράδαται) Thema ῥάζω, non

NOTÆ IN

354. Περιέρραται) Ità in MS. & Impreſſis; malè *Schrevel.* περιέρανται. Eſt autem *Ionicum*, pro περιῤῥασμένα εἰσίν.
357. Ἐπιλέλοιπεν) Ità pro ἐκλελοίπῃ lego, ex

VARIÆ LECTIONES.

350. Τοῖσι δὲ) γρ. τοῖσίδε.
352. Γοῦνα) γρ. γυῖα, *Plato*, in *Ione*, fol. 539.

SCHOLIA.

γεγλυκημένης, ἀλλ' ὅτι τοῖς μνηστῆρσιν ὁ ἥλιος ἐπιλέλοιπεν· ἐξέρχεται γὰρ ἕτερος ἐκ τῆς οἰκίας οἰκονομικῶς. Ἀχλύς.] Ἀσφαλία.
360. Ἀφραίνῃ.] Μωραίνῃ.

γράινω, tum enim ἐρράδαται ſcriberetur, inquit *Euſtath.* fol. 739. lin. 34. Vid. *Etymolog.* M.

355. Εἰδώλων δὲ πλέον πρόθυρον) Et hoc antiquitùs obſervatum, Umbras hominum mox moriturorum viſas eſſe: & conſtantèr hoc affirmatur D. *Agnetis* nocte quotannis fieri.

356. Ἰεμένων Ἐρεβόσδε) Ἴεμαι. ὁρμῶ. πρόθυμος· ὁρμητικὸς πορεύομαι. ὡς Οἰκαδὲ ἰεμένων. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἴεντο, & quæ Nos ad *Iliad.* ν'. v. 707. *Ibid.* Ἥλιος δὲ Οὐρανῷ ἐξαπόλωλε) *Euſtath.* fol. 738. lin. 46. Ταῦτα δὲ, ὡς ἀπὸ ἡλίου ἐκλείψεως, & mox, lin. 53. Ἡ δὲ τοῦ ἡλίου ἔκλειψις, ὅταν ἀπίδῃ, εἶτα γλυκαινομένη εἰς νυμφίαν, ἐ γνωσθεῖσαι δὲ ἑτέρους πσὶν, ἢ μόνῳ τῷ φιλοσόφῳ καὶ Θεοκλυμένῳ. Aliud *Br. Schol.*

SCHOLIA.

Euſtathio, fol. 739, lin. 2. Καὶ μήν τινες τὸ, Ἥλιος ἐξαπόλωλεν, εἰς ἔκλειψιν ἐπὶ τοῦ ἐκλιπεῖν· ἀλλ' ὅτι τοῖς μνηστῆρσιν ὁ ἥλιος ἤδη ἐπιλέλοιπεν, ὡς τεθνηξομένοις. Vid. Not. in *Text.* ad v. 356.

paulò melius.
356. Ἥλιος δὲ) γρ. ἡλιός τε, *H. Steph.*

Καὶ

Καὶ νόος ἐν φήθεσι τετυγμένος οὐδὲν ἀεικής·
Τοῖς ἔξειμι θύραζε, ἐπεὶ νοέω κακὸν ὔμμιν
Ἐρχόμενον, τό κεν οὔτις ὑπεκφύγοι, οὐδ' ἀλέαιτο
Μνηστήρων, οἳ δῶμα καὶ ἀντιθέου Ὀδυσῆος
Ἀνέρας ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανάασθε.
Ὣς εἰπὼν, ἐξῆλθε δόμων θοῦ ναυβατάοντος·
Ἵκετο δ' ἐς Πείραιον, ὅ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο.
Μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ἐς ἀλλήλους ὁρόωντες,
Τηλέμαχον ἐρέθιζον, ἐπὶ ξείνοις γελόωντες·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑβριοφρονεόντων,
Τηλέμαχ', οὔτις σεῖο κακοξεινώτερος ἄλλος·
Οἷον μὰν πινα τῶτον ἔχεις ἐπίμαστον ἀλήτην,
Οἶνόν τε σίτόν τε κεχρημένον· οὐδέ τι ἔργων
Ἔμπαιον, οὐδὲ βίης, ἀλλ' αὔτως ἄχθος ἀρούρης.
Ἄλλος δ' αὖτέ τις ὧτος ἀνέστη μαντιδέεσθαι.
Ἀλλ' εἴ μοι πείθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη·
Τὼς ξείνους ἐν νηῒ πολυκλήϊδι βαλόντες

" Et mens in pectoribus facta nequaquam incongrua.
" His *me moventibus* exeo foras, quoniam intelligo malum vobis
" Imminens, quod non aliquis subterfugiet, neque evitabit
" Procorum, qui in domo divini Ulyssis
" Viros injuriis afficientes injusta operamini.
Sic loquutus, exivit ædibus bene habitatis:
Ivit autem ad Piræum, qui ipsum promptus suscepit.
Proci verò omnes inter se aspicientes,
Telemachum irritabant super illius hospitibus ridentes:
Sic igitur aliquis dixit juvenum superborum,
" Telemache, non te hospitibus infortunatior alius;
" Qualem quidem hunc habes famelicum erronem,
" Vini & panis indigentem, neque operum
" Scientem, neque fortitudinis; sed inutile pondus terræ.
" Alius item aliquis hic incepit divinari:
" Verùm si mihi persuadeberis, quod multò utilius erit;
" Hos hospites in navi multi-jugâ conjectos

ΣΧΟΛΙΑ.

374. Γελόωντες.] Γελωτοποιούμενοι, καταγελῶντες.
376. Κακοξεινότερος.] Κακῶν ξένων ὑποδοχεύς.
377. Ἐπίμαστον.] Ἐπιμαστύονται καὶ ἐπιζητοῦται * τὴν τροφήν· ἢ, τὸν ὑπ παιδὸς, οἷον τὸν ἀπὸ μαστοῦ ἐπαίτην.
379. Ἔμπαιον.] Ἔμπειρον.

NOTÆ.

367. Τοῖς ἔξειμι θύραζε) De malorum consortio tempestivè vitando, vid. *Duporti* Gnomolog. in locum.

372. Ἵκετο δ' ἐς Πείραιον) Huic *Telemachus* dudum, rus ad *Eumæum* abiturus, *Theoclymenum* commendârat, ὁ'. v. 539. Πείραιε Κλυτίδη, κλ.

374. Τηλέμαχον ἐρέθιζον) *Ultima* & Τηλέμαχον producitur, in *Cæsura*, vi *Finalis* Liquidæ, ut sæpè aliàs, & suprà, v. 303. & versu mox sequenti, v. 375.

375. Ὧδε δέ τις εἴπεσκε) De τὶς producto, vid. suprà, ad v. 374.

376. Κακοξεινώτερος) Ex Regulâ esset κακοξεινότερος, verùm quùm fiat à κακόξεινος, rectè primùm κακοξεινώτερος scribitur, tum demùm *Ionicè* mutatur σ'. in ρ'. Ità λαοσσόος, licet prior sit *longa*, quoniam pro λιαροπός, cujus prior *brevis*. Vid. quæ Nos ex *Eustathio*, ad *Iliad.* ε'. v. 445. Ὀϊζυροτέρος. *Dionys.* Perieg. v. 742. — μύλαι γάρ τε κακοξεινώτεροι ἄλλων.

378. Οἶνόν τε σίτόν τε) Malè olim, σίτόν τε οἶνόν, ob *Hiatum* importunum; potiùs itaque legendum Ordine inverso, Veteri tamen *Lectione*, inter *Varias*, reservatâ.

379. Ἔμπαιον) Vox ἔμπαιον *Mediam* hoc in loco corripit, ut *Eustath.* fol. 742. lin. 6. Vid. suprà, ad v. 89. *Ibid.* Ἄχθος ἀρούρης) Ità *Iliad.* σ'. v. 104. — ἐπώσιον ἄχθος ἀρούρης. Hinc *Nicander*, ἄχθια γαίης, & illud *Latinorum*, Telluris inutile pondus.

NOTÆ IN SCHOLIA.

377. * Τὴν τροφὴν &c. Ex *Etymolog.* M. v. Ἐπίμαστον ἀλήτην.

VARIÆ LECTIONES.

370. Ἀτάσθαλα) γρ. ἀεικέα, vid. suprà, v. 170.
378. Οἶνόν τε σίτόν τε) γρ. σίτόν τε οἶνόν, vid. Not. in *Textum*.
381. Ἀλλ' εἴ μοι πίθοιο) γρ. ἀλλ' εἴ μοι τί πίθοιο, & ἀλλ' εἴ δή τι πίθοιο, *Eustath. H. Steph. Sebast.*

Ἐς

Ἐς Σικελὺς πέμψωμεν, ὅθεν κέ τοι ἄξιον ἄλφοι.
Ὡς ἔφασαν μνηστῆρες· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων·
Ἀλλ' ἀκέων πατέρα προσεδέρκετο, δέγμενος αἰεί,
Ὁππότε δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσῃ.
Ἡ δὲ καθ' ἑστίην δεμνὴν πολυκαλλέα δίφρον
Κύδρη Ἰκαρίοιο πολύφρων Πηνελόπεια,
Ἀνδρῶν ἐν μεγάροισιν ἑκάστου μῦθον ἄκουε.
Δεῖπνον μὲν γὰρ τοί γε γελοίωντες τετύκοντο,
Ἡδύ τε καὶ μενοεικὲς, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἱέρευσαν·
Δόρπου δ' οὐκ ἂν πως ἀχαρίστερον ἄλλο γένοιτο,
Οἷον δὴ τάχ' ἔμελλε θεὰ καὶ καρτερὸς ἀνὴρ
Θησέμεναι· πρότεροι γὰρ ἀείκεα μηχανόωντο.

" Ad Siculos mittamus, unde utique tibi promeritum inveniatur.
Sic dixerunt proci: hic verò non curavit verba;
Sed tacitè patrem aspiciebat, expectans semper,
Quando jam procis impudentibus manus immittat.
Ast è regione positâ perpulchrâ sede
Filia Icarii prudens Penelope,
Virorum in domibus uniuscujusque sermonem audivit:
Cœnam enim quidem illi ridentes parabant,
Suaviterque & placidè, quandoquidem valdè multa mactârant.
Cœnâ verò nunquam injucundius aliud fieret,
Quàm qualem jam nunc parabat Dea & fortis Vir
Ponere: priores enim *Proci* indigna patraverant.

ΣΧΟΛΙΑ.

383. Ἐς Σικελούς.] Ἐπιτάσσει ἄρα τὰ καθ' τοὺς Σικελούς· οὐκ εἰκὸς ἦν ἐκεῖ τὸν πλοῦν γεγονέναι. Διαφέρεται δὲ Σικελιῶται Σικελῶν· οἱ μὲν δὴ, Ἕλληνες· οἱ δὲ, βάρβαροι.

385. Προσεδέρκετο.] Προσέβλεπε.

387. Καθέντησιν.] Ἀνδρὸς δὲ ἀνδρῶν, ἐν τῇ γυναικωνίτιδι.

391. Μενοεικές.] Δαψιλὲς, πολύ.

392. Ἀχαρίστερον.] Ἀηδέστερον.

NOTÆ.

383. Ὅθεν κέ τοι ἄξιον ἄλφοι) Loquitur in *Plurali*, de Hospitibus; quare necesse est, ut τὸ ἄξιον sit Casus *Rectus*, & ἄλφοι *Passivè* capiatur.

390. Γελοίωντες) *Eustath.* fol. 741. lin. 35. Τὸ δὲ γελοίωντες τετύκοντο, βέλτιον ἦτω γράφειν· εἰ δὲ τε γράφοι γελώωντες, ἀφ' οὗ δύο μεγάλων ω, γοητέον, τὸν οἱ δίφθογγον δ' γελοίωντες τραπῆναι εἰς ω, ὁμοίως τῷ, μέγκώνη, ἐ τοῖς ὁμοίοις. Ità certè suprà, ad v. 347. γελώων scribitur.

NOTÆ IN SCHOLIA.

383. Εἰς Σικελὺς) Ad horum *Scholiorum* illustrationem confert *Stephanus* περὶ πόλεων, v. Σικελία. *Eustath.* ad *Iliad.* fol. 213. lin. 1. & ad hunc locum, *Odyss.* fol. 741. lin. 10.

VARIÆ LECTIONES.

387. Καθέντησιν) γρ. καθ' ἅντησιν. *Etymolog.* M. v. Ἅντησιν.

390. Γελοίωντες) γρ. γελόωντες, & γελώωντες, vid. Not. in *Textum*.

ΤΗΣ

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Φ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Φ'.

Πηνελόπη τῷ πίνοντι τὸ τόξον ὁμολογεῖ τὴν αὐτῆς χάριν. Ὀδυσσεὺς δὲ Εὐμαίῳ καὶ Φιλοιτίῳ ἐπιτελεῖται μὲν τὴν θυρῶν ἀσφαλείας, αὐτὸς ἀφίησι τὸ βέλος διὰ τῶν πελέκεων, ἄλλα πίνακα τὸν τόξου μὴ δυνηθέντος.

Ἐπιγραφή.

* Τόξευσις.

* Vid. Not. ad v. 3.

Ἄλλως.

Φῖ δὲ βιὸν ἀεθλῆσιν ἄεθλον Πηνελόπεια. LIB. XXI.

Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Κούρῃ Ἰκαρίοιο περίφρονι Πηνελοπείῃ
Τόξον μνηστῆρσι θέμεν, πολιόν τε σίδηρον,
Ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος, ἀέθλια, καὶ φόνου ἀρχήν.
Κλίμακα δ' ὑψηλὴν προσεβήσατο οἷο δόμοιο·
Εἵλετο δὲ κληῖδ' εὐκαμπέα χερσὶ παχείῃ
Καλήν, χρυσείην· κώπη δ' ἐλέφαντος ἐτύγχανε·

IPſi etenim in mentibus poſuit Dea cæſia Minerva
Filiæ Icarii prudenti Penelopæ,
Arcum procis ponere, canumque ferrum,
In domibus Ulyſſis, certamina, & cædis principium.
Scalam igitur altam aſcendit ſui cubiculi:
Accepitque clavem benè-flexam manu ſuccidâ
Pulchram, auream; manubrium autem eboris inerat.

ΣΧΟΛΙΑ.

1. Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε.] Τὸ δὲ, ἀντὶ τοῦ, χάρ· πῆξαι δὲ τὸ τόξον, ἵνα ἐὰν μὲ πλείους ἐντείνωσι, σπασάσωσιν· ἐὰν δὲ μνηστῖς, ἀναξίοι τῆς μνηστείας φανῶσιν.

5. Κλίμακα δ' ὑψηλήν.] Τὴν * ἐκ τῆς γυναικωνίτιδος εἰς τὴν ἀποθήκην *φέρουσαν· ἵνα τὴν κλεῖν λάβῃ.

7. Κώπη δ' ἐλέφαντος ἔπηεν.] Ἡ λαβὴ δὲ ξίφους, ἢ κόπλειν δυναμένη· παρὰ τὸ κοπῆναι, ἀνακόσμημα, ἢ τροπῆς, κώπη· ἢ ἡ τῶν ἐρετῶν κώπη λέγεται, παρὰ τὸ κόπλειν ὕδωρ.

NOTÆ.

V. 1. Τῇδ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ) Ità rectè *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Reſcii*, *Hervagiana*, &c. verùm cùm caſu, in *Henrici Stephani* Editione, θεὰ ante θῆκε locum habuerit, qui illum Cæci ſequuntur, etiam hunc errorem ſunt amplexi, ut *Caſtellio*, & *Schrevelius*: *Spondanus* quidem noluit tam inſubido Exemplo manus dare; ut nec *Oxonienſis*. Præpoſteram locutionem *Iſaac. Caſaubon.* in ſuo Co-

7. Κώπη δ' ἐλέφαντος ἔπηεν.] *Euſtath.* fol. 743. lin. 3.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 5. * Ἐκ τῆς) Ità ex *Aloyſii* MSto, pro corrupto, αὐτῆς· * φέρουσαν addo, ad *Senſum* ſupplendum.

VARIÆ LECTIONES.

V. 7. Χρυσείην) γρ. χαλκείην, vid. Not. in *Textum*.

Βῆ δ' ἴμεν᾽ ἐς θάλαμόνδε, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
Ἔγχεα· ἐν θάδε οἱ κειμήλια κεῖτο ἄνακτος,
Χαλκός τε, χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος.
Ἔνθάδε τόξον ἔκειτο παλίντονον, ἠδὲ φαρέτρη
Ἰοδόκος, πολλοὶ δ' ἔνεσαν γοόεντες ὀϊστοί·
Δῶρα, τά οἱ ξεῖνος Λακεδαίμονι δῶκε τυχήσας,
Ἶφιτος Εὐρυτίδης, ὀπιείκελος ἀθανάτοισι.
Τὼ δ' ἐν Μεσσήνῃ ξυμβλήτην ἀλλήλοιϊν,
Οἴκῳ ἐν Ὀρσιλόχοιο δαϊφρονος· ἦτοι Ὀδυσσεὺς
Ἦλθε μετὰ χρεῖος, τό ῥά οἱ πᾶς δῆμος ὄφελλε·
Μῆλα γὰρ ἐξ Ἰθάκης Μεσσήνιοι ἄνδρες ἄειραν
Νηυσὶ πολυκλήϊσι τριηκόσι᾽, ἠδὲ νομῆας.
Τῶν ἕνεκ᾽ ἐξεσίλω πολλὸν ὁδὸν ἦλθεν Ὀδυσσεὺς,
Παιδὸς ἐών· πρὸ γὰρ ἦκε πατὴρ, ἄλλοι τὲ γέροντες.
Ἶφιτος αὖθ' ἵππους διζήμενος, αἵ οἱ ὄλοντο,
Δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοί·

Perrexit verò Ire ad thalamum cum ancillis mulieribus
Interiorem; illic nempè ei thesauri jacebant regis,
Æsque, aurumque, elaboratumque ferrum.
Ibi arcus jacebat reflexus, & pharetra
Sagittifera; multæque inerant suspiriosæ sagittæ:
Dona, quæ ei hospes Lacedæmoni dedit obvius factus,
Iphitus Eurytides, similis immortalibus.
Hi etenim in Messenâ convenerant ad invicem,
Domo in Orsilochi bellicosi: siquidem Ulysses
Ivit ad debitum, quod ei omnis populus debebat:
Oves enim ex Ithacâ Messenii viri extulerant
Navibus multijugis trecentas, & pastores.
Horum gratiâ ad legationem multam viam venit Ulysses,
Adolescens cùm-esset; præmisit enim pater, aliique senes.
Iphitus rursus equas quærens, quæ ei perditæ erant,
Duodecim fœminæ, & sub illis mulæ patientes operum:

ΣΧΟΛΙΑ.

9. Ἔγχεα.] Νῦν, τὸ ἐνδέπαθον.
10. Πολύκμητος.] Ὑφ' ὧν πολλὰ κάμνουσιν.
11. Ἔνθαδὲ τόξον ἔκειτο.] Περιττολογῶν, ὅτι ἐν τῷ ἀνδρῶνι· ἵνα μὴ τὸ ἦ κατὰ τὴν ὠδὴν ῥαγῇ.
13. Λακεδαίμονι.] Νῦν, ἐν τῇ χώρᾳ. Τυχήσας.] Σωτυχών.
14. Ἐπιείκελος.] Ὁμοῖος.
15. Μεσσήνῃ.] Τῇ Μεσσηνιακῇ χώρᾳ, ἥτις ἦν μέρος τῆς Λακεδαίμονος, ὡς τῆς Ἡρακλειδῶν καθόδου.
16. Οἴκῳ ἐν Ὀρσιλόχοιο.] Ἐν Φεραῖς.
17. Μετὰ χρεῖος.] Διὰ ὄφλημα.
18. Ἄειραν.] Νῦν, ἥρπασαν.
20. Ἐξεσίλω.] Δημοσίαν ἔκπεμψιν.
21. Παιδὸς.] Παῖς νέος.
23. Δώδεκα θήλειαι.] Ἶφιτος, Εὐρύτου μὲν παῖς, Οἰχαλιεὺς δὲ τὸ γένος, ἀπολωλότων αὐτῷ τῶν ἵππων, Χαλκείῳ δὲ, ὃ τῶν σὺν σιδήρῳ, καὶ τὸ, χάλκεα ὅπλα· ἀλλὰ τῷ αὐτόχρημα χαλκῷ· διὸ καὶ καλῷ αὐτῷ ἔφη· ὃ καὶ μᾶλλον ἐπεκαλοῦντο γεγραφῷ ἑτέρῳ, τῷ ἐν ποσὶν Ἀνδρομάχης. ἦγον τὸ, Καλῷ, Χρυσέῳ· χρυσῷ γὰρ μᾶλιστα οἰκεῖον τὸ καλόν. Et *Aurum* aptius *Ebori* jungitur; quare χρυσείῳ omninò legendum; licet oppidò plura Exemplaria χαλκείῳ præferant.
9. Ἔγχεα) *Eustath.* fol. 743. lin. 42. Ὅτι θάλαμος ἐγχέων καὶ σύνταξις, τὸ παροιμιῶδες· ὃ καὶ βασιλικόν ἐστι, λέγει τὰ βασιλέα Ὀδυσσέα· ἐν ᾧ, φησι, κειμήλια κεῖτο ἄνακτος.
16. Ὀρσιλόχοιο) Genuinum Nomen est Ὀρσίλοχος, ut probatur ex Historiis & emendatioribus *Homeri* locis; quarè Ὀρπλόχοιο, quod hìc hactenùs obtinuerat, ad *Var. Lect.* removeo.

NOTÆ IN SCHOLIA.

15. *Brevia Scholia* explicat & confirmat suo suffragio *Pausanias*, Περὶ δὲ τὰ μάχης, ἣν Θηβαῖοι πρὸς Λακεδαιμονίους ἐν Λεύκτροις ἐμαχέσαντο, πόλιν ἐδείμαν πρὸ κλεθρίνας πρότερον δεκατῇ Μεσσήνης· εἰκάζω δ' ἔγωγε ἐκ τῶν ἐπῶν τῶν Ὁμήρου τοῖς ἔπεσιν· ἐν μὲν γὰρ Καλλόγῃ τῇ εἰς Ἴλιον ἀφικομένῃ, Πύλον, καὶ Ἀρήνην, καὶ ἄλλας καλέσαν, ἐδείμαν πόλιν Μεσσήνην ἐκάλεσεν. Tum laudat, *Iliad. β'.* v. 599. &c. Quod & magis ait apparere, ex hoc loco, Τὼ δ' ἐν Μεσσήνῃ — Οἴκῳ ἐν Ὀρσιλόχοιο. Hujus enim Domum non in *Messenâ* aliquâ urbe, sed *Pheris* fuisse, ipse Poeta aliàs dicit, Ἐς Φηρὰς δ' ἵκανε, Διοκλῆος μέγα δῶμα, Υἱὸς Ὀρσιλόχοιο. Confer *Strabon.* l. 8. fol. 367.
23. * Πεζεύει lego, ex MS. *Aloysiano*, pro πεζῇ.

VARIÆ LECTIONES.

9. Ἐνθαδὲ) γρ. ἔνθα δέ.
11. Ἐνθαδὲ) γρ. ἔνθα δέ.
16. Ὀρσιλόχοιο) χρ. Ὀρπλόχοιο, vid. N. in *Textum*.
17. Ὄφελλε) χρ. ὄφλει. *Eustath.* fol. 747. lin. 24. & *H. Steph.*

Αἰ δή οἱ καὶ ἔπειτα Φόνος καὶ μοῖρα γένοντο·
Ἐπειδὴ Διὸς υἱὸν ἀφίκετο καρτερόθυμον
Φῶθ' Ἡρακλῆα, μεγάλων ἐπίστορα ἔργων,
Ὃς μιν ξεῖνον ἐόντα κατέκτανεν ὤ οἱ ἰῷ·
Σχέτλιος, οὐδὲ θεῶν ὄπιν ᾐδέσατ', οὐδὲ τραπέζαν,
Τὴν δή οἱ παρέθηκεν· ἔπειτα δὲ πέφνε καὶ αὐτόν·
Ἵππους δ' αὐτὸς ἔχε κραιπνοὺς ἐν μεγάροισι.
Τὰς ἐρέων Ὀδυσῆϊ συναντόμενος· δῶκε δὲ τόξον,
Τὸ πρὶν μὲν ῥ' ἐφόρεσε μέγας Εὔρυτος, αὐτὰρ ὁ παῖδι
Κάλλιπ' ἀποθνήσκων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν.
Τῷδ' Ὀδυσεὺς ξίφος ὀξὺ, καὶ ἄλκιμον ἔγχος ἔδωκεν,
Ἀρχὴν ξεινοσύνης πρόσκηθεν· οὐδὲ τραπέζῃ
Γνώτην ἀλλήλων· πρὶν γὰρ Διὸς υἱὸς ἔπεφνεν
Ἶφιτον Εὐρυτίδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν.

Quæ jam ei & posteà cædes & pœna factæ sunt:
Postquam ad Jovis filium pervenit magnanimum
Virum Herculem, magnorum sectatorem operum,
Qui ipsum, hospes cùm esset, interfecit suis in ædibus:
Miser, neque deorum timorem reveritus est, neque mensam,
Quam dudum ei apposuerat; posteaque occidit & ipsum:
Equas tamen ipse habuit fortes-inguibus in ædibus,
Has quærens Ulyssi obvius-fuit, & ditque arcum,
Quem antea quidem portabat magnus Eurytus, at hic filio
Reliquit moriens in ædibus altis.
Huic Ulysses ensem acutum, & validam lanceam dedit,
Principium hospitalitatis dolorosæ; neque in mensâ
Cogniti sunt inter se: antè enim Jovis filium interfecit
Iphitum Eurytidem, similem immortalibus;

ΣΧΟΛΙΑ.

* Ἀξιοῦσι τὰς πέντε ἐρυθρὰς πόλεις, εἶπεν φανεῖσαν. Πολυΐδου δὲ μάντεως εἰπόντος αὐτῷ, μὴ παραγίνεσθαι εἰς Τίρυνθα χάριν ζητήσεως, ἣ γὰρ εἶναι συμφέρον, λέγει παρακύσασα παραχρῆμα. Τὸν δὲ Ἡρακλέα μηχανῇ τινι καὶ φαρμακίᾳ συνεφελκυσάμενον αὐτὸν ἄγειν εἰς ἐπίκρημνον πίτυν, καὶ καθαρίψαι. Ἀφ' οὗ τὸ σπᾶν αὐτὸν ἔχειν ἐγκλήματα, καὶ τὸν πατέρα, ὅτι πλουτήσαντι αὐτῷ τὸν ἆθλον, τὴν Ἰόλην γαμεῖν οὐκ ἔδωκεν, ἀλλ' ἀπημάκυνεν ἀπέπεμψεν· λέγεται δὲ, ὡς ἀγανακτήσας ὁ Ζεὺς ἐπὶ τῇ ξενοκτονίᾳ, συνέπαξεν Ἑρμῇ λαβόντα

Hæc ei & Dii Erythræ urbes, ait apparens. Polyidi autem vatis dicentis ipsi, ne proficisceretur in Tirynthum quærendi causâ, quæ sibi esset profutura, ille persuadens statim Herculem quodammodo veneficio quodam secum abducere ad præruptum pinum, & dejicere. Ab eo tempore illum habere crimina; & patrem, quòd divite ipso præmium, Ioleni nuptias non dederit, sed procul amandârit dimiserit: dicitur autem, quòd indignatus Jupiter de cæde hospitis, conjunxerit Mercurio sumptum

ΝΟΤΑ.

25. Ἐπειδὴ Διὸς υἱὸν) Versus σχολιός, sive ἀκίφαλος, de quâ re diximus ad θ'. v. 452. & ω'. v. 423.

28. Σχέτλιος· οὐδὲ θεῶν ὄπιν ᾐδέσατ', οὐδὲ τραπέζαν) Quod diximus de *Hesiodo*, Carmina sibi *Homerica* vindicanti, ad τ'. v. 360. nunc id ex hoc loco evincam. Perpende itaque hunc locum & historiam, ubi *Hercules Iphitum*, suum hospitem, contra fas jusque Hospitii, Deique Hospitalis Reverentiam, occidisse dicitur; quòd intelligeret ad illum pertinere *Equos*, quos illi quidem furto surreptos ab *Autolyco*, & temerè ab *Hercule* emptos, Vir summus adeò illibentèr redditurus erat; ut nè hoc faceret, Amicum potiùs trucidaret. Jam *Hesiodus*, de quibusvis Injustis hominibus, Σχέτλιοι, οὐδὲ θεῶν ὄπιν εἰδότες, οὐδὲ τραπέζαν, ubi malè εἰδότες σωκεδότες ἦδ ποιεῦσιν οἱ κακοὶ ἀνοσίως. Τῷ δὴ θεῶν ὄπιν οὐδασι πάντες, ἀλλ' οὐκ αἰδέονται. Quare ὅτι οὐκ εἰδότες minuit vim peccati, nec assequitur τὸ ὄπιν αἰδόμενοι. Et sic de cæteris *Hesiodi* compilationibus ex *Homero* judicandum.

30. Ἵππους δ' αὐτὸς ἔχε) *Eustath.* fol. 745. lin. 44. Τὰς δὲ ῥηθείσας ἵππους εἶχεν Ἡρακλῆς, ἐξ αὐτὸς ἢ λῃσάμενος, ἢ ὑφελόμενος, ἀλλ' ἐτέρωθεν κλίμακα λαβών· Αὐτόλυκος γάρ, φησιν, ὁ Ἑρμοῦ, κλέψας τὰς Εὐρύτου ἵππους, πέπρακε τῷ Ἡρακλεῖ. Vid. suprà, ad. v. 28.

36. Ἀλλήλων) *Eustath.* fol. 747. lin. 6. Τὸ δὲ γνώτην ἀλλήλων, κατὰ τὸ Ἀριστοφάνειον ἀκριβέστερον, καὶ πλέον χρωμένῳ τῷ Πληονασμῷ γράφουσιν Ἀλλήλων.

ΣCHOLIA.

35. * Ποιεύμενα ξενίας) Ità pro ποιεύμενα ξενίας, ex *Aloysiano* MSto. Verùm ξίφος, ἔγχος, τόξον, per Appositionem, referuntur ad τὸ, ποιούμενα.

VARIÆ LECTIONES.

29. Τῷ δή οἱ) γρ. τῷ, ἦν οἱ, *H. Steph.*

32. Παιδὶ) γρ. παιδός. *H. Steph.*

Malè hoc *Scholion* locatur in MSto & Vett. tribus Impressis, ad v. 395. De hujus *Scholii* materiâ, *Apollodor.* Bibliothec. l. 2. c. 6. p. 123. &c.

36. Ἀλλήλων) γρ. ἀλλήλω, vid. Not. in *Textum.*

Ὡς

Ὅς οἱ τόξον ἔδωκε· τὸ δ' οὔποτε δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ἐρχόμενος πόλεμόνδε μελαινάων ἐπὶ νηῶν
Ἧιρειτ'· ἀλλ' αὐτῷ μνῆμα ξείνοιο Φίλοιο
Κέσκεθ' ἐνὶ μεγάροισι· φόρει δέ μιν ἦος ἐπὶ γαίης.
Ἦδ' ὅτε δὴ θάλαμον τ' ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
Οὐδόν τε δρύϊνον περιστείχησατο, τόν ποτε τέκτων
Ξέσσεν ἐπιστάμενος, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν,
Ἐν δ' ἄρα σταθμοὺς ἄρσε, θύρας δ' ἐπέθηκε φαεινάς·
Αὐτίκ' ἄρ' *ἦγε ἰμάντα θοῶς ἀπέλυσε κορώνης,
Ἐν δ' κληῖδ' ἧκε, θυρέων δ' ἀνέκοπτεν ὀχῆας,
Ἄντα πτυσσομένη· τὰ δ' ἀνέβραχεν, ἠΰτε ταῦρος
Βοσκόμενος λειμῶνι· τόσ' ἔβραχε καλὰ θύρετρα
Πληγέντα κληῖδι, πετάσθησαν δέ οἱ ὦκα.
Ἦδ' ἄρ' ἐφ' ὑψηλῆς σανίδος βῆ, σὺν δὲ κηλοὶ
Ἕσσαν· ἐν δ' ἄρα τῇσι θυώδεα εἵματα κεῖτο.
Ἔνθεν ὀρεξαμένη, ἀπὸ πασσάλου αἴνυτο τόξον
Αὐτῷ γωρυτῷ, ὅς οἱ πρόσκειτο φαεινός.
Ἐζομένη δ' καθ' αὐτοῦ, φίλοις ἐπὶ γούνασι θεῖσα,
Κλαῖε μάλα λιγέως· ἐκ δ' ἧκεε τόξον ἄνακτος.

Qui ei arcum dedit; hunc tamen nunquam divinus Ulysses,
Proficiscens ad bellum nigris in navibus
Portavit; sed ibi monimentum hospitis dilecti
Jacebat in ædibus; portabat tamen illum suâ in terrâ.
Hæc quando jam ad thalamum hunc pervenit divina mulierum,
Limenque quernum accessit, quod quondam faber
Polivit scienter, & ad perpendiculum direxit;
Ibidem postes aptavit, januasque addidit splendidas:
Statim hæc lorum velociter solvit annuli,
Clavemque immisit, januarumque pepulit seras,
Coram collimans: hæ autem resonuerunt, velut taurus
Pascens *in* prato; tantum sonuerunt pulchræ portæ
Percussæ clavi, apertæque sunt ei cito.
Hæc igitur in alta tabulata ivit, ubi capsæ
Stabant; inque his odoriferæ vestes jacebant.
Illinc extensa à clavo accepit arcum
Cum coryto, qui eum operiebat nitidus.
Sedensque ibidem, dilectis in genibus ponens,
Flebat valdè stridulè; & extraxit arcum regis.

ΣΧΟΛΙΑ.

38. Ὅς οἱ τόξον ἔδωκε.] Τελεῖον εἴρηκε τὸν δόσιν, ἀπὸ μέσου τινὰ παραδηλῶν.

40. Ἧιρειτ'.] Ἐλάμβανεν.

41. *Κέσκετ'.] Ἔκειτο.

46. Ἀπέλυσε κορώνης.] Τὸ κλεῖθρον ἐκφωνήσειν ἐξηπλῶ ὡς κέλκον, ὥστε δι' ἧς διελκομένης εἰς τὸν ναὸν πόρον ἀνοίγεσθαι. *Κορώνης.] Κέλκου, κόρακος.

47. Ἀνέκοπτεν.] Ἀνέκρουεν, ἀνέῳγε. Ὀχῆας.] Νῦν, τοὺς λεγομένους βαλάνους, τοὺς ἐν τῷ λεγομένῳ *χελωνίῳ καθ' ἁψῖδος τὰ κλειθρα, ἃς ἀφελόντες καὶ ἀνοίγουσι.

54. Γωρυτῷ.] Τῇ θήκῃ τόξου.

* Vid. suprà, ad ξ'. v. 251.

NOTÆ.

38. Ὅς οἱ) Prior Syllaba longa vi *Toni*, & *Finalis*, & *Aspiri* sequentis; ut mox, v. 54. Vid. ad *Varias Lectiones*.

46. Αὐτίκ' ἄρ' *ἦγε ἰμάντα) Cùm Prior Ε ἰμάντα corripiatur, omninò ἦγ' scribendum vidi; quare ἦγ' ad *Var. Lect.* relego, ut Error *Priorum* Edd. agnoscatur. Κορώνης) Ità, pro *κορώνῃ*, scribo, ex *Florentinâ*, *Romanâ*, & *Basileensi Eustathii*, *Aldinâ*, *Lovaniânâ Rescii*, *Hervagianâ*, &c. quare non bene *Henricus Stephanus*, è *Textu*, in *Marginem* removit: Κορώνη γὰρ, κέλκος ἦν κλεῖθρου, ὃν ἰμάντι συσκαλύπτειν εἰώθασιν· οἱ δὲ λύσοντες, σχοῦντα τὸν ἱμάντα αὐτῆς ἀπέλυσαν· εἶτα κλεῖν εἰς τὸ κρίκῳ ἔβαλον· καὶ ἔτως ὀχῆας ἀνέκοπτεν. Vid. *Eustath.* fol. 747. lin. 23.

54. Ὅς οἱ) Vid. suprà, ad v. 38.

NOTÆ IN SCHOLIA.

46. * Κορώνης) Quæ malè priùs aderant, deleo, nec MS. agnoscit, nec Codices Vett. Impressi. viz. Κερώνης) Ἔνιοι, Κορ. Duas enim priores Voces

VARIÆ LECTIONES.

38 Ὅς οἱ) γρ. ὅς ῥ' οἱ, ut infrà, v. 54.

41 Κέσκετ' ἐνὶ μεγάροισι) γρ. κέσκεθ' ἐν μεγάροισι.

46. Ἦγε ἰμάντα) γρ. ἦγ' ἰμάντα, malè in Prioribus, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Κορώνης) γρ. *κορώνῃ*, utramque Lectionem *Eustathius* agnoscit, fol. 747. lin. 21. & 28.

54. Ὅς οἱ) γρ. ὅς ῥ' οἱ, ut suprà, v. 38.

55. Καθ' αὐτοῦ, γρ. καθ' αὐτῷ, *H. Steph.* vid. infrà, v. 90.

Ἦ ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
Βῆ ῥ' ἴμεν' ἐς μέγαρόνδε μετὰ μνηστῆρας ἀγαυούς,
Τόξον ἔχων' ὀν χειρὶ παλίντονον, ἠδὲ φαρέτρην
Ἰοδόκον· πολλοὶ δ' ἔνεσαν στονόεντες ὀϊστοί.
Τῇδ' ἄρ' ἅμ' ἀμφίπολοι φέρον ὄγκιον· ἔνθα σίδηρος
Κεῖτο πολὺς καὶ χαλκός, ἀέθλια τοῖο ἄνακτος.
Ἦ δ', ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκελο δῖα γυναικῶν,
Στῆ ῥα θοὸν παρὰ καθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
Ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
Ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη·
Αὐτίκα δ' μνηστῆρσι μετηύδα, καὶ φάτο μῦθον,
Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγλαΐορες, οἱ τόδε δῶμα
Ἔχεθ' ἑαθιέμεν καὶ πινέμεν ἐμμενὲς αἰεί,
Ἀνδρὸς ἀποιχομένοιο πολλὺ χρόνον· οὐδέ πῃ ἄλλην
Μύθῳ ποιήσασθ' ἐπιχεσίην ἐθέλοντε,
Ἀλλ' ἐμὲ ἱέμεναι γῆμαι, θέαν τε γυναῖκα.
Ἀλλ' ἄγετε, μνηστῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνετ' ἄεθλον·
Θήσω γὰρ μέγα τόξον Ὀδυσσῆος θείοιο·

Hæc igitur postquam satiata est lacrymoso luctu,
Perrexit ire in domum ad procos superbos,
Arcum tenens in manu reflexum, & pharetram
Sagittiferam; multæ verò inerant suspiriosæ sagittæ:
Simulque cum eâ ancillæ portabant arcam; ubi ferrum
Jacebat multum & æs, certamina regis.
Hæc igitur, quando jam ad procos pervenit præstans mulierum,
Stetit apud limen domûs bene fabricatæ,
Ante genas tenens tenuia velamina;
Ancilla etiam ei utrinque assitit:
Statim autem procis loquuta est, & dixit verbum,
" Audite, proci superbi, qui hanc domum
" Usurpâstis ad comedendum & bibendum assiduè semper,
" Viro absente multo tempore; neque aliquem alium
" Rei *hujus* facere finem *nec prætextum* potestis;
" Nisi me cupientes ducere & facere uxorem.
" Verùm agite, proci, quoniam hoc apparet certamen;
" Ponam enim magnum arcum Ulyssis divini;

ΣΧΟΛΙΑ.

61. Ὄγκιον.] Ἔστι μὲν τὸ ἄπαξ εἰρημένον ἡ λίξις. σημαίνει δὲ ἀγκύλιον *κισσοειδὲς, ἐν ᾧ ἀπίκεινθο οἱ ὄγκοι. ὄγκοι δὲ εἰσὶν οἱ πώγωνες τῶν ἀκίδων. Ἓ ἐν ἄλλοις, † Ὡς δ' ὅτε νεμρόν τι κὴ ὄγκιον ἐντὸς ἐόντας. σωτικῶν δὲ τὸ ὄγκιον ἀγκύλιον· ὡς χρεῖον, τὸ χρεοδόκον· ἀγκύλιον. ὄγκιον δὲ ἡ θήκη τῶν ἀκίδων. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ὀγκώδες εἶναι.

62. Τοῖο.] Τοῦ ἰδίου. † *Iliad.* Δ'. v. 151.

69. Ἐχεάετ'.] Ἐβιάσασθε, ἐβαρήσατε.

71. Μύθῳ.] Νῦν, τῷ σώσεως, ὀφθῆναι κὴ *Ἀνακρέοντος τὸν ἐν τῇ Σάμῳ ἁλιεῖς ὄντας σωσασθαι φησιν, Μυθηταὶ δ' *σὶ νήσῳ μισγέσθω διέπουσι ἱερὸν ἄεσμα· ἀντὶ δὲ, σωσιασταὶ, μυθηταί. Ἐπιχεσίῃ.] Νῦν, σημαίνει σοφασιν· *ἐπιμονῆς γὰρ χρεία τῷ σοφασιζομένῳ εἰς τὸ ψεύδεσθαι κὴ τὸ μὴ ἀληθεύειν· κὴ Ἀλκαῖος, Οὐδέ πω *μυναμένῳ ἄλλο τὸ νόημα· ἀντὶ δὲ, σοφασιζομένης, ἀλλαχοῦ ἀπατέσπων τὸ ἑαυτοῦ νόημα.

73. Τόδε φαίνετ' ἄεθλον.] Τὸ ἐμὲ γῆμαι.

74. Θήσω.] Προτίθημι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

61. * Κισσοειδὲς, ἐν ᾧ ἀπίκεινθο) Ità, pro corrupto, κισσειδὲς, ἐν ᾧ ἔγκειται.

71. Μυθηταὶ δ' σὶ νήσῳ) Vid. ad *Anacreon.* v. 1231. * ἐπιμονῆς lego, pro, ἐπὶ μονῆς, & μυναμένῳ, pro μιαμένῳ. Hæc confirmat & explicat *Eustath.* fol. 748. lin. 36. Ἐν δὲ τῷ, Μύθῳ ἐπιχεσίῃ, οἱ Παλαιοὶ μῦθον μὲν σύνταξιν ἰδίως τὴν σώσιν λέγουσιν· ἐπὶ δὲ Ἀνακρέων τὸν ἐν Σάμῳ θέλων εἰπεῖν σωσιασάς, Μυθηταὶ δ' ἐν νήσῳ, φησὶ, διέπουσιν ἱερὸν ἄεσμα, ἀντὶ δὲ, σωσιασταὶ ἐπέρρητεν. Et mox, Ἐπιχεσίῃ δὲ, τὴν σοφασιν· ἐπίτασιν οἱ σοφασιζόμενοι ἐπίχυσιν, ὅ ἐστι μίνυσιν, σινυόμενοι, τί ἂν εἴποιεν· ὅθεν λέγεται τὸ ὕστερον ἐπιμένειν, καὶ μόνλως τῶν τοιούτων ἐπιχεσίαν μετ' ἀλήθειαν ἐρεῖν, ἐν τῷ, * Ἀλλ' ἄγε, μὴ μύνῃσι παρέλκετε, ἤγουν σοφάσεσιν· ἵνα ᾖ μύνῃ, οἱονεί τις μονὴ μονῆς γάρ τινα χρεία τοῖς σοφασιζομένοις, καὶ ἐπίχυσιν, ἤτοι ἐπίχυσιν ἀφ' ἧς λίξεως καὶ οἱ ἰφικλικοὶ σοφοὶ παρὰ τοῖς παλαιοῖς ὁ ἐπισκεπτικοί· ἐν δέ γε τῷ μονὴ, γίνεται Αἰολικῶς μύνη καθά τε συνήθη βαρὺν τόνον καὶ τροπὴν τοῦ ὁ, ὁμείως τῷ ὄνομα, ὄνυμα· ἀστότεροι, ἀστύτεροι. Ἓ τοῖς ὁμοίως λέγει καὶ Ἀλκαῖος· τὸ σοφασιζεσθαι, μόνεσθαι, ἐστι, Οὐδέ πω μυναμένῳ ἄλλο νόημα. Hoc tamen in loco μύθῳ, per πράγματι exponendum censeo, ut Nos in *Esthera* Præfat. §. VII. ★ Infrà, ad v. 111.

VARIÆ LECTIONES.

61. Ὄγκιον) γρ. ὀγκίον, *Eustath.* fol. 744. lin. 52.

72. Ἀλλ' ἐμὲ ἱέμεναι) γρ. ἀλλ' ἐμέ γ' ἱέμεναι.

Ὅς δέ κε ῥηΐτατ' ἐντανύσῃ βιὸν ἐν παλάμῃσι,
Καὶ διοϊστεύσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
Τῷ κεν ἅμ' ἑσπόμην, νοσφισσαμένῳ τόδε δῶμα
Κυρίδιον, μάλα καλὸν, ἐπίπλειον βιότοιο·
Τῷ ποτὲ μεμνήσεσθαι ὀίομαι, ἔμπερ ὀνείρῳ.
Ὣς Φάτο· καί ῥ' Εὔμαιον ἀνώγει, δῖον ὑφορβόν,
Τόξον μνηστῆρσι θέμεν, πολιόν τε σίδηρον.
Δακρύσας δ' Εὔμαιος ἐδέξατο, ἠδ' ἀπέθηκεν·
Κλαῖε δὲ βουκόλος ἄλλοθ', ἐπεὶ ἴδε τόξον ἄνακτος.
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Νήπιοι ἀγροιῶται, ἐφημέρια φρονέοντες,
Ἆ δειλοί, τί νυ δάκρυ κατείβετον, ἠδὲ γυναικὶ
Θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ὀρίνετον; ἦ τε καὶ ἄλλως
Κεῖται ἐν ἄλγεσι θυμὸς, ἐπεὶ φίλον ὤλεσ' ἀκοίτιν.
Ἀλλ' ἀχέων δαίνυσθε καθήμενοι, ἠὲ θύραζε
Κλαίετον ἐξελθόντε, καὶ αὐτόθι τόξα λιπόντε,
Μνηστῆρσιν ἄεθλον ἀάατον· ὐ γὰρ οἴω
Ῥηϊδίως τόδε τόξον ἐΰξοον ἐντανύεσθαι.
Οὐ γάρ τις μετὰ τοῖος ἀνὴρ ἐν τοῖσδεσι πᾶσιν,
Οἷος Ὀδυσσῆος ἔσκεν· ἐγὼ δέ μιν αὐτὸς ὄπωπα,
Καὶ γὰρ μνήμων εἰμὶ, πάϊς δ' ἔτι νήπιος ἦα.
Ὣς Φάτο· τῷδ' ἄρα θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἐώλπει

" Quicunque autem facillimè intendet arcum in manibus,
" Et sagittam miserit per annulos duodecim omnes,
" Hunc simul sequar, ubi me subduxero ab hâc domo,
" Quam-juvenis-colui, pulchram, plenam facultatum;
" Cujus aliquando *me* recordaturam puto etiam in somnio.
Sic dixit, & Eumæum jussit bonestum subulcum
Arcum procis ponere, canúmque ferrum.
Lacrymans verò Eumæus susceptt & deposuit.
Flevit quoque bubulcus ex alterâ parte, quandò vidit arcum regis.
Antinous autem increpuit, verbumque dixit, denominavitque,
" Stulti rustici, quotidiana sentientes,
" Ah miseri, cur lacrymas funditis? & mulieri
" Animum in pectoribus movetis? cui & alioquin
" Jacet in doloribus animus, quandoquidem dilectũ perdidit maritum.
" Sed tacitè comedite sedentes, vel foràs
" Flete egressi, hìc arcum relinquentes,
" Procis certamen difficile; non enim puto
" Facilè hunc arcum politum tendi.
" Non enim aliquis adest talis vir inter hos omnes,
" Qualis Ulysses fuit; ego verò ipsum ipse vidi,
" Etenim memor sum; puer tamen adhuc infans eram.
Sic dixit; huic tamen animus in pectoribus sperabat

ΣΧΟΛΙΑ.

76. Δυοκαίδεκα πάντων.] Εἰ ἦν ἐν μέσοις ἐστὶ τὸ βέλος, ἔκδηλον ἦν ὡς ἐλλείπων τῇ δυνάμει.

85. Ἐφημέρια φρονέοντες.] Τὸ παραυλικὰ μόνον φρονοῦντες, ἢ ἀσυνοέτους ἢ μέλλοντας.

90. Τόξα.] Νῦν, τῷ σύμπασιν σκόλιῳ * τοξικῇ.

91. Ἀάατον.] Ἐπίβλαβες, ἢ ἄνευ βλάβης.

93. Μίτυ.] Ἀντὶ ἢ ὑπάρχει, * μίτυσιν.

NOTÆ.

77. Νοσφισσαμένῃ) De hâc scriptione satis monui. Vid. ad τ'. v. 579.

89. Ἀλλ' ἀχέων δαίνυσθε καθήμενοι) Vid. *Suidam*, v. Ἀχέων, & *Lud. Kusterum* in locum, ubi probat, nunc *Nomen*, nunc *Adverbium*.

96. Ἐώλπει) De ἐώκειν, ab ἔοικα, diximus ad α'. v. 411. Ità ab ἔρχω, ὄρχα, *Atticè* ἔοργα, & in *Pluſquam Perfecto*, ubi duplicatur Augmentum, ἐωρ-γειν. Eodem modo, ab ἔλπω, ὤλπα & ἔολπα, unde ἐώλπειν. Alitèr paulò *Euſtath.* in *Iliad.* fol. 1255. lin. 51. Τὸ δὲ ἐώλπει μεταθέσεως ἔχει καὶ αὐτὸ χρόνου· ἔδει μὲν γὰρ εἶναι ἔολπα, τὸ ὑπερσωπλασμὸν εἶναι ἠόλπειν· ὅπου δὲ καὶ ἔοργα, ἠόργειν· μεταπλάσει δὲ χρονικῇ, σωσταλὴν μὲν ἐν τύπῃ ἡ ἀρχὴ ἐξεβλήθη δὲ ἡ μετ' αὐτὴν, καθά τινα μεταχωρήσεις ἐναλλάττουσιν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

90. Hoc *Scholion* male olim ad finem, v. 85. positum, in suum locum reduxi, vocem * τοξικῷ addo, ad *Sensum* complendum.

VARIÆ LECTIONES.

77. Νοσφισσαμένῃ) γρ. νοσφισαμένῃ, Priores Editt. non benè. Vid. infrà, ad v. 104.

90. Κατ' αὐτόθι) γρ. καθ' αὐτόθι, ut suprà, v. 55.

93. Μίτυ) γρ. μῦ, in Prioribus, non bene. Editio *Hervagiana* in margine μέτυ legebat rectè; nam pro μίτυσι ponitur.

Νθυσῶν

Νθυρλὼ ἐντανύσειν, διοϊστεύσειν τὲ σιδήρυ.
Ἦτοι οἵστου γε πρῶτος γεύσεσθαι ἔμελλεν
Ἐκ χειρῶν Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὃν ποτ' ἀτίμα
Ἥμενος ἐν μεγάρῳ, ἐπὶ δ' ὤρνυε πάντας ἑταίρους.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειφ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο,
Ὦ πόποι, ἦ μάλα μὲ Ζεὺς ἄφρονα θῆκε Κρονίων·
Μήτηρ μέν μοι φησὶ φίλη, πινυτὴ περ ἐοῦσα,
Ἄλλῳ ἅμ' ἑψεσθαι, νοσφισαμένη τόδε δῶμα·
Αὐτὰρ ἐγὼ γελόω, καὶ τέρπομαι ἄφρονι θυμῷ·
Ἀλλ' ἄγετε, μνηστῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνεται ἆεθλον,
Οἵη νῦν ἐκ ἔστι γυνὴ κατ' Ἀχαιΐδα γαῖαν,
Οὔτε Πύλῳ ἱερῇ, οὔτ' Ἄργεϊ, οὔτε Μυκήνῃς,
Οὔτ' αὐτῇς Ἰθάκης, οὔτ' Ἠπείροιο μελαίνης·
Καὶ δ' αὐτοὶ τόδε γ' ἴστε· τί με χρὴ μητέρος αἶνος;
Ἀλλ' ἄγε μὴ μύοισι παρέλκετε, μηδ' ἔτι τόξου
Δηρὸν ἀποστρωπᾶσθε τανυσσόος, ὄφρα ἴδωμεν.
Καὶ δέ κεν αὐτὸς ἐγὼ τῷ τόξῳ πειρησαίμην·
Εἰ δέ κεν ἐντανύσω, διοϊστεύσω τὲ σιδήρου,
Οὐ κέ μοι ἀχνυμένῳ τάνδε δώματα πότνια μήτηρ
Λείποι ἅμ' ἄλλῳ ἰοῦσ'· ὅτ' ἐγὼ κατόπισθε λιποίμην,
Οἷός τ' ἦδη πατρὸς ἀέθλια κάλ' ἀνελέσθαι.
Ἦ, καὶ ἀπ' ὤμοιϊν χλαῖναν θέτο φοινικόεσσαν,
Ὀρθὸς ἀναΐξας· ἀπὸ δ' ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμων.

Arcum tendere & sagittam mittere per ferrum.
Sanè quidem sagittam primus gustaturus erat
Ex manibus Ulyssis strenui; quem dudum inhonorabat
" Sedens in domo, etiam commovebat omnes socios.
His verò etiam interlocuta est sacra vis Telemachi,
" Dii boni! certè valdè me Jupiter dementem fecit Saturnius:
" Mater quidem mihi dicit dilecta, prudens quamvis sit,
" Alium simul sequuturam se, relictâ hâc domo;
" At ego rideo & delector insano animo.
" Verùm agite, proci, quoniam hoc apparuit certaminis-præmium,
" Qualis nunc non est mulier in Achaicâ terrâ,
" Neque in Pylo sacrâ, neque Argi, neque Mycenis,
" Neque in ipsâ Ithacâ, neque in Epiro nigrâ:
" Etiam ipsi hoc scitis; quid opus habeam matris laude?
" Verùm, *inquam*, agite; nè prætextibus rem protrahite, neque Arcûs
" Diutiùs aversemini tentionis *experimentum*, ut videamus.
" Equidem & ipse ego hunc arcum experiar:
" Quòd si tetendero, miseroque sagittam per ferreum *annulum*,
" Non utique mihi afflicto has domos veneranda mater
" Linquet cum alio profecta; quoniam tum ego pòst linquar,
" Potens jam Patris certamina pulchra obire.
Dixit, & ab humeris pallium posuit purpureum,
Rectus surgens, ensem etiam acutum deposuit humeris.

ΣΧΟΛΙΑ.

99. Ἀτίμα.] Ὑβριζεν.
110. * Ἴστε.] Γινωσκετε.
111. Μύοισι.] Προφάσεσι· μύσται τὶ ὄμματα σκέπτας, τί χρὴ δρᾶν; τοῦτο γὰρ χάειν ὑποφασίζονται, ἵνα ἐπιμείνωσιν· οἱ δὲ, καθισιωπῶντες, παρὸ τὸ μύειν τὸ σῶμα. Παρέλκεσθε.] Ὑπερβάλλεσθε.
112. Ἀποστρωπᾶσθε.] Ἀποστρέφεσθε. Τανυσσόου.] Τῆς * τάσεως, ἢ ἐντάσεως.
114. Σιδήρου.] Τῶν πελέκεων.

NOTÆ.

104. Νοσφισαμένη) Vid. suprà, ad v. 77.

NOTÆ IN SCHOLIA.

110. * Hoc *Scholion* ex *Aloysii* MSto.
112. * Τάσεως, ità, pro στάσεως, MS. *Aloysii*.

VARIÆ LECTIONES.

97. Νθυρλὼ ἐντανύσειν) γρ. νθυρλὼ ἐντανύσειν, & νθυρὴν τ' ἐντανύσειν, *H. Steph.* ut infrà, v. 127.
99. Ὅτ' πρὶ) γρ. ὃν τότ', *H. Steph.*
100. Ἐν μεγάρῳ) γρ. ἐν μεγάροις, *H. Steph.*
104. Ἑψεσθαι) γρ. ἑσπέσθαι. *Ibid.* Νοσφισαμένη) γρ. νοσφισαμένη, vid. suprà, ad v. 77.
111. Μηδ' ἔτι) γρ. μηθέτι. *H. Steph.*
115. Οὔ κε μοι ἀχνυμένῳ) γρ. οὐκ ἂν μοι ἀχνυμένῳ, *H. Steph.* verùm οὐκ ἂν μοι, *Eustathii* Lectio tantùm Prosaica, fol. 751. lin. 51. minimè ut *Varia Lectio* agnoscenda; nec enim per *Metrum* stare potest: ἀχνυμένη etiam non sana *Lectio*.

Πρῶτον

Πρῶτον μὲν πελέκεας ϛῆσεν, ἀμφὶ τάφρον ὀρύξας
Πᾶσι μίαν μακρὴν, καὶ ἐπὶ ϛάθμιλα ἴθυνεν·
Ἀμφὶ δ' ἄρα γαῖαν ἔναξε· τάφος δ' ἕλε πάντας, ἰδόντας,
Ὡς θυκόσμως ϛῆσε· πάρος δ' ὃ πώποτ' ὀπώπει·
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, καὶ τόξα πειρήτιζεν·
Τρὶς μέν μιν πελέμιξεν, ἐρύσσασθαι μενεαίνων,
Τρὶς δ' ἀνέμη μεθῆκε βίης, ὀπιπεπόμενος τόγε θυμῷ,
Νευρῆσι ϛονάξειν, διοϊϛεύσειν τε σιδήρῳ.
Καί νύ κε δὴ ῥ' ἐτάνυσσε βίῃ τὸ τέταρτον ἀνέλκων,
Ἀλλ' Ὀδυσεὺς ἀνένευε, καὶ ἔσχεθεν ἱέμενόν περ.
Τοῖσδ' αὖτις μετέειπε ἰερὴ ἰς Τηλεμάχοιο,
Ὦ πόποι, ἦ καὶ ἔπειτα κακὸς τ' ἔσομαι καὶ ἄκικυς,
Ἠὲ νεώτερός εἰμι, καὶ οὔπω χερσὶ πέποιθα
Ἀνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τὶς πρότερος χαλεπήνῃ.
Ἀλλ' ἄγεθ', οἵπερ ἐμεῖο βίῃ πρόφερέστεροί ἐστε,
Τόξα πειρήσασθε, καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.
Ὡς εἰπὼν, τόξον μὲν ἀπὸ ἕο θῆκε χαμᾶζε,
Κλίνας κολλητῆσιν εὐξέϛης σανίδεσσιν·
Αὐτῷ δ' ὠκὺ βέλος καλῇ προσέκλινε κορώνῃ.
Ἂψ δ' αὖτις καθ' ἕδρης ἕζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέϛη.
Τοῖσίνδ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱὸς,
Ὄρνυθ' ἑξείης ὀπιδέξια πάντες, ἑταῖροι,
Ἀρξάμενοι τῷ χώρῳ, ὅθεν τέ περ οἰνοχοεύῃ.

Primò quidem annulos ſtatuit, vallo perfoſſo
Omnibus uno longo, & ad lineam direxit:
Circum autem terram infercivit; ſtupor verò cepit omnes videntes,
Quam exquiſitè ſtatuit; antea tamen nunquam viderat:
Stetit igitur in limen iens & arcum tentavit.
Ter quidem ipſum concuſſit, trahere promptus,
Ter tamen remiſit de robore; adhuc ſperans hoc animo,
Nervum tendere, mittereque ſagittam per ferrum.
Et jam fors tetendiſſet vi, quartum attrahens,
Sed Ulyſſes nutu-prohibuit, & tenuit cupientem.
His igitur locuta eſt magna vis Telemachi,
" O Dii, vel & in poſterum maluſque ero & impotens,
" Vel junior ſum, & nondum manibus confiſus ſum
" Virum expellere; quando aliquis prior moleſtus ſit.
" Verùm agite, qui me vi multò potentiores eſtis,
" Arcum tentate, & perficiamus certamen.
Sic locutus, arcum quidem à ſe poſuit humi,
Acclinatum conglutinatis politis tabulis;
Ibique citum telum pulchræ acclinavit coronidi.
Retrò demum deſedit in ſede, unde ſurrexerat.
His Antinous locutus eſt, Eupithei filius,
" Surgite ordinatim decentèr omnes, ô ſocii,
" Initio facto à loco, unde vinum miniſtrat *aliquis*:

ΣΧΟΛΙΑ.

122. Ἔναξε.] Σωεπίλωσεν.
123. Ὀπώπει.] Θεασάμενος ἦν.
124. Πειρήτιζε.] Διαπειραν ἐλάμβανεν.
125. Πελέμιξεν.] Ἔκαμπτεν.
138. Κορώνῃ.] Τῷ ἄκρῳ τοῦ τόξου.
141. Ὄρνυθ'.] Ἀνίσταθε. Ἐπιδέξια.] Ἐκ τοῦ δεξιοῦ μέρους.
142. Ὅθεν τέ περ οἰνοχοεύῃ.] Εὔλογόν ἐστιν, * εἰσιόντων εἰς τὸ ἀνδρῶνα τὸν δεξιᾷ κεῖσθαι τὸ κρατῆρα.

NOTÆ.

122. Ἀμφὶ δ' γαῖαν ἔναξε) Στήσας δηλαδὴ, καθὼ τὸ σωεπάμοσεν, τοὺς πελέκεας. *Eustath.* fol. 751. lin. 27. Ἔναξε verò *Thematis*, νάσσω, *Fut.* νάσω, & νάξω, undè νενασμένος, & ναστὸς, πυκνὸς, &c. Vid. *Suid.* v. Νένακται.
136. Ἀπὸ ἕο) Vid. infrà, ad v. 163.
142. Ὅθεν τέ περ οἰνοχοεύῃ) Δεικλικῶς, ὡς ἐπινεύων πρὸς τὸ οἰνοχόον· ἢ, ἰωακωτέον τὸ, τίς.

NOTÆ IN SCHOLIA.

142. * Εἰσιόντων, pro εἰσιόντος, emendo, ex MS. *Aloyſii.*

VARIÆ LECTIONES.

126. Ἐπιλεπόμενος) γρ. ἔπ ἐλπόμενος.
127. Νευρῆσι σονάξειν) γρ. νευρῆ ἐτανύσειν &c. ut ſuprà, v. 97.
131. Ἦ καὶ ἔπειτα) γρ. ἦ καὶ ἔπειτα, *H. Steph.*
133. Ἀπαμύνασθαι) γρ. ἀπαμύναθαι, *H. Steph.*
134. Προφερέστεροι) γρ. πολὺ φέρτεροι, *H. Steph.*
136. Ἀπὸ ἕο) γρ. ἀπαὶ ἕο, vid. Not. in *Textum*, & infrà, v. 163.
137. Εὐξέσσης) γρ. ἰύξέσσης, & ἰὺ ξεσσῆς, ut infrà, v. 164.

Ὡς

Ὣς ἔφαθ' Ἀντίνοος· τοῖσίνδ' ἐπιμύδαινε μῦθος·
Λειώδης ἦ πρῶτος ἀνίσταλο, Οἴνοπος υἱός,
Ὅς σφι θυοσκόος ἔσκε, παρὰ κρητῆρα δ' ἥλον
Ἷζε μυχοίταλος ἀιέν· ἀταθαλίαι δέ οἱ οἷῳ
Ἐχθραὶ ἔσαν, πᾶσιν δ' ἐνεμέσσα μνηστήρεσσιν·
Ὅς ῥα τότε πρῶτος τόξον λάβε καὶ βέλος ὠκύ.
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, καὶ τόξα πειρήτιζεν.
Οὐδέ μιν ἐτάνυσε· πρὶν γὰρ κάμε χεῖρας ἀνέλκων,
Ἀπρίπτους, ἀπαλάς· μνηστῆρσιν δὲ μετηύδα·
Ὦ φίλοι, ἢ μὲν ἐγὼ τανύω· λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος·
Πολλοὺς γὰρ τόδε τόξον ἀειρῆς κεχαδήσῃ
Θυμοῦ καὶ ψυχῆς· ἐπεὶ πολὺ φέρτερόν ἐστι
Τεθνάμεν, ἢ ζώοντας ἁμαρτεῖν, οὕνεκ' ἀεὶν
Ἐνθάδ' ὁμιλέομεν, πολιὸν σέλμενοι ἦμαρ ἅπαν.
Νῦν μού τις καὶ ἔλπεται ἐνὶ φρεσίν, ἠδὲ μενοινᾷ
Γῆμαι Πηνελόπειαν, Ὀδυσσῆος ἄλοχόν περ·
Αὐτὰρ ἐπὴν τόξου πειρήσεται, ἠδὲ ἴδηται,
Ἄλλην δή τιν' ἔπειτα Ἀχαιϊάδων εὐπέπλων
Μνάσθω ἐέδνοισιν διζήμενος· ἣ δέ κ' ἔπειτα
Γήμαιτ', ὅς κεν πλεῖστα πόροι, καὶ μόρσιμος ἔλθοι.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἕο τόξον ἔθηκε,

Sic dixit Antinous; his placuit sermo.
Leodes igitur primus surrexit, Oenopis filius,
Qui ipsis vates fuit, juxta craterem verò pulchrum
Sedebat semotissimus semper; injuriæ enim ei soli
Odiosæ erant, omnibus autem succensebat procis.
Hic tunc primus arcum accepit & telum velox;
Steritque in limen iens, & arcum tentabat.
Neque ipsum intendit; priùs enim fatigavit manus sursum-trahens,
Haud tritas, teneras; ad procos verò dixit,
" O amici, non quidem ego intendo, capiat ergò & alius;
" Multos enim hic arcus optimos privabit
" Animo & animâ; quoniam multò melius est,
" Mori, quàm vivos excidere ea re, cujus gratia semper
" Hìc frequentamus, expectantes dies omnes.
" Nunc quidem aliquis & speret in mentibus & cogitet
" Ducere Penelopen Ulyssis uxorem:
" At quùm jam arcum tentaverit & viderit,
" Aliam deindè aliquam postea Græcarum benè-indutarum
" Petat uxorem, dotibus sibi concilians; hæc autem postea
" Nubat ei, qui plurima det, & destinatus veniat.
Sic dixit, & à se procul arcum posuit,

ΣΧΟΛΙΑ.

145. * Θυοσκόος.] Ὁ μάντις· ἀπὸ τῶν θυομένων ἱερῶν, ὅ ἐστι, νεῶν καὶ λοιπῆς πυρὸς μαντεύόμενος.
146. Μυχοίταλος.] Ἐνδότατος.
147. Ἐχθραί.] Μισηταί.
151. Ἀτρίπτους.] Ἀθίκτους.
153. Κεκαδήσῃ.] Στερήσῃ, χωρίσῃ.
161. Ἐέδνοισιν διζήμενος.] Πλήθει ἐδνων ζητῶν βίᾳ γὰρ καὶ ῥᾳδίως ἁλήσεται.

NOTÆ.

152. Ὦ φίλοι, ἢ μὲν ἐγὼ τανύω· λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος) Quomodò hoc versu *Dionysius* Tyrannus jocosè παῳδῶν καπηλεύσας, ex *Athenæo* diximus, ad *Euripid.* Andromach. v. 930.

161. Μόρσιμος ἔλθοι) *Ulyssem* notat, at non in hunc Sensum ille intellexit; velut *Caiphas* autem verè locutus est, nec ipse advertebat. Multa autem passim huc congerit Omina Divinus Poeta, ut diximus ad σ'. v. 111. Hoc ferè alludit nostrum illud, *Suspendium & Nuptiæ ex Fato fiunt.*

163. Ἀπὸ ἕο) *Ultima*, ὕλη producitur, vi *Tmesis*, in *Cæsurâ*, ob *Asperum* sequentem; aliàs legi potest, ἀπαί, ut ι'. v. 398. Vid. suprà, v. 136.

NOTÆ IN SCHOLIA.

145. * Hoc *Scholion* ex MS. addo, vid. *Eustath.* fol. 753. lin. 48. & *Br. Schol.* ad *Iliad.* ω'. v. 221.

Item *Hesych. Etymolog.* M. & *Suidam.*

VARIÆ LECTIONES.

145. Ὅς σφι) γρ. ὅσφι, vid. Not. in *Textum*, ad β'. v. 160.
157. Ἔλπεται) γρ. εἰλπετ'.
162. Γήμαιθ') γρ. γήμαιθ', vid. suprà, ad ι'. v. 335.
163. Ἀπὸ ἕο) γρ. ἀπαὶ ἕο, vid. suprà, v. 136.

Κλυ-

Κλίνας κολλητῆσιν ἐϋξέστης σανίδεσσιν,
Αὐτῷ δ' ὠκὺ βέλος καλῇ ἐφεστήκλινε κορώνῃ·
Ἆψ δ' αὖτις καθ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη.
Ἀντίνοος δ' ὀνείπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Λειώδες, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων,
Δεινόν τ', ἀργαλέον τέ; νεμεσσῶμαί γέ τ' ἀκούων,
Εἰ δὴ τοῦτό γε τόξον ἀρίστας κεκαδήσῃ
Θυμῷ κ' ψυχῆς· ἐπεὶ οὔ σ' ὑώγησα σὺ τανύσαι.
Οὐ γάρ τοι σέ γε τοῖον ἐγείνατο πότνια μήτηρ,
Οἷόν τε ῥυτῆρα βιοῦ τ' ἔμμεν, κ' ὀϊστῶν·
Ἀλλ' ἄλλοι τανύουσι τάχα μνηστῆρες ἀγαυοί.
Ὣς φάτο· καί ῥ' ἐκέλευσε Μελάνθιον, αἰπόλον αἰγῶν,
Ἄγχε δὴ πῦρ κεῖον ἐνὶ μεγάροισι, Μελανθεῦ,
Πὰρ δ' ἔθες δίφρον τε μέγαν, κ' κῶας ἐπ' αὐτῷ,
Ἔκ δ' ἔγκατος ἔνεικε μέγαν τροχόν, ἔνδον ἐόντος,
Ὄφρα νέοι θάλποντες, ὀπιχείοντες ἀλοιφῇ,
Τόξῳ πειρώμεθα, κ' ἐκτελέσωμεν ἄεθλον.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' αἶψ' ἀνέκαιε Μελάνθιος ἀκάματον πῦρ·
Πὰρ δ' ἔθετο δίφρον θῆκεν, κ' κῶας ἐπ' αὐτῷ,
Ἔκ δ' ἔγκατος ἔνεικε μέγαν τροχόν, ἔνδον ἐόντος,
Τῷ ῥα νέοι θάλποντες ἐπειρῶντ'· οὐδ' ἐδύαντο
Ἐντανύσαι, πολλὸν δ' βίης ἐπιδεύεες ἦσαν.
Ἀντίνοος δ' ἔτ' ἐπεῖχε, κ' Εὐρύμαχος θεοειδὴς,
Ἀρχοὶ μνηστήρων· ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι.

Acclinatum conglutinatis politis tabulis;
Ibidem & citam sagittam pulchræ acclinavit coronidi;
Retroque demum *iens* desedit in sede, unde surrexerat.
Antinous autem increpavit, verbumque dixit, denominavitque,
" Leodes, quale te verbum fugit septum dentium,
" Graveque, molestumque? irascor etenim tibi *eo* audito,
" Si jam hic arcus optimos privabit
" Animo & animâ; quoniam *scil.* non potes tu intendere.
" Non etenim te talem genuit bona mater
" Pollentem extensorem arcúsque esse & sagittarum:
" Verùm alii statim tendent proci inclyti.
Sic dixit, & jussit Melanthium custodem caprarum,
" Agè ignem accende in domibus, Melanthi,
" Et appone sedemque magnam, & pellem super ipsam;
" Et profer sevi magnam massam, quod intùs *in culinâ* est,
" Ut juvenes calefacientes, inungentes unguine,
" Sic demum arcum tentemus, & perficiamus certamen.
Sic dixit; statim autem accendit Melanthius magnum ignem;
Juxtaque portans sedem posuit & pellem super ipsam,
Protulitque sevi magnam massam, intus existentis;
Quo juvenes calefacientes tentârunt; neque poterant
Tendere; multùm enim roboris indigentes erant.
Antinous verò adhucdum abstinebat, & Eurymachus divinus,
Principes procorum; virtute etiam erant valdè optimi.

ΣΧΟΛΙΑ.

173. Ῥυτῆρα βιοῦ.] Ἑλκυστῆρα τόξου.
176. Κεῖον.] Καῦσον, ἄψον.
178. Ἔνεικε.] Ἄγαγε, κόμισεν.
179. Θάλποντες.] Θερμαίνοντες.
185. Βίης ἐπιδεύεες.] Δυνάμεως ἐνδεεῖς· ἤτοι τοῦ τόξου, ἢ τοῦ Ὀδυσσέως.
186. Ἐπεῖχε.] Ἐπέκειτο· ὁ Ἀντίνοος ἐπεῖχε, καὶ ἐκώλυεν αὐτὸν πρὸς τὸ παρὸν χρήσασθαι τῷ τόξῳ· φαίνεται γὰρ ὁ Ἀντίνοος ἐξῆς λέγων, μὴ δεῖν πεῖραν τοῦ τόξου, ἑορτῆς οὔσης τοῦ τοξικοῦ θεοῦ, καὶ Εὐρύμαχος πείθεται.

NOTÆ IN SCHOLIA.

186. Ἐπεῖχε) Ἐπέκειτο, &c. Hoc *Scholion* in *Aloysii* MSto. nusquam apparet, certè non suo in loco; quanquam tres Vett. Codd. agnoscant. Et ἐπέκειτο non videtur huic loco conveniens Interpretatio, ὁ γὰρ καλύων ἠδυνᾶτο ἐπέκειτο. *Eustath.* fol. 755. lin. 29. Ἔστι δὲ νῦν ἐπέχειν, τὸ οὐ τοῦ τίως ἀρχῆς καὶ μὴ ἐγχειρεῖν ἔργῳ· οὐ τοῦτο δὲ οἱ ὕστερον καὶ οἱ παροδηλωθέντες ἐφεκτικοὶ φιλόσοφοι ὠνομάσθησαν.

VARIÆ LECTIONES.

164. Ἐϋξέστης) γρ. ἐϋξέσσις, & ἐὺ ξεστῆς, ut suprà, v. 137.
174. Τανύσσεσι) γρ. τανύκσι, *H. Steph.*
176. Ἄγχε δὴ πῦρ) γρ. ἄγχε πῦρ δή, *H. Steph.*
180. Πειρώμεθα κ') γρ. πειρηθῶμεν ἐ, *H. Steph.* malè, pro πειρηθῶμεν, ἰδ', & πειρησώμεθ', ἰδ'. *Ibid.* Ἐκτελέσωμεν) γρ. ἐκτελίσωμεν, *Idem.* Vid. infrà, ad v. 268.

Τὼ δ' ἐξ οἴκου ἔβησαν ὁμαρτήσαντες ἅμ' ἄμφω
Βουκόλος, ἠδὲ συφορβὸς, Ὀδυσσῆος θείοιο.
Ἐκ δ' αὐτὸς μετὰ τοὺς δόμους ἦλυθε δῖος Ὀδυσσεύς.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐντὸς θυρέων ἔσαν, ἠδὲ καὶ αὐλῆς,
Φθεγξάμενος σφ' ἐπέεσι προσηύδα μειλιχίοισι,
Βουκόλε, καὶ σὺ, συφορβὲ, ἔπος τί κε μυθησαίμην,
Ἦ αὐτὸς κεύθω; φάζεσθαι δέ με θυμὸς ἀνώγει.
Ποῖοί κ' εἶτ' Ὀδυσῆϊ ἀμυνέμεν, εἴ ποθεν ἔλθοι
Ὧδε μάλ' ἐξαπίνης, καί τις θεὸς αὐτὸν ὀρείκῃ;
Ἦ κεν μνησαίατο ἀμωῦτ', ἢ Ὀδυσῆϊ;
Εἴπατε, ὅππως ὑμέας κραδίη, θυμός τε κελεύει.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ,
Ζεῦ πάτερ, αἲ γὰρ τῶτο τελευτήσειας ἐέλδωρ,
Ὡς ἔλθοι μιν κεῖνος ἀνὴρ, ἀγάγοι δέ ἑ Δαίμων,
Γνοίης κ', οἵη ἐμὴ δυνάμις, καὶ χεῖρες ἕπονται.
Ὡς δ' αὔτως Εὔμαιος ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσι,
Νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τοῦ γε νόον νημερτέ' ἀνέγνω,
Ἐξαῦτίς σφ' ἐπέεσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν,
Ἔνδον μὲν δὴ ὅδ' αὐτὸς ἐγὼ, κακὰ πολλὰ μογήσας,
Ἦλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.

Ex domo interea iverunt una exeuntes simul ambo
Bubulcus & subulcus Ulyssis divini:
Quin & ipse post illos domo exiviz divus Ulysses.
Verùm quando jam extra januas fuerunt & aulam,
Allocutus ipsos verbis affatus-est suavibus,
" Bubulce, & tu, subulce, verbumne aliquod dicam;
" An ipse celem? dicere tamen me animus jubet.
" Quales essetis Ulyssi in ferendo auxilio, si cunde veniat
" Huc valde derepente, & aliquis Deus ipsum ferat?
" Nunquid procis auxiliaremini, an Ulyssi?
" Dicite, quomodò vos cor animusque jubet.
Hunc rursus allocutus est boum bubulcus vir,
" Jupiter pater, utinam enim hoc perficias desiderium;
" Ut veniat quidem ille vir, ducatque eum Deus:
" Cognoscerес, qualis mea potentia, & manus sequerentur.
Ita quoque similiter Eumæus supplicavit omnibus Diis,
Redire Ulyssem prudentem suam ad domum.
At postquam horum mentem veram cognovit,
Iterum ipsos verbis respondens allocutus est,
" Intùs quidem jam hic ipse ego, mala multa passus,
" Veni vigesimo anno in patriam terram.

ΣΧΟΛΙΑ.

188. Τὼ δ' ἐξ οἴκου βῆσαν.] Εἰς τὸ προῆλθον ἐξῆλθον· πιθανῶς, ἐπὶ μακρᾷ προῆλθεν ὁ Ἀντίνοος φησὶν, Κλαίειν ἐξελθόντες· καὶ ἅμα, ἵνα τῷ Ὀδυσσεῖ συμβάλωσιν.

195. Ποῖοί κ' εἶτ'.] Τὸ πλῆρες, ποῖοί κεν εἶεν; τὸ ὑ

NOTÆ.

195. Ποῖοί κ' εἶτ' Ὀδυσῆϊ) *Eustath.* fol. 755. lin. 45. Ποῖοί κ' εἶπε, τυτέσιν εἴησε, καθὼ συγκοπῶν· ἐξ οὗ τὸ εἶεν, τέλειον προσωπον πληθυντικόν. Nonnulli εἶτε, pro εἶεν legunt, teste *Eustathio*, fol. 757. lin. 16. at ab *Heraclidâ* damnantur.

196. Ὧδε μάλ' ἐξαπίνης) Miror, *Eustathium*, fol. 1193. lin. 31. & *Odyss.* fol. 44. lin. 22. & omnes ferè *Criticos*, uno ore asserere, quod οἱ Παλαιοὶ quoque faciunt, ad *Odyss.* α'. v. 182. quòd τὸ ὧδε nunquam apud *Homerum* sit τοπικὸν, cùm & hìc & illic, & aliàs ità fieri apertè videatur, & *Seberus*, aliique mecum statuant, ὧδε apud *Homerum*, modò Loci, modò Qualitatis *Adverbium*. Vid. ad *Iliad.* ε'. v. 258. & Not. in *Scholia*, ad *Odyss.* α'. v. 182.

VARIÆ LECTIONES.

188. Ἔβησαν) γρ. βῆσαν, olim. *Ibid.* Ὁμαρτήσαντες) γρ. ἁμαρτήσαντες, vid. Not. in *Textum*.

194. Φάσθαι) γρ. φᾶσθαι, vid. Not. in *Textum*, ad ι'. v. 504.

195. Εἶπ) γρ. εἰτέ. Vid. Not. in *Textum*.

196. Ἐνείκῃ) γρ. ἐνέγκοι. *Eustath.* fol. 755. lin. 51. & *H. Steph.*

197. Ἦ κεν μνησήρειαν) γρ. ἤ κε μνησήρειαν, undè & ἤ κ' ἐμνησήρειαν, *H. Steph.* *Ibid.* Ἀμύνοιτ') γρ. ἀμύνητ', *Idem.*

202. Ἕπονται) γρ. ἄμπεσι.

205. Ἐπεὶ δὴ) γρ. ἐπειδὴ, ut *Iliad.* σ'. v. 349.

Γιγνά-

Γιγνώσκω δ', ὡς σφῶϊν ἐελδομένοισιν ἰκάνω
Οἴοισι δμώων· τῶν δ' ἄλλων ἤ τιν' ἄκουσα
Εὐξαμένῳ ἐμὲ αὖτις ὑποτροπον οἶκαδ' ἱκέσθαι.
Σφῶϊν δ', ὡς ἔσεται, ῥηϊδίως, ἀληθείην καταλέξω·
Αἴ κ' ὑπ' ἐμοί γε Θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυούς,
Ἄξομαι ἀμφοτέροις ἀλόχους, καὶ κτήματ' ὀπάσσω,
Οἰκία τ' ἐγγὺς ἐμεῖο τετυγμένα· καί μοι ἔπειτα
Τηλεμάχῳ ἑτάρω τε καὶ ἐγγεγάτω τε ἔσεσθον.
Εἰ δ' ἄγε δὴ καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τι δείξω,
Ὄφρα μὲ σὺ γνῶτον, πιστωθῆτόν τ' ὀϊὶ θυμῷ,
Οὐλὴν, τήν ποτε μὲ σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι,
Παρνησόνδ' ἐλθόντα, σὺν υἱάσιν Αὐτολύκοιο.
Ὡς εἰπὼν, ῥάκεα μεγάλης ἀπέργαθεν ἠλῆς·
Τὼ δ' ἐπεὶ εἰσίδετον, εὖ τ' ἐφρασσαντο ἕκαστα,
Κλαῖον ἄρ', ἀμφὶ Ὀδυσῆα δαΐφρονα χεῖρε βαλόντε,
Καὶ κυνέον ἀγαπάζομενοι κεφαλήν τε, καὶ ὤμους·
Ὡς δ' αὔτως Ὀδυσεὺς κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἔκυσε.
Καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,
Εἰ μὴ Ὀδυσσεὺς αὐτὸς ἐρύκακε, φώνησέν τε,
Παύεσθον κλαυθμοῖο, γόοιό τε· μή τις ἴδηται
Ἐξελθὼν μεγάροιο· ἀτὰρ εἰσαῦτις καὶ ἔπειτα.
Ἀλλὰ σεσμηνῆνοι ἐσέλθετε, μηδ' ἅμα πάντες·
Πρῶτος ἐγὼ, μετὰ δ' ὔμμες· ἀτὰρ τόδε σῆμα τετύχθω.

"Cognoſco autem, quòd vobis cupientibus veni
"Solis ſervorum: aliorum enim non aliquem audivi
"Precantem me iterum poſtliminiò reducem domum venire.
"Vobis igitur, ſicut erit, veritatem dicam;
"Siquidem ſub me Deus domet procos ſuperbos,
"Dabo ambobus uxores, & res præbebo,
"Domoſque propè me ædificatas, & mihi poſtea
"Telemachi ſociique fratreſque eritis.
"Eia agè, jam & ſignum valdè manifeſtum aliud oſtendam,
"Ut me benè cognoſcatis & habeatis perſuaſum in animo,
"Cicatricem, quam quondam ſus percuſſit albo dente,
"Ad-Parnaſſum euntem, cum filiis Autolyci.
Sic locutus, veſtes magnâ ſeparavit à cicatrice:
Hi igitur poſtquam inſpexerunt, beneque cognoverunt ſingula,
Fleverunt, circa Ulyſſem prudentem, manibus amplexi,
Et oſculati ſunt amplectentes caputque & humeros:
Sic & *iis* eodem modo Ulyſſes capita & manus oſculatus eſt.
Et fortean lugentibus occidiſſet lumen Solis,
Niſi Ulyſſes ipſe prohibuiſſet, locutuſque fuiſſet,
"Ceſſate à fletu, luctuque; ne quis videat
"Egreſſus domo, at dicat & intus:
"Verùm unus-poſt-alium intrate, neque ſimul omnes:
"Primus ego, poſt autem vos; at hoc ſignum fiat.

ΣΧΟΛΙΑ.

209. Σφῶϊν.] Ὑμῖν.
211. Ὑποτροπον.] Ἐξ ὑποστροφῆς.
218. Εὖ γνῶτον.] Ἀσφαλῶς γνωρίσητε.
221. Ἀπείρηθεν.] Ἀφεῖλεν, ἀπεκάλυψεν.

NOTÆ.

212. Ἀληθειαν) Ità pro ἀληθείαν reſtituo, cùm *brevis* α', nunquam vertatur in *Ionicam* η' apud *Homerum*. Vid. ſuprà, ad η'. v. 297.

216. Τηλεμάχῳ ἑτάρῳ) Nonnulla *Exemplaria* legunt Τηλεμάχῳ; ut *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Reſcii*, & *Hervagiana* Editiones, in ipſo *Textu*; nec *Stephanus* hoc vidit. *Caſtellio* etiam Τηλεμάχῳ in *Textum* ſumit, Τηλεμάχῳ, in margine ponit. Eodem res recidit; verum *Varia Lectio* non erat ſupprimenda.

225. Ὡς δ' αὔτως Ὀδυσεὺς κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἔκυσε) Κολακικώτερον τοῦτο, ut ait *Euſtathius*, fol. 756. lin. 50. aliàs minimè conveniret Dominum adeò humilitèr ſe ergà ſervos gerere.

VARIÆ LECTIONES.

209. Σφῶϊν) γρ. ὔμμιν, *Euſtath.* fol. 756. lin. 21. Verùm *Explicatio* potiùs videtur, quam *Lectio*, uti fit, ibi enim ὑμῖν, quod hìc ſtare nequit.
211. Ἐμὲ αὖτις) γρ. ἐμέ γ' αὖτις.
212. Ἀληθειαν) γρ. ἀληθείαν, vid. in *Textum*.
214. Δαμάσῃ) γρ. δαμάσῃ, *H. Steph.*
216. Τηλεμάχῳ ἑτάρῳ) γρ. Τηλεμάχῳ ἑτέρῳ. vid. Not. in *Textum*.
230. Ἀλλὰ σεσμηνῆνοι ἐσέλθετε) γρ. εἰσέλθετε, inquit *Henr. Stephanus*, malè Proſam *Euſtathii* pro *Lectione* capiens; cùm Lex Verſûs iſti *Lectioni* repugnet.

Ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοί,
Οὐκ ἐάσουσιν ἐμοὶ δόμῳαι βιὸν ἠδὲ φαρέτρην·
Ἀλλὰ σύ, δῖ' Εὔμαιε, φέρων ἀνὰ δώματα τόξον,
Ἐν χείρεσσιν ἐμοὶ θέμεναι· εἰπεῖν τε γυναιξὶ
Κληῖσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας.
Ἤν δέ τις ἢ στοναχῆς, ἠὲ κλύπτυ, ἔνδον ἀκούσῃ
Ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἕρκεσι, μή τι θύραζε
Προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκλιὴς ἔμμεναι παρὰ ἔργῳ.
Σοὶ δ', Φιλοίτιε δῖε, θύρας ἐπιτέλλομαι αὐλῆς
Κληῖσαι κληῖδι, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἶπλαι.
Ὣς εἰπὼν, εἰσῆλθε δόμους εὖ ναιετάοντας,
Ἕζετ' ἔπειθ' ἑπὶ δίφρον ἰὼν, ἔνθεν περ ἀνέστη·
Εἰς δ' ἄρα οἱ τὼ δμῶε ἴτην θείου Ὀδυσῆος.
Εὐρύμαχος δ' ἤδη τόξον μὲν χερσὶν ὁμώμα,
Θάλπων ἔνθα καὶ ἔνθα σέλα πυρός· ἀλλά μιν αὖδ' ὣς
Ἐνζανύσαι δύναλο· μέγα δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν, ἔπος τ' ἔφαθ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Ὤ πόποι, ἦ μοι ἄχος φρεί τ' αὐτῷ καὶ φρεὶ πάντων·
Οὔπω γάμου τοσσῶτον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ·
Εἰσὶ καὶ ἄλλαι πολλαὶ Ἀχαιΐδες, ἠμὲν ἐν αὐτῇ

" Alii quidem enim omnes, quicunque proci superbi,
" Non sinent mihi dari arcum & pharetram;
" Sed tu, divine Eumæë, portans per domos arcum,
" In manibus mihi dato, dicque mulieribus
" Ut claudant domûs januas firmitèr factas.
" Sin aliqua vel suspirium vel strepitum intùs audiat
" Virorum nostris in septis, nè foras
" Exeat, sed illic quiete sit ad opus.
" Tibi verò, Philœtie divine, fores mando aulæ,
" Ut claudas clavi, citoque pessulum immittas.
Sic loquutus, intravit domos benè habitatas;
Sedit deinde super sedem profectus, unde surrexerat:
Tum etiam famuli ingressi sunt divini Ulyssis,
Eurymachus autem jam tum arcum in manibus tractabat,
Calefaciens huc & illuc splendore ignis: sed ipsum neque sic
Tendere potuit, valdè verò suspirabat glorioſum cor;
Ingemensque locutus est, verbumque dixit, denominavitque:
" Papæ, certè mihi dolor super me ipso & super omnibus:
" Neque nuptias tantum lugeo, etsi tristis:
" Sunt & aliæ multæ Græcæ, tum quidem in ipsâ

ΣΧΟΛΙΑ.

236. Κληῖσαι.] Ἐπικλεῖσαι.
238. Ἐν ἕρκεσι.] Τοῖς τειχίοις.
239. Προβλώσκειν.] Περίεναι ἔξω.
241. Ἶπλαι.] Ἐπιβαλεῖν.
246. Σέλα.] Τῇ φλογί.

NOTÆ.

236. Κληῖσαι) Ità, pro κλῄσαι aut κλῆισαι, scribo, vid. suprà, ad v. 77. & ad τ'. v. 30. ut infrà, v. 241. 382. 387. 389.

241. Κληῖσαι) Vid. ad v. 235.

246. Θάλπων ἔνθα & ἔνθα σέλα πυρὸς) Mirum, *Cambdenum* nostrum, inter Ἅπαξ λεγόμενα numerare τὸ σέλας & δέπας, cùm hoc in loco σέλα, pro σέλαϊ occurrat, ut *Iliad.* ϱ'. v. 739. Ἐν σέλαϊ μιγάλῳ. Ità *Hesiod.* Theogon. v. 867. Ὡς ἄρα τήκετο γαῖα σέλα πυρὸς αἰθομένοιο, & σίλασιν, apud *Suidam*, v. Ἰκλιασμός. Sic *Apollonius*, l. 3. Δέπας. *Homer.* δέπαϊ, plus semel, δέπα, pro δέπαα, *Odyss.* τ'. v. 62. δεπάων, *Iliad.* η'. v. 480. δέπασιν, *Iliad.* ο'. v. 86. δεπάεσσιν, *Iliad.* α'. v. 471. Sic, Βρέπαϊ) ἀπεικονίσμασι, *Hesych.*

247. Ἐνζανύσαι δύναλο· μέγα δ' ἔστενε) Τὸ δύναι *Ultimam* producit, ante *Punctum*, in *Cæsurâ*, vi Liquidæ sequentis.

251. Ἤμὲν ἐν αὐτῇ Ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, ἠδ' ἄλλῃσι πολίεσσι) Ità rectè *Romanus* & *Basileensis Eustathii* Codex, etiam *Aldinus*, quod *Henricus Stephanus* sicco præteriit pede. *Florentina*, *Lovaniana*, *Oxoniensis*, & *H. Steph.* & *quæ nascuntur ab illis*, αἱ μ, ἠδέ, non æquè bene. Vid. *Conrad. Ritterhusii* Not. ad *Oppian.* p. 341.

VARIÆ LECTIONES.

235. Θέμεναι) γρ. δόμεναι, *H. Steph.*
236. Κληῖσαι) γρ. κλῄσαι, & κλῆισαι, vid. Not. in *Textum*; vid. infrà, ad v. 241. & 381.
241. Κληῖσαι) γρ. κλῄσαι, & κλῆισαι, vid. suprà, ad v. 236.
251. Ἤμὲν) γρ. αἱ μέν. Vid. Not. in *Textum*.

Ἀμφι-

Ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, ἠδ' ἄλλῃσιν πολίεσσιν·
Ἀλλ' εἰ δὴ τοσσόνδε βίης ἐπιδευέες εἰμὲν
Ἀνδρὸς θείου Ὀδυσῆος, ὅτ' ἐ δυνάμεσθα τανύσσαι
Τόξον· ἐλεγχείη γὰρ ἐνὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
Τόνδ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱὸς,
Εὐρύμαχ', οὐχ ὕτως ἔσται· νοέεις γὰρ καὶ αὐτός.
Νῦν μὲν γὰρ κατὰ δῆμον ἑορτὴ τοῖο Θεοῖο
Ἁγνή· τίς δέ κε τόξα πρὸς αἰνοῖτ'; ἀλλὰ ἔκηλοι
Κάτθεσθ'· ἀτὰρ πελέκεας γε καὶ εἴκω εἰῶμεν ἅπαντας
Ἑστάμεν, οὐ μὲν γάρ τιν' ἀναιρήσεσθαι ὀΐω,
Ἐλθόντ' ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
Ἀλλ' ἄγετ'· οἰνοχόον μὲν ἐπάρξασθαι δεπάεσσιν,
Ὄφρα σπείσαντες καθέωμεν ἀγκύλα τόξα.
Ἠῶθεν δὲ κέλευθε Μελάνθιον, αἰπόλον αἰγῶν,
Αἶγας ἄγειν, αἳ πᾶσι μέγ' ἔξοχοι αἰπολίοισιν,
Ὄφρ' ἐπὶ μηρία θέντες Ἀπόλλωνι κλυτοτόξῳ,
Τόξου πειρώμεσθα, καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.
Ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιιόδανε μῦθος.
Τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχυσαν,
Κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο πόλοιο·
Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπάρξαμενοι δεπάεσσιν.
Οἳδ' ἐπεὶ δὴ σπείσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
Τοῖσδε δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλυτῆς βασιλείης,
Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

" Circumfluâ Ithacâ, tum & aliis civitatibus:
" Sed si jam tantopere fortitudine inferiores sumus
" Divo Ulyssi; ut non possimus tendere
" Arcum, dedecus sanè & futuris auditu.
Hunc rursus Antinous allocutus est, Eupithei filius,
" Eurymache, non sic erit; intelligis quidem & ipse.
" Nunc enim in populo festum hujus Dei
" Solenne; quis itaque arcus tenderet? Verùm quieti
" Deponite: at annulos etsi sinamus omnes
" Stare, *esto*; non quidem enim quemquam sublaturum puto,
" Profectum in domum Laërtiadæ Ulyssis.
" Sed agè, pincerna quidem præministret poculis,
" Ut libantes deponamus curvos arcus.
" Manè verò jubete Melanthium, custodem caprarum,
" Capras ducere; quæ ex omnibus valdè excellentes gregibus,
" Ut fœmoribus dicatis Apollini inclyto-arcu
" Arcum tentemus, & perficiamus certamen.
Sic dixit Antinous; his autem placuit sermo.
Et iis præcones quidem aquam in manus fuderunt,
Juvenes autem crateras coronaverunt potu;
Diviserunt que omnibus exorsis poculis.
Illi postquam libaverunt biberuntque, quantum voluit animus,
His dolos meditans locutus est prudens Ulysses,
" Audite me, proci inclytæ reginæ,
" Ut dicam, quæ me animus in pectoribus jubet.

ΣΧΟΛΙΑ.

255. Ἐλεγχείη.] Ἀδεξία.

258. Τοῖο θείοιο.] Τοῦ θεοῦ * Ε ἐπισατεῖντος τῷ τόξῳ, ἤγουν Ἀπόλλωνος, ἡλίου· τότε γὰρ ἦν ἑορτὴ Δήλῳ ἐν τελακάδι σύνοδον· Ἀπόλλωνος γὰρ ἱερὰ πᾶσα νουμηνία, καθὰ καὶ ἡ Ε σεληναίου μηνὸς ἑβδόμη, ὡς ἡλίου Ἀπόλλωνος.

264. Καθέωμεν.] Ἀπενώμεθα.

266. Ἔξοχοι.] Ὑπερέχουσι.

NOTÆ.

276. Νῦν μὲν παῦσαι τόξον) " Hic Versus, inquit, " *Henr. Stephanus*, in plerisque Vulgat. Editt. deest, " Agnoscitur tamen ab *Eustathio*, & necessarius " videtur. *Recte quidem ille, Deest in* Florentinâ, Aldinâ, *&c. In* Vetustis *tamen &* Optimis Codicibus aliis, & MSS. *adest & adesse debet.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

258. Τοῖο θείοιο) Τῷ θεῷ. * Ε ἐπισατοῦντος τῷ τόξῳ, ἤγουν Ε Ἀπόλλωνος. Ità ex *Eustath.* fol. 758. lin. 31. pro frivolo illo, Ε θεῷ, Ε ἐπὶ Ε τόξῳ, licet ibi τὸ ἐπὶ &c. De hoc *Apollinis* Festo, vid. suprà, ad ν. v. 276. & *Brevia Scholia*, ad ν'. v. 155. Quæ sequuntur post Ἀπόλλωνος, & hæc ex *Eustathio*, fol.

VARIÆ LECTIONES.

268. Πειρώμεσθ' καὶ ἐκπλείωμεν) Vid. suprà, ad v. 180.

Εὐρύ-

Εὐρύμαχον δ᾽ μάλιστα, κ᾽ Ἀντίνοον θεοειδέα
Λίσσομ᾽, ἐπεὶ κ τοῦτο ἔπος χὡ μοῖραν ἔειπε·
Νῦν μὲν παῦσαι τόξον, ὑπερθύμους δὲ θεοῖσιν·
Ἤων δὲ Θεὸς δώσῃ κρατερῷ, ᾧ κ᾽ ἐθέλῃσιν.
Ἀλλ᾽ ἄγε μοὶ δότε τόξον ἐΰξοον, ὄφρα μεθ᾽ ὑμῖν
Χεῖρας κ᾽ θένος πειρήσομαι, εἴ μοι ἔτ᾽ ἐστὶν
Ἷς, οἵη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν,
Ἢ ἤδη μοὶ ὄλεσσεν ἄλη τ᾽, ἀκομιστίη τέ.
Ὣς ἔφαθ᾽· οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσησαν,
Δείσαντες, μὴ τόξον ἐΰξοον ἐντανύσῃσθε·
Ἀντίνοος δ᾽ ἐνένιπεν, ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽, ἔκ τ᾽ ὀνόμαζε,
Ἆ δειλὲ ξείνων, ἔνι τοὶ φρένες οὐδ᾽ ἠβαιαί·
Οὐκ ἀγαπᾷς, ὅθ᾽ ἔκηλος ὑπερφιάλοισι μεθ᾽ ἡμῖν
Δαίνυσαι; οὐδέ τι δαιτὸς ἀμέρδεαι, αὐτὰρ ἀκούεις
Μύθων ἡμετέρων κ ῥήσιος; οὐδέ τις ἄλλος
Ἡμετέρων μύθων ξεῖνος κ πλωχὸς ἀκούῃ.
Οἶνός σε τρώῃ μελιηδὴς, ὅστε κ ἄλλους
Βλάπτῃ, ὃς ἄν μιν χανδὸν ἕλῃ, μηδ᾽ αἴσιμα πίνῃ.

"Eurymachum verò maximè & Antinoum regem
"Oro, quoniam & hoc verbum ut decet dixit:
"Nunc dimittite arcum; & rem committe Diis.
"Manè verò Deus dabit fortitudinem, cui voluerit.
"Verùm agite, mihi date arcum benè politum, ut vobiscum
"De manibus & robore experiar; si mihi adhuc est
"Vis, qualis antea fuit in flexibilibus membris,
"An jam mihi perdidit errorque & rerum-ad-victum-penuria.
Sic dixit, hi verò omnes valdè indignati sunt,
Timentes, nè arcum benè-politum tenderet:
Antinous autem increpuit, verbumque dixit, denominavitque,
"Ah miserrime hospitum, insunt tibi mentes neque tantillæ:
"Nonne contentus es, quòd quietus unà cum illustribus nobis
"Convivaris? neque convivio privaris, at audis
"Verba nostra & sermonem? neque aliquis alius
"Verba nostra hospes & pauper audit.
"Vinum te lædit dulce, quod & alios
"Lædit, quicunque ipsum abundanter capit, neque decenter bibit.

ΣΧΟΛΙΑ.

278. Ἐπὶ κ τοῦτο ἔπος.] Ὁ Ἀντίνοος· ὡς ἡ τὸ δεύτερον τὸ ὡσύτερον.

279. Ἐπιτρέψαι δ᾽ θεοῖσιν.] Εἶξαι καὶ συγχωρῆσαι τῇ εορτῇ.

284. Ἄλλη.] Πλανήν. Ἀκομιστίη.] Τὸ ἀπημέλητον εἶναι.

289. Ὑπερφιάλοισι.] Νῦν, τοῖς κατ᾽ ἀρετὴν *διαφέρουσι.

291. Ῥήσιος.] Γνώμης.

293. Τρώῃ.] Τιτρώσκῃ, βλάπτῃ.

294. Χανδὸν.] Ἀθρόως καὶ κεχλωότως. Αἴσιμα.] Δέοντως.

ΝΟΤΑ.

277. Θεοειδέα) Τελευταίως ἀναγνωστέον, πτερὸν συλλαβῶς γραπτέον. Θεοειδέα, *Eustathius* omninò; at Βασιλῆα, in hoc loco, legit *Florentina*, *Lovaniana Rescii*, *Aldina*, quomodo & olim *Latina* Versio, *Regem*, quam ideò nunc intactam relinquo. Lectionem *Henr. Steph.* agnoscit, & *Crispinus*, inter *Var. Lect.* & certè κολακικώτερον videtur & σκωμμικόν. Id enim maximè velle *Antinoum* plus semel notat Poeta.

289. Οὐκ ἀγαπᾷς) *Eustath.* fol. 761. lin. 18. Τὸ ὃ ῥηθὲν, οὐκ ἀγαπᾷς, ἔπεισε τὸς ὕστερον, ἐπὶ ἀρχῇ θέσθαι πθένα τὸ ἀγαπᾷν· ὃ ἐ μὴ δοτικῆς οὐσίνει συντάσσουσιν.

293. Οἶνός σε τρώει μελιηδὴς) *Athena.* l. 1. Ἀντίνοος ὁ λέγων πρὸς Ὀδυσσέα, Οἶνός σε τρώει μελιηδὴς, αὐτὸς οὐκ ἀπείχετο ἐ πόμα[illegible]· διὸ κ τρωθεὶς ἀπέλετο, ἔπι κρατῶν τὸ ποτήριον.

NOTÆ IN SCHOLIA.

759. lin. 1. *Suidas*, Ἡμίεργ πνὲς νομίζοσι Ἀθήνησι θεοῖς πσιν· οἷον νεμηνία, κ ἐβδόμη, Ἀπόλλωνος. Et *Hesiod.* Ἡμίεργος, v. 6. Πρῶτον ἔνη, πτερὸς π, ἐ ἑβδόμη, ἱερὸν ἦμαρ. Τῇ γὰ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείναθ᾽ Λητώ.

289. *Διαφέρουσι) Vox hæc in Impressis, ex hoc loco, ad quem pertinebat, in lineam superiorem subsilierat, undè iterum nunc detrusimus, idque MSti *Aloysiani* auctoritate.

291. *Γνώμης) Ità lego, pro γνώμῃσι, ex MSto *Aloysiano*.

VARIÆ LECTIONES.

277. Θεοειδέα) γρ. βασιλῆα, *H. Steph.* & *Florentina*, in *Textu*, *Lovaniana Rescii*, & *Aldina*, vid. in *Textum*.

Οἶνός

Οἶνος καὶ Κένταυρον ἀγακλυτὸν Εὐρυτίωνα
Ἄασεν ἐν μεγάρῳ μεγαθύμου Πειριθόοιο,
Ἐς Λαπίθας ἐλθόντ'· ὁ δ' ἐπεὶ φρένας ἄασεν οἴνῳ,
Μαινόμενος κάκ' ἔρεξε, δόμον κάτα Πειριθόοιο·
Ἥρωας δ' ἄχος εἷλε, δι' ἐν προθύρῳ δὲ θύραζε
Ἕλκον ἀναΐξαντες, ἀπ' ὦτα νηλεῖ χαλκῷ,
Ῥινάς τ' ἀμήσαντες· ὁ δὲ, φρεσὶν ἦσιν ἀασθείς,
Ἤιεν ὣ ἄτῃσι ὀχέων ἀεσίφρονι θυμῷ,
Ἐξ οὗ Κενταύροισι καὶ ἀνδράσι νεῖκος ἐτύχθη,

" Vinum etiam Centaurum valdè inclytum Eurytiona
" Læsit in domo magnanimi Pirithoi,
" Apud Lapithas diversatum: hic verò quandò mentem læserat vino,
" Insaniens mala fecit in domo Pirithoï;
" Heroas verò dolor cepit, ex vestibuloque foràs
" Traxerunt insurgentes; aures sævo ære,
" Naresque demetentes; hic itaque mentibus suis læsus,
" Ivit suum nocumentum portans insano animo,
" Ex quo Centauris & viris *Lapithis* contentio facta est;

ΣΧΟΛΙΑ.

295. Οἶνος καὶ Κένταυρον ἀγακλυτὸν Εὐρυτίωνα.] * Ὅμηρος μέν ἐνα τὸν ἐν τῷ Πειρίθῳ γάμῳ Κενταύρων ἀπολομένων τὸν Εὐρυτίωνα λέγει, ὅπερ τῶν * Ἀτρακος ἡγεμονίαν, λέγω δὴ Ἱπποδάμειαν, Πειρίθους τοῦς γάμους ἀγομένους ἐκάλεσε καὶ συγγένειαν Λαπίθας καὶ Κενταύρους· ἀπὸ μίξης δὲ οἱ Κένταυροι προσαχθέντες, τὰ Λαπιθῶν ἁρπάσαι τὰς γυναῖκας ἐπιχείρησαν· οἱ δ' ὀργισθέντες ἀπέλασαν τοὺς Κενταύρους. Βακχυλίδης δὲ Δηϊφόοντα αὐτὸν τὸν Εὐρυτίωνα· φησὶν γὰρ ἐπεξενωθῆναι * Δεξαμένῃ ἐν Ὠλένῃ, ὑβριστικῶς ἐπιχειρῆσαι τῇ ξενοδοχεύσῃ γυναικί· καὶ ἀφ' τούτου ὑπὸ Ἡρακλέους ἀναιρεθῆναι καιρίως * τοῖς οἰκείοις ἐπιστάντος.

301. Ἀμήσαντες.] Κόψαντες. Ἀασθείς.] Βλαβείς.

302. Ὀχέων.] Ἱπποφόρων, ἢ ἴχνη καὶ βαστάζων. * Ἀεσίφρονι.] Φρενοβλαβεῖ.

303. Ἐξ οὗ Κενταύροισι καὶ ἀνδράσι νεῖκος ἐτύχθη.] Ἰξίων, ὁ Διὸς παῖς, Λαπίθης τὸ γένος, κοινωνὸς τῶν θεῶν τραπέζης γενόμενος, καὶ πάνυ τοῦ νέκταρος,

NOTÆ.

297. Ἐς Λαπίθας ἐλθόντ'· ὁ δ' ἐπεὶ) Olim in pluribus Codd. ἐλθόντ', malè ante *Asperum*, errore nempè, uti fit, ex uno Vetusto libro in alios proseminato; unde tamen *Numerus*, pro *Ratione*. Nec ullus hactenùs Criticorum ausus est hanc culpam notare; augent potius. Vid. Not. in *Br. Schol.* v. 291.

300. Ἕλκον) Malo hoc in loco εἷλκον, ut *Batrachomyomach.* v. 90. nec enim benè hoc in loco *Augmentum* tollitur, cùm nec adeò satis distinguatur à *Participio* Neutro.

NOTÆ IN SCHOLIA.

295. Οἶνος καὶ Κένταυρον) In hoc *Scholio*, primùm ad Fabulæ dilucidationem Ὅμηρος μέν præmitto, nec sine MSto *Aloysii*; deinde, pro Ἀδέσθη, quod in omnibus *Impressis* obtinuerat, in *Eustathio* quoque, fol. 760. lin. 44. & in ipso MSto *Aloysii*, audactèr tamen lego Ἄτρακος, nempè ex historiâ, quod probo in Argumento Fabulæ *Euripideæ Pirithoi*, ubi *Hygini* quoque errorem eundem emendo, *Adrastus*, pro *Atrax*. *Valerius Flaccus*, Argonaut. l. 1. Parte aliâ *Pholoe*, multoque insanus *Iaccho Rhatus*, & *Atraciâ* subitæ de virgine pugnæ. Vid. *Ludovici Carrionis*, Scholia in locum. *Ovidius*, Epist. *Helenæ*, An fera *Centauris* indicere bella coegit *Atracis Æmonios Hippodamea* viros? Et *Amorum*, l. 1. Eleg. 4. Desine mirari, posito quòd candida Vino *Atracis* ambiguos traxit in Arma viros. Quin & ejusdem frater *Caneus* eidem *Ovidio* vocatur *Atracides*, Metamorph. l. 12. p. 221. Hic *Atrax*, Rex *Thessaliæ*, inter Lapithas nobilis. *Antoninus Liberalis*, Metamorph. c. 17. pag. 438. Καινὶς, Ἄτρακος θυγάτηρ, βληθεῖσα Ποσειδῶνος ἐγένετο Καινεὺς, ὁ Λαπίθης. Mox * Δεξαμένῃ scribo pro corrupto δεξάμενος ἐν Ἠλιδι lego, ex *Apollodori* Biblioth. l. 2. c. 5. §. 5. Confer *Hygin.* Fabul. XXXIII. ubi *Mnesimache*, pro *Deianira*, legendum, ex eodem *Apollodoro*. Ex *Eustathio*, * τοῖς οἰκεῖ lego, pro τοῖς οἴκοις. Versus denique, qui hactenùs, in fine hujus *Scholii* aderat, in *Impressis*, non benè, nunc ad principium *Scholii*, v. 303. melius repono, ex MSti fide, & Versum alium, ejusdem olim Vicarium, hinc moveo.

302. * Ἀεσίφρονι) Φρενοβλαβεῖ, ex *Aloysii* MSto.

303. * Pro ἴσῳ lego hìc ἴσῃ, ut sit πυμαρία ἴσῃ θυμάτῳ, ex Conjecturâ, ἀβελβάλλε, pro ἀβελβάλε, ex MSto, ut & mox εἶδησε, pro ἔδεισε· in ipso fine, pro * Κενταύρων τῷ βάσιν, lego Καινέως τῷ κάστιν ἢ πρόχοήν αὐτῶν παρθένον, quoniam notorium est, *Pirithoum* Uxorem non ex *Centaurorum*, sed ex *Lapitharum* familiâ duxisse, ut notamus ad v. 295.

VARIÆ LECTIONES.

298. Δόμον κάτα) γρ. γάμον κάτα, *Eustath.* fol. 760. lin. 7. *H. Steph.*

300. Ἕλκον) γρ. εἷλκον, vid. Not. in *Textum*.

Οἳ τ' αὐτῷ πρώτῳ κακὸν εὔρετο οἰνοβαρείων.
Ὡς καί σοι μέγα πῆμα πιφαύσκομαι, αἶψα τὸ τόξον
Ἐντανύσῃς· ἐ γάρ τοι ἐπητύ῾ς ἀντιβολήσεις
Ἡμετέρῳ ἐνὶ δήμῳ, ἄφαρ δέ σε νηῒ μελαίνῃ
Εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,
Πέμψομαι· ἔνθεν δ' οὔτι σαώσεαι· ἀλλὰ ἔκηλ῾ς
Πῖνέ τε, μηδ' ἐρίδαινε μετ' ἀνδράσι κυδροτέροισι.
Τόνδ' αὖτε προσέφη πεφρασμένη Πηνελόπεια,
Ἀντίνοε, ἐ μὴν καλὸν ἀτέμβειν, οὐδὲ δίκαιον,
Ξείνους Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δώματ' ἵκηται.
Ἦλπεαι, αἴ κ' ὁ ξεῖνος Ὀδυσσῆος μέγα τόξον
Ἐντανύσῃ, χερσίν τε βίῃφί τε * ἧφι πιθήσας,

" Sibique ipsi primò malum invenit, vino gravatus.
" Sic & tibi magnum nocumentum prædico, si hunc arcum
" Tendas: non enim alicujus favorem obtinebis
" Nostro in populo, statim etenim te navi nigrâ
" Ad Echetum regem, hominum pessimum omnium,
" Mittemus; undè minimè servabere. Quare quietus
" Bibeque, neque contende cum viris junioribus.
Hunc rursus alloquuta est prudens Penelope,
" Antinoë, non quidem bonum ledere neque justum
" Hospites Telemachi, quicunque ad has domos pervenit.
" Existimas, si hic hospes Ulyssis magnum arcum
" Tendat, manibusque vique suâ fretus,

ΣΧΟΛΙΑ.

ἐ τ ἀμβροσίας ἀψαμένῳ, ἐχ ὅπως αὐτὸς ἀμοιβὰς τοῦ Διὶ εὐεργεσίας ἐσκέψατο, ἀλλὰ λίθῳ τ ἐμφότερα κακίας ἐπείραζε τ τ Ἥρας χάριν· ὑποπλεύσασα ἡ ἡ θὰς, ἀνήνεγκε τῷ Διὶ τὸν Ἰξίονα λύσασαν· ὁ ἡ ἐνθυμούμενος ζῆλῳ πάλιν τοῦτο πιύτῳ δρᾶν, λαβόμενος τὰς ἐξ αὐτοῦ γεγονυμένας, ἔκ τινος ὁμοίας ἐπιτεχνήσεως τ Ἰξίονα ἐπειρᾶτο γαμεῖν. σκοπῶν ἡ εὗρε τὸ ἀληθές· νεφέλῃ γὰρ Ἥρα παρεικάσας, μόνῃ ἐν τῇ θαλάμῳ ἡ Ἰξίονα κατέλιπεν· ὁ ἡ, ὡς Ἥραν, ἐδιάσατο· τοῦτον ὖν ὁ Ζεὺς ἀγανακτήσας * ἰσχ θανάτῳ περιέβαλλε πυρί· γόνιμον γὰρ αὐτὸν τ ἀμβροσίας, οὐκ ἦν αὐτὸν ἀποθανεῖν, ἀλλὰ τροχὸς ποιήσας ὑποπλέρους, * ἔδησε τὸν Ἰξίονα πρὸς τοὺς τ τροχῶν κνημίδας, ἡ εἴασε καθ' ἡ σφαιροειδὴς φέρεσθαι βοῶντα, ὡς τὸν εὐεργέτας ἀμείβεσθαι προσῆκεν· γίνεται ἡ ὁ τ νεφέλης παῖς Ἰξίονος

NOTÆ.

306. Ἐπητύ῾ς) Hæc Vox explicatur in Notis ad *Scholia*; notandum tamen aliam *Lectionem* ἐδητύ῾ς in *Aldinâ*, *Lovanianâ*, *Hervagianâque* Editione, in ipso *Textu*, & inter *Var. Lectiones Crispini*, *H. Stephanique*, etiam in *Seberi* Indice *Homerico*.

315. Βίῃφί π * ἧφι) Ità scribo, pro βίῃφί π ἵφι, ut Ipse *Poeta* in aliis locis, *viz. Iliad.* χ'. v. 107. Ἕκτωρ ἧφι βίῃφι πιθήσας ὤλεσε λαὸν, etiam olim in

NOTÆ IN

303. * Διὸς) Hanc vocem addo, ex Historiâ.

306. * Ἐπητύ῾ς) Μειλιτήσεως, ex MSto. *Aloysii*, licet ibi μὴ αἰτήσεως. Verum *Eustathius*, fol. 362. lin. 10. Ἐπητὺς ἡ, καὶ μὴ πνας, ἡ μειλίτησις, ὡς ἀπὸ τ ἐπαιτεῖν· ἕτεροι ἡ, ἐπητὺν, τ ὁν λόγοις φασὶν ἔπαινον, ὡς ἀπὸ τ ἐπήτης, ἢ ἐπητὴς ὀξυτόνως, ὁ ὁλοῖ τ φρόνιμον ἡ λόγιον. *Ibid.* * Ἀντιβολήσεις) Τεύξῃ·

VARIÆ LECTIONES.

306. Ἐπητύ῾ς) γρ. ἐδητύ῾ς, *H. Steph.* vid. Not. in *Textum*.

διφυὴς, τὰ μὲ κατώτερα μέρη τ μητρὸς ἔχων, ἃ ἡ νεφέλαι ἵπποις ἐοίκασι, τὰ ἡ ἀνώτερα μέρη ἀπὸ τ ὀμφαλοῦ μέχρι τ κεφαλῆς τ πατρὸς Ἰξίονος. Φερόμενος ἡ ἔτ καὶ Μαγνησίαν, ἀκόλαστον εἶχε τὸν ὁρμὸν πρὸς τὰς συνουσίας. ἐφίκνεῖτο ἡ τ πατρὸς ἀκολασία, καὶ πολλάκις ἐπλησίαζε ταῖς καὶ τὸ Πήλιον ἵπποις, ὑπὸ ἣν λέγεται τὸ τ Κενταύρων ἀναφῦναι γένος, οἳ καὶ τ Πειρίθων, ἐπίκλησιν Ἰξίονος, * Διὸς μὲν ὄντα, λαμβάνειν ἐθέλειν γόνιμον παρὰ τ συγγενῶν, Καινέως τὸν Κάνεν ἔχοντος αὐτῶν, παρθένον Ἱπποδάμειαν. ἡ ἱστορία παρὰ Πινδάρῳ. * Confer *Etymol.* M. v. Κένταυρος.

306. * Ἐπητύ῾ς.] Μειλιτήσεως. Ἀνιβολήσεις.] Τεύξῃ.

315. Ἧφι.] Τῇ ἑαυτοῦ. Πιθήσας.] Πεποίθως, θαρρήσας.

NOTÆ.

hoc loco, *Latinæ* Versio nostram *Lectionem* agnovit, & Tres Vett. Codd. ità in *Scholiis* apertè legunt; etiam Corrupta Sensum præferunt, ἧφι) τῇ ἑαυτοῦ. Verùm etiam in hoc loco ἧφι in *Textu* præferunt, *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Rescii*, *Hervagiana*, &c. Sed nec ἵφι πιθεῖν, satis *Græcum*, si attendas, *Stephani* errore decepti alii, etiam Amicus, Amici nepos, *Oxonienses*.

SCHOLIA.

Et hoc ex MS. *Aloysiano*; licet ibi per *Amanuensis* errorem εὔξῃ, quem corrigere licet ex *Eustathio*, ibidem, Ἀντιβολῆσαι ἡ νῦν, τὸ ἐπιτυχεῖν· ἐν ἄλλοις ἡ τὸ σωσαντῆσαι· παρὸ ἡ τοῖς ὕστερον, καὶ τὸ ἱκετεῦσαι.

308. Εἰς Ἔχετ βασιλῆα.) Vid. ad σ'. v. 84. Quibus Add. *Etymolog.* M. v. Ἀλιτρεύσασα.

315. Ἧφι) Τῇ ἑαυτοῦ, vid. Not. in *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

315. Βίῃφί τε ἧφι) γρ. βίῃφί τε ἵφι, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Πιθήσας) γρ. πεποιθὼς, *H. Steph.*

Οἴκαδε

Οἶκαδέ μ' ἄξεσθαι, ἢ εἶμὶ θήσεσθαι ἄκοιτιν;
Οὐδ' αὐτός πω τοῦτό γ' ὀνὶ φρεσὶν ἔολπε·
Μηδέ τις ὑμείων τῶ γ' εἵνεκα θυμὸν ἀχεύων
Ἐνθάδε δαινύσθω· ἐπεὶ οὐδὲ μὴν οὐδὲ ἔοικεν.
Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον ηὔδα,
Κέρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
Οὔπω σὲ τόνδ' ἄξεσθαι ὀϊόμεθ'· οὐδὲ ἔοικεν·
Ἀλλ' αἰσχυνόμεθοι φάτιν ἀνδρῶν, ἠδὲ γυναικῶν,
Μή ποτέ τις εἴπῃσι κακώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
Ἢ πολὺ χείρονες ἄνδρες ἀμύμονος ἀνδρὸς ἄκοιτιν
Μνῶνται· ὅτ' οὐδέ κε τόξον ἐΰξοον ἐντανύσσαι,
Ἀλλ' ἄλλος τις πλωχὸς ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν,
Ῥηϊδίως ἐτάνυσσε βιὸν, καὶ δι' ἧκε σιδήρου.
Ὣς ἐρέεσθ'· ἡμῖν δὲ ἐλέγχεα ταῦτα γένοιτο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια,
Εὐρύμαχ', οὔπως ἔστιν εὐκλείας κατὰ δῆμον
Ἔμμεναι, οἳ δὴ οἶκον ἀπαμάζοντες ἔδουσιν
Ἀνδρὸς ἀείσῃ· τί δ' ἐλέγχεα ταῦτα πιθέσθε;
Οὗτος δὲ ξεῖνος, μάλα μὲν μέγας, ἠδ' εὐπαγὴς,
Ἀνδρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ γένος εὔχεται ἔμμεναι υἱός.
Ἀλλ' ἄγε οἱ δότε τόξον ἐΰξοον, ὄφρα ἴδωμεν.
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τόδε καὶ τελέεσθαι ὀΐω·
Εἴ κε μὲν ἐντανύσῃ, δώῃ δέ οἱ εὖχος Ἀπόλλων,
Ἕσσω μὲν χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα καλά.
Δώσω δ' ὀξὺν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν,
Καὶ ξίφος ἄμφηκες· δώσω δ' ὑπὸ ποσσὶ πέδιλα.

" Domum me esse ducturum & suam facturum uxorem?
" Neque ipse sic in pectoribus existimat:
" Neque aliquis vestrûm hujus gratiâ animo dolens
" Hic convivetur; quoniam haud quidem ullo modo decet.
Hanc rursus Eurymachus Polybi filius contra locutus est,
" Filia Icarii, prudens Penelope,
" Non te hunc esse ducturum putamus, neque decet;
" Sed reveriti rumorem virorum, & mulierum,
" Nè aliquando aliquis dicat inferior alius Achivorum,
" Certè multò pejores viri strenui viri uxorem
" Petunt, quoniam neque arcum politum tendunt;
" Sed alius quidam pauper vir errans veniens
" Facilè tetendit arcum, misitque per ferrum.
" Sic dicent, nobis verò opprobria hæc fient.
Hunc rursus allocuta est prudens Penelope,
" Eurymache, non aliquo modo est inclytos in populo eos
" Esse; qui jam domum inhonorantes edunt
" Viri optimi: cur igitur opprobria hæc facitis?
" Hic tamen hospes, valde quidem magnus & bene compactus,
" Viroque ex generoso gloriatur esse filius.
" Verùm age, ei date arcum politum, ut videamus:
" Sic enim dico, quod & perfectum erit,
" Si ipsum tetenderit, dederitque ei gloriam Apollo,
" Induam ipsum chlænaque, tunicaque, vestimentis pulchris;
" Dabo quoque acutum jaculum, quo canes arceat & viros,
" Et ensem utrinque incidentem; dabo insuper sub pedibus calceamenta.

SCHOLIA.

318. Τῶ εἵνεκα.] Τέτε χάριν, ὅπ ἕπως ἐμὲ ἄξεσθαι.
319. Οὐδὲ ἔοικε.] Δηλονότι, Τοῦτο ὑμᾶς σύνοιδεν.
328. Διὰ σὶ ἧκε.] Διέπεμψε, διεπέρασεν.
334. Εὐπαγής.] Εὐπαγής.

NOTÆ.

331. Εὐρύμαχ', ὅπως ἐστὶν εὐκλείας) Ità εὐκλεῖας scribendum, ut in *Aldinâ*, *Lovaniensi*, *Florentinâ*, scribitur, non εὐκλείας, est enim hæc Vox ab εὐκλεὴς, εὐκλὴς, *Accusat.* Plural. Εὐκλέας, εὐκλεῖας, & εὐκλῆας, εὐκλεῖς. Vid. ad *Iliad.* κ'. v. 281.

VARIÆ LECTIONES.

318. Ὑμείων) γρ. ἡμείων, *Schrevelian.* male.
323. Αἰσχυνόμεθοι) γρ. αἰσχυνόμεθα, verùm *Participium* rectè refertur ad Verbum ὀϊόμεθα.
324. Μήποτέ τις εἴπῃσι) γρ. μή ποτέ τίς κ' εἴπῃσι.
326. Μνῶνται· ὅτ' οὐδέ π) γρ. μνῶνται· οὐδέ π, & οὐδ' ἔπ.
329. Ἡμῖν δὲ ἐλέγχεα) γρ. ἡμῖν δέ τ' ἐλέγχεα.
337. Τόδε) γρ. τὸ δὲ, ut aliàs, in similibus.

Πέμψω δ', ὅπωη μὶν κραδίη θυμός τε κελεύῃ.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Μῆτερ ἐμή, τόξον μὲν Ἀχαιῶν οὔτις ἐμεῖο
Κρείσσων, ὥ κ' ἐθέλω δόμῳ ἠμὲ τεῷ ἠὲ καὶ ἄλλῳ·
Οὐδ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κατὰ κοιρανέουσιν,
Οὐδ' ὅσσοι νήσοισι παρὲξ Ἤλιδος ἱπποβότοιο.
Τῶν οὔτις μ' ἀέκοντα βιήσεται, αἴ κ' ἐθέλοιμι
Καὶ καθάπαξ ξείνῳ δόμῳνδε τόξα φέρεσθαι.
Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα, τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε,
Ἱστόν τ', ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
Ἔργον ἐποίχεσθαι· τόξον δ' ἀνδρεσσι μελήσει
Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τῷ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.
Ἡ μὲν θαμβήσασα, πάλιν οἰκόνδε βεβήκει·
Παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένου ἔνθετο θυμῷ.
Ἐς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
Κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν· ὄφρα οἱ ὕπνον
Ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Αὐτὰρ ὁ τόξα λαβὼν φέρε καμπύλα δῖος ὑφορβός·
Μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὁμόκλεον ἐν μεγάροισιν·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερθυμεόντων,
Πῆ δὴ καμπύλα τόξα φέρῃς, ἀμέγαρτε συβῶτα,
Πλαγκτέ; τάχ' αὖ σ' ἐφ' ὕεσσι κύνες ταχέες κατέδονται
Οἶον ἀπ' ἀνθρώπων, ἧς ἔτρεφες· εἴ κεν Ἀπόλλων

" Mittam denique, quo ipsum cor animusque jubet.
Hanc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est,
" Mater mea, *quod ad* arcum *attinet* Achivorum nullus me
" Potentior, cui nempe *illum* volo dareque, & negare:
" Neque quicunque asperæ Ithacæ dominantur,
" Neque quicunque in insulis versus Elidem equos pascentem.
" Horum nullus me invitum impediet, si voluero
" Vel semel hospiti concedere hunc arcum, ut feratur.
" Sed domum profecta tuî ipsius opera cura,
" Telamque, columque; & ancillis impera
" Opus aggredi; arcus autem viris curæ erit
" Omnibus, maximè verò mihi; huic enim Imperium est in domo.
Hæc quidem stupefacta retrò domum ivit;
Filii enim verbum prudens imposuit animo.
In cœnacula autem ascendens cum ancillis mulieribus,
Flebat deindè Ulyssem, dilectum maritum; usquedum ei somnum
Dulcem in palpebris immisit cæsia Minerva.
At hic arcus, quos ceperat, ferebat flexiles divus subulcus:
Proci autem omnes tumultuabantur in domibus:
Sic verò aliquis dixit juvenum fortium,
" Quò jam curvum arcum portas, immanis subulce,
" Amens? Statim utique te apud fues canes furiosi comedent
" Solum ab hominibus, quos *viz.* canes nutrivisti; siquidem Apollo

ΣΧΟΛΙΑ.

347. Νήσισι παρὲξ Ἤλιδος.] Ταῖς περὶ τὸ Δουλίχιον· λέγε * Ζάκυνθον, Σάμην, καὶ λοιπάς. Ἔνιοι, ναύεσσι.
349. Καθάπαξ.] Καθόλου· τοῦτο δὲ ἔστιν * οὐκ ἔχει ἐτέρωθι παρὰ τῷ Ποιητῇ, οὐ μὴν τὸ παρηγμένης λέξεως

NOTÆ IN SCHOLIA.

347. * Λέγε Ζάκυνθον, Σάμην, καὶ λοιπάς.) Ex *Eustath.* fol. 764. lin. 7.
349. * Οὐκ ἔχει ἐτέρωθι) Voces οὐκ & ἐτέρωθι, addo, ad Sensum implendum, ex *Eustathio*, fol. 763. lin. 47. Τὸ δὲ καθάπαξ, ἀντὶ τοῦ, εἰς τὸ παντελὲς,

VARIÆ LECTIONES.

342. Κραδίη θυμός τε κελεύῃ) γρ. κραδίη καὶ θυμὸς ἀνώγει, ut alibi. *Ibid.* Κελεύει) γρ. κελεύῃ, κελεύοι, *H. Steph.*
346. Ἰθάκην καθαποιρανέουσιν) γρ. Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν.
347. Νήσισι) γρ. ναύεσσι, *Plutarch. Scholia Brevia, H. Steph.* & *Herwag.* Edit. in margine.

λαγέσης εἰς ξ, καὶ ἡ ἑξῆς ἀρχὴ) * ἀπὸ δὲ αὐτοῦ.
363. Πλαγκτέ.] Παραπλὴξ, τοῦ ἀφέσεως πεπλανημένε.

363. Ταχ' αὖ) γρ. τάχ' ἄν. *Ibid.* Κατέδονται) γρ. κατέδωσι, *H. Steph.*

Ἡμῖν

Ἡμῖν ἱλήκηοι ϗ ἀθάνατοι Θεοὶ ἄλλοι. " Nobis sit propitius, & immortales Dii alii.
Ὣς φάσαν· αὐτὰρ ὁ θῆκε φέρων αὐτῷ ἐνὶ χώρῳ, Sic dixerunt; at hic posuit ferens ipso in loco
Δείσας, οὕνεκα πολλοὶ ὁμόκλεον ἐν μεγάροισι· Timens, quoniam multi minabantur in domibus.
Τηλέμαχος δ' ἐτέρωθεν ἀπειλήσας ἐγεγάνῃ, Telemachus autem ex alterâ parte minans clamabat,
Ἄπα, πρόσω φέρε τόξα· τάχ' οὐκ εὖ πᾶσι πιθήσῃ· " Heus, ulterius porta arcum citò, non bene omnibus obedies.
Μή σε, ϗ ὁπλότερός περ ἐών, ἀγερόνδε δίωμαι " Ne te, & junior licet sim, ad agrum expellam
Βάλλων χερμαδίοισι· βίηφι γὰρ εἶμι φέρτερός εἰμι. " Percutiens saxis; vi etenim fortior sum.
Αἲ γὰρ πάντων τόσσον, ὅσοι κατὰ δώματ' ἔασι, " Utinam enim omnibus tantum, quicunque in domibus sunt,
Μνηστήρων χερσίν τε, βίηφί τε, φέρτερος εἴην· " Procis manibus, vique, fortior essem:
Τῷ κε τάχα στυγερῶς πὶν ἐγὼ πέμψαιμι νέεσθαι " Tunc utique statim deplorabilitèr aliquem ego mitterem ire
Ἡμετέρης ἐξ οἴκου· ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται. " Nostrâ ex domo: quoniam mala operantur.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν Sic dixit; hi utique omnes super eo suaviter riserunt
Μνηστῆρες· ϗ δὴ μετέην χαλεπῖο χόλοιο Proci, & tum demùm remiserunt gravem iram
Τηλεμάχῳ· τὰ δὲ τόξα φέρων ἀνὰ δῶμα συβώτης Telemachi gratiâ: arcum itaque ferens per domum subulcus
Ἐν χείρεσσ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι θῆκε πάροιθε. In manibus Ulyssi prudenti posuit adstans:
Ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν, Evocaramque allocutus est nutricem Eurycleam,
Τηλέμαχος κέλεταί σε, πεπνυμένη Εὐρύκλεια, " Telemachus mandat tibi, ô prudens Euryclea,
Κληῖσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας. " Claudas domûs januas firmè compactas.
Ἤν δέ τις ἢ στοναχῆς, ἠὲ κλύπτε ἔνδον ἀκούσῃ " Sin aliqua *vestrûm* vel suspirium, vel sonum intùs audiat
Ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἕρκεσι, μή τι θύραζε " Virorum nostris in septis, non foràs
Προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτῆ ἀκὴν ἔμμεναι ὧδε ἔργῳ. " Eat, sed illic tacitè sit apud opus.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπλετος ἔπλετο μῦθος. Sic dixit; huic autem ratum fuit verbum.
Κλῆισεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων. Clausit itaque januas ædium benehabitatarum,
Σιγῇ δ' ἐξ οἴκοιο Φιλοίτιος ἆλτο θύραζε, Tacitè quoque ex domo Philœtius prosiliit foras,

Σ X O Λ I A.

365. Ἱλήκηοι.] Ἵλεως γένηται. 377. * Μετέην.] Μετέπεσον.

NOTÆ.

376. Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα) Ità rectè Omnes Vett. ἔφαθ'· *Eustathii* utraque, *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Reicii*, *Hervagiana*: Cum tamen forte *H. Steph.* ἔφατ' haberet, ità quoque *Castellio*, *Spondanus*, *Schrevel.* quod sæpissimè aliàs factum queror, ut suprà, v. 315. Editor *Oxonienſis* noluit hìc Errantes sequi. Vid. ad ω'. v. 21. 57. 495. 539. &c.

382. Κληΐσαι) Vid. suprà, ad v. 236.

383. Ἤν δέ τις) Ità, pro *Schreveliano* ἢ δέ τις, ex melioribus *Codd.*

387. Κλήϊσεν) Vid. suprà, ad v. 382. & infrà, v. 389.

VARIÆ LECTIONES.

369. Τόξα) γρ. τόξον, *H. Steph.* & *Textus* Basil. *Versu* refragrante, & ipsius *Eustathii* auctoritate.

376. Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα) Vid. Not. in *Textum.*

382. Κληΐσαι) γρ. κληΐσαι, κλῆισαι, vid. suprà, ad v. 236.

383. Ἤν δέ τις) γρ. ἢ δέ τις, in *Schreveliano* Codice, malè.

387. Κλήϊσεν) γρ. κλῆισεν. vid. suprà, ad v. 382.

Κλήϊσεν δ' ἄρ' ἔπειτα θύρας θυερκέος αὐλῆς.
Κεῖτο δ' ὑπ' αἰθούσῃ ὅπλον νεὸς ἀμφιελίσσης
Βύβλινον, ᾧ ῥ' ἐπέδησε θύρας, ἐς δ' ἤϊεν αὐτός.
Ἕζετ' ἔπειθ' ἐπὶ δίφρου ἰών, ἔνθεν πέρ ἀνέστη,
Εἰσορόων Ὀδυσῆα· ὃ δ' ἤδη τόξον ἰάπτε,
Πάντῃ ἀναστρωφῶν, πειρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα,
Μὴ κέρα ἶπες ἔδοιεν, ἀποιχομένοιο ἄνακτος.
Ὧδε δέ πις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
Ἦ πις μνηστὴρ καὶ ἐπίκλοπος ἔπλετο τόξων,
Ἦ ῥα νύ πῃ τοιαῦτα καὶ αὐτὸς οἰκοδὶ κεῖται,
Ἦ ὅγ' ἐφορμᾶται ποιησέμεν· ὡς ἐνὶ χερσὶ
Νωμᾷ ἔνθα καὶ ἔνθα κακῶν ἔμπαιος ἀλήτης.
Ἄλλος δ' αὖτ' εἴπεσκε νέων ὑπερφιάλων,
Αἴ γὰρ δὴ τοσσοῦτον ὀνήσιος ἀνδράσιεν,
Ὡς οὗτός πολε τοῦτο διωήσεται ἐντανύσασθαι.
Ὣς ἄρ' ἔφαν μνηστῆρες· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
Αὐτίκ' ἐπεὶ μέγα τόξον ἐβάστασε, καὶ ἴδε πάντη,
Ὡς ὅτ' ἀνὴρ φόρμιγγος ἐπιστάμενος καὶ ἀοιδῆς
Ῥηϊδίως ἐτάνυσσε νέῳ ἐπὶ κόλλοπι χορδὴν,
Ἄψας ἀμφοτέρωθεν εὐτρεφὲς ἔντερον οἰὸς,

Clausitque postea januas septi aulæ.
Jacebat autem sub porticu funis navis circùm-agitabilis
Byblinus, quo ligavit januas, introque post *ivit* ipse.
Sedit deinde ad sedem profectus, unde surrexerat,
Inspiciens Ulyssem: hic jam arcum movebat
Penitus revolvens, experiens huc & illuc;
Num cornua vermes edissent, absente domino.
Sic autem aliquis dixit conspicatus in propinquum alium,
" Sanè *hic Vir* aliquis peritus & sagax est arcuum,
" Sive alicubi fortè tales & ipsi domi reconduntur,
" Vel *certè* hic parat *aliquid* facere; ita in manibus
" Movet huc & illuc malorum expertus Peregrinus.
Alius rursus dixit juvenum superborum,
" Utinam enim jam tantum utilitatis obviaret *mihi*,
" Quantum hic hunc poterit tendere.
Sic dixerunt proci; at prudens Ulysses
Statim, ut magnum arcū contrectando-exploraverat, & vidit penitus,
Sicut quando vir citharæ peritus & cantûs
Facilè extendit novâ in verticillâ chordam,
Tangens utrinque benè retortum intestinum ovis,

ΣΧΟΛΙΑ.

390. Ὅπλον.] Σχοινίον.
391. Βύβλινον.] Καναβίνον· οἱ δὲ, τὸ ἐκ παπύρου.
394. Ἀναστρωφῶν.] Ἀναστρέφων. Πειρώμενος.] Καταμανθάνων.
395. Ἶπες.] Θηρία ἐσθίοντα τὰ κέρατα, παραπλήσια κάνωψι· κατενόει δὲ, μὴ ἄρα ἄχρηστα αὐτῷ γένηται καὶ ἕτερα δέον χρήσιμα μηχανᾶσθαι.
397. Θητήρ.] Θαυμαστικὸς, ἔμπειρος. Ἐπίκλοπος.] Ἐπιθυμητὴς, ὀρεκτικὸς, κλέπτης· κλέπτειν γὰρ, τὸ ἐπιθυμεῖν· ἢ κλέπτης, ὁ ἐπιθυμητὴς τῶν ἀλλοτρίων.
399. Ἐφορμᾶται.] Προπαθύμηται.
402. Τοσσοῦτον ὀνήσιος ἀνδράσιεν.] Ὁ νοῦς, εἴθε καὶ ἐπὶ τοσοῦτον ὄνησιν ἂν βούλεται λαβεῖν. ἢ ὅτως, εἰ τοσοῦτον μεθέποι, ὡς ἐδυνήσεται ἐντανύσαι. Ὀνήσιος.] Ὠφελείας, ἢ τῆς βρώσεως, ἣν εἰλήφει παρὰ τῶν μνηστήρων.
407. Νέῳ.] Ἀντὶ τοῦ, καινῷ. Κόλλοπι.] Κολλάβῳ· εἰρηται δὲ, παρὰ τὴν κόλλαν.
408. Ἄψας.] Ἐκθήσας. Ἔντερον οἰός.] Τὴν χορδήν.

NOTÆ.

389. Κλήϊσεν) Vid. suprà, v. 387.
395. Μὴ κέρα ἶπες ἔδοιεν) *Eustathius* in locum, Κεράτινον δὲ ἦν, φασὶν, ὡς φαίνεται, τὸ τόξον· ἢ μᾶλλον, τοῦ τὰ πάλαι Σκυθικὰ, ξύλινον. Verùm non rectè *Veteres* neque in hâc re judicârunt: τὰ κέρα enim hoc in loco, *Duas* potiùs Arcûs *extremitates* notant, quæ ex *Cornu* ferè esse solent, quæque si exesæ fuerint, nullatenùs tali *Arcui* fidendum.
397. Ἦ πις θητὴρ) *Plutarch.* 2 Tom. fol. 422. Εἴ τις θητὴρ, per errorem Librariorum. Vid. ad *Var. Lect.*
407. Κόλλοπι) De hâc voce, vid. *Eustath.* fol. 767. lin. 52. &c.

VARIÆ LECTIONES.

389. Κλήϊσεν) γρ. κλήϊσεν, vid. suprà, ad v. 387.
391. Βύβλινον) γρ βίβλινον, *Eust.* fol. 765. lin. 37.
394. Ἀναστρωφῶν) γρ. ἀναστροφίων, *H. Steph.*
395. Κέρα ἶπες) γρ. κεραΐπις, *Eust.* fol. 766. lin. 13.
397. Ἦ πις θητὴρ) γρ. εἴ τις θητὴρ, *Plutarch.* vid. Not. in *Textum.* *Ibid.* Ἦτις) γρ. ἤ τις.
406. Ὡς ὅτ') γρ. ὡς δ' ὅτ', *H. Steph.*
407. Ἐπὶ) γρ. ᾧ, *Eust.* fol. 766. lin. 37. *H. Steph.*

Ὡς

Ὣς ἄρ' ἄτερ σπουδῆς τάνυσεν μέγα τόξον Ὀδυσσεύς·
Δεξιτερῇ δ' ἄρα χειρὶ λαβὼν πειρήσατο νευρῆς·
Ἡ δ' ὑπὸ καλὸν ἄεισε, χελιδόνι εἰκέλη αὐδήν.
Μνηστῆρσιν δ' ἄρ' ἄχος γένετο μέγα, πᾶσι δ' ἅρα χρὼς
Ἐτράπετο· Ζεὺς δ μεγάλ' ἔκλυπε, σήματα φαίνων·
Γήθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Οἷ ῥά οἱ τέρας ἧκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.
Εἵλετο δ' ὠκὺν ὀϊστὸν, ὅς οἱ παρέκειτο τραπέζῃ
Γυμνός· τοὶ δ' ἄλλοι κοίλης ἔντοσθε φαρέτρης
Κέατο, τῶν τάχ' ἔμελλον Ἀχαιοὶ πεφήσεσθαι.
Τόν ῥ' ἐπὶ πῆχυ ἑλὼν, εἵλκεν νευρὴν, γλυφίδας τε,
Αὐτόθεν ἐκ διφροιο καθήμενος· ἧκε δ' ὀϊστὸν
Ἄντα πυκνόμφους· πελέκεων δ' οὐκ ἤμβροτε πάντων
Πρώτης τειλείης, διὰ δ' ἀμπερὲς ἦλθε θύραζε
Ἰὸς χαλκοβαρής· ὁ δ' Τηλέμαχον προσέειπεν,
Τηλέμαχ'· οὔ σ' ὁ ξεῖνος ἐνὶ μεγάροισιν ἐλέγχει
Ἥμενος· οὐδέ τι σκοπὸν ἤμβροτον, οὐδέ τι τόξον
Δηὸν ἔκαμον τανύων· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν·
Οὐχ ὥς με μνηστῆρες ἀπημάζοντες ὄνονται.
Νῦν δ' ὥρη καὶ δόρπον Ἀχαιοῖσιν τελυκέσθαι
Ἐν φάει, αὐτὰρ ἔπειτα καὶ ἄλλοις ἐψιάασθαι

Sic fine magno-labore tetendit magnum arcum Ulysses:
Dexterâ igitur manu capiens tentavit nervum;
Hic verò dulce sonuit, hirundini similis voce.
Procis igitur dolor factus est magnus: omnibusque color
Mutatus est; Jupiter verò valde intonuit signa ostendens:
Lætatusque est tandem tolerans divinus Ulysses,
Quòd ei ostentum misisset Saturni filius versuti.
Accepit igitur velocem sagittam, quæ ei ad mensam jacebat
Nuda; ipsæ autem aliæ concavam intra pharetram
Condebantur, quas citò Achivi erant experturi.
Hanc ad arcûs-medium applicans traxit chordam, crenamque,
Illinc ex sede sedens; misitque porrò sagittam
Contra collimans: securium verò non erravit omnium
A primo foramine, transivit enim penitus foràs
Sagitta ære-gravis; hic igitur Telemachum allocutus est,
" Telemache, non te iste hospes in domibus dedecore afficit
" Sedens; neque à metâ aberravi, neque arcum
" Diu laboravi tendens; adhuc mihi robur firmum est:
" Non sicut me proci inhonorantes vituperant.
" Nunc autem hora & cœnam Achivis præparare
" In luce: ac posteà & alitèr delectari

ΣΧΟΛΙΑ.

412. Χερὼς.] Ἡ χειρ.
413. Ἐτράπετο.] Ἐτράπη, ἠλλοιώθη.
417. Κοίλης.] Βαθείας· ἀφ' τὸ γεγλύφθαι.
419. *Πήχυ.] Τῷ δ τόξῳ κέρατι.
421. Τιτυσκόμφῳ.] Καθαρχαζόμφῳ.
422. Πρώτης τειλείης.] Διὰ πρώτης γὰρ *ὀπῆς τῶν πλειόνων διῆκεν ἤλθεν.
423. Χαλκοβαρής.] Ὁ ἀπὸ σιδήρου ἰσχυρός.
424. Ἐλέγχει.] Ἐπονείδισεν πήσιν.
427. Ὄνονται.] Ἐκφαυλίζουσιν.
428. Νῦν δ' ὥρη καὶ δόρπου.] Παρέλκει τὸν ἀριστον αὐτῶν· τὸ μὲν δεῖπνον, ἀντὶ δ γενάτου· τὸ δ ἐψιάασθαι, ἀντὶ δ, οἰμώζειν.
429. Ἐψιάασθαι.] Τέρπεσθαι.

NOTÆ.

411. Χελιδόνι εἰκέλη αὐδήν) Vid. de hâc re Eustath. fol. 767. lin. 11.

427. Οὐχ ὥς με μνηστῆρες) Respicit ad locum, σ'. v. 355. ubi *Eurymachus Ulyssem*, sub hospitis specie latentem, ob ignaviam vituperat; quòd nempè nulli bono operi aptus esset; tantum ventris inferciendi & ingluviei curam haberet. Qualis reverà ipse erat, reliquique Socii Nebulones.

NOTÆ IN SCHOLIA.

419. *Confer cum *Brevibus Scholiis, Hesych.* Πῆχυς) νεῦρον· ἢ τὸ δ τόξου μέσον· ἔνιοι, τὸ ἄκρον. *Eustath.* Ἐπὶ πήχυ ἑλὼν) Ἀντὶ δ, κρατήσας ἐν χειρὶ τοῦ τόξου.

422. *Ὀπῆς) Ità lego, pro corrupto ὁ τ; ità sanè legit MS. *Aloysianum*, ὀπῆς apertissimè.

VARIÆ LECTIONES.

409. Τάνυσεν μέγα) γρ. τάνυσε μέγα.
411. Αὐδὴν) γρ. ἀοιδὴν, *H. Steph.*
424. Ἐλέγχει) γρ. αἰτίζει.
414. Γήθησέν τ') γρ. χήθησεν δὲ, *Eustath.* fol. 767. lin. 38.
415. Παῖς) γρ. παΐς.
425. Οὐδέ τι δ') γρ. οὐδ' ἔτι πάν.

Mal-

Μολπῇ ἠ Φόρμιγγι· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.
Ἦ, ἡ ἐπ' ὀφρύσι νεῦσεν· ὁ δ' ἀμφέθετο ξίφος ὀξὺ
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο·
Ἀμφὶ δ' ἄρα χεῖρα φίλῃσι βάλεν ἔγχεϊ· ἆγχι δ' ἄρ' αὐτῷ
Πὰρ θρόνῳ εἰστήκει, κεκορυθμένος αἰθοπι χαλκῷ.

" Cantu & citharâ; hæc enim ornamenta convivii.
Dixit, & supercilliis annuit: accinxit igitur ensem acutum
Telemachus, dilectus filius Ulyssis divini;
Circumque manum suam injecit lanceæ; & prope ipsum
Apud sedem stetit, armatus splendido ære.

ΣΧΟΛΙΑ.

431. Ἀμφέθετο.] Ἐπέσχεν, ἐνετείνατο.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ
ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Χ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Χ'.

ΤΑ περὶ τὴν μνηστηροφονίαν ἐργασάμενον Ὀδυσσέα παρέσης Ἀθηνᾶς, σὺν τοῖς ἐξῆς τὰς θεραπαίνας λαμβάνει Τηλεμάχου καὶ τὸ οἰκεῖον συλλέγει, ἄμα Μελανθίῳ.

Ἐπιγραφή.

Μνηστηροφονία· ἢ, Μνηστήρων φόνος· ἢ, * Μνηστροκτονία.

* Vid. ad τ'. v. 346. Not. in *Textum*.

Ἄλλως.

Χῖ, Ὀδυσσεὺς μνηστῆρας σὺν αἰνυτῷ νηλεῖ χαλκῷ.

LIB. XXII.

Ἀυτὰρ ὁ γυμνώθη ῥακέων πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἆλτο δ' ἐπὶ μέγαν οὐδὸν, ἔχων βιὸν, ἠδὲ φαρέτρην
Ἰῶν ἐμπλείην· ταχέας δ' ἐκχύδαν' ὀϊστοὺς
Αὐτῇ πρόσθε ποδῶν· μετὰ δ' μνηστῆρσιν ἔειπεν,
Οὗτος μὲν δὴ ἄεθλος ἀάατος ἐκτετέλεσται,
Νῦν αὖτε σκοπὸν ἄλλον, ὃν οὔπω τις βάλεν ἀνὴρ,
Εἴσομαι, αἴ κε τύχωμι, πόρῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων.

VErùm exutus est pannis prudens Ulysses:
Insiliitque super magnum limen, habens arcum & pharetram
Sagittis plenam; celeres verò effudit sagittas
Ibi ante pedes; deinde inter procos dixit,
" Hoc quidem jam certamen innocuum perfectum est;
" Nunc denuò scopum alium, quem nondum aliquis percussit vir,
" Speculabor, si consequar; præbeatque mihi gloriam Apollo.

ΣΧΟΛΙΑ.

1. Ἀυτὰρ ὁ γυμνώθη ῥακέων.] Τὸν ῥακώδη ἀποδύσασθαι ἐοίκασι, ἐχ ὅλως, ἀλλὰ τὸ * περιττῶν καὶ ῥακωδῶν, τὰ σκέποντα τὰ ἀναγκαῖα ἔχων. ἐξῆς γ' ἂν ἡ Εὐρύκλεια φησὶν, * Μὴ σὺ γ' οὕτω ῥάκεσιν πεπυκασμένος

* Infrà, v. 488.

1. Γυμνώθη) Ità rectè *Florentin. Roman. Basil. Aldin. Rescian. Stephan. Spondan. Castellion. Elzevir. Oxon.* &c. exceptâ unicâ *Cantabrig.* quæ γυμνάσθη, per Errorem; at is Error detestabilis, & proindè maturè sistendus.

NOTÆ IN

V. 1. * Περιττῶν) Ità, pro περὶ τὸ, MS. *Aloysii.*

5. * Ἀάατος) Ἀντὶ ᾱ, ἄατος, πλεοναστικῷ ᾱ ἐνὸς α. Addo, ex *Etymolog.* M. Vid. *Suid.* v. Ἀαῖ.

VARIÆ LECTIONES.

V. 1. Γυμνώθη) γρ. γυμνάσθη, vid. N. in *Textum*. Lectio illa notatur.

2. Ἆλτο) γρ. ἅλτο, at *Homero* semper ἅλτο, Æolicè, ut *Eustath.* nec tamen *Henrico Stephano*

ΣΧΟΛΙΑ.

εὐρείας ἄμυδις Ἔξαθεν.

5. Ἀάατος.] Ἀντὶ ᾱ, ἄαῖος, πλεοναστικῷ ᾱ ἐνὸς α.

7. * Εἴσομαι.] Γνώσομαι· ἢ, ἐπιπορεύσομαι.

NOTÆ.

2. Ἆλτο δ' ἐπὶ μέγαν οὐδὸν) Ab ἄλλομαι, ἅλμαι, & ἥλμαι, ἧλτο, ἅλτο, vel ut alii, pro ἧλατο, Æolicè, ἄλτο, semper *Homero*; de quâ re *Eustathius* & Lexicographi. *Ultima*, verò ᾱ ἐπὶ producitur, in *Cæsurâ*. vi *Toni*, & ante *Liquidam*. Vid. ad ξ'. v. 434.

SCHOLIA.

7. * Εἴσομαι) Γνώσομαι· ἢ, * ἐπιπορεύσομαι. Hoc ex *Eust.* fol. 770. lin. 4. Τὸ ἐπιπορεύσομαι, ad alium locum spectat, viz. Il. φ'. v. 335. Εἴσομαι ἐξ ἀλόῃν.

Ἦ· ῥ᾽ ἐπ᾽ Ἀντινόῳ ἰθύνετο πικρὸν ὀϊστόν.
Ἤτοι ὁ καλὸν ἄλεισον ἀναιρήσεσθαι ἔμελλε
Χρύσεον, ἀμφωλον· ῥ᾽ ἤδη μετὰ χερσὶν ἄωμα,
Ὄφρα πίοι οἴνοιο· φόνος δέ οἱ οὐκ ἐνὶ θυμῷ
Μέμβλειο· τίς κ᾽ οἴοιτο μετ᾽ ἀνδράσι δαιτυμόνεσσι,
Μοῦνον ἐπὶ πλείοσσι, ῥ᾽ εἰ μάλα καρτερὸς εἴη,
Οἱ τεύξειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν;
Τόνδ᾽ Ὀδυσεὺς ῥίψας λαιμὸν βεβλήκετο βάλλων.
Ἀντικρὺ δ᾽ ἀπαλοῖο δι᾽ αὐχένος ἤλυθ᾽ ἀκωκή.
Ἐκλίνθη δ᾽ ἑτέρωσε, δέπας δέ οἱ ἔκπεσε χειρὸς
Βλημένῳ· αὐτίκα δ᾽ αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνας παχὺς ἦλθεν
Αἵματος ἀνδρομέοιο· θοῶς δ᾽ ἀπὸ οἷο τραπέζαν
Ὦσε ποδὶ πλήξας, ἀπὸ δ᾽ εἴδατα χεῦεν ἔραζε.
Σῖτός τε, κρέα τ᾽ ὀπτά, φορεύετο· τοὶ δ᾽ ὁμάδησαν

Dixit; & in Antinoum direxit amaram sagittam.
Certè hic pulchrum poculum elevare volebat
Aureum, utrinque ansatum, & jam manibus movebat,
Ut biberet de vino: cædes verò ei non in animo
Obversabatur: quis putâsset inter viros convivas
Solum inter plures, etsi valdè fortis esset,
Ei structurum *aliquem* cædem malam, & mortem nigram?
Hunc Ulysses ad guttur nactus percussit sagittâ;
Penitùs verò teneram per cervicem ivit cuspis.
Declinavit itaque aliorsum, poculumque ei excidit manu
Percusso: statim verò fistula ad nares crassa venit
Sanguinis humani; citò itaque à se mensam
Repulit pedibus percussam; longeque cibos effudit humi.
Panisque, caroque assata fœdata est: hi igitur tumultuabantur

ΣΧΟΛΙΑ.

8. Ἰθύνετο.] Ἐπὶ εὐθείας ἐτέλουν.

9. Ἤτοι ὁ καλὸν ἄλεισον.] Διονύσιος, ὁ Θρᾷξ, ὁ τῶν Μελέτας φησὶ, τῷ παροιμίαν. Πολλὰ μεταξὺ * πέλῃ κύλικος καὶ χείλεος ἄκρα, ἀπὸ τούτου λέγεσθαι· ἐφιλοτιμοῦντο γὰρ Ἀντίνοος τὸ πῶμα, βάλλοντες. Λέγει δὲ Ἀριστοτέλης, ὡς τῶν παροιμιῶν ἔστιν, Ἀγκαῖος, ὁ Ποσειδῶνος καὶ Ἀστυπαλαίας, Σάμιος ὢν τὸ γένος, ἔχων * οἰκέτην ἀπὸ Κρήτης, ὠνήσατο αὐτὸν ἐφοφέρειν ποτὸν πίνειν· εἰκόντος δὲ αὐτοῦ, ὡς ὑπὸ δίψους πιεῖν, ὅτι συνέβη οὐ ἄμπελοι τυγχάνουσιν, αὐτὸς ὁ Ἀγκαῖος καταφερομένους τοὺς ἀφέστους, ἔλαβε τὸν κύλικα, καὶ ἐφιλοτίμητο· λέξαντος δὲ ταῦτα, Πολλὰ μεταξὺ πέλῃ κύλικος καὶ χείλεος ἄκρα, ἄφνω συμβὰν κῆμα συνὸς μεγάλου * ἐπιζαρῆσαι τοῖς δ᾽ Ἀγκαίου χωρίοις· ἀκέσαντα δὲ αὐτὸν, ἀπὸ τοῦ χειλέων τὸν κύλικα καθεῖναι, καὶ

NO

8. Ἐπ᾽ Ἀντινόῳ ἰθύνετο) Vid. supra, ad φ'. v. 293.

NOTÆ IN SCHOLIA.

9. * Ἤτοι ὁ καλὸν ἄλεισον) Hoc *Scholion*, in *Aloysii* MSto, ad hujus *Rhapsodiæ* finem divagatum, in tribus Vett. *Impressis*, & *Aldinâ*, malè ibidem relinquitur; nec satis felicitèr in *Schreveliana*, ad v. 19. apponitur; quùm omninò huc attineat. Pro voce * πέλῃ, in Versu *Proverbiali*, *Joh. Meursius* legit πίτῃ, ad *Lycophron.* v. 489. & pro οἰκέτην, * οἰκίτην, rectissimè. In illo autem ἐπιζαρῆσαι *Impressorum*, lego * ἐπιζαρῆσαι, ex MSto, quæ Vox *Euripidea*, licet *Scapulæ* ignota. Vid. ad *Euripid.* Phœniss. v. 15. & ad *Rhesum.* v. 441.

11. * Ὄφρα πίοι οἴνοιο) Hoc *Scholion* ex *Eustathio*, fol. 771. lin. 1. &c.

21. & 31. * Quæ *Asteriscis* notantur, ex *Aloysii* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

12. Τίς κ᾽ οἴοιτε) γρ. τίς κ᾽ ὀίοις. *H. Steph.*

13. Εἴη) γρ. ἔλθοι. Hunc locum expendimus, *Prælection.* Homeric. XXVII.

15. Ἐπιχόμβος) γρ. ἐπιχόμβον, *H. Steph.*

18. Βλημένῳ) γρ. βλημένην, *Eustath.* fol. 771. lin. 27. *H. Steph.* & *Seberus.*

20. Ποδὶ) γρ. ποσὶ, & ποσίν.

Μηρί-

Μνησῆρες κτ' δῶμα, ὅπως ἴδον ἄνδρα πεσόντα.
Ἐκ δ' ἕδρων ἀνόρουσαν, ὀρινθέντες κτ' δῶμα,
Πάντοσε παπταίνοντες * εὐδμήτους ποτὶ τοίχους·
Οὐδέ πη ἀσπὶς ἔην, οὐδ' ἄλκιμον ἔγχος, ἑλέσθαι.
Νείκεον δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν,
Ξεῖνε, κακῶς ἀνδρῶν τοξάζεαι· οὐκ ἔτ' ἀέθλων
Ἄλλων ἀντιάσεις· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.
Καὶ γὰρ δὴ νῦν φῶτα κατέκτανες, ὃς μέγ' ἄριστος
Κούρων εἰν Ἰθάκῃ· τῷ σ' αὐτάδε γῦπες ἔδονται.
Ἶσκεν ἕκαστος ἀνὴρ, ἐπεὶ φάσαν οὐκ ἐθέλοντα
Ἄνδρα κατακτεῖναι· τὸ δὲ νήπιοι οὐκ ὀνόησαν,
Ὡς δή σφιν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείραθ' ἑφῆπτο.
Τοῖσιν δ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ κύνες, οὔ μ' ἔτ' ἐφάσκεθ' ὑπότροπον οἶκαδ' ἱκέσθαι
Δήμου ἀπὸ Τρώων, ὅτι μοι κατελεκέρετε οἶκον,
Δμωῇσιν δὲ γυναιξὶ παρεύναζεσθε βιαίως,
Αὐτῷ τε ζώοντι ὑπεμνάασθε γυναῖκα,

Proci in domo, ut viderunt virum lapsum.
Ex sedibus verò surrexerunt turbati per domum,
Undique circumspicientes ad bene-fabricatos parietes:
Neque ullibi scutum erat, neque fortis lancea, ad-capiendum.
Increpabant tamen Ulyssem iratis verbis,
" Hospes, malè in viros sagitras-immittis: non ampliùs certaminibus
" Aliis intereris; nunc tibi integra *adest* gravis mors.
" Etenim jam nunc virum interfeciſti, qui longe optimus
" Juvenum in Ithacâ: ideò te hìc vultures edent.
Sic dicebat unusquisque, quoniam putabant non volentem
Virum interfecisse: hoc autem stulti non advertebant,
Quòd jam ipsis & omnibus mortis fines imminebant.
Hos torvè conspicatus allocutus est prudens Ulysses,
" Canes, non me ampliùs existimabatis redeuntem domum venturum,
" Populo à Trojanorum; ideo mihi consumebatis domum,
" Et apud ancillas fœminas concumbebatis violentèr,
" Ipsiusque viventis petebatis uxorem,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

27. Τόξαζεαι.] Τοξεύων ἐπιτυγχάνεις.
31. Ἶσκε.] Ἄλλοι μὲν, τὸ ἔλεγλον σημαίνειν, βάλλον.
36. Κατεκείρετε.] Κατεδαπανᾶτε.
38. Ὑπεμνάασθε.] Ὑπεφθείρετε, λελυθότας ἐμνηστεύθη· ὡδὶ δὲ τὸ ἐπεβελᾶς δ Τηλεμάχῳ οὐκ ὠνείδιζεν, ἴσως ἐπὶ ὠφελεβελδυμίᾳ ἡμωύοντος· ἔφη γὰρ, * Πειρήσω, ὥς κ' ὔμμι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰήλω.

N O T Æ.

24. * Εὐδμήτους ὡδὶ τοίχους) Ità nunc tandem restituo, pro corrupto ἐϋτμήτους, quod tamen in *Aldinâ*, *Romanâ*, *Basileensi*, *Hervagianâ*, *Resciana*, *Stephanianâ*, *Castellionea*, *Spondanianâ*, *Schrevelianâ*, *Cantabrigiensi*, *Oxoniensi*, &c. atque proinde in aliis Codices proseminatus Error, ut *Dinnerum*, *Seberum*, &c. nec enim minùs Erratum est habendum, imò magis reformidandum, quo magis inveteratum. Aliis certè in locis *Homerus* τοῖχον vocat ἐϋδμηθέν, quod in omnibus Exemplaribus agnoscitur, ut v. v. 302. — ὁ δ' ἐϋδμηθὲν βάλε τοῖχον, & hujus ipsius *Rhapsodiæ*, v. 126. Ὀρσοθύρη δέ τις ἔσκεν ἐϋδμήτῳ ἐνὶ τοίχῳ, & *Iliad.* μ'. v. 137. Τείχεος ἐϋδμηθέν. Verùm dicendum, ἐϋδμηθὲν & ἐϋτμηθὲν voces, *Variari* inter se, & hanc hujus locum invicem occupare; ut olim ἐϋδμηθὲν, pro ἐϋτμηθὲν, obtinuerat, *Iliad.* η'. v. 304. Ità ἀδμήτῳ, pro ἀτμήτῳ, obtinet *Scholiasta Pindari*, ad *Pythionic.* 3. — Ἡ δὲ Κορωνὶς ἀκφαυλίσασα τὸν Ἀπόλλωνος γάμον παῖς τῶν φρενῶν ἀμαρτίας, ξένον ἐπήγνησε γάμον, λάθρα δ' πατρὸς, πρότερον τῷ πὰς κόμας ἀδμήτῳ συνελθοῦσα Ἀπόλλωνι. Emendo & lego ἀτμήτῳ, quod Video nunc fecisse Editores *Oxon.*

26. Χολωτοῖσιν ἐπέεσσι) *Ultima* δ χολωτοῖσιν producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, &c.

31. Ἶσκεν ἕκαστος) De hoc loco, vid. *Eustath.* fol. 772. lin. 2. &c. ubi egregiè defendit contra Objectiones τῶν νοθευόντων πᾶν Παλαιῶν.

N O T Æ I N S C H O L I A.

38. * Ad finem hujus *Scholii*, Versum, malè hactenùs luxatum, restituo, ex *Odyss.* β'. v. 316. Quæ dein sequebantur, *viz.* Ἰάλω, ἀντὶ δ, ἐγνοήσαμεν, quùm corrupta sint, pro ἄλλως, ἀντὶ δ, ἐνοήσαμεν, deleo hic, mox proferenda rectiùs, ad *Scholion*, v. 40.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

24. Εὐδμήτους) γρ. ἐϋτμήτους, vid. N. in *Textum*. *Ibid.* Ποτὶ) γρ. ὡδὶ.
25. Οὐδέ πη) γρ. ἠδέ πω, *H. Steph.*
34. Τοῖσδ') γρ. τοὺς δ'.
36. Οἶκον, Δμωῇσιν δὲ — Αὐτῷ τε ζώοντι) γρ. Οἶκον, Αὐτῷ τε ζώοντι — Δμωῇσιν δὲ, &c. *H. Steph.*

Οὔτε Θεοὺς δείσαντες, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Οὔτε τιν' ἀνθρώπων νέμεσιν κατόπισθεν ἔσεσθαι.
Νῦν ὑμῖν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.
Ὣς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλεν·
Πάπτηνεν δ' ἕκαστος, ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
Εὐρύμαχος δέ μιν οἷος ἀμειβόμενος προσέφη·
Εἰ μὴν δὴ Ὀδυσεὺς Ἰθακήσιος εἰλήλουθας,
Ταῦτα μὲν αἴσιμα εἶπες, ὅσα ῥέζεσκον Ἀχαιοί,
Πολλὰ μὲν ἐν μεγάροισιν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἐπ' ἀγρῷ.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κεῖται, ὃς αἴπ᾽ ἔπλετο πάντων,
Ἀντίνοος· τοῦτος γὰρ ἐπίηλεν τάδε ἔργα,
Οὔ πη γάμου τόσσον κεχρημένος, οὔτε χατίζων,
Ἀλλ' ἄλλα φρονέων, τά οἱ οὐκ ἐτέλεσσε Κρονίων·
Ὄφρ' Ἰθάκης κατὰ δῆμον ἐϋκτιμένης βασιλεύῃ
Αὐτός, ἀτὰρ σὸν παῖδα καταπτείνειε λοχήσας.
Νῦν δ' ὁ μὲν ἐν μοίρῃ πέφαται· σὺ δὲ φείδεο λαῶν
Σῶν· ἀτὰρ ἄμμες ὄπιθεν ἀρεσσάμενοι κατὰ δῆμον,
Ὅσσα τοι ἐκπέπρωται ἐνὶ μεγάροισιν ἕκαστος,
Τιμὴν ἀμφὶς ἄγοντες εἰκοσάβοιον ἕκαστος,
Χαλκόν τε χρυσόν τ' ἀποδώσομεν, εἰσόκε σὸν κῆρ
Ἰανθῇ· πρὶν δ' οὔτι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.

" Neque Deos timentes, qui cœlum latum habitant,
" Neque aliquam hominum reprehensionem in posterum fore puratis.
" Nunc vobis & omnibus mortis fines ingruerunt.
Sic dixit; hos verò omnes pallidus timor cepit:
Circumspectabat itaque unusquisque, quò fugeret evidentem mortem.
Eurymachus autem ipsum solus respondens, allocutus est,
" Siquidem jam Ulysses Ithacensis venisti,
" Hæc quidem decentèr dixisti, quæcunque fecerunt Achivi,
" Multa quidem in domibus injusta, multa etiam in agro.
" Sed hic quidem jam jacet, qui causa fuit omnium,
" Antinous: hic enim conflavit hæc opera, *seu auctor horum fuit*,
" Non nuptiarum tantopere indigens, neque cupiens,
" Sed alia cogitans, quæ ei non perfecit Saturnius;
" Ut Ithacæ *nempè* in populo populosæ regnaret
" Ipse; at tuum filium interficeret insidians.
" Nunc a. hic quidè meritò interfectus est: tu verò miserere populorum
" Tuorum: at nos in futurum placantes *te* per populum,
" Quæcunque tibi ebibita & comesta sunt in domibus,
" Precium seperatim ducentes viginti boves unusquisque,
" Æsque aurumque reddemus; donec tuum cor
" Lætum fuerit: hactenùs autem nequaquam te injustum irasci.

ΣΧΟΛΙΑ.

40. Ἔσεσθ.] Ἀναγνωστέον· ἵν' ᾖ, δείσαντες ἔσεσθ. *Ἄλλως, Ἔῃσθε.] Ἀντὶ τοῦ, συνήσητε.

49. Ἐπίηλεν.] Σωίζησεν.

ΝΟΤΑΕ.

49. Ἀντίνοος· ἔτις ἦ ἐπίηλεν πάδε ἔργα) *Ultima* τοῦ Ἀντίνοος producitur ob triplicem rationem, *Cæsuræ*, στιγμῆς, *Asperi* sequentis cum *Circumflexo*. *Antepenultima* τοῦ ἐπίηλεν, ob *Cæsuram*, & *Tonum*, ut *Penultima* τοῦ αἰνύων, ι'. v. 398.

56. Ἐδήδοσ) *Etymolog.* M. v. Ἐδήδασ, εἰ μὲ ἀφῆ τὸ α, ὡς Ἀρίσταρχος ἐν ἄλλοις, ἔστι πληθυντικὸν οἷον, Ὅσσα τοι ἐκπέπρωται ἐν ἐδήδασ· εἰ δὲ ἀφῆ τὸ ε, ἔστιν ἑνικόν· ἀπὸ τοῦ ἔδω, ἐδήδοσ, καὶ ἐδήδοτα· καὶ Ἀττικῶς, ἐδήδοκα· ἐξ οὗ τὸ ἐδήδεμαι, ἐδήδοται.

NOTÆ IN SCHOLIA.

40. Ἔσεσθ) Ἀναγνωσέον· ἵν' ᾖ, δείσαντες ἔσεσθ. *ἄλλως, Ἔῃσθε, ἀντὶ τοῦ, συνήσητε. *Ultima* pars hujus *Scholii*, ex *Aloysii* MSto, & præteriti *Scholii*, olim corrupti, fine; de quâ re vide, in Not. ad *Schol.* v. 38. licet ibi, in MS. ἔσεσθε, pro ἔῃσθε, ut & *Florentina* Editio, & *H. Steph.* ex *Eustatbio*.

VARIÆ LECTIONES.

40. Ἔῃσθε) γρ. ἔσεσθ. Vid. Not. in *Scholia*.

55. Σῶν· ἀτὰρ ἄμμες ὄπιθεν) γρ. Τῶν σῶν· ἄμμες δ' ὄπιθεν, ut mox, v. 73.

56. Ἐδήδοσ) γρ. ἐδήδασ, & ἐδήδε, ut in Not. ad *Textum*.

Τόνδ

Τόνδ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμηλις Ὀδυσεύς,
Εὐρύμαχ', εἰ μοι πατρώϊα πάντ' ἀποδοῖτε,
Ὅσσα τὲ νῦν ὑμμ' ἐστὶ, καὶ εἴ ποθεν ἄλλ' ὀπάζοιτε,
Οὐδέ κεν ὡς ἔτι χεῖρας ἐμὰς λήξαιμι φόνοιο,
Πρὶν πᾶσαν μνηστῆρας ὑπασπασίῳ ἀποπῆσαι.
Νῦν ὑμῖν πρόκειται, ἐναντίον ἠὲ μάχεσθαι,
Ἢ φεύγειν, ὅς κεν θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξῃ·
Ἀλλά τιν' ἢ φεύξεσθαι ὀΐομαι αἰπυὴ ὄλεθρον.
Ὣς φάτο· τῶνδ' αὐτῇ λύτο γύιαλα καὶ φίλον ἦτορ.
Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος προσεφώνεε δεύτερον αὖτις,
Ὦ φίλοι, ἦ γὰρ χεῖσι ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους·
Ἀλλ' ἐπεὶ ἕλλαβε τόξον ἐΰξοον, ἠδὲ φαρέτρην,
Οὐδοῦ ἀπὸ ξεστοῦ τοξάσεται, εἰσόκε πάντας
Ἄμμε κατακτείνῃ· ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης·
Φάσγανά τε σπάσασθε, καὶ ἀντίσχεσθε τραπέζας
Ἰδν ὠκυμόρων· ἐπὶ δ' αὐτῷ πάντες ἔχωμεν
Ἀθρόοι, εἴ κε μὶν ὄδε ἀπώσομεν, ἠδὲ θυράων.
Ἐλθωμεν δ' ἀνὰ ἄστυ, βοὴ δ' ὦκιστα γένοιτο·
Τῷ κε τάχ' ὗτος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσαιτο.
Ὣς ἄρα φωνήσας, εἰρύσσατο φάσγανον ὀξὺ,

Hunc torvè tuens allocutus est prudens Ulysses,
" Eurymache, neque si mihi paterna omnia redderetis,
" Quæcunque nunc vobis sunt, & ficunde alia adderetis,
" Neque sic amplius manus meas abstinerem à cæde,
" Antequam omnem proci intemperiem rependerent.
" Nunc vobis incumbit, id est, *vestræ sunt partes*, contra vel pugnare,
" Vel fugere, qui mortem & parcam vitaverit:
" Sed neminem evasurum puto certam mortem.
Sic dixit: horum ibidem soluta sunt genua.
His Eurymachus locutus est secundò rursus,
" O amici, non cohibebit vir hic manus inexplebiles;
" Sed postquam accepit arcum politum, & pharetram,
" Limine à polito sagittabit, donec omnes
" Nos interfecerit: verùm recordemur pugnæ;
" Ensesque trahite, & opponite mensas
" Sagittis velocibus, in ipsum verò omnes tendamus
" Conferti, si modò eum à limine expellamus & foribus:
" Eamus demùm in Civitatem; clamorque citissimè fiat:
" Sic nempe citò hic Vir nunc extremò sagittabit.
Sic utique locutus extraxit ensem acutum,

ΣΧΟΛΙΑ.

65. Παρᾴκει.] Πρόκει εἰς αἴρεσιν.
72. Τοξάσεται.] Τοξεύσῃ.
73. *Ἄμμε.] Ἡμᾶς· Δυϊκὸν, ἀντὶ Πληθυντικοῦ.
74. Φάσγανά τε σπάσασθε.] * Ἐξιφοφόρειν γὰρ οἱ παλαιοὶ. Ἀντίσχεσθε.] Προβάλεσθε.
75. Ἔχωμεν.] Ἐπίωμεν.

NOTÆ.

64. Ἀποῖσαι) Rectè hæc Vox semper cum simplici σ'. scribenda, ut notamus ad ε'. v. 24. Sic *Iliad.* α'. v. 508. Ἀλλὰ σύ ὡς νῦν τῖσον, Ὀλύμπιε.

72. Τοξάσεται) E contrà hæc Vox omninò cum gemino σ'. scribenda, ubi præcedens *Vocalis* producenda; cùm sit ejusdem Naturæ, atque βαΐζω, quæ certè corripitur in *Aor.* α'. ut φ'. 405. Αὐτὰρ ἐπὶ μέγα τόξον ἐβάφησε, καὶ ἰὸν πάντη. Quare τοξάσαιτο mox scribo, v. 78. 134. &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

73. *Ἄμμε) Hæc addo, vid. ad *Iliad.* ν'. v. 435. & suprà, ad v. 55. *Var. Lect.*

74. * Ἐξιφορέειν) Ità scribo, pro ἐξιφοβόρειν, nec id, sine *Aloysii* MSti Auctoritate; licet notissima Vox, ξιφοφορῶ.

VARIÆ LECTIONES.

64. Ἀποῖσαι) γρ. ἀπολίσαι, malè olim in Nonnullis, ut Not. in *Textum*.

65. Παρᾴκει) γρ. παρὰ κεῖται, *Eustath.* fol. 773. lin. 15. *H. Steph.*

69. Τοῖσιν δ') γρ. τοῖσιν δ'.

72. Τοξάσεται) γρ. τοξάσῃ, vid. Not. in *Textum*.

78. Τοξάσαιτο) γρ. τοξάσαιτο, malè olim, ut v. 72. Vid. infrà, v. 134.

79. Εἰρύσσατο) γρ. εἰρύσαιτο, vid. in *Textum*.

Χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον· ἄλλο δ' ἐπ' αὐτῷ
Σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δ' ὁμαρτῇ δῖος Ὀδυσεὺς
Ἰὸν ἀποπροϊεὶς βάλε φῆνα παρὰ μαζὸν,
Ἐν δέ οἱ ἧπαρ πῆξε θοὸν βέλος· ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
Φάσγανον ἧκε χαμᾶζε, περιῤῥήδης δ' ἐτανύσθη
Κάππεσε δινηθείς· ἀπὸ δ' εἴδατα χεῦεν ἔραζε,
Καὶ δέπας ἀμφικύπελλον· ὁ δ' χθόνα τύπτε μετώπῳ,
Θυμῷ ἀνιάζων· ποσὶ δ' θρόνον ἀμφοτέροισι
Λακτίζων ἐτίναξε· κατ' ὀφθαλμῶν δ' ἔχυτ' ἀχλύς.
Ἀμφίνομος δ' Ὀδυσῆος ἐείσατο κυδαλίμοιο
Ἀντίος ἀΐξας· εἴρυτο δ' φάσγανον ὀξύ,
Εἴπως οἱ εἴξειε θυράων· ἀλλ' ἄρα μὶν φθῆ
Τηλέμαχος κατόπισθε βαλὼν χαλκήρει δουρὶ,
Ὤμων μεσηγύς, ἀφὰ δ' στέρνοφιν ἔλασσε·
Δοῦπησεν δ' πεσὼν, χθόνα δ' πλασε παλλὰ μετώπῳ.
Τηλέμαχος δ' ἀπέρυσσε, λιπὼν δολιχόσκιον ἔγχος
Αὐτῇ ἐν Ἀμφινόμῳ· δεὶ γὰρ δίε, μή τις Ἀχαιῶν
Ἔγχος ἀνελκόμενον δολιχόσκιον, ἢ ἐλάσσῃ,
Φασγάνῳ ἀΐξας, ἠὲ σφριμφεῖ τύψας.
Βῆ δ' θέων· μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν·

Æreum, utrinque-acutum; infilitque in ipsum
Terribiliter vociferans; ipse autem eodem-instanti divus Ulysses
Sagittam projiciens percussit pectus ad mammam,
In hepate verò ei fixit velox telum; & ex manu
Ensem misit humum, cruentatus autem circa mensam
Decidit circumactus; effudit verò Epulas humum,
Et poculum circum-ansatum: hic verò terram verberavit fronte,
Animo dolens, pedibusque thronum ambobus
Calcitrans quassit; & ob oculos fusa est caligo,
Amphinomus verò in Ulyssem irruit glorioſum
Contrarius ruens; traxitque ensem acutum,
Si quo modo ei cederet à foribus; sed ipsum prævenit
Telemachus à tergo percutiens æreâ lanceâ,
Humerorum interstitio; perque pectora adegit:
Sonuit verò lapsus, terramque percussit totâ fronte.
Telemachus autem abripuit-se, relictâ longâ lanceâ
Illic in Amphinomo, valdè enim timebat, ne quis Achivorum
Lanceam dum extraheret longam, vel trans-adigeret,
Ense ruens, vel cæsim & *manu* pronâ feriens.
Ivit autem currens, valdè itaque citò dilectum ad patrem pervenit;

ΣΧΟΛΙΑ.

84. Περιῤῥήδης.] Περικλαυστὸς, ἢ * περιῤῥαγὴς, ἢ περιδόμιος, ἢ περίῤῥυτος, ἢ περιφερής.
85. Δινηθείς.] Ἐπισραφείς.
89. Ὀδυσῆος εἰσαΐσ.] Ὡς ἐπὶ Ὀδυσσέα ὥρμησεν.
91. Φθῆ.] Προέλαβεν.
92. Τηλέμαχος κατόπισθε.] Ἐγγὺς δ' Ὀδυσσέως ἠνύσθη Ἀμφίνομος, παραλλάξας καὶ δ' νώτου ἔβαλεν. Πιθανῶς δ πρώτην ἀκοπείαν Τηλεμάχου δίδηται, ὁ
πατέρα δίσωσεν.
95. Ἀπέρυσσε.] Ἀφώρμησεν.
96. * Δίε.] Ἐφοβεῖτο, παρὰ τὸ Δείδω.
97. Ἐλάσσειε.] Πλατεῖ τῷ ξίφει πλήξειεν.
98. Περιφρεῖ.] Καθ' σῶμα τῷ ξίφει ὀρθὸς εἰς τὸ ὄπισθεν μὴ ἀναπείνας, ἀλλὰ νύξας ἰσχίῳ· οἱ μὲν γὰρ νύσσοντες, πλατὺ ἔχουσι τὸ ξίφος· οἱ δὲ πλήττοντες, πλάγιον.

NOTÆ.

81. Ὁ δ' ὁμαρτῇ δῖος Ὀδυσεὺς Ἰὸν ἀποπροϊεὶς βάλε) Ità rectè, si ὁμαρτῇ, *Adverbium*, sin ὁμάρτῃ *Verbum*, tum ἀποπροϊεὶς, βάλε ᾗ, ut ad *Var. Lect.*
90. Εἵρυτο δ φάσγανον ὀξύ) Pro εἰρύετο poni dicunt hìc *Grammatici*, & κανονικῶς scribi εἰρῦτο, ut aliàs λῦτο, *Iliad.* ω'. v. 1. *Hesiod.* Scut. *Herc.* v. 415. Οὐδ' ἔῤῥηξεν χαλκὸν ἔρυτο δ δῶρα θεᾶο. Lege ἐρῦτο. Vid. ad *Iliad.* π'. v. 542.

NOTÆ IN SCHOLIA.

84. Περιῤῥήδης) Vid. *Etymolog.* M. v. undè pro περιραγὴς, emendo, * περιῤῥαγής.
96. * Δίε) Ἐφοβεῖτο· παρὰ τὸ δίω. Et hoc *Aloysii* MStum, excepto, quòd ibi ἐφόβει. Δείδω, δείω, δίσω, δέδια, δίδοικα. Vid. *Etymolog.* M. v. Δίε.

VARIÆ LECTIONES.

81. Ὁ δ' ὁμαρτῇ βαλὼν) γρ. ὁ δ' ὁμάρτῃ — βάλε ᾗ, *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana*, &c. Vid. ad *Textum*.
82. Βάλε φῆνα) γρ. βάλε ᾗ φῆνα, ut suprà, v. 81.
85. Κάππεσε δινηθείς) γρ. κάπτεσε ἰδνωθείς, *Eustath.* fol. 775. lin. 14. & *H. Steph.*
90. Εἵρυτο) γρ. εἰρῦτο, ut Not. in *Textum*.

Ἀγχῦ

Ἀγχῦ δ' ἰαχμηὸς ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὦ πάτερ, ἤδη τοι σάκος οἷον καὶ δύο δοῦρε,
Καὶ κυνέην εὔχαλκον, ἐπὶ κροτάφοις ἁραρυῖαν,
Αὐτός τ' ἀμφιβαλέσθαι ἰὼν· δόσω δὲ συβώτῃ
Καὶ τῷ βουκόλῳ ἄλλα· τιθυκτῆας γὰρ ἄμεινον.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Οἷσιν θέων, εἴως μοι ἀμύνεσθαι πάρ' ὀϊστοί,
Μή μ' ἀποκινήσωσι θυράων μοῦνον ἐόντα.
Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δ' ὑφίλῳ ἐπιπείθετο παιδί.
Βῆ δ' ἴμεν εἰς θάλαμόνδ', ὅθι οἱ κλυτὰ τεύχεα κεῖτο·
Ἔνθεν τέσσαρα μὲν σάκε' ἔξελε, δοῦρα δ' ὀκτὼ,
Καὶ πίσυρας κυνέας χαλκήρεας ἱππιοδασείας·
Βῆ δ' ἴμεν, μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν.
Αὐτὸς δὲ πρώτιστα περὶ χροῒ δύσατο χαλκόν·
Ὣς δ' αὔτως τῷ δμῳὲ δυσθέσθην τεύχεα καλὰ,
Ἕσταν δ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην.
Αὐτὰρ ὅγ', ὅφρα μὲν αὐτῷ ἀμύνασθαι ἔσαν ἰοὶ,
Τόφρα μνηστήρων ἕνα γ' αἰεὶ ὧ ἐνὶ οἴκῳ
Βάλλε πιτυσκόμενος, τοὶ δ' ἀλληκτῆνοι ἔπιπτον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ λίπον ἰοὶ ὀϊστεύοντα ἄνακτα,
Τόξον μὲν πρὸς τοῖχον ἐϋσταθέος μεγάροιο
Ἔκλιν' ἐσάμεναι, πρὸς ὀφθαλμοὺς παμφανόωντα·

Et propè ſtans verba velocia allocutus eſt,
" O pater, jam tibi ſcutum portabo & duas lanceas,
" Et galeam benè-æream, in temporibus aptam,
" Ipſeque induar profectus, daboque ſubulco
" Et bubulco alia: armari enim melius.
Hunc reſpondens allocutus eſt prudens Ulyſſes,
" Porta currens, quouſque mihi ad auxiliandum ſagittæ adſunt,
" Ne me amoveant januis, ſolus cùm ſim.
Sic dixit; Telemachus autem dilecto obedivit patri.
Perrexit verò ire in thalamum, ubi ei inclyta arma jacebant:
Hinc quatuor quidem ſcuta excepit, lanceaſque octo,
Et quatuor galeas æreas denſas:
Venitque ferens, valdeque citò dilectum ad patrem pervenit.
Ipſe igitur primum circa corpus indutus eſt æs:
Sic eodem modo famuli induti ſunt armis pulchris:
Steteruntque circum Ulyſſem prudentem, varii-conſilii.
At hic, quamdiu quidem ad auxilium aderant ſagittæ,
Tamdiu procorum unum ſemper in domo
Percuſſit collimans: hi verò conferti cadebant.
At poſtquam defecerunt ſagittæ ſagittantem regem,
Arcum quidem ad poſtem-januæ benè-firmæ domûs
Inclinavit ſtare, verſùs parietes ſplendidos:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

103. Ἀμφιβαλέσθαι.] Καθοπλίσασθαι.
104. Τετυκτῆας.] Κεκαθωπλίσθαι.
106. Οἷσιν.] Κόμισον.

N O T Æ.

106. Οἷσιν θέων) De voce οἷσιν, vid. ſuprà, ad υ'. v. 154. De Differentiâ ϑ Οἷσιν, & Οἰσόμεθα, ad *Iliad.* ν'. v. 168.

109. Βῆ δ' ἴμεν εἰς θάλαμόνδ', ὅθι οἱ κλυτὰ τεύχεα κεῖτο) Θάλαμόνδε hoc in loco, pro corrupto θάλαμον, reſtituo: nec id ob *Verſum* tantùm, verùm etiam ob *Senſum*, θαλαμόνδε, pro εἰς θάλαμον, ut mox in omnibus, v. 161. Βῆ δ' αὖτις θαλαμόνδε. Et olim ſanè *Romana* Editio, & *Baſileenſis Euſtathii*, hoc ipſo in loco, θαλαμόνδ' apertè legebant. *Florentina* ſanè, *Aldina*, *Reſciana*, *H. Stephan.* & alii deinceps θάλαμον, Errore, ut fit, ex unius incuriâ per plures proſeminato.

121. Ἔκλιν' ἐσάμεναι) Ità *Euſtathii* Textus, Editt. *Roman.* & *Baſil.* & in Proſâ τ παρεκβολῶν, Ἔκλινεν ἐσάμεναι. Verùm quùm *Media* ϑ ἔκλινε, *Homero* ſemper producatur, æquè ac ϑ ἔκλιναν, ut *Iliad.* ξ'. v. 510. Ἵζεσθ', ἐπεὶ ῥ' ἔκλινε μάχην κλυτὸς Ἐννοσίγαιος, &c. omninò legendum, Ἔκλιν' ἐσάμεναι, & aliæ ad *Var. Lect.* Rejiciendæ.

Variæ Lectiones.

102. Εὔχαλκον) γρ. ἴΰχαλκον.
106. Ἀμύνεσθαι) γρ. ἀμύνασθαι, ut infrà, v. 116.
109. Θαλαμόνδ') γρ. θάλαμον, malè, ut Not. in *Textum*.
116. Ἀμύνασθαι) γρ. ἀμύνεσθαι, ut ſuprà, v. 106.
118. Ἀγχισῖνοι) γρ. ἀγχισῆνοι, vid. *Etymolog. M.* v. Ἀγχίσης.
121. Ἔκλιν' ἐσάμεναι) γρ. ἔκλινεν σάμεναι.

Αὐτὸς

Αὐτὸς δ' ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον·
Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν
Ἱππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·
Εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ.
Ὀρσοθύρη δέ τις ἔσκεν εὐδμήτῳ ἐνὶ τοίχῳ·
Ἀκρότατον δὲ παρ' αὐλὴν εὐναιόθεος μεγάροιο
Ἦν ὁδὸς ἐς λαύρην, σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι·
Τὴν δ' Ὀδυσεὺς φράζεσθαι ἀνώγει δῖον ὑφορβὸν
Ἑσταότ' ἄγχ' αὐτῆς· μία δ' οἴη γίνετ' ἐφορμή.
Τοῖς δ' Ἀγέλαος ἔειπεν, ἔπος πάντεσσι πιφαύσκων,
Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἀνὴρ ὀρσοθύρην ἀναβαίη,
Καὶ εἴποι λαοῖσι; βοὴ δ' ὤκιστα γένοιτο;
Τῷ κε τάχ' ὧδε ἀνὴρ νηῦν ὑσταζα τοξάσαιτο.
Τόνδ' αὖτε προσέφη Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
Οὔπως ἔστ', Ἀγέλαε διοτρεφές· ἄγχι γὰρ αἰνῶς
Αὐλῆς καλὰ θύρετρα, καὶ ἀργαλέον τόμα λαύρης·
Καί κ' εἷς πάντας ἐρύκοι ἀνὴρ, ὅστ' ἄλκιμος εἴη.

Ipse verò circum humeros scutum posuit quadruplex;
Capiteque in forti galeam bene factam posuit
Equinis jubis ornatam, graviter vero nutabat crista desuper.
Accepit igitur fortes lanceas duas armatas ære.
Fenestra certè quædam erat benè ædificato in pariete;
Ultimum verò ad limen bene-stantis domûs
Erat via ad vicum, assereſque illam continebant bene-aptatæ:
Hanc Ulysses custodire jusserat divinum subulcum,
Stantem propè ipsam: unus enim solus erat aditus.
His verò Agelaus dixit, verbum omnibus nuncians,
" O amici, non jam aliquis ad fenestram ascendat,
" Et dicat populis? clamorque citissimè fiat?
" Sic nempe citò hic vir nunc postremò sagittaverit.
Hunc rursus allocutus est Melanthius, custos caprarum,
" Nullo modo licet *ita facere*, Agelæ divine: propè enim valdè
" Aulæ pulchræ januæ, & angustum ostium vici;
" Et vel unus omnes inhibeat, qui strenuus fuerit.

ΣΧΟΛΙΑ.

126. Ὀρσοθύρη.] Ἐν τῇ δὲ οἰκᾳ σαυλίᾳ τοίχῳ θύρα ἦν, δι' ἧς εἰς τὸ θάλαμον ἀναβῆναι, ἵνα τὰ ὅπλα ἔκειτο· εἶπεν δὲ ὅστις, ἐπὶ ὑψηλοτέρῳ ἦν, ἀφ' ἧς ἦν ὀρᾶσαι καὶ ἀναθορεῖν.

128. * Ὁδὸς.] Περίσημος. Λαύρην.] Στενὴν ὁδὸν, δι' ἧς οἱ λαοὶ ῥέουσι καὶ φέροντας, οἱονεὶ ἄμφοδον. Εὖ ἀραρυῖαι.] Καλῶς ἡρμοσμέναι.

130. Ἔφορμή.] Ἔξοδος· ἦν δὲ ἑνὸς μόνου ἔξοδος ἐν τῷ αὐλικρὺς τὸ εἰσιόδε τοίχῳ δὲ ἀνδρῶν· ἐν τῇ λιθίᾳ γωνίᾳ ἦν ὀρσοθύρα, ἧπερ εἰς πλὴν λαύραν ἔφερεν· ἡ δὲ λαύρα, στενωπός ἐστι παρακείμενον ἔξωθεν δὲ ἐν λιθίᾳ τοίχῳ, ἐν ᾧ καὶ ὁ θάλαμος, ἐχ ὁ Πάνελόπης, ἀλλ' ἐν ᾧ τὰ ὅπλα ἔκειτο· αὕτη δὲ ἡ λαύρα ἔξοδον εἶχεν ἐκ τῆς ἀσφόδελου εἷς ἦν ἔξοδος ὀρσοθύρα· λαύρα, θάλαμος ἀνδρῶν.

137. Στόμα.] Ἀρχή.

NOTÆ.

126. Ὀρσοθύρη δέ τις ἔσκεν) Vid. *Etymolog.* M. v. Ὀρσοθύρη, & ad *Varias Lectiones*. *Ibid.* Εὐδμήτῳ ἐνὶ τοίχῳ) Ità hìc & olim rectè in omnibus, εὐδμήτῳ, vid. ad v. 24.

131. Τοῖς δ' Ἀγέλαος ἔειπεν, ἔπος πάντεσσι πιφαύσκων) Hoc in loco Nonnulli Vett. Codd. legunt, τοῖς δ' Ἀγέλαος μετέειπεν, ut *Florentina*, *Aldina*,

NOTÆ IN SCHOLIA.

128. * Ὁδὸς, Περίσημος) Hæc Notula priùs ponebatur, ad v. 134. licet corruptius, ἔστος, ἀσφόδελος, in quo quidem Versu legitur ἔστος ἀνὴρ, sed quid ibi ἀσφόδελος; MStum itaque *Aloysii* consului, ubi ἐδὸς, ἀσφόδελος. Tum vidi ἐδὸς, pro ὁδὸς, facili errore scriptum, & huc pertinere; non enim ea Vox aliàs in hoc Vicinio occurrit.

VARIÆ LECTIONES.

126. Ὀρσοθύρη) γρ. ὀρσοπόκη, *Apollodor.* ὀρθοθύρη, *Crates*, apud *Etymolog.* M. v. *Ibid.* Εὐδμήτῳ) γρ. εὐτμήτῳ, malè olim in Nonnullis.

128. Εὖ ἀραρυῖαι) γρ. σὺν ἴσαι, & ἔνδον ἴσαι, *Eustath.* fol. 1921. lin. 43.

131. Τοῖς δ' Ἀγέλαος ἔειπε) γρ. τοῖσδ' Ἀγέλαος μετέειπε, vid. Not. in *Textum*.

133. Καὶ εἴποι) γρ. καὶ δ' εἴποι.

134. Τοξάσαιτο) γρ. τοξάσαιτο, ut suprà, v. 78.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ἄγεθ', ὑμῖν τεύχε' ἀείκω θωρηχθῆναι
Ἐκ θαλάμου· ἔνδον γάρ, οἴομαι, οὐδέ πη ἄλλη
Τεύχεα κατθέσθην Ὀδυσεὺς καὶ φαίδιμος υἱός.
Ὣς εἰπὼν, ἀνέβαινε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν
Ἐς θαλάμους Ὀδυσῆος, ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο·
Ἔνθεν δώδεκα μὲν σάκε' ἔξελε, τόσσα δὲ δοῦρα,
Καὶ τόσσας κυνέας χαλκήρεας ἱπποδασείας·
Βῆ δ' ἴμεν, μάλα δ' ὦκα φέρων μνηστῆρσιν ἔδωκε·
Καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
Ὡς εἶδε ταλλομένους ἴδε τεύχεα, χερσὶ δὲ δοῦρα
Μακρὰ πινάσσοντας· μέγα δ' αὐτῷ φαίνετο ἔργον·
Αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τηλέμαχ', ἦ μάλα δή τις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
Νῶϊν ἐποτρύνει πόλεμον κακόν, ἠὲ Μελανθώ.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ὦ πάτερ, αὐτὸς ἐγὼ τόδε γ' ἤμβροτον, οὐδέ τις ἄλλος
Αἴτιος, ὃς θαλάμοιο θύρην πυκινῶς ἐράρηαν
Κάλλιπον ἀσκελίνας· τῷ δὲ σκοπὸς ἦεν ἀμείνων.
Ἀλλ' ἴθι, δῖ' Εὔμαιε, θύρην ὄπιθες θαλάμοιο,
Καὶ φράσαι, εἴτις ἄρ' ἐσθ' γυναικῶν, ἢ τάδε ῥέζει,
Ἦ υἱὸς Δολίοιο, Μελανθώ, τόν περ ὀΐω.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Βῆ δ' αὖτις θάλαμόνδε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
Οἴσων τεύχεα καλά· νόησε δὲ δῖος ὑφορβός,

"Sed agè, vobis arma portabo, ut armemini,
"Ex thalamo: illic enim, puto, neque alibi *aliàs*,
"Arma depoſuerunt Ulyſſes & illuſtris filius.
Sic locutus, aſcendit Melanthius, cuſtos caprarum
In thalamum Ulyſſis, ſupra ſcalas domûs,
Ubi duodecim quidem ſcuta excepit, tot itidem lanceas,
Et tot galeas æreas pilis-equinis-denſas.
Perrexit verò ire, valdeque citò portans procis dedit:
Et tunc Ulyſſis ſoluta ſunt genua & dilectum cor,
Poſtquam circumponentes vidit arma, manibuſque lanceas
Longas quatientes; arduum ſiquidem ipſi apparebat opus.
Statim igitur Telemachum verba velocia allocutus eſt,
"Telemache, certè valdè jam aliqua in domibus mulierum
"Nobis excitat bellum difficile, vel Melanthius.
Hunc rurſus Telemachus prudens contra locutus eſt,
"O pater, ipſe ego hoc admiſi, neque aliquis alius
"Reus, qui thalami januam benè compoſitam
"Reliqui inclinatam: horum verò ſpeculator erat melior.
"Sed vade, divine Eumæë, januam claude thalami,
"Et obſerva, ſi qua eſt mulierum, quæ hæc faciat;
"An filius Dolii, Melanthius; quem ego puto.
Sic hi quidem talia inter ſe loquebantur.
Ivit autem iterum ad thalamum Melanthius, cuſtos caprarum,
Portaturus arma pulchra; advertebat verò divus ſubulcus;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

143. Ῥῶγας.] * Ῥήγματα, θυρίδας· ἢ τὰς τῶν οἰκίας ὑπερῴας διόδους.
144. Ἔξελε.] Ἐξήνεγκε.
154. Ἤμβροτον.] Ἀντὶ τοῦ, ἥμαρτον.
156. Ἀσκελίνας.] Ἀνοίξας.
158. Φράσαι.] Καταινόησον.

N O T Æ.

143. Ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο) Vid. *Etymolog.* v. Ῥῶγας * μεγάροιο, ut lego, pro * μεγάλη. Item, in v. Ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο, & ad *Var. Lect.*
144. Ἔνθεν δώδεκα μὲν σάκε' ἔξελε) *Euſtath.* fol. 777. lin. 46. Σημείωσαι ὅτι, ὅπ τὸ περὶ τῶν δώδεκα σακίων, καὶ τὸ ἐφεξῆς, Ἀριστάρχου ἀθετήσαντος κεχιάκειν, ἀδύνατον εἶναι εἰπὼν παῖδα βαστάσαι ἀνθρωπον. Non advertebat *Criticus*, Hæc non ſimul à Poetâ portari dici: imò ſemel, & vice unâ, tantùm *Unam Galeam*, & *Unum Scutum* dicit illum ferre, mox, v. 183.

NOTÆ IN SCHOLIA.

143. Ῥῶγας) * Ῥήγματα, ità lego & emendo, pro ῥήματα, ex *Aloyſii* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

143. Ἀνὰ ῥῶγας) γρ. ἀν' ἀρ ῥῶγας, *H. Steph.* & ἀνάῤῥωγας, *Euſtath.* fol. 778. lin. 8. *Seberi* Index. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο. *Ibid.* Ἐποτρύνει) γρ. ὑποτρύνει, *Euſtathius*, &c.
152. Νῶϊν) γρ. ἡμῖν, *Euſtath. H. Steph.* νῶϊν verò rectiùs, *Ulyſſes* enim & *Telemachus*, Principales, &c.

Αἶψα

Αἶψα δ' Ὀδυσῆα προσεφώνεεν, ἐγγὺς ἐόντα,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσεῦ,
Κεῖνος δ' αὖτ' ἀίδηλος ἀνὴρ, ὃν οἰόμεθ' αὐτοὶ,
Ἔρχεθ' ἐς θάλαμον· σὺ δέ μοι νημερτὲς ἔνισπε,
Ἦ μιν ἀποκτείνω, αἴ κεν κρείσσων γε γένωμαι·
Ἠέ σοι οἶθάδ' ἄγω, ἵν' ὑπερβασίας ἀποτίσῃ
Πολλὰς, ὅσσας ὅδε ἐμήσατο σῷ ἐνὶ οἴκῳ.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἦ τοι ἐγὼ καὶ Τηλέμαχος μνηστῆρας ἀγαυοὺς
Σχήσομεν ἔνδοθεν μεγάρων, μάλα περ μεμαῶτας·
Σφῶϊ δ' ἀποστρέψαντε πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν,
Ἐς θάλαμον βαλέειν, σανίδας δ' ἐπιδῆσαι ὄπιθε·
Σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήσαντες,
Κίον' ἀν' ὑψηλὴν ἐρύσαι, πελάσαι τὲ δοκοῖσιν,
Ὡς κεν δηθὰ ζωὸς ἐὼν, χαλέπ' ἄλγεα πάσχῃ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο·
*Βὰν δ' ἴμεν ἐς θάλαμον· ληθέτην δέ μιν ἔνδον ἐόντα·

Stratimque Ulyſſem allocutus eſt, quæ propè aderat,
" Divine Laërtiade, prudens Ulyſſes,
" Ille quidem rurſus, exitioſus vir, quem putabamus ipſi,
" Vadit in thalamum; tu verò mihi verum dic,
" Nunquid interficiam, ſi potentior ero;
" An tibi huc ducam; ut iniquitates luat
" Multas, quantas hic operatus eſt tuâ in domo.
Hunc reſpondens allocutus eſt prudens Ulyſſes,
" Certè ego & Telemachus procos ſuperbos
" Retinebimus intra domos, quamvis multùm inciratos:
" Vos verò retro-ligatis pedibus & manibus deſuper
" In thalamum mittite; tabulaſque colligate à tergo:
" Catenam deinde plicatam ex ipſo nectentes
" Columnam in altam trahite, & admovete trabibus;
" Ut diù vivus graves dolores patiatur.
Sic dixit: illi verò hunc valdè quidem audiverunt, & obediverunt.
Perrexêre igitur ut irent in thalamũ; latebantq; ipſum intus exiſtentem:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

173. Σφῶϊ.] Ὑμεῖς οἱ δύο.

174. Σανίδας δ' ἐπιδῆσαι.] Τὸ ἐξῆς, σφῶϊν ἀποστρέψαντε πόδας καὶ χεῖρας, εἰς θάλαμον ἐμβαίνετε· σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐπ' αὐτοῦ πειρήσαντες ἀνὰ κίονα ὑψηλὴν ἐρύσατε, σανίδας δ' ἐπιδήσατε· ἢ ὄπιθεν κλείσαντες

N O T Æ.

177. Ὡς κεν δηθὰ ζωὸς ἐὼν) *Suetonius* de *Tiberio*, " *Sed* & Tiberius *mori volentibus vim adhibuiſſe* " *vivendi dicitur*: *nam mortem adeò leve ſupplicium putabat*; *ut cùm audiſſet unum ex eis*, Carnulium *nomine*, *anticipâſſe eam*, *exclamaverit*, " Carnulius *me evaſit*. Ità Cuidam damnato, cùm Mortem ab eo ultro poſceret, *Nondum tecum redii in gratiam*, reſpondit. Et *Melanthius*, ab ipſo *Ulyſſe*, ad graviora ſupplicia reſervandus, non occidi jubetur, ſed vivus capi.

179. *Βὰν δ' ἴμεν ἐς θάλαμον) Pro *Veteri* βᾶ, lego hic audactèr *βάν*. Non enim hìc de *Melanthio* agitur, qui dudum ſecundò in *Armarium* aſcenderat, ut apparet, v. 161. Sed de *Eumæo* & *Philatio*, de quibus Poeta, v. 178. Οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπί-

πας θύρας μὴ παύσαι.

175. Σειρὴν.] Πλέγμα, χοινίον. Πειρήσαντες.] Ἐκδήσαντες.

176. Ἐρύσαι.] Ἀναρτῆσαι.

θοντο. Βὰν δ' ἴμεν ἐς θάλαμον· ληθέτην δέ μιν, &c. Utraque *Editio* tamen *Romana* & *Baſileenſis*, corruptionem traxerat, licet utrobique ipſe *Euſtathius* ἐν παρεκβολαῖς, *Roman.* fol. 1922. lin. 58. & *Baſil.* fol. 779. lin. 36. exponat, Καὶ αὐτὸ εὐθὺς ἐληλύθασι εἰς θάλαμον, ἔλαθον τὸ Μελάνθιον· καὶ ὁ μὲ θαλάμου μυχὸν κάτα πύχε ἐρεύνα· Τῶ δ' ἕσαν, λόχε δέκτο. Plures tamen decepti, Veterum etiam, ut puto, priorem Versûs partem de *Melanthio* ſumentes, βᾶ legebant, ut *Aldina*, *H. Stephan. Caſtellio*, *Spondanus*, *Schrevelius*, *Cantabrig.* & *Oxonienſis*, &c. at βὰν legunt *Florentina* & *Lovaniana Reſcii*, *Hervagiana*, &c. Omnes item Verſiones *Latinæ* hanc *Lectionem* exprimunt. Caveas itaque, nè de *Melanthio* capi poſſe putes, de quo, ut ſuprà dixi, v. 161.

Variæ Lectiones.

168. Ἀποτίσῃ) γρ. ἀποτίσει, vid. Not. in *Textum*, ad v. 64.

175. Πειρήσαντες) γρ. πειρήναντε, *Florentina*, *Euſtathii*, & MS. *Aloyſii*, ut v. 173. ἀποστρέψαντε, & v. 181. μένοντι.

179. Βὰν δ' ἴμεν) γρ. βᾶ δ' ἴμεν, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Ληθέτην) γρ. λαβέτην, malè, vid. Not. in *Textum*.

Ἦτοι

Ἦτοι ὁ μὲν θαλάμοιο μυχὸν κάτα τεύχε' ἐρεύνα·
Τὼ δ' ἕσαν ἐκ πέρθε θυράων καθμοῖσι μένοντε.
Εὖθ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔβαινε Μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν,
Τῇ ἑτέρῃ μὲν χειρὶ φέρων καλὸν πυκάλειαν,
Τῇ δ' ἑτέρῃ σάκος εὐρὺ, γέρον, πεπαλασμένον ἄζῃ,
Λαέρτιω ἥρωος, ὃ κεκμήζων φορέεσκε·
Δὴ τότε γ' ἤδη κεῖτο, ῥαφαὶ δ' ἐλέλυντο ἱμάντων·
Τὼ δ' ἄρ' ἐπαΐξαντ' ἐλέτην, ἔρυσάν τέ μιν εἴσω
Κεκμήζ· ὀϊὸν δαπέδῳ ἧ χαμαὶ βάλον ἀχνύμενον κῆρ.
Σὺν ἦ πόδας χεῖράς τε δέον θυμαλγέϊ δεσμῷ,
Εὖ μάλ' ἀποφρέψαντε θαμὰ στρεπτοὺς, ὡς ἐκέλευσεν
Υἱὸς Λαέρταο πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς.
Σειρὴν ἧ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειήναντες,
Κίον' ἄν' ὑψηλὸν ἔρυσαν, πέλασάν τε δοκοῖσι.
Τόνδ' ὀπιπερλομένων προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Νὺν μὲν δὴ μάλα πάγχυ, Μελάνθιε, νύκτα φυλάξεις
Εὐνῇ ἔνι μαλακῇ καταλέγμενος, ὡς σε ἔοικεν·
Οὐδέ σέ γ' ἠελίοιο παρ' Ὠκεανοῖο ῥοάων
Λήσει ἐπερχομένη χρυσόθρονος, ἡνίκ' ἀγινεῖς
Αἶγας μνηστήρεσσι δόμον κάτα, δαῖτα πένεσθαι.

Certè hic quidem in thalami conclavi arma quærebat:
Hi verò stetérunt utrinque apud postes-januæ expectantes.
Quando super limen ibat Melanthius custos caprarum,
Alterâ quidem manu ferens pulchram galeam,
Alterâ verò scutum latum, antiquum, inquinatum situ,
Laërtis herois, quod juvenis portabat;
Jamdudum neglectum jacuit, juncturæque solutæ erant lororum:
Hi tunc irruentes ceperunt, traxeruntque ipsum intrò
Per capillos; in pavimentum verò humi dejecerunt dolentem corde.
Pedes autem manusque colligaverunt tristi vinculo,
Accuratè valdè retrò-flectentes penitùs; sicut jusserat
Filius Laërtis pertolerans, divus Ulysses.
Catenam verò plicatam ex ipso nectentes,
Columnam in altam traxerunt, admoveruntque trabibus.
Hunc cavillans alloquutus es, Eumæe subulce,
" Nunc quidem valdè omninò, Melanthi, nocte excubias ages
" Lecto in molli dormiens, sicut te decet;
" Neque te aurora ab Oceani fluctibus
" Latebit adveniens aureæ sedis; quandò adduces
" Capras procis domi, in convivium apparandum.

ΣΧΟΛΙΑ.

183. Τρυφάλεια.] Πελεκιφαλαία, τελφάλεια τὶς ἔστι, ἡ τρεῖς φάλους ἔχουσα.
184. Ἄζῃ.] Εὐρῶτι, ἢ ξηρασίᾳ.
185. Κεκμήζων.] Νέῳ ὄντι. Φορέεσκε.] Ἔφερεν, ἐκόμιζεν.
188. Κεκμήζ.] Ὁ μὲν Ἀρίσταρχος, τὸ κόμης ἐπιλαβόμενοι· ὁ δὲ Κράτης, κεκμήζ. * τὸ νεανικῶς.
189. Ἕδνον.] Ἔδυσμεν.
195. Φυλάξεις.] Παρατηρήσῃς.
196. Καταλέγμενος.] Καθεύδων.

NOTÆ.

Εἴη δ' αὖτις θαλαμόνδε· nunc illi sequuntur, λαθέτω δέ μιν, ἔνδον ἐόντα, τετέσι Μελάνθιον. *Florentina*, & *Lovaniana Recsii*, pro λαθέτω, λαθέτω, non æquè benè; nec enim adhuc illum prehendunt, donec onere sit gravatus, & priùs illum intùs esse nôrunt.

187. Τώδ' ἄρ' ἐπαΐξαντε) Malè olim in Multis, Τὼ δ' ἄρ' ἐπαΐξαντε, quùm nondum Sensus esset completus; ut ex nostrâ Punctatione liquebit, &

Eustathii Paraphrasi, fol. 779. lin. 40. Ὡς ὧν ταῦτα ὁ Μελανθεὺς ἔφερε, ἓξ ὄντων αὐτῷ αἱ χεῖρες ἀχρεῖαι πρὸς μάχην, ἐπαΐξαντες οἱ σύνδουλοι εἶλον.

188. Ἀχνύμενον κῆρ) Ità rectè Vett. & *Eustathius*, & emendatiores Codd. de *Melanthio* enim res agitur: quarè Lectio ἀχνύμενοι, licet Editiones, *Florentina*, *Aldina*, & *Lovaniana*, præferant, minimè nobis admittenda.

NOTÆ IN SCHOLIA.

188. * Κεκμήζ, τὸ νεανικῶς. Ità emendo, pro κεκμήζ, ὁ νεανίσκος, ex *Eustath.* fol. 781. lin. 8.

VARIÆ LECTIONES.

186. Δ' ἐλέλυντο) γρ. ἧ λέλυντο, *H. Steph.*
187. Τώδ') γρ. τὼ δ', malè; ut in N. ad *Textum.*
188. Ἀχνύμενον) γρ. ἀχνύμενοι, vid N. in *Textum.*
189. Χεῖράς τε δέον) γρ. χεῖράς τ' ἔδον, *H. Steph.* & *Brevia Scholia.*
190. Ἐκέλευσεν) γρ. ἐκέλευεν, *H. Steph.*
192. Πειήναντες) γρ. πειήναντε, ut suprà, v. 75. v. 187. v. 190. v. 201. &c.

200 Ὡς ὁ μὲν αὖθι λέλειπτο, ταφεὶς ὀλοῷ ὑπὸ δεσμῷ.
Τὼ δ' ἐς τεύχεα δύντε, θύρην τ' ὀπάσαντε φαεινὴν,
Βήτην εἰς Ὀδυσῆα δαΐφρονα, ποικιλομήτην,
Ἔνθα μάλ' ἀμφιπνείοντες ἐφέζεσαν· οἱ μὲν ἔπ' οὐδῷ,
Τέσσαρες, οἱ δ' ἔντοσθε δόμων, πολέες τε, καὶ ἐσθλοί.
205 Τοῖσιν δ' ἐπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας, ἠδὲ καὶ αὐδήν·
Τὴν δ' Ὀδυσεὺς γήθησεν ἰδὼν, καὶ μῦθον ἔειπε,
Μέντορ, ἄμυνον ἑταῖρε, μνῆσαι δ' ἑτάροιο φίλοιο,
Ὅς σ' ἀγαθὰ ῥέζεσκον· ὁμηλικίη δέ μοι ἐσσί.
210 Ὣς ἔφαθ', οἰόμενος λαοσσόον ἔμμεν' Ἀθήνην.
Μνηστῆρες δ' ἑτέρωθεν ὁμόκλεον ἐν μεγάροισι·
Πρῶτος τὴν γ' ἐνένιπε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος,
Μέντορ, μή σ' ἐπέεσσι παραιπεπίθησιν Ὀδυσσεὺς,

Sic is quidem illic relictus est extensus pernicioso in vinculo.
Hi autem arma induentes, portaque occlusâ lucidâ,
Iverunt ad Ulyssem prudentem, versutum,
Ubi robur spirantes adsidebant: hi quidem super limine
Quatuor, illi autem intra domum multique & boni.
Ad hos propè filia Jovis venit Minerva,
Mentori assimilata & corpore, etiam & voce.
Hanc Ulysses lætatus est videns, & verbum dixit,
Mentor, assiste *mihi* in bello, memorque esto socii dilecti,
Qui te bene feci: eâdem ætate etiam mecum es.
Sic dixit, credens *nihilominùs* populorum servatricem esse Minervam.
Proci verò ex alterâ parte minabantur in ædibus;
Primus hanc increpuit Damastoridis Agelaus,
Mentor, nè tibi verbis persuadeat Ulysses,

ΣΧΟΛΙΑ.

201. Ἐπιθέντε.] Κλείσωσιν.
210. *Οἰόμενον.] Ἀντὶ δὲ, πιπισευμένον.
213. Παραιπεπίθησιν.] Πείσῃ.

NOTÆ.

208. Μέντορ, ἄμυνον ἀρὴν) *Hesych.* Ἀρὴ, βλάβη ἐν τῷ πολέμῳ. An ἄρλω legendum, pro ἄρεια, ut Ἀεισφαίνεα, Ἀεισφανίω. Ità certè *Hesiodus*, Scut. *Hercul.* v. 333. & 429. Αὐτὸς δ' βοσβλοιγὸν Ἄρλω ἐπιόντα δοκεύσας. Ἀρὴ verò, ab ἀείρομαι, & omnis hujus Vocis Familia, semper, apud *Homerum*, producit *Priorem*, ut *Eustathius* ait, Τὸ ἀρλὸ ἐπὶ ἐκτάσεως καὶ βλάβης λέγεται, καὶ ὅτι φύσει μακρὰν ἔχει τὴν ἄρχουσαν, ὡς, Οἰνῆος δίκαιον ἀρλόν. At apud *Tragicos* etiam hujus Vocis *Prior* sæpissimè corripitur, ut probamus ad *Euripidem*; quin & apud *Homerum* nonnunquam, si rectè scribitur; ut *Odyss.* ε'. v. 538. Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσχεν, ἀρλὸν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι. Item *Iliad.* σ'. v. 100. Ἔφθιτ' ἰμησιφορὸν δ' ἔδησεν ἀρῆς ἀλκτῆρα χαλκῷ, nisi quis ibi legendum putet ἄρευς, vel ἄρεως, per συνίζησιν, ut *Iliad.* ξ'. v. 485. Γνωτὸν ἐὸν μεγάροις, ἄρεως ἀλκτῆρα λιπέσθαι. Ità in illo, *Hesiod.* Theogon. v. 657. Ἀλκτὴρ ἀβλαβίησιν ἀρῆς γένος κρυεροῖο, ubi ἄρευς, vel ἄρεως legi potest; ut & *Scut.* Herc. v. 128. Θήκατο δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα σίδηρον.

209. Ὅς σ' ἀγαθὰ ῥέζεσκον· ὁμηλικίη δέ μοι ἐσσί.] Τὸ ἐξῆς, Ὅς μοι ἔρεζόν σε καλῶς, quare ὅς σε scribendum, cum *Eustathio*, fol. 781. lin. 50. & *H. Stephano*, *Conrado* denique *Rittershusio*, in *Oppian.* fol. 341. non ὅσα, ut alii. Dicendum verò, quanquam benè *Ulysses* noverit *Mentorem*, qualis fuerit apparentiâ, reverà esse *Minervam*, ut patet, v. 210. nunc tamen, ut *Virum* notum & amicum, non ut *Deam*, alloquitur. *Decoro* enim Poetæ erat consulendum, quod non sineret Deam coram Improbis manifestari; & Modestè erat ipsi *Ulyssi* agendum, qui *Mentorem* quidem amicum habuit, cujus tamen sub formâ *Deam* latere putavit & gavisus est; quare ῥέζεσκον, non ampliùs per *Sacrificavi* exponendum duxi, sed per **Feci**. Talis erat Præsentia *Angelorum*, qui ut homines *Sodomitis* reputabantur, *Loto*, ut homines excipiebantur, ut *Angeli* in animo agniti sunt. Ὁμηλικίη autem, ut *Dativum* scribo, non ut *Nominativum*; hâc enim ratione minimè ad Virum pertinere potuit, ad *Deam* multò minùs; nec ut *Fœmina* jam agnoscenda *Minerva*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

201. Ἐπιθέντε) Κλείσωσιν. Quæ huc olim attexebantur, Οἰόμενον, ἀντὶ δὲ πιπισευμένον, ex hoc loco, ubi hactenùs nullo jure aderant, removi in locum suum, *viz.* ad v. 210.

210. *Οἰόμενον) Hanc Notulam malè olim, ad v. 201. locatam, in locum nunc suum ordino; ut modò.

VARIÆ LECTIONES.

208. Ἀρὴν) γρ. ἄρλω, vid. Not. in *Textum*.
209. Ὅς σ' ἀγαθὰ ῥέζεσκον) γρ. ἔον' ἀγαθὰ ῥέζεσκον, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Ὁμηλικίη) γρ. ὁμηλικίη, olim. Vid. Not. in *Textum*.

Μνηστ-

Μνηστήρεσι μάχεσθαι, ἀμυνέμεναι δέ οἱ αὐτῷ
Ὧδε γὰρ ἡμέτερόν γε νόον τελέεσθαι ὀΐω·
Ὁππότε κέν τούτους κλέομεν, πατέρ' ἠδὲ καὶ υἱόν,
Ἐν δὲ σὺ τοῖσιν ἔπειτα πεφήσεαι, οἷα μνοιῇς
Ἔρδειν ἐν μεγάροις· σαῖς δ' αὐτῇ κεφαλῇ τίσεις.
Αὐτὰρ ἐπὴν ὑμέων γε βίας ἀφελώμεθα χαλκῷ,
Κτήματ', ὁπόσσά τοι ἐστὶ, τά τ' ἔνδοθι, καὶ τὰ θύρηφι,
Τοῖσιν Ὀδυσσῆος μεταμίξομεν· οὐδέ τοι υἷας
Ζώειν ἐν μεγάροισιν ἐάσομεν, οὐδὲ θυγατρας,
Οὐδ' ἄλοχον κεδνὴν Ἰθάκης κτὶ ἄστυ πολεύειν.
Ὣς φάθ'· Ἀθηναίη δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον·
Νείκεσσεν δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν,
Οὐκέτι σοί γ', Ὀδυσεῦ, μένος ἔμπεδον, οὐδέ τις ἀλκὴ,
Οἵη ὅτ' ἀμφ' Ἑλένῃ λευκωλένῳ, δῖα γυναικῶν,
Εἰνάετες Τρώεσσιν ἐμάρναο νωλεμὲς αἰεί·
Πολλοὺς δ' ἄνδρας ἔπεφνες ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
Σῇ δ' ἤλω βουλῇ Πριάμου πόλις εὐρυάγυια.
Πῶς δὴ νῦν, ὅτε σόν γε δόμον καὶ κτήματ' ἱκάνεις,
Ἄντα μνηστήρων ὀλοφύρεαι ἄλκιμος εἶναι;
Ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμὲ ἵζανε, καὶ ἴδε ἔργον,
Ὅφρ' εἰδῇς, οἷός τις ἐν ἀνδράσι δυσμενέεσσι
Μέντωρ Ἀλκιμίδης εὐεργεσίας ἀποτίνει.
Ἦ ῥα· καὶ οὔπω πάγχυ δίδου ἑτεραλκέα νίκην,
Ἀλλ' ἔτ' ἄρα σθένεός τε καὶ ἀλκῆς πειρήτιζεν,

" Procis pugnare, & auxiliari sibi ipsi:
" Hoc modo enim nostrum propositum perfectum iri puto:
" Quando hos interfecerimus, patrem & etiam filium,
" Cum his tu postea interficieris; qualia cogitas
" Patrare in domibus; tuo etenim ipsius capite lues.
" At postquam vestras animas abstulerimus ære,
" Possessiones, quot tibi sunt, quæque intùs, & quæ foris,
" Unà cum Ulyssis commiscebimus; neque filios
" Vivere in ædibus sinemus, neque filias,
" Neque uxorem prudentem in Ithacâ civitate versari.
Sic dixit; Minerva verò irata est animitùs magis;
Increpuitque Ulyssem iratis verbis,
" Non ampliùs tibi, Ulysses, robur firmum, neque ulla fortitudo,
" Qualis, quando pro Helenâ albisulnis, bono-patre natâ,
" Novem annis cum Trojanis pugnâsti assiduè semper:
" Multos etenim viros interfeciſti in gravi pugnâ;
" Tuoque demùm capta est consilio Priami civitas lata-viis.
" Quomodo ergò nunc, quum ad tuas ædes & possessiones perveniſti,
" Contrà procos, *quasi restitando & lacrymans*-remittis fortis esse?
" Sed agè huc, amice, apud me sta, & vide opus,
" Ut videas, qualis tibi inter viros inimicos
" Mentor Alcimedes ad beneficia rependenda.
Dixit, & nondum omninò dedit alternantem victoriam;
Sed adhuc potentiamque & fortitudinem experiebatur,

ΣΧΟΛΙΑ.

216. Κτέωμεν.] Ἀνέλωμεν.
218. Κεφαλῇ.] Τῇ κεφαλῇ. Τίσεις.] Ἀποδώσεις.
219. *Βίας.] Νῦν, τὰς ψυχάς.
220. Ἔνδοθι.] Ἐν τῷ οἴκῳ.
232. Ἄντα μνηστήρων ὀλυφύρεαι.] Νῦν, ἀποθειλιᾷς· ἢ, ὑποκλίνῃ, ὑποδείσῃ· γίνῃ· ἢ, ἐλλείπῃ ἡ περὶ ἴῃ ᾖ, περὶ μνηστήρων.

NOTÆ.

217. Σῇ δ' αὐτῷ κεφαλῇ τίσεις) Ità suprà, τ'. v. 92. — ὃ σῇ κεφαλῇ ἀναμοιξεις.
222. Ἐάσομεν) Vid. ad π'. v. 147.

NOTÆ IN SCHOLIA.

219. *Βίας) Νῦν, τὰς ψυχάς. Addo οἴκοθεν, ut necessarium.

VARIÆ LECTIONES.

214. Ἀμυνέμεναι δέ οἱ αὐτῷ) γρ. ἀμυνέμεναι δ' ἰοὶ αὐτῷ.
216. Κτέωμεν) γρ. κτίαμεν, *Eustath.* fol. 1925. lin. 23. *Brevia Scholia*, Editionis *Aldinæ*, & MSS. nec tamen *H. Steph.* vidit.
224. Ἀθηναίη δ' χολώσατο) γρ. Ἀθηναίη δ' ἐχολώσατο.
231. Σόν γε δόμον) γρ. σὸν δῆμον, ut alicubi *Eustath. Henr. Steph.* & *Seberi* Index.

Ἠμὺ Ὀδυσῆος, ἠδ' υἱῶ κυδαλίμοιο.
Αὐτὴ δ' αἰθαλόεντ' ἀνὰ μέγαρον μέλαθρον
Ἔζετ' ἀναΐξασα, χελιδόνι εἰκέλη ἄντλῳ.
Μνησῆρας δ' ὤρσεν Δαμαστορίδης Ἀγέλαος,
Εὐρυνόμους τε, καὶ Ἀμφιμέδων, Δημοπτόλεμός τε,
Πείσανδρός τε Πολυκτορίδης, Πόλυβός τε δαΐφρων·
Οἱ γὰρ μνησήρων ἀρετῇ ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι,
Ὅσσοι ἔτ' ἔζωον, καί τε ψυχέων ἐμάχοντο·
Τὼς δ' ἤδη ἔδαμασσε βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί.
Τοῖσδ' Ἀγέλαος ἔφην, ἔπος πάντεσσι πιφαύσκων,
Ὦ φίλοι, ἤδη καὶ ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους·
Καὶ δὴ οἱ Μέντωρ μὺθ ἔβη κενὰ εὐγμαθ' ἑπών,
Οἱ δ' οἷοι λείπονθ' ἐπὶ πρώτῃσι θύρῃσι.
Τῷ νῦν μὴ ἅμα πάντες ἀφίετε δούρατα μακρά·
Ἀλλ' ἄγεθ', οἱ ἔξ πρῶτον ἀκοντίσαι, αἴ κε πόθι ζεὺς
Δώῃ Ὀδυσῆα βλῆθαι, καὶ κῦδος ἀρέσθαι·
Τῶν δ' ἄλλων ὀ κῆδος, ἐπεὶ θάνατός γε πέσῃσιν.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν, ὡς ἐκέλευσεν,
Ἴεμενοι· τὰ δὲ πάντα ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη.
Τῶν ἄλλος μὲν ῥαθμὸν ἐϋξέστου μεγάροιο
Βεβλήκει, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν.

Tum Ulyſſis, tum etiam filii gloriosi.
Ipſa verò ſplendidæ ſuper domûs trabem
Sedit ſurſum ruens, hirundini ſimilis aſpectu.
Procos autem concitabat Damaſtoridis Agelaus,
Eurynomuſque, & Amphimedon, Demoptolemuſque,
Piſandruſque Polyctorides, Polybuſque bellicoſus:
Hi enim procorum fortitudine erant longè optimi,
Quicunque adhuc vivebant, & pro vitâ pugnabant:
Alios enim jam domuerat arcus & frequentes ſagittæ.
His ergo Agelaus dixit, verbum omnibus nuncians,
" O amici, tandem reprimet Vir iſte manus inacceſſibiles:
" Et jam ei Mentor quidem abiit inanes jactationes locutus,
" Hi autem ſoli relicti ſunt in primis januis.
" Ideò non ſimul omnes projiciatis lanceas longas:
" Sed agite in eum primùm ſex jaculamini, ſicubi Jupiter
" Det Ulyſſem percuti, & gloriam reportare:
" Aliorum autem non cura, poſtquam hic ceciderit.
Sic dixit; hi *Sex* igitur omnes jaculati ſunt, ſicut juſſit,
Admixi; illas verò omnes, *viz. lanceas*, irritas fecit Minerva.
Horum alius quidem poſtem benè firmatæ domûs
Percuſſit, alius autem januam firmiter compactam:

ΣΧΟΛΙΑ.

249. Εὔγμαθ'.] Αὐχήσεις.

250. Λείπονθ'.] Καταλείφθησαν.

NOTÆ.

247. Τοῖς δ' Ἀγέλαος ἔειπεν) *Florentina* ſanè Editio legit, Τοῖς δ' Ἀγέλεως μετέειπεν. ut & *Aldina*, & *Lovaniana Reſcii*, & *Euſtathii* Textus, Τοῖς δ' Ἀγέλαος μετέειπεν, ut ſuprà, ad v. 131. Cæteris omnibus in locis, Ἀγέλαος &c. Vid. quæ Nos ad illum locum.

256. Τὰ δὲ πάντα ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη) Rectè Poeta Deo tribuit omnem Heros ſui vim, virtutem, & ſucceſſum. Ità Res, Ratio, Religio poſtulant; ita Noſtræ Literæ ubique oſtendunt. Ità *Philo Judæus*, in Antiquitatibus Biblicis dicit, *Davidem Goliatho* jam proſtrato oſtendiſſe ſibi aſſiſtentem Angelum Dei, *Cervikel* vocatum, qui Viribus præfidebat: quo viſo, *Goliathus* exclamavit, *Non itaque tu ſolus me occidiſti; verùm ille potiùs, qui tibi aſſiſtit*; *cujus Aſpectus humano haud ſimilis.* Ità *Patroclus*, ad *Hectorem*, *Iliad.* π'. v. 844.—σὺ δ' ἔδωκε Νίκλῳ Ζεὺς Κρονίδης, καὶ Ἀπόλλων, οἵ μ' ἐδάμασσαν Ῥηϊδίως. Vid. quæ plura in hanc rem diximus, ad *Iliad.* π'. v. 847. Hic locus iterum occurrit infrà, ad v. 273. tantùm τῷ πολλὰ, pro πάντα, mutato, unde *Euſtath.* fol. 784. lin. 22. Ἰσέον δὲ, ὅτι τὰς ῥηθέντας τρεῖς ἴσχυς, καὶ μετ' ὀλίγα ὅτι πᾶσιν ὁ Ποιητὴς, δίχα παραπτοήσεως· διό τινες Ὠβέλισαν ἐκείνας, ὡς παυλογοῦσας. Errant tamen, qui putant nihil παραπεποιῆσθαι, cum *Toti hi tres Verſus* diverſim ab illis paulò ſumantur, quòd vox πάντα, ibi in πολλὰ mutetur; quæ ſola rem eandem, ſi benè quis attenderit, velut diverſam facit.

VARIÆ LECTIONES.

239. Ἀνὰ) γρ. ὑπὲρ. *Etymolog.* M. v. Αἰγυνός.

240. Εἰκέλη) γρ. ἰκέλη, olim; non ſine *Metri* periculo. Vid. ad φ'. v. 411.

247. Τοῖς δ' Ἀγέλαος ἔειπεν) γρ. τοῖσδ' Ἀγέλεως μετέειπεν, ut ſuprà, v. 131.

Ἄλλῃ δ' ὀ τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρεια.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ δοῦρατ' ἀλθόαντο μνηστήρων,
Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς,
Ὦ φίλοι, ἤδη μὲν κεν ἐγὼν εἴποιμι καὶ ἄμμι,
Μνηστήρων ἐς ὅμιλον ἀκοντίσαι, οἳ μεμάασιν
Ἡμέας ἐξεναρίξαι ἐπὶ πρὸ τέροισι κακοῖσιν.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα,
Ἄντα πιτυσκόμενοι· Δημοπτόλεμον μὲν Ὀδυσσεὺς,
Εὐρυάδην δ' ἄρα Τηλέμαχος, Ἔλατον δὲ συβώτης,
Πείσανδρον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοῶν ἐπιδευκὴς ἀνήρ·
Οἱ μὲν ἔπειτ' ἄμα πάντες ὀδὰξ ἔλον ἄσπετον οὖδας.
Μνηστῆρες δ' ἀνεχώρησαν μεγάροιο μυχόνδε·
Τοῖσιν δ' ἐπέτϊξαν, νεκύων δ' ἐξ ἔγχε' ἕλοντο.
Αὖτις δὲ μνηστῆρες ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα,
Ἱέμενοι· τὰ δὲ πολλὰ ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη.
Τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν ἐϋξέστου μεγάροιο
Βεβλήκει, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν·
Ἄλλῃ δ' ὀ τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρεια.
Ἀμφιμέδων δ' ἄρα Τηλέμαχον βάλε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ
Λίγδην, ἄκρην δὲ ῥινὸν δηλήσατο χαλκός.
Κτήσιππος δ' Εὔμαιον ὑπὲρ σάκος ἔσχεϊ μακρῷ
Ὦμον ἐπέγραψεν· τὸ δ' ὑπέρπταto, πίπτε δ' ἔραζε.
Τοίδ' αὖτ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαίφρονα ποικιλομήτην
Μνηστήρων ἐς ὅμιλον ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα·
Ἔνθ' αὖτ' Εὐρυδάμαντα βάλε πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς,

Alîus verò in pariete fraxinea *haſta* cecidit ære-gravis.
At poſtquam jam lanceas evitaverunt procorum,
His loqui incepit pertolerans, divus Ulyſſes,
" O amici, jam quidem ego dicerem, ut & nos
" Procorum in turbam jacularemur, qui prompti-ſunt
" Nos internecione delere, præter priora mala.
Sic dixit; hi igitur omnes jaculati ſunt acutas lanceas,
Contrà collineantes; Demoptolemum quidem Ulyſſes,
Euryadem autem Telemachus, Elatum verò ſubulcus,
Piſandrumque interfecit boum bubulcus vir:
Hi quidem tum ſimul omnes mordicus ceperunt magnũ pavimentũ.
Proci verò receſſerunt domûs ad intimam *partem*:
In eos igitur irruerunt, & è mortuis lanceas extraxerunt.
Rurſus tamen proci jaculati ſunt acutas lanceas
Magnâ contentione: illas verò pleraſque irritas poſuit Minerva.
Horum alius quidem poſtem benè-firmatæ domûs
Percuſſit, alius autem januam firmitèr compactam:
Alîus verò in pariete fraxinea *haſta* cecidit ære gravis.
Amphimedon tamen Telemachum percuſſit manûs ad carpum
Strictim, extremam adeò pellem læſit æs.
Cteſippus quoque Eumæum ſuper ſcutum lanceâ longâ
Humerum attigit; hæc autem ſuper-volavit, ceciditque humum.
Hi è contrà circum Ulyſſem prudentem, verſutum,
Procorum in turbam jaculati ſunt acutas lanceas:
Tunc rurſus Eurydamanta percuſſit urbium-populator Ulyſſes,

ΣΧΟΛΙΑ.

278. Λίγδην.] Ὅτι ἐπιλίξας, ὃ ἐστιν ἐπιψαύσας ἐπιπλαίως μόνον τῷ ἔξωθεν ἐπιφανείαν τοῦ σώματος.

* Ἄλλως, λίγδην· ἐπιψαύδην, ἐπιγραβδην.
* Ex *Euſtathio.*

NOTÆ.

273. Τὰ δὲ πολλὰ ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη) Vid. ſuprà, ad v. 256. ubi *Quatuor* iidem Verſus, & ubi, ut probo, malè faciunt, qui Ὀβελίζουσιν hos Verſus, quaſi eſſet *Tautologia*; cùm in re ſimili ſimilis locutio ſit neceſſaria.

278. Ἄκρην δὲ ῥινὸν) Multi Codd. ἄκρον habent, ut *H. Steph. Hervag.* &c. quòd, puto, ῥινὸς ſemper *Maſculinum* crederetur; minimè tamen res ità ſe habet: *Euripides* enim alicubi πωλικὸν ῥινὸν dixit, & *Heſiod.* Scut. *Herc.* v. 152. — σὺν ῥινοῖο σαπείσης. Notandum verò, quòd ut in hoc *Heſiodéo*, τὸ σὺν producat *Ultimam*, vi *Toni* ſui, in *Caſurâ*, & ante *Aſperum*, ità τὸ ἦν, in hoc *Homerico*, producitur iiſdem cauſis. Ἄκρην, *Florentin. Roman. Baſil.* &c.

VARIÆ LECTIONES.

261. Τοῖς) γρ. τοῖσδ'.
270. Ἀνεχώρησαν) γρ. ἄρ' ἐχώρησαν, *H. Steph.*
271. Ἐξ) γρ. ἔξ.
278 Ἄκρην ῥινὸν) γρ. ἄκρον ῥινὸν, vid. in *Textum.*
281. Τοίδ') γρ. τοὶ δ'.

Ἀμφι-

Ἀμφιμέδοντα δὲ Τηλέμαχος, Πόλυβον δὲ συβώτης.
Κτήσιππον δ' ἄρ' ἔπειτα βοῶν ὀπιβουκόλος ἀνὴρ
Βεβλήκει πρὸς στῆθος· ἐπευχόμενος δὲ προσηύδα,
Ὦ Πολυθερσείδη φιλοκέρτομε, μήποτε πάμπαν
Εἴκων ἀφραδίῃς μέγα εἰπεῖν, ἀλλὰ θεοῖσι
Μῦθον ἐπιτρέψαι· ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰσι.
Τῦτό τοι ἀντὶ ποδὸς ξεινήϊον, ὅν ποτ' ἔδωκας
Ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ, δόμον κάτ' ἀλητεύοντι.
Ἦ ῥα βοῶν ἑλίκων ἐπιβουκόλος· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Οὖτα Δαμαστορίδην αὐτοσχεδὸν ἔγχει μακρῷ·
Τηλέμαχος δ' Εὐηνορίδην Λειώκριτον ὦτα
Δυρὶ μέσον κενεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν·
Ἤριπε δὲ πρηνὴς, χθόνα δ' ἤλασε παλάμῃ μετώπῳ.
Δὴ τότ' Ἀθηναίη φθισίμβροτον αἰγίδ' ἀνέσχεν
Ὑψόθεν ἐξ ὀροφῆς· τῶν δὲ φρένες ἐπλοίηθεν.
Οἱ δ' ἐφέβοντο κατὰ μέγαρον, βόες ὡς ἀγελαῖαι,

Amphimedonta autem Telemachus, & Polybum subulcus;
Cteſippumque demùm boum bubulcus vir
Percuſſit in pectus; gloriabundusque illum affatus eſt,
" O Polytherſida conviciator, nunquam omninò
" Cedens ſtultitiæ magnifica loquare, ſed Diis
" Rem committe; quoniam multò potentiores ſunt.
" Hoc tibi pro pede hoſpitale munus, quem dediſti
" Divino Ulyſſi domi ſuæ mendicanti.
Dixit utique boum flexipedum bubulcus; at Ulyſſes
Vulneravit Damaſtoridem cominùs lanceâ longâ:
Telemachus quoque Euenoridem Liocritum percuſſit
Lanceâ medio ventre, penitusque æs tranſadegit:
Cecidit verò pronus, terramque percuſſit totâ fronte.
Jam tunc Minerva hominum-interfectricem Ægida ſuſtulit
Alto ex faſtigio: horum autem mentes expavefactæ ſunt.
Hi itaq; fugerunt per domum, boves tanquam gregariæ,

ΣΧΟΛΙΑ.

287. Πολυθερσείδη.] Πολυθέρσου παῖ. Φιλοκέρτομε.] Ὁ τὸ φίλον σκώπτων. * ἢ τὰς κερτομίας φιλῶν.

288. Μέγα εἰπεῖν.] Ἀντὶ τοῦ, καυχήσασθαι.

289. Ἐπιτρέψαι.] Ἐπιτροπῶ ποιήσῃ.

291. Ἀλητεύοντι.] Μεπιτετῦλι.

296. Ἤριπε δὲ πρηνὴς.] Οὕτως ἐπ' αὐτῷ πίπτει τῷ πληγῆναι.

298. Ἐπτοίηθεν.] Ἐν ὑλακαῖς καὶ φόβῳ ἐγένοντο.

299. Οἱ δ' ἐφέβοντο κατὰ μέγαρον, βόες ὡς ἀγελαῖαι, τὰς μὲν τ' αἰόλος οἶστρος ἐφορμηθεὶς ἐδίωκεν.] Ὁ οἶστρος, ἀπηγνατται ὁπὸ τῶν ἐν τοῖς πολεμικοῖς πλαγίων ζωαρίων τὸ ἐπιπλέοντων τοῦ ὕδατος, διὸ δὲ πλείστα περὶ αὐτὰ γίνονται· ὁ δὲ μύωψ, ὁπὸ τῶν ξύλων ἀποξυνάται, ὡς Καλλίμαχος· ἢ δὲ μύωπος, Βάσσαρον, ὃν τὰ μύωπα βοῶν καλέουσι ἀμοιβοί· εἰσὶ δὲ ἔντομοι πολέμιοι τοῖς βουσίν· ὅταν γὰρ καθὶ τοῦ λαπάρου αὐτὰς δρύψωσι, τὰ δέρματα ἀπολιμπάνουσι τὸ νομὸν σεσηθότες· ἔστι δὲ ὁ μὲν οἶστρος, μυῖα παραπλήσιος, κέντρον * ἔχων ἐμμέλητος ὁπὸ δὲ τίματος, καὶ φωνὴν μεγάλην βομβοῦσι· ὁ δὲ μύωψ, παρόμοιος τῇ κωνωπίᾳ, * τό, τε κέντρον * ἔλαττον ἔχει δὲ οἶστρος ἴσταται ἐπὶ τούτων Ἀριστοτέλης ὁπὸ τῶν ἐπὶ ζώων. Ἀγελαῖαι.] * Νομαῖαι, ἄζυκτοι.

NOTÆ.

287. Ὦ Πολυθερσείδη φιλοκέρτομε) *Cteſippum, Polytherſei* filium, alloquitur; quare *Patronymicum* agnoſcendum; nec ut olim interpretandum, O *multum audax. Muſæus*, Γλῶσσα γὰρ ἀνθρώπων φιλοκέρτομον. Vid. omninò *Duportum* in locum.

290. Τῦτό τοι ἀντὶ ποδὸς ξεινήϊον) Hanc rem habes, ad υ'. v. 299.

297. Ἀθηναίη φθισίμβροτον Αἰγίδ' ἀνέσχεν) Ità potiùs legendum arbitror, quàm Ἀθηναίη φθισίμβροτον, ut Nonnulli legebant, & Verſio *Latina* erat *hominum-interfectrix*. Melius *Caſtellio*, qui φθισίμβροτον potiùs ad *Ægida* referendum duxit.

NOTÆ IN SCHOLIA.

287. * Ἢ τὰς κερτομίας φιλῶν) Addo & hoc, ad *Vocis* explicationem: pleniùs tamen erat addendum, * ἢ τὸ σκώπτειν, καὶ τὰς κερτομίας φιλῶν.

299. * Τό, τε) Pro τόπ, emendo, * ἔλαττον, pro ἔλαττον, ἔχων, pro ἔχον, & * νομαῖαι, pro νομαὶ αἱ.

VARIÆ LECTIONES.

288. Εἰπεῖν) γρ. εἰπέμεν, ut *Iliad.* η'. v. 373. &c.

297. Φθισίμβροτον) γρ. φθισίμβροτος, vid. Not. in *Textum*.

298. Ἐξ ὀροφῆς) γρ. ἐκ κορυφῆς, *Euſtath.* fol. 786. lin. 16. *Ibid.* Τῶν δὲ φρένες ἐπλοίηθεν) γρ. τῶν δὲ φρένας ἐπλοίησεν, *Idem*, ibid.

Τὰς

Τὰς μὲν τ' αἰόλος οἶφ῾ ἐφορμηθεὶς ἐδέηνεν,
Ὥρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται.
Οἱ δ', ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
Ἐξ ὀρέων ἐλθόντες ἐπ' ὀρνίθεσσι θορῶσι,
Τὰ μὲν τ' ἐν πεδίῳ νέφεα πλώοντα φέβονται·
Οἱ δέ τε τὰς ὀλέκουσιν ἐπάλμενοι, οὐδέ τις ἀλκὴ
Γίγνεται, οὐδὲ φυγή· χαίρουσι δέ τ' ἀνέρες ἄγρῃ·
Ὡς ἄρα τοὶ μνηστῆρας ἐπεστύμβησι κατ' δῶμα
Τύπτον ἐπιφροφάδην· τοῦ δ' ὄρνυτ' ἀεικὴς
Κρατῶν τυπτομένων· δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
Λειώδης δ' Ὀδυσῆος ἐπεστύμβησε λάβε γούνων,
Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Γουνοῦμαί σ', Ὀδυσεῦ· σὺ δέ μ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον·
Οὐ γάρ πω λυγρὰ φημὶ γυναικῶν ἐν μεγάροισιν
Εἰπεῖν, οὐδέ τι ῥέξαι, ἀταύθαλον· ἀλλὰ καὶ ἄλλους
Παύεσκον μνηστῆρας, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
Ἀλλά μοι οὐ πείθοντο κακῶν ἀπὸ χεῖρας ἔχεσθαι.
Τῷ καὶ ἀταθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.
Αὐτὰρ ἐγὼ μὲν τοῖσι θυοσκόος, οὐδὲν ἐοργώς,
Κείσομαι· ὡς οὐκ ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.
Τόνδ' ἄρ' ὑπόφρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσεύς,
Εἰ μὲν δὴ μετὰ τοῖσι θυοσκόος εὔχεαι εἶναι,
Πολλάκι πὺ μέλλεις ἀρήμεναι ἐν μεγάροισι,
Τηλοῦ ἐμοὶ νόστοιο τέλος γλυκεροῖο γενέσθαι,

Quas quidem asper Asilus aggressus agitavit,
Tempore in verno, quando dies longi sunt.
Hi autem sicut Accipitres curvi-unguibus, curvi-roſtris,
Ex montibus venientes in aves insiliunt,
Hæ quidem in campo nubes timentes pererrant:
Hi autem has perdunt insilientes, neque aliqua forritudo
Est, neque effugium: gaudent autem viri prædâ.
Sic utique hi in procos irruentes per domum
Verberabant circumquaque; horum autē suspiriū movebatur indecens,
Capitibus diverberatis: pavimentum adeò totum sanguine æstuabat.
Liodes verò Ulyssis irruens prehendit genua,
Et ipsum precans verba velocia alloquutus est,
" Oro te, Ulysses; tu verò meî rationem habe, & meî miserere:
" Nondum enim aliquam dico mulierum in domibus
" Dicturam, *me* neque aliquid feciſſe injustum; sed & alios
" Sedavi procos, quicunque talia faceret.
" Sed mihi non obediverunt, ut à pravis *rebus* manus abstinerent:
" Ideò & propter suas intemperies indecentem mortem occubuerunt.
" At ego cum his Aruspex, nihil cùm patraverim,
" Jacebo: sic non est gratia in posterum benefactorum.
Hunc torvè conspicatus alloquutus est prudens Ulysses,
" Siquidem jam cum his Aruspex profiteris esse,
" Sæpè utique videris optâsse in ædibus,
" Longè mihi reditûs finem dulcis fieri;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

300. Οἶφ῾.] Ὁ λεπτόμυρος μύωψ· ἔστι δὲ ζῶον ὑπόχαλκον τὴν μορφὴν, ὅσῳ ἂν εἰσέλθῃ εἰς τὰ ὦτα τῶν βοῶν, ἐξοιστρεῖν ἀναγκάζει τὰς βόας. καὶ Καλλίμαχος, Βόαστον, ὅντι μύωπα βοῶν καλέουσιν ἀμορβοί. Ἐδόνησεν.] Ἐκίνησεν, ἐτάραξεν.

308. *Ἐπισφοφάδην.] Ἤγουν, ἐν τῷ ἐπιῤῥίψαι ὧδε κἀκεῖ, καὶ μηδένα τόπον παραλείπουσι· ἢ συνεχόμενοι, ἢ ἰχυρῶς. *Ex *Eustath.* fol. 1301. lin. 36.

309. Κρατῶν.] Αὕτη ἡ χυτικὴ ἀπὸ εὐθείας τῆς κρᾶτα, ὡς μῆλα· ὥσπερ ἔν μήλων, οὕτως κράτων· σημαίνει δὲ, τὰ κεφαλῶν.

Σχοὶ

N O T Æ.

302. Οἱ δ', ὥς τ' αἰγυπιοί) Idem Versus occurrit, *Iliad.* π'. v. 428. *Sophocl.* Ajac. v. 169. Παῖ Τηλεγῶνος, ἅτε πτηνῶν ἀγέλαι, Μέγαν αἰγυπιὸν ὑπαδεῖσαι. Αἰγυπιὸς, Avis quædam rapax & prædatrix, ex Aquilarum genere, Vulturi tamen persimilis. *Agathias*, Καὶ τὸ μὲν Τιτυὸν καλοῦ γῦπες ἔδουσιν· Ἡμᾶς δὲ ζῶντας τέσσαρες αἰγυπιοί. Undè *Suidas* deceptus, putabat Αἰγυπιὸν idem Veteribus, quod γῦπα Modernis, oblitus γῦπα *Homero* etiam notum, *Iliad.* δ'. v. 237. & aliàs plus semel, Τέρεινα χρόα γῦπες ἔδουσι.

316. Ἀλλά μοι οὐ πείθοντο) Vid. *Duporti* Gnomologiam in locum.

318. Ἐοργώς) De hâc voce, vid. ad φ'. v. 96.

319. Ὡς οὐκ ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων) Vid. ad δ'. v. 695.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

303. Θορῶσι) γρ. θόρωσι.
306. Γίγνεται) γρ. γίνεται.
314. Εἰπεῖν, οὐδέ τι ῥέξαι) γρ. εἰπεῖν, μ' οὐδέ τι ῥέξαι· τὸ μὲ enim, omninò necessarium, videtur excidisse.

Σοὶ δ' ἄλοχόν τε φίλην σπέσθ', καὶ τέκνα τεκέσθαι·
Τῷ οὐκ ἂν θανάτοιό γε δυσηλεγέα φύγοιθα.
Ὣς ἄρα φωνήσας, ξίφος εἵλετο χειρὶ παχείῃ
Κείμενον, ὅ ῥ' Ἀγέλαος ἀποπροέηκε χαμᾶζε
Κτεφόμενος· τῷ τόγε κατ' αὐχένα μέσσον ἔλασσε.
Φθεγξομένου δ' ἄρα τοῦ γε κάρη κονίῃσιν ἐμίχθη.
Τερπιάδης δέ τ' ἀοιδὸς ἀλύσκασε κῆρα μέλαιναν
Φήμιος, ὅς ῥ' ἤειδε μετὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ·
Ἕστη δ' ἐν χείρεσσιν ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
Ἄσχι παρ' ὁρσοθύρῃ· δίχα δὲ φρεσὶ μερμήριζεν,
Ἢ ἐκδὺς μεγάροιο, Διὸς μεγάλου πρὸ βωμὸν
Ἑρκείου ἵζοιτο τετυγμένον, ἔνθ' ἄρα πολλὰ

" Te autem uxoremque *meam* dilectam
" sequi, & filios parere:
" Ideo non mortem gravem auſu-
" gies.
Sic utique locutus, enſem cepit manu forti
Jacentem, quem Agelaus abjecerat humum
Interfectus; illo hunc in cervicem mediam percuſſit:
Loquentis verò hujus caput pulveribus mixtum eſt.
Terpiades autem cantor declinavit mortem nigram
Phemius; qui canebat inter procos neceſſitate.
Stabat utique in manibus tenens citharam ſtridulam
Propè apud januam; bifariam etenim mentibus cogitabat;
An egreſſus domo Jovis magni ad aram
Hercæi ſederet elaboratam, ubi multa

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

324. Σπέσθ.] Ἀκολουθῆσαι· ἀπὸ τοῦ ἕπω, τὸ ἀπαρέμφατον ἕπεσθαι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ'. ἕσπεσθαι, * ὅπως, —Ἅμ' ἑσπέσθαι ἑοῖ αὐτῷ, ἦγεν ἀκολουθῆσαι.

325. Τῷ οὐκ ἂν θανάτοιό γε δυσηλεγέα φύγοιθα.] Εὐλόγως τὴν Λειώδην ἀναιρεῖ· εἶπε γὰρ μὴ ἦν μάντις ἀληθὴς, ἀλλ' ἐσκέπτετο, ἄξιον ἀποθανεῖν· καὶ γὰρ ἔτος εἶς

N O

324. Σπέσθ.) *Etymolog.* M. v. Σπέσθ, τὸ ἀκολουθῆσαι· ἀπὸ τοῦ ἕπω, τὸ ἀπαρέμφατον ἕπεσθαι· πλεονασμῷ τοῦ σ', ἕσπεσθαι, καὶ σπέσθαι. Eadem ferè, quæ *Brevia Scholia*, ut non rarò.

327. Κείμενον· ὅ ῥ' Ἀγέλαος.) Τὸ ὁ producitur, in *Caſurâ*, vi *Toni* ſui, & ante *Aſperam* etiam, ἀναδιπλώσεως capacem; nonnulli enim ſcribunt, ὅ ῥ', ut pluries apud *Apollon.* Argonaut. quomodò τόρρα, *Theocrito*, &c. vid. ad *Iliad.* π'. v. 228.

329. Φθεγξομένου δ' ἄρα τοῦ γε.) De hoc loco, vid. quæ Nos, ad *Iliad.* κ'. v. 457.

330. Τερπιάδης δέ τ' ἀοιδὸς ἀλύσκασε.) Plurimi Codd. ἀλύσκαζε legebant: verùm qui benè adverterit, quòd *Homerus* penultimam τοῦ ἀλυσκάζειν ſemper producat, nempè ratione rectè habitâ ad vim *Duplicis* Conſonæ, ζ, mecum fortè putabit, legendum potius ἀλύσκασε, cum Codice *Oxonienſi*; quem, cum ratione, *Solum* ſequi mallem, quàm, contra ra-

τοῦ μνηστήρων, εἶπε προειδὼς τὰ μέλλοντα, ἅμα μετ' αὐτῶν. Δυσηλεγέα.] Δυσκοίμητον.

327. Ὅ ῥ'.] Ὅπως δή.

330. Τερπιάδης.] * Τερπίου παῖς ἦ, ὁ τέρπιος.
* Κῆρα) Τὸν θανατηφόρον μοῖραν.

T Æ.

tionem, *Sexcentos* alios; utut vetuſtatis redoleant.

331. Φήμιος, ὅς ῥ' ἤειδε μετὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ) Hic Verſus extat, *Odyſſ.* α'. v. 156. Φημίου ὅς ῥ' ἤειδε παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ, undè notanda *Var. Lect.*

335. Ἑρκείου Διὸς) Intra magnorum Principum Palatia, erat Altare *Jovi* ſacrum, ad quod tota Regia Familia, in arduis & incertis rebus, ſe conferre ſolebat; undè *Neoptolemi* crudelis Impietas notatur à Poetis, quòd *Priamum* Regem ad ipſam *Hercæi Jovis* aram obtruncaret. Ἑρκείου ἐλέγετο ὁ Διὸς, ὅτι ἐν τῇ τῆς αὐλῆς ἔρκει ἐδέδμητο αὐτῷ ἕδος ὁ βωμὸς, ὡς ἐφόρῳ τῆς ἐν τῷ ἕρκει ἁπάντων· ἕρκος γὰρ ἦν, τὸ περὶ τὴν αὐλὴν καὶ πάντα τὰ δόμον τειχίον. Erat & aliud Altare Domeſticum, παρὰ τὴν Ἑστίαν, Δὶ ἐφεστίῳ ἱερὸν, quem *Herodotus* dixerit ἑπίσιον. Horum loco, Domeſtica jam Sacella in Magnatum Palatiis obtinuerunt. Vid. *Conrad. Ritterſhuſ.* in *Oppian.* p. 341.

N O T Æ I N S C H O L I A.

324. * Ὅπως, ἅμα ἑσπέσθαι) Ità pro ὅμως, ἅμα σπέσθαι, ex Emendatioribus Exemplaribus, ut *Odyſſ.* δ'. v. 38. & eadem *Lectio* confirmatur, *Iliad.* ε'. v. 423. quamquam nec diffitear, utrobique à nonnullis legi, ἅμα σπέσθαι. Juxtà hæc autem *Scholia*,

ἕσπεσθαι legendum.

330. * Τερπίου) Ità, pro τέρπιος, lego, & emendo.
* Κῆρα) Τὸν θανατηφόρον μοῖραν, ex *Etymol.* M. v. Κήρ. Τὸ * ἔκαυσαν, infrà, ad v. 336.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

325. Προφύγοιθα) γρ. προφύγῃθα.
327. Ὅ ῥ') γρ. ὅ ῥ', vid. Not. in *Textum*.
329. Φθεγξομένου) γρ. φθεγξομένη, vid. ad *Il.* κ'. v. 457.
330. Ἀλύσκασε) γρ. ἀλύσκαζε, non benè. Vid.

Not. in *Textum*.

331. Μετὰ) γρ. παρὰ, vid. Not. in *Textum*.
333. Μερμήριξεν) γρ. μερμήριξεν, *H. Steph.*
334. Ποὶ) γρ. προὶ, & παρὰ, ut infrà, v. 379.

Λαέρ-

Λαέρτης, Ὀδυσεύς τε, βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκαιον·
Ἦ γὼν λισσοίλο προσαίξας Ὀδυσῆα.
Ὣδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Γούνων ἅψασθαι Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
Ἦτοι ὁ φόρμιγγα γλαφυρῇσι κατέθηκε χαμᾶζε
Μεσσηγὺς κρητῆρος, ἰδὲ θρόνου ἀργυρόηλου·
Αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσαίξας λάβε γούνων,
Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Γουνοῦμαί σ', Ὀδυσεῦ· σὺ δέ μ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον·
Αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσεται, εἴκεν ἀοιδὸν
Πέφνῃς, ὅστε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀείδω.
Αὐτοδίδακτος δ' εἰμί· θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἵμας
Παντοίας ἐνέφυσεν· ἔοικα δέ τοι προσαείδειν,
Ὥστε θεῷ· τῷ μή με λιλαίεο δειροτομῆσαι.
Καί κεν Τηλέμαχος τάδε γ' εἴποι, σὸς φίλος υἱός,
Ὡς ἐγὼ οὔτ' ἐκὼν ἐς σὸν δόμον, οὐδὲ χατίζων,
Πωλυβύμλου μνηστῆρσιν ἀεισόμενος κατ' ἀοιτὰς,
Ἀλλὰ πολὺ πλέονες καὶ κρείσσονες ἦγον ἀνάγκη.
Ὡς φάτο· τῷ δ' ἤκουσε θεὰ θυγάτηρ Τηλεμάχοιο,

Laërtes, Ulyſſeſque, boum fœmora combuſſerant;
An ad genua precaretur provolutus Ulyſſis.
Sic autem ei cogitanti viſum eſt melius eſſe,
Genua tangere Laërtiadæ Ulyſſis.
Certè hic citharam concavam depoſuit humi
Medio crateris, & throni argenteis clavis *diſtincti*;
Ipſe autem rurſus Ulyſſis ruens cepit genua,
Et ipſum precans verba velocia allocutus eſt,
" Oro te, Ulyſſes, tu verò meî rationem habe, & meî miſerere;
" Ipſi tibi in futurum dolor erit, ſi cantorem
" Interficias; qui Diis & hominibus cano.
" Ipſe à me edoctus ſum; Deus enim mihi in mentibus cantilenas
" Omnimodas inſevit; videor autem tibi accinere,
" Tanquam Deo; ideò nè me cupias collo-truncare.
" Et Telemachus hæc dicet, tuus dilectus filius;
" Quòd ego non voluntarius in tuam domum, neque indigens,
" Veni, procis cantaturus ad convivia;
" Sed multò plures & potentiores duxerunt me vi.
Sic dixit, hunc autem audivit ſacra vis Telemachi.

ΣΧΟΛΙΑ.

336. Ἔκαιον.] Ἔκαιων.
337. Προσαίξας.] Προσορμήσας.
347. Αὐτοδίδακτος.] Ἐκ φύσεως διδακτός.

NOTÆ.

347. Αὐτοδίδακτός εἰμι, θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἵμας) Αὐτοδίδακτος· ὃς θητὸν ὄντα οἶδεν ᾠδήν διδάσκαλον, ἀλλὰ τὸ θεῖον μόνον· ὅ ἐστι τῷ φύσει παρὰ θεοῦ. Quod minimè videtur intellexiſſe *Max. Tyr.* §. 22. & §. 28. Longe meliùs *Plato*, in *Ione*, Πάντες οἵτινες τῶν ἐπῶν ποιηταί, οἱ ἀγαθοὶ οὗτοι οὐκ τέχνῃ, ἀλλ' ἔνθεοι ὄντες, καὶ κατεχόμενοι, πάντα ταῦτα τὰ καλὰ λέγουσι ποιήματα. Et *Philo Judæus*, l. De Profug. Ἐν τούτῳ πάντες πᾶς αὐτομαθὴς, καὶ ΑΥΤΟΔΙΔΑΚΤΟΣ σοφὸς· ἡ γὰρ σκέψεσι ἐκ μελέτης καὶ πόνοις ἐβλαστάνη· χόρμῳ δὲ εὐθὺς εὐτρεπισμένῳ εἴρει σοφίαν ἄνωθεν ὁμβρηθεῖσαν ἀπ' ἐρανοῦ· ἧς ἀκρότης ἁπάσας εἰσαθῆ καὶ διεπλάσθη μυθῶν τῷ μετ' ὀρθότητος λόγῳ νήφουσαν μέθην. Plura vid. ad *Gisberti Cuperi* Ἀποθέωσιν *Homeri* p. 83. & in *Anacreontis* noſtri Vitâ, §. XXIII.

348. Ἔοικα δέ τοι προαείδειν. Ὥστε θεῷ) Egregium hunc locum, poſt *Euſtathium*, fol. 1930. lin. 6. Edit. *Roman.* laudat *Meric. Caſaubon.* Diſſertat. de Nuperâ *Homeri* Editione, §. 1. p. 50. ubi confert, cum illo *Geneſ.* c. 33. v. 10. Εἶδον τὸ πρόσωπόν σου, ὡς ἄν τις ἴδοι πρόσωπον Θεοῦ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

336. * Ἔκαιον) Ἔκαιων. Ità reſtituo, pro illo, quod hactenùs in fine *Scholii*, ad v. 330. legebatur, Κῆρα) ἔκαιων, pro quo nunc ſubſtituo, ut ſuprà, ad v. 330. & hic.

VARIÆ LECTIONES.

336. Ἔκαιον) γρ. ἔκηαν.
347. Θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἵμας) γρ. θεὸς δέ μοι ἔμβαλεν οἵμας, *Juſtin. Martyr.* de Monarchiâ Dei. θεοὶ δέ μοι ἔπαυσαν ὁμφήν, *Max. Tyr.* §. 22. Utereque memoritèr, nec reſpiciebant τὸ ἐνέφυσεν, quod in eâdem Clauſulâ ſequitur.
353. Κρείσσονες) γρ. κρέσσονες, *H. Steph.* at nuſquam aliàs hæc Vox *Homero* uſurpata, illa, ſæpiſſimè.

Αἶψα δ' ἑὸν πατέρα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα,
Ἴσχεο, μηδέ τι τοῦτον ἀναίτιον ὄτρυνε χαλκῷ·
Καὶ κήρυκα Μέδοντα σαώσομεν, ὅστε μεδ' αἰεὶ
Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ κηδέσκετο παιδὸς ἐόντι·
Εἰ δὴ μή μιν ἔπεφνε Φιλοίτιος, ἠὲ συβώτης,
Ἠέ σοι ἀντιβόλησεν ὀρινομένῳ κατὰ δῶμα.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἦκουσε Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς·
Πεπληγὼς γὰρ ἔκειτο ὑπὸ θρόνον, ἀμφὶ δὲ δέρμα
Ἕσσο βοὸς νεόδαρτον, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.
Αἶψα δ' ἀπὸ θρόνου ὦρτο, θοῶς δ' ἀπέδυνε βοείην.
Τηλέμαχον δ' ἄρ' ἔπειτα προσαίξας λάβε γούνων,
Καί μιν λιτόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ὅδ' εἰμί· σὺ δ' ἴσχεο· εἰπὲ καὶ ἄλλῳ,
Μή με σὺν Ἀθηναίων δηλήσεται ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἀνδρῶν μνηστήρων κεχολωμένος· οἵ οἱ ἔκειον
Κτήματ' ἐνὶ μεγάροις, σὲ δὲ νήπιοι οὐδὲν ἔτισαν.
Τόνδ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Θάρσει, ἐπεὶ δή σ' ὅτος ἐρύσσατο καὶ ἐσάωσεν,
Ὄφρα γνῷς τε θυμὸν, ἀτὰρ εἴπῃσθα καὶ ἄλλῳ
Ὡς κακοεργίης εὐεργεσίη μέγ' ἀμείνων.
Ἀλλ' ἐξελθόντες μεγάρων ἕζεσθε θύραζε
Ἐκ φόνου εἰς αὐλήν, σύ τε, καὶ πολύφημος ἀοιδὸς,
Ὄφρ' ἂν ἐγὼ κατὰ δῶμα πονήσομαι, ὅττεό με χρή.
Ὣς φάτο· τὼ δ' ἔξω βήτην μεγάροιο ἰόντε.
Ἑζέσθην δ' ἄρα τώγε Διὸς μεγάλου παρὰ βωμὸν,
Πάντοσε παπταίνοντε, φόνον περιδευέες αἰεί.
Πάπτηνεν δ' Ὀδυσεὺς κατὰ ἑὸν δόμον, εἴ τις ἔτ' ἀνδρῶν

" Statimque suum patrem allocutus est, qui propè erat;
" Abstine, neque item hunc insontem percute ære:
" Et præconem Medonta servabimus, qui mei semper
" Domo in nostrâ curam habuit, dum puer essem.
" Si modò non ipsum interfecit Philœtius, vel subulcus,
" Vel tibi obvius fuit concitato impetu ruenti per domum.
Sic dixit, hunc verò audivit Medon, prudentia sciens;
Expavefactus enim jacebat sub sede, circum autem pellem
Indutus erat bovis nuper-excoriatam, evitans mortem nigram.
Statim verò à throno surrexit, citoque abjecit bovinam *pellem*:
Telemacho demùm provolutus illius prehendit genua,
Et ipsum precans verba velocia alloquutus est,
" O amice, ego quidem hic sum; tu verò te reprime, & ora patrem;
" Nè me ferociens perfundat acuto ære,
" Virorum procorum *causâ* iratus; qui ei toconderunt
" Res in domibus; te verò stulti nihil honoraverunt.
Hunc subridens alloquutus est prudens Ulysses,
" Bono-esto-animo, quoniam te hic liberavit & servavit;
" Ut noscas in animo & dicas etiam alii,
" Quòd benefacta malefactis *sunt* longè meliora.
" Verùm egressi ex ædibus sedete foris
" Ex cæde in aulâ, tuque & multùm famosus cantor,
" Dum ego per domum saragam, quod me oportet.
Sic dixit: illi igitur exiverunt domo euntes.
Sederuntque hi Jovis magni ad aram,
Undique circumspicientes, cædem expectantes semper.
Circumspiciebat quoque Ulysses per suam domū, si quis adhuc virorū

ΣΧΟΛΙΑ.

358. Κηδέσκετο.] Ἐφρόντιζεν, ἐπιμελεῖτο.
363. Νεόδαρτον.] Νεωστὶ σκαφεῖσαν.
368. Πεπληγὼς.] Ἤτοι φρονίμως ἰσχύων.
373. Εἶπησθα.] Εἴπῃς.
374. Κακοεργίης.] Κακῆς πράξεως.
375. Ἕζεσθε.] Καθίζεσθε.
376. Πολύφημος.] Πολλὰς εὐφημίας· ἢ πολλὰ φρονίζων.
377. Ὅπτεο.] Ὅπως ἄν.

NOTÆ.

374. Ὡς κακοεργίης εὐεργεσίη μέγ' ἀμείνων) Vid. *Duport.* Gnomolog. *Homeric.* in locum.

VARIÆ LECTIONES.

356. Μηδέ τι) γρ. μηδ' ἔτι.
370. Ἔτισαν) γρ. ἔτισαν.
379. Ποτὶ) γρ. ἀμφὶ, & παρὰ, ut suprà, v. 334.

Zωὸς

Ζωὸς ὑποκλοπέοιτο, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.
Τὺς δ' ἴδεν μάλα πάντας ἐν αἵματι καὶ κονίῃσι
Πεπλιόπας πολλούς· ὥς τ' ἰχθύας, ὅσθ' ἁλιῆες
Κοῖλον ἐς αἰγιαλὸν πολιῆς ἔκτοσθε θαλάσσης
Δικλίδα ἐξέρυσαν πολυωπῷ· οἱ δέ τε πάντες
Κύμαθ' ἁλὸς ποθέοντες ἐπὶ ψαμάθοισι κέχυνται,
Τῶν μὺν τ' ἠέλιος φαέθων ἐξείλετο θυμόν·
Ὡς τότ' ἄρα μνηστῆρες ἐπ' ἀλλήλοισι κέχυντο.
Δὴ τότε Τηλέμαχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Τηλέμαχ', εἶδ' ἄγε μοι κάλεσον τροφὸν Εὐρύκλειαν,
Ὄφρα ἔπος εἴπωμι, τό μοι κατὰ θυμόν ἐστιν.
Ὡς φάτο· Τηλέμαχος δ' φίλῳ ἐπεπείθετο πατρί.
Κινήσας δ' θύρῃσι, προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν,
Δεῦρο δὴ ὅρσο, γρηῢ παλαιγενές, ἥτε γυναικῶν
Δμωάων σκοπὸς ἔσσι κατὰ μέγαρ' ἡμετεράων·
Ἔρχεο· κικλήσκει σε πατὴρ ἐμός, ὄφρα τι εἴπῃ.
Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
Ὤιξεν δ' θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων·
Βῆ δ' ἴμεν· αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἡγεμόνευεν.
Εὗρεν ἔπειθ' Ὀδυσῆα μετ' κταμένοις νεκύεσσιν,
Αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλασμένον ὥστε λέοντα,
Ὅς ῥά τε βεβρωκὼς βοὸς ἔρχεται ἀγραύλοιο,
Πᾶν δ' ἄρα οἱ στῆθός τε, παρήιά τ' ἀμφοτέρωθεν
Αἱματόεντα πέλει· δεινὸς δ' εἰς ὦπα ἰδέσθαι·

Vivus sublateret, fugiens mortem nigram.
Hos autem vidit valdè omnes in sanguine & pulveribus
Prostratos multos: sicut pisces, quos piscatores
Concavum in littus album extra mare
Reti extraxerunt foraminoso; hi utique omnes
Undas maris desiderantes in arenis fusi sunt;
Horum quidem Sol perlustris abstulit animum:
Sic tunc nempè proci ad invicem fusi erant.
Tum demùm Telemachum alloquutus est prudens Ulysses,
"Telemache, eia agè, mihi voca nutricem Eurycleam,
"Ut verbum dicam, quod mihi in animo est.
Sic dixit; Telemachus verò dilecto obedivit patri;
Motâ itaque januâ allocutus est nutricem Eurycleam,
"Eia jam huc ades, anus olim-genita, quæ mulierum
"Famularum gubernatrix es in domibus nostris:
"Veni, vocat te pater meus; ut aliquid dicat.
Sic locutus est, huic autem ratum & fixum fuit verbum:
Aperuit igitur januas domorum benè-habitatarum:
Perrexitque ire; at Telemachus antè præibat.
Invenit demùm Ulyssem cum interfectis mortuis,
Sanguine & pulvere inquinatum; tanquam leonem,
Qui post comesum bovem venit agrestem;
Omne autem ei pectusque, genæque utrinque
Cruentæ sunt; horribilis verò in vultum aspectu.

ΣΧΟΛΙΑ.

382. Ὑποκλοπέοιτο.] Ὑποκλέπτοιτο.
386. Πολυωπῷ.] Πολλὰς τρύπας ἔχοντι τῷ δικτύῳ.
394. Κινήσας.] Κόψας, κρούσας.
395. Παλαιγενές.] Πρεσβυτέρα.

NOTÆ.

384. Πεπλιόπας) Ità quidem, *Versûs* causâ, cum Duabus *Brevibus* Vocalibus scribo, ipsius Poetæ auctoritate, qui aliàs dixit, *Iliad.* φ'. v. 503. Πεπτιότ' ἄλλυδις ἄλλα μὴ τροφάλιγγι κονίης· eadem utrobique ratio; quare πεπληῶτας, ad *Var. Lect.* remitto. Potuit tamen & πεπλειῶτας, τελευταίβως hìc legi, per συνίζησιν. Verùm *Ilias*, *Odysseâ* semper correctior & olim fuit.

401. Κταμένοισι νέκυσσιν) Et hic, & ψ'. v. 45. ubi idem *Versus* occurrit, σ'. duplicandum censeo, in νέκυσσιν, pro νέκυσι, quomodo *Eustathii* Textus legit, fol. 801. lin. 7. ob *Metri* necessitatem; ut in aliis ejuscemodi, quale illud, *Iliad.* ε'. v. 308. Οἰκία ναιετάασκε πολέσσ' ἀνθρώποισιν ἀνάσσων, pro πολέσι ἀνθρώποισιν. Cùm tamen sæpiùs apud *Homerum*, νεκύεσσιν scribatur, mallem legere, κταμένοις νεκύεσσιν.

403. Βεβρωκὼς βοὸς) Vid. suprà, ad v. 11. Ὄφρα πίοι οἴνοιο.

VARIÆ LECTIONES.

384. Πεπλιόπας) γρ. πεπλειῶτας, & πεπληῶτας, vid. Not. in *Textum*.
401. Κταμένοισι νέκυσσιν) γρ. κταμένοισι νέκυσιν, & κταμένοις νεκύεσσιν, vid. Not. in *Textum*.

Ὡς Ὀδυσθὺς πεπάλακτο πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν.
Ἦδ' ὡς ἓν νέκυάς τε, καὶ ἄσπετον εἴσιδεν αἷμα,
Ἴθυσέν ῥ' ὀλολύξαι, ἐπεὶ μέγα εἴσιδεν ἔργον·
Ἀλλ' Ὀδυσθὺς κατέρυκε, καὶ ἔχεθεν, ἱεμένω πέρ.
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἐν θυμῷ, γρηῦ, χαῖρε, καὶ ἴσχεο, μηδ' ὀλόλυζε·
Οὐκ ὁσίη, κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν ὐκτεΐαζε.
Τόσδε γὰρ μοῖρ' ἐδάμασσε Θεῶν, καὶ κέτλια ἔργα·
Οὔτινα γὰρ πίσκον ὑπιχθονίων ἀνθρώπων,
Οὐ κακὸν, οὐδὲ μὲ ἐάλλον, ὅτις σφέας εἰσαφίκοιτο·
Τῷ καὶ ἀταθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.
Ἀλλ' ἄγε μοὶ σὺ γυναῖκας ἐνὶ μεγάροις καταλέξον,
Αἵ τέ μ' ἀπημάξουσι καὶ αἳ νηλητεῖς εἰσι.
Τόνδ' αὖτε προσέφη Φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθείην καταλέξω·
Πεντήκοντά τοι εἰσὶν ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες
Δμωαὶ, τὰς μὲν τ' ἔργα διδάξαμεν ἐργάζεσθαι,
Εἰρειά τε ξαίνειν, καὶ δουλοσύνης ἀνέχεσθαι.
Τάων δώδεκα πᾶσαι ἀναιδείης ἐπέβησαν,
Οὔτ' ἐμὲ τίουσαι, οὔτ' αὐτὴν Πηνελόπειαν.
Τηλέμαχος δ' νέον μὲν ἀέξετο, οὐδέ ἑ μήτηρ

Sic Ulysses inquinatos habebat pedes & manus desuper.
Hæc igitur quùm mortuosque, & copiosum inspexit sanguinem,
Aggressa est exultare; quoniam magnum vidit opus:
Sed Ulysses prohibuit, & tenuit ut cupientem:
Et ipsam accersitam verba velocia allocutus est,
" In animo, anus, gaude, & te cohibe, neque exultationem institue:
" Non est fas, interfectis insultare viris.
" Hos verò parca domuit Deorum, & impia opera:
" Neminem enim honorabant terrestrium hominum,
" Non malum, neque quidem bonum, qui ad ipsos perveniſſet:
" Ideò & propter suas intemperies indecentem mortem assecuti sunt.
" At agè, mihi tu mulieres eas in ædibus recense,
" Quæ me inhonorant, & quæ peccati expertes sunt.
Hunc rursus allocuta est dilecta nutrix Euryclea,
" Etenim ego tibi, fili, veritatem declarabo;
" Quinquaginta tibi sunt in domibus mulieres
" Famulæ; has quidem opera docuimus operari,
" Lanasque carminare, & servitutem tolerare:
" Harum duodecim omnes impudentiæ se dederunt,
" Neque me honorantes, neque ipsam Penelopem.
" Telemachus verò nuper quidem crevit, neque ipsum mater

ΣΧΟΛΙΑ.

408. Ὀλολύξαι.] Εὔξασθαι.
412. Οὐκ ὁσίη.] Οὐ δίκαιον.
424. Ἀναιδείης ἐπέβησαν.] Ἐπὶ πολὺ τὴν ἀναίδειαν ἐπῆλθον.

NOTÆ.

408. Ἴθυσεν ῥ' ὀλολύξαι) Vid. infrà, ad v. 411.

411. Μηδ' ὀλόλυζε) Vid. ad *Euripid.* Iphig. *Taur.* v. 1337. item, ad *Anacreont.* nostrum, v. 634. & *Duportum*, in hunc locum, ex *Meric. Casaubon.* & aliis.

412. Οὐκ ὁσίη, κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν ὐκτεΐαζε) Ità *Salomon*, Proverb. c. 4. v. 17. Ἐὰν πίσῃ ὁ ἐχθρός σου, μὴ ἐπιχαρῇς αὐτῷ· ἐὰν δὲ πταίσῃ, μὴ ἐπαίρου· ὅπως ὄψεταί σου Κύριος, καὶ οὐκ ἀρέσῃ αὐτῷ, καὶ ἀποστρέψῃ τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ. Hunc *Homeri* locum *Archilochus* ità imitatur, Οὐ γὰρ ἐθέλω κατθανεῖν κερτομεῖν ἐπ' ἀνδράσιν, & *Cratinus* Comicus, ἐν Λάκωσι, — Φοβεροὺς ἀνθρώπους τόδε Κτεμένοις ἐπ' αὐχενοῖσι καυχᾶσθαι μέγα. Vid. *Meric. Casaubon.* De Nuperâ *Homeri* Edit. §. 1. p. 38. ad p. 44. & *Duporti* Gnomolog. in locum. Subaudi, θέμις.

418. Νηλητεῖς) De hâc Voce, diximus suprà ad π'. v. 317.

420. Ἀλήθειαν) Vid. suprà, ad π'. v. 297.

424. Δαΐδικα πᾶσαι) De hâc *Phrasi*, vid. ad *Iliad.* σ'. v. 470.

VARIÆ LECTIONES.

412. Οὐκ ὁσίη, κταμένοισιν) γρ. ἐχ ὅσιον φθιμένοισιν, *Plinius*, Epist. l. 9. vid. *Duport.* Gnomolog. in hunc locum; & ἐχ ὁσίη φθιμένοισιν, *Hesch.* v. Ἐναφορέος.

413. Τόσδε γὰρ μοῖρ' ἐδάμασσε θεῶν) γρ. τόσσδε ἔσχε ἐδάμασσε θεῶν, *Duport.* ut suprà.

418. Νηλητεῖς) γρ. νηλητέες, &c. ut τ'. v. 498. & π'. v. 317.

420. Ἀλήθειαν) γρ. ἀληθείω, malè, olim. Vid. ad *Textum.*

423. Δουλοσύνης) γρ. δουλοσύνῃσι, *H. Steph.*

Σημαί-

Σημαίνειν ἔασκεν ἐπὶ δμωῇσι γυναιξίν.
Ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν ἀναβᾶσ' ὑπερῴϊα σιγαλόεντα,
Εἶπω σῇ ἀλόχῳ, τῇ τις Θεὸς ὕπνον ἐπῶρσε.
Τὼ δ' ἀπαμφοτέρωθεν προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς,
Μήπω τὼ δ' ἐπέγειρε· σὺ δ' εἰδυῖα εἰπὲ γυναιξίν,
Ἐλθέμεν, αἵπερ πρόσθεν ἀείκεα μηχανόωντο.
Ὣς ἄρ' ἔφη· γρηὺς δ' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,
Ἀγγελέουσα γυναιξὶ, καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
Αὐτὰρ ὁ Τηλέμαχον, καὶ βουκόλον, ἠδὲ συβώτην
Εἰς ἓ καλεσσάμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἄρχεὶ νῦν νέκυας φορέειν, καὶ ἄνωχθε γυναῖκας·
Αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας, ἠδὲ τραπέζας,
Ὑδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι καθαίρειν.
Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ πάντα δόμον κάτα κοσμήσησθε,
Δμωὰς ἐξαγαγόντες εὐρυσθένος μεγάροιο,
Μεσσηγύς τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἕρκεος αὐλῆς
Θεινέμεναι ξίφεσιν τανυήκεσιν, εἰσόκε πασέων
Ψυχὰς ἐξαφέλοισθε, καὶ ἐκλελάθοιντ' Ἀφροδίτης,
Τὴν ἄρ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ἔχον, μίσγοντό τε λάθρῃ.

"Imperare sivit famulis mulieribus.
"Sed agè, ego ubi ascendero in cœnacula splendida,
"Dicam tuæ uxori; cui aliquis Deus somnum injecit.
Hanc respondens allocutus est prudens Ulysses,
"Nondum hanc excita; tu verò huc edic mulieribus,
"Ut veniant; quæ antèà indecentia operatæ sunt.
Sic dixit; anus igitur per domum exivit
Nunciatura mulieribus, & impellens venire.
At hic Telemachum, & bubulcum, & subulcum
Ad se vocatos, verba velocia allocutus est,
"Incipite nunc mortuos portare, & jubete mulieres:
"At postea thronos pulchros, & mensas,
"Aquâ, & spongiis foraminosis purgate.
"Sed quum jam omnia per domum ordinaveritis,
"Famulas eductas è fabrefactâ domo,
"Inter medium tholum, & laudatum septum aulæ,
"Diverberate ensibus longè acutis, donec omnium
"Animas auferatis, & obliviscantur Veneris,
"Quam sub procis habuerunt, mixtæque sunt clam.

ΣΧΟΛΙΑ.

431. Μήπω τὼ δ' ἐπέγειρε] Ἐκώλυεν γὰρ αὐτὸν κομᾶν τὰς δέλας.
434. Νίσαζ.] Ἐλθεῖν, ἐπανήκειν.
436. Εἰς ἓ.] Πρὸς ἑαυτόν.
437. Ἄρχει.] Ἄρξασθε.
442. Θόλου.] Κυκλοτερῆ οἰκήματος, ἀπὸ τοῦ θολεῖν· εἰς ὃ τὰ καθ' ἑκάστην ἡμέραν εἰς χρῆσιν πίπτοντα ἀπετίθεντο, οἷον κρατῆρας καὶ σκαφίδια, ἃ τὰ ὅμοια.
443. Θεινέμεναι.] Τύπτειν.

NOTÆ.

427. Εἴασκεν) Proba Vox, & *Homero* non semel usurpata, si verè scribitur; nam ex *Analogiâ* vox, εἴαστεν magis regularitèr formari videtur; ut *Iliad.* ε'. v. 802. εἴασκον, *Primâ* Personâ singulari.

436. Εἰς ἓ καλεσσάμενος, ἔπεα) *Ultima* ἓ καλεσσάμενος, producitur in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, necnon ob *Incisum*, & *Acutum* sequentem.

437. Ἄνωχθε) Pro ἀνώχθητε, quod pro ἀνωγήθητε, ab ἀνώγημι, pro ἀνωγίω, & ἀνώγω, nisi ab *Aoristo* α'. ἠνώχθην, undè *Imperativo*, ἀνώχθηθι, & ἀνώχθητε, in *Plurali*. Ità infrà, v. 483. Ἄνωχθε, pro ἀνώχθηθε, vel ἀνώγηθε, κ'. enim & γ'. ante *Asperum*, in χ'. vertuntur. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἄνωχθι.

440. Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ πάντα δόμον καθακοσμήσησθε) An potius scribendum, πάντα, δόμον κάτα, ut sit, Non, *omnem Domum*, sed, *Omnia per domum*? Aliud tamen suadeat Versus 457. ubi πᾶν μέγαρον διηκοσμήσαμεν, videtur Geminum τὸν, πάντα δόμον καθακοσμήσησθε. Quare nihil muto.

445. Μίσγοντό τε λάθρῃ) *Henricus Stephanus*, ait, "*Homerum* hìc scripsisse μίσγοντό τι λάθρῃ, in ani-"mum inducere nequeo, ut videlicet dixerit μίσγε-

VARIÆ LECTIONES.

427. Σημαίνειν) γρ. σημανίειν. *Ibid.* Εἴασκεν) χ. εἴαστεν, vid. ad *Textum*.
436. Εἰς ἓ) γρ. εἰς ἑ. Vid. ad *Iliad.* ψ'. v. 203.
440. Δόμον καθακοσμήσησθε) γρ. δόμον κάτα κοσμήσησθε.
443. Πασέων) γρ. πασῶν, olim; minimè Ὁμηρικῶς.
444. Ἐξαφέλοισθε) γρ. ἐξαφέλησθε, *Hen. Steph.* *Ibid.* Ἐκλελάθοιντ') γρ. ὁκλελάθωντ', consequenter.
445. Μίσγοντό τε λάθρῃ) γρ. μίσγοντ' ὅτε λάθρῃ, vid. Not. in *Textum*.

Ὡς

Ὣς ἔφαθ'. αἱ δ' ἅμα πᾶσαι ἀολλέες ἦλθον ἄπασαι,
Ἂν δ' ὀλοφυρόμεναι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσαι.
Πρῶτα μὲν ἐν νέκυας φόρεον κατατεθνειῶτας,
Καὶ δ' ἄρ' ὑπ' αἰθούσῃ τίθεσαν θυρετροῖο αὐλῆς,
Ἀλλήλῃσιν ἐρείδουσαι· σήμαινε δ' Ὀδυσεὺς
Αὐτὸς ἐπισπέρχων· ταὶ δ' ἐκφόρεον ὑπ' ἀνάγκῃ.
Αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους ἀργιοδόντων, ἠδὲ τραπέζας,
Ὕδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι κάθαιρον.
Αὐτὰρ Τηλέμαχος, καὶ βουκόλος, ἠδὲ συβώτης,
Λίστροισιν δάπεδον πύκα ποιητοῖο δόμοιο
Ξέον· ταὶ δ' ἐφόρεον δμῳαί, τίθεσαν δὲ θύραζε.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶν μέγαρον διεκοσμήσαντο,
Δμῳὰς ἐξαγαγόντες ἐϋστάθεος μεγάροιο,
Μεσσηγύς τε θόλου, καὶ ἀμύμονος ἕρκεος αὐλῆς,
Εἶλεον ἐν στείνῃ, ὅθεν οὔπως ἦεν ἀλύξαι·
Τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν,
Μὴ μὰ δὴ καθαρὸν θανάτῳ ἀπὸ θυμὸν ἑλοίμην
Τάων, αἵ δὴ ἐμὴν κεφαλὴν κατ' ὀνείδεα χεῦαν,
Μητέρι θ' ἡμετέρῃ, θῶκόν τε μνηστῆρσιν ἴαυον.
Ὣς ἄρ' ἔφη· καὶ πεῖσμα νεὼς κυανοπρῴροιο
Κίονος ἐξάψας μεγάλης, θείβαλλε θόλοιο,
Ὑψόσ' ἐπενταμύσας, μήπις ποσὶν ἔδας ἵκηται.
Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἢ κίχλαι ταναυσίπτεροι, ἠὲ πέλειαι,

Sic dixit; & mulieres congregatæ venerunt omnes,
Graviter lugentes; teneram lacrymam defundentes.
Primùm quidem igitur mortuos portaverunt interfectos;
Sub porticu verò deposuerunt benè-septæ aulæ,
Ad-invicem innitentes: imperavit autem Ulysses
Ipse adurgens: atque illæ exportabant necessitate, id est, vi.
Tum demùm thronos pulchros, & mensas,
Aquâ & spongiis multis-foraminibus purgârunt.
At Telemachus, & bubulcus & subulcus
Scopis pavimentum affabrè factæ domûs
Verrebant; exportaverunt verò famulæ, posueruntque foris.
At postquam omnem domum ornaverunt,
Famulas eductas è fabrefactâ domo,
Inter tholum & laudatum sepem aulæ,
Loco concluserunt in angusto, unde nullo modo erat fugere.
His itaque Telemachus prudens incepit dicere,
" Non quidem jam purâ morte animum auferam
" Harum, quæ dudum meo capiti opprobria fuderunt,
" Matrique meæ, apudque procos dormiebant.
Sic dixit, & funem navis nigræ
Ex columnâ suspensum magnâ, circumjecit tholo,
Altè extensum, néqua pedibus terram tangeret.
Sicut autem quando vel turdellæ pandis-alis, vel columbæ,

ΣΧΟΛΙΑ.

450. Ἐρείδουσαι.] Ἐπιθεῖσαι.
455. Λίστροισι.] Τοῖς ξυστῆρσιν, ἀπὸ τοῦ. *λειαίνειν.
460. Εἶλεον.] Ἀπέκλεισον. Σπίνῃ.] Σπινὶ πτερ.

NOTÆ.

" θαν Ἀφροδίτῃ, aut ἀναγκαίῳθ' planè oratione
" usus sit; sed potiùs μίσγεσθ' ὅτε λαθρη scriptum
" reliquisse. Quæ *Lectio* illorum incommodorum
" est expers. Hæc ille.
456. Ξῦον· ταὶ δ' ἐφόρεον δμῳαί) Si scribitur per ἐφόρεον, per σωίζειν *Metiendum*; quasi ἐφόρουν esset. *Eustathius* tamen ἔφερον habet. Vid. ad ϛ'. v. 550. & v. 560.
462. Μὴ μὰ δὴ καθαρὸν θανάτῳ) Quòd suspendio perire *Mors impura*, & proindè ignominiosa sit semper habita, vid. suprà, ad ο'. v. 358.

NOTÆ IN SCHOLIA.

455. *Λειαίνειν) Ità pro λιαίνειν, lego.

VARIÆ LECTIONES.

450. Ἀλλήλῃσιν) γρ. ἀλλήλοισιν, si de *Mortuis*: ἀλλήλῃσι, si de *Famulabus*.
451. Ἐπισπέρχων) γρ. ἐπισπίχων, *H. Steph.*
456. Ἐφόρεον) γρ. ἐφόρουν, & ἔφερον, vid. Not. in *Textum*.
466. Κίονος ἐξάψας) γρ. κίονος ἐξ ἄψας.

Ἐρεί

Ἕρκεϊ ἐπιπλήξωσι, τό, θ' ἑσπέρῃ ἐνὶ θάμνῳ,
Αὖλιν ἐσιέμμεναι, φυγερὸς δ' ὑπεδέξατο κοίτου.
Ὡς αἵγ' ἐξείης κεφαλὰς ἔχον, ἀμφὶ δὲ πάσαις
Δειρῇσιν βρόχοι ἦσαν, ὅπως οἴκλιστα θάνοιεν.
Ἤσπαιρον δὲ πόδεσσι μίνυνθά περ, οὔτι μάλα δήν.
Ἐκ δὲ Μελάνθιον ἦγεν ἀνὰ πρόθυρόν τε καὶ αὐλήν.
Τῷ δ' ἀπὸ μὲν ῥῖνάς τε, καὶ οὔατα νηλέϊ χαλκῷ
Τάμνον· μήδεά τ' ἐξέρυσαν, κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι,
Χεῖράς τ', ἠδὲ πόδας κόπτον, κεκοληότι θυμῷ.
Οἱ μὲν ἔπειθ' ὑπονιψάμενοι χεῖράς τε, πόδας τε,
Εἰς Ὀδυσῆα δόμονδε κίον· τετέλεστο δὲ ἔργον.
Αὐτὰρ ὅγε τρωτέεσκε Φίλην τροφὸν Εὐρύκλειαν,
Οἶσε θέειον, γρηῢ, κακῶν ἄκος, οἶσε δέ μοι πῦρ,
Ὄφρα θεειώσω μέγαρον· σὺ δὲ Πηνελόπειαν
Ἐλθεῖν ὀφάδ' ἄνωχθι, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
Πάσας δ' ὅππωνον δμωὰς κατὰ δῶμα νέεσθαι.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε Φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον ἐμόν, κατὰ μοῖραν ἔφπες.
Ἀλλ' ἄγε τοι χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματ' ἐνείκω·
Μὴ δ' οὕτω ῥάκεσιν πεπυκασμένος εὐρέας ὤμους
Ἕστηθ' ἐνὶ μεγάροισι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη.

In ſepto ſeſe conquaſſant, quod ſit in fruticeto,
Retis veluti caſtra intrantes, odioſum autem eas ſuſcepit cubile:
Sic hæ ordinatim capita habebant, circumque omnibus
In collis laqueî erant, ut miſerrimè morerentur.
Tremebant itaque pedibus paululum, non valde diu.
Educunt tandem Melanthium in veſtibulumque & aulam:
Hujus quidem nareſque, & aures ſævo ære
Abſciderunt, genitaliaque extraxerunt canibus cruda comedenda,
Manuſque, & pedes amputârunt, excandeſcenti animo.
Hi quidem poſteà ablûti manuſque, pedeſque,
Ad Ulyſſem in domum *nimirum* iverunt; perfectum eſt autem opus.
At hic allocutus eſt dilectam nutricem Eurycleam,
" Porta ſulfur, anus, malorum medelam, porta etiam mihi ignem,
" Ut fumigem domum; tu verò Penelopem
" Venire huc jube, cum ancillis mulieribus:
" Omnes autem impelle famulas per domum, ut *hue* veniant.
Hunc rurſus allocuta eſt dilecta nutrix Euryclea,
" Certè jam hæc, fili mi, congruenter dixiſti.
" Sed agè chlænamque, tunicamque, veſtimenta portabo:
" Neque *tu* iſthoc modo veſtibus laceris tectus latos humeros
Sta in domibus; improbandum utique id fuerit.

ΣΧΟΛΙΑ.

469. Ἕρκεϊ.] Νῦν, τῷ δικτύῳ. Θάμνῳ.] Δασεῖ φυτῷ.
470. Αὖλιν.] Κοίτην.
481. Θέειον.] Θεῖον. Ἄκος.] Ἴαμα.
482. Θεειώσω.] Καθαρῶ.

NOTÆ.

474. Ἐκ δὲ Μελάνθιον ἦγεν, — Τοῦδ' ἀπὸ μὲν ῥῖνάς τε, καὶ οὔατα) Hæc finis *Melanthii*, perfidi iſtius & nequiſſimi Caprarii; cujus dehinc apud Ruſticos, in Proverbium abiit Supplicium; undè explicatur illud *Theocrit.* Idyll. 5. v. 149. — ἀλλὰ γλυοίμαν, Αἰ μὴ τὺ φλάσαιμι, Μελάνθιε, ἀντὶ Κομάτα. *Comatas* imprecatur ſibi fatum hujus *Melanthii*, ut rem acerbiſſimam, ſi promiſſis non ſteterit. *Scholiaſtes*, Ἀλλ' ἐὰν μή σε θλάσω, γλυοίμαν, ἀντὶ Κομάτα, Μελάνθιε· καὶ κολασθείην, ὥσπερ ἐκεῖνος ὑπὸ Εὐμαίου καὶ Φιλοιτίου, ἐγὼ, ἐν τοῖς Ὀδυσσέως οἴκοις. Vid. & *Dan. Heinſii*, Lection. *Theocrit.* c. x. in ipſo fine. Ex hoc loco ἀκρωτηριασμὸς, quid ſit, ſatis apparet.

481. Οἶσε θέειον, γρηῢ, κακῶν ἄκος· οἶσε δέ μοι πῦρ, Ὄφρα θειώσω μέγαρον) Hinc *Theocrit.* Idyll. 24. v. 94. Καθαρὰ δ' ὑπεθύσθη δῶμα θείῳ. *Plinius*, " *Sulphur* habet & in Religionibus locum, ad " expiandas ſuffitu domos. Vid. *Joh. Meurſii* ſpicilegium *Theocrit.* p. 143. De Voce οἶσε, vid. ſuprà, ad v. 106.

VARIÆ LECTIONES.

469. Τό, θ') γρ. τῷθ', olim, malé. *Ibid.* Ἑσπέρῃ) γρ. ἑσπέρῃ, ut ſæpe aliàs.
470. Αὖλιν ἐσιέμμεναι) γρ αὖλιν ἐς ἰέμμεναι.
479. Δόμονδε κίον) γρ. δομονδ' ἔκιον.
485. Ἕπεσθε) γρ. ἕπεσθαι, ut *Iliad.* γ'. v. 204.
489. Ἕστηθ' ἐνὶ μεγάροισι) γρ ἵστηθ' ἐνὶ μεγάροισι, & ἵστηθι ἐν μεγάροισι.

Πηνε-

Τὸν δ' ἀπαμείβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Πῦρ νῦν μοι πρῶτιστον ἐνὶ μεγάροισι γενέσθω.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Ἤνεγκεν δ' ἄρα πῦρ καὶ θῆϊον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Εὖ διεθείωσεν μέγαρον, καὶ δῶμα, καὶ αὐλήν.
Γρηῢς δ' αὖτ' ἀνέβη διὰ δώματα καλὰ Ὀδυσῆος,
Ἀγγελέουσα γυναιξὶ, καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι·
Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάδας μὲν χερσὶν ἔχουσαι.
Αἱ μὲν ἄρ' ἀμφεχέοντο, καὶ ἠσπάζοντ' Ὀδυσῆα,
Καὶ κύνεον δ' ἀγαπαζόμεναι κεφαλήν τε, καὶ ὤμους,
Χεῖράς τ' αἰνύμεναι· τὴν δ' γλυκὺς ἵμερος ᾕρει
Κλαυθμῷ καὶ γοναχῇσι· γίνωσκε δ' ἄρα Φρεσὶ πάσας.

Hanc rursus alloquutus est prudens Ulysses,
Ignis nunc mihi primum in domibus fiat.
Sic dixit: neque non obedivit dilecta nutrix Euryclea,
Portavit igitur ignem & sulphur; at Ulysses
Benè purificavit cœnaculum, & domum, & aulam.
Anus verò rursus ascendit per domos pulchras Ulyssis,
Nuntiatura mulieribus, & incitatura, ut venirent:
Hæ igitur iverunt ex domo tædas in manibus tenentes.
Hæ quidem circumfundebantur & salutabant Ulyssem,
Et osculabantur amplectentes caputque, & humeros,
Manusque capientes; hunc autem dulce desiderium cœpit
Fletûs & suspirii: novit verò mentibus omnes.

ΣΧΟΛΙΑ.

493. Θήϊον.] Θεῖον, ἄπυρον.
494. Διεθείωσεν.] Περιήγνισεν.
500. Αἰνύμεναι.] Ἐπιλαμβανόμεναι.

NOTÆ.

499. Καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι) *Ultima* Ε κύνεον producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, &c. In nonnullis tamen τὸ ῥα interseritur, ut fieri solet. Legi etiam potest, καί ῥ' ἐκύνεον, &c.

VARIÆ LECTIONES.

509. Γίνωσκε) γρ. γίγνωσκε.
499. Καὶ κύνεόν ῥ' ἀγαπαζόμεναι) γρ. καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι. Vid. Not. in *Textum*.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ψ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ψ'.

Ἀναγνωρισμὸς Ὀδυσσέως πρὸς τὴν γυναῖκα, καὶ τὸ τῶ πλάνης ὀνημάτων ἀνακεφαλαίωσις, καὶ Ὀδυσσέως καὶ Τηλεμάχου μετὰ τοὺς οἰκείων ἔξοδος.

Ἐπιγραφή.

Ὀδυσσέως ὑπὸ Πηνελόπης ἀναγνωρισμός.

Ἄλλως.

Ψῆ, ἡ ἀναγνωρίζῃ πόσιν ὃν ποτε Πηνελόπεια. LIB. XXIII.

Γρηὺς δ' εἰς ὑπερῷ' ἀνεβήσατο καγχαλόωσα,
Δεσποίνῃ ἐρέουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἐόντα·
Γνῖα δ' ἐρρώσαντο, πόδες δ' ὑπερεθαίνοντο·
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν προσέφη ἔπεσσιν,
Ἔγρεο, Πηνελόπεια, φίλον τέκος, ὄφρα ἴδηαι
Ὀφθαλμοῖσι τεοῖσι, τά τ' ἔλδεαι ἤματα πάντα·
Ἦλθ' Ὀδυσεὺς, καὶ οἶκον ἱκάνει, ὀψέ περ ἐλθών.

ANus verò in cœnacula ascendit exultabunda,
Heræ dictura dilectum maritum intùs existentem:
Genua autem firmitèr movebantur, pedesque subsultabant *pragaudio*.
Stetit itaque super capite, & ipsi verbum dixit,
" Surge, Penelope, dilecta filia; ut videas
" Oculis tuis, quæ cupiebas dies omnes:
" Venit Ulysses, & domum advenit, serò licet redux.

ΣΧΟΛΙΑ.

3. *Ἐρρώσαντο.] Ἐρρωμβώσω ἐπηρεύοντο. *Ὑπερεθαίνοντο.] Ἀρίσταρχος, ἀντιπάλλοντο καὶ σαίνοντο, προθυμουμένης αὐτῆς βαδίζειν ταχέως, μὴ δυναμένης δὲ, ἀλλὰ καὶ βραχύ, διὰ τὸ γῆρας· οἱ δὲ, ὑπερεξετείνοντο, ἀμυνόμενοι δηθὲν σαίνεσθαι, παρὰ τὸ ἴκπαρ, ὃ ἐστιν, ἐγγύς· καὶ γὰρ προσέρχεται. Γνῖα δὲ ἐρρώσαντο ταχέως ἔν ὑπερεκτείνοντο, ὅ ἐστι, παρεγίνοντο.

7. Ἱκάνει.] Παραγίγνεται.

NOTÆ.

V. 3. Πόδες δ' ὑπερεθαίνοντο) *Etymolog.* M. v. Ὑπερεθαίνοντο. Κράτης, τὸ ἄγαν ἐφάλλεσθαι, ὑπερεκπαίνεσθαι. Λυσανίας, ἐπὶ δὲ πρέμνων φησὶ τεθέχθαι· ἢ σασύνεται, ὥστε εἶναι, ὑπερεκτείνεσθαι· ἢ ψιλῶς· οἱ δὲ πόδες διϊκνοῦντο, διὰ τὸ χαρᾶς, ὑπὲρ τὸ μέτρον τὸ δυνάμεως. *Hesych.* Ὑπερεθαίνοντο) Ἐτρέμον. Hinc Corrige, & lege, Ὑπερεθαίνοντο. Vid. *Brevia Scholia* & ad *Var. Lect.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 3. *Ἐρρώσαντο) Hoc *Scholion*, & sequens, ex *Aloysii Alemanni* MSto. Confer *Eustath.* fol. 798. lin. 18. & 824. lin. 3. ubi ῥώσαντο, ἀντὶ δὲ, ἐρρωμβώσαντο κινηθῆναι. Vid. *Etymolog.* M. in Notis ad *Textum*, & *Hesych.* in v. ubi tamen malè, ὑπερεθαίνοντο, ut etiam apud *Suidam*. Vid. ad *Var. Lect.*

VARIÆ LECTIONES.

V. 1. Ἀνεβήσατο) γρ. ἀνεβήσετο, *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Rescii*.

3. Ὑπερεθαίνοντο) γρ. ὑπερεκτείνοντο, vid. Not. in *Scholia*, & *Suidam*, v. Ἀκτείνει.

Μνηστῆρας δ' ἔκτεινεν ἀγλαὸς, οἵτ' ἐὸν οἶκον
Κήδεσκον, ϗ κλῆμαί' ἔδον, βιόωντό τε παῖδα.
Τὴν δ' αὖτε πρόσεφη πεφνὼν πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Μαῖα φίλη, μάργον σὲ θεοὶ θέσαν· οἵτε δύνανται
Ἄφρονα ποιῆσαι, ϗ ἐπίφρονά περ μάλ' ἐόντα,
Καί τε χαλιφρονέοντα σαοφροσύνης ἐπέβησαν·
Οἵ σέ περ ἔβλαψαν· περὶ ᾗ φρένας αἴσιμα ᾔδα.
Τίπτε μὲ λωβεύεις, πολυπενθέα θυμὸν ἔχουσαν,
Ταῦτα παρὲξ ἐρέουσα; ϗ ἐξ ὕπνου μ' ἀνεγείρεις
Ἠδέος, ὅς μ' ἐπέδησε, φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας;
Οὐ γάρ πω τοιόνδε κατέδραθον, ἐξ ὅ' Ὀδυσῆος
Ὤϊχετ' ἐποψόμενος κακοΐλιον οὔνομα θεῖον.
Ἀλλ' ἄγε νῦν κατάβηθι, ϗ ἂψ ἔρχευ μέγαρόνδε·
Εἰ γάρ τις μ' ἄλλη γε γυναικῶν, αἵ μοι ἔασι,
Ταῦτ' ἐλθοῦσ' ἤγγειλε, ϗ ἐξ ὕπνου μ' ἀνέγειρε,

" Procos etiam interfecit superbus,
" qui suam domum
" Contristabant, & res comedebant,
violabantque filium.
Hanc rursus allocuta est prudens
Penelope,
" Nutrix dilecta, insanam te Dei fe-
" cerunt, qui possunt
" Insipientem facere *eam*, qui vel pru-
dentissimus fuerit,
" Et vel mentis-impotem ad sapientiam
extulerunt:
" Qui te etiam læserunt; quum antè
mente convenientèr-instructa erat.
" Cur me irrides perdolentem animum
habentem,
" Hæc præter *verum* dicens? & ex
somno suscitas
" Dulci; qui me ligavit, dilectas pal-
pebras complectens?
" Non enim tam suavitèr-dormivi, ex
quo Ulysses
Ivit visurus malum Ilium non no-
minandum.
" Sed agè nunc descende, & retrò
vade in domum:
" Si enim aliqua me alia mulierum,
quæ mihi sunt,
" Hæc veniens nunciâsset, & ex som-
no excitâsset,

ΣΧΟΛΙΑ.

9. Κήδεσκον.] Ἐκάκων, * ἔβλαπτον. Βιόωντο.] Ἐβιάζοντο.

11. Μάργον.] Μανιῶδες, ἀναίσθητον, μεμηνυῖαν, ἄφρονα.

13. Χαλιφρονέοντα.] Κιχαλκεμφίας ἔχοντα τὰς φρένας· ἠλίθιον, μωραινόφρονα.

14. Αἴσιμα.] * Καθήκοντα· † καθηκόντως περὶ τὰς φρένας ἔχουσα· ὅ ἐστι, φρένας καθήκουσα.

15. Λωβεύεις.] Χλευάζεις, εἰς λοίβιον γὰρ ὕβριν ἄγεις. Πολυπενθέα.] Πολλῶν πενθῶν ϗ λυπῶν πεπληρωμένον.

16. Παρὲξ ἐρέουσα.] Παρὰ τὸ δέον λέγουσα.

NOTÆ.

11. Μαῖα φίλη, μάργον σὲ θεοὶ θέσαν) Hunc locum meritò suspicit *Meric. Casaubon.* §. 2. super loco *Homerico*, conferens cum loco *Jobi*, c. 15. & 13. & *Isaiæ*, c. 44. v. 25. ex illorum saltem alterutro sumpsisse *Homerum* suspicatus. Certè ex *Jobo* potuit, inquit *Duportus*, ex *Isaiâ* non potuit: quomodò enim? Cum *Esaias* vixerit temporibus *Hezekiæ*, *Homerus* autem *Salomoni* fuerit σύγχρονος, si *Cyrillo Alexandrino*, *Cedreno* (addo ego, *Johanni Malelæ*) aliisque credimus.

19. Καχοΐλιον) *Homero* ferè propria hæc Ars, eleganti Compositione *Epitheton* pensare; ut κακοΐλιον, ἀντὶ τοῦ, κακὸν Ἴλιον· Ἱερὸν, ἀιερὸν, *Odyss.* σ'. v. 72. *Iliad.* γ'. v. 39. Δύσαεα. Ità in *Appellati-*

NOTÆ IN SCHOLIA.

MS. *Aloysii.* Explicatio sequens. † καθηκόντως &c. aliunde. Vid. *Etymolog.* M. v. Αἴσιμον.

9. *Ἔβλαπτον) Ex *Eustath.* fol. 799. lin. 8.

14. Αἰσίμη) *Καθήκουσα. Ità, pro καθήκουσα, ex *vis*, ut μήτηρ δυσμήτηρ. Unde alii Auctores, in *Propriis* & *Appellativis*, ut Αἰόπαρις, *Euripid.* Hecub. v. 945. Ità *Alcman*, Δύσαγις, αἰόπαρις, κακὸν Ἑλλάδι βωλιανείρᾳ. Hinc *Sophoclis* ἄδωρα δῶρα. Hinc *Euripidis*, γάμος ἄγαμος, & Νύμφην ἄνυμφον, παρθένον τ' ἀπάρθενον. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Medeæ, v. 618. & *Conrad. Rittershus.* ad *Oppiani* Cynegetic. l. 1. v. 260. ubi plura ex pluribus.

20. Ἔρχεο) Ità, pro ἔρχευ, scribendum: ut ad *Iliad.* ω'. v. 290. Aliàs ἔρχεο, ut & ibi; & sic *Scribi* quidem potest, ut hìc in *Aldinâ*, *Lovanianá Resc.* & *Florentinâ*; at verò debet *Legi*, tanquam ἔρχῳ *Scriberetur*. Ità infrà, v. 52. & 78. & *Iliad.* ι'. v. 381. Ἔπω.

VARIÆ LECTIONES.

8. Οἵ θ' ἐὸν οἶκον) γρ. οἵ τέ οἱ οἶκον, *Eustath.* fol. 799. lin. 8.

14. Οἵ σ' ὣς ἔβλαψεν) γρ. οἵ σε παρέβλαψαν, *H. Steph.*

16. Παρὲξ ἐρέουσα) γρ. παρεξερέουσα, *H. Steph.* & πάρεξ ἐρέουσα.

20. Ἔρχεο) γρ. ἔρχευ, vid. Not. in *Textum*, & infrà, ad v. 52. & 59.

Τὰ

Τῷ κε τάχα φυγεῖν μὲν ἐγὼν ἀπέπεμψα νέεσθαι
Αὖτις ἔσω μεγάρων· σὲ δ' τῦτό γε γῆρας ὀνήσει.
Τλῶ δ' αὖτε προσέειπε Φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Οὔτι σὲ λωβεύω, τέκνον φίλον· ἀλλ' ἔτυμόν τοι
Ἦλθ' Ὀδυσεύς, καὶ οἶκον ἱκάνει, ὡς ἀγορεύω,
Ὁ ξεῖνος, τὸν πάντες ἀτίμων ἐν μεγάροισι·
Τηλέμαχος δ' ἄρα μιν πάλαι ἤδεεν ἔνδον ἐόντα,
Ἀλλὰ σαοφροσύνῃσι νοήματα πατρὸς ἔκυθεν,
Ὄφρ' ἀνδρῶν ὑπάλιτο βίας ὑπερηνορεόντων.
Ὣς ἔφαθ'· ἡ δ' ἐχάρη, καὶ ἀπὸ λέκτροιο θοροῦσα
Γρηῒ περιπλέχθη, βλεφάρων δ' ἄπο δάκρυον ἧκε·
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Εἰ δ' ἄγε δή μοι, μαῖα φίλη, νημερτὲς ἔνισπε,
Εἰ ἐτεὸν δὴ οἶκον ἱκάνει, ὡς ἀγορεύεις,
Ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφῆκε,
Μῆνις ἐών, οἱ δ' αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔμιμνον.
Τλῶ δ' αὖτε προσέειπε Φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, ἀλλὰ στόνον οἷον ἄκουσα
Κτεινομένων· ἡμεῖς δ' μυχῷ θαλάμων εὐπήκτων

" Ideò citò miserabiliter ipsam ego remisissem ire
" Rursus intra domos: te verò ob hoc senectus tua juvabit.
Hanc rursus allocuta est dilecta nutrix Eurycléa,
" Non te irrideo, filia dilecta: sed verè tibi
" Venit Ulysses, & ad domum pervenit, sicut dico;
" *Ille* nempè hospes; quem omnes inhonorabant in ædibus:
" Telemachus verò illum jamdiu cognovit intus existentem;
" Verùm prudenter cogitationes patris occultabat;
" Ut virorum puniret violentias superborum.
Sic dixit; hæc itaque lætata est, & à lecto prorumpens
Anum circumplexa est, & à palpebris lacrymam misit;
Et ipsam appellans verba velocia allocuta est,
" Eia agè jam mihi, nutrix dilecta, verum dic,
" Si verè jam domum venit, ut dicis,
" Quomodo utique procis impudentibus manus immisit,
" Solus nimirum; hi verò semper conferti intus manebant?
Hanc rursus allocuta est dilecta nutrix Eurycléa,
" Non vidi, non quæsivi; verum gemitum solum audivi
" Interfectorum: nos verò in secessu thalamorum bene-factorum

ΣΧΟΛΙΑ.

23. Ἀπέπεμψα.] Ἀπεδίωξα.

24. Σὲ δ' τῦτό γε γῆρας ὀνήσει.] Τὸ μὴ μετ' ὕβρεως ἀπεμφθῆναι· ἢ οἷον, εἰ καὶ πρὸ ἄλλα σοὶ βαρύ ἐστι, τῦτό γε ὀνήσει.

26. Λωβεύω.] Ὑβρίζω. Ἔτυμον.] Ἀληθῆ.

28. Ὁ ξεῖνος.] Σημεῖον μὴ τοῦτο· ἠθικῶς δ', ὁ ξένος ἐστὶν, ὁ Ὀδυσσεύς.

NOTÆ.

24. Σὲ δ' τῦτό γε γῆρας ὀνήσει) Condono hoc tuæ Senectæ.

25. Τλῶ δ' αὖτε προσέειπε) Rectè in Vetustis & Optimis *Exemplaribus*, Τλῶ legitur: verùm quùm in *Henrici Stephani* Editione τ scribi fortè contigit, illam *Lectionem* cæci sequuntur *Castellio*, *Spondanus*, *Elzevirius*, aliique non pauci, excepto *Oxonienſi* Editore; qui tutus in hâc parte. Quamvis & ipsi, qui *Errorem hunc errant*, per *hanc* tamen omnes exponant: & certo certius *Nutrix Penelopen* alloquitur. Quare nihil in *Erroribus* magis perniciosum, quam magna Exempla. Vid. suprà ad τ'. v. 261. & infrà, ad v. 32.

32. Ὡς ἔφαθ'· ἡ δ' ἐχάρη) Ut æstimemus, quanto cum noſtro periculo. Magnos Viros temerè sequamur, hic iterum Notandum; quòd cùm casu in *Henrici Stephani* Editione, ὡς ἔφασ'· ἡ δ' ἐχάρη legeretur, cum *Tenui* nempè ante *Asperum*, hinc *Castellio*, *Spondanus*, *Elzevirius*, *Cantabrigienſis*, & *Oxonienſis* etiam, Omnes simul eundem errant Errorem, auctoritate nempe Magni Nominis decepti; cùm non tantùm Regula contrà militet, verùm etiam omnium Vetustissima Editio, *Florentina*, item *Romana*, & *Basileenſis*, *Euſtathii*, *Aldina*, *Lovaniana Reſcii*, *Hervagiana*, Omnes *Henrico Stephano* priores, ἔφαθ' legant, ut Nos nunc scribimus, *Nullius unquam Hominis jurare in verba parati.*

VARIÆ LECTIONES.

24. Ἔσω μεγάρων) γρ. ἔσω μέγαρον, *Euſtath.* fol. 799. lin. 18. & *H. Steph. Ibid.* Τῦτό γε γῆρας) γρ. τῦτό γε, γῆρας, *H. Steph.*

25. Τόνδε) γρ. τόνδε, malè. Vid. Not. in *Textum.*

32. Ὡς ἔφαθ'· ἡ δ' ἐχάρη) γρ. ὡς ἔφατ', &c. vid. Not. in *Textum.*

40. Ἄκουσα) γρ. ἄκουσα, *H. Steph.*

Ἤμεθ' ἀτυζόμεναι, σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι·
Πείν γ' ὅτε δή με σὸς υἱὸς ἀπὸ μεγάροιο κάλεσσε
Τηλέμαχος· τὸ γάρ ῥα πατὴρ προέηκε καλέσσαι.
Εὗρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοις νεκύεσσιν
Ἑσταότ'· οἱ δέ μιν ἀμφὶ κρατὺν πεδὸν ἕδας ἔχοντες,
Κείατ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· ἰδοῦσά κε θυμὸν * ἰανθῇς,
Αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον, ὥστε λέοντα.
Νῦν οἱ μὲν δὴ πάντες ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσιν
Ἀθρόοι· αὐτὰρ ὁ δῶμα θεειοῦ πρηκαλλὲς,
Πῦρ μέγα κηάμενος· σὲ δέ με προέηκε καλέσσαι.
Ἀλλ' ἕπευ, ὄφρα σφῶϊν ἐϋφροσύνης ἐπιβῆτον
Ἀμφοτέρω φίλον ἦτορ· ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε.
Νῦν δ' ἤδη τόδε μακρὸν ἐέλδωρ ἐκτελέλεσται·
Ἦλθε μὲν αὐτὸς ζωὸς ἐφέσιος, θῦσε δ' ἑῷ κῆρ σὲ,
Καὶ παῖδ' ἐν μεγάροισι· κακῶς δ' οἵπερ μὲν ἔρεζον
Μνηστῆρες, τὺς πάντας ἐπισταλὸ ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύφρων Πηνελόπεια,
Μαῖα φίλη, μή πω μέγ' ἐπεύχεο καγχαλόωσα·
Οἶσθα γάρ, ὡς κ' ἀσπαστὸς ἐνὶ μεγάροισι φανείη
Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί τε, καὶ υἷϊ, τ τεκόμεσθα·

" Sedebamus, perculsæ: fores verò
" claudebantur bene aptatæ:
" Antequam modò me tuus filius à
" domo vocaret
" Telemachus: hunc enim pater præ-
" misit vocare.
" Inveni demùm Ulyssem inter occisa
" cadavera *Procorum*
" Stantem; illi verò circum illum
" stratum pavimentum occupantes,
" Jacebant *alii* super alios: Tu si
" conspexeris, animo recreareris,
" *Si, inquam, conspex.* sanguine & cru-
" ore fœdatum, veluti Leonem.
" Nunc hi quidem omnes in aularibus januis
" Conferti sunt; at hic domum fumigat perpulchram,
" Igni magno accenso: te verò me præmisit, accersere.
" Verùm sequere, ut vobismet lætitiam consequamini
" Ambo *vos* charo *in* corde; postquam mala multa passi estis.
" Nunc tandem hoc longum desiderium perfectum est:
" Venit quidem ipse vivus domumsuam; invenit autem & te,
" Et filium domi; malè verò qui ei fecerant
" Proci, hos omnes punivit suâ in domo.
Hanc rursus allocuta est prudens Penelope,
" Nutrix dilecta, nequaquam valdè gloriare exultabunda;
" Scis enim, quòd gratus in domo appareret
" Omnibus, maximè verò mihique, & filio, quem genuimus;

ΣΧΟΛΙΑ.

42. Ἀτυζόμεθα.] Ἐκπλητόμεθα, παρασοβούμεθα· ἀτύω, ὁ μέλλων ἀτύσω, καὶ καθὸ παρωχημένῳ, ἀτύζω, Αἰολικόν. Ἔχον.] Ἀντὶ ἔβ, ἠσφαλισμέναι ἦσαν.
46. Κρατὺν πεδὸν * ἕδας.] * Τὸ λιθόστρωτον ἔδαφος.
50. Θεσπέσιον.] Περιεργάζῃ, καθαίρῃ.
52. Ἐϋφροσύνης ἐπιβῆτον.] Θυμηδίας ἐπιβήσεται,
* ἰὼ φρενθλῶσα πτήσσε. * Ità, pro ἰὼ φραδὴς.
53. Πέποσθε.] Πεπόνθατε. Ἄλλως * Πεπόνηθε, καθ' συγκοπήν.
59. Μέγ' ἐπεύχεο.] Μεγαλαύχει.
60. Ἀσπαστός.] Εὐκταῖος.
61. Τεκόμεσθα.] Ἐγεννήσαμεν.

NOTÆ.

45. Κταμένοισι νέκυσσιν) Vid. suprà, ad χ'. v. 401. & ad *Varias Lectiones*.
47. Ἰανθῇς) Ità legendum pronuntio, pro ἰάνθῃς, quòd malè hactenùs hoc in loco obtinuit; ità certè *Iliad.* τ'. v. 174. Σὺ δ' ὄφρισι σῇσιν ἰανθῇς. Non est autem accipiendum, Quasi res tam miseranda & tristis, ulli bonæ Fœminæ, aut Viro, esset Lætitiæ causa; verùm quòd *Dei Justitia tam mirabiliter* vindicata, sit Omnium afflictorum & piorum hominum animis magna gaudii materia. Confer *Psalm.* 58. v. 10. 11. & quæ Nos ad *Euripid.* Herc. Fur. v. 757.

NOTÆ IN SCHOLIA.

46. Κραιπέδον * ἕδας) * Τὸ λιθόστρωτον ἔδαφος. Cùm ἕδας abesset, cujus συνώνυμον, aderat ἔδαφος, & * λιθόστρωτον, cui geminum esset κραιπέδον, ex *Etymolog.* M. v. lacunam supplevi. Olim enim hoc tantùm, Κρατὺν πεδὸν) Τὸ ἔδαφος, malè.
53. * Πεπόνηθε, &c.) Ex *Eustathio*.

VARIÆ LECTIONES.

45. Κταμένοις νεκύεσσι) γρ. κταμένοισι νέκυσσι, vid. Not. in *Textum*.
47. Ἰανθῇς) γρ. ἰάνθῃς, vid. Not. in *Textum*.
51. Κηαμένῳ) γρ. κηαμένῳ, *Severus*.
52. Ἕπευ) γρ. ἵπευ, vid. suprà, ad v. 20. & infrà, ad v. 78.
56. Ἔρεζον) γρ. ἔρεξαν.
59. Ἐπεύχεο) γρ. ἐπεύχεν, ut suprà, v. 20.

Ἀλλ' οὐκ ἔσθ' ὅδε μῦθος ἐτήτυμος, ὡς ἀγορεύεις.
Ἀλλά τις ἀθανάτων κλεῖνε μνηστῆρας ἀγαυούς,
Ὕβριν ἀγασσάμενος θυμαλγέα καὶ κακὰ ἔργα·
Οὔτινα γὰρ τίεσκον ὀπιχθονίων ἀνθρώπων,
Οὐ κακὸν, οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν, ὅτις σφέας εἰσαφίκοιτο·
Τῷ δι' ἀταθαλίας ἔπαθον κακόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ὤλεσε τηλοῦ νόστον Ἀχαιΐδος, ὤλετο δ' αὐτός.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Ἦ πόσιν ἔνδον ἐόντα παρ' ἐσχάρῃ, οὔποτ' ἔφησθα
Οἶκαδ' ἐλεύσεσθαι; θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος·
Ἀλλ' ἄγε τοι καὶ σῆμα περίφρασσον ἄλλο τι εἴπω,
Οὐλὴν· τὴν ποτε μὶν σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι,
Τὴν ἀπονίζουσα φρασάμην· ἔθελον δέ σοι αὐτὴ
Εἰπέμεν· ἀλλά με κεῖνος ἑλὼν ἐπὶ μάστακα χερσὶν,
Οὐκ ἔα εἰπέμεναι, πολυϊδρείῃσι νόοιο.
Ἀλλ' ἕπευ· αὐτὰρ ἐγὼν ἐμέθεν θειδώσομαι αὐτῆς,
Αἴ κέν σ' ἐξαπάφω, κλεῖναί μ' οἰκτίστῳ ὀλέθρῳ.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια,
Μαῖα φίλη, χαλεπόν σε θεοὶ θέσαν αἰειγενετάων
Δίῳ ἔρυθαι, μάλα περ πολυΐδριν ἐοῦσαν·
Ἀλλ' ἔμπης ἴομεν μετὰ παῖδ' ἐμὸν, ὄφρα ἴδωμαι
Ἄνδρας μνηστῆρας τεθνηότας, ἠδ' ὃς ἔπεφνεν.
Ὣς φαμένη, καλέεσκεν ὑπερῴια· πολλὰ δέ οἱ κὴρ
Ὥρμαιν', ἢ ἀπάνευθε φίλον πόσιν ἐξερεείνοι,

" Sed non eſt hæc res vera, ſicut dicis;
" Verùm aliquis immortalium interfecit procos ſuperbos,
" Injuriam indignatus acerbam, & mala opera:
" Neminem enim honorabant terreſtrium hominum,
" Non malum, neque quidem bonum, quicunque ad ipſos veniſſet:
" Ideò propter iniquitates paſſi ſunt malum: at Ulyſſes
" Perdidit longè reditum à Græciâ, perditus & ipſe eſt.
Huic deinde reſpondit dilecta nutrix Euryclea,
" Filia mea, quale verbum fugit ſeptum dentium?
" Quæ maritum intùs foco aſſidentem, nunquam dicis
" Domum eſſe venturum? animus autem tibi ſemper incredulus.
" Sed agè tibi & ſignum permaniſeſtum aliud quoddam dicam,
" Cicatricem: quam quondam ipſi Aper impreſſit albo dente,
" Hanc dum abluerem agnovi: volebam autem tibi ipſa
" Dicere; ſed me ille compreſſis in os manibus,
" Non ſivit dicere, prudentiis mentis.
" Sed ſequere, *inquam*; at ego meipſam *tibi puniendam* tradam,
" Si te decepero; interfice me miſerrimâ morte.
Huic reſpondit ſtatim prudens Penelope,
" Nutrix dilecta, difficile te Deorum immortalium
" Conſilia inveſtigare, licet multarumrerum ſis perita:
" Veruntamen eamus ad filium; ut videam
" Viros procos interfectos, & *eum*, qui illos interfecit.
Sic loquuta, deſcendit è cœnaculo: multa verò ei cor
Meditabatur, an ſeorſim dilectum maritum interrogaret,

SCHOLIA.

71. Ἐκαέρῃ.] Ἔνθα τὸ πῦρ καίεται, πῦρ. ἔστι δὲ βωμὸς ἰσόπεδος, οὐκ ἐκ λίθων ὑψούμενος.
78. Ἐμέθεν.] Περὶ ἐμαυτῆς. Περιδώσομαι.]

NOTÆ.

70. Τέκνον ἐμὸν) Vid. ad α'. v. 64. ubi idem Verſus.
78. Ἐμέθεν θειδώσομαι αὐτῆς) Ità *Iliad.* ψ'. v.

NOTÆ IN SCHOLIA.

78. * Ὑπὲρ ἐμαυτῆς, Addo, ad *Senſum* declarandum.

VARIÆ LECTIONES.

74. Τὴν ποτε μὶν) γρ. τὴν ποτέ μιν, at μὶν, ut *Emphaticum*, *Acui* debet.
75. Σοὶ αὐτὴ) γρ. σοὶ αὐτῇ.
76. Ἀλλά με κεῖνος) γρ. ἀλλ' ἐμὲ κεῖνος.

SCHOLIA.

Σεωθήσομαι, * ὑπὲρ ἐμαυτῆς.
82. * Εἰρυάζ.] Εἰδέναι.
86. Ἐξερεείνοι.] Ἀναχρίνειν τῷ λόγῳ.

NOTÆ.

485. Δεῦρό νυν ἢ τείποδος θειδώμεθον, ἢ λέβητος. *Anglicè*, I'LL LAY MY LIFE, or ALL I'M WORTH.

SCHOLIA.

82. * Εἰρυάζ) Εἰδέναι. Ex *Heſychio*, qui ad hæc Verba, *Homeri* locum laudat. Εἰρῦσαι, MS. *Aloyſian.*

VARIÆ LECTIONES.

78. Ἔπευ) γρ. ἔπεα, ut ſuprà, v. 52. *Ibid.* Περιδώσομαι) γρ. περὶ δώσομαι.
82. Εἰρυάζ) γρ. εἰρῦαζ, & εἰρῦσαι, ut infrà, v. 151.

Ἡ παρςᾶσα κύσειε κάρη τ' χεῖρε λαβοῦσα.
Ἡ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθεν τ' ὑπέρβη λάϊνον ὐδὸν,
Ἕζετ' ἔπειθ' Ὀδυσῆος ἐναντίον ἐν πυρὸς αὐγῇ,
Τοίχῳ τῷ ἑτέρῳ· ὁ δ' ἄρα πρὸς κίονα μακρὸν
Ἧστο κάτω ὁρόων, πολιὸν δέμας, εἴ τι μιν εἴποι
Ἰφθίμη ἀλόχοιο, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν.
Ἡ δ' ἄνεω δηὼ ἧστο, τάφος δέ οἱ ἦτορ ἴκανεν.
Ὄψει δ' ἄλλοτε μὲν μιν ἀνωπιδίως ἐσίδεσκεν,
Ἄλλοτε δ' ἀγνώσασκε, κακὰ χροῒ εἵματ' ἔχοντα.
Τηλέμαχος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Μῆτερ ἐμὴ, δύσμητερ, ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα,
Τίφθ' ὅτω πατρὸς νοσφίζεαι, οὐδὲ παρ' αὐτὸν
Ἑζομένη μύθοισιν ἀνείρεαι, οὐδὲ μεταλλᾷς;
Οὐ μὲν κ' ἄλλη γ' ὧδε γυνὴ τετληότι θυμῷ
Ἀνδρὸς ἀφεζαίη, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
Ἔλθοι εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν·
Σοὶ δ' αἰεὶ κραδίη στερεωτέρη ἐστὶ λίθοιο.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε πολύφρων Πηνελόπεια,
Τέκνον ἐμὸν, θυμός μοι ἐνὶ στήθεσσι τέθηπεν·
Οὐδέ τι προσφάσθαι δυήσομαι ἔπος, οὐδ' ἐρέεσθαι,
Οὐδ' εἰς ὦπα ἰδέσθαι ἐναντίον· εἰ δ' ἐτεὸν δὴ
Ἔστ' Ὀδυσεὺς, καὶ οἶκον ἱκάνει, ἢ μάλα νῶϊ
Γνωσόμεθ' ἀλλήλων καὶ λῴϊον· ἔστι γὰρ ἡμῖν

An aſtans oſcularetur caput & manus arreptas.
Quum verò ingreſſa eſt & tranſivit lapideum limen,
Sedit demùm è regione Ulyſſis in ignis ſplendore,
Ad parietem alterum: hic autem ad columnam longam
Sedebat deorſum tuens, expectans, ſiquid ipſum alloqueretur
Proba uxor, poſtquam vidit oculis.
Hæc verò tacita diù ſedit, ſtuporque ei cor cepit.
Aſpectu quidem nunc ipſum perſpicuè notabat,
Nunc autem non agnoſcebat, mala corpori veſtimenta habentem.
Telemachus igitur increpuit eam, verbumq; dixit, denominavitque,
" Mater mea, miſera-mater, ſævum animum habens,
" Cur ſic à patre recedis? neque apud ipſum
" Sedens verbis interrogas; neque ſcrutaris?
" Non quidem alia ſic mulier toleranti animo
" A Viro ſeorſim ſederet, qui ei multa mala perpeſſus
" Veniſſet vigeſimo anno *in* patriam terram;
" Tibi verò ſemper cor durius eſt lapide.
Hunc rurſus allocuta eſt prudens Penelope,
" Fili mi, animus mihi in pectoribus ſtupefactus eſt,
" Nec adhuc dum proferre valeo verbum *ad eum*, neque interrogare,
" Neque in vultum videre contra; ſin verè jam
" Eſt Ulyſſes, & domum venit, certè valdè nos
" Cognoſcemus inter nos & melius; ſunt enim nobis

ΣΧΟΛΙΑ.

89. Ἐν πυρὸς αὐγῇ.] Ἐν τῷ πεφωλισμένῳ τόπῳ ἐκ πεφλογισμένου ἀπὸ τοῦ πυρός.

94. Ἐναπιδίως ἐσίδεσκεν.] Ἐναργῶς, ἀνυπικρύτως, * ἐφορᾶσα ἐγνώριζεν. * Περιεργότερον αὐτὸν κατεσκόπτ τοῖς ὀφθαλμοῖς.

95. Ἀγνώσασκε.] Ἠγνόει.

ΝΟΤΑ.

90. Τοίχῳ δ' ἑτέρῳ) Ità *Iliad.* ι'. v. 217. Αὐτὸς δ' ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆος — Τοίχῳ δ' ἑτέροιο.

97. Μῆτερ ἐμὴ δύσμητερ) Vid. ſuprà, ad v. 19.

109. Γνωσόμεθ' ἀλλήλων) *Euſtath.* fol. 805. lin.

NOTÆ IN SCHOLIA.

94. * Περιεργότερον) Hæc ad finem uſque, ex *Aloyſii* MSto. At τὸ περιεργότερον, olim malè locatum, melius jam poſui: pro ἀφορᾶσα, lego * ἐφορᾶσα.

97. * Κακῷ) Ità, pro * καλῷ, quod hactenus obtinuit, ex MSto *Aloyſiano*.

99. * Φιλικῶς) Addo, ad rem declarandum.

VARIÆ LECTIONES.

94. Ἐναπιδίως) γρ. ἀνωπαδίως, *Euſtath.* fol. 803. lin. 28. & *H. Steph.*

101. Ἀφεζαίη) γρ. ἀπεζαίη, *Henricus Stephanus*, ut infrà, v. 169. *Ibid.* Ὅς οἱ) γρ. ὃς ῥ' οἱ.

106. Οὐδέ π) γρ. οὐδ' ἔτι.

109. Γνωσόμεθ') γρ. γνυσόμεθ', non malè.

Σήμαν

Σήμαθ', ἃ δὴ καὶ νῶϊ κεκρυμμένα ἴδμεν ἀπ' ἄλλων.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τηλέμαχ', ἦτοι μητέρ' ἐνὶ μεγάροισιν ἔασον
Πειράζειν ἐμέθεν· τάχα δ' ὄψεται καὶ ἄρειον.
Νῦν δ' ὅττι ῥυπόω, κακὰ δ' ἕσσομαι εἵματα εἶμαι,
Τοὔνεκ' ἀπημάζει με, καὶ οὔπω φησὶ τ' εἶναι.
Ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηται,
Καὶ γάρ τίς θ' ἕνα φῶτα κατακτείνας ἐνὶ δήμῳ,
ὯΙ μὴ πολλοὶ ἕωσιν ἀοσσητῆρες ὀπίσω,
Φεύγει, πηύς τε προλιπὼν καὶ πατρίδα γαῖαν·
Ἡμεῖς δ' ἔρμα πόληος ἀπέκταμεν, οἵ μέγ' ἄριστοι
Κούρων εἰν Ἰθάκῃ· τῷ σε φράζεσθαι ἄνωγα.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Αὐτὸς ταῦτά γε λέσσαι, πάτερ φίλε· σοὶ γὰρ ἄρίστην
Μῆτιν ἐπ' ἀνθρώπους φάσ' ἔμμεναι, οὐδέ κε τίς τοι
Ἄλλος ἀνὴρ ἐρίσειε καταθνητῶν ἀνθρώπων.
Ἡμεῖς * δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἑψόμεθ', οὐδέ τι φημὶ

" Signa, quæ utique & nos *licet* abſcondita ſcimus ab aliis.
Sic dixit, riſit verò pertolerans divus Ulyſſes;
Statimque Telemachum verba velocia allocutus eſt,
" Telemache, nunc itaque matrem in ædibus ſinito
" Periculum-mei facere: ſtatim verò cognoſcet etiam melius.
" Nunc autem, quòd ſordeo, malaque corpori veſtimenta indutus ſum,
" Ideò inhonorat me, & nondum-fatetur eum eſſe, *qui ſum.*
" Nos verò conſultemus, ut valde optima fiant;
" Etenim aliquis, uno viro interfecto in populo,
" Cui non multi ſint adjutores poſtea,
" Exulat, affinibuſque relictis & patriâ terrâ:
" Nos autem ſuſtentaculum civitatis interfecimus, qui valde optimi
" Juvenum in Ithacâ; ideò te conſiderare jubeo.
Hunc rurſus Telemachus prudens contra locurus eſt,
" Ipſe hæc videas, pater dilecte; tuum enim optimum
" Conſilium in hominibus dicunt eſſe, neque aliquis tecum
" Alius vir contendat mortalium hominum.
" Nos verò prompti ſimul ſequemur, neque in ullâ re profiteor *me*

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

114. Πειράζειν.] Διαπειρᾶσθαι λαμβάνειν. Φράσεται.] Γνώσεται.
119. Ὀπίσω.] Μετὰ τὴν ἀπωλείας χρόνον.
120. Πηύς.] Τὸς πόρρωθεν συγγενεῖς.
121. Ἔρμα.] Ἔρεισμα, βοήθημα. Ἄλλως, * κόσμον.
124. Λίσσαι.] Σκόπει, λογίζου.

N O T Æ.

113. Ἔασον) Ità pro ἔασον, ſemper ſcribendum ſtatuo, quoties *Media* Syllaba producenda; de quâ re ſæpè monemus.

114. Φράσεται) *Futurum*: licet non deſunt, qui *Atticè* politum, pro φράσηται, volunt; quorum *Joh. Tzetzes*, MS. ad *Iliad.* α'. v. 62. Ἐρείομεν, καὶ παρακαλυκὰ, καὶ αὐξυποζακλυκὰ, ὃ συμβουλεύομαι, ὡς ἔχειν τὸν τὸ Ἐρείομεν μικρὸν γράφουσι καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν, ἔχ ὑποζύγιον, ὅτ' ἂν Φράσεται, ὃ ἐ Φράσηται λέγοντες.

119. Ὧϊ μὴ πολλοὶ ἕωσιν ἀοσσητῆρες ὀπίσω) Ex hoc Verſu, Nata erat alia *Lectio*, præter ἄλλοι, *viz.* ε'. v. 165. πολλοὶ enim & ibi, licet non benè.

125. Μῆτιν ἐπ' ἀνθρώπους φάσ' ἔμμεναι) Quòd φάσ', pro φασὶν, *Acutum* habeat, *Nonnulli* ideò putant *Syllabam* iſtam corripi, undè & ἀνθρώπιση

N O T Æ I N S C H O L I A.

121. *Κόσμον) Addo, ex *Odyſſ.* ξ'. v. 296.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

113. Ἔασον) γρ. ἔασον.
115. Νῦν δ' ὅττι ῥυπόω) γρ. νῦν δ', ὅπ ὲ λιπόω, ut *Odyſſ.* τ'. v. 72.
125. Μῆτιν ἐπ' ἀνθρώπους φάσ' ἔμμεναι) γρ. μῆτιν ἐπ' ἀνθρώπιση φάσ' ἔμμεναι, vid. Not. in *Textum*.
127. Ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες) γρ. ἡμεῖς ἦ μεμαῶτες, olim; ut Not. in *Textum*.

Ἀλκῆς

Ἀλκῆς δευήσεται, ὅση δυνάμις γε πάρεστι.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
Πρῶτα μὲν ἂρ λύσασθε, καὶ ἀμφιέσασθε χιτῶνας,
Δμωὰς τ' ἐν μεγάροισιν ἀνώγετε εἵματ' ἑλέσθαι·
Αὐτὰρ θεῖος ἀοιδὸς, ἔχων φόρμιγγα λιγείαν,
Ἡμῖν ἡγείσθω φιλοπαίσμονος ὀρχηθμοῖο,
Ὡς κέν τις φαίη γάμον ἔμμεναι, ἐκτὸς ἀκουών,
Ἢ ἀν' ὁδὸν στείχων, ἢ οἳ περιναιετάουσιν·
Μὴ πρόφαδε κλέος εὐρὺ φόνου κτ' ἄστυ γένηται
Ἀνδρῶν μνηστήρων, πρίν γ' ἡμέας ἐλθέμεν ἔξω
Ἀγρὸν ἐς ἡμέτερον πολυδένδρεον· ἔνθά κ' ἔπειτα
Φραζόμεθ', ὅ, τι κέ μοι κέρδος Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξῃ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο·
Πρῶτα μὲν εἵσαντο, καὶ ἀμφιέσαντο χιτῶνας·
Ὤπλισαν δὲ γυναῖκες· ὁ δ' εἵλετο θεῖος ἀοιδὸς
Φόρμιγγα γλαφυρὴν, ἐν δὲ σφισιν ἵμερον ὦρσεν
Μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο.
Τοῖσιν δὴ μέγα δῶμα περιστοναχίζετο ποσσὶν
Ἀνδρῶν παιζόντων, καλλιζώνων τε γυναικῶν·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκε, δόμων ἔκτοθεν ἀκουών,
Ἦ μάλα δή τις ἔγημε πολυμνήστην βασίλειαν·
Σχετλίη, οὐδ' ἔτλη πόσιος ἧος κυριδίοιο

" *Pro-modulo* Roboris defuturum, quanta nempe vis adfuerit,
Hunc respondens allocutus est perprudens Ulysses,
" Etenim ego dico, ut mihi videntur esse optima:
" Primùm quidem lavamini, & induimini vestes,
" Famulasque in domibus jubete vestimenta capere:
" At divinus cantor, tenens citharam stridulam,
" Nobis præeat ad ludicram saltationem,
" Ut aliquis dicat nuptias esse, extrà audiens,
" Vel per viam iens; vel *eorum*, qui circum habitant:
" Nè *vix*. antea fama lata cædis in civitate fiat
" Virorum procorum, quàm nos exierimus
" Agrum in nostrum arboriferum; illic posteà
" Consultabimus, quod utile Olympius præbuerit.
Sic dixit; at illi hunc diligenter quidē audiverunt, & obediverunt:
Primum quidem igitur loti sunt, & induerunt vestes,
Paratæque sunt mulieres, ipseque cepit divinus cantor
Citharam concavam, ipsisque desiderium movit
Cantusque dulcis, & accuratæ saltationis.
Inter hos itaque magna domus strepebat pedibus
Virorum ludentium, pulchri-zonarumque mulierum:
Ità autem aliquis dicebat domos extra audiens,
" Certe omninò aliquis duxit uxorem multis petitam reginam:
" Misera, non toleravit mariti sui primi

ΣΧΟΛΙΑ.

134. Φιλοπαίσμονος.] Φιλεῖντος παίζειν.
137. Κλέος εὐρύ.] Ἡ πομπὴ φησὶ τοῦ φόνου κλυδών.
149. Πολυμνήστην.] Τὸν μάλιστα πολυμνήστην· κυρίως ἐπὶ Πηνελόπης.

NOTÆ.

μνησθ', emendandum vidi, ex *Iliade*, ubi idem Distichon occurrit, nempè ν'. v. 785. Ἡμεῖς δ' ἐμμιμνάοντες ἄμ' ἐψόμεσθ', ὡδέ κ φημὶ, &c.

128. Ἀλκῆς δευήσεται, ὅση δύναμίς γε πάρεστι) Nonnulli huic Versui subnectunt hunc, * Παρ' δύναμιν δ' οὐκ ἔστι καὶ ἐπόμενον πολεμίζειν. Et hic sanè Versus illum sequitur, in *Iliad.* ν'. v. 787. nec minùs aptè huic loco congruere videtur; quare *Lectoris* judicio hoc relinquo. *Eustath.* fol. 805. lin. 53. Ὅση δύναμίς γε πάρεστιν, ὃ ἐξ οὗ ἄλλοις εἰκὸς ὁ ποιητὴς, ἐπιφέρει οἷα τὸ, Παρ' δύναμιν δ' οὐκ ἔστι καὶ ἐπόμενον πολεμίζειν.

131. Πρῶτα μὲν ἂρ λύσασθε) Pro ἄρ', substituo ἀμ, ante *Consonam*, ex Optimis Editt. & optimis rationibus; minimè enim τὸ ἄρα, ante *Consonam* Ἀφαίρεσιν patitur.

VARIÆ LECTIONES.

130. Ἄριστα) γρ. ἄειστον.
137. Πρόφαθε) γρ. πρόφθεν.
139. Ἐνθάδ') γρ. ἔνθα δ', olim, non æquè bené.
146. Δὴ) γρ. ᾗ, olim, non æquè bené. *Ibid.* Περιστοναχίζετο) γρ. περιστοναχίζετο, *H. Steph.*

Εἴσαν

Εἴρυαζ μέγα δῶμα Διὸς μετιόντες, ὄφρ' ἂν ἵκοιτο.
Ὡς ἄρα τις εἶπεσκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὡς ἐτέτυκτο.
Αὐτὰρ Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα φῶτ' ἐνὶ οἴκῳ
Εὐρυνόμη ταμίη λοῦσεν, καὶ χρῖσεν ἐλαίῳ·
Ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν, ἠδὲ χιτῶνα.
Αὐτὰρ κεφαλῆς χεῦεν πολὺ κάλλος Ἀθήνη,
Μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα· κατθὲ κάρηνα
Οὖλας ἧκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθεϊ ὁμοίας·
Ὡς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνὴρ
Ἥφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
Τέχνιν παντοίην, χαρίεντα δ' ἔργα τελείει,
Ὡς μὲν τῷ περίχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις.
Ἐκ δ' ἀσαμίνθου βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.
Ἂψ δ' αὖτις καθ' ἕδρ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη,
Ἀντίον ἦος ἀλόχου· καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε,
Δαιμονίη, περὶ σοί γε γυναικῶν θηλυτεράων
Κῆρ ἀτέραμνον ἔθηκαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες·
Οὐ μέν κ' ἄλλη ὧδε γυνὴ τετληότι θυμῷ
Ἀνδρὸς ἀφείσαιτο, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας

" Custodire magnam domum continuè, quousque veniret.
Sic utique aliquis dixit; hæc autem non cognoverunt, sicut facta sunt.
Ast Ulyssem magnanimum suâ in domo
Eurynome gubernatrix lavit & unxit oleo;
Circumque ipsum pallium jecit & vestem.
Verùm capiti affudit multam pulchritudinem Minerva,
Ut major videretur & pinguior: ex capite autem
Crispas misit comas, hyacinthino flori similes.
Sicut verò quando aliquis aurum circumfundit argento vir
Solers, quem Vulcanus docuit & Pallas Minerva
Artem omnigenam; gratiosa verò opera perficit:
Sic quidem huic circumfudit gratiam capitique & humeris:
E balneo verò exivit corpore immortalibus similis;
Iterumque desedit in sede, unde surrexerat,
Contra suam uxorem; & ipsam verbo allocutus est,
" Domina *mea*, tibi quidem supra fœminas mulieres,
" Cor durum posuerunt Dii Olympias domos habitantes:
" Non quidem alia sic mulier perduranti animo
" Viro seorsim assideret, qui ei multa mala passus

ΣΧΟΛΙΑ.

151. Εἴρυαζ.] Κρατῆσαι, * φυλάξαι.

167. Ἀτέραμνον.] Σκληράν.

NOTÆ.

152. Ὡς ἄρα τις εἶπεσκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὡς ἐτέτυκτο) Hic Versus de *temerariis Mortalium judiciis* sumendus, qui sententiam de *Rebus Alienis* facilè pronuntiant, nec tamen rem, ut acta est, vident. Quo Vitio nec frequentius aliud, nec insolentius, nec insipientius. Sed nec injustius, nec pestilentius: *Sano* enim *Judicio* imprimis ex *Diametro* repugnat, Charitati *Christiana* quam maximè contrarium, plurimisque probis Viris summoperè injurium est. Deo displicet, quare nec amplius *Hominibus* placeat; si modò Deo placere velint.

156. Καρηκεφαλῆς) Hoc in loco pro καθ' κεφαλῆς· quandò pro κὴ οὐ κεφαλῆς, tum κἀκκεφαλῆς.

157. Μείζονά τ' εἰσιδέειν) Hunc omnem locum, per totos *Sex Versus inclusivè*, suprà habemus, ad ζ'. v. 230, & deinceps. Nec novum, Excellentissimos Poetas sua denuò Carmina repetere, ut etiam de *Virgilio* constat, si conferas *Georgic.* l. 4. v. 475. &c. cum *Æneid.* l. 6. v. 305. &c.

166. Δαιμονίη) Hæc Vox, hoc certè in loco, ut & Δαιμόνιος, v. 174. 264. & aliàs, in Meliori Sensu occurrunt, & ferè *Latinarum* Vocum originem præ se ferunt: quidnì ergò per *Dominam* & *Dominum* redderem? Certè is hodiernus loquendi Mos, & inde *Gallica* Vox, *Madame*, *Mea Domina*, vel, *Mea Hera*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

151. * Φυλάξαι) Addo, ex *Hesychio*. MS. Εἰρῦσαι, pro εἰρῦαζ.

VARIÆ LECTIONES.

151. Εἴρυαζ) γρ. εἰρῦαζ, & εἰρῦσαι, ut suprà, v. 82. Vid. Not. in *Scholia*. *Ibid.* Ὄφρ' ἂν ἵκοιτο) γρ. ἕως ἵκοιτο, & ἕως ἂν ἵκοιτο, *Eustath.* fol. 806. lin. 24. & *H. Steph.* Ὄφρ' ἀνίκοιτο.

157. Καθθέ) γρ. κατὰ θεὸν, &c.

159. Περιχεύεται) γρ. περιχεύατο. Ità suprà, ζ'. v. 132.

168. Οὐ μέν κ' ἄλλη ὧδε) γρ. οὐ μέν κ' ἄλλη γ' ὧδε, *H. Steph.* & οὐ μὲν ἂν ἄλλη γ'.

169. Ἀφείσαιτο) γρ. ἀπέσαιτο, *H. Steph.* ut suprà, v. 101.

Ἦλθοι ἐεικοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν·
Ἀλλ' ἄγε μοὶ, μαῖα, στόρεσον λέχος, ὄφρα καὶ αὐτὸς
Λέξομαι· ἦ γὰρ τῆγε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός.
Τόνδ' αὖτε προσέφη πεφιδομένη Πηνελόπεια,
Δαιμόνι', οὔτ' ἄρ τι μεγαλίζομαι, οὐδ' ἀθερίζω,
Οὐδὲ λίην ἄγαμαι· μάλα δ' εὖ οἶδ', οἷος ἔηθα,
Ἐξ Ἰθάκης ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο.
Ἀλλ' ἄγε οἱ στόρεσον πυκινὸν λέχος, Εὐρύκλεια,
Ἐκτὸς εὐϊδέος θαλάμου, τόν ῥ' αὐτὸς ἐποίει·
Ἔνθα οἱ, ἐκθεῖσαι πυκινὸν λέχος, ἐμβάλετ' ὠκὺ,
Κώεα, καὶ χλαίνας, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.
Ὣς ἄρ' ἔφη, πόσιος πειρωμένη· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ὀχθήσας ἄλοχον προσεφώνεε, κέδν' εἰδυῖαν,
Ὦ γύναι, ἦ μάλα τῦτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες.
Τίς δέ μοι ἄλλος ἔθηκε λέχος; χαλεπὸν δέ κεν εἴη
Καὶ μάλ' ὀπιζαμβῶ, ὅτε μὴ Θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν
Ῥηϊδίως ἐθέλων θείη ἄλλῃ ὅπῃ χώρῃ.
Ἀνδρῶν δ' οὐκ ἄν πις ζωὸς βροτὸς, οὐδὲ μάλ' ἡβῶν,

"Veniret vigesimo anno in patriam terram.
"Sed agè mihi, nutrix, sterne lectum, ut & ipse
"Dormiam, certè enim huic ferreus in pectoribus animus.
Hunc rursus allocuta est prudens Penelope,
"Domine, non equidem aliquid statim magnifacio, neque parvi facio,
"Neque admodùm admiror; valdè autem benè scio, qualis eras,
"Ex Ithacâ in navi cùm ires longiremis.
"Sed agè ei sterne densum lectum, Euryclea,
"Extrà stabilem thalamum, quem quidem ipse fecit:
"Ubi ei extruentes densum lectum superimponite, *ad* cubandum,
"Pelles, & chlænas, & cooperimenta splendida.
Sic dixit maritum tentans; at Ulysses
Graviter-ferens uxorem allocutus est, casta scientem,
"O mulier, certè valde hoc verbum compungens-animum dixisti:
"Quis enim mihi alibi poneret lectum? difficile utique esset
"Et valdè scienti; nisi quandò Deus ipse superveniens
"Facilè volens posuerit alio in loco,
"Virorũ autem non utiq; aliquis vivus homo, neque valdè pubescens,

ΣΧΟΛΙΑ.

172. Σιδήρεος.] Ἰσχυρός.

174. Μεγαλίζομαι.] Ἐπαίρομαι. *Ἀθερίζω.] Τὸ ἐκλείπω καὶ ἀποβάλλω, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀθέρων, τῶν μὴ δυναμένων ἔχειν βάθος σπερμάτων. οἱ δὲ λικμῶντες.

NOTÆ.

174. Δαιμόνι', οὔτ' ἄρ τι μεγαλίζομαι) De Voce Δαιμόνιος, modò ad v. 166. Vocula τι producitur, in *Cæsurâ*, ante *Liquidam* μ'. Legi tamen potest & τοι, ut τὶ quodammodò subaudiatur.

179. Ἔνθα οἱ ἐκθεῖσαι πυκινὸν λέχος ἐμβάλετ', ὠκὺ) Quoniam *Penelope Eurycleam* tantùm alloquitur, Plures legebant ἐμβαλέτ', immemores interim præcessisse τὸ ἐκθεῖσαι *Participium* Plurale. Quare notandum, *Eurycleam* jussam quidem *Lectum* sternere, at non per se, cùm minùs valeret, sed *Famularum*, præsertim Cubiculariæ *Actoridis*, i. e. *Eurynomæ*, ministerio; quibus utique præsideret: ut infrà, v. 289. &c. Ità *Florentina* mecum legit ἐμβάλετε, ità *Aldina*, *Lovaniana Reseii*, *Hervagiana*; ità etiam *Latini Interpretes*, quotquot *Pluraliter* vertunt, *Sensu* ipso Postulante. Quare τὸ ἐμβαλέτ', ad *Var. Lectiones* remitto, nec isto loco dignam, nisi ut *Erroris* memoria habeatur.

184. Ἄλλοσ' ἔθηκε) Ità legit *Eustath.* fol. 809. lin. 31. quæ longè potior *Lectio*, quam ἄλλοσε θῆκε, quæ priùs obtinuit.

NOTÆ IN SCHOLIA.

174. *Ἀθερίζω) Hoc, ex *Aloysiano* MSto.

179. *Πυκινὸν λέχος) Hoc, ex *Hesychio*.

VARIÆ LECTIONES.

172. Σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμὸς) γρ. σιδήρεον ἐν φρεσὶν ἦτορ, *H. Steph.* Etiam, σιδήρεος ἔνδοθι θυμός.

174. Οὔτ' ἄρ τι) γρ. οὔτ' ἄρ τοι. Vid. N. in *Text.*

178. Ἐκτὸς) γρ. ἐντὸς, *H. Steph.*

179. Ἐμβάλετ') γρ. ἐμβαλέτ', *H. Steph.* malè. Vid. Not. in *Textum*.

184. Ἄλλοσ' ἔθηκε) γρ. ἀλλοσε θῆκε, olim, non æquè bene. Vid. infrà, ad v. 204.

187. Οὐδὲ μάλ' ἡβῶν) γρ. οὐδὲ γυναικῶν, *Eustath.* fol. 1944. lin. 20. *Roman.* & fol. 810. lin. 21. *Basil.* & *H. Steph.*

Ῥεῖα

Ῥεῖα μεθοχλίσειεν· ἐπεὶ μέγα σῆμα τέτυκτο
Ἐν λέχεϊ ἀσκηθεῖ· τὸ δ' ἐγὼ κάμον, οὐδέ τις ἄλλος.
Θάμνος ἔφυ ταναύφυλλος ἐλαίης ἔρκος ἐντὸς,
Ἀκμηνὸς θαλέθων· πάχεϊ δ' ἦν, ἠΰτε κίων·
Τῷδ' ἐγὼ ἀμφιβαλὼν θάλαμον δέμον, ὄφρ' ἐτέλεσσα
*Πυκνῇσιν λιθάδεσσι, καὶ εὖ καθύπερθεν ἔρεψα·
Κολλητὰς δ' ἐπέθηκα θύρας, πυκινῶς ἁραρυίας.
Καὶ τότ' ἔπειθ' ἀπέκοψα κόμην ταναυφύλλου ἐλαίης·
Κορμὸν δ' ἐκ ῥίζης προταμὼν, ἀμφέξεσα χαλκῷ
Εὖ καὶ ὀπιζαμβῶσ, καὶ ὀπὴ ταθμην ἴθυνα,
Ἑρμῖν' ἀσκήσας· τέτρηνα δὲ πάντα τερέτρῳ.
Ἐκ δὴ τοῦ ἀρχόμενος λέχος ἔξεον, ὄφρ' ἐτέλεσσα,
Δαιδάλλων χρυσῷ τε, καὶ ἀργύρῳ, ἠδ' ἐλέφαντι,

" Facilè moveret, quoniam magnum ſignum factum eſt
" In lecticâ laboratâ; hanc enim ego feci, neque aliquis alius.
" Arbuſcula erat extenſa-foliis olivæ ſeptum intra,
" Florens, virefcens; craſſior verò *paulo* erat, tanquam columnula.
" Hanc ego, *ut centrum*, circumdans thalamum ſtruxi, donec perfeci
" Denſis lapidibus, & bene deſuper texi;
" Glutinatas inſuper impoſui januas, ſcitè compactas:
" Et tunc demùm incidi comam pandis-ramis olivæ;
" Truncumque ex radice inciſum circum poliviferro
" Bene & ſcienter, & in lineam direxi,
" Fulcro elaborato, terebravique omnia terebro.
" Et ab hoc incipiens lecticam polivi, quouſque perfeci,
" Varians auroque, & argento, & ebore;

ΣΧΟΛΙΑ.

189. Κάμον.] Μετὰ κοπιάτε ἐποίησεν.

191. Ἀκμηνὸς θαλέθων.] Ὁ ἀκμηνὸν ἔχων ἢ θάλλει, ἐπὶ μὲ τούτου ὁ Ἀρίσταρχος ὠξυτόνησεν. ἐπὶ δὲ ἢ ἐν Ἰλιάδι, δηλοῦντος τὸ νῆσις, ἐβαρυτόνησεν· οἱ δὲ, τὰ δύο παροξυτόνησαν.

192. Ἀμφιβαλὼν.] Κτήσας.

193. Λιθάδεσσι.] Μικραῖς λίθοις.

196. Κορμὸν δ' ἐκ ῥίζης προταμών.] Ἀπὸ τῆς ῥίζης κορμὸν ποιήσας. Ἀμφέξεσα.] Περιελέπισα.

197. Σπίθμησε.] Τῷ πηχυαίῳ σπάρτῳ.

198. Ἑρμῖν'.] Κλινόποδα· ἔρικα γὰρ τῆς κλίνης. *Ἑρμῖν' ἀσκήσας. Τέτρηνα δὲ πάντα τερέτρῳ.] Ἑρμῆς, ὁ Διὸς καὶ Μαίας τοῦ Ἄτλαντος, παῖς ἦν ὢν, ἐν ἀνθρώποις τίσταται μίγισα εὕρετο, Γεώμετρα, καὶ μυστικὰ, καὶ παλαίστραν, καὶ γυμναστικὴν· ὅθεν καὶ τὰς Ἑλλάνας περιέχοντα αὐτὸν ἀσκῆσαι, καὶ ὕπνου ἐν τοῖς γυμνασίοις ἀναθεῖναι· τῷ δὲ Ὀνειροπομπὸν εἶναι, καὶ τὰς κοιμωμένους αὐτῷ εὔχεσθαι, καὶ αὐτὸν ἀναμένειν, εἴλοντο ἐν τοῖς θαλάμοις ἔχειν αὐτὸν φύλακα καὶ ὕπνου, ἐπινοῆσαί τι καὶ ἀσκῆσαι τὰς τῶν κλινῶν πόδας εἰς τὸ καὶ πρόσωψιν, ὅπως ἀλεξικάρδιος ἔχοιεν *ἰδίας, τὰ μὲ δίμαζε μὴ φοβοῖντο, παρεσκεύασεν ἢ πλείστην ἐπαφροδισίαν ἀφ' ὧν ὀνειρεύοντο· ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ τῷ Ἀθηναίῳ. Τέτρηνα.] *Ἐτόρνωσε. Τερέτρῳ.] Τεχνικῷ ἐργαλείῳ.

199. Ἐκ δὴ τοῦ ἀρχόμενος.] Τῶν ποδῶν.

NOTÆ.

193. Πυκνῇσιν λιθάδεσσι) Τὸ λ'. eſt *eſtaticum*, quare *Ultima* ῇ πυκνῇσι ſufficere potuit, æque atque πυκνῇσιν, quod aliàs ſcriberem. Tu verò Lector, audaciæ meæ propitius eſto, jam enim tibi confiteor, in *Omnibus*, quæ vidi hactenùs, *Exemplaribus*, hoc ſaltem in loco, πυκινῇς ſcribi, gravi cum *Verſûs* periculo; duæ enim *Priores* ſic productæ, quæ ſemper aliàs *breves*, ut vel in Proximo Verſu apparet: quod tamen, ex *Euſtathii* proſaico laudandi more, Captum & Corruptum puto, imò ſcio, proboque; nam alio in loco, *viz. Odyſſ* ξ'. v. 36. Πυκνῇσιν λιθάδεσσιν, idem nempè *Hemiſtichium* occurrit, ubi Omnes omninò Codices πυκνῇσι legunt, πυκινῇς nulli; eadem autem & hìc Ratio, quare τὸ πυκινῇς, ad *Var. Lect.* rejicio, *Grammaticorum* Crucem, & *Tyronum* Offendiculum.

NOTÆ IN SCHOLIA.

191. *Ἐπὶ μὲ τούτου ὠξυτόνησεν) Hujus *Scholii* Illuſtrationi & Confirmationi facit illud *Euſtathii*, fol. 810. lin. 42. Ἀκμηνὸς ἢ, νῦν ὀξύνει· φασὶ γὰρ, ὅτι Ἀρίσταρχος συναῦξα μὲ ἐπὶ ῇ θάμνος ἀκμηνὸς, ὃ ἐστι, ἀκμὴν ἔχων ἢ νεάζειν, ὠξυτόνησεν· ὁ δὲ Ἰλιάδι, ἐπὶ ῇ δηλοῦντος τὸ νῆσιν, ἐβαρυτόνησεν· ἕτεροι δὲ, φασὶ, τὰ δύο παροξυτόνησαν.

198. Ἑρμῖν' ἀσκήσας) Totum hoc *Scholion*, extat quidem in *Aloyſii* MSto, ut plurima alia, at non ſuo ordine, verùm è regione Verſûs 332. ut in *Aldinâ* etiam Editione, & *Morrhianâ*, ubi pro Ἑρμῆν, lego *Ἑρμῖν', pro ἰδίας, *ἰδίους reſtituo, *Senſu* famulante, *ἐτόρνωσε demum, pro ἐτόρνασε, ex MS. & v. 203. *ἐσὸς, pro ἐσῶς, ex eodem MS.

VARIÆ LECTIONES.

192. Δέμον) γρ. ἐμὸν, *H. Steph.* malè.

193. Πυκνῇσιν λιθάδεσσι) γρ πυκνῇσι λιθάδεσσι, & πυκινῇς λιθάδεσσι, vid. Not. in *Textum*.

196. Ἀμφιξεσα) γρ. ἀμφ' ἔξεσα.

Ἐκ δ' ἐτάνυσα ἰμάντα βοὸς, φοίνικι φαεινόν.
Οὕτω τοι τόδε σῆμα πιφαύσκομαι· οὐδέ τι οἶδα,
Εἴ μοι ἔτ' ἔμπεδόν ἐστι, γύναι, λέχος, ἦέ τις ἤδη
Ἀνδρῶν ἄλλοσ' ἔθηκε, ταμὼν ὑπὸ πυθμένι ἐλαίης.
Ὡς φάτο· τῆσδ' αὐτῇ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
Σήματ' ἀναγνούσης, τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.
Δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς δράμε, ἀμφὶ δὲ χεῖρας
Δειρῇ βάλλ' Ὀδυσῆϊ, κάρη δ' ἔκυσ', ἠδὲ προσηύδα,
Μή μοι, Ὀδυσσεῦ, σκύζευ, ἐπεὶ τά περ ἄλλα μάλιστα
Ἀνθρώπων πέπνυσο· θεοὶ δ' ὤπαζον ὀϊζύν,
Οἵ νῶϊν ἀγάσαντο παρ' ἀλλήλοισι μένοντε
Ἥβης ταρπῆναι, καὶ γήραος οὐδὸν ἱκέσθαι.
Αὐτὰρ μὴ νύ μοι τόδε χώεο, μηδὲ νεμέσσα,
Οὕνεκά σ' οὐ τοπρῶτον, ἐπεὶ ἴδον, ὧδ' ἀγάπησα·
Αἰεὶ γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
Ἐρρίγει, μή τίς με βροτῶν ἀπάφοιτ' ἐπέεσσιν
Ἐλθών· πολλοὶ γὰρ κακὰ κέρδεα βουλεύουσιν.

" Extrà itidem extendi pellem bovis purpurâ ſplendidam.
" Sic tibi hoc ſignum dico; neque ſcio,
" Si mihi adhuc firma eſt, mulier, lectica, an aliquis jam
" Virorum aliàs poſuerit, ubi ſuccidiſſet radicem olivæ.
Sic dixit: hujus verò inibi ſoluta ſunt genua & dilectum cor,
Signa recognoſcentis, quæ ei firma dixit Ulyſſes.
Lacrymans igitur ſtatim rectà cucurrit, circumque manus
Collum jecit Ulyſſi, caputque oſculata eſt, & dixit,
" Nè mihi, Ulyſſes, iraſcere, quoniam in aliis maximè
" Hominum prudens fuiſti; Dii verò dederunt ærumnam,
" Qui nobis inviderunt ad-invicem manentes
" In Juventute delectari, & Senectutis limen *ſimul* pervenire.
" At nè nunc mihi hoc iraſcere, nec reprehende,
" Quoniam te non primùm, poſtquam vidi, ſic amplexa ſum;
" Semper enim mihi animus in pectoribus dilectis
" Horrebat, nequis me hominum deciperet verbis
" Profectus; multi enim malas aſtutias cogitant.

ΣΧΟΛΙΑ.

203. Ἔμπεδον.] Ἀκίνητον, ἢ οὐ τῷ πόδι ἑστός.
209. Σκύζου.] Ὀργίζου.
214. Ἀγάπησα.] Περιεπλυνάμην.
216. Ἐρρίγει.] Ἐφοβεῖτο.
217. Βουλεύουσι.] Ἐννοοῦσιν.

NOTÆ.

203. Εἴ μοι ἔτ' ἔμπεδόν ἐστι, γύναι, λέχος) Vox γύναι, in *Henrici Stephani* Editione per Incuriam exciderat, deinde in *Caſtellionis*, *Elzevirii*, &c. Plures tamen agnoſcunt, & *Euſtath.* fol. 811. lin. 19. Ἐν δὲ τῷ, Εἴ μοι ἔτ' ἔμπεδόν ἐστι, γύναι, λέχος, ἐμφαντικῶς κεῖται, καὶ ὑδιαθέτως· οἷς δέον ὂν, τῷ Πηνελόπῃ ἔμπεδον αὐτὸ φυλάττειν, εἴπερ Ὀδυσσέως ἐστὶ γυνή.

205. Τῆς δ' αὐτῇ λύτο γούνατα — σήματ' ἀναγνούσης) Cùm in Multis olim ſcriberetur ἀναγνούσῃ, de *Syntaxi* multa multi, & Nos quoque nonnihil, ad *Odyſſ.* ι'. v. 256. Verùm cùm *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Reſcii*, *Hervagiana*, & aliæ, ἀναγνούσης hìc legant, etiam *H. Steph.* & *Var. Lect.* videndum, annon illa *Lectio* ἀναγνούσῃ, ex alio loco irrepſerit, viz. *Odyſſ.* τ'. v. 249. Τῇδ' ἔπι μᾶλλον ὀφ' ἱμερτὸν ὦρτο γόοιο, Σήματ' ἀναγνούσῃ, ubi rectè cum τῇ concordat, non itidem hìc cum τῆς. Vid. ad τ'. v. 250. *Euſtathio* tamen *Solœciſmus* placuit, & defenditur, fol. 811. lin. 23. Καινότερον φασὶν· τὸ ᾧ κοινὸν, ἢ Τῆσδε ἀναγνούσης· ἢ Τῇδ' ἀναγνούσῃ· ὁ ᾗ Γενικῷ Δοϊκῇ παρέῤῥηκεν. Ἀφ' οὗ τὸ μυριαχῇ φασὶ φύσει ἀσυλοίκισον ἢ πλαγιασμῷ, καὶ τῷ συγγίνεται ἢ δύο τούτων πλώσεων.

207. Δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς δράμε) Cùm olim eſſet ἔπειτα ἰθὺς, in Omnibus, exceptâ ſolâ *Florentinâ*, ego illius auctoritate fretus, & Veterum Uſu, ἔπειτ' ἰθὺς ſcribo, de quâ re diximus ad ρ'. v. 33.

VARIÆ LECTIONES.

201. Ἐκ δ' ἐτάνυσα) γρ. ἐν δ' ἐπάνυσα, *Euſtath.* fol. 809. lin. 29.
204. Ἄλλοσ' ἔθηκε) γρ. ἄλλοσε θῆκε, ut ſuprà, v. 184.
206. Ἀναγνούσης) γρ. ἀναγνούσῃ, vid. Not. in *Textum*, ad v. 205.
207. Ἔπειτ' ἰθὺς) γρ. ἔπειτα ἰθὺς, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Δεάμενν) γρ. κίεν, *Euſtath.* fol. 811. lin. 52.
209. Ὤπαζον) γρ. ἐπώπαζον.

Οὐδέ

Οὐδέ κεν Ἀργείη Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαῦῖα,
Ἀνδρὶ παρ' ἀλλοδαπῷ ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ,
Εἰ ἤιδη, ὅ μιν αὖτις ἀρήιοι υἷες Ἀχαιῶν
Ἀξέμεναι οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδ' ἔμελλον.
Τῷ δ' ἤτοι ῥέξαι Θεὸς ὤρορεν ἔργον ἀεικές·
Τὴν δ' ἄτην ὑ πρόφρων ἐφ' ἑῷ κάθετο θυμῷ
Λυγρὴν, ἐξ ἧς πρῶτα καὶ ἡμέας ἵκετο πένθος.
Νῦν δ', ἐπεὶ ἤδη σήματ' ἀριφραδέως κατέλεξας
Εὐνῆς ἡμετέρης, τῷ ὑ βροτὸς ἄλλος ὀπώπει,
Ἀλλ' οἷοι σύ τ', ἐγώ τε, καὶ ἀμφίπολος μία μούνη
Ἀκτορίς, ἥν μοι δῶκε πατὴρ ἔπι δεῦρο κιούσῃ,
Ἣ νῶϊν εἴρυτο θύρας πυκινῆς θαλάμοιο,
Πείθεις δή μοι θυμὸν, ἀπηνέα πὲρ μάλ' ἐόντα.

" Neque forsan Argiva Helena, Jove nata,
" Viro cum alieno mixta esset amicitiâ & lecto,
" Si scivisset; quòd ipsam iterum bellicosi filii Achivorum
" Reducturi domum dilectam in patriam erant.
" Hanc utique perpetrare Deus permisit opus abominandum:
" Consequentiam autem damnosam non ante suo imposuit animo
" Gravem; ex quâ primum & ad nos accessit dolor.
" Nunc verò, quandoquidem signa valde manifesta dixisti
" Lecti nostri, quem non homo alius vidit;
" Verùm soli tuque, egoque, & ancilla una sola
" Actoris, quam mihi dedit pater huc venienti,
" Quæ nobis asservabat januas reconditi cubiculi,
" Flectis tandem meum animum, subdurior quamvis sit.

ΣΧΟΛΙΑ.

218. Οὐδέ κεν Ἀργείη Ἑλένη.] Ἀφιτέον] * οἱ ζ', ὡς σκάζοντες κατὰ τὸ νοῦν· σώζοιτο δ' ἂν, εἰ *σίζομεν, ἐπὶ τῷ, εἰ ἤδη· καὶ τὸ ὅ, ἀντὶ οὗ, διό· ὡς εἶναι, διὸ ἂν ἡ Ἑλένη ἐμίγη παρὰ ἀλλοδαπῷ ἀνδρὶ, εἰ μὴ ἦν ἐξηπατημένη· διὸ αὐτῷ, ἐπὶ παρειλημμένῃ, οἱ Ἕλληνες ἐπανήγαγον. οἱ δὲ φασὶ, τὸν Ἀλέξανδρον Μενελάῳ εἰκαθέντα γαμεῖν Ἀφροδίτης μισηθῆναι τῇ Ἑλένῃ. Οὐδέ κεν Ἀργείη Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα Ἀνδρὶ παρ' ἀλλοδαπῷ ἐμίγη φιλότητι & εὐνῇ.] Ἀλέξανδρον, Πριάμου παῖδα, ἀπὸ τῆς Ἀσίας κομίζεσθαι εἰς τὴν Λακεδαίμονα, διενεχθῆναι τῷ Ἑλένου ξενιζομένους ἀρπάσαι· ἢ ὅτι, χρυσοῦν ἄγαλμα & φίλανδρον ἔχουσα, ἀπηγόρευε καὶ προμηθεῖν ἔλεγε τὰ μὴ νόμιμα γάμου, καὶ τὸν Μενέλαον πρὸ πλείονος ἡγεῖσθαι· χλιαίνει δὲ ὁ Πάριδος ἀπαίδευσις, φασὶ τὴν Ἀφροδίτην ἐπιτρέψαι τοιοῦτόν τι, ὥστε καὶ μοιχεύειν δ' Ἀλεξάνδρου τὴν ἰδίαν εἰς τὸν δ' Μενελάου χαρακτῆρα, καὶ ὅτου τὴν Ἑλένην παρελογίσατο· δίκασαν γὰρ εἶναι ταῖς ἀληθείαις τὸν Μενέλαον μὴ ὀκνῆσαι ἅμα αὐτῷ ἕπεσθαι· φθείσασαν δ' αὐτὴν ἄχει τὸν νεὼς, ἐμβαλλόμενος ἀνήχθη· ἡ ἱστορία παρὰ Νικίᾳ, τῷ πρώτῳ.

220. Εἰ ἤδη.] Ἐνταῦθα σιγλίον· ἔπειτα ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς ἀποστιγμήν. Ὅ μιν αὖτις ἀρήιοι υἷες Ἀχαιῶν. Ὁ γὰρ λόγος, οὐκ ἂν ἡ Ἑλένη παρ' ἀλλοφύλῳ ἀνδρὶ ἐμίγη, εἰ πρόσωπα τὸ μίσθιον· διὸ & ἐπαινάξειν ἔμελλον αὐτὴν οἱ Ἕλληνες, ὡς μηδὲν ἡμαρτηκυῖαν. Ὅ μιν.] Διὸ αὐτήν.

223. Τῷ δ' ὅ ἀποθύει.] Οὐ πρὸς δ παῖδα, ἔγνω τὴν φρενοβλάβειαν.

229. Νῶϊν.] Ἡμῶν.

NOTÆ.

218. Οὐδέ κεν Ἀργείη Ἑλένη) Locus Optimus, ad coarguendam omnimodam Malitiam, quem hoc modo in *Christianum* Sensum vertere licet. Οὐδέ κεν ἄνθρωποι, μεγάλα Θεῷ ἐκγεγαῶτες, Ῥηϊδίως ἐθέλοιεν ἐς αἴσυλα ἔργα τραπέσθαι· Εἰ βίον ἐσόμενόν ποτ' ἐώλπεσαν· ᾧ οὐ πῶσι Ποινὴ ἀμοιβαίη τε, παλίντιτα τ' ἔργα γίνηται. De hoc loco, vid ad *Brevia Scholia*; ubi à *Criticorum* nonnullis *Obelo* notati dicuntur; qui loci *Sensum* minimè sunt assecuti; quem Nos

NOTÆ IN SCHOLIA.

Sensus non videtur genuinus, *Versionem Latinam* ex illius mente conformandam reor, qui talis esse deberet. *Si scivisset: Idcircò ipsam iterum Graci erant reducturi*, viz. *ut Innocentem. Trica!*

218. Οὐδέ κεν Ἀργείη Ἑλένη) Et hoc *Scholion* in iisdem Codicibus ad ipsum finem divagatum. Pro ὁ ιζ'. lego, ex MS. οἱ ζ'. i. e. *Septem Versus*: Pro σίζομεν, lego, ex MS. *σίζομεν. Verùm cum *Scholii*

VARIÆ LECTIONES.

220. Ἤιδη, ὅ μιν) γρ. ἤδη· ὅ μιν, *H. Steph.* & *Schol.*

222. Τὴν δ' ἤτοι) γρ. τῷ δή τοι, *Hen. Stephan.* & τῷ δ' ἤτοι.

225. Νῦν ἐπεὶ ἤδη) γρ. νῦν δ' ἐπεὶ δή.

228. Μοὶ δῶκε) γρ. μοὶ ἔδωκε.

229. Εἴρυτο) γρ. εἰρῦτο, ut suprà, χ'. v. 90.

Ὡς

Ὡς φάτο· τῷ δ' ἔπι μᾶλλον ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.
Κλαῖε δ' ἔχων ἄλοχον θυμαρέα, κέδν' εἰδυῖαν.
Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀσπασίως γῆ νηχομένοισι φανείη,
Ὧντε Ποσειδάων θυέργεα νῆ' ἐνὶ πόντῳ
Ῥαίσῃ ἐπειγομένῃσιν ἀνέμῳ καὶ κύμασι πηγῷ,
Παῦροι δ' ἐξέφυγον πολιῆς ἁλὸς ἤπειρόνδε
Νηχόμενοι, πολλὴ δὲ χροῒ τέτροφεν ἅλμη,
Ἀσπάσιοι δ' ἐπέβαν γαίης, κακότητα φυγόντες·
Ὡς ἄρα τῇ ἀσπαστὸς ἔλυ πόσις εἰσορόωσῃ·
Δειρῆς δ' οὔπω πάμπαν ἀφίετο πήχεε λευκώ·
Καί νύ κ' ὀδυρομένοισι φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Εἰ μὴ ἄρ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Νύκτα μὲν ἐν περάτῃ δολιχὴν ἐκέδασσε, Ἠῶ δ' αὖτε
Ῥύσαι' ἐπ' Ὠκεανῷ χρυσόθρονον, ὄφρ' ἔα ἵππους
Ζεύγνυθ' ὠκύποδας, φάος ἀνθρώποισι φέρουσας,
Λάμπον τε Φαέθοντ', οἵτ' Ἠῶ πωλοι ἄγουσι.
Καὶ τότ' ἄρ' ἦν ἄλοχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ γύναι, οὐ γάρ πω πάντων ἐπὶ πείρατ' ἀέθλων
Ἤλυθομεν, ἀλλ' ἔτ' ὄπιθεν ἀμέτρητος πόνος ἔσται
Πολλὸς καὶ χαλεπὸς, τὸν ἐμὲ χρὴ πάντα τελέσσαι.

Sic dixit; huic etiam adhuc magis desiderium movit luctûs:
Flebat igitur habens uxorem gratam cassa scientem.
Sicut verò quando libenter terra natantibus apparet,
Quorum Neptunus benefactam navem in ponto
Perdidit, dum-impelleretur vento, & undâ nigrâ,
Pauci etenim effugerunt è cano mari in terram
Natantes, multaque circa corpus adhæret salsugo;
Læti igitur conscenderunt terram, clade evitatâ:
Sic utique illi gratus erat maritus inspicienti;
A collo autem nondum omninò removebat brachia alba;
Quin forte etiam lugentibus apparuisset rosea aurora,
Nisi alia cogitâsset Dea cæsia Minerva.
Noctem quidem in horizonte longam tenuit, Auroram verò rursus
Detinuit in Oceano aureæ sedis, neque sinebat equos
Conjungi veloces-pedibus, lumen hominibus portantes,
Lampum & Phaëthonta, qui Auroram equi ducunt:
Et tunc suam uxorem alloquutus est prudens Ulysses,
" O mulier, nondum enim omnium ad fines certaminum
" Venimus, sed adhuc in futurum immensus labor est,
" Multus & difficilis, quem me oportet omnem perficere.

ΣΧΟΛΙΑ.

332. Θυμαρέα.] Τῇ ψυχῇ δρέπουσαν, εὐάρεστον.
237. Τέτροφεν.] * Πέπηγεν.
243. Ἐν περάτῃ.] Ἤδη πρὸς τῷ πείρατι καὶ τῷ τέλει ὄσαν. Δολιχήν.] Οὐκ ἐν τῷ καθ' ὅλου, ἀλλὰ * τὸν ἐσυθμένον πρὸς * ἀνάκτησιν Ὀδυσσέως.
249. Ἀμείρετον.] Ὁ πολύς. Πόνος.] Κάματος.

NOTÆ.

232. Θυμαρέα) Θυμαρὴς scribitur, at θυμήρης de quâ re hæc *Eustath.* fol. 813. lin. 28. Καὶ ὅρα τὸ θυμαρέα, ἤγουν θυμήρη· ὡς ἀπὸ εὐηθείας τὸ, ἡ θυμαρὴς καὶ σημειώσαι, ὅτι μὴ δεῖ η μὲ βαρύνεται ἡ τοιαύτη λέξις· ὡς δῆλον ἐκ † Θυμῆρες κεφάσασα καλὸ κρατός π ἐ ὤμων· ἀφ' ὃ δὲ α ὀξύνεται, Κανόνι. ὁποίῳ καὶ ἡ εὐμαρής.
246. Λάμπον τε Φαέθοντα) *Lycophron* Unicum dat *Auroræ* Equum, nempè *Pegasum*; at juxta *Homerum*, Duo *Auroræ* Equi; quorum hæc Nomina: Quatuor *Solis* Equi, *Pyroeis*, *Eôus*, *Æthon*, & *Phlegon*; ut *Ovidius*, Metamorph. l. 2. §. 1. Ἕλληνες, ἀκούοντες τὰ περὶ Ἡλίου φασόντων, ὡς ἵππους καὶ ἅρμα πυρὸς, εἰς ἐφαμὸν ἀνελήφθη, πεῦται εὐθὺς ἔπλασαν. Vid. quæ Nos ad *Estheram*, c. 5. v. 1. §. 739. & *Joh. Meursii* Spicileg. *Theocrit.* p. 149. & *Eustath.* ad hunc locum, *Odyss.* fol. 814. lin. 33.

† κ'. v. 362.

NOTÆ IN SCHOLIA.

237. * Πέπηγεν) Ità, ex MS. *Aloysiano*, emendo, pro πέπληγεν.
243. * Πρὸς ἀνάκτησιν Ὀδυσσέως. Ità MS. *Aloysii Alemanni*, pro corruptissimo, * ἀγαλάκτησιν Ὄθεν.

Sensus enim, *Noctem produxit ad refocillationem Ulyssis.* * Τόπ autem, quod benè aderat, in *Impressis*, malè abest in MS.

VARIÆ LECTIONES.

231. Τῷδ' ἔπι μᾶλλον) γρ. τῷ σ' ἄρα μᾶλλον, *Hen. Stephan.*
233. Ἀσπασίως) γρ. ἀσπαστὸν, *Eustath.* fol. 813. lin. 31. *H. Steph.*
243. Ἠῶ δ' αὖτε) γρ. ἠόα δ' αὖτε.
246. Ἠῶ πῶλοι ἄγουσι) γρ. Ἠόα πῶλοι ἄγουσιν.
249. Ἔσται) γρ. ἐσί. *H. Steph.*

Ὡς

Ὡς γάρ μοι ψυχὴ μυθήσαλο Τειρεσίαο
Ἡμαλι τῷ, ὅτε δὴ κατέβαιν δόμον Ἄϊδος εἴσω,
Νόστον ἑταίροισιν διζήμενος, ἠδ' ἐμοὶ αὐτῷ.
Ἀλλ' ἔρχθ', λέκτρονδ' ἴομεν, γύναι, ὄφρα καὶ ἤδη
Ὕπνῳ ἶσὸ γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντε.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε πολύφρων Πηνελόπεια,
Εὐνὴ μὲν δή σοί γε τότ' ἔσται, ὁππότε θυμῷ
Σῷ ἐθέλῃς· ἐπεὶ ἄρ σε θεοὶ ποίησαν ἱκέσθαι
Οἶκον ἐϋκτίμενον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν·
Ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράσθης, καί τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ,
Εἶπ' ἄγε μοὶ τὸν ἄεθλον· ἐπεὶ καὶ ὄπιθεν, ὀΐω,
Πεύσομαι· αὐτίκα δ' ἐστὶ δαήμεναι οὔτι χέρειον.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Δαιμονίη, τί τ' ἄρ' αὖ με μάλ' ὀτρυνέουσα κελεύεις
Εἰπέμεν; αὐτὰρ ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὑποκεύσω.
Οὐ μέν τοι θυμὸς κεχαρήσεται· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
Χαίρω· ἐπεὶ μάλα πολλὰ βροτοὺς ἐπὶ ἄστε' ἄνωγεν
Ἐλθεῖν, ὃν χείρεσσιν ἔχοντ' εὐῆρες ἐρετμόν·
Εἰσόκε τὸν ἀφίκωμαι, οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν,
Ἀνέρας, οὐδέ θ' ἅλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν,
Οὐδ' ἄρα τοί γ' ἴσασι νέας φοινικοπαρῄους,

" Sic enim mihi anima dixit Tireſiæ,
" Die illo, quo nempe deſcendi domum inferni intra,
" Reditum ſociis dum quærerem, & mihi ipſi.
" Sed veni, ad lectum eamus, uxor, ut & jam tandem
" Somno ſub dulci delectemur dormientes.
Hunc rurſus allocuta eſt prudens Penelope,
" Lectus quidem jam tibi erit, quando animo
" Tuo volueris; poſtquam te Dei fecerunt venire
" Ad domum bene-ædificatam, & tuam in patriam terram:
" Sed quoniam cognoviſti, & tibi Deus injecit animo,
" Dic agè mihi certamen, quoniam & in futurum, puto,
" Audiam; ſtatim itaque eſt ſcire nequaquam pejus.
Hanc reſpondens, allocutus eſt prudens Ulyſſes,
" Domina, cur me valde hortans jubes
" Dicere? at ego dicam, neque celabo.
" Non quidem tibi animus lætabitur; neque enim ipſe
" Lætor: quoniam valde multas hominum in civitates jubebat
" Venire, in manibus habentem agilem remum,
" Donec ad hos venerim, qui neſciunt mare
" Viros, neque ſalibus mixtum cibum edunt,
" Neque ſciunt naves purpureas-roſtris,

ΣΧΟΛΙΑ.

254. Λέκτρονδ'.] Εἰς τὸν κοίτον.
258. Ἐπὶ ἄρ'.] Ἐπειδή.
260. Καί τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ.] Τὸ εἰπεῖν, ὅτι πεῖσαί σέ τι καὶ * ὕστερον δεῖ.
262. Πεύσομαι.] Ἀκούσομαι. Οὔτι.] Οὐδαμῶς.
264. Τίτ' ἄρ'.] Τί δή ποτε. Ὀτρυνέουσα.] Ἐπιγνοῦσα.
270. Ἅλεσσι.] Ἁλσίν.

NOTÆ.

269. Ἴσασι) Scripturam hanc Voci propriam reſtituo; nec enim Opus, ut ullibi cum σ'. duplici ſcribatur; quandò *Media* per ſe ſit ſemper longa, ſine illo adjumento; *Prima* ſanè *Communis*, quare in *Florentinâ*, *Aldinâ*, *Lovanianâ Reſcii*, *Hervagianâ*, rectiùs in *Priori* Syllabâ duplicatur σ', nam in his Quatuor Codd. ἴσασι bis legitur, hoc nempè in loco, & mox, v. 271. quod puto *Errori* anſam dediſſe, ut in *Romana* & *Baſileenſi*, *Euſtathii*, ἴσασι ſcriberetur; unde *Henricus Stephanus*, & illius ſequaces. Et ſanè omnibus aliis in locis, ἴσασι ſcribitur apud *Homerum*, bis tantùm, nempè his in locis, ἴσασι, quod vel ex ſuprà memorato ἴσασι tulit ortum, vèl quòd inter χείρεσσιν, θάλασσαν, & ἅλεσσι occurreret, undè *Scriba*, uſu, uti fit, deceptus, & hìc σ' geminum faceret.

271. Ἴσασι) Ità, pro ἴσασι, vel ἴσασι, ſcribo & hìc, vid. ſuprà, ad v. 269.

NOTÆ IN SCHOLIA.

260. * Ὕστερον) Ità, pro ἔπειτα, ex MSto.

VARIÆ LECTIONES.

254. Ὄφρα Ϲ) γρ. ὄφρα κέν.
264. Αὖ μὲ) γρ. ἤν μοι, *H Steph.*
269. Ἴσασι) γρ. ἴσασι, & ἴσασι, vid. Not. in *Textum.*
271. Ἴσασι) γρ. ἴσασι, & ἴσασι, ut ſuprà, v. 269.

Οὐδ'

Οὐδ' θύηξ' ἐρετμὰ, τά τε πλεκὰ νηυσὶ πέλονται.
Σῆμα δέ μοι τόδ' ἔειπεν ἀριφραδές· οὐδέ σι κεύσω·
Ὁππότε κέν δή μοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὁδίτης
Φήῃ ἀθηροκοιτὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ,
Καὶ τότε μ' ἐν γαίῃ πήξαντ' ἐκέλευεν ἐρετμὸν,
Ἔρξαντ' ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι,
Ἀρνειὸν, ταῦρόν τε, συῶν τ' ἐπιβήτορα κάπρον,
Οἴκαδ' ἀποστείχειν, ἕρδειν θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
Ἀθανάτοισι Θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
Πᾶσι μάλ' ἐξείης· θάνατος δέ μοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
Ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ με πέφνῃ
Γήρᾳ ὑπαὶ λιπαρῷ ἐνημένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Ὄλβιοι ἔσονται· τάδε μοι φάτο πάντα τελεῖσθαι.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε πολύφρων Πηνελόπεια,
Εἰ μὲν δὴ γήρᾳ γε Θεοὶ τελέουσιν ἄρειον,
Ἐλπωρή τοι ἔπειτα κακῶν ὑπάλυξιν ἔσεσθαι.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Τόφρα δ' ἄρ' Εὐρυνόμη τε, ἰδὲ πρόφρων ἔντυον εὐνὴν
Ἐδητὸς μαλακῆς, δαΐδων ὑπολαμπομενάων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐσκονέουσαι,
Γρηῢς μὲν κείουσα, πάλιν οἰκόνδε βεβήκει·
Τοῖσιν δ' Εὐρυνόμη θαλαμηπόλος ἡγεμόνευεν
Ἐρχομένοισι λέχοσδε, δάος μὴ χερσὶν ἔχουσα·
Ἐς θάλαμον δ' ἀγαγοῦσα, πάλιν κίεν· οἱ μὲν ἔπειτα
Ἀσπασίοι λέκτροιο παλαιοῦ θεσμὸν ἴκοντο.

" Neque agiles remos, qui alæ navibus sunt.
" Signum verò mihi hoc dixit permanifestum, neque te celabo;
" Quando utique mihi obvius alius viator
" Diceret me ventilabrum tenere super illustri humero;
" Et tunc me in terrâ defixo justit remo
" Sacrificantem sacra opima Nepruno regi,
" Agnum, taurumque, suumque maritum verrem,
" Domum rursus abire, & facere sacras hecatombas
" Immortalibus Deis, qui cœlum latum habitant,
" Omnibus valde ordinatim: mors autem mihi ex mari ipso
" Debilis valde talis veniet, quæ me interficiet
" Senectute sub maturâ confectum, circumque populi
" Beati erunt: hæc mihi dixit, omnia perfectum iri.
Hunc rursus allocuta est prudens Penelope,
" Siquidem jam senectutem Dei perficient meliorem,
" Spes tibi postea malorum fugam fore.
Sic hi quidem talia inter se dicebant:
Interim verò Eurynomeque, & nutrix parabant lectum
Veste molli, tædis sub splendentibus.
At postquam straverunt densum lectum festinantes,
Anus quidem dormitura retrò in domum ivit:
His verò Eurynome cubicularia præibat
Euntibus ad lectum, tædam in manibus tenens:
In thalamumque ducens retrocessit hi quidem postea
Læti, lecti antiqui leges repetiverunt.

ΣΧΟΛΙΑ.

292. Κείουσα.] Κοιμηθησομένη.

296. Ἀσπάσιοι λέκτροιο.] Ἀσπαστῶς δὲ ἐπιθυμητικῶς ὑπεμνήσθησαν δὲ παλαιᾶ τῆς συνουσίας νόμου. Ἀριστοφάνης δὲ καὶ ὁ Ἀρίσταρχος πέρας τῆς Ὀδυσσείας τοῦτο ποιοῦνται.

ΝΟΤΑ.

282. Ἀβληχρὸς μαλα τοῖος) *Eustath.* fol. 589. lin. 30. Ἐν τῇ Ἡσιόδου δὲ Ἀπίωνος φέρεται, ὅτι Ἡρακλείδης ὁ Μιλήσιος βαρύνει τὸν λεξιν, λέγων, ὡς βληχρὸν ἐστι, τὸ ἰσχυρόν· καὶ οὐ σωθήσῃ ἄβληχρον· ὡς ἄκακον· ἢ ὑπαράδοσις ἐξύνει· βληχρὸν γὰρ, τὸ ἀσθενές.

NOTÆ IN SCHOLIA.

296. *Ἀριστοφάνης δὲ ὁ Ἀρίσταρχος) Ita MS. pro Ἀριστοφάνης καὶ Ἀρίσταρχος.

VARIÆ LECTIONES.

276. Ἐκίλδυεν) γρ. ἐκίλδυσεν.

281. Ὅς κέ μοι) γρ. ὅς κ' ἐμοί.

283. Γήρᾳ ὑπαὶ) γρ. γήρᾳ ὕπαρ.

290. Δαΐδων ὑπολαμπομενάων) γρ. δαΐδων ὑπολαμπομενάων, *Pindari* Scholiast. Vid. ad τ'. v. *Var. Lectiones.*

Αὐτ

Αὐτὰρ Τηλέμαχος, καὶ βουκόλος, ἠδὲ συβώτης,
Παῦσαν ἄρ' ὀρχηθμοῖο πόδας, παῦσαν δὲ γυναῖκας·
Αὐτοὶ δ' ὑπνάζοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
Τὼ δ' ἐπεὶ οὖν Φιλότητος ἐταρπήτην ἐρατεινῆς,
Τερπέσθην μύθοισι πρὸς ἀλλήλους ἀέποντες,
Ἡ μὲν, ὅσ' ἐν μεγάροισιν ἀνέσχετο δῖα γυναικῶν,
Ἀνδρῶν μνηστήρων ἐσορῶσ' αἰδήλιον ὄμιλον·
Οἳ ἕθεν εἵνεκα πολλὰ, βόας, καὶ ἴφια μῆλα,
Ἔσφαζον, πολλὸς δὲ πίθων ἠφύσατο οἶνος·
Αὐτὰρ ὁ διογενὴς Ὀδυσεὺς, ὅσα κήδε' ἔθηκε
Ἀνθρώποις, ὅσα τ' αὐτὸς ὀϊζύσας ἐμόγησε,
Πάντ' ἔλεγ'· ἡ δ' ἄρ' ἐτέρπετ' ἀκούουσ', οὐδέ οἱ ὕπνος
Πίπτεν ἐπὶ βλεφάροισι, πάρος καταλέξαι ἅπαντα.
Ἤρξατο δ', ὡς πρῶτον Κίκονας δάμασ'· αὐτὰρ ἔπειτα

At Telemachus, & bubulcus, & ſubulcus,
Cohibuerunt à ſaltatione pedes, ceſſareque fecerunt mulieres:
Ipſi demùm dormierunt in ædibus umbroſis.
Illi poſtquam amore delectati ſunt deſiderabili,
Oblectârunt ſe verbis mutuò loquentes;
Hæc quidem, quæcunque in ædibus toleraverat præſtans mulierum,
Virorum procorum obſervans exitioſam multitudinem;
Qui ipſius gratiâ multa *juncuta*, boves, & pingues oves
Jugulârunt, multum autem ex doliis hauſtum eſt vini:
At divus Ulyſſes *recitabat*, quoſcunque dolores intulerat
Hominibus, quaſcunque & ipſe ærumnas paſſus erat,
Omnia dixit; hæc verò delectata eſt audiens, neque ei ſomnus
Cecidit in palpebris, antequam ipſe recenſuerit omnia.
Incepit igitur, quomodo primùm Ciconas domuit: at poſtea

ΣΧΟΛΙΑ.

300. Ἐταρπήτην.] Ἐνηρέθησαν.
302. Ἀνέσχετο.] Ὑπέμεινεν.
309. Καταλέξαι] Καθ' ἕκαστον εἰπεῖν.
310. Ἤρξατο δ' ὡς πρῶτον.] Οὐ καλῶς ὑπέτηκεν Ἀρίσταρχος· * τὰς γ. καὶ λ. ῥητορικῶς δὲ πεποίηκεν ἀνακεφαλαίωσιν καὶ ἐπιτομὴν τῆς *ὅλης Ὀδυσσείας.

NOTÆ.

notant: verùm perperàm; niſi intelligas, Omnia jam præcipui momenti peracta, Reliqua facilè *Lectori* poſſe apprehendi. Verùm adhuc Ἀναγνωρισμὸς *Ulyſſis* apud patrem *Laertem*, & quomodò *Ulyſſes*, poſt Procorum cædem, eorundem Cognatorum potentiam eluſit, reſtabat; de quibus optimè *Euſtath.* fol. 817. lin. 5. *Baſil.* & fol. 1948. lin. 48. *Roman.* Ἰσέον δὲ, ὅτι καθὸ τῶν τῆς Παλαιῶν ἱστορίαν, Ἀρίστα[ρχος], καὶ Ἀριστοφάνης, οἱ κορυφαῖοι τῆς Γραμματικῆς, ἐς τὸ, ὡς ἔφρεθη, Ἀπάσποι λάκτριον παλαιὸν ἡσμὸν ἴσχουσι, περατοῦσι τὴν Ὀδύσσειαν, τὰ ἐφεξῆς, ἕως τέλους τῆς βιβλίου νοθεύοντες· οἱ δὲ τισὶ πολλὰ τῶν καμελαύλων ἀθετικόπτουσιν, ὡς φασιν οἱ αὐτοῖς ἀντιπίπτοντες· οἷον τὸν εὐθὺς ἐφεξῆς τῶν φασάντων ῥητορικῶς ἀνακεφαλαίωσιν, καὶ τὸν τῶν ὅλης, ὡς εἰπεῖν, Ὀδυσσείας ἐπίλογον· εἶτα καὶ τὸ ὕστερον ἀναγνωρισμὸν Ὀδυσσέως, τὸν πρὸς τὸν Λαέρτην, καὶ τὰ ἐκεῖ μνηστείας πλατύμυθα, καὶ ἄλλα οὐκ ὀλίγα. Εἰ δὲ διότι πολλὰ εὐαναπεύαστα ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν ἐφεξῆς ῥαψῳδίας πεποίηται, ἀφ' οὗτος ἐπαύδα τὴν Ὀδύσσειαν ἀποτερματίζουσιν, ἔστιν αὐτοῖς πιθανὸν, καὶ συσφίγξαι, ὡς οἷον σφηκῶσαι τὴν ὅλην Ποίησιν

310. * Τὰς) Ità, ex MSto, pro ΤΓ, γ'. Ω λ'. ſubaudi εἴκοσι, *Triginta* nempè *tres* Verſus, ſcilicet, à v. 310. Ἤρξατο δ', ὡς πρῶτον, &c. ad v. 342. *inclusivè*, Τοῦτ' ἄρα διὰπαντὸς εἶπεν ἔπος. Vid. *Euſtath.* fol. 1948. lin. 47. Edit. *Roman.* Τὸ * ὅλης, ex *Euſtath.*

VARIÆ LECTIONES.

304. Οἳ ἕθεν) γρ. οἵ ἑθεν, ut *Iliad.* α'. v. 114.
308. Ἠδ' ἄρ' ἐτέρπετ') γρ. ἠδ' ἄρα τέρπεν, *H. Steph.*

Ἦλθ' ὡς Λωτοφάγων ἀνδρῶν πίειραν ἄρουραν·
Ἦδ' ὅσα Κύκλωψ ἔρξε, καὶ ὡς ἀπετίσατο ποινὴν
Ἰφθίμων ἑτάρων, οὓς ἤδιεν, οὐδ' ἐλέαιρεν.
Ἦλθ' εἰς Αἴολον ἶκεθ', ὃ μιν φιλοφρόνως ὑπέδεκτο,
Καὶ πέμπ'· οὐδέ πω αἶσα φίλην ἐς πατρίδ' ἱκέσθαι
Ἦεν, ἀλλά μιν αὖτις ἀναρπάξασα θύελλα
Πόντον ἔπ' ἰχθυόεντα φέρεν μεγάλα στενάχοντα.
Ἦλθ' ὡς Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην ἀφίκανεν,
Οἵ νῆάς τ' ὄλεσαν καὶ ἐϋκνήμιδας ἑταίρους
Πάντας· Ὀδυσσεὺς δ' οἷος ὑπέκφυγε νηῒ μελαίνῃ·
Καὶ Κίρκης κατέλεξε δόλον, πολυμηχανίην τε·
Ἦλθ' ὡς Ἀΐδεω δόμον ἤλυθεν εὐρώεντα,
Ψυχῇ χρησόμενος Θηβαίου Τειρεσίαο
Νηῒ πολυκληῖδι, καὶ εἴσιδε πάντας ἑταίρους,
Μητέρα θ', ἥ μιν ἔπιφε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα·
Ἦδ' ὡς Σειρήνων ἀδινάων φθόγγον ἄκουσεν·
Ὡς θ' ἵκελο πλαγκτὰς πέτρας, δεινήν τε Χάρυβδιν,
Σκύλλην θ', ἣν ἐ πῶποτ' ἀκήριοι ἄνδρες ἄλυξαν·
Ἦδ' ὡς Ἠελίοιο βόας κατέπεφνον ἑταῖροι·
Ἦδ' ὡς νῆα θοὴν ἔβαλε φολόεντι κεραυνῷ
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· ἀπὸ δ' ἔφθιτο ἐσθλοὶ ἑταῖροι

Quomodo venit Lotophagorum virorum in pinguem terram:
Et quæcunque Cyclops ferit, & quomodo retribuerit pœnam
Pro fortibus sociis, quos comedit, neque misertus est.
Et *quomodo* ad Æolum veniſſet, qui ipſum promptus ſuſcepit,
Et miſit; neque adhuc fatale dilectam in patriam ire
Erat; ſed ipſum rurſus raptum procellæ
Pontum in piſcoſum tulit valdè ſuſpirantem.
Et quomodo Telepylum Læſtrygoniam adivit,
Qui *Læſtrygones* naves perdiderunt & fortes ſocios
Omnes: Ulyſſes tantùm ſolus aufugit *cum ſuâ* nave nigrâ:
Et Circes narravit dolum, & variartes:
Et quomodo ad inferni domum iviſſet latam,
Animam *viæ.* interrogaturus Thebani Tireſiæ
Navi multijugâ, & inſpexit omnes ſocios,
Matremque, quæ ipſum peperit, & nutrivit parvulus cùm eſſet:
Et quomodò Sirenum canorarum vocem audiviſſet:
Quomodoque veniſſet ad vagas illas petras, gravemque Charybdin,
Scyllamque, quam nunquam indemnes viri fugerunt.
Et quomodò ſolis boves interfeciſſent ſocii:
Et quomodò navem velocem confregiſſet ardenti fulmine
Jupiter altitonans, abſumptique ſint boni ſocii

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

311. * Πίειραν) Λιπαρήν.

316. *Ἦλω.] Ἀντὶ Ϝ, ἦ.

322. Εὐρώεντα.] Ἤτοι, πλατύν, παρὰ τὸ εὐρύ· ἢ σκοτεινόν.

325. Σειρήνων ἀδινάων.] * Ἀντὶ Ϝ, ἠδυφώνων, φησὶν Ἀριστοφάνης· παρὰ τὸ ᾄδειν, ἢ μᾶλλον, παρὰ τὸ ἡδύ. Τὸ ἀδινὸν, ἢ πάντα σημαίνει, ἀθρόον· ὡς ἐν τῷ, Μιλτιάδαο ἀδινάων. Οἰκτρόν· ὡς ἐν τῷ, Ἀδινὸν στενάχησα· ἄλιον,

N O T Æ.

319. Οἵ νῆάς τ' ὄλεσαν) *Euſtath.* fol. 817. lin. 30. Ἔνθα ὄρα τὸ, Οἵ νῆας ὤλεσαν, τυτέσαι, οἱ Λαιστρυγόνες· ὡς ταυτὸν ὄν, Λαιστρυγείλου, ἐκ Λαιστρυγόνας εἰπεῖν. Aliàs, facilè, legerim, οἳ, pro ἄϊ, quòd ferri poſ.

NOTÆ IN

311. * Πίειραν) Λιπαρήν. Ex *Aloyſiano* MSto.

316. *Ἦλω) Ἀντὶ Ϝ, ἦ, ex eodem MSto.

325. *Ἀντὶ Ϝ, ἠδυφώνων) *Euſtath.* fol. 817. lin. 35. Ἔνθα φασὶν οἱ Παλαιοὶ τὸ ἀδινάων, ἀντὶ Ϝ, ἠδυφώνων, &c. Quæ itaque ille τῶν Παλαιῶν fuiſſe teſta-

VARIÆ LECTIONES.

312. Ἔρξε) γρ. ἔρξε.

314. Εἰς) γρ. ὡς.

317. Ἔπ') γρ. ἐπ'.

ἤγαγεν ἡδύ, γλυκύ· ὡς ἐν τῷ, Σειρήνων ἀδινάων· πυκνὸν, καὶ ἰσχυρόν· οἷον, Ἀμφ' ἄδινα κῆρ· καὶ ἡρίπας· ὡς, Ἀδινὰς ἀσπιδίσκας, φησὶν π.

328. Ἀκήριοι ἄνδρες ἄλυξαν.] Χωρὶς * κηρὸς, χωρὶς θανάτου· * καὶ ἀκήλιοι, ἀθάνατοι.

330. Ἔβαλε.] Νῦν, ἀντὶ Ϝ, ἔκλασεν. Φολόεντι] Κεκαπνισμένῳ· ψόλον γάρ, τὸ * ἄσβολον σημαίνει.

tur, nunc ex illo τῆς Παλαιᾶς reſtituenda curavi.

328. * Κηρὸς, ità pro κύρυκος, licet nec MStum rectè hìc ſe habeat. * Καὶ ἀκήλιοι, ἀθάνατοι, ex MS. *Aloyſiano.* Conſer *Etymolog.* M. v. Ἀκήλιοι.

330. *Ἄσβολον) Ità, ex MS. pro ἄβολον.

VARIÆ LECTIONES.

318. Ἀφίκανεν) γρ. ἀφίκοιτο, *H Steph.*

319. Οἵ νῆάς τ' ὄλεσαν) γρ. οἳ νῆάς τ' ὄλεσαν, vid. Not. in *Textum.*

Πάν-

Πάντες ὁμῶς, αὐτὸς δὲ κακὰς ὑπὸ κῆρας ἄλυξεν.
Ὡς δ' ἵκετ' Ὠγυγίην νῆσον, Νύμφην τε Καλυψῶ,
Ἣ δή μιν κατέρυκε, λιλαιομένη πόσιν εἶναι,
Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, καὶ ἔτρεφεν, ἠδὲ ἔφασκε
Θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα.
Ἀλλὰ τῷ οὔποτε θυμὸν ἐνὶ φρεσὶν ἔπειθεν.
Ἦδ' ὡς ἐς Φαίηκας ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
Οἵ δή μιν κατὰ κῆρ, θεὸν ὣς, τίμησαν ἁπλῶς,
Καὶ πέμψαν σὺν νηῒ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Χαλκόν τε, χρυσόν τε ἄλις, ἐσθῆτά τε δοῦλες.
Τῦτ' ἄρα δεύτατον εἶπεν ἔπος, ὅτε οἱ γλυκὺς ὕπνος
Λυσιμελὴς ἐπόρουσε, λύων μελεδήματα θυμῦ.
Ἣ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Ὁππότε δή ῥ' Ὀδυσῆα ἐέλπετο, ὃν κατὰ θυμόν,
Εὐνῆς ἧς ἀλόχου ταρπήμεναι, ἠδὲ καὶ ὕπνῳ,
Αὐτίκ' ἀπ' Ὠκεανῦ χρυσόθρονον Ἠριγένειαν
Ὦρσεν, ἵν' ἀνθρώποισι φόως φέρῃ· ὦρτο δ' Ὀδυσεὺς
Εὐνῆς ἐκ μαλακῆς, ἀλόχῳ δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν,
Ὦ γύναι, ἦδη μοὶ πολέων κεκορήμεθ' ἀέθλων
Ἀμφοτέρω· σὺ μοὶ ἐνθάδ' ἐμὸν πολυκηδέα νόστον
Κλαίουσ'· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς ἄλγεσι καὶ θεοὶ ἄλλοι
Ἰέμενον πεδάασκον ἐμῆς ὑπὸ πατρίδος αἴης.
Νῦν δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρω πολυήρατον ἱκόμεθ' οὖδας,
Κτήματα μοι, τά μοι ἐστὶ, κομιζέμεν ἐν μεγάροισι·
Μῆλα δ', ἃ μοι μνηστῆρες ὑπερφίαλοι κατέκειραν,
Πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐγὼ ληΐσομαι, ἄλλα δ' Ἀχαιοὶ
Δώσουσ', εἰσόκε πάντας ἐπιπλήσωσιν ἐπαύλους.
Ἀλλ' ἦτοι μοὶ ἐγὼ πολυδένδρεον ἀγρὸν ἔπειμι,

Omnes simul; ipse verò mala fata subterfugerit.
Quomodoque accesserit ad Ogygiam insulam, Nymphamq; Calypsonē,
Quæ ipsum detinuit, cupiens maritum esse,
In speluncis concavis, & aluit, & dixit,
Redditurum se eum immortalem & senectutis-expertem dies omnes;
Verùm huic nunquam animum in pectoribus flexit.
Et quomodo ad Phæacas pervenerit, multa passus,
Qui utique ipsum ex animo, Deum tanquam, honoraverunt,
Et miserunt cum navi dilectam in patriam terram,
Ære, auróque affatim, vesteque datis.
Hoc igitur ultimum dixit verbum, quando ei dulcis somnus
Membra-solvens invasit, solvens'que curas animi.
Ex alterâ autem parte alia cogitavit dea cæsia Minerva:
Quando jam Ulyssem putabat, suo in animo,
Lecto suæ uxoris delectatum, etiam & somno;
Statim ab Oceano aurithronam Auroram
Movit, ut hominibus lumen portaret: surrexit itaque Ulysses
Lecto ex molli, uxorique *hoc* verbum mandavit,
" O uxor, jam quidem multis satiati sumus certaminibus
" Nos ambo: tu quidem hic meum laboriosum reditum
" Deflens; at me Jupiter doloribus, & Dii alii
" Desiderantem impedierunt meâ à patriâ terrâ:
" Nunc verò postquam ambo ad desideratum venimus lectum,
" Res, quæ mihi sunt, tu curato in domibus:
" Pecudes autem, quas mihi proci superbi consumpserunt,
" Multas quidem ipse ego prædabor, alias autem Achivi
" Dabunt, donec omnia impleverint stabula.
" Verùm ego quidem ad arborosum agrum proficiscor,

ΣΧΟΛΙΑ.

342. Δεύτατον.] Ἔσχατον.
343. Λυσιμελής.] Ὁ τὰ μέλη δι' ὑπνῳ λύσας παυσίλυπος· ἢ ἀμέριμνος.
346. Εὐνῆς.] Συνκαθευδήσεως.
353. Πεδάασκον.] Ἐνεπόδιζον.
354. Πολυήρατον.] Πολύδυκτον.
356. Κατέκειραν.] Κατεδαπάνησαν.
357. Ληΐσομαι.] Κτήσομαι.
358. Ἐνιπλήσωσι.] Πληρώσωσιν.

NOTÆ.

357. Ληΐσομαι) Vid. ad α'. v. 398. de σ'. geminato.

VARIÆ LECTIONES.

357. Ληΐσομαι) γρ. ληΐσεται, olim, ut adhuc Br. Schol. nè vestigia *Veteris Lectionis* deleantur.

358. Ἐνιπλήσωσιν ἐπαύλους) γρ. ἐπιπλήσωσι μεπαύλους, *H. Steph.*

Ὀψόμενος πατέρ' ἐσθλὸν, ὅ μοι πυκινῶς ἀκάχηται.
Σοὶ δ', γύναι, τάδ' *ἐπιτέλλω, πινυτῇ περ ἐούσῃ·
Αὐτίκα γὰρ φάτις εἶσιν ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι
Ἀνδρῶν μνηστήρων, οὓς ἔκτανον ἐν μεγάροισιν·
Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
Ἧσο, μηδέ τινα προλιόσσεο, μηδ' ἐρέεινε.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλά·
Ὦρσε δὲ Τηλέμαχον, καὶ βουκόλον, ἠδὲ συβώτην,
Πάντας δ' ἔντε' ἄναγεν ἀρήϊα χερσὶν ἑλέσθαι.
Οἵδε δὲ οἱ ἐκ ἀπέβησαν ἐθωρήσσοντο δὲ χαλκῷ,
Ὤϊξαν δὲ θύρας, ἐκ δ' ἤιον· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
Ἤδη μὲν φάος ἦεν ἐπὶ χθόνα· τοὺς δ' ἄρ' Ἀθήνη
Νυκτὶ καλυψαμένους, θοῶς ἐξῆγε πόληος.

"Visurus patrem bonum, qui mihi frequenter dolet.
"Tibi autem, uxor, hoc mando, prudenti licet exiſtenti;
"Statim enim fama ibit ſimul cum Sole aſcendente
"Virorum procorum, quos interfeci in ædibus;
"In cœnaculum ubi aſcenderis, cum ancillis mulieribus
"Sede, neque aliquem aſpice, neque alloquere.
Dixit, & circum humeros indutus eſt arma pulchra:
Incitavit etiam Telemachum, & bubulcum, & ſubulcum,
Omneſque arma juſſit bellicoſa manibus capere.
Hi ei reluctati non ſunt; armati ſunt verò ære:
Aperuerunt igitur januas, & exiverunt; præivit autem Ulyſſes.
Jam quidem lumen erat in terrâ: hos tamen Minerva
Obſcuritate coopertos citò eduxit è civitate.

ΣΧΟΛΙΑ.

361. *Ἐπισίλλω.] Ἐπιτέλλω.
362. Εἶσιν.] Εἰσελεύσε]αι, ἀφαδθήσε]αι.
364. Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα.] Καθαλείπει τὸν γυναικῶνα, παρῥῶν τῷ πατρὶ αὐτῆς καὶ τοῖς ἀδελφοῖς· ἢ δῆθεν ὡς ἀγνοοῦσιν τὰ πεπραγμένα· τὸ ἀληθὲς δὲ ἢ ἐμπιστεύων τῇ Ἀθηνᾷ.
370. Ἐκ δ' ἤιον.] Ἐξήεσαν δέ.
372. Ἐξῆγε.] Ἐξεβαλεν.

NOTÆ.

361. Σοὶ δ', γυναὶ, τάδ' *ἐπισίλλω, πινυτῇ περ ἐούσῃ) Ità, pro ἐπιτέλλω, legendum pronuntio, ex Editione *Florentinâ*, & *Lovanianâ Reſcii*, vid. Not. ad *Euripid.* Bacch. v. 442. Ità *Euſtath.* fol. 761. lin. 50. Σπανίως μὲ ἐπιτολὴν, ἡ σύστολήν· ὡς ἐπιτολὺν δ', ἐπισολὴν. πλεονασμῷ δὲ σ'. ἐπὶ δὲ αὐτὸ τὸ ἐπιτέλλειν, ἐπισίλλειν εὑρίσκεται. Vid. *Suidam*, v. Ἐπισίλλ. Certè ἐπισολὴ, pro ἐπιτολὴ, *Æſchylo* & *Euripidi* uſurpatum probo aliàs.

NOTÆ IN SCHOLIA.

361. *Ἐπισίλλω) Ἐπιτέλλω. Addo, ex *Euſtathio*. Vid. N. in *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

361. Ἐπισίλλω) γρ. ἐπιτέλλω, vid. N. in *Textum*.
370. Ἐκ δ' ἤιον· ἦρχε δ' Ὀδυσσεὺς) γρ. ἐξῆρχε δὲ Διὸς Ὀδυσσεὺς, *H. Steph.*
372. Ἐξῆγε πόληος) γρ. ἐξ ἦγε πόληος.

ΤΗΣ

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ
ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ω΄.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ω΄.

ΤΑΣ τῶν μνηστήρων ψυχὰς Ἑρμῆς εἰς ᾅδου καλεῖ· καὶ ἀναγνωρισμὸς Ὀδυσσέως γίνεται πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα Λαέρτην· καὶ παραχωρεῖ τῆς Ἰθακησίοις μεγαλομηνίᾳ ἐπὶ τῇ τῶν μνηστήρων ἀναιρέσει Ἀθηνᾶ διαλλάττουσα.

Ἐπιγραφαί.

Σποράδην ἡ, * Νεκυία, Νεκυΐα, ἡ Νεκύα.

* *Eustath.* fol. 1950. lin. 64. *Roman.* Edit. & fol. 819. lin. 6. *Νεκυΐαν πινὲς μέν, καθὰ τὸν μυΐαν, γράφουσι· πινὲς δὲ, καθὰ τὸν ἀξύαν, τὸ φυτόν· ἀφ' οὗ καὶ βίλη, καὶ πυας, ὀξυόσια.

Ἄλλως.

Ὦ, οἵ' Ὀδυσεὺς σὺν παισὶ καὶ ἡϊῖ † μαίρηαι' Ἀχαιοῖς. LIB. XXIV.

† Ità, pro *Veteri* μάχοι', Voce *Homericâ* utens, emendo, cum *Oxon.* &c.

Ἑρμῆς δ' ψυχὰς Κυλλήνιος ἐξεκαλεῖτο
Ἀνδρῶν μνηστήρων· ἔχε δ' ῥάβδον μὲν χερσὶν
Καλὴν, χρυσείην, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,

MErcurius autem animas Cyllenius evocavit
Virorum procorum; tenebat verò virgam in manibus
Pulchram, auream, quâ hominum oculos mulcet,

Σχολια.

1. Ἑρμῆς δ' ψυχάς.] Ἀρίσταρχος ἀθετεῖ τὸν Νεκυΐαν, κεφαλαίοις τοῖς σωσικλειδείοις τοῖσδε, Ὅτι οὐκ ἔστι καθ' Ὅμηρον ψυχοπομπὸς ὁ Ἑρμῆς· ὅτι τὸ Ἀπόλλωνα ἐπὶ τὸ πυκλικῆς, εἰ μὴ ἅπαξ. Ἀλλ' οὐδὲ

NOTÆ.

gantur: Multa enim semel ille tangit tantùm, ut Κυλλήνης Montis meminit, *Iliad.* β΄. v. 603. nec aliàs semel, per totam *Iliadα* & *Odyssεam.* Κυλλήνιον tamen in Operibus indubitatæ fidei habet plus semel, ut *Iliad.* ο΄. v. 518. etiam hìc; at in suspectis Operibus etiam *Quinquies.* De *Hebraicâ* vocis Origine *Calal*, vulneravit, occîdit, vid. *Gerardi Croesii* Ὅμηρον Ἑβραῖον, *Introduct.* c. XII. in ipso fine, p. 206. &c. *Aristarchi* contra hunc locum Objectiones diluuntur, ut in *Scholiis*, & mox, ad v. 190. in Notis ad *Textum*, ex *Eustathio*.

2. Ἔχε δ' ῥάβδον μὲν χερσὶν) Imitatur *Virgil.* Æn.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 1. Ἑρμῆς δ' ψυχὰς Κυλλήνιος) Hoc *Scholion*, impeditum olim & subobscurum, propter malam Distinctionem, nunc meliùs distinctum & punctis notatum, clarescit optimè. Consistit autem ex

VARIÆ LECTIONES.

1. Ἐξεκαλεῖτο) γρ. ἐξεκάλεσεν.
2. Ἀνδρῶν μνηστήρων) γρ. Ἀνδρῶν ἡρώων, *Diodor. Sicul.* Biblioth. l. 1. & *Euseb.* Præparat. *Evangel.* l. 10. fol. 481.

Ὧν ἐθέλῃ, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρῃ.
Τῇ ῥ' ἄγε κινήσας· τοὶ δὲ τρίζουσαι ἕποντο.
Ὡς δ' ὅτε νυκτερίδες μυχῷ ἄντρου θεσπεσίοιο
Τρίζουσαι ποτέονται, ἐπεί κέ τις ἀποπέσῃσιν

Quorum vult, rursus & dormientes suscitat:
Hâc ducebat impulsas; hæ verò stridentes sequebantur.
Sicut autem quando vespertiliones in secessu antri magni
Stridentes volant, ut primùm aliquis decusserit

ΣΧΟΛΙΑ.

χθόνιος ὁ Ἅιδης. ἢ οὐκ εὐθέως ὁ εἰς ᾅδου καταλθὼν χθόνιος· ἐπὶ καὶ Ἀθηνᾶ δὲ Ἡρακλέα καὶ Αἴδης Ὀλύμπιος· Κυλλήνιος δὲ ὁ ἐδαμοῦ εἰρημένος. ἢ ἄπαξ· οὐκ ἴσως λόγῳ καὶ σώμασι καὶ ἰδίοις Ἀπόλλων· ἀλλὰ πῶς αἱ ψυχαὶ οὐκ αὐτόμαλοι καλοῦσιν, ὡς ἐν Ἰλιάδι; Οὐδὲν κωλύει καὶ παρακίμενόν τινα αὐτοὺς τινός. Ἀλλ' αὖτις καὶ ἄπαφοι καλοῦσιν· ἴσως ἀφ' τοῦ καθήρπαν· ἢ ἀφ' τοῦ Ἑρμοῦ σφύρειαν κηδεμόνα δὲ Ὀδυσσέως ἀφ' τοῦ συγγένειαν. Ἀλλ' ἐδόκει ἔοικεν εἰς ᾅδου λόγχῃ εἶναι πέτραν· τὰ σώματα τοῦ ἡμίσεαν ἐραμμόζα αὐτῆς λόγχαίνης. Ἀχαιρος δὲ καὶ ἡ Ἀχιλλέως καὶ Ἀγαμέμνονος ὁμιλία· ἐ Ἀγαμέμνων οὐκ ἀγαίρει τοῦ τραπείαν, ἀλλ' ὁ Νέστωρ· εὐκαίρως ἀναπληροῖ τὸ ἀλλαχοῦ παραλειφθέντα. Πῶς δὲ τὸ σῶμα ἐλύμηνε δὲ Ἀχιλλέως ἐπὶ τοσαύτης ἡμέρας; ἀφ' τοῦ Θέτιν, ὡς καὶ τὸ Πατρόκλου. Ἀλλὰ ἐ τὸ ἀριθμεῖν πὰς Μούσας οὐχ Ὁμηρικόν· τί κωλύει ἄπαξ; Ἄλογον δὲ ἐπὶ τῶν νεῶν ὄντων αὐτοῦ λέγειν. ἀπ δὲ ἐκ αὐλίας πὰς Νηρηίδας, ἔφυγον ἐπὶ πὰς ναῦς, ἀπὸ δὲ τῆ Μυρμιδόνων ναυστάθμου· πῶς δὲ καὶ ὁ Ἀμφιμιέδων ἐπίσταται τοῦ ἐν πῖς ἀγκοῖς ἐποκυλίω; ἐκ τῆ εἰκότων πεμπαίρειν· ἐ ἄλλως δὲ ἐκ τῆ καθ' τοῦ σιχπαιΐαν διενότητος, τὸ ποίημα τῆ Ὁμήρου ὁμολογεῖ· καὶ νεκυομαντείαν μὲ ἂν πις εἰκότως τοῦ * Λ. ἢ ια'. * ῥαψῳδίαν εἶπεν, νεκυίαν δὲ ταύτην. Κυλλήνιος.] Ὁ ἐν Κυλληνίῳ ὄρει τῆ Ἀρκαδίας ἀναφαίνεται, ἐ ὁ ὑπνω δυρηλικὸς, * ὁ τὰς ἀνίας τῆ κύλων ἔχων· κύλοι γὰρ, ἢ κυλάδες, σωρεσαλμένα δὲ υ, τὰ ὑπὸ τὰς ὀφθαλμὰς μέρη· ἔνθεν παῖται οἱ Ἀτλικοὶ κυλισθιᾶν καλοῦσιν. Ἐξεκυλίσθη.] Ἐξέπεσε· ἔξω ἐκάλει.

7. Ποτέονται.] Πέπονται. * Ἀποπέσῃσιν.] Ἀποβάλῃ. * Vid. Not. in *Textum*.

NOTÆ.

l. iv. v. 242. *Tum Virgam capit: hâc animas ille evocat Orco Pallentes; alias sub Tristia Tartara mittit. Dat somnos, adimitque*, &c. Notandum, Hanc *Mercurii* Virgam *Plutoni* etiam dari à *Pindaro*, Olympionicâ, ix. v. 50. Οὐδ' Ἀΐδης ἀκινήταν ἔχει ῥάβδον, Βροτῶν σώματ' ἃ κοίλαν ὠκὺς ἀγγὰν Θανασόντων. Quid autem significet *Mercurius* iste περιποιητὸς, docet nos *M. Antonin.* l. 2. §. 17. Τί ἂν τὸ παραπίμψαι δυνάμενον; Ἕν, καὶ μόνον, Φιλοσοφία. Consulas *Phurnutum*, περὶ τῆ Ἑρμοῦ.

5. Τρίζουσαι ἕποντο) Verbo *Stridere* uti videor non ineptè de his *Animabus*, quas ideò Poeta mox *Vespertilionibus* confert, v. 7. & 9. ut Ovidius, Metamorph. l. 4. §. 12. *Conataque loqui minimam pro corpore vocem Emittunt, peraguntque leves stridore querelas*, de *Vespertilionibus* loquens. Hinc *Virgilium* vocâsse Manes, *Turbam sonantem*, rectè auguratur *Turnebus*, Adversar. l. 28. c. 46. Vid. suprà, ad λ'. v. 632.

6. Ὡς δ' ὅτε νυκτερίδες) Rectè *Manium* umbras *Vespertilionibus* confert; quòd non nisi Noctu appareant, quod minimè dormiant, quod *Stridorem* edant, quòd nec *Animalia*, nec *Inanimata* sint, ut *Varro* in *Agathone*, Quid multa? Factus sum *Vespertilio*: neque in *Muribus* planè, neque in *Volucribus* sum. Hæ verò Aviculæ nullibi solent insidere, verùm ex unguibus dependere; undè *Ulyssem* quoque *Homerus* alio in loco *Vespertilioni* comparet, μ'. v. 433. Vid. *Eustath.* fol. 1729. lin. 46. & fol. 1951. lin. 30. &c. Vid infrà, ad Notam sequentem.

7. Ἀποπέσῃσιν) Ἀντὶ τῆ, ἀποπεσῇ πουῇ, & *decusserit* verto: Non enim de unâ *Vespertilione* decidente res est, sed de Viatore, qui simul hærentes plurimas videns decusserit, ut simul plures decidentes, strideant. *Hebraismus* autem est; illi enim Verba in *Kal*, pro Verbis in *Hiphil*, usurpare solent; cujus aliquot Exempla damus ad *Euripidem*. Vid. *Indicem* Secundum, ibidem, v. Ἑβραϊσμός.

NOTÆ IN SCHOLIA.

accuratissimâ & subtilissimâ hujus loci Defensione, contrà iniquas *Aristarchi* Cavillationes. Circa finem autem, pro *λίαν in *Impressis*, & λία, in MSto, lego Λ, ἢ ια'. undecimam enim *Rhapsodiam* utrumque signum denotat, Λ enim *Majusculum* Undecim notat, & ια'. totidem sonat, totus locus ut hoc modo legatur, Καὶ Νεκυομαντείαν μὲ ἂν πις εἰκότως τοῦ Λ'. ἢ ια'. εἶπεν, δηλονότι Ῥαψῳδίαν Νεκυίαν δὲ, ταύτην. Mox, ad Κυλλήνιος, *Scholion* eatenùs mi-serè corruptum, ex *Eustathio* & *Etymologico* M. restituit dudum *Mericus Casaubonus*, quomodo Nos nunc edendum curavimus; & ad *Casauboni* sententiam ampliùs confirmandam, testari volo, Manuscriptum *Aloysianum* habere, ut & *Etymolog.* &c. σωρεσαλμένα δὲ υ, & κυλωδίαν, quod pro κυλισθιᾶν. Huc refer *Hesych.* v. Κῦλα, & *Martinii* Lexicon Philog. v. *Cinnus*. A voce κύλοι, vox *Latina*, *Cilium* & Supercilium.

Ὁρμαθῆ

Ὁρμαθῷ ὃκ πέτρης, ἀνά τ' ἀλλήλῃσιν ἔχουσ'·
Ὡς αἰ τηλεγόωσαι ἅμ' ἴσαν, ἦρχε δ' ἄρα σφίν
Ἑρμείας ἀκάκητα κατ' ὀβρίμην ζόφον ἐλθών.
Παρ δ' ἴσαν Ὠκεανῷ τε ῥοὰς καὶ Λευκάδα πέτρην,
Ἠδὲ παρ' Ἠελίοιο πύλας, καὶ δῆμον Ὀνείρων,
Ἴσαν· αἶψα δ' ἵκοντο καὶ ἀσφοδελόν λειμῶνα,

Abs cumulo è petrâ: sibi enim invicem adhærere solent:
Sic hæ stridentes simul ibant: præibat verò ipsis
Mercurius nullo-malo-dignus per tenebricosas vias.
Præteribant verò Oceani fluctus & *Albam* Insulam,
Et Solis januas, & populum Somniorum,
Præteribant: statimque pervenerunt in herbosum pratum,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

8. Ὁρμαθῷ ὃκ πέτρης.] Τῆς ἐπαλλήλε πετρώδες * ἐπισωθέσεως, ἢ ἀλλήλαις * συνημμέναι, περὶ τὸ εἶρειν· ἐπφερὲ γὰρ, Ἀνά τ' ἀλλήλῃσιν ἔχουσ'· * Ὁρμαθὸς, σύνδεσμος, σῖχος, * ἧγυν, τὸ σύρημα· ἀπὸ τῆ ἁρμόζειν.

9. Σφίν.] Αὐταῖς.

10. Ἀκάκητα.] Ἔνιοι μὲν, * ἀμίτροχον κακῶν· ἴσι

N O T Æ.

8. Ὁρμαθῷ ὃκ πέτρης) Quòd, ut modò diximus, *Vespertiliones* aliis rebus, & sibi invicem, ex unguibus adhærent & dependeant, confirmat & illud Doctoris *Johannis Franciſci Gemelli Careri*, in libro, cui Titulus, *Travails round the World*, Vol. V. lin. 1. c. 4. fol. 425. 6. *About this Lake, in the Day time, there is an infinite number of large* Batts, *hanging in the Trees, one by another, in Ropes*, &c. *Ibid.* Ἄντρα θαυσίοιο) *Euſtath.* fol. 820. lin. 51. Θαυμάσιον ὃ ἄντρον, οὐχ ἁπλῶς ὕπτο περιέρριπλαι· ἀλλ' ἔν θεῖα πὰ ἄντρα εἰωμίζοιτο, εἶα σύμβολα Κόσμου, καθὰ Πορφύριον· ὡς καὶ ἐν τοῖς ἑξῆ ὃ Ἰθακησίε ἄντρον εἴρηκε), ἃ καὶ ἐπήρωθεν ἱρύεθη σαῖς. Vid. ad υ'. v. 103.

10. Ἑρμείης ἀκάκητα.) *Ariſtides*, 3 Tom. Orat. pro Rhetor. Δοκοῦσι δ' ἔμοιγε καὶ τὸ Ἑρμῆν οἱ Ποιηταὶ τὸ τῶ στρίας παύτης ἡγεμόνα καὶ ψυχοπόμπον, τάτε χάριν τῆ κοινῆ τῶ θεῶν μόνον καλεῖν ὀνόματι· κοινὸν μὲν γὰρ ἁπάσης δωτῆρας ἐάων ὀνομάζεται· ἰδίᾳ ὃ ὕπο μόνου τάτου, καὶ Ἀκάκητα γε, ὃ Ἑλλήνων· ὅτι κακὸν μὲ ἐδεὶ ἢ παρ' αὐτοῦ δωρεά· ἀγαθὰ δ' ἐξῆς ἅπαντα περίζει τῆς ἀνθρώπους, ἢ πολέμους, ἢ εἰρήνη, ἢ γῆ, ἢ θαλάττη, ἢ δυσκολίας, ἢ εὐθρασύνας, παντάχοσ. Alludit Rhetor ad locum, in *Homeri* Hymno *Mercurii*, Numer. xvii, v. 12. Χαῖρ', Ἑρμῆ, χαριδῶτα, ἀφέλεθρε, δῶτορ ἐάων. Confer *Brevia Scholia*, & quæ *Pauſanias*, l. 8. c. 3. De *Acaco*, undè *Acace-*

NOTÆ IN SCHOLIA.

8. Ὁρμαθὸς ὃκ πέτρης) In hoc *Scholio*, * ἐπισυνθέσεως, lego, ex MSto, unâ voce, quæ malè olim disjungebatur, & * συνημμέναι, pro αἰνηθέαις, excepto, quod in MSto ας, in *Dativo* ſit. Huc refer *Heſych.* v. Ὁρμαθὸς ὃκ πέτρης) Τόπος ἐπαλλήλε πετρώδες συνθέσεως, lego, ἐπισυνθέσεως. * Ὁρμαθὸς, σύνδεσμος, σῖχος, ex *Suidâ*. Voces * ἧγυν σύρημα, ex *Etymolog.* M. v.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

10. Ἑρμείας) γρ. Ἑρμείης.

11. Ὠκεανοῦ τε ῥοὰς) γρ. ὠκεανοῖο ῥοάς.

Ἐνθάδε

* Ἐνθάδε ναίουσι ψυχαὶ, εἴδωλα καμόντων.
Ubi habitant animæ, simulacra mortuorum.

Εὗρον δ' ψυχὴ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
Invenerunt autem *ibi* animam Pelidæ Achillis,

Καὶ Πατροκλῆος, ἠ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
Et Patrocli, & strenui Antilochi,

Αἴαντός θ', ὃς ἄριστος ἔην εἶδός τε, δέμας τε
Ajacisque, qui optimus erat specieque, corporeque

Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.
Aliorum Danaorum, post strenuum Peliden.

Ὣς οἱ μὲν περὶ κεῖνον ὁμίλεον· ἀσχίμονον δὲ
Sic hi quidem circa illum versabantur; propè verò

Ἦλυθ' ἐπὶ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
Supervenit anima Agamemnonis Atridæ

Ἀχνυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέραθ', ὅσαι ἅμ' αὐτῷ
Dolens; circùm quoq; aliæ congregatæ sunt, quæcunque cum ipso

Οἴκῳ ἐν Αἰγίσθοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον.
Domo in Ægisthi mortui sunt, & fatum oppetebant.

Τὸν πρότερη ψυχὴ προσεφώνεε Πηλείωνος,
Hunc prior anima allocuta est Pelidæ,

Ἀτρεΐδη, μέλε μὲν σε Διὶ τερπικεραύνῳ
" Atride, suprà quidem te dicebamus Jovi gaudenti-fulmine

Ἀνδρῶν ἡρώων φίλον ἔμμεναι ἠμαθόεντα,
" Inter Viros heroas dilectum esse diebus omnibus,

Οὕνεκα πολλοῖσίν τε καὶ ἰφθίμοισιν ἄνασσες,
" Quoniam multisque & fortibus imperabas,

Δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί.
" Populo in Trojanorum; ubi passi sumus dolores Achivi.

Ἦ τ' ἄρα καὶ σοὶ πρῶτα παραστήσεσθαι ἔμελλε
" Nihilominùs & tibi imprimis affutura erat

Μοῖρ' ὀλοὴ, τὴν οὔτις * ἀλεύεται, ὅς κε γένηται.
" Parca pernicioſa, quam nullus fugit, quicunque natus est.

ΣΧΟΛΙΑ.

28. Πρῶτα.] Περὶ δ' ἀδιστος καιρὸς· πόθεν ἦν ἡδὲ ὁ Ἀχιλλεὺς; εἰκὸς παρ' ἄλλα πιπτάζειν αὐτόν· οὐ γὰρ πανωτίον· Οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ἐνειαρ· τὸν δὲ τόπον, ἐν ᾧ φύεται, Ὀξυπετέστον, ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ, Κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα. Confer *Brevia Scholia.*

14. Ἐνθάδε) Ità scribo, pro ἐνθά τε, quod in Omnibus hactenùs obtinuit: quòd ἐνθάδε rectè se habeat, quoad *Sensum*, & *Tonum*, ἐνθά τε autem nequaquam, quoad *Tonum*; ἔνθα τὲ, enim, ut *Aldin.* habet, scribi debet. At idem ferè sonus Ε τ', & δ'. undè Error.

15. Εὗρον δ' ψυχὴν Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος, Καὶ Πατροκλῆος, καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο, Αἴαντός τε) Ità *Pausanias*, Laconic. de *Leonymo*, Χρόνῳ δ', ὡς ὑγιάνας ἐπαινῆλθεν ἐκ τῆς Λιβύης, ἰδίᾳ μὲ ἔφασκεν Ἀχιλλέα, ἰδίᾳ δὲ τὸν Οἰλέως, ἐν τῷ Τελαμῶνος Αἴαντα· σωτῆνας δὲ καὶ Πάτροκλόν φησι, καὶ Ἀντίλοχον. Vid. ad *Euripid.* Andromach. v. 228. *Scholia*, Editionis *Barnesianæ*. Quod autem hìc *Pausanias* de *Leonymo*, *Conon*, ubi idem ferè locus, de *Autoleonte*, narrat, Διηγησ. ιθ'. ad *Apollodori* Bibliothec. p. 258. Vid. ad λ'. v. 466.

21. Ἀχνυμένη) De hâc Quæstione, Cur *Agamemnonis* Anima fingatur adhuc *Indolere* propter eadem, dicendum infrà, ad v. 190. *Ibid.* Ἀγηγέραθ', ὅσαι ἅμ' αὐτῷ) Ἀγηγέραθ', omninò ante *Asperum* scribendum, ex Regulâ; ut *Florentina*, *Romana*, *Basileensi*, *Lovaniana Rescii*, *Aldina*, *Hervagiana*, Sex nempe omnium Vetustissimæ Editiones; quùm verò fortè fortunâ *H. Stephani* Editio, ἀγηγέρασ' habeat, is *Error* exindè in *Castellionæam*, *Spondanianam*, *Elzevirianam*, *Oxonienſem*, & *Cantabrigienſem*, Editiones, ἐκ λιθοδοκῆς propagatur. Quare iterum iterumque monendi sunt *Magnorum Nominum* Superstitiosi Sectatores, quantum periculum incurrant; qui quorumvis auctoritati innixi, vel *Papam*, vel alium quemvis Mortalium ἁμαρτητὸν, aut *Infallibilem*, putant. Vid. ad ψ'. v. 31. & aliás; ut mox, ad v. 57.

29. * Ἀλεύεται) Ità *Eustath.* fol. 822. lin. 6. in παρεκβολαῖς, ἀλεύεται, legit; ut & *Duportus*, in *Gnomologiâ*, & *Sebrus* etiam, in *Indice*. Est enim reverà, ἀλεύομαι, vel aliàs, ab ἀλευάμην, legendum, ἀλεύατο. Ἀλεύατο autem, quod priùs obtinuerat, omninò tollendum. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀλεύω, & Ἀλεύατο, & quæ Nos suprà, ad ξ'. v. 400.

VARIÆ LECTIONES.

14. Ἐνθάδε) γρ. ἐνθάπτε, Omnia omninò *Exemplaria*, exceptâ *Aldinâ*; vid. Not. in *Textum*.

20. Ἦλυθ' ἐπὶ ψυχὴ) γρ. ἦλθεν ἔπι ψυχή.

21. Ἀγηγέραθ') γρ. ἀγηγέρασ'. vid. N. in *Textum*.

29. Ἀλεύεται) γρ. ἀλεύαται, olim; vid. Not. in *Textum*.

Ὣς

Ὡς ὄφελες τιμῆς ἀπονήμενος, ἧσθαι ἄνασσες,
Δήμῳ σὺν Τρώων θάνατον καὶ πότμον ἐπισπεῖν·
Τῷ κέν τοι τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοὶ,
Ἠδέ κε καὶ σῷ παιδὶ μέγα κλέος ἦρα ὀπίσσω·
Νῦν δ' ἄρα σ' οἰκτίστῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἁλῶναι.
Τόνδ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο,
Ὄλβιε Πηλέος υἱὲ, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Ὃς θάνες ἐν Τροίῃ, ἑκὰς Ἄργεος· ἀμφὶ δέ σ' ἄλλοι
Κτείνοντο Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἴφθιμοι υἷες ἄριστοι,
Μαρνάμενοι περὶ σεῖο· σὺ δ' ἐν προφάλινθι κονίης
Κεῖσο μέγας μεγαλωστὶ, λελασμένος ἱπποσυνάων·
Ἡμεῖς δ' οὐ παύεσθαι ἦμαρ ἐμαρνάμεθ'· οὐδέ κε πάμπαν
Παυσάμεθα πολέμου, εἰ μὴ Ζεὺς λαίλαπι παῦσεν.
Αὐτὰρ ἐπεί σ' ἐπὶ νῆας ἀνείκαμεν ἐκ πολέμοιο,
Κάτθεμεν ἐν λεχέεσσι, καθήραντες χρόα καλὸν,
Ὕδατί τε λιαρῷ καὶ ἀλείφατι· πολλὰ δέ σ' ἀμφὶς
Δάκρυα θερμὰ χέον Δαναοὶ, κείροντό τε χαίτας.
Μήτηρ δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε σὺν ἀθανάτῃσ' Ἀλίῃσιν,
Ἀγγελίης ἀΐουσα· βοὴ δ' ἐπὶ πόντον ὀρώρει
Θεσπεσίη· τὸν δ' κρόμος ἔλλαβε πάντας Ἀχαιούς·
Καί νύ κ' ἀναΐξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας,
Εἰ μὴ ἀνὴρ κατέρυκε, παλαιά τε, πολλά τε εἰδὼς,
Νέστωρ, ὅς καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλὴ,
Ὃς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ φεύγετε, κοῦροι Ἀχαιῶν·
Μήτηρ ἐξ ἁλὸς ἥδε, σὺν ἀθανάτῃσ' Ἀλίῃσιν,
Ἔρχεται, ὃν παιδὸς τεθνειότα ἀντιόωσα.

"Utinam honore abundè perfruens, quo imperabas,
" Populo in Trojanorum mortem & fatum consequutus esses:
" Quo tibi sepulchrum quidem fecissent omnes Achivi,
" Atque tuo filio magnam gloriam dedisses in futurum!
" Nunc utique te miserrimâ morte fatum erat abripi.
Hunc rursus anima allocuta est Atridæ,
" Felix Pelei fili, Diis similis Achilles,
" Qui mortuus es in Trojâ, longè ab Argo: circùm verò te alii
" Interfecti sunt Trojanorum & Achivorum filii optimi,
" Pugnantes circum te; tu interim vertigine pulveris
" Jacebas magnus in magno spatio, oblitus equitatus, *i. e. belli.*
" Nos verò toto die pugnabamus, neque omninò
" Cessavissemus à bello, nisi Jupiter turbine sedâsset.
" At postquam te ad naves portavimus ex bello,
" Deposuimus in lectis, expurgato corpore pulchro,
" Aquâque calidâ & unguento: multas verò te circùm
" Lachrymas calidas fundebant Danai, totonderuntque crines.
" Mater autem ex mari venit, cum immortalibus Marinis *Deabus*,
" Nuncium audiens; clamor verò super mare ingruebat
" Immensus; invasitque tremor universos Achivos;
" Et fortè prorumpentes ivissent concavas in naves,
" Nisi vir detinuisset antiquaque, multaque sciens,
" Nestor, cujus & antè optimum apparuit consilium,
" Qui ipsis rectè sentiens concionatus est, & dixit,
" Sistite gradum, Argivi, ne fugite, filii Achivorum:
" Mater ex mari hæc cum *Deabus* Marinis, i.e. *Nereidibus*,
" Venit suum filium mortuum curatura.

ΣΧΟΛΙΑ.

30. Ἀπονήμενος.] Ὀνησιν καὶ ὠφέλειαν λαβών.
33. Ἥερατο.] Ἀπήντησας.
43. Ἐνείκαμεν.] Ἠνέγκαμεν.
44. Κάτθεμεν.] Κατεθέμεθα.
48. Ἀγγελίης.] Νύξ, ἢ ἡμέρα.

NOTÆ.

40. Κεῖσο μέγας μεγαλωστὶ λελασμένος ἱπποσυνάων) *Eustath.* fol. 823. lin. 13. Ὃς δὲ ὁλοδάκτυλος εἴχε κεῖται πως καὶ ὁ Ἰλιάδι, nempè, *Iliad.* Π'. v. 776.

54. Ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ φεύγετε, κοῦροι Ἀχαιῶν) Poeta seipsum & hìc παρῳδεῖ· nam & *Iliad.* γ'. v. 82. Ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι· μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἀχαιῶν.

VARIÆ LECTIONES.

33. Ἥερατο) γρ. ἦρτο, rectè; ἠέρομαι enim ἦρτο, ἦρτο. Vid. infrà, ad v. 192.

Ὣς ἔφαθ· οἱ δ' ἔχοντο φόβῳ μεγάθυμοι Ἀχαιοί.
Ἀμφὶ δέ σ' ἕστησαν κοῦραι Ἁλίοιο γέροντος,
Οἶκτε δ' ὀλοφυρόμεναι, εἷσιν δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσσαν.
Μοῦσαι δ' ἀντίον πᾶσαι, ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ,
Θρῆνεον· ἔνθα κεν οὔπιν ἀδάκρυτον γ' ὀνόησας
Ἀργείων· τοῖον γὰρ ὑπώρορε Μοῦσα λίγεια.
*Ἑπτὰ ἐπ' ἐννέα δέκα μέν σε ὁμῶς νύκτας τε, καὶ ἦμαρ,
Κλαίομεν, ἀθάνατοί τε Θεοὶ, θνητοί τ' ἄνθρωποι·
Ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἔδομεν πυρῇ, πολλὰ δέ σ' ἀμφὶς
Μῆλα κατακτείναντες ἐλίκας βῶας·
Καίετο δ' ἔν τ' ἐσθῆτι Θεῶν, καὶ ἀλείφατι πολλῷ,
Καὶ μέλιτι γλυκερῷ· πολλοὶ δ' ἥρωες Ἀχαιοὶ
Τεύχεσιν ἐρρώσαντο πυρῇ περὶ καιομένοιο,
Πεζοί θ', ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δή σε φλὸξ ἧκεν Ἡφαίστοιο,

"Sic dixit; hi autem abstinebant à timore magnanimi Achivi.
"Circum itaque te steterunt filiæ Marini senis,
"Miserabilitèr lugentes, circumque immortales vestes induerunt.
"Musæ verò novem omnes, alternantes voce pulchrâ,
"Lamentabantur: tunc nullum non lachrymantem vidisses
"Argivorum; ita enim animos permoverat Musa stridula.
"Septem & decem quidem te simul noctesque, & interdiù,
"Flevimus immortalesque Dii, mortalesque homines;
"Octavâ & decimâ autem dedimus igni, multasque circa te
"Oves jugulavimus valdè pingues, & nigras boves,
"Cremabaris item in veste Deorum, & unguento multo,
"Et melle dulci; multique heroës Achivi
"Armis irruerunt circa rogum, dum comburebatur corpus,
"Peditesque, Equitesque; & ingens ortus est strepitus.
"Sed quùm jam te flamma absumserat Vulcani,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

61. Ἐνόησας.] Ἐθηήσω.
65. Ἔδομεν.] Ἐδώκαμεν. Ἔδαμεν πυρί.] Ἀντὶ τοῦ, ἐκαύσαμεν.
67. Καίετο.] Ἐκαίετο.
70. *Ἐρρώσαντο) Ἐρρωμένως ἐκινήθησαν.
71. *Ἧκεν.] Ἐπλείσθη, ἐκαίετο.

N O T Æ.

57. Ὣς ἔφαθ· οἱ δ' ἔχοντο) Est ἔφαθ' omninò ante *Asperum*, ex Regulâ scribendum; ut Prædictæ omnes Editiones; licet *Henr. Stephanus* hâc fortè etiam in parte lapsus, juratos suos prædictos Sectatores post se traxerit, omnibus nempe illius errorem errantibus, ut suprà, v. 21. & infrà, v. 495.

58. Κοῦραι Ἁλίοιο γέροντος) De *Quinquaginta* filiis *Nerei*, vid. quæ Nos suprà, ad *Iliad.* σ'. v. 38.

60. Μοῦσαι δ' ἀντία πᾶσαι) De hâc phrasi, videsis ad *Iliad.* τ'. v. 247. De Objectione contrà locum, vid. infrà, ad v. 190.

63. Ἑπτὰ δ' ἐπ' ἐννέα δέκα μέν σε ὁμῶς) Ità ἑπτακαιδέκα lego, pro ἑπτακαίδεκα, *Sensu* & *Metro* postulante, nec *Eustathii* Lectionem in πυρεκβολαῖς moramur, qui sæpè *Prosaicè* laudat *Poetam*, ut mox, v. 78. ἀπάνευθε ἄλλων, pro ἀπ' ἄλλων, &c. Vid. suprà, ἡ. v. 67. Νύκτας autem & ἦμαρ, & νύκτας τε καὶ ἦμαρ, aliàs, more *Hebræorum*, Qui *Noctem*, solent *Diei* præponere; ut *Genes.* c. 1. v. 5. 8. 13. 19. 23. 31. Cur tamdiu Exequias distulerint *Græci*, vid. infrà, ad v. 190. Ex Ordinatione *Deæ* Matris.

67. Καίετο δ' ἔν τ' ἐσθῆτι θεῶν) Ἐν πυρὶ μὲν δηλονότι ἐσθήμασι, ἃ σὺν ἄφθοις λευκοῖς· οἷα θεῶν σκηπτέον ἦν ἄξια καὶ ἴδια. Vid. *Eustath.* fol. 824. lin. 33. Ἐσθῆτι ἢ θεῶν λέγει τὰ ἄμβροτα εἵματα. τὰ ἀνωτέω ῥηθέντα. Huc refer *Achillis* Epitaphium, in Πίπλῳ, Θεσσαλὸς ἦτος ἦν ἄρα Ἀχιλεὺς ἐν τοῖδε τέθαπται Τύμβῳ· ἐθρήνησαν δ' Ἐννέα Πιερίδες.

69. Τεύχεσιν ἐρρώσαντο πυρῇ περὶ) Ità *Iliad.* ψ'. v. 13. Οἱ δ' ἐπεὶ δὴ νεκρὸν ἐΰτειχας ἤλασαν ἵππους.

NOTÆ IN SCHOLIA.

70. *Ἐρρώσαντο) Hoc ex *Eustath.* fol. 824. lin. 3. Vid. ad ψ'. v. 3. Not. in *Scholia*.

71. *Ἧκεν) Ἐπλείσθη, ex eodem.

Variæ Lectiones.

57. Ἔφαθ') γρ. ἔφατ'. vid. Not. in *Textum*.

61. Ἀδάκρυτον γ' ἐόντας) γρ. ἀδάκρυτον γε νόησας, *Eustath.* fol. 823. lin. 26.

62. Ὑπώρορε) γρ. ἐπώρορε, & ἐπώρνυε, *H Steph.* ἐπόρνυε, *Eust.* fol. 823. lin. 26. *Ib.* Λίγεια) γρ. λιγέα.

63. Ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα) γρ. ἑπτακαίδεκα, malè olim; ut Not. in *Textum*; γρ. ἑπτὰ δ' ἐννέα.

65. Πολλὰ δέ σ' ἀμφὶς) γρ. πολλὰ δ' ἐπ' αὐτῇ *H. Steph.* ut referatur ad τῇ πυρί. Verùm non video hanc *Lectionem* observatam *Eustathio*, ut nec plures aliàs ejusdem *Lectiones*, utut ille Omnes ex *Eustathio* haustas dicat. Vid. suprà, ad π'. v. 317.

Ἡφαί-

Ἠῶθεν δή τοι λέγομεν λευκὰ ὀστέ', Ἀχιλλεῦ,
Οἴνῳ ἐν ἀκράτῳ καὶ ἀλείφατι· δῶκε δὲ μήτηρ
Χρύσεον ἀμφιφορῆα· Διωνύσοιο δὲ δῶρον
Φάσκ' ἔμμεναι, ἔργον δὲ περικλυτοῦ Ἡφαίστοιο.
Ἐν τῷ τοι κεῖνται λευκὰ ὀστέα, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
Μίγδα δή, Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο θανόντος·
Χωρὶς δ', Ἀντιλόχοιο· τὰ ἔξοχα τῖες ἁπάντων
Τῶν ἄλλων ἑτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.
Ἀμφ' αὐτοῖσι δ' ἔπηξα μέγαν καὶ ἀμύμονα τύμβον
Χθαμαλὸν Ἀργείων ἱερὸς στρατὸς αἰχμητάων,
Ἀκτῇ ἔπι πρὸχοάων, ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ·
Ὡς κεν τηλεφανὴς ὅγε πολλοῖσιν ἀνδράσιν εἴη
Τοῖς, οἳ νῦν γεγάασι, καὶ οἳ μετόπισθεν ἔσονται.
Μήτηρ δ', αἰτήσασα θεοὺς περικαλλέ' ἄεθλα,
Θῆκε μέσῳ ἐν ἀγῶνι ἑρισθενέεσσιν Ἀχαιῶν.
Ἤδη μὲν πολέων τάφῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησα
Ἡρώων, ὅτε κέν πο' ἀποφθιμένου βασιλῆος
Ζώννυνταί τε νέοι, καὶ ἐπεντύνονται ἄεθλα·

" Sub aurorâ utique tibi collegimus alba ossa, ô Achilles,
" Vino in puro & unguento: dedit autem mater
" Auream amphoram, Dionysiique donum
" Dicebat esse, opus verò inclyti Vulcani.
" In hâc tibi jacent alba ossa, illustris Achilles;
" Mixtimque Patrocli Menœtiadæ demortui:
" Separatim verò Antilochi, quem eximiè honorabas omnium
" Aliorum sociorum, post Patroclum mortuum.
" Circum has *reliquias* verò postea magnum & invidendum tumulum
" Fudimus Argivorum sacer exercitus bellicosorum,
" Littore in excelso, super latum Hellespontum;
" Ut è longinquo manifestus ex ponto viris esset
" His, qui nunc nati sunt, & qui in futurum erunt.
" Mater autem, Diis veniam rogatis, perpulchra certamina
" Proposuit medio in circo optimis Achivorum.
" Jamdudum quidem multorum ad funus virorum veni
" Heroum, quando aliquando mortuo Rege *quodam*
" Cingunturque juvenes, & parant certamina:

ΣΧΟΛΙΑ.

72. Λείγομεν.] Συνήγομεν.

81. Ἱερὸς στρατός.] * Ἱερὸν στρατὸν λέγει τὴν Ἑλληνικὴν, ὡς ὑπὲρ ἀρετῆς πολυπειθοῦσαν τὸ δικαιοῦν ὑπίσχνον πλέμιον.

NOTÆ.

80. Μέγαν καὶ ἀμύμονα τύμβον) Hunc tumulum, ad *Sigeum* Promontorium suo tempore extitisse ait *Strabo*, cum *Sacello*, etiam diù post *Apollonii Tyanensis* tempora, ut *Philostratus*. Vid. ad *Euripid.* Helen. v. 33.

87. Ἀντεβόλησα) Qui legunt ἀντιβόλησας. vel hinc refutari possunt, quod mox v. 90. Ἐτεθήπεα necessariò sit legendum; quum ἐτεθήπεας nullo modo stare possit, ob vocem sequentem θυμόν. Quare redarguendus hic *Eustath.* fol. 823. lin. 41. Ἤδη μὲν πολέων τάφῳ ἀνδρῶν ἀντιβόλησας Ἡρώων· ὅτε κέν ποτε ἀποφθιμένου βασιλῆος· Ζώννυνταί τε νέοι, καὶ ἐπεντύνονται ἄεθλα· ἴσχε εἰς ἀγῶνας ὁπλίζονται). Ἀλλά

NOTÆ IN SCHOLIA.

81. * Ἱερὸς στρατὸς) Hoc *Scholion* ex *Eustathio*, fol. 824. lin. 41. quod eò libentiùs huc referendum duxi; quoniam & *Christianis* vocatum fuerit *Bellum Sanctum*, utpote *Religionis* causâ susceptum, &c.

83. * Ὡς πλυσίην) Οἰκίην addo, vid. ad *Iliad.* ν'. v. 588.

VARIÆ LECTIONES.

79. Μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα) γρ. μετ' ἀμύμονα Πατροκλῆα.

83. Τηλεφανὴς.] Ἐκ ἀφανοῦς φανερός. Πολυπίδιν.] Τῆς θαλάσσης, * ὡς πλυσίην.

89. Ζώννυνται.] Ἐν περιζώμασιν ἀγωνίζονται.

87. Ἀντεβόλησα) γρ. ἀντιβόλησας, vid. Not. in *Textum*.

Ἀλλά κε κεῖνα μάλιςα ἰδὼν ἐτεθήπεα θυμῷ,
Οἷ' ἐπὶ σοὶ κατέθηκε Θεὰ ῥεκαλλέ' ἄεθλα,
Ἀργυρόπεζα Θέτις· μάλα γὰρ φίλος ἦσθα Θεοῖσιν.
Ὡς σὺ μὲν ὐδὲ θανὼν ὄνομ' ὤλεσας, ἀλλά τοι αἰεὶ
Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους κλέος ἔσεται ἐσθλὸν, Ἀχιλλεῦ·
Αὐτὰρ ἐμοὶ τί τόδ' ἦδος, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσα;
Ἐν νόςῳ γάρ μοι Ζεὺς μήσατο λυγρὸν ὄλεθρον
Αἰγίσθου τ' ἐμοῦ χερσὶ, καὶ ἀλομένης ἀλόχοιο.
Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Ἄγχίμολον δέ σφ' ἦλθε διάκτορος Ἀργειφόντης,
Ψυχὰς μνησήρων καταγῶν, Ὀδυσῆϊ δαμέντων.
Τὼ δ' ἄρα θαμβήσανθ' ἰθὺς κίον, ὡς ἐσιδέσθην·
Ἔγνω δ' ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο
Παῖδα Μελανθῆος, * τ' ἀγακλυτὸν Ἀμφιμέδοντα·
Ξεῖνος γάρ οἱ ἔην, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκία ναίων.
Τὸν πρότερη ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρείδαο,
Ἀμφίμεδον, τί παθόντες ἐρεμνὴν γαῖαν ἔδυτε,
Πάντες κεκεμμένοι καὶ ὁμήλικες; οὐδέ κεν ἄλλως
Κεινάμενος λέξαιτο κατ' πτόλιν ἄνδρας ἀρίστους.
Ἦ ὅμμ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
Ὄρσας ἀργαλέους ἀνέμους καὶ κύματα μακρά;
Ἦ πυ ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσῳ

" Verùm illa maximè conſpicatus miratus ſum animo,
" Qualia in tuam gratiam poſuit Deus perpulchra certamina,
" Argentea-pedibus Thetis: valdè enim amicus eras Diis.
" Sic tu quidem, neque mortuus nomen perdidiſti, ſed tibi ſemper
" Omnes inter homines gloria erit bona, ô Achilles,
" At mihi quid iſtud commodi, quòd bello exhauſto *ſupervixerim?*
" In reditu enim mihi Jupiter molitus eſt malam mortem
" Ægiſthi à manibus & perniciosæ uxoris.
Sic hi quidem talia inter ſe loquebantur:
Propè autem ipſos venit internuncius Argicida,
Animas procorum deducens, ab Ulyſſe *nece* domitorum.
Hi igitur ſtupefacti rectà, *i. e. obviam* iverunt, ut viderunt:
Cognovit verò anima Agamemnonis Atridæ
Filium Melanthii, perinclytum Amphimedonta;
Hoſpes enim illi erat, in Ithacâ domos habitans.
Hunc prior anima allocuta eſt Atridæ,
" Amphimedon, quid paſſi tenebroſam terram ſubiiſtis,
" Omnes eximii & æquales? neque aliter aliquis
" Habito delectu elegiſſet in civitate viros optimos.
" Nunquid vos in navibus Neptunus domuit,
" Concitatis moleſtis ventis & fluctibus magnis?
" An inimici viri læſerunt in terrâ

ΣΧΟΛΙΑ.

95. Τολύπευσα.] Κατέρρασα, μόλις.

100. Ὀδυσῆϊ δαμέντων.] Ὑπὸ Ὀδυσσέως ἀναιρεθέντων.

108. Λέξαιτο.] Συναγάγοι.

NOTÆ.

97. Αἰγίσθου τ' ἐμοῦ χερσὶ) Hiſtoria hæc plenior habetur, ſuprà, ad λ'. v. 408. Ἀλλά μοι Αἴγισθος πύξας θάνατόν τε μόρον τε.

100. Ψυχὰς μνησήρων) De Quæſtione, quomodò Hæ Animæ, ante eorum exequias, ſint in *Elyſium* admiſſæ, vide infrà, ad v. 190.

103. Παῖδα Μελανθῆος * τ' ἀγακλυτὸν Ἀμφιμέδοντα) Quum in Veteri Codice τὸ τ malè excideratur, reſtituendum curavi; cùm & Articulus ſæpè præfigi ſoleat aliis Nominibus, apud *Homerum*, ut *Iliad. υ'.* v. 320. Ἴξις δ' ὃν Αἰνείας, υἱὸν ὁ κλυτὸς ἦεν Ἀγχίσης, & φ'. v. 252. Μέλανος θ' ἡγητῆος, & β'. v. 681. Νῦν δ' αὖ τοὺς, ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον. Aliis viſum interſerere τὸ μάλ', aliis τὸ πί· at τ omninò præferendum. Tres autem *Melanthii* videntur *Homero* agnoſci, *Primus* hic *Amphimedontis* pater, Nobilis apud *Ithacenſes*; *Secundus*, *Trojanus*, ab *Eurypylo* cæſus, *Iliad.* ξ'. v. 36. *Tertius* denique *Ulyſſis* perfidus Domeſticus, Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν. Μελανθεὺς autem & Μελάνθιος indiſcriminatim dicitur.

VARIÆ LECTIONES.

90. Ἐτεθήπεα) γρ. ἐτεθήπειας, & ἐτεθήπει. At *Florentina* Editio, *Aldina*, & *Lovaniana Reſcii*, θηήσατο θυμῷ, omnes hoc in loco, vid. ad v. 87. Not. in *Textum*.

103. Παῖδα Μελανθῆος τ' ἀγακλυτὸν) γρ. παῖδα Μελανθῆος ἀγακλυτὸν, vid. Not. in *Textum*.

104. Ξεῖνος γὰρ οἱ) γρ. ξεῖνος γάρ τοι. *Florentin. Aldin. Lovanian. Reſcii.*

Βῆς * ἐλιμαρναμψὺς, ἠδ' οἰῶν πώεα καλά;
Ἠὲ θεὶ πόλιος μαχεύμψοι, ἠδὲ γυναικῶν;
Εἰπέ μοι εἰρομψῷ· ξεῖνος δέ τοι εὔχομαι εἶναι.
Ἦ ὑ μέμνη, ὅτε κεῖσε κατήλυθον ὑμέτερον δῶ,
Ὀτρυνέων Ὀδυσῆα, σιὺ ἀντιθέῳ Μενελάῳ,
Ἴλιον εἰς ἅμ' ἕπεσθαι, ἐϋσσέλμων ἐπὶ νηῶν;
Μιὼι δ' ἄρ' οὖλῳ πάντα περήσαμψ θυέα πόντον,
Σπυδῇ παρπεπιθόντες Ὀδυσῆα πολίπορθον.
Τόνδ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀμφιμέδοντος,
Ἀτρεΐδη, κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνον,
Μέμνημαι ταῦτ' πάντα, ϗ ἀτρεκέως καταλέξω
Ἡμετέρῳ θανάτοιο κακὸν τέλος, οἷον ἐτύχθη.
Μνώμεθ' Ὀδυσῆος δὴν οἰχομψοιο δάμαρτα·

" Boves dum surriperetis, & ovium greges pulchros?
" An pro civitate pugnantes, & mulieribus?
" Dic mihi interroganti, hospes enim tibi profiteor esse.
" An non recordaris, quando illuc veni ad vestram domum,
" Impulsurus Ulyssem, cum divo Menelao,
" Ad Ilium simul ut sequeretur, bene-transtratis in navibus?
" Mense autem toto omnem transivimus latum pontum,
" Cum vix tandem flexissemus Ulyssem urbium-populatorem.
Hunc rursus anima allocuta est Amphimedontis,
" Atrides, optime, rex virorum Agamemnon,
" Memini hæc omnia, & verè enarrabo
" Nostræ mortis malum finem, qualis fuerit.
" Petebamus Ulyssis diù absentis uxorem;

ΣΧΟΛΙΑ.

112. Πελιμαρναμψὺς.] Πελιλαύνοντες.
118. Οὖλῳ.] Ὅλῳ.
119. Σπυδῇ.] Μόλις. ἤγουν ὃ κρύπτειν ἑαυτὸν [* ὁ Ὀλυσεὺς, μὴ βουλόμψος στρατεύεσθαι, ὑ λῷ' ἀπιέναι,]

NOTÆ.

112. Βῆς ἐλιμαρναμψὺς) Mallem & hic legere βῶς ἐλιμαρναμψὺς, pro corrupto ἐλιζαμονομψὺς, ut suprà, ad λ'. v. 401.

113. Ἦ θεὶ πόλιος μαχεύμψοι, ἠδὲ γυναικῶν) Cum olim, in Vetustissimis & Optimis Exemplaribus, præcesserit ἐλιζαμονομψὺς, τὸ μαχεύμψοι tamen hic rectè dicitur, ut referatur ad id, quod præcesserit, v. 106. Τί παθόντες χαῖταν ἔδυτε;

115. Ἦ οὐ μέμνη) Et hic τὸ η & υ coalescunt μετευθαίβως, ut ad *Iliad.* ο'. v. 18. Ἦ οὐ μέμνη, ὅτ' ἐκέρμω ὑψόθεν, οὐ ὃ πόδεῖν. De quâ re Nos, ad *Euripid.* Oreſt. v. 596. &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

119. [* Ὁ Ὀδυσεὺς, μὴ βουλόμψος στρατεύεσθαι, ὑ λῷ' ἀπιέναι] Hæc verba, *Uncinis* inclusa, opportunè suggessit MS. *Aloysii Alemanni*, quibus hujus *Scholii* Defectum gravem nunc habes feliciter expletum. Vellem equidem, pro * παρὰ τῷ Ἀμφιμέδοντι, legere, * παρὰ τῷ Ἀμφιμέδοντος πατρὶ, vel παρὰ τῆς Ἀμφιμέδοντος, ut *Eustath.* apertè legit, fol. 825. lin. 15. Non enim *Amphimedon*, qui inter Procos erat coætaneus, potuit ipse hospitio excipere ἀλλ' ὡς συνετὸς ἀνὴρ οἶος τὸ μίχθαι ἐ πολέμου, ὄθεν εἰκὸς ἦν Ἀγαμέμνονα * παρὰ τῷ Ἀμφιμέδοντι μθύειν, ϗ ὑ παρὰ τῷ Ὀδυσεῖ.

120. Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγαμέμνων, Μέμνημαι ταῦτ πάντα, ϗ ἀτρεκέως καταλέξω, Ἡμετέρῳ) γρ. Μέμνημαι ταῦτ πάντα, διοτρεφὲς, ὡς ἀγορεύεις· Σοὶ δ' ἐγὼ εὖ μάλα πάντα, ϗ ἀτρεκέως καταλέξω, verùm hæc *Lectio* fit ex *Criticorum* perverso judicio, qui durum putabant. Mortuum *Agamemnona* titulis insigniri, quos Vivus habuit; quasi illorum τὸ Διοτρεφὲς, minùs esset huic *Objectioni* obnoxium, ut magis proprium. Vah! Piget, pudetque temerarii *Criticorum* dogmatis. *Virgil.* Æneid. l. VI. v. 642. *Quæ Gratia Curruum; Armorumve fuit Vivis, ea Cura Sepultis.* Vid. infrà, ad v. 190.

VARIÆ LECTIONES.

112. Πελιμαρναμψὺς) χρ. ἐλιζαμονομψὺς, vid. Not. in *Textum.*

121. Ἀτρεΐδη, κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων, Μέμνημαι ταῦτ πάντα, ϗ ἀτρεκέως καταλέξω) γρ. Μέμνημαι ταῦτ πάντα, Διοτρεφὲς, ὡς ἀγορεύεις· Σοὶ δ' ἐγὼ εὖ μάλα πάντα, ϗ ἀτρεκέως καταλέξω. Vid. Not. in *Textum.*

Ἦ δ'

Ἦδ' ὃδ' ἠρεῖτο γυγερὸν γάμον, οὔτ' ἐτελεῦτα,
Ἡμῖν φραζομένη θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.
Ἀλλὰ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριξε·
Στησαμένη μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινε
Λεπτὸν καὶ δολιμητον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπε,
Κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσεύς,
Μίμνετ' ἐπειγόμενοι τ' ἐμὸν γάμον, εἰσόκε φᾶρος
Ἐκτελέσω, μή μοι μεταμώλια νήματ' ὄληται,
Λαέρτῃ ἥρωϊ ταφήϊον, εἰσότε κέν μιν
Μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο·
Μή τις μοὶ κατὰ δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσήσῃ,
Αἴ κεν ἄτερ σπείρου κεῖται, πολλὰ κλεαπίσας.
Ὣς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγλαΐῃσι.
Ἔνθα κὲν ἡμάλιη μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἱστὸν,
Νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπὴν δαΐδας παραθεῖτο.
Ὣς τρίετες μὲν ἔληθε δόλῳ, καὶ ἔπειθεν Ἀχαιούς.
Ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι
Μηνῶν φθινόντων, πολλὶ δ' ἤματα πολλὰ ἐτελέσθη·
Καὶ τότε δή τις ἔειπε γυναικῶν, ἣ σάφα ᾔδη,
Καὶ τὴν ἀλλύουσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἱστόν.
Ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε, καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης·
Εὖθ' ἡ φᾶρος ἔδειξεν, ὑφήνασα μέγαν ἱστὸν,
Πλύνασ', ἠελίῳ ἐναλίγκιον, ἠὲ σελήνῃ.
Καὶ τότε δή ῥ' Ὀδυσῆα κακὸς ποθὲν ἤγαγε δαίμων
Ἀγρῷ ἐπ' ἐσχατιῇ, ὅθι δώματα ναῖε συβώτης.
Ἔνθ' ἦλθεν φίλος υἱὸς Ὀδυσῆος θείοιο,
Ἐκ Πύλου ἠμαθόεντος ἰὼν σὺν νηῒ μελαίνῃ.
Τὼ δ' μνηστῆρσιν θάνατον κακὸν ἐρτύναντε,
Ἵκοντο πρὸς ἄστυ περικλυτόν· ἤτοι Ὀδυσσεὺς

" Hæc neque negabat odiosas nuptias, neque perficiebat,
" Nobis consultans mortem & parcam nigram.
" Sed dolum hunc alium in mentibus cogitavit;
" Orsa magnam telam in domibus texebat,
" Tenuem & ultra mensuram; statim autem nobis dixit,
" Juvenes, mei proci, quoniam mortuus est divinus Ulysses,
" Manete urgentes meas nuptias, donec vestem
" Perficiam, ne mihi vana fila pereant,
" Laërti heroï sepulchralem, in tempus utique, quando ipsum
" Parca pernicioſa susceperit longumdormientis mortis:
" Ne me aliqua in populo Græcarum accuset,
" Si sine veste jaceat, qui multa possiderit.
" Sic dixit, nobis verò persuasus est animus superbus.
" Tunc interdiù quidem texebat magnam telam,
" Singulis noctibus autem dissolvebat, postquam lampades appossuerat.
" Sic triennio latuit dolo & persuasit Achivos:
" Sed quando quartus venit annus, & venerunt tempora
" Mensium decrescentium, & multi dies elapsi sunt,
" Et tunc aliqua dixit mulierum, quæ manifestè sciebat,
" Et hanc dissolventem invenimus illustrem telam.
" Sic hanc *telam* perfecit, & quidem non volens, necessitate:
" Quandò illa vestem ostendit, pertextam magnam telam,
" Lotam, Soli similem, vel Lunæ.
" Et tunc jam Ulyssem malus aliunde duxit *noster* Genius
" Agri in extremitatem, ubi domos habitabat subulcus.
" Illuc *quoque* venit dilectus filius Ulyssis divini,
" Ex Pylo arenosâ redux cum navi nigrâ.
" Hi igitur procis mortem malam permoliti,
" Venerunt ad civitatem præclaram; sanè Ulysses

NOTÆ.

128. Στησαμένη μέγαν ἱστὸν) Idem locus, mutatis mutandis, suprà occurrit haud semel, ut ad ζ'. v. 94. item, ad τ'. v. 139. &c.

VARIÆ LECTIONES.

132. Μεταμώλια) γρ. μεταμώνια, ut aliàs; vid. ad *Iliad.* δ'. v. 363.
133. Εἰσότε) γρ. εἰσόκε.
139. Ἀλλύεσκεν) γρ. ἀναλύεσκεν, ut infrà, v. 144. *Ibid.* Παραθεῖτο) γρ. παραθείη, & παραθῆται.
140. Ἔπειθεν) γρ. ἔθελγεν.
144. Ἀλλύουσαν) γρ. ἀναλύουσαν, ut suprà, v. 139.
146. Ὑφήνασα) γρ. ὑφηναμένη, meliùs.
149. Ἐπ' ἐσχατιῇ) γρ. ἐπ' ἐσχαλῆς.

Ἵκοντο

Ὕστερος, αὐτὰρ Τηλέμαχος μετόπισθε ἠγερέσθην.
Τόνδε συβώτης ἦγε, κακὰ χροΐ εἵματ' ἔχοντα,
Πτωχῷ λυγαλέῳ ἐναλίγκιον, ἠδὲ γέροντι,
Σκηπτόμενον· τὰ δ' ἦν λυγρὰ περὶ χροΐ εἵματα ἕστο.
Οὐδέ τις ἡμείων δυνάτο γνῶναι τ' εόντα,
Ἐξαπίνης φανέντ', οὐδ' οἱ μετόπισθε γενέσθαι.
Ἀλλ' ἔπεσίν τε κακοῖσιν ἐνίπτομεν, ἠδὲ βολῇσιν.
Αὐτὰρ ὁ τέως μὲν ἐτόλμα ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσι
Βαλλόμενος καὶ ἐνιπτόμενος, τετληότι θυμῷ·
Ἀλλ' ὅτε δή μιν ἔγειρε Διὸς νόος Αἰγιόχοιο,
Σὺν μὲν Τηλεμάχῳ περικαλλέα τεύχε' ἀείρας,
Ἐς θάλαμον κατέθηκε, καὶ ἐκλήϊσεν ὀχῆας·
Αὐτὰρ ὁ ἣν ἄλοχον πολυκερδείῃσιν ἄνωγε
Τόξον μνηστῆρσι τιθεῖν πολιόν τε σίδηρον,
Ἡμῖν αἰνομόροισιν ἀέθλια, καὶ φόνου ἀρχήν.
Οὐδέ τις ἡμείων δυνάτο κρατεροῖο βιοῖο
Νευρὴν ἐντανύσαι, πολλὸν δ' ὀπίσω ἐρύσσεν·
Ἀλλ' ὅτε χεῖρας ἵκανεν Ὀδυσσῆος μέγα τόξον,
Ἔνθ' ἡμεῖς μὲν πάντες ὁμοκλέομεν ἐπέεσι,
Τόξον μὴ δόμεναι, μήδ' εἰ μάλα πολλ' ἀγορεύοι·
Τηλέμαχος δέ μιν οἷος ἐποτρύνων ἐκέλευσεν·
Αὐτὰρ ὁ δέξατο χειρὶ πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς,
Ῥηϊδίως δ' ἐτάνυσε βίῃ, διὰ δ' ἧκε σίδηρον.
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, ταχέας δ' ἐκχεύατ' ὀϊστοὺς,
Δεινὸν παπταίνων· βάλε δ' Ἀντίνοον βασιλῆα.
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοις ἐφίει βέλεα στονόεντα,

"Posterior, at Telemachus ante præcessit.
"Hunc verò subulcus duxit, mala corpore vestimenta habentem,
"Pauperi miserando similem & seni,
"*Baculo* incumbentem; malasque circum corpus vestes indutus erat.
"Neque aliquis nostrûm potuit cognoscere illum ipsum esse,
"Qui repentè apparuit, neque ii quidem, qui majores natu erant:
"Sed verbis malis *illum* incessimus & verberibus.
"At hic quidem tantisper toleravit, in ædibus suis
"Percussus, & injuriâ affectus, patiente animo:
"Verùm quando jam ipsum suscitavit Jovis mens Ægiochi,
"Unà cum Telemacho perpulchra arma sublata
"In thalamum deposuit, & clausit seras.
"At hic suam uxorem multis astutiis jussit
"Arcum procis ponere, nitidumque ferrum.
"Nobis graviter morituris certamina & cædis principium.
"Neque aliquis nostrûm potuit rigidi arcûs
"Nervum intendere, valdè enim impares fuimus:
"Sed quando ad manus pervenit Ulyssis magnus arcus,
"Tunc nos quidem omnes minabamur verbis,
"Arcum ut nè daret, etiamsi valdè multùm diceret *Telemachus*:
"Telemachus verò eum, *i. e. subulcum*, solus confirmans jussit:
"Et proindè suscepit manu, perpatiens divus Ulysses,
"Facileque tetendit arcum, misitque per ferrum.
"Stetit igitur super limen iens, velocesque effudit sagittas,
"Acriter collimans, percussit verò Antinoum regem.
"At postea aliis immisit tela suspiriosa,

ΣΧΟΛΙΑ.

160. Ἐνίπτομεν.] Ἐπιπλήττομεν. Βολῇσιν.] Βλάσφημ. βολαῖς.
161. Τέως.] Τηλικοῦτος. Ἐτόλμα.] Ἐκαρτέρει.
165. Ἐκλήϊσεν.] Ἔκλεισεν. *ἀσφαλίσας. Ὀχῆας.] Μοχλούς.
172. Ὁμοκλέομεν.] Ἀπειλοῦμεν.
173. Ἀγορεύοι.] Λέγοι.
179. Βίλεα.] Βέλη.

NOTÆ.

166. Αὐτὰρ ὁ ἣν ἄλοχον) Male hoc Mendacium vocat *Eustathius*; licet enim non esset Verum, veri-simile tamen visum est, ità *Procos* existimare; quando audirent *Ulyssem* se palàm agnoscentem. Vid. ad v. 152.

NOTÆ IN SCHOLIA.

165. *Ἀσφαλίσας) Ità emendo, pro ἠσφαλίσας, nec enim ἠσφάλισεν, æquè benè.

VARIÆ LECTIONES.

160. Ἐνίπτομεν) γρ. ἐνίστομεν, *Eustathius*, fol. 1646. lin. 33. ità MS. *Aloysii*, *Aldina*, *Hervagiana* in Margine, ut etiam in *Textu*, mox, v. 162. Ἐνιστόμεν.

Ἄντα πλυσκόμενος· τοὶ δ' ἀλλοθεν ἐπιπλον.
Γνωτὸν δ' ἦν, ὅ ῥά τίς σφι Θεῶν ὀπιτάρροθος ἦεν·
Αὐτίκα γὰρ κατὰ δώματ' ἐπισπόμενοι μενέϊ σφῷ
Κτεῖνον ἐπιτροφάδην· τοῖς δ' ὄρνυτ' ἀεικὴς,
Κρατῶν τυπτομένων, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θθεν.
Ὡς ἡμεῖς, Ἀγάμεμνον, ἀπωλόμεθ'· ὧν ἔτι καὶ νῦν
Σώματ' ἀκηδέα κεῖται ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος·
Οὐ γάρ πω ἴσασι φίλοι κατὰ δώματα ἑκάστου,
Οἵ κ' ἀπονίψαντες μέλανα βρότον ἐξ ὠτειλέων,
Κατθέμενοι γοάοιεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
Τόνδ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο,
Ὄλβιε, Λαέρταο πάϊς, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

" Contrà dirigens; hi verò alius-poſt alium confertim cadebant.
" Manifeſtum autem erat, quòd aliquis ipſis Deorum adjutor eſſet:
" Statim enim in ædibus indulgentes ſuo robori
" Interficiebant circumquaque: horum verò gemitus oriebatur indecens,
" Capitibus percuſſis, pavimentumque omne ſanguine fluebat.
" Sic nos, ô Agamemnon, perditi fuimus; quorum adhuc nunc
" Corpora neglecta jacent in ædibus Ulyſſis.
" Nondum enim ſciunt amici in domibus uniuſcujuſque;
" Qui abluto nigro ſanguine ex vulneribus,
" Depoſitos lugerent; hic enim honor eſt mortuorum.
Illum itaque tunc anima allocuta eſt Atridæ, *exclamans*,
" Felix, Laertæ fili, ô prudens Ulyſſes,

ΣΧΟΛΙΑ.

182. Ἐπισπόμενοι.] Ἐπακολουθοῦντες.
186. Ἀκηδέα.] Ἀθαπτα.
188. Βρότον.] Τὸ μὴ κόπτειν καὶ ἰδρῶτα αἷμα. Ὠτειλέων.] Τραυμάτων.
191. Ὄλβιε Λαέρταο πάϊ.] Ἀπεικὸς φασὶν, περίπου τὸ συμπαθὲς ἐπὶ τῇ οἰκείᾳ τῆς Ἀμφιμέδοντος τύχῃ, ἐπαινεῖν τὴν Ὀδυσσέα· ὃν ἀπίθανος ὁ λόγος τὸ ἐκ τοῦ αὐτὸν ὑπὸ τῆς συνοικούσης τὰ κάλιστα πεπονθέναι.

NOTÆ.

190. Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεε) Mallem equidem hìc legere, Τόνδ' αὖτε ψυχὴ ἐπεφώνεεν· ἐμοὶ μὲν γὰρ ὁ Ἀγαμέμνων, ἢ μᾶλλον Ἀγαμέμνονος ἡ ψυχὴ προσφωνεῖ τὸν Ἀμφιμέδοντα· ἀλλ' ἐπιφώνημα τῷ ἀπόντι Ὀδυσσεῖ ποιῶν βοᾷ, Ὄλβιε, Λαέρταο πάϊ. Hoc erat Veterum *Criticorum* judicio dignum: at nihil illi hujuſmodi, ad hunc locum. En Objectiones, quas proferunt & diluunt, ex *Euſtath.* fol. 828. lin. 44. Τίς, φασὶ, χρεία δὲ δευτέρου τὴν Νεκυίας ἐπισοδίου; Ἡ λύσις, Ὅτι αἴτιον, ἡ τοῦ Ποιητοῦ πολύφωνος ποικιλία· καὶ ὅτι ἐν ἑτέρᾳ παρὰ τῷ Ποιητῇ πομπὴ κεῖται ὁμοειδὴς, οἷον, Μονομαχίαι καὶ ἀγῶνες, ἐν σφαιρικῇ καὶ τόξου ὁμοίαι, καὶ ἀγῶνων μεγαλαυχίαι παντοῖαι ἔχουσαι· ἔτι, Πῶς, φασὶ, χθονίου τινὸς ψυχοπόλου αὐτωνύμως καλεῖ τὸν Ἑρμῆν; Ἡ λύσις, ὅτι συνῳδὰ ταῦτα τοῖς Ἰλιακοῖς· ἔνθα ἐριούνιον αὐτὸν καλεῖ, καθὰ καὶ ἐν τοῖς ἀγῶσι τούτων· ὁ δὲ ἐριούνιος ἐκ τοῦ ἔρας παράγωγος· καὶ τὸν Ἡρακλῆ δὲ εἰς ᾅδου Ἑρμείας πέμπει σὺν Ἀθηνᾷ, ὅτι τὸ Κέρβειον ἀνήγαγε. Πῶς δὲ, φασὶ, ἐκ πίτυος Λευκὰς ἀφῆς τοῖς ἐν ᾅδου ἀφιγμένοις τυποῖς; Ἡ λύσις, ὅτι ἀφῆς τοῖς ἐπιφωλοσμένοις μέρεσι κεῖται δεῖ νοεῖν αὐτήν. Ἔτι γελοῖον, φασὶ, μετ' ὀλίγον χρόνον ἄχνυσθαι, τῷ Ἀγαμέμνονος ψυχῷ, ὡς προσφάτως θανούσαν, καὶ τοῖς ἑταίροις συνελοφύρεσθαι. Ἡ λύσις, Ὅτι ἀφὸς αὐτοῦ τοῦ θανάτου τοιοῦτος ὢν ὁ Ἀγαμέμνων, φυλάσσει ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ ἀνάρμοστον τοῦτο, καὶ ἀπρεπὲς, καὶ ἀλλότριον τοῦ ἀνδρὸς, καὶ ἀπὸ τῶν ἑταίρων ἀπάγει τὸν λόγον· ἐπεὶ καὶ ἐν τῇ Ἰλιάδι ὁ Ἀχιλλεὺς ἐπὶ τῷ Πατρόκλου θανάτῳ ἀπαθὴς ἐστὶ τῶν ἑταίρων, καὶ μόνος ἑαυτῷ πενθεῖ· καὶ ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ ὁ Ὀδυσσεὺς ἐν τῷ Ἅιδου

Ἦ ἄρα σοὶ μεγάλη ἀρετὴ ἐκτήσω ἄκοιτιν.
Ὡς ἀγαθαὶ Φρένες ἦσαν ἀμύμονι Πηνελοπείῃ,
Κούρῃ Ἰκαρίου, ὡς εὖ μέμνησ' Ὀδυσῆος,
Ἀνδρὸς κουριδίου· τῷ οἱ κλέος οὔποτ' ὀλεῖται
Ἧς ἀρετῆς· τεύξουσι δ' ἐπιχθονίοισιν ἀοιδὴν
Ἀθάνατοι χαρίεσσαν ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ.
Οὐχ ὡς Τυνδαρέου κούρη κακὰ μήσαλο ἔργα,
Κουρίδιον κτείνασα πόσιν· στυγερὴ δέ τ' ἀοιδὴ
Ἔσσεθ' ἐπ' ἀνθρώπους· χαλεπὴν δέ τε φῆμιν ὄπασσε
Θηλυτέρῃσι γυναιξί, καὶ ἥ κ' ἐὺεργὸς ἔῃσιν.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Ἑσταότ' εἰν ἀΐδαο δόμοις ὑπὸ κεύθεσι γαίης·
Οἱ δ' ἐπεὶ ἐκ πόλιος καλέσαν, τάχα δ' ἀγρὸν ἵκοντο
Καλὸν Λαέρταο τετυγμένον, ὅν ῥά ποθ' αὐτὸς
Λαέρτης κτεάτησεν, ἐπεὶ μάλα πολλ' ἐμόγησεν·
Ἔνθα οἱ οἶκος ἔην, περὶ δὲ κλίσιον θέε πάντη,
Ἐν τῷ σιτέσκοντο, καὶ ἵζανον, ἠδὲ ἴαυον

"Certè utique cum magnâ virtute recuperâsti uxorem!
"Quàm bona mens erat irreprehensibili Penelopæ,
"Filiæ Icarii, quam rectè recordata est Ulyssis,
"Viri cui-virgo-nupserat; unde ei gloria nunquam peribit
"Suæ virtutis: facient autem terrestribus cantilenam
"Immortales gratam prudenti Penelopæ.
"Non sicut Tyndari filia mala consultavit opera,
"Virginali interfecto marito: odiosa utique cantilena
"Erit inter homines, malamque famam præbuit
"Fœminis mulieribus, etiam ei, quæ proba fuerit.
Sic hi quidem talia ad invicem loquebantur,
Stantes in inferni domibus, sub obscuritatibus terræ:
Illi autem postquam ex civitate iverunt, citò in villam pervenerunt
Pulchram Laërtæ laboratam, quam quondam ipse
Laërtes possedit, postquam valdè multum laboravit:
Illic ei domus erat, circumque Casulæ currebant circumquaque,
In quibus comedebant, & sedebant, & dormiebant

ΣΧΟΛΙΑ.

196. Ἀρετῆς.] Σωφροσύνης. Ἀοιδήν.] Ἀντὶ τοῦ, φήμην.

197. Χαρίεσσαν.] Ἐπίφθονον, καλήν.

203. Ἑσταότ'.] Ἑστῶτας, * δηλονότι. Κεύθεσι γαίης.] Κρυπτοῖς τόποις· λέγει δὲ, τοῖς ὑπὸ γῆν.

204. Οἱ δ' ἐπεὶ ἐκ πόλιος κατέβαν.] Ὑποκλίσιον μὴ τοῦτο, ἐπί τι * ψιλὸς λόγος ἐστί.

206. Κτεάτησεν.] Ἔκτησεν. Ἐμόγησεν.] Ἐκαμε.

207. Κλίσιον.] Ἅπαξ εἰρημένον· σημαίνει δὲ ἰδίδραν τινὰ συστηματικὴν, ἐν ᾗ ἔκειντο οἱ κλισμοί· ἢ κρηπίδωμα, ἐφ' ᾧ ἐκαθέζοντο, ἢ κοιμῶντο. Θέε.] Ἔτρεχεν.

208. Σιτέσκοντο.] Σίτου ἐτρέφοντο μεστὰ λαίμβεια.

NOTÆ.

Hæc *Apostrophe* ad absentem & vivum *Ulyssem*: nec ampliùs *Agamemnonis* Anima *Amphimedontis* Animam alloquitur; abhorret potiùs, ut *Ægisthо* similem, & veteris Amici successibus dehinc applaudit.

195. Τῷ οἱ κλέος οὔποτ' ὀλεῖται ἧς ἀρετῆς) Multa pulcra & præclara ad hunc locum spectantia congessit *Duportus*, in Gnomolog. *Homericâ*.

207. Περὶ δὲ κλίσιον θέε πάντη) De hâc voce κλίσιον, vid. *Eustath.* fol. 1957. lin. 51. *Roman.* & fol. 830. lin. 13. *Basil.* Edit. *Etymol.* M. & *Hesych.* v. *Spondanus* per *Claustrum* exponit, sed refert Nos tandem ad *Lexicon* nescio quod *Homericum*. Consulatur *Conon*, *Suidas*, v. Κλίσια) Βυκόλια, & *Br. Schol. Atticè* κλεισίον dicitur, *Homero* κλίσιον, de *Circulari Ordine Casularum Rusticarum circum circa Villarem Domum constructarum*, in quibus, ut ipse ait *Homerus*, Famuli, Subulci, Colonique res suas curarent, Ἐν τῷ σιτέσκοντο, ἐ ἵζανον, ἠδὲ ἴαυον Δμῶες ἀγαπαῖοι. Ergo series erat δηλικῶν οἴκων.

NOTÆ IN SCHOLIA.

204. * Ψιλὸς λόγος ἐστὶν) Ità, ex *Aloysiano* MSto lego, pro ψιλὸς λόγος ἐστὶν, licet ibi ψιλὸς scribatur, *Amanuensis*, aut *Dictantis*, uti sæpè fit, *Errore*.

VARIÆ LECTIONES.

192. Ἐκτήσω) γρ. ἐκτήσα· pro ἐκτήσαο, ut supra, v. 33. ἤρα, pro ἤραο, ἤρω.

195. Ἀνδρὸς κουριδίου· τῷ οἱ κλέος) γρ. ἀνδρὸς κουριδίοιο· τῷ οἱ κλέος, ut mox, v. 201. Θηλυτέρῃσι γυναιξί, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔῃσιν.

198. Τυνδαρέου) γρ. Τυνδαρείου. Vid. suprà, ad λ'. v. 297.

199. Στυγερὴ δέ τ' ἀοιδὴ) γρ. στυγερὴ ἢ ἀοιδὴ, olim in Pluribus.

204. Πόλιος) γρ. πόλεως.

Δμῶες ἀναγκαῖοι, τοί οἱ Φίλα ἐργάζονλο.
Ἐν ᾗ γυνὴ Σικελὴ γρῆϋς πέλεν, ἥ ῥα γέροντα
Ἐνδυκέως κομέεσκεν, ἐπ' ἀγρῷ, νόσφι πόληος.
Ἐνθ' Ὀδυσθὺς δμώεσσι καὶ υἱέι μῦθον ἔειπεν,
Ὑμεῖς μὲν νῦν ἔλθετ' ἐϋκλήμδυον * δόμον εἴσω·
Δεῖπνον δ' αἶψα συῶν ἱερδύσαλε, ὅττις ἄριστος.
Αὐτὰρ ἐγὼ πατρὸς πειρήσομαι ἡμετέροιο,
Αἴκ' ἐμ' ὀπιγνοίη τε φεάσεϑ' ὀφθαλμοῖσιν,
Ἦέ κεν ἀγνοίησι, πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἐόντα.
Ὣς εἰπὼν, δμώεσσιν ἀρήια τεύχε' ἔδωκεν·
Οἱ μὲν ἔπειτα δόμονδε θοῶς κίον· αὐτὰρ Ὀδυσθὺς
Ἤιεν ἴεν πολυκάρπε ἀλωῆς, πειρηζων·
Οὐδ' εὗρεν Δολίον, μέγαν ὄρχαλον ἐσκαδαίνων,
Οὐδέ τινα δμώων, ἠδ' υἱῶν· ἀλλ' ἄρα τοίγε
Αἱμασιὰς λέξοντες, ἀλωῆς ἔμμεναι ἔρκος,
ἬΙϊχον· αὐτὰρ ὁ τοῖσι γέρων ὁδὸν ἡγεμόνευεν.
Τὸν δ' οἶον πατέρ' εὗρεν ἐϋκλήμδυ ἐν ἀλωῇ,
Λιστρεύοντα φυτόν· ῥυπόωντα ϑ' ἕρμα χιτῶνα,

Famuli neceſſarii, qui ei amica operabantur:
Inibi quoque mulier Sicula anus erat, quæ ſenem *Laertem*
Diligenter curabat in agro longè à civitate.
Tunc Ulyſſes famulis & filio ſermonem dixit,
" Vos quidem, nunc ite ad benè-ædificatam domum-*villarem*:
" Ad cœnam autem ſtatim porcorum mactate, quicunque optimus.
" At ego patrem tentabo noſtrum,
" Si me agnoſcat, & animadvertat oculis,
" An ignoret, multo tempore qui peregrè abfui.
Sic locutus, ſervis bellicoſa arma dedit.
Hi quidem poſtea ad domum velocitèr iverunt; at Ulyſſes
Ivit propè ferax viridarium, *patrem* tentaturus:
Neque invenit Dolium, magnum in viridarium deſcendens,
Neque aliquem ſervorum, neque filiorum; ſed hi
Sepes collecturi, viridarii ut eſſent ſeptum,
Iverant; at his ſenex *Dolius* viam præiverat.
Solum autem patrem invenit benefacto in viridario,
Expurgantem plantam: ſordidam utique indutus erat veſtem,

ΣΧΟΛΙΑ.

209. Ἀναγκαῖοι.] Χρειώδεις.
216. Φεάσεϑ'.] Γνῷσι.
217. Ἀγνοίησι.] Ἀγνοήσῃ.
220. Πολυκάρπε.] Ἤτοι κυρίως· ἢ πρικίλως καρπὸν ἐχούσης.

223. Αἱμασιὰς λέξοντες.] Τὰ ὑπὸ τῶ λεπτῶν λίθων τειχία οἰκοδομήσοντες.
226. Λιστρεύοντα.] Περιξύοντα καὶ ἀποκάθαιροντα εἰς * ἀρδίαν καὶ ὁμαλίζοντα.

NOTÆ.

213. * Δόμον εἴσω) Vocem πελίεϑρον, quod priùs in *Textu* aderat, rejecimus, & δόμον εἴσω, quod in *Variis Lectionibus* hactenùs ſubſedit, in *Textum* admiſimus; quod neque vellet *Ulyſſes* eos in Urbem redire, hoc nempe iis fatale omninò eſſet futurum; nec pòſt, eos omninò in urbem, at in *Laertis* domum, abiiſſe conſtat, ut mox, v. 219. Οἱ μὲν ἔπειτα δόμονδε θοῶς κίον. De hâc Domo ſuprà, ad v. 207. Ἔνθα οἱ οἶκος ἔλω· ἀφνειὸν δὲ κλίσιον ὑψηλὸν πάντη. Domus erat *Villaris*, *Anglicè*, a FARM-HOUSE. In quam, *Ulyſſes* etiam Patri dicit, ſe Filium & Servos miſiſſe, ut infrà, v. 357. Ἀλλ' ἐμὸν ἔρχεϑον αὖϑι εἶσον, ὃς ὀρχάτου ἐγγὺς κέχυται· Ἐνθάδε Τηλέμαχον, Φ βουκόλον, ἠδὲ συβώτην Πρόπιμπον. *Henrici Stephani* au-

NOTÆ IN SCHOLIA.

226. * Ἀρδίαν, καὶ ὁμαλίζοντα) *Aleyſii* MS. ità, pro corrupto priori, * ἀνδρίαν, Φ τετραχίζοντα· verùm ibi, pro * ὁμαλίζοντα, malè * ὁναλίζοντα, *Amanuenſis* Errore.

VARIÆ LECTIONES.

213. Δόμον εἴσω) γρ. πελίεϑρον, malè, ut in Not. ad *Textum*.
216. Ἐπιγνοίη) γρ. ἔπ γνοίη, *H. Steph.*
222. Ἴεν) γρ. ἧιεν, ex ἦιεν, ut ἴαν, ab ἦα. Et tum fit σωίζησις.

Ῥαπίδας,

Ῥαπτὸν, ἀεικέλιον· περὶ δ' κνήμησι βοείας
Κνημῖδας ῥαπτὰς δέδετο, γεραπτὺς ἀλεείνων·
Χειρίδάς τ' ὀπὶ χερσὶ, βάτων ἕνεκ'· αὐτὰρ ὕπερθεν
Αἰγείῃ κυνέῃ κεφαλὴ ἔχε, πένθος ἀέξων.
Τόνδ' ὡς οὖν σιόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
Γήραϊ τειρόμενον, μέγα δ' φρεσὶ πένθος ἔχοντα,
Στὰς ἄρ' ὑπὸ βλωθρὴν ὄχνην κατὰ δάκρυον εἶβε.
Μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Κῦσαι καὶ περιφῦναι ἑὸν πατέρ', ἠδὲ ἕκαστα
Εἰπεῖν, ὡς ἔλθοι τε καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν·
Ἦ πρῶτ' ἐξερέοιτο, ἕκαστά τε πειρήσαιτο.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δόασσατο κέρδιον εἶναι,
Πρῶτον κερτομίοις ἐπέεσσι πειρηθῆναι.
Τὰ φρονέων ἰθὺς κίεν αὐτῆ δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἦτοι ὁ μὲν κάτ' ἔχων κεφαλὴν, φυτὸν ἀμφελάχαινε,
Τὸν δὲ παρισταμένου περιφώνεε φαίδιμος υἱὸς,
Ὦ γέρον, οὐκ ἀδαημονίη σ' ἔχει ἀμφιπολεύειν
Ὀρχατον· ἀλλ' εὖ τοι κομιδὴ ἔχει, οὐδέ τι πάμπαν
Οὐ φυτὸν, οὐ συκέη, οὐκ ἄμπελος, οὐ μὴν ἐλαίη,

Laceram, indecentem, circumque tibias, bovinas
Ocreas sutiles ligaverat, sentes fugiens;
Chirothecasque in manibus, ruborum gratiâ: at desuper
Caprinam galeam in capite habebat, dolorem augens.
Hunc igitur ut agnovit perpatiens divus Ulysses
Senectute consumptum, magnumque mentibus dolorem habentem,
Stans sub altâ pyro lacrymam effudit.
Cogitabat verò postea in mente & in animo,
Vel Osculari & amplecti suum patrem, & singula
Dicere, quomodo rediisset & perveniisset in patriam terram;
An prius interrogaret, singulaque tentaret.
Sic autem ei cogitanti visum est melius esse,
Primùm cavillatoriis verbis tentare.
Hæc cogitans rectà ivit ad eum divus Ulysses;
Certè hic quidem capite demisso plantam circumfodiebat;
Hunc autem astans allocutus est illustris filius *Ulysses*,
" O senex, non imperitia te tenet adgubernandum
" Viridarium, sed benè cura tenet, neque omninò,
" Non planta, non ficus, non vitis, non quidem olliva,

ΣΧΟΛΙΑ.

228. Δέδετο.] Περιέκειτο, περιεδέδετο. Γεραπτὸς.] Τὰς τῶν ἀκανθωδῶν φυτῶν καὶ βαθυξύλους καὶ ἀμυχάς. Ἀλεείνων.] Φυλαττόμενος.

230. Αἰγείῃ κυνέῃ.] Καθ' ὑπερβατικῶς, ὡς καὶ τὴν χαλκῆν κυνέην.

233. Βλωθρὴν.] Τὴν μεγάλην, ἀπὸ τοῦ ἄνω μεμηκέναι.

235. Κῦσαι.] Περιπλακῆναι, φιλῆσαι.

241. Κάτ' ἔχων κεφαλὴν.] Κάτω ἔχων, νενευκώς· δύναται δὲ καὶ ὑφ' ἓν, τὸ κατέχων. Ἀμφελάχαινε.] Περιεσκάπτειν.

243. Ἀδαημονίη.] Ἀπειρία. Ἀμφιπολεύειν.] Ἐπεργεῖν.

NOTÆ.

v. 445. & *Pollux*. De hoc loco, à *Cicerone* malè intellecto, vid. *Petri Victorii, Var. Lect.* l. 28. c. 4. Cicero in *Catone* Majore, At *Homerus Laertem* colentem Agrum & eum *Stercorantem* facit. Nihil ibi omninò de *Stercoratione* memorat Poeta; nec quid vult vox λισπύνοντα, &c.

228. Κνημῖδας) Vid. infrà, ad v. 229.

229. Χειρίδας) Χειρὶς, χειρίδος, ἡ χειρίδης· διφθογγοῦσι δὲ, ὡς μυρία πταῦται, παρὰ πτηνὸς· οἷα, Κνημὶς, κνημῖδος· βαλβὶς, βαλβῖδος· νεβελὶς, νεβελῖδος· κιβωτὶς, κιβωτῖδος, & *Batrachomyomach.* v. 36. Σισμὶς, σισμῖδος. Hæc certè & hujusmodi alia, vel *Brevia* sunt, in *Incremento*, vel *Longa*, itàque ex *Accentûs* Variatione deprehenditur; νεβρὶδες, νεβρῖδες, &c.

233. Ὄχνην) Quare ità scribo, pro Veteri ὄγχνην, vid. infrà, ad v. 246.

245. Συκέη) Ità scribo, pro συκῆ, quòd *Homerus* Incontractis gaudet, at tum συνιζάνει τὸ ε, quare *Eust.* fol. 834. lin. 7. Ἐκτείνει δὲ καὶ νῦν τὴν ἀρχουσαν ἡ συκέη, ità nempè & ibi legendum pronuntio; nam si συκῆ legatur, non est possibile aliàs fieri. Ità & ante, v. 340. Συκέας πασχαλάκινθας.

VARIÆ LECTIONES.

233. Ὄχνην) γρ. ὄγχνην, olim male. Vid. in Not. ad *Textum*, ad v. 246.

235. Κῦσαι) γρ. κύσαι, ut infra, ad v. 319.

236. Εἰπεῖν) γρ. εἰπέμεν.

241. Κάτ' ἔχων) γρ. κατέχων, *H. Steph.* & *Brevia Scholia.*

245. Συκῆ) γρ. συκέη, Ὁμηρικώτερον, ut sit per συνίζησιν, ut mox, v. 339. μηλέας, & v. 340. συκέας.

Οὐκ ὄχνη, ὃ πρασίη τοὶ ἄνθυ κομιδῆς καθὰ κῆπον.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ ἢ μὴ χόλον ἔνθεο θυμῷ·
Αὐτόν σ' ἐκ ἀγαθὴ κομιδὴ ἔχῃ, ἀλλ' ἅμα γῆρας
Λυγρὸν ἔχεις, αὐχμεῖς τε κακῶς, ἢ ἀεικέα ἕσσαι.
Οὐ μὰν ἀεργίης γε ἄναξ ἔνεκ' οὔ σε κομίζῃ,
Οὐδέ κε τοὶ δούλειον ἐπιπρέπῃ εἰσορόασθαι
Εἶδος ἢ μέγεθος· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικας.
Τοιούτῳ ἢ ἔοικας, ἐπεὶ λέσαιλο φάγοι τε,
Εὐδέμεναι μαλακῶς· ἡ γὰρ δίκη ἐστὶ γερόντων.
Ἀλλ' ἄγε μοὶ τόδε εἰπὲ, ἢ ἀτρεκέως καθάλεξον,
Τεὸν δμῶες ἦς ἀνδρῶν; τεὸ δ' ὄρχαλον ἀμφιπολεύεις;
Καί μοι τῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Εἰ ἐτεόν γ' Ἰθάκῃσι τῳὸ' ἱκόμεθ', ὥς μοι ἔειπεν
Οὗτος ἀνὴρ νῦν δὴ ξυμβλήμενος ἐνθάδ' ἰόντι,
Οὔπω μάλ' ἀρτίφρων· ἐπεὶ ἢ τόλμησεν ἕκαστα
Εἰπεῖν, ἠδ' ἐπακῦσαι ἐμὸν ἔπος, ὡς ἐρέεινον
Ἀμφὶ ξείνῳ ἐμῷ, εἴπερ ζώει τε ἢ ἔστι,
Ἢ ἤδη τέθνηκε, ἢ εἰν ἀΐδαο δόμοισιν.
Ἐκ γάρ τοι ἐρέω, σὺ ἢ σύνθεο, καί μοι ἄκουσον,
Ἀνδρα πότ' ἐξείνισα φίλην ἐνὶ πατρίδι γαίῃ,
Ἡμέτερόνδ' ἐλθόντα· ἢ οὔπω τις βροτὸς ἄλλος

" Non pyrus, non area ſine curâ in horto eſt:
" Aliud autem tibi dico, tu verò nè iram impone animo;
" Ipſum te non bona cura tenet, ſed ſimul ſenectutem
" Moleſtam habes, ſqualeſque malè, & indecenter indutus es.
" Non quidem pigritiæ dominus gratiâ non te curat,
" Neque quid tibi ſervile congruit aſpectu
" Formâ & ſtaturâ; regi enim viro ſimilis es.
" Tali autem ſimilis es, qui poſtquam lotus eſt comeditque,
" Dormit molliter; hic enim mos eſt ſenum.
" Sed agè mihi hoc dic, & verè narra,
" Cujus ſervus es virorum? cujus item hortum gubernas?
" Et mihi hoc dic verè, ut bene ſciam,
" Si vere Ithacam hanc veni, ſicut mihi dixit
" Hic vir, qui nunc primùm obvius factus eſt huc venienti,
" Non nimis ſapiens; quoniam non auſus eſt ſingula
" Dicere, & audire meum verbum, quandò interrogavi
" De amico meo, ſicubi vivit & ſupereſt,
" An jam mortuus eſt, & in inferni ædibus.
" Nam tibi dico, tu verò intellige & me audi.
" Virum aliquandò hoſpitio excepi dilectâ in patriâ terrâ,
" Ad noſtram *domum* qui venerat, & nondum talis homo alius

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

249. Αὐχμεῖς.] Ἐῤῥύπωσαι. Ἕσσαι.] Ἐνδύσαι.
250. Ἀεργίης.] * Ἀργίας. Κομίζῃ.] Ἐπιμελείας ἀξιοῖ.
251. Δέλειον.] Δέλοις ἁρμόδιον.
254. Εὐδέμεναι.] Καθεύδειν, ἀναπαύεσθαι.
256. Τεὸ.] Τίνος. Δμῶες.] Δοῦλοι.
260. Οὔπω μάλ' ἀρτίφρων.] Οὐ πάνυ ἔμφρων, ἀνόητος.

N O T Æ.

246. Οὐκ ὄχνη, ὃ πρασίη) *Dactylus* in primo loco, & Prior Ω ὄχνη corripitur, ut aliàs Ε τίχνη, τίκτον, & ſimilium; quod plenius probo, ad *Euripid.* Phœniſſ. v. 19. Et vel hinc patet, Veterem hanc vocem ſcribendi rationem minimè veram, cùm ubique ſcribant ὄγχνη, ut ex *Sebero* conſtat; apud quem in rectâ *Alphabeti* ſerie hæc Vox nè ſemel occurrit; & ὄγχνη ſanè in utrâque *Euſtathii* Editione ſcribitur, in *Textu.* Ὄχνη verò in *Etymolog.* M. meliùs, & in ſuo Ordine; & ità priores Editiones *Suidæ*, quod nollem Clar. Amicum *Kuſterum* notâſſe, *Minùs rectè factum.* Editio enim *Florentina* ὄχνη, etiam *Aldina*, *Lovaniana Reſcii*, *Ariſtotelis*, *Theophraſtus*, & alii Veteres & Probi Auctores, & Codices, ὄχνη habent; quare ὄγχνη certè hujus loci non eſt.

NOTÆ IN SCHOLIA.

250. * Ἀργίας) Ità, pro ἀγρείας, ex MSto *Aloyſiano.*

Variæ Lectiones.

246. Ὄχνη) γρ. ἴγχνη, vid. Not. in *Textum*, & ſupra, ad v. 233.
253. Λέσαιλο φάγοι τε) γρ. λέσῃ τε, φάγῃ τε, *Julian.* Orat. 2. fol. 77. λέσαιλο, φάγῃ τε, non benè.
261. Εἰπεῖν) γρ. εἰπέμεν.
266. Οὔπω τις) γρ. ὃ πῖος.

Ξεῖνος

Ξείνων τηλεδαπῶν Φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα.
Εὔχετο δ' ἐξ Ἰθάκης γένος ἔμμεναι, αὐτὰρ ἔφασκε
Λαέρτεω Ἀρκεισιάδην πατέρ' ἔμμεν αὐτῷ.
Τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δῶμα ἄγων εὖ ἐξείνισα
Ἐνδυκέως Φιλέων, πολλῶν καθ' οἶκον ἐόντων,
Καί οἱ δῶρα πόρον ξεινήια, οἷα ἐώικει·
Χρυσοῦ μὲν οἱ δῶκ' εὐεργέος ἑπτὰ τάλαντα,
Δῶκα δέ οἱ κρητῆρα πανάργυρον ἀνθεμόεντα,
Δώδεκα δ' ἁπλοΐδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας,
Τόσσα δ' ἑάεα καλὰ, τόσσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας·
Χωρὶς δ' αὖτε γυναῖκας, ἀμύμονας ἔργ' εἰδυίας,
Τέσσαρας εἰδαλίμας, ἃς ἤθελεν αὐτὸς ἑλέσθαι.
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπεφτα πατὴρ χθὶ δάκρυον εἴσων,
Ξεῖν', ἦτοι μὲν γαῖαν ἱκάνεις, ἣν ἐρεείνεις·
Ὑβρισταὶ δ' αὐτῇ γε ἀπάνθαλοι ἄνδρες ἔχουσι.
Δῶρα δ' ἐτώσια ταῦτα χαρίζεο μυρί' ὀπάζων·
Εἰ γάρ μιν ζωόν γ' ἐνίκεις Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ,
Τῷ κέν σ' εὖ δώροισιν ἀμειψάμενος ἀπέπεμψε,
Καὶ ξενίῃ ἀγαθῇ· ἡ γὰρ θέμις, ὅττις ὑπάρξῃ.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Πόσσον δὴ ἔτεος ἐστὶν, ὅτε ξείνισας ὄλεσσον

" Hospitum peregrinorum amicorum meam venit in domum.
" Dicebat autem ex Ithacâ genus esse, & dicebat
" Laërtem Arcesiadem patrem esse ipsius.
" Hunc quidem ego domum deducens præclare excepi
" Accurate tractans; cum multa in domo essent,
" Et ei dona præbui hospitalia, qualia decebat.
" Auri quidem ei dedi bene-facti septem talenta,
" Dedi verò ei pateram totam argenteam floridam,
" Duodecim quoque simplices vestes, totque tapetes,
" Tot etiam pallia pulchra, tot post hæc interulas:
" Separatim verò mulieres eximias, opera scientes
" Quatuor speciosas, quas voluit ipse eligere.
Huic respondit demum pater lacrymas fundens,
" Hospes, certe terram perveniisti, de quâ interrogas:
" Injurii autem ipsam, & injusti viri habent.
" Dona verò vana hæc donâsti, multa præbens:
" Si enim ipsum vivum invenisses Ithacæ in populo,
" Tunc te bene donis remuneratum dimitteret,
" Et hospitalitate bonâ; hic enim mos est, si quis cœperit.
" Sed age mihi hoc dic, & verè narra,
" Quotus jam annus est, quando hospitio illum excepisti,

ΣΧΟΛΙΑ.

272. Ἐώικει.] Πρέπον ἦν.
274. Ἀνθιμόεντα.] Ἀνθῶδες.
278. Εἰδαλίμους.] Εὐειδεῖς· ἢ, ἐπισήμους.
281. Ἔχουσιν.] Ἀντὶ τοῦ, οἰκοῦσιν.
285. *Ξενίῃ.] Ξενοσύνῃ. Ὑπάρξῃ.] Προσκαίρξῃ. * ὁ νοῦς, θέμις, καὶ δίκαιον, ἀνηξενίζειν τὸν ὑπαρξαντα.

NOTÆ.

278. Τέσσαρας εἰδαλίμους) Vid. *Etymolog.* M. v. Εἰδαλίμους.
285. Καὶ ξενίῃ ἀγαθῇ) Καὶ δαψιλεῖ ξενοσύνῃ, non subintellecto τραπέζῃ. quod nonnemo facit, ut mox notamus, ad v. 313.

NOTÆ IN SCHOLIA.

Εἰδαλίμους, καλοὺς, εὐφυεῖς, ἐπὶ τὸ εἶδος· εὐμόρφους, εὐπρεπεῖς. Quæ, Vox ἐπισήμους, sequitur, est etiam genuina; quasi ab εἶδω, *Scio*, duceretur.
285. * Ξενίῃ) Ξενοσύνῃ. Vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* * Ὁ νοῦς) Hæc ex *Eustath.* fol. 835. lin. 15.

VARIÆ LECTIONES.

269. Αὐτῷ) γρ. αὐτῇ, *H Steph.*
273. Χρυσοῦ μὲν οἱ) γρ. χρυσοῦ μὴν οἱ, non malè.
275. Δώδεκα δ' ἁπλοΐδας) γρ. δώδεκα διπλοΐδας, ut *Iliad.* ω'. v. 230.
283. Ζωόν γ' ἐνίκεις) γρ. ζωόν γε νίκεις, *H. Steph.*

Σὸν

Σὸν ξεῖνον δύσηνον, ἐμὸν παῖδ'; εἴ ποθ' ἕλω γε,
Δύσμορον, ὅν πω, τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης,
Ἦέ πω ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ἢ ἐπὶ χέρσῳ
Θηρσὶ καὶ οἰωνοῖσιν ἕλωρ γένετ'· οὐδέ ἑ μήτηρ
Κλαῦσε θοιτείλασα, πατήρ θ', οἵ μιν τεκόμεθα·
Οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος ἐχέφρων Πηνελόπεια
Κώκυσ' ἐν λεχέεσι φίλον πόσιν, ὡς ἐπέοικεν,
Ὀφθαλμὼς καθελοῦσα· τὸ γὰρ, γέρας ἐστὶ θανόντων.
Καί μοι τῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
Ποῖ δὴ νηῦς ἔσχε θοὴ, ἣ σ' ἤγαγε δεῦρο,
Ἀνπθέης θ' ἑτάροις; ἢ ἔμπορος εἰλήλυθας
Νηὸς ἔπ' ἀλλοτρίης, οἱ δ' ἐκβήσαντες ἔβησαν;
Τόνδ' ἀπαμείβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
Εἰμὶ γὰρ ἐξ Ἀλύβαντος, ὅθι κλυτὰ δώματα ναίω,
Υἱὸς Ἀφείδαντος Πολυπημονίδαο ἄνακτος·

" Tuum amicum infelicem, meum filium, (si aliquando fuit)
" Infortunatum, quem procul ab amicis & patriâ terrâ,
" Vel in ponto comederunt pisces; vel in terrâ
" Feris & avibus laniamentum factus est; neque ipsum mater
" Flevit pollinctum, paterque, qui ipsum genuimus:
" Neque uxor multum-dotata prudens Penelope
" Ploravit in lectis dilectum maritum, sicut decet,
" Oculos illius claudens: hic enim est honos mortuorum.
" Et mihi hoc dic verè, ut benè sciam,
" Quis? unde es virorum? ubi tibi civitas & parentes?
" Ubi autem navis stat velox, quæ te duxit huc,
" Divinosque socios? an conductâ venisti
" Navi in alienâ; hi autem te navi educto discesserunt?
Hunc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" Etenim ego tibi omnia valde vere narrabo;
" Sum enim ex Alybante, ubi inclytas domos habito,
" Filius Aphidantis Polypemonidæ regis:

ΣΧΟΛΙΑ.

292. Περιστίλασα.] Περικαλύψασα.
293. Πολύδωρος.] Ἡ πολλοῖς δώροις χαμηθεῖσα.
294. Ἐπέοικεν.] Ἔπρεπεν.
295. Καθελοῦσα.] Καταλαβοῦσα, ἐπικλείσασα.
298. Νηῦς.] Ναῦς, πλοῖον. Ἤγαγε.] Ἤνεγκεν.
299. *Ἔμπορος.] Τὸ νῦν, ὁ ἀλλοτρίας νεὼς ἐπιβάτης.
300. Ἐκβήσαντες.] Ἐξενεγκόντες.
303. Ἀλύβαντος.] Ἀλύβας, πόλις Ἰταλίας τὸ Μεζοντῖνον· ἢ μᾶλλον * Τῦ Πόντου, ἣν πνα ἐν τῇ καταλόγῳ Ἀλύβην ἔφη. † Αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον Τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.

† *Iliad.* β'. v. 856.

NOTÆ.

298. Πῦ δὴ νηῦς ἔσχε) *Eustathii Romana*, & *Basileensis* Editio, in *Textu*, Πῦ δαὶ legit, quare *Hen. Steph.* rectè illud saltem inter *Var. Lect.* refert; licet *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Rescii*, & *Hervagiana*, simplex δὴ præ se ferant. Certè τὸ δαὶ est *Attica* flexio τῦ δὴ, *Interrogationibus* inservientis; & aliàs *Homero* notum, ut observamus ad *Iliad.* κ'. v. 408. Δὴ tamen hoc in loco præstat; licet & δὴ possit aliquo modo produci, vi nempè *Toni* sui, & ante *Liquidam*. At verò τὸ δ' ἦ omninò præplacet.

303. Εἰμὶ γὰρ ἐξ Ἀλύβαντος) In hâc Fabulâ Omnia Nomina ficta; ut post appareat, non Mendacium dixisse, sed Fabulam ornâsse: Ἀλύβας itaque ab ἄλη, *Peregrinationem*, Ἀφείδας, *Munificentiam Laerta* notat, Πολυπημονίδης, ejusdem *Afflictiones*. Vid. *Eustath.* fol. 835. lin. 37. Ὅτι Ὀδυσσεὺς ἐν τῷ Πύλῳ ἀποκειρᾶται ἐπικρύπτων ἑαυτὸν, πλάττει εἶναι ἐξ Ἀλύβαντος, &c. Et fol. 836. lin. 9. Τὸ δὲ Ἐπείρῳτος πυνθάνου πως ἐστὶ τῷ φιλομαχήσαι, ἀπὸ τῦ ἐρίζω.

NOTÆ IN SCHOLIA.

299. *Ἔμπορος) Ex *Eustath.* fol. 835. lin. 32.
303. * Τῦ Πόντου) Ità, pro μεζόποντος. Vid. *Steph.* περὶ πόλεων, v. Ἀλύβας, & *Eustathium*, fol. 835. lin. 45.

VARIÆ LECTIONES.

290. Ἦ ἐπὶ χέρσῳ) γρ. ἢ ἐπὶ χέρσῳ.
294. Ἐπέοικεν) γρ. ἐπιέκῃ, *Hervagian.* Edit. in Margine.
298. Πῦ δὴ νηῦς) γρ. πῦ δ' ἡ νηῦς, & πῦ δαὶ νηῦς, *H. Steph.* ex *Eustathio*, olim πῦ ἡ νηῦς, non benè.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐμοί γ' ὄνομ' ἐστὶν Ἐπήριτος· ἀλλά με δαίμων
Πλάγξ' ἀπὸ Σικανίης δεῦρ' ἐλθέμεν, οὐκ ἐθέλοντα·
Νηῦς δέ μοι ἥδ' ἔσχεν ἐπ' ἀγρῷ νόσφι πόληος.
Αὐτὰρ Ὀδυσσῆι τόδε δὴ πέμπτον ἔτος ἐστίν,
Ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβην, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης,
Δύσμορος· ἦ τέ οἱ ἐσθλοὶ ἔσαν ὄρνιθες ἰόντι
Δεξιοί, οἷς χαίρων μὲν ἐγὼν ἀπέπεμπον ἐκεῖνον,
Χαῖρε δ' ὃ κεῖνος ἰών· θυμὸς δ' ἔπι νῶϊν ἐώλπει
Μίξεσθ' ξεινίῃ, καὶ ἀγλαὰ δῶρα δώσειν.
Ὣς φάτο· τοῦ δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
Ἀμφοτέρῃσι δ' χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν
Χεύατο κακκεφαλῆς πολιῆς, ἀδινὸν γενάχιζων.
Τῷ δ' ὠΐνετο θυμός, ἀνὰ ῥῖνας δέ οἱ ἧδη
Δειμὺ μάλος προὔτυψε, φίλον πατέρ' εἰσορόωντι.
Κῦσε δέ μιν θείφυς ὀπάλμιος, ἠδὲ προσηύδα,
Κεῖνος μὴν τοι ὅδ' αὐτὸς ἐγώ, πάτερ, ὃν σὺ μεταλλᾷς,
Ἦλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.

" At mihi nomen est Eperitus; sed me fortuna
" Errare-fecit à Sicaniâ, huc venire nolentem.
" Navis verò mihi hæc stat in agro procul à civitate.
" At Ulyssi hic jam quintus annus est,
" Ex quo illinc ivit, & à meâ discessit patriâ,
" Infœlix: certè ei bonæ erant aves discedenti
" Dexteræ, quibus gaudens quidem ego dimisi illum:
" Gaudebat & ille iens, animus autem nobis adhuc sperabat,
" Miscuri hospitalitatè, & splendida dona dare posse.
Sic dixit, hunc autem doloris nebula cooperuit nigra:
Ambabus igitur manibus raptum pulverem aridum
Fudit in capite albo, gravitèr suspirans.
Hujus itaque motus est animus, ad nares verò ei jam
Acutum robur erupit, dilectum patrem inspicienti.
Oculatus est itaque ipsum amplexus, subsilienſque allocutus est,
" Ille quidem hic ipse ego, pater, quem tu inquiris,
" Veni vigesimo anno in patriam terram.

ΣΧΟΛΙΑ.

306. Σικανίης.] Σικελίας· ἄκησαν ἡδ αὐτὴν Ἴδηξις, ἐλθόντες ἀπὸ *Σικανῆ, ἔ πορθμοῦ.

310. Ὄρνιθες.] Οἰωνοί, σημεῖα.

311. Δεξιοί.] Αἴσιοι· ἢ οὓς ἐκ δεξιῶν μιγέων.

318. Δειμὺ μάλος προὔτυψε.] Ἤτοι ὅτι προῆγμος ἐτόλμησεν *ἐξειπεῖν· ἢ, ὅτι ἐμεμνᾶτο *δακρύειν, προεμπίπτει ταῖς ῥισὶ δειμύοντος τὸ Προὔτυψε.] Προεκύπτουσεν.

NOTÆ.

307. Νηῦς δέ μοι ἥδ' ἔσχεν) Vocem ἥδ', quæ fortè exciderat, in *Eustathii* binis Editionibus, ac proindè in *H. Stephani*, *Castellionis*, *Spondani*, *Elzeviirii*, &c. jam ego ex *Florentinâ*, & *Hervagianâ* restitui; quibus *Cantabrigiensis* & *Oxoniensis* rectè suffragantur, licet etiam *Aldina*, & *Lovaniana Resciì* exciderit; nec tamen est, quòd quis metuat: Eadem enim Vocula, in eodem Versu, alio in loco, ab omnibus Omninò agnoscitur, *viz. Odyss. α'.* v. 185.

308. Αὐτὰρ Ὀδυσσῆι τόδε δὴ πέμπτον ἔτος ἐστὶν) *Ultima* Ε Ὀδυσσῆι producitur, in *Cæsurâ*, &c. ut ad v. 192. idem de *Ultima* Ε πέμπτον dicendum; idem infra, ad v. 310. de *Ultima* Ε ἔτος.

310. Ἔσαν ὄρνιθες ἰόντι) Vid. suprà, in Not. ad v. 308.

313. Μίξεσθ' ξεινίῃ) *Jacob. Perizonius*, ad *Ælian.* Var. Hist. l. 3. c. 37. §. 2. τραπίζῃ vult intelligi semper in hujusmodi casibus; quod in illo certè loco, ibidem laudato, nullo modo fieri potest, nempè suprà, v. 295. Καὶ ξεινίῃ ἀγαθῇ. Nemo enim benè dixerit ἀγαθῇ & ξεινίῃ simul, subintellecto τῇ τραπίζῃ.

321. Ἦλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν) De productâ *Ultima* Ε ἔτεϊ, in hoc Versu, dixi, ad α'. v. 206.

NOTÆ IN SCHOLIA.

306. * Σικανοῦ, ἔ πορθμοῦ) Ità rectè, MS. *Aloysianum*; ità *Eustath.* fol. 836. lin. 25. Quare Codd. *Impressos* hinc Corrigo, qui hoc *Scholion*, cum Σικανοῦ claudunt, sequens cum πορθμοῦ incipiunt; quâ re nihil magis ridiculum.

318. Hoc *Scholion* emendatius exhibeo, ut plura alia, legendo * ἐξειπῶν, pro ἐξειπῆ, & pro *Elzeviriano* δακρύειν, *Aldinum* δακρύειν, &c.

VARIÆ LECTIONES.

312. Χαῖρε δ' ὃ κεῖνος) γρ. χαῖρε δ' ὀκεῖνος, *H. Steph. ibid.* Θυμὸς δ' ἔπι) γρ. θυμὸς δέ τι, *id. Ibid.* Νῶϊν) γρ. ἡμῖν, *Eustath.* fol. 1962. lin. 31. *Roman.* Edit. & fol. 836. lin. 33. *Basil.*

319. Κῦσε) γρ. κύσε, ut suprà, ad v. 235.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ἴσχεο κλαυθμοῖο, γόοιό τε δακρυόεντος.
Ἐκ γάρ τοι ἐρέω· μάλα δὴ χρὴ σπεύδεμεν ἔμπης.
Μνηστῆρας κατέπεφνον ἐν ἡμετέροισι δόμοισι,
Λώβην πυθόμενος θυμαλγέα καὶ κακὰ ἔργα.
Τόνδ' αὖ Λαέρτης ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
Εἰ μὴν δὴ Ὀδυσεύς γε, ἐμὸς πάϊς, ἔνθάδ' ἱκάνεις,
Σῆμά τι μοὶ νῦν εἰπὲ ἀριφραδές, ὄφρα πεποίθω.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Οὐλὴν μὲν πρῶτον τιθέτω φαέσῃ ὀφθαλμοῖσι,
Τὴν ἐν Παρνησσῷ μ' ἔλασεν σὺς λευκῷ ὀδόντι
Οἰχόμενον· σὺ δέ με πρεσβεύεις καὶ πότνια μήτηρ
Ἐς πατέρ' Αὐτόλυκον μητρὸς φίλον, ὄφρ' ἂν ἐλοίμην
Δῶρα, τὰ δεδρο μολών μοι ὑπέσχετο, καὶ κατένευσεν.
Εἰ δ' ἄγε, τοι καὶ δένδρε', ἐϋκτιμένην καθ' ἄλωὴν,
Εἴπω, ἅ μοι πότ' ἔδωκας, ἐγὼ δ' ἤτεόν σε ἕκαστα,
Παιδὸς ἐὼν, κατ' κῆπον ἑπισπόμενος· διὰ δ' αὐτῶν,
Ἰκνεύμεθα, σὺ δ' ὠνόμασας καὶ ἕκαστα ἔειπες.
Ὄγχνας μοὶ δῶκας τρισκαίδεκα, καὶ δέκα μηλέας,
Συκέας τεσσαράκοντ'· ὄρχους δέ μοι ὧδ' ὀνόμηνας
Δώσειν πεντήκοντα, διατρύγιος δ' ἕκαστος
Ἦεν· ἔνθα δ' ἀνὰ σταφυλαὶ παντοῖαι ἔασιν,
Ὁππότε δὴ Διὸς ὥρη ἐπιβρίσειεν ὕπερθεν.
Ὣς φάτο· τῷ δ' αὐτῷ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
Σήματ' ἀναγνόντος, τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.
Ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε· τὸ δὲ προὶ οἷ
Εἶλεν ἀποψύχοντα πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,

" Verùm abstine à fletu lustuque lachrymoso.
" Etenim tibi dico, valde autem oportet festinare tamen.
" Procos interfeci in nostris ædibus,
" Damnum rependens dolorosum & mala opera.
Huic rursus Laërtes respondit dixitque,
" Siquidem jam Ulysses meus filius huc venisti,
" Signum aliquod mihi nunc dic manifestum, ut persuadear.
Hunc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" Cicatricem quidem primum hanc animadverte oculis,
" Quam in Parnasso percussit sus albo dente
" Euntem: tu verò me præmiseras & honoranda mater
" Ad patrem Autolycum matris dilectum, ut caperem
" Dona, quæ huc veniens mihi promiserat, & annuerat.
" Eia age, tibi & arbores, bene-facto in viridario,
" Dicam, quas aliquando dedisti, ego autem petii à te singulas,
" Puer cùm essem, per hortum sequens, per ipsas verò
" Ivimus, tuque nominâsti & dixisti singulas.
" Piros mihi dedisti tredecim, & decem malos,
" Ficos quadraginta, sulcos autem mihi sic disertè dixisti
" Te daturum quinquaginta, frugifer verò unusquisque
" Erat; illic uvæ omnigenæ erant,
" Quando jam Jovis tempestates aggravabant desuper.
Sic dixit; hujus autem ibidem soluta sunt genua & dilectum cor,
Signa recognoscentis, quæ ei firma dixerat Ulysses:
Circumque filium dilectum jecit brachia; hunc verò ad semet
Traxit expirantem pertolerans, divus Ulysses.
At postquam respiravit, & in mentem animus congregatus esset,

ΣΧΟΛΙΑ.

323. Σπεύδωμεν.] Ἐπίτασις.

328. Πεποίθω.] Πιστεύω, θαῤῥήσω.

ΝΟΤΑ.

322. Ἀλλ' ἴσχεο κλαυθμοῖο) Ἴσχεο, per σωνίζησιν metiendum διὰ συλλαβῶν, quasi ἴσχου scriberetur, ut mox, v. 336. ἤπιον, pro ἤπιου, & θ'. v. 550. κάλεον, pro κάλουν, quomodò ad *Iliad.* ω'. v. 287.

336. Ἤτεόν σε ἔκαστα) γρ. ἤτεον, pro ἤτεου, ut suprà, ad v. 322.

340. Ὄρχους) Ὄρχος, ἐπίσχος ἐστὶ φυτεία τῶν ἀμπέλων. Vid. *Etymolog.* M. v. Ὄρχαλος.

VARIÆ LECTIONES.

322. Ἀλλ' ἴσχεο) γρ. ἀλλ' ἴσχου, ut aliàs, in similibus, & suprà, ψ'. v. 20.

336. Ἤτεον) γρ. ἤτεου, ut suprà, v. 322.

339. Ὄγχνας) γρ. ὄγχνας, vid. suprà, ad v. 233.

Ibid. Τρισκαίδεκα) γρ. τεσσαρεσκαίδεκα, *Eustath.* fol. 838. lin. 5. quam Lectionem *H. Steph.* omisit, ut plures alias.

347. Εἶλεν) γρ. εἶλκεν, vid. ad *Iliad.* λ'. v. 239.

Ἐξαῦ-

Ἐξαῦτις μύθοισιν ἀμειβόμενον προσέειπε,
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥα ἔτ' ἐστὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὄλυμπον,
Εἰ ἐπεὶ μνησῆες ἀτάσθαλοι ὕβριν ἔτισαν.
Νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μὴ τάχα πάντες
Ἐνθάδ' ἐπέλθωσίν ῥ' Ἰθακήσιοι, ἀγγελίας δὴ
Πάντη ἐποτρύνωσι Κεφαλλήνων * πολίεσσι.
Τόνδ' ἀπαμφότερος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Θάρσει, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων·
Ἀλλ' ἴομεν πρὸς οἶκον, ὃς ὀρχάτῳ ἐγγύθι κεῖται.
Ἔνθάδε Τηλέμαχον, καὶ βουκόλον, ἠδὲ συβώτην
Πρῶτα μάλ', ὡς ἂν δεῖπνον ἐφοπλίσσωσι τάχιστα.
Ὣς ἄρα φωνήσαντε βάτην πρὸς δώματα καλά.
Οἳδ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον δόμους εὖ ναιετάοντας,
Εὗρον Τηλέμαχον, καὶ βουκόλον, ἠδὲ συβώτην
Ταμνομένους κρέα πολλὰ, κερωνίτας τ' αἴθοπα οἶνον.
Τοφρὰδὲ Λαέρτιον μεγαλήτορα δῖα γυνὴ οἶκῳ
Ἀμφίπολος Σικελὴ λοῦσεν, καὶ χρῖσεν ἐλαίῳ·
Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν καλὴν βάλετ· αὐτὰρ Ἀθήνη
Ἄσχι παρισταμένη μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν,
Μείζονα δ', ἠὲ πάρος, καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι.
Ἐκ δ' ἀσαμίνθου βῆ· θαύμαζε δέ μιν φίλος υἱὸς,
Ὡς ἴδεν ἀθανάτοισι θεοῖς εἰναλίγκιον ἄντην·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὦ πάτερ, ἦ μάλα τίς σε θεῶν αἰειγενετάων

Iterum verbis respondens allocutus est,
" Jupiter pater, reverâ adhuc estis dii in magno Olympo,
" Si verè proci pravam injuriam luerunt.
" Nunc autem gravitèr timeo in mente; ne cito omnes
" Huc irruant Ithacenses, nuncios verò
" Undique impellant Cephallenorum in civitates.
Hunc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" Confide, non tibi hæc in mentibus tuis curæ sint;
" Sed eamus ad domum, quæ viridarium propè jacet;
" Illuc enim Telemachum, & bubulcum, & subulcum
" Præmisi; ut cœnam pararent quantocyùs.
Sic utique locuti iverunt ad domos pulchras.
Hi quando jam venerunt domos benè habitatas,
Invenerunt Telemachum, & bubulcum, & subulcum,
Incidentes carnes multas, miscentesque nigrum vinum.
Interim Laertem magnanimum suâ in domo
Famula Sicula lavit, & unxit oleo;
Circumque vestem pulchram jecit: at Minerva
Propè astans auxit membra pastori populorum,
Majoremque, quàm antea, & pinguiorem fecit videri.
Ex balneo itaque ivit: admiratus est autem ipsum dilectus filius,
Postquam vidit immortalibus Diis similem aspectu,
Et ipsum compellans verba velocia allocutus est,
" O pater, certè valdè aliquis te Deorum sempiternorum

ΣΧΟΛΙΑ.

350. * Ἦρα.] Ὄντως.

356. * Μελόντων] Μελήσουσι.

NOTÆ.

350. Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥα ἔτ' ἐστὲ θεοὶ) Humanum ferè est, quandò injustè ab *Improbis* affligimur, de Dei *Existentiâ*, aut certè *Providentiâ*, aliquantum subdubitare; ubi verò semel tandem Improbitas suam sit sortita mercedem; tum denuo utrumque facilè concedere. Verùm hæc est nostra Imbecillitas, quâ de Deo O. M. judicare solemus, secundùm quod ergà Nos se gerat. De hoc loco diximus prolixiùs ad *Euripid.* Herc. Fur. v. 757. Τίς ὁ θεὸς ἀνομίας χαλίνων. Adde tamen huc *Duportum*, Ὁμηρικῶν Παραδόξων, καὶ Γνωμολόγων ὄχ' ἄριστον.

354. Πολίεσσι) Malè olim πολίεσσι· Solus *Eustath.* fol. 839. lin. 28. Πολίεσσι, nempè à πόλις, non à πολός. Ità & olim, suprà, ad φ'. v. 252. πολίεσσιν, in Omnibus.

NOTÆ IN SCHOLIA.

350. * Ἦρα) Ὄντως. *Hesych.* Ἦρα) Ἦτοι, ὄντως· ἢ, ὄφελ· ἢ, χάριν, βοήθειαν, ἐπικουρίαν. Prior Expositio, ad hunc locum pertinet.

356. * Μελόντων) Et hoc additur.

VARIÆ LECTIONES.

351. Ἀτάσθαλοι) γρ. ἀτάθαλον. *H. Steph.*

353. Ἔνθάδ' ἐπέλθωσίν ῥ' Ἰθακήσιοι) γρ. οὐθάδ' ἐπέλθωσιν Ἰθακήσιοι.

354. Πολίεσσιν) γρ. πολίεσσιν. Vid. N. in *Textum.*

361. Οἳδ') γρ. οἱ δ'.

364. Τοφρὰδὲ) γρ. τόφρα δέ.

Εἶδός τε, μέγεθός τε, ἀμύμονα θῆκεν ἰδέσθαι.
Τόνδ' αὖ Λαέρτης πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Αἲ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Οἷος Νήρικον εἶλον, ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Ἀκτὴν Ἠπείροιο, Κεφαλλήεσσιν ἀνάσσων,
Τοῖος ἐὼν τοι χθιζὸς ἐν ἡμετέροισι δόμοισι,
Τεύχε' ἔχων ὤμοισιν, ἐφεζόμενος, καὶ ἀμύνειν
Ἄνδρας μνηστῆρας· τῷ κε σφέων γήθησ' ἔλυσα
Πολλῶν ἐν μεγάροισι, σὺ δ' ἦν φρένας ἔνδον ἰάνθης.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Οἱ δ' ἐπεὶ δὴ παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
Ἑξείης ἕζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.
Ἔνθ' οἱ μὲν δείπνῳ ἐπεχείρεον· ἀσχίμονι δὲ
Ἦλθ' ὁ γέρων Δολίος, σὺν δ' υἷες τοῖο γέροντος
Ἐξ ἔργων μογέοντες, ἐπεὶ προμολοῦσα κάλεσσεν
Μήτηρ, γηρὺς Σικελή, ἣ σφέας τρέφε καί ῥα γέροντα
Ἐνδυκέως κομέεσκεν, ἐπεὶ κατὰ γῆρας ἔμαρπτεν.
Οἳδ' ὡς οὖν Ὀδυσῆα ἴδον, φρεσὶν ἠδὲ καὶ θυμῷ,
Ἔσαν ἐνὶ μεγάροισι τεθηπότες· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Μειλιχίοις ἐπέεσσι κατὰ πτόμος ἀμφασίηνε,
Ὦ γέρον, ἦ ἐπὶ δεῖπνον, ἀπέκλελάθεσθε δαμῆναι·
Δηρὸν γὰρ σίτῳ ὀπιχειρήσειν μεμάασιν
Μίμνομεν ἐν μεγάροις, ὑμέας πολυδέγμενοι αἰεί·
Ὣς ἄρ' ἔφη· Δολίος δ' ἰθὺς κίε, χεῖρε πέτασσε
Ἀμφοτέρας· * Ὀδυσεὺς δὲ λαβὼν κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,

" Formaque, staturaque, eximium fecit videri.
Hunc rursus Laërtes prudens contra allocutus est,
" Utinam enim, Jupiterque pater, & Minerva, & Apollo,
" Qualis Nericum cepi benè ædificatam urbem,
" Ad littus Epiri, Cephallensibus imperans,
" Talis existens hesternus in nostris domibus,
" Arma habens humeris, instare, & expellere
" Viros procos *opportunitatē habuerim*; ita ipsorum genua solvissem
" Multorum in ædibus; tuque mentes intra lætus fuisses.
Sic hi quidem talia ad invicem dicebant.
Illi autem quandò cessârunt à labore, paraveruntque convivium,
Ex ordine sederunt in lecticisque sedibusque:
Tunc hi quidem prandium aggressi sunt; eodemque instanti
Venit senex Dolius, simulque hujus filii senis
Ex operibus fatigati, postquam egressa vocavit
Mater anus Sicula, quæ ipsos nutrivit, & senem
Accuratè curavit, quandoquidem senectus ceperat.
Illi ut Ulyssem viderunt, agnoverunque animo,
Stetérunt in domibus stupefacti; at Ulysses
Dulcibus verbis incessens, dixit,
" O senex, sede ad cœnam, & desinite mirari:
" Diù enim cibum aggredier promptì
" Manebamus in ædibus, vos expectantes semper.
Sic dixit, Dolius autem rectà ivit manibus extensis
Ambabus, Ulyssisque captas osculatus est manus ad carpum,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

397. * Ἐπὶ καρπῷ.] Ἐπὶ τῷ μέρει τῶν χειρῶν.

N O T Æ.

386. Ἦλθ' ὁ γέρων Δολίος) Pius hic & fidelis senex *Dolius*, qui, cum Sex Filiis, erant omni hoc tempore fidissimi Regis *Laertæ* Domestici servi, nullo modo credendus est fuisse Pater, pessimi illius *Melanthii* Caprarii, qui tamen *Dolium* aliquem habuisse Patrem dicitur; cujus soror *Melantho*, & ipsa procax fœmina, videtur fuisse; filia enim & illa *Dolii*. Aliàs enim hunc sanctum senem Duobus simul privâsset liberis *Ulysses*, quòd minimè credendum.

N O T Æ I N S C H O L I A.

397. *Hoc *Scholion*, ex *Aloysii Alemanni* MSto.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

387. Προμολοῦσα κάλεσσεν) γρ. προμολοῦσ' ἐκάλεσσεν, *H. Steph.*

Quare ut Plures modò probavimus, ad v. 103. *Melanthos*, ità nunc *Dolios* credamus: Ut cujusvis Nominis videmus passim haud paucos ὁμωνύμους, *Nomine* nempè *eosdem*, sed *Re* & *Fortunâ*, *Animique* & *Corporis* dotibus, longè *diversos*.

393. Ἀπεκλελάθεσθε ἦ δαμῆναι) Æoles δαμῆναι, pro δαμῆναι, efferunt, ut mox, ad v. 397.

397. Ὀδυσεὺς ἦ λαβὼν κύσε) Cùm olim in Omnibus aliis Editionibus Ὀδυσεὺς scriberetur, in Casu

397. Ὀδυσεὺς) γρ. Ὀδυσεῦς, olim in pluribus; vid. Not. in *Textum*, & infrà, ad v. 415.

Ka

Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὦ φίλ', ἐπεὶ νόστησας ἐελδομένοισι μάλ' ἡμῖν,
Οὐδέ τ' ὀϊομένοισι, Θεοὶ δέ σε ἦγαγον αὐτοί,
Οὖλέ τε, καὶ μέγα χαῖρε, Θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν.
Καί μοι τῦτ' ἀγόρθυσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Ἦ ἤδη σάφα οἶδε περίφρων Πηνελόπεια
Νοστήσαντά σε δεῦρ', ἢ ἄγγελον ὀτρυύωμεν.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ γέρον, ἤδη οἶδε· τί σε χρὴ ταῦτα πένεσθαι;
Ὣς φάθ'· ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἕζετ' εὐξέστῳ ἐπὶ δίφρῳ.
Ὣς δ' αὕτως παῖδες Δολίου κλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
Δειπνάουσ' ἐπέεσσι, καὶ ἐν χείρεσσι φύοντο·
Ἐξείης δ' ἔζοντο παραὶ Δολίον πατέρα σφῶν.
Ὣς οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐπὶ μεγάροισι πένοντο.
Ὄσσα δ' ἄρ' ἄγγελος ἦκα κατ' ἄστυ φοίτα πάντη,
Μνηστήρων στυγερὸν θάνατον καὶ κῆρ' ὀνέπυσσε·
Οἱ δ' ἄρ' ὁμῶς ἀΐοντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος,

Et ipsum appellans verbis velocibus allocutus est,
" O amice, quoniam rediisti cupientibus valde nobis,
" Neque *id quidem* putantibus, Dii autem te reduxerunt,
" Salveque & valde gaude, Dii verò tibi *omnia* prospera dent.
" Et mihi hoc dic verum, ut bene sciam,
" An jam apertè scit prudens Penelope
" Te huc rediisse, an nuncium properè mittamus.
Hunc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" O senex, jam scit; quid te oportet hæc laborare?
Sic dixit: hic itaq; rursus sedit benepolitâ in sede.
Sic & eodem modo filii Dolii inclytum circa Ulyssem,
Interrogaveruntque verbis, & manibus adhæserunt:
Deinde etiam sederunt apud Dolium patrem ipsorum.
Sic hi quidem circa cœnam in ædibus laborabant.
Fama verò nuncia citò in civitatem ivit undiquaque,
Procorum odiosam mortem & parcam annuncians:
Hi igitur simul audientes iverunt aliunde alius,

ΣΧΟΛΙΑ.

409. *Δεικανόωντε.] Περισκοπάζοντε, ἐφισταμένω, καὶ ἐφιλανθρωπεύοντε.

412. *Ὄσσα.] Φήμη.

NOTÆ.

Recto, sola *Eustathii* duplex Editio. *Florentina*, & *Junii* Epitomatoris *Eustathiani*, Ὀδυσεύς, rectè legunt, in *Genitivo*, quod est *Æolicum*; ut notabamus modò, ad v. 393. Sic ibi Ἰάμβδος, pro Ἰάμβης, ut *Anacreon*, v. 1598. λάκπδος, pro λάκπης. Ità Πυλεῦς, pro Πηλέω, & Ἰδομβρεύς, pro Ἰδομενέω, ut *Theocritus* dixit, teste *Corintho*, de *Dialectis*; qui tamen *Doricum* putat, deceptus, quòd illâ Dialecto *Theocritus* præcipuè sit usus. Ità *Johannes Tzetzes*, in *Iliad.* α'. v. 37. Κλῦθί μευ) Μεῦ, ἐμοῦ Δωρικῶς, ἢ Αἰολικῶς· τὸ γὰρ ε καὶ ο τελικῶς κιρνᾶται· παρὰ μὲν τοῖς Ἴωσιν, εἰς τὸν υ διφθογγον, ἐμέο, ἐμεῦ· παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς, εἰς τὸν ει διφθογγον, ἐμοῦ, ἐμοῦ· πλέον, πλεῖν· παρὰ δὲ τοῖς Αἰολεῦσι, καὶ Δωριεῦσιν, εἰς τὸν ευ διφθογγον, ὡς τὸ Ἀχιλέω, Ἀχιλεύς. Hinc & Nos olim, in *Esthera*, v. 280. Λήψεαι, ἀμφότερον γήθεος χάριν, ἠδὲ τόκοιο. Necesse autem est, hoc in loco, Ὀδυσεῦς, in *Genitivo* legamus; ut sic servus Domini sui manus intelligatur Osculari, non Dominus servi sui, ut rectissimè disputat *Eustath.* fol. 1965. lin. 19. *Roman.* at fol. 840. lin. 38. *Basil.* licet aliàs, Ipse *Ulysses* servorum κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἔκυσε, *viz.* φ'. v. 225. in quem locum, vid. quæ Nos. Nostram hìc Lectionem defendit *Etymolog. M.* v. Βασιλεύς, βασιλέω· καὶ κρᾶσις ἔ ε καὶ ο, εἰς τὸν δίφθογγον, βασιλεῦς, παρὰ τοῖς Αἰολεῦσιν, ἢ Δωριεῦσιν· ἄσπερ, Ὀδυσεῦς ὃ λαβὼν κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ ἀντὶ ὃ, Ὀδυσσέως. Ità, *Antholog.* fol. 412. Δαιμονεῦς, pro Δαιμονέω, & *Eustath.* fol. 633. lin. 39. ad *Iliad.* ι'. v. 106. Διογενὲς, γραφέσθω καὶ Διογλυεῦς, ὁμοίως τῷ Ὀδυσεῦς, hunc locum alludens.

NOTÆ IN SCHOLIA.

409. *Δεικανόωντε) Et hoc totum, quicquid id est, ex eodem MS. *Aloysio Alemanno*, excepto, quòd ibi δικανόωντε, & proindè Omnia, quasi *Accusativi* Casûs essent, solitâ *Amanuensium* incuriâ & ignorantiâ.

412. *Ὄσσα) Φήμη, ex MSto *Aloysiano*.

VARIÆ LECTIONES.

400. Θεοὶ δέ σε ἦγαγον) γρ. Θεοὶ δέ σ' ἀνήγαγον. *H. Steph.* Edit. *Venetian.* 1524.

401. Μέγα χαῖρε) γρ. μάλα χαῖρε, *Joh. Tzetzes* MS. in *Iliad.* α'. v. 2. *Florentina*, *Brevia Scholia*,

410. Σφῶν) γρ. σφέων, & σφόν.

Μυχμῷ τε, ϛοναχῇ τε, δόμων προπάροιθ' Ὀδυσῆος·
Ἐκ δ' νέκυς οἴκων Φόρεον, κ) θάπτον ἕκαϛοι·
Τὺς δ' ἐξ ἀλλάων πολίων οἰκόνδε ἕκαϛον
Πέμπον ἄγειν ἁλιεῦϛι, θοῇς ἐπὶ νηυσὶ πιθέντες·
Αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἀθρόοι, ἀχνύμενοι κῆρ.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Τοῖϛιν δ' Εὐπείθης ἀνά θ' ἵϛατο, κ) μετέειπεν·
Παιδὸς γάρ οἱ ἄλαϛον ὀνὶ Φρεσὶ πένθος ἔκειτο,
Ἀντινόου, τὸν πρῶτον ἐνήρατο δῖος Ὀδυϛεύς·
Τοῦ ὅγε δακρυχέων, ἀγορήϛατο κ) μετέειπεν,
" Ὦ φίλοι, ἦ μέγα ἔργον ἀνὴρ ὅδε μήϛατ' Ἀχαιοῖς·
" Τὺς μὲν ϛὺν νήεϛϛιν ἄγων πολέας τε κ) ἐσθλούς,
" Ὤλεϛε μ νῆας γλαφυρὰς, ἀπὸ δ' ὤλεϛε λαούς·
" Τὺς δ' ἐλθὼν ἔκτεινε Κεφαλλήνων ὄχ' ἀρίϛους.
" Ἀλλ' ἄγεθ', πρὶν τοῦτον ἢ ἐς Πύλον ὦκα ἱκέϖθον,
" Ἢ κ) ἐς Ἦλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουϛιν Ἐπειοί,
" Ἴομεν· ἢ κ) ἔπϖτα κατηφέες ἐσόμεθ' αἰεί·
Λώβη γὰρ τάδε γ' ἐϛὶ κ) ἐσσομένοισι πυθέϖθαι.
Εἰ δὴ μὴ παίδων τε, κασιγνήτων τε φονῆας
Τισόμεθ', ἠ κ' ἂν ἔμοιγε μετ' Φρεσὶν ἡδὺ γένοιτο
Ζωέμεν· ἀλλὰ τάχιϛα θανὼν φθιμένοισι μετείην·
Ἀλλ' ἴομεν, μὴ φθέωϛι περαιωθέντες ἐκεῖνοι.
Ὣς φάτο δακρυχέων· οἶκτος δ' ἕλε πάντας Ἀχαιούς.
Ἀϛχίμολον δέ σφ' ἦλθε Μέδων κ) θεῖος ἀοιδὸς,
Ἐκ μεγάρων Ὀδυσῆος, ἐπεὶ σφέας ὕπνος ἀνῆκεν·
Ἕϛαν δ' ἐν μέϛοισι· πάφος δ' ἕλεν ἄνδρα ἕκαϛον.
Τοῖσίδε κ) μετέειπε Μέδων, πεπνυμένα εἰδὼς,
" Κέκλυτε δὴ νεῦ μθι, Ἰθακήσιοι· ἠ γὰ Ὀδυϛεὺς
" Ἀθανάτων ἀέκητι Θεῶν τάδε μήϛατο ἔργα·
Αὐτὸς ἐγὼν εἶδον Θεὸν ἄμβροτον, ὅς ῥ' Ὀδυσῆϊ
Ἐγγύθεν εἱϛήκῃ, κ) Μέντορι πάντα ἐΐκῃ.

Cum ſtrepituque, ſuſpirioque, ædes ante Ulyſſis:
Ex vero domibus mortuos portaverunt, & ſepeliverunt ſinguli.
Qui verò *erant* ex aliis civitatibus, domum unumquemque
Miſerunt ducere piſcatoribus, velocibus in navibus ponentes:
Ipſi autem in concionem iverunt congregati, dolentes cor.
At poſtquam coacti ſunt & frequentes convenerunt,
Inter hos Eupithes ſurrexit, & locutus eſt:
Ob Filium enim ei intolerabilis in mentibus dolor recondebatur,
Antinoum, quem primum interfecerat divus Ulyſſes:
Hujus gratiâ lachrymas fundens concionatus eſt & dixit,
" O amici, certè magnum opus vir hic operatus eſt Achivis:
" Hos quidem cum navibus ducens multoſque & bonos,
" Perdidit etiam naves concavas, perdidit quoque populos:
" Hos autem, poſtquam venit, interfecit Cephallenorũ longè optimos.
" Sed agitè, ante quam hic vel in Pylum citò eat,
" Vel & in Elidem divinam, ubi dominantur Epéi,
" Eamus; alioqui poſtea propudioſi erimus ſemper:
" Contumelia enim hæc ſunt & futuris memoranda;
" Si jam non filiorumque, fratrumque homicidas
" Puniemus; non mihi in mentibus dulce erit
" Vivere, ſed citiſſimè mortuus defunctis interero:
" Verùm eamus, nè præveniant tranſeuntes illi.
Sic dixit, lacrymans: miſeratio autem cepit omnes Achivos.
Interea ad ipſos venit Medon & divinus cantor,
Ex domibus Ulyſſis; poſtquam ipſos ſomnus reliquit;
Steteruntque in mediis: ſtupor verò cepit virum unumquemque.
His igitur & denuntiabat Medon, prudentia ſciens,
" Audite jam nunc me, Ithacenſes; non enim Ulyſſes
" Immortalibus ſine Diis hæc operatus eſt opera:
" Ipſe ego vidi Deum immortalem, qui Ulyſſem
" Prope ſtetit, & Mentori per omnia ſimilis fuit.

VARIÆ LECTIONES.

415. Προπάροιθ' Ὀδυσῆϊ) γρ. προπάροιθεν Ὀδυσῆος, ut ſuprà, v. 397.
416. Ἕκαϛοι) γρ. ἕκαϛον, & ἵκαϛος, *H. Stephan.* Poteſt etiam legi ἱκάϛους.
417. Ἕκαϛον) γρ. ἵκαϛος, *H. Steph.*
425. Ἀχαιοῖς) γρ. Ἀχαιοὺς, *H. Steph.*
432. Τάδε) γρ. τόδε.
436. Φθίωϛι) γρ. φθῶϛι.
443. Τάδε μήϛατο) γρ. τόδ' ἐμήϛατο.

Ἀθά-

Ἀθάναλος ᾗ Θεὸς ποτὲ μὴν προπάροιθ' Ὀδυσῆος
Φαίνετο θαρσύνων, ποτὲ ᾗ μνησῆας ὀείνων
Θωῦξε κῆ μέγαρον· τοὶ δ' ἀλχισῆνοι ἔπιπλον.
Ὣς φάτο· τὼς δ' ἄρα πάντας ἔπω χλωρὸν δέος ἧρει.
Τοῖσι ᾗ μετέφη γέρων ἥρως Ἀλιθέρσης
Μαστορίδης· ὁ γὰρ οἷος ὅρα πεφάτο κῆ ὀπίσω·
Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο κῆ μετέειπεν,
Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅ, τι κέν εἴπω,
Ὑμετέρῃ κακότητι, φίλοι, τάδε ἔργα γένηται·
Οὐ γὰρ ἐμοὶ πείθεσθ', ὄ Μέντορι ποιμένι λαῶν,
Ὑμετέρους παῖδας καταπαύεμεν ἀφροσυνάων·
Οἵ μέγα ἔργον ἔρεζον ἀταθαλίῃσι κακῇσι,
Κτήματα κείροντες, κῆ ἀτιμάζοντες ἄκοιτιν
Ἀνδρὸς ἀμύμονος· τὸ δ' οὐκ ἔπ φάτο νέεσθαι·
Καὶ νῦν ὧδε γένοιτο· πίθεσθέ μοι, ὡς ἀγορεύω·
Μὴ ἴομεν, μή πῃ τὶς ἐπίσπασον κακὸν εὕρῃ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρ' ἀνήϊξαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ,
Ἡμίσεων πλέιους· τοὶ δ' ἀθρόοι αὐτόθι μεῖναν·
Οὐ γάρ σφιν ἄδε μῦθος ἐνὶ φρεσὶν, ἀλλ' Εὐπείθῃ
Πείθοντ'· αἶψα δ' ἔπειτ' ἐπὶ τεύχεα ἐσσεύοντο.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἔσσαντο περὶ χροῒ νώροπα χαλκὸν,
Ἀθρόοι ἠγερέθοντο πρὸ ἄστεος θυμοφόροιο.
Τοῖσιν δ' Εὐπείθης ἡγήσατο νηπιέῃσιν·

" Immortalis verò Deus aliquando quidem ante Ulyſſem
" Apparebat, audaciam acuens; aliquando proceſ turbans
" Turbabat per domum; hi itaque confertim cadebant.
Sic dixit, hos igitur omnes pallidus timor ſubiit.
Inter hos autem & dixit ſenex heros Alitherſes
Maſtorides; hic enim ſolus videbat præſentia & futura:
Qui ipſis benè-ſapiens concionatus eſt & dixit,
" Audite jam nunc me, Ithacenſes, quodcunque dicam;
" Veſtrâ culpâ, ô amici, hæc opera facta ſunt:
" Non enim mihi parebatis, non Mentori Paſtori populorum,
" Ut veſtros filios deſinere *faceretis* à ſtultitiis:
" Qui magnum opus fecerunt intemperie pravâ,
" Facultates arrodentes, & inhonorantes uxorem
" Viri optimi, quem non ampliùs dicebant rediturum:
" Et nunc ſic fiat; parete mihi, ſicut dico:
" Nè eamus, nè quis attractum malum inveniat.
Sic dixit; hi autem ſurrexerunt magno clamore
Mediis plures; illi igitur congregati illic manſerunt:
Non enim ipſis placuit verbum in mentibus, ſed Eupitheo
Parueruut: ſtatim verò poſtea ad arma ruerunt.
Sed poſtquam induti ſunt circum corpus ſplendido ære,
Frequentes convenerunt ante civitatem lativiam.
His autem Eupithes dux erat ſtultitiis:

ΣΧΟΛΙΑ.

461. * Ἐπίασασιν.] Καταχρηστικῶς σημαίνει τὸ ἐκτείνουσιν· ὃ ἐστιν, ὁ ἑαυτῷ τις ἐπιασάτω.

464. * Ἄδι.] Ἥδαιε.

466. * Νώροπα χαλκόν.] Ἐπαφρόδιτος, ἐν τοῖς Ὁμηρικοῖς, φησιν, Ὅτι γίγνεται ἐν Παιονίᾳ σίδηρος, ὃς ἀκονητὸς, λαμπρότατός ἐστιν· ἀφ' ὗ καὶ τὸ, Νώροπα χαλκόν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

461. 464. * Omnia Hæc *Scholia Aſteriſcis* notata, ex *Aloyſii Alemanni* MSto. Cætera cum *Impreſſis* per Omnia concordant, ad finem uſque.

466. Νώροπα χαλκὸν) Hæc tamen ex *Stephano*, περὶ πόλεων, v. Νωράκος, πόλις Παιονίας· ὁ πολίτης, Νωράκιος. Ὡς Ἐπαφρόδιτος, κλ. ut in *Scholiis*. Quæ tamen nihil ad *Rhombum*. De ratione hujus *Epitheti*, vid. plura, ad *Iliad.* β'. v. 578.

VARIÆ LECTIONES.

446. Ποτὲ) γρ. τότε, vid. *Euſtath.* fol. 842. lin. 18. Τότε μᾶλλον ποτὲ μᾶ, ἢ μᾶλλον ποτὲ μᾶ, περιπάροιθεν, Ὀδυσῆος Φαίνετο θαρσύνων· ποτὲ ᾗ μνησῆας ὀείνων, &c. ποτὲ, bis, *Florent. Ald.* & *H. Steph.* Ibid. Περιπάροιθ' Ὀδυσῆος) γρ. περιπάροιθεν Ὀδυσσεῦς, ut ſuprà, v. 415.

447. Ποτὲ ᾗ) γρ. ποτὲ ᾗ, *Euſtath.* vid. ſuprà, ad v. 446.

448. Ἀγχισῆνοι) γρ. ἀγχησῆνοι, & ἀγχισῆνοι, ut *Iliad.* ε'. v. 361. Vid. *Etymolog. M.*

450. Τοῖσι ᾗ) γρ. τοῖσίδε.

454. Ὑμετέρῃ) γρ. ὑμετέρῃ, *Hen. Stephan.* malè, nam Senſus, Οὐ γὰρ ἐμοὶ πείθεσθε, ὑμετέρους παῖδας καταπαύειν· ὑμετέρῃ itaque, & mox ὑμετέρους omninò legendum.

456. Ὑμετέρους) γρ. ὑμετέρους, *H. Steph.* malè, ut v. 454.

457. Ἔρεζον) γρ. ἔρεξαν, *H. Steph.*

463. Μεῖναν) γρ. μίμνον.

Φῆ-

Φῆ δ' ὅγε τίσεσθ παιδὸς φόνον· ὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
Ἀψ ἀπονοσφίσειν, ἀλλ' αὐτῷ πότμον ἐφέψειν.
Αὐτὰρ Ἀθηναίη Ζηῒ Κρονίωνα προσηύδα,
Ὦ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
Εἰπέ μοι εἰρομένῃ, τί νύ τοι νόῳ ἔνδοθι κεύθει;
Ἦ προτέρω πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν
Τεύξεις; ἦ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησθα;
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Τέκνον ἐμόν, τί με ταῦτα διείρεαι, ἠδὲ μεταλλᾷς;
Οὐ γὰρ δὴ τῶτον μὴν ἐβούλευσας νόον αὐτή;
Ὡς ἤτοι κείνῳς Ὀδυσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών.
Ἔρξον, ὅπως ἐθέλῃσθα· ἐρέω δέ τοι, ὡς ἐπέοικεν.
Ἐπειδὴ μνηστῆρας ἐτίσατο δῖος Ὀδυσεύς,
Ὅρκια πιστὰ τάμοιεν, ὁ μὲν βασιλεύετω αἰεί,
Ἡμεῖς δ' αὖ παίδων τε, κασιγνήτων τε, φόνοιο
Ἐκλησιν θέωμεν· τοὶ δ' ἀλλήλοις φιλέοιεν
Ὡς τοπάρος· πλοῦτος δὲ καὶ εἰρήνη ἅλις ἔστω.
Ὡς εἰποῦσ', ὤρορε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἰζηοῦσα.
Οἶδ' ἐπεὶ οὖν σίτοιο μελίφρονος ἐξ ἔρον ἔντο,
Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἐξελθών τις ἴδοι, μὴ δὴ ταχέως ἔσοι κιόντες.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' υἱὸς Δολίου κίεν, ὡς ἐκέλευεν·
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, τοὺς δὲ ταχέως εἰσιδε πάντας·
Αἶψα δ' Ὀδυσσῆα ἔπτερα πτερόεντα προσηύδα,
Οἵδε δὴ ἐγγὺς ἔασ'· ἀλλ' ὁπλιζώμεθα θᾶσσον.

Cogitabat sanè hìc vindicare filii cædem; neque fatum erat
Retrò redire; sed illic mortem consequi.
At Minerva Jovem Saturnium allocuta est,
" Pater noster, Saturnie, eximie dominantium,
" Dic mihi interroganti, quid tibi mens intùs occultat?
" Nunquid ulterius bellumque malum, & pugnam gravem
" Facies? an amicitiam inter utrosque pones?
Hanc respondens allocutus est nebularum congregator Jupiter,
" Filia mea, cur hæc me interrogas, & inquiris?
" Nonne enim dudum hoc quidem consultâsti consilium ipsa?
" Ut certe illos Ulysses puniret reversus.
" Fac ut velis; dicam verò tibi, quomodò *rem fieri* convenit:
" Quandoquidem jam procos punivit divus Ulysses,
" Fœderibus fidis percussis, hic quidem regnet semper,
" Nos verò *iis* filiorum, fratrumque, cædis
" Oblivionem inducamus: hi autem inter se diligant
" Sicut ante; divitiæ verò & pax abunde esto.
Sic dicens, movit antea promptam Minervam;
Venit ergò ab Olympi cacuminibus ruens.
Hi igitur quùm cibi dulcis desiderium exemerant,
Inter eos verbis incepit pertolerans divus Ulysses,
" Egressus aliquis videat, num prope sint venientes.
Sic dixit; extra autem filius Dolii ivit, sicut jussit:
Steritque limine conscenso, hos autem prope vidit omnes:
Statimque Ulyssem verba velocia allocutus est,
" Hi jam prope sunt; quare armemur citò.

ΣΧΟΛΙΑ.

474. *Πρστίρω.] Προῤῥωτέρω. Φύλοπιν.] Μάχην.

NOTÆ.

481. Ἐπειδὴ μνηστῆρας) De *Iambo*, vice *Spondæi*, posito, diximus aliàs, & ad Ψ. v. 52.

484. Ἔκλησιν θέωμεν) *Actum*-*Oblivionis* ponamus, ἢ τ' Ἀμνησίας, ἢ Ἀμνησικακίας, τὸ ψήφισμα, de quâ re *Lysias*, *Andocides*, *Xenophon*, *Plutarchus*, *Cicero*, & *Valerius Maximus*; ut Clariss. *Duportus* in *Gnomolog.* qui procul dubio hunc *Homericum* Actum, cum simili *Carolino* Actu, suo more, contulisset; nisi illius Liber, ante completum illum *Actum*, è Prælo exiisset, sine nempe Anni 1659. quod ex ipsius Epistolâ Dedicatoriâ patet.

VARIÆ LECTIONES.

469. Τίσεσθ) γρ. τίσασθ.
470. Αὐτοῦ) γρ. αὐτόθι. *Ibid.* Ἐφέψειν) γρ. ἐπισπεῖν.
480. Ἔρξον) γρ. ἔρξον.
481. Ἐπειδὴ) γρ. ἐπὶ δὴ. *Eustathii* Edit. *Basil.*
484. Θέωμεν) γρ. θέομεν, *H. Steph.*

Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρνυντο, καὶ ἀμφὶ τεύχεσι δύνον,
Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆα, ἓξ δ' υἱεῖς Δολίοιο,
Ἐν δ' ἄρα Λαέρτης, Δολίος τ' ἐς τεύχε' ἔδυνον,
Καὶ πολιοὶ περ ἐόντες, ἀναγκαῖοι πολεμισταί.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἔσανθο θοὰ χροΐ νώροπα χαλκὸν,
Ὤϊξαν ῥ' θύρας, ἐκ δ' ἤϊον, ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς·
Τοῖσίδ' ἐπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας, ἠδὲ καὶ αὐδήν.
Τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς·
Αἶψα δ' Τηλέμαχον προσεφώνεεν υἱὸν ἑὸν,
Τηλέμαχ', ἦδη μὲν τόδε γ' εἴσεαι αὐτὸς ἐπελθὼν,
Ἀνδρῶν μαρναμένων, ἵνα τε κέκριται ἄριστοι,
Μὴ καταισχύνειν πατέρων γένος, οἵ ποτ' ἄρ' ἠμὲν
Ἀλκῇ τ' ἠνορέῃ τε κεκάσμεθα πᾶσαν ἐπ' αἶαν.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ὄψεαι, αἴκ' ἐθέλῃθα, πάτερ φίλε, τῷδ' ἐνὶ θυμῷ,
Οὔ τι καταισχύνοντα τὸν γένος, ὡς ἀγορεύεις.
Ὣς φάτο· Λαέρτης δ' ἐχάρη, καὶ μῦθον ἔειπε,
Τίς νύ μοι ἡμέρη ἥδε, θεοὶ φίλοι, ἢ μάλα χαίρω·
Υἱός θ', υἱωνός τ', ἀρετῆς πέρι δῆριν ἔχουσι.

Sic dixit; hi autem moti sunt, & arma induerunt,
Quatuor circum Ulyssem, sex autem filii Dolii;
In *his* & Laërtes, Dolius que arma induerunt,
Et quamvis cani essent, coacti bellatores.
At postquam induti sunt circum corpus splendido ære,
Aperuerunteque portas, extraque iverunt, dux erat autem Ulysses;
His propè filia Jovis supervenit Minerva,
Mentori similis, & corpore, atque etiam voce.
Hanc quidem conspicatus lætatus est pertolerans divus Ulysses;
Statimque Telemachum allocutus est suum dilectum filium,
" Telemache, jam quidem hoc videris ipse aggressus,
" Viris pugnantibus, ubi discernuntur optimi,
" Ne quid deturpes majorum genus, qui anteà
" Fortitudine ac robore ornati fuimus omnem super terram.
Hunc rursus Telemachus prudens contra allocutus est,
" Videbis, si volueris, pater dilecte, hoc in animo,
" Nequaquam *me* dedecorantem tuum genus, sicut dicis.
Sic dixit, Laërtes autem gavisus est, & verbum dixit,
" Quæ mihi dies hæc, ô dii dilecti? certè valdè gaudeo:
" Filiusque, nepotesque, de virtute contentionem habent.

NOTÆ.

495. Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρνυντο) Ut suprà, ad v. 57. & v. 21. Sex illæ Veteres Editiones ἔφαθ', rectè habent, exceptâ in hoc loco *Hervagianâ*, quæ in eundem cum *Henrico Stephano* lapidem impegit, & ἔφαθ' habet; Errant à *Stephano* seducti & hic *Castellio, Spondanus, Elzevirius, Cantabrigienses, Oxonienses*, &c. ut sæpè questi sumus, & mox iterum queremur, ad v. 539.

496. Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆα, ἓξ δ' υἱεῖς Δολίοιο) Olim erat in *Florentinâ, Aldinâ, Lovaniana Rescii, Hervagianâ*, &c. Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆα, ἓξ δ' υἱεῖς Δολίοιο, quod quidem defendi potuit; cùm *Ultima* Ὀδυσῆα *producibilis* esset, in exitu Pedis, ante καταγμὸν, & *Asperum* cum *Acuto*: Adeò non erat necesse, ut *Isaacus Casaubonus* μὲ insereret, ut esset Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆα μὲ, ἓξ δ' υἱεῖς Δολίοιο, nec enim ità ῥυθμὸς *Homero* dignus. *Henricus Stephanus* & illius sequaces, Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ, ἓξ δ' υἱεῖς Δολίοιο, ut Versus unâ totâ Syllabâ deficeret. Verum salvus erit *Versus*, si mecum legas, Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ, ἓξ δ' υἱεῖς Δολίοιο, quæ *Media* erat via, quamque proculdubio *Stephanus* sibi designaverat, quâ iret, utut Præli errore Syllaba excideri, at si vox ista υἱῶν *Homerica* esset, minimè dubitarem legere, Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ, ἓξ δὲ υἱῶν Δολίοιο.

499. Νώροπα χάλκον) Vid. suprà, ad v. 466.

500. Ὤϊξαν δ' θύρας) Si hæc *Lectio* accipitur, quam *Florentina, Aldina, Lovaniana Rescii*, & *H. Steph.* præ se ferunt, tum τὸ δ' est loco δὲ καὶ, & Comma ponendum, ad Ὀδυσσῆος, dein Τοῖσίδ', &c. Sin ὤϊξάν ῥα θύρας, ut *Eustathii, Romana*, & *Basileensis*, tum Τοῖσίδ', habet τὸ δ' περίλημμα, ut sæpè aliàs.

VARIÆ LECTIONES.

496. Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆα, ἓξ δ' υἱεῖς Δολίοιο) γρ. Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ, ἓξ δὲ υἱῶν Δολίοιο, &c. vid. Not. in *Textum*.

500. Ὤϊξαν δ') γρ. ὤϊξάν ῥα, *Eustath. Roman.* & *Basil.* Vid. Not. in *Textum*.

513. Μάλα) γρ. μάλα, ut suprà, v. 401.

Τόνδε

Τόνδε παρισταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὦ Ἀρκεισιάδη, πάντων πολὺ φίλταθ' ἑταίρων,
Εὐξάμενος κέκλη γλαυκώπιδι, καὶ Διὶ πατρὶ,
Αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν ταχέϊ δολιχόσκιον ἔγχος.
Ὣς φάτο, καί ῥ' ἔμπνευσε μένος μέγα Παλλὰς Ἀθήνη·
Εὐξάμενον δ' ἄρ' ἔπειτα Διὸς κέκλη μεγάλοιο,
Αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν ταχέϊ δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν Εὐπείθεα, κόρυθος ἄφαρ χαλκοπαρῄου·
Ἡ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἴσατο χαλκός·
Δοῦπησεν δὲ πεσών, ἐράβησε δὲ τεύχεα ἐπ' αὐτῷ.
Ἐν δ' ἔπεσον ταχέες μάχοις Ὀδυσεὺς καὶ Φαίδιμος υἱός·
Τύπλον δὲ ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
Καί νύ κε δὴ πάντας τ' ὄλεσαν καὶ ἔθηκαν ἀνόστους,
Εἰ μὴ Ἀθηναίη, κέκλη Διὸς αἰγιόχοιο,
Ἤυσεν φωνῇ, κατὰ δ' ἔσχεθε λαὸν ἅπαντα,
Ἴσχεσθε πολέμου, Ἰθακήσιοι, ἐγγαλέοιο,
Ὡς κεν ἀναιμωτεί γε διακριθεῖτε τάχιστα.
Ὣς φάτ' Ἀθηναίη· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος εἷλε·
Τῶν δ' ἄρα δειάντων ἐκ χειρῶν ἔπτατο τεύχεα,
Πάντα δ' ἐπὶ χθονὶ πίπτε, θεᾶς ὅπα φωνησάσης·
Πρὸς δὲ πόλιν τραπῶντο, λιλαιόμενοι βιότοιο.

Hunc astans allocuta est cæsia Minerva,
" O Arcesiade, omnium multò dilectissime sociorum,
" Apprecatus filiam glaucis-oculis, & Jovem patrem,
" Statim circum vibratam præmitte longam lanceam.
Sic dixit, & inspiravit robur magnum Pallas Minerva:
Precatus igitur tandem Jovis filiam magni,
Statim æritèr vibratam præmisit longam lanceam,
Et percussit Eupithem, galeam peræream:
Hæc sanè non lanceam prohibuit, penitus verò penetravit æs;
Sonuitque cadens, resonuerunteque arma super ipso.
Irruerunt verò primis pugnantibus Ulysses & illustris filius:
Diverberabantq; ensibusq, & lanceis utraque-extremitate-acuminatis.
Et jam omnes perdidissent & privâssent reditu,
Nisi Minerva, filia Jovis Ægiochi,
Clamâsset voce, detinuissetque populum omnem,
ABSTINETE A BELLO, ITHACENSES, DIFFICILI;
UT SINE CRUORE SEPAREMINI CITISSIME.
Sic dixit Minerva, hoc autem pallidus timor cepit.
Horum igitur timentium ex manibus volaverunt arma,
Omnia autem in terram ceciderunt, Deâ vocem vociferante:
Ad civitatem verò reversi sunt vitæ *retinendæ* cupidi.

ΣΧΟΛΙΑ.

519. Ἔμπνευσε.] Ἐνέβαλεν.
522. Χαλκοπαρῄου.] Χαλκοῦ τὰς παρειὰς ἁρμοσμένης.
523. Ἔρυτο.] Ἔσχεν.
527. Ἀνόστους.] Ἐπανόδου μὴ τυγχάνοντας.
529. Φωνῇ.] Κραυγῇ.
535. Τραπῶντο.] Ἐτράποντο, ἐστράφησαν.

NOTÆ.

507. Μήτι καθιχάνειν πατέρων γένος) Vid. & confer *Iliad.* ζ'. v. 209. Μηδὲ γένος πατέρων αἰχυνέμεν, & *Duporti* Gnomolog. in locum.

514. Ἀρετῆς πέρι δῆριν ἔχεσι) De hujusmodi Contentione, quo homines se suprà alios conantur benefaciendo evehere, dixit *Hesiodus*, l. 1. v. 24. Ἀγαθὴ δ' ἕρις ἥδε βροτοῖσιν. Omnis alia ἔρις, sive δῆρις, ex *Gehennâ* accenditur, & ab omnibus *Christianis* ideò extinguenda. Vid. quæ in hunc locum congessit *Duportus*, cujus quidem *Gnomologia Homerica*, barbarâ hâc & ingratâ ætate neglecta prorsus & ignota jacet, licet auro contrà non chara; siquis infinitam hominis *Lectionem*, cum non minori *Eruditione* conjunctam, *Græcarum* simul Literarum *Peritiam* curet, aut amplecti velit.

531. Διακριθῆτε) Pro Διακριθείητε, per *Syncopen*, vid. *Eustathium* ad hunc locum, & ad *Iliad.* γ'. v. 102. item *Etymolog.* M. v.

VARIÆ LECTIONES.

519. Παλλὰς Ἀθήνη) γρ. πειθοῖ λαῶν.
520. Μεγάλοιο) γρ. Διὶ τ' αὐτῷ, vid. v. 517.
522. Εὐπείθεα) γρ. Εὐπείθην, & Εὐπείθην. non æquè benè.
523. Ἔρυτο) γρ. ἐρῦτο, ut *Iliad.* ν'. v. 555.
531. Διακριθῆτε) γρ. Διακριθῆτε, *Florentina*, *Aldina*, *Lovanian.* Διακριθῆτε, *H. Stephan.* in *Var. Lect.* quod *Prosaicum*, nec *Homericum*, Vocabulum probo aliàs; Διακριθεῖτε, pro Διακριθείητε, *Eustathius* legit & agnoscit, ad hunc locum, vid. Not. in *Textum*.
533. Ἔπτατο) γρ. πίπτετο, non benè; quòd πίπτε proximè sequatur.

Σμερ-

Σμερδαλέον δ' ἐβόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Οἷμησεν δ' ἀλεὶς, ὥς τ' αἰετὸς ὑψιπετήεις.
Καὶ τότε δὴ Κρονίδης ἀφίει φολόεντα κεραυνὸν,
Κάδδ' ἔπεσεν πρόσθεν Γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης.
Καὶ τότ' Ὀδυσσῆα προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἴσχεο, παύσε δ' ἔριδος κρατερὸν πόλεμον,
Μήπως τοι Κρονίδης χεχολώσεται εὐρύοπα Ζεύς.
Ὣς φάτ' Ἀθηναίη· ὁ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
Ὅρκια δ' αὖ καλόπαδε μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς Αἰγιόχοιο,
Μέντορι εἰδομένη, ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν.

Terribiliter itaque clamavit pertolerans divus Ulysses;
Ruitque conversus, sicut aquila altivolans.
Et tunc jam Saturnius misit fuliginosum fulmen;
Et decidit ante Glaucopida natam forti patre.
Et tunc Ulyssem allocuta est cæsia Minerva,
" Jove-nate Laërtiade, prudens Ulysses,
" Abstine, sedatóque contentionem æqualis belli;
" Nè Saturnius tibi irascatur latè-sonans Jupiter.
Sic dixit Minerva: hic vero obedivit, gravisusque est animo.
Fœdera igitur in futurum inter utrosque posuit
Pallas Minerva, filia Jovis Ægiochi,
Mentori similis, & corpore atque etiam voce.

ΣΧΟΛΙΑ.

538. Ἀφίει.] Ἐπιμπτν, ἐρρίπτησεν. Φολόεντα.] Καυστικὸν, ἀσβόλῳ ποιοῦντα· φολὸν γὰρ, τὸν ἀσβόλῳ λέγουσιν ἢ αἴθαλον ὁ Ζεὺς πῦρ ὠνόμασεν. * Τῶν ἢ κεραυνῶν, οἱ μὲν, καυστικάτας· οἱ δὲ, φολόεντας· οἱ δὲ, ἀργῆτας καλοῦντας, ὡς Ὅμηρος ὠνόμασεν.

NOTÆ.

537. Οἷμησεν δ' ἀλεὶς) Hic Versus & aliàs extat, *Iliad.* χ'. v. 308.

539. Κάδδ' ἔπεσεν) Ità cum Duplici δ'. scribendum; & ità *Florentina, Hervagiana, Aldina, Lovaniana Rescii, Romana* & *Basileensis, Eustathii*: Non hoc dico, quòd non sit notum cuivis *Græcæ* Linguæ Tyrunculo; verùm quià *H. Stephani* Editio fortè legeret, Κὰδ' ἔπεσεν, cum simplici δ'. quod non nisi *Errore Preli* fieri potuit à tanto Viro, quod de pluribus aliis ejusmodi fatendum, *Spondanus* illicò, & *Elzevirius* etiam, hunc errorem errabant; non autem Omnes, ut aliás.

NOTÆ IN SCHOLIA.

538. * Τῶν ἢ κεραυνῶν) Hæc, ex *Aristophanis* Scholiastâ, ad *Equites*. Vid. *Aristot.* Meteor. l. 3. c. 1.

VARIÆ LECTIONES.

537. Οἷμησεν) γρ. οἵμησεν, *Eustath.*

538. Καὶ τότε δὴ Κρονίδης ἀφίει) γρ. Αὐτὰρ ὁ Κρονίδης ἧκε, *Joh. Tzetzes*, MS. Prolegom. ad *Iliad. α'.* fol. xi.

539. Κάδδ' ἔπεσεν) γρ. κὰδ' ἔπεσεν, malè, ut Not. ad *Textum*. *Ibid.* Πρόσθεν) γρ. προπάροιθεν, *Joh. Tzetzes*, ut suprà, temerè nimis; nec enim Metrum id patitur.

540. Καὶ τότ') γρ. δὴ τότ'.

Τέλος τῆς Ὁμήρου Ὀδυσσείας.

ΟΜΗΡΟΥ
ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΟΜΑΧΙΑ,
SIVE
RANARUM & MURIUM
PUGNA,

Accuratiùs Emendata & Collata cum Tribus Codicibus MSS.
BAROCCIANIS, OXONIÆ, &c.

ITEM

HYMNI & EPIGRAMMATA Ejuſdem,

Unà cum FRAGMENTIS.

DE HOMERI BATRACHOMYOMACHIA.

ARGUMENTUM.

I. *Hic Tractatus, de* Batrachomyomachiâ, *præcipuè loquitur; at non de eâ Solâ.* Henrici Stephani *Objectiones proferuntur.* II. *Diluuntur, tum in Emendationibus noſtris, tum ex Rationibus & Argumentis. Hoc Opus* Homero *Puero non indignum. Teſtimonium* Angeli Decembrii. III. Stephani *Objectiones, de Dictione & Phraſeologiâ.* IV. Duporti, Caſauboni, Eraſmi, *Objectiones.* V. Herodoti *Vita*, Tatiano, Stephano περὶ πόλεων, *&c. agnita. Marmor Vetus hoc Poema alludit.* Euripidis *Scholiaſtes laudat.* VI. Henricus Stephanus Homeri *quandam* Batrachomyomachiam, *at non hanc, agnoſcit. Nos hanc aſtruendam duximus.* VII. *Plurimorum Objectiones ortas ex generali Exemplarium corruptelâ; quod probatur ex* Demetrio Chalcondylâ; *quas proinde Emendata Editio profligatas dabit: ad Veterum tamen teſtimonia provocandum.* VIII. *Accedunt* P. Papinius Statius, Martialis, Fulgentius, *Marmoris Veteris Auctor*, Ptolemæo *coævus*, Callimachus. IX. Geſnerus, Politianus, Tzetzes, Apoſtolius, Proclus, *&* Anonymus, Socrates, Plato, Ariſtoteles, *& quiſquis* Margiten *agnoſcit.* X. *Non ab* Euſtathio *rejicitur; forſan ab eo Commentario illuſtrabatur.* XI. Heinſius *nimis huic Operi detrahit*, Gaddius *plus ſatis attribuit; eſt tamen & hoc*, Virtutis Encomium. XII. Martinus Cruſius, *de hujus Fabulæ Utilitate; ut &* Carolus Sigonius. XIII. *Ab hoc* Homeri *Poematio Gens tota Fabulatorum orta.* XIV. *Peroratio, & de* Galeomachiâ, *aliiſque ſimilibus Poematibus ludicris, ex* Homerici *hujus Poematis imitatione*, &c.

I. DE *Homeri* aliis quidem Poematiis, *Hymnis* nempè, aut *Epigrammatiis*, ſuo loco ſum dicturus, præter quod in hoc etiam *Tractatu* ſparſim dicendum; qui tamen aliàs ferè totus de *Batrachomyomachiâ* agit: licet & alia ſimul nonnulla complectatur. *Henricus Stephanus* mihi certè videtur præſidentius paulò ratiocinari, cùm dubitantiùs potiùs loqui illum deceret; illius Verba hæc ſunt, * *Verum enimvero hæc de ſuſpectis Verſibus Mentio,* Batrachomyomachiam Homeri *in memoriam* mihi revocat. *Nam ſi & eam ego ſuſpectam non haberem,* Iliadem *&* Odyſſeam, *ſiquid Judicio valeo, ſuſpectam habere deberem. At* Batrachomyomachiam *eum ſcripſiſſe multi tradunt; Fateor: ſed hanc ſcripſiſſe non tradunt. Fateor etiam, Multa ibi eſſe, quæ in aliis* Homeri *locis reperiantur; ſed ea Verſibus ſimul permixta, qui habent Verba, non ſolum, quæ in nullo alio* Homeri *loco extent, ſed nè Poetica quidem ſint.*

* In *Notis* ad finem Cod. *Græcorum* Poetarum, fol. 488.

Idem

Idem verò & de multis loquendi generibus dici poteſt. Cui tamen Poematio, qualecunque, & cujuſcunque eſt, ſuam non deeſſe Gratiam fateor. Hæc ille.

II. De *Dictione*, ſuo loco pleniùs agam, ubi nebulas, quas huic *Poematio* Vetuſtas offuderit, diſcuſſerim; verùm in univerſum non verebor affirmare, quicquid *Stephanus* hic dicat, aliique ejuſdem ſententiæ, *Batrachomyomachiam* etiam hanc, Puero *Homero* æquè dignam, atque Majora Opera *Homero* jam adultiori; de quo Carmine & illud uſurpari poteſt, quod *Zeno* aliàs de illius *Margite* dixerat, teſte *Dione Chryſoſtomo*, Δοκεῖ γὰρ καὶ τοῦτο τὸ ποίημα ὑπὸ Ὁμήρου μαγῳδίαν τινὰ [ἄδειν] καὶ λοιπὸν παίζοντος ἐπὶ αὐτοῦ φύσεως πρὸς ποίησιν. Nec tantam ſanè inter *Batrachomyomachiam* atque *Iliadem* diſcrepantiam puto, atque diſſimilitudinem, præſertim ubi deterſam & emendatiorem videris, quantam inter *Culicem* & *Æneida*. Melius itaque in hâc certè Controverſiâ *Angelus Decembrius*, de Politiâ Literariâ, l. 1. c. 18. " Feruntur & ejus " Ingenii juvenilis fuiſſe *Hymni* Deorum, ſeu Divinæ Laudationes; quemadmodum " ætate noſtrâ *Pontanus* Pentametricè Divorum Laudes cecinit: Itemque *Batracho-* " *myomachia*, jocoſum Opus, ut Poetæ junioris, à Juvene quodam *Carolo Aretino* " Heroicè tranſlatum. De quibus *Opuſculis* ſi Quidam fortè dubitant, ea *Homeri* " non fuiſſe, quià ſint Styli paulò inferioris, dubitari quoque poſſit, *Priapeiam*, " *Copam*, & nonnulla ejus Generis, à *Virgilio* prodita; quòd cæteris ejus Operibus " longè ſint aliena.

III. Quod ad illam *Stephani* Objectionem attinet, *Multa hic eſſe, quæ in nullo alio* Homeri *loco extant*, nihil inde concludi debere certiſſimum eſt, quandoquidem in Libris *Indubitatis* Voces etiam aliquandò occurrant ἅπαξ λεγόμεναι, ſive ἁπαξαπλῶς εἰρημέναι, ſemel tantùm dictæ, nec à *Grammaticis* ſatis expeditæ hactenus; de quâ re ſæpe Critici. *Sed nonnulla nec Poetica quidem ſunt*; de quâ re tamen poſt videndum; nam nec in totum concedo; verùm ſit hoc etiam conceſſum; reſpondeo tamen, *Nec uſquequaque Omnia debent eſſe examuſſim Poetica, in* Ludicro Opere, *aut* Poemate Ridiculo, *&* Jocoſo, *quod aliorum exemplo & auctoritate, probatur, ut* Virgilii, *in* Moreto, *ubi* grabatum *habes*, galerum, lucernam, calcaneum, caſeum, *& ſimilia*; licet & hæc, & alia iſtiuſmodi, ſiqua occurrant apud *Homerum*, ex Verſibus non ſint prorſum eliminanda, quamvis *Heroico* fortè ſtylo non uſquequaque convenientia, aut digna; ſaltem tamen aliquandò inter *Selectiora* & *Splendentia* verba quodammodo quaſi furtim interſerenda eſſe videntur; nec in totum *Poetico* nomine ſunt deprivanda, nam & aliqualem certè locum habent & habere debent; ut de ſingulis ſuo loco probabitur. Idem dicendum de *Phraſeologiâ*, ſive modo loquendi; licet in hâc parte Cavendum cenſeo, nè nimium ipſius *Stephani* judicio tribuamus; nam, ut ille hoc in loco, *Batrachomyomachiam*, ut *Homero* indignam, rejicit, & aliàs *Hymnos* eidem haud difficultèr concedit; ut magis nempè dignos: ità certè alii *Hymnos*, ut minùs dignos, ei abjudicant, hoc verò *Batrachomyomachiæ* Opus, unà cum *Margite*, ut *Homero* ſatis dignos amplectuntur, quod mox videbimus. Et *Dictionem*, atque *Phraſeologiam*, ubi Poematii facies ſit ſatis deterſa, ſuos Amatores & Laudatores facilè habituras non dubito. Quum itaque *Henrici Stephani* præcipua Argumenta tam levi ſint pondere, reliquorum iſtius ſententiæ Nomina & Verba proferam, & tum demùm ad alia progrediar.

IV. *Jacobus Duportus* noſter imprimis, ad *Stephani* partes accedens, ità de hâc re, in *Gnomologiæ* ſuæ *Homericæ* Præfatione, *Ignoſcant mihi Eruditi, ſi* Batrachomyomachiam *etiam &* Hymnos, *ambo dubiæ & ſuſpectæ fidei Opuſcula, hic omittam.*

Iſaacus

Isaacus Casaubonus alicubi negat hoc esse *Homeri* Carmen: Nec ullius optimi Poetæ; nedum *Homeri*. Verùm ille in eo loco idem, quod alii *Critici* passi sunt, videtur passus esse; nempè nè *Auctoritate loci victus cedere cogatur*, ipsum locum omni auctoritate spoliare. At huic illius Objectioni obviam mox Nos imus, ad *Batrachom.* v. 100. & plenius, ad *Odyss. N.* v. 767. *Erasmus*, in *Ciceroniano*, Comparatione eleganti utens de *Longolio*, in hæc tandem verba prorumpit, *Atque hoc planè ludicrum ille plusquam seriò agit, mirifico sanè Verborum apparatu, magnâ Ingenii significatione, summâ Vehementiâ, multâ interdum Urbanitate, non aliter alludens, ad atatem* Ciceronis, *quam is, qui scripsit* Batrachomyomachiam, *allusit* ad *Homericam* Iliadem, *Ranis* ac *Muribus, rebusque ridiculis ac frivolis, Deorum, Dearum, Heroum, splendida verba factaque accommodans.* Quandò *Erasmo* res esset cum *Ciceronis* simiâ, non potuit exemplificatione uti aptiori, quàm supponendo *Batrachomyomachiam*, ab *Homerico* quodam mimo, per παιγνίαν scriptam atque efformatam; verùm *Rhetoricæ Exaggerationes* tantùm distant ab *Argumentis*, quantùm *Oratoria* à *Logicâ* distare soleat: quanquam & ipse *Erasmus* eodem conatu evincere videtur, *Poemation* hoc ad ipsius *Iliados* vestigia proximè accedere. Et certè *Homeri* tam magnificus Spiritus, tam præcelsum Ingenium, & Acumen, vel in re levissimâ minimique momenti occultari nullo modo posse deprehenditur; quùm & hinc appareat quàm maximé.

V. Nequid verò huc afferam, ex Vitâ *Homeri Herodoto* ascriptâ, ubi & hoc Opus ab *Homero* compositum in *Bolisso*, apud *Chium* quendam, affirmatur; nequid ex *Suidâ*, qui ex *Herodoto* idem insonat, nequid ex *Proclo*, qui idem etiam astruit; nequid ex *Stephano* περὶ πόλεων, arguam; qui in Voce Νίον πίχυς, hoc ipsum Opus *Herodoti* laudat; uti etiam * *Tatianus* agnoscit, in docto πρὸς Ἕλληνας Opere. Hæc omnia lubens omitto; quoniam haud † Paucis visum est, illud Opus, genuinam *Herodoti* prolem non esse, & *Suidas*, alio in loco sibi contradicit, & *Pigreti, Artemisiæ, Reginæ, Halicarnassensis*, fratri, *Herodoto* ferè æquali, *Batrachomyomachiam* & *Margiten* adstruit, in v. Μάργης. *Stephanus* in Communi Errore decipi potuit, & *Proclus* non nisi dubitanter loqui videtur; utut igitur ex *Herodoti* testimonio nullam auctoritatem duco, at quid dicent Adversarii de Vetustissimo Marmore, Ἀποθέωσιν *Homeri* referente, & in *Agro Marino*, seu *Ferentino*, ferè Sexaginta abhinc annis invento, per quod *Batrachomyomachiæ* Proprietas *Homero* conciliatur. Ibi enim ante *Iliados* & *Odysseæ* faciem, ad ipsius *Homeri* pedes Duo *Mures* visuntur, subjunctâ Voculâ Μῦς, undè apertè Fabula de *Muribus* ab *Homero* conficta innuitur. De hoc Marmore, & illius Mente, *Athanasius Kircherus* primùm; deindè Vir Clarissimus, Philologus Insignis, Amicus & Fautor benignissimus, *Gisbertus Cuperus, Daventriensis*, datâ Operâ, in Ἀποθέωσι *Homeri*, necnon *Rudolphus Wetstenius*, Vir in Literis *Græcis* nemini posthabendus, in Dissertatione suâ de Scriptis *Homeri*, & *Ludolphus Kusterus*, sive *Newcorus*, in * Historiâ Criticâ *Homeri*. Quin *Euripidis* vetus *Scholiastes* ad *Orestis*, v. 786. locum laudat ex *Batrachomyomachiâ*, v. 115. —ξύλινον δόλον ἠδὲ πρόσθεν, Ἢ παγίδα καλέουσιν, & Multi Veterum, nec ii futiles, de hoc Opere, ut de *Homeri*, locuti sunt; quod mox videbimus.

* P. 106. Edit. *Worthian. Oxon.*

† *Vossius*, Histor. *Græc.* l. 1. c. 3. in fine: Vid. *Xylandri* Annotat. in *Plutarch.* Vit. *Homeri*. *Johnsii*, Descript. Hist. Phil. l. IV. & *Ludolphi Kusteri*, sive *Neocori* Hist. Crit. *Homeri*, p. 123.

* §. 11. pag. 63.

VI. *Henricus* itaque *Stephanus*, cùm tot tantisque Auctoribus apertè contraire non auderet, tale quidem Opus *Homero* concedit, verùm hoc ipsum illud esse nec

coactus

coactus vult agnoscere. *At* Batrachomyomachiam, inquit, *eum scripsisse Multi tradunt; Fateor: sed hanc scripsisse non tradunt.* Imo hanc ipsam omninò scripsisse Illum concedendum, inquio Ego, omnibus certè iis, qui de Nullâ aliâ vel fando unquam audiverint, & nullam aliam tantoperè *Homeri* Genium, vel ætatem, sapere posse viderint, quorum utrumque suo loco probatum dabimus. Quare & hanc esse Veram & Solam *Batrachomyomachiam*, vel invito *Henrico Stephano*, concludendum; & illius Auctorem *Homerum*, ex prædictis, & sequentibus etiam Argumentis firmitèr astruendum.

VII. Hoc autem omninò prælibandum, *Plurimos eorum, si non Omnes, qui hæc Poemata prorsus rejectanea asserunt, gravioribus illorum Vitiis offensos, id fecisse, quæ cùm ex longi* Temporis *injuriâ & Doctorum hominum incuriâ, aut* Indoctorum *Amanuensium ignorantiâ, in tantam tandem molem accreverint, ut penitus insanabilia quidem iis putarentur; illi* tædio, *aut* fastidio, *aut* ignaviâ *adducti, simul omnia potiùs rejicere, quàm, ut Ingenuos homines decebat, ad Limam* Criticam *Revocare, & ad Antiquorum* Exemplarium *fidem examinare, statuerunt.* Hoc & olim *Demetrius Chalcondylas*, in Editionis suæ *Florentinæ* Præfatione, apertè professus erat, Δεῖ μέντοι μὴ ἀγνοεῖν, ὡς ἴσ τῇ Βατραχομυομαχίᾳ, καὶ τοῖς Ὕμνοις, ἐνιαχοῦ ἀφ' τοῦ τῶν Ἀνθιγεφύρων ἀφορμᾶσθαι, ὅτι ὁ τῶν ἐπῶν εἰρμὸς, ὅτι μοὶ τὸ τῆ ἀφανοίας ὑλὶς ἀπαρύζειν. Οὐ μοὶ ἀλλὰ καί τι τῆ Βατραχομυομαχίας & τῶν Ὕμνων, ὁλόκληρά γε τυγχάνοντα, ἐκ φαύλως ἂν ἴσως εἶχεν. *Hoc quidem nullo modo ignorandum, Quod & in* Batrachomyomachiâ, *& in* Hymnis, *aliquando ob* Exemplarium *corruptelam, neque* Versuum Series, *neque* Sensûs Integritas, *usquequaque convenire videantur. Veruntamen &* Batrachomyomachia *&* Hymni *etiam, si integri essent, minimè forte forent improbandi.* Quantum quidem à nobis in hoc etiam Opere sit præstitum, ut & *Batrachomyomachiam* & *Hymnos* emendatissimos nunc Lector habeat, & omni labe vacuos, suo loco mox iri manifestum spero. Quare nec ampliùs aliquem Doctorum illorum hominum putandum est hujus Poematii auctoritatem impugnare; ut *Henricum Stephanum, Duportum, Erasmum, Casaubonum*, & siquis alius; nam nec ego ipse, nec alius aliquis sanus, illud Opus tot mendis refertum, tot labeculis contaminatum, *Homero* unquam tribuerit. Et illos itaque & alios omnes in partes meas spero hinc ituros, siquis posthac tersiorem, saniorem, & pristinæ saluti restitutum viderit. Nos itaque nunc aliorum aliquot Veterum testimonia ad horum Operum Auctoritatem stabiliendam laudabimus.

VIII. Prodeat itaque imprimis Magnus & Antiquus Poeta *Latinus*, nempè *Publius Papinius Statius*, qui sub *Domitiano Cæsare* floruit. Is in Primâ ad Sylvarum l. 1. Epistolâ ad *Stellam*, " *Sed &* Culicem *legimus, &* Batrachomyomachiam *etiam Ag-*
" *noscimus: Nec Quisquam est Illustrium Poetarum, qui non aliquid Operibus suis*
" *Stylo remissiore præluserit. Statio* succedat illius Coævus *Martialis*, " Perlege *Meo-*
" *nio* cantatas Carmine *Ranas*, " Et frontem *Nugis* solvere disce meis. Quod *Ranas* hìc tantùm nominavit, non etiam *Mures*, hoc facit *Poetarum* more, ἀπὸ μέρους, & *Synecdochicè*; quomodò & *Furius Publius Fulgentius*, Episcopus *Carthaginensis*, qui floruit circa Annum *Christi* 490. & sub ipso *Mythologiæ* suæ Principio, *Quod Meonius Ranarum cachinnavit prælio.* Nec absimili modo *Archelaus Prienensis*, *Apollonii* Filius, in prædicto Marmore, sub *Homeri* ἀπηωρημένου Throno, per solos *Mures* hoc ludicrum Poema *Homeri* designavit. Quin & *Callimacho*, qui plus *Quadringentis* Annis *Statium* antecessit, notum & expressum hoc Poema probo, ad v. 51. Πλεῖον δὴ Γυλίων ἀοιδοίδια. Ille enim in Hymno *Cereris*, v. 111. Καὶ τὸν αὐλυρον, τὸν ἔτρεμε θηρία μυκηθ-

Quæ

Quæ verba quam maximè alludunt ad prædictum hujus Poematis locum; ubi *Mus*, de se loquens, ait, Πλεῖστον δὴ Γαλέω ἀπεδεύομαι. *Herodotus*, *Homeri* Vitæ Auctor, quisquis demùm is fuerit, plus Ducentis Annis *Callimacho* antiquior fuit.

IX. *Conradus* * *Gesnerus*, nec ipse Vir infimi Literatorum subsellii, *Batrachomyomachiam Homero*, ut indubitato Auctori concedit. Idem facit *Angelus Politianus*, Vir verè sui Nominis, quanquam inter *Lusus Homeri*, non inter *Opera*, numerandam censeat, † *Nam Batrachomyomachiam*, *Margitem*, *Phocaida*, *Minoremque Iliada*, *itemque Cercopas*, & Ἐπικιχλίδας, *aliaque hujuscemodi*, *Lusus potius*, *quàm justa Opera*, *de Industriâ omittemus*. Idem *Angelus Politianus* aliàs, * *Nec probamus*, *quod* Domitius Calderinus *de Hymnis* Homericis *dubitavit*. *Johannes Tzetzes*, qui ferè 1000 abhinc Annis floruit, in Allegoricâ Interpretatione *Homeri*, † Scripta ejusdem reçensens, hoc etiam genuinum Opus agnoscit,

* Histor. Quadruped. l. 1. fol. 759.

† Præfat. in Homer. fol. 479.

* *Ibid.*

† Vid. in *Suidâ Kusterianâ*, v. Ὅμηρος, fol. 685. *Johannis Alberti Fabricii*, Bibliothec. *Græc.* 1. Vol. lib. 2. c. 2.

Τεία γὰ δέκα γέγραφε μνημοσύνων βιβλία,
Μαργίτῃ, καὶ τῷ Αἰγά τε, καὶ τῷ ΜΥΩΝ τῷ μάχῃ,
Τῷ Ἐπιγόνων μάχῃ τε γράφῃ, καὶ Θηβαΐδα,
Τῷ Οἰχαλίαν, Κέρκωπας, εἰς τὰς Θεὰς τε Ὕμνους,
Καὶ τὰς Ἑπτὰ ἐπ' Ἄκριον, καὶ τὰς Ἐπικιχλίδας,
Καὶ Ἐπιγράμματα πολλὰ, σὺν Νυμφικοῖς τοῖς Ὕμνοις,
Καὶ τῷ Ὀδύσσειαν αὐτῷ, μὴ τῆς Ἰλιάδος.

Michael Apostolius Versus Politicos haud paucos scripsit in laudem *Batrachomyomachiæ Homericæ*, quos memorat *Labbæus*, Bibl. Nov. MSS. pag. 193. testante *Joh. Alberto Fabricio*. Multi sanè *Moderniorum*, nec Pauci *Veterum*, hæc & alia *Homero* confidenter tribuerunt, testante *Proclo* & *Anonymo*, quorum uterque præfixus *Leoni Allatio*, de Patriâ *Homeri*. *Proclus*, Γέγραφε δὲ Ποιήσεις δύο, Ἰλιάδα καὶ Ὀδύσσειαν· ὡσαύτως δέ τινες αὐτῷ καὶ παίγνιά τινα, Μαργίτην, Βατραχομυομαχίαν, κλ. Item Anonymus ille Vetus, Οὐδὲν δὲ αὐτοῦ ἴδιον ἔξω τῶν Ἰλιάδος καὶ τῆς Ὀδυσσείας· ἄλλα δὲ, καὶ τοὺς Ὕμνους, καὶ τὰ λοιπὰ, τὰ εἰς αὐτὸν φερόμενα ποιήματα, ἡγητέον ἀλλότρια καὶ τῆς φύσεως, καὶ τῆς δυνάμεως ἕνεκα· τινὲς δὲ αὐτοῦ φασιν εἶναι καὶ τὰ Φερώνδρα δύο γράμματα, τήν τε Βατραχομυομαχίαν, καὶ τὸν Μαργίτην. Et quanquam multa Nomina interîerint eorum, qui hæc Opera genuina *Homeri* agnoverint, notandum est, inter illos præcipuum fuisse * *Aristotelem*, qui plus semel *Homero Margitem* tribuit, quod & *Plato* facit; ut & *Socrates*, ipsius *Platonis* præceptor, antea fecerat. Qui tamen, *Plato* nempè & *Aristoteles*, quum ambo Doctissimi ferè omnium tunc temporis Mortalium fuerint, & *Plato* ferè in ipso *Pigretis* Vitæ exitu natus est, vix credibile est, *Margitem*, ut *Homeri*, laudari ab alterutro eorum, si *Pigreti Caris* reverà Opus esset. Prætereà *Callimachus* & ipse Poeta non ignobilis, & ipse *Aristotele* paulò junior, dicitur hoc Opus admiratus fuisse, ut *Harpocration*, v. Μαργίτης. Ἐκάλεν δὲ τὸν ἀνόητον ἔπος, ἀφ' οὗ καὶ εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενον Μαργίτην· ὅπερ ποίημα Καλλίμαχος θαυμάζειν ἔοικεν. De quâ re plura Nos, ubi de Opere *Margite* disputamus. Quum verò *Batrachomyomachia* & *Margites* eidem semper Auctori tri-

* Ethic. l. 4.

bui solebant apud Veteres, quæ Argumenta pro *Margite* faciunt, ea etiam & huic Operi patrocinantur.

X. Verum siquis objiciat, Hæc Poemata ab *Eustathio* præteriri, eo quòd suspectæ essent fidei, huic ego fidem interponam meam, *Eustathium* illud, si fecerit, feciſſe, laboris potiùs vitandi causâ, non quòd in se prorsus dubitaret. Ità enim ipse de hâc & aliis Quæstionibus, * Εἰ δὲ ἔστιν ποιήματα εἰσὶν Ὁμήρου, οἷον ὁ Μαργίτης, καὶ ὁ τοῦ Μυὸς καὶ Βατράχου μάχης, ἄλλοι τε αὐτὰ ἐξήτασαν σοφοὶ ἀνεῖσθαι· καὶ ἐκεῖ ὁ Ἰλιακὸς τοῦ Ὀδυσσείως σοφιστὴς ἀκριβὴς καὶ αἰσθητὴς εἰ ἦν καὶ ἤρεσεν Ὁμήρου Ἡσιόδου τοῦ Ἀσκραίου, καὶ ἑτέρων, ὅπερ ἔκριναν τῶν Ὁμηρίδων ἕκαστος λέγει, ζητητέον ἐν τοῖς εἰς τὴν γραφὴν· ἐν οἷς ἔπεται καὶ τὰ ῥητὰ τοῦ ἥρωος· ἢ ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ Τρωϊκοῦ ἔτυχεν ἐν, ἢ μᾶλλον μετὰ τὸ Τρωϊκὸν πᾶσι μὲν πάντα εἰ ἐπιμελῶς φιλοσοφήσαι τις, βίβλος ἱερὰ πολυλόγου συνηθείας ἡμῖν ἦν, ἐν τούτῳ σκοπός. Rectè suprà subdubitare sum visus, utrum hanc Provinciam neglexerit prorsum *Eustathius* & inornatam reliquerit; nam nec desunt; qui hoc de illo asserunt, undè *Johannes Albertus Fabricius*, † Eu-

* Procem. ad *Iliad.* fol. 4. lin. 46. Edit. *Basil.*

† Bibliothec. *Græc.* 1 Tom. l. 1. c. 2. §. 3.

" *stathius* quoque, *Theſſalonicensis* Archiepiscopus, *Batra-*
" *chomyomachiam* Commentariis illustrâsse fertur; sed
" parùm certa fama; ut notavi infra, c. 3. ubi etiam de Versione *Græco barbarâ*
" *Demetrii Zeni*, à *Martino Crusio* vulgatâ & illustratâ, *Gallicisque Macaulti* & *Roy-*
" *hieri*. Et mox idem, c. 3. §. XI. quò nos modò referebat, Dicitur præterea
" suprà nominatus *Eustathius Batrachomyomachiam Homeri* Commentario illustrâsse;
" qui visus tamen hactenus non est, & incertâ fide refertur à *Gesnero* in Bibliothecâ,
" & à *Nicolao Majorano* præfatione ad *Eustathium*.

XI. *Daniel Heinsius* satis temerè videtur hoc Poema *Homero* abjudicare, *Hoc*, inquit, *Poema qui* Homero *referunt, magis animi judicio, quàm oculis vacillant. Præivit gravioribus* Homeri *Operibus in usum Juventutis, quisquis auctor est, non ætate, aut tempore, sed exercitio & argumento.* *Jacobus Gaddius* è contrà nimium quantum videtur huic Operi favere, cùm dicit, " * Παραδόξου dicere
' volo, licet verear nasutos Censores, vel Momos; *Batra-*
' *chomyomachia* videtur mihi nobilior, propiórque perfe-
' ctioni, quàm *Odyssea*, & *Ilias*: imò utramque superat judicio ac ingenio, & præ-
' stantiâ texturæ; cùm sit Poema ludicrum excellens. Adeo quod de aliis *Homeri* Operibus verissimum est, etiam de Ludicro hoc Opere dicendum etiam erit, & hoc esse *Virtutis* Encomium; quod *Divus Basilius* à Viro quodam gravissimo, doctissimoque, & in *Homero* versatissimo, se accepisse refert,

* 1 Tom. De *Scriptoribus non Ecclesiasticis*, p. 208.

* Ὁμιλία πρὸς νέους.

* Ὡς δὴ ἐγώ τινος ἥκουσα θείου καὶ λογιωτάτου ἀνδρὸς ποιητὴν ἀξιόπιστον Πᾶσι μὲν ἡ Ποίησις τοῦ Ὁμήρου Ἀρετῆς εἰκὼν ἔμψυχος, καὶ πάντα αὐτοῦ πρὸς τοῦτο φέρει, ὅ, τι μὴ περιεργον.

XII. Certè, ut hoc quoque attingam, *Martinus Crusius* abundè, πρὸς τὸ Ἡσιόδου hujus Poematis, nos monet, ad idem *Poemation* Græco-barbarâ *Demetrii Zeni Zacynthii* Versione translatum, *p.* 47. ex quo lubet hæc excerpere, *Quanta Excellentia & Dignitas est SS. Literarum? In iis exactissima Veritas est. Et tamen* Salvator, *quot* Parabolas, *sive* Similitudines, *ponit, quibus veram nobis ad æternam salutem viam monstrat? Non utitur quidem* Fabulis *Dominus, sed tamen* Similitudinibus *utitur. Et anteà ostendi Cognationem inter* Fabulam *&* Similitudinem. *Atque ipsæ quoque* παραβολαὶ *primò aspectu* μυθώδεις *quiddam habent.* Fabulis *similes sunt, aut certè* ἀπηχεῖα *continent. Et* Christiani *sub* Figuris, *imò* Fabulosis Picturis, *quædam in Ecclesiâ adumbrârunt, ut quòd* S. Georgium, *Virginis Regiæ, è faucibus* Draconis *Liberatorem;*

quòd

quòd S. Christophorum Christi *per mare bajulum fecerunt. Quarum Illa*, Christi, *qui Ecclesiam ex ore* Diaboli *eripuit, Imago est; Hæc autem, Confessionem* Christi, *in Persecutionibus usurpandam & per omnes Æruminarum fluctus, Patientiam portandam esse innuit. Cùm igitur* Fabula, *Veritatis Imago, aut Umbra sit, cùm Doctrinæ & experientiæ rerum Proles sit, cùm in* Rhetoricis *fundata, & in* Eloquentiâ *mixta sit, cùm à* Philosophis, Oratoribus, Poetis *usurpata, nec ab* Ecclesiâ *remota sit, satis apparet, Quanta ejus honestas, & dignitas sit.* Et paulò post, de hoc ipso Poemate loquens, *p.* 55. *Et partim* ἠθικὴ *est nostra Fabula, quòd Bestiolæ hæ inter se colloquentes, partim* λογικὴ, *quòd Dii consultantes, introducantur: Quod genus, ita ex utroque constans,* μικτὸν *appellatur. Et hoc modo, Sermone Humano, & Personis Divinis, hoc Poemation* εὐπρεπέστερον, *honestius & gravius factum est. Jam quod ad* Utilitatem *attinet, certum est, id non modò Pueris & Adolescentibus, ad Linguæ* Græcæ *cognitionem conducere ampliorem, sed Natu etiam majoribus, ad veram Doctrinam & Prudentiam virilem prodesse. Noli tu, quisquis es, curare Nomina Animalculorum, sed ipsas res inspice; quæ nihil refert, sive sub* λογικοῖς *Animalibus, sive sub* ἀλόγοις *innuantur. Finge esse Homines, esse Reges, esse Consiliarios, esse* Πολιτείαν *Humanam. Invenies ibi* Ἠθικὰς *Doctrinas,* Οἰκονομικὰς, *&* Πολιτικάς. Hæc ille. Quin * *Carolus Sigonius*, ad illud *Aristotelis*, Οἷον ἀκούει [Ὁμήρου] ὁ Μαργίτης, καὶ τὰ τοιαῦτα, 'Quod autem ait *Aristoteles, Ejusmodi alia, Robertellus* Batrachomyomachiam, 'interpretatur; in quo Ego longè ab eo dissentio: neque enim *Ranarum* atque *Murium* pugnam rem levem, ac Vituperationis argumentum, ut *Margiten*, esse, existimo; nam eam rem, ut gravem tractavit: nisi forte *Apium* historiam rem levem 'apud *Virgilium* dixerimus; cùm uterque his Belluis rationem dederit. Quem *Sigonii* locum, cum *Aristotelis* pleniùs collatum, mox ad *Margiten* habebimus.

* Fax Artium, l. 2. c. 79.

XIII. Addo Ego, Vel ex hoc Solo, Dignitas quædam major videtur huic *Poematio* conciliari, adeò ut nec ipso *Homero* indignum ampliùs haberi possit; quòd exindè tota Gens Fabulatorum, ut *Hesiodus, Lockmannus*, & *Æsopus* ipse, tam bellè & commodè Fabulandi exemplum duxerint & originem. Atque proindè, inter alia innumera *Homericæ* Excellentiæ Trophæa, hæc quoque Laus, quæ certè non levis est, illius Genio in totum se debere videntur. Non quòd nesciam, *Jothami, Gideonis* filii, Fabulam bellam expositam esse, ferè *Quadringentis* ante ipsius *Homeri* tempora annis; at hæc Ars *Græcis* quidem non nisi per *Homerum* innotuit. De quâ re, *Theon Alexandrinus*, Progymnasm. p. 22. Αἰσώπειοι δ' ὀνομάζονται οἱ μῦθοι, ὡς ἐπίπαν, ἐχ ὅτι Αἴσωπος πρῶτος εὑρετὴς τῶν μύθων ἐγένετο, Ὅμηρος μὲν, καὶ Ἡσίοδος, καὶ Ἀρχίλοχος, καὶ ἄλλοι πολλοὶ πρεσβύτεροι γεγόνοτες αὐτοῦ, φαίνονται ἐπισάμενοι, καὶ δὴ καὶ Κόννις, ὁ Κίλιξ· καὶ Θέρων, ὁ Συβαρίτης· καὶ Κυβιστὸς ὁ Λιβύς, μνημονεύονται τινων, ὡς μυθικῶν· ἀλλ' ὅτι Αἴσωπος αὐτοῖς μᾶλλον καλῶς καὶ δεξιῶς ἐχρήσατο. Hoc autem obitèr Notandum, Aliud Argumentum pro *hujus Poematis* auctoritate habemus non leve; quòd tot tantique Auctores, Veteres, & Magni Nominis, illud laudent passim & imitentur: ut suis locis abundè patebit.

XIV. Hæc impræsentiarum dixisse sufficiat. Nam reliqua suis in locis observanda in Me fideliter recipio. Gratis tamen hìc moneo, Ludicrum quoddam Poema scenicum, *Græcis* Jambis donatum, extare, ex Imitatione nimirùm hujus *Batrachomyomachiæ*, cui nomen Γαλεομαχία, quod & Impressum vidi olim, & MS. *Oxoniæ* conservari accepi. Cui Tragœdiæ præfatus est *Aristobulus, Apostolius, Michaelis Apostolii*, Paræmiographi illius, Filius. Hanc autem, quam præ manibus habemus *Batrachomyomachiam*, ab *Anglo* quodam, *Huntingdono Plumptræo, Cantabrigiensi*,

brigiensi, Metro Heroico *Latino* παραφραστικῶς olim ornatam, ipse vidi: Cujus & ELISEIS, ut hoc obitèr notem, Heroicum Poema *Latinum*, de *Elizabethâ*, *Angliæ* Reginâ, mihi visum in * MS. Quod autem ad *Batrachomyomachiæ* Versionem attinet, accepi, idem etiam factum à *Christoph. Johnsono*, M. D. Scholæ dudum *Wintoniensis* Archididascalo, *Lond.* 1583. ut etiam à *Jacobo Balde*, *Jesuitâ*; & à *Carolo* insuper *Aretino*; quod retulit *Angelus Decembrius*: uti suprà vidimus. *Suidas* etiam inter *Homeri* Opera ponit Ἀρχιτομαχίαν, & Γερανομαχίαν, necnon Ψαρομαχίαν. At hi potiùs Lusus videntur quorundam παιπάλων ποιητῶν, ad hoc Exemplar concertantium; quales & Nos olim Inscripsimus Ἁλιεκτυομαχίαν, Ἀρχιτοφυσαλομαχίαν, quod Poema, cùm Versu *Graco* Macaronico scriptum esset, Σπειδιμελίδης Nomine gaudebat, denique Γερανοπυγμαιομαχίαν, aliàs Γερανίαν, sive Fabulam, De *Pygmais*, & *Gruibus*; necnon serium opus, *Heroicum* Poema *Græcum*, De Pugnâ Navali, inter Duas *nunc* amicas Gentes, *olim* MDCLXXII. habitâ, Ἀγγλοβελγομαχίαν. Verùm de his plus satis.

* Penes Venerabilem & Doctum Virum, *Sam. Jefferey*, S. T. B. Socium *Emmanuel.* Coll. *Cantabrig.*

OMH.

ΟΜΗΡΟΥ

*ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΟΜΑΧΙΑ,

§. I.

Ἀρχόμϑ᾽, πρῶτον Μουσέων χορὸν ἐξ Ἑλικῶνος
Ἐλϑεῖν εἰς ἐμὸν ἦτορ ἐπεύχομαι, εἶνεκ᾽ ἀοιδῆς·
Ἣν νέον ἐν δάπτοισιν ἐμοῖς ἐπὶ γούνασι θῆκα,
Δῆριν ἀπειρεσίλλω, πολεμόκλονον ἔργον Ἄρηος,
Εὐχόμϑ᾽ μερόπεσσιν ἐς οὔατα πᾶσι βαλέσϑαι·
Πῶς Μύες ἐν βαλιαχροισιν ἀριστεύσαντες ἔβησαν,
Γηγενέων ἀνδρῶν μιμούμενοι ἔργα γιγάντων.
Ὡς λόγος ἐν θνητοῖσιν ἦεν, τοίλω δ᾽ ἔχεν ἄρχιλος·
Μῦς ποτε διψαλέος, Γαλέης κίνδυνον ἀλύξας,
Πλησίον ἐν λίμνῃ ἁπαλὸν πώσσηκε γένειον,
Ὑδατὶ τερπόμενος μελιηδέϊ· τὸν δὲ καπῆδε

INcipiens, primùm, Musarum cœtum ex Helicone
Venire in meum animum comprecor, gratiâ cantûs;
Quem nuper in tabulis meis super genua posui,
Litem immensam, tumultuosum opus Martis,
Optans hominibus in aures omnibus immittere,
Quomodo Mures in Ranas primas-consecuti iverunt,
Terrigenûm virorum imitati opera gigantûm. (pium.
Sic sermo inter mortales erat, tale autem habuit princi-
Mus aliquando sitibundus, Felis periculo evitato,
Propinquum in lacum teneram admovit barbam,
Aquâ delectatus dulci: hunc autem vidit

NOTÆ.

* Βατραχομυομαχία) Hoc Nomen & Titulus, præ aliis omnibus invaluit, &, ut puto, *Genuinus* erat ab ipso Initio Titulus; licet à nonnullis Μυοβατραχομαχία vocetur; ut *Suidas*, Edit. *Küsterian.* p. 684. v. Ὅμηρος, Ὁ ἅπερ φασὶ παῖπα, καὶ τὰς Κίρκωπας, καὶ τὴν Μυοβατραχομαχίαν, καὶ Ψαρομαχίαν, καὶ Ἐπιζηφύριον, καὶ Ἐπικιχλίδας. Idem licet ante, vero Nomine & usitatiori vocaverat, ita enim p. 683. * Βατραχομυομαχία, Ἀραχνομαχία, Γερανομαχία, Κεραμεῖς, Ἀμφιαραὺ ἐξέλασις, κλ. Temerè alii rem notare satis ducunt, nec accuratè attendunt ad verum Titulum; quare illis Μυῶν, ἢ βατράχων, μάχη audit, *Murium* Pugna, aut *Ranarum* Prælium, ut modò ex *Fulgentio* vidimus. Verùm semel hìc notandum, Nos in nostrâ hâc Editione Poemata hæc Omnia Literis *Numeralibus* Majoribus, sive *Romanis* potiùs *Figuris*, distinguere; ut meliùs ad *Seberi* Indicem referantur. *N. B.* Hoc quidem Poema, cum Tribus MSS. Codicibus Baroccianis, *Oxoniæ*, contulit Amicus φιλόμηρος, *Thomas Hearne*, A. M. ex Aulâ Divi *Edmundi*; qui ità singulos Codices distinguit, A denotat Codicem XLVI. B Codicem L. Γ Codicem LXIV. B. est Codex *Membranaceus*, antiquus, 500, aut circiter Annorum; Cæteri Duo sunt *Chartacei*, plusquam 300 Annorum.

V. 1. Ἀρχόμϑ᾽ πρῶτον Μουσέων χορὸν ἐξ Ἑλικῶνος) *Demetrius Moschus* Heroicum suum Poema, de *Helenâ* & *Alexandro*, ex hujus loci imitatione sic orditur, Πρῶτον Μουσάων ἱερὸν χορὸν ὑμνοπολῆσαι Τῆσδε γάμοις τιϑῆναι, κλ. *Demetrius* hic *Moschus* Præceptor erat in *Græcis Lilio Gyraldo*.

4. Δῆριν ἀπειρεσίλλω) Vid. *Etymolog.* M. v. Δῆρις, ubi hunc *Versum* laudat. *Ibid.* Πολεμόκλονον) Hâc voce *Anacreon* usus est, v. 870. Πολεμόκλονόν τ᾽ Ἀθήνην Κορυφῆς ἐδείκνυε Ζεύς, Φοβερὰν θέαν Ὀλύμπῳ.

7. Γηγενέων ἀνδρῶν) Ità mox, v. 171. Ὡς γάρ τις Βατράχων στρατὸς ἔβρεμϑ᾽, εὖτε Γιγάντων. De *Gigantibus* verò, vid. *Etymolog.* M. v. Γίγας, *Scholiast.* ad *Iliad.* Φ. v. 479. & quæ Nos, ad *Odyss.* η. v. 59. & ad *Euripid.* Bacch. v. 543.

10. Ἁπαλὸν πώσσηκε γένειον) Quòd MS. *Oxon.* B. pro ἁπαλὸν, habeat λίχνον, probabile & hinc *Callimachum*, quem multùm in his *Poematiis* versatum ostensurus sum, illud suum hausisse, *Epigr.* Fragment. XIX. Λῆϑε γὰρ, ὦ κύρβεισιν ἐπ᾽ ὄμμασιν λίχνα βαλόντες.

VARIÆ LECTIONES.

1. Μουσέων) γρ. μουσῶν.
2. Ἐλϑεῖν) γρ. ἐλϑέμϑ.
5. Πᾶσι) γρ. παίπα, MS. *Oxon.* B.
8. Λόγος) γρ. ἔπος, MSS. *Oxon.* A, Γ.
10. Ἁπαλὸν πώσσηκε) γρ. λίχνον παρέβηκε, MS. B.

Λιμνὸ-

Λιμνόχαρις, πυλύφημος, ἔπτε δ' ἐφθέγξατο τοῖον,
Ξεῖνε, πίς εἶ; πόθεν ἦλθες ἐπ' ἤόνα; πίς δέ σ' ὁ φύσας;
Πάντα δ' ἀληθιυσον, μὴ ψευδόμθον σε νοήσω.
Εἰ γάρ σε γνοίλω φίλον ἄξιον, ἐς δόμον ἄξαι,
Δῶρα δέ τοι δώσω ξεινήϊα πολλὰ καὶ ἐσθλά.
Εἰμὶ δ' ἐγὼ βασιλεὺς Φυσίγναθος, ὃς καλὸ λίμνην
Τιμῶμαι. Βατρέχων ἡγήμθν, ἥμαζα πάντα·
Καί μιν πατὴρ Πηλεὺς πόλι γείναζε, Ὑδρομεδύσῃ
Μιχθεὶς ἐν φιλότηλι παρ' ὄχθας Ἠριδανοῖο.
Καί σε δ' ὁρῶ καλόν τι, καὶ ἄλκιμον, ἔξοχα ἄλλων,
Σκηπτοῦχον βασιλῆα, καὶ ἐν πολέμοισι μαχητὴν
Ἔμμθναι· ἀλλ' ἄγε δῆτον ἐμὸν γένεθλον ἀνήρεο.
Τὸν δ' αὖ Ψιχάρπαξ ἠμείβετο, φάντσέ τι,
Τίπλε γένος τὸμὸν ζητεῖς, φίλε, δῆλον ἅπασιν
Ἀνθρώποις, Ἀσίης τὲ, καὶ Εὐρώπης ναίτῃσιν,
Ἀθανάτοις τὲ θεοῖσι, καὶ ἐρανίοις πτηνοῖς;
Ψιχάρπαξ μέν ἐγὼ κικλήσκομαι· εἰμὶ δ' ὑὸς
Τρωξάρτιο πατρὸς μεγαλήτορος· ἡ δέ μν μήτηρ,

Lacu-gaudens, obſtreperus, verbum autē locutus eſt tale,
'O hoſpes, quis eſt unde veniſti ad littus? quis a. qui te
'Omnia a. verè dic, nè mendacē te intellexero. (produxit?
'Si enim te noverim amicum dignum, ad domum ducā;
'Dona autem tibi dabo hoſpitalia multa & bona.
'Sum autem ego rex Phyſignathus, qui per lacum
'Color, Ranarum dux dies omnes:
'Et me pater Peleus olim genuit, Hydromeduſæ
'Mixtus in amore apud ripam Eridani.
'Et te quidē video pulchrumq; & fortē, eximiū præ aliis,
'Sceptriferum regem, & in bellis pugnacem
'Eſſe: ſed agè citiùs tuum genus commemora.
Huic autem rurſus Pſicharpax reſpondit, dixitque,
'Curnā genus meū perquiris, ô amice, manifeſtū omnib.
'Hominibuſque Aſiæ & Europæ incolis,
'Immortalibuſq; Diis, & cœleſtibus volatilibus?
'Pſicharpax quidem ego vocor: ſum autem filius
'Troxartæ patris magnanimi; at mater

NOTÆ.

12. Λιμνόχαρις) Scio *Maſcula* Nomina dari deſinentia, in χάρις, at tum ſpecioſam aliquam formam iſta Nomina deſignant: Mallem equidem hoc loco legere Λιμνοχάρης, ὅτι ἑρμηνεύῃ, ὁ χαίρων τῇ λίμνῃ. Et ſanè Nomen hujus Ranæ Proprium eſt Φυσίγναθος, quare *Epitheton* erit λιμνοχάρης. Judicent Docti.

13. Ὁ φύσας) Ὁ γεννήσας, *Heſych.*

17. Φυσίγναθος) Ὁ τὰς γναθους φυσῶν· ὅθεν καὶ φύσαλος, βάτραχος χερσαῖος, ἢ φρῦνος· παρὰ τὸ φυσᾶν.

19. Πηλεὺς) Διὰ τὸ πηλόν. *Ibid.* Ὑδρομεδύσῃ) Τῇ ὑγρασίᾳ.

23. Θᾶσσον ἐμὸν γενεὸν ἀνήρεο) Novè hoc in loco ponitur τὸ ἐμὸν, pro σὸν, vel τεὸν· nec enim uſpiam aliàs apud *Homerum* reperitur. *Apollonius* tamen in *Argonauticis*, & alii, non rarò hanc vocem ponunt, pro ἐμὸς, vel σὸς, & τεὸς, nec non pro σφέτερος, & ὑμέτερος, pro ratione *Syntaxeos*; ut *Canterus* in Lectionibus ſuis, & *Iſaac. Caſaubon.* ad *Theocrit.* c. 21. Ità ἑαυτοῦ, pro σεαυτοῦ, ut *Suidas*, Ἑαυτῇ, ἀντὶ τοῦ τῇ σεαυτοῦ· οἱ Ἀττικοὶ δὲ καὶ ἐπὶ δευτέρου προσώπου κίχρωνται.

24. Ψιχάρπαξ) Ὁ τὸ ψιχίον ἁρπάζων.

26. Ἀνθρώποις τὲ, θεοῖς τε) Alia amplior *Lectio* colligi poteſt, ex *Demetrii Zeni, Zacynthii*, Verſione *Græco-barbarâ*, nempè, Ἀνθρώποις, Ἀσίης τὲ, καὶ Εὐρώπης ναίτῃσιν, Ἀθανάτοις τὲ θεοῖσι, &c. At in MS. B. totus hic *Verſus* deſideratur. Quod ſi quis objecerit, In hoc Verſu Vocem *Aſiæ* reperiri, quam *Homero* notam negant Veteres, eadem Objectio ſatis refutatur infra, ad §. x. v. 5. ad Vocem τόχη, quam Vocem ſimilitèr negârunt apud *Homerum* reperiri, ut & ὀργὴ, νόμος, ἀλεκτρυὼν, τύραννος, de quâ re Nos etiam ad §. VII. v. 5. quid, quòd nec σφενδόνη, nec multæ aliæ Voces inibi reperiantur, quis enim aliud expectet? ut nec omnes res, quanquam earum, quas ab eo penitus omiſſas dixerunt Veteres, nonnullæ certè hodienum reperiuntur. Negârunt itaque Veteres, *Carnes Elixas* uſquam apponi heroibus apud *Homerum*, ut nec *Piſces*, nec *Condimenta*, ut *Plato*, de Republ. l. 3. *Athenæus*, Deipnoſophiſt. l. 4. & *Porphyrius*, περὶ Ἀποχῆς. *Annulorum* uſus negatur *Plinio*, ut & *Fontes Calidi*, licet de *Fonte Calido* Poeta apertè loquatur, *Iliad.* χ'. v. 147. Ità dicunt Veteres non agnoſci ab *Homero* ſellarum *Curulium* uſum, neque *Teſtamentorum*, nec *Elephantorum*, animalium nempè, occurrere mentionem; ut obſervat *Pauſanias*, in *Atticis*, c. XII.

28. Τρωξάρτιο) Ψωμοφάγε.

VARIÆ LECTIONES.

12. Λιμνόχαρις) γρ. λιμνοχάρης, vid. Not. in *Textum*.

15. Ἄξιον) γρ. ἄριστον, ἄρθμιον. At MS. B. ἄρεσσαν, malè.

19. Ποτὲ γείναζε) γρ. ἀνειρύσαζε, MSS. A, E, Γ.

21. Καὶ σὲ δ' ὁρῶ) γρ. καί σ' ὁρόω, & καὶ δέ σ' ὁρῶ. *Ibid.* Ἔξοχα ἄλλων) γρ. ἴξοχα δ' ἄλλων, MS. A.

24. Ἠμείβετο) γρ. ἀπαμείβετο, MSS. A, B, Γ.

25. Ζητεῖς, φίλε, δῆλον ἅπασι) γρ. ζητεῖς, δῆλον δ' ἐν ἅπασιν, MSS. A, Γ. ζητεῖς; τὸ δ' ἄσημον ἅπασι, MS. B. malè; quare & Noſtra *Lectio* ſuprà notatur.

26. Ἀνθρώποις τὲ, θεοῖς τε) γρ. Ἀνθρώποις, Ἀσίης τὲ, καὶ Εὐρώπης ναίτῃσιν, Ἀθανάτοις τὲ θεοῖσι, colligitur, ex *Demetrii Zeni, Zacynthii* Verſione. Vid. Not. in *Textum*.

Λειχομύλη

Λειχομύλη, θυγάτηρ Πτερροτρώκτου βασιλῆος.
Γείνατο δ' ἐν κοιλόβῃ μιν, ἠδ' ἐξεθρέψατο βρωτοῖς,
Σύκοις, ἠδὲ καρύοις, ἠδ' ἐδέσμασι παντοδαποῖσι.
Πῶς δ' φίλον ποιῇ μιν, ὃ εἰς φύσιν οὐδὲν ὁμοῖον;
Σοὶ μὲν γὰρ βίος ἐστὶν ἐν ὕδασιν· αὐτὰρ ἐμοιγε,
Ὅσσα παρ' ἀνθρώποις, πρωΐην ἔδος οὐδέ μοι λήθῃ
Ἄρτος τελεσκοπάνιστος ἀπ' εὐκύκλου κανέοιο·
Οὐ πλακόεις παχύπεπλος, ἔχων πολλὼ σησαμοῖδα,
Οὐ τόμος ἐκ πλίστης, ὄϊς ἅπαλα λευκοχίτωνα,
Οὐ τυρὸς πιόπλεως λιπὼν γλυκεροῖο γάλακτος,
Οὐ χρηστὸν μελίτωμα, τὸ δὴ μάκαρες πεθέουσιν,
Οὐδ' ὅσα θεοὺς θοίνας μερόπων τύχωσι μάγειροι.

'Lichomyle, filia Pternotroctæ regis.
'Genuit autem in tugurio me, & enutrivit ciborariis,
'Ficubus, & nucibus, & edulibus omnigenis.
'Quomodo autē amicum facies me, naturâ nihil similē?
'Tibi quidem enim vita est in aquis, sed mihi certè,
'Quæcunq; apud homines, comedere consuetudo; neque
'Panis ter-pistus à benè-rotundâ cistâ, (me latet
'Non placenta extensa, habens multam sisamida,
'Non sectio ex pernâ, non jecora albâ-tunicâ-habentia,
'Non caseus nuper-pressus à suavi lacte,
'Non bona bellaria, quæ & fortunati desiderant,
'Neque quæcunq; ad convivia hominum faciunt coqui.

NOTÆ.

29. Λειχομύλη) Παρὰ τὸ λείχειν τὴν μύλην, ἢ μυλήφαγον ἀλφίτου ἀκτίδι, ὡς Ὅμηρος. Vid. *Odyss.* β'. v. 355. *Ibid.* Πτερροτρώκτης) Πτερροφάγος.

30. Ἐξεθρέψατο βρωτοῖς) Voce βρωτοῖς, post hunc locum, utitur *Euripid.* Supplic. v. 1110. Βρωτοῖσι, & πόσει, καὶ μαγείρῳσιν, ubi tamen audactèr, aut incautiùs, τὸ μάγειρον, pro μαγείρευμα, nam versum infrà sequentem, viz. 40. respicit *Euripides*, Οὐδ' ὅσα θεοὺς θοίνας μερόπων πόχωσι μάγειροι.

32. Πῶς δ' φίλον ποιῇ μιν, ὃ εἰς φύσιν οὐδὲν ὁμοῖον) *Maximus Crusius* ad hunc locum, in *Græco-barbarâ Demetrii Zeni* Versione. *Ubi inter* Ranam & Murem *Hospitalitas initur, docemur, Inæqualium Amicitias non benè cedere*; Ὡς οὐκ ἔστι λύσει καὶ ἀνδράσιν ὅρκια πιστά. *Ut si* Judæi *olim ab* Ægyptiis, *hodiè* Christiani *aliqui à* Turcis *auxilia* petant. *Sic* Græcia *hodiè sub* Turcarum *Dominatu est, dum hi quondam auxilio à* Græcis *contra alios vocati*, Græciæ *Deliciis* & [Incolarum] *Ignaviâ illecti, posteà ex* Asiâ *tantis copiis in* Europam *transierunt; ut, munitis locis occupatis, paulatim totum illud Imperium subegerint.* Vid. ad illud *Odyss.* ρ'. v. 218. Ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον. Rara autem Amicitia, nec firma, inter Naturæ dissimiles. Dispares mores disparia studia sequuntur; quorum Dissimilitudo dissociat Amicitias. *Cicero*, in Dialogo de Amicitiâ. Confer *Duport.* in locum prædictum *Odysseæ*.

36. Οὐ πλακόεις παχύπεπλος, ἔχων πολλὼ σησαμοῖδα) Pro ὑδὲ πλακοῦς, quod olim aderat, lego Οὐ πλακόεις, ut εὐρυθμότερον, & magis *Poeticum*; & quòd bis ὑ sequatur, ut mox probabo, ad v. 38. semel ὑ & olim, v. 37. quod *Demonstrationis* loco haberi debet Intelligentibus; cùm post τὸ ὑδὲ, sequitur ὑδὲ, non ὑ at post ὑ, sequitur ὑ, semel, aut bis, & tandem ὑδὲ. Hujusmodi autem *Placenta* σησαμότυρον appellatur, vel σησαμὶς, & σησαμοῦς, ut *Etymolog.* M. v. Κοπιαβίζειν, & v. Πυραμὶς. Vox autem Σησαμὶς, in *Genitivo*, διφορεῖται, ut ad *Odyss.* ω'. v. 229. Quòd autem *Sesamum* in *Placentis* & *Bellariis* Veteres miscebant, vid. *Joh. Petri Lotichii*, in *Petronij Satyricon*, Commentar. l. 1. p. 20. ubi hunc Versum laudat & explicat. *Lonicerus* in Herbis, "*Sesami* semen, Pani incoctum, dulcem illi saporem conciliat, separatim verò "comestum, adversatur stomacho. Nonnulli idem cum Herbâ σίσελι putant, ut *Hesych.* v. Σισαμὶς & σίσαμον, etiam σήσαμον, tot enim modis scribitur. Vid. *Suidam*, v. Σησαμοῦς.

38. Οὐ τυρὸς πιόπλεως) Olim in *Pluribus*, ὑδὲ τυρὸς at *Labbæus*, Thesaur. *Prosodic.* p. 185. dicit, Τὸ δὲ in ὑδὲ surreptitium; nam τυρὸς certè *Priorem* producit, ut *Euripid.* Cyclop. v. 208. Πλήσαιμι τυρῶν ἐπιξυλογλυφόν. Item, v. 225. Τεύχει τὰ τυρῶν συμμοιγῆ, γίγρηθέ τε. Denique, v. 232. Καὶ τόν γε τυρὸν οὐκ ἰὼν ἥδιον. Quin *Homerus* semper aliàs producit, ut infrà, v. 136. Τυροφάγοι, & v. 221. etiam *Odyss.* υ'. v. 69. Τυρὸς, & μέλιτι γλυκερὸς, καὶ ὑδὲ οἶνος. Quin MSS. *Oxon.* A, Γ. ὑ τυρὸς, legunt. Nec objeceris mihi *Theocriti* illud, *Idyll.* 1. v. 58. Ὦνος, & τυρόεντα μέγαν λευκοῖο γάλακτος, fit enim Συνίζησις, quasi τυρῦντα scriberetur; ut sæpè aliàs.

39. Οὐ χρηστὸν μελίτωμα, τὸ δὴ Μάκαρες πεθέουσιν) *Mel* in Deorum Sacris frequentèr adhiberi, notum est, ut *Varro*, de re Rusticâ, l. 3. c. 16. *Mel*, in genere, Diis atque Hominibus acceptum refert; cùm partim ad sacrificia, partim ad Convivia & Mensas adhibeatur. *Foris*, inquit, de Apibus loquens, *pascuntur; Intùs Favos Melle farciunt; quod Dulcissimum quidem est, & Diis & Hominibus acceptum: Quòd Favus venit ad Altaria, & Mel ad Principia Convivij, & in secundam mensam administratur.* Huc refer *Joh. Petri Lotichij* Commentar. in *Petronij* Satyricon, l. 3. c. 5. p. 388. & quæ Nos, ad *Odyss.* υ'. v. 69. Per μάκαρες etiam intelligi possunt οἱ πλουσίων παῖδες, ut *Gisbert. Cuper.* Observat. l. 3. c. 1.

40. Οὐδ' ὅσα θεοὺς θοίνας μερόπων τύχωσι μάγειροι) Lego θοίνας, pro θοίνλω, auctoritate MSS. *Oxon.*

VARIÆ LECTIONES.

32. Ποιῇ) γρ. ποιεῖς, MS. A. ποιεῖς, MS. B. *Ibid.* Ὁμοῖον) γρ. ὅμοιον, ut aliàs.

34. Οὐδὲ μι) γρ. ὑδ' ἐμὲ & ὔπ μὲ, MS. B.

35. Τελεσκοπάνιστος) γρ. δισκόπανιστος, MSS. A, Γ,

36. Οὐ πλακόεις) γρ. ὑδὲ πλακοῦς, olim; vid. Not. in *Textum*.

38. Οὐ τυρὸς) γρ. ὑδὲ τυρὸς. Vid. Not. in *Textum*.

40. Θοίνας) γρ. θοίνλω, olim; vid. Not. in *Textum*.

Κοσμοῦ-

Κοσμοῦντες χύτρας ἀρτύμασι παντοδαποῖσιν.
Οὐδέ ποτ' ἐκ πολέμοιο κακὸν ἀπέφυγεν ἄυτήν,
Ἀλλ' αὐθὶς μὲν μᾶλλον ἰὼν ἐς δυσμαχίησιν ἐμίχθην·
Οὐ δείσ' ἄνθρωπον, καὶ εἰ μέγα σῶμα * φορεύνται,
Ἀλλ' ἐπὶ λίκτρον ἰὼν, * καὶ δάκνομαι ὀκλύλον ἄκρον·
Καὶ πλήρης λαβόρμιλλος, καὶ ὁ πόνος * ἵκετο φῶτα,
Νήδυμος ἐκ ἀπέφυγ' ὕπνος, δάκνοντί με ἰμερόεις.
Ἀλλὰ δύω μάλα πάντα, τὰ δείδια πᾶσιν ἐπ' αἶαν,
Κίρκον καὶ Γαλέην, οἵ μοι μέγα πένθος ἄγουσι,
Καὶ Παγίδα γενέσαν, ὅπερ δολόεις πέλε πότμος·
Πλεῖστον δὴ Γαλέην δείδια, ἥτις ἀείρει.
Ἦ καὶ * τρωγλοδύτην καὶ τρώγλην ἐρεείνῃ.
Οὐ τρώγω ῥαφάνους, οὐ κραμβας, οὐ κολοκύντας,
Οὐ τεύτλοις χλωροῖς ἐπιβόσκομαι, οὐδὲ σελίνοις·
Ταῦτα γὰρ ὑμῶν ἐστιν ἐδέσματα τὰ καθ' λίμνην·
Πρὸς τάδε μειδήσας Φυσίγναθος ἀντίον ηὔδα,
Ξεῖνε, λίην αὐχεῖς ἐπὶ γαστέρι· ἔστι καὶ ἡμῖν

'Ornantes ollas condimentis variis.
'Et nunquam ex bello malum effugi prælium,
'Sed statim ad pugnam iens propugnantibus mixtus sum:
'Non timui hominem, & quamvis magnum corpus ferentem;
'Sed ad lectum iens, summum digitum mordeo,
'Et calcaneum prehendi, & non dolor occupavit virum,
'Suavis non aufugit somnus, mordente me.
'Sed duo sunt valdè omnia, quæ timeo omnem per terram,
'Accipitrem & Felem, qui mihi magnũ luctum adferunt,
'Et Decipulam molestam, ubi dolosum exiſtit fatum:
'Plurimum tamen Felem pertimesco, quæ optima,
'Quæ & me qui foramẽ-ingredior, per foramẽ perquirit.
'Non comedo raphanos, non caules, non cucurbitas,
'Non betis viridibus pascor, neque apiis:
'Hæc enim vestra sunt edulia per lacum.
'Ad hæc autem subridens Physignathus contra locut. est,
O hospes, valdè gloriaris ob ventrem: adsunt & nobis

NOTÆ.

A, B. De voce Θοίνη, *Etymolog.* M. v. & in v. Θῶ. Idem, v. Μάγειρος, παρὰ τὸ μάσσω· Ἡρωδιανός· οἷον ὁ τὰς μάζας μαζίζων· ὁ δὲ Φιλόξενος, πλεονασμὸν λέγει τοῦ μ', παρὰ τὸ ἀγείρειν, τὸ συναθροίζειν· ἢ ὅτι, ἐξ ὧν ἀρτύει· ἢ, ἐξ ὧν παρασκευάζει ὄψων.

45. Καὶ δάκνομαι ὀκλύλον ἄκρον) Ità transpono & lego, pro *Veteri*, ἄκρον δάκτυλον καὶ δάκνω· non quòd sic Versus stare non posset, quùm *Prior* & δάκτυλον sit *Communis*, ut & πόνος, de quâ re Nos sitis ad *Euripid.* Phœniss. v. 19. Sed quòd Nostra *Lectio* Versui magis sit accommoda; quod etiam censuit *Henricus Stephanus* in Notis. " Quid vero? Si corpus spectes, imbecillius homine reperire nequeas, " quos sæpe Musculorum morsus necat. *Boetius.* Et *Aristides Locrensis*, à Mustelâ morsus, moritur, ut *Ælian.* Var. Hist. l. 14. c. 4.

46. Ἵκετο φῶτα) Ità emendo & lego, pro ἵκανεν ἄνδρα, quod priùs obtinuerat; quum tamen esset ἐξήγησις tantùm nostræ *Lectionis*: nusquam certè aliàs *Homero* effertur *Dactylicè* τὸ ἵκανεν. Hoc quidem *Modernioribus* frequens, præcipuè *Demetrio Moscho*, de quo suprà, ad v. 1. at *Veteribus* rarissimum.

51. Πλεῖστον δὴ γαλέην δείδια) *Mus* loquitur de *Fele*, infensissimo suo hoste, & maximè formidando; & huc apertè alludit *Callimachus*, Hymn. *Cerer.* v. 111. Καὶ τὸν Αἴλυρον, τὸν ἔτρεμε θῆλυ μυσικλ. *Perizonius* Γαλέην vult omninò *Mustelam* sonare, non *Felem*; quem Hostem huic *Muri* planè ignotum insinuet, ad *Ælian.* Var. Hist. l. XIV. c. IV. §. 1. Quasi *Natura* rerum sit nunc alia, quàm olim; vel *Callimachus*, per *Homeri* γαλέην, suum αἴλυρον non expresserit; vel *rerum* & *animalium* Nomina non aliquando transponantur. Quicquid id est, Confictum illud erat *Poema*, de quo in *Prolegomenis* ad finem, cui Γαλεομαχία Nomen, de Duobus hisce Populis, *Felibus* nempè & *Muribus*: de quo ludicro Poemate Nos suprà, & *Joh. Albertus Fabricius*, 1 Vol. l. 2. §. 2. in Bibliothecâ *Græcâ*.

52. Ἦ καὶ τρωγλοδύτην) Ità, pro τρωγλοδύντα *Veteri*, audactèr repono; quòd *Prior* & δύνω sit semper *Longa*, at & δύω, non item; ut *Odyss.* ε'. v. 272. Πληϊάδας τ' ἐσορῶντι καὶ ὀψὲ δύοντα Βοώτην. Vid. infrà, ad v. 205. *Ibid.* Καὶ τρώγλην ἐρεείνῃ) Ἀντὶ &, καὶ τρώγλην ἐρευνᾷ. Ità *Quæro*, Latinis, pro *Indagor*.

55. Ταῦτα γὰρ ὑμῶν) Veram *Lectionem* probant sequentia, τὰ καθ' λίμνην, ὑμῶν τὰ, quare ὑμέτερα, licet ex tribus MSS. rejicio. Potest quidem ferri, πάρα γάρ ἐστιν ὑμέτερα αὐτῶν, at non necesse ita nunc fieri, vid. ad *Var. Lect.*

VARIÆ LECTIONES.

36. Αὖτην) γρ. ἀυάγκην, non malé.

42. Ἀπέφυγεν) γρ. ἀπέφυγεν, olim malè, in *Prioribus* nonnullis.

44. Φορεύνται) γρ. Φορῶνται, olim.

45. Καὶ δάκνομαι ὀκλύλον ἄκρον) γρ. ἄκρον δάκτυλον καὶ δάκνω, vid. Not. in *Textum*.

46. Ἵκετο φῶτα) γρ. ἵκανεν ἄνδρα, olim, non bené. Vid. ad *Textum*.

47. Ἀπέφυγ' ὕπνος) γρ. ἀπέφυγεν ὕπνος, & ἀπέφυγεν ὕπνος, malé.

48. Ἀλλὰ δύω περὶ πάντα, τὰ δείδια) γρ. ἀλλὰ δύω πάντων πέρι δείδια, MSS. A. & Γ. bené.

52. Τρωγλοδύτην) γρ. τρωγλοδύντα, malè olim. Vid. Not. ad *Textum*.

54. Οὐ τεύτλοις) γρ. οὐδὲ πράσοις, MSS. A. & Γ. at Γ. ὐ πρασοῖς.

55. Ταῦτα γὰρ ὑμῶν ἐστιν) γρ. ταῦτα γὰρ ὑμέτερ' ἐστὶ, MSS. A, B, Γ. Vid. Not. in *Textum*.

56. Μειδήσας) γρ. μειδιάσας, MSS. A, Γ.

57. Λίην) γρ. λίαν, olim; at MSS. A. B. Γ. λίην, quod *Ionicum*, & *Homero* familiare. *Ibid.* Ἔστι καὶ ἡμῖν) γρ. ἔστι δὲ χ' ἡμῖν, MS. B.

Πολλὰ

Πολλὰ μαλ' ἐν λίμνῃ καὶ ἐπὶ χθονὶ θαύματ' ἰδέσθαι.
Ἀμφίδιον γὰρ ἔδωκε νομῶι βατράχοισι Κρονίων,
[*Στοιχείοισι δυσὶν μεμερισμένα δώματα ναίειν,]
Σκιρτῆσαι καὶ ἐπὶ γλῶι, καὶ ἐφ' ὕδασι σῶμα καλύψαι.
Εἰ δ' ἐθέλεις ἐς ταῦτα διαμβῆναι, εὐχερές ἐστιν.
Αἶρε σ' ἐν νώτοισι· κράτει δέ μοι, μή ποθ' ὅλῃαι,
Ὅππως γηθήσω· τὺ δ' ἐμὸν δόμον εἰσαφίκηαι.
Ὣς ἄρ' ἔφη, ἐν νῶτ' ἔβαινε πίσεως.
Χεῖρας ἔχων ἀπαλοῖο καθ' αὐχένος, ἄλμαθι κύφων·
Καὶ πρῶτον μὲν ἔχαιρεν, ὅτ' ἔβλεπε γείτονας ὄρμους,
Νήξει πρηπόλμους Φυσιγνάθου· ἀλλ' ὅτε δή ῥα
Κύμασι πορφυρέοις ἐπικλύζετο, πολλὰ δακρύων
Ἄχρηστον μετάνοιαν ἀμείλικτον· τίλλε δ' ἡ κακίστη,
Καὶ πόδας ἔσφιγγε καθ' γαστέρος· ἐν δὲ οἱ ἦτορ
Πάλλετ' ἀηδείηι· καὶ ἐπὶ χθόνα βάλλετ' ἰδέσθαι.
Δεινὰ δ' ἐπεστονάχιζε, φόβου κρυόεντος ἀνάγκηι.
Οὐρὴν μὲν πρῶτ' ἔπλαδε ἐφ' ὕδασιν, οὔτε κάπτων
Σόρων· εὐχόμενός τε Θεοῖς ἐπὶ γαῖαν ἰκέσθαι,
Ὑδασι πορφυρέοισιν ἐκλύζετο· πολλὰ δ' * ἐβόησε,
Καὶ τῶν φάτο μῦθον, ἀπὸ στόματος δ' ἀγόρευεν,
Οὐχ ὕτω νώτοισιν ἐβάστασε φόρτον Ἔρωτος.

'Multa valdè in lacu & in terrâ mirabilia visu.
'Ancipitem enim dedit victum ravis Saturnius Jupiter,
'[Elementis duobus divisas ades habitare,]
'Saltare per terram, & in aquis corpus cooperire.
'Si autem vis & hæc scire, facile est.
'Portem te in humeris, tene autem me; ne aliquando pereas:
'Ut sic gavisus in meam domum venias. (velociter
Sic utique inquit, & terga dabat: ille autem ascendebat
Manus habens tenerum per collum, saltu facili: (portus,
Et inprimis quidem gaudebat, quando intuebatur vicinos
Natatione gaudens Physignathi; sed quando jam utique
Undis purpureis alluebatur, multum lacrymans
Inutilem pœnitentiam accusabat; evellebatque comas,
Et pedes stringebat per ventrem; in illoque cor
Concutiebatur rei insolentiâ, & in terram volebat videri.
Vehementer autem ingemiscebat timoris frigidi necessitate.
Caudam quidem in primis extendit in aquis, tanquam re-
Trahens, supplicansque Diis in terram venire. (mum
Aquis purpureis alluebatur, multum autem clamabat.
Et talem dixit sermonem, & ab ore pronunciabat.
'Non sic humeris portavit onus amoris

NOTÆ.

60. *Στοιχείοισι δυσὶν μεμερισμένα δώματα ναίειν) Hic *Versus* in MSS. Oxon. A, B, Γ. *post* v. Σκιρτῆσαι, additur; Ego, *antè*, meliùs reponendum censeo. Quin extat, ità, ut censeo, positus in Vet. Codice *Paulino*.

68. Πολλὰ δακρύων) MS. B. legit hic, πολλὰ δ' ἐβόησε, quod meliùs Ego infrà ponendum censeo, ad v. 75. pro πολλὰ δ' ἐβόα. *Media* autem ᾱ δακρύων benè potest produci, in *Verbo*, ad *Muris* παῦρα innuendum; ut Notamus, de voce ἀλύων, ad *Odyss.* ι'. v. 398. ad κ'. v. 169. & ad ξ'. v. 101. Vid. infrà, ad v. 75. ubi olim ἐβόα, & v. 130. ubi olim καρύῳ, *mediam* producentes, licet, in utroque loco. Melior, tutiorque *Lectio* nunc restituatur.

71. Ἀηδείηι) Hinc Vox ἀήθεσσα, undè ἀέθεστον, aut ἀέθεσκον, *Iliad.* κ'. v. 493. *Ibid.* Καὶ ἐπὶ χθόνι βάλλετ' ἰδέσθαι) Rectè se res habet; nec opus, ut cum MSS. A, Γ. βάλλεθ' ἰκέσθαι, legamus; nam id mox sequitur, v. 74. Εὐχόμενός τε θεοῖς ἐπὶ γαῖαν ἰκέσθαι.

73. Οὐρὴν μὲν πρῶτ' ἔπλαδ' ἐφ' ὕδασι) Nescio, an alia *Lectio*, Οὐρὴν πρῶθ' ἤπλωσεν, non sit præferenda; de quâ re, ad *Var. Lect.* Hîc in MSS. A, Γ. sequuntur aliquot Versus imperfecti, nec huic loco ullâ arte conciliandi.

75. Πολλὰ δ' ἐβόησε) Malè olim in *Vulgaribus*, ἐβόα, licet ejus *Media* produci potuerit, ad παῦρα notandum, ut suprà ᾱ δακρύων, v. 68. pro quo tamen aliàs facilè legerim, ἔβωσε, pro ἐβόησε, ut *Iliad.* μ'. v. 337. βώσιλα, pro βοήσιλα, *Ionicè*, quod Noto, ad *Anacreon.* v. 1104. 1259. & 1434. at MS. B. ἐβώσῃ legit, cum *Veteri Codice*, quæ Vox etiam *Homerica*; ut *Odyss.* μ'. v. 124. Vid. suprà, ad v. 68.

76. Ἀπὸ στόματος δ' ἀγόρευεν) Δηλονότι, οὐκ ἀπὸ τ' καρδίας, ἀλλ' ἀπὸ στόματος μόνης· ἵνα τὴν φορτηγὸν ὑποδυομένων ἀρίσκηται πως.

77. Φόρτον ἔρωτος) Hunc locum imitatur *Anacreon*, v. 1308. φορτίον ἔρωτος, & *Virgilius*, ut Noto ad lo-

VARIÆ LECTIONES.

58. Πολλὰ μαλ' ἐν λίμνῃ) γρ. πολλὰ καὶ ἐν λίμνῃ, MS. B.

60. Σκιρτῆσαι καθὲ γῆν, καὶ ἐφ' ὕδασι) γρ. σκιρτῆσαι καθὲ γλῶι, καὶ ἐν ὕδασι, MS. B. Vid. Not. in *Textum*.

61. Εἰ δ' ἐθέλεις) γρ. εἰ ἢ θέλεις, MS. A, B, Γ.

62. Αἶρε σ' ἐν νώτοισι) γρ. βαῦνέ μοι ἐν νώτοισι, MS. A, B, Γ. & *Demetrii Zeni* Versio *Græco-barbara*, Ἀνέβα σὺ ἐμοῦ. *Ibid.* Κράτει δέ μοι· μή ποθ') γρ. κράτει δέ μου, ὡς μή.

63. Ὅππως) γρ. ἠδ' ὡς.

65. Ἀπαλοῖο) γρ. πυφερεοῖο, MS. A, Γ. *Ibid.* Ἄλμαθι) γρ. ἄμμαθι, MS. B.

66. Καὶ πρῶτον μὲν ἔχαιρεν) γρ. καὶ τὸ πρῶτον ἔχαιρεν, MS. A, Γ.

67. Δή ῥα) γρ. δηρὰ, & δηρόν.

68. Πορφυρέοις ἐπικλύζετο) γρ. πορφυρέοισιν ἐκλύζετο, MS. A, Γ. *Ibid.* Πολλὰ δακρύων) γρ. πολλὰ δ' ἐβώσῃ, vid. Not. in *Textum*.

71. Βάλλετ' ἰδέσθαι) γρ. βάλλεθ' ἰκέσθαι, MS. A, Γ.

72. Ἐπεστονάχιζε) γρ. ὑπεστονάχιζε, MSS. A, Γ. & ὑπεστενάχιζε, MS. B.

73. Μὲν) γρ. ἢ, MS. B. At ab hoc *Versu*, usque ad v. 89. *inclusivè*, in MSS. A, Γ. *Versus* 17. ponuntur.

75. Πολλὰ δ' ἐβόησε) γρ. πολλὰ δ' ἐβόα, vid. Not. in *Textum*.

76. Καὶ φάτο τῶν) γρ. καὶ τῶν φάτο, MS. Γ. *Ibid.* Ἀγόρευεν) γρ. ἀγόρευσεν.

Ταῦρος, ὅτ' Εὐρώπην ἀϊδ' κύμαλος ἦγ' ἐπὶ Κρήτην,
'Ως ἔμ' ἐπιπλώσας ἐπιούπιον ἤγαγε οἶκον
Βάτραχος, ὑψώσας ἀχερὸν δέμας ὕδατι λευκῷ.
Ὕδρος δ' ἐξαπίνης ἀνεφαίνετο, δεινὸν ὄφημα
Ἀμφοτέρους· ὀρθὸν δ' ὑπὲρ ὕδατος εἶχε τράχηλον·
Τὸν τὸν ἰδὼν κατέδυ Φυσίγναθος, ἔπτυσε νῆσας,
Οἷον ἑταῖρον ἔμελλε διαπλύσιμον καθὶ λίμνῃ·
Δὺς δ' βαθὺ λίμνης, τὸ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
Κεῖνος δ', ὡς ἀφίκη, πίσεν ὑπτίος εὐθὺς ἐς ὕδωρ,
Χεῖρας δ' ἔσφιγγεν, τὸ διπλούμορος κατέτειζε.
Πολλάκι μὲ κατέδυνεν ἐφ' ὕδατι, πολλάκι δ' αὖτε
Λαχνίζων ἀνέδυνε· μόρον δ' οὐκ ἦν ὑπαλύξαι·
Δοιὰ γὰρ ἄτρεμα πλεῖσεν βάρος ἐλκηθμὸν ἐπ' αὐτῷ·
Ὕδατι δ' ἐλλύμορος, τοίους ἐφθέγξατο μύθους.
Οὐ λήσεις γὲ Θεούς, Φυσίγναθε, τοῦτο πεισθείς,
Ναυηγὸν ῥίψας ἀπὸ σώματος, ὡς ἀπὸ πέτρης.
Οὐκ ἂν μὲν κακὸν ἄλλον ἀμείνονα ἤδεα, κάκιστε.
Παγκρατίῳ τε πάλῃ τε καὶ εἰς ἀθρόον ἀλλὰ πλανήτης
Εἰς ὕδωρ μ' ἔβριψας· ἔχει Θεὸς ἔκδικον ὄμμα.
Ποινὰ δ' οὔ τίσεις σὺ μυῶν φρατρῷ· ἀλλ' ὑπαλύξεις.
Ταῦτ' εἰπὼν, ἀπέπνευσεν ἐν ὕδασι· τὸν δὲ κατεῖδε

'Taurus, quando Europam per undam duxit in Cretam,
'Ut me navigans humeris-supervectum duxit ad domum
'Rana, elevans pallidum corpus aquâ albâ.
Hydrus a. ex improviso apparebat, horrendum spectaculi
Utrisque, & erectum super aquam habebat collum. (derans,
Hunc conspicatus immersit se Physignathus, minimè consi-
Qualem socium perditurus erat per lacum: (nigram.
Ingressus est a. profunditatem laciis, & evitavit parcam
Ille autem ut relictus est, cecidit supinus statim in aquam;
Manus autem stringebat, & moriens stridebat.
Sæpe quidem submergebatur in aquam, sæpè autem rursus
Calcitrans emergebat, mortem tamen non poterat evitare.
Madentes etenim pili plurimum pondus trahebant in ipso;
Aquis autem periens, tales locutus est sermones,
'Non latebis utique Deos, Physignathe, hoc patrato,
'Naufragum qui jeciſti à corpore, ut à petrâ.
'Non certè me per terram melior eras, ô pessime,
'Pancratioque, luctaque, & ad cursum: sed deceptum
'In aquam me projeciſti; habet Deus ultorem oculum:
'Pœnam tu solves Murium exercitui, neque evitabis.
Hæc locutus expiravit in aquis: hunc autem vidit

NOTÆ.

eum; item *Nonnus*, ——ὅτε σωῴσε Εἰν ἁλὶ φόρτον ἔρωτος ἁλὸς ζυγίτηρ Ἀφροδίτη. Et *Julius*, de *Agave*, *Cadmum* patrem portante, κωλῇ δ' ἐβαρύνετο φόρτῳ. Etiam *Anthолog.* fol. 119. ——διχόθεν μέσον ἤρπασεν ἰχθὺς Αἰνείας, ὅσσον παιδὶ βάρος, πατέρα.

78. Ταῦρος ὅτ' Εὐρώπην) Et hinc Antiquitas hujus Auctoris elucet; quod præter *Taurum*, *Europæ* vectorem, minimè addatur Exemplum etiam *Delphini Arionem* portantis; quod non ante *Olympiadem* XXIX. contigisse testatur *Solinus*, ut & Ὀλυμπιάδων Ἀναγραφὴ *Scaligeriana*. Anno 1. tempore *Periandri*. *Homerus* autem omninò floruit ad minimum diù ante ipsam *Olympiadum* Epocham. At *Pigres*, *Artemisiæ Cariæ* Reginæ frater, cui hoc Opus nonnulli malè assignant, floruit *Herodoti* primis temporibus, juxta *Olympiad.* LXXVI.

79. Ἐπιπλώσας) Eadem Vox, *Iliad.* γ'. v. 47. dicitur & ἐπιπλώς, *Iliad.* ζ'. v. 291. Vid. *Suidam*, v. Ἐπιπλώσας, & *Etymolog.* M. v. Ἐπιπλοί.

81. Ἐξαπίνης) Hæc Vox, & ἐξαίφνης, inter se Variantur, etiam apud *Homerum*; qui utrâvis voce utitur; pro ratione nempè *Numerositatis*, quam omnium maximè *Homerus* observat; revera tamen illa Vox *Poeticæ* hæc minus. Vid. ad *Var. Lect.* Hoc in loco ὄφημα potior, quàm ὄρημα· ἀϊδ τὸ παῖδος κῆ τ' ὄγκου. Vid. ad *Il.* α'. v. 1.

86. Εὐθὺς ἐς ὕδωρ) *Adverbium* εὐθὺς *Ultimam* corripit, ut *Sophocl.* Ajac. v. 318. Ὁ δ' εὐθὺς ἐξόρμα μακρὰς λυγρὰς.

97. Ποινὰ δ' οὔ τίσεις σὺ μυῶν φρατρῷ) Ità, pro ποινὰ σὺ τίσεις μυῶν φρατρῷ, lego & emendo; cùm τὸ σὺ fit Naturâ *brevis*, & *Prior* etiam ὃ μυῶν, ut probo, ad v. 131. Corrupta MSS. A. B. hoc in loco; ut ad *Var. Lect.* quæ tamen legunt, Τοῖς πᾶσιν σε μυῶν φρατὸς. Ποινὰ) Ἀντίκλησιν ὀρθήν. Vet. *Schol.*

VARIÆ LECTIONES.

79. Ὡς ἔμ' ἐπιπλώσας) γρ. ὡς μὴν ἀπλώσας, MS. B.

80. Ὑψώσας) γρ. ἀμπεχάσας, MS. A, Γ.

81. Ἐξαίφνης) γρ. ἐξαπίνης, MS. A, Γ. vid. infrà, v. 285. *Ibid.* Ὄφημα) γρ. ὄρημα, non æquè benè, ut Not. in *Textum*.

82. Ἀμφοτέρους) γρ. πᾶσιν ἰμῶς, MS. Γ. πᾶσιν ἁπλῶς, MS. B. πᾶσιν· ὁ μὲ, MS. A. omninò, malè.

83. Οὔπω) γρ. οὐχὶ, MS. B.

84. Ἀπολλύμορον καθὶ λίμνῃ) γρ. ἀπολλύμορον καθαλείπειν, MS. A, Γ.

86. Ἐς ὕδωρ) γρ. ἐφ' ὕδωρ, MSS. A, B, Γ.

87. Χεῖρας δ' ἔσφιγγεν, ᾧ διπλούμορος κατέτειζε) γρ. Καὶ χέρας ἔσφιγγεν, ᾗ ὀλλύμορος κατέτειζε, MSS. A, Γ.

90. Πλεῖσεν) γρ. πλεῖον, MS. B. benè quidem.

91. Τοίους ἐφθέγξατο μύθους) γρ. μύθους ἐφθέγξατο τοίους, MS. B. τοιόσδ' ἐφ. μύ. MS. Γ.

92. Οὐ λήσεις γὲ Θεούς) γρ. ὃ λήσεις δολίως, MSS. A, B, Γ. Sed in MS. B. super δολίως scribitur γὲ ἅμα manu recentiori.

94. Μεῖ) γρ. μακρῷ, olim, non æquè benè; Ὁμηρικώτερον enim omninò τὸ μακρῷ.

97. Ποινὰ δ' οὔ τίσεις σὺ Μυῶν φρατρῷ) γρ. ποινὰ σὺ τίσεις Μυῶν φρατρῷ, olim malè; ut in Not. ad *Textum*. MSS. A, B. Ποινὰ τ', ἀντίκτησίν τ' ὀρθὰ, ὃς κ' ἀπὸ τοῖς πᾶσί σε Μυῶν φρατὸς ἐδ' ὑπαλύξεις. *Priora* vera ἀντίκλησιν ὀρθὰ, ex *Vet. Schol.* ut Notamus ad *Textum*.

98. Ταῦτ' εἰπὼν, ἀπέπνευσεν ἐν ὕδασι) γρ. ὡς εἰπὼν ἀπέπνευσεν ἐν ὕδατι, MSS. A, B.

Λειχοπίναξ, ὄχθῃσιν ἐφιζάνων μαλακῇσι·
[*Κραιπνόπους δ' αὐτῷ μυίης Μυσὶν ἄγγελος ἦλθε.]
Δεινὸν δ' ἐξολόλυξε, δρομὰς δ' ἔσσευε Μύεσσιν.
Ὡς δ' ἔμαθον τλῶ μυῖραν, ἰὸν χόλος αἰνὸς ἔπεσχε·
Καὶ τότε κηρύκεσσιν ἑοῖς ἐκέλευσεν ὑπ' ὄρθρῳ
Κηρύσσειν ἀγορήνδ' ἐς δώματα Τρωξάρτεω,
Πατρὸς δυσμήνου Ψιχαρπαγέος, ὃς κατὰ λίμνην
Ὑπτιος ἐξέπλωτο, νεκρὸν δέμας, οὐδὲ παρ' ὄχθας
Ἦν ἤδη πλήμυρε, μέσῳ δ' ἐπενήχετο πόντῳ.
Ὡς δ' ἦλθον σπεύδοντες ἅμ' ἠοῖ, σχῶν ὀλοὸν μῆνιν
Τρωξάρτης, ἐπὶ παιδὶ χολούμενος, εἶπέ τι μῦθον,
Ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῦνος ἐγὼ κακὰ πολλὰ πέπυσμαι
Ἐκ Βατράχων· ἡ μοῖρα κακὴ πάντεσσι τέτυκται·
Εἰμὶ δ' ἐγὼ δύσμορος, ἐπεὶ τρεῖς παῖδας ὄλεσσα.
Καὶ τὸ μὲν πρῶτόν ῥα κατέκτανεν ἁρπάξασα
Ἐχθίστη Γαλέη, πρώγλης ἔκποθεν ἑλοῦσα.
Τὸν δ' ἄλλον πάλιν ἄνδρες ἀπηνέες ἐς μόρον ἦγον
Καινοτέραις τέχναις, ξύλινον δόλον ἐξεύροντες,
Ἣν Παγίδα καλέουσι, μυῶν ὀλέτειραν ἐοῦσαν.
**Ὃς τρίτος ἦν ἀγαπητὸς ἐμοὶ καὶ μητέρι κεδνῇ.
Τοῦτον ἀπήνιξεν Φυσίγναθος ἐς βυθὸν ἄξας.
Ἀλλ' ἄγεθ', ὁπλισώμεσθα καὶ ἐξέλθωμεν ἐπ' αὐτούς,
Σώματα κοσμήσαντες σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι.

Lichopinax, ripis insidens mollibus;
[Celerrimus q. ejusdem interitûs Muribus nuntius venit:]
Vehementer a. ululavit, currensque annunciavit Muribus.
Ut a. didicerunt mortem, invasit ira perniciosa universos:
Et tunc praconibus suis jusserunt sub diluculum
Proclamare ad concionem, in domos Troxarta,
Patris infelicis Pfischarpagis, qui per lacum
Supinus extendebatur, mortuum corpus, neq; juxta ripas
Erat jam miser, medio autem innatabat ponto.
Ut a. venerunt festinantes cum Aurorâ, primum surrexit
Troxartes, ob filium iratus, dixitque sermonem.
'O amici, tametsi solus ego multa mala passus sum
'Ex Ranis, sors tamen mala omnibus facta est:
'Sum autem ego infelix, postquam tres filios perdidi.
'Et quidem Primum utique occidit rapiens
'Inimicissimus Felis, foramen extra captum.
'Alium autem rursus viri crudeles ad mortem duxerunt
'Recentibus artibus, ligneo dolo excogitato,
'Quam Decipulam vocant, Murium perditricem.
'Qui Tertius erat dilectus mihi & matri inclyta.
'Hunc suffocavit Physignathus in profundum ducens.
'Sed agedum armemur, & exeamus in ipsas,
'Corporibus exornatis armis variis.

NOTÆ.

99. Λειχοπίναξ) Παρὰ τὸ λείχειν τὰς πίνακας, *à Lancibus lingendis*. *Versus* sequitur in *Baroccianis* Duobus MSS. Καί ῥα κραιπνόπους μυίης Μυσὶν ἄγγελος ἦλθε, quem meliùs ità legerim, *Κραιπνόπους δ' αὐτοῦ μυίης Μυσὶν ἄγγελος ἦλθεν, sic & alius *Versus* haud Ignobilis restituitur. At notandum, quòd in MS. B. Hic ipse *Versus* quidem extat etiam, ut in aliis *Duobus*, at loco *Versûs* Centesimi, qui proindè exulat. Pro insertione hujus *Versûs* facit, ν'. v. 101. Ὡς δ' ἔμαθον τλῶ μυῖραν, δηλονότι ψιχάρπαγον, ἰὸν χόλος αἰνὸς ἔπεσχε.

100. Δεινὸν δ' ἐξολόλυξε) Quòd hujus vocis hunc usum Nonnulli *Argumentum* faciant, contrà hujus Poematis auctoritatem, id aliquo modo diluimus, ad *Odyss.* δ'. v. 767. ubi contrà *Isaac. Casaubon.* probo ὀλολύζειν aliquando etiam apud Veteres sonare ὀλοφυρμόν τι πεῖσαι. Vid. de hoc Versu, quòd in Nonnullis exulet, ad v. 99.

105. Ὑπτιος ἐξέπλωτο, νεκρὸν δέμας) Ἐξέπλωτο, ab ἐκπλώω, non ab ἐκπλέω, ut *Nonnullis* visum; & *Demetrii Zeni* verum Vocabulum adhuc inter sua *Barbara* retinet, v. 96. Ὁσσίος τλῶ λίμνῃ ἔπλευσε νεκρὸς ἐξαπλωμένος.

112. Καὶ τὸ μὲν πρῶτόν ῥα κατέκτανεν ἁρπάξασα Ἐχθίστη Γαλέη, πρώγλης ἔντοσθεν ἑλοῦσα) Pro *Duobus* hisce *Versibus*, habentur alii in MS. *Oxon.* B. *Υἱὰ μοὶ πρῶτον ἁρπάσασά τις μυόφορβος, *Θὴρ μεγάλη, πλέονας σώλας πλουτοῦντα τυχοῦσα. Ibi quidem —μυόφορβος ἁρπάσασα (fortè pro δεινήσασα) θὴρ μεγάλη, πλουτοῦσα πλέονας σώλας τυχοῦσα. Numeris & ordine miserè turbatis, quos tamen plenissimè, uti spero, restitui. Scribitur autem hoc *Distichon* atramento prorsus à cæteris diverso. Ita nempe Collator Amicissimus, *Thomas Hearne*.

115. Ξύλινον δόλον ἐξεύροντες) Hunc locum laudat *Euripides* Scholiastes, ad *Oreſt.* v. 786. legitque, ut Nos; *Euripidis* Scholiastes laudat, ad *Oreſt.* v. 786. at *Sophoclis* Scholiastes, aliam *Lectionem* habet, *Demetrius* nempè *Triclinius*, ad *Antigon.* v. 100. Ἀκμῆς, τὸ κάλλιστον φάος) Καὶ ἔπι ὅμοιον τῷ παρὰ Βατραχομυομαχίᾳ,——ξύλινον μόρον ἐξευρόντες, Ἣν παγίδα καλέουσιν. Et ità, pro δόλον, legunt μόρον etiam MSS. A, & B. nec tamen aliud, quam μνημονικὸν ἁμάρτημα putandum; quum τὸ μόρον præcesserit, in *Versu* proximè superiori; & τὸ δόλον longè meliùs hìc ponatur.

VARIÆ LECTIONES.

99. Λειχοπίναξ) In MSS. A, B. post hunc *Versum*, sequitur & hic *Versus*, Καί ῥα κραιπνόπους μυίης Μυσὶν ἀγγέλου ἦλθε, de quâ re, vid. in Not. ad *Textum*.

102. Ἐκέλευσεν) γρ. ἐκέλευσον, MS. B.

105. Ὄχθας) γρ. ὄχθαις, MSS. A, B.

108. Εἴπέ τι) γρ. εἶπε δέ.

109. Πολλὰ πέπυσμαι) γρ. πολλὰ πεπύσμην, MSS. A, Γ. & πάλλ' ἐπεπύσμην.

110. Μοῖρα) γρ. πῖερ, MSS. A, B, Γ.

111. Εἰμὶ δ' ἐγὼ δύσμορος) γρ. εἰμὶ ὃ τῶν ἐλεεινὸς, MSS. A, Γ.

112. Πρῶτόν ῥα) γρ. πρῶτόν τι, Vet. Cod. *Paulin.*

113. Ἐχθίστη γαλέη) γρ. ἴχθιστος γαλέη, MS. B.

114. Ἕξαν) γρ. ἔκταν, MS. B. & Γ. nec tamen benè.

115. Δόλον) γρ. μόρον, MSS. A, B. & *Sophocl.* Scholiast. nec tamen benè. Vid. Not. in *Textum*.

117. Ὃς) γρ. ὁ, priùs, non bene.

Τῦτ' εἰπὼν, ἀνέπεισε κραδαλίζεσθ' ἅπαντας·
Καὶ τὰς μὲν ῥ' ἐκόρυσσεν Ἄρης πολέμοιο μεμηλώς.
Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκαν,
Ῥήξασπες κυάμους χλωρεὺς, εὖ τ' ἀπήσπασπες,
Οὓς αὐτοὶ ἁλὸς νυκτὸς ἐπιστάντες κατέτρωξαν.
Θώρηκας δ' εἶχον καλαμοτρῳφίων ἀπὸ βυρσῶν,
Οὓς χαλέῳ δι' ἔραντες, ἐπισταθμῶν ἐποίησαν.
Ἀσπὶς δ' ἦν λύχνου τὸ μεσόμφαλον· αἱ δ' ἄρα λόγχαι,
Εὐμήκεις βελόναι, παγχάλκειον ἔργον Ἄρηος·
Ἡ δ' κόρυς, τὸ λέπυρον ἐπὶ κραδίοις καρύοιο.
Οὕτω μὲν Μύες ἦσαν ἐνοπλίοι· ὡς δ' ἐνόησαν
Βάτραχοι, ἐξανέδυσαν ἀφ' ὕδατος, εἰς δ' ἕνα χῶρον
Ἐλθόντες, βελλὼ ξύναγον πολέμοιο κηδεῖο.
Σκεπτόμενοι δ' αὐτῶν, πόθεν ἡ ταφὴ, ἢ τίς ὁ θρόμος,
Κῆρυξ ἐσσύθη ἦλθε, φέρων σκῆπτρον μετὰ χερσὶ,
Τυρφαγὺς υἱὸς μεγαλήτορος Ἐμβασίχυτρος,
Ἀγγέλλων πολέμοιο κακλὸν φάτιν, εἶπέ τε μῦθον·
Ὦ βάτραχοι, μύες ὔμμιν ἀτειλήσαντες ἔπεμψαν,
Εἰπεῖν, ὀτλίζεσθ' ἐπὶ πόλεμόν τε μάχλην τε.
Εἶδον γὰρ καθ' ὕδωρ Ψιχάρπαγα, ὃν κατέπεφνεν
Ἰμίτρεος βασιλεὺς Φυσίγναθος· ἀλλὰ μάχεσθε.

Hæc locutus persuasit armari universos.
Hos quidem utique armabat Mars belli curam habens,
Ocreas quidem primùm circa tibias posuerunt,
Effractis fabis viridibus, benè aptatis,
Quas ipsi per noctem instantes comederunt.
Thoraces autem habebant è calamis circumdatis à coriis,
Quos fele excoriato scienter fecerunt.
Clypeus a. erat lucernæ medius umbilicus, at quidem lanceæ
Longæ acus, omninò æreum opus Martis:
At cassis in temporibus erat *testa Juglandis.*
Sic quidem Mures erant armati: ut autem intellexerunt
Ranæ, egressæ sunt ab aquâ, & in unum locum
Profectæ, consilium coegerunt belli mali.
Considerantibus autē ipsis, unde seditio, vel quis tumultus,
Præco propè venit, ferens sceptrum in manibus,
Tyrophagi filius magnanimi Embasichytros,
Nuncians belli malam famam, dixitque sermonem,
'O Ranæ, Mures vobis minitantes miserunt,
'Ut edicerem armari ad bellumque pugnamque:
'Viderunt enim per aquam Psicharpaga, quem occidit
'Vesler rex Physignathus: sed pugnate,

NOTÆ.

123. Κνημῖδας μὲ πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε) MSS. A, & Γ. *Κνημῖδας μὲ πρῶτον ἐφάρμοσαν εἰς δύο μοίρας· *Ῥήξασπες κυάμους χλωρεὺς, κνήμας δ' ἐκάλυπτον. An, ἐφάρμοσαν· εἰς δύο μοίρας, κλ.

126. Καλαμοτρῳφίων ἀπὸ βυρσέων) Ità *Græco-barbara Demetrii Zeni*, Γάπας δέρμασι ἤβρασι, ὀπτὸν ἁπλοΐνε, Καὶ μὲν καλάμοις τόσσα κάλλιστα τζηβμένο, *Felis pellem invenerunt, quæ erat subacta, Eamque calamis pulcherrimè consuerunt*; ubi Γαλέη vocatur Γάπας, quæ vox *Felem, Catum*, aut *Cattum* sonat, ut suprà exposuimus, ad v. 51. Duo Versus hinc incipientes aliò locantur in MSS. A, B, Γ. nempè, post v. 130. nec tamen ista Locatio admittenda nobis.

128. Αἱ δ' ἦν λόγχαι, εὐμήκεις βελόναι) Ità audactèr, pro *Singulari*, ἡ δὲ ἦν λόγχη, cum *Plurali* εὐμήκεις βελόναι, quo nihil Absurdius. Ità sanè Versio *Græco-barbara*, v. 114. Μακραῖς βελόναις σιδηραῖς ἤπυε πικουζεμα. 130. Κραδίοις καρύοιο) Tria MSS. A, B, Γ. ἰριδίνθε legunt, at constat, *Nucum* putamina aptiores *Galeæ* factura *Muribus*, qui *Sciurorum* instar, *Nuces* amant, & *Juglandes*, quàm *Cicera*, aut ullum aliud leguminis genus. Quare Vox καρύοιο præferenda, quam lego, pro Veteri καρύε.

131. Οὕτω μὲ μύες ἦσαν ἐνόπλιοι) Olim ἔνοπλοι, non æquè benè; ἐν ὅπλοις fortè scriptum, ut mox, v. 151. ἐν ὅπλοις πᾶσθε, ut inibi docebimus. *Prior* autem ὃ μυὸς semper *Brevis* in hujus *Poematis* locis Incorruptis, ut v. 6. 100. 116. hoc etiam loco, & v. 138. 150. 158. 172. 173. 177. 254. 257. 290. 292. Notandum tamen, Quòd ὁ μῦς, Corporis Animati *Musculus*, *Priorem* in Incremento producat, ut *Prior* etiam producitur ὃ μυῶν, μυῶν, *Iliad.* π'. v. 315. & 324.

134. Ὁ θρύλλος) Vid. ad *Varias Lectiones*.

136. *Τυρφαγὺς) Ità, pro τυρογλύφυ, ex *Demetrio Zeno*, & MSS. ad Vet. Cod. *Paulin. Metro* suffragante.

VARIÆ LECTIONES.

121. Τῦτ' εἰπὼν) γρ. ταῦτ' εἰπὼν, MSS. B, Γ. ὣς εἰπὼν, ut suprà, v. 98.

122. Καὶ τὰς μὲν ῥ' ἐκόρυσσεν Ἄρης πολέμοιο μεμηλώς) In MSS. B. & Γ. deest hic *Versus*.

123. Ἔθηκαν) γρ. ἔθεντο. MS. B. At MSS. A. & Γ. Duos alios *Versus* horum loco habent, ut in Not. ad *Textum*.

127. Ἐπόησαν) γρ. ἐφόρεσαν, MS. B. Ego potius legerim ἐπόνεσαν, ex *Conjecturâ*.

128. Αἱ δ' ἦν λόγχαι) γρ. ἡ δὲ ἦν λόγχη, malè, olim; cùm *Plurale* sequatur.

130. Κραδίοις καρύοιο) γρ. κραδίοις ἰριδίνθε, vid. Not. in *Textum*.

131. Ἐνόπλιοι) γρ. ἔνοπλοι, olim. Vid. Not. in *Textum*.

134. Ὁ θρύλλος) γρ. ὅμιλος, Vet. Cod. *Paulin.* ὁ μῦθος, MSS. A, Γ.

135. Σκῆπτρον) γρ. ῥάβδον, MSS. A, B, Γ. *Ibid.* *Μετὰ) γρ. καὶ, olim, malè.

136. Τυρφαγὺς) γρ. Τυρογλύφυ, olim.

137. Εἶπέ τε μῦθον) γρ. εἶπε ὃ τοῖς, MSS. A, Γ.

139. Εἰπεῖν ὁπλίζεσθ') γρ. εἰπεῖν θ' ὁπλίζεσθ', MSS. A, Γ.

140. Ὃν κατέπεφνεν) γρ. ὃν ὡς ἔπεφνεν, MSS. A, B, Γ. malè autem ibi ψυχάρπαγα.

Οὗτος

Οἵπερ σὺ βατρ᾽χοισιν ἀριστῆες γεγάασι.
Ὡς εἰπὼν ἀπέφλυε· Μυῶν δ᾽ εἰς ὦτα μῦθον
Εἰσελθὼν ἐτάραξε φρένας Βατρ᾽χων ἀγερώχων.
Μεμφομένων δ᾽ αὐτῶν Φυσίγναθον εἶπεν ἀνάγκας,
Ὦ φίλοι, σὺκ ἔκτεινον ἐγὼ μῦν, οὔ τι κατοίδα
Ὀκνήμονι· πάντως ἐπίσχη παίζων παρὰ λίμνῃ.
Νῆχες πᾶς βατρ᾽χων μιμούμενος· οἱ δὲ κάκιστοι
Νῦν ἐμὲ μέμφονται τὸ ἀναίτιον· ἀλλ᾽ ἄγε βουλὴν
Ζητήσωμεν, ὅπως δολίους μύας ἐξολέσωμεν.
Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὡς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
Σώματα κοσμήσαντες * σὺν ὅπλοις σῶμεν ἅπαντας
Ἀκρῃς παρ᾽ χείλεσιν, ὅπου καλέκρημνός ὁ χῶρος.
Ἢν δ᾽ ὁρμηθέντες ἐφ᾽ ἡμέας ἐξικάνωσι,
Δεξάμενοι τοὺς κορυθαίολον, ὅστις πρῶτος ἵκηται,
Ἐς λίμνην * αὐτοῖσι σὺν ὅπλοις εὖ βάλωμεν.
Οὕτω γὰρ πνίξαντες ἐν ὕδασι τοὺς ἀκολούθους,
Στήσομεν εὐθύμως τὸ μυοκτόνον ὧδε τρόπαιον.
Ὡς ἄρα φωνήσας, ὅπλοις ἐΐσατο πάντας.
Φύλλοις μὲν * μαλάχης * σφὰς κνήμας ἀμφεκάλυψαν,
Θώρηκας δ᾽ εἶχον * πλατέας χλοερῶν ἀπὸ τεύτλων,

'Quacunque inter Ranas egregiæ genitæ estis. (sermo
Sic locutus denuntiabat bellum: Murium autem in aures
Ingressus conturbavit mentes Ranarum superbarum.
Accusantibus autem ipsis, Physignathus dixit, cujus surre-
'O amici, non occidi ego Murem, neque viai (xisset,
'Pereuntem: omnino suffocatus est ludens juxta lacum.
'Natatus Ranarum imitatus: at pessimi
'Nunc me accusant, qui-non-sum-in causâ: sed age consilium
'Inquiramus, ut dolosos mures deperdamus.
'Etenim ego dico, ut mihi apparent esse optima,
'Corporibus ornatis, armati-stemus universi
'Summas juxta ripas, ubi præceps est locus:
'Quando autem impetu facto in nos venerint,
'Correptis galeis, quicunque propè obvius venerit,
'In lacum eum ipsis cum armis statim dejiciamus.
'Sic n. illis suffocatis in aquis, qui expertes sunt natandi,
'Constituemus læto-animo statim Murium-occisorum hìc
Sic utique locutus, armis induit universos. (trophæum.
Foliis quidem malvarum tibias suas circum cooperuerunt;
Thoraces autem habuerunt viridibus latis à betis;

NOTÆ.

143. Μυῶν δ᾽ εἰς ὦτα μῦθον) Ità omninò legendum, pro *Veteri*, λόγον δ᾽ εἰς ὦτα μυῶν, ob Rationem *Quantitatis*, quam suprà dedi, ad v. 131. & μῦθον hoc in loco non minùs aptè, quàm λόγον, ut v. 137. εἶπε τε μῦθον, de hâc ipsâ *Murium* Denuntiatione Belli, quam tum erat narraturus.

152. Ἐν ὅπλοις σῶμεν) Τὸ ἐφεξῆς, Ἐν ὅπλοις πρὸ χείλεσι λίμνης ἅπαντας σῶμεν, ὡς ἐπιθόρωμεν τοὺς μύας δεξαμένους τοὺς κορύθων, αὐτοὺς σὺν τοῖς ὅπλοις καλακρημνίζωμεν, nec enim σὺν ὅπλοις satis authentica Vox, & σὺν ὅπλοις σῶμεν, legit, MS. *Oxon.* A. ἔνοπλοι σῶμεν, MS. B. utrumque πληκτῶς, cùm & ἔνοπλοι legatur, & σὺν ὅπλοισι, ut suprà, v. 131. & *Phrasis* notanda, ἔνοπλοι εἶναι, vel εἶναι· & σὺν ὅπλοις εἶναι, ut *Latini* dicunt, *stare in*, vel *sub*, *Armis*.

156. Ἐς λίμνην αὐτοῖσι σὺν ὅπλοις) Olim malè, ἐς λίμνην αὐτοὺς σὺν ὅπλοις, magno *Versûs* damno; MSS. *Oxon.* A, Γ. & Vet. Cod. *Paulin.* pro σὺν ὅπλοις, legunt σὺν ἐκείναις τεύτλοις, κορύθεσσιν. MS. B. σὺν ἐκείνῳ, non æquè bené. Ego subaudio ἐκεῖνον, δηλονότι, ὅστις πρῶτος ἵκηται, & sic lego * αὐτοῖσι σὺν ὅπλοις, *Sensûs* facili & obvio. Ità III. v. 69. Αὐτοῖσίν θ᾽ ἵππῃσι καὶ ἅρμασιν.

158. Τὸ μυοκτόνον ὧδε τρόπαιον) En! Iterum *Prior* & μυοκτόνον brevis, ut suprà, ad v. 131. evincere conabar. Τρόπαιον) Ità ἀκριβῶς scribo, non τρόπαιον· de quâ re, vid. ad *Odyss.* ρ'. v. 218.

159. Ὡς ἄρα φωνήσας, ὅπλοις ἐΐσατο πάντας) Aliter hic Versus effertur in MSS. A, B, Γ; *viz.* Ὡς εἰπὼν, ἀνέπεισε καθοπλίζεσθαι ἅπαντας. MS. B. tantùm legit σωνέπεισε, pro ἀνέπεισε. Verùm cùm hic *Versus* suprà occurrat, v. 121. nihil moveor.

160. Φύλλοις μὲν μαλάχης σφὰς κνήμας ἀμφεκάλυψαν) Olim, Φύλλοις μὲν μαλαχῶν κνήμας ἑὰς ἀμφεκάλυψαν, at quùm ἑὰς stare non possit, sine σωιζήσῃ, præstat hoc scribere σφὰς pro ἑὰς, ut *Odyss.* β'. v. 237. Σφὰς δὲ παρ- Δίμφω κεφαλάς. Pro μαλαχῶν videtur *Demetrius Zenus*, λαπάθων legisse, ità enim in suâ *Versione* legit, Verâ & antiquâ voce retentâ. In his autem locis * μαλάχης, & mox, v. 162. κορύμβης potiùs legendum reor.

161. Θώρηκας δ᾽ εἶχον πλατέας χλοερῶν ἀπὸ τεύτλων) Ità, pro *Veteri*, Θώρηκας δ᾽ εἶχον χλοερῶν πλατέων ἀπὸ

VARIÆ LECTIONES.

143. Μυῶν δ᾽ εἰς ὦτα μῦθον) γρ. λόγον δ᾽ εἰς ὦτα μυῶν, vid. Not. in *Textum*.

145. Αὐτῶν) γρ. αὐτὸν, MS. A.

147. Παίσσων ἐπίσχη) γρ. παίσσων δ᾽ ἐπίσχη, MSS. A, Γ.

151. Τοιγὰρ) γρ. νῦν γὰρ, MS. B.

152. Ἐν ὅπλοις σῶμεν) γρ. ἔνοπλοι σῶμεν, & σὺν ὅπλοις σῶμεν, vid. Not. in *Textum*.

155. Ὅστις κεδὸν ἀντίος ἔλθοι) γρ ὅπως κεδὸν ἦλθον ἐφ᾽ ἡμᾶς, MS. Γ. MS. B. ἔλθῃ. Olim ἀντίον.

156. Ἐς λίμνην * αὐτοῖσι σὺν ὅπλοισι) γρ. λίμνην αὐτοὺς σὺν ἔνοπλοι, olim, vid. Not. in *Textum*.

158. Τρόπαιον) γρ τρόπαιον, vid. Not. in *Textum*.

159. Ὡς ἄρα φωνήσας, ὅπλοις ἐΐσατο πάντας) γρ. Ὡς εἰπὼν, ἀνέπεισε καθοπλίζεσθαι, MSS. A, Γ. συνέπεισε, MS. B.

160. Φύλλοις μὲν μαλάχης σφὰς κνήμας) γρ. φύλλοις μὲν μαλαχῶν κνήμας ἑὰς, olim. Vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Μαλαχῶν) γρ. λαπάθων, *Demetrii Zeni Græco-barbara*.

161. Θώρηκας δ᾽ εἶχον πλατέας χλοερῶν) γρ. θώρηκας δ᾽ εἶχον χλοερῶν πλατέων, olim; at εἶχον καλῶν χλοερῶν ἀπὸ τεύτλων, MSS. A, B, Γ.

Φύλλα δ' * τ' κρέμβης εἰς ἀσπίδας εὖ ἤσκησαν,
Ἔγχος δ', ὀξύχοιο ἑκάστῳ μακρὸς ἀρήρει.
Καὶ κόρυθας κοχλιῶν λεπτῶν κρᾶτ' ἀμφικάλυπτεν.
Φραξάμενοι δ' ἔστησαν ἐπ' ὄχθαις ὑψηλῇσι,
Σείοντες λόγχας· θυμοῦ δ' ἔπλητο ἑκάστου.
Ζεὺς δὲ Θεοὺς καλέσας εἰς ὑπερώνιον αἰσηόεντα,
Καὶ πολέμου πληθὺν δείξας, κραπνούς τε μαχητάς,
Πολλούς τε μεγάλους, ἠδ' ἔγχεα μακρὰ φέροντας,
Οἷος Κενταύρων στρατὸς ἔρχεται, ἠδὲ γιγάντων,
[*Ὡς γάρ τι Βατράχων φῦλος ἔβρεμεν, οὔτε Γιγάντων·
*Κενταύροισι Μύες μεγαλαύχοις ἦσαν ὁμοῖοι.]
Ἡδὺ γελῶν ἐρέεινε, τίνες Βατράχοισιν ἀρωγοί.
Ἦ Μυσὶν, ἀθανάτων; καὶ Ἀθηναίῃ ἀπαμείβετο,
Ὦ θύγατερ, Μυσὶν ἦ ῥ' ἐπαλεξήσουσι πορεύσῃ;
Καὶ γάρ σε καθ' ηὸν ἀεὶ σκιρτῶσιν ἄπαντες,
Κνίσσῃ πρατόμενοι, καὶ ἐδέσμασιν ἐν θυσιάων.
Ὡς ἄρ' ἔφη Κρονίδης· τὴν δ' ἀπαμείβετο Ἀθήνη,
Ὦ πάτερ, οὐκ ἂν πώποτ' ἐγὼ Μυσὶ τειρομένοισιν
Ἐλθοίμην ἐπίκουρος, ἐπεὶ κακὰ πολλά μοι ἔοργαν,

Folia autem braſſicæ in clypeos benè aptaverunt,
Lanceaque, acutus juncus unicuiq; longus aptatus erat,
Et galea è cochleis ſubtilibus capita circum cooperiebant,
Munita autem ſteterunt in ripis altis, (quæ.
Conquaſſantes lanceas; animo etenim plena erat unaquæ-
Jupiter autem Deos ubi vocâſſet in cœlum aſtriferum,
Et belli multitudinem oſtendens potenteſque pugnatores:
Multos & magnos, & lanceas longas ferentes,
Qualis centaurorum exercitus procedit, & gigantum,
[Ità etenim Ranarum exercitus fremuit, ſicut Gigantum:
Centauris Mures gloriabundis erant ſimiles,]
Suaviter ridens interrogabat, qui Ranis auxiliatores,
Vel Muribus, immortalium? & Palladem allocutus eſt,
'O filia, Muribus nunquid auxiliatura ibis?
'Etenim tuum per templum ſemper exultant univerſi,
'Odore delectati, & cibariis ex ſacrificiis.
Sic utiq; dixit Saturnius; hunc autem allocuta eſt Pallas,
'O pater, non certè unquam ego Muribus, cum-vexentur,
'Venerim auxiliatrix, quoniam mala multa mihi fecerunt,

NOTÆ.

στύτλων, pro quo MSS. A, B, Γ. Θώρηκας δ' εἶχον καλῶν χλωρῶν, κλ. quùm non ſit *Homericum*, binis ſimul *Epithetis* iſtoc modo uti; quod Veteres *Grammatici* obſervârunt.

162. Φύλλα δὲ τ' κράμβης) Ità etiam, pro τ' κραμβῶν, lego; ut ſuprà, v. 160. μαλάχης, pro μαλαχῶν, & eâdem ratione, nam & olim, v. 163. ὀξύχοιο, legebatur ὀξυκῶς.

163. Ἔσχε δ' ὀξύχοιο·) De *Oxyſchœno*, adeatur *Dioſcorides*, l. 4. c. 52. *Theophraſtus*, l. 4. c. 13. *Plinius*, l. 21. c. 18. qui omnes docent, quòd Ὀξύχοιο, ſive *Juncus Marinus*, faſtigiatur in Mucronem, pungitque *Acûs* inſtar, quùm viridis ſit. Scribitur & binis vocibus ὀξὺς χοῖο.

164. Καὶ κόρυθας λεπτῶν κοχλιῶν κρᾶτ' ἀμφικάλυπτεν) Pro κράατ', κρᾶτ', lego: Nam *Prior* & κράατος omninò producitur *Homero*, ut *Iliad.* τ'. v. 93. ξ'. v. 177. & *Odyſſ.* χ'. v. 218. Κρᾶτι, *contractim*, pro κράατι. Ὁ κοχλίας λέγεται, Ὑλοχθὼν, ἀνάκανθος, ἀνάμικτος, ὑγροκίλυθος. In MSS. A, B, Γ. ità legitur hic Verſus, *Καὶ κόρυθ κοχλιῶν λεπτῶν ἐπάλυπτε κάρηνα, excepto, quòd MS. B. —ρα tantùm, pro κόρυθ exhibeat; & hæc eſſet Optima omnium Lectio, ſi *Ionicè* κοχλιῶν legamus; alias enim παίθος erit in *Verſu*.

170. Οἷος Κενταύρων στρατὸς ἔρχεται, ἠδὲ Γιγάντων) De *Centauris* conſule *Diodor. Sicul.* l. 4. *Palæphatum*, *Heraclitum*, περὶ ἀπίστων, c. 5. *Hieronymum Magium*, Miſcellan. l. 1. c. 10. & *Galenum*, ubi *Pindarum* arguit abſurdi, ob *Centaurorum* fabulam. De *Gigantibus*, diximus ad *Odyſſ.* κ'. v. 120. η'. v. 59. Huic Verſui adjungunt hoc *Diſtichon* MSS. A, Γ. *Ὡς γάρ τι Βατράχων στρατὸς ἔβρεμεν, οὔτε Γιγάντων· Κενταύροισι Μύες μεγαλαύχοις ἦσαν ὁμοῖοι. Ibi quidem corrupta paulò & mutila; nam γάρ τι deeſt, quod Nos οἶκον ſupplemus, & ità, Verſus alter legitur, Καὶ Μῦες Κενταύρων μεγαλαύχων ἦσαν ὁμοῖοι, ubi in MS. Γ. ſuper ων, ſcribitur ως, bis, aliâ manu.

171. *Ὡς γάρ τι Βατράχων) Hoc *Diſtichon*, ut à nobis emendatur, minimè hoc loco indignum, reſtituo, ex MSS. *Oxon.* A, Γ. de quâ re, modò, ad v. 170.

172. Ἦ Μυσὶν, Ἀθανάτων) Vid. ſuprà, de Quantitate vocis μυσὶν, ad v. 158. *Ibid.* Ὁμοῖοι) Vid. *ibidem*.

178. Ἐπεὶ κακὰ πολλά μοι ἔοργαν) Quare *Mures* à ſacris abigantur, videſis Rationes *Jamblichi Syri*, apud *Photium* in Μυριοβίβλῳ, Codice XCIV. *Plutarchus* Sympoſiacῶν, l. IV. c. 5. & in *Tractatu*, περὶ φήμης.

VARIÆ LECTIONES.

162. *Τᾶς κρέμβης) γρ. τ' κραμβῶν, olim, non æquè benè. Vid. Not. in *Textum*.

163. Μακρὸς) γρ. μακρὸν, MS. B.

164. Κρᾶτ') γρ. κράατ', olim; vid. Not. in *Textum*.

165. Ὄχθαις) γρ. ὄχθῃς, MS. Γ.

166. Ἔστησαν) γρ. ἔπλησαν, ἐπάλαιτο, MS. Γ. ἐπίμπλαντο, MS. A. Fortè, ἐμπλῆτο.

171. *Ὡς γάρ τι Βατράχων στρατὸς ἔρχεται, οὔτε Γιγάντων) Vid. Not. in *Textum*, &c.

172. Ἦ Μυσὶν, ἀθανάτων) γρ. ἦ Μυσὶ τειρομένοις, MS. B.

173. Ἦ ῥ' ἐπαλεξήσουσι πορεύσῃ) γρ. ἦ ῥα βοηθήσουσι πορεύσῃ, MSS. A, B, Γ. nisi quòd, ἄρα, pro ῥα, MSS. A, Γ.

175. Ἐδέσμασιν ἐν θυσιάων) γρ. ἐδέσμασι πανδήμοισιν, MSS. A, B, Γ. Vid. ſuprà, ad v. 31.

176. Τὸν δ') γρ. καὶ δὴ, MSS. A, Γ.

Στρ

Στέφανα βλάπτοντες, καὶ λύχνους, εἶπεν ἐλαίῳ.
Τῶ δέ μευ λίην ἔδακε φρένας, οἷον ἔρεξαν·
Πέπλον μοῦ κατέτηξαν, ὃν ἐξύφηνα καμοῦσα
Ἐκ ῥοδάνης λεπτῆς, καὶ στήμονα λεπτὸν ἔτηξα,
Τρώγλας τ' ἐμποίησαν· ὁ δ' ἠτιάς μοι ἐπίσση,
Καὶ σταδαίῃ μοὶ τόκους· τέτυ χάριν ἐξάργισμαι.
Χρησμοσύνη γὰρ ὔφηνα, καὶ οὐκ ἔχω ἀντιδοῦναι.
Ἀλλ' οὐδ' ὡς βωτιάνειραι ἀρηγόσι θυμὸν ἰῆναι·
Εἰσὶ γὰρ οὐδ' αὐτοὶ φρένας ἔμπεδοι, ἀλλά μοι * πρώην
Ἐκ πολέμου ἀνιοῦσιν, ἐπὶ λίην ὑπνοπόλῳ,
Ὑπνῳ δηρομένοισιν, ὃν ἔμμορον ἠρυθιῶντες,
Οὐδ' ὀλίγον καθαρσθῆναι· ἐγὼ δ' ἄϋπνος κεῖτο μῶλον,
Τῷ κεφαλὴ ἀλγοῦσα, ἕως ἐβόησεν ἀλέκτωρ.
Ἀλλ' ἄγε παυσάμεσθα, Θεοὶ, τάδε τοῖσιν ἀρήγειν,
Μή κέ τις ἡμείων πρωθῇ βέλεϊ ὀξυόεντι,
[* Καὶ μή τις λόγχῃφι τυπῇ δίμας, ἠὲ μαχαίρῃ·]
Εἰσὶ γὰρ ἀσχέμονες, καὶ εἰ Θεὸς ἀντίος ἔλθοι·
Πάντες δ' ἠγαθέην τερπώμεθα δῆριν ὁρῶντες.
Ὣς ἄρ' ἔφη· τῷδ' αὖτε ἐπεπείθοντ' οἱ Θεοὶ ἄλλοι

'Coronas destruentes & lucernas, causâ olei.
'Hoc autem meas valdè momordit mentes, quod fecerunt,
'Peplum meum corroserunt, quod texui elaborando
'Ex tramâ subtili, & stamen subtile nevi,
'Foraminaque fecerunt; at sartor mihi instituit,
'Exigitque à me usuras: hujus gratiâ irata sum;
'Mutuata enim subtexui, & non habeo, unde restituam.
'Sed neque sic Ranis auxiliari non velim:
'Sunt enim neque ipsæ mentibus firmæ, sed me nuper
'Ex bello redeuntem, postquam valde defatigata-fui,
'Somno indigentem, non permiserunt tumultuantes,
'Neque parùm oculos-claudere; ego adeò insomnis jacebam
'Caput dolens, donec clamavit gallus-gallinaceus.
'Sed age cessemus, Dii, iis auxiliari,
'Ne utique aliquis nostrùm vulneretur telo acuto,
'[Vel quis percutiatur hastâ corpus, aut gladio.]
'Sunt n. cominus pugnantes, etiamsi Deus contra-veniret:
'Omnes autem de cœlo delectemur litem videntes.
Ità certè dixit: huic utique paruerunt Dii alii

NOTÆ.

μύες, *Murem* refert, ante alias *Bestiolas*, Magis & Deo ipsi invisam, Οἱ ὃ Περσῶν μάγοι τὸς μῦς ἀπεκλίνοντο, κλ. Vid. *Isaiæ*, c. 66. v. 17. *Ibid.* Ἔοργαν, *Bœoticè*, pro ἔοργασιν, ut Nos observamus, ad *Odyss.* κ'. v. 138.

179. Λύχνους εἶπεν ἐλαίῳ) *Callimachus* de *Mure*, Πολλάκις ἐκ λύχνε πῖον ἔλειξεν ἔαρ. *Scholiast.* ad *Odyss.* τ'. v. 34. Χρύσεον λύχνον ἔχοντα) Τῷ δᾷδα κυρίως· τῷ ὃ παρ' ἡμῖν καλυμβίῳ λύχνῳ τὸς ἥρωας χρωμένους ὁ Ποιητὴς οὐκ εἰσάγει, &c. rectè quidem; at ibi, & hìc Deam facit uti *Minervam* Aureo Lychno, quales nempè Dii Gentilium habuerint in Templis; quale antiquitùs Candelabrum παλαιρύσεον etiam *Moses* in Tabernaculo posuerat.

181. Ἐξύφηνα) *Antepenultima* hujus vocis, præter *Naturam* videtur hìc *produci*, non tamen sine ratione, vi enim *Toni* fit, & in *Tempore* Augmentum postulante. Ita & *Nostis*, Poetria *Graca*, Δίξας βύσσινον εἶμα· τὸ πι μὴ παιδὸς ἀγαυᾶς Νοστίδος. ὕφαινεν Θεόφιλις, ἡ Κλείχας. De *Minervæ* autem Πέπλῳ, nec enim illa Vox temerè hìc occurrit, vid. quæ Nos, ad *Euripid.* Iphig. Taur. v. 222. & ad *Hecub.* v. 446. & *Scholia*, ad v. 469. item *Johan. Meursii* Lection. *Attic.* l. 2. c. 12.

183. Τρώγλας τ' ἐμποίησαν) Mirum, quantum hìc varient Codices, MS. *Oxon.* B. Καὶ τρώγλας ἐνέδησαν· φίλαι δέ μιν ὑπὲρ ἰαίνῃ· Καὶ σταδαίῃ μοὶ τόκους· τὸ ὃ ῥίγιον ἀβυσσάπτοις. MSS. A, Γ. Καὶ τρώγλας ἐτίλεσαν, &c. Καὶ πολὺ μὲ σταδαίῃ. At Nostra *Lectio* longè potior.

187. * Πρώην) Πρῶτον, hactenus in *Vulgaribus*, non benè; nihil enim sani sonat; scribo itaque σταδίῳ, quod Duo quidem MSS. *Oxon.* A & Γ. faciunt; ut sit, *Nuper*.

193. Μή κε τις ἡμείων πρωθῇ) Post hunc *Versum*, in Vetere Codice *Paulino*, & in Duobus MSS. *Oxon.* A, Γ. sequitur & hic *Versus*, * Καὶ μή τις λόγχῃφι τυπῇ δίμας, ἠὲ μαχαίρῃ, Codex tantùm *Paulinus* τυπὶς legit, & Duo MSS. Μή κε τὶς πρωθῇ λόγχῃ δίμας, &c. ex *Tribus* ægris *Unum* sanum Versum confarcio; Πρωθῇ enim in *Versu* præcedenti, pro quo MSS. πρωθείη.

196. Τῷδ' αὖτ' ἐπεπίθοντ' οἱ θεοὶ ἄλλοι) Ita, pro τῷδ' αὖτε πεπείθοντο θεοὶ ἄλλοι, nam ἐπεπίθοντο scribendum probavimus, ad *Odyss.* β'. v. 103. Lego etiam ἐπεπείθοντ' οἱ θεοὶ ἄλλοι, ob *Emphasin*, ut alias *Homero*. MS. *Oxon.* B. Καὶ τῷγε θεοὶ ἐπεπείθοντ' ἄλλοι.

VARIÆ LECTIONES.

180. Μεῦ) γρ. μοῦ, non benè, ut suprà, v. 94. & infrà, v. 181. *Ibid.* Οἷον ἔρεξαν) γρ. οἷά μ' ἔοργαν.

181. Πέπλον μεῦ) γρ. πέπλον μὲ, non benè; ut suprà, ad v. 180.

183. & 184. Τρώγλας) De hujus *Distichi* Variis Lectionibus, vid. in Not. ad *Textum*.

185. Ὕφηνα) γρ. ἔνησε, MS. *Oxon.* B. ut suprà, in *Textu*, v. 182.

187. Πρώην) γρ. σταῖσιν, olim, non benè; vid. Not. in *Textum*.

190. Καθαρθῆναι) γρ. κεκμῶσιν, MS. B. Ὁμηρικώτερον, καὶ Ποιητικώτερον, καὶ Ἰωνικώτερον.

193. Μή κέ τις ἡμείων πρωθῇ) γρ. πρωθείη, MSS. A, Γ. tunc ἡμῶν legendum.

194. Καὶ μήτις λόγχῃφι τυπῇ δίμας) γρ. Μή κέ τις πρωθῇ λόγχῃ δίμας, MS. B. Proximo post, v. Ἀντίος) γρ. αὐτίον, MSS. A, Γ.

196. Τῷ δ' αὖτ' ἐπεπίθοντ' οἱ θεοὶ ἄλλοι) γρ. καὶ τῷγε θεοὶ ἐπεπίθοντ' ἄλλοι, MS. B. Vid. Not. in *Textum*.

Πάντες, * ὁμῶς δ' εἰσῆλθον ἀολλέες εἰς ἕνα χῶρον,
Καὶ δ' ἦλθον κήρυκε, τέρας πολέμοιο φέροντε.
Καὶ τότε κώδωπες, μεγάλας σάλπιγγας ἔχοντες,
Δεινὸν ἐσάλπιζον πολέμου κτύπον· ἐρεμνόθεν ᾗ
Ζεὺς Κρονίδης βρόντησε, τέρας πολέμοιο κακοῖο.
Πρῶτος δ' Ὑψιβόας Λειχήνορα πῆσε δορὶ,
Ἑστώτ' ἐν προμάχοις, καὶ ἐπ' γαστέρα εἰς μέσον ἧπαρ·
Κὰδ δ' ἔπεσε πρηνὴς, ἀπαλὰς δ' ἐκόνισεν ἐθείρας,
[* Δύπησε δ' πεσὼν, ἀεράθησε δ' τύχε' ἐπ' αὐτῷ.]
Τρωγλοδύτης δ' μετ' αὐτὸν ἀκόντισε Πηλείωνα·
Πῆξεν δ' ἐν στέρνῳ στιβαρὸν δόρυ· τὸ δ' πεσόντα
Εἶλε μέλας θάνατος, ψυχὴ δ' ἐκ σώματος ἔπτη.
Σάυτλαῖος δ' ἀρ' ἔπιφθι βαλὼν κίαρ Ἐμβασίχυτρον·
* Ἀρτοφάγος Σάυτλαῖον ἐνήρατο, χωόμενος κῆρ,
Καὶ Πολύφωντον ἄνακτα, μέσσῳ καὶ γαστέρα τύψας·
Ἤριπε δ' πρηνὴς, ψυχὴ * μελίων δ' ἐξέπτη.
Λιμνόχαρις δ', ὡς εἶδεν ἀποθνήσκοντα Πολύφωντον,
Τρωγλοδύτῃ πέτρῳ μυλοειδεῖ τρῶσεν ἐπιφρὰς
Αὐχένα παρ' μέσσον· τὸ δ' σκότος ὄσσε κάλυψεν.
Λειχήνωρ δ' αὐτοῖο πτύσκετο δορὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλεν, ἐδ' ἀφάμαρτε, καθ' ἧπαρ· ὃς δ' ἐνόησε

Omnes, simul autem collecti venerunt in unum locum,
Atque cò *venerunt præcones duo, signum belli ferentes.*
Et tunc culices magnas tubas habentes,
Vehementer tubâ clangebant belli strepitum: cœlitus autem
Jupiter Saturnius intonuit, signum belli mali.
Primus autem Hypsiboas Lichenorem vulneravit lanceâ,
Stantem inter propugnatores, per ventrem in medium hepar;
Concidit autem pronus, tenerasque pulvere fœdavit comas;
Et fragorem edidit lapsus, & sonuerunt arma super ipso:
Troglodytes autem post ipsum jaculatus est Peleona:
Infixitque in pectore solidam lanceam: hunc autem cadentem
Cepit nigra mors, animaque ex corpore evolavit.
Seutlaus autem utique occîdit percusso corde Embasichytrum:
Artophagus Seutlaum occîdit, iratus cor,
Et Polyphonum principem, medium ad ventrem feriens:
Cecidit adeò supinus, animaque è membris evolavit.
Limnocharis autem, ut vidit pereuntem Polyphonum,
Troglodytæ petrâ molari vulneravit assecutus
Collum juxta medium, huic autem caligo oculos cooperuit.
Lichenor autem in ipsum collimavit lanceâ lucidâ,
Et percussit, neque aberravit, per hepar: ut autem intellexit

NOTÆ.

197. *Ὁμῶς δ' εἰσῆλθον ἀολλέες εἰς ἕνα χῶρον) Ita, pro claudicantibus illis & inficetis Numeris, qui hactenùs obtinuerunt in *Vulgatis*, Ὁμῶς δ' ἀολλέες ἦλυθον εἰς ἕνα χῶρον, ex MSS. A, & Γ. etiam ex B. nisi, quod hoc legat, pro ὁμῶς, δ' αὖτ', Πάντες δ' αὖτ' εἰσῆλθον.

198. Καὶδδ' ἦλθον κήρυκε) Hic *Versus*, in Duobus MSS. B, & Γ. desideratur.

204. Καὶδδ' ἔπεσε) Post hunc *Versum*, in *Duobus* MSS. A, & Γ. sequitur & ille, * Δύπησε δ' πεσὼν, &c. quem cum mox, post v. 228. addat Vet. Cod. *Paulinus*, in *Textum* admittere non dubito.

205. Τρωγλοδύτης) Παρὰ τὸ τρώγλην δύειν. Hinc Populus *Troglodytæ* dictus, de quibus *Scylax* in *Periplo*. Hos *Hesiodus* Κατωδαίους vocavit, hoc est, τοὺς ὑπὸ γῆν οἰκοῦντας. *Harpocration*, & *Suidas*, v. Ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες.

207. Ψυχὴ δ' ἐκ σώματος) In Duobus MSS. *Oxon.* A, Γ. legitur, ψυχὴ σώματος δ' ἐξέπτη, ut mox etiam, v. 210. ψυχὴ μελίων δ' ἐξέπτη, & olim in *Impressis*, excepto, quòd male hactenus, ψυχὴ δ' μελίων ἐξέπτη, quod nunc tamen ad illius Normam emendo.

208. Σάυτλαῖος —— Ἐμβασίχυτρον) MSS. A, B. Σευτλαῖον —— Ἐμβασίχυτρ. Post hunc autem *Versum*, in MSS. A, & Γ. sequitur, * Ὠκιμίδην δ' ἄχος εἷλε, κὴ ἤλασεν ὀξέϊ χαλκῷ. In MS. B. Quinque hi *Versus*, Ὠκιμίδης, ἀπαλοῖο δι' αὐχένος· ἤριπε δ' εὐθύς· Ἀλλ' ὁ μὲν ἔσασεν εἶχος· ἐφορμήθη δὲ αὐτῷ Τρωγλοδύτης· ἀπαλῷ δι' αὐχένι ἤλασε δ' ἔγχος. Οὐδ' ἐξέσασεν εἶχος σιαυλίον· ὡς δ' ἐνόησε Κωτοφάγων φιλίους βαθείας ἰμπεσεν ὄχθαις. Κωτοφάγες Nomen certe *Demetrio Zeno*, v. 182.

209. Ἀρτοφάγης Σάυτλαῖον ἐνήρατο, χωόμενος κῆρ, Καὶ Πολύφωντον ἄνακτα, μέσσῳ καὶ γαστέρα τύψας) Hos *Versus*, pro *Uno* illo substituendos censeo, Ἀρτοφάγης δ' Πολύφωντον καὶ γαστέρα τύψεν. Quòd & *Seutlai* Mors erat narranda, & *Antepenultima* & Πολύφωντον non benè ἐπεδέξατο.

211. Λιμνόχαρις) Vid. supra, ad v. 12.

VARIÆ LECTIONES.

214. Λειχήνωρ) Alius hic ab illo *Lichenore*, qui occubuit, supra, v. 202. Ita Plures ejusdem Nominis aliàs.

197. Πάντες ὁμῶς δ' εἰσῆλθον ἀολλέες) γρ. Πάντες δ' αὖτ' εἰσῆλθον ἀολλέες, MS. B.

198. Καὶδδ' ἦλθον κήρυκε) Hic *Versus* in Duobus MSS. B, Γ. desideratur.

200. Ἐσάλπιζον) γρ. ἐσάλπιγξαν, MSS. A, B, Γ.

204. Δύπησε δ' πεσὼν) Vid. Not. in *Textum*.

207. Ψυχὴ δ' ἐκ σώματος ἔπτη) γρ. ψυχὴ σώματος δ' ἐξ ἔπτη, vid. Not. in *Textum*.

208. Σάυτλαῖος — Ἐμβασίχυτρον) γρ. Σάυτλαῖον — Ἐμβασίχυτρ, vid. in Not. ad *Textum*.

209. Ἀρτοφάγ Σάυτλαῖον ἐνήρατο, χωόμεν κῆ Καὶ Πολύφωντον ἄνακτα, μέσσῳ καὶ γαστέρα τύψας) De hoc *Distichо*, vid. Not. in *Textum*.

212. Τρωγλοδύτῃ πέτρῳ μυλοειδεῖ τρῶσεν ἐπιφρὰς γρ. Τρωγλοδύτης ἀπαλόν γε δι' αὐχένα τρῶσεν ἐπιφρὰς Ἐν πέτρῳ μυλοειδεῖ, τὸ δ' σκάλυψε ὄστε σκότ, MS. B. Pro Versibus 212, 213, 214, 215, 216, 217. isti quatuor solummodò extant, in MSS. A, Γ. Τρωγλοδύτ ἀπαλοῖο δι' αὐχέν εὐθὺς ἔτρωσεν· Οὐδ' ἐξέσασεν εἶχ σιαυλίον· ὡς δ' ἐνόησε Κωτοφάγων φιλίους βαθ πισεν ὄχθας· Ἀλλ' ὁδ' ὡς ἀπέλησε μαχης· αὐτ' ἤλασ αὐτόν. Vid. N. ad *Textum*. *Ibid.* Ἐπιφρὰς) γρ. ἐπιπλ

Κεφαλ

Κραμβοφάγης, * δίηγσι βαθήλαις ἴμπεσε φεύγων.
Ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀπέληγεν· τὸ ὕδωρ, ἤλασε δ' ἰχθύς·
* Κάδδ' ἔπεσ', οὐδ' ἀνέπαυσεν· ἐβάπτετο δ' αἵματι λίμνη
Πορφυρέῳ, αὐτὸς δ' παρ' ἠιόνι ἐξεδύετο,
Χορδῇσι λιπαρῇσιν ἐπορνύμενος λαγόνεσσιν·
* Τυροφάγην δ' αὐτῇσιν ἐπ' ὄχθαις ἐξενάριξε·
Πτερνοφάγην δ' ἰδὼν Καλαμίνθιος, εἰς φόβον ἦλθεν,
Ἅλατο δ' ἐς λίμνην φεύγων, τὸν ἀσπίδα ῥίψας·
Ὑδροχαρὶς δέ τ' ἔπεφνε Πτερνοφάγην βασιλῆα,
Χερμαδίῳ πλήξας κατὰ βρέγμα, ἐκ δὲ κάρηνα
Ἔκ ῥινῶν ἔσταζε, πολέεστο δ' αἵματι γαῖα.
[* Λιτραῖον δ' ἄρ' ἔπεφνε ἀμύμονα Βορβοροκοίτης·]
Λειχοπίναξ δ' ἔκτεινε ἀμύμονα Βορβοροκοίτην,
Ἔγχει ἐπαΐξας· τὸν δ' σκότος ὄσσε κάλυψε.
Πραισοφάγης δ' ἐπέδησε, ποδὸς εἵλκυσε Κνισοδιώκτην,
Ἐν λίμνῃ δ' ἀπέπνιξε, χερεὶν σφετέρῃσι χειρὶ τένοντα.
Ψιχάρπαξ δ' ἤμυν' ἑτάρων φθιμένων περὶ τιθηνιώντων,
Καὶ βάλε Πραισοφάγην κατὰ νηδύος εἰς μέσον ἧπαρ,
Πίπτε δὲ οἱ ἀμφὶ, ψυχὴ δ' ἀΐδόσδε βεβήκει.

Crambophagus, ripis profundis incidit fugiens.
Sed neque sic cessavit in aquis, impulit autem hostem.
Concidit a. nec emersit: tingebatur autem sanguine lacus
Purpureo, ipse autem juxta littus extensus est,
Intestinis pinguibus impetu ruens in ilia:
Tyrophagum verò ad ipsas ripas interfecit. (venit,
Pternophagum autem conspicatus Calaminthius in timorem
Saltavit itaque in lacum fugiens, clypeo projecto:
Hydrocharis autem occidit Pternophagum regem,
Saxo percussum per sinciput, cerebrum adeò
Ex naribus stillabat, polluebatur autem sanguine terra.
Litraum occidit venustus Borborocœtes,
Lichopinax autem occidit venustum Borborocœtem,
Lanceâ impetu facto: caligo autem oculos cooperuit.
Prassophagus autem conspicatus, pede traxit Cnissodiôctem,
In lacu autem suffocavit, comprehensa manu cervice.
Psicharpax autem ultus est socios mortuos,
Et percussit Prassophagum per ventrem in medium hepar.
Cecidit autem illum ante, animaque ad infernum ivit.

NOTÆ.

216. Κραμβοφάγης, * δίηγσι) Ita lego, & emendo, pro ὄχθῃσι, substituens δίηγσι, quod mox τὸ ὕδωρ dicatur. MS. B. miserè hic cæspitat, Κραμβοφάγης φεύγων βαθήλαις ἴμπεσε ὄχθαις.

217. Ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀπέληγεν τὸ ὕδωρ· ἤλασε δ' ἰχθύς) Lego ἰχθρὸν, pro αὐτὸν, ad *Sensum* dilucidandum.

218. Κάδδ' ἔπεσ', οὐδ' ἀπέπαυσεν· ἐβάπτετο) Ita, pro Κάπεσεν, οὐδ' ἀπέπαυσεν· βάπτετο, cujus Emendationis Ratio cuivis aperta; ut sit, Κατέπεσεν δ', οὐδ' ἐξεκολύμβησεν, ἀνέκυψεν, &c. *Euripides*, Ἀνὴρ ὅδ' οὐκ ἔτ' αὐτὸς οὐδὲ πάλιν. Vid. ad *Euripid.* Hippolyt. v. 470. Item, *Le Soul*, p. 55. Ἐβάπτετο autem, pro βάπτετο, ut ἐφοίτα, pro φοίτα, *Iliad.* γ'. v. 449.

221. Τυροφάγην δ' αὐτῇσιν ἐπ' ὄχθαις ἐξενάριξε) Ità MSS. *Oxon.* A, B, Γ. longè meliùs, quàm quod hactenùs in *Impressis* obtinuerat, Λιμνίσιν δ' ὄχθαισι Τυρογλύφον ἐξενάριξε, contra *Metri* rationem; ut ostendo ad v. 38. Et tum hoc Facinus erit *Crambophagi*, adhuc ad Littora in Aquis pugnantis.

222. Πτερνοφάγην) Ità, pro Πτερογλύφον lego, & emendo, ad τὴν ῥυθμοῦσαν σύμμετρον, nec sine Ipsius Auctoris patrocinio, qui mox, v. 224. Πτερνοφάγην βασιλῆα vocat eundem.

223. Τὸν ἀσπίδα ῥίψας) Hinc Vox ῥίψασπις.

227. * Λιτραῖον δ' ἄρ' ἔπεφνεν ἀμύμονα Βορβοροκοίτης) Ità tandem hanc *Lectionem* expedivi ex aliquot aliis; MS. Γ. & *Demetrii Zeni* Textus Φυτραῖον habent, Φυτραῖον, MS. A. tum Βορβοροκοίτης, MS. B. legit, ut Nos At MSS. A, Γ. Ἐμβασίχυτρον, qui, ni fallor, dudum erat occisus, ut suprà, v. 208. *Henric. Stephan.* "In "Fragmento, *inquit*, hujus Libelli invenio, Φυτραῖον δ' ἄρ' ἔπεφνεν ἀμύμων Ἐμβασίχυτρον. At nec ille occisum Vitæ restituet. Versu proximo post, Pro Λειχοπίναξ δ' ἔκτεινεν ἀμύμονα Βορβοροκοίτην, in eodem *Hen. Stephani* Fragmento, & MSS. *Oxon.* A, B, Γ. Λειχοπίνακα δ' ἔπεφνεν ἀμύμων Βορβοροκοίτης, nisi quod MS. B. Ἐμβασίχυτρον, pro Βορβοροκοίτης, habeat.

228. Ἔγχει ἐπαΐξας) Post hunc *Versum*, in Vet. Cod. *Paulino*, sequitur & hic, * Δύπησεν δ' ἅτοσσι, ἀράβησε δ' τύχεϊ ἐπ' αὐτῷ, ut dudum monui, ad v. 204.

231. Ψιχάρπαξ) Heros cognominis ejus, quem *Rana* suffocavit, quod in Magnis Operibus *Homero* frequens observârunt Grammatici, sæpè reperiri Diversos ejusdem Nominis.

232. Καὶ βάλε Πραισοφάγην) Ita emendo, pro Πιλήσιον, quod nè stare quidem potuit, ipsius Auctoris præsidio, ut suprà, v. 229. Πρασσαῖον quidem habent MSS. A, Γ. & *H. Stephan.* Fragmentum. Πρασσαῖον, MS. B. unde Lectio & Πραισοφάγην confirmatior.

VARIÆ LECTIONES.

217. Ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀπέληγε τὸ ὕδωρ) γρ. ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀπέφευγε τὸ ὕδωρ.

221. Τυροφάγην δ' αὐτῇσιν ἐπ' ὄχθαις ἐξενάριξε) Ita in MSS. A, B, Γ. Vid. Not. in *Textum*.

222. Πτερνοφάγην) γρ. Πτερογλύφον, vid. in *Textum*.

227. Λιτραῖον) γρ. Φιτραῖον, & Φυτραῖον, vid. in *Text.*

228. Ἔγχει) γρ. ἔγχε', MSS. A, Γ.

229. Πραισοφάγης) γρ. Πρασσαῖος. *Ib.* Κνισοδιώκτην) γρ. κεκρὸν δόντα, MSS. A, B, Γ. & *H. Steph.* Fragment.

231. Ψιχάρπαξ δ' ἤμυν' ἑτάρων περὶ τιθηνιώντων) γρ. Ψιχάρπαξ ἤμυν' ἑτάρων περὶ τιθηνιῶντας, MS. B. & ἤμυνεν ἑτάρων τιθηνιώντων, omisso περὶ, MSS. A, Γ.

232. Πραισοφάγην κατὰ νηδύος εἰς μέσον ἧπαρ) γρ. Πρασσαῖον, μήπω γαίης ἐπιβάντα, MSS. A, Γ. & Fragmentum ab *Hen. Stephano* memoratum. Vid. Not. in *Textum*.

Πηλοβάτης δ' ἐσιδὼν, πηλῦ δεξάμενος ῥίψεν ἐπ' αὐτὸν,
Καὶ τὸ μέτωπον ἔχευε, καὶ ἐξετύφλου παρὰ μικρόν.
Θυμώθη δ' ἄρα κεῖνος, ἐλὼν δέ μιν χερὶ παχείῃ
Κείμενον ἐν πεδίῳ λίθον ὄβριμον, ἄχθος ἀρούρης,
Τῷ βάλε Πηλοβάτεω ὑπὸ γνύμακα, πᾶσα δ' ὀπλάδη
Κνήμη δεξιτερὴ· πίσω δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
Κραναγασίδης δ' ἤμυνε, καὶ αὖθις βαῖνεν ἐπ' αὐτόν·
Τύψε μέσσῳ δ' αὐτὸν κατὰ γαστέρα, πᾶς δέ οἱ εἴσω
Ὀξύχειρος ἔδυνε, χαμαὶ δ' ἐπέχυντο ἄπαντα
Ἔγκατ' ἐφηλιθάων ὑπὸ δουρὸς χειρὶ παχείῃ.
Σιτοφάγος δ', ὡς εἶδεν ἐπ' ὄχθῃσιν πολέμοιο,
Σκάζων ὠκὺ πολέμου ἀνεχάζετο, τείρετο δ' αἰνῶς·
Ἅλατο δ' ἐς τάφρους, ὅππως φύγῃ αὐτὸν ὄλεθρον.
Τρωξάρτης δ' ἔβαλεν Φυσίγναθον ἐς πόδας ἄκρους·
Ὦκα δ' ἐτεθήμων λίμνῃ εἰσήλατο φεύγων.
Τρωξάρτης δ', ὡς εἶδεν ἔτ' ἐμπνύοντα μετασίῳ,
Καί οἱ ἐπίδρομος αὖθις, ἀπηλοίφησε μενεαίνων·
Πρασσαῖος δ', ὡς εἶδεν ἔτ' ἐμπνύοντα μετασίῳ,
Ἦλθε διὰ προμάχων, καὶ ἀκόντισεν ὀξέϊ χαλκῷ·
Οὐδ' ἔρρηξε σάκος, ἀλτο δ' αὐτῦ δουρὸς ἀκωκή.
Ἦν δέ τις υἱὸς μύεσσι νέος παῖς ἔξοχος ἄλλων,
Ἀλκέμαχος, φίλος υἱὸς ἀμύμονος Ἀρτιπιβύλου,
Ὄρχαμος, αὐτὸν Ἄρη φαίνων, κρατερὸς Μεριδάρπαξ,
Ὃς μούνος εἰνὶ μύεσσιν ἀριστεύεσκε μαχέσθαι.

Pelobates autem conspicatus, luti manipulum jecit in ipsum,
Et frontem inunxit, & excæcabat propemodum.
Iratus est idcircò certè ille: ubi cæpisset utique manu forti
Qui jacebat in campo lapidem vastum, pondus terræ,
Hoc percussit Pelobaten sub genua, tota autem fracta est
Tibia dextra, eeciditque supinus in pulveribus:
Craugasides autem ultus est, & rursus ibat in ipsum;
Percussit medium autē ipsum per ventrē, totus adeò ei intrò
Acutus juncus ingrediebatur, humique effundebantur uni-
Inteſtina, extractā à lanceâ manu gravi. (versa
Sitophagus autem, ut vidit in ripis fluminis,
Claudicans ex bello recedebat; angebatur etenim valde:
Saltavit autem in fossam, ut aufugeret diram perniciem.
Troxartes autē percussit Physignathum in pedis summitatē:
Celeriter itaq; quoniam angebatur, in-lacū saltavit fugiens.
Troxartes autem, ut vidit adhuc semivivum, qui ante ceci-
Et illi incurrit rursus, occidere desiderans: (derat,
Prassæus autē, ut vidit adhuc semivivū, qui antè cecidérat,
Venit per propugnatores, & jaculatus est acuto junco.
Neque fregit scutum, sistebatur autem ipsius lanceæ acies.
Erat a. quidā inter Mures juvenis filius egregius inter alios
Cominus-pugnans, charus filius irreprehensibilis Artepibuli,
Princeps, ipsum Martem ostendens, robustus Meridarpax,
Qui solus inter Mures excellebat pugnando.

NOTÆ.

242. Ὀξύχειρος ἔδυνε) Ita, pro Veteri δῦνε, scribo; ut *Iliad.* γ'. v. 449. & suprà, ad v. 218. & MSS. A. & Γ. ἔδυνε legunt. Vid. infrà, ad v. 274. *Ibid.* Ἐκίχανε) Ita, pro ἔκχανε, lego; & ita *Fragm. Hen. Stephani*, & MS. Γ. etiam ἐχίονε, MS. A. licet tibi ἔχονε, malè.

246. Ἅλατο δ' εἰς τάφρους) Cùm, pro τάφρους, legat τάφρυς MS. A. & Fragment. *Hen. Stephani*, & hæc *Lectio* sit *Tutior* & *Figuratior*, τάφρον ad *Var. Lection.* relego.

247. Ποδὸς ἄκρους) Ita. pro *Veteri* πόδα ἄκρον, ex MS. *Oxon.* B. optimé.

253. Οὐδ' ἔρρηξε σάκος) In MSS. A, B, Γ. sequitur hunc *Versum*, Τῦδ' ἔβαλε τρυφάλειαν, ἀμύμονα καὶ τετράχηπυν Διὸς Ὀλυμπίου μιμνέμεν αὐτὸν Ἄρηα. Ex MS. A, Γ. Hi Versus, *Ὧρμησεν δ' ἄρ' ἐπ' αὐτόν· ὁ δ' ὡς ἴδεν ἐχ ὑπέμεινεν Ἥρωας κρατερὺς ἀλλ' ἔδυνε βάνθυσι λίμνης. MS. B. melius, Ἥρωσι κρατερῷ μιμνέμεν· ἀλλ' ὁ βάνθυσι δῦνεν. Mox, Οἱ καὶ ἰὼν, πολέμοιο μεταχτὶ παῖδ' ὀπίλυσεν· Αὐτὸς δ' ἑτέρωσε, χαμαιρέμεν, ὡς καὶ λίμνῃ Οὔτος διαπαίξας Βατραχων ὑγιὴν ἐπαπειλεῖ· Ἀλχῦ δ' ἔσχεν, μενεαίνων ἶφι μαχέσθαι· Καὶ ῥίξας κηρὸν μεσσηγὺ μετώπου ῥάχιν, εἰς δύο μοίρας, Φερέγδην ἀμφοτέρῃσι κεναύμασι χεῖρας ἔθηκεν· Καὶ νύ κεν ἐξετέλεσσεν, &c.

254. Ἦν δέ τις εἰνὶ Μύεσσιν) Pro εἰν Μύεσσι, lego, εἰνὶ Μύεσσι, quòd *Prior* & μύεσσι sit *brevis*, ut suprà probamus, ad v. 131. Ἐνὶ autem, pro ἐν, & εἰνὶ, pro ἐνὶ, Vox *Homerica*; ut *Odyss.* κ'. v. 220. Ἔσαν δ' ἐνὶ δύεσσι θύραι καλλιπλοκάμοιο. Vid. infrà, v. 257.

257. Ὃς μούνος εἰνὶ Μύεσσιν) Et hic τὸ εἰνὶ, pro ἐν, lego; ut suprà, v. 254.

VARIÆ LECTIONES.

234. Πηλοβάτης) γρ. Κραμβοβάτης, MSS. A. Γ. Fragment. *H. Steph.* & *Demetr. Zen.* etiam MS. B. at ibi super, Πηλοβάτης, ut *Emendatio*.

235. Ἔχευε) γρ. ἔπληξε, MS. B.

236. Θυμώθη) γρ. Ὠργίσθη, MSS. A, B, Γ. *Ibid.* Δ' ἄρα κεῖνος) γρ. ἄρ' ὁκεῖνος.

237. Πεδίῳ) γρ. γαίῃ, MS. B. *Ibid.* Λίθον ὄβριμον) γρ. λίθον ὁμβριμον, MSS. A, B, Γ. λίθον, ὄβριμον ἄχθος ἀρούρης, *H. Steph.*

238. Πηλοβάτεω) γρ. Κραμβοβάτεω, MSS. A, B, Γ. vid. suprà, ad v. 234.

241. Τύψε μέσσῳ δ' αὐτὸν) γρ. τύψε δέ οἱ μέσσῳ, MSS. A, B, Γ. *Ibid.* Πᾶς δέ οἱ εἴσω) γρ. πᾶς δέ τι, & πᾶσα ἧ εἴσω, non æquè benè, *H. Steph.*

242. Ἔδυνε) γρ. δῦνε, MS. A. vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Ἐκίχανε) γρ. ἔκχανε, & ἐχίονε, &c.

244. Σιτοφάγος) γρ. Τρωγλοδύτης, MSS. A, B, Γ. & Fragment. *H. Stephani*.

246. Τάφρους) γρ. τάφρον, olim; vid. N. in *Textum*.

247. Ποδὸς ἄκρους) γρ. πόδα ἄκρον, olim; vid. Not. in *Textum*.

248. Λίμνην εἰσήλατο φεύγων) γρ. εἰς λίμνῃ ἅλατο φεύγων.

254. Ἦν δέ τις εἰνὶ Μύεσσι νέος παῖς ἔξοχος ἄλλων) γρ. Ἦν δέ τις ἐν Μυσὶ δὴ Μεριδάρπαξ, ἔξοχος ἄλλων, Κρείοντος φίλος υἱὸς ἀμύμονος Ἀρτιπιβύλου· Οἱκαὶ ἰὼν πολέμοιο, &c. ut in Not. ad *Textum*, ad v. 253.

Στῆ δ' παρὰ λίμνην γαυρούμενος, οἷος ἀπ' ἄλλων,
Σπῶτο δ' πορθήσειν βατράχων γένος· αὐχμηέσσαν.
Καί νύ κεν ἐξεπέλεισεν, ἐπεὶ μέγα οἱ σθένος ἦεν,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
Καὶ τότ' ἀποπνείοντας βατράχους ἤλεήσε Κρονίων·
Κινήσας δ' κάρη, τοῖσιν' ἐφθέγξατο φωνῆν,
Ὦ πόποι, ἦ μέγα ἔργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι.
Οὐ μικρόν μ' ἔπληξε Μεριδδάρπαξ κατὰ λίμνην
Ἐναίρειν βατράχους βλεμεαίνων· ἀλλὰ πέμψτε
Παλλάδα πίμπλαμβρον πολεμόκλονον, ἠὲ καὶ Ἄρην,
Οἵ μιν ἀπρηκήσουσι μάχης, κρατερόν περ ἐόντα.
Ὡς ἄρ' ἔφη Κρονίδης· Ἄρης δ' ἀπαμείβετο μύθῳ,
Οὔτ' ἄρ' Ἀθηναίης, Κρονίδη, σθένος, οὔτε γ' Ἄρηος
Ἰφθίμους βατράχοισιν ὀρηγίθμῳ αἰπὺν ὄλεθρον·
Ἀλλ' ἄγε πάντες ἴωμεν ὀρηγόνες· ἢ τὸ σὸν ὄπλον
Κινήσω μέγα Τιτηνοκλόνον, ὀβριμοεργὸν,
Ὅτι Τιτῆνας ἔπεφνες ἀρίστους ἔξοχα πάντων,
Ἐγκέλαδόν τ' ἐπέδησας, ἰὼ' ἄγρια φῦλα γιγάντων.
Ὡς ἄρ ἔφη· Κρονίδης δ' ἔβαλε ψολόεντα κεραυνόν·
Πρῶτα μὲν ἐβρόντησε, μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὄλυμπον,
Αὐτὰρ ἔπειτα κεραυνὸν, διηκαλέον Διὸς ὅπλον,
Ἧκ' ἐπαλύσσας· ὁ δ' ἄρ' ἔπτατο χειρὸς ἀνακτος·
Πάντας μὲν ῥ' ἐφόβησε βαλὼν βατράχους τε, μύας τε·
Ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀπέληγε μυῶν στρατὸς, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον

Stetit autem juxta lacum elatus, ſolus ab aliis.
Jactabat verò ſe depopulaturum Ranarum genus bellaciũ.
Et fortaſſis perfeciſſet, quoniam magnum ipſi robur erat;
Niſi ſtatim obſervâſſet pater hominumque deorumque.
Et tunc pereuntes Ranas miseratus eſt Saturnius:
Moto autem capite, talem locutus eſt vocem,
'O Dii, certe magnum opus in oculis video!
'Non parum me ſtupefecit Meridarpax per lacum,
'Trucidare Ranas deſiderans: ſed celerrimè
'Palladem mittamus tumultuoſam, item & Martem,
'Qui ipſum arceant à pugnâ, robuſtus quantumvis ſit.
Sic certè locutus Jupiter; Mars a. reſpondebat ſermone,
'Neque certe Palladis, ô Jupiter, potentia, neque Martis
'Poterit Ranis auxilio depellere diram perniciem:
'Sed agè omnes eamus auxiliatores, vel tuum jaculum
'Moveatur magnum, quod Titanas ſuſtulit, horrendum-
'Quo Titanas occidiſti, egregios ſupra omnes, (operans,
'Enteladumque ligâſti, & crudelia genera gigantum.
Sic certè dixit; Saturnius a. jaculatus eſt ardens fulmen;
Primùm quidem intonuit, magnumque commovit cælum.
Sed poſtea fulmen, terribile Jovis telum,
Miſit contorquens; illud autem certè evolavit è manu regis:
Omnes quidem utiq; terruit jaculatus Ranaſque, Mureſq.
Sed neq; ſic ceſſavit Murium exercitus, ſed adhuc ampliùs

NOTÆ.

265. Οὐ μικρόν μ' ἔπληξε Μεριδδάρπαξ) Ita hic ſcribo, pro Μεριδάρπαξ, ut Πηλοπόννησος, & ἐριδδήσασθε, *Iliad. Ψ.* v. 822. & infrà, ad v. 292. ἐπίδδεσσιν. Τὸ δ'. enim eſt Litera ἀναδιπλώσεως capax, & in hoc loco *Antepenultima* neceſſariò producenda, ad παθος Admirationis ſignificandum.

266. Ἐναίρειν) Ita omninò ſcribendum, *Metri* causâ, ut Ἐννοσίγαιος, & ἔννεπε, ſin cum *Johanne Tzetze* quis mavelit cum ſimplici ν ſcribere, alterum certè ν debet ſubaudiri; ut Veterum Mos. Aliàs *Verſum* dixeris ἀνίφαλον, qualis ille, *Iliad. Ψ.* v. 2. Ἐκπεσὴ πᾶές τε, καὶ Ἑλλήσποντος ἰκοντο.

267. Παλλάδα πίμπλαμβρον πολεμόκλονον) Præſes enim Belli *Minerva*. Vid. ſuprà, ad v. 4. & Hymn. *Apoll.* v. 308. de Voce πολεμόκλονον. *Ibid.* Ἠὲ καὶ Ἄρηα) Et *Mars* Præliis ſolet præſidere. Hanc autem *Lectionem* mordicùs, retinendam cenſeo, non ut putant nonnulli, ἠὲ καὶ Ἄρεα vel, ἢ καὶ Ἄρεα, quòd mox de *Utriſque* dicatur, Οἵ μιν ἀπρηκήσουσι μάχης.

270. Οὔτε γ' Ἄρηος) Ita *Hiatum* obturandum hic cenſeo, præſertim MSS. *Oxon.* A, & Γ. præcentibus.

273. Κινείσθω μέγα Τιτηνοκλόνον) Hic *Verſus* non ſatis *Numeroſè* mihi currere videtur; certè totus hic locus aliàs legitur, in MSS. *Oxon.* A. B. Γ. Κινείσθω· ἔστω δ' ἀλώστητον ὅπως ἄριστος· Ὡς ποτὲ καὶ *Καπανῆα κατέκτανες ἰῷ βελέμνῳ ἄνδρα, Καὶ μέγαν *Ἐγκέλαδόν τε, καὶ ἄγρια φῦλα Γιγάντων. *Ibi καλὸ νῆα, & Εὐκελάδοντα.

274. Ὧι Τιτῆνας ἔπεφνες) Ita, pro *Veteri* πέφνες, emendo, ut ſuprà, ad v. 218. & ad v. 242.

VARIÆ LECTIONES.

263. Τοίην ἐφθέγξατο φωνὴν) γρ. τοιήνδ' ἐφθέγξατο φωνήν, olim; at MS. Γ. non agnoſcit ὲ, quod aliàs eſſet παρέλκον, ut τοιήνδε, non enim τοίην δή.

264. Ἦ μέγα ἔργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι) γρ. ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι, MS. B.

265. Οὐ μικρόν μ' ἔπληξε Μεριδδάρπαξ) γρ. Οὐ μικρόν με πλήσσει Μεριδδάρπαξ, ὃς καὶ, &c. MSS. A, B, Γ. Forſan vel μικρὸ ſcribendum, vel τὸ μὲ tollendum, *&c.* Sit noſtra *Lectio* potior.

266. Ἐναίρειν Βατράχους μθταιῶν) γρ. Ἅρπαξ ἐν Βατράχοισιν ἀμυνέσθω, MSS. A, Γ. & ἤλασε (τὰς) Βατράχους ἐπαπειλῶν, MS. B. Ἐναίρειν, vid. ad *Textum*.

276. Ἠὲ καὶ Ἄρηα) γρ. ἢ καὶ Ἄρεα, MSS. A, Γ. & ἢ καὶ Ἄρεα. Vid. Not. in *Textum*.

268. Ἀπρηκήσουσι) γρ. ἀπρήκησεν, non æquè benè, olim; nec benè, MS. Γ. ἐπιχήσουσι.

269. Μύθῳ) γρ. μῦθον, MSS. A, Γ.

270. Οὔτ' ἄρ' Ἀθηναίης) γρ. ὑ ἢ Ἀθηναίης, MS. Γ. *Ibid.* Οὔτε γ' Ἄρηος) γρ. οὔτε Ἄρεος, olim; vid. Not. in *Textum*.

271. Ἀρηίμιον) γρ. ἀμυνίμιον, MS. B.

272. Ἀρηγόνες) γρ. ἀρήγιον, MS. B. ἀρήγοντες, MS. A.

273. Κινείσθω) Vid. Not. ad *Textum*.

280. Βαλὼν Βατράχους τὲ, Μύας τὲ) γρ. βαλὼν ἐπὶ τόσσὲ κεραυνὸς, MS. A. MS. B. μύας habet, pro κεραυνὸς, & MS. Γ. κεχυνὸς omittit; ut noſtra *Lectio* ſit tuta.

Ἵστο πορθήσειν βατράχων γένος· αὐχμηέων·
Εἰ μὴ ἄρ' Οὐλύμπου βατράχους ἐλέητο Κρονίων,
Ὅς ῥα τότε βατράχοισιν ἀρωγὸς εὐθὺς ἐπιμῶψεν.
Ἦλθον γὰρ ἐξαίφνης νωθὲς μύοντες, ἀγκυλοχήλαι,
Λοξοβάται, τρίβολοι, ψαλιδόσμοι, ὀπισθοδέρμοι,
Ὀστοφυεῖς, πλατύνωτοι, ἀποτίλοποδες οὐ ἄμμις,
Βλαισοὶ, χειροβίηποδες, ἀπὸ στέρνων ἐσορῶντες,
Ὀκτάποδες, δικέφαλοι, ἀχειρέες· οἱ δὴ καλεῦνται
Καρκίνοι· οἵ ῥα μυῶν οὐρὰς κομάποσιν ἴκελον,
Ἠδὲ πόδας καὶ χεῖρας· ἀτειρέα μάμπλοντο δ' λόγχας.
Οὓς καὶ ὑπαΐδδεισαν δειλοὶ μύες, οὐδ' ὑπέμειναν,
Ἐς δ' φυγὴν ἐτράποντο· Ἐδύσετο δ' ἦλιος ἤδη,
Καὶ πολέμου πλετὴ μονοήμερος ἐξεπλείσθη.

Cupiebat depopulatum-ire Ranarum genus bellacium;
Nisi ab Olympo Ranas miseratus fuisset Saturnius,
Qui utique tunc Ranis auxiliatores illico misit. (curvis,
Venerunt a. ex improviso habentes-incudes in tergo, ungulis
Oblique-ingredientes, tortuosis, habētes forficulas inore, ostri-
Ossei-naturâ, lati-terga, rutilantes in humeris, (pelles,
Blæsi, Manibus-nervosis, à pectoribus intuentes,
Octopedes, bicipites, manibus qui-capi nequeant: illi a. vo-
Cancri, qui utiq; Murium caudas orib. incidebant, (cătur
Etiam pedes & manus; reflectebantur etiam lanceæ:
Quos & timuerunt miseri Mures, neque sustinuerunt,
In fugam itaque vertebantur. Occidebat autem sol jam,
Et belli finis unius-diei perfectus est.

NOTÆ.

285. Νωθὲς μύοντες, ἀγκυλοχήλαι) Ex imitatione hujus loci, Multa luserunt Veteres *Epigrammatarii*, in miseros *Grammaticos*, fingentes jocularias Voces, πολυσωθίτας, *ut etiam *Aristophanes* ausus est Voces cudere, non solum plurium Syllabarum, verùm etiam aliquot, nì fallor, Versuum. *Ibid.* Ἀγκυλοχήλαι) Nonnulli legunt ἀγκυλοχεῖλοι, verùm nè id fiat, suadet vox sequens ψαλιδόσμοι. Vid. *Eustath.* fol. 1089. lin. 38. & *Etymolog.* M. v. Ἀγκυλοχείλης. *Analogia* potius posceret, ut ἀγκυλόχηλος scriberetur, ad normam τοῦ πολύμηλος & ἀγκυλοχειλὴς, ad formam τοῦ ὑπερχειλής. **Antholog.* fol. 524. 533, &c.

289. Ἀχειρέες) Ἀχείρωσι· ἢ, χειρῶν ἐστερημένοι· ἢ, πολύχειρες· ἀλλ' ἦσσον τοῦτο, ἀφ' τὸ, χειροτόνητος.

VARIÆ LECTIONES.

282. Ἵστο) γρ. ἔπλητο, MSS. A, B, Γ.

283. Ἐλέητο) γρ. ὤκλειρε, MSS. A, Γ.

284. Ὅς ῥα τότε Βατράχοισιν) γρ. ὅσις τοῖς Βατράχοισιν, MS. B. ὅς ῥα τότ' ἐν Βατράχοισιν, MSS. A, Γ.

285. Ἐξαίφνης) γρ. ἐξαπίνης, ut suprà, v. 81. *Ibid.* Ἀγκυλοχῆλαι) γρ. ἀγκυλοχεῖλαι.

288. Βλαισοὶ) γρ. βλαισσοὶ, olim, non rectè.

292. Οὓς καὶ ὑπαΐδδεισαν) γρ. τύσδε ὑπέδδεισαν, MSS. A, Γ. *Ibid.* Δειλοὶ Μύες) γρ. πάντες Μύες, MSS. A, Γ. ut sit, *Omnes* omninò *Mures*, nè *Meridarpage* quidem ipso excepto; benè. *Ibid.* Οὐδ' ὑπέμειναν) γρ. οὔτ' ἔμειναν, MSS. A, B, Γ.

293. Ἐδύσετο) γρ. ἐδύετο, olim; δύσκε, MS. A, Γ. ἐδύσετο, MS. B, undè effingo veram *Lectionem*.

ΟΜΗΡΟΥ ΥΜΝΟΙ.

§. II.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

Μνήσομαι, οὐδὲ λαθωμαι Ἀπόλλωνος Ἑκάτοιο,
Ὅντε θεοὶ κατὰ δῶμα Διὸς τρομέουσιν ἰόντα,
Καὶ ῥά τ' ἀναΐσσουσιν ἐπιφρονέοντ' ἐρχομένοιο
Πάντες ἀφ' ἑδράων, ὅτε φαίδιμα τόξα τιτύσκῃ.

HYMNUS IN APOLLINEM.

Memor ero, neque obliviscar longe-jaculantis Apollinis,
Quem & dii ipsi per domum Jovis metuunt euntem,
Et utique assurgunt propè advenienti
Omnes à sedibus, quando præclaros tendit arcus.

NOTÆ.

1. Μνήσομαι, οὐδὲ λαθωμαι Ἀπόλλωνος) De hoc Hymno, quòd sit *Homeri*, præter alia alio loco proferenda, Certamen *Homeri* & *Hesiodi*, de *Homero Argis* morante, hæc habet, Ἐνδιατρίψας δὲ τῇ πόλει χρόνον τινὰ, διέπλευσεν εἰς Δῆλον, εἰς τὸν πανήγυριν· καὶ συλλεὶς ἐπὶ τὸ Κεραΐνιον βωμὸν, λέγει Ὕμνον εἰς Ἀπόλλωνα, ὃς ἦν Ἀρχὴ Μνήσομαι, οὐδὲ λαθωμαι Ἀπόλλωνος Ἑκάτοιο. Ῥηθέντος δὲ Ὕμνου, οἱ μὲν Ἴωνες πολίτην αὐτὸν καὶ υἱὸν ἐποιήσαντο· Δήλιοι δὲ γράψαντες τὰ ἔπη εἰς λεύκωμα, ἀνέθηκαν τῷ τοῦ Ἀρτέμιδος ἱερῷ. Hujus Certaminis Author, quisquis fuerit, paulò infrà tempora *Adriani* Imperatoris omninò vixit: ex hoc scilicet loco id colligo, Ὅτε δὲ ἀκηκόαμεν ἐπὶ τοῦ θειοτάτου αὐτοκράτορος Ἁδριανοῦ εἰρημένον ὑπὸ τοῦ Πυθίας τοῦ Ὁμήρου, ἐλησόμεθα· ὃς δὲ βασιλέως πυνθάνει, πόθεν Ὅμηρος, καὶ τίνος, ἀποφοίβασε δὲ Ἑξαμέτρου τόνδε τὸ τρόπον.

Ἄγνωτόν μ' ἔρεαι γλυκίλα καὶ πατρίδα γαῖαν
Ἀμβρησίη Σειρῆνος ἔδας δ' Ἰθακήσιός ἐστιν·
Τηλέμαχος δὲ, πατὴρ καὶ Νεστορέη Ἐπικάστη,
Μήτηρ· ἣ μιν ἔπεκτε βροτῶν πολὺ πάισφρον ἄνδρα.

Οἷς μάλιστα δεῖ πιστεύειν, ἀφ' τε τὸ συμβάλλον, καὶ τὸ ἀπηλιαίζον· ἄλλως τε, ὅτι δὲ Ποιητοῦ μεγαλοφυῶς τὸ σεμνόπαρ ἀφ' ὅτου ἐπῶν διδάσκοντος. Et hoc quidem Poema *Homero* tribuit *Lucianus*, in *Phalaride* secundo; nec moramur illud *Pindari* Scholiastæ, ad Nemeonicas, 2. §. 1. Μετὰ δὲ ταῦτα καὶ οἱ ῥαψῳδοὶ ἐκάπ τὸ γένος εἰς Ὅμηρον ἀναφέροντες· ἐπιφανεῖς δὲ ἐγένοντο οἱ περὶ Κύναιθον, ὃς φασι πολλὰ τῶν ἐπῶν ποιήσεως ἐμβαλεῖν εἰς τὸν Ὁμήρου στίχον· ἦν δὲ ὁ Κύναιθος Χῖος, ὃς καὶ τῶν ἐπιγραφομένων Ὁμήρου ποιημάτων τὸ εἰς Ἀπόλλωνα γεγραμμένον Ὕμνον λέγεται συντεθεικέναι. Οὗτος δὲν ὁ Κύναιθος πρῶτος εἰσ Συρακούσας ἐραψῴδησε τὰ Ὁμήρου ἔπη, καθὼ τῷ ἑξηκοστῷ ἐνάτῳ Ὀλυμπιάδα, ὡς Ἱππόστρατός φησιν. Idem ferè Incertus, Κύναιθος Χῖος πρῶτος Συρακούσας ἐραψῴδησε τὰ Ὁμήρου ἔπη, ὡς Ἱππόστρατός φησιν, ἐν τῇ Ὀλυμπιάδων Ἀναγραφῇ. *Athenæus* tamen paulò verecundiùs, l. 1. fol. 22. ut mox notamus, ad v. 514. & *Thucydidem* statim videbimus hoc ipsum Poema *Homero*, *Iliados* Conditori, disertim tribuentem; qui & Vir Doctus & gravis, nec tam facilè decipi potuit in re tam notabili, ut Versus *Cinæthi* putaret *Homericos*; cùm is *Cinæthus* vix totis Quadraginta annis ipso *Thucydide* prior esset. Verùm infrà fusius hæc res probabitur, & videbimus ab Oratore *Aristide*, & à pluribus aliis Magnæ Vetustatis, Auctoritatis, & Nominis, Viris, hæc Poemata laudari, aut in imitationem trahi; de quibus passim suis in locis.

2. Ὅντε θεοὶ κατὰ δῶμα Διὸς τρομέουσιν ἰόντα) Πάντες θεοὶ, δηλονότι οἱ Ἀστέρες, τὸν Ἀπόλλωνα, ἥγουν ἥλιον, κατὰ Διὸς δόμον, ὃ ἐστιν ἀέρα, ἰόντα τρομέουσι, ἐξ ἀφ' ἑδρῶν ἀνίστανται, καὶ φαίδιμα τόξα πελάσαντος, καὶ ἀκτῖνας βάλλοντος, εἰς πάντων αὐτῶν ἔκλειψιν. Eadem ἔννοια, de *Jove*, ad *Iliad. α'.* v. 533.

VARIÆ LECTIONES.

4. Τιτύσκῃ) γρ. πελάσῃ.

Δηλο-

Λητὼ δ' οἴη μίμνε παρὰ Διὶ τερπικεραύνῳ,
Ἥ ῥα βιόν τ' ἐχάλασσε καὶ ἐκλήϊσε φαρέτρην,
Καὶ οἱ ἀπ' ἰφθίμων ὤμων χείρεσσιν ἑλοῦσα
Τόξον, ἀνεκρέμασε πρὸς κίονα πατρὸς ἑοῖο.
Πασσάλῳ ἐκ χρυσείῳ· τὸ δ' εἰς θρόνον εἷσεν ἄγουσα.
Τῇ δ' ἄρα νέκταρ ἔδωκε πατὴρ δέπαϊ χρυσείῳ,
Δεικνύμενος φίλον υἱόν· ἔπειτα δ' ἀθάνατοι ἄλλοι
Ἔνθα καθίζοντ', χαίρε δὲ τῇ κατὰ θυμὸν Λητώ,
Οὕνεκα τοξοφόρον ἓ καρτερὸν υἱὸν ἔπλεν.
Χαῖρε, μάκαιρ' ὦ Λητοῖ, ἐπεὶ τέκες ἀγλαὰ τέκνα,
Ἀπόλλωνά τ' ἄνακτα, καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
Τὴν μὲν, ἐν Ὀρτυγίῃ, τὸν δ', κραναῇ ἐνὶ Δήλῳ,
Κεκλιμένην πρὸς μακρὸν ὄρος, καὶ Κύνθιον ὄχθον,
Ἀγχοτάτω φοίνικος, ὑπ' Ἰναχοῖο ῥεέθροις.
Πῶς σε τὰρ ὑμνήσω, πάντως εὐύμνον ἐόντα;
Πάντη γάρ τοι, Φοῖβε, * νομοὶ βεβλήαται ᾠδῆς,
Ἠμὲν ἀν' ἤπειρον πολυτρόφον, ἠδ' ἀνὰ νήσους.
Πᾶσαι δ' σκοπιαί τοι * ἄδον καὶ πρώονες ἄκροι
Ὑψηλῶν ὀρέων, ποτάμοί θ' ἁλαδε συρρέοντες,
Ἀκταί τ' εἰς ἅλα κεκλιμέναι, λιμένες τε θαλάσσης.
Ἦ ὥς σε πρῶτον Λητὼ τέκε χάρμα βροτοῖσι,
Κλινθεῖσα πρὸς Κύνθου ὄρος, κραναῇ ἐνὶ νήσῳ,
Δήλῳ ἐν ἀμφιρύτῃ· ἐκάπιφλο δ' ὕδατα κελαινὸν
Ἐξήμεν χαρτόνδε λιγυπνοίοις ἀνέμοισιν;
Ἔνθεν ἀπηρύρθη πᾶσι θνητοῖσιν ἀνάσσειν,
Ὅσσαι Κρήτη ἐντὸς ἔχει καὶ δῆμος Ἀθηνῶν,
Νῆσός τ' Αἰγίνη, ναυσικλειτή τ' Εὔβοια,
Αἰγαί τ', Ἐρεσίη τε, καὶ ἀγχιάλη Πεπάρηθος,

Latona autem sola manet apud Jovem fulmine-gaudentem,
Quæ utique chordam remisit, & occlusit pharetram,
Et illius ab fortibus humeris manibus captum
Arcum suspendit ad columnam patris sui
Clavo ex aureo: hunc verò in sedem sedere-fecit ducens.
Huic igitur nectar dedit pater poculo aureo,
Manifestè-agnoscens clarum filium: posteà verò Dii alii,
Ibi sedent: gaudet autem veneranda Latona,
Quoniam arciferum & fortem filium peperit.
Salve, ô beata Latona, quoniam peperisti præclaros liberos,
Apollinemque regem, & Dianam sagittis-lætam,
Hanc quidem in Ortygiâ, illum verò asperâ in Delo,
Acclinata ad longum montem, & Cynthium collem,
Proximè palmam, sub Inopi fluentis.
Quomodo nam te laudabo, dignissimus-laude cum sis?
Ubique enim tibi, O Phœbe, modi tribuuntur cantus,
Sive per continentem vitulos-nutrientem, sive per insulas.
Omnes autem edita-rupes tibi placent, ac vertices summi
Altorum montium, amnesque ad mare profluentes,
Littoraque ad mare protensa, marisque portus.
An, ut te primum Latona peperit gaudium mortalibus,
Procumbens ad montem Cynthi, asperâ in insulâ,
Delo in circumfluâ, utrinque autem unda nigra
Prodibat ad terram dulcè-spirantibus ventis?
Hinc ortus, omnibus mortalibus imperitas,
Quoscunque Creta intus habet, & populus Athenarum,
Insulaque Ægina, navibusque-inclyta Eubœa,
Ægæque, Eresiaque, & finitima-mari Peparethus,

NOTÆ.

10. Χαίρε δὲ τῇ κατὰ θυμὸν Λητοῖ) *Virgil. Æn.* — *Latonæ* pertentant gaudia mentem. Vid. infrà, ad v. 545.

16. Τὴν μὲν ἐν Ὀρτυγίῃ, τὸν δ', κραναῇ ἐνὶ Δήλῳ) Hinc apparet, *Delum* & *Ortygiam* diversas esse Insulas; de quâ re Illustriss. *Ezekiel. Spanheim.* ad *Callimach.* Hymn. *Apoll.* v. 59. Καλῇ ἐν Ὀρτυγίῃ, & *Ibidem*, ad v. 60. & in Hymn. *Del.* v. 255. ubi ex his probat *Apollinem* & *Dianam*, uno loco & tempore natos; ex illis, Diversoutrosque. *Idem* hic Versus *Orpheo*, fol. 111.

18. Ἀγχοτάτω Φοίνικος) De Celeberrimâ hâc *Deliacâ* Palmâ, vid. ad *Odyss.* ζ. v. 162. item *Schol. Euripid.* & quæ Nos, ad *Hecub.* v. 458. *Iphigen.* Tauric. v. 1099. & *Ion.* v. 920. item *Callimach.* Hymn. *Del.* v. 209. *Ibid.* Ἰναχοῖο) Ἰναχὸς, πολυμνὸς Δήλου, de quo pulchrum Epigramma. apud *Kusterianum Suidam*, v. Ἰναχός. Vid. *Ezekiel. Spanheim.* & alios Interpretes *Callimach.* Hymn. *Del.* 206, 263. & *Dian.* v. 171.

19. Πῶς τ' ἄρ σ' ὑμνήσω, πάντως εὐύμνον ἐόντα) Ità *Callimach.* Hymn. *Apoll.* v. 31. Ἔστι γὰρ εὐύμνος, vid. *Spanheim.* in locum; & infrà, ad v. 82. *Est sumptum ex* Homero *hoc Epitheton, apud quem* in Hymno ejus legitur. *Henr. Stephanus.*

20. Νομοὶ βεβλήαται ᾠδῆς) Pro νόμος *Singulari*, νομοὶ pono *Plurale*, quia βεβλήαται *Ionicum*, pro βέβληνται quod *Atticum*, pro βεβληνται εἰσίν. Non νόμοι autem, sed νομοὶ, scribo, ut congruat cum illo, *Iliad.* υ'. v. 249. ἐπίων νομός. Et *Critici* quidem negant, vocem νόμος, pro *Lege*, notam *Homero*, qui tamen εὐνομίαν habet. De quâ re plura Nos, ad Prælect. *Pindaric.* xxx. fol. 186. & ad *Sophocl.* p. 143. Νόμοι, tamen, ut *Latinis* Modi, pro *Carmina*.

22. Ἄδον) Ità omninò scribendum, pro corrupto ἄδον, quod tamen, si Vox esset legitima, scribendum esset ᾖδον, pro ἤειδον, vel ἄειδον. At Vox hujus loci omninò ἄδον, cum *Priori* brevi, ab ἀνδάνω.

24. Ἀκταί) Vid. *Turnebi* Adversar. fol. 731. lin. 34.

26. Κύνθος ὄρος) *Stephan.* ἐπὶ πόλεων, v. Θηλυκῶς, καὶ Ὀυδετέρως· Addo ego, Τετίσθαι, ἡ Κύνθος, καὶ τὸ Κύνθον ut hoc nempè in loco.

31. Αἰγίνη) Ità scribendum, pro Αἴγινα, Nymphæ nempè nomine, uti fit, ob *Metri* necessitatem.

VARIÆ LECTIONES.

5. Παρὰ) γρ. περαί.

14. Λητοῖ) γρ. Λητὼ, & Λητοῖ; at malè in *Vocativo* circumflectunt.

19. Πῶς γὰρ) γρ. πῶς τ' ἄρ.

20. Νομοὶ) γρ. νόμοι, & νόμος, vid. N. in *Textum*

31. Αἰγίνη) γρ. Αἴγινα, non bene.

Θρηΐκιός τ' * Ἀθώς, καὶ Πηλίου ἄκρα κάρηνα,
Θρηϊκίη τε Σάμος, Ἴδης τ' ὄρεα σκιόεντα,
Σκῦρος, καὶ Φώκαια, καὶ Αὐτοκάνης ὄρος αἰπύ,
Ἴμβρος τ' εὐκλεΐη, καὶ Λῆμνος ἀμοιχθαλόεσσα,
Λίσσή τ' ἠγαθέη, * Μύκαρος ἔδος Αἰολίωνος,
Καὶ Χίος, ἣ νήσων λιπαρωτάτη εἰν ἁλὶ κεῖται,
Παπαλόεσσά τε Μίμας, καὶ Κωρύκου ἄκρα κάρηνα,
Καὶ Κλάρος αὐγλήεσσα, καὶ Αἰσαγέης ὄρος αἰπύ,
Καὶ Σάμος ὑδρηλὴ, Μυκάλης τ' αἰπειναὶ κάρηνα,
Μίλητός τε, Κόως τε, πόλις Μεροπῶν ἀνθρώπων,
Καὶ Κνίδος αἰπεινὴ, καὶ Καρπάθου ἠνεμόεσσα,
Νάξος τ', ἠδὲ Πάρος, Ῥηναίά τε πετρήεσσα.
Τόσσον * ἔπ' ὠδίνουσι ἑκηβόλον ἵκετο Λητώ,
Εἴ τις γαιάων ἧσι θέλοι οἰκία θέσθαι.
Αἱ ἢ ῥαῖ' ἐτρόμεον καὶ ἐδείδισαν, οὐδέ τις ἔτλη
Φοῖβον δέξασθαι, καὶ πουλύρη περ ἐοῦσαν·
Πρίν γ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπὶ Δήλου ἐβήσατο πότνια Λητώ,
Καί μιν ἀνειρομένη ἔπτα πλοκάμοισι προσηύδα,
Δῆλε, εἰ γάρ κ' ἐθέλοις ἕδος ἔμμεναι υἱέος ἐμοῖο,
Φοίβου Ἀπόλλωνος, θέσθαί τ' ἐνὶ πίονα νηόν,
Ἄλλος δ' οὔτις σεῖο πόθ' ἅψεται, οὐδέ σε λίσσει·
Οὐδ' ἔσσεσθαι σε ἔτι φράζομαι, οὐδ' εὐμήλοις,
Οὐδὲ τρύγῃ οἴσεις, οὔτ' ἄρ φυτὰ μυρία φύσεις·
Αἰ δέ κ' Ἀπόλλωνος ἑκάεργου νηὸν ἔχῃσθα,
Ἄνθρωποί τοι πάντες * ἀγινήσουσ' ἑκατόμβας,

Thraciusque Athos, & Pelii summi vertices,
Thraciaque Samus, Idaque montes umbrosi,
Scyrus, & Phocaa, & Autocana mons altus,
Imbrusque bene-habitata, & Lemnus importuosa,
Lesbusque valde divina, Macaris solum Æolidæ,
Et Chius, qua insularum fœcundissima in mari jacet,
Saxosusque Mimas, & Corycii summi vertices,
Et Claros splendida, & Æsagea mons altus,
Et Samus aquosa, Mycaleque alti vertices,
Miletusque, Coüsque, urbs Meropum hominum,
Et Cnidus alta, & Carpathus ventosa,
Naxusque & Paros, Renæaque saxosa.
In tantum parturiens procul-jaculantem venit Latona,
Si qua sibi terrarum filio velit habitacula ponere.
Hæ v. valde tremebant & timebant, neque aliqua sustulit
Phœbum suscipere, & fertilior quanquam esset;
Antequam cum utiq; Deliũ ascendisset veneranda Latona,
Et illam interrogans verba alata dixit,
'Dele, si enim utique vis sedes esse filii mei,
'Phœbi Apollinis, imponeréque opulentum templum,
'Alius sane nemo te tanget, neque te rogabit;
'Neque bobus te fore puto, neque ovibus opulentam,
'Neq; vindemiam feres, neq; plantas innumeras produces:
'Si autem utiq; Apollinis longè-operantis templũ habueris,
'Homines tibi omnes ferent centum-boum-sacrificia,

NOTÆ.

33. Ἀθώς) Ità, pro *Vulgari* Ἄθως, cujus *Prior* brevis, *Homero* ipso præeunte, *Iliad.* ξ'. v. 229. Ἐξ Ἀθώ πίτνει ἰβήπτῳ κυμαίνοντι.

37. Μάκαρος ἔδος Αἰολίωνος) De hoc *Macaro*, sive *Macareo* (& tunc Μακαρεῦς legendum) *Æoli* filio, vid. quæ Nos ad *Iliad.* ω'. v. 544.

41. Καὶ Σάμος ὑδρηλὴ) Hinc *Anacreon*, v. 1234. Τλῶ Σάμου, ἄτυ Νυμφίων· ἐπεὶ εὔυδρος ὑπερον ἰκάνει, ut *Hesych.*

42. Κόως τε, πόλις Μεροπῶν ἀνθρώπων) De *Cô*, filiâ *Meropis Titanis*, à quâ *Cos* Insula Nomen habuit, ut *Stephanus* περὶ πόλεων, v. Κῶς, ἡ Μεροπὶς ὠνομάσθη, ἀπὸ γηγενοῦς Μέροπος· Κῶς ὁ, ἀπὸ Κῶ, τὸ Μέροπος θυγατρός. Hinc *Callimach.* Hymn. *Del.* v. 160. Κόων, Μεροπηΐδα νῆσον. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Helen. v. 388. Μέροπος Κῴδα κύρεαν, & *Schol.* ad *Iliad.* ξ'. v. 255. Item *Eustath.* fol. 241. lin. 12. ad illud β'. v. 677. Καὶ Κῶν, Μεροπίδος πόλιν.

43. Κάρπαθος) Aliàs Κράπαθος, per *Metathesin*; vid. ad *Iliad.* β'. v. 676. *Stephanus*, περὶ πόλεων, Κάρπαθος, νῆσος πλησίον τῆς Κῶ· Ὅμηρος, * Κάρπαθος αὖ ἐπὶ τῇσι πυπὶ ζόφον. Quod tamen Fragmentum, non hodiè legitur in *Homero*; nec, ut opinor, illius est, sed *Dionysii* Περιηγητοῦ, apud quem hodienum legimus, v. 500. Κάρπαθος αὖθ' ἑτέρωθι πυπὶ ζόφον.

44. Ῥηναΐά τε πετρήεσσα) *Rhenæa Apollini* & olim sacra, Insula Maris *Ægæi*; quam uti fit, à sacrilegis quibusdam diù alienatam, post perpetuam fecit appendicem *Delo Polycrates*, ut Nos in *Anacreontis* Vitâ, §. xi. Hinc *Theocritus*, Idyll. 17. v. 70. Ἴσσι τὴ Ῥηναῖαι ἄναξ ἐφίλησεν Ἀπόλλων.

45. Τόσσον ἔπ' ὠδίνουσα) Malè olim, τόσσον ἐπωδίνουσα, cùm hic sit *Sensus*, ἐπὶ τόσσον ἵκετο Λητὼ, ὠδίνουσα Ἀπόλλωνα.

54. Οὐδ' εὔβοιαι σὶ ἔσεσθαι ὀΐομαι) Unde mox, v. 60. Χερσὶν ἀπ' ἀλλοτρίης, *Delios* ait alendos esse; de quâ vid. Illustr. *Ezekiel. Spanhemii* Notas, ad *Callimachi* Hymn. in *Delum*, v. 268.

57. * Ἀγινήσουσ' ἑκατόμβας) Ità, pro Corrupto ἀγινῶσιν, omninò lego, in hoc loco; ut & olim, v. 249. & 289. 366. vix alterâ voce inter *Varias Lectiones* reservatâ; nisi ut illinc notetur plurium hujusmodi Erro-

VARIÆ LECTIONES.

33. Ἀθώς) γρ. Ἄθως, malè, olim.

37. Μάκαρος) γρ. Μακαρεῦς.

45. Τόσσον ἔπ' ὠδίνουσα) γρ. τόσσον ἐπωδίνουσα. Vid. not. in *Textum*. *Ibid.* Ἵκετο Λητὼ) γρ. ἵκετο, Λητὼ, vid. infrà, ad v. 46.

46. Εἴ τις γαιάων) γρ. εἴ τις οἵ γαιάων, olim. An, εἴ τις ἰοῖ γαιάων; *Aldin.* εἴτις σοὶ, tum suprà legendum, ἵκετο, Λητώ.

57. Ἀγινήσουσ') γρ. ἀγινῶσ', olim malè, ut in Not. ad *Textum*.

Εἰς Δή-

Ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, κνίσση δέ τοι ἄσπετος αἰεί,
* Εἰ βόσκῃς σὸν ἄνακτα· θεοὶ κέ σε δηρὸν ἔχωσιν
Χειρὸς ἀπ' ἀλλοίης, ἐπεὶ ἦ τοι πῖαρ ὑπ' ἦεδες.
Ὣς φάτο· χαῖρε δ' Δῆλος, ἀμειβομένη δ' ἀγορεύδε,
Λητοΐ, κυδίστη θύγατερ μεγάλου * Κοίοιο,
Ἀσπασίη μέν ἔγωγε γενοίμαν Ἑκάτοιο ἄνακτος
Δεξαίμαν, αὐτῶς γὰρ ἐτήτυμόν εἰμι δυσηχὴς
Ἀνθρώποισιν, ἄδε δέ κεν πίεσ' ἡμέτερα γενοίμαν·
Ἀλλά τόδε τρομέω, Λητοΐ, ἔπος, ἐδέ σε κεύσω·
Λίην γάρ τινα φασὶν ἀπίθαλον Ἀπόλλωνα
Ἔσσεσθ', μέγα δ' ἄρξοντα θεμιστεύοντα ἀθανάτοισι,
Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
Τοῦ ῥ' αὐτῶς δείδοικα καὶ ὄφρα νῦ καὶ θυμὸν,
Μὴ ὁπόταν τοπάζωτο ἰδὴ φάος Ἠελίοιο,
Νῆσον ἀπρήξῃ, ἐπεὶ κραναίπεδός εἰμι,
Ποσσὶ καταβρίψας, ὥσῃ δ' ἁλὸς ἐς τελάεσσιν.
Ἔνθ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦμα κατὰ κρατὸς ἅλις αἰεὶ
Κλύσσῃ· ὁ δ' ἄλλην γαῖαν ἀφίξεται, ἣ κεν ἀδῇ οἱ
Τεύξασθαι νηόν τε ἑὸν ἄλσεά θ' ὑλήεντα.
Πολύποδες δ' ἐν ἐμοὶ θαλάμους, Φῶκαί τε μέλαιναι,
Οἰκία ποιήσουσ' ἀκηδίᾳ, χήτεϊ λαῶν.
Ἀλλ' εἰ μοι τλαίης γε, θεὰ, μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
Ἐνθάδε μοι πρῶτον τεύξειν ἐρικυδέα νηόν,
Ἔμμεναι ἀνθρώπων χρηστήριον, αὐτὰρ ἔπειτα
Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπιὴν πολυώνυμός ἐσσι.

'Huc congregati; nidor autem tibi immensus semper,
'Si alueris Regem tuum: Dii utique diù te servarint
'Manu ab alienâ; quoniam non utique tibi est fertile solum.
Sic dixit, gaudebat autem Delus, respondensque ait,
'Latona, inclytissima filia magni Cœi,
'Lubens quidem ego Natalitia procul-jaculantis regis
'Susciperem, graviter enim verè male audio
'Apud homines: sic autem utiq; admodum honorata fierì:
'Sed hunc tremo, Latona, sermonem, neque te celabo;
'Valde enim quendam dicunt protervum Apollinem
'Fore, magnum autem imperium gesturum immortalibus,
'Et mortalibus hominibus, super fertilem terram.
'Hujus causa utiq; graviter timeo in mente & in animo,
'Nè cùm primum videat Lumen Solis,
'Insulam dedecoret, quoniam asperum solum sum,
'Pedibus proculcatum, impellatque maris in pelagus.
'Ubi me quidem magna unda, magna-vi abunde semper
'Inundabit; hic ad aliã terrã veniet, quæ utiq; placuerit ipsi,
'Constructurus templumque & lucos arboribus-densos.
'Polypodes autem in me thalamos, Phocæque nigræ
'Domicilia facient, ob inopiam populorum.
'Sed si mihi ferres utiq; Dea, magnum juramentum jurare,
'Hic illum primum constructurum præclarum templum,
'Fore hominum oraculum, sed postea
'Omnes ad homines, quandoquidem Multinominis sit.

NOTÆ.

rum origo, nempè ex *Amanuensium* supinâ *Negligentiâ*, aut *Ignorantiâ*; tum ex superstitiosâ Nonnullorum *Religione*, qui nec *Sensibus* suis fidem habere auderent, nec *Emendatiora Exemplaria* cum minùs *Emendatis* conferrent, aut *Emendatiores* locos cum *Suspectis*.

59. * Εἰ βόσκῃς σὸν ἄνακτα· Θεοί κέ σε δηρὸν ἔχωσι) Scriptum erat hactenùs, Δηρὸν ἄνακτ' εἰ βόσκοις, οἵ τε θεοί κέ σ' ἔχωσιν, in quem locum *H. Steph.* " *Non dubium est, quin Mendosa sint hæc; in quibusdam non legitur* οἵτε. Ego olim, Δυσευρυμία, Ὁμήρε πάντως ἀναξία. At cùm *H. Stephano* teste, οἵτε in aliquibus desit, & ex ἔχωσι Lectio Ἢ βόσκῃς probetur, Ego *Numeros* & *Sensum* simul restituo legendo, Εἰ βόσκῃς σὸν ἄνακτα· Θεοί κέ σε δηρὸν ἔχωσι.

62. Θύγατερ μεγάλου Κοίοιο) Ità lego, pro Veteri illo Corrupto & Falso, Θύγατερ μεγάλοιο Κρόνοιο. Quis enim unquam Dixerit, *Latonam Saturni* filiam? At *Cœi Titanis* erat filia, teste *Apollodoro, Callimacho*, cui Hymn. *Del.* v. 150. Κοιηΐς dicitur; *Apollonio*, cui Argonaut. l. 2. v. 712. Κοιογένεια, *Ovidio*, cui *Filia Cœi* qui & vocat — genitam *Titanida Cœo*. Κοιανίς *Orpheo* dicitur. Vid. Not. in *Scholia*, ad *Odyss.* κ'. v. 3. Vid. *Etymolog. M.* v. Δῆλος, ἡ ἱέρεια.

65. Γενοίμαν) In Vulgatis Editionibus, pro γενοίμαν, perperam legitur γ' ἐροίμαν, inquit *Henr. Stephanus*, *Florentinam* nempè respiciens, *Aldinam*, *Rescianam*, &c.

74. Ἔνθ' ἐμὲ) *Henr. Steph.* in locum, " Pro καὶ κρατὸς, legitur etiam, & meliùs fortasse, καὶ κράτος " vel conjunctim, καὶκράτος. At, pro ἅλις αἰεὶ, suspicor legendum esse, ἄλλυδις ἄλλο. Hæc ille, & profectò si κατὰ κράτος legeris, necesse est, ut ἄλλυδις ἄλλο legas. Utralibet *Lectio* benè stabit; nec multùm interest *Utram* elegeris.

79. Ἀλλ' εἰ μοι τλαίης γε, θεὰ) Τὸ ἐφεξῆς, Εἰ ἦ σὺ, ὦ θεὰ, τλαίης, καὶ ἀξιώσῃς ἐμοὶ θεῶν ὅρκον ὀμοῦναι, δηλονότι κατὰ Στυγὸς πεζαμοῦ, ὅτι Ἀπόλλων σύνταῦθα πύξῃ τ' ἑαυτῷ ναὸν, ἵνα χρηστὸν ᾖ χρηστήριον, σφῶτον τοῖς ἀνθρώποις, αὐτὰρ ἔπειτα, πᾶσιν ἄλλοις τοῖς ἀνθρώποις, ἐπειὴ ὄνομα αὐτῷ ἐπικληθήσεται ἐπὶ πολλοῖς ἔθνεσιν, ἐγὼ μὲν πείσομαί σοι, καὶ τόπον εἰς τὸ πύξειν παρέξω. Insignis itaque Ἔλλειψις.

82. Ἔπειτα πολυώνυμός ἐσσι) Ità suprà, v. 19. εὔῤῥημον vocat. Hinc *Callimach.* Hymn. *Dian.* v. 7. Κ

VARIÆ LECTIONES.

59. Εἰ βόσκῃς σὸν ἄνακτα· Θεοί κέ σε δηρὸν ἔχωσιν) γρ. Δηρὸν ἄνακτ' εἰ βόσκοις· οἵ τε θεοί κέ σ' ἔχωσιν, pessimè hactenus. Vid. quæ Nos in *Textum*.

62. Μεγάλου Κοίοιο) γρ. μεγάλοιο Κρόνοιο, vid. Not. in *Textum*.

65. Περὶ τμήσσα) γρ. ἐφιλιμήσσα, olim, non æquè bené. *Ibid.* Γενοίμαν) γρ. γ' ἐροίμην, vid. in *Textum*.

74. Καὶ κρατὸς ἅλις αἰεὶ) γρ. κατὰ κράτος ἄλλυδις ἄλλο, vid. ad *Textum*.

82. Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους· ἐπειὴ) γρ. πᾶσιν ἐπ' ἀνθρώποισιν· ἐπεὶ, &c.

Ὡς ἄρ' ἔφη· Λητὼ δ' Θειῶν μέγαν ὅρκον ὄμοσσεν,
Ἴσθι νῦν πάντ' Γαῖα, καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθεν,
Καὶ τὸ καταιβόλιμον Στυγὸς ὕδωρ, ὅττι μέγιστος
Ὅρκος, δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν,
Ἦ μάλα τοι Φοίβῳ τῷδε θυώδης ἔσσεται αἰεὶ
Βωμὸς καὶ τέμενος, τίσι δέ σέ γ' ἔξοχα πάντων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὤμοσέν τε, τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,
Δῆλος μὲν μάλα χαῖρε γόνῳ ἑκάτοιο ἄνακτος·
Λητὼ δ' ὀκτάμηνός τε καὶ ἐννέα νύκτας ἀέλπτους
Ὠδῖνεσι πέσπαρτο· θεαὶ δ' ἔσαν ἔνδοθι πᾶσαι,
Ὅσσαι ἄριστοι ἔσαν, Διώνη τε, Ῥείη τε,
Ἰχναίη τε Θέμις, καὶ ἀγάστονος Ἀμφιτρίτη,
Ἄλλαι τ' ἀθάνατοι, νόσφιν λευκωλένου Ἥρης·
Ἧστο γὰρ ἐν μεγάροισι Διὸς νεφεληγερέταο.
Μούνη δ' οὐκ ἐπέπυστο μογοστόκος Εἰλείθυια·
Ἧστο γὰρ ἄκρῃ Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσείοις νέφεσσιν,
Ἥρης φραδμοσύνῃ λευκωλένου· ἣ μιν ἔρυκε
Ζηλοσύνη, ὅτ' ἄρ' ἣν ἀμύμονά τε κρηπερόν τε
Λητὼ τίκτεσθαι καλλιπλόκαμον τὸτ' ἔμελλεν.
Αἱ δ' Ἶριν πρὸς ἔπειμψαν ἐϋκτιμένης ἀπὸ νήσου,
Ἀξέμεν Εἰλείθυιαν, ὑποσχόμεναι μέγαν ὅρμον,
Χρυσείοισι λίνοισιν ἐϋργμένον, ἐννεάπηχυν.
Νόσφιν δ' ἄνωγεν καλέειν λευκωλένου Ἥρης,
Μή μιν ἔπειθ' ἑπέεσσιν ἀποστρέψειεν ἰοῦσαν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις,
Βῆ ῥα θέειν, παχέος δὲ διήνυσε πᾶν τὸ μεσηγύ·
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκανε Θεῶν ἕδος αἰπὺν Ὀλύμπου,
Αὐτίκ' ἄρ' Εἰλείθυιαν ἀπ' οὐ μεγάροιο θύραζε
Ἐκπροκαλεσσαμένη ἔπια πτερόεντα προσηύδα,
Πάντα μάλ', ὡς ἐπέτελλον Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι·
Τὴν δ' ἄρα θυμὸν ἔπειθεν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι·
Βὰν δὲ ποσὶ τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι.
Εὖτ' ἐπὶ Δῆλον ἔβαινε μογοστόκος Εἰλείθυια,
Τῷ τότε δὴ τόκος εἷλε, μενοίνησεν δὲ τεκέσθαι·
Ἀμφὶ δὲ φοίνικος βάλε πήχεε, γοῦνα δ' ἔρεισε

Sic dixit, Latonaq; deorum magnũ juramentum juravit,
'Sciat nunc hæc Terra, & Cœlum latum ſuperius,
'Et inferne-fluens Stygis aqua, quodque maximum
'Juramentum, graviſſimumque exiſtit beatis diis,
'Certè utique Phœbi hic odoriferum erit ſemper
'Altare & templum, honorabitq; te utiq; maximè omnium.
Sed poſtquam juraſſetque, finiiſſetque jusjurandum,
Delus quidẽ valdè gaudeb. genturâ longè-jaculantis Regis:
Latona a. novem dies quidem & novem noctes inſperatis
Partus doloribus torquebatur, dea autem erant intus omnes,
Quæcunque optimæ erant, Dionaque, Rheaque,
Veſtigatrixque Themis, ac valde gemens Amphitrite,
Aliæque immortales, abſque albis-ulnis-decora Junone:
Sedebat enim in domibus Jovis nubicogæ. (*Lucina*;
Sola autem non ſcierat partus laborem-levans. i. obſtetrix,
Sedebat enim ſummo in Olympo ſub aureis nebulis,
Junonis conſilio albis-ulnis-decoræ; quæ illam detinebat
Invidia, quod utique filium irreprehenſibilemq; fortemque
Latona parere pulchricoma tunc futura erat.
Hæ autem Irim præmiſére à benè-habitatâ inſula,
Ductturam Lucinam, pollicentes magnum monile,
Aureis filis contextum, novem-cubitorum.
Seorſim autem juſſerunt vocare ab albiulna Junone,
Nè ipſam poſtea verbis averteret venientem. (*Iris*,
Sed ubi hoc audiſſet pedibus in venti morem feſtinis velox
Abiit currens, velociter a. tranſmiſit quod in medio ſpacii
Cæterum ubi pervenit Deorũ ſolium altum Olympum, (*eſt*:
Statim utique Lucinam à domo ad januam
Accerſitam verbis alatis allocuta eſt,
Omnia valde, ſicut jubebant Dex Olympias domos-habentes:
Huic a. animum ſuadebat in pectoribus charis;
Iverunt adeò pedibus columbis timidis greſſu ſimiles.
Quando in Delum aſcendebat obſtetrix Lucina,
Hanc tunc utique partus cepit, promptaque erat parere:
Circa itaque palmam ejecit manus, genuaque fixit

NOTÆ.

πολυωνυμίην, nam & Illa dicitur *Cynthia, Juno, Hecate, Proſerpina, Luna, Diana.* Huc refer *Ariſtophanis* locum, ubi de Variis *Mercurii Nominibus*, aut *Cognomentis*, in *Pluto*, fol. 54. Ὡς ἀγαθὸν ἐς' ἐπωνυμίας πολλὰς ἔχειν. *Callimach.* Hymn. *Apoll.* v. 70. ——Παύτη δέ τοι ἔνορμος πυλός. Item Hymn. *Dian.* v. 7. Καὶ πολυωνυμίην· ἵνα μή μοι Φοῖβος ἐρίζῃ.

91. Λητὼ δ' ἀέλπτοις ὠδῖνεσι πέπαρτο) Ità quidem, in *Apollinis* parturitione, quod & *Callimachus* agnoſcit, Hymn. *Del.* v. 221. Εἶπε δ' ἀλυσθμαίνουσα, τί μητέρα, κῦρε, βαρύνεις; at non pòſt, in *Dianæ*; quæ ideò ſe Parturientibus ait aſſiſtere, quòd ipſa eſſet à Matre ſine dolore nata, *Callimach.* Hymn. *Dian.* v. 21. Μοῦνον ὅτ' ὀξείῃσιν, &c.

99. Ἥρης φραδμοσύνῃ λευκωλένου· ἣ μιν ἔρυκε Ζηλοσύνη) Confer *Callimach.* Hymn. *Dian.* v. 30. ad Ζηλήμονος Ἥρης, & Illuſtriſſ. *Ezekiel. Spanheim.* in locum, & mox, ad v. 100.

100. Ζηλοσύνη) Huc refer illud *Callimachi*, Hymn. *Del.* v. 57, — Λητοῖ δ' Ἀφεταιὸν, ἔνεκα μούνη Ζηνὶ πικεῖν μισεῖ φιλαίτερον Ἄρεος ἅμα, & quæ ſuprà, ad v. 99.

104. Χρυσείοισι λίνοισιν ἐϋργμένον) Mallem legere, χρύσεον, ἠλέκτροισιν ἐϊρμένον, ut *Odyſſ.* σ'. v. 295. vel, ut *Etymolog.* M. Ἐελμένον.

117. Ἀμφὶ δὲ Φοίνικος βάλε πήχεε) Huc referendus *Apollonii* Scholiaſtes, ad *Argonaut.* l. 1. v. 1131. Δραξαμένη) Ἐξῆς· ἐπὶ τοῖς κύουσι τὰ παρακειμένων λαμβάνειν, καὶ δαπκυρίζειν ἑαυτὰς τὰ ἀλγηδόνων· ὡς καὶ Λητὼ ἐλάβετο τῆς Φοίνικος. *Theogn.* v. 6. Φοίνικος ῥαδινῆς χερσὶν ἐφαψαμένη. In Pluribus olim Φοίνικι, ſed ἀμφὶ cum

VARIÆ LECTIONES.

104. Χρυσείοισι λίνοισιν ἐϋργμένον) γρ. χρύσεον, ἠλέκτροισιν ἐϊρμένον, ut *Odyſſ.* σ', v. 295. & ἐελμένον.

114. Βὰν δὲ ποσὶ) γρ. τὼ δὲ βάτην, ut *Iliad.* ε'. v. 778.

117. Ἀμφὶ δὲ Φοίνικος) γρ. ἀμφὶ δὲ φοίνικι, olim: Vid. in *Textum*.

Λειμῶνι μαλακῷ· μείδησε δὲ γαῖ' ὑπένερθεν·
Ἐκ δ' ἴαχε προφάσδε· Θεαὶ δ' ὀλόλυξαν ἅπασαι.
Ἔνθα σὲ, Φοῖβε, Θεαὶ [illegible] λόον ὕδατι καλῷ
Ἀγλαΐῃ [illegible] ἀμφὶ δὲ φᾶρεϊ λευκῷ,
Λεπτῷ, νηγατέῳ· περὶ δὲ χρύσεον τρόφον ἦκαν.
Οὐδ' ἄρ' Ἀπόλλωνα χρυσάορα θῆσατο μήτηρ,
Ἀλλὰ Θέμις νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίῃ ἐρατεινῇ
Ἀθανάτῃσιν χερσὶν ἐπήρξατο· χαῖρε δὲ Λητὼ,
Οὕνεκα τοξοφόρον καὶ καρτερὸν υἱὸν ἔπεφνεν·
Αὐτὰρ ἐπειδὴ, Φοῖβε, κατέδρως ἄμβροτον εἶδαρ,
Οὔ σε γ' ἔτι στυφελοὶ ἴσχον χρύσεοι τρόφοι ἀθανάτοντα,
Οὐδ' ἔπι δεσμοὶ ἔρυκε, λύοντο δὲ πείρατα πάντα.
Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μετηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
Εἰη μοὶ κίθαρίς τε φίλη καὶ καμπύλα τόξα,
Χρήσω τ' ἀνθρώποισι Διὸς νημερτέα βουλήν.
Ὣς εἰπὼν βίβασκεν ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Φοῖβος ἀκερσεκόμης ἑκατηβόλος αἱ δ' ἄρα πᾶσαι
Θάμβεον ἀθάνατοι· χρυσὸς δ' ἄρα Δῆλος ἅπασα
Βεβρίθει, καθορῶσα Διὸς Λητοῦς τε γλυφίδλω,
Γηθοσύνη, ὅτι μιν Θεὸς εἵλετο οἰκία θεῖσθαι
Νήσων ἠπείρῳ τε, φίλησε δὲ κηρόθι μᾶλλον·
Ἤνθησε δ', ὡς ὅτε τε ῥίον ὄρεος ἀνθέον ὕλῃ.
Αὐτὸς δ', ἑκατηβόλ' ἄναξ, ἑκατηβόλα Ἄπολλον,

Prato in molli; ſubriſit adeo terra ſubtus:
Proſiliit autem in lucem; Dea verò acclamârunt omnes.
Ibi te, ô jaculator Phœbe, Dea lavabant aqua albâ
Caſtè & purè; faſciâverunt autem in veſte candidâ,
Tenui, pulchrâ, circaque auream faſciam injecerunt.
Neq; vtiq; Apollini enſem-habenti-aureum māmā-præbuit
Verum Themis nectarq; & ambroſiam amābilem (mater,
Immortalibus manibus propinavit; gaudebatque Latona,
Quoniam arciferum, & fortem filium peperit.
Cæterum poſtquam, Phœbe, comediſti immortalem cibum,
Non te utique ampliùs retinuerunt aureæ faſciæ palpitantè,
Neq; vincula detinuere, ſolvebantur etenim ligacula omnia;
Statim autem immortales allocutus eſt Phœbus Apollo,
'Sit mihi citharaque chara & incurvi arcus,
'Vaticinaborque hominibus Jovis verum conſilium.
Sic cum dixiſſet, deſcendebat à terra lativia
Phœbus intonſus longè jaculans; hæ autem omnes
Stupebant immortales: auro igitur Delus univerſa
Onerabatur, aſpiciens Jovis Latonæque genituram:
Gaviſa, quoniam illam Dea elegit, quâ domū poneret, (ſuæ:
Præ reliquis Inſulis & Continente, amavitq; ex animo ma-
Floruit igitur ſic, ut quando vertex montis florens ſylva.
Tu a. habens argenteum arcum, rex longe-jaculator Apollo,

NOTÆ.

Genitivo non ſemel utitur *Homerus*, ut *Odyſſ.* Σ'. v. 267. & Hymn. *Mercur.* v. 172. De hâc nobili & antiquiſſimâ *Palmâ*, vid. ſuprà, ad v. 18.

119. Θεαὶ δ' ὀλόλυξαν ἅπασαι) Hoc in loco & mox, v. 445. Vox ὀλολύζω antiquam retinet ſignificationem, *Lætæ acclamationis*, & εὐφημίας· qualem edere ſolemus, ob Succeſſum quendam magnum, aut inopinatum; qualis inter plurimos alios, inſignis illa de *Gallis* nuper reportata Victoria, Dei O. M. Benignitate, Annæ, M. *Brittanniæ* Reginæ, Auſpiciis, & *Marlburii* Ductu atque *Eugenii*, Anno 1709.

120. Ἔνθα σὲ, Φοῖβε) Vid. *Etymolog.* M. v. Ἰήϊε, & v. Ἤϊε. *Ibid.* Λόον) Ita, pro Veteri λοῦον, lego; & *H. Steph.* " Pro λοῦον, legendum videtur, λόον. Quanquam & *Media* Syllaba corripi poteſt etiam ſ. λοῦον, ut in ἐπεὶ, οἷος, &c.

121. Σπάρξαν δ' ἐν φάρεϊ λευκῷ) Nonnulli σπάρξαν, per συγκοπὴν, pro ἐσπαργάνωσαν, poſitum volunt, ut *Scapula*; videtur mihi potiùs ad obſoletum σπάργω referri debere, undè & σπάργανον· ut à φρύγω, φρύγανον. *Etymolog.* M. v. Σπάργανον. Λέγουσι) ὃ καὶ περῶσιν Φασιάνοι σπαργανώμασι· ἔνθα διδυμῶσιν οἱ παῖδες, ῥυθμιζόμενοι ἐπὶ τὸ ὀρθότερον. Rectè autem additur φάρεϊ λευκῷ· quæ enim Faſciæ *Soli* recens-nato aptiores, quam Candidæ? Φωτινοῖς ἀνθρώποις καλλίκαλον τὸ λευκόν· ut *Clemens Alexandrinus*. Regum filios Purpurâ faſciabant, undè Πορφυρογέννητοι. *Plutarch.* De *Alexandri* Fortunâ, Ἀρειδαῖον σπαργανώσας τῇ πορφύρᾳ ὁ Μελέαγρος.

123. Χρυσάορα) De hâc Voce *Schol.* ad *Iliad.* ο'. v. 256. Quòd autem *Solis* omnia ferè ſint ex Auro, Callimachus teſtatur, Hymn. *Apoll.* v. 33. Χρύσεα τῷ Πολλωνι τό τ' ὠδυτὸν, ἠδ' ἐπιπορπὶς, Ἥ τε λόγη, τό, τ' ἄορ· τὸ Λύκιον, ἠπὶ φαείτρῃ· Χρυσέα καὶ τὰ πέδιλα· πολύχρυσος δ' Ἀπόλλων, Καί τε πολυκλέανος· Πυθῶί νε πομπεύει· Etiam *Ovidius*, Metamorphoſ. l. 2. §. 1. *Aureus* huic Axis, Temo *aureus*, *aurea* ſummæ Curvatura Rotæ, Radiorum argenteus ordo. Unde & Ἀργυρότοξος. *Ibid.* Θήσατο μήτηρ) *Iliad.* ω'. v. 58. — γυναικά τε θῆκε μαζόν. Et ibi, Θήσατό πε μαζὸν μητρός. At hic, Θήσατό νυ μήτηρ. Utrobique pro θηλάσαι.

129. Δίσμοῖσι) Δεσμὸς, δῆσμα· ut ξεσμὸς, ξέσμα. Sic *Iliad.* χ'. v. 468. δῆσμα σιγαλόεντα, &c.

135. Χρυσῷ δ' ἄρα Δῆλος ἅπασα βεβρίθει) Vid. ſuprà, ad v. 123. & *Callimach.* Hymn. *Del.* v. 260. Χρύσεά τοι τότε πάντα θεμείλια γείνατο, Δῆλε· Χρυσῷ δ' τροχέουσα παναίμερος ἔρρεε Λίμνη· Χρύσεον δ' οἰάμοισι γλυφὶς ἔρρεε ἐλαίης· Χρυσῷ δ' πλήμμυρε βαθὺς Ἰναχὸς ἐλιχθείς.

139. Ἤνθησε δ', ὡς ὅτε τε ῥίον οὔρεος ἀνθέον ὕλῃ) Olim in *Vulgatis* τὸ * τε deerat, nos nunc primùm apponimus, verùm & ἤνθησε videtur factum, ex præcedenti φίλησε, quùm potiùs ſpatium eſſet concedendum τῷ ϝ quod malè abeſt: quare hic *Verſus melius, ut mihi videtur, legendus hoc modo*, Ἤνθησε δ', ὡς ὅτε τὸ ῥίον οὔρεος ἀνθέον ὕλῃ, pro ἤνθησε, ὡς ὅτε ῥίον οὔρεος ἀνθήσιν ὕλης, &c.

Variæ Lectiones.

120. Λόον) γρ. λοῦον, hactenùs, non benè.
137. Γηθοσύνη) γρ. γηθοσύνῃ.
139. Ἤνθησε δ', ὡς ὅτε τὸ ῥίον οὔρεος ἀνθέον ὕλῃ) γρ. ἤνθησε, ὡς ὅτε ῥίον οὔρεος ἀνθήσιν ὕλης, vid. Not. in *Textum*.

Ἄλλοτε μὲν τ' ἐπὶ Κύνθῳ ἐβήσαο παιπαλόεντα,
Ἄλλοτε δ' αὖ νήσους τε καὶ ἀνέρας ἠλάσκαζες.
Πολλοί τοι νηοί τε, καὶ ἄλσεα δενδρήεντα,
Πᾶσαι δ' σκοπιαί τε φίλαι, καὶ πρῶνες ἄκροι
Ὑψηλῶν ὀρέων, ποταμοί θ' ἅλαδε προρέοντες·
Ἀλλὰ σὺ Δῆλον, Φοῖβε, μάλιστ' ἐπιτέρπεαι ἦτορ,
Ἔνθα τοι ἑλκεχίτωνες Ἴαονες ἠγερέθονται,
Αὐτοῖς σὺν παίδεσσι καὶ αἰδοίῃς ἀλόχοισιν.
Οἵδέ σε πυγμαχίῃ τε, καὶ ὀρχηθμοῖς, καὶ ἀοιδῇ,
Μνησάμενοι τέρπουσιν, ὅταν στήσωνται ἀγῶνα.
Φαίη κ' ἀθανάτους καὶ ἀγήρως ἤματα πάντη,
Ὅς τότ' *ἀπαντιάσῃ, ὅτ' Ἴαονες ἀθρόοι εἶεν.
Πάντων γάρ κεν ἴδοιτο χάριν, τέρψαιτο δ' θυμὸν,
Ἄνδρας τ' εἰσορόων, καλλιζώνους τε γυναῖκας,
Νῆάς τ' ὠκείας, ἠδ' αὐτῶν κλήματα πολλά.
Πρὸς δὲ, τόδε μέγα θαῦμα, ὅου κλέος οὔποτ' ὀλεῖται,
Κούρη Δηλιάδες, ἑκατηβελέταο θεράπαινα·
Αἵτ' ἐπὶ πρῶτον μὲν Ἀπόλλωνα ὑμνήσουσιν,
Αὖτις δ' αὖ Λητώ τε καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
Μνησάμεναι ἀνδρῶν τε παλαιῶν, ἠδὲ γυναικῶν,
Ὕμνον ἀείσουσιν, θέλγουσι δὲ φῦλ' ἀνθρώπων.
Πάντων δ' ἀνθρώπων φωνὰς καὶ κρεμβαλιαστὺν
Μιμεῖσθ' *ἴασιν· φαίη δέ κεν αὐτὸς ἕκαστος
Φθέγξεσθ'· ὕτω σφὶν καλὴ συναείρεται ἀοιδή.
Ἀλλ' ἄγε δὴ, Λητὼ μέν, Ἀπολλόν τ', Ἀρτέμιδί τε ξύν,

Interdum quidem Cynthum aſcendiſti ſaxoſam,
Interdum autem rurſus ad inſulaſque & viros vagabaris.
Multa tibi ſunt templa, lucique arboribus-denſi,
Omnes autem ſpecula chara, & vertices ſummi
Altorum montium, amneſque ad mare profluentes.
Sed tu Delo, Phœbe, maximè oblectas animum,
Ubi tibi protractis-veſtibus Iaones congregantur,
Suis cum liberis ac venerandis uxoribus:
Hi te pugilum-certamine, & tripudio, & cantu,
Memores exhilarant, cùm edixerint certamen.
Diceret utique immortales & ſenii-neſcios eſſe aliquis,
Qui tunc occurrerit, quandò Iaones congregati eſſent;
Omnium utique viderit gratiam, delectaritque animum,
Viroſque inſpiciens, benéque cinctas mulieres,
Naveſque veloces & ipſorum opes multas.
Adhæc a. magnum miraculum, cujus laus nunquam peribit,
Puellæ Deliades, procul-jaculantis Apollinis *miniſtræ,*
Quæq; poſtquam primùm quidem Apollinem laudaverint,
Rurſus a. Latonamque & Dianam ſagittis-gaudentem,
Mentionẽ facientes virorumq; antiquorum, atq; mulierum,
Hymnum canunt, demulcentque nationes hominum:
Omnium autem hominum voces & ſtrepitum
Imitari nôrunt: putarit utique ipſe unuſquiſque
Loqui; adeò illis bona aptè compoſita eſt cantio.
Sed agè, ô Latona quidem, Apolloque, cum Diana,

NOTÆ.

146. Ἀλλὰ σὺ Δῆλον, Φοῖβε) Hunc Locum, exhinc ad *Quinque* uſque Verſus laudat *Thucydides*, l. 3. fol. 207. ut & alia, quæ mox ſuis locis indicabo, velut ex *Homeri* Hymno in *Apollinem*. Quare nihil ille de *Cinætho* auctore aut novit, aut credidit. *Cinæthus* autem non totis *Quadraginta* annis erat *Thucydide* Prior, ut ſuprà probavi. Vid. *Spanheim.* ad *Callimach.* Hymn. *Deli*, p. 317.

147. Ἑλκεχίτωνες Ἴαονες) Vid. *Scholia*, ad *Iliad.* γ'. v. 685. Ἐνθάδε Βοιωτοὶ καὶ Ἴαονες ἑλκεχίτωνες. *Athenienſes* nempè intelliguntur, ab *Ione*, *Xuthi* filio, de quo *Euripidis*, *Ion.* At *Græci* Veteres univerſi ità dicti, à *Javane* filio *Japheti*, vel *Japeti*, ut *Græci* vocant. Propheta *Daniel*, c. 8. v. 21. *Alexandrum* Magnum *Javanis* Regem vocat, hoc eſt *Græcia*. Vid. ad *Euripid.* Ion. v. 74. Ad hunc locum hæc *Thucydides*, Τοιαῦτα μὲν Ὅμηρος ἐμαρτύρησεν, ὅτι ἦν καὶ τὸ πάλαι μεγάλη ξύνοδος, καὶ ἑορτὴ, ἐν Δήλῳ. Et Certamen *Homeri* & *Heſiodi*, Ἐνθα τελέσψας ἐν τῇ πόλει χορὸν ἔστησαν, διέπλευσεν εἰς Δῆλον, εἰς τὸν πανήγυριν.

152. Ὅς τότ' ἀπαντιάσῃ, ὅτ' Ἴαονες) Ità rectè emendat, pro Corrupto *Veteri*, Οἳ τότ' ἐπαντία σεῖο τ' Ἴαονες, Vir elegantis Ingenii, *Bernardus Martinus*, Var. Lect. l. 3. c. 25. quâ *Emendatione* nihil tutius, nihil κελικώτερον, fit enim ex omnibus ipſis Literis, alitèr tamen diviſis; niſi quod ἀπαντιάσῃ, pro ἐπαντιάσῃ, legendum; & in *Optativo* ἀπαντιάσειε, pro ἀπαντιάσει, mallem legere, quàm in *Futuro*; ità enim mox ἴδοιτο, τέρψαιτο, &c. Ὅς autem, pro *Veteri* οἳ, omninò reſcribendum, quùm referri debeat, ad τὸ ἀνήρ.

157. Ἑκατηβελέταο θεράπαινα) Ità, pro *Veteri* ἑκατηβελέτεω θεράπαινα, quod ſtare vix potuit, niſi eliſa *Penultima*, ſaltem Legentis Imaginatione, atque Intentione; ut ſæpè alias *Seberus* in ſuo Indice, θέραπναι, ſcribit, νεωτερικώτερον, cùm Veteres ſcriberent θεράπαιναι, etiam ubi legendum eſſet τελευτλάδως. Satius itaque fuxi, ἑκατηβελέτεω ſcribere, ut Πηληϊάδεω.

161. Ὕμνον ἀείσουσιν) Δηλονότι, τὸν Ὠλῆνὸς ὕμνον λεγόμενον, de quo *Nicodemus Friſchlinus*, in *Callimachi* Delum, v. 304.

163. *Μιμεῖσθ' ἴασιν) Ita quidem, pro μιμεῖσθ' ἴασιν, ſcribendum; nè contra *Naturam*, Duæ *Priores* Ἴασιν, corripiantur; quod fieri nequit.

165. Ἀλλ' ἄγε δὴ, Λητὼ μέν, Ἀπόλλων τ', Ἀρτέμιδί τε ξὺν) Et hic locus, abhinc ad *Octo* uſque Verſus, apud

VARIÆ LECTIONES.

147. Ἠγερέθονται) γρ. ἠγερέθοντες, ἠγερέθοντο, & ἠερέθοντο, vid. ad *Iliad.* γ'. v. 231.

152. Ὅς τότ' ἀπαντιάσῃ, ὅτ' Ἴαονες) γρ. οἳ τότ' ἀπαντία σεῖό τ', Ἴαονες, vid. Not. in *Textum*.

156. Ὅθ') γρ. ὅτε, olim; at emendo, ut *Il.* β'. v. 325. &c.

157. Ἑκατηβελέταο θεράπαινα) γρ. ἑκατηβελέτεω θεράπαινα, & θέραπναι, vid. Not. in *Textum*.

163. Μιμεῖσθ' ἴασιν) γρ. μιμεῖσθ' ἴασιν, malè, olim: vid. Not. in *Textum*.

165. Ἀλλ' ἄγε δὴ, Λητὼ μέν, Ἀπόλλων τ', Ἀρτέμιδί τε ξὺν) γρ. Ἀλλ' ἄγε δ', ἰλήκοι μὲν Ἀπόλλων, Ἀρτέμιδί τε ξὺν, *Thucydid.* Communitèr Λητοῖ. Vid. Not. in *Textum*.

[*Δηλιάδες δέ τε κοῦραι, Ἀπόλλωνος ἱεράπαιναι,]
Χαίρετε γ' ὑμεῖς πᾶσαι· ἐμεῖο δ' ἔπειτα
Μνήσασθ', ὅππότε κέν τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
Ἐνθάδ' ἀνείρηται ξείνος τηλαπίθης ἐλθών,
Ὦ κοῦραι, τίς σ' ἄνδρων ἥδιστος ἀοιδῶν
Ἐνθάδε πωλεῖται, καὶ τέῳ τέρπεσθε μάλιστα;
Ὑμεῖς δ' εὖ μάλα πᾶσαι ὑποκρίνασθε ἀφ' ἡμέων,
Τυφλὸς ἀνήρ, οἰκεῖ δ' Χίῳ ἔνι παιπαλοέσσῃ·
Τοῦ πᾶσαι μετόπισθεν, *ἀεισήσονται ἀοιδαί.
Ἡμεῖς δ' ἡμέτερον κλέος οἴσομεν, ὅσσον ἐπ' αἶαν
Ἀνθρώπων τρεφόμεσθα πόλεις εὖ ναιετάουσας·
Οἱ δ' *ἐπὶ δὴ πείσονται· ἐπὶ καὶ ἐτήτυμόν ἐστιν.
Αὐτὰρ ἐγὼν οὐ λήξω ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα
Ὑμνέων ἀργυρότοξον, ὃν ἠΰκομος τέκε Λητώ.
Ὦ ἄνα, σὺ Λυκίην καὶ Μηονίην ἐρατεινὴν,
Καὶ Μίλητον ἔχεις, ἔναλον πόλιν, ἱμερόεσσαν,
Αὐτὸς δ' αὖ Δήλοιο περικλύστης μέγ' ἀνάσσεις.
Εἶσι δ' ἐπορμαίνων Λητοῦς ἐρικυδέος υἱὸς
Φόρμιγγι γλαφυρῇ καλὸν πεπερημένα κοῦρος,
Ἄμβροτα εἵματ' ἔχων, *τεθυωμένα· τοῦ δ' ἐπορούσῃ
Χρυσέῳ ὑπὸ πλήκτρῳ καναχὴ ἔχε ἱμερόεσσα.

[*Deliacaque Puellæ, Apollinis ministræ,*]
Salvete vos omnes, meî autem & posteà
Memores sitis, quando utique aliquis terrestrium hominum
Hìc roget hospes ærumnosus veniens,
'*O puellæ, quis utique vobis vir suavissimus poëtarum*
'*Hìc versatur, & in quo maximam capitis voluptatem?*
'*Vos benè valdè respondetis à nobis,*
'*Cæcus vir, habitat autem Chium saxosam,*
'*Cujus omnes in precio posteà erunt cantiones.*
Nos autem nostram laudem feremus, quantum super terram
Hominum versamur urbes benè habitatas:
Deinde id illi credent, quoniam & verum est.
Verùm ego non desinam procul-jaculantem Apollinem
Laudans argenti-arcum, quem pulchricoma peperit Latona.
O rex, & Lyciam & Mæoniam amabilem,
Et Miletum habes, maritimam urbem optabilem:
Ipse autem Delo circumfluæ magnoperè imperas.
Contendit autem modulans Latonæ inclyta filius,
Cithará cavâ ad Pytho saxosam,
Immortales vestes habens, odoriferas: hujusque citharæ
Aureo à plectro strepitum habet amabilem.

NOTÆ.

eundem *Thucydiden*, ut *Homeri*, laudatur, qui tamen paulò aliter legit, in nonnullis, quam Nos, ut hoc ipso imprimis in *Versu*, Ἀλλ' ἄγεθ', ἰλήκοι μὲν Ἀπόλλων, Ἀρτέμιδι ξύν. Post quem quidem *Versum* omninò deesse videtur *Versus* unus, quod *Bernardus Martinus* rectè notat; non tamen qualem Nobis ille propinat, *Var. Lect.* l. 3. c. 25. Χαίρετε, ἀλλήλοισι φίλα φρεσὶν ὁρμαίνοντες, aut qualis ejusdem alter, Χαίρετε· καὶ μοι ὄλβον ὀπάζετε πᾶσι πέπειρα ἅμα πάντες· nam ex infrà expressâ Compellatione, ad v. 169. Ὦ κοῦραι, τίς σ' ἄνδρων; κλ. apparet, Tale aliquid interserendum, *Δηλιάδες δέ τε κοῦραι, Ἀπόλλωνος ἱεράπαιναι, Χαίρετέ γ' ὑμεῖς πᾶσαι, &c.

169. Ὦ κοῦραι) Hæc Poetæ Compellatio facit, ut prædictum *Versum* addiderim, de quo, modò ad v. 165. etiam hunc locum *Thucydides* laudat, & *Aristides*, Oratione καθ' ἑαυτὸν ἐξορχουμένων. Vid. *Leon. Allat.* de *Homeri* Patriâ, c. 15. p. 285. & *Henrici Stephani*, Εἰς Ὅμηρον Ἐπιγράμματα, ad finem Certaminis *Homeri* & *Hesiodi*, p. 69. *Isaac. Casaubonus*, in illum locum *Strabonis*, l. 1. ubi ait, *Homerum* Patriæ suæ non meminisse, Notat, *In Hymno* Apollinis, *quem Ego cur debeamus* ἀθετεῖν, *contra Auctoritatem* Thucydidis, *causam nullam satis magnam video.* Et *Lilius Gyraldus*, de Poetica Historia, Dialog. 2. *Ego non equidem video, cur* Homero *antiquiori, hoc est,* Iliados & Odysseæ *Conditori*, Hymni, *qui leguntur, ascribi non possint, tum dicendi Filo, tum Carminis Majestate, etsi nonnullis in locis mendosè, parumque castigatè legantur.* Quæ tamen Objectio in hâc nostra Editione, uti spero, magnâ certè ex parte tollitur. *Homerus* autem *Sellius* 200 annis *Thucydide* posterior.

172. Τυφλὸς ἀνήρ, οἰκεῖ δ' Χίῳ) Hinc Ansam primùm arreptam existimo *Homerum* credendi Cæcum fuisse; quod autem *Chius* fuerit, & hinc & aliunde colligitur, & *Leo Allatius* multis nititur probare: licet *Aristoteles* disertim neget, *Rhetorica*, l. 2. c. 23. Παίδιοι γὰρ Ἀρχίλοχον, — τετιμήκασι, καὶ Χῖοι, Ὅμηρον, ὡς ὄντα πολίτην.

173. Μετόπισθεν ἀεισήσονται ἀοιδαί) Ita scribo, pro Veteri ἀείσονται, ob τὸ μετόπισθεν, nec enim Modestissimum Poetarum decebat dicere, ἀείσονται, & τὸ μετόπισθεν ostendit, non de suo Seculo dixisse; sed de *Futuris*.

176. Οἱ δ' ἐπὶ δὴ πείσονται) Cum olim ἐπιδὴ Conjunctim scriberetur, *Isaac. Causabon.* ad locum sua Manu notavit, in *Eliensis* Episcopi, *Johannis Mori*, Codice, "Pro ἐπειδή. Hanc vocem non, opinor, alibi legesse. Lapsus est Vir magnus, cum Disjunctim esset Legendum, ἐπὶ δὴ πείσονται, ut sit ἐπιπείσονται δή. Vox autem *Homerica* ἐπιπείθομαι.

184. Ἄμβροτα εἵματ' ἔχων * τεθυωμένα) Cum olim τὰ ϑυώδια scriptum esset, nec capi possent, nisi pro ϑυώδιά τε, quod Absurdum omninò, nec *Homericum* esse potest, vidi id nullo modo ferendum, & proinde legendum, τεθυωμένα, ut *Iliad.* ξ'. v. 172. & ιν. v. 63. *Callimach.* etiam L. *Pallad.* v. 63. τεθυωμένον ἄλσος.

185. Χρυσέῳ ὑπὸ πλήκτρῳ) Hinc *Suidas* notandus, & quisquis ille, ex quo is sumpserat, qui *Sapphoni* Plectri

VARIÆ LECTIONES.

166. Χαίρετε γ' ὑμεῖς) γρ. χαίρετε δ' ὑμεῖς, olim.
168. Ξεῖνος τηλαπίθης ἐλθών) γρ. τηλαπέρης ἀλλος ἐπιλθών, *Thucydid.* Scholiast.
171. Ἀφ' ἡμέων) γρ. ἀφήμων, τετέρπῃ, σιγῇ, ἤσυχα, ἀθρόως, *Scholiast.* Thucydid.
173. Ἀεισήσονται) γρ. ἀεισήσονται, olim, non æquè bene.
176. Οἱ δ' ἐπὶ δὴ πείσονται) χρ. οἱ δ' ἐπιδὴ, olim, malè.
181. Περικλύστης) γρ. περικλύστη, melius.
184. Τεθυωμένα) χρ. τὰ ϑυώδια, olim; malè. Vid. in *Textum*.

Ἐγὼ

Ἐνθεν ἓ αὖτε Ὄλυμπον ἀπὸ χθονὸς, ὥστε νόημα,
Εἶσι, Διὸς αὖτε δῶμα, θεῶν μετ' ὁμήγυριν ἄλλων·
Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μέλει κίθαρις καὶ ἀοιδή.
Μοῦσαι μὲν δὴ ἔπειτα πάσαι ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ
Ὑμνεύουσι ῥα θεῶν δῶρ' ἀμβρόσια, ἠδ' ἀνθρώπων
Τλημοσύνας· ὅσ' ἔχουσιν ὑπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
Ζώουσ' * ἀφραδέες καὶ ἀμήχανοι, οὐδὲ δύνανται
Εὑρέμεν οὐδὲ μενοικεδίου τ' ἄκος καὶ γήραος ἄλκαρ.
Αὐτὰρ ἐϋπλόκαμοι Χάριτες, καὶ ἐΰφρονες Ὧραι,
Ἁρμονίη θ', Ἥβη τε, Διὸς θυγάτηρ τ' Ἀφροδίτη,
Ὀρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχουσαι.
Τῇσι μὲν οὔτ' αἰσχρὴ μεταμίλλιος, οὔτ' * ἐλάχεια,
Ἀλλὰ μάλα μεγάλη τε ἰδεῖν καὶ εἶδος ἀγητὴ,
Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, ὁμότροφος Ἀπόλλωνι.
Ἐνθ' αὖ τῇσιν Ἄρης καὶ εὔσκοπος Ἀργειφόντης
Παίζουσ'· αὐτὰρ ὁ Φοῖβος Ἀπόλλων ἐγκιθαρίζῃ
Καλὰ καὶ ὕψι βιβάς· αἴγλη δέ μιν ἀμφὶ φαείνῃ,
Μαρμαρυγαί τε ποδῶν καὶ εὐκλαέος χιτῶνος.
Οἱ δ' ἐπιτέρπονται θυμὸν μέγαν, εἰσορόωντες,
Λητώ τε χρυσοπλόκαμος, καὶ μητίετα Ζεὺς,
Γιὰ φίλον παίζοντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Πῶς τ' ἄρ σ' ὑμνήσω πάντως εὔμολπον ἐόντα;
Ἦ σ' ἐν μνηστῆρσιν ἀείδω καὶ φιλότητι,
Ὡς ποτε μνωόμενον ἔκιες Ἀζανίδα κούρην,
Ἶχυ ἅμ' ἀντιθέῳ Ἐλαθονίδῃ εὐίππῳ;
Ἢ ἅμα Φόρβαντι, * Τριόπᾳ γένος, ἢ ἅμ' Ἐρεθῆι,

Hinc autem ad Olympum à terrâ, ut mens,
Contendit, Jovis domum, deorum cum cœtu aliorum;
Statim adeo immortalibus curæ est citharaque & cantio.
Musæ quidem omnes respondentes, voce pulchra,
Celebrant utique deorum dona immortalia & hominum
Ærumnas; quantas habentes ab immortalibus Diis,
Vivunt desperati ac inopes-consilii, neque possunt
Invenire mortis medelam, & senectutis remedium.
Cæterum pulchricomæ Gratiæ & lætæ Horæ,
Harmoniaque, Hebeque, Jovis filiaque Venus,
Tripudiant, invicem ad carpum manus tenentes.
Cum his quidem, neque turpis canit, neque pusilla,
Sed valde magnaque visu & formâ admirabilis,
Diana sagittis-gaudens, educata simul cum Apolline;
Ubi rursus cum his Mars, & benè-speculans Argicida
Ludunt, sed Phœbus Apollo citharam pulsat
Pulchrè & sublimiter gradiens; splendorq; illum circumlucet,
Micationesque pedum, ac nitor bene-contexta vestis.
Hi autem delectantur animo magno, inspicientes,
Latonaque aureis-capillis, ac consiliarius Jupiter,
Filium charum ludentem cum immortalibus Diis.
Quo pacto igitur te laudabo, omninò cùm laudabilis sies?
An te inter sponsos laudem & in amore,
Quomodo olim procatus es Azanida puellam;
Una cum Ischye Diis æquali Elationide Equite? (theo,
Aut simul cũ Phorbante, Triopæ genere, aut simul cum Ereu-

NOTÆ.

inventionem tribuit, v. Σαπφὼ, Καὶ πρώτη πλῆκτρον εὗρεν. Eadem Vox bis infrà occurrit, III. v. 53. & v. 498. Hæc semel *Seberus* de his locis.

192. * Ἀφραδέες) Malè olim ἀμφαδέες, quam corrigo & emendo, legoque ἀφραδέες, vox enim alia, si esset legitima, *Manifesti* sonaret, quod nihil hìc loci habere potest. At ἀμφαδὴς *Nomen* nego, ἀμφαδὸν *Adverbium* agnosco.

197. Οὔτ' ἐλάχεια) Ità lego, pro οὔτε λάχεια, ut *Odyss.* ι'. v. 116. & κ'. v. 509, unde ἐλάχιστος.

199. Ὁμότροφος Ἀπόλλωνι) *Callimach.* de *Dianâ*, in Hymn. *Dian.* v. 169. Σὺ δ' Ἀπόλλωνι παίζεις, simul etiam in Utero Matris Nutriebantur, simul Nati, & simul Educati. Vid. Clariss. *Ezekiel. Spanheim.* in locum. Idem infrà, ad §. VIII. v. 2.

209. Ὡς ποτε μνωόμενος) Olim erat Ὀππόσ' ἀνωόμενος, quæ ultima Vox est nihili; at τὸ Μνωόμενος, μνηστεύομενος, à μνάομαι, μνῶμαι, & *Poeticè*, μνώομαι. Ità μνώεο alicubi, & Μνώμενοι ἀντιθέῳ ἄλοχον, *Odyss.* λ'. v. 116. & v. 287. Τῷ πάντες μνώοντο θεοείκελοι. Et ità perspicacissimus ille *Bernardus Martinus*, Var. Lect. l. 4. c. 8. legendum proponit, Ὡς ποτε μνωόμενον. Historiam habet *Apollodorus*, Bibliothec. l. 3. c. 10. §. 3. *Hesiodus*, in nobili *Fragmento*, mox laudando, & *Ovidius*, de Æsculapii ortu. *Ibid.* Ἔκιες Ἀζανίδα κούρην) *Bernardus Martinus*, aliam profert *Lectionem*, ἔκιες ἐς Ἀβαντίδα χώρην. Ἀβαντὶς, *Patronymicum*, ἀπὸ Ἄβαντος τοῦ Ἀβάντων. Ἀβαντὶς itaque χώρη, priùs erat dicta *Eubœa*, Auctore *Stephano* περὶ πόλεων, in quâ regnavit Φλεγύας, Κορωνίδος πατὴρ, Ἄρεος καὶ Χρύσης παῖς. Legitur etiam pro Ἀζανίδα, Αἰζανίδα, de quibus Vocibus, videsis *Steph.* περὶ πόλεων, v. Ἀζανία, & Ἀζανοί. Aliud Ἀζᾶνες populi, ad *Euripid.* Orest. v. 1647. Ἀζᾶνάς, Ἀρκάσιν τ' Ὀρείσιον μολεῖν.

210. Ἶχυ' ἅμ' ἀντιθέῳ) Ità *Hesiod.* apud Scholiasten *Pindari*, Edit. *Oxon.* fol. 196. Τῷ μὲν ἄρ' ἄγγελος ἦλθε πόρας, ἰσῆς ἀπὸ δαιτὸς, Πυθῶ ἐς ἠγαθέην, καὶ ἐπέφραδεν ἔργ' αἴδηλα Φοίβῳ ἀκερσεκόμῃ· ὃς τ' ἄρ' Ἶχυς ἴσχημι Κορωνίδος εἰλαλίδης, Φλεγύαο διογνήτοιο θύγατρα. Vid. infrà, ad XV. v. 3. Κούρῃ Φλεγύου βασιλῆος.

211. Ἢ ἅμα Φόρβαντι Τριόπᾳ γένος) *Phorbas*, Triopæ filius, qui & *Triopus* dicitur, vel *Triopius*: de

VARIÆ LECTIONES.

192. Ἀφραδέες) γρ. ἀμφαδέες, olim; malè. Vid. Not. in *Textum*.

194. Ἐΰφρονες) γρ. εὔφρονες, olim.

197. Οὔτ' ἐλάχεια) γρ. οὔτε λάχεια, olim, malè.

202. Ἀμφὶ φαείνῃ) γρ. ἀμφιφαείνῃ.

209. Ὡς ποτε μνωόμενος) γρ. ὁππόσ' ἀνωόμενος. *Ibid.* Ἀζανίδα) γρ. Αἰζανίδα, & ἐς Ἀβαντίδα. *Ibid.* Κούρην) γρ. χώρην. Vid. Not. in *Textum*.

211. Τριόπᾳ) γρ. Τριόπα, vel Τριόπου. *Ibid.* Ἐρεθῆι) γρ. Ἐρεχθῆι.

Ἦ ἅμα Λευκίππῳ, καὶ Λευκίππου δάμαρτι
Πεζὸς, ὃ δ' ἵπποισιν; ἐμῷ Τρίοπος γ' ἐλέλειπτο.
Ἦ ὡς τὸ πρῶτον χρησήριον ἀνθρώποισι
Ζητεύων καθ' γαῖαν ἔβης, ἑκατηβόλ' Ἄπολλον;
Πιερίης μὲν πρῶτον ἀπ' Οὐλύμποιο κατῆλθες,
Λέκτον τ' ἀμαδόεσσαν παρέσιχες, ἠδὲ Μαγνῆτας,
Καὶ διὰ Περραιβούς· πάρος δ' εἰς Ἰαωλκὸν ἵκανες,
Κλωσίῃ τ' ἐπέβης ναυσικλειτῆς Εὐβοίης·
Στῆς δ' ἐπὶ Δηλάντῳ πεδίῳ, τό τοι οὐκ ἄδε θυμῷ
Τεύξασθ' νηόν τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα.
Ἔνθεν δ' Εὔριπον διαβὰς, ἑκατηβόλ' Ἄπολλον,
Ἔβης αἶψ' ὄρος ζάθεον χλοερόν· πάρος δ' ἔβας αὖτ' αὖτῆ
Ἐς Μυκαλησσὸν ἰὼν, καὶ Τδυμησσὸν λειχεπόλιν.
Θήβης δ' εἰσεφίκανες ἔδος καθαρειμύλον ὕλης·
Οὐ γάρ πω τις ἔναιε βροτῶν ἰερῇ ἐνὶ Θήβῃ,
Οὐδ' ἄρα πώεσσι ἦσαν ἀτιρπέες, οὐδὲ κέλευθοι,
Θήβης ἀμπέδιον πυριφόρον, ἀλλ' ἔχεν ὕλη.
Ἔνθεν ὑπερβασίῃσι ἔδυς, ἑκατηβόλ' Ἄπολλον,
Ὀγχηστὸν δ' ἵξες Ποσειδήϊον, ἀγλαὸν ἄλσος·
Ἔνθα νεοδμὴς πῶλος ἀναπνέει, ἁρχόμενός περ,
Ἕλκων ἅρματα καλὰ, χαμαὶ δ' ἐλατὴρ, ἀγαθὸς περ,
Ἐκ δίφρου θορὼν, ὁδὸν ἔρχεται· οἱ δέ τε πῶλοι
Κεἰν' ὄχεα κροτέουσι, ἀνακτορέειν ἀφίεντες·
Εἰ δέ κεν ἅρματ' ἄγωσιν ἐν ἄλσεϊ δενδρήεντι,
Ἵπποι μὲν κοσμέουσι, τὰ δὲ κλίναντες ἐῶσιν·
Ὣς γὰρ τὰ πρώτιστ' ὀρθὴ γένετ', οἴδε ἄνακτι
Εὔχονται, δίφρου δὲ θεὸς τότε Μοῖρα φυλάσσει.
Ἔνθεν δὲ πρότερον ἔβης, ἑκατηβόλ' Ἄπολλον·

Aut simul cum Leucippo, & Leucippi conjuge
Pedes, hic verò cum equis? Neque tamen Triopus defecit.
Aut ut primum Oraculum hominibus
Quærens super terram incessisti, procul-jaculans Apollo?
Pieriâ enim primùm ab Olympo descendisti
Lecton arenosam, transmisisti autem Magnetas,
Et per Perrhæbos: celeriter autem in Iolcum perveniſti,
Cenæumque ascendisti navibus-inclyta Eubœæ:
Stetisti que in Lelanto campo, qui tibi non placebat in animo,
Ut ibi construeres templumque, ac lucos arborosos.
Hinc autem Euripum transiliens, longe-jaculans Apollo,
Ascendisti montem divinus viridem, celeriterque peruenisti
Mycalessum adiens, ac Teumessum herbosam; (ab ipso
Thebæque adiisti solum peramictum sylvâ:
Nondum enim aliquis habitabat mortalium sacrâ in Thebâ;
Nec utique adhuc erant semitæ, nec viæ,
Thebæ supra solum tritici-ferax; sed habebat sylva.
Hinc igitur ulterius iviſti, procul-jaculans Apollo,
Oncheſtumque perveniſti, Neptuni splendidum lucum.
Ubi nuper-domitus equ. respirat, licet sit pondere gravatus,
Trahens currus pulchros, humiq; auriga, quantumvis pra-
E curru exsiliens, iter facit: hi interim quidem (stans,
Vacua vehicula pulsant, imperio excusso.
Sin utique currus duxerit in nemore arboribus-pleno,
Equos quidem comunt, at illos alio vertentes sinunt.
Ita enim primum lex erat; ipsi regem
Orant, currum autem Dei tunc Providentia servat.
Hinc autem ulterius iisti, procul-jaculans Apollo:

NOTÆ.

hoc *Servius*, in *Æneida*, *Apollodorus* Biblioth. l. 1. c. 7. §. 4. & *Ovidius*, Metamorph. 11. —— Nam Templa profanus Invia cum *Phlegyis* faciebat *Delphica Phorbas*. *Ibid.* Ἐρώδιος) Ignota planè Historia; nisi quod *Achæus* in iis, quæ scripsit de Archeanatide & de Bello *Erythræo*, *Apollinem* apparuisse *Archagetæ*, &c. de quibus *Natalis Comes*, Mytholog. l. 4. c. 10. & Scholiast. *Nicandri*, in *Theriaca*.

212. Λευκίππου δάμαρτι) *Apollo* dicitur ex *Arsinoe*, *Leucippi* filiâ, *Æsculapium* & *Eriopin* genuisse; ut probamus infrà, ad §. xv. v. 1. Videat ergò Lector, annon θυγατρὶ, pro δάμαρτι, sit legendum.

217. Μαγνῆτας) Ità, pro Corrupto Μαγνῆδας, vel *Μαγνῆδας*. *Magnetes* enim, populi *Magnesiæ*; ut *Perrhæbi*, Perrhœbiæ. Est autem *Magnesia* hæc Regio *Macedoniæ*, inter *Pieriam* ad *Boream*, & *Thessaliam*, in *Austrum*.

218. Περραιβοὺς) *Perrhæbi*, à *Lapithis* ex *Perrhæbe*, Vico *Thessaliæ*, pulsi, fugerunt ad *Ætoliæ* montana, *Pindo* monti, proxima, quæ Regio exindè ab iis *Perrhæbia* dicta est; & *Plinius*, l. 4. c. 1. *Perrhæbos* numerat inter Populos *Ætoliæ*. *Ibid.* Ἰαωλκὸν) Ità, pro Veteri Ἰωλκὸν lego, ob *Versum*; quòd in hâc Voce *Prior* sit Naturâ *brevis*, & Ἰαωλκὸς sit Vox *Poetica*, ut *Homer.* Iliad. β'. v. 712. Βοιβῖδα, καὶ Γλαφύρας, καὶ ἐυκτιμένην Ἰαωλκόν.

219. Κλωσίῃ τ' ἐπέβης) Κήναιον, ἀκρωτήριον Εὐβοίας· ὅθεν ὁ Ζεὺς Κηναῖος. *Ovid.* Metamorph. Victor ad Oechaliâ Cenæo sacra parabat Vota *Jovi*.

220. Δηλάντῳ πεδίῳ) *Callimach.* Hymn. *Del.* v. 289. Εἰς ἀγαθὸν πεδίον Δηλάντιον.

224. Τδυμησσὸν) *Stephanus* περὶ πόλεων, Τδυμησσὸς, ὄρος Βοιωτίας· Ὅμηρος, ἐν τῇ εἰς Ἀπόλλωνα Ὕμνῳ, Εἰς Μυκαλησσὸν ἰὼν, καὶ Τδυμησσὸν λειχεπόλιν. Vid. ad *Euripid.* Phœniss. v. 1107. ex nostrâ Editione.

228. Ἀλλ' ἔχεν ὕλη) Ità potiùs, quàm quod olim obtinuit, ἀλλ' ἔχεν ὕλῃ· quæ enim Terra, quæso, non ἔχῃ ὕλῃ; At si legas, Ἀλλ' ἔχεν ὕλη, significat, Totam terram Sylvâ obductam & horridam.

230. Ὀγχηστὸν δ' ἵξες Ποσειδήϊον, ἀγλαὸν ἄλσος) Vid. ad *Iliad.* β'. v. 506.

VARIÆ LECTIONES.

212. Δάμαρτι) γρ. θυγατρὶ, ut in Not. ad *Textum*.

217. Μαγνῆτας) γρ. Μαγνῆδας, & *Μαγνήδας*, olim; malè. Vid. Not. ad *Textum*.

218. Ἰαωλκὸν) γρ. Ἰωλκὸν, vid. ad *Textum*.

228. Ἀλλ' ἔχεν ὕλη) γρ. ἀλλ' ἔχεν ὕλῃ, olim, non æquè bené.

235. Ἄγωσιν) γρ. ἄγωσιν.

Κηφισὸν δ' ἄρ' ἔπειτα κιχήσιο καλλιρέεθρον,
Ὅστε Λιλαίηθεν προχέει καλλίρροον ὕδωρ·
Τὸν δ' ἀμφιβὰς, ἐκέαρνε, κὴ Ὠκαλέην πολύπυργον,
Ἔνθεν ἄρ' εἰς Ἀλίαρτον ἀφίκεο ποιήεντα.
Ἔης δ' ἐπὶ Δελφοῦσης, τόθι τοὶ ἄδε χῶρος ἀπήμων
Τεύξασθ' νηόν τε κὴ ἄλσεα δενδρήεντα·
Στῆς δ' μάλ' ἄγχ' αὐτῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπες,
Δελφοῦσ', ὀΐομαί σε φρεσὶ καλὰ νηὸν,
Ἀνθρώπων τεύξας χρηστήριον· εἶσι μοὶ αἰεὶ
Ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τελήεσσας ἑκατόμβας,
Ἡμὲν ὅσοι Πελοπόννησον πίειραν ἔχουσιν,
Ἠδ' ὅσοι Εὐρώπην τε, κὴ ἀμφιρύτας κατὰ νήσους,
Χρησόμενοι· τοῖσιν δ' ἐγὼ νημερτέα βουλὴν
Πᾶσι θεμιστεύοιμι, χρείων ἐν πίονι νηῷ.
Ὡς εἰπὼν ὑπέθηκε θεμείλια Φοῖβος Ἀπόλλων
Εὐρέα κὴ μάλα μακρὰ διηνεκέως· ἡ δ' ἰσιδοῦσα
Δελφοῦσα κραδίῃ ἐχολώσατο, εἶπέ τε μῦθον,
Φοῖβε, ἄναξ ἑκάεργε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θῆσω,
Ἐνθάδ' ἐπὶ φρονέεις τοῖσι καλὰ νηὸν,
Ἔμμεναι ἀνθρώποις χρηστήριον· οἱ δ' τοι αἰεὶ
Ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τελήεσσας ἑκατόμβας.
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι,
Πημανέει σ' αἰεὶ κλόπος ἵππων ὠκειάων,
Ἀρδόμενοί τ' ἐρῆες ἐμῶν ἱερῶν ἀπὸ πηγῶν,
Ἔνθα τίς ἀνθρώπων βουλήσεται εἰσορόωσα
Ἅρματά τ' εὐποίητα, καὶ ὠκυπόδων κλόπον ἵππων,
Ἠνεόν τε μέγαν, κὴ κλῆρον πολλὰ ἑκάστῳ.
Ἀλλ' εἰ δή τι πίθοιο, σὺ δ' κρείσσων κὴ ἀρείων
Ἔσσι, ἄναξ, ἐμέθεν, σεῦ δ' ὅδε κρείσσων ἔσται μείγιστον·
Ἐν Κρίσσῃ ποίησον ὑπὸ κλυχὶ Παρνασσοῖο·
Ἔνθ' ἅρματά τε καλὰ δαήσεται, οὔτε τοι ἵπποι
Ὠκυπόδων κλόπος ἔσσεται ἐὺ δμηθέν σοὶ βωμόν·
Ἀλλὰ κὴ ὧς πρόφρασσιν Ἰηπαιόνες δῶρα
Ἀνθρώπων κλυτὰ φῦλα· σὺ δ' φρένας ἀμφὶ γαληθὰς
Δίξαι ἱερὰ καλὰ πελασσίδνων ἀνθρώπων.
Ὡς εἰπὼν, Ἑκάτῳ πέπιθε φρένας, ὄφρα οἱ αὐτῇ
Δελφύσῃ κλέος εἴη ἐπὶ χθονὶ, μήδ' Ἑκάτοιο.
Ἔνθεν δ' πρότερον ἔκιες, ἑκατηβόλ' Ἄπολλον·
Ἷξες δ' ἐς Φλεγύων ἀνδρῶν πάλιν ὑβριστάων,
Οἳ Διὸς οὐκ ἀλέγοντες ἐπὶ χθονὶ ναιετάασκον
Ἐν καλῇ βήσσῃ, Κηφισίδος ἰσγύδι λίμνης·

Cephiſſum utiq; deinde reperiſti pulchra-fluenta-habentem,
Quiq; ex Lilæâ profundit pulchrorum-fluentorum aquam;
Hunc tranſiliens, longè-operans, & Ocaleen turritam,
Hinc utique in Haliartum veniſti herbidum.
Iviſti autem ad Delphuſam, ubi tibi placuit regio innoxia,
Ut conſtrueres templumque & lucos arboroſos:
Stetiſti itaq; valde prope ipſam, ac illam verbis alloq. es,
'Delphuſa, hìc utique ſentio præclarum templum,
'Hominum conſtruere oraculum; quique mihi ſemper
'Huc adducent perfectas Hecatombas,
'Et qui Peloponneſum pinguem habent,
'Et qui Europam, & circumdatas-mari-inſulas,
'Sciſcitaturi: his autem ego verum conſilium
'Omnibus vaticiner, oracula edens in opulento templo.
Sic locutus diſpoſuit fundamenta Phœbus Apollo,
Ampla & valdè longa continuâ-ſerie: hæc a cum inſpexiſſet
Delphuſa corde irata eſt, dixitque verbum, (ponam.
'Phœbe rex, longè-operans, verbum aliquod tibi in mentē
'Hìc quoniam ſentis conſtruere præclarum templum,
'Eſſe hominibus oraculum: hique tibi ſemper
'Huc adducent perfectas Hecatombas.
'Sed tibi dicam, tu autem menti impone tuæ,
'Nocebit tibi ſtrepitus equorum velocium,
'Irrigatique muli meis ſacris ex fontibus:
'Hìc aliquis hominum mavelit inſpicere (audire,
'Curruſq; bene-factos, ac velocipedum ſtrepitum equorum
'Quam templumque magnum, & opes multas, quæ inſint.
'Sed ſi utiq; obtemperaveris, tu autem fortior, & melior
'Es, ô rex, me, tuaque vis eſt maxima;
'In Criſſâ fac ſub ſinu Parnaſſi:
'Ubi neq; currus pulchri agitabuntur, neque tibi equorum
'Velocipedum ſtrepitus erit bene-fabricatam circa aram.
'Verum & ſic ducerent Iopæani dona
'Hominum inclytæ gentes: tu autem mente pergaviſus
'Suſcipe ſacra pulchra vicinorum hominum.
Sic alloq. Procul-mittentis perſuaſit mentem; ut ſibi-ipſi
Delphuſa laus ſit ſuper terram, non a. procul-jaculantis.
Hinc igitur ulterius progreſſus es, longè-mittens Apollo:
Perveniſtiq; ad Phlegyarũ virorum urbẽ contumelioſorum,
Qui Jovem non curantes ſuper terram habitabant
In pulchra Valle Cephiſſidis prope lacum:

NOTÆ.

241. Ὅστε Λιλαίηθεν προχέει καλλίρροον ὕδωρ) Hic Verſus *Heſiodo* tribuitur ab *Euſtath.* fol. 208. lin. 24. & Scholiaſt. ad *Iliad.* β'. v. 522. & fatendum eſt, Non Paucos *Verſus* Utrique Poetæ Communes; ut paſſim probo. At nec rarò Auctores per Errorem laudantur alii, pro aliis.

243. Ἀλίαρτον) Malè olim Ἄμαρτον, cujuſmodi Urbs nullibi aliàs notatur, niſi hoc uno corrupto in loco. Rectè itaque *Bernardus Martinus*, Var. Lect. l. 3. c. 4. Ἀλίαρθ legit, ut *Iliad.* β'. v. 503. Cui conſentit *Iſaac. Caſaubon.* in Codice quondam ſuo, nunc Epiſcopi *Elienſis*, *Johannis Mori*, Ἀλίαρτον ſcribens. Vid. *Stephan.* περὶ πόλεων, v. Ἀλίαρτος.

251. Εὐρώπην) Hìc apertè de Orbis *Quartâ* parte uſurpat hanc vocem *Homerus*, ut infrà, v. 251. Vid. ad *Batrachomyom.* v. 26.

264. Βουλήσεται) Ἀντὶ τοῦ, πρόσεισι. Βέλομαι, *Volo*, pro Προσιέναι, *Malo*; ut *Iliad.* α'. v. 117. Βέλομ' ἐγὼ αὐτὸν ἰόντα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς, ἢ τὸν ἐμοὶ δόμεναι. Τετίει, πολὺ μᾶλλον προτίθεμαι λαὸν εἶναι σόον, ἢ τεθνεῶτα. Vid. ad *Odyſſ.* π'. v. 106.

269. Κρίσσῃ) Τετίει, Πυθοῖ. *Pindari* Scholiaſt. ad *Pythonic.* §. α'. v. 1. ubi Πυθὼ, ναίων Κρίσσα πιτυήεσσα, &c.

VARIÆ LECTIONES.

242. Πολύπυργον) γρ. πολύπυρον.
243. Ἀλίαρτον) γρ. Ἄμαρτον, vid. Not. in *Textum.*
269. Κρίσσῃ) γρ. Κρίσῃ.
273. Ἀμφιγαληθὼς) γρ. ἀμφὶ γαληθώς.

Ἔνθεν

Ἔνθεν καρπαλίμως ἀφορμήθης ἐπὶ δειρὰδα θύων·
Ἦκες δ' ἐς Κρίσσην ὑπὸ Παρνησὸν νιφόεσσαν,
Κνημὸν ἐπὶ Ζέφυρον τέτραμμένον· αὐτὰρ ὕπερθεν
Πέτρη ὑπερέμβη, κοίλη δ' ὑπεδέδρομε βῆσσα
Τρηχεῖα, ἔνθά δ' ἄνακτι πεπνυμένῳ Φοίβῳ Ἀπόλλωνι
Νηὸν ποιήσασθαι ἐπήρατον, εἶπέ τε μῦθον·
Ἔνθάδε δὴ φρονέω τεύξειν περικαλλέα νηὸν,
Ἔμμεναι ἀνθρώποις χρηστήριον· οἵτε μοὶ αἰεὶ
Ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τελήεσσας Ἑκατόμβας,
Ἠμὲν ὅσοι Πελοπόννησον πίειραν ἔχουσιν,
Ἠδ' ὅσοι Εὐρώπην τε, καὶ ἀμφιρύτας κατὰ νήσους,
Χρησόμενοι· τοῖσιν δ' ἂν ἐγὼ νημερτέα βουλὴν
Πᾶσι θεμιστεύσιμι, χρείων ἐν πίονι νηῷ.
Ὡς εἰπὼν, διέθηκε θεμείλια Φοῖβος Ἀπόλλων
Εὐρέα τε μάλα μακρὰ διαμπερές· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῖς
Λάϊνον ἐδὸν ἔθηκε Τροφώνιος, ἠδ' Ἀγαμήδης,
Υἱέες Ἐργίνου, φίλοι ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Ἀμφὶ δὲ νηὸν ἔναιον ἀθέσφατα φῦλ' ἀνθρώπων
Κτιτοῖσιν λάεσσιν, ἀοίδιμον ἔμμεναι αἰεί.
Ἀγχοῦ δὲ κρήνη καλλίῤῥοος, ἔνθα δράκαιναν
Κτεῖνεν ἄναξ Διὸς υἱὸς ἀπὸ κρατεροῦ βιοῖο,
Ζατρεφέα, μεγάλην, τέρας ἄγριον, ἣ κακὰ πολλὰ
Ἀνθρώπους ἔρδεσκεν ἐπὶ χθονί, πολλὰ μὲ αὐτὴν,
Πολλὰ δὲ μῆλα πενάποδ' ἐπὶ πίλε πῆμα δαφοινὸν,
Καί ποτε δίδυμόν περ χρυσοθρόνου ἔτρεφεν Ἥρης,

Hinc velociter aſcendiſti ad jugum feſtinans:
Perveniſti autem ad Criſſam ſub Parnaſſo nivoſo,
Vertice ad Zephyrum verſo, at deſuper
Petra ſuſpenſa eſt, cava autem porrigitur Vallis
Aſpera, ubi rex cogitavit Pœbus Apollo
Templum facere optabile, dixitque verbum,
'*Hìc utique ſentio, ut conſtruatur præclarum templum,*
'*Quod ſit hominibus oraculum; quique mihi ſemper*
'*Huc adducent perfectas Hecatombas,*
'*Tam qui Peloponneſum pinguem habitant,*
'*Quàm qui Europamque, & mari circumdatas inſulas,*
'*Conſciſcaturi: his autem ego certum conſilium*
'*Omnib. vaticiner, oracula-edens in opulento templo.*
Sic cum dixiſſet, diſpoſuit fundamenta Phœbus Apollo
Ampla & valde longa omninò: at in ipſis
Lapideum limen impoſuit Trophonius, atque Agamedes,
Filii Ergini, amici immortalibus Diis.
Circumq; templum compegerunt innumeræ gentes hominum
Fabricatis lapidibus, celebre ut perpetuò eſſet.
Prope autem fons pulchrifluens, ubi draconem fœminam
Necavit rex Jovis filius ex forti arcu, (multa
Valde-nutritam, magnam, monſtrum horrendum, quæ mala
Hominib. faciebat ſuper terram, multa quidem illis, (tum,
Multaq; ovib. pandis pedib. quoniã fuit nocumentũ cruẽ-
Et olim cum ſuſcepiſſet ab aurithronâ nutriebat Junone,

NOTÆ.

281. Πρὸς δειράδα θύων) Δειρὰς, τὸ ἐξέχον ἢ ὄρους· unde *Iliad.* α'. v. 499. — πολυδειράδος Οὐλύμποιο. Δέρη, *Ionicè* δειρὴ, pro quo *Poeticè* δειρὰς, *Collum*, figuratè *Collis*. Multa Nomina tranferuntur ab *Animalium* partibus, ad *Montes*; ut *Vertex*, *Cacumen*, *Caput*, *Collum*, *Supercilium*, *Pes*, &c. Κεφαλὴ, δειρὴ, ὀφρὺς, & ὀφρὶς, πὲς, κνημὸς, &c. ità mox, xxxiv. v. 3. Σαρδήνης πόδα. Sic *Iliad.* υ'. v. 151. Οἵδ' ἐτίρωσε κάθιζον ἐπ' ὀφρῆσι κελαινολόφης. Ità D. *Lucas*, c. 4. v. 29. Καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως τῆ ὀφρύος ἢ ὄρους. *Euripid.* Heraclid. v. 395. —λειπαίαν δ' ὀφρύλα καθήμενον. Ità *Iliad.* β'. v. 829. Ἴδης ἐν κνημοῖσι. Sic mox, ad v. 283. Κνημὸν, πρὸς Ζέφυρον. Vid. *Andreæ Schotti* Obſervat. Hiſtoric. l. 3. c. 28. fol. 163. *Bernard. Martin.* Var. Lect. l. 4. c. 17. & *Andreæ Dounæi*, Græc. Prælect. in *Lycophr.* MS. fol. 70. apud *Georgium Sawbridge*, Bibliopolam.

283. Κνημὸν) Πρόβασιν τῶν ὀρέων μεταφορικῶς, ἀπὸ τῶν ἀνθρωπίνων κνημῶν, ut modò, ad v. 281.

285. Ἔνθάδ') Ità ſcribo pro *Veteri* ἔνθα, ipſius Poetæ auctoritate, qui de hâc ipsâ re loquens, ait ſuprà, ad v. 246. & mox, ad v. 287. Ἔνθάδε δὴ φρονέω τεύξειν.

296. Λάϊνον ἐδὸν ἔθηκε Τροφώνιος, ἠδ' Ἀγαμήδης) Vid. *Strabon.* l. 9. fol. 421. & Notas ad *Iliad.* ι'. v. 404. Οὐδ' ὅστε λάϊνος ἐδὸς Ἀφητορος ἐντὸς ἐέργει. *Stephanus*, περὶ πόλεων, Δελφοὶ, πόλις ἐπὶ τῷ Παρνασσῷ, πρὸς τῇ Φωκίδι· ἔνθα τὸ ἄδυτον ὰν πέτρα λίθων καπασκεύασμα, ἔργον Ἀγαμήδους καὶ Τροφωνίου. Hos autem *Amphitryonis* tempore floruiſſe teſtatur Vetus Epigramma apud *Pauſan.* in Bœotic. c. xi. Ἀμφιτρύων ὅτ' ἔμελλ' ἀγαγέσθαι δῦρο γυναῖκα Ἀλκμήνην, θάλαμόν γ' ἀλλέξατο τῶτον ἑωυτῷ· Ἀγχάσιος δ' ἐποίησε Τροφώνιος, ἠδ' Ἀγαμήδης. Idem tamen aliàs *Pauſanias*, ſuî, uti fit, oblitus, Natos illos ait, diù poſt Natum & Adultum *Herculem*, c. xxxvii. & ibidem illis Fatum longè diverſum aſſignat, quàm quod *Cicero*, *Plutarchus*, & alii. Vid. *Joh. Daviſii* Notas, ad *Ciceronis* i Tuſculan. §. 47. & *Strabo.* l. ix. fol. 421. *Pauſanias* Depeculatores facit & miſerè periiſſe. Vid. *Suidam*, v. Εἰς Τροφωνίου μεμαντευμένος, & *Scholiaſten* ad *Ariſtophan.* Nub. v. 508.

297. Υἱέες Ἐργίνου, φίλοι ἀθανάτοισι θεοῖσι) Hæc *Homeri*, maximè favent *Ciceronis*, *Plutarchi*, & *Pindari*, de his Fratribus narrationi, Περὶ Ἀγαμήδους καὶ Τροφωνίου φησὶ Πίνδαρος, Τὸν ναὸν τὸν ἐν Δελφοῖς οἰκοδομήσαι μὲν πρῶτον ἔφασαν Ἀπόλλωνος μισθόν· τὰ δ' αὐτοῖς ἐπαγγειλάμενος εἰς ἑβδόμην ἡμέραν ἀποδώσειν· ἐν τοσούτῳ δ' εὐκαίρως παρακελεύσασθαι τὸν ποιήσαντας τὸ θέσπισμα τῇ ἑβδόμῃ νυκτὶ καθαιρεῖν πλούτου πολλοῦ.

304. Ταναύποδ') Ità, pro πανύποδ', ſcribo; ut mox, ad III. v. 232. Vid. ad *Odyſſ.* ι'. v. 464.

VARIÆ LECTIONES.

285. Ἔνθάδ') γρ. ἔνθα, olim; non æquè bené. Vid. Not. in *Textum*.

291. Ἀμφιρύτας) γρ. ἀμφιρύτους, olim; at lego & hic ἀμφιρύτας, ut ſuprà, v. 251. & *Odyſſ.* plus ſemel.

292. Τοῖσιν) γρ. τῇσιν, olim, malé. Vid. ſuprà, v. 252.

303. Ἀνθρώπους) γρ. ἀνθρώπους, olim, malè; ob αὐτὸς.

304. Ταναύποδ') γρ. πανύποδ', olim; non bené. Vid. in *Textum*.

Δεσπο

Δεινόν τ', ἀργαλέον τὲ Τυφάονα, πῆμα βροτῆσιν,
Ὅν ποθ' ἅρ' Ἥρη ἔτικτε, χολωσαμένη Διὶ πατρί·
Εὖτ' ἄρα δὴ Κρονίδης ἐλαχυδέα γείνατ' Ἀθήνην
Ἐν κορυφῇ· ἡ δ' αἶψα χολώσατο πότνια Ἥρη,
Ἠδὲ καὶ ἀγορεύουσι μετ' ἀθανάτοισιν ἔειπε,
Κέκλυτέ μοι, πάντες τὲ θεοὶ, πᾶσαί τε θέαιναι,
Ὡς ἔμ' ἀπημάξειν ἀρχὴ νεφεληγερέτα Ζεὺς
Πρῶτον, ἐπεὶ μ' ἄλοχον ποιήσατο κήδε' εἰδυῖαν,
Καὶ νῦν νόσφιν ἐμεῖο τέκε γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
Ἣ πᾶσιν μακάρεσσι μετέπρεπε θαλερῇσιν·
Αὐτὰρ ὅγ' ἠπεδανὸς γένετο μετὰ πᾶσι θεοῖσι
Παῖς ἐμὸς Ἥφαιστος, ῥικνὸς πόδας, ὅντιν' ἐγὼ αὐτὴ
Ῥίψ' ἀνὰ χερσὶν ἑλοῦσα, καὶ ἔμβαλον εὐρέϊ πόντῳ·
Ἀλλά ἑ Νηρῆος θυγάτηρ Θέτις ἀργυρόπεζα
Δέξατο, καὶ μετὰ ἧσι κασιγνήτῃσι κόμισσεν·
Ὡς ὄφελ' ἄλλο θεοῖσι χαρίζεσθαι μακάρεσσι.
Σχέτλιε, ποικιλόμητα, τί νῦν ἔτι μήσεαι ἄλλο;
Πῶς ἔτλης οἷος τεκέειν γλαυκώπιδ' Ἀθήνην;
Οὐκ ἂν ἐγὼ τεκόμην, καὶ σὴ κεκλημένη ἔμπης
Ἦ ἄρ' ἐν ἀθανάτοισιν, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
Καὶ νῦν τοι ἢν ἐγὼ τεχνήσομαι, ὥς κε γένηται
Παῖς ἐμὸς, ὅς κε θεοῖσι μετέπρεπε ἀθανάτοισιν,
Οὔτε σὸν * αἰχύνας ἱερὸν λέχος, οὔτ' ἐμὸν αὐτῆς,
Οὐδέ τι εἰς εὐνὴν πολήσομαι, ἀλλ' ἀπὸ σεῖο
Τηλόθι ἔσσα, θεοῖσι μετέσσομαι ἀθανάτοισιν.
Ὡς εἰποῦσ', ἀπὸ νόσφι θεὰν κίε χωομένη κῆρ.
Αὐτίκ' ἔπειθ' ἡρᾶτο βοῶπις πότνια Ἥρη,
Χερσὶ καταστρώσασα δ' ἔλασε χθόνα, καὶ φάτο μῦθον,
Κέκλυτέ νῦν μοι, Γαῖα, καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθεν,
Τιτῆνές τε θεοὶ, τοὶ ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες
Τάρταρον ἀμφὶ μέγαν, τῶν ἐξ ἀνδρῶν τε θεοί τε·
Αὐτοὶ νῦν μοι πάντες ἀκούσατε, καὶ δότε παῖδα
Νόσφι Διὸς, μηδὲν τι βίλῃ ἐπιδευέα κείνῳ·
Ἀλλ' ὅγε φέρτερος ἔστω, ὅσον Κρόνος εὐρύοπα Ζεύς.

Gravemque, difficilemque Typhaona, damnum mortalibus,
Quem olim utique Juno peperit, irata cum Jove patre.
Quando utique Saturnius valdè inclytam genuit Palladem
In vertice; ſtatim vero irata eſt veneranda Juno,
Et ad congregatos immortales dixit,
'*Audite me, omnes Dii, omneſque Deæ,*
'*Quòd me injuriâ-afficere incipit nubicogus Jupiter*
'*Primus, quoniam ſine uxorem fecit caſta ſcientem;*
'*Et nunc ſine me peperit caſſis-oculis Palladem,*
'*Quæ inter omnes beatos decora eſt immortales:*
'*Verum iſte debilis factus eſt inter omnes Deos*
'*Filius meus Vulcanus, mutilis pedibus, quem utique ipſa*
'*Ejeci manibus arreptum, & jeci in latum pontum.*
'*Sed illum Nerei filia Thetis argentipes*
'*Suſcepit, & ſuis ſororibus præſentavit:*
'*Utinam deberet aliud Diis gratificari beatis.*
'*Miſer, verſute, quid nunc adhuc excogitabis aliud?*
'*Quo pacto ſuſtinuiſti ſolus parere caſiam Palladem?*
'*Non utique ego peperi, & tua vocata tamen*
'*Erã utiq; inter immortales, qui cœlum amplum habitant.*
'*Et nunc utique idcirco aliud ego moliar, ut naſcatur*
'*Filius meus, qui utique inter Deos emineat immortales,*
'*Neq; tuum pudore-afficiens ſacrum cubile, neq; meũ ipſius,*
'*Neque tecum in cubile verſabor, ſed abs te*
'*Longè ſejuncta cum diis ero immortalibus.*
Sic locuta, procul à diis ſeceſſit irata animitús.
Statim deinde precabatur bovinis-oculis veneranda Juno,
Manu ſublata autem agitavit terram, & dixit verbum,
'*Audite jam me, Terra, & Cœlum amplum deſuper,*
'*Titaneſque dii, qui ſub terra habitatis*
'*Tartarum circa magnum, ex quibus virique diique;*
'*Ipſi nunc me omnes audite, & date filium*
'*Abſque Jove, nihil viribus inferiorem illo;* (*piter.*
'*Sed hic præſtantior ſit, quantum Saturno amplioculus Ju-*

NOTÆ.

306. Τυφάονα, πῆμα βροτῆσιν) De hoc *Typhone*, conſulas *Edmundum Dickenſonum*, in Delph. Phœnic. c. 2. & *Zachariæ Bogani* Epiſtolam iſti Libro præfixam. Habet autem hoc Nomen Plures Nominativos, ut Τυφάων, hoc in loco, Τυφωεὺς, mox, v. 367. Τυφωὼς, vel Τυφὼν, & Τυφὼς, vel Τυφῶς, ut *Ariſtophanes*, Ὑπὸ Τυφῶ Ταλαιφάλω Τυφῶ. Vid. *Euſtath.* fol. 261. lin. 4. & Scholiaſten *Apollonii*, Argonaut. ad l. 2. v. 1215.

308. Γείνατ' Ἀθήνην Ἐν κορυφῇ) Mallem ἐκ κορυφῆς, ut *Anacreon*, v. 870. Πολεμόκλονόν τ' Ἀθήνην Κορυφῆς ἐρύκανε Ζεὺς, Φοβερὰν θεὰν Ὀλύμπου. Vid. ad *Batrachom.* v. 267.

316. Αὐτὰρ ὅγ' ἠπεδανὸς) *Apollodorus* Bibliothec. l. 1. c. 3. §. 5. Ἥρᾳ δὲ, χωρὶς εὐνῆς ἐγέννησεν Ἥφαιστον· ὡς δὲ Ὅμηρος λέγει, καὶ τοῦτον οὐκ Διὸς ἐγέννησεν. Hunc itaque Hymnum *Apollodorus* genuinum agnoſcit.

317. Ὅν τέ κεν αὐτὴ Ῥίψ', ἀνὰ χερσὶν ἑλοῦσα) Ita pro, ὃν τέκον αὐτὴ, lego, ὅν τέ κεν, &c. ut ſit, ὅν τε κεν ἐγὼ αὐτὴ ἔρριψα & ἐνέβαλον. Recens enim natum *Vulcanum* ejecit ipſa Mater de Cœlo, ob Deformitatem: quem *Thetis* & *Eurynome* cadentem exceperunt, ut *Iliad.* σ'. v. 395. Aliàs eum *Jupiter* quoque de Cœlo turbavit, & ῥίψε ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο, quòd *Junoni* contrà *Jovem* opitularetur; quando *Smtres* illum in *Lemno* cadentem exceperunt, ut *Iliad.* α'. v. 590. Vid. Comment. ad illud *Catulli*, Tardipedi Deo.

319. Ἀλλά ἑ Νηρῆος θυγάτηρ Θέτις) Unà cum *Eurynome*; ut modò, ad v. 317. ex *Iliad.* σ'. v. 398.

328. Αἰχύνασ') Ità, pro *Veteri* αἰχύνας, lego, ut ſit plena Vox αἰχύνασα, nam ad *Junonem* referenda.

VARIÆ LECTIONES.

309. Ἐν κορυφῇ) γρ. ἐκ κορυφῆς.
314. Ἐμεῖο) γρ. ἐμοῖο.
315. Μετέπρεπε) γρ. μετέπρεπε.
317. Ὅν τέ κεν αὐτὴ) γρ. ὃν τέκον αὐτὴ, vid. N. in *Text.*
320. Μετὰ ἧσι) γρ. μετ' ἐκῆσι.
328. Αἰχύνασ') γρ. αἰχύνας, olim, malè. Vid. Not. in *Textum.*
331. Χωομένη κῆρ) γρ. χωομένη πὲρ, olim, non æquè bené.
334. Μοι) γρ. μευ, vid. ad *Iliad.* α'. v. 37.

Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἵμασε χθόνα χειρὶ παχείῃ·
Κινήθη δ' ἄρα Γαῖα φερέσβιος· ἡ δ' ἐσιδοῦσα
Τέρπετο ὃν κατὰ θυμόν· ὀΐετο γὰρ πλέα ἔμμεν.
Ἐκ τοῦτο δὴ ἔπειτα πλεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
Οὔτε ποτ' εἰς εὐνὴν Διὸς ἤλυθε μητιόεντος,
Οὔτε ποτ' εἰς ἧκον πολυδαίδαλον, ὡς τοπάρος περ,
Αὐτὴ ἐφεζομένη πυκιναὶς φρασίσκετο βουλάς.
Ἀλλ' ἤγ' ἐν νηοῖσι πολυλλίστοισι μένουσα
Τέρπετο οἷς ἱεροῖσι βοῶπις πότνια Ἥρη.
Ἀλλ' ὅτε δὴ νύκτες τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦτο
Ἂψ περιπλομένου ἔτευς, ἓξ ἐπήλυθον ὧραι,
Ἦδ' ἔτικ' ὄπι θοῖς σαόφρονι, ὅτε βροτοῖσι,
Δεινόν τ', ἀργαλέον τε, Τυφάονα, πῆμα βροτοῖσιν.
Αὐτίκα τόνδε λαβοῦσα βοῶπις πότνια Ἥρη
Δῶκεν ἔπειτα φέρουσα κακῷ κακόν, ἡ δ' ὑπέδεκτο·
Ὅς κακὰ πολλ' ἔρδεσκε κατὰ κλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων,
Ὅς τῇ γ' ἀντιάσειε, φέρεν δέ μιν αἴσιμον ἦμαρ·
Πρίν γέ οἱ ἰὸν ἐφῆκεν ἀναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων
Καρτερόν· ἡ δ' ὀδύνῃσιν ἐρεχθομένη χαλεπῇσι,
Κεῖτο μέγ' ἀθμαίνουσα, κυλινδομένη κατὰ χῶρον.
Θεσπεσίη δ' ἐνοπὴ γένετ' ἄσπετος· ἡ ὄ καθ' ὕλην
Πυκνὰ μάλ' ἔνθα κ' ἔνθα ἑλίσσετο, λείπε δ' ὑμὸν
Φοινὸν ἀποπνείουσ'· ὁ δ' ἐπηύχατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἐντανυσθεὶς νέρθε πυθοῦ ἐπὶ χθονὶ βαθυσείῃ·
Οὐδέ σύ γε ζωοῖσι κακὸν δήλημα βροτοῖσιν
Ἔσσεαι, οἳ ζείης πολυφόρβου καρπὸν ἔδοντες
Ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τελήεσσας Ἑκατόμβας·
Οὐδέ τί σοι θάνατόν γε δυσηλεγέ' οὔτε Τυφωεὺς
Ἀρκέσει, οὐδὲ Χίμαιρα δυσώνυμος, ἀλλά σέ γ' αὐτοῦ
Πύσει γαῖα μέλαινα καὶ ἠλέκτωρ Ὑπερίων.
Ὡς φάτ' ἐπιθυνόμενος· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε.
Τὸν δ' αὐτοῦ κατέπυσ' * ἱερὸν μένος Ἠελίοιο·
Ἐξ οὗ νῦν Πυθὼ κικλήσκεται· οἱ δὲ ἄνακτα
Πύθιον καλέουσιν ἐπώνυμον, οὕνεκα κεῖθι

Sic igitur effata pulsavit terram manu crassâ:
Mota est igitur Terra alma: hæc a. cum vidisset,
Oblectabatur suo animo, putabat enim perfectum esse
Ex hoc deinde temporum-terminos-ferentem ad annum,
Nunquam ad cubile Jovis venit consiliarii,
Nunquam ad concilium varium, sicuti antea
Cum ipso sedens, sapientia consultans consilia.
Verum hæc in templis multis-votis-frequentatis manens,
Oblectabatur suis sacris bovinos-oculos-habens veneranda
Sed quando jam nocteſq; & dies perficiebantur, (Juno.
Rursus perfecto anno, & venerunt horæ,
Hæc peperit neque diis similem, neque mortalibus,
Gravemque, difficilemque Typhaona, damnum mortalibus,
Statim susceptum hunc oculis bovinis veneranda Juno,
Dedit deinde ferens malo malum; hæc verò eum susceptu:
Qui mala multa faciebat per inclytas gentes-hominum;
Quicumq; huic obviam iret, ferretque illum fatalis dies:
Antequam illi telum misisset longè-operans Apollo
Forte; hæc verò doloribus depasta acerbis,
Jacebat valdè anhelans, provoluta per terram.
Vehemensq; clamor factus fuit immensus: hæc a. in sylvâ
Frequenter valdè hinc & hinc volvebatur, liquitq; animum
Cruentum exspirans: superq; gloriatus est Phœbus Apollo,
'Hic nunc putresce super terram viros-pascentem:
'Neque tu utique vivis malum damnum mortalibus
'Eris, qui terræ multos-nutrientis fructum comedentes
'Huc adducent perfectas Hecatombas:
'Neque tibi mortemque tristem, neque Typhoeus
'Arcebit, neque Chimæra infausti-nominis, sed te utiq; hic
'Putredine afficiet terra nigra & excitator Hyperion.
Sic dixit insultans; hujusque tenebræ oculos obtexerunt.
Hunc autem ibi putredine affecit sacra vis Solis,
Ex quo nunc Pytho vocatur: hi autem regem
Pythium vocant cognomine, quoniam illic

NOTÆ.

343. Δὴ ῥ' ἔπειτα) Ità legendum probo, ad *Odyss.* ϱ'. v. 185. & aliàs, præcipuè, ad α'. v. 290.

345. Οὔτε ποτ' εἰς ἧκον) *Ad Concilium*, verto, ob sequentia verba. πυκιναὶς φρασίσκετο βουλάς. Ità *Odyss.* ο'. v. 467. Οἱ μὲν ἀρ' ἐς ἧκον ἔσαν μολον, δήμιόν τε φῆμιν. *Scholia*, Ἐς ἧκον) Ἐς βουλήν.

354. Κακεῖ κακὸν) Κακεῖ, δηλονότι, τῷ κακεῖ Δράκοντι θηλεῖ· ἢ Δρακαίνῃ, τῇ Πύθωνι, τὸ κακὸν, δρακοντόπαιδα Τυφάονα ἔδωκε τερφθεῖς. De *Pythone* serpente, ab *Apolline* occiso, *Ovid.* Metamorph. l. 1. Vid. *Edmund. Dickenson*, Delph. Phœnic. c. 1. 7. 8. De *Delphyne* Serpente ab *Apolline* occiso, *Heliodorus*, in Notis nostris ad *Euripid.* Phœniss. v. 239. *Callimach.* Hymn. Del. v. 91. Οὐδέ τι πω πύθηκεν Ὄφις μέγας. *Nonnus*, *Dionys.* l. 13. fol. 229. Δελφύνεω θ' ἑδάμασσε, κοὶ αἰθέρα ναῖεν Ἀπόλλων.

356. * Φέρεν δέ μιν αἴσιμον ἦμαρ) Olim *Φέρεσκέ μιν αἴσιμον ἦμαρ*, cùm verò *Copula* quædam necessaria esset, legendum omninò, *Φέρεν δέ μιν*, vel, *Φέρεσκε δ' ἐ, αἴσιμον ἦμαρ.*

371. * Ἱερὸν φάος) Olim *ἵμερον φάος*, quod nihil sanum habuit; quomodo & *Odyss.* σ'. v. 34. Olim *ἱλαρὸν φάος*, pro *ἱερόν*. At hic *Quantitas* refragatur; cum *Prior* & *ἵμερον*, & *ἱμείρεσθαι*, semper producatur, ut probo, ad *Iliad.* ξ'. v. 269. quare nec *ἵμερον φάος*, pro *ἱμερόεν φάος*, hic ullo modo stare potest. Vid. *Bernard. Martin.* Var. Lect. l. 1. c. 14.

373. Πύθιον καλέουσιν) *Media* in Πύθιον, *Natura* brevis, hic producitur, ex *Metri* necessitate, ut in Ἰλίου

VARIÆ LECTIONES.

343. Δὴ ῥ' ἔπειτα) κ. δ' ἄπειτα, non benè.

345. Τοπάρος) γρ. τὸ πάρος.

349. Ἡμίσεα ἐξετελεῦτο) κ. ἤμισυ μακρὰ τελεῦτο.

356. Φέρεν δέ μιν) κ. Φέρεσκε δ' ἐ, olim *Φέρεσκέ μιν*, non æquè bené.

371. Ἱερὸν φάος) κ. ἵμερον φάος, & ἱλαρὸν φάος vid. Not. in *Textum*.

373. Πύθιον) κ. Πύθιον.

Αὐτῆ πῦσε πέλωρ μιφ᾽ ὀξέος Ἠελίοιο.
Καὶ τότ᾽ ἄρ᾽ ἔγνω ἧσιν ἐνὶ φρεσὶ Φοῖβος Ἀπόλλων,
Οὕνεκά μιν κρήνη καλλίῤῥοος ἐξαπέφησε·
Βῆ δ᾽ ἰπὶ Δελφούσην κεχολωμένος, αἶψα δ᾽ ἵκανε·
Στῆ δ᾽ μαλ᾽ ἄγχ᾽ αὐτῆς, καί μιν φάτο μῦθον ἔειπε,
Δελφοῦσ᾽, οὐκ ἄρ᾽ ἔμελλες ἐμὸν νόον ἐξαπάφουσα,
Χῶρον ἔχουσ᾽ ἐρατὸν φρεχέειν καλλίῤῥοον ὕδωρ.
Ἐνθάδε δή τοι ἐμὸν κλέος ἔσσεται, οὐδὲ σὸν οἶος.
Ἦ, καὶ ἐπὶ ῥίον ὦσεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων
Πέτρῃσι φεχυτῇσιν· ἀπέκρυψεν δ᾽ ῥέεθρα,
Καὶ βωμὸν ποιήσαθ᾽ ὑπ᾽ ἄλσεϊ δενδρήεντι,
Ἄγχι μάλα κρήνης καλλίῤῥόου· ἔνθά δ᾽ ἄνακτι
Πάντες ἐπίκλησιν Δελφυσίῳ εὐχετόωνται,
Οὕνεκα Δελφούσης ἱερῆς ἤλασε ῥέεθρα.
Καὶ τότε δὴ καὶ θυμὸν ἐφρεσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Οὕτινας ἀνθρώπους ὀργίονας εἰσαγάγοιτο,
Οἳ θεραπεύσουν Πυθοῖ ἔνι πετρήεσσῃ.
Ταῦτ᾽ ἄρα ὀρμαίνων ἐνόησ᾽ ἐπὶ οἴνοπα πόντῳ
Νῆα θοήν· ἐν δ᾽ ἄνδρες ἔσαν πολίες τε καὶ ἠΰκομοι,
Κρῆτες ἀπὸ Κνωσσοῦ Μινωΐτ, οἵ ῥά τ᾽ ἄνακτι
Ἱερά τε ῥίζωσι, καὶ αἰγλήεσσι θέμιστας
Φοίβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὅ, τί κεν εἴπῃ,
Χρείων ἐκ δάφνης, γυάλων ὑπο Παρνησσοῖο.
Οἱ μὲ ἐπὶ σχεδίην ἐ κρήμναια νηὶ μελαίνῃ
Ἐς Πύλον ἠμαθόεντα, Πυληγενέας τ᾽ ἀνθρώπους,
Ἔπλεον· αὐτὰρ ὁ τοῖσι σινήντιος ἐφαίνετο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἐν πόντῳ δ᾽ ἐπόρουσε, δέμας Δελφῖνι ἐοικώς,
Νηὶ θοῇ· ἐ κεῖτο πέλωρ μέγα τε δεινόν τε.
Τῶνδ᾽ ὅσις κραδίῃ θυμὸν ἐπιφρασσαθ᾽ ὁμοίως,
Πάντοθ᾽ ἀνασείσασκε, πίναττε δ᾽ νῆα δέρκα·
Οἱ δ᾽ ἀκέων ἐνὶ νηὶ καθίατο δειροδίνεες.
Οὐδ᾽ οἵγ᾽ ὅπλ᾽ ἔλυον κοίλῳ ἀνὰ νῆα μέλαιναν,

Putredine affecit monstrum vis acuti Solis.
Et tunc utique cognovit suâ in mente Phœbus Apollo,
Quòd illum fons pulchrifluus deceperat:
Ivit itaque ad Delphusam iratus, celeriterque pervenit;
Stetitque valdè prope ipsam, & illam verbis allocutus est.
'Delphusa, non utique debebas meam mentem decipiens,
'Locum habens amabilem profundere pulchrifluam aquam:
'Hìc jam & mea laus erit, neque tua solius. (*Apollo,*
Dixit & promontorium adimpulit rex longè operans
Petris profusis, occultavitque fluenta:
Ac templum fecit in luco umbroso,
Prope valdè fontem pulchrifluum: hìc regi
Omnes cognomento Delphusio vota faciunt;
Quoniam Delphusæ sacra deturpavit fluenta.
Et tunc utique animo cogitabat Phœbus Apollo,
Quosnam homines sibi in sacris asciscret;
Qui sibi ministerium exhiberent Pytho in saxosâ.
Hæc igitur in animo agitans vidit in cæruleo ponto
Navem velocem, in ipsa autem viri erant, multiq; & boni,
Cretenses ex Cnossâ Minoïâ; qui utique regi
Sacraque faciant, & enuntient Oracula
Phœbi Apollinis aureo-ense, quodcunque dixerit,
Oracula edens ex lauro, è vallibus Parnassi.
Hi quidē ob negotiationē & opes comparandas *cum navi*
Ad Pylum arenosam, Pyligenasque homines, (*nigrâ*
Navigabant; verùm his obviam ivit Phœbus Apollo,
In pontoque impetum fecit, corpore Delphini similis,
In navim velocē, ac jacebat monstrum magnum, graveque.
Horum quicunque in animo excogitaret intelligere,
Undecunque commovebat, concutiebatque navis ligna:
Hi autem tacitè in navi sedebant timentes.
Neque hi arma solvebant cavam per navem nigram,

NOTÆ.

φεπέροιθεν, *Iliad. φ'.* v. 104. Hinc etiam Certamina *Pythia* dicta, quæ in *Apollinis* honorem celebrata sunt Tertio cujusvis *Olympiadis* anno, ut *Ovid. Metamorph.* l. 1. *Neve Operis famam posset delere Vetustas, Instituit sacros celebri certamine ludos,* Pythia, *perdomiti serpentis nomine dictos.* Mallem tamen Πύθειον.

381. Ἐμὸν κλέος, ὀδὲ σὸν οἶος) Ità *Callimach.* Epigr. 1. Σοὶ τὸ φεόσκεπτον παίγνιον Ἀρσινόης. Ità *Plautus,* Menæchm. Act. 5. Scen. 2. v. 118. Imperium tuum demutat atque dictum *Apollinis,* ubi τὸ *Apollinis* non est in *Vocandi* casu, neque in *Recto,* sed in *Genitivo;* ut apud *Ciceronem,* Tuum gravissimi Viri judicium. Sic *Ovid.* — Nostros vidisti flentis ocellos.

388. Ἐφράσαθ᾽) Ità, pro ἐφράζετο, scribo, ut Ὁμηρικώτερον. At infrà, IV. v. 84. Lectio Ἐ ἐφράζετο potest meliùs permitti; nusquam aliàs *Homero* nota.

389. Ὀργίονας) Μύστας, ἱεροφάντας, ἱερεῖς. Hinc Corrige *Hesych.* Ὀργιῶντες) Μύστ, ἱεροφάν), ἱερεῖς. Credibile est, Hunc locum præ oculis habuisse *Hesychium,* quod & aliud Argumentum pro Hymni hujus auctoritate. Confer *Etymolog.* M. v. Ὀργεῶνες, & *Suidam,* quem hinc emendandum monui Clarissimum *Neocorum;* ille oblitus est, aut aliorum *Lexicographorum* consensu deceptus. Ὄργια, *Thema.*

394. Ῥίζωσι καὶ ἀγγέλλωσι θέμιστας) Pro ῥίζωσι & ἀγγέλλωσι, *Subjunctivos* substituo; nam de iis loquitur, qui hoc pòst fecerint, non qui jam faciunt. *Ibid.* Θέμιστας) Et hinc apparet, quàm nihili sit æstimanda ψευδοκεραίων illa Objectio, qui ad *Odyss. π'.* v. 403. Τομῶσαι legendum dicunt, pro θέμιστες, quòd nunquam alias illa vox θέμιστες *Homero* sit in usu, pro *Oracula.* Vid. *Etymolog.* M. v. Θέμις & Θεμιστεύω, & *Isaac. Casaubon.* ad *Strabon.* l. VII. in fine.

VARIÆ LECTIONES.

380. Φεχρέειν) γρ. φεφρέειν, olim, non bené. Vid. suprà, ad v. 241.

388. Ἐφράσαθ᾽) γρ. ἐφράζετο, vid. Not. in *Textum.*

389. Ὀργίονας) γρ. ὀργιῶνας. vid. Not. in *Textum.*

394. Ῥίζωσι καὶ ἀγγέλλωσι) γρ. ῥίζωσι Ἐ ἀγγέλλωσι, vid. in *Textum.*

Οὐδὲ λύον λαῖφος νηὸς κυανοπρῴροιο·
Ἀλλ' ὡς οἱ πὲρ πρῶτα κατεσήσανθ' βοεΐσιν,
Ὡς ἔπλεον, κραιπνὸς δ' ὄτρος κατόπισθεν ἔγειρε
Νῆα θοήν· πρῶτον δ' παρημείβοντο Μάλειαν,
Παρ δ' Λακωνίδα γαῖαν, ἁλισφάραγον πτολίεθρον,
Ἵξον, κὰδ κῶας πρυμνοβρῶτι Ἠελίοιο,
Ταίναρον, ἔνθα τε μῆλα βαθύτριχα βόσκετ' αἰεὶ
Ἠελίοιο ἄνακτος, ἔχει δ' ἐπιπρέπια κῶας.
Οἱ μὲν ἄρ' ἔνθ' ἔθελον νῆα σχεῖν, ἠδ' ἀποβάντες
Φράσσασθ' μέγα θαῦμα, κὰδ ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι,
Εἰ μενεῖ νηὸς γλαφυρῆς δαπίδεσσι πέλωρον,
Ἦ εἰς οἶδμ' ἅλιον πολυΐχθυον ἀμφὶς ὀρέσσει.
Ἀλλ' ὁ πηδαλίοισιν ἐπείθετο νηὸς εὐεργὴς,
Ἀλλὰ παρὲκ Πελοπόννησον πίειραν ἔχεσκε
Ἦιεν ὁδὸν· πνοιῇ δ' ἄνακτ ἑκάεργος Ἀπόλλων
Ῥηϊδίως ἴθυν· ἡ δ' πρήσσεσκε κέλευθον.
Ἀρήνην ἵκανε, καὶ Ἀργυφέην ἐρατεινὴν,
Καὶ Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ εὐκτίτ' Αἰπὺ,
Καὶ Πύλον ἠμαθόεντα, Πυληγενέας τ' ἀνθρώπους.
Βῆ δ' παρὰ Κρουνὺς, ἐς Χαλκίδα, καὶ παρὰ Δύμην,
Ἠδὲ παρ' Ἦλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί.
Εὖτε Φερὰς ἐπέβαλλεν, ἀγαλλομένη Διὸς οὔρῳ,
Καί σφιν ὑπὲκ νεφέων Ἰθάκης τ' ὄρος αἰπὺ φάνθη,
Δουλίχιόν τε, Σάμη τε, ἐϋκτιμένη Ζακύνθῳ.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Πελοπόννησον παρενίσσετο πᾶσαν,
Καὶ δὴ ἐπεὶ Κρίσσης καταφαίνετο κόλπος ἀπείρων,
Ὅστε δὴ ἐν Πελοπόννησον πίειραν εἰέργῃ,
Ἦλθ' ἄνεμος Ζέφυρος μέγας αἰθέριος ἐν Διὸς αἴσης,
Λάβρος, ἐπαυγίζων ἐξ αἰθέρος, ὄφρα τάχιστα
Νῆας ἀνύσειε θέουσα θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.
Ἀψορρόοι δὴ πεῖσα πάλιν τ' ἠέλιόν τε
Ἔπλεον, ἡγεμόνευε δ' ἄνακτ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.
Ἵξον δ' ἐς Κρίσσην εὐδείελον ἀμπελόεσσαν,
Ἐς λιμένα· ἡ δ' ἀμάθοισιν ἐχέλμωσε πρυλόπορος νηῦς.
Ἔνθ' ἐν νηὸς ὄρουσεν ἄνακτ ἑκάεργος Ἀπόλλων,
Ἀστέρι εἰδόμενος μέσῃ ἠμάρι· τοῦ δ' ἀπὸ πολλαὶ
Σπινθαρίδες πάτεῦντο, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἷκεν·
Ἐς δ' ἄδυτον κατέδυσε δι' τρηπόδων ἐρικύμων.

Neque ſolvebant velum navis habentis-nigram proram;
Sed quemadmodum hi à principio inſiſterent remis,
Sic navigabant, frequenſque notus à tergo excitabat
Navem velocem: primumque præternavigârunt Maleam,
Præterque Laconicam terram, mari-coronatam-urbem,
Pervenêre, & locum oblectantis-homines Solis
Tænarum, ubi oves denſis-velleribus-inſignes paſcuntur
Solis regis; habent etenim delectabilem locum. (ſemper
Hi quidem hic volebant navim ſiſtere, & egreſſi
Conſiderare magnum miraculum, ac oculis videre,
Si manebit in navis cavæ pavimento monſtrum,
Vel ad undam marinam piſcoſam extra impetum faciet:
Cæterum non clavis obediebat navis bene-fabricata,
Sed ulterius ad Peleponneſum pinguem habens
Pergebat viam, ventoque rex longè-jaculans Apollo
Facile dirigebat: hæc autem faciens viam
Arenen pervenit, ac Argypheam optabilem,
Et Thryum, Alphei meatum, & benè habitatum Æpy,
Ac Pylum arenoſam, Pyligenaſque homines:
Ivit item ad Crunos, & Chalcidem, & ad Dymen,
Et ad Elida divinam, ubi imperant Epéi,
Quandò Pheras tranſiit, exultabunda Jovis vento-ſecundo,
Et illis è nubibus Ithacæque mons altus apparebat,
Dulichiumque, Saméque, ac nemoroſa Zacynthus.
Sed quando jam Peloponneſum præteriit omnem,
Ac jam tum Criſſæ apparebat ſinus infinitus,
Quique Peloponneſum pinguem ſeparat,
Venit ventus Zephyrus magnus ſerenus è Jovis conſilio,
Impetuoſus, impetuoſe-ſpirans ab æthere, ut celeriter
Navis perficeret currens maris ſalſam aquam.
Retrogradi deinde ad ortumque ſolemque
Navigabant, dux autem erat rex, Jovis filius, Apollo.
Pervenêre a. ad Criſſam tranquillam vitib. abundantem,
Ad portum; areniſque impegit per pontum-meãs navis.
Hìc è navi impetum fecit rex longe-operans Apollo,
Aſtro ſimilis medio in die: ab hoc autem multæ
Scintillæ evolabant, fulgurque ad cœlum uſque venit.
In adytum autem ſubiit per tripodas valdè venerandos.

NOTÆ.

408. Ὡς ἔπλεον) In hoc loco legendum δισυλλαβῶς, quaſi ἔπλδν ſcriberetur, utut ſuprà, ad v. 399. eadem Vox τρισυλλαβῶς legatur. Ita ἤρκεον, ad *Iliad.* ξ'. v. 116. &c.

420. *Ἦιεν ὁδὸν) Ita, pro *Veteri* ἦεν ὁδὸν, lego; ut *Odyſſ.* γ'. v. 496. Ἦιον ὁδὸν. Ita mox, v. 435. Νῆας ἀνύσσει. Vocem ἦεν, ad *Var. Lect.* rejicio.

423. Καὶ *εὐκτίτ' Αἰπὺ) Olim, εὐκτίμενον αἰπὺ, quod facilè Corrigo & Emendo, ex ſimili loco, *Iliad.* β'. v. 592. Καὶ Θρύον Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ εὐκτίτ' Αἰπὺ, in quem locum, vid. *Scholia*, & Etymolog. M. v. Αἰπύ. *Stephanus* ὡδὶ πόλεων, Αἶπυ, πόλις Μεσσηνίας.

425. Βῆ δ' παρὰ Κρουνὺς) Vid. ad *Odyſſ.* ο'. v. 295. Κρουνοὶ, Πελοποννήσου πόλις, ἀναμέσον τ' Πύλε, καὶ Χαλκίδος· Χαλκὶς, πόλις Εὐβοίας· Δύμη, πόλις Ἀχαΐας. Vid. *Etymolog.* M. v. Δύμη, & *Stephanum*, ὡδὶ πόλεων.

436. Δὴ πεῖσα) Vid. ſuprà, ad v. 343. & ad *Odyſſ.* α'. v. 290.

442. Σπινθαρίδες) An potiùs σπινθηρίδες, quùm à σπινθὴρ oriatur. *Ibid.* *Ἦιεν) Pro ἦκεν, ut Ὁμηρικώτερον.

VARIÆ LECTIONES.

408. Ἔπλεον) γρ. ἔπλδν.

420. Ἦιεν ὁδὸν) γρ. ἦεν ὁδὸν, olim, malè; ut Not. ad *Textum*.

423. Εὐκτίτ' Αἶπυ) γρ. εὐκτίμενον αἰπὺ, peſſimè hactenús. Vid. Not. ad *Textum*.

436. Δὴ πεῖσα) γρ δ' ἤπεῖσα, vid. ſuprà, ad v. 343.

442. Σπινθαρίδες) γρ. σπινθηρίδες. *Ib.* Ἦιεν) γρ. ἦκεν.

Ἐν δ' ἄρ' ὄγε φλόγα *δαῖε, πιφαυσκόμενος τὸ ἃ κῆλα.
Πᾶσαν δ' Κελοσσὼ κάπτχεν σέλας· Αἱ δ' ὀλόλυξαν
*Κελοσσαίων ἄλοχοι, καλλίζωνοί τε θύγατρες,
Φοίβε ὑπὸ ῥιπῆς· μέγα γὰρ δέος εἶλεν *ἑκάστην.
Ἔνθεν δ' αὖτ' ἐπὶ νῆα, νόημα ὥς, ἅλτο πίτυλλε,
Ἀνέρι εἰδόμενος αἰζηῷ τε κρατερῷ τε
Πρωθήβῃ, χαίτῃ εἰλυμένος εὐρείας ἄμυδις·
Καὶ σφέας φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖτ' ὑγρὰ κέλευθα;
Ἦ πρὸς ἐμπορίην, ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε,
Οἷά τε λῃστῆρες, ὑπεὶρ ἅλα; πῖπτ' ἀλόωνται
Ψυχὰς παρφήμοισι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες.
Τίφθ' ὕτως ἧστο τετληότες, ὣδ' ἐπὶ γαίαν
Ἐκβῆτ', οὐδὲ κατ' ὄπλα μελαίνης νηὸς ἔθεσθε;
Αὕτη μὲν γὰρ δίκη πέλει ἀνδρῶν ἀλφηστάων,
Ὁππόταν ἐκ πόντοιο πολὺ χθονὶ νηὶ μελαίνῃ
Ἔλθωσιν καμάτῳ ἀδηκότες, αὐτίκα δ' σφέας
Σίτοιο γλυκερὸν θὲς φρένας ἵμερος αἱρεῖ.
Ὣς φάτο· καὶ σφιν θάρσος ἐνὶ ῥίπτοισιν ἔθηκε.
Τὸν καὶ ἀμειβόμενος Κρητῶν ἀγὸς αὐτίον ηὔδα,
Ξεῖν', ἐπεὶ ἐ μὲ χάρ τι καθυπερτέροισιν ἐοικας,
Οὐ σίμας, οὐδὲ φυὴν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
Οὕλέ τε, καὶ μέγα χαῖρε· θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν.
Καί μοι τῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Τίς δῆμος, πίς γαῖα, τίνες βροτοὶ ἐκγεγάασιν;
Ἄλλην γὰρ φρονέοντες ἐπιπλέομεν μέγα λαῖτμα,
Εἰς Πύλον ἐκ Κρήτης, ἔνθεν γένος εὐχόμεθ' εἶναι.
Νῦν δ' ὧδε ξὺν νηὶ κατήλυθμεν ἔκ περ ἑκόντες,
Νόστου ἱέμενοι, ἄλλην ὁδὸν, ἄλλα κέλευθα·
Ἀλλά πις ἀθανάτων δεῦρ' ἤαγεν ὃν ἐθέλοντας.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων,
Ξεῖνοι, τοὶ Κνωσὸν πολυδένδρεον ἀμφινεμεσθε
Τὸ πάλαι, ἀπὰρ νῦν οὐκ ἔτ' ὑπότροποι αὖθις ἔσεσθε
Ἐς τε πόλιν ἐρατὴν καὶ δώματα καλὰ ἕκαστον,
Ἐς τε φίλας ἀλόχους· ἀλλ' ὧδέ πέρ μοι νηὸν
Ἕξετ' ἐμὸν, πολλοῖσι τετιμένον ἀνθρώποισιν.

Intusque utique hic flammam accendit, ostentans sua signa.
Totamque Crissam occupavit splendor: Acclamârunt autem
Crissæorum mulieres, beneque-cinctæ filiæ,
Phœbi ab impulsu: magnus n. timor cepit unamquamque.
Hinc iterum ad navem, ut mens, saltu volabat,
Viro similis juvenique fortique, (meros;
Qui sit in prima pubertate, coma involutus amplos hu-
Ac illos allocutus verba alata dixit,
'*O hospites, qui estis? unde navigatis humidas vias?*
'*An propter Commercium, an temerè vagamini?*
'*Quomodo latrones super mare vagantur*
'*Animis*, i.e. vitâ, *projectis, malum exteris afferentes.*
'*Quid ita sedetis stupidi, neque in terram*
'*Descendistis, neque arma nigræ navis deposuistis?*
'*Hic enim mos est hominum industriorum,*
'*Ubi ex ponto ad terram cum navi nigrâ*
'*Pervenerint labore defessi: statim etenim ipsorum*
'*Cibi dulcis mentem desiderium capit.*
Sic dixit, at illis audaciam in pectoribus immisit.
Cui & respondens Cretensium dux, è contra dixit,
'*Hospes, quoniam non quidem mortalib. similis videris;*
'*Neque corpore, neque indole, verùm immortalibus diis,*
'*Salveque & valde gaude; Dei etiam tibi felicia dent.*
'*Et mihi hoc dic verum, ut rectè sciam,*
'*Qui populus, quæ terra, qui homines hic nati sunt?*
'*Aliud enim cogitantes navigabamus magnam undam,*
'*Ad Pylum ex Cretâ, unde genus gloriamur esse.*
'*Nunc autem huc cum navi venimus minimè volentes,*
'*Reditûs cupientes, aliam viam, alia itinera:*
'*Sed aliquis immortalium huc duxit nolentes.*
His respondens, dixit longe-operans Apollo:
'*Hospites, qui Cnossum nemorosam incolebatis*
'*Anteà, sed nunc non amplius reduces iterum eritis*
'*Ad urbemq; amabilē, & ad domos pulchras unusquisque,*
'*Ad charasque uxores; sed hic opimum templum*
'*Habebitis meum, multis honoratum hominibus.*

NOTÆ.

444. Δαῖε *πιφαυσκόμενος) Ita *Corrigo* & *Emendo*, pro δαῖ' ἐπιφαυσκόμενος, quod hactenùs malè obtinuerat, etiam in *Stephani* Editione. *Lectio* nostra confirmatur, ab *Iliad.* μ'. v. 280. Πιφαυσκόμενος τὰ ἃ κῆλα. Vid. *Eustath.* fol. 865. lin. 14. & *Etymolog.* M. v. Πιφαύσκω.

445. Αἱ δ' ὀλόλυξαν) Vid. suprà, ad v. 119.

446. Κελοσσαίων) Ita, pro Κελοσσῶν, scribendum monet *Isaac. Casaubon.* ad oram Codicis, nunc Episcopi *Elienſis, Joh. Mori*; neque si Κελοσσῶν, pro Κελοσσαίων, ἀγῶν, sic *Versus* staret: *Prior* enim & ἀγὸς *Homero* semper Corripitur. Hanc *Lectionem* confirmat etiam *Stephanus*, περὶ πόλεων, excepto, quòd illi cum simplici σ'. scribitur, Κρίσα, πόλις Φωκίδος· Ἐκαταῖος, Εὐρώπης· ἀπὸ Κρίσου, & Φώκου· τὸ ἐθνικὸν, Κελσαῖος· καὶ Κελσαῖον πέδιον. Vid. ad *Callimach.* Hymn. *Del.* v. 178. Καὶ πιδία Κελσαῖα. Dicitur etiam Sinus *Corinthiacus*, unus quidem *Crissæus*, alter *Saronicus*.

447. Ἑκάστην) Ità, pro ἕκαστον, emendo; nam de *Crissæorum* Uxoribus & Filiabus res agitur.

452. Ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστὲ) Hoc *Tetrastichon* aliàs extat, *Odyss.* γ'. v. 71. & ι'. v. 252.

455. Ψυχὰς παρφήμοισι) Ita *Odyss.* β'. v. 237. Σφὰς δὲ παρφήμοισι κεφαλὰς. Et γ'. v. 74. ubi idem locus, ut & ι'. v. 255.

456. Ἦεν) Ἀντὶ δ', ἤδε· Δυϊκὸν, ἀντὶ Πληθυντικοῦ, ut *Iliad.* ν'. v. 435. & infrà, ad v. 487.

460. Ἀδηκότες) Ita semper cum *Duplici* δ'. scribo, ut *Odyss.* μ'. v. 281.

VARIÆ LECTIONES.

444. Δαῖε πιφαυσκόμενος) γρ. δαῖ' ἐπιφαυσκόμενος, vid. Not. in *Textum*.

446. Κελοσσαίων) γρ. Κελοσσαγῶν, vid. N. in *Textum*.

460. Ἀδηκότες) γρ. ἀδηκότες.

468. Ἐκγεγάασι) γρ. ἐγγεγάασι

Εἰμὶ

Εἰμὶ δ' ἐγὼ Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων δ' εὔχομαι εἶναι.
Ὑμέας δ' ἦγαγον εὐρὺ διὰ μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
Οὔτι κακὰ φρονέων, ἀλλ' εὐηρέα δῖα νέεσθε
Ἕξετ' ἐμὸν, πᾶσιν μάλα τίμιον ἀνθρώποισι.
Βουλάς τ' ἀθανάτων εἰδήσετε, τῇ ἰότητι
Αἰεὶ τιμήσεσθε διαμπερὲς ἤματα πάντα.
Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πίθησθε τάχιστα.
Ἱστία μὲν πρῶτον καθέτην, λῦσαι δὲ βοείας·
Νῆα δ' ἔπειτα θοὴν ἐπὶ ἠπείρου ἐρύσασθε,
Ἐκ δὲ κλήμασ' ἕλεσθε, καὶ ἔντια νηὸς ἔΐσης.
Καὶ βωμὸν πιήσασθ' ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
Πῦρ ἐπικαίοντες, ἐπί τ' ἄλφιτα λευκὰ θύοντες,
Εὐχεσθαι δ' ἔπειτα περισταδὸν ἀμφὶ βωμόν.
Ὡς τὸ μὲν ἐγὼ πρῶτον ἐν ἠερέθοντι πόντῳ
Εἰδόμῳ Δελφῖνι θοῆς ἐπὶ νηὸς ὄρουσα,
Ὡς ἐμοὶ εὔχεσθαι Δελφινίῳ· αὐτὰρ ὁ βωμὸς
Αὐτὸς Δίλφιος καὶ ἐπόψιος ἔσσεται αἰεί.
Δειπνῆσαί τ' ἄρ' ἔπειτα θοὴν παρὰ νῆ μελαίνῃ,
Καὶ σπεῖσαι μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
Αὐτὰρ ἐπὴν σίτοιο μελίφρονος ἐξ ἔρον ἕωσθε,
Ἔρχεσθαί θ' ἅμ' ἐμοὶ, καὶ Ἰηπαιήονα εἰσίδειν,
Εἰσόκε χῶρον ἵκησθον, ἵν' ἵξεσθε πίονα νηόν.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὺν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
Ἱστία μὲν πρῶτον καθέσαν, λῦσαν δὲ βοείας·
Ἱστὸν δ' ἱστοδόκῃ πέλασαν προθόροισιν ὑφέντες·
Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἐκ δ' ἄλοις ἤπειρόνδε θοὴν ἀνὰ νῆ ἐρύσσαν·
Ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, πυρὸ δ' ἔρματα μακρὰ πάτησαν.
Καὶ βωμὸν ποίησαν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
Πῦρ δ' ἐπικαίοντες, ἐπί τ' ἄλφιτα λευκὰ θύοντες,
Εὐχοντ', ὡς ἐκέλευε, περισταδὸν ἀμφὶ βωμόν.
Δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο θοὴ παρὰ νηὶ μελαίνῃ,
Καὶ σπεῖσαν μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
Αὐτὰρ ἐπὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
Βὰν ῥ' ἴμεν· ἦρχε δ' ἄρα σφὶν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων,
Φόρμιγγ' ὀν χείρεσσιν ἔχων, ἀγατὸν κιθαρίζων,

'Sum autem ego Jovis filius, Apolloque profiteor esse.
'Vos autem duxi huc super magnam undam maris,
'Non mala sentiens, sed hic opimum templum
'Habebitis meum, omnibus valde honoratum hominibus,
'Consiliaque immortalium cognoscetis; quorum voluntate
'Semper honorabimini omninò totos dies.
'Sed agite, ut ego dicam, parete celerrimè:
'Vela quidem primùm dimittite, solutis retinaculis,
'Navem postea velocem in continentem trahite,
'Et res efferte, & arma ex navi aquali,
'Et aram facite in littore maris,
'Ignem incendentes, superque farinas albas aspergentes
'Precamini demùm, adstantes circum aram.
'Sicut quidem ego primùm in obscuro ponto
'Assimulatus Delphino velocem ad navem impetum feci;
'Sic me precamini Delphinium, sed ara
'Ipsa Delphea & visenda erit semper.
'Cœnate postea celerem apud navem nigram,
'Et libate beatis Diis, qui cœlum incolunt.
'Sed postquam cibi dulcis amorem exemeritis,
'Venite simul mecum, & Iopæana canite, (templum,
'Usq; dum ad locum perveneritis, ubi habituri estis pingue
Sic fatus est, hi a. illum valde audiverunt, & paruerunt.
Vela quidem primùm demiserunt, solveruntque retinacula;
Malũq; mali-receptaculo admoverunt rudentib. summissis;
Egrediebanturque & ipsi in littore maris,
Ex marique ad continentem velocem navim attraxerunt,
Altè super arenas, phalangia longa cum extenderant.
Et aram fecerunt in littore maris,
Ignemque accendentes, superque farinas albas immolantes
Vota faciebant, ut jusserat, astantes ad aram.
Cœnam postea sumpserunt velocem apud navem nigram,
Et libârunt beatis Diis, qui Olympum habitant.
Sed postquam potûs & cibi amorem exemerunt,
In viã se dederunt, duxq; erat illis rex, Jovis filius, Apollo,
Citharam in manib. habens, mirâ-ratione citharâ-ludens,

NOTÆ.

487. Καθῆτον) Pro κατῆτον, quod pro κατῆθεν, ut ad *Odyss.* ι'. v. 72. ut & infrà, ad v. 503. Καθῆσαν. Quod verò καθῆτον & λύσαν, in *Duali* Numero dicatur, ut & mox, v. 501. ἵκηθον, vid. suprà, ad v. 456. & *Conradi Rittershusii* Commentar. ad illud *Oppiani*, Cyneget. l. 1. v. 72. Θηρητῆρε λύκες ὄλεσαν, Θύννες δ' ἁλιῆες, & quæ Nos, ad *Iliad.* ν'. v. 435. De Mutuâ Numerorum *Pluralis*, & *Dualis*, inter se Commutatione.

491. Θύοντες) *Etymolog.* M. v. Θύω· τὸ θύω, καὶ λύω, καὶ ῥύω, καθὸ μὲν τὸ ἔνεστῶτα ἔχουσι, καὶ μακρὸν καὶ βραχὺ τὸ ὀΐχεται· καθὸ δὲ τὸν Μέλλοντα, αἰεὶ μακρόν. Ita mox, v. 509. Idem dicendum, de Voce τίω. Potuit tamen non incommodè βαλόντες hic utrobique legi.

503. Κάθησαν) Pro κατῆσαν, quod pro κατέθησαν, ut suprà, ad v. 487.

509. Θύοντες) Vid. suprà, ad v. 491.

514. Ἦρχε δ' ἄρα σφὶν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων) *Eustath.* fol. 1602. lin. 23. Πίνδαρος ὀρχησὶν τὸν Ἀπόλλωνα καλεῖ, δεικνὺς σεμνόν τι ἔνδοξον καὶ σοφὸν, τὸν ὄρχησιν· φησὶ γοῦν, Ὀρχησαὶ, ἀγλαΐας ἀνάσσων, εὐρυφάρετρ' Ἄπολλον· Ὅμηρος δὲ, ἢ τις τῶν Ὁμηριδῶν, ἐν Ὕμνῳ Ἀπόλλωνός φησιν, Ἀπόλλων Φόρμιγγ' ὀν χείρεσσιν ἔχων, καλὸν κιθαρίζων, Καλὰ καὶ ὕψι βιβάς. Hæc ille, ex *Athenæo*, l. 1. fol. 22. Verùm de Saltatione laudabili, vid. ad *Iliad.* ν'. v. 731.

VARIÆ LECTIONES.

491. Θύοντες) γρ. βαλόντες.

492. Δὲ ἔπειθ') γρ. δὴ πειθ'. *Ibid.* Περὶ) γρ. παρὰ, ut infrà, v. 510.

509. Θύοντες) γρ. βαλόντες.

510. Παρὰ) γρ. περὶ, ut suprà, v. 492.

515. Ἀγατὸν) γρ. καλὸν, *Athenæ.* vid. Not. in Textum, ad v. 514. Legi potest & ἑκατὸν.

Καλὰ

Καλὰ Ϝ ὑψι βιβᾶς· οἱ ϑ' Φελάσγοισιν ἕποντο
Κρῆτες ϖϖὸς Πυθῶ, κ) Ἰηπαιήονα ἄειδον,
Οἵοί τε Κρητῶν παιήονες, οἵσί τε Μοῦσα
Ἐν στήθεσιν ἔθηκε Θεὰ μελίγηρυν ἀοιδήν.
Ἀκμῆτι ϑ λόφον ϖϖοσίβαν ποσὶν, αἶψα δ' ἵκανε
Παρνησὸν κ) χῶρον ἐπήρατον, ἔνθ' ἄρ' ἔμελλεν
Οἰκήσειν, πολλοῖσι τιμώμενος ἀνθρώποισι·
Δείξε δ' ἄγων αὐτῷ δαίδαλον κὴ πίονα νηόν.
Τῶν δ' ἀρίνετο θυμὸς ἐν στήθεσι φίλοισι·
*Τὸν κ) ἀνειρόμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα,
Ὦ ἄν', ἐπειδὴ τῆλε φίλων κ) πατρίδος αἴης
Ἦγαγες, ὥτω πὴ τῷ σῷ φίλον ἔπλετο θυμῷ,
Πῶς κ) νῦν βιόμεσθα, τό σε φράζεσθ' ἀνωγμόν.
Οὔτε τευχηφόρος ἥδε γ' ἐπήρατος, οὔτ' εὐλείμων,
Ὡς ἀπό τ' εὖ ζώειεν, κ) ἅμ' ἀνθρώποισιν ὀπηδῇν.
Τόσσ' ἐπιμειδήσας ϖϖοσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων,
Νήπιοι ἄνθρωποι, δυσλήμονες, οἳ μελεδῶνας
Βάλλεσθ', ὀλοαλέας τε πόνους, κὴ εἰνέα θυμῷ,
Ῥηΐδιον ἔπος ὔμμι ἰρίσι, κὴ ἐπὶ φρεσὶ θήσω.
Δεξιτερῇ μὰλ' ἕκας ἔχων ἐν χειρὶ μάχαιραν
Σφάζειν αἰεὶ μῆλα· τὰ δ' ἄφθονα πάντα παρείσῃ,
Ὅσσα ἐμοίγ' ἀγάλλουσι ϖϖεκλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων.
Νήν τε ϖϖοφύλαχθε, δίδεχθε δ' φῦλ' ἀνθρώπων
Ἐνθάδ' ἀγειρομένων, κὴ ἐμοὶ *ἰδύτερα δαῖτα·
Ἤ τι τυφθὸν γ' ἔπος ἔσται, ἢ τι ἔργον,
Ὕβρις θ', ἣ θέμις ἐστὶ καϑνητῶν ἀνθρώπων.
Ἄλλοι ἔπειθ' ὑμῖν σημάντορες ἄνδρες ἔσονται,
Τῶν ὑπ' ἀναγκαίῃ δεδμήσεσθ' ἤματα πάντα.
Εἰρηταί τοι πάντα· σὺ δ' φρεσὶ σῇσι φύλασσε.
Καὶ σὺ μὲν ὕπτιος χαῖρε, Διὸς Ϝ Λητοῦς υἱὲ,
Αὐτὰρ ἐγὼ κ) σεῖο κὴ ἄλλης μνήσομαι ἀοιδῆς.

Recte & alte incedens: hi autem ſtupeſcentes ſequebantur
Cretenſes ad Pytho, & Iopæana canebant,
Quales ſunt Cretenſium pæanes; quibuſque Muſa
In pectoribus impoſuit Dea ſuavem cantionem.
Indefeſſi a. collem aſcenderunt pedibus, citoque venerunt
Ad Parnaſſum, & locum optabilem, ubi utique erat
Deus habitaturus, à multis honoratus hominibus.
Oſtendit autem ducens ſuum ſolum ac pingue templum.
Horum autem excitabatur animus in pectoribus charis,
Quem interrogaturus Cretenſium dux è contra dixit.
'*O rex, quoniam longè ab amicis & à patriâ terrâ*
'*Duxiſti, ſic utique tuo charum fuit animo,*
'*Quonã pacto & nunc vivemus, & hoc te dicere oramus:*
'*Neque uvæ ferax hæc amabilis, neque pratorum-copioſa,*
'*Ita ut ex hac benè vivamus, ſimulq; hominib. miniſtremus.*
His ſubridens dixit Jovis filius Apollo,
'*Inſipientes homines, ærumnoſi, qui curas*
'*Vultis, difficileſque dolores, ac gemitus in animo,*
'*Facile verbum vobis dicam, ac in mentem ponam.*
'*Dextrâ valde unuſquiſque habens in manu macharam*
'*Jugulate ſemper oves: at hæc affluenter omnia aderunt,*
'*Quæcunque mihi duxerint inclytæ gentes hominum.*
'*Templumque cuſtodite, ſuſcipiteque gentes hominum*
'*Hic congregatas, & meum parate convivium:*
'*Sive quid incaſſum verbum erit, ſive quid opus,*
'*Injuriaque, qui mos eſt mortalium hominum.*
'*Alii deinde vobis ſignificatores viri erunt.*
'*Quorum ex neceſſitate domiti eritis diebus in omnibus:*
'*Dicta ſunt tibi omnia, tu autem in mente tua ſerva.*
Et tu quidem ſic ſalve, Jovis ac Latonæ fili,
Verum ego & tui & alterius memor ero cantionis.

NOTÆ.

525. Τὸν κ) ἀνειρόμενος) Ita emendo, *τ legens, pro Veteri τ, *Apollinem* enim alloquitur.

539. Καὶ ἐμοὶ ἰδύτερα δαῖτα) Ita rectiſſime *Bernardus Martinus*, Var. Lect. l. 3. c. 25. pro ἐμοὶ ἰδύ τι μᾶλιστα, quod tamen inter *Varias Lectiones* repono. *Sacrificia* autem δαῖς dicuntur, ut *Heſiod.* Θεῶν ἐν δαιτὶ ϑαλείῃ. Ita *Homer. Iliad. α'.* v. 424. *Odyſſ. α'.* v. 26. &c.

545. Καὶ σὺ μὲν ὕπτιος χαῖρε) Ex *Hominum* ſalutationibus ſumpſit τὸ χαῖρε Poeta ſummus, etiam de *Deo*; quod fieri ſolet, ob Humanæ Naturæ Imbecillitatem, & Linguæ Defectum; quare non erat; ut *Plato* hunc uſum damnaret, ut *Lucian.* de Lapſu inter ſalutandum, Καὶ ἐπιστὰς γὲ τῷ Διονυσίῳ, αἰτᾶται αὐτὸν, ὅπ ποιῶν εἰς τὸ Ἀπόλλωνα, χαίρειν τὸ ϑεὸν ϖϖοσεῖπεν, ὡς ἀνάξιον ὂ Πυθίᾳ. At *Homerum* ſequens etiam *Virgilius* ita locutus eſt, Æn. l. 8. v. 301. *Salve, vera* Jovis *proles, Decus addite Divis.* Et aliàs —— *Latonæ* pertentant gaudia mentem. *Homeri, Virgiliique* auctoritas, potior mihi viſa *Platonis*. Verum & hoc ex *Oriente* profluxit & Literis noſtris conſentaneum; quibus legitur, *Deum in Operibus ſuis gaviſum*; & *Homines Pios placere Deo*, & ſimilia. Quare & *Callimach.* Hymn. *Jovis*, v. 91. Χαῖρε μάγα, Κρονίδη πανυπέρτατε, & mox, v. 94. Χαῖρε, πάτερ, χαῖρ' αὖδις. Dicendum, Hinc oſtendi ſummam Humani animi erga Deum Reverentiam & Devotionem, quibus Deus *lætari* ſolet, juxta illud *Dindymeni Apollinis*, Εὐσεβίσιν ϑ βροτοῖς χαίνυμαι τόσον, ὅσον Ὀλύμπῳ. Vid. *Suidam*, v. Χαίρειν.

VARIÆ LECTIONES.

516. Ὑψι βιβᾶς) γρ. ὑψιβιβᾶς, *Seberi* Index, non benè.
520. Ἀκμῆτι) γρ. ἀκμῆτες.
523. Αὐτῷ) γρ. αὐτῶ, olim, non benè.
525. Τὸν) γρ. τῶν, vid. Not. in *Textum*.
529. Ἐπήρατος) γρ. ἐπήρατος, probabilitér.
539. Ἰδύτερα δαῖτα) γρ. ἰδύ τι μᾶλιστα, vid. Not. in *Textum*.
545. Λητοῦς) γρ. Λητόος.

ΟΜΗΡΟΥ ΥΜΝΟΙ.

Ϛ. III.

ΕΙΣ ΕΡΜΗΝ.

Ἑρμῆν ὕμνει, Μοῦσα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱόν,
Κυλλήνης μεδέοντα, καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλου,
Ἄγγελον ἀθανάτων ἐριούνιον, ὃν τέκε Μαῖα,
Νύμφη ἠϋπλόκαμος, Διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα,
Αἰδοίη· μακάρων δὲ θεῶν ἠλεύατο δῆμον,
Ἄντρῳ ἔσω ναίουσα παλίσκιον· ἔνθα Κρονίων
Νύμφῃ ἠϋπλοκάμῳ μισγέσκετο νυκτὸς ἀμολγῷ,
Ὄφρα καὶ γλυκὺς ὕπνος ἔχοι λευκώλενον Ἥρην,
Λήθων ἀθανάτους τε θεοὺς, θνητούς τ' ἀνθρώπους.
Αὐτὰρ ὅτε δὴ μεγάλοιο Διὸς νόος ἐξετελεῖτο,
Τῇ σʹ ἤδη δεκάτῳ μετὰ ἕρανον εἰσεγένοντο,
Ἦγαγε εἰς τε φόως, ἀρίσημά τε ἔργα τέτυκτο,
Καὶ τότ' ἐγείνατο παῖδα πολύτροπον, αἰμυλομήτην,
Λῃστῆρ', ἐλατῆρα βοῶν, ἀγητῆρ' ὀνείρων,
Νυκτὸς ὀπωπητῆρα, πυληδόκον· ὃς τάχ' ἔμελλεν
Ἀμφαδίην κλυτὰ ἔργα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν·
Ἠῶθεν γεγονὼς, μέσῳ ἤματι φόρμιγγα κιθαρίζειν,

IN MERCURIUM.

Mercurium lauda, Musa, Jovis ac Majæ filium,
In Cyllenen regnantē, & Arcadiā pecorib. abundantē,
Nuncium immortalium perutilem, quem peperit Maja,
Nympha pulchricoma, cum Jove amore mixta,
Veneranda, beatorum a. deorum subduxit se-è-commercio,
Antrum intùs habitans umbrosum: ubi Saturnius
Cum Nympha pulchricoma miscebatur noctis in medio,
Cùm dulcis somnus haberet albicubiti Junonem,
Latens immortalesque Deos, mortalesque homines.
Verùm cum magni Jovis mens perficiebatur,
Huic jam decimus mensis in cœlo firmatus erat,
Inque lucem duxit, adapertaque facta erant;
Et tunc peperit filium vafrum, & blandiloquum,
Prædonem, abactorem boum, ducem somniorum,
Noctis speculatorem, janitorem, qui statim destinabatur
Ostendere inclyta opera Deos inter immortales:
Mane natus, in medio die citharam pulsabat,

NOTÆ.

Hunc Hymnum Mercurii *videbimus ab oppidò pluribus Magnis & Antiquis testibus notum, aut agnitum, libatum, probatum, aut laudatum, nempe ab* Æschylo, *v.* 308. *à* Callimacho, *v.* 309. *à* Nicandro, *v.* 38. Virgilio, *v.* 75. Ovidio, & Antonino Liberali, *v.* 87. Antigono Carystio, *v.* 51. Oppiano, *v.* 20. Hesychio Lexicographo, *v.* 127. Eustathio, Bernardo Martino, Henrico Stephano, *&c.* Andreâ Dounæo, v. 68. &c. *De Materia hujus Hymni, consulatur* Homeri *Scholiastes, ad* Iliad. ω'. *v.* 24. Κλέψας δ' ὠτρύνεσκον ἰὸν πεπον Ἀργειφόντην. *Item* Ovidius, Antoninus Liberalis, &c. *De Mythologiâ* Mercurii, *consulantur* Mythologi Veteres, & Moderni.

V. 1. Ἑρμῆν ὕμνει, Μοῦσα) Si *Musa* sit *Nominativus*, tunc ὑμνεῖ legendum, ut olim; sin *Vocativus*, quod potius visum, ὕμνει. Vid. *H. Stephani* Notas in locum.

2. Κυλλήνης μεδέοντα) *Stephanus*, ὧδε πόλεων, Κυλλήνη, ὄρος Ἀρκαδίας, σταδίων σπίσα παρὰ πόδας ὀγδήκοντα ἀπὸ Κυλλήνης, Ναΐδος νύμφης. Hinc & Κυλλήνιος Ἑρμῆς. Vid. ad *Odyss.* ω'. v. 1.

3. Ἐριούνιον) De hâc voce, vid. ad *Iliad.* υ'. v. 34.

12. Ἦγαγεν εἰς τε φόως) Ità, pro Εἰς τε φόως ἄγαγεν, nî mavelis, ἤγαγέ τε φῶς φόωσδε', quæ Duæ *Lectiones* magis *Homericæ*, & *Metro* congruæ.

13. Πολύτροπον) De hâc voce, vid. *Schol.* ad *Odyss.* α'. v. 1.

15. Νυκτὸς ὀπωπητῆρα) Ὅτι ὑποδότης ὁ Ἑρμῆς, καὶ ψυχοστόλος, ἢ ψυχοπομπὸς, καὶ νύκτιος, καὶ χθόνιος· ἢ, ὅτι εὔσκοπος, ἢ δόλιος, καὶ φώριος, καὶ κλέπτης, καὶ καθὸ τὸ Ὀρφέα, Κωκύτου παῖδα ἀνυποστρόφου οἶμον ἀνάγκης.

VARIÆ LECTIONES.

1. Ὕμνει) *vg.* ὑμνεῖν olim, non bené.

12. Ἦγαγεν εἰς τε φόως) *vg.* εἰς τε φόως ἄγαγεν, olim, non bené. Melius, ἤγαγέ τε φῶς φόωσδε, vid. Notas in *Textum*.

Ἐπεὶ

Ἑσπέριος βοῦς κλέψεν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος,
Τετράδι τῇ φθινούσῃ, τῇ μιν τέκε πότνια Μαῖα.
Ὃς καὶ ἐπειδὴ μητρὸς ἀπ' ἀθανάτων θόρε γυίων,
Οὐκέτι δηρὸν ἔκειτο μύθων ἱερὸς ἐν λίκνῳ,
Ἀλλ' ὅγ' ἀναΐξας ζήτει βόας Ἀπόλλωνος,
Οὐδὸν ὑπερβαίνων ὑψηρεφέος ἀντροιο,
Ἔνθα χέλυν εὗρεν, σὺν πάντεσσι μυρίον ὄλβον.
Ἑρμῆς τοι πρώτιστα χέλυν τεκμήρατ' ἀοιδὸν,
Ἡ ῥα οἱ ἀντιβόλησεν ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσι,
Βοσκομένη θοοπάροιθε δόμων ἐριθηλέα πόλλα,
Σαῦλα ποσὶν βαίνουσα· Διὸς δ' ἐριδούπου ἔκιπε,
Ἀθρήσας ἐγέλασσε, καὶ αὐτίκα μῦθον ἔειπε,
Σύμβολον ἤδη μοὶ μέγ' ὀνήσιμον ὧδε φορεύσῃ.
Χαῖρε, φυὴ ἐρόεσσα, χοροιτύπε, δαιτὸς ἑταίρη,
Ἀσπασίη θοοφαὴς· πόθεν τόδε καλὸν ἄθυρμα,
Ἀΐολον ὄστρακον ἐσσι, χέλυς, ὀρεσι ζώουσα;
Ἀλλ' οἴσω σ' εἰς δῶμα λαβών· ὄφελός τί μοι ἔσσῃ,
Οὐδ' ἀπολμήσω· σὺ δέ με σθένεσιν ὀνήσῃς.
Οἴκοι βέλτερον εἶναι· ἐπὶ βλαβερὸν τὸ θύραφιν.
Ἡ γὰρ ἐπηλυσίης πολυπήμονος ἔσσεαι ἀκμὴν,
Ζώουσ'· ἢν δ' θάνῃς, τότε κ' ἂν μάλα καλὸν ἀείδοις.
Ὡς ἄρ' ἔφη· ἐν χερσὶν ἅμ' ἀμφοτέρῃσιν ἀείρας,
Αὖτις ἴσαν κὶς δῶμα, φέρων ἐρατεινὸν ἄθυρμα.
Ἔνθ' ἀναπηδήσας γλυφάνῳ πολιοῖο σιδήρου
Λίθων ἐξετόρησεν ὀρεσκῴοιο χελώνης.
Ὡς δ' ὁπότ' ὠκὺ νόημα διὰ στέρνοιο περήσῃ
Ἀνέρος, ὅντε θαμειαὶ ἐπισταφόωσι μερίμναι,

Vespertinus boves furatus est procul-jaculantis Apollinis;
Quartâ primâ, qua illum peperit veneranda Maia.
Qui & postquam ab matris immortalibus saliit membris,
Non amplius diu jacebat manens sacra in cuna;
Verùm, hic surgens quærebat boves Apollinis.
Limen transgrediens altè-camerati antri;
Ubi testudine inventa, possedit infinitas opes.
Mercurius utiq; primum testudinē fabricatus est canoram.
Quæ utique illi occurrit in auleis januis,
Se pascens ante domos ex valdè florìda herba,
Tarda pedibus incedens: Jovis autem quàm-utilis filius
Conspicatus, risit, & statim verbum dixit,
'Obvium hocce nunc, mihi valde utile, haud vilipendo:
'Salve, natura amabilis, chorifica, convivii socia,
'Fausta quæ apparuisti; unde hic pulcher ludus,
'Varium Ostracum es, Testudo, in montibus vivens?
'Sed feram te in domū acceptā: utilitas quædam mihi eris,
'Neque inhonorabo: tu autem me primùm juvabis.
'Domi melius est esse; quoniam noxium quod foris.
'Certè enim occursu multinoxio eris opportuna,
'Vivens: si verò moriare, tunc utique pulchrius caneres.
Sic utique dixit, & manibus simul ambab. elevatis,
Rursum introibat domum, ferens amabile ludicrum.
Ubi resiliens, scalpro cani ferri
Vitam eripuit montanæ testudinis.
Ut autem quando celere consilium per pectus transierit
Viri, quem frequentes versant curæ,

NOTÆ.

19. Τετράδι τῇ φθινούσῃ) Δηλονότι, μηνὸς ἀγομένης.

20. Ὃς καὶ ἐπειδὴ μητρὸς ἀπ' ἀθανάτων θόρε γυίων) De Vocibus θορεῖν, πίπτειν, ὀλισθεῖν, & similibus, in *Parturitione*, vid. *Conrad. Rittershus.* ad *Oppian.* Halieutic. l. 1. v. 738. ubi & hunc locum laudat.

21. Ἱερὸς ἐν λίκνῳ) Ità *Callimach.* Hymn. *Jovis.* v. 48. Λίκνῳ ἔνι χρυσείῳ. *Scholiast.* Ἐν δὲ λίκνοις τοπαλαιὸν ἐνόμιζον τὰ βρέφη, πλατύτατόν τι καὶ καρπὸς οἰωνιζόμενοι· λίκνον δέ, τὸ κόσκινον, ἢ τὸ κυτίον· ἐν ᾧ τὰ παιδία τιθέασιν. Vid. infrà, ad v. 63.

23. Ἔνθα χέλυν εὗρεν) *Aratus*, Phœnom. v. 268. Καὶ χέλυς, ἣ τ' ὀλίγη· τλιὸν ἄρ' ἔπι ἐν παρὰ λίκνῳ Ἑρμείας ἐτέρησε.

28. Σαῦλα ποσὶν βαίνουσα) Vid. quæ Nos ad *Anacreon.* v. 1284. Hinc *Æschylo*, ἀβρόβατης, *Pers.* v. antepenultimo.

30. Σύμβολον) Νῦν, ἀντὶ δ', σύμβλημα, συμάντημα· τετύφθαι, ὅ, τι ποτὲ σημαστέον. Σύμβολον autem aliàs σημεῖον, τέρας, οἰώνισμα. Item συλλογὴ, ἔρανος. Vid. *Polluc.* Ὀνομαστικὸν, & *Etymolog.* M. v. Σύμβολα.

37. Ἡ γὰρ ἐπηλυσίης πολυπήμονος ἔσσεαι ἀκμὴν Ζώουσα) Τετύφθαι, ἀεὶ σὺ τοῖς ὕβρεσι δὲ πολλοῖς πήμασιν ἔσῃ καθ' ἑλόσιν ἄν τινων, φθοφανὴς, ἕως ζώεις· βραδεῖα γὰρ ἔσσα, ὃ μὴ λαφεύγειν δύνασαι, δὲ ἰωκυδεῖσά τῳ, ἀλλ' ὅμως σὺν αἰνοῖς τέχνας παραδράμοις. Certè αἰχμὴ nunquam dixerit *Homerus*, sive *Homeridarum* aliquis.

38. Ἢν δ' θάνῃς, τότε γ' ἂν μάλα καλὸν ἀείδοις) Hinc *Nicander*, Alexipharmac. v. 560. Αὐδήσασαν ἔθηκεν, ἀναύδητόν τῳ ἐοῦσαν, Ἑρμείης σάρκας γὰρ ἀπαινοσφιστε χέλυος Ἀΐολον ἀγκῶνας δ' δύω παρεσείναθ πίζας.

41. Ἔνθ' ἀναπηδήσας) Miror vocem ἀναπηλήσας, quæ priùs obtinuit, à paucis notatam, à Nemine discussam, nedum explicatam; puto sanè ex ἀναπηδήσας ortam, λ'. uti fit, vice δ'. facilè illapso, ut tenelli *Mercurioli* studium ostendatur, qui huic operi se accingens, alacriter resiliit ad fenestram forte aliquam, ut accuratius exsculperet carnes & ossa testudinis. *H. Stephanus* ἀναπερήνας legi vult; ut infrà, v. 47.

42. Λίθων ἐξετόρησεν) Vid. infrà, ad v. 119.

44. Θαμειαὶ) Ità suam *Lectionem Homero* restituo, rejectâ alterâ θ θαμιναὶ, ad *Varias Lectiones*; potuit fortè *Media* θ θαμιναὶ, aliàs *brevis*, in hoc loco produci, quomodò in Ἰλίῳ, ad *Iliad.* σ'. v. 66. & φ'. v. 104. ut

VARIÆ LECTIONES.

28. Σαυλαὶ) γρ. σαῦλα.

37. Ἀκμὴν) γρ. αἰχμὴ, vid. Not. in *Textum.*

41. Ἀναπηδήσας) γρ. ἀναπηλήσας, olim, alii ἀναπερήνας, vid. Not. in *Textum.*

44. Θαμειαὶ) γρ. θαμιναὶ, vid. in *Textum.*

Ἢ ὅτε δινηθῶσι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἀμαυγαί,
Ὡς ἅμ' ἔπος τε καὶ ἔργον ἐμήδετο κύδιμος Ἑρμῆς.
Πῆξε δ' ἄρ' ἐν μίτροισι τμηθεὶς δόναξ καλάμοιο,
Πειρήνας ἀμφ' ὦπα· πολυτρήτοιο χελώνης.
Ἀμφὶ δ' ἄρμε πάνυστε βοὸς περτίδεσσι ἔβησε,
Καὶ πήχεις ἔθηκε, ἐπὶ δ' ζυγὸν ἤραρε ἀμφοῖν·
Ἑπτὰ δ' συμφώνους οἴας ἐπανύσατο χορδάς·
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πᾶξε, φέρων ἐρατεινὸν ἄθυρμα,
Πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέρος· ἡ δ' ὑπὸ χειρὸς
Σμερδαλέον κονάβησε· θεὸς δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε
Ἐξ αὐτοσχεδίης περιμήκετον, ἠύτε κοῦροι
Ἡβηταὶ θαλίῃσι παραβολὰ κερτομέουσιν.
Ἀμφὶ Διὶ Κρονίδῃ τε Μαιάδα καλλιπέδιλον,
Ὃν πάρος ἀρίζεσκεν ἑταιρείῃ φιλότητι,
Ἣν τ' αὐτοῦ γενεήν, ὄνομα κλυτὸν ἐξονομάζων,
Ἀμφιπόλους τε γέρανε, καὶ ἀγλαὰ δώματα Νύμφης,
Καὶ τρίποδας κατὰ οἶκον, ἐπηετανούς τε λέβητας.
Καὶ τὰ μὲν ἂν ἔνδον, τὰ δ' ὄρεσσιν ἄλλα μέμηλεν,
Καὶ τὴν μὲν κατέθηκε φέρων ἱερῷ ἐνὶ λίκνῳ
Φόρμιγγα γλαφυρήν· ὁ δ' ἅμα χρειῶν ἐρατίζων,
Ἅλτο κατὰ σκοπιὴν, εὐώδεα δώματα μηλάρεια,
Ὁρμαίνων δόλον αἰπὺν ἐνὶ φρεσὶν, οἷά τε φῶτες

Aut quando volvuntur ab oculis radii,
Sic simul verbumq; ac opus consulebat inclytus Mercurius.
Fixit utique in mensuris sectis arundinibus calami
Protensis per dorsa solidæ cutis testudinis.
Circa autem pellem extendit bovis consiliis suis;
Ac cubitos imposuit, jugumque aptavit ambobus:
Septem item concinnas ovium extendit chordas.
Verum postquam construxit ferens amabile ludicrum,
Plectro commovebat per partes: hæc autem a manu
Graviter insonuit; Deusque pulchrè canebat
Ab extemporaneo conatu, veluti pueri
Floridæ ætatis in conviviis mutua conviciantur,
De Jove Saturnio, & Maja pulchra-habente-calceamenta,
Quem antea emollierat sociali amore,
Suamque ipsius nativitatem, nomen inclytum nominans,
Et famulos celebravit, & præclaras domos Nymphæ,
Ac tripodas per domum, durabilesque lebetes.
Et hæc quidem cecinit, at in mente alia cupiebat,
Et hanc quidem deposuit ferens sacrâ in cunâ
Lyram cavam: ipse autem carnes cupiens,
Saliit ad speculam, odoriferâ ex domo,
Moliens dolum altum in mente, quemadmodum homines

NOTÆ.

Prior Ἢ δὰπὸν producitur in *Anthologiâ*, & Ἢ δύναμαι, *Odyss.* α'. v. 276. Vid. ad *Anacreon.* v. 123. Verùm ἦμοιαι, λέξις Ὁμηρικωτέρα.

46. Ὡς ἅμ' ἔπος τε καὶ ἔργον) Vid. quæ Nos ad illud, *Iliad.* τ'. v. 242. Αὐτὰρ ἐπεὶ δ' ἅμα μῦθος ἐλώρ, πτίλετο δ' ἔργον.

47. Πειρήνας) Vid. suprà, ad v. 41.

48. Διὰ νῶτα κοιλοπερίνεον χελώνης) Ita, pro * ἀμφὶ μετὸν, ut κοιλοπάτιδες, κοιλοπάτης, κοιλοκιγκλος. Et hinc illud Oraculi, Ὀδμή μ' ἐς φρένας ἦλθε κοιλοπερίνεον χελώνης, ut *Vigerus* rectè legendum illud *Herodoti* notat, ad *Euseb.* Præparat. *Evang.* l. 5. c. 21. fol. 212.

51. Ἑπτὰ δ' συμφώνους οἴας ἐπανύσατο χορδάς) *Nicomachus Geraſinus*, ipſo initio Enchiridii Harmonici l. 1. Τὴν λύραν τὴν ἀπὸ χελώνης φασὶ τὸν Ἑρμῆν εὑρηκέναι, καὶ καθαρκευάσαντα ἑπτὰ χορδὰν παραδεδωκέναι τῷ μαθητῇ τῷ Ὀρφεῖ· Ὀρφεὺς δὲ ἐδίδαξε Θάμυριν καὶ Λίνον· Λίνος Ἡρακλέα, ὑφ' οὗ καὶ αὐτὸς ἐδιδάχθη· Ἀμφίονα τὸν Θηβαῖον, ὃς ἐπὶ τὰς ἑπτὰ χορδὰς ἑπτάπυλος τὰς Θήβας ᾠκοδόμησεν· ἀναιρεθέντος δὲ Ὀρφέως ὑπὸ τῶν Θρακικῶν γυναικῶν, τὴν λύραν αὐτὸς βληθεῖσαν εἰς τὴν θάλασσαν· ἀναβληθεῖσαν δὲ εἰς Ἄντισσαν, πόλιν τῆς Λέσβου· εὑρόντος δὲ ἁλιέως, συγκλεῖσαι τὴν λύραν πρὸς Τέρπανδρον· τὸν δὲ κομίσαι εἰς Αἴγυπτον· εὑρόντα δὲ αὐτὸν ὑπονήσαντα, ἐπιδεῖξαι τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ ἱερεῦσιν, ὡς πεφυτευκότι μεγεθυμένον. Vid. *Joh. Alberti Fabricii* Biblioth. *Græc.* I Vol. l. 1. c. 12. §. XI. & quæ Nos ad *Anacreon.* in *Prolegomenis*; Etiam *Ezekiel. Spanheim.* ad *Callimach.* Hymn. *Del.* v. 351. & v. 353. Ubi tamen Ratio iſtius numeri Chordarum vacillat; nempè τὴν ἑπτὰ χορδῶν, ἀφ' τὸ ἑπτάμηνον εἶναι τὸ ἄστρον, ἐν ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ γεννηθέντα. Hunc Verſum laudat, ut *Homericum*, *Antigonus Caryſtius*, Hiſtor. Mirabil. c. 7. Ὅθεν ἐν τοῖς Ποιητὴν ὑπολάβοι τὸν εἰρηκέναι, Ἑπτὰ δ' ἠλυτέρων οἴων ἐπανύσατο χορδάς. Totos Quinque Verſus, à Πῆξε, ad hunc ipſum, laudat *Julius Cæſar Bulengerus*, de Theatro, l. 2. c. 39. fol. 389. ubi *Lutam* vult eſſe.

52. Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πᾶξε) Huc refer *Lucianum*, in Dialogo *Apollinis* & *Vulcani*.

53. Καθὰ μέρος) Rectè: per partes enim diſcurſantes digitis explorant chordarum ſingularum tenorem, qui citharam pulſant. Ita etiam legendum infrà, ad v. 498. pro καθὰ μέλος, ut Nos nunc ſcribimus.

55. Ἐξ αὐτοσχεδίης) *Bernard. Martinus*, Var. Lect. l. 2. c. 1. cum hoc loco confert illud *Pindari*, Olymp. 1. v. 24. Οἷα παίζομεν φίλοι Ἄνδρες ἀμφὶ ἡμὰ τραπέζαν.

58. Ὃν πάρος ἀρίζεσκεν ἑταιρείῃ φιλότητι) Si ἀρίζω fit *Thema*, vox paucis *Lexicis* nota; ſin ὀρίζω, non ſatis explicata: Verum ſi ab ὀαρίζω, ἀρίζω, ſatis benè ſe habet; at omninò ἀρίζεσκεν, non ἀρίζεσκον legendum, ut concordet cum ἐξονομάζων, &c.

63. Ἱερῷ ἐνὶ λίκνῳ) Vid. ſuprà, ad v. 21.

VARIÆ LECTIONES.

48. *Κοιλοπερίνεον) γρ. ἀμφὶ μετὸν, vid. in *Textum*.
51. Συμφώνους) γρ. ἠλυτέρων, *Antigon. Caryſt.*
53. Καθὰ μέρος) γρ. καθὰ μέλος, vid. N. in *Textum*.
58. Ὠρίζεσκεν) γρ. ἀρίζεσκεν, vid. Not. in *Textum*.

Φηλητὰι δίπτυσι μιλαίνης νυκτὸς ὐ ἄρχ.
Ἠέλιος μὲ ἔδυνε κατὰ χθονὸς Ὠκεανόνδε,
Αὐτοῖσίν θ' ἵπποισι & ἁρμασιν· αὐτὰρ ὅγ' Ἑρμῆς
Πιερίης ἀφίκανε θείων ἕδρα σκιόεντα.
Ἔνθα θεῶν μακάρων βόες ἄμβροτοι αὐλιν ἔχεσκον,
Βοσκόμεναι λειμῶνας ἀκηράσιους ἐρατεινούς.
Τῶν τότε Μαιάδος υἱὸς ἐΰσκοπος Ἀργειφόντης
Πεντήκοντ' ἀγέλης ἀπεζώσατο βῶς ἐριμύκους·
Πλανοδίας θ' ἥλαυνε λιγὺ ψαμαθώδια χῶρον,
Ἴχνη ἀποστρέψας· δολίης θ' ὑπὸ λήθετο τέχνης,
Ἀντία ποιήσας ὀπλὰς πρὸς ἀρχόθεν, ὄπιθεν,
Τὰς δ' ὄπιθεν, ἀρχόθεν· καὶ ὁ' ἔμπαλιν αὐτὸς ἔβαινεν.
Σάνδαλα θ' αὐτίκ' ἔλυσεν ἐπὶ ψαμαθοῖς ἁλίῃσιν,
Ἄφρασ', ἃ δ' ἀνόητα δίπλεκε θαυμαστὰ ἔργα,
Συμμίσγων μυρίκας καὶ μυρσινοειδέας ὄζους.
Τῶν τότε σωθήσας νεοθηλέος ἅρμενον ὕλης,
Ἀβλαβέως κατὰ νηυσὶν ἐΰσκοπος σάνδαλα κύφα
Αὐτοῖσι πτελέοισι, τὰ κώδιμος Ἀργειφόντης
Εἵπασε Πιερίηθεν, ὁδοιπορίῃ ἁλιτείνων,
Οἷά τ' ἐπιχθόνιος δολιχὴν ὁδὸν, αὐτοπρεπὴς ὤν.
Τόνδε γέρων σύνοσε, * νόμων αἰθυσσόμεν ἄλωήν,
Ἱμάρτην ποδιόνδε, δι' Ὀλυμπιὸν λειχηποίλην.
Τὸν πρόσθεν προσέφη Μαίης Ἐριανδὸς υἱὸς,
Ὦ γέρον, ὅστις φυτὰ σκαπτίεις ἐπικαμπύλῳ ὤμῳ,
Ἦ πολὺ οἰμήσεις, εὖτ' ἂν τάδε πάντα φέρῃσι.

Insidiatores agitant obscuræ noctis in horâ.
Sol quidem descenderat sub terrâ ad Oceanum,
Cum ipsisque equis ac curribus; verùm Mercurius
Pieriæ pervenit currens montes umbrosos,
Ubi deorum beatorũ boves immortales stabulum habebant,
Depascentes prata intonsa, optabilia.
Horum tunc Majæ filius benè attentus Argicida,
Quinquaginta gregis segregavit boves valdè-mugientes;
Vagas autem agitabat per arenosum locum,
Vestigiis reflexis: dolosæ etenim non oblitus est artis,
Contrario modo faciens ungulas priores, posteriores,
Verùm posteriores, priores, contrariosque modo & ipse incedebat.
Sandala verò statim ejecit ad arenas marinas,
Ineffabilia, & inexcogitabilia complicabat mirabilia opera,
Commiscens myricas, & myrteis-similes ramos.
Ex his tunc colligato nuper-florentis fasciculo sylvæ,
Absque damno sub pedibus ligavit sandalia levia,
Cum ipsis foliis, quæ inclytus Argicida
Avulsit à Pieriâ, iter dèclinans,
Tanquam properans longam viam, ut in-procinctu.
Hunc à senex cognovit, extruens splendidum viridarium,
Prorumpentem per campum, per Oncheſtium herbosum.
Quem prior allocutus est Majæ inclytæ filius,
O senex, quique plantas effodis incurvus humeris, (rint:
*Certè multũ viæ confeceris, quando hæc omnia fructũ tule-

NOTÆ.

67. Φηλητὰι) Ità in hoc loco, & olim, rectè scribitur, ut & φηλητῶν & olim, v. 175. φηλητὼ, v. 214. & φηλητῶν, v. 292. aliis in locis φιλητὰι, ut infrà olim, v. 159. φιλητύσειν, & φιλήτας, v. 445. *Antipho* autem φίλωμα dixit, pro ἀπάτημα, apud *Aristophanis* Scholiasten, fol. 478. & φηλόω, apud *Æschylum* & *Apollonium* Argonautic. l. 3. *Lycophron*, φηλώσας σεσμὸν, Scholiast. Ἐξαπατήσας τὸ ἄρχοντα. Apud *Menandrum*, φηλὸς, *Fur*, ὡ Αλκὶ, —— δὺ' οἰκίας Φηλῶν γερόντων, ὡς λέγεις, ἀβελτέρων, undè *Felo*, *Anglicè*, A FELON. Vid. *Etymolog.* M. v. Φηλάγρεται, & *Suidam*, v. Φηλὸς, φηλῶν, &c. Item *Andreas Dounæus*, & *Harpocration*. Scribitur autem φηλήτης, & φηλητής.

68. Ἠέλιος μὲ ἔδυνε κατὰ χθονὸς) *Andreas Dounæus*, MSS. Prælect. xv. ad *Lycophron*. fol. 42. Δόνος ὁ καὶ χθονὸς, *Terram subeuntis*. Δόνω est, *Subeo*, vel *Occido*; ut Sol, cùm occidit, dicitur δόνειν, quia videtur quasi *Terram subire*, & *ingredi Oceanum*: nam sic *Homerus*, in Hymno *Mercurii*, v. 68. Ἠέλιος μὲ ἔδυνε κατὰ χθονὸς ὠκεανόνδε. Atque hinc *Solis Occasus* dicitur δυσμὴ. Hæc ille, quondam *Græcæ* Linguæ *Cantabrigiæ* Professor Regius. Ipsæ sanè Voces *Ortus* & *Occasus* vulgarem opinionem respicere videntur.

74. Ἀπιζάμενος) *H. Stephanus* suspicatur, Mendum esse: Non est.

75. Πλανοδίας) Παρὸ τὸ πλανᾶσθαι σὺν τῇ ὁδῷ, πλανόδιος· μακρύνει δ' ἡ πρώτη, δι' ἀναγκαῖον ἀπαρλισμὸν Δακίνλης. Hinc *Virgil.* Eclog. 6. v. 58. *Errabunda bovis vestigia.*

80. Θαυμαστὰ ἔργα) Ἀντὶ τοῦ, θαυμαστὰ· ὡς ἀνήνυτος, ἀνήνυτος· ἐρατὸς, ἐρατός· ἀγαστὸς, ἀγαστός· γνωτὸς, γνωτός· Πύδαρος, Ἡ θαυμαστὰ πολλά· Ἡσίοδος, Θαῦμα ἔργα πλειόν, πλειότ. Vid. *Duport.* Gnomolog. ad *Odyss.* π'. §. 5.

87. Τόνδε γέρων σύνοσε) De sene hoc *Batto*, totâ denique hâc Fabulâ, & περὶ Βάττου σκοπιᾶς, adeantur *Ovidius*, Metamorphώσεως l. 2. & *Antoninus Liberalis*, Metamorphώσεων, c. 23. p. 449. *Ibid.* * Δίμων) Olim δομῶν, non æquè benè; licet & ea Vox, pro οἰκοδομῶν, occurrat; nam infrà δίμηνα occurrit, de eodem *Batto* & re eâdem, ut in locum probo, v. 188.

91. Ἦ πολὺ οἰμήσεις) Noviter & hæc vox usurpatur; nec enim à *Lexicographis* in hâc saltem notatione observatur, qui quidem οἴμησεν, *Iliad.* χ'. v. 308. per ὥρμησεν explicant; de hâc ejusdem vocis significatione, nè quid quare addatur tandem illorum Gazæ meus etiam Κοδρώντης, Οἰμήσεις) Πορεύσῃ, ἀφιλήσῃς. Ὅμηρος, Ὑμνῳ Ἑρμῆ.

VARIÆ LECTIONES.

67. Φηλητὰι) γρ. φηλῆ, & φιλητὰι, vid. Not. in *Textum*.

69. Αὐτοῖσίν θ' ἵπποισι) γρ. αὐτοῖς σύν θ' ἵπποισι, &c.

Ibid. Αὐτὰρ ὅγ' Ἑρμῆς) γρ. αὐτὰρ ἄρ' Ἑρμῆς, minùs benè olim.

87. Δίμων) γρ. δομῶν. Vid. Not. in *Textum*.

Καί τ' ἰδὼν, μὴ ἰδὼν εἶναι, καὶ κωφὸς, ἀκούσας,
Καὶ σιγᾷν, ὅτε μήτι καζωλακίῃ τὸ σὸν αὐτοῦ.
Τόσσον φὰς σωίσδυε βοῶν ἰφθιμα κάρηνα.
Πολλὰ δ' ὄρη σκιόεντα, ἐ αὐλῶνας κελαδεινὰς,
Καὶ πεδί' ἀνθεμόεντα διήλασε κύδιμος Ἑρμῆς.
Ὀρφναίη δ' ἐπίκυρσ' ἐπαύετο δαιμονίη νὺξ
Ἠ πλείων, τάχα δ' ἔρχ' ἐγίγνετο δημιοεργός.
Ἠ ὃ νέον σκοπιῆ ἐφοσσοβόησε δῖα Σελήνη,
Παλλαντὶς θυγάτηρ, Μεγαμηδείαο ἄνακτος·
Τῆμος ἐπ' Ἀλφεὸν ποταμὸν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς
Φοίβου Ἀπόλλωνος βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπους.
Ἀδμῆτα δ' ἵκανον ἐς αὔλιον ὑψιμέλαθρον,
Καὶ λωτὸν ἐφοπάροιθεν ἀερσιπετέος λειμῶνος.
Ἔνθ' ἐπεὶ εὖ βοτάνης ἐπιφόρβεε βοῦς ἐρεμύκους,
Καὶ τὰς μὲν συνέλασσεν ἐς αὔλιον * ἀθρόα ἴσας,
Λωτὸν ἐρεπτομένας, ὑδ' ἐρσήεντα κύπειρον·
Συν δ' ἐφόρει ξύλα πολλὰ, πυρὸς δ' ἐπιμαίετο τέχνην.
Δάφνης ἀγλαὸν ὄζον ἑλὼν, ἐπίλεψε σιδήρῳ
Ἀρμὸν ἐυ παλάμῃ· ἀνὰ δ' ἄμπνυτο θερμὸς ἀϋτμή·
Ἑρμῆς τοι πρώτιστα πυρήια, πῦρ τ' ἀνέδωκε.
Πολλὰ δ' καίρια κάλα * κατευδαίῳ ἐνὶ βόθρῳ
Οὖλα λαβὼν ἐπέθηκεν ἐπηετανά· λάμπετο δ' φλὸξ

'Atque videns, non videns esse, & surdus, audiens,
'Et tacere, quando nihil damni-pateris in re tuâ ipsius.
Tantum locutus concussit boum fortia capita:
Multos autem montes umbrosos, & valles sonoras,
Et campos optabiles transiit inclytus Mercurius.
Obscura autem adjutrix cessabat divina nox
Major pars, & statim Aurora aderat populos-ad opera-ex-
Nuper autem in speculam prodiit diva Luna (citans,
Pallantis filia, Megamedeæ regis:
Tunc in Alpheum amnem Jovis potens filius
Phœbi Apollinis boves agitavit latifrontes.
Indomitæ autem pervenere ad stabulum altum,
Et lacus ante valdè-decori prati:
Ubi postquam ex bona herba pavit boves valdè-mugientes,
Et has quidem simul egit ad stabulum congregatas
Lotum comedentes, & roscidum cyperum.
Simulq; ferebat ligna multa, igniq; aggressus est artem:
Lauri clarum ramum acceptum, attenuavit ferro
Aptum palmæ, circumque spirabat calidus vapor:
Mercurius utique primum focum, ignemque protulit.
Multa autem sicca ligna in humili fovea
Densa accipiens imposuit, longa: emicabat adeò flamma

NOTÆ.

95. Πολλὰ δ' ὄρη σκιόεντα) *Antoninus Liberalis*, loco suprà laudato, Ἑρμῆς ἐπιβουλεύσῃ τῇ ἀγέλῃ τῶν βοῶν τοῦ Ἀπόλλωνος· αἱ δὲ εἰσίμησαν, ἵνα πὶρ ἦσαν αἱ Ἀδμήτου βόες· καὶ πρῶτα μὲν ἐμβάλλει τὰς κυσὶν, αἱ ἐφύλαττον αὐτὰς, λάθρᾳ τε καὶ κυνάγχῃ· αἱ δὲ ἐξελάθοντο τῶν βοῶν τῶν φυλακῆς· εἶτα δ' ἀπαλαύνει πόρρω διὰ δίκης, καὶ ἑκατὸν βοῦς ἄζυγας, καὶ ταῦρον, ὃς τοῖς βουσὶν ἐπίβαινεν· ἐξῆπτε δὲ οὐ τὰ ὄρθια ποδὸς ἑκάστου ὕλῃ, ὡς ἂν μὴ ἴχνη τῶν βοῶν ἀφανίσῃ· καὶ ἦγεν αὐτὰς ἐλαύνων διὰ τῆ Πελασγῶν, ἐ δι' Ἀχαΐας τῆ Φθιώτιδος, καὶ διὰ Λοκρίδος, ἐ Βοιωτίας, καὶ Μεγαρίδος· καὶ ἐντεῦθεν εἰς Πελοπόννησον, διὰ Κορίνθου, ἐ Λαρίσσης, ἄχρι Τεγέας· καὶ ἐντεῦθεν πρὸς Λύκαιον ὄρος ἐπερεύτης, καὶ πρὸς τὸ Μαινάλιον, ἐ τὰς λεηλυδίας βαθεῖα σκοπιάς.

97. Ἐπίκυρσ' νὺξ) Κλέπτειν φησὶ δηλονότι, οἷον ἐν Ἰλιάδι, Ποιμέσιν οὔτι φίλῳ, κλέπτῃ δέ τι Νυκτὸς ἀμείνω, *Iliad.* γ'. v. 11.

100. Παλλαντὶς θυγάτηρ Μεγαμηδείαο) Alia *Hesiodo* Genealogia, ut *Sol*, *Aurora*, *Luna*, ex *Hyperione* & *Theâ* nati; *Astræus*, *Pallas* & *Perses*, ex *Creo*, & *Eribœa*: cùm *Homero*, *Pallas*, filius sit nescio cujus *Megamedeæ*, cujus & filia sit *Luna*. An fortè Μεγαμηδείης *Appellativum*, *Patronymicorum* more, pro μεγαμήδης, *prudens*? An legendum Μεγαμηδείδαο; Vid. infrà, ad xxxi. v. 15. & *Natal. Com.* l. 3. c. 17. ubi de *Lunæ* Parentibus.

104. Καὶ λωτὸν) Λωτοὶ, undè ὑπολωτίδες, non *Vini* solum in *Torcularibus* expressi receptacula, sed *Aquarium* etiam vicem præstant, & *alveos* Aquarum notant. Ità *Genes.* c. 30. v. 37. & 41. Λωτοὶ πολυχρήσιον ὕδατος. Ità *Callimach.* Hymn. *Dian.* v. 66. Ὑπολωτίδας ἐπλήσατο ὕδατος. Vid. Illustriss. *Ezekiel. Spanheim.* in locum.

106. Καὶ τὰς μὲν συνέλασσεν ἐς αὔλιον * ἀθρόα ἴσας) Pro ἀθρόας ἴσας, quod hactenus obtinuerat, * ἀθρόα ἰέσας, omninò legendum statuo; quòd mos boum sit istiusmodi, ut & vox συνέλασσεν indicat. Similis autem phrasis, *Odyss.* ρ'. v. 254. ἦκα κιόντας. Et ἀθρόα, pro ἀθρόας, quod *Atticum*, pro ἀθρόοι, *Odyss.* β'. v. 411. nec οὖσας æquè benè hoc in loco facit, & *Ultima* ἐ ἀθρόας malè claudicaret, quicquid crepent de *Hesiodi* τροπαῖς ἡλίοιο, & *Theocriti*, Ἁ πενία, Διόφαντε, μόνα τὰς τίχνας ἐγείρει. *Homero* enim non usurpata hæc licentia; ut diximus ad *Odyss.* ρ'. v. 232. Satis autem fideliter nobis factum, quòd *Lectiones*, quantumvis rejectaneas, inter *Varias* tamen reservemus.

109. Δάφνης ἀγλαὸν ὄζον) *Loyer.* de spectris, p. 65. Duo bacilli laurei simul concussi ignem exprimunt.

112. Κατευδαίῳ ἐνὶ βόθρῳ) Ità junctim, pro κατ' εὐδαίῳ ἐνὶ βόθρῳ, lego, nè Duæ simul *Præpositiones*, κατὰ & ἐνὶ super uno Nomine frustrà contenderent. *Hesiodus*, Κατευδαίους vocavit τοὺς ὑπὸ γῆν οἰκοῦντας, ut *Suidas*, & *Harpocration*, v. Ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες.

113. Οὖλα λαβὼν ἐπέθηκεν ἐπηετανὰ) Ità sanè, pro ἐπηετανὰ, scribo; ut *Contractio* appareat, quomodo scri-

VARIÆ LECTIONES.

98. Ἐγίγνετο) γρ. ἐγίνετο.
100. Μεγαμηδείαο) γρ. Μεγαμηδίδαο.
103. Ἀδμῆτα) γρ. Ἀδμήτου. Vid. Not. in *Textum*, ad v. 95.
106. Ἀθρόα ἴσας) γρ. ἀθρόας οὔσας, malè olim.
112. Κατευδαίῳ) γρ. κατ' εὐδαίῳ, malè olim.

Τελέσ

Τηλόσε φῦζαν ἰεῖσα πυρὸς μένος δαιομένοιο.
Ὄφρα δ' πῦρ ἀνέκαιε βίη κλυτοῦ Ἡφαίστοιο,
Τοφρά θ' ὑποβρυχίας ἕλκεν βόας εἴλκε δόρυζε
Δοιὰς ἀλλοχρόους· δύναμις δέ οἱ ἔπλετο πολλή·
Ἀμφοτέρας δ' ἐπὶ νῶτα χαμαὶ βάλε φυσιόωσας.
Ἐκλίνων δ' ἐκύλινδε, δι' αἰῶνάς τε τορήσας.
Ἔργῳ δ' ἔργον ὄπαζε, πάμων κρέα πίονι δημῷ.
Ὤπτα δ' ἀμφ' ὀβελοῖσι πεπαρμένα δαιτὸς ἄνακτι
Σάρκας ὁμοῦ κνίσῃ τε νῶτα γεραίσμια, καὶ μέλαν αἷμα
Ἐργμένον ἐν χολάδεσσι· τὰ δ' αὐτοῦ κεῖτ' ἐπὶ χώρης.
Ῥινοὺς δ' ἐξεδύνοντε καλαυρόπι πέτρῃ
Ὡς ἔτι νῦν πάμπαν, ἄσσα πολυχρόνιον περ φύοντο,
Δηρὸν δὴ μετὰ ταῦτα, καὶ ἀκρεῖον· αὐτὰρ ἔπειτα
Ἑρμῆς χαρμόφρων εἰρύσσατο πίονα ἔργα
Λείῃ ἐπὶ πλακὸς ὤμῳ, καὶ ἔκιδνα δαῖτα μοίρας
Κληρωτῆρας· τέλεον δ' γέρας ἐφράσσατο ἑκάστῳ.
Ἔνθ' ὁσίης κρειῶν ἠράσσατο κύδιμος Ἑρμῆς·
Ὀδμὴ γάρ μιν ἔτειρε καὶ ἀθανάτοιο περ ἐόντα
Ἤδη· ἀλλ' οὐδ' ὣς οἱ ἐπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ,
Καί τε μάλ' ἱμείροντι, περᾶν ἱερῆς κατὰ δειρῆς.
Ἀλλὰ τὰ μὲν κατέθηκεν ἐς αὔλιον ὑψιμέλαθρον
Δημὸν, καὶ κρέα πολλὰ· μετήορα δὲ αἴψ' ἀνάειρε,
Σῆμα νίης φωνῆς· ἐπὶ δ' ξύλα κάπτεν ἀέρσας.
Οὐλόποδ', ἑλκάδεσσα, πυρὸς καπεδάμενα δ' αὐτμῇ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πάντα κατὰ χρέα ἤνυστο Δαίμονι,
Σάνδαλα μὲν σείσατο ἐς Ἀλφειὸν βαθυδίνην·
Ἀνθρακιὴν δ' ἐμάραντε, κόνιν δ' ἀμάθοισι μέλαιναν
Παντύχι· καλὸν δ' φόως ἐπέλαμπε σελήνης.
Κυλλήνης δ' αἶψ' αὖτις ἀφίκετο δῖα κάρηνα
Ὀρθρίῃ, οὐδέ τίς οἱ δολιχὴς ὁδῷ ἀντιβόλησεν
Οὔτε Θεῶν μακάρων, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.

Procul crepitum mittens ignis valde comburentis.
Quousque autem ignem accendebat vis inclyti Vulcani,
Eousque demersos flexipedes boves traxit foras
Duas propè ignem, vis etenim illi erat multa,
Ambas autem in terga humi ejecit sufflantes.
Inclinansque volvebat, & vitas perfodiens.
Opusque operi præbebat, incidens carnes crassâ pinguedine.
Assabat autem verubus infixas ligneis,
Carnes simul ac terga venerabilia, & nigrum sanguinem
Detentum in intestinis; hæc autem ibi jacebant super terram.
Pelles autem extendit super asperam petram,
Quasi adhuc nunc secâsset, quæ diu fuerint,
Diu utique postea ac temere; verùm deinde
Mercurius gaudium-ferens traxit pinguia opera
Lævi super loco-plano, & scidit duodecim partes
Sorte-distribuendas, perfectumq; honorem addidit unicuiq;
Ibi sacram partem *carnium optavit, inclytus Mercurius;*
Odor enim illum affligebat, & quamvis immortalis erat
Dudum; verùm neque sic illi obediebat animus superbus.
Et valde cupienti, transmittere per sacrum collum.
Sed hæc quidem deposuit ad stabulum altum (stulit
Pinguedinem, & carnes multas: in altum igitur statim su-
Signum tenera vocis, adhæc autem ligna sicca arripiens,
Integros-pedes, integraque-capita ignis prorsus consumpsit
Sed postquam utiq; omnia ritè perfecit Deus, (vapore:
Sandala projecit in Alpheum profundas-vortices-habentem,
Ignemque obscuravit, pulverēq; ad arenam redegit nigram
Totâ-nocte: pulchra autem lux splendebat lunæ.
Cyllenes igitur rursus adiit divos vertices
Matutinus, neq; aliquis illi in longâ viâ fuit obvius-factus
Neque Deorum beatorum, neque mortalium hominum.

NOTÆ.

bendum moneo, ad *Hesiod.* l. 2. v. 225. Βυσὶ δ' ἐμιόγοισιν ἐπηβολόν· αὐτὰρ ἔπειτα. Lege omninò ἐπηβολόν, vel saltem *Mensuram* in animo capias; quasi ità scriberetur; σωίζησις enim ᾱ η, & ε, ut ad *Iliad.* ω'. v. 736. & suprà, ad *Odyss.* ξ'. v. 303.

114. Φῦζαν) Πῦρ δαιόμενον γίνεται ἐξ ὕλης, αἰεὶ, ἀφ' ὧ φλογὸς, ἀναλωθείσης, δ' οἷον, φυγάσης, καὶ οἱ ἀφανιχθῆς ἐπαυρηχομένης καὶ ἀνανεκμωθείσης· καλῶς ἂν λέγῃ, φλὸξ φῦζαν ἰεῖσα πυρός.

116. Τοφρά θ' ὑποβρυχίας) Si vera *Lectio*, τὸ ὑποβρυχίας in hoc loco μεταφορικῶς, pro ἔνδον ὑποκρυβείσας. Aliàs sanè putarem corruptam vocem, pro ἐλαβρύχους, quod *Proprium* bovis Epitheton. Ita & olim *Latina* Versio *mugientes* habuit.

119. Δι' αἰῶνάς τε τορήσας) Ita suprà, ad v. 42. Αἰῶν' ἐξετόρησεν ὀρισκῴοιο χελώνης.

122. Νῶτα γεράσμια) Rectè, respectu habito ad illud, *Iliad.* ή. v. 321. Νώτοισιν δ' Αἰανθε δεηνεκέεσσι γέρασεν.

124. Ῥινοὺς δ' ἐξεπάνυστε καλαυρόπι ἐπὶ πέτρῃ) Ita lego, pro ἐνὶ πέτρῃ, ut mox, v. 404. Πέτρῃ ἔπ' ἠλιβάτῳ, de re eâdem.

125. Πολυχρόνιον) Ita, pro πολυχρόνιοι, quæ mala *Lectio* turbabat Versum. *Latina* Versio nunc rem satis explicabit; τὸ ἰφιξῆς, Ὡς ἔτι νῦν πάμπαν, ἄσσα πολυχρόνιον γηράσκει.

127. Ἑρμῆς χαρμόφρων) Ita, pro χαρμοφίρων, lego, *Hesychii* auctoritate, *H. Stephano* assentiente, Χαρμόφρων, ὁ Ἑρμῆς. Potest etiam disjunctim legi χάρμα φίρων, at χαρμοφίρων minimè ferendum.

132. Ἤδη) Ità, pro ᾔδη, *noverat*, Sensus enim, *Jamdudum etenim appetitum habuit*, &c.

133. Περᾶν) Ità, pro πέρην', *Sensu* omninò postulante, ut sit Ordo, Οὐδὲ κ' ὣς ἐπείθετο οἱ θυμὸς, δ' μάλα περ ἐπιθυμοῦντι, ἀφ' περᾶν ποιεῖν καλὰ δειρῆς βράσιμόν τε.

VARIÆ LECTIONES.

124. Ἐπὶ πέτρῃ) γρ. ἐνὶ πέτρῃ, vid. N. ad *Textum*.
125. Πολυχρόνιον) γρ. πολυχρόνιοι.
127. Χαρμόφρων) γρ. χαρμοφίρων, χάρμα φίρων, &c.
132. Ἤδη) γρ. ᾔδη, malè.
133. Περᾶν) γρ. πέρην', olim, non benè.

Οὐδὲ

Οὐδὲ κύνες λελάκοντο· Διὸς δ' ἐριβώλου Ἑρμῆς
Δοχμωθεὶς μεγάροιο διὰ κληῖδα θύρων ἔδυνε,
Αὔρῃ ὀπωρινῇ εἰαλίσκιος, ἠΰτ' ὀμίχλη.
Ἰθύνας δ' ἄντρῳ ἐξίκετο βίσσα νηόν,
Ἧκα ποσὶ προβιβὼν· ὃ δ' ἦλυθε, ὥς τις ἐπ' ὄϊν.
Ἐσσυμένως δ' ἄορα λίκνον ἐπέσχετο κύδιμος Ἑρμῆς,
Σπάργανον ἀμφ' ὤμοις εἱλυμένος, ἠΰτε τέκνον
Νήπιον, ὃν παλάμῃσι παρ' ἰγνύσι λαῖφος ἀΰρων
Κεῖτο, χέλυν ἐρατὴν ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἔεργων.
Μητέρα δ' οὐκ ἄρ' ἔληθε Θεὰ, Θεὸς, εἶπέ τι μῦθον,
Τίπτε σὺ, ποικιλόμητα, πόθι τόδε νυκτὸς ὄφεγ
Ἔρχῃ, ἀναιδείλη ἐπιειμένος; οὖν σε μάλ' οἶω
Ἢ τάχ' ἀμύχανα δεσμὰ περὶ πλαδὶῃσιν ἔχοντα,
Λητοΐδῃ ὑπὸ χερσὶ, δι' οὐκ ἀθανάτοισι πρήσσῃ,
Ἢ σε λαβόντα μεταξὺ καὶ ἄγκεα φηλητύσῃ.
Ἔρρε πάλιν· μεγάλῳ σὲ πατὴρ ἐφύτευσε μερίμνας
Θνητοῖς ἀνθρώποισι, καὶ ἀθανάτοισι Θεοῖσι.
Τὸν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμειβόμενος κερδαλέοισι,
Μῆτερ ἐμὴ, τί με τοῦτα τιτύσκεαι, ἠΰτε τέκνον
Νήπιον· ὃς μάλα πάρος ἐμῷ φρεσὶν οἴσυλα οἶδε,
Ταρβαλέον, κὴν μητρὸς ὑπαὶ δόδιεν εἰπούσης;
Αὐτὰρ ἐγὼ τέχνης ἐπιβήσομαι, ἥν περ ἄριστα
Βουλεύων ἐμὲ καὶ σὲ μεμηκότες· οὐδὲ θεοῖσι
Νᾶϊ μετ' ἀθανάτοισιν ἀδώρητοι καὶ ἄπαστοι
Αὐτῇ τῇδε μύρσῖνες ἀνεξόμεθ', ὡς σὺ κελεύεις.
Βέλτερον ἧκα πάντα μεθ' ἁρπακτῖνας ἐρίζειν,
Πλέσιον, ἀφνειὸν, πυκινήϊον, ἢ κατὰ δῶμα
Ἄντρῳ ἐν ἠερόεντι θαασσέμεν ἀμφὶ δὲ τιμῆς
Καὶ γὼ τ' ὀσίης ἐπιβήσομαι, ἣν ὡς Ἀπόλλων.
Εἰ δέ κε μὴ δώῃσι πατὴρ ἐμὸς, ἤτοι ἔγωγε
Πειρήσω· δύναμαι φηλητέων ὄρχαμος εἶναι.
Εἰ δέ μ' ἐρευνήσῃ Λητοῦς ἐριαύχενος υἱὸς,
Ἄλλο τί οἱ κε μιζον οἴομαι ἀντιβολήσειν.
Εἶμι γὰρ εἰς Πυθῶνα, μέγαν δόμον ἀντιπέρησον,
Ἔνθ' ἔνι ἄλλοι τρίποδες περικαλλέες, ἠδὲ λέβητες
Πορθήσω, κὴ χρυσὸν, ἄλις τ' αἰθωνα σίδηρον,
Καὶ πολλὴν ἐσθῆτα· σὺ δ' ὄψεαι, αἴκ' ἐθέλῃσθα.
Ὣς οἱ μὲν ῥ' ἐπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Υἱὸς τ' αἰγιόχοιο Διὸς, καὶ πότνια Μαῖα.
Ἠὼς δ' ἠερίγενεια, φόως θνητοῖσι φέρουσα,
Ὦρτο· τὸν δ' ἐκ Ὠκεανοῖο βαθυῤῥόου αὖτις Ἀπόλλων
Ὀρχησόδ' ἀφίκανε κιὼν, πολυήρατον ἄλσος
Ἀγνιὸν, ἐς μακάρων Γαιήοχος ἔδρα γέροντος
Κνώδαλον εὗρε, * δίμοιρα παρὲξ ὁδὸν ἕρκος ἀλωῆς·

Neque canes latrârunt; Jovis autem perutilis Mercurius
Incurvatus domûs per januam ingressus est,
Aurœ autumnali similis, veluti caligo.
Rectâ verò antri pervenit pingue templum,
Tacitè pedibus incedens; neque enim strepebat, ut in solo:
Festinanter autem ad cunam ivit inclytus Mercurius,
Fascia circa humeros involutus, veluti filius
Infans, in palmis circa poplites velum ludens
Jacebat, testudinem optabilem lævâ manu detinens.
Matrem verò non utiq; latebat Deam Deus, dixitq; verbum,
'*Quid tu, versute, unde hac noctis in hora*
'*Venis, impudentiâ indute? nunc te valde puto*
'*Vel celeriter, immensa vincula circa latera habentem,*
'*Latonii à manibus foràs transiturum,*
'*Vel te accipientem interim in convallibus latronem agere.*
'*Pereas iterum: magnam te pater plantavit solicitudinem*
'*Mortalibus hominibus, ac immortalibus Diis.*
Huic Mercurius respondit verbis fraudulentis,
'*Mater mea, quid ita me observus, tanquam puellum*
'*Infantem, qui valde pauca in mente nefaria novit,*
'*Timidum, ac qui matris timuit objurgationes?*
'*Verum ego artem aggrediar, quæ optima erit,*
'*Consulens me & te omninò; neque Deos*
'*Nos inter immortales, sine muneribus & jejuni,*
'*Hic manentes tolerabimus, ut tu jubes.*
'*Melius est omnibus diebus cum immortalibus versari,*
'*Divitem, copiosum, multas opes habentē, quàm ad domum*
'*Antro in obscuro considere; honorem autem*
'*Et ego sacrum assequar, quem & Apollo.*
'*Si autem utique non dederit pater meus, at ego*
'*Tentabo: possum furum princeps esse.*
'*Si autem me exquirat Latonæ valde-inclytæ filius,*
'*Aliud quid illi & majus puto occursurum.*
'*Abibo enim in Pythona, magnam domum perfossurus,*
'*Hinc qui abunde* insunt *tripodas perpulchros, & lebetes*
'*Depopulabor, & aurum, abundeq; splendidum ferrum;*
'*Et multas vestes: tu autem videbis, si volueris.*
Sic hi quidem utique verbis ad invicem dicebant,
Filiusque Ægiochi Jovis, ac veneranda Maja.
Aurora autem mane genita lucem mortalibus afferens,
Excitabatur ab Oceano profundis-fluentis: sed Apollo
Oncheſtum pervenit iens, multum amabilem lucum
Purum gravistrepi terram tenentis Neptuni, *ubi senem*
Silicernium invenit, qui struebat prope viam sepē viridarii.

NOTÆ.

159. Φηλητεύσῃ) Olim in Nonnullis φιλητεύσῃ, ut v. 67. & aliàs.

175. Φηλητέων) *Ionicè*, pro φηλητῶν, scripserit *Homerus*, ut & olim, mox, v. 292. & φιλητῶν legitur, Priori tamen *longâ*.

178. Εἶμι γὰρ εἰς Πυθῶνα) Templi *Delphici* Divitias notamus ad *Iliad.* I'. v. 404. Vid. suprà, ad II. v. 123. & *Callimach.* Hymn. *Apoll.* v. 35.

188. Κνώδαλον) Nec præsens hujus Vocis notatio apud Vulgares *Lexicographos* habetur, nec *Etymologum* M. nec *Suidam*; ibi tantùm θηρίον βαλάσσιον, sive χερσαῖον· addendum hinc, ἢ χέρσου λίθου ἀναβεβηκότα, οἷον κινάβρα

VARIÆ LECTIONES.

159. Φηλητεύσῃ) γρ. φιλητεύσῃ, vid. suprà, ad v. 67.

175. Φηλητέων) γρ. φηλητῶν, hic & olim rectè.

188. Δίμοιρα) γρ. νίμοιρα. Vid. Not. in *Textum*.

Τὸν πρότερος προσέφη Λητοῦς ἐρικυδὴς υἱός.
Ὦ γέρον, Ὀγχηστὸν βαθυδένδρου ποιήεντος,
Βοῦς ἀπὸ Πιερίης ὀρεζόμενος εὐρέα νῶτα
Πάσσυδα θηλείας, πάσσυδα κεφάλεσσιν ἐλικτάς
Ἐξ ἀγέλης· ὁ δὲ ταῦρος ἐϋσκέλυφος μοῦνος ἀπ' ἄλλων
Κυάνεος· χαροποὶ δὲ κύνες κατόπισθεν ἕποντο
Τέσσαρες, ἠΰτε φῶτες, ὁμόφρονες· οἱ μὲν ἔλειφθεν
Οἵ τε κύνες, ὅ, τε ταῦρος, ὃ δὴ θαῦμα τέτυκται·
Ταὶ δ' ἔβαν, ἠελίοιο νέον καταδυομένοιο,
Ἐκ μαλακοῦ λειμῶνος, ἀπὸ γλυκεροῖο νομῆος·
Ταῦτά μοι εἰπέ, γεραιὲ παλαιγενές, εἴπερ ὄπωπας
Ἀνέρα, πῆμ' ἐπὶ βουσὶ λιμοκτόνον ἀνθρώποισι.
Τὸν δ' ὁ γέρων μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν,
Ὦ φίλος, ἀργαλέον μέν, ὅσ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδηται,
Πάντα λέγειν· πολλοὶ γὰρ ὁδοὺς πεφύασιν ὁδίτῃ,
Τῶν οἱ μέν, κακὰ πολλὰ μεμηλότες, οἱ δὲ μάλ' ἐσθλά,
Φοιτῶσιν· χαλεπὸν δὲ διιδμεναι ἔπλετο πᾶσιν.
Αὐτὰρ ἐγὼ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἑσκεπόμην κατὰ χῶρον ἀλωῆς οἰνοπέδοιο·
Παῖδα δ' ἔδρξα, φέριστε, σαφὲς δ' οὐκ οἶδα νοῆσαι,
Ὅστις ὁ παῖς ἅμα βουσὶ ἰὺκραίρῃσι ὀπήδει
Νήπιος, εἶχε δὲ ῥάβδον· ἐπισφαλὲς δ' ἐλάδιζεν.
Ἐξοπίσω δ' αἰείρας, κάρη δ' ἔχεν αὐτίον αὐτοῦ.
Φῆ ῥ' ὁ γέρων· ὁ δὲ θᾶσσον ὁδὸν κίε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Οἰωνὸν δ' ἐσέβη πανυσίπλαγχθ· αὐτίκα δ' ἔγνω
Φηλητὼ γαμέοντα Διὸς παῖδα Κρονίωνος·
Ἐσσυμένως δ' ἤϊξεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων,
Ἐς Πύλον ἠγαθέην, διζήμενος εἰλίποδας βοῦς,
Πορφυρέῃ νεφέλῃ κεκαλυμμένος εὐρέας ὤμους,
Ἴχνια τ' εἰσενόησεν Ἐκηβόλος, εἶπέ τε μῦθον·
Ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
Ἴχνια μὲν ταῦτ' γ' εἰσὶ βοῶν ὀρθοκραιράων,
Ἀλλὰ πάλιν τετραμμένα εἰς ἀσφοδελὸν λειμῶνα.
Βήματα δ' οὔτ' ἀνδρὸς τάδε γίνεται, οὔτε γυναικός,
Οὔτε λύκων πολιῶν, οὔτ' ἄρκτων, οὔτε λεόντων·
Οὔτε τι κενταύρων λασιαύχενός, ἐστιν ὁμοῖα,
Ὅστις τοῖα πέλωρα βιβᾷ ποσὶ καρπαλίμοισιν,
Αἶψά μὲν ἔνθ' ἰόντι ὁδὸς, τὰ δ' αἶψ' ἑτέρωθι ἰόντι ὁδὸς.
Ὡς εἰπὼν, ἤϊξεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
Κυλλήνης δ' ἀφίκανεν ἔρυ, καταείμενος ὕλῃ,

Quem prior allocutus est Latona valde inclytus filius,
O senex, Onchesti rubos colligens herbosi,
Boves à Pieriâ quærens huc adsum,
Omnes fœminas, omnes cornibus involutas
A grege: taurus autem pascebatur solus seorsim ab aliis
Niger, horrendique canes à tergo sequebantur
Quatuor, tanquam homines, unanimes: hi quidem relicti
Canesque, & taurus, quod utique mirum est; (sunt
Hæ autem abierunt, Sole nuper occidente,
Ex molli prato, à dulci pascuo.
Hæc mihi dic, senex olim-nate, sicubi vidisti
Virum, hisce cum bobus facientem iter.
Huic Senex verbis respondens dixit,
O amice, difficile quidem quæcunque oculis quis viderit,
Omnia dicere: multi enim viam faciunt viatores:
Quorum alii quidem mala multa quærentes, alii v. valdè
Itant: difficile autem scire est unumquemque. (bona.
Verum ego totum diem usque ad solis occasum,
Fodiebam circa collem viridarii vineæ:
Puerūq; visus-sum videre, ô optime, manifesto a. non novi
Quisnam is Puer boves pulchricornuas sequebatur
Infans, tenebat autem virgam; ac flexuosè incedebat.
A tergoque cohibuit, caputque habebat contrarium sibi.
Dixit utiq; senex, celerius itaq; viam ibat Phœb. Apollo.
Volucrem autem cognovit extensis alis; statimque novit
Impostorem natum Jovis filium Saturnii.
Impetuosè itaque se movit rex Jovis filius, Apollo,
Ad Pylum valde divinam, quærens flexipedes boves,
Purpureâ nebulâ coopertus amplis humeris:
Vestigiaque novit procul-jaculans, dixitque verbum,
Dii boni! certè magnum miraculum hoc oculis video:
Vestigia quidem hæc sunt boum recta-cornua-gerentium.
Verùm iterùm conversa sunt in herbosum pratum.
Gressus autem neque viri hi fiunt, neque mulieris,
Neque luporum canorum, neque ursorum, neque leonum,
Neque utique centauri densa-cervicis, gressib. sunt similes,
Quicunque tam monstrificè graditur pedibus velocibus:
Gravia quidem hinc via, verùm graviora hinc via.
Sic locutus, ivit rex Jovis filius, Apollo;
Cylleneque pervenit in montem, peramictum sylvâ,

NOTÆ.

πόδι π, vel Quadrupedes *Oedipi*, qui ferarum instar, humi serpunt. *Ibid.* *Δέμοιζα) Ita sanè emendo, pro νέμοιζα, quod olim malè obtinuerat, ut suprà, ad v. 87. δῆμον, de eodem Viro, & Re eâdem; licet ibi olim δεμῶν scriptum esset, pro οἰκοδομῶν, quod, ut minùs *Homericum*, in δῆμον emendavi, etiam hujus loci, licet olim corrupti, auctoritate; quis enim νέμειν ἔρκος ἀλωῆς, aut, ut *Versio* nupera, *pascere sepem* unquam dixit? At δῆμειν ἔρκος, & οἰκοδομεῖν ἑρκίον, ἀμείψασθαι δόμον, τειχίον, &c. *Ibid.* Ἀλωὴν) Vid. ad *Iliad. ὁ.* v. 496. De ἀλὴν & ἀλωή.

202. Ἀργαλέον μέν, ὅσ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδηται, πάντα λέγειν) Vel omninò, pro ἴδηται, legendum ἴδηι τις, vel saltem τις subintelligi debet.

209. Βουσὶν ἰὺκραίρῃσιν) Ità mox, v. 220. βοῶν ὀρθοκραιράων, de quâ Voce *Etymolog.* M. Ὀρθοκραιράων, τῶν τὰς κεφαλὰς ὀρθὰς ἐχουσῶν· κοιλέαν γὰρ λέγουσι τὴν κεφαλήν· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐχόντων ὀρθὰ κέρατα.

220. Ὀρθοκραιράων) Vid. suprà, ad Not. v. 209. & ad *Iliad. Φ.* v. 231.

VARIÆ LECTIONES.

202. Ἴδηται) γρ. ἴδηι τις, vid. Not. in *Textum*.

214. Φηλητὼ) γρ. Φηλήτιν, & Φιλητὼ, ut suprà, v. 67. & infrà, v. 445.

224. Κινήσῃσι) γρ. κὴν ταύρῳ.

Πέτρης εἰς κεύθμωνα βαθύσκιον, ἔνθα τὲ Νύμφη
Ἀμβροσίη ἐλίχοισα Διὸς παῖδα Κρονίωνα.
Ὀδμὴ δ' ἱμερόεσσα δι' οὔρεα ἠλιβάτοιο
Κίδνατο, πολλὰ δ' μῆλα τανύποδα βόσκετο πολλὴ.
Ἔνθα τότε σπεύδων κατεβήσετο λαΐνον ὐδὸν
Ἄντρου ἐς ἠερόεν ἑκατηβόλος αὐτὸς Ἀπόλλων.
Τόνδ' ὡς ἂν σύνετο Διὸς υἱὸς καὶ Μαιάδος ὑιὸς,
Χώομένου περὶ βουσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνα,
Σπέρχαν' ἔσω καθύπερθε θυήεντ' ἠΰτε πολλὴν
Πρέμνων ἀνθρακιὴν ὕλης κατεδὺς ἀμφικαλύπτῃ.
Ὡς Ἑρμῆς Ἐκάεργον ἰδὼν ἀλίηκεν ἑαυτόν·
Ἐν δ' ὀλίγῳ σπείλαιον κάρη, χεῖράς τε, πόδας τε
Φῆ ῥα νεόλλουτος σεσηκαλεύμενος ὕπνον
Ἐγρήσειν· ἔπι τλὼ ὑπὸ μασχάλῃ εἶχε·
Γνῶ δ', οὐδ' ἠγνοίησε, Διὸς κοὶ Λητοῦς υἱὸς
Νύμφην τ' ὀρεσίλουν σεσηκασίαν, ἠδὲ φίλον υἱὸν,
Παῖδ' ὀλίγον, δολίῃσι· εἰλυμένον σύντροπίῃσι.
Περιφραδέως δ' ἄρα πάντα μυχὸν μεγάλοιο δόμοιο,
Τρεῖς ἀδύτους ἀνέῳξε, λαβὼν κλῆδα φαεινὴν,
Νέκταρος σπλείους, ἠδ' ἀμβροσίης ἐρατεινῆς·
Πολλὸς δ' χρυσός τε, καὶ ἄργυρος ἔνδοθεν ἧστο,
Πολλὰ δ' φοινικόεντα, καὶ ἄργυφα εἵματα Νύμφης,
Οἷα θεῶν μακάρων ἱεροὶ δόμοι εὖτος ἔχουσιν.
Ἔνθ' ἐπεὶ ἐξερέεινε μυχὸς μεγάλοιο δόμοιο
Λητοΐδης, μύθοισι σεσηκότα κέδνιμον Ἑρμῆν,
Ὦ παῖ, ὃς σὺ λίκνῳ κατάκειαι, μήνυέ μοι βοῦς
Θᾶσσον· ἐπεὶ πάχα νῶϊ διοισόμεθ' οὐ καλὸ κόσμου·
Ῥίψω γάρ σε βαλὼν ἐς Ταρτάρου ἠερόεντα,
Εἰς ζόφον αἰνόμορον καὶ ἀμήχανον· οὐδέ σε μήτηρ
Ἐς φάος, οὐδὲ πατὴρ ἀναλύσει· ἀλλ' ὑπὸ γαίῃ
Ἐρρήσεις, ὀλίγοισι σὺ ἀνδράσι ἡγεμονεύων.
Τόνδ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμειβόμενος κερδαλέοισι,
Λητοΐδη, πῖνα τοῦτον ἀπλοΐα μῦθον ἔειπες;
Καὶ βοῦς ἀγραύλους διζήμενον οἶμόνδ' ἱκάνεις;

Petræ in latibulum profundæ umbræ; & ubi Nympha
Ambrosia peperit Jovis filium Saturnii.
Odor etenim optabilis per montem valde-divinum
Spargebatur, multæque oves extensipedes pascebant herbâ.
Ubi tunc festinans descendit lapideum solum
Antrum in obscurum longe-jaculans ipse Apollo.
Hunc autem cum intellexisset Jovis ac Majæ filius
Iratum ob boves procul-jaculantem Apollinem.
Fascias introì ingressus est odoriferas; quomodo multam
Ramorum carbonariam struem materiæ cinis circumtegit,
Sic Mercurius Longe-operantẽ conspicat. contraxit seipsum,
In brevi autem coegit caput, manusque, pedesque,
Videri utiq; voluit nuper-lotus, provocans dulcem somnum
Vigilare; adhuc autem testudinem sub ala tenebat:
Cognovit tamen, neque ignoravit, Jovis & Latonæ filius,
Nymphamque montanam præpulchram, & charum filium,
Puerum parvum, dolosis involutum versutiis.
Circumspiciens igitur omnem recessum magnæ domûs,
Tria penetralia aperuit sumpta clave lucente,
Nectare plena, & ambrosiâ amabili.
Multum autem aurum, & argentum intùs jacebat,
Multæque rubentes, & albæ vestes Nymphæ,
Qualiter Deorum beatorum sacræ domus intus habent.
Ibi postquam perscrutatus est recessus magnæ domûs,
Latonius, verbis allocutus est inclytum Mercurium,
'*O Puelle, qui in cunis recubas, enuncia mihi boves*
'*Citius; quoniam celeriter nos dissidebimus non decenter:*
'*Projiciam enim te demissum in Tartarum obscurum,*
'*In obscuritatẽ malæ mortis & intolerabilem, neq; te mater*
'*In lucem, neque pater resolvet; sed sub terra*
'*Peribis, paucos inter viros ducem te præbens.*
Huic Mercurius verbis respondebat versutis.
'*Latonie, quem hunc crudelem sermonem dixisti?*
'*Et boves agrestes quærens huc pervenis?*

NOTÆ.

232. Ταυπόδα) Ità & olim, in *Optimis* & *Antiquis* Exemplaribus, ut probo ad *Odyss. ι'.* v. 464. & suprà ad II. v. 304.

239. Ἀλέεινεν ἑαυτὸν) Nova & hujus Vocis, singulariſque notatio, ἀλεείνω, *contraho, fugere-facio minuendo.* Addendum ergò & hoc *Lexicis*, Ἀλέεινεν· Ἐμειώσεν, ἐσμίκρυνεν· ὡς ὕστερον, Ἐν δ' ὀλίγῳ σπείλαιον κάρη.

241. Φῆ ῥα νεόλλ.) Olim δὴ ῥα, pro quo *Bernardus Martinus, Var. Lect.* l. 1. c. 22. φῆ ῥα posuit, quod non benè hìc facit, quùm *Mercurius* minimè nunc staret, at in *Cunis* opertus jaceret; ut mox, v. 254. Ὦ παῖ, ὃς σὺ λίκνῳ καθάκειαι. Nec magis arridet illius ὥς ῥα, vel οἷα· lego itaque φῆ ῥα, ut sit hic Ordo, φῆ ῥα νεόλλουτος σεσηκαλεύμενος ὕπνον Ἐγρήσειν, ἑρατὸν ὃν χέλυν ὑπὸ μασχάλῃ εἶχεν. Ὅ ἐστι, σεσηκασμένος, ὡς νεόλουτος καθάκειτο, κλ.

242. Ἐγρήσειν, ἔπι τλὼ ὃν χέλυν ὑπὸ μασχάλῃ) Cum olim esset, Ἄγρης, εἰνέτεόν τε χέλυν, *Henr. Stephanus*, ἐτεὸν frigidè; at *Bernardus Martinus*, Naris homo, in his certè Poematiis, paulò emunctioris, legebat ἐγρήσασιν, ἑρατλὼ τε χέλυν, unde Nos, ἐγρήσειν, & vel ἑρατλὼ τε, vel, quod propius ad Litterarum vestigia accedit, Ἐγρήσειν, ἔπι τλὼ ὃν χέλυν.

248. Ἐκπλείης) Vel ἰμπλείης, vid. ad *Var. Lect.*

252. Ἐξερέεινε) Pro ἐξερεύνησεν, ut aliàs.

259. Ἐρρήσεις) Ab ἔρρω.

VARIÆ LECTIONES.

232. Ταυπόδα) γρ. πευπόδα.
241. Φῆ ῥα) γρ. Δὴ ῥα.
242. Ἐγρήσειν ἔπι τλὼδὲ χέλυν) γρ. Ἐγρήσειν, ἑρατλὼ ὃν χέλυν, malè olim ἄγρης, εἰνέτεόν τι χέλυν.
248. Ἐκπλείης) γρ. ἰμπλείης.
260. Τόνδ') γρ. τὸν δ'.

Οὐκ ἰδον, ὐ πυθόμην, οὐκ ἄλλε μῦθον ἀκουσα·
Οὐκ ἂν μηνύσαιμι, οὐκ ἂν μιλύτερον ἀροίμην·
Οὔτε βοῶν ἐλατῆρι κραδίῃ φωτὶ ἔοικα.
Οὐκ ἐμὸν ἔργον τοῦτο, πάρος δέ μοι ἄλλα μέμηλε,
Ὕπνος ἔμβαλε μέμηλε, ἠ ἠμετέρης γάλα μητρὸς,
Σπάργανά τ' ἀμφ' ἄμοισιν ἔχειν, ἠ λοετρά θερέσθαι.
Μήτις τοῦτο πύθοιτο, πόθεν τόδε νεῖκος ἐτύχθη·
Καί κεν δὴ μέγα θαῦμα μετ' ἀθανάτοισι γένοιτο,
Παῖδα νέον γεγαῶτα διὰ προθύροιο περῆσαι
Βουσὶ μετ' ἀγραύλοισι· τόδ' ἀσπερχὲς ἀγορεύεις.
Ἥρῃ γλιόμην, ἁπαλοὶ δ' πόδες, τραχεῖα δ' ὑπὸ χθών·
Εἰ δ' ἐθέλεις, πατρὸς κεφαλὴν, μέγαν ὅρκον, ὀμοῦμαι,
Μὴ μὰ ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ὑπέρχομαι αἴτιος εἶναι,
Μήτε τιν' ἄλλον ἔπεφνε βοῶν κλοπὸν ὑμετεράων,
Αἴτιος αἰ βόες εἰσί· τὸ δ' κλέος εἶον ἀκούω.
Ὡς ἀρ' ἔφη, ἠ πυκνὸν ὑπὸ βλεφάρων ἀμαρύσσων,
Ὀφρύσι ῥιπάζεσκεν, ὁρώμενος ἔνθα ἐ ἔνθα,
Μάκρ' ὑποσυρίζων, ἄλιον ὡς μῦθον ἀκούων·
Τόνδ' ἁπαλὸν γελάσας προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων,
Ὦ πέπον, ἐπιορκοδόκε, δολοφραδές, ἦ σε μάλ' οἴω
Πολλάκις ἀντιρρῶντα δόμους εὐναιετάοντας,
Ἔννυχον, οὐχ ἕνα μοῦνον, ἐπ' ἤθεϊ φῶτα καθίσαι,
Σκαιάζοντα καθ' οἶκον ἄτερ ψόφου, οἷ' ἀγρευτής·
Πολλοὺς δ' ἀγραύλους ἀκαχήσεις μηλοβοτῆρας
Οὔρεσι ἐν βήσῃς, ὁπότε κρειῶν ἐρατίζων
Ἀντήσῃς ἀγέλῃσι βοῶν ἠ πώεσι μήλων.
Ἀλλ' ἄγε, μὴ πρόμαστόν τε ἠ ὕστατον ὕπνον ἰαύσῃς,
Ἐκ λίκνε προπεσὼν, μιλαίνης νυκτὸς ἑταῖρε.
Τῶτο γὰρ ἔν ἠ ἔπειτα μετ' ἀθανάτοις γέρας ἕξεις,
Ἀρχὸς φηλητέων κεκλήσεαι ἤματα πάντα.
Ὡς ἄρ' ἔφη, ἠ παῖδα λαβὼν φέρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
Σὺν δ' ἄρα φρεσὶ μάρψας τότε δὴ κρατὺς Ἀργεϊφόντης
Οἰωνὸν προέηκεν, ἀειρόμενον μὴ χερσὶ,
Τλήμονα γαστρὸς ἔλεθον, ἀπόμβαλον ἀγγελιώτην·
Ἑστυμφὼς ἦ μετ' αὐτὸν ἐπέπτατο· τῷ δ' Ἀπόλλων
Ἔκλυεν, ὰκ χειρῶν ἦ χαμαὶ βάλε κύδιμον Ἑρμῆν·
Ἕζετο δ' προπάροιθε, ἠ ἐστύμβρος ὡς ὀδεῖο,
Ἑρμῆν * κερτόμιεν, καί μιν προς μῦθον ἔειπε,
Θάρσει, ἀπαρχαιῶτα Διὸς ἠϋγενὲς υἱέ·
Εὑρήσω ἠ ἔπειτα βοῶν ἴφθιμα κάρηνα,
Τύτις * οἰωνοῖσι· σὺ δ' αὖθ' ὁδὸν ἡγεμονεύσῃς.
Ὡς φάτ'· ὀδ' αὖτ' ἀνόρουσε θοῶς Κυλλήνιος Ἑρμῆς,
Σπερχόμενος ἰών· ἄμφω δ' πυρ οὔατα χερσὶν ἐώθει.
Σπάργανον ἀμφ' ἄμοισιν ἑλίσσεται, εἶπε δ' μῦθον,

'Non vidi, non quæsivi, non alterius verbum audivi.
'Non utiq; nunciarim, non utiq; nunciationis mercedē ausc-
'Neque boum abactori forti homini similis sum: (ram,
'Non meum opus hoc, antea verò mihi alia curæ erant,
'Somnus mihi curæ est, ac nostræ matris lac,
'Fasciamque circa humeros habere, ac calida lavacra.
'Nè quis hoc sentiat, undè hæc contentio orta est:
'Et utique magnum miraculum inter immortales fieret,
'Puerum nuper natum per vestibulum transire,
'Boves propter agrestes: hoc autem incongruè dicis.
'Heri natus sum, molleſque pedes, asperaq; subest terra:
'Si autem vis, patris caput, magnum juramentum, juro,
'Neque ego, neque ipse profiteor me authorem esse,
'Neque aliquem alium inspexi boum furem vestrarum,
'Quæcunque boves sunt: famam etenim solam audio.
Sic utique dixit, & frequenter à palpebris micans,
Superciliis nictabat, inspiciens huc & huc,
Longùm-exibilans, vanum tanquam verbum audiens:
Hunc a. molliter ridens allocutus est longè-operans Apollo.
'O mollicelle, deceptor, dolos-cogitans, profectò te valde
'Sæpius penetrantem domos benè-habitatas, (puto
'Nocturnum, non unum tantùm in solo hominem collocare,
'Construentem per domum absque strepitu, qualia dicis:
'Multos autem agrestes dolore-afficies ovium-pastores,
'Montis in cavernis, quando carnes cupiens,
'Occurres gregibus boum, & armentis ovium.
'Sed age ne ultimum ac postremum somnum dormias,
'Ex cunis descende, nigræ noctis socie:
'Hunc etenim & postea inter immortales honorem habebis,
'Princeps furum vocaberis diebus omnibus.
Sic effatus est, & puerum capiens ferebat Phœbus Apollo.
Simulque in animo cogitans tunc fortis Argicida
Augurium emisit elevatus in manus,
Miserum ventris famulum, fatuum nuncium;
Et statim post ipsum sternutabat: hunc autem Apollo
Audiebat, à manibusq; humi ejecit inclytum Mercurium;
Seditque ante, & licet percupidus via,
Mercurium convitiabatur, ac illi verbum dixit,
'Confide, fasciate Jovis & Majæ fili,
'Inveniam & postea boum fortia capita,
'His auguribus, tuque utique via dux eris. (curius.
Sic dixit, at rursus impetum fecit celeriter Cyllen. Mer-
Difficulter incedens: ambas etenim ad aures manib. impelle-
Fasciam circa humeros involutus, dixitq; verbum, (bat,

NOTÆ.

292. Φηλητέων) Vid. suprà, ad v. 67. & v. 159. 175. 214.

296. Τλήμονα γαστρὸς ἔλεθον) Misellum Ventris Famulum, i.e. Crepitum. *Mercurius* enim valido pavore correptus erat, quandò illum iratus *Apollo* in manus subitò corripuit; adeò ut præ metu crepitum emisit, *malum nuntium*, illius nempè rei, hoc est, *ingratum-odorem*: quem *Apollo* abominatus statim in humum demisit *Mercuriolum*.

VARIÆ LECTIONES.

272. Τόδ') γρ. τὸ δ', olim, non bené.

284. Καθίσαι) γρ. καθίσῃ.

289. Πύματόν τε ἠ ὕστατον) γρ. πύμαστον ἠ ὕστατον, olim.

292. Φηλητέων) γρ. Φηλητῶν, *Ionicè* hìc & olim, ἰων.

300. Κερτόμιεν) χρ. κερτομίων, olim, non bené.

303. Τύτις οἰωνοῖσι· σὺ δ' αὖθ') γρ. τύτυς ὠωνοῖς· σὺ δ' αὖθ', olim, non æquè bené.

Πῆ μοι φέρεις, Ἐκάεργε, θεῶν ζαμφίσκιπτε πάντων;
Ἦ μοι βοῶν ἕνεχ' ὧδε χολήρδην ὀρσολοπεύεις;
Ὤ πόποι, εἰθ' ἀπόλοιτο βοῶν γένος· ἐν δὲ ἔγωγε
Ὑμετέρας ἔκλεψα βόας, ἐδ' ἄλλον ὄπωπα,
Αἵτινές εἰσι βόες· τὸ δὲ κλέος οἶον ἀκούω.
Δὸς δὲ δίκλω, κὴ δίκε, παρὰ Ζηνὶ Κρονίωνι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ ἕκαστα διηρήδην ἐρέεινεν
Ἑρμῆς τ' οἰοπόλος, ἠΐθεος ἀγλαὸς υἱός,
Ἀμφὶς θυμὸν ἔχοντες, ὁ μὲν νημερτέα φωνῶ,
Οὐκὶ δίκλω, ἐπὶ βουσὶν ἐλάζυτο κύδιμος Ἑρμῆς·
Αὐτὰρ ὁ τέχνῃσίν τε κὴ αἰμυλίοισι λόγοισιν
Ἤθελεν ἐξαπατᾶν Κυλλήνιον Ἀργυρότοξον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πολύμηδὲς ἐὸν πολυμήχανον εὗρεν,
Ἐσσυμένως δὴ πεῖσε διὰ ψαμάθοιο βαδίζειν
Πρόσθεν, ἀτὰρ κατόπισθε Διὸς κὴ Λητοῦς υἱός·
Αἶψα δ' ἵκοντο κάρηνα θυώδεα Οὐλύμποιο.
Ἐς πατέρα Κρονίωνα, Διὸς βαρυκτύπου τέκνα·
Κεῖθι γὰρ ἀμφοτέροισι δίκης κατέκειθ' ἁλάντες.
Εὐμυλίη δ' ἔχ' Ὀλυμπον ἀγάννιφον· ἀθανάτοισι
Ἀφθίτοι ἠμείβοντο ποτὶ πτύχας Οὐλύμποιο·
Ἕστησαν δ' Ἑρμῆς τε κὴ Ἀργυρόπτοξος Ἀπόλλων
Πρόσθε Διὸς γούνων· ὁ δ' ἀνείρετο φαίδιμος υἱὸν
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, καί μιν ἀπ' αὐτοῦ μῦθον ἔειπε,
Φοῖβε, πόθι ταύτῃ ῥιμφαέα λείδ' ἐλάουσες,
Παῖδα νέον γεγαῶτα, φυλὴ κήρυκα ἔχοντα;
Σπουδαῖον τόδε χέρμα θεῶν μετ' ὁμήγυρι ἧλθε.
Τόνδ' αὖτε προσέφη ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων,
Ὤ πάτερ, ἦ πάγχυ μῦθον ἀκούσεαι ὃν κε μάλα παύσῃ.
Κερτομίων, ὡς οἷος ἐγὼ φιλοληΐος εἰμι.
Παῖδά τιν' εὗρον τόνδε ἀφραδέσιον κεραΐζω
Κυλλήνης ἐν ὄρεσσι, πολὺν ἀφ' ὁδὸν ἀνύσασα,
Κέρτομον, οἷον ἔγωγε θεῶν ἐν ἄλλον ὄπωπα,
Οὐδ' ἀνδρῶν, ὁπόσοι λῃσιμβρόται εἰσ' ἐπὶ γαίῃ.
Κλέψας δ' ἐκ λειμῶνος ἑμὰς βοῦς ᾤχετ' ἐλαύνων
Ἑσπέριος παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
Εὐθὺ πόρου δ' ἐλάων· τὰ δ' ἄρ' ἴχνια διὰ πίλωρα,

'Quo me fers, Procul-operans, Deorum fortissime om-
'Nunquid me boum causâ sic iratus conturbas? (nium?
'Dii boni! Utinam perisset Boum genus, nec enim ego
'Vestras furatus sum boves, neque alium inspexi,
'Quacunque sunt boves; famam autem solum audio.
'Da vero judicium, & suscipe, apud Jovem Saturnium.
Verum postquam singula propalam edisseruissent
Mercuriusque solitarius, & Latonæ præclarus filius,
Diversam sententiam habentes, hic quidem veram vocem,
Non judicium, pro bobus exigebat ab inclyto Mercurio:
Verum hic artibusque & blandis sermonibus
Volebat decipere Cyllenius Argentiarcum:
Verum quoniam, callidus licet esset, versutum invenit,
Impetuosè postea per arenam ibat
Antè: sed à tergo Jovis & Latonæ filius.
Statimque venerunt ad vertices odoriferi Olympi,
Ad patrem Saturnium, Jovis præclari nati:
Ibi enim ambobus judicii posita erant trutina.
Rumor etenim habebat Olympũ valde-nivosũ, immortales
Incorruptibiles congregabantur ad fastigia Olympi.
Steterunt itaque Mercuriusque & Argentiarcus Apollo
Coram Jovis genubus; hic a. interrogavit fortem filium
Jupiter altitonans, ac illi verbum dixit,
'Phœbe, undè hanc sufficientem prædam agitas,
'Puerum nuper genitum; indolem præconis habentem?
'Opportuna hæc res Deorum ad conventum venit.
Huic rursus dixit rex procul-operans Apollo,
'O pater, profectò statim sermonem audies non inanem.
'Convitians, tanquam si solus ego prædator essem.
'Puerum quendam inveni hunc celebrem depeculatorem,
'Cyllena in montibus, multum spacium permensus,
'Convitiatorem, qualem ego Deorum non alium inspexi,
'Neque virorum, quotquot Latrones sunt super terram.
'Furatus autem à prato meas boves, abiit agitans
'Vespertinus apud littus multisoni maris; (monstrosa
'Rectà versus vadum agitans; hæc a. utiq; vestigia duplicia

NOTÆ.

308. Ὀρσολοπεύεις) Λέξις ἀπαξαπλῶς εἰρημένη παρ' Ὁμήρῳ· καὶ Ἀνακρέοντι, Ὀρσολόπτης δ' Ἄρης φιλεῖ μ' αἰχμὰν καὶ Αἰχόλῳ· ἐν Πέρσαις, Κακόμοιρος ἄχαν ὀρσολοπεῖται θυμὸς ἔσωθεν. *Scholiastes*, Ταράσσει καὶ θορυβεῖται ἡ ψυχὴ ἔσωθεν. *Hesychius*, Ὀρσολοπεῖται, ἀφοπλεμπεῖται, παράσσει. Vid. quæ Nos ad *Anacreon.* v. 1243.

309. Εἰθ' ἀπόλοιτο βοῶν γένος) *Callimachus* hunc locum expressit, *Fragment.* VII. v. 1. Χαλύβων ὡς ἀπόλοιτο γένος. Confer *Bernardi Martini* Varias Lectiones, l. 1. c. 13.

316. Οὐκὶ δίκλω) Ità quidem pro ἐκ ἀδίκως, legendum persuadet *Bernardus Martinus*, Var. Lect. l. 1. c. 12. ut sit Sensus, Ἀληθείαν μόνον Ἀπόλλων ἐζήτησεν, ἐξ Ἑρμοῦ δὲ μὴ δίκλω, κατ' αὐτόν.

325. Εὐμυλίη) Et hæc Vox parum *Lexicographis* nota; vid. infrà, ad v. 339.

331. Φυλὴ κήρυκα ἔχοντα) Qualem hìc Cognitionem *Jovi* suo tribuit Poeta, talis quodammodo fuisse revelatur ἡ γιόσδοτος Ἀδάμου ἢ πρωτοπλάστου γνῶσις, qui semel conspecto quovis Animali, ejusdem illicò naturam & facultates penitus perspexit, & proinde aptis Nominibus singula notavit, ut *Genes.* c. 2. v. 19. 20.

339. Λησίμβροτον) Ad verbum, *Latrones*; quòd nempè *lateant*, quam maxime queant. Et Vox, licet ab omnibus *Lexicis* exulet, elegans omninò, ad formam aliarum, quales sunt Στησίμβροτος, Τερψίμβροτος, ὀνησίμβροτος, φασσίμβροτος. Malè olim *Latinè* vertebatur, *Munere-vescente*.

342. Εὐθὺ πόρου δ' ἐλάων) Ita *H. Stephanus* rectè legit, pro εὐθύπορον.

VARIÆ LECTIONES.

316. Οὐκὶ δίκλω) γρ. ἐκ ἀδίκως, vid. N. in *Textum*.
320. Δὴ πεσπε) γρ. δ' ἅπεσπε.
321. Λητῦς υἱὸς) γρ. Λητόος υἱός.
342. Εὐθὺ πόρου δ' ἐλάων) γρ. εὐθύπορον δ' ἐλάων olim. *Ibid.* Δοῦα) γρ. πῖα, ut suprà, v. 225.

Οἷά τ' ἀγλαΐσαιτο, κὴ ἀγανὸν θαύμαιτο ἔργα.
Τῇσιν μὲν βασὶν εἰς ἀσφοδελὸν λειμῶνα
Ἀντία βήμασι ἔχνεα κόνις ἀνέφαινε μέλαινα·
Αὐτὸς δ' οἷος ὅδ' ἑπτὸς ἀμήχανος, οὔτ' ἄρα ποσσὶν,
Οὔτ' ἄρα χερσὶν ἔβαινε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον·
Ἀλλ' ἄλλο πνὰ μῆτιν ἔχων διάτορον κέλευθα
Τοῖα πέλωρ', ὡς εἴ τις ἀρημέσι δρυσὶ βαίνοι.
Ὄφρα μὲν οὖν ἐδίωκε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον,
Ῥεῖα μάλ' ἴχνια πάντα διέπρεπεν· αὐτὰρ ἐπεὶ ψαμάθοιο μέγαν τίβον ἐξεπέρησεν,
Ἄφρος ὑπὸ γίνετ' ὄκα βοῶν τίβος, ἠδὲ καὶ αὐτός,
Χῶρον ἀνὰ κρατερὸν· τὸ δὴ ἴφθιμος βοτὸς ἀνὴρ
Εἰς Πύλον εὐδὺς ἐλῶντι βοῶν γένος εὐρυμετώπων.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πὰς μὲν ἐν ἡσυχίῃ κατέρεξε,
Καὶ διὰ πῦρ μάλ' ἄρησεν ὀδὸν, τὸ μὲν ἦλθε, τὸ δ' ἦλθε,
Ἐν λίκνῳ κατέκειτο, μελαίνῃ νυκτὶ ἐοικὼς,
Ἀντρῳ ἐν ἠερόεντι καθὶ ζόφον· ἠδέ κεν αὐτὸν
Αἰετὸς ὀξὺ λάων ἐσκέψατο· πολλὰ δ' χερσὶν
Αὐγὰς ὠμάρπαζε, δολοφρονέοντα λελῃθέναι.
Αὐτὰρ ὁ αὐτίκα μῦθον ἀπηλεγέως ἀγόρευεν,
Οὐκ ἰδὼν, οὐ πυθόμενος, οὐκ ἄλλου μῦθον ἄκουσε.
Οὐδέ κε μιν ὑσαίμην, εἰ μὴ μάντευμα ἀρείμεν.
Ἦτοι ὃγ' ὡς εἰπὼν καθ' ἄρ' ἵζετο Φοῖβος Ἀπόλλων·
Ἑρμῆς δ' αὖτ' ἐπέρεσσι ἀμειβόμενος ἔπος ηὐδα,
Δέξατο δ' εἰς Κρονίωνα, θεῶν σημάντορα πάντων,
Ζεῦ πάτερ, ἦτοι ἐγώ σοι ἀληθείαν καταλέξω·
Νημερτής τε γάρ εἰμι, καὶ οὐκ οἶδα ψεύδεσθαι.
Ἦλθεν ἐς ἠμέτερον δι' ζήμενος εἰλίποδας βοῦς
Σήμερον, ἠελίοιο νέον ἐπιπροϊάψαντος·
Οὐδὲ θεῶν μακάρων ἄγε μάρτυρας, οὐδὲ κατόπτας·
Μῦνιν δ' ἐκέλευεν ἀναγκαίης ὑπὸ πολλῆς.
Πολλὰ δέ μ' ἠπείλησε βαλεῖν ἐς Τάρταρον εὐρὺν,
Οὕνεκ' ὁ μὲ τίεν οὐδὲ ἴσχε φιλοκυδέος ἥβης,
Αὐτὰρ ἐγὼ χαίζω ηὐόμενος· πάντα τ' οἶδε καὶ αὐτός·
Οὔτι βοῶν ἐλατῆρι κακῷ ἐναλίγκιος ἐσσὶ.

'Qualia ut admirentur, & illustris dæmonis opera.
'Hisce enim bobus ad graminosum pratum,
'Contrarios gressus habens pulvis ostendebat niger,
'At ipse solus extra modum callidus, neq; utiq; pedibus,
'Neque utique manibus incedebat per arenosum locum.
'Verum aliud quoddã consilium habens complanavit vias,
'Tam monstrose, tanquã si quis tenuib. quercub. incederet.
'Quousque quidem igitur sectabatur per arenosum locum,
'Facillime vestigia omnia apparebant in pulveribus:
'Verum postquam arenæ magnum callem pertransivit,
'Inconspicabilis factus est celeriter boũ callis, atq; sui ipsius,
'Locum super firmum: hunc a. animadvertit mortalis vir
'Ad Pylum statim agentem boum genus latifrontium.
'Verum postquam has quidem in quiete sacrificavit,
'Et per ignem valdè messuit viæ, hoc quidẽ hic, hoc v. illic,
'In cunis jacebat, nigræ nocti simili,
'Antro in obscuro ad tenebras; neque utique ipsum
'Aquila acutè videns inspexisset, multum autem manibus
'Splendores nativos simul-occultabat, dolum curans.
'Hic autem statim verbum confidenter dicebat,
'Non vidi, non quæsivi, non alterius verbum audivi,
'Neque utiq; indicârim, neque nuncii mercedem auferam.
Sic utique conspicatus sedit Phœbus Apollo:
Merc. a rursus ab alterâ parte respondens verbum dixit,
Rettulitque ad Saturnium, Deorum rectorem omnium,
'Jupiter pater, certè ego tibi veritatem dicam;
'Verax enim sum, & haud novi mendax esse:
'Venit hic ad nos quærens flexipedes boves
'Venit hic ad nos quærens flexipedes boves
'Hodie, Sole nuper oriente;
'Neque Deorum beatorum duxit testes, neque speculatores:
'Indicare autem jubebat necessitate ex multâ;
'Multumq; me minatus est jacturum ad Tartarum latum,
'Quoniã hic quidem mollem florẽ habet gloriosæ pubertatis,
'Verum ego heri natus sum, hæcque novit & ipse;
'Neque boum abactori forti similis sum.

NOTÆ.

361. Αὐγὰς ὠμαρπάζε) Et hæc Vox ὠμαρπάζω singularis, nec in ullo *Lexico* agnoscitur; sed nec clarum videtur ex hoc loco, quid significet; si enim ὠμαρπάζω, *cieo* sonat, quomodò dicit, illum nè ab Aquilâ posse conspici; qui ob hos splendores ferè cæco fuerit visus. Verto itaque *simul-occultabat*, nempe *nativos splendores*, manibus Vultui objectis, atque ita nativi splendoris radiis, quantum potuit, *suppressis*.

365. Ἦτοι ὃγ' ὡς εἰπὼν, καθ' ἄρ' ἵζετο) Pro *Priori* ἄρ', lego ὅγ', ob *Emphasin*, quæ certè magna in hoc loco; & nè bis τὸ ἄρα, in eodem Versu occurrat, quod insolens admodùm & inficetum. Huic emendationi ipse *Homerus* præivit, *Iliad.* α'. v. 67. Ἦτοι ὃγ' ὡς εἰπὼν, καθ' ἄρ' ἵζετο, &c.

368. Ἀλήθειαν) Vid. infrà, ad v. 558.

370. Ἦλθεν ἐς ἠμέτερον) Ita emendo, pro ἠμετέρου. Notum enim, ad ἠμέτερον subaudiri δόμον, non ad ἠμετέρῳ, licet ad Αἴδῃ. Res enim longè diversa, licet minimè deprehensa.

377. Ἔοικα) Ita omninò, pro ἐοικὼς, emendo & lego, ut suprà in eodem Versu, 265. *Verbum* enim hic etiam requiritur, non *Participium*, nisi præmittatur hujusmodi *Versiculus*, * Καὶ δὴ ἐγὼ παῖς εἰμὶ ἔπι νήπιος, ἀφραδέεσσι, Οὐδὲ βοῶν ἐλατῆρι, &c. Quanquam enim Vox ἀφραδέεσσι non jam apud *Homerum* reperiatur, cum *Nonno* tamen frequentior paulò sit, tanto nempè *Homeristæ*, de eâ Voce nihil dubitandum. Sin πάντ' οἶδε καὶ αὐτὸς, per Parenthesin legatur, ἐοικὼς stabit.

VARIÆ LECTIONES.

351. Διάτορον) γρ. διέτρεπεν, *Aldin.* &c. malè.

365. Ἦτοι ὃγ' ὡς εἰπὼν, καθ' ἄρ' ἵζετο) χρ. ἦτοι αὖρ' ὡς εἰπὼν, καθ' ἄρ' ἵζετο, vid. Not. in *Textum*.

368. Ἀλήθειαν) γρ. ἀληθείῃ, malè.

370. Ἠμέτερον) γρ. ἠμετέρῳ, malè, olim. Vid. Not. in *Textum*.

375. Πάντ' οἶδε) γρ. πάντ οἶδε.

377. Ἔοικα) γρ. ἐοικὼς malè, olim.

Πείθω· κὴ γὰρ ἐμοῖο πατὴρ φίλος· εὔχεαι εἶναι·
Ὡς οὐκ οἶκαδ' ἔλασσα βοὰς, ἃς ὤλεσε εἷλε.
Οὐδ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔβην· τόδε δ' ἀτρεκέως ἀγορεύω,
Ἠέλιον μάλα αἰδέομαι, θ' δαίμονας ἄλλους,
Καί σε φιλῶ, κὴ τοῦτον ὀπίζομαι· οἶδα δ' αὐτὸς,
Ὡς οὐκ αἰτιός εἰμι· μέγαν δ' ἐπιδαίομαι ὅρκον,
Οὐ μὰ τὰ δ' ἀθανάτων εὐκόσμητα προθύραια.
Καί ποτ' ἐγὼ τόγε τίσω ποτὲ νηλέα φωνέω.
Καὶ κραπνοῦ ὡς εἶσι σὺ δ' ὁπλοτέροισιν ἄρηγε.
Ὣς φάτ' ἐπαΐζων Κυλλήνιος Ἀργειφόντης·
Καὶ τὸ παράργυνον εἶχεν ἐπ' ὠλένῃ· οὐδ' ἀπέβαλε,
Ζεὺς δ' μὶν ἐξεγέλασσεν, ἰδὼν κακομηδέα παῖδα,
Εὖ κὴ ἐπιστωμύλως ἀρτύοντ' ἄμφὶ βόεσσιν.
Ἀμφοτέρους δ' ἐκέλευσεν, ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντας,
Ζητεύειν, Ἑρμῆν δ' Διάκτορον ἡγεμονεύειν,
Καὶ δεῖξαι τ' χῶρον ἐπ' ἀβλαβίῃσι νόοιο.
Ὅππη δ' αὖ ἀπέκρυψε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα.
Νεῦσεν δ' Κρονίδης, ἐπιπείθετο δ' ἀγλαὸς Ἑρμῆς·
Ῥηϊδίως γὰρ ἔπειθε Διὸς νόος Αἰγιόχοιο.
Τὼ δ' ἄμφω ποσσὶν δοιὸν θεοκαλλέα τέκνα
Ἐς Πύλον· ἠμαθόεντα δ' ἐπ' Ἀλφειοῦ πόρον ἶξον,
Ἀγρὸς δ' ἐξίκοντο θ' αὔλιον ὑψιμέλαθρον,
Ἠῖχ' ὅ δὴ τὰ χρήματ' ἀπείλητο νυκτὸς ὐ ἄρη.
Ἔνθ' Ἑρμῆς μὲ ἔπειτα κιὼν παρὰ λᾶϊνον ἄντρον,
Εἰς φῶς ἐξήλαυε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα·
Λητοΐδης δ' ἀπέπρηθεν ἰδὼν, σάφα βουλὰς
Πέτρῃ ἔπ' ἠλιβάτῳ, πάχα δ' ἤρετο κύδιμον Ἑρμῆν,
Πῶς ἐδύνω, δολομῆτα, δύω βόε δειροδομῆσαι
Ὠδὶ νεογνὼ ἐὼ κὴ νήπιος; αὐτὸς ἔγωγε
Δειμαίνω κατόπισθε τὸ σὸν κράτος· οὐδέ πω ἐστὶ χρὴ
Μακρὸν αἰξηθῆ. Κυλλήνιε, Μαιάδος υἱέ.
Ὣς ἄρ' ἐφη, κὴ χερσὶ παλίγκιφε καρπαλὸ δισσὰ
Ἄγνυ· ταὶ δ' ὑπὸ ποσσὶ καὶ χθονὸς αἶψα λύοντο
Αὐτόθι, ἀμοβολάδην ἐσεμαρψάμεν ἀλλήλῃσι,
Ῥεῖά τε κὴ πάσῃσιν ἐπ' ἀγραύλῃσι βόεσσιν,
Ἑρμείω βουλῇσι κλεψίφρονι· αὐτὰρ Ἀπόλλων
Θαύμασεν ἀθρήσας· τόπι δὴ κρατὺς Ἀργειφόντης
Χῶρον ὑποβλήδην ἐσίψατο, πύκνα ἀμαρύσσων,

'Crede, etenim meus pater charus gloriaris esse,
'Quod non domum abegi boves, ita felix siem,
'Neque super limen transii; hoc autem pro certo dico,
'Solem valdè revereor, ac dæmonas alios,
'Et te amo, & hunc observo, nósti & ipse, (mentum,
'Quod non culpabilis sum: magnum etiam addam jura-
'Non per hæc immortalium bene instructa vestibula,
'Et aliquando ego retribuam crudelem vocem,
'Illi quidem, quamvis sit fortis, tu a. junioribus auxiliare.
Sic dixit innuens-oculis Cyllenius Argicida:
Et fasciam habebat sub ulnâ, neque ejecit.
Jupiter autem valdè effusè risit, videns versutum puerum,
Rectè & scientèr negantem de bubus.
Ambos itaque jussit, concordem animum habentes,
Quærere: Mercuriumque nuncium ducem esse,
Ac ostendere locum præ innocentiâ animi,
Ubi nempe celaverat boum fortia capita.
Annuit a. Saturnius, obediebatque præclarus Mercurius;
Faciliter enim suadebat Jovis mens Ægidiferi.
Hi itaque ambo festinabant Jovis præclari filii
Ad Pylum, arenosum autem ad Alphei vadum pervenere,
Ad agrosque pervenère & stabulum altum,
Illic, ubi illius jumenta fovebantur noctis in tempore.
Tunc Mercurius quidem deinde iens ad lapideum antrum,
In lucem egit boum fortia capita:
Latonius autem seorsum videns agnovit boum pelles
Petrâ in altâ, citoque interrogavit inclytum Mercurium.
'Quo pacto potuisti, versipellis, duorum boum cervicem
'Sic nuperrime natus & infans? ipse ego (secare
'Horreo futuram tuam vim, neque te oportet
'Longè crescere, Cyllenie, Majæ fili.
Sic utiq; dixit, & manib. circumvertebat fortia vincula
Viticis; hæc autem sub pedib. per terram statim solvebantur
Ibidem, mutuò versa ad invicem,
Facileque & omnes circa agrestes boves,
Mercurii consiliis versuti: verùm Apollo
Admiratus est inspiciens: tunc utique fortis Argicida
Locum demisso-vultu inspexit, frequenter nictans,

NOTÆ.

383. Μέγαν δ' ἐπιδαίομαι ὅρκον) Hen. Stephanus dicit, Ἐπομόσομαι nonnullis placere. Mihi certè non placet: nec enim ea *Compositio*, nec ea *Vox*, apud *Homerum*, nempe *Passiva*, aut *Media*. Ἐπιδόσομαι potius legerem. At ἐπιδαίομαι sonat, in *Medium profero*; undè ἐπιδαίσιος οἶκος ὁ ἐπίκοινος, καὶ ὁ μεσιτεύς.

392. Ζητεύειν) Hàc voce & *Hesiodus* utitur, l. 2. v. 18. Ζητεύσης βίοτον καπὶ χείρονας.

400. Ἠῖχ' ὅ) Τὸ πλῆρες, ἦχι ὅ, Ἀττικῶς· οἷον, ὅθ' ἕνεκα, ἀντὶ ὅ, ὅτι ἕνεκα. *Anglicè*, FOR BECAUSE. Vel potiùs, ἦχι ὅ χρήματα, τουτέστι, ἦχα τὰ ἑαυτοῦ χρήματα ὅ, ἤ, ὅσ, καὶ ἔτι· χρήματα ὃ σύπαντα, ἀντὶ ὅ, πλὴν βοσκήματα. Aliàs legi potest, ἦχ' οἱ, nempè οἱ, pro αὐτῷ.

405. Ἐδύνω) *Imperfectum*, ἐδυνάμην, ἐδύνω, ἐδύνατο. *Thema*, δύναμαι.

407. Δειμαίνω) Ità rectè, ex sententiâ *H. Stephani*, pro δεδιμαίνω.

410. Ἄγνυ) Vid. *Bernardi Martini, Var. Lectiones*, l. 2. c. 10. ubi λύοντο legendum monet, pro φύοντο.

415. Πύκν' ἀμαρύσσων) Ità, pro corrupto πῦρ ἀμαρύσσων, rectissimè legit *Bernardus Martinus*, Var. Lect.

VARIÆ LECTIONES.

383. Ἐπιδαίομαι) γρ. ἐπομόσομαι, *H. Stephan.* non benè. Vid. Not. in *Textum*.

400. Ἠῖχ' ὅ) γρ. ἦχ' οἱ, vid. Not. in *Textum*.

404. Ἤρετο) γρ. εἴρετο, vid. ad *Iliad.* α'. v. 513.

407. Δειμαίνω) γρ. δεδιμαίνω. Vid. Not. in *Textum*.

410. Ἄγνυ) γρ. ἀγνῦ, *Aldin.* Edit. *Ibid.* Λύοντο γρ. φύοντο.

411. Ἀμβολάδην) γρ. ἐμβολάδην, *Aldina* Editio.

415. Πύκν' ἀμαρύσσων) γρ. πῦρ ἀμαρύσσων, vid. Not. in *Textum*.

Ἐγκρ

Ἐγκρύψαι μιμνωσ᾽· Λητοΐς δ᾽ ἐλακυδίσ᾽ ὑὸν
Γεῖα μαλ᾽ ἐπξύνιεν ἑκηβόλον, ὡς ἐθέλ᾽ αὐτὸς,
Καὶ κρατερόν περ ἐὸντα· λαοῖσι δ᾽ ἐπ᾽ ἀριστερὰ χεῖρας
Πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε καθὲ μέρος· ἡ δ᾽ ὑπὸ χεῖρις
Σμερδαλέον κονάβησε· γέλασσε δ᾽ Φοῖβος Ἀπόλλων
Γηθήσας, ἐρατὴ δ᾽ ἁδὺ φρένας ἵκανε φωνὴ,
Θυμὸν ἀκουάζοντι· λύρῃ δ᾽ ἐρατὸν κιθαρίζων
Στῆ ῥ᾽ ὄγε θεσπίσας ἐπ᾽ ἀριστερὰ Μαιάδος υἱὸς
Φοίβου Ἀπόλλωνος· πυκνὰ δ᾽ ὑπὸ λιγέως κιθαρίζων
Γηρύετ᾽ ἀμφιβολάδην (ἐρατὴ δέ οἱ ἵετο φωνὴ)
Κραίνων ἀθανάτους τε θεοὺς καὶ Γαῖαν ἐρεμνὴν,
Ὡς πρῶτα γένετο, ἑκάστου δ᾽ ὡς λάχε μοῖρα ἕκαστος·
Μνημοσύνην μὲν πρῶτα θεῶν ἐγέραιρεν ἀοιδῇ,
Μητέρα Μουσάων· ἣ γὰρ λάχε Maιάδος υἱόν.
Τοὺς δ᾽ ἄλλους κατὰ πρέσβος τε, ἑκάστους ὡς γεγάασιν ἕκαστος,
Ἀθανάτους ἐγέραιρε θεοὺς Διὸς ἀγλαὸς υἱός,
Πάντ᾽ εἰπὼν κατὰ κόσμον, ἐπιπλήσιον κιθαρίζων.
Τὸν δ᾽ ἔρος εἰς στῆθος ἀμήχανος αἶψα θυμόν
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,

Βυθέ, μηχανιῶτα, πολυμήλου δαστὸς ἑταῖρε,
Πευτήκοντα βοῶν αἰπύτια πυῦπα μέμηλας·
Ἡυχίως, καὶ ἔπειτα μάλα μενέοις ὀΐω·
Νῦν δ᾽ ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, πολύτροπε Μαιάδος υἱὲ,
Ἦ σεῖο γοιῆς τάδ᾽ ἄμα ἔπετο θαυμαστὰ ἔργα,
Ἦέ τις ἀθανάτων, ἠὲ θνητῶν ἀνθρώπων,
Δῶρον ἀγαυὸν ἔδωκε, καὶ ἔφρασε θέσπιν ἀοιδήν·
Θαυμάσιόν γὰρ τοῦδε νέην ἔκλυον ἀκούων,
Ἣν οὔ πώποτε φημὶ δαήμεναι οὔτε τιν᾽ ἀνδρῶν,
Οὔτε τιν᾽ ἀθανάτων, οἳ Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχουσι,
Νόσφι σέθεν, φηλῆτα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ.
Τίς τέχνη, τίς Μοῦσα ἀμηχανίων μελεδώνων,
Τίς τρίβος; ἀτρεκέως γὰρ ἅμα τρία πάρεστιν,
Εὐφροσύνη, καὶ ἔρωτα, καὶ ἥδιμον ὕπνον ἑλέσθαι.

Occultare se cupiens: Latonaque valde inclytæ filium
Facillime sedavit longe-jaculantem, sicut volebat ipse;
Et licet fortis esset: capiens itaque sinistrâ manu
Plectro tentabat cantum, hæc autem a manu
Horrende sonuit, risit adeo Phœbus Apollo
Gavisus, amabilis etenim ad mentem venit vox
Cum animo audienti: lyrâ autem amabile ludens,
Stabat utique confisus ad lævam Majæ filius
Phœbi Apollinis, celeriterque acute citharam pulsans
Canebat alternatim (amabilisque illam sequebatur vox)
Celebrans immortalesque Deos, & terram tenebrosam,
Ut à principio facti fuere, & ut sortitus est partem singulus.
Mnemosynem quidem primum dearum honorabat cantione,
Matrem Musarum, hæc enim sortita est Majæ filium.
Aliosque secundum senioritatem, & ut geniti sunt singuli,
Immortales honorabat Deos, Jovis præclarus filius,
Omnia dicens ornate, & ad cubitum citharam pulsans.
Hujus itaque desiderium in pectore immensum capiebat
Et illum allocutus, verba alata dixit, (animum

'Bovicida, versute, elaborate convivii socie,
'Quinquaginta bobus digna hæc excogitâsti;
'Quiete, & deinde inter nos dijudicatum iri puto.
'Nunc autem age mihi hoc dic, versute Majæ fili, (opera?
'Nunquid te à nativitate h. simul secuta sunt admirabilia
'Vel quis immortalium, aut mortalium hominum,
'Donum illustre dedit, & docuit divinam cantionem?
'Admirabilem enim hanc novam vocem audio,
'Quam nunquam dico didicisse, neque aliquem virorum,
'Neq; aliquem immortalium, qui Olympias domos habent,
'Præter te, impostor, Jovis & Majæ fili.
'Quæ ars, quæ Musa difficilium curarum,
'Quod exercitium? vere enim simul tria adsunt,
'Ad lætitiam, & amorem, ac dulcem somnum accipiendũ.

NOTÆ.

l. 2. c. 10. Ità suprà, v. 278. — πυκνὸν ὑπὸ βλεφάρων ἀμαρύσσων, & alias, v. 387. ὡς φάτ᾽ ἐπιμίζων, unde videre est, quàm bonus fuerit & peritus *Homerus φυσιογνώμων*, qui *Vafris* hominibus & malignis, furacibusque frequentes tribuit *Nictationes*.

419. Καθὲ μέρος) Ità, pro κατὰ μέλος, *Bernardus Martinus*, rectè legit, *Var. Lect.* l. 2. c. xi, nam sic & olim, suprà, ad v. 53. & infrà, ad v. 498. ita lego; quòd μέλος proximo post versu olim licet non rectè adesset, at μέρος in hoc versu rectius, adesse debeat.

426. Κραίνων) *Bernardus Martinus*, Var. Lect. l. 2. c. 12. Αἰνίων, vel ὑμνίων legendum vult, ut sic nempè congruat cum τῷ οἱ, quod præcesserat, verùm nulla mutandi necessitas, cùm sit hic Ordo, Λιγέως κιθαρίζων γηρύετ᾽ ἀμβολάδην, ἐρατὴ δέ οἱ ἵετο φωνὴ, ἁδὺ περινθίσσων, κραίνων. *Syntaxin* vidit *H. Stephanus*, & voce κραίνων offensus, legit quoque, αἰνίων, vel ὑμνῶν, cum *Bernardo Martino*; verum iis in hâc parte non equidem assentior. Κραίνω, cum perfectione quâdam & consummatè quidvis facio, atque proindè, *Celebro, laudo*. Ità mox, v. 528. Πάντας ἐπικραίνουσα θεὺς, &c. Vid. *Etymolog.* M. v. Κραίνω.

430. Πρίσβιν) Nec hæc Vox observata *Lexicographis*. Πρίσβα quidem *Syncopatum*, pro πρέσβειρα, agnoscunt, at *Substantivum* hoc, & *Senioritatem*, ut *Academici* vocant, sive jus *Primævitatis* sonat.

432. Ἐπιπλήσιον) Mallem ὑπιπλήσιον, ut infrà, v. 507.

439. Θαυμασιὰ ἔργα) Vid. suprà, ad v. 80.

445. Φηλῆτα) Ità, pro φιλῆτα, scribo, vid. suprà, ad v. 67.

446. Ἀμηχανίων) Ab ἀμήχανις, i.e. ἀμηχάνητος. Vox *Xenophontea*.

VARIÆ LECTIONES.

418. Λαβὼν) *Sc.* λύρῃ, *H. Steph.*

419. Μέρος) *Sc.* μέλος, olim, non bené.

426. Κραίνων) *Sc.* αἰνίων, ὑμνίων, vid. N. in *Textum*.

430. Γεγάασιν) *Sc.* γεγάασιν, malè, olim.

432. Ὑπιπλήσιον) *Sc.* ἐπιπλήσιον, vid. Not. in *Textum*.

445. Φηλῆτα) *Sc.* φιλῆτα, ut suprà, v. 67. & v. 214.

Καὶ

Καὶ γὰρ ἐγὼ Μούσῃσιν Ὀλυμπιάδῃσιν ὀπηδός,
Τῇσι χορεί τε μέλουσι, καὶ ἀγλαὸς οἶμος ἀοιδῆς,
Καὶ μολπὴ τηλαυγὴς, καὶ ἱμερόεις βρόμος αὐλῶν.
Ἀλλ' ἔπω τί μοι ὧδε μὴ φρεσὶν ὧδε μέλησεν,
Οἷα νέων θαλίης ἐνδέξια ἔργα πέλονται.
Θαυμάζω, Διὸς υἱὲ, πάϊ', ὡς ἔφατον κιθαρίζεις.
Νῦν δ' ἐπεὶ ἔν, ὀλίγος περ ἐὼν, κλυτὰ μήδεα οἶδας.
Σοὶ δ' αὐτῷ κραδίῃ καὶ μητρὶ τόδ' αἰχμηκάκῳ ἀγορεύσω,
Ναὶ μὰ τόδε κεράϊνον ἀκόντιον, ἢ μέ ἐγώ σε
Κυδρὸν ἐν ἀθανάτοισι, καὶ ὄλβιον ἡγεμονεύσω,
Δώσω τ' ἀγλαὰ δῶρα, καὶ εἰς τέλος οὐκ ἀπιτήσω.
Τόνδ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμοιβαῖον προσηλέγοισιν,
Εἰρωτᾷς μὺ, Ἐκάεργε τοξοφορηδὸς αὐτὰρ ἐγώ σοι
Τέχνης ἡμετέρης ἐπιβήμεναι οὔ μεγαίρω.
Σήμερον εἰδήσῃς· ἐθέλω δέ τοι ἤπιος εἶναι
Βουλῇ καὶ μύθοισι· σὺ δ' ἔρεσσὶ πάντ' εὖ οἶδας·
Πρῶτος γὰρ, Διὸς υἱὲ, μετ' ἀθανάτοισι θαάσσῃς
Ἧΰς τε κρατερός τε· φιλεῖ δέ σε μητίετα Ζεὺς,
Ἐκ πάσης ὀσίης, ἔπορεν δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα,
Καὶ τιμὰς, σέ γε φασὶ διαμπερὲς ἐκ Διὸς ὀμφὰς,
Μαντοσύνας θ', Ἑκάεργε, Διὸς πέρι, ἴσμαζε πάντα.
Καὶ νῦν σ' αὐτὸς ἐγὼ παῖδ' ἀφρεῖον δεδάηκα·
Σοὶ δ' αὐτοκρεέλόν ἐστι δαήμεναι, ὅ, τι μφοιτᾷς·
Ἀλλ' ἐπεὶ ἔν τοι θυμὸς ἐπιθύει κιθαρίζειν,
Μέλπεο καὶ κιθάριζε, καὶ ἀγλαΐας ἀλίγκιον,
Δεῖρμρ ἐξ ἐμέθεν· σὺ δὲ μοι, φίλε, κῦδος ὄπαζε·
Εὐμόλπῃ, μὴ χερσὶν ἔχων λιγύφωνον ἑταίρου,
Καλὰ καὶ εὖ καὶ κόσμον ἐπισταμένῳ ἀγορεύειν.
Εὔκηλος μὲ ἔπειτα φέρειν εἰς δαῖτα θάλειαν,
Καὶ χορὸν ἱμερόεντα, καὶ ἐς φιλοκυδέα κῶμον,
Εὐφροσύνῃσι νυκτός τε ἠμάτιός τε ὅς τις ἀρ' αὐτῷ
Τέχνῃ καὶ σοφίῃ δεδαημένος ἐξερεείνῃ,

'Etenim ego, Musarum Olympiadum sum sectator,
'Quibus choreaq; curæ sunt & præclarus modus cantionis,
'Et cantus florens, & amabilis strepitus tibiarum.
'Sed nondum mihi cantus in mente sic curæ fuit,
'Qualia juvenum convivii apta opera existunt:
'Admiror, Jovis fili, hæc, quam amabiliter citharâ pulsas.
'Nunc autem, quoniam parvus licet, inclyta consilia nôsti,
'Tibique ipsi & matri hoc verè dicam,
'Nâ per hoc corneum telum, certè quidem ego te
'Inclytum inter immortales, & beatum ducam,
'Daboque præclara munera & tandem non te decipiam.
Huic Mercurius verbis respondebat astutis,
'Interrogas me, Procul-operans; verum ego tibi
'Artem nostram ascendere non invideo.
'Hodie scies, volo autem tibi placidus esse
'Consilio & verbis, tu autem in mente omnia nôsti:
'Primus enim, Jovis fili, inter immortales sedes,
'Bonusque fortisque; amat utique te consultor Jupiter
'Ex omni æquitate, dedit etenim tibi præclara dona,
'Et honores, teque ajunt, didicisse ex Jove prædictiones,
'Vaticiniaque, ô-Procul-operans, à Jove, fata omnia.
'Et nunc ipse ego te filium opulentum cognovi:
'Tibi autem promptum est discere, quodcunque cupis;
'Sed quoniam tibi animus movetur citharam pulsare,
'Cane & citharam pulsa, & gaudia consectare,
'Suscipiens à me; tu autem mihi, chare, gloriam præbe.
'Rectè-cane, præ manibus habens dulcivocam sociam,
'Pulchre, & bene, ac ornate, scientem dicere.
'Securus quidem deinde ferre ad convivium floridum,
'Et choream amabilem, & ad amantem gloriam ludum,
'Lætitiam noctisque & diei, quicunque igitur ipsam
'Arte & sapientia edoctus experiatur,

NOTÆ.

457. Ναὶ μὰ τόδε κεράϊνον) *Prior* Δ κεράϊνα, quæ est Arbos *Cornus*, semper aliàs *Homero* brevis, hic tamen producitur, vi *Toni* sui, & sequentis ν'.

468. Ὀμφὰς) Ità, pro ὀμφῆς, rectè *Bernardus Martinus*, Var. Lectiones, l. 2. c. 12. quod firmat μαντοσύνας, proximè sequens.

470. Παῖδ' ἀφρεῖον) Quoniam non bene videtur *Mercurius* ipse recens-natus *Apollinem* παῖδα vocare, *Bernardus Martinus*, Var. Lect. l. 2. c. 12. vel παῖς σ' ἀφρεῖον, vel παῖς σ' ὀξύνοον, legi mavult. Locum hæ *Lectiones* possunt habere inter *Varias*; at quùm hoc etiam *Mercurii* Pueritiæ dari possit, ut *Apollinem* etiam *Puerum* vocet, licet aliquantò majorem, maneat per me licet, Vetus Lectio; inter νῦν tantùm & αὐτὸς τὸ σὸ interserendum puto.

475. Εὐμόλπῃ) Vox legitima εὐμολπίαν, at nec illa satis *Lexicographis* nota.

476. Ἐπισταμένῳ) Ità, pro ἐπισταμένως, scribo; ut ad ἑταίρου referatur. Alii ἐπιστεμφῶς substituebant, paulò melius: at ἐπισταμένῳ bene & eleganter ad ἑταίρου respicit.

477. Δαῖτα θάλειαν) Vid. ad *Iliad.* ω'. v. 43. & confer *Suidam*, v. Δαίτη.

478. Φιλοκυδέα κῶμον) Ità pro φιλοκηδέα κῶμον, ut suprà, v. 375. φιλοκυδὲς ἅπας, in *Omnibus*; nisi quis φιλοκηδέα κῶμον dictum putet, ex rixis & contentionibus, propter jurgia & vapulationes, & alia pericula innumera, quæ Comessationibus frequentioribus adesse solent, unde illud *Salomonis*, Proverb. c. 23. v. 29. 30. *Cuinam Miseria? Cuinam Dolor? Cuinam Contentiones? Cuinam Garrulitas? Cuinam Vulnera sine causâ? Cuinam Oculorum rubedo? Qui ad Vinum morantur; qui mixta Vina quærunt.*

VARIÆ LECTIONES.

468. Ὀμφὰς) γρ. ὀμφῆς olim, minùs benè.

470. Καὶ νῦν σ' αὐτὸς ἐγὼ παῖδ' ἀφρεῖον δεδάηκα) γρ. καὶ νῦν αὐτὸς ἐγὼ παῖς σ' ἀφρεῖον, vel ὀξύνοον, ut in Not. ad *Textum*.

476. Ἐπισταμένῳ) γρ. ἐπισταμένως, & ἐπιστεμφῶς.

478. Φιλοκυδέα) γρ. φιλοκηδέα, vid. N. ad *Textum*.

Φθεγσομένη πανδῖα νόῳ χαρίεντα διδάσκει,
Ῥεῖα συνηθίῃσιν ἀνεγκομένη μαλακῇσιν,
Ἔργασίλων φεύγουσα δυσπάλην· ὃς δέ κεν αὐτῶ
Νηΐς ἐὼν πεπρῶτον ἐπιζαφελῶς ἐρεείνῃ,
Μῶν αὖτις κὲν ἔπειτα μετήορός τε ἠρυαλίζοι.
Σοὶ δ' αὐτάρκειτόν ἐστι διηνεκέως, ὅ τι θυμοιτᾶς,
Καὶ τοὶ ἐγὼ δώσω παύτερ. Διὸς ἀγλαὸ κοῦρε.
Ἡμεῖς δ' αὖ ὀρεσί τε & ἱππόβοτα πεδίοιο
Βουσὶ νομεὺς, Ἔκαεργε, νομεύσομεν ἀγραύλοισιν,
Ἔνθεν ἄλις τέξουσι βόες ταύροισι μιγεῖσαι,
Μίγδα θηλείας τε καὶ ἄρσενας· οὐδέ τι σε χρὴ
Καρδαλίσον ὦν ἐόντα περιζαμφῶς κεχολῶσθαι.
Ὡς εἰπὼν, ἄρειξ'· ὁ δ' ἐδέξατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἑρμῇ δ' ἐγγυαλίξειν ἔχειν μάστιγα φαεινὴν,
Βουκολίας τ' ἐπέτελλεν· ἑδέκτο δ Μαιάδος υἱὸς
Γηθήσας· κίθαριν δ λαβὼν ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς
Λητοΐδης ἀγλαὸς υἱὸς ἀνὰξ ἑκάεργος Ἀπόλλων,
Πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μίτρον· ὁ δ' ὑπὸ χειρὸς
Ἱμερόεν κονάβησε· θεὸς δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε.
Ἔνθα βόες μὲν ἔπειτα ποτὶ ζαθέην λειμῶνα
Ἐτραπέτην· αὐτὰρ δ Διὸς ἀγλαὰ τέκνα
Ἀψορρόοι ὦσαν Ὄλυμπον ἀγαλλόμενοι φόρμιγγι·
Τερπόμενος φόρμιγγι χάρη δ' ἄρα μητίετα Ζεύς.
Ἀμφω δ' εἰς φιλότητα συνήγαγε, καὶ τὸ μὲ Ἑρμῆς
Λατοΐδη ἐφίλησε διαμπερὲς, ὡς ἔτι καὶ νῦν,
Σήματ' ἐπὶ κιθαρίσαι μὲ Ἐκηβόλῳ ἐγγυαλίξειν,
Ἱμερτῶ δεδαώς· ὁ δ' ὑπαυλήσιον κιθαρίζειν,
Αὐτὸς δ' αὖθ' ἑτέρης σοφίης σημάσασθε τέχνας,

'Allocuta multa variaque menti grata docet,
'Facile conſuetudinibus ludens mollibus,
'Operationem evitans infelicem: quicunque autem ipſam
'Neſcius primum vehementer pertentet,
'Stulte ſic deinde ſublimeque crepuerit,
'Tibi autem promptum eſt diſcere, quodcunque cupis,
'Et tibi ego dabo hanc, Jovis præclare puer.
'Nos autem rurſus montiſque & equos-paſcentis ſoli,
'Bobus paſcua, Procul-operans, paſcemus agreſtibus:
'Hinc ſatis parient boves, cum tauris mixtæ,
'Mixtim fœminaſque & maſculos, neque te oportet,
'Aſtutus licet ſis, vehementer iraſci.
Sic locutus præbuit: hic a. ſuſcepit Phœbus Apollo,
Mercurio autem præbuit lubens ſcuticam præclaram,
Boum autem curas commiſit; ſuſcepit adeò Majæ filius
Lætus, citharamque ſuſceptam manu lævâ
Latonæ præclarus filius rex procul-operans Apollo
Plectro excitabat cantum, hac autem ſub manu
Amabiliter ſonuit, deuſque pulchrè cecinit.
Ibi boves quidem deinde ad valde divinum pratum
Verſæ ſunt: ipſi autem Jovis præclari filii
Retrogradi ad Olympum valdè-nivoſum contenderunt,
Oblectati citharâ; gaviſus eſt igitur conſultor Jupiter;
Amboſq; in amicitiam conduxit: & tum quidē Mercurius
Latonium amavit omninò, ſicuti adhuc & nunc,
Pignus poſtquam citharam quidem Procul-jacienti præbuit
Amabilem cum didiciſſet, hic verò ſub ulnâ ſonabat.
Ipſe autem rurſus alterius ſapientia fingebat artem,

NOTÆ.

483. Φεύγουσα) Olim φθέγξασα, at illam vocem nuſquam inveniri puto, neque enim φθέγγω, ſed φθέγγομαι tantum. Videtur autem *Amanuenſis* hìc φθέγξασα, pro φεύγουσα, ſcripſiſſe, per errorem oculo & animo ad φθογερὴν attento, v.481. De hac re *Bernardus Martinus*, Var. Lect. l.2. c. 12. Φθέγξασα) Ὑπαυλον ἑλκε. *Legendum* φεύγουσα, *pro* φθέγξασα. *Sive quia Bella, Hiſtoria, & ardua ejuſmodi Argumenta aptari non poſſunt Cithara modis, quæ Convivia tantùm & Prælia Virginum, libera Vina, & Tripudia, leves Morſiunculas, & Sororiantium Papillarum Compreſſiunculas, Lacertis Armillas, & Annulos Digitis furtim demptos, Pignora modò data, modo repetita, Animulam Baſio ereptam, Baſio reſtitutam, cæteroſque omnes Amantium Luſus referre gaudet, & Μώυς ἔρωτας ᾄδειν.* Hæc ille.

484. Ἔρεείνῃ) Ità, pro *Veteri* ἐρέεινε, ſcribendum; ut modò, ad v.480. — ἐξερεείνῃ.

494. Ἔχων) *Bernard. Martinus*, Var. Lect. l. 2. c. XI. pro ἔχων, mavult legere ἰκὼν, non inepté. *Ibid.* Μάστιγα) Τετέσι, τὴν χρυσῆν ῥάβδον· πυθμενικὴν καλαύροπα· ἢ κηρύκειον, i.e. *Caduceum.*

495. Ἐπέτελλεν) *Idem*, Ibidem legit ἐπέτειλεν.

498. Πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μίτρον) Ità, pro κατὰ μίλον, ſcribendum dixi ſuprà, ad v.419. ut & olim alias, nempe v. 52. *Ibid.* Ἡ δ' ὑπὸ χειρὸς Ἱμερόεν κονάβησε· θεὸς δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε) Ita reſtituo, pro corrupto, ἡ δ' ὑπὸ καλὸν Ἱμερόεν κονάβησε, καλὸν enim & ἱμερόεν non benè concurrunt, & pro μίλον mox καλὸν ſubſtituo, omnia ipſius Poetæ auctoritate, qui ſuprà, ad v. 53. ità de re eadem.

499. Θεὸς δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε) Ità ſuprà, ad v. 54, de eadem re, quare, ita hic lego, pro *Veteri* θεὸς δ' ὑπὸ μίλον ἄειδε. Omnes enim μίλον canunt, at non omnes καλὸν canunt.

500. Βόες — ἐτραπέτην) *Plurale* Nomen, Verbum *Duale*, vid. ad *Iliad.* ν'. v. 435.

507. Ὑπαυλήσιον κιθαρίζειν) Ità & olim hoc in loco, unde meritò ſuſpicandum, & ſuprà ſic legendum ad v. 432.

508. Ἐσημάσασθε) Ità, pro *Veteri* σημάσασθε, legendum; vel certè σημάξατε, ut probo ad *Iliad.* ρ'. v. 564. & υ'. v. 425.

VARIÆ LECTIONES.

483. Φεύγουσα) γρ. φθέγξασα.

494. Ἔχων) γρ. ἰκὼν, *Bernard. Martin.* ut Not. in Textum.

499. Ὑπὸ καλὸν ἄειδε) γρ. ὑπὸ μίλον ἄειδε, ut ſuprà, v.54.

508. Ἐσημάσασθε) γρ. σημάξατε, malè olim σημάσασθε.

Συρίγ-

Συρίγγων ἐνοπὴν ποιήσατο τηλόθ' ἀκουστήν.
Καὶ τότε Λητοΐδης Ἑρμῆν πρὸς μῦθον ἔειπεν.
Δείδια, Μαιάδος υἱὲ, Διὸς πρόκτορε, ποικιλομῆτα,
Μή μοι ἀπαμπίσῃς κιθαρίζων καὶ καμπύλα τόξα·
Τιμὴν γὰρ παρὰ Ζηνὸς ἔχεις, ἐπαμοιβία ἔργα
Θνητοῖς ἀνθρώποισι κατὰ χθόνα πολυσταφύλου.
Ἀλλ' εἴ μοι τλαίης γε θεῶν μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
Ἢ κεφαλῇ νεύσας, ἢ ἐπὶ Στυγὸς ὄμβριμον ὕδωρ,
Πάντ' ἂν ἐμοὶ θυμῷ κεχαρισμένα καὶ φίλα ἔρδοις.
Καὶ τότε Μαιάδης υἱὸς ἀπροφάσιστος κατένευσε,
Μή ποτ' ἀποκλέψειν, ὅσ' Ἑκηβόλου ἀπτάπησιν,
Μηδ' ποτ' ἐμπιλάσαι πυκινὴ δόμῳ· αὐτὰρ Ἀπόλλων
Λητοΐδης κατένευσεν ἐπ' ἀρθμοῖ καὶ φιλότητι,
Μή τινα φίλτερον ἄλλον ἐν ἀθανάτοισιν ἔσεσθαι,
Μήτε θεὸν, μήτ' ἄνδρα, Διὸς γόνον· ἦ τ' ἐτέλειον
Σύμβολον ἀθανάτων ποιήσομαι, ἠδ' ἄμμι πάντων,
Πιστὸν ἐμοὶ θυμῷ τ' ἔμμεν· αὐτὰρ ἔπειτα
Ὄλβιον καὶ πλούτου δώσω βριακάλεα ῥάβδον,
Χρυσείην, τριπέτηλον, ἀκήριον· ἥ σε φυλάξῃ,
Πάντας ἐπικραίνουσι θεὺς, ἐπίων τε ἔργων
Τῶν ἀγαθῶν, ὅσα φημὶ δαήμεναι ἐκ Διὸς ὀμφῆς.
Μαντεύειν δ', φίλος ἐσσι, διοτρεφὲς, ἠδ' ἐρεείνειν,
Οὔτι σὺ θέσφατόν ἐστι δαήμεναι, οὔτι τιν' ἄλλον
Ἀθανάτων· τὸ γὰρ οἶδε Διὸς νόος· αὐτὰρ ἔγωγε
Πιστωθεὶς κατένευσα καὶ ὤμοσα καρτερὸν ὅρκον,
Μή τινα νόσφιν ἐμεῖο θεῶν αἰειγενετάων
Ἄλλον γ' εἰδέναι Ζηνὸς πυκινόφρονα βουλήν.
Καὶ σὺ, κασίγνητε χρυσόῤῥαπι, μή μοι κέλευε
Θέσφατα πιφαύσκειν, ὅσα μοῖρ' ὑφορᾷ Ζεύς.
Ἀνθρώπων μὲν ἄλλον δηλήσομαι, ἄλλον ὀνήσω,
Πολλὰ μεταξύπιον ἀμειγόμενον φῦλ' ἀνθρώπων.
Καὶ μέν τις ἐμῆς ὁμφῆς πεπνύσεται, ὅστις ἀν ἔλθῃ
Φωνῇ, καὶ πτερύγεσσι πεποιθότων οἰωνῶν·
Οὗτος ἐμῆς ὁμφῆς πεπνύσεται, οὐδ' ἀπατήσω.
Ὅς δέ κε μαψιλόγοισι πεποιθὼς οἰωνοῖσι,
Μαντεύειν ἐθέλῃσι παρὲξ νόον ἐξερεείνειν
Ἡμετέρην, νοέειν ἢ ἡμῶν πλέον αἰὲν ἐόντων,
Φήμ', ἀλίην ὁδὸν εἶσιν, ἐγὼ δέ κε δῶρα δέχοίμην.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, Μαίης ἐριαυχέος υἱὲ,
Καὶ Διὸς Αἰγιόχοιο, θεῶν ἐρικυδέος ἄγγελε,
Μοῖραι γάρ πῃς εἰσὶ κασίγνηται γεγαυῖαι
Παρθένοι, ὠκείῃσιν ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι,
Τρεῖς· κεφαὶ δ' ὑπὲρ κρατὸς πεπαλαγμέναι ἀλφίτῳ λευκῷ
Οἰκία ναιετάουσιν ὑπὸ πτυχὶ Παρνησσοῖο,
Μαντείης ἀπάνευθε διδάσκαλοι, ἣν ἐπὶ βουσὶ

Fistularum vocem fecit præsul audibilem.
Et tunc Latonius Mercurium verbis affatus est.
'*Metuo, Majæ fili, nuncie, varia consilia habens;*
'*Nè mihi furto auferas citharam, ac curvos arcus:*
'*Honorem enim à Jove habes transmutatoria opera*
'*Facere hominibus in terrâ multos-nutriente.* (rare,
'*Verum si mihi sustineres, deorum magnum juramentũ ju-*
'*Vel capite annuens, vel per Stygis fortem aquam,*
'*Omnia utique meo animo grata faceres.*
Et tunc Majæ filius promittens annuit,
Nunquam se furaturũ, quæcunq; Procul-jaciens possideret,
Neque unquam appropinquare densam domum: at Apollo
Latonius annuit in concordiâ & amicitiâ,
Neminem sibi magis charum inter immortales fore,
Neq; deum, neq; virum, Jovis fœtum: '*Perfectum autem*
'*Signum immortalium faciam,* inquit, *& præ omnibus*
'*Fidum meo animo, & honorabile: verum postea*
'*Felicitatis, & divitiarum dabo præclaram virgam,*
'*Auream, trium-foliorum, synceram; quæ te servabit,*
'*Omnes perficiens deos, verborumque & operum*
'*Bonorum, quæcunque dico didicisse ex Jovis Oraculo.*
'*Vaticinium autem, optime, à Jove-alte, quod scisciteris,*
'*Neque te fatale est discere, neque aliquem alium*
'*Immortalium; hoc enim novit Jovis mens: verùm ego*
'*Certò-persuasus annui, ac juravi forte jusjurandum,*
'*Neque aliquem præter me Deorum immortalium*
'*Alium scire Jovis sapiens consilium.*
'*Et tu, frater, habens-auream-virgam, ne me jubeas*
'*Fata detegere, quæcunq; consilio habet altisonus Jupiter,*
'*Hominum autem alii nocebo, alium juvabo:*
'*Multa circumiens magnorum gentes hominum,*
'*Atqui meo vaticinio juvabitur, quicunq; utique venerit*
'*Voce, ac alis perfectarum avium:*
'*Hic à meo vaticinio juvabitur, neque decipiam:*
'*Quicunque autem vaniloquis fretus avibus,*
'*Vaticinium voluerit præter mentem interrogare*
'*Nostrum, & intelligere diis plus semper existentibus,*
'*Dico, vanam viam it; ego nihilominus dona susceperim:*
'*Aliud autem tibi dicam, Majæ valde inclytæ fili,*
'*Et Jovis Ægidiferi, Deorum valde utilis dæmon,*
'*Parcæ enim quædam sunt sorores natæ*
'*Virgines, velocibus gaudentes alis,*
'*Tres: super caput autem conspersæ farinam albam*
'*Domos habitant sub valle Parnassi,*
'*Absque vaticinio magistræ, quod inter boves*

NOTÆ.

521. Λητοΐδης κατένευσεν ἐπ' ἀρθμοῖ καὶ φιλότητι) *Bernardus Martinus*, Var. Lect. l. 3. c. 15. pro κατένευσεν ἐπ' ἀρθμοῖ, legere voluit, κατένευσ' ἐπὶ ῥυθμοῖ, nempe putabat ille τὸ ἄρθμοῖ, pro ἀρθμοῖ poni; nec satis advertebat Vir Doctus, vocem ἄρθμιος *Homero* aliàs occurrere, *viz. Odyss.* π'. v. 427. & ἀρθμήσωσι, *Iliad.* ν'. v. 302. in quem locum, vid. quæ Nos.

528. Πάντας ἐπικραίνουσι θεὺς) Vid. suprà, ad v. 426.

537. Θέσφατα πιφαύσκειν) *Prior* ᾰ πιφαύσκειν, Naturâ *brevis*, in *Cæsurâ* producitur, ut *Iliad.* κ'. v. 502. 478. &c.

VARIÆ LECTIONES.

521. Κατένευσεν ἐπ' ἀρθμοῖ) *Sic.* κατένευσ' ἐπὶ ῥυθμοῖ, *Bernard. Martinus.*

Παῖς ἔτ' ἐὼν μελίφρων· πατὴρ δ' ἐμὸς οὐκ ἀλέγυνεν.
Ἔνθοθεν δὴ ἅπειζε ποτιφράσαι ἄλλοσ' ἰὼν ἄλλῃ,
Κηΐα βόσκοντ', καί τι κερδίονσιν ἔπεσσιν.
Αἰδὼ ὅτι μὲ θνίσουσιν, ἐδωδυῖαι μέλι χλωρὸν,
Προφρονίως ἐθέλουσιν ἀληθέσιν ἀγορεύειν·
Ἢν δ' ἀπονοσφισθῶσι Θεῶν ἰδίαν ἐδωδὴν,
Πειρῶν δὴ ἅπειζε παρὲξ ὁδὸν ἠμαρτινέειν.
Τάς τοι ἔπειτα δίδυμος· σὺ δ' ἀτρεκέως ἐρεείνων,
Σὸν αὐτῆ φρένα τέρπε· κῆ εἰ βροτὸν ἄνδρα δαείης,
Πολλάκι σῆς ἐμφῆς ἐπακούσεαι, αἶσα τύχῃσι.
Ταῦτ' ἔχε, Μαιάδος υἱὲ, κῆ ἀγραύλους ἕλικας βῶς,
Ἵππους τ' ἀμφιπόλους τε, κῆ ἠνορέους παλαιγύας·
Καὶ χαροπῶσι λέουσι, κῆ ἀργιόδουσι σύεσσι,
Καὶ κυσὶ, καὶ μήλοισιν, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών,
Πᾶσι δ' ἐπὶ σοφὸς ἐστὶν, ἀνάσσειν κύδιμος Ἑρμῆς·
Οἷον δ' εἰς Ἀΐδην τελεσφόρον ἄγγελον εἶναι·
Ὅς τ' ἄδωτός περ ἐὼν, δώσει γέρας σὸν ἑλάχιστον.
Οὕτω Μαιάδης υἱὸν ἄνακτ' ἐφίλησεν Ἀπόλλων
Παντοίῃ φιλότητι· χάριν δ' ἐπέθηκε Κρονίων.
Πᾶσι δ' ὅγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἐμίλει·
Παῦρα μὲν οὖν ὀνίνησι, τὸ δ' ἄπλετον ἐξαπατᾷ δὲ,
Νύκτα δι' ὀρφναίην, φῦλα θνητῶν ἀνθρώπων.
Καὶ σὺ μὲν ὕστατα χαῖρε, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱὲ·
Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομαι ἀοιδῆς.

'Puer adhuc meditatus sum: pater n. meus curam non fa-
'Hinc deinde volantes alios alibi, (ciebat.
'Favos depascunt, & perficiunt singula.
'Hæ autem quandoquidem insanierint, edentes mel viride,
'Promptè volunt veritatem dicere:
'Si verò privatæ fuerint Deorum suavi cibo,
'Conantur deinde extra viam ducere.
'Has tibi posthinc do: tu autem verè inquirens,
'Tuam ipsius mentem oblecta. & si mortalē virum cognôris,
'Sapius tuum vaticinium exaudiet, si acciderit.
'Hæc habe, Majæ fili, ac agrestes flexipedes boves,
'Equosque cura, & mulos patientes laboris:
'Et super horribiles leones, & albidentes sues,
'Et canes, & oves, quæcunque nutrit ampla terra,
'Omnes etiam super oves imperet inclytus Mercurius;
'Solus etiam ad Plutonem perfectus nuncius esto;
'Qui donorum-expers licet sis, dabit donū non minimum.
Sic Majæ filium rex amavit Apollo
Omni amicitiâ, gratiam autem addidit Saturnius:
Cum omnibusque hic mortalib. & immortalib. versabatur.
Parum quidem utique juvat, at immane quantum decipit,
Noctem per obscuram gentes, mortalium hominum.
Et tu quidem sic salve, Jovis & Majæ fili:
Verùm ego & tui & alterius memor ero cantionis.

NOTÆ.

557. Θυΐσουσιν) Ἔνθοι γάνυν δ' περὶ τὸ θυΐζω, θυΐσω· ὅθεν θυμὸς, ἡ ἔνθεος βάκχη· ὡς, Θυμάσιν ἀμοβόροις ἰκέλοι. Frustrà & hanc Vocem quæras in Vulgaribus *Lexicis*. *Ibid.* Θυΐσουσιν, ἐδωδυῖαι μέλι χλωρὸν) Mirum, quasi & *Mel* conferat ad *Enthusiasmum*; unde & mox, *versu* nempe sequenti abhinc tertio, vocat θεῶν ἰδίαν ἐδωδήν. Vid. suprà, ad *Batrachom.* v. 39.

558. Ἀληθέσιν ἀγορεύειν) Ità scribo Ὁμηρικώτερον, pro falso ἀληθέα, ut ad *Odyss.* η'. v. 297. *Ultima* nihilominùs & ἀληθέσιν produci benè potest, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*; quod minimè advertentes ψευδηγενέσι, scripserunt ἀληθείῳ. Legi etiam potest ἀληθέα μυθήσεσθαι.

559. Θεῶν ἰδίαν ἐδωδὴν) Δηλονότι, μέλι, ut suprà, ad v. 557.

568. Πᾶσι δ' ἐπὶ σοφὸς ἐστὶν ἀνάσσειν) *Mercurius* & *Pan*, νόμιοι θεοὶ, ut inter alios *Coluthus*, de Raptu *Helenæ*, v. 112. Ἔνθι ἔχων σύριγγα, καὶ ἥβαι καλὰ νομῆων, Πανὶ καὶ Ἑρμείαι φίλῳ ἀντιβάλλετο φωνώ.

VARIÆ LECTIONES.

555. Δὴ ἅπειζε) γρ. ἦ ἔπειζε, & δ' ἅπειζε, ut infrà, ad v. 560.

557. Θυΐσουσιν) γρ. θνίσουσιν.

558. Ἐθέλουσιν) γρ. ἐθέλωσιν, olim, non benè.

Ibid. Ἀληθέσιν) γρ. ἀληθείῳ, non benè; ut probamus, ad *Iliad.* ψ'. v. 361.

560. Δὴ ἅπειζε) γρ. ἦ ἔπειζε, & δ' ἅπειζε, ut suprà, ad v. 555.

ΟΜΗΡΟΥ ΥΜΝΟΙ

§. IV.

In hoc Hymno declaratur Veneris *&* Anchisæ *Connubium, ex quo Natus* Æneas, *Heros* Trojanus. *Vid.* Br. Schol. *ad* Iliad. *υ'. v.* 307.

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

Μοῦσα, μοὶ ἔννεπε ἔργα πολυχρύσου Ἀφροδίτης
Κύπριδος, ἥπ θνητοῖσιν ἐπὶ γλυκὺν ἵμερον ὄρσε,
Καί τ' ἐδαμάσσατο φῦλα καταθνητῶν ἀνθρώπων,
Οἰωνούς τε διιπετέας, καὶ θηρία πάντα,
Ἠδὲ ὅσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει, ἠδ' ὅσα πόντος·
Πᾶσιν δ' ἔργα μέμηλεν ἐυστεφάνου Κυθερείης.
Τρεῖς δ' ἄρα νόον ἔχεπ ἀπταπόγητον φρένας, οὐδ' ἀπατῆσαι·
Κύπριν τ' Αἰνείαν Διὸς, γλαυκώπιδ' Ἀθήνην,
Οὐ γάρ οἱ φίλα ἔργα πολυχρύσου Ἀφροδίτης
Ἀλλ' ἄρα οἱ πόλεμοί τε ἄδον, καὶ ἔργον Ἄρηος,
Ἔργα τε μαίμυκάς τε, καὶ αἰγλατὰ ἔργ' ἀλεγύνειν.
Πρώτη τέκτονας ἄνδρας ἐπιχθονίους ἐδίδαξε
Ποιῆσαι σάτινας τε ἅρματα ποικίλα χαλκῷ·
Ἥδε τε παρθενικὰς ἁπαλόχροας ἐν μεγάροισιν
Ἀγλαὰ ἔργ' ἐδίδαξεν, ἐπὶ φρεσὶ θῆσιν ἑκάστην.
Οὐδέ ποτ' Ἀρτέμιδα χρυσηλάκατον κελαδεινὴν
Δάμνᾳ ἐν φιλότητι φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη·
Καὶ γὰρ τῇ ἅδε τόξα, καὶ ἔρεπτε θῆρας ἐναίρειν,
Φόρμιγγάς τε, χορούς τε, διαπρύσιοί τ' ὀλολυγαί,
Ἄλσεά τε σκιόεντα, δικαίων τε πτόλις ἀνδρῶν.
Οὐδὲ μὲν αἰδοίη κούρη ἅδε ἔργ' Ἀφροδίτης
Ἰσίη, ἣν πρώτιστα τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
Αὖτις δ' ὀπλοτάτην, βουλῇ Διὸς Αἰγιόχοιο,
Πότνιαν, ἣν ἐμνῶντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων·
Ἣ δὲ μάλ' οὐκ ἤθελεν, ἀλλὰ σφέας ἄπτερον.

IN VENEREM.

Musa, mihi dic opera aurea Veneris
Cypridis, quæque diis dulce desiderium excitavit,
Atque domavit gentes mortalium hominum,
*Aves*que *aërias, ac feras omnes,*
Quascunq; continens multas nutrit, & quascunq; pontus:
Omnib. etenim cura sunt opera pulchrâ coronâ habentis Cy-
Tres a. non valet flectere animos, neq; decipere; (theree.
Puellamque Ægidiferi Jovis, casiam Palladem,
Neque enim illi placuere opera aurea Veneris;
Sed utique illi bellaque placuerunt & officium Martis,
Praliaque, pugnaque, ac præclara opera curare;
Prima fabros lignarios viros terrestres docuit
Facere plaustra, & currus varios ære;
Hæcque virgines mollicarnes in ædibus
Præclara opera docuit, in mentem ponens unicuique.
Nec unquam Dianam habentem aureum-colum sonoram,
Domat in amicitia subridens Venus:
Etenim huic placuêre arcus, ac in montib. feras necare,
Lyraque, choreæque, celebresque exclamationes,
Lucique umbrosi, justorumque urbs virorum.
Neque quidem veneranda puellæ placuêre opera Veneris
Vesta, quam primam peperit Saturnus versutus,
Deinde autem postremam consilio Jovis Ægidiferi,
Venerandam, quam expetebant Neptunus & Apollo:
Hæc autem noluit, verùm rigidè respuit,

NOTÆ.

2. Κύπριδος, ἥπ θνητοῖσιν ἐπὶ γλυκὺν ἵμερον ὄρσε) Hinc *Anacreon*, v. 929. Ὁ δ' καὶ θεῶν δυνάστης Ὁ δ' καὶ βροτοὺς δαμάζει. Vid. *Conrad. Rittershus.* ad *Oppian.* Halieutic l. 4. v. 34.

4. Οἰωνούς τε διιπετέας) Nova hic, & inusitata, nec prorsum explorata, Ϛ διϊπετὴς significatio; quæ Vox ut plurimùm sonat τὸ παρὰ Ϛ Διὸς πίπτον τι, ὡς Παλλάδιον, Ϛ Ἀρτέμιδος εἴδωλον διϊπετές. De his vid. *Etymolog.* M. v. Παλλάδιον, & quæ Nos ad *Euripid.* Iphigen. Taur. v. 88. De *Matre Deorum*, cujus Imago in *Pessinunte* delapsa; ut *Herodianus*. At hoc in loco, ὁ διϊπετὴς, ὁ ἐκ αἰθέρος πεπτόμενος. Est etiam διϊπετὴς, ἀντὶ Ϛ, ἀφυγὴς καὶ διϊπετῆς συμφορὰ dicuntur: Unum à limpidis fluviis sumptum, Alterum, à *Jove* auctore.

12. Πρώτη τέκτονας ἄνδρας) *Minerva* Operibus ferè omnibus Manualibus præesse fingitur, tam Fœminarum, quam Virorum; ut *Homerus* in hoc loco, & Nos mox, XLVII. v. 2.

13. Ποιῆσαι σαλίνας τε) *Hesych.* Σαλίναι) Αἱ ἀμάξαι, *Anacreon*, v. 1163. Νῦν δ' ἐπιβαίνῃ σαλινίων, quare pro σατῖνα, lego σατίνας, vel σατίνας τι. Et hæ Voces paucis *Lexicis* notæ.

22. Ἰσίη, ἣν πρώτιστα τέκετο Κρόνος — αὖτις δ' ὀπλοτάτην) Nemo, quod sciam, hunc locum explicare conatus, *Vestam* nempè *Primam Saturno* genitam, hoc est *Seniorem*; & tamen *Juniorem*, *Ultimamque*; cum sint *Juno* & *Ceres*, priores. Ipse tamen Poeta mox explicat quodammodò, ubi πρώτη καὶ πυμάτη Ἑστίη πατρὸς λέχεϊ, XXVIII. v. 5.

VARIÆ LECTIONES.

13. Σαλίνας) γρ. σαλίνας τε, & σατῖνα.

22. Ἰσίη) γρ. ἑσίη, non æquè benè, ut aliàs probo. ad *Odyss.* τ'. v. 304.

Ὦμοι

Ὤμοσε δ᾽ μέγαν ὅρκον, ὃ δὴ τετελεσμένον ἐστίν,
Ἁψαμένη κεφαλῆς πατρὸς Διὸς Αἰγιόχοιο,
Παρθένον ἔσεσθαι πάντ᾽ ἤματα δῖα Θεάων.
Τῇδι πατὴρ Ζεὺς δῶκε καλὸν γέρας, ἀντὶ γαμετῆς·
Καί τι μέσῳ οἴκῳ κατ᾽ ἄρ᾽ ἕζετο, πῖαρ ἐλοῦσα.
Πᾶσιν δ᾽ ἐν ναοῖσι Θεῶν πρεσβοχός ἐστι,
Καὶ παρὰ πᾶσι βροτοῖσι Θεῶν σεμνοτάτη τέτυκται.
Τάων οὐ δύναται πεπιθεῖν φρένας, οὐδ᾽ ἀπατῆσαι,
Τῶν δ᾽ ἄλλων οὔτ᾽ ἄρ τι πεφυσμένον ἔξ᾽ Ἀφροδίτην,
Οὔτε Θεῶν μακάρων, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
Καί τι παρὲξ Ζηνὸς νόον ἤγαγε τερπικεραύνου,
Ὅστις μείζοτός τ᾽ ἐστὶ, μεγίστης τ᾽ ἔμμορε τιμῆς·
Καί τε ἑοῦ, εὖτ᾽ ἐθέλοι, πυκιναὶς φρένας ἐξαπαφίσκει,
Ῥηϊδίως συνέμιξε καταθνητῇσι γυναιξί,
Ἥρης ὀπλοτάτῃσι κασιγνήτης, ἀλόχου τε,
Ἣ μέγα εἶδος ἀρίστη, τὸ ἀθανάτῃσι θεῇσι.
Κυδίστην δ᾽ ἄρα μιν τέκετο Κρόνῳ ἀγκυλομήτης,
Μήτηρ τε Ῥείη· Ζεὺς δ᾽ ἄφθιτα μήδεα εἰδὼς
Αἰδοίην ἄλοχον ποιήσατο, κύδος ἰδυῖαν.
Τῇ δ᾽ ἐπὶ αὐτῇ Ζεὺς γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ,
Ἀνδρὶ καταθνητῷ μιχθήμεναι, ὄφρα τάχιστα
Μηδ᾽ αὐτὴ βροτέης εὐνῆς ἀπερύκοιτο εἰλὴ,
Καί ποτ᾽ ἐπευξαμένη εἴπῃ μετὰ πᾶσι Θεοῖσιν,
Ἡδὺ γελοιήσασα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
Ὡς ῥα Θεοὺς συνέμιξε καταθνητῇσι γυναιξὶν,
Καί τι καταθνητὰς ἡοῦς τέκεν ἀθανάτοισιν·
Ὡς τι Θεὰς ἀνέμιξε καταθνητοῖς ἀνθρώποις.
Ἀγχίσεω δ᾽ ἄρα οἱ γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ,
Ὅς τότ᾽ ὀρεσκῴοις ὄρεσιν πολυπιδάκου Ἴδης
Βουκολέοισκεν βῆας, ὀμοιήσιος ἀθανάτοισιν ἰοικώς.
Τὸν δὴ πεισθεῖσα ἰδοῦσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
Ἠράσθη, καπάγλως δὲ κραδὶ φρένας ἵμερος εἷλεν·
Ἐς Κύπρον δ᾽ ἐλθοῦσα, δυώδεα νηὸν ἔδυσεν,
Ἐς Πάφον· ἐν δέ οἱ τέμενος, βωμός τε δυώδης·
Ἔνθ᾽ ἥγ᾽ εἰσελθοῦσα, θύρας ἐπέθηκε φαεινὰς,
Ἐνθάδε μὲν Χάριτες λοῦσαν, καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ
Ἀμβροσίῳ, οἷα θεοὺς ἐπινέμονται αἰὲν ἐόντας,
Ἀμβροσίῳ, ἑανῷ, τό ῥα οἱ πεπυκασμένον ἦεν.
Ἑσσαμένη δ᾽ εὖ πάντα περὶ χρῒ ἔμματα καλὰ,
Χρυσῷ κοσμηθεῖσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
Σεύατ᾽ ἐπὶ Τροίην, προλιποῦσ᾽ εὐώδεα Κύπρον,

Juravitq; magnum juramentum, quod utiq; perfectum eſt,
Tangens caput patris Jovis Ægidiferi,
Virgo uti eſſet omnibus diebus Diva Dearum.
Huic pater Jupiter dedit pulchrum donum, loco nuptiarum,
Atque media in domo ſedit, pinguedinem capiens,
Omnibus a. in templis Deorum primùm honoris-jus habet,
Et apud omnes mortales Dearum maximè venerabilis fuit.
Harum non valet flectere mentes, neque decipere,
Ex aliis autem nemo eſt, qui fugit Venerem.
Neque Deorum beatorum, neque mortalium hominum:
Quin & Jovis mentem adimit, qui oblectatur fulminibus,
Quique maximus eſt, maximumque ſortitus eſt honorem:
Et hujus, quando voluerit, ſapientem mentem decipiens,
Facile miſcuit cum mortalibus mulieribus,
Junonis oblitum faciens, ſororis & uxoris,
Quæ valde formâ pulcherrima, inter immortales deas;
Inclytiſſimam etenim illam peperit Saturnius verſutus,
Materque Rhea; Jupiterque incorruptibilia conſilia ſciens
Venerandam uxorem fecit, inclyta ſcientem.
Huic & ipſi Jupiter dulce deſiderium impoſuit animo,
Viro cum mortali ut miſceretur, ut quàm celerrimè
Nè & ipſa humani concubitûs expers ſit;
Atque aliquando jactans diceret inter omnes Deos,
Dulcè ſubridens riſum-amans Venus,
Quod utique Deos miſcuit cum mortalibus mulieribus,
Et mortales filios peperit immortalibus;
Quodque Deas immiſcuit cum mortalibus hominibus.
Anchiſæ igitur illi dulcem amorem impoſuit animo,
Qui tum in ſummis montibus multifontis Idæ
Cuſtodiebat boves, corpore immortalibus ſimilis.
Hunc poſtea cum vidiſſet riſum-amans Venus,
Amavit, & immane quantum mentem amor corripuit:
Cyprumque cùm veniſſet, odoriferum templum ingreſſa eſt,
In Papho: ibi illi templum eſt, araque odora:
Ubi hac ingreſſa, januas ſibi occluſit lucentes;
Ibi illam Gratiæ lavarunt & unxerunt oleo
Immortali, qualiter Deos convenit ſemper exiſtentes,
Ambroſio, fluido, quod utique illi fragrans erat.
Induta a. rectè omnia circa corpus veſtimenta pulchra,
Auro ornata ſubridens Venus,
Contendebat ad Trojam, derelictâ odorâ Cypro,

NOTÆ.

34. Πεφυσμένον) Ità ſemper, pro πεφυσιμένον, ſcribendum probo, ex *Analogiâ*, ad *Iliad.* ξ'. v. 488.

53. Ἀγχίσεω δ᾽ ἄρα οἱ γλυκὺν ἵμερον) Hanc Hiſtoriam tangit *Theocrit.* Idyll. α', v. 105. Οὗ λέγεται τὸν Κόμβεν ὁ βουκόλος ἅρπι ποτ᾽ Ἴδαν, Ἅρπι ποτ᾽ Ἀγχίσαν. Vid. ad *Iliad.* ε'. v. 313. & ad υ'. v. 307. *Scholia. Anchiſes* autem erat filius *Capyos*, *Aſſaraci* filii, & *Themidis*, *Ili* filiæ; ut *Apollodorus*, l. 3. c. 12. §. 2.

55. Βουκολέοισκεν βῆας) Σχῆμα καλεῖται, Ἐκ φθορᾶς, ὡς νῆες βορᾶς· βοῶν ἐπιβουκόλος· αἰπόλος αἰγῶν· ποδάνιπτρα ποδῶν· οἶνον οἰνοχοεῖν, de quâ re Nos aliás; ut *Iliad.* τ'. v. 163. & *Eſther.* v. 644.

61. Ἐνθάδε μὲν Χάριτες) Hoc *Decaſtichon* extat, *Odyſſ.* θ'. v. 362.

VARIÆ LECTIONES.

29. Τῇδι) *rec.* τῇ δέ, olim, non bené.
34. Πεφυσμένον) *rec.* πεφυσιμένον, vid. ad *Odyſſ.* α'. v. 18.
38. Εὖτ᾽ ἐθέλοι) *rec* εὖτε θέλοι.
54. Πολυπιδάκου) *rec.* πολυπίδακος, ut *Iliad.* υ. v. 59.
56. Δὴ πεισθεῖσα) *rec.* δ᾽ ἅπεισα.
59. Ἐνθάδε) *rec.* ἔνθα δ, olim, non bené.
61. Ἐνθάδε) *rec.* ἔνθα δ, ut ſuprà, v. 59.

Ὑψι μὲν νεφέεσι θοῶς πεσόντα κέλευθον·
Ἶδεν δ' ἵκανεν πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν.
Βῆ δ' ἰθὺς σταθμοῖο δι' οὔρεος· οἱ δ' ἅμ' αὐτῷ
Σαίνοντες πολιοί τε λύκοι, χαροποί τε λέοντες,
Ἄρκτοι, παρδάλιές τε θοαί, στυκάδες ἀκόρητοι,
Ἥεσαν· ἡ δ' ὀρόθυνε μετὰ φρεσὶ τέρπετο θυμόν·
Καὶ τοῖς ἐν ἤθεσι βάλ' ἵμερον· οἱ δ' ἅμα πάντες
Σύνδυο κοιμήσαντο κατὰ σκιόεντας ἐναύλους·
Αὐτὴ δ' ἐς κλισίας εὐπηγέος ἀφίκανε.
Τόνδ' εὗρε σταθμοῖσι λελειμμένον, οἷον ἀπ' ἄλλων,
Ἀγχίσην ἥρωα, θεῶν ἄπο κάλλος ἔχοντα·
Οἱ δ' ἅμα βουσὶν ἕποντο νομοὺς κατὰ πιόεντας
Πάντες· ὁ δ' σταθμοῖσι λελειμμένος οἷος ἀπ' ἄλλων
Πωλεῖτ' ἔνθα κ' ἔνθα, λαμπρὸν καναχίζων.
Στῆ δ' αὐτοῦ προπάροιθε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
Παρθένῳ ἀδμήτῃ μέγεθος καὶ εἶδος ὁμοίη,
Μή μιν ταρβήσειε, τὸ ὀφθαλμοῖσι νοήσας.
Ἀγχίσης δ' ὁρόων ἐφράζετο, θαύμανέν τε
Εἶδός τε, μέγεθός τε, καὶ εἵματα σιγαλόεντα.
Πέπλον μὲν γὰρ ἕεσσε φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς,
Εἶχε δ' ἐπὶ γναμπτὰς ἕλικας, κάλυκάς τε φαεινάς·
Ὄρμοι δ' ἀμφ' ἁπαλῇ δειρῇ ἐπεπάμενοι ἦσαν,
Καλοί, χρύσεοι, παμποίκιλοι· ὡς δὲ Σελήνη
Στήθεσιν ἀμφ' ἁπαλοῖσιν ἐλάμπετο, θαῦμα ἰδέσθαι.
Ἀγχίσῃ δ' ἔρος εἷλε· ἔπος δέ μιν ἀντίον ηὔδα,
Χαῖρε, ἄνασσ', ἥτις μακάρων τάδε δώματ' ἰκάνεις,
Ἄρτεμις, ἢ Λητώ, ἠὲ χρυσέη Ἀφροδίτη,
Ἢ Θέμις ἠϋγενὴς, ἠὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ἦ πὰρ τίς Χαρίτων δεῦρ' ἤλυθες, αἵτε θεοῖσι
Πᾶσι ἑταιρίζουσι, καὶ ἀθάνατοι καλέονται·
Ἦ πὰρ Νυμφάων, αἵτ' ἄλσεα καλὰ νέμονται,
Ἦ Νυμφέων, αἵ τε καλὴν ὄρος τόδε ναιετάουσι,
Καὶ πηγὰς ποταμῶν, καὶ βήσσας πιόεντας.
Σοὶ δ' ἐγὼ ἐν σκοπιῇ, περιφαινομένῳ ἐνὶ χώρῳ,
Βωμὸν ποιήσω, ῥέξω δέ τοι ἱερὰ καλὰ
Ὡρῃσιν πάσῃσι· σὺ δ' ἵλαθι θυμὸν ἔχουσα,
Δός με μετὰ Τρώεσσιν ἀριπρεπέ' ἔμμεναι ἄνδρα,
Ποίει δ' εἰσπόσιον θαλερὸν γένος· αὐτὰρ ἔμ' αὐτὸν
Δηρὸν εὐζώειν, καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο,
Ὄλβιον ἐν λαοῖς, καὶ γήραος ἐλθέμεν οὐδόν.
Τόνδ' ἀμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
Ἀγχίση, κύδιστε μακεσπετέων ἀνθρώπων,
Οὔτις τοι θεός εἰμι· τί μ' ἀθανάτῃσιν ἐΐσκεις;
Ἀλλὰ καταθνητή τε, γυνὴ δέ με γείνατο μήτηρ·
Ὀτρεὺς δ' εἰμὶ πατὴρ ὄνομα κλυτός, εἴπερ ἀκούεις,

Altè per nubes velociter faciens iter:
Idamque pervenit multifontem, matrem ferarum.
Incedit a. rectâ ad ſtabulum per montem, & circa illam
Adblandientes canique lupi, terribileſque leones,
Urſæ, pardique veloces, cervorum inſatiabiles,
Iverunt: at hac inſpiciens in mente oblectabatur animum,
Et his in pectoribus impoſuit amorem, hi a. ſimul omnes
Bini coierunt circa opacos receſſus:
Ipſa verò ad tabernacula pulchrè-facta pervenit.
Hunc invenit in ſtabulis relictum, ſolum ab aliis,
Anchiſen heroa, à Diis pulchritudinem habentem:
Alii utique ſimul boves ſequebantur per paſcua pinguia
Omnes, hic autem ad ſtabulum relictus ſolus ab aliis
Verſabatur hinc & hinc, claro & pervio ſono citharam
Stetit autem ipſo coram Jovis filia Venus, (pulſans.
Virgini indomitæ magnitudine ac formâ ſimilis,
Nè illam formidaret, oculis conſpicatus.
Anchiſes autem videns, perpendebat, mirabaturque
Formamque, magnitudinemque, & veſtes precioſas:
Peplo etenim induta erat ſplendidiore ignis fulgore:
Habebatque flexos capreolos, calycaſque lucidas.
Catenæ etiam circa molle collum perpulchræ erant,
Pulchræ, aureæ, omnivariæ: tanquam autem Luna
Pectora circa mollia ſplendebant, mirum videri.
Anchiſen igitur amor cepit, verbumque illi è contra dixit.
'Salve, regina, quæcunque beatorum has domos accedis,
'Diana, vel Latona, aut aurea Venus,
'Vel Themis generoſa, aut cæſia Pallas,
'Vel utique aliqua Gratiarum, huc veniſti, quæque Dia
'Omnibus ſociantur, ac immortales vocantur.
'Vel aliqua Nympharum, quæ lucos pulchros habitant,
'Aut Nympharum, quæ pulchrum montem hunc habitant,
'Et fontes fluviorum, & convalles herbidas.
'Tibi autem ego in ſpeculâ, in loco apparenti,
'Aram faciam, ſacrificaboque tibi ſacra pulchra,
'Horis omnibus: tu itaque benignum animum habens,
'Concede me inter Trojanos eximium eſſe virum;
'Fac item poſtea floridum fœtum: verùm me ipſum
'Diu benè vivere, & videre lucem Solis,
'Beatum inter populos, & ſenectutis in limen venire.
Huic reſpondit poſtea Jovis filia Venus,
'Anchiſe, inclytiſſime humi-genitorum hominum,
'Non aliqua Dea ſum, quid me immortalibus æquas?
'Sed mortalis, mulierque me genuit mater:
'Otreus utique eſt pater nomine clarus, ſi quando audiſti,

NOTÆ.

86. Πέπλον μὲν γὰρ *ἕεσσε) Ità lego, pro *Veteri* ἕσσε, ex *Iliad.* μ'. v. 464.

94. Καὶ Θέμις ἠϋγενὴς) *Cœli* enim & *Telluris* filia erat *Themis*, juxta *Heſiodum* & *Apollodorum*.

101. Ἐν σκοπιῇ, περιφαινομένῳ ἐνὶ χώρῳ, Βωμὸν ποιήσω) Βωμὸν, ab *Hebræo* Bamah, *altus locus*; quod multi obſervârunt.

VARIÆ LECTIONES.

71. Παρδάλιες) κ. πορδάλιες.

86. Ἕεσσε) κ. ἔσσε, malè olim; ut in Not. ad *Textum*.

87. Ἐπὶ γναμπτὰς) κ. ἐπιγναμπτὰς, olim.

93. Χρυσέη) γ. χρυσῆ, non Ὁμηρικῶς.

98. Νυμφέων) γ. νυμφῶν, nec Ὁμηρικῶς.

105. Εὐζώειν) κ. ἐὺ ζώειν, benè.

111. Ὄνομα κλυτὸς) γ. ὀνομακλυτός.

Ὃς πάσης Φρυγίης εὐτ[ε]ίχτου ἀνάσσει.
Γλῶσσαν δ' ὑμετέρην Θ' ὑμετέρην σάφα οἶδα·
Τρωὸς γὰρ μεγάρῳ μὲ τροφὸς τίθει· ἡ δ' Ἀφαμαῦ
Σμικρὴν παῖδ' ἀτίτηλε, φίλης παρὰ μητρὸς ἑλοῦσα·
Ὣς δή τι γλῶσσάν τε καὶ ὑμετέρην εὖ οἶδα.
Νῦν δέ μ' ἁρπάξε χρυσορράπις Ἀργειφόντης
Ἐκ χορῶν Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου κελαδεινῆς.
Πολλαὶ δὴ Νύμφαι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι
Παίζομεν, ἀμφὶ δ' ὅμιλος ἀπείριτος ἐστεφάωτο·
Ἔνθεν μ' ἥρπαξε χρυσόρραπις Ἀργειφόντης·
Πολλὰ δ' ἔπ' ἤγαγεν ἔργα καταθνητῶν ἀνδράπων,
Πολλὸν δ' ἀκληρόν τε καὶ ἄκτιτον, ἣν ἀνὰ θῆρες
Ὠμοφάγοι φοιτῶσι κατὰ σκιόεντας ἐναύλους·
Οὐδέ πῃ ψαύειν ἐδόκευ φυσιζόου αἴης·
Ἀγχίσεω δέ με φάσκε παρὰ λέχεσι καλέεσθαι
Κεκλήσειν ἄλοχον, σοὶ δ' ἀγλαὰ τέκνα τεκεῖσθαι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ δεῖξε καὶ ἔφρασεν, ἦτοι ὅγ' αὖτις
Ἀθανάτων μετὰ φῦλ' ἀπίθη κρατὺς Ἀργειφόντης·
Αὐτὰρ ἐγώ σ' ἱκόμην, κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη.
Ἀλλά σε τῶς Ζηνὸς γουνάζομαι, ἠδὲ τοκήων
Ἐσθλῶν, ἃ γάρ τοί γε κακοὶ τοιόνδε τέκοιεν,
Ἀδμήτην μ' ἀγαγὼν καὶ ἀπηνέα φιλότητος,
Πατρί τε σῷ δεῖξον καὶ μητέρι κεδν' εἰδυίῃ,
Σοῖς τε κασιγνήτοις, οἵ τοι ὁμόθεν γεγάασιν.
Οὔ σφιν ἀεικελίη * νυὸς ἔσομαι, ἀλλ' εἰκυῖα·
Εἴ τ' ἀεικελίη γυνὴ ἔσομαι, καὶ θ' ὑπέρ.
Πέμψαι δ' ἄγγελον ὦκα μετὰ Φρύγας αἰολοπώλους,
Εἰπεῖν πατρί τ' ἐμῷ καὶ μητέρι, κηδαλέην περ.
Οἱ δέ τε μὲν χρυσόν κεν ἅλις, ἐσθῆτά θ' ὑφαντὴν
Πέμψουσιν· σὺ δὲ πολλὰ καὶ ἀγλαὰ δέχεσθαι ἄποινα.
Ταῦτα δὲ ποιήσας θαλερὸν γάμον ἱμερόεντα,
Τίμιον ἀνδράσιν καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Ὣς εἰποῦσα θεὰ, γλυκὺν ἵμερον ἐμβάλε θυμῷ·
Ἀγχίσεω δ' ἔρος εἷλεν, ἔπος τ' ἴφθ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Εἰ μὲν θνητή τ' ἐσσὶ, γυνὴ δέ σε γείνατο μήτηρ,
Ὀτρεὺς δ' ἐσὶ πατὴρ ὄνομα κλυτός, ὡς ἀγορεύεις,
Ἀθανάτοιο δ' ἔκησε διὰ κρατέρ' ὠδῖνας ἰκάνεις,
Ἑρμέω, ἐμὴν δ' ἄλοχον κεκλήσεαι ἤματα πάντα,
Οὔτις ἔτ' ἄλλη θεῶν, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων
Ἐνθάδε μὲ σχήσ', πρὶν σῇ φιλότητι μιγῆναι
Αὐτίκα νῦν· αὐτὰρ εἰ κεν ἐκηβόλον αὐτὸς Ἀπόλλων

'Qui in omnem Phrygiam benè-munitam regnat.
'Linguam autem vestram, & nostram apertè novi;
'Trois enim in domo me nutrix alebat: hæc autem
'Parvam filiam educavit, charam à matre cùm accepisset:
'Sic utique linguam & vestram benè novi.
'Nunc a. me rapuit habens-auream virgam Argicîda,
'Ex cœtu Dianæ auream-colum-habentis sonoræ:
'Multæ utique Nymphæ virgines bene-dotatæ, (rat:
'Ludebamus, circaq; multitudo infinita coronæ-modo-ade-
'Inde me rapuit auream-virgam habens Argicîda.
'Multa adeò duxit me super opera mortalium hominum,
'Multam etiam exortem & inadificatam, quam feræ
'Crudivoræ frequentant per umbrosas valles:
'Neque pedibus tangere videbar vivificantem terram.
'Anchisæ autem me dicebat ad cubilia vocari
'Puellam uxorem, & tibi perpulchros filios parere.
'At postquam ostendit & dixit, hic quidem rursus
'Immortales ad gentes ivit fortis Argicîda:
'Verùm ego ad te veni, rigida etenim mihi fuit necessitas.
'Sed te per Jovem oro, ac per parentes
'Bonos, neque enim mali talem peperissent,
'Indomitam me ducens & inexpertem rei venereæ,
'Patrique tuo ostende, ac matri casta scienti,
'Tuisque fratribus, qui tecum simul geniti sunt.
'Non illis indigna nurus ero, sed congrua;
'Utut indigna mulier ero, sive & non. (bentes,
'Mitte a. nuncium celeriter ad Phrygas varios-equos ha-
'Dicere patrique meo, & matri, afflictæ licet:
'Hi autem aurum utique satis, vestemque textam
'Mittent, tuque multa & præclara accipies dona.
'His autem peractis celebra nuptias amabiles,
'Honorabiles hominibus & immortalibus Diis.
Sic cum dixisset Dea, dulcem amorem injecit animo;
Anchisen a. amor cepit, verbumque dixit atq; nominabat,
'Siquidem mortalis es, mulierque te genuit mater,
'Otreus item est pater nomine-inclytus, ut narras,
'Immortalis etiam consilio nuncii utique huc pervenis
'Mercurii, meaque mulier vocaberis diebus omnibus;
'Nemo deinde Deorum, neque mortalium hominum
'Hic me detinebit, quo minùs tibi in amore miscear
'Statim nunc; neque si utique procul-jaciens ipse Apollo

NOTÆ.

119. Πολλαὶ δὴ νύμφαι) Vox νύμφη, quasi νεόμφη, dicitur ab *Etymolog.* M. At *Malala*, Chronolog. l. 4. p. 85. Κύριλλος ἐκάλεσε νομοθετῆσαι τὰς γυναῖκας τὰς ὑπὸ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ ἔσας, εὐ ᾗ εἰσι παρθένοι, γαμετὰς ἐν τῇδε· ἃς πνας ἐκάλεσε νύμφας, ἐν τῇ νομοθεσίᾳ αὐτῇ, ἀφ' τὸ πηγαῖς ἐοικέναι τὰς παρθένας κόρας, αἳ πίπτουσι, καὶ ἀπὸ ἄλλων τόπων πηγάζουσι γάλα. Vocem δὴ, pro ᾗ, scribendum vidi.

135. Ὁμόθεν) Ἐξ ὁμοῦ γένους. Talis & illa Vox, ὁμόσε, *Iliad.* μ'. v. 24. Vid. *Odyss.* α'. v. 10.

136. Οὔ σφιν ἀεικελίη νυὸς ἔσομαι) Pro corrupto Διὸς, lego νυὸς, ex *Florentinâ*, *Aldinâ*, *Lovaniensi Rescii*; & ante in Versione *Latinâ*, Nurus *erat*.

138. Φρύγας αἰολοπώλους) Vid. *Porphyrii* Ζητημαῖ. Ὁμηρικ. γ'.

140. Οἵδέ τε μὲ χρυσόν τε ἅλις) *Phrygia* prædives Regio, ut observo, ad illud *Sophocl.* Ajac. v. 49. Εἰπὲρ πνὸς ἐίνετο εὐ τωλύτῳ, Φρυγῶν. Vid. ad *Iliad.* ω'. v. 544.

VARIÆ LECTIONES.

119. Δὴ) γρ. ᾗ, non æquè benè.
122. Ἔπ' ἤγαγεν) γρ. ἐπήγαγεν.
128. Ἔπειδὴ) γρ. ἐπὶ δὴ, ut in similibus.
136. Νυὸς) γρ. διὸς, malè. Vid. Not. in *Textum*.
147. Ὄνομα κλυτὸς) γρ. ὀνομακλυτὸς, ut suprà, v. 109.

Τόξῳ ἀπ' ἀργυρέοιο φερέμεν βέλεα στονόεντα.
Βουλοίμην κεν ἔπειτα, γύναι, εἰκυῖα θεῇσι,
Σῆς εὐνῆς ἐπιβᾶσα, δύνας δόμον Ἄϊδος εἴσω.
Ὡς εἰπὼν, λάβε χειρὸς· φιλομμειδὴς δ' Ἀφροδίτη
Ἔρπε μιζηφθῆσαι, καὶ ὄμμασι κηλὰ βαλοῦσα,
Ἐς λέχος εὐστρωτον, ὅ, τι πρὸ πάρος ἔσκεν ἄνακτι,
Χλαίνῃσιν μαλακῇς ἐρυμένον· αὐτὰρ ὑπερθεν
Ἄρκτων δέρματ' ἔκειτο, βαρυφθόγγων τε λεόντων,
Τοὺς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οὔρεσιν ὑψηλοῖσιν.
Οἵδ' ἐπεὶ ἦρ λεχέων εὐπυκτίτων ἐπέβησαν,
Κόσμον μὲν πρῶτον ἀπὸ χροὸς εἷλε φαεινὸν,
Πόρπας τε, γναμπτάς θ' ἕλικας, καλύκας τε, καὶ ὅρμους·
Λῦσε δέ οἱ ζώνην, ἠδ' εἵματα σιγαλόεντα
Ἔκδυε, καὶ κατέθηκεν ἐπὶ θρόνου ἀργυρόηλου
Ἀλφέσιος· ὁ δ' ἔπειτα, θεῶν ἰότητι καὶ αἴσῃ,
Ἀθανάτῃ παρέλεκτο θεᾷ βροτὸς, οὐ σάφα εἰδώς.
Ἤμος δ' αὖτ' εἰς αὐλιν ἀποκλίνωσι νομῆες
Βῶς τε καὶ ἴφια μῆλα, νομῶν ἐξ ἀνθεμοέντων,
Τῆμος ἄρ' Ἀλφέσιῃ μὲν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχυδε
Νηδυμον, αὐτὴ δ' χροὶ εἵνυτο εἵματα καλά.
Ἑσταμυῖα δ' εὖ πάντα θεὰ χροὶ δῖα θεάων,
Ἔσχε παρὰ κλισίῃ εὐπυκτίτου μελάθρου.
Ἦρε καρη καλὸς δ παρεκάων ἀπίλαμπεν
Ἀμβρόσιον, οἷόν τ' ἐστὶν εὐστέφανος Κυθερείης·
Ἐξ ὕπνου τ' ἀνέγειρεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν,
Ὄρσο, Δαρδανίδη· τί νυ κῆρασιν ὕπνον ἀνύεις;
Καὶ φράσαι, εἴ τι ὁμοίη ἐγὼν ἰνδάλλομαι εἶναι,
Οἷόν με πρῶτον σὺ ὀφθαλμοῖσι νόησας.
Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλ' ἐμμαπέως ὑπάκουσεν·
Ὡς δ' εἶδεν δειρήν τε, καὶ ὄμματα καλὰ Ἀφροδίτης,
Ταρβησέν τε, καὶ ὄσσε παρακλιδὸν ἴτρεπεν ἄλλῃ·
Αὖ δ' αὖτις χλαίνῃ τε καλύψατο καλὰ θεσπέσια,
Καί μιν λισσόμενος ἔπια πτερόεντα προσηύδα,
Αὐτίκα σ', ὡς τὸ πρῶτον, θεὰ, εἶδον ὀφθαλμοῖσιν,
Ἔγνων, ὡς θεὸς ἦθα· σὺ δ' οὐ νημερτὲς ἔειπες.
Ἀλλά σε τοὺς Ζηνὸς γουνάζομαι Αἰγιόχοιο,
Μή με ζῶντ' ἀμενηνὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἐάσῃς
Ναίειν, ἀλλ' ἐλέαιρ'· ἐπὶ δ' βιοθαλμοῖσιν ἄνηρ
Γίγνῃ, ὅστις θεῶς εὐνάζῃ ἀθανάτῃσι.
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
Ἀλφέσιε, κύδιστε καλεσσητῶν ἀνθρώπων,
Θάρσει, μηδέ τι σῇσι μὴ φρεσὶ δείδιθι λίην·
Οὐ γάρ τοι τι δόλῳ παφίειν κακὸν ἐξ ἐμεῖθεν γε,
Οὐδ' ἄλλων μακάρων· ἐπεὶ φίλος ἐσσι θεοῖσι.
Σοὶ δ' ἔσται φίλος υἱὸς, ὃς ἐν Τρώεσσιν ἀνάξει,

'Arcu ab argenteo emiserit jacula tristia.
'Velim utique postea, mulier, similis deabus,
'Tuum cubile ascendens, ingredi domum inferni.
Sic locutus, cepit manum: subridens autem Venus
Ibat aversa, oculos pulchros dejiciens,
Ad lectum bene-stratum, quod antea erat regi
Vestibus mollibus stratum: at insuper
Ursorum pelles jacebant, gravivocumque leonum,
Quos ipse occiderat in montibus altis.
Hi postquam lectos bene-constructos ascenderunt,
Ornamentum quidē illi primum à corpore abstulit lucidum,
Fibulasque, flexibilesque helicas, calycasque, & monilia.
Solvitque illius cingulum, & vestes stupendas
Exuebat, ac deposuit in sedem aureis-clavis confixam
Anchises: hic autem posteà Deorum sententiâ & fato,
Cum immortali concubuit deâ mortalis, non apertè sciens.
Quando autem rursus ad stabulum reducunt pastores
Bovesque & pingues oves, pascuis è florentibus,
Tunc utique Anchisæ quidem dulcem somnum affundebat
Suavem, ipsa verò corpore induebat vestes pulchras.
Induta autem rectè omnia circa corpus diva dearum,
Stetit ad ostium bene-constructæ domûs.
Sustulit caput: pulchritudoque genarum splendebat
Immortalis, quale reverà est bene-coronatæ Cytherea.
A somno a. excitavit, verbumque dixit, atq; nominabat,
'Exurge, Dardanide; quare inexpergibilē somnum dor-
'Ac considera, si quid similis ego videor esse, (mis?
'Qualem me primum oculis inspexisti.
Sic dixit, hic autem à somno valde promptè exaudivit:
Ut autem vidit collumque, & oculos pulchros Veneris,
Timuitque, & oculos declinando vertit alió;
Iterumque pòst veste cooperuit pulchram faciem,
Et illam precatus verba alata dixit,
'Statim te ut primùm, dea, vidi oculis,
'Cognovi, ut dea eras; tu adeò non verum dixisti.
'Verum te per Jovem oro Ægidiferum,
'Nè me viventem debilem inter homines sinas
'Habitare, verùm miserere; quoniam non longevus vir
'Fit, quisquis cum deabus concumbit immortalibus.
Huic respondit deinde Jovis filia Venus,
'Anchise, inclytissime mortalium hominum,
'Confide, neque tuo in animo timeas valdè:
'Neque enim tibi aliquis timor malum pati ex me,
'Neque ex aliis beatis, quoniam amicus es dīis.
'Tibi autem erit charus filius, qui inter Trojanos regnabit,

NOTÆ.

164. Πόρπας τε, γναμπτάς θ' ἕλικας) Idem Versus, *Iliad.* σ'. v. 401.

178. Ὄρσο, Δαρδανίδη) Ζεὺς, Δάρδανος, Ἐρεχθόνιος, Ἀσσάρακος, Κάπυς, Ἀγχίσης, ut *Iliad.* υ'. v. 215. &c. patet. Non itaque à Patre nunc compellat minùs noto, verùm à *Propatore, Dardano, Jovis* filio, & omnium ejusdem filiorum dilectissimo, ut idem *ibidem*, v. 304. Δαρδάνιε· ὃν Κρονίδης φιλέει πάντων φίλα τέκνα.

197. Σοὶ δ' ἔσται φίλος υἱὸς, ὃς ἐν Τρώεσσιν ἀνάξει) De hoc loco diximus, ad *Iliad.* υ'. v. 307.

VARIÆ LECTIONES.

153. Τόξῳ ἀπ') γρ. τόξα ἀπ' — στρεπτῇ.
158. Ὄ, τι) γρ. ὅτι.
162. Οἵδ') γρ οἱ δ'.
163. Μὴν οἱ) γρ. μὴν οἱ.
165. Ἠδ' εἵματα) γρ. ἰδὲ εἵματα, non æquè bené.
189. Ἐάσῃς) γρ. ἐάσῃς.
192. Τόνδ') γρ. τὸν δ', olim.

Καὶ

Καὶ παῖδες παίδεσσι μετοπίσθιοι ὀπυιζαίου.
Τοῦδε δ' Αἰνείαο ὄνομ' ἔσσεται, οὕνεκα μ' εὐνὴν
Ἔσχεν ἀνάγκῃ, ἵνα κὲν βροτοῦ ἀνέρος ἔμπεσον εὐνῇ.
Ἀγχίσῃσι γὰρ μάλιστα καταθνητῶν ἀνθρώπων
Αἰεὶ ἀφ' ὑμετέρης γλυκερῆς εἴδός τε φυήν τε.
Ἧτοι μὲν ξανθὸν Γανυμήδεα μητίετα Ζεὺς
Ἥρπασε, κὰδ δ' ἄλεσε καλὸν, ὅ' ἀθανάτοισι μετεῖπε,
Καί τε Διὸς κατὰ δῶμα θεοῖς ἔπι οἰνοχοεύοι,
Θαῦμα ἰδεῖν, πάντεσσι τετιμένον ἀθανάτοισι,
Χρυσέῳ ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων νέκταρ ἐρυθρόν.
Τρωὸς δ' ἄλγεα πυκνὰ ἄλαστον ἔχε φρένας, οὐδέ τι ᾔδη,
Ὁππη οἱ φίλον υἱὸν ἀνήρπασε θέσπις ἄελλα.
Τὸν δὴ πεῖτα γόασκε διαμπερὲς ἤματα πάντα.
Καί μιν Ζεὺς ἐλέησε, δίδου δέ οἱ, ἡμὲν ἄποινα,
Ἵππους ἀργικόπους, τοί τ' ἀθανάτοις φορέουσι.
Τὼς οἱ δῶρον ἔδωκεν ἔχειν· εἶπέν τε ἕκαστα
Ζηνὸς ἐφημοσύνῃσι διάκτορος Ἀργειφόντης,
Ὡς οἱ υἱὸς ἀγήρως ἤματα πάντα.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ Ζηνὸς ὄγ' ἔκλυεν ἀγγελιάων,
Οὐκέτ' ἔπειτα γόασκε, γεγήθει δ' ἥρινα ἔνδον,
Γηθόσυνος δ' ἵπποισιν ἀελλοπόδεσσιν ὀχεῖτο.
Ὣς δ' αὖ Τιθωνὸν χρυσόθρονον ἥρπασεν Ἠώς,
Ὑμετέρης γενεῆς, ἐπιείκελον ἀθανάτοισι·
Βῆ δ' ἰέναι πρὸς αἶαν ἀπείρονα κεκλομένη νιφόεντα Κρονίωνα,
Ἀθάνατόν τ' εἶναι καὶ ζώειν ἤματα πάντα·
Τῇ δ' Ζεὺς ἐπένευσε, καὶ ἐκρήηνεν ἐέλδωρ.
Νηπίη, οὐδ' ἐόησε φρεσὶ πότνια Ἠὼς
Ἥβῳ αἰτῆσαι, ξυσσαί τ' ἀπὸ γῆρας ὀλοιόν.
Τὸν δὴ τοι εἶως μὲν ἔχεν παλυώροτος ὤβῃ,
Ἠοῖ πρωτόθρονος χρυσοθρόνῳ ἠελίοιο,
Ναῖε παρ' Ὠκεανοῖο ῥοῇς, ἐπὶ πείρασι γαίης·
Αὐτὰρ ἐπὶ τριτάτῃσι πολιαὶ κατίχνωντο θέειραι
Καλῆς ἐκ κεφαλῆς καὶ εὐγένυος τὸ γεραιὸν
Τῷ δή τοι εὐνὴν μὲν ἀπείχετο πότνια Ἠώς,
Αὐτὸν δ' αὖτ' ἀνέπεφνε, σὺν μεγαίροισιν ἔχουσα,
Σίτῳ τ' ἀμβροσίῃ τε, καὶ εἵμασι καλὰ διδοῦσα.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πάμπαν συγερὸν κακὸ γῆρας ἔπειγε,

'Et filii à filiis perpetuò descendent.
'Huic & Æneas nomen erit, quoniam me gravis
'Habuit dolor, quando utiq; mortalis viri incidi in lectum.
'Diis enim similes maximè mortalium hominum
'Semper à vestra natione formaque & indole;
'Siquidem flavum Ganymedem consultor Jupiter
'Rapuit, suam propter pulchritudinem; ut cum diis conver-
'Et Jovis in domo diis vinum effunderet, (saretur,
'Mirabile visu, ab omnibus honoratus immortalibus,
'Aureo ex cratere hauriens nectar rubrum.
'Troë v. luctus perpetuus habebat præcordia, neq; noverat,
'Ubinam illi charum filium proripuisset divina procella:
'Hunc deinde lugebat omnino diebus omnibus;
'Et illum Jupiter misertus est, deditque illi, filii pretium,
'Equos velocipedes, quique immortales fuerunt:
'Hos illi dono dedit habere; dixitque singula
'Jovis consiliis nuncius Argicida,
'Quòd esset immortalis, insenescibilis diebus omnibus.
'At postquam Jovis hic audivit nuncium,
'Non amplius postea lugebat, gavisus a. est mentem intus;
'Latusque equis velocibus vehebatur.
Ita etiã Tithonum habens-auream-sedem rapuit Aurora,
'Vestræ nationis, similem immortalibus:
'Deditque se in viam petitura nigrinubem Saturnium,
'Immortalemque esse, ac vivere diebus omnibus:
'Huic autem Jupiter annuit, & perfecit desiderium.
'Insana, neque consideravit in mente veneranda Aurora
'Pubertatem petere, abraderaque senectam perniciosam.
'Hunc a. quousq; quidem habebat à-multis-amata Juven-
'Aurorâ oblectatus aurithronâ mane-genitâ, (tas,
'Habitabat apud Oceani fluxus, ad terminos terræ:
'Verùm postquam primi cani effundebantur capilli
'Pulchro ex capite, & ex generosâ barbâ,
'Hujus quidem à lecto abstinebat veneranda Aurora:
'Ipsum autem rursus nutriebat, domi habens,
'Ciboque ambrosiaque, & vestes bonas dans.
'Verùm quando utiq; omninò odiosa Senectus adurgebat,

NOTÆ.

200. Ἵνα κὲν βροτοῦ ἀνέρος ἔμπεσον εὐνῇ) Olim ἕνεκεν, quod cùm ὕνεκα præcesserit, minime ferendum vidi; ὕνα κὲ, vel ἵνα κὲν, totidem ferè literis lego, *Latina* Versio rem explicabit. Notum verò τὸ ἵνα, & *quod*, & *quandò*, & *ubi*, significare.

201. Ἀγχίσῃσι) Ità conjunctim lego, pro ἄγχι σοί, quod optimè concordat cum *Veteri Lectione*, ἀφ' ὑμετέρης γλυκερῆς, quomodò legunt *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Rescii*; nam τὸ ἀφ' rejectaneum.

203. Ἧτοι μὲν ξανθὸν Γανυμήδεα) De hâc Historiâ videsis *Joh. Malala* Chronograph. l. 4. p. 98. ex *Didymo*; de Mente Fabulæ, vid. quæ Nos ad *Iliad.* υ'. v. 232.

225. Ξυσσαί τ' ἀπὸ γῆρας ὀλοιὸν) Ità ferè, *Iliad.* ι'. v. 446. Γῆρας ἀποξύσας. Ὄλοος, ὀλοιὸς, ὀλόϊος, ὀλαός, *Hesiod.* & ὀλφὸς, ὄλις, ὀλοὸς, ὀλόμβος, *Homer.* & ὄλιμος, *Hesychio.* Super senectute, *Menecrates*, Γῆρας, ἐπεὶ μ' ἀπῇ, πᾶς εὔχεται· ἢν δέ ποτ' ἔλθῃ, Μίμφει· ἔστι δ' ἀεὶ κρεῖσσον, ὀφειλόμενον, *Senectutis* mala multis deprecatur *Mimnermus*, ejusdem Commoda *Cicero* recenset; l. De *Senectute* & aliàs. Vid. ad *Euripid.* Herc. Fur. v. 637. & *Oenom.* v. 20.

VARIÆ LECTIONES.

200. Ἵνα κὲν) γρ. ἕνεκεν, vid. Not. in *Textum*.
201. Ἀγχίσῃσι) γρ. ἄγχι σοί, vid. Not. in *Textum*.
202. Ἀιὲν ἀφ') γρ. ἀισὶ ἀφ', vid. Not. in *Textum*.
205. Θεοῖς ἔπι οἰνοχοεύοι) γρ. σοῖς ἐποινοχοεύοι.
207. Κρητῆρος) γρ. κρατῆρος.
210. Δὴ πεῖτα) γρ. δ' ἔπειτα.
225. Ὀλοιὸν) γρ. ὀλφόν.

Οὐδέ τι κινῆσαι μελέων δύνατ', ἐδ' ἀναεῖραι,
Ἦδη δέ οἱ καλὸ θυμὸν ἀρέσση φαίνετο βουλή·
Ἐν θαλάμῳ κατέθηκε, θύρας δ' ἐπέθηκε φαεινάς.
Τῷ δὴ τοι φωνὴ ῥεῖ ἀάσπετος, οὐδέ τι κίκυς
Ἔσθ', οἵη πάρος ἔσκε σὺν γναμπτοῖσι μέλεσσιν.
Οὐκ ἄν ἔγωγέ σε τοῖον ἐν ἀθανάτοισιν ἐλοίμην,
Ἀθάνατόν τ' εἶναι, καὶ ζώειν ἤματα πάντα.
Ἀλλ' εἰ μὲ τοιοῦτον ἰὼν εἰδές τε δέμας τε
Ζώοις, ἠμίτεός τε πάσις κεκλημένος εἶης,
Οὐκ ἄν ἐπὶ σοὶ μὴ ἄχος πυκινὰς φρένας ἀμφικαλύπτοι.
Νῦν δέ σε μὲ πρὶν γῆρας ὁμοῖον ἀμφικαλύψαι
Νηλεὲς, τόν τ' ἔπεισι παρίστατον ἀνθρώποισιν,
Οὐλόμενον, καμάτηρὸν, ὅ, τε στυγέουσι θεοί περ.
Αὐτὰρ ἐμοὶ μέγ' ὄνειδος ἐν ἀθανάτοισι γένοιτο
Ἔστιν ἥματα πάντα διαμπερὲς, εἵνεκα σεῖο,
Οἳ πρὶν ἰοῦσ' ὁάρους, καὶ μήδεα, οἷς ποτε πίσυας
Ἀθανάτης συνέμιξα καὶ ἀνθρωπήσι γυναιξὶ,
Ταρβέσκον· πάντας γὰρ ἐμὸν δάμνασκε νόημα.
Νῦν δὴ καὶ ἐπὶ μοὶ συναχήσεται ἐξονομήνας
Τῆτο μεῖ' ἀθανάτοισιν· ἐπὶ μάλα πολλὸν ἀάσθην,
Σχέτλιον, οὐκ *ὀνομαστὸν, ἀπέπλαγχθην δὲ νόοιο,
Παῖδα δ' ὑπὸ ζώνῃ ἐθέμην, βροτῷ εὐνηθεῖσα.
Τὸν μέν, ἐπὴν δὴ πρῶτον ἴδῃ φάος Ἠελίοιο,
Νύμφαι μιν θρέψουσιν ὀρεσκῷοι βαθύκολποι,
Αἳ τόδε ναιετάουσιν ὄρος μέγα τε, ζαθέον τε,
Αἵ ῥ' οὔτε θνητῇς, οὔτ' ἀθανάτοισιν ἔπουσι·
Δηρὸν μὲν ζώουσι, καὶ ἄμβροτον εἶδαρ ἔδουσι,
Καί τε μετ' ἀθανάτοισι καλὸν χορὸν ἐρέπτονται·
Τῇσι δὲ Σιληνοί τε, καὶ εὐσκοπος Ἀργεϊφόντης,
Μίσγονθ' ἐν φιλότητι μυχοὶ κατὰ ἐρσήεντα.
Τῇσι δ' ἅμ' ἢ ἐλάτη, ἠὲ δρύες ὑψικάρηνοι
Γεινόμεναι γαίης ἔφυσαν ἐπὶ χθονὶ βωλοτείρῃ·
Καλαὶ, τηλεθάουσαι, ἐν οὔρεσιν ὑψηλοῖσιν
Ἑστᾶσ' ἠλίβατοι· τεμένη δέ ἑ κικλήσκουσιν
Ἀθανάτων, τὰς δ' οὔτι βροτοὶ κείρουσι σιδήρῳ·
Ἀλλ' ὅτε κὲν δὴ Μοῖρα παρεστήκῃ θανάτοιο,

'Neq; aliquid membrorum movere valebat, neq; attollere,
'Hoc illi in animò optimum videbatur consilium:
'In thalamum deposuit, januasque composuit lucidas.
'Hujus utique vox fluit garrula, neque vis
'Est, qualis antea fuit in flexibilibus membris.
'Non utique ego te talem inter immortales vellem,
'Immortalemque esse, & vivere diebus omnibus:
'Sed si quidem talis tu formaque corporeque
'Viveres, nosterque vir vocatus esses,
'Non utiq; deinde me luctus densam mentem cooperiret.
'Nunc a. te quidem celeriter senectus impartialis cooperiet
'Immisericors, quæ postèa astat hominibus,
'Perniciosa, laboriosa, quem & Dii odio habent.
'At mihi magna infamia inter immortales deos
'Erit diebus omnibus omninò, causâ tuî; (olim omnes
'Qui antequam meas conversationes, & consilia, quibus
'Immortales commiscui cum mortalibus mulieribus,
'Timebant; omnes enim meum domabat consilium.
'Nunc a. utiq; non amplius mihi lugebitur fateri
'Hoc inter immortales: siquidè ingĕti mulctâ mulctata fui,
'Damno duro, nec tolerando, aberravi autem mente mea,
'Filium enim sub zonâ posui, cum mortali mixta.
'Hunc quidem, ubi utique primum viderit lucem Solis,
'Nymphæ illũ nutrient montanæ profundos-sinus-habentes,
'Quæ hunc habitant montẽ magnumq; valdè-divinumque,
'Quæ utique neq; mortales, neque immortales sequuntur:
'Diu quidem vivunt, & immortalem cibum comedunt,
'Atque cum immortalibus pulchram choream instaurant:
'Cum his autem Silenique & bonus-explorator Argicida,
'Miscentur in amore, in recessu spelunearum amabilium,
'Hisque simul aut Abietes, aut Quercus alti capitis
'Genitis connascuntur super terram alentem-viros:
'Pulchræ, florentes, in montibus altis
'Stant altæ; lucos autem vocant
'Immortalium; hasque non mortales impunè secant ferri:
'Sed quando utique Parca astiterit mortis,

NOTÆ.

253. Στοναχήσεται)) Στοναχήσομαι ἀμφὶ τούτῳ. *ἢ, στοναχήσεται) ἄλλοις θεοῖς, &c. vid. ad *Var. Lect.*

255. Ὀνομαστὸν) Ità rectè, pro ὀνοστὸν, *Bernardus Martinus*, Var. Lect. l. 2. c. 23.

265. Τῇσίδ' ἅμ' ἢ Ἐλάτη, ἠὲ Δρύες) Hinc *Pindarus*, Δρυάδες ἰοδέτρῳ τέκμωρ ἀϊῶν λαχεῖσαι. Vid. *Plutarch.* de *Iside* & *Osiride*, item in Ἐρωτικῷ. 2 Vol. fol. 757. *Etymolog.* M. v. Ἁμαδρυάδες. *Callimach.* Hymn. *Cerer.* v. 34. & ad v. 41. item. Hymn. *Del.* v. 82. —— εἴπατε, Μοῦσαι, Εἰ ἐπόν ῥ' ἐγένοντο τόπι Δρύες, ἠύκομοι Νύμφαι· Νύμφαι μὲ χαίρουσιν, ὅτι Δρύας ὄμβρος ἀέξει· Νύμφαι δ' αὖ κλαίουσιν, ὅτι Δρυσὶν σὺν ἔπι φῶτα. Vid. etiam *Ovid.* Metamorph. l. 8. §. xi. & *Natal. Com.* Mytholog. l. 5. c. xi. De *Oreadibus*. Tales ferè apud hujus seculi homines finguntur isti Genii, qui *Fayries* nobis audiunt.

269. Τάσδ' οὔτι βροτοὶ κείρουσι σιδήρῳ) Qui secus fecerint, multo id cum suo damno rependisse dicuntur; ut de *Erysichthone Callimachus*, in Hymno *Cereris*, & de alio, *Parabio* vocato, *Apollon.* Argonaut. l. 2. v. 478. —— ὁ γὰρ εἶος σὺν ἔρεσι δένδρεα πάμπαν Δὴ τότ' Ἁμαδρυάδες Νύμφης ἀθέριξε λιλαῖον· Ἥ μιν ὀδυρομένη ἀδινῷ μεταλίξατο μύθῳ, Μὴ ταμέειν σχίμπτον Δρυὸς ἥλικα· ἦ ἐπὶ πολὺν Αἰῶνα τελέβσκε διηνεκές· αὐτὰρ ὁ τλήμων Ἀφρεΐδης ἔτμηξεν ἀγηνορίῃ νεότητος.

VARIÆ LECTIONES.

235. Οὐδέ τι) γρ. ἐδ' ἔπι.

253. Στοναχήσεται) γρ. τόμα χείσεται, *Bernardus Martin.* Var. Lect. l. 2. c. 23. ut *Odyss.* σ'. v. 17.

255. Ὀνομαστὸν) γρ, ὀνοστὸν, vid. Not. in *Textum*.

267. Τηλεθάουσαι) γρ. τηλεθόωσαι, ut aliàs, *Iliad.* ζ'. v. 148. *Odyss.* ε'. v. 63. η'. v. 116. & λ'. v. 589.

Ἀζ[άντ]

Ἀζῄσιν) μὲ πρῶτον ἐπὶ χθονὶ δένδρεα καλὰ,
Φλοιὸς δ' ἀμφιθέει φθινύθῃ, πίπτῃσι δ' ἀπ' ὄζοι,
Τῶνδέ χ' ὁμοῦ ψυχὴ λείπῃ φάος Ἠελίοιο·
Αἱ μὲν ἐμὸν θρέψουσι παρὰ σφίσιν υἱὸν ἔχουσαι.
Τὸν μὲν ἐπὶ δὴ πρῶτον ἴδῃ πολυήρατον Ἥβη,
Ἄξουσίν σοι δεῦρο θεαὶ, δείξουσί τε παῖδα.
Σοὶ δ' ἐγὼ, ὄφρα * κὲ πᾶσι μετ' φρεσὶ πᾶσιν ὀΐλῃ,
Ἐς πέμπτον ἔτος αὖτις ἐλεύσομαι, υἱὸν ἄγουσα.
Τὸν, μὲν ἐπὶ δὴ πρῶτον ἴδῃς ἰδὲ θάλος ὀφθαλμοῖσι,
Γηθήσῃς ὁρόων· μάλα γὰρ θεοείκελος ἔσται·
Ἄξεις δ' αὐτίκα νὺ πρὸς Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.
Ἤν δέ τις εἴρηταί σε καταθνητῶν ἀνθρώπων,
Ἢ τις σοὶ φίλον υἱὸν ὑπὸ ζώνῃ θέτο μήτηρ,
Τῷδε σὺ μυθήσαι μεμνημένος, ὥς σε κελεύω·
Φασὶν τὶ Νύμφης Καλυκώπιδος * ἔκγονον εἶναι,
Αἵ τήδε ναιετάουσιν ὄρος, κατὰ εἰλάσιον ὄλῃ.
Εἰ δ' ἦν ἐξείπῃς καὶ ἐπεύξῃαι ἄφρονι θυμῷ,
Ἐν φιλότητι μιγῆναι ἐϋστεφάνῳ Κυθερείῃ,
Ζεύς σε χολωσάμενος βαλέῃ ψολόεντι κεραυνῷ.
Εἴρηταί τι πάντα· σὺ δ' φρεσὶ σῇσι νοήσας,
Ἴσχεο, μηδ' ὀνόμηνε, θεῶν δ' ἐπιπάζεο μηνιν.
Ὣς εἰπὼν ὤιξε πρὸς οὐρανὸν ἠνεμόεντα.
Χαῖρε, θεὰ, Κύπροιο εὐκτιμένης μεδέουσα,
Σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

'Siccantur quidem primum super terra arbores pulchræ,
'Cortexq; circumquaquecorrumpitur, caduntque rami:
'Harum adeò simul anima relinquit lucem Solis:
'Hæ quidem meum nutrient apud se filium habentes.
'Hunc quidem cùm utiq; primum ceperit à-multis-amata
'Ducent tibi huc Deæ, ostendentq; filium. (Adolescentia,
'Tibi autem ego, ut hæc in mentem omnia narrem,
'In quintum annum rursus veniam, filium ducens:
'Hunc quidem ubi utique primùm videris florem oculis,
'Gaudebis videns; valdè enim diis similis erit.
'Duces autem statim illum Trojam ad ventosam.
'Sin aliquis interrogárit te mortalium hominum,
'Quænam tibi charum filium sub zonâ posuerit mater,
'Huic tu dicere memor sis, ut te jubeo;
'Dicunt quidem Nymphæ Calycopidis progeniem esse,
'Quæ hunc habitant montem, indutum sylva.
'Si vero utiq; rem ipsam dicas, & jactes dementi an'mo
'In amore mixtum esse cum bene-coronata Cytheréa,
'Jupiter te iratus feriet ardenti fulmine.
'Dicta sunt tibi omnia: tu autem, his mente tua perceptis,
'Cohibe te, neque nomina, Deorum autem reverere iram.
Sic effata abiit ad cœlum ventosum.
Salve, dea, Cyprum bene-habitatam regnans,
A te autem ego incipiens transibo alium ad Hymnum.

NOTÆ.

277. Σοὶ δ' ἐγὼ ὄφρα κὲ πᾶσι) Τὸ κὲ, ad Lacunam supplendam addo; ut sæpè aliàs post ὄφρα sequi solet elegantèr.

285. * Ἔκγονον) Ità, pro ἔγγονον, scribo & emendo, quod hoc *Nepotem*, illud *Filium* sonet, & τὸ ἔγγονον negetur esse *Homericum*. Ità certe *Eustath.* fol. 465. lin. 27. Ὁ μέντοι Αἰφ' ᾧ δύο γάμοις ἔγγονος, οὔτι Ὁμηρικόν ἐστι, κὴ δηλοῖ ἡανὸν παρὰ τοῖς μεθ' Ὅμηρον.

289. Ζεὺς ἢ χολωσάμενος βαλέῃ ψολόεντι κεραυνῷ) Hinc *Virgil.* Æn. l. 2. v. 649. *Fulminis afflavit ventis & contigit igni*, de eodem *Anchisâ*.

290. Εἴρηταί τι πάντα) *Sophocl.* Ajac. v. 42. Πάντ' ἀκήκοας λόγον.

VARIÆ LECTIONES.

277. Σοὶ δ' ἐγὼ, ὄφρα κὲ πᾶσι) γρ. σοὶ δ' ἐγὼ, ὄφρα πᾶσι, olim, malè. Vid. Not. ad *Textum*.

285. Ἔκγονον) γρ. ἔγγονον, olim, malè; ut in Not. ad *Textum*.

§. V.

Hic Hymnus Veneris *brevitèr docet, quomodo jam recens-natam Deam, &* Cypro appulsam, Horæ *exceperint & ornaverint. Ortum ejus ex Mari fusius describit* Hesiodus, *Theogon. à v.* 190. *ad v.* 202. Anacreon, *Odâ totâ*, 51. *à v.* 784. *ad v.* 813. Περὶ Ἀφροδίτης γενέσεως. *Plinius*, l. 35. c. 10. Antipater Sidonius, *in* Antholog. l. 4. c. 12. fol. 326. *& alii, necnon* Natalis Comes, *Mytholog. l.* 4. *c.* 13.

Εἰς τὴν αὐτήν.

Ἀιδίλω, χρυσοστέφανον, καλὴν Ἀφροδίτην
Ἀίσσομαι, ἣν πάσης Κύπρου κρατερὰ λίλαιται
Εἰναλίης, ὅθι μοι Ζεφύρου μιν ὑγρὸν ἄητον
Ἤνεικεν καθ' ὑγρὸν πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
Ἀφρῷ ἐν μαλακῷ· τὼ δ' χρυσάμπυκες Ὧραι
Δέξαντ' ἀσπασίως, περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσσαν·
Κρατὶ δ' ἐπ' ἀθανάτῳ στεφάνην εὐτυκτον ἔθηκαν,
Καλὴν, χρυσείην· ἐν δ' τρητοῖσι λοβοῖσιν
Ὀρείχαλκα, χρυσόν τε πρήσιον.
Δειρὴν δ' ἀμφ' ἁπαλὴν καὶ στήθεα ἀργυφέοισιν
Ὅρμοισι χρυσέοισιν ἐκόσμεον, οἷσι καὶ αὐταὶ
Ὧραι ἑκόσμηθεν χρυσάμπυκες, ὁππότ' ἴοιεν
Ἐς χορὸν ἱμερόεντα θεῶν καὶ δώματα πατρός.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πᾶσιν ὁμοίην κόσμον ἔθηκαν,
Ἦγον ἐς ἀθανάτους· οἱ δ' ἠσπάζοντο ἰδόντες,
Χερσί τ' ἐδεξιόωντο· ἕκαστος δ' ἤρατο θῆσθαι
Εἰς ὁμοίην ἄλοχον, καὶ οἶκαδ' ἄγεσθαι,
Εἶδος θαυμάζοντες ἰοστεφάνου Κυθερείης.
Χαῖρ' ἁλιγενὲς φάσμα, γλυκυμειλιχὲ, δὸς δ' ἐν ἀγῶνι
Νίκην τήνδε φέρειν, ἐμοὶ δ' ἔντυνον ἀοιδήν.
Αὐτὰρ ἐγὼ σεῖο, σεῦ τε μνήσομ' ἀοιδῆς.

In Eandem.

VEnerandam, auream-coronam-habentem, pulchram
Canam, quæ Cypri munimenta sortita est (Venerem
Maritima, ubi illam Zephyri vis humidum spirantis
Sustulit per undam multisoni maris,
Spuma in molli: hanc autem aureis-vittis Horæ
Susceperunt libenter, immortalesque vestes induêre,
Caputque super immortale coronam bene-constructam po-
Pulchram, auream, & in perforatis auriculis (suere
Gemmam orichalci, nuncque pretiosi.
Collumque molle, ac pectora candida
Monilibus aureis ornabant, quibus ipsæ
Horæ ornatæ fuerant aureis-vittis, quando irent
Ad choream amabilem Deorum, & domos patris.
Verùm postquam omne circa corpus ornamentum posuêre,
Duxêre ad immortales: hi adeo amplectebantur videntes,
Manibusque salutabant, & cupiit unusquisque
Esse tenellam conjugem, & domum ducere,
Formam admirantes violaceæ-coronam-habentis Cytherei.
Salve, nigris, rotundis, palpebris, dulciblanda; daq; in
Hoc victoriâ ferre, meamq; præpara cantionē: (certamine
At ego & tui, & alterius memor ero cantionis.

NOTÆ.

V. 5. Ἀφρῷ ἐν μαλακῷ) Ex *Spumâ* primò natam, dein *Conchâ* exceptam, ἐξ ἀφροῦ Ἀφροδ. τη. *Ibid.* Τὼ δὲ χρυσάμπυκες Ὧραι Δέξαντ' ἀσπασίως) Hinc *Hesiodus* de Pandorâ suâ, l. 1. v. 74. — ἀμφὶ δ' τῷγε Ὧραι καλλίκομοι στέφον ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν. Vid. *Phurnut.* de Naturâ Deorum, c. 29. Περὶ τῶν Ὡρῶν. Denique *Orphei* falsarii, Ὡρῶν Θυμίαμα.

8. Ἐν δ' τρητοῖσι λοβοῖσι) In Versione *Latina* erat olim, *tribus autem ansis*; ut quantillum *Prioribus Interpretibus* debeatur, conjiciat aliquis.

9. Ὀρείχαλκα) *Scholiastes Hesiodi*, ad *Hercul.* Scut. v. 122. — κνημίδας ὀρειχάλκοιο φαεινῆς, Ὀρείχαλκος, τὸ λούκιον χάλκωμα· οἱ δ' ἔστι μὲν εὑρίσκειν· ἄλλοι δέ φασιν, Ὀρείχαλκον εἶναι ὕλην τινὰ μεταλλικὴν, χαλκοῦ πρωτίστην. Vid. *Ezekiel. Spanheim.* in *Callimach.* Παλλάδος Λουτρῷ, v. 19.

10. Ἀργυφέοισιν) Veram & antiquam *Lectionem* restituo, ex *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Rescii*, quæ omnes ἀργυφέοισιν habent; quare ἀργυφέοισιν ad *Varias Lectiones*. De Voce, vid. ad *Iliad.* σ'. v. 50.

19. Δὸς δ' ἐν ἀγῶνι Νίκην τήνδε φέρειν) Exhinc satis apparet, *Homerum* aliquandò in *Poetico* Certamine certâsse; aut quod æquè rem tangit, Hoc illius tempore, in More fuisse: Ut minimè ineptè Certamen *Homeri* & *Hesiodi* vel ex hoc loco defendi possit.

Variæ Lectiones.

10. Ἀργυφέοισιν) γρ. ἀργυρέοισιν, vid. N. in Τεχμήρ. 18. Ἰοστεφάνου) γρ. εὐστεφάνου.

§. VI.

De hoc Argumento, Euripidis *Cyclop. v.* 11. Ovid. *Metamorph. l.* 3. §. 8. 9. Senecæ *Oedip. v.* 449. Te *Tyrrhena,* Puer, rapuit Manus. Apollodori *Bibliothec. l.* 3. *c.* 3. Nonni, *Dionysiac. l.* 48. *fol.* 767. Hygini *Fab.* CXXXIV. *Titulo* Tyrrheni. Philostrati *Icones,* v. Τυῤῥηνοί. *Denique* Natal. Comit. *Mytholog. l.* 5. *c.* 13.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ἢ ΤΥΡΣΗΝΟΙ, ἢ ΛΗΙΣΤΑΙ.

Ἀμφὶ Διώνυσον, Σεμέλης ἐρικυδέος υἱόν,
Μνήσομαι, ὡς ἐφάνη παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο,
Ἀκτῇ ἔπι πρωθήβῃ, νεηγενέϊ ἀνδρὶ ἐοικώς,
Πρωθήβῃ· καλαὶ δὲ περισσείοντο ἔθειραι,
Κυάνεαι, φᾶρος δὲ περὶ στιβαροῖς ἔχεν ὤμοις
Πορφύρεον· τάχα δ' ἄνδρες ἐϋσταμνοι ἀπὸ νηὸς
Ληῒδι ἀγχίνοοι ἆσσον ἐπ' οἰόπατα πόντον
Τυρσηνοί· τοὺς δ' ἦγε κακὸς μόρος· οἱ δὲ, ἰδόντες,
Νεῦσαν ἐς ἀλλήλους, τάχα δ' ἅλτορ· αἶψα δ' ἐλόντες
Εἶσαν ἐπὶ σφετέρης νηὸς, κεχαρημένοι ἦτορ·
Υἱὸν γάρ μιν ἔφαντο διοτρεφέων βασιλήων
Εἶναι, καὶ δισμοῖς ἤθελον δῆν ἀργαλέοισιν.
Τὸν δ' οὐκ ἴσχανε δισμὸς, λύγοι δ' ἀπὸ πολλὸν ἔπιπτον
Χειρῶν, ἠδὲ ποδῶν· ὁ δὲ, μειδιάων ἐκάθητο
Ὄμμασι κυανέοισι· κυβερνήτης δὲ νοήσας,
Αὐτίκα οἷς ἑτάροισιν ἐπίκλητον, φώνησέν τε,
Δαιμόνιοι, τίνα τόνδε θεὸν δεσμεύετ' ἐλόντες,
Καρτερόν; οὐδὲ φέρειν δύναταί μιν νηῦς εὐεργής·
Ἢ γὰρ Ζεὺς οὗτός γ' ἐστὶν, ἢ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
Ἠὲ Ποσειδάων· ἐπεὶ οὐ θνητοῖσι βροτοῖσιν
Εἴκελος, ἀλλὰ θεοῖς, οἳ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν.
Ἀλλ' ἄγετ', αὐτὸν ἀφῶμεν ἐπ' ἠπείροιο μελαίνης
Αὐτίκα· μηδ' ἐπὶ χεῖρας ἰάπτετε, μή τι χολωθεὶς
Ὄρσῃ ἀργαλέους ἀνέμους καὶ λαίλαπα πολλήν.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἀρχὸς νεμεσσητῷ ἐνίσπεν μύθῳ,
Δαιμόνι', ἔρον ὅρα, ἅμα δ' ἱστίον ἕλκεο νηός·
Σύμπαντα δ' ὅπλα λαβὼν· ὅδε δ' αὖτ' ἀνδρεσσι μελήσει.
Ἔλπομαι, ἢ Αἴγυπτον ἀφίξεσθαι, ἢ ὅγε Κύπρον,

BACCHUS, & TYRRHENI, sive LATRONES.

De Dionyso, Semeles inclytæ filio,
Memor ero; ut apparuit ad oram maris,
In littore protenso, juveni viro similis,
Nuper pubescenti, pulchris concutiebantur capilli, (meros
Cyanei, vestemq; circa validos, aut compactos, habebat hu-
Purpuream: citoque viri bona-transtra-habenti ex navi
Latrones pervenere velociter super nigrum pontum
Tyrrheni; quos duxit malum Fatum: hi autem conspicati
Annuére ad invicem, citoque saliere, statimque capientes
Abiére ad suam navem læti animo.
Filium enim illum dixére à Jove nutritorum regum
Esse, ac vinculis volebant ligare difficilibus.
Hunc a. non tenebant vincula, vimina a. procul cadebant:
A manibus, & à pedibus: at ille subridens sedebat
Oculis subnigris; gubernator autem hoc *intellecto*
Statim suos socios hortatus est, dixitque,
'Miseri, qualem hunc Deum ligatis capientes
'Fortem? neque ferre illum potest navis bene-facta:
'Aut enim Jupiter hic est, aut argentiarcus Apollo,
'Aut Neptunus: quoniam non mortalibus hominibus
'Similis est; at Diis, qui Olympicas domos habent.
'Verum agite, hunc dimittamus ad continentem nigrum
'Statim, neque in eum manus conjicite, ne iratus
'Excitet difficiles ventos, ac turbinem multum.
Sic dixit: huic autem dux odioso respondit verbo,
: Infelix; secundum-ventū vide, simulq; velā trahe navis,
'Simul omnia arma capiens: hic autem viris curæ erit.
'Spero, aut Ægyptum veniet, aut hic in Cyprum,

NOTÆ.

V. 1. Ἀμφὶ Διώνυσον) Vid. *Ludolphi Küsteri* Not. in *Suidam,* v. Ἀμφιαναξίζειν, ubi *Dithyrambos* patet vocatos ἀμφιάναξας, ob hujusmodi *Exordia*; quale illud *Terpandri,* Ἀμφί μοι αὐτὸν ἄναχθ' ἑκατηβόλον ἀδέτω φίλα. *Aristoph.* Nub. v. 595. Ἀμφί μοι αὖτε, Φοῖβε, ἄναξ, Δήλιε. Item *Homerus,* in Hymnis *Castoris* & *Pollucis, Panis, Neptuni,* & *Bacchi.* Hoc Poema in nonnullis Codicibus additur, post *Apollonii* Argonautica; nec tamen illi ab ullo ascribitur. Et sanè *Genius* hujus Poematis *Homerum* spirat.

4. Πεδιοσειούδᾳ) Vid. ad *Odyss.* π'. v. 4.

8. Τυρσηνοί) Malè olim audiebant *Tyrrheni* ob *Piraticam*; adeò, ut Τύρσιν inde ortum dicatur; ità *Suid.* v. Τύρσιν, ἐσσημερεύθη ἡ Τύρσις, ἀπὸ τῶν Τυῤῥηνῶν· κακίστους γὰρ ἐπὶ λῃστείᾳ τότε ἐγίνοντο. Ità *Etymolog.* M. v. Τύρσιν, ἤτοι, ἀπὸ τῶν Τυῤῥηνῶν· ὠμοὶ γὰρ ἦσαν. Hinc posteà *Baccho* Cognomen Τυῤῥηνολέτης, quòd hos Nebulones malè mulctatos pessundederit.

27. Οὐδ' αὖτ' ἀνδρεσσι μελήσει) Deisidæmoniam exprobrat Ἄρει quasi non satis *Vir* esset, qui *Deos* metuit. *Phrasis* autem *Homerica, Iliad.* ζ'. v. 492. —— πόλεμος δ' ἀνδράσι μελήσει.

VARIÆ LECTIONES.

3. Ἔπι) γρ. ἐπί.

24. Ὄρσῃ ἀργαλέους ἀνέμους καὶ λαίλαπα πολλήν) γρ. ὄρσῃ ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀϋτμήν, ut *Odyss.* λ'. v. 399. & ὄρσῃ ἔπι'.

Ἢ ἐς Ὑπερβορέους, ἢ ἐκαστέρω· ἐς ὃ πλόυτῳ
Ἕκ ποτ' ἐρεῖ αὐτῷ τι φίλους καὶ κλῆμαθ' πάντα,
Οὕς τε κασιγνήτους· ἐπεὶ ἡμῖν ἔμβαλε Δαίμων.
Ὡς εἰπὼν, ἰσόν τε καὶ ἴσιον ἕλκετο νηός.
Ἐμπνεύσει δ' ἄνεμος μέσον ἱστίον· ἀμφὶ δ' ἄρ' ὅπαλα
Κατπάνυσαν· τάχα δ' σφιν ἐφαίνετο θαυμαζὼ ἔργα·
Οἶνος μὲ πρώτιστα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαινα
Ἡδύποτος κιλάρυζε, ἀυάδης, ὀρυτο δ' ὀδμὴ
Ἀμβρόσιη· ναύτας δ' πᾶσ' λάβε πάντας ἰδόντας.
Αὐτίκα δ' ἀκρότατον παρὰ ἱστίον ἐξεβανόδη
Ἄμπελος, ἔνθα καὶ ἔνθα, καπικρημνῶντο δ' πολλοὶ
Βότρυες· ἀμφ' ἱστὸν δ' μέλας εἱλίσσετ' κισσὸς
Ἄνθεσι * τηλεθόωσι, χαρίεις δ' ἐπὶ καρπὸς ὀρώρει.
Πάντες δ' σκαλμοὶ στεφάνους ἔχον· οἱ δ', ἰδόντες,
Μηδείδην τότ' ἔπειθ' κυβερνήτην ὁπίλυσσον
Γῇ πλαίειν· ὁ δ' ἄρα σφὶ λέων γένετ' ἔνδοθι νηὸς
Δεινὸς ἐπ' ἀκροτάτης, μέγα δ' ἔβρεχεν, ἐν δ' ἄρα μέσῃ
Ἄρκτον ἐποίησεν λασιαύχενα, σήματα φαίνων·
Ἂν δ' ἔσῃ μυρμακιὴ, λέων δ' ἐπὶ σίλφατος ἄκρῃ
Δεινὸν ὑπόδρα ἰδών· οἱ δ' εἰς πρύμνην ἐφόβηθεν,
Ἀμφὶ κυβερνήτην δ, σαόφρονα θυμὸν ἔχοντα,
Ἔσταν ἄρ' ὀμπλακίηται· ὁ δ' ἐξαπίνης ἐπορέξας
Ἀρχὸν ὗλ'· οἱ δ' θύραζε, κακὸν μόρον ἐξαλέοντες,
Πάντες ὁμῶς πήδησαν, ἐπὶ ἅλδον, εἰς ἅλα δῖαν·
Δελφῖνες δ' ἐγένοντο· κυβερνήτην δ' ἐλέησας
Ἔσχεθε, καί μιν ἔθηκε πανόλβιον· εἶπέ τε μῦθον,
Θάρσει, δῖε κάπτωρ, τῷ μοι κεχαρισμένος θυμῷ·
Εἰμὶ δ' ἐγὼ Διόνυσος ἐλεύθερος, ὃν τέκε μήτηρ
Καδμηὶς Σεμέλη, Διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα.
Χαῖρε, τέκος Σεμέλης εὐώπιδος· ἡδὲ πη ἐγὼ
Σεῖό γε λήθομαι, γλυκερὴν κοσμήσειν ἀοιδήν.

'Vel ad Hyperboreos, vel ulterius: tandem autem
'Aliquando dicet suos amicos, & possessiones omnes,
'Suosque fratres, postquam nobis obtulerit Deus.
Sic locutus, malumque & velum trahebat navis.
Flavit autem ventus in medio veli: circum autem arma
Expediebant, citóque illis apparebant admirabilia opera:
Vinum quidem primùm velocem per navem nigram
Dulcipotum fluebat, odorum, excitabaturque odor
Immortalis: nautas a. admiratio cepit omnes conspicatos.
Statim etenim in summitate veli extensa est
Vitis, huc atque huc, dependebantque multæ
Uvæ; circa autem malum volvebatur hedera
Floribus virescens, pulcherque fructus excitabatur.
Omnes etiam scalmi coronas habebant: videntes autem
Mededen tunc deinde gubernatorem hortabantur
In terram appropinquare: hic a. leo factus fuit intra navim
Gravis in summitate, valdè a. rugiebat, & in media
Ursum fecit hirsutum cervice, signa ostendens:
Surrexit itaque acris Ursa, Leoque in sede summâ
Gravitèr torvum videns: hi itaque in puppim fugerunt,
Circumque gubernatorem, modestum animum habentem,
Stetère utique stupefacti: hic autem repente impetu facto
Ducem cepit: hi itaque foràs, malam mortem fugientes,
Omnes simul saliere, cum vidissent, in mare divum.
Delphines autem facti fuére: gubernatorem a. misertus,
Cohibuit, & illum fecit beatissimum, dixitque verbum,
'Confide, dive rector, meo grate animo:
'Sum enim ego Bacchus magnisonus, quem peperit mater
'Cadmea Semele, Jovis in amore mixta.
Salve, nate Semeles pulchriocula; haudquaquam licet
Tui oblitum suavem ornare cantionem.

NOTÆ.

34. Καπτάνυσαν) Καπτέντυσαν, καπτάνυσαν· ut καπτᾶλαι, κάββαλε· κατέθησαν, κάτθησαν. *Ibid.* Θαυμαζὼ) Vide supra, ad III. v. 80.

43. Μηδείδην) Ità lego Πατρωνυμικῶς, licet ad μῆδος, *Consilium*, referatur. *Hygino* audit *Acœtus*, *Ovidio* Metamorph. l. 3. §. 89. *Acœtes*, ut sit Ἀκρίτης, Μηδίδης, τυτίς, Μηδὸς ἱός.

48. Πρύμνην) Ità, pro πρύμναν, & hìc scribo; cùm πρύμνη & πρύμνῃσι semper aliàs apud *Homerum* scribitur; ut *Iliad.* α'. v. 295. μ'. v. 149. π'. v. 124. &c.

50. Ἔσταν ἄρ') Quid si ἔστασαν legamus; ut *Iliad.* μ'. v. 55.

51. Ἐξαλέοντες) Olim ἐξαλύοντες, in Omnibus Exemplaribus, nec tamen minus *Erratum*. Ἀλύω enim & ἀλύσκω, longè aliud sonant, ἀλύομαι, & ἐξαλύομαι, *Vito*, *Evito*, ut in hoc loco, & *Iliad.* σ'. v. 586. ἵνα τ' ἀλύοντο, & ο'. v. 180. σὺ δ' ὑπεξαλύεσκε ἀνώγει.

53. Δελφῖνες δ' ἐγένοντο) *Propert.* l. 3. §. 16. v. 25. *Curvaque* Tyrrhenos *Delphinum* Corpora nautas *In vada Pampineâ desiluisse Rate.* Vid. *Ovid.* Metamorph. l. 3. §. 9.

55. Θάρσει, δῖε Κάπτωρ) Hæc Vox Κάπτωρ, *Lexicis* ignota multos fecit scrupulos. *Bernardus Martinus*, Var. Lect. l. 4. c. 3. A κάπτω, κοσμέω, undè & κάσπωρ, pro quo hìc κάπτωρ, ut θαυμαλὸς, pro θαυμαστὸς, modò, v. 34. Κάπτωρ itaque κοσμήτωρ, κυβερνήτης, unde & forsan *Formularum Cator*, Ciceroni. Hæc ille. Sunt qui κοσμήτωρ legendum putant, quomodò nempè αὐτοκράτωρ. Sed, puto, vix reperias Vocem hanc simplicem apud ullum idoneum Auctorem; *Constantinum* enim *Manassem*, & id genus, non multi facio. *Henricus Stephanus*, πάτωρ legit, æquè infelicitèr; quanquam enim in *Compositis* & ea Vox sit frequens, nescio, an semel *Simplex* occurrat.

VARIÆ LECTIONES.

34. Θαυμαζὼ) γρ. θαύματα.
41. Τηλεθόων) γρ. τηλεθάων, olim, non æquè benè, vid. ad IV. v. 267.
43. Μηδείδην) γρ. Μηδήδην, olim, vid. N. ad *Textum*.
48. Πρύμνην) γρ. πρύμναν, olim, ut Not. in *Textum*.
50. Ἔσταν ἄρ') γρ. ἔστασαν, ut Not. in *Textum*.
51. Ἐξαλέοντες) γρ. ἐξαλύοντες. Vid. Not. in *Textum*.

§. VII.

Auctor hujus Hymni videtur supra conditionem Privatam positus, Planetæ Martis *Vires hìc declarare, sibique Vires & Victoriam apprecari,* Martemque *semper propitium in Bello; at* Pacem *potius optare.*

Εἰς ΑΡΕΑ.

Ἄρες ὑπερμενέτα, βεσιπέρμηδε, χρυσεοπήληξ,
Ὁμοβελεμόθυμε, φέραυπι, πολιατόε, χαλκοχρυσεῦ,
Καρτερόχειρ, ἀμέγηδε, δορυσθενὲς, ἔρκος Ὀλύμπου,
Νίκης ὑποδλήμριο πάτερ, σωαρωγὲ Θέμιτος,
Ἀντιβίοισι Τύραννε, δικαιοζόων ἀγὲ φωτῶν,
Ἡνορέης σκηπτοῦχε, πυρωγέα κύκλον ἑλίσσων
Αἰθέρος ἐπταπόροις ἐνὶ τείρεσιν· ἔνθα σὲ πῶλοι
Ζαφλεγέες τελέθοντες ὑπὲρ ἄντυγος αἰὲν ἔχουσι.
Κλῦθι, βροτῶν ἐπίκουρε, δοτὴρ εὐθαρσέος ἥβης,
Πρηὺ καὶ σιλβων στέλαι ὐφόθεν ἐς βιότητα
Ἡμετέρην, κὴν καρτος Ἀρήϊον, ὥς κε δυναίμην
Σεύασ κακότητα πικρὴν ἀπ' ἐμεῖο καρήνε,
Καὶ ψυχῆς ἀπατηλὸν ὑποζυάμψαι φρεσὶν ὁρμὴν,
Θυμὸν τ' αὖ μέγος ὀξὺ καθοχέμεν, ὅς μ' ἐρέθησι
Φυλόπιδες κρυερῆς ἐπιβαινέμεν· ἀλλὰ σὺ δόσε
Δὸς, μάκαρ, εἰρήνης τὲ μένειν ὺ ἀπήμοσι θυσμοῖς,
Δυσμενέων τε φυγόντα μόθον, κῆράς τε βιαίας.

In MARTEM.

Mars perrobuste, currus-degravans, aureâ-galeâ,
Magnanime, clypifer, urbiũ-servator, armis-instructe,
Fortimane, indefesse, hastâ-valens, sepimentum Olympi,
Victoriæ felicis pater, auxiliator justitiæ,
Injustis Tyranne, justissimorum dux hominum,
Fortitudinis sceptrifer, ignitum circulum volvens
Ætheris inter septigrada astra; ubi te equi
Valdè flammosi tertio super orbe semper habent.
Audi, mortalium auxiliator, dator audacis Juventæ,
Suaviter devibrans lumen desuper in vitam
Nostram, ac fortitudinem Martialem: sic utique possem
Depellere malum amarum à meo capite,
Et animæ deceptorium subflectere in mente impetum,
Animiquę robur acutum cohibere, qui me excitavit
Pugnam horridam aggredi: sed tu audaciam
Da, beate, pacisque manere in prosperis legibus,
Inimicorum fugientem tumultum, fataque violenta.

NOTÆ.

V. 5. Ἀντιβίοισι τύραννε) De Voce τύραννος, *Sophocl.* Scholiastes, in Argumento *Oedipi* Tyranni, Ὅτι ἡ νῦν χρῆσις τὸ ἓν τυράννου ὄνομα, δῆλον· ὅτι δὲ Ὁμήρου, οὔτε Ἡσίοδος, οὔτε ἄλλος ἐδέξατο τὸ παλαιὸν, τύραννον ἐν τοῖς πάνυ ἀνομάζει. Vid. *Suidam*, & *Etymolog.* M. v. Quòd si *Criticorum* Veterum Opinio de hujus Vocis usu apud *Veteres* sit sana, Bonos nempe Reges *Tyrannos* dictos, honoris nempè tunc temporis Vocabulo, at Malos, etiam Pessimos, *Tyrannos*, nunquam nisi βασιλεῖς, tum de hoc loco Actum est. Hoc enim in loco, Τὸ τύραννος, ἀντὶ δὲ, βασιλεὺς ἀμείλιχος. *Ares* autem apud *Orientales*, robustum *Tyrannum* sonat, ut *Voss.* de Idolatr. notat. Vid. ad *Odyss.* σ'. v. 84. Τύραννος reverà erat olim λίξις μίσθ' mox non nisi in malam partem usurpata. Vid. ad *Batrachom.* v. 26.

6. Πυρωγέα κύκλον ἑλίσσων) *Mars*, Planeta, *Græcis* Ἄρης dicitur; *Ægyptiis* & *Astronomis*, Πυρόεις *Chaldæis*, Ἡρακλῆς. Vid. *Etymolog.* M. v. Πυρόεις.

10. Καπὲ σίλβων στέλαι) *Martis* Peculiare epitheton *Stilbon*, ex *Effectu*. Vid. *Var. Lect.*

13. Καὶ ψυχῆς ἀπατηλὸν ὑποζυάμψαι φρεσὶν ὁρμὴν) Ostendit hic Auctor, *Astrologiæ* peritissimus, Natos sub *Martio* Sydere, ad *Iram* & *Libidinem* pronos; optatque se hisce *Passionibus* posse frænum imponere, nec in pericula, quibus tales sunt obnoxii, facilè incidere.

VARIÆ LECTIONES.

1. Ἄρες) γρ. ἄρεις, olim, malé.
2. Ὁμοβελεμόθυμε) γρ. ὀβελεμόθυμε.
10. Καπὲ σίλβων) γρ. καζσίλβων, olim.
17. Βιαίας) γρ. βιαίους.

§. VIII.

Εἰς ΑΡΤΕΜΙΝ.

Ἄρτεμιν ὕμνει, Μοῦσα, κασιγνήτην Ἑκάτοιο,
Παρθένον ἰοχέαιραν, ὁμότροφον Ἀπόλλωνος,

In DIANAM.

Dianam laudato, Musa, sororem Procul-jaculantis,
Virginẽ sagittis gaudentẽ, simul-nutritã-cũ Apolline,

NOTÆ.

V. 1. Ἄρτεμιν ὕμνει, Μοῦσα) Ità, pro ὑμνεῖ Μοῦσα. Vid. §. III. v. 1.
2. Ὁμότροφον Ἀπόλλωνι) Vid. suprà, ad §. II. v. 199.

VARIÆ LECTIONES.

1. Ὕμνει) γρ. ὑμνεῖ, vid. Not. in *Textum*.

Ἠθ' ἵππους ἄρτισσε βαθυχοΐνοιο Μέλητος,
Ῥίμφα δι' ὑγρὴ Σμύρνης παγχρύσεον ἅρμα διώκῃ
Εἰς Κλάρον ἀμπελόεσσαν, ἔνθ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
Ἥστο μιμνάζων ἑκατηβόλον ἰοχέαιραν.
Καὶ σὺ μὲν ὄφρα χαῖρε, θεὰ δ' ἅμα πᾶσαι ἀοιδῇ.
Αὐτὰρ ἐγώ σε πρῶτα, καὶ οὐ στήσω, ἄρχομαι ἀείδειν·
Σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον εἰς ὕμνον.

Quaque equos rigans juncis-copioso Melete,
Impetuose per Smyrnam totum-aureum currum agit,
Ad Clarum vitibus consitam, ubi argentiarcus Apollo
Sedit, expectans longe-jaculantem sagittis-gaudentem.
Et tu quidem sic gaude, deaque simul omnes, cantione;
At ego te primùm, & à te, incipio cantare:
A te etiam ego initio-facto transibo aliam ad laudem.

NOTÆ.

3. Ἄρτισσε) Λύσασα· λύσε δ' ἄρδω, ἄρσω, ut rectè *Bernardus Martinus*, Var. Lect. l. 1. c. 28. *Herodot.* Οὐ γυνή τις, ἐπεὶ ἀφίκετο ἐπὶ τὸ πολεμιδόν, ἤρδε τὸ ἵππον· ὃ ἐστι, ἐπότιζεν. *Ibidem*, Μέλητος) Ità, pro Μιλήτου, rectè etiam Restituit *Bernardus Martinus*, Var. Lect. l. 1. c. 28. Ὁ δὲ Μέλης, πολίμιος Σμύρνης. Ità *Solinus*, *Smyrnam*, *Meles* circumluit, inter Flumina *Asiatica* facilè præcipuus amnis.

VARIÆ LECTIONES.

3. Μέλητος) γρ. Μελήτης, vid. Not. in *Textum*.

§. IX.

Εἰς ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

Κυπρογενέα Κυθέρειαν ἀείσομαι, ἥτε βροτοῖσι
Μείλιχα δῶρα δίδωσιν, ἐφ' ἱμερτῇ δ' εὐπρόπῳ
Αἰεὶ μειδιάει, καὶ ἐφ' ἱμερτὸν φέρει ἄνθος.
Χαῖρε, θεὰ, Σαλαμῖνα εὐκτιμένην μετάγουσα,
Καὶ πίσης Κύπρου· σὺ δ' ἱμερόεσσαν ἀοιδήν·
Αὐτὰρ ἐγὼ σεῖο, καὶ ἄλλης μνήσομαι ἀοιδῆς.

In VENEREM.

Cypro-genitam Cytheream canam, quaque mortalibus
Blanda dona dat, amabili-autem facie
Semper subridet, & amabilem adfert florem.
Salve, dea, Salaminam benè-habitatam regnans,
Et totam Cyprum: da verò amabilem cantionem:
At ego & tuî & alterius memor ero cantionis.

NOTÆ.

V. 1. Κυπρογενέα Κυθέρειαν) Incontractim scribendum, at legendum Contractim, quasi scriberetur Κυπρογενῆ, *Amanuensium* nempè Auribus, ut fit, deceptis; ità *Hesiod.* Theogon. v. 196. 199.

VARIÆ LECTIONES.

1. Κυπρογενέα) γρ. Κυπρογενῆ, olim, non *Homericῶς*.

§. X.

Εἰς ΑΘΗΝΑΝ.

Παλλάδ' Ἀθηναίην, ἐρυσίπτολιν, ἄρχομ' ἀείδειν,
Δεινήν, ἣ σὺν Ἄρηϊ μέλει πολεμήϊα ἔργα,
Περθόμεναί τε πόληες, αὐτή τε, πτόλεμοί τε·
Καί τ' ἐρρύσατο λαὸν ἰόντα τε, νισόμενόν τε.
Χαῖρε, θεὰ, δὸς δ' ἄμμι τύχην, εὐδαιμονίην τε.

In PALLADEM.

Palladem Minervam, patronam-urbium, incipio canere,
Gravem, cui cum Marte curæ sunt bellica opera,
Dirutaque civitates, clamorque, bellaque:
Quin & liberavit populum euntemque, redeuntemque.
Salve, dea, da verò nobis fortunam, felicitatemque.

NOTÆ.

V. 1. Ἐρυσίπτολιν) Σωσίπολιν· ἢ, ὀξυστόλιν, ὡς Ἀλεξιφάνης, Νεφίλαις, Παλλάδα ὀξυστόλιν. Vid. Illustriss. *Ezekiel. Spanheim.* ad *Callimach.* Hymn. *Pallad.* v. 43.

5. Τύχην) Veterum *Criticorum* nonnulli negârunt, Hanc Vocem apud *Homerum* ullibi extare; *at non ego Credulus illis.* Ità tamen *Eustath.* fol. 828. lin. 25. & alii. At *Macrob.* Saturnal. l. 5. c. 16. *Fortunam* Homerus *nescire maluit & Soli Deo, quem* Μοῖραν *vocat, Omnia regenda committit; adeò ut hoc Vocabulum* τύχη *in nullâ parte* Homerici *Voluminis nominetur.* In Neutro Volumine reperiri fateor; at in aliis *Poematiis* contrà statuendum. Et inter *Fragmenta*, Τύχην, ut *Proprium* Nomen, occurrere videbimus; quod mox declarabitur; Hymn. nempe, *Cereris*, v. 6. ubi inter *Oceaninas* recensetur. Et *Stephanus* περὶ πόλεων, v. Ἀσία, Ἀγνοεῖ δὲ Ὅμηρος τὴν Ἀσίαν, ὡς ἔστιν Εὐρώπην. Vid. quæ Nos ad *Batrachomyom.* v. 26.

§. XI.

Εἰς ΗΡΑΝ.

Ἥρην ἀείδω χρυσόθρονον, ἣν τέκε Ῥείη,
Ἀθανάτων βασίλειαν, ὑποείροχον εἶδος ἔχουσαν,
Ζηνὸς ἐριγδούποιο κασιγνήτην, ἄλοχόν τε,
Κυδρὴν, ἣν πάντες μάκαρες κατὰ μακρὸν Ὄλυμπον
Ἀζόμενοι τίουσιν, ὁμῶς Διὶ τερπικεραύνῳ.

In JUNONEM.

Junonem cano aurithronam, quam peperit Rhea,
Immortalem reginam, excelsam formam habentem,
Jovis valdisoni sororem, uxoremque,
Inclytam, quam omnes beati per longum Olympum
Venerabundi honorant, similiter cũ Jove gaudente fulmine.

§. XII.

Εἰς ΔΗΜΗΤΡΑΝ.

Δήμητρ' ἠύκομον, σεμνὴν θεὸν, ἄρχομ' ἀείδειν,
Αὐτὴν, καὶ κούρην, εὐεικέλιον Περσεφόνειαν.
Χαῖρε, θεὰ, καὶ τήνδε σάου πόλιν· ἄρχε δ' ἀοιδῆς.

In CEREREM.

Cererem pulchricomã, venerandam deã, incipio canere,
Ipsam, & puellam, perpulchram Proserpinam.
Salve, dea, & hanc servа civitatem, praesisque cantioni.

NOTÆ.

V. 3. Χαῖρε, θεὰ, καὶ τήνδε σάου πόλιν) Scribendum omninò σάω, pro Veteri σάου, ut sit, per *Apocopen*, pro σάωσον, quomodò *Odyss.* ν'. v. 230. Ἀλλὰ σάω μὲ πιὸπι· σάω δ' ἐμέ. Item, ρ'. v. 595. Αὐτὸν μὲ σὺ σῷζε σάω. Hinc *Callimach.* Hymn. *Cerer.* v. 135. Χαῖρε, θεὰ, καὶ τήνδε σάου πόλιν, ipsis *Homericis* verbis. Idem, *Pallad.* Lavacr. v. ult. Δαναῶν κλῆρον ἄπαντα σάου. Quare in *Epigram.* VI. Dubiæ fidei, ubi σάω olim legebatur, *Annæ Fabri* filia, *Dacieri* conjux, de *Græcâ* Linguâ optimè merita, σάω legendum monuit. Sex alios Versus, ad hunc Hymnum pertinentes, inter *Fragmenta* Habebis sub titulo, Hymn. *Cereris.*

VARIÆ LECTIONES.

3. Σάω) γρ. σάῃ, vid. Not. in *Textum.*

§. XIII.

Εἰς Μητέρα Θεῶν.

Μήτηρ μοι πάντων τε θεῶν, πάντων τ' ἀνθρώπων,
Ὑμνῶ, Μοῦσα, λιγεῖα, διὸς θυγάτηρ μεγάλοιο,
Ἣ κραδίαι, τυπάνων τ' ἰαχὴ, σύν τε βρόμιος αὐλῶν,
Εὔαδεν, ἠδὲ λύκων κλαγγὴ, καὶ ὀρέστερα θῆρα,
Οὔρεά τ' ἠχήεντα, καὶ ἠλήεντες ἔναυλοι.
Καὶ σὺ μὲν ὕπτα χαῖρε, θεὰ δ' ἅμα πᾶσι, ἀοιδῇ.

In Matrem Deorum.

Matrem mihi omniumq; deorum, omniumq; hominum,
Laudato, Musa, suavis, Jovis filia magni,
Cui crotalorum, tympanorumq; sonus, simul fremitus tibia-
Placuit, ac luporum clangor, fulvorumq; leonum, (rum
Montesque sonori, & sylvosi recessus.
Et tu quidem sic latare, deaque simul omnes, cantione.

NOTÆ.

V. 2. Ὑμνῶ) Vid. ad VIII. v. 1.

3. Τυπάνων) Τυμπάνων olim, at quum à τύπτω veniat, & τὸ μ'. non sit Naturale, verum Adscititium, hoc in loco τυπάνων lego, ἅτε τὸ εὐρυθμώτερον, ut Ῥόμβῳ καὶ τυπάνῳ Ῥείη Φρύγας ἐλάσκοντι. Lego autem βρόμῳ, pro τρόμῳ.

VARIÆ LECTIONES.

2. Λιγεῖα) γρ. λίγεια, olim, non benè. Vid. infrà, ad §. XVI. v. 1.

3. Τυπάνων) γρ. τυμπάλων, vid. Not. in *Textum.* *Ibid.* Βρόμῳ αὐλῶν) γρ. τρόμῳ αὐλῶν.

§. XIV.

Εἰς ΗΡΑΚΛΕΑ Λεονθύμεν.

Ἡρακλέα, Διὸς υἱὸν, ἀείσομαι, ὃν μίγ' ἄριστον
Γείνατ' ἐπιχθονίων, Θήβῃς ἐν καλλιχόροισιν,
Ἀλκμήνη, μιχθεῖσα κελαινεφεῖ Κρονίωνι.
Ὃς πρὶν μὲν κατὰ γαῖαν ἀθέσφατον ἠδὲ θάλασσαν
Πλαζόμενος, πομπῇσιν ὑπ' Εὐρυσθῆος ἄνακτος,
Πολλὰ μὲν αὐτὸς ἔρεξεν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἀνέτλη·
Νῦν δ' ἤδη καθὰ καλὸν ἔδος νιφόεντος Ὀλύμπου
Ναίει πρηπάμβροτος, καὶ ἔχει κομίσφυρον Ἥβην.
Χαῖρε, ἄναξ, Διὸς υἱέ, δίδυ δ' ἀρετήν τε, καὶ ὄλβον.

In HERCULEM Leonini-animi.

Herculē, Jovis filium, canam, quem valdè fortissimum
Genuit terrestrium, Thebis in pulchrichoris,
Alcumena, mixta cum nigrinube Saturnio.
Qui antea quidem per terram vastam ac mare
Errans, jussis Eurysthei regis,
Multa quidem ipse fecit dura, & multa sustulit:
Nunc autem in pulchro solio nivosi Olympi (Hebem.
Habitat oblectatus, & habet pulchrò-talos-habentem
Salve, rex, Jovis fili, da vero virtutemque, & felicitatē.

NOTÆ.

V. 1. Ἡρακλέα) Duæ ultimæ & Ἡρακλέα, in *Scansione* coalescunt, quasi Ἡρακλῆ scriberetur.

9. Δίδυ δ' ἀρετήν τε καὶ ὄλβον) Hoc etiam *Hemistichio* in rem suam usus est *Callimachus*, uti fatetur Illustriss. *Ezekiel. Spanheim.* in Hymn. *Jovis*, v. 96. Recte autem sapientissimus Poeta ἀρετὴν simul & ὄλβον jungit, nam & *Menander*, Μακάριον, ὅστις ὑσίαν καὶ νοῦν ἔχει· χρῆται γὰρ ὕστις, εἰς ἃ δεῖ, τούτῳ καλῶς. *Virtus*, sine *Opibus*, nimium fere contemni & vexari solet, utcunque Victrix; At *Opes*, sine *Virtute*, ad omne nefas irritant; *Superbiâ*, *Libidine*, *Intemperantiâ* immergunt, & ad Tartara tandem detrudunt. *Virtus* itaque & *Opes*, καλλίστη συζυγία. Nec *Hagaris* Votum non laudandum, *Proverb.* c. 30. v. 8.

VARIÆ LECTIONES.

1. Ἡρακλέα) κρ. Ἡρακλῆ, ut suprà, ad §. IX. v. 1. Κυπρογενέα.

§. XV.

Εἰς ΑΣΚΛΗΠΙΟΝ.

Ἰητῆρα νόσων Ἀσκληπιὸν ἄρχομ' ἀείδειν,
Υἱὸν Ἀπόλλωνος· τὸ ἰγείνατο δῖα Κορωνὶς
Δωτίῳ ἐν πεδίῳ, κούρη Φλεγύεω βασιλῆος,
Χάρμα μέγ' ἀνθρώποισι, κακῶν θελκτῆρ' ὀδυνάων.
Καὶ σὺ μὲν ὕστω χαῖρε, ἄναξ· λίτομαι δέ σ' ἀοιδῇ.

In ÆSCULAPIUM.

Medicum morborum Æsculapium incipio canere,
Filium Apollinis; quem genuit diva Coronis,
Dotio in campo, filia Phlegyæ regis, (lorum.
Gaudium magnum hominibus, malorum delinitorem do-
Et tu quidem sic salve, rex; supplico autem tibi cantione

NOTÆ.

V. 1. Ἰητῆρα νόσων) *Pindari* Scholiastes, ad Pythionicōn, §. 3. v. 14. Τὸν Ἀσκληπιὸν οἱ μὲν Ἀρσινόης, οἱ δὲ Κορωνίδος φασὶν εἶναι· Ἀσκληπιάδης δέ φησι, τῶν Ἀρσινόης. Λευκίππης εἶναι, ἣ Πελίης ἢ καὶ Ἀπόλλωνος. Ἀσκληπιὸς, καὶ Θυγάτηρ, Ἐπιόνη, Ἥβη· ἔτεκε δὲ μεγάροις Ἀσκληπιὸν, ὄρχαμον ἀνδρῶν, Φοίβῳ ὑποδμηθεῖσα, ἐϋπλόκαμος Ἐρισῶπη· καὶ Ἀρσινόης ὁμοίως, Ἀρσινόη, ἣ, μιγεῖσα Διὸς ἐν Λητοῦς ὑφ', Τίτῃ Ἀσκληπιὸν ἠὲν, ἀμύμονά τε, κρατερόν τε. Σωκράτης δέ, γένος Ἀρσινόης τὴν Ἀσκληπιὸν ἀποφαίνῃ, παῖδά τε Κορωνίδος εἰπόντος. Et mox, Ἐν δὲ τοῖς Ὁμηρικοῖς Ὕμνοις, Ἰητῆρα νόσων Ἀσκληπιὸν ἄρχομ' ἀείδειν Υἱὸν Ἀπόλλωνος· τὸ ἰγείνατο δῖα Κορωνὶς Δωτίῳ ἐν πεδίῳ κούρη Φλεγύα βασιλῆος. Ἀελσείδης δὲ ἐν τῷ περὶ Κνίδου συγγράμματι, φησὶν ὅτως, Ἀσκληπιὸς Ἀπόλλωνος παῖς, Ἀρσινόης αὐτὴ δέ, παρθένος ὅσα, ὠνομάζετο Κορωνίς· Λευκίππη δὲ θυγάτηρ ἦν, ἣ Ἀμύκλα, ἣ Λακεδαίμονος Ἀσκληπιῷ δὲ καὶ Ὑπείρης, Ποδαλείριος καὶ Μαχάων. *Pausanias Corinthiacōn*, c. 26. Controversiam componi Auctoritate ipsius *Apollonis* Oraculi hujus,

Ὦ μέγα χάρμα βροτοῖς βλαστών, Ἀσκληπιὲ, παῖσιν·
Ὃν Φλεγυηὶς ἔτικτεν, ἐμῇ φιλότητι μιγεῖσα,
Ἰμερόεσσα Κορωνὶς, σὺν κραναῇ Ἐπιδαύρῳ.

3. Δωτίῳ ἐν πεδίῳ) *Stephanus*, Θεσσαλίας· ὅτι μετώκησαν οἱ Κνίδιοι, ὧν ἡ χώρα Κνιδία· ἀπὸ Δωτίας, τῆς Ἐλάτης κληθεῖσα· ἢ, ἀπὸ Δάπου· ἢ, ἀπὸ Δώτου. *Callimach.* Hymn. *Cerer.* v. 25. — Δάπου ἱερὸν ἔναιον. vid. Clariss. *Ezekiel. Spanheim.* in locum. *Ibid.* Φλεγύεω) Ità, pro Φλεγύου, scribo Ὁμηρικῶς. Aliàs, Φλεγύα, ut *Pindari* Schol. loco, in Notis ad *Textum* modò laudato, nam ὁ Φλεγύας, *Ionicè*, Φλεγύης & Φλεγύα, Φλεγύαο, *Æolicè*, & Φλεγύεω, *Ionicè* & *Poeticè*, vid. suprà, ad §. II. v. 210.

VARIÆ LECTIONES.

3. Φλεγύεω) κρ. Φλεγύου, Φλεγύα. Vid. in Not. ad *Textum*.

§. XVI.

Εἰς ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΥΣ.

Κάστορα καὶ Πολυδεύκεα᾽ ἀείδω, Μοῦσα λιγεῖα,
Τυνδαρίδας, οὓς Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἐξεγένοντο·
Τοὺς ὑπὸ Ταϋγέτου κορυφῆς τέκε πότνια Λήδη,
Δαμεῖσα νεφεληγερέτᾳ κελαινεφέϊ Κρονίωνι.
Χαίρετε, Τυνδαρίδαι, ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων.

In JOVIS Pueros.

Castora & Pollucem canto, Musa canora,
Tyndaridas, qui à Jove Olympio geniti sunt:
Quos sub Taygeti vertice peperit veneranda Leda,
Clam subdomita à nigrinubo Saturnio.
Salvete, Tyndaridæ, velocium consensores equorum.

NOTÆ.

V. 1. Κάστορα καὶ Πολυδεύκεα᾽, ἀείδω) Hujus Hymni Brevitatem aliquo modo compensabit *Theocritus*, Idyll. XXII. cui Titulus, Διόσκουροι. Item *Apollonius*, Argonautic. l. 2. sub Initio, & ipse mox *Homerus* §. XXXII. 3. Ταϋγέτου) Ἰωνικώτερον, Τηϋγέτου, ut *Odyss.* ζ'. v. 103. *Ibid.* Κορυφῆς) Sunt qui κορυφῇς scribunt.

VARIÆ LECTIONES.

1. Λιγεῖα) γρ. λίγεια, non benè, cum ita scribatur, ob Distinctionem, una ex *Sirenibus*; at λιγὺς, λιγεῖα.

3. Ταϋγέτου) γρ. Τηϋγέτου, ut *Odyss.* ζ'. v. 103. vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Κορυφῆς) γρ. κορυφῇς.

§. XVII.

Εἰς ΕΡΜΗΝ.

Ἑρμῆν ἀείδω Κυλλήνιον, Ἀργειφόντην,
Κυλλήνης μεδέοντα καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλου,
Ἄγγελον ἀθανάτων ἐριούνιον· ὃν τέκε Μαῖα,
Ἀτλαντὶς νύμφη, Διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα,
Αἰδοίη· μακάρεσσι γὰρ ἔμμορε σεμνὰ γυναικῶν·
Ἄντρῳ ναιετάουσα παλισκίῳ· ἔνθα Κρονίων
Νύμφῃ ἐϋπλοκάμῳ μισγέσκετο νυκτὸς ἀμολγῷ,
Εὖτε κατὰ γλυκὺς ὕπνος ἔχοι λευκώλενον Ἥρην·
Λάνθανε δ᾽ ἀθανάτους τε θεοὺς, θνητούς τ᾽ ἀνθρώπους.
Καὶ σὺ μὲν ὕπτιε χαῖρε, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱὲ·
Σεῦ δ᾽ ἐγὼ ἀρξάμενος μνησθήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.
Χαῖρ᾽, Ἑρμῆ χαριδῶτα, λιγὺ κτύπε, δῶτορ ἐάων.

In MERCURIUM.

Mercurium cano Cyllenium, Argicidam,
Cyllene regnantem, & Arcadiâ ovibus copiosa,
Nuncium immortalium valde-utilem; quem peperit Maja,
Atlantis filia, Jovis amore mixta,
Verecunda; beatorum enim Deorum effugit commercium,
Antrum habitans opacum, ubi Saturnius
Cum Nympha pulchricoma miscebatur noctis conticinio;
Quando dulcis somnus tenebat albiulnam Junonem:
Latebat adeò immortalesque Deos, mortalesque homines.
Et tu quidem sic salve, Jovis & Majæ fili:
A te autem ego initio-facto transibo alium ad Hymnum.
Salve, Mercuri gratiarum-dator, nuncie, dator bonorum.

NOTÆ.

V. 3. Ἐριούνιον) Vid. quæ Nos suprà, ad *Odyss.* ω'. v. 10. & infrà, ad v. 12.

8. Εὖτε κατὰ γλυκὺς ὕπνος ἔχοι λευκώλενον Ἥρην) Ità infrà, *Fragmento* Hymni, in *Bacchum*, v. 6. Πολλὸν ἀπ᾽ ἀνθρώπων, κρύπτων λευκώλενον Ἥρην.

12. Δῶτορ ἐάων) Vid. quæ Nos suprà, ad *Odyss.* ω'. v. 10. At *Orpheus* ἄντρον λίθων, *Mercurii* Speluncam dicit, Omnimodis Bonis refertam, *Proœm.* v. 17.

Ὃν δή κεν ἀνθρώπων πτερυγώδεον ἵππον ἀναίγῃ
Ἐς πολυέργατον ἄντρον ἐπιθρέμμῃ Ἑρμείαο,
Ἔνθ᾽ ὄγε πυκνοῖσιν ἀγαθῶν κατέθηκεν ὅμιλον·
Αἶψά κεν ἀμφοτέρῃσιν ἀνείλῃς πολλὰ κομίζων
Οἶκαδ᾽ ἀπερχόμενος, ἀφενὸς πολύδακρυν ὀϊζύν.

Hinc & ἐριούνης & ἐριούνιος toties dicitur, ut suprà, v. 3. & aliàs.

VARIÆ LECTIONES.

12. Ἐάων) γρ. ἐάων. Vid. ad *Iliad.* ω'. v. 528.

§. XVIII.

Εἰς ΠΑΝΑ.

Ἀμφί μοι Ἑρμείαο φίλον γόνον ἔννεπε, Μοῦσα,
Αἰγιπόδην, διχέρωτα, φιλόκροτον, ὃς ἀνὰ Πίσην
Δενδρήεντ' ἄμυδις φοιτᾷ χορεύοισι Νύμφαις,
Αἵπη κατ' αἰγίλιπα πίτρης στείβουσι κάρηνα,
Πᾶν' ἀνακεκλόμεναι, νόμιον θεὸν, ἀγλαοθείρην,
Αἰχμητήν, ὃς πάντα λόφον νιφόεντα λέλοιχε,
Καὶ κορυφὰς ὀρέων, ἠδ' πίτρηεντα κάρηνα.
Φοιτᾷ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα, διὰ ῥαθάμιξ πυκνὰ,
Ἄλλοτε δ' ῥοώδεσιν ἐφελκόμενος μαλακοῖσιν,
Ἄλλοτε δ' αὖ πίτρῃσιν ἐπ' ἠλιβάτοισι θοιχνεῖ,
Ἀκροτάτῳ κορυφὴν μηλόσκοπον εἰσαναβαίνων.
Πολλάκι δ' ἀργινόεντα διέδραμεν ἄφρια μακρὰ,
Πολλάκι δ' ἐν κνημοῖσι θύλασε, θῆρας ἐναίρων,

In PANA.

De Mercurii mihi charo filio dic, Musa,
Capripede, bicorne, amatore-ſtrepitûs, quique in Piſâ
Arboroſâ ſimul incedit choreis-aſſuetis cum Nymphis,
Quæque per præruptæ petræ incedunt cacumina,
Pana invocantes, paſtoralem Deum, pulchricomum,
Bellicoſum, qui omnem collem nivoſum ſortitus eſt,
Et vertices montium, & ſaxoſa cacumina.
Itatque huc atque illuc, per virgulta denſa,
Interdum quidem fluentis pellectus mollibus;
Interdum iterum ſaxa altiſſima obambulat,
Summum verticem ovium-ſpeculam aſcendens.
Sæpè autem canos percurrit montes longos:
Sæpè etiam in colles digreditur, feras mactans.

NOTÆ.

V. 1. Ἀμφί μοι) De hujuſcemodi Exordio in Hymnis, vid. ſuprà, ad VI. v. 1. Ἀμφὶ Διώνυσον. *Ibid.* Ἑρμείαο φίλον γόνον) *Homerus* quidem expreſsè vocat *Panem Mercurii* & *Dryopæ* Nymphæ filium: *Epimenides*, *Pana* & *Arcada*, Geminos è congreſſu *Jovis* & *Calliſtûs*, natos fuiſſe cenſet. *Achæus*, è *Cœlo* & *Terrâ*, ortum *Pana* refert, de quo *Cœlius Auguſtinus* in *Hieroglyphicis*; alii, ut *Tzetzes* ait, *Jovis* & *Hybreos* filium; at *Pronapius*, vetuſtiſſimus Poeta, in ſuo Πρωτοκόσμῳ, genitum ait *Pana*, cum tribus ſororibus *Parcis*, ex *Demogorgone*. *Ariſtippus* è *Jove* & Nymphâ *Oeneide* procreatum mavult. Nec deſunt, qui *Penelopæ* & omnium Procorum filium hunc aiunt; alii, *Penelopæ* & *Ulyſſis*; alii, *Penelopæ* & *Mercurii*; *Penelopen* nempè, diù ante Nuptias, Patris *Icarii* armenta, in *Taygeto* monte, paviſſe, & à *Mercurio* viſam & amatam eſſe; quâ cum nullo alio modo potiri ſe poſſe ſperaret, in *Hircum* pulcherrimum ſe vertiſſe; cujus illa capta vel Amore, vel Fallaciis, cum illo congreſſa, *Pana* peperit. Vid. *Anonymum*, περὶ ἀπίστων, c. XI. *Phurnutum*, περὶ φύσεως Θεῶν, c. 27. & *Auguſtini Cœlii* Hieroglyphica, ad *Pierii* addita, de *Pane*; nec non *Orphei* Hymn. Πανὸς θυμίαμα.

3. Δενδρήεντ' Πίσην) Pro δενδρήσσαν, *Atticè*, ut κόσμιος γυνή. Vel ſubaudi ὄρη, ut ſit Πίσην, δενδρήεντ', αὐτὸ ξ, δενδρήεντ' ὄρη, Πισαίαν. Cum ſimplici autem σ· ſcribendum probo, ad *Euripid.* Iphigen. Tauric. v. 824. *Ibidem*, Φοιτᾷ χορεύοισι Νύμφαις) Huc refer *Platonis* Epigramma,

Σιγάτω λάϊνον Δρυάδων λέπας· οἵ τ' ἀπὸ πίτυος
Κρυεροὶ, καὶ βλαχαὶ πελυμιγὴς τακέδων·
Αὐτὸς ἐπὶ σύριγγι μελίσδων εὐκελάδῳ Πάν,
Ὑγρὸν ἰοὶς ζώνῃσιν χείλος ὑπὲρ καλάμων·
Αἱ δ' περιὲ θαλεροῖσι χορὸν ποσὶν ἐσήνανθε
Ὑδριάδες νύμφαι, νύμφαι Ἀμαδρυάδες.

Hunc etiam *Pauſanias* in *Arcadicis*, c. 30. à *Sinoë*, & aliis Nymphis, exceptum & enutritum ait, Σινόῃ δ', ἐν ἄλλαις τε νυμφῶν, καὶ ἰδίᾳ ἡρωΐδι τρεφὸν δὴ Πανός.

6. Αἰχμητὴν) Olim erat αὐχμήεντ', pro αὐχμήεντα, pro quo repoſuit ſagaciſſimus *Bernardus Martinus*, Var. Lect. l. 4. c. 18. αἰχμήεντ', pro αἰχμήεντα. At ego tamen *αἰχμητὴν multo mavelim; quæ Vox Optima & *Homerica*; cùm iſtarum *Neutra* ſit ſatis authentica. Et *Nonnus* in *Dionyſiacis*, Bellatorem inſignem *Pana* facit, à quo & *Panici* Terrores; & *Anonymus*, περὶ ἀπίστων, c. XI. Φησὶ Πολύαινος ἐν τοῖς Στρατηγικοῖς, Ὅτι πρῶτος ἔτυς πάξιν εὗρε, καὶ φάλαγγα ἀνόμασε, κέρας ἔταξε δεξιὸν καὶ λαιόν· πύτυ ἄφθ κεραυφόρον πλάτισπ καὶ πρῶτος πολεμίοις φόβον ἐνέβαλε, σοφίᾳ καὶ τέχνῃ.

12. Ἀργινόεντα) Ità, pro ἀειγενόεντα, ſcribo, ipſius *Homeri* auctoritate, ut *Iliad.* β'. v. 647. & v. 656. ità & *Bernardus Martinus*, Var. Lect. l. 4. c. 18. legendum monet; vel etiam hoc certè in loco, αἰγιλόεντα ab αἴγιλος, *Herba*, Capris gratiſſima.

VARIÆ LECTIONES.

2. Φιλόκροτον) γρ. πολύκροτον. ut mox, v. 37.
3. Δενδρήεντ' ἄμυδις) γρ. δενδρήσσαν ἄμυδις.
6. Αἰχμητὴν) γρ. αἰχμήεντ', & olim αὐχμήεντ', ut in Not. ad *Textum*.
12. Ἀργινόεντα) γρ. αἰγιλόεντα, & olim αἰγιλόεντα, vid. Not. in *Textum*.

Ὀξέα δερκόμενος· τότε δ' ἐς αὐλὸν ἤγαγεν οἶας,
Ἄκρης ἐξανιὼν δονάκων, ὑπὸ μῶσιν ἀοιδῶν
Νόσφιν· οὐκ ἂν τόν γε παρεξελάσειε καὶ ἀθύρων
Ὄρνις, ἥτ' ἔαρος πολυανθέος ἐν πετάλοισι
Θρῆνον ἐπισσεύασα, χέῃ μελίγηρυν ἀοιδήν.
Σὺν δέ σφιν τότε Νύμφαι ὀρεσσιβάται λιγύμολποι
Φοιτῶσαι πύκα ποσσὶν ἐπὶ κρήνῃ μελανύδρῳ
Μίλπουσ', κορυφὴν δὲ πεδίστιβὴς οὔρεος Ἠχώ.
Δαίμων δ' ἔνθα καὶ ἔνθα, χορῶν τότε εἰς μέσσον ἕρπων,
Πυκνὰ ποσὶν θλίπτ' λαῖφος δ' ἐπὶ νῶτα θαφοινὸν
Λυγκὸς ἔχει, λιγυερῇσιν ἀγαλλόμενος φρένα μολπαῖς.
Ἐν μαλακῷ λειμῶνι, τόθι κρόκος, ἠδ' ὑάκινθος
Εὐώδης θαλέων καθὰ μίσγεται ἄνθεα ποίλῃ·
Ὑμνεύσιν δ' θεοὺς μακάρας κὴν μακρὸν Ὄλυμπον.
Οἷον δ' Ἑρμείλῃ ἐριήρετμον ἔσχεν ἄνακτα
Ἔννεπον, ὡς ὄγ' ἅπασι θεοῖς θοὸς ἄγγελός ἐστι·
Καί ῥ' ὅγ' ἐς Ἀρκαδίλλ, πολυπίδακα μητέρα μήλων,
Ἐξίκετ'· εὐθάδε οἱ τέμενος Κυλλήνιόν ἐστιν.
Ἔνθ' ὄγε, κὴ θεὸς ὤν, ψαφαρότερα μῆλ' εἰρώσσει
Ἀνδρὶ παρὰ θνητῷ· θάλπει γὰρ πόθος ὑγρὸς ἁπάντη,
Νύμφῃ εὐπλοκάμῳ Δρυόπῃ φιλότητι μιγῆναι.
Ἐκ δ' ἐτέλεσσε γάμου θαλερῆς· τέκε δ' εἰς μεγάροισιν
Ἑρμείῃ φίλον υἱόν, ἄφαρ περικαλλέα εἰδάζ.
Αἰγιπόδην, δικέρωτα, πολύκροτον, ἡδυγέλωτα.
Φεῦγε δ' ἀναΐξασα, λίπεν δ' ἄρα παῖδα τιθήνη·
Δείσε γάρ, ὡς ἴδεν ὄψιν ἀμείλιχον, ὑψιγένειον.
Τὸν δ' αἶψ' Ἑρμείας ἐριήρετμος εἰς χέρας ἧκε
Δεξάμενος, χαῖρεν δὲ νόῳ πολυώνυμος Δαίμων·
Ῥίμφα δ' ἐς ἀθανάτων ἕδρας κίε, παῖδα καλύψας
Δέρμασιν εὐ πυκινοῖσιν ὀρεσκῴοιο λαγωοῦ·
Παρ δ' Διὶ καὶδίζε θεὸς ἄλλους Ἀθανάτουσιν,
Δεῖξε δ' κῦρον υἱόν· πάντες δ' ἄρα θυμὸν ἔπρηθεν

Acutè cernens: tunc autem in ſpecus duxit oves,
Ex ſummitate egreſſus arundinum, ſub carmine ludens
Suave; non hunc præcurrerit in cantibus
Avis, quæ vere multifloro in foliis
Lamentum effundens, emittit ſuavem cantum.
Cum ipſis autem tunc Nymphæ montanæ ſuaviloquæ
Ambulantes frequenter pedibus ad fontem nigræ aquæ
Canunt, verticemque ſonat montis Echo.
Deus verò huc atq; illuc, chorearũ tunc in medium ſerpens,
Frequenter pedib. aſſequitur: pellemq; ad terga cruentam
Lyncis habet, ſuavibus oblectans animum cantibus,
In molli prato, illic crocus, & hyacinthus
Suaviter-ſpirans virens, miſcetur indiſcriminatim per herbã:
Celebrant autem deos beatos, & longum Olympum.
Quomodo Mercurium admodum-utilem egregium omnium
Dicebant; quòd hic omnibus deis velox nuncius eſt:
Et utique in Arcadiam copioſam-fontibus matrem ovium,
Venit; ibi utique illi lucus Cyllenius eſt.
Ibi hic, & licet Deus eſſet, tenui-vellere oves paſcebat
Virum apud mortalẽ, vireſceb. n. amor mollis eum invadens,
Ut cum Nympha pulchricoma Dryopa in amore miſceretur.
Perfecitque nuptias floridas; peperitque illa *in domibus*
Mercurio charum filium, at monſtroſum viſu,
Capripedem, bicornem, multi-ſtrepitûs, dulce-ridentem.
Fugit autem aſſurrecta, reliquitque puerum nutrix:
Metuit enim, ut vidit faciem implacabilem, hirſutam.
Hunc ſtatim Mercurius valdè-utilis in manum poſuit
Accipiens, gaudebatque in animo admodum Deus:
Confeſtimq; ad immortalium ſedes cucurrit, puero cooperto
Pellibus in denſis montani leporis;
Apudque Jovem ſedit, & alios Deos,
Oſtenditq; puerum ſuum: omnes adeo animũ oblectabantur

NOTÆ.

14. Τότε δ' ἐς αὐλὸν ἤλασεν οἶας) Cum olim τότε δ' ἔσυρε ἔκλαγεν οἷον, nullo Senſu, *Bernardus Martinus*, Var. Lect. l. 4. c. 18. legendum monet, τότε δ' ἐς αὐλὸν ἤγαγεν (vel ἤλασεν) οἶας. Fit autem ab οἶς, *Accuſativus* Pluralis. οἶας, vel οἷας.

17. Ὄρνις, ἥ τ' ἔαρος) *Ultima* Ὄρνις, *Natura* longa; quod *Genitivi Penultima* producta probat: Nec minùs tamen ante *Comma*, & *Aſperum* cum *Acuto*, producenda eſſet, ſiqua neceſſitas.

20. Πύκα) Ità emendo, pro πυκνὰ, eſt enim & πύκα Vox *Homerica*.

21. Κορυφὴν δὲ πεδίστιβὴς οὔρεος Ἠχώ) Hinc *Pana* Deum *Echo* nympham dicunt adamâſſe Poetæ, ut *Ovidius*, Metamorph. undè *Theatetus*,

Ὑλοδάτης, φιλόδενδρος, ὀρεσσαύλης πόσις Ἠχοῦς,
Παὶ, σκοπὸς εὐκερφὴς μηλοφύλαξ ἀγέλας.

Et *Archias*,

Ἠχῶ πετρήεσσαν ὀρῶν, φίλε, Πανὸς ἐπείρων,
Ἀντίτυπον φθογγὴν ἔμπαλιν ἀσπαίρω.

34. Δρυόπης) Ità, pro Δρύοπος, emendo; cùm hoc ſit Nomen *Maſculinum*, illud etiam *Fœmininum*; & *Dryope* nomen Nymphæ, ex quâ *Dryops*; undè Populus, *Dryopes*.

38. Φεῦγε δ' ἀναΐξασα· λίπεν δ' ἄρα παῖδα τιθήνη) Ità *Bernardus Martinus*, Var. Lect. l. 4. c. 18. pro corrupto illo, quod priùs obtinuerat, ἀναΐξας· λεῖπεν, de *Matre* enim, aut *Nutrice* res eſt; quæ Pueri deformitate territa, aufugit penitus, & reliquit infantem.

VARIÆ LECTIONES.

14. Τότε δ' ἐς αὐλὸν ἤλασεν οἶας) γρ. τότε δ' ἔσυρε ἔκλαγεν οἷον. *Ibid.* Ἤλασεν) γρ. ἤγαγεν.

20. Πύκα) γρ. πυκνὰ, malè.

34. Δρυόπης) γρ. Δρύοπος.

37. Πολύκροτον) γρ. Φιλόκροτον, ut ſuprà, v. 2.

38. Φεῦγε δ' ἀναΐξασα· λίπεν) γρ. Φεῦγε δ' ἀναΐξας· λεῖπεν, vid. Not. in *Textum*.

Ἀθάνατοι, φερέσβιε δ' ὁ Βάκχιος Διόνυσος
Πᾶνά θ' μιν καλέσκον, ὅτι φρένα πᾶσιν ἔτερψε.
Καὶ σὺ μὲν ὕστω χαῖρε, ἄναξ, λίτομαι δέ σ' ἀοιδῇ
Αὐτάρ ἐγὼ κεῖό τ' ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Immortales, præcipue autem Bacchus ille Dionysus:
Panaque illum vocârunt, quod animum omnib. oblectavit.
Et tu quidem sic salve, ô rex, supplicabo a tibi cantu:
Nam ego & tui & alterius memor ero cantus.

NOTÆ.

47. Πᾶνα θ' μιν καλέσκον) *Pindarus* etiam Deæ Matris Canem vocat *Pana*, Ὦ μάκαρ, ὅ τε μεγάλας θεᾶς κύνα παντοδαπὸν καλέουσιν Ὀλύμπιοι.

48. Λίτομαι) Ità suprà, ad §. xv. v. 5. λίτομαι, quare ita scribo, pro λίσσομαι, in hoc loco; nempe quod eum *brevis* sit *Prior*, necesse, tum λίτομαι melius scribitur, quod σ' sit ἐγκλιτικόν.

VARIÆ LECTIONES.

48. Λίτομαι) κε. λίσσομαι. Vid. Not. in *Textum*.

§. XIX.

Εἰς ΗΦΑΙΣΤΟΝ.

Ἥφαιστον κλυτόμητιν ἀείδετε, Μοῦσα λιγαῖα·
Ὃς μετ' Ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἀγλαὰ ἔργα
Ἀνθρώπους ἐδίδαξεν ἐπὶ χθονός· οἱ τὸ πάρος περ
Ἄντροις ναιετάασκον ἐν οὔρεσιν, ἠΰτε θῆρες.
Νῦν δ' αὖ Ἥφαιστον κλυτοτέχνεω ἔργα δαέντες
Ῥηϊδίως αἰῶνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
Εὐκηλοι βιόωσιν ἐοῖ σφετέροισι δόμοισιν.
Ἀλλ' ἵληθ', Ἥφαιστε, δίδε δ' ἀρετάν τε καὶ ὄλβον.

In VULCANUM.

VUlcanum inclyti-consilii cane, Musa canora:
Qui cum Minerva casiâ præclara opera
Homines docuit in terra; qui antea
Antris habitabant in montibus, veluti fera.
Nunc autem per Vulcanum inclytum-in-artib. opera docti,
Facilè ævum completum ad annum
Quieti degunt in suis domibus.
Sed propitius esto, Vulcane, daq; virtutẽ, & felicitatem.

NOTÆ.

V. 8. Δίδε δ' ἀρετάν τε καὶ ὄλβον) Vid. suprà, ad §. XIV. v. 9.

§. XX.

Εἰς ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

Φοῖβε, σὲ μὲν καὶ κύκνος ὑπὸ πτερύγων λίγ' ἀείδει,
Ὀχθῃ ἐπιῤῥώσκων, ποταμίῃ πτερὰ δονήσας
Πηνειόν· σὲ δ' ἀοιδὸς ἔχων φόρμιγγα λιγαῖαν
Ἡδυβόας πρῶτόν τε καὶ ὕστατον αἰὲν ἀείδει.
Καὶ σὺ μὲν ὕστω χαῖρε, ἄναξ, ἵλαμαι δέ σ' ἀοιδῇ.

In APOLLINEM.

PHœbe, te quidem & cygnus sub alis suaviter canat,
In ripam insiliens, amnem apud vorticosum
Peneum: te autem cantor habens citharam canoram
Dulcicanus primumque & postremum semper canit.
Et tu quidem sic salve, rex; placo autem te cantu.

NOTÆ.

V. 1. Φοῖβε, σὲ μὲν καὶ κύκνος ὑπὸ πτερύγων λίγ' ἀείδει) Hinc *Anacreon*, v. 999. Πολιοῖς πτεροῖσι μίλπων Ἀνέμων σύναυλον ἠχήν.

VARIÆ LECTIONES.

1. Ὑπὸ πτερύγων λίγ' ἀείδει) κε. ὑπὸ πτερύγεσσιν ἀείδει. 3. Λιγαῖαν) κε. λίγειαν, vid. suprà, ad §. XVI. v. 1.

§. XXI.

Εἰς ΠΟΣΕΙΔΩΝΑ.

Ἀμφὶ Ποσειδάωνα, θεὸν μέγαν, ἄρχομ' ἀείδειν,
Γαίης κινητῆρα καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης,
Πόντιον, ὅς τ' Ἑλικῶνα καὶ εὐρείας ἔχει Αἰγάς.

In NEPTUNUM.

NEptunum, deum magnum, incipio canere,
Terræ motorem, ac immensi maris,
Pontium, qui Helicona, & latas habet Ægas.

NOTÆ.

V. 1. Ἀμφὶ Ποσειδάωνα) Vid. suprà, ad §. XVIII. v. 1.

3. Ὅς τ' Ἑλικῶνα καὶ εὐρείας ἔχει Αἰγάς) Ad hunc locum *Bernardus Martinus*, Var. Lect. l. 3. c. 4.

VARIÆ LECTIONES.

3. Ἑλικῶνα) κε. Ἑλίκην τε, vid. Not. in *Textum*.

Διὸς δ'

Διχθά τοι, Ἐννοσίγαιε, θεοὶ τιμῶσιν ἐδάσσαν,
Ἵππων τε δμητῆρ' ἔμμεν, σωτῆρά τε νηῶν.
Χαῖρε, Ποσειδάων γαιήοχε, κυανοχαῖτα,
Καὶ, μάκαρ, εὐμενὴς ἦτορ ἔχων, πλώουσιν ἄρηγε.

Dupliciter tibi, ô terræ-motor, dii honorem diviserunt,
Equorumque domitorem esse, servatoremque navium.
Salve, Neptune, terram-habens, cæruleis-crinibus-decore,
Et, ô beate, benignum animũ habens, navigantib. auxiliare.

NOTÆ.

" Scribendum omninò Ἑλίκῃ τε, non Ἑλικῶνα. Sciunt enim Pueri Poetarum, *Musis* amatum & sacrum " fuisse *Heliconem*, non *Neptuno*; ac eas ibi natas, altas, educatasque creditas fuisse. *Helice* autem, & *Ægæ*, " Urbes *Peloponnesi*, in quibus *Neptunus* colebatur. Idem ferè dicit *Eustathius*, fol. 221. lin. 19. & fol. 1293. lin. 16. Et de *Helice* in confesso est, illam *Neptuno* sacram. *Callimachus*, Hymn. *Del.* v. 101. Ἑλίκῃ τε, Ποσειδάωνι ἑταίρῃ, Βύρῃ τε, quas tamen utrasque ipse earum Præses *Neptunus* dicitur aliquando absorbuisse; ut *Ovid.* Metamorph. l. 15. §. 13. Si quæras *Helicen* & *Burin*, *Achaïdos* urbes, Invenies sub aquis. *Stephan.* Βύρη πόλεων, Ἑλίκη, πόλις Πελοποννήσου· Ὅμηρος, Οἱ δέ τε εἰς Ἑλίκην τε καὶ Αἰγάς. Aut utut Ἑλικώνιον, *Iliad.* ὁ. v. 404. pro Ἑλικήιον dicatur, (quod *Criticorum* tamen Delirium probo) non hoc saltem in loco benè Ἑλίκῃ τε legi potest, nè τε bis occurrat, Ὅση Ἑλίκῃ τε, & aliàs, dicitur Præsidere etiam *Heliconi Neptunus*, ut XL. v. 2. Εὐεγχόρῳ μεδέων, ἠδὲ ξανθῇ Ἑλίκῃ τε. Vid. *Schol.* ad prædictum locum, *Iliad.* ὁ. v. 404.

VARIÆ LECTIONES.

6. Ποσειδάων) γρ. Ποσειδᾶον.

§. XXII.

Εἰς ΔΙΑ.

In JOVEM.

Ζῆνα, θεῶν τ' ἄριστον, ἀείσομαι, ἠδὲ μέγιστον,
Εὐρύοπα, κρείοντα, τελεσφόρον, ὅστε * Θέμιστι,
Ἑσταλιὸν ἐζομένῃ, πυκινὰς ὀάρους ὀαρίζῃ.
Ἴλαθ', εὐρύοπα Κρονίδη, κύδιστε, μέγιστε.

JOvem, deorum optimum, canam, & maximum,
Late-sonantem, regnantem, consummatorem, qui cum
Seorsum sedente, crebros sermones miscet. (Themide,
Sis propitius, late-sonans Saturnie, inclytissime, maxime.

NOTÆ.

V. 2. Εὐρύοπα) De *Vocativo*, pro *Accusativo*, diximus, ad *Iliad.* ϑ'. v. 206. *Ibid.* Θέμιστα) Ità emendo, pro Veteri Θέμιστι, quod miror non anteà factum; cum sæpè sæpiùs ea scriptio occurrat apud *Homerum*, altera nè semel. Ita, *Iliad.* σ'. v. 87. Θέμιστι ϗ καλλιπαρῄῳ. De hâc Deâ *Hesiodus*, Theogon. v. 901. Δεύτερον ἠγάγετο λιπαρῷ Θέμιτι· ἣ τίκτεν Ὥρας, Εὐνομίην τε, Δίκην τε, καὶ Εἰρήνην τεθαλυῖαν. Vid. suprà, ad §. V. v. 5.

VARIÆ LECTIONES.

2. Θέμιστι) γρ. Θέμιδι, olim, malè. Vid. Not. in *Textum*.

§. XXIII.

Εἰς ΕΣΤΙΑΝ.

In VESTAM.

Ἱστίη, ἥτε ἄνακτος Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο
Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ ἱερὸν δόμον ἀμφιπολεύεις,
Αἰεὶ σῶν πλοκάμων ἀπολείβεται ὄγγεϊ ἔλαιον·
Ἔρχεο τόνδ' ἐπὶ οἶκον, * σὺν ἱλήκοντι νόῳ σύ,
Σὺν Διὶ μητιόεντι· χάρεν δέ μοι ὅπποτον ἀοιδῆς.

VEsta, quæ regis Apollinis procul-jaculantis,
In Pytho valdè-divinâ sacrã domum circumversaris,
Semper ex tuis crinibus distillat liquidum oleum.
Veni hanc super domum, placidum animum habens,
Cum Jove sapiente: gratiamque simul præbe carmini.

NOTÆ.

V. 1. Ἱστίη) Ita, pro ἑστίη, semper legendum apud *Homerum*, ut ad *Odyss.* ὑ. v. 231. τ'. v. 304. ξ'. v. 159. &c.
4. Ἐννέα θυμὸν ἔχουσα) Ita ego quidem lego, pro *Veteri* ἐπέρχεο θυμὸν ἔχουσα, vel certè εὔφρονα θυμὸν ἔχουσα, ut suprà, ad §. IV. v. 102. quandoquidem τὸ θυμὸν per se, nihil aliud sonet, quàm iram; quam certè Poeta erat deprecaturus, non apprecaturus.

VARIÆ LECTIONES.

1. Ἱστίη) γρ. ἑστίη, vid. Not. in *Textum*. 4. Ἐννέα) γρ. εὔφρονα, malè olim, ἐπέρχεο, vid. Not. in *Textum*.

§. XXIV.

§. XXIV.

Εἰς ΜΟΥΣΑΣ καὶ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

Μουσάων ἀρχώμεθ', Ἀπόλλωνός τε, Διός τε·
Ἐκ γὰρ Μουσάων, καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος,
Ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθονὶ καὶ κιθαρισταί·
Ἐκ δὲ Διὸς, βασιλῆες· ὁ δ' ὄλβιος, ὅντινα Μοῦσαι
Φίλεῦσ'· γλυκερὴ οἱ ἀπὸ στόματος ῥεῖ αὐδή.
Χαίρετε, τέκνα Διὸς, καὶ ἐμοῖο πρόσθε' ἀοιδῆς·
Αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομαι ἀοιδῆς.

In MUSAS & APOLLINEM.

A Musis incipio, Apolline que, Jove que:
Ex enim Musis, & procul-mittente Apolline,
Viri poetæ sunt in terra & citharœdi:
Ex autem Jove reges: is verò felix, quem Musæ
Diligunt; suavis illi ab ore fluit vox.
Salvete, proles Jovis, & meum in honore habete cantum:
At ego & vestri & alterius memor ero cantûs.

NOTÆ.

V. 2. Ἐκ γὰρ Μουσάων) *Quatuor* Versus exhinc sequentes *Hesiodus* mutuatur, *Theogon.* v. 94. &c. *Septem* verò, quæ inibi sequuntur, puto ego huc etiam referendos: Quod tamen non hic apertè facio, Ne litem *Hesiodo* intendere videar, *De Rebus Repetundis.* At inter *Fragmenta* tamen exhibenda censeo; ut Lector secum rem accuratiùs perpendere possit. Vid. ad *Odyss.* τ'. v. 360. & φ'. v. 28. Ultimus Versus non incommodè sic legi poterit, Αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέας μὲ ἐμῇ πρόσθε μνήσομ' ἀοιδῇ. Ut *Antithesis* sit illustrior, Ὑμεῖς ἐμεῖο πρόσθε μνήσασθ' ἀοιδοῦ, καὶ ἐγὼν ὑμέας ἐμῇ προσθε μνήσομαι ἀοιδῇ.

§. XXV.

Εἰς ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

Κισσοκόμην Διόνυσον, ἐλεύθερμον, ἄρχομ' ἀείδειν,
Ζηνὸς καὶ Σεμέλης ἐρικυδέος ἄγλαὸν υἱὸν,
Ὃν τρέφον ἠύκομοι Νύμφαι, παρὰ πατρὸς ἄνακτος
Δεξάμεναι κόλποισι, καὶ ἐσμύχιον ἀίσσοντα
Νύσης ἐν γυάλοισι· ὁ δ' ἀίξετο πατρὸς ἰκμῇ
Ἄντρῳ ἐν εὐώδει, μυζαρίθμιος ἀθανάτοισιν.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνδε θεαὶ πολύωνυμον ἔθρεψαν,
Δὴ τότε φοιτίζεσκε κατ' ὑλήεντας κεφάλας,
Κισσῷ δ' ἀμφὶ κάρη πεπυκασμένος· αἱ δ' ἅμ' ἕποντο
Νύμφαι· ὁ δ' ἐξηγεῖτο· βρόμος δ' ἔχεν ἄσπετον ὕλην.

In BACCHUM.

HEdera-coronatũ Bacchũ, valdè-sonantẽ, incipio canere,
Jovis ac Semelæ per-inclytæ præclarum filium:
Quem alebant pulchricomæ Nymphæ, à patre rege
Susceptum sinubus, & accuratè nutriebant
Nysæ in vallibus; hic adeo crescebat patris voluntate
Antro in bene-olenti, annumerandus immortalibus.
At postquam hunc Deæ multinominem aluerunt,
Tunc ibat ad nemorosos recessus,
Hedera & lauro ornatus; hæque simul sequebantur
Nymphæ: hic a. dux erat, sonusq; habebat maximam sylvã.

NOTÆ.

V. 1. Κισσοκόμην Διόνυσον) Hedera *Bacchi* & *Baccharum* proprium *Ornamentum* & *Symbolum*; ut infrà, v. 9. Κισσῷ καὶ δάφνῃ πεπυκασμένος. *Dionys.* Περιηγ. de *Bacchis*, Στεψάμενοι κισσοῖο μειλιμοφύλλοιο κορύμβοις. Eadem Hedera *Lyricis* etiam Poetis, & omnibus ferè aliis Poetis, ut *Baccho* nempè sacris, convenit; ut *Horatius*, Od. 1. *Doctarumque Hederæ præmia Frontium.* Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Cyclop. v. 616. & ad *Anacreon*, v. 1632. v. 132. Item *Natal. Comit.* Mytholog. l. 1. v. 13.

5. Νύσης) Ità lego & emendo, pro Veteri Νύσσης, ut in *Fragmento* Hymn. ad *Bacchum*, v. 7. Ἔστ' ἂν τε Νύσης ἄβατον κέρας. Ità Διόνυσος semper, nunquam Διώνυσος, ut Nonnulli olim malè, in *Homer. Iliad.* ζ'. & aliàs. Ità *Virgil.* Liber agens celso *Nysæ* de vertice tigres.

7. Πολύωνυμον) Præter quæ diximus, ad §. II. v. 19. v. 82. & v. 207. sciendum etiam *Baccho* multa Nomina, & multos Hymnos dari; nè hic memorem *Orphei*, *Homeri*, *Anacreontis*, *Horatii*, aliorumque Hymnos, in *Euium*, *Bacchum*, *Sabazium*, *Lyæum*, seu quo alio Nomine vocetur, extat Hymnus in *Anthologiâ Alphabeticus*, per Ἀκροστιχίδα, ut etiam alius in *Apollinem*, l. 1. c. 38. fol. 58.

9. Κισσῷ καὶ δάφνῃ πεπυκασμένος) Vid. suprà, ad v. 1. Κισσοκόμην Διόνυσον. Et hunc recens-natum Hederâ coronatum ab *Horis*, ait *Demarchus*, in l. 9. Dionysiacôn, Τὸν μὲ ὑπερκύψασα διηνεκὲς τοκετοῖο Στέμμασι κισσίνοις λεχωΐδες ἔστεφον Ὧραι.

10. Βρόμος δ' ἔχεν ἄσπετον ὕλην) *Dionys.* Περιηγ. Παζαγῆς ὃ λιγύθροος ὄρνυ ἠχή. Et hinc Βρόμιος, nomen *Bacchi*, à Clamore & Fremitu *Bacchantium*.

VARIÆ LECTIONES.

5. Νύσης) γρ. Νύσσης.

7. Ἐπειδὴ) γρ. ἐπὶ δή.

Kal

Καὶ σὺ μὲν ἔτω χαῖρε, πολυτρόφυλ' ὦ Διόνυσε·
Δὸς δ' ἡμῖν χαίροντας ἐς Ὥρας αὖτις ἱκέσθαι,
Ἐκ δ' αὖθ' Ὡρέων, εἰς τὰς πολλὰς σεαυτοῦ.

Et tu quidem sic salve, uvis copiose ô Bacche:
Da autem nos gaudentes ad Horas rursus venire,
Ex Horis item rursus, ad multos Annos.

NOTÆ.

13. Ἐκ δ' αὖθ' ὡρέων) Hæc alludunt ad *Horarum* de *Baccho* merita; quæ illum recens-natum curârunt, ut modo dictum ex *Demarcho*, ad v. 9. Quare precatur *Bacchum*, ut ad *Horas*, suas nempe *Curatrices*, se commendatum haberet, & ab iis, ad Annos multos & felices. Ad hunc *Bacchi* Hymnum, addendum erit nobile illud *Octastichon*, quod infrà, inter *Fragmenta* videbis, ad Hymn. *Bacchi*, v. 15. ex *Diodoro Siculo*.

§. XXVI.

Εἰς ΑΡΤΕΜΙΝ.

Ἄρτεμιν ἀείδω χρυσηλάκατον, κελαδεινὴν,
Παρθένον αἰδοίην, ἐλαφηβόλον, ἰοχέαιραν,
Αὐτοκασιγνήτην χρυσαόρου, Ἀπόλλωνος·
Ἣ κατ' ὄρη σκιόεντα, καὶ ἀκρεμονας ἀνεμοέσσας
Ἄγχυ πιφαυσκομένη παλιγκότα τόξα τιταίνει,
Πίμπρησι δ' ὀιστοὺς βιλὴ· τρομέει δ' ἠπὶ μάκιστον ὕλη
Δεινὸν ὑπὸ κλαγγῆς *τόξων· φείσσεται δέ τε γαῖα,
Πόντος τ' ἰχθυόεις· ἡ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχουσα,
Πάντη ἐπιστρέφεται, θηρῶν ὀλέκουσα γενεήλας.
Αὐτὰρ ἐπὴν τέρψῃ θηροσκόπος, ἰοχέαιρα,
Εὐφρήνῃ δὲ νόον, χαλάσασ' εὐκαμπέα τόξα,
Ἔρχεται εἰς μέγα δῶμα κασιγνήτοιο Φίλοιο,
Φοίβου Ἀπόλλωνος, Δελφῶν εἰς πίονα δῆμον,
Μουσέων καὶ Χαρίτων καλὸν χορὸν ἀρτυνέουσα.
Ἔνθα καθαρμαίσσουσι πανάλιντα τόξα κρεμαστὰ
Ἡγαῖτης, χαρίεντα περὶ χροὶ κόσμον ἔχουσα,
Ἐξάρχουσα χορείης· αἱ δ' ἀμβροσίῃ ὀπὶ ἰείσης
Ὑμνεῦσιν Λητὼ καλλίσφυρον, ὡς τέκε παῖδας
Ἀθανάτων βουλῇ τε καὶ ἁρμηνῇσιν ἄριστα.
Χαίρετε, τέκνα Διὸς καὶ Λητοῦς ἠυκόμοιο·
Αὐτὰρ ἐγὼν ὑμείων τε καὶ ἄλλης μνήσομαι ἀοιδῆς.

In DIANAM.

Dianam cano aureum-colum-habentem, sonoram,
Virginẽ verecundam, cervos-jaculantẽ, sagittis-gau-
Legitimam-sororem aureo-ense-decori Apollinis: (dentem,
Quæ per montes umbrosos, & promontoria ventosa,
Venatione oblectata totum-aureum arcum extendit,
Emittens suspiriosa tela: tremunt autem cacumina
Altorum montium, resonatque hirsuta sylva
Graviter à clangore Arcûs: horret adeò terra,
Pontusque piscosus: at hæc fortem animum habens,
Ubique se vertit, ferarum perimens genus. (gaudens,
At postquam oblectata est ferarum-speculatrix, sagittis-
Delectaveritque animum, laxans flexilem arcum,
Venit in magnam domum fratris sui chari,
Phœbi Apollinis, Delphorumque ad pinguem populum,
Musarum & Gratiarum pulchram choream instaurans.
Ibi suspendens reflexum arcum, & sagittas,
Dux-fit, gratiosum circa corpus ornamentum habens,
Præcedens in choro: hæque ambrosiam vocem emittentes
Laudant Latonam pulchros-talos-habentem, ut peperit filios
Immortalium consilioque, & operibus longè optimos.
Salvete, nati Jovis, & Latonæ pulchricomæ:
Verum ego vestrûm & alterius memor ero cantionis.

NOTÆ.

V. 3. Χρυσαόρου) Vid. *Schol.* ad *Iliad.* ε'. v. 509. & ο'. v. 256.

8. Κλαγγῆς τόξων) Ità, pro θηρῶν, hic lego, præsertim quod mox θηρῶν etiam duobus pòst Versibus sequatur, & *Iliad.* α'. v. 46. Ἐκλαγξαν δ' ἄρ' ὀϊστοὶ ἐπ' ὤμων χωόμενοιο, & v. 49. Δεινὴ δ' κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο.

VARIÆ LECTIONES.

8. Τόξων) γρ. θηρῶν, olim, malè; ut N. in *Textum*.
11. Θηροσκόπος) γρ. θηροσκόου, paulò meliùs.
15. Μουσέων) γρ. Μουσῶν, ut §. I. v. 1. & mox, v. 22. ὑμείων, & olim.
22. Ὑμείων τε καὶ) γρ. ὑμείων καὶ, ut infrà, ad §. XXXII. v. 19.

XXVII.

Εἰς ΑΘΗΝΑΝ.

Παλλάδ' Ἀθηναίην, κυδρὴν θεὸν, ἄρχομ' ἀείδειν,
Γλαυκώπιν, πολύμητιν, ἀμειλίχον ἦτορ ἔχουσαν,
Παρθένον αἰδοίην, ἐρυσίπτολιν, ἀλκήεσσαν,

In PALLADEM.

Palladem Minervam, inclytam deam, incipio canere,
Cæsiam, multi-consilii, implacabilem animum haben-
Virginem verecundam, patronam-urbiũ, robustam, (tem,

Τεῦτον

Τελεσσηγενέα· τὸν αὐτὸς ἐγείνατο μητίετα Ζεὺς
Σεμνῆς ἐκ κεφαλῆς, πολεμήια τεύχε' ἔχοντα,
Χρύσεα, παμφανόωντα· σέβας δ' ἔχε πάντας ὁρῶντας,
Ἀθανάτους· ἡ ῥ' ὣς πρόσθεν Διὸς Αἰγιόχοιο
Ἔσσυτο ἐξ ἀδίνων ἀπὸ ἀθανάτοιο καρήνου.
Σείσεν δ' ὀξὺν ἄκοντα· μέγας δ' ἐλελίζετ' Ὄλυμπος
Δεινὸν ὑπ' ἀμβρότης γλαυκώπιδος· ἀμφὶ δὲ γαῖα
Σμερδαλέον ἰάχησεν· ἐκινήθη δὲ θάλασσα
Κύμασι πορφυρέοισι κυκλήθη· ἔσχετο δ' ἄλμη
Ἐξαπίνης· σῆσεν δ' Ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱὸς
Ἵππους ὠκύποδας δηρὸν χρόνον, εἰσόκε κούρη
Εἵλετ' ἀπ' ἀθανάτων ὤμων θεοείκελα τεύχεα
Παλλὰς Ἀθηναίη· γήθησε δὲ μητίετα Ζεύς.
Καὶ σὺ μὲν ὄφρα χαῖρε, Διὸς τέκος Αἰγιόχοιο·
Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομαι ἀοιδῆς.

Tritogenum, quam ipse genuit consultor Jupiter,
Venerando ex capite, bellicosa arma habentem,
Aurea, splendida; stupor adeò habebat omnes videntes
Immortales: hæc etenim ante Jovem Ægiochum
Impetuosè exiliit ab immortali ejusdem capite,
Vibrans acutum telum; magnusque concutiebatur Olympus
Graviter à forti ictu, circumque terra
Horribiliter resonuit, motus etiam est pontus,
Undis purpureis conturbatus, constititque mare
Repentè, cohibuitque Hyperionis præclarus filius
Equos velocipedes multum tempus; donec puella
Cepit ab immortalibus humeris diis-similia arma
Pallas Minerva: gavisus est autem consultor Jupiter.
Et tu quidem sic salve, Jovis nata Ægiochi:
Verùm ego, & tui, & alterius memor ero cantionis.

NOTÆ.

V. 4. Τελεσσηγενέα) Ità potius lego, quam quod olim, τελεσσηγενῆ, ut suprà, ad XIV. v. 1. & olim erat, Ἡφαιστία, & ad IX. v. 1. Κυανοχαίτα, pro Κυανοχαῖτα.

5. Σεμνῆς ἐκ κεφαλῆς) Hinc *Anacreon*, v. 870. vid. suprà, ad *Batrachom.* v. 4.

8. Ὦρσεν) Ità rectè, pro Corrupto, ὄρσεν, lego & emendo; ità rectè & olim, Editt. *Florentina, Aldina, Lovaniana Rescii, Crispini*, &c.

10. Ὀμβρείμης) *Media* Ῥ ὀμβρείμης, præter *Naturam* producitur, vi *Toni*; ut in Ἰλίῳ, *Iliad.* ε'. v. 66.

VARIÆ LECTIONES.

4. Τελεσσηγενέα) γρ. Τελεσσηγενῆ.
8. Ὦρσεν) γρ. ὄρσεν, vid. Not. in *Textum.*
10. Ὀμβρείμης) χρ. ὀβρείμης.
11. Ἰάχησεν) γρ. κονάβησεν.
15. Τεύχεα) χρ. τεύχη.

§. XXVIII.

Εἰς ΕΣΤΙΑΝ καὶ ΕΡΜΗΝ.

In VESTAM & MERCURIUM.

Ἱστίη, ἣ πάντων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν
Ἀθανάτων τε θεῶν, χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων,
Ἕδρην αἰὲν ἔλαχες, τιμὴν δ' ἐπιδάσσατο πρωθῶ,
Καλὸν ἔχουσα γέρας καὶ πρωθ· ὃ γὰρ ἄτερ σεῦ
Εἰλαπίνη θνητοῖσιν, ἵν' ἠῶθεν πρώτην τε
Ἱστίῃ ἀρχόμενος σπονδὴν μελιηδέα οἴνων.
Καὶ σύ μοι, Ἀργιφόντα, Διὸς καὶ Μαίας υἱέ,
Ἄγγελε τῶν μακάρων, χρυσόῤῥαπι, δῶτορ ἐάων,
Ἵλαοι ὢν ἐπάρηγε, σὺν αἰδοίῃ τε φίλῃ τε
Ἱστίῃ· ἀμφοτέροι γὰρ ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
Ναίεται δώματα καλά, φίλα φρεσὶν ἀλλήλοισιν
Εἰδόσι ἴφθιμα καλά· νόῳ δ' ἕπεσθε καὶ Ἥβῃ.
Χαῖρε, Κρόνου θύγατερ, σύ τε, καὶ χρυσόῤῥαπι Ἑρμῆ·
Αὐτὰρ ἐγὼν ὑμεῖων τε καὶ ἄλλης μνήσομαι ἀοιδῆς.

VEsta, quæ omnium in domibus altis (num,
Immortaliumq; Deorum, humi venientiumq; homi-
Sedem sempiternam sortita es, ac antiquum honorem,
Pulchrum habens donum & honorem: neque enim sine te
Convivia mortalibus, ubi non prima postremaque
Vestæ incipiens delibat unusquisque suave vinum.
Et tu mihi, Argicida, Jovis & Majæ fili,
Nuncie beatorum, aureâ-virgâ, dator bonorum,
Propitius existens, auxiliare, cum verecundaque charaque
Vestâ; ambo enim terrestrium hominum
Habitatis domos pulchras, chara mentibus ad invicem
Scientes opera pulchra: menteq; nos prosequimi & Juventâ.
Salve, Saturni filia, tuque, & aurivirga Mercurius:
At ego vestrûmque & alterius memor ero cantionis.

NOTÆ.

V. 1. Ἱστίη) Ità semper apud *Homerum*, ut suprà, §. XXIII, v. 1.

5. Εἰλαπίνη θνητοῖσιν' ἵν' ἠῶθεν πρωθὴν τε) *Bernardus Martinus*, Var. Lect. l. 1. c. 27. legit, Εἰλαπίνῃ θνητοῖς· σοὶ ἦ πρώτην πρωθήν τε, Ἑστίη. Et in Titulo legit ille, addendo, ἐ Ἑρμῆν, quomodo *Crispinus* habet; quod in Vett. malè abfuit. Ego potius, * πᾶς ἦ legerem; ut ad ἀρχόμενος referatur.

9. Ἵλαος ὢν ἐπάρηγε) Ordinem, prius turbatum & confusum, melius discriminavit & restituit *Bernardus Martinus*, Var. Lect. l. 1. c. 27. quem Nos lubentes sequimur.

VARIÆ LECTIONES.

1. Ἱστίη) γρ. ἑστίη.
2. Χαμαὶ ἐρχομένων) γρ. χαμαὶ ἐρπομένων.
5. Εἰλαπίνῃ θνητοῖσιν, ἵν' ἠ) γρ. εἰλαπίνῃ θνητοῖς· σοὶ ἦ, & εἰλαπίνῃ θνητοῖς· * πᾶς ἦ, vid. N. in *Textum.*
6. Ἱστίη) γρ. ἑστίη, & ἑστίη, vid. Not. in *Textum.*
9. Ἵλαος — Ἱστίη — Ναίεται — Εἰδόσι) γρ. Ναίεται — Ἵλαος — Ἑστίη — Εἰδόσι, vid. Not. in *Textum.*
12. Θ' ἕπεσθε) γρ. δ' ἕπεσθε.

§. XXIX.

Εἰς ΓΑΙΑΝ μητέρα πάντων.

Γαῖαν πιμνήτειραν ἀείσιμαι, εὐθέμεθλον,
Πρεσβίστην, ἣ φέρβει ἐπὶ χθονὶ πάνθ', ὁπόσ' ἐστίν·
Ἠμὲν ὅσα χθόνα δῖαν ἐπέρχεται, ἠδ' ὅσα πόντον,
Ἠδ' ὅσα πωτῶνται· τρέφει δέ σε σῇσιν ὀλωαῖς.
Ἐκ σέο δ' εὐπαιδές τε καὶ εὐκαρποι πελέθουσι,
Πότνια· σεῦ δ' ἔχει, δοῦναι βίον, ἠδ' ἀφελέσθαι,
Θνητοῖς ἀνθρώποισιν· ὁ δ' ὄλβιος, ὅν κε σὺ θυμῷ
Πρόφρων τιμήσῃς· τῷ δ' ἄφθονα πάντα πάρεστι.
Βεβλῃ μὲν σφιν ἄρουρα φερέσβιος, ἠδὲ καλῇσιν
Κτήνεσιν εὐθήλεῖ, οἶκος δ' ἐμπίμπλαται ἐσθλῶν·
Αὐτοὶ δ' εὐνομίῃσι πόλιν κατὰ καλὰ γυναῖκας
Κοιρανέουσ', ὄλβος τε πολὺς καὶ πλοῦτος ὀπηδεῖ·
Παῖδες δ' εὐφροσύνῃ νεοθηλέϊ κυδιόωσι,
Παρθενικαί τε, χοροῖς πολυανθέσιν εὐφρονι θυμῷ
Παίζουσιν, ἁπαλοῖσι κατ' ἄνθεα μαλθακὰ ποσσίν,
Οὓς κε σὺ τιμήσῃς, σεμνὴ θεὰ, ἄφθονε δαῖμον.
Χαῖρε, θεῶν μῆτερ, σύζυγος Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Πρόφρων δ', αὐτὰρ ἀοιδῆς, βίοτον θυμήρε' ὄπαζε·
Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομαι ἀοιδῆς.

In TERRAM Matrem omnium.

TErram omnium-matrem canam benè-fundatam,
Antiquissimam, quæ nutrit in solo omnia, quæcunque
Et quot solum sanctum incedunt, & quot pontum, (sunt:
Et quot volant; hæc nutriuntur ex tuis divitiis.
Ex te autem bonis filiis, & bonis fructibus beati existunt,
Veneranda: in te item positum est, dare vitã, & auferre,
Mortalibus hominibus; at hic felix, quem utiq; tu in animo
Prompta honorabis: huicque copiosa omnia sunt.
Abundat quidem illis tellus alma, & per agros
Fumentis abundat, domusque impletur bonis:
Ipsique bonis legib. per urbem habentem pulchras mulieres
Dominantur, felicitasque multa & divitiæ sequuntur.
Filii autem lætitiâ recens-florente gloriantur,
Virgineſque, choreis festivis læto animo
Ludentes, gaudent per flores molles herbæ,
Quos utiq; tu honorabis, veneranda Dea, liberale numen.
Salve, Deorum mater, uxor Cœli stellati,
Promptaque, loco cantûs, vitam lætam præbe:
At ego & tuî & alterius memor ero cantionis.

NOTÆ.

V. 14. Χοροῖς πολυανθέσιν) Cùm hactenùs corruptissimè legeretur περισσυθέσιν, & in *Aldinâ* πὶρ ἔσσυ θέσιν, quæ Voces nihili, Genuinam vocem restituo, quæ & *Anacreonti* perquam familiaris, nec *Homero* aliàs ignota. Vid. *Anacreon.* v. 612. Potest etiam legi ϑελυανθέσιν, ut *Nicander*, Βάκχοισιν κιφλὰς ϑελυανθέσιν ἐστέψαντο.

VARIÆ LECTIONES.

1. Ἠϋθέμεθλον) γρ. εὐρυθέμεθλον.
11. Πόλιν καλὰ) γρ. πόλιν κάπι.
14. Πολυανθέσιν) γρ. περισσυθέσιν, & πὶρ ἔσσυ θέσιν, & ϑελυανθέσιν, ut Not. in *Textum*.

§. XXX.

Εἰς ΗΛΙΟΝ.

Ἥλιον ὑμνεῖν αὖτε, Διὸς τέκος, ἄρχεο, Μοῦσα,
Καλλιόπη, Φαέθοντα, τὸν Εὐρυφάεσσα βοῶπις
Γείνατο Γαίης παιδὶ καὶ Οὐρανῷ ἀστερόεντι·
Γῆμε γὰρ Εὐρυφάεσσαν ἀγακλειτὸν Ὑπερίων,
Αὐτοκασιγνήτην, ἣ οἱ τέκε καλλίμορα τέκνα,
Ἠῶ τε ῥοδοδάκτυλον, εὐπλόκαμόν τε Σελήνην,
Ἠέλιόν τ' ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν·
Ὃς φαίνῃ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
Ἵππους ἐμβεβαὼς· σμερδνὸν δ' ὄγε δέρκεται ὄσσοις,
Χρυσέης ἀπὸ κόρυθος· λαμπτῆρες δ' ἀκτῖνες ἀπ' αὐτοῦ

NOTÆ.

V. 2. Εὐρυφάεσσα) Rectè scribi videtur, ut *Europa* Mater Τηλεφάεσσα, *Moscho*, Idyll. *Europa*, v. 40. 42. Alii tamen & hic Εὐρυφάεσσα, & illic Τηλεφάεσσα legendum volunt.

3. Γαίης παιδὶ καὶ Οὐρανῷ) Ὑπερίονι, δηλονότι· ὅτι ὁ Ἥλιος, αὐτῷ Υἱὸς, Ὑπεριονίδης. Vid. *Hesiod.* Theogon. & *Apollodori* Bibliothec. & Versum sequentem, Γῆμε γὰρ Εὐρυφάεσσαν ἀγακλειτὸν Ὑπερίων. *Hesiod.* hanc *Hyperionis* Uxorem, non Εὐρυφάεσσαν, sed Θείαν, vocat, *Theogon.* v. 371.

VARIÆ LECTIONES.

2. Εὐρυφάεσσα) γρ. Εὐρυφάασσα.
10. Χρυσέης) γρ. χρυσῆς.

Αἰγλῆεν σίλβουσι, παρὰ κροτάφων τε παρειαὶ
Λαμπραὶ ἀπὸ κρατὸς χαρίεν κατέχυσεν ὀπωπήν
Τηλαυγὲς· καλὸν δὲ περὶ χροῒ λάμπεται εἶδος
Λεπτουργὲς πνοιῇ ἀνέμων· ὑπὸ δ' ἄρσενες ἵπποι
Ἐνθ' ἄρ' ὄγε στήσας χρυσόζυγον ἅρμα κὴ ἵππους,
Θεσπέσιον πέμπησι δι' ἠέρος Ὠκεανόνδε.
Χαῖρε, ἄναξ, πρόφρων δὲ βίον θυμήρε' ὄπαζε·
Ἐκ σέο δ' ἀρξάμενος κλήσω μερόπων γένος ἀνδρῶν
Ἡμιθέων, οὓς ἔργα Θεοὶ δείκνυσι θνητοῖσι.

Splendore emicant, ad tempora autem genæ
Claræ à capite gratiosum tenent os
Lucidum; pulchra autem circa corpus fulget vestis,
Tenuiter-contexta flatu ventorum; sub à. masculi equi:
Ubi utique ille sistens aurijugum currum, & equos,
Divinus mittat per cœlum in Oceanum.
Salve rex, promptus autem vitam lætam præbe:
A te enim initio facto, cantabo mortalium genus virorum
Semideorum, quorum opera Dii mortalibus ostenderunt.

§. XXXI.

Εἰς ΣΕΛΗΝΗΝ.

Μήλω ἀείδειν πανυσίκλεον ἔστι, Μοῦσα,
Ἡδυεπὴς κούρη Κρονίδεω Διὸς, ἥτις ἀοιδῆς
Ἧς ἄπο αἴγλη γαῖαν ἐλίσσει ἠερόθεικτον
Κρατὸς ἄπ' ἀθανάτοιο, πολὺς δ' ὑπὸ κόσμος ὄρωρεν
Αἴγλης λαμπούσης· σίλβει δέ τ' ἀλάμπετος αἴγὴρ
Χρυσέῃ ὑπὸ τιάρῃ, ἀκτῖνες δὲ διαίσσουσι·
Εὖτ' ἂν ἀπ' Ὠκεανοῖο λοεσσαμένη χρόα καλὸν,
Εἵματα ἑσσαμένη τηλαυγέα δῖα Σελήνη,
Ζεύξαμένη πώλους ἐλαφηβόλους αἰγλήεντας,
Ἐσπερίη, δολιχόμηνος, ὅτε πλήθῃ μέσος ἆγμος,
Λαμπρὸς δὲ πέπλοι τ' αὐγαὶ τέ μιν ἐξερεύγεται πλείστην
Οὐρανόθεν· * τέκμωρ δὲ βροτοῖς καὶ σῆμα τέτυκται·
Τῇ ῥά ποτε Κρονίδης ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ.
Ἡ δ' ὑποκυσαμένη Πανδείην γείνατο κούρην,
Ἐκπαγλοτάτην εἶδος ἔχουσαν ἐν ἀθανάτοισι Θεοῖσι.
Χαῖρε, ἄνασσα Θεὰ, λοῦκώλενε, δῖα Σελήνη,
Πρόφρων, εὐπλόκαμος· σέο δ' ἀρχόμενος, κλεῖα φωτῶν
Αἴσυμα ἡμιθέων, ἃν κλείουσ' ἐργμαὶ' ἀοιδοὶ,
Μουσέων θεράπνιες, ἀπὸ στομάτων ἐρεύγουν.

In LUNAM.

Lunam canere latis-alis aggredimini, ô Musa,
Suaviloquæ puellæ Saturnii Jovis, peritæ cantûs;
Ex quâ splendor terram involvit à cœlo-ostensus
Capite ex immortali; multumque decor excitatum est
Splendore splendente, enitescitque tenebrosus aër
Aureâ ex coronâ, radiique effulgent:
Quando ab Oceano loto corpore pulchro,
Vestes induta procul-lucentes divina Luna,
Junctisque equis longa-cervicis fulgidis,
Impetuose ulterius agitârit pulchricomos equos,
Vespertina, semimenstrua, quando plenus est magnus globus,
Clarissimique splendores tum augescentis sunt
Cœlitus; signum autem mortalibus & indicium est:
Cum qua olim Saturnius mixtus est amicitia & lecto.
Hæc autem prægnata Pandeam peperit filiam,
Decoram formam habentem inter immortales Deos.
Salve, regina Dea, albiulna, diva Luna,
Prompta, pulchricoma: à te nam incipiens laudes hominum
Canam semideorum, quorum celebrant opera poëtæ,
Musarum ministri ab oribus amabilibus.

NOTÆ.

V. 5. Σίλβει δέ τ' ἀλάμπετος αἴγὴρ) Olim, non benè, aliàs, ut in *Var. Lect.*

6. Ἀκτῆρες δ' ἐνέρθεν) Si vera est *Lectio*, ἀκτῆρες, pro ἐπακτῆρες, *Venatores*, exponendum, ut ad *Odyss.* τ. v. 445. & ἐνέρθεν, *pernoctantur*. Sin per *Radii*, & *effulgent*, exponendum, ἀκτῖνες omninò legendum. Ἐπὴν.

13. Τέκμωρ δὲ βροτοῖς καὶ σῆμα τέτυκται) *Plenilunium* semper apud *Judæos*, ut è SS. Scripturis constat, & exinde apud *Græcos*, & *Latinos* etiam deinceps, solenne fuit; ut ostendit *Bernardus Martinus*, Var. Lect. l. 1. c. 14. ex *Aristophane* & *Horatio*. Et Veteres sane ἐν τῇ παισελήνῳ Faustum quidpiam & Fortunatum inesse, futili quodam & superstitioso errore ducti, existimabant; quod vel hinc patet. Unde *Commercia Publica*, & *Nundinas* ferè semper Omnes in id tempus conferebant; ut constat, ex iis, quæ scribit *Thucydidis* Scholiastes, ad l. 1. non multò ante finem; ubi de Fugâ *Periclis* & querelâ *Megarensium*. Undè etiam *Plenâ* Lunâ potius, quam *Incipiente* vel *Desinente*, Nuptiæ quoque fieri solitæ, *&c.* ut idem *Martinus* ibidem.

15. Πανδείην γείνατο κούρην) Præter hanc *Jovis* & *Lunæ* filiam *Pandeam*, alium quoque *Lunæ* & *Jovi*, sive Aeri assignat Filium *Alcman*, Lyricus Poeta, *Rorem* scilicet, Ἄγεσιν Δερσον αὔξει μὰν Μήνης τε καὶ Ἀέρος ὑός. *Etymolog.* M. v. Παίδεια. ἑορτὴ Ἀθήνησιν· ἀπὸ Πανδείας, τῆς Σελήνης. Vid. *Meursii* Græc. Feriat. v. Πάνδια. *Orpheus*, Ὅπποις ἂν Πανδῖα Σελήνη πιπτοῖς, apud *Joh. Tzetzem*, in *Prolegom.* ad *Hesiodum*.

17. Χαῖρε, ἄνασσα) *Harpocration*, Ἀνακῆς καὶ Ἄνασσα· οἱ μὲν, οἱ δὲ ἀδελφοὶ Διὸς βασιλέως, καλοῦνται Ἀνακες· αἱ δὲ ἀδελφαὶ, [ζυγατέρες] δὲ γυναῖκες, Ἄνασσαι· Ἀριστοφάνης ἐν τῇ Κυπρίων πολιτείᾳ.

VARIÆ LECTIONES.

5. Σίλβει δέ τ' ἀλάμπετος) γρ. σίλβει δ' ἀλάμπετον, *Florentin.* σίλβησ' ἀλάμπετος, *Aldina Edit.*

6. Ἀκτῆρες) γρ. ἀκτῖνες. vid. Not. in *Textum.*

12. Τελέσσωσιν) γρ. τελέσσασιν.

15. Πανδείην) γρ. πανθείην, & παιδείαν, ut Not. in *Textum.*

§. XXXII

§. XXXII.

Εἰς ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΥΣ.

Ἀμφὶ Διοσκούρους, ἐλικωπίδες, ἔσπετε, Μοῦσαι,
Τυνδαρίδας, Λήδης καλλισφύρου ἀγλαὰ τέκνα,
Καστορά θ' ἱππόδαμον, καὶ ἀμωμήτην Πολυδεύκεα·
Τοὺς ὑπὸ Ταϋγέτου κορυφῆς, ὄρεος μεγάλοιο,
Μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι κελαινεφεῖ Κρονίωνι,
Σωτῆρας τέκε παῖδας ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
Ὠκυπόρων τε νεῶν, ὅτε τε στείρχωσιν ἄελλαι
Χειμέριαι, καθὰ πόντον ἀμείλιχον· οἱ δ' ἀπὸ νηῶν
Εὐχόμενοι καλέουσι Διὸς κούρους μεγάλοιο,
Ἀρνειοῖν λευκοῖσιν, ἐπ' ἀκροτάτῃσι βάντες
Πρύμνης· τοῖσιν δ' ἄνεμός τε μάλας καὶ κῦμα θαλάσσης
Θῆκαν ὑπερβαλέειν· οἱ δ' ἐξαπίνης ἐφάνησαν
Σανδῆσι πτερύγεσσι δι' αἰθέρος αἴξαντες.
Αὐτίκα δ' ἀργαλέων ἀνέμων κατέπαυσαν ἄϋτμας,
Κύμασι δ' ἔστρεσαν λευκῆς ἁλὸς ἐν πελάγεσσι,
Ναύτῃσι, σήματα καλὰ πόνου σφίσιν· οἱ δὲ ἰδόντες
Γήθησαν, παύσαντο δ' οἰζυροῖο πόνοιο.
Χαίρετε, Τυνδαρίδαι, ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων·
Αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομαι ἀοιδῆς.

In JOVIS Pueros.

Jovis pueros, nigriocula, dicite, Musæ,
Tyndaridas, Ledæ pulchritalæ præclaros natos,
Castoraque equorum domitorem, & irreprehensibilem Pol-
Quos sub Taygeti vertice, montis magni, (lucem
Mixta in amore cum nigrinube Saturnio,
Servatores peperit pueros terrestrium hominum,
Velociumque navium, quando festinant procellæ
Hyemales, per pontum implacabilem, hi autem è navibus
Vota facientes vocant Jovis pueros magni
Agnis albis, ad superiora egressi,
Puppis; quam ventusque magnus, & unda maris
Fecerunt fermè *submersam, hi autem repente apparuerunt*
Flavis alis, per æthera vibrantes.
Statim itaque difficilium ventorum cessárunt procellæ,
Undasque straverunt albi maris in fluctibus
Nautis, signa bona laboris sui: hi autem conspicati
Gavisi sunt, cessaruntque ab æruminoso labore.
Salvete, Tyndaridæ, velocium agitatores equorum:
At ego vestrum & alterius memor ero cantionis.

NOTÆ.

V. 1. Ἀμφὶ Διοσκούρους) Vid. suprà, ad §. XVI. v. 1. De *Castore* & *Polluce*; item ad §. VI. & XVIII. v. 1. de *Exordio*, Ἀμφί.

16. Οἱ δ' ἰδόντες γήθησαν) Confer *Psalm.* 107. v. 30. *Geminum Sidus* antem semper habetur salutare. Vid. *Natal. Com.* Mytholog. l. VIII. c. 18.

VARIÆ LECTIONES.

4. Ταϋγέτου) γρ. Τηϋγέτου, ut suprà, ad §. XVI. v. 3.
Ibid. Κορυφῆς) γρ. κορυφῇ, olim.
19. Ὑμέων τε καὶ) γρ. ὑμέων καὶ, ut suprà, ad §. XXVI. v. 22.

§. XXXIII.

Εἰς Ξένους.

Αἰδεῖσθε ξενίων κεχρημένον, ἠδὲ δόμοιο,
Οἳ πόλιν αἰπεινὴν Νύμφης ἐρατῶπιδος Ἥρης
Ναίετε, Σαρδόνης πέδα νίατον ὑψικόμοιο,
Ἀμβρόσιον πίνοντες ὕδωρ ξανθῆς ποταμοῖο,
Ἕβρου καλὰ ῥέοντος, ὃν ἀθανάτῳ τέκετο Ζεύς.

In Hospites.

Verecundamini hospitalibus donis egentem & domo,
Qui urbem excelsam Nymphæ amabiliocu læ Junonis
Habitatis, Sardenæ pedem postremum alticomæ,
Ambrosiam bibentes aquam flavi fluvii,
Hebri pulchrifluii; quem immortalis peperit Jupiter.

NOTÆ.

V. 1. Αἰδεῖσθε ξενίων κεχρημένον) Videtur *Ultimum* hoc Epigrammation idem esse cum *Primo* sequentium; & si Corrigas *Unum* ex *Altero*, Unum tantùm ex Duobus fieri debere vix dubitabitur. Quæ verò hic *Notanda* velis, illic quæras.

ΟΜΗΡΟΥ Ἐπιγράμματα, ϗ ἔπη τινὰ,

Ἐκ τῦ Ἡροδότυ, ἐν τῷ περὶ τ Ὁμήρυ βιοτῆς.

§. XXXIV.

Quæ sequuntur, ex Herodoti *Vitâ* Homeri. *De Singulorum Poematum Occasione consulatur ipse,* Iliadi *nostræ præfixus,* Herodotus.

Εἰς Κυμαίυς.

Ἀ Ἰδεῖδε ξενίων κεχρημένον, ἠδὲ δόμοιο,
Οἳ πόλιν αἰπεινὴν Κύμην, ἐρεσσαίπεδα κώπαις,
Ναίετε Σαρδήνης πόδα νείατον ὑψικόμοιο·
Ἀμβρόσιον πίνοντες ὕδωρ θείε πολυμοῖο,
Ἕρμυ δινήεντ@, ὃν ἀθάνατ@ τέκετο Ζεύς.

Ad cives *Cumanos*, rogans hospitium.

Hospitium prabete viro profugoque, vagoque,
Urbem qui celsam Cumen, Eriopida prolem,
Radicem incolitis Sardenes alticomantis:
Divini potatis aquam qui fluminis Hermi,
Vorticibus torti, pater est cui Jupiter ipse.

NOTÆ.

V. 1. Αἰδεῖδε ξενίων κεχρημένον) Ex hujusmodi locis, malè à *Grammaticis* intellectis, Vulgaris orta Opinio, de *Homeri* Paupertate; at notandum erat Viris Doctis, aut hæc & similia *Homeri* non esse, aut ab illo de alio aliquo, non de seipso dicta; aut jocosè scribi, ut diutius lateret, quod ultro illum petiisse passim probo. Quare agnoscendum nihil in toto orbe Regalius, aut Magnificentius, quam *Homeri* Opus, quod ab homine inedia & paupertate afflicto insuperque cæco, proferri nunquam potuit. Ὅμηρος ἀεὶ βασιλεὺς Ποιητῶν παρὰ τοῖς Παλαιοῖς ἀκήκοε, καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, ἢ τὸ φρόνημα μάλιστα βασιλικόν ἐστιν. Adeò rectè *Dion Chrysostomus*, περὶ βασιλείας, β'. Τῶν δὴ γε Ὁμήρυ ποίησιν μόνην ὁρῶ τῦ ὄντι γλυκαίαν, καὶ μεγαλοπρεπῆ, καὶ βασιλικήν. Et *Eustathius*, in Procœmio Παρεκβολῶν εἰς Ὅμηρον, Ἔπη ἀληθῶς, βασιλικὸν πρᾶγμα, ἡ Ὁμήρυ Ποίησις, καὶ μάλιστα ἡ Ἰλιάς.

2. Ἐρατώπεδα) Ità, pro ἐρεώπεδα. Nam hæc Vox aliàs occurrit, pro Nomine Proprio, ut *Iliad. ο'.* v. 336. & §. XV. v. 1. in Notis. At vox ἐρεσσαίπεδα suprà occurrit, in eodem, ut videtur, *Epigrammate*, in aliis omnibus Editionibus.

3. Σαρδήνης πόδα νείατον) De *Capite, Pede, Crure, Collo*, & *Supercilio* Montium, vid. suprà, ad §. II. v. 281. *Stephanus*, περὶ πόλεων, Σαρδήνη, ὄρ@ Κύμης.

4. Θείε πολυμοῖο) Aliis, ξανθῦ πολυμοῖο, ut in alio-eodem *Epigrammate*, nempè præcedenti. Vid. infrà, ad Notam proximè sequentem.

5. Ἕρμυ) Ἔβρυ olim, in *Præcedenti*; at Ἕρμυ omninò hìc legendum: ità enim *Solinus*, c. 43. " *Smyrnæus* " verò Campos fluvius *Hermus* secat, qui ortus à *Dorylæo Phrygiæ*, *Phrygiam* scindit à *Cariâ*. Hunc quoque " Fluctibus *Aureis* æstuâsse credidit Antiquitas. *Smyrna*, unde præcipue nitet, *Homero* Vati Patria extitit, qui " anno post *Ilium* captum *Ducentesimo Septuagesimo Secundo*, ab *Humanis* excessit. Quòd *Auro* fluxisse dictus hic Fluvius, Lectio ξ ξανθῦ πολυμοῖο, probabilior visa.

VARIÆ LECTIONES.

2. Ἐρατώπεδα) κ. ἐρεώπεδα, vid. Not. in *Textum*.
4. Θείε) κ. ξανθοῦ, vid. Not. in *Textum*.
5. Ἕρμυ) κ. Ἔβρυ, vid. Not. in *Textum*.

§. XXXV.

Εἰς τὸ Κύμην ἀναστρέφων.

Ἄ Ἶψα πόδες μὲ φέροιεν ἐς αὐδήεσσαν πόλιν ἀνδρῶν·
Τῶν γὰρ κ θυμὸς ἀφθίτων ἐ μῆτις ἀέλπτη.

Rediturus *Cumam*.

Vos me hominum rapidè, Plantæ, portetis in urbem;
Quorum animus promptus, pollent qui mente sagaci.

NOTÆ.

1. Ἄϊψα πόδες μὲ φέροιεν) De hâc Phrasi, vid. ad *Iliad. ο'.* v. 405.

§. XXXVI.

Εἰς Μίδην.

Χαλκέη παρθένος εἰμί, Μίδεω δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι·
Ἕς τ' ἂν ὕδωρ τε ῥέῃ, καὶ δένδρεα μακρὰ πεφύλῃ,
Ἠέλιός τ' ἀνιὼν λάμπῃ, λαμπρή τε Σελήνη,
Καὶ ποταμοὶ πλήθωσιν, ἀνακλύζῃ δ' ἁλὸς αὐτῆ·
Αὐτῆ τῇδε ῥόωσα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ,
Ἀγγελίην παρέχουσι, Μίδης ὅτι τῇδε τέθαπται.

In *Midam*.

Aenea ego ſum virgo, Midaque incumbo ſepulchro:
Dum fluit unda levis, ſublimis naſcitur arbor,
Dum ſol exoriens & ſplendida Luna relucet,
Dum fluvii labuntur, inundant littora fluctus:
Hic conſtanter ago, lacrymiſque in marmore tincto
Fixa, Midam moneo tumulatum hìc, chare viator.

NOTÆ.

1. Χαλκέη παρθένος εἰμί· Μίδεω δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι) Hoc *Epigramma*, ſive *Epitaphion*, ſuper *Midâ*, quod extat *Antholog.* l. 3. c. VII. fol. 219. Multi ex Veteribus *Homeri* eſſe negant; quorum rationes hic nobis ſunt diſcutiendæ. *Simonides* imprimis, vero *Herodoto* paulò antiquior, *Cleobulo Lindio* tribuit, qui Unus erat è *Septem Sapientibus*, Τίς κεν ἐπαινήσειε νόῳ πίσυνος· Λίνδου ναίπαν Κλεόβουλον, Ἀσιάδος πολίμοις, Ἀνδρί τ' ἀγαθοῖς, Ἀελίῳ τε φλογὶ, Χρυσέῃς τε Σελάνης, Καὶ ἁλικοσίοισι δίναις, Ἀνθέϊ μίνος πύλας; Ἄπαυστα γὰρ ἐπ γαῖαν ἥκω· Λίθον δ' ἐν βαρέῃσι παλάμαις θεούσῃ· Μοιρῶν φωτὸς ἄδε βωλά. Et totum Epigramma habet *Diogenes Laertius*, in *Cleobulo*, l. 1. §. 89. in quem locum *Ægidius Menagius* probat, quòd *Midas* eſſet *Homero* poſterior. At quis, quæſo, hic tandem *Midas? Midas* ſanè *Gordii* filius, σύγχρονος ἦν τῷ Ἀρδυῒ, Γύγεω, qui *Candaulæ* in Regno *Lydiæ* ſucceſſit: Floruit ergo circa *Olympiad.* XX. cum *Homerus* noſter diù ante ipſam *Olympiadum* Epocham floruerit. At is *Midas*, de quo nunc agitur, *Olympiades* longe ætate antevertit, & *Homeri* æqualis fuit, rogantibuſque Filiis & affinibus ſuis, ab eo mactatus eſt Epitaphio; quod refert *Plato* in *Phædro*, fol. 209. ut *Joh. Albertus Fabricius*, Bibliothecæ *Græcæ*, 1 Vol. l. 1. c. 34. fol. 234. At *Joſephus Scaliger*, Animadverſ. ad *Euſebii* Chronicon, fol. 74. *Homerum*, & hunc *Midam* ponit ad Annum *Ducenteſimum*, ante *Olympiadum* Initium. Certamen *Homeri* & *Heſiodi*, hoc Poema *Homeri* agnoſcit, *Xanthumque* & *Gorgum Midæ* filios vocat. Habemus & aliud Argumentum, *Inſcriptionem* nempe ipſam, quam Argenteæ *Phialæ*, à *Midæ* filiis *Homero* datæ, & *Apollini* poſt à ſe dicatæ, *Homerus* inſcripſerat; quam & mox inter *Fragmenta* reperies.

2. Ἕς τ' ἂν ὕδωρ τε ῥέῃ) Hic Verſus laudatur *Longino*, περὶ ὕψους, §. 33. Sed ſine Auctoris nomine. Quatuor ejuſdem Verſus, Medio nempè *Diſticho* eliſo, hoc eſt, Verſibus *Tertio* & *Quarto* deſideratis, laudantur *Socrati* in *Platonis Phædro*, nullâ tamen Auctoris mentione factâ; quomodo & apud *Dion. Chryſoſtom.* Orat. XXXVII. *Tertius* deeſt, in *Anthologiâ*.

4. Καὶ ποταμοὶ πλήθωσιν) Hic Verſus in Multis deſideratur, etiam in MS. Barocc. *Oxon.* Vitæ *Herodoteæ*.

5. Αὐτῆ τῇδε ῥόωσα) Vid. *Suidam*, v. Μίδας, ubi hoc *Diſtichon*, ut & in v. Αὐτῆ, ubi laudatur, ut *Homeri*.

VARIÆ LECTIONES.

1. Χαλκέη) γρ. χαλκῆ. *Ibid.* Μίδεω) γρ. Μίδα, & Μίδε. *Ibid.* Ἐπὶ σήματι κεῖμαι) γρ. ἐπὶ σήματος ἧμαι. *H. Steph.*

2. Ἕς τ' ἂν) γρ. ἕς τ' ἂν· ὄφρ' ἂν ὕδωρ τε ναίῃ, *Plato*; ναίῃ & τεθήλῃ, *Plato*, *Antholog.* & *Henr. Stephanus*. MS. Olim ῥέοι & τεθήλοι, non bené.

4. Πλήθωσιν) γρ. ῥείωσιν, ῥέωσιν, malè.

5. Πολυκλαύτῳ) γρ. πολυκλαύσῳ, πολυκλαύτῃ ἐπὶ τύμβῃ, *Plato*, *H. Steph.* & MSS. Barocc. *Oxon.*

6. Ἀγ[ελέω) γρ. σημανέω.

§. XXXVII.

* Ὀλοφύρε]σθαι τὸν † ἀποδίωξιν αὐτοῦ, παρὰ τῶν ἀξένων Κυμαίων.

Deplorat ſuam repulſam, ab inhoſpitalibus *Cumanis*.

Οἴη μοι αἶσαν δῶκε πατὴρ Ζεὺς κύρμα γλυκύζωον,
Νήπιον αἰδοίης ἐπὶ γούνασι μητρὸς ἀπάλλων·
Ἣν πολὺ ἐπούρωσαν, βουλῇ Διὸς αἰγιόχοιο,
Λαοὶ Φρίκωνος, μάργων ἐπιβήτορες ἵππων,
Ὁπλότεροι μαλεροῖο πυρὸς κελάδοντες Ἄρηος,
Αἰολίδα Σμύρνῃ ἀλιγείτονα πολυιάνακτος·
Ἧντε δι' ἀγλαὸν εἶσιν ὕδωρ ἱεροῦ Μέλητος.
Ἔνθην ἐπερυόμενον κοῦρον Διὸς, ἀγλαὰ τέκνα,
Ἡλίτιλλον κλῆσαν δῖαν χθόνα τὴν πόλιν ἀνδρῶν·
Οἱ δ' ἀπαγγελίην ἱερὴν ὄπα, φημὶ ἀοιδήν.
Ἀφραδίην τοι μέν τι παλὺν τις φρεσὶν ἀϋτῇ·
Ὅς σφιν ἀνειδείσιν ἐμὸν διεμήσατο πότμον.
Κῆρα δ' ἐγὼ, τὸν μοι θεὸς ὤπασε γεινομένῳ περ,
Τλήσομαι * ἀκηδίαν φίλεων τετληότι θυμῷ.

HEI mihi, quam fatum dat Jupiter almus iniquum!
Infanti mihi lac venerandæ ex ubere matris
Præbuit, Æolicæ Smyrnæ, quam Martia quondam
Gens Phriconitis, certamine fortis equeſtri,
Condidit ad Pelagus, præterlabente Melete;
Smyrnam Neptuni, & Regali Nomine claram.
Docta Jovis proles mecum hinc digreſſa volebat
Carminibus celebrare urbem, quam nomine dicunt
Cumam, quoſque viros intra ſua mœnia claudit:
Illi audire ſacræ ſpreverunt carmina vocis.
Sed quicunque mihi cladem exitiumque paravit,
Non impune feret, lævâ quod mente volutat.
At mihi quam dederint naſcenti numina ſortem,
Ægro animo quamvis, certum eſt perferre patique.

NOTÆ.

* Ὀλοφύρεσθαι τὸν † ἀποδίωξιν αὐτοῦ παρὰ τῶν ἀξένων Κυμαίων) Ità quidem hujus *Poematii* titulum Reſtituo & emendo, ex ipſo Carmine edoctus, *Veteri* Titulo prorſus rejecto, nempè, Ὀλοφύρε]σθαι τὸν † τύφλωσιν αὐτοῦ, πρὸς τοὺς Κυμαίους. Certe nihil in toto Carmine, quod τύφλωσιν vel leviſſimè tangat, nihil in toto *Poematio* de *Cæcitate* alicujus dictum. Deplorat tantum Poeta ſuam, quam paſſus eſt, ex *Cumanis*, inhoſpitalem *Repulſam* & proinde *Infortunium*, ad quod viſus eſt ex ipſis *Natalibus* deſtinatus; neque tamen malos Hoſpites execratur Divinus Vates; at alio ſe recepturum minatur, *ut ait Certamen *Homeri* & *Heſiodi*, * Τοῦτο μόνοι Κυμαῖοι ἐπερησάμενος, Μηδένα πιστὸν δόκιμον ἐν τῇ χώρᾳ θρυέσθαι αὐτῶν, ὅσις Κυμαίους ἐπαγλαϊεῖ. *Franciſcus Junius*, ad *Manilii* l. 2. *Jura enim* Homerus *petiit*, id eſt, *Alimentum juſtum, meritumque, ex Mercede, & Humanitate: Mercede, quod Poeta Gratus; Humanitate, quod Civis & Cæcus eſſet. Huic ergo Jura petenti, & quaſi* πτυλανεῖα *Laboris ſui*, Jura dabat Patria, *nimirum* Cume, *iniquam ſententiam ferens conſilio publico, & per Prætorem denuntians*, De Alimentis ipſi non præſtandis. *Quapropter vehementer commotus, & indignatione percitus*, Cumanis *ſuis imprecatus eſt*, Nè unquam illic Poeta nobilis exiſteret, *qui celebraret illos, & Divinos Latices Voto ſuo prorſum eripuit illis.*

2. Μητρὸς) Νῦν. Μητροπόλεως Σμύρνης, ἐν ᾗ ἐθρυνήθη Ὅμηρος. Urbs Natalis, *Mater* dicta; ut Academicis vocatur *Cantabrigia*, quâ ad Doctrinam naſcimur & parturimur & laticibus Sapientiæ lactamur, *Alma Mater*, *Ibid.* Ἀπάλλων) Τρύφων. Σοφοκλῆς. κύφοις πτερύγισσιν βόσκει, νέαν ψυχὴν ἀπάλλων, *Suidas*. Vid. *Etymolog.* M. v.

4. Λαοὶ Φρίκωνος) Αἰολεῖς, παρὰ Φρικωνίδος, ἢ Φρικωνίπεδος, de quâ re vid. *Stephanum*, Φρὶ πόλεως, v. Φρικίον, & v. Κύμη. Item quæ Nos ſuprà, ad *Iliad.* ε'. v. 301. è Scholiis *Aloyſii* MSS.

5. Ὁπλότεροι) *Euſtath.* fol. 364. lin. 15. Ὁπλότεροι, οὐ μόνον οἱ νεώτεροι, ἀλλὰ μάλιστα οἱ μαχιμοι, καὶ ὅπλα αἴρειν δυνάμενοι.

6. Αἰολίδα Σμύρνῃ ἀλιγείτονα πολυιάνακτος) De Voce πολυιάνακτος, Clariſſ. *Ezekiel Spanheim.* ad *Callimach.* Hymn. *Dian.* v. 259. An. πολυιάναξα;

8. Ἔνθην ἐπερυόμενον κοῦρον Διὸς) Ὁ νεῦς, ἔνθεν ἐγὼ Ὅμηρος, σὺν ταῖς Μούσαις, ἐπερυόμενος ἦλθον εἰς Κύμην, αὐτός τε οὐ τὴν πόλιν κλείειν θέλων· οἱ δ' ἄμουσοι ὄντες καὶ ἀναίσθητοι σὺν ἐδέχοντο τὸ θεῖον φίλον, οὐ ἱερὴν ᾠδὴν αὐτῶν. Hinc *Ovidius*, *Ipſe licet venias Muſis comitatus, Homere, Si nihil attuleris, ibis, Homere, foràs.*

9. Κλῆσαν) Ità quidem *Scribendum*, at *Legendum*, quaſi κλῆσαν ſcriberetur; de quâ re paſſim moneo.

14. Ἀκηδίαν φίλεων) Ità, pro ἀκηδίαν φίλεων, lego, ut *Metro* neceſſarium, & Ἀπιθανώτερον.

VARIÆ LECTIONES.

6. Πολυιάνακτος) γρ. πότνιαν ἀκτὴν, *Joſeph. Scaliger.*

9. Κλῆσαν) γρ. κλῆσαν, vid. Not. in *Textum*.

10. Ἱερὴν ὄπα, φημὶ ἀοιδήν) γρ. ἱερῶν ὄπα, Φήμι, ἀοιδῶν, *Joſeph. Scaliger*, qui addit, Hoc Carmen *Phemio* miſſum ab *Homero*.

12. Ὅς σφιν) γρ. ὅ σφιν, vid. ad *Iliad.* β'. v. 160. *Ibid.* Ἀνειδείσιν ἐμὸν διεμήσατο πότμον) γρ. ἀνειδείσαντο ἐν ἐμῷ μνησάμενοι πότμῳ, *Joſeph. Scaliger.*

14. Ἀκηδίαν) γρ. ἀκηδίαν, olim, malè. Vid. Not. in *Textum*.

Οὐδέ τι μοὶ φίλα γυῖα ῥῴων ἱεραῖς ἐν ἀγυιαῖς
Κύμης ὁρμαίνουσι· μέζας δέ με θυμὸς ἀνώγει,
Δῆμον ἐς ἀλλοδαπῶν ἶέναι ὀλίγον πὲρ ἐόντα.

Sed jam per ſacræ veſtigia ponere Cumæ
Compita non ſuadet mihi mens; potiuſque remotâ
Inque peregrinâ ſedem mihi quærere terrâ.

NOTÆ.

17. Δῆμον ἐς ἀλλοδαπῶν) Olim ἀλλοδαπὸν, non æque benè; at quum alias plus ſemel legatur, ἄλλων ἐς δῆμον, ut *Iliad.* α'. v. 481. &c. quidni & hic ἀλλοδαπῶν ἐς δῆμον.

VARIÆ LECTIONES.

17. Ἀλλοδαπῶν) γρ. ἀλλοδαπὸν, vid. Not. in *Textum*.

§. XXXVIII.

Ἀρχὴ Ἰλιάδος ϛ ἐλάττων.

Ἴλιον ἀείδω ϲ Δαρδανίην εὐπῶλον,
Ἣς πέρι πολλὰ πάθον Δαναοὶ, θρασυμήλεω Ἄρηος.

Exordium *Minoris Iliados*.

TRojam & Dardaniam canto, quæ mater equorum,
Quæ Danais Mavorte ſatis mala plurima vexit.

VARIÆ LECTIONES.

2. Πολλὰ πάθον) γρ. πόλλ' ἔπαθον, MS. Barocc. *Oxon.* & *H. Steph.*

§. XXXIX.

Τῷ Θεστορίδῃ.

Θεστορίδη, θνητοῖσιν ἀνωΐστων πολίων πὲρ,
Οὐδὲν ἀφραστότερον πέλει νοὸς ἀνθρώποισιν.

Theſtoridæ.

THeſtoride, ex multis, mortalibus abdita quæ ſunt,
Mens habet in primis cæcos humana receſſus.

NOTÆ.

2. Οὐδὲν ἀφραστότερον πέλει νοὸς) Νοὸς reſtituo, pro νόου· νοὸς enim in *Genitivo*, pro νόυ, ut *Epheſ.* c. 4. v. 23. Διανεῶσθε δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοὸς ὑμῶν. MS. Barocc. *Oxon.* νόυ legit, ſatis benè; ut *H. Steph.* conjectabat.

VARIÆ LECTIONES.

2. Νοὸς) γρ. νόυ, MS. Barocc. *Oxon.* olim νόου, malè. Vid. Not. in *Textum*.

§. XL.

Ποσειδῶνι.

Κλῦθι, Ποσειδάων μεγαλοσθενὲς, Ἐννοσίγαιε,
Εὐρυχόρῳ μεδέων ἠδὲ ξανθῇ Ἑλικῶνι·
Δὸς σὺ ἔρον καλὸν καὶ ἀπήμονα νόστον ἰδέσθαι
Ναύταις, οἳ νῆας πομποὶ, ἠδ' ὄρχοι ἔασι.
Δὸς σὺ ἐς ὑπώρειαν ὑψικρήμνοιο Μίμαντος
Αἰδοῖόν μ' ἐλθόντα βροτῶν ὁσίων γε κυρῆσαι·
Φῶτά τε πρηΐμοιο, ὃς ἐμὸν νόον ἠπεροπεύσας,
Ὠδύσατο Ζῆνα ξένιον, ξενίῃ τε τραπέζαν.

Neptuno.

AUdi, qui Pelagus valido, Neptune, tridenti,
Imperioque regis, ſpacioſaque cultа Heliconis:
Da, precor, his nautis reditum, ventoſque ſecundos,
Qui mihi ſunt comites placidi, naviſque magiſtri.
At mihi da miſero ſacram contingere terram,
Aërius quâ parte Mimas ad ſydera ſurgit:
Inde hominis juſti me fac ſuccedere tectis;
Ulciſciique virum, qui me improbitate fefellit,
Læſit & hoſpitii ſacra jura Jovemque benignum.

NOTÆ.

2. Εὐρυχόρῳ μεδέων ἠδὲ ξανθῇ Ἑλικῶνι) *Neptunus* hoc in loco dicitur apertè præſidere *Heliconi*; contra quod *Bernardus Martinus* ſtatuit: de quâ re diximus, ſuprà, ad XXI. v. 3. Vid. & *Br. Scholia*, ad *Iliad.* ϕ. v. 403.

3. Νόστον ἰδέσθαι) Ità *Herodotus* legit. *Suidas*, v. Ὁμηρ., νόστον ἀρέσθαι.

5. Ὑπώρειαν) *Ultima* producitur, in *Cæſurâ*, vi *Finalis*, & *Aſperi* ſequentis. *Ibid.* Μίμαντος) *Mimas* Mons Ioniæ, *Colophoni* urbi vicinus, contra *Chium* Inſulam porrectus.

VARIÆ LECTIONES.

8. Τραπέζαν) γρ. τραπέζῃ, malè olim; nec enim *brevis* α', in *Ionicam* η', vertitur.

§. XLI.

Εἰς πόλιν Ἐρυθραίαν.

Πότνια Γῆ, πάνδωρε, δότειρα μελίφρονος ὄλβου,
Ὡς ἄρα δὴ τοῖς μὲν φωτῶν εὐόχθου ἐτύχθης,
Τοῖσι δ' δύσβουλοι, ἓ τεῦχεῖ', οἷς ἐχολώθης.

In Urbem *Erythræam.*

O *Sacra multorum largitrix, Terra, bonorum,*
Quam tu plana aliis & parte æqualis ab omni,
Aspera contrà aliis, in quos converteris iram.

§. XLII.

Πρὸς Ναύτας.

Ναῦται πανθπόροι, συμερῇ ἀναλίσκιοι ἄτῃ,
Πτωκάσιν αἰθυίῃσι βίον δύσζηλον ἔχοντες,
Αἰδεῖσθε ξεινοίο Διὸς σέβας ὑψιμέδοντος·
Δεινὴ γὰρ * μέτ' ὄπις ξείνου Διός, ὅς κ' ἀλίτῃ).

Ad *Nautas.*

INfidi nautæ, gens diris triſtior ipſis,
Sæva quibus veluti mergis dant æquora victum:
Si vobis nulla eſt hominum reverentia cordi,
At ſperate Jovem, ſummo qui regnat Olympo;
Hujus enim gravis ira ſolet, pœnæque parari,
His, quibus hoſpitii non eſt pia teſſera curæ.

NOTÆ.

2. Πτωκάσιν αἰθυίῃσι) Ità emendo, pro πλωχάσιν· ut ſit πλωκὰς ἡ, *Adjectivum*, à πλώξ, πλωκός. De quâ Voce, *Scholiaſt.* Sophocl. ad *Philocteten*, p. 421.

4. Δεινὴ γὰρ μέτ' ὄπις ξείνου Διὸς) Cùm olim eſſet, Δεινὴ γὰρ μετόπις. *Küſterus* ad *Suidam* hæc, "*Cum Vox* "μετόπις ſit prorſus inſolens, & proinde ſuſpecta, ſic potius locum hunc reſcribendum puto, Δεινὴ γὰρ ξείνου Διὸς "ἐς' ὄπις. *Suidas* olim, Δεινὴ γὰρ μετόπισθεν ὄπις ξείνων, lege Διὸς, & *Verſus bene ſtabit.* Ego potius disjunctim μέτ' ὄπις, ut μέτα ponatur, pro μετόπισθε), & ſic *Veteri Scriptioni*, & *Loci*, & *Vocum*, rationibus ſatis conſultum puto. Et MS. Baroc. *Oxon.* μέτοπις.

VARIÆ LECTIONES.

2. Πτωκάσιν) γρ. πλωχάσιν.
4. Δεινὴ γὰρ μέτ' ὄπις ξείνου Διὸς) γρ. δεινὴ γὰρ μέτοπις ξείνου Διὸς, &c. vid. in Not. ad *Textum.*

§. XLIII.

Πεύκη.

Ἀλλὰ τίς ἕδν, Πεύκη, ἀμείνονα καρπὸν ἴησιν
Ἴδης ὀρυφῆσι πολυπίδακι ἠνεμοέσσῃ·
Ἔνθα σίδηρος Ἄρηος ἐπιχθονίοισι βροτοῖσιν
Ἔσται), οὗτ' ἂν μιν Κεβρήνιοι ἄνδρες ἔχωσι.

Pinus.

FUnduntur fructus aliâ magis arbore dulces,
Quam fovet umbroſis felix in collibus Ida:
Hinc ferrum veniet Martis validæque ſecures,
His ubi conſiſtet campis Cebrenia pubes.

NOTÆ.

1. Καρπὸν ἴησι) *Suidas*, v. Ὅμηρος, legit — καρπὸν ἀνήσει.
3. Σίδηρος Ἄρηος) *Suidas*, σίδηρος ἄρεως.
4. Κεβρήνιοι ἄνδρες) *Stephanus*, Κεβρηνία, χώρα τῆς Τρῳάδος· ἀπὸ Κεβρίονος, τοῦ Πριάμου. Δίδυμος δὲ Κεβρῆναι τὴν πόλιν φησίν. Ἡρωδιανὸς δὲ, ἀπὸ Κεβρῆνος τοῦ πρώτου· ὁ οἰκήτωρ, Κεβρήν, καὶ Κεβρηνεύς, καὶ Κεβρήνιος. *Harpocraticon*, Κέβρηνα· πόλις ἐστὶ τῆς Τρῳάδος, Κέβριλα, Κυμαίων ἀποικία. Idem ferè *Suidas*, v. Κέβριλα, καὶ Κέβριλα.

§. XLIV.

§. XLIV.

Εἰς Γλαῦκον τ̀ αἰπόλον.

Γλαῦκε, βοτῶν ἐπίσπες᾽ ἔπος τόδ᾽ ἐμοὶ φρενὶ θήσω,
Πρῶτον μὲ κυσὶ δεῖπνον ἐπ᾽ αὐλείοισι θύρῃσι
Δῦναι, ὡς γὰρ ἄμεινον· ὁ γὰρ κύων πρῶτον ἀκούσῃ
Ἀνδρὸς ἐπερχομένου, ἢ ἐς ἔρκεα θηρὸς ἰόντος.

Ad *Glaucum* caprarium.

Glauce precor, paucis me audi, paréque monenti;
Præ foribus ſtabuli canibus ſua fercula primùm
Fac tradas: nam ſic melius, cuſtodibus illis,
Nec fera, nec fures venient ad ſepta doloſi.

NOTÆ.

1. Γλαῦκε, βοτῶν ἐπίσπες, ἔπος τόδ᾽ ἐμοὶ φρενὶ θήσω) Olim, Γλαῦκε πίσυν, ἐπεὶ τόδ᾽ ἔπος τοι. *Suidas*, v. Ὅμηρος, Γλαῦκε, βροτῶν ἐπίσπες. Doctiſſimus *Ludolphus Küſterus*, βοτῶν ἐπίσπες, legit rectiſſimè.

VARIÆ LECTIONES.

1. Βοτῶν ἐπίσπες) γρ. βροτῶν ἐπίσπες, vid. in Not. ad *Textum*.
3. Ὡς) γρ. τὼς, *Suidas*. *Ibid.* Πρῶτον) γρ. αὖθ-ις, *Suidas*.
4. Ἔρκεα) γρ. ἑρκία.

§. XLV.

Πρὸς τὴν ἱέρειαν ἐν Σάμῳ.

Κλῦθί μοι εὐχομένῳ, Κυθερείφη· δὸς δ᾽ γυναῖκα
Τήνδε νέην μὲ ἀνήκοον φιλότητος καὶ εὐνῆς,
Ἣ δ᾽ ἐπιτερπέσθω πολιοκρατέσιν γέρουσιν,
Ὧν ἄρη μὲ ἀπαμβλύνει, θυμὸς δ᾽ μὴ νεῖ.

Adverſus antiſtitam *Samiam*.

Dive, preces audito meas, mulierque fac iſta
Averſata torum juvenili ætate vigentem,
Canorum veterumque ſenum capiatur amore:
Eſt ætas effœta quibus, ſed prompta voluntas.

NOTÆ.

1. Κυθερείφη) *Euſtath.* ad *Iliad.* ψ'. fol. 1403. lin. 14. Κυθερείφοι δὲ νομίζονται οἱ πολῖται, ἀφ᾽ τῆς ἐγγύτητος· καθὰ καὶ ὁ Ἥλιος, Ἀπόλλων, ἀφ᾽ Ἑρμιόνης. Vid. ad *Odyſſ.* τ'. v. 86. Hoc Poema *Suidas* etiam laudat, v. Ὅμηρος.
3. Πολιοκρατέσιν γέρουσιν) Ità *Iliad.* Θ'. v. 518. πολιοκρατέας γέροντας vocat, Quod, ut *Alexander Aphrodiſienſis* obſervat, Canities primò circa tempora ſe prodat, ut fuſius diximus, ad *Anacreon.* v. 904.
4. Ὧν ἄρη μὲ ἀπαμβλύνει) *Suidas*, v. Ὅμηρος, Ὧν ἐρεὶ μὲ ἀπήμβλυνε, ut ſint *Cauda* Salaces. Verùm ea Lectio fuerit *Parodi* cujuſdam, non ipſius *Homeri*. Nec tamen *Antepenultima* ἐ ἀπαμβλύνει *Naturâ* brevis, facilè producenda videtur. An ἀπήμβλυνε; Huic loco confine illud, Περθυμία μὲ ἐν γέρουσι παρίπ· Περῆξις ἢ τέτμις ἐκεῖ· ἐστὶν οὗτος.

VARIÆ LECTIONES.

4. Ὧν ἄρη μὲ ἀπαμβλύνει) γρ. ὧν ἐρεὶ μὲ ἀπήμβλυνε, vid. Not. in *Textum*.

§. XLVI.

Εἰς οἶκον τῶν Θεατόρων.

Ἀνδρὸς μὲν στέφανος, παῖδες· πύργοι δ᾽, πόλεως,
Ἵπποι δ᾽ ἐν πεδίῳ κόσμος· νῆες δ᾽, θαλάσσης.

In Palatium curialium:

Ut patris nati, ſic turres ſunt decus urbis:
Sic & equi campum decorant, ſic æquora naves:

NOTÆ.

1. Ἀνδρὸς μὲν στέφανος) Hoc Poema laudatur, *Herodoto*, *Suidæ*, v. Ὅμηρος, Auctori Certaminis *Homeri* & *Heſiodi*.
2. Ἵπποι δ᾽ ἐν πεδίῳ) *Euſtath.* ad *Iliad.* ε. v. 222. fol. 410. lin. 31. Καλῶς δ᾽ ἔχει καὶ τὸ Πεδίοιο· ὡς ἐν τοῖς ἐγχειροῦσι δὲ πάνυ εὐδοκιμοῦντος· ἐξ οὗ ἐστὶ Παροιμία, Ἵππος εἰς πεδίον. *Idem*, fol. 1421. lin. 36. ad ψ'. v. 372. Οἱ δ᾽ ἐπίτονοι κρείσσονες πεδίοιο. Καὶ νῦν, ἀντὶ τοῦ, Κάτω ἐγείρονται ἀφ᾽ οὗ πεδίου, ἢ μᾶλλον ἐπὶ τοῦ πεδίου, ὅτι τὸ πεδιάδες, καθὰ τὸ, Ἵππος εἰς πεδίον.

VARIÆ LECTIONES.

2. Ἵπποι δ᾽ ἐν πεδίῳ) γρ. ἵπποι δ᾽ αὖ πεδίῳ, Certamen *Homeri* & *Heſiodi*. *Ibid.* Θαλάσσης) γρ. θαλάσσῃ.

Χρήματα δ' οἶκον αὐξῇ· ἀτὰρ γεραιοὶ βασιλῆες
Ἥβῃ ἐν ἀγορῇ, κόσμος τ' ἄλλοισιν ὁρᾶσθαι·
Αἰθομένῳ δ' πυρὸς γαμεραίτῃ οἶκος ἰδέσθαι,
Ἠμὰθ χειμερίῃ, ὁπόταν νίφῃσι Κρονίων.

Sic & opes ornant ades: præsentia regum
Augusto in solio decorat fora lata sedentum:
At lucente domus multò est augustior igne,
Tempore brumali, quùm Jupiter æthere ningit.

NOTÆ.

3. Χρήματα δ' αὐξῇ οἶκον) Pro hoc Versu & sequenti, Certamen *Homeri* & *Hesiodi* Unum tantùm exhibet hunc, Λαὸς δ' ἐν ἀγορῇσι κασιγνήτοισι μέμηλε, non æquè benè; at lego, οἶκον αὐξῇ, in *Præcedenti*.

6. *Ἠμὰθ χειμερίῃ, ὁπόταν νίφῃσι Κρονίων) Hunc Versum restituo, ex Certamine *Homeri* & *Hesiodi*.

VARIÆ LECTIONES.

3. Χρήματα δ' οἶκον αὐξῇ) *γρ.* χρήματα δ' αὐξῇ οἶκον. Vid. in Not. ad *Textum*.

§. XLVII.

Ὁ Κάμινος, * ἢ Κεραμίς.

Fornax.

Εἴ μοι δώσετε μισθὸν, ἀείσω, ὦ κεραμῆες·
Δεῦρ', ἄγ' Ἀθηναίη, κὴν ὑπείροχε χεῖρα καμόντων·
Εὖ δ' μελαθρῆαι κότυλοι· κὴ πάντα μάλ' εὖρεα
Φρυχθῆναί τε καλῶς κὴν τιμῆς ὦνον ὀρέξαι,
Πολλὰ μὲν εἰν ἀγορῇ πωλεύμενα, πολλὰ δ' ἀγυιαῖς,
Πολλὰ δ' κερδῆναι· ἡμῖν δ' ὄπ, ὡς σφι ἀείσω.
Ἦν δ' ἐπ' ἀναυδίλλῳ τρεφθέντες ψεύδεα ἔρδῃ,
Συγκαλέω δὴ πεῖσμα καμίνῳ ἐληλυθέναι,
Συντελέσαι Σμάραγόν τε, Θ' Ἄσβολον, ἠδὲ Σαβάκτην,

SI mihi mercedem dabitis, figuli, ista canemus:
Huc ades, ô Pallas, dextraque foveto caminum;
Pulchre ut durescant calices, atque omnia cernam
Excitcita probè, ut figulis lucra magna reportent
Vendita perque forum multa, & per compita multa:
Sic illis quæstus crescat, prudentia nobis.
At si deposito juvat irridere pudore,
Huc precor, ut pestes veniant, quæcunque per orbem
Grassantur, fundant & in hunc mala cuncta caminum:
Irruat huc Smaragus, gravis Asbolus, atque Sabactes,
Conterat igne domum Pallas, & vasa camini;

NOTÆ.

1. Εἴ μοι δώσετε μισθὸν) Nomen hujus *Poematii* ὁ Κάμινος addo, ἢ Κεραμίς quod ità alicubi *Suida* vocetur, qui tamen Voce, Ὅμηρος, *Titulum* habet & nostrum, ὁ Κάμινος, ubi & ipso Initio εἴ μοι legit, pro εἰ μήν. Vid. *Joh. Albert. Fabricii* Bibliothec. *Græc.* 1 Vol. l. 2. §. 13. pag. 280.

2. Δεῦρ' ἄγ', Ἀθηναίη, κὴ ὑπείροχε χεῖρα καμόντων) Omnes *Mechanicæ* Artes *Minervæ* Præsidio gaudebant, & Omnia Opera *Muliebria*, item Artes *Tectonicæ*, & *Architectonicæ*; adeò ut *Domibus* struendis, *Navibusque* & *Curribus* compingendis præficeretur, ut suprà, in *Ven.* Hymn. v. 12. Vid. *Ovid.* 3. *Fastorum*, & *Metamorph.* l. 6. *Lucianus* in *Hermotimo*, Φησὶ γὰρ ὁ μῦθος ἐρίσαι Ἀθηνᾶν, καὶ Ποσειδῶνα, καὶ Ἥφαιστον, εὐτεχνίας πέρι. Vid. ad *Var. Lectiones*.

3. Καὶ πάντα μάλ' εὖρεα Φρυχθῆναι) Olim, pro εὖρεα, legebatur ἐρᾷ. At cùm Vox illa nihil hic juris haberet, & *Modi* Mutatio minùs rectè incederet, levi Variatione, ἐρᾷ, in εὖρεα, muto; cum εὖ ῥα, non æquè benè succedere vidissem; ità enim primò scripseram.

6. Ἡμῖν δ' δή, ὡς σφι ἀείσω) Modestum sanè summi Poetæ Votum; ut *Figuli* nempè Ditescant, & ille iis *Præcentor* fiat. Præstat tamen ita legere, quam cum *Herodoto*, ἡμῖν δ' δὴ ὡς σφι νοήσω, nisi sic excipias, Καὶ ἡμῖν, ὡς νοήσω αὐτὸς κερδαίνοντας· Θ' ὕττω σωσπιχαίρειν τοῖς φίλοις ἀγαθοῖς. Legit *Josephus Scaliger*, Μὴν δ' Διός σφε νοήσω, vel Μῶν δ' Διός σφι νοήσω.

7. Ψεύδ' ἔρδῃ) Ità quidem, pro ψεύδη ἔρδῃ, scribo, *Homerico* nempè more, *Incontractim*.

9. Συντελέσαι, Σμάραγόν τε, Θ' Ἄσβολον, ἠδὲ Σαβάκτην) Olim, Σύντελε' ἀμφὶς, at *Prior* & τέλεω semper *Homero* producitur, quare omninò in *Aoristo* 2. legendum συντελέσαι, pro συντελεῖν, *Ionice*. *Suidas*, Συσπερίψαι habet. Ἄσβολον, cum sit Nomen Centauri ab *Hercule* Cæsi, de quo *Philostratus*, Heroic. fol. 723. & *Tzetzæ* Chiliad. V. §. 22. fol. 330. *Joh. Albert. Fabricii* Biblioth. *Græc.* 1 Vol. l. 1. c. 2. §. 8. pag. xi. & no-

VARIÆ LECTIONES.

1. Εἴ μοι) *γρ.* εἰ μήν. *Ibid.* Ἀείσω) *γρ.* ἀείσομαι.

2. Δεῦρ' ἄγ' Ἀθηναίη) *γρ.* δεῦρ' ἀγαθὴ γαίη, *Suidas*, v. Ὅμηρος, quod emendandum ex *Herodoto* rectè monet Clariss. *Küsterus*.

3. Εὖρεα) *γρ.* εὖ ῥα, & ἐρᾷ olim; vid. N. in *Textum*.

6. Ἡμῖν δ' δὴ ὡς σφι ἀείσω) *γρ.* ἡμῖν δ' δὴ, ὡς σφι νοήσω, vid. Not. in *Textum*.

7. Ψεύδ') *γρ.* ψεύδη, vid. Not. in *Textum*.

9. Συντελέσαι) *γρ.* σύντελε' ἀμφὶς, & συντελέψαι. *Ibid.* Σμάραγόν) *γρ.* Μάραγον. *Ibid.* Ἄσβολον) *γρ.* Ἀσώλιν, Ἄσβεσιν. *Ibid.* Ἠδὲ Σαβάκτην) *γρ.* ἠδέ γ' Ἀβακῆνα *Herodot.* Vid. Not. in *Textum*.

Ὡμίλη-

Ὠμόδαμόν θ', ὃς τῇδε τέχνῃ κακὰ πολλὰ πυρίζῃ.
Πίρῃ πύρ' αἴθωνι ἐν δώμασι· σὺν δὲ καμίνῳ
Πᾶσα κυκηθείη, κεραμίαν μίξασα κακοπάτοισιν.
Ὡς γναθμὸς ἱππίη βρύχῃ, βρύκοι δὲ καμίνῳ,
Πάντ' ἴντοσθ' αὐτῆς κεραμηΐδα λεπτὰ ποιῆσαι.
Διῦρος ἐν Ἡλίῳ θυγάτηρ, πολυφάρμακε Κίρκη,
Ἄγρια φάρμακα βάλλε, κακὰ δ' αὐτῆς τι κὴ ἔρδα.
Διῦρος δὲ Χείρωνι ἀνάστω πολίας Κενταύρους·
Οἵ δ' Ἡρακλείους χεῖρας φύγῃ, οἵ τ' ἀπόλοντο,
Τύπτοιεν πάνδ' ἔργα κακῶς, πίπτοι δὲ καμίνῳ,
Αὐτὸς δ' οἰμωζοίης ὀφθαλμὸς ἔρδα πονηρά.
Γηθήσω δ' ὁρόων αὐτῶν κακοδαίμονα τίχνα.
Ὅς δέ κ' ὑπερκύψῃ, πυρὶ τύτυ πᾶν τὸ σῶμα πεσόντα
Φλεχθείη, ὡς πάντες ἐπίστωνται αἴσιμα ῥίζειν.

Ille licet rapido multum nunc ferveat æstu.
Insuper Omodamus fervatque & damna det arti;
Omnia misceto, fornacem, vasa, domumque:
Ut fragor immensus fiat, figulique tremiscant,
Non secus ac malæ crepitu clauduntur equinæ,
Sic subitâ fornax crepitetque cadatque ruinâ,
Inque lutum redeant calices & vasa minuta.
Huc ducat longo Centauros agmine Chiron:
Quique manu Herculeâ cecidêre, superque fuerunt,
Illi contundant opus omne, ipsumque caminum
In nihilum penitus redigant, figuli ista videntes,
Plorent, & lacrymis spectent ingentia damna,
Improbitatis ego spectabo hæc præmia lætus.
Denique qui pronus fornacem respicit, illi
Flamma vorax faciem rapiat, penitusque perurat:
Sic scelus agnoscent omnes, atque inde cavebunt.

NOTÆ.

men etiam *fuliginem* Camini alludat, lubens repono, pro Ἄσβεστον, quod pro Ἄσβεσον poni potuit, pro quo tamen Nonnulli scribunt Ἄσβεσον, ἠδὲ Σαβάκτιον, pro ἠδ' γ' Ἄβακτον, & Σμάραγον, pro Μάραγον, ob *fragores* incendiorum.

11. Πίρῃ πύρ' αἴθωνι) Ità, pro πρῆθι πύρ' αἴθωνι, *Æmylii Porti*, qui ita Emendabat *Herodoti* πρῆθι πυραίθωνι· at nostrum πίρῃ propius ad *Scriptionem* & πῖθι accedit, & πίρῃσιν πυρὶ elegantius paulò, quam πρήθῃσιν πυρὶ, *incendio* nempe *vastare*, quam *incendio incendere*.

19. Τύπτοιεν πάνδ' ἔργα κακῶς) Δηλονότι, Κίνπυροι, neque enim, quicquid Vir Magnus *Küsterus* putet, τὸ πίπτοιεν hic benè dici potest de *Figulinis* Vasibus, at τύπτοιεν venustè; verùm è contrà, τὸ πίπτοι ad *Caminum*, benè referri potest: quare πίπτοι ἐν Καμίνῳ, pro τύπτοι ἐν Καμίνοις, lego; nam si ea Vox admitteretur in eo loco, τύπτοιεν iterum deberet esse, quod *Versus* non admittit.

22. Ὅς κ' ὑπερκύψῃ, πυρὶ τύτυ πᾶν τὸ σῶμα πεσόντα Φλεχθείη) Ità emendo & lego, pro *Veteri*, Ὅς κ' ὑπερκύψῃ σφὶ, ut ita se habeat, Ὅς κεν ὑπερκύψῃ, πᾶν τὸ τύτυ σῶμα πεσὸν πυρὶ Φλεχθείη.

23. Ἐπίστωνθ' αἴσιμα ῥίζειν) Hinc sequitur, Ἀρετὴν διδακτὸν εἶναι, ut *Dionys. Halicarn.* περὶ τ' Ὁμήρου ποιήσεως, & Nos, ad *Iliad.* ι'. 443. & ρ'. 671.

VARIÆ LECTIONES.

10. Πορίζῃ) γρ πυρίζοι, MS. Barocc. *Oxon.*
11. Πίρῃ πύρ' αἴθωνι) γρ πρῆθι πυραίθωνι, αἴθῃ, & πρῆθι, olim, στίλαι, *Suidæ*.
15. Θυγάτηρ) γρ. θύγατερ.
19. Τύπτοιεν) χρ. πίπτοιεν, *Ludolph. Küsterus*, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Πίπτοι ἐν καμίνῳ) γρ. τύπτοις ἐν καμίνοις, malè olim.
22. Ὑπερκύψῃ) γρ. ὑπερκύψῃ. *Ibid.* Πυρὶ) χρ. σφὶ.
23. Φλεχθείη ὡς) γρ. φλεχθῇ ὅπως. *Ibid.* Ἐπίστωνθ') χρ. ἐπίστωνθ', olim, in Nonnullis.

§. XLVIII.

* Εἰρεσιώνη.

Δῶμα θεοσεβέων ἀνδρὸς μέγα δωσαμένοιο·
Ὃς μέγα μὲν δύναται, μέγα δ' βρίμῃ ὄλβιος αἰεί.
Ἀὐτὰρ ἀνακλίνεσθε, θύρας, πλοῦτος δὲ ἕσπεται
Πολλὸς, σὺν πλούτῳ δὲ καὶ Εὐφροσύνη τεθαλυῖα,
Εἰρήνη τ' ἀγαθή· ὅσσα δ' ἄγγεα, μισγὰ μὲν εἶεν,
Κυρβαίη δ' αἰεὶ μὲν κάρδοπον ἕρπιο, μᾶζα,
Καὶ μὲν κεἰθαίλω εὐάπιδα σησαμόεσσαν.
Τῇ παιδὸς δ' γυνὴ καλὸ δίφρηκα βήσεται ὔμμιν,
Ἡμίονοι δ' ἄξουσι κραιπαίποδες ἐς τόδε δῶμα·
Αὐτὴ δ' ἰσὸν ὄφαινοι ἐπ' ἠλίκτῳ βοὸς ἐυῖ.
Νεῦμαί σοι, νεῦμαι συναύσιον, ὥστε χελιδών·
Ἔσηκα θὸν θυρέων, μετ' Ἀγυιὸς Ἀπόλλωνος·
Ἔσηκα θὸν θυρέων· ψιλὸς πόδας· ἀμφὶ φίρ' αἶψα·

Eireſione, ſive Ramus.

VEnimus ad magnas ades civemque potentem,
Cujus divitiis reſonat domus atque redundat.
Vos aditum præbete, fores: feliciter intrent
Divitiæ, & requies hilaris, Chariteſque ſequantur:
Vaſa opibus tumeant, nihil hic videatur inane:
Sintque laboratæ Cereris repleta caniſtra.
Excelſo curru nurus hîc portetur, & ipſam
Veloci curſu revehant ad limina muli.
Hæc premat electrum pedibus, telaſque laboret.
Aſt ego vos repetam, repetam (mihi crede) quotannis;
Non ſecus atque redit ſub tectum garrula Procne,
Aſſumus in portâ, cum Phœbo nempe Viali,
Aſſumus in portâ; ſeu munera ferre placebit,

NOTÆ.

* Εἰρεσιώνη) *Euſtath.* fol. 1389. lin. 36. Εἰρεσιώνη, θαλλὸς ἐλαίας ἐστεμμένος ἐρίῳ, σποπρεμαρθὲς ἔχων ἀμφόρεας ἐκ γῆς καρπές· τοῦτον ἐκφέρει παῖς ἀμφιθαλὴς, ἐπᾴδησι δὲ θυρεῶν ἕξ Ἀπόλλωνος ἱερᾷ, ἐν τοῖς Πυανεψίοις. Tum pauca de *Theſei* Voto, & mox Puerorum Cantilenam, *Etymolog.* M. v. Εἰρεσιώνη, Εὐμοιρίδης κλάδος, ἐξ ἐρίων ἔχουσα τέσσαρα, κλῶνας, ἐξ ἰσάδας, ἢ ἕτερα καθαρῶν ἀκροδρύων ὁρμαθός· ἢ θαλλός ἐστιν ἐλαίας, τὰς καρπὰς ἔχων ἀπηρτισμένας, ἢ στέμμα λευκὸν ἢ φοινικοῦν· περιελίττετο δ ἱκετεία τοῦ Ἀπόλλωνι ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἣ οἱ περὶ Θησέα σωθῆναι δοκοῦσι· καθαχίσματα δ ἢ κύλικα οἶνος κεκραμένη, καθαχίουσι αὐτῆς, ἐπιλέγουσιν, Εἰρεσιώνη σῦκα φέρει, καὶ πίονας ἄρτους, Καὶ μέλιτος κοτύλην, ἐν ἔλαιον ἐπιχέουσαν, Καὶ κύλικ' εὐζώρου οἴνου, μεθύοντ καθεύδειν. De *Ireſione* præterea, *Strabo*, l. 1. & *Iſaac. Caſaubon.* in locum; *Clemens Alexandrinus*, fol. 347. *&c.* & *Fredericus Sylburgius*, in locum: *Athenæus*, l. 8. fol. 360. c. 15. *Ariſtophanis* Scholiaſtes, fol. 50. at Edit. *Græc. Latin.* fol. 102. *Thomæ Gataker* Adverſaria, c. 48. *Joh. Meurſii* Feriata *Græcia*, v. Πυανέψια, præter alios, quos adfert *Joh. Albert. Fabricius*, Bibliothec. *Græc.* 1 Vol. fol. 278. *Ogilbey*, Homer. *Iliad.* fol. 472. Hoc autem *Poemation*, *Homero* attributum, *Herodotus* habet & ex eo *Suidas*, v. Ὅμηρος.

1. Ἀνδρὸς μέγα δωσαμένοιο) Vid. ad *Odyſſ. α'. ν.* 276. quomodò *Prior* & δωσαμένοιο producatur.

2. Ὃς μέγα μὲν δύναται) Hæc *Repetitio* non *Tautologiam* ſapit, verum *Elegantiam*; nec erat, quod Doctiſſ. *Küſterus* ideò ad aliam *Lectionem* refugeret, Ὃς μέγα μέν γ' αὐχεῖ, ut nempè propiùs accederet ad *Suidæ Lectionem*, αὐτῆ.

6. Κυρβαίη δ' αἰεὶ μὲν κάρδοπον ἕρπιο, Μᾶζα) Κυρβαίη, ſi vera Vox, ὅτι κύρβεων δίκλω ἦν πετρώνος. *Heſiodus* autem μᾶζαν ἀμολγαίην dixit. In *Suidæ* Exemplari, Κυρκαίη videtur legi, quæ Vox æquè obſcura; poteſt tamen referri, ad κυρκάνη, παρακὴ, à κυκάω, ut *Etymolog.* M. v. quod μᾶζα ſit φόραμα· μᾶζα δὲ κυρίως ἡ τροφὴ, ἡ ἀπὸ χάλακος καὶ σίτου, ut *Suidas*. Pro καλὸ, lego μετὸ.

7. Καὶ μὲν κεἰθαίλην εὐάπιδα σησαμόεσσαν) Hunc *Verſum* ex *Suidæ* Exemplari *Herodoto* reſtituo.

8. Τῇ παιδὸς δ' γυνὴ καλὸ δίφρηκα βήσεται ὔμμιν) Ità, pro διφρήδα lego, auctoritate *Heſychii*, Δίφρηξ) Θρόνος γυναικῖος. Vid. *Suidam*, v. Ζεῦγος ἡμιονικόν. Clariſſ. *Ludolph. Küſterus*, δίφρων ἐπιβήσεται legit.

9. Ἡμίονοι δ' ἄξουσι κραιπαίποδες ἐς τόδε δῶμα) Τὸ ἐς ex *Schreveliani* fortè exciderat, ob ες præcedens in κραιπαίποδες, ego *Reſtituendum* curo.

10. Αὐτὴ δ' ἰσὸν ὄφαινοι) Turbatè olim αὐτὴ δ' ὀφαίνοι ἰσὸν, in *Schreveliani*, &c. reſtituo ex *Metri* lege & *Herodoteo* Exemplari.

11. Νεῦμαι) Νέομαι. Vid. ad *Iliad. σ'.* v. 136. & *Suidam*, v. Ἐνιαύσιος ὥστε χελιδών) Hinc proculdubio *Cleobulus Lindius* χελιδόνια ſua apud *Rhodios* ſuos inſtituit, & rem, & nomen, ex *Homero* edoctus. De quo Feſto, *Euſtath.* in *Odyſſ.* fol. 767. lin. 20. *Joh. Meurſius*, in *Græcia* Feriatâ, v. Χελιδόνια.

12. Ἔσηκα θὸν θυρέων, μετ' Ἀγυιὸς Ἀπόλλωνος) Pro ἔσηκα τὸ θυρέους, lego ἔσηκα θὸν θυρέων, quia is modus in hâc ſolennitate, & quòd Ἀπόλλων Ἀγυιεὺς, ſemper ſtet θὸν θυρέων, ut notamus ad *Euripid.* Ion. v. 186. & *Phœniſſ.* v. 634. & ſuprà, in Argumento. *Horatius* ad *Apollinem*, Lævis *Agyieu*, ex Corruptis *Suidæ*, Πέρσαι τὸ Ἀπόλλωνι γυμνάδος, reſtituo, μετ' Ἀγυιὸς Ἀπόλλωνος. Vid. *Suidam*, v. Ἀγυιά.

13. Ἔσηκα θὸν θυρέων, *ψιλὸς πόδας· ἀμφὶ φίρ' αἶψα) Ex emendato *Suidæ* Exemplari hæc adduco.

Αἶψα

Αἶψα φέρ', εἰ δώσεις τί· κἢ εἰ δώσοις τι, μενοῦμεν·
Εἰ δ' ἢ μὴν ἐχόμεθ'· οὐδὲ συνοικήσουσι παρεσμεν.

Seu nihil; est tamen hinc abeundi certa voluntas:
Non etenim hic habitare diu, nec adesse paramus.

NOTÆ.

14. Αἶψα φέρ', εἰ δώσεις τί· κἢ εἰ δώσοις τι, μενοῦμεν) Finem *Versus* præcedentis, in hujus Initio Repetendum duxi; de quo *Schemate*, diximus, ad *Iliad.* ὁ. v. 371.

15. Εἰ δ' ἢ μὴν, ἐχόμεθ'· οὐδὲ συνοικήσουσι παρεσμεν) Εἰ δ' ἢ μὴν, οὐχ ἑστήξομεν· οὐ γὰρ συνοικήσουσι σοφιστὴν ἥλιθοι, hoc erat *Scholion* in locum, & tandem *Textum* expulit, nunc denuò restitutum; nec τὸ συνοικήσουσι offendat aliquem; cùm constet, quod sæpè probamus, & præcipuè ad *Iliad.* α'. v. 566. ε'. 487. & ν'. v. 435. *Dualem* Numerum, pro *Plurali*, haud rarò usurpatum *Homero*; præsertim cùm hoc in loco, *Multorum Chorus* ex *Duabus* tantum *Partibus* constituatur, *Pueris* nempe & *Virginibus*. Frustra hactenus *Prosaica* quædam, ex *Iambis* malè confusa, apposuerat nescio quis Veterum ad Sensum supplendum; verum quum hæc ex *Athenæo* sint ferè sumpta, vel saltem ex loco apud *Athenæum*, l. 8. fol. 360. c. 15. & *Eustath.* in *Odyss.* fol. 767. lin. 20. asservato, operæ pretium duxi & *Iambico* suo metro & pristino Nitori restituere; quod nec ipse *Meursius* satis tersa nobis illa dederit, *Græc.* Feriat. v. Χελιδόνια.

Εἰ μέν τι δώσεις· εἰ δ' ἢ μὴν, οὐκ ἀσπαρμεν·
Ἢ τὴν θύραν φέρωμεν, ἢ τὸ ὑπέρθυρον,
Ἢ τὴν γυναῖκα τὴν ἔσω καθημένην·
Μικρὸν μέν ἐστι ῥᾳδίως μὲν εὑρεμεν.
Ἂν δὲ φέρῃς τι, μέγα τί μοι δὴ κἢ φέροις.
Ἄνοιγ', ἄνοιγε τὴν θύραν χελιδόνι·
Οὐ γὰρ γέροντες ἐσμὲν, ἀλλὰ Παιδία.

§. XLIX.

Τοῖς Ἁλιεῦσι.

Piscatoribus.

Τοίων γὰρ πατέρων ἐξ αἵματος ἐκγεγάασι,
Οὔτε βαθυκλήρων, οὔτ' ἄπλετα μῆλα νεμόντων.

Hi vos, ô pueri, tales genuêre parentes,
Nec latis fundis, gregibus neque mille potentes.

NOTÆ.

1. Τοίων γὰρ πατέρων) Ἐπιφώνημα ἐπαινετικὸν Ὁμήρου ἐπὶ τοὺς ἁλιεῖς, de quâ re videsis *Herodotum*, in *Homeri* Vitâ, & *Suidam*, v. Ὅμηρος, item Certamen *Homeri* & *Hesiodi*; & Oraculum apud *Plutarchum*, in *Homeri* Vitâ, *Iliadi*, nostræ Editionis, præmissâ, folio XVII. Huc refer *Epigramma* apud *Suidam*, v. Μαντίδης.

Εἰ δ' ἰδίως, σύγγνωσον· ἐπὶ γὰρ Κοίρανος ὑμῶν
Μαντίδης, γελφὶν ἰχθυόλων ἔθνη.

Τέλος τῶν σωζομένων Ὁμήρου ποιημάτων.

PRÆ.

PRÆLOQUIUM

De HOMERI Fragmentis, &c.

HOMERI, quæ hìc Collecta exhibemus, *Fragmenta*, Auro contrà non cara, nonnulla ſuis quidem locis interſerenda duximus, ubi ſcilicet indubitata prorſum erant, vel ex intrinſecâ ipſius Rei *Evidentiâ*, vel ex Fide Dignorum Teſtimoniis; at non quidem *Omnia*: nempè nec de *Omnibus* eadem *Certitudo*, aut *Auctoritas*. Quare ſatius fore viſum ſimul hìc Omnia omninò recolligere, & ſub uno intuitu coràm expandere; quo melius pateat, quæ, quotque ſint, & qualia; quantâque inſuper Diligentiâ & Fide conquiſita; intelligatque etiam peritus *Lector*, quæ *Vera* ſint, quæque ſecus. Plura enim apud Auctores paſſim reperiemus perperam laudata, & *Homero* verbi causâ attributa, quæ ad *Apollonium*, aliumve aliquem Poetam jure pertinent, ut Ῥύμβῳ καὶ τυπάνῳ Ῥείην Φρύγες ἰλάσκουσι, quod *Etymologicum* M. v. ῥόμβος, ſine *Auctoris* nomine laudat, at *Achilles Statius*, in *Catullum*, fol. 208. *Homero* tribuit; cum reverà ſit Verſus *Apollonii* Argonaut. ità *Etymolog.* M. v. Σωηβολίᾳ, laudat *Homerum*, pro *Apollonio*; ut in v. Ἑρμαῖον, *Iliadem*, pro *Odyſſeâ*. Ità *Æſchines* in *Timarchum*, Φήμη δ' εἰς ἕρματὸν ἦλθε, ex *Homero* plus ſemel laudat, quod quidem non inter Opera, quæ nunc extant, occurrit, nec unquam ad *Iliada*, ſive *Odyſſeam* pertinebat, at multò jure ad *Homeri Thebaida* referri poteſt; de quo non licet certius concludere, quandoquidem ex hoc Opere, tantillum nunc ſuperſit, ut mox videbimus. Verùm hoc ſemel Notandum, Quæ in *Iliade*, vel *Odyſſeâ*, Reſtituta habes *Fragmenta*, de iis ſuis in locis fuſius egimus, & rationem dedimus, in Notis ad *Textum*; quod moneo, nequis fortè hìc idem à Nobis expectet faciendum.

Iliad. A'.

V. 404. Poſt — ὁ ἦ ἀὖτε εἶη ἔ πατὴς ἀμείνων, Tum legitur à Nonnullis,

* Καὶ μιὺ Τιτήνων πολὺ Φέρτερος ἦεν ἁπάντων,
* Ὅπποισι ναίεσ' ὑπὸ Τάρταρον εὐρώεντα.

Vid. ad locum, & confer. in *Variis Lectionibus. Zenodoti* hæc Lectio, nec placet.

Iliad. B'.

63. Poſt — Διὸς δ' ἤ τι ἄγγελος εἰμί. Tum legitur in aliquibus *Exemplaribus*,

* Ἠνώγει σὲ πατὴρ, ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων
* Τρωσὶ μαχήσασθαι πεδὰ Ἴλιον· ὡς ὁ μὲν εἰπὼν, κλ. *Zenodoti* & hæc Lectio; nec placet.

557. Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας. Pro hoc *Uno*, hi *Duo* Verſus legebantur, in aliquibus,

V. 5 * Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν νέας, ἔκ τε Πολίχνης,
* Ἔκ τ' Αἰγειρούσης, Νισαίης τὲ, Τειπόδων τέ.

Vid. Not. in locum, & ad *Var. Lect.*

568. Τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο,
* Ἔν δ' ἄνδρες πολέμοιο δαήμονες ἐστιχόωντο,
* Ἀργεῖοι λινοθώρηκες, κέντρα πολέμοιο.

Hoc *Diſtichon*, Ἔν δ' ἄνδρες, & deinceps, inter alios Tredecim numero, laudatur ab Auctore Certaminis *Homeri* & *Heſiodi*, Editionis noſtræ fol. XXVII. diu tamen fefellit me; vix ſerò latens extraho jam in lucem.

848. Αὐτὰρ Πυραίχμης, &c.

* Πηλέγονός θ' ὑὸς, θεοειδέος Ἀστεροπαίος,
V. 10 * Ὕστερον ἀνδρῶν πολέμῳ· ὑπὸ δ' ἤλυθε φῶτον.

Vid. ad Locum; nec enim *Recipiuntur*.

855. Κρῶ-

855. Κρῶσσαὶ τ', Αἰγίαλόν τε, &c.

* Καύκωνας δ' αὖτ' ἦγε Πολυκλέος υἱὸς Ἀμείδου,
* Οἱ ῥα Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματα ναίον.

De his Versibus, vid. Not. in locum; Nec tamen hi *Recipiuntur*.

866. Οἳ ῥ' Μύσιοι ἦσαν ὑπὸ Τμώλῳ γεγαῶτες,
* Τμώλῳ ὑπὸ νιφόεντι, Ὕδης ἐν πίονι δήμῳ.

Vid. ad Locum; nec Hic *Recipitur*, licet in *Euripidis* Editione.

Iliad. Γ'.

40. Αἴθ' ὄφελές τ' ἄγονός τ' ἦμεν, &c.
* Μηδέ τι γύναισιν αἶσιν ἐφέσσασθ' φίλον υἱόν.

Vid. ad Locum. *Non Recipitur.*

86 *Ὄφρ' εἴπω, τοί με θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ κελεύῃ.

Recipitur, ob Rationes; quas videsis ad locum.

Iliad. Δ'.

315 *Ἦ, ἢ ὅταν τέλος ἔλθῃ ὁμοίῃ πολέμοιο,

Vid. Not. in *Scholia*, ad locum.

Iliad. Ε'.

572. Ὡς εἶδεν δύο φῶτε, παρ' ἀλλήλοισι μένοντε,
* Ἀνλίβιον ἕο αὐτῷ, ἐν αἰνῇ δῃοτῆτι.

Vid. Not. in locum.

598. Φοῖτα δ' ἄλλοτε μὲν σφὼϊ Ἔκτορι, ἄλλοτ' ὄπιθεν
* Ἄλλοσε δ' αὐτὸν ἔστω δῦνεν, θεὸς ἄνδρεσι κορύσσων.

Hinc *Anacreon*, v. 233. Μέσῃ δ' καρδίᾳ μοῦ Ἔδυνε.

Iliad. Ζ'.

Iliad. Η'.

150 *Ἀνλίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δῃοτῆτι.

Vid. Not. in locum: *Recipitur.*

Iliad. Θ'.

131. Καὶ νύ κε σὺν νήεσσιν καὶ Ἴλιον, ἠῦτε ἄρνες,

V. 20 * Τρῶες, ὑπ' ἠνορέῃ Διομήδεος ἱπποδάμοιο, *vel*
* Ἕκτωρ, καὶ Τρῶες, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί.
465 * Ἀνδρὸς ἑνὸς ῥιπῇ· ὁ δ' μαίνεται ὄχεσφιν ἀνακτῶν
* Ἕκτωρ Πριαμίδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε.

Vid. Not. in locum; *N. R.*

Vid. Not. in locum: nec tamen *Recipiuntur*; quòd aliàs rectius adsint.

547. Σίτου τ' οὐ μεταφῶν· ἐπὶ δ' ἔσθιε πολλὰ λέγοντε.
* Ἔρδον δ' ἀθανάτοισι τελήεσσας ἑκατόμβας·

549. Κνίσην δ' οὐ πεδίῳ ἄτερποι φέρον ἠρατὸν εἶσω.

V. 25 * Ἡδεῖαν· τῆσδ' οὔτι θεοὶ μάκαρες δατέονται,
* Οὐδ' ἔθελον· μάλα γάρ σφιν ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρὴ,
* Καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς εὐμμελίω Πριάμοιο.

Hos quidem *Quatuor* stellatos Versus in *Textum* Recepi, *Platonis* auctoritate. Vid. in locum.

Iliad. Ι'.

82 * Ἠδ' ἀμφ' Ἀσκάλαφον, καὶ Ἰάλμενον, υἷας Ἄρηος,

* *Etymolog.* M. v. Διονύσιος, Ἀσκάλαφος ἐλέγετο, ἢ ὅτι σωμοχθῶς ἐμίμητο Ὁμηρικῶν ἔργων, * Οἱ δ' ἀμφ' Ἀσκάλαφον, καὶ Ἰάλμενον, ἠδὲ Ὀρέσταν· ἢ ἐπειδὴ μακρὸς καὶ λεπτὸς ἦν, καὶ ὀχρὸς· τοιοῦτον δέ ἐστιν ὁ Ἀσκάλαφος, τὸ ὠχρόν. Malè confundit hunc locum cum alio, *Iliad.* μ'. v. 139. Ἄσιον ἀμφὶ ἄνακτε, καὶ Ἰαμενὸν, καὶ Ὀρέσταν. *Ascalaphus* enim & *Ialmenus* erant *Graci*; at *Iamenus* & *Oreſtes* in illo loco, *Trojani*. At hi Tres nunquam in Uno Verſu ſimul junguntur ab *Homero*.

215. Αὐ-

119. Ἀλλ' ἐπὶ ἀασάμην, &c.

*Ἢ οἴνῳ μεθύων, ἢ μ' ἔβλαψαν θεοὶ αὐτοί. Vid. Not. in locum. *N. R.* Sed aliàs admitto, nempè ad τ'. v. 137.

212. Αὐτὰρ ἐπὶ καῖε πῦρ ἀκάμα, καὶ φλὸξ ἐμαραίνη. Vel,

V. 30 * Αὐτὰρ ἐπεὶ πυρὸς ἄνθος ἀπέπλατο· παύσατο δ' ἥ φλόξ. *Vel.*

* Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐμαραίνετο· παύσατο δὲ φλόξ. Vid. Not. in locum, ad *Textum.*

215. Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἄπλησε, ἑὸν εἰς ἔλεον θυμὸν) *Aristoph.* Schol. ad *Nub.* v. 178. paulò aliter legit; nempè,

* Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὤπλησε, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρεν. Puto μνημονικὸν ἁμάρτημα.

457. Ζεύς τε κελαινεφέτης, &c.

* Τὸν μὲν ἐγὼ βάλλουσα καταυτόμολον ὀΐομαι ἀλλως. *Recipiuntur*, Plutarchi *auctoritate.*

* Ἀλλά τις ἀθανάτων παῦσεν χόλον· ὅς ῥ' ἐνὶ θυμῷ Vid. in locum.

V. 35 * Δήμῳ θῆκε φάτιν, καὶ ὀνείδεα πολλ' ἀνθρώπων·

* Ὡς μὴ παλιρρόνης μετ' Ἀχαιοῖσιν καλεοίμην.

535. ——————— Ἀρχέδοντα.

* Οὐδὲ ἐόικε

* Θηρί γε σιτοφάγῳ· ἀλλὰ ῥίγῳ ὑλήεντι. Vid. Not in locum.

623. Χρὴ μῦθον Δαναοῖσι, καὶ οὐκ ἀγαθὸν περ ἐόντα,

* Εἰπέμεν Ἀτρεΐδῃσι, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ. Vid. in locum.

Iliad. Λ'.

485 * Χάλκεον, ἑπταβόειον· ὃ οἱ Τυχίος κάμε τεύχων. Vid. in locum.

542 * Ζωὸς γάρ οἱ νεμέσησε, θεὸς ἀμείνονι φωτὶ μάχοιτο. Vid. in locum.

Iliad. Μ'.

162. Δή ῥα τότ' ὠμωξέν τε, καὶ ὃ πεπλήγετο μηρὼ,

* Χερσὶ καταῤῥιπτέων, ὀλοφυδόμενος δὲ προσηύδα, vid. Not. in *Textum.*

Iliad. Ν'.

18. Τρίσσοι δ' ἔρριπται μάκελαι καὶ ὕλη,

* Καὶ κορυφαὶ, Τρώων τε πόλις, καὶ νῆες Ἀχαιῶν, Vid. Not. in locum.

218. Αἰτωλοῖσιν ἄνασσε, &c.

* Τὸν μὲν ἐεισάμενος προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων, Admissus in *Textum.* Vid. N. in locum.

433. Τῦμον ἄνηρ ἔλεσις ἐνὶ Τεγέῃ εὐρείῃ.

* Πελὶν Ἀντηνορίδας τραφέμεν, καὶ Πανθόου υἷας, *Non Recipiuntur.* Vid. N. in *Textum.*

V. 45 * Πελαμίδας θ', οἱ Τρωσὶ μετέπρεπον ἱπποδάμοισιν,

* Αὐτόν τ' Αἰνείαν, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν·

* Ἕως ἔθ' ἥβλω εἶχεν, ὄφελλε δὲ κῦδιον ἄνθος.

658. Μείων δ' ἔσφι πατὴρ κίε, δάκρυα λείβων·

* Τὸν πρόσθεν γὰρ ἔπεφνε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος. Vid. Not. in locum.

731 * Ἄλλῳ δ' ὀρχηστύν, ἑτέρῳ κίθαριν καὶ ἀοιδήν. Vid. in locum.

792. Μέρμερος θ' ὑὸν Ἰμβρίου,

V. 50 * Μυσῶν ἀγχεμάχων ἡγήτορα καρτερόθυμον. Vid. in locum.

Iliad. Ξ'.

245. Παύπεσι τέτυκτο.

*Ἀνδρά͂σιν, ἠδὲ θεοῖς· πλείσην δ' ἐπὶ γαῖαν ἵησιν. Vid. in locum.

279. Οἱ Τιτῆνες καλέουσι.

*Ὦμνυε δ' ὃν πέτρηφι καλειτόμενον Στυγὸς ὕδωρ. Vid. Not. in locum.

Iliad. Ο'.

30. Ἄρηος ἐς ἱππόβοτον, &c.

*Πεί γ' ὅτε δή σ' ἀπέλυσα ποδῶν· μυδρὸς δ' ἐνὶ Τροίῃ
*Κάββαλον· ὄφρα πέλοιτο καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι. Admittuntur in *Textum*, &c.

Iliad. Π'.

82. Νόσον ἔλωνται· Tum hoc,

v.55 *Τὼς ἄλλυς ἀράιζ'· ἀπὸ δ' Ἔκλογος ἴσχεο χεῖρας. Vid. in locum.

183 *Κάββ' αὐτῶν λίνα χεῦαν ὑπ' ἠλακάτῃ ταναύσαντες· Vid. *Brevia Scholia*, in locum.
At nunc ego reperio & hunc Verſum, apud *Apollonium*, Argonauticῶν, l. 1. v. 565. Κάββ' αὐτῶ λίνα χεῦον ἐπ' ἠλακάτῃσι ἑρύσαντες.

226 *Ἀλλ' αὐτὸς μόνος, ἠδὲ Μενοιτίου ἀγλαὸς υἱός, vid. ad locum.

Iliad. Ρ'.

99 *Ζθὺς γάρ οἱ νεμεσᾶθ', ὃς ἀμείνονι φωτὶ μάχοιτο. Vid. ad λ'. v. 542.

Iliad. Σ'.

207. Ὡς δ' ὅτι καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ' ἵκηται, Pro illo *Ariſtarchus* ità legit,

*Ὡς δ' ὅτε πῦρ ἐπὶ πόντον ἀειρερπὲς αἰθέρ' ἵκῃ, vid. in locum.

398. Εἰ μή μ' Εὐρυνόμη τε, Θέτις θ', &c.

v.60 *Νηρῆος πολιοῖο θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα, vid. ad v. 399.

551. Ἥμων ὀξείας δρεπάνας, &c.

*Καρπὸν Ἐλευσῖνος Δημήτερος ἀγλαοδώρου. Vid. Not. ad locum.

Iliad. Τ'.

137. Ἀλλ' ἐπὶ ἀασαίμην, &c.

*Ἢ οἴνῳ μεθύων, ἢ μ' ἔβλαψαν θεοὶ αὐτοί. Vid. ad locum, & ad *Iliad.* ι'. v. 119.

238. Ἦ, καὶ Νίσῃν τ' ἠδ' Ἀντίφατον ὀπάσσατο, &c.

*Ἀντίλοχόν θ' ἥρωα καὶ ἀντίθεον Θερσιμάχην, vid. ad locum.

362 *Ἐκ νηῶν ἐχέοντο· βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει. Vid. in locum.

399. Ἠλέκτωρ ὑπερίων.

v.65 *Ἐζομένῳ δ' ἄρα τοῖο μέγ' ἔβραχε χάλκεος (φήγινος) ἄξων
*Βριθοσύνῃ, δώρων τε θεῦ καὶ καρτερὸς ἀνδρός.

Iliad. Υ'.

67. Τόσσον ἄερ κλύπτον ἄρτι γιῶν ἔεδι ξωννύντων·

*Δὴ τότε δηριόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων, vid. *Etymol.* M. v. δῆρις, & Not. in locum.

Iliad. Χ'.

388 *Ζωὸς ἐν Ἀργείοισι φιλοπτολέμοισι μετείη. Vid. ad *Var. Lect.*

Iliad. Ψ'.

332. & 333. Ἡ τόγε νύσσα πέπυκτο, &c. Καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε, &c. Pro his substituitur,

*Ἡ τόγε σκῖρον ἔλεν· νῦν δ' αὖ θέτο τέρματ' Ἀχιλλεύς. Vid. in locum.

805. Ὀπποτέρος κε φθῇσιν ἐρεξάμενος, &c.

V.70 *Ὀπποτέρος κεν πρῶτον ἐπιγεάψας χροὸς καλὸν Vid. in locum.
* Φθήῃ ἐπευξάμενος Ἀφρῷ τ' ἔντερα καὶ Φόνον ἀνδρός.

870. Σωκχόμβρος δ' ἄρα Μηριόνης, ἑτάρους Τεύκρου, &c.

* Σωκχόμβρος δ' ἄρα Μηριόνης ἐπέβη καλὸν ὄχεσφιν Vid. Not. in *Textum*.
* Τόξῳ· ἐν γὰρ χερσὶν ἔχεν πάλαι, ὡς ἐβόησεν.

Iliad. Ω'.

657 *Ἐννήμαρ μὲν ὅλας κλεῄζέμεν Ἕκτορα δῖον, Ità hic Versus legitur apud *Julianum*, ut Notamus in locum; at non est *Fragmentum Homericum*, ut vulgò putatur: Corruptus est locus; pro ποσσὶν ἄρασθαι, legitur malè ἐννῆμαρ, & μὲν ὅλας, pro μίμνειν. Nemo hoc ante Notavit, quod quidem ego video, nec *Petavius*, nedum ipse Acutissimus, idémque Clarissimus, *Spanhemius*.

Odyssea, A'.

148 *Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν. Vid. Not. in locum.
154 *Φημίῳ· ὅς τέ νυ πολλὸν ἐναίνυτο πάντας ἀοιδῶν. vid. Not. in *Textum*.

Odyss. B'.

288. Μνηστῆρσιν ὁμίλει,

* Μή τοι ὀϊστεύσῃ δολιχὴν ὁδὸν· ἣν σὺ κιχεῖναι, Tale quid videtur desiderari, ad Sensum declarandum. Hunc autem Versum consarcinavi, ex v. 285. &c. nec tamen, quantumvis Ὁμηρικὸν, illuc ponere sustinui.

Odyss. Γ'.

295 *Ἔνθα Νότος μέγα κῦμα ποτὶ σκαιὸν ῥίον ὠθεῖ) Pro hoc *Versu*, apud *Gellium*, Noct. Att. l. 2. c. 30. citatur Corruptissimus locus, Ἔνθα Νότος πόντιον κλυδώνια εἰς λᾶας ὠθῇ, qui nec *Versus*, nec pro *Fragmento* Homerico, habendus; at ex modo laudato loco emendandus. Non erat nobis tamen prætermittendus; nè, qui *Versum* putent, nimiæ nos *Indiligentiæ* immeritò notent.

Odyss. Z'.

8. Εἶσεν δ' ἐν Σχερίῃ, &c.

* Ἀνθρώπων ἀπάνευθε, πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ. Vid. in locum.

75. Μήτηρ δ' ἐν κίστῃ ἐπίθει μνωοικὰ ἑδωδὴν
Παυσέλιν· ἐν δ' ὄψα πιθοῦ· ἐν δ' οἶνον ἔχευεν,
V.80 * Μήτηρ δ' ἐν κίστῃ ἐπίθει μνωοικέα δαῖτα
*Ὄψα τε, οἷα ἔδοσι διοτρεφέες βασιλῆες.

Pro quibus, *Aristoph.* Schol. *Acharn.* v. 960. Exemplari longè diverso utens, vel *Memoriâ* falsus, quos infrà, vides *Stellâ* insignitos; ut & paulò post, v. 1085. ubi tamen, ut Nos, μνωοικὰ ἑδωδή.

Odyss. I'.

* Τίς δέ σ' ἐτύφλωσεν, ἢ ἀφείλετο λαμπάδος αὐγάς; Vid. Not. in locum.

Odyss. Λ'.

92 * Διογενὲς Λαερτιάδη, πολύμητις Ὀδυσσεῦ, Vid. Not. in locum.

438. Σοὶ

438. Σοὶ ἦ Κλυταιμνήστρη, &c.

* Ὡς ἦ Κλυταιμνήστρη, λείπεσ' Ἀγαμέμνονα δῖον, Vid. in locum.

v.85 * Αἰγίσθῳ παρέλεκτο, ᾧ εἴλετο χείρονα ἀκοίτιν,

* Ὡς Ἑλένη δ' ἤχυνε λέχος ξανθῷ Μενελάῳ.

Odyss. Ο'.

294 * Βὰν ἦ παρὰ Κρηνὺς, ᾗ Χαλκίδα καλλιρέεθρον, Vid. in locum.

Odyss. Π'.

412. Κῆρυξ γάρ οἱ ἕπετο Μέδων, &c.

* Αὐλῆς ἐκτὸς ἐών· οἱ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον. Vid. in locum.

Odyss. Ρ'.

58. Ἡ δ' ὑδρηναρύτης, &c.

* Εἰς ὑψοῦ ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν. Vid. in locum.

382. Τίς γὰρ δὴ ξεῖνον, &c. Versum sequentem post hunc, aliter legit *Aristoteles*.

v.90 * Ἀλλ' οἷον μέν γ' ἐστι καλεῖν ἐπὶ δαῖτα θάλειαν, vid. in locum.

Odyss. Σ'.

59. Οἱ δ' ἄρ' ἐπαίμονον, ὡς ὀπίλδυν·

* Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσάν τε, τελεύτησάν τε τ' ὄρκον. Vid. Not. in locum.

Odyss.. Ψ'.

128. Ἀλκῆς δυνάσθαι, κλ.

* Πὰρ δύναμιν δ' οὐκ ἔστι καταμάθυον πολεμίζειν. Vid. Not. in locum.

* Δαΐφρων Πηνελόπεια) *Eustath.* fol. 803. lin. 25. Ἰφθίμη ἦ παρήκμασεν αὐτὸν ἂν εἴη τῷ, Δαΐφρων Πηνελόπεια, ὅ ἐστιν, ἀνδρεία. Ità quidem *Penelopen Homero* alicubi vocatam dicit passim *Eustathius*, *Brevia Scholia*, *Etymolog.* M. v. Δαΐς, & alii non pauci; at nullibi hodiè reperitur istud Epitheton *Penelopæ* datum. Puto Errorem ortum, quòd *Quintus Smyrnæus Calaber* φιλέκτορα illam *Amazonum* Reginam haud rarò vocet δαΐφρονα Πενθισίλειαν, quod tamen *Emphaticè* de eâ dictum, quæ & *Martis* filia, & Bellicosa, siqua Alia.

Batrachomyomachia.

26 * Ἀνθρώποις, Ἀσίης τὲ καὶ Εὐρώπης ναέτῃσιν, vid. in locum.

60 * Στοιχείοισι δυσὶν μεμελισμένα δώματα ναίειν, vid. Not. in locum.

99 * Κραιπνόταλος δ' αὐτῷ μοίρης Μυσὶν ἄγγελος ἦλθεν, vid. Not. in *Textum* loci.

112. Καὶ τ' μὲ πρῶτον, Pro his Duobus *Versibus*, hos substituit MS. *Oxon.* B.

* Ὑιέα μοὶ πρῶτον δορπήσαλό τις Μυόφορβος

* Θὴρ μεγάλη, πλέρνας σάλῳ κλονέοντα τυχοῦσα. Vid. in locum.

170. Οἷος Κενταύρων στρατὸς ἔρχεται, ἠδὲ Γιγάντων.

* Ὡς γάρ τοι Βατραχων στρατὸς ἔβρεμεν, εὖτε Γιγάντων·

v.100 * Κενταύροισι Μύες μεγαλαύχοις ἦσαν ὁμοῖοι. Ex 3 MSS. *Oxon.* vid. N. in locum.

193. Μή κέ τις ἡμείων τρωθῇ βέλει ὀξυόεντι, Tum sequitur,

* Καὶ μή τις λόγχῃφι τυπῇ δέμας, ἠὲ μαχαίρῃ, vid. Not.

204. Καὶδὲ ἔπεσεν σχεδίης, &c.

* Δύπησεν ἦ πεσὼν, ἀραβήσε ἦ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ, Vid. Not. in locum.

208. Σὺτλαῖος δ' ἄρ' ἔπιφτε, &c. Tum in MSS. sequuntur,

* Ὠκιμίδην δ' ἄχος εἶλε, κὴ ἤλασεν ὀξέϊ χοίνῳ,
* Ὠκιμίδης, ἀπαλοῖο δι' αὐχένος· ἤριπε δ' εὐθύς·
V.105 * Ἀλλ' ὁ μὲν ἔσπασεν ἔγχος· ἐφορμήθη δ' ὃ κὴ αὐτῷ
* Τρωγλοδύτῃ, ἀπαλοῖ δι' αὐχένος· ἤλασε δ' ἔγχος·
* Οὐδ' ἐξέσπασεν ἔγχος ἀναΐξιον· ὡς δ' ὀνόησε
* Κωφοφάγον Φεύγοντα, βαθείαις ἔμπεσεν ὄχθαις. Vid. Not. ad locum.
209 * Ἀρτοφάγος Σθυλαῖον ὀνήρατο, χώομενος κῆρ, Pro hoc *Uno* Verſu, Ἀρτόφαγος δ' Πολύφωνον καλὸν γαστέρ' ἔπηξε, *Duos* hos ſubſtituo, ex MSS.
V.110 * Καὶ Πολύφωνον ἄνακτα, μέσην κατὰ γαστέρα τύψας.
227 * Λιπραῖον δ' ἄρ' ἔπεφνεν ἀμύμων Βορβοροκοίτης, vid. in locum.
228 * Δύπησεν δ' ὃ πεσών· ἀραβήσατο δ' ὃ τυχὲ ἐπ' αὐτῷ, vid. in locum.

253. Οὐδ' ἔμπνξε σάκος ——

* Τὸν δ' ἔβαλε πρυφάλειαν ἀμύμονα, τετραφάλον τε,
* Δῖος Ὀϊλιανίων, μιμήμενος αὐτὸν Ἄρηα·
V.115 * Ὥρμησεν δ' ἄρ' ἐπ' αὐτόν· ὁ δ' ὡς ἴδεν, οὐκ ὑπέμεινεν
* Ἥρωος κρατερῷ μένος, ἀλλ' ἐν βένθεσι δῦνεν,
* Οἴκαδ' ἰὼν, πολέμοιο μεταλκέα παῖδ' ἐκέλευσεν·
* Αὐτὸς δ' ἐσήκει γαυρούμενος, ὡς κατὰ λίμνην
* Οὖτος ἀναρπάξας Βαλεάκων γενεὴν ἐπαπείλει·
V.120 * Ἀσχοὶ δ' ἔσηκεν, μηνοειδέα ἶφι μάχεσθαι·
* Καὶ ῥήξας κνημῖδα μέσην ῥάχιν εἰς δύο μοίρας
* Φρένδην ἀμφοτέροισι κενώμασι χεῖρας ἔθηκε·

Καί νύ κεν ἐξετέλεστε, &c. v. 260, &c.

273. Κινείσθω μίζαι Τιτανοκλόνοι, Pro his tribus *Verſibus*, Ità MSS.

* Κινείσθω· ὕπνῳ κὲ ἀλώσεται ὅστις ἄειρος·
* Ὡς ποτε κὴ Καπανῆα κατέκτανες ὄμβριμον ἄνδρα;
V.125 * Καὶ μέγαν Ἐγκέλαδόν τε κὴ ἄγρια Φῦλα Γιγάντων.

Hymn. Apollinis.

166 * Δηλιάδες δέ τε κοῦραι, Ἀπόλλωνος θεράπαιναι, vid. Not. in *Textum*. Recipitur.

Hymn. Mercurii.

377 * Καὶ γὲ ἐγὼ παῖς εἰμὶ ἔπι νήπιος ἠλιτόχθονος, vid. Not. in locum.

Hymn. Cereris.

* Δεῖξεν Τριπτολέμῳ τε, Διοκλεῖ τε πληξίππῳ,
* Εὐμόλπῳ τε βίην, Κελεοῦ θ' ἡγήτορι λαῶν,
V.130 * Δρησμοσύνην ἱερῶν, κὴ ἐπέφραδεν ὄργια πᾶσιν·
* Ἡμεῖς μὲν μάλα πᾶσαν ἀν' ἱμερτὸν λειμῶνα,
* Λευκίππην, Φαινώ τε, κὴ Ἠλέκτρην, κὴ Ἰάνθην,
* Μηλόβοσίς τε, Τύχην τε, κὴ Ὠκυρόην καλυκῶπις.

Pauſan. Corinth. l. 2. c. 4. Ἐπὶ δὲ Ὁμήρῳ πεποιημένα εἰς Δήμητρα· ἐν ᾗ αὐτοῖς καλουμένοις τοῖς ἐπιδεχθείσαις ὑπὸ τῆς θεοῦ τὸν πλοῦτον, Δυσπόλιόν φασιν εἶδεν Ἐλευσῖνι· ἔχει δὲ ὧδε πως τὰ ἔπη, Δεῖξεν, &c.

Pauſan. Meſſen. c. 30. Πρῶτος δὲ, ὧν οἶδα, ἐποιήσατο ἐν τοῖς ἔπεσιν Ὅμηρος Τύχης μνήμην· ἐποιήσατο δὲ καὶ Ἡσίοδος· ἐν δὲ τοῖς Ἔργοις καὶ Ἡμέραις ἐστὶν ὕμνος εἰς Δήμητρα· ἐν τούτῳ δὲ καὶ Τύχην ὀνομάζει· καὶ Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος εἶναι παῖδα αὐτὴν λέγει· καὶ ὅτι ἔχει καὶ ἔπη, Ἡμεῖς μὲν, &c. Vid. ſuprà, ad §. X. v. 5.

Hymn.

Hymn. Muſarum.

Hi ſeptem *Verſus* ex *Heſiodi Theogon.* v. 98. reſumpti, quibus & *præmiſſi* ſunt *Quatuor* alii *Homerici*, ut Notamus ad §. XXIV. v. 2. Qui ſimul omnes mirè cohærent, & Ultimus eſt *Homerica* Hymni Clauſula; ſiquis attentè rem exploret.

Octavus additur ob rationem à nobis aliàs datam; Vid. ſuprà, ad §. XXIV. v. 2. Not. in *Text.*

* Εἰ γάρ τις ϗ πένθος ἔχων νεοκηδὲϊ θυμῷ,
* Ἀζηχὴς κραδίην ἀκαχήμενος, αὐτὰρ ἀοιδὸς,
* Μουσάων θεράπων, κλεῖα προτέρων ἀνθρώπων
* Ὑμνήσῃ, μάκαράς τε θεοὺς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
* Αἶψ' ὅγε δυσφροσύνης ἐπιλήθεται, οὐδέ τι κηδέων
* Μέμνηται· ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεάων.
* Χαίρετε, τέκνα Διός· δότε δ' ἱμερόεσσαν ἀοιδήν·
* Αὐτὰρ ἐγὼν ὑμᾶς μὲ ἐμὴν πρώτιστα ἀοιδήν.

* Οἵ μ' ἤδη Δρακάνῳ σ', οἱ δ' Ἰκαρίῳ ἠνεμόεσσῃ
* Φάσ', οἱ δ' ἐν Νάξῳ, δῖον γένος, Εἰραφιῶται,
* Οἱ δέ σ' ἐπ' Ἀλφειῷ πολαμῷ βαθυδινήεντι,
* Ἄλλοι δ' ἐν Θήβῃσιν, Ἄναξ, σὲ λέγουσι γενέσθαι,
* Ψευδόμενοι· Σὲ δ' ἔπικλε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
* Πολλὸν ἀπ' ἀνθρώπων, κρύπτων λευκώλενον Ἥρην·
* Ἔστι δὲ τ' Νύσης ὕπατον κέρας, ἀνθέον ὕλῃ,
* Τηλοῦ Φοινίκης, χοὸν Αἰγύπτοιο ῥοάων.

Etymolog. M. v. Κέρας. Ἔστι δέ τις πανταχοῦ ὕπατον κέρας ὠκεανοῦ, quaſi ex *Apollonio.*

142. Οἵ μ' ἤδη Δρακάνῳ σὲ) *Diodor. Sicul.* l. 3. c. 66. fol. 140. Μαρτυρεῖ δὲ τοῖς ὑφ' ἡμῶν ἐν ὁ Ποιητὴς ἐν τοῖς Ὕμνοις, λέγων περὶ τῶν ἀμφισβητούντων τὰ Διονύσου γενέσεως, ϗ ἅμα πιπτωθῆναι παρεισπίπτων αὐτὸν ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς τὴν Ἀραβίαν Νύσῃ, Οἵ μ' ἤδη Δρακάνῳ σὲ, &c. ad finem, χοὸν Αἰγύπτοιο ῥοάων. Et mox, l. 4. c. 2. fol. 147. Καὶ τὸν Ὅμηρον δὲ τούτοις μαρτυρῆσαι ἐν τοῖς Ὕμνοις, ἐν οἷς λέγει, Ἔστι δέ τις Νύσῃ, ὑπαὶ ὄρος, ἀνθέον ὕλῃ, Τηλοῦ Φοινίκης, χοὸν Αἰγύπτοιο ῥοάων. Extant ſimul Omnes apud *Natal. Comit.* Mythолog. l. 5. c. 13. in ipſo Fine. Ultimum autem *Diſtichon* laudatur ab *Apollonij* Scholiaſtâ, ad *Argonautic.* l. 2. v. 1215. Τὰ δ' αὐτὰ περὶ Τυφῶνος ϗ Ἡσίοδός φησιν, Ἔστι δέ τις Νύσῃ, ὑπαὶ κέρας, ἀνθέον ὕλῃ, Τηλοῦ Φοινίκης, χοὸν Αἰγύπτοιο ῥοάων, ubi Ἡσιόδου, pro Ὁμήρου, malè, ut ex *Diodori* auctoritate notandum. Vid. *Gisberti Cuperi* Obſervat. l. 4. c. 7. & *Steph.* περὶ πόλεων, v. Δρέπανον. Hoc *Fragmentum* addendum moneo, ad §. XXV. v. 13.

142. Δρακάνῳ) γρ. Δρεπάνῳ, *Steph.* περὶ πόλεων.

148. Ἔστι δὲ τ' Νύσης ὕπατον κέρας) γρ. ἔστι δέ τις Νύσῃ, ὕβαθεν ὄρος.

* Ἤματι χειμερίῳ, ὁπόταν νίφῃσι Κρονίων.

Vid. ad §. XLVI. v. 6. *Jupiter* hyberno cum frigens tempore mingit.

* Ὑμέας, ὦ ξεῖνοι, ἄνεμος λάβεν ἀπτὸς ἐλθών·
* Ἀλλ' ἐμὲ νῦν δέξασθε, ϗ ὁπλόος ἔστε θύμιον.

Hæc quidem *Herodotus* in Vitâ *Homeri* ſtatim p. v1. 8. Proſaicè profert, hoc modò, Ὑμᾶς, ὦ ξένοι, ἔλαβεν ὁ ἄνεμος ἀντίος χωόμενος· ἀλλ' ἔπι ϗ νῦν μοι δέξασθε, ϗ ὁ πλοῦς ὑμῖν ἔσται. Verùm non erat *Homero* loquendum pedeſtri Oratione, & Conſtructio loci eſt Planè Poetica; quare in *Metrum* facilè redigo; ut & ibi, in Margine.

* Ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίης, Ἁλιήτορες, ἢ ῥ' ἔχομέν πι;
* Οἷον ἔλομεν λιπόμεσθ', ὅσα δ' οὐχ' ἕλομεν, φερόμεσθα.

153. Ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίης) Hoc Carmen *Amœbæum* extat, In *Homeri* & *Heſiodi* Certamine, apud *Nonnum*, ad *Nazianzeni* φλιτσόλικον, *Proclum*, & *Leonem Allatium*, p. 175. *Anthолog.* fol. 265. —ἐπὶ δὲ κείμενος ὑμνων Μαιονίδης γελοίοις ἰχθυόλων ἔθαμνεν. Et *Joh. Tzetzem*, Chiliad. 13. §. 496. v. 661. Ὡς δ' εἶπεν, Ἄνδρες ἁλιεῖς, Ἀρκάδες, ἔχομέν πι; Οἱ δ' ἀπεκρίναντο αὐτῷ, σὺν φθεγγῶν λαλέοντες, Ὡς δὲ εἶλον σὺκ ἔχουσιν· ἔχουσι δ', ὃς οὐχ εἷλον.

153. Ἁλιήτορες) γρ. Θηρήτορες, *Proclus*, & Certamen *Homeri*. Ibid. Ἢ ῥ' ἔχομέν πι;) γρ. ἦ ῥ' ἔχεί' ἰχθύς;
154. Οἷον ἔλομεν, λιπόμεσθ', ὅσα δ' οὐχ ἕλομεν) γρ. ὅς, bis, *Proclus*, & *Tzetzes*, ut in N. ad *Text.*

* Καὶ μὴ κριθαίην εὐώπιδα σπαρμόεσσαν,

Vid. ſuprà, ad §. XLVIII. v. 7.

MARGITES.

De hoc Poemate non est, quòd Disputationem instituamus, cùm tantillum ejusdem supersit: satis fuerit, si præter quæ suprà diximus ad *Batrachomyomachiam*, quid alii de eo dixerint, in medium proferamus. Sunt quidem, qui omninò hoc Poema *Homero* abjudicant: *Anonymus* imprimis Vitæ *Homericæ* Auctor, qui liberè nihil aliud *Homeri* vult concedere, præter *Iliada*, & *Odysseam*, at ferè coactus & invitus reliqua vix nominat, inter quæ etiam *Batrachomyomachiam*, & *Margiten*; ut ostendimus, suprà, in Tractatu de *Batrachom.* §. IX. p. 5. Nos ut cætera ex aliorum Magnorum & Antiquorum Suffragiis *Homero* vindicavimus, ità & hoc certè Poema, *Socrati*, *Platoni*, *Aristoteli* notum, agnitum & laudatum ostendemus; *Demosthenis* item & *Æschinæ*: *Callimacho* etiam summoperè placuisse. *Socrates* imprimis ipse laudat apud *Platonem*, ut mox videbimus; *Aristoteles* etiam, & ex eo, *Andronicus Rhodius*, ad *Nicomacheorum*, l. 6. c. 7. ὥσπερ Ὁμηρός φησι τὸ τοῦ Μαργίτου. *Harpocration*, v. Μαργίτης, Λυκίνης τὸ πρῶτον κωμῳδοποιητὴς ἐπιτυμβίου ἦν Ἀλεξάνδρου Μαργίτου ἔθηκε· καὶ Μαρσύας, τὸ πέμπτον τοῦ περὶ Ἀλεξάνδρου, ἱστορεῖ λέγων. Μαργίτου τοῦ Δημοθένους καλοῦσι τὸν Ἀλέξανδρον· ἐπαίνου ἦν τὸν ἀνόητον ὄντα, ὡς τὸ εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενον Μαργίτου, ὥσπερ ποίημα Καλλιμαχος γαυμαζει ἔοικεν. Et *Plutarchus*, in *Demosthene*, fol. 856. Καὶ τὸ βῆμα καπῆχαι ὁ Δημοσθένης, ὡς φησὶ τὸν Ἀσίαν ῥητορικὸς ὁ βασιλίσκος, τὸν ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου παῖδα, ὡς Μαργίτου, ἀποκαλῶν αὐτόν. Hisce consonè *Libanius*, ὑπόθεσιν ἐπιστολικὴν πρὸς Ἰουλιανὸν, Ἀλέξανδρος ὁ πολλὰ παρὰ τὸν Ἀθήνησι ῥητόρων ἠδικημένος, παί τι προσγράφῳ παρεπόντων, καὶ τὰς δήμους κινούντων, ὡς Μαργίτῃ αὐτὸν ἀποκαλούντων, καὶ καταφρονούντων. Hoc Opus videtur ab *Homero* Juvene tentatum, ut *Batrachomyomachia* ab eodem Puero, in Poeticæ suæ Facultatis, Ingeniique & Acuminis experimentum; quare & *Pessimum* hominem sibi in Operis Argumentum proposuit, unde vividissimos Virtutis colores, quasi Vitro *Optico* inverso, exprimeret; ut siquis velit Editionem *Anacreontis Barnesianam* Orbi Literario perfectè commendare, hoc tantum dicendum, Illam Editioni *Baxterianæ* ex *Diametro* contrariam. Ità certè *Dion Chrysostomus*, τὸν λόγον, ὃν Ὁμήρου, γέγραφε ὁ Ζήνων, ὁ φιλόσοφος, εἰς τε τὴν Ἰλιάδα, καὶ τὴν Ὀδύσσειαν, καὶ ὃν δὲ Μαργίτῃ δὴ δοκεῖ ἡδὺ καὶ τοῦτο τὸ ποίημα τοῦ Ὁμήρου γεγονέναι, νεανίσκου, καὶ ἀπειρομάχου ἑαυτῷ φόβους ὄντος πρὸς πόνους. Auctor Certaminis *Homeri* & *Hesiodi*, Ποιήσαντα δὲ τὸν Μαργίτην Ὅμηρον, ἐπιέρχεται καὶ πολλὰ ῥαψῳδήματα. *Hephæstion*, de Carminis Ratione, in *Margite*, Μετρικὸν ὁ ἀπικὸν, ὅτι ἐκ μέτρων μὲν ὁμολογουμένων συνέστηκε, πάσιν δὲ καὶ ἀνακόλουθον τὸν ἴαμβ, ἔστι καὶ τὸν ἔχον, ἔστι καὶ συνήθως οἷος ἐστὶν, ὁ Μαργίτης, ὁ εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενος· ἐν ᾧ περίεστι τοῖς ἴαμβοις, Ἰαμβικὰ, καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ ἔστιν σύστημα. Idem ferè *Marius Victorinus*, Homerus, *Fons & origo* Metricæ *Disciplinæ*, *non tantum in Duobus Corpusculis* Iliados & Odysseæ, *his Versibus* Teliiambis *frequenter* est usus, *sed & in eo Carmine*, *cui* Margites *nomen est*, *idem* Heroicis *Hexametris* Trimetros *Iambicos*, *tanquam pares numero miscuit*. Inde & *Horatius* id genus Carminis arripuit in illâ Odâ, *Altera jam teritur bellis Civilibus ætas*, *Suis & Ipsa Roma viribus ruit*; quod nescio, an aliquis unquam antehàc observârit. *Idem*, loquens de *Iambo* sex aut septem Syllabarum, *Hoc genere Versuum primus usus est* Homerus *in* Margite *suo*; *nec tamen totum Carmen ità digestum perfecit*; *nam Duobus Pluribusve* Hexametris *antepositis*, *istum subjiciens copulavit*, *quos posteà* Archilochus *interpolando composuit*. Idem fere diù ante, *Aristoteles*, Poetic. c. 4. Τῶν μὲν οὖν πρὸ Ὁμήρου οὐδένος, ἔχομεν εἰπεῖν τοιοῦτον ποίημα· εἰκὸς δ' εἶναι πολλούς· ἀπὸ δὲ Ὁμήρου ἀρξαμένοις, ἔστι οἷον ἐκείνου ὁ Μαργίτης, καὶ τὰ τοιαῦτα· ἐν οἷς ἁρμόττει Ἰαμβεῖον ἦλθε μάλιστα. In quem locum *Carolus Sigonius*, " Quod autem ait *Aristoteles*, *Et ejusmodi alia*, *Robortellus* Βατραχομυομαχίαν interpretatur; in " quo ego longè ab eo dissentio: neque enim *Ranarum Muriumque* Pugnam rem levem, ac Vituperationis Argumentum, ut *Margitem* esse, existimo. Nam eam Rem, ut gravem tractavit; nisi fortè " *Apium* Historiam rem levem apud *Virgilium* dixerimus; cum uterque his Belluis Rationem dederit, &c. De *Margite*, cujus Nomine inscribitur hoc *Poemation*, vid. *Suidam*, v. Μαργίτης, qui tamen in v. Πίγρης hoc Poema tribuit Πίγρητι, τῷ Ἀρτεμισίας βασιλίσσης ἀδελφῷ, qui & *Homeri* singulis Versibus adjecit *Pentametrum* per totam *Iliadem*, Τῇ Ἰλιάδι παρενέβαλε καὶ στίχον ἐλεγεῖον, ὅπου γεγόνασι, Μῆνιν ἄειδε, θεὰ, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος, Μοῦσα· σὺ γὰρ πάσης πείρατ' ἔχεις σοφίης. Quomodo *Timolaus Larissæus* περιέβαλε τῇ Ἰλιάδι στίχον ἀντὶ στίχου, ut *Suidas*, v. Τιμόλαος, & *Eustathius*, in *Odysseæ* Procœmio. Vide etiam *Eustathium* in *Odysseam*, fol. 413. lin. 10. *Etymologicum* M. v. Μελιτίδης, &c. Et videtur pluribus Versibus conscriptum fuisse, iisdem Varii, uti diximus, Generis: at hæc solummodo sunt, quæ ex *Græci* hujus *Poematij* naufragio, etiamnum superasse deprehendimus.

* Μυσάων θεράπων καὶ Ἀπόλλωνος ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος,

Scholiastes, *Aristophanis*, ad Aves, v. 914. Θεραπόντιδες ὀρνιθοί.) Ἐπαίνιττε δὲ ὁ Μαργίτης τὸν Ὅμηρον εἶναι, ὃν ἐν ἀρχῇ, Μυσάων θεράπων, καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος.

* Τόνδ'

* Τόνδ' οὔτ' αὖ σκαπλῆρα θεοὶ θέσαν, οὔτ' ἀροτῆρα,
* Οὔτ' ἄλλως τὶ σοφόν· πάσης δ' ἡμάρτανε τέχνης.

Aristoteles, Ethic. l. 6. c. 7. laudat ex *Homeri Margite*, quem sequitur *Andronicus Rhodius*, *Clemens Alexandrinus*, Stromat. l. 1. D. *Basil.* Ὅπως οἱ νέοι ὠφελοῖντο ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν λόγων. Πολλῷ μᾶλλον ἂν ἄξιον ἦν ἡ ῥᾳθυμία τοῦ βίου· καθ' ὃν Σαρδανάπαλον τὸν πρῶτον πάντων εἰς εὐδαιμονίαν ἐφέρετο, ἢ κατὰ τὸν Μαρκίτην, εἰ βέλοι, Οὐ θεὸν ἀροτῆρα, οὔτε σκαπλῆρα, οὔτε ἄλλο τι τῶν καθ' ἑκάστην βίου ἐπιτηδείων εἶναι Ὅμηρος ἔφησεν. Vid. *Prolegomena* nostra ad *Anacreontem*, §. x.

Socrates apud *Platon.* laudat.

* Πόλλ' ἠπίσατο ἔργα, κακῶς δ' ἠπίσατο πάντα.

v.160 * Ἐθλὸς μὲν γὰρ ἁπλῶς, πανοδαπῶς δ', κακός.

Vid. *Martinii* Lexicon Philologicum, v. *Ignoro*; ex *Aristotele*, & *Andronico Rhodio*, ad *Nicomach.* l. 2. c. 5.

* Ζεῦ βασιλεῦ, τὰ μὲν ἐσθλὰ κὴ εὐχομένοις κὴ ἀνθύκτοις
* Ἄμμι δίδυ· τὰ δ' λυγρὰ κὴ εὐχομένων † ἀπάλαλκε.

Ex *Platonis* Alcibiade 2do & ex *Anthologiâ Græcâ*, ubi tamen γρ. ἀπαλέξειν.

Θηβαΐς· ἢ Ἀμφιαράου ἐξέλασία.

Pausanias, in Bœoticis, c. 9. Ἐπειδὴ δὲ ἐς τὸν πόλεμον τοῦτον κὴ ἔπη, Θηβαΐς· τὰ δὲ ἔπη ταῦτα Καλλῖνος, ἀφικόμενος αὐτῶν εἰς μνήμην, ἔφησεν Ὅμηρον τὰ ποιήσαντα εἶναι· Καλλῖνος δὲ πολλοί τε κὴ ἄξιοι λόγου παῦλα ἴσχυσαν. Ἐγὼ δὲ τῶν ποίησιν ταύτην, μετὰ γε Ἰλιάδα, ἐς τὰ ἔπη τὰ ἐς Ὀδυσσέα, ἐπαινῶ μάλιστα.

Ἀρχὴ Θηβαΐδος. Ità *Homeri* & *Hesiodi* Certamen, Τῶν Θηβαΐδα, ἔπη ζ'. ἧς ἡ Ἀρχὴ, Ἄργος ἄειδε, θεὰ, κλ.

* Ἄργος ἄειδε, θεὰ, πολυΐππιον· ἔνθεν ἄναχλες--
* Εἵμαλα λυγρὰ φέρων, σὺν Αἰόνι κυανοχαίτῃ.

Pausan. Arcadic. c. 25. Ἐν δὲ τῇ Θηβαΐδι, ὡς Ἄδραστος ἔφυγεν ἐκ Θηβῶν, Εἵμαλα λυγρὰ φέρων, σὺν Αἰόνι κυανοχαίτῃ. Αἰνίσσεται δὲ ἐν ἐθέλοντι τὰ ἔπη Ποσειδῶνα Αἰόνι εἶναι πατέρα. Ità *Apollodor.* l. 3. c. 9. Ἄδραστον δὲ μόνον ἵππος διέσωσεν Ἀρείων· τοῦτον ἐκ Ποσειδῶνος ἐγένοντο Δημήτηρ, εἰκασθεῖσα Ἐρινύϊ, κατὰ τὴν συνουσίαν. *Pausanias*, in Bœoticis, c. 18. Τάχα δὲ Θηβαΐδι ἔπη, τὰ ἐς τὸν Παρθενοπαῖον τελευτῶν, Πεδιοκλόμφον δὲ ἀνελόντα φασὶν εἶναι.

Ἐπίγονοι.

Εἶπε Ἐπιγόνους, ἔπη ζ'. ὧν ἡ ἀρχὴ, Νῦν αὖθ' ὁπλοτέρων, κλ. Certamen, *Ibid.*

v.165 * Νῦν αὖθ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα, Μοῦσαι.

Ἰλιὰς μικρά.

Herodotus, in Vitâ *Homeri*, §. 7. p. 5. *Pausan.* Laconic. ad finem, Μαχάονα δὲ ὑπὸ Εὐρυπόλου Ἰδαῖον ἐν τῇ μικρᾷ Ἰλιάδι. Idem *Phocicis*, c. 26. Τὴν

* Ἴλιον ἀείδω κὴ Δαρδανίην κλυτόπωλον·
* Ἧς πέρι πολλὰ πάθον Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος.

πόλιν δὲ Τηλέφου πεπονθυῖαν φησὶν ὁ τὰ ἔπη ποιήσας, τὴν μικρὰν Ἰλιάδα. Ἀνδρομάχου δὲ ἐν τοῖς ἐπὶ Ἰλιάδι, καλουμένῃ Μικρᾷ, μόνης ἐστὶ τὸ ὄνομα τῆς Δηϊνόμης.

Τzetzes, in *Lycophron*, v. 1263. Αἴσχης δὲ, ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα ποιήσας, Ἀνδρομάχῃ καὶ Αἰνείαν αἰχμαλώτους φησὶ δοθῆναι τῇ Ἀχιλλέως μοίρᾳ Νεοπτολέμῳ, κὴ ἀπαχθῆναι σὺν αὐτῇ εἰς Φαρσαλίαν, κὴ Ἀχιλλέως παλλακὴν φησὶ ἢ ἕπεσθαι, Αὐτὰρ, &c. Quod si non *Lesches* Μικρὰν Ἰλιάδα scripserit, sed *Homerus*, ut modò; tum hoc erit *Homeri*, insigne *Fragmentum*.

* Αὐτὰρ Ἀχιλλῆος μεγαθύμου Φαίδιμος υἱὸς
* Ἐκτορέην ἄλοχον καταγεν κοίλας ἐπὶ νῆας·
v.170 * Παῖδα δ', ἑλὼν ἐκ κόλπου ἐϋπλοκάμοιο τιθήνης,
* Ῥῖψε, ποδὸς τιλαγὼν, ἀπὸ πύργου· τὴ δὲ πεσοῦσα
* Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος κὴ μοῖρα κραταιή·
* Ἐκ δ' ἔλεν Ἀνδρομάχην, † ἠύζωνον παρακοίτιν
* Ἕκτορος· ἣν τέ οἱ αὐτῷ ἀριστῆες παναχαιῶν
v.175 * Δῶκαν ἔχειν, ἐπίηρον ἀμειβόμενοι γέρας ἀνδρί·
* Αὐτόν τ' Ἀστύανακτα κλυτὸν ἱπποδάμοιο,
* Αἰνείαν, ὃν νηυσὶν ἐβήσαλο πουλυπόρισιν,
* Ἐκ πάντων Δαναῶν, ἀγέρθη γέρας ἔξοχον ἄλλων.

† Ἠύζωνον) Pro εὐζώνου, ut ἠύκομος, pro εὔκομος· ἠυγένειος, pro εὐγένειος· ἠυτέμεθλος, pro εὐθέμεθλος, & similia, Ὁμήρῳ.

* Αἴας

* Αἴας μὲν γὰρ ἄειρε, καὶ ἔκφερε δηϊοτῆτος, Scholiast. *Aristoph.* ad Equit. v. 1053. hæc ex *Parvâ Iliade.*

v. 180 * Ἦρω Πηλείδην· εὖ δ' ἤγαγε δῖος Ὀδυσσεύς. 180. Ἦρω) Pro ἥρωα, ut ἥρω, pro ἥρωϊ, *Iliad.* η'. v. 453.

* Πῶς ἐπεφωνήσω; πῶς δὲ καθὰ κόσμον ἔειπες Ibid.

* Ψεῦδος;

* Νὺξ μὲν ἔλυ μεσάτη, λαμπρὸς δ' ἐπέτελλε σελήνη. *Callisthenes* l. 2. Ἑλληνικῶν, apud Scholiasten *Euripidis*, ad *Hecub.* v. 914. Ἑάλω δὴ ἡ Τροία, διαρπαγείσης μηνὸς, ὡς μέν τινες ἱστορικῶν, ὀγδόῃ ἰσταμένου· ὡς δὲ ὁ τὴν Μικρὰν Ἰλιάδα γεγράφας, ὀγδόῃ φθίνοντος· διορίζει γὰρ αὐτὸς τὴν ἅλωσιν, φάσκων συμβῆναι τότε τὴν καθαίρεσιν, ἡνίκα Νὺξ μὲν ἔλυ μεσάτη, λαμπρὸς δ' ἐπέτελλε σελήνη. v. 205

* ἀεὶ Θεοῖ εὐχετόωντες ἄνακτι, *Clemens Alexandrinus*, ex *Homero*; confer *Hesiod.* l. 1. v. 337.

v. 185 * Ἦ μὲν ὅτ' εὐνάζῃ, καὶ ὅταν φάος ἱερὸν ἔλθῃ.

* Τῷδ' ἤτοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαίεται. *Etymolog.* M. v. ἀγαίεται. At errant, qui hoc *Homeri* putant. Extat *Hesiod.* l. 1. v. 331.

* Ψυχρὸν δέος εἷλεν ἕκαστον. *Porphyr.* Ζητημ. Ὁμηρικ. ιβ'.

* Ἠοῢς εἰς ὑπέρπλον ἀγώμεθα. *Etymolog.* M. v. ἀγώμεθα.

* Δωρήσω τείποδα χαλκεάτου. *Dionys. Halicarnass.* Περὶ τῆς Ὁμήρου Ποιήσεως, fol. xl. Si δωρήσω, pro ἐδωρήσω, satis tuta Vox; sin pro δωρήσομαι, notanda. De hoc *Fragmento*, vide, quæ Nos, ad *Odyss.* η'. v. 110.

* Οἰχαλίας ἅλωσις. v. 210

De hoc *Homeri* Opere, diximus ad *Euripid. Hercul.* Furens, v. 473. Argumentum Poematis, *Scholiast.* ad *Iliad.* ε'. v. 392. *Eustath.* ad *Iliad.* β'. v. 730. fol. 250. lin. 27. Εἰρηκὼς δὲ καὶ περὶ Εὐρύτου οἰκείου, ἐκ τοῦ αὐτοῦ θυγατρὸς Ἰόλης· δι' ἣν ἐπόρθησεν Ἡρακλῆς τὴν Οἰχαλίαν· εἰς ἣν δοκεῖ γεγράψαι καὶ Ὅμηρος· ὡς δηλοῖ ὁ ἱστορήσας, ὅτι Κρεώφυλος ὁ Σάμιος, ξενίας ποτὲ διξάμενος τὸν Ὅμηρον, ἔλαβε δῶρον ἐξ αὐτοῦ τὴν ἐπιγραφὴν ᾗ ποιήματος, ὃ καλοῦσιν Οἰχαλίας ἅλωσιν· τοιοῦτον, ἔχον εἰς ἀντίδοσιν ἐξ Ὁμήρου τὸ μὴ ἐπιγράψαι τὸ βιβλίον ἑαυτῷ, ἀλλὰ τῷ φίλῳ Κρεωφύλῳ· οἷον, ὅτι Κρεωφύλου Σαμίου Οἰχαλίας ἅλωσις. Vid. de hâc re Clariss. *Küster.* in *Suidam*, v. Κρίσφυλος, item *Callimachi* Epigramma VI. & Doctorum Notas in locum.

v. 190 * Φήμη δ' εἰς πρατὸν ἦλθε. *Æschines*, in *Timarchum*, ut *Homeri* laudat, non semel: Puto omninò ad *Thebaida* pertinere.

* Ἑβδομάτη δὴ πεῖρα καλήλυθεν, ἱερὸν ἦμαρ. ᾗ,
* Ἑβδόμη ἦν ἱερή. ᾗ,
* Ἕβδομον ἦμαρ ἔλυ, καὶ τῷ τελέσθη ἄπαντα· ᾗ,
* Ἑβδομάτῃ δή τοι λίπομεν ῥόον ἐξ Ἀχέροντος. Hos Tres, cum *Hemistichio*, laudat *Clemens Alexandrinus*, Stromat. l. 5. *Euseb.* Præparat. Evangel. l. 13. c. 13. ex *Aristobulo*. Vid. ad *Odyss.* ε'. v. 262. ubi Τέτρασι pro ἑβδόμῳ. *Hesiod.* Ἑβδόμη, ἱερὸν ἦμαρ· τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείνατο Λητώ. v. 215 v. 220

v. 195 * Ἡμόσσ' αἰζηοὶ Δημήτερα βωλοτομεῦσι. *Dionys. Halicarn.* sive *Plutarchus*, de Vitâ & Scriptis *Homeri*, §. VII. fol. 34. Edit. nostræ.

* Χαλκὸς ἀπὸ ψυχλοῦ ἐρύσας, τάμε' ἀτειρέϊ χαλκῷ. *Aristotel.* Poetic. c. 21.

* Φοινίσσετο δ' αἵματι γαῖα. *Suidas*, v. Φοινικικῶν. Non jam extat, nisi forte *Iliad.* κ'. v. 484. ubi hodie legitur ἐρυθαίνετο.

* Βυλῇ, καὶ μύθοισι, καὶ ἠπεροπηΐδι τέχνῃ *Strabo*, l. 3. fol. 32. & prior pars extat, *Hymn. Mercur.* v. 464. posterior minimè *Homerica.*

* Γρυνὸν μὲν δαίοντο· μέγας δ' Ἥφαιστος ἀνέχη. *Tzetzes*, in *Lycophron.* v. 86. Γρυνεὺς δὲ λέγεται καὶ ὁ κορμὸς· καὶ Ὅμηρος, Γρυνὸν μὲν δαίοντο, κλ. v. 225

v. 200 * Συρίζουσα λόγχη) Ex *Homero* laudat *Servius*, in *Virgil.* Æneid. l. 12. v. 691. Non jam extat aliàs, quod sciam.

* Βαρύβρομα θωύσσοντες) Ex *Homero* laudat *Suidas*, v. Θωύσσοντες, ὑλακτοῦντες· Ὅμηρος· — βαρύβρομα θωύσσοντες. Nihil hodie hujusmodi apparet.

* ὑπὸ

* Οἱ δ' ἐτέρωσε κάθιζον, — Ità olim *Dionysius Halicarnass.* De Vitâ & scriptis *Homeri*; verum nullibi extat hujusmodi locus, & ibidem probo, fol. XLII. legendum, Οἱ δ' ἐτέρωσε κάθιζον.

* Πὰρ γὰ ἐμοὶ θάνατος. — *Aristoteles*, Πολιτικῶν, l. 3. c. 14. ut ex *Homero* laudat, sub *Agamemnonis* persona.

* Ἀπὸ ξυτοῦ. — *Suidas*, v. Ὁ ὃ Ὅμηρος, ἀπὸ ξυτοῦ, εἶπε. An legendum, ἐπὶ ξυτοῦ, ut *Iliad.* κ'. v. 173.

v. 205 * ——ἢ τ' ἄκρης θῖνα Γλαυκώπιον ἵζῃ. — Vid. *Isaac. Casaubon.* ad *Strabon.* l. 7. fol. 459 & Schol. ad *Iliad.* ε'. v. 422.

* Κάρπαθος αὖ ἐπὶ τῆσι ποτὶ ζόφον. — *Stephanus*, περὶ πόλεων, ex *Homero* laudat; cum sit *Dionysii* Περιηγητοῦ, apud quem legitur, Κάρπαθος αὖθ' ἑτέρωθι ποτὶ ζόφον. Notavit *Joh. Hartung.* Thesaur. Critic. §. 2. c. x.

* Πλοχμοὶ βοτρυόεντες ἐπερρώσαντο κιόνι. — *Hadrian. Jun.* de Comâ, p. 433. ut *Homeri* laudat. *Etymolog.* M. v. βόστρυχος, auctorem nè nominat; ubi tamen ἐπιῤῥώσθοντο malè, pro ἐπιῤῥώσαντο, ut apertè legitur, *Apollonio*, cujus hic est *Versus*, Argonautic. l. 2. v. 679. Vid. Præloquium. fol. 98. ad *Fragmenta*, & ad *Iliad.* π'. v. 183. *Brevia Scholia.*

* --Ἀειρῆες ὃ συμβολίῃ κεχάροντο. — *Etymolog.* M. v. Συμβολίαι, ὑπαντήσει, συλλοχίαι. Ὅμηρος, — ἀειρῆες ὃ συμβολίῃ κεχάροντο. Non tamen *Homeri* neque hoc, sed *Apollonii*, Argonautic. l. 2. v. 1161.

* Φοῖβε ἄναξ, δῶρόν τοι ἐλὼν τόδ' Ὅμηρος ἔδωκα — Inscriptio *Argenteæ Phialæ*, à *Midæ* filiis *Homero* donatæ, mox ab eodem *Apollini* dedicatæ, ut

v. 210 * Σῇσιν ἐπιφροσύναις· σὺ δέ μοι κλέος ἐσθλὸν ὀπάζοις. — Certamen *Homeri* & *Hesiodi*, & *Joh. Tzetzæ* Prolegom. ante *Lycophron.* Ὡς Ὅμηρος ἐπόησεν ἐπὶ τῇ δεθείσῃ αὐτῷ φιάλῃ παρὰ τῶν Μίδου υἱῶν· ἦν ἀνέθηκε τῷ ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνι, ἐπιγράψας ὕστερον, Φοῖβε ἄναξ, κλ. Vid. Certamen *Homeri* pag. XXVIII. nostræ *Editionis.*

* Ἀρχὼ μὴ Φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄμειον. — Certamen *Homeri* & *Hesiodi*, p. XXIII. Edit. Nostræ.

* Φύντα δ', ὅπως ὤκιστα πύλας ἀΐδαο περήσαι.

* Οὐδέποθ' ἁμφὶ Διὸς τύμβῳ καναχήσουσιν ἵπποι — Quomodò hi Versus inter se cohæreant, videsis in Certamine *Homeri* & *Hesiodi*, huic Operi præfixo; quod de omnibus ferè hujus Ordinis *Fragmentis* intelligendum. Vid. ibidem, pag. XXIII. &c.

* Ἅρματα συλήψουσιν, ἐείζονες ἢ ἐνὶ νίκης.

v. 215 * Ἕκλυον ἱδρώοντας· ἐπεὶ πολέμοιο κορέσθην.

* Ἀνδράσι λιϊγῆρσιν ἐπ' ἀκτῆς δόρπον ἑλέσθαι.

* Χερσὶ βαλὼν ἰοῖσιν ὅλων κατὰ φῦλα γιγάντων.

* Μητρὸς ἐπεὶ πόλεμος χαλεπὸς πάσῃσι γυναιξίν.

* Σῶμα τόγ' ἐσπείραντο † ἀφ' χρυσέης Ἀφροδίτης. — † γρ. ἀφ' χρυσείην Ἀφροδίτην, non æquè bene.

v. 220 * Καλλιῳῶ κατέπεφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο.

* Οἴκοθεν, ἀλλὰ παρεῖχεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.

* Σύλεγον ὀφέα λευκὰ βοὸς κατατεθνειῶτος.

* Παιδὸς ὑφ' ὑμῶν, Σαρπηδόνος ἀντιθέοιο.

* Νυκτὶ φυλασσόμεθα Τρώων πόλιν εἰσορόωντες.

v. 225 * Φάσγανα κωπήεντα, τὰ αἰγανέας δολιχαύλους.

* Ἀσμφοι· ἐσυμφὼς δέ τ' ἀπείρυσαν ὠκύαλον † νηῦν. — † γρ. ναῦν.

* Φεῦγον· ἐπεὶ † γίγνωσκον ἀνέσιον ἦδ' ἀθέμιστον. — † γρ. γίνωσκον.

* Πολυπορεῖν ἤμελλον ἐυστέλμων ἐπὶ νηῶν

* Μηδὲ πολ' ἐν πόντῳ· ἐγὼ φωνήσας ἔπος ἠύδα.
v. 230 * Οἴκαδε νοστήσειε φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν
* Πημανθείς· ἀλλ' αὖθις ἀπήμονες οἴκαδ' ἵκοισθε.
* Πεντήκοντ' ἦσαν πυρὸς ἑκάστῃ· ἐν ἓ ἑκάστῃ
* Πεντήκοντ' ὀβελοί· θεοῖ ἓ κρέα πεντήκοντα·
* Τρὶς ἓ τριηκόσιοι θεοῖ ἓν κρέας ἀνέρες ἦσαν·
v. 235 * Τόσσοι ἅμ' Ἀτρείδῃσιν ἐς Ἴλιον ἦλθον Ἀχαιοί.
* Ἡσίοδ', ἔχρησε Διὸς, ἑκόντα μὲ τοῦτα κελεύεις
* Εἰπεῖν· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα τοι θεόφρων ἀγορεύσω·
* Κάλλιστον μὲν τῶν ἀγαθῶν, ἔφατο, Μέτρον † εἶναι
* Αὐτὸν ἑαυτῷ· τῶν δὲ κακῶν ἔχθιστον ἁπάντων,
v. 240 * Εὖνιν εἶναι ἑαυτῷ ἀεὶ, χρόνον εἰς τ' ἄπαντα·
* Ἄλλο ἓ πᾶν, ὅ, τι σῷ θυμῷ φίλον ἐστὶν, ἐρώτα.
* Εἰ μὴ κερδαίνειν ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐθέλοιεν·
* Οἱ δ' ἀγαθοὶ † τιμῶντο· δίκη δ' ἀδίκοισιν ἐπείη·
* Εὔχεσθαι ἓ θεοῖς· ὅ, τι πάντων ἐστὶν ἄμεινον.
v. 245 * Ὡς μοὶ ἐμῇ γνώμῃ, φρένες ἐσθλαὶ σώμασιν ἀνδρῶν.
* Κοινὰς ὠφελίας ἰδίοις μόχθοισι πορίζειν.
* Γιγνώσκειν τὰ παρόντ' ὀρθῶς, καιρῷ δ' ἅμ' ἕπεσθαι·
* Οἷς αὐτοῖς κίνδυνος ἐπὶ πραχθεῖσιν ἕπηται.
* Λυπηθέντ' ἐλάχιστα, θανεῖν· ἡδέντα τὲ πλεῖστα.
v. 250 * Ἐνθάδε τοι ἱερὸν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
* Ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὀμηρον.

* Ἐξαπατηλῆές τ' ἦσαν καὶ ψεύσται ἄπαντες
* Κέρκωπες.
* Κερκώπων ἀγορὴν κακομήχανον.
v. 255 * Παμμερόπην, καὶ Σαισάγην, καὶ Διογένειαν.

Hesiodi Quæstio, cui hæc Responsio datur, in *Certamine* ipso, fol. xxv.

† An εἶναι, ut ἐξ ἔρον ἔντο.

Ità *Euripid.* Cresphont. v. xi. Ἐκεῖνο γὰρ πέπονθ', ὅσῳ πολλοὶ βροτοὶ, Φιλῶν μάλισθ' ἑαυτοὺς ἐκ τοῦ αἰσχύνομαι.

† γρ. τιμῶντο.

Ἐπιζήτιον Ὁμήρου ὑφ' αὐτοῦ πεποιημένον, ut *Homeri* & *Hesiodi* Certamen, pag. xxix. Ἀναμφισβητήτως ἓ ἔστι μαντεῖον, ἐπὶ τὸ τιθέμενον· αὐτῷ ἦκοι ἓ βίᾳ, ποιεῖ τὸ ἓ πρῶτον αὐτοῦ ἐπίγραμμα τόδε, Ἐνθάδε τὸν ἱερὸν, κλ.

* *Harpocration*, v. Κέρκωψ.

* *Budæus* Epistol. laudat, ex *Homero*.

Pausanias, Attic. fol. 36.

Ordo

Ordo POEMATUM, quæ ODYSSEÆ subjiciuntur; ut in SEBERI Indice, & in hoc noſtro, per Numeros ROMANOS deſignantur. ILIAS & ODYSSEA ſuos habent INDICES, nec ullâ Notâ indigent.

		Verſus.
I.	*Batrachomyomachia.*	294.
II.	Hymnus in *Apollinem.*	546.
III.	Hymnus in *Mercurium.*	577.
IV.	Hymnus in *Venerem.*	294.
V.	Hymnus in *Eandem.*	21.
VI.	*Bacchus*, ſive Latrones.	59.
VII.	Hymnus in *Martem.*	17.
VIII.	Hymnus in *Dianam.*	9.
IX.	Hymnus in *Venerem.*	6.
X.	Hymnus in *Palladem.*	5.
XI.	Hymnus in *Junonem.*	5.
XII.	Hymnus in *Cererem.*	3.
XIII.	Hymnus in Matrem Deorum.	6.
XIV.	Hymnus in *Herculem* Leonino-animo.	9.
XV.	Hymnus in *Æſculapium.*	5.
XVI.	Hymnus in *Dioſcuros.*	5.
XVII.	Hymnus in *Mercurium.*	12.
XVIII.	Hymnus in *Pana.*	49.
XIX.	Hymnus in *Vulcanum.*	8.
XX.	Hymnus in *Apollinem.*	5.
XXI.	Hymnus in *Neptunum.*	7.
XXII.	Hymnus in *Jovem.*	4.
XXIII.	Hymnus in *Veſtam.*	5.
XXIV.	Hymnus in *Muſas* & *Apollinem.*	7.
XXV.	Hymnus in *Bacchum.*	13.
XXVI.	Hymnus in *Dianam.*	22.
XXVII.	Hymnus in *Palladem.*	18.
XXVIII.	Hymnus in *Veſtam* & *Mercurium.*	14.
XXIX.	Hymnus in *Terram*, Matrem-Omnium.	19.
XXX.	Hymnus in *Solem.*	19.
XXXI.	Hymnus in *Lunam.*	20.
XXXII.	Hymnus in *Dioſcuros.*	19.
XXXIII.	Epigramma, in *Hoſpites.*	5.
XXXIV.	Epigramma, ad *Cumanos.*	5.
XXXV.	Rediturus ad *Cumam.*	2.
XXXVI.	In *Midam*, Epitaphium.	6.
XXXVII.	Deplorat Repulſam ſuam à *Cumanis.*	17.
XXXVIII.	*Ilíados* Minoris Initium.	2.
XXXIX.	*Theſtoridæ.*	2.
XL.	*Neptuno.*	8.
XLI.	In urbem *Erythræam.*	3.
XLII.	Ad *Nautas.*	4.
XLIII.	*Pinus.*	4.
XLIV.	Ad *Glaucum* Caprarium.	4.
XLV.	Adverſus Antiſtitam *Samiam.*	4.
XLVI.	In Palatium Curialium.	6.
XLVII.	Fornax.	23.
XLVIII.	*Ireſione.*	15.
XLIX.	Piſcatoribus.	2.
L.	*Fragmenta.*	255.

INDEX
VOCABULORUM
IN
HOMERI
ODYSSEA
Et aliis POEMATIIS.

Α, *Breve*, nunquam in η *Ionicum* transit. ε, 163. φ, 212. Vid. ἀλήθειαν.

ᾆ, pro ἐά, ι, 250. 310. 343. II. 444.

ᾆ δειλ', λ, 617. σ, 388.

ᾆ δειλε ξείνων, ξ, 361. φ, 288.

ᾆ δειλοί, κ, 431. υ, 351. φ, 86.

ἀάατον, φ, 91.

ἀάατος, ἄεθλος, χ, 5.

ἀαγὲς, ῥόπαλον, παλαιὸν, λ, 574.

ἀάπτους χεῖρας, λ, 501. χ, 70. 248.

ἄασαν, Duab. *Priorr.* long. κ, 68.

ἄασεν, φ, 296. 297.

ἀασθεὶς φρεσὶν ἧσιν, φ, 301. ἀάσθη, δ, 503.

ἀάσκητον, δ, 249.

ἀβλαβέως, III, 83.

ἀβλαβίῃσι νόοιο, III, 393.

ἀβληχρὸς, λ, 134. ψ, 282.

ἀγαάσθαι, π, 203.

ἀγαάσθε, ε, 119.

ἀγαίγῃ, ο, 310.

ἀγαίγῃ, ζ, 159.

ἀγαγῶσαι, 407. ψ, 295.

ἀγαγὼν, δ, 175. IV, 133.

ἀγαγωσι, II, 537.

ἀγαιὸς, *Fragm.* 186.

ἀγαθὲ Φερητιάδη, α, 43.

ἀγαθὲ ῥίζεσκόν σε, χ, 209.

ἀγαθαὶ φρένες ἦσαν, ω, 193.

ἀγαθὸν κὴ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι, γ, 196.

ἀγαθόν τι κακόν τι Ζεὺς διδοῖ, δ, 237.

ἀγαθῷ δυείμενον πόμα, η, 138.

ἀγαθῶν, III, 529.

ἀγαιομένῳ, υ, 16.

ἀγακλειτὰς ἑκατόμβας, η, 202.

ἀγακλειτῶ, XXX, 4.

ἀγακλυτὰ, γ, 388. 428. η, 346.

ἀγαλλόμενα, ε, 176. III, 550.

ἀγαλλομένη, II, 427.

ἀγαλλόμενον, XVIII, 24.

ἄγαλμα, γ, 438. δ, 602. μέγ', θ, 509. ΘΕΙΚΑΛΕΣ, σ, 299.

ἄγαμαι, ζ, 168. ψ, 175.

Ἀγαμεμνονίδης, α, 185. Ἀτρεΐδη, κύδιστε, ἄναξ &c. λ, 396. ω, 121.

Ἀγαμεμνονίδης, α, 30.

Ἀγαμήδης, ὃ Τερφώνιον, II, 296.

ἀγανῇσι, ν, 357.

ἀγανοφροσύνη, λ, 202.

ἀγαπάζει, π, 17.

ἀγαπαζόμενα, ε, 35.

ἀγαπᾷς, φ, 289.

ἀγάπησε, ψ, 214.

ἀγαπητὸν, ε, 18.

ἀγαπητὸς, β, 365. δ, 817. I. 117. *Hagaris* Votum, XIV, 9.

ἀγασσάμεθ', κ, 249.

ἀγασσάμενοι, β, 67.

ἀγάσσεαι, α, 389.

ἄγασθε, ε, 129.

ἀγάσσεαι, δ, 181. III, 343.

ἀγάστον, μ, 97. II, 94.

ἀγατὸν, II, 515.

ἀγαυὴ Περσεφόνεια, λ, 212.

ἀγαυόπιδα, ο, 229.

ἄγγια, π, 13. XLVIII, 5. πάντα πτυγμάτα, ι, 222.

ἀγγείλαιμι, ξ, 120. ἀγγείλωσι, π, 350.

ἄγγελε τ' μακάρων, XXVIII, 8.

ἀγγελίη, XXXVI, 6.

ἀγγελίων, *Particip.* δ, 24. 528. 679.

ἀγγελιάων, β, 255. ε, 150. IV, 216.

ἀγγελιώτην ἀπόδασιον, III, 296.

ἀγγέλλουσι θέμιστας, II, 394.

ἄγγελον, ἐρετμὸν, III, 3. XVII, 3.

ἄγγελον ὀϊὸς, XVIII, 29. ταχὺς, ο, 525. ὠκὺς, π, 468.

ἄγγησιν, β, 289. ι, 248.

ἄγε, α, 169. 206.

ἀγὲ φωτῶν, VII, 5.

ἄγει, ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς, ρ, 218. κεμηλία πολλὰ, ρ, 527. τ, 272.

ἄγειραν, γ, 140.

ἀγείρετο, λ, 631. ἀγειρόμενοι, π, 349.

Ἀγέλαε, υ, 339. διοτρεφὲς, χ, 136.

ἀγέλαι βοῶν, ἐπὶ ὠ, μ, 129. ξ, 100.

ἀγελαίην, βῆν, ρ, 181. υ, 251.

Ἀγέλαον, λ, 302.

Ἀγέλαος, χ, 131. 247. 327. Δαμασηνορίδης, υ, 321. χ, 212. 241.

ἀγελείη, χερ. κυδίστη, γ, 378.

ἀγελείης Ἀθηναίης, π, 107.

ἀγέλῃ βοῶν, μ, 299.

ἀγέλης, III, 74. 193.

ἀγέλῃσι βοῶν, III, 288.

ἀγερίαζε, β, 385.

ἀγέρωχον, λ, 285.

ἀγερώχων βατρεχάων, I. 144.

ἄγετ', δ, 294. κ, 176. 460. VI. 22. ἄγε δὴ,

ἄγατε, χ, 40.
ἀγάτλω, γ, 439.
ἄγατο, γ, 424. XLVII. 17.
ἄγη μ' ἔχει, γ, 227. π, 243.
ἀγηγέρατ', λ, 387. ω, 21.
ἀγήνορα θυμὸν, λ, 561.
ἀγήρεον ἤματα πάντα, ε, 136. η, 257. ψ, 336.
ἀγήρως, ε, 218. η, 94. II, 151. IV, 215.
ἀγητὴ εἶδος, II, 198.
ἀγητὸν φρένας ἠδ' εἶδος, ξ, 177.
ἀγινεῖ, ξ, 105.
ἀγινήμεναι, υ, 213.
ἀγινήσασι, II, * 57. 249. 260. 289. 366.
ἄγκαλον, III, 82.
ἀγκὰς ἑλὼν τροφὸν νεὸς, η, 252.
ἄγκεα, III, 159. πνοιήεντα, δ, 337. ρ, 128.
ἀγκίστρισιν γναμπτοῖς, δ, 369. μ, 332.
ἀγκλίδας, χ, 156.
ἀγκοίνῃσιν ἑαῦσαι, λ, 260.
ἀγκοίνῃσι Διὸς μεγάλοιο μιγῆσαι, λ, 267.
ἀγκρεμάσασα, α, 440.
ἀγκύλαι, τέξαι, φ, 264.
ἀγκυλομήτεω, φ, 415.
ἀγκυλομήτης, IV, 22. 42.
ἀγκυλοχείλαις, χ, 302. ἀγκυλοχείλης, τ, 538.
ἀγκυλοχῆλαι, I, 285.
* ἀγκῶν' αἰνύξας, pro ἀγκῶνι νύξας, ξ, 485.
ἀγκῶνα, ξ, 494.
ἀγλαὰ δῶρα, δ, 589. η, 132. ι, 201. II, 14. III, 60. 459. 467. IV, 11. 15. 127. 141. XIX, 2. XXXII, 2. XXXVII, 8.
ἀγλαὸν κῦρτ Διὸς, III, 487.
ἀγλαοθύρου Δημήτερος, Fragm. 61.
ἀγλαόκαρποι, η, 115. λ, 588.
ἀγλαὸν ὄζον θάφνης, III, 109. ἰὸν, XXV, 2.
ἀγλαὸς υἱὸς, III, 314. 431. 497. XXVII. 13. Ἑρμῆς, III, 395. οἶμος ἀοιδῆς, III, 450.
ἀγλὴ Ἄρτεμις, ε, 123. σ, 201. υ, 71. Περσεφόνεια, λ, 385. ἱερὴ τῆς γενεῆς, φ, 259.
ἀγνοίησαν ἐλάαν, υ, 15.
ἀγνοίησε, ω, 217.
ἀγὸν ἅλσος πολυήρατον, III, 187.
Ἄγνη, III, 410.
ἀγνυμενάων νηῶν, κ, 123.
ἀγνῶς καὶ καθαρῶς, II, 121.
ἀγναίασκε, ψ, 95.
ἄγνωστον, β, 175. ν, 191. 397.
ἀγνῶτες, ε, 79.
ἄγοιεν, ρ, 298.
ἀγοραὶ, Θ, 16. βουληφόροι, ι, 112. ἀγορέων, δ, 818.
ἀγορεύει, α, 382.
ἀγορεῖον, λ, 83.
ἀγορεύοντες ἐσθλὰ, κακὰ δ' φρεσὶ βυσσοδόμευον, ρ, 66.
ἀγορῇθεν, μ, 439.
ἀγορὴν, αἰψηρὴν, β, 257. πολύφημον, β, 150.
ἀγορητὺν, Θ, 168.
ἀγὸς, II. 463. 525.
ἀγχαβλῆσι, βόεσσι, III, 412.
ἀγχαύλοισι, βουσὶ, III, 272. 489.
ἀγχεῖθ', υ, 149.
ἄγχελα, η, 206. I. 275. XLVII. 16.
ἀγχελοφώνους, Θ, 294.
ἀγχόθι, ν, 268. ο, 427.
ἀγχοιῶτιν, λ, 292. φ, 85.
ἀγχομένοισιν, Θ, 172.
ἀγρὸν καλὸν πυρσώνον, ω, 204. πολυδένδρεον, ψ, 139. 359.
ἀγρονόμοι νύμφαι, ζ, 106.
ἀγρὸς, π, 218.
ἀγρὺς, Ἀκαλλίας, ξ, 263. ρ, 432. πίονας, δ, 757. Θ, 560.
ἀγρώσταν, ε, 53.
ἄγρωστιν μελιηδέα, ζ, 90.
ἀγυιὰ, & ἄγυια, β, 388. γ, 487. vid. ad *Iliad.*
ἀγυιᾶς ἱερὰς, XXXVII, 15.
Ἀγυιᾶος. Ἀπόλλωνος, XLVIII, 12.
ἄγυιαν, γ, 31.
ἀγυρτάζειν, τ, 284.
ἄγχ', pro ἄγχι, cum *Genitivo*, Θ, 95. 534. μ, 306. χ, 130. II, 246. 378.
ἀγχέμαχοι. I, 194.
ἀγχέμαχος, I, 255.
ἄγχι, χὼν κεφαλὴν, α, 157.
ἄγχι, cum *Genitivo*, β, 417. ζ, 291. η, 112. III, 117.
ἀγχιάλη, Πιπαρήθου, II, 32.
Ἀγχιάλοιο διαΐφρονος, α, 180. 418.
Ἀγχίαλος, Θ, 112.
ἀγχιβαθὴς, ε, 413.
ἀγχίβιοι Φαίηκες, ε, 35. τ, 279.
ἀγχίμολον, Θ, 300. ξ, 410. ο, 57. 95. ρ, 260. 336.
ἀγχίνοος, ν, 332.
Ἀγχίσαο γήτοι κλυτὸν ἱπποδάμοιο, *Fragm.* 176.
Ἀγχίσεω υἱός, IV, 93. 126. 178.
Ἀγχίση κύδιστε, IV, 108. 193.
Ἀγχίσῃ, IV, 171.
Ἀγχίσην, IV, 77. 91. 145.
Ἀγχίσης, IV, 84.
ἄγχιστα, εἴσκω, ζ, 152. ἐοικὼς, ν, 80.
ἀγχίστοι, χ, 118. ω, 180. 448. κε. ἀγχίστοι.
ἄγχιστον, ε, 280.
ἀγχόθι, ν, 103. 347.
ἀγχοῦ, II, 18.
ἀγχῦ, δ, 25. ε, 159. ζ, 5. 9. II, 300.
ἄγωμαι, ζ, 58.
ἀγώμεθα ἠοῆσιν ὑπέρπλοα, *Fragm.* 188.
ἀγῶνα, Θ, 380. II, 150. καλὸν, Θ, 260.
ἀγῶνας, Θ, 259.
ἀγῶνες ἐπιτάφιοι, ω, 87. *Certamen* Homeri & Hesiodi, §. 6.
ἀγῶνες, *Ingeniorum*, V, 19.
ἀγῶνι, Θ, 200. 238. ω, 86. V, 19.
ἀδαήμονες, μ, 208.
ἀδαημοσύνη, ω, 243.
ἀδάκρυτον, ω, 61.
ἀδακρύτῳ ὅστις οὐκ ἔχῃ, δ, 186.
ἀδδὲς κύον, τ, 91.
ἀδδηκόπας, μ, 281.
ἀδδηκόπες, II, 460.
ἄδε, ω, 464. II, 220. 244. IV, 18.
ἀδελφεὸς, δ, 199. 512.
ἄδην, IV, 21.
ἀδῦσαι, ζ, 273. κ, 245. ἀδυσσεῖ, δ, 489.
ἀδύψητον βοείην, υ, 2.
ἀδῦσ, II, 75.
ἀδηκόπας, & ἀδηκόπες, vid. ad ἀδδηκόπας, &c.
ἄδην ἐλαίην κακότητος, ε, 290.
ἀδῆσαι, Productâ *Priori*, α, 134.
ἀδῖνα τανάηκται, η, 274.
ἀδῖνα, μῆλ', α, 92. δ, 320.
ἀδινάων Σειρήνων, ψ, 326.
ἀδινώτερον, π, 216.
ἀδμὴς παρθένος, ζ, 109. 228.
ἀδμῆτες πελαργοὶ ἠμίονοι, δ, 637. III, 103.
ἀδμήτην, βοῦν, ἧτιν, εὐρυμέτωπον, γ, 383. καὶ ἀπειρήτην φιλότητος, IV. 133.
ἄδος, ζ, 245. υ, 327.
ἄδυ, II, 22. IV, 10.
ἄδυτός ὡς ἐών, δῶτε γέρας, ἐκ ἑλάχιστον, III, 570.
Ἀδωνῆι, δ, 123.
ἄδυτον, νηὸν, II, 443.

ἀΰτμητος, μυχὸς, III, 247.
Adonidis Horti, λ, 37.
ἀΰτμητοι κὴν ἄπασοι, III, 168.
ἄεθλα, ἀγῶνες, ω, 85. 89. ἀεθλοκλλί', ω, 91.
ἀέθλια, Φ. 108. φ, 4. 62. ω, 168.
ἄεθλον, ἀέθλοιν, φ. 91.
ἄεθλος ἀέθλος, χ. 5.
ἀείδλω, τοιοῖδ' ἐπ', λ, 547.
ἄειδε, pro ἤειδε, α, 325. 326. Φ. 83. 367. 516. 521.
ἄειδε, *Imperativum*, α, 339.
ἀειδόμενοι, Φ, 73.
ἀείδω, XIX, 1.
ἀεικείας ἐνὶ οἴκῳ, υ, 308.
ἀεικέλιη νυὸς, IV, 136. 137. ἀεικελίω, δ. 244. ι, 503.
ἀεικελίῃσι πληγῇσιν, δ, 244.
ἀεικελόθυμον, σ, 221.
ἀείρῃ, ν, 84.
ἀειρομένων, μ, 249.
ἄεῖσαι, ξ, 464.
ἀείσομαι, IX, 1. XIV, 1. XXII, 1. XXIX, 1.
ἄεισον, Φ. 492.
ἀεικζομένης, ν, 277.
ἀέκητι θεῶν, α, 79. πατρὸς κὴ μητρὸς, ζ, 287.
ἀέκοντι, pro ἄκοντι, γ, 494.
ἀέκοντι, γ, 484. 494.
ἄελλαι, θύελλαι, IV, 209.
ἄελλαι ἀναρπάξασαι, Φ, 409. χειμέριαι, XXXII, 7.
ἀελλοπόδεσσιν, IV, 218.
ἀελπίᾳ χαίρει ἰδίοις, ι 408.
ἀέλπτοις, II, 91.
ἀεναόντα, ὕδατ', ν, 109. pro ἀεναόωντα.
ἀέξει, ξ, 65.
ἀεξομένης, XXXI, 12.
ἀεργὸς, ω, 250.
ἀεργὸς, Φ, 375.
ἄευτε, νύκτας, ἐνὶ κοίτῃ, τ, 342.
ἀέσαμεν, γ, 151.
ἀεσιφρονι θυμῷ, φ, 302.
ἀεσιφροσύνῃσι, ο, 469.
ἀζάνεται, IV, 271.
Ἄζανίδαι κύρῳ, II, 209.
ἄζευ, ρ, 401.
ἄζῃ, πεπαλαγμένον, γέρον σάκος, π, 184.
ἀζηχὲς φαγέμεν κὴ πιέμεν, σ, 3.
ἄη, νότος, μ, 325. ζέφυρος, ξ, 458.
Ἀηδὼν χλωρηΐς, κούρη Πανδάρεω, τ, 518.
ἀηδίῃ, I, 71.
ἀήμεναι, γ, 176.
ἀὴρ, ἀλάμπετος, XXXI, 5. βαθεῖ', ι, 144. θέσφατος, η, 143.
ἀῆται, ι, 139.
ἀήτας ἀνέμων λαιψηρόφρων, δ. 567.
ἀθάνατα ἄμμι, II, 95. 135.
ἀθανάτοισι, μακάρεσσι, II, 315.
ἄθαπτον, λ, 54. 72.
ἀθεεὶ, σ, 352,
ἀθηρίσια, ἥδη, ι, 189. εἰδὼς, ι, 428. υ, 287.
ἀθημίστων, ι, 106.
ἄθεος δεισιδαιμονίαν exprobr. VI, 27.
ἀθεμίζω, Φ, 212. ψ, 174.
ἀθέσφατα φῦλ' ἀνθρώπων, II, 298.
ἀθέτησις μὴ Ἀριστάρχου, α, 99. ἴσχω, λ, 606. vid. Σπάχης.
ἀθέτησις injusta, α, 356.
Ἀθηναίη, χαῖρε πεπυμένα ἀνδρὶ δικαίῳ, γ, 52. XXVII, 16. XLVII, 2. Διὸς ἐκγεγαυῖα, ζ, 229.
Ἀθηναίῳ, I, 172. X. 1. XXVII, 2.
Ἀθηναίης ἀγελείης, π, 207. γλαυκωπίδος, XIX, 2.
Ἀθηναίων, γ, 307. ἱερέων, λ, 322.
Ἀθήνη, γλαυκῶπις, α, 319, 364. β, 399. 420. IV. 94. εὐπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, η, 40. θεὰ γλαυκῶπις, α, 44. θυγάτηρ Διὸς, χ, 205. ω, 501. Παλλὰς, α, 125. 252. 327. πολύβουλος, π, 282.
Athenaeus, α, 107. 183. δ. 1. 17.
Ἀθηνῶν δῆμος, II, 30.
ἀθηρηλοιγὸν, λ, 127. ψ. 275.
ἀθλητῆρες, Φ, 164.
ἄθλιον, Φ, 160.
Ἀθόως, II, 33.
ἀθρήσας, μ, 232. τ, 478.
ἀθρήσας, III, 29. 414.
ἀθρὸν ἐνὶ μεγάρῳ, β, 411. * ἀθρὸν ἰέσας, III, 111.
ἄθυμοι, κ, 463.
ἄθυρμα ἑταιρεῖον, III, 40. 52. καλὸν, 32.
ἀθυρομένη, συνηθείῃσιν μειλακίῃσιν, III, 482.
ἀΐδηλον, III, 152. XVIII, 15.
αἶα φυτεύω, λ, 300.
Αἰαίη, Κίρκη, ι, 33.
Αἰαίη, νῆσον, λ, 70. μ, 3.
Αἰακίδαο ποδώκεος, λ, 470. 537.
Αἶαν, παῖ Τελαμωνιάδη, λ, 552.
αἶαν, ω, 508. I, 48. II, 174.
Αἰγαὶ, II, 32.
αἰγανίας δολιχαύλους, ι, 156.
Αἰγὰς ἱ, 381. εὐρείας, XXI, 3.
αἶγας, β, 300. ἀκροτέρας, ρ, 295. μηκάδας, ι, 124. 244. 341. ὀρεσκῴους, ι, 155. πίονας, β, 56. ρ, 180. 535. υ, 186. 250.
αἰγείην, ω, 230.
αἴγιλον ἀσκὸν, ι, 196.
αἰγιοχοι, ι, 141. μεμαυῖα, κ, 510.
αἰγιόχοιο μεγακύδεος, η. 106.
Αἰγιμιέως, *Fragment.* 6.
αἰγικέρων ὑδατοχόφιν, ρ, 208.
αἶγες ἄχεια, ι, 118.
αἰγίβοτος, δ, 606.
αἰγιδ', φθισιμβρότην, χ, 297.
Αἰγίνη νῆσος, II, 31.
Αἰγιόχοιο, γ, 42. 394. δ, 752. III. 183. 396. 548. IV, 8. 23. 27. 188. XXVII, 7. 17. XXXVII, 3.
Αἰγίοθοιο, α, 42. γ, 235. λ, 388. ω, 22. ἀμύμονος, α, 29. ἀνάλκιδες, γ, 310. Αἰγίοθοι, γ, 256, δολόμηλιν πατροφονῆα, α, 300. γ, 198. 308. Αἰγισθ-, α, 35. γ, 194. 303. δ, 529. λ, 408. δολόμηλις, γ, 250. δ, 525. Θυεστιάδης, δ. 518. Αἰγίσθε, δ, 537. ω, 97.
αἰγλη, II, 202. ἠελίου, δ, 45. η, 84. λούσῃ, ζ, 45. ἠριπόδεσσιν, XXXI, 3. σελήνης, δ, 45. η, 84.
αἰγλήσασα, II, 40.
αἰγοπόδην, XVII, 2. 37.
αἰγὸς ἀγρίης ἰονδάδας, ξ, 50. ἠύτε. φίῳ μεγάλοιο, ξ, 530.
αἰγυπιοὶ χαμψώνυχες, π, 217. αἰγυλοχείλαι, χ, 302.
Αἰγύπτιος, ὁ, πεζισμός ἡ, χῆ. δ, 477.
ἠὐρρείτης, μ, 257. ξ, 257. 258.
Αἰγύπτιος, β, 15. δ, 385.
Αἰδαο, δόμοις, ω, 203. πυλάρτης κραταιοῖο, λ, 276. πύλῃσιν, 156.
αἰδήλου, Φ, 309. π, 3.
αἰδδῖο, & αἰδδῖο, ι, 269.
αἰδδιόπῃ, λ, 359.
αἴδρείῃσιν κ 231. 257. αἰδρείῃ, μ, 41.
αἴδεες, κ, 282.
αἰδῶ, ρ, 352.
αἰεὶ τ' ὁμοῖον ἄγαθ' ἠὲς ὡς τ' ὁμοῖον, ρ, 218.
αἰενάοντες, ἡ, 298. σ, 11.
αἰενάοντα. vid. ἀεναόντα.
αἰετὸς ἀγκυλοχείλης, μέγας, τ, 538. ὀξὺ λάων, III, 360. ὄρνις, τ, 548. ἀελίοιο ὑψιπέτης, υ, 243. λιξὸς, ο, 161. ὑψιπετήνης, ω, 537.
αἰζῶοις, μ, 83. δικαζομένων αἰζηῶν, μ, 440.
Αἰήτιο ὀλοόφρονος, κ, 137. μ, 70.
αἰθέρα δῖαν, τ, 540.
Αἰθίοπας, α, 23.
αἰθέρη ἐελδέπῃ, γ, 399.
αἰθὴρ κεῖται ἴσχῃ κορυφὴν, μ, 75.
αἰθρηγενέτης Βορέης, ε, 296.

αἰθυίῃ,

αἰθυίῃ, ε, 337. 353.
Αἰλιαῖος, ζ, 103. 162. η, 138. κ, 84. 510. λ, 134.
αἱμασιαὶ, σ, 358. ω, 223.
αἵματος εἰς ἀγαθοῖο, δ, 611.
αἱμοφόρυκτος κρέα ἤσθιον, υ, 348.
αἱμυλίοισι λόγοισι, α, 56.
αἱμυλομήτεω, III, 13.
αἰν', pro αἰνὰ, χ, 447.
Αἰνείας, IV, 199.
αἴνυμι',
αἰνίζομαι, Φ, 487.
αἰνομίροισιν, ι, 53. ω, 168.
αἰνοπαθῆ, σ, 200.
αἶνος μέν τοι ἀμούμων, ὃν κατέλεξας, ξ, 508.
αἰνυμένους τυρῶν, ι, 225.
αἴξασα, α, 102.
αἰόλλει, υ, 27.
Αἰολίη νῆσος, κ, 1.
Αἴολος Ἱππότεω φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσι, κ, 2.
Αἴολε, *Mediâ* productâ, *Argumento*, κ, & ν, 36. 60.
αἰπόλια πλατὺ αἰγῶν, ξ, 101. 103.
*Αἶψα ἰὼν ἵκεσθον, II, 423.
αἶσα ἐλαπίδος, π, 101. τ, 84. καακὴ, ι, 52. λ, 61.
Αἰσυήτης ὄρος αἰπὺ, II, 40.
αἰσίμη φρένας ἦσθα, ψ, 14.
αἴσιμα, XXXI, 19.
Αἴσονα, λ, 258.
αἴσσουσιν σκιαὶ, κ, 495.
αἶσσον, α, 235. αἶσσος, α, 242.
αἰσώθησαν, κ, 259. αἰσώσειεν, υ, 79.
αἰσυμνήτης, Φ, 258.
αἰχεν, II, 197.
Æschylus, β, 20. σὺ ψυχαγωγεῖς, λ, 133.
*αἰχύνασ', II, 328. αἰχύνων, β, 86.
αἰτήσων, ρ, 365.
αἰτίζων, ρ, 222.
αἰτιόων, Ϝ, α, 32.
αἰχμητάων, λ, 558. ω, 81. I, 259. 282.
αἰψηρὴν, β, 257.
ἀκαλαρρέϊτιο, τ, 434.
ἀκάνθας, ε, 328.
Ἀκάρνη βασιλῆϊ, χ, 336.
ἀκαχμαι, θ, 314. τ, 95.
ἀκαχμένοι ἦτορ, ι, 62. 105. 565. κ, 77. 133.
ἀκαχίζου, λ, 485.
ἀκαχοίμιλε, α, 236.
ἀκειόμοιον, ξ, 383.
ἀκίονθ', pro ἀκίοντι, ξ, 195.
ἀκίων, φ, 89.
ἀκκήνα, ζ, 26. ω, 186. II, 78.
ἀκκήλητος, κ, 329.
ἀκὰν, ν, 1.
ἀκκηρέσιον, ι, 205.
ἀκκιδοτίρη εἶδος, ε, 217. ἀκκιδότερον, Φ, 169. ἀκκιδότερον γαῖαν τρέφει ἀνθρώποισιν ὀδόντων, σ, 129.
ἄκκινος, ι, 515.
ἄκλαυστον & ἄκλαυτον, δ, 494. λ, 54. 72.
ἀκλία, δ, 728.
ἄκληρον, IV, 123. ἀκλήρου, λ, 489.
*ἄκμὴν, III, 37.
ἀκμηνὸς, ψ, 191.
ἄκμονι, II, 520.
ἀκμοθέτῳ, Φ, 274.
ἄκμονα, γ, 434. μέσσαν, Φ, 274.
ἄκνηστιν, κ, 161.
*ἀκοίτης, pro ἀκοίτας, κ, 7.
ἀκοίτην φίλον, ε, 120. φ, 88.
ἀκόλους, ρ, 222.
ἀκολούμβους, I, 157.
ἀκομιστίη, χ, 284.
ἄκοντα, ν, 225. ὀξὺν, ξ, 531. φ, 340. XXVII, 9. ἄκοντος εὐξεστοῦ, ζ, 225.
ἄκοντε, pro ἀκόντι, *Priori* longâ, γ, 484. 494. ο, 192.
ἀκοντίζω, Φ, 229.
ἀκόντιον κρατύνειον, III, 457.
ἀκοντίσαι, χ, 263.
ἀκοντιστὰς, σ, 261.
ἀκόρητοι θοινάδων, IV, 71.
ἄκορ' ἀθανάτοιο, II, 193. κακῶν, χ, 481.
*ἀκυάζεσθε, ν, 9. ἀκυάζοντα, III, 422. ἀκυάζων Ϝ, ι, 7.
ἀκυμάρμῳ ἐπὶ ἀοιδῇ καλὸν, α, 370.
ἀκυὴν, β, 308. δ, 701. ε, 19. ξ, 179. ρ, 43.
ἀκυόπτοισι, α, 352.
ἄκυρον, η, 64.
ἀκυρὴν τηλόθ' ἐποψόμενον συείγων, III, 509.
ἀκρεμάνῃ, τ, 565. *XXXVII, 14.
ἀκρεμόεν, καλὸν, ἀνίμῳ, ξ, 253. 299. ἀκρεμὼν ζίφεσιν, β, 421.
ἄκρεσιν ἀνεμοίσιν, ι, 400. π, 365. XXVI, 4.
ἀκρεπόμυθοι ὀνειροι ἀμήχανοι, τ, 560.
Ἀκρεύεως, Φ, 111.
ἀκρεφόλοιν, Φ, 494. 504. ἀκρεφόπολις, IV, 54.
ἀκρεφόλοισιν, τ, 205.
ἀκρεφόρους ὀβελοὺς, γ, 463.
ἀκρωτήρια, XXXII, 10.
ἀκτὴ, ε, 405. ν, 98. II, 24. περιβλῆτες, κ, 89.
ἀκτὴ αὐλὶ κεκλιμένη ἐρικώλακος ἠπείροιο, ν, 234. *ἐλάχεια, κ, 509. ἀκτῇ περιβλῆτι, VI, 3. τρηχείῃ, ω, 82. ἀκτίνι, ο, 36. ω, 377. τρηχεῖαν, ε, 425.
ἀκτῇ ἀλφίτου, ξ, 429.
ἀκτῆες, XXXI, 6.
ἀκτῖνες λαμπραὶ, XXX, 10.
ἄκλητον & ἄκληρον πολῆα, γῆν, IV, 123.
Ἀκτορὶς ἀμφίπολος, ψ, 228.
ἄκυλον βάλανον, κ, 242.
ἀκωκὴ, τ, 439. χ, 16. I, 253.
ἄλα δύης, ε, 455.
ἅλα, *Mare*, γ, 73. 293. δ, 172. η, 328. ι, 254. 491. ν, 78. II, 24. 454. δῖαν, γ, 153. πολιὴν, δ, 580.
ἀλάλημαι, λ, 166. ἀλάλησαι, ο, 10. ἀλάλησο, γ, 313. ἀλαλήμενος, ν, 333.
ἀλαλητὸν μεγάλην, ω, 462.
ἀλαλκίμεν, γ, 237. ἀλαλκήσῃ, κ, 288.
ἀλάμπετος, XXXI, 5.
ἀλαὸς, θ, 195.
ἀλαοσκοπίην, θ, 285.
ἀλαῦ, *Prioribus* duabus productis, κ, 493. μ, 267.
ἀλάπαξε, ρ, 424. τ, 80.
ἅλασεν ἄχος, δ, 108. πίνδος, α, 342. ω, 422. IV, 208.
ἀλάωσεν, α, 69. ι, 516.
ἀλαωτὺν ἀεικελίην, ι, 503.
ἄλγε', α, 34. γ, 220. κρατὸς, λ, 592. ρ, 142. χαλέπ', λ, 581.
ἄλγεα, α, 4. β, 343. κρατὸς, ε, 13. 395. πολλ', ζ, 184. πολλὰ, ε, 53. χαλέπ', χ, 177.
ἀλγήσεται, μ, 27.
ἄλγιον, δ, 292. π, 147. ρ, 14. τ, 322.
ἄλγος, β, 41. ν, 319. ἀεικέλιον, ξ, 32. χαλεπὸν, β, 193.
ἀλέασθ' ὑπὸ, υ, 368. ἀλέασθε, δ, 774.
ἀλέγει, π, 307.
ἀλεγεινὰ, Φ, 193. ν, 91. 264.
ἀλεγύνειν, λ, 185. IV, 11.
ἀλεγύνεσκε δαῖτας, α, 374. β, 139. δαῖτα θοὴν, θ, 38.
ἀλέεινε, α, 433. π, 477. ἀλέεινεν, δ, 251. III, 239. XVII, 5.
ἀλέη γένηται, ρ, 23.
ἀλέηται, δ, 396.
ἀλειαζε, χ. ἀλείφαζε, υ, 108.
ἀλεὶς, ω, 537.
ἄλειστε, ο, 468. ἄλειστον χρύσεον ἄμφωδον καλὸν, δ, 591. χ, 9.

ἀμφικαλὲς, Θ, 430. χρύσειον, γ, 50. 53. ο, 85.
ἀλείπας. υ, 121.
ἀλείφαλ, ω, 45. 73. πολλῷ, 67.
ἀλείφαλς, γ, 408.
ἄλειψα, μ, 177.
Ἀλίκλορς ἦλθ κέρδω, δ, 10.
ἀλέκτωρ ἐδόησεν, Ι, 191.
ἀλεξάμενοι. Ι, 57.
Ἀλέξανδρ Ἀφροδισιεὺς, XLV, 3.
Ἀλέξανδρ, ὁ Μύνδιος, λ, 633.
Ἀλέξανδρος, ὁ Πάφιος, de *Homero* Infante, μ, 63.
Ἀλέξανδρος, ὁ Πάρι.
ἀλεξάνεμον μάλα πυκνὴν χλαῖναν, ξ, 529.
ἀλεξήσειε, γ, 346.
ἄλεσαν, καζ, υ, 109.
ἄλεσαι μεμιγμένον εἴδαρ ἔδεσι, λ, 122. ψ, 270.
ἀλετρεύσι, η, 104.
ἀλετρὶς γυνὴ, υ, 105.
ἀλδαίνω, ι, 277.
ἀλεύατο, ω, 29.
ἀλεύεται, ξ, 400.
ἄλη, ο, 344. ἀκομιστὶ π, λ, 284.
ἀλήθειαν, η, 297. π, 226. ρ, 108. φ, 212. χ, 420. III, 368. 558. πᾶσαν, λ, 506. ρ, 122.
ἀληθὴς πολλὴν ἐπὶ γαῖαν, ξ, 380.
ἀληθὲς, γ, 247.
ἀλήθουσον, Ι, 14.
ἀλήθης, ut ὅστε δὴ πάθης, ἠδ' ὅσ' ἀλήθης, ξ, 362.
ἀλήμονες, ρ, 376. τ, 74.
ἄλης, ο, 314. χαλεπῆς, κ, 464.
ἀλῆται ἄνδρες, ξ, 124.
ἀλητεύοντας, μ, 330.
ἀλήτην δύσηνον, ρ, 483. ἐπίμασσεν, υ, 377. κακὸς, αἰδοῖ ἀλήτης, ρ, 578.
ἀλιαίες ἔργ πνείοντες φαίνοθ', δ, 361.
Ἁλιάρτου πεδίηφι, II, 243.
ἀλιγείδνα πολιαύακες, XXXVII, 6.
ἁλίγκι ἀθανάτοισιν, εἴδος, θ, 174.
ἁλιεὺς, μ, 251. ἁλιεῦσι, ω, 418.
ἁλίη ἐδὲς ἔσται, β, 273. 318. ἁλίη ὁδὸν εἶσιν, III, 546.
ἁλιῆας, π, 394. ἁλιῆες, χ, 384.
ἁλίῃσι ψαμάθοις, γ, 38. δ, 438. III, 79.
Ἁλίῃσιν ἀθανάτῃσ', ω, 47. 55.
ἁλιήτορες, ἄνδρες, *Fragment.* 153.
Ἁλιθέρσης, β, 253. ρ, 68. χέρων, β, 157. ω, 450. Μαστορίδης ἥρως, β, 157. ω, 450.
ἁλιμυρήεντ, ε, 460.
Ἅλιον κὴ Λαοδάμαντα, Θ, 370.
ἁλιστρεφέων, φωκάων, δ, 442.
ἁλιπόρφυρα, ἡλάκατα γναφῶσ', ζ, 53. 306. φάρε' ὑφαίνουσιν, ν, 108.
ἁλιστέφανον π' ὀλίεσθον, II, 410.
ἁλιτέας, δ, 378.
ἁλιτήμενος, δ, 807. ἁλίτηται, XLII. 4.
ἁλίτονθ, ε, 180.
ἁλιτρὸς, ε, 182.
ἁλιῶσιν, ε, 104. 138.
Alcæus, φ, 71. ψ, 282.
Ἀλκάνδρη, Πολύβοιο δάμαρ, δ, 126.
ἀλκὴ, μ, 120. χ, 226. 305.
ἀλκὶ πεποιθὼς, ζ, 130.
ἄλκιμα δῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ, χ, 125.
Ἀλκιμίδης, χ, 235.
Ἀλκίνο, ζ, 12, η, 66.
Ἀλκίπτη, *Helenæ* famula, δ, 124.
Alcman, ψ, 19.
Ἀλκμανικὸν χῆμα, κ, 513.
Ἀλκμαίων Ἀμφίλοχός π, ο, 248.
Ἀλκμήνη, β, 120. XIV, 3. Ἀλκμήνην, λ, 265.
ἀλκτῆρα, ξ, 531. φ, 340.
Ἀλληγορία, totius *Odysseæ*, ν, 80. *Æoli*, κ, 5. τῦ Μῶλυ, κ, 305. *Circæ*, κ, 349. βοῶν ἠλίᾳ, μ, 129.
ἄλληκτος ἀὴ Νότος μῆνα πάντα, μ, 325.
* ἀλλήλων, φ, 36.
ἀλλογνώτῳ σὺν δήμῳ, β, 366.
* ἀλλοδαπῶν, XXXVII, 17.
ἀλλοεδίαι, ν, 194.
ἀλλοθρόους ἀνθρώπους, α, 183.
ἄλλοι, pro πολλοὶ, δ, 165.
ἀλλοῖος, π, 181.
ἄλλοισιν—ἄλλ ἀνὴρ ἐπιτέρπεται ἔργοις, ξ, 228.
* ἄλλον, pro ἄλλο, λ, 622.
ἀλλοτρίων φθονέειν, σ, 18.
ἀλλύεσκεν, β, 105.
ἄλλων ἵκετο δῆμον, ο, 238.
ἄλμασιν, Θ, 103.
ἅλμη, ε, 53. ζ, 137. ἅλμῃ πεκρὴν, ε, 322.
ἁλμυρὸν, δ, 511. ε, 100. ι, 227.
ἁλοιφὴ, ζ, 220. θαλερὴ, Θ, 476. ἁλοιφὴν πολυλιῖαν, ν, 410.
ἁλὸς, δ, 401. 448. 450. ε, 422. λ, 133. μ, 27. ψ, 281. ω, 47. 55. II, 506. ἀτρυγέτοιο, α, 72. ε, 52. ζ, 226. Θ, 49. κ, 179. VI, 2.
* ἄχνη, ε, 403. βένθος, δ, 78. Θ, 51. θῖν', ζ, 94. ἵππου ἀνδράσι γίγνονται, δ, 708. * κῦμά Θ', μ, 68. κύμασθ', χ, 387. λαῖτμα, Θ, 561. λᾶας, ε, 335. XXXII. 15. πολιῆς, β, 261. δ, 405. ψ, 236. πολιοῖο, ε, 410. ι, 132. πολυβενθέος, δ, 406. πόρος, μ, 259. ῥηγμῖνα βαθεῖαν, μ, 214.
Ἁλοσύδνης, καλῆς, δ, 404.
ἅλοχ' ἠρανῆ, XXIX, 17. ἄλοχοι καμικρήδεμνοι, δ, 623. ἀλόχοιο δαΐφρονος, ο, 355. ἐλοφόνῳ, δ, 92. ω, 97. ἄλοχον Ἀγαμεμνονείλω, γ, 264. αἰδοίλω, IV, 44. ἀντιθέην, λ, 116. ν, 378. θυμαρέα, ψ, 232. κεδν' εἰδυῖαν, ψ, 181. 232. II, 313. κεδνὴν, χ, 223. μνησῆν, ω, 36. φίλω, χ, 324.
ἁλόω, ε, 377.
ἁλόωντα, γ, 73. ι, 254. II, 454.
ἅλσεα, κ, 509. δενδρήεντα, II, 76. 143. 221. 245. καλὰ, IV, 97. σκιόεντα, IV, 20. ἅλσεϊ δενδρήεντι, I, 200. II, 235. 384. ἁλσέων, κ, 350. ἅλσος ἀγλαὸν, ζ, 291. II, 230. κλυτὸν, ζ, 321. κυκλοτερὲς, ρ, 209. πολυήρατον, III, 186. σκιερὸν, ν, 278.
ἅλτο, φ, 388. χ, 80. II, 448. III, 65. ἐπὶ, χ, 2.
Ἀλύβαντ, ω, 303.
ἀλύεις, σ, 332. 392. ἀλύων, *Medicâ* longâ, ι, 398.
ἀλύξαι, δ, 416. ε, 345. μ, 216. χ, 460.
* ἀλύσκασε, pro ἀλύσκαζε, χ, 330.
ἀλυσκάζοντι, ε, 253.
ἀλύσκων, χ, 363. 382.
ἀλύτας, ἀῤῥήκτους, δεσμοὺς, Θ, 275.
Ἀλφειοῖο, II, 423. Ἀλφειὸν βαθυδίνην, III, 139. πεζαμοὺς, III, 101.
Ἀλφειὸς, γ, 489. ο, 187. Ἀλφειῷ, III, 398.
ἀλφεσίβοιαι, IV, 119.
ἀλφηστὰς, ν, 261. ἀλφηστάων, ζ, 8. II, 458. ἀλφηστῆσιν, ω, 349.
ἄλφιτα, β, 290. 354. 380. κ, 234. Ι, τ, 197. υ, 108. 119. λῶκα, κ, 520. λ, 28. ξ, 77. II, 491. 509. III, 551. ἀλφίτε μυλληφάτε ἀλεῖσι, β, 355. ἀλφῖ, ξ, 429.
ἀλωὴ πολύκαρπ, η, 122. πλαλυῖα, ζ, 293. ἀλωῇ εὐκλιμένῃ, ω, 225.
ἀμαθύνε, III, 140.
ἀμαιμακέτοιν, ξ, 311.
ἀμαλληῖσι, υ, 14.
Amanuensium Incuria & Ignorantia, ω, 409.
ἄμαξαι, ἐΐσλαι, * πεσαρόκυκλοι, ι, 241.

241. ἀμφεξαν ἐύτροχα, ἡμιονείλω, ζ. 72.
ἄμφεξαν, ε, 273.
ἄμαρτι, ζ, 116. ἀμφεπήσατ, ι, 512.
ἀμφιρυγαὶ, III, 45.
ἀμφαρύσσων, III, 278. 415.
ἀμφιτρομέουσι, ο, 450.
ἀμφαυσθῆ, δ, 824. 835.
ἀμφαίη, μ, 77.
ἀμφατὸς, λ, 315.
ἀμφαλάδην, III, 411. 425.
Ἀμφεφόνην ὑπὸ ῥῖνα ἑκάστῳ ἧκε φέρεσθαι, δ, 445. ἐφεπινλῶ, II, 124.
ἀμφιβρότῳ ἐλαίῳ, Φ, 365.
ἀμφίχαρπ, ξ, 219. φ, 362.
ἀμφιδόμων, β, 84.
ἀμφιπὰ κάρηνα νεκύων, κ, 521. 536. λ, 29. 49. ἀμφιπὸν, IV, 189.
ἄμφεπε, Φ, 64.
ἀμφίτρηταν, τ, 512. ἀμφίτρητος, ψ, 249.
ἀμφὶς, pro ἡμιτέρως, λ, 165. 480. ἀμφισάμενος, ι, 247.
ἀμφηκέων μαλεδόναν, III, 446.
ἀμφηκανίη, ι, 295.
ἀμφιχθαλόεσσα, II, 36.
ἀμφιθέλην, υ, 76. ἄμφιθρος, ε, 275. *Ammonius*, β, 106.
ἀμνίον, γ, 444.
Ἀμνισὸ, τ, 188.
ἀμὸθεν ab ἀμὸς, ἀντὶ τῦ, εἷς, α, 10.
ἀμοιβὰς * περικίσκετ', ξ, 521.
ἀμοιβηδὶς δ' ἀνέφαινον, σ, 309.
ἀμοιβὴν ἐπικικὲ', μ, 282. χαλέσασαν, γ, 58. ἀμοιβὰς, α, 310.
ἀμολγῷ, νυκτὸς, δ, 841. III, 7. XVII, 7.
ἄμοτον, ζ, 83. ρ, 520.
ἀμπεδίον, ε, 329. πυρηφόρον, II, 228. ἀμπέλαγος, ε, 330.
ἀμπλόεσσαν, II, 438. VIII, 5.
ἄμπιλοι, I, 110. ἄφθιτοι, ι, 133.
ἄμπελος, ω, 245. VI, 39.
ἀμπίρες, Αἰὶ δ', φ, 422.
ἄμπιχυε, ζ, 225.
ἄμπνυτο, ε, 458. ω, 348. III, 110.
ἄμυδις, δ, 659. ε, 467. μ, 413. 416. ξ, 305. XVIII. 3.
Ἀμυδόνα δ' ἱπποχάρμην, λ, 258.
ἀμύμονος Αἰγίσθοιο, α, 29.
ἀμυναίμην, β, 62. μ, 114.
ἀμύντορα, π, 256. 261. ἀμύντορος, β, 326.
ἀμφαγάπτζον, ξ, 381.
ἀμφαδὰ ἔρρα γένοιτο, τ, 391. ἀμφαδίην, ε, 120. ἀμφάδιον, ζ, 288. ἀμφαδὸν, α, 296, λ, 119. ρ, 330. τ, 399.
ἀμφακίην, III. 16.
ἀμφασίη, δ, 704.
ἀμφαφάασθαι, Φ, 215. τ, 475. ἀμφαφῶν, Φ, 196. ἀμφαφόωνίως, τ, 586.
ἀμφαφόωντο, ο, 461.
ἀμφίβητο, φ, 431.
ἀμφελάσσαι, ω, 241.
ἀμφίβασιν, ψ, 196.
ἄμφειπ, Φ, 437.
ἀμφιπίνοντο, ο, 466. τ, 455.
ἀμφιπνεύετο, υ, 307.
ἀμφεχέοντο, χ, 498.
ἀμφεχύθη, δ, 716.
ἄμφηκες, ξίφος, π, 80. φ, 341.
ἀμφήλυθε, ζ, 122.
Ἀμφίαλος, θ, 128. ὑὸς Πολυνήος, Φ, 114.
ἀμφιάλῳ, α, 386. 395. 401. β, 293, φ, 252.
Ἀμφιάρεω λαοσσόον, ο, 244. Ἀμφιάρηος, ο, 253. Vid. λ, 326. *Scholia.*
ἀμφιβαλέσθαι, ζ, 178. ἀμφιβαλεῦμαι, χ, 103.
ἀμφιβασίηφι, δ, 400. ι, 198.
ἀμφίβιον ἦ ἔθνικε νομὸν βατιάχοισι Κεγρίοις, I, 59.
Amphibrachys, δ, 90. 120. ε, 365. η, 280. ο, 109.
ἀμφιγυήεις πυριήλυτὸς, Φ, 300. 349. 357.
ἀμφιγύοισι, π, 474. ω, 526.
ἀμφιδεδίηπται, Φ, 405.
ἀμφίδυμοι, δ, 487.
ἀμφὶ ἧ τεῖχος ἔλασσε πόλιν καὶ ἐδείμαντο οἶκους, ζ, 9.
ἀμφιέλισσαν, ζ, 264. η, 9. ι, 64. ἀμφιελίσσας, γ, 162.
ἀμφιέπεπτις, γ, 118.
ἀμφιέσαιμι, σ, 360. ἀμφιέσασθε, ψ, 131. ἀμφιέσαντο, ψ, 142.
Ἀμφιθέη μήτηρ, τ, 416.
ἀμφιθέουσι, κ, 413.
ἀμφικαέσσας, ξ, 12.
ἀμφικύπελλον, γ, 63. Φ, 89. ν, 57. ο, 102. χ, 86.
Ἀμφίλοχος, ο, 248.
Amphimacrus, β, 346. δ, 120. 485. σ, 246.
ἀμφιμαάσασθε, υ, 152.
Ἀμφίμεδον, ω, 106. Ἀμφιμεδοντα, χ, 284. παῖδα Μελανθέος * τ' ἀγακλυτὸν, ω, 103. Ἀμφιμέδοντες, ω, 112. Ἀμφιμεδὼν, χ, 242. 277.
ἀμφιμιλλαναι, δ, 661.
ἀμφιμεμυκεν, κ, 227.
ἀμφινέμεσθε, II, 475. ἀμφινέμηται, τ, 132.
Ἀμφίνομ', σ, 124. Ἀμφινόμεος, 423. Ἀμφίνομος, π, 351. 394. 406. σ, 118. υ, 244. 247. χ, 89. ὑὸς Νίσου, σ, 411. Ἀμφινόμου Δυλιχίος, σ, 394. Ἀμφινόμῳ, χ, 96.
Ἀμφίοτα, λ, 261. Ἀμφίονος Ἰασίδαο, λ, 282.
ἀμφιπίλητ. α, 352.
ἀμφιπεσίφιτ, Φ, 175.
ἀμφιπεφιδώσθαι, IV, 272.
ἀμφιπίσσεται, Φ, 523.
ἀμφιπτύχεσι, ε, 63.
ἀμφιπολεύεσκεν, υ, 78. ω, 243.
ἀμφίπολοι, α, 331. ζ, 18. 84. λευκώλενοι, ζ, 239. σ, 197. ἀμφιπόλοισι, α, 357. γυναιξὶ, α, 362. εὐπλοκάμοισι. ζ. 198. ἀμφιπόλῳ χρηϊ, α, 191.
ἀμφιρύτας, II, 251. ἀμφιρύτῃ, α, 50. ἀμφιρύτης, II, 291.
Ἀμφιτρίτη ἀγάσσατο, μ, 97. II, 94. Ἀμφιτρίτης κυανοπέδου, μ, 60.
ἀμφιτρομέων, δ, 820.
Ἀμφιτρύωνος, λ, 265. 269.
ἀμφιφαείνει, II, 202.
ἀμφιφορεῦσι, β, 290. ι, 204. ἀμφιφορῆα χρύσεον, ω, 74. ἀμφιφορῆας λαΐνους, ν, 105.
ἀμφιχυθὶς, π, 214.
ἀμφοῖν, III, 50.
ἀμφότερον, ξ, 505.
ἀμφοτεράσθη, τ, 391.
ἄμφοτον, χ, 10.
ἀμῦναι, ι, 135.
ἀμυάμονα, XXXII, 3.
ἄν' ἴθυν, Φ, 377.
ἄν', pro ἄνα, pro ἄναξ, II, 526. ἄνα, pro ἄναξ, ρ, 354. II, 179. ἄνα, pro ἀνάσσῃ, σ, 13.
ἀναβαινέμεν, δ, 473. ἀναβᾶσα, α, 362. ἀναβῇ, β, 358. ἀναβήμεναι, α, 210.
* ἀναβησταμένοι, ο, 474.
Ἀναβησίτεως, Φ, 113.
ἀναβροξεις, μ, 240.
* ἀναβρυχὲν, λ, 585.
ἀναγκαίη ἦ ἐπείγῃ, τ, 73.
ἀναγκαῖοι θυμῶις, ω, 209. πολεμισταὶ, ω, 498.
ἀνάγκη κρατερὴ μοι ἔπλετ', κ, 273. IV, 113.
ἀναγνοίη, λ, 143. ἀναγνῶσι, τ, 250. * ἀναγνώστης, ψ, 206.
ἄναγον, ε, 441. σ, 88. ἀνάγοντο, τ, 202.
ἀναδέδρομε, ε, 412. κ, 4.

ἀναδύη, ι, 377.
ἀναείρας, Θ, 298. IV, 235.
ἀναθήκας δωτὸς, μολπή τ', ὀρχηστύς τε, α, 152. ἐφιάλας μολπῇ θ' Φόρμιγγι, φ, 430.
ἀναιδείη, ἐπιειμένε, III, 156. ἀναιδείης ἐπίβησαι, χ, 424.
ἀναιδέσι, α, 254. ν, 376. υ, 29. 39. 386. ψ, 37. ἀναιδὴς λάβρος, λ, 597. ὠμοφάγος, ρ, 449.
ἀναμωλυτοῖ, σ, 148. ω, 531.
ἀναίνεαι, ξ, 149.
ἀναίξας, α, 410.
ἀναιρήσεαι, φ, 261. χ, 9.
ἀναίπτον, υ, 135. χ, 356. I, 149.
ἀνακεκλόφαμεν, XVIII, 5.
ἀνακλίναι, λ, 524.
ἀνακλίνεσθε, XLVIII, 3.
ἀνακλιντῆρες, ι, 371. ἀνακλιθῆσαι, δ, 794. σ, 188. ἀνακλιντῆρας, ν, 78.
ἀνακλύζῃ, XXXVI, 4.
Anacreon, α, 10. δ, 336. ε, 402. Θ, 193. ο, 98. φ, 71. I, 4. XXVII, 5.
ἄνακτ', τ, 475. II, 59. ἄνακτα, κ, 216. λ, 569. θαλίφρονα, πτοιλοπόλην, γ, 163. ἵππον, ξ, 139.
ἄνακτες, & ἄναασαι, de Regum filiis & filiabus, XXXI, 17.
ἀνάκλισιν, ο, 556. ἄνακτ βασιλῆϊ, υ, 194 ἄνακτ Φ, γ, 107. ἀντῆθε, ξ, 40. ἑκάστοις, II, 63. 90. XXIII, 1. κεδνοῖσ, ξ, 170. Μεγαμηδείαο, III, 106.
ἀνακτορίην, II, 234.
ἀνακτορίηφι ὕεσσιν, ο, 396.
ἀνάλκιδες, δ, 334. ι, 475. ἄναλκιν, γ, 375.
ἄναλτον, ε, 228. σ, 113. 363.
ἀναμαίξεις, σῇ κεφαλῇ, τ, 92.
ἀναμιτηήσαιμι χάρυβδιν, τὴ ὅλον, μ, 428.
ἀναμορμύρεσκε, μ, 238.
ἄναξ ἔστιν ἡμιτέροιο οἴκοιο, α, 397. εὔθυμος, ξ, 63.
ἀναίξαντ, γ, 245.
ἀναξόμβῳ ἤπειρόνδε εἰς Ἔχετον βασιλῆα, σ, 114.
Anapæstus, pro *Dactylo*, in quovis loco, δ, 90. 120. ι, 283. ο, 83. ρ, 181. υ, 251.
ἀναπηδήσας, III, 41.
ἀναπλῆσαι, ε, 207. ἀναπλήσειν, ε, 302.
ἀναπτέες, II, 231.
ἀναπτήσας δάκρυ, ἢ δάκρυ', β, 81.
ἀνάπυστα ἠοὶ ἠσιν ἀνθρώποισιν, λ, 273.
ἀναρπάξασα, δ, 515. ι, 419. υ, 63. ψ, 316.
ἀναρροιβδεῖ, & ἀναῤῥοιβδεῖ, μ, 105.
ἀναῤῥιπίσειν, π, 328.
ἀναῤσοι, κ, 459. λ, 400. 407. ξ, 85. ω, 111.
ἄναστ', γ, 380. ζ, 175. IV, 92. ἄναστα, ζ, 149. XXXI, 17.
ἀνάστατ, α, 419. η, 23. ι, 552. ρ, 25. IV, 112.
ἀναστατόσουσι, II, 403.
ἀνάστονδ, δ, 177.
ἀναστὰς, δ, 343. ἀναστῇ, σ, 333. ἀναστήσας, ζ, 7.
ἀναστρέφομαι, ν, 326.
ἀναστραφῶν, φ, 394.
ἀναχοίμην, λ, 374. ἀναχὼν, δ, 115.
ἀνατλὰς, π, 205.
ἀναυδὲς, ε, 456. ἀναυδὲ, κ, 378.
ἀναφαίνειν, δ, 159.
ἀναφανδὰ, γ, 221. 222. λ, 454.
ἀναφῆναι, δ, 254.
ἀναχαιτάμῳ, η, 280. λ, 96.
ἄναχθ' ἐὸν, τ, 392.
ἀναχωρήσας, ξ, 453. ἀναχωρήσῃ, ρ, 461.
ἀνάψαι μῶλυν, β, 86. πρυμνήσι' ἀνάψαι, ι, 137.
ἀναψύχειν, δ, 568.
ἀνδάνει αὐτῇ, β, 114.
ἀνδάνακας, ξ, 474.
ἄνδρ' ἄγγελον, ι, 494. μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκὴν, ι, 214. 514. δικαπόλον, λ, 158. ἀριστεπ' ἔμμεναι ἄνδρα, IV, 103. ἀπιθαλὸν, δ, 693. βεβρὸν, ε, 129. γεραίτερον, γ, 24 γήραϊ πρὶν, σ, 53. 80. ἴφθιμον, π, 89. νέον, γ, 24. νεώτερον, β, 188. γ, 125. οἰζυρώτατον, ι, 105. πολύτροπον, α, 1.
Ἀνδραίμονος υἱὸς, Θόας, ξ, 499.
ἀνδρακὰς, ν, 14.
ἄνδρας εἰς ἀλλοδαπὰς, ξ, 231. υ, 220. ἀφείσης. ξ, 218. ἀφίσης, ω, 108. Αἰγυπτίους, ξ, 286. ἐπιχθονίους, IV, 12. μωμητὰς. σ, 260. οἰκοποτῆρας, Θ, 456. τίκτουσι, IV, 12. ὑπερφιάλους, λ, 115.
ἀνδρόμεα χρέα, ι, 297. 347. ἀνδρομέοι ψαμοὶ, ι, 374. ἀνδρομέοιο, χ, 19.
Andronicus Livius, *Homeri Odyssean* vertit *Latinè*, α, 1, 64. ε, 297.
Andronicus Rhodius, λ, 333.
Andron, δ, 797.
Ἀνδρονίων, λ, 270.
ἀνδροφάγοιο, κ, 200.
ἀνδροφόνον διζύϊ μῶμ Φαίακον, ω, 261.
ἀνεβάλετο κυλὰν ἀείδειν, α, 155. Θ, 266.
ἀνεβήσετο, ψ, 1.
ἀνέβραχεν, φ, 48.
ἀνεγείρεαι, δ, 730.
ἀνέγναμψαν, ξ, 348.
ἀνέγνω, α, 216. φ, 205.
ἀνεδύσατο, ρ, 563.
ἀνέδυ, ε, 322. ἀνέδυνε, I, 89. ἀνεδύσατο, ε, 337.
ἀνέδυκε, III, 111.
ἀνεμώοντ, γ, 348.
ἀνείρεαι, α, 231. ἀνειρόμεθ, δ, 461. 651. II, 525. ἀνειρομένη, II, 50.
ἀνέκαεν, η, 13. ι, 251. 308. κ, 358. φ, 181. III, 115.
ἀνέκοπεν, φ, 47.
ἀνέκραγον, ξ, 467.
ἀνεκρέμασε, H, 8.
ἀνεκλῖ, υ, 223. ἀνεκλῖν, ω, 83. ἀνεκλῖς, ι, 350.
ἀνελίαζ, φ, 117.
ἀνέμεινε, σ, 342.
ἀνέμιξε, IV, 52.
ἀνέμισγε, κ, 235.
ἀνεμνήσατο, γ, 211.
ἄνεμοι, ι, 330. κ, 47. χαλεποὶ, μ, 286. ἄνεμ Φ, αἴθρι Φ, II, 433. ζάης, ε, 368. μίξας, τ, 200. II, 433. XXXII, 11. αἰόμων μιῇ Φ ὀρχὸν ἀέντων, ε, 478. ἀργαλέων, λ, 399. 406. XXXII, 14. βυκτάων, κ, 20. δυσκέλευ, ν, 99. μισγομένων, ε, 317. παντίων, ε, 293. 305.
ἀνεμωλίοις βάζειν, κακὸν, δ, 837. λ, 463.
ἀνένεικα, λ, 624.
ἀνένθεν, φ, 129.
ἀνέξομαι, τ, 27.
ἀνέπεισε, I, 121.
ἀνεπλήμεθ, μ, 234.
ἀνέρας ἀλφηστὰς, ν, 261.
ἀνερρίπτει ἄλα ποδί, ν, 78.
ἀνερρίψαν, κ, 130.
ἀνερροίβδησε, μ, 236. 431.
ἀνεχάθομεν, ι, 294.
ἀνέχετο, ψ, 302.
ἀνέχον, σ, 88.
ἀνέτλημεν, γ, 104. ἀνέτλης ζ, 47.
ἀνέφαινε, III, 345. ἀνεφαίνετ, κ, 29. I, 81. ἀνέφαντον, σ, 309.
ἀνέχαζε, π, 277. ρ, 13. χ, 423. ἀνεχείμην, δ, 595.

ἄνεω δὴ ἧεο, ἧδε, ψ. 93. ἧεο ἀνερ, β. 240. αἶδ' ἄνερ ἐγείνατο, η, 144. κ, 71.
ἀνέμνα, κ, 389.
ἀνήγαγε δ' κατέπιφνε Δειπύλοχος, δ, 534.
ἀνήμελκτος, ι, 439.
ἀνήκαζε, δ, 651. ξ, 239. σ, 286. XLV, 2.
ἀνήνοθεν, ρ, 270.
ἀνήνορα, κ, 301. 341.
ἀνηνύσῳ ἐπὶ ἔργῳ, π, 111.
ἀνὴρ, λίξις πολυσήμαντος, α, 1.
ἀνηρείψαντο, ἄρπυια, α, 241. ξ, 371. υ, 77. Θύελλαι, δ, 727.
ἀνήρατο, ι, 109. ἀνήρατο, ι, 123.
ἀνήρπαξαν, ο, 426. ἀνήρπαξε, IV, 117. ἀνήρπασε, IV, 209.
ἀνηρώτων, δ, 251.
ἀνήφθω, μ, 51. 162. ἀνῆψαν, μ, 179. ἀνῆψεν, γ, 274.
ἄνθια, ι, 51. μιλήτικα, XXIX, 15. πέρεν ἄνθια ποίης, ι, 449. ἄνθεσι ὑακινθίνῳ, ζ, 231. ψ, 158.
ἀνθεμὸ' Ὀρεσχάλκῳ, V, 9.
ἀνθεμόεντα, μ, 159. ω, 274. III, 96.
Ἀνθεμῶσαν, μ, 39. 159.
* ἄνθεον ὕλην, II, 139.
ἄνθος, η, 126. κ, 304. πέρεν ἤδεος, III, 375. ἱμερτὸν, IX, 3.
ἄνθρωποι μινυνθάδιοι πελέθουσιν, τ, 328. νήπιοι, II, 532. ἄνθρωποι, ν, 400. ἀνθρώπους ἀλοθρόους, α, 183. γ, 302. ο, 452. πολυπαίσκιος, υ, 195. σφεκλόωσι, β, 65. ἀνθρώπων ἀμειλιχέων, III, 539. αὐδηέντων, ζ, 125. ἐπιχθονίων, α, 167. ἐσσομένων, ἠοίων, Θ, 29. Θνητῶν, α, 219. κακοξεινητῶν, ρ, 587. μερόπων, υ, 49. 132. II, 42. ὀδυζόμενον, ν, 123. σφεκλόνων, II, 274. πολυκλήρων, ξ, 211. τλημοσύνας, II, 191. χαμαιγενέων, IV, 108. χαμαὶ ἑρχομένων, XXVIII, 2.
ἀνίαζ', δ, 460. ἀνιάζῃ, τ, 323. ἀνιάζουσιν, δ, 598. ἀνιάζων, χ, 87.
ἀνιᾶται, ο, 334.
ἀνιείης, β, 185.
ἀνιεμένους, β, 300.
ἀνίη, καὶ πόλυς ὕπν@, ο, 393. τὸ φυλάσσειν πάννυχον ἐχέμεναι, υ, 52.
ἀνιηθεὶς, α, 133. γ, 117.
ἀνίην ἀπερύκειν, μ, 223. δαιτὸς, ρ, 446.
ἀνιηρέστερον, β, 190.
ἀνίησιν, δ, 568. μ, 105.
ANNA, Magnæ *Britanniæ* Regina, λ, 426.
Anna, filia *Fabri*, laudata, XII, 3.
ἀννεῖται, pro ἀνανεῖται, κ, 192.
ἀννίφελ@, ζ, 45.
* ἀννύξας ἀξιῶν', ξ, 485.
ἀνοήμων, β, 270. 278. ρ, 273.
ἀνόητε, ἄφρασ τε, ἀκάμασ τε ἔργα, III, 80.
ἄνομαι, *Priori* longâ, pro ἀναλίσκομαι, β, 58.
ἀνόπαιαν, α, 320.
ἀνόρουσεν, γ, 149. χ, 23.
ἀνόστιμον, δ, 182.
ἀνόστους, ω, 527.
ἄνυσεν, ξ, 255.
ἀνυστάντες, δ, 674. μ, 170. 195.
ἀνυχθῆναι, ε, 320.
ἀνυχθῆναι, β, 63.
ἀνωγαῖα, III, 436.
ἀνωγαποδύναι, I, 185.
ἀνωγομένη, ζ, 141.
ἀντιβόλησε, ω, 87.
ἀντήσειε, III, 288. ἀντήσυμβλ, π, 254.
ἀντιάσειεν, σ, 146.
ἀντίθεον, α, 70.
ἀντίθυρον, π, 159.
Ἀντίκλεια, θυγάτηρ Αὐτολύκου, λ, 85.
Ἀντικλείδης, π, 471.
Ἄντικλ@, δ, 286.
Ἀντιλόχοιο, ω, 78. ἀμύμον@, δ, 187. λ, 467. ω, 16. Ἀντίλοχος κρατερὸς καὶ ἀμύμων, ἐσθλὸν μὲν θείειν ταχὺν, ἠδὲ μαχητὴν, γ, 111. 112.
Ἀντίν@, α, 383.
Ἀντίοπην, Ἀσωποῖο θυγατέα, λ, 259.
ἀντόων, α, 25. ἀντόωσι, γ, 436. ω, 56.
ἀντήχεσθε, τρακτίζως, χ, 74.
ἀντιτορήσων, III, 178. ἀντιτορῆσαι III, 283.
Ἀντιφάτεω, κ, 105.
Ἄντιφ@ αἰχμητὴς, β, 19.
ἄντλον, μ, 411. ἄντλῳ, ο, 478.
ἀντλαὶ ἠελίοιο, μ, 4.
ἄντρῳιο, ι, 235. 298. υ, 21. ὑψηριφέ@, III, 23. ἄντρῳις, XIX, 4. ἄντρον, ι, 216. 218. III, 234. ἐπήρατον, ἠερόεντὰ, ν, 103. 347. λαΐτον, III, 401. παλίσκιον, III, 6. ἄντρῳ, ι, 236. θεσπεσίοιο, ν, 363. ω, 6. ἄντρῳ, III, 359. εὖ εὐόδῃ, XXV, 6. ἠερόεντα, III, 172. παλισκίῳ, XVII, 6.
ἀνύδρῳ, ο, 294.
ἄνυσίν τινα δόμεναι, δ, 544.
ἀνύοσας, III, 337. ἀνύοντας, π, 373.
ἀνώγῃ, α, 316.
ἄνωγμεν, II, 528.
ἀνωϊστὶ, δ, 92.
ἀνωϊστὸν, XXXIX, 1.
ἀνώνυμος, Θ, 552.
ἀνώσαντες, ο, 552.
ἄνωχθι, χ, 437.
ἄξεσθ', φ, 322.
ἄξιον, α, 318. Θ, 405. ο, 387. 428. υ, 383. I, 15.
ἀοιδὴ, α, 159. Θ, 580. II, 188. καλὴ, II, 164. συγερὴ, ω, 199. τῷ γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι, ἥτις ἀκουόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέληται, α, 351. ἀοιδὴν, γλυκερὴν, VI, 59. ἡδεῖαν, Θ, 64. θέωσιν, α, 318. Θ, 498. III, 441. ἱμερόεσσαν, α, 421. σ, 303. IX, 5. λιγυρὴν, μ, 183. μελίγηρυν, II, 519. XVIII, 18.
ἀοιδιάει καλὸν, κ, 227. ἀοιδιάεσ' ὅπῃ καλῇ, ε, 61.
ἀοίδιμον ἔμμεναι αἰεί, II, 299.
ἀοιδοὶ, α, 338. 347. Θ, 479. XXIV, 3. τιμῆς ἔμμοροί εἰσι κ' ἀοιδῆς, Θ, 479. Μουσάων θεράποντες, XXXI, 19. ἀοιδὸς, Μουσάων θεράπων, κ' ἰκηβόλου Ἀπόλλωνος, *Margites*, 1.
ἀολλέες, γ, 412. 427. δ, 448. I, 197.
ἄορ, κ, 333. ὀξὺ, κ, 321. λ, 24. παγχάλκειον, Θ, 403. τετύκοις, κ, 439. λ, 230. χάλκεον, τ, 241.
ἄορας, ρ, 222.
Ἄορτ@, κ' τὸ σὺν αὐτῷ νεκυομαντεῖον, λ, 25.
ἀορτῆρ, σμερδαλέ@, λ, 608. σὺν δ' τροφὸς ἦεν ἀορτὴρ, ν, 438. ρ, 198. σ, 108.
ἀοσητῆρες, δ, 165. ψ, 119.
ἀπαγυιάλαι, ι, 95. 210.
ἀπάγχω, τ, 230.
ἀπαιτίζοντες, β, 78.
ἀπάλαλκε, δ, 766. *Fragment.* 162.
ἀπαλὰς, φ, 151. I, 204. ἀπαλῇ, IV, 88. V, 10. ἀπαλοὶ, III, 275.
ἀπαλὸν, I, 10.
ἀπαλοξήσῃ πὰ κακότητος, ρ, 364.
ἀπαλόχροας, IV, 14.
ἀπαμβλύνεται, XLV, 4.
ἀπαμειβόμεν@, α, 63.
ἀπαμήσαντες, φ, 300.
ἀπαμύνετο, λ, 578.
ἀπαυήναξ, κ, 297. ἀπαυνάσθην, XXXVII, 10.
* ἄπαυλος, υ, 85.
* ἀπαυτάσῃ, II, 152.

ἄπαινης, α, 19.
ἄπαξ θνήσκειν ἄνθρωποι, μ, 22.
πρὸς κῦμα χανεῖν, μ, 350.
ἀπαρχόμενος, γ, 446. ξ, 422.
ἄπασσι, III, 168. ἄπασις, δ, 788. ζ, 250.
ἀπαυρίζειν, ν, 294.
ἀπαυτήλια βάζειν, ξ, 127. 157. 288.
ἀπαυτήλου ψυχῆς ὁρμὴν ὑπαγκάμψαι φρεσίν, VII, 13.
ἀπείτω κακὴν, I, 21.
ἀπεφίσκει, λ, 216.
ἀπεφοῖ' ἐπίσσειν, ψ, 216.
ἀπεδέρετ' ἰμήσσε, λ, 35.
ἀπέδρυφθεν, ε, 435.
ἀπείδης, χ, 364.
ἀπέιμεν, τ, 169.
ἀπεθαύμασε', ζ, 49.
ἀπήλασεν, ν, 126.
ἀπηλάστιον, λ, 212.
Ἀπήμαντος, η, 8.
ἀπήρισεν, ι, 118. ἀπερισσὴν οἴζυν, λ, 620. δῆριν, I, 4.
Ἀπίρηθεν, η, 9.
ἀπήρητον φιλότητος, IV, 133.
ἀπικαίνυτο, Θ, 127. 219.
ἀπικλελαθέτω ὃ δάμβος, ω, 393.
ἀπικόσμιον, μ, 232.
ἀπίκτυπα, ι, 325. ψ, 195.
ἀπίκυμεν, ψ, 121.
ἀπίλασθεν, ι, 538.
ἀπιλήλυθε, 223. ω, 309.
ἀπιμάσατο, ο, 254.
ἀπίνεικαν, π, 326. 360.
ἀπιπλάγχθης, Θ, 573. ο, 381.
ἀπίπτωσιν, Θ, 501.
ἀπίπτων, ξ, 339.
ἀπίσπουσι τὸ ὕδωρ, I, 98.
ἀπίτινξεν, I, 218.
ἄπιτινξε, I, 230.
ἀπορρίζασι, β, 52.
ἀπορύκες, ι, 119.
ἀπισκίδνα', λ, 384.
ἄπιστοῖτας, τ, 302.
ἀπίστασθαι, β, 285. Θ, 150.
ἀπιστούμενθ', ι, 236. 396.
ἀπίσχε, μ, 143. ἀπίσχον, μ, 333.
ἀπίσχεμεν, III, 74.
ἀπισχόμενος, ψ, 312. ἀπίσπε, α, 43.
ἀπίσσειν, γ, 195.
ἀπιυθέας, γ, 88. ἀπιυθὴς, γ, 184.
ἀπίφθεγ', I, 45. * ἀπίφθεγεν, I, 42.
ἀπίφθεθ' ἑῶν ἑταίρων, ε, 110.
ἀπίφθιτο, ο, 268. 357.
ἀπιχθαίρεις, δ, 105.
ἀπιχθάνεται, β, 202.
ἀπίχθη, ω, 74.
ἀπιχθόμενος, κ, 75. π, 114.
ἀπιχώμενα, μ, 321.
ἀπίωσι, ι, 81.
ἀπλειγάς, α, 373. III, 362.
ἀπήμαντον, τ, 282.
ἀπήμων, δ, 519. ε, 40. μ, 167. ν, 138. II, 244.
ἀπηνέα, ψ, 97. 230. III, 261.
ἀπήνην, ἀεσσυῖαν ὑπερφίαλ', ζ, 69.
ὑψηλὴν, εὔκυκλον, ζ, 57. 69.
ἀπήυρα, γ, 192. λ, 202. σ, 272.
ἀπήυρᾳς, δ, 646.
ἀπήωρον, μ, 435.
Ἄπιος γαίης, η, 25. π, 18.
ἀπίῦσιν, ψ, 369.
ἀπιόσσειν, ε, 342. ξ, 258.
ἀπίστεον, ν, 339.
ἄπιχε ὃ φάσγανον ὀξὺ, λ, 94.
Ἄπιων, μ, 418. ξ, 15. 50.
ἄπλοΐδες, ω, 275.
ἄπλως, *Margites*, 5.
ἄπνευς, ε, 456.
ἀποαίνυ, ρ, 322. ἀποαίνυτο, μ, 419. ζ, 309.
ἀποδῦναι, ε, 357.
ἀποδελίξαντες, ι, 151.
ἀποχωμενωθέντα, κ, 301.
ἀποδοῦπ, χ, 61.
ἀποδρωσάσης, ι, 372.
ἀποδρὰς, π, 65. ρ, 516.
ἀποδρύψωσι, ρ, 480.
ἀποδὺς, ε, 343. ἀποδυσάμενος, ε, 349.
ἀποδιόσ, Θ, 318.
ἀποείπω, α, 373.
ἀποέργαθεν, φ, 221.
ἀποέργε, γ, 296.
ἀποερσμένη, IV, 47.
ἀπόηισεν, ρ, 296.
ἀποθρώσκοντα, α, 58.
ἀποιχομένοιο, α, 135.
ἀποκινήσωσι, χ, 107.
ἀποκλίναντ', τ, 556.
ἀποκλεῖναι, ε, 18.
ἀπολεῖσ, η, 107. XXIII, 3.
ἀπολείπει, η, 117.
ἀπολέσ, γ, 234. ἀπολέσκετ', λ, 585.
ἀπομάξειαν, μ, 224.
ἀπόμυ, η, 117.
Ἀπόλλων, Θ, 227. αἶψ' ἑκάεργος Θ, 323. 334. II, 285. 357. ἀργυρότοξος, α, 64. ε, 409. ρ, 251. III, 327. VI, 19. VIII, 5. ἑκατηβόλος, III, 234. εὐιβόλος, IV, 152. κλυτοτόξος, ρ, 494. κυρητόφος, τ, 86. Λητοΐδης, III, 520. Διὸς υἱὸς, Θ, 334. Ἀγυιεὺς Ἀπόλλων, XLVIII, 12. * ἑκατηβελέτα, II, 157.
Apollinis Dindymeni Oraculum, vid. χρησμός.
Apollonii Scholiastes, ε, 125. ρ, 387.
Apollonius Rhodius, ρ, 387. σ, 84.
Apollodorus Athenienſis, ψ, 198.
Grammaticus, μ, 22. 25. ρ, 387, τ, 177.
Apollo, Viris, *Diana*, Fœminis, ſubitæ cauſa Mortis, γ, 279. ο, 409.
ἀπολοίατο, ι, 554.
ἀπολύσομαι, ζ, 219.
ἀπολυμαντῆρα, ρ, 220. ἀπλυμαντῆρες, ρ, 377.
ἀπομαγδαλιὰ, κ, 217.
ἀπομιλυόσῃ, π, 378.
ἀπομόρξατο θάλαρον, ρ, 304. χερὶ παρειὰς, σ, 199.
ἀπονάμῳ, ω, 30. ἀπόνητο, λ, 323. π, 120. ρ, 293.
ἀπονίζεσθε, ψ, 75.
ἀπονίψαμένη, σ, 171.
ἀπόνοσφιν ὄσσε, III, 559.
ἀπόξυνε, ι, 326. ἀπόξυνεν, ζ, 269.
ἀπόπαυε, α, 340.
ἀποπεμπέμεναι, ε, 112. τ, 316.
ἀποπίσῃσιν, ω, 7.
ἀποπλαχθέντες, ι, 259.
ἀποπλεῖναι, π, 331.
ἀποπλύνεσκε, ζ, 95.
ἀποπνείουσι αὐλὸς πολυδευκέος ὀμφὴν πικρὴν, δ, 406.
ἀποποίησε, ξ, 26. χ, 327.
ἀποφθιμένων, ρ, 457.
ἀποπροΐεις, χ, 82.
ἀποπροθέμεναι, Θ, 475.
ἀποπταμένη, λ, 221.
ἀπορνύμενος, II, 29. ἀπορνύμενον, XXXVII, 8.
ἀπόρνυσε, χ, 95.
ἀποῤῥαίσῃ, α, 404.
ἀποῤῥήξας, ι, 481.
ἀποῤῥῶγες αἰχλαὶ, πρηῶλαπες, ν, 98.
ἀποῤῥῶξ, ι, 359. κ, 514.
ἀποσύνδυο, γ, 394. ξ, 331. τ, 288.
ἀποτμηδὲ, ζ, 143. 146.
ἀποτρέχειν, λ, 131. ψ, 279.
ἀποτρίλοφος, γ, 408. I, 287.
Apoſtolii Michaelis Centuriæ, μ, 48. ξ, 330. ρ, 347. σ, 84. 162. 379.
ἀποτρίψασις, χ, 162.
ἀποτρίψασκε, λ, 596.
ἀποτυελίζων μάκρ', III, 280.
ἀποφθίλασιν, γ, 320.
ἀποχίας, ι, 211. ἀποχήσ, τ, 572.
ἀποτίσασιν, μ, 393.
ἀποτίσ, α, 268.
ἀπολμήξας, κ, 440.

ἀπὸ-

ἀπημότατος, α, 219.
ἀπτερέψκυσι, ρ, 232.
ἀπτερος, ξ, 372.
ἀπτεροπῶσι, π, 405.
ἀπφθιμένη, ο, 356.
ἀπφθιμένω, κ, 51.
ἀπφάλεια, ε, 182.
ἀπχάζεο, λ, 94.
ἀπψύχοντα, ω, 347.
ἄπειρος μῦθος, ε, 57.
ἄπλητος, τ, 28.
ἀπύργωτον, λ, 263.
ἄπυος, α, 242. δ, 675. ε, 127.
ἀπώκισε, μ, 135.
ἀπώμοτε, β, 377. ἀπώμοτον, κ, 345. ἀπώμοσε, λ, 332.
ἀπῶσαι, β, 130.
ἀπώσατο, α, 270. ἀπώσω, ο, 280.
ἀρᾳδήσε, ω, 524.
ἀρᾶαὶ, κ, 90. ἀρᾶῆσι, III, 349.
ἄραξις, σὺν δ' ὀστέ', πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς, μ, 412.
ἀρᾳέστατε, ξ, 23.
ἀρᾳεστῆτι, π, 169. ἀρᾳεστὸν, ε, 252.
ἀρᾶται, τ, 533.
Aratus, κ, 86. &c.
ἀρᾴχθη, ε, 426.
ἀρᾴχνια, κάκ', π, 35. λιπὼν, θ, 280.
ἀργαλέον, β, 244. ἀργαλεώτερον, δ, 698.
Ἀργὰ τὸ ἱππηβότον, δ, 562.
Ἀργειφόντης, Διὸς κὰι Μαιάδος ἰὲ, ἄγγελε τ' μακάρεων, χρυσόῤῥαπι, δῶτορ ἐάων, XXVIII, 7. 8. Ἀργειφόντῃ εὐσκόπῳ, η, 137. Ἀργειφόντην Δμήκτορον, α, 84.
Ἀργείων αὐχμηέντων, ω, 81.
ἀργεννῆσ' ὀΐεσσιν, ρ, 472.
Ἄργος Ἀχαϊκῶ, γ, 251.
ἀργὴν χῆνα φέρων ἀνύχοισι, ο, 161.
ἀργῆτι κεραυνῷ, ε, 128. ω, 538.
ἀργινόεντα, XVIII, 12.
ἀργιοδόντων, ξ, 416.
ἄργμηται, ξ, 446.
Argonautarum historia, vid. Ἀργώ.
Ἄργος, κύνα, ρ, 326. Ἄργος κύων, ρ, 292. 300. Ἄργος, Ἀρίστερος υἱὸς, Δμ τὸ φυλακικὸν, Κύων dictus, α, 38.
Ἄργος Ἴασον, σ, 245.
ἀργυρείοιο, α, 137.
ἀργυροήλε, η, 162.
ἀργυρόπεζα, ω, 92. II, 319.
ἄργυρος, κ, 45.
ἄργυφα μῆλα νομεύων, κ, 85.
Ἀργὼ πασιμέλουσα, πανυπόρος νηῦς, μ, 70.
ἀρδμήρες, II, 263.
Ἀρεθόσσῃ, ν, 408. ubi Tres *Arethusæ*.
ἄρειον κὴ κρεῖσσον ὀδὺν, ἢ ὄφ' ὁμοφροσύνῃσι νοήμασιν οἶκον ἔχητον Ἀνὴρ ἠδὲ γυνὴ, ζ, 182. ἀρείων ἀπημοσύνῃσ' ἀκαπίμπει, ν, 133. ἀρείες, πατρὸς πατροῖ, β, 277. ἀρείες κὴ πλέονες, ι, 48. ἀρείω, pro ἀρείονα, γ, 250.
ἀρεσκάρμῳ, θ, 415.
ἀρετᾶς, θ, 329. ἀρετᾶσι, τ, 114.
ἀρετὴς πέρι δῶρα ἔχουσι, ω, 514.
ἄρηϊ, III, 386. XXI, 7.
ἀρηΐος, ψ, 220.
ἀρηΐφαθοι, λ, 41.
ἀρηΐφιλος, ο, 169.
ἀρημέρῳ ὕπνῳ κὴ καμάτῳ, ζ, 2. ι, 403. ἀρημένον ἀνδρὶ μάχεσθαι, δύη, σ, 53.
ἀρὴν ἀπὸ οἶκα ἀμῦναι, β, 59. ρ, 538. ἄμυνον ἀρῶν, χ, 208.
ἀρηρέτις, β, 342.
Ἄρης, *Robustus Tyrannus* apud *Orientales*, VII, 5.
Ἄρης πολέμοιο μιμηλὼς, I, 122. χρυσάνιος, θ, 285.
ἀρησιλαϊ ἐλαφρέτεροι πόδας εἶναι, α, 164.
ἀρῆσιν πίλος ἡμιτέρῃσι μάχοιτο, ρ, 496.
Ἀρήτης, *Alcinoi* Regina, Historiola, η, 74.
Ἀρηϊάδαο, π, 395. σ, 412.
Ἄρηϊος, γ, 414. 440.
ἀρῆϊς, ε, 393.
ἄρθμιοι, π, 427.
ἀρθμῷ, III, 521.
Ἀθηνᾶν καλὴν, λ, 320.
ἀρίγνωτος, δ, 207. ἀρίγνωτ', ζ, 300. ρ, 265. ἀριγνώτη, ζ, 108.
ἀριδείκετε, θ, 282. 401. ι, 2. λ, 354. 377. ν, 48. ἀριδείκετον, λ, 539.
ἀριζήλως, μ, 483.
ἀριθμήσῃ, δ, 411.
* Ἀείσομαι κυανοχαίτην, *Fragment.* 164.
ἀριστεπίτης, θ, 390. ι, 22.
ἀρίσιμα, III, 12.
Ἀρίσταρχος, α, 1. 320. β, 1. 132. δ, 74. η, 24. θ, 352. ι, 73. 199. κ, 3. λ, 582. ξ, 29. ρ, 455. τ, 229. χ, 144. ψ, 296. 310. ω, 1. 190.
Aristarchus & *Aristophanes* temerè Odysseam interrumpunt, ψ, 296. 310. ω, 1. 190. ἀριπῖ, β, 132. ἀριπρεπέα, λ, 582.
Aristarchus ἀξυτόνησε, κὴ ἰβαρυτόνησε, ψ, 196.
Ἀριστίδης, ὁ τοῦ ΦΩΡΙ Κοίδε, XV, 1
ἀριστερὸ χειρὸς, ε, 277. III, 153. 418. Φοίβε Ἀπόλλωνος, III, 423.
ἀριστεύσι, δ, 652. * ἀριστεύσουσιν, H, 173. ἀριστεύσωσιν, I, 6.
ἀρίστη εἶδος, η, 57.
ἀριστῆες, ζ, 34.
Aristippus, XVIII, 1.
ἄριστοι ἀρετῇ, φ, 187. χ, 244. κάρτος, γ, 370.
ἄριστον, *Jentaculum*, π, 2.
Aristoteles, ὁ πίθηξ, ω, 67. ὁ τῇ Κυπρίων πολιτείᾳ, XXXI, 17. Luctibus inesse Voluptatem probat, δ, 102. *Homerum* explicat, κ, 19. μ, 68. Boves *Solis*, *Anni* Dies ἀλληγορεῖ, μ, 129. ὕΨΟΣ *Homeri* declarat, ν, 259. emendat, π, 176. Memoriter laudat ο, 400. ρ, 382. τ, 122. de Canum Vitâ, ὁ τῆς ΦΩΣ ζώων, ρ, 291. χ, 299.
Aristophanes Grammaticus, ι, 221. ξ, 50. ψ, 296. καθ' Σίλδικον, β, 190.
Aristophanis Comici *Scholiastes*, ρ, 322. ω, 538.
ἀείσφαλὲς ἵμμεναι ὑδὸν, ρ, 196.
ἀριφραδὴς, λ, 125. φ, 217. ψ, 73. 273. ω, 328. ἀριφραδίῃσι, ψ, 225.
Ἀρκαδίην πολυπίδακα, μητέρα μήλων, XVIII, 30. Ἀρκαδίης πολυμήλε, III, 2. XVII, 2.
Ἀρκεισιάδαο, δ, 755. Ἀρκεισιάδῃ, ω, 516. Ἀρκεισιάδην, ω, 269.
ἄρκτον, & ἀρκτοφύλακ, ε, 273.
ἅρμασιν, δ, 8. κολλητοῖσιν, ρ, 117.
ἄρμενον, ε, 234. 254. III, 110.
ἁρμόζεο, ε, 162.
Ἁρμονίη, II, 195.
ἁρμονίῃσιν, ε, 248. 361.
Ἀρναῖος δ' ὄνομ' ἔσκε, de *Iro*, σ, 5.
ἀρνειὸς ὄχ' ἀείσας, ι, 432. εἰρενεῶν, α, 25.
ἀρνεῖ, α, 249. π, 126.
ἀρτιέμβλων ἀμφὶ βόεσσι, III, 390.
ἀρτιδυτῆα, μ, 413.
ἀρτύμβιος ἠὲ τι ψυχὴ, α, 5.
ἄρχει κὴ φρονέειν κακὸν ἄμμιν, δ, 667.
ἀρόιμι, III, 264. 364. ἄρσιτο, ν, 422.
ἄρσις λείη, ι, 134.
ἀρτῆρα, *Margites*, 2.
ἀρτύσιν, ι, 122.

ἄεργεον πηκτὸν, ν, 32. ἀεργέϊ, σ, 373.
ἄερσε, δ, 229. πατρὸς, α, 407. κ, 29. υ, 193. φερέσβιος, XXIX, 9.
ἀρόωσιν, ι, 108.
ἁρπαλίων κέρδιον, Φ, 164.
ἁρπαλέως, ζ, 250. ξ, 110.
ἁρπάξαν, κῦμα μέγ', ε, 416. ἁρπάξασα φέρειν πόντονδε θύελλα, κ, 48. ἰχθύσι γαλέη, I, 113.
Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο, α, 241. ξ, 371. υ, 77.
ἄῤῥηκτον τεῖχος, χάλκεον, κ, 4.
ἄῤῥηκτον ἄμμεινον, ἔπος, ξ, 466.
ἄρσας νῆ' ἐρέτησιν, α, 280.
ἄρσασα, ab ἄρδω, VIII, 3.
ἄρσε, φ, 45.
ἄρσενα μῆλα, ι, 238. 438. βῶν πενζαίτηρον, τ, 420.
ἄρσον ἄπαντα ἄγγεσιν, β, 289. πώμασιν ἄρσον ἄπαντας ἀμφορεῦς, β, 353.
Ἀρζακίην κρήνην καλλιρέεθρον, κ, 108.
ἁρπαμένοισι φίλοισι, σὺν, ν, 43.
Ἄρτεμι, πότνια θηρῶν, θύγατερ Διὸς, υ, 61. Ἀρτέμιδα χρυσηλάκατον κελαδεινὴν, IV, 16. Ἀρτέμιδι χρυσηλακάτῳ αἰκυῖα, δ, 122. Ἄρτεμιν, παρθένον αἰδοίην ἰλαοφθόλον, ἰοχέαιραν, XXVI, 2. αὐτοκασιγνήτην Ἀπόλλωνος, XXVI, 1. κασιγνήτην ἑκάτοιο, VIII, 1. ὁμότροφον Ἀπόλλωνος, VIII, 2.
Ἀρτιπυβύλῳ ἀμύμονες, I, 255.
ἄρμα βάζειν, Φ, 240. ἄρμα ἤδη, τ, 248.
ἀρτίπους, Φ, 310.
ἀρτίφρων, ω, 260.
ἄρτυν, ὕλον, ρ, 343. ἄρτυς τελεσκοπίνεις, I, 35. ἄρτυς, σ, 119.
Ἀρτεφάτης Σθυτλαῖον ἐνήρατο, I, 209.
ἀρτύμασι παντοδαποῖσιν, I, 41.
ἀρτυνέουσιν, ω, 277.
Ἀρύβαντος, ῥυδὸν ἀφνειοῖο, ο, 425.
ἄρχεο, XXX, 1.
ἀρχετε, χ, 437.
ἀρχὴ πήματος κυλίνδετο, Φ, 81.
Archilochus Poeta, ξ, 408. ρ, 352. emendatur, σ, 135. imitatur *Homerum*, χ, 412.
ἄρχαμ' ἀείδην, VIII, 8. X. 1. XII. 1. XV. 1. XXI. 1. XXV. 1. XXVII. 1.
ἀρωγοὶ, σ, 231. I, 171. ἀρωγὸς, I, 284.
ἀρώμεθα, τ, 367.
ἄστεμφες, νύκτα, π, 367.
ἀστεμφέως, δ, 419. 459.
Ἀστερὶς, νῆσος, ἣ μεγάλη, πετρήεσσα, δ, 846.
ἀστερόεντα & ὀβελὸς, Not. Grammatica, π, 284. τ, 4. 325.
Ἀστεροπαῖος, *Fragment.* 9.
ἀστὴρ δ' ὡς ἀπέλαμπεν, ο, 108. φαέθοντος, ν, 93.
ἄστυνδε ἴκετο χώρης, Φ, 573.
αὐτοὶ, ν, 192.
ἄφαρ, μ, 312. ξ, 483.
ἀφαρτάλων, κ, 560. λ, 65.
ἄφενδε, ζ, 296. ρ, 5.
ἀσφαλὲς, ζ, 42. ἀσφαλέως, ι, 171. ν, 86. ρ, 235.
Ἀσφαλίων, ὀπηδὸς θοὸν ἅρμα Μενελάου, δ, 216.
ἀσφοδελὸν, λειμῶνα, λ, 538. 572. ω, 13. III, 221. 344.
ἀχαλάα, τ, 159.
ἀχάλλης, β, 193.
ἀχαλόων, τ, 534.
ἄχετοι μέν, γ, 104.
Ἀσωπὸν, λ, 259.
ἄτ', ἠὲ πόνοιο, δόλων, ν, 253.
ἀτιμομένην, χ. ἀγαιομένην, υ, 16.
ἀτιτάλλω, λ, 39.
ἀτιτάλλοντος, θηρὸν μήτηρ, γ, 110. 409.
ἀτίτηλε, III, 400.
ἀτίτηλον, XXXVII, 2.
ἀτιτηλοῖ, II, 228. ἀτιτηθὲ, ρ, 234.
ἀτιτηρὸν τεκέεσσιν, ξ, 1.
ἀτιτηρὴ, φρένας ἠλεὲ, β, 243.
ἀτρεκέως ἄλαλε, γ, 207. π, 93. ρ, 588. σ, 142. υ, 370. χ, 47. XIV. 6.
ἀτιταλλίσιν ὄλονθε, α, 7. 34. κ, 437. χ, 317. 416.
ἀτιτάλλεσθ', τ, 88. ἀτιτάλλων, σ, 57.
ἀτιτάλῳ ἀνδρὶ ἐοικὼς, Φ, 166.
ἀτιμία, ν, 368. ἀτιμήσ, λ, 169.
ἀτίλεσ', Φ, 571. ἀτίλεσε, σ, 244.
ἀτίλεσον, π, 111. ἀτίλεσος, β, 273.
ἀτιμος, ρ, 546.
ἀτίμωσε, β, 90. ἀτιμώσομεν, ι, 42. 549.
ἀτέρμονον, ψ, 167.
ἀτρεπέα δαῖτα φέρουτο, κ, 124. χῶρον, λ, 93. ἀτρεπὲς χώρῃ, π, 279.
ἄτυ συμῤῥῆ, XLII, 1. ἄτην, δ, 261. ἄτης βαρείης, ο, 233.
ἀτιζόμενον, μ, 111. pro ἀμειδόμενον, *Schol. & Var. Lect.*
ἀτίμως, φ, 909.
ἀτιμωτὲ, π, 307.
ἀτιμώζει, ζ, 283. Φ, 309. ξ, 164. ψ, 116.

ἀπμῆσαι, ξ, 57.
ἀπμήσιν ἰαλλειν, ν, 142.
ἄπμον, π, 431.
ἀπμων, ψ, 28.
ἀπταλλε, σ, 322. IV, 115.
ἀπταλλέμεναι, λ, 249.
Ἄτλαντ᾽ ὀυζαίτηρ᾽ ὀλοόφρονα, α, 52. ὀυζαίτηρ, ὀλόεσσα Καλυψὼ, η, 245. Μαῖα, Ἄτλαντος ὀυζαίτηρ, XVII, 4.
ἀτραπιτοὶ διηνεκέες, ν, 195.
Ἀτρείδαο, α, 35. Ὀρέστεο, 40.
ἀτρεκὲς, π, 245. ἀτρεκέως, α, 169. 179. 206. &c.
ἀτρίμας, ν, 92. τ, 212.
ἀτρυγέτοιο, μιδέοντες, ἁλὸς, α, 72.
ἀτρυτώνη, δ, 762. ζ, 324.
ἄτῃ, ρ, 6. ἄτῃ, π, 31. 57. 130. ρ, 599. φ, 369.
ἀτυζόμενοι, ψ, 42. ἀτυζομένων, λ, 605.
αὖα πάλαι, ᾠδίκηλα, τά οἱ πλώουσιν ἐλαφρῶς, ε, 240. νέον κεκασμένα χαλκῷ, σ, 308.
αὐαθῆναι, ι, 321.
αὐγαὶ λαμπρότατα, XXXI, 12. αὐγαὶς ἠελίοιο, β, 181. *λαμπάδες αὐγαὶς, ι, 104. λ, 497. 618. ο, 348.
αὐδὰ, ὅ, τ᾽ φρονέοις, ε, 89.
αὐδὴ, γλυκερὴ οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει, XXIV, 5. αὐδῇ, δ, 160.
αὐδήσατα, ε, 334. κ, 136. λ, 8. μ, 150.
αὐδησάσης, γ, 337.
αὐλείηισι, θύρῃσι, α, 238. ψ, 49. III, 26. XLIV, 2.
αὐλείῃ ὑδὲ, ἔπ᾽, α, 104.
αὐλὴ Διὸς, an *Palatium*, δ, 74. ζ, 303. ρ, 266. υ, 355. ὑψηλὴ, ι, 185. ξ, 5. αὐλῇ, β, 300. κ, 10. σ, 236. αὐλὴν, ο, 554. σ, 100. χ, 376. 474. 494. αὐλῆς, δ, 678. η, 112. 130. ι, 462. ξ, 13. ο, 162. π, 165. 343. σ, 101. φ, 191. 240. χ, 137. 442. 459. αὐλῆς βαθῆς, ι, 239. 338. εὐερκέος, φ, 389. χ, 449. περικαλλέος, α, 425.
αὐλιζομεναῶν, βοῶν, μυκηθμὸν, μ, 265. κλαγγὴ ἅπαντις ὠρθ᾽ συῶν, ξ, 412.
αὖλιν ἐσιέμεναι, χ, 470. ἔχασκον βόες, III, 75. εἰς αὖλιν ἀπιπλίνῃσι νομῆες βῦς τε καὶ ἴφια μῆλα, νομῶν ἐξ εὐθημοσύνων, IV, 169.
αὔλιον, III, 106. ὑψηλοῖσιν, III, 103. 134. 399.
αὐλοῖσιν διδύμοισιν, τ, 227. αὐλὸς παχὺς αἶμ᾽ αἴτης, χ, 18. αὐλῶν ἰμερόεις βρόμος, III, 451. σύ τε * βρόμος αὐλῶν, XIII, 3.
αὐλῶνας κελαδεινὰς, III, 95.
αὖοι, ε, 490.
αὔπνος, κ, 84. I, 190. αὔπνους, ι, 404. τ, 340. 591.
αὐρὴ ψυχρὴ, ε, 469. ὀπωρινῇ, III, 147.
αὔριον, α, 272. η, 318. λ, 350. σ, 23.
αὔσῃ, ut τρὶς ἕκαστον αὔσῃ, ι, 65.
αὔσῃσι, ζ, 170.
αὐστηλὸς, κακὸς εἰρμός, τ, 327.
αὐτοκέλευτα πάντα βροτοῖσι, π, 148. αὐτοκέλευτον, III, 471. 486.
αὐτὴ, ξ, 265. ρ, 434. X, 3. ἠῆλυς, ζ, 122. αὐτῇ, κακῇ, I, 42. γενοίατο, λ, 382.
αὐτῆμαρ, γ, 311.
αὐτῆσι βόεσσιν ἄνδρας ἐς ἀλοδαπὰς, ἐοῦσ᾽, υ, 219.
αὐτμήσας, γ, 289.
αὐτμὴ, ι, 389. ἠδὺς, μ, 369. θερμὸς, III, 110. πυρὸς ἵκετ᾽, π, 290. τ, 9. ἵξετ᾽, τ, 20. αὐτμῇ πυρὸς, III, 137. αὐτμὴν ἀμείγαρτιν ἀνέμων, λ, 399. 406.
αὐτοδίδακτος, χ, 347.
αὐτόθιον, Θ, 449.
αὐτόπες, γ, 322.
Αὐτοκάκης ὄφρα αἴπυ, II, 35.
αὐτοκασιγνήτῃ, κ, 137. αὐτοκασιγνήτῳ, XXVI, 3.
Αὐτόλυκ᾽, τ, 403. Αὐτολύκειον, τ, 466. φ, 220. Αὐτόλυκον, τ, 394. ω, 333. Αὐτόλυκος, τ, 399. 405. 414. 418. 459. Αὐτολύκῳ, τ, 430. 437. 455. μεγαλήτορες, λ, 85.
αὐτόν σε, pro σεαυτὸν, ρ, 81.
Αὐτονόην, σ, 181.
αὐτοπρεπὲς ὡς, III, 86.
αὐτοχεδίην, λ, 535. αὐτοχεδίης, III, 55. αὐτοχεδὸν, χ, 293.
αὐχεῖς, I, 57.
αὐχέν᾽, σ, 95. αὐχένα, παχὺν, ι, 372. ἐιδαρὸν, Θ, 136.
αὐχενίας τένοντας, γ, 450.
αὐχμοῖς, ω, 249.
ἀφαυρεῖται, μ, 64.
ἀφαυσάνει, π, 387.
ἀφαυρότατον, υ, 110.
ἀφίδη, I, 86.
Ἀφείδαντος Πολυπημονίδαο ἄνακτος, ω, 304.
ἀφείλετο, α, 9. τ, 369.
ἄφερον, πασσύτερ᾽, ξ, 99.
ἀφέροντ᾽, τ, 489.
ἀφέσαιμι, ψ, 101. 169. ἀφιείμεν, λ, 543.
ἄφθιτοι, ι, 133. III, 326.
ἄφθονα, II, 536. XXIX, 8. ἄφθονος Δαίμων, XXIX, 16.
ἀφιεῖσαν, *Amiserunt*. longâ, η, 126.
ἀφίετ᾽, χ, 251. 271. ἀφίετο, ψ, 240. ἀφιέντες, II, 234.
ἀφικάνεις, ι, 450. ἀφίκανεν, ψ, 318. III, 228.
ἀφίκετο, α, 171. ἐφικέσθαι, δ, 255.
ἀφίχθαι, ζ, 297.
ἀφνειοῖο, ξ, 200. ο, 425. σ, 275.
ἀφορμηθέντες, β, 375. δ, 748.
ἀφραδέες, λ, 475. *II, 192. ἀφραδέων· ἐπὶ οὔτε νόμοντες, οὔτε δίκαιοι, β, 282.
ἀφραδίῃσιν, αἰεὶ γάρ τε νεώτεροι, η, 294.
ἀφραδίαις, χ, ἀφραδίῃς, ξ, 481.
ἀφραδίῃσιν, ι, 361. κ, 27. ρ, 233.
ἀφραίνει, υ, 360.
ἄφρασ᾽, ὠδ᾽ ἀκόνῃ, III, 80. ἄφρασιν, III, 353. ἀφρασίστερον, XXXIX, 2.
Ἀφροδίτη, δ, 261. δῖ᾽, υ, 68. δῖα, υ, 73. θυγάτηρ Διὸς, Θ, 308. II, 195. IV, 81. 107. 192. φιλομμειδὴς, θ, 362. IV, 17. 49. 56. 65. 156. χρυσέη, IV, 93.
ἄφρηα, φ, 102. ψ, 12. ἄφρων, Θ, 209. ρ, 586.
ἀφροσυνάων, π, 278. ω, 456.
ἀφρῷ μαλακῷ, V, 5.
ἀφυσταμένοι, δ, 359. ἄφυστον, β, 349.
ἀφῶμεν, VI, 22.
Ἀχαιϊάδων, β, 101. γ, 261. τ, 146. φ, 160. ω, 135.
Ἀχαιαὶ εὐπλοκαμῖδες, β, 119. τ, 542.
Ἀχαιϊκῇ, Ἄρηϊ, γ, 251.
Ἀχαιοὶ, β, 112. δῖοι, γ, 116. εὐκνήμιδες, γ, 149. ἥρωες, ω, 68.
ἀχάλκητοι, Θ, 236. ἀχαλκότεροι, υ, 392. Vid. Νόστος.
ἀχέεσσι, τ, 167. ἀχεϊ ἐλεεινοπάτῳ, Θ, 530. μεγάλῳ, κ, 247.
ἀχειρέες, I, 289.
ἄχε᾽ νεφέλη κάλυψε μέλαινα, ω, 314.
ἀχέωσι, ο, 360.
ἀχέρδῳ, ξ, 10.
Ἀχέρωντα, κ, 513.
ἀχεύων, καὶ ἐδυσφόρεον, β, 23. δ, 100.

100. ξ, 40. πυκινόν ὠδ' ἀχεύων, λ, 88. μίγ' ἀχεύων, π, 139. θυμὸν ἀχεύων, φ, 318.
ἀχθόμενος, II. 231.
ἄχθος, 312. ὄβριμοι, ὕλης ἀζαλέης, ι, 233. ἀρύρης, υ, 379. I, 237.
Ἀχιλλῆϊ, ω, 72. 76. 94. &c.
Achillis Epitaphium, ω, 67.
ἀχλὺν θιασεύσιν, η, 41. ἀχλὺς, χ, 88. ἠκικὴ, υ, 357.
ἄχνη, ε, 403. μ, 238.
ἀχνύμενος, δ, 104. 553. 661. η, 297. &c.
ἄχολαν, δ, 221.
ἀχόμεσα, σ, 255. τ, 229.
ἄχος αἰνὸν, π, 87. ἄλαστον, δ, 108. ἄτλητον, λ, 207.
ἀχρεῖον δ' ἐλάσεσιν, σ, 162.
ἀχρημοσύνη, ρ, 502.
ἄχρηστον, I, 69.
ἀψαμένη βρόχον αἰσὺν ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου, λ, 277. χθυσίν, τ, 473. κεφαλῆς, IV, 27. ἀψάμενοι ἐκαίρθην, ι, 386.
ἄψας, φ, 408. ἄψαιτο, ζ, 169. ι, 379. τ, 348. χ, 339.
ἄψια πάντα λύθη, δ, 794. σ, 188.
ἄψορρον, ι, 282. 501. κ, 558. λ, 63.
ἀψορρόου Ὠκεανοῖο, υ, 65.
ἄωροι, μ, 89.
ἀωτεῖται, γλυκὺν ὕπνον, εὕδοντες, κ, 548.
ἑαυτῷ θιασεύοιο, ι, 434. ἑαυτῷ οἰός, α, 443.

B.

Βάζω, III, 320.
βάζεις, δ, 32. εὖ μὲν γὰρ βάζουσι, κακῶς δ' ὅπιθεν φρονέουσι, σ, 167.
βαθεῖ' ἣν αἰὴρ *περὶ νηυσὶ, ι, 144. βαθείας δίνησι, I, 216.
βαθυδίνῃ, κ, 511.
βαθυζώνους, γ, 154.
βαθυκλήρων, XLIX, 2.
βαθύκολποι, IV, 258.
βαθυρρόου, λ, 13. τ, 434. III, 185.
βαθύσκιον, III, 229.
βαθυχοίνοιο, VIII, 3.
βαθύτερα μῆλα, II, 412.
βαῖνε, β, 406. βαίνομεν, λ, 5. βαίνουσι, στυλὰ ποσὶν, III, 28.
Βάκχειος Διόνυσος, XVIII, 46.
Bacchylides, φ, 295.
βάλανον μετοπωρίτιν, ν, 409. ἔκυλον, βάλανόν τε, κ, 242.
βάλε, β, 80. βαλέει, κ, 290. IV, 289. βαλέουσι ἰοισιν, λ, 607.
βάλλεο σῇσιν ἐνὶ φρεσὶ, λ, 453. π, 281.
βὰν, δ, 779. θ, 56. 109. ο, 109. σ, 340. 427. τ, 429. *χ, 179. II, 114. 514.
βάντες, δ, 680. ρ, 575. βάντι, θ, 296. βάντες, αὖ', β, 419.
βάπτει, ι, 392.
βαρεῖα στενάχουσι, ε, 420. κ, 76.
βαρεῖαι Καλυκλῶπες, η, 197. βαρεῖης ἄτης, ο, 233.
βαρὺ πλεῖσον, I, 90.
βαρυφθόγγων λεόντων, IV, 160.
βᾶς, ε, 56. θ, 456.
βασίλεια, δ, 697. ζ, 115. η, 241. ν, 59. π, 337. ρ, 513. 583. αἰδοίη, σ, 313. γυναικῶν, λ, 257. ἰφθίμη, π, 332. ᾠδίφρων, λ, 334. πολυμήτη, δ, 770. βασίλειαν ἀθανάτην, XI, 2. πολυμήτην, ψ, 149. βασιλείης ἀγακλειτῆς, ρ, 370. 468. σ, 350. φ, 275.
βασίλευε, β, 47. λ, 284. τ, 179. βασιλεύομεν, α, 392. βασιλεύῃ, χ, 52.
βασιλεὺς, δ, 618. κ, 110. ξ, 316. ο, 118. τ, 287. I, 16. 141. ἀγαθὸς, ἐ ἵππος, ᾠδίφρων, σκηπτοῦχος, φρεσὶν αἴσιμα εἰδώς, β, 231.
βασιλεύτερον, ο, 532.
βασιλήϊον, δῶμον ὃ γὰρ βασιλήϊόν ἐστι κλεϊνειν, π, 401.
βασπάζονται πιλάρελον ἀμφοτέρῃσι, λαὸν, λ, 593.
βάτην, ω, 360.
βάτραχοι, I, 132. 138. βατράχοισι, I, 59. βατράχοισιν, I, 9. 142. 186. 271. 284. βάτραχος, I, 80. βατράχῳ, I, 262. 266. 280. 283. βατράχων, I, 18. 148. * 171. 282. ἀμφιρύτων, I, 144. αἰχμητάων, I, 259. 282.
βάτων, ω, 229.
βέβακε, θ, 408.
βεβαρηότα, φρένας εἶναι, τ, 122. οἴνῳ βεβαρηότες, γ, 139.
βεβαυῖα, XLVIII, 10. βεβαῶτα, ε, 130.
βεβήκει, α, 360. γ, 410.
βεβλήκατε, λ, 193. II, 20. βεβλήκει, χ, 258. 286. βεβλῆσθαι, μ, 423.
βεβολημένος, κ, 247.
βεβρίθασιν, ο, 333.
βεβρωτυῖα πύρι' ἔχητε, λ, 41.
βέβρυχεν ῥόθιον κῦμα, ε, 412.
βεβρωκὼς βοὸς ἀγραύλοιο, χ, 403.
βεβρώσεται, β, 203.
βεβυσμένον, δ, 134.
βεβῶσα, υ, 14.
βέλεα φονόεντα, ω, 179. IV, 153. XXVI, 6. βελέεσιν ἀγαυοῖς, ι, 124. ο, 410.
βέλει, I, 193. βέλεσιν, π, 277. βέλεσιν ἀγαυοῖς, λ, 172. ἀγαυοῖσιν, γ, 280.
βελόνεα εὐμήκεες, I, 129.
βέλπερον, ζ, 282. III, 36. 170.
βέλτιον, ρ, 18.
βένθια, α, 53. δ, 386. βένθος, δ, 780. βένθουσδε, θ, 51.
βερέθρῳ δεινοῖο, μ, 94.
βῆ, α, 102. 119. 441. &c. II, 408. IV, 69. 221.
βήμεναι, III, 345. βήμεν, III, 222.
βήμεναι, θ, 518. ξ, 327. τ, 295.
βῆν, ι, 196. κ, 60. 169. βῆς, II, 244. αὖ', II, 223. βῆσαν, υ, 158. φ, 188.
βῆσαν πρίλιν, II, 284. βῆσαν, τ, 435. βήσασ ἱερῆς, κ, 275.
βήσεται πειθήνιος, IV, 99.
βηπόρμηνας, ἀείσας, θ, 383. βηπόρμηνες ἄεισαι, θ, 250.
βήτιλω, θ, 49. ρ, 200. χ, 202. 378.
βιάζῃ, ι, 410. μ, 297.
βίαια, β, 236. βιαίως, VII, 17. βιαίως, β, 237. χ, 37.
βίας, γ, 216. λ, 117. ν, 310. π, 189. 255. ρ, 540. χ, 219.
βιβᾷ, III, 225. βιβᾶς, ι, 450. II, 202. βιβῶσι, λ, 538.
βίη Ἰφικληείη, λ, 295. βίλω Ἡρακληείην, λ, 600.
βιήσατο, η, 278. βιήσῃ, φ, 348.
βίηφι κρατερῇφι, ι, 476. μ, 210.
βιοθάλμιος αἰὴρ, IV, 190.
βιοῖο κρατεροῖο, ω, 169. II, 301.
βίον, τ, 127. XXIX, 6. ἀγαθὸν, ο, 490. δύσζηλον, XLII. 2. θυμηρέ', XXX, 17.
βιοτὴ ῥηΐτη πέλει ἀνθρώποισι, δ, 565.
βιότῃ, VII, 10.
βιότιο, μ, 328. ξ, 3. ο, 445. τ, 580. φ, 78. ω, 535. πολέος, β, 126. βιότου ἀμείνονα, α, 160. θυμηρέ', XXIX, 18. βίοτος, λ, 489. ἀπαμείσιος, ε, 394. βιότῳ, ξ, 527.
βιόωνται, λ, 502. βιόωντο, ψ, 9.
βιῶναι, ξ, 359.
βλαβερὸν, τὸ θόρυβοι, III, 36.
βλάβεται, ν, 34.

βλαισὸ, I, 288.
βλάπλησι, α, 195. βλάψε, ξ, 178.
βλεμεαίνων, I, 266.
βλεφάροισι, α, 364.
βλήδ, ρ, 472.
βλημένε, ρ, 490. 493. χ, 18.
βληχὴν οἰῶν, μ, 266.
βλωθρὴν ὄχνην, ω, 233.
βοάγρια, π, 296.
βόας βοσκομένας, Ἠελίε, λ, 107. ἕλικας βόας, εὐρυμετώπας, λ 288. βόε οἴνοπι, ν, 32.
βοείη ἄδηψήτῳ, ν, 142. βοείω ἀδέψητον, υ, 2.
βοείας κνημῖδας, ω, 227. λύσανίε βοείας, II, 487. 503. σὺ ὅπως βοείας, III, 403. βοείην, υ, 96. χ, 346. βόειον εὐχροὲς ἄγρηε, ξ, 24.
βοεῦσιν εὐτρήτοισι, β, 426. ο, 291. II, 407.
βοὴ θεατεσίη, ω, 48.
Βοηδοίδη, δ, 31. Βοηδοίδης, ο, 95. 140.
βοητὺς, α, 369.
βόθρεσι, ζ, 92. βόθρον, λ, 36. 42. πυγόσιον, κ, 517. λ, 25. βόθρε, λ, 94. * κατυδαίῳ σὺι βόθρῳ, III, 112.
βολαὶ ὀφθαλμῶν, δ, 150. βολάων, ἀδαήμων, ἢ πλεῶν, ρ, 283. βολῆσιν, ω, 160.
βόμβησεν, Φ, 190. μ, 204. σ, 396.
βοὸς σύνεωρον, κ, 19.
Βορεοδρομοίτην, ἀμύμονα, I, 228. Βορεοδρομοίτης ἀμύμων, I, 227.
Βορέαο, vis refocillat, ν, 110. ξ, 475. πνοιὴ, κ, 507. Βορέη, ε, 331. ξ, 253. ἀνέμῳ ἀκραέϊ, καλῷ, ξ, 353. 299. Βορέην, ἄνεμον, ι, 67. κραιπνὸν, ε, 385. Βορέης, αἰθρηγενέτης, μέγα κῦμα κυλίνδων, ε, 296. Βορέω ὑπ' ἰωγῇ, ξ, 533.
βοσκέσκοντο, μ, 355. βόσκεται, II, 412. βόσκετο, III, 232. βοσκήσ, ρ, 559 * βόσκης, II, 59. βόσκοι, ξ, 325. τ, 294. βοσκομένας, λ, 107.
βοτάνης, κ, 411. III, 105.
βοτῆρας, ο, 503.
βότρυες, VI, 40.
* βοτῶν ἐπίσπε, XLIV, 1.
βοῶντες, ν, 246.
βυζαΐτε, σ, 78.
βυκόλ', υ, 227. βυκόλε, φ, 193. βυκόλοι, λ, 292.
βυκολίεσκεν, IV, 55.
βυλὰς γυναικείας, λ, 436. θεῶν εἰρεώμεθα, π, 402. θεᾶν, ὁλοὰς ἀλφὼ βυλὰς, λ, 275. πυκινὰς, II, 346.
βύλεαι, ρ, 404. σ, 363.
βύλεσθε, an βάλεσθε, π, 387.
βύλομε, α, 444. βυλεύειν βυλὰς, ζ, 61.
βυλήσιλαι, II, 264.
βυληφόρε ἀγορᾶι, ι, 112. ν, 12.
βύλομ' ἅπαξ πρὸς κῦμα χανὼν, λὰξ θυμὸν ὀλίσσαι, μ, 350.
βυλυτόνδε, ι, 58.
βῶε ὑπαὶ ἰόνες Ἠελίοιο κατήθεον, α, 8. βυσὶν ἔπ' ἀλλοτρίῃσι καθήμενον, υ, 221. ἐϋκραίρῃσιν, III. 209.
βυφόνε, III, 435.
βοῶν, αὐλιζομένων, μ, 265. ἐπιβυκόλος αἴνῃ, γ, 422. εὐρυμετώπων, υ, 212. Ἠελίοιο, μ, 343. 353. 398. ὀρθοκραιράων, μ, 348. φωνὴ, μ, 396.
Βοώτην ὀψὲ δύοντα, ε, 272.
βραδὺς ὠκὺν κιχάνει, Φ, 329.
βραχίονες ἐπάργοὶ, σ, 68.
βρίγμαλος, I, 225.
βρίμῃ μέγα, XLVIII, 2.
βελήσι, XXIX, 9. βρίθησι, τ, 112. βρῖθον, ι, 216.
βριθὺ, μέγα, ἐπάργον, α, 100.
βριτόμηλαι, VII, 1.
βρόμος, XXV, 10. ἱμερόεις, βρόμος αὐλῶν, III. 451. *XIII. 3.
βροτῇ Ζηνὸς, υ, 121.
βρότησε, μ, 415. ξ, 305. I, 201.
βροτὴν, φωνῇ, τ, 545. βροτὴν ἰὼνῆς, IV, 45.
βροτοὶ, α, 32. βροτοῖσι δηλοῖσι, λ, 19. θνηλοῖσι, η, 210. οἱ ζυροῖσι, δ, 197. βροτὸν, ε, 129. θνητὸν, π, 212. βροτῶν ὁσίων, XL, 6.
βρότον μέλανα, ω, 188.
βρόχοι, χ, 472. βρόχον αἰπὺν, λ, 277.
βρύκῃ, βρύκοι, XLVII, 13.
βρώμην, κ, 460. μ, 23. 302. βρώμης, κ, 177. 379.
βρῶσιν, α, 191. ζ, 209. 246. 248. ν, 72. ο, 499. βρῶσις, κ, 176, μ, 320.
βρωτοῖς, I, 30.
βρωτὺν, σ, 406.
βυβλίινον ὄπλον, ᾧ ῥ' ἐπέδησε θύρας, φ, 391.
βυθὸν, I, 118.
βυκλίων ἀνέμων, κ, 20.
βυρσῶν καλαμοτρόφων, I, 126.
βυσσοδόμευον, δ, 676. ρ, 66. βυσσοδομεύων, Φ, 273. ι, 316. ρ, 465. 491. ν, 184.
βῶλον, σ, 373.
βωμοῖς ἱεροῖς, γ, 273. βωμὸς, ρ, 210. II, 88. Δίλφιος, καὶ ἀποψιος, II, 495. θυήεις, θ, 369. θυώδης, IV, 59. βωμῷ, ζ, 162. βωμῶν ἐϋδμήτων, η, 100.
βῶσιν ἐπὶ γαίης ἀλλοτρίης, ξ, 86.
βωτρεῖν, μ, 124.
βώτρες, ξ, 102. ρ, 200.

Γ.

ΓΑιάων, Φ, 284. μ, 404. ξ, 302. *II, 46.
γαιήιον ὑγὸν Τιτυὸν, η, 324.
γαιήοχε, γ, 55. Φ, 350. ι, 528. XXI. 6. γαιήοχος, α, 68. Φ, 322. ἐννοσίγαιος, λ, 220.
γάλα, III, 267. ἄκρητον, ι, 297. ἐπιξείνον, δ, 89.
γαλαθηνὸς, δ, 336. ρ, 127.
γάλακτι, κ, 304. γάλακτος γλυκεροῖο, δ, 88. I, 31. λάικοῖο, ι, 246.
γαλὴν ἰχθίην, I, 113. γαλέην, I, 49. 51. 127. γαλέης κίνδυνον ἀλύξας, I, 9.
Galenus locum *Homeri* illustrat, β, 315. Φ, 169.
γαλήνη, ε, 391. μ, 168. λάικὴ, κ, 94. γαλήνην, ε, 452. η, 319.
γαμβρὸς, γ, 387. γαμβρὸς, δ, 569. η, 313. τ, 406. ἑῶλὸς, Φ, 582.
γαμέειν, ο, 521. γαμέοντι, δ, 208.
γαμήλιος θαλερῆσι, υ, 74.
γάμος, α, 226.
γαμψώνυχες, π, 217. χ, 302.
γανόωσαι, η, 128.
Γανυμήδεα ξανθὸν, IV, 203.
γάνυται, μ, 43.
γαστέρ' ὀνειδίζων ἀγερώχους, σ, 379. ἄναλδε, ρ, 228. λ, 363. κνίσης τὴ καὶ αἵματος, ἐμπλείην, υ, 25. γαστέρα κνίσης τὰ, &c. σ, 117. μεμαυῖαν, ἑλομένην, ρ, 286. γαστέρ μάργε, σ, 2. γαστὸς, III, 296. ἑλομένης, ο, 343.
γάστρῃσι, Φ, 437.
γαυλοὶ, ι, 223.
γαυρόμενος, I, 258.
γεγάασι, δ, 325. ι, 118. ω, 84.
γίγνηθ' ὅτ τι φρένα Λητὼ, ζ, 106.
γεγώνδε, ι, 47. μ, 370.
γείναθ, ζ, 25. η, 57. γείνατ, υ, 202. γεγωμένῳ, γαμέοντι, δ, 208. νήσῳ λίνῳ, η, 198. XXXVII. 13.
γείτονας ἄρμε, I, 66. γείτονες, δ, 16.

16. ε, 489. ι, 48.
γαλάσαι ἀπαλὸν, ξ 465.
γαλαστὲ, Φ, 307.
γαλοιήπιος, IV, 49.
γαλοίωνος, υ, 390. vid. ad γιλώοντες.
γάλοι ἄστεσιν, υ, 346.
γελόω, φ, 105. γελόωντες, σ, 40. υ, 374. γελῶν, I, 171.
γέλω ἴκθιον, σ, 99. γέλων, σ, 349 γέλως ἄστεως, Φ, 326.
γελώοντες, σ, 110. υ, 390.
γέλωρε, υ, 8.
γελώων ἀλλοτρίοισι γναθμοῖσι, υ, 347.
γθυὴν, α, 407. γθυὴν νώτυμον, α, 222.
γθυόβλης, δ, 232. ν, 130.
*γθυοπάδες, π, 176.
γενειήσαι, σ, 176. 268.
γένειον, π, 176. ἀπαλὸν, I, 10. γενειὴν, τ, 473. εὐγενίος, IV, 230. γενεὴν, λ, 582.
γθυόεις, α, 220. γθυόεσσα, λ, 254. 306. 311. γθυόεσσα, ε, 224.
γθυοτῆς, σ, 6.
γίνετο, α, 219. δ, 11. π, 175. φ, 412.
γίνδυς, pro γίνυς, ο, 532.
γίνηαι, κ, 486. γίνηται, β, 374. γθυοῖτο, α, 266. δ, 346. ε, 317. * γθυοίμεθα, II, 65.
γίγ, δ, 62. 63. γίγ ἐῢχ' ἔμμεναι ἀνδρὸς ἐξ ἀζαθῆ, φ, 335. ἀελίγνωτον, (vid. γόγ) δ, 207. βασιλῆϊον, π, 401, βατεόχων, I, 259. 282. βοῶν, υ, 262. III, 309. 353.
γίνυ, ϗ. γίνυς, pro γίνυαι, λ, 319.
γίνωμαι, ε, 473. λ, 73. χ, 167.
γίομ, δ, 66.
γιραὶ, β, 201. ξ, 131. 185. III, 199. γιραὺς, γ, 373.
γίραϊρε, III, 60. γιραίρειν, ξ, 437. γιραίρεις, ξ, 441.
Γιραιὸν, γ, 177.
γιρσίπορον, γ, 24. γιρσίπορος, γ, 362.
γιρσὶ βασιλῆες, XLVI, 3. γιρσὶ ῥάπεσσιν οἷκόνδε ἰδέσθαι, XLVI, 5.
γίρως, δ, 197. ἐσθλὸν, λ, 533. καλὸν, λ, 183. IV, 29. XXVIII, 4. οὐκ ἐλάχιστον, III, 570. τίλεον, III, 129.
γιρύσατο, III, 122.
γίργον σὺν, πιπαλαγμένον ἄζῃ, χ, 184.
γίργον, ῷ, β, 40. 178. πελυπηδέα γίργον, ξ, 386. φίλε, γ, 357. γίργετ', α, 188. γίργετε, β, 39. δύῃ ἀρημένον, σ, 53. 80. κακῷ κακὰ κωμένον, δ, 754.
γιρύσιον, αἴθοπα, οἶνον, ν, 8.
γίρων, β, 157. ἅλιος, δ, 349. ἔνδιος, δ, 450. ἀληθείῃ εἰδὼς, δ, 460. νημερτὴς, δ, 349.
γλύσσαις, υ, 181. γλύσσαις, ρ, 413. φ, 98.
Γῆ, πότνια, πάνδωρε, δότειρα μετλίφρονος ὅλβου, XLI. 1.
γηθήσειν ἀνδρῶν, γιγάντων, I, 7.
γήθησεν, ο, 165. XXXII. 17.
γηθοσύνη, λ, 539. II, 137. γηθόσυνος, ε, 269. I, 63. IV, 218.
γῆμι, α, 36. γῆμαι, φ, 72. 158. γήμαιθ', π, 392. φ, 162. γεγαμμένη ᾧ περ ἥπερ, λ, 272. γῆμεν, λ, 273.
γήρᾳ ὑπὸ λιπαρῷ, λ, 135. ψ, 283.
γήραϊ, β, 16. ω, 232. ἀμῷ, ο, 356. γήραος, α, 246. 347. ψ, 212. II, 193. IV, 106. γῆρας λιπαρὸν, τ, 368. λυγρὸν ἔχεις, mallem legere. * ἔχεις', ω, 249. IV, 245. ἀλοιὸν, IV, 225. χαλεπὸν, λ, 195. 496. γῆρας ἀνύσαι σὺν τέκνοις, ψ, 24.
γηραοσκόμεν, δ, 210.
γηρύετ', III, 425.
Γιγάντεσσιν ὑπερθύμοισι, η, 59. γιγάντων, η, 206. I, 170. 171. Fragment. 175. 217. ἀνδρῶν γηγενέων, I, 7. γίγασι, κ, 120.
γίγνομαι & γίνομαι, Primâ longâ, β, 320.
γιγνώσκω, & γινώσκω, Primâ longâ, π, 136. ε, 193. 296. 281. φ, 209.
Γλαῦκε, *βοστῶν ἱπποσόων, XLIV. 1.
γλαυκῶπις, ν, 385. γλαυκώπιδος, δ, 135. XIX. 2. ἀμβρόσιαι, XXVII, 10. ὀβριμοπάτρης, ω, 539.
γλαφυρὰς νῆας, α, 427. αὐτοὶ γλαφυρῶσι, α, 15.
γλήνης καπνομίνης, ι, 390.
γλυκερὰ, η, 116. λ, 589.
γλυκερώπερον, ι, 28.
γλυκυμείλιχε, V, 19.
γλυκὺν, β, 395. γλυκὺς, ε, 152.
γλυφάνῳ, III, 41.
γλυφίδες, φ, 419.
γλῶσα, τ, 175. γλώσας πέμνειν, γ, 332. ὃ πνεῖ βάλλον, γ, 341.
Γλωσσοχάφοι, κατὰ γλῶσαν πίπτα, δ, 404. τ, 203.
Γναθμοὶ, π, 175.
γναθμοῖσι γελόων ἀλλοτρίοισι, υ, 347. γναθμῶν, σ, 29.
γναθὸς ἵππου, XLVII, 13.
γναμπτοῖς, δ, 369. μ, 332.
γνήσιοι, ξ, 202.
γνοίη, ν, 192. π, 458. ρ, 363. 556. γνοίην, I, 15. γνοίης, ο, 536. ρ, 164. τ, 310. υ, 237. φ, 202. γνοὺς, τ, 468. III, 242. γνώμενας, α, 411. γνῶναι, β, 159. ν, 312. ω, 158. γνώομεν, π, 304. γνῷς, χ, 373.
γναμολογία Homerica Duporti, ω, 514.
γνάθεμος, π, 9.
γνώσεαι, π, 310. γνωσόμεθ', ψ, 109. γνώτην ἀλλήλω, π, 36.
γνωτὸν, ω, 181.
γνῶτον, πεπνυμένω τ' εἰδότε θυμῷ, φ, 218.
γνώω, ξ, 118. ρ, 549.
Γοάασκεν, Φ, 92. γοάοιεν, ω, 189. γοάασκε, IV, 210. 217.
γόμφοισι, ε, 248.
γουνὸν Ἀρκεισιάδαο ἔχθεσ μακάρεσσι θεοῖς, δ 755. γουνὸν Ἑκάβης ἀνακτὸς δεξάμενον, II, 63.
γούνου, α, 216. III, 523. θυλεῦσι, IV, 104. φίλου, XVIII, 1. γόνος, β, 274. μ, 130. ἀελίγνωτος, δ, 207. γόνῳ, II, 90.
γόοιο, δ, 113. 183. 758. δακρυόεντος, δ, 801. αἰψηρὸς ὃ κόπος κερυεροῖο γόοιο, δ, 103. κερυεροῖο πεφαρμάκωσθε γόοιο, λ, 211. πολυδακρύτοιο, τ, 213. 251. φ, 57. γόον θαλερὸν, κ, 457. γόος ἱμερόεις, κ, 398. γόῳ, τ, 268. γόης, α, 242.
γοόων, λ, 195. γοόωντα, τ, 119. γοόωντας, κ, 209. γοόωπις, μ, 234. γοόωσα, δ, 721. τ, 264. 513. γοόωσαν, δ, 800. τ, 210.
Γοργείην κεφαλὴν, λ, 633.
Γόρτυν, γ, 294.
γῦια, ο, 147. ι, 266. σ, 394. υ, 352. II, 117.
γυιάζομαι, λ, 66. ν, 324. IV, 131. 188.
γύιαθ', γ, 92. γύιασι, α, 167. γύιασιν, π, 443. γύιατ', ε, 449. γύιατα, δ, 703.
γυῖον ἀλωῆς οἰνοπέδοιο, α, 193. λ, 192. III, 207. Ἀθηναίων ἱερῶν, λ, 322.
γυιὸς ὑπὲρ, pro γόνατος, τ, 450.
γυιῶμαι, ζ, 147. χ, 312. 344.
γυιώμεν, δ, 483.

γύναι,

γέων, ζ, 142. 169.
γέω, δ, 102. π, 144.
γέων, πάσοντό τι χαίτας, κ, 567.
γεραὸς πυκιμηδέος, α, 438.
Gracorum Reditus ex *Trojâ*, α, 326. δ, 495.
Grammaticorum Futilitas, λ, 622.
γραπτῦς ἀλεείνων, ω, 228.
γρηῒ σὺν ἀμφιπόλῳ, α, 191. ἐφεπλέχθη, ψ, 33. κριοὶ ἶσος, σ, 27. γρηῦ, τ, 385. χ, 411. γρηῢ χ, 481. παλαιγενέες, χ, 395. γρηὺς, β, 377. γρῆυς, ω, 388. κεῖθ' εἰδυῖα, παλαιὴ, τ, 346. γρηῢς ἀπειρεσίη, η, 8. γρηὺς, σ, 184. τ, 361. 386. 467. 503. πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχουσα, τ, 353. *Gronovius*, λ, 519.
γυάλοις, XXV, 5. γυάλων, II, 396.
γυῖα, α, 192. λ, 526. φίλα, Φ, 233. σ, 241. XXXVII, 15. γυίων, ζ, 140. κ, 363. III, 20.
γυμνὸν, λ, 606. γυμνὸς, ζ, 136. φ, 417.
γυμνώδης, ζ, 222. γυμναζόντων, κ, 341. γυμναζῆι, χ, 1.
γύναι, δ, 148. 266. αἰδοίη, ρ, 152.
γυναῖκα, δ, 142. ἀγαθὴν, σ, 275. θυητὴν, λ, 243. πολυκλήρων ἀνθρώπων, ξ, 211. πολυμνήστην, ξ, 64. γυναῖκας ἀμύμονας, ω, 277. βαθυζώνους, γ, 154. δμωὰς, υ, 66. εἰδυίας, ω, 278. ἔργ' εἰδυίας, ω, 277. καλλιζώνους, II, 154. γυναῖκες, ἀκηδέες, ρ, 319. γυνὴ, καλή τε μεγαίλη τε, Ϛ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυῖα, ο, 416. Νάπαια, η, 347.
γυναικείας Ἀρὸ βυλὰς, λ, 436.
γυναίων εἵνεκα δώρων, λ, 520. ο, 247.
γῦπι, λ, 577. γῦπις, χ, 30.
Γυραίην πέτρην, δ, 507. Γυρῆσιν πέτρῃσιν, μεγαίλῃσι, δ, 500.
γυρὸς * ἐν ὤμοισιν, τ, 246.
γωρυτῷ, φ, 54.

Δ.

Δ, Ἐκτιλικὸν, α, 203. β, 296. δ' & δὲ, ἐγκλιτικὸν, &c. περίλκῃ, &c. vid. *Indicem* Iliados.
δαείης, III, 562. δαείω, ι, 280.
δαίπτις, XIX, 5. δαίμενας, ν, 335. ψ, 262. I, 61. III, 205. 443. 468. 471. 486. 529. 531.
δαίμονε δαιτροσυνάων, π, 253. δαίμονες ὀρχηθμοῖο, θ, 263. πολίμοιο, *Fragment.* ad *Iliad.* β. 569.
δαίμονι φωτὶ ἄγλαον, Φ, 159.
δαΐναι, δ, 493. δαίσαι, γ, 187. τ, 325.
δαὶ, α, 225.
δαιδαλέοισι, ε, 32. ἐν ἴντισι, I, 120.
δαιδαλέον, α, 131.
δαιδάλλων, ψ, 200.
δαίδαλον, τ, 227.
δαΐδας, β, 105. σ, 309. τ, 150. ω, 139. αἰθομένας, α, 428. 438. η, 101. δαΐδων ὑπολαμπομένων, τ, 48. ψ, 290.
δαῖε, η, 7. * δαῖε πφαυσκόμενον, II, 444.
δαίεται, α, 48. ζ, 132. δαίετο, ο, 140.
δαΐζων, διαμοιρᾶτο, ξ, 434.
δαῖμον, ἠΐων ἐελμένε, III, 548. ἄφθονε, XXIX, 16. δαίμονας, III, 381. δαίμονες, II, 11.
δαιμόνι', κ, 472. σ, 15. ψ, 174. VI, 26. δαιμόνιε, ξ, 443.
δαιμονίη, τ, 71. ψ, 166. 264. III, 97.
δαιμόνιοι, δ, 774. σ, 405. VI, 17. αἰμονες, λ, 61. ο, 261. ἀγαυῆ, III, 343.
δαίμων, β, 134. III, 138. VI, 31. XVIII, 22. 41. τίς τοι κακὸς ὧδε ἔχεται δαίμων, κ, 64. συγερὸς δ' οἱ ἔχεται δαίμων, ε, 396. χαλεπὸς δέ τις ὧδε ἔχεται δαίμων, τ, 201.
δαίνυ χάμον ἱμερόεντα. pro δαίνυε, *Imperat.* IV, 142. pro ἐδαίνυε, ut δαίνυ πάφον, γ, 309.
δαινύατ', *Penultimâ* longâ, σ, 247.
δαινύῃ, *Mediâ* longâ, θ, 243. *Mediâ* brevi, τ, 328.
δαινύμενοι, α, 369. η, 188. ι, 162. 557. κ, 184. 468. 477. μ, 30.
δαίνυθ', ἑζόμενοι, γ, 471.
δαίνυτ', ἐελκυδέα δαῖτα, γ, 66.
δαιομένοιο πυρὸς μίζα, III, 114.
δαὶς, τίς δαὶς, τίς δὲ ὁμιλος, α, 225. φίλη, θ, 248. An solum de *Hominibus* dicitur, vid. ad *Iliad* ω, 43. & Confer *Suidam*, v. Δαίτη.
δαῖτ', γ, 33. ἀγαθὴν κρειῶν τε καὶ οἴνε ἡδυπότοιο, ο, 206. ἐρατεινὴν, θ, 61. υ, 117. δαῖτα, β, 322. ἀτερπέα, κ, 124. ἐελκυδέα, γ, 66. θαλείαν, γ, 420. III, 477. δαῖτας, α, 374. ἴσας, λ, 184. δαιτὶ, α, 26. θαλείῃ, θ, 76. 99. δαιτὸς, η, 232. ἀναθήμασι, α, 152. ἴσης, θ, 98. ἐοικυίας, σ, 402.
δαίτηθεν, κ, 216.
δαίτην, η, 50. δαίτης, γ, 44.
δαιτρεῦσαί τε, καὶ ὀπτῆσαι, Ϛ οἰνοχοῆσαι, ο, 322.
δαιτρεύσαν, ξ, 433.
δαιτρὸς, α, 141. δ, 57. ε, 331.
δαιτροσυνάων, π, 253.
δαιτυμόνες, non de *Procis*, δ, 621.
δαίφρονα, α, 83. δαίφρονι an *Penelopæ* detur, α, 48. & *Fragment.* 93. δαίφρονος, α, 180. δαίφρων, Φ, 383.
δαίκτόνες, I, 47.
δάκρυ, δ, 114. δάκρυ ἀναστήσας, β, 81. δάκρυα, ε, 84. θερμὰ, δ, 523.
δακρυόεντος, δ, 801.
δακρύοισι πεφυρμένην, σ, 172.
δάκρυον, π, 191. ἐλεεινὸν, Φ, 531. θαλερὸν, λ, 390. πικρὸν, δ, 153. τίεν, ω, 332.
δακρυόφιν, δ, 705.
δακρυπλώειν, τ, 122.
δάκρυσι, λ, 55. δακρύσασα, α, 336.
δακρυχίοντα, ξ, 280.
δακρύων, *Primâ* brevi, *Mediâ* longâ, I, 68.
* δάκτυλον ἄκρον, I, 45.
δαλὸν, ε, 488. δαλῷ, τ, 69.
δάμαρ, δ, 126. δάμαρτα, υ, 290. δάμαρτι, II, 212.
δαμασσαίατο, π, 105.
δαμασσαμένους φρένας οἴνῳ, ι, 454.
Δαμασσειάδην, χ, 293. Δαμασσειάδης, υ, 321. χ, 212. 241.
δαμείη, δ, 790. ρ, 252.
δαμεὶς, γ, 410. ζ, 11.
δαμείω πληγῇσι, σ, 54.
δάμοιν, δ, 495.
δαμόντων, ω, 100.
δαμῆναι, γ, 169.
δάμνασκε, IV, 252.
δάμνᾳ, ξ, 488. IV, 17.
δάμνησι, α, 100.
δαπὰ κεάσσαι, ο, 321.
Δαναοὶ, ε, 306. ω, 46. θρέψαντες Ἄρηος, XXXVIII, 2. Δαναῶν, α, 350. δ, 278. *Fragm.* 178.
δάος μιξὶ χερσὶν ἔχουσα, δ, 300.
δαπέδοισι νηὸς γλαφυρῆς, II, 416.
δάπιδον, κ, 227. λ, 419. χ, 309. 455. ω, 184. II, 523. *Priorem* producit, vid. ad α, 276.
Δαρδανίδη, IV, 178.
Δαρδανίην ἐὔπωλον, XXXVIII, 1.
δαρδάπτουσιν, ξ, 92.
δασαίμεθα, β, 335.
δάσκιος, σ, 86. χ, 476.
δασείας, ζ, 49.
δάσκιον ὕλην, ε, 470.
δάσσηι, ρ, 80.

δαπανήσῃ Ἐρινύς, ο, 234.
δαΐσασθε, τ, 423. δαΐσασθ', υ, 216.
δαὺς δὲ μίζα δίρμα ἰονδάδες αἰγός, ξ, 51.
δαΐων Ϝ, β, 368.
δαπῦσθε, α, 112.
δάφνη, XXV, 9. δάφνης, II, 396. III, 109. δάφνῃσι, ι, 183.
δαφοινὸν, II, 304. XVIII, 23.
δ' ἐγκλιτικὸν, Vid. ad δ'.
δαΐ Ϝ, ζ, 242. Vid. Δόαι'.
δέμνιον, υ, 385. III, 474.
δεδάασθ, π, 316.
δεδαεν, ζ, 233. ψ, 160.
δεδάηκα, III, 470. δεδάηκας, Θ, 146. δεδάηκε, θ, 134. δεδαηκότες, β, 62. δεδαημένος, III, 480.
δεδαὰς Ϝ, α, 23.
δεδαϊγμένον, ν, 320.
δεδάκρυνται, υ, 353.
δέδαχεν, ο, 411.
δέδεγμαι, κ, 92. δέδεται, ο, 232. ω, 228.
δέδεχθε, II, 538.
δέδηε, υ, 353.
δέδι', I, 44.
δεδισκόμην ἢ ϖεσσήυδα, ο, 150.
δεδμημένοι, ζ, 245. 249. δεδμήμην, λ, 621. δέδμητο, α, 426.
δέδορκας, τ, 446.
δέδυκεν, μ, 93.
δεδίμεν, ι, 274.
δεδέχαται, η, 72.
δείδω, δ, 820. ζ, 168. ρ, 188. I, 48. III, 511. δειδιότων, ξ, 60.
δειδίσκετο, σ, 120. υ, 197. δειδισκόμενον, γ, 41.
δείδοικα, Θ, 230. ω, 352. II, 70.
δείδω, ε, 300. 419. 473. μ, 122.
δειελιήσας, ρ, 599.
δείελον, ρ, 606.
δεικανόωντ' ἐπέεσσι, σ, 110. ω, 409.
δεικνύμεν, δ, 59. II, 11.
δείλ', σ, 388.
δειλαί τοι δειλῶν γε καὶ ἐγγύαι ἐχθυάουσι, Θ, 351.
δειλοῖσι βροτοῖσι, λ, 19. μ, 341. ο, 407.
δείματ', pro ἐδείματο, ξ, 8.
δειμαλέοπες, II, 404. * δειμαλέως, pro δαιμαλέως, emendo, III, 407.
δειμαλέον Διὸς ὄπλον, I, 278.
δεῖν δεσμοῖς, VI, 12.
δεινὰ, λ, 156. δεινὸν, γ, 145. δεινότατος, ε, 186. II, 86.
δεῖξ', ε, 241. δεῖξαι, III, 393. δείξας, I, 168. δεῖξαι, III, 367.
δεκπνῆσαι, II, 497. δεκπνύσειαν, δ, 685.
δεσπνῆς, ρ, 170.
δεσπίσσας, δ, 535. λ, 410.
δέσπυε, α, 124.
δεσπόσυνα, II, 181.
δεσποὰ ϖδεμνήκεες, μ, 90.
δέσποινα, κ, 533. λ, 46. δέσποιν, I, 127. δέσποιν, β, 153. κ, 19.
δεσσῇ, ψ, 208. ἀπαλῇ, IV, 88. V, 10. δεσσιν, IV, 182. δεσσῆς, ψ, 240.
δεσσομήσομαι, χ, 349. III, 405.
δεύσαντες, ι, 72. 236. 396. ὄλεθρον, κ, 130. δευσάντων, ι, 257. μ, 203. ω, 533.
δέκ', 160. δέκα, δ, 129. ω, 339.
δεκὰς, π, 245.
δεκάτη, ἢ ἐνδεκάτη πέλεν ἠώς, τ, 192.
δέκλιν, δ, 248.
δέλτισιν, I, 3.
Δελφεῦσι, II, 496.
δελφῖνας, μ, 96. δελφῖνι, II, 400. 494.
Δελφινίῳ, II, 495.
Δελφοῦσ', II, 247. 379. Δελφοῦσαι, II, 256. Δελφούσῃ, II, 276. 377. Δελφούσης, II, 244. 387. Δελφοῦσίν, II, 386.
Δελφῶν, XXVI, 14.
δέμας, β, 401. κὰκ εἶδος, ἄεικες, ω, 17. καλὸς, ρ, 307. δελφῖνι ἐοικὼς, II, 400. ἀθανάτοισιν ὁμοῖος, γ, 468.
δέμνι', δ, 297. φίλα, Θ, 277. δέμνια, δ, 301.
δέμων, ψ, 192. * δέμωνες, III, 188. * δέμων, III, 87.
δένδρεα, τ, 112. καλὰ, IV, 271. μακρὰ, ε, 238. 241. η, 115. σ, 358. XXXVI, 2. πλειόωνες, η, 114. ν, 196. ὑψιπέτηλα, λ, 587.
δενδεύετ', XVIII, 3.
δενδρήεσσα, α, 51.
δεξάμενοι, Θ, 419.
δέξατο, ε, 462.
δεξιὸς, ο, 160.
δεξιπερὲς, α, 121.
δέξο, III, 312.
δέοιμι, Θ, 352.
δεόντων, μ, 54.
δέος, ε, 347 μίζα, II, 447. χλωρὸν, λ, 43. ψυχρὸν, Fragm. 187.
* δέπα', pro δέπαϊ, χρυσέῳ, κ, 316. δέπα', pro δέπαια, τ, 62. δέπα ἀμφικύπελλα, υ, 153. δεπάεσσι, γ, 340. δέπασσιν, Fragment. Odyss. α, 148. χρυσέοις, γ, 472. δέπαϊ χρυσέῳ, γ, 41. δέπας, Θ, 70. ἀμφικύπελλον, καλὸν, γ, 63. ἡδὺ οἶνον, γ, 51. μελιηδέος, γ, 46. Male inter ἀπλόος ponitur à Grammaticis, cum aliis, φ, 246.
δερκέσκετο, ε, 84. 158. δερκομένοιο, π, 439.
δέρμα, δ, 440. βόειον, ξ, 24. βοὸς, III, 49. μίζα δέρμα ταχείης ἐλάφοιο ψιλὸν, ν, 436. νεόδαρτον βοὸς, χ, 363.
δέρμασιν πυκινοῖσιν, β, 291. XVIII, 43.
δέρματ' ἔδαψεν οἰῶν τε καὶ αἰγῶν, ὧν, ξ, 519. ὠρείων ἔκτατο, βαρυφθόγγων τε λεόντων, IV, 160.
δερματίνοισιν, τετραπλῆς σὺν, δ, 782. Θ, 53.
δέρρεν, τ, 421.
δέρτερον, λ, 578.
δεσμὰ, VI, 13. ἀμήχανα, III, 157. καρπερὰ, III, 409.
δέσμαθ' ἕκηται σιδήρεα, α, 204 δέσμαθ' ἵρυκε, II, 129.
δέσματα, Θ, 278.
δεσμεύεθ' ἑλόντες, VII, 17.
δεσμοὶ, Θ, 296. ἀπείρονες, Θ, 340. ἀρχαῖοι, λ, 293. * δεσμῶν αἶσιν μιῇ Ἡφαίστοιο, Θ, 359. δεσμοὺς ἀῤῥήκτους, ἀλύτους, Θ, 274.
δέσποινα, γ, 403. η, 347. τ, 83. δέσποιναν, η, 53. 347. ξ, 127.
δεῦε δ' ἁλῒαν, ι, 190.
δεύεσκον δάκρυσιν ἑμοῖσι, ἐμὸν, η, 260.
δεύη, σὺδὲ εἷς, α, 254. δεύησαι, ζ, 192. ζ, 510. δεύησεσθε, ψ, 128.
δεύομαι, I, 90. δευομένην, I, 189. δεύόμενον, δ, 264.
δεύτατος, α, 286. δεύτατον, ψ, 342.
δέχθαι, IV, 141.
δεχείμην, ξ, 155. III, 546. δεχέμεσθα, υ, 271.
δεψήσας, μ, 48.
δέως, η, 49. λ, 114. ν, 407.
δέω', δ, 373. 466. δεῦε, α, 49. 120.
δεῦεσθαι, ρ, 278.
δεῦοτητα, ζ, 203. δεῦοτῆτι, χ, 229. αἰνῇ, λ, 515. μ, 257.
δεῦόμεν, δ, 226.
Δεῦφόβοιο, Θ, 517. Δεῦφόβῳ ϑυμὸν κελο, δ, 276.
δεῦωθέντες, ι, 66.
Δῆλ', II, 51.
δήλημα κακὸν, II, 364. δηλήματα, μ, 286.
δηλήματα βροτῶν ἁπάντων, σ, 84. 115. φ, 308.
δηλήσαιθ', ν, 124. δηλήσαιθ', χ, 278.
δηλητῆρες, XLVII, 8.

Δηλιάδες κῦραι, II, 157. * 166.
Δήλιον ἄεικλύσης, II, 181.
δῆλον, υ, 333. I, 25.
Δῆλος, I, 61. 90. 135. Δήλε, II, 49. 115. Δήλῳ, ξ, 162. II, 146. ἀμφιρύτῃ, κραναῇ, II, 16.
Δημήτερος ἀγλαοδώρου, Ἐλευσῖνος, *Fragment.* 61.
Δήμητρ' ἠύκομον, σεμνὴν θεὸν, XII, 1.
δημιοεργοὶ, ρ, 383. τ, 135. δημιοεργὸς, III, 98.
δήμιοι, Θ, 259. δήμιον, β, 32. 44. δ, 314. δήμιος, γ, 82. υ, 264.
Δημόδοκ', Θ, 487. Δημόδοκον, Θ, 44. 472. 486. Δημοδόκου, Θ, 537. ἀοιδὸς θεῖος, ν, 28. Δημοδόκε, θ, 106. Δημοδόκῳ, θ, 254. 262. 478. 483.
δημόθεν, τ, 197.
δήμιο, ο, 467. π, 75. τ, 527.
δήμου πίο α, ξ, 428.
δῆμοι ἐς ἀλοδαπῶν, XXXVII, 17.
Δημοπτόλεμον, χ, 266. Δημοπτολέμου, χ, 242.
δήμῳ φᾶμις, ξ, 239.
δήμῳ ἀλλογενάτῃ, β, 366. σὺν Τρώων, ν, 266. πίονι, ν, 322. σὺν ἀλοδαπῷ, Θ, 211.
δῆσεα, ψ, 82. ὀλοφώϊα, κ, 289.
δὴ πείθω, α, 290. 294. β, 221. μ, 309. ο, 422. ρ, 185. II, 343. 436. III, 320. 555. 560. IV, 56. 210. XLVII, 8.
δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος, υ, 216. 290.
δήομεν, δ, 544. ζ, 291. π, 44.
δῆσεν, ω, 514. I, 195. ἀπηνεσίλῳ, I, 4.
δηριόωντε, Θ, 78.
δηϊόωντε, Θ, 76.
δῆσαι, ι, 99. δησάμενοι, β, 430.
Δία Κρονίδην, III, 57. τερπικέραυνον, 75.
Διβάς, II, 222. 242. Διβήμεναι, δ, 635.
Διγλάψας, δ, 438.
Διδράμοι, ε, 100.
Δίε, χρ. Διῆε, ε, 478. τ, 440.
Διειπέμεν, δ, 215.
Διηκεκμυῖαι, ι, 220.
Διηκελιήσας, σ, 148. υ, 180. III, 437. Διηκέλιεν, θ, 195. Διηκελιῆτε, ω, 531.
Διήκτορα, θ, 335. III, 511. Διάκτορον, α, 84. III, 392. Διάκτορ', ε, 43. 75. 194. 145. Θ, 338. ω, 99. IV, 214.
Διάλυσις, β, 377.
Διαμελεῖσι, ι, 291. σ, 338.
Διαμπερὲς, δ, 209. ε, 256. 480.
Διαπέφραδε, ζ, 47.
Διαπρύξαιμι, ξ, 197.
Διαπρήσσω, III, 200. διαπρήσσουσα κέλευθον, β, 429.
Διαπρύσιοι, IV, 19. διαπρύσιον, III, 336. IV, 80.
Διαρραίσῃ, μ, 290. διαρραίσῃ, β, 49. διαρραίσῃσι, α, 251.
Διαρρήδην, III, 313.
Διαρρίπτασκε, τ, 575.
Διασκεδάσῃεν, ρ, 244.
Διασκευασὴς, non ipse Poeta, contra *Casaubon.* λ, 583. Not. in *Schol.*
Διαμήκας, γ, 291. 409.
Διελέβησιν, β, 204.
Διὰ (ζ) τεῖχα κοσμηθέντες, ι, 157.
Διατρύμος, ω, 341.
Διὰ (ξεῖνοι) φορέεσκε, τ, 333.
Διαφυσόμενοι εἶναν, π, 110.
διδαίξαμεν, χ, 422.
διδάσκαλοι, III, 553.
διδάσκεσκεν, α, 384.
δίδδε, δ, 237. ρ, 350. δίδδεν, σ, 141. δίδδε, λ, 356.
διδάντος Διὸς γε, α, 390.
διδύμοισιν, αὐλοῖσιν, τ, 227.
δίδωθι, γ, 380. δίδωμι, ο, 125. υ, 342. III, 561. διδώσῃ, ω, 313. διδῶσιν, σ, 278. διδώσεσθ', ν, 358.
δῖε, φ, 240.
δῖε, χ, 96.
διεδηλήσαντε, ξ, 37.
διέδραμεν, XVIII, 12. διέδραμεν, γ, 177.
διεθείσατε, χ, 494.
διεκοσμήσαντε, χ, 457.
διεμήσατε, XXXVII, 12.
διεμοιρήσατε, ξ, 434.
διέπρᾳ, XVIII, 23.
διέπρεσε, ι, 265.
διεπρήθετο, ο, 383. διέπρηθεν, Θ, 514.
διέπλατο, α, 320.
διεπλοίησε, σ, 339.
διερὸς βροτὸς, ζ, 201. διερῷ ποδὶ φεύγεμεν, ι, 43.
διεσσ, ρ, 398. υ, 343.
διεσκέδασ', ε, 369. 370. η, 275.
διέσυτο, δ, 37.
διέχυσεν, ι, 71.
διέτμαγεν, η, 276. ν, 439.
διεφαίνετο, ι, 379.
διέχουσιν, γ, 456. ξ, 427. τ, 421.
δίζηαι, λ, 99. διζήμενος, α, 261.
Δίῃ σὺν ἀμφιρύτῃ, λ, 324.
διήκαθεν, υ, 187.
διηνεκέως, δ, 836. η, 241. μ, 56.
διήνυσεν, ρ, 517.
διήρεσσα χερσὶν ἐμῇσιν, μ, 444. ἀμφοτέρῃσι, ξ, 351.
διήφυσε, τ, 450.
διϊππίας οἰωνὸς, IV, 4. διΐππῳ, δ, 477. 581. η, 284.
δικαζόμενος, λ, 544.
δικαίῳ, πεπυκμένῳ, ἀνδρὶ, γ, 53. ἐπὶ ῥηθέντι, σ, 413. υ, 322.
δικάσσηνοι, I, 289.
δικασπόλον, λ, 185.
δικέρατα, XVIII, 2. 37.
δίκη γερόντων, ω, 254. Θεῶν, τ, 43. ἀνδρῶν ἀλφηστάων, II, 458.
δίκης κατέκειθε πύλαισι ἀμφοτέροισι, III, 324.
δικλίδες, β, 345. ρ, 268.
δικτύῳ σὺν πολυωπῷ, χ, 386.
δινέομεν πυρίηκα μοχλὸν ἐλόντες, ι, 384.
δινεύει, δ, 541. δινεύων, τ, 67.
δινήεντα, ζ, 89. XX, 2. δινήεντες, λ, 241. XXXIV, 5.
δινηθῆς, χ, 85. δινηθῆναι, π, 63. δινηθῶσιν, III, 45.
δίνῃσι βαθείαις, I, 216.
δινωτῷ ἐλίφαντι καὶ ἀργύρῳ, τ, 56.
Διογένεια, *Fragment.* 255.
διογενὲς, ε, 203. διογενὴς, β, 352.
διοισόμεθ', III, 255.
διοϊστεύσεσι, μ, 102.
διοιχνεῖ, XVIII, 10.
Διοκλῆος, υἱὸς Ὀρσιλόχοιο, γ, 488. ο, 186.
Διόνυσε πολυταίφυλ', XXV, 11. Διόνυσον ἐρίβρεμον, κισσοκόμην, XXV, 1. Ζηνὸς δὲ Σεμέλης ἐρικυδέος ἀγλαὸν υἱὸν, XXV, 2. Διόνυσος ἐριβρεμῆς, VI, 56. Βάκχιος, XVIII, 46. Διονύσου λ, 324.
Dionysii Tyranni jocosa *Homeri* παιγνία, φ, 152.
Διοσκόρους, XXXII, 1.
διοτρεφέες, γ, 480.
δίπλακα, κλῆν, πορφυρέην, τ, 241.
δίπλῆν, τ, 226.
δίπλυχα, γ, 458. μ, 361.
δὶς τόσσον, ι, 491.
διστάντες, μ, 22.
δίσκοισι, δ, 620. δίσκον μείζονα καὶ παχύτερον, Θ, 186.
δίφρακα, XVIII, 8.
δίφριον, Φ, 420. II, 233. δίφρου, ξ, 280. ἀσπίλιον, υ, 259. εὔξοον, δ, 590. ἐρικαλλέα, γ, 481. δίφρῳ, γ, 324. δίφρα εὐξέστην, ρ, 602. δίφρᾳ, γ, 369. δ, 717.
δίχ' ἐάζομεν, γ, 127. δίχα δὲ σφι-

σιν ὕδατι βεβλη, γ, 150.
διχθὰ, διχθάδιαται, α, 23. τὰ ἥτοι τιμὴν ἐδάσαντο. XXI, 4.
διχόμηνος, XXXI, 11.
δίψαλέος, I, 9.
δίψαον, λ, 583.
δίω, λ, 167.
διώκω, VIII, 4. διώκειν, ε, 332. διωκίμειαι, ο, 277.
δίωμαι, φ, 370.
Διώνη, II, 93.
Διωνύσιο, ω, 74. ὑὸν Σεμέλης Διωνύσσον, VI, 1.
δμηθῆ ἵππων, XXI, 5.
Δμήτορι Ἰασίδῃ, ρ, 443.
δμωάων, α, 435. δμωὸν, α, 398.
δνοπαλίξεις, ξ, 512.
δνοφερὴ, ν, 269. δνοφερὴν, ο, 50.
δοάσασθε, ε, 474. ζ, 145. κ, 153. ο, 204. σ, 92. χ, 338. ω, 238.
δοάζ' εἶναι ἀεικέλιος, ζ, 242.
δοιὴ, ἀπὸ, β, 78.
δοιὰ πάλαιθε χρυσῦ, δ, 526. βοάχρια, π, 296. πέλωρα, III, 342.
δοιαὶ γάρ τ' πύλαι ὀνείρων, τ, 562.
δοῖων, β, 336.
δοιὼς ἢ τελέσσας, δ, 129. δ' ἄρ' ἱππήλυθε θάμνως, ε, 476. ἐξήμεθ' μοισθὸς, κ, 84. δοιὼ κυδιόωντες, δ, 18, θρῴσκοντε, δειήμενε δαιτρεσυνάων, π, 253.
δοκίει τ' δὲ λωΐτερον ἢ ἄμεινον, α, 376. β, 141. εἶναι ἄριστον, ε, 360. πεπνυμένος εἶναι, Φ, 388. ἐκ ἀπινύσσειν, ε, 342.
δοκεύει, Ὠρείωνα, ε, 274.
δοκοὶ εἰλάπιναι, τ, 38.
δολίης ἐλήθετο τίχνης, δ, 455. III, 76.
Δολίοιο, ρ, 212. χ, 159, ω, 496. Δολίον, ω, 221. 410. γάρετε, δ, 735. Δολίος, σ, 321. ω, ω, 396. 497. γέρων, ω, 386. Δολίῳ, ω, 408. 491.
δολιχαύλης, ι, 156. *Fragm.* 225.
δολιχὴ νῆσος, λ, 171. δολιχὴν, δ, 393. δολιχῆς, III. 143. δολιχὸν, γ, 169.
δολιχηρέτμοισι, δ, 499.
δολιχόσκιον, τ, 438.
δολόεις, I, 50. δολόεσσα, η, 245. δολόεντα, Φ, 281.
δόλοισι πανοίοισι, γ, 119. 122.
δολόμηλιν, α, 300.
δόλον, β, 93. αἰπὺν, III, 66. ξύλινον, I, 115.
δόλως πολυπτύω, τ, 137.
δολοφρονδὲς, III, 282.
δολοφρονίεσσα, κ, 339.
δόμοιο, α, 330.
δόναξας. III, 47. δονάκων, XVIII. 15.
δονήσεται, II, 270.
δόνπις, ε, 38. ψ, 341.
δορπόμεν, Φ, 539. δορπῆσαι, η, 215.
δόρπον λαρὸν, μ, 283. πύμαθον, β, 20.
δόρυ, ζ. 167. κοῖλον, Φ, 507. νήϊον, ι, 384. τιθαρὸν, I, 206. χαλκοβαρὲς, λ, 531.
δορυσθενὲς, VII, 3.
δὸς, γ, 46. 60. 369.
δόσαν, η, 242.
δόσιν ἀνήνασθ' χαλεπὸν εἶναι, δ, 651. ὃ γὰρ κακὸν ἀνήνασθ δόσιν ἐστὶν, σ, 286.
δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε, ζ, 208. ξ, 58.
δόσκον ἀλήτη, τ, 420. τ, 76.
δόπι, β, 212. δ, 666. φ, 281. 336. II, 337.
δόπιρα μελίφρονα ἔλθε, XLI, 1.
δοτὴρ εὐθρεσέων Ἥβης, VII, 9.
δύλιον, ω, 251. δύλιον, ξ, 340. ρ, 323.
δύλης, δ, 12.
Δυλιχιεὺς, σ, 423. Δυλιχιῆα, σ, 126. Δυλιχιῆς, σ, 394.
Δυλίχιον πολύπυρον, ξ, 335. τ, 292. Δυλιχίῳ, α, 246.
δυλοσύνης ἀνέχεσθ, χ, 423.
δύπησεν, χ, 94. ω, 524. *I, 204.
δῦπον, ε, 401. κ, 556. μ, 202. ποδῶν ὑπὸ δῦπον ἀκούω, π, 10.
δύρᾳ, ε, 243, μακρὰ, χ, 149. νῆϊα, ι, 498. II, 403. ὀξέα, χ, 265. 272. ἐρεμνήκεα, μ, 443. χαλκήρεα, ε, 309.
δύρῃσι, μακρὰ, ε, 162. 370. χ, 251.
δυρατέοισι, III, 121.
δυρήπων, μύζαι, ἵππων, Φ, 512. δυρατέϊ, Φ, 493.
*δυσκλειτὸν, ρ, 116.
δυσκρεοδόκης ἐϋξόου, α, 128.
δῦσε, ο, 368.
δυσμενεῖς, III, 146.
δυσμενέεσσι, III, 121.
δυσμήνιος, μύζαι, ἵππων, Φ, 512. δυσμενέϊ, Φ, 493.
δυσπαλέος καμάτοιο, ε, 493.
δύσπονον, α, 55. δ, 182.
δυσπάρεμοι, II, 532.
δυσπάνυμος, τ, 581. II, 368.
δύω, *Genit. Plural.* antiquus, κ, 515.
δυωδέκα, ι, 159. 204.
δυωδεκάτη, β, 374.
δῶ, pro δῶμα, α, 176.
δῶ Ἄϊδος εὐρυπυλὲς, λ, 570. ὑψερεφὲς, κ, 111. χαλκοβατὲς, θ, 321.
δωδέκα, β, 353.
δωδεκάτην, δ, 747.
Δωδώνην δυσχείμερον, ξ, 327. τ, 296.

δῶμα,

δῶμα, α, 228. κνισοῆεν, κ, 10. κυρίδιον, μάλα καλὸν, σαίπλειον βύσσιο, τ, 579. Φ, 77. μέγα, δ, 15. Θ, 56. μητρώιον, τ, 410. φελκαμὶς, ψ, 50. σμερδαλέον, κ, 398. ρ, 541. φίλον, σ, 420. ὑψιρεφὴς, δ, 15.

δώματα, α, 116. ἀγλαὰ, III, 60. ἡχήεντα, δ, 72. ἱερὰ, κ, 445. καλὰ, λ, 77. κλυτὰ, κ, 60. *μεμιγμένα. I, 59. τετυγμένα, κ, 210. ὑψηρεφέα, δ, 757.

δῶμεν, Θ, 389. ν, 13.

δῶρα, Θ, 399. ἀγλαὰ, δ, 589. ἄμβροτα, σ, 190. ἄπαντα, ν, 135. ἐσθλὰ, I, 16. ἑτοῖμα, ω, 282. καλὰ μέγα, δ, 130. κλυτὰ, Θ, 417. μείλιχα, IX, 2. μυελῷ, 282. ξεινήια, ω, 272. I, 16. φελκαμία, θ, 420. χρύσεα, π, 185. φίλα, θ, 545.

Δωρικὲς τὲ τελχῖνες, τ, 177.

δώροισι, ο, 18. δώροισιν, ω, 284.

δῶρον ἀγαυὸν, III, 441. καλὸν, σ, 300. τιμῆεν, μάλα καλὸν, ὅ τοι κεμήλιον ἔσκε, α, 312. ὕπνε, π, 481. τ, 427. δώρων ὑμεναίων, λ, 520. ο, 247.

δύσῃ, β, 135. ρ, 11. 19. 551. Φ, 280. III, 570. XLVIII, 11.

δωτῆρες ἑάων, Θ, 325.

δωτίνην, ι, 268. λ, 351.

Δωτίῳ ἐν πεδίῳ, XV, 3.

δῶτορ ἑάων, Θ, 335. XVII, 12. XXVIII, 8.

δῶχ', δ, 262. κ, 33.

E.

Ἐ, μάλιστα δημοκόων φιλέεσκε, α, 434. δ, 355.

ἔ ἐν πολέμῳ, χ, 261. *ἓν πολέμῳ, ξ, 222.

ἑᾷ, ν, 359. ἔα, *Imperat.* β, 281.

ἑὰ ᾗσιν δόμοιθ' ἕκαστος, β, 258.

ἑάων, Θ, 509. ἑάς, λ, 109.

ἑάφη, κ, 560. λ, 65.

ἑαδότα, σ, 421.

ἑᾶϊ, κ, 536.

ἑαυτῷ ἀμβροσίαι, IV, 63.

ἔαξαν, γ, 298.

ἔαρος νέον ἱσταμένοιο, τ, 519. πολυαθέος, XVIII, 17.

ἑᾶς, λ, 146.

ἑάσιν, φ, 233.

*ἔασ', ω, 494. ἔασας, σ, 221. *ἐάσασπε, β, 70. *ἔασε, λ, 452. *ἐώσει, κ, 291. *μ, 445. *ξ, 444. *ἐάσειε, δ, 118. *ἐάσῃς, IV. 189. *ἔασον, ψ, 113.

*ἑ αὐτὸν, Θ, 396. ρ, 387.

ἑάων, Θ, 325. 335. XVII, 12. XXVIII, 8.

ἐβάδιζαν, III, 210.

ἔβαζε, λ, 510. ἐβάζομεν, γ, 127.

ἔβαινε, χ, 182. I, 64. II, 115. III, 347.

ἔβαλε, δ, 503. ἔβαλλεν, ε, 479.

*ἐβάλοντο, pro ἐβάλοντο, α, 234.

ἔβαν, α, 211.

* ἐβάπτετο, I, 218.

ἐβάρυνε, ε, 321.

ἐβάστασε, φ, 405. I, 77.

ἐβδομάτῃ, κ, 81. ξ, 252.

ἔβδομον ἦμαρ, μ, 399. ο, 476. *Fragment.* 191.

ἐβεβρύχει, μ, 242.

ἔβη, α, 427. ἔβημεν, ξ, 241. ἔβην, III. 380. ἀνὰ, ι, 177. ἔβησαν, ε, 107. ω, 300. l, 6. ἐβήσετο, η, 135.

ἐβίβασκεν, II, 133.

ἐβιώσατο, θ, 468.

ἔβλαψαν, ψ, 14.

ἔβλεπε, I, 66.

ἐβόησε, κ, 311.

ἐβόσκετο, III, 193.

ἐβύλετο, δ, 725.

ἐβυλόσυνες, ε, 23. ω, 478.

ἐβύλοντο, vid. ἐβούλοντο.

ἔβρεχε, φ, 49. ἔβρεχεν μέγα, VI, 45.

ἐβρεχύτησας, υ, 113. ἐβρεχύτησε, I, 277. ἐβρεχύτησεν, υ, 110.

Ἔβρω καλὰ ῥέοντες, XXXIII, 5.

*ἐβώσατο, I, 75.

ἐγγεγάασιν, ν, 233.

ἐγγύαι ἐγγυάασθε, Θ, 351.

ἐγγυαλίξαι, Θ, 319.

ἐγκλίνει, φ, 368. ἐγκλίνθη, ρ, 161.

ἐγκλίνεσθε, α, 223.

ἐγκλίσεε, ε, 48. ω, 4. ἐγκεκλιμένων, υ, 100.

ἐγκλάσσαν, ζ, 319.

ἐγκλίνετε, β, 9.

ἐγκράτησεν, III, 428.

ἔγκυμον, λ, 178. π, 34.

ἐγκώμιον, ξ, 67.

ἔγνωτε, ι, 293. μ, 363.

ἐγχεσίπηκτ', κυλικῶν, λ, 97.

ἐγχεσπάστητο, λ, 613. ψ, 223.

Ἐγχέλαδον, I, 275.

ἐγχεφάλῳ, ν, 395.

ἐγχιμελίζει, II, 201. ἐγχιμελίζειν, III, 17.

ἐγχλιδὸν, XXII, 3. ἐγχλίνων, III, 119.

ἐγχρίμψῃ, η, 340. ψ, 291.

ἐγχρόσμῳπε, ο, 218.

ἐγκρύψαι, III, 416.

ἔγω, α, 3. 420.

ἔγχεϊ, ζ, 117.

ἐγχρῃσθῶν, υ, 6.

* ἐγρήσατεν, III, 242. ἐγρήσατες, υ, 33. ἐγρήσοντας, υ, 53.

ἔγχεα ὀξύοντας, τ, 33.

ἐγχεσιμώρους, γ, 188.

ἐδάην, δ, 267.

ἔδακε, I, 180.

ἐδαμάσθη, Θ, 231. ἐδαμάσσατο, ι, 516. IV, 3.

ἐδάπτετο, ξ, 208. XXI, 4.

ἐδάσσατ', ζ, 10.

ἔδαφος, ε, 249.

ἔδδεισαν, κ, 219. ν, 184. ἔδδισαν κ, 448.

ἐδέγμην, ι, 513. μ, 230.

ἐδεέλδοσαν, II, 47.

ἐδείματο, ζ, 9.

ἔδειξαν, XXX, 19.

ἐδειπνήκει, ρ, 359.

ἔδειρεν, μ, 359.

ἔδεις οἶκον ἄτιμον, π, 431.

ἔδεκτο, ι, 353. III, 495.

ἐδέξατο, α, 121.

ἐδεξιόωντο, V, 16.

ἔδεον, χ, 189.

ἐδέσμασι παντοδαποῖσι, I, 31. ἐδέσμασιν, I, 175. ἐδέσματα, I, 55.

ἔδευεν ὑπὸ βλεφάροισι πυρωτὰς, Θ, 522.

ἐδεύετο, π, 479. τ, 425.

ἐδεύησεν, ι, 483. 540.

ἐδήδοτο, χ, 56.

ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσῳ, κ, 459.

ἐδήσατο, δ, 309.

ἐδητύος, α, 150. ἄπαστος, ξ, 250.

ἐδίδαξε, Θ, 481. 488. IV, 12.

ἐδίδυ, λ, 288. I, 64.

ἐδινεύομεν, ι, 153.

ἐδίνεον, δ, 19.

ἐδίσκιον, Θ, 188.

ἐδίωκε, III, 350.

ἔδμεναι, ι, 476.

ἔδνα, λ, 116. ν, 378. μυελία, λ, 281.

ἐδόκευν, IV, 125.

ἔδομαι, ι, 369.

ἔδμεν πυελ, ω, 65.

ἔδυν, ψ, 9.

ἐδόνησεν, χ, 300.

ἔδοντο, β, 123. χ, 30.

ἔδοντες, α, 250. 375.

ἔδοξα, III, 208.

ἐδόρπιον, ο, 301.

ἕδος, ζ, 42. II, 109.
ἕδοσιν, α, 160.
ἕδραθεν, υ, 143.
ἕδραι, γ, 7. ϑ, 16.
ἕδρακον, κ, 197.
ἕδρας, γ, 31. 429. XVIII, 42.
ἑδράων, II, 4. ἕδρην, π, 44. αἴδιον, XXVIII, 3. ἕδρης, π, 42.
ἑδριάασϑ, γ, 35. ἑδριόωντο, η, 98. π, 344.
ἕδυ, γ, 329. ἐδύσαϑ, δ, 425. 570. ε, 352. * ἐδύσετϑ, I, 293.
ἐδύνω, III, 405.
ἐδωδῆς, γ, 70.
ἔδωμεν, π, 389.
ἔδων, ι, 297. κ, 379.
ἔδωχ', γ, 437.
ἔεδ'α, α, 277. β, 196.
ἐεδνώσαιϑ, β, 53.
ἐειδομένη, vid. ἐεισαμένη, ζ, 24.
ἐεικοσάβοια, α, 431.
ἐείκοσιν, α, 280. δ, 360.
ἐεικοσόργιον, ι, 322.
ἐεικοσῷ ἔπι, β, 175.
ἔεικτις, β, 85.
ἐεισαμένη, ζ, 24.
ἐείσαϑ, β, 320.
ἐέλδεαι, ε, 310. ἐελδόμενος, α, 409.
ἐέλδωρ, γ, 418.
ἐέλπεϑ, ψ, 345.
ἔεργε, μ, 219.
ἐεργμένον, II, 104.
ἐέργυν, κ, 238.
ἐερμένον, σ, 295. ἔερϑ, ο, 459.
ἐέρση ϑῆλυς, ε, 467.
ἐέρχεϑ, κ, 241.
ἐέσσαί', ξ, 529.
ἔζεϑ, α, 437.
ἔζόμενοι, γ, 471.
ἔζωον, χ, 245.
ἐῇ, λ, 613. ἐὴν, δ, 338.
ἐήνδανε, γ, 143.
ἐῆϑ', ξ, 505. ο, 449.
ἐϑάμωσον, δ, 638. κ, 63. ρ, 367.
ἐϑαμίζεν, ϑ, 451.
ἔϑανεν, ϑ, 226.
ἔϑεν, β, 429. ξ, 299. ἔϑι, μ, 407.
ἔϑειραι, κλαὶ κνάνεαι, VI, 4. πολιαὶ, IV, 229. ἐϑείρας ἀπαλὰς, I, 204.
ἐϑείρε, δ, 369.
ἔϑελ', υ, 136. 141. III, 417.
ἔϑελγα, ρ, 521.
*ἐϑέλεις, γ, 324. ἐϑέλῃ, υ, 342.
ἐϑέλῃϑα, γ, 92. ἐϑέλῃσι, κ, 22. ρ, 92.
ἐϑελήσετϑ, ϑ, 316.
ἔϑελξεν, κ, 318.
*ἐϑέλοι, IV, 38.
ἐϑελοντῆρας, β, 292.
ἐϑέλχῃς, κ, 326. ἔϑελχϑεν, σ, 211.
ἐϑέλω, α, 405.
ἔϑεμεν, γ, 179.
ἐϑέμην, IV, 256.
ἐϑηεύμεϑα, ι, 218.
ἐϑήκαντο, ϑ, 17.
ἔϑηκας, κ, 338.
ἔϑλασεν, σ, 96.
ἔϑνεα νεκρῶν κλυτὰ, κ, 526. χείρων, ξ, 73.
ἔϑορε, οἰκ, κ, 207. II, 119.
ἔϑος, I, 34.
ἐϑύσσε, ι, 327.
ἔϑρεψαν, XXV, 7. ἔϑρεψε, β, 131. ξ, 22.
ἐϑρίγκωσεν ἀχίρδῃ, ξ, 10.
ἐϑωρήσσονϑ', ψ, 369.
εἶα, pro εἶας, ab εἰάω, μ, 41. 274. σ, 345. τ, 201. 531.
εἰαεινῇ σὺ ὥρῃ, σ, 366. χ, 301.
εἶας, τ, 25. εἴασα, κ, 166. εἴασκεν, χ, 427. εἴασε, υ, 164. 272.
εἴαϑ', α, 326. εἴαϑ', γ, 8.
εἶατο, υ, 106.
εἶδε, δ, 153. εἶδεν, ϑ, 531. κεφὰ δάκρυον, εἶδων, λ, 390. ω, 279.
εἰδαλίμας, ω, 278.
εἶδαρ, ἄλεσσι μεμιγμένον, λ, 122. ψ, 270. ἄμβροτον, II, 127. IV, 261. ἄνδινον, ι, 84.
εἰδάσϑω, α, 140. δ, 56. η, 176. κ, 372. μ, 252. ο, 139. ρ, 95. χ, 20. 85.
εἰδείης, ε, 206.
Εἰδοϑέη, ϑυγάτηρ Πρωτέος, δ, 366.
εἰδομένη, α, 105. β, 268. 401. γ, 372. ζ, 22. ϑ, 8. χ, 206. ω, 502. 547.
εἶδος ἀγητὸν, II, 198. ἀγητὸν, ξ, 177. ἀκιδνοτέρη, ε, 217. ἀκιδνοτέρω, ϑ, 169. ἀμπρεπὲς, θ, 176. ἀρίστη, η, 57. IV, 41. ἄριστος, θ, 116. λ, 468. ω, 17. ὑδρηλὸν τ εἶδος, καὶ μέγεϑος, ω, 252. ὀπρεπὲς, XXXI, 16. μάλα μέγας εἰσορόωντι, σ, 4. ὑπείροχον, XI. 2.
εἰδυίῃσι, η, 92.
εἰδυῖαι, α, 428.
εἴδωλον ἀμαυρὸν, δ, 824. 835.
*εἰκέλη, φ, 240.
εἴκελοι, ν, 53. εἴκελον, κ, 304. *λ, 206. εἴκελος, υ, 88. VI, 21. * εἰκέλω, τ, 384.
εἴκτην, δ, 662. εἴκτεν, δ, 27.
εἰλαπινάζεσι, β, 57.
εἰλαπίνη, ἣ χάρμος, α, 226. εἰλαπίνῃ τηλυγέτῃ, λ, 414.
εἶλαρ κύμασιν, ε, 257.
εἰλάπιναί τε δικαὶ, τ, 38. εἰλάπινον δ' ἰσὸν, β, 424.
Εἰλειθυίης, τ, 188.
εἰλήλαϑεν, γ, 318. εἰλήλαϑμεν, γ, 81. εἰλήλαϑώς, τ, 28. υ, 360.
εἰλίποδας, α, 92.
εἰλκομεν, γ, 153.
εἰλύαται, υ, 352.
εἴλυμα αὐτείων, ζ, 179.
εἰλυμένα, ξ, 136.
εἴλυϑε, ε, 403.
εἰμένοι, β, 3. ἀκηδέα, σιγαλόεντα, ζ, 26. ἄμβροτα, η, 260. 265. ω, 59. ἄργυφα, III, 250. ἑκηβολέαι, ϑ, 249. ἐπήρατα, ϑαῦμα ἰδέσϑαι, ϑ, 366. εὐποίητα, ρ, 369. ϑυώδεα, ε, 264. φ, 52. καλὰ, λ, 190. καλεῦ, ζ, 61. καλὰ, ν, 218. ξ, 154. λυγρὰ, π, 457. *πεπυσμένα, II, 184. πλαυγέα, XXXI, 8. ὑφαντὰ, ν, 218. φοινικόεντα, III, 250.
εἰμένοι, ο, 330.
εἰνάετες, γ, 118. ε, 107. ξ, 240. χ, 228.
εἰνάκις, ξ, 230.
εἰναέλιαι, ε, 67. εἰναλίῳ, δ, 443.
εἰνοσίφυλλον, ι, 22. λ, 315.
εἶξαν, β, 40. εἴξασκε, ε, 126. εἴξασκε, ε, 332. εἴξεις, ξ, 221.
εἶπατε, γ, 427. εἰπέμεναι, δ, 282.
εἴποϑεν, α, 115.
εἰρωάζετο, γ, 435.
εἴρεαι, γ, 90. εἴρεο, α, 284.
εἴρεσϑ', ϑ, 529.
Εἰρεσίαι, II, 32.
εἰρεσίῃ, λ, 639.
εἴρηαι, α, 188.
εἰρημένα, μ, 453.
εἰρήνη, ω, 485. ἀγαϑὴ, XLVIII, 5.
εἰρήνης, VII, 16.
εἰρήσεσϑ', τ, 46.
εἰρῆσϑ', ι, 503. εἰρῆτο, π, 11.
εἰρία, σ, 315. χ, 423.
εἰρομένῳ, ο, 263. ω, 114.
εἰροπόκων οἰῶν, ι, 443.
εἴρυς ἰοδνεφὴς, δ, 135. ι, 426.
εἴρυσσον, μ, 395.
εἰρύαϑ', ζ, 265. π, 463.
εἰρυσάμην, κ, 165.
εἴρυτο, χ, 90. ψ, 229.
εἴρω, β, 162. εἴρωμαι, ϑ, 549.
εἰρωτᾷς, δ, 347. ε, 97. ι, 364.

εἰσα-

εἰσαγάγῃσι, κ, 233. 314. 366.
εἰσαναβᾶσα, τ, 594.
εἰς ἄντα ἰδὼν, ε, 217.
εἶσας, γ, 180. δ, 358. 458. η, 43. λ, 184. εἶσεν, δ, 578. II, 489. εἶσεν, λ, 507.
εἰσαφίκῃ, μ, 40.
εἰσεῖδον, η, 117.
εἰσελάων, κ, 83.
εἶσεν, α, 130. ζ, 7. κ, 233. ξ, 49.
εἰσενόησα, λ, 571. 600.
εἰσερύσαντες, μ, 317.
εἰσήλυθεν, δ, 338. ρ, 129.
εἶσόδ', α, 118. εἰσίδωμεν, ι, 148. εἴσιδον, λ, 305. π, 356.
εἰσίδῃσι λεπτὴν, ζ, 264.
εἴσιεις, δ, 148.
εἴσοδος, ἀγορὴ, κ, 90.
εἰσοιχνεύσειν, ζ, 157.
εἰσορόωσ', γ, 246. εἰσορόωντε, γ, 123.
εἴωθε, ρ, 394.
ἐκαέργης, Φ, 323. II, 357. 382. 420. 440. 474. III, 281. 333. 497.
ἑκάεργος, μ, 13.
ἐκάθητο, VI, 14.
ἐκάθιζον, π, 408.
ἑκάιντο, γ, 282.
ἑκακάσατο λίην, υ, 99.
ἐκάμομεν, ι, 130.
ἔκαμψε, ε, 453.
*ἑκατηβελέταο Διὸς πάις ἠδὲ Λατοῦς, II, 157.
ἑκατηβόλος, II, 134. ἑκατηβόλε, υ, 278.
ἑκατόμβας ἀγακλειτὰς, η, 202. ἑξαίτης, τ, 366. ἱερὰς, γ, 144. πληίσας, δ, 352. ἑκατόμβης ἀγαλειτῆς, γ, 59.
ἑκάτῳ, II, 275.
ἔκβασις, ε, 410.
ἐκβήσαντες, ω, 300.
ἐκγεγάασιν, II, 468. ἐκγεγάασι, XLIX, 1. ἐκγεγάοντες, IV, 198.
ἐκγεγάτην, κ, 138. ἐκγεγαυῖα, δ, 184.
ἐκγελάσας, π, 354. σ, 35.
*ἴκγηον, IV, 285. ἔκγονος, γ, 123. λ, 235. ο, 225.
ἐκδῦσαι, χ, 174. ἐκ—δήσας, κ, 96.
ἔκδικον ὄμμα ἔχει Διὸς, I, 96.
ἔκδυε, IV, 166.
ἔκδυνε, α, 437. ἐκδὺς, ξ, 460. χ, 334.
ἐκέασε, ε, 132. η, 250.
ἐκέδασεν, γ, 131. ν, 317. ξ, 242.
ἐκέκασο, β, 158.
ἐκεκεύθει, ι, 348.
ἐκέκλετο, ζ, 71.
ἐκέλευον, δ, 673.
ἐκέλσαμεν, ι, 546.
ἐκεραόμεσθα, β, 323.
ἔκθορε, ψ, 30.
ἐκέχυντο, τ, 539. *I, 242.
ἔκηλον, β, 311.
ἔκθαινον γάλα, σ, 99.
ἐκθεῖσαι, ψ, 179.
ἔκιε, ο, 147. ἔκιες, II, 209. 229. 239. 277.
ἐκίρνα, η, 182. κ, 356. ν, 53.
ἐκίχανε, ο, 257.
ἔκιχεν, γ, 169. ἐκίχημεν, π, 379.
ἐκλαίετο, κ, 557.
ἐκλελάθοιτο, γ, 224.
ἐκλήϊσεν ὀχῆας, ω, 165.
*ἔκλιν' ἑτάρους, χ, 121.
ἐκλίνθη δ' ἑτέρωσε, χ, 17.
ἐκλύζετο, I, 75.
ἐκλύθη, ι, 484. 541.
ἐκλύσεμαι, κ, 286.
*ἐκμαίσατο, III, 508.
ἐκοιμήθημεν, ι, 559. κ, 186.
ἐκόμει, μ, 450.
ἐκόμιζε, ρ, 113.
ἐκομίσατο, ξ, 316.
ἐκόνισεν, I, 204.
ἐκοπώθην, I, 188.
ἐκορέσθην, δ, 541.
ἐκόρυσσεν, I, 122.
ἐκόσμει, η, 13. κόσμιον, V, 11.
ἐκπεπαλαγμένον φρένας, σ, 326.
ἐκπέποτμαι, χ, 56.
ἐκπεφύασιν, η, 35.
*ἔκπιεν, ι, 353. 361. ἔκπιον, κ, 237. 318.
ἐκπλείης, III, 248.
ἐκπολήϊπτις, VI, 50.
ἐκπλήσσει, σ, 230.
ἐκπρεπὲς εἶδος ἔχουσαν, XXXI, 16.
ἐκτετελεσμένη, β, 400. II, 111.
ἐκτετελιπότης, Φ, 515.
ἐκφήνειν, εἰλδὼρ, IV, 223.
ἐκφεύγει, δ, 778.
ἔκρυψαν, ξ, 357.
ἔκτα, α, 300. ἔκταθεν, δ, 537.
ἔκτεμεν, ι, 310.
ἔκτεν, α, 30. τ, 276.
ἔκτενε, α, 36. 299. ἔκτενον, α, 108.
ἐκτετάπεσι, III, 519.
ἐκτιλίσειν, κ, 27.
ἐκτιλίσας, γ, 275.
ἐκτήσατο, υ, 265. III, 24.
ἔκτισαν, λ, 262.
ἐκύκα, εὐ. κ, 235.
ἐκύλινδε, III, 119.
ἔκυσ', ψ, 208. ἔκυσε, Φ, 225.
ἐκφᾶσ', κ, 246. ν, 308.

ἔκφερεν, ο, 469.
ἐκφόρεον, χ, 451.
ἔκφυγε, δ, 502. 512. ε, 235.
ἐκχύμενοι, Φ, 515. ἔκχυτο, τ, 504.
ἐκώκυον, ἐγὼ, τ, 541. ἐκεῖνος, δ, 259.
ἑκὼν, β, 133. γ, 214. δ, 247. 372 377. 649. ε, 100. π, 95. χ, 351.
ἐλαία, γ, 484. 494. ε, 290. ζ, 82. μ, 47. 109. 124. ο, 50. 192.
ἐλαῖαν, ζ, 81. καὶ, ρ, 326.
ἐλαΐγχαιον, υ, 282.
ἐλαίζυε, III, 316.
ἐλαίᾳ τηλεθόωσᾳ, η, 116. λ, 589.
ἐλαίη, ω, 245. τανύφυλλος, ν, 102. 346. ἐλαίης ἱερῆς, ν, 372.
ἐλαΐνεον, ι, 320. ἐλαΐνεᾳ, ι, 394. ἐλαΐνεον, ε, 236. ι, 382. ἐλαΐνος, ι, 378.
ἔλαιον εὐῶδες, β, 339. ὑγρὸν, ζ, 79. 215. η, 107. XXIII, 3.
ἐλαύνεται, Φ, 93. 532.
ἐλάσᾳ, σ, 93. ἐλάσαιο, υ, 51. ἔλασαν, γ, 493.
ἔλασσα, III, 379.
ἐλάστᾳ, IV, 265.
ἐλατὴρ ἀγαθὸς, II, 232. ἐλατῆρας III, 14. ἐλατῆρε κραδίᾃ, III, 265. 377.
Ἐλαφιοίδᾃ ἰοδόκῳ, II, 210.
Ἔλατον, χ, 267.
Ἐλατρεὺς, Φ, 111, 129.
ἐλάτῃσιν ξεστῇς, μ, 172.
ἐλαύνομεν, γ, 157. ι, 465.
ἐλαφηβόλον, XXVI, 2.
ἐλάφοισι ὠκείῃς, ζ, 104. ἔλαφον, μέγαν, ὑψίκερων, κ, 158.
ἐλαφρόπτερος, γ, 370. ἐλαφρόπτεροι, α, 164. ἐλαφρῶς, ε, 240.
*ἐλάχεια, *ι, 116. κ, 509. II, 197.
ἐλάχησεν, III, 570.
ἐλάων, III, 342.
ἔλδεαι, ψ, 6. ἔλδομαι, ε, 219.
ἐλέαιρ', IV, 190. ἐλέαιρον, α, 19.
ἐλέγμην, ι, 335.
ἐλέγχεα, φ, 329. 333.
ἐλέγχει, φ, 424.
ἐλεγχείην, ξ, 38.
ἐλέειν, λ, 204. 205. 209. καὶ, λ, 425.
ἐλεεινὸν, ζ, 327. Φ, 531. π, 219. ἐλεεινοπάτρᾳ, θ, 530.
ἐλεήμων, ε, 191.
ἐλέησε, δ, 365. ἐλέησον, χ, 312. 344.
ἐλεητὸν, ξ, 82.

ἔλειπεν, ξ, 480.
ἔλειφθην, III, 195.
ἕλεκτο, τ, 50.
ἐλέλειπτο, ἐπὶ, Φ, 475.
ἐλελίζετ', XXVIII, 9.
ἐλέλιξεν, ΦΕΙ, ε, 314. ἐλελίχθη, μ, 416. ξ, 306.
ἐλέλυντο, χ, 186.
Ἑλένη, δ, 121. 305. ο, 100. 104. * λ, 441. Ἀρχείη, δ, 184. 296. ψ, 218. οἷα γυναικῶν, δ, 305. ο, 106. Διὸς ἐκγεγαυῖα, δ, 184. ψ, 218. κυνῶπις, ο, 123. πανύπιλος, δ, 305. ο, 171. Ἑλένη, δ, 12. 130. ὑπαπειλή, λάθικωλίσιν, χ, 227.
ἐλέξατο, δ, 305.
ἑλεοῖσιν, ξ, 432.
ἐλέσθαι, Φ, 68.
ἕλεσκον, ξ, 220.
ἐλεύσεται, δ, 340. 424. κ, 267. 540. ἐλεύσεσθαι, α, 168.
Ἐλεφσῖνος, *Fragment.* 61.
ἐλεφαίρομαι, τ, 565.
ἐλέφαντος, δ, 73. τ, 564. κώπη, φ, 7. νεοπρίστῳ, Φ, 404. πρισῷ, σ, 195. τ, 564.
ἕληαι, β, 106. ω, 140. III, 154.
ἐλέλαται, η, 113.
ἐληλέδατ', η, 86.
ἐλθέ, α, 284. ἐλθεῖν, α, 422. ἐλθέμεν, γ, 188. ἐλθὼν, α, 115.
ἑλιγμώνιος, III, 306.
ἕλικας, α, 92. γναμπὰς, IV, 164. * ἔπι γναμπὰς, III, 87.
ἑλικοβλέφαρε, V, 19.
ἑλικῶπις, III, 192.
ἑλίπων βοῶν ἐπιβουκόλος, χ, 292.
Ἑλικάονα, XXI, 3. Ἑλικάονος, I, 1. ξαυθῷ, XL, 2.
ἑλικοπέδης, XXXII, 1.
ἑλίπτοιο, Φ, 125.
ἑλίσσει, XXXI, 3.
ἑλίσσῃ, κ, 24. υ, 24. 28. II, 361.
ἑλκέμεν, σ, 12.
ἕλκετο, τ, 506. VI, 32.
ἑλκεχίτωνες, II, 147.
ἕλκων', π, 276.
ἕλκωσι, σ, 87. ἑλκάβετ', ε, 325.
Ἑλλάδα, δ, 726. 816. λ, 495. ο, 80.
Ἑλλήσποντῳ πλατεῖ, ω, 82.
ἐλλιτάνευεν, η, 145. ἐλλιτάνευσαι, κ, 481.
ἑλλὸν ποικίλον, τ, 228.
ἑλόεσσι, δ, 252.
ἑλοίατο, υ, 117.
ἕλον τὸ, ξ, 474.
ἑλῶσι, δ, 750. 759.
ἑλόχευσε, III, 230.
ἑλόωσι, η, 319.
ἔλπεαι, φ, 314. ἔλπει, β, 91. ν, 380. ἔλπετο, γ, 275.
Ἐλπήνορ, λ, 57. Ἐλπήνορα, μ, 10. Ἐλπήνορος, λ, 51. Ἐλπήνωρ, κ, 552.
ἐλπίδος, π, 101. τ, 84.
ἐλπωρὴ, β, 208. ξ, 314. η, 76. ψ, 287.
ἕλσας, χ. ἑλάσας, ε, 132. η, 250.
ἕλυεν, η, 6. II, 405. ἕλυσε, ω, 380. ἕλυσαν, β, 418.
ἐλυσθείς, ι, 433.
ἔλων, α, 318. δ, 2.
ἑλὼν, δ, 66. 506.
ἐλῶντα, III, 355.
ἔλωρ ἠδὲ κύρμα ληίδος, γ, 271. γίνωμαι, ε, 473. γένηται, ν, 208. ἔλωρ γένετ', ω, 291.
ἔμ', ε, 99.
ἐμαθον, I, 101.
* ἐμάρνω, III, 140.
ἐμαρναμεθ', ω, 41. ἐμάρναο, χ, 228.
ἔμαρπτε, υ, 56. ἔμαρπτεν, ω, 389.
ἐμάχοντο μάχην, ι, 54. χ, 245.
ἐμβαίνων, κ, 164.
ἐμβαλέειν, δ, 298. ἐμβάλετ', ψ, 179.
ἐμβασίλευε, ο, 412.
Ἐμβασίχυτον, I, 208. Ἐμβασίχυτε, * Τυρφάγε υἱὲς, I, 136.
ἐμβεβαὼς, XXX, 9.
ἔμβη, δ, 656. λ, 256.
ἐμβρυον, ι, 245. 309. 342.
ἐμέθεν, δ, 592. ζ, 289.
ἐμείναμεν, ι, 151. 231.
ἐμεῖο, γ, 237.
ἔμελλεν μοι πεῦσε μετακλῆσαι κῆ ἔρεσθαι, π, 465.
ἔμελλεν, δ, 274.
ἐμέλπετο, δ, 17. ν, 27.
ἐμέμηκον, ι, 439.
ἐμεμάκει, μ, 395.
ἐμέμφετο, I, 69.
ἐμήδετο, III, 46.
ἔμηκατο, γ, 194. 303.
ἐμηκάσαντο, μ, 373.
ἐμίγη, η, 61. ψ, 219. XXXI, 14.
ἔμικτο, α, 433.
ἐμιμνεν, τ, 50. ἐμίμνομεν, π, 368. ἐμίμνον, ψ, 38.
ἐμισγέσκοντο, υ, 7. ἐμισγόμεθ' α, 209. δ, 175. ἔμισγεν, α, 110.
ἐμίχθη, χ, 329. ἔμιχθεν, I, 43.
ἔμμιχθεν, ρ, 226. ἐμμιχθῆς, σ, 361.
ἐμμαπέως, ξ, 485. IV, 181.
* ἐμμιμαώτης, ψ, 127.
ἐμμορέμεν αἰεὶ, ι, 386. φ, 69.
ἔμμορε, λ, 337. IV, 37.
ἐμμορέμ εἰσι πηῶν ἐ αἰδέω, αἰδὶ, vid. αἰσιδί.
ἔμνηπας, γ, 103.
ἐμνώοντο, IV, 24.
ἐμόγησε, δ, 107. ἐμόγησεν, δ, 106. 152. 170. ω, 206.
ἐμπάζεο, α, 271. 305.
ἔμπαιον, *Medio* Communi, ν, 379. κακῶν ἔμπαιος ἀλήτης, φ, 400.
ἐμπιλάσειν, III, 520.
ἔμπισε & ἔμπισεν, β, 54. δ, 508. ε, 50. 318. ζ, 116. μ, 266. ο, 374. ἔμπισαν, Aor. β, IV, 200.
ἐμπίμπλαν ἐθέλων οἶκον, XXIX, 10.
ἐμπλεῖην, σ, 118. υ, 26. χ, 3.
ἐμπλήγδην, υ, 132.
ἐμπλῆς, Φ, 16. ἐμπλήσαιτε, σ, 45. ἐμπλήσασ', Φ, 495. ι, 209. 212. ἐμπλήσαις νηδύν, ι, 296. ἐμπλησέμεν, κ, 573. λ, 31. ἔμπλησον, β, 353.
ἔμπνυσε, ω, 519. ἔμπνευσεν, VI, 33.
ἐμποίησεν, I, 183.
ἐμπολέωντο, ε, 455.
ἔμπορος, β, 319. ω, 299.
ἐμυθήσαντο, β, 172. μ, 223. 451.
ἐμφορέωντο, μ, 419. ξ, 309.
ἔμφυλον, ο, 273.
ἔναιον, γ, 292.
ἐναίρεο χρῆα καλὸν, τ, 263.
ἐναίρων ἦρας, XVIII, 13.
ἐναίσιμον, β, 159. ρ, 321.
ἐναλίγκια, ν, 89. ἐναλίγκιοι, π, 5. XLII, 1. ἐναλίσκιον, π, 209. 273. ἐναλίγκιος, α, 371. β, 5. δ, 310. ι, 4. ρ, 337.
ἔναλον πόλιν, II, 180.
ἐναμιλήσαι, ι, 223.
ἔναξε, φ, 122.
ἐναργεῖς θεοὶ φαίνονται ἐμοῖν, η, 201. ἐ πάντεσσι, π, 161. ἐναργὲς ἔνειρον, δ, 841. ἐναργὴς ἦλθε μοι Ἀθήνη, γ, 420.
ἐναρηφὼς, ε, 236.
ἐναριθμίοιο, μ, 65.
ἔνασσαν, II, 298.
ἔναυλοι ὑλήεντες, XIII, 5. ἐναύλους, σκιοέντας, IV, 74. 124. ὑλήεντας, XXV, 8.
ἐνδέξια, ρ, 365. III, 453.
ἐνδιάων, XXXI, 6.

ἴνδι©, *Mediâ longâ*, δ, 450.
εἰδήπησα, μ, 443. εἰδήπησε, ο, 478.
εἰδυκέως, η, 256. κ, 65. 450.
εἰείδυσεν, ε, 260. ι, 159.
εἰείκε, δ, 233.
εἰείκη, ι, 164. τ, 443.
ἔνεικαν, δ, 623. 784.
ἔνεμμαν, ξ, 210.
εἰεῖσαι, ν, 387.
εἰνέκευψε, ε, 488.
εἰείλαπιν, II, 213.
ἔνεμον, Φ, 470.
εἰνίπλε, σ, 320. τ, 65. π, 212. 417. σ, 77.
εἰνόσ©, II, 366.
εἰνίπλησιν, ρ, 503.
εἰείπευσεν, ι, 381. τ, 138.
εἰείπαιμι, ε, 561. εἰείπον©, ρ, 549. 556. εἰείποντες, ψ, 301. εἰείπωσι, ω, 413. εἰείπων, III, 432.
εἰείρεσιαν, ι, 383.
ἔνεσιν, φ, 12. 60.
εἰείσαν©, β, 271.
εἰεύδειν, γ, 350.
εἰεύναιον, ξ, 51. εἰευναίων, π, 35.
εἰηέα, Φ, 200.
εἰήκαμψι, μ, 401.
εἰήμεθα, δ, 272.
εἰήρε©, ω, 423.
ἔνησα, I, 182.
εἰήσφ, ο, 198. εἰήσιμεν, β, 295. μ, 293.
εἰθέμεναι, δ, 299. η, 338. ἔνθετο θυμῷ, ω, 247. ἐνθετο. α, 361. λ, 101. ν, 342. φ, 355. εἰνθήσω, ε, 165.
ἔνθορεν, ρ, 233.
εἰθύμι©, ν, 421.
εἰίαυε, ι, 187. εἰίαυεν, ο, 556.
εἰιαύσιον, π, 454. εἰιαύσι© ὕστι χελιδών, XLVIII, 11.
εἰιαυτὸν, α, 288. β, 219. πλεσφόρε, δ, 86. ἐνιαυτὸς, κ, 469. εἰιαυτῷ ἀθεσπεσίῳ, λ, 247. εἰιαυτὸς, XXV, 13. εἰιαυτῷ ἐεικοσῷ, ρ, 327. ἐνδικάτῳ, γ, 391. π, 18. εἰιαυτῶν ἀθεσπεσίων, α, 16.
εἰίκοσι, μ, 65.
εἰίκα, γ, 121. εἰίκοσιες, σ, 331. 392.
εἰικτὰς, ε, 446. III, 165. ἔκπεγλον, κ, 448. εἰικτῆς, υ, 266.
Ἐνιπῆος, λ, 239. ἡίειο, λ, 237. ὃς πολὺ καλλίστης πολεμιῶν, λ, 238.
εἰίπλειον οἶνον, ξ, 113. βιότοιο, τ, 580. φ, 78. ἐνίπλειο© κυπερασσέων, ρ, 300.
εἰιπλέξωσι, χ, 469.
εἰιπλήσειε, η, 221. εἰιπλήσης, τ, 117. εἰιπλησθῆναι, λ, 451. εἰιπλήσωσιν, ψ, 358.
εἰίπ©μεν, ω, 160.
ἔνιασε, γ, 101. 247. εἰιασεῖν, γ, 93. δ, 323. ἔνιασε, ξ, 509.
εἰίασεν, γ, 327. εἰιασπήσω, ε, 98. εἰίασεις, δ, 317.
εἰιατόμβ©, ω, 162.
εἰίψω, β, 137.
εἰιαύρειν, I, 266.
εἰνία ἔδραι, γ, 7. ταύρες, γ, 8. αἰ συμπῆσαι κρατὶ πάντες ἀνίσχον, θ, 258. λάγχαιον αἶγας, ι, 160. κεῖτο πίλεθρα, λ, 576. νῆας στίλας, ξ, 248. Μῆσαι εἰνία πᾶσαι, ἀμειβόμεναι ὅπι καλῇ, ω, 60. ἐνῆμαρ τι Θ ἐνία νάκτας, II, 91.
εἰνασπήχεις, λ, 310. ἐνεασπήχυν ὄρμον, II, 104.
εἰνετόργυιοι, λ, 311.
ἔννεπε, α, 1. IV, 1. XVIII, 1. ἔννεπον, XVIII, 29.
εἰννεώροιο, κ, 19. ἐννεώροισιν, κ, 390. ἐννέωρ©, τ, 179.
εἰννήκοντα, τ, 174.
εἰνῆμαρ, η, 253. ι, 81. κ, 28. μ, 447. ξ, 314. II, 91.
εἰνοσίγαιον, κλυτὸν, ι, 518. ἐννοσίγαιος, κλυτὸς, ε, 423.
ἔννυ©, ζ, 28. ξ, 514. 522. ἔννυ', ε, 229. ἔννυτο, ε, 230.
εἰννύχιαι, γ, 178.
ἔννυχον, III, 284.
εἰόσει, III, 213. ἐνόησε, α, 257.
εἰοινοχοεύσης, γ, 472.
εἰόμοδος, ε, 217. ἐνόμοδον, XVIII, 32.
εἰόπὴ θυμαλσίη, II, 360. ἐνοπλίω, κ, 147. III, 509.
*εἰὺ ὅπλοις εἴμεν, pro ἐνοπλοὶ ἦμεν, I, 152.
* ἐνόπλιοι, pro ἔνοπλοι, I, 131.
ἐνὸς ἀνδρὸς, α, 377. β, 142. θ, 105.
ἐνοσίχθονι κυανοχαίτῃ, γ, 6. ἐνοσίχθονι κρείων, ε, 282. 375. Ποσειδάων, α, 74. ε, 339. 366. η, 56. 271. θ, 354. ι, 283. λ, 251. μ, 146. 159.
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, Θ, 302. Φ, 291. κ, 280. λ, 246.
ἐντανύειλ©, φ, 92. ἐντανύσαι, τ, 587.
ἐντανύσασθαι, φ, 403.
ἔντεα, η, 232. ἀρήια, τ, 17.
ἔντεσιν ὅλος ἐϋτρεφὴς, φ, 408.
ἔντεσιν *αὐτῆσι σὺν, I, 156.
ἐντῆμισυ Θ, γ, 154. δ, 578.
ἔντο, ἐξ ἔρον, α, 150. γ, 67. 473. δ, 68. Φ, 72. 485. μ, 308. ξ, 454. ο, 143. 302. 500. π, 55. 480. ρ, 99. ω, 488. II, 513.
ἐντρέπεται, α, 60.
ἐντροπέσθαι δολίῃσ', εἰλυμένον, III, 245.
ἐντυναμένη, μ, 18. ἐντύεαι, ζ, 33. ἐντυνόμοι, γ, 33. ἐντύνεσθ©, ο, 499. π, 2.
ἔντυον, ψ, 289.
ἐνύπιον, ξ, 495.
ἐναύρα, φ, 245. 391. ἐναύρας, σ, 215. ἐναύρων, κ, 32. υ, 252.
ἐναύσια πειμφανόωσα, δ, 42. χ, 121.
ἐναπιδίως, ψ, 94.
ἐνῶρτο, Φ, 326.
ἓξ, ι, 60. μ, 90. 246. π, 248. χ, 252. ω, 496.
ἑξάγειν, Φ, 196.
ἑξαγρέουσιν, λ, 233.
ἑξάεσπε, γ, 115.
ἑξαίνυτο κάλλιμα δῶρα, ο, 206.
ἑξαίρετοι Ἰθάκης κῦροι, δ, 643.
ἑξαιρεύμην, ξ, 232.
ἑξαίσιον, δ, 690. ρ, 577.
ἑξαίτης, β, 307. ε, 102. τ, 366.
ἑξαίφνης, I, 285.
ἑξακέσαι©, γ, 145.
ἑξαλαπάξαι, γ, 85.
ἑξαλαῶσαι, ι, 504. ἑξαλάωσε, ι, 453.
*ἑξαλέοντες, VI, 51.
ἑξανάδυς, ε, 438. ἑξαναδῦσαι, δ, 405.
ἑξαναφαινόδυ, υ, 48.
ἑξανιδύσαν, I, 132.
ἑξανιὼν, XVIII, 15.
ἑξαπατᾷν, III, 318. ἑξαπατῆσαι, ν, 277. ἑξαπάτησεν, ι, 414.
ἑξαπατήσῃρες, *Fragment.* 250.
ἑξαπάφησι, II, 376. ἑξαπάφεσθαι, II, 379. IV, 38. ἑξαπάφω, ψ, 79.
ἑξαπίβησαν, μ, 306.
ἑξαπίδυσε, ε, 372.
ἑξαπίνιζεν, τ, 387.
ἑξαπίνης, κ, 557. μ, 288. ξ, 29. 38. φ, 196. ω, 159. I, 81. VI, 50. XXVII, 13. XXXII, 10.
ἑξαπόλωλε, υ, 357.
ἑξαρπάξασα νεὼς κυανοπρῴροιο, μ, 100.
ἑξάρχειν, δ, 19. ἑξάρχουσι, XXVI, 18.
ἑξαφίλοισθε, χ, 444.
ἑξαφόωντες, ξ, 95.
ἑξάψας, κίονος μεγάλης, χ, 466.
ἑξεγέλασσεν, III, 389.
ἑξεγίνετ©, XVI, 2.
ἕξει, ζ, 281. σ, 72. ἕξεν, ο, 521.
ἕξης, III, 291. ἕξετε, II, 501.

ἑξείλετο,

ἐξείλεθ', λ, 200. χ, 388. ἐξείλετο, π, 218.
ἐξείνισσα, τ, 194. ω, 265. 270.
ἐξείπω, ο, 442. ἐξείπῃς, IV, 287.
ἐξείρετο, ν, 127.
ἔξειδα, υ, 179.
ἔξεισι, ν, 130.
ἐξεκαλεῖτο, ω, 1.
ἐξελάσσας, β, 248.
ἔξελε, χ, 110.
ἐξελήμεναι, δ, 283.
ἐξελιγμένοιο, ε, 432.
ἔξελον, η, 10. ι, 160.
ἐξερώησεν, μ, 237. 437.
ἐξίμμορες, ε, 335.
ἐξεναρίξας, χ, 246. ἐξεναρίξας, λ, 272.
ἐξ ἔντο, ἔρον, α, 150. Vid. in ἔντο.
ἔξιον, ψ, 199.
ἐξεπέρησε, κ, 162. ἐξεπέρησεν, III, 352.
ἐξέπλη, I, 210.
ἐξέπλυσεν, ε, 322.
ἐξερέεινε, κ, 14. τ, 116. III, 252. ἐξερεείνειν, III, 544.
ἐξερέεσθε, γ, 24. ν, 41. τ, 99.
ἐξερέῃ, α, 416.
ἔξερυσ', ι, 397.
ἐξεσάωσε, δ, 501.
ἐξέσσυθ', ι, 373. 438. μ, 366.
ἐξέτμημεν, μ, 360.
ἐξετανύσθη, VI, 38. ἐξετάνυσε, III, 124.
ἐξετέλεσεν, δ, 7.
ἐξετελεῖτο, III, 10.
ἐξετελέσθη, I, 294.
ἐξετέλεσσε, β, 110. γ, 99. δ, 329. ω, 145.
ἐξεπλεῦντο, λ, 293. ξ, 293. II, 349.
ἐξεπόρησεν, III, 42.
ἐξετύφλα πυρὶ μικρῷ, I, 235.
ἐξ εὐνῆφι, β, 2. γ, 405.
ἐξεύχεται, α, 406.
ἐξεφαάνθη, μ, 441.
ἐξεφαάνη, κ, 260.
ἐξέφθιτο, ι, 163. μ, 320.
ἐξέφυγεν, ψ, 236.
ἐξέχυθ' ὕδωρ, τ, 470.
ἔξῆμαι θύρηζε, ο, 464. πόλη⊙, ψ, 372.
ἐξηνάϊτο, XXV, 10.
ἐξῆσι, II, 28.
ἐξήλασε, ι, 312.
ἐξῆμαρ, κ, 80. μ, 397. ξ, 249. ο, 475.
ἐξημοιβὸς, Θ, 249.
ἐξήπαφε, ξ, 379.
ἐξήπλωτο, I, 105.
ἐξήραντο, ι, 39. κ, 84. ν, 137.
ἐξήρχετο, μ, 339.
ἐξίεναι, α, 347.
ἐξίκετ', διακτυλικῶς, XVIII, 31. ἐξικόμην, ν, 206. υ, 223.
ἐξίκετο, μ, 166. III, 148. ἐξίκοντο, III, 399.
ἐξίμεναι ἱππῶν, λ, 530.
ἐξίσχε, μ, 94.
ἔξιτέ μοι μοιχάρων, β, 139.
ἐξολέσειε, ρ, 597. ἐξολέσωμεν, I, 150.
ἐξολόλυξε, I, 100.
ἐξομόσθην, ε, 477. vid. ὀμόσθην.
ἐξονομακλήδην, μ, 250.
ἐξονομήνας, ζ, 66. IV, 253.
ἐξορμήσασα, μ, 221.
ἔξοχα, Θ, 487. ι, 551. λ, 431.
ἐξοχοι, φ, 266. I, 274. ἔξοχον, δ, 171. ε, 118. ζ, 158. τ, 247. I, 21. XVIII, 28. ἐξοχ⊙, σ, 204. I, 254.
ἐξύφηνα, I, 181.
ἐξώρισμαι, I, 184.
ἐξώφελλον, ο, 18.
ἔοικας, α, 208.
ἐοικότι, α, 46. ἐοικὼς, δ, 245. δῖμοις ἀλφῖτα, IV, 400.
ἔολπα, β, 275.
ἔοργαν, I, 178. ἐοργὼς, χ, 318.
ἑορτὴν, υ, 156. ἀγυιὰ, τοῦ ἡροῦς, υ, 329.
ἐπαγγείλησι, δ, 775.
ἐπάγοντες, τ, 445.
ἔπαθον, δ, 95.
ἐπαιζήσασι, ε, 293. ἐπαιζίζων, II, 434.
ἔπαιζον, ζ, 100.
ἐπαινῇ Περσεφονείᾳ, κ, 534. λ, 47. ἐπαινῆς, κ, 491. 564.
ἐπαΐξας, κ, 295.
ἐπαικτῆρες, τ, 438.
ἐπάλαισεν, δ, 343. ρ, 134.
ἐπαλαστήσασι, α, 252.
ἐπαλεξήσασι, I, 173.
ἐπαληθὴς, δ, 81. 83. ε, 176. ἐπαλητῇ, ο, 400.
ἐπάλμῳ⊙, ξ, 220.
ἐπαμήσατο, ε, 482.
ἐπαμοιβαδὶς, ε, 481.
ἐπαμοιβία, III, 513.
ἐπαμύντορι, π, 263.
ἐπανιζήσας, χ, 467.
ἐπαοιδῇ, τ, 457.
ἐπάρηγα, XXVIII, 10. ἐπαρήγοις, ν, 391.
ἐπαρξάμενοι, γ, 340. φ, 272. ἐπαρξάω, σ, 417. φ, 263.
ἐπάρῳ⊙, λ, 488.
ἐπαρτὰς, ξ, 332. τ, 289. ἐπαρτὰς, Θ, 151.
ἐπαρωγὸς, λ, 497. I, 178.
ἐπάσσυτο, γ, 9.
ἐπασσάμενθ', ι, 87.
ἐπασσύτερθι, π, 366.
ἐπαυύσθ, III, 97.
ἐπαυρίμεν, ρ, 81.
ἐπαυρὼς, σ, 106.
ἐπαύσαθ, ε, 391.
ἔπ', α, 31. ἀκρεμάσπε, τ, 565. ἰμειρόεντα, ρ, 519. πλειρόεντα, α, 122.
ἐπβαλμεν, ο, 296. II, 427.
ἐπβαν, ψ, 238. ἐπβῆμεν, ι, 83. ἐπβην, κ, 347. λ, 161. 481. ἐπβῆς, II, 219. ἐπβήσεαι, χ, 424. ψ, 13. IV, 162. ἐπβήσατο, δ, 521.
ἐπέφραδεν, κ, 111.
ἐπήγερε, χ, 431.
ἐπήχαψεν, χ, 280.
ἐπήχετο, ν, 57.
ἐπίδησ', ν, 168. ἐπίδησας, I, 275. ἐπίδησε, γ, 269. φ, 391. ψ, 17.
ἐπίδραμον, ξ, 30.
ἔπιζα, μ, 167. ἐπίζῃ, τ, 73. XXXVII, 16.
ἐπίκελσεν, ν, 114.
ἐπίκλυεν, ε, 150.
ἐπικλύζετο, I, 68.
ἐπικλώσαντο, α, 17. Θ, 579.
ἐπίλασσα, ξ, 350.
ἐπίλεισον, γ, 341.
ἐπιλεύσσω, ι, 214.
ἐπίλεψε, III, 109.
ἐπιλήθετο, δ, 455. ε, 324.
ἐπιλήκιον, Θ, 379.
ἐπιλήλυθα, δ, 268.
ἐπίλησεν * ἄπαιτος ἰωλῶν, ἀνὶ καπνῶν, υ, 85.
ἐπιλῷόν, α, 188.
ἐπίμαθε, δ, 793.
ἐπιμαίεσθαι, β, 323.
ἐπιμαίετο, ι, 441. λ, 530. III, 108.
* ἐπιμάσσετο, ν, 429. * ἐπιμάσσετ', π, 172.
ἐπιμήδετο, δ, 437.
ἔπιμψαν, δ, 586. ρ, 149. I, 138.
ἐπίνεμε, υ, 254.
ἐπινήνοθεν, Θ, 365. IV, 62.
ἐπινήχατο, I, 106.
ἐπιστυόντων, α, 89.
ἔπιτο φωστῆρα, ε, 9. κλισίηνδ' ἴομεν, ξ, 45.
ἐπίοικε δικαιότλον ἄνδρ' ἀλεγύνειν, λ, 185.

*ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ, ἠμὲν, β, 103. κ, 406. 466. 475. 550. μ, 28. 324. τ, 148. ω, 137. παρεὶ, τ, 14. χ, 108. 393. ἀγγελιὰς Ἑρμῆς. III, 395.
*ἐπεπείθοθ' οἱ ἥροι ἄκμαι, I, 196.
ἐπιπλείομεν, II, 469. ἐπίπλεον, δ, 842. ο, 473.
ἐπίωλος, γ, 15.
ἐπιτόνδει, ν, 192.
ἐπίπλαγε, ε, 545. III, 297.
ἐπίπλητο, ο, 160. 524.
ἐπίπυστο, II, 97.
*ἐπίρρασσαν, ο, 386.
ἐπίρρισε δὲ ἶν' ἀπίλεθρον, ι, 538.
ἐπίρνησι, ε, 409.
ἐπίρρίψαν, ο, 310.
ἐπίρρώοντο, υ, 107.
ἔωξεν, α, 2.
ἐπίρυσε κορώνῃ ῥύρῳ, α, 441.
ἐπέρχεαι, π, 27. ἐπίρχεο, XXIII, 4. ἐπίρχεται, ζ, 132.
ἔπισαν, β, 344.
ἐπισβολίας, δ, 159.
ἐπιστέψωσι πατρὸς κρητῆρας, α, 147. γ, 339. φ, 271.
ἔπαζε, α, 278. ἐπείθω, ο, 396.
ἔπισον, η, 283. ω, 525.
ἐπίσσαν, γ, 16. δ, 314. ἐπίσσον, γ, 134. λ, 196.
ἐπίστεται, δ, 756.
ἐπίστασθεν κακὰ δαίμων, σ, 255. τ, 129. ἐπιστεύοντο, ν, 19.
ἐπιστύμιθ', δ, 454. ἐπιστύμενον, ε, 314. ἐπίστυτο, δ, 841. ζ, 20.
ἐπιστονάχιζε, I, 72.
ἐπίχε, π, 444.
ἐπίσσασαν, αὐνὰ, δ, 783.
ἐπιτείλαθε, α, 327.
ἐπίπλειν, γ, 267.
ἐπιτάσθων, η, 118.
ἐπιτόλμησε, ρ, 238.
ἐπίτονθε, β, 148. ϑ, 122.
ἐπιτρόπεῖο, ι, 12. ἐπίτρεπεν, β, 226.
ἐπιυδίο, δ, 677. π, 412.
ἐπιύξασε, κ, 533. λ, 46. ἐπιύξαλο, ν, 60. 238.
ἔπιφρε, δ, 91.
ἐπιφόρεε, III, 105.
ἐπίφρασθεν, κ, 111. ο, 423.
ἐπιφρόσθης, ε, 183.
ἐπιχείρεον, ω, 385.
ἐπιχύσαλο, ε, 257. 487.
ἐπίχρεον, β, 50.
ἐπίων λαὸς ἀμφασίη, δ, 704. μορφὴ, λ, 366. καὶ ἔργων, III, 528.
ἐπήβολον νηὸς, β, 319.
ἐπήγαγεν, ξ, 392.
ἐπηγκενίδεσσι, μακρῇσιν, ε, 253.
ἐπῆεν, φ, 7.
ἐπήγεσαν, λ, 232.
ἐπήπυον, ζ, 86. ν, 247. III, 113.
ἐπηβώνδε, δ, 89. η, 99. 128. κ, 427. σ, 359.
ἐπήϊξε, κ, 322. ἐπήϊσσον, ξ, 281.
ἐπῆλθε, ι, 233.
ἐπηλυσίης πολυπήμονος, III, 37.
ἐπημοιβοὶ χιτῶνες, ξ, 513.
ἐπήϊσον, δ, 373.
ἐπήπειλησε, ν, 127.
ἐπήρατο, ϑ, 366. ἐπήρατος, δ, 606.
ἐπήρεμοι, β, 403. δ, 559. ε, 16. 141. ξ, 224. ρ, 145.
ἐπηρεφέας, κ, 131. ἐπηρεφέες, * χ. ἐπηρέφεες, ἐπηρεπέες, μ, 59.
Ἐπήλεος, ω, 305.
ἐπήρκεσεν, ρ, 568.
ἐπάρξαλο, II, 125.
ἐπάρτυε, ϑ, 447.
ἐπῆσαν, ἐπάϊστος, τ, 445.
ἐπήσκητον, ρ, 266.
ἐπητῆ δ' ἀνδρὶ ἔοικας, σ, 127. ἐπητής ἐστι, καὶ ἀγχίπους, καὶ ἐχέφρων, ν, 332.
ἐπητύε, φ, 306.
ἐπήυξατο, II, 362.
ἐπήφυσεν, τ, 388.
ἐπιάλμενος, ω, 319.
ἐπίβαθρα δίπη, ο, 448.
ἐπιβαίην, ε, 177. ἐπιβασινέμεν, δ, 708. ι, 101. VII, 15.
ἐπιβᾶσαν, νηὸς ἐμῆς, ν, 319.
ἐπιβῆτον εὐφροσύνης, ψ, 52.
ἐπιβήτορα καπρὸν, συῶν, λ, 130. ψ, 278. ἐπιβήτορες ἵππων, σ, 262. ἐπιβήτορες ἵππων, XVI, 5. XXXII. 18. XXXVII, 4.
ἐπιβόσκομαι, I, 54.
ἐπιβουκόλε, γ, 422. ν, 235. ψ, 268. 285. 292.
ἐπιβρίσαι, ω, 343.
ἐπιδώσομαι, α, 378. β, 143.
ἐπιδώτορι μύλων, ν, 222.
ἐπιγνώωσι, σ, 30.
ἐπιγυιάδα, μιχαίην, ε, 225.
ἐπιδαίομαι, III, 383.
ἐπιδέδρομον, ζ, 45. υ, 357.
ἐπιδέξια, φ, 141.
ἐπιδούσι, φ, 185. 253. ω, 170. ἐπιδοὺς, δ, 87.
ἐπιδεύομαι, ο, 370.
ἐπιδεύτερον αὖτις, γ, 161.
ἐπιδημιούργε, π, 28.
ἐπιδήμιον, α, 192. ἐπιδήμιε, α, 233.
ἐπὶ *δὴ πείσεσθαι, II, 176.
ἐπιδινεῖται, υ, 218. ἐπιδινηϑῆναι, β, 151. ἐπιδινήσας, ι, 538. I, 279.
ἐπιδέρκεαι δῶρα ϑείη, ο, 51. ϑεία, ο, 75.
ἐπιεικὲ' ἀμοιβὴν βοῶν πίσυσί μοι, μ, 382.
ἐπιείκελε, ο, 413. φ, 14.
ἐπιεικὲς, β, 207. ϑ, 389.
ἐπιειμὲν' ἀναιδείην, III, 150.
ἐπιειμένον ἀλκὴν μεγάλην, ι, 214. 514.
ἐπιεικέα, ϑ, 207. ἐπιεικτὸν μέν, σὺν, τ, 493.
ἐπιελπόμενος, φ, 126.
ἔπιεν, σ, 150.
ἐπίστασθαι ἡμεῖς χλαῖναι, υ, 143.
ἐπιζαφελῶς, ζ, 330. III, 484.
ἐπίηλεν, Antepen. longâ. χ, 49.
ἐπιήνδανε, ν, 16. π, 406. σ, 50. 289. υ, 247. φ, 143. 269.
ἐπιήρανα, τ, 343.
ἐπιηχάζειν, καπεροῖς, β, 135.
ἐπιῆψαν, λ, 524. ἐπιῆσσε, α, 140.
ἐπιῆλτο, χ, 62. ἐπιῆπε, χ, 201.
ἐπίηνον, γ, 477. ζ, 71. ι, 44.
ἐπιθρώσκων, XX, 2.
ἐπιθύει, III, 472. ἐπιθύσκητε, π, 297.
ἐπίσσυρον ἔργων μεγάλων, φ, 26.
ἐπικιόντες, πῦρ, II, 491. 509.
ἐπικαμπύλε ὦμους, III, 95.
ἐπικάρσιαι, π, 70.
Ἐπικάρσην καλὴν, λ, 270.
ἐπικύσαντες, ι, 138.
ἐπικερτομέων, χ, 194.
ἐπικεύσω, δ, 350. 744. ε, 143. ξ, 467. ρ, 141. 154. τ, 169. ψ, 265.
ἐπικλείεσ' ἀνθρώποι, α, 351.
ἐπίκλησιν, ε, 273. II, 386.
ἐπίκλοπον καὶ ἠπεροπῆα, λ, 363. ἐπίκλοπος, καὶ κερδάλεε, ν, 291. τέκνων καὶ γυναικὸς, φ, 297.
ἐπικλώσῃ, δ, 208. ἐπικλώσαι, υ, 196.
ἐπίκυρε βροτῶν, VII, 9.
ἐπικόψων, γ, 443.
ἐπικραίνεσθαι, III, 528.
ἐπικρήνῃσιν, α, 245. π, 122. τ, 130. ἐπικρηπίσιν, ξ, 60. ρ, 320.
ἐπίκρίον, ε, 254. 318.
ἐπικτερεία κλεϊσίῃσι, β, 222.
ἐπίλησθον, δ, 221.
ἐπιλήσε, α, 57.
ἐπιμίζεσθαι, σ, 11. ἐπιμίζειν, III, 387.
ἐπιμαίεο νόσε, ε, 344. σκοπὰς, μ, 220.

ἐπιμαίετο, α, 273.
ἐπιμαιμάω, τ, 468. ἐπιμαιμάωσι, ι, 302. 446. τ, 480.
ἐπίμαστον ἀλήτην, υ, 377.
ἐπιμεμηκώς, χ, 371. II, 531.
ἐπίμοιρον, α, 309. δ, 587. ρ, 277.
ἐπιμεμφέως, π, 97. ἐπιμεμφόμενος, π, 115.
ἐπιμίμνω, ξ, 66. ο, 271.
ἐπιμίξ, λ, 536.
ἐπιμίσγω, ζ, 205. 241.
ἐπιμνησαίμεθα, δ, 191. ἐπιμνησθείς, α, 31. δ, 189.
ἐπινάιτιον, ἦμαι ἐς οἶκον, I, 79.
ἐπίοπα βοτῶν, XLIV, 1.
ἐπιπλώομαι, β, 294.
ἐπιπλάγξω, ζ, 44.
ἐπιπλαγχθείς, θ, 14.
ἐπιπλεῖν, ι, 227. 470.
ἐπιπλείων πόντον, ε, 284.
ἐπιπλόμβον ἔντος, η, 261.
ἐπιπλώσας, I, 79.
ἐπιπνείοι τὰ ἕρπῃ, σ, 130.
ἐπιπνείησι, δ, 357. ἐπιπνεύσωσιν, ι, 139.
ἐπιπονίνες, μ, 131. Vid. ad *Iliad.* ε, 178.
ἐπιπόνθει, ν, 92.
ἐπιπρέπει, ω, 251.
ἐπιπροθίμη, ο, 298.
ἐπιπροχίσω, XVIII, 18.
ἔπιπλον, χ, 118. ω, 180. 448.
ἐπιῤῥίζεσκον, ε, 211.
ἐπίσκοπος, θ, 163.
*ἐπισκύσαντο, η, 306.
ἐπισμυγερῶς, γ, 195. δ, 672.
ἐπίστασθον κοῖκον, ἰξεῖ, σ, 72. εὐρεῖ, ω, 461.
ἐπιστεῖν πύτμον, δ, 562. ε, 308. μ, 342. ξ, 274. ω, 31.
ἐπισπέρχωσι, ε, 304. ἐπισπίεχον, χ, 451.
ἐπισπόμβροι, γ, 215. ξ, 262. π, 96. ρ, 431. ω, 182.
* ἐπιστεύσας, ξ, 399. ἐπιστεύῃ, ε, 421.
ἐπίσταδόν, μ, 392. ν, 54. π, 453. σ, 424.
ἐπίστειρα, θ, 240. Vid. ἐπίσταλο.
ἐπίστειν', XLVII, 23.
ἐπίστειτο, θ, 240.
ἐπίστεμαι, ν, 207.
ἐπιστεμφέως, ε, 245. 250. λ, 367. μ, 307. ρ, 341.
ἐπιστάτῃ σφ' ἐδ' ἄλα δοίης, ρ, 455.
*ἐπιστέλλω, pro ἐπιστέλλω, ψ, 361.
ἐπιστίφας οἴνοιο κρητῆρας ἡσατο, β, 431.
ἐπιστήμων, π, 3.
ἐπίσσιον, ζ, 265.
ἐπισῳῇ, XXVI, 10.
ἐπισσοφάδην, χ, 308. ω, 183. III, 210.
ἐπισταφῶσι πόλκας, ε, 486. μίσγαμνας, III, 44.
ἐπισχεδόν, II, 3.
ἐπισχεσίην, φ, 71.
ἐπίσχεσις, ε, 451.
ἐπίσχεσι, υ, 266.
ἐπισχόμενος, βάλεν ἰφθ. κατὰ λαιμόν, χ, 15.
ἐπισπιλαμένην, ρ, 21.
ἐπιστέλλομαι, θ, 40. μ, 217. φ, 240. ἐπιστελλομένοιο, III, 371.
ἐπιστέλω, ε, 9.
ἐπιτερπέα, χῶρον, II, 413.
ἐπιτέρπεαι, II, 146. ἐπιτερπέσθω, XLV, 3. ἐπιτέρπῃ. ξ, 228.
ἐπιτηδές, ο, 28.
ἐπιτιμήτωρ, ι, 270.
ἐπιτολμάσπε, α, 358.
ἐπίτονος βιοῦλθε βοὸς ῥινοῖο ἁπυχώς, μ, 423.
ἐπιτρέψειεν ἕκαστος, η, 149. ἐπίτρεψον ἢ ἠοῖσιν, τ, 502.
ἐπιτροχάδην, σ, 26.
ἐπιφλάς, I, 212.
ἐπιφθονίεις, λ, 148.
ἐπιφρασσαίατ', σ, 93. ἐπιφράσσατο, II, 402. ἐπιφράσσετ', ο, 443.
ἐπίφρονα βυλλὸν ἀείδειν, π, 242. μήπω, τ, 326. πὶρ μὰλ' ἐόντα, ψ, 12.
ἐπιφρονίσσ', τ, 385.
ἐπίφρονι βυλῇ, γ, 128.
ἐπιφροσύνας ἀνίλιον, τ, 22. ἐπιφροσύνῃ, δῶκε γλαυκῶπις Ἀθήνη, ε, 437.
ἐπιχειρήσειν, ω, 394.
ἐπιχθονίοισιν, θ, 479. ω, 196.
ἐπιχείσασα, σ, 171.
ἐπιψαύει, θ, 547.
ἐπιωγαὶ, ε, 404.
ἐπιὼν τόδ' ἔπος σὺ σὸν φρεσὶ θήσω, XLIV, 1.
ἔπλασ', I, 73.
ἐπλείομεν, ξ, 253. ἔπλεον, γ, 158. II, 399. 408. 437.
ἔπληξε, I, 265.
ἔπλησεν, vid. ἔπρησεν.
ἔπληθε, I, 166.
ἐπνίγη, I, 147.
ἐποίατο, ζ, 319.
ἐποίησαν, α, 235. 239. ξ, 369.
ἐποίπνυον, γ, 430.
ἐποίσει, π, 438.
ἐπολίσσᾳ, α, 358.
ἐπόμην, κ, 313. λ, 167. ἕπου, ἀμφί, ϑ, 61. τ, 421. ἕποντ', δ, 643. 653.
ἐπορσύνετο, ε, 146. IV, 291.
ἐποτρύνω, I, 120.
ἔπορον, π, 230.
ἐπόρουσε, ψ, 343.
ἐποτρῦναι χὴ ἀνώξαι, κ, 531. ἐποτρύνας, β, 422. ἐποτρύνει, ξ, 461.
ἐπτερόφι, ρ, 484.
ἐπόψεαι, υ, 233.
ἔπψιον, II, 496.
ἐπῳόμενον, η, 324.
ἔπρησθον, ι, 40.
ἔπρησεν δ' ἄνεμος μέσον ἱστίον, ϛ, 427.
ἐπρήνεν, III, 417.
ἐπῴδησις, γ, 305. η, 259. ξ, 285.
ἐπῳδικαίδικα, ε, 278. * η, 267. ω, 63.
ἐπῳπόρους, VII, 7.
ἐπῳπύλοιο, λ, 262.
ἔπῳρεν, μύγ', ρ, 541.
ἔπῳτο, ω, 533. I, 279.
ἔπῳχα, ξ, 434.
ἔπῳ, I, 207.
ἐπῴχεαν, ϑ, 190.
ἐπῳόϊθη, χ, 298.
ἐπυρφόκτιον, ι, 328.
ἐπύργωσαν, XXXVII, 3.
*ἐπ' ἀδίνεσσι, II, 45.
ἐπαλίνιον, III, 432.
ἔπαμαι, ο, 81. τ, 528.
ἐπάμυνον, χρ. ἀπάμυνον, σ, 58.
ἐπάνυμον, η, 54. τ, 409. II, 373.
ἐπάσσω, μ, 363.
ἐπῶρσε, η, 271. χ, 429.
ἐπαύρεται, β, 185.
ἐπᾴχετο, α, 143. 324. δ, 451. III, 150.
ἔργξε, ο, 526. χ, 20. 85. 280.
ἐργάνην, η, 18.
ἔργανος, α, 226. ἐρέπτω, λ, 414.
ἐρέπτομαι, π, 379.
ἐρετεῖνον, δ, 13. η, 79. ϑ, 61. υ, 117. II, 124. 422. 479.
ἐρετὴ, III, 421. 425. ἐρετὰν, II, 477. III, 153.
ἐρεθίζων, III, 64. 287.
ἐρετὸν, II, 380. III, 422. 454.
ἐρετμόπιδα κώπην, XXXIV, 2. ἐρετμόπιδος, XXXIII, 2.
ἔργ' ἀγλαὰ, ν, 289. ο, 417. ἀνικέα, π, 107. υ, 317. αἴσιμα, ξ, 84. χείλια, ι, 295. ἔρρα, ἀγλαὰ, κ, 223. ἀνικία, δ, 694. ἀμφαδὰ, τ, 391. ἀνχεπὶ, β, 63. ἀν-

63. ἄνυτα, ρ, 51. 60. ἀείσμεθα, III, 12. βίαια, β, 236. γλαγτῷ, θ, 307. ἐνδέξια, III, 453. ἐπαμοιβία, III, 513. ζωλάσατα, ε, 67. ζωυμάτῳ, VI, 34. ἠτοκέλα, λ, 373. 609. σὺν ἀρετῇ κακῇ, ϑ, 329. πολίπτα, α, 379. β, 144. πυτεωΐης, β, 22. ἀβλακελλία, β, 117. η, 111. πόνα, δ, 318. πολεμήϊα, μ, 116. Χ, 2. πονηρὸ, XLVII, 20. χίλια, ξ, 83. χ, 413. φιλοτήσια, λ, 245. χαλέϊνα, ζ, 234. κ, 224. ψ, 161.

ἐρᾰζεδ, ξ, 272. ρ, 321. 441. υ, 72. χ, 422. ἐρᾰζωδ, ω, 209. ἐργασίην *φεύγουσι δυώδεκα, III, 483. Ἐργίνε, II, 297. ἔργμασιν, XXVI, 20. ἔργμαδ, XXXI, 19. ἔργμαδα καλὰ, XXVIII, 12. ἐργμένον, III, 123. ἔργον, α, 358. ἀεικὲς, λ, 428. κακὸν, β, 304. μέγα, τ, 92. μοῦζον, λ, 473. παλχάλκεον, I, 129. πολεμόκλονον, I, 4. τηΰπον, II, 540. φίλον, ξ, 221. ἀνηνύσᾳ ἐπὶ ἔργῳ, π, 111. ἔργων ἀγαθῶν, III, 528. μεγάλων, φ 26. ἔρδειν ἔργα βίαια, β, 236. ὧδ' ἔρδειν, ζ, 258. ἱερὰς ἑκατόμβας, λ, 131. χ, 279. οἷα μνωομένῃς ἔρδειν σὺ μεγάροις, χ, 218. Ἐρίβοιος, λ, 37. *Ἔρεβος, κ, 528. λ, 563. μ, 81. υ, 356. ἐρεείνεις, α, 220. δ, 465. ω, 280. III, 530. ἐρείδᾳ, β, 298. ψ, 106. ἔρεζον, ψ, 56. ἐρίδηϊ, VII, 14. ἐρίδεσι, δ, 813. ἐρεθιζόμεν, ι, 494. ρ, 394. ἐρειδόμεν, κ, 170. Ἐρεμβὸς, δ, 84. ἐρεμνῇ, λ, 605. ἐρεμνὴν, ω, 106. III, 426. ἐρέξαμεν. γ, 159. ἐρέομεν, δ, 192. ἐρεπτόμενοι λωτὸν, ι, 97. ἔρεᾰζ, α, 405. ἔρεσσον, ι, 490. ἐρέτας ἁλιῆας, π, 349. ἐξαίτες, β, 307. ἐρετμὰ, δ, 782. εὐήρε', λ, 124. ψ, 272. ἐρετμὴ, δ, 782. εὐήρε', λ, 124. ψ, 272. ἐρετμόν, μ, 205. Ἐρετμεὺς, ϑ, 112. ἐρετμοῖς, δ, 580. ἐρετμὸν, λ, 77. εὐῆρες, λ, 128. μ, 15. ψ, 268. ἐρεύγεται, ε, 438. ἐρευγόμενον, ε, 403. Ἐρεχθῆϊ, II, 211. ἐρεύνᾳ, χ, 180. ἐρευνήσῃ, III, 176. ἐρευνῶντες, τ, 436. ἐρεχθομένη, II, 258. ἐρέχθων, ε, 83. 157. ἔρεψα, ψ, 193. ἐρέψω, γ, 270. ἐρετύοντο, γ, 155. ἐρεύχηται, αὐλήσαντες, πάλευε, XXXI, 9. ἐρίβρεμον, XXV, 1. ἐρίβρεμος, VI, 56. ἐρεβώλακος, ν, 235. ἐρεβώλοιο Σχοινῆος, ε, 34. ἐρεβεννὴ αἰθούσης, 146. 191. ἐρείδω, ζ, 92. ϑ, 210. ἐρειδομένῳ, α, 79. ἐρειδήσῃ, γ, 399. ἐρίζοι, δ, 78. ἐρίηρες ἑταῖρες, ι, 100. ἐρίηρες, ι, 172. ἐρίηρε, α, 346. ϑ, 62. 471. ἐρικλεία, III, 27. ἔριθον τλήμονα χαίρων, III, 296. ἐρικυδέα, λ, 575, II, 182. III, 89. 189. 416. 547. VI, 1. XXV, 2. ἐρικύδεος, ο, 235. III, 74. 105. ἔριν, γ, 136. κακὴν, 161. ἐρινεὸν μακρὸν, μ, 432. ἐρινεὸς μέγας, μ, 103. Ἐρινύες, λ, 279. ρ, 475. Ἐρινῦς συναρὴς, ὁρήσετ', β, 135. ἠὲ ὑπαλῆς Ἐρινὺς, ο, 234. συναρῇσιν Ἐρινύσιν, υ, 78. ἐρίοιο μαλακοῦ, δ, 124. ἐρίπνης, ϑ, 322. ἐρίπνια ἀλῖμον, III, 548. ἐρίπνιον III, 3. XVII, 3. XVIII, 28. ἐρίπνιος III, 28. 145. XVIII, 40. ἔρις, σ, 13. 365. υ, 267. ἐρίσειεν, ο, 320. ἐριώνεϊ, ϑ, 289. ἐρίστῃ, δ, 80. ἐρισταφύλοιο, ι, 111. 358. ἐρίσουσιν, σ, 276. ἐριτίμων τελιπόδων, III, 443. ἐρισφαράγῳ, III, 187. ἐρίφους, ι, 226. ἐρίφων, ι, 220. ρ, 142. τ, 398. Ἐριφύλῃ συναρὴν, λ, 325. ἔριψεν, III, 79. ἔρχεα, ϑ, 57. π, 341. υ, 164. XLIV, 4. ἔρχει ἐνιπλήξωσι, χ, 469. ἐρκείῳ, χ, 335. ἔρκε, ψ, 190. ἀμύμονι αὐλῆς, χ, 442. 459. ἔρκιον, σ, 101. ἔρκε, α, 42. γ, 230. ὀδόντων, ω, 64. ψ, 70. ἕρμα πόληος, ψ, 121. ἑρμαῖος λόφος, π, 471. Ἑρμείαν, ε, 29. χρυσόβακτρε, ε, 87. Διὸς ἠὲ Ἀλήτορε, ϑ, 335. Ἑρμείαν, ε, 28. 85. Ἑρμείαο, μνησάσθην, μνησάσθαι, α, 38. Ἀλήτορος, α, 84. Ἑρμείαο, XXVIII, 1. Ἀλήτορε, μ, 390. α, 318. Ἑρμείης, α, 42. ε, 196. ἀκάκητα, ω, 10. ἑρμῖνι, ϑ, 322. ἑρμῖνος, XVIII, 28. ἑρμῖνος, III, 28. XVIII, 40. χρυσορράπις, κ, 277. Ἑρμείην, XVIII, 36. Ἑρμείαι, κλειτὸν Ἑρμῆν, III, 413. IV, 149. Ἑρμῆ, III, 494. Μαιάδος, γιὸν, ξ, 434. Ἑρμεῖ, χαριδῶτε, Ἀλήτορε, δῶτορ ἐάων, XVII, 12. Ἑρμῆν, ϑ, 334. III, 1, 300. 510. ἄγγελον ἀθανάτων, ἑρμῖνιον, XVII, 3. Ἀλήτορα, III, 392. κόθορνον, III, 253. 298. 316. 404. 568. Κυλλήνιον ἀργειφόντην, Κυλλήνης μετέσσυτο, κιὼν Ἀρκαδίης πολυμήλου, XVII, 1, 2. Ἑρμῆς, ε, 54. III, 25. ἀγλαὸς, III, 395. ἑρμῖνος, III, 145. Κυλλήνιος, ω, 1. 304. *χαριόφρων, III, 127. χρυσόρραπις, XVIII, 13. ἑρμῖν' ἀσκήσας, ψ, 198. ἑρμῖσιν, ϑ, 278. Ἑρμιόνην ἐρατεινὴν, δ, 14. *Ἕρμος διηνεκὲς, XXXIV, 5. ἕρνεϊ ἶσον, ξ, 175. ἔρνος νέον, ζ, 163. ἕρξῃς, α, 293. ἐρράντων, τομάτων, IV, 264. ἀπείων, XXXI, 20. ἐρρέοντα, III, 31. ἔρρεγτο, α, 135. γ, 77. ἔρρεν, γ, 473. δ, 68. ἔρρες, III, 433. IV, 91. ἔρπε, IV, 157. ἕρπει, σ, 130. XLVIII, 6. ἕρπων, ρ, 158. XVIII, 22. ἑρπετὰ, δ, 419. ἑρπύζοισ' α, 193. ἑρπύζων, ν, 220. ἔρρ', κ, 72. ἐρράδαται, υ, 354. ἔρραισε, ζ, 326. ἔρρε, κ, 75. III, 160. ἐρρέτω, κ, 393. ἐρρέτω, ε, 139. ἔρρηξ', μ, 409. ἐρρέσεις, III, 259. ἐρρίζωσεν, ν, 163. ἐρρίζωται, η, 122.

ἔρριψε,

ἄῤῥιψε, ζ, 115.
Ἄῤῥιστε, δ, 367.
ἀῤῥύσατο, α, 6.
ἀῤῥώσατο, ψ, 3. ω, 69. III, 502. IV, 262.
Ἄρσαι, ι, 222.
Ἄρση τηλυγέτη, ν, 245.
ἀρτέμενα, III, 107.
ἀρωγός, α, 93. 165. ι, 208. ἀρωγοῖς, ι, 163.
ἀρώμακι, φ, 227.
ἀρυκακέειν, γ, 144. λ, 104. υ, 313.
ἀρύκανε, κ, 429.
ἀρυκακέωσ', α, 199.
Ἄρυκε, α, 14.
Ἀρύμασθον, ζ, 103.
Ἀρυνόμεις, ρ, 476.
ἀρύξει, η, 315.
ἀρύσαι, ξ, 134. χ, 176.
ἀρύσσω, γ, 65. 470.
ἀρῦται, ε, 484. ι, 194. κ, 444. ξ, 260. ρ, 429.
ἀρυσσάμενοι, X, 1. XXVII, 3.
ἀρύσσαμεν, δ, 577. ἀρυσσάμενος, δ, 666. ἄρυσσαν, δ, 780. ἀρύσσαλο, ξ, 279. ἀρύσσομεν, Θ, 34. π, 348.
ἀρῦτο, ω, 523.
Ἄρχαι, κ, 283. Ἄρχαθε, ι, 221. ξ, 73.
ἀρχατόωνθε, ξ, 15.
Ἄρχε, α, 281. ἀρχμένοιο, α, 408.
Ἄρχε, σ, 211.
ἀρωτῖ, μ, 75. ἀρωτήσ, π, 441.
ἀρώμενδε, Θ, 33.
Ἄρωτε, III, 448. Ἄρωτες, I, 77.
ἀσαγορέατο, ξ, 248.
Ἀσάλπιζον, I, 200.
Ἄσαν, α, 12. β, 21. 82.
Ἄσας μὲ ἐς Ἄφεσ, ξ, 280. ἔσασε ἔς ῥ' ἀσάμινθον, κ, 361.
ἀσκύελον, λ, 350.
ἀσάωθεν, γ, 185.
ἀσάωσε, δ, 364.
Ἄσβη, γ, 182.
ἀσπάσασκεν, ἀφθαλμοῖσι, ὶ, 146. τ, 476.
Ἄσσιον, XLVIII, 3.
ἀστεμφέσσομαι, α, 88.
Ἄστλη, ρ, 275. ἐστάλησι, φ, 160.
Ἄσχνε, ἀρῇ, Ϲ ἄκπε καββαλεῖν ἄμμορον, ρ, 302.
Ἄθειν ἠδ πίσειν, ε, 197. ἀθέμεναι, β, 75.
ἀθῆς, β, 339. ἀθῆτε, ε, 38. ζ, 83. η, 6. Θ, 440. ο, 207. ὑφαντὴν, ν, 136. π, 231. IV, 140. φαεινὴν, ζ, 74. ἀθῆτι, ω, 67. ἀθῆτος, α, 165. ζ, 192. ξ, 510. μαλακῆς, ψ, 290.
ἄθλ' ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδομεύων, ρ, 66. ἀθλὸν ἔθηκε περὶ Ϲ κακῷ Ζεύς, υ, 487.
Ἄθος, καλὸν, XXX, 13. λεπτουργὲς, XXX, 14.
ἀς—ἰδέσθαι πάντων κεφαλάς, β, 152.
ἀσθάλῳ, ω, 101. ἀσίδεσκεν, ψ, 94. ἀσιδῦσαι, Θ, 526.
ἀσίμενος, χ, 470.
Ἄσκαπλον, III, 207.
Ἄσκει, β, 59. *Ἄσκει, ἢ πάντ' ἐφύλασσε, β, 346.
ἀσκίψασθε, III, 360 415.
ἀσκίδνασθε, β, 258.
ἀσκοπίαζον, κ, 260.
Ἄσμενος, ζ, 226.
Ἄσμυ' ἡμιτέρειο ἰὼν οἶκοιο ἄνακτ, α, 397.
ἀσπερχὲς, ε, 272.
Ἄσπασε, III, 85.
Ἄσπασσε, ν, 178.
Ἄσπερχες, ρ, 191. Ἄσπερχε, α, 422. δ, 786. σ, 304. Ἔασπερχε μύλας, α, 424. σ, 305. XVIII, 14.
ἀσπερχὲς ὀχόμενος, XXXI, 11. ἀσπέρχειοι, ξ, 344. ἀσπέρχειος, β, 357. ἀσπερχέως, β, 385. ἀσπερχέων, θ, 29.
Ἄσπιδα νέαν ἠδὲ ἄβλην, XXVIII, 12.
Ἄσπιδ', δ, 276. Ἄσπιδ, α, 125.
Ἄσπον Θ, μ, 349.
ἀσταμένους, β, 3. δ, 308. υ, 125.
Ἄσταν δ, ω, 466. 499.
ἀστεύουδ, ξ, 456. ω, 466.
Ἄστυ, π, 199.
ἀστομένοισιν, γ, 204. θ, 580. λ, 432.
ἀστόμενον, δ, 416.
ἀστομένως, ι, 73. ξ, 347.
ἄσυρε, ι, 447.
Ἄσχαζε, ι, 226.
Ἄσχιθ', pro Ἄσχιδι, χ, 489.
ἀσχίη, ἠὺπ πίτυη, ἐμπίδων, ρ, 463.
ἀσχίστων, ὀρθῶν, ι, 442.
Ἄσχιστον, β, 341. γ, 149. 182. δ, 426. η, 89. 101. θ, 475. λ, 451. σ, 306. τ, 211. φ, 92.
Ἄσχιχε, ι, 444.
Ἄσχιτε, φ, 247.
ἀσχφάνταμ, ἀδὲ, κ, 195. ἀσχφάνδω, IV, 120.
Ἄσχη, Θ, 304.
Ἄσχηκ', XLVIII, 11. *Ἄσχηκε ἀδὲ ὄφρᾶν, XLVIII, 12, 13.
ἐς τᾶμόσδε, υ, 318.
Ἄσχησαν, κ, 391. ξ, 420. ω, 58. I, 165. III, 327. Ἄσχησε, α, 127.
*ἀσχιόωντο, *Fragment.* III, 7.
Ἄσω, ε, 203. 338. τ, 218. 237. ω, 157. 226. IV, 86. Ἄσῃ, ἀμφὶ, ψ, 363.
ἀσὼν, δ, 61.
ἀσώσαν, γ, 158. ξ, 50.
ἀταμομένας, III, 411.
ἀτρωμόνων, IV, 159.
Ἄτυζον, κατὰ, αὐτὴν, κ, 113.
ἀτυφίλιξιν, ρ, 234.
Ἄτων, α, 373.
ἀσύτερον, μ, 126.
ἀσφαγμένα, κ, 32. λ, 45.
Ἄσφαζον, ι, 46. ψ, 305. Ἄσφαξαν, μ, 359. ξ, 426.
Ἄσφιεργ, η, 6.
Ἄσφιγγαν, I, 70. 87.
ἀσφόριον, ζ, 91. τ, 32.
ἀχάρβ, ζ, 52. 305. η, 153. 160. ξ, 420. υ, 123. ψ, 71.
ἀχαιφφιν, ε, 59. η, 169. τ, 389.
ἀχαπῆ, Γόρτυν Θ, γ, 294. ι, 182. κ, 96. ξ, 104. ἀχαπὴν, δ, 517. ω, 149.
Ἄχατον, α, 23. ζ, 105.
Ἄχε, δ, 270, λ, 323.
Ἄχετο, δ, 705.
Ἄχισε, III, 128.
Ἄχαγ, δ, 16. ο, 273.
ἀπεῖρε, III, 290. 435.
ἀπειρέῃ, III, 58.
ἀπείρων ἄλλοθ, ρ, 271. λιγύφωνοι, III, 475.
ἀπιεμίζεσι πᾶσι ἥροῖσιν, αἱ Χάριτες, IV, 96.
ἀπεῦρεν, γ, 32. ἐλέπτερε, ι, 172. ἀθλοὶ, β, 391. ἀϋκηκιδὶς, β, 402. παρεῴοι, β, 254. ρ, 69. ἀτάρτερε, ἀπήμονας, κ, 551. ἀπερτάας, τ, 289. ἐλέπτερε, ι, 100. ἀϋκηκιδὶς, κ, 203. καρηκομόωντες, β, 408. φίλτε, ι, 63. 566. κ, 134. μ, 309.
ἀπιμονὲν, ν, 88.
ἀπίνυσκ-ε, ον, ψ, 201. ἀπινύσσθε, III, 51. ἀπίνυσσε, α, 139. ἀπίνυσσεν, α, 442.
ἀπάρεξε, ε, 291, 304. ι, 144.
ἀπάρεσι, α, 182. ἀπάρης, α, 6. ἀπαρέων, ἀνηθέων, λ, 370. ἔ δὲ λῶν, ι, 65. ἰφθίμων, ψ, 313. κινυμένων, κ, 556. πιθεσιώτων, I, 231.
ἀπερπήτω, ψ, 300.
ἀπίδακτο, λ, 52.
ἀπηνήκτε, ζ, 166. ω, 90.
ἄτειρε, μ, 332. III, 131.
Ἄτεκε, η, 63.
ἀπιλείθ, λ, 296.
ἀπιλέσθ, δ, 663. τ, 153.

ἐπίλασε, γ, 109. 119.
ἔπλευ, ψ, 349.
ἐπὸν, γ, 122.
Ἐπόκρητες μεγαλήτορες, τ, 176.
ἐπὶ & ἐπιμομένη, λ, 294. ξ, 291. II, 350.
ἔπρ', ut ἐξ ἑτέρων ἔπρ' ἔδυν, ρ, 266.
ἑπτερήμεναι, λ, 302.
ἔπτηκεν, α, 107.
ἔπτηξεν, XVIII, 45. ἐπτήξησαν, Θ, 131, ἔπτηξε, XVIII, 47.
ἐπτόπλατο, λ, 523.
ἔπτιλοι, κλισίησιν ἐοῦς ἔπι γήρεος, α, 218. ἔπτιλον, γ, 256.
ἐπτύκτο, δ, 772. ι, 190. ν, 170. σ, 274. υ, 110. ψ, 152.
ἔπυξαν, α, 244.
Ἔπωνεύ, δ, 31. Ἔπωνεὺς, Βοηθοΐδης, ο, 95. ἡγήσαντο Μενελάου κρείων, δ, 22.
ἔτηκεν, δ, 3.
ἐτήτυμος, α, 174. ἐτήτυμον γ, 241. ψ, 62.
ἐτίθει, β, 390. ἐτίθεντο, δ, 781. Θ, 52.
ἔτικτεν, ο, 243.
ἐτίμα, γ, 379. ξ, 203. ο, 364. ἐτιμήσαθ', υ, 129.
ἐτίναξε, χ, 88.
ἐτόμεν, λ, 483.
ἔτον, *Medicâ* longâ, χ, 370.
ἔτπσαν, ω, 351. ἐτύπτετο, γ, 197. 203. ο, 236. ψ, 57. ω, 481.
ἔτλη, β, 82.
ἐτῖμα, τετυκείμενα, ὀνείατ', α, 148. δ, 67. 218. ε, 200.
ἐτιμήσαντο, ν, 184.
ἐτόλμα, ω, 161. ἐτόλμας, υ, 20.
ἔτος, α, 16. β, 89. 107. ἑκατὸν, τ, 222. τέτρατον, τ, 152.
ἔτρατον, κ, 469. ἐτράπετο, I, 293.
ἔτρεφε, α, 435. ἐτρεφόμην, ο, 364.
ἐτύμησιν, τ, 202.
Etymolog. M. emendatum, *Fragment.* ν, 207.
ἔτυμον, δ, 140. ψ, 26.
* ἐτύφλωσεν, ι, 404.
ἐτύχθη, γ, 255. ἐτύχθης, XLI, 2.
ἐτώσια, χ, 276. 373. ω, 282.
εὖ, α, 174. 302. β, 170. γ, 97. 188. 190. 200.
εὐαγγέλιον, ξ, 152. 166.
εὔαδε, π, 28.
εὐαγῆϊ λάχνῃ, λ, 319.
εὖ αραρυῖαι, χ, 128.
Εὐβοία ναυσικλειτὴ, II, 31. Εὔβοιαν, γ, 174. Εὐβοίης, η, 321. ναυσικλειτῆς, II, 219.
εὐβοτις, ο, 405.
εὐδων, II, 54.
εὐζηλοῖο ζηλεύω, IV, 230.
εὔθρονε ἑκατὶ, χ, 249.
εὐγναμπτείς, σ, 293.
εὖ γνῶτον, φ, 218.
εὐδαιμονίην, X, 5.
εὕδει, δ, 794. εὕδε, λ, 189. εὐδέτην, β, 397. εὕδεις, δ, 804. εὐδήμεναι, ω, 454. εὐδέτω, ο, 395. εὕδῃ, γ, 359. εὐδήσω, Θ, 445.
εὐδείελον, β, 167. ι, 21. ν, 212. 325. τ, 132. II, 438. εὐδείελος, ν, 234. εὐδείελε Ἰθάκης, ζ, 344.
εὐδικίας, τ, 111.
εὐδμητον, υ, 302. II, 271.
εὐδμήτῳ, χ, 126. *εὐδμήτης, χ, 24. εὐδμήτων, η, 100.
εὐδοι, ν, 74. εὐδόμεν, Θ, 342. εὖδον, η, 288. ξ, 479. 533. υ, 109. εὕδοντ', ν, 134. ο, 5. π, 229. εὐδόντες, κ, 548.
εὐεργέα, Θ, 567. ι, 279. λ, 70. εὐεργέες, ρ, 267.
εὐεργεσίας, χ, 235. εὐεργεσίη μὲν' ἀμοιβὴν καὶ εὐεργείης, χ, 374.
εὐεργέων, δ, 365. χ, 319.
εὐερκέϊ αὐλῇ, φ, 389. χ, 449.
εὐζυγοι, ρ, 288. εὐζύγῳ, ν, 116.
εὐηγενίης, τ, 114.
εὐήνορα, δ, 622. ν, 19.
Εὐίωνος εἶδεν Λευκαλίωνα, χ, 294.
εὐῆρες, λ, 120. 128. μ, 15. ψ, 268.
εὐῆρεϊ ἥδεϊ, VII, 9.
εὐῆνεῖ, XXIX, 10.
εὐθρονον, Θ, 497. σ, 317. τ, 342. εὐθρονε, ζ, 48.
εὐθυμεῖν, ξ, 63. εὐθύμως, I, 158.
* εὐθὺ πόρον δ' ἐλάων, III, 342.
εὐθὺς, I, 43. 86. 284. III, 355.
εὐΐππῳ, II, 210.
εὐκαμπέα, φ, 6. XXVI, 12.
εὐκαμπὴς ὀρίπαινον, σ, 367.
εὐκάρποι, XXIX, 5.
εὐκεάτοιο, ε, 60.
εὐκηλοι, ξ, 479. XIX, 7. εὐκηλος, γ, 363. III, 477.
εὐκλεΐας, φ, 331.
εὐκλεΐη, ξ, 402.
εὐκλώστοιο, II, 203.
εὐκόσμητε, III, 384.
εὐκόσμως, φ, 123.
εὐκρεῖρηται, III, 209.
εὐκελίνας, ξ, 108.
εὐκλιμένη, II, 36. δ, 342. ρ, 133. ω, 225. εὐκτιμένην, ι, 130. ω, 335. εὐκλιμένης, χ, 53. II, 102. IV 293. IX, 4. εὐκτίμενον, γ, 4. δ, 476.
*εὐκλῆα Αἶπυ, II, 423.
εὔκυκλον, ζ, 58. 70.
εὐλείμων, δ, 607. II, 529.
Εὔμαιε ὑφορβὲ, π, 156.
εὐμενὲς ἦτορ ἔχων, XXI, 7.
εὐμενίσσῃσι, ζ, 185.
εὐμήκεες, I, 129.
εὔμηλον, II, 54. εὔμηλε, ο, 405.
Εὔμηλε ἄπαγε, Φερεκλῆς ἔνι οἰκία ναίων, δ, 798.
εὐμμελίην, γ, 400.
εὐμόλπῃ, III, 475.
εὐμυλίη, III, 325.
εὐναίζεσκε, ε, 119.
εὐναίζουσε, ε, 65. ψ, 299.
εὐναὶ, Θ, 249. λ, 187. 193. 248.
εὐναιεσίαι ἐσσεται, φ, 271. III, 283. εὐναιεσιάουσαν, β, 400. φ, 387. χ, 399.
εὐνὰς, δ, 438. ι, 137. ξ, 14. ο, 497.
εὐνάσω ἐξείης, δ, 408.
εὐνὴ, η, 347. ψ, 257. εὐνῇ, α, 433. δ, 333. ε, 126. κ, 335. ο, 420. π, 34. ρ, 124. υ, 130. ψ, 219. XXXI, 14. μαλακῇ, χ, 196.
εὐνηθέσσι, IV, 256. εὐνηθέντες, Θ, 292. εὐνηθῆναι, δ, 334. ε, 384. κ, 296. ρ, 125.
εὐνῆθεν, υ, 124.
εὐνὴν, α, 427. εὐρεῖαν, ε, 483. πολυήρεφεον, ψ, 354. εὐνῆς, Θ, 2. κ, 334. 340. 342. ο, 58. 96. ψ, 226. 346. IV, 155. 231. βορτίης, IV, 47. μαλακῆς, ψ, 349. ἑκαλλίε, κ, 347. 480.
εὔνησε, δ, 440. γέον αὐτῆς, δ, 758.
εὔνηοι, η, 97.
εὐνῇφι, γ, 405. δ, 307. εὐνῇφιν, β, 2.
εὖνιν, ι, 524.
εὐνομίην, ρ, 487.
εὐνομίῃσι, XXXIX, 11.
εὐξαίμην, μ, 334.
εὐξαμένῃ, ζ, 280. εὐξάμενοι, ν, 51. εὐξάμενε, η, 330.
εὔξαο, γ, 45.
εὐξέστας, δ, 48. εὐξέστῃ, ν, 10. εὐξέσης, φ, 137. εὐξεστοι, ξ, 225. εὐξεστον, τ, 101. εὐξέστε, ρ, 602. εὐξέστῳ, ζ, 75.
εὐξοον, δ, 590. εὐξόῳ, α, 128.
εὐοντες, β, 300.
εὐορμε, δ, 3. 58. ι, 136.
εὐοχθος, XLI. 2.
εὔπαιδες, XXIX, 5.
εὐπατέρειαν, λ, 234. εὐπατρείῃ, χ, 227.

Εὐπείθια, ω, 522. Εὐπείθι, ω, 464. Εὐπείθης ὑὸς, α, 383. δ, 641. 660. π, 363. ρ, 477. σ, 42. 283. υ, 270. φ, 140. 256. Εὐπείλης, ω, 421. 468.

εὔπιπλον, ζ, 49. εὐπίπλων, φ, 160.

εὐπηγὴς, φ, 334.

εὔπηκτων, ψ, 41.

εὔπλειν, ρ, 467.

εὐπλοκαμῖδες, β, 119. τ, 542.

εὔπλοκάμοισιν, ζ, 135. εὔπλόκαμος, β, 120. ε, 58. 125.

εὔπλυνες, ϑ, 392. 425. ν, 67. π, 173.

εὐποίητα, ν, 369. Π, 265. εὐποιήτοιο, IV, 174. εὐποιήτοισι, υ, 150. εὐποιήτων, γ, 434.

εὐπολέμοιο πάτερ νίκης, VII, 4.

εὐπρήστεσκον, ϑ, 259.

εὔπωλον, β, 18. ξ, 71. XXXVIII, 1.

εὖρε, α, 106.

εὐρέα, γ, 142. εὐρέας, ζ, 225. εὐρέες, δ, 605. εὐρεῖα, ν, 243. *εὐρείαν, ε, 163. *251. 483. εὐρύαω, ξ, 199. εὐρείη, α, 62. εὐρεῖης, ε, 250.

*εὐρείαν χθόνα, ε, 163. 251. 483.

εὐρέμεναι, δ, 374.

Εὐρεπίδης, ρ, 208.

Εὔρεπον, III, 222.

Εὔργες, ε, 295. 332. λ, 311. μ, 326. τ, 206.

εὐρράφεται, β, 354. 380.

εὐρρείτην, ξ, 257.

εὐρὺ, α, 344.

εὐρυάγυια, ο, 383. χ, 230. εὐρυάγυιαι, δ, 246. η, 80.

Εὐρυάδην, χ, 267.

Εὐρύαλος, ϑ, 127. 140. 158. 396. 400. βεβλαγὼς ἶσος Ἄρηϊ, ϑ, 115.

Γεωρυδάτης, τ, 247.

Εὐρυδάμαντα, χ, 283. Εὐρυδάμαντι, σ, 296.

Εὐρυδίκη, Νίσῃος αἰδοίη παρακοίτις, κρίσσα Κλυμένοιο θυγατρῶν, γ, 452.

Εὐρύκλει', Ὦπες θυγάτηρ, Πεισηνορίδαο, α, 429. υ, 148. Εὐρύκλεια, ρ, 31. τ, 401. ψ, 177. ὀλοφυρομένη, β, 361. ἄφερεν, τ, 357. τροφὸς, β, 361. δ, 742. τ, 21. χ, 419. 485. 492. ψ, 25. 39. 69.

εὐρυκρείων, γ, 248.

Εὐρύλοχος ϑοιτὴς, κ, 205.

Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, α, 399.

Εὐρυμιδοντιάδης, μιγαλήτορος, π, 58.

Εὐρυμίδεσσι, π, 8.

εὐρυμίστιοι, μ, 262. 355.

Εὐρυμιδὴς Τήλεμος, ὃς μαντεύων ἐπέκαιεν, ι, 509.

εὐρὺν, α, 67.

εὐρυναὶ ἀγῶνες, ϑ, 260.

Εὐρυνόμη, ρ, 495. ϑαλαμηπόλον, ψ, 293. ταμίη σ, 168, ψ, 154. Εὐρυνόμην ταμίην, τ, 96.

Εὐρύνομον, β, 22. χ, 242.

εὐρυοδείης, γ, 453. κ, 149. λ, 52. Π, 133.

εὐρύοπα, pro εὐρυόπην, XXII, 2. pro εὐρυόπης, β, 146.

εὐρυπόρειο, δ, 432. μ, 2.

εὐρυπυλὲς Ἄϊδος δῶ, λ, 570.

εὐρὺς, ε, 184. Π, 84. 334.

εὐρυσθενὲς, ν, 140.

Εὐρυπύλου, φ, 37. Εὐρυπύλης, φ, 14.

Εὐρυπώνα, φ, 295.

Εὔρυτος, μέγας, ϑ, 226. φ, 32. Εὐρύτῳ, Οἰχαλιῆϊ, ϑ, 224.

Εὐρυφάεσσα, XXX, 2. Εὐρυφάεσσιν, ἀγακλειτὴν, XXX, 4.

εὐρυφυὲς, δ, 604.

εὐρύχορον, δ, 635.

*εὖρω, XLVII, 3.

εὐρώεντα, κ, 512.

Εὐρώπης, I, 26. Εὐρώπην, I, 78. II, 251. 291. Vid. X. 5.

εὖσαν, ξ, 426 εὖσε π, μίσυλλόν τε, ἠδ' ἀμφ' ὀϊστοῖσιν ἔπειρεν, ξ, 75. εὖσεν αὐτμὴ παίζων οἱ βλέφαρ' ἀμφὶ νοτὶ ὀφρύας, ι, 389.

εὐσκοπον, α, 38.

εὐστελμοι, β, 390. εὐστέλμῳ, β, 414. ξ, 345.

εὐστοχέων, υ, 258.

Eustathius miserè lapsus, ο, 416.

εὐστίλωτε, ξ, 247.

εὐστρέφεσσι βοείῃσι, β, 426. ο, 291.

εὐστρεφέεσσι, ι, 427. εὐστρεφὲς, σ, 346. εὐστρεφὲς, κ, 167. φ, 408.

εὐστρεφὲς λίχνῃ, IV, 158.

εὐζώνοιο δηρὸν, νὺξ ὀρῆϊ φάος ἠελίοιο, IV, 105.

εὖτ', α, 192.

εὖτε, υ, 56. IV, 38. XVII, 8.

εὐτειχήτοιο, IV, 112.

εὐτρεφέες, ι, 425. εὐτρεφὲς, ξ, 530.

εὐτρεφὲν, τ, 354.

εὐτρεχὲον, ζ, 72.

εὐτυκτὸν, δ, 123.

εὐϋμνον, Π, 19. 207.

εὐφραδέως, τ, 352.

εὐφραίνεσθ, β, 311. εὐφραίνοιτ, ν, 44. εὐφρήνῃ νόον, XXVI, 12.

εὐφρονες Ὦραι, II, 194. εὐφρονι ϑυμῷ, XXIX, 14. εὐφρονα ϑυμὸν ἔχουσι, IV, 102. εὐφρων ϑυμὸς, ρ, 531.

εὐφροσύνησιν, ζ, 156.

εὐχάλκεον, ψ, 102. εὐχάλκων, ο, 84.

εὔχεο, γ, 43.

εὐχερὲς ἐστι, I, 61.

εὔχεϊ, α, 418.

εὐχετόωμην, ϑ, 467. ο, 181. εὐχετόων. α, 172.

εὔχε, ι, 317. *μ, 328. φ, 338. χ, 7.

εὐχερὲς, ξ, 24.

εὐχωλῇσι, λ, 34.

εὐώδεα, IV, 66. εὐώδεϊ, XXV, 6. εὐώδεα Κύπρου, IV, 66. εὐώδεος ὁπὸ μεγάροιο, III, 65. εὐώδης ἴλαος, β, 339 εὐώδης, ε, 64. VI, 36. XVIII, 26.

εὐώπιδα κούρην, ζ, 113. 142. εὐώπιδος Σεμέλης, VI, 58.

ἔφαλα, κατὰ, μ, 310. ἔφαγεν, ο, 372.

ἐφαίνετο, δ, 519.

ἐφάμην, δ, 382. ἔφαν, ι, 413.

ἐφάνη, ε, 279. ἐφάνησαν, XXXII, 12.

ἔφανϑ', α, 194. ἔφαϑε, δ, 638. ἔφασαν, κ, 35. 46.

ἔφασκε, η, 256. ἐφάσκεϑ', χ, 35.

ἔφασκεν, μ, 275. ξ, 321. ἔφασκον, ε, 135.

ἐφάψεαι, ε, 348.

ἐφέβοντο, χ, 299.

ἐφέζεσϑ, δ, 717. ἐφέζετο, ρ, 334. ἐφεζόμενον, δ, 506.

ἐφήκεν, ι, 38. ἐφεῖμεν, α, 254.

ἐφίλεϊ ἄνδρα σίδηρος, π, 294. τ, 13.

ἐφιλησάμην, I, 243.

ἐφίπποιον, μ, 330. ἐφίππους, ι, 121.

ἔφιρεν, ε, 461.

ἐφίστασϑ, ν, 274. ο, 277. ἐφιστάμενος, π, 443.

ἐφίστάμεν, α, 120.

ἐφίστο, γ, 234. ψ, 55.

ἐφίλμιόν, ϑ, 354.

ἐφύεργεν, β, 109.

ἐφῶντες, ω, 470.

ἐφῳόωντο, τ, 331. ἐφῳόωντο, τ, 370.

ἐφῆκεν, ϑ, 339.

ἐφημένοι, μ, 215. ἐφήμενος, ζ, 309.

ἐφημέρια φρονέοντες, φ, 85. ἐφημέριος, δ, 223.

ἐφημοσύνης ἀλεγεινῆς, μ, 226. ἐφημοσύνῃσι, IV, 214.

ἔφην, δ, 171. λ, 429. 539. ξ, 176.

ἔφηνε, ο, 168.

ἰφθῖμο, χ, 41.
ἰφθίσῃ, δ, 340. ἰφθίσῃς, ν, 376.
ἰφθίγγοντο, κ, 229. 255. ἰφθίγξατο, I, 12. 91. 263.
ἴφθης, λ, 58.
ἴφθηφι, λ, 58.
ἴφθιθεν, ἀπὸ, ψ, 331.
ἴφθιθι, υ, 340.
Ἐφιάλτῳ, πλειοκλειῖδον, λ, 307.
ἰφίει, ω, 179.
ἰφίσμιν, ν, 7. ἰφίεσπι, ϝε. ἀφίεσπι, χ, 271.
ἴφιζε, γ, 411. τ, 55.
ἰφίζεσκεν, ϝ, 331. 334.
ἰφίκεσθε, Θ, 202.
ἰφίλει, η, 256. μ, 450. ν, 206. ξ, 62. 146. ρ, 111.
ἰφίλησε, Θ, 63. III, 505. ἰφίλησεν, III, 571.
ἰφίοιτων, ι, 401. λ, 42. μ, 420. ω, 414.
ἰφίλκαιον ξιφὸν, ξ, 350.
ἰφοπλίσιν, ζ, 37. ἰφοπλίσσαν, τ, 419. ἰφοπλίσσαντες, β, 295. ἰφοπλίσσεαι, ζ, 57. ἰφοπλίσσουσιν, ζ, 69. ἰφοπλίσσωσι, ω, 359.
ἰφορᾷ, λ, 108. μ, 323. ν, 214.
ἰφόρει, δ, 137. ἰφόρεον, χ, 456.
ἰφορμᾶϑ, α, 275. φ, 399.
ἰφορμὴ, χ, 130.
ἰφορμηϑεὶς, χ, 300. ἰφορμηϑεῖσα, μ, 122. ἰφορμήσας, η, 272.
ἰφράζετο, IV, 84. ἰφράσσϑ', ξ, 236. ἰφραστάμην, ρ, 161. ἰφράσσϑε, γ, 289. III, 354. ἴφρασσε, III, 441. ἴφρασσεν, IV, 128. ἰφράσϑης, τ, 485. ψ, 260. ἰφράσσατϑε, φ, 222. ἰφράσσατο, δ, 444. 529. * II, 388.
ἴφυ, ψ, 190.
ἴφυδρος Ζέφυρος, ξ, 458.
ἰφύλασσε, 6, 346.
ἴφυν, ε, 481. ἴφυντ', κ, 397.
Ἐφύρῃ, πίειρον ἄρουραν, β, 328.
Ἔφυρης, & *Ephyræ* Sex, α, 259.
ἴφυσαν, IV, 266. ἴφυσε, ϝε. ἴφυσε, κ, 393.
ἰφύτδυσε, III, 160.
ἰφώνησεν, β, 257.
ἰφωρμώϑη, δ, 713. ἰφωρμώϑην, λ, 205.
ἴχ', δ, 289. III, 325.
ἴχαρεν, I, 66.
ἰχάλασσε, II, 6.
ἰχάνδανον, ϱ, 344.
ἰχάϑη, ψ, 32. ω, 512. ἰχάϑημεν, κ, 419.
ἴχε, α, 104.
ἴχεα, σ, 122. υ, 200.
ἰχέϑυμος, Θ, 320.
ἴχει, α, 53. ἰχέμεν, δ, 419.
Ἐχένηος ἥρως, η, 155. λ, 341.
ἴχεσκον, δ, 627.
Ἔχετον, βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων, σ, 84. 115. φ, 308.
ἴχουαν, α, 146. γ, 258. 338. φ, 270.
ἰχίφρων Πηνελόπεια, δ, 111. ν, 332. ϱ, 390. ω, 293.
Ἐχίφρων, γ, 413. δῖος, γ, 439.
ἴχνη, β, 124. λ, 158. κατὰ, ι, 6.
ἴχνϑα, δ, 525. II, 56.
ἰχϑαίϱησιν, δ, 692. ο, 71. ἰχθαίϱεσσ', γ, 215. π, 96.
ἴχϑεσϑ', δ, 756.
ἰχθίῃ Γαλέῃ, I, 113.
ἰχθόεμμεν, δ, 502.
ἴχθος, ι, 277.
ἰχθραὶ ἔσαν οἱ ἀπαλάλκοι, φ, 147.
ἰχθϱὸς γάϱ μοι κεῖνος, ὅς πτόλιν εἴκων ἀπαιτήλια βάζει, ξ, 156.
ἰχολώσῃς, XLI, 3. ἰχολώσαιτε, Θ, 205.
ἰχολώσαϑε, ϱ, 458.
ἴχμαν, Θ, 182. τ, 168.
ἴχϱεα δαίμων συναγὸς αὐτῷ, ε, 396. τίς τε κακὸς δαίμων, κ, 64.
ἰχϱάετ' ἐϑίμεν ἐ πιέμεν, τόδε δῶμα, φ, 69.
ἰχείμψαϑε, II, 439.
ἴχελσεν λίπ' ἐλαίῃ, γ, 466. κ, 364.
ἴχνιτο, ἀμφὶ δ' ἱσμηὶ πεχυήντις, Θ, 297. ἴχνιϑ, κ, 415. ἴχνι', χ, 88.
ἰχώϱησαν, χ, 270.
ἴψαϑε, φ, 104. ἴψεϑ', γ, 359.
ἰψήσας, μ, 48.
ἰψιάασϑε, φ, 429. ἰψιαάϑων, ϱ, 530.
ἴψομαι, β, 287. ζ, 32. ἰψόμεϑ', ψ, 127.
ἰῷ ϑήσατο ϑυμῷ, ε, 76.
ἰᾷ, pro ἰάοι, υ, 12.
ἰᾶϑι, III, 305.
ἰᾶϊκε, α, 411.
ἰᾶλπῇ, υ, 328. φ, 96.
ἰᾶμεν, σ, 419.
ἰᾶμι, pro ἰάομαι, π, 85.
ἰᾶνοχόει, υ, 255.
ἰᾴϱγῃ, δ, 693. ξ, 289.
ἰᾶσι, δ, 805.
ἴωσιν, δ, 165. ψ, 119. II, 236.
ἴως ἠὼ, in Principio Versûs, δ, 90. vid. *Anapæstus.*

Z.

ΖΑῆν, μ, 313. ζαὴς, ε, 368.
ζάϑεον, III, 500. IV, 259.
ζαϑὲς, II, 223.
Ζάκυνθος ὑλήεσσα, ι, 24. II, 429.
Ζακύνθῳ ὑλήεντι, α, 246. π, 123. τ, 131.
ζαμενίσσεται, III, 307.
ζατρεφίαι, II, 302. ζατρεφίας, δ, δ, 451. ζατρεφίων, ξ, 19. 106.
ζαφλεγέες, VII, 8.
ζειαὶ, δ, 604. ζειὰς, δ, 41.
ζείδωρον, γ, 3. ε, 463. η, 332.
ζείδωρος, δ, 229.
ζίεται, κ, 360. φ, 44.
Ζεῦ, α, 62. ἄνα, ρ, 354. μηλόπα, III, 466. 503. πάπερ, δ, 341. ὅστε ϑεοῖσι καὶ ἀνϑρώποισιν ἀνάσσεις, υ, 112.
ζεύγνυντ', ο, 145. 190. ζεύγνυϑ', ψ, 245. ζάξαμένη, XXXI, 9. ζεῦξαν, ζ, 73. ζεύξασ', ζ, 111. ζεῦξαϑ', γ, 476. ζεῦξον, ο, 47.
Ζεὺς, α, 348. ἀγαϑόν π κακόν π διδοῖς, δ, 237. αἰγίοχος, ο, 245. αἰθέρι ναίων, ο, 522. αὐτὸς νέμεσ' ὄλβον ἀνϑρώποισι, ζ, 188. ἐπιλήμοτερ ἰκετάων τε, ξείνων τε, ι, 270. ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης, Θ, 465. εὐρυόπα, β, 146. ἱκετήσιος, ν, 213. Κρονίδης, ω, 543. Κρονίων, μ, 399. μηλόπα, ξ, 243. νεφεληγερέτα, α, 63. Ὀλύμπιος, δ, 173. πατὴρ ϑεῶν, ζ, 158. πάτλιος, γ, 161. περικεραυνος, ξ, 268. ὕπατος ἐ ἄριστος, τ, 303. ὑψιβρεμέτης, ε, 4.
Ζεφυρίη πείσασα, η, 119.
Ζεφύρου λιγυπνείοντος ἀήτης, δ, 567. δυσαής, μ, 289. πνοιῇ, δ, 402. Ζέφυρον, II, 283. κελάδοντ', β, 421.
Ζέφυρος, μ, 426. μίγας αἴϑ' ἅφυδρος, ξ, 458. αἰθέρι, λάβρος, ἐπαιγίζων ἐξ αἰγίδος, II, 433. δυσαὴς, ε, 295. κελεηγὸς, μ, 408. μίγας, ξ, 458. Ζεφύρῳ μιὴν ὑγρὸν αὐτὸν, ν, 3. Ζεφύρῳ, ε, 332.
Ζήθιο ἄνακτος, τ, 523. Ζῆθον, λ, 261.
ζηλήμονες, ε, 118.
ζηλοσύνῃ, II, 100.
Zenobius, ν, 302.
Zenodotus Fragment. 1. 3.
Ζῆν', υ, 339. Ζῆνα Κρονίωνα, ω, 471. ξίνιον, XL, 8.
ζήτει, III, 22. ζητῖς, I, 25. ζητεύων, III, 392. ζητεύων, II, 215. ζητήσαμεν, I, 150.
ζόφον, γ, 335. I, 26. μ, 81. υ, 356. III, 359. αἰνομόρῳ, ἀμήχανον, III, 257. ἠερόεντα, λ, 57. 154. ν, 241.

241. ζόφῳ, κ, 190.
ζυγαὶ, ι, 99. ν, 21. ζυγὸν, γ, 383. 486. ο, 184. III, 50. ζυγῷ, δ, 39.
ζωάγρια, Θ, 462.
ζωέτω, β, 132. ζώειν βίον ἀλαθῆ, ο, 490. ζωέμεν, ω, 435. ζωέμεναι, η, 149.
ζωὴ ἄπαστος, ξ, 96. ζωὴν μενοεικέα, π, 429.
Ζωΐλος, Ὁμηρομάστιξ, ι, 60.
ζῶμα φαεινὸν, ξ, 482.
ζώνη, IV, 256. 283. ζώνῃσι, κ, 544. IV, 165. καλὴν, χρυσείην, ε, 231. κ, 544. περθενίην, λ, 244.
ζώννυσθαι, ω, 89.
ζῶντ', IV, 189.
ζώοις, IV, 243.
ζωοῖσιν, λ, 155. ζωὸν, δ, 546. λ, 483. ω, 283.
ζώοντ', γ, 256.
ζώοντας, φ, 155. ζώοντες, δ, 805. ζώοντος, λ, 457. ζωόντων, κ, 72.
ζωὸς, α, 197. ζωῷ, ρ, 115. ζωοὺς, λ, 300. ζωῷ, τ, 331.
ζώουσι, ρ, 423.
ζῶσαι, σ, 30. ζώσασθαι, σ, 73. ζώσασθε, σ, 66.
ζῶστρά π', ἢ πέπλους, ἢ ῥήγεα, ζ, 38.
ζώω, γ, 354.

H.

Ἤβαιὰ, σ, 354. φ, 288. ἠβαιὸν, γ, 14. ι, 462.
ἤβη, II, 195. πολυήρατος, IV, 226. 275. χαριεστάτη, κ, 279. ἥβῃ, Θ, 181. XXVIII, 12. ἥβην, π, 174. IV, 225. πολυήρατον, ο, 365.
Ἥβην καλλίσφυρον, IV, 8. παῖδα Διὸς, καὶ Ἥρης, λ, 602.
ἥβης, Θ, 136. ψ, 212. εὐθαρσέος, VII, 9. μίτρην, λ, 316. σ, 216. τ, 532.
ἡβήσας, τ, 410.
ἡβησῃ, α, 41.
ἡβηταὶ, III, 56.
ἠβῶν, ψ, 187.
ἠβώοιμι, ξ, 468. 503.
ἠβώοντες, κ, 6.
ἠβώωσα ἡμερὶς, ε, 69.
ἠγαάσθη, ε, 122.
ἤγαγε, δ, 262. 312.
ἤγαγεν, γ, 383. σ, 37. II, 473. *XVIII, 14. ἤγαγον, α, 172.
ἠγαθέην, δ, 82. ξ, 211.
ἠγαθέη, II, 37. ἠγαθέῃ, δ, 599. ἠγαθέην, β, 308. ἠγαθέοιο, III, 231.
ἄγγελε, ψ, 22. I, 100.
ἠγγυάλιξεν, III, 494.
ἠγαθὲ, α, 125.
ἠγεμονεύσι, γ, 386.
ἠγεμόνευε, κ, 505.
ἠγερέθοντο, β, 292.
ἤγερθεν, β, 9.
ἠγηλάζεις, λ, 617.
ἠγήτορας, η, 136. ἠγήτορες, η, 98. ἠγήτορε, α, 105.
ἠγνοίησε, III, 243. ἠγνοίησεν, ε, 78.
ἠγύμενε, I, 18.
ἠδέος, γ, 51.
ἠδέσατ', φ, 28.
ἤδη, β, 16. 108.
ἤδηθ', τ, 93.
ἤδιστος, ν, 80. II, 169.
ἦδος, σ, 403. ω, 95.
ἡδυάλωσε, XVIII, 37.
ἡδυεπὴς, XXXI, 2. ἡδυεπὴς, XX, 4.
ἤδυμον, III, 241. 448.
ἡδὺν, α, 364. β, 350.
ἡδυπότοιο, β, 340. γ, 391. ο, 506.
ἡδύποτος, VI, 36.
ἡδὺς, μ, 369.
ἦε, Θ, 290.
ἤειδε, α, 154. χ, 331. III, 62. ἤειδεν, Θ, 514.
ἠείδεε, ι, 206.
ἦεν, χ. ἦην, τ, 283.
ἠελίοιο, δ, 540. 833. ἄνακτος, II, 413. αὐγὰς, β, 181. ο, 348. ἐπιπλομένης σήμερον, III, 371. καλεομένοιο, III, 197. μένος, κ, 160. 498. ὀξέος, II, 374. τεθνιμβεσθαι, μ, 269. 274. II, 411. τεθνηκὸς, ο, 403. ὑπερίονος, α, 8. μ, 263. φαεσιμβρότου, κ, 138. μ, 269. 274. φάος, λ, 92. ν, 33. 35. π, 220. υ, 207.
ἠέλιον, ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν, XXX, 7. καλεόντων, γ, 138. παμφανόωντα, ν, 29.
ἠέλιος, β, 388. γ, 1. ἀνιὼν, XXXVI, 3. φαίνων, λ, 16. τ, 441. χ, 388. φαεσίμβροτος, κ, 191. ἠελίῳ αὐγὴ, μ, 176. ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει, μ, 323. ἠελίῳ ἀνιόντι, μ, 429. καταδύντι, π, 366. ὑπερίονι, μ, 153. 346. 374.
ἠέρ' ποτὴν, η, 15. 140. ἠέρα, ν, 189. 352. τ, 540. ἠέρι, θ, 562. λ, 15.
ἠερέθοντο, λ, 227.
ἠέριοι, ι, 52.
ἠερόεσσα, β, 263. ἠερόεσσι, γ, 294. ἠερόεσσ', μ, 80.
ἠερόθεν, III, 234. ἠερόθεντα, λ, 154. ἠερόθι, III, 172.
ἤεσαν, IV, 72.
ἤην, τ, 283. ψ, 316. ω, 342.
ἤθεϊον, ξ, 147.
ἤθελ', γ, 121. ἤθελε, γ, 342.
ἤια, Mediâ longâ, β, 289. 410. brevi, δ, 363. in fine Versûs. αὐτονδιακοσίῃς, ε, 266. ι, 212. δακτυλιαίῃς, μ, 329.
ἤια, ibam, δ, 427. 433. 572. κ, 309. ἤιε, η, 7. Θ, 457. σ, 256. ἤιεν, ε, 57. π, 178. τ, 431. 438. φ, 303. ὃς, φ, 391.
ἤιε φοῖβε, II, 120.
ἰήιοι, λ, 38. ἰηλέμοντες, ζ, 63.
ἰήιε, γ, 401.
ἴικτο, δ, 796. ν, 288. π, 157. υ, 31.
ἵκανε, β, 154. ο, 183.
ἱκέσθ', παρ', ἐξεπανύσθη, I, 219.
ἱκέτας παρακλίνας, ε, 418. 440. πεφυγόντας, ζ, 138. ἱκέσθαι, ε, 156.
ἵκεσθε, τ, 436. υ, 7. ω, 9. 13.
ἵκεσκε, δ, 247.
ἱκέων ἡμῶνα, ε, 368.
ἤ κ' εὐεργὲς ἔησιν, λ, 433. ἤ κεν, κ, 432.
ἦκ', ι, 538. I, 239. ἦκαν, ο, 457.
ἦκα, μ, 442.
ἤκαχ', ο, 356. ἤκαχε, π, 427.
ἰκνέομεν, μ, 198. ἵκνεαι, λ, 420. μ, 265.
ἠλάκατα τροφὸν, ε, 105. τροφαλίζει, σ, 314. ἀλιπόρφυρα, ξ, 53. 306. λίπῃ, ρ, 97.
ἠλακάτην, α, 357. φ, 351. χρυσέην, δ, 131.
ἤλασε, ι, 375. ἤλασεν, γ, 449.
ἠλασκάζει, ι, 457. ἠλάσκαζες, II, 142.
ἤλατο, I, 223. 246. 248.
ἠλᾶτο, γ, 302.
ἤλαυνε, III, 75.
ἤλδανε, σ, 69. ω, 367.
ἠλεὲ φρένας, β, 243.
ἤλειψεν, τ, 505.
ἠλίκτροισιν, ο, 459. σ, 295.
ἤλεκτρον, δ, 73. ἠλέκτρῳ, XLVIII, 10.
ἠλέκτωρ, II, 369.
ἠλεὸς, ξ, 464.
ἠλεύατ' ὄμιλον, III, 5.
ἤλυθ', δ, 146.
ἠλίβατοι, ν, 196. IV, 268. ἠλιβάτοισι, XXVIII, 10. ἠλίβατον, ι, 243. ἠλίβατος, κ, 88. ἠλιβάτῳ, III, 404.
Ἠλιὸν εὐρύχορον, δ, 635. Ἠλιόν δ' ἴαν, ν, 275. ο, 297.
Ἠλιόνδε ἱπποβότοιο, φ, 347.
ἠλίθια πολλὰ, ε, 483. ι, 330. ξ,

215. τ, 443.
ἥλικες, σ, 372.
Heliodori Æthiopica, λ, 612. Not. *Schol.*
Heliodorus Grammaticus, ο, 696. τ, 562. Not. *Schol.*
ἥλιον, φαίδιμον, XXX, 1. ἥλιος, Θ, 271. I, 293.
ἥλκησε, λ, 579.
ἅλπετο, γ, 275.
ἅλυξα, μ, 335. ἅλυξαν, γ, 297.
Ἡλύσιον πεδίον, ἀπὸ Ἠλυσίης, τῆς Ἐλευθήρης, εὐσεβεστάτης, δ, 563.
ἧλω, χ, 230.
ἁλώμην, δ, 91. ν, 321.
ἡμαθόεντα, α, 93. β, 214.
ἧμαι, θ, 157. ξ, 41.
ἦμαρ, β, 345. γ, 180. αἴσιμον, π, 280. II, 356. δύσηλον, ρ, 606. ἔδδομον, μ, 399. ἱερὸν, ι, 56. κακὸν, κ, 269. μέσον, η, 288. μόρσιμον, κ, 175. νηλεὲς, θ, 525. νόστιμον, α, 9. 168. ὡσήμην, ι, 161. 556. κ, 183. 476.
ἡμάρτανε, λ, 510. *Margites*, 3.
ἧμας, π, 370.
ἧμαι μακρὰ, κ, 470. ἧμαι, ἑπτακοσῷ, ζ, 170. εἰκοσῷ, ι, 34. μέσῳ, II, 341. *χειμερίῳ, XLVI, 6.
ἡμάτιη, β, 104. τ, 149. ω, 138.
ἥμβρεπε, φ, 421. ἥμβρετον, η, 292.
ἡμείβετ', α, 44. ἡμείβετο, ι, 506.
ἥμελλε, ι, 238. ἥμελλεν, ι, 244.
ἡμέρη ἤδε, ω, 513.
ἡμερὶς ἠβώωσα, ε, 69.
ἥμερον, ο, 162.
ἡμιθέων, XXX, 19. XXXI, 19.
ἧμιν, ν, 177. υ, 272.
ἡμιονείην, ζ, 72.
ἡμίονοι, XLVIII, 9. ἀδμῆτες, πολυετεῖς, δ, 636. φ, 23.
ἡμιόνους κραιπνοπόδους, ζ, 253.
ἡμίπονον, ἀφαπεσόντα, I, 249. 251.
ἡμίσεες, γ, 155. 157. ἡμισέων, ω, 463.
ἥμισυ, ι, 246. 248. ν, 114. ρ, 322.
ἧμος, β, 1. γ, 404. 491. δ, 306. 431. 576. ε, 228. ι, 58. 152. 168. 170. 307. 437. 558. 560.
ἡμόσσε, δ, 400. θ, 1. μ, 439. τ, 426.
ἧμυνε, I, 240.
ἦναστε, γ, 305. λ, 275.
ἤνδανε, γ, 150. ε, 153. Θ, 506. κ, 373. ξ, 337. π, 398. ρ, 173.
ἤνεγκεν, χ, 493.
ἤνεικαν, δ, 784. Vid. ἤνεικαν.
ἠνεμόεντα, γ, 172. IV, 292. ἠνεμόεσσαν, I, 400.
*ἦνεν ὁδὸν, II, 420.
ἦνεον, ἐπὶ, μ, 294. 352.
*ἤνθεεν, II, 139.
ἠνία, γ, 483. σιγαλόεντα, ζ, 81.
ἦνιν, γ, 382.
ἡνιόχευεν, ζ, 319.
ἡνίοχον, υ, 17. 303. VI. 25.
ἦνον ὀδὸν, γ, 496.
ἤνοπι χαλκῷ, κ, 360.
ἠνορέη, ω, 508. ἠνορέης, VII, 6.
ἠντήσαμεν, γ, 44.
ἤνυσεν, δ, 357. ω, 71. ἤνυτο, ε, 243.
ἠνώγαμεν, ι, 44. κ, 263. ρ, 55. ἠνώγεα, γ, 174. ε, 99. 112. μ, 160. ξ, 336. ἤνωγεν, ζ, 216. ξ, 237. II, 105.
ἦξαν, ab ἄγω, I, 114. ἦξε, τ, 539.
Ἠοῖ, ζ, 31. ξ, 266. φαινομένῃφιν, δ, 407. η, 222. μ, 24.
ἠοίην, δ, 447. ἠοῖον, δ, 656. ἠοίων, Θ, 29.
ἤομεν, κ, 251. 570. λ, 22.
ἤονα, I, 13.
Ἠῶς ἠελιγενείης, μ, 3. ν, 94. φαεινὴς αὐγαλέος ἠὼς, δ, 188.
ἧπαρ, ι, 301. λ, 577. I, 215. μέσσον, I, 203. 232. ἥπαρ, I, 37. ἥπατι, χ, 83.
ἠπάφει, ξ, 488.
ἠπεδανὸς, Θ, 311. II, 316.
ἠπείροιο, ε, 348. 402. ν, 235. π, 325. 359. ω, 377. μεσσαίνης, ξ, 97. φ, 109. VI, 22. ἤπειρον, ι, 49. 496. ν, 116. πορτιτροφον, II, 21. ἤπειρόνδε, ε, 56. 438. ι, 73. 485. κ, 403. 423. σ, 83. 114. ψ, 236. II, 506. ἤπειρος, IV, 5. ἠπείρου, α, 162. γ, 90. ε, 350. 399. ι, 85. κ, 56. ξ, 136. π, 367. II, 138. 488. ἠπείρῳ, ν, 114. ξ, 100.
ἤπειγε, vid. δὴ πειγε.
ἠπειρηπεύει, 420. III, 574. ἠπειρηπεύειν, ξ, 400. ἠπειρήπουσι, ο, 418. ἠπειρηπόσιος, XL, 7. ἠπειρηπότα δολοφρονέοντες, III, 282.
ἠπειρηπῆα, λ, 363.
ἠπητὴς, I, 183.
ἤπια οἴδε τοι, ν, 405. ο, 39. ἀνάκτησιν ἤπια εἰδώς, ο, 556. ὅτι μοι πάρος ἤπιὸς ἦθα, ν, 314. ἤπιος, β, 47. 230.
ἠπόει, κ, 83. ρ, 271. ἤπυεν, ε, 399.
ἧρα φέρεσθαι, ἐπ' Ἀχαιέμονι, γ, 164. φέρεται, 375. φέρων, σ, 56.
ἧρα, σῷ παιδὶ μέγα κλέος, ω, 33.
Ἡρακλέα, Διὸς υἱὸν, μέγ' ἄριστον, XIV, 1.
Ἡρακλείδης, ὁ Μιλήσιος, ψ, 282.
Ἡρακλείδης Ποντικὸς, λ, 577.
Ἡρακλειτος, ἀπὸ ἀπίσω, μ, 39. 322.
Ἡρακλείης χεῖρας, XLVII. 18.
Ἡρακλῆα, θρασυμέμονα, θυμολέοντα, λ, 266. μεγάλων ἐπὶ ἔργα ἔρχων, φ, 26.
Ἡρακληείην βίην, λ, 600.
Ἡρακλῆϊ, Θ, 224.
ἤραρεν, δ, 777. III, 50.
ἠρασσάμεθ', λ, 237. ἠρασσάμεθ', III, 130.
ἧρε', ὀπίσσω, ᾧ παιδὶ μέγα κλέος α, 240. ξ, 370. ἧρε, δ, 107.
ἠρώτα, γ, 62. 64. δ, 761. ζ, 323. η, 1, II, 332.
ἧρι κάρη, IV, 175.
ἧρκεε, τεῖχος ἄνακτος, σὰ, φ, 56. ἧρκει μὲν χόλος ἄχρις, Θ, 304. λ, 43. 632. μ, 243. χ, 500. καθὲ μὲν ὕπνος ἧρκει παιδομαίτης, ι, 373. ὑπὸ χλωρὸν δέος ἧρκει, ω, 449.
ἧρκέτ', φ, 40.
ἧρκον, λὰξ, τ, 61.
Ἥρη, βοῶπις, πότνια, II, 348. 353.
Ἥρην χρυσόθρονον, XI, 1. αἰδοίην σύμβασίλην, ὑπείροχον εἶδος ἔχουσαν, XI, 2. Ζηνὸς ἐριγδούπου κασιγνήτην, ἄλοχόν τε, XI, 3. κυδρὴν, XI, 4. Ἥρης, Θ, 465. λαοσσόου, II, 95. 99. 105. νύμφης ἐρατοπάπιδος, XXXIII, 2. χρυσοπέδιλον, λ, 603.
ἠρήσαντο, α, 366.
ἦσι, ut ἠῶθεν δὲ μάλ' ἦσι, τ, 320. μάλ' ἦσι, υ, 156.
ἠσιγένεια, β, 1. γ, 404. 491. δ, 195. 306. 431. 576. ε, 228. Θ, 1, 152. 170. 307. 437. 560. &c. ἠσιγένειαν, ψ, 347. ἠσιγενείῃ, IV, 227. ἠσιγενείης, μ, 3. ν, 94.
Ἡφαιστοῖο, I, 20.
ἠφίθεον, κ, 204.
ἤχλυσε, χ, 296. I, 210.
ἤρκεσε, δ, 292.
ἤρμοσεν, ε, 247.
ἠρνεῖτο συνευνηθέμεν, ω, 125.
ἥρπαξα, ξ, 230.
ἥρπαζε, ψ, 310.
ἥρπαξ', ο, 174. ἥρπαξε, IV, 121.
ἥρπασ', IV, 204. ἥρπασεν, ο, 250. IV, 219.
ἤρτυε, γ, 152. λ, 438. ἤρτυεν, π, 448. ἠρτύναντο, δ, 782. θ, 53. ἤρτυον, υ, 242.
ἦρχ', β, 15. π, 345. σ, 348, υ, 359. χ, 461. ἦρχε, α, 28. β, 416. γ, 12. 68. ἤρχετο, α, 367.
ἠρῶ, σ, 175. ἠράμην, μ, 337.

ἤρα', λ, 519. ἤρατο, α, 189. IV, 79. ἤρατες, ω, 68. ἤρωϊ, β, 99. Θ, 483. τ, 144. ω, 133. ἤρωος, χ, 185. ἥρωσι συλλαβῶς, ὡς ἠρ' ὡς, ζ, 303. ἥρως, Αἰγύπτιος, β, 15. Ἀλιθέρσης, β, 157. ω, 450. Ἀτρείδης, ω, 52. 121. γέρων, η, 155. Μάλιος, σ, 422. Πεισίστρατος, γ, 415. ο 131. Τηλέμαχος, δ, 21. 303. 312. Ἐχέπωνος, λ, 341. Φαίδιμος, δ, 617. ο, 117. Φείδων, ζ, 316. ἠράων, α, 101. δ, 268. η, 44. θ, 242.

Ἡρωδιανὸς, χ, 56.

ἤστιζ' δ' αἰνῶς, ι, 353. ἤστο, Θ, 203.

ἧσζ, β, 240. ἥσθην, η, 232.

ἥσται, ι, 292. ξ, 109. ρ, 358. υ, 19. ἥσθιον, υ, 348. κακῶ, α, 9. *Hesiodi* Fragment. λ, 285. II, 210.

Ἡσίοδος, ξ, 508. λ, 285. μ, 168. ρ, 33. σ, 328. τ, 177. χ, 278. emendatur, μ, 192. χ, 90. *Homerum* imitatur, Vid. *Homerum*. *Hesychius* emendatur, δ, 708. ι, 108. ξ, 51.

ἠπαίζοντ', χ, 498. ἠπαίζοντο, γ, 35. τ, 415. V, 15.

ἤπαφες, τ, 231. ἤπαφεσθ', χ, 473.

ἧστον, ο, 364.

ἧστο, ξ, 305. ἧστο, ω, 114. ἧστο, II, 456.

ἡσυχίη, σ, 22. III, 356.

ἡσυχίως, III, 437.

ἠχούσῃ, Θ, 269. * λ, 441. II, 387.

ἦπε, β, 387. I, 354. ἠπέομεν, γ, 173. ἤπιον, κ, 17. ω, 336.

ἤπερ δαίς, α, 48. ἄλκιμον, XXVI, 9. ἀμοιβαίχιον, XXVII, 2. δεδαϊγμένον, η, 320. εὐμενὲς, XXI, 7. πλημμύρων, σ, 152. φίλον, α, 60. 114. 316.

ἠΰ, μένων, β, 271. ἠΰς τε μάχας τε, ι, 508. κεφαλῆς τε, III, 466.

ἠϋγένειον, XVIII, 39. ἠϋγένειος, δ, 456.

ἠϋκομος, IV, 94.

ἠύδα, 213. 230. 306. 345. 388. 399. 412. &c.

ἠϋθέμεθλον, XXIX, 1.

ἠύκομοι, XXV. 3. ἠυκόμοιο, Θ, 452. μ, 389. XXVI. 21.

ἠυνάζοντο, δ, 449.

ἠῦσεν, ω, 529.

ἠύτ', Θ, 280. 518. λ, 221. III, 147. ἠύτε, ξ, 476. ρ, 463. φ, 48. I, 73. III, 55. 151. 163. 195. 237. XIX, 4.

Ἥφαιτ', Θ, 355. Ἥφαιτε, XIX, 8. Ἡφαίστοιο, δ, 617. κλυτὸν III, 115. ἐξεκλυτὸν, Θ, 287. ω, 75. πολύφρονα, Θ, 297. 327. Ἥφαιστον κλυτοεργὸν, Θ, 345. κλυτόμητιν, XIX, 1. κλυτοτέχνην, Θ, 286. XIX, 5. Ἥφαιστος, ζ, 233. η, 92. Θ, 272. 293. 330. ψ, 160. II, 317.

* ἧφι βίηφι πιθήσας, φ, 318.

ἠφύσαμεν, I, 165. ἠφυσάμην, η, 286. ἠφύσατο οἷν, ψ, 305.

ἧχ', pro ἧχι, III, 400.

ἠχῇ ἠπεσπον, λ, 632.

ἠχήεντα, * κηδδιμάχῳ, δ, 72. ὄρεα, XIII, 5.

ἤχθετο, ξ, 366. ο, 456.

ἤχθηρε, λ, 436. 559. τ, 364.

ἧχι, ζ, 94. τ, 553.

ἤχλυσε, μ, 406. ξ, 304.

Ἠχὼ, Παιὼν ἑταίρη, XVIII, 21.

ἠῶ, β, 434. η, 288. ι, 26. ν, 240. ψ, 246. II, 436. δῖαν, ι, 151. 306. 436. λ, 374. μ, 7. π, 368. τ, 50. 342. εὐῆρες, ρ, 497. σ, 317. τ, 342. ῥοδοδάκτυλον, XXX, 6. χρυσόθρονον, τ, 319. ψ, 243.

ἠῶθεν, α, 372. η, 189. μ, 293. ξ, 512. ο, 307. 507. ρ, 600. σ, 247. μιὰ ἦμαρ, τ, 320.

ἠῶθι, ωθ', ι, 469. ζ, 36.

ἠῶς χαλκάσπις, III, 17.

ἠὼς, λέξις πολυσήμαντος, β, 1. ε, 1. ι, 56. κ, 190. ξ, 220. τ, 192. δυσώνυμος, τ, 571. εὐῆρος, ξ, 48. ο, 494. εὐπλόκαμος, ι, 390. ι, 76 κ, 144. ἠελίνεια, ῥοδοδάκτυλος, β, 1. ι, 52. χρυσόθρονος, κ, 541.

Θ.

Θ Ἀαστέμεν, γ, 336. Θαάσεις, III, 465.

Θαλάμοις, II, 77. Θαλάμοις, ε, 432.

Θαλαμηπόλος, η, 8. ψ, 293.

Θαλάμοιο, α, 441. β, 5. γ, 441. Θυώδης, δ, 121. πολυκμήτου, δ, 718. ὑψορόφοιο, δ, 121.

Θάλαμον, δ, 263. εὐρὺν, ὑψόροφον, β, 338. κνώσσεις, ο, 99. πολυδαίδαλον, ζ, 15.

* Θαλαμόνδ', χ, 109. Θαλαμόνδε, β, 348. φ, 8. χ, 161.

Θάλαμος ὑψηλὸς, α, 425. Θαλάμῳ, εὐστεφάνῳ, ψ, 178. πύκα ποιητοῖο, α, 436. ὑψηλὲ, π, 285.

Θάλασσα, ζ, 95. ἀλιρρόαθος, ε, 413. πολλὴ, ε, 455.

Θαλάσσια ἔργα, ε, 67.

Θάλε, ηὖ πόδες ὠγοὶ ἑπιλῶν, XVIII, 33.

Θαλίθοντες, αἰθοπες, ζ, 63. Θαλίθων, ψ, 191.

Θάλειαν, γ, 420. III, 477.

Θαλείᾳ δαιτὶ, Θ, 76. 99.

Θαλερὰ, δ, 705. Θ, 476. τ, 472.

Θαλερηΐο, υ, 74.

Θαλέων, εὐώδης, ὠκυμόρῳ, XVIII, 26. *Thaletis* sententia de Deo, γ, 246.

Θαλίης, οὐ, πέρπῃ, λ, 602. Θαλίης οὐ, III, 453. Θαλίῃσι, III, 56.

Θαλλὸν, ρ, 224.

Θάλω, ζ, 157. IV, 279.

Θαλπιόων, τ, 319.

Θάλπουτες, φ, 179. 184. Θάλπει, φ, 246.

Θαλπωρὴ, α, 167.

Θάμ' ἐπιόχετο οἰνοχοεύων, α, 143.

Θαμὰ τοῖον ἐμισγόμεθ' ἀλλήλοισιν, α, 209.

Θάμβεον, II, 135. Θάμβησεν, β, 155. Θάμβησεν, α, 323.

Θάμβος, ω, 393. Θάμβος, γ, 372.

Θαμέες, μ, 92. * Θαμειαὶ, III, 44.

Θαμίζεις, ε, 88. Θαμίζων, Θ, 161.

Θάμνοις πυκινοῖσι, ε, 471. Θάμνοισι, η, 285. Θάμνος πυρφύλλος ἐλαίης, ἄκμηλος, Θαλίῃσι, ψ, 190. &c.

Θάνατοι συνεργοὶ, μ, 341. Θάνατος ἀδηκτὸς, λ, 133. ψ, 281. σὸν ἀπλῆς, ρ, 546.

Θανέειν, α, 59. Θανέεσθε, υ, 21.

Θανόντι, α, 236. Θανόντων, ω, 189. 295. Θανὼν, δ, 553.

Θάπτοι, γ, 285.

Θαρσαλέως, α, 382. 385.

Θάρσει, β, 372. Θαρσήσας, γ, 76. 252. III, 423.

Θάρσος, α, 321. γ, 76. ζ, 140. μοῖρα, ι, 381.

Θαρσύνω, γ, 361.

Θᾶσσον, β, 307. Θᾶσσον, III, 255.

Θαῦμ' ἐπιτυκτὰ πελώρια, ι, 190.

Θαῦμα, ζ, 306.

Θαυμάζεσκε, Θ, 265. ω, 369. Θαυμάζεσκον, τ, 229. Θαύμαζον, α, 382.

Θαυμαίνειν, IV, 84. Θαυμαίνοντες, Θ, 108.

Θαυμάσσεν, III, 414.

Θαυμασσήν, νεήφατον, ὅσσαν ἀκούω, III, 442.

Θαυμαστώσωσιν, ν, 157.

Θαύματ' ἰδέσθαι, πολλὰ, I, 58.

Θαυμαστὰ, III, 80. 439. VI, 34.

Θεὰ, α, 10. Θεᾶς, κ, 220.

Θέαινα, Θ, 341.

Θέαιν, α, 14.

Θέε, ω, 207. Θέειν, Θ, 123. ξ, 501.

Θέειον, κακῶν ἄκος, χ, 481. Θεὸς, μ, 417.

μ, 417. ξ, 307.
Θειῦτιν, ψ, 50. Θειώσω, χ, 482.
Θείειν, γ, 112. 370. δ, 202.
Θείη, α, 116. Θείης, κ, 341. τ, 403.
Θεῖμεν, μ, 347. Θείομεν, ν, 364.
Θελόπιδον, υ, 123.
Θενίμενας, χ, 443.
Θενομένω, ι, 459.
Θέοιο, α, 65.
Θέλγει, α, 57.
Θέλει, vid. in ἐθέλει.
Θελκτῆ᾽ ὀδυνάων κακῶν, XV, 4.
Θελκτήρια, α, 337. Θελκτήριον, θ, 509.
Θεμείλια, II, 254. 294.
Θέμεναι, δ, 297.
Θεμις ἐστὶν, γ, 45. 187. ι, 268. κ, 73. λ, 450.
Θέμις ἐχέμεν, II, 94. *Θέμιστι, XXII, 2. Θέμιστος, β, 68. VII, 4.
Θεμιστας, ι, 215. II, 394. Θεμιστες, ι, 112. π, 403.
Θεμιστεύει, ι, 114.
Θεμωσι, ι, 486. 542.
Θέπις, φ, 267. Θέπτιν, κατὰ δήμους, τ, 599.
Θέο, κ, 333.
Theognis, ζ, 162. θ, 329.
Θεοειδέα, π, 20. Θεοειδὴς, α, 113.
Θεοείκελον, γ, 416. Θεοείκελος, δ, 276. θ, 256.
Θεόθεν, π, 447.
Θεοί, α, 17. 19. 195. 222. ἀθάνατοι, γ, 340. δώτῆρες ἐάων, θ, 325. ἔρδειν αἴξασιν, ο, 371. μακάρες, ε, 7. ὑρανίωνες, η, 242. ι, 15. φίλοι, ω, 513.
Θεοκλύμενον, ο, 286. Θεοκλύμενος, ο, 256.
Theocritus explicatur, χ, 474. laudatur, θ, 163.
Θεομὲν, θ, 227. ω, 484.
Θεοπροπίαν, β, 184.
Θεοπροπίης, α, 415. β, 201.
Θεοπρόπον, 416.
Θεὸς ἀθανάτῳ, ω, 446. βροτῷ δ᾽ ἀνδρὶ δαμῆναι ἀρηϊάλῳ, δ, 397. ἀπερείσιος, ρ, 484. ἔχει ἔκφατον ὄμμα, I, 96. πολυάρητος, ξ, 280. τέφρην, θ, 498. χθιζὸς, β, 262. ὁ Θεὸς, de Sole, de Deo, vel Deâ, η, 38. 291. μ, 261.
Θεῦ παρφασίαν δηλέων αἱ αἰφνίδιαι λαμπηδόνες, &c. τ, 40.
Θέσπι, ν, 88. α, 294. II, 435.
Θεόφιν, μήστωρ᾽ ἀϊδήλοντες, γ, 110. 409.
Theophrastus, δ, 229. 230. κ, 510. τ, 457. ω, 246. I, 163.
Θεράπευον, ν, 265. Θεραπεύσαν, II, 390.
*Θεράπναιαν ἑκατηβελέταν, II, 157.
*Ἀπόλλωνος, II, 166.
Θεράποντες ὀτρηροὶ, δ, 38. Θεράποντι, δαίμονι δαιτρησυνάων, π, 253. Διὸς, λ, 254. Θεράποντις, σ, 296. ὀτρηροί, α, 109. Ἄρηος, XXXVIII, 2. Μυσάων, XXXI, 20. *Θεράπων, Margites, 1. ὀτρηρὸς, δ, 23.
Θέρει, μ, 76.
Θερεΐζ, τ, 64.
Θερίον πυρὸς, ρ, 23.
Θέρμ᾽, ξ, 77. Θερμὰ, δ, 523. θ, 249. 451.
Θερμαίνεθ᾽, ι, 376.
Θέρμετ᾽ ὀλ᾽ ὕδωρ, θ, 426.
Θερμὸ δ᾽ ὕδωρ, θ, 437.
Θερὸς, η, 118.
Θερσόμενος, τ, 507.
Θὲς, σὺ, θ, 425.
Θέσπις, λ, 273. 554. Θέσπ᾽, II, 52. Θέσπι, ν, 207. Θέσπι, δ, 729.
Θέσκελα, λ, 373. 609.
Θεσμοῖς, VII, 16. Θεσμὸν, ψ, 296.
Θεσπεσίαν, μ, 158. Θεσπεσίη, ω, 49. II, 360.
Θεσπιδαὶς πῦρ, δ, 418.
Θέσπις, α, 328. θ, 498. ρ, 385. III, 441. Θέσπις, IV, 209.
Θεσπρωτὸς, π, 427. Θεσπρωτῶν, ξ, 315. 316. 335. π, 65. ρ, 526. τ, 271. 287. 292.
Θέσσαν, ζ, 248.
Θέσφαθ᾽, μ, 155. πολυάφατα, ι, 507. ν, 172. Θέσφατ᾽, λ, 150. Θέσφατα, λ, 297. III, 469. 537. Θεσφάτοι, δ, 561. κ, 473. III, 531. Θέσφατος, η 143.
Θέτ᾽, ἀπὸ, φ, 119. Θεῖ, β, 3. δ, 308. υ, 125.
Θέτις ἀργυρόπεζα Θεὰ, ω, 92. II, 319.
Θεῶν, ἀθανάτων, ω, 443. XXVIII, 2. αἰειγενετάων, ψ, 81. αἰὲν ἐόντων, γ, 147. βακὰς, π, 402. μακάρων, θ, 281. πάντες δὲ Θεῶν κατέκυσ᾽ ἄνθρωποι, γ, 48.
Θεώτερα, ν, 111.
Θηβαΐδ᾽, vid. Τειρεσίαο.
Θήβῃ ἱερῇ, II, 216. πολυηράτῳ, λ, 274. Θήβην εὐρύχορον, λ, 264. Θήβης ἑπταπύλοιο, λ, 262. Θήβῃσι, α, 247. Αἰγυπτίης, δ, 126. καλλιχόροισιν, XIV, 2.
Θηεῖτο, ε, 75. ζ, 237. η, 133. θ, 265. Θηεῦντο, β, 13. ρ, 64.
Θηήσατο, ρ, 315. Θηήσαιθ᾽, ε, 74. Θηήσαιθ᾽, ε, 76. η, 134. ο, 132.
Θητὴρ, φ, 397.
Θήϊον, χ, 493.
Θῆκεν, α, 223.
Θήλειαι, δ, 636. φ, 23. ἀνήμελκται, ι, 439. πεκάδες, ξ, 16.
Θήλειον λειμῶνες ἐν ὑδὲ σελίνῳ ὁμοφὶ, ε, 73.
Θῆλυν, μίλαιναν, κ, 527. 572. Θῆλυς, ε, 467. ζ, 122.
Θηλυτεράων, λ, 385. ψ, 166. Θηλυτέρῃσι, λ, 433. ο, 421. ω, 201.
Θημῶνα, ε, 368.
Θῆρας λ, 572. IV, 18. XVIII, 13.
Θῆρες, IV, 123. XIX, 4.
Θήρεσσιν, ε, 473. ξ, 21.
Θηρεύοντ᾽, τ, 465.
Θήρην μυσοσκίαν, ι, 158.
Θηλία, IV, 4. Θηλίοι, κ, 171. 180.
Θηλὸς, XLIV, 4.
Θηροσκόπῳ ἰοχέαιρα, XXVI, 11.
Θηρσὶ, ω, 291. Θηρῶν, IV, 68. XXVI, 10.
Θησεΐδαι᾽, σ, 190.
Θησεῖ μήτηρ, II, 123.
Θησέα, λ, 630. Θησεῖ λ, 100. π, 282. Θησεὺς, λ, 321.
Θήσειν, ε, 136. η, 257. ψ, 336. III, 514. Θήσεϊ, φ, 316. Θησέμεναι, υ, 394.
Θεῖϊ γάλα, δ, 89.
Θῆπε, δ, 644.
Θηπεύσειεν, λ, 488. σ, 356.
Θῆκα, β, 260. Θῆκι, β, 408. Θῆς, μ, 75.
Θηήσκοντα, θ, 526.
Θηήσκετ᾽ ἄνθρωπος ἅπαξ, μ, 22.
Θνητὰς, ε, 213. Θνητῶν, α, 219. ε, 32. &c.
Θόας, Ἀνδραίμονος υἱὸς, ξ, 499.
Θοὰς, δ, 255. Θοῇ, γ, 61. Θοὴν, α, 303. Θοῆς, α, 260.
*Θοίας, I, 40.
Θοινηθῆναι, δ, 36.
Θόλοιο, χ, 466. Θόλῳ, χ, 442. 459.
Θρῄσσε, ψ, 32.
Θρυβῶντες, I, 189.
Θρῃκῆσι, χ, 303.
*Thucydides laudat Hymnum Apollinis, ut Homeri, II, 1. & 146. 147. 165. leviter stringitur, ξ, 316.
Θυελὸς ἀλκὴς, δ, 527.
Θύεσκε, vid. Πάλυβος.
Θώκοι, μ, 318. Θώκοις, β, 26.
Θόων, Θ, 113.
Θώωσι, α, 71.
Θρασυμήδεα, ε, 434.
Θρασυμήδης ἀντήνορος, γ, 414. μιννεπόλιος, γ, 442. Νέστορος ὑπέρθυμος, γ, 448.

Θεσσὴν

θρασὺν, δ, 146. κ, 436.
θρέψας, ι, 246.
Θρηϊκίη, II, 34. Θρηΐκιος, II, 33.
Θρήκηνδε, Θ, 361.
θρῆνυν, ω, 61.
θρῆνον, XVIII, 18.
θρήνυϊ, ε, 504. θρᾶνυν, ε, 409. 462. τ, 57. θρῆνυς, ω, 131. δ, 136. κ, 315. 367.
θριγκίον, π, 165.
θριγκώσῃ, ε, 267. θριγκὸς, η, 87.
Θρινακίη, λ, 106. Θρινακίην, μ, 127. 135. Θρινακίης, τ, 275.
θρόνοι, η, 95. θρόνοις δαιδαλέοισι, ε, 32. εὐποιήτοισι, υ, 150. θρόνοισι ὑψηλοῖσι, θ, 422. θρόνοισι ξεστοῖσι, π, 408. θρόνον, α, 130. ἀργυρόηλον, Θ, 65.
θρυαλίζοι, III, 485.
θρώσκω, I, 134.
Θρύον, Ἀλφειοῦ πόρον, II, 423.
θυγατερ Διὸς, α, 10. θυγατὴρ Ἀτλαντος, α, 52.
θύελλαι, η, 275. μ, 288. 409. ἀναρπάξασα, δ, 515. ε, 419. υ, 63. ψ, 316. ἁρπάξασα, κ, 48. ἀνὴ, ε, 317.
θύελλαν, δ, 727. πυρὸς ὀλοοῖο, μ, 68. ἀνέλοντο, υ, 66. κραιπναὶ, ζ, 171.
θυέλλῃ. κακῇ αὐέμοιο, κ, 54.
θῦεν, λ, 419. χ, 309. ω, 184.
Θυέστης, δ, 517. Θυεστιάδης, δ, 518.
θυίων, ο, 261.
θυΐης, θ, 363. θυΐηΐ, III, 537.
θυΐσιν, III, 557.
θυμαλγέα, Θ, 272. ψ, 64. ω, 325.
θυμαρέα, ψ, 233. θυμαρὲς ἔδωκε σκῆπτρον, ρ, 199.
θυμηγερέων, η, 283.
θυμηδὲ χερήμεθα, π, 389.
θυμήρε, XXIX, 18. XXX, 17.
θυμῆρες, κ, 362.
θυμοδακὴς μῦθος, Θ, 185.
θυμολέοντε, δ, 724. 814. λ, 266.
θυμὸν, ὃν κεῖθι, α, 4. ἀγήνορα, λ, 561. ἀμύμονα, π, 237. ἀπηνέα, ψ, 97. εὐφρονα, IV, 102. θυδέα, τ, 364. κεκαφηότα, ε, 468. μειλιχόν τε, ε, 298. νοσφιδέα, λ, 39. πολυπινδέα, ψ, 15. σιόφρονα, VI, 49. πελαπινδέα, ε, 222. φίλον, ξ, 405. φοινὸν, II, 362. θυμὸς ἀγήνωρ, β, 103. ἄπιστος, ξ, 150. ἐλεήμων, ε, 191. εὔφρων, ε, 531. σεσφρων, XXXV, 2. σολίρεσσι, ε, 191. τολμήεις, ε, 284. ὑπέρβιος, ο, 212. φίλος, κ, 40.
θυμῷ ἀεσίφρονι, φ, 202. ἄφρονι, φ, 105. εὐφρονι, XXIX, 14. κεκοπότι, ι, 501. *νεοκηδέϊ, Fragment. 139, νηλεΐ, ι, 271. σεσφρονι, π, 257. πτολιήτι, δ, 447.
θυμοφθόρα, β, 329. θυμοφθόρον, δ, 716. θυμοφθόρος, τ, 323.
θυμωθῆ, I, 236.
θῦνε καθ' ὑσμίνην, ω, 448. θύνεσκε, μ, 121.
θύοντα, Priori brevi, ο, 260. θύοντες, II, 491. 509.
θυοσκόος, φ, 145. χ, 318. 321.
θύω, Primâ brevi, ε, 60.
θύραι, ν, 109. XLVIII, 3, εὐεργέες, διηλίδες, ε, 267. φαειναὶ, ζ, 19. χρύσεαι, η, 88. θυρέων, α, 107. ὑψηλάων, γ, 407.
θυρεὸν μείλαν, ὄβριμον, ι, 240. 313. 340.
θύρετρα, σ, 384. καλὰ, φ, 49. φ, 137.
θυρέων, φ, 47. 191.
θύρῃφι, ι, 238. χ, 220. βλαῦες ἐρῶν, τὸ θύρῃφι, III, 36.
θῦσε, ξ, 346.
θυσαέων, I, 175.
θυώδε', ε, 264. φ, 52. IV, 58. θυώδεος, δ, 121. III, 322. θυώδης, II, 87. IV, 59.
θώων, μ, 400. 408. 426. II, 281.
θωὴν, β, 192.
θῶκον, ο, 467. πολυδαίδαλον, II, 345. θωκόνδε, ε, 3. θώκῳ, β, 14.
Θῶν πυρφόρητις, δ, 228.
θωρηκτάζ, μ, 227.
θωρηχθῆναι, χ, 139.

I.

Ἰαίνει, ο, 378. ἰαίνεται, ζ, 156. ἰαίνεσθ, κ, 359. μ, 175. ἰαίνομαι, τ, 537.
ἴαλλον, α, 148. δ, 67. 218. ε, 200. Θ, 71. 484. ξ, 453. ο, 142. π, 54. ρ, 98. υ, 256. *Iamblichus*, β, 153. *Schol.* *Iambus*, pro *Spondæo*, λ, 549.
ἴαν, ξ, 435.
Ἰάνθη, *Fragment.* 132.
*ἰανθῆς, ψ, 47. ἰάνθης, ω, 381.
*Ἰαολκὸν, II, 218.
Ἰαολκῷ εὐρυχόρῳ, λ, 255.
Ἰάονες II, 152. ἰλκεχίτωνες, II, 147.
ἰάπτῃ, β, 376. ἰαπτῆς, δ, 749.
Ἰαρδάνῳ ἀμφὶ ῥείθρα, γ, 292.
Ἰασίδαο Ἀμφίονος, λ, 282. Ἰασίδῃ Δμήτορι, ρ, 443.
Ἰασίωνι, ε, 125.
Ἴασον Ἄργος, σ, 245.
ἰαύεσκεν, ε, 154. ἰαύεσκον, ι, 184. ἴαυον, ξ, 16. 21. τ, 340. χ, 464. ω, 208. ἰαῦσαι, λ, 260. ἰαύσῃς, III, 289.
ἴαχε, ἀμφὶ, β, 428. σφὶ, ι, 395. ἰαχεῖ δ' ἐπὶ θαύμιος ὕλη, XXVI, 7.
ἰαχῇ θεσπεσίῃ, λ, 43.
ἰάχοντε μεγάλα, ι, 392. ἰάχητε, δ, 454. ἰάχουσι, μείζα, κ, 323. ἰάχων, ζ, 468. σμερδαλέα, χ, 81.
ἰγνύσι, III, 152.
ἰδέειν, δ, 475. ἰδέῃς, γ, 233. ἰδέτω, β, 152. ἰδέτω, δ, 22. ἰδέω, ζ, 311. ρ, 448. σ, 268. ψ, 5.
ἰδίη, ὲ δήμιος, σχεδίη, γ, 82. δήμιον, ἢ ἰδίον, δ, 314.
ἰδίον, ὡς εὐόπτε, υ, 204.
ἴδμεν, δ, 109. 138. ἰδμεναι, δ, 200. 493. μ, 154.
ἰδνωθὶς, ὀπίσω, Θ, 375.
ἰδρώοντες, δ, 39.
*ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν, η, 92.
ἴδω, ὀφθαλμοῖσιν, ἐείκοσι ἐπίρρυτ, κ, 387. π, 32.
ἰδὼν, δεινὸν, ὑποδδείσ, θ, 165. ρ, 459. VI, 48.
ἴς κλυθι σεῦ δόμοιο, η, 82.
ἕες ἴκμενον ἔρον, β, 420. πλησίον, λ, 7. μ, 149. ο, 292.
ἑεῖσα, πυρὸς μίζα δασομένοιο φόῳ, III, 114.
ἑεῖσα ὅπου καλάμων, μ, 192. *Priori* longâ. At ὅπ' ἑεῖσα, XXVI, 18. *brevi.*
ἑέρμοι, γ, 160. ἑέρμεσ, α, 6. 58. ἑερμῷ, δ, 284. ἑερμῶν, υ, 356.
ἵεν, *Priori* brevi, χ, 304.
ἵεντο, δ, 626. ρ, 168.
ἱερὰ, α, 61. γ, 5. 159. ε, 102. κ, 445. II, 394. καλὰ, δ, 473. καλὰ, η, 191. λ, 129. ψ, 277. II, 274. IV, 101. ἱερῆς, XXXVII, 15. ἱερὰν, λ, 322.
ἱερεύοντες, β, 56. ρ, 535. ἱερεῦσιν, Θ, 59. ξ, 74.
ἱερήϊα, λ, 23. ξ, 250. καλὰ, ρ, 600. ἱερήϊον, ξ, 94.
Hierocles loco *Homeri* utitur, ι, 347.
ἱερὸν πολίεθρον Τρίης, α, 2. ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο, η, 167. *ἱλίοιο, II, 371.

ἰδόθην, Primâ longâ, γ, 344. ἴδ᾽ αἰνᾶς μάλα, β, 327.
ἴζανον, ω, 208.
ἵζεσκεν, γ, 409.
ἰὴ ἐπὶ δόρπον, θ, 395. ἴη αὖ᾽ χρεὼ ἱμερόεντα Χαλύβων, σ, 193.
ἴηλαν, ἐπὶ, φ, 241. ἴηλον, ἐπὶ, Φ, 443.
ἰήναπε, ἀμφὶ, θ, 426.
Ἰηπαιήονι, II, 272.
ἰησάμενοι, τ, 460. *ἰήσε᾽, ι, 520. 525.
Ἰήσων, μ, 72.
ἰητῆρα κακῶν, ρ, 384. νόσων, XV, 1. ἰητῆος, ἐπισταμένῳ ὡὲ πάντων, δ, 231.
ἰήχηνέεσσιν, ξ, 203.
Ἰθάκη, δ, 608. ν, 135. Ἰθάκην ἀμφιάλην, α, 386. Ἰθάκην, α, 18. 88. Ἰθάκηνδε, λ, 360. Ἰθάκης, α, 57. εὐδειέλου, ξ, 344. εὐκλεΐνης, χ, 52. τρηχείης, κ, 417. ὑπονηίου, γ, 81.
Ἰθακήσιοι, β, 25. 161. 229. Ἰθακήσιος, β, 246. χ, 45.
Ἰθακος καὶ Νήριτος, ρ, 207.
ἴθυνε, ε, 245. ἰθύνετο, ε, 270. χ, 8. ἰθύνοι, ε, 255.
ἰθὺς, α, 119.
*ἰθύσει᾽ ὁ γέρων, λ, 590. ἴθυσεν, χ, 408.
ἴκανε, ζ, 136. ἱκάνει, α, 409. ἱκάνεται, γ, 92.
Ἰκαρίοιο, α, 329. μεγαλήτορος, ubi ejusdem *Genealogia*, δ, 797. ejus Soboles, ο, 16. τηλεκλειτοῖο, τ, 546. Ἰκαρίῃ, β, 53. ω, 194. Ἰκαρίῳ, β, 133.
ἱκέλη, ρ, 37. τ, 54. ἴκελαι, μ, 418. ξ, 308. ἴκελος, δ, 249. ν, 54.
ἱκέσθω, α, 21. 173.
ἱκέτ᾽, ι, 269. ἱκεζέων, ι, 270. τ, 134. ἱκέτῃσιν αἰδοίοισιν, ν, 165. 181.
ἱκετήσιος, ν, 213.
*ἵκετο φῶτα, I, 46. II, 45. δόξ᾽, μ, 2. ἐπὶ πίστον ὠλέσσαι, II, 45. ἵκοὐ, ν, 4. ἵκηαι, β, 307. ἵκηθον, II, 501. ἵκη᾽, γ, 355.
Ἰκμαλίοις τέκτοσι, τ, 57.
ἵκμενον ὄρνιν ἴδες, β, 420. λ, 7. μ, 149. ο, 292.
ἱκνεύμεναι, ι, 128.
ἵκοι, ε, 189. ἱκοίατο, κ, 416. ἵκοιο, γ, 117. ἱκόμεσθα, γ, 61.
ἱκρια, ε, 163. 252. μ, 229.
ἱκριόφιν, γ, 353. μ, 414. ν, 74. ο, 282. 551.
ἱκωμαι, ξ, 140. ο, 508. ἱκώμεθα, ζ, 296. ἵκων᾽, ν, 101.
ἵλαμαι δ᾽ σ᾽ αἰδῆ, XX, 5.
ἵλαος, XXVIII, 10.
ἱλάσσατ᾽, γ, 419.
ἵλητ᾽, π, 184. XIX, 8. XXII, 4. ἵλητι, γ, 380.
ἱλήκησι, φ, 365.
Ἰλιόθεν μὲ φέρων ἄνεμος, ι, 39. Ἰλιόθι πρὸ, θ, 581.
Ἴλιον, β, 18. λ, 168. ξ, 71. XXXVIII, 1. ἠνεμόεσσαν, IV, 281. ἰρὴν, λ, 86. ρ, 293.
Ἴλιος Μερμερίδαο, α, 259.
ἰμάντα, δ, 820. βοὸς φοίνικι φαεινὸν, ψ, 201. ἱμάντι, α, 442. ι, 385. ἱμάντων, χ, 186.
ἵμασε, II, 340. ἵμασεν, ε, 380. ζ, 316.
ἱμαθλίω, ζ, 320. ἱμάθλης, ν, 82.
Ἴμβρος εὐκλεΐνη, II, 36.
ἱμείρῃ, pro ἱμείρῃ, α, 41. 59. ἱμείρετ᾽, κ, 431. ἱμειρόμβιος, ε, 209.
ἵμεν, α, 441. ἴμεναι, β, 298.
ἱμερόεις, κ, 398. ἱμερόεν, III, 499. ἱμερόεντα, ρ, 519. σ, 193. III, 478. IV, 142. V, 13. ἱμερόεσσα, III, 231. ἱμερόεσσαν, α, 421. σ, 303. II, 180. 185. IX, 5.
ἵμερον, δ, 113. 183. ψ, 144. ὑφ᾽ ἵμερον ἅρσε γόοιο, δ, 113. 183. τ, 249. ψ, 231. IV, 73. γλυκὺν, IV, 2. 45. 53. 144.
ἵμερος, π, 215. II, 461. IV, 57. γλυκὺς, χ, 500.
ἱμείρτλω, III, 507. ἱμείρτον, IX, 3. *Fragment.* 130. ἱμείρτῳ, IX, 2.
ἶν᾽ ἀπίλεθρον, ι, 538. ἶνες, λ, 218.
ἶνα, pro ὅπως, κ, 417.
ἰνδάλλε᾽, γ, 246. τ, 224. ἰνδάλλομαι, IV, 179.
Ἰνὼ, Λεύκοθέη, ε, 333. 461.
Ἰνωσσῖο, II, 18.
ἴξας, II, 223. ἴξε, ε, 442. ἴξε θέων, γ, 288. ἴξες, II, 230. ἰξεαζ, δ, 515. κ, 276. ἴξεται, θ, 198. ἴξον, γ, 5. 31. 495. δ, 1. ε, 194. II, 411. 438. III, 398. *Ixionis* Historia, φ, 303.
ἰξύϊ, ε, 231. κ, 544.
ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχουσα, δ, 135. ἔχοντες, ι, 426.
ἰοδόκον, φ, 59. ἰοδόκος, φ, 12.
ἰοειδέα, λ, 106. ἰοειδέος, ε, 56.
ἰοὶ, χ, 116. 119. ταρφέες, χ, 246.
ἴοισιν, V, 12.
ἰοῖσιν, *Fragment.* 217.
ἴομεν, Primâ *brevi*, ξ, 31. 255. κ, 549. ξ, 45. ρ, 190. 194. ψ, 83. 254. ω, 357. 436. 461. Primâ *longâ*, κ, 251. ω, 431. vid. ἴωμεν.
ἰὸν, υ, 62. χ, 82. II, 357.
ἰονδάδες ἀγγεῖαι αἰγὸς, δίρμα, ξ, 50.
ἰόντα, δ, 670. ἰόντες, ι, 88. κ, 100.
ἰὸς χαλκοβαρὴς, φ, 423.
ἰοσφόρος, V, 18.
ἰότητι, ν, 214. λ, 340. 383. μ, 190. ξ, 198. π, 232. ρ, 119. σ, 233. II, 484. IV, 167.
ἴυ ἠδὲ σελήνῃ, ε, 72.
ἰύλας, λ, 318.
ἰὺς, XXVI, 16. χαλκήρεας, α, 262.
ἰῶσι, α, 356. ζ, 179. τ, 392. φ, 350.
*ἰώσας αἰθρῆ, III, 106.
ἰοχέαιρα, ζ, 102. λ, 171. ο, 477. II, 199. XXVI, 11. εὔσκοπος, λ, 197. ἰοχέαιρα. II, 15. 159. VIII, 2. 6. XXVI, 2.
ἴπτε ἔδοιεν κίρκω, φ, 395.
ἱππεῖη γνάθος, XLVII, 13. ἱππείῃσι καπῃσι, δ, 40.
ἱππῆες, ω, 70.
ἱππηλάτα, Νέστορ, γέρων, γ, 436. 444.
ἱππήλατος νήσων τὶς ἔστ᾽ ἔστι, δ, 607. ἔστ᾽ ἔστιν, ν, 242.
ἱππιοχάρμην Ἀμυθάονα, λ, 258.
ἱπποβότοιο, γ, 263. ἱππόβοτον, ο, 239. ἱπποβότᾳ, III, 488. ἱπποβότῳ, δ, 562.
Ἱπποδάμειαν, σ, 181.
ἱπποδάμοιο, γ, 17. 181. ἱππόδαμον, λ, 299. XXXII, 3.
ἱπποδασείας, X, 111. 145.
ἱπποθεν, ὀχούμενοι, θ, 515. ἐξίμεναι, λ, 530.
ἵπποι, γ, 324. δ, 635. ἀλὸς ἵπποι, δ, 708. XLVI, 2. ἄρσενες, τετράοροι, ν, 81. XXX, 14. ὠκέες, γ, 496. καναχήποδες, *Fragment.* 213. ἵπποισιν, ο, 182. ἵπποισι, δ, 8. ρ, 117. III, 69. ἵπποισιν, δ, 533. II, 213. αἰολοπώλοισιν, IV, 218. ἵππον, ε, 371. λ, 522. δυσμάτεον μίζαν, θ, 512. ἵππε δυσματίη, θ, 492.
ἱπποσυνάων, δ, 40.
ἱππόται, Νέστωρ, Γερήνιος, γ, 68. 102. 210. 253. 386. 397. 405. 417. 474. δ, 161.
Ἱπποτάδαο Αἰόλου, κ, 36. Ἱπποτάδης Αἰόλος, κ, 2.

ἵππῃσιν ἐὐτριχες κυνέην, χ, 124.
ἵππους, γ, 369. ἀργίποδας, IV, 212. χαλκίτειχας, γ, 475. κεκαρηώνυχας, φ, 30. μωνυχας, ο, 46. ὠκίας, γ, 478. ὠκύποδας, ψ, 244. XXVII. 14. ἵππῳ, δ, 20. θ, 503. κυανοχαίτῃ. Fragment. 164. ξεστῷ, δ, 272. ἵππων, ι, 49. ξ, 267. 278. μάργων, XXXVII, 4. ταχείων, XVI, 5. XXXII, 18. ὠκειάων, II, 262.
ἵππῳ σὺν ξεστῷ, δ, 272.
ἱρὰ θεοῖσιν ἀθανάτοισιν ἔδυκε, πίελ, α, 66. ἱερέξαμεν, γ, 159. κεχαρισμένα, δώσομεν, π, 184.
ἱερεὺς, ι, 198.
ἱερεύσαντ, τ, 198.
ἱερῆες, ε, 66. ἱερῆ, ν, 86.
ἱρὴν Ἴλιον, λ, 86. ε, 293. ἱερὸν, γ, 278. ζ, 322. ν, 104. 348. ἱερῶν, γ, 436. ι, 553.
Irenæus, λ, 601.
Ἴριν, II, 102. Ἶρις, ὠκέα, II, 107.
Ἶρον, σ, 6. ἀλήτην, σ, 332. 392. Ἶρος, σ, 38. 95. 238. ἴῃσι, σ, 72. ἀλήτης, σ, 25. Ἴρου, σ, 232. 333. Ἶρῳ, σ, 56. 74.
ἰς ἀνέμοιο, ι, 71. ν, 276. τ, 186. Τηλεμάχοιο, π, 476. ἱερὴ, β, 409. π, 476. σ, 59. 404. φ, 101. 130. χ, 354. ἐδέ οἱ ἦν ἰς, ἐδὲ βίη, σ, 3. ἰς ἔμπεδος, λ, 392. ἰς, οἵη πάρος ἔσκεν, φ, 283. κραταὶ ἦς, λ, 596. μεγάλη, μ, 175.
ἴσαν, ω, 432. β, 203. γ, 290. λ, 303. 483. ο, 519.
ἴσαν ἀνέρες ἡμίτεροι δῶν, pro ἴσασιν, α, 176. ἀνὰ δώματ' ἴσαν, β, 259. ἴσαν, ὡς μεγάθυμοι, δ, 300.
ἴσασι, Priori *brevi*, β, 211. ξ, 89. *longâ*. β, 283. δ. 559. 560. λ, 121. 123. ν, 239. ψ, 269. 271. ω, 187. II, 163. *Communi*, δ, 379. 468.
ἴσθι, β, 356.
ἴσθμιον, σ, 299.
ἴσκειν, τ, 203. χ, 31. ἴσκεν' δ, 279. Ἴσμαρον, ι, 198. Ἰσμάρου, ι, 40.
ἰσθῖ, α, 324. υ, 124.
ἴσόν τι κακὸν ἐδέ', ο, 72. ἔρει ἴσον, λ, 242.
ἰστοφόρῳ, σ, 372.
ἰσχαμόωσα, ι, 159. ο, 9. ἰσχαμόωσιο, ξ, 162. τ, 519. ἰσχάμοιο, δ, 25. ἴσχε, α, 129. ἀνὰ, ω, 421.
ἰσχία, γ, 110. λευκὰ, δ, 783. λευκὰ, β, 426. ἰσίον μύσαν, β, 427.
Ἰσίη, ξ, 159. ρ, 156. τ, 304. υ, 231. IV, 22. XXIII, 1. XXVIII, 1. Ἰσίῃ ἀρχόμενον, XXVIII, 6. αἰδοίῃ τε, φίλῃ τε, XXVIII, 9.
ἰσοδόκῃ, II, 504.
ἰσοὶ, ζ, 271. λίθοι, ν, 107.
ἰσὸν, α, 357. ἀγλαὸν, β, 109. ω, 144. ἀμαιμακέτην, ξ, 311. ἄμοργον, κ, 222. εἰλάπινον, β, 424. ο, 289. λεπτὸν, κεῖτο δὲ δίπλακα, μέγαν, β, 95. 104. ἰσὸς, μ, 410. ἰσὸν, μ, 409. ἰσὺς, δ, 578. η, 105. ι, 77.
ἰσοπέδην, μ, 51. 162. 179.
ἴσορες φῶτες, XXXI, 2.
ἵστω, ε, 184. 158. π, 302. ρ, 155. τ, 303. υ, 230. II, 84.
ἰσχαλέοιο, τ, 233.
ἰσχανάας, ο, 345.
ἰσχανοῖ, VI, 13. καὶ, τ, 42.
ἰσχανόων, θ, 288. ἰσχανόωντες, η, 161.
ἴσχει, δ, 558. ε, 15. ρ, 144. ἰσχέμεναι, υ, 330. ἴσχειν, λ, 250. χ, 356. 367. 411. ω, 322. 542. IV, 291. ἴσχεσθ', ω, 54.
Ἰσχυ' ἄμ' ἀνθρώπῳ, II, 210.
ἰσχύϊ, I, 271.
ἰσωταίμων, η, 212.
ἰτέαι ὠλεσίκαρποι, κ, 510.
ἴτην, ι, 430. ἴς, φ, 244. ἴτην, α, 276. γ, 421.
Ἴτυλον, τ, 522.
ἰύζοντες, ο, 162.
Julianus, Imperator, Apostata, η, 53. λ, 589. μ, 331. ξ, 161. π, 136. υ, 66.
Julius Cæsar Bulengerus, III, 51.
ἰφθίμην, III, 94. 302. 394. 402. ἰφθίμη, βασίλεια, π, 332. περίκηλις, ψ, 92. ἰφθίμῃ θύγατερ, κ, 106. θυγατερ', ο, 363. ἀλόχῳ, μ, 452. ἰφθίμων Πηρῶ, λ, 286.
Ἰφθίμῳ, κέρῃ μεγαλήτορ Ἰκαρίοιο, δ, 797.
ἴφι ἄνασσεν, λ, 283. ε, 443. δαμάσσῃ, λ, 57. δαμῶναι, σ, 155.
ἴφια μῆλα, λ, 107. μ, 128. 263. 322. σ, 277. υ, 51. ψ, 304. IV, 170.
Ἰφικληείη βίῃ, λ, 295. Ἰφικληείης, λ, 289.
Ἰφικλείδαο, λ, 304.
Ἴφιδον, ἐπεὶ κάλλιον ἀθανάτοισιν, Εὐριπίδην, φ, 37. Ἴφιδος, φ, 22. Εὐριπίδης, φ, 14.
ἰχθυάα, μ, 95. ἰχθυάασκον, δ, 368.
ἰχθύας, χ, 384. ἰχθῦς, ξ, 215. ω, 290. ἰχθῦς, ε, 53. ἰχθύσι, ο, 479. ὀλίγοισι, μ, 252.
ἰχθυόεις, XXVI, 9. ἰχθυόεντα, γ, 177. ἰχθυόεντι, κ, 458.
ἰχναίη, II, 94.
ἴχνεσι, ρ, 317.
ἰχνεύσαι, ζ, 157.
ἰχνη, τ, 436. III, 76.
ἰχνια, β, 406. γ, 30. ε, 193. η, 38. III, 218. 220. 342. 351.
ἴων, ab εἶμι, γ, 22. ο, 508. 510.
ἰῷ βάλεν, χ, 15.
ἰωγῇ, ξ, 533.
ἰωὴ, ρ, 261.
ἴωμεν, I, 272.
ἰῶν, χ, 3. ἀκυμόρων, χ, 75.
ἰὼν, β, 179. 226. 260.

K.

Κ'Ἀσβαλε, ζ, 172. καὶ Ἀσβαλε, ρ, 302. κάγκανα, σ, 307. III, 112.
καγχαλάασα, ψ, 59.
κἀγὼ, III, 173.
καδδραθέτην, ο, 493.
*καδδύμαλα ἠχέτα, δ, 72.
Καδμείων, λ, 275.
Καδμηὶς Σεμέλη, VI, 57.
Κάδμου, ε, 333.
καθαίρειν, χ, 439. καθαίρεσθ', χ, 453.
καθάπαξ, φ, 349.
καθαπτόμενον, β, 39. κ, 70.
καθαρὸν χροὶ εἶμαι' ἐχέτω βελέων βελεύειν, ζ, 61. εἵματα' ἐλοῦσα, ε, 48. 58. καθαρῷ, χ, 462.
καθαρῶς, II, 121.
καθέζεο, ο, 31. καθέζεο', ε, 195. καθέζεσθ', ι, 417. ο, 285. σ, 394.
καθεζόμενον, ζ, 295. καθεζόμενα, α, 372.
καθείατ' κ. καθείατ', II, 404.
καθείλομεν, ι, 149.
καθέλησι, β, 100. τ, 145. ω, 134.
καθελὼν, ω, 295.
καθίζει, ν, 427.
κάθισεν, II, 503. κάθεν, II, 487.
καθιὼν, γ, 402. ζ, 1. η, 344.
καθιόντες, δ, 313.
καθιζόντων, τ, 272.
καθήμενοι, η, 203. ε, 530. φ, 89.
καθήμενον, β, 255. 369. ε, 82.
καθῆσαι, ζ, 87.
καθίσδων, υ, 257.
καθίζανον, ε, 3.
καθίζει, β, 69. κάθιζεν, ε, 195.
καθίζον, β, 419. καθίζων, ε, 156.
καθίκεσθ', α, 342.
καθίσαι, III, 284. καθίσασα, ρ, 572.
καθοπλίζεσθ, I, 121.

κάθο-

καθορᾶσθε, II, 139.
Caiaphas, ignarus prædicit verè, φ, 162.
καῖεν, κ, 397. καίεο, ω, 67. καίεθ, ε, 59. καιομένης, ε, 390.
καιρατέρμιος πίτνειν, I, 115.
Caius, de Academiæ Cantabrig. Antiquitate, κ, 305.
Caiense MS. vid. MSS.
καιροσύων, η, 107.
κακὰ ἔρρα ὑκ ἀρητᾷ, θ, 329.
κἀκεῖθι, ϑ, 467.
κἀκεῖνον, σ, 149. υ, 205. κἀκείνῳ, τ, 370.
κἀκεῖσε, α, 260. ζ, 164.
κακίης, οἱ πλέονες, β, 277.
κάκιστον, α, 391. κακίων, ξ, 56.
κακκείοντες, α, 424. η, 229. ν, 17.
κακκιφαλῆς, ϑ, 85. ψ, 156. πολιῆς, ω, 316.
κακκῆας, λ, 74.
κακοδαίμονα, XLVII, 21.
κακοείμονας, σ, 41.
κακοεργόης, εὐεργασίη μέγ' ἀμείνων, χ, 374.
κακοεργὸς, σ, 54.
κακοὶ, δ, 64. κ, 68. ρ, 246. IV, 132.
κακοίλιον ὃν ὀνομαζὴν, τ, 260. 597. ψ, 19.
κακομηδέα, III, 389.
κακομήχανε, π, 418. * κακομήχανον αἰγερὴν, Fragment. 252.
κακὸν ἀϊδρείῃσιν, μ, 118. αἰνότατον, μ, 275. ἀνεκλὸν, υ, 83. ἀργαλεώτερον, καὶ πολὺ μεῖζον, δ, 698. ἐπίασχεν, σ, 72. ω, 461. ὔμμιν ἐχόμενον, υ, 367. ἴσόν τι κακὸν ἔσι, ο, 72. μοῖρα, ι, 423. μειλιδήμιον, ν, 46. πλεῖον, δ, 697.
κακοξεινώτερος, υ, 376.
κακορράφίῃ ἀλεγεινῇ, μ, 26. κακορράφίησι, β, 236.
κακὸς κακὸν ἠγηλάζει, ρ, 217.
κακότηλε, ε, 414. πικρὴν, VII, 12. κακότηλι κὴ ἄλγεσι, ἔχομαι, ϑ, 182. ἔχῃ, ρ, 318. αἶψα γὸ κὲ κακότηλι βροτὸι καλεγηρήσωσι, τ, 300. μιστήμενος κακότηλι κὴ ἄλγεσι λυγαλέοισι, υ, 203. ὠμιστέρῃ, ω, 454. κακότητ', ε, 290. 379. 397. ν, 321. π, 364. ρ, 364.
κάκω κεκακωμένον γέροντα, μηδὲ, δ, 754. XLVII, 16. κακῶσιν, π, 212.
κακῷ παρὰ Ζεὺς ἐδὲ λάϊ ἔθηκε, ο, 487.
κακώτερον, ϑ, 138. ο, 342. κακώτερ', ζ, 275. φ, 324.
κᾶλα κάσκαια ἔλαε, ἐπιζυνὰ, III, 112.
καλάμην, ξ, 214.
Καλαμίνθ', I, 222.
καλαμοσφίων, I, 126.
καλείεσκ', η, 313. IV, 126.
καλεσσάμενος, ὠὰ, σ, 15. φ, 380.
καλεσσαμένω, γ, 137.
καλεῦνται, I, 289. καλεῦντες, κ, 229. 255. μ, 249.
κάλλει κὲ χαίτῃσι τίλεαν, ζ, 237.
κάλλεϊ ἀμβροσίῳ, μύρῳ, σ, 191.
καλλείψω, ν, 208.
κάλλος εἶναι οἷο, ο, 251.
καλλιόνακα, ν, 412. XXIX, 11.
καλλίζωνοι, II, 446. καλλιζώνες, II, 154. καλλιζώνων, ψ, 147.
καλλικόμοιο, ο, 58.
καλλικρήδεμνοι, δ, 623.
κάλλιμα δῶρα, ϑ, 439. ο, 206. τίκνα, XXX, 5.
Callimachus, β, 132. ε, 599. χ, 299. 300. Hemistichio Homeri utitur, XIV, 9.
κάλλιον, ζ, 39. καλλίονες, κ, 396.
Καλλιόπη, Μῦσα, XXX, 2.
Καλλιπ', ε, 344. λ, 278. χ, 33.
καλλιπέδιλοι, III, 57.
καλλιπάρῃ, ο, 123. σ, 320.
καλλιπέειν, π, 296. καλλιπε, α, 243.
καλλιπλοκάμοιο, κ, 220. 310.
καλλιρέεθρον, κ, 107. * ο, 294. II, 240.
καλλιρρόοιο, ε, 441. καλλίρροον, χ. καλλίρροον, ε, 206.
καλλίρροον ὕδωρ, II, 241. 380.
κάλλιστον, δ, 614. κάλλιστος ποταμῶν, λ, 238.
Callistratus, ε, 455.
καλλίσφυρος, λ, 602. XIV, 8. XXVI, 19. καλλίσφυρος, ε, 333.
καλλίτριχας, γ, 475.
καλλιχόροισιν, XIV, 2. καλλιχόρῳ, λ, 580.
κάλλ', ζ, 18.
κάλυς, ὑπέρας, πέδας, νηὸς, ε, 260.
κάλπιν, η, 20.
καλύβῃ, I, 30.
κάλυκας τε κὴ ὅρμους, IV, 164. φαεινὰς, IV, 87.
Καλυκώπιδος νύμφης, IV, 285.
καλύπληρι, ε, 232. κ, 545.
καλυφθεὶς, δ, 402. καλύψαθ', ε, 491. κάλυψε, ε, 293.
Καλυψῶς ὑψικόμοιο, ϑ, 452. μ, 389.
νύμφης, δ, 557. ε, 14. ρ, 143.
Καλυψὼ, η, 260. δεινὴ θεὸς, εὐπλόκαμος, η, 254. αὐδήεσσα, μ, 448. δῖα, ε, 263. 321. 372. θεάων, α, 14. δολόεσσα Ἄτλαντος θυγάτηρ, α, 52. ν, 245. νύμφη πότνι', α, 14.
κάμ', λ, 522.
καμαπηδὸν, IV, 247.
καμάτοιο δυσπονίης, ε, 493. καμάτου ἐμφορέουσι, κ, 363. καμάτῳ ἐμαλγέϊ, υ, 118.
Cambdeni Grammatica leviter stringitur, φ, 246.
κάμε, φ, 150.
Camerarii Historic. Meditat. ι, 187. κ, 212.
κάμηαι, ξ, 65.
καμινοῖ χεὶ ἴσος, σ, 27.
κάμινον, XLVII, 19. κάμινος, XLVII, 11. 13. καμίνῳ, XLVII. 2. καμίνῳ, XLVII, 8.
καμμονὴν, υ, 2.
κάμμορε, ε, 160. 339. ὃς πάντων φωτῶν, λ, 215. υ, 33. κάμμορον, β, 351.
κάμνεις, μ, 280.
κάμνειν, ι, 126.
καμόντων, λ, 475. ω, 14. καμοῦσι, I, 181.
καμπύλα, ι, 156. φ, 359. II, 131. III, 512.
* κᾶν, σ, 165.
καναχὴ, ζ, 82. καναχὴν ἐμεγάθοσαν, II, 185.
καναχήποδες ἵπποι, Fragment. 213.
καναχήσε, ρ, 542. τ, 469.
κάνεια χρύσεια, κ, 355.
κανέοιο, σ, 119. υ, 300. εὐκύκλου, I, 35. ἐϋκαλάθου, ρ, 343. κανέοισιν, α, 147. π, 51. κανοῖς, υ, 255.
καννεύσας, ο, 463.
Canones Grammatici, δ, 435. η, 328. ι, 108. κ, 138. ψ, 125.
Cantabr. Alma Mater, XXXVII, 2.
κάπησιν ἱππίῃσι, δ, 40.
καπνὸν, ι, 167. κ, 99. 196. μ, 202. αἰθόπα, κ, 152. ἀνθρώσκοντα νεῆσιν ἐς χαίης, α, 58.
κάπησε, ε, 374. χ, 85. I, 218.
κάπωσιν, ζ, 104. κάπεον, ζ, 278.
κάρδαπον, XLVIII, 6.
κάρη, ε, 285. 376. ζ, 107. ο, 133. π, 102.
καρηκομόωντας, α, 90. β, 7. 408. καρηκομόωντες, υ, 277.
κάρηνα, ι, 113. αἰπεινὰ, ζ, 123. II, 41. ἄκρα, II, 33. 39. ἐμμενὲ, κ, 521. 536. λ, 29. 49. δῖα, III, 142. καρήνων Οὐλύμποιο, α, 102.
κάρηνος, ζ, 230. ψ, 157.

καρηκόμοι, I, 290. καρηκόμοντες, αἰσχυλοχῆλαι, λοξοβάται, γρεῦλοι, ψαλιδόστομοι, ὀξυρηκόδερμοι, ὀξυφυεῖς, πλατύνωτοι, λαπτίλλοντες σὺν ὤμοις, βλαισοὶ, χειροτένοντες, ἀπὸ στέρνων ἐσορῶντες, ὀκριόποδες, δικάρηνοι, ἀχειρέες, I, 285. &c.
Καρπαθος ἠμιθέοισα, II, 43.
καρπαλίμοισιν, III, 225. καρπαλίμως, β, 406.
καρπὸν, κ, 242. ἀμοιβαῖον, XLIII, 1. * Ἐλάσσῃ Δημήτερος ἀγλαοδώρου, *Fragment.* 61. μελιηδέα, ι, 94. μηλοπα, η, 104.
καρπεσθυμον, φ, 25.
καρπροχειρ', VII, 3.
κἀρπτεν, μ, 120.
κάρτος, δ, 415. δρηϊον, VII, 11. ἄελσοι, γ, 370.
καρύοις, I, 31. * καρύοιο, I, 130.
Carystius Antigonus, ξ, 31. III, 51. Vid. *Clinias*.
καρφαλέων, ε, 369.
κάρψε, ν, 430. κάρψω, ν, 398.
Casaubonus Isaac. levitèr strictus, η, 131. 316. ϑ, 396. λ, 101. II, 176.
Casaubonus Mericus, de Nuperâ *Homeri* Editione, ι, 231. λ, 133. 583. *Schol.* Not.
κασιγνήτη, δ, 810.
κασιγνήτοι, ζ, 155. η, 4. ο, 16. 273. κασιγνήτοιο, ϑ, 588. κασιγνήτοις, οἵ τι ὁμόθεν γεγάασιν, IV, 135.
Κασταίνδρης, λ, 421.
Κάστορα, XVI, 1. ἱππόδαμοι, λ, 299. XXXII, 3.
καυστειοῦσι, ρ, 32.
Casus, pro *Casu*, ut *Vocativus*, pro *Accusativo*, XXII, 2.
καϐαὶς, ζ, 281. καταϐᾶσι, υ, 31. καταϐῆναι, ψ, 20. καταϐήμεναι, κ, 432.
καταϐλάπτῃ τὸ σὸν αὐτῷ, III, 93.
καϐλαύσκοντα, π, 466.
καταϐρῶξαι, δ, 222.
καϐὰς, κοίλας ἐπὶ νῆας, *Fragment.* 169. καταϐῆναι, γ, 10. 178.
καταγεφύσωσιν, τ, 360.
καταγίνεσθαι, κ, 104.
καταδάκνω, I, 45.
καταδακρυχέουσα, κ, 409.
καταδύπλειτ', π, 92.
καταδύσῃ, ο, 442.
καϐαθμοῖσι, ε, 471.
καϐαθρήσειεν, κ, 349.
καταδύντι, γ, 138. ι, 161. 556. κ, 183. 476. καταδὺς, μ, 228.
καταδυομένοιο, III, 197.
καϐαειμένον ὕλῃ, ν, 351. τ, 431. II, 225. III, 228. IV, 286.
καταζήσασκε, λ, 586.
καταθῆναι, π, 285.
καϐαθέας, τ, 20.
καϐαθητῶν, ρ, 587.
καϐαθυμιον, χ, 392.
καϐαιϐατεῦ, ν, 110.
καταίχετον, ι, 122.
καταιχύσειν πατέρων γήρᾳ, ω, 507. καταιχύσῃ, π, 293. τ, 12.
καταιχύσουσι τὸν γήρᾳ, ω, 511.
καταίσιμα, III, 254.
καϐακείσῃ, η, 188. σ, 407. καϐακείομεν, σ, 418.
καταικείρεσθ, δ, 686.
καϐακλίνας, κ, 165.
καϐακλᾶδες, βαρεῖαι, η, 197.
καϐακοσμήσαντε, χ, 440.
κατὰ κόσμον, υ, 181. III, 255.
καταμεμαάσσει, XVI, 16.
καϐακρᾶναι, λ, 587.
κατάκρημνον, ὁ χᾶρον, I, 153.
καϐακρύπλυσιν, η, 205. καϐακρύπτω, δ, 247. καϐακρύψας, ι, 329.
καταλάμεν, δ, 700. καϐαλάμενος, π, 106. καταλέξαι, δ, 743. καταλεῖς, ο, 224. 272. καταλεκτέαι ναῖε, χ, 109. καϐαλείψ, α, 75. καταλείπειν, χ, 53.
καϐαλέσθαι, λ, 62. χ, 196.
καϐαλεῖπειν, λ, 72.
καταλέξαι, ἀείδω, τ, 44. *Infinitiv.* ψ, 309. καϐαλέξῃ, γ, 353. καταλέξον, α, 169. χ, 417. καταλέξω, γ, 80. καταλέχϑαι, ο, 393.
* καϐαλοφάδεια, κ, 169.
καϐαλύσαιμι, δ, 28.
καϐαμίσῃ, XVIII, 26.
καταμοῦσαι, I, 190.
* καταύῃ, β, 58. * ρ, 537.
καταυτοῦν, scr. καταυτοῦν κραδίη, ι, 490.
καταύτησιν, υ, 387.
καταυλικὸν, κ, 559. λ, 64.
καταπαύσομεν, β, 168.
καταπαῦσαι, ν, 164. III, 333. καταπαῦσαι, τ, 467.
καταφαγηλὰ, ξ, 226.
καϐαφᾶν, τ, 330.
καπέσσαν, μ, 185.
καϐασίλϐαν πρὸ σέλας ὑψόθεν, VII, 10.
καϐαστρέψας, II, 73.
καϐασυφέλῳ * ἐπὶ πέτρῃ, III, 124
καπάχῃ, ο, 200.
καϐατεθνειώτων, κ, 530. καπετθνυίης, λ, 84. 140. 204.
καϐατήκετ', τ, 205. καπετήκομαι, τ, 136.
καπετύχῃ, π, 84. καπετύχῃ, ε, 308.
καπαῦδι, κατ' αὖδι, κ, 567, φ, 55.
καπαφθιμένοιο, γ, 196. καπαφθίσῃ, ε, 341. καϐαφθίσᾳ, β, 183.
καπέχθει, η, 42.
καπάξει, ι, 283.
καπεϐαίνομεν, λ, 522. καπέϐαν, ω, 204.
καπεϐήσατο, α, 330.
καπέδρως, II, 127.
καπηγήρᾳ, ι, 510.
καπιδαίνατ', III, 139.
καπίδαψαν, γ, 259.
καπίδεις, κ, 23.
καπίδησαν, δ, 40.
καπίδοντες, φ, 363. καπέδοντο, τ, 159. καπίδῃσι, β, 237. ο, 32.
καπίδρωθον, η, 285. ϑ, 296. ψ, 18.
καπέδυ, 246. 249.
καπέζηλξεν, κ, 213.
καπίϛειτο, ε, 152.
κάτεμι, ο, 504.
καπίρυσεν, ε, 261.
καπίηλϐ, ι, 145.
καπικλάδη, δ, 481. 538.
καπικρημνᾶντο, VI, 39.
καπίκλασε, γ, 108.
καπίκλασε, δ, 535.
καπίλεϐ, ν, 75.
καπιλίξατο, κ, 555.
καπιλεύσσομαι, ω, 303.
καπινάσσας, ν, 133.
καπιπήρατο, λ, 518.
καπίπτυε, γ, 252.
καπιπλέομεν, ι, 142.
καπίπυσ' ἱερὸν μέϑ' ἡλίοιο, II, 371.
καπίρξεν, δ, 610. ε, 181.
καπιρήτυε, τ, 545.
καπέρυκε, α, 315. καπερύκω, α, 55. καπερύκῃ, α, 197.
καποσίαον ὃ χάριεν, μ, 436.
καπισήσαντϐ, II, 407.
καπίχετ', γ, 284. καπίχετο, τ, 361.
καπίτηξεν, τ, 206. καπιτηχ', ν, 20.
καπίτρωζε, I, 87.
καπέτρωξαν, I, 181.
καϐδυνηθήτην, δ, 414. 421.
καπιφαίνεϐ, II, 431.
καπίφλιτο, δ, 363.

κατηκίστην, π, 290. τ, 9.
κατηρύξω, τ, 289.
κατηφέες, ω, 431.
κατήφησιν, π, 342.
κάτθεμεν, ι, 72.
κάτθεσαν, β, 415. ν, 135. 284. π, 230. τ, 55. vid. καθῆσαν.
καὶ κχέωσιν, λ, 455.
κατόπτης, III, 372.
* κατυδαίω σὺ βόθρῳ, III, 112.
καῦ αὔυσιν, VI, 34.
Catullus, ξ, 83. π, 15. 35. ρ, 541. σ, 162.
κάπῳ δῖε, VI, 55.
καπυρυχέουσι λίθοισι, ι, 185.
Καύκωνας μεγαθύμους, γ, 366.
κέαρ, I, 208.
κεάσσιμι, μ, 388.
κεάσσαι, Ἀχ, ο, 321.
Κεδρήνιοι ἄνδρες, XLIII, 4.
κεδνὴ, α, 335. κεδνάπιτος, κ, 225.
κέδρῳ εὐκεάτοιο, ε, 60.
κειμήλια, β, 75. δ, 613. ἐσθλὰ, κ, 40. ο, 159. πολλὰ, τ, 272. κειμήλιον, α, 312. δ, 600. ἐσθλὸν, ο, 91.
κείρασθαί τε κόμην, βαλέειν τ' ἐπὶ δάκρυ πηρεῖσιν, δ, 198.
κεκαδήσῃ, φ, 153. 170.
κεκακωμένον χάρμα κακὸν, δ, 754.
κεκακωμένῳ ἄλμην, ζ, 137.
κεκαλυμμένῳ ὅλος ἀὼτῳ, ω, 443.
κεκάσμηται, ω, 509. κεκασμένον, δ, 725. 815.
κέκασθε, γ, 18.
κεκλήγοντες, μ, 256. κεκλήγοντες, ξ, 30. κεκληγὼς, μ, 408.
κεκλημένῳ, ζ, 244.
κεκλίαται, δ, 608. κεκλιμένων, λ, 193.
κέκλυθι, ξ, 462. ο, 306. κέκλυτε, β, 25. 161. 229.
κεκμηῶτα, κ, 31. ν, 282.
κεκοπὼς, σ, 334.
κεκορημένα, Ψ, 98. κεκορημένοι, ξ, 456. κεκορηότι, σ, 371.
κεκορυθμένα χαλκῷ, χ, 125.
κεκρητήρι θυμῷ, ι, 501. τ, 71. χ, 477.
κεκρήανται, δ, 616. ο, 116. κεκρήαντο, δ, 132.
κεκεμένοι, π, 248. ω, 107.
κεκρυμμένον, λ, 442.
κεκύθωσι, ζ, 303.
κελαδεινὴν, IV, 16. XXVI, 1.
κέλαδεν, σ, 401.
κελαινεφέϊ, ε, 552. ν, 25. XIV, 3. XVI, 4. XXXII, 5. κελαινεφὲς, λ, 36. 152. ν, 147.
κελαινὸν, λ, 97. 227. 231. 389.
κελάρυζε, VI, 36. κελάρυζεν, ι, 323.
κέλευα, ε, 98. 174. ι, 274. κέλευσα, β, 114.
κέλευθ, τ, 299. κέλευθε, φ, 265.
κελεύω, γ, 425.
κέλευθα εὑρώεντα, ω, 10. ἠερόεντα, ν, 64. ἰχθυόεντα, γ, 177. ὑγρὰ γ, 71.
κέλῃθ' ὡς ἵππον ἐλαύνων, ε, 371.
κέλομαι, γ, 317.
κελσάσῃσι Ϝ νηυσὶ, ι, 149.
κενὰ ἐΰξοα πάντα εἰπὼν, χ, 249.
κενεὰς σὺν χείρας ἔχοντες, κ, 42.
κενεὸν νέεσθε, κὴ ἀΨ ἴέναι, ο, 214.
κενεῶνα μέσσον, χ, 295.
Κενταύρεσιν, φ, 303. * μεγαλαύχεις, I, 172. Κενταύρου, φ, 295. I, 170. Κενταύρους, XLVII, 17.
* κέντρα πέλεμνα, Fragment. 8.
κέον Ϝ, λ, 340.
κέρα, τ, 211. φ, 395.
κεραάδει Ϝ οἶνον, γ, 332.
κεραίεται, τ, 563. κεραίεσιν, III, 192.
κεραΐζομεν, Ϝ, 516.
κεραϊζήν, III, 336.
κεραμῆες, XLVII, 1. κεραμέων, XLVII, 12. κεραμῆϊα, XLVII, 14.
κεραοὶ, δ, 85,
κέρας, μ, 253. ὕπατον, * ἀνθέον ὕλῃ, Fragment. 108. κέρασι, γ, 384.
κέρασσιν, γ, 426. 437.
κερόωντο, vid. κεράονται, κεράσσαι, κ, 362.
κεράσσαθ, γ, 393. σ, 422.
κεραυνῷ ἐοικότι, ε, 128. 131. ψολόεντι, Ψ, 330. vid. ad ω, 538.
κεράων, γ, 439. ξεστῶν, τ, 566.
κερδαλέον, ζ, 148.
κέρδεα, β, 88. κακὰ, Ψ, 217. πολλὰ, τ, 285. κερδέων ἁρπαλέων, Ϝ, 164.
κερδήσαι, XLVII, 6.
κερδοσύνῃ, ξ, 31.
κερκὶδ' ὑφαίνεν χρυσείῃ, ε, 62.
Κίρκωπις, Fragment. 251. Κιρκώπων ἀγορὴν κακομήχανον, Fragment. 252.
κεράωντο, Ϝ, 470. υ, 253.
κερτομέοι, η, 17. κερτομέοντες, Ϝ, 153.
κερῶντές τ' αἴθοπα οἶνον, ω, 363.
κεκρῶντο, ε, 499.
κέσκετ' φ, 41.
κεύθεσι γαίης, ω, 203.
κεκυθμῶσας πυκινὸς, κ, 283.
κεύθω, φ, 194. κεύσω, γ, 187.
κεφαλὰς, β, 152. κεφαλὴ, Ϝ, 150. σμερδαλέη, μ, 91. κεφαλὴν, Γεραιήν, λ, 633.
Κεφαλλήεσσιν, ω, 377. Κεφαλλήνων, υ, 210, ω, 354. 428.
κεχανδότα, Ϝ, 96.
κεχαρημένοι ἦτορ, VI, 10. κεχαρήσεται, 266.
κεχαλσμένα, Ϝ, 584. κεχαλσμένοι, Ϝ, 71. VI, 55. κεχαλσμένῳ, β, 54.
κεχάλκευσο, ζ, 23,
κεχάροντο, β, 249. γ, 438. κεχάρετο, Ϝ, 344. ρ, 135.
κεχολώατο λίην, ξ, 282. π, 425. κεχολωμένον, β, 185,
κεχρημένον, α, 13. υ, 378.
κεχρημένοι ἀγαθῇσι φρεσὶ, γ, 266. ξ, 421. π, 398.
κέχυν Ϝ, χ, 387. κέχυνθ, χ, 389. κέχυτο, ι, 330.
κέων, η, 342.
κῆαι αἶνυμαι τὸ πῦρ, ο, 97.
κήδεα, ε, 397.
κηδεσκέθ, χ, 358.
κήδεσθ, ξ, 4. 146. 461.
κήδιστοι, Ϝ, 583. κήδιστος, κ, 225.
κηδόμενον, γ, 240.
κήκιε, ε, 455.
κῆλα, II, 444.
κηλέω, Ϝ, 435. ι, 328.
κηληθμῷ, λ, 333. ν, 2.
Κηναίῳ, II, 219.
κὴξ εἰναλίη, ο, 478.
κῆπον, η, 129. ω, 246. 337. κηπυλινδέϊον, Ϝ, 737.
κὴρ θανάτοιο, λ, 170. 397,
κῆρ, pro κέαρ, Ϝ, 259. 539. η, 82. ι, 459. κ, 67. 247. μ, 153. 192. 250. ἀτέρμονον, Ψ, 167. κυδάλιμον, φ, 247. φίλον, α, 310.
κῆρα, β, 165. μέλαιναν, β, 283. γ, 242. I, 85. τήν μοι θεὸς ὤπασε, τλήσομαι * ἀκρήαντα φέρων πλήτῃ θυμῷ. XXXVII, 13.
κηρία, III, 556.
κηρόϊ μᾶλλον ἐοικὼς, ε, 284. τ, 480. ἐμοὶ δ' ἄχος ἀξὺ γενίσκεθ κηρόϊ μᾶλλον, λ, 207. φίλει δ' ἐμὲ κηρόϊ μᾶλλον, ο, 369.
κηρὸν, μελιηδέα, μ, 48.
κήρυκες, α, 109.
κήτεϊ εἰναλίῳ, δ, 443.
Κήτειοι, λ, 520.
κήτεος, σ, 446. κήτεσιν, δ, 452.
κῆτος, ε, 421. μ, 97.

κητῴ-

κηπάσασα, δ, 1.
Κηφισὶς ἰσγνὴ λίμνης, II, 208.
Κηφισὸν καλλιρέθρων, II, 240.
κηπάεσσα, ο, 99.
κίε, γ, 17. κίεν, π, 177. κίεν, α, 311.
κιθαρίζειν, III, 506. 512.
κιθαριζόντων, II, 515.
κίθαριν ἀοιδοκλέα, α, 153. κίθαρις, ω, 159. φίλη, II, 131. κιθαριστὴ, XXIV, 3.
Cicero malè intelligit *Homeri* locum, ω, 226.
κικλήσκει, δ, 355. ι, 366. τεμένη δ' ἐκικλήσκοντο, IV, 268.
Κίκονας, ψ, 310. Κίκονες Κικόνεσσι μαχήσονται, ι, 47. Κικόνων, ι, 66. 165.
κίκυς, λ, 392. IV, 238.
Κιμμερίων, λ, 14.
κίνδυνον, I, 9.
κινέω, I, 273.
κινήσας, δ, 298. IV, 235. κινήσας, ε, 285.
κινητῆρα γαίης ἠδὲ θαλάσσης, XXI, 2.
κινυμένων, κ, 556.
κίονα μακρὴν, α, 127. μακρὸν, δ, 66. 473. ὑψηλὴν, χ, 176. 193.
κίονας μακρὰς, α, 53. κίονες ὑψόσ' ἔχουσι, τ, 38. κίονα μεγάλης, χ, 466.
κιόντες, α, 372
Κίρκη, Αἰαίη δολόεσσα, ι, 32. αὐδήεσσα, δεινὴ, εὐπλόκαμος θεὸς, κ, 136. λ, 8. μ, 150. πολυφάρμακε, XLVII, 15. πότνια, δ, 448. κ, 394. 549. μ, 302. Κίρκη, κ, 295. μ, 322. Κίρκην, μ, 16. Κίρκης, κ, 150. 210. 221. 282. &c. μ, 9. 226. Αἰαίης, μ, 268. 273. πολυφαρμάκου, κ, 276. δόλον, πολυμηχανίην τὲ, ψ, 321.
κίρκος, ν, 87. ὀξὺς ὄρνις, Κίρκος, Ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος, ο, 525.
κιρνὰς αἴθοπα οἶνον, π, 14.
κίρνη. ᾗ. κίρνα, ξ, 78. π, 52.
Kircher. Athanasius, μ, 285.
κισσοκόμην, XXV, 1.
κισσὸς μείλας. ἄνθεσι τηλεθόων, VI, 40. κισσῷ, XXV, 9.
κισσύβιον, ι, 346. κισσυβίῳ, ξ, 78. π, 52.
κίχη, ζ, 76.
κιχάνει τὸ βραδὺ ὠκὺν. θ, 329. κιχανόμενοι, τὸ πρὶν γὰρ ἐκόμεθ'. ε, 266.
κιχήσεσθε, ζ, 51. τ, 400.
κίχλαι πανυσσίφιροι, χ, 468.
κιχὼν, ᾗ. κιὼν, ο, 157.
κιὼν, β, 260. ζ, 236. θ, 254. δὺς κιὼν, π, 156.
κίων, πάχετος δ' ἦν ὑπὸ κίων, ψ, 191.
Κλαγγὴ νεκύων ἦν, οἰωνῶν ὡς, λ, 604. ἄσπετος, ξ, 412. λύκων, χαροπῶν τε λεόντων, XIII, 4. κλαγγῆς * πέζων, XXVI, 8.
κλαῖε, δ, 184. κλαῖεν, α, 363. κλαίετον, φ, 90.
Κλαίρος αἰγλήεσσα, II, 40. Κλαίρου ἀμπλόεσσαν, VIII, 5.
κλαῖσι χειρὶ παχείῃ πλόκον, ζ, 128.
κλαυθμὸν, δ, 212.
κλέα ἀνδρῶν, θ, 73. φωτῶν, XXXI, 18.
κλειδὼν, σ, 116. υ, 120.
Clinias Carystius, ψ, 308.
κλείσιον, α, 338.
Κλεῖτον, ο, 249. χρυσόθρονος ὦρσεν Ἠὼς, ο, 250.
κλείω, ρ, 418.
Κλεόβουλος Λίνδιος, XXXVI, 1. XLVIII, 2.
κλέομαι μήτε τὲ κέρδεσσιν, ν, 299.
κλέος, α, 283. 298. β, 217. ε, 311. θ, 74. ι, 20. ἄσβεστον, δ, 584. ἐσθλὸν, α, 95. εὐρὺ, α, 344. μέγα, α, 240. μείζονα, ι, 264. μεῖζον, Θ, 147. ὑπερφίαλον, ι, 264.
κλεπτόσυνή θ' ὅρκῳ τε, τ, 396.
κλίνας, III, 340. κλῖναν, III, 18.
κλισιφόρτους, III, 413.
κληηδόνα, δ, 317.
κλῆθρα, ε, 4. 239.
κληῖδ', α, 442. φ, 47. εὐκαμπέα, καλὴν, *χρυσείην, φ, 6. κληῖδα, δ, 838. φαεινὴν, III, 247. κληῖδεσσιν, μ, 215. κληῖδι, φ, 50. 241. κληῖδος, δ, 802.
κλῆϊθρον, III, 146.
κληῖσαι, φ, 236. 241. 382. XXXVII, 9. κλῆϊσεν, τ, 30. φ, 387. 389.
κληῖσι, β, 419. κληῖσιν, Θ, 37. ν, 76. σ, 293.
κληῖσὶ δ' ἐπίσσωτρα τανύδες, β, 344.
Clemens, Alexandrinus, ε, 261.
κλῆρον, ξ, 64. κλῆρος, κ, 207.
κλῆρος, κ, 206. κλήρῳ, ι, 331.
κληροπαλεῖς, III, 129.
κλήσω μερόπων γένος ἀνδρῶν, XXX, 18.
κλιδὴν, πυρὶ λιχέσθαι, α, 366. σ, 212.
κλίμακα, μακρὴν, κ, 558. λ, 63. ὑψηλὴν, α, 330. φ, 5.
κλιναμοῦ, ρ, 340. κλῖναν, ι, 59. κλίνας, φ, 137.
κλινθεῖσα, II, 26.
κλιντῆρα, σ, 189.
κλισίας, δ, 255. εὐπειήτους, IV, 75. κλισίην, ξ, 45. 48. 404. pro καλὴν δίφραν, δινωτὴν ἀρτύρῳ, ἠδ' ἐλίφαντι, τ, 55. εὐτυκτὸν, α, 123. σὸν κλισίηνδε, π, 1. κλισίηνδε, Θ, 501.
κλίσιον ἐπὶ δὲ πάντα, ω, 207.
κλισμοῖσι, ρ, 90. κλισμὸν, ποικίλον, α, 132. ο, 134. κλισμὸς, α, 145. κλισμοῦ, δ, 136.
κλιτὺν, ε, 470.
κλοπέων βοῶν, III, 276.
κλυδὼν τείχεος τρηχὺς λῦσε, μ, 421.
κλῦθι, β, 262. γ, 55. δ, 762.
Κλυμένην, λ, 325.
Κλυμένοιο δυσαχέων σχέσθαι, γ, 452.
κλύον, γ, 477. ζ, 247. ο, 210.
κλύοντες, II, 75.
κλυτὰ δώματ' ἔασιν, ε, 381. εἴ μοι κατ' ἄγωμαι, ζ, 58. δώματ' ἰὼν, η, 82. δῶρα πιφαύσκω, θ, 417. μῆλα, ι, 308. δώματα, κ, 60. 112. ω, 303. ἔνθα νεκρῶν, κ, 526. πύργα, μ, 228. χ, 109. δώματ' ἵκοιτο, τ, 371. ἔργα δίδαξε κλυτὰ ἐργάζεσθαι, υ, 72. III, 16. ἀνθρώπων φῦλα, II, 273. φῦλ', II, 355. μήδεα, III, 455.
Κλυτομήδεια, γ, 266. λ, 438. &, * 439. δῖα, γ, 266. δολόμητις, λ, 421.
κλῦπ, δ, 722. ζ, 239 ξ, 495. ο, 172.
Κλυτίδη Πείραιε, ο, 539.
Κλυτίοιο, π, 327.
κλυτοεργὸν, Θ, 345.
κλυτὸν, ρ, 386. κλυτὸν, α, 300. ε, 198. 308. ξ, 36. 321. κλυτὸς, ε, 422. &c.
κλυτόμηλον, XIX, 1.
Κλυτόνηος ἀμύμονος, Θ, 123. αἰπήεις, Θ, 119.
κλυτοτέχνην, θ, 286. XIX, 5.
κλυτοτόξῳ, ρ, 494. κλυτοτόξῳ, φ, 267. κλυτῷ, III, 115.
κνίφας, σ, 360. κνίφας γ, 329. ε, 225.
κνήμας, Θ, 135. I, 160. κνήμη, τ, 469. δεξιτερὴ, I, 239. κνήμῃσιν, ω, 227. I, 123.
κνημῖδας, I, 123. βοείας, ῥαπτὰς, ω, 228.
κνημοῖσι, XVIII, 13. κνημὸν, II, 283. κνημὺς, δ, 33. ρ, 128.
Κνίδος αἰπεινὴ, II, 43.
κνίσῃ, καὶ ἐπάλυψαν, γ, 457. μ, 360. I, 175.
κνίσῃ, ρ, 270. II, 58. κνίσην, *ἡδεῖαν, Θ, 550. κνίσης, μ, 369.
κνισσῆεν, κ, 10.

Κνισσο-

Κνισοδιώκτην, I, 229.
κνυζηθμῷ, π, 163.
κνύζωσεν, ν, 433. κνυζώσῃ, ν, 401.
κνώδαλον, ρ, 317. γλεφων. III. 188.
Κνωσὸν, πολυδένδρεον, II, 475. Κνωσὸς, μεγάλη πόλις, τ, 178. Κνωσσῷ Μινωΐδι, II, 393.
κνώσσω', δ, 809.
κοίλας ἐπὶ νῆας ἔβαν, ω, 50. κοίλη, II, 284. κοίλῃ, γ, 365. κοίλην, γ, 344. κοίλης, ϛ, 332. κοίλῃσ' ἐνὶ νηυσὶν, α, 211. β, 18. 27. σ, 180. κοίλοιο, κ, 92. μ, 93. κοίλον, δ, 277. θ, 507. 515.
κοιμᾶθ', τ, 49. κοιμᾶτ', ζ, 16. κοιμᾷ, δ, 402. κοιμηθέντες, δ, 295. κοιμήσαντες, δ, 302. κοιμήσατο, δ, 336. κοιμήσατε, μ, 372.
*Κοίοιο μεγάλῃ θυγατρὶ κυδίῃ, Λητοὶ, II, 62.
κοιρανέουσι, ν, 234.
κοίρανος εἶναι ξείνων τε πτωχῶν, σ, 105.
κοίτῃ ἀνακλίνῃ, σοὶ, ἄεσα, τ, 341. κοίτην, ξ, 455.
κοίτοιο, γ, 334. τ, 510. υ, 138. κοίτος, ξ, 525. τ, 515. συλήσῃς, χ, 470. κοίτῃ, β, 358. η, 138.
κολεὸν, Ω, 404. κολεῷ, κ, 333.
κολλητὰς δ' ἐπέθηκε θύρας, ψ, 194. κολλητῇσιν ἰυγξὶ σανίδεσσιν, φ, 164. κολλητοῖσιν ἁρμοῖσι, ρ, 117.
κόλποι νέφ, φ, 407.
κολοκύνται, I, 53.
κολωὸν, θ, 211. κολώνῃ, λ, 339.
κόλπωσι, XXV, 4. κόλπον εὐρέα, δ, 435. κόλπος ἀπείρων, II, 431. κόλπῳ δεινὸς, ε, 52. κόλπῳ, ο, 468.
κόμας ἔλαας, ζ, 231. ψ, 158.
κομιέειν, ζ, 207. λ, 249. κομίσσειν, ω, 211. 389. κομίσσαι, ρ, 310.
κόμην, δ, 198. ψ, 195.
κομιδὴ κατὰ νῆα ἧεν ἑπηετανὸς, Θ, 232. ἔμπεδος, θ, 453. ω, 244. ἀχαθὴ, ω, 248. κομιδῆς, ξ, 124. ω, 246.
κόμιζε τὰ σαυτῆς ἔργα, α, 356. φ, 350. κομιζόμενος, θ, 551. κομίσαιο, ζ, 278. κομιῶ, ο, 545.
κόμπ☉, Θ, 380.
κονάβησε, σμερδαλέον, ρ, 542. III, 54. 420.
κοναβίζε, κ, 399.
κόναβ☉ κακὸς, κ, 122.
κονίη, λ, 599. κονίης, ω, 39. κονίῃσι, η, 153. κονίῃσιν, η, 160. κόνιν, ω, 315. III, 140.
κονίοντες, πεδίοιο, ἐπέτοντο, Θ, 122.
κοντὸν ἀδμήτειαν, ι, 487.
Conon, Narrat. ϛ, 34. τ, 432.
κοπτήσοντες, ρ, 299.
κόπτον, κ, 411. κάπτε, ι, 329. ρ, 297. 306.
κάπτε, Θ, 274. κόπτοντες, Θ, 528.
κόπτων, σ, 28.
Κόρακος πάτερ, ν, 408.
κορεσσάσθω, ξ, 28. κορέσθη, κ, 499. κορεσσάμεν☉, ξ, 46. κορέσασθε, υ, 59. κορέσωνται, κ, 411.
κορήσατε πεπυκυσμένα δῶμα, υ, 149.
κορμὸν, ψ, 196.
κόρης, δ, 103.
κόρυθας, τ, 32. κόρυθος χαλκοπαρῄου, ω, 522. χρυσέης, XXX, 10.
κορυσσόμεν☉, μ, 121.
κορυφὰς, ι, 121. ὀρέων, XVIII, 7. κορυφῆς ὄρε☉, β, 147.
κορώνας, παύγλωσσοι, εἰναλίαι, ε, 66. κορώνη χρυσέη, η, 90. κορώνῃ ἀργυρέῃ, α, 441. καλῇ, φ, 138. 165. κορώνης, φ, 46. κορώνῃσιν, μ, 418. ξ, 308.
Κορωνὶς, θύγατερ, κύρη, Φλεγύεω βασιλῆ☉, XV, 2. 3.
κορωνίσιν, τ, 182. 192.
κοσμηθέντα, IV, 65. κόσμηθεν, V, 12. κοσμηθέντες, ι, 157. κοσμῆσαι, VI, 59. κοσμήσαντες, I, 120. 152.
κοσμητὰ, η, 127.
κοσμήτορε λαῶν, σ, 151.
κόσμον, γ, 138. Θ, 179. 489. 492. ξ, 363. υ, 181. III, 255. χαλκείῳ, XXVI, 17. κόσμ☉, XXXI, 4. XLVI, 2. 4. κόσμῳ, ν, 77.
κοσμῶντες, I, 41.
κοσσαμώνη, τ, 83. κοσσαμένας, ε, 147. κοσσάσθην, α, 101.
κότον, λ, 101. ν, 342. χ. χόλον.
κατυληδονόφιν, ε, 433.
κοτύλην, ο, 311. ρ, 12.
κότυλοι, XLVII, 3.
Couleir, Abraham. Davidcis, τ, 457.
κυλιὴ ἐγκατέπηξε, λ, 97.
κύβευ, ζ, 105. κύβευ Παιδάρεω, υ, 66. κυβεύων, ζ, 122. κύβη, α, 329.
κυελίδια, ν, 45. κυελίδιον, ὃ πόσις, ψ, 150. φίλοιο, ε, 22.
κυείζων, χ, 185.
κυελίξ, χ, 188.
κύξοι, ά, 149.
κυροτέροισι, φ, 310.
κυρόγερφος, ι, 27. κυρόγρφε, XLV, 1.
κύρω * κεκλήγοντε δύω ☾ πεντήκοντα, σ, 35. 48. κύρων, χ, 30. ψ, 122.
κῦφα, III, 83.
κυφότερον, θ, 201.
κύφω, I, 65.
* κοχλιάων λεπτῶν, I, 164.
κύψε, ξ, 425.
Κόως, II, 42.
κραδίη, χ, 218.
Cragius, Nicolaus, γ, 251.
κρεάων δεικηλόσιον ἔγχος, τ, 438.
κρεμδὶν, α, 353. σθένεϊ, δ 293.
κραίνωσι, θ, 391. τ, 567. κραίνωσιν, III, 556. κραίνων ἀθανάτοις τὰ θεῖος, III, 426.
κραιπνὰ, ρ, 27. κραιπναὶ, ξ, 171. κραιπνοῖσι, ζ, 33. κραιπνὸν, ε, 385. * κραιπνόπλοος ἄγγελ☉, I, 99. κραιπνῶς, θ, 247.
κραμβὰς, I, 53. κραμβῶν, I, 162.
Κραμβοφάγης, I, 216.
κραναῇ, II, 16. 26. κραναὴν, α, 247. ο, 509. π, 124. φ, 346.
* κραναηπίδης, II, 72.
κραναὸς, κ, 242.
κραίνεσι αἰκόλιον, III, 457.
* κρᾶτ' ἀμφικάλυψεν, I, 164.
κρᾶτα, θ, 92.
Κραζιὶν, μ, 124.
κρατεῖ ἰὸς, λ, 596.
κρατερὸς, σ, 381.
κρατερίπεδον, ψ, 46.
κρατερίπεδες, XLVIII, 8.
*κρατερὸ εἴνοσι χλαίνης, III, 48.
κρατερὸ, ο, 242.
κρατερῷ φωλῷ, III, 265. 377.
κρατερὸς, λ, 484.
κρατερῇφι βίηφι, ι, 476. μ, 210.
κραιπρόφρ☉, δ, 333. ρ, 124.
κραιπρῷ, II, 449. III, 386.
κραιπρώνυχας, ζ, 253. φ, 30.
κραιπρώνυχες, κ, 318.
Crates, β, 1. γ, 81. 293. δ, 84. κ, 86. λ, 14. μ, 61. τ, 229. χ, 188.
κρατῆρα, αἰθομένοιο πυρὸς ἄγγεον, ω, 274. κρατῆρες χρυσέοι, IV, 207.
κρατησαι, I, 230.
κρατὶ, ι, 490. ἰφθίμῳ, χ, 123.
κρατὸς, ε, 323.
κρατὸς, α, 359. μίγεν, α, 70 ι, 4.
κρατὺς Ἀργειφόντης, ε, 49. 148.
κράτων τυκτομένων, χ, 309. ω, 184.
Κρεωγασίδης, I, 240.
κρίνα, κ, 112. αἱμοφόρυκτα, υ, 348. ἀνδρόμεα, ι, 347. ὤασιν, ι, 162. ὀπὶ, χ, 21. πεντήκοντα, Fragment. 233. πολλὰ, ω, 363.
κρέας, Θ, 477. ὀπτὸν, π, 443.
κρίατ', γ, 33. κριάων, III, 130.

κρεῖον, Θ. 382. 401. λ. 354 377. ν, 38.
κρεῖον, πάντων ἀριδείκετα λαῶν. ι, 2.
κρειόντων, XXII, 2. κρειόντων, α, 48. 81. ω. 472.
Κρειοντ© ἱππιοβώμιο θύγατερ, λ, 268.
κρεῖσσον, ζ, 182. κρείσσονες, χ, 352. κρείσσων, σ, 46. 82. φ, 345.
κρειῶν, α, 141. ἀπιπλείων, π, 49. παντοίων, δ, 57.
κρείων, δ, 22. ε, 282. 375.
κρίμνα, καὶ δ', Θ, 67. 105.
κριμνοκαλιαῖσιν, II, 162.
κρεῶν, ο, 98.
κρήδεμνα, ζ. 100. V, 2. λιπαρὰ, α, 334. κρήδεμνον, γ, 392.
κρήνατ' ἐέλδωρ, γ, 418. ε. 242.
Κρηθῆϊ, λ. 257. Κρηθῶ© Αἰολίδαο, λ, 236.
κρῆναι, ε, 70. η. 129.
κρίνωσιν νύμφαι, ρ, 240.
κρίνων, κ, 350. κρήνη, ζ. 292. καλλίῤῥο©, II, 300. 376. κρήνη Ἀρεθούσης, ν, 408. μελανύδρου, XLVIII, 20. κρήνηνδε, υ, 154.
κρῆτον, υ, 115.
Κρητῶν εὐρείαων, ξ, 199. π, 61.
Κρῆτες λὰξ Κνωσσῦ Μινωΐδι, II, 393. 517. Κρήτεσσι, ξ, 205. 234. 382.
Κρήτη, II, 30. καλὴ καὶ περίῤῥυτος, πίειρα, τ, 172. Κρήτην εὐρεῖαν, ν, 256. 260. Κρήτηνδε, τ, 186.
κρητῆρα, γ, 390. ἀργύρεον, ο, 104. καλὸν, φ, 145. παναρχυρον, ι, 203. τετυγμένον, δ, 615. ο, 115. φαεινὸν, ο, 121. κρητῆρας, α, 147. ἐπισσωθείας οἴνοιο, β, 430. κρατῆρες, ν, 105. κρητῆρι, β, 330. κρητῆρ© ι, 9. 210. κρητῆρσι, α, 110. υ, 253.
Κρήτης, 322. εὐρείης, ξ, 252. 300.
Κρητῶν, II, 436. 518. 525.
κεὰ λύκοι ἠμύξαν, δ, 41. εὐρυφυεῖς, δ, 604. ἔ γ' ἔχεν, μ, 358.
κεὰ πίσυρ, ι, 447.
κεἰδεῖ, ι, 110. κεἰδὼς, τ, 112.
κειμήλιά© δ, 530. ω, 108. κείμενος, δ, 666. ι, 89. κειμένας, δ, 408. κειμένων, Θ, 36. κείνῃ, π, 269. κείνομι, ξ, 217.
* κειόντε, Θ, 48.
κείραν νείκεα πολλὰ, δικαζομένων ἀἰζηῶν, μ, 440.
κειρὸν, ι, 461.
* Κειρασίων, II, 446.
Κείρῃ, εὐ, II, 269. Κείρην, II, 282. 445. εὐδίτλον, ἀμπλάεσσιν, II, 438. Κείρης, II, 431. Criticorum ἀβλεψία, η. 215. Κείρηοὶ ἄκειδοι, τ, 346. Not. in Schol. φ, 196. ω. 120. 190. ψευδοκειρῆοὶ, II, 394. Criticorum delirium, XXI, 3.
κεκτὶ εἰνία Αἰσυμνῆϊ, Θ, 258.
Croesius, Gerardus, in Ὁμήρῳ Ἑβραΐζ., δ, 74.
κεφὰ©, XVIII, 25.
κεφαλόφιο ἰχαλόφιο, τ, 233.
Κεφαλλῆνες, XXXI, 2. Κεφαλλῆνι, πάτερ ἡμίτερε, ὑπατι κρειόντων, α, 45. ω, 472. Κεφαλλήν©, λ, 619. Κεφαλλήνων, α, 386. εὐσείχθων, η, 35.
Κεφαλλήνα, ω, 471. Δία, ξ, 406.
Κεφαλλήν© ἐειδομέν©, Θ, 289.
Κεφαλὴ αἰχυλομώπω, φ, 415.
κεφαλῆφιν, XIII, 3.
κεφαλίφοις, κ, 377. χ, 102. κεφαλίφοισιν, λ, 318. κεφαλίφων, XXX. 11.
κεφαλῆσιν, II, 234.
* Κεφαλὴς, ο, 294. II, 425.
κεφάλῃν, λ, 454. π, 153.
κεφαλῆς, VII, 15. κεφαλῆφι, δ, 103. λ, 211.
κεφάλῃσι©, ξ, 477.
κεφαλῆδὸν, ξ, 330. τ, 299.
κεφάλῃσιν, λ, 243. κεφάλῃ, δ, 350. ν, 304. ρ, 141.
κεφάλωσαι, κ, 295. 322. * κεφαλῆφόις νεκύεσσιν, χ, 401. ψ, 45. κεφαλῆσιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχεπάωλ Οὐχ ὁσίη, χ. 412.
κεφάτε, 250.
κεφάστεσι, ρ. 471. υ, 289. κεφάστισιν, α, 218. 430.
κεφάστας, πολλὰ, β, 102. τ, 147. ω, 136.
κεφάνας, γ, 304. 309. δ, 257. ξ, 380. κεφάτεω, π, 404. κεφόμῳ, χ, 216.
κεφάρα, α, 291. γ, 285. κεφαρέῳ πολλὰ μυκᾶ, β, 222. κεφαρέξαι, α, 291. κεφάρεον ἔλαχον, ε, 311. κεφαρίσσεται, γ, 285.
κεφῆμα, ο, 219. κεφήμασιν, α. 117. κεφήμαζε, α, 402. ἀκήρατα, ρ, 532. ἐσθλὰ πολλὰ, β, 313.
κεφήνεσιν, XXIX, 10.
κεφήσαι©, ξ. 4. 450.
κεφῆσιν, δ, 687. κεφήσ© ἀχαλόων, τὴν οἱ καπέδεσσιν, τ, 534.
Κεφήσ© Ὀρμενίδης, ο. 413.
Κεφήσπ', υ, 304. Κεφήσπον, υ, 303. Κεφήσπος, υ, 288. χ, 279. Κεφαλῆφ τινυπέπλῳ. θυγατρὶ ἰφθ. μυ, ο, 362.
κεφάσσιν λάεσσιν, II, 299.
κεφά©, π, 6. τ, 444. II, 262. 271. κεφάτε, φ, 237. 383.
κυάμους, I, 124.
κυάνεαι, π, 176. VI, 5. κυανέῃ, μ, 75. 243.
κυάνεον, η, 87.
κυανοστεφεῖς, γ, 299.
κυανοστεφέσιο, ι, 482. 539.
κυανοχαίτα, ι, 528. κυανοχαίτης, ι, 536. * κυανοχαίτῃ, Fragm. 164.
κυανώπιδος, μ, 60.
κυβερνῆσιν, γ, 283.
κυβερνῆϊ, ι, 78. ξ, 256. κυβερνήτεω, μ, 412. κυβερνήτῃ, γ, 279. σπουδὴν θυμὸν ἔχοντα, VI, 49.
κυβερνήτῃρες, Θ, 557. κυβερνήτης, λ, 10. μ, 152.
κυβιστητῆρε, δ, 18.
κυδαλίμοιο, γ, 219. δ, 2. 16. 23. 46. 217. &c.
κυδῆναι, π, 212.
κύδιμον, III, 253. κύδιμ©, III, 46.
κύδιστε, λ, 396. κυδίστη, γ, 378. θυγατερ μεγάλου * Κοίοιο, II, 62. κυδίστην, IV, 42.
κυδιόωσι, XXIX, 13.
κῦδος, γ, 57. μέγα, γ, 79. 202.
κυδρὴν, παρακοίτην, Διὸς, λ, 579. ο, 26. ἄλοχον, XI, 4. θεὸν, XXVII, 1. κυδρὸν, III, 458.
Κύδωνες, γ, 292. τ, 176.
κύθι, γ, 16.
Κυθήρεια εὐστέφαν©, σ, 192. Κυθήρειαν Κυπρογενέα, IX, 1. Κυθερείη εὐστέφανος, IV, 288. Κυθρείης εὐστέφανος, Θ, 288. IV, 6. 176. V, 18.
Κυθήρων, ι, 81.
κυκεῶ, κ, 290. * 316.
κυκηθείη, XLVII, 12.
κύκλον, δέλιον, δ. 792. πυραυγέα, αἰθέρ©, VII, 12.
κυκλοτερὲς, ρ, 209.
κύκλα, Θ, 278.
Κυκλάδεσσι, α, 71. ι, 125. 357. Κύκλωπος, α, 69. ἀνδροφάγοιο, μεγαλήτορ©, κ, 200. Κύκλωψ, ἄγρι©, β, 19. πέλωρ, ἀθεμίστια, εἰδώς, ι, 428.
κυκωμένην, μ, 238. 241.
κυλίνδει, ω, 162. κυλίνδῃ, β, 163. κυλίνδετο, Θ, 81. λ, 597. κυλινδόμεν©, δ. 541. κ, 499. κυλίνδων, ε. 296. ξ, 315.
Κυλλήνης, III, 2. 142. 228. 337.

XVII, 2. Κυλλήνιον, XVIII, 31. Ἀρμιφόντῃ, XVII, ι. Κυλλήνιος, ω, 1. III, 304. 318. 387. κῦμα, α, 162. β, 427. μίζαι, γ, 295. μίλαν, ε, 353. παλιρρόθιον. ι, 485. πορφύρεον. λ, 242. ῥόθιον, ε, 412. κύμαθ' ἁλὸς, χ, 387. κυμαίνοντα, δ, 425. 510. 570. ε, 352. λ, 252.
Κυμαῖοι ἄμυσσι, XXXII, 8.
κύμασι, ε, 224. ρ, 285. πορφυρέοις, I, 68. πορφυρέοισιν, I, 75. XXVII, 12. κύμασιν ἀλεγεινὰ, θ, 183. ἴσαι ὄρεσσιν, πλώεσσι, τροφόεσσι, γ, 290. μακρὰ, ε, 109. κύμασι πηγῇ, ε, 388. κύματος μεγάλου, ε, 320. 393.
Κύμην πόλιν αἰπεινὴν, ἐρατὴν πόλιν κύρω, XXXIV, 2. Κύμης, XXXVII, 16.
κύν', λ, 622. κύνας, μ, 96. σ, 104. τ, 154. σαίνοντας, π, 6.
κυνέας ἱπποδασείας, χαλκήρεας, χ, 111. 145. κυνέη πάγχαλκος, σ, 377. κυνέῃ χαλκήρει, κ, 206. κυνέην. ω, 230. εὐτυκτον, ξ, 276. χ, 123. εὔχαλκον, χ, 102.
κύνες, γ, 259. ὀρχηστοὶ, β, 11. ἀργόδετοι, ρ, 62. ἐρευνῶντες, τ, 436. θήρεσσιν ἐοικότες, ξ, 21. πυκνὰς, φ, 363. τραπεζῆες, ρ, 309. ὑλακόμωροι, ξ, 29. π, 4. χαροποὶ, III, 194.
κύνες ἀπλόμενος ἦν πατρίδα, δ, 522.
κυνηγέτης, ι, 120.
Κύνθιον, ὄχθον, II, 17. Κύνθος, ὄρος, II, 26. Κύνθῳ παιπαλόεντος, II, 141.
κυνοραιστέων, ρ, 300.
κύντερον, η, 216. λ, 426. υ, 18.
κυνῶν, ξ, 531. τ, 438. 444. φ, 340.
κυνάπιδες, δ, 145. θ, 319. κυνῶπις, λ, 423.
κύον, σ, 339. ἀδδὲς, τ, 91.
κυπαρισσίνῳ, ρ, 340.
κυπάρισσος εὐώδης, ε, 64.
κύπειρον, δ, 603. ἐρσήεντα, III, 107.
κύπελλα, β, 396. υ, 253.
Cuperus, Gisbertus, γ, 246, λ, 601. φ, 347. §. de *Batrachom.* fol. 3. I, 39.
Κύπελλος, IV, 2.
Κυπρογενέα, IX, 1.
Κύπριοι εὐκλεμέες, IV, 293. Κύπρῳ, δ, 83. θ, 362. ρ, 442. 448. VI, 28. εὐώδεα, IV, 66. Κύπρε, ρ, 443. V, 2. IX, 5.
κυρβαίη, XLVIII, 6.
κυρῆτες, XL, 6.
κύρμα, γ, 271. ε, 473. ο, 479. XXXVII, 1.
κυρτωθὲν κῦμα πεδιάθη, ἤρεϊ ἶσον, λ, 243.
κύστι, *Priori* brevi, ζ, 279. κύστις, ε, 463. ν, 354. π, 190. ω, 397. κύστιες κάρη Θ χεῖρες λαβεῖσα, ψ, 87. πάντα κύστιν πεφυὼς, π, 21.
κυσὶ, III, 567. XLIV, 2. κυσὶν, σ, 86. χ, 476.
κύσε, τ, 417.
κύστις, π, 15. ρ, 39. ω, 319.
κύσταν τε πεφυῖαν, ω, 235.
Kusterus, Ludolphus, λ, 630. §. de *Batrachom.* p. 3. Vid. *Neocorus.*
κυφὸς, β, 16.
*κύψε, λ, 584.
κύων, ρ, 248. Ἄργος, ρ, 291. ἐπίπλειος κυνοραιστέων, ρ, 300. καλὸς δμῳὰς, ρ, 307. παχὺς ἦεν, ρ, 308. 312. ἔχε ποικίλον ἐλλὸν ἀπαίροντα λάων, τ, 228. ἀμαλῇσι πεδὰ σκυλάκεσσι βεβῶσα, υ, 14.
κῶας, π, 47. τ, 97. 101. φ, 177. 182. μίζαι, τ, 58. κώεα, ρ, 32. υ, 3. 95. ψ, 180. κώεσιν ἐν μαλακοῖσιν, γ, 38. οἰῶν, υ, 142.
κωκύει, *Mediâ* brevi, θ, 527. μίζαι κωκυσάντων, XLVII, 12. κώκυσεν β, 361. λεχέεσσι, ω, 294.
Κώκυτος, Ἀχέρων, Πυριφλεγέθων, κ, 514.
κῶμ' ὑπαλύψει μαλακὸν πεδίοιο, 200.
κῶμον * Φιλοκυδέα, III, 478.
κώνωπες, μεγάλας σταλίκτας ἔχοντες, I, 199.
κώπη ἀργυρέη, θ, 403. ἐλέφαντος ἔπηεν, φ, 7. κώπην ξίφεος ἐπιμαίετο, λ, 530. ἀρὴν, ἠὲ κώπην, σύρων, I, 73. κάπησ' ἐμβαλέειν, ι, 489. κ, 129. κώπῃσιν ἁλὸς ῥηγμῖνα βαθεῖαν, τύπτεσκε, μ, 214.
Κωρύκῳ ἄκρῳ κάρηα, II, 39.
κωρύκῳ, ε, 267. ι, 213.
κωφὸς, ἀκούσας, τὸ ἰδεῖν, μὴ ἰδεῖν εἶναι, III, 92.

Λ.

Λᾶαν ἀείρας πολὺ μείζονα, ι, 537. ἄνω ὤθησκε ποτὶ λίφον, λ, 595. ὅς μιν λᾶαν ἔθηκε, τὸ ἐρρίζωσεν ἔνερθε, ν, 163. πιλωτὸν, λ, 593. λᾶας ἀναιδὴς, λ, 597.
λάβε πίτνης, ε, 428. δίσκον, θ, 186. γύνων, κ, 323. χ, 310. 342. 365. φάρυγος, τ, 480. τεῖχον, φ, 148. IV, 156. πάντας πάφῳ, VI, 37. λάβεν δίπτας ἀμφικύπελλον, ο, 102.
Labbaus, Philippus, ο, 306. ρ, 33. fallitur, ο, 402. ρ, 404.
λαβέτω, φ, 152.
λαβόμην, I, 46. λαβόντος, ι, 41. λαβεῖν, η, 255.
λάβρον, ο, 293.
λαγήεσσιν, I, 220.
λαγχανον, ι, 160. ξ, 233.
λαγωῷ ὀρεσκῴοιο, XVIII, 43. λαγωὸς, ρ, 295.
λαὸς, ναιετὰ ὑπάγχων, τ, 230.
Λαερτιάδη χρυσοχόον, γ, 424.
Λαέρτιο, θ, 18. χ, 191. ω, 191. 205. γέροντος, ξ, 185. Λαέρτῃ, δυσμόρῳ, π, 138. ἥρωϊ, δ, 99. τ, 144. ω, 133. Λαέρτην Ἀρκεισιάδην, ω, 269. Ἀρκεισιάδης υἱὸν ἔπεφνε, π, 138. ἥρωα, α, 189. μεγαλήτορα, ω, 364. Λαέρτης, α, 430. γέρων, ξ, 172. πεπυκασμένος, ω, 374. Λαερτιάδεω, μ, 375. ρ, 152.
Λαερτιάδη, ξ, 486. διογενὲς, ε, 203. Λαερτιάδην, π, 455. Ὀδυσῆα, ρ, 361. Λαερτιάδης, ι, 19.
λαίφεσι καπυρυχέεσσ' ἀερσιπόρῃσι ῥυτοῖσιν, 267. ξεστὸς, κ, 211. ξεστοῖσιν, κ, 253. ῥυτοῖσιν, ξ, 10. κεστοῖσιν, II, 299.
λαίζετο, ν, 254.
λαθικηδέα, ι, 97. λαθοίατο, κ, 236.
λαθοίμην, α, 65.
λαῖθρη, θ, 269. ο, 429. ρ, 43. 80. χ, 445. XVI, 4.
λαΐγας, ζ, 95. λαΐγες, πυκιναὶ, ε, 433.
λαίλαπι, μ, 400. 426. ω, 42.
ληϊτεσίῃ, ι, 61. μ, 314. μεγάλῃ, μ, 408.
λαμυρὸν, χ, 15.
λαΐϊνος, ν, 106. λαΐϊνον, θ, 80. μ, 178. π, 41. ρ, 30.
Λαοσυνήεις, Ἰφθίμοι, κ, 119. Λαοσυνήϊνι, τηλεπύλοιο, κ, 82. ψ, 318. Λαοσυνήος Ἀνθεμίωνος, κ, 106. 199.
λαΐτμα, ε, 409. μάλ' ἐκπεφόβημαι, η, 35. μίζαι, ε, 174.
λαΐφεϊ, υ, 206. λαῖφος, ν, 399. III, 152. δαφοινὸν, XVIII, 23.
Λακεδαίμονα δῖαν, ε, 20. ν, 440. ρ, 121. εὐρύχορον, ν, 414. ο, 1. κτησάμενος, κοίλην, δ, 1. Λακεδαίμονι, φ, 13.
Lactantius, γ, 52.
λακτίζων, σ, 98. χ, 88. I, 89.
Λακωνίδα γαῖαν, II, 410.

Λάμυς αἰπὺ πτολίεθρον, κ, 81.
* λαμπάδες αὐγαὶς, ι, 404.
Lampe, Frederic, Adolph. De Cymbalis Vett τ, 179.
λάμπῃ, XXX, 13. λάμπῃς, III, 104. 113.
Λαμπετίη, μ, 132. παυσίπλοον, μ, 375.
λαμπομενάων, ψ, 290.
Λάμπον, καὶ Φαέθοντ', οἵτ' Ἠῶς ἵπποι ἔασι, ψ, 246.
λαμπρὰ σελήνη, XXXVI, 33. *Fragment.* 183. λαμπραὶ, XXX, 10. 12. λαμπρότατον, XXXI, 12.
λαμπρῆσας, σ, 306. λαμπρῆσι φαεί νων * αἰθομένοισιν, σ, 342. λαμπρήεσσιν, τ, 63.
λάνδανε, XVII, 9. λανθανόμην, μ, 227.
λαὸξ, ο, 45. ρ, 233.
Λαοδάμεια, θ, 141. 153. Λαοδάμειαν, Φ, 370. ἀγαπήνορα, η, 170. ἀμύμονα, θ, 117. Λαοδάμαντος, θ, 207. Λαοδάμας, θ, 119. 132. ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο, Θ, 130.
λαοὶ, β, 13. 252. ι, 263. λ, 135. ν, 156. Φαίακων, μάρτυρα ἐπιβήτορες ἵππων, XXXVII, 4 ὁπλότεροι, XXXVII, 5. λαοῖσι, θ, 472. λαοὶ, β, 41. 81. λαὸν ἄειρον, λ, 499. ἀπάλαλον, η, 60. λαὸς, ξ, 248. πολὺς, ζ, 164. λαὸν, θ, 125.
λαὸς ὑπαὶ ῥιπῆς, Φ, 192.
λαοσσόοι, χ, 210.
Λαπίθας, φ, 297.
λαρὸν πυκνοίμεθα δόρπον, μ, 283. ξ, 408.
Λάρῃ ὄρνιθι ἐοικὼς, ε, 51.
λαρώτερον, β, 350.
λασιαύχενα, VI, 46. λασιαύχενον, III, 224.
λασίην ὑπὸ χαλκὸν ἐλυσθεὶς, ι, 433.
λαυρίῳ, χ, 128. λαύρης, χ, 137.
λαύχενα, ι, 116. vid. ἐλάχεια.
λαχμῷ, ι, 445.
λάχνη εὐανθέϊ, λ, 319.
λαχὼν, ε, 40. ν, 138.
λάων ἀπαιρεῖσθαι, τ, 229. ὀξὺ, III, 360.
λαῶν, β, 234. κοσμήσεμ, σ, 151. πάντων ἀριδείκετον, Φ, 382. 401. ι, 2. λ, 354. 377. ν, 38. ποιμένα, ρ, 109. ποιμένι, ξ, 497.
λέβητ' ἔλε παμφανόωσαν, τ, 386. λέβης, μ, 237. λέβητα, ν, 13. λέβητες, ν, 217. ἑπτατόνους, III, 61. λέβης ἀργυρέοιο, α, 137.
λεγώμεθα, γ, 240.
λείβε, ἐπὶ αἴθοπα οἶνον, γ, 460. λείβον δ' ἀθανάτοισι, β, 432. λείβων δάκρυα, ι, 84. 158. Φ, 86. 93. 532. π, 214.
λείη, ι, 134. λείην, κ, 103. λείην δὲ χρὴ, Φ, 260.
λειμῶν, δ, 605. ζ, 292. λειμῶν' ἀνθεμόεντα, μ, 159. λειμῶνα, III, 221. 344. ἀσφοδελὸν, λ, 538. 572. ω, 13. ζάθεον, III, 500. λειμῶνας ἀκηρασίους, ἐρατεινὰς, III, 72. λειμῶνες μαλακοὶ, ι, 72. ὑδρηλοὶ, μαλακοὶ, ι, 132.
λεῖος, πτερύων, ε, 443. η, 282.
λεῖπε, ι, 238. 338.
Λειχήνορα, I, 202. Λειχήνωρ, I, 214.
Λειχμούλη, I, 29.
Λειχοπίναξ, I, 99. 227.
λείψαν, μ, 362. λείψανα, ο, 149. λείψανα, σ, 425.
λείῳ ἐπὶ πλατάμωνι, III, 128.
Λειώδης, φ, 168. Λειώδης, φ, 144. χ, 310.
Λειώκριτον, χ, 294. Λειώκριτος, Εὐηνορίδης, β, 242.
Lectiones Variæ unde ortæ, 132. ν, 731. ξ, 69. 80. ο, 400. ρ, 322. 382. τ, 122.
λέκτο, δ, 451. 453. ε, 412. η, 346.
Λέκτον ἠμαθόεντα, II, 217.
λέκτροιο, ψ, 32. πολαιῷ ῥιπμὸν ἴκοντο, ψ, 296. λέκτρῳ, α, 437.
λελαβέσθαι, δ, 388.
λελάκοντο, κύνες, III, 145.
λελακυῖα, η, 85.
λελασμένον, ν, 92. ω, 40.
λελειμμένον, IV, 76. λελειμμένος, ι, 448. IV, 79.
λέλεπτο, κ, 447. χ, 200.
*λελόγχασ', λ, 303. λέλογχε, XVIII. 6. V, 2.
λέλοιπε, ξ, 134. 213.
λέλυντο, Φ, 233. σ, 241. λέλυντο, χ, 186
*λελῦτο, pro λελύοιτο, σ, 237.
λελαίμην, γ, 365. τ, 598. λέλασται, ω, 108. λέλειμμαι, η, 319. λέλομμαι, ρ, 102. τ, 595. ψ, 172.
* λέξον, κ, 320. λέξαντες, ω, 223.
Lexicorum defectus, III, 58. 91. 188. 239. 325. 339. 361. 430. 475. 557. IV, 13. *Error*, Φ, 424. ν, 10. 68.
Lexicon Rhetoricum, λ, 578.
Lexicon Vetus, υ, 23. *Philologicum*, Martinii, δ, 404. υ, 350.
Lexicis ignotæ Voces, III, 58. 361. VI, 55.
λέοντα, χ, 402. ψ, 48. λέοντες, κ, 433. λέοντες, κ, 212. 218. χαροπὸν, λ, 610. IV, 70. λέοντες κεραϊοῖο, δ, 335. ρ, 126. λεόντων, III, 223. βαρυφθόγγων, IV, 160. χαροπῶν, XIII, 4. λέουσι, χαροπῖσι, III, 566.
λέπε' ἠλάκατα στρωφῶσα, ρ, 97. λεπτὰ, ἠὺτ' ἀραχνία, Φ, 280. λεπτά τε καὶ χαρίεντα, κ, 223. XLVII, 14.
λεπτηγὸς XXX. 14.
λέπυρον ἐπὶ κορυφῆς *καρύου, I, 130.
Λέσβου ἠγαθέη, II, 37. Λέσβῳ εὐκτιμένῃ, δ, 342. ρ, 133.
λέσχην, σ, 328.
λεσχηνόων, β, 61.
λεύκ' ὀστέα πύθεται ὄμβρῳ, α, 161.
λευκὰ, β, 426.
Λευκάδα πέτρην, ω, 11.
λευκαίνων, μ, 172.
Λευκίππιον, II, 212. Λευκίππη, II, 212.
Λευκοθέη, Κάδμου θυγάτηρ, καλλίσφυρος Ἰνὼ, ε, 334.
λευκοτέρην στεῖρ' ἐλίφοιο, σ, 195.
λευκοχίτωνα, I, 37.
λευκώλενος, ζ, 101. 186. 251. η, 233. 335.
λευρῷ ἐπὶ χώρῳ, η, 123.
λεῦσσ' ἐν ἀγῶνι, Φ, 200. λεύσσει, ψ, 124. λευσσόντων, ζ, 157. λεύσσουσι, Φ, 171.
λεχέεσσι, α, 366. λεχέεσσιν, ω, 294. τρητοῖς, γ, 399. λέχεα ἀσκητὰ, ψ, 189. λέχεσι τρητοῖσι, α, 440. λέχος, γ, 403. ἔμπεδον, ψ, 203. σύστρωτον, IV, 158. ἱερὸν, II, 328. πυκινὸν, η, 340.
λέχεσδε, ψ, 294.
λέων, δ, 791. δεινὸν, ὑπόδρα ἰδὼν, VI, 48. δεινὸς, VI, 44. ἠϋγένειος, δ, 456. ὀρεσίτροφος, ζ, 130. ι, 292.
Λήδη πότνια, XVI, 3. Λήδην, Τυνδάρεω παρακοίτιν, λ, 297. Λήδης καλλισφύρου, XXXII, 2.
ληθάνει, η, 221.
λήθει, τ, 88. λήθεις, τ, 91. λῆθε, π, 176. λήθετ', β, 23.
ληϊβοτῆρες, σ, 29
ληΐδ', γ, 106. ληΐδα μενοεικέα, ν, 273. ληΐδες αἶσαν, ε, 40.
λήϊον, βαθὺ, ι, 134.
λήϊσατο, α, 398. λητόσομαι, ψ, 357.

λῃϊστὰ Τυρσηνοί, VI, 7.
λῃϊστῆρες, γ, 73. λῃϊστῆρσι πολυπλάγκτοισι, ε, 425. Ταφίοισιν, π, 426.
λῃϊστῆρες ἄνδρες Τάφιοι, ο, 426.
ληκύθῳ χρυσείῃ, ζ, 79. 215.
Ληλάντῳ πεδίῳ, II, 220.
Λῆμνον, Θ, 283. 294. Λῆμνον ἀμιχθαλόεσσαν, II, 36. Λήμνου ναῖων, θ, 301.
λῆνες, ὥσπερ ἐριῳ ἀειρεσιπόλε μηλῶν, III, 104.
λήξαμι, χ, 63. λήξειεν, Θ, 87.
λήσῃ, λ, 101.
λησίμβροτοι, III, 339.
λήσομαι, α, 308.
Λητοὶ, κυδίστη θυγατὴρ μεγάλου *Κοίου, II, 62. μάκαρ, II, 14. Λητὼ γάνηται δέ τι φρένα, ζ, 106. ἠύκομος, λ, 317. Λητῶ καλλίσφυρον, XXVI, 19.
λιάν, I, 57. λίην, α, 46. & sæpissimè *Homero*.
λιαρὸν, ε, 268.
λιαθεὶς, ε, 462. λιάθη, δ, 838.
Liberalis, *Antonin.* τ, 518. Not. *Schol.* 522. φ, 295.
Λιβύην, δ, 85. ξ, 295.
λίγδην, χ, 278.
λιγαῖα, *Appellat.* *Λίγεια*, *Proprium*, Θ, 254.
λιγύμολποι, XXVIII, 19.
λιγυπνείουσιν, δ, 567.
λιγυπνοίοις, II, 28.
λιγυρῇ, μ, 44.
λιγυφθόγγοισι, β, 6.
λιγύφωνον, III, 475.
λῖδ' ὑπόβαλλεν, pro λῖπε, κ, 353.
λιθάδεσσι *ἀυκῆσιν, ξ, 36. ψ, 193.
λίθακι * σχοπὴ πέτρῃ, ε, 415.
λίθιοι, ν, 107.
λίθιος, ψ, 103. τρητοῖο, ν, 77. λίθοισι καπυρυχείοισι, ι, 185. λίθοισιν ξεστοῖσιν, γ, 406. Θ, 6.
λίκνῳ ἱερῷ, II, 21. 63.
λικμήσῃς, τ, 451.
λιλαίεται, ι, 451. λιλαίετο, λ, 222.
Λιλαίηθεν, II, 241.
λιλαιομένῃ, α, 15. λιλαιόμενον, α, 315.
λιμένα κλυτὸν, κ, 87. ναύλοχον, κ, 141. λιμένες, ε, 404. ἀμφίδυμοι, ναύλοχοι, δ, 846. πάνορμοι, ν, 195. λιμένι γλαφυρῷ, μ, 305. ῥείθρῳ, α, 186. λιμένος, β, 291. κοίλοιο, κ, 92. πολυβενθέος, κ, 125. λιμὴν εὔορμος, δ, 358. ι, 136. καλὸς, ζ, 263.
λίμνῃσι θεσπεσιηχέϊ, γ, 1.
Λιμνόχαρες, I, 212. πολύφημος, I, 14.
λιμὸν, ε, 166. λιμοὺς, δ, 369. μ, 332. λιμῷ, κ, 177. οἰκτίστῳ θανέειν, μ, 342.
λίνοισι χρυσείοισι, II, 104. λίνω, ν, 118. χαινομένῳ ἐπίνησε, η, 198.
λίπ', pro λιπὶ, ἐλαίῳ, γ, 466.
λίπ', pro ἔλιπε, aut λίπε, *Imperat.* κ, 266. ο, 199. λίπε, γ, 455.
λιπαίνῃ, ζ, 196.
λιπαρὰ κρηδεμνὰ, α, 334. λιπαρῆσι, I, 220. λιπαρῇσι κεφαλῇς καὶ καλὰ πρόσωπα, ο, 331. λιπαρωτάτη εἰν ἀλὶ κεῖται νήσων, II, 38.
λιπάω, τ, 72.
λὶς πέτρῃ, μ, 64. 79.
λίσσομαι, vid. λίτομαι.
λίστεται, δ, 347. ρ, 138. λίστεαι, γ, 19. λίστεται, Θ, 30.
λίστει, *Futur. Person.* 3. *sing.* II, 53.
λιστὴ πέτρη, γ, 293. ε, 412. κ, 4.
λιστρεύοντα φυτὸν, ω, 226.
λίστροισιν διαπλὸν πύκα ποιητῷ δόμοιο ξύσον, χ, 455.
λῖτα διαδάλεον, καλὸν, α, 131.
λιτῇσι, καὶ εὐχωλῇσι Ἐλλισσόμην τινὰ, λ, 34.
λιτόμην, ξ, 406. λίτομαι, XV, 5. *XVIII, 48.
λὸ', pro ἔλυσε, κ, 361.
λοβοῖσι τρητοῖσιν, V, 8.
Longinus, περὶ ὕψους, μ, 63.
λόγοισι, μαλακοῖσι καὶ αἰμυλίοισι, α, 56. πίχνησίν τε καὶ αἰμυλίοισι, III, 317. λόγῳ, I, 8. 143.
λόγῳ, ἔπος, αὐτὰρ Θ' πρᾶγμα, χρῆμα, *Hebraismus*, π, 168.
* λόσχαι, I, 128. 291. λόσχας, I, 166.
λοέσαι τε χρῶτά τε, τ, 320. λοεσσάμενος, α, 310. λοέσσομαι, ζ, 221.
λοετρὰ θερμὰ, Θ, 249. III, 268.
λοετρῶν, ε, 275.
λοετροχόον, Θ, 439. λοετροχόῳ, ν, 197.
Loyer de Spectris, III, 109.
λοιβὴν, ι, 349.
Lonicerus, in *Herbis*, I, 36.
λοξοβάτῃ, I, 286.
* λόον, II, 120.
λοπὸν κερμύοιο, τ, 233.
Λυκιαὸς, δ, 418. λ, 488. emendatus. μ, 129. *Schol.*
Lucanus, υ, 354.
λῦσ', pro ἔλυσεν, η, 296.
λύσαιτο, ω, 253. λῦσαι, δ, 49. λύσωσι, δ, 48.
λοφάδεια, vid. καταλοφάδεια.
λοφιὴν, φέλλας εὖ, τ, 446.
λόφον, λ, 595. λόφος Ἑρμαΐος, π, 471.
λοχησάμενοι, δ, 463. λοχήσας, χ, 53. λοχήσομαι, δ, 670.
λόχμῃ πυκινῇ, τ, 439.
λόχον, δ, 395. λόχονδε, ξ, 217.
λοχόωντες, δ, 847.
λύ', pro λύε, *Imperat.* δ, 35.
λυσσὸς, XVIII, 24.
λύγοι, VI, 13 λύγοισι εὐστρεφέεσσι, ι, 427.
λυγρὰ, γ, 303. λυγρὸν, α, 327.
λύθη δέ οἱ ἄψεα πάντα, δ, 794. σ, 188. λύθη οἱ δεσμοῖο, Θ, 360. λύθη δ' ὑπὸ γυῖα ἑκάστης, σ, 340.
λύθρῳ, χ, 402. ψ, 48.
λυκαίθουσα, ξ, 161. τ, 306.
λυκαυγείῃσι, κ, 212.
Λυκίην, II, 179.
λύκοι κραιπνόπτυχες, κ, 218. ὀρέστεροι, κ, 212. πολιοὶ, IV, 70.
Lycophron, ν, 259.
Lycurgi Oratio contra *Leocratem*, υ, 350.
*λύοντο, II, 129. III, 410.
λυσσὴ, ν, 243.
λύρῃ, III, 422.
λῦσαι, δ, 422. λύσαι, ι, 178. λῦσε, ε, 459.
Lysias, Orator, ω, 484.
λυσιμελὴς, υ, 75. ψ, 343.
λύτο γύαλα, δ, 703. ε, 297. 406. σ, 211. χ, 68. 147. ψ, 205. ω, 344.
λύχνον χρύσεον ἔχουσα, τ, 34. λύχνῳ, I, 128. λύχνους, I, 179.
λύων, υ, 56. ψ, 343.
λωβεύεις, ψ, 15. λωβεύω, ψ, 26. λώβη, σ, 224. λώβῃ, ω, 325. λώβης, θυμαλγέος, σ, 346.
λωΐον, β, 169 λωΐτερον, α, 376, β, 141.
λώπην, εὐεργέα, ν, 224.
λωβῇσι, ι, 93. 94. 102. λωτὸν, ι, 97. λωτὸς, δ, 603.
Lotichius, *Joh. Petr.* τ, 457. I, 36. 39.
Lotus & Angeli in *Sodomis*, χ, 209.
Λωτοφάγοι, ι, 92. Λωτοφάγοισι, ι, 91. 96. Λωτοφάγων, ι, 84. ψ, 311.
λωφήσεια, ι, 460.

M.

Μᾶ', ὦ μὰ Ζῆν', Ἀχίλλεις, καὶ ἄλγια πατρὸς, υ, 339. ὦ μὰ τόδ' ἀθανάτων εὐκόσμητα θεσπεσίοισι, III, 284. Ναὶ μὰ τόδε κράνεινον ἀκόντιον, III, 457.
μαίεσθαι, I, 40.
Magia, & *Magici* Ritus, λ, 25.
Magis Mures invisi, I, 178.
Magius, *Hieronymus*, I, 170.
*Μαγνῆτες, II, 217.
μάζα, XLVIII, 6.
μαζὸν, ἕνθος πυρὸς μαζὸν, χ, 82. μαζοῦ, λ, 447. τ, 483.
μαῖ', β, 349. 372. ρ, 499. τ, 16.

16. μαῖα, τ, 482. 500. ψ, 171. φίλη υ, 129. ψ, 11. 39. 59. 81. Μαῖα, III, 3. XVII, 3. Ἄτλαντος θυγάτηρ, αἰδοίη, XVII, 4. πότνια, III, 19. 183. Μαιάδα καλλιπέδιλον, III, 57. Μαιάδος, ξ, 435. III, 1. 73. 235. 301. 408. 423. 429. 438. 448. 491. 511. 518. 564. 571. 576. XVII, 10. XVIII, 7. Μαίης εἰκυῖα, III, 89. 547.
μαιάων, ξ, 356.
μαίεται, ο, 350. μαιόμενος, φ, 298 μαιομένῃ, ν, 367.
Μαῖραι, λ, 325.
μάκαρ', II, 14. μάκαρες, ε, 7. θεοὶ ὑ φιλέουσι χίτλια ἔρδα, ξ, 83. μακάρεσσι, α, 82. μάκαρος, α, 217. μακάρεσσι, ζ, 158. pro μακάρτερος, λ, 482. μακάρων, ϑ, 281.
μακαρίζοι, ο, 537. ρ, 165. τ, 311.
* Μάκαρος, II, 37.
μάκαρες, οἱ πλουσίων παῖδες, I, 39.
μακεδνῆς, η, 106.
μάκρ' ὑπὸ χερσὶν ἐλαὺν δῦρε, μ, 229. λάπτουσι ζέων, III, 280. μακρὸς κίονας, α, 54. μακρότερον, ϑ, 20.
Macrobius, ε, 60. μ, 208. 403. ν, 110.
μακών, κ, 163. σ, 97. τ, 454.
μαλακῆσι, α, 56, κ, 70.
* μαλάκης, I, 160.
Μάλειαν, ι, 80. II, 409. Μαλειῶν, τ, 187.
μαλερόν, XXXVII, 5.
μαλθακά, XXIX, 15.
μάν, λ, 343. ρ, 470.
μαντίας, III, 469. μαντεύειν, III, 530. 544.
μαντεύσιο, β, 178. μαντεύεαι, β, 180. υ, 380. μαντεύσομαι, α, 200.
μαντεία, μ, 272.
Μάντιον, ο, 242. Μάντιος, ο, 249.
μάντις ἀλαὸς, Θηβαίου Τειρεσίαο, κ, 492. 493. μ, 267. μάντις, α, 202. ο, 225. ἀμύμων, δ, 98. 290. ἀνὴρ ἀὐξπ μέγας τὶ, Τήλεμος Εὐρυμίδης, ι, 508.
μαντοσύνῃ, ι, 509.
Μάσσητον, vid. Σμάραγδον.
Μαραθῶνα, η, 80.
μάργα, π, 421. μάργῃ, σ, 2. μαργύω, ψ, 11. μάργων, XXXVII, 4.
μαρμαρυγαὶ, II, 203. μαρμαρυγαὶς ἠέπτο ποδῶν, ϑ, 265.
μαρμάρῃ * ὀκελόεντι, ι, 499.
μαρναίμην γ, 85.
Martinus Bernardus, II, 152, 209. 243. 539. III, 242. 316.
Martinius, vid. Lexicon.
μαστευέμεν Διονύσῳ, λ, 324.
μάστυρες, ξ, 394. μάστυρος, π, 423. III, 372.
μάρψας, κ, 116. σὺν, ι, 289. 311. 344.
Μάρων, Εὐάνθης ὑὸς, Ἀπόλλωνος ἱερεὺς, ι, 197. & 198.
Maro, Virgilius, *Homerum* imitatur, γ, 6. 290. δ, 71. 149. 454. ε, 306. ϑ, 492. 507. ι, 136. 481. 532. λ, 37. & 38. 77. 205. 482. 488. μ, 208. 403. ν, 80. 88. 96. ξ, 330. σ, 136. τ, 562. υ, 351. ω, 2. 120. I, 77. II, 10. 545. IV, 289.
Maronem Vinum, ι, 208.
Martis & Veneris Fabulæ Interpretatio, θ, 267.
μάσσαις, λ, 590.
μᾶστον, θ, 203.
μαίεται, δ, 287. ψ, 76.
μαίεται, ζ, 81. φαείνῃ, III, 494.
μάσαν, ο, 182.
μάσσεν δ' ἐλαιὰν, γ, 484. 494. ζ. 82. ο, 192.
Μασταλίδης, β, 158. ω, 451.
μαχαίρῃ, III, 242.
μαχίῃ, κ, 79.
μάχαι, λ, 611. IV, 11.
μάχασθαι, II, 535.
μαχεόμενος, ε, 471.
μαχεόμενοι, ω, 113. μαχεόμενον, λ, 402.
μάχαις, ν, 341. ξ, 491. π, 171. 244. σ, 52. υ, 15. χ, 65. 214.
μαχέσασθαι, σ, 39. μαχήσασθαι, β, 245.
μαχητὰς, σ, 260. κρατερὸς, I, 168.
μαχητὴς, γ, 112.
μαῶν, γ, 138. μαῶσιν, β, 58.
μαψιλόγοισι, III, 543.
μεγαθύμου, γ, 189.
μεγαίρω, β, 235. θ, 206. III, 462.
μεγακήτεα, γ, 158.
* μεγαλαύχοις, I, 172.
μεγαλήτορα, ε, 81. μεγαλήτορος, γ, 432.
μεγαλίζομαι, ψ, 174.
μεγαλοσθενὲς, XL, 1.
* μεγάλῳ * Κοίοιο, II, 62.
μεγάλως, π, 431. μεγαλωστὶ, ω, 40.
Μεγαπένθη, ο, 103. Μεγαπένθης, ο, 100. κρατερὸς, ο, 122. πλούτου, δ, 11.
μέγαρα σκιόεντα, α, 365. δ, 768. κ, 479. λ, 333. ν, 2. σ, 398. ψ, 299.
Μεγάρην Κρεόντεω ὑπερθύμοιο θύγατερα, λ, 268.
μέγαρον, καὶ δῶμα, καὶ αὐλὴν, χ, 494.
μέγας εἶδος, σ, 4.
μέγεθος, ε, 217.
μεγήρεες, γ, 55.
μέγιστε, XXII, 4. μέγιστος, ε, 185.
μεδέοντα, III, 2. XVII, 2. μεδέουσι, IX, 4.
μέδεα, λ, 109. 137. μέδεται, β, 358. τ, 321.
Μέδοντα, κήρυκα, χ, 357. Μέδων, δ, 677. 696. 711. π, 252. 412. χ, 361. ω, 441.
μέδοντες, η, 186. μέδοντος, α, 72.
μεθῆκεν, σ, 401.
μεθέλεσκε, θ, 376.
μεθήπιος, α, 175.
μεθήμενος, α, 118.
μεθήμονα, ζ, 25.
μεθήσω, α, 77. ο, 212.
μεθίεν, pro μεθίησιν, χαλεπὸν χολοῖο, φ, 377.
μεθορμηθῆς, ε, 325.
μεθυ, η, 179. γλυκερὸν, ξ, 194. ἡδὺ, δ, 746.
μεθύοντι, σ, 239.
Meibomius, Marcus, locum *Homeri* perversè legit, δ, 703. ι, 421.
μειδήσεν, δ, 609.
μειδιάᾳ, IX, 3. VI, 14.
μείζονι, β, 48. δ, 698.
μείλια, vid. ἐπιμείλια, ad *Iliad.*
μειλίγμαθα, κ, 217.
μειλίσσεο, γ, 96. δ, 326.
μείλιχα, IX, 2.
μειλιχίῃ αἰδοῖ, θ, 172.
μείλιχον, ο, 373.
μεῖόν πλεισφόρον εἰς ἑωυτὸν, παρ' αὐτῷ, ξ, 292.
Mel laudatur, I, 9. ad Enthusiasmum confert, III, 557.
μελαγχρὼς, π, 175.
μέλαθρον, σ, 149. χ, 239. μελάθρῳ ὑψηλοῖο, λ, 277. ὑπαιθρίου, III, 174.
μελαθρόφιν, θ, 279. μελάθρῳ στεῦχον, τ, 544.
Μελάμποδος, ο, 225.
μελανθείην, XLVII, 3.
Μελανθεῦ, φ, 176. Μελανθεὺς, υ, 255. ὑὸς Δολίοιο, ρ, 212. χ, 152. 159. Μελανθῆος, ω, 103.
Μελάνθιε, χ, 195. Μελάνθιον, φ, 175. 265. χ, 474. Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν, ρ, 247. υ, 173. χ, 135. 142. 161. 182.
Μελανθὼ, τ, 65. καλλιπάρῃ, σ, 320.

μελανόχροϛ, τ, 246.
μελάνυδροϛ, υ, 158. μελανύδρῳ, XVIII, 20.
μέλας, α, 423. σ, 305. I, 207. VI, 40.
μέλε οἱ ᾗδ' ἐὰν ἐν δόμοισι νύμφης, ε, 6.
μέλε᾽ ἤλδανε πουλυπόνοις λαοῖν, σ, 69. ω, 367.
μελεδήμαζε θυμῷ ἔχων, δ, 650. θυμῷ, υ, 56. ψ, 343. πατρὸς ἄγυμεν, ο, 8.
μελεδῶναι πυκιναὶ ἀμφ' ἀδίνον κῆρ, ὀξεῖαι, τ, 517. μελεδῶνας, II, 532. μελεδώνων ἀμηχανέων, III, 446.
μέλῃ, α, 159.
μελίαν, Θ, 298.
μελήσῃ, α, 358.
*Μέλητος βαθυχοίνοιο, VIII, 3. ἱερεῖο, XXXVII, 7.
μέλι χλωρὸν, κ, 234. III, 557.
μελίζηεν, μ, 187. II, 519. XVIII, 18.
μελίη χαλκοβαρείᾳ, χ, 259. 276. μελίῃσιν, ξ. 281.
μελιηδέα ἄγρωσιν τρώγων, ζ, 90. καρπὸν Λωτοῖο φάγοι, ι, 94. οἶνον ἐρυθρὸν, ι, 208. κηρὸν δεψήσας, μ, 48. νόσον, λ, 99. θυμὸν ἀπήμονα, λ, 202. οἶνον, ξ, 78. π, 52. σ, 150. 425. XXVIII, 6.
μελιπήτα, κ, 519. λ, 17.
μελίτι οὐδὲ ἔντοθι θυρέων, ρ, 339.
μέλισσαι, ν, 106.
μελίσσαις ἐργάζῃ, υ, 69. ω, 68.
μελίτῃ γλυκερῇ, υ, 69. ω, 68.
μελίτωμα χρηστὸν, I, 39.
μελφδίαι, η, 182. μελίφδον, ω, 488.
μέμβλεν, α, 232.
μέμβλων ἀνίδρασιν εἰς σοφίῃσι, ζ, 321.
μεμβλόντων, ν, 362. π, 436. ρ, 594. σ, 265. ω, 356.
μέμβλ, III, 419. vid. μέρ.
μέμπτο, III, 450.
μέμφω ἀνθρώποισι, ι, 20.
μεμαάσι, δ, 700. μεμάασιν, ε, 18. υ, 215.
μέμασιν, λ, 314.
μεμαυῖα, ν, 389. π, 171. VI, 47. μεμαώς, ε, 375. τ, 231. 449. III, 416. μεμαῶτα, δ, 351. 416. λ, 209. μεμαῶτες, χ, 172.
μέμβλετο, χ, 12.
μέμβλωκε, ρ, 190.
*μεμεσημένα δώμασι ναίειν, I, 59.
μεμήλει, ω, 151.
μεμιγμένα, ποικὰ ὑλυγρὰ, δ, 230.
μείμνῃ, ω, 115.
μείμνημαι, ω, 121. μεμνημένῃ, α, 343. μεμνέαμεθα, ξ, 168.
Μέμνονα δῖον, λ, 521. Τὸν ῥ' Ἠὼ ἔκλειτε φαεινῆς ἀγλαὸς υἱὸς, δ, 188.
μέμορεν, ο, 520. υ, 15.
μεμορυγμένα, ν, 435.
μεμφομένων, I, 145. μέμφονται, I, 149.
Menagius, *Ægid.* o, 416.
Menander, XIV, 9.
μενεαίνων, α, 20. ζ, 330.
Μενέλαε, διοτρεφὲς, Ἀτρεΐδη, ὄρχαμε λαῶν, δ, 26. 138. 156. 316. ο, 64. 87. 167. Μενέλαον, γ, 317. ν, 414. ἀγαθὸν βοὴν, ο, 14. * δυσκλειτὸν, ρ, 116. ξανθὸν, α, 285. *Μενελάῳ ξανθῷ, λ, 441. κυδαλίμοιο, δ, 2. 16. 23. 46. 217. ο, 5, 141.
μενεπτόλεμος, γ, 442.
μενοεικὲς, ε, 166. ἐδωδὴν, ζ, 76.
μενοεικέα ποιμὰ ὄψα, ε, 267.
μενοεικὲς, υ, 391.
μενοίνα, λ, 531. σ, 282. III, 62.
μενοινᾷ, β, 34. 92.
Μενοικιάδαο, ω, 77.
μέν ἀὶν ἀτειρὴς, λ, 269. ἄσχετος, υ, 19. δριμὺ, ω, 318. ἔμπεδον, τ, 493. ἠελίοιο, κ, 160. ἠὺ, β, 271. ἱερὸν, η, 167. *II, 371.
Μέντη, α, 105. Μέντης, Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος υἱὸς, α, 180.
Μέντορ, γ, 22. 240. χ, 208. 213. ἀταρτηρὲ, φρένας ἠλὲ, β, 243. Μέντορα ἀρχὸν, δ, 654. δῖον, δ, 655. Μέντορ, β, 225. 253. ρ, 68. χ, 249. Ἀλκιμίδης, χ, 235.
Μεριόνεω ἀρετὴ, κρατερὸς, I, 256. *Μεριονέω ἀρετὴ, I, 265.
μέσσαυλα *Ἰθακησιὰ, III, 44. μέσσαυλα μεγάλα, III, 160.
Μεσσηίδαο, Ἴλιος, α, 259.
μεσσηγύς, υ, 10. 93. μεσσηγὺς, ι, 554. χ, 333. μεσσηγύς, β, 325. π, 73. υ, 38. μεσσηγύς, υ, 41. μεσσηγὺς, υ, 28. μεσσηγὺς, β, 93.
μέσσῃ ἀγυρτῇ φαεινῇ, κ, 23, 24.
μεσσήρεες, υ, 49. 132. I, 40. II, 42. XXX, 18.
μέσσῃς, III, 53. *419. *498. 499.
μεσσαύλιος, ξ, 449, 455.
μεσσόδμαι καλαὶ, τ, 37. υ, 354.
μεσσόδμης κοίλης, β, 424, ο, 289.
μεσσόμφαλον, I, 128.
μέσσαυλον, κ, 435.
Μεσσήνη, φ, 15. Μεσσήνιος, φ, 18.
μεστὰ, XLVIII, 5.
μεστοφόωσι, Θ, 201. σ, 35.
μεστύδαι, α, 31. δ, 721.
μεθυσχομένη, τ, 24.
*μετ' ὄπις δίκη, XLII, 4.
μετοχλίσσειεν, ψ, 188.
μέτρα, β, 355. δ, 389.
μετρήσαντες, γ, 179. 209. κ, 539.
μέτρον, λ, 316. ν, 101. σ, 216. τ, 532.
Metrum periclitatur πηχυαῖος, I, 68.
μέτωπα, ζ, 107.
μετάλχετο, Θ, 7. 47.
Meursius, η, 138. λ, 133. χ, 9. ψ, 246. XLVIII, 15. reprehenditur, ν, 223. Not. *Schol.*
μήδεα, ζ, 12. λ, 444. υ, 46. IV, 43. κλυτὰ, III, 455. πεπυμένα, β, 38.
μήδεα, αἰδοῖα, ζ, 129. σ, 66. 86. χ, 476.
μήδεαι, ε, 173.
μήδετ', pro μήδετο, ξ, 300. μήδετο, γ, 132. 160. 166.
Μηδείδην, VI, 43.
μηκάδας, ι, 124. 244. 341.
μήκιστα, ε, 299. 465.
μηκίστας, λ, 308.
μῆκος, ι, 324. υ, 71.
μηλ' ἀδινὰ, α, 92. δ, 320. ψαφαρότριχα, XVIII, 32. μῆλα, vid. ai β, 75. ἄργυφα, κ, 85. ἄρσενα, ι, 438. ἄσπετα, XLIX, 2. βαθύστεγα, II, 412. ἴμπεδα, τ, 113. ἰσφαγμένα, κ, 532. ἴφια, λ, 107. καλλίτεγα, ι, 336. 469 κλυτὰ, ι, 308. πίονα, ι, 217. *παναύποδ', II, 304. *παναύποδα, ι, 464. τρηχόσ' ἠδὲ νομῆας, φ, 18.
μηλείας ἀγλαόκαρπον, η, 115. λ, 588.
μηλοβοτῆρας ἀγραύλους, III, 288.
μῆλον, ἀντὶ τοῦ, αἰγὸς, ξ, 105.
μήλοπα καρπὸν, η, 104.
μηλοσκόπον, XVIII, 11.
μῆνες, λ, 293.
μήνη πανυσίπτερον, XXXI, 1.
μηνὶ, ω, 118.
μηνίει, ρ, 14.
μήνιμα, λ, 73.
μῆνιν, β, 66. ε, 146. μήνιος ὀλοῆς, γ, 135.
μηνὸς φθίνοντος, ξ, 162. τ, 307.
μήνυε, III, 254. μηνύειν, III, 373. μηνύσειμ', III, 264. 364.
μήνυτορ, III, ibid.
μηνῶν φθινόντων, κ, 470. τ, 153. ω, 142.

μύρ'

μήρ' ἑκάτ, κατὰ, μ, 364. πάλ' ἐπὶ μήρ' ἔβημεν, γ, 179. μηρὸ, ν, 26. μηρὰ ἴκηαι, γ, 273. ι, 553. ρ, 241. χ, 336. μηρία, γ, 9. 456. φ, 267. κεχαρισμένα, τ, 397. μηρῶ, ι, 300. παχέος, κ, 439. λ, 230. μηρὸς, θ, 135. μ, 160. καλὸς, μεγάλως, σ, 66. μηρύσατο, μ, 170. μηρὼ, δ, πιπλήσθω, ν, 198. μήτιδι, γ, 261. ω, 96. 198. 443. μήτηρ ἀπάλαντος θεόφιν, γ, 110. 409. μῆτερ, α, 346. μητὲρ', α, 248. μητέρα, α, 275. ἀμύμονα, ο, 15. Οἰδιπόδαο, λ, 270. μητέρας, κ, 414. μητέρι, β, 50. 336. κεδνῇ, κ, 8. 1, 117. μήτηρ, α, 215. παλλακὶς, ἀνητὴ, ξ, 202. πυτὴ, υ, 131. πότνια, ζ, 30. φίλη, β, 88. μητιάασθ, ι, 262. μήπας, IV, 250. μητίετα, ξ, 243. π, 298. υ, 102. μῆτιν, γ, 18. δ, 678. 713. ἀείσῃν, ψ, 125. ἐπίφρονα, τ, 326. μητιόωσα, δ, 227. XXIII, 5. μητιόεντος, II, 344. μητιόωντες, α, 234. μητιόωσι, ζ, 14. θ, 9. μητρόθεν ἐπίθεσα, ρ, 134. μητρυιὴν, τ, 408. μηχαναάασθ, γ, 213. π, 93. μηχαναάασθε, υ, 370. μηχανόωντας, π, 134. ρ, 499. 588. υ, 170. φ, 375. μηχανόωντες, ο, 142. μηχανόωντο, υ, 394. χ, 432. μηχανόωντο, π, 196. μηχανιῶτι, III, 435. μῆχος μ, 392. ξ, 238. μί', υ, 110. μία, β, 412. ξ, 514. χ, 130. ψ, 227. μίαν, δ, 176. η, 65. φ, 121. μιαιφόνε, θ, 271. μίγδα, ω, 77. μίγδην, III, 491. μιγείη, δ, 222. ε, 386. μιγεῖσι, α, 73. λ, 267. μιγῆναι, λ, 305. μίσγεσθαι, Θ, 268. Μίδης, XXXVI. 6. * Μίδεω, XXXVI, 1. Μίλητος, II, 42. Μίμαντα, ἠεμόεντα, γ, 172. ὑψικρήμνοιο Μίμαντος, XL, 5. Μίμας, παμπαλόεις, II, 39. μιμνεῖθ' *ἴσασιν, II, 163. μιμνήσκεο, κ, 472. μίμνω, μ, 161. μιμνύμενοι ἔρδα χαλάοντων, I, 7. μιμνύμενοι νήξεις τὰς βατεόωντας, I, 148. Μινυείῳ Ὀρχομενῷ, λ, 283. μινύθει, δ, 374. 467. μινύθησκον, ξ, 17. μινυνθάδιοι, τ, 328. μινυνθαδίῳ, λ, 306. μινύουσι, δ, 719. Μίνως, Διὸς ἰὼν, λ, 567. Μίνως, Διὸς μεγάλε ὀαριστὴς, τ, 178. Μινωΐδι Κνωσσῷ, II, 393. μίξειαν, ζ, 136. ω, 313. μισγάμβαι, υ, 203. μισγέσκετο, σ, 324. μισθὸν, δ, 525. μισθὸς ἄρχι, σ, 357. μισθὸς δίεις, κ, 84. μίσυλλον, γ, 462. μιχθῆσι, XIV, 3. μνᾶα γυναῖκα, π, 431. μνάασθ, α, 39. μνάσκετ', υ, 290. μνᾶται, π, 77. τ, 529. μνῆμ' Ἑλένης χερῶν, ο, 126. μνῆμα, φ, 40. μνήμων, Θ, 173. φ, 95. μνῆσαι, γ, 101. δ, 331. 765. χ, 208. μνησαίατο, η, 138. μνησεύειν, σ, 276. μνησὴ ἄλοχον, α, 36. μνησῆρας, α, 270. ἀγαυὺς, β, 247. ἀγήνορας, α, 106. ὑπερηνορέοντας, δ, 766. μνησῆρες, ἀγαυοὶ, β, 87. ἀγήνορες, α, 144. ἀντίθεοι, ξ, 18. ἀπάλαθαλοι, ω, 351. ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες, α, 368. ὑπερηνορέοντες, β, 266. ὑπερφίαλοι, ψ, 356. μνῆσις, ν, 280. μνησὺν, π, 294. τ, 13. μνησύσ- ἀρχαλέης, β, 199. μνῶνται, α, 248. ζ, 34. 284. τ, 125. τ, 133. φ, 326. *μνωόμβλος, II, 209. μνωομένῳ, δ, 106. μνωομένων, ο, 399. μνώοντο, λ, 287. μογέοντες, ω, 387. μόγησι, η, 214. μόγησαν, μ, 190. μογοστόκος, II, 97. 115. Mœro, Poetria *Byzantina*, μ, 63. μοῖρ' ὀλοὴ, β, 100. μοῖρα, φ, 24. κακὴ, I, 110. χαλεπὴ, λ, 291. μοιχάγρι' ὀφέλλει, Θ, 332. μολοβρὸν, ρ, 219. μολοβρὸς, σ, 26. μολπή τ', ὀρχηστύς τε (φίλης) ἀναθήματα δαιτός, α, 152. μολὼν, ω, 334. μονόμματος, I, 294. μούνος, I, 257. Montaigne, Dominus, κ, 212. μορόεντα, τελήεντα, ἕρματα, σ, 297. μόρσιμον ἦμαρ, κ, 175 μόρσιμος, π, 392. φ, 162. μορφὴ ἐπίων, λ, 366. μορφὴν, Θ, 170. Mos, ad *Funera* certandi, ω, 87. *Amanuensium*, in Codicibus describendis, δ 72. *Diis*, ne invicem fibi contraveniant ζ, 329. *Mortuos* ter voce vocare, ι, 65. In Juramentis Calamitates memorare, υ, 339. Μύλιος ἥρως, σ, 422. μυιαλὸξ, Θ, 371. λ, 416. μυίη, ψ, 227. II, 97. μυῖαν, κ, 157. μυῖαι, β, 365. μυιωθήτω, ο, 385. μυίωσε, π, 117. Μῦσ, Θ, 63. 73. 481. 488. Μῦσα, α, 1. II, 518. III, 1. IV, 1. VIII, 1. XVIII, 1. Διὸς θυγάτηρ, XIII, 2. Καλλιόπη, XXX. 1. λίγεια, ω, 62. XIII, 2. XVI, XIX, 1. Μῦσαι σύνεσα πᾶσαι, ἀμυδὶς ὁμάδησαν ὅπὶ καλῇ, ω, 60. II, 189. ἐλικωπίδες, XXXII, 1. ἴσορες ᾠδῇσι κῆραι Διὸς ἠδυεπεῖς, XXXI, 1. Μῦσαι, XVIII, 15. Μυσέων, XXIV. 1. 2. XXX, 20. * Μυσέων, I, 1. μοχλοῖσιν, ε, 261. μοχλὸν, ι, 332. 375. ἐλαΐνεον, ὀξὺν, ι, 382. πεφυρμένον αἵματι, ι, 397. πυρώσας, ι, 387. μοχλὸς ἐλαΐνος, χλωρὸς, ι, 378. μοχλῷ ἐλαΐνῳ, ι, 394. *MSS. α, 1. 4. 13. 25. 29. 31. 41. 48. γ, 489. &c. MS. *Aloysianum*, α, 25. β, 1. MS. *Collegii* Corporis *Christi*, *Cantabr.* α, 441. &c. MS. *Gonvillo-Caiense*, β, 1. δ, 10. η, 54. MSS. Prælectiones *Græca*, *Andreæ Dounæi*, II, 281. MS. *Joh. Tzetzæ*, τ, 246. ω, 114. 538. 539. *Var. Lect.* μυάς, I, 280. δολίας, I, 150. μυελόεντα ὀστᾶ, ι, 293. μυελὸν ἀνδρῶν, ἀλφιᾶ, β, 290. υ, 108. μύες, I, 6. 138. δηλοὶ, I, 292. *ἐνόπλιοι, I, 131. *Κεντούρων μεγαλαύχις ὁμοῖοι, I, 172. μύεσσι, I, 254. μύεσσιν, I, 100. 257. vid. *Magis Mures invisi.* μυθέαι, β, 202. μυθεῖαι, Θ, 180. μυθήσεαι, α, 124. μῦθοι, γ, 124. μύθοις ἀγανοῖσι, ο, 53. πυκινοῖσι, γ, 23. χαλεποῖσιν, β, 83. μυθολογεύω, μ, 450. Μυκαλησσὸν, εὐρύχορον, II, 224. μυκηθμῷ, μ, 265. Μυκήνη ἐυπλόκαμος, β, 120. Μυκήνης, φ, 108. πολυχρύσιοι, γ, 304. μυκη-

μυκάομαι, κ, 413.
μύλαι, εἶσιν, 106. μυλέω, υ, 111.
μύλης, χ. μύλητ', ἐπὶ, η, 104.
μυληφάτης, β, 355.
μῦν, I, 146.
μυοκτόνον, τοξάριον, I, 158.
*μυοφορβὸν, Fragment. 97.
Mureus, M. Anion. ξ, 83.
μυρί', ε, 315. 366. 415. ω, 282.
μυρία, β, 16. κ, 9. λ, 281.
μυρίαι, ο, 555 μυρίοι, Φ, 110.
μυρίον, ο, 451.
Μυρμιδόνας, ἐγχεσπαλίους, γ, 188.
Μυρμιδόνεσσιν, λ, 494 Μυρμιδόνων, δ, 9.
μυρομένοισιν, κ, 202. 568.
μυρσινοειδέας ὄζους, III, 81.
μῦς ἀψαλέος, I, 9. μυσὶ τεθρομένοισιν, I, 177. μυσὶν, I, 172. 173.
μῦς, Mus, Incremento corripitur, Musculus, producitur, I, 131.
Musica Virtutes, τ, 457.
Musivi Operis apud Græcos Antiquitas, τ, 228.
μυχιῷ, ω, 415.
μυχίπαθες, φ, 146.
μυχὸν, η, 87. ι, 236. π, 285. χ, 180. ἐς μυχὸν ἐξ ἀδύτοιο διαμπερὲς, η, 96. μυχόνδε, χ, 270.
μυχῷ, γ, 263.
μυῶν, I, 97. 116. 143. 281. 290.
μῷ, ut τῷ μῷ κεχαρισμένα θυμῷ, δ, 71. VI, 55.
μῶλον, I, 43. μώλῳ, σ, 222.
μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοὶ, χαλεπὸν δέ τ' ὀρύσσειν, κ, 305.
μωμυκᾷ, ζ, 274.
μῶμον ἀνάψαι, β, 86.
μώνυχας ἵππους, ο, 46.

N.

Νάει, σὶν, κρήνη, ζ, 292.
ναίει, α, 51.
ναιετάουσι, ο, 384.
ναιετάουσα, δ, 96.
ναίκη, ξ, 530.
Νάξος, II, 44.
νᾶον, δ' ὀρῷ ἄγχεα πάντα, ι, 222.
νάσσα, δ, 174.
Ναυβολίδης, Φ, 116.
ναυηγὸν, I, 93.
ναύλοχοι, δ, 846. ναύλοχον, κ, 141.
Ναυσίθοον, η, 56. μεγαθύμων, η, 62. Ναυσίθοος θεοειδὴς, ζ, 7. η, 63. Ναυσιθόῃ, Φ, 565.
Ναυσικάα, ζ, 25. Φ, 457. 464. θυγάτηρ Ἀλκινόοιο, ζ, 17. 213. λευκώλενος, ζ, 101. 186. 251. Ναυσικάᾳ, ζ, 276. Ναυσικάαν, εὐπατέρειαν, ζ, 49. λευκώλενον, η, 12.
ναυσικλειτὴ, II, 31. ναυσικλειτῆς, II, 219. ναυσικλείτοιο Δόμαντος, ζ, 22.
ναυσικλυτὸν, η, 39. Φ, 191. 369. ν, 166. ο, 414. π, 227.
ναῦτας, α, 271. μ, 98. ξ, 188. ο, 434. π, 57. 222. παντοπόρῳ συμμιγῆ σιαλίγκιοι ἄτῃ, XLII, 1. &c. ναύτας, XXXII, 16. XL, 4. ναύτῃς, VI, 37. ναυτάων, Φ, 162. ναυτέων, ι, 138.
Ναυτῆς, Φ, 112.
ναυτιλίῃ, Φ, 253.
ναυτίλλεται, ξ 246. ναυτίλλῃ, δ, 672.
ναῦφιν, ξ, 498.
νέα μὲν μοι κατέπαξε Ποσειδάων, ι, 283.
νέαι, ἠὲ παλαιαὶ, νῆες, β, 293. δμωαὶ, δ, 720.
Νέαιρα δῖα, μ, 133.
νέας, γ, 153. ἀμφιελίσσας, γ, 162. κυανοπρῳρήσας, γ, 299. φοινικοπαρῄους, λ, 123. ψ, 271. νέες, μιλτοπάρῃοι, ι, 125. ὠκείαι, κ, 36.
νεβρὸν, τ, 230. νεβρὸς χαλαθηνὸς νεηγενέας, δ, 336. ε, 127.
νέεσθαι, α, 17. β, 52. 238. δ, 8.
νεηνίαι, ξ, 524. νεηνίῃ ἀνδρὶ ἐοικὼς ὑπηνήτῃ, κ, 278. προφέρῃ, VI, 3.
νεήνισι, η, 20.
νεήφατον, III, 442.
νεῖαι, λ, 113. μ, 141.
νείατον, η, 127. νείατος, ο, 108.
νείκεα, η, 74. μ, 440.
νείκεε, η, 303. νεικείῃ, ρ, 187. νείκεον, χ, 26. νείκεσε, Φ, 158.
νεικέσομεν, vid. νικήσομεν.
νεῖκος, Φ, 75. σ, 263. 267. φ, 303. ω, 542. III, 269. μίγα, π, 98. 116.
Νείλα Nomen Vetus, ξ, 258.
νείμωσι, ξ, 436. νείμον, μ, 179. ν, 50.
νειὸν, ν, 32. νειῷ, ε, 127. Φ, 124.
νειὸς, ο, 88. νειῆς, μ, 188. ξ, 152.
νεισόμενον, δ, 701. ε, 19. νείσομαι. ι, 58.
νεκροὶ ἀφραδέες, λ, 474. νεκρῶν, κ, 526. λ, 34. 631.
νέκταρ, ἀμβρόσιον, ε, 93. νέκταρος, τ, 159.
νεκτερίῃ, IV, 207.
νεκύεσσι, κ, 518. καθαφθιμένοισιν, λ, 490. νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα, κ, 521. 536. καπνιθυσσάντων, κ, 530. κλαγγὴ, ὀιωνῶν ὡς, λ, 566. 604.
νέμεαι, ι, 449. νέμεσσι, ν, 164. νέμεται, λ, 184.
νεμεσήσεαι, α, 158.
νεμεσίζεσθαι, β, 138. νεμεσίζετο, α, 263.
νέμεσιν, χ, 40. νέμεσις, α, 350.
νεμέσσα, φ, 147 νεμεσσᾶτε, δ, 158. ξ, 284. νεμεσσήθη, α, 119.
νέμον, ν, 407. IV, 97. νεμόντων, XLIX, 2. νέμων, ι, 233.
νεοχμὸς, μ, 86.
νεοχνὸς, III, 406.
νεόδμητος, δ, 437. νεόδμητον, χ, 363.
νεοδμὴς, II, 231.
νεοθηλεῖ, XXIX, 13. νεοθηλέϊ, III, 82.
νεοίμοθα, γ, 170.
νεοκηδεῖ θυμῷ, Fragment. 134.
νεόκμητος, III, 241.
νεοπηγέα, λ, 39.
νεόπηκτος, I, 38.
νεόπλυτα, ζ, 64.
νεοσσίσι ἐλαφηβόλος, Φ, 404.
Νεοπτολέμοιο φίλοιο, λ, 505.
νεὸς, μ, 170. τ, 278. ἀμφιελίσσης, η, 252. κ, 156. μ, 368. ο, 283. φ, 390. κυανοπρῴροιο, μ, 354.
νέποδες, δ, 404.
Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν, γ, 79. 202. 247. Νέστορα, λ, 285. ρ, 109. δῖον, α, 284. Νέστορ, γ, 57. δ, 209. ποιμένι λαῶν, ο, 151. Νεστορίδη, δ, 71. ο, 46. 195. Νεστορίδην, ο, 6. 44 Νεστορίδης, γ, 36. 482. Νέστορος, γ, 448. ἱπποδάμοιο, γ, 17. Νηληϊάδαο, γ, 465. Νέστορ, γ, 32. ἀντίθεον, λ, 511. γαρύοντα, γ, 411. γέρον ἱππηλάτα, γ, 436. 444. δ, 191. παλαιέ τε, πολλά τε εἰδώς, ω, 52. ἥρως Ἀχαιῶν, γ, 411.
νεῦμαί σοι, νεῦμαι, XLVIII, 11.
νεύοισιν, σ, 236. ἀνὰ δ' ὀφρύσι νεῦον ἐκάστῳ, ι, 468.
νευρὴν, τ, 587. νευρῆς, φ, 410. νευρῇφιν, λ, 606.
νεφεληγερέτα, μ, 194. σ, 153. ε, 209.
νέφεα σκιόεντα, Φ, 374. νεφέεσσι, ε, 293.
νεφέλας, ε, 291. νεφέλη κυανέη, μ, 74. μέλαινα, ω, 314.
νεφεληγερέτα, α, 63.
νέφος, υ, 114. μέλαν, δ, 180.

νέφ,

νέμ ἐπὶ κόλποιο, φ, 407.
Neocorus, sive *Kusterus*, vid. *Suidas*.
νέων, β, 29. ὑπερηνορέοντων, ϛ, 324. 331. δ, 769. ρ, 482.
νεῶν ὠκυπόρων, ζ, 271. μ, 67. XXXII, 7.
νεὼς, κ, 172. κυανοπτώρειο, ι, 482. 539.
νεωλέτῃ, ἀοιδὴ, α, 352. νεώπατος, κ, 552. νεώπρεοι, γ, 363. νεώτρεον, β, 188. νεώτρῳ γ, 49. νεωτέρῳ ἀνδρὶ, σ, 31. 52.
νῆ' ἄρτιες ἐρίτιμοι ἐείκοσιν, α, 280. εὐεργία, ψ, 234. ϝοὴν, II, 506. νῆα, α, 311. γλαφυρὴν, μ, 82. εὐεργέα, θ, 567. ϝοὴν, α, 303. κοίλῳ, γ, 344. μίλακνας, β, 430. ϝεικαδίας, ν, 149. νῆας, γ, 180. &c
νήχετο εὖδοι, ν, 74. ὕπνον ἰαύειν, IV, 178. νήχετο, ἤδισος, ϝανάτῳ ἄγχιστα ἐοικὼς, νήδυμος ὕπνος, ν, 80.
νήδυμον, IV, 172. XVIII, 16. νήδυμος, δ, 793. μ, 311. 366. ν, 79. I, 47.
νηδὺν μεγάλην, ι, 296.
νηῆσιν πῦρ εὖ, ο, 321. νήησεν, τ, 64.
νήια, ι, 498. II, 403. νήϊον, ι, 384.
Νηϊάδες, ν, 104. 348. 356.
νηὶ σὺν πτόμενε, β, 417.
νῆϊς, θ, 179. III, 484.
Νηΐῳ ὑλήεντι, α, 186.
νηκερδὴς, ξ, 509.
Νηλεὰ, μεγαθύμων, ἀγαυὸ παῖδ' ἐνοσίχθων ζωόντων, ο, 229.
νηλεὲς ἦμαρ, θ, 525. ι, 17. νηλεΐ, δ, 743. νηλεὲς, IV, 276.
νηλητὶς, π, 317. τ, 498. χ, 418.
νήμερθ', τ, 143. μεσαμοάλια, ϛ, 98. ω, 132. νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον, δ, 134.
νημερτέ', φ, 205. νημερτέα, α, 86. νημερτὴς, γ, 101. 327. νημερτέως, ε, 98. τ, 269. νημερτὴς, δ, 349.
νηνεμίη, ε, 392. μ, 169.
νήξῃ, I, 67. νήξεις βαθυάχων, I, 148.
νήξομ', ε, 364.
νηοὶ, II, 143. νηοῖσι πολυλλίστοισι, II, 347. νηὸν ἑκατόμπεδον, II, 286. ϝοιδία, IV, 58. μέγαν, II, 266. ϝεικαδίαι, II, 80. πίονα, μ, 346. νηὸς, ζ, 10.
νηπιάχῃς, δ, 221.
νήπια, δ, 32. μ, 42. ξ, 264. ρ, 433.
νηπιάας ὀχέειν, α, 297.
νηπιέησιν, ω, 468.
νήπιοι, α, 8. ι, 44. φ, 85. χ, 32. 370. II, 532.
νήπιονον, α, 160. 377.
Νηρῆος, II, 319.
Νήριτον, εὐκλείμενον πτολίεθρον, ω, 376.
Νήριτος, ν, 351. ἀριπρεπὴς, εἰνοσίφυλλον, ι, 22. Νήριτος, ρ, 207.
νήσατο λίνῳ, η, 198.
νήσοισιν, α, 245. π, 122. τ, 130. ϝοῇσιν, ο, 298. νῆσον, α, 85. Αἰαίην, κ, 135. Αἰολίην, κ, 1. ἀμύμονα, μ, 161. ἐρήμοιο, γ, 270. εὐκλεμένην, ι, 130. ὑλήεσσαν, κ, 308. ὠγυγίην μ, 448. νῆσος, δ, 354. διϋδρήεσσα, α, 51. * ἐλάχεια, ι, 116. εὔδοτος, εὐμηλος, οἰνοπληθὴς, πολύπυρος, ο, 402. πετρήεσσα, δ, 844. ὑλήεσσ' ι, 116. νήσῳ ἀμφιρύτῃ, II, 251. ἀμφιρύτῃς, II, 291.
νήσσες, σ, 369.
νήσῳ, δ, 373. ἀμφιρύτῃ, α, 50. 198. μ, 283. ἐρήμῃ, μ, 351. κραναῇ, II, 26. πλωτῇ, κ, 3.
νήσων, δ, 607. ν, 234. ο, 33.
νητὸς χρυσὸς, β, 338.
νηῦς, α, 185. γλαφυρὴ πεντηκοντόρος, δ, 356. εὐεργὴς, μ, 166. ϝοὴ, ω, 298. κοίλη, ο, 456. πανδκόρος, μ, 69. ὠκυάλῳ, μ, 182.
νῆχε, ε, 399. παρὲξ, ε, 439. νηχόμενον, ε, 375. νηχόμενος, κ, 276. ξ, 352. νῆχον, η, 280.
νίζε, τ, 392. νίζεν, τ, 374. νίζεϑ, ζ, 224. νίζον, α, 112.
νίκᾳ, ν, 261. νικᾷς, σ, 403. νικᾷν, λ, 547. * νικάσκομεν, λ, 511. νίκην, χ, 236. νίκης, λ, 543. εὐπολέμοιο πάτρη, VII, 4.
Nicander, III, 38.
νικᾶσιν, θ, 520. νίκησεν, κ, 36.
Νικίας, τῷ πρώτῳ, ψ, 218. *Schol.*
Nicomachus Geraſinus, III, 51.
νιστόμεϑα, κ, 42. νιστόμενον, vid. νεισόμενον, δ, 701.
νιφετὸς, δ, 566.
* νίφῃσι Κρηίων, XLVI, 6.
νιφόεντα, τ, 338. II, 282. XVIII, 6. νιφόεντος, XIV, 7.
νιψάμενοι, κ, 182. νιψάμενος, ϛ, 261. μ, 336. νίψαϑ, α, 138. νίψον, τ, 358.
νοέεις, φ, 257. νόει, ζ, 67. νοέοντι, π, 136. νοέω, δ 148.
νόημα, ϛ, 363. η, 36. ν, 330. ξ, 273. νοήμασι κεροαλέοισιν, θ, 548. νοήμασι, θ, 559. ψ, 30. ὀμϐῇσι, β, 121. νοήματος ἐϑλοῦ, η, 292.
Νοήμονα, Φρονίοιο φαίδιμον υἱὸν, β, 386. Νοήμων, ὑὸς Φρονίοιο, δ, 630. 648.
νοήμονες, ὑδὲ δίκαιοι, ϛ, 282. γ, 133. ν, 209.
νοήσας, α, 322.
νομεὺς δ, 413.
νομεύσομεν, III, 489. νομεύων, ι, 336.
νομῆας, π, 3. 27. φ, 19. νομῆες, ρ, 214. μῆλα κακοὶ φθείρουσι νομῆες, ρ, 246.
νομὴν ἀμφίϐιον, I, 59.
νόμιον, XVIII, 5.
* νομοὶ ϐεϐλήμενοι ἀϑλῆς, II, 20. νόμος, λέξις ἄγωνος Ὁμήρου, I, 26. II, 20.
νομῷο, III, 198. νομῷ, κ, 159. νομὸς, III, 489. IV, 78.
νομόνδ', ι, 438.
νομῶν ἀνθρωπείνων, IV, 170.
Nonius Marcellus, μ, 48.
νόοιο, β, 236. νόον ἀποφώλιος, ϑ, 177. πολυκερδέα, ν, 255. νόος, α, 347. ἀκήλητος κ, 329. ἀπήνης, σ, 380. ϲαώσιμος, ε, 190. ϝιοδὴς, ζ, 121.
Noſſis, Poetria, α, 411. I, 181.
νοσφῆσιν, α, 83. νοσφήσειε, α, 36. νοσφήσας, α, 268. νοσφήσειε, β, 343.
νόσιμον, α, 9. 168. νόσιμος, δ, 806.
νόσος Ἀχαιῶν, α, 326. νόσος, Abſolutè, pro ἅλωσις, δ, 8.
νόσφιν, ϑ, 156. γλυκερῷο, χ, 323.
νοσφίζεαι, ψ, 98. νοσφισαμένη, δ, 263. τ, 579. φ, 77. 104.
νοτέῳ, δ, 785. ϑ, 55.
νότος, γ, 295. ἄλληκτος, μ, 325.
νῶϊ ἅμαπεδὸς, κ, 240.
νῶϊν δολιχὴ, λ, 171. συνεχὲς, ο, 407, νῶϊν, ε, 395.
νύκτ', γ, 490. νύκτα ἀμϐροσίην, ι, 404. διοφερὴν, ε, 50. δολιχὴν, ψ, 243. δυσκελάδα, ε, 466. ϝοὴν, μ, 284. ὀρφναίην, ι, 143. III, 575.
νύκτας τὲ καὶ ἤματα, ω, 63.
νυκτιπελάδης, ω, 6.
νυκτιχορὺς, μ, 433.
νύκτες, ν, 338. ξ, 93. ἀϑέσφατοι, ο, 391. οἰζυραὶ, λ, 182. π, 39.
Numeri Mutatio, ω, 87.
Numeroſitatis obſervantiſſimus *Homerus*, vid. Ὅμηρος.
Numerus *Dualis* bis jungitur *Plurali*, λ, 210. II, 456. 487. III, 500.

νύμφα φίλη, δ, 743. νύμφαι, ἀχορόμοι, ζ, 106. εὐπλόκαμοι, μ, 132. κῦδρομοι, XXV, 3. κοῦραι Διὸς, ζ, 105. λιγόμολποι, Ὀρεστιάδες, XVIII, 19. Νηϊάδες, κοῦραι Διὸς, ν, 356. νύμφαις χορούησι, XVIII, 3. νυμφάων, ζ, 123. νυμφέων, μ, 318. νύμφη unde, IV, 119.
νυμφίον, η, 65.
νυξ ἀμβροσίη, δ, 429. ἄμβροτος, λ, 329. δνοφερὴ, ν, 269. κακὴ, ξ, 457. μακρὴ, λ, 372. ὀλοὴ, λ, 19. ὀρφναίη, ἐπίκυρος, δαιμονίη, III, 97. σκοτόμιος, ξ, 459.
νύξας, ξ, 485.
νυοὶ, γ, 451. *νυὸς, IV, 136.
Νύσης, non Νύσσης, cū γαλόις, XXV, 5.
νύσσης, Ϟ, 121.
νῶ, ο, 474. π, 306.
νωΐ, γ, 168. δ, 33. 160. 282. κ, 333. λ, 81. 224. νῶϊν, δ, 172. ξ, 193. &c.
νωϊτέρην ὅπ' ἀκόσμης, μ, 185.
νωλεμὲς, π, 191. χ, 228. νωλεμέως, δ, 288.
νωμᾷ, φ, 400. νωμᾶς, μ, 218. νωμῶν, ν, 255. υ, 257.
*νώμησαν, α, 148. γ, 340. φ, 272.
*νώνυμον, scr. ναΐνυμνον, α, 222. ζ, 182. νωνυμνος, ν, 239.
νώροπα χαλκὸν, ω, 466. 499.
νῶτα, δ, 65. εὐρέα νῶτα θαλάσσης, γ, 142. δ, 313. 362. 560.
νωΐκμονες, I, 285.
νώτοισιν, ξ, 437.

Ξ.

Ξαίνειν εἶρια, καὶ δηλοσύνης ἀνέχεσθαι, χ, 423.
ξανθὰς, ν, 399. 431. ξανθὸν, α, 285. ξανθὸς, γ, 257.
ξεῖν', ζ, 187. ξεῖνε, α, 123. πύλαι, σ, 326. φίλ', α, 158.
ξεινήϊα, ω, 272. ξεινήϊον, Ϟ, 389.
ξεινίζειν ξείνους, γ, 355. ξεινίσαι, ξ, 382. ξείνισας, τ, 217. ξείνισας, ω, 287. ξεινίσομεν, η, 190.
ξείνιον, ι, 356. ξείνιος, ι, 271.
ξεινοδόκοι, Ϟ, 541. ξεινοδόκῳ, Ϟ, 210. ο, 70.
ξυνοὶ παῖγνιοι, α, 187. ξεινοί π, πλωχοί π, σεβὲς Διὸς, ζ, 208. ξ, 58.
ξείνοιο, α, 405. θ, 12. 544. ρ, 73. φίλοιο, φ, 40. ξείνοισιν, α, 313. αἰδοίοισιν, ι, 271. ἀλλοδαποῖσι, ρ, 485. ξεῖνον, α, 120. παρεόντα φιλεῖν, ο, 74. πλαπτέμεναι, ρ, 84. ξεῖνος ἀλώμενος, σ, 400. δύσπνοος, ρ, 501. παπταίνων, α, 176. πλαπτόμενος, η, 24. ξείνῳ, α, 105. πλειόνεσσι, ξ, 415. ξείνων πλειόνων, τ, 371. φιλίων, pro φίλτερος, τ, 351. ω, 267. Ζεὺς ἐπιμήστωρ, ι, 270.
ξεινοσύνης ἀποπεπάλιος, φ, 35.
ξένια σύμβολα, α, 123.
ξενίη, ξ, 158. ρ, 155. υ, 230. ξενίῃ, ω, 313. ἀγαθῇ, ω, 285.
ξενίην, XL, 8. ξενίων, ο, 513. 545. κεχρημένον, ἠὲ δόμοιο αἰδέσσαι, XXXIII, 1. XXXIV, 1.
Xenophon, ζ, 250. η, 39. ν, 288. ο, 98. ω, 484.
ξεσὸν ἠπείρησιν, ε, 402.
ξέστα, ε, 245. ξέστην, ρ, 341. φ, 44.
ξεστὴν, η, 174. κ, 370. ο, 137. ρ, 93. ξεστῇσ', μ, 172. ξεστοῖσι, θ, 6. κ, 211. π, 408. ξεστὸν ἰφθόλκαιον, ξ, 350. ξεστῷ, σ, 33. ξεστῶν, τ, 566.
ξίφεσι, πεδὴ, θ, 414. κώπην, λ, 530. ω, ξίφεσιν, 526. πυνύκεσσιν, χ, 443. ξίφος, χ, 326. ἄμφηκες, π, 80. ἀργυρόηλον, θ, 406. μίζα, χάλκεον, κ, 262. ὀξὺ, β, 3.
ξύλα, θ, 436. αὖα πάλαι, πεπαλαγμένα, σ, 307. δεινὰ, ο, 321. καίγκανα, νεόν κεκασμένα χαλκῷ, σ, 307.
ξύλινον δόλον, I, 115.
ξυλόχοιο βαθείης, τ, 445. ξυλόχῳ, δ, 335.
ξυμβλημένος, λ, 126. ξύμβλητο, κ, 105.
ξύμπαντα, η, 214.
ξυναγείρατ', ξ, 323. τ, 293. ξυναγείρων, δ, 90.
ξύναγον, I, 133.
ξυνέηκεν, ξ, 383.
ξυνεήκοσι, ξ, 98.
ξυνήκε, σ, 34.
ξυναλάσομεν, σ, 39.
ξυνέσσαξε, η, 270.
ξύνεστις, κ, 515.
ξύνετο, δ, 76.
ξυνίει, α, 271. ζ, 289. θ, 241. ο, 390. τ, 378.
ξῦσαν, χ, 456.
ξῦσαι, IV, 225.

Ο.

Ὁ Κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεὺς, ω, 103.
ὁ θρασὺς εἶπε Ὀδυσεὺς, κ, 436.
ὁ κάκιστος Ἀχαιῶν, ρ, 415.
ο, *Finale*, ante τ, producitur, α, 40. ante λ, etiam, β, 4.
ὁ, pro ὅπ, μ, 295. 375. ν, 340.
ὀαρίζει, XXII, 3. ὀαρίζειν, III, 170.
ὀαριστὺς, τ, 179.
ὀάρων, IV, 250. XXII, 3.
ὀβελοῖς, μ, 395. ὀβελοῖσιν, γ, 462.
ὀβελὸς ἀκροπόρους, γ, 463.
Ὀβελὸς *Criticus*, λ, 156. 582. π, 284. τ, 4. χ, 273.
Ὀβίδιος, *Ovidius*, emendatus, θ, 361. laudatus, α, 38. ι, 508. φ, 295. XXXVII, 8.
Objectiones contra *Homerum*, diluuntur, η, 252. κ, 347. μ, 389. 447. ν, 215. 267. 397. ξ, 3. τ, 4. 346. φ, 31. ω, 1. 60, 190.
ὀβριμοεργὸν, I, 273.
ὄβριμον, ι, 233. 241. 305. I, 237.
ὀβριμοπάτρη, α, 101. ὀβριμοπάτρης, γ, 135. ω, 539.
ὀγδοάτῳ, γ, 306. δ, 82.
ὄγδοον, η, 261. ξ, 287.
ὀγκίον, φ, 61.
ὄγμος, XXXI, 11.
Ὄγχηστὸν, III, 190. Ὀγχηστὸν, II, 230. πολυήρατον ἄλσος, III, 186. Ποσειδήϊον ἀγλαὸν ἄλσος, II, 230. λειχηστοῖσι, III, 88.
*ὄχναι, η, 115. * ὄχνας, λ, 588. ω, 339. ὄχνη, ω, 246. Ὄχνη ἐπ' ὄχνῃ γηρήσκει, η, 120. ἄχνην βλωθρὴν, ω, 233.
ὀδαίων, θ, 163. ο, 444.
ὀδίτευ, ρ, 211. III, 203. ὀδιτεύων, ν, 123. ὀδίτης η, 204. λ, 126. ψ, 274.
ὀδμὴ, ε, 59. III, 131. ἀμβροσίη, VI, 36. ἡδεῖα θυωδείη, ι, 210. ἰμερόεσσα, III, 231. ὀλοώπατος, δ, 442. ὀδμὴν, δ, 446. πικρὸν, δ, 406.
ὀδοῖο, α, 309. 315. β, 404. γ, 284. 476. ὀδὸν, α, 444. ἀργαλέην, δολιχὴν, δ, 393. λείην, κ, 103. παιπαλόεσσαν, ρ, 204. συμφερὴν, γ, 288. τηῦσίην, γ, 316. ο, 13. ὁδὸς, β, 285. καλὴ, β, 273. 318.
ὀδυσσερίην, III, 85.
ὀδυσσόμενον, ο, 505.
ὀδύνῃς, σ, 28. 97. ὀδύνῃσι, τείρουσι, μ, 91. ὀδύνῃ λυκῷ, τ, 393. 465. φ, 219. ψ, 74. ω, 331.
ὀδύντων ἔρκος, α, 64. γ, 230. ε, 22. κ, 328. τ, 492. φ, 168. ψ, 70.
ὀδύνας, α, 242. ἀσπέκτους, β, 79. ὀδυνάων, δ, 812. τ, 117. ὀδύνῃσι, ι, 415. κακῇσι, I, 440.
ὀδυρόμην, δ, 104. 819. ὀδυρόμε-

νον, α, 55. ὀδυρόμενος, α, 243. ὀδύσσαιο, τ, 275. Ὀδυσεύ, ν, 517. Ὀδυσεὺς, δ, 107. διογενὴς, ε, 387. δῖος, ο, 300. θεῖος, π, 1. Ἰθακήσιος, χ, 45. κακὰ πολλὰ παθὼν, ο, 176. Ὀδυσεῦς Æolicum, ω, 397. Ὀδυσῆα, α, 74. ἀγαπλυτὸν, θ, 502. ἄνακτα, δαίφρονα, ποικιλομήτην, γ, 163. δαίφρονα α, 83. κλυτὸν, ω, 408. Λαιρτιάδην, π, 455. πολύφρονα, ξ, 424. πόσιν φίλον, α, 363. πτολίπορθον, σ, 355. Ὀδυσῆος ἐς δόμον, ἵκῃ, σ, 352. ὀδυσάμενος, τ, 407. Ὀδυσσεὺς διογενὴς, β, 352. δῖος, α, 196. δολοφρονέων, σ, 51. δύσηνος, δ, 436. ἐσθλὸς, β, 71. θεῖος, σ, 116. ὁ θρασὺς, κ, 436. Ἰθακήσιος, β, 246. Λαέρταο υἱὸς, χ, 191. ταλαπείριος, δ, 521. πολύμηλις, β, 173. πολύτλας, ε, 171. πολύτροπος, α, 1. κ, 330. πτολίπορθος, θ, 3. π, 442. χ, 283. φίλος, β, 2. Ὀδυσσῆος Genealogia, π, 117. malè *Helluo* putatur, η, 215. ὀδώδει, ε, 60. ι, 210. ὀδώδυσαι, ε, 423. ὄεσσι, ι, 418. ὄζοι ἀπήωροι, μ, 435. ὀθονέων καθαρσίων, η, 107. Ὄθρυς ἡ, *Græcis*, hic *Othrys*, *Latinis*, λ, 286. οἷαι, π, 245. οἶδα, γ, 184. οἴδας, α, 337. οἶδεν, α, 53. Οἰδιπόδαο, λ, 270. οἰδμ' ἄλιον, πολυίχθυον, II, 417. οἴεαι, γ, 255. κ, 380. οἴες, ι, 184. 431. ὀλισύμπαλλοι, καλοὶ, εὐτριφέες, μαζαλέοι, ἰσοστατὲς εἴδεος ἔχουσι, ι 425. vid. ad οἰῆες. οἴεται, ἢ πατρὸς βίοτον, ο, 385. οἴεσθαι, ζ, 132. ἀργεννῆσι, ρ, 472. οἴεται, ρ, 586. τ, 312. οἴετο, II, 342. οἰζὺν, η, 211. οἰζύϊ, γ, 103. οἰζυραὶ, λ, 181. οἰζυρὸν, δ, 540. οἰζυρώτερον, ε, 105. οἰζύσας, δ, 152. ψ, 307. οἴη, α, 331. οἴην, ζ, 84. η, 65. οἴῃ, ζ, 102. οἴῃν, σ, 73. οἰκῆα, μ, 218. οἰκῆον ἄκρην, ι, 483. 540. οἰκεῖοι, I, 196. οἰκέομεν, ζ, 204. οἰκῆες, ρ, 533. οἰκῆϊ, δ, 245. ξ, 63. οἰκήων, ξ, 4. π, 303. οἰκία, β, 154. 335. δ, 555. 798. Οἰκλείης, ο, 244. Οἰκλῆα, μεγαθύμου, ο, 243. οἶκοι ἔσαν, α, 12. βέλτερον εἶναι ἐπεὶ βλαδέσθαι, τὸ δεύτερον, III, 36. οἰκοῖο, ἄνακτ' ἔσημ' ἠμυτέρησι, α, 397. οἶκος, ἀμύμονος ἀφνειὸς, α, 232. γεγαθέτω ἰδὼν, XLIV, 5. οἰκῶσι, χ, 472. οἰκῶσιν, μ, 258. 342. οἰκτίσῃ, λ, 411. ψ, 79. ω, 34. οἰκτὸς, β, 81. ω, 437. οἰκτρ' ὀλοφυρομένη, δ, 719. οἰκτροτάτῳ, λ, 420. οἰκτρότερ', λ, 380. οἶκτος, α, 259. ἀεικέλιος, τ, 341. οἰκτρὰ, ω, 416. οἰκοφθορίῃ, ξ, 223. οἶμαι, δ, 481. χ, 347. οἶμοι, θ, 74. οἰμώξεις (ὠδύσατο) III, 91. οἴμωξον, ω, 537. οἶμος ἀγλαὸς, III, 450. οἰμωγὴ, υ, 353. οἰμωζάτω, XLVII, 20. οἰμώξας, ι, 506. μ, 370. σ, 397. οἷα ἀρτεῖον, θάλυ τι μέλαινα, κ, 527. 572. παμμέλαν, ὃς μήλοισι μετέπρεπεν, κ, 524. λ, 32. οἰνοβαρείων, ι, 374. κ, 555. φ, 304. οἶνοιο, δ, 70. ἡδυ, μέλανος, ι, 196. ἡδυπότοιο, παλαιοῦ, μέλανος, β, 340. οἶνον, α, 110. αἴθοπα, β, 57. ἀκηρέσιον, θεῖον ποτὸν, ι, 204. ἐρυσίφυλον, ι, 111. 358. ἐρυθρὸν, ε, 165. εὐήνορα, δ, 622. ἡδὺν, β, 349. μελιηδέα, ι, 208. μελίφρονα, η, 182. οἴνοπα πόντον, α, 183. οἶνοπι βάλε, ν, 32. οἴνοπι πόντῳ, ε, 132. οἰνοπέδιον, α, 193. οἰνοπληθὴς, ο, 405. Οἰνοπος υἱὸς, Λειώδης, φ, 144. οἰνοποτάζει, ζ, 309. οἰνοποτάζων, υ, 262. οἰνοποτῆρας, δ, 456. οἰνοχοεύει, φ, 142. οἰνοχοεύων, α, 143. οἰνοχόησας, δ, 233. ο, 322. οἰνοχόον, σ, 395. οἰνοχόος, ι, 10. σ, 417. φ, 263. οἶνῳ ἀκράτῳ, ω, 73. βεβαρηότες, γ, 139. Περαιεΐῳ, κ, 235. οἰνωπὶς, π, 292. τ, 11. οἱοῖσι, ε, 580. χ, 12. οἴομαι, α, 173. οἰομένη, β, 351. οἰοπόλοισιν ὄρεσσι, λ, 573. οἰοπόλος, III, 314. οἴου, δ, 764. οἰὸς ἀὼτῳ κεκαλυμμένος, α, 443. οἰός, π, ἀντὶ τοῦ, δύναμαι, & aliquandò *simpliciter*, ν, 223. οἷος, *Priori* brevi, ut πῖος ἰὼν, οἷός ἐστι, η, 312. οἰοχίτων, ξ, 489. οἶσε, ζ, 321. χ, 106. 481. οἰσέμεν, γ, 429. οἴσεται, υ, 154. οἶδα, δ, 465. οἰόσαμεν, ι, 339. κ, 232. 258. ο, 442. τ, 390. οἰόσασθε, α, 323. ι, 213. τ, 390. οἰστεύσας, χ, 119. οἰστεύσας, Φ, 216. μ, 84. οἰστοὶ, ξ, 225. σανίσιν, φ, 12. 60. οἶστος, χ, 300. οἰστῶν ῥυτῆρας, σ, 261. οἰσυΐνῃσι ῥίπτασι, ε, 256. οἶσω, ο, 447. οἴσων, Φ, 257. οἶτον, Φ, 489. 578. κακὸν, α, 350. Οἰχαλιῆϊ, Φ, 224. οἴχεθ', γ, 335. οἰχέσθ, δ, 639. οἰχεῖ', α, 242. οἰχήσαι, α, 410. οἰχνεῦσιν, γ, 322. οἰχομένῃ, κ, 571. οἰχόμενα, ν, 216. οἷον, α, 201. οἰωνοὶ, γ, 259. πτῆνες, ξ, 133. οἰωνοῖσι μαψιλόγοισι, III, 547. οἰωνὸς, διίπετάς, IV, 4. οἰωνῶν, α, 202. λ, 604. πτηνίτων, III, 541. ὀκελόωντο, σ, 33. ὀκελόωντι, ι, 499. ὀκτάπηχυς, I, 289. ὀκτὼ, Φ, 60. χ, 110. ὀκτωκαιδεκάτη, ε, 279. ω, 65. ὀκτωκαιδεκάτῃ, η, 268. Oculati Dupliciter, π, 162. ὄλβια, η, 148. Φ, 411. ὄλβιοι, ω, 36. 191. ὄλβιοι, λ, 136. ὄλβιον, ε, 354. ὀλβίοι, λ, 449. ὀλβίῃ, σ, 217. ὄλβον, γ, 208. Ζεὺς νέμει Ὀλύμπιος ἀνθρώποισιν, ζ, 188. ὄλβος, σ, 122. ὄλβῳ μελίφρονι, XLI, 1. ὄλβῳ τῷ, πλείστῳ τε, καὶ ἠπίῳ κυδαλίμοισι, ξ, 206. ὀλέθρου, β, 152. αἰπὺν, α, 11. 37. ἀπηνῆ, γ, 88. λυγρὸν, γ, 93. ὀλέθρος, αἰπὺς, ε, 305. σῶς, χ, 28.

ὀλίγῳ, ὠδυκέϊ, δ, 489. ἐοικότι, α, 46. λυγρῷ, γ, 87. οἰκτίστῳ, ψ, 79. ὀλεῖ, ω, 195.
ὄλεκον, κ, 125. ὀλέκουσιν, χ, 305.
ὀλέσσῃ, μ, 349. ὀλέσσις, δ, 668. ὀλέσσαι, α, 377.
ὀλέσῃς, β, 284.
ὀλέσσιερον, I, 116.
ὄλῃ, β, 98. ξ, 130. ο, 91. τ, 143 ω, 132.
ὀλίγη τὲ φίλη τὲ θόης, ζ, 208. ξ, 58.
ὀλιγηπελέουσα, τ, 356. ὀλιγηπελέων, ε, 457.
ὀλιγηπελίης, ε, 468.
Oliva, Symbolum *Providentiæ*, ν, 372.
ὀλλυμένων, κ, 123.
ὄλοὴ, β, 100. ὀλοοῖο, μ, 68. ὀλοῇ, χ, 200.
ὀλοιὸν, IV, 225.
ὄλοιθε, α, 380.
ὀλολυγαὶ, IV, 19.
ὀλόλυξαν, γ, 450. II, 119. 445.
ὀλόλυξε, δ, 767. vid. I, 100.
ὀλοοφρονέω, α, 52.
ὀλοφυδνὸν, τ, 362.
ὀλοφύρομαι, λ, 417. ὀλοφύρατο, δ, 364. κ, 157. ὀλοφύρεσθαι ἄλκιμος εἶναι, χ, 232. ὀλοφυρομένη, β, 362.
ὀλοφωΐα δ, 410. εἰδὼς, δ, 460. κ, 289. ρ, 248.
ὀλοώτατον, δ, 442. ὀλοώτερος, υ, 201.
Ὀλόμπια, γ, 377.
Ὀλυμπιάδων ἀναγραφὴ *Scaligeriana*, I, 78.
Ὄλυμπε, α, 60. Ὀλύμπου, δ, 173. Ὀλυμπίῳ, α, 27.
Ὀλύμπε νιφόεντος, XIV, 7. Ὀλύμπῳ, λ, 312.
ὄλωλε, δ, 318.
ὄλωμαι, ε, 90.
ὁλῳὸς, IV, 225.
ὁμαδήσαν, α, 365. δ, 768. ρ, 360. σ, 398. χ, 21.
ὅμαδον, κ, 556.
ὁμαλὸν ποίησαν, ι, 327.
ὁμαρτῇ, χ, 81.
ὁμαρτήσαντες φ, 188. ὁμαρτήσειν, ν, 87.
ὁμβρέμης, XXVII, 10. ὄμβρεμος ὕλη, III, 516.
ὁμβρεμόθυμε, VII, 2.
ὄμβρος, δ, 566. ὄμβρῳ, α, 161.
ὁμηγερέες, β, 9.
ὁμηγερὲς, II, 187. III, 332.
ὁμηγερέσσας, π, 376.
ὁμηλικὰ, τ, 358. ὁμήλικας, ω, 419. ὁμήλικες, ο, 195.
ὁμηλικίῃ, γ, 49 ζ, 23. χ, 209.
ὁμὴν, κ, 41. ρ, 536.
Homeri Artificium in *Metris*, λ, 592. usque ad 599. ξ, 239. I, 68. 81. 265.
Homeri Compilator *Hesiodus*, τ, 360. φ, 28. XXIV, 2. *Fragment.* 134.
Homeri Epitaphium, à seipso factum, *Fragment.* 250. *Prolegom.* III, p. 14. Historiam alludit *Ovidius*, XXXVII, 8. Mortem *Solinus* ponit ad Annum CCLXXII. post *Trojam*, XXIV, 5.
Homeri Ingenii *Dexteritas*, λ, 351. *Pietas*, ξ, 422. χ, 256. *Prudentia*, η, 307. κ, 95. *Temperantia*, in *Poculis*, ε, 266.
Homeri Judicium, de Lignis Navigando aptioribus, *Theophrastus* probat, ε, 240,
Homeri Lectio mala malè à Nonnullis defenditur, γ, 179. π, 347. Oeconomiam *Eustathius* miratur, τ, 576.
Homeri Textus, *Auctus*, Unâ *Litterâ*, α, 403. Uno *Versu*, aut *Pluribus*, vid. ad, Σπὸς *Homero* restituitur, & ad *Fragmenta*.
Homeri Textus *Emendatus*, α, 403. β, 71. 103. γ, 476. 489. δ, 72. 165. 531. 634. 652. 674. 838. ε, 28. 79. 89. 99. 163. 251. *Var. Lect.* 323. 403. ζ, 269. η, 6. 86. 89. 115. 131. 267. 293. 297. 316. 320. θ, 48. 192. 227. 281. 307. 315. 359 396. 436. 569. ι, 72. 144. 242. 311. 344. 353. 425. 504. 530. κ, 66. 75. 244. 263. 320. 410. 413. 525. 563. λ, 37. 67. 83. 109. 231. 248. 281. 297. 303. 329. 401. 506. *Var. Lect.* 511. 513. 564. 584. 590. μ, 78. 255. 349. ν, 244. 247. 429. ξ, 89. 369. 521. ο, 178. 362. 465. *Notæ.* 474. π, 121. 143. 176. 216. 372. 471. ρ, 39. 41. 88. 108. 116. 138. 141. 147. 232. 281. 537. 540. 579. σ, 3. 34. 64. 90. 104. 121. 149. 165. 342. τ, 246. υ, 43. 85. 155. 159. 163. 199. 310. *Var. Lect.* φ, 7. 16. 46. 212. 251. 297. 315. χ, 24. 109. 121. 131. 179. 247. 278. 330. 401. ψ, 45. 47. 127. 193. 207. 361. ω, 29.

87. 103. 191. 213. 245. 307. 354. 397. I, 26. 36. 38. 40. 42, *Var. Lect.* 45. 52. 97. 117. 128. 130. 131. 135. 136. 152. 156. 160. 161. 162. 187. 196. 197. 209. 210. 216. 217. 218. 227. 242. 246. 247. 254. 265. 274. II, 20. 22. 31. 33. 37. 45. 46. 57. 59. 62. 117. 120. 139. 152. 157. 163. 173. 176. 184. 192. 209. 211. 217. 218. 228. 243. 285. 291. 304. 317. 328. 356. 371. 388. 394. 420. 423. 442. 444. 446. 447. 525. 539. III, 1. 12. 37. 38. 41. 44. * 48. 87. 106. 112. 124. 125. 127. 133. 188. 241. 242. 300. 303. 316. 377. 407. 410. 419. 478. 483. 498. 508. 558. IV, 13. 86. 136. 200. 201. 255. 277. 285. V, 10. VI, 51. VIII. 1. 3. XII. 3. XIII, 2. 3. XV, 3. XVIII, 6. 12. 14. 20. 38. 48. XXII. 2. XXIII, 4. XXIV, 2. XXV, 5. XXVI, 8. 22. XXVIII, 5. 9. XXIX. 14. XXXI, 5. XXXIV, 2. XXXVII, *emendatus* Titulus. 14. 17. XLII, 2. 4. XLIV, 1. XLVI, 3. XLVII, 3. 9. 11. 19. 22. XLVIII, 8. 10. 12, 15.
Ὁμοιογραφίαις impugnantur, η, 252. λ, 67. 601. ξ, 3 χ, 31. ω, 190. Ὁμοιογραφίᾳ, Ζωΐλος, ι, 60.
Ὁμοίως, ἧττον, ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτωρ, *Fragment.* 251. Ὁμήρου, *Democriti* liber, ο, 416.
Homero Versus restituitur, vid. Σπὸς Ὅμηρον.
Homerum explicat *Aristoteles*, μ, 68. *Apollonius Rhodius*, σ, 84. *Casaubonus, Mericus*, γ, 26. σ, 129. 135. *Eustathius*, ν, 576. & c. *Galenus*, β, 315. θ, 169. *Gataker, Thomas*, β, 47. *Lotichius*, I, 36. *Pierius*, μ, 329. *Plato* ο, 245. τ, 179 *Theophrastus*, κ, 135. Not. *Schol.*
Homerum imitatur *Anacreon*, I, 77. II, 41. III, 308. *Fragment.* 18. *Apollonius Rhodius*, σ, 84. *Clinias Carystius*, ψ, 308. *Tacitus*, π, 294. *Theocritus*, ο, 74. ρ, 455. σ, 132. *Sophocles*, σ, 403. τ, 407. υ, 132.

132. ψ, 19. *Virgilius*, vid. *Maro*. *Hesiodus*, μ, 168. τ, 203. *Oppianus*, λ, 127.
Homerum laudat *Clemens Alexandrinus*, pro *Hesiodo*, Fragment. 184. pro *Apollonio*, Etymologicum M. *Fragment*. 208. & *Achilles Statius*, Præloquium ad *Fragmenta*. & *Hadrianus Junius*, Fragm. 207. Vid. *Fragm.* ad *Iliad.* π, 183. Not. *Schol.* pro *Dionysio* Περιηγητῇ, *Stephanus*, περὶ πόλεων, *Fragment*. 206. *Empedoclem*, pro *Homero*, laudat *Sopingius*, τ, 446.
Homerum miratur, *Meric. Casaubonus*, ψ, 11. *Scaliger*, τ, 205.
Homerus, *Numerositatis* observantissimus, I, 81. τῷ πλειόνῳ semder consulit, μ, 389. τ, 346. Not. *Schol.* τῷ πείονι etiam, χ, 209. *Lotionem* & *Puras Vestes*, ante *Preces*, exhibet, δ, 750. *Privatarum Precum* meminit, μ, 334. φιλόσοφος, σ, 11. φυσιογνώμων ἀγαθὸς, III, 415. ὁ πολὺς ῥήτωρ, τ, 288.
Homerus, *Salomoni* σύγχρονος, ψ, 11. Vid. *Posidonius*. Annis *Ducentis*, ante *Olympiadas*, XXXVI, 1. Diù ante *Lycurgum*, qui & ipse ante *Olympiadas*, o, 403. supra Privatam Conditionem positus, VII, in *Argumento*. Regalis & Magnificus, *Opere* & Naturâ, XXXIV, 1. Execratur *Cumanis* inhospitalibus, nequis unquam ex iis Poeta clarus oriatur, XXXVII, Not. ad *Titulum*. Τυφλὸς Nonnullis habitus, δ, 63. II, 172. *Ægyptiis* Parentibus ortus, μ, 63. *Defenditur*, contra *Aristarchum*, ω, 1. *Zoilum*, ι, 60. *Criticos*, λ, 488. 601. 622. τ, 346. contrà τοὺς νεωτέρους, ab *Eustathio*, χ, 31. *Eustathio* silente, δ, 820. contrà *Longinum*, π, 251. *Seleucum*, δ, 74. *Spondanum*, δ, 820. ι, 299. *Homerus*, quæ non novit, vel filet, δ, 85. I, 26. X, 5. Criticis *Christianis* commendatur, λ, 67.
Homerus suî περιφδὸς, α, 62. λ, 351. ξ, 156. A *Cicerone*, donatus *Latio*, μ, 184. à *Pierio*, μ, 329. emendat. *Versione*, ξ, 62. 85. 411. &c.
Ὅμηρος & ὁμηρεύω, undè, π, 468.
ὁμιλήσειεν, α, 365.
ὅμιλον, σ, 327. αἴθιλον, π, 29. ψ, 303. ὁμιλος, α, 225. δ, 109.
Ominum frequentia *Ulyssis* fidem confirmantia, σ, 111. υ, 87. 100. 350. φ, 162. τ, 358.
ὄμμα, ἔχει θεὸς ἔκδικον ὄμμα, I, 96.
ὄμμασι, ε, 492. ὄμμασι κυανέοισι, VI, 15. ὀμμάτων, ε, 47. καλὰ, α, 208.
ὁμόθεν, IV, 135.
ὁμοῖαι, β, 121. ὁμοίη εἶδος, IV, 82. φύλλῳ τε εἴδος, ζ, 16. αἰεὶ τ' ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τ' ὁμοῖον, ρ, 218.
ὁμοίιον, γ, 236. ὁμοίῃ, σ, 263.
ὁμοιοβήμονας, γ, 120.
ὁμοκλεῦ ἀναίξαν χαλεπαὶ, ρ, 189.
ὁμοκλέομεν, ω, 172. ὁμόκλεον, φ, 360.
ὁμορξάμενος, ϑ, 88.
ὅμοσσε, μ, 304. ο, 437. ὁμόσσας, ξ, 392. ὄμοσσον, β, 373. ὁμόσσατε, μ, 298. σ, 55.
ὁμότροφον, VIII, 2. ὁμότροφος, II, 199.
ὁμοτροχόωντα, vid. ἁμαξοτροχόωντα.
ὁμοφρονέοντι νοήμασιν οἶκον ἔχητον, ζ, 183.
ὁμοφροσύνην, ζ, 181. ὁμοφροσύνῃσιν, ο, 198.
ὁμφακιὴ, η, 125.
ὁμφαλοέσσας, τ, 32.
ὀμφαλὸς ἐστι θαλάσσης, α, 50.
*ὁμφὰς, III, 468. ὁμφῇ, γ, 215. π, 96. ὁμφῆς, III, 540. 542. 563.
ὁμώνυμοι πολλοὶ, ω, 103. 386. I, 231.
ὄναρ, τ, 547. υ, 90.
ὀνείαθ' ἱππήλατα, α, 148. ὄνειαρ, ο, 78. μέγ', δ, 444. ὀνείατο, κ, 9.
ὀνειδίεα, ζ, 285. ὀνειδίσειν, XXXVII, 12.
ὀνειδείοις, σ, 325.
ὀνειδίζων, σ, 379.
ὀνείρατ', κακὰ, υ, 87.
ὀνειρείῃσι πύλῃσι, δ, 809.
ὀνειροκρίτης ἀμύμονα, ἀκέατο μυθον, I, 560.
ὄνειρον, ζ, 49. αἶσιον, τ, 568. ἐναργὲς ἐπίστατο οἰ, δ, 841.
ὄνειρος θεῖος μοι ἐνύπνιον ἦλθεν, ξ, 495. ὀνείρων ἀμενηνῶν δῖαι πύλαι, τ, 562.
ὀνήμενος, β, 33. ὀνήσῃ, ψ, 24.
ὀνήσιμον, III, 30.
ὀνήσιος, ποσσὶν ὀνήσιος αὐτάσειεν, φ, 402.
Ὀνητορίδην, γ, 282.
ὃν οἱ θεοὶ φιλέουσι, λαοσθενὴς γένηται, ο, 245. Not. 246. *Schol.*
ὄνοιθ', ϑ, 239.
ὄνομ', δ, 710. ὄνομα, ο, 16. κλυτὸν, ι, 364. κλυτὸς, IV, 111. 147.
ὀνόμηνε, ἴκ τ', β, 302. γ, 374.
ὀνομάζειν, ξ, 145.
ὀνομακλύδην, δ, 278.
Onomacritus, η, 74.
ὀνομαστὴν, τ, 260. 597. ψ, 19. *ὀνομαστὸν, IV, 255.
ὀνόμαζε ἐπεφύκυμεν πανυσίμαντα, δ, 365. ὀνόμαζε Μεταφορικὰ, λαπάρης τῶν σώματος αὐλωπίην. II, 281. 283.
ὀνόμηνας, ω, 340. ὀνομήνῃς, λ, 250. ὀνομήνω, δ, 240.
ὄνος, ϑ, φ, 427. ὄνοσι, ρ, 378. ὀνόσειεν, ε, 379.
ὀνοτάζω, III, 30.
ὀνύξασι, β, 153. ο, 161.
ὀξέα, χ, 265. ὀξέες, ε, 411. ὀξέων, τ, 517.
Oxoniensis Amicus, *Tho. Hearne*, MSS. Collator. Vid. ad *Iliad.* & ad *Batrach. Oxoniensis* Editor *Odysseæ*, Amicus, τ, 371. φ, 1. χ, 330. *Oxon. Pindari* Editores laudantur, π, 240. Not. *Schol.*
ὀξυόεσσα, τ, 33.
ὀξύοχον, I, 242. μαχητὰς, I, 163.
ὄπ, α, 70.
ὀπ', μ, 52. 160. 185. ἀμβροσίην, XXVI, 18. μελίγηρυν, μ, 187. ὄπα, υ, 92. ω, 534. ἱερὴν, XXXVII, 10. λείπομ, καλλίμορε, μ, 192. οἰκτροτάτην, λ, 420. ὀπὶ καλῇ, ε, 61. κ, 221. ω, 60. ὀλίγῃ, ξ, 492.
ὀπάζει, γ, 57. ὀπάζει, ο, 319. ὀπάζων, ω, 282. ὀπάσειαν, ζ, 181. ὀπασσάμενος, κ, 59. ὀπάσσω, ϑ, 430.
ὀπηδῆ, η, 165. ὀπήδει, τ, 398.
ὀπηδὸς, III, 449.
ὀπίδω φρονέοντες, ξ, 82. τρομέουσι θεὸν, υ, 215. ὀπίδος, ξ, 88.
ὀπίζομαι, ρ, 148. III, 382.
ὄπιν, φ, 28.
ὀπιπεύοις, τ, 67.
*ὄπις μετ' ξείνοι Διὸς ἀθανὴ, XLII, 4.
ὀπὶ τὸ χαρτὸν ἔχων, χαλκῆια, πείρινθα πήχυς, γ, 433. ὄπλα, β, 430. ζ, 268.
ὁπλὰς, III, 77.
ὅπλοισι, ζ, 73.
ὁπλίζεσθ', I, 139.
ὁπλιζόμενον θοῦσον, ω, 494.
ὁπλισάμενοι, δ, 429. 574.
ὅπλισθεν, ϑ. ἄπλισθεν, ψ, 143.
ὁπλίσ-

ὁπλισμοσύνη, μ, 392.
ὅπλισον, β, 289.
ὁπλίσσονται, ε, 288.
ὅπλοις εὐδυσεν ἄριστος, I, 159.
ὅπλον βύβλινον, φ, 388. δημόλεον Διὸς, I, 278. μέγα, I, 272.
ὁπλοτάτη, η, 58. ὁπλοτάτην, λ, 282. ὁπλότεροι, XXXVII, 5. ὁπλοτέροισιν, III, 386. ὁπλότερος, φ, 370. γλυκερῇ, τ, 184.
ὅπλῳ ἐϋτρεφέϊ, ξ, 346. ὅπλων, β, 423. ο, 288.
ὁπυίω, ρ, 421. τ, 77.
ὁπόσοι, III, 339. ὁπόσα, χ, 220.
ὁπόταν, II, 71. III, 287. *XLVI, 6. L, 150.
Oppianus, λ, 127. II, 487.
Oppius, apud *Macrobium*, ε, 60.
ὁππόθεν, α, 406.
ὁππόθι, α, 171.
ὁππόθι, *Fragment.* 2.
ὁππότε, ξ, 47.
ὁππότερος, μ, 57. ὁππότερος, σ, 46.
ὅππῃ ἐὺ χρείων ἔχων νῶτα βοὸς, δ, 66. ὁπῇ, χ 21.
ὁπλάλεα, μ, 396. ὁπλαλέων, π 50.
ὁ Ὀπλιθάναξ, υ, 27.
ὁπλῆρας, ξ, 261. ρ, 430.
ὁπλήσαιτε, ο, 98. 322. ὁπλήσαιτε, υ, 252. ὁπλήσας, ξ, 76.
ὅπλῃσι, δ, 798. ὁπλίσσειν, β, 207.
ὁπυίοι, β, 336. ὁπυίοιτε, ζ, 63.
ὄπωπα, ρ, 371. ὄπωπας, γ, 93.
ὀπωπή, φ, 123.
ὁπωπῆς, γ, 97.
ὁπωπητῆρα, III, 15.
ὁπώρη, λ, 191. ὁπώρῃ, μ, 76. ὁπώρην, ξ, 384.
ὁπωρινῇ, III, 147. ὁπωρινὸς, ε, 328.
ὁρᾷ, δ, 833 ὄρα, ω, 451. ὁράασθε, ρ, 545. ὁράασθε, π, 107.
ὄρμα δεινὸν, I, 81.
Horatius, γ, 172. θ, 224. λ, 25. *Anapæsto* utitur, β, 289.
ὀρθίοιας, II, 389.
ὄργυιαι, ι, 325. κ, 167.
ὄρεια νιφόεντα, τ, 338. σκιόεντα, ε, 279. η, 268. II, 34. III, 70. vid. ὄρη.
ὀρίγνωτ, ι, 527.
ὀρειχάλκῳ, V, 9.
ὀρείχαι κῦδος, δ 275. ὀρεξαμένη, φ, 53.
ὀρεσίτροφοι, ζ, 130.
ὀρεσκῴους, ι, 155.
ὄρεσσιν ἀκροπόλοισιν, τ, 205.
Ὀρέστεω Ἀτρεΐδαο, α, 40.
ὀρέστεροι, κ, 212.
Ὀρέστης, γ, 546. Ἀγαμεμνονίδης πλειστολυπὸς, α, 30. δῖος, α, 298. γ, 306. λ, 460.
ὀρέων Σολύμων, ε, 283. αἰπεινὰ κάρηνα, ζ, 123. κορυφὰς ἐφίσσοιτο, ι, 121. ἐξ ὀρέων ἐλθόντες, χ, 303. κορυφὰς, XVIII, 7. ὑψηλῶν, ι, 113.
ὄρη σκιόεντα, III, 95. XXVI, 4. vid. ὄρεια.
ὄρηαι, ξ, 343.
ὀρητὴν μέγα νεῖκος, π, 98. 116. ἔμας τὸ νεῖκος, υ, 267.
ὀρθοκραιράων, μ, 348. III, 220.
ὀρθὸν, μ, 51. ὀρθὸς, ἕηται πυκνὶ, σ, 240. ὀρθῶν ἑταίρων, ι, 442.
ὄρθιος, III, 142.
ὄρθρου, I, 102. ὄρθρος ἐγίγνετο δημιοεργὸς πᾶσι, I, 98.
ὄρια, δ, 366. ὀριθύπτης, χ, 23. ὀρινομένῳ, χ, 360. ὀρίνων, ω, 447.
Orca, Promontorium, undè *Orcades*, λ, 106.
Ὀρισαίων, I, 253. *Fragm.* 114.
Ὀρισκὴ, αἴτε Ὑπερκλείης, α, 41. ξ, 400.
ὄρκια, τ, 302. ω, 545. πιστὰ, ω, 482.
ὅρκον, β, 378. καρπερὸν, δ, 253. μέγαν, β, 377. ὅρκος μέγιστος, ε, 186.
ὁρμᾶθ' ὡς πίτης, ω, 8.
ὁρμαίνοντες, γ, 151.
Ὁρμενίδης Κτήσιος, ο, 413.
ὁρμὴ μοι λιλέϊ ἔστω, ε, 416. ὁρμὴν, β, 403. ψυχῆς ἀπάτηλὸν ὑπογναμψαι Φρεσὶν, VII, 13.
ὁρμηθείς, θ, 499. ὁρμηθέντ, δ, 282.
ὄρμοι, καλοὶ, παμποίκιλοι, θεϊκαλλέες, χρύσεοι, IV, 88. ὄρμοισι χρυσείοισιν, V, 11. ὄρμον μέγαν, II, 103. πολυδαίδαλον, χρύσεον, σ, 294. χρύσεον, ο, 459. ὅρμους, IV, 164.
ὅρμον, λιμένα, ο, 496. ὅρμῳ μίτρον ἴκανε νῆες, ν, 101. γείτονας ὅρμους, I, 66.
ὄρνιθας, ζ, 155. 159. ὄρνιθες, ζ, 181. δίξιαὶ, ἐϋδιαὶ, ω, 310. πανυσίπτεροι, ε, 65.
ὄρνις, Ἀνάπαια, α, 320. ἀριστερὸς, υ, 242. δίξιὸς, ο, 160.
ὄρνυθι, ρ, 46. ὀρινομένῃ, μ, 183. ὄρνυθ', φ, 141. ὄρνυσ', ω, 183. ὄρνυ, α, 347. ὄρνυτο, κ, 457.
ὀρθύνειν, ε, 292.
ὄρουσε, ξ, 522.
ὀρὸν, ρ, 225.
ὄρουσε, ἐπὶ, γ, 471.
ὄρος, ι, 315. αἰπὺ, γ, 287. ἀριστερὸς πέλε, εἰνοσίφυλλον, ι, 21. ζαθέων, χλωρὸν, II, 223. καλὸν, IV, 98. καταειμένον ὕλῃ, ν, 351. μακρὸν, II, 17. μέγα, θ, 569. πεδίοιο, ν, 183.
ὄρσεται, pro ὄρσεται, II, 494. ὄρσεται, κ, 47.
ὀρθῆς, χ, 298.
ὀρόων, α, 301. γ, 199. λ, 140. σ, 142. ὀρόων, α, 229. ὀράασθε, τ, 514.
ὄρσας ἀρχαλέων ἀνέμων ἀμοιβαρτὴν αὐτμὴν, λ, 399. 406. ἀνέμους ἐκ κύκλα μακρὰ, ω, 110.
ὄρσεο, ζ, 255. IV, 178.
*Ὀρσιλόχιο, γ, 489. ο, 187. διαφέρων, φ, 16. Ὀρσίλοχον, πόδας ὠκὺν, ν, 260.
ὄρσο κύων, ὦ ξεῖνε, η, 342. κηὖ παλαιγενὶς, χ, 395.
ὀρσοθύρην, χ, 126. ὀρσοθύρην, χ, 132. 133.
ὀρσολοπεύεις, III, 308.
Ὀρτυγίη, ε, 123. II, 16. Ὀρτυγίης καθύπερθεν, ὅθι τροπαὶ ἠελίοιο, ο, 403.
ὀρυμαγδὸν, ι, 235. ὀρυμαγδὸς, ω, 70. ὀρυμαγδῷ, α, 133.
ὀρύξας, φ, 120. ὀρύσσειν, κ, 305.
ὀρφανικὸ, υ, 68.
Orpheus, ν, 116. ρ, 39 ω, 12. III, 15. XVII, 12. XVIII, 1. XXXI, 15.
ὀρφναίη, III, 97. ὀρφναίῃ, ι, 143. III, 575.
ὄρχαμοι λαῶν, δ, 156.
ὄρχαμοι ἀνδρῶν, γ, 400.
ὄρχαμος ἀνδρῶν, γ, 454.
ὄρχατος μέγας, η, 112.
ὀρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχουσαι, II, 196.
ὀρχηθμοῖο ἀμύμονος, ψ, 145. φιλοπαίσμονος, ψ, 134. ὀρχηθμοῦ, II, 149.
ὀρχήσασθ, θ, 371. ξ, 465.
ὀρχησυὶ, θ, 253. ρ, 605. ὀρχησὺν, α, 421. σ, 303. ὀρχησὺς, μολπή τε, α, 152.
Ὀρχομενῷ, λ, 458. Μινυήϊον, λ, 283.
ὄρχου νεάτου, η, 127. ὄρχεις, ubi ὄρχος quid, ω, 340.
ὀρῷ, ι, 222.
ὀρώατο, XLVII, 20. ὀρώμενοι, δ, 47.
ὀρώμενος, ε, 439 ὀρῶσα, θ, 459.
ὀρώρει, ε, 294. ὑπὸ, ε, 380.
ὄρωρεν, ὑπὸ, XXXI, 4.
ὀρώρει, τ, 377. 524.
ὀσίη, ὅδ', κακὰ ῥάπτειν, ἀλλήλοισι, π, 423. κλαυθμοῖσιν, ἐπ' ἀνδράσιν, εὐχωλῇσι, χ, 412.
ὁσίων γὰ κυρήσας, XL, 6.
ὅσσα, α, 278. 292. ε, 197. 223.
Ὅσσα, ἄγγελος, ω, 412. Vid. *Iliad.* β, 93. ὅσσαι,

ὅσσαι, δ, 723. η, 68. λ, 226.
ὁσσάκι γὰρ κύψει ὁ χάρων, λ, 584.
Ὄσσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ μίμασπεν, λ, 314. Ὄσσῃ, ibid.
ὄσσαν ἀκύστης, ὃν Διὸς, α, 282. ἀκύσσω, β, 216.
ὄσσε, δ, 662. 704. 758. ἀδακρύτω, δ, 186. εὐκαλλὲς, ν, 401.
ὄσσετο, κ, 374. σ, 153. ὀσσομένη, υ, 81. ὀσσόμενος, α, 115. ὄσσοντο, β, 152.
ὀστ', ε, 426. ὀστέα, γ, 455. λεύκ', α, 161. λεύκα, Fragment. 222. μυελόεντα, ι, 293. ὀστέον, τ, 451. ὀστέφιν, μ, 45. ξ, 134. π, 145.
ὀστρυεῖς, I, 287.
ὀστρακόδερμοι, I, 286.
ὄστρακον αἰόλον, III, 33.
*ὅς σφ', Θ, 271. ὅς σφι, Φ, 145. *ὅς σφιν, β, 160. 228. η, 158. XXVII, 12.
ὅπυ, ρ, 421. ὅτυ, II, 156. ὅππα, β, 114. ὅππαν, κ, 39. ὅ πνα, Θ, 204. ο, 394. ὅπις, κ, 47. μ, 40.
ὀτραλέως, τ, 100.
Ὀτρεὺς, IV, 147.
ὀτρηρὸ ἱερήπυπις, ω, 109. ὀτρηρὸς θεράπων, δ, 23. 217. ὀτρηρὸς ἱερήπυλος, δ, 38.
ὀτρῦναι, ο, 37. 40. ὀτρύνει, ο, 14. ὀτρυνέει, β, 253. ὀτρύνεσκε, Θ, 90. ὀτρυνέωσι, ο, 3. σ, 185.
ὄτῃσι, α, 124. χ, 377. ὀτῇσι, ρ, 121.
ὅ, τι κὲν εἴπω, α, 158. ὅ, τι κέ μοι δῶσιν φίλον ἦτορ ἀνώγει, α, 316.
ὄφελε, μ, 177. ρ, 291. 302. σ, 85. υ, 365. ὄφελες, σ, 95.
ὄφελες, Θ, 376. ἄφειδον, ν, 395. κραιπαίπιδον, ψ, 46. πάρ, ι, 135. ὀφείσεσθαι, κ, 440.
ὀφθ' μὲν ὀθ' ἔνθεν πὲρ, κ, 551.
ὄφθιι, ι, 459. III, 149. 284. ὄφθιος, ι, 242.
ὀφθίσσαι, vid. αὐθήσαι.
ὀφθίτερος, η, 96.
ὀφθὸν, η, 130. 135. ν, 63. ο, 246. ἀφλεσφαλὲς, ρ, 196. ὀφθίτου, φ, 43. λαΐνου, Θ, 80. ρ, 30. υ, 258. φ, 43. ψ, 88. II, 296. III, 233. χάλκεον, η, 83. ὀφθὸς, σ, 17. ὀφθὸν, α, 104. μιλτόω, ρ, 339. ξεστῷ, σ, 33. χ, 72. ὀφθῷ, ο, 347. χαλκέῳ, η, 89.
ὄφρα, ι, 440.
ὀφ κἀρετᾷ κακὰ ἔργα, Θ, 329.
ὄφρα, II, 113.
ὄφρας, γ, 441. Θ, 50. 299. ζ, 231.
ὄφρά τι καὶ μίζαι χαίρῃ, ω, 401. M, 466.
ὀφρὴν, τ, 225. 391. 393. 464. 507. φ, 219. ψ, 74. ω, 330. ὀφρῆς, φ, 221.
ὀφρυόκρηνα, III, 137. ὀφρυόκρηνον, τ, 246.
ὀφρόμεν', ρ, 484. ὀφρομένης, δ, 92.
ὄφρον, ρ, 343.
ὀφρόνδ', III, 137.
ὀφρυόεσσαι, γ, 445. 447. δ, 761.
Οὐλύμπιος, α, 102. ω, 487. Θυμάθιος, III, 322. κερήνων, ω, 102.
Οὔλυμπόνδ', ζ, 42.
ὄφρω, ω, 118.
ὀφρυόεντες θροὶ, η, 242.
ὀφρυόδεκτες, XXXI, 4.
ὀφρυοκόμης, ε, 239.
ὀφρυὸν, α, 54. ὑπερφίαλος, ι, 527. εὐρὺν, α, 67. πολύχαλκον, γ, 2. σιδήρεον, ο, 328. ρ, 565. ὀφρυὸς ἄμοιβις, λ, 315. εὐρὺς, ε, 184.
ὀφρὺς, I, 290. ὀφρῦ, ρ, 302. ὀφρὺν, I, 73. ὀφρῦσιν, μακρῇσι, κ, 215.
ὄφρυσι *ἀρχιόσιος, μακραὶ, XVIII, 12. ἠχήεσσα, XIII, 5. ὄφρυσ ἶσον, λ, 242.
ὀφρύσιν νύμφην εὐκαλλέα, III, 244.
ὄφρυσι πελώπις, δ, 360. ὄφρυσ, δ, 520. ἀπήμονα, η, 266. λαοφόρον, ἱππιοχάρπα, δι' αἰθέρ, ο, 292. ἰχμῆσιν, β, 420. πλησίστιον, λ, 7. μ, 149. κοῖλον, XL, 3. ὄφρυς ἀπήμων, μ, 167. λιγὺς, γ, 176. δ, 357. κέλλιμος, λ, 639. ὄφρυ, ἀγαλλόμενοι Διὸς, ε, 176. πίτνα' Ἰσίη, ε, 269. ἐπιφρύσσῃ Διὸς ὄφρυ, ο, 296. II, 427.
ὄφτε, II, 330. ὄφτης, τ, 489.
ὄφτι, χ, 293. 294. ὄφτε, χ, 356.
ὑτάμενοι, ι, 301. ὑτάμενοι, λ, 40. ὑτασμὸν, λ, 535.
ὕτησε, τ, 452.
ὑπόδρας, Θ, 209. ι, 406. 515.
Οὖπι, ι, 366. 369. Οὖπις, ι, 366. 408. 455. 460.
ὄφι', γ, 192.
ὄφ', Ἐπιφώνημα, μ, 192.
ὄφελες, ω, 30.
ὄφελε, φ, 17. ὀφέλλει, Θ, 332. ὀφέλλειεν, β, 334. ὀφέλλεται, Θ, 462. ὀφέλλει, ξ, 233.
ὀφθαλμοὶ, τ, 211. υ, 365. ὀφθαλμοῖϊν, δ, 115. 154. ὀφθαλμοῖσι, τ, 39. ὀφθαλμοῖσιν, β, 155. ὀφθαλμὸς, ι, 394. ὀφθαλμῷ, α, 69.
ὀφρύας, ι, 389. ὀφρύσι, δ, 153.
ὄχ' ἄειστε, γ, 129. ἄειστον, υ, 235. ἄειστος, θ, 123. ἀείστους, ω, 428.
ὀχέεσι, νηπιάας, κ, 297.
ὀχέεσκον, λ, 618.
ὀχέετο, IV, 218.
ὀχέοντες ὀΐζυν, η, 211.
ὄχεσφι, δ, 533.
ὀχῆας, φ, 47. ω, 165.
ὀχήσαι, ε, 54.
ὄχθαις ὑψηλῇσι, I, 165. ὄχθαισι, I, 221. βαθείαις, I, 216. ὄχθας, ι, 132. ὄχθῃσι, ξ, 97.
ὀχθήσας, δ, 30. 332.
ὄχθον, II, 17.
ὀχλίσσεσαν, ι, 242.
*ὄχναι, η, 115. ὄχνας, λ, 588. ω, 339. ὄχνη, non ὄγχνη, ω, 246. ὄχνη ἐπ' ὄχνῃ γηράσκει, η, 120. ὄχνην βλωθρὴν, ω, 233.
ὄχοι, ε, 404.
ὄψ', pro ὀψὲ, μ, 439.
ὄψα, γ, 480. ζ, 77. μονωνυία, ι, 267.
ὀψὲ, γ, 168. Θ, 706. ε, 272. 332.
ὄψεαι, ω, 510. ὄψει, μ, 101.
ὄψει μὲν σοφίῃσιν ἐπίδευκεν, ψ, 94.
ὄψεται, λ, 449. ο, 515. ρ, 7.
ὀψιγόνων, π, 302. γ, 200.
ὄψιν ἀμείλιχον, XVIII, 39.
ὀψόμενον, ψ, 360.

Π.

Παγίδα, I, 50. 176.
παγκρατίῃ, I, 95.
παῖγι, τ, 405. ὀξέες, ε, 411.
παιφάλκιον, Θ, 403. λ, 574. I, 129.
παιφάλκιον κυνέῃ, τ, 377.
παιφρύσιον, VIII, 4.
παῖθ', ν, 90. παῖην, α, 4. ξ, 32.
παιθὼν, Θ, 81.
παῖῃ ἴσχων, vid. ἴσχων παῖῃ.
παῖδ' ἀγαπητὸν, δ, 727. ἀφνειὸν, III, 470. ἐρατεινὸν, δ, 13. φίλον, τ, 522. παῖδα, *τὸν ἀγακλυτὸν, ω, 103. νέον γεγαῶτα, τ, 400. κακομηχάνῳ, III, 389. παῖδὸς ἀμύμονος, Θ, 118 αἰνοῦς πέφανται, XLVI, 1. ὁμοῖοι πατρὶ πέλοντα παῦσθαι, β, 276. ὀπίζομαι, ξ, 209. φίλοι, τ, 455.
παιδὸς, φ, 21. ω, 337.
παίζουσι, ζ, 106.
Παιήονός εἶσι μνήσθης, δ, 232.
παιπαλόεις, II, 39. παιπαλόεντος, II, 141. παιπαλόεσσαν, π, 97.

παπτ-

παπαλοίσης, γ, 170.
πᾶς, α, 399. ἀγαθὸς, θ, 130. ἀγαπητὸς, δ, 817. παῖς, α, 207.
παίσατε, Ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ, παίξατε, θ, 251.
παλαὰ, β, 188. παλαιαὶ, β, 293. παλαιὴ, τ, 346. παλαιοὶ, α, 395. θ, 58. παλαιῶ β, 340. παλαιῶν, β, 118. Παλαιοὶ οἱ, ἐφ' ὧν vocantur *Scholiorum Brevium Auctores Eustathio*, μ, 3. 4. &c.
παλαισμοσύνη, θ, 103. παλαισμοσύνης, θ, 126.
παλαιστὴ, θ, 246.
παλαίφατος, ι, 507. ν, 172.
Palaphatus, περὶ ἀπίστων, μ, 85. 120.
παλαφάτῳ, τ, 163.
παλαμάων, ρ, 321. παλάμῃ, α, 104. β, 10. III, 110. παλάμῃσι, ε, 234. παλάμῃφιν, ρ, 4.
παλαξέμεν, ν, 395.
πάλη, θ, 206.
παλίμπαλαιχθὲς, ν, 5.
παλίντιτος, α, 379. β, 144.
παλίντιτον, λ, 11. 59.
παλιρρόθιον, ε, 430. ι, 485.
παλίσκιον, III, 6. παλισκίῳ, XVII, 6.
Παλλὰδ' Ἀθηναίην, γ, 42. χ, 1. XXVII, 1.
Πάλλαντες, III, 100.
Παλλὰς, Ἀθήνη, α, 125. 327. β, 405. γ, 29. Ἀθηναίη, δ, 828. κούρη Διὸς, ω, 546.
πάλλομαι, κ, 206.
παλύειν, ξ, 429. παλύνειν, κ, 520. πάλυνεν, ξ, 77. πάλυνον, λ, 28.
παμμίλαι', κ, 525. λ, 33. παμμίλανας, γ, 6.
Παμμερόπη, *Fragment*. 255.
παμμήτειραν, XXIX, 1.
παμποίκιλοι, ο, 105.
παμφανόωντα, δ, 42. ν, 29. τ, 386. χ, 121. XXVII, 6.
Πᾶν' ἀγλαΐσθειραν, * αἰχμήεντ', ἦδον ὅμιλον, ὃς πάντα λόφον νιφάδα λέλογχε, XVIII, 5. 6. Πᾶνα, XVIII, 47.
παναπτὸν, ν, 223.
πανάρχυρον, ι, 203. ω, 274.
πανάχαιοί, α, 239 ξ, 369. ω, 32. πανάχαιῶν, *Fragment*. 174.
πανδαμάτωρ, ι, 373.
* Πανδάρεω θύγατες, τ, 518. υ, 66.
Πανδάρῳ κούρῃ, XXXI, 15.
πανδήμιος, σ, 1.
πάνδωρε, XLI, 1.
πανήμαρ, ν, 31.
πανημερίῃ, δ, 356. πανημερίης, λ, 11. πανημέριοι, γ, 486.
πανθυμαδὸν ἀκαλάρτῃ, σ, 33.
Πανικὰ δίμοιρα, XVIII, 6.
παννυχίη, β, 434. παννύχιος, α, 443.
πάννυχον ἐχέσκοσθα κλίνῃ καὶ τὸ φυλάσσειν, υ, 53. πάννυχος, ξ, 458.
παπάλθιον, VI, 54.
Παντοπὸς καλλιχόρου, λ, 580.
πάντορμοι, ν, 195.
Πανὸς, Origo, Parentes, &c. XVIII, 1.
πανσήλην fausta, XXXI, 13.
παύρα, ut εἴκοσι δένδρια παύρα, ε, 244.
πάντες ὃ ἡμῖν κατέπεσ' ἄνθρωποι, γ, 48.
παυδεδυπόῃσι, I, 31.
παυδαπὼς, *Margites*, 5.
παυδίοισι, γ, 119. παυδίων, α, 142.
παυσιπαπτάων, ι, 25.
παυσυδίης, ι, 452.
πάππα φίλ', ζ, 57.
παπταίνων, λ, 607. ω, 178.
παραδρομὶς, XVIII, 16.
παραθραύσει, ο, 323.
παραιδέσιν, χ, 348.
παραθεῖεν, γ, 205.
παραθείμην, ο, 505. τ, 150. παραθὴς, υ, 259. παραθεῖτε, β, 105. ω, 139.
παραίβολα, III, 56.
παραιπαπίσῃται, χ, 213.
παράκειμαι, κ, 9. ν, 424. χ, 65.
παρακλιδὸν, δ, 348. ρ, 139.
παρακοίτ' αἰδέῃ, γ, 381. παρακοίτην, λ, 297. κυδρὴν, ο, 26. παράκοιτις, δ, 228. αἰδέῃ, γ, 450. ἰφθίμου, ψ, 92.
παραμειψάμενος, ζ, 310.
παραμίμνων, γ, 115.
παραμύξομαι, ε, 417.
παραπλάγξασι, τ, 187.
παραπλῆγας, ε, 418. 440.
παρασπεύσῃ, κ, 24.
παρασταδὸν, κ, 173. 547.
παρασταῖεν, θ, 218. παρασταίης, ν, 389.
παρασὰς, Φ, 238.
παρασησάτω, ω, 28.
παρασχεῖν, ζ, 28. παράσχῃ, ο, 55.
παρασπιδίαν, ξ, 131. παρασπιδίαισι, ξ, 54.
παρεδρεύσῃσιν, δ, 465.
παρεδὰς, λ, 487. σ, 177. παρεδήσατο, ο, 53. παρεδὼν μυλοχίοις ἐπέεσσι, π, 279.
παρδάλεις θοὰς ὠκυπόδων ἀκόρητις, IV, 71. πάρδαλις, δ, 457.
Pardalis astutia contra *Simias*, υ, 18.
παρεκίνησε, ρ, 173.
παρεδράασθαι, υ, 88.
παρεζόμενος, δ, 738.
παρείπας, α, 139. 141.
παρειαὶ, θ, 530. υ, 353. παρειὰς, β, 153. παρειῶν, α, 334.
παρείη, β, 62. σ, 369.
παρεῖχον, ξ, 250. * παρεῖχε, *Fragment*. 221.
παρειῶν, δ, 198. 223. λ, 528. π, 190.
παρείκειθ', φ, 416.
* παρεικέσκεθ', ξ, 421.
παρείκειθ', * λ, 440. IV, 168. *Fragment*. 85.
παρειλέξατο, λ, 241.
παρείλθῃ, θ, 230.
παρέλκεθ', φ, 111. παρέλκειθ', σ, 281.
παρέμιμνεν, β, 297.
παρενήνεν, π, 51. παρενήνιον, α, 147.
παρενίστειθ', II, 430.
παρὲξ ἐλάαν, μ, 47. 109. ἐλάσσειν, μ, 55.
παρεξελθεῖσα, κ, 573. παρεξελθὼν, ε, 104. 138.
παρεξερέεσθαι, ψ, 16.
παρέξω, θ, 39. σ, 316.
παρεόντ', ξ, 145. παρεόντα φιλεῖν χρὴ ξεῖνον, ο, 74. παρεόντων χαλεζομένη, α, 140.
παρέπιμψεν, μ, 72.
παρέπλαγξεν, ι, 81. υ, 346.
παρέπλω, μ, 69.
παρέρχεθ', μ, 62.
* παρεσμὸν, XLVIII, 15.
παρεστάμεναι, ν, 393.
παρεστάμεναι, δ, 827. παρέστη, α, 335.
παρέσχες, II, 217.
παρεσυνάζεσθε, χ, 37.
παρέχει βρῶσίν τε, πόσιν τε, ο, 489. *Prior* longa, ut θάλασσα δ' παρέχει ἰχθῦς, τ, 113. παρεχέσκεθ', vid. παρεκέσκεθ'. παρέχεσκε, δ, 89.
παρέῖα, χ, 404. καλὰ, τ, 208.
παρήλασε, μ, 186.
παρήορον, α, 26. 339.
παρῶσθαι μάχῃ, δ, 497.
Παρύσατις indignis, Φ, 493. λ, 61. π, 176. τ, 205. 304. *Fragm*. 12.
παρφάμενος, β, 237.
παρφαίνει, λ, 244.

παρφ-

παρθενικαί, λ, 39. XXIX, 14.
παρθενικῇ, η, 20.
Parthenius Nicæenſis, Eroticῶν, λ, 133.
παρθένιον ᾠδαμὸν, *Fragment.* Iliad. β, 857.
παρθένον αἰδοίην, ἐρυσίπτολιν, ἀλκήσταν, XXVII, 3. παρθένῳ, ζ, 33. IV, 28. ἀδμὴς. ζ, 109. 228. χαλκείη, XXXVI, 1. παρθένῳ ἀδμήτῃ, IV, 82.
πάρθενον, δ, 66.
παρίζειν, δ, 311.
παρίουσι, XXXVI, 6.
παρίστημαι. ἠδὲ φυλάσσω, ν, 301.
Parkeri, Matthæi, Archiepiſcopi *Cantuar.* Teſtimonium de MS. CCC. α, 441.
παροιμία. Γέλως ἄκαιρος, δεινὸν ἐν βροτοῖς κακὸν, σ, 162. Εἰς Τροφωνίου μεμάντευ), II, 296. Κρητικὸς ὑγιέστερος, ρ, 300. Not. *Schol.* κρεῖν τοὺς ὡσὶν ἀπαλεύφειν, μ, 48. ἢ δάλῳ, ἢ βίῃ, ξ, 330. Πολλὰ μεταξὺ πίλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου, χ, 9. Ἀριστοτέλης, περὶ αὐτῆς, ibid.
Παρνασσοῦ, II, 269. Παρνησὸν, τ, 394. II, 521. νιφόεντα, II, 282. Παρνησὸν δ', τ, 411. 466. φ, 220. Παρνησοῦ, II, 396. III, 552. Παρνησῷ, τ, 432. Παρνησῷ, ω, 331.
Παροιμιασία, vid. Ἐπιτροφὴ, ad *Iliad.*
Παροινοκτικὸν Δίσιχον, μ, 120.
παρέγραμμα *Interpretum* malorum, ξ, 110.
παρεπιπλῆκτης, ω, 118. παρεπιπλῶν, ξ, 290.
Parrhaſii lepidum ſuper *Ajace*, à ſe picto, dictum, λ, 549.
παρσῶσι, ψ, 87. παρσήιον, σ, 182.
παρὰ ἦϊ, α, 192.
παρφάμενος, β, 189.
παρφυγέειν, μ, 99.
παρῳδία, *Nebulonis* cujuſdam, ο, 372. *Philoſophi*, υ, 18. *Tyranni*, vid. *Dionyſii.*
παρῳδίας *Homerus* auctor, α, 62. λ, 351. ξ, 156.
πάσασθαι, ι, 93.
πασιμέλουσι Ἀρχῷ, μ, 70.
πασσάλου, φ, 53. χρυσέῃ, II, 9. πασσαλόφιν, ϑ, 67. 105. πασσάλῳ, α, 440.
πασσάμενος α, 124. πασσαμένω, δ, 61.
πάσσονα, ζ, 230. ϑ, 20. σ, 194. ψ, 157. ω, 368.
πάχει, α, 49. 190.
πάτος ἀνθρώπων, ι, 119.
πάτρης, β, 365.
πατρίδα φίλην γαῖαν, ζ, 221. ι, 37. 204. λ, 454. ξ, 333. ο, 65. σ, 147. τ, 258. 290. 298. ψ, 340. πατρίδι γαίῃ, θ, 461. ξ, 143. ρ, 157. φίλῃ, ω, 265. πατρίδος, ο, 272. αἴης, α, 75. φίλης, α, 203. γαίης, κ, 49. ἡδὺ γλυκίον, ι, 34. πατρὶς ἄρουρα, α, 407. κ, 29. υ, 193.
πατροκασίγνητον, ζ, 330. πατροκασιγνήτῃ, ν, 342.
Πατροκλοῖο Μενοιτιάδαο ϑανόντος, ω, 77. Πάτροκλον, ω, 79. Πάτροκλος. ϑιόφιν μάστιν ἀπείλαπτος, γ, 110.
πατροφονῆα, α, 299. γ, 197. 307.
* πατροφόνος, ι, 461.
πατρωΐῃ σὺ γαίῃ. ν, 188. 251. πατρωΐα, β, 22. πατρωίοις, α, 187. πατρωΐον, α, 387. πατρωΐος, α, 175.
Πατρωνυμικὰ καὶ ὁπὸ μητέρων λήγοντ), δ, 348. ρ, 134.
Patronis-Muſarum, locus perpendendus, τ, 325.
παυσίμεναι, κ, 22. παυσέθων, ζ, 169.
παύομαι, δ, 103.
παῦροι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πίλον), β, 276.
παυρότεροι, ξ, 17.
Παυσανίας, β, 300. *Schol.* δ, 12. ε, 268. λ, 458.
παύσωσι, π, 478. ω, 383. παύσασθαι, β, 198. * παῦσαι χόλον, ι, 459.
Πάφον, ϑ, 363. IV, 59.
παχείῃ, ζ, 128. σ, 56. τ, 448. υ, 299. φ, 6. χ, 326. παχέος, κ, 439. λ, 230.
πάχηται ἐ μαίζονα δίσκον, θ, 187. πάχητο δ' ἦν, ἠΰτε κίων, ψ, 191.
πάχυη, ξ, 476.
πάχος τόσσον, μῆχος τόσσον, ι, 324.
παχὺν, ι, 372. παχὺς, χ, 18.
πεδάα, δ, 380. 469.
πεδάασκον, ψ, 353.
πέδησε, σ, 154. καζὶ, λ, 291.
πεδὶ' ἀνθεμόεντα, III, 96.
πέδιλα, *pedulla*, ξ, 23.
πέδιλα, ἀμβρόσια, καλὰ, χρύσεια, α, 96. β, 4. δ, 309. ε, 44.
πεδίοιο, ϑ, 122. ἀνάσσεις εὐρέος, δ, 602. ἱππηδόσιοι, III, 488. πεδίον, γ, 485. Ἠλύσιον, δ, 563. πυρηφόρον, γ, 495. πεδίονδ', γ, 421.
πεδόθεν φίλοι εἰσὶν μοῦνοι κλέπτοι πυ, ν, 295.
πέδονδε, λ, 597.
πεζοὶ, ζ, 319. ω, 70. πεζοὶ, α, 173. πεζὸς, γ, 324. πεζῶν, ξ, 67.
πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέων, α, 43. πείθ' ἑταίρῳ, υ, 45. πείθεσθε, II, 486.
πείκεϊ, σ, 315.
πείρη σ' ὅππη δῆμον ἐσέρχε), ο, 406.
πειρήμεναι, υ, 137.
πείρα, pro πείρασι, δ, 545.
πειρήζειν, π, 319. ψ, 114. περήζων, ι, 281.
πείραθ', λ, 13.
Πειραὶ, ρ, 78. Πείραι Κλυτίδη, ο, 539. Πείραιον, ο, 538. ρ, 55. υ, 372. Πειραῖος, ρ, 74. δυσκλυτὸς, ο, 543. ρ, 71.
πεῖρά τ' ὀβελοῖσιν, τ, 422.
πείρας οἴζυος μίγα ἀμφιγυήεν, ε, 289.
πεῖραρ, vid. πείρας.
πείρασι γαίης, ι, 284. IV, 228.
πείρατα τέχνης, ὅτλα χαλκήϊα, γ, 433. γαίης, δ, 563. πάλιν λύουϑ', II, 129.
πεῖρε κάλωδον, β, 434.
περηθήμεν, π, 305. περηθῆναι, ω, 239. περηθήμεναι, θ, 213.
περήνειαν, χ, 175, 192. περήνας, III, 48.
πέρησιν, ϑ, 145. 149. περήσαιϑ', δ, 119.
περήπεζεν, φ, 124. 149. χ, 237.
Περιβόητος, φ, 298. μεγαθύμου, φ, 296. Περίβοιον, λ, 630.
περίειμι, ο, 131.
περίεργος, κ, 124. πέρεον, ϑ, 183. ν, 91. 264.
περῶν). III, 560.
Περσεφόνειαν Πολυκτερείδαο ἄνακτος, σ, 298. Περσεφόνεια, χ, 268. Πολυκτερείδης, χ, 243.
πέσσε πονηθῆναι, ζ, 124.
πέσσειν, ξ, 123. πέσσεις, ξ, 363. πέσσεσϑε, γ, 146.
ἐν πέσσῃ κραδίῃ μένος πτολιπόρθιον, υ, 23.
Πεσσηνορίδαο, α, 429. β, 347. ν, 148.
Πεσσήνορ, κῆρυξ. πεπνυμένα μήδεα εἰδὼς, β, 38.
Πεσσίρατον ἐϋμμελίην, ὄρχαμον ἀνδρῶν, γ, 400.
πεῖσμα, ν, 77. χ, 465. εὐπρῆρες, κ, 167. πείσματ' ἔκοψα. νεὼς λύε

ἀπὸ, κ, 127. πείσμασι, ζ, 269. κ, 96. πείσματος, ι, 136.
πείσομαι, β, 134.
πελάαν, VI, 44.
πελάγει, γ, 91. πελάσασιν ἁλὸς, ε, 335. II, 73. XXII, 15. πέλαγος, γ, 174. ε, 330. μέγα μετρήσωμεν, γ, 171. μέγα τόξον, γ, 321.
πέλασον, υ, 254. μ, 448. χ, 193. II, 504. πελάσσης, λ, 105.
Πελασγοὶ δῖοι, τ, 177.
πέλεθρα, λ, 576.
πέλει, δ, 565. ε, 186. θ, 124. 169. 209. χ, 405.
πέλεια, χ, 468. τρήρωνες τρυφὴν Διὶ φέρουσι, μ, 63. πέλειαι, ο, 526. τρήρωνα, υ, 243.
πελίκεια, τ, 573. φ, 120. 260. πελέκεων, τ, 578. φ, 76. 421.
πελέκησεν, ε, 244.
πέλεκυν ἄρμενον· τὸ παλάμηφι μέγαν, ε, 234. μέγαν, ἠὲ σκέπαρνον, ι, 391. ὀξὺν ἔχων· τὸ χειρὶ, γ, 443. πέλεκυς, γ, 449.
πελέμιξεν, φ, 125.
πέλεται, ω, 393. ζ, 108. ο, 407. XXXIX, 2.
Πελίην, λ, 253. Πελίης, πολύρρηνος, λ, 255.
πέλοιτο, σ, 224. πέλονται, β, 276. ε, 79. ϑ, 160. 299. πέλονθ', ξ, 20.
Πελοπόννησον, II, 250. 290. 419. 430. 432.
πέλωρ, ι, 428. II, 374. δεινὸν, μέγα, II, 401. κακὸς, χ. κακὸν, μ, 87.
πέλωρα, III, 225. 342. αἰνὰ, κ, 219. πέλωρον, ι, 257. πελώρῳ, κ, 168.
πελώρια, γ, 290. πελώριον, ι, 190. πελώριον, ι, 187.
πεμπάσσεται, δ, 412.
πέμπεν, δ, ς. 8. πέμπουσιν, δ, 560. ε, 17. 142.
πεμπαῖοι, ξ, 257. πέμπτης, ι, 335. πέμπτῳ, ε, 263.
πεμπώβολα, γ, 460.
πέμψαντες, α, 38. πέμψω, α, 93.
πένεσθ', γ, 428.
πένθεϊ λυγρῷ, β, 70.
πενθερὸς, ϑ, 582.
πενθήμεναι, σ, 173. τ, 120.
πένθος ἄλαστον, α, 342. ω, 422. ἀμύητον, τ, 512. μέγα, λ, 194. συναρὸν, κ, 376. χαλεπὸν, ζ, 169.
πενίη, ξ, 157.
πενιχρῶ, γ, 348.
πένονθ', β, 322. δ, 624. κ, 348. ω, 411.
πενταέτης, γ, 115.
πενταέτηρον, ξ, 419. τ, 420.
*πεντήκοντ', Fragment. 232. 233.
*πεντήκοντα, Fragment. 233. δύω, ἓ πεντήκοντα, βύπτη, ϑ, 35.
πεντηκόσια, γ, 7.
πενταμοιρία, ν, 394.
πεπαυμένοι, χ, 184. πεπαλάχϑαι, ι, 331.
Πεπάρηθον, ἀγχιάλην, II, 32.
πεπαρμένα, III, 121. πέπαρθε, II, 92.
πεπείρανται, μ, 37.
πεπείρηται, γ, 23.
πέπληο, φρένας, II, 275.
πεπλήγατο, ν, 198.
πέπληγον, ϑ, 264.
πεπληγυῖα, κ, 238. 319. π, 456.
πεπληγόνα, μ, 108.
πέπλοι εὐῦνητοι, λεπτοὶ, η, 96. παμποίκιλοι, ο, 105. πέπλον, ο, 124. μέγαν ἠϊκανάν, σ, 291. φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς, IV, 86.
πέπλους, ξ, 38.
Peplum *Minervæ*, I, 181.
πεπυμένα, β, 28. πεπυμένον, α, 361. πεπυμένον, α, 213. πέπυσο, ψ, 210.
πεπύκασ' οἷσι, κ, 495.
πεποίηται, η, 342.
πέποιθα, π, 71. φ, 132. πεποιθὼς, ζ, 130.
πεποίθασι, ϑ, 434. ϑ, 181.
πέπον, ι, 447. χ, 233. III, 282.
πέπονθας, ν, 6.
πέπονθε, κ, 465. ψ, 53.
πέπτωκεν, ζ, 45.
πεπτεώτες, χ, 384.
πεπτηὼς, ξ, 354. χ, 362. πεπτηῶτας, χ, 384. πεπτηῶτες, ξ, 474.
πεπυκασμένον, χ, 484.
πέπυσμαι, λ, 504. πέπυσαι, λ, 493. πέπυσαι, β, 411. ρ, 510.
περάαν, ε, 174. παραάασε, ε, 480. τ, 442. *περᾶν, III, 133.
περαιωθήτης, ω, 436.
πέρασαν, ο, 427. περάσῃσι, ξ, 297. περάσητε, ο, 452.
περάτῃ, ψ, 243.
περῆσαι, λ, 157.
περθόμενον, X, 3.
Πέρκαλα, XVIII, 46.
Περσεφόνεια novit *Homerus*, τ, 457.
περιβάλλει, ο, 17. περιβαλόμενος, χ, 148.
Περιβοία, γυναικῶν εἶδος ἀείσῃ, ὁπλοβόλῳ ϑυγατρὸς μεγαλήτορος Εὐρυμέδοντος, ψ, 57.
περιγνόμεϑ', ϑ, 102. 252.
περιγνάμπτειν Μάλειαν, ι, 80.
περίδρομος, ξ, 7.
περιδύσεται, ἐμοῦ τε αὐτῆς, ψ, 78.
περιζωμένας, III, 492.
Perizonius, *Jacobus*, ad *Ælian*, π, 138. ω, 313. I, 51.
περιηδὲς, ρ, 317.
περικαλλέος, ω, 425.
περικάλλεϊ, γ, 219. ξ, 527.
περικήλα, ε, 240. σ, 308.
Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον, λ, 285.
περικλύσῃς, II, 181.
περικλυτὸς, α, 325.
περικτίονας, β, 65.
περικτίτου, λ, 287.
περιμαιμώωσι, μ, 95.
περίμετρον, β, 95. τ, 140. ω, 129.
Περιμήδης, λ, 23. μ, 195.
περιμήκεα, ι, 487. μ, 443. περίμηκες, ν, 183.
περιμήκετον, ζ, 103.
περιπηχανόωντας, η, 200. περιπηχανόωντο, ξ, 340.
περιπεπίθοι, β, 66. ϑ, 551.
περίσχεϑε, μ, 79.
περίσσ' ἰδέειν, γ, 244.
περιπλιχϑείς, ξ, 313.
περιπληὴς, ο, 404.
περιπλομένου, λ, 247. περιπλομένων, α, 16.
περίρρυτα, ι, 388.
περίρρηδες, χ, 84.
περίρρυτος, τ, 173.
περιστενάχουσι, χ, 368.
περισκέπτῳ, α, 426. κ, 211. 253. ξ, 6.
περίστασιν, π, 4. περιστάσῃσι, π, 10. περιστάντες, κ, 215.
περιστείνετο, VI, 4.
περισχεδὴν, λ, 242. περισχεῖν, υ, 50.
περισχίλλουσι, ω, 292.
περίσχισις, ϑ, 277.
περισχομένη αὐλῇ δῶμα κιόντες, κ, 10.
περισχίνει, XVII, 21.
περισχίσῃ, ε, 303.
περισχήσαντο, μ, 356.
περισχομένη, ψ, 146.
περίσχομεν, III, 409. περισχίψας, ϑ, 189.
περιχόμεϑ', ι, 199.
περιφραδέως, λ, 401. περιφραδέες, ω, 112.
περιφραδέως, λ, 294. ξ, 294. II, 350.
περιχύσῃσι, ξ, 477.

περιτρόπιος, ι, 465.
περιφανόωντο, ε, 476.
περιφραδὲς, ψ, 73. III, 461. περιφραδέως, ξ, 431.
περιφραζόμενος, α, 76.
περίφρων, σ, 284. περίφρων, ω, 329.
περιφῦναι, ω, 235. περιφὺς, π, 21. ω, 319. περιφῦσ', τ, 416.
περιχύσας, γ, 384. περιχεῦαι, ψ, 162. περιχεύων, γ, 437. περιχύθη, ζ, 232. ψ. 159. περιχυθὲν, γ, 426.
περίωπὴν, κ, 146.
περιώσια, XVIII, 41. περιώσιον, π, 203.
πεφόνᾱσι, σ, 292. πεφόνη, τ, 226. πεφόνῑλο φαεινὴν, τ, 256.
πεφόωσι, ζ, 272. ι, 129. ἐφ', δ, 709. πεφόωσιν, ἐπὶ, ε, 176.
Περῤῥαιβὸς, II, 218.
πέρσαντες, ε, 107. ξ, 241.
Περσεὺς, γ, 414. 444.
Περσεφόνεια, κ, 494. λ, 216. ἀγαυὴ, λ, 212. 225. 634. ἀγνὴ, λ, 385. κύρῑλα περικαλέα, XII, 2. ἐπαινῇ, Περσεφονείῃ, κ, 534. λ, 47. Περσεφονείης, κ, 509. ἐπαινῆς, κ, 491. 564.
Πέρσης ὃν μητρὸς, κ, 139.
πέσε, ε, 315. πέσῃσιν, ϑ, 524. χ, 254. πεσόντος, ξ, 475. πεσὼν', ο, 478. πεσὼν, σ, 396.
πέσσει, η, 119.
πεσσοῖσι, ubi de *Talorum* lusu, ω, 107.
πεδίλοισι κυκλοῖσιν, τ, 520.
πεπάσασθαι, α, 130. ε, 374. ἀνὰ, κ, 506.
Petavius, Dionysius, υ, 66.
πετηλῶν, ν, 87. πετηνοῖς ἠερίοις, I, 27.
πέτρῃ, β, 147. γ, 484. 494. πέτρῃ, ε, 49.
πέτρας ἐπηετανὰς, μ, 59. ἁλίβατοι, ν, 196.
πετραίην, μ, 231.
πέτρης, μ, 255. 260. ἐπηρεφὲς, κ, 131. μετάλλας, μ, 71. πλατυκλῆς, ψ. 327.
πέτρῳσι, *Fragment.* 52.
Petronii Satyricon, υ, 18.
πεύθεαι, ι, 88. κ, 100. πευθέσθω, π, 134. πεύθεσθ', π, 411. πευθοίατ', α, 157. δ, 70. ε, 592. πεύθομαι, γ, 187.
πεύκη, XLIII, 1.
πεύκεται, β, 256. πευκάλιμον, α, 94.
πέφανται, II, 428.
πέφαται, χ, 54.
* πεφευγμένος, α, 18. * πεφυγμένον, ι, 455. IV, 34.
πεφυζήκῃς, α, 12.
πεφήσεαι, χ, 217.
πεφιδέμεν, ι, 277.
πέφνῃ, λ, 134.
πέφραδε, α, 273.
πεφραδέειν, τ, 477. πεφραδέμεν, μ, 49.
πεφύασιν, η, 128. ι, 141.
πεφυγμένη, ε, 103. σ, 172. τ, 596. πεφυγμένον, ι, 397.
πεφυῶτας, ε, 477.
πηγὰς, ζ, 124. IV, 99.
πηγυλὶς, ξ, 476.
πηγῷ νύμφαι, ε, 388. ψ, 235.
πηγῶν ἱερῶν, II, 263.
πηδάλιον, γ, 281. ε, 255. 315. πηδαλίοισιν, II, 418. πηδαλίῳ, ε, 270.
πήδησαν, VI, 52.
πηδῷ ἀναῤῥιπτεῖν ἅλα, η, 328. ν, 78.
πηκτὸν ἄεργον, ν, 32.
Πηλείωνος δ' ὑὸς, ἐρεμνὸν Ἀστεροπαῖον, *Fragm.* β, 849.
Πηλείδεω, ϑ, 75.
Πηλείωνα, λ, 469. 550. ω, 18.
Πηλείωνι, ε, 310.
Πηλέος, λ, 477. ω, 36. Πηλῆος, λ, 493. 504.
Πηληϊάδαο, λ, 556. Πηληϊάδεω, λ, 466. ω, 15.
πήληκα, α, 256.
Πήλιον εἰνοσίφυλλον, λ, 315.
Πηλοβάτῃ, I, 238. Πηλοβάτης, I, 234.
πηλῷ ἀρήκα ῥίψειν ἐπ' αὐτὸν, I, 234.
πῆμα, γ, 152. ἀλφοινὸν, II, 304. κακὸν, ε, 179. μοῖρα, β, 163.
πημανέει, II, 262.
* πημαίνῃσι, *Fragm.* 231. πημάνῃ, ξ, 255. πημανθῆναι, ϑ, 563.
πήμασι, α, 49. 190. ε, 33. η, 152. πήμασιν, ϑ, 81.
Πηνελόπεια, α, 223. κύρῑε Ἰκαρίοιο Πηνελόπεια, α, 329. ἐχέφρων, δ, 111. πολύδωρος, ω, 293. ἀλίφρων, α, 48. *Fragment.* 93. Πηνελόπειαν ἀδμηθείσην, χρόσεον παύσειε κλαυθμοῖο, δ, 800. Ὀδυσῆος παρέκοιτιν, φ, 158.
Penelopæ & ejusdem Telæ, *Allegoria*, β, 105.
πῆξαι, ε, 163. πῆξε, χ, 83.
πηὸς, ϑ, 581. πηὸς, ψ, 120.
πήχεϊ, ε, 411. 466. ἀσκέα, πυκνὰ ῥωγαλέην, ν, 437. ρ, 197. σ, 107. πήχεις ἀσκαλίης, ε, 357.
Πηρῶ, ἰφθίμῳ, ϑαῦμα βροτοῖσι, λ, 286.
πήχεα, ε, 38. ω, 346. II, 117. λευκὼ, ψ, 240. πήχεϊ, φ, 419.
πηῶν, κ, 441.
πῖαρ, ι, 135. II, 60. IV, 30.
Pigres, Artemisia frater, Tract. de *Batrachom.* §. V, fol. 3. *Margites*, Argument.
πὶς οἶνον, ι, 347. πίειν, λ, 231. 583. 584.
πίζει, δ, 287. πίζειν, δ, 419. μ, 164.
πίζων, μ, 174. 196.
πίειν, pro πιέειν, λ, 231. πιῦ, ϑ, 70. κ, 386.
πίειρα, τ, 173. πίειραν, β, 328. ψ, 311.
πίμπλη, *Priori* brevi, ο, 377. *Priori* longâ, π, 143.
πίνε, δ, 511. λ, 97. 152. 389.
Πιερίηθεν, III, 85. Πιερίην, ε, 50. Πιερίης, II, 216. III, 70. 191.
Pierii Hieroglyph μ, 329. XVIII, 1.
πιεσθεὶς, ϑ, 336.
πίθηται, α, 279. πίθωσι, λ, 344. ω, 460.
πίθων ἀφύσσεϑ' οἶνον, ψ, 305.
πικρὴν, ε, 323. πικρόγαμοι, α, 266. δ, 346. ρ, 137.
πίμπλαντ', δ, 662.
πίνεσθ', κ, 248. υ, 349.
πίνακας, α, 141. δ, 57. μ, 67. π, 49.
Pindari Fragmentum insigne emendatum, κ, 3. aliud *Fragmentum*, κ, 240. *Pindarus* laudatur, τ, 338. 457. φ, 303. XVIII, 47. *Pindari* Editores *Oxonienses* laudantur, *ibidem*; & χ, 24.
πῖνε, ε, 94. ζ, 249. η, 177. ξ, 109. 168. ο, 390. π, 141. υ, 136. φ, 310.
πίνεμεν, β, 305. η, 220. * π, 136. σ, 3. φ, 69. πίνε, μ, 460. πίνετο, ι, 45.
πινυτὴ φρένας ἔχει, υ, 228. εἶδες καὶ πινυτὴν, υ, 71.
πινυτὸς, α, 229 πινυτῆς, δ, 211.
πόρδαλος *Priori* longâ, κ, 160.
πίονας, β, 56.
πιστέρη, II, 48.
* πίστιος ὃ καμὼν, XLVII, 19.

Πίσυ δινοδύνιτι, XVIII, 2.
Pisciculus Nicolaus, Urinator *Siculus*, μ, 235.
πισσὸ, λ, 455. ω, 482.
πισσῶδες, III, 533. πισσώδηεν, ο, 435. πισσώδητον, φ, 218.
πίσυνος, σ, 139.
πίσυρες, ε, 70. π, 247.
πίτνας εἰς ἐμὸν χεῖρας, λ, 391.
Pittaci Dictum, ο, 69. Molæ, υ, 106.
πίτυσιν μακρῇσιν, I, 186.
πιφαύσκειν, III, 537. πιφαυσκέμεν, λ, 441. πιφαύσκομαι, β, 44. ο, 517. φ, 305. ψ, 262. πιφαυσκόμενος, β, 162. ν, 37. * II, 444. πιφαύσκων, μ, 165. χ, 131. 247.
πίω, λ, 95. πιὼν, κ, 326.
πλαζομένῃς, μ, 61. ψ, 327. πλαζομένῃ, φ, 363.
πλαγκτοσύνης, ο, 342.
πλάγξ' ἀπὸ Σικανίης, ω, 306.
πλάγχομαι, ρ, 311.
πλαζχθέντα, ξ, 278. πλάζχθη, α, 2.
πλάζε, β, 396. πλάζει, α, 75. πλάζετο, ε, 389.
* πλακόεις, I, 36.
πλανήσας, I, 95.
πλανοδίας, III, 75.
πλατὺ αἰγῶν αἰπόλια, ξ, 101. * πλατίας, I, 161.
Plato, β, 135. ο, 245. τ, 178. ἐν Φαίδρῳ, μ, 63. *Schol.* Arguitur, II, 545. ejus Epigr. XVIII, 3.
πλατύνατε, I, 287.
Plautus emendatur, ε, 125. *Homerum* exprimit, π, 35.
πλέεν, ε, 278.
πλέειν, ο, 34.
πλείη, ο, 445. υ, 355. πλεῖοι, μ, 92. πλεῖος, δ, 319.
πλεῖον, Φ, 475.
πλείονα, μ, 188. πλείονες, σ, 246.
πλειόντες, π, 368.
πλείοσι, μ, 196. πλείοσιν, τ, 168.
πλειστήρη σὺν χειρὶ, λ, 358.
πλείστῃ ἠμείσεαν, ω, 463.
πλεῖστα, δ, 127.
πλεκτὴν, χ, 175. 192. πλεκτοῖς, ι, 247.
πλεξαύμενος, κ, 168.
πλέονες, β, 277. πλεόνεσσι, β, 251.
πλέυσα, μ, 70.
* πλευραὶ, ρ, 232.
πλεύσεσθ', μ, 25.
πλέων, *Participium*, α, 183. δ, 474.
πλησαῦσα, μ, 416. ξ, 306. πλησαύσῃ, φ, 50.
πλησίον ἀδαήμων, ρ, 283. πλησῖσι, σ, 54. πλησῖσιν, ν, 82. ἀνελίησιν, δ, 244.
πλῆθ', II, 452.
πλήθει, XXXI, 11.
πλήθουσας, λ, 418.
πληθύϊ, δημοσιαίῃ μῆνον ἐόντα, π, 105. πληθὺν, λ, 513. I, 168.
πλήθων τραπίζας, ι, 8. πολλοὶ, XXXVI, 4.
Πληϊάδων, ε, 272.
πλήκτρῳ χρυσέῳ, II, 185. πλήκτρῳ, III, 53. 498.
πλημμυρὶς, ι, 486.
πλῆντο, Φ, 57.
πλῆξε, κ, 162. πλήξας, υ, 17. χ, 20. I, 225.
πλησαίατο, τ, 198. πλησάμενοι, ξ, 87. πλήσασα, ε, 93. πλῆσεν, δ, 705. τ, 472.
πλησίσιον, λ, 7. μ, 149.
πλῆτο, ξ, 267. ϲὺν, μ, 417. ξ, 307.
Plinius, δ, 72. 405. 477. 499. ε, 272. 283. ζ, 162. Φ, 249. ι, 208. κ, 305. ξ, 31. ρ, 291. σ, 195. τ, 457. χ, 481.
πλίσσονται, ζ, 318.
πλοκάμων, XXIII, 3. I, 26. 163.
πλόον δολιχὸν, γ, 169. πλόος, *Fragm.* 152.
Pluralis Numerus cum *Duali* sæpe jungitur, λ, 210. II, 487. III, 500. XLVIII, 15.
Plutarchus, δ, 563. de Puero *Corinthio*, *Homerum* recitante, ε, 306. *Homero* Versum restituit, ζ, 9. cur ὑγρὸν ἔλαιον, ζ, 79. σ, 280. υ, 23. φ, 397. emendatur, ex *Homero*, φ, 397.
πλοῦτος, ω, 485. XXIX, 12. XLVIII, 3. πλουτῷ, ξ, 206. XLVIII. 4. ὁ Πλοῦτος, *Dramatis*, ἐν Ἰασίωνος, ε, 125.
* πλοχμοὶ βοτρυόεντες ἐπῤῥώσαντο, *Fragment.* 207.
πλῦναι, ζ, 93. πλυνέουσα ζ, 59. πλυνέουσιν, ζ, 31.
πλυνοὶ, ζ, 40. ἐπηετανοὶ, ζ, 86.
πλυνόσῃ, ο, 419.
πλώοισιν ἐλαφρῶς, ε, 240. πλώουσιν, XXI, 7.
πλωτῇ νηΐ σῷ, κ, 3.
πνέῃ, ε, 469.
πνείοντες, δ, 361. χ, 203. πνείουσιν, δ, 446.
πνίξαντες, I, 157.
πνοιὰς, δ, 839. πνοιῇ. δ, 402. πνοιῇς, α, 98.
πόδα, τ, 468.
ποδαπὸν ἔπλευσας, τ, 504. ποδῶν, τ, 343.

ποδὶ θείῳ, ι, 43. ποδὸς τάπητος, *Fragm.* 171.
ποθὲις, ι, 453. ποθέοντες, π, 287.
ποθῆσι, I, 39.
ποθήσει, β, 375. δ, 748.
ποθῆσαι, τ, 136.
ποθὴ, Φ, 414. κ, 505. ο, 513. 545. πεθὼ, β, 126.
ποθήμεθαι, μ, 110.
πόθος, δ, 596. ὑγρὸς, XVIII, 33.
Ποιμένιον, ἀγλαὸν ὄρος, Φιλοκτήτεω, γ, 190.
ποιεῖτ', β, 126.
ποίη, σ, 369. ποίῃ, π, 222. σ, 367.
ποιήεντα, δ, 337.
ποίην, III, 232. ἄκεσμα, XVIII, 26. ἐριθηλέα, III, 27.
ποιῆσαι, α, 250. ποιήσειεν, α, 387.
Poetica Certamina *Homeri* tempore in usu, V, 19.
ποιητῆσι, ν, 306.
ποικίλμασιν, ε, 107.
ποικιλομήτεω, γ, 163.
ποικίλον, α, 132.
ποιμαίνεσκεν, ι, 188.
ποιμένα λαῶν, δ, 532. ποιμένα ποιμὴν ἠπεύη, κ, 82.
ποίμνησιν, ι, 122.
ποινὴν, ψ, 312.
ποιπνύσαι, υ, 149.
πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ, ζ, 284. χ, 204. II, 392. πολέεσσιν, ε, 54.
πολεμηίῃ, μ, 116. χ, 2. XXVII, 5.
πολεμίζομεν, ν, 315. ξ, 240. ο, 153. πολέμιζον, γ, 86.
πολεμιοῖαι, ω, 498.
πολέμιος, πολυδίκης, λ, 313.
πολεμόκλονον ἔργον Ἄρηος, I, 4. Παλλάδος, I, 267.
πόλεμον, α, 12. 138. πολεμόνδε, λ, 447. φ, 39.
πολεύειν, κατὰ ἄστυ, χ, 223.
πόλης, α, 185. ζ, 40. 263. π, 383. 395. ψ, 121. ω, 211. 307. πύργοι, στέφανος, XLVI, 1.
πολιαὶ, IV, 229. πολιὸν, δ, 580. ζ, 272.
πόλιας, 560. πόλεις, ο, 411. πολίεσσιν, φ, 252.
πολιοκροτάφοισι, XLV, 3.
πολιοστόε, VII, 2.
πολῖται, η, 131. ρ, 206.
Πολίτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν, κ, 224.
Politianus, *Angel.* α, 326. ι, 3. λ, 426.
Πολίχνης, *Fragm.* Iliad. β, 557.
πολίων, ω, 417.
πολιῶν, III, 223.
Pollux, κ, 217. Not. *Schol.*

πολυαΐκος, λ, 313.
πολύαιν', μ, 184.
Polyænus, Stratagemat. i, 406.
πολυανθέος, ξ, 353. XVIII, 17.
*πολυανθέσιν, XXIX, 14.
πολυαρήτης, ζ, 280. τ, 404.
πολυβενθέος, δ, 406. κ, 125. π, 324. 352.
Πολύβοιο, & Πόλυβος, Αἰγύπτιος βασιλεὺς, Ἀλκάνδρης ἀνὴρ, δ, 126. δαΐφρονος, ο, 518. Πόλυβος δαΐφρων, θ, 373. χ, 243. Πολύβῳ, α, 399. π, 345. 434. σ, 348. υ, 359. φ, 320.
πολύβωλος, π, 282.
Πολύγνωτος, υ, 66.
πολυδαίδαλον, ζ, 15. πολυδαίδαλος, ν, 11.
πολυδακρύτοιο, τ, 213. φ, 57.
Πολύδαμνα, Αἰγυπτίη, Θῶνος παρακοίτις, δ, 228.
πολυδένδρεον, δ, 737. ψ, 139. 359.
πολυδίψιον, ε, 33. 338. η, 264.
Πολυδεύκεϊ, XVI, 1. Πολυδεύκεα, ἀμφάμητον, XXXII, 3. πὺξ ἀγαθὸν, λ, 299.
πολυδίψιον Ἄργος, *Fragment.* 163.
πολύδωρος ἄλοχος, ω, 293.
πολυήρατον, ο, 365. ψ, 354. III, 186.
πολυηχέα φωνὴν, τ, 521.
πολυθαρσὴς σὺν ἴσῃ μένος, ν, 387.
Πολυθριαΐδη, χ, 287.
πολύθυτος, ρ, 296.
πολυϊδρείῃσι νόοιο, ψ, 77. νόῳ πολυϊδρείῃσιν, β, 346.
πολύϊδρις, ο, 458.
πολυΐχθυον, II, 417.
πολύκαρπος ἀλωὴ ἐρρίζωται, η, 122. πολυκάρπῳ ἀλωῇ, ω, 220.
Πολυκαὶη καλὴ, γ, 464.
πολυκερδίαι νωμῶν σὺν φρεσὶ νόον, ν, 255.
πολυκερδίῃσιν, ω, 166.
πολυκηδὲ', ι, 37. πολυκηδέα, ψ, 351.
πολυκλαύτῳ, XXXVI, 5.
Πολυκλείος ὑὸς Ἀμυθάονος, *Fragm.* Iliad. β, 856.
πολυκλῆϊδι, Ϟ, 161. υ, 382. ψ, 324.
πολυκλήρων, ξ, 211.
πολυκλύστῳ σὺν πόντῳ, δ, 354. ζ, *9. 204. τ, 277.
πολύκμητον, ξ, 324. πολυκμήτῳ, δ, 718.
πολύκροτον, XVIII, 37.
Πολυκτορίδαο, σ, 298. Πολυκτορίδης, χ, 243.
Πολύκτωρ, ρ, 207.
πολυλήϊον, III, 171.
πολυμίξιστι, II, 347. πολύμιστον δ' σ' ἰκάνω, ε, 445.
πολυμήλῳ, III, 2. XVII, 2.
πολύμηλος, β, 173.
πολυμηχανίην, ψ, 321.
πολυμήχανον, III, 319. πολυμήχανος, α, 205.
πολυμοιρίδιον, δ, 770. πολυμοιρίδιον, ξ, 64. ψ, 149.
πολύμυθον, β, 200.
Πολυνίκη Τισαμενίδαο, θ, 114.
πολυπαίπαλοι, ο, 480.
πολυπειρίαι, ψ, 15.
πολυπειρὴς, ξ, 386.
Πολυπημονίδαο, α, 304.
πολυπήμων, III, 37.
πολυπίδακα, XVIII, 30. πολυπιδάκη, IV, 54.
πολύπικρος κὴ αἰνὴ, π, 255.
πολυπλάγκτοισιν, ρ, 425.
πολυπλάγκτους ἀνθρώπους θεοὶ δυόσσι, υ, 195. πολυπλάγκτῳ ἔοικεν, ρ, 511.
πολυπρησμοσύνῃ σοὶ δ' μέλλοντος damnatur, δ, 492.
πολυπλύχῳ, XLIII, 2.
πολύπυργον, II, 242.
πολύπυργος, ζ, 335. τ, 292.
πολύρρηνος Πελίης καὶς, λ, 256.
πολυσάφυλ', XXV, 11.
πολύστονος, τ, 118.
πολύτλας, ε, 171. 354.
πολυτλήμων, σ, 318.
πολύτλητοι, λ, 38.
πολυτρήτοισι ταπήτοισι, α, 111. χ, 439. 453.
πολύτροπι, III, 438. πολύτροπον, α, 1. III, 13. πολύτροπος, κ, 330.
πολύϋμνον, XXV, 7.
πολυφάρμακε, XLVII, 15. πολυφαρμάκῳ, κ, 276.
Πολυφειδέα, ο, 249. μάντιν ὑπέρφιαλον, βροτῶν ὄχ' ἄριστον, ο, 252.
Πολύφημ', ι, 403. Ποφόφημον αἰνῶς, α, 70. Πολύφημος, κρατερὸς, ι, 407. 446.
πολύφημον ἀγορὴν, β, 150. πολύφημος, ἀοιδὸς, χ, 376.
πολυφλοίσβοιο, ν, 85. 220.
πολυφόρβῃ, II, 365.
πολύφρονα, ξ, 424. 464. υ, 239. φ, 204. πολύφρονος, Ϟ, 297. 327.
Πολύφωτον *ἄνακτα, I, 209. δάπλυμένον, I, 211.
πολύχαλκον, γ, 2 πολυχάλκῳ, ο, 424.
*πολυχρύσιον, III, 125.
πολυχρύσοιο, γ, 305. πολυχρύσῳ, IV, 1. 9.
πολυώνυμος, II, 82.
πολυωπὸν δικλίδι ἐξέρυσσεν, χ, 386.
πόμπευον, ν, 422.
πομπὴ & φίλα δῶρα, θ, 545. πομπῇ, ε, 32. πομπῆσιν, XIV, 5.
πομπῆες, γ, 325. 376.
πομποὶ, XL, 4. ἀκάμαντες, θ, 566. ν, 174.
ποντίῃ, ε, 222. ποντίοιο, ε, 258. υ, 159. ποντόμβρ. III, 435.
ποντικὰ ἔργα, XLVII, 20.
πόντιον οἰδάνοιο, XXXII, 17. πόντος ἀμείρητος, χαλεπὸς, ψ, 249. πόντος ἀρχαλέης, II, 533.
Ποντεὺς, θ, 113.
πόντον, XXI, 3.
πόντιος, ε, 446. πόντον ἀπείρονα, δ, 510. ἀμφίλιγνον, XXXII, 8. ἀπόνατον, ε, 370. εὐρέα, ω, 118. ἠροειδέα, ε, 263. ἰοειδέα, λ, 106. ἰχθυόεντα, δ, 381. κυμαίνοντα, δ, 425. μεγακήτεα, γ, 158. οἰνοπα, α, 183.
Ποντόνοος, η, 179. Ποντόνοον, η, 182. θ, 65. ν, 53.
ποντοπορευέμεν ἐπ' ἀετρεκὲς χειρὸς ἐχοντα, ε, 277.
ποντοπόρῳ ναῦτῃ, XLII, 1. ποντοπόρον, μ, 69.
ποντοπόρους, λ, 11.
ποντόφιν, ω, 83.
πόντῳ εὐρεῖ, α, 197. ἠεροειδεῖ, γ, 293. ἰχθυόεντι, κ, 458. οἰνοπι, ε, 132. πολυκλύστῳ, δ, 354. ζ, *9. 204. τ, 277.
πόνων τῶ εἰδὼς, δ, 818.
πόροι, α, 32. 253. δ, 169. 333. 663.
πόρε, δ, 130. πόρεν, δ, 228. πόρεσιν, β, 186.
πορεύσῃ, I, 173.
πορθέων, ξ, 264. ρ, 433. πορθήσειν, I, 259. πορθήσει, III, 180.
πορθμὸς, υ, 187.
πορθμῷ, δ, 671. ο, 29.
*πόρεις ἄγραυλοι, κ, 410.
πορεῖζε, XLVII, 10.
πόρεν Ἀλφειοῖ, II, 423. ἀμαθόεντα Ἀλφειῷ, III, 398. πόρεν μ, 259.
πόρπας, IV, 164.
πόρσυνε, γ, 403. η, 347.
πορπορόφων, II, 21.
πόρφυρε, δ, 427. 572. κ, 309.
πορφύρεα, δ, 298. κ, 353. πορφύρεον, β, 428.
Porphyrius, de Antro Nympharum. ζ, 201.

ζ, 201. ν, 103. 372. ω, 12. *Prolegom.* 113. illius Ζητήματα Ὁμηρικὰ β, 315. ζ, 265. κ, 513. σ, 11. IV, 138. *Prolegom.* 83. ejusdem *Epigramma*, λ, 538.
πορφυρογέννητος, II, 121.
πορὼν, τ, 529.
ποσὶ φεύγειν, φῶτα ἰδέσθαι, ζ, 199.
ποσὶ κεφαλὴν πύξασθαι φάτο, λ, 429.
Ποσειδᾶον χαλκόχλ, γ, 55. Θ, 350. κυανοχαίτης, ι, 528. Ποσειδάων, ὦ, χαιήοχε, κυανοχαῖτα, μάκαρ, εὐμενὴς ἦτορ ἔχων, πλώσειν ἀγωγὴ, XXI, 6, 7. μεγαλοσθενὴς, ἐνοσίχθων, XL, 1. Ποσειδάων, ὁ, α, 77. χαιήοχος, α, 68. ἐνοσίχθων, α, 74. Ποσειδάωνα, Θ, 344. χαίης κινητῆρα καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης, θεὸν μέγαν, πάντων, XXI, 1, 2, 3. Ποσειδάωνι, γ, 43. Ποσειδάωνος, α, 20.
ποσὶ, Θ, 247. καρπαλίμοισι, ζ, 33. III, 225.
Ποσιδήϊον, ζ, 266. II, 230.
Posidonius, malè *Homerum Anacharsidæ* juniorem facit, ο, 403. *Aristarchi* Lector, ρ, 75.
πόσιν, ἄνδρα, α, 15. ἐσθλὸν, ὑμεναίοντα, δ, 714. φίλον, α, 363.
πόσιν, ποτὸν, α, 191.
ποσὶν, α, 131.
πόσιος, ἀνδρὸς, π, 75. ποτοῦ, α, 150.
ποσσὶν, α, 96. λιπαροῖσι, β, 4.
πόσσαν, ω, 287.
ποταμοὶ μεγάλοι, λ, 156. ῥέοντες, τ, 207. ποταμοῦ διϊπετέος, δ, 477. θεὰ, XXXIV. 4. καλλιρόοιο, ε, 441. ξανθῷ, XXXIII. 4. ποταμὸν, ζ, 59. ἀλιμυρήεντα, ε, 460. ὀνήεντα, ζ, 89. XX, 2. Ὠκεανὸν, λ, 638. ποταμόνδε, κ, 159. Ἐνιπῆϊ θείῳ, λ, 237. Αἰγύπτῳ ποταμῷ, ξ, 258. 427. ποταμῶν ἐλοεσσάων, κ, 515. ἱερῶν, κ, 351.
ποτέονται, ω, 7.
ποτῇ. χρ. ποτέω, ε, 337.
ποτητὸν, μ, 62.
ποτητὸς, σ, 406. ποτῆτος, δ, 788.
ποτιδέγμενοι, vid. ποτιδεγμένοι.
ποτιδέρκιον, ι, 234. 249.
ποτικέχλιται, ζ, 308.
ποτιπεπληυῖαι, ν, 98.
ποτιπνυστοίμεθα, β, 77.
ποτιφωνήεις γένοιο, ι, 456.
πότιμον ὄμικα, ἐπίπονοι, β, 250. ἀλλάεις πέλε πότμος, I, 50. πότνα, υ, 61.
πότνι', α, 14. πότνια, δ, 513. πότνιαν, IV. 24.
ποτνιάομαι, XXXVII, 6.
ποτὸν, α, 149. ποτὸν ἄμητον ἠδὲ, β, 341. ἠδὺ, ι, 354.
ποτύομαι, III, 555.
ποτφύει, malè à ψαυδκελικῷ capitur, α, 411.
πουλυδέτεραν, τ, 408. III, 514.
πουλὺν ἐφ' ὑγρὴν, δ, 709. ὄμιλον, ε, 67.
πουλύποδες, II, 77. πουλύποδες, ε, 432.
πρᾶγμα, vid. χρῆμα.
Πραμνείῳ οἰνήρῃ, κ, 235.
πραπίδεσσι, ἀλιγκιον πῖρ ἐπιφαύει, Θ, 547. ἰδυίῃσι, η, 92. III, 49.
πραπιαὶ κοσμηταὶ, η, 127. πραπὶς, ω, 246.
Πραστιᾶσι, I, 251.
*Πραστοφάγοι, I, 232. Πραστοφάγοι, I, 229.
πρέμνων, III, 238.
πρίπει, μοι, Θ, 172.
πρίσσα Κλυμένοιο θυγατρῶν, γ, 452.
πρίσσεσθαι πίτυκται θεῶν παρὰ πᾶσι βροτοῖσι, IV, 32.
πρισσηΐδα τιμὴν, XXVIII. 3.
πρίσσην, κατὰ κῦ ὡς γεγάασιν ἕκαστος, III, 430.
πρισσοίσην, XXIX, 2.
πρισσύπτων Θ' ἅμα εἵνεκα τιμήσειν ἰάλλειν χαλεπόν κεν εἴη, ν, 142.
πρηκτῆρες, Θ, 162.
πρηνὴς, II, 333. πρηνὴς, ε, 374. χ, 296. I, 204. 210.
πρῆξαι, β, 191. π, 88. πρήξαντε, γ, 60. πρήξει, τ, 324.
πρῆξιν, γ, 72. ι, 253. II, 397. 453.
πρῆξις ἥτις ἐγίνετο μυρομένοισι, κ, 202. 568. ἰδίη, ὑ δήμιος, γ, 82.
πρήσσησιν, γ, 476.
πρηὺ, VII, 10.
Πριάμοιο, ε, 106. λ, 420. ἄναχτος, γ, 107. Πριάμῳ, ξ, 241. φ, 230.
πρίατο, α, 340. ξ, 115. 452. ο, 482.
πρὶν ὄρη καταλιχθαι ὑ σὲ χρὴ, ο, 393.
πρισὸν ἐλέφαντος, σ, 195. τ, 564.
Προαναφώνησις, ἡ Προεικονικὴ ἀναφώνησις, β, 127. 367.
προβάλεσκε, ε, 331. προβάλοντο, γ, 445.
προβασίη πι, κεκμηλίαι τε, β, 79.
προβάτοισι, III, 568
προβοὰς, ρ, 27. προβ. βῶν ἧκα ποσὶ, III, 149. προβοᾶτα, ο, 554.
προβλῆτες, ε, 405. κ, 89. ν, 97.
προβλώσκειν, φ, 239. 385. προβλωσκήμεν, τ, 25.
προβόλῳ, μ, 251.
προγενίστερος, β, 29. ω, 159.
προγόνοι, ι, 221.
προδαιεὶς, δ, 396.
Prodici ἔρκος, ν, 288.
προδόμῳ, δ, 302. ξ, 5. ο, 5. 465. υ, 1. 143.
προείηκε, β, 147.
προὲ εἴπομεν, α, 37.
προειλὼν, ρ, 457.
προέμεν, κ, 155.
προεριέσαμεν, ν, 279.
προερύσαμεν, ε, 73.
προέσσαν, δ, 681.
προέηκα, μ, 205.
προθέεσκε, λ, 514.
προθύρῳσι εὐκόσμοισι, III, 384.
προθύρεσσι, α, 119 προθύρεσι, α, 103. προθύρεσσι, δ, 20.
προΐαλλε, ξ, 18. ο, 369.
προϊδὼν, δ, 396. ε, 393.
προΐεις, ν, 64. ω, 518. 521. προΐει, ω, 332.
προϊεῖσα, β, 92. ν, 381.
προΐξ, IV, 153.
προΐην, ι, 88. *κ, 100. μ, 9.
προΐησι, μ, 253.
προικὸς χαρίσασθαι ἕνα, ἀργαλέον, ν, 15. προικὸς γεύσεσθαι Ἀχαιῶν, ρ, 413.
προΐκτην, ρ, 352. προΐκτης, χαρσαλέος Θ' ἀναιδὴς, ρ, 449.
προκάδων ἀκόρητοι παρδάλιες, IV, 71.
προκαλέσασθαι, θ, 142. προκαλεύμεσθα, III, 241.
προκαλίζεο, σ, 20.
προκας, ἠδὲ λαγωὺς, ρ, 295.
προκείμενα, α, 148. δ, 67. 218. ε, 200. θ, 71. 484.
Proclus, λ, 133.
Procurator Academ. *Cantabrig. Joh. Davisius, Reginensis*, II, 296. Vid. *Cicero, Maximus Tyrius. Prolegom.* CXXIV. Not.
Procorum *Penelopæ* Numerus, π, 245. Vid. μνηστῆρες.
Προκλεῖν, λ, 320.
προλέλοιπεν, β, 279. προλιπεῖν, ν, 331. προλιπὼν, γ, 314.
προμάχοις, ω, 525. I, 203. προμάχοισι,

μάχοισι, σ, 378.
προμνησῖναι, λ, 232. προμνησῖνοι, φ, 230.
προμολὼν, δ, 22.
προμὼν, λ, 492.
προνοῆσαι, ε, 364.
πρόπαν ἦμαρ, ἐς ἠέλιον καταδύντα, ι, 161. 556.
Pronapius, XVIII, 1.
Proxenus, ξ, 327.
Propertius, λ, 234. 286, ξ, 199. VI, 53.
προπαπτήνας, I, 249. 251. προπατήνης ἔρεπτον, ι, 490. μ, 194.
προπεπτηῖῖ τύψας, χ, 98.
προπεχυλινδόμενον, ρ, 525.
προρέουσα, ε, 444.
προσάξας, χ, 337, 342, 265.
προσπάλειφεν, κ, 392.
προσπυδάτω, ο, 439.
προστέβαλεν ἀρούρας νέον Ἠέλιον, τ, 433.
προστέβη, ξ, 1.
προστεβήσαθ', φ, 5. 43. III, 99.
προστελλίσατο, υ, 385.
προστέπτατο, α, 178. 221. β, 39. γ, 13. 25. 229. &c.
προστῆκεν, ι, 305. III, 129.
προστέκλινε, φ, 138. 165.
προστέλεσθ', μ, 34.
προστεπίλεσθ', ν, 95.
προστέπλαζε, λ, 582.
προστέσχε, χ. προὐς ἔσχε, υ, 73.
προστιβαπόμεσθ', XLVIII, 1.
προστρῶν, α, 63. 156. 383. β, 384. &c.
προστφώνει, δ, 69.
προσήγαγε, ρ, 446.
προσηύδα, α, 122. 252. 336. &c.
προσίδωμ', ν, 155.
προσπόλῳ, π, 5.
προσπτελίῃ, φ, 35.
προσρέξαν, π, 29.
προσπελάσας, ι, 285.
προσπλύκατο, δ, 647. προσπλύξομαι, γ, 22.
προσφᾶσ', ψ, 106.
προσφυὲ', τ, 58. προσφὺς, μ, 433.
πρόσωπα, καλὰ, θ, 85. πρόσωπον, XLVII, 22. χαρίεν, XXX, 12. προσώπῳ ἰμερτῷ, IX, 2.
προτάμοιμι, σ, 374. προτάμωσι, ψ, 196.
προτιδύγμοι, β, 205. προτιδύγμενον, β, 186.
προτιδύρκεσθ', ρ, 518.
προτιθῆντο, α, 112.
προτμυθήσιος, λ, 142.
προτιόσιο, π, 31. ψ, 365. προτιόσεΐ', ε, 389. προτιόστο, ξ, 219.
προτόνοισιν, β, 425. ο, 290. προτόνῳ, μ, 409.
προτρέπῃ, λ, 18.
πρὸ πεμψα, ρ, 54.
πρὸ φαινε, ι, 145.
πρὸ χουσ', γ, 8.
προφερέσθω, θ, 129. προφερέστερος, φ, 134.
προφέρῃ, θ, 210. προφέρεσκεν, δ, 64.
πρόφρασ', ε, 161. πρόφρασσα, κ, 386.
πρόφρων, β, 230.
προφύγοιμι, χ, 325. προφυγὼν, λ, 106.
προφύλαχθε, II, 538.
πρόχοες, II, 241.
πρόχυ, ξ, 69.
προχοὰς, ε, 453.
προχόῳ, καλῇ, χρυσείῃ, α, 136. δ, 52. η, 172. κ, 368. ο, 135. ρ, 91.
προχυτῆσι πίτνῃσι, II, 383.
Πρυμνεὺς, θ, 112.
πρύμνῃ, ν, 84. πρύμνῃ, β, 417. *Adverbialiter*, μ, 411. * πρύμνης, ν, 75.
πρυμνήσι', β, 418. πρυμνήσια, ι, 178.
πρυμνὸν βάλε δεξιὸν ὄμον, ρ, 504.
πρυμνόπιδες, καλοὶ νῶτον, ρ, 463.
πρυλιγδούπῳ, II, 68.
* πρώϊα, I, 187.
πρωθῆβαι, θ, 263. πρωθήβῃ, II, 450. VI, 4. πρωθήβιον, α, 431.
πρώονες ἄκροι, II, 22. 144.
πρωΐης, μ, 230.
Proteas, Zeugmatites, λ, 14.
Πρωτεὺς ἰφθίμου θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος, δ, 365. Πρωτεὺς, θ, 113. ἀθάνατος, Αἰγύπτιος, δ, 385.
πρωτόπλοον ναῦν, θ, 35.
πρυμνοὺς, τοῖς Παλαιοῖς, ὄρνις, ρ, 541.
πτερὰ, β, 151. πτυκινὰ, ε, 53.
* πτέρνας σάλπι κλονέουσα, I, 112. Not.
πτέρνης, I, 37. 46.
* Πτεριοφάγοι, I, 222. βασιλῆα, I, 224.
πτερόεντα, α, 122. β, 269. 362. δ, 25. 77. &c.
πτερὸν, ἐπὶ νόημα, ὥστε, π, 36.
πτερύγεσσιν, β, 149. III, 541. ξανθῇσι, XXXII, 13. πτερύγων, XX, 1.
Πτολεμαῖος, ὁ πρῶτα Χρηματῶν, δ, 228. Ἀσκαλωνίτης, β, 106. Εὐεργέτης, ε, 72. *Hephaestion*, δ, 279. κ, 305. λ, 133. μ, 63. σ, 5. τ, 407. *Alexandrinus*, de *Utide* scripsit, ι, 366.
πτόλεμοι, X, 3. πτολέμοιο, σ, 263. ω, 542.
πτολίεθρον, Τρωΐης, ἱερὸν, α, 2. Κικόνων, ι, 165. αἰπὺ, γ, 485. ἁλιστέφανον, II, 410. εὐκλειμενον, γ, 4.
πτόλιν, β, 383. 397. ξ. 472. ο, 310.
πτολιπόρθιον, ι, 504. 530. πτολίπορθον, σ, 355. ω, 119. πτολίπορθος, Θ, 3. π, 442. χ, 283. πτολιπόρθῳ, ξ, 447.
πτόλις εὐρυάγυια, ο, 383.
πτόρθον, ζ, 128.
πτύξασα, α, 439. ζ, 111. 252.
πτύχας, ἐλύμπιον, III, 386. ἠνεμοέσσας, τ, 432.
πτώσσειν, σ, 362. πτώσσουσαν, χ, 304. πτώσσων, ρ, 227.
πτωκάσιν αἰθυίῃσιν ἁλίσκοι, XLII, 2.
πτωχεύειν, ρ, 19. πτωχεύεσκ', σ, 2. πτωχεύων, ο, 308.
πτωχοὶ ἀνιηροὶ, δωτῶν ἀπολυμαντῆρες, ρ, 337. πτωχοί τε, ξεῖνοί τε, σὺς Διὸς εἰσιν ἅπαντες, ζ, 208. ξ, 58. πτωχὸν, ρ, 387. σ, 49. ἀνιηρὸν, δωτῶν ἀπολυμαντῆρα, ρ, 220. πτωχὸς, ξ, 400. ρ, 366. φ, 292. 327. παιδήμοιο, σ, 1, πτωχὺς κακοεἰμονας, σ, 41. πτωχῷ, π, 209. ρ, 18. σ, 402. λοιγαλέῳ, π, 273. ρ, 202. 337. ω, 156. πτωχῶν, ρ, 475. σ, 105.
Πυανέψια, XLVIII, Not. ad *Titulum*.
πυγμαχίῃ, II, 149.
πυγμάχοι εἰμὲν ἀμύμονες, Θ, 246.
πυγέσιον, κ, 517.
πυλὸν, τ, 553.
Pythagoras, τ, 27. 73.
πυθέσθ', κ, 152. 155. 537. λ, 50. 76. 89. ν, 335. &c.
πύθηται, α, 161. πόθεν, II, 363.
πυθμοῖνων, μ, 46.
πύθηαι, γ, 15. δ, 494. πύθηται, δ, 713. τ, 486.
Πύθιον, κε. Πύθιον, II, 373.
πυθμὴν' ἐλαίης, ν, 122. 372.
Πυθοῖ σὲ, ἀμφίεν, Θ, 80. XXIII, 2. Πυθὼ, II, 372. προὐς Πυθῶ, II, 517. πτερήεσσαν, II, 183. Πυθῶδ', λ, 580.
Πυθῶνα, ubi de *Pythonis* Divitiis, III, 178.
πύκα, α, 333. 436. Θ, 458. π, 415. * XVIII, 20.
πυκάζοιεν, μ, 225. πυκάσαι, λ, 319.

πυκιμη-

πυκιμηδέος, α, 438.
πυκινὰ, ε, 53. ι, 445. πυκιναὶ, ε, 329.
πυκινῇ, τ, 439.
πυκινόφρονα, III, 535.
πυκινῶς ὑποθήσεσθαι, α, 279. ἀραρυῖαι, β, 344. &c.
πυκνὰ, κ, 150. πυκνὴ, τ, 442. πυκνῇσι λιθάδεσσιν, ξ, 36. * ψ, 193. πυκνοὶ, ε, 480.
πύλαι, τ, 562.
πυλάρταο Ἀΐδαο κρατερηφῖο, λ, 176.
πύλας, ἠελίοιο, ω, 12.
Πυληγενέας, II, 398. 424.
πυληδόκον, III, 15.
πύλῃσι Ἀΐδαο, ξ, 157. ὀνειρείῃσι, δ, 809.
Πυλίοισι, ο, 227. Πυλίων, γ, 31. ο, 216.
Πυλόθεν, π, 323.
Πύλοιο, λ, 262. Πύλον, α, 284. ἠμαθόεντα, β, 308. ἠμαθόεντα, α, 93. Νηλῆα, δ, 639. Νηλῆος ἐϋκτίμενον πτολίεθρον, γ, 4.
Πύλονδ', γ, 182. Πύλανδε, γ, 485. Πύλε ἠμαθόεντος, β, 326. ἱερῆς, φ, 108. Πύλῳ, ἠμαθόῃ, δ, 599. ἠμαθοέσσῃ, λ, 256. 458.
πυμάτῳ, δ, 685. υ, 13. πυμάτῃ, XXVIII, 5. πύμασιν, β, 20. πυμάτῳ ἀπέδεσκον, η, 138.
πυνθάνομαι, β, 315. πυνθανόμενον, ν, 256.
πυξ, θ, 103. 130. 206. λ, 299.
πῦρ, η, 7. 13. θ, 437. 501. ι, 231. 251. 308. &c. ἀκάμαντα, υ, 123. ἡμιπέλεκκα, δ, 418. μίζαι, ε, 59.
πυρὰς ἀμπολέεσθαι, γ, 434.
πύρ' * αἴθωνα, XLVII, 11.
πυρεωνίαι, VII, 6.
πυργηδὸν, στέφανον πόλεος, XLVI, 1. πύργος, λ, 555. ὑψηλὸς, ζ, 262.
πύργωσεν, λ, 263. vid. ἐπύργωσαν.
πυρείη, III, 111.
πυρὴ, κ, 523. λ, 31. ω, 69.
πυρηφόρον, γ, 495. II, 228.
πυρὶ, γ, 341. 446. κηλέῳ, Φ, 435. λαμπετόωντι, δ, 662.
πυρικτέα, ι, 387.
Πυριφλεγέθων, κ, 513.
πύρνα, ε, 362. πύρνον, ο, 311. ε, 12.
πυρὸ, δ, 604. ι, 110. πυρὸς, τ, 112.
πυρὸν, τ, 536. 553. υ, 109.
πυρπολέοντας, κ, 30.
πῦτε, II, 374. πύτεα, II, 369.
πώεα καλὰ οἰῶν, μ, 129. ω, 112. οἴων, λ, 401. ξ, 100. πώεσι μήλων, 413.
πῶλε, δ, 811. πωλεῖτ', ι, 189. IV, 80. πωλεῖται, δ, 384. II. 170. πωλέσκετο, λ, 239. πωλεύμενα, XLVII, 50. πωλεύμενοι, β, 55. ε, 534. πωλεύμενον, χ, 352. πωλήσεται, II, 329.
πῶλοι, ψ, 246. ζαφλεγέες, VII, 7. πῶλον, νεοδμῆς, II, 231. πῶλος, ἐριαύχενας, αἰγλήεντας, XXXI, 9.
πῶμ', ι, 314. πῶμα, Φ, 443. πώμασιν, β, 353.
πωτῶνται, XXXI, 4. πωτῶντο, II, 442.
πῶϋ μύγ' οἰῶν, μ, 299.

P.

Ῥάδδον, ε, 47. κ, 389. III, 210. Ἑκαλλέα, χρυσείην, τριπέτηλον, ἀκήριον, III, 526. καλὴν, χρυσείην, ω, 2. ῥάδδῳ περιμήκεϊ, κ, 293. μ, 251.
Ῥαδάμανθυν ξανθὸν, η, 323. Ῥαδάμανθυς ξανθὸς, δ, 564.
ῥαίησι, ε, 221. ῥαίοιτο, ι, 459. ῥαισμένην, ζ, 326. ῥαισμένην, Φ, 569. ν, 177.
ῥάκεα, ξ, 512. φ, 221. ῥακέεσσι, τ, 507. ῥάκεσιν, σ, 66. χ, 488. ῥακίων, σ, 73. χ, 1. ῥάκος, ζ, 178. ξ, 342. 349. κακὸν, ν, 434.
Ramus, Petrus, Sepulchro ſuo *Dialecticen* inſcribi voluit, λ, 77.
ῥαπτὰς, ω, 228.
ῥάπτειν ἀλκήλοισιν κακὰ, π, 423.
ῥάπτειν ἠπιάτου τε κακόν τε Τηλεμάχῳ, π, 422. ῥάπτομεν, γ, 118.
ῥαπτὸν, ἀκακίλιον, ῥυπόωντα χιτῶνα, ω, 227.
ῥάσσατε, υ, 150.
ῥαφαὶ δ' ἐλέλυντο ἰμάντων, χ, 186.
ῥαφάνας, I, 53.
ῥέε, λ, 36. τ, 204. ὄφι, ι, 290.
ῥέεθρα, γ, 292. ζ, 317. II, 383. 387. ῥέεθρ', λ, 156. καλὰ, λ, 239. ῥεέθροις, II, 18.
ῥίζαι, χ, 158. ῥίζῃσι, γ, 144. ῥίζησιν, χ, 46. 209. ῥίζοι, α, 47. ῥίζων, α, 61.
ῥεῖ', α, 160. ε, 273. ῥεῖα, β, 322. γ, 131. δ, 207. ζώοντες, δ, 805. ε, 122.
Ῥείη, II, 93. IV, 43. XI, 1.
ῥείθρῳσιν μαλακοῖσιν, XVIII, 9.
Ῥείθρῳ λιμένι, α, 186.
ῥίεσσι, γ, 144. χ, 314. ψ, 222.
ῥίξασται, ε, 567. ῥίξεις, δ, 205. 649. ῥίξομεν, ε, 191. μ, 344.
ῥίον, ε, 70. ῥίοντες, τ, 207. ῥίωσι, κ, 513.
ῥιπυπαμοίνας, ζ, 59.
ῥῆγας, γ, 349. καλὰ περφύρεα ἐμβαλέειν, δ, 297. περφύρεα καθύπερθ', ὑπένερθε δὲ λῖτ' ὑπέβαλλεν, κ, 353. στιβαλόεντα, ζ, 38. λ, 188. τ, 318. 337. ψ, 180.
ῥήγνῡσι στιβαλόεντι, ν, 118. ῥήγνυσι, ε, 141. ῥῆγες, ν, 73.
ῥηγμῖνα βαθεῖαν, μ, 214. ῥηγμῖνι, δ, 430 449. 575.
ῥηθὲν δικαίῳ, σ, 413. υ, 322.
ῥηΐδιον τοι ἔπος ἐρέω, λ, 145. ῥηΐδιον δὲ θεοῖσι, ἅμ' ἠῶ κυδήναι βροτὸν, ἠδὲ κακῶσαι, π, 211. ἔπος ὔμμ' ἐρέω, II, 534.
ῥηϊδίως, Φ, 376. ι, 313. ξ, 196.
ῥηΐσῃ βιοτὴ πίλεν ἀνθρώποισι, δ, 565.
ῥητὰ, τ, 577. φ, 75.
Ῥήναιά τε πετρήεσσα, *Delo* annexa, II, 44.
ῥήξαντε, I, 124.
Ῥηξήνορά τ', Ἀλκίνοόν τε, η, 63. Ῥηξήνορος ἀντιθέοιο, η, 146.
ῥηξηνορέην, ξ, 217.
ῥηξήνορος Ἀχαιῶν, δ, 5.
ῥήσσω, φ, 291.
Rhetoricum, vid. *Lexicon.*
ῥήτραν, ξ, 393.
ῥίγησεν, ε, 116. 171.
ῥίγιον, ρ, 191. υ, 220.
ῥίγιστε, ε, 375.
ῥῖγος κὴ κάματος, ε, 472.
ῥιγωσέμμεν, ξ, 481.
ῥίζαι, ι, 390. μ, 435. ῥίζῃ μὲ μάλιστα ἔοικε, γαλακτὶ δὲ εἴκελον ἄνθος, κ, 304. ῥίζης, οὐ, πρωτομόων κορμοὺν, ψ, 196.
ῥικνὸς πόδας, II, 317.
ῥῖνα, δ, 445. σ, 85. ῥῖνας, ε, 456. φ, 301. χ, 18. 475. ω, 317.
ῥινοὶ, ε, 435. μ, 46. 395. ῥινοῖο, μ, 423. III, 48. ῥινοῖσι, α, 108. ῥινὸν, ε, 281. ξ, 134. ἄκρῃσιν χ, 278. ῥινὸς, ε, 426. ῥινὺς, III, 124.
* ῥίον ὕρεος, ἀντίον ὕλης, II, 139. 382. σκαιὸν, γ, 295.
ῥίπτουσι οἰσυΐνῃσι, ε, 256.
ῥιπῆς, Φ, 192. II, 447.
ῥιπτάζεσκεν, III, 279. ῥίπτασκε Φ, 374. λ, 591.
Rhitterſhuſius, Conradus, in *Oppian.*

ρίαν. ε, 244. λ, 37. 133. ο, 372. σ, 263.
ῥίψ' ἀνὰ χερσὶν ἑλοῦσα, II, 318. ῥίψας ἀπὸ σώματος, I, 93. τὼ ἀσπίδε, I, 223. ῥίψιν, I, 234. ῥίψω, III, 256.
ῥίψας ἀσπίδα, & ῥίψασπις, I, 223.
ῥίῳ ὑλήεντι, ι, 191.
ῥοάς, ι, 450. ω, 11. ῥοάων, κ, 529. χ, 197.
Robertellus, Argument. *Margites*.
ῥοδοδάκτυλος Ἠώς, β, 1. γ, 404. 491. δ, 306. &c.
Rhodomanni, Laurentii, Ilias Parva, α, 326.
ῥοδόπηχυν, XXX, 6.
ῥοῆς, IV, 228. ῥοῇσι, ζ, 216.
ῥόθιον, ε, 412.
ῥοικοῖ, η, 115. λ, 588.
ῥοιβδήσιεν, μ, 106.
ῥοίζῳ πολλῷ ὡσεὶ ὅτε τε πίπτ μῆλα, ι, 315.
ῥόον, λ, 638. ῥόον, ε, 327. 451. ὡσεκαμέ', ζ, 85. ῥόος, ι, 80.
ῥόπαλον, ρ, 195. παλχάλκεον, αἰὲν ἀναγές, λ, 574. μίσγα, χλωρὸν, ἐλαΐνεον, αὐανθὲν, ι, 319. ῥοπάλῳ, ρ, 236.
ῥόχθει μέγα κῦμα περὶ ξερὸν ἠπείροιο, ε, 402. κῦμα μέγα ῥοχθῇ κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης, μ, 60.
ῥύατ', ρ, 201.
Rudolph. Weistenius, Gr. L. Professor, *Basil.* Tract. de *Batrachom.* pag. 3.
ῥυδὸν ἀφνειοῖο, ο, 425.
ῥύεταί τε, φυλάσσῃ τε ο, 35.
ῥύη μέλαν αἷμα, γ, 455.
ῥυθμὸς, τὸ ὁμοιοτέλευτον, α, 40. 397. ξ, 199.
ῥύομαι, ξ, 107.
ῥύπα πάντα κάθηραν, ζ, 93.
ῥυπόω, τ, 72. ψ, 115. ῥυπόωντες, ζ, 87. ν, 435. ω, 226.
ῥύσιον, ζ, 129. μ, 107. ῥύσιτ', ψ, 244.
ῥυτὶς ὀνείας, π, 109. υ, 319.
ῥυτικὸς ἐξ ἀλεγεινῆς, σ, 223.
ῥυτῆρα χρυσέοισι σεθμοῖσι, ρ, 187. 223. βιῖ τ' ἔμμεν καὶ ὀϊστῶν, φ, 173. ῥυτῆρας ὀϊστῶν, σ, 261.
ῥυτοῖσιν λάεσσι, ζ, 267. ξ, 10.
ῥωγαλέα, ῥυπόωντα, κακῷ μεμορυγμένα καπνῷ, ν, 435. ξ, 343.
ῥωγαλέην, ν, 438. ρ, 198. σ, 108.
ῥῶγας, ἀνὰ μεγάροιο, χ, 143.
ῥῶπας, κ, 166. δασείας, ξ, 49. χλωρὰς, π, 47.
ῥωπήϊα πυκνὰ, ξ, 473. XVIII, 8.

Σ.

Σ' Αὐτὸν, γ, 406.
σὰ, γ, 92. δ, 322. ε, 449. η, 147. ι, 266. λ, 201. 375.
Σαβάκτλω, XLVII, 9.
σαίνον, κ, 219. σαίνοντες, π, 6. σαίνοντες, IV, 70. σαίνωσ', κ, 217.
Σαισάρλω, *Fragment.* 255.
σάκε', ἔξελε, χ, 110. 144. σακέεσσι, ξ, 477. σάκεσιν, ξ, 479. σάκεσσι, π, 474. σάκος, γίεργ, πεπλαγμένον αἴζῃ ὑρὺ, χ, 184. πτερόεντα βέλεμνον, χ, 122.
Σαλαμῖνος εὐκτιμένης μιεδίεσσι, IX, 4.
Salaminiorum Lex, σ, 29.
Salmasius, β, 319. emendat *Hesychium* infeliciter, ο, 396. ex ejus Bibliothecâ, *Antipatri* Epigramma, υ, 106.
Σαλμωνῆος ἀμύμονος, λ, 235.
Salomonis sententiæ, *Homeri* similes, ι, 3. χ, 412. III, 478.
σάλπιγξας μεγάλας, I, 199.
Σάμη, α, 246. Σάμην, ο, 366. Σάμης, π, 249.
Σάμοιο παιπαλοέσσης, δ, 671. 845. ο, 29.
Σάμος Θρηϊκίη, II, 34. ὑδρηλὴ, II, 41.
σανίδελα, III, 79. 139. κῦφα, III, 83.
σανίδες, εὖ ἁρμηΐας, χ, 128. ψ, 42. κληῖσαι πυκινῶς ἁρμηΐας, β, 344. σανίδεσσι κολλητῇσιν, εὐξέστῃς, φ, 137. 164. σανίδος ὑψηλῆς, φ, 51.
σαόφρονα θυμὸν ἔχοντα, VI, 49. σαόφρων, δ, 158.
σαοφροσύνης, ἐπίβησεν, ψ, 13. σαοφροσύνῃσι, νοήμασι πατρὸς ἐκεύθην, ψ, 30.
Σαρδάνιον & Σαρδάνιος γέλως, υ, 302.
Sardanapali dictum, β, 315.
*Σαρδήνης, XXXIII, 3. XXXIV. 3.
σάρκας ι, 293. λ, 218. III, 122.
σάρκες, σ, 76. σαρκὸς, τ, 450.
Σαρπηδόνος ἀντηΐοιο, *Fragment.* 223.
*σανίνας, IV, 13.
σαυλὰ ποσὶν βαίνουσα, III, 28.
σαυτῆς, α, 356. φ, 350. σαυτὸν, ι, 406. σαυτῷ, ξ, 185.
Sawbridge, Georg. II, 281.
σάφα, ὰ, 202. σάφες, III, 208.
σάω, pro σάωσον, ν, 230. ρ, 595. *XII, 3.
σαωθῆναι, κ, 473.
σαῶσαι, γ, 231. σαώσαι, χ. σαώσῃ, δ, 753. σάωσε, δ, 288. 513.
σαώσεται, φ, 309. σαώσομεν, χ, 357. σάωσον, δ, 765. σαώσω, κ, 286.
σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα, γ, 123. δ, 75. 142. ζ, 161. θ, 384. πάντας ὁρῶντας, XXVII, 6. ξεινίοιο Διὸς, ὑψιμέδοντος, αἰδοῖδι, XLII, 3.
Seberus, υ, 74. *Var. Lect.* II, 157.
Σεθὼς, βασιλεὺς Αἰγύπτιε, ξ, 278.
σεῖον, γ, 486. ο, 184. σείοντες, I, 166.
σειρὴν πλεκτὴν, χ, 175. 192.
Σειρὴν, à *Sir*, *Phœnissa* voce, μ, 168.
Σειρῆνας, μ, 39. Σειρῆνες, μ, 44. Σειρήνοιϊν, μ, 52. 167.
Σειρήνων, μ, 42. 198. ἀδινάων, ψ, 326. θελγετιάων, μ, 158.
Σειρήνων Ἀκτὴ ἱερὴ, μ, 32.
σείσας' ὀξὺν ἄκοντα, XXVII, 9.
σέλας πυρὸς θέλπον, φ, 246. σέλας, σ, 353. II, 442. 445. VII, 10.
Seldeni Joh. Illustrationes in *Michael Drayton*, ν, 163.
Seleucus, Grammaticus, β, 190. δ, 74.
σελήνη, ι, 144. IV, 89. ἄνασσα, XXXI, 17. δῖα, III, 99. XXXI, 8. 17. εὐπλόκαμος, XXXI, 18. ἠὰ λευκώλενε, XXXI, 17. φέρῃ, XXXI, 18. σελήνῃ, ω, 147. σελήνη, εὐπλόκαμος, XXX, 6. σελήνης, δ, 45. η, 84. III, 141.
σελίνοις, I, 54. σελίνῳ, ε, 72.
σέλμασιν ἄκρῃσι, VI, 47.
Σεμέλη Καδμηΐς, Διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα, VI, 57. Σεμέλης ἐρικυδέος, VI, 1. XXV, 2. εὐάπιδος, VI, 58.
σεμνὴ, XXIX, 16. σεμνὴν, XII, 1. σεμνῆς, ἐκ κεφαλῆς, XXVII, 5.
Senarius *Christophori Wasii*, γ, 179. κ, 246.
Seneca, ι, 3. 60. 481. μ, 39.
Servius, in *Virgilium*, δ, 477. 563. ε, 297. μ, 63. Not. *Schol.* II, 211. *Fragment.* 200.
Sherburne, Edvardus, Miles, μ, 63.
σεῦαν, ζ, 89. σεύαι' ἐπὶ κῦμα, ε, 51.

Tegiæ,

Τρείην, IV, 66. στῦεν, ξ, 35. στύεσχε, VII. 12.
Σιντλαῖ☉, I, 208. &c.
σηκοὶ, ι, 219. κ, 412. σηκὸς, ι, 439. σηκὸς, ι, 319. σηκῶν, ι, 227. σηκόδρυν, ρ, 224.
σῆμα, α, 291. ἀριφραδὲς, λ, 125. φ, 217. 273. ψ, 73. ω, 328. μοῖρα, ψ, 188. σήματ', ψ, 110.
σήμαινε, χ, 450. σημαίνειν, χ, 427. σημαινέω, μ, 26. XXXVI, 6. *Var. Lect.*
σημάντορα, III, 367. σημάντορες, τ, 314. II, 542. σημάντορι, ἐπιτειλαμένῳ πάντα πιθέσθαι, ρ, 21.
σῆμαν' ἀριφραδέως κατέλεξας, ψ, 225. ἀναγνύσω, τά οἱ ἴμπεδα, τ, 250. ψ, 206.
σήμαζε, Θ, 192. φ, 413. VI, 46. ἴμπεδα, τ, 250. ψ, 206. καλὰ, πάντα, XXXII, 16. σήματα, XXXVI, 1.
σημαινόεσσαν, *Fragm.* 155.
σῆσιν ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο, π, 299. ρ, 548.
Σθένε☉, φ, 282. χ, 237. Σθένο☉, I, 270. II, 268. μοῖρα, Θ, 136. I, 260. σὸν ἀλαπαδνὸν, σ, 372.
σιάλοισιν συῶν ἔργοισιν, κ, 390. σιάλες, β, 300. ξ, 41. 81. ρ, 181. υ, 163. 251. σίαλον, ξ, 19.
Σίδωνα, περὶ Ὁμήρου ἄρτι γεγενῆσθαι, μ, 63.
σίγα νῦν, μήτις σεῦ Ἀχαιῶν ἄλλο☉ ἀκούσῃ, ξ, 493. μή μοι τοῦτον ἀμείνεσθ' ἐπέεσσι, ρ, 393. ἢ κατὰ σὸν νόον ἴσχανε, τ, 42. μήτις τ' ἄλλο☉ ἐνὶ μεγάροισι πύθηται, τ, 486.
σιγαλόεντα, ζ, 26. 38. 81. λ, 188. ο, 60. 449. σ, 205. π, 232. 318. 337. 600. χ, 428. ψ, 180. IV, 85. 165. σιγαλόεντι, ε, 86. V, 118.
σιγᾷν, III, 93.
σιγῇ, δ, 776. η, 30. ν, 76. ο, 390. 439. σ, 141. τ, 502. φ, 388.
Sigonius, Carolus, Argument. *Margites.*
σιδήρεα, α, 204. μ, 280. σιδηρέη, δ, 293. σιδήρεαι, Θ, 15. σιδήρεον, ο, 328. ρ, 565. σιδήρεος, ε, 191. ψ, 172.
σίδηρον, ξ, 324. αἴθωνα, α, 184. III, 180. πολιὸν, ω, 167. σίδηρος, π, 249. τ, 13. 211. 494. φ, 61. XLIII. 3. πολύκμητος, φ, 10.
Σιδονίην εὖ ναιομένην, ν, 285.
Sidonius Apollinaris, τ, 228.
Σιδονίης, δ, 84. Σιδονίων βασιλεὺς, δ, 618. ο, 118.
Σιδῶν☉ πολυχάλκου, ο, 424.
σὺς ὀφθαλμὸς, ι, 394.
Σικανίης, ω, 306.
Σικελὴ γυνὴ, γρηῢς, ω, 210. 388. ἀμφιπόλ☉, ω, 365.
Σιληνοὶ, IV, 363.
Silius Italicus, δ, 499. ν, 288.
Simmias Rhodius, δ, 365. Θ, 492.
Simonides emendatus, ξ, 435. N. *Schol.* laudatus, σ, 129. τ, 518. Refutatus, XXXVI, 1. *Hyrrhici* filius, δ, 404.
σινόσκοντο, ζ, 6. σίνηαι, λ, 111. μ, 139. σίνοιθ', μ, 114.
Σίντιας ἀγελοφώνης, Θ, 294.
* σίνῃ, ἠδὲ σελήνῃ λειμῶνας, ε, 72. Vid. ἴνα.
σισαμοῖδα, I, 36.
Σίσυφον, λ, 592.
σιτίσκοντο, ω, 208.
σίτοιο, ι, 87. κ, 58. γλυκερῷο, II, 461. μελίφρων☉, ω, 488. II, 499. σῖτον, α, 139. 147. γ, 479. δ, 55. 623. 746. ε, 165. η, 175. πολὺν, τ, 61.
Σισυφίδης, I, 244.
σιφλώσσῃ ἀνδρὶ γε, ι, 191.
σιωπῇ, α, 325. 339. η, 514. Θ, 234. κ, 140. λ, 332.
σιωπήσειαν, ρ, 513.
σκάζων, I, 245.
σκαιὸν, ῥῖον, γ, 295.
σκαίρουσι, κ, 412.
Scaliger, Joseph. δ, 126. 477. ε, 271. λ, 37. ξ, 199. XXXVII, 6. 10. 12. *Var. Lect. Julius* locum miratur, τ, 205.
σκαλμοὶ, VI, 42.
σκάπλεις, III, 90.
Scattergood, Doctor, γ, 13.
σκαφίδες, ι, 223.
σκέδασ', ν, 352.
σκέδασιν κατὰ δώματα θείη, α, 116. υ, 225.
σκέδασον, Θ, 149.
σκέπαρνον, ι, 391. ἔθξοον, ε, 237.
σκέπτις, ε, 443. ζ, 210. 212. η, 282. μ, 336.
σκεπόωσι, ν, 99.
σκεπτρήων, I, 134.
σκεδάζοντα, III, 285.
σκεψάμην☉, μ, 247.
σκηπτόμενον, ρ, 203. ω, 157. σκηπτόμεν☉, ε, 338
σκηπτῆχι ἠνορέης, VII. 6. σκηπτῆχι, Θ, 41. 47.
σκηπτῆχιν, I, 22. σκηπτῆχ☉, ι, 9. βασιλεὺς, β, 231.
σκηπτήχων, δ, 64.
σκῆπτρον, β, 37. 80. θυμοφθόρον, ε, 199. χρύσεον, λ, 91. 568. φίλον, ν, 437.
σκηρίπτω, ρ, 196. σκηριπτόμενος, λ, 594
σκιὴ αἰόσσουσιν, κ, 495.
σκίδναθ', β, 252. σκίδνατο, α, 274. β, 237. σκίδνατ', η, 130.
σκιερὸν, υ, 278.
σκιόεντα, α, 365. δ, 768. ε, 279. η, 268. &c.
σκιόωντο, β, 388. γ, 487. 497. ο, 185. 295. 470.
σκῖρος, *Fragm.* Iliad. ψ, 332.
σκιρτῆσαι, I, 60. σκιρτῶσιν, I, 174.
σκολόπεσσιν, η, 45.
σκόπελοι, μ, 73. σκοπέλοισι ἄκροισι, μ, 239.
σκοπὴν, Θ, 302. παιπαλόεσσαν, κ, 97. 148. 194. σκοπῆς, δ, 524.
σκοπιὴ, π, 365. σκοπὸν, χ, 6. σκοπὸς, δ, 524. σκοπὸν, λ, 343. φ, 425.
Scotomania, υ, 350.
σκοτόμηνε☉, κακὴ, νὺξ, ξ, 457.
σκότον, τ, 389.
Schrevelius, Cornelius, nihil in totâ *Odysseâ*, de suo, addit ad *Scholia*, β, 105. ν, 330. ξ, 359.
σκύζευ, ψ, 209.
σκυλάκεσσι, ι, 289. σκυλάκεσσι ἀμιλλῆσι, υ, 14. σκύλακ☉, νεογιλὴς, μ, 86.
Σκύλλη, μ, 85.* 235. *Var. Lect.* 245. 319. δεινὸν λιλακυῖα, μ, 85. Σκύλλῃ, μ, 223. 261. 445. ψ, 328. πετρήεσσα, μ, 231. Σκύλλης, μ, 108. 125. 430.
Σκῦρος, II, 35. Σκύρῳ, λ, 508.
σκύφ☉, ξ, 112.
σκῶπες, ε, 66.
Σμάραγον, XLVII, 9.
σμερδαλέη, μ, 91. σμερδαλέον, ε, 396. * σμερδαλέ☉, ζ, 137. λ, 608.
σμικρὴν, IV, 115.
Σμύρνῃ Αἰολίδα, ἀλιηκίστοιο, πολυιάνακτος, XXXVII, 6.
Σμύρνης, VIII, 4.
σὰ μίμνην πάρ τοι, ν, 364.
Solinus, I, 78. XXXIV, 5.

Solæ-

Solœcismus, ζ. 155. ω 256. ρ. 555. ψ, 205.
Solonis, Lex. ξ, 210.
Σολύμων, Mons *Solymus*, ε, 283.
σόος ἔμμβναι, οἳ τότ', ὄλοντο, δ, 98.
σός, τ, 300.
Sopingius Homeri locum *Empedocli* tribuit, τ. 446.
Σύνιον, ἄκρον Ἀθηνῶν ἱερὸν, γ, 278.
Susa, urbs, à quo condita, ε, 1.
σοφίη, III, 480. σοφίης, III, 508.
Sophocles emendatur, τ, 471. explicatur, μ, 63. laudatur, η, 106. λ, 127. *Homerum* imitatur, σ, 403. perpetuus *Homeri* imitator, τ, 407. illius *Scholiastes*, ξ. 327. XLII, 2.
Spanhemius Ezekiel, λ, 520. ν, 66. II, 16. 18. 54. 99. 146. 199. III, 51. 104. V, 9. X, 1. XIV, 9. XV, 3. XXXVII, 6. *Fragment*. 74.
Sphæra & *Cylindrus* Archimedis *Sepulcro* insculpti, λ. 77.
σπάργανα, III, 237. σπάργανα, III, 268.
σπαργανῶσι, III, 301.
σπάργανον, III, 151. 306. 388.
σπάρξαι, II, 121.
Spartanorum Chori, ο, 1. vid. Λακεδαίμονα εὐρύχορον.
Σπάρτη εὐρεῖη, λ, 459. Σπάρτηθεν, β, 327. δ, 10. Σπάρτῃ, α, 93. 285. β, 214. 359. καλλιγύναικα, ν, 412.
σπασάμενος, κ, 166. σπάσεν, β, 321. σπασσάμενος, κ, 439. λ, 230. σπάσσαθε φάσγανα, χ, 74.
σπεῖος γλαφυρὸν, ε, 194. σπείους, ι, 141. 330. 464. γλαφυροῖο, ε, 68. 226. κοίλοιο, μ, 93.
σπείρας, ζ, 269.
σπεῖρα κακὰ, δ, 245. σπεῖρα ἐπικέλιον, ε, 318. σπείρῃ, β, 102. τ, 147. ω, 136. σπείρων, ζ, 179.
σπεῖσαι, γ, 47. II, 497. σπεῖσαν, γ, 342. σπείσαντες, γ, 334. σπείσασκε, Φ, 89.
σπείων ἱερείτων, IV, 264.
σπένδεσκον, η, 138.
Spencerus, Poeta *Anglus*, ν, 103.
σπέος, ε, 57. ὑψηλὸν, δαφοινὸν κρατερῆφιν, ι, 182. εὐρὺ, ε, 77. ἠερόεντα, μ, 80. κοίλην, μ, 84.
σπέρμα πυρὸς σώζων, ε, 490.
σπερχοίαι, ν, 22. σπέρχεται, χ, 283.
σφεδανὸν ἀμφὶς, ι, 101.
σπίδα, χ, 324.
σπίλον γλαφυρῆσι, α, 15.
σπινθῆρα, ω, 323. σπῦσε, ι, 250. 310. 343.
Speusippus, ὁ δευτέρα Ὁμήρου ε, 72.
σπήεσσι, ι, 400. σπῆϊ γλαφυρῷ, β, 20.
σπιλάδεσσι, ε, 401. σπιλάδεσσι, γ, 298.
σπινθηρίδες, II, 442.
σπλάγχν' ἐπάσαντο, γ, 9. 461. μ, 364. σπλάγχνα, ν, 252. σπλάγχνων, γ, 40. ν, 260.
σπογγιὰ, ν, 151. πολυτρήτοισι, α, 111. χ, 439. 453.
σποδῷ μιλαίνῃ, ε, 488.
σποδὸς, ι, 375.
Spondanus hallucinatur, δ, 820. η, 66. ι, 299.
σπυδαῖον, III, 332.
σπυδῇ, γ, 297. ν, 279. ο, 209. π, 119. III, 305. σπυδὴς ἄπερ, φ, 409.
στάθμην, ε, 245. ρ, 341. φ, 44. 121. ψ, 197.
* στεμφὶ ἀρίζηλοι, η, 89. στεμφῖν, ζ. 19. στεμφῖο, δ, 838.
στείη, α, 256.
στειμίεσσι, ε, 252.
Stanleius in *Æschylum*, λ. 133.
στεὺς, α, 120. γ, 449. ε, 75. στεῦτο, δ. 370.
στεύτης, I. 134.
στευρὰς πυκινὰς, ξ, 11.
στεφυλαὶ πυντῖαι, ω, 342. στεφυλῇ. στεφυλὴ, η, 121. στεφυλῇσι, ε, 69.
στέατος, Mediâ *longâ*, φ, 178. 182.
στέγεον, ζ. 92. στέγεσι, XVII, 4.
στεῖλαι, ξ, 248. στεῖλαν, γ, 11.
στειλειῆς, φ, 422.
στειλειὸν ἀβληχαμὲς, ε, 236.
στείνει, II, 533. στείνει, χ, 460.
στείνοντο, σ, 385. στείνοιθ', ι, 219.
στεινωπὸν, μ, 234.
στεῖραν, κ, 522. λ, 30. υ, 186. στείρῃ, β, 428.
στέχῃς ἄνα ἄστυ, η, 72. στίχῃσι λ, 17. στείχοιμι, ι, 418.
στείλαι νῆα θοὴν, β, 287. στείλαντες, π, 253.
στέμμασι, I, 179.
στενάχίζω, α, 243.
στενάχοντο, δ. 516. ε, 420.
στερεὴ, τ, 494.
στερέσαι, ν, 262.
στερεωτέρῃ, ψ, 103.
στέρνοιο, ε, 346. 373. III, 11. στέρνοισι, ε, 373. *Var. Lect.* ι, 443.
στεροπὴν, δ. 72. στεροπῆς, ξ, 268. ρ, 437.
στεῦμ, ρ, 525. στεῦτο, λ, 583.
στιφάνῳ εὐτύκτῳ, V, 1.
στίφανοι ἀνδρὸς, παῖδες, XLVI, 1.
Stephanus, περὶ πόλεων, γ, 169. 172.
Stephanus, *Henricus* errat, ο, 474. ρ, 342. 537. 579. auctoritate alios in errorem trahit, ε, 323. Φ, 256. ο, 362. π, 17. 82. ρ, 88. 579. σ, 104. τ, 261. 371. φ, 1. 315. 376. ψ, 25. 32. 203. ω, 21. 57. 495. 539. Illius πυρρεσμάσιν, λ, 485. π, 466. ρ, 141. τ, 371. ψ, 25. 32. ω, 454. 456. *Var. Lect.* Audacia, ω, 213.
στιφάνῃ χρυσέῃ, XXXI, 6. στιφάνης, VI, 42.
στίφει, Φ, 170.
στῆ, α, 103. 333. β, 37. ζ, 21. 141.
στῆθ' ὅπῃ ἀνὸ στόμα θῆν, ζ, 218.
στῆθι, σ, 68. στήθεσσι, α, 341. στήθεσφιν, χ, 93.
στῆσι, ν, 387.
στήλην, μ, 14.
στήμονας, ε, 414. στῆναι, ρ, 439. σ, 240.
στήσασθε, III, 11. στήσεσθαι, μ, 434.
στησαμένη, β, 94. τ, 139. ω, 128.
στῆσαν, β, 425.
στῆτι, ζ, 199.
στιβαρῆς, Φ, 189. στιβαρῆσι, δ. 506.
στιβαρὸν, α, 100.
στιβαρώπιδος, Φ, 187.
στίβη κακὴ, ε, 467. ὑπονοίη, ρ, 25.
στίβον, III, 352. στίβος, III, 353.
στίλβων καλλεῖ τῷ χάρεσι, ζ, 237.
στίχας, α, 100.
στίχες ἀθρῆσαι, temerè, α, 356. λ, 38. 92. 156. π, 284. τ, 4. 346. χ, 44. 256. 273. ψ, 218. 296. δίκην ἀθρήσειε, λ, 582. ν, 345. 347.
στίχες deesse, frustrà queritur Dr. *Scattergood*, γ, 13.
στίχος ἀκόφαλος, sive σκοίλιος, δ. 13. η, 119. Φ. 452. κ, 36. μ, 423. φ, 25. ω, 481. διπλῆς, ν, 51. 194. λαζαρὸς μέτωπος, κ, 36. ὁλοδάκτυλος, ω, 40.
στίχος *Homero* restituitur, α, 146. 147. 153. 154. β, 103. 288. 568.

φ68. ζ, 8. ι, 405. λ, 92. *Tres*, λ, 438. ο, 294. π, 413. ρ, 59. σ, 59. ψ, 128. I, 60 99. *Distichon*, I, 171. II, 165. III, 377. *Sex* toti Versus, XII, 3. *Septem*, XXIV, 2. *Octo*, XXV, 13. XLVI, 6. XLVIII, 7. Vid. ad *Fragmenta*.

τίχων παῖδη, α, 183. δ, 13. η, 119. ϑ, 452. κ, 36. μ, 423. ω, 481.

*τοιχείοισι δυσὶν, I, 59.

τόμῳ ἐρεῖσαι, σὺν, λ, 425. τόμῳ, ε, 441. 456. σ, 96. ἀρχαλέον τόμῳ λαύρης, χ, 137. τομάσσασιν, I, 290.

τόμωσις, ε, 322. I, 76. XXIV, 5. τομάσσαν, μ, 187. ἐρετμῶσαν, XXXI, 20.

τοναχαὶ, ξ, 39. τοναχῇ, π, 144. ω, 415.

τοναχήσεϑ', IV, 253.

τοναχίζετο, κ, 453.

τονόεντα, ι, 12. τονέουσαν, λ, 382. I, 50.

τόνον, ψ, 40. τόνῳ, χ, 308.

τορέσαι, δ, 298.

Strabo, α, 23. 169. 251. 267. δ, 1. explicat *Homeri* locum, ι, 25. λ, 14. 25. 237. ξ, 327. ο, 295. 298. π, 403. σ, 73.

Στροφῶν, γ, 413. 439.

στρατὸς ἱερὸς, ω, 81.

στρόλοι, I, 286.

στρύχαλος, μ, 351.

στρέφεϑ', ε, 274. στρεφϑεὶς, ι, 435. π, 352. στρεφόμεσϑα, II, 175. στρέψαν, δ, 520.

στροφάλιγγι κονίης, ω, 39.

στροφαλίζετε, σ, 314.

στρόφοι χρύσεοι, II, 128. στρόφον χρύσεον, II, 122.

στρωφᾶσ', ζ, 53. 306. στρωφῶσιν, η, 105.

συλήσειν, ν, 400.

συλοφόος, β, 135.

Συμϑὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ, Κώκυτος, κ, 514. καπνιόωμενον Συμϑὸς ὕδωρ, ὅστε μίγνυσϑ' ὁρκῷ, ε, 185. II, 85. ὁμοβρεμὲς ὕδωρ, III, 516.

σύαιμι μίνϑῳ ἓ χεῖρας ἀάπτους, λ, 501.

συφελιζομένους, π, 108. υ, 318.

σύας, ρ, 593. σ, 104. σιάλους, ξ, 41. 81. ρ, 181. υ, 251.

*συβόσια, ξ, 101.

συβῶτα, ξ, 55. 165. 360. 442. 507. ο, 324. 380. π, 60. 135, 464. ἀμοίραρτε, φ, 362. συβώτην, δ, 640. συβώτῃ, ν, 404. συβώτης, ξ, 7. 18. ἰῶλδες, ο, 555. ὄρχαμος ἀνδρῶν, ξ, 22. 121. ο, 350. 388, π, 36. ρ, 184.

συγκαλέω, XLVII, 8.

Συσκοπὴ, σ, 237. 247. ω, 531.

Συσκελίκων, αὐτὴ Θρῄκη, λ, 482.

συσχεδὸν, ϑ, 139.

σύες, κ, 183. ξ, 15. 410. ἀρχιόδοντες, λ, 412. ξ, 532. ἀγρόπτεροι, λ, 610. χαμαιδρυάδες, κ, 243. σύεσσι, ἀγεσμένοισι, ξ, 25. ἀρχιόδουσι, III, 566.

Suetonius, in *Tiberio*, χ, 177.

Suidas emendatur, & *Neocorus* stringitur, τ, 246. *Kusterianus*, II, 18. 389. *Suidas* deceptus, χ, 302.

συκαῖ γλυκερῶν, η, 116. λ, 589.

συκέας, ω, 340. *συκίη, ω, 245.

σύκοις καὶ καρύοις, I, 31. σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ, η, 121.

Sylburgius, *Frederic.* π, 143.

σύμιγεν, *Fragment.* 222.

συμβλίξομαι, β, 292.

συμβλήμενον, ο, 440.

σύμβολον, III, 30.

συμμοίσγων, III, 81.

σύμπαντες, γ, 217. σύμπασι, γ, 59.

συμφράσαϑ', δ, 462. ο, 202.

συμφώνως, III, 51.

σὺν, α, 191. 362. β, 183. γ, 32. 61. 85. &c. vid. ξύν.

σῦν, ξ, 27. π, 434.

συναγείρων, δ, 90.

σύναλλον νεφέλας, ε, 291.

συναντήτην, π, 333. συναλόμενον, ο, 537. ρ, 165. τ, 311.

συναρέρειν ἀοιδὴ, II, 164.

συναρωγὰ ϑήμισυς, VII, 4.

συνδήσας, III, 82.

σύνδυο, IV, 74.

συνέδησα, κ, 168.

συνεέικοσι, vid. ξυνεέικοσι.

συνέργα χιτῶνα γυῖα ζωσῆρι, ξ, 72.

συνέργει, ι, 427. μ, 424.

συνεκφώνησις, γ, 179. δ, 165. ζ, 306. vid. συνίζησις.

συνέλασσαν, III, 206.

συνελὼν, υ, 95.

συνέμιξε, IV, 39. 50. συνέμιξα, IV, 251.

συνέριϑος ἐγὼ τοι ἅμ' ἕψομαι, ζ, 32.

συνέρρηκ' πολίεσσι κακῇσι, ϑ, 137.

συνίσδω βοῶν ἱερὰ κάρηνα, III, 94.

Synesius, υ, 23.

συνεχὲς αἰεὶ, I, 74.

συνηβολίη, *Fragment.* 208.

συνήγαγε, III, 504.

συνηϑίῃσιν μαλακῇσι, III, 482.

συνήντεϑ', δ, 367. φ, 31. II, 399.

συνήορος, ϑ, 99.

σύνϑετο, ο, 27. 317. π, 259. ρ, 153. σ, 128. τ, 268. ω, 264. σύνϑεϑ', α, 328. υ, 92.

συνϑεύσεϑ', υ, 245.

συνίζησις, δ, 126. ζ, 303. η, 261. χ, 384. ω, 245. 322. 336. I, 38. III, 113. vid. συνεκφώνησις.

συνοικήσασϑε * πάρεσμεν, XLVIII, 15.

Syntaxis mira, τ, 338.

σύντρεις, ι, 428.

*συνελεύσειν, XLVII, 9.

*συνελίψασι, *Fragment.* 214.

*συνελίζασα λόγχη, *Fragment.* 200.

Συρίη, νῆσος, εὔβοτος, εὐμηλος οἰνοπληϑὴς, πολύπυρος, ο, 402. &c.

σύρων ὑρὴν, ὑπὸ κάπην, I, 74.

Suspendii opprobrium, χ, 462.

σῦς, κ, 338. 433. τ, 393. 449. 465. φ, 219. ψ, 74. ω, 331. μέσας, δ, 457. τ, 439. συσὶν, ξ, 14.

Συφολὴ *Ionica*, ν, 402.

συφεῦ, κ, 389. συφεοῖσιν, κ, 238. συφεὺς, ξ, 13. 73. σύας, συσὶν, ξ, 14.

συφορβὸ, φ, 193. συφορβὸν, π, 154. συφορβὸς, ρ, 348. 551. 574. φ, 189. συφορβῶν, ξ, 504.

συῶν, κ, 239. λ, 130. ξ, 101. 108. ψ, 278. ω, 214. αὐλιζομένων, ξ, 412.

σφάζειν, II, 536. σφαζομένων, υ, 312. σφάζουσι, α, 92. δ, 320.

σφαῖραν, ζ, 115. καλὴν, ϑ, 372. σφαίρῃ ταί τ' ἄρ' ἔπαιζον, ἀπὸ κρηδέμνια βαλοῦσα, ζ, 100. σφαίρῃ ἐπειρήσαντο, ϑ, 377.

σφάξαι, γ, 454.

σφαραγεῖτε, ι, 390. 440.

σφᾶς, β, 237. I, 160.

σφέας, δ, 77. ζ, 86. η, 40. ϑ, 315. 480.

σφέλα, ρ, 231. σφέλας, σ, 393.

σφέτερ', ξ, 91. σφέτερα, α, 274. σφετέρῃσιν, α, 7.

σφέων, γ, 134. υ, 348. ω, 380.

σφῆλεν, ρ, 464.

σφῆσιν ἀπαφυλίγνυσιν ἐπείρμενον ἄλλῳ ἔχυσι, α, 34.
σφὶ, σφὶν, & σφίσιν, ſemper *Homero*, non φὶ, φὶν, & φίσιν, ut *Neotericis*, β, 160. η, 158. ϑ, 271.
σφοδρῶς, μ, 124.
σφῦρεων, γ, 434.
σχεδίην ὠκέαν μίτρᾳ λαΐτμα θαλάσσης, ε, 174. σχεδίῃ, ε, 314. 343. 363. *εὐρείῃσι, ε, 163. 251. σχεδίης, ε, 177. 315. 324. 357. η, 264. 274. πολυδίσμας, ε, 33. 338.
Schedii, Eliæ, Syntagma de Diis *Germanis*, δ, 499. π, 471.
σχεδίῃσι, β, 267. ν, 221. ο, 223. υ, 30.
σχεδὸν, β, 284. δ. 439. ε, 288. *Fragment.* 149.
σχίζη, δ, 758. ξ, 490. σ, 323. σχίζητο, θ, 537. 542.
Σχερίῃ, ζ, 8. Σχερίην, ε, 34. ν, 160. ἐσχατιήν, η, 79. ἐρίβωλον, ε, 34.
σχίζῃ, λ, 422.
σχέτλια ἔρδα θεοὶ μάκαρες ὑ φιλέουσι, ξ, 83.
Σχῆμα Ἀπίκον, α, 41. ὰ Πειρισσείας, IV, 55. Ἀντίθισις, XXIV, 2. Ἀποκοπὴ, μ, 64. Ἀλκμανικὸν χῆμα, μ, 64. Ἔλλειψις, π, 255. 376. 381. 387. ὡς τὸ σημαινόμενον, α, 225. β, 363. χ, 184. ζ, 157. θ, 359. λ, 90. μ, 75. ο, 125. 508. υ, 21.
σχέσμεν, χ, 172.
σχίζῃ, ξ, 425. σχίζης, γ, 459.
σχοίνῳ ὀξείῃ, I, 252.
Σχόλια *Antiqua*, α, 52. 150. 167. 6, 132. 151. 167. 170. 193. 195. 265. 266. 344. γ, 274. 399. δ, 348. η, 197. ι, 87. κ, 431. λ, 359. ν, 142. ο, 16. π, 12. σ, 3. 72. 367. τ, 480. υ, 187. 339. φ, 5. 306. χ, 73. 219. 287. ψ, 1. 14. 46. 78. &c. 325. ω, 356. ex MS. Coll. *Corp. Chriſti*, α, 115. ex MS. *Gonvillo Caienſi*, α, 52. 97. 148. 382. 386. 398 &c. β, 94. 99. 156. &c. γ, 2. &c. ε, 217. 256. 273. Ità paſſim ex *Apollodoro*, ut λ, 304. ex *Aloyſio*, ut ω, 241. 277. 302. 371. ex MSS. duobus, β, 153. 156. 195. 266. &c. ex *Etymolog.* M. ut, ρ, 352. τ, 443. υ, 377. φ, 330. *Heſychio* paſſim; ex *Suidâ*, ι, 512. ex *Pauſaniâ*, δ, 798. *Strabone*, ibid. *Stephano*, ὡὲὶ πόλεων, ibid. ω, 466. ex *Luciano*, μ, 129. ex *Ariſtophanis* Scholiaſtâ, ω, 538. ex *Porphyrio*, ο, 296. *Emendata*, α, 4. 8. 99. 101. 124. 150. 209. 226. 356. 372. 390. 441. β, 1. 70. 135. 202. 289. 319. 346. 354. 403. 421. γ, 6. 33. 118. 135. 347. & ſæpe ſæpius. δ, 19. 75. &c. ε, 10. 47. 125. 260. 272. 455. &c. ζ, 74. 88. &c. η, 90. 106. 124. 318 324. &c. ϑ, 108. 352. ex *Etymolog.* M. &c. ι, 108. 217. 275. κ, 2. 3. 108. 149. 155. λ, 5. 9. 181. 263. 268. 270. 325. 326. 518. 576. 581. 612. μ, 34. 39. 63. 70. 75. 89. 95. 127. ν, 81. ξ. 12. 51. 182. 239. 327. 369. &c. 512. 533. ο, 10. 13. 88. &c. π, 287. ρ, 23. 32. 196. 208. 455. 487. σ, 84. 281. τ, 174. 432. υ, 23. 53. 66. &c. φ, 46. 61. 90. 258. 295. 303. χ, 1. 9. 38. 128. 188. &c. 299. 330. ψ, 218. ω, 1. 165. 278. 306. 318. *Explicata* & *illuſtrata*, β, 99. 131. 135. γ, 75. 81. ε, 291. ζ, 76 103. 132. 201. η, 25. 324. ϑ, 365. ι, 25. 40. 221. 275. 398. κ, 1. 135. 139. 190. 217. 234 305. 494. λ, 268. 270. 285. 289. 300. 317. 325. 326. 458. 520. 578. 612. μ, 39. 70. ν, 215. 245. 259. 267. 288. π, 31. 294. ρ, 208. σ, 245. τ, 4. 174. 431. 518. 523. υ, 383. φ, 15. 71. 295. 303. ψ, 191. *Suppleta*, ex *Euſtathio*, β, 190. 266. 289. 300. 315. τ, 174. ex *Aloyſio*, gravis *Defectus* feliciter ſuppletur, ω, 119. ex MSS. β, 20. 91. &c. 106. 120. 132. 153. 156. 170. &c. 195. 266. 388. 427. *malè* olim *ordinata*, α, 372. ϑ, 303. 327. κ, 558. ξ, 182. ο, 16. 223. 225. 230. π, 12. σ, 84. 208. τ, 301. υ, 66. 301. 304. 331. ψ, 198.
Scholia Vetera in *Odyſſeam* pleraque ex *Euſtathio* ſumpta, β, 266. 315. 355.
Scholia ab *Editore* addita, in *Notis*, η, 197. ι, 65. 87. κ, 431.
Scholiaſtes Refutatur, α, 390. λ, 38. 156. μ, 63. ο, 5. ρ, 378. Laudatur, κ, 410. μ, 4.
Scholiaſtes *Theocriti*, κ, 417.
Scripturæ SS. laudantur, β, 315. η, 224. 252. ι, 3. κ, 138. 160. λ, 25. 156. 589. μ, 22. 342. ν, 30. 108. ξ, 63. 85. 105. 156. 210. 258. π, 162. 279. ρ, 134. Not. *Schol.* 485. σ, 22. 111. τ, 42. 560. φ, 90. χ, 348. 412. ψ, 11. 47. 222. ω, 63. XXXII, 16. XXXIX, 2.
σχομίνη, α, 334.
Schotti, Andreæ, Obſervat. λ, 133. Not. *Schol.*
σχὼν κεφαλὴν ἄγχι, α, 157. δ, 70. ρ, 592.
σχῶνται, ν, 151.
σώζων σὺν ἑταίροις πυρὸς, ε, 490.
σῶμα, I, 44. 60. ἄκλαυστον καὶ ἄθαπτον, λ, 54. σώμασι, μ, 61. I, 120. 152.
σώοντες, ι, 430.
σῶς, ε, 305. ο, 42. π, 131. χ, 28.
σωτῆρα νηῶν, XXI, 5. σωτῆρας ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, ὠκυπόρων τε νηῶν.

T.

Ταθὶς ὁλοῷ εἰ δισμῷ, χ, 200. Ταίναρον, II, 412.
Tacitus imitatur *Homerum*, π, 294.
ταλαιεργοὶ, δ, 636. φ, 23. ταλαιεργὸς, III, 565.
τάλαν, σ, 326. τ, 68.
τάλαντα, χρυσοῖο, δ, 129. χρυσοῦ δοιὰ, δ, 526. ἐπτὰ, ι, 202. ω, 273. δίκης καπέκυψε, III, 324.
τάλαντον, ϑ, 393. Vid. ad *Iliad.*
ταλαπείριον, ζ, 193. ξ, 511. ρ, 84.
ταλαπενθία, ε, 222.
ταλάφοισιν πλεκτοῖς, ι, 247.
ταλασίφρονα, α, 87. 129. γ, 84.
τάλλα, ξ, 430.
τάμομεν, λὰπ, σ, 85.
ταμίη, β, 345. γ, 479. η, 166. ϑ, 449. ι, 207. σ, 168. ψ, 154. αἰδοίη, α, 139. δ, 55. η, 175. κ, 371. ο, 138. ρ, 94. 259. Εὐρυνόμη, ρ, 495. ταμίην, κ, 21. τ, 97. ἀμφίπολον, π, 152.
τάμνειν, γ, 175. τάμνετε μὲ γλώσσης, κερφίδα ϑ οἶνον, γ, 332.
ταμὼν, ε, 162.

πιναήκεϊ, χαλκῷ, δ, 257.
*πινακόπεδα, II, 304. *πινακόπεδα, ι, 464. III, 232.
πινηλεγὲς ὑγιαίτοιο, β, 100. γ, 238. λ, 170. 397. τ, 145. ω, 134.
Πάνταλον, λ, 581.
πανύγλωσσοι, ε, 66.
πανύεσσι, κ, 439. λ, 230. πανύεσσιν, χ, 443.
πανύοντο, ζ, 83.
πανύπελος, δ, 305, μ, 375. ο, 171. I, 36. πανυπέλῳ, ο, 362.
πάνυσιν, ο, 283. πανύσῃ, φ, 338.
πανυσίπλοος, ε, 65. χ, 468.
πανυστάμεναι Δῖ μάλα, ι, 298. πανύστατον, σ, 91.
πανυσφέος, φ, 112.
πανύφυλλος, ν, 102. 346. ψ, 190. πανυφύλλῳ, ψ, 195.
πανύω, φ, 152.
πάπησι, κ, 12. πάπτε, δ, 124. πάπτῃς, δ, 298. παρφυρίης, υ, 150.
παρὰ πῶν, Θ, 268. 553. παρὰ πὸν, λ, 164.
παρεάλειον, III, 165.
πάρεσι, η, 51. παρειῆς, σ, 330. 390. παρεῖσας, π, 179.
παρεσύνῃ, σ, 341.
παρπίμνᾳ, ψ, 346. παρπῖναι, ψ, 212. πάρπησαν, γ, 70. δ, 47. ε, 201. κ, 181. παρπύμεθα, δ, 295. ψ, 255.
παρσὶ, ι, 219.
Πάρπαρον εὐρὺν, III, 256. 388. πηρύοντα, III, 374. μίαν, II, 336.
παρφὶ, Θ, 379.
πάρφατε, ζ, 99. πάρφθη, τ, 213. 251. φ, 57.
πὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε, α, 356. φ, 350.
πά τι, πᾶσιν νηυσὶ πέλονται, λ, 124.
Ταϋγέτῳ κορυφῇς, XVI, 3. ὄρεσ μεγάλοιο, XXXII, 4.
ταῦρον, λ, 130. ψ, 278. ταῦρος, φ, 48. I, 78. III, 193. ταύρου λασιαύχενος, III, 244. ταύρους, ν, 184. κεκελμένους, ν, 181. παμμέλανας, γ, 6. 8. ταύρων, α, 25. γ, 128.
ταφίϊον, β, 99. τ, 144. ω, 133.
Τάφιοι, λῃστῆρες ἄνδρες, ο, 426.
Ταφίοισι, α, 419. φιλοπτόλεμοισι, α, 181. Ταφίων, α, 105. ξ, 452.
τάφον, γ, 309. υ, 307. τάφος, φ, 122. ψ, 93. ω, 440. VI, 37.
τάφῳ, α, 417. δ, 547. τάφῳ, ω, 87.
τάφρῳ, φ, 120. I, 246.
ταφὼν, π, 12.
τάχα, α, 182. 251.
ταχυτῆτα, ρ, 315.
τέγεος, α, 333. Θ, 458. κ, 559. ξ, 64. πύκα, πυκτεῖο, π, 415. σ, 208. φ, 64.
τηλεκλυΐα, ζ, 293. λ, 191. ν, 245. III, 451. XLVIII, 4. τηλεκλυΐαν, ν, 410. τηλεκλυΐη, λ, 414.
τήλεπλον, XXXVI, 6.
τηλόθεν δὲ φυλῆσιν, ε, 69. τηλόθι, XXXVI, 2. τηλόθι, μ, 103.
τήκεται, ζ, 168. τέτηκεν, ψ, 105. τηκεδόνες, ω, 391.
τηθήσομεν, π, 107. τ, 317. φ, 155. τηθῆσιν, λ, 303. ο, 349.
τηθυόεντος, ω, 56. τηθυσσῶν, μ, 10. τηθυσσῶν, κ, 494. τηθυσσῶντος, α, 289. β, 220. τηθυσσῶντων, I, 231.
τηθυσσῶν γ' ἐφεψιόωντο ἅπαντες, τ, 331. τέτηκεν, α, 195. τετηκυῖαν, δ, 734. τηθυόεντος, ψ, 84. τηθυόεντος, ο, 23.
*τηθυωμένα, II, 184. τηθυωμένον, IV, 63.
τῆν, δ, 619. 829. λ, 559. ο, 119.
τῆρε γὰρ αἰνῶς, δ, 441. τέρεα, α, 342. τερέτζ, β, 71. τέρετρα, κ, 78. I, 245. τερμίοισι, ε, 324.
Τερπσίαο, κ, 537. λ, 50. 89. 478. μ, 272. ψ, 251. ἄνακτος, λ, 150. Θηβαΐδ', κ, 492. 565. λ, 90. 164. μ, 267. ψ, 323. Τερπσίη, λ, 138. Τερπσίῃ, κ, 524. λ, 32. Illius Hiſtoria, κ, 493. *Schol.* κ, 494.
τέρσεσιν ἱππείοις ἐνὶ, VII, 7.
τίγια μακρὰ, η, 44.
τευχίον μέγα, αὐλὸς, ω, 165. 343.
τίγνες, ζ, 9. ξ, 472. ἄῤῥηκτον, χάλκεον, κ, 4.
τείως, δ, 91. ε, 127. π, 139.
τίκε, α, 71. γ, 95. 489. δ, 325. η, 198. κ, 139. τικέσθαι, II, 323. τικτέτω, IV, 127. τεκέτω, δ, 387. τίκτετο, ο, 249. τίκτοιεν, δ, 64. τικὼν, π, 120. τίκωσι, Θ, 554.
τικέσσαι, ξ, 244. Θ, 525. τίκτει ὦ, δ, 175. τίκτουσι, β, 178. Θ, 243. κ, 61.
τικμαίρομ' ὄλεθρον, λ, 111. μ, 139. τικμαίρομαι, η, 317. τικμήραντο, κ, 563. II, 285.
τίκμωρε, δ, 373. 466.
τίκτα, λ, 630. ἀγλαὰ, λ, 248. ἱερικυδέα, λ, 630. καλλίμαχα, XXX, 5. νήπια, μ, 42. περικαλλέα, III, 323. τίκτον φίλαι, β, 363. γ, 184. ο, 125. 508.
τίκτονα, ρ, 384. τίκτονας, IV, 12. τίκτονες, ι, 126.
Τεκτονίδαο, Θ, 114.
τικτοσυνάων, ε, 250.
τίκτων, ρ, 340. τ, 56. φ, 43.
τιλαμὼν χρύσεος, λ, 609 τιλαμῶνα, λ, 613.
τιλεῖ, β, 256. τ, 557. τιλέσαζ, α, 201. β, 156.
τιλέσθω, η, 52. τιλέσθωσι, δ, 85.
τιλείη, ζ, 234. ψ, 161. τιλείσαι, ξ, 160.
τιλεῖζ, ψ, 284. τιλεῖται, β, 176. ε, 302.
τιλέουσι, γ, 162. τιλέσαι, β, 272. τιλέσθαι, ο, 195. τίλεσθ' μοι ὑπὲρ χίσιν, ἢν περ ὑπὲρ ἴσης, κ, 483.
τιλεσφόρον εἰς ἑωυτὸν, δ, 86. κ, 467. ξ, 292. ο, 230.
πλατὺ πολέμοιο μεσόμορον ἐξεπλέσθη, I, 294.
πλεύσῃ, γ, 52. ε, 253.
πλεύτεσθαι, β, 171. πλευτῆσαι, β, 280. γ, 56. πλευτήσῃς, α, 293.
πλεύτην, α, 249. π, 126.
πλήσιστον, III, 541. πλήσιος, δ, 352. 582. ν, 350. ρ, 50. 59.
πίλον, ε, 326. ι, 5. ρ, 496. υ, 74. χ, 323. III, 459. κακὸν, ω, 123.
πμοίνῃ, σ, 184. IV, 268. πίμνος, ζ, 293. Θ, 363. ρ, 299. II, 88. IV, 59. XI, 5. Κυλλήνιον, XVIII, 31.
Τμῶλον, μῦ χαλκὸν, α, 184.
Τύνδεω, γ, 159.
τίνοντες, I, 230. τίνοντας αὐχένας, γ, 450.
τίξεις ἀγλαὰ *τίκε, λ, 248. τίξεσζ, II, 101. τίξεσι, III, 490.
τίο σὶ χρὴ, δ, 463. τίο δημόων ἀνδρῶν, π, 305.
τίρυς, γ, 173. ἄχιον, II, 302. τίρυσι, μ, 394.
τραπεκὸν ἰδνᾶζ, XVIII, 36.
τίρεν καὶ δάκρυον εἶδοι, π, 332. τίρεν ἄνθια ποίης, ι, 449.
τίρετρα, ε, 246. πρίτρῳ, ψ, 198.
τίρματ', Θ, 193.
τρμοέσσῃ χθονὶ, τ, 242.
Terpander, VI, 1.
τίρπεσιν, α, 347. θ, 45. τ, 590. τίρπεσθαι, δ, 372. τίρπετο, ν, 61. ξ, 443. τίρπεσθε, δ, 239. II, 170. τίρπεσθ', α, 26.

Τερπιάδης, χ, 330.
τερπικέραυνος, ξ, 268. ρ, 437.
τερπικεραύνου, ε, 164.
τερπομένοισι, ω, 423. σ, 305.
τερπωλέω, σ, 37.
τερπώμεθα, α, 369. δ, 295.
Terræ-Motus in Italiâ, μ, 235.
τέρσεται ἠελίῳ, η, 124. τερσήμεναι, ζ, 98. τέρσοντο, ε, 352.
τερφθείης, 74. τερφθῆ, XXVI, 11.
τερψάμενος, μ, 188.
τερψιμβρότῃ ἠελίοιο, μ, 269. II, 411.
τέρψομαι, π, 26.
τέσσαρα, δ, 436. χ, 110.
τεσσαρεσίκοσι᾽ ω, 340.
τεσσαρακοντόκλινοι, ι, 242.
τέσσαρες, ω, 278. τέσσαρες, ι, 135.
τετιγών, vid. voce τιτώ.
τέτιθ᾽, pro τέτιθε, λ, 11.
τέτλαθι, ἐπὶ, λ, 523.
τετλάτω, ι, 116. τετλάτω, δ, 135. ε, 68.
τετραπόροις, α, 310. ξ, 244.
τετραπτυχίδα χρύσεον, κρυερῷο, λ, 211.
τετράπτυχα, κ, 358. τέτρηβι, β, 89.
τέτρατα, ἐπὶ, λ, 19. τέτραθε, δ, 121.
τετελεσμένον, β, 187.
τετέλεσται, δ, 40. π, 346. τετέλεσται, ε, 262. χ, 479.
τετεύχαται, β, 63. ξ, 138. τ, 563.
τετδυκὼς, χ, 104.
τετδυκώς, μ, 423.
τετημένη, δ, 804. τετημένος, α, 114.
τετμένον, δ, 472.
τέτμηται, η, 69.
τέτλαθι δὴ, κραδίη, υ, 18. τέτλαμεν, γ, 209. ζ, 190. ν, 311. τετλάμεν, ν, 307. τέτληκεν, τ, 347. τέτληότ᾽ ἀμφὼ, δ, 447. 459. ι, 435. λ, 180. π, 37. σ, 134. ψ, 100. 168. ω, 162. XXXVII, 14. τέτληώς, ν, 23.
τέτμεν, ε, 58. τέτμοις, ο, 15.
τετμημένον, ρ, 195.
τετρᾶνω, η, 113.
τετρέφθαι, III, 19.
τετραθηλυμένον, χ, 122.
τετρακὶς, ε, 306.
τετραμμένοι, ε, 71. τετραμμένον, μ, 81. II, 283. τέτρασκε, III, 221. τέτρασσε, δ, 260.
τετράορε, ν, 81.
τέτραφθον, β, 107. γ, 180. ε, 262. τ, 152. ω, 141.
τετραχθὰ, ι, 71.
τέτρηνα, ψ, 198. τέτρηνεν, ε, 247.
τετρηχυῖαι, ω, 31.
τέτρηφεν, ψ, 237.
τετυγμένα, ι, 223. κ, 210. 252. π, 185. υ, 153. φ, 215. πεπυγμένον, δ, 615. ο, 115. χ, 335. ω, 205. τετυγμένῳ, υ, 366. τετύγμενε, ζ, 234.
τέτυκτο, ε, 77. 94. τετυκέσθ, φ, 428. τετυκοίμεθα, μ, 283. ξ, 408. τέτυκτο, δ, 61. μ, 307. π, 487. ω, 383.
τετύχηκε, κ, 88.
τετύχθαι, α, 391. τετύχθω, δ, 356. φ, 231.
τεὺ, Enclit. ξ, 68. 192. ξ, 510. τεῦ, γ, 348. δ, 264. ι, 497.
Τευμησσὸν λεχαίνην, II, 224.
τεύξειν, δ, 579. τεύξασα, λ, 429. τευξάσθ, II, 76. 221. 245. τεύξεσι, α, 277. β, 196. ω, 196.
τεύτλοις, χλωρῇσι, I, 54. τεύτλων χλοερῶν, I, 161.
τεῦχε, κ, 18. 118.
τεύχε᾽, ο, 218. ἀρήια, τ, 4. ω, 218. βεβρωτωμένα, λ, 41. περικαλλέα, ω, 164. χρύσεα, XXXVII, 5. πύκα, δ, 784. ἀρήια, π, 284. κλυτὰ, μ, 228. πύκεσι, ξ, 474. πύκεσι, λ, 74. 545. ω, 69. πύκεσι, ω, 495. τοῖσιν ἅλομένων, λ, 553. ῥοιήκεα, XXVII, 15.
πύκεσ᾽, κ, 182. πύκεσσι, υ, 108.
πύκεσι μαίνεσθαι, I, 40.
τέχναις καιοτέρῃσι, I, 115. τέχνη, III, 446. 480. τέχνῃ, λ, 613. XLVII, 10. τέχνην, III, 108. 508. θαλίῃ, δ, 529. κακοδαίμονα, XLVII, 21. παντοίῃ, ζ, 234. ψ, 161. τέχνης III, 76. 166. 462. θαλίης, δ, 455. τέχνῃσιν, θ, 332. III, 317. vid. *Homeri* Artificium, in *Metris*.
τεχνήεντες, θ, 297. τεχνήεντας, ε, 270.
τεχνῆσαι, η, 110. τεχνήσαιτο, & τεχνησάμενον, λ, 612. τεχνήσατο, ε, 259. τεχνήσομαι, II, 326.
τέω, pro πού, λ, 501. υ, 114. II, 170. τέων, ζ, 119. κ, 39. ρ, 200. υ, 192.
τέως, ω, 231. π, 370. σ, 189. ω, 161. II, 233.
Tzetzæ Johannis, Chiliad. ι, 65. MS. ψ, 114. 308. ω, 397. 538. 539. vid. *Præfat.*
τῇ, λαῷ, ε, 346. θ, 477. ι, 347. κ, 287.
τῆκε, τ, 264.
τηκεδόνι θυμὸν ἔχευε, λ, 200.
τήκετ᾽, θ, 522. τ, 204, 208. τηκομένης, τ, 207. τηκόμενον, ε, 396.
τηλεγόνε, XXXI, 8, τηλεγονῆς, XXX, 13.
τηλεδαπὸς, ο, 224. τηλεδαπῇ, ξ, 415. τηλεδαπῶν, ζ, 279. τ, 351. 371. ω, 267.
τηλεθάουσαν, IV, 267. τηλεθάων ἄνθεσι, VI, 41. τηλεθόωντα, η, 114. ν, 196. τηλεθόωσα, ε, 63. τηλεθόωσαι, η, 116. λ, 589.
τηλεκλειτῷ, τ, 546. τηλεκλειτὸν, λ, 307.
τηλεκλυτὸς, α, 30.
Τηλέμαχ᾽, α, 384. 400. ἥρως, δ, 312. ὑψαγόρῃ, μοί ἄρχετε, β, 85. 303. ρ, 406. Τηλεμάχοιο, β, 301. διαφέρῃ, δ, 687. Τηλεμάχοιο, α, 282. θοοειδέα, π, 20. θοοειδέλεος, γ, 416. κεχαλωμένον, β, 185. πολύμυθα, β, 200. φίλου ἠὲ Ὀδυσῆος, γ, 398. Τηλέμαχος, α, 156. ἥρως, δ, 21. θοοειδὴς, α, 113. ἰσόθεος φὼς, υ, 124. πεπνυμένος, α, 213. φίλος ἠὲ Ὀδυσῆος, ο, 553. φίλον πεπνυμένον ἦτορ, β, 298. Τηλεμάχῳ μεγαθύμῳ, γ, 423, μεγαλήτορι, γ, 432. Τηλεμάχῳ, β, 194.
Τήλεμος Εὐρυμίδης, ι, 509.
Τηλέπυλον Λαιστρυγόνων, κ, 82. ψ, 318.
τηλεφαινὴς, ω, 83.
Τηλεφίδην, ἥρω Εὐρύπυλον, λ, 518.
τηλίκος, α, 297. ε, 20. σ, 174. τ, 88.
τηλόθ᾽ ἐόντας, α, 22.
τηλοτάτω φάσ᾽ ἔμμεναι, τῷ, η, 322.
τηλόθεν, π, 19. τηλόθι, δ, 11.
τῆμος, δ, 401. μ, 441. ρ, 95. III, 101. IV, 171. ἐς τῆμος, η, 318.
Τηύγετον περιμήκετον, ζ, 103.
τηΰσιον, οὐδ᾽ ἄλθος, quòd τηΰσιον sit *Hebraica* Originis, γ, 316. ο, 13. τηΰσιον ἔπος, ἢ ἔργον, II, 540.
τῆι, *Priori* Communi, ρ, 144. π, 306. υ, 132. τῆμιν, ο, 542. ρ, 56.
τῆν, α, 432. τ, 247. τῆς, ω, 78.
τῆσκον, χ, 414. ψ, 65. τῆται, η, 67. τῆστι, ξ, 205.
τίη τοι σὺ φρεσὶ τῶτο νόημα, α, 325.

325. π, 421. ρ. 375. τ, 482. 500.
πηλιβάτοισι, ν, 106.
τιθῆ, γ, 51. ζ. 252. σὺ, ε, 267. σοὶ, ϑ, 439. ἐπὶ, κ, 355. πὰρ, φ, 177. παρὰ, α, 142. πιθεῖσι, β, 125. πιθέσθαι, σκ. λ, 3. σὺ, δ, 578. τίθηται, ρ, 269. ἐπὶ, ϑ, 554. πιθήτης, ω, 418. τίθησιν καθ', χ, 449. τιθῆσθαι, 404.
πιθήνη, XVIII, 38.
Τιθωνοῖο ἀγαυοῦ, ε, 1. Τιθωνὸν, IV, 219. ubi etiam *Tithoni & Endymionis* Allegoria, ε, 1.
τίκτῃ μῆλα τελς, εἰς σεαυτὸν, δ, 86. ἔμπεδα μῆλα, τ, 113.
τίλλε, ο, 526. I, 69. τίλλοντο, κ, 567.
Timæus Siculus, δ, 499. ν, 302.
πιμάοχος, IV, 31.
πιμήεις. ν, 129. πιμῆσι, α, 312. πιμήσῃς, λ, 326. πιμήσαντος, ϑ, 393. V, 5. πιμήσατα, σ, 160. * πέρι, πιμήσατα, II, 65. πιμήσαιεν, δ, 614. ο, 114. πιμήσεσσι, α, 293.
πιμην, α, 117. λ, 301, 303. 494. σφετεριζόμενα, XXVIII, 3. πιμῆς, ε, 335.
πιμήσαντο, τ, 280. ψ, 339. πιμῆσαι, XXIV, 6. πιμήσεις, XXIX, 8. 16. πιμήσουσιν, ε, 36.
πίμιον, II, 483. III, 525. IV, 143. πιμιον, κ, 38.
Τιμόλαος Λαοδοκίδης, *Margites*, Argument.
πιμῶμαι, I, 18.
πιμῶντο, Fragment, 243.
πιναξάωθεν, β, 151. πιπάσϑω, ζ. 43. πίναχϑεν, π, 348.
* πυρμος, ω, 325. * πύϑω, ν, 214. πύνων ϑυμὸν ἀχιλλῆος, β, 193. πύσσαι, χ, 425. πύσιν, ν, 129. ξ, 84. XI, 5.
πίπλε, α, 225. β, 363. δ, 312. 681. 707. 810.
πίσειο, μ, 378. πισείας λαβὴν, υ, 169. πισάμενοι, ι, 317.
πίσις, α, 40. β, 76. ν, 144.
πταίνει, II, 4. XXVI, 5. πταισομῶμαι, β, 149.
Τιτῆνας ἀρίστους, I, 274.
Τιτανοκτόνον ὅπλον, μέγα, ϑεσπεσίοιο, I, 273.
Τιτῆνες, ϑεοὶ ὑπὸ χϑονὶ, II, 335. Τιτήνων, *Fragm.* 1.
Τιτυὸν, Γαίης ἐρικυδέος ἱὸν, λ, 575. Γαιήϊον ἱὸν, η, 324.
πτύσσει, III, 163. πτύσσεσϑε, I, 214. πτυσσόμενος, ϑ, 556.
πύϑ' ὅπως, κ, 378. ψ, 98. II, 456.
τλαίη, κ, 384. τλαίην, β, 219. κ, 52. τλαίης, α, 288.
τλημοσύνης, II, 191. τλήμων, I, 106.
τλήσιμος, ε, 222. 362. XXXVII, 13. τλήτην, λ, 349.
τμῆσις, η, 88. μ, 54. 427.
τόϑι, ο, 239. II, 244. XVIII, 23.
τοιάδε, υ, 206.
τοῖος ἐών, οἷος ἦε, υ, 89.
τοιοῦϑον, τὸ, σ, 36.
τοῖσδε, ζ, 47.
τοῖσδεσσι, κ, 268. ν, 258. τοῖσδεσσιν, β, 47. 165.
τοῖχοι, τ, 37. ἐρράδαται, υ, 354. χάλκεοι, η, 86. τοῖχον, β, 342. η, 95. ἐϋδμήϑην, υ, 302. τοίχῳ, ψ, 90. τοίχῳ, μ, 820. * ἐϋδμήτῳ, χ, 24. τοίχῳ, ρ, 267. χ, 259. 276. ἐϋδμήτῳ, χ, 126.
τοίαν ὁπ πατέρων, XLIX, 1.
τοκάδες, ξ, 16.
τοκεῦσι, ζ, 50. τοκεύσιν, δ, 689. φίλοις, δ, 476. τοκῆας, υ, 67. τοκῆε, ϑ, 312. τοκῆος, α, 170. τοκήων, δ, 62. ἐδὲ γλυκίον ἦς πατρίδος, οὐδὲ τοκήων, ι, 34.
τόκος, ut ἔϑι οἱ χθοιή π τόκος τὸ, ο, 175.
τόκυς μὲ πρέσοντ', I, 184.
τολμήεις, ρ, 284. τολμήσειε, ϑ, 519.
τολμήσειεν, ι, 332. τόλμησεν, ω, 260.
τολύπευσε, ω, 95. τολύπευσε, α, 238. ξ, 368. τολύπευσεν, δ, 490. τυλυπεύω, τ, 137.
τόμος ὁπ πέτρης, I, 37.
τομῆρες, π, 403.
τόνος, α, 411. β, 202. δ, 221. 811. η, 328. ϑ, 254. ι, 387. 504. κ, 417. 514. λ, 538. ρ, 218. 315. 376. σ, 101. 162. 237. 315. ψ, 125. 191. Not. *Schol.* ψ, 282.
τόξα, κ, 262. ἀγκύλα, φ, 264. εὐκαμπέα, XXVI, 12. καμπύλα, ι, 156. παλίντονα, XXVI, 5. παλίντονα, XXVI, 16. φαίδιμος, II, 4.
τοξάζεαι, χ, 27. τοξάζεσϑ', ϑ, 228. τοξαζοίαϑε, ϑ, 218.
* τοξάσϑαι, χ, 72.
τοξοφόρον, II, 13. 126.
τόξων, *XXVI, 8.
τόπος, II, 116.
τορήσας, II, 119.
τορώσειν, ε, 249.
ποσσὰχ' ὕδωρ ἀπαλίσκεϑ' ἀπαξερχόμενον, λ, 585.
τόφρα, β, 77. τοφρὰ, δ, 289. τοφρὰ δὲ, γ, 464. κ, 571.
Τραχινοὶ, ρ, 208.
τραφήναι, ut ἀρνειὸς π τραφήναι τὸ, ι, 239.
Trajectio, χάρμα, β, 283. μ, 42. 68.
τραπέζαι ξεστὴ, ξ, 158. ρ, 155. τραπέζαι ἐϋξέστη, ο, 332. τραπέζαν, ε, 92. καλὴν, ϑ, 69. ξεστὴν, α, 138. τραπέζας, α, 111. ἀργυρέας, κ, 354. πληϑούσας, λ, 418.
τραπιζῆες κόνες ἀνδρῶν, ρ, 309.
τραπτιομὰ εὐηϑέντι, λείβεσϑαι, ϑ, 292.
τραπέσϑαι, η, 125.
τραπέζ. κ, 528. ἀπὸ, ε, 350. τράπετ', ρ, 73. τράπεζ. τ, 388.
* τραφερὰν, ut ϑηρίοζ τὶ, τραφερὰν τὸ γ, 28.
τράφεν, δ, 723. ξ, 201.
τραφερὴν π κὴ ὑγρὴν, ν, 98.
τράχηλον, I, 82.
τρεῖς, β, 21. δ, 409. 434. ε, 484.
τρεισκαίδεκα, ω, 339.
τρέμω, λ, 526.
τρέπε, ι, 315. ν, 29. τρέπεσϑ', γ, 147.
τρέσσαν, ζ, 138.
τρέφε, η, 12. ω, 388. τρέφει, ε, 422.
τρεφϑῆναι, ο, 80.
τρέχει, ι, 386.
τριψάμβοι, α, 422. σ, 304.
τρήρωνα πίλεσαν, ν, 243. πίλεσαι τρήρωνες, μ, 63. τρήρωσι πιλεσάσι ἴϑμηϑ' ὁμοῖαι, II, 114.
τρηχῖσι λίϑοισι, α, 440. τρηχέσι λιϑοισι, κ, 12.
τρηχεῖ', ι, 27. II, 285. XLI, 3. τρηχεῖαι, ν, 242. III, 273. τρηχέαν, ε, 425. ξ, 1. τρηχείης, κ, 417. 463.
τρεῖ', ο, 468. τρία, ρ, 515. III, 447.
τριάκοντα, δ, 506. ε, 292.
τρίβος, III, 447.
τριγλήνια, μορόεντα, ἕρματα, σ, 297.
τρίπους, & τρίποδις, β, 106. ν, 377. τ, 151. ω, 140.
τρίζουσαι, ω, 5. 7.
τριηκόσ', φ, 19. τριηκόσιοι, ξ. 20.

τρὶς

τρὶς τεληέσσι. Fragment. 234.
τεληεσσίοισιν, ν, 390.
Τελίοπι γήνορ, II, 211. Τέλοπος, II, 213.
τελπόμενοι, ἀκήλεον, χρυσείην, ῥαῖδα, III, 527.
τελπόμεθ', λεσχηνεύοντ, ϑ, 435. τέλπεσθε μίμνοντ, θ, 434. ν, 13. χαλκήρεα, Fragment. 89.
τελπόμενος, δ, 129. ἀθεμιστείης, ν, 217. III, 179. τελπόμενον ἐρετμοῖν, II, 443. ἰϋχάλκων, σ, 84.
τελπόμενος νεῷ ἔνι, ε, 127.
Τελπολέμῳ, Fragm. 128.
τρὶς, γ, 245. δ, 86. 277. ε, 306. ϑ, 340. τρὶς ἕκαστον αὖσαι, ι, 65.
τρισκαίδεκα, ν, 339.
τρισκαιδεκάτῃ, τ, 202. τρισκαιδεκάδες, ϑ, 391.
τρισκοπέλισσαι, ἄρπαι, I, 35.
τρὶς μάκαρες μὲν σοί γε πατὴρ, καὶ πότνια μήτηρ, Τρὶς μάκαρες δ' ὑπάτοισι, ζ. 154. 155. Τρὶς μάκαρες Δαναοὶ, καὶ τηλόθι πατρίδος αἶσης τότ' ὄλοντο, ε, 306.
τρισμοῦν πνεῦ ψυχαῖς ὀδύσσαι Ὁμηρ. λ, 632. ω, 5. 6. 7.
τρίστιχοι, μ, 91.
τριβάτιος, δ, 97. τρίπολον, ι, 89.
τρίτη, κ, 356. τρίτον, β, 89. τρίτος, ξ, 471.
Τριτογένεια διογενὴς Διὸς, ἀγελείη, γ, 378.
Τριτογενίης, * XXVII, 4.
τρίχα δὲ σφίσιν ἤνδανε βουλὴ, ϑ, 506. Ἀλλὰ δὴ τρίχα κοσμήσαντες, ι, 157. τρίχα νυκτὸς, μ, 312. ξ, 483.
τριχάϊκες, τ, 177.
τρίχας, γ, 446 ξανθὰς, ν, 399. τρίχες, κ, 393. δυόμενοι, I, 90.
τριχθὰ, ι, 71.
τρίψαι, ι, 333.
Τροίη, α, 355. δ, 6. ν, 315 ο, 153. σ, 265. ω, 37. εὐρείη, α, 62. Τροίηνδε, γ, 259. 276. Τροίηνδι, γ, 268. Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον, α, 2.
τρομέει, XVI, 6. τρομέεις, σ, 79. τρομέουσι, π, 446.
τρόμος, σ, 87. ω, 49.
τροπαὶ ἠελίοιο, male de Heliotropio, ο, 403.
τροπαῖον, μυοκτόνον, I, 158.
τροπὸν, η, 252. 422. μ, 424. 438.
τροπὸς, ε, 130. μ, 421. τ, 278.
τροποῖς, δεκατέοισι, δ, 782. ϑ, 52.
τροφαῖς τελσὶν οἱ Παλαιοὶ ἐχρῶντο, β, 20.
τροφόεντα, κύμασι, γ, 290.
τροφὸν, τ, 15. φ, 380. χ, 391. 394. 480. τροφὸς, ρ, 31. χ, 419. 485. 492. ψ, 289. IV, 114. φίλη, β, 361. δ, 742. τ, 21. ψ, 25. 39. 69. τροφῷ, τ, 489.
Τροφώνιος, ἠδ' Ἀγαμήδης, υἱὲς Ἐργίνου, II, 296.
τροχὸν, μ, 173.
τρύγην, Primâ brevi, II, 55.
τρυγηφόρος, II, 529.
τρυγήσειν, η, 124.
τρύξομαι ἐ αὐτὸν, ρ, 388.
τρυπάνῳ, Primâ longâ, ι, 385.
τρυπῶ, ι, 384.
τρυφάλειαν, χ, 183.
Tryphiodori ἅλωσις, β, 492.
τρύφος ἱμᾶσιν πάντα, δ, 508.
τρυχόμενος, α, 288. τρύχεται, α, 248. τρυχόμενος, κ, 177.
Τρωαὶ, δ, 259.
Τρῶας, σ, 260.
τρώγλη, ζ, 90. I, 34.
τρώγλας, I, 183. τρώγλην, I, 52. τρώγλης, I, 113.
*τρωγλοδύοντα, I, 52.
Τρωγλοδύτης, & Troglodyta, Populus, I, 205.
τρώγω, I, 53.
τρύες, οἵνος σε, φ, 293.
Τρῶες, ε, 310. ϑ, 504. μ, 190. Τρώεσσιν, δ, 274. χ, 228.
τρωθῷ, I, 193.
τρῶκτας, ο, 415. τρώκτης, ξ, 289.
Τρωξάρτης, I, 108. 247. 249. Τρωξάρτεω, I, 28. 103.
Τρωὸς, βασιλέως, IV, 114.
τρωπῶντο, ω, 535.
τρωπῶντι, τ, 421.
τρῶσεν, I, 212. τρώσητε, π, 293. τ, 12.
Τρωσὶ, ϑ, 82. Τρωσὶν, γ, 86.
τρώχων, ζ, 319.
Τρώων, α, 237. γ, 85. 100. 220. δ, 243.
τύγχανε, ξ, 231.
Τυδείδαι. γ, 181. Τυδείδης δ, 280. Τυδέϊ, γ, 167.
τυκτὴν, καλλίροον, κρήνην, ρ, 206. τυκτῷ ἐν δαπέδῳ. δ, 627. ρ, 169.
τύμβον, α, 239. δ, 584. μ, 14. ξ, 369. ω, 32. ἀμύμονα, μέγαν, ω, 80. τύμβῳ, λ, 77. ἀκροτάτῳ, μ, 15. * Διὸς. Fragm. 213. πολυκλαύτῳ, XXXVI, 5.
*Τυνδαρέου, λ, 297. ω, 198. Τυνδαρέῳ, λ, 298.
Τυνδαρέδαι, τοχίαι ἀπιόντες ἵππων, XVI, 5. XXXII, 18. Τυνδαρείδαις, XVI, 2. Λήδης καλλισφύρου ἀγλαὰ τέκνα, XXXII, 2. Διοσκόρους. XXXII, 1.
* τυπείων, XIII, 3.
* τυπῆ. I, 194.
τύπε, χ, 86. τύπτετε, μ, 215. τύπτειν, XLVII, 19. τυπτόμενον, χ, 309. ω, 184. τύπτον, χ, 308. ω, 526. ἄλλα ἐρετμοῖς, δ, 580. ι, 104. 180. 472. 564. μ, 147. 180.
τύραννε ἀνεπβίοισι, VII, 5. τύραννος, à Tyrrhenis, VI, 8.
Turnebi Adversar. γ, 279.
Tyrins, Maximus, η, 100. 115. κ, 305. λ, 25 ν, 288. ξ, 327. ρ, 485. τ, 179. ψ, 222.
Τυρομάγην, I, 221. Τυρομάγῳ μεγαλήτορ, I, 136.
τυρὸν, κ, 234. τυρὸς, I, 38. τυρῷ, δ, 88.
Τυρρηνὸν, φαρμακίδα, Κίρκης ἰοειδέα παῖδα, λ, 133.
Τυρσηνοὶ, VI, 8.
Τυρῷ, β, 120. Τυρῶ, λ, 234.
τυφλὸ, υ, 69.
τυφλὸν περσὶ βέλεσσιν, ι, 219. τυφλὸν αἰνυμένους, & αἰνύμενοι, ι, 225. 231.
τυτθὲ, μ, 174. 388. τυτθὸν, α, 435. τυτθὸς, ο, 380.
Τυφάονα δεινόν τ', ἀρχαλέον τὲ, II, 306. 352.
τυφλὸς, II, 172.
Τυφωεὺς, Τυφάων, Τύφων, Τύφως, &c. κ, 106. II, 367.
* Τύχυ τὲ. Fragment. 133.
τύχλω, εὐδαιμονίην τὲ. X, 5.
τύχῃς, ζ, 290. τυχήσας, φ, 13. τύχησι, ξ, 334. τ, 291. τύχῃσι, III, 563.
τυχὼν, ο, 158. τ, 452. * τυχῆσα, I, 112, Not.
τύψας, χ, 98. τύψεν, I, 209.
τὼς, τ, 234.

Υ.

Ὑακινθίῳ ἄνθει ὁμοίας, κόμας, ζ, 231. ψ, 158.
ὑάκινθος, εὐώδης * γαλεῶν, XVIII, 25.
ὕας, π, 341. ρ, 604. ἀρχιόδοντος, ϑ, 60.
ὕδρει, ξ, 262. ρ, 431.

ὑδρίζεις, σ, 380. ὑδρίζοντες, α, 227. γ, 207. ρ. 588. υ, 170. 370. ὑδρίζων, ρ, 245.
ὕβρεν, δ, 627. π, 418. ρ, 169. 487. 581. ἀπίθαλον ἴχνος λίπεν, π, 86. θυμαλγέα, ψ, 64. ὑπέρβιον, α, 368. δ, 321. π, 410.
ὕβρεις, ο, 328. ρ, 565. II, 541.
ὑβριστάων, II, 278.
ὑγρὰ κέλευθα, γ, 71. δ, 842. ι, 252. ο, 473. II, 452.
ὑγρὴν, *Absolutè*, pro θάλασσαν, α, 97. ε, 45. υ, 98. πυλὸν ἐφ', δ, 709.
ὑγρὸν, δ, 458. ε. 478. ζ. 79. 315. η, 107. τ, 440. V, 3. XXIII, 3. ὑγρὸς, XVIII, 33.
Hyginus, γ, 135. ι, 191. κ, 82. 86. λ, 300. Not. *Schol.* μ, 63. Not. *Schol.* 70. Not. *Schol.* τ, 432. φ. 295. Not. *Schol.*
ὕδασι, I, 60. 91. 98. 157. πορφυρέοισιν, I, 75. ὕδασιν, I, 33. 73. 217. ὕδασ' αἰνάοντα, ν, 109. ὕδατι, κ, 520. λ, 28. καλῷ, II, 120. λύκῃ, ε, 70. I, 80. λιαρῷ, ω, 45. μελιηδέϊ, I, 11, ψυχρῷ, ι, 392. ὕδατος, ε, 266. 475. γλυκερῷο, μ, 306. Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀποῤῥώξ. κ, 514.
ὑδατοτρεφέων, ρ, 208.
*ὑδρεύοντο πολῖται, η, 131. ρ, 206.
ὑδρεύσῃ, κ, 105.
ὑδρηλὴ, II, 41. ὑδρηλοὶ, ι, 133.
ὑδρηναμένη, δ, 750. 759. ρ 48. 58.
Υδρομεδούσῃ, I, 19.
ὕδρης, I, 81.
Ὑδρόχαρις, I, 224.
Hudsonii, Johannis, S.T.P. Biblioth. *Bodleanæ*, πρωτοφύλακος, Edit. *Thucydidæ*, β, 65. μ, 73. Edit. *Dionysii Halicarnass.* λ, 281.
ὕδωρ, α, 110. ἀγλαὸν, γ, 429. ἁλμυρὸν, δ, 511. καλὸν, πολὺ, ζ, 86. *Animam* extinguere putabatur, δ, 511. μέλαν, δ, 359. ὄμβριμον, III, 516. πυλὸν, τ, 387. Στυγὸς καπνιβόμενον, ε, 185. ὑγρὸν, δ, 458. ψυχρὸν, ρ, 209. τ, 387.
ὗε, Ζεὺς, παύνυχος, ξ, 457.
ὗες, ο, 555. ὗεσσι, ν, 410. φ, 363. ὑεσσιν, ξ, 8. ἀνακτορίγησιν, ο, 396.
υἷα, ρ, 111. υ, 35. φίλον, δ, 765. υἷας, β, 115. υἱάσι, γ, 57. 387. κυδαλίμοισι, ξ, 206. υἱάσιν, γ, 32. υἷε κρατερὼ, ο, 242. ἑῇ, δ, 462. ἧοῖς ἐπιείκελ', ὄλβιε, ω, 36. πολυτρήρων Μαιάδος, III, 438. υἱέας, πυυτὲς, δ, 211. υἱέες, τ, 414. γνήσιοι, ἐξ ἀλόχου, ξ, 202. ἠβαόωντες, κ. 6. ἑῆϊ, λ, 272. ἑῆς, ο, 248. καθυπερτὲς, IV, 51. ἑῇσι, γ, 489. ἑῆς, γ, 323. ἀρήϊοι, ψ, 220. ἄελσαι, α, 38. μοῖνος ἄρκιος, γ, 104. βεβαρηότες οἴνῳ, γ, 139. φίλοι, β, 51. ἑῷον, ω, 222. ἑῇ, δ, 143. 771. ξ, 435. ἑοῖσιν κυδαλίμοισιν, τ, 418. ἑὸν, α, 88. ἀγλαὸν, γ, 190. ἀειδάκοον, λ, 539. Γαμήϊον, η, 324. δαΐφρονα, Φ, 18. καρτερόθυμον, φ. 25. περικαλλὲς ἐδίδαξ. XVIII, 36. τοξοφόρον, II, 13. φαίδιμον, β, 386. ἧος, λ, 451. ἑῷος, α, 181. ἀγλαὸς, δ 21. ἄλκιμος, III, 101. ἀμύμων, κρατερὸς, γ, 111. ἀρῆος, γ, 167 ἐρεύθεος, III, 28. ὑπέρθυμος, γ, 448. φαίδιμος, γ, 189. φίλος, β, 2. 17. ἧς κυδαλίμοιο, χ, 238.
ἑῳοὶ, *Fragment.* 202. ἑῷος, ω, 514.
ὑλαέι, υ, 15.
Ὑλακίδης, ξ, 204.
ὑλακόμοισι κύνες, ξ, 29. π, 4.
ὑλάκτεϊ, υ, 13. 16.
ὕλαον, π, 5. ὑλάοντο, π, 162. ὑλάουσιν, π, 9.
ὕλῃ, ε, 398. δάσκιος, XXVI, 7. παντοίῃ, ο, 273. πλησίον, ε, 63. ἔχει *ὕλη, II, 228. ὕλῃ καλεομένῃ, ν, 351. τ, 431. II, 225. III, 228. IV, 286. *ἀνθήεν, ῥίον, ἔρις, II, 139. ὕλην, ε, 475. δάσκιον, ε, 470. πολλὴν, ε, 257. ὕλης, κ, 159. ξ, 353. III, 238. ἀζαλέης, ι, 234. βαθείης, ρ. 316. νεοθηλέος, III, 82. πυκινῆς, ζ, 128.
ὑλήεντα, ξ, 2. ὑλήεντας, XXV, 8. ὑλήεντι, XIII, 5. ὑλήεντα, α, 186. ὑλήεσσα, ι, 24.
ὑμὰ, α, 375. β, 140.
ὑμέας, β, 75. 210. corrigo, & lego, pro ἡμέας, *δ, 652. μ, 163. φ. 198. ω, 395. II, 481. ὑμεῖς, β. 76. ὑμῶν, I, 55.
ὑμετέρων, III, 276.
ὑμῖν, α, 376.
ὑμὸν, III, 1. *VIII, 1. ὑμοῖν, XXX, 1. ὑμοῖσι, XXXVI, 19. ὑμοῖσιν, II, 190. XVIII, 27. ὑμοῖν II, 178. ὑμήσω, II. 19 207. ὑμήσωσιν, II, 158. ὕμνον, VIII, 9. XVII, 11.
Hymnus, in *Apollinem Homero* vendicatur, II, 1. 146. ab *Apollodoro* laudatur, II, 316. *Eustathio*, II, 514. *Stephano*, περὶ πόλεων, II, 224. *Thucydide*, II, 1. 146. Vid. plura ad *Hymnos* ipsos; & de *Emendationibus*, titulo, *Homeri* Textus *emendatus*.
ὗν μάλα πίονα, περιτίτρηνε, ξ, 419.
ὑπαὶ καὶ αἵματος, λίπε, ζ, 131.
ὑπὸς ἀρχιόδοντος, θ, 476. ξ. 413. 438.
ὕπαγε, ζ, 73.
ὑπαὶ, Φ, 192. ν, 225. υ, 126.
ὑπαιδείδιεν, III, 165.
ὑπαίθει, κ, 83. ὑπαλύσῃ, δ, 283. ὑπάιξαι, ξ, 485. IV, 181.
ὑπαλδαίνων, ο, 275.
ὑπαλύξαι, I, 89. ὑπαλύξας, Φ, 355. ὑπάλυξεν, δ, 512.
ὑπάλυξιν ἔσαξε κακῶν, ψ, 287.
ὕπαρ, τ, 547. υ, 90.
ὑπάρξῃ, ω, 285.
ὕπατε κρειόντων, α, 45. 81. ω, 472. ὑπατος, τ, 303. *ὕπατον κέρας, *Fragment.* 148.
ὑπέβαλλεν, κ, 353.
ὑπέδδεισαν, I, 292.
ὑπέδεκτο, β, 387. ὑπεδέξατο, χ, 470. ὑπέδεξο, ξ, 54.
ὑπέδραμε, κ, 323.
ὑπείδυ, κ, 398.
ὑπειδύσετο, ζ, 127.
ὑπεκξεσε, μ, 117.
ὑπεὶρ, γ, 73. δ, 172. ι, 254. II, 454.
ὑπειρέχει, XLVII, 2.
ὑπείρεχεν, XI, 2.
ὑπ' ἐκ κακῆ ῥύσαιτο, μ, 107.
ὑπεκλίνθη, ε, 463.
ὑπεκπροθέλυσαν, ζ, 88.
ὑπεκπροθήεν, Φ, 125.
ὑπεκπροφερίεις, ζ, 87.
ὑπέκφερεν, γ, 496.
ὑπεκφυγε, ψ, 320. ὑπεκφυγέειν, μ, 216. ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον, μ, 287. π, 372. υ, 368. ὑπὲκ—φύγοιμεν κακότητα, γ, 175. ι, 489. κ, 129. ὑπέκφυγεν, ι, 186. μ, 446.
ὑπελείπετο, η, 230, ὑπέλειπεν, π, 50.
ὑπέλθοι, σ, 149.
ὑπέλυσαν, ι, 463.
ὑπέμεινα, κ, 258. ὑπέμειναν, α, 410. ὑπεμνήσαθε, χ, 38.

ὑπὲμνησαν, α, 321.
ὑπ' ἐξ ἐρέθιζε, λ, 37.
ὑπεξαλύγω σὺ δαίμων οἰκαδέ, σ, 146.
ὑπεξέφυγεν αὐτὴν, λ, 382.
ὑπέρμος, ε, 260.
ὑπεροπαίων, III, 23.
ὑπερβαλέειν, λ, 596.
ὑπέρβασίας, χ, 168. ὑπερβασίην, ν, 193 χ, 64. ὑπερβασίης αἰλιγιενὴς, γ, 206.
ὑπέρβη, Φ, 80. π, 41. ρ, 30. ψ, 88.
ὑπέρβιον, α, 368. δ, 321. π, 410.
ὑπέρβιος, ὁ, 212.
Ὑπερβορέως, VI, 29.
Ὑπερείη εὐρυχόρῳ, ζ, 4.
ὑπερίσχε φαίνεται ἀστὴρ, ν, 93.
ὑπερμενεϊδῆ, δ, 766. ὑπερμενεϊδέοντες, β, 266. ὑπερμενεϊδέοντων, β, 324. 331.
ὑπερνόφ, Φ, 198.
Ὑπερησίλαν, πόλιν Ἀχαιΐδα, ο, 254.
Ὑπερηφικὸν, αὐτὸ συγκεκλικῶς, λ, 482.
ὑπέρθυμοι, δ, 784. ὑπερθύμοισι, λ, 268. ὑπερθύμοισι, η, 59. ὑπέρθυμος, γ, 448.
ὑπερθύρεον ἀργύρεον, χρυσῆ ὑ κρεάγη, η, 90.
ὑπερκλιδίοντο, ψ, 3.
Hyperides, β, 319.
Ὑπερίονι, μὸ, 133. 346. 374. Ὑπερίονος, α, 8. μ, 263. XXVII. 13. αἰνότητος, δυσμενέος, α, 24.
Ὑπερονίδαο, μ, 176. Ὑπερίων, II, 369. XXX, 4.
ὑπερκύψει, XLVII, 22.
ὑπερμενέα, VII, 1.
ὑπερμενέοντες, τ, 62. ὑπερμενέων, μ, 205. υ, 222.
ὑπερφιάλοιο νεκροῦ, ρ, 268.
ὑπέρφιαλοι, Φ, 192. χ, 280.
ὑπέρχει χεῖρας Κρητῶν, ξ, 184.
ὑπέρτερος, γ, 65. υ, 279.
ὑπερτερέῃ, ζ, 70.
ὑπερφιάλοι, ζ, 274. ὑπερφιάλοισι, κ, 134. β, 310. ὑπερφιάλοισιν, ν, 373. ὑπερφιάλον, δ, 503. ὑπερφιάλως, α, 227.
ὑπέρχεται, XXIX, 3. ὑπερχόμενον, ρ, 64.
ὑπερῶ, α, 362. β, 358. δ, 751. 760. 787. ρ, 49. τ, 602. φ, 356. ψ, 1. 364.
ὑπερῴα, σ, 301. ψ, 85. σφαλόεντα, π, 449. σ, 205. τ, 600. χ, 428.
ὑπερῳΐσθην, α, 328.
ὑπερῴϊον, ρ, 101. τ, 594. ὑπερῴϊον ἐσὼ ὑφαίνει, ο, 516.
ὑπέρης, ι, 365. κ, 483.
ὑπέρχεο, ν, 133. ὑπέρχετο, δ, 6. λ, 290. ω, 334.
ὑπέρφιαλος, ρ, 409.
ὑπέρχθιος, ξ, 49.
ὑπήλυθε, μ, 21. ὑπήλυθε, ε, 476. κ, 31.
ὑπηνήτης, κ, 279.
ὑπηοίη εἰβῃ, ρ, 25.
ὑπήρετμοι, β, 91. ν, 380. ὑπήρεται, θ, 347. III, 275. ὑπηρέτῃσι, ο, 462.
ὕπνοιο, IV, 181. ὕπνον, δ. 105. ἀσπέρχεται, η, 286. γλυκὺν, ϛ, 395. ἥδυμον, III, 441. ἥδυ, α, 364. νήχετον, IV, 178. ὕπνῳ. III, 289. ὕπνος, β, 398. γλυκερὸς, ε, 472. γλυκὺς, η, 289. λυσιμελὴς, λέων μελεδήματα θυμοῦ, υ, 56. μελιηδὴς τ, 551. νήδυμος, δ. 793 πολὺς ο, 393. χέτλιος, κ, 68. ὕπνῳ δῶρον ἔλοντο, π, 481. τ, 427. ἠδίος, ο, 44. ψ, 17. ἄρη, λ, 378. ὕπνῳ, ζ, 2. η, 318. γλυκερῷ, δ, 295. ψ, 255. μαλακῷ, ο, 6. νηλεί, μ, 372.
ὑπνώοντας ἐγείρει, ε, 48. ω, 4.
ὑπόβλητον, III, 415.
ὑπόβρυχα, ε, 319.
ὑπόβρυχίας βᾶς, III, 116. ὑπόβρυχίην, XXXII, 12.
ὑπογαίμψαι φρεσὶν ὁρμὴν ψυχῆς ἀπαπτήλαν, VII, 13.
ὑποδδάμασσαι, γ, 214. π, 95.
ὑποδδίσας, ι, 377. π, 425. ὑποδδίσασθε, κ, 296.
ὑποδέγμενος, ν, 310. π, 189.
ὑποδείδεγμαι, II, 284.
ὑποδείσας, β, 66.
ὑποδέξομαι, π, 70. τ, 257.
ὑποδήμασι, ο, 368. σ, 360.
ὑποδημηΐσιν, XVI, 4.
ὑποδμωὰς Ποσειδάωνος, δ, 386.
ὑπόδρα ἰδὼν, θ, 165. ρ, 459. σ, 14.
ὑποδρηστῆρες, ο, 329.
ὑποδρώασιν, ο, 332.
ὑποδῦσα, δ, 435. ὑποδύσεαι, υ, 53.
ὑποὸ — ἐδύσαθ' πέδιλα, α, 96. β, 4. ρ, 2.
ὑποὸ — ἐδύσαθ. δ, 425. 570.
ὑποδωσέειν, π, 42.
ὑποζεύξω, ο, 81.
ὑποθημοσύνῃσιν, π, 233.
ὑποθήσομαι, α, 279. β, 194. ε, 143.
ὑποκλοπέοιο, χ, 382.
ὑποκρίμνῃ, II, 284.
ὑποκρίναιο, ε, 170. ὑποκρίνοι, β, 111.
ὑπόκυκλοι, δ, 131.
ὑπονυσαμένη, λ, 253. XXXI, 15.
ὑπολαμπομένοιο, τ, 44. ψ, 290.
ὑπολείψομαι, ρ, 276. 282. τ, 44.
ὑπομνήσασα, σ, 3.
ὑπονήϊε, γ, 81. ὑπονήϊον, α, 186.
ὑπονοσφίζεσι, η, 126.
ὑποπεπαίνεται ἰμάντι, ι, 385.
ὑποπις, γ, 99. δ, 129.
ὑποσχυόμενε, υ, 212.
ὑποτρέσσας, υ, 139.
ὑποφθὰς, Φ, 301.
ὑποφθὰς, σ, 23.
ὑπόχθιοι, κ, 483.
ὑποχαμὶς, ο, 195. 203. III, 518.
ὑπότροποι, II, 476. ὑπότροπον, χ, 35. ὑπότροπος ν, 332.
ὑπουράνιον κλέος ἐσὶ μάλιστα, ι, 264.
ὑποφθιμένη, ο, 171. ὑποφθίμενος, δ, 547.
ὑποχείριος, ο, 447.
ὕπλος, ι, 371. σ, 397. I, 86. 105. 239.
ὑπωλένιον, III, 507.
ὑπώγεια, XL, 5.
ὑπώρορε, ω, 62.
ὑσμῖνας, λ, 611. IV, 11. ὑσμῖνι κατειρῇ λ, 416.
ὕστερα κὴ πύματα, δ, 685. ν, 13. 119. χ, 78. 134.
ὑστάτιον, ι, 14.
ὑφαίνε ἰσὸν, β, 94. ω, 128. ὑφαίνει, ο, 516. ὑφαίνειν, τ, 139. χρυσείῃ κερκίδι, ε, 62. ὑφαίνεσκε, β, 104. τ, 149. ω, 138. ὑφαίνοι, XLVIII, 10. δόλος ὑφαίνηται, ε, 356. δόλους κὴ μῆτιν ὑφαίνειν, ι, 422. μῆτιν, δ, 678. ὑφαίνειν ἀλικέρκυρα φάρε' ν, 108.
ὑφαντὸν, ν, 218. ὑφαντὴν, ν, 136. π, 231. IV, 140.
ὑφάσματα, γ, 274.
ὑφέντες, II, 504.
ὕφηνα, *Priori* productâ, I, 181. 185.
ὕφηνας σὺ φρεσὶ μῆτιν, δ, 739.
ὑφήνασα ἰσὸν, ω, 146.
ὕφηνον μῆτιν, ν, 386. σὺν μῆτιν ὑφήνας, ν, 303.
ὑφορβοὶ, ξ, 410. ὑφορβὸν, π, 477. quare δῖον vocat. ξ, 3. π, 56. ρ, 507. φ, 80. ὑφορβὸς, π, 156. δῖος, ξ, 48. 401. 413. ο, 300. δῖος, π, 1.

ὑφόωσι, η, 105.
ὑψαγόρη, β, 85. 303. ε, 406. ὑψαγορέω, α, 385.
ὑψιεφὴς, η, 85. 225. ξ, 111. ο, 241. 423. 431. τ, 526.
ὑψηλὰ, η, 45.
ὑψηλάων, χ, 407. ὑψηλὴν, α, 330. ὑψηλοῖο, α, 126.
ὑψηριφία, δ, 757. ὑψηρεφὲς, δ, 15. 46.
ὑψι βιβὰς, II, 516.
Ὑψιβάτης, I, 202.
ὑψιβρεμέτης, ε, 4. ψ, 331. III, 329.
ὑψικάρηνοι, IX, 265.
ὑψίκερων, κ, 158.
ὑψικόμοιο, μ, 357.
ὑψικρήμνοιο, XL, 5.
ὑψιμέδοντες, XLII, 3.
ὑψιμιλαθρον, III, 103. 134. 399.
ὑψιπετήεις, ω, 537.
ὑψιπέτηλα, λ, 587. ὑψιπέτηλον, δ, 458.
ὑψορεφὲς, β, 337.
ὑψόσε, I, 80.
ὑῶν, ν, 405. ξ, 414. 525. ο, 39. ἀρχιδεῖπνων, ξ, 416. vid. συῶν.

Φ.

Φαίδιμος, ν, 93.
Fabricii, Johannis, Alberti, Bibliothec. *Grac.* III, 51.
Φαδωνᾶ, ο, 117. σ, 328.
Φαλήριον, κατὰ, ζωνὴν, π, 429. φαλήρῳ, κ, 386. ο, 377. π, 143. ρ, 404. σ, 3. Φάληρις, ι, 347. Φάληρι, Φ, 477. Φαλήρῳσι, β, 76.
Φάλης, ξ, 502.
Φαὶὰ, καλὴ, π, 15. ρ, 39. τ, 417.
Φαιδιθ', ψ, 246. Vid. Λαίμασον.
Φαιδιμίη, XXX, 2.
Φαίθουσα, μ, 132.
Φαίθων ἠέλιος, ε, 479. λ, 16. τ, 441. χ, 388.
Φάϊε, Φ, 429.
Φαιηκὰ, ζ, 19. Φαιηκὰς, κ, 230. Φαιηκῇ, ζ, 316. Φαιηκὼ, ξ, 74. Φαιηκὶς, δ, 188. Φαιηκόπεδον, πυρὸς αὐγῆς, IV, 86.
Φαίης, μ, 383. Φαίνῃ, γ, 2. Φαείνειν, σ, 307. Φαείνω, μ, 383. Φαείνων, σ, 342.
Φαεσιμβρότου, κ, 138.
Fazellus, Thomas, ι, 187.
Φαίδιμ', κ, 251. λ, 99. 201. 487. μ, 82. ω, 76. Φαίδιμον, β, 386.
Φαίδιμος, γ, 189 ἥρως, Σιδονίων βασιλεὺς, an Χείρωμος, δ, 617. ο, 117.
Φαίδιμος, λ, 320.
Φαίη, σ, 217. ψ, 135. II, 151. 163.
Φαίηκες, ζ, 284. 327. θ, 86. ψ, 338. Φαίηκες, ζ, 195. ἀγανοὶ, ζ, 55. ἀμύμονες, θ, 428. δολιχήρετμοι, θ, 191. ἴδμεναι, η, 108. ναυσίκλυτοι, η, 39. π, 227. Φαιήκεσσ' ἀνάγηθοι, ζ, 241. Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι, ε, 386. Φαιήκων, ε, 35. μαχαιρόωντες, η, 16.
Φαίην, ν, 326. Φαίης, γ, 124.
Φαίηξιν, η, 62.
Φαῖνε, θ, 499. σ, 66. Φαίνεθ', ε, 410. Φαίνει, σ, 73. XXX, 8. Φαινήσκετο, ν, 194.
Φαινὴ, *Fragm.* 132.
Φαινὴν, γ, 296.
Phalaris Homerum alludit, γ, 26.
Φαλάρειος ἀρχὴ, σ, 84.
Falkenberg. Gerard. in *Nonni Dionysiac.* π, 35.
Φανείη, ε, 394. Φανείης, ν, 402.
Φάνισκε, λ, 586.
Φάνη, β, 1. γ, 404. 491. δ, 306. Φανῆναι, π, 410. σ, 159. 164. Φανήτω, ν, 101.
Φάντο, ω, 459.
Φάο, π, 168. σ, 170.
Φάος, γ, 335. γλυκερὸν, π, 23. ρ, 41. ἠελίοιο, κ, 498. λ, 92. ν, 33. ξ, 44. π, 220. υ, 207. φ, 226. ὦες, ν, 94. Φαεσιμβρότου, τ, 34.
φάρε' ἕνεκα, ε, 258. ἁλιπόρφυρα, δ, 108. Φάρια καλὰ, ω, 276. Φάρεϊ, θ, 186. λάινῳ, II, 121.
Φαρίτης, ζ, 270. ι, 314. ἰοδόκος, φ, 12. Φαρίτρην, φ, 233. χ, 71. II, 6. ἰοδόκον, φ, 59. ἰῶν ἐμπλείην, χ, 2. Φαρέτρης, ἡδίλης, φ, 417.
Φάρμακ', κ, 326. 327. θυμοφθόρα, β, 329. κακὰ, 213. Φάρμακα, δ, 230. ἄγελα, XLVII, 16. ἰοβλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρὰ, δ, 230. μηλόβοτα, δ, 227.
Φάρμακον, δ, 220. κ, 302. 317. 392. ἀνδροφόνου, α, 261. ἰοβλὸν, κ, 287. 292. ὀλέθριον, κ, 394.
Φαρμάκοιον, ι, 393.
Φάρος δὲ ἑκὰς κυλίσθη, δ, 355.
Φᾶρος, β, 97. ἀργύφεον, ε, 230. ἐϋπλυνὲς, θ, 392. καλὸν, γ, 467. λεπτὸν, ἓ χαλκὸν, μέγα, ἀργύφεον, κ, 543. 544.
Φάρυγος, ι, 373. τ, 480.
Φάσ', γ, 188. η, 322. * ψ, 125.
Φάσγανα, π, 295. χ, 74. *κωπήεντα, *Fragment.* 225. Φάσγανον, λ, 82. χ, 84. ἀκαχμένον ἐμ-

Φατίσθην, χαλκὸν, χ, 79. ὀξὺν, κ, 145. λ, 94. χ, 90. Φασγάνῳ, λ, 423. χ, 98.
Φᾶῶ', ζ, 200. Φᾶῶς, an Φάος, ι, 504. λ, 442.
Φασὶ, α, 33. 189. 220. β, 238. Φασὶν, γ, 84. 245.
Φάσκε, λ, 305. Φάσκεν, κ, 331.
Φάσσα, φ, 323. κακὴν, I, 137. Φάσσ', ψ, 362. ἰοβλὴ, ζ, 30.
Φάτνῃ, δ, 535. λ, 410.
Fayries, Genii ita dicti, IV, 265.
Φείδιο, π, 185. χ, 54.
Φειδὼ, ξ, 92. π, 315.
Φείδων, ξ, 316. Θεσπρωτῶν βασιλεὺς, τ, 287.
Feithii, Everhardi, Antiquit. *Homerica,* γ, 279.
Φερὲς, ο, 296. II, 427.
Φέρεσκον, VII, 2.
Φέρεται, XXIX, 2. Φέρεσ'). XXIX, 4.
Φέρε, pro Ἄφερε, α, 428. Φέρε, φερέτω, Φ, 424.
Φερεκλέης, β, 135. 289.
Φερεκύδης λ, 263. 320. μ, 70. 265. ο, 223. 225. τ, 432. 523.
Φερέσβιος, II, 341. XXIX, 9.
Φέρεσκεν, ι, 426.
Φερῆσ' ἔνι οἰκία ναίων, δ, 798.
Φέρυσιν, ε, 164. κ, 507. τ, 111.
Φέρεται, α, 405.
Φέρεθ', λ, 477.
Φέρτερος, ι, 170. ξ, 6. ι, 276. μ, 246. π, 89. χ, 289.
Festus, δ, 477. ξ, 23.
Φεῦγε, γ, 167. XVIII, 38. * Φεύγουσι, III, 483. Φεύγων, ε, 446. Φεύξεσθ', χ, 67.
Φευκτὸ, Φ, 299. * ξ, 489. non Φυκτὸ, vid. ad *Iliad.*
Φήη, λ, 127. ψ, 275.
Φηλητὰ, III, 445.
Φηλητὰ, III, 67. Φηλητύσσιν, III, 159. Φηλητῶν, III, 175. Φηλητὴν, III, 67.
Φηλητὴς & Φηλὸς, III, 67. &c.
Φήμ', III, 546.
Φήμη, β, 35. Φήμην, ν, 100. 105.
Φήμη δ' εἰς ἑτέρους ἦλθε, *Fragment.* 190.
Φημὶ, β, 171. δ, 141. 493. ε, 290.
Φήμιε, α, 337. Φήμιος, ρ, 263. Τερπιάδης ἀοιδὸς, χ, 331. Φημίῳ, α, 154.
Φῆμις, ο, 467. ἀδινὴν, ζ, 273. δήμιος, π, 75. τ, 527. χαλεπὴν, ω, 200. Φῆμις δήμου χαλεπὴ, ξ, 239.

φῆναι, γ, 173. π, 217. φάτην εἰδομένην, γ, 372.
φήνεις, μ, 334. φήνωσι, ο, 26.
Φηρηΐς, γ, 488. ο, 186.
φήις, α, 391. η, 239. φῆθι, ξ, 149. φησίν, α, 168. 215.
φθεμβ., τ, 449.
φθίγγαθ', Π, 164. φθεγγομένη, III, 481. φθεγγομένῃ, χ, 329. φθέγγοντο, μ, 249.
φθείρεσι, ρ, 246.
φθεῖτ', λ, 329. φθίωμβ, π, 383. φθίωσι, ω, 436.
φθῆ, χ, 91.
Φθίην, λ, 495.
φθίης, β, 368.
φθιμβόιο, λ, 557. φθιμβόισι, ω, 435.
φθινάτω, ε, 161. φθίνοντος, ξ, 262. τ, 307. φθινόντων, κ, 470.
φθινύθει, π, 145. φθινύθουσιν, α, 250.
φθῖσαι, δ, 741. π, 428.
φθῖσαν, υ, 67. φθίσεαζ, ν, 384.
φθίσαζ, ξ, 170. ο, 353.
φθισίμβεροτον, χ, 297.
φθίσωμεν, π, 369
φθογγήν, ι, 167. φθογγῆς, μ, 198.
φθόγγοι, μ, 41. 159. ψ, 326. βαρὺν, ι, 257. φθόγγᾳ, σ, 198.
φθονίῃς, ω, 346.
φθονίω, pro ἀριῦμαι, τ, 348.
φιλέεσκε, α, 264. φιλέεσκεν, σ, 430.
φιλέησιν, ο, 70. φιλεῦσ), XXIV, 5. φιλεῦντας, γ, 221. φιλέων, τ, 195. ω, 271.
φίλη, β, 88. φίλῃ, β, 373. φίλην, δ, 586. φίλης, α, 203.
φιληρέτμοισιν, α, 181. 419. λ, 348.
φιλῆσαι, ξ, 322. φιλήσαιμι, α, 123.
φιλησέμβ, δ, 171. φιλήσω, ξ, 388.
φιλίων, pro φίλτρ., τ, 351. ω, 267.
φίλοι, β, 70. ξεῖνοι, α, 313.
φιλοίη, δ, 692.
Φιλοίτιε δῖε, ρ, 240. Φιλοίτι., φ, 388. χ, 339. ὄρχαμ. ἀνδρῶν, υ, 185. 254.
φιλοκέρτομε Πολυθερσείδη, ψ, 287.
φιλοκηδέα, III, 478.
φιλόκρητον, XVIII, 2.
φιλοκτιστοίσιν, β, 190.
Φιλοκτήτην, Ποιάντιον ἀγλαὸν υἱὸν, γ, 190. Φιλοκτήτης, Φ, 219.
φιλοκυδέος, ἥρως, III, 375. φιλοκυδέα κῶμον, III, 478.
φιλολλί., III, 335.
Φιλομηλείδη, δ, 343. ρ, 134.
φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη, Φ, 362. IV, 17. 49. 56. 65. 156.
φίλον, α, 363. γ, 398. δ, 225.
φιλόξεινοι, ζ, 121. Φ, 576. ι, 176. ν, 202.
Philoxenus, I, 40.
φιλοπαίγμον ὀρχηθμοῖο ἡγεόωσι, ψ, 134.
φιλοπτολέμοισι, *Fragm.* Iliad. χ, 388.
φίλ., ᾶ, α, 301. γ, 199. 313. 375. Φ, 413. ρ, 17. 415.
Philostratus, κ, 305. υ, 69.
φιλοτήσια ἔργα, λ, 245.
φιλοτήτι., ο, 55. 536. φιλότητι, γ, 363. Ἄρι. φιλότητος, Φ, 267. ἐραπινῆς, ψ, 300.
φιλοφρεσύνων, π, 17.
Philothorus, υ, 155.
φίλτατ' ἑταίρων πάντων πολὺ ω, 516. φιλτάτη, Φ, 284. φίλτατος, π, 445 φίλτρεσι, λ, 359.
φιλῶ σε, III, 382.
Φίλων Ἐρίνη., λ, 538.
Philo Judæus, χ, 256. 347.
φιτρὸς, μ, 11.
* Φλεγύεω βασιλῆ., XV, 3.
Φλεγυῶν ὑβριστάων, II, 278.
φλεχθείη, XLVII, 23.
φλιῆσι, ρ, 221.
φλίψ), ρ, 221.
φλὸξ, ω, 71.
φοβηθεὶν, π, 163.
φόβε, ω, 57. κρυόεντ., I, 72.
Φοῖβε, II, 20. 127. 146. III, 330. XX, 1. ἄναξ ἑκάεργε, II, 257. Ἥρη, II, 120. Φοῖβον, II, 48. Φοῖβ., ἀκερσεκόμης, II, 134. Ἀπόλλων, γ, 279. Φ, 79. II, 130. 201. 254. 285. 294. 362. 375. 388. 399. III, 365. 420. ἑκατηβόλ., II, 134. Φοίβῳ, II, 52. 87. 447. Ἀπόλλων., ι, 201. II, 395. III, 424. XXVI, 14.
Φοίνικας ἀγαυὺς, ν, 272. Φοίνικες, ἄγγιπι μυρὶ' ἀθύρματα νηῒ, πρῶκτοι, ναυσικλυτοὶ ἄνδρες, ο, 414. πολυσταφύλοιο, ο, 418.
Φοινίκη, δ, 83. ξ, 291. * Φοινίκης. *Fragm.* 149.
Φοίνικι Φαεινὸν ἰμάντα βοὸς, ψ, 201.
Φοίνικι, pro *Palmâ*, II, 117.
Φοινικόεσσαν, ξ, 500. φ, 118.
Φοινικοπάρῃος, λ, 123. ψ, 271.
Φοίνικ. αἰσχρὰ πάσχοντα, II, 18. Φοίνικ. νέον ἔρν., ubi de Palmâ *Deliacâ*, ζ. 163.
Φοινίκων ἀνδρῶν ἦν ἀκίκυλος νηῦς, ο, 472. Φοῖνιξ, πρῶκτης, ἀπάτηλια εἰδὼς, ξ, 288.
Φοίνιον, σ, 96.
Φοίνισσ', ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυῖα, καλὰ, μεγάλη τε, ο, 416.
* Φοινίσσ. δ' αἵματι γαῖα, *Fragm.* 197.
Φοινὸν, II, 262.
Φοῖτα, μάκρα βιβῶσα, λ, 538. Φοιτᾷ, XVIII, 3. 8. Φοίτων, κ, 119. ξ. 355. Φοιτῶσ', β, 182. Φοιτῶσιν, XVIII, 20. Φοιτῶσι, IV, 124.
Φοιτίζεσκε, XXV, 8.
Φονῆας, 433.
Φόνοι, λ, 611. Φόνοιο, χ. 63. ω, 483 Φόνον, β, 165. αἱπὺν, δ, 843. π. 379.
Φόν., δ, 771. Φόνῳ, π, 234. Φόνῳ, λ, 415.
Φόρβαντ', II, 211.
Φορεῖεν, ο, 127. χ. 437. Φορέσσε, χ. 185. Φορήσιν, ε, 328 Φορεῦντ', I, 44. Φορέσι, μ. 68. IV, 212. Φορέ, τ, 333. Φορέσιν, β. 390.
Φορῆναι, ρ, 224.
Φόρκυν., θυγάτηρ, ἁλὸς ἀτρυγέτοιο μέδοντος, α, 72. ἁλίοιο γέροντος, ν, 96. 345.
Φόρμιγγ', II, 515. Φόρμιγγα γλαφυρὴν, χ, 340. ψ. 144. λιγείαν, Φ, 67. 105. 254. 261. 537. χ, 332. ψ. 133. XX, 3. Φόρμιγγες, I, 19. Φόρμιγγι, Φ, 430. III, 503 γλαφυρῇ, II, 183. Φόρμιγγος, Φ, 99. Φ, 406. γλαφυρῆς, ρ. 262. Φόρμιγξ, ρ, 270. II, 184.
Φορμίζων, α, 155. δ, 18. Φ, 266. II, 182.
Φορμίη, ι, 320.
Φορπάδες, ι, 323. εὐρείης, ε, 250.
Φόρτον, ξ. 296. ἔρωτος, Εὐρώπη, I, 77. Φόρτυ, Φ, 163.
Φορύνθ., χ, 21.
Φορύξας, σ, 335.
Φυρτῆτ., V, 5. XVIII, 1.
Φόως, ε, 2. λ, 222. τ, 64. ψ, 348.
* Φραάγδην, L, 122.
Φραδμοσύνῃ, II, 99.
Φρασζεσθ, α, 294. π, 312. Φρασζέσθην, ν, 373. Φρασζέσκετο, II, 346.
Φράζεσθ, λ. 623. Φράζου, δ, 395. Φρασζοίμεθα βυλὰς, λ, 509.

φρεζόμενθ', γ, 129. φρεζομένη, ω, 126. φρέζον), β, 367.
φρεξάμενοι, I, 165.
φρεξε, ε, 256.
φράσσω, π, 260. χ, 158. ω, 330. IV, 178. φρασσάμενος, ψ, 75. φράσσε, λ, 22. φράσσ'), ψ, 114. φράσσεσθαι κὴν εἴσομ' ἑκάστην, τ, 501. φράσσασθ', γ. 242. φράσσασθε, κ, 453. ω, 390. φράσσε'), α, 205. ω, 216. XXXVII, 11. φράσσομαι, ε, 188. π, 238. φρασσόμεθ', ψ, 140.
φρίνας, α, 42. δ, 264. ϑ, 168. αἰσίμη, ψ, 14. *ἀμφὶ γαληθὼς, II, 273. ὀκτάπαλζυγίου, σ, 326. ἄμπεδοι, I, 187. ἐϑλαὶς, ϛ, 117. ἠλεὶ, β, 242. πυκινὰς, IV, 38. 244. φρένες, ι, 301. ἀγαθαὶ ἦσαν ἀμύμονι Πηνελοπείῃ, ω, 193. ἀμφιμελαινα, δ, 661. ἔμπεδοι, κ, 493. σ, 214. σύαίσιμοι, σ, 219. ἐϑλαὶ, λ, 366. ἔνι τοὶ φρένες, ὑδ' ἠβαιαὶ, φ. 288. φρενὶ, ζ, 65. φρεσὶ & φρεσὶν, α, 89. 115. ἀγαθῇσι, γ, 266. ξ, 421.
φρικὶ μελαίνῃ, δ, 402.
Φρίκιος, λαοὶ, μάρνων ἐπιδήτορες ἵππων, XXXVII, 4.
φρίξαι εὖ λοφιὴν, τ, 446. φρίσσει, XXVI, 8. φρίσσησιν, II, 516.
Froissard, τ, 457.
φρενήρεες, ε, 89. φρενήρεσ', β, 116. φρενήρεων, α, 43. κακὰ, υ, 5.
φρήν, ἦγαγε πολλὴν, καϑ', δ, 258. πέρι οἶδε δίκας, ἠδὲ φρένα ἄλλων, γ, 244.
Φρηνήσιος, β, 386. δ, 630. 648.
Φρήσιν Ὀνητορίδην, γ, 282.
Φρύγας αἰολοπώλους, IV, 138.
Phrygia dives, IV, 140.
Φρυγίης εὐτειχήτοιο, IV, 112.
Φρυχθῆναι, XLVII, 4.
φῦ, ἔν τ' ἄρα οἱ — χειρὶ, ϛ, 302. ϑ, 291. κ, 280. λ, 246. ο, 529.
φύγε, κ, 131. σ, 154. φυγέειν, δ, 504. μ, 120. φύγεν, α, 64. γ, 230. ε, 22. μ, 66. φύγεσκε, ρ, 316.
φυγὴ, χ, 306.
φύγῃ, I, 246. φύγῃσι, δ, 789. φύγῃμεν ϑάνατόν, κὴ κῆρα, μ, 157. ὑπὲκ κακότητα, γ, 175. ι, 489. κ, 129.
φυγοπτόλεμος, ξ, 213.
φυγὼν, ο, 277. ὑπὸ, ι, 17.
φύει, τὰ μὲν --, ἄλλα δὲ πίσεα, η, 119.
φῦζαν κακὴν, ἐμοῖς ἐπέροισι, βάλεν, ξ, 269. ρ, 438. III, 114.
φυὴν, ε, 212. ζ, 16. 152. η, 210. ϑ, 168. II, 465. III, 331. IV, 202. ὑ κακός ἐστι, ϑ, 134. ἐρύσσαι, III, 31.
Φυκεῖ, vid, Φινκεῖ.
φῦλ', γ, 282. ο, 408. II, 161. 538. III, 539. IV, 129. φῦλ' ἀνδρῶν ἀφϑιτάων, II, 298. δύστηλοι εἰμὲν ἐπὶ χϑονὶ, η, 307. κλυτὰ, I, 355. πολυκλυτὰ, II, 537. φῦλα, III, 575. IV, 3. ἀγελαι, η, 206. I, 275. κλυτὰ, II, 273.
Φυλάκης, λ, 289. ο, 236.
Φυλάκοιο, ο, 231.
φύλαξαι, II, 544. φυλάξει. III, 527. φυλάξεις, χ, 195. φυλάξω, δ, 670. ε, 466. φυλάξων, ρ, 593. φύλακας, δ, 526. φυλάσσειν, β, 227.
φυλίης, ε, 477.
Φύλλα, η, 106. 285. ι, 51. I, 162. τιρεινα, μ, 357. Φύλλοις, I, 160.
Φύλλοισι, ε, 491. η, 287. μ, 103. φύλλων, ε, 483. 487. ζ, 129. λ, 193. τ, 443.
φῦλον, ϑ, 481. ξ, 68. 181.
Φυλόπιδα σῆσιν πολυαίκου πολέμοιο, λ, 313. Φυλόπιδος, π, 268. κρυερῆς, VII, 15. φύλοπιν αἰνὴν, ω, 474.
Φυλω, δ, 125. 133.
φύντες, α, 381. σ, 409. υ, 268.
φυξίμου, ε, 359.
φύον), ι, 109. φύονϑ, ω, 409.
φύρσω σῆλος κὴ χείλεα, αἵμαϑ, σ, 21.
φύσας, ὁ, ut τὴς δέ σ' ὁ φύσας, I, 13. φύσεις φυτὰ μυρία, II, 55.
Φυσίγναϑι, I, 92. Φυσίγναϑον, I, 247. Φυσίγναϑος, I, 17. 56. 83. 118. 141. 145. Φυσιγνάϑῳ, I, 67.
φυσιζοος, λ, 300. φυσιζόῳ, IV, 125.
φύσιν αὐτῇ ἔδειξεν, κ, 303. εἰς φύσιν ὑδὲν ὁμοῖοι, I, 32.
φυτὰ μυρία φύσεις, II, 55.
φυτεύες, β, 165. ε, 340. ο, 178. ρ, 159. φύτευσεν, ξ, 110. ρ, 27. φυτεύσειν φυτὸν, ι, 108. φυτεῦσαι, δ, 668.
φῶδ' Ἡρακλῆα, μιχαίλων ἐπίστορα ἔργων, φ, 26.
Φῶκαι, δ, 448. μίλαιναι, II, 77. νέποδες καλῆς Ἀλσσόϑης φίλυπνοι, δ, 404.
Φώκαια. II, 35.
Φῶκας, δ, 411. ζατρεφέας, δ, 450.
Φωκαέων, δ, 436. ἁλιοτρεφέων, δ, 442. Φώκῃσι, ο, 479
φωνὰς, πάντων ἀνδρῶπων, κὴ κρεμοβαλιαστὴν, II, 162, φωνὴ. μ, 86. 396. ἄστυτος, IV, 238. ἐρατὴ, III, 425. ϑαλερὴ, δ, 705. τ, 472. φωνῇ. ω, 529. III, 541. βροτέῃ, ω, 545. φωνὴν, δ, 279. κ, 239. τ, 381. I, 263. πηλέα, III, 385. πημερτέα, III, 315. πολυηχέα, τ, 521.
φωνήσασ'ις ω, 360. φωνήσας, α, 122. φωνήσασ', β, 269. φωνησάσης, ω, 534. φώνησεν, δ, 370.
φωνόμιμος, Ἑλένη, δ, 279.
φωριαμοῖσιν, ο, 104.
φῶς, τὸ, III, 402.
φως, ὁ, σ, 218. ἀλλότελος, π, 102. Ἰσσϑῆος, α, 324. υ, 124.
φῶτ', ι, 431. μ, 100. φῶτα, ζ, 199. ἐπιειμένον ἀλκὴν, μίσγαν, καλὸν, ι, 513. φῶτας, μ, 123. ἀείσας, δ, 530. 778. φῶτες, α, 335. π, 250. φωτὶ, β, 384. δ, 247. ϑ, 10. ξ, 514. ὅτι κακῷ, ἔτ' ἄφρονι, ζ, 187. υ, 227. δαήμονι, ϑ, 159. κρείσσων. III, 377. χείρονι, λ, 620. φωτὸς, ζ, 129. ξ, 505. τ, 451. φωτῶν, ϑ, 218. λ, 215. μ, 67. ξ, 98. υ, 33. XLI, 2. δικαιοζώντων ἀνϑρώπων, VII, 5. ἡμιϑέων, XXXI, 18.
Photius, δ, 563. I, 178. &c.

X.

Χαῖρε, pro ἔχαιρε, β, 35. γ, 52. χαῖρε, χαίρετω, α, 123. ε, 205. etiam de Deo, II, 545.
χαίρειν, σ. 116. XVIII, 41.
χαίρεισκεν, μ, 380.
χαίρετ', ν, 358. χαίρετε, ν, 39.
χαίρεθον, δ, 60. ο, 151. χαίρων, α, 311.
χαίτῃ, δ, 150. χαίτης, κ, 567.
χαίτῃ. II, 450.
χαλάσας, XXVI, 12.
χαλκῆα, γ, 151. χαλκῆαι, ρ, 189.
χαλκῆι, λ, 291.
χαλκηαίνει, π, 114. χαλκηαίνειν, ϛ, 189. χαλκηαίνοι, ε, 485. σ, 414. υ, 323. χαλκηγέτῃ, ε, 147.
χαλκηοῖσιν ἀμειβομένω ἐπέεσσι, γ, 148.

148. μύγεσσιν ἀμοιβηδὰς, β, 83. κακῶς ἀριδίζομεν αἰεὶ, ρ, 395. χαλεπὸν δ' τ' ὀμόσσειν ἀνδρῶσι γὺ θνητοῖσι, ω, 305. δυήσονται ἐσιν ἔμμεναι, III, 205. ἐρυκακέην ἔνα πολλὰς, υ, 313. εἰ τρισσὸν πεῖθον ἐ ἄρειον ἀπροίητα ἰάσασιν, ν, 141.
χαλίκεοι, δ, 423.
χαλκοπάτρεον, λ, 623.
χαλιφρονέουσι, ψ, 13.
χαλιφρονέουσα, π, 310.
χαλίφρων, δ, 371. τ, 530.
χάλκεοι, η, 86. χάλκειον, α, 104.
χαλκεὺς, γ, 432. ι, 391.
χαλκέη πυρὶ ἰσον ἰόντι, XXXVI, 1.
χαλκεῶνα, Θ, 273.
χαλκῇ α, γ, 433. χαλκῇον ἐς δόμον ἐλθὼν, σ, 327.
χαλκήρεα, ι. 309. χαλκήρεας, α, 262. χ, 111. 145.
χαλκοβάρεια μελίη, χ, 259. 276.
χαλκοβατὲς δῶ, λ, 531. χαλκοβατὲς, φ. 423.
χαλκοβατὲς δῶ, θ, 321. ν, 4.
χαλκοκορυστὰ, VII, 2.
χαλκὸν, α, 184. ἀτειρέα, ν, 368. εὐήνορα, ν, 19. τανύσσαι, ω, 466. 499. χαλκὸς, β, 338. χαλκῷ, δ, 72.
χαλκοπαρῄῳ, ω, 522.
χαλκοχιτώνων, α, 286. δ, 496.
χαμαιευνάων, IV, 108.
χαμαιευνάδης, κ, 243. ξ, 15.
χαμαὶ, φ, 294.
χανὼν, μ, 350.
Charax, Johannes, Grammaticus, α, 1.
χάρη. III, 503.
χαριδῶται, XVII, 2.
χαρίεις, VI, 41. χαρίεν, ε, 231. κ, 544. XXX, 12. χαριεστέρη, ζ, 234. χαριέστατον, γ, 58. ω, 197.
χαριεστάτη ὄπη, κ, 279. χαριέστερον, ι, 5.
χαριέσσῃ, ξ, 387. ω 282. χαριέσσαις, II, 321. χαρίεσσα, α, 61. χαριέσσιν, α, 140. δ, 56. χαριέσσῃσι, Θ, 538.
* *Charicléa* Zona, ex *Herculis Homerici* Cingulo formata, λ, 612. Not. *Schol.*
χάρεν, ε, 307. ζ, 235. ο, 319. ἡμαρόεσσιν, β, 12. Θ, 19. ρ, 63. τῶτε χάρεν ἐξώρμησαν, I, 184.
χάρις, δ, 695. Θ, 175. σ, 279. χ, 319.
χαρίσσαις, τ, 15. φ, 452.
χάρισι φίλων ἠδὲ κασιγνήτοιο, ζ, 237.
χαῖτεις, Θ, 364. IV, 61. εὐπλόκαμοι, II, 194.
χαρίτων, ζ, 18. σ, 193. IV, 95. XXVI, 15.
χάρμῃ, τ, 471. II, 25. μὴν' ἀνθρώπῳσι, κακῶν ἡλίθιε' ὀδυσσεῦ, XV, 4. χάρμῃσιν, ζ, 185.
χάρμης, χ, 73.
* χαρμόφρων, III, 127.
χαροπὸν, λ. 610. III, 194. IV, 70. χαροπῇσιν λέουσι, III, 566. χαροπῶν τε λεόντων, XIII, 4.
Χαρύβδιν, η, 436. δεινὴν, μ, 260. 430. ψ, 327. ὀλοὴν, μ, 113. 428. Χαρύβδιος, ἐξεφαάνθη, μ, 441. Χαρύβδις δῖα, μ, 104. 235.
χατίσσ' ἄνθρωποι πάντες ἠδὲ γυναῖκες, γ, 48. χατίσσω, β, 249. χατίσσιν, ο, 375. ν, 280.
χαλίζων, Θ. 156. 349. χ, 50. 351.
χίε Νυδρεῖα καρηνὰ, λ, 587.
χείλεα, δ, 132. 616. σ, 21. χείλεσι, α, 381. σ, 409. υ, 268, ἄκρεις πὰρ χείλεσιν, ἵνα καθέκρημνος ὁ χὰρος, I, 153.
Chilonis sententia, Θ, 351.
χεῖμα, λ, 189. ξ, 487. χείμασιν, η, 118.
χειμάρρεον ὕδωρ, XXXII, 8. χειμερίην, ε, 485. * χειμερίῳ, XLVI, 6. L, 150.
χειμὼν ἔκπαγλος, ξ, 522. πολὺς, δ, 566.
χεῖρ' ἀριστερῇφι, τ, 480. χεῖρ', pro χεῖρα, ρ, 366. ἀριστερὴν, α, 121. χεῖρ', pro χεῖρε, I, 302. 527. ω, 397. χεῖρα, β, 321. ἀριστερὴν, σ, 257. 396. φίλην φ, 433. χεῖρας, α, 148. ἀκαχεῖν λ, 501. ἀμφοτέρῃσι, π, 16. ἀπηλεὰς, ἀτρέπτους, φ, 150. Ἡρακλείας, XLVII, 18. κενεὰς, κ, 42. πόδας, ε, 454. χεῖρε, ε, 374. ι, 417. φίλας, λ, 210. μ, 442. χείρεσσι, ε, 344. καθαπτόμενοι, τ, 467. χερὶ, β, 37. ἀριστερῇ, υ, 197. ἀριστερῇφι, ο, 148. καθαπτεῖ, ν, 164. παχείῃ, ζ, 128. σ, 56. τ, 448. υ, 299. χ, 325. πλειοτέρῃ, λ, 358.
χειρίδας, ω, 229.
χεῖρον, ο, 514. χείρονα, υ, 133. χείρονες, φ, 325. χείρων, υ, 82.
χειροτέχνησι, I, 288.
Χείρων, υ, 69. XLVII, 17.
χείσεται, σ, 17.
χεῦδε, κ, 518.
χελιδόνι, φ, 411. χ, 240. χελιδόνια, XLVIII, 11. 15. χελιδὼν, XLVIII, 11.
χέλυν, III, 25. ἐρατειλὼ, III, 153.
χέλυς, III, 33.
χελώνης * κερασφόρου, III, 48. ἐρεσσομένοιο, III, 42.
χέρνιβ χοὰς γυκύεσσιν, λ, 26. χίον, ω, 46. χίονί, δ, 523.
χερείονα νίκην, σ, 403. χερείων, ι, 211. Θ, 585.
χέρηες, ο, 323.
χερμαδίοισι, φ, 371. ἀνδροχθέσι, κ, 121.
χέρνιβα, α, 136.
χέρσον, ζ, 95.
χεῦας, λ, 75.
χεύαντες, μ, 291. χεῦσαν, β, 354.
χηλοὶ, φ, 51 χηλοῖσιν, β, 339. χηλὸν ἀλεισάμην, Θ, 424. ἐξεκαλλάλεα, Θ, 438. πυκινὴν, ν, 68. χηλῷ ἐυξέσῃ, ν, 10.
χῆν', ο, 174. χῆνα ἀργὴν, ἄμοργον, πίλωρον, ο, 161. χῆνας, τ, 543. 552. χῆνες, τ, 536. *Improbos significans*, τ, 548.
χηραίου, ι, 124.
χητεῖ, π, 35. II, 78.
χθαμαλαὶ λ, 193. χθαμαλὴ, κ, 196. περὶ, ἀγαθὰ, κερασφόρῳ, παυσωλίτῃ, ι, 25.
χθαμαλώτερον, μ, 101.
χθὶς, III, 273.
χθίζον, δ, 656. χθίζος, β, 262.
χθονὶ, χ, 86. δῖαι, XXIX, 6. XXXVII, 9. πολυβοτείρῃ, τ, 408. χθονὶ, α, 196. βαθυκτεάνῳ, II, 363. πολυβοτείρῃ, Θ, 378. χθονὸς, Θ, 375. εὐρυοδείης, κ, 149. χθὼν, ν, 352. εὐρεῖα, III, 567.
Χίρωνος ἀνοσφίσμου, II 368.
Χίοισι, γ, 172 παμπαλαίοισιν, γ, 170. Χίος, II, 38.
χιτῶν' στιβαλέσθαι, τ, 232. χιτῶνα, ω, 439. ἀσκάλιον, ω, 226. στιβαλέσθαι, ο, 60. τερμιόεσσαι, τ, 242. χιτῶνες ἐπημοιβοὶ, ξ, 513.
χιὼν, ζ, 44. ψυχρὴ, ξ, 477. καθαπτόμεϑ' ἐν ἀκροπόλοισιν, ἔρεσσε, τ, 205.
χλαῖναι, γ, 349. ἣ ῥίγεα ἔχθει, τ, 338. χλαῖναν, ε, 229. ἀλεξάνεμον, μάλα πυκνὴν, ξ, 529. πολλὴν, Θ, 455. μεγάλην, ξ, 520.

ὕλην,

ἕλκη, τ, 225. πορφυρέην, δ, 115. φοινικόεσσαν, ξ, 500.
χλοεροῖν, ἀπὸ τεύτλων, I, 161.
χλωρὴν, π, 47.
χλωρεάοντες, Ἀνδάνες, τ, 518. *Schol.*
χλωρηΐδι ἀγρωστίν, τ, 518.
Χλῶρι ῥοδοκλύτῳ, λ, 280.
χλωροῖς τεύτλοις, I, 54. χλωρὸν, ι, 320. χλωρὸς, ι, 379.
χνόον, ζ, 226.
χοὰς, λ, 26. χοὴν, κ, 518.
χοίνικα ἄπιτνεν, τ, 28.
χοίρε, ξ, 81.
χοίρων, ξ, 73.
χολάδεσσιν, III, 123.
χόλοιο χειλεσπόλε, φ, 377. χόλον, α, 78. *ι, 459. δεινὸν, γ, 145.
χολέμβα, I, 108. III, 308. χολωθείς, σ, 254. χολώσεαι θρασὺ, ζ, 147. χολώσεται ἀνέρι, ϑ, 227. χολώσεθ, κηρόθι μᾶλλον ι, 480.
χολωτοῖσιν ἐπίστασιν, χ, 26. 225.
χορδὰς, III, 51 χορδὴν, φ, 407.
χορδῇσι λιπαρῇσι, I, 220.
χορδήσιος, XVIII, 3.
χορὸν, ϑ, 248. μ, 4. III, 450. IV, 19. καλοὶ Νυμφέων, μ, 318.
χορῖς *πολυανθέσιν, XXIX, 14.
χορτοτύπε, ἀνιτὸς ἐπαύρῃ, III, 31.
χορὸν ἰθὺν, ϑ, 264. ἱμερόεντα, III, 478. V, 13. Καϋστρίου, σ, 193. καλὸν, V, 262 καλὸν Μουσέων καὶ Χαρίτων, XXVI, 15. Μουσέων χορὸν ἠδ' Ἑλικῶνος, I, 1.
χοῦς, α, 409. β, 45. γ, 367. ϑ, 355. φ, 17. ὅπ νέον γε, ὅτ' ὀλίζον, γ, 367.
χρειὼ, β 28. δ, 312. 634. ε, 189. ζ. 136. λ, 163.
χρείων, ϑ, 79 II, 396.
χρεὶς, ϑ, 353. λ, 478. III, 138.
χρεὼ, α, 225. δ, 707. ι, 136.
χρέων, II, 253. 293.
χρεὼν, ἀντὶ τοῦ, χρεὼ, καὶ τοῦ, ἰητῆρος, ο, 201.
χρὴ, α, 124. 296. β, 369. γ, 14. 209. ξείνον περιόντα φιλεῖν, ἠδ' ἐθέλοντα δὶ πέμπειν, ο, 74.
χρηίζεις, ρ, 558 χρηίζοντι, λ, 339. χρηίζων, ρ, 121.
χρῆμα, III, 332. χρήματα, ν, 258.
χρήματ', β, 78. χρήματα, β, 203.
χρῆμα, & πρᾶγμα, proprie, vel λόγος, π, 168.
χρηστήρια, I, 185.
χρηστὸς, ι, 498. II, 545. III, 48. XV, 1.
χρησόμενοι, II, 252. 291.
χρησόμενον, λ, 164. χρησόμενον, ϑ, 81. ψ, 323.
χρησήριον, II, 81. 214. 248. 259. 288.
χρησὸν μυλίτωμεν, I, 39.
χρήσω, II, 132.
χρίεσϑαι, α, 262. χρίεται, σ, 193.
χριμφάδεις, κ, 516.
χρῖον, δ, 252.
χρῖσαι, τ, 320. χρισάμενοι λίπ' ἐλαίῳ, ζ, 96. χρῖσεν ἐλαίῳ, δ, 49. ϑ, 364. 454. ρ, 88. IV, 61. χρῖσεν, ψ, 154. ω, 365. χρίσασϑαι, ζ, 220.
χρόα, ζ. 224. ν, 430. κάλλιμον, λ, 528. καλὸν, β, 376. πανὶ, ε, 459. χροὶ, δ, 750.
χρόνιον, ρ, 112.
χρόνον, δ. 599. πολὺν. μ, 407. πολὺν, β, 343.
χροὸς, ζ 220.
χρυσαμπύκεις, V, 5. 12.
χρυσάορα, II, 123. χρυσάορι, II, 395. XXVI. 3.
χρύσεα, π, 185. XXXI, 3. χρύσεα, α, 142. κ, 357.
χρυσοπήληξ, VII, 1.
χρυσηλάκατον, IV, 16. XXVI. 1. χρυσηλακάτῳ, IV, 118. χρυσηλακάτῳ, δ, 122.
χρυσῆι, ϑ, 285.
χρυσοζώνην, XXX, 15.
χρυσόϑρονε, ε, 123.
χρυσοῖο, α, 165. πρώτοιο, ϑ, 393. V. 9. χρυσὸν, πρώτιστα, λ, 326.
χρυσοπέδιλα, λ, 603.
χρυσοπολόκαμε, II, 205.
χρυσόῤῥαπι, ε. 87. III, 536. XXVIII, 8. χρυσόῤῥαπις, κ, 277. 331. IV, 117. XXVIII, 13.
χρυσὸς, π. 45. νητὸς, β, 338. πολυδαίδαλε, V, 11.
χρυσόστομε, Δίον, *Margites*, Argument. *Prolegom.* pag. 124.
χρυσοστέφανον, V, 1.
χρυσῷ, δ, 73 εὐεργέος, ι, 202. ω, 273.
χρυσοχόον, γ, 435.
χρὼς, π, 145. 182. τ, 204. φ, 412.
χρῶτ', σ, 171. 178.
χυδαῖη, τ, 590. χυμείη, ϑ, 527.
χύσιν, ε, 487. χύσις ἤλιϑε πολλὴ, ε, 483. τ, 443.
χυτὴν, ἐπὶ γαῖαν ἔχουαν, γ, 258.
χυτλώσαιϑ, ζ, 80.
χύτο, π, 143.
χύτρας, I, 41.
χύτο ε, 215. ψ, 213.
χωλὸν, ϑ, 308. χωλὸς ἐὼν πόδεσσι, κιχάνει, καὶ βραδὺς ὠκὺν, ϑ, 332.
χώμενος, β, 80.
χώρας ἂς πνας ἴσσο, ϑ, 573. χώρῃ, ψ, 186. χώρην, π, 252.
χῶρον, ι, 181. ἀπρηκέα, λ, 93. ἐπὶ πίαρ, II, 413. ἑρκτὸν, II, 380. ὑλήεντα, ξ, 2. ψαμαθώδεα, III, 75. 347. 350. χώρης αἰπήεσσαν. II, 244. ἄρουρα, ι, 442. π, 281. κατάκρημνος, I, 153. χώρῃ, κ, 271. ἀπείρονι, η, 279. λόφῳ, η, 123. ἀφνειόπεδον, α, 426. κ, 211. 253. ξ, 6. περιφραδέα, IV, 100.

Ψ.

Ψαιὸν, υ, 69.
ψαλιόδετος, I, 286.
ψαμαθοιο, III, 320. 352. ψαμαθοῖς, II, 507. ἀλίῃσι, γ, 38. III, 79 ψαμαθοῖσι, δ, 539. ι, 546. χ, 387 ἀλίῃσιν, δ, 438.
ψαμαθώδεα, III, 75. vid. χώρην.
ψαύειν, IV, 125.
ψαφαρὴ τέλεια μῆλα, XVIII, 32.
ψεύδια ἀρτύνουσας, λ, 365. βαλίουσας, ξ, 296. ἐτύμοισιν ὁμοῖα, τ, 203.
ψεύδε' ἄρηϊα, XLVII, 7.
ψεύδεα, III, 369. μαψιδίως, ξ, 365.
ψεύδεσι χαλέξαι, ξ, 387.
ψιϑυριστικοὶ, II, 394. III, 558.
ψιϑύρισον, I, 14. *ψιϑύρισον. *Fragment.* 146.
ψιϑύρῃ, ξ, 125.
ψιϑὸς, γ, 20. 328.
ψιόωμαι, ἢ ὄνομαι ἱερεῖα, δ, 140. *ψιῦσαι, *Fragment.* 252.
ψηλαφόων, χερσὶ, ι, 416.
ψιλὸν φέρε κῦμα, μ, 421. ψιλὸν, ν, 437.
Ψιχάρπαξ, I, 140. Ψιχάρπαξος, I, 104. ψιχάρπαξ, I, 24. 27. 231.
ψολόεντα κεραυνὸν, ω, 538. I, 276.
ψολόεντι, ψ, 330. IV, 289.
ψόφῳ, III, 285.
Ψυδρὴς, νάπας ἔπι, γ, 171.
ψυχαὶ, εἴδωλα καμόντων, ω, 14. νεκύων κατατεθνειώτων, κ, 530. λ, 37. 540. 563. ψυχὰς, γ, 74.
ψύχος, ἰμερόεν, κ, 555.
ψυχρὸν, χ. 245.
ψυχὴ, κ, 560. ὀλομένης ἔπλη, I, 207. ἠὺτ' ὄνειρος, ἀπεπταμένη πεπότηται, λ, 221. λείπει φάος ὠκέος, IV, 273. μελέων ἐξέπτη, I, 210. ψυχῇ, κ, 492. ψυχὴν, ι, 423.

ψυχρὸν,

ψυχρὴ, ε, 469. ξ, 477. ψυχρὸν, ρ, 209. τ, 388. *Fragment.* 188.
ψυχρῷ, ι, 392.
ψωμοὶ ἀνθερμοὶ, ι, 374.

Ω

Ὦ πάτερ ἠμὲν ἔπειτα, Κρονίδη, α, 45. 81. ὦ μοι, ε, 408. ἐγὼ, ε, 356. θεὸς, ε, 299. τί παθὼν τὸ νύ μοι μάκιστα γένηται, ε, 465. πάσσυ, ν, 154. πάσσι, α, 32. 253. ὦ πεπλήγατο μηρὼ, ν, 198. ὦ μὴ πάρος γαίτουσι ἄλλοι, ε, 489. ὦ παιδὶ, α, 240.
Ὠγυγίη τις νῆσος, η, 244. Ὠγυγίην νῆσον, α, 85. η, 254. ψ, 333. Ὠγυγίης, ζ, 172.
ὦδ', pro ὧδε, υ, 236. β, 28. 185. ὧδε, α, 182. Not. *Schol.* β, 111, 324. γ, 125. 376. δ, 141. ε, 339. ζ, 25. θ, 328. ι, 447. κ, 37. 153. ν, 167. ξ, 116. φ, 196.
ᾠδῆς, ε, 455.
ᾠδὴ ἐπιμύλιος, υ, 106.
ᾠδῆς, II, 20. XXXI, 2.
ᾠδίνεσσι, ἀτέλεστοις, II, 92.
ᾠδίνων ὀδύνῃσι, ι, 415.
ᾠδύσατο, Ζεῦ, α, 62. ᾠδύσαθ', ε, 340. ᾠδύσαιο, XL, 8.
ᾠθεῖ, γ, 295. ᾤθησκε, λ, 595.
οἶστο, κ, 248. υ, 349.
ὤϊξαν, ψ, 370. ω, 500. ὤϊξε, γ, 392, κ, 230. ὤϊξεν, α, 436. χ, 399.
οἰδὴ, δ, 453. οἰδὴν, π, 475.
ὦκα, β, 8. 295. γ, 157. 176. δ, 586.
Ὠκαλίην πολύπυργον, II, 242.
ὠκέα ἄγγελον, Λαμπετίη, μ, 374. ποδήνεμον Ἶριν, II, 107.
ὠκεανοῖο, ε, 275. ἀκαλαρρείταο, τ, 434. ἀψορρόου, υ 65. βαθυῤῥόου, λ, 13. ὠκεανὸν, λ, 638. ὠκεανόνδε, III, 68. ὠκεανὸς, δ, 568. ὠκεανῷ, ψ, 347. ω, 11. ὠκεανῷ, ψ, 244. βαθυδίνῃ, κ, 511.
ὠκέας, γ, 478. δ, 28. ὠκέες, γ, 496.
ὦκει, ι, 200.
ὠκείαν, η, 36. ὠκείας, II, 155. ὠκειάων, ι, 101. II, 262. ὠκείῃσ' ἐλάφοισι, ζ, 104. ὠκείῃσιν, η, 34. III, 550.
ὦκεον, ε, 400.
Ὠκιμοίδης, L, 209. Not. Ὠκιμοίδης, *ibid.*
ὦκισται, χ, 77. 133.
ὠκὺ, φ, 138. 148. 165. III, 43.
*ὠκύαλον νηῦς, *Fragment.* 226. ὠκύαλῳ νηῦς, θ, 111, μ, 182. ο, 472.
ὠκύμορος, α, 266. δ, 346. ε, 176. ρ, 137. ὠκυμόρων, χ, 75.
ὠκὺν, θ, 329. φ, 416. πόδας, ν, 260.
ὠκύποδας, ψ, 245. XXVII, 14.
ὠκυπόδων, σ, 262. II, 265. 271.
ὠκύπορος νῆες, ε, 176. ὠκυπόρων, δ, 708. XXXII, 7.
*Ὠκυρόη κλυκυκῶπις, *Fragment.* 133.
ὠκὺς, π, 468.
ὠκύστατον, θ, 331.
ὤλεθ', γ, 235.
ὠλένῃ, III, 388.
ὤλεσσ', φ, 88. ὤλεσαι, ι, 40. τ, 125. ὤλεσαν, σ, 180. 251. ὤλεσας, ω, 93 ὤλεσε, η, 60.
ὠλεσίκαρπος, κ, 510.
ὄλετο, α, 168.
ὅλκα δεκηνεκέα ἐπιστείβοντα, σ, 374.
ὄλοιθ', ι, 61.
ὀμὰ, μ, 296. δάσσαιτο, σ, 86. χ, 476.
ὁμαρτήσας, III, 361.
ὁμήρησε, π, 468.
ὄμνυε, τ, 288.
Ὠμοδάμοιο, XLII, 10.
ὠμοθετεῖτο, ξ, 427. ὠμοθέτησαν, γ, 458. μ, 361.
ὄμοι ἐύρρειτ', σ, 67. ὄμοιΐ γ' ζ, 219. κ, 262. ξ, 277. φ, 118. ὄμοις, ζ, 235. ἐπαργέϊς, ξ, 528. ὄμοισι, δ, 245. ὄμον, χ, 280. δεξιὸν, ρ, 462.
ὁμόργνυντο, λ, 526.
ὄμμασι κηρτερὸν ὄρκον, δ, 253. III, 533. ὄμοσε, ξ, 331. IV, 26.
ὁμοφάγοι, IV, 124.
ὄμῳ, β, 3. δ, 308. φασιάνῳ, λ, 127. ψ, 275. ὄμων, κ, 362. ὠμοπλατίην, XXVII, 15. ἰφθίμων, II, 7.
ὤμωξε, ι, 395. ὤμωξεν, ν, 198.
ὦν, δ, 97. ε, 48. pro ἐὼν, β, 164. τ, 248. ὢν, XVIII, 32. XXVIII, 10.
ὤνησεν, ξ, 67.
ὀνητὴ, ξ, 202.
ὠνόμασσε, ω, 338.
ὄνον, ο, 451. 461. ἄξιον, ο, 387. 428. ἄωτον, ξ, 297. ὀδαίων, ο, 444. τιμῆς, XLVII, 4.
ὠνοχόει, ο, 141.
ὄπα, α, 411. χ, 405. ψ, 107.
ὠπάζον, ψ, 210.
ὤπασαν, ν, 121. 305. ὤπασε, θ, 498. XXXVII, 13.
ὠπίζετο, ξ, 283.
ὠπλίζετο, ζ, 526. ὠπλίζοντο, π, 453.
ὡπλίσαντο, β, 20. ι, 291. 344. κ, 116.
Ὠπῶ Πεισηνορίδαο, α, 429. β, 347. ν, 148.
ὀπὶ, III, 121.
ὄπτησαν, γ, 65. 470. ξ, 431. τ, 423. υ, 279.
ὄπωπα, γ, 33. *463.
ὀπωπας, δ, 323.
ὄραι ἐπιλυθεν, β, 107. κ, 469. λ, 294. τ, 152. ω, 141. 343. εὐφροσύνας, II, 194. χρυσαμπύκας, V, 5. 12. ὥρας, ι, 135. XXV, 12. ὡρέων, XXV, 13.
ὄρεα, ἀντὶ Ξ, ἤμαζε, ξ, 294. ὄρη, ἀντὶ τ' ἠλικίας, XLV, 4. ὄρη, γ, 334. ο, 393. φ, 428. ὀρπηϊ, ξ, 407. εὐδειν λ, 372. κοίτοιο ἠδίονος, τ, 510. μυθῶν, καὶ ὕπνου, λ, 378. σὺ ὄρεϊ δείπνου ἐλεαίρεο, ὕπ χέρειον, ρ, 176. ὄρεϊ σὺ ε αεκαὶῃ, σ, 366. χειμερίῃ, ε, 485. ὄρεϊ χάμυε, ω, 126. ὄργυι πάσσυτι, IV, 102.
Oraculum, vid. χρησμός.
ὀρὲξ', III, 493.
ὄρια πάντα, ι, 131.
Origenes, contra *Celsum*, δ, 563.
ὀρίζεσκον, III, 58.
ὄρνιας, θ, 178. ὄρνιν, η, 273. ὠρίνετο, σ, 74. υ, 9. ω, 317. II, 534.
ὄρνις, ρ, 416. opponitur τῷ, ὃ κάκιστος, ρ, 415.
Ὠρίων, ε, 121. Ὠρίωνα, ε, 274. κλυτὸν, λ, 309. πλατύστερον, λ, 571.
ὄρμαιν', η, 83. ψ, 86. ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν, δ, 120. ε, 365. 424. ζ, 118.
ὠρμήθησαν, κ, 214.
ὄρμηναν, β, 157.
ὠρμίσαμεν, π, 317. ὄρμισαν, γ, 11. δ, 785. θ, 55.
ὄρνυε, ἐπὶ, φ, 100.
ὄρνυθ', ε, 2. ὄρνυτο, β, 397. ω, 495. ὄρνυτ', β, 2. γ, 405. δ, 307. θ, 2. χ, 308. III, 185. ὄρνυτο, VI, 36.
ὄρεσσι θ, 539. τ, 201. ὄρεσσιν, δ, 712. ψ, 222.
*ὄρυσσεν, XXVII, 8.
ὄρυσαν, ι, 154. ὄρυσε, γ, 161. δ, 113. 167. 183. ὄρυσεν, η, 169. μ, 313.

ἄρδ', οὲ, 3, 343. ἄρθ, γ, 176. ὑφ' ἵμερ© χρόιο, π, 215.
ἀρχεάθην, 3, 378.
ὡς, sicut, δ, 381. ὥς κε νέηαι, α, 87. ὣς, sic, & in Anastrophâ, Accentu gaudet, ut, ὣς ἀχαιὰ φρέτες ἦσιν ἀμύμονι Πηλεϊωνι, ω, 193. & πατὴρ ὣς, ἤπιος ἦεν, β, 234. ὡς, pro εἰς, Atticè, ρ, 218.
ὡσαύτως, ι, 31.
ὥσπ, ι, 488. ὥσπισκε, λ, 598. ὥστ, χ, 20.
ὥστ, ω, 490.
ὤμοισ, ζ, 235. σιβαροῖς, ξ, 528.
ὤμοισι, δ, 245. ὤμον, χ, 280.
δεξιὸν, ρ, 462.
ὠνὸν, μ, 200.
ὦπτ, ρ, 21.
ὤπτ, π, 264. ὄπτ, ρ, 31.
ὠπιλέων, ω, 188. ὠτειλὴν, τ, 456.
ὠτειλᾶς, χ, 164.
Ὠτον ἀοπῆων, ubi Oti & Ephialta Historia, λ, 307.
ὤχυν', λ, 213. ρ, 362. ὤχυνα, ξ, 261. ρ, 430. ὤχυνε, θ, 15. χ, 241. ω, 486. ὤχυνεν, β, 392. λ, 225. ὤχυνον, η, 341. χ, 546. μ, 144. 206.
ὠφελίας κοινὰς, Fragm. 246.
ὄφελες, β, 184.
ὄφελλ' Ἑλένης ἀπὸ φῦλον ὀλέσσ, ξ, 68. ὁ ξεῖνος ἀλώμενο©, ἄλλοθ' ὀλέσσ, σ, 400. ὄφελλε, π, 174.
ὄφελλες, δ, 472.
ὄχθ', ρ, 104. τ, 183. ὄχε, π, 24. ὄχετ', ο, 2. ὄχετο, α, 260. ὀχόμεθ', ρ, 109. ὄχεσφ', τ, 286. ξ, 25. ω, 224.
ὀχεύσαντο, λ, 528.
ὀχὲων, I, 80.

ADDENDA,

Quædam nempe OMISSA ſuis locis interſerenda.

Agathias, χ, 302.
Ἀγκαῖος, χ, 9.
D. Agnetis Vigiliæ, υ, 355.
ἄζηται, Fragment. 135.
Æſchines, Fragment. 190.
Ἀκρωτηχὶς, XXV, 7. vid. ad *Iliad.* ω, 1.
Acuſilaus, δ, 12. ξ, 533. ρ, 207.
ἀλίβαντες, ζ, 201.
Amarantus, Grammaticus, π, 176.
Ameipſias, π, 143.
ἀμφιάναξις Διθύραμβοι, VI, 1.
Andocides, Orator, ω, 484.
ἀνύκτις, Fragment. 161.
Antigonus Caryſtius, ξ, 31.
Antimachus, ι, 445.
Antitheſis, XXIV, 2. vid. Σχῆμα.
Antipater, υ, 106.
Ἀντφῶν, III, 67.
Antoninus, M. Imperator, γ, 26.
Ἀντωνυμία, ρ, 81. 555.
ἀπήμονες, Fragment. 231.
Ἀποκοπὴ, vid. Σχῆμα.
Ἀρισταίδης, Λοκρὸς, I, 45.
Ἀρισταίδης, ῥήτωρ, ω, 10.
ἀρετὴ, εὐδαιμονία, σ, 132.
Arion & Delphinus, I, 78.
Aſclepiades, λ, 268. 320. 326. μ, 70.
ἀρπαλόχοντος, III, 377.
Archias, XVII, 21.
Ἀσλιγκαπτοπλεγν, vid. Eſtibera.
βαρύβρεμα ἰωὼ σοῖς, Fragment. 201.
D. Baſilius, ι, 5. Tract. de *Batrach.* pag. 6. §. XI.
Βατραχομυομαχίας τὸ ἠθικὸν, Tract. de *Batrach.* p. 6. §. XII.
Battus, III, 87.
Beaumont. Joh. de Geniis, λ, 601. π, 162.
Bellum Sanctum, ω, 81. Not. *Schol.*
Bochart. Samuel, δ, 72. μ, 63.
Bodinus, δ, 221. τ, 457.
Boiſſard. de *Divinat.* λ, 601.
Bos Lamberti, Obſervat. Critic. ξ, 222.
Boſſu, υ, 25.
βοτρυόεντες, vid. πλοχμοὶ.
Britannia Magna τείδιος, λ, 106. *Alba* Inſula, ω, 11.
Burton. Gulielm. Græca Linguæ Hiſtor. τ, 177.
βωλοβμιῦσι, Fragment. 195.
Gataker us, Thom. υ, 23. Not. *Schol.* 106. 347.
Gifanius & Spondanus, ξ, 257.
Γλαυκώπιον, Fragment. 205.
Gnomologia, vid. *Duporti.*
Goclenius, Rudolph. τ, 457.
Grammatica Vulgaris Defectus, δ, 435.
Grammaticaſtri Erroneas Lectiones defendunt, π, 347.
χυτὸν, Fragment. 199.
Gualterius, Otho, τ, 27.
Gyraldus, Lilius, de Navigiis, ι, 240. illius in Græcis Præceptor, I, 1.
Democriti liber περὶ Ὁμήρου, ο, 416.
Demoſthenes, β, 132. γ, 171. υ, 66. υ, 339.
— ὁ Παραφεύγων, κ, 10. λ, 596.
Δημόφιλο©, μ, 39.
Διατρίβειαι, β, 265.
Didymus, κ, 235. N. *Schol.*
Digby, Ds. Kenelm. V, 103.
Diodorus Siculus, γ, 378. δ, 477. λ, 106.
Διοκλῆς πληξίππῳ, Fragm. 128.
Dionyſius Halicarn. Vid. ad *Hudſon.*
δὶς παῖδες οἱ γέροντες, μ, 22.
διρπάσαβ, I, 113. Fragm. 97.
Dounaus, Andreas, III, 68.
Δραχαίνῳ, Fragment. 142.
Drayton, Michael, Poeta Anglus, υ, 163.
Duporti Error, ρ, 33. *Gnomologiæ Homericæ*, laudatur, ω, 350. 514.
Heinſius, Daniel, π, 31.
Εἰραφιῶται, Fragm. 143.
Εἰρεσιώνη, XLVII, Titulo.
Ireneus, λ, 601.
Ἑλλάνικ©, β, 185.
Epicharmus, σ, 11.

Eryſich-

ADDENDA.

Erysichthon, IV. 269.
Esthera, τ, 478. Not. *Schol.* ψ, 246.
ἔτεφθεν. pro ἐτεθήπεσαν, κ, 417.
Εὐρηλ, δ, 12.
Εὐμόλπου βίος. *Fragment.* 129.
Eusebius, γ, 52. δ, 126.
Eustathius Scholiis materiam dedit, β, 315. 346. 355.
Ἡρακλείδης, περὶ δυσκλίτων ὀνομάτων, ε, 196.
Ἡσίοδος, *Batrachomyomach.* §. v.
Ἡσίοδος, vid. Ἀπίων.
Theatetus, XVIII, 21.
Ἡλοιν, ο, 360.
Ἰωσεσίλες, *Fragment.* 201.
Iscanus, Josephus, Poeta *Anglus*, α, 326.
Junius, Franciſc. in *Manilium*, XXXVII. Not. in *Argum.*
Canterus, I, 23.
Carrio, Ludovic. in C. *Valer. Flacc.* λ, 237. φ, 295.
Κιλικὲς ἀγῆτορες λαῶν, *Fragm.* 129.
Claudianus, λ, 237.
Lyſanias, ψ, 3.
Malala, Joh. Chronograph. IV, 203.
Menecrates, IV, 225.
Mimnermus, IV, 225.
Moſchus, XXX, 2.
Moſchus, Demetrius, I, 1.
MSS. A. B. Γ. vid. ad *Batrachom.* Tit. & 60. 159. 164.
Nonnus, III, 377. XVIII, 6.
Homerus, Aſtrologiæ peritiſſimus, VII, 13.
Parebius, IV, 269.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

Εἴπις ὀν ἀνθρώποισιν ἐμὸν πόλε τέκνομ' ἐρευνῇ,
Καλλιόπη, ἕπτω γὰρ ἄπυζόν μ' ἔμμεν ὀΐω·
Τύνη ἀποκείναιο, χάειν δ' ἐπιβάλλεο μύθοις,
Ἔργον Ὁμηρείοιο τόδ' ἔπλετο Βαρνεσίοιο·
Ὃν τέκεν Ἐδβαρδος, Μαείης Μιλληίδος θυγὴ,
Θρέψατο ἢ Χειστῦ Ξένιος δόμος· αὐταὶρ ἔπειτα
Ἐμμανιηλεῖος γενόμην ὀν Γεαντίδι χώρῃ,
Ἣν Χάεντες, Μῶσαί τε, κ' ἣν ἐφίλησεν Ἀπόλλων.
Ἔνθα κ' θὐμαθέων τοὶ ἔφυν πάμπρωτος ἑταίρων,
Τάξιν τ', ἠδὲ φυὴν, τάς τε φρένας, ἠδὲ τὰ ἔργα·
Ἐς πόλιν Ἀγγλώσης Βασιλῆϊος Ἑλλάδος Αὐδῆς,
Φιλόθεος, φιλάναξ, φιλόμυσος, κ' φιλόμηρος·
Αὐτὰς ἔμ' ὤλεσε πρῶτον ἐμὴ ὑπόνοια Ἀχυὴ,
Καὶ φθόνος ἀνθρώπων, ἄμαχον κακὸν, ἰὸς Ἐχίδνης.
Εἶθ' ὁλοὸν μήπω φθόνον ἔμμεναι εἰνὶ βροτοῖσι,
Καὶ φιλοχέρδειαν· φιλαλήθειαν δ' ὀνὶ θυμῷ
Πᾶσιν ἀδεῖν, ἠδ' ἦθος ὀνὶ πραπίδεσσιν ἄπλαστον·
Εἴθε μοὶ εἰνὶ Σοφοῖς ἀλάγειν βίον· οἷσι μέμηλεν
Ἱστορίης κλυτὸν ἔργον ἀρηϊφίλων γενετήρων.
Δὴ τότε μοὶ κλέος ἦεν ὑπείροχον· ὅς τ' ἐγέρσει

Δῖον

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

Δῖον Ἐδώαρδον Τέϊτατον, Βασιλῆα Βρεταννῶν,
Καὶ Μέλαν' Ἡγεμονῆα, φόβον Φερεσχωίδω αἴης.
Εἴθε μοὶ εἰνὶ Σοφοῖς διάγειν βίον· οἷσιν Ἀοιδὴ
Ἀγγλιακή τε μέλει, ἠ Ἀχαιϊὰς, ἠδὲ Λατινίς·
Δὴ τότ' ἐγὼ, τείγλωσσος ἐὼν, ἠ ἀοίδιμος ἀνὴρ,
Εὐπερείης τ' ἔλαχον, ἠ πιμπὴς κυδιανείρης,
Οὐδ' ἀμελήθλιω τόσσα, παρ' ἀνδράσιν ὑπιδανοῖσιν.
Ἀλλὰ Θεός μοι ἀρωγὸς ἐγίνετο πᾶσαν ἐπ' ἰθύν·
Ἀνδρες δ' αὖτ' ἀγάειστοι, ἰδ' ἀγύρται ποτονές εἰσιν,
Ἠδ' ἀμαθεῖς, φθονεροί τε, ἠ εἰ θεῦ ἦνομ' ἔχοντες,
Πάντες ἑαυτόφιλοι, ἐθλῶν δέ τε νεικεσπόροι.
Ταῦτα λέγω, πολλοῖσιν ὀνήσιμος ὅς κ' ἐτέλυγμην,
Πόλλ' ἀγαθὰ πρήξας, ἠ βιβλία πόλλ' ἀναγράψας,
Καὶ κακὰ πολλὰ παθὼν ὑπὸ πολλῶν, ὑδ' ἓν ἐοργὼς,
Οὐδ' εἰπών· μάλα γάρ μ' ὑπέργαθε δεῖμα Θεοῖο.
Σπουδῇ Ἀειςαρχείῃ Ὁμηρικὸν ἔργον ἐκόσμευν,
Οὐδὲ πόνῳ, ἠ ἀργυπνίῃσι, χρυσοῖό τε πολλοῦ,
Φειδόμενος· τὰ δὲ παῦρα λαβὼν, δαπάνησι τὰ πολλὰ,
Μέσσῳ πέρ τε σοφῶν ἠδ' ἀφνειῶν ἐν ὁμίλῳ·
Πολλοὶ γὰρ δόλιοι τὺς χρείοσσονας ἐβλάψαντο·
Οὐδ' ἀγαθοὶ ὠφέλησαν· ἐπεὶ τὰ χρείονα νικᾷ.
Αὐτὰρ ἐγὼ τὰ φέρτερα πονήσομαι, ὑδὲν ἀπαιτέων·
Ἀρκιός ἐστιν ἐμοὶ μισθὸς, Θεός· οὐδ' ἐνὶ κόσμῳ
Ἐλπίδ' ἔχω, χή ῥ' περιλημένος ἀνδράσιν ἐθλοῖς,
Καὶ μεγάλοισιν ἑταῖρος ἀειςήεσι Βρεττανοῖς,
Καὶ τεισὶν βασιλεῦσι, μιῇ δ' ἤρεσκον Ἀνάσσῃ,
ΑΝΝΗι ἀρηϊάδι, θρασυμέμνονι, ἀνδιανείρῃ·
Καὶ παλάμης ἐρατῆς πεζαγὼν, ἐπέεσσιν ὁμίλθην,
Βιβλιοθήκης δ' ἔξω ἐσήγαγον ἄρματος εἴσω·
Κάρολος εὖτε ἄναξ ἴδεν ὕσσα Γραντίδα δῖαν.
Οὐδέ μοι, ἀντὶ πόνων τοσσάτων, ἦλθον ἀμοιβαὶ
Χρύσεαι· αἳ φιλέουσι χερσοτέροισιν ὀπηδεῖν
Πλειοτέρῃ σὺν χειρί· Γυνὴ δ' ὤφλεισε θέμιστα,
Ἥ με μέγ' ἀμφαγαπῶσα φίλον ποίησεν ἄκοιτιν,
Εἵνεκα τ' σοφίης· πάρα δ' ἄρκια νυμφικὰ δῶρα.
Αὐτὰρ ἐμὲ Τύχη πάντα κατώλεσεν, ἠδὲ χάλεψεν·
Ἄγνοια φυγερὴ, Ταχυπείθεια, Φθόνος ἀνδρῶν.
Ἐχθρὺς δ' ὑδὲ λόγῳ ῥέξω κακὸν, ὑδέ τι ἔργῳ,
Οὐδὲ δυσώνυμον ὄνομ' ἀναφήλωτον ὀνόσω·
Τοῖσδ' ἵλεως Θεὸς ἔστω· ἐμὲ δ' ἐξ αὐτῶν δ' ἀπερύκοι.

Δια-

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

Διασυρμός.

Πάντα κενά· ξύμπαντα κενά· ξύμπαντα μάταια,
Πλὴν ἓν τοῦτο μόνον, Πρὸς Θεὸν εὐσεβέειν.

Ἕλλην τὲ τοπρὶν, ἰηθέων τὲ μαλθακῶν,
Ἐξηγέωμαι, βαρβάροισι συμπαρών.
Μηδὲν πόλ' εἶην ἄλλο, πλὴν Θεῷ Φίλος·
Μηδὲν δ' ἔχοιμι μᾶλλον, ἢ Θεοῦ Φόβον.

Βαγνεσίης πόνος εἰμὶ, πόνων παντοίων ἄλλων,
Ὅς τ' Ὄμηρον ἐέσαλ' ἐν ἔαθεσι χρυσοϋφάντοις·
Καὶ τέλος ἐστὶ πόνῳ· Βίβλῳ δ' οὐκ ἔστι τελευτή·
Ἀλλὰ τῷ ἀενάοντι, σοφῷ δωτῆρι νόοιο,
Δόξα Θεῷ, ᾧ κῦδος ἀθέσφατον, εἰς τέλος ἄκρον.

ΤΕΛΟΣ.